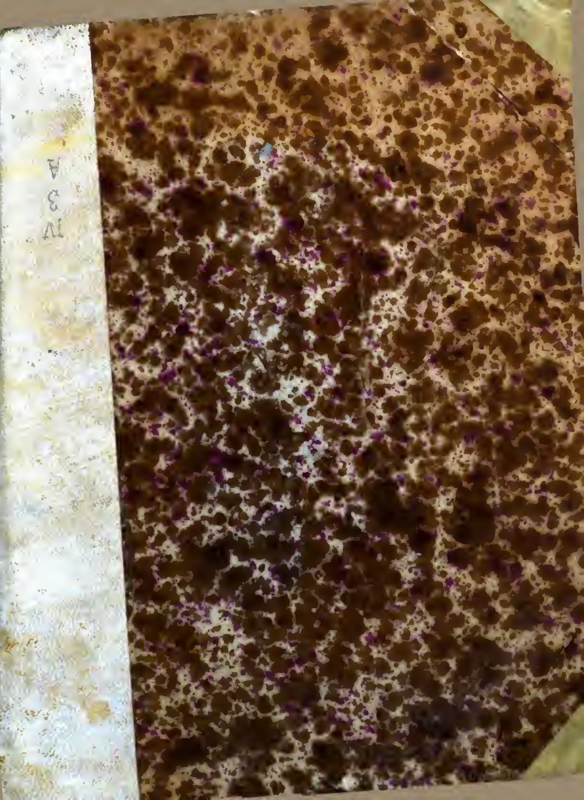

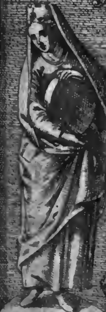

29.9.49 af

Ex numo arg- enteo Aug. Imp.

ABRAHAMI ORTELII ANTVERPIANI
THESAVRVS GEOGRAPHICVS
RECOGNITVS ET AVCTVS

IN QVO

OMNIVM TOTIVS TERRÆ REGIONVM, MONTIVM, PROMONTORIORVM, COLLIVM, SILVARVM, DESERTOrum, insularum, portuum, populorum, vrbium, oppidorum, pagorum, fanorum, tribuum: Item Oceani, marium, fretorum, fluuiorum, torrentium, sinuum, fontium, lacuum, paludumque nōmina & appellationes veteres; additis magna ex parte etiam recentioribus.

EX

Libris Typis excusis,	*Marmoribus vetustis,*
Calamo exaratis,	*Nummis, atque*
Chartis geographicis,	*Tabulis antiquariis.*

OBITER

MVLTI IN HOC OPERE AVCTORVM VETERVM LOCI CORrupti, falsi, dubii, & discrepantes, emendantur, arguuntur, enodantur & conciliantur.

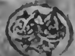

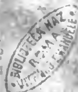
Hanouiæ Apud Guil. Antonium

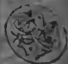

ABRAHAMVS ORTELIVS ANTVERPIANVS CANDIDO LECTORI S. D.

NEQVE nouum, neque meum exemplum est, sed a pluribus olim & nuper tentatum, quod hoc opere nostro molimur. Tradit enim Suidas Diogenianum quendam scripsisse ordine Alphabetico, de fluminibus, lacubus, fontibus, montibus, promontoriis, & vniuersæ terræ vrbibus: Damasten Sigeensem, Gentium catalogum & vrbium: Callimachum Cyrenæum, de Orbis terrarum fluminibus, deque origine insularum mutatisque nominibus. Hellanicum librum de gentium nomenclaturis scripsisse, annotauit Athenæus. idem fecisse Hippiam Delium, ait Apollonii Scholiastes. Xenagoras quidem scripsit de insulis. sed hos ad nostra tempora peruenire inuidiosa vetustas, aut hominum nimia socordia non permisit. Habemus Vib. Sequestrem, qui in literas digessit, vt ipse inquit, flumina, fontes, lacus, nemora, paludes, montes, & gentes. sed e multis pauca, immo paucissima, atque nomina tantum. Huius vestigiis, sed stylo nonnihil diffusiori, institit quondam I. Bocatius. Auorum nostrorum memoria simile quiddam nobis dedere Zacharias Lilius Vincentinus, in libello cui titulum fecit Orbis breuiarium. & Guilielmus Pastregius Veronensis, in suo de Originibus opusculo. sed parca admodum manu, vterque. Nauarunt in eodem stadio operam suam post hos multi viri docti, in suis Dictionariis, Lexicis, Onomasticis, Nomenclatoribus, & Elucidariis (vt appellant) poeticis: Torrentinus, Nebrissensis, Gesnerus, Rob. Stephanus, aliique. at nullus horum satis strenuè: sed omnes obiter, & tanquam aliud

agentes. Hos omnes autem diligentia atque vocaminum copia superauerat quondam Stephanus, quem Byzantium cognominant, in suo περὶ πόλεων volumine. Sed & huius epitomen tantùm, eamque mutilam, (in K. enim littera non parua lacuna) nostra ætas videt. Et licet ipsum ipsius Stephani opus integrum incolumeque exstaret, quia dumtaxat Græcis auctoribus vsus fuerit, & multa apud Latinos esse, quæ non minus quàm Græca ad hoc opus perficiendum necessaria (quod neminem de historia aut Geographia rectè sentientem latere puto) erant, nondum pro argumenti dignitate eo satisfieri potuisse, in confesso est. Lego Ioannem Wolfium Tigurinum collegisse Indicem Græcorum nominum quæ ad Geographiam pertinent, ex Ptolemæo, Strabone, Pausania, Stephano, Eustathio, & nonnullis aliis. hunc autem videre mihi minimè contigit. neque de eius editione aliquid certioris ad meas aures hactenus peruenit. Magnum quoque quiddam in hoc argumento promisit Io. Franciscus Quintianus. (vt Gesnerus mihi auctor est) sed promisit tantùm. Inchoauerat vir longè doctissimus Guil. Xylander Onomasticon Geographicum, apud me sanè magnæ spei: sed quod, impeditus fortè aliis occupationibus, aut, quod faciliùs crediderim, morte præreptus, haud dedit: magna reuera studiosorum iactura. Quod si vir hic suum hoc opus ad vmbilicum perduxisset, nostrum fortasse minus necessarium quis existimauerit. Habes quid alii in hoc scriptionis genere promiserint, præstiterint, dederíntve. quid eorū perierit, quid ad nostra tempora saluum peruenerit. Nunc de nostro in hoc Thesauro instituto. Primùm perlustrauimus omne genus Scriptorum veterum, tam sacrorū quam prophanorum: (inter quos etiam nonnullos hactenus nondum typis excusos.) deinde mediæ ætatis: tum multos recentiores, cuiuscunque etiam idiomatis. Ex veteribus omnia locorum nomina, ne vno quidem omisso, in nostrum opus transtulimus. Ex med æ ætatis quoque magnum aceruum. Ex recentioribus etiam multa. at ea solummodo quæ ad explicationem faciebant dictorum veterum. Adiecimus corollarii loco omnia quæ ex antiquis marmoribus, tabulis æneis, omnísque prisci metalli nummis, & vt vno verbo dicam, quid-

quidquid ex omni genere & vtriusque linguæ inscriptionum vetustarum huic nostro argumento vllo modo seruientium, haurire potuimus. Contulimus quoque non raro codices manu scriptos cum typis excusis: quorum subsidio & ope multis interdum locis malè sanis medicam manum adhibuimus. Historiarum fabularumque collatione, non paucos locos obscuros illustrauimus: barbara corruptaque profligauimus. Ex iudicio etiam nostro sæpius, ni fallor, quasdam prauas apud bonos auctores lectiones, emendauimus. Quædam tantum digito notauimus. Nihilominus multa huiusmodi corrupta mônstrosaque vocabula in scenam produco, (non citra notam autem) quæ libentius, vt verum fatear, hinc ablegassem, nisi maluissem studiosorum vsui & commoditati, quàm meo genio consuluisse. Erunt fortasè qui plura verba recentioribus interpretata desiderabunt. & potuissem hoc quidem aliquanto crebrius ex aliorum libris, & nostro iudicio. Sed consulto & lubens multis in locis præterii, quòd viderem huiusmodi multa constare coniecturis tantùm: iisq; haud valde vanis, & minimè à me approbatis. Plerisque etiam a me ex aliorum sententia insertis, fidem nequaquam meam obstringo: sed potius lectorem ad auctores quos ybique adiicio, relego. Erunt contra (scio) qui his recentioribus minus delectabuntur, quos monitos volo, vt ea prætereundò non legant: atque quod ipsis minus sapiat, aliorum palato relinquant.

Vocibus antiquis Græca toties, quoties per libros licuit, (nonnunquam enim Græcorum codicum nobis defuit facultas) subiunximus: vt eo melius orthographia constaret, atq; conseruaretur. Singulis quoque sua, si quæ erant, synonyma addidimus. quod vt in his attentè consideratis, lucem non contemnendam historiæ geographiæque candidatis adferri. Ab epithetis à prophetis, poetis, oratoribusque valde frequentibus atque familiaribus, etsi speciem quandam nomenclaturæ præ se ferant, quia tamen ad grammaticos potius, quàm ad geographos; & ad genus atque loci potius historias fabulasque, quàm ad eius cognitionem atque situm conducunt, consulto (quamuis non prorsus) abstinuimus. Et habent quorum hæc scire interest, auctorem fa-

tis in eo huberem I. Rauisium Textorem. In locorum descriptionibus si quis fortè me prolixiorem optasset, is sciat me nomenclaturam, non historiam instituisse, neque hoc nostrum opus aliorum verbis in molem immensam, sumptuosumque euadere voluimus. Et tamen, cui ea tanti sint, habet hac nostra opera, quo sibi satisfieri poterit: cùm singulis vocibus continuo suos auctores, qui earundem meminere, subnectimus. Ab ipsis certè fontibus, quàm ex riuulis lacunisque à nobis alijsque inde deducendis, huiusmodi multo securius petenda, omnes mediocriter saltem eruditos, mecum rectè sentire existimo. Longior tamen sum interdum; sed tantùm vbi loci difficultas hoc desiderare videbatur: aut in iis quæ ex libris vel litteris, hactenus non editis, aut ore amicorum nostro instituto fauentium, habuimus. his quia ex libris excusis haberi minimè poterant, & studiosis tamen scire non inutile iudicabimus, paulò fuimus, quàm in ceteris, liberaliores. Atque hæc sunt ea & talia, quæ tibi candide Lector, hoc nostro labore candidè impartimur. Vale, & boni consule.

IOAN-

IOANNIS BOCHII, VRBI ANTVERPIENSI A SECRETIS, IN ABRAHAMI ORTELII Thesaurum Geographicum, Elegia.

NOSCERE qui mores hominum peregrinus, & vrbes,
Quique remota graui rura labore petis:
Qui terras alio commutas Sole calentes,
Nec iuuat ad patrios consenuisse Lares:
[illegible] hic animo liceat spectare quieto,
[illegible] ades, hac poteris tutior ire via.
[illegible] pedibus labor hic, non corpore fesso
[illegible] & emeritum non latus ille facit.
[illegible] bonis non deficit artibus, hic est,
[illegible], in externa quod tibi quæris humo.
[illegible] tibi qua patet, aduena, mundus,
[illegible] artifici machina tanta libro.
[illegible] Alcides, qui pondera molis
[illegible] humeris ausus tanta subire suis.
[illegible], & vastæ fundamina maxima terræ
[illegible] hic oculis conspicienda tuis.
[illegible] spectare domi concedit, & ortus
[illegible] refugis luxuriate vadis.
[illegible] radiis Hyperiona gentes,
[illegible] que sub gelido dat Nabathæa polo.
[illegible] illæsa calce pruinas,
[illegible] patrio dat superare solo.
[illegible] ue fretis procul à tellure furentem
[illegible], & tumidis carbasa vecta Notis
[illegible] tantam clausisse volumine molem,
[illegible] rumque situs edocuisse vagos:
[illegible] mensos regionum indagine tractus,
[illegible] montanis differuisse iugis:
[illegible] sa satis pandentes brachia siluæ,
Non mare, non portus, non freta pigra lacus:
[illegible] fontes, non fana Deûm, numeroque carentes
[illegible] pelagus rapido gurgite sorbet aquas:

Nec satis aeriis æquata nubibus arces
Non vrbes domitis quæ dominantur agris:
Nec solùm innumeris populos discernere linguis,
Aut mores facili cum breuitate doces:
Sed liber hic patriæ docet incunabula gentis,
Et noua cum priscis nomina quemque suæ.
Mutatasque vices rerum, mundique ruinas,
Quum malè, quas struxit, sustinet orbis opes.
Tempora præteritis euoluit plurima sæclis
Hoc opus, antiquam conciliatque fidem.
Errorumque tuos auctor castigat in vsus
Quicquid habet Latium, Græcia quicquid habet.
Quid moror, Orteli? labor hic veterisque nouæque
Historiæ vero nomine lumen erit.
Salue æui decus hoc nostri, lectoribus orbem
Munifica totum qui dare mente potes.
Thesaurusque tua feliciter arte reclusus
Æternæ Genium posteritatis habet.

IN THESAVRVM GEOGRAPHICVM ABRAHAMI ORTELII, ORBIS ILLVSTRATORIS, GEOgraphorumque huius æui principis, Ioannis Geuartii Turnhoutani

CARMEN.

CVNCTA repræsentas cùm vasti climata mundi
Orteli, ingenio gentis & orbis honos,
Quo sint antiquis vel regna vel oppida & vrbes,
Cunctaque quo nunc sunt nomine dicta notas.
Nominis æterna victurus laude parasti
Immortale tibi perpetuumque decus.
Plus aliis tota de posteritate mereris
Quòd loca, quòd mundi singula regna notas.
Quare magnificis te extollet laudibus Orbis,
Orbis quem tanta dexteritate canis:

Perpe-

Perpetuamque tuis famam virtutibus addet,
Quam poterunt nulli diminuisse dies.
Quæ tibi venturos semper durabit in annos,
Donec erit mundus, regnaque donec erunt.

NICOLAVS RHEDINGER SILESIVS VRATISLAVIENSIS.

INVENTVM nuper se iactat Iberus ob Orbem:
Ad radium, Orteli, sed nihil ista tuum.
Namque vna socias veteremque nouumque tabella;
Et nouus ingenio est orbis vterque tuo.
Ergo Orbis matrem, si te Natura, vocamus:
Orbis te, Orteli, quis neget esse patrem?

IOAN. MATTHAEVS VACKHERVS I.C. CONSTANTINVS.

ORTELI, pater Orbium nouorum:
Nouorum? immo etiam vetustiorum,
Quos incude noua nouos parasti,
Arte mirifica: improbo labore:
Pro tantis meritis quid vniuersi
Orbes persoluant tibi? quid? anne
Fallor? an tibi forsan vniuersi
Isti Orbes statuent nouum tropæum,
Quum tuo, titulos superbiores
Ætas postuma, nomini sacrando,
Te plastem, & figulum, politoremque,
Vel, quod verius est, nouum Architectum
Nouorum & veterum Orbium vocabit?

IANVS LERNVTIVS.

ORTELIVS Phœbusque pares, nam lumine terras.
Ille suo lustrat, lustrat & iste suo.

Imò impar Phœbus: iacta te maxime Scaldi
Diuo hominem meritis inspicis esse parem.

AD VIRVM CLARISS. D. ABRAHAMVM ORTELIVM, GEOGRAPHORVM PRINCIPEM, EX NOMINIS ANAGRAMMATISMO Epigramma.

ABRAAMVS ORTELIVS.
MERA TVA LAVS, ORBIS.

EVEHIT artificem, si, quod perfecit, ab omni
Laudarier dignum est opus:
At tuus ille labor laudem parit immortalem
Superque-gressam ceteras.
Fallor? non equidem. caussam docte Orteli habeto:
TVA MERA LAVS terra-ORBIS est:
Nam per te, in lepidis licet hunc peragrare Tabellis
Oculis manuq; peruium.
Arduum opus: Quare laus hæc nec in Orbe peribit,
Nisi ille concidat prius.
Macte, Theatro Orbem qui inferre potes, Virtutis
Theatrum & ipse es, Orteli.

Virtutis doctrinæque tuæ cultor
G. Suberinus, *aliàs* van Corck.

DE THESAVRO GEOGRAPHICO ABRAHAMI ORTELII, GEOGRAPHI REGII, V. CL.

Carmen.

TRES tria certabant Saturnia pignora Diui,
THESAVRVS cuinam cederet Ortelii.
Iuppiter æterno qui prospicit omnia cœlo,
Imperii, dixit, sit liber iste mei.

Neptunus

Neptunus contrà, contrà cui Tartara parent,
Quisque sibi partes asseruêre suas.
Terrarum primus, marium sibi vendicat alter,
Tertius inferni nomina dira specus.
Certatum satis est, Pallas comitata Camænis
Inquit, nec vobis pars erit vlla libri.
Tu cœlum terrasque pater, tu patrue pontum;
Tu rege Tartareæ nigra fluentá domus.
Debetur nobis, nobisque iuuantibus istud
In lucem noster protulit Ortel opus.
Nos illi loca cuncta maris locaque omnia terræ
Diximus, & Stygii quæ loca tetra lacus.
Diui cesserunt tali cum voce: Mineruæ
Et Musis totum linquimus Ortelium.

Fr. Pl. Raphelengius,

IN ABRAHAMI ORTELII THESAVRVM GEOGRAPH.

RBIS Theatrum, grandéque immensumque opus,
Labore, curâ, industriaque plurimâ
Longis sub annorum absolutum ambagibus,
Iurisque & vsus publici quòd feceris,
Liuore ab inuidiâque liber ORTELI:
Debere tantam confitentur gratiam
Regum, Ducumque, Principumque nomina,
Quantam mereris. Nunc Geographicum quia
Communicaris eruditis cum viris
Thesaurum, abundè diuitem rerum omnium:
Quid est, rependi quod tuis meritis queat,
Benigne largitor? Solum omne, & omnia
Pelage, iuga, ardua, & reducta vallium
Clamant, & ipsa elementa; Debere tibi,
Quòd terram & ipsa hominum bearis secula,
Cælum & perenne nomen, ac quod nomine
Cæloque dignius sit aut perennius.

Paulus Melissus Francus.

IN DOCTISSIMVM VETERIS GEOGRAPHIAE RESTAVRATOREM DN. ABRAHAMVM ORTELIVM, *Antuerpianum, Auunculum suum optimum,* CARMEN *Ἀναγραμματικόν.*

AN noua nunc veteres animi sibi corpora sumunt,
Vt induisse Panthoo fatum ferunt?
Quippe habet hæc ætas Flaccum, Senecam, atq; Galenum.
Suo est beata Tullio, Maroneque.
Cosmographumque vides: animus sed cuius in isto?
Vetustiorum is anteit cuilibet.
Quis rediuiuus adest? priscè num nominat vnus
Plagas, lacus & Orbis oppida omnia?
Hæc meditans, foliis inscriptum cerno Sybillæ,
MELA, ARRIAN. STEPHAN. STRABO iste VIVVS est.

Ludedat I. C. Ortelianus.

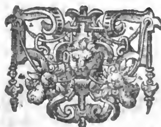
IN CLARISS. VIRI ABRAHAMI ORTELII GEOGRAPHI REGII THESAVRVM GEOGRAPHICVM.

ORTELI, eximium decus virorum,
Quem natura parens manu benignâ
Certat multiplici beare fructu;
Et gaudent Charites suos lepores
Adspirare, suos Minerua mores:
Te terra genitum, canamne terræ
Parentem? quis enim mihi negarit
Te mortalibus esse digniorem?
Qui terram meritis & arctiori
Vinxisti tibi iure, quàm vel ipsa
Dignas reddere gratias potesset.
Dum Mars, aduena, peierante bello
Terrestres quatit inquietus agros:
Nec passus decora vrbium superba,

Aut

Aut priscos superesse ciuitatum
Fastus, omne ferox solum lacessit:
Vnus tua patriâ quietus vrbe
ORTELI, ingenio, labore felix,
ORBI restituis suos honores;
Et iungis veteres nouis honores.
Fallor? terra suos tuo THEATRO
Spectari meliùs stupet decores.
Quæ Martis regio iacet sub armis,
Chartis splendidior tuis resurgit:
Ast ne conciderent dein locorum,
Quæ quondam melior probauit ætas;
Aut nostra arbitrio malo refinxit,
Libris nomina sedulus reponis.
Quid libros voco? nam vel vniuersi
THESAVRVS tibi conuocatur orbis:
TERRARVM, simul omnium FRETORVM
THESAVRVS, studio tuo superstes
E mundi propiore iam ruinâ.
His ergo nimium beata viuet
Terra relliquiis beatioris,
Et laudem tibi ceu pio parenti
Grata Posteritas rependet heres.

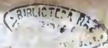
Balthasar Moretus, Pl. I. F.

INDEX RERVM ET VERBORVM.

B.

Basi-

BIBLIOTECA

Hippo

M.

P.

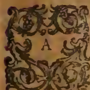
Qua-

INDEX.

INDEX.

THESAVRVS GEOGRAPHICVS ABRAHAMI ORTELII.

ABASSVS ἄβασσος, Pisidiæ vrbs, Artemidoro apud Strabonem. Hinc *Arasenses* Plinii puto. vide *Ariassis*.

Aba & *Abæ* ἄβαι, Phocidis vrbs est Herodoto, Pausaniæ, Straboni & Stephano, item Isacio Tzetzæ; sed hic, vt & Diodorus, *Abas*, ἄβας legit. Pausanias & Diodorus, *Abas* quoque Locrensium Epicnemidiorum vrbem habet. ἄβαι etiam Lyciæ locus, vbi Apollinis phanum, vt habet Sophoclis Scholiastes in Oedipo tyranno. *Aba* etiam Cariæ vrbs: Stephano.

Abacæna ἀβάκαινα, Ptolemęo Siculæ vrbs. Ἀβακαινῖνοι Stephano, & Diodoro lib. 14. & 19. *Bigenus ager* sunt qui putant hodie appellari, inquit Fazellus. Apud eundem Stephanum. Catica quædam vrbs Abacæna quoque vocatur.

Abacena ἀβάκαινα, Mediæ vrbs, apud Ptolemæum.

Aba, vide *Aba*.

Abara ἀβάρα, Arabiæ desertæ vrbs, apud Ptolemæum. Per, O, hoc vocabulum exordiuntur interpretes.

Ab[illegible], Æ[illegible]piæ sub Ægypto opidum, Plin[illegible] [illegible]λα, Appiano 5. Ciuilium, portus Ital[illegible] [illegible]id[illegible], inter Siciliam & Coccinum promon[illegible]rium alicubi.

Abali, Indica gens, circa Gangem est, Plinio.

Abalites, vide *Aualites*, & *Dere*.

Aballaba, Britanniæ insulæ vrbs est in libro No[illegible]tiarum. *Applebey* in Brigantibus interpretatur a Guil[illegible]. Camdeno.

Aballone, Galliæ Lugdunensis vrbs, Antonino, vbi *Legio* 16. *Auallon* nunc vocatur: cuius meminit Aimoinus. In Burgundia est.

Abalus, insula Germanici maris, diei nauigatione à Mentonomo æstuario, vt tradit Plinius, ex Pitheæ traditione. *Baltiam* hanc vocat Timæus.

Abana, (ἀβανά septuaginta Interpretibus) 4. Reg. 5. fluuius Damasc. est *Amma* apud Tudelensem vocatur, si rectè conicio. *Abana* quoquo locus Capuæ videtur, apud Ciceronem contra Rullum 16.

Abanna, Mauritaniæ populi sunt apud Marcellinum.

Abanta ἄβαντα, vrbs iuxta Parnassum, vbi Apollinis sacrum. Phauorinus.

Abantes in Eubœa insula populi, Eustathio ad Dionysii Periplum. vide *Abii*, *Amanteni*, & *Amantia*.

Abantias, vide *Eubœa*, & *Napitia*.

Abantis regio, & in ea Thronium opidum: in Thesprotide fuere, ad montes Ceraunios. Pausanias.

Abaorta, Indiæ populi, teste Plinio.

Abara, Armeniæ opidum videtur apud Cedrenum, & Curopalatem, qui *Auara* legit.

Abaradira, Africæ Episcopatus, apud Vict. Vticensem.

Abaratha, ἀβάραθα, Taprobanæ insulæ opidum, Ptolemæo.

Abarbina, ἀβαρβίνα, Hircaniæ vrbs, apud Ptolemæum.

Abares, Asiatici Boreales populi, circa Caucasum, Callisto. ex gente Scytharum, qui *Hamaxobii* dicuntur, vt putat Euagrius. *Auares* apud Corippum sunt. *Auar* in singulari. Idem alios describit in Pannonia; sed hos *Pseudabares* vocat lib. 18. cap. 30. Ad Danubium fluuium sunt Suidæ. Vid *Scytha*, & *Huni*.

Abarim, Iosepho, & Numeri 27. vt legit D. Hieronymus, & Chaldæus interpres. *Habarim* Pagninus. Septuaginta interpretes *Nabab*, alii *Nabo*. Mõs vbi Moyses mortuus est; vt habetur Deut. 32. contra Hiericho est; cap. 34. Numeri autem 33. Abarim mansio vel castrametatio contra Nabo. Hunc montem Abarim docet Masius ad 14. Iosuæ, quoque *Nebo* & *Phasga* nominari.

Abarimon, Scythica regio, in quadam conualle magna Imai montis, teste Plinio. vbi homines siluestres auersis post crura plantis degunt.

Abarina, Africæ regio, Victori Vticensi, si sincera sit lectio.

Abarinus, & *Abarmus*, vide *Pylus*.

Abaris, vide *Auaris*.

Abaritani Episcopalis loci, meminit in Africa Propria, Victor Vticens. Hinc Abaritanam arundinem habet Plinius 16. c.36.

Abarne, Mesopotamiæ vicus, Gumathenæ regionis, Amminiano 18.

Abarnis, & *Abarnus*, in Pariano tractu locus, vrbs, & promontorium, ad Propontidem: Stephano Circa Æsepum fluuium videtur ex Orphei Argonautici 5. Quidam Lampsaci arcem dicunt. *Phocæum* vrbs est apud Hesychium. Vide *Lampsacus*.

Abarpis, vide *Lampsacus*.

Abarraza, Syriæ vrbs, inter Cyrrham & Edessam. Simlerus ex Antonino manuscripto.

Abarsis, locus Episcopalis, in iure Orientali.

Abas, mons vnde Euphrates oritur, vt habet Domitius Corbulo apud Plinium. *Aga* habebat M. S. exemplar. Est & *Abas* Armeniæ maioris fluuius, Dioni 37. & Plutarcho in Dione. Est & Italiæ vrbs, apud Stephanum. vide *Aba*, *Abii*, & *Abus*.

Abasa ἄβασα, insula proxima Æthiopibus, in sinu quodam maris Erythræi, vt habet Pausanias 2. Eliacorum, circa finem.

Abascus ἄβασκος, Sarmatiæ Asiaticæ fluuius est, qui se in Euxinum Pontum effundit, Ptolemæus, & Arriani Periplus.

Abaseni ἀβασηνοί, Arabiæ gens, apud Stephanum, ex Vranio. Horum meminit quoque nũmus Seueri Imp. in Thesauro Goltzii. Ab Abasa forte gentile.

Abasgi, vide *Iberia*, *Massageta*, & *Schytha*.

Abasitis ἀβασῖτις, Mysiæ Asiaticæ tractus, in quo Ancyra vrbs. Strabo.

Abassus, Phrygiæ Maioris vrbs videtur, ad Tolistobiorum fines: apud Liuium 38.

Abastani ἀβαστάνοι, libera Indorum gens, circa Indum fluuium videtur, apud Arrianum, 6. Alexandri.

Abathuba ἀβαθοῦβα, Marmaricæ vicus, Ptolemæo.

Abati, vide *Arabes*.

Abatum ἄβατον, Petra est in Ægypto, non longè à Phylis: vt habet Seneca in Naturalibus. Insulam facit Seruius in 6. Æneid. in ea templum amœnum describit Diodorus 3. De eadem hæc Lucani 10. Hinc Abaton, quam nostra vocat veneranda vetustas.

Abaugi ἄβαυγοι, Hunnorum gens videtur apud Procopium.

Abax, vide *Alpes*.

Abba ἄββα, Africæ Propriæ vrbs. Polybius 14. & Liuius 30. *Abbezensis* Plebis in Africa, meminit Collatio Carthaginiensis.

Abbatus amnis, Sil. Italicus, 4.

Abbir, vide *Aboriense*.

Abdada ἄβδαδα, Galatiæ vrbs, Ptolemæo. cuius interpretes *Amblada* legunt.

Abdara ἄβδαρα, Ptolemæo: *Abdera* αὔδηρα, Straboni: Hispaniæ Bæticæ opidum. Tarapha & Moletius vocant hodie *Almetia*, Episcopus Gerundensis *Vera*, Clusius autem *Adra*.

Abdela ἄβδηλα, vrbs circa Mesopotamiã videtur, apud Cedrenum. *Audela* legit Gabius, apud Curopalatem.

Abdele, Scytharum populi videntur apud Nic. Callistum, quos quoque *Ephthalitas* vocat.

Abdera ἄβδηρα postea à Clazomeniis, eã in maiorem formam redigentibus, *Clazomene* dicta fuit; Solino scriptore. Hanc intericctis deinde temporibus *Maximianopolim* vocatam scribit (nescio quo auctore) Marius Niger; qui eam hodie *Asperosa* appellari ait. Sophianus eam *Polystylo* vulgò nominari dicit. Iacobus Nardus putat eam quoque *Astrizza* dici. Thraciæ vrbs est, & patria Democriti. Huius meminere Ptolemæus, Athenæus, aliique. *Maximianopolis* Thraciæ vrbis meminit Ammianus, & Itinerarium quod Antonini nomine circumfertur, sed quam antea *Porsulim*, item alibi

Impa-

[illegible] nomen habuisse tradit. [illegible] Abderæ, aut ab eo non [illegible] ex distantiarum intercape[illegible] mihi per[illegible]co. *Abdera*, Africæ [illegible] oppidum, Apollodoro, & [illegible] loco huius interpretes *Au*[illegible] V[illegible] *Abdura*.

Ab[illegible], *Arriana* nunc. vrbs Africæ [illegible] circa Tunetum. Sic Marmolius.

[illegible], Palæstinæ [illegible]. Iosuæ 21.

[illegible] vel *A*[illegible] Plinio. qui *Aduas* [illegible] Strabone. Lombardiæ Transpadanæ [illegible]. Nunc *Adda* dicitur, Leandro & S[illegible].

[illegible], Ptolemæo, Peloponnesi vrbs est [illegible] in Messeni. cum. *Abeata* pop. [illegible]. Pausanias dicit olim *Ire* appella[illegible] *Calamata* dici Sophianus ait.

A[illegible] [illegible], nomen vrbis, Phauo[illegible].

A[illegible], [illegible] Palæstinæ. Iudic. 11. item 3. Reg. [illegible] Iosephus *Abellane* legit.

[illegible], & *B*[illegible]*hmacha*, duæ vrbes sunt, 2. S[illegible] [illegible] vna dictio Iosepho. T[illegible] vrbes facit D. Hiero[illegible] s Hebraicis, Vnam in terra Ammonit[illegible]m, in septimo lapide Phila[illegible]æ [illegible]men retinet. Hic septe di[illegible]. A[illegible] in duodecimo a Gaderis [illegible], contra Orientalem plagam. T[illegible] in phœnice, inter Damascum & Pa[illegible].

A[illegible]*el*, [illegible] terra Ruben; vnde Heliseus Pr[illegible] Do[illegible].

A[illegible] [illegible], Indiæ locus, apud Zonaram V[illegible] *A*[illegible]*um*.

Abellane, vide *Abel*.

Abe[illegible]*ates*, sunt Plinio Italiæ populi, [illegible] co[illegible]inantur. item alii qui [illegible] habent. circa Apuliam [illegible] *A*[illegible]*ates* per V. habet Lucanus.

[illegible] Plinio, *Abella* [illegible] Strabo[illegible] æo. oppidum Hirpinorum in A[illegible] *Auellino* appellari ex Blon[illegible] hoc Auellino, Pto[illegible] A[illegible]um [illegible] dicere, quo in [illegible] Abellam enim in Cam[illegible] quam Ambrosius Leo, qui de [illegible] tres libros scripsit, tradit à [illegible] *Aella* [illegible], a venti vertigine [illegible] hunc tractum perflante dictam. à posteris Latinis verò B. insertum. Sunt qui putant Virgilium hanc *Bellam* per Synalœpham nominasse, eo versu,

Et quos malifera despectant mœnia Bellæ.

Auella per V, apud Silium legitur l. 8. Bapt. Porta, lib. 5. villæ suæ scribit duo esse in Italia oppida, quæ vulgo (*Auell*[illegible] & *Auellino*) vocantur: an hoc Abellinum, illud Abella.

Abelmachia, vide *Abela*.

Abelmaim, Palæstinæ vrbs. 2. Paralip. 16.

Abelmea, Villula nunc nuncupatur inter Neapolim, & Scythopolim. Sic D. Hier. in locis Hebraicis.

Abelmeula, locus vel crepido Iudic. 7. & 3. Reg. 4. D. Hieronymus dicit vicum esse in Aulone: qui *Bethabula* suo tempore vocabatur.

Abelterium, Antonino Lusitaniæ vrbs, inter Olysiponem & Emeritam. Ab Elterio diuisim legit Simlerus. Vide *Elterium*.

Abendonia, locus in Anglia, vt habet vita S. Ethelwoldi. Ibidem est & *Glasconia*.

Abenna, vide *Alybe*.

Abennezer, vide *Lapis Adiutorii*.

Abensis ciuitatis Africæ Episcopus Valerianus, est apud Victorem Vticens. *Habensis* alia lectio erat. An gentile ab Abba?

Aberita ἀβέριτα, Ptolemæo, *Arbita* interpretibus, Gedrosiæ populi, in ora Maritima.

Abesamis, Omanorum vrbs, in Arabia Felice, apud Plinium.

Abesar ἀέσαρ, ciuitas ex qua Dauidis prima vxor. Iosephus Antiquitatum 6. cap. 15. Sed *Iesrael* legunt hic sacra Biblia.

Abeste, Arachosiorum opidum, Plinio.

Abesharim, vt habet ex Genesi 21. D. Hieronymus quo loco alii viam Exploratorum interpretatorum scribit. *Athar* ἀθαρειμ legunt 70 interpretes.

Abia, Ἄβια, Arcadiæ vrbs, Straboni 6. vbi Erasinus fluuius se sub terra condit. Sed *Asea* hîc legendum contendunt Sylburgius & Casaubonus. Vide *Ania* & *Paraci*.

Abianus fluuius, vide *Abii*.

Abiazari, vide *Biasari*.

Abica, vide *Hylca*.

Abida ἄβιδα, Cœlesyriæ opidum, Ptolemæo. Vide *Adida*.

Abiddensis, loci Episcopalis in Africa, meminit Collatio Carthaginiensis.

Abieta ἀβίητα, Iazygum Metanastarum oppidum, Ptolemæo. *Abrieta* legunt Latini interpretes.

Abigas ἀβίγας, Mauritaniæ fluuius ex Aurasio monte prorumpens: Procopio, & Suidæ, in dictione *Rochmos*.

Abigensium ciuitatis meminit l. Prouinciar. in Gallia Aquitanica Prima. Sed *Albiensium* legit alius codex. *Albic* est Cœnali.

Abii, ἄβιοι, id est, vitæ expertes; sic dicti Homero, quòd vxoribus careant. *Gabios* ex Æschyli Prometheo vocat eos Stephanus. Strabo eos *Ctistas* κτιστὰς, id est, creatores vel conditores vocat. Thraciæ gens est. Superioris Mysiæ sunt apud Philostratum de viris illustribus. Alios *Abios* habet Ptolemæus, Arrianus 4. Alexandri, & Curtius 7. in Scythia, nempe extra Imaum. *Abii* Stephano iuxta Abianum fluuium, atque Euxinum Pontum. *Alii* Tusci sunt apud Manethonem, vbi hodie *Cap Abium* videtur, circa montem Argentarium: vt placet Annio. *Caput Aluei* à Blondo vocatur, vt asserit Leander. Haud multum absim, quin crediderim *Abas* esse Stephani, & inde, *Abantes*, & *Plisti*.

Abila ἄβιλα, quæ *Lysanii* λυσανίου, cognominantur, ab eius præside nempe Lysanio. testis Euseb. 8. Demonstrat. Cauæ Syriæ vrbs est, apud Ptolemæum, Polybium, & Plinium. Stephanus duas habet huius nominis Abilæ in hoc tractu, vrbes: vnam in Phœnicia, alteram circa Iordanem fluuium. ἄβιλα Iosepho quoque vrbs ad Iordanem, vbi locus palmarum. Antiq. 4. cap. 7. & 5. cap. 1. Pereæ regionis vocat idem, lib. 2. cap. 11. belli Iudaici. Lysiæ Tetrarchiam vocat idem 20. Antiq. cap. 5. Ἀβιληνὴ apud D. Lucam cap. 3. & Euseb. 8. Demonst.

Abilena, vide *Abila*.

Abileni ἀβιληνοί, apud Goltzium sunt, in nummo Antonini Britannici. ab Abilena, ni fallor.

Abilis Colonia. Ptolemæus. Sic Onuphrius falsò. pro Abyle columna. Vide *Alybe*.

Abilla, vide *Alybe*.

Abilonca ἀβιλωνκοί, Syriæ populi sunt apud Polyb. 5.

Abiluum, ἀβίλουον Germaniæ vrbs, Ptolemæo.

Abimael, vide *Imaus*.

Abina ἄβινα, Susianæ vrbs, apud Ptolemæum.

Abinatæ, vide *Abrinatæ*.

Abinna ἄβιννα, nomen vrbis. Suidas.

Abira, Phœniciæ vrbs, lib. Notitiarum.

Abiria, vide *Sabiria*.

Abisa ἄβισα, Arabiæ Felicis vrbs, Ptolemæo.

Abisama, vide *Ebisma*.

Abisontes Plinii, & *Ambisontii* ἀμβισόντιοι Ptolemæi, eosdem esse populos putat Simlerus. In Vindelicia aut Norico sunt.

Abissensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag. *Apissanensis* ibidem. Eadem, ni fallor.

Abitacum, prædium Sidonii, quod pulchrè ab eo describitur 2. Epistolarum, & in Epigrammate de Balneis huius prædii. Massonus illud describit iuxta lacum qui hodie *Sorlinia* vocatur: circa Claromontem. *Auitacum* habet codex meus membraneus M.S.

Abitinenses, Africæ populi, apud D. Augustinum: contra Parmenianum. & in Coll. Carthaginiensi. Vide *Alutinensis*.

Abitura, ciuitatis nomen, in Grammatica D. August.

Ablasensis Archiepiscopatus meminit Decretalium lib. 3. cap. 13. de Baptismo.

Ablata ἄβλατα, Ponti Polemoniaci vrbs in Cappadocia. Ptolemæus.

Ablato Bulgio, sic Antoninus in Itinere Britannico vocat locum circa Vallum. sed *Latum Bulgium* legit Talbotus. *Ab*, illi præpositio est. Quid si legatur, à Blato Bulgio?

Abletes, ἀβλῆτες Mysiæ Asiaticæ populi, confines cum Epicteto. Strabo 13.

Abliala ἀβλιάλα Albaniæ vrbs. Ptolemæus.

Ably, Episcopatus sub sede Damascena Guil. Tyrius.

Abnobi montes Germaniæ, pro locorum diuersitate hodie varia sortiuntur nomina. in Franconia namque Steygerwald vocantur. Eorum pars circa Mœnum fluuium appellatur Ottenwald. & inter Hassiam & Franconiam dicuntur Spessart, Bircheimero auctore. Idem circa Wirtembergensem ducatum, vbi Danubius oritur, Die Baar, Willichio & Tschudo testibus. Sed scien-

ſcri[illegible], quòd hi montes qui Ptolemæo *Abno. ii αυνοβαιοι* vel *Arnobi ἄνοβοι* potiùs nominantur Tacito *Arbona* ſunt: nonnulli ex [illegible] pl[illegible]ria *Arnoba* l[illegible]gunt. A Marciano c[illegible]e la *Ad N[illegible]* dici, annotauit Rhenanus corruptè. *R[illegible]raci* montes, ſunt Ammia[illegible] vide qu[illegible] *Hercynia* ſilua. nam hanc [illegible] cum illis montibus ſæpius ab auctoribus confundi videmus.

A[illegible]rica, Luſitaniæ opidum, Plinio lib. 4. c. p. 20.

Aboccus, vide *Abunc[illegible]*.

Abocado, vide *A[illegible]ydus*.

Abodriti, vide *Arboricha*.

Abolani, Plinio ſunt Italiæ populi.

Abolla ἄβολλα Siciliç opidum, Stephano, & Suid[illegible].

A[illegible], vide *Alabon*.

Aboni [illegible]ichos, id eſt, mœnia, *ἀβώνου τεῖχος*, Galatiæ opidum Ptolemæo, & Arriano in Periplo. Petrus Bellonius & Gyllius ſcribunt *Boli* hodie dici. Lucianus refert in ſuo Pſeudomante, quendam Alexandrum impoſtorem petiiſſe à principe Romano, vt commutato vocabulo *Ionopolis* hæc ciuitas vocaretur.

Abonis, Angliæ oppidum, Antonino IX. M. P. a Venta Silurum. *Auington* eſt Camdeno.

Abor, circa Mediam regio. 4. Regum 17. & 1. Paralip. 5. Ad Gozan fluuium. Villæ quoque nomen eſſe in Media ſcribit D. Hieronymus.

Abora, vide *Aborras*.

Aboraca ἀβοράκη, vrbs in Sarmatia Aſiatica, vicina mari Euxino. Strabo.

Aborienſe opidum Africæ Propriæ apud Plinium eſt. An *Abbir* D. Auguſtini? *Abbiritani* Epiſcopi, alias *Germanicianorum*, meminit concilium Carthaginienſe 7. *Aboritani* Caſtelli meminit Vict. Vticenſis. *Abbir maius* in Coll. Carthag. eſt. & ibidem *Subonburitenſis*.

Aborigenes Italiæ populos indigenas, vnà cum Troianis qui ſub Ænea in Italiam venerant, vno nomine *Latinos* appellatos, ſcribit Liuius l. 1. in principio. Circa ipſam Romam in Latio Straboni ſunt. Halicarnaſſeus 1. enumerat eorum opida. Feſtus dicit eam antiquiſſimam gentem eſſe Italiæ, & in agro Romano habitaſſe.

A B

Aborras ἀβόῤῥας Strab[illegible]ni. *Aborras* Stephano, *Chaboras χαβώρα* Ptolemæo; eſt Meſopotamiæ fluuius. *Abora* eſt apud Zoſimum & Marcellinum, *Εὐφρ[illegible]* eſt Æliano, animalium 12. cap. 30. *Aborus* Stephani, ni fallor. *Xaborchoram* vocat neſcio quo auctore Pomp. Lætus. *Giulap* nominari in tabulis geographicis videtur. *Hormiz* poſſit nominari ex Oenuphrio, in vita Iulii 3. P. M.

Aborus, vide *Aborras*.

Abotis ἄβωτις, Ægypti ciuitas, Stephano & Suidæ.

Abotriti, qui vulgò *Predenecentri* vocantur, contermini Bulgaris, Daciam Danubio adiacentem incolunt. Sic monachus anonymus in Francorum Annalib. *Abboritas* hos interpretis vitio vocari apud Procopium contendit H. Iunius. vide *Arboricha*.

Abragana ἀβραγάνα, Serica vrbs, apud Ptolem.

Abrahami Domus, pagus ſic appellatus in agro Damaſceno. Nicolaus Damaſcenus apud Ioſephum libr. 1. Antiq. & Euſebium 9. Præparationis Euangelicæ. *Hoba* fortè, Geneſeos 14. *S. Abrahami* Caſtellum circa Sodomam & Gomorrham, habet Auctor Anonymus, de bello Hieroſolymitano.

Abranitis, vide *Auranitis*.

Abrananimus, vide *Auranamus*.

Abrelia, regio. Phauorinus.

Abreta, vide *Myſia*.

Abrettina ἀβρεττηνή, Myſiæ Aſiaticæ regio, apud Strabonem & Stephanum. ſed apud hunc quoq; *Ἀβρεττηνή* eſt. *ἀβρετ[illegible]* per *α*, in penultima Suidæ. vide *Myſia*.

Abri ἄβροι, gens Taulantiorum, ad Adriam, vicina Chelidoniis. Stephanus ex Hecatæo.

Abricium, vide *Abrittum*.

Abrieta, vide *Abieta*.

Abrinata ἀβρίνατα, ſeu *ἀβινάται*, Pontica gens. Steph.

Abrincatui, ſunt Galliæ Lugdunenſis populi, Plinio. & *ἀβριγκάτουοι* quoque Ptolemæo. *Abrincatæ*, vrbs Armorica eſt in lib. Notit. *Auranches* hodie, Scaligero & Vineto, in Auſonium. quæ & Arboretana dicitur, Cœnali. *Abrincatinum* villam nominat Sigebertus, quç vocatur Landa Aronis.

A[illegible], vide *Ambrita*.

Abritum. Apud Abritum qui locus *Foro-te[illegible]ronii* dicitur. sic Historia Miscella. Mœsiæ alicubi locus, vbi Decius Imp. occubuit. *Abrupto* item *Abruto* legitur corruptè apud Iornandem, & Marianum. *Abritum* Thraciæ locum, vocat Chronicon Cassiodori. *Abitrium* etiam quidam Iornandi codex legit. Vide *Decii Ara*.

Abroditi, vide *Arboricha*.

Abrolena, lucus circa Thraciam videtur: in Miscella historia 23.

Abrostola ἀβρόστολα, Ptolemæo est Phrygiæ maioris vrbs.

Abrotonum ἀβρότονον, Africæ vrbs ad mare Mediterraneum, Straboni & Plinio, circa Syrtim. Stephanus ait ex Ephoro eandem esse cum *Neapoli*. Hermolaus tradit à Strabone etiam *Lepten* cognominari. ego hoc apud Strabonem me non legisse fateor. vide *Tripolis*.

Abrottine, vide *Abrettina*.

Abrus ἄβρος, Sapæorum in Thracia vrbs: Pausaniæ in Achaicis, nisi mendosus sit locus, de quo vide Fuluium, in fragmentis Appiani. An Aptos Ptolemæi? sic coniicit Sylburgius mecum.

Absarum, vide *Apsorrus*.

Absile, vide *Apsila*.

Absith, Europæ circa Dardaniam locus est, Callisto l. 18. c. 38.

Absitris. Assyriæ opidum, ad exortum hybernum. Plin.

Absorus & *Absyrtis* apud Melam, Maris Illyrici duæ insulæ sunt. Ptolemæus *Apsorrhus* ἄψορρος habet. *Absyrtium* Plinio est. *Absyrtides*, ἀψυρτίδες, numero plurali vocat Strabo, & Orpheus, at hic eas in mari infructuoso describit. (Euxino nempe Ponto) Apud Appollodorum sunt circa Rhodani ostia. *Absyrtis* in Illyrico quoque fluuii nomen est apud Lucanum 3. Vide *Apsorrhus* & *Stœchades*.

Absus, Palæstinæ fluuius, Vibio Sequestri.

Absynthus, vide *Ænum*.

Absyrthi, gens Scythica, Lexicon Phauorini.

Absyrtus, vide *Absorus*.

Abte Iulia, vide *Apta Iulia*.

Abturgensis, vide *Aptuchi*.

Abubus, vide *Abus*.

Abucæi ἀβουκαῖοι, Arabiç Felicis gens, Ptolemæo.

Abucini portus, in Gallia Lugdunensi, Sequanorum, vt habet lib. Prouinciarum.

Abudiacum ἀβουδίακον, Ptolemæo, Bauariæ opidum in Germania, Abach Auentino, Fuessen Pirchaimero. Fortè idem cum *Abuzaco* Antonini.

Abula ἄβουλα, Ptolemæo, Bastitanorum in Hispania opidum, *Aula* hodie. Castellæ veteris, vt Clusius opinatur.

Abulci ἀβουλκοι, gens quædam apud Zosimum, in fine lib. 2. quorum dux Arcadius. Horum meminit etiam libr. Notitiar. in Littore Saxonico Britanniæ.

Abuma, vide *Ruma*.

Abuncis ἄβουνκις, Ptolemæo opidum Æthiopiæ sub Ægypto est. *Aboccis* Plinii fortè.

Abunia ἀβουνία, Sarmatiæ Asiaticæ vrbs, Ptolemæo. *Abunis* interpreti.

Abur ἄβουρ, Indiæ intra Gangem vrbs Ptolemæo.

Abus ἄβος, Ptolemæo Albionis insulæ fluuius, ad latus Orientale. *Abubus* legunt Latina exemplaria. *Vmber* est apud Bedam. Etiam Asiæ mōs, eidem Ptolemæo, qui *Abas* Plinio, vnde Euphrates oritur. quem Theuetus scribit *Caicol* à Georgianis dici. Item ἄβος Molossiæ regionis fluuius, in Epiro: apud Stephanum & Plutarchum in quæstionib. Græcis. vide *Taurus*.

Abusina, Antonino, & Libro Notitiarum, Germaniæ vrbs, Abensperg Auentino est: Bauariæ opidulum, ad Danubium.

Abutucense opidum, in Africa Propria: Plinio. An *Vbata* Ptolemæi?

Abuzacum, vide *Abudiacum*.

Abuzatha, opidum a Persis sic vocatum circa Assyriam videtur. apud Zosimum, 3.

Abydi Freta, vide *Hellespontus*.

Abydon, vide *Abydus*.

Abydus ἄβυδος Ptolemæo, Straboni, Plinio, aliisque Ægypti vrbs, Mennonis olim regia, *Elfium* fortè hodie. Castaldus *Abutich* vocat. *Abocedo* in libro Notitiarum dici, suspicatur Simlerus. Quædam ciuitas in Italia quoque Abydus vocatur, vt inquit Eustathius. sed nihil præterea. Stephanus eam circa Iapygiam locat in Peucetiis. A-

bydon

bydon ἀβυδών, quoque Macedoniæ regio Suidæ & Stephano, circa Axium fluuium. Eius auctorem faciunt Strabonem. Apud huius Epitomen autem *Amydus* lego. Vide *Amydum*, & *Sissas*.

Abyla, vide *Alybe*.

Abylæ, circa Abylam montem populi sunt Plinio, ad Gaditanum fretum; in Africa.

Abylli ἄβυλλοι, gens apud Troglodytas, circa Nilum: Stephano, & Athenæo, lib. 15.

Abylum ἄβυλον, Ægypti vrbs, Athenæo, 15. vbi spinæ semper florentes proueniunt. Sed ἄβυδον per δ legendum suspicor.

Abyra, vide *Abira*.

Abystas, Lybica gens, Phauorinus.

Abystrum ἄβυστρον, Magnæ Græciæ vrbs, apud Ptolemæum: quam hodie *Vrsimorso* vocari, scribit in sua Calabria Barrius. *Apustanos* Plinii hinc puto.

Abziritanum opidum Africæ Propriæ, apud Plinium. Huius meminit etiam Collatio Carthag.

Abzoe, gens multis nominibus, Plinio, circa mare Caspium.

Aca, vide *Ptolemais*.

Acabarois Ἀκαβάρους, Indiæ emporium, Arriani Periplus.

Acabe ἀκάβη, mons Ægypti, ad Sinum Arabicum. Ptolemæus. Fontis & fluminis quoque nomen in Africa Propria: Idem. quo loco interpretes *Cabe* legunt. An Tacape Plinii forte?

Acabene ἀκαβηνή, Mesopotamiæ regio: Ptolemæo. *Achad* Hebræis dici, ex D. Hieronymo Ar. Montanus ait. *Achad* scribit idem Hieronymus ab Hebræis pro *Nisibi* haberi.

Acabis ἄκαβις, Pentapolis (in Africa) regionis opidum, Ptolemæo.

Acacesium ἀκακήσιον, Arcadiæ vrbs, apud Stephanum & Pausaniam. cui ibidem quoque tumulus est, vt habent eius interpretes. *Anacesium* per N, erat in Græco, per K autem pro vrbe.

Acad, Pagnino *Achad*, Genes. 10. Principium regni Babyloniæ. ἀρχάδ, legunt 70. Interpretes, & ἀχφάλ, Epiphanius. Vide *Babylon*.

Acadama, Syriæ aut Euphratensis vrbs. Lib. Notit.

Academia, sic dicta fuit villa Ciceronis, quæ occurrit ab Auerno Puteolos tendentibus, vt Plinius, lib. 31. cap. 2. memoriæ prodiit. Eam hodie, Turlero teste, *Bagni de Tritoli* vulgò vocant. Vide *Echademia*, & *Ciceronis villa*.

Acadera, Indiæ vrbs, siue tractus: Q. Curtio, 8.

Acadra, vide *Achatara*.

Acadum, Syriæ vrbs videtur apud Sophronium, de Peregrinatione D D. Petri & Pauli.

Acala ἀκάλη, Ptolemæo, *Ancale* interpretib. Arabiæ Felicis vrbs.

Acalandrus ἀκάλανδρος, Magnæ Græciæ fluuius: Plinio & Straboni. Inter Tarenthū & Thurium.

Acalarrites ἀκαλαῤῥείτης, fluuius est apud Eustathium, in Ἰλιάδ.

Acamantis, Cypri mons: Hesichio. *Acamas* ἀκάμας, Cypri prom. Ptolemæo, & Luciano in Votis. quod hodie *S. Epiphanii* nominatur: vt scribit Stephanus Lusignanus. Sed idem habet vrbem sic dictam, quā nouo nomine *Crusocco* vocat. Vide *Acamantium*.

Acamantium, Magnæ Phrygiæ vrbs. Item Atticæ regionis tribus. Pausanias. *Acamantis* est Iulio Polluci: *Acamantia* apud Demosthenem, aduersus Bœotum.

Acamas, vide *Acamantis*.

Acampsis ἄκαμψις, Colchidis fluuius. Arr. in Periplo.

Acanna & *Accana*, vide *Daphnus*.

Acanthina ἀκανθίνη, Arabici sinus insula, apud Ptolemæum. *Anghotina* Stuckio est, vocis fortè fretus affinitate.

Acanthon Aulona. Iosephus, belli Iudaici 6. cap. 2. Palæstinæ locus, iuxta vicum Γαβὰθσαοὺλ, distantem à Hierosolymis stadiis ferè triginta.

Acanthonitis ἀκανθωνῖτις, Ptolemęo, *Chātonice* interpretib. Carmaniæ regio.

Acanthus ἄκανθος, Macedoniæ vrbs, ad sinum Syngiticum: Ptolemæo, Xenophonti, Thucydidi 4. & Diodoro 11. *Erisso* hodie, Sophiano. Etiam Ægypti vrbs, apud Ptolemæum, Diodorum, & Strabonem. Ibidē quoque teste Strabone & Stephano, *Acantha* Thebaicæ, lucus vnde gummi habetur.

Acanthus, mons Ætoliæ est Plinio. item Propontidis insula. Est & opidum Cherronesi, iuxta Cnidum: Item Athamaniæ, vt Stephanus ait. Vide *Canthorum*, & *Dulopolis*.

Acantium, vide *Cantium*.

Acapenæ, Sarmatiæ Asiaticæ populi, apud Plinium.

Acara ἄκαρα, Asiæ vrbs: quæ nunc *Nyssa*, Νύσσα, Eam præterfluit Thymbros, vel Athymbros fluuius: Etymologico teste. ἄκαρα, apud Strabonem quoque Galliæ Cispadanæ opidum videtur, quo loco Xylander *Acerra* legit. Vide *Achera*, & *Athymbra*.

Acarassus ἀκαρασσός, Lyciæ vrbs, Stephano. ex Capitone.

Acaria ἀκαρία; fons iuxta Corinthum.

Acaris ἄκαρις, Phrygiæ vrbs, Stephano in voce κάρια.

Acarman ἀκαρμάν, Ptolemæo, vel *Carman*, interpretib. Arabiæ Felicis vrbs.

Acarnanas, vide *Achelous*.

Acarnania ἀκαρνανία, quæ antea *Curetis* appellata fuit, teste Pausania & Plinio, Epeiri regiuncula est. Marius Niger scribit hodie *Despotato* vulgò dici. est qui *Carnia* interpretatur. *Acarnania* etiam regio Ægypti. vt refert Zach. Lilius, ex Seruio ad 5. Æneid. Fides sit penes auctorem.

Acarne, opidum circa Magnesiam Græciæ: Plinio. In Attica locus videtur; apud Senecam in Hippolyto.

Acarnidem ἀκαρνίδα. locum circa Lampsacum, habet Athenæus, tuberibus fertilem; pro *Atarnide*, mendosè vereor: ex Plinio.

Acarra ἄκαρρα, Achaiæ opidum, Stephano.

Acateira, nomen vrbis in Phauorini Lexico. Vide *Huni*.

Acathartus ἀκάθαρτος, id est, impurus, ingens sinus, in sinu Arabico, versus Ægyptum. Agatarchides, Diodorus 3. & Strabo 16. *Acathartos* Nomades gentem hic quoq; describit Agatharchides.

Acatucci, Hispaniæ opidum, Antonino. In Bastitania videtur.

Acauatha, Syriæ aut Euphratensis vrbs. in lib. Not.

Accabicus Murus, ἀκκαβικὸς τεῖχος, vrbs iuxta Herculis columnas: Stephano.

Accaron, ciuitas Philistinorum iuxta Azotum: *Iamnetorum* Portum ἰαμνιτῶν Ptolemæi esse, vult Postellus. Hæc *Iamnia* Stephano est. *Accaron* etiam hodie vocatur, teste Brochardo. *Accaron* & *Geth* putat eandem esse A. Masius. vide *Cæsarea Palæstina*, & *Achron*.

Accasena, vide *Saccasena*.

Accaum, Palæstinæ locus. ἰκιμ 70. interpret. Iosue 15.

Acceta, Persarum opidum, Zosimo.

Accetani, vide *Iaccetani*.

Acchuta, populi Arabiæ Felicis, circa fretum sinus Arabici. Plinius. vide *Anchita*.

Accho, Palæstinæ locus. Iudicum 1. qui Ptolemais, vt censet Franciscus Iunius.

Acci ἄκκι Ptolemæo Hispaniæ Tarraconensis opidum. *Accitana* Colonia Plinii. Vasæus & Amb. Moralis *Guadix* interpretantur. Vide *Acitani*.

Accianus, vide *Actianus*.

Accienses, vide *Acienses*.

Accion, Palus, in qua fluit & effluit Rhodanus. Auienus. An Lemanum sic vocet?

Accipitrum vrbs, vide *Hieracon*, & *Hierax*.

Accisi, apud Plinium Sarmatiæ Asiaticæ populi sunt.

Accissum, Scythiæ Thraciæ vrbs. lib. Notitiar.

Accitana, vide *Acci*.

Accitum, vrbem Hispaniæ Bæticæ esse in antiquis Inscriptionibus, auctor est mihi Clusius, diciteque hodie *Finiana* nominari. Circa Granatam. Vide *Acitani*.

Accua, Liuio 24. Campaniæ vrbs est.

Accura, Africæ opidum: in concilio Carthaginiensi, sub D. Cypriano habito.

Ace ἄκη loci Græciæ meminit Polyenus 3. in Iphicrate. Ora libri *Nace* νάκη legebat. vide *Ptolemais*.

Acedici populi, Æquicolis vicini sunt apud Plinium.

Acedosa ἀκεδῶσα, vicus Iudææ. Iosephus belli Iudaici 1. cap. 1.

Acedum ἄκεδον. Venetæ regionis opidum. Ptolemæo, *Asola* hodie Leandro. Hermolaus verò & Niger putant Asola *Acelum* Plinii esse. Acelum fortè legendum apud Ptolemæum pro Acedo. Vide *Ceneda*.

Acela ἄκελα, Lyciæ vrbs: Stephano.

Acelisena ἀκιλισηνή, variat sic scriptura apud Strabonem: apud quem regio est, circa

circa Armeniam Maiorem. Vide *Liscena*, & *Orbalisena*.

Acelum Plinii, & *Acedū* Ptolemæi, Leander dicit hodie *Monselice* appellari. Venetæ regionis in Italia opidum. Puto *Acilum* Diaconi.

,, *Acema*, Amnis Varus ex Alpium monte Acema profusus. sic Plinius. Hic fluuius Galliam ab Italia distinguit. Augustinus Iustinianus scribit hunc Varum hodie ex monte *Camelione* vocato oriri. Acema & Camelione sunt ergo Synonyma.

Acemeriniantus Episcopus in Africa. Coll. Carthag.

Acinippo ἀκινιππώ. Bæticæ Hispaniæ opidum: Ptolemæo. *Acinipo*, Plinio.

Acenu Episcopus Vindemius in Africa. testis Collario Carthaginiensis.

Acerani, vide *Acerra*.

Acerma, Bruttiorum colonia, in Magna Græcia, ab Alexandro Epirotico capta. Liuius 8. *Terina* legendum, suspicatur Sigonius.

Accrogensis, vide *Acyregensis*.

Acerra, opidum in Italia, 6. regionis (in Vmbria Straboni) quod *Vafria* cognominatum, & interiisse scribit Plinius, lib. 3. cap. 14. *Acerra* ἄχεῤῥαι, est in Græco, Campaniæ vrbs, Straboni. Appiano, Liuio, & Virgilio ad Clanium fluuium, non longè à Neapoli, vt Seruius addit. ἄχεῤῥαι habet Appianus 1. Ciuil. & ἀχέῤῥαι Strabo. Plinio *Acerani* sunt in prima regione. Colonia Romana est Frontino. Videntur hactenus nomen retinere Acerra] nunc vocari, Celsus Cit[illegible]dinus mihi testis. Olim in monte erant, nunc in plano, ait Pomponius Sabinus, ad Virgilii Georgica. Vide *Acara*, & *Achera*.

A[illegible]ucetis, vide *Callatia*.

Ace[illegible]anes, Asiæ fluuius. Herodotus cum circa H[illegible]rc[illegible]niam & Parthiam Chorasmiosque describit.

Acesa ἄκεσαι, Stephano Macedoniæ vrbs est.

Acesamenæ ἀκεσαμεναί, Macedoniæ vrbs: apud Stephanum.

Acesia ἀκεσία, pars Lemni insulæ, à Philoctete sic dicta, quòd hic curatus est: vt habet Philostratus de viris illustr.

Acesine, ἀκεσίνη, Thucydidis, *Asines* Plinii, *Onobala* ὀνόβαλα, Appiani, Siciliæ fluminis synonyma sunt Fazello. qui dicit eum hodie vulgò *Cantara* nũcupari, & Sarracenicè *Alcantara* Vibius habet *Asinius*. Est & *Acesine* fluuius Persarmeniorum, qui se in Euphratem exonerat. Procop. 1. Persicor.

Acesines, vide *Arcesines*, & *Zadadrus*.

Acesinus, apud Plinium & Val. Flaccum est Tauroscytharum fluuius. Apud hunc Iacesinus legit Carrio, quæ vox mihi incognita, & nihili puto.

Acesta, & *Acestai*, vide *Egesta*.

Achabron, vide *Petra*.

Achad area, vel *Atad*, trans Iordanem, vbi Iacob patriarcha mortuus est, locus: dictus planctus vel luctus Ægypti. Genesis 50. alia est in Mesopotamia, quam suo tempore *Nisibis* vocari scribit D. Hieron. ad Genesin 10. & idem in locis Hebraicis. Vide *Acad*, *Acabene*, & *Antiochia*.

Achacib ἀχαζὶβ, 70. interpretibus, Palæstinæ locus: Iudicum 1.

Achaa, vide *Achaia*.

Achai ἀχαιοὶ, Thessaliæ populi, Stephano in φορβαι. Item gens circa Pontum Euxinum; in Sarmatia Asiatica: testibus Ptolemæo, Plutarcho, Ouidio, Plinio, & Dionysio. *Achaeos* etiam in Ponto habet Strabo 9. Orchomeniorum colonos. Vide *Cilicia*.

Achaia ἀχαία, Collis in Carysto. Stephanus.

Achamanes ἀχαιμανεῖς, Africæ Propriæ gens. Ptolemæus.

Achæmenia ἀχαιμενία, pars Persidis regionis, Stephano. *Achæmenida* gens, Straboni. *Achæmenios* vocat Ouidius, de Arte amandi, 1. Babylonem ἀχαιμενίδην, cognominari scribit Epiphanius, in libello de 12. gemmis Aaronis. Achæmenium Persen habet Papinius 5. Siluar. & Achæmenium Medum Claudianus de nuptiis Honorii. Achæmeniam ciuitatem Parthorum seu Medorum habet Lutatius, in Thebaidos 7. vbi addit ipsam Chaldæam sic quoque vocari, Achæmeniam rupem nominat Boethius de Cõsolatione 5. Merro 1. ἀχαιμενίδαι sunt apud Suid. Vide *Persia*.

Achaorum castra, & Statio, Vide *Achaorum* portus.

Achaorum littus, in Cypro est apud Ptolemæum. A Græcis appellatũ fuisse *Adriaze*,

nunc verò pagum esse, & Accathon vocari, scribit Lusignanus. *Achæon* loci circa Ægyptum, meminit Concil. Ephesinum 3.

Achæorum portus, ἀχαιῶν λιμὴν, in Troade est, ad Sigæum prom. testibus Strabone, Pomponio, & Plinio, cui Achæorum Statio vocatur. Meminit huius etiam Liuius & Arrianus lib. 1. Alexandri. *Achæorum* portum habet etiam Strabo in Æolide, circa Myrinam. *Achæorum Portus*, Plinio Taurosc ytharum est, ad Pontum Euxinum. *Bon porto* Pinetus vocat. *Bonus Portus*, vt nonnulla Latina, sed meliùs *Pulcher Portus*, καλὸς λιμὴν, hoc tractu quoque Ptolemæo est. *Achæorum Castra*, στρατοπέδον, locus sic dictus, vicina huic sunt Straboni quoque 13. *Achæorum* Portus, in Peloponneso: Pausaniæ in Messeniacis. Vide *Corone*.

Achæus ἀχαιὸς, fluuius Asiaticus, qui se in Pontum Euxinum exonerat: vt docet in suo Periplo Arrianus. in Achaia regione puto.

Achæium ἀχαιῖον, locus Troadis, Tenedo oppositus. Strabo.

Achæinea ἀχαΐνεια, vrbis nomen, in qua species magnorum ceruorum. Etymologicon.

Achaia ἀχαΐα Græciæ regio, quam Ptolemæus *Helladem* quoque nominat. Meram *Græciam* vocat Plinius Cæcilius 8. Epistolarum, ad Romanum suum. *Liuadia* hodie vocari videtur. *Achaia* alia Peloponnesi, quæ ab eodem Ptolemæo *Propria* cognominatur. *Ionia*, *Ias*, & *Olenus* eadem vocatur à Diodoro. *Ægialos* à Pausania & Plinio. Incolas *Pelasgos Ægiales*, id est, littorales appellatos scribit Herodotus in Polymnia. *Romania alta* nunc appellari, tradit Iacobus Castaldus. *Achaiam* nominat Apuleius totam Peloponnesum. de quo vide *Lacedæmon*. Etiam vrbis nomen est Peloponnensium, Thucydidi 1. *Achaia* regio, *Achaia* vicus, & *Achæi* populi, sunt in Sarmatia Asiatica, ad Pontum Euxinum: Ptolemæo, Straboni, Pomponio, Dionysio, Appiano, & Periplo Arriani. Quidam *Achæa* ἀχαία trisyllabicos scribunt. *Achaia* quoque Rhodi insulæ vrbs. testis Diodorus, & Athenæus 8. Parthienæ est, Appiano in Syriacis. Macedoniæ quoque eidem. etiam Cretæ, teste Scholiastæ ad 4. lib. Apollonii Argonauticor. *Achaia* Messeniæ quoque fons, prope Dorium vrbem: Pausaniæ. *Achaicum* sinum, habet Ælianus 1. Animal. cap. 12. vide *Achæi*, & *Græcia*.

Achaiachala munimentum, fluminis circuitione vallatum, Ammianus: Euphratis nempe, & circa Mesopotamiam reor.

Achais ἀχαῒς, tractus Lydiæ circa Mæoniç fluuium. Stephanus in dictione μαιονία. Vide *Heraclia*.

Achale Insula, circa Malacam Hispaniæ: Sex. Auienus.

Achamæ ἀχάμαι, Libyæ Interioris gens. Ptolemæus.

Achana Arabiæ Felicis fluuius, circa Icharam insulam. Plinius.

Achani ἀχανοὶ, gens circa Scythiam, quos Theopompus *Acharnos* vocat. Stephanus.

Achanis ἀχανὶς, Arabiæ vrbs; vbi Eupolemus tradit Dauidem naues præparasse, quę in Vrpheu (Ophir) nauigarent. Eusebius 9. Præparationis.

Acharaca ἀχάρακα, Nysæorum pagus, nō procul ab vrbe. In Caria, vt habet Strabo 14. Plutonium antrum hîc est.

Achardeus ἀχαρδεὺς, Straboni, *Varadanus* οὐαρδάνος, Ptolemæi. (Vardanus, habent nonnulla exemplaria Latina, malè.) *Copa* Mercatori; *Ziigna* Lazio dicitur. *Tortordanes* videtur Ammiani. Accursius autem eius loco *Vardanus* legit. In Sarmatia Asiatica est fluuius.

Acharenses, Siciliæ populi: Ciceroni 3. in Verrem. Circa Syracusas sunt Fazello, qui existimat hodie ibi *Carrano* esse.

Acharitanum opidum, in Africa Propria, Plinio.

Acharna ἀχάρνα, Oeneidis tribus pars, Stephano. Meminit huius Diodorus 14. & Thucydides 2. Laërtius in Zenone, Lucianus in Timone, item Hesychius & Pausanias, quibus in Attica est.

Acharni, vide *Achani*.

Acharræ, circa Thessaliam vrbs. Liuius 32.

Achas, opidum contra Tripolim, in radicibus Libani situm; (nisi locus corruptus, vt multi sunt apud hunc auctorem) Isidoro.

Achasa ἀχάσα, Scythiæ extra Imaum regio: apud Ptolemæum.

Acha-

Achatagia, regio Indiæ, inter Indum & Gangem flumina: Launico. *Chatagia* eadem apud eundem videtur.

Achatara Ptolemæi, Synarum vrbs. *Auter* Mercator in sua vniuersali tabula vocat. Græcus Ptolemęus hoc loco legit *Acadra* ἀκάδρα, & *Acadra* gens. Est & apud eundem Acadra in India extra Gangem.

Achates ἀχάτης, Siciliæ fluuius, Silio & Plinio. Solinus & Vibius scribunt eum Achatem lapillum generare. *Cantara* nunç vocari, scribit Leander. *Achatem* pro flumine Persiæ, exponit Eustathius, apud Dionysium sed falsò. nam lapis sic vocatur, ad Choaspi fluminis ripas. Vide *Achetus*.

Achedrus ἀχέρδους, Hippothoontidis tribus pars. Stephanus. Vide *Acherdusius*.

Achelous ἀχελῷος, Acarnaniæ in Epiro fluuius, Straboni. Sophianus *Aspri*, Niger *Catochi*, Kyriacus Anconitanus *Geromlea* vocat. *Pachicolamo* eum ab accolis dici, ait Felix Petãtius. Acheloum quondam *Thoas* θόας, dictũ, & ab incolis *Acarnanas* appellari scribit Strabo. Item *Thestius* θέστιος, & *Axenus* ἄξενος, auctore, qui scripsit de fluminibus & montibus, Plutarcho. Item *Calydon*, vt tradit Niger, non adducto teste. Asiæ etiam fluuius est, ex Sipylo monte oriens, teste Pausania. Item Peloponnesi circa Dymam vrbem Achaiæ, vt habent Strabo, Pausanias, & Eustathius: qui subiungit multos esse huius nominis fluuios. Est etiam Achelous Bulgariæ castellum, Cedreno: quo loco apud Curopalatem *Archelous* legit Gabius. Est & *Achelous* Straboni fluuius in Thessalia, prope Lamiam vrbem, cuius accolæ Paracheloitæ.

Achemenides, populi Carmaniæ fuerunt: vt scribit Solinus. Vide *Achamenia*. sic enim legendum puto.

Achera ἄχερα, apud Stephanum, & Polybium 2. sed geminato *rr*, apud illum, in Padum & Alpes vrbs. *Acerræ* ἀκέρραι ad Padum fluuium, sunt Plutarcho in Marcello. *Acara* ἄκαρα malè legit Strabo 2. *Acerano* hodie dici, in Nouariensi agro scribit Saccus. Vide *Acerra*.

Acherdusius ἀχερδούσιος, gentile apud Demosthenẽ, aduersus Midiam. An ab Achedro? *Concauam* Acherdum habet Sophocles in Oedipo Coloneo.

Acherna ἀχάρναι, maximus omnium vicorum qui sunt in Attica. Thucydides 2.

Acheron, Bithyniæ fluuius est, qui iuxta Heracleam in Pontum Euxinum exit. Hic postea *Soonautes*, σωοναύτης, dictus est, auctore Appollonio, & Isacio in Cassandram. Habet hoc tractu Plinius quoque inter alia flumina *Sonautem*. Hic ab Ammiano quoque *Archadius* appellatur. Straboni & Plinio Brutiorum fluuius in Italia est: quẽ Niger *Bassento*, Leander autem *Sauto* appellat. Barrius verò in sua Calabria scribit eum *Capaniano* hodie dici. Riphæorum montium fluuius est apud Orpheum, in Argonauticis. Elidis regionis in Peloponneso fluuius est apud Strabonem. *Acheron*, ἄχερων Ptolemæo, & Pausaniæ: Acheros Liuio: Strabo per ω, scribit in vltima. Epeiri flumen est: quod Marius Niger *Velichi* interpretatur. Notandum quod Trogus 12. vtrumque Acherontem & Brutium & Epiroticum *Acherusium* nominat. *Acheron* etiam fluuius Infernalis, Senecæ in Hercule Furente: quam Acherontiam paludem, vocat Lucianus. *Mortuum* flumen Apuleius 6. Asini. Idem ibidem Pigrum fluentum. Vide *Acherusia*, & *Acherontia*. Nomen vrbis est, vltra Borysthenem, in veteri inscriptione, quæ Tiburi est.

Acherontia, Diacono & Horatio Magnæ Græciæ vrbs: *Acherontus* in Apulia, Liuio: Plinio: *Acheron* & *Acherontini* sunt. *Matera* nunc vocatur, teste Michaële Bruto, Collenutio, & Leandro. Aliquibus *Acerenza* est, vt testatur Laurentius Ananiensis. Scipio Mazzella dicit Episcopum Acerensem se Acherontinum vocare. Inter Eufemiam & Pandosiam fuisse, putat Prosper Parisius.

Acherontus, vide *Acherontia*.

Acherra, vrbs Macedoniæ est, Liuio 32.

Acherusia Palus, iuxta Hermionem in Argia: Pausanias in Corinthiacis. Item inter Cumas & Misenum promontorium, Straboni. quæ *Acheron* apud Virg. 6. Æneid. *Acherusius* Senecæ Epistol. 7. alia ab Aorno videtur: sunt tamen, vt idem addit, qui hũc eundem cum Aorno faciunt, vel Lucrino. Plinio autem diuersa sunt. Acherusii meminit hoc tractu quoque Seneca, in epistolis. Hanc Acherusiam paludem hodie *Cu-*

luccia quasi *Acheruccia* vulgò vocati, scribit Benedictus Falconius, in sua Neapoli. *Acherusia* Palus quoque ad Acherontem fluuium in Epiro: Thucydidi, Plinio, & Trogo. *Acherusia* Chersonesus, circa Heracleam Ponticam, siue Mariandenorum, in Bithynia, ad Pontum Euxinum: vnde Herculem Cerberum ex inferis eduxisse credunt. Xenophon, & Eustathius ex Diodoro. Est item specus ibidem, Appollonio & Pomponio. Huius meminit Ammianus quoque, & addit ab accolis μυχονπνίον appellari. Νυχοπνίον legit alius codex. Huius descriptionem lege apud Q. Calabrum 6. *Acherusium* Promontorium quoque ibidem: Appollonio. Vide *Anthemoisis*, & *Auernus*.

Acherusius, vide *Acheron*.

Achetus, in Sicilia Sil. Italicus 14. Et Ne-
„ tum & Micite, pubesque liquentis Acheti.
„ Achates fortè Vibii Sequestri.

Achidana ἀχιδάνα, Carmaniæ fluuius, Ptolemæo. *Achindana* interpretibus.

Achila ἀχιλα, silua ad dextram deserti Ziph. 1. Sam. 13. *Sycella* συκέλλα, est apud Iosephum. vide *Gabaa*.

Achillæum ἀχίλλειον, vel *Achillium* opidū Troadis, in littore Rhœteo, Plinio. propemodum interiisse, scribit Solinus: exiguum pagum facit ex eo Strabo. Achillitidem huius agrum vocat Laërtius, in Pittaco. Castellum est iuxta Smyrnam. Huius meminisse videtur Xenophon 5. Græcor. Locus in Sicilia. Vicus & portus Messenæ, apud Stephan. Portus est in Laconica, circa Tænarum prom. Pausania. Locus ante Tanagræam Bœotiæ vrbem est Plutarcho, in Quæstionib. Græcis. Mileti fons est dulcissimæ aquæ, Athenæo 2.

Achillas, nobile Galliarum opidum, à Gothis multa vi oppugnatum, donec imminente Aetio non impuniti abcesserunt, Diacono teste. *Arthillas* habet Prosper Aquitanicus. Sed Atelati hanc historiam tribuit Chronicon Wandalor. vt annotauit Vignierius. ita vt *Arelas* pro *Achillas* restituendum videatur.

Achillea, Ponti Euxini insula; quæ & *Leuce*, & *Macaron* Plinio. quam ante Borysthenem fluuium describit: vt Mela, & quoque Dionysius. à quo *Heroum* ἡρώων, insula dicitur. Leucan Achilleam iunctim nominat Euripides in Iphigenia Taurica. Huius descriptio exstat apud Pausaniam in Laconicis. Arrianus eam quoque *Dromum Achillis* appellari ait. Plinius cum Strabone Dromon peninsulam faciunt, aliam ab Achillea insula: quæ *Sidonisi* Mercatori, *Fidonisi* Bordonio vocatur: & rectiùs. error typographicus in primo elemento est. Marius Niger addit eam à quibusdam *Cacearium*, & *Graciariam* dici: sed à quibus, non subdit: neque ego scio. Video à Nibrissensi Caccariam, & a Carolo Stephano Cacariam in suis Dictionariis poni; sed pro Ponti insula, quam dicunt apud Melam *Collisaria* dici: ex deprauata fortè lectione. Sic enim apud eum legitur, post huius insulæ Leucæ
„ descriptionem: Non longè accolitur A-
„ ria. in alio exemplari sic: accolisi Aria.
„ Ptolemæi *Achillea* (aut Achillis insula, vt ipse habet) quam & *Leucam* λευκὴν, appellat, alia videtur ab hac; eam namque cum Pausania, & Max. Tyr o, Sermone 27. Danubii ostiis opponit, Orientem versus. Et Plinii *Leucen* videtur hic *Borysthenis* insulam nominare. Lycophron scribit *Leucen* ostiis palustrium aquarum (Danubium innuens) Celtæ oppositam, eamque *Spilum* σπίλον, vocat, id est, saxosum. Strabo hanc Achilli quoque sacram facit. sed eam Tyræ ostio opponit. *Achillea* insula vicina Samo: est apud Plinium. Vide *Dromos*.

Achilleienses, populi videntur circa Macedoniam, aut Illyricum: apud Xenophontem, li. 3. historiæ Græcot. *Achillis* Lucus, vide *Hecatis*.

Achillis Portus, in Laconica, circa Tænarium promontorium. Pausanias.

Achillitis, vide *Achillæum*.

Achillium ἀχίλλειον, Ptolemæo & Straboni opidum ad Fauces paludis Mæotidis, in Sarmatia Asiatica, *Capo Crose* hodie, vt puto.

Achillius fons, in Mileto. Athenæus. 2. cap. 2. Vide *Achillæum*.

Achindana, vide *Achidana*.

Achira, locus Episcopalis, sub Patriarchatu Constantinopolitano: Balsamoni. An pro Ancyra?

Achisarni, Æthiopiæ sub Ægypto populi: apud Plin.

Achita, vide *Anchita*.

Achini,

Achiui, vide *Græcia*.

Achlab, vide *Alaab*.

Achmenis, vide *Achæmenia*.

Achnæ ἄχναι, Thessaliæ vrbs est Stephano. Item Bœotiæ. Vide *Ichnæ*.

Achne, vide *Casos*.

Achoali, Arabiæ Felicis populi apud Plinium.

Achola ἄχολλα, Africæ Propriæ vrbs maritima, Ptolemæo, Geminato *ll*, scribit Liuius, & Strabo. *Cholla* χόλλα Appiani. *Acolitanum* opidum Plinii fortè. & an *Acilla* Hirtii sit, subdubito.

Achoma ἄχομαι, & *Achomeni*, Arabiæ Felicis populi. Stephanus: ex tertio Vranii.

Achor Vallis. Ios. 7. *Ghachor* Chaldæo. *Emec Achor* D. Hieron. in locis Hebraicis, estque ad Septentrionem Hiericho haud procul à Galgalis.

Achoris ἄχωρις, Ægypti locus: vbi Apelles monachus. Zozomenus lib. 6. cap. 18. Callistus 11. cap. 34.

Achradine, vide *Syracusæ*.

Achradus ἀχεράδους, Atticæ tribus. Stephanus.

Achriana ἀχριανή, Hyrcaniæ opidum. Stephanus ex Polybio.

Achridus, vide *Prima Iustiniana*.

Achris ἄχρις, vrbs in sublimi colle, proxime lacum maximum, vnde Drinus fluuius versus Septentriones effluit; deinde versus Occidentem deflectens, in Ionium mare se exonerat, ad Ilissum castellum. Cedrenus, & Curopalates, Bulgariæ metropolis & regia erat. *Alchria* nunc vocari æstimo, ex Barletii lib. 11. etsi ibi *Ocrida* pro Achride legatur. Eandem cum *Lychnido* putauerim. Vide *Tauresium*.

Achron, Palæstinæ locus, Iosue 19. ἀκκαρών, habent 70. Interpretes.

Achrona, vide *Ochrena*.

Achrylis vide *Phrygia*.

Achsaph, vrbs & terminus tribus Aser, ad Septentrionem. Iosue 11. χασὰφ legunt 70. Interpretes. D. Hieronymi tempore villula erat *Chasalus* nomine, octauo lapide à Diocæsarea, ad radicem montis Tabor.

Achzib, Palæstinæ locus. Ios. 15. in tribu Aser ponit D. Hieron. qui eam esse *Dippa* scribit in nono milliario Ptolemaidis, pergentibus Tyrum. Alia ab Achsaph, & eadem cum *Ecdippa*. Vide *Ecdippa*.

Acibaliana, Africæ locus; in Collatione Carthaginiensi.

Acibi ἄκιβοι, Sarmatiæ Europeæ gens. Ptolemæus.

Acidalia, fons in Orchomeno Bœotiæ. Vibius, & Seruius ad 1. Æneidos.

Acidas ἀκίδας, Peloponnesi fluuius apud Pausaniam: cuius verus nomen *Iardanus* ἰαρδάνος, fuisse scribit. ἀκίδων, legit Strabo. & Phean vrbem alluere scribit Homerus. Vide *Ladon*.

Acidios, loci in Italia nomen, Antonino. Inter Venusiam & Grumentum.

Acidiza, vide *Dacides*.

Acidula aqua, à Teano Sidicino quatuor mill. P. Plinio, Vide *Lyncestis*.

Acidulus fons, in Venafrano est, apud Plinium. Non est proprium fortè.

Acidusa, vide *Glaucia*.

Acienses, Italiæ populi, Plinio. Geminato *cc*. scribit quoddam exemplar. in prima regione.

Acila ἄκιλα. Straboni Arabiæ Felicis promontorium: Diræ Æthiopicæ oppositum. Libro M.S. autem hic ὄκιλα legere annotauit vir doctus Casaubonus; & sincerius, vt ego puto. Est enim *Ocila* Plinii, & *Ocilis* Ptolemæi. Plinius habet *Acilam* emporium eiusdem Arabiæ regionis: alibi tamen.

Acilesina, vide *Acelisena*, & *Orbalisena*.

Acilia, vide *Augusta Acilia*.

Acilius, vide *Acis*, & *Acithius*.

Acilla, vide *Achola*.

Acilum, Agnellum Episcopum de Acilo habet Diaconus 3. Longobardicor. In Italia, Germaniæ autem finibus. *Acelum* Plinii crediderim.

Aciminicum, vide *Acumincum*.

Acina; Æthiopiæ sub Ægypto opidum. Plinius. Vide *Acma*.

Acinaca ἀκινάκαι, Bactrianæ populi: Ptolemæo.

Acinasis ἀκίνασις, Colchidis fluuius. Arr. in Periplo.

Acincum, vide *Acumincum*, & *Aquincum*.

Acinipo, vide *Acenippo*.

Aciris ἄκιρις, Straboni, & Plinio. Magnæ Græciæ (quæ nunc Calabria Superior dicitur) fluuius: *Acri* L. Alberto est.

Aciro, vide *Ancyronem*.

Acis ἄκις, Theocrito, Ouidio, Vibio, & Eustathio, Siciliæ flumen. Aretius *Freddo*, interpretatur, item Leander: qui eundem cum *Batheo* Ptolemæi putat. Apud Silium per y. Acys scribitur. Iuxta Cataniam describit eum Hesychius. Sed idem sic quoq; flumen quoddam in Asia vocat. Acin Siciliæ Latinè *Acilium* dici scribit Seruius in Virgilii Eclogam nonam. Vide *Siphnos.*

Acitani, Hispaniæ gens, simulacrū Martis, radiis ornatum, maxima religione celebrant: Necyn vocantes. sic Macrobius Saturnal. 1. cap. 19. An ab Accito? Sed alius codex legit *Accitani*, geminato *cc*. Ab Acci fortè.

Acitauones, vide *Centrones.*

Achitius ἀκίθιος, Siciliæ fluuius apud Ptolemæum: quem Fazellus *Birgi*, Leander *Acilino* nomen habere ait. *Acius*, *Acilius*, & *Acithius* synonyma sunt Nebrissensi, in suo Dictionario. ipse viderit.

Acitodunum, Galliæ opidum, in 3. scheda tabulæ Peutingerianæ nondum edita; mihi autem amice communicata à C.V. Marco Velsero.

Acius, loci nomen in Sicilia: apud Antoninum. Simlerus dicit arcem esse prope Catinam, hodieq; *Iaicis* dici.

Acleremati, vide *Eucleremati.*

Acma, siue *Fulgurita*, villa est apud Antoninum, siue locus in Africa Propria. Pro Acma legit vetustior codex *Acina.*

Acmaonida, vide *Achamenia.*

Acmatha, vide *Amatha.*

Acmoda, septem insulæ, inter Britannicas: Plinio. Vide *Silurum.*

Acmonia ἀκμωνία, Ptolemæo Daciæ vrbs est. *Seuerino*, Mario vocatur. Phrygiæ Maioris vrbs, eodem Ptolemæo, & Stephano. Phrygiæ Pacatianæ est, in Concilior. opere. *Acmonienses* habet Plinius. *Acmonium* Lucus est quoq; apud Stephanum, iuxta Thermodontem.

Acnonia, vide *Agnonia.*

Acœmetum, vide *Irenæum.*

Acola ἀκόλα, Mediæ opidum, ad mare Caspium: Ptolem.

Acolitanum, vide *Achola.*

Acone ἀκόναι, opidulum Bithyniæ, iuxta Heracleam Ponti: Martiano, Stephano, & Plinio. *Acone* Portus Ammiano est. Vicum Periandynorum Περιανδυνῶν vocat Theophrastus 9. Historiæ Plantar. Sed Mariandynorum lego. hos enim hoc tractu norūt Ptolemæus, Strabo, Plinius, aliiq;. Periandyni autem omnibus ignoti.

Aconcum ἀκόγκον, vrbem Italiæ habet Socrates lib. 4. cap. 26. Historiæ ecclesiasticæ, vbi scribit Valentinum Iuniorem Imp. à militib. creatum. Aquinatē vertit Langius, in suo Nicephoro Callisto. Aquinum malim Ptolemæi.

Acoue, vide *Cone*, & *Acone.*

Aconites ἀκονῖται, Sardiniæ populi. Straboni.

Aconitus ἀκόνιτος, collis, circa Heracleā Ponticam, vt refert Natalis, ex Nicandri enarratore. Ab Aconite herba ibidem crescente, verisimile est.

Acontia, vide *Acutia.*

Acontimacaria ἀκοντιμακαρία, Arcadiæ opidum. Pausanias. Diuisim mauult legere Sylburgius, *Acontium*, & *Macaria.*

Acontisma, sic dictus est vnus ex angustissimis aditibus qui ducunt ex Macedonia Thraciam, Ammiano teste. Antonino locus est in confinibus Thraciæ & Macedoniæ, inter Neapolim & Topinium. Vide Lazium de R.P.R. 12. cap. 1.

Acontium ἀκόντιον, Arcadiæ vrbs, Stephano. Est quoq; Eubœæ opidum, apud eundem, ex Xenagora, & Androtione.

Acontius, Mons in Bœotia. Straboni, Plinio, & Plutarcho in Sylla.

Acontobulus ἀκοντόβουλος, Asiæ minoris locus, Apud Appollonium lib. 2. sub Hippolytæ Amazonū reginæ imperio. In Leucosyria.

Acoraca ἀκόρακα, Syriæ vrbs, in Chalybonitide regione. Ptolemæus.

Acoris ἄκορις, Ægypti vrbs, Ptolemæo.

Acra ἄκρα, Stephano Iapygiæ vrbs est. a liquibus *Hydrusa* ὑδροῦσα, dicta, vt ipse subdit. *Acra* alia, eidem est in Italia: in Eubœa: in Scythia: in Cypro: vltra Tigrim: supra Antiochiam, apud Daphnen lucum: item in Acarnania, (cuius quoque apud Polybium est mentio) circa Brundusium: in Sicilia, à Syracusanis cōdita: hæc fortè *Acræ* Ptolemæi. Est & Acra, apud Hannonem, Africæ vrbs, ad Oceanum Atlāticum. Item vicus Tauricæ Chersonesi ad os Bospori, Plinio,

[illegible]o, & Straboni. Sarmatiæ quoq; Europ[illegible] apud Ptolem[illegible]um. Vide *Amphipolis*, *Acra*, *A[illegible]a*, & *Hatra*

A[illegible]a Da[illegible]hn[illegible] [illegible]e *A[illegible]asium*.

Acra Ia[illegible] vi[illegible]e *Iap[illegible]gium*.

Acramanmorium locu[illegible] Cretæ, nominat [illegible] Dion[illegible]sius: vbi mel optimum. *Acrã A[illegible]morium* forte leg[illegible]ndũ distinctim. Græcum [illegible]odic[illegible] [illegible]vid[illegible] non [illegible]cuit.

Acramel[illegible]a, id est, [illegible]igrum promonto[illegible] [illegible] Pontum Euxinum est, [illegible] Arr[illegible]n Periplo.

A[illegible]a ἀκραβα, Mesopotamię vrbs, apud P[illegible]

A[illegible], I[illegible]dææ toparchia est, Plinio [illegible] Iose[illegible]ho. *Aralathena* vertit D. H[illegible] 1. M[illegible] 5. [illegible] ἀκραβατηνὴ legitur. E[illegible] Acrabathenorum terrã [illegible] [illegible]gio finitur. Idẽ Isidorus, [illegible]

A[illegible]bis ἀκραβεις, 70 interpretibus, D. [illegible] Scorpionis ascensum vertit. [illegible]næ, Iud 1.

Arac[illegible] ἀκράκανος, fluuius ab Euphra[illegible] [illegible] Na[illegible]uchodonosor vna cum [illegible]o obstruxisse, scribit ex Abi[illegible], P[illegible]æparationis 9.

A[illegible] [illegible]

A[illegible] ἄκραι, [illegible] mons: Pausaniæ. [illegible] & Thucyd[illegible] Sic[illegible]iæ vrbs: a Sy[illegible] *Agra* per g, legitur a[illegible] [illegible]αι, [illegible] Ptolemæo: [illegible] *Acre[illegible]* [illegible] H[illegible] *Pal[illegible]olo* voca[illegible] [illegible]r. Est qui *Chiara[illegible]* [illegible] Vide *Acra*.

A[illegible] vi[illegible] *Acra*, & *Acre*.

A[illegible] ἀκραιφία. Bœotię mediterranea [illegible] Li[illegible] H[illegible]rodoto, Pausanię, [illegible] eam a P[illegible]usania *Acraphni[illegible]* [illegible] ait S[illegible]o ex quorundã [illegible] *Are[illegible]* [illegible] Homero dict[illegible]m. [illegible]um *Acriphia* per Iota in se[illegible]

A[illegible] ἀκρογαλλίδαι [illegible]ere iniquissi[illegible] [illegible] Athe[illegible] hab[illegible]nt: vt [illegible] Æ[illegible]hines [illegible] contra Ctesi[illegible]

A[illegible] ciuitas Sici[illegible], Thr[illegible]cię, Eubœę, Æ[illegible] apud Step[illegible]nũ E[illegible] Sicilię [illegible] Thucy[illegible]di *Draco* [illegible]c a [illegible] *[illegible]*, & *Egestæ*.

A[illegible] ἀκρα, Palæstinæ locus, Iosua 19.

A C

Acrath ἀκραθ, Ptolemæo Mauritaniæ oppidum. *Bellis de Gomera* a Castaldo nominatur: alii *Veles* scribunt. Ab Africanis *Deyrat Bedis* vocari, scribit Marmolius. Alio in loco idem eandem interpretatur *Ageima*, quã & ab aliis *Mezemme* nominari ait.

Acrathos, vide *Athos*, & *Acroathon*

Acre, vide *Acra*.

Acriæ ἀκρίαι, Laconum vrbs libera est, apud Pausaniã. Ad sinum Laconicum describit eam Strabo. ἄκρεια Ptolemæi est. *Acra* ἄκρα est Polyæno 3.

Acriba, Peloponnesi vrbs: Laonico, 9.

Acridem ἀκρίδη, Africæ opidum habet Diodorus, 20.

Acridophagi ἀκριδοφάγοι, apud Agatarchidẽ sunt populi, locustarũ comestores.

Acrilla, Liuio 24. ἀκρίλλα Stephano, Siciliæ vrbs, circa Syracusas.

Acrinipriõn, vide *Asciburgium*.

Acriphia, vide *Acraphia*.

Acritas Extremũ, ἀκρίτας ἄκρα, Bithyniæ promontoriũ Ptolemæo, iuxta Bosporum Thraciũ. Gyllius dicit hodie vsq; nomẽ retinere. Stukius hoc idẽ putat *Promõtoriũ nigrũ*, ἄκρα μέλαινα, ab Appollonio, Orpheo, & Theocrito appellari. Messenię promontorium Acritas quoq; Ptolemæo & Straboni est. quod Niger & Sophianus *Capo de Gallo* vocari hodie dicunt. Insulæ etiã est nomen, apud Cedrenum, & Curopalatem. circa Propontidem sit, nec ne, ignoro.

Acroathon, opidũ est in summo cacumine Athos mõtis, Mela auctore. Ptolemæus *Athos Acron*, ἄθως ἄκρον, appellat. Straboni in selectis *Acrestlice* (vt quidã refert) ego autem ibidem, aut vt alius, lego ἀκρόθωον ἄκρον: Stephano *Acrothynæ* ἀκρόθωοι: Thucydidi ἀκρόθωοι: Herodoto ἀκρόθωον, scribitur. Plinius etiã cũ Mela *Acroath*[illegible] habet, & *Acrothõ* in nonnullis exemplaribus. Vide *Apollonia*.

Acroceraunii ἀκροκεραύνιοι, Ptolemęo: qui & *Ceraunii* Straboni vocantur Epciri mõte sunt, ad mare Ionium, e regione Italiæ, *Monte de Chimara* hodie dicuntur, vt Leander, aut *Chimarioti*, vt Alphonsus Adrianus tradit, in Disciplina militari.

Acrocorinthus ἀκροκόρινθος, arx & mons, qui Corintho imminet. Straboni 8. vbi eius descriptio. Plutarchus in Arato dicit eum è media Græcia enasci. *Corypha* forte apud Polyænum 4. de Demetrio.

Acrolissus, ἀκρόλισσος, circa Lissum vrbs, in Illyria. Strabo, & Polybius.

Acrolochias ἀκρολοχίας, Ægypti promõtorium, circa Pharum, versus Orientem, Straboni. Fortè idem cum Lochias.

Acroma, vide *Arietis Frons*.

Acroneriton, vide *Asciburgium*.

Acronius lacus Melæ, *Brigantinus* Plinio, *Brigantia* Ammiano, *Podamicus* iunioribus nonnullis. lacus Heluetiorum maximus, quem Bodensee Germani appellant. Hunc lacum Becanus docet (contra Vadianum) *Acronum* trisyllabicôs, & non *Acronium* apud Melam vocari. *Acronum* quoque locum sic dictum circa Prygiam, habet Historia Miscella 21.

Acropolis ἀκρόπολις, Libyæ vrbs: item Aetoliæ, apud Stephanum. Iberiæ, Asiaticæ etiam vrbs: Dioni 37. Vide *Antuerpia*.

Acroria ἀκρώρεια, Elidis tractus videtur ex Xenophonte, 7. Græcorum historiæ. vbi Thraustum eius opidum nominat. *Acrorii* ἀκρώρειοι, Triphyliæ opidum, Thucydidi & Stephano.

Acrotadus, insula in sinu Persico, apud Plinium.

Acrothous, & *Acrothynoe*, vide *Acroathon*.

Acrothyni ἀκρόθωοι, Arabum vrbs est, iuxta Croitem, Stephano.

Acrouentum Mamboleium, in Italia locus Iornandi, vbi Mincius amnis commeantium frequentatione transitur. Hic scribit Leonem Pontificem max. Attilæ obuiam venisse. *Gouerno* nunc vocari, vult Gaud. Merula. Lectio alia, & melior fortè, in ora libri Fornerii, quæ hæc, *in agro Venetum Ambuleio*.

Acrurius, vide *Galata*.

Acta, vide *Acte*.

Actaeus ἀκταῖος, mons circa Thermodõtem fluuium est, Lycophroni.

Actania, Germanici maris insula, apud Plinium. Heylich landt fortè.

Acte ἀκτὴ, regionis nomen in Peloponneso est; teste Theophrasto 8. Plantar. item Plutarcho in Demetrio, & Arato. Locus circa Athon montem, est apud Thucydidem, 4. circa finem. Est quoque Acarnaniȩ, Magnesiæ, Ioniæ, & Bosfori vrbs: vt refert Stephanus. Vide *Actica*, *Attica*, & *Ilium*.

Actianus Fundus, iuxta Pisaurum, ab Actio tragœdiarum scriptore. Chronicon Eusebii. melius *Accianus*. Est qui *Farnazzano* interpretatur.

Actine, vide *Apsasium*.

Actipus ἀκτιπους, Iudææ vrbs, in Tribu Aser, vt Iosephus tradit: qui eam quoque *Arce* ἄρκη, vocat. Eadem *Arca* Plinio.

Actiri ἀκτίροι, gens Hunnica, in Asia. Suidas. Vide *Huni*.

Actium ἄκτιον, Colonia Augusti in Epeiro; Ptolemæo, Straboni, & Plinio, aliisque. Dioni 50. Apollinis templum est, vbi postea D. Augustus ciuitatem exstruxit, vt idem 51. scribit; atque eandem *Nicopolim* nominasse tradit. Nicopolim apud Actium describit Eusebius 6. Eccl. Histor. cap. 12. *Cabo Figo* Pinetus nominat, *Figalo* ego scribendum puto. Vide *Attium*.

Actoricum, vide *Neritus*.

Actrida, Plinio Arabiæ Felicis opidum est.

Acuensii, vide *Nacuensii*.

Acufida, Mauritaniæ Sitiphensis vrbs Episcopalis. Vict. Vticensis.

Acula ἄκουλα, Tuscorum vrbs, Ptolemæo. *Aqua pendente* putatur. Vide *Aquila*.

Acuncum, vide *Aquincum*.

Acumetense Monasterium, vide *Ireneum*.

Acumincum Legio ἀκούμιγκον, Ptolemæo, Pannoniæ Inferioris vrbs, ad Istri ripam. *Acunincum* per *n*, legit Ammianus. libr. 19. *Acimincum* habet Antoninus & lib. 19. Notitiarum. *Camenz* interpretatur Simlerus. Niger scribit *Petro Varadin* dici. sed Arumictum, malè habet. Lazius tradit *Zalonkemem* ab Hungaris nominari.

Acur ἄκουρ, Indiæ intra Gãgem vrbs Ptolemæo.

Acurgia, vide *Veultiniacum*.

Acus, vide *Pariades*.

Acusi, locus Cappadociæ, Callisto, vbi Basiliscum Imp. cum vxore & liberis interfectum tradit. ἀκουσοί est Euagrio. *Cucusum* Cedreno. Vide *Cucussus*, & *Lyminis*.

Acusiorum Colonia ἀκουσιῶν, Galliæ Narbonensis vrbs, Ptolemæo. *Grenoble*. nunc, vt Ioannes Poldus scribit. *Grannopolim* vocat Sidonius lib. 3. ad Placidum. *Gratianopolis* vocatur D. August. de ciuitate Dei. *Cularo* aliquando appellatam vult Bellefore-

fo[illegible]ftius, ex antiqua inſcriptione, quæ in h[illegible]ius vrbis porta legitur. *Acuſios* hos putat H. Stephanus in Xenophonte *Eguſios* ap-p[illegible]lari. de quibus adi eius Schediaſmata. V[illegible] *Curalonenſium.*

Acuta inſulæ, quas poëta *Thoas* θόας vo-c[illegible]t, vic[illegible]næ Echinadibus. Strabo lib. 8. & H[illegible]o[illegible]o[illegible] 5. Vide *Dulichium*, & *Oxia.*

Acutia ἀκουτεια, Stephano Hiſpaniç vrbs eſt, ex Strabone, qui tamen hodie *Acontia ἀκοντία*, legit. Vaccæorum ad Durium flu-u[illegible]. *Aquitanos* hos populos nominat idem Stephanus.

A[illegible], vide *Aquileia.*

A[illegible] ἀκυλῖνα, Illyrica vrbs, Stephano. ex Theopompo.

Acylus, fluuius Eridanũ influens; in quem arg[illegible]nautæ adiuuantibus incolis, nauem A[illegible]g[illegible]m traduxere, cumque in Eridanum de[illegible]ſſe, ſcribit Calliſtus lib. 7. cap. 50. Vide *Iſter.*

Ac[illegible] ἀκ[illegible]φας, vna quatuor vrbiũ Doricæ r[illegible]ionis. Stephanus. Vide *Pindus.*

Acyregenſis, in Africa Maximinianus Epiſcopus. In c[illegible]nonibus concilii Carthaginenſis *Acerogenſis* legit Morelii exemplar.

Acyrus, loci nomen, apud Gratium poëtam: c[illegible] canes laudat. In Græcia alicubi erit, ni fallor.

Ac[illegible] vide *Acus.*

Acit[illegible] ἀκυτος, inſula circa Cydoniam Cretæ Stephano. Vide *Melos.*

Ac[illegible]a, D. Hieronymo, *Achaſib* 70. interpret[illegible]s locus Palæſtinæ. Ioſue 19.

Ad [illegible]lbu[illegible]as locus in Mauritania Cæſarienſi. Antonin.

Ad A[illegible]los, vide *Angelorum* locus.

Ad A[illegible]am, A[illegible]l[illegible]æ vrbs eſt apud Antoni-n[illegible] *[illegible]anc[illegible]* Camdeno.

A[illegible]a, Antonino: quas idem ad, *Larod[illegible]* [illegible] Siciliæ vrbs, quam Simlerus [illegible] vo[illegible] dicit. Vide *Aqua*, & *Thermæ*

Ad Aqu[illegible] Sa[illegible]as, Mon[illegible]ſterium ſic dictũ, & e[illegible] b He[illegible]acleo I[illegible]p. atque à ſe *Herac[illegible]anum* [illegible]minatum, ſcribit Otho Friſ[illegible]

A[illegible]m, vide *Aquila.*

Ad [illegible], A[illegible]ricæ locus, apud Pauſaniã. Locu[illegible] o a Rauenna miliari, vbi Baſilica S. Chriſtophori, vt legit in vita Zachariæ I. Pontificis M. S.

Sic video etiam appellari pagum vetuſtum prope Treuiros: quem vulgò *Igle* nominant. Moles ibi antiqua Romani operis exſtat.

Ad Caballos, vide *Tiberiacum.*

Ad Calculos, vide *Pſephis.*

Ad Candidam Caſam, locus prouinciæ Berniciorum. Beda. Inſula videtur.

Ad Capræ Paludes, vide *Caprilia.*

Ad Capſu Iuliani, locus Africæ, Scheda 3. Peutingeriana.

Ad Caſas Cæſarianas, Antonino, quas idem *Ad fines* appellat. Locus eſt in Italia, quem Simlerus *S. Caſſano* vocari ait. In Tuſcia.

Ad Centeſimum, locus Italiæ, CVII. M. P. ab vrbe diſtans, verſus Adriam; Antonino.

Ad Centuriones, vide *Centuriones.*

Ad Cepaſias, vide *Cepaſia.*

Ad Columellas, eſt locus ſexto à Rauenna lapide: quo Rubeus ſcribit Maioranũ Auguſtum in Imperatorem creatum.

Ad Criſpas, vide *Criſpa.*

Ad Decimum Septimum, vide *Ad Septimum.*

Ad Dianam, vide *Diana.*

Ad Duodecimum, locus inter Moſam, & Rhenum. Tabula Peutingeriana 3. An duodeciacum Froardi? Non videtur.

Ad Duos Pontes, Antonino locus Hiſpaniæ eſt, inter Bracaram & Aſturicam.

Ad Dracones, in Mauritania Cæſarienſi locus: apud Antonin. In Armenia Minori quoque; apud eundem. Vide *Dracontius.*

Ad Ficos, vide *Ficus*, & *Syſtinenſe.*

Ad Fines, Antonino Caſtellum eſt Rhætiæ, in ripa Turiæ vel Thauri fluminis, quod hodie *Pfin* dicitur, vt Beatus Rhenanus docet. Vnder Thur, nominat Simlerus *Ad Fines*, ſiue *Caſæ Caſarianæ* Antonino, locus inter Florentiam & Arrhetium. Eſt etiam Galliæ Belgicæ locus, apud eundem Antoninum; inter Fanum Martis & Condatem: qui mihi *Tuin* videtur, ad Sambram fluuium ex nomine & diſtantia haud diſſimili. Idem habet *Ad Fines* in Liburnia, inter Quadranta & Scyſciam, in quo loco hodie *Samaguat* caſtrum: teſte Lazio. In limitibus Sauiæ Valeriæ, & Liburniæ. *Ad Fi-*

nes quoque in Gallia Lugdunensi. Tabula 3. Peutingeriana. Vide *Fines*.

Ad Fratres, locus in Mauritania Cæsariensi. Anton.

Ad Gallinas, Villa Cæsarum, sic dicta: fluuio Tiberi imposita, iuxta nonum lapidem ab vrbe, via Flaminia. Antea *Veientanum* vocabatur. Plinius 15. cap. 30. & Suetonius in Galba.

Ad Gallum Gallinaceum, vide *Via*.

Ad Gradus, vide *Massalioticum*.

Ad Herculem, apud Antoninum, videtur mihi *Ligorno* Etruriæ portus, ad mare Mediterraneum. *Ligurnum* legitur hoc tractu, in Antonini fragmento, quod circumfertur. Volaterranus tamen putat hunc portum apud eundem Antoninum *Salebro* vocatum; & à Cicerone *Labro*. Idem eundem scribit à Ptolemæo *Liburnum* dici. qui tamen in Græco eius Codice non habetur; etsi in Latinis quibusdam inter Populonium prom. & Portum Traianum inueniatur. Ad Herculem & Saleprone, Antonino hoc tractu diuersa sunt loca. *Ad Herculem Castra*, sic nominat Antoninus Pannoniæ locum. item circa Gades. *Ad Herculem*, & *Castra Herculis*, sunt in libro Notitiar. duo diuersa loca Pannoniæ. Vide *Herculia*, & *Herculis* Portus.

Ad Innocentes, locus apud Mediolanum, vbi Dioclis & Diodori quorundam memoriã coluisse Christianos, testis est Ammianus, 27.

Ad Lapidem, locus Britanniæ insulæ, in Vitarum regione Beda. *Stoncham* nunc vocari, scribit Camdenus.

Ad Lapides Atros, vide *Lapides*.

Ad Larodas, vide *Ad Aquas*.

Ad Lippos, Hispaniæ Bæticæ locus, inter Salmanticam & Emeritam. Antoninus.

Ad Malum, Liburniæ vrbs: Antonino.

Ad Marcium, locus dicitur non procul à Lanuuio. Liuius 6. Vide *Marcium*.

Ad Marcum, vide *Margum*.

Ad Marios, vide *Mercurius*.

Ad Martis, Antonino Italiæ locus est, inter Narniam & Meuaniam. Item inter Segusium & Brigantionem in Alpibus. Fortè *Martis* vertex, Ammiani.

Ad Matrem Magnam, Italiæ locus, in Cãpania aut Samnio videtur, apud Antoninũ.

Ad Mauros, in lib. Notit. opidum 𝔐𝔞𝔲𝔯𝔨𝔦𝔯𝔠𝔥𝔢𝔫 est Lazio in Noricis. Vide *Ad Muros*.

Ad Morum, locus Hispaniæ, inter Acci & Carthaginem Spartariam. Antoninus.

Ad Muros, Antonino Austriæ opidum, quod Lazio 𝔖𝔲𝔪𝔢𝔯𝔢𝔦𝔫 est: Cui idem *Murocincta* Ammiani est. An ad *Mauros* quoq; in lib. Notitiarum?

Ad Murum, locus & villa regia circa murum quem Impp. Romani in Britannia insula exstruxere. Beda. *Waltowne* putat hodie vocari Camdenus.

Ad Nouas, vide *Noua*.

Ad Oculum Marium, Africę locus: in Tabula Peutingeriana à M. Velsero edita. *Marinum* legebat 3. huius scheda.

Ad Oliuam, est locus Mauritaniæ Cæsariensis, apud Antoninum. *Oliuensis* meminit Collatio Carthag.

Ad Palatium, Antonino vicus est inter Tridentum & Verouam. *Palazzo* hodie dictus Simlero.

Ad Paludes; Straboni locus Arabiæ, in Ægypto. *Arabicas* Paludes vocat hos Solinus.

Ad Perticas, locus sic dictus circa Ticinum, in quo monasterium *S. Mariæ ad perticas* dictum. Diaconus 5. & 6. Longobardic.

Ad Pinum, in Samnio locus: Antonino.

Ad Pirum, apud Antoninum, locus in Piceno est.

Ad Pistores, vide *Pistoria*.

Ad Pontem, Hispaniæ locus, Antonino: circa Gades. Vide *Pons*, & *Pons Ælii*.

Ad Portum, locus Mauritaniæ Cæsariensis. Scheda 3. Peutingeriana.

Ad Publicanos, Galliæ Narbonensis locus, circa Tarantasiam. Antoninus.

Ad Puluinos, locus maritimus in Sardinia. D. Paulinus ad Macarium.

Ad Puteos, in Hispania locus, Antonino. inter Liminium & Cæsaraugustam. *Ad Puteal* mauult scribere Hieronymus Surita.

Ad Pyrum, vide *Pyri* Mons.

Ad Regias, Mauritaniæ Cæsariensis locus, apud Anton.

Ad Rotam, Antonini, scribit Simlerus eam esse Numidiæ vrbem quam D. August. lib. 3. contra Crescentium *Rotariam* vocat.

Ad Ru-

Ad Rubras, Hispaniæ Bæticæ locus: Antonino. circa Anæ fluminis ostiũ. Vide *Ad Rubas*.

Ad Salices, circa Danubii ostia locus, in Mœsia Inferiore, vt refert Antoninus. Huius meminit & Ammianus 31.

Ad Salinas, vide *Publicii* vicus.

Ad Septem Aras, vide *Septem Aræ*.

Ad Septem Fratres, vide *Septem Fratres*.

Ad Septimum habet Antoninus, in Aldino codice. Simlerus legit *Ad Decimum Septimum*: in Hispania, inter Asturicam & Tarraconem, 17. M.P. ab hac distantem.

Ad Sex Insulas, & *Ad tres Insulas*, sunt loca Mauritaniæ Tingitanæ, teste Antonino.

Ad Silanũ, Galliæ locus, circa Garumnæ fontes. Scheda 3. Peutingeriana.

Ad Sorores, Antonino Hispaniæ vrbs, circa Emeritam. Dn. Iacobus Delgadus putat respondere loco qui hodie *Val de Fuentes* dicitur.

Ad Stabulum, in Mauritania Cæsariensi. Scheda 3. Peutingeriana.

Ad Statuam, ad fretum Mamertinum locus in antiqua inscriptione, quam lege in verbo *Muranum*.

Ad Statuas Colossas, meminit Liber Notitiarum. Vrbs est Hungariæ ad Danubium sita, (vt Lazius habet in sua Chorographica tabula) hodie *Colocza* dicta. Locus quoque inter Arrhetium & Clusium, (Tusciæ vrbes) Antonino. Eidem in Hispania, circa Sucronem.

Ad Titulos, Liburniæ vrbs, Antonino.

Ad Tres Insulas, vide *Ad Sex Insulas*.

Ad Tricesimum, vide *Tricesimum*.

Ad Turrem, Sardiniæ vrbs Antonino. *Turres* vocat Vict. Vticensis. Vide *Plubium*.

Ad Turres, Antonino Italiæ vrbs. In Calabria sita est, & *Blazio* dici, scribit Barrius. Eidem Antonino in Liburnia quoq; vrbs. Vide *Turris*.

Adacha ἄδαχα, Palmyrenæ vrbs, Ptolemæo.

Adada ἄδαδα, est apud Ptolemæum Palmyrenæ opidum. *Adatha* puto dici in libro Notit. etsi Phœniciæ ibidem adscribatur. Sed *Adada* habet idem liber in Euphratensi regione. Est & locus in Palæstina sic dictus. Iosue 15.

Adadates ἀδαδάτης, Pisidiæ vrbs, apud Strabonem, ex Artemidoro.

Adadensis, Episcopus Pisidiæ, fuit in Concilio Constantinopolitano 1.

Adæ Ἄδαι, locus circa Æolidẽ Asiæ. Strabo 13.

Adagarii, vide *Satagarii*.

Adalunga, vide *Haubertinga*.

Adam, vide *Sarthan*.

Adama ἀδαμα, Genes. 10. 14. Palæstinæ locus; & Sodom. vrbs, Deut. 29. Vide *Adana*.

Adamantis ἀδάμαντις, Indiæ intra Gangem fluuius. Ptolemæus.

Adami, quæ est *Neceb*. sic D. Hieronymus; Iosue 19. *Ademni Anneceb* legunt 70 Interpretes. Palæstinæ locus est. Vide *Edema*.

Adana ἄδανα, Ciliciæ vrbs, vicina Tarso, apud Dionem, Cedrenum, & Ptolemæum: *Adena* est apud Curopalatem: & sic hodie appellari scribit Iof. Barbarus. *Ædana*, & *Adona*, fortè corruptè apud Leonem Imp. capite de diuersarum gẽtium aciebus. & *Adama* fortè apud Guil. Tyrium. *Adana* regio quoq; circa sinum Arabicum videtur, apud Callistum, lib. 9. cap. 18. Est & vrbs *Adana* ad Euphratem, Stephano. Item Arabiæ Felicis Mediterranea, eidem.

Adani ἀδάνου, insulæ duæ, apud Ptolem. in sinu Arabico.

Adapa, Galatiæ fortè opidum, apud Cedrenum. Zonaram *Adatam* legere, auctor mihi est Xylander. Scio sic Gabiũ apud Curopalatem habere.

Adapera, vide *Apera*.

Adar, villa & terminus terræ Chanaan. Num. 34.

Adara ἄδαρα, vicus magnus, apud Stephanum, in dictione ἀδαράπολις. Eidem est quoq; Tertiæ Palæstinæ locus, inter Areopolim & Characmobam. *Adra* hæc fortè Ptolemæi.

Adaras, Hispaniæ vrbs, inter Hispalim & Cordubam. Antoninus. Codex M.S. *Ad Aras* diuisim legit.

Adabrigani, vide *Ardabigara*.

Adarchidæ ἀδαρχίδαι, Lybica gens est Stephano. ex Herodoto, vt ipse inquit. corruptè, vereor, pro *Adyrmachidæ*.

Adari ἄδαρι, Arabiæ Felicis opidũ, Ptol.

Adarima ἀδάριμα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo.

Adarupolis, Persiæ vrbs, Stephano.

Adasa ἀδασά, Palæstinæ locus. Iof. 15. & 1. Mach. 7. vbi D. Hieronymus *Adazer* legit: *Adaso* Iosepho.

Adasathra ἀδασάθρα, Ptolemæo, *Adisathra* interpreti, Indiæ intra Gangem oppidum.

Adaspios, Populos Asiæ, habet Orosius 3. cap. 18. ab Alexandro Magno subiugatos. *Adharpios* legit membraneus meus M. S. Vtraque vox mihi incognita. *Aspios* hoc tractu nouit Arrhianus. sic quoque hic, ablata priori syllaba, legerim. Vide *Hydaspios*.

Adata, vide *Adapa*, & *Adada*.

Adattha ἀδαθα, Armeniæ Maioris vrbs, in Rhauēnæ præfectura. Ptolemæus.

Adaugmagdum, Africæ vrbs est apud Antoninum.

Adazer, vide *Adasa*.

Adbaris, vide *Barium*.

Addaa ἀδαία, Mesopotamiæ vrbs, Ptolemæo.

Addar, Palæstinæ locus. Iosue 16.

Addaram, in Palæstina locus. Iosue 15.

Addense Municipium, in Mauritania Sitiphensi. Ammianus.

Addianum, Africæ Propriæ vrbs, circa Hipponem Regium, Antonino. Vide *Diana*.

Addida ἀδδιδα, vrbem Iudææ, habet Iosephus Antiq. 13. super montem sitam, vnde Iudææ campi patescunt. Ἀδιδ@ est 1. Machab. 13. *Adus* legit D. Hieronymus. Vide *Adida*.

Addomin, in tribu Iudæ hodie *Maledomin* vocatur. Sic D. Hieronymus in locis Hebraicis.

Adyma ἀδδυμα, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs, Ptolemæo. *Ted Delez* Marmolio.

Adeba ἀδέβα, Ilercaonum vrbs in Hispania, apud Ptolemæum.

Adedi ἀδίδυ, vicus felicis Arabiæ Ptolemæo. *Aden* est, nisi Marius Niger fallat.

Adei ἀδεῖοι, Arabes sunt in Ægypto, apud Ptolemæum.

Adellum, Hispaniæ opidum, Antonino. Contestanorum videtur.

Adelphonnesus, vide *Proconnesus*.

Ademni, vide *Adama*.

Adenystra, castellum permunitum, in Asia alicubi. Theodosius ex Dione.

Adercon ἀδέρκων, Iberiæ vrbs, apud Suidam & Stephanum Ἀδερκωνιτῶν meminit Traiani nummus, in Goltzii Thesauro.

Ades, id est, Orcus: locus in Bithynia videtur, circa Niceam. ex Zonara & Cedreno. *Plutonem* vertit Gabius, apud Curopalatem.

Adesa, Lyciæ fluuius, Chomā vrbem præterfluens. Plinius.

Adesaga ἀδεσαγα, Indiæ extra Gangem, vrbs, apud Ptolemæum.

Adessus, vide *Badessus*.

Adharnaba, opidum Etruriæ, apud Liuium, 10.

Adiabara, Æthiopiæ populi, contra Meroëm Nili insulam, quos aliqui *Megabaros* vocant. Plinius. *Megabradi* μεγάβαρδοι dicuntur à Ptolemæo, & μεγάβαροι à Strabone.

Adiabas, vide *Adiabena*.

Adiabda ἀδιάβδα, Ptolemæo Albaniæ opidum.

Adiabena ἀδιαβηνή, Assyriæ regio Suidas & Stephanus scribunt hanc quoque *Mesonem* μεσηνὴν vocari. Nomen habere tradit Ammianus à Diabas & Adiabas fluminibus, qui eam irrigant. *Botan*, Castaldus appellat. Strabo tradit Adiabenos etiam *Saccopodes* σακκόποδες, dici. *Adiabenā* etiam Indicam regionem esse, dicit Callistus 9. cap. 38. fides sit penes auctorem: qui fortè omnia procul distantia (errore frequenti & populari) Indica existimat. Vide *Assyria*, *Syria*, & *Mesopotamia*.

Adicara ἀδικάρα, Arabiæ Desertæ vrbs, Ptolemæo. Per I. in prima interpretibus.

Adida, Iudææ vrbs, Iosepho 13. Antiq. cap. 23. & belli Iudaici 5. cap. 7. *Abida* Ptolemæi, in Cœlesyria mihi videtur. Eadē fortè cum Addida.

Adidos, vide *Addida*.

Adienus ἀδιηνὸς, Colchidis fluuius, apud Arrhianum in Periplo.

Adigermarum, vrbs & patria Eleusii, qui vitam S. Theodori Archimandritæ descripsit. Circa Asiam Minorem forte.

Adillisius, vide *Adylisius*.

Adipson, vide *Gerrum*.

Adiris, vide *Atlas*.

Adis ἀδις, Polybio, 1. Carthaginiensium vrbs, in Africa est.

Adisaga, vide *Adesaga*.

Adisa-

Adisamum ἀδισάμον, Taprobanæ vrbs, Ptolemæo.

Adisathra, vide *Adasathra*.

Adisathrus ἀδίσαθρος, Indiæ intra Gangem mons. & *Adisathri* ibidem populi, Ptolemæo. qui *Xathri* fortè Arrhiano.

Adisdara ἀδισδάρα, Indiæ intra Gangem opidum. Ptolemæus.

Adithaim Palæstinæ locus. Iosf. 15. *Ageththaim* αγαϑϑαΐμ, 70. interpret.

Aditha, in lib. Notit. pro Arabiæ opido legitur.

Adiuuense, vide *Iuuense*.

Admatha, Palæstinæ vrbs, libro Notitiarum.

Admedera, vide *Amadara*.

Admot, vide *Iaman*.

Adnamantia, vide *Anamascia*.

Adobricus, vide *Adrobicus*.

Adogit, in extrema parte Scandiæ (vel, vt ipse scribit, Scanziæ) gens, apud Iornandem.

Adommin Mansio, Iosue 15. & 18.

Adona, vide *Adana*.

Adonis ἄδωνις, Phœniciæ fluuius est Ptolemæo, & Luciano in Syria dea: qui scribit eum oriri ex Libano, & circa Byblim in mare effundi: quotannisque cruore infici: ipsúmque mare magna parte purpureum efficere. *Canis* hodie Mario Nigro, & Tyrio. Iustus Giftelius in sua peregrinatione Hierosolymitana nostrate lingua edita, dicit ab accolis *Narracellebe* nominari, & canem significare, a cane marmoreo in eius ripa olim posito. Pausanias 4. Rubræ aquę fluuium circa Ioppen describit. *Fontem Hortorum* de Libano in Sacris esse, credit Postellus.

Adopissus ἀδόπισσος, Lycaoniæ in Cappadocia vrbs: Ptolemæo.

Ador ἄδωρ, Syriæ opidum. Iosephus Anti q. 13.

Adoraim, vide *Aduram*.

Adoreus, vide *Didymus*.

Adorsi, apud Tacitum Annal. 12. gentis nomen, circa Bosporum. *Aorsi* legit Lipsius.

Adosygne, vide *Allosygne*.

Adquesirensis episcopus, in Africa. Coll. Carthagin.

Adra ἄδρα, Illyrici vrbs, Ptolemæo. *Zernaz* castellum est hodie, vt tradit Marius Niger. Phœniciæ vrbs est quoque. item Arabiæ Petrææ, eodem Ptolemæo auctore. Vide *Adara*, & *Edrai*.

Adraba Campi ἀδράβαι κάμποι, Ptolemęo. In Austria sunt, vt Lazius docet: & Marckfeldt dicuntur. Vide *Felden*.

Adrach, Palæstinæ regio. Zach. 9. *Sedrac* est 70. interpretibus.

Adragia, pars Persiæ est. in historia Miscella, 18.

Adrai, vide *Edrai*.

Adraista ἀδραϊσται, Indiæ populi sunt, circa Indi fluminis partem superiorem degẽtes: vt tradit Arrh. 5. Alexandri. *Andresti* Ἀνδρεσται, sunt Diodoro 17. Malè apud Orosium lib. 3. cap. 19. *Aresta*, & *Adresta* legitur: aut, vt membraneus codex, *Resta*.

Adrama ἀδράμα, Syriæ Cauæ vrbs, Ptolemæo.

Adramita ἀδραμῖται, Arabiæ Felicis populi, apud Ptolemæum. Theophrastus habet ἀδραμύτται, locum in eadem Arabia, vbi Thus, Myrrha, & Cinamomum gignuntur. Vide *Atramita*.

Adramytta, vide *Adramita*.

Adramytteos, olim *Pedasus*, Plinio auctore. Troadis aut Mysiæ opidum: supra Idam montem Stephano. quod nunc *Landrimiti* dicitur, Nigro teste, *Edromit* Leonclauio est. *Atramyttium* ἀτραμύττιον, Ptolemæi est. *Adramytenum* Sinū hinc nominat Plinius. Vide *Thebæ*.

Adramyttis ἀδραμυττίς, Lyciæ insula: Stephano.

Adramyttium, vide *Thebæ*.

Adramyttus, vide *Adrumetum*.

Adrana, Tacito Germaniæ fluuius est. *Rhoer* fortè, vt scribit Ritheimerus. *Aedera* hodie dici, existimat Althamerus. sed is vbi locorum sit, non addit. *Eder* ex eo facit Iunius in suo Nomenclatore, additque Cattorum fluuium esse, & in amnem Adan exire. In sua Batauia autem scribit eum in Fuldam euolui; & hoc ex tabulis vetum esse constat.

Adrane ἀδράνη, quæ & in secunda per ν scribitur, apud Polybium 13. Stephano auctore: cui Thracica vrbs est haud longè à Berenice. Leonclauius *Adranen* in Bithynia ponit, haud procul à Prusa. dicitque à

Turcis *Edrenos* vocari. *Adrani* fauces commemorat Zosimus 2. sed circa Pannoniam.

Adrantis Mansio, in Pannonia, Circa Celiam. Antoninus. An corruptè ab Adranis Zosimi? Lasius putat hunc locum in *Dragemel* incidere. castellum hoc in ripa Saui.

Adranum ἄδρανον, Plutarcho, Æliano, & Stephano, Siciliæ mediterranea vrbs est. *Hadranum* habet Silius. Nunc *Aderno* dicitur, Fazello & Aretio auctoribus. Stephano quoque flumen eiusdem nominis est, ibid.

Adraon, episcopatus sub sede Arabiæ Bostrensi. Guilielmus Tyrius, & Synodus V. Constantinopolitana.

Adrapsa ἄδραψα, Bactrianæ vrbs, apud Strabonem. Hyrcaniæ est, Ptolemæo.

Adrasii ἀδρασιοι, Æliano lib. Animal. 15. c. 25. Interpretes *Gedrosii* legunt.

Adrasson, episcopatus sub sede Seleuciensi Ciliciæ, Alius sub sede Becerra Arabiæ. Guil. Tyrius.

Adrastia ἀδράστεια, Fons Sycioniæ, apud Pausaniam. *Adrastiæ* Montem, habet Plutarchus in Lucullo, circa Bithyniam *Adrastii* Campi sunt Trogo 11. Circa Parium puto, prope Cyzicum, haud procul ab Ida.

Adrasus, vide *Andrassum*.

Adratens vrbis in Hellesponto meminit Chalcedonense Concilium.

Adratum, Arabiæ vrbs: quæ respicit ad Bostrensem Metropolim. nunc dicitur ciuitas *Bernhardi de Stampis*. Guil. Tyrius lib. 16. cap. 10.

Adregin, Angliæ regia villa, in Berniciorum prouincia, ad Glenim fluuium. postea dicta fuit *Melmin*. Beda.

Adremmon, Zachariæ cap. 12. opidum est vicinum vrbi Iesreel. Hieronymus scribit suo tempore *Maximianopolim* vocatam esse. Huius meminit etiam Nicenum Concilium.

Adrene, vide *Adrane*.

Adrestia, vide *Parium* & *Adrastia*.

Adri ἄδρα, Arabiæ Petrææ vrbs, Ptolemæo. Huius Episcopum Arabium vocat Epiphanius.

Adria, fluminis nomen, Straboni 7. inde Adriatico mari nomen, vt ipse addit. *Adriacum* & *Adriaticum*, vide *Atria*, *Atrianus*, & *Hadriaticum*.

Adria Nauale, habet Strabo, ad ostia Matrini fluminis in Italia.

Adria insulæ meminit D. Hieronymus, in epistola quadam ad D. Augustinum. *Pelagosa* fortè hodie, in medio Sinus Hadriatici. Scopulum tantùm esse scribit Iustus Gistelius. Vide *Hydria*.

Adriana, locus in Cyrenaica regione, Antonino. *Adrianæ* Ciuitatis meminit quoque Cassiodorus Variorum 1. ad Saturninum. Vide *Adrinus*.

Adriani, vide *Bithynia*.

Adrianopolis, *Hadrianopolis*.

Adrianos, vide *Adrinus*.

Adrianus Ager in Piceno. Plinius libr. 3. cap. 13. & 14. item Balbus Franc. Nansii, M. 2. ab Adria, vt puto.

Adrias ἀδρίας, & *Senon* σένων, nomina sunt fluminum in Ionicum sinum confluentium. sic Isacius, in Lycophronem. Quid si sint eadem cum Atriano & Senna? Stephanus etiam *Adriam* fluuium habet circa Adriam vrbem: quæ Ptolemęo non longè ab Arriano flumine est. Vide *Athesis*, & *Idrias*.

Adrieni ἀδριηνοὶ, Arabiæ populi, Stephano in verbo Ἀβαιηνοί. Felicis, vt puto.

Adrimachidæ, vide *Adyrmachidæ*.

Adrinus ἄδρινος, locus episcopalis in Iure Orientali. cuius episcopus Alexander. *Adrianos*, ἀδριανὸς legunt Callistus, Socrates, & Tripartita historia. Iunonis epistola vltima *Hadrianopolis* legit. nescio an verè.

Adris, vnus fluuiorum in Indum defluentium, Ptolemæo. *Rhuadis* ῥουάδις, habet autem Græcus codex. Vide *Hydraotis*.

Adrius, vide *Ardius*.

Adrobicus, Hispaniæ vrbs, in Artabris, Pomponio.

Adron, Arabiæ ciuitas: in Synodo Constantinopolit. V.

Adros, vide *Hedrus*.

Adrotta ἄδροττα, Lydiæ maritima vrbs, Stephano. Huius meminit quoque Suidas, in *Eustephius*.

Adrube, vel *Ad Rubras*, locus Mauritanię Cæsariensis, apud Antoninum.

Adrumetum Plinio, *Adrumittus* ἀδρύμιττος Ptolemæo, *Adryma* ἀδρύμη Straboni, *Adrymes* ἀδρύμης Stephano, ἀτρα-

ἀδραμυτηνὸς Thucydidi, ἀδραμύτηνος Pausaniæ. Africæ Propriæ vrbs, quam Marius Niger *Susa*, Alphonsus Adrianus *Toulb* appellat: sed Mercator *Machometta*. *Adramytteus* eam vocat Procopius, Latinus, (hoc addo, Græcum enim exemplar hactenus mihi non videre licuit) & *Iustinianam* suo tempore nominatam addit. *Hadrumentum* cum adspiratione & *n* in penultima enuntiat Mela. Cum *n* in penultima etiam scribit Tacitus & Plinius, sed sine afflatu in prima. In Inscriptionum Volumine Smetii est huiusmodi antiqua inscriptio: *Colonia Concordia Vlpia Traiana Aug. Frugifera Hadrumetina*.

Adrus, Hispaniæ fluuius, Antonino. quo loco *Anas* fortè legendum. Est qui hoc loco apud eundem *Dadrus* legere mauult, & *Doriam* intelligit.

Adryme, & *Adrymes*, vide *Adrumetum*.

Adryx ἄδρυξ, Syracusiorum opidum, Stephano.

Adteiatis, opidi ager, est in lib. de limitibus Vide *Atteiatis*.

Aduas, vide *Addua*.

Aduatici, sunt Cæsari Galliæ Belgicæ populi, Neruiis & Eburonibus vicini *Atuatici* ἀτυατικοὶ, per *t* in prima habet Dio. Hos Rhenanus putat à Cicerone *Atuas* dici. Becano sunt hodie ii Brabantiæ populi qui Cameracensi diœcesi subsunt. *Aduaticorum* opidum describunt Dio 39. & Cæsar 2. de bello Gallico, natura egregiè munitum: quod ex omnibus in circuitu partibus altissimas rupes habebat. Vide *Vatuca*, & *Antuerpia*.

Aduaticum Tungrorum Ptolemæo, nunc Abbratia Brabantiæ quam amœnissima. Tongeren vocata, Huberto Leodio. Ego apud Ptolemæum Aduaticum non inuenio, sed *Atuacutum* ἀτουάκουτον. Et *Aduacam Tungrorum*, Antonino.

Adubanus, vide *Danubius*.

Aduentia vrbs apud Allobroges, condita est supra Ararim fluuium tempore Vespasiani: vt scribit Gotefridus Viterb. Fides sit penes auctorem.

Adula ἀδούλας, Straboni & Ptolemæo: ex quo Rhenus & Addua profluunt. mons inter alpes *S. Gothard* Ioanni Poldo; Der Vogel Schudo; Etzel Willichio, qui addit eum sic ab accolis vocari. *Grauus* hodie appellari, scribit Iouius in Larii lacus descriptione. *Bralium* vocat simplicitas vernacula, vt ait Simlerus. Ptolemæo & Arrhiano, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs; ad Sinum Arabicum. Est & *Aduli* ἄδουλι, vicus hinc 20. stadiis distans, interiùs à sinu; Arrhiano. Fortè hodie *Ercoco*. *Aduliton* opidū Plinii, & Stephani *Aduli* ἄδουλις, quam *Panis* πανὸς insulam idem vocat. *Adulitæ* gens hîc quoque Ptolemæo. *Adula*, Palæstinæ etiam locus. Iosue 15.

Aduli, & *Adulitæ*, vide *Adula*.

Adulla, vide *Odolla*.

Adulliam habet tabula Peutingeriana, circa Flandriam Occidentalem. *Adullia* autem legebat eiusdem scheda tertia.

Adum, flumen, Hygeno. Circa Coloniā Claudiam.

Adunicates, Galliæ Narbonensis sunt populi, apud Plinium.

Aduocatensis Loci, in Africa, memoria est in Coll. Cart.

Aduram, vrbs à Solomone ædificata. 2. Paralip. 11. *Adoraim* ἀδωραὶμ, Iosepho Antiq. 8.

Adurnum, littoris Saxonici in Britannia opidum. libr. Notitiar. *Madurnum* habet membraneus codex. G. Camdeno *Aderington*. Ad Britannicum Oceanum.

Adurum, loci nomen videtur, in codice Theodosiano: vbi Anianus hunc eundem iussu Alarici regis edidit.

Adus ἄδος, Ciciliæ vrbs, Stephano, in verbo Ζύαγρα. Iuxta Syagram & Laertenest. Vide *Addida*, & *Ondicaoua*.

Adylisus, Plin. Bœotiæ mons est. *Adilisius* alio codice legitur.

Adyrmachida ἀδυρμαχίδαι, Africæ populi sunt apud Herodotum, in Melpomene: habitantes ab Ægypto ad Plynum vsque. Per *r* in vltima, sunt Ptolemæo. De his Silius 8. Vulgus Adrimachidæ pariter gens accolæ Nili. Vide *Marmarica*.

Adyrus, vide *Caicus*.

Adytos, locus in Ægypto circa Mēphim videtur. ex Germanico Cæsare, in Arati Phænomena.

Æa, Africæ vrbs, Silio 3. hoc versu: Æaque Trinacrios Aphris permixta Colonos. Est & in Thessalia vrbs αἶα, Stepha-

na. Item Macedoniæ fons, circa Amydonem vrbem, eidem etiam Colchidis regionis vrbs, apud Apollonium 2. & eidem Stephano. *Æapolis* hæc est, Ptolemaïs Latinis. Vbi Græcus codex Διαπολις legit. Vide *Dioscuria.*

Æacides insulæ, sunt apud Stephanum. quarum vnam *Oenonem* vocat. In Saronico sinu esse, ex Thucydidis 2. & Strabonis 8. colligo.

Æacus αἴακος, fluuii nomen, Stephano; circa Narrabonitem portum. In dictione Ναρβων.

Æa αἶα, insula Colchidis, circa Phasim: Appollonio 3. & eius Scholiasti. *Satabella,* sie dicta ab Herbersteinio, hoc loco videtur. Vide *circæum.*

Æaa, vide *Ocea.*

Æaa, vide *Circæum.*

Æamena αἰαμηνα, Nabathæorū tractus, apud Stephan.

Æane αἰανη, Macedoniæ vrbs, apud Stephanum. Etiam insula vbi Circes habitabat. vt refert Isaacius ad Lycophtonem. Vide *Circæum.* nam eandem puto.

Æanium αἰάνιον, Lucus, & *Æanis* Fons, est apud Strabonem 3. Macedoniæ, in Locris.

Æantis Αἰαντίς, Iulio Polluci in Attica tribus. Huius meminit quoque Plutarchus 1. Conuiualium.

Æantium αἰαντειον, quasi Æacium, vbi monumentum est & statua Æacis, Auctore Strabone: Troadis littorale opidum, circa Rhœtium, ab Achilleo quadraginta stadiis: Solino, Plinio, & Zosimo. Apud Plinium quoque insula est, circa Thraciæ Chersonesum, vt videtur. Vrbs Pelasgiotarum in Macedonia est αἰαντιον, Ptolemæo. Vide *Æna*, & *Apsasium.*

Æapolis, vide *Thiapolis.*

Æas αἴας, fluuius, Pomponio, Straboni & Stephano. ex Lacmone Pindi promontorio oriens: Vicinum Epidamno describit Valerius Maxim. de Ominibus. Vide *Aïax*, & *Lous.*

Æbisoci, vel *Æbisocenses*, vide *Aquiflauienses.*

Æbuda, vide *Ebuda.*

Æbura, Liuio l. 4c. Carpentanorum, Hispaniæ Tarraconensis vrbs. Nunc *Talauera* vocari scribit Beutherus. Cui quoque suffragatur Moralis.

Æburobisingesia αἰβουροβισιγγησία, Lusitaniæ vrbs. Phlegon Trallianus. Vocem corruptam puto. Vide *Ebora.*

Æcalum αἴκαλον, castellum Italiæ. Stephanus ex Dionysii Antiq. 16. qui hodie desideratur. An pro Æculanum?

Æcani, vide *Æqui.*

Æchilensii, vide *Cornensii.*

Æcitus, lacus Apolloniæ. Sic Vibius.

Æcli αἰκλοι, sic Diodorus, pro *Æqui*. Vide *Æqui.*

Æculanos populos Italiæ, inter Hirpinos habet Plinius, li. 5. cap. 11. Sed *Ausculanos* habent tria mea exemplaria. (malè, procul dubio.) αἰκουλάνον vrbem, vocat Ptolemæus. *Æculanum* Appiano 1. Ciuil. Quidam putat hodie *Loconiano* dici. Vide *Eclanensis.*

Ædana, vide *Adana.*

Ædepsus, vide *Ædipsus.*

Ædessa, αἴδεσσα, Macedoniæ vrbs in Æmathia regione, Ptolemæo. *Edessa* est Liuio 45. & Ἔδεσσα apud Polybium 5. *Ægeas* postea hæc vocata fuit, vt docet Trogus 7. *Vodena* Sophiano, qui eandem *Moglana* μογλαινα dictam tradit, in schedula Græciæ suæ tabulæ adiecta.

Ædipsus αἴδηψος, Eubœæ insulæ vrbs, Ptolemæo. Per ε in medio *Ædepsus* legunt Strabo & Stephanus. Vide *Edepsus.*

Ædonis ἀηδονίς; insula Ægyptii maris, Ptolemæo. Hæc fortasse *Platea* πλάταια Herodoto dicitur, in Melpomene. quam medio inter Gigamas & Adyrmachides describit. πλαταιαι & πλατεια: Stephano Libycæ insulæ sunt. Vide *Adana.*

Ædui αἴδουοι Cæsari, Ptolemæo, & Straboni, quos Plinius *Fœderatos* cognominat. Galliæ populi sunt, Bourgognions hodie interpretantur. *Burgundiones* enim, quos Agathias *Burguziones* vocat, (vt Rhenanus docet) sub Theodosio in horum regionem transgressi sunt. Burgundiorum & Burgundionum meminit Plin. & Panegyricus Maximiniano dictus, in die suo natali. *Ædua* Ciuitatis meminit etiam Cæsar 2. Belli Gallici.

Ædusii, Romanorum socii, iuxta Galliam, vt habet Stephanus ex Apollodoro. An Ædui

An Ædui fortè? sic censet Robertus Stephanus apud Dionem.

Æeta, vide *Caieta*.

Æetes αἰήτης, portus est in Italia, vbi Argo nauem applicuisse aiunt, & Iasonem cũ Medea a Circe expiatos scribit Isacius, in [illegible] nem Caietam vult, vt puto. Va-
„ ler. Flacc. 2. Phasin & Æeten, Scythicique
„ pericula Ponti Colchidis fluuius hic videtur.

Æga αἶγα, Phocidis regionis fluuius: inde adiacens regio *Ægæum* αἰγαῖον, quoque [illegible], teste Eustathio in Dionysium. [illegible] montem Stephano est. *Æga*, [illegible]um Æmoniæ, est apud Hyginum. *Æga* Isidoro insula vel saxum potiùs est, inter Tenedum & Chium insulas; à quo mare Ægæum nomen habere addit. Vide *Canna*.

Ægabro, vide *Bebro*.

Ægades, vide *Ægathes*.

Æga Αἰγαὶ, Achaiæ in Peloponneso vrbs, [illegible] fluuium, Pausaniæ. Macedoniæ [illegible], Plinio & Diodoro. *Meloboteira* μηλοβότειρα, quoque vocari scribit Stephanus. αἰγαῖα hæc Ptolemæo. αἰγαὶ, vrbs Ciliciæ ad Issicum sinum; Ptolemæo, Stephano & Gregoræ. Apud eundem Stephanum αἰγαὶ sunt quoque in Locride: Lydia [illegible] Myrrhine: Thracensi Chersoneso [illegible] Æolide, & in Ætolia. hanc vltimam [illegible] nouit Dioscorides in Cesco, & [illegible] in Themistocle. Ælidis meminit [illegible], & Plinius: quam vicinam Smyrnæ & Magnesiæ facit Suidas. Hæc *Ægaræ* Ptolemæo est. Terræmotu collapsam [illegible] Tiberio prodit Tacitus. *Ægachyer* corrupte legitur apud Eusebium, in chronicis. A [illegible] Ægæ Porphyrogenneta [illegible] *m Sinum* facit. Insula sic dicta [illegible] Phocæam, vbi Fanum Po[illegible] *Egas*.

Æ[illegible] E[illegible] biæ regionis in Macedonia [illegible], [illegible] Eadem fortè cum ea [illegible] olim *Edessam* appellatam [illegible] Cæsariensis opidum [illegible]. Vide *Egas*, *Carystus*, & *O*[illegible].

Æ[illegible] *Egas*.

Æ[illegible] *Æ*[illegible]*naci*.

Æ[illegible] αἰγαιών, promontorium, circa Rhindaci fluminis ostia. Apollonius 1. & eius Scholiastes.

Ægæum mare αἰγαῖον πέλαγος, pars maris mediterranei, Græciam ab Asia disterminans Ægæum vocari ab Ægæ Eubœæ, scribit Strabo & Eustathius. Ab insula Caprarum, Nicocrates Cyprius. A capra Percania πεγκρία, Conon. Ab Ægæo Neptuni F. vt scribit ex Homeri scholiaste Porphyrogenneta. Festus putat ab Ægea Amazonum regina, siue quòd in eo Ægæus Pater Thesei se præcipitauerit: quod vltimum & Plutarcho placere video. *Ægon* vocatur a Val. Flacco. siue a crebris in eo insulis: quæ procul aspicientibus species caprarum videantur. Plutarchus hoc & Polyenus *Mare Græcum* Ἑλληνικὸν, vocant. item Thucydides. Huius autem Scholiastes scribit antea *Caricum* Mare appellatum. Plinius auctor est, totum hoc mare a Romanis, duobus nominibus appellari; *Macedonicum*, quodcumque Macedoniam aut Thraciã attingit; *Græciense* verò qua Græciam alluit. Æthicus *Cycladum Mare* nominat, non malè, sed nulla auctoritate. Hodie *Archipelago* ab Europæis vulgo dicitur. Turci autem *Acdeniz*, quod sonat *Mare album*. Vide *Æga*.

Ægæus αἰγαῖος, fluuius est Suidæ in voce Ὕλλεις, & apud Apollonium, 4. Corcyræ insulæ, addit esse, eius Scholiastes. *Ægæus* cãpus, & regio, in Phocide; Eustathio in Dionysium. Item Stephano.

Ægagæes αἰγαγαίης, mons alicubi in Asia, vbi viperam serpentem reperiri, scribit Nicander.

Ægaleum αἰγαλέων, Atticæ mons, è regione Salaminæ, Herodoto, Thucydidi, & Tzetzæ *Ægialus* Plinio & Solino. *Niphadus* Petra, νιφάδης πέτρα, hic idem dicitur, apud Istrum, vt refert Scholiastes Sophoclis, in Oedipo Coloneo. Mons Messeniæ in Peloponneso est, apud Strabonem.

Ægara αἴγαρα, Lydiæ vrbs, Ptolemæo. Vide *Æga*.

Ægas αἰγὰς, vocat Polybius 3. locum circa Daunium, in Italia.

Ægates, vide *Canna*.

Ægathes, insula Africi maris, cõtra Carthaginis sinum, Pomponio. *Ægades* sunt apud Nonium, ex Varrone, de Genere Ar-

morum. Trium M. paſ. in ambitu eſſe ſcribit Pomponius Sabinus. qui, vt & Hermolaus, eam à nautis *Gotham* appellari opinatur: & Nardus *Fauagnana*. Pomponius & Florus Ægathes numero multitudinis proferunt. Virgilius eas vocat *Aras*, & ab Italis *Saxa* nuncupari addit: quòd ibi fœdera icta fuere inter Carthaginienſes & Romanos, Lutatio Conſule. Singulari numero *Ægates* legit vbique Liuius. *Propitiæ* vocantur à Siſenna, vt tradit Seruius. Vide *Æthuſa*.

Æge ad Climacas αἰγὶ πρὸς τοῖς κλίμαξι, Hellenoponti locus in Authenticis.

Ægeas, vide *Tragias*, & *Ædeſſa*.

Ægeis αἰγηΐς, tribus Atticæ, Heſychio & Stephano. Eadem cum Αἰγὶς Iulii Pollucis fortè.

Ægelion, Macedoniæ vrbs circa AEgæū Pelagus videtur, ex Liuio 31. quam ab Attalo oppreſſam ſcribit.

AEgeli αἴγηλοι, gens Medica, apud Stephan. Vide *AEgeli*.

AEgere vrbs, & *AEgerius* lucus, Romæ proximus, à quo Ægerius Iupiter. Fonteius in Cæſia familia. Vide *Egeria*.

AEgeſſi αἰγεσσοι, Lycophrontis, Italiæ populi ſunt Iſacio. Sunt qui *Angeſſi* ἄγγαισοι, legunt.

AEgeſtæi, Theſprotiæ populi, Stephano. Vide *Theſprotis*.

AEgeſta, vide *Egeſta*.

AEgeta, vide *Ageta*.

AEgetini, Calabrorum gens mediterranea; Plinio. fine A. Egetini legunt tres mei co ‹dices›.

AEgia Αἰγιαί, Laconicæ opidum, Pauſaniæ. qui putat hoc ab Homero *Augeas* appellari. Idem Strabo 8. confirmat. αἰγεῖα Stephano. AEtoliæ etiam *AEgia* Dioſcoridi, vnde crocus.

AEgiale, Amorgi inſulæ vrbs *Hyali* nouo vocabulo dicta Sophiano. Neſcio vbi is vetus nomen inuenerit niſi Suidæ αἰγιαλὸς ſit.

AEgialia, Plinio circa Peloponneſum inſula eſt: apud quem quoque *AEglia* legitur. quam Sophianus *Cecerigo* indigitat. Idem in ſchedula quam Græciæ ſuæ tabulæ adiecit, eandem *Anticythuriam*, ἀντικύθηρον, *Eplam*, ἴπλα, *AEgilem* αἰγίλη, & *Styram*, ‹ὠ›γλον, appellat. Gerbelius quoque *Eplam* à Ptolemæo dici putat. *Ogylos*, per ω in prima videtur à Stephano nominari. Styreorum inſulam vocat Herodot. 6. ſed *AEgilia* αἰγιλεια, hic legit. αἰγιαλία, etiam Antiochidis tribus, in Phauorini Lexico. Vide *Argos*, *Sicyon*, & *Peloponneſus*.

AEgialius, vide *Apſorrus*.

AEgialum αἰγιαλὸν, mons Aſiæ Minoris, apud Cedrenum. in Galatia mihi videtur. Idem cum AEgialus etiam. Vide *AEgilum*.

AEgialus αἰγιαλὸς, Appollonio, & Arriano in Periplo, Aſiæ Minoris vrbs iuxta Cromnam. Huius etiam meminit AElianus 10. Animal. cap. 6. Strabo ſcribit nonnullos credere hanc ab Homero *Cobialum* κωβίαλον, vocatam. *Cagiali* nunc Leonclauio. Eſt & vicus eiuſdem nominis, ibidem Stephano auctore. Eidem eſt locus Peloponneſi, inter Sicyonem & Bupraſium. Item vrbs iu Thracia iuxta Strymonem: & alia, quæ *Magna* μέγας, cognominatur: & in AEthiopia iuxta Nilum. item ſecundum Pontum, poſt Carambin promontorium, eidem Stephano. eandem cum dicta Arriani puto. Suidas habet huius nominis vrbem in Amorgo inſula. *AEgialam* eam Sophianus vocat. Vide *AEgaleum*, *Achaia*, & *AEgitna*.

AEgicoreus αἰγικόρευς, Attica quædam antiqua tribus. Stephanus: & Pollux 8.

AEgida, Iſtriæ opidum, Plinio. Vide *Iuſtinopolis*.

AEgidion, vel *AEgidiorum*, Vide *Siſtriene*.

AEgila αἰγίλα, Africæ duæ vrbes cognomines: diſtant à Boreo promontorio itinere dierum quatuor, viro expedito; verſus Meridiem Proc. 6. AEdif. Adi de his Herodotum 2. & 4. qui *AEgilaos* inde habet. qui *Augila* Ptolemæi, ſiue vt codex Græcus αὔγιλα. Vide *Augila*. *AEgila* αὔγιλα Ptolemæo, hoc tractu quoque vrbs. Eſt etiam Laconicæ vicus *AEgila*, apud Pauſaniam.

AEgilia αἰγιλία, inſula eſt inter Cretam & Peloponneſum: Stephano. Styreorum eſt, vt tradit Herodotus 6. Item tribus Antiochidis. Stephanus. item Atticæ vicus Athenæo. Vide *Begialis*, & *AEgialia*.

AEgilips αἰγίλιψ, Acarnaniæ vrbs eſt, Home-

Homero, Suidæ & Straboni 10. Est & locus iuxta Crocyleum Epiri; Stephano. quod idem cum præcedenti puto.

AEgilium, vide *Dianium*.

AEgilon, vide *Capraria*.

AEgilum αἴγιλον, locus Asiæ Minoris est Zonaræ: *Agilum* legit Curopalates. *AEgialum* Cedrenus. *AEgilum* Prom. habet Lycophron, idque in Peloponneso: vt addit Isacius. sed *AEgialum* hic scribit. Vide *AEgialus*.

AEgilus αἴγιλος, locus in Attica regione, vbi vna tribus vrbis Atheniensis habitabat. vt habet Winshemius, in suo Theocrito. ab AEgilo heroe sic dictus, teste Athenæo. *AEgilensis* Tribus meminit quoq; Demosthenes in Noæram.

AEgimo αἰγιμώ, vrbis nomen, apud Suidam. [illegible] est Varino. tetrasyllabicos.

AEgimurus, Hirtio & Liuio, αἰγίμουρος, Ptolemæo, Africi maris insula, continenti proxima, hodie *Gaetta*, (*Galetta* alibi) vt habet Nardus in suo Liuio Italico. Strabo ea [illegible] Siciliam & Africā describit: Ptolemæus verò inter Sardiniam & Africam: Plinius AEgimoros numero plurali habet, ponitque eas contra Carthaginis sinum, [illegible] que eas veriùs scopulos quam insulas esse. *Ara* fortè Virgilii vel *Saxa*, vt Priscianus suspicatur. Liuius 30. ita, Sinum Carthaginis claudit insula AEgimurus.

AEgina, Saronici sinus insula, quæ olim *Oenone*, οἰνώνη, καὶ οἰνώνη, Herodoto, Strabone, Apollodoro, Mela, Pausania, & Eustathio testibus. *Myrmidonian* à Stephano, & Myrmidones incolas à Strabone & Lutatio appellari video. Ouidius eandem quōdam *Oenopiam* dictam refert. E regione Epidauri est. Optimè describitur a Pausania in Corinthiacis. *Legina* hodie Sophiano: Xystro autem Theueto. Alia est *AEgina* [illegible]ades, apud Pomponium. Etiam [illegible] Asia, circa Smyrnam Ioniæ: teste Plutarcho in Homero. Item circa Epidaurum Argiæ loco. Strabo.

AEginops αἰγίνωψ, insula Peloponnesi. Hesychius.

AEginenses αἰγινεῖς, Atticę regionis curia: Stephano.

AEginetes αἰγινήτης, opidulum & fluuius Paphlagoniæ: apud Stephanum. Galatiæ locus maritimus est in Arrh. Periplo. sed per i, in vltima.

AEgini, de quibus hæc Nonius ex libro 3. Hist. Sisennæ, Tum postquam apud AEginos ac Perusinos eius facti mentionem proiecit. Hi vbi sint in Italia, ex aliis discere cupio.

AEginium αἰγίνιον, Thessaliæ aut saltem Macedoniæ vrbs videtur apud Liuium, 32. 33. & 45. Obiectum oppositumque Thessaliæ ait Cæsar 3. Ciuil. In Pieria est apud Plinium. Tympheio confinis est Straboni.

AEgiochus αἰγίοχος, in Creta locus, vbi Iupiter à capra enutritus est Diodorus 1.

AEgipam, AEthiopiæ sub AEgypto opidum, in Nili ripa, Plinius.

AEgipanes, vide *AEgypanes*.

AEgiplanctum αἰγίπλαγκτον, montem, habet Æschylus in Agamemnone. Circa Corinthum fortè.

AEgira αἴγειρα. Ptolemæo Pomponio & Plinio, Achaię in Peloponneso opidum. Ab Homero, vt Pausanias docet, *Hyperesia* ὑπερησία, vocatur. *Hyperiam* ὑπερίην, quoque dictam docet Stephanus. Gemistus per y in secunda scribit, *AEgyra*. & etiam *Bostitza* βοστίτζα, nuncupari ait. Polybius 4. eam pulcrè describit. *Xylocastro* dicitur a Mario Nigro. Ciliciæ vrbem esse *AEgyram* annotauit ex Philone, Gesnerus in tauro. Maris AEgæi quoque insula apud Plinium sic vocatur.

AEgirca αἰγιρέα. pars Ithacæ insulę, apud Stephanum.

AEgiroessa αἰγιρόεσσα, AEolidis vrbs, Stephano.

AEgirsius, vide *Egircius*.

AEgirum ἄγειρον, Lesbi insulæ vrbs, inter Methymnam & Mytilenen, vbi arctissima est insula, vt habet Strabo. A Mario Nigro *Gernia* dicitur. Vide *AEgirusa*.

AEgirusa αἰγείρουσα. Straboni, & Stephano. quam & ex Theopompo *AEgyrum* αἴγυρον, appellat, & Megaridis vrbem dicit. Volaterranus putat *AEgosthena* αἰγόσθενα, Pausaniæ esse. huius quoque ex eo meminit Stephanus. Per i, in secunda legit Pausanias, AEgosthenienses habet Plinius. & agri Megarici opidum esse docet quoq; Xenophon, 5. Græcor.

AEgis αἰγὶς, Atticæ tribus. Iul. Pollux 8.

Vide *Ægeis*.

Ægiſolia Eiuſmodi vini in locis Ægiſoliæ campeſtribus magnus eſt prouentus. ſic Galenus, in libro de attenuante victus ratione.

Ægiſte αἰγίσθη, Arabiæ Felicis vrbs. Ptolemæus.

Ægiſthena, vide *Ægiruſa*.

Ægiſtum, & *Ægiſum*, vide *Ægypſus*.

Ægitaurus, vide *Taurus*.

Ægithalum αἰγίθαλον, Siciliæ opidum Zonaræ: quod ſcribit à Carthalo potitum, & ibidem Iunium captum. Pro *Ægitharſum*, malè.

Ægitharſus, vide *Agathyrſus*.

Ægithium αἰγίθιον, opidum ſitum excelſis in locis, remotum à mari ferè 80. ſtadiis. in Ætolia videtur, apud Thucydidem, 3. ad calcem.

Ægitna αἰγίτνα, opidi Luguſtici nomen eſt in Polybii fragmento 34. ſed idem videtur *Ægialon* vocare, vt annotauit Fuluius.

Ægium αἴγιον, Ptolemæo & Æliano Achaiæ propriæ opidum. *Viſtiza* Mario Nigro, *Boſtizan* Kyriaco Anconitano dicitur. Vide *Laſium*.

Ægle, vide *Syme*.

Ægli αἰγλοι, Perſici populi videntur apud Herodotum, in Thalia, Quid ſi ſint *Ægeli*, αἰγηλοι, Stephani, quam Medicam gentem vocat?

Æglia, vide, *Ægilia*.

» *Ægon*; de quo ſic Papinius 4. Peior & in-
» numeris quas ſpumifer aſſilit Aegon. pro
» *Ægaum*, αἰγαῖον Ariſtoteli in Meteoris fluuius Africæ, ex Aethiopiæ montibus naſcens. Vide *Ægaum*.

Ægones αἰγωνες, Polybio Galliæ Ciſalpinæ populi, vbi hodie *Vicouenza* opidulum, vt Leander putat. quod idem *Vicus Eganum* vocari Latinis ait. Sed *Eganes* malè, pro Aegones habet. Addam hoc loco hæc ex Ra-
» uennatium hiſtoria, Rubei verba. *Vicoha-*
» *bentiam Vicum Eganum* fuiſſe plerique tra-
» dunt, ab eo loco haud procul vbi Ferraria vrbs nunc ſita eſt, corruptoque vocabulo vicohabentium vocatum. Vide *Lingones*.

Ægonia αἰγώνεια, apud Stephanum eſt Melienſium vrbs. ſic quoque Iſacio ad Lycophronem.

Ægos Flumen, Plinio, Aemilio Probo & Melæ in Thraciæ Cherſoneſo eſt opidum. Plutarchus in Alcibiade ad Helleſpontum ſitum ſcribit. in Lyſandro illud è regione Lampſacos ponit. Hoc Ammianus auctor. Latinus *Ægos Potamus* vocat. *Potamus* Caſtellum, ποταμοῦ καστέλλον, eſt apud Procop. 4. Aedific. Xenophonti & Herodoto αἰγὸς ποταμός. Ioannes Tzetzes etiam meminit pro Thraciæ vrbe.

Ægoſaga Galatæ, αἰγοσάγαι, Aſiæ populi erant apud Attalum Regem, quibus Aſiam debellebat: vt tradit Polyb. 5. Hos idem Attalus poſtea ad Helleſpontum habitandum dedit. Eoſdem alio in loco *Rhiſogagas* vocat. Vtrobique *Tectoſages* legere mallim.

Ægoſthena, vide *Ægiruſa*.

Ægoſthenia αἰγοσθένεια, Phocidis in Achaia vrbs. Ptolemæus.

Ægeſtis αἰγεστις, locus & vrbs Locridis, apud Stephanum, ex Epaphrodito.

Ægua αἴγουα, Hiſpaniæ Bæticæ vrbs, non procul a Corduba; Straboni. Vide *Hegua*.

Æguſa, vide *Æthuſa*.

Ægula, Αἰγυλα, Dionyſio Afro eſt inſula maris Cretici, Amniſo ſeptentrionalior.

Ægylodes ſinus, circa Laconicam. Plinius.

Ægyna, locus eſt, in Theſauro Goltzii. forte pro Aegina.

Ægypanes, Africæ populi ſemiferi, in intimis regionibus: Pomponio & Plinio.

Ægypſus, Getica vrbs, in ſummo montis vertice ſita, iuxta Danubium. Ouidius de Ponto 4. Elegia 7. & 1. Elegia 9. Hanc vocem apud nullum alium auctorem me legiſſe memini. Gaud. Merula ad hunc locum ſcribit ex Plinii 6. c. 7. Gypſos huius populos vocari. ſed neq; hos apud hunc inuenio. *Ægiſum* Antonini puto: & *Ægiſtum* Αἴγιστον, Procopii 4. Aedif. in Thracia. item *Ægyſſus* Libri Notit. quam in Mœſia inferiori ſtatuit. Hæc Mœſia enim vna ex Thraciæ regionibus eſt apud poſteros ſiue mediæ ætatis ſcriptores: quam & Getæ quondam habitauere.

Ægyptia, vide *Lariſſa*.

Ægyptiacus ſinus, vide *Ælaniticus*.

Ægyptiorum Murus, locus ſic dictus Apa-

mienſi

[illegible] gro, in Syria, proximus: Strabo-[illegible] qui [illegible] vicus est inter Catabathmũ & [illegible] Libyæ. *Æ[illegible]rum* Mona-[illegible] ha[illegible] ut in Prato Spiri-[illegible] 2. M. P. [illegible] An[illegible] bo secundæ [illegible].

[illegible] *α[illegible]γυπτις* [illegible] neul Peloponne-[illegible] Pausaniam, in Arcadicis. dicit [illegible] C[illegible] fontes esse in Æ-[illegible] pro qua A[illegible] Æpytide ver-[illegible] opul[illegible] Pausani[illegible] eo-[illegible] minat: pro quibus idem in[illegible] AEg[illegible] substituit Primam vo-[illegible] retinendam censeo: cùm bis id[illegible] hanc repetat: tum quod S[illegible] meminerit, in di-[illegible] Æ[illegible]ptiam Olym-[illegible].

[illegible] re[illegible] quod AEgyptum alluit, E[illegible] *[illegible]rum* Mare & *Parthenium* a[illegible] Ammianus. a Parthe-[illegible], [illegible] alii *Paratonium* vo-cant.

Æ[illegible] [illegible]γυπτ[illegible], Afr[illegible] regio celeber-[illegible] *Æria ἀερία*, *Ætia ἀετία*, *P[illegible]* [illegible] *ποταμῖτις*. *Ogygia ὠγυγία*, *Me-lamb[illegible]*, *Hephæstia ἡφαιστία*, at-[illegible] *Æ[illegible]*, propter habitantes illic Æ-thiop[illegible] vocata est, Stephano & E[illegible] *Melampodam* regio-[illegible], appellat Appollo-[illegible] *[illegible]μ[illegible]*, Stephanus. *Theba* [illegible] Herodoto & Aristotele teste olim dict[illegible] C*hem*[illegible], in Ægyptiorum [illegible] archus habet in Osiride. Pro [illegible], a Chamo N[illegible] filio. *Me-[illegible]*, tradit Hebræis dicitur. [illegible] M[illegible] n[illegible] us [illegible]. Nescio [illegible] s ha[illegible] olim EYZ-[illegible] pat[illegible] H[illegible] b[illegible] ibus F[illegible] *Æ[illegible]* [illegible] minatur. & a T[illegible] est in su Pli-[illegible] *[illegible]* M[illegible] oh[illegible], *Elqui-[illegible]* voca[illegible] scribit The-[illegible] [illegible] pium [illegible] hod[illegible] Ægyptiorum [illegible] *[illegible]n* voc[illegible] bit Isidor. *Æ[illegible]yptus* c[illegible] AEgyp[illegible] regio, in Lib. No-ti[illegible] eam in sex prouincias diuidit: qua-[illegible] Vi[illegible] *Cune*.

[illegible] Infer.or, quæ & *Delta* antiqui-t[illegible] Rom[illegible]an[illegible] postea *Augustamnica* dicta videtur ex Marcellino & Libro Notitia-rum. *Augustanica ἀυγουστανικὴ*, legitur in Nouellis Iustiniani; ibidemque in primam & secundam diuiditur. Hodie etiam duplici nomine indigitatur, vt Ioannes Leo docet. Ea enim pars quæ versus Orientem Nilo fluminí adiacet, *Techtia*; quæ verò ad Occidentem, *Errif* incolæ hodie vocant.

Ægyptus superior, quæ & *Thebais* olim, hodie *Sahid* nominatur à Ioanne Leone. AEgypti quædam pars *Archadia* dicitur, in Libro Notitiarum. de quo vide in dictione *Heptapolis*.

Ægypti Paralia, locum circa Pelusium, quem latrones inhabitant: habet Statius 3. Amor.

Ægyra, vide *Ægira*.

Ægyrpani, vide *Argypana*.

Ægys αἶγυς, Laconicæ vrbs, Stephano. ex Euphorione. Arcadiæ locus videtur apud eundem in dictione *κορυσις*. De eadem Pausanias in Laconicis.

Ægyssus, vide *Ægypsus*.

Ænianes αἰνιᾶνες, Græciæ populos, habet Pausanias, in Phocicis. Cnemidis montis accolas fortè. *Ænianes* legere malo.

Ælaniticus Sinus, ab AElana vrbe adiacente vocatur à Plinio pars Sinus Arabici, qui Iosepho libro Antiquitatum 8. cap. 6. *Sinus Ægyptiacus* dicitur. Idem Plinius scribit hunc aliis *Ælenaticum*, ab Artemidoro *Aleniticum*, & a rege Iuba *Laniticum* nominari. *Leanites*, *λεανίτης*, est Agatarchidi.

Ælanum αἴλανον, Arabiæ vrbs, in recessu sinus Arabici intimo; Stephano. *Aila*, Procopio est, *Ælana* Plinii fit. & eidem *Leana*.

Ælas, suburbanum vrbis Carthaginẽsis. Procopio 2. Wandalorum.

Æletani, vide *Laletani*.

Æli, vide *Æ[illegible]corum*.

Ælia, vide *Elia*, *Zama*, & *Hadrianopolis*.

Ælia Hadriana Aug Colonia. est in nummo Hadriani Imp. Vide *Zama*.

Ælia Augusta Mercurialis Thanitt. vide *Thana*.

Æl. Aug. est in lapide antiquo, quem profert Marcus Velserus. & interpretatur *Æliam Augustam* Vindelicor.

Ælia Capitolina Colonia, est apud Goltzium, in Thesauro. Vide *Hierosolyma*.

Ælia Ricina, vide Ricinetum.

Æliana, Ponti vrbs est, in lib. Notit.

Ælice, vide Lasice.

Ælieorum αἰλιειν, & Æliotorum αἰλιωτων, meminit Thesaurus Goltzii, ex nummis Αἰ αἰλε vico Arabiæ Felicis fortè. cuius apud Ptolemæum memoria est.

Æliopolis, vide Pelusium.

Æliotorum, vide Ælieorum.

Ælius Pons, Romę, Ponte de S. Angelo nunc dicitur. Locus Britanniæ quoque in libro Notit. Vide Pons.

Ælla, vide Abellinum.

Æluaones αἰλουαωνες, Germaniæ populi: Ptolemæo. Vide Helleuiones.

Æluri αἰλουροι, apud Suidam populi sunt, inter quos & Gallos, Alpes sunt. additque apud hos Æluros accidisse, vt crebra castella essent, Gothosque ab antiquo ibi excubias egisse. in dictione Alpes. Horum meminit quoque Zonaras, Tomo 3. Æluropolim Ægypti ciuitatem, sic dictam a felibus; habet Leonclauius ex Elia Cretensi in Nazianzenum. Vide Æluri.

Ælus, vide Halus.

Ælyzia, vide Halyzea.

Æmarorum Mons, Monlimar hodie vrbs in Delphinatu. Casaubonus ad 4. Strabonis.

Æmate, vide Emate.

Æmera, vide Epidaurus.

Æmilia, quæ priùs Doria, vt Sempronius habet. Italiæ regio. Lombardia di qua dal Po, (id est Lombardia cis Padum) a Leandro nominatur. Æmiliam, Diaconis 2. Longobard. decimam Italiæ prouinciam facit. in qua vrbes Placentiam, Parmam, Regium, Bononiam, & Forum Cornelii describit.

Æmiliana αἰμιλιάνα, Oretanorum in Hispania opidum, Ptolemæo.

Æminium αἰμίνιον, Lusitaniæ vrbs Ptolemæo: Emenium Antonino. Vasæus putat hodie Agada dici. Varrerius autem Conimbra esse docet. Coimbra vocatur Colubria, in Gregorii decretal. Vide Minium.

Æminius, vide Limæa.

Æmona, Asiæ vrbs prima. Cicero pro L. Flacco.

Æmonia, Histriæ maritimam vrbem, & hodie Citta noua vocatam, scribunt Leander, Volaterranus, & Marius Niger. Ego verò, quis veterum huius Æmoniæ in Histria regione ad mare sitæ meminerit, planè ignoro. Scio Plinium habere Æmonam Pannoniæ opidum, & Æmoniam quoque in Noricis. quod Iul. Capitolinus Hemonam vocat. hoc idem Hema ἠμα, apud Herodianum est. Ptolemęus Emonam vrbem, ἠμῶνα, statuit inter Italiam & Noricum; quam eandem esse puto cum Colonia Æmonia Plinii. Sic etiam legendum erit apud Antonium: (quo loco Hennoma, Hemionia & Hennonia malè habetur) Simlero Carniolæ caput est, quod hodie Laybach dicitur. & vulgus Latinum Lubianam nominat. in ea enim vrbe extat vetus Romana inscriptio, in qua Æmonæ fit mentio. Sed Lazius potiùs eredit hodie Igg siue Iggium esse, Carniolæ vrbem. Emonem hanc vocat Zosimus. Æmonia quoque Græciæ regio, quæ vt Plinius tradit, mutatis sæpe nominibus Pelasgicum Argos, Hellas, Thessalia, & Dryopis dicta fuit. sic semper à regibus cognominata. Æmonia Thessaliæ etiam opidum, Stephano.

Æmus, Virgilio 1. & 2. Georgicorum. Seruio mons Thessaliæ est. Ego Thraciæ dico; & Hæmum montem velle Virgilium. Vide Hæmus, & Heropolis.

Æna αἶνα, Arabiæ Felicis vrbs: Ptolemæo. Eidem, & Suidæ, Macedoniæ vrbs. Ænitis regio apud eundem Stephanum, quam quoque Æantium vocari scribit.

Ænare, insula circa Ioniam, Plinio.

Ænaria, Inarime.

Ænarium αἰνάριον, Iouis lucus, Achaię in Peloponneso, Strabo 8. Arnarium alio in loco vocat.

Ænea Testa, vide Chalcus Ceramus.

Æneada, vide Latium.

Ænea, vide Athos.

Æneia αἰνεία, quæ postea Ianiculum ianiκλον, Sic Halicarnasseus. Æneia quoque Troadis apud Strabonem 13. & Stephanum. Apud eundem est etiam Thraciæ locus. Ad Pallenen insulam; Halicarnasseo 1. Vide Ænia.

Ænesiphyra αἰνησιφυρα, Marmaricæ portus, Ptolemæo. αἰνισυφυρα, Straboni est.

Ænesipa, & Ænesipasta, vide Enisippa.

Aenethus ἄνηθος, mons est quidam, apud Stephanum: ex Aeschylo.

Aeni ... sinus Arabici insula. Ptolemæus.

Aenea, Macedoniæ vrbs, quindecim millia passuum a Thessalonica aduersus Pydnam posita, fertili agro, vt eam describit Liuius 44. *Moncastro* hodie vocari scribit Niger, qui ... lingua interpretatus est. Est quoque Perthebiæ vrbs, apud Stephanum, & Strabonem. sed hic per *ει* diphthongum ... in medio. Inde Aeneiani populi. Et Aeneus Sinus, apud Polybium ...

... *a*, vide *Oeniadæ*.

Aenianes populi αἰνιᾶνες, postea *Parauæi* ... vocati fuere, cùm fugati Molossi ... circa Aracum fluuium occuparent. Plutarchus in Quæstionibus Græcis ... Græcus codex legit. *Parabæi* ..., ab Abo fluuio alii scribunt, vt ... ex Rhiano. *Aenianes* Straboni & Herodoro sunt Thessaliæ gentes, ad sinum Maliacum: Epicnemidiis Locris ... ad Oetam montem. gentile ab Aenis. Strabo quoque *Aenianes* in Media habet. Ibidem *Aenianam* vrbem, in Vitia. Plinius ... in Aetolia. *Aenianes* alios esse ... qui Pa... *ῥαιοι*, vocant, ait Stephanus ex Strabonis lib. 14. OINIA... meminit verus nummus æreus, cum ... bouis. Vide *Aenienses* & *Aenianes*.

A..., vide *Aenianes*.

Aeni Pons, Antonino *Oetigen* Simlero est. Vide *Oeni Pons*.

Aenius αἴνιος, Perrheborum fluuius, apud Stephanum. Troadis fluuius quoque est Straboni, 13

Aenn... paruum opidum, pro quo alii ... scribunt. Plinius lib. 6. cap. 29. ad ... Ar... est, a parte Occidentali. ... Melæ est ... Ptolemæo.

Aenoa ..., vide ...*debratis*.

Aenon ..., locus iuxta Salim, vbi Ioannes baptizabat, Ioan. 3 Octauo lapide à Scythopoli ... ad Meridiem D. Hieronymo ... Hebraicis.

Aenona ... Plinio & Ptolemæo. *Enona* legunt Latini codices. Illyrici opidum. ... Nigro.

Aenum & *Aenus* αἶνος, Thraciæ opidum ..., cum Polydori tumulo, vt Plinius habet. Hoc aliquando *Poltiobria* πολτυοβρία, dictum fuit, Strabone teste. *Poltymbria* πολτυμβρία, habet Stephanus. cui quoque *Apsynthus* dicitur. *Oeno* hodie dici, Niger asserit. *Inos* & *Ygnos* legit Leonclauius. Aliam ab hac *Aenum* habet in Thracia, Suidas; ab Aeno Gogii fratre cognominatam. *Aenos* Stephano Thessaliæ vrbs est. Apud Locros Ozolos quoque. Et circa Thapsacum, ad Euphratem fluuium. Cephalleniæ insulæ mons est, apud Strabonem. Fluuius, & vicus propè Ossam. Item locus in Rhodiorum continente, Stephano. Eidem est insula iuxta Arabiam Felicem. Est & Cretæ vrbs, ab Aenea ibi posita, si creditur Seruio 2. Æneid. Vide *Oenus*, & *Cissus*.

Aenus, vide *Oenus*.

Aenyrorum αἰνύρων, & *Cœnyrorum*, κοινύρων, Thasii insulæ, meminit Herodotus in Erato. αἰνυρεῖς sunt Hesychio.

Aenysisphyra, vide *Aenesiphyra*.

Aeoles, vide *Bœotia*.

Aeolia αἰολία, insula Aeoli; Virgilio 1. Aeneidos, & Stephano, ex Homero. Idem ait Aeolos vocari Lesbi insulæ incolas: à filiis Aeoli. *Aeolis* & *Aeolia* αἰολὶς, Asiæ Minoris regio, in littore maris Aegæi. *Dorylletam* δορυλλητὴν, eam appellat Diod. lib. 3. Incolæ olim *Pelasgi* πελασγοὶ, dicti fuere; vt refert Herodotus in Polymnia. *Alisæi* ἀλισαῖοι, dicuntur Iosepho. *Hul* etiam Hebræi vocant, vt tradit Ar. Montanus, in suo Apparatu Biblico. Vide *Calydonia* & *Mysia*.

Aeoliæ αἰολίαι, quæ & *Lipareæ*, & *Vulcaniæ* Latinis; *Hephæstiades* Græcis, Plinio auctore, quibus *Plotæ* etiam vocantur à Dionysio. septemque eas numero facit, *Vulcani Insulæ* Liuio, *Aeolides* Trogo dicuntur. Leander ex Pomponio Mela addit in suo de Insulis Italiæ libello eas quoque ab Aeolis *Osteades* vocatas. Sed pace Leandri, qui Melam attentiùs legerit, facilè videbit hoc vocabulum non esse commune Aeoliarum, sed vnius harum, eius nempe, quam ceteri *Euonymon* vocant. Sic enim habet Mela: Septem quas Aeoli appellant, Osteodes, Lipara, Hiera, Didyma, Phœnicusa, Ericusa, & Strōgyle. Si Osteades commune nomē hoc loco fuerit,

sex tantum erunt, non septem; & seipsum in numero redarguet Mela. *Osteodes* ὀστεώδης, etiam habet Ptolemæus, & Diod. Siculus in hoc tractu, pro simplici insula. Deceptũ puto Leandrum codice malè distincto, quòd fortè post vocabulum, septem, comma habebat. hoc modo; Septem, AEoli appellant Osteodes. quasi dixisset, AEoli populi eas vocant Osteodes, &c. Harum porrò insularum nomina hæc sunt, *Lipara*, *Hiera*, *Strongyle*, *Didyme*, *Ericusa*, *Phœnicusa*, & *Euonymos*, Plinio, Straboni & Melæ, nisi quòd Mela hic pro Euonyma Osteodem habet. Eundem numerum & nomenclaturam legimus apud Diodorum. sed pro Ericusa *Vsticam* ponit. & Strabo *Thermissam* loco Hieræ. Sed hoc quoque hic minimè tacendum duxi, quòd in hoc maris tractu, vbi veteres has septem AEolias describũt, excepto vno Seruio, (quod Hermolaus antè me monuit,) qui nouem habet, sed nullo auctore, decem hodie exstare tradit Fazellus. quod Tabulæ geographicæ Ptolemæi, & recentiorum, verum esse ostendunt. Vide singula nomina suis locis. At in his suis neotericorum vocabulis reddendis admodum variant nostri sæculi scriptores. *Æolias* genericè *Merleias* vocat Had. Iunius: sed qua fretus auctoritate non dicit. *Æolis* insulam quoque peculiarem habet Ptolemæus inter AEolias. Ex omnibus AEoliis sola Lipara habitatur, vt docet Scipio Mazzella. Mare inter has insulas & Siciliam *Æolium* Pontum nominat Silius 14.

Æolica, vrbs AEolidis fortè, ab Amasone sic vocata, dicta: Eustathio.

Æolida ciuit. item habet Eustathius, in Tenedo insula. Aliam videtur Herodotus 7. describere in Achaia circa Thermopylas.

Æolides, vide *AEolia*.

AEolium αἰόλιον. Thraciæ Chersonesi oppidum, Stephano. Plinius sic vocat frontem huius Chersonesi, in qua Eleus oppidum. Atticæ ciuitas videtur quoque apud eundem Stephanum.

AEon, insula in Atlantico mari: Tertulliano de Pallio. Vide *Atlantis*.

AE*orpata*, vide *Amazones*.

AE*pasius* Campus αἰπάσιον πεδίον, circa Lepreum Peloponnesi. Strabo 8.

AE*patiacus* Portus, littoris Saxonici, in Belgica. Testis lib. Notit.

AE*peia* αἴπεια, Laconicæ vrbs. Cretæ etiam. Item Cypri, vt Stephanus habet. Hanc vltimam ad Clarium amnem sitam, & postea *Soli* σόλοι, nuncupatam tradit Plutarchus, in Solone. *Soli* est quoque Ptolemæo: & *Soloe* Plinio. & *Solis* apud Strabonem. *Soli* quoque gentile: auctore Laërtio in Solone. Vide *Corone*, *Methone*, & *Thura*.

AE*phulli* αἴφυλλοι, locus Archiepiscopalis in Sanctionibus pontificum Orientalium.

AE*pisynangus*, Asianus ager. In Græco erat αἰπισυναγγαις, & in margine αἰποσυνάγγαις. Theophrastus 4. de Caussis Plantar.

AE*polium*, vrbs Sarmatarum Europeæ, circa Tyram & Istrum fluuios. Plinius *Oepolium* quidam codices. *Obolium* quoque, vt Dalechampius scribit.

AE*pos* αἰπος, Lydiæ mons: Stephano in verbo Ἰπαιπα.

AE*py* αἰπυ, Messeniæ vrbs Homero, Straboni, & Stephan. Item Thebaid. 4. De hac AEpy hæc Camerarius ad B. Ἰλιαδ. Aliquibus placet *Margalas* Amphipoleos esse: sed « quia natura non sit, ideo sumsere qui- « dam in Macistia nescio quem locum e- « ditum & munitum natura: vbi steterit illud AEpy.

AE*quana*, Felicia Baccho AEquana, & « Zephyro Surrentum molle salubri. Si- « lius 5. In margine scriptum erat, AEquana montes Surrentini sunt. Videtur *Troia* hodie: ex Pontani 3. de rebus gestis Alphonsi primi. item in Vita duodecim fratrum martyrum per Alphanum Salernitanum descripta. vbi hæc, Euolat interea præfectus versus Ecanam Vrbem, quam vulgus mutato nomine Troiam Dicunt. *Vicum AEquensem* video hodie nominari sedem episcopalem.

AE*quesilici*, sunt Hispaniæ Tarraconensis populi: apud Plinium. An fortè Aquæ Cilinorum Ptolemæi?

AE*qui*, sunt in Latio populi: qui postea AE*quicolæ* dicti. auctor Liuius. item Diodorus, qui Αἴκλοι & Αἰκικλοι legit. sic quoque Ptolemæus. AE*quiculani* apud Plinium sunt. AE*cani* sunt in antiqua inscriptione: Beneuenti. Strabo & Florus eorum quoque meminere.

Æquico-

Aequicola & Aequiculani, vide Aequi.

Aequilium, vide Equilium.

Aequinoctium, Antonino & libro Notit. Pannoniæ inferioris opidum. Vischmundt Simlero.

A[illegible]num, vide Aeculani.

A[illegible]m Colonia, [illegible], in Dalmatia. a[illegible]ibus Ptolemæo & Antonino.

Aera. Cœlesyriæ vrbs, inter Damascum & [illegible]oliam. Antoninus.

Aera [illegible], huius nominis vrbes habet [illegible] Stephanus. vnam in Macedonia. aliam in [illegible] am in Hellesponto. Sunt q[illegible] Carmaniæ populi, apud Ptolemæ[illegible].

A[illegible]ta, vide Laurium.

A[illegible], Hispaniæ populi: apud Pto[illegible] 3. c[illegible]uptam lectionem iudico. & A[illegible]s habet hoc loco Liuius, 21.

Aer[illegible], Armeniæ Minoris regio. Pt[illegible].

A[illegible], Galliæ Narbonensis vrbs. [illegible], quod [illegible]llissimo sita sit loco. Pli[illegible] Strabo 4. Gratianopolim interpreta[illegible] Aire Cognatus. Vide Aegyptus, Cret[illegible], & [illegible]nasus.

A[illegible] Mycenus.

A[illegible], gentis nomē apud S[illegible]cap. 15 In Arabia.

A[illegible] vide Asinaus.

A[illegible] Cyprus.

A[illegible] Indiæ intra Gangem po[illegible] to emæo. C[illegible] unt interpret: & recte [illegible]idem paullo post horum regionem [illegible]radiam nominat.

Aeronesia [illegible] est apud Nicetam. Inter Aulonem & Siciliam.

A[illegible], Th[illegible] vrbs, circa Pallenem. V[illegible] Stephanus.

A[illegible], mons altus, circa Ae[illegible] cub: Homero in Hymno Ap[illegible]. An circa Pallenen?

A[illegible]rum [illegible], meminit Thesau[illegible] ex Agrippinæ nummo.

A[illegible] vide Aesepus.

A[illegible] vide Aesarus.

A[illegible], Sardiniæ popu[illegible] Ptolemæum

A[illegible], Dionysio & Straboni, A[illegible] o 15. Metam. Magnæ Græciæ [illegible] circa Crotonem. Huius meminit etiam Lycophron, & Theocritus. cuius Scholiastes dicit eum per mediam vrbem fluere. Idem quoque in Sicilia fluuium sic dictum habet. Hyliam ὕλιαν, à Thucidide appellari putat Leander: qui eum hodie Esaro vocat. Vide Auseris.

Aeschriona αἰσχρίωνα, Samiorum tribus; Oasim Aegypti regionem incolens. Herodoti Thalia.

Aesculapii. De his Nonius ex Sisenna « hæc: Castra de Paniæ conuertit in montes, « vt crebro ferculis protinus procedendo posset intra fines Aesculapiorum peruenire. Ignoro vbi sit.

Aesculapii insula, vide Tiberina.

Aesculapium Fanum, vide Aluns.

Aesculapii lucus, inter Berytum & Sidonem. Strabo. Aesculapios incolas huius vocat Sisenna, apud Nonium, in voce Protinus. Alius in Coo insula Lactātius 2. De origine Erroris. Aesculapii Puteum quendam celebrat Aristides.

Aesepus αἴσηπος, Ptolemæo, Straboni, Homero, & Appollonio, fluuius est, & terminus inter Mysiam & Troadem. Ad Lampsacū est, Appiano in Mithridaticis. Aesapus legunt Florus & Valer. Flaccus apud quos interdum quoque Asopus legitur. sed malè. Ex Ida monte profluit, teste Heraclide. Per l. in secunda scribit Memnon.

Aesernia αἰσερνία, Samnitum opidum, Ptolemæo, Halicarnasseo, & Straboni. Aesernini Plinio: & Nonio Marcello. Colonia est apud Frontinum, aliosque Sergna Leandro. Vulturno flumini adiacet, auctore Liuio 10. Vide Sernicum, & Serennia.

Aesia, vide Esia.

Aesica, Britanniæ insulæ vrbs. Lib. Notit. Netherbii est Camdeno.

Aesipus, vide Aesepus.

Aesis, Plinio & Straboni Picenorum flumen. Sino vocat Leander. Fiumicino (quod idem est) Ligorius, & Volaterranus. Esis Mela habet, sine dipthongo. Asius ἄσιος, Ptolemæus. Leandro tamen diuersa videntur Asius & Aesis. αἰσὶς, Vmbrorum vrbs, Ptolemæo: Gese Leander vocat. Aesinates populos habet Plinius ad dictum fluuium: in Vmbria. Colonia vocatur in veteri inscriptione. Vide Asius.

Aesisium αἰσίσιον, Ptolemæo Vmbriæ

oppidum, quod Leandro *Asisi* dicitur. *Esisium* est sine diphthongo in Originib. qui Catonis nomine circumferuntur. *Assisium* est in vetusto lapide. D. Francisci patria. Aesium fortè Strabonis. Assisium à Propertio *Axis* appellari, scribit Zacharias Lilius in suo Orbis Breuiario. Ex hoc, vt puto, versu: Scandentisque Axis consurgit vertice murus.

AE*sita* αἰσῖται, Arabiæ desertæ populi, Ptolemæo. *Asitta* legunt interpretes.

AE*sium* αἴσιον, vrbs in itinere ab Ocriculo Ariminum, versus dextram, Strabo. Vide AE*sisium*. sic enim legendum.

AE*sius*, Asiaticæ Mysiæ fluuius videtur apud Plinium.

AE*son* αἴσων, & AE*sonia*, Thessaliæ opidū, apud Stephanum. Magnesiæ, apud Apollonii Scholiastē. *Æson*, hoc tractu fluuii quoque nomen est; apud Plutarchum, in AEmilio.

AE*solani*, vide AE*sulum*.

AE*sonensium* meminit vetus lapis inscriptus qui extat in (*Isona*) Cataloniæ regionis in Hispania. Andreas Schottus, mihi testis fide dignus.

AE*ssui*, vide *Essui*.

AE*thaloens*, vide *Etheleum*.

AE*straum* αἴστραιον, AEstræorum in Macedonia opidum, Ptolemæo. Hermolaus ad Plinii 4. cap. 10. hoc nomen sine dipthongo per e in prima scribit.

AE*stri*, vide *Hesta*.

AE*stria*, Hadriatici maris insula: vt auctor Pomponius.

AE*stuni*, nomen municipii videtur apud Cassiod. 3. Varior. numero 9. *Estani* alia lectio. Vnde Theodoricus rex iubet columnas & lapides vetustatis inuidia demolitos, Rauennam deuehi. *Este* putauerim, in Venetia; vnde Estensium familia. Facilis enim hinc per Brentam fluuium & mare istinc nauigatio.

AE*styi*, vide *Hesta*.

AE*suium*, vide *Vrsus Lucus*.

AE*sulum*. Colonia Italiæ: Paterculo. AE*solanos* habet Plinius. Sigonius dicit se nescire an idem sit cum Æsculo Picentum: de quo Plinius. Vide *Esula*.

AE*syma*, Troica vrbs est apud Hesychium & Eustathium in Homerum. Vide *Oesyma*.

AE*taei* αἰταῖοι, Arabiæ Felicis populi, Ptolemæo. AE*gai* sunt apud interpretes.

AE*tai* Populi Græciæ. AEschyni de Falsa legatione.

AE*tare* αἰτάρη, Africæ Propriæ vrbs, Ptolemæo. *Apari* interpretibus.

AE*terocama*, vide *Sabura*.

AE*thaea* αἴθαια, Laconiæ opidum vnum ex centenis, Stephano. ex Thucydidis 1. Vide *Anthea*.

AE*thale* αἰθάλη, Stephano Tyrrhenorum insula est, *Lemnos* cognominata. Eandem cum *Ilua* puto. diuersa tamen apud Ptolemæum sunt. Vide *Chios*, & *Thalia*.

AE*thalia*, vide *Chios* & *Ilua*.

AE*thalida* αἰθαλίδαι, Leontidis tribus pars, Stephano & Suidæ. αἰθαλία Hesychio.

AE*thaloes* αἰθάλοεις, circa Troiam torrens: prope Scepsiam, Strabo. Aidoneus fortè Pausaniæ.

AE*theria* & AE*therios*, vide AE*thiopia*.

AE*tices* αἴθικες, populi qui Epirum attingunt & Thessaliam, vt videtur ex Strabone, Hesychio, & Suida. Ibidē AE*thicia* vrbs, & AE*thicium* regio, eodem. AE*thicia* etiam ipsa regio dicitur Stephano, Suidæ, & Plutarcho ad Pindum montem in Thessalia. Aut vt Marsyas apud Stephanum ait, inter Tymphæam & Athamaniam.

AE*thiope*, vide *Lesbus*.

AE*thiopia* αἰθιοπία. Huius nominis regiones duas habet Ptolemæus in Africa. vnam quam sub AEgypto cognominat: alteram quam Interiorem. Hæc hodie fortè *Zanzibar*: illa autem nunc Abyssinis habitatur, vocaturq; *Abexim* à Garcia ab Horto: *Habes*, & addito articulo Arabico *Alhabas* à Beniamino. sono tantùm differentibus vocabulis. Plinius scribit vniuersam AEthiopiam olim AE*theriam* & *Atalantiam* nominatam. Hos AEthiopes tam à se ipsis, quàm ab Asiaticis omnibus *Chusæi* nuncupantur, Iosepho auctore: *Cussios* etiamnum hodie à Lusitanis appellari, Ar. Montanus mihi testis est. *Cepheidas* vocari, tradit Isaci Tzetza. Sed & *Indos* quoque vocatos leges in verbo *Rhizophagi*. Vetus autem historia habet AEthiopes tam Orientales, quam Occidentales, vt eos nominat Heliodorus 9. Hos in Asia, illos in Africa. Eosdem in Asia

A[illegible] apud Indos, habent quoque Herodo-[illegible] Th[illegible]ia & Polymnia vbi vtriusque differ-[illegible] describitur. Hos ad Indum fluuium [illegible] gentes facit Eusebii Chronicon ad [illegible] mundi [illegible]80. quos addit circa Aegy-[illegible]. Ad Gangem fluuiũ quon-[illegible] fuisse, priusquam Africana esset Aethiopia, scribit, aut nugatur Philostra-[illegible]. Sed & grauis auctor Pausanias 2. Elia-[illegible] apud Seres populos & Seriam insulam, [illegible] è vermibus conficiendi mos. Hos [illegible] Orientales nempe, vocat Nigros [illegible] Claudi[illegible]nus de Sene Veronensi, & in Pan[illegible] Stiliconi dicto. item Tibullus 4 [illegible] de Sulpitiæ. Atras gentes hos nominat Pomponius Mela. *Aethiopes Aetherii* [illegible] intimi infra Carthaginem, attingen-[illegible] cinnamomiferam regionem. Strabo. *Ae-* [illegible] *Macrobios* habet Herodotus; qui A-[illegible] Australe mare habitant. Partem A[illegible] *Asiam Magnam* nominat Enar-[illegible]mus vetus in Quadripartitum P[illegible] apud D. Hieronymum in vita [illegible] D. M[illegible] lego hæc. *Aethiopia* vbi est ir-[illegible] A[illegible] & Hyssi portus. *Aethiopiam* [illegible] hanc vocat Dorotheus. Pro A-[illegible]tem, hic Phasim ponit. Circa Col-[illegible]go hæc siue vera, siue fabulosa A[illegible]pia. Pindarum Colchos nigros vul-[illegible] nescio. An Mauri hi ab Orpheo [illegible]cis? Aegyptios olim hunc tra-[illegible] passe author Strabo, Dionysius A[illegible] g[illegible]thi[illegible]

A[illegible] *annus*, vide *Boriens.*

Ae[illegible]*pum* [illegible], Lydiæ regio, iuxta Hy[illegible], & Eu[illegible]pum Stephano & Suidæ. Huic quoque Euboeæ locus est, prope Eu-[illegible].

[illegible]*iops* αἴθιοψ fluuius Africæ est, in Ae-[illegible] Prometheo.

[illegible]*on*, vide *Chalame.*

[illegible] vide *Chios.*

[illegible]*radcran*, pagi nomen. in vita S. Ace-[illegible]: apud Metaphrasten. in Persia vi-[illegible].

Aethrea, vide *Rhodus.*

Aethria, vide *Athria*, & *Thasus.*

Ae[illegible]*un* [illegible], loci nomen, apud Zo-naram.

Aetruria, vide *Tuscia.*

[illegible]us *Aegusa* αἰγοῦσα, vt Plinius inquit. Stephanus scribit *Catria* κατρία, à Libiis vocari. *Limoza* Mercatori est; *Faniana* Calueto Stellæ. Forte *Aegathes* Melæ est. Sed Aegates habent Liuius & Florus. Aegusæ insulæ sunt quoque apud Polybium lib. 1. inter Africam & Lilybæum. Aethusa & Aegusa Ptolemæo diuersæ sunt. *Aegusa* enim est illi iuxta Siciliam. hanc Fazellus *Fauagnana* interpretatur. *Aethusa*, inter Meliten & Africam. *Aethusa*, etiam insula quondam, postea Myndo adiecta, vt perhibet Plinius. *Ethusa* quædam huius exemplaria legunt. Vide *Aegathes* & *Constantinopolis.*

Aethyias αἰθυίας, scopulus, id est fulicæ; in Megarensium agro, teste Pausania.

Aethysses αἰθυσσεῖς, Libyca gens, iuxta Marmaricam: Stephano. Ex Rhiano, vt addit.

Aetia, vide *Chamaui.*

Aetine αἰτίνη, opidi nomen, Hesychio.

Aetinium αἰτίνιον, Estiotarum in Macedonia vrbs, apud Ptolemæum. *Athanæum* fortè Liuio, lib. 38.

Aetium municipium, habet Frontinus M. S. Nansii. In Italia.

Aetna αἴτνη, Siciliæ mons Vitruuio: perpetuo igne flagrans. *Cœlestem Columnam* eum Pindarus cognominat. *Tiphœum* eum vocat Silius Italicus. *Birichen* eum vocat Serapio, cap. de asphalto. Hodie *Mongibello* aut *Monte gibello* nominant. Siciliæ vrbs, ad Aetnæ montis radicem sita; αἴτνη Ptolemæo. Diod. Siculus eam antea *Ennesiam* ἐννησία, dictam scribit. Per i, in prima Strabo. Stephanus *Inesson*, ἴνησσον. Vibio *Inessa.* *Centorbe* Claudio Aretio. *Aterno* Leandro, *Mascali* autem Fazello dicitur. *Aetnæos* Lacus habet Ouidius 2. de Ponto, Elegia 10. Vide *Catana.*

Aetolia, auctore Xenophonte, Strabone & Ptolemæo, Achaiæ regiuncula est. Stephanus scribit priùs *Hyantis* dictam. Arias Montanus *Cepher* Hebræis esse, docet in suo Apparatu Biblico. Nouo vocabulo *Artinia*, à Niceta vocatur. *Aetolia* Peloponnesi etiam vrbs, Stephano, & Polyb. 5.

Aetosia αἰτωσία, Italiæ vrbs: apud Phlegontem Trallianum. vnde Pollia Polla lõgæua.

Aetu αἰτοῦ, Episcopatus nomẽ, in sanctionibus Pontificiis Impp. Orientalium.

Ætuatii αἰτυάτιοι, Straboni Heluetiæ populi sunt, apud quos Rheni fontes esse scribit idem. *Ætuates* sunt Cæsari 4. Belli Gallici, vt legit H. Iunius in sua Batauia cap. 8. vbi eos *Tauetscher* (cum Schudo) interpretatur. Xylā der hoc loco in suo Latino Strabone libr. 4. *Nantuates* ponit: quàm bene, ipse viderit.

Ætulana αἰτυλανὴ, Armeniæ Minoris regio. Ptolemæus.

Ætus, vide Aquila.

Ætymandri αἰτύμανδροι, Ariæ gens; apud Ptolemæum.

Auei, Palestinæ populi, quorum metropolis Gabaon, & horum ciuitas Gaza. D. Hieron. in locis Hebraicis.

Æx, scopulus veriùs quàm insula, inter Chium & Tenedum, qui Ægæo mari nomen dedit. Plinius. *Antandrus* a Solino vocari videtur idem scopulus vel saxum, vt dicit. αἴξ, id est, Capra, in Italia Marsorum vrbs est apud Ptolemæum.

Æxone αἰξωνή, pagus in Attica: Halicarnasseo & Straboni. Cecropidis tribum, vocat Stephanus & Suidas. Æxonides & Æxonicos diuersos, habet hoc tractu Strabo 9. Thrasilli patria est Æliano. Vide *Hala*.

Æxonia αἰξωνία, Magnesiæ vrbs: Stephano.

Æzei. vide *Lycaones*.

Æzala αἴζαλα, Armeniæ Maioris opidum. Ptolem. *Dizaca* interpretibus.

Æzanis αἰζανὶς, Ptolemæo Maioris Phrygiæ vrbs est.

Æzari αἰζαροι, Marmaricæ nomi gens: Ptolemæo.

Æzica αἰζικα, Thraciæ pars apud Stephanum. ex Hecatæi Europa.

Afcrixus, mons insulæ cuiusdam. Vide *Sirchmice*.

Affaca, vide *Aphaca*.

Affile, Colonia Italiæ. In lib. Coloniar. in cuius ora legebatur, fortè *Alsile*, vel *Allifa*. Sed Vide *Fossissio*.

Afra ἄφρα, Africæ ciuitas, Iosepho Antiq. 1. cap. 23. sic dicta ab Aphra Abrahami filio: teste Cleodemo. sic quoque apud Eusebium 9. Præparat. Euangelicæ.

Africa ἀφρικὴ, Latinis, quæ *Libya* Græcis dicitur, in Sacris literis *Chamesia* vocatur. Eius populum *Phutos* appellat Iosephus. Tertia Orbis pars Veteribus censetur. *Iphrichia* incolis vocari scribit Ioannes Leo. Theuetus dicit Arabibus & Æthiopibus *Alkebulā*, & Indis *Besecath* nominari, Mooreulandt nostratibus ferè. Pro Africa apud Dioscoridem, legit Serapio *Lyonoi*, & *Linoa*: item *Lintouin*. Est & *Africa Propria*, Ptolemæo Africæ pars ad mare mediterraneū; inter Mauritaniam & Cyrenen regiones. *Zeugitana* Plinio dicitur, qui eandem in *Veterem* & *Nouam* diuidit. vt quoque Dion. *Naphthuhim* Hebræis, teste Arr. Montano. Hodie *Tunetanum* regnū hoc loco est. Vide *Carthago*, *Libya* & *Zeugitana*.

Africani Maioris Castra, vide *Castra*.

Africerones, vide *Gamphasantes*.

Africum Pelagus vocat Ptolemæus, quod Africam Propriam à Septentrione alluit. *Punicum* nominat Florus 2. *Maurum* Oceanum Iuuenalis. *Tuscum* Dionysius Afer. dicitque huius inundatione attolli interdum Syrtim maiorem.

Afrum, Palestinæ vrbs. libr. Notitiarum.

Afufeniensis, Africæ loci episcopalis nomen, reperio in fragmento Vict. Vticensis.

Agaba ἄγαβα, Palæstinæ vrbs: Iosepho Antiq. 13. cap. 24.

Agabana, circa Persidem castellum. Ammianus 27. Vide *Agamana*.

Agabra, Turdetanorum in Hispania opidum Vasæo auctore, qui hoc hodie *Cabra* dici ait.

Agacturi, Plinio sunt Arabiæ Felicis populi.

Agagammatæ, Sarmatiæ Asiaticæ populi sunt apud Plinium.

Agagriana Portæ, Syracusis. erat hic magna frequentia sepulcrorum, vt ait Cicero 5. Tuscul. Archadinæ fortè legendum, vt digito monstrauit Vrsinus.

Agai, locus a quo Bethel non multum distat. Hebraice *Ai* scribitur cuius paruas tantum ruinas extare scripsit suo tempore D. Hieronymus. Huius mentio fit Genes. 18.

Agalasses ἀγαλασσεῖς, Indiæ populi, circa Indi fluminis partes superiores. Diod. Sicul. 17. quos ab Alex. Mag. expugnatos tradit.

Agalla ἄγαλλα, Arabum vrbs, in Palæstina, Io-

n..,Io[illegible]pho Ant[illegible]q.14. cap.2.

Agamana [illegible], Mesopotamiæ opidum, Pt[illegible] Idem fortè cum Agabana Marcell[illegible].

Agame, vide *Agamia*.

A[illegible]e[illegible] [illegible], locus in Lesbo insula [illegible] P[illegible]rham, Stephano, & Suidæ. opidum e[illegible] Plinio. quod interiisse addit. Stephan[illegible] est quoque fontis nomen ex Ni[illegible]o.

A[illegible]me[illegible] in Attica Graiorum classi in Troiam coniurantium statio. Pomp[illegible].

A[illegible]onii fontes tepidi, in Ionia, q[illegible] [illegible]adia ab vrbe Smyrna distant. Pa[illegible] de viris illustribus in bello Troiano.

A[illegible] [illegible], promontorium & portus est Tro[illegible], apud Suidam & Stepha[illegible] ex H[illegible]anico. Dicitur etiam *Agame*.

A[illegible] [illegible], vrbs circa Heracleam P[illegible]cam. S[illegible]phanus.

Agamzua, Mediæ vrbs, apud Plinium. An ΑΓ[illegible]ΝΖΑΓΑΥΑ Ptolemæi? quæ interpretibu[illegible] *Aganzaga*.

A[illegible]agara [illegible], Indiæ extra Gangem [illegible]est Ptolemæo. *Agonara* interpretat[illegible] M[illegible]catore.

Agangina [illegible], Libyæ interioris populi Ptolem.

A[illegible]pe [illegible], [illegible]o[illegible]æ mons; antea E[illegible]s. vti est apud Vibium Seque[illegible] [illegible]d Aganippe fons est Bœotiæ apud Plinium, & Pausaniam, ad Heliconem, iuxta Ma[illegible]m nemus.

Agaminnus, Vide *Agathyrsum*.

A[illegible], vide *Aga[illegible]ua*.

A[illegible]an[illegible], vide *B[illegible]gio*.

A[illegible]r, [illegible] Africæ Propriæ opidum: apud A[illegible]rium.

A[illegible] [illegible], Indiæ intra Gangem vrbs. P[illegible]s. vide *Barad*.

Agaraces [illegible], ag[illegible]r Armeniæ in quo bolu[illegible] Armenum reperiri scribit Aetius.

Agareni Populi, 1. Paralip. 5. Vide *Saracen*.

Agaria vide *Agria*.

Agarlaua, Africæ Propriæ locus: Anto[illegible].

Agarrha ἀγαῤῥα, Susianæ vrbs: apud Pto[illegible].

Agarum ἄγαρον, promontorium Sarmatiæ Europææ. Ptolemæus.

Agarus ἄγαρος, Ptolemæo Sarmatiæ Europææ fluuius. Hunc Ouidius *Sagarim* vocat. vt opinantur Hermolaus & Nebrissensis. *Schiret* nunc, quemadmodum Mercator ait in sua Europæ tabula.

Agassæ, Thessaliæ aut saltem Macedoniæ vrbs est, apud Liuium, 41. Turnebus *Pagausa* legēdum putat. sed huius verbi ignoro, quis auctor. An Pagasa fortè velit? Ausim ego *Tagasa* ex Athenæo legere. & ita scriptum fuisse ab ipso Liuio contenderim. Erroris caussam librarius dedit: non percepto ex prælegentis ore τ. elementi geminatione. Locus apud Liuium sic habet, " Ad Æginium & Agassas diripiendas " mittit, &c. Tagassas priùs scriptum non dubito.

Agasus Portus, in Apulia Daunia. Plinius.

Agatha ἀγάθη, Ptolemæo, Straboni, & Plinio, Galliæ Narbonensis insula & vrbs est. *Agde* Ioanni Poldo, qui scribit hanc à nonnullis historiographis quoque *Ciuitas Nigra* appellari. *Agathatyche*, ἀγαθὴ τύχη, id est, Bona Fortuna, à Timosthene dici, tradit Stephanus. Sunt qui *Agatha Montempessulum*, interpretantur. sed hæc est in continente, vbi Ptolemæus quoque Agatham habet. *Agatha* etiam Lyciæ insula est apud dictum Stephanum.

Agathia ἀγάθια, Stephano est Phocidis vrbs ex Hellanico.

Agathi Dæmonis, insula est apud Stephanum in Indico mari. Est & fluuii nomen in Inferiori Ægypto, Ptolemæo.

Agathicum opidum, terræmotu collapsum, sub Anastasio Imp. scribit Marcel. Comes. Asiæ minoris fortè.

Agathirnum, vide *Agathyrsus*.

Agathoclis ἀγαθοκλεῖος, insulæ duæ in sinu Arabico sunt apud Ptolemæum. *Agathoclis* Turris, in Africa locus, trigesimo ab Vtica distans milliario: vt refert Appianus in Punicis.

Agathonis ἀγάθωνος, insula sinus Arabici, versus Ægyptum. Ptolemæus.

Agathopolis, Thraciæ vrbs videtur apud Nicetam, & Glycæ continuatorem.

Agathussa, vide *Telus*.

Agathyrion ἀγαθύριον, Siciliæ vrbs Ptolemæo. Marius Niger dicit hodie *Pati* nomen habere. *Agathyrion* hoc Ptolemæi idem esse cum *Agathyrso* Strabonis, & *Agatinno* vel *Agantinno* Antonini putat Simlerus. Ego hoc idem cum Agathyrio Ptolemæi esse patiar; cum Agathyrso verò Strabonis minimè. Liuius libr. 26. *Agatirnam* habet.

Agathyrsa, vide *Nimblis*.

Agathyrsi ἀγάθυρσοι, gens Thracica, intra Æmum montem, Stephano & Herodoto. Scythiæ intra Imaum populi, apud Ptolemæum. (sed *Alanorsi* hi dicuntur ab interpretibus.) Etiam Sarmatiæ Europææ, apud eundem & Plinium. Vide *Trausi*.

Agathyrsus ἀγάθυρσος, Straboni, Siciliæ insulæ promontorium. Ptolemæus *Ægitharsus* αἰγίθαρσος, vocat: *Agathirna* Liuius. Plinius *Agathirnum* habet: *Cabo S. Vito* hodie, si Fazello creditur; *S. Fradello*, si Claudio Aretio. A nonnullis tamen etiam video *S. Theodoro* interpretari. Quidam anonymus Ægytharsum prom. *C. de S. Theodoro*, & Agathyrsum *Piraino* appellat. Vide *Nimblis*.

Agatinnus, aut *Agantinnus*, vide *Agathyrion*.

Agatirna, vde *Agathyrion*.

Agana ἄγανα, Africæ in Pentapoli regione opidum, Ptolemæo. *Andan* Latini codices habent.

Agaui, vide *Hippomolgi*.

Agaunum, in Heluetiis opidum, quod rupibus vndique cingitur. Regino eius meminit, vt Schudus tradit, qui hoc hodie *S. Mauritz* dici addit. Simlerus putat *Tarnada* Antonini esse.

Agazziri, gentis nomen, circa Vistulæ amnis ostia. Agathiæ & Iornandi.

Agbatana, vide *Ecbatana*.

Agdamea ἀγδαμία, Phrygiæ vrbs, apud Socratem, & Callistum, libr. 14. cap. 39. cuius episcopum Optimum nominat *Argadamia* apud Iuonem ad calcem Epistolarum. *Argdamia* sine A. In secunda in Tripartita historia 12. cap. 8. in iure Orientali *Genabum* γένα̃βον, legitur, longè diuersa lectione.

Agdami ἀγδάμα, ciuitas Arabiæ Felicis: Ptolemæo.

Agdenites, Carmaniæ populi, Ptolemæo. quos Græcus codex ignorat.

Agdistis ἄγδιστις, Mons Asiæ Minoris, in Phrygia ad Pessinuntem ciuitatem. Pausanias in Atticis. *Agdus* legitur apud Arnobiū 5. iuaudire per omnia vastitatis petra, " in Phrygiæ finibus. ex ea Deucalione la- " pides sumente, humanum genus prodiit. " Apud Pausaniam Agdistus quoque mentio.

Agedi, Sarmatiæ Asiaticæ populi sunt apud Plinium.

Agdus, vide *Agdistis*.

Agedicum, vide *Agendicum*.

Agelastos, rupes in Attica, Hesychio. haud procul a Callichoro puteo. Apollodoro. Vide *Iresia*.

Agele ἀγέλη, tribus Attica, Lexicon Phauorini.

Agelocum, vide *Segelocum*.

Agemytha ἀγημύθα, Indiæ extra Gangem vrbs, Ptolem.

Agendicum Cæsari, *Agedicum* ἀγήδικον, Ptolemæi, inter Celtas opidum. *Prouins*, Marliano auctore. *Milly en Gastinois* potiùs videtur Vigenereo. *Agredicum* Antoninus habet. pro quo Simlerus Agendicum legit.

Agenum, vide *Garites*.

Ager Robustorum, in Gabaon, locus. 2. Samuel 2.

Agerensem Agrum, nominat Cicero de lege Agraria, contra Rullum. Asiæ Minoris videtur.

Agerua, vide *Lebedontia*.

Agesinates, Galliæ Aquitanicæ populos Pictonibus iunctos habet Plinius.

Agessus ἄγησσος, Thraciæ vrbs Stephano: ex Theopōpo. ἀγησσίων meminit Goltzius, ex Gordiani nummo.

Agesta, vide *Egesta*.

Ageta, Mœsiæ superioris vrbs Antonino. *Ageta*, & *Ægeta*, habet lib. Notitiarum, vtrumque in Dacia Ripensi.

Agethaim, vide *Adithaim*.

Aggai, vide *Aioth*.

Aggaritanus episcopus, à loco Africæ sic dictus, est apud Vict. Vticensem. *Aggeritensis* est in Collatione Carthag.

Aggiua, vide *Augina*.

Aggrina, Græciæ populi videntur apud Ciceronem, in L. Pisonem. hos dicit in

Dolo-

Dol[illegible]pum regionem demigratos. An corrupte ab Agrinio quæ in Acarnania?

Aggya, Africæ locus, D. Augustino.

Agheamia, Prouincia Syriæ videtur, in [illegible]oria de Iudæis clausis Eldadi Danii.

Ag[illegible] ἀγιάς, locus in Argia, Diodoro 12.

A[illegible]dos ἀγιδος, apud Strabonem est Cypri [illegible], quæ hodie *Borgus Templi* vocatur, vt [illegible] Lusignanus. inter Lapathum & A[illegible]dissium. Etiam Siciliæ inter Anemu[illegible] & Armoem, apud eundem Strabo[illegible]m. Vide *Nagidos*.

A[illegible], vide *Gelaos*.

[illegible]lla, sic male scribunt plerique. Vide [illegible]

A[illegible] Fontis memoria est in antiquo [illegible], Hispania. Vide Volumen Inscripti[illegible] Smetii

A[illegible]ytha, vide *Agemytha*.

[illegible] ἀγρις, Susiorum pagus, ad Pasiti[illegible]um. Arr. de Indicis.

Ag[illegible]na ἀγινα, Iberiæ Asiaticæ vrbs, Pto[illegible]æo.

A[illegible]nata, vide *Salitta*.

[illegible]um, vide *Garites*.

A[illegible], mons in Scythia: Stephano in vo[illegible] [illegible]. *Montes Sancti*, montes et[illegible] habet in Sarmatia Asiatica, Her[illegible]us. Idem Stephanus habet Ἀγιον lo[illegible] Scythia, vbi Æsculapius colebatur. [illegible] *[illegible]ntii.opolis*.

[illegible]inno [illegible]de *Mycenæ*.

A[illegible], Hispaniæ vrbs, Antonino · inter [illegible] & Lir[illegible]. Vide *Agra*.

A[illegible]mba ἀγισυμβα, Ptolemæo. Extima A[illegible]gio, versus Meridiem. Hæc omni[illegible] geographis prorsus incogni[illegible] Vocatur hodie à Persis & Arabibus *[illegible]ebar*. Zangue autem his idem signi[illegible] quod [illegible] Latinis: A nigris enim te[illegible] incolitur, Ioanne Barrio, & [illegible] ab H[illegible] auctorib. *Melo* eam, ne[illegible] qua auctoritate vocat Hieronymus Giraua. *Zenzibar* hæc est M. Pauli Veneti, quam nō sine maximo errore insulam cre[illegible] describitque ab insula Madegascar ver[illegible]s Meridiem; eamque in circuitu habere duo mi[illegible]a milliarium Italicorum addit.

A[illegible]ta, vide *Agutr.*

A[illegible]n, vide *Agros*.

Ag[illegible] Minor, est Hispaniæ vrbs, teste Plinio.

Aglaope, vide *Sirenussæ*.

Aglia, vide *Zellia*.

Aglog, locus alicubi ad Euphratem. Testis Lib. Proprietat. Elementor. qui Aristoli adscribitur à quibusdam falsò.

Aglon, Palæstinæ locus, Iosue 15.

Agmanisphe, vide *Atmanisphe*.

Agmonis, (Agnois erat in margine) Galliæ fluuius. Circa Sithiense monasterium. Vita S. Audomari.

Agna ἄγνα, Mauritaniæ Tingitanæ fluuius, in Oceanum Atlanticum se exonerās, Ptolemæus. *Agnensis* gentile in Collatione Carthag.

Agneda, vide *Alata Castra*.

Agni cornu ἀγνοῦ κέρας, promontorium Ægypti, circa ostium Heracleoticū, Strabo 17.

Agnice, Armeniæ fluuius, aquas suas in Tigrim deferens. de quo Plinius 6. cap. 27. Fluminibus claris Partheni, Agnice, Pharione, &c. Pro quibus Pintianus, & codex vetustus legunt, Parthenia ac Nicephorione. Vide *Nicephorius*.

Agnina, ciuitas episcopalis, apud D. Gregorium 3. Dialogor. Huius Episcopū Constantinum nominat. In Italia, vt coniicio.

Agnonia ἀγνωνία, Thraciæ vrbs, prope Amphipolim. vt tradunt Stephanus & Suidas.

Agnos ἀγνοῦς, Æolidis tribus gens, Hesychio.

Agnotes ἀγνῶτες Galliæ iuxta Oceanum populi, Stephanus ex Artemidoro. Vide *Anagnutes*.

Agnus ἀγνοῦς, Demetriadis tribus, in Attica regione. Stephanus & Suidas. An Agnos Hesychii quoque?

Agoce, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs, apud Plinium.

Agones ἀγῶνες, Insubrum populi, apud Polybium. *Vgonia* Schudo.

Agonida insulam Hispanicam habet Sex. Auienus.

Agonius ἀγώνιος, fluuius circa Æthiopiā, Hesychius. Vide *Collina* & *Quirinalis*.

Agopier, Aniaeæ regionis opidum, Curopalati. *Ampierium* est Cedreno.

Agora ἀγορά, i. forum, vrbs in Thracica Chersoneso, auctoribus Herod. & Steph.

Circa eius isthmum esse, docet Demosthenes, in Halonoso. *Agoraeorum* Moenia ἀγοραίων τεῖχ☉, Europae opidum, in Hellespõto, Stephano. Thraciae mihi persuadeo: ex eo quod Hellespontum vtrumque Hellesponti littus vocari videam. Idem fortè cum Agota. Leonclauius dicit hodie *Malgara* vocari.

Agoranis ἀγόρανις, Indiæ fluuius, in Gangem effluens, Arriano de Indicis. Per Y. in secunda legit alius codex.

Agorei Fluminis meminit Historia Miscella. libr. 16. in quo pontem scribit ædificasse Iustinianum Imp. In Thracia videtur. iuxta Agoram fortè.

Agoresus ἀγορησ☉, Cariæ ciuitas, apud Stephanum.

Agorita ἀγορῖται, gens in Sarmatia Asiatica. Ptolemæus.

Agra ἄγρα, Atticæ locus est, vbi primùm Diana venata esse fertur, Artemidoro scriptore. Et vnde Ilissus amnis oritur, testibus Strabone & Pausania. item Stephano, qui quoque ἄγρας legit. Susianæ vrbs est Ptolem. *Agre*, Arcadiæ vrbs est apud Plinium. Arabiæ Felicis quoque, Circa Laconicum sinum, apud eundem.

Agra, vel *Agiria*, variat enim lectio: Africæ vrbs; in concilio Carthaginiensi, sub D. Cypriano habito.

Agrabat, vide *Acrabatena*.

Agradatus, vide *Cyrus*.

Agradiesis (pro Agradiensis puto) Militis, meminit lapis antiquus, in Smetii volumine, fol 90. numero 7. Italiæ videtur.

Agra, vide *Acra* & *Agra*.

Agraea, vide *Agrai*.

Agrai ἀγραῖοι, & *Agrenses* ἀγρεῖς, sunt Plinio, Dionysio, & Stephano, Arabiæ Felicis populi. In Arabia Deserta sunt *Agrai* apud Ptolemæum. Alii sunt quoque ab his in Ætolia, Liuio & Straboni: qui ibidem etiam locum *Agream* dictum habet, cuius incolas *Ephyros* vocat. & Thucydides 5. *Agraim* regionem. Vide *Agria* & *Arabia*.

Agragas, Siciliæ fluuius, circa Agrigentum vrbem, à quo ea nomen acceperit, testibus Thucydide & Æliano. *Draco* hodie eius nomen esse credit Fazellus & Aretius. Siciliæ mons, quoque, iuxta Gelam. nisi „ errauerit Vibius. *Agragantinum* Fontem habet Plinius, ad scabiem iumentorum „ vtilem. Eum accuratè describit Gratius poëta. Vide *Agrigentum*.

Agragiesis, pro *Agragiensis*, (vt puto) Classis, meminit marmor inscriptum: Romæ.

Agrani, opidum Babyloniç regionis, qua Euphrates deriuatur, Plinius.

Agranorum vrbem ἀγρανῶν, habet Strabo 16. in Arabia Felice. *Negranorum* dicit habere M. S. codicem Casaubonus. sed ipse *Agraeorum* legit. at quare non Negranorum? Negram vrbem norunt enim scriptores quidam hoc tractu.

Agrantomagum, Galliæ vrbs, Antonino. circa Rhedones videtur. Vide *Argantomagum*.

Agras, vide *Agra*.

Agraule ἀγραυλη, Atheniensium, Erechteidis tribus est Stephano. Meminit huius etiam Plutarchus in Alcibiade. ἀγρύλας legit Suidas. Est & Atheniensium locus in Sardinia, Stephano. Vide *Agriaule* & *Agryle*.

Agrauonitæ, Illyrici populi sunt apud Liuium, 45.

Agre ἄγρη, Stephano Lydiæ vrbs. ex Herodiani it.

Agredicum, vide *Agendicum*.

Agrestia, locus vnde Amphius & Adrastus, Græcis suppetias tulere, vt habet Dares Phrygius. An malè, pro Adrestia?

Agri, vide *Dosci*.

Agria ἀγρία, Sarmatiæ regio, vbi Aga- „ ricus nascitur. Dioscorides. *Agaria* vertit „ Matthiolus.

Agriæ, *Agrai*, *Agrianes*, *Agrienses*, ἀγριᾶαι, ἀγριοι, ἀγριᾶνες, ἀγριεῖς, sunt Pæoniæ gentis synonyma, apud Stephanum: qui inter Rhodopen & Ænum montes degunt. *Agriani* ἀγριᾶνοι, vocantur à Curtio, Herodoto, Arriano, & Strabone in Epitoma, ab Agriane fluuio. Vocantur & *Agrii*, apud Antigonum. Vide *Agrai*.

Agriana, Cappadociæ vrbs, Antonino.

Agrianes, Herodoto circa Thraciam fluuius. Vide *Agria*.

Agriaspe, vide *Arimaspi*.

Agriaule ἀγριαύλη, gens Attica, Hesychio. Agraulæ fortè Stephani.

Agrigentum Plinio Siciliæ vrbs. *Acragas* ἀκράγας, Ptolemæo, Laërtio, Xenophonti, & Thu-

& Thucydidi, qui cum Æliano dicit à flumine Agragante sic appellatam. *Naro* à Nigro hodie nominatur. Cuidam anonymo duo sunt, cui Agragas *Montesecco*, & Agrigentum *Gergenti* est. hoc erit fortè Agrigentinorum emporium, ad mare. illud Agragas in mediterraneis. vtrumque Ptolemæi. Agrigenti huius situm lege apud Polybium 9.

Agris, vide *Agria* & *Cynamolgi*.

Agrinagara ἀγρινάγαρα, Indię intra Gangem [illegible]s, Ptolem.

A[illegible] ἀγράνιον, Acarnaniæ vrbem habet [illegible]bius 6 & Diodorus 19.

Agriophagi ἀγριοφάγοι, atque *Moschophagi* μοσχοφάγοι, Æthiopię populi, vicini Tisebaricæ regioni: in Arriani Periplo. Plinius & Solinus scribunt eos solas pantherarum & leonum carnes deuorare. Agriophagos habet Ptolemæus in India intra Gangem. Vide [illegible]pes.

Agrippa Cor. Colonia est in Thesauro G[illegible], ex nummo. *Agrippa Patricia*, ibidem. *Agrippa* Stagnum, Romæ: est apud Tacitum, Annal 15. *Agrippenses* sunt Plinio Bithyniæ populi.

Agrippina Colonia Taciti, Vbiorum vrbs, ad Rhenum. Agrippæ Neronis matris patria. *Col. Claud. Aug. Agrippinensium* vocatur in antiqua inscriptione, quæ extat in A[illegible]ographia & *Col. Agrippina Vbior.* in nummo Claudii *Col. Agrippina Vbior. Legio 19.* in nummo Vitellii. *Agrippinensis* Legio, est apud Ptolemæum. & *Agrippinensis* Colonia, apud Suetonium & Plinium. Olim *Vbii* dicti fuere, teste eodem Tacito. Hodie **Coelln**, incolis: *Cologne*, Gallis. Hispani & Itali etiamnum *Colonia* vocant. Vide *Vbii*.

Agrippias, vide *Anthedon*.

Agris ἄγρεις, Ptolemæo Carmaniæ vrbs, Apud Stephanum *Agrisa* est.

Agrizama, vide *Aspuna* & *Argizala*.

Agrœla, vide *Agraule*.

Agrotra, vide *Attalia*.

Agros ἀγρός, regionis nomẽ est apud Stephanum. Per ω etiam idem scribit. Μικρὸς ἀγρός. Cedreno loci nomen circa Proponti[illegible]m alicubi.

Agrospi opidum ad Nili ripam, in Æthiopia sub Ægypto, Plinio.

Agryle, Erechtheidis gentis tribus, Phauorino. Archeptolemum Agrylethem, habet Plutarchus, in Antiphone rhetore. Vide *Agraule*.

Agubeni ἀγυβηνοὶ, Arabiæ Desertæ gens, apud Ptolem.

Aguensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag. An pro Agnensis? ab Agna? vel potiùs Aquensis? ab Aqua?

Aguntum ἄγουντον, Ptolemæo, Plinio, & Antonino, Norici opidum. quod Lazio *Inneken* videtur. *Gurcktal* idem alibi.

Agurium, Ptolemæo ἀγύριον, Siciliæ vrbs. *Agyrinos* populos habet Plinius. Simlerus scribit *Augurium* Antonini esse, & hodie *S. Philippo in Agirone* appellari; cui assentitur Leander. *Agyrena* ἀγύρηνα, legit Stephanus. *Agyrinenses* apud Ciceronem sunt. Diod. Siculus geminato γγ scribit. & idem alio in loco ἀγγύριον, per ρ. in prima.

Aguti, vel *Agita*, Insula inter Siciliam & Africam. Antoninus.

Aguzii, vide *Ogyzii*.

Agyamaria, Episcopalis locus, sede Sergiopoleos. Guilielmus Tyrius.

Agylla, vide *Cære*.

Agylina Vada, vide *Trasumenus*.

Agyranis, vide *Agoranis*.

Agyrena, vide *Agurium*.

Ahemremmon, tribus Iudæ locus, Iosue 15. vt vertit D. Hieronymus. apud 70. interpretes duo loca sunt, αἰν & Ρεμμών. *Ain* tempore D. Hieronymi *Bethennin* vocabatur.

Ahialon ἰλὼν, 70. interp. locus Palæstinæ, Iosue 19. Vrbs est à Salomone ædificata, 2. Paralip. 11. hæc *Ealom* 70. interp. est; & *Elom* Iosepho Antiq. 8.

Ahiar, D. Hieronymo, *Anan*, 70. Interpretibus. Assyriæ regionis populus videtur. 2. Regum 17.

Ahie quæ & *Achalgai*, pro hoc interpretatur Symmachus, in Collibus. Est autem è regione quondam, Moab nunc Areopoleos, ad Orietalem plagam. Sic D. Hieron. in locis Hebraicis.

Ahoith, vnde vnus fortium Dauidis, 2. Samuel. 23.

Ahylam, apud 70. interpret. *Eloth*, est loci nomen, 4. Reg. 14.

Aiacis Murus, vide *Nain* τεῖχος. *Aiacis* tumulus, vide *Æantium*.

Aialon, vide *Haialon*.

Aiantium, vide *Apsasium*.

Aias αἴας, Ægypti mons, ad finum Arabicum, Ptolemæo. Fluuii nomen est Stephano, ex Latmo fluentis, *Æas* Latinis.

Aiax, inquit Gab. Barrius, Calabriæ fluuius a Lycophrone sic dictus, eo versu, Lacmonii bibentis Aiaeis aquas, Crathis autem, &c. hodie *Pilaca* nominatur. Sed *Aias* scribendum, ex Stephano: in verbo λάκμων. neque in Calabria statuendum, sed è regione, in Macedonia aut Epiro crediderim. Vide *Æas*.

Aidoneus αἰδωνεύς, fluuius circa Troiam videtur, apud Pausaniam in Phocicis.

Aii αἶοι, Indiæ intra Gãgem populi, Ptolemæo.

Aila, Palæstinæ vrbs, in libr. Notit. Mari Rubro imminet D. Hieronymo in vita Hilarionis. Idem in locis Hebraicis scribit quæ suo tempore Aila vocabatur, Ailat olim dictam: & Mari Rubro iunctam: & legionem Romanam cognomento decimam ibi morari, hincque ex Ægypto in Indiam nauigari addit. Vide *Ælanum*.

Ailim, vide *Elim*.

Ailon, idem cum *Aialon*, ni fallor. Vide *Hatalon* & *Ophir*.

Ailath, vel *Abilat*, ab Osia rege ædificata vrbs. 2. Paralip. 26.

Aimiluus, vide *Sublicius*.

Ain, locus Palęstinę; Iosuę 21. Vide *Ahemtemmon*.

Aina, vide *Hai*.

Aiurensis episcopus in Africa. Coll. Carthaginiens.

Aixus, vide *Berzobia*.

Aiy, vide *Alyè*.

Akytania, vide *Aquitania*.

Ala, vide *Tami*.

Ala ἀλη, opidum Ciliciæ: quod ἄλεϊον, Iohãni Tzetzæ est, Chil. 7. numero 149. inde *Aleius* Campus, iuxta Mallum, inter Cydnum & Sinarum fluuios, testibus Strabone, Arriano, Plinio, & Eustat. Vide *Haylam*.

Alaab, Iudicum 1. Palæstinæ locus. ἀχλαβ 70. interp.

Alaba ἄλαβα, Celtiberorum in Hispania opidum. etiam insula ante Taprobanen, Ptolemæus.

Alabagium ἀλαβάγιον, Carmaniæ promontorium, Ptolemæo. *Alambatera* interpretibus.

Alabana ἀλάβανα, Ptolemæo, *Albana* eius interp. Arabiæ Felicis opidum.

Alabanda ἀλάβανδα, Ptolemæo, Liuio, & Plinio. Asiæ Minoris vrbs, in Caria.

Alabastra ἀλάβαστρα, Ægypti vrbs: apud Ptolemæum. Phrygiæ est quoque Stephano.

Alabastrinus, Mons Ægypti: Ptolemæo.

Alabastrum, opidum Ægypti, in Thebaide. vbi topasius nascitur. Plin. 37. cap. 8.

Alabastrus, Troadis fluuius est, apud Plinium. ex Ida monte oriens.

Alabon ἄλαβων, vrbis & fluminis nomen est apud Stephanum. vbi autem locorum, reticet. ἄλαβις etiam fluuius est Hesychio. An forte in Sicilia? cum Ptolemæo, & Diodoro libro 4. qui Fazello hodie *Cantaro* nominatur? Puto eundem esse eum *Abolos* ἄβολος, Plutarchi, in Timoleonte: & *Alachis* Vibii. Vide *Arethusa*.

Alabona, vide *Alauona*, *Allobone*, & *Alapuntis*.

Alabuntis, vide *Alapuntis*.

Alaburium ἀλαβούριον, Syriæ vrbs, Stephano. ex 8. Chronicorum Characis.

Alabus, vide *Alabon*.

Alachis, vide *Alabon*.

Alachroas, vide *Lotophagon*.

Ale, vide *Hale*.

Ala Flauia ἄραι φλαουΐαι, Ptolemæi in Rhætia litorali opidum. Nordlingen vocat Ioannes Heroldus. *Ara Flauia* legit Appianus, & Nordlingen appellat. Vtrumque tamen eundem locum velle designare, non dubito. pro Aræ apud Ptolemæum Alæ legendum opinatur Heroldus. Iudicium fit apud studiosos. Ego Aras malim: βωμὸς enim Græca exemplaria legunt.

Ala Flauiana, *Castra Flauiana*, item *Flauianum* & *Fabiana*, nonnullis barbarici temporis historicis Vienna Austriæ vocatur. Wolfangus Lazius autem hanc à Ptolemęo *Iuliobonam* ἰουλιόβωνα, *Vendum* à Strabone, & *Vindobonam* ab Antonino appellari ait. *Vendobona* meminit quoque Aurel. Victor, in Vita M. Antonini Imp. & *Vindomana* lib. Notitiarum. Item *Vindomina* Iornandes. Sunt qui *Vianam* à Plinio in Noricis descriptam putent. *Pannoniam Vrbem* eam

eam vocat Iornandes, vt Lazius colligit in sua Vienna. *Vienna* vulgò Latino. Wien vernacule dicitur. *Wudine* Slauonicè. Austriæ vrbs clarissima, ad Danubium fluuium sita, Imperatoria sede nobilis. Hanc vrbem Turcos *Petz* vocare, ex D. Carolo Rimio habeo, oratore quondam apud Zelimum Turcarum Imp. *Wetsch* vocat Leõclauius: item *Betz*.

Ala Miliarensis, sedes episcopalis: in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vticensis.

Alemnari[illegible] olim vocatam vrbem, quæ nunc Aſtadt dicitur, Heroldus ex eius loci [illegible] Inscriptione Romana colligit. G[illegible] vrbs est, ad flumen Altmul sita.

Ala Noua, Pannoniæ vrbs, Antonino. Ebersdorff Simlero.

A Lacu Dulce, locus in Africa, Coll. Carthag. An pro Lacus dulcis?

A[illegible] Municipii: sic Suidas. In Græco non reperi.

Al[illegible], vide *Gemow*.

A[illegible], Siciliæ litorale opidum, Ptolemæo. *Car[illegible]* Fazello; *Siffalo* Nigro nominatur. *Colisana* quoque cuidam, aut *Catonia*, vt coniicit Aretius. An eadem sit cum *Al[illegible]*, quam Diodor. lib. 14. à cond[illegible] *Archonidiam* [illegible], cognominat, [illegible] to. nam multas vrbes in Sicilia Al[illegible] nominis esse, idem dicit. Halesa, H[illegible] ciuitas, & Halesini, sunt apud Plinium, & Ciceronem contra Verrem, cum a[illegible] *Halesinum* fontem habet Priscian[illegible] Dionysius. de quo vide *Halesus*.

Alagonia ἀλαγονία, Libera vrbs Laconum Pausan.

Alæ[illegible], insulæ paruæ plures, in sinu Arabico, in quibus testudines sunt: Arr[illegible]o teste in suo Periplo. *Alieu* Plinio sunt.

Alalcomene, vide *Ithaca*.

Alalcomenium ἀλαλκομένιον, Bœotiæ vrbs, Stephano, & Plutarcho in Quæstionibus Græcis, sed p[illegible] in penultima. ἀλαλκομέναι Pausaniæ non magnus vicus. Deuriopum vrbs est in Macedonia, apud Strabonem. Nisi hic Alcemenæ sit legendum: vt scribit Casaubonus.

Alalia, Phœniciæ vrbs in Niceno concilio. Vide *Allalia*.

Alalis ἀλαλίς, Palmyrenæ vrbs, Ptolemæo; iuxta Euphratem.

Alama, vide *Soteropolis*. Galliæ Lugdunēsis locus in Peutingerianæ Tabulæ scheda 1. *Alanna* hæc est in secunda & *Alauna* in tertia nondum edita, at vsui mihi concessa à M. Velsero.

Alamani ἀλαμανοί, populi Germaniæ finitimi, vocantur à Stephano: *Alamanni* Arnobio: per *e*. in secunda *Alemanni* Ammiano, aliisque. Hi, vt ex dicto Ammiano libr. 18. 21. & 26. patet, confines habebant cum Gallis, Rhætis & Burgundionibus. à quibus in Capellatii regione lapidibus terminalibus distinguebantur. Idem 28. ad Padum fluuium aliquando eos habitasse iussu Theodosii Imp. tradit. Horum meminere etiam Vopiscus, & Spartianus. Posterioribus vero sæculis omnes ferè Germani Alamani dicti fuēre, & etiamnum sic ab omnibus exteris Europæis appellantur.

Alamata ἀλαμάτα, vrbs iuxta Euphratē, Palmyrenæ regionis. Ptolemæus.

Alamontem vrbem, habet Antoninus: in Gallia Narbonensi. Vide *Alapuntis*.

Alamus ἄλαμος, Albaniæ opidum, Ptolemæo.

Alana, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs, Plin.

Alanæ ἀλάναιοι, populi sunt apud Eusebium 6. Præparat. quos carnibus ali scribit, panem minimè vescentes.

Alandri fluminis fontes, sunt in Phrygia maiore, vt puto, ex Liuii lib. 38.

Alani, vel vt Ptolemeus legit ἀλαῦνοι: sunt *Lithuani* apud Willichium, in Tacitum. Alanorum frequens est mentio apud Claudianum. Meminit eorum quoque Dionysius Lucanus, Suetonius in Domitiano: & Lucianus in Toxari, qui dicit eos cultum & linguam communem habere cum Scythis. Caucasigenas hos cognominat Sidonius. Sunt ibidem montes quoque cognomines, Ammiano 31. *Alani* & *Roxolani*, ponuntur a Ptolemæo, & Plinio in Sarmatia Europæa. Iuxta Tanaim fluuium & Mæotidem paludem describit eos Iosephus. Consule de his quoque Egesippum 5. cap. 50. Obiter hoc addo, me apud dictum Suetonium malle Albanos quam Alanos legere: hi enim Asiæ populi vicini

Parthis: Alani autem Europæi. Confirmat meam ſententiam Tacitus Annal.12. 13. 15. Scio Zonaran 3. ſcribere Alanos à Veteribus Albanos dici.ipſe viderit. Vide *Scytha* & *Maſſageta*.

Alania ἀλανία, epiſcopatus in ſanctionibus pontificiis Orientalium Impp. Circa Byzantium alicubi in Europa aut Aſia.

Alanorſi, vide *Agathyrſi*.

Alantonis, Hiſpaniæ vrbs, Antonino. 8. M.P. à Pampelone.

Alanus Mons. Sarmatiæ Europææ, vnde Alani: vt habet Euſtathius. Scythiæ intra Imaum eſt Ptolemæo.

Alapeni, vide *Salapeni*.

Alapia, vide *Nerea*.

Alapta ἀλάπτα, plurali numero, locus Thraciæ apud Galenum.

Alapuntis, vel *Alabuntis*, inconſtanti lectione. Galliæ Narbonenſis vrbis, mentio eſt apud Antoninũ. *Talart* ex eo facit Simlerus. qui & *Alamontem* legit. *Alabona* legebat eodex Reuerendiſſ. Torrentii.

Alares, Pannoniæ populos, habet Tacitus, 15. Annal. ſed non gentis nomen, at militum puto, ab ala.

Alaria, vide *Aulatia*.

Alarodii ἀλαρόδιοι, gens Aſiatica circa Pontum; Stephano, & Herodoto in Polymnia, & Thalia.

Alas ἄλας, regio quædam ſacra Attica, vicina ſaxis Caryſtiis. Euripides in Iphigenia, & Taurica. Fortè eadem cum *Hala*.

Alaſarne ἀλασάρνη, Coorum gens, apud Heſychium. Vide *Haliſarne*.

Alaſi, opidum Africæ Interioris, à Cornelio Balbo expugnatum. Plinius.

Alaſia metropolis, in ſanctionib. Patriarcharum Orientalium. An *Alazia* Strabonis?

Alata ἄλατα, Arabiæ Deſertæ vrbs. & alia in Arabia Felice. Ptolemæus.

Alata Caſtra πτερωτὸν στρατόπεδον, Ptolemæo Albionis vrbs. 𝔈𝔡𝔦𝔫𝔟𝔲𝔯𝔤 hodie Appiano, & Camdeno. Edinodunum à priſcis Scotis vocari, ſcribit Buchananus. *Agnedam* priùs vocatam ſcribit Hector Boëthius. *Caſtra Exploratorum* Antonini hoc loco ſtatuit Talbotus.

Alatrium Coloniam, in Italia, habet Frontinus non exeuſus Franc. Nanni. Vide *Aletrium*.

Alauna ἀλαῦνα, Damniorum in Albione opidum, Ptolemæo. *Alone* Antonino. *Allaway* interpretatur Guil. Camdenus. Vetus calamo exaratus liber legebat hoc loco *Aulana* αὔλανα. Et idem vetus liber in Otalinis habebat inter κόρδα & ζεφύριον, hãc vocem & notulas; ἀλαῦνα κα γ η ∸. Vide *Laudunum*, & *Orolaunum*.

Alauni ἀλαυνοὶ, Norica gens, apud Ptolemæum. & alia Sarmatica, eidem. Hos hodie *Volynia* (quæ olim *Volhania*) tractum inhabitare putat Ludouicus Decius. Vide *Alani*.

Alaunium, Galliæ Narbonenſis vrbs, Antonino.

Alaunius, vide *Halenus*.

Alaunus ἀλαῦνος, Albionis inſulæ in Otadenis fluuius, Ptolemæo. *Alne* Camdeno. Mõs eſt apud eundem Ptolemæum in Sarmatia Europæa.

Alauona ἀλαυῶνα, Vaſconum opidum, in Hiſpania, Ptolemæo. *Allabona* Antonino eſt. Nulli dubium eſt inquit Surita, quin illud opidum ſit quod (*Alagona*) dicimus.

Alazia ἀλαζία, de qua hæc Strabo ex Hecatæo. Ad Alaziam vrbem fluuius eſt Rhymus, qui per Mygdonium campum ab Occaſu labitur è lacu Daſcylitide, & in Rhyndacum exit.

Alazon, fluuius eſt qui Iberiam ab Albania diſtinguit, vt Plinius tradit. *Alazonius* ἀλαζώνιος, eſt Straboni. *Alazona* Flacco. Hunc Ptolemæus etiam deſcribit, ſed innominatum relinquit, ſub ποταμοῦ nempe vocabulo.

Alba, duæ ſunt huius nominis celebres in Italia vrbes; quas a Iunioribus confundi ſæpiſſimè obſeruaui. Vna eſt in Latio, ſub monte Albano, ab Aſcanio condita in Via Appia, vt videtur ex Appiano 1. Ciuil. duodecimo ab Vrbe milliario, vt habet Eutropius. Hanc *Longam* cognominant auctores: incolaſque Albanos vocant. vti apud Virgilium, Liuium, Plinium, & Suidam videre eſt: (*Anos* priùs dictos, poſtea *Albanos* dicit, non docet Hiſtoria Miſcella.) ἄλβα quoque Græcis ſcribitur, etſi λόγγα dicerent; vt inquit Halicarnaſſeus. qui eam inter montem & lacum collocat. Æquorum metropolim & coloniam Romanam faciunt:

unt Liuius, & Appianus in Annibalicis: qui eandem quoque Ἄλβαν, & incolas Ἀλβανοὺς nominat. Hodie si Leandro creditur, *Sanello* nomen habet. alii putant circa Castellum *Gandolfi* fuisse, vt mihi Roma significauit Philip. Winghius, iuuenis longiori (si pe[illegible]ta licuisset) vita dignus. Hæc hodie *Albano* tamen vocari, scribit ad me Roma Ce[illegible] Cittadinus. *Alba* alia est in Marsis, ad Fu[illegible]num lacum, via Valeria; circa Anienis fontes. vbi eam describit Strabo. Hanc Plinius *Albensium* cognominat. incolæ Albanenses, testibus Plinio, Liuio, & Festo. Alo[illegible]s vocat Varro. Eadem *Alba Fucentis* à So[illegible]atro vocatur: a Fucino; ni fallor, lacu [illegible]o. *Albatucensia* legitur in Antonini Itin[illegible]o, & *Alphabucelis* Ἀλφαβουκῆλις apud P[illegible] m[illegible]m. vtrobique corruptè. (*Albadi M[illegible]* [illegible] huc vocari, Celsus Cittadin[illegible] m[illegible] r. *Albam* tertiam habet in agro Piceno, Procopius 2. Gothorum. Est quoque *Alba* cuius meminit Fl. Vopiscus in vita Probi Imp. his verbis; Reliquias vltra „ Nic[illegible]um fluuiū, & Albam remouit. sunt qui eo tractum Wirtenbergensem non longè a Nicro intelligunt, quem accolæ *Alb* aut *Rauch Alb* nominant. Rhenanus autem m[illegible] *Albis* legi, pro fluuio. *Alba*, Ἄλβα, Hispaniæ Tarraconensis fluuius ad Pyrenæ radices, Plinio. Itē Siciliæ circa Heracle[illegible]m, Diodoro 36. Vrbs in Vardulis est, apud Ptolemæum & Antoninum. Hispaniæ Bæticæ vrbs est alia, Antonino, inter Virgi & Acci. Vide *Lauinium, Mediolanum, Senones, & Vallis.*

Alba Augusta Ἄλβα Αὐγοῦστα, Elicocorum in Gallia Narbonensi opidum, Ptolemæo. *Alba Heluorum* Plinio. (vt quidam putant) pro quo Pintianus hoc loco *Helucocorum* legit. *Augusta* simpliciter ab Antonino vocari putat Hieronymus Surita. Hodie *Albi* vocatur Ioanni Poldo in sua Nemausiensi historia. *Albenses* sunt Sidonio. *Alba Elbia*, siue vt alius codex Heluia est apud eundem Plinium 14. c.3. quam Dalechampius (*Aubenaz de Viuarez*) interpretatur. Vide *Helui.*

Alba Colone, vide *Colone.*

Alba Eluia, siue vt alius codex habet, *Heluia*. Plinius 14. cap. 3. Dalechampius *Aubenas de Viuarez* interpretatur, Vide *Heluii.*

Alba Iulia, Daciæ vrbs, sic dicta à Iulia Augusta, M. Aurelii Antonini Imp. matre: vt ostēdit ex antiqua inscriptione eiusdem loci, Stephanus Taurinus, in sua Stauromachia. Hodie, teste Lazio, Germani Weyssenburg vocant; Hungari Gulafeituar. In Transsiluania est. Vide *Apulum.*

Alba Longa, vide *Alba.*

Alba Pompeia Plinio Lombardiæ Cispadanæ vrbs, quam coloniam Romanam factam credit Onuphrius. Incolas Albenses Pompeianos nominat idem Plinius. *Alba* Leandro & Georgio Merulæ; ad Tanarum fluuium. Horum terram omnium fecundissimam, & *Languillam* nominatam, scribit Procopius, lib.1. Gothor.

Alba Regalis, Hungariæ vrbs, Latinis. *Stulweissenburg* vernaculè nominant.

Alba Tucensia, Italiæ vrbs, inter Tiburtum & Corsinium. Antoninus. Vide *Alba.*

Alba Vallis, vide *Vallis.*

Alba, quę & *Virgao* Plinio dicitur, Hispaniæ vrbs *Biana* à Tarapha dicitur. *Alba Varcaouensis* vocatur in antiqua inscriptione, quæ habetur in Augusto Goltzii. Municipium *Albense Vrgauonense* vocatur in lapide antiquo, quem adducit Moralis: qui hoc nouo nomine *Ariona* circa Iaen opidulum interpretatur. In Bætica est. Vide *Rhoda.*

Albace Ἀλβάκη, Heracleæ Cariæ locus, apud Suidam in voce Diogenianus.

Albamana, vide *Albimana.*

Albana Ἀλβάνα, Ptolemæo Albaniæ opidum est. *Albanam* villā, habet circa Vrbem Tacitus in Vita Agricolæ. *Albanam* Aquam nominat Liuius 22. Vide *Alabana.*

Albanensei, Hispaniæ populi; Plinio 3. cap.3. Vide *Alba.*

Albani, Macedoniæ populi, apud Ptolemæum. Est & nomen Gentis Galatarum: quorum terram felicem esse aiunt, & frugiferam. gignere etiam vinum & suaue & multum. Suidas. *Albanorum* Terram vocat Eustathius, vbi mons Circæus est. in Italia nempe. Vide *Alba, Alani & Senones.*

Albania, Asiæ regio. Ptolemæo, Ἀλβανία: *Zuiria* vocatur ab Hieronymo Ruscello, & Alphonso Adriano. *Chepiche* à Castaldo. Dominicus Niger scribit eam ab incolis *Ziracha*, & quibusdam *Garzena* nominari. Plinius 7. cap. 2. & Gellius 9. cap. 4. habent vltimam quandam terram quam

Albaniam nominant. vbi homines, qui in pueritia canescunt, & plus cernunt per noctem, quam per diem. An alia ab illa, videndum. Hoc vltimum Celticæ cuidam natio ni adscribit Apollonius in Mirabilib. Vide *Colchus* & *Albanopolis*.

Albania antiquo vocabulo, dicitur Britanniç insulç Septentrionalior pars: quam Latini *Scotiam* appellant, & vernaculè Scotlandt nominatur. Ab eius Mediterraneis incolis autem, qui auitam linguam hactenus retinent, etiamnum Albain vocatur. Hæc pars *Britannia* quoque *Minor*, & *Secunda*, à Sexto Rufo nuncupatur. Hæc ex Humfredi nostri fragmento.

Albanopolis vrbs, in Albanorum regione Macedoniæ est apud Ptolemæum. Armeniæ Maioris vrbs, vbi sepultum D. Bartholomæum Apostolum, vt refert Sophronius Græcus. *Albaniam* vocat Dorotheus. *Albanum* Freculphus.

Albanum, Pannoniæ Sauiæ vrbs, in libr. Notitiarum. *Albanum* Pompei, inter Pomtinum & Vrbem habet Cicero ad Atticum 6. Inter Antium & Romam est, Suetonio in Nerone. Pompei villam sic vocatam reor, in Albæ suburbio. *Albanum* habet Procop. 2. Gothor. opidum stadiis centum & quinquaginta ab Vrbe, in Via Appia situ. *Albanum* Mare, vocat Caspii partem Plinius, qua nempe Albaniam attingit. *Caspium* Sinum, eundem nominat Pomponius. Vide *Albanopolis*.

Albanus ἀλβανὸς, Ptolemæo & Plinio, Albaniæ regionis fluuius. Videtur à Matth. Michouiense *Cohan* dici. *Albanus* Lacus, in Latio, vt apud Liuium habetur. *Lago di castel Gangolfo* vocat Leander. *Albanus* Mons hic quoque est, Liuio, Suetonio, & Straboni. & *Albanum* nemus, eidem Liuio & Obsequenti: Item Appiano, ad duodecimum ab Vrbe lapidem. Est quoque mons, aut fluuius in Asia propria. Ptolemæus enim ibidem habet Heracleam ad Albanum. Eidem Ptolemæo etiam montis nomen est in Pannonia. *Albius* Straboni. Auff der Alben. Lazio.

Albara, Syriæ vrbs, Guilielmo Tyrio, circa Phœniciam.

Albas, & *Albe*, vide *Albula*.

Albe ἄλβη, Cretæ vrbs. Stephanus.

Albensium ciuitas, nunc *Vinario*, (alius codex *Belisio* legit.) sic liber prouinciarum, in prouincia Viennensi Galliæ. *Maurienne* nunc, Cœnali. *Albiensis* vrbis meminit quoque Sidonius 6. ad Patientem Papam. Vide *Alba*, *Alba Pompeia*, & *Abigensium*: item *Aqua Albenses*.

Alberam vrbem, nominat Vignierius, vbi scribit concilium habitum, præsente Origine, contra Arabianos hæreticos. Vbi locorum ignoro.

Albi Campi, vide *Leucopedion*.

Albi Montes, vide *Leucaore*.

Albia, vide *Albis*.

Albiana ἀλβιανα, Corsicæ insulæ vrbs. Ptolemæus.

Albianum, Norici vrbs, Antonino.

Albici populi, montes supra Massiliam incolentes. Cæsar, Ciuilium 1. Vide *Albensium*, & *Albienses*.

Albienses ἀλβιεις, & *Albiœci* ἀλβιοικοι, Galliæ populi post Salyas. Strabo. Iidem cum *Albicis* Cæsaris videntur. & *Albie* hodie dici, in Aquitania, scribit Cœualis. Vide *Albensium*.

Albietæ ἀλβιῆται, Latinorum populi, Halicarnasseo, 8. *Albiolanos* vertit Gelenius. Quid si *Labiniatas* legamus, inquit Sylburgius ad hunc locum.

Albiga, Galliæ vrbs, Turonensi 2. In Cadurcis est, Massono: ad Tarnem auriferum fluuium. (à qua Albigenses hæretici.) *Alby* fortè hodie.

Albigaunum ἀλβίγαυνον, Ptolemæo, quod *Albingaunum* Straboni, cum *n*. in secunda, & *Albium Gaunũ* Plinio: eius opidanos *Ligures Ingaunos* appellat Strabo. & *Albingaunos* populos, Vopiscus in Proculo. Liguriæ opidum est, quod Leander *Albenga* dici ait.

Albimana, vel *Albiniana* est apud Antoninum. *Alphen* vertit Simlerus. Hollandiæ vicus, inter Lugdunum & Traiectum. Cohortis 3. Albinianæ, meminit ex vetusto lapide, Goltzius. *Albimana* est in tabula Peutingeriana.

Albingaunum, vide *Albigaunum*.

Albini villa, vide *Salina*.

Albiniana, vide *Albimana*.

Albiminium ἀλβιμίνιον, Ptolemæo, Liguriæ vrbs: quæ Plinio, Straboni, Tacito & An-

& Antonino *Album Intemelium* dicitur: *Albintimilium* habet Tacitus, quem Lipsii manus non correxit. *Intemelium* per *i.* in secunda legit Cicero: non addito *Albio.* in Epistolarum libr. 8. *Intemelios* populos nouit quoque Liuius 40. Leander *Vintimiglia* hodie nominari ait. illud nescio: sed hoc scio *Intimilium* hoc tractu a Varrone vocari, lib. 3. Rei rusticæ.

Albinouanus. Pedonis *Albinouani* Poëtæ, meminit Ouid. aliique. Cognomen a loco videtur, mihi incognito.

Albicæ i, vide *Albienses*.

Albiolani, vide *Albieta*.

Albion Aristoteli, Apuleio, Plinio, *Aluion ἀλουΐων*, Ptolemæo. quæ & *Britannia* [illegible] *Albionum* insulam vocat Auienus. [illegible], vt ex huius insulæ annalibus [illegible]issimis docet Humf. Luydus, [illegible]. Ea est insula quæ hodie Angliæ & Scotiæ regna continet. Vide *Britannia*.

Albiona ager trans Tyberim. Fest. Pompeius. Vnde Lucus *Albionarum*.

Albis ἄλβις, Ptolemæo, Senecæ in Medea, & aliis, Germaniæ celeberrimus fluuius. Barbari sæculi scriptores Latini *Albiam* vocant. Germanis 𝔈𝔩𝔟𝔢 dicitur. Bohemis verò, apud quos originem sumit; 𝔏𝔞𝔟𝔢. Nomen habere à numero indicat [illegible] in suis rerum Misnicarum libris. fontibus nempe vndecim, vt Bohemi, siue vt Saxones dicunt, tot amnium influentium. Oritur enim, vt idem tradit, in tractu Hercyniæ siluæ, qui a Gigantibus nomen habet vulgo 𝔑𝔦𝔢𝔰𝔢𝔫𝔟𝔢𝔯𝔤, ex vndecim (quorum singula nomina adiicit) fontibus. qui tandem conflati, Albim fluuium conficiunt. 𝔈𝔩𝔣𝔢 & 𝔈𝔩𝔟𝔢 Germanis vndecim significat. Hunc montem 𝔑𝔦𝔰𝔢𝔫𝔟𝔢𝔯𝔤 (vt hoc præter institutum addam) Bohemi 𝔈𝔢𝔯𝔠𝔬𝔫𝔢𝔰𝔰𝔢𝔰 vocant, vt scribit Dubrauius.

Albium mons in Iapodibus sublimis, extremitate quodammodo Alpes attingens, Straboni. *Alben* Idriæ hodie vocari scribit Lazius. Hic mineræ argenti viui. *Albanus* Ptolemæi est.

Albium Intemelium, vide *Albinimilium*.

Albius, vide *Albanus*.

Albocella ἀλβόκελλα, Vaccæorum mediterranea vrbs, in Tarraconensi regione, Ptolemæo. *Arbocala* Liuii puto, & *Arbucale Ἀρβουκάλη*, Stephani, ex Polybii 3. & *Albucella* Antonini.

Albocensii ἀλβοκήνσιοι, Daciæ populi, apud Ptolemæum. Horum tractus videtur mihi hodie Campus quem Rasciani *Cosoua*, Hungari *Rigomezu* vocant.

Albonenses, Illyrici populi, Plinio: *Aluona ἀλούωνα*, Ptolemæo. *Albona* nunc, Hermolao teste.

Albonica, Hispaniæ vrbs, Antonino. inter Liminium & Cæsaraugustam.

Alboti ἀλβῶτοι, Macedoniæ populi: Ptolemæo.

Albucella, vide *Albocella*.

Albudinus, vide *Claudiæ Aqua*.

Albula, nobilissimus Italiæ fluuius, qui aliàs *Thybris* & *Tiberis* vocatur. *Teberis τίβερις*, apud Stephanum legitur. Idem eundem *Albe* & *Albas ἄλβη καὶ ἄλβας*, item *Thymbris θύμβρις*, appellat. vt quoq. Dionysius Apher. (Malè igitur adnotant Seruius & alii in Virg. esse metathesin litterarum, Thymbre caput, pro Tibre, vt monuit Schottus.) A Dehebri Veientum regulo *Dehebrim* nuncupatum scribit Ter. Varro. *Lydum Tuscum* & *Volthurrenum*, & per syncopen *Volthurnum* olim vocatum, auctor est An. Viterbiensis. Lydum, & Tuscum à Virgilio scio nuncupari, à duobus fratribus Lydo & Tyrrheno: sed epitheta videntur, non nomina. Eundem ab antiquis *Rumon*, & in aliqua vrbis parte *Tarentum*, dictum tradit Seruius, in eo Virgilii versu, Stringentem ripas, & pinguia culta secantem. Idem eodem in loco, addit eum in sacris *Serram* dictum. Tiberim *Ianum* vocat Athenæus libr. 15. dicit enim Ianum fluuium & montem vocari vbi Ianus habitauit. *Ianiculum* non semel Pseudoberosus vocat. *Teuere* accolis hodie. Huius descriptionem habes apud Plinium 3. cap. 5. Eius laudes autem in Panegyrico Constantino Magno dicto. *Albula* quoque fluuius in Pelignis; teste Plinio. Nonnulla Plinii exemplaria legunt *Albulates*. Pintianus tamen Albulæ legendum docet. *Liberata* hodie nomen habet. vt

tradunt Blondus & Leander. *Viparata* quoque hodie appellari scribit Alexander Andreas. Vide *Marrucus.*

Albula Aquæ, iuxta Anienem fluuium; Straboni, Plinio & aliis celebres. Via Tiburtina erat teste Vitruuio 8. Has quoque describit Pausanias 4. *Pagni de Tiuoli* hodie dicuntur.

Albulensis vrbis Episcopalis in Hispania, meminit concilium Toletanum. Chronicon Moralis. *Albulensis* in Mauritania Cæsariensi, meminit Victor Vticensis.

Album Promontorium Africæ, ad Fretum Herculeum, Plinio in Proœmio lib. 3. Phœniciæ quoq; eidem 5. cap. 14. inter Tyrum & Ptolemaidem.

Albuneus fluuius, Virgilio: in Tiburtinis altissimis montibus, vt docet Seruius 7. Æneid. Cui & *Albunea* silua ibidem est. sed idem in Georgicis habet *Albuniam* Laurentinorum siluam. Mons in Lucania est, si creditur Philargyrio 3. Georgicor. Meminit eius quoque Horatius libr. 1. Carminum. vbi & *Tuburni* lucus, pro eadem.

Alburnus, Lucaniæ mons, Vibio, Virgilio, & in eum Seruio. (Montagna *di Sicignano*, vel *della Petina*) hodie dici, habeo a Celso Cittadino. Opidum quoque Lucaniæ est, ad Silarum fluuium. Vibio seq. Ad huius ostia describit illud Seruius. Vide *Siler.*

Albus Murus, Vide *Leucotichus.*

Albus Pagus λευκὴ κώμη, inter Berytum & Sidonem est, castellum sic dictum à Plutarcho in M. Antonio. Est quoq; locus sic dictus in Arabia Felici, ad sinum Arabicum: Arriano in Periplo: & Straboni 16. qui Nabathæorum emporium vocat.

Alcaos populos, Centuripi vicinos, multi constituere. sic Æthicus, ignobilis auctor.

Alcarsis, vide *Calcartius.*

Alcathi ἀλκάθου villa, in Cypro insula. Iul. Pollux de Dentibus.

Alcathoe, vide *Megara.*

Alce, Hispaniæ vrbs, Liuio 40. in Celtibetis. Fortè *Alces* Antonini, quam inter Emetitam & Cæsaraugustam ponit.

Alcedo, nomen loci, apud Dar. Phrygiū: vnde Thoas classem Græcis aduexerat. Sed *Calydonia* legendum haud dubiè. Codex meus membraneus Calcedone habet.

Alces, Bithyniæ fluuius, apud Plinium. Vide *Alce.*

Alcetiensium, meminit vetus lapis, qui est in Austria, Lambachi. Lazius in R. P. Romana 3.

Alchazar Regio, vnde Euphrates oritur. Sic liber Proprietatum Elementorum Arabis cuiusdam, sed falsò Aristoteli attributus.

Alchat, Palæstinæ locus, Iosue 19. 21. ἰχ-ᾳθ legunt 70. interpretes.

Alchione, mons est circa Pallenen, Macedoniæ peninsulam. Plinius.

Alcyda Statua, vide *Abyle.*

Alchippe, vide *Archippe.*

Alcidzuri, vide *Boisci.*

Alcimedon Campus in Arcadia. Pausanias.

Alcimoennis ἀλκιμοεννίς, Ptolemæo, Germaniæ vrbs. Althamerus & Villanouanus, Vlm, eius loco ponunt.

Alcimus ἄλκιμος, locus in Attica, iuxta Piræeum. Plutarchi Themistocles.

Alcinoi Portus, in Corcyra, Eustathio.

Alclyth, Scotiæ fluuius, Clend hodie, Ger. Mercator. Mihi videtur vrbis nomen, non fluuii, ex Hect. Boethio. Et *Alcluit* vrbem videtur mihi Beda describere, qui tradit eam sic dici à fluuio Cluit nuncupato, ad quem sita est: *Al*, enim petram significare ait. Dounbriton hodie dici scribit Boethius. Vide *Glota.*

Alcmania, vide *Heraclea.*

Alcobricenses, vide *Arcobriga.*

Alcomene ἀλκομεναι, Illyridis vrbs, Stephano. Vide *Ithaca.*

Alcona, Galliæ Narbonensis portus. Antonino. 18. M. P. à Telone Martio. Vide *Nacona.*

Alcta ἄλκτα, Siciliæ mediterranea vrbs, Ptolemæo. *Aleta* legunt interpretes.

Alcyonium Mare, vide *Corinthiacus Sinus.*

Alcyonium Stagnum ἀλκυονία λίμνη. Pausanias in Corinthiacis sic de eo: Stagnum hoc infinitæ est altitudinis. Nero Imp. enim iunctis ad multorum stadiorum funibus, ad eosque plumbo religato, additis eo aliis ad vsum instrumentis, nullum tamen potuit altitudinis terminum deprehēdere.

An hoc

An hoc idem stagnum ab eodem Pausaniæ quoque *Amphiarai Fons* dicatur, mihi non satis liquet.

Aldescus ἀλδησκος, Sarmatiæ Europææ fluuius Dionysio; qui se vnà cum Panticape ex R[illegible]phæis montibus oriens in mare Glaciale exonerat. Suidæ est fluuii & vrbis nomen. *A*[illegible] Hesiodi est: quem eius commentat[illegible] [illegible]tacius Scythiæ fluuium facit.

A[illegible], [illegible] legit Ful. Vrsinus apud Cæsa[illegible] quo loco alii codices *Alduasdubis* & *Alduasdulu* habent. Ptolemæo *Dubis* [illegible] est. I[illegible]us apostata in epistola ad Maximum [illegible]losophum, eum non sine mendo *Danu*[illegible] vocat. tu *Dubin* restitue. [illegible] a bonensis fluuius est, quem Pol[illegible]dus [illegible]nus hodie *Doux* nomē habere [illegible] I[illegible] [illegible]ndiæ comitatu.

Ale, re[illegible] o vbi filii Israel translati fuere ab A[illegible]orum rege, 1. Paralip. 5.

Alea ἀλέα, Arcadiæ vrbs, apud Pausaniā, cuius ruinæ absunt à Tegea circiter decem stadiis. Carpitaniæ vrbs: & Thessaliæ, Stephano. Hæc *Aleas* eidem, & Suidæ dicitur. Vide *Ha*[illegible].

Aleas, vide *Alea*.

Alebecerjorum in Gallia Narbonensi meminit Plinius.

Alebus Fluuius Hispaniæ, in Gymnesiis circa Baleares. Sex. Auienus.

Ale[illegible] ἀλεπυργος, propugnaculum, circa Bor[illegible]nis ostia. Dioni Prusæo, in Bo[illegible] [illegible] oratione.

Ale[illegible] vide *Maleda*.

Alenus Campus, circa Troiam: Strabonis 14. vide *Ala*.

Alele, Africę vrbs, circa Syrtin minorem alicubi videtur, apud Plinium.

Alemantia, vide *Alamani*.

Alemannus, Sueuię in Germania fluuius, quem Alemul hodie vocant. Georgius Fabricius. *Alomora* legitur corruptè apud Aimoinum.

Alema, regionis nomen, 1. Machab. 5.

Alenaticum, vide *Ælaniticum*.

Alens, ἀλεντ, Coi insulæ locus, Theocrito. Etiam Siciliæ fluuius, eiusdem Scholiastæ. Vide *Hales*.

Aleon, Plinio fluuius est, circa Iconiam Asiæ. Alos Pausaniæ crediderim.

Alectarinus Erythris, pilos gignit in corporibus. sic Plinius. Vbi sit nescio. Plurimæ sunt enim Erythræ. Nisi idem sit cum *Aleon* præcedente.

Aleptimus, loci nomen in Africa, in concilio Carthaginensi, sub D. Cypriano habito. Corruptè fortassis, pro *Leptis Minus*.

Alteria, vide *Valeria Colonia*.

Ales, Pausaniæ fluuius apud Colophonem, omnium in Ionia gelidissimus. Idem auctor, vt Hermolaus annotauit, flumen Colophonis frigidissimum *Auelonta* vocat. Sed quòd synonyma sint, non assero.

Alesca, vide *Alisca*.

Aleseni ἀλεσηνοι, Arabes sunt circa Persicum sinum, & Babyloniæ regionem. Straboni.

Alesia, vide *Alexia*.

Alesia, vide *Halesia*.

Alesichorium, ἀλησιχωριον, Æschines in epistol.

Alesium, Vide *Alisium*, & *Halesium*.

Alestes, & *Celandus*, Hispaniæ fluuius, qui fortè *Cauado* hodie dicitur: Sic mihi Clusius in suis schedulis manuscriptis, ex Hispanica sua peregrinatione allatis. Celandum, apud Melam inuenio. Alestes Bracaram Augustam irrigat, Vasæo auctore.

Alesus, Siciliæ fluuius est, littore Septentrionali, prope Aletam vrbem; cuius meminit antiqua tabula marmorea, vt tradit Fazellus, qui eum hodie *Pittineo* vocari, ait. De hoc flumine Columella 10. Et quæ Sicani Flores legistis Halesi. Est & fluuius Tusciæ, iuxta Alsium, Silio 8. *Sanguinara* fortè hodie. Vide *Alesa*.

Aleta, ἀλητα, Illyrici in Dalmatia oppidum, Ptolemæo: quod hodie *Mosth* appellant, vt scribit Marius Niger. vide *Alita*, & *Allata*.

Alete, vrbs Siciliæ maritima Ptolemæo, sed Græcus codex hanc ignorat.

Aletha, vrbs Gallię maritima, quam Rinctus fluuius alluit. haud procul ab Aaronis insula, vt eam Surius describit, ex Gemblacensi in S. Maclouii vita. Britanniæ Minoris est. & *S Malo* hodie dicitur, aut vt scribit in sua Britanniæ historia Bertrādus (*Quidallet*) opidulum in insula haud procul à dicto opido *S. Malo*. *Aletum* in libr. Notitiarum videtur, Neruicani littoris.

Alethia, i. veritatis Fons in India apud

Brachmanes. Dion Prusæus, Oratione 35.

Aletrinius, vide *Latinius*.

Aletium, ἀλήτιον, Ptolemæo & Plinio opidum Salentinorum, in Italia: *Leze* Mario Nigro dicitur. *Aletinos* populos quoq; habet Plinius. Idem cum Lupus esse, nondum persuasit Galatæus.

Aletrin[illegible] vide *Aletrium*.

Aletris, vide *Sebria*.

Aletrium, ἀλέτριον, Straboni Latii opidum est. *Alatro* nunc dici, scribit Leander. Incolas *Aletrinates* habet Plinius & Cicero; item vetusta inscriptio, in Goltzii Thesauro. In Hernicis sunt Liuio. sed per A. in secunda. *Aletrini* populi apud Plinium sunt alibi, circa Apuliam.

Aletum, ἄλητον, tumulus ad Portum Nouæ Carthaginis: Polyb. 10. Vide *Aletha*.

Alen, Arabiæ Felicis insula, Plinio.

Aleuades, ἀλευάδες, Thessaliæ populi, apud Pausaniam, in Laconicis. item Platoni, Sozomeno, Aristidi, & Polyæno 4. Æliano quoque Animal. 8. cap. 11. Circa Larissam, & Ossam montem fuere. Ipsos Larissenses sic nominat Diodorus 15.

Alex, ἄληξ, Straboni, Dionysio & Thucydidi; *Caicinus*, καίκινος, Pausaniæ, Æliano, & Plinio; synonyma sunt Hermolao iudice, Locrorum fluminis in Italia. *Alesso* hodie dici, scribit Leander. *Locanus*, λοκανός, Ptolemæi videtur. Caicinum Locrensium, in Magna Græcia fluuium esse, qui horum agrum a Rhegino diuidit, Pausanias in Eliacis docet: hoc idem attribuit Aleci Antigonus in Mirabilib. ac Cæcinus & Alex sunt diuersa flumina Thucydidi, libr. 3. Alecem hunc fluuium credo Ciceronem ad Trebatium, *Halecem* nuncupare. Et fortasse eundem Theocritus *Allentem*, ἄλεντα, vocat. Caicinum vocat Ælianus 8. Variæ historiæ *Cæcin*, καίκιν. Recentior quidam *Saccharo* nouo nomine interpretatur.

Alexandri Scena, vide *Alexandria*.

Alexandri, quæ & *Aracia*, insula Persidi adiacens, ἀλεξάνδρου, ἢ ἀρακία, Ptolem. *Aratia* Plinii.

Alexandri Castra, ἀλεξάνδρου παρεμβολή, locus in Libyæ nomo. Ptolemæus. inter Gazam & Pelusium, Q. Curtio.

Alexandri Columnæ, στῆλαι, in Sarmatia Asiatica sunt Ptolemæo. Horum nullum [illegible] tem vestigia hodie.

Alexandri Portus, locus in Gedrosia. Arrianus in Indicis.

Alexandri Vicus, ad Tiberim, inter Vrbem & Hostiam, tertio ab vrbe lapide. Ammianus 17.

Alexandri Turris, circa T[illegible]mpe lo[illegible] Polybio 17.

Alexandria, ἀλεξάνδρεια, Hu[illegible] octodecim vrbes numerant Eustathius & Stephanus. Prima Ægyptia est: altera Troadis: tertia Thraciæ: quarta Nearcorum, gentis ichthyophagorum: quinta O[illegible]piana, circa Indiam: sexta Indica: septima Ariæ, gentis Parthyeorum iuxta Indiam, hanc Ptolemæus & Strabo quoque agnouere. octaua Ciliciæ: nona Cypri: [illegible] Cariæ ad Latmum: vndecima iuxta Bactram: duodecima Arachosiæ: decimatertia Macarenæ; ad quam Maxates fluuius defluit: decimaquarta Sorianorum, Indicæ gentis: decimaquinta iuxta Arachosiam, conterminia Indiæ: decimasexta ad M[illegible]lam sinum: decimaseptima Sogdianæ, vicina Paropomisadis: decima octaua ad Tanaidem fluuium. Huius ad Tanaidem fluuium meminit quoque Arrhianus & Curtius ad Iaxartem; quæ Tanais etiam vocatur. Circa Oritas ad maris littus: Diodoro 17. Sogdianam Ptolemæus Oxianam ab Oxo præterfluente cognominat. Arachosiæ Ptolemæo nota est. quemadmodum & Ariæ, cuius quoque apud Plinium memoria est. Thraciæ huius in nummo veteri æreo exstat inscriptio ΑΛΕΞΑΝ ΔΡΕΙΑ ΦΙ. ΚΟΙΝΟΝ ΘΡΑΚΩΝ. Ægypti celebre ab omni æuo emporium. *Magnam* hanc cognominat Galenus. antea *Racastia*, [illegible], dicta fuit, Cedreno teste. Plinio auctore libr. 5. cap. 10. olim *Racotis* appellata fuit. Idem Stephanus [illegible]dit. Idem innuit Pausanias in Eliacis. Straboni certe libr. 17. ῥακῶτις. *Racotis*, pars Alexandriæ est, qui olim vicus. Hanc Alexandriam *Leontopolim*, λεοντόπολιν, quoque vocatam scribit Eustathius & Stephanus; qui eam etiam *Polim*, per excellentiam dictam ait. Etiam *Pharos*, & in Rebus Romanis *Sebaste*, σεβαστή, id est, *Augusta*, item *Iulia*, ἰουλία, *Claudia*, κλαυδία, *Dom*[illegible]

[illegible] *Scanderia*, [illegible] no-[illegible] *Scan-deria* [illegible] suo [illegible] Græco [illegible] litteris [illegible] Philo in Flaccum. [illegible] apud Stra-[illegible] & [illegible] Ale-x[illegible] Ciliciæ [illegible] P[illegible] Syria, [illegible] M[illegible] Epyplaca [illegible] hac nostra æta-te [illegible] Marius Ni-ger [illegible] Præter h[illegible] habet Pto-[illegible] tetrone, de-s[illegible] Arriano & Plinio. [illegible] quoque Pli-nius [illegible] Alexandria quæ-dam [illegible] radices, sub Ale-x[illegible] Q. Curtio. Hanc p[illegible] in Sogdiana poni, vltu-m[illegible] habet enim duas huius [illegible] Sogdiana. Ἀλε-ξαν[illegible] Video itaque vi-g[illegible] Alexandriæ a-pud [illegible] Cæteras vide [illegible] *A[illegible]chia*, *Bucephala*, *Char[illegible]* & *Troia*.

Ἀλ[illegible] *Aug.* [illegible] Elagabali num-mo. Goltz[illegible].

A[illegible], & pars Idæ, Antan-dro [illegible] controuersiam Dearum [illegible]. Strabo & Ste-p[illegible] nomen Alexandria, C[illegible] Clazomenios, in Io-nia. Strabo.

A[illegible] locus sic dictus circa Persi-dem [illegible].

A[illegible] Nomus, in Ægypto; P[illegible].

A[illegible], Iudææ castel-l[illegible] a Iose-pho [illegible] Iudaici 2. cap. 5 & ap[illegible] Tyro *Alexandria* inter [illegible] & Tyrum ad mare est; & hodie *Scandalia* appellari addit. diciturque ab Alexandro Magno extructam. *Scanderia* fortè melius nomen vocabulo.

Alexandromegapolis, Ἀλεξανδρομεγάπολις [illegible], quorum Episcopi aliquando Timo-theus & Alexander Testes Canones conci-lii Constantinopolitani, sub Iustiniano Imp. habiti. An Ægypti? vbi Alexandriam quam Galenus Magnam cognominat.

Alexandropolis, Mædorum vrbs, (μαιδικῶν, etiam in Græco.) ab Alexandro Magno sub-[illegible] & sic vocata est apud Plutarchum in [illegible]. In Thracia fortè; vbi Mædi sunt, sed per Æ dipthongon. In India ha-bet Appianus Ἀλεξανδρόπολις, Vide *Me-gara*.

Alexia, Cæsari Mandubiorum in Celtis opidum. *Alesia* Paterculo scribitur, & Dio-doro. Polyænus libr. 8. Stratagematum, Ἀλεσία. Rob. Cœnalis dicit *Aliçois* voca-ri: Gab. Simeonius *Lussora*, fortasse Itali-ca lingua. Nunc restant veteris tantum ve-stigia castri, inquit Horicus 4. vitæ Germa-ni. Paradinus verò dicit eius hodie nihil ex-stare, præter nominis vmbram *Alize* cui subscribit Vigenereus.

Alexiopolis, ἀλεξιόπολις, vrbs episcopalis, Callisto. & in Responsis patriarcharum O-rientalium.

Alexynteria, vide *Alexandria*.

Alfaterni, Vide *Nuceria*.

Alfellani, Italiæ populi, circa Apuliam. Plinius. Vide *Amalfitana*.

Alga, Antonino Italiæ portus. 3. MP. à Centum cellis. Vide *Allon*.

Algarixa, vide *Hierosolyma*.

Algidum, Straboni, Liuio, & Stephano, ἄλγιδον, mediterraneum Latii opidum. Leander, & alii, hodie *Roccha del Papa* vo-cant. An Algedon Procopii 3. Gothorum? Apud Diodor. Siculum 12. vt hoc obiter annotem, malè legitur Λαγαδὸν, pro Algi-do, vbi historiam Virginii & filiæ ab eo oc-cisæ describit.

Algidum Nemus, in Latio: *Selua del A-glio* nunc. Marius Niger, & Leander. *Algi-dus* mons, duodecimo ab vrbe lapide. Eu-tropius 1.

Algonum, ἄλγωνον, locus apud Strabo-nem, vbi ferunt 25. virgines in turrim in portu sitam spectandi causa, cum Thesmo-

phoria agerentur, occurrisse, ac ruina turris in mare decidisse. In Attica forsan.

Alia, vrbs Asiæ alicubi, Callisto. circa Syriam fortè. vide *Allia*.

Aliacmon, ἀλιάκμων, Macedoniæ fluuius, Ptolemæo, Plinio, & Claudiano. item Cæsari 3. Ciuil. (sed cum afflatu *Haliacmon*) qui scribit eum Macedoniam à Thessalia diuidere. At hoc Peneum facere, tradit Strabo. *Pelecas* Sophiano est: at Mercatori *Platamona*.

Alian, vide *Alalai*.

Alianorum Pacatianæ ciuitatis meminit 5. Synodus Constantinopolitana.

Alianus, Castellum Liguriæ, circa Genuam videtur, ex ænea tabula antiqua, ibidem.

Aliardii, ἀλιάρδιοι, Africæ Propriæ gens. Ptolemæo.

Aliaria, Commagenæ vrbs; Antonino.

Aliartus, ἀλίαρτος, Ptolemæo Messeniæ ciuitas: *Niocastro*, Nigro; *Archadie*, Theueto.

Alibaca, ἀλίβακα, Pentapolis regionis vrbs, in Africa. Ptolemæus.

Alibas, ἀλίβας, fluuius infernalis, omnia exsiccans. Suidas, in dictione κῆρες. Vide *Ameles*.

Alicadra ἀλίκαδρα, Mediæ vrbs, Ptolemæo.

Alicanum, vide *Halicanum*.

Alicarna, vide *Chalcis*.

Alicensis loci, in Hispania Bæticæ, meminit vetus lapis. apud Amb. Moralem.

Alichorda, ἀλιχόρδα, Ptolemæo est Bactrianæ opidum. *Alicodra* apud Marcellinum nominatur.

Alicenses, vide *Halica*.

Alicodra, vide *Alichorda*.

Alicyæ, & *Alicyæ*, vide *Halicya*.

Alicyrna, ἀλίκυρνα, Acarnaniæ vicus, apud Stephanum, ex Strabone.

Alida, vide *Elis*.

Aliis, ἀλιεῖς, Laconicæ vrbs, apud Diodorum, Xenophontem, Thucydidem, & Stephanum. Atticæ tribus est Straboni.

Aliemen, vide *Hegen*.

Alien, insulæ Æthiopiæ, in Adulico sinu. Plin. vide *Alalai*.

Alifa, vide *Allipha*.

Alii, vide *Elis*.

Alilai ἀλιλαῖοι, Arabiæ Felicis populi: Agatarchidi, & Diodoro, 5.

Alimala, ἀλίμαλα, Lyciæ regio: Stephano. ex 2. Isauricor. Capitonis.

Alimus, vide *Halimusii*.

Alina, ἄλινα, Cariæ vrbs ex Polyhistore Stephano. etiam Cryeorum insulæ, eidem. vide *Alinda*.

Alinda, ἄλινδα, Ptolemæo, & Arrhiano in vita Alex. Cariæ opidum. Idem videtur cum Alida. Stephanus enim ab Alina facit gentile Alindeus.

Alindoia, ἀλινδοία, Macedoniæ est opidum. apud Stephanum.

Alingonis Portum, habet Sidonius 8. Epistolarum, ad Trigetium Circa Garumnā fluuium videtur. Alingonensis Ecclesiæ meminit quoque Paulinus, ad Amandum, & Delphinum. *Alinganiensis* est apud Greg. Turonens. 16. quam *Langest*, hodie nominari putat Belleforestius.

Alinza, vide *Orosa*.

Alion, Britanniæ insulæ vrbs libr. Notit. *Lancaster* est Camdeno. vide *Aulon*.

Alionorum, vide *Alianorum*.

Aliphera, ἀλίφειρα, Arcadiæ vrbs, auctoribus Polybio, Liuio, Pausania, Cicerone, & Stephano, *Alipheræi* sunt Plinio. *Halipheora*, ἀλιφέρα, est quoque Arcadiæ apud eundem Pausaniam. an pro eadem? sic enim videtur ex Stephano & Apollodoro. ἀλίφειρα. Thraciæ vicus est apud Hesych. *Aliphireus*, ἀλιφειρεύς, fluuii nomen, in lexico Zonaræ.

Aliphia, vide *Allipha*.

Alipsum, vide *Boiser*.

Aliptes, ἀλείπτης, fontis nomen apud Ephesum. Lexicon Græcum.

Alys, Asiæ fluuius, Sic Vib. Sequester pro *Halys*, putauerim corruptè. *Alis* pro *Elis* regione, scribi à veteribus, obseruauit Turnebus, Aduersarior. 23. cap. 24.

Alisai, vide *Æolis*.

Alisarna, vide *Halisarna*.

Alisca, Pannoniæ vrbs Antonino. *Alesca* libr. Notitiarum, sed Alisca legebat quoque codex m.s. in Valeria prouincia opidū. Simlerus *Anyauara* vocat. Lazius *Almas*. Ad Istri ripam.

Alisdaca, ἀλισδάκα, Mediæ vrbs, Ptolemæo.

Alisin-

Alisincum, vide *Asilincum*.

A[illegible], *Amonium*, *Brandela*, *Buccinacum*, C[illegible], *Garnetta*, *Ceruedo*, *Excna*, *Mamo*-[illegible]*uinnum*, *Norigetum*, *Rausido*, *Rotegia*-[illegible] *Seueriatum*, *Tasiliacum*, [illegible]o, & *Vindocinum*, Galliæ loca [illegible] apud Fortunatum, in Vita S. Germani [illegible] Vin[illegible]num, Philibertus Pingo[illegible] interpretatur.

Al[illegible] ἀλ[illegible], Elidis vrbs, apud Strab. & H[illegible] *Ha*[illegible] est Steph. In Etymolog. [illegible]us [illegible] Coloniam, haud procul ab [illegible] hoc ex Strabonis 8. qui addo [illegible] Ale[illegible] ἀλ[illegible] [illegible] atque a quibusdam sic quoque [illegible]um. *Alesium* Tumulum idem i[illegible] Homero.

A[illegible] Castellu, habet Tacitus circa Rhenum [illegible] & Paterculus quoq; meminit. [illegible] Wesel vocari ad ostium Lupiæ flu[illegible] H. Iunio placet. Iselburg est Hiero[illegible]o. quod magis probo: in do[illegible] ad Velleium Notis lego a [illegible]o *Altzheym* hab[illegible] Dioni flu[illegible] est, quem idem Verrufins te oude [illegible]sel interpretatur. *Alisum* ἀλεισὸν, Ptolemæo ad Rhenum vrbs. hanc Villanouanus [illegible] putat. ipse viderit. Heroldo circa [illegible] & Sa[illegible] *forn* videtur ad Cochamum [illegible] Comment. Lipsii ad Taci[illegible]

[illegible] Antonini, fluuius est in Mosel[illegible] Scaligero interpreta[illegible] vocari, ab ipsis accolis didici.

Alista ἀλιστα, Ptolemæo Corsicæ insulæ oppidum [illegible], Pinero.

A[illegible], vide *Aliso*.

A[illegible] ἀλ[illegible], Ptolemæo Germaniæ vrbs, [illegible] Septentrionalibus. *Parthen* Vil[illegible]no.

Al[illegible]*mbi* ἀλιταμβοι, Libyæ interioris populi, Ptolem.

Alitemii ἀλιτέμιοι, gens in Libya; refert de Legibus Strobeus, ex Nicolao. qui velocissimum ex [illegible] creato scribit. Eosdem [illegible] *Alitambis* Ptolemæi habeo.

Aliti, [illegible]tis barbaræ nomen, apud Sidonium, in Panegyrico Maiorano dicto.

Alitrophagi, sunt Scythæ apud Ammianum: Ptolemæus, ex quo ille ferè omnia [illegible]sumsit geographica, hoc tractu *Antro*-*pophagos* habet.

Alium ἀλιον, Peloponesi opidum est Diodoro 14. An *Allon* Herodoti?

Alius, vide *Alos*.

Aliusa ἀλιοῦσα, *Pitiusa* πιτυοῦσα, & *Aristeras* ἀριστερὰς, tres insulæ sunt sic dictæ: ante Bucephalum Argiæ promontorium. Pausanias. *Aristeram* Plinius etiam nouit, sed contra Hermionium agrum.

Alisones, vide *Chalibes*.

Allabona, vel *Allaboue*, vide *Alauona*.

Allæ ἄλλαι, sunt Halicarnasseo 3. vbi à Tarquinio prælio superati fuere Veientes. Boeotiæ maxima vrbs est apud Pausaniam.

Allages ἀλλαγὴς, Thraciæ pagus, iuxta Lysimachiam. Gregoras.

Allalia ἀλλαλία, Corsicæ insulæ opidum, apud Stephanum: ex Theopompo: ἀλαλία Herodoto.

Allante ἀλλάντη, quod & *Allantium* dicitur Stephano, Arcadiæ opidum. Macedo- " niæ quoque, eidem, de quo hæc Plinius, Al- " lantenses gremio terrarum præiacentes. *Allantii* sunt Stephano.

Allata ἄλλατα, Arabiæ Desertæ opidum, Ptolemæo. Dalmatiæ Antonino. quę fortè Aleta Ptolemæo.

Allaua, Siciliæ locus, apud Antoninum, *Alleua*, pene legit alius codex. Vide *Elauia*.

Allasonium, vide *Halysones*.

Allectum, Scotiæ vrbs, quæ postea *Deidonum* appellatum est, vt testis est Polydorus, & ante eum Boetius. Dundee vernaculè dicitur apud eundem.

Allens, vide *Alex*.

Allia, Vmbriæ fluuius in Sabinis, Crustumenis montibus defluens, apud Liuium, Vibium, Eutropium, Lucanum & Orosium. *Caminate* Leander vocat, & alió in loco *Rio de Mosso*. Blondus scribit nonnullis *Curtesio* videri. Hoc nomen vnico *l*. scribendum docet Aldus in sua Orthographia. Sed *Allia*, quoque opidi nomen in Italia, apud Frontinum Nansii. *Alliensis* secúdam in lino palmam tribuit Plinius. Inter Padum Ticinũque hi.

Allianæ, In Allianis circa Pergamum, (vt scribit Galenus 6. de Sanitate tuenda) sunt aquæ calidæ.

Allifum, vide *Allipha*.

Allipha ἀλλιφα, Samnitum ciuitas, Plinio, & Ptolemæo. ἀλλιφαι, Straboni, *Allifa* Liuio. *Alphi*, Mario Nigro. inter Venafram & Beneuentum. Singulari L. & per F. scribitur apud Sil. Italicum lib. 12. & Horatio Epistolarum lib. 2. Inter colonias Romanas numeratur à Frontino.

Allobii, vide *Germanes*.

Alloboue, & *Alaboue*, item *Alabona*, Antonino Hispaniæ vrbs; 16. M. P. à Cæsaraugusta. Simlerus legit *Allabone*, & *Alona*.

Allobryges ἀλλόβρυγες, Ptolemæo, Narbonensis Galliæ populi. Sauoie Schudo, *Doulphinois* Marliano, Poldo, & Rhenano auctoribus. Stephanus etiam Allobriges per *i*. scribit, ex Polybio. *Allobroges* per omicron in pænultima Latinis, vt Cæsari, Plinio, &c. *Allobrogicinus* in lapide antiquo Romæ, habetur *Q. Fabio Allobrogicino Maximo*.

Allocera, vide *Attalia*.

Allon Achaiæ ἀλλων τῆς ἀχαΐας, quasi littoralia Achaiæ. Herodotus 7. Sunt qui hoc loco *Algæ* legunt.

Allon bachut, βάλανος πένθος habent 70. interpretes, id est, *Quercus Fletus*. *Vallis Plorationis* vertit Chaldæus paraphrastes.

Allophyli, vide *Philistæi*.

Alloria ἀλλωρία, Cretæ vrbs, Stephano: ex Polyhistore.

Allossygne ἀλλοσύγνη, apud Ptolemæum; *Adisfy* de interpretibus, Indiæ intra Gangem vrbs.

Allotriga ἀλλότριγες, Hispaniæ Septentrionales gentes. Strabo. Autrigones fortè: vt censet Casaubonus.

Alumaota ἀλουμαῶται, Arabiæ Felicis gens, apud Ptolemæum.

Allœa, Siciliæ vrbs, ad Herbesum fluuium. Vibius Sequester.

Alleus, regio Idumæorum, quæ nunc *Gabalene* dicitur. D. Hieronymus in locis Hebraicis.

Allyda, vide *Alydna*.

Alma, Etruriæ fluuius, Antonino. qui Leandro *Arbia* est. Vide *Almus*, & *Bortina*.

Almana ἀλμανα, Africæ Propriæ vrbs, Ptolemæo.

Almana, vrbs iuxta Axium fluuium Macedoniæ. Liuius 44. *Albana* mauult hoc loco legere Turnebus. & *Albanopolim* Ptolemæi putat. subdubito an iure. sed vide *Almon*.

Almasia Montes habet Platearius; vbi Aloen sophisticari ait. In Cappadocia sunt, vt mihi persuadeo.

Almath, locus 1. Paralip. 6.

Almaynum, vide *Lemnos*.

Almeus, locus sic dictus, Curopalati, circa Byzantium fortè.

Almedena, ciuitas metropolitica Mesopotamiæ. Chalcedonensis synodus.

Almedessus, vide *Halmydessus*.

Almene ἀλμήνη, vrbs iuxta Pontum Euxinum, Stephano. ex Arriano, vt addit. ἀλμηνα legunt hodie nostri codices.

Almentia, vrbs quæ olim fœminium, siue antiqua Lotharingiæ cancellaria. Ex archiuis, quas profert Rosierus, in sua Lotharingia. *Amance* hodie, ni fallor.

Almia ἀλμία, Sarmatiæ Asiaticæ vrbs Ptolemæus.

Almiana, fluuius Tusciæ, Antonino in suo Portuum itinerario.

Almina ἀλμινα, Epiri regio, apud Ptolemæum.

Almira, Phœniciæ Libanisiæ opidum. Concilium Chalcedonense.

Almo siue *Almon*, fluuiolus est territorii Romani: D. Hieronymo, Vibio, Prudentio, Flacco, Lucano, Ammiano, & Ouidio, item Silio 8. Hodie *Dachia* nominatur. In via Appia est, teste Papinio 5. Siluarum. In Tiberim influit.

Almon, ἄλμων, ciuitas Bœotiæ, quæ ab Hellanico malè *Salmon* etiam dicitur, vt Stephanus habet. Plinio *Almon* alia est in Thessalia, quam *Elmon* ab aliis vocari scribit. Hæc *Almana* Liuii est, ad Axium fluuium, vt ego iudico. Est etiam *Almon* Palæstinæ locus, Iosue 21. Vide *Almo*, *Olmones*, & *Bahurim*.

Almonia, Macedoniæ vrbs, prope Cissum montem: vbi & *Rhacelus*, auctor Eustathius ad Lycophronem. *Almo*, *n.* autem ex eodem legit Stephanus: quem sequuntur Scaliger & Canterus, Lycophronis interpretes. Almon Thessaliæ fortè Plinii. vide *Minya*.

Almopia, ἀλμωπία, Macedoniæ regio est apud

[illegible] *[illegible]mopios* populos ha-[illegible]

[illegible] Sirmium, [illegible] Aurel. Victor. [illegible] ossimis ex I-[illegible] Aurel. Vi-[illegible] incolis [illegible] Hū-[illegible] *A[illegible]* ha-[illegible] Su-[illegible]

[illegible] vicus, Pto-[illegible] Stra-[illegible] habet. [illegible]

[illegible] Flu-[illegible] siccæ [illegible]

[illegible] in Cōcilio Chal-[illegible]

[illegible] memi-[illegible] Ioan-[illegible] exequitur. *Auny*[illegible]

[illegible] ricæ vicus, Ptolemæo.

[illegible] *A[illegible]be.*

[illegible] supra Cimbricam Cher-[illegible] Ptolemæo.

[illegible] vrbs, Pto-[illegible] unt inter-[illegible]

[illegible] oppidum circa [illegible]

[illegible] vide *Aleuradinus.*

[illegible] Sebastem vrbem Ci-[illegible] Historia Miscella, lib. 18.

[illegible] *lone* [illegible], Ptole-[illegible] Hispaniæ oppidum. [illegible] vrbs, [illegible] eodum [illegible] cap. [illegible] ni fallor. [illegible] vocat libr. [illegible] Vide *Al[illegible]*, [illegible] & *Proconnesus*. [illegible]

[illegible] li-[illegible]

[illegible] æ, [illegible]

[illegible] decem

martyrum Cretēsium. auctore Metaphraste. vt Surius habet.

Alōta, ἀλῶτα, Sarmatiæ Asiaticæ fluuius, Ptolem.

Alontigeceli, Hispaniæ populi, in Bætica prope Menobam fluuium, Plinio. Diuisim quidam codex excusus legit, *Alontigi, celi.* Ibidem quoque *Alostigi*, eidem.

Alontium, [illegible] *Aluntium.*

Alope, ἀλόπη, Thessaliæ ciuitas est Pomponio & Steph[illegible]no; inter Larissam Cremasten & Echinum. item Liuio. sed cum adflatu. Est & vrbs Locrorum Epicnemidiorum, Stephano, Plinio, & Straboni. cui etiam vrbs i[illegible] Phthiotide. item alia apud Locros Ozolos est. [illegible] Stephanus alias habet in Attica: in Ponto: circa Eubœam: & circa Delphos. Item inter Cariam, Lyciam, & Mysiam. *Alope* etiam maritima regio, vbi sal fit, circa Ephesum: quæ & *Lycia* vocatur. Vide *Alybo.*

Alopece, vt Plinius, & *Alopecia*, ἀλωπεκία, vt Strabo & Ptolemæus, qui eam *Tanaïs*, ταναΐς, quoque appellari ait. Mæotidis paludis insula. *Isle des Renards* vocat eam Pinetus, idq; ne magis significatiuè, quam propriè, subdubito. *Calarus*, κάλαρος, etiam vocari, ex Stephano videtur. Insulam ante Smyrnam, *Alopecen*, habet quoque Plinius, cuius quoque meminit Stephanus ex Strabone. Tribus Antiochiæ municipium fit dicitur, apud Suidam, & Hesychium. Hinc Socrates oriundus: testibus Laërtio in hu[illegible], & Platone in Gorgia, Vide *Taurica* Chersonesus.

Alopecia, vide *Alopece.*

Alopeconnesus, ἀλωπεκόννησος, vrbs est Hellespontiæ Chersonesi, Suidæ, Pomponio, & Liuio. est quoq; insula haud procul à Cœlo, Chersonesi Thraciæ portu; Plinio: Alopeconnesi meminit etiam Demosthenes aduersus Aristocr[illegible]m.

Alopecos v[illegible] *Orel[illegible]ales.*

Alopes, vid[illegible] *[illegible]hes[illegible].*

A[illegible]or, [illegible], Appiano 2. ciuit. Macedoniæ fluuius: circa Oricum. vide *Calor* & *Alous.*

Aloritium, vide *H[illegible]lorium.*

A[illegible], [illegible], P[illegible]æ in Mac[illegible]onia vrbs, Ptol[illegible]. *Ha[illegible]rsta* [illegible] apud Plinium Al[illegible] *Alor[illegible]s*, Steph[illegible]o [illegible] Strabonis Epitome, etiam Macedoniæ, sed in

Bottaica regione: ad intimum Thermaici sinus recessum. *Olorus* hæc apud Plinium. Vide *Lous*.

Alos, ἄλος, Argiæ vrbs, in Peloponneso; Hesychio. Achaiæ vrbs est, Eustathio, & Stephano. Etiam Phthiotidis eidem: & Plinio. sed hic cum afflatu *Halos*, legit. Straboni *Alius*; ἀλιῦς est. *Alon* Malliacam habet etiam Stephanus, Achilli subditam. *Alos*, Thessaliæ vrbs. Etymologicon.

Alosanga, ἀλοσάγγα, Indię extra Gangem vrbs. Ptol.

Alostigi, vide *Alontigeceli*.

Alous, ἄλουσ, vrbs videtur Illyridis, apud Stephanum. circa Apsyrtum. Ex Artemidoro in verbo φλωνοι. *Aluona* Ptolemæi est & *Albona* hodie.

Alpenus, ἄλπηνος, Locrorũ metropolis, prope Thermopylas: Herodoto in Polymnia. Vicum ibidem ἀλπηνοὶ, vocatum habet Stephanus, ex eodem. vide *Alponus*.

Alpes, montes longissimi tractus, qui Italiam à Germania & Gallia tanquam muro natiuo separant. *Albia*, & *Alpionia* olim dictos fuisse, scribit Strabo. Stephano etiam ἄλπεια, & ἄλπειαι, dicuntur. ἄλπια sunt Phauorino. Hodie multis locis, in Germania, adhuc Alben vocantur. vt circa Saltzburgum Villacher Alben / Swanberger Alben, &c. Isidorus, item Iun. Philargyrus ad Virgilii Georgica scribit altos montes Gallorum Alpes vocari. Locutos ergo Gallos olim Germanica lingua, conijcere ex eo quis poterit, & ni fallor, verè quod multis argumentis nuper docuit doctissimè doctissimus noster Goropius, & nos pluribus quoque possemus; si quam verum, tam gratum illi genti putauerimus. Immò omnes Celtas hac vna eademque (quid mirum?) lingua vsos; differẽte etsi, (quod commune omnibus linguis) dialecto. Celtę autem vbi, & quam latè olim habitauerint (ne eadem bis repetamus) legere licet ad nostram Europæ veteris tabulam. *Salpii*, σάλπιοι, videntur a Lycophrone appellari. vt sentit eius commentator Isacius. *Alpis*, ἄλπις; quoque singulari numero (vt & hoc addam) vsus est Lucanus & Dionysius Alexandrinus. item Iuuenalis, & Ouid. 3. amã-
„ di: Nec quot in Alpe feræ. *Abax* vocat Serapio, cap. de resina. *Celticos* montes eos vocat Procopius 1. Gothicor. De Alpibus vide Alciatum, in Commentariis in libellum Taciti, de Germania: Sed in primis Iosiam Simlerum, in libello quem de Alpibus inscripsit. *Alpes Iuliæ* Tacito, in Foro Iulio, regione Italiæ. *Zelia* Leandro, *Iulien* Schudo hodie. *Iulias Alpes* a Mela *Taurum* appellari putat Gaud. Merula. Eas quoque *Carnicas*, & *Noricas*, nominari scribit Simlerus: sed lege ipsius de Alpibus commentarium. Am. Marcellinus tradit Iulias Alpes antiquitatem *Venetas* nominasse. Vide *Ardine*.

Alpes Summæ, Cæsari, & Antonino: *S. Gotardo*, vel S. Gotthardsberg Leandro, & Schudo. *Alpes Venetæ*, Vide *Alpes Iuliæ*.

Alpes, vide *Alpia*.

Alpesa, Hispaniæ Bæticæ vrbs: Plinio.

Alpha, fluuius, non logè ab Aquileia, vbi occisus & proiectus dicitur Constantinus. Historia Miscell. 11. Vide *Alsa*.

Alphabucelus, ἀλφαβούκηλις, Marsorum in Italia vrbs. Ptolemæus. *Auezzano* hodie, vt scribit quidam. sed hoc est, mulgenti hircum, cribrum apponere, vide *Alba*.

Alpharine, vide *Erte*.

Alphatemia, & *Alphaterna*, vide *Nuceria*.

Alphea, vide *Alphionia*.

Alphesium, locus est apud Gratianum. Sic enim decret. 2. causa 31. In concilio „
apud Alphesum habito præsente Conra- „
do rege. „

Alpheius, ἀλφειός, Peloponnesi fluuius, Ptolemæo, Philostrato in Imaginibus, & aliis. *Rophea*. Sophiano est, *Alabo* Alph. Adriano. Marius Niger scribit ab accolis *Orphea*, à nautis verò Italis *Carbon* vocari. *Darbon* in tabulis neotericorum lego. Video à Gemisto *Rophaes*, ῥοφαίας appellari. Huius naturam lege apud Suidam. Hic fluuius (si veteribus in eo fides h[illegible]nda fuerit,) in Arcadia regione, prope Ele[illegible]m ciuitatem oritur, & subter mare Adriaticum defluens, in fontem Arethusæ, in Sicilia erumpit. Hunc auctor de fluminibus scribit antea *Stymphelum*, στύμφηλος, & *Nyctimum*, νύκτιμος, vocatum. De hoc fluuio Alpheo adi Chorographiam Siciliæ Claudii Aretii, qui scribit hunc non in fontem Arethusæ, sed è mari ante huius os erumpi, vocarique vulgo *Oculum Zilicæ*. De eo vide etiam Fa-

zellum,

zellum, libr. 4. Decad. 1. *Alpheus* est & vrbis nomen in Elide: Hesychio. Est quoque fluuius Nycæensium, Eustathio. sed non addit quorum Nycæensium.

„ *Alphion* lacus, vitiligenes tollit. sic Plinius. In India talem esse, scribit ex Ctesia Antigonus.

Alphionia siue *Alphiusa* Dianæ lucus, ἀλφειωνίας ἢ ἀλφειούσης, in Peloponneso, ad Alphei fluminis ostium est: Straboni 8. *Alphea* mauult legere Gyraldus Syntagmate Deorum 12.

Alphius, vide *Myenus*.

Alphotranensem Episcopatum in Ægypto, habet Lazius, 2. R. P. Romanæ.

Alpia, ἄλπεια, Stephano littus est versus Septentrionem Tyrrheni & Ionii maris.

Alpis, ἄλπεις, Sozomeno 9. cap. 9. qui scribit stadiis plus minus 60. à Rauenna distare.

„ *Alpini*, de quibus Gellius libr. 2. cap. 22.
„ Nam cum de Hispanis Alpinis scriberet,
„ qui circa Iberum colunt, verba hæc po-
„ suit [Varro nempe] Sunt in his regioni-
„ bus ferrariæ argentifodinę pulcerrimę,
„ magnus ex sale mons, quantum demas,
„ tantum accrescit, &c.

Alpis, vide *Alpia*, *Alpes*, & *Carpis*.

Alpium, Laconicæ vicus; vbi Mineruæ Ophthalmitidis ædes. Pausanias.

Alponos, ἀλπωνός, vrbs & mons Macedonię. Alia Locrorum Epicnemidiorum. Stephanus. Huius meminit quoque Æschines in Oratione de falsa legatione, vide *Alpenus*. idem enim esse reor.

Alri, vide *Alyi*.

Alsa, Plinio Fori Iulii fluuius. *Ansa* Leandro, *Ausa* Nigro, in alterutro fortè error typographicus est. *Limino*, Blõdus eum vocat, & *Lizonzio* Lazius. & melius mea sententia. *Alsuanus* ego eum apud Cassiodorum Variar. 4. numero 8. dici suspicor. *Alsam* fluuium non longe esse ab Aquileia, scribit in vita Constantis Imp. Aurel. Victor. *Alpen* vocat Diaconus M. S. Longobard. 5. cap. 10. Excusus codex hoc loco *Plaue* legebat. *Alpha* corruptè legitur in Historia Miscella.

Alsadamus, vide *Sarion*.

Alsaa, ἄλσαια, vrbs Achæis subdita. Plutarchus in Cleomene.

Alsia, vide *Alsietinus*.

Alsienses, Italiæ populi, (ab Alsio gentile, ni fallor.) Liuio 27. *Alsiensis* villæ meminit Cicero pro Milone. vide *Alsium*.

Alsietinus Fons, vel *Alsietina* Aqua, quæ eadem vocatur *Augusta*. In via Claudia est, milliaria 14. ab Vrbe. Aquęductuum vrbis Romę est, apud Frontinum, & P. Victorem. *Alsia* aqua est in lib. Notitiar. Vide *Alsium*.

Alsium, ἄλσιον, maritimum Tusciæ opidum est apud Ptolemæum, Plinium, Strabonem & Ciceronem. Colonia vocatur a Liuio, & Paterculo. *Cere* Leandro, quod quoque adfirmat Fuluius, ex lapide antiquo ibidem eruto, in Notis ad Ciceronem. *S. Seuera* Nigro: & Antonio Massæ est. *Alsia* Tellus est apud Rutilium. *Alsiensis* villa, socerus Plinii. Epistolarum libr. 6. Vide *Rufi* Villa.

Alsius, vide *Tragasa*.

Alsuanus, vide *Alsa*.

Alsuca, Tractus Lombardiæ sic vocatur, à P. Diacono 3. Longobardicorum.

Alsus, ἄλσος, Achaiæ in Peloponneso fluuius, qui è Sipylo monte in Hermum fluit. Pausanias.

Altaba, Africæ Propriæ vrbs: Antonino, Victor Vticens. describit eam in Mauritania Cæsariensi.

Altanum, Calabriæ opidum Antonino, Hodie *Soreto* dici, scribit Gab. Barrius.

Altao, ἄλταυ, Ptolemæo vrbs in Mauritania Cæsariensi. *Atao* scribunt interpretes malè. Hæc *Calzo* est apud Marmolium.

Altaripa, circa Moguntiam in Germania vrbs. in libr. Notit. Huius meminit quoq; codex Theodosianus. *Altrip* putat hodie Franciscus Iunius inter Spiram & Wormatiam: sic quoque Munsterus.

Alteia fluuius, in vita S. Iodoci. Circa Põtini confinia.

Alteium, locus in Codice Theodosiano, 10. Titulo de actorib.

Alternia, ἀλτερνία, Carpitanorum in Hispania vrbs. Ptolemæus.

Altes, ἄλτης, Peloponnesi vrbs, ad Cladaum amnem, qui in Alpheum influit. Xenophon 7. historiæ Græcorum. ἄλτις Pausaniæ in Eliacis est.

Altha, ἄλθα, Babyloniæ vrbs, Ptolemæo.

Althæa, Vide *Olcades*.

Althænus, ἄλθαινος, fluuius omnium sanans [illegible] ulcera animalium, ope Podalirii: [illegible] in Lycophronem. circa Daunios in Italia est: teste Strabone 6. quamuis eum non nominet.

Althepia, vide *Orea*.

Alti Euros, Africæ Propriæ locus, apud Antonin.

Altiburitensis Plebs, Vide, *Altuburitani*.

Altinum, ἄλτινον, Herodiano, Tacito, Pomponio, Straboni, & Ptolemæo, est Venetiæ mediterranea vrbs. quam Villanouanus *Torcello* dicit. Nomen *Altino* retinere putarim. Antonino, & lib. Notit. Mœsiæ Secundæ opidum quod Lazius *Tolna* vocari ait. *Bosock* Simlero videtur. L. Verum Imp. hic diem suum obiisse putat ex Capitolino, Lazius.

Altis, Vide *Ionis Lucus*, & *Altes*.

Altissiodorum, vide *Vellaunodunum*.

Alto, fluuius Dyrrhachii, decurrit in mare Illyricum. sic Vib. Sequester.

Altomons, monasterium Hannoniæ ad Sambram fluuium. S. Ansberti vita. *Omont hodie*.

Altos, ἄλτος, vrbs prope Thessalonicam. ex Theagene, Stephanus.

Altuaritani, loci in Africa Propria, meminit fragmentum Vict. Vticensis. Puto idem esse cum *Altiburitensi* in Collatione Carthag.

Altumcastrum, locus insignis morte Amilcaris. Liuius 24. In Hispania.

Aluaca, ἄλυακα, Mediæ opidum, Ptolemæo.

Aluare, ἀλυάρη, Arabiæ Felicis vrbs apud Ptolem.

Aluca, ἄλυκα, Ptolemæo est Corsicæ opidum.

Aluernensis Concilii, non semel mentio est in Decretis. Malè pro *Aruernensis*, vide *Aruerna*.

Aluion, vide *Albion*.

Alul, Palæstinæ locus. Iosuæ 15.

Aluns ἀλοῦς, Arcadiæ vicus, quem *Æsculapii Fanum* quoque vocant, auctor Pausanias. vide *Caus*.

Aluntium Plinio, *Alontium*, ἀλόντιον Ptolemæo, *Haluntium* Ciceroni, Siciliæ opidum: *S. Angelo* nunc dici; Aretius testis est. *S. Philadelpho* Fazellus. *Castello da Brolo* nominat Leander. an hoc *Solusabre* Antonini sit, videat Simlerus. ego *Soluntum* potius eius putarim.

Aluntus, vide *Haletem*.

Aluona, vide *Albonenses*.

Alusia, & *Alusius*, vide *Thalamus*.

Aluta ἄλυτα, Ptolemæo Daciæ fluuius: *Aluata* Mercatori. Lazius & Sambucus scribunt Olt Hungaris, & Alth Germanis dici. Peucerus putat *Ararum* ἄραρον, Herodoto esse. Fides sit penes auctorem.

Aluta, Illyrica gens: Plinio.

Aluth, vide *Luth*.

Alutinensis ciuitatis in Africa, mentio est apud Surium ad 11. Febr. Sed *Abitinensis* habebat ora libri.

Alutrenses, Alpini populi, apud Plinium: *Lodro* opidum putat Simlerus. a quo Lodroni comites.

Aluum ἄλουον, Ptolem. Histriæ opidum mediterraneum. Leander scribit *Algona* vocari.

Alyattus, locus circa Tectosagos. In Asia minori. Liuius 38.

Alybas ἀλύβας: portus in Italia: & Troia. ἀλύβη Troica vrbs. Hesychius. Mons est, in Etymologico. Vide *Metapontum*.

Alybe Columna, Græcis ἀλύβη, quæ *Abyla* Latinis: In Africa est, ad Fretum Gaditanum: *Ceuta* Castaldo, *Sierra dalmarsa* Petro Oliuario, *Almina* Carolo Clusio hodie dici videtur. Ego Schentuckelberg, à simiarum multitudine ibi degentium, à nautis nostratibus dici puto. Pet. de Medina eum *Sierra Xumiera* vocat; quod idem significat. *Alcudia*, Arabibus dici, est auctor Marmolius. Hanc *Alyba* Græcis & *Calpe* Barbaris vocari: alteram verò, quæ è regione est, in Libya, a Græcis *Cynegetica* κυνηγετική, & à Barbaris *Abenna* ἄβεννα, nuncupari scribit Eustathius. Idem inquit eas *Saturni*, dein de *Briarei*, postea *Herculis* dictas. *Herculis Speculas* vocat Florus 4. cap. 2. (*Herculi* sacrum specum, habet haud procul hinc Mela 1. cap. 5.) *Alcida Statua*, sunt in Prisciani Periegesi. A Pindaro *Portas Gadiridas* πύλας γαδειρίδας, quoque appellatas, tradit Strabo. *Celi* & *Terræ* columnas Æschylo in Prometheo. Errat Eustathius in eo, quòd ex Calpe & Alybe synonyma facit; cùm ab omnibus Geogra-

Geographis Calpen in Europam, Abylam [illegible] in Africam statui, in confesso sit. *Abyle* [illegible], & *Abina* ἄβιννα, etiam malè vo- [illegible] Tzetza, & ἄβιννα geminato N, Phi- [illegible]. Sic quoque *Abilyx* [illegible], Suidas, & [illegible] nus. *Abilla* Antonini est. *Alybe* alia [illegible] meminit Homer[illegible] ἰλιάδ. B. & [illegible] in Halizonibus Asiæ Minoris, [illegible] M[illegible] locus; vbi argẽtifodinæ sunt. *Alope* ἀλόπη, *Alobe* ἀλόβη, & *Aloa* ἀλοα, Stra- [illegible] hęc videtur. Vide *Calpe*, *Alybas* & *Her-* [illegible] Columnæ.

A[illegible] vide *Chalybes*.

[illegible], Arcadiæ opidum, apud P[illegible]um. Sylburgius ad hunc auctorem [illegible] ne male scriptum sit pro λύ- [illegible] firmare ausim: Caussam vide in C[illegible] Gręcus enim codex sic, [illegible]-καια.

A[illegible] ἀλύχμη locus vbi Mercurius [illegible] Stephano. Vbi sit ignoro.

[illegible], locus Megaricæ regio- [illegible] Al[illegible]cus tumulatus est. Plutarchus [illegible] Peloponnesi vrbs circa Asinen [illegible] Stephano. Vide *Halycus*.

A[illegible], Phrygiæ Maioris vrbs, [illegible]o [illegible] legit Tzetza. Vide A- [illegible].

[illegible] Antonino Ægypti vrbs. *Aly* in libr. [illegible]um, vt censet Simlerus. *Alri* etiam A[illegible] codex legit. Hieron. Surita in suo [illegible] commentario scribit *Onii* esse F[illegible] L[illegible]. In Heliopolite Nomo.

A[illegible]*ne*, vrbs Phrygiæ Maioris. Liuio 38. an Al[illegible]na Ptolemæi?

A[illegible], vide *Haletem*.

A[illegible] vide *Halys*.

A[illegible], Vide *Halyzenes*, & *Halydienses*.

[illegible] ἀλυ[illegible], fons Arcadiæ, ex quo si [illegible] rabido morsus, biberit, sanatur, [illegible].

[illegible] ἀλυπα, nomen vrbis. Sic Suidas.

A[illegible]*ia*, vide *Halyzea*.

[illegible]*aad* Palæstinæ locus. Iosue 19.

[illegible] ἀμαγαγγίτις, Indiæ intra Gangem [illegible]æo.

A[illegible]*ura*, Africæ vrbs, D. Augustino.

A[illegible]*ban*, Arabum castrum. Historia M[illegible] 21.

Ama[illegible] ἀμαξοί, Hispaniæ Tarraconensis [illegible] Ptolem.

Amadocos ἀμαδόκους, populos, & montes, habet Ptolemæus, in Sarmatia Europæa. Item *Amadocam* vrbem, & *Amadocam* paludem: quam Peucerus ab Herodoto *Matrem Hypanis* vocari scribit. cui accinit Mela.

Amaia ἀμαία, Ptolemæo Lusitaniæ vrbs est. *Ammia* hic legit Hermolaus, a quo *Ammienses* Plinius facit.

Amagabari, Vide *Catelani*.

Amagetrobia, vide *Magetrobia*.

Amala, vide *Ethesßamara*.

Amalchium, vide *Morimarusa*

Amalechitis, vide *Gomolita*, *Idumæa*, & *Autai*.

Amalfitana Ecclesiæ, meminit Gratianus, Decret. 2. Causa 35. *Malphitanum* opidum est apud Volaterranum. & putat Plinii Alfellanos esse. *Melfi* hodie, vt puto. In Lucania. Ab huius vrbis ciue Ioanne Goia magnetis vsum nauigãtibus traditum Anno 1300. putant. Sed audi hæc ex schedis Celsi Cittadini ad me Roma missis: Amalfitana vrbs Episcopalis quæ (*Amalphis*, & *Amalphia* a recentioribus, & vulgo *Amalphi*, & *Malphi*) appellatur. Vide *Melphia*.

Amali, gens Getica, cui seruiebant Ostrogothæ. Iornandes. Horum meminit quoque Cassiod. in Variis.

Amallobrica, Hispaniæ vrbs, Antonino. inter Salmanticam & Complutum.

Amalthea Cornu, locus quidam apud Hipponii ciuitatem, Athenæus lib. 12. cap. 20. In Brutiis, vt putat Barrius. Item Libyæ locus, apud Diodorum, libr 3. Videtur sic quoq; Ciceronis prædium vocari, 2. ad Atticum, Epistola 1.

Amamassus, vide *Tamassus*.

Aman, vrbs circa Mesopotamiam: Cedreno, & Curopalati.

Amana, ἄμανα, Mediæ vrbs, Ptolemæo: ad mare Caspium. In Canticis Solomonis quoque est Amana. ex quo Chaldæus Paraphrastes fluuium facit. Vide *Abana*.

Amandra ἄμανδρα, vrbs in Æthiopia, Cephei regis regione. Suidas in voce Medusa.

Amandra, Indiæ populi, sunt apud Plinium.

Amandrus, vide *Parium*.

Amanica ἀμανικαὶ, Pylæ, vel Portæ Pto-

lemæo, quæ Curtio, & Straboni, *Amanides* ἀμανίδες: Polybio *Manidæ* sunt, sine A. Plinius Portas *Amani* Montis, appellat. Sunt montis Amani angustiæ vel fauces. *Scanderona* vocantur ab Abylsedea, vt existimat Bap. Ramusius. *Portella* nominantur à Mario Nigro. *Syriæ* Portæ sunt eædem Ptolemæo; aut non longè hinc distantes. *Cilicias* portas Plinius hoc tractu quoq; describit. Sed has ab Amanidibus diuersas esse, ex Polybii fragmentis discitur.

Amanoides, promontorium Ciliciæ, inter Pyramum & Cydnum fluuios. Pomponius.

Amanteni Ptolemæo ἀμαντινοὶ, Pannoniæ Inferioris populi: Plinio *Amantes* sunt. Eosdem videtur Stephanus *Abantes* ἄβαντας, vocare, & regionem *Amantiam* ἀμαντίαν. *Amantini*, Sex. Rufo. inter Sauum Drauumque flumina. *Amantinorum* ciuitatis meminit Plinius, quam Lazius Quinqueecclesiensem putat.

Amantia ἀμαντία, Orestidis regionis duę vrbes in Macedonia. vna in littore, altera in mediterraneo sunt Ptolemæo. Stephano Illyrica regio est, iuxta Oricum & Corcyram. Hi *Amantini* Cæsari 3. Ciuil. Videtur & ibi *Amantiam* vrbem nominare. *Amantini* sunt Plinio. *Amantes*, & *Abantes* in Etymologico. Calabriæ vrbs est, Cedreno & Curopalati Vide *Napitia*, & *Teutoburgum*.

Amanum Portus, vide *Flauiobriga*.

Amanus ἀμανὸς, mons Stephano, & Ptolemæo in Cilicia est. Syriam à Cilicia diuortio aquarum diuidit; teste Cicerone ad Atticum 5. Epist. 20. *Melantium* μελάντιον, prius vocatum scribit Isacius Tzerza. Melantii montis in Syria, meminit quoque Cedrenus, *Monte Negro* Postellus & Bellonius vocant: Theuetus *Arenna*. Amani mõtis descriptionem pete à Cicerone ad M. Catonem: Vide *Taurus*.

Amara ἄμαρα, circa Armeniã fortè vrbs. apud Cedrenum. Arabiæ Felicis vrbs est Ptolemæo.

Amaranti ἀμάραντοι, Colchidis regionis gens, Stephano & Appollonio. iuxta Phasis fluuii originem. vbi & mons *Amarantius* dictus. Item vrbs in Ponto. vt refert eius Scholiastes. Vide *Phasis*.

Amarbi, videntur populi circa Caspium mare: apud Plinium. corruptè vereor, pro *Amardi*.

Amardi ἄμαρδοι, Hyrcaniæ populi, Pomponio, Straboni, & Stephano. cui etiam *Mardi*, bisyllabicos. sed hi in Persia sunt.

Amardus, vide *Mardus*.

Amargus, populus quidam Æthiopes inter, statura procera, nigrior coruo, carnibus humanis vescens. auctor Eldad Danus.

Amari Fontes, circa Arsinoen, ad sinum Arabicum, in Africa. Plinius, Agatarchides, & Strabo.

Amariaca, vide *Anariaca*.

Amarispii ἀμαρίσπιοι, Bactrianæ gens, Ptolemæo. *Arimaspi* fortè legendum.

Amarsi, vide *Minna*.

Amartus ἄμαρτος, Græciæ vrbs, alicubi, Homero in Apollinis Hymno.

Amarua ἀμαρούα, Ptolemæo Lib. 6. *Amarusa* interpreti, & eidem Ptolemæo, sed lib. 8. Geographiæ, Hyrcaniæ vrbs. vide *Arius*.

Amaryllis, vide *Roma*.

Amarynthus ἀμάρυνθος, fluuius, inter Arcadiam & Triphyliam, in Alphæum defertur. Strabo. *Amarynthus* ἀμάρυνθος, insula Eubœæ. Pausanias, & ex eo Stephanus. Straboni pagus est Eretriæ, in Eubœa insula. Ptolemæo, & Pausaniæ quoque vrbs, ibidem.

Amas ἀμὰς, mons in Laconica regione. Pausanias.

Amasia, vide *Myrmidon*.

Amasenus Virgilio, 7. & 11. Æneid. *Abbatia* Georg. Fabricio. Priuernatium in Campania fluuius est, Vibio, & Seruio. De eodem hoc Pomponius Sabinus, Amasenus " fluuius in æstate parum habet aquæ. In " montibus Hernicorum, qui sunt Alarrinorum, " oritur. Agrum Verulanum secat " & Frusinatem. Tereno flumine miscetur, & ambo fluunt in Lirim. Alius huius nominis est in Sicilia, apud Ouidium 15. Metamorph. sed *Amena* hîc vult legi Ful. Vrsinus.

Amasia ἀμάσεια, Ptolemæo Germaniæ vrbs: quam idem *Amisiam* ἀμισίαν vocat lib. 8. Geog. Martpurg Cattorum in Hassia academiam interpretatur Appianus. *Amissa* fortè Stephani. Ponti Galatici quoque vrbs, in Cappadocia; eidem Ptolemæo, & Stra-

& Straboni Z. loco S. habēt numiſmata, vt [illegible] idoneus teſtis eſt Busbequius in ſuo [illegible]nerario. Hæc Amaſia cognominatur *Marmaritanorum*, ab Vſuardo; diciturque natalem S. Theodori martyris. *Amaſia* Metro[illegible] Helleſponti, meminit non ſemel Co[illegible]s. Vide *Amaſis*.

Ama[illegible], Plinio ſunt Sarmatiæ Aſiaticæ populi.

[illegible]maſtra, vide *M[illegible]ſtratum*.

Am[illegible]ris ἄμαστρις, Ptolemæo, Luciano in T[illegible] & Plinio in Epiſtolis, aliis etiam *A[illegible]m*. Aſiæ Minoris in Bithynia opidum [illegible]ontum Euxinum; quod olim *Seſamum* [illegible] fuit, auctore Plinio: *Cromna* q[illegible]tepl[illegible]o. Trerza ſcribit ſic ab Ho[illegible] ſed Strabo libr. 12. tradit illud ex [illegible]gis cōſtructum, *Seſamo* nempe [illegible] κυτωρ, *Cromna*, κρῶμνα, & *Teio* [illegible]tolem[illegible]aus Tion, τῖον habet. Sed hæc [illegible]ima ſunt illi diuerſa, vicina tamen A[illegible] vrbi. *Samaſtro* hodie dicitur, teſte [illegible] *Amaſtridis* inſulæ meminit hoc tra[illegible]cas.

Ama[illegible]us ἀμασεὺς, Ptolemæo, *Amaſia* ἀμασία, Straboni, *Amiſia* Taciro, *Amiſius* Pli[illegible] & Pomponio: Germaniæ fluuius, in [illegible] Oceanum erumpens. 𝔈ems, hodie.

A[illegible] Indiæ populi, apud Indum flu[illegible]s.

A[illegible] ἀμαθα, regio Arabiæ, quæ nunc *A[illegible]* ἀμαθῖτις, vocatur, vt Stephanus perhibet. *Amathites* regio eſt apud Ioſephum, [illegible]uit 13. & 1. Mach. 12. Apud eundem Antiq. 1[illegible] cap. 12. eſt *Amatha* vrbs, ad lo[illegible]ne [illegible]um.

Amathe ἀμαθῆ, Siciliæ vrbs; Stephano, & S[illegible] Vide *E[illegible]athana*, & *Epiphania*.

[illegible], Arabiæ Felicis populi. Plinius.

[illegible]us Ptolemæo Paleſtinæ vrbs, quæ Græce *Therma* dicitur, Heg[illegible]ſippo teſte, l[illegible] 4. cap. 16. eo quòd fontem calidum habe[illegible] Syro enim ſermone, ἀμαθοῦς, aquarum [illegible]ellari ferret. Trans Iordanem eſt Ioſepho, ἀμαθοῦς, lib. 8. & 13. Antiq. Cypri inſulæ opidum eſt Ptolemæo. quod *Limiſſo* Mercatori. Laconicæ vrbs eſt Straboni, ad ſinum Laconicum, quæ Plinio *Pſamathus*. quod annotauit Caſaubonus. Fluuii nomē eſt apud Homerum, Ilia. B. qui circa Pylum labitur, vt habet Euſtathius, ex Strabone. Vide *Pamiſus*.

Am[illegible]buſa, vide *Cyprus*.

Amatiana, vide *Poſſeſſio*.

Amatini, vide *Amantia*.

Amatium ἀμάτιον, Arcadiæ vrbs, Pauſaniæ. *Sumatium* putat ſcribendum Sylburgius.

Amaurenſis loci epiſcopalis, meminit Vict. Vricenſ. in Mauritania Cæſarienſi.

Amaxa ἄμαξα, Bithyniæ regio, Stephano: ex Eratoſthene.

Amaxampeius, vide *Exampeus*.

Amaxantia ἀμαξαντεια, Hippothoontidis tribus. Stephanus & Heſychius.

Amaxia ἀμαξία, Ciliciæ Aſperæ vrbs: Straboni, & ex eo Stephano.

Amaxici, vide *Hamaxici*.

Amaxitus ἀμαξιτὸς, Troadis opidum, prope Sminthium: ad Alexandreorum territorium pertinens: Æliano, Plinio, Xenophonti, & Thucydidi. Cum adflatu Simboni *Hamaxitus*. apud Diodorum 14. mendoſè *Anaxitus* ἀναξιτὸς, legitur per N. Vrbs in Doridis ſinu eſt apud Plinium.

Amaxobii ἀμαξόβιοι, Sarmatiæ Europææ populi, Ptolemæo: Græcis ceteris ferè cum afflatu in prima. *Hamaxobii* vocantur Pōponio. Vide *Scytha*.

Amaya, vide *Aregia*.

Amazia, vide *Amaſia*.

Amazones ἀμάζονες, muliebris gens, veteribus decantatiſſima, iuxta Thermodontem fluuium. A Tanai flumine digreſſas ſcribit Salluſtii Frag. Sauromatum feminas facit eas Theophraſtus de Aëre & Aquis. Lege de iiſdem Trogum 2. Oroſium 1. cap. 15. In Germania quoque eas deſcribit P. Diaconus 1. Longobard. cap. 15. Vocantur quoque *Sauromatides* σαυρομάτιδες, & *Sauropatides* σαυροπατίδες, Euſtathio, & Stephano. *Æorpata* αἰορπατα, i. Viricidas eas vocant Scythæ. vt tradit Herodotus. *Melanes* eas nominat Iornandes, niſi corruptus ſit locus. Pertingebant ad Hyrcanum mare, in Caucaſi partibus, vt refert Ptolemæus: & in vita Pompeii, Plutarchus. ibidem quoque, ſed paulò magis verſus Septentrionem Ptolemæo & Straboni. immo ad Hyrcaniam regionem vſque, teſte Q. Curtio 6. M. Adamus: qui vixit circa

annum 1070. describit eas suo tempore ad Balthicum mare. Hodie adhuc tale genus apud Americanos, ad flumen quod Hispani ab illis *Rio de las Amazones* vocant, degere scribunt, qui regiones illas nuper inuentas perlustrarunt, negat autem Giraua. Fides sit penes auctores. Legimus autem apud Diod. libr. 3. Amazones habitasse insulam quandam Atlantici maris maximam. Fuere & in Libya, eodem auctore.

Amazonia, Messapiæ vrbs. Suidas.

Amazonicus, vide *Phasis*, & *Taurus*.

Amazonis, Cariæ loci episcopalis, meminit concilium Ephesinum, at malè, pro *Amyzon*.

Amazonium, ἀμαζόνιον, locus in Attica, vbi Theseus Amazones vicit; Plutarcho in vita Thesei: *Amazonium* Cornu appellat Suidas. Est & Bœotiæ locus, quem per κ. *Amazonicum* pronunciant. & in Bithynia, quem *Mazanum*; μαζανίον, per errorem vocant; Stephano teste. Pomponio Amazonium locus est circa Thermodontem, vbi Amazonum aliquando castra fuere. Plinius montem & opidum sic vocatum, ad Thermodontis fontem habet. Vide *Cuma*.

Amazonius, vide *Cuma*, *Tanais*, *Pontus*, & *Cleta*.

Ambaita, vide *Ambasum*.

Ambarri, populi apud Cæsarem, & Liuium. *Charrolois* hodie, Vigenereo. *Niuernois* alius facit. Vide *Bituriges*.

Ambaciensis Vicus ad Ligerim fluuium, Turonici territorii. Greg. Turonens. *Amboise* hodie.

Ambasitorum, Metropoliticor. ἀμβασιτῶν μητροπόλεων, meminit Goltzius, ex nummo Claudii.

Ambasta, vide *Ambatæ*.

Ambastus, ἄμβαστος, Sinarum fluuius, Ptolemæo.

Ambasum ἄμβασον, Phrygum metropolis. Ex Alexandro Polyhistore Stephanus. huius incolæ *Ambaites*. Sic codex Aldinus. *Ambasites* autem Xylandri, & melius ἀμβασιτῶν μητροπόλεων meminit Goltzius ex nummo Claudii Imp.

Ambatæ ἀμβάται, Ptolemæo. *Ambastæ* interpreti, Indiæ intra Gangem gens. Sinarum quoque apud eundem.

Ambautæ ἀμβαῦται, Paropanisi gens, Ptolemæo.

Ambe, ἄμβη, apud Ptolemæum est Arabiæ Felicis vrbs.

Ambenus mõs, circa Istri ostia; Val. Flacco. alii legunt *Ambolus*, & *Embolus*.

Ambi, Arabiæ populi; Pomp. Sabino, ad hunc Virgilii, Ante pererratis amborum finibus exul. Non placet interpretatio.

Ambialites, vide *Ambiliates*.

Ambiani ἀμβιανοί, Gallorum populi, apud Ptolemæum, Cæsarem, & Plinium. *Amiens*, Marliano censore. Sigebertus scribit *Ambianum* primum *Sommobriam* dictam. Sed Sommonobriam, pro Samarobrina eum dixisse puto: neque eum sciuisse Samarobrinam & Ambianum duas esse vrbes apud Antoninum. bonos enim auctores, eius sæculi scriptoribus non admodum familiares fuisse, ex eo liquet, quòd idem hanc Sommonobriam ab Antonino Pio conditam addat: cuius tamen memoria apud Iulium Cæsarem habetur. Ambiano tribuit Antoninus *Legionem* 23. vide *Ambitui*.

Ambiatinum, vicus in Treuiris, supra Confluentes. vbi Suetonius Caligulam natum tradit. Ambitarinum sunt qui legunt. *Ambitiuum* fortè, de quo in nostro Itinerario.

Ambibareti, vide *Ambuareti*.

Ambibarii, apud Cæsarem populi Celtarum; inter armoricos. *Ambie* eo in loco ponitur à Vigenereo; prope Montem S. Michaelis.

Ambicas ἄμβικας, locus in Sicilia. Diodorus 20.

Ambidrani ἀμβιδραυοὶ, *Ambilici*, ἀμβιλικοὶ, Norici gentes sunt Ptolemæo.

Ambiensis, loci episcopalis, in Mauritania Cæsariensi, memoria est apud Vict. Vticens.

Ambilatri, apud Plinium sunt Galliæ Aquitanicæ populi.

Ambiliates, Galliæ populi apud Cæsarem: *Aurãches* Marliano, & Orontio. *Lambalois* Cœnali sunt. *Ambialites*, aliæ lectio.

Ambilici, vide *Ambidrani*.

Ambisna, Murbogorum vrbs est, Ptolemæis Latinis. In Hispania.

Ambisontii, vide *Abizontes*.

Ambi-

Ambitiuum, vide *Ambiatinum*.

Ambitui Galli, qui Galatiam aliquando tenuerunt. Plinius. *Ambiani*, apud Solinum sunt, sed *Ambitui* legit Solinus meus membra[illegible] us.

Ambiuariti, Cæsari Galliæ Belgicæ populi: Antwerpen, mihi sunt, & Petro Diuco: Ioannes Becanus verò eos d' Lant van Rpen interpretatur, voce non admodum dissona, dicitque ea Brabantiæ opidula comprehendi, quæ in Berg terminantur: [illegible] nt Bergen op Zoom/Steenbergen/Zeuenbergen/& Geertruydenbergen inter M[illegible] & Scaldim sita. Vide *Antuerpia*.

Amb[illegible]ada ἀμβλάδα, Pisidiæ vrbs, Stephano, ex Strabone: qui eam tamen Cariæ tribuit. Vide *Abdada*.

Amblana, & *Calla*, fluuiorum nomina, in vita S. Remacli. Circa Coloniæ Agrippinæ diœcesim. *Amblauia* est apud Adonem, (*Amblene*) hic vulgo, in Ditione Lutzenburgica, ad Stabulo monasterium.

Amboglanna, Britanniæ insulæ vrbs, lib. Notitiarum. Antiquæ eius ruinæ exstant apud *Cambeke*; vt docet Camdenus.

Ambos, vide *Ombri*.

Ambra, Antonino Vindeliciæ vrbs: Simlero Brug est, ad Ambrum fluuium. *Frisingen* [illegible] dam putat.

Ambracia, Straboni & Plinio; *Ampracia* per P *ἀμπρακία*, Ptolemæo, Æliano & Herodoto: Græciæ vrbs in Epiro est, quondam *Epuas*, [illegible], & *Paralia* [illegible] dicta, Stephano teste. *Ambrachia* adhuc hodie vocari auctor est Sophianus. *Larta*, Nigro dicitur. melius *Arte*, vt Leonicus legit. Est ibidem paludis nomen, si Vibio credi-[illegible] vide *Ambracus*.

Ambracius Sinus, Epiri, ad mare Ionium: *Go[illegible] dell' Arta*, Sophiano.

Ambracus ἄμβρακος, Epiri opidulum, aliud ab Ambracia; vt docet Stephanus. Meminit huius Polyb. 4. sed idem tamen cum Ambracia puto.

Ambrena, vide *Pidri*.

Ambri, Indiæ populi, ab Alexandro deuicti: Trogo. (*Mardi* hoc loco habet Orosius. sed *Mandri* membraneus codex. hos vide suis locis. *Mardos* μαρδοὺς, maluerim, ex Diodoro 17. Sunt hi *Mardyeni* Ptolemæi) *Mallos* legit hoc loco Fabricius apud Orosium.

Ambritæ ἀμβρῖται, ἀορῖται, habebat ora libri. Diodorus 17. Indiæ populi ab hac parte fluminis Indi. vide *Arbis*.

Ambrodax ἀμβρόδαξ, Parthiæ vrbs, Ptolemæo. Alia Ariæ, eidem.

Ambrones ἄμβρωνες, Gallica gens maritima est Festo. Deuictos in Liguria a C. Mario, & Massiliensibus, narrant Plutarchus & Strabo. *Ambrun* hoc tractu hodie opidum. an ab his Ambronibus sic dictum, videndum. Saxones sunt, si credendus Ponticus Virunnius. Ammerlander credit Laurentius Michaëlis, qui sunt in Comitatu Oldenburgensi. *Ambronum* meminit Martianus Capella 2. Scythas facit ad eundem B. Vulcanius, carnes humanas vescentes. Vide *Liguria* & *Lambranos*.

Ambros, vide *Cimbis*.

Ambrosii Mons, in Anglia, Britannorum Heroum clade nobilitatus: hodie Stoneheg nominatur, vbi immensæ magnitudinis saxa conspiciuntur, modo tam incredibili constructa, vt omnes in admirationem tantæ structuræ conuerterint. Alex. Neuillius, in suo libello Norieus inscripto.

Ambrussus ciuitatem habet Antoninus, circa Nemausum Galliæ. Nū forte à Phocensibus ex Ambryso conditam?

Ambrysus ἄμβρυσος, Phocidis opidum, Polybio, Liuio, Plinio, & Straboni. Sed & huic quoque Bœotiæ vrbs est. Item flumen Thessaliæ. Pausanias per O. in secunda, & interdum per Ω. etiam quandoq; geminato SS. scribit. vide *Aphrysus*, & *Amphrysus*.

Ambuareti, Galliæ populi apud Cæsarem, lib. De bello Gallico 7. *Ambrun* interpretatur à Blasio Vegenereo. *Ambruareti* quidam legunt. *Ambibarets* etiam sunt eidē Cæsari 7. Belli Gallici.

Ambuleium, vide *Acrouentum*.

Amburensis locus episcopalis, in Africa. Collatio Carthag.

Amebi ἀμεβοι, Hippadis pelagi insula apud Ptolemæum. *Amici* legunt interpretes.

Amelas, Lyciæ opidum: Plinio.

Ameles ἀμέλης, fluuius cuius aquam nullum vas continere potest, apud Inferos est. Plato de R. P. ad calcem libri 10. An idem cum Alibas?

Amelianus, vide *Amenanus*.

Amena, vide Anisena, Amenannus, & Amasenus.

Amenannus ἀμένανος, Straboni; Amenes, ἀμένα, Græcè legitur, Pindaro. Synonyma esse cuiusdam Siciliæ fluminis, ad Ætnam montem: & hodie *Indicello* dici, scribit Fazellus. *Amelianus* ἀμελιανὸς, Stephani videtur in verbo κώπαι.

Amendus ἄμενδος, Cariæ vrbs, cuius episcopus Archilaus. Concil. Nicen. 3.

Amera ἀμηρα, Antorum circa Mæotidem paludem vrbs, Procopio.

Ameria, ἀμερία, Vmbriæ opidum Festo, Ptolemæo, & Ciceroni. ἀμέριον, Steph. *Amerinum* vocat Seruius. *Amerini* sunt Plin. *Amelia* Leandro. vide *Amoria*.

Ameriola, Latii vrbs: Plinio & Liuio.

Amerium, vide *Ameria*.

Ameron ἄμηρον, mons, Stephano: apud Encheleas. in voce δίξαρον.

Amerytha ἀμηρυθα, Galilææ superioris vicus: Iosepho in Vita sua.

Ames, vide *Cinesia*.

Amesines, vide *Tanais*.

Amestratini, vide *Mustistratum*.

Amibi, & *Amici*, vide *Amebi*.

Amicenses, & *Picenses*, ita ex regionibus vocati conterminis, Ammianus. Sarmatæ circa Mœsiam Superiorem videntur. vide *Picnesii*.

Amicusia ἀμικυσία, insula Rubri maris. Stephanus.

Amida, libr. Notit. hanc vrbem Procopius. 1. Persicor. ad Tigrim locat, in Mesopotamia, vt quoque Am. Marcellinus, eamque à Constantino Imp. ampliatam, & *Constantiam*, appellatam tradit. Sabellico auctore *Caramida* hodie dicitur. *Caramit* vulgari lingua, opinor. opinionem confirmat epistola Petri Gyllii, Aleppi exarata, quam ms. habeo. Cedrenus autem & Curopalates scribit eam à Saracenis *Emet* vocari. Aetius medicus hinc oriundus. Vide *Amudum*.

Amido, vide *Amydo*.

Amilichus, vide *Milichus*.

Amilo, fluuius Mauritaniæ, ad quem elephantum greges noua luna descendere solent, vt se purificarent. Plin.

Amilton, promontorium, propè Byzantium. vt scribit ex Dionysio, Gyllius: qui addit hodie *Tripition* nominari.

Amilus ἄμιλος, opidum quondam in Arcadia: nunc locus tantum. Pausanias.

Aminacha, vide *Aninacha*.

Aminei Vites, sunt apud Virg. in Georgicis vbi Philargyrius hæc verba, *Amineos* Aristoteles in Politicis scribit Thessalos fuisse, qui suæ regionis vites in Italiam transtulerant: atque illis inde nomen impositum. Fides sit penes auctorem. Vide *Falernus*.

Aminius ἀμίνιος, Arcadiæ fluuius est, apud Pausaniam: qui eum in Elissontem labi scribit.

Aminone, fluuius Ciliciæ, non longè à Thebis: Vibio. Thebas esse in Cilicia, Stephanus testis est.

Aminsus, vide *Amisus*.

Aminula, vrbs paruarum opum fuit in Apulia. sic Festus. *Animula* erat ad oram libri.

Amira, Palæstinæ opidum. Historia Miscella, 19.

Amisia, vide *Amasia*.

Amissa, vide *Amasia*.

Amisus ἀμισὸς, Ptolemæo, Polyæno, & Plinio in Epistolis: *Aminsus*, ἀμινσὸς, Straboni, & Photio, Galatiæ opidum, *Heneta* à Poëta dictum, scribit Zenodotus, apud Strabonem. *Henetus* Solino. *Henetosa* fortè Martiani. Idem Strabo tradit illud ab Atheniensibus frequentatum, & *Piræum* dictum. Plinius auctor est, Mithridate victo, *Pompeiopolim* vocatum. Niger putat hodie *Simiso* dici. sed *Amid* & *Hemid* Leonclauius. Aliam ab hac Amisum habet Stephanus, in Ponto.

Amiternum ἀμίτερνον, Plinio Halicarnasseo, & Ptolemæo Italiæ opidum, inter Vestinos. Laurentius Ananiensis *Pescara* ex eo facit. Samnitum vrbs est apud Liuium 10. & 21. *Amiternos* habet Plinius quoque inter Sabinos. Falsò autem, vt putat Baronius in Martyrologio. Sic dictos scribit Varro de lingua Latina 4. quod circa Aternum flumen habitant. sed *Amiterninos* legit. Amiternum quod dirutum *Aquilam* vrbem auxit, inquit Baptista Fonteius, in Cæsia familia. Flumen ex Amiterno facit Pomp. Sabinus ad 7. Æneid. quod Vestinos & Marrucinos à sinistra habet. supra sunt Peligni. Ex Liuii 24. fortè malè intellecto. Ibi enim hæc ver-

hæc verba, Flumẽ Amiterni cruentum fluxisse.

Amithoscuta, Arabiæ Felicis regio: apud Plinium.

Amitinenses, Italiæ populi, in Tuscia, Plinio.

Amitrochitones, vide *Heraclea*.

Amma D. Hieronymo, ἰλδά, Septuaginta interpretibus. Palæstinæ locus; Iudic. 1. Vide *Abana*, & *Chrysorrhoas*.

Amma, qui *Ghuma* Chaldæo, Palæstinæ locus, Iosue 19.

Ammaa ἀμμαία, Mesopotamiæ vrbs Ptolemæo. *Amut* Nigro. Vel *Emed*, vt Masius habet. *Amet* legit Platina. Arabiæ Desertæ etiam vrbs, iuxta sinum Persicum: Ptol.

Ammedara ἀμμαίδαρα, Africæ Propriæ vrbs, Ptolemæo. *Metridera* apud Orosium, *Mercides* apud Freculphum nominatur. Apud Hygenum, ad *Medere*, diuisim legitur, male pro *Admedere*, in libello de Limitibus, *Admedera* colonia apud Antoninum. An hæc synonyma, an corruptas lectiones vocitem, nescio.

Ammaitha, Syriæ vrbs, aut Euphratensis. lib. Notit.

Ammana, Vide *Philadelphia*.

Ammanites regio, 2. Machab. 4. Ammanitidem gentem etiam agnoscit Iosephus 8. Antiq. cap. 2. Eadem cum *Ammonitide*.

Ammata, vide *Athmathia*.

Ammath, Palæstinæ locus, Iosue 19.

Ammaus, Iudææ vrbs: Iosepho libr. 17. Antiq. cap 12. vbi aquæ calidæ. Distat ab Hierosolymis 30. stadiis vt idem ait 8. antiq. cap. 2. Eadem cum *Ammonitide*. vide *Emmaus*.

Ammienses, Hispaniæ populi, in Lusitania: Plinio. Vide *Ammaa*.

Amminaeia, & *Amminea*, vide *Falernus*.

Ammites ἀμμίτης, fluuius qui stagnum Bolbeam influit, circa Apolloniam vrbem, in Chalcide Macedoniæ regione.

Ammochostus, vide *Pedalium*.

Ammodis, vide *Arenosum*.

Ammodius, locus à Dara Distans 20. stadiis. Procopius 1. Persicorum.

Ammon ἄμμων, locus videtur ex Thucydide, apud Stephanum, in dictione χιλαία. Castellum est Stereæ: Æschini in epistola 12. ad Athenienses. vbi se scribit in exilium viuere. in Attica puto. Ciuitas est in Libyæ Nomo, apud Ptolemæum. eius etiam Æthicus meminit. Fluuius Arabiæ Felicis etiam, Plinio.

Ammonia, Vide *Libya*, & *Paretonium*.

Ammoniacam, regionem Ægypti vocat Ptolemæus. Item Stephanus ἀμμωνία. *Hammodes* Hyginus in Ariete. Lege de eadem Germanicũ, ad Arati Arietem. Hodie *Cançaron de Mahoma* dici scribit Villanouanus in suo Ptolemæo.

Ammonis ἄμμωνος, promontorium, in Arabia Felici. Ptolemæus. Vide *Hammæum*, & *Ammonis* Templum.

Ammônis Templum, in Africa: distat ab vrbe Cyrenis quadraginta millia pass. Tẽplo fons Solis proximat. sic Solinus. Huius descriptionem vide apud Diodorum 17. *Minois* Regis terra, in partibus *Codi*, vocatur Serapioni de Ammoniaco. *Ammonis* Delubrum, est quoque in Meroe insula; teste Plinio. *Ammonis* Nemus est apud Q. Curtium 5. Huius incolas *Ammonios* vocant. *Ammonis* Nemora duo, sibi inuicem vicina, habet Q. Curtius 4. In Africa sunt. *Ammonis* Promontorium, vide *Brachodes*. *Ammonis* Vrbes habet Diodorus 17. dieci itinere ab Ammonis delubro, in Africa.

Ammonita ἀμμωνῖται, Palæstinæ gens, Gen. 19. vide *Ammanites*.

Ammonus ἀμμῶνος, Africæ Propriæ vrbs, Ptolem.

Amnamethu, Arabiæ Felicis insula, in mari Indico: apud Ptolemæum.

Amnesia, loci nomen videtur apud Vitruuiũ 3. cap. 1. Scio tamen ab aliis pro statuarii nomine haberi.

Amnesus ἀμνησός, Apollonio 3. Argon. videtur circa Paphlagoniam fluuius.

Amnias ἀμνίας, Straboni: ἄμνειος, Appiano in Mithridaticis: Asiæ Minoris fluuius, circa Bithyniam. Idem fortè cum Amniso. Vide *Amnisus*, & *Zaliscus*.

Amnisus ἀμνισός, Straboni, Cnossi nauale, in Creta insula. Geminato *SS*. est apud Homerum τ. *Odys*. Eustathius ad eundem dicit Minoæ vrbis nauale. *Amnias* Rufo Ephesio nominatur. *Picorna* Nigro. Est etiam fluuius Cretæ, Callimacho in Dianam, Apollonio & Suidæ.

Amnitarum ἀμνιτῶν, mulierũ meminit

Dionysius circa Britannicas insulas, propè Neiidum littora, vt habet interpres Prisciani. *Samniticas*, σαμνιτικας, has vocat Strabo, easque in insula Ligetis ostio obiecta describit. Vterq; tradit eas Bacchum sacrificiis demereri. Samnitas populos, habet quoque Ptolemæus, ad ostia Ligeris. sed in continente. Horum tractum hodie vrbem *Ancenis* occupare, scribit Bertrandus Argentræus.

Amnius, vide *Amnias*.

Amnon, Arabiæ Felicis fluuius. Plinius.

Amocensis, Andreas Schottus ad Antonini itinerarium producit antiquam inscriptionē, in qua hæc formula. *Amocensi Cluniensi Ex Gente Cantabro*.

Amœnum, Stagnum, appellat Plinius libr. 3. cap. 3. quod circa Valentiam est, in Hispania Tarraconensi. *Albufera* hodie vocant.

Amolbus ἄμολβος, Magnetum vrbs, in Macedonia: Stephano ex 2. Macedonicor. Balagri.

Amolgus, vide *Amorgus*.

Amonium, vide *Alisium*.

Amomum, Syriæ montem, habet Isidorus. vbi galbanum crescit.

Amordacia ἀμορδακία, tractus regionis Babyloniæ: Ptolemæo. *Mardocaa* est apud interpretes.

Amordi, vide *Scythia*.

Amorgus ἀμοργός, Straboni, & Heraclidi, *Amurgus* ἄμυργος, Ptolemæo: vna ex Cycladibus insulis est, in Mari Ægeo Hæc quondam *Hypere Patage*, (vel, vt alii, *Platage*) Plinio dicitur. Stephanus scribit eam quoque *Pancale*, παγκάλην, *Psychia* ψυχία. & *Carcesia* καρκησία, appellari. Hermolaus addit ab eodem *Morge* nuncupari. *Amurgo* adhuc nomen retinere, dicit Sophianus. *Margo* Bordonius. ΑΜΟΑΡΟΣ vocatur à Porphyrogenneta. Hæc Simonidis municipatria.

Amoria ἀμορία, Armeniæ vrbs, Procopio 3. ædificior. *Ameria* pagus opido similis, Straboni est: vt censet Swalembergius.

Amorium ἀμόριον, Phrygiæ Maioris opidum. Ptolemæo. *Amoros*, eadem, teste Suida.

Amorois, vide *Marisus*

Amorrhæi ἀμοῤῥαῖοι, Palæstinæ gens: Genes. 15. *Emoræi* vertit Paguinus. Iosue 24.

Amos ἄμος, Cariæ opidum: Steph. ex Alexand. vide *Hymos*.

Amosa, locus Palæstinæ: Iosue 18. *Massamosa*, legunt 70. interpretes.

Amothdor, Palæstinæ locus. Iosue 21.

Amparis Fontem, habet Simeon Sethi: vnde ambar nigrum, & pessimum.

Ampe ἄμπη, vrbs ad mare Rubrum, Stephano. ad ostium Tigris, Herodoro 6. Tzetza, Chil. 7. numero 156. Persas in eandem coloniam duxisse ait.

Ampeliotæ, apud Suidam sunt Libyæ populi, quos silphii caulem Delphis dedicasse scribit. Gentile ab Ampelos Cyrenæ.

Ampeloessa, Iudææ vrbs: apud Plinium.

Ampelone, colonia Milesiorum, in Arabia Felici. Plinius, 6. cap. 28. Vide *Embolon*.

Ampelus ἄμπελος, Plinio Cretæ vrbs est: Ptolemæo autem promōtorium. Est quoque eidem & Herodoro promontorium Paraxiæ, ad sinum Singiticum. Apud Stephanum Ligurum vrbs est: Item Italię vrbs, promontorium, & portus. Etiam Cyrenes: & Sami promontorium. Thraciæ litoralis opidūm, apud Hesychium videtur. Eidem etiam promontorium Mycales. Etiam Toronæorum. Vide *Cercetius*, & *Ismarus*.

Ampelusia, vide *Cottes*.

Amphanæ ἀμφαναι, Doridis vrbs, Steph. ex Hecatæo. Est & regio Thessaliæ apud eundem. Huius meminit in Hercule Furente Euripedes.

Amphaxis, regio Macedoniæ circa Axiū fluuium. Ptolemęus. Huius meminit etiam Stephanus, ex Strab. 7.

Amphe, vide *Casos*.

Amphera, vide *Apheca*.

Amphia ἀμφεια, Pausaniæ & Stephano Messeniæ opidum: in Laconicæ finibus.

Amphialo ἀμφιάλη: promontorium Atticæ, cui incumbit lapicidina, & traiectus in Salaminam insulam. Strab.

Amphiarai fons, vide *Alcyonium* stagnum.

Amphiarai λουτρα. i. Balnea, vide *Harma*.

Amphicaa, vide *Amphiclia*.

Amphiclia ἀμφίκλεια, Phocidis opidum: Hero-

Herodoto & Pausaniæ. ἀμφίκαια, legit Stephanus. Vide *Ophiteia*.

Amphictyones ἀμφικτύονες, Attica gens videtur apud Diod. 12. quam vnam ex Thuriorum tribubus facit. Apud alios autem scriptores ea voce potius video significare eos, qui ex variis Græciæ populis (duodecim nempe, quos nominat Æschines De falsa legatione) venire solent Thermopylas ad conuentum, quod inde Amphictyonum dicebatur. De iis apud Pausaniam, Strabonem, Halicarnassseum, & alios.

Amphidoli ἀμφίδολοι, Triphyliæ opidum; Xenophonti & Stephano.

Amphigenia, ἀμφιγένεια, vrbs Messeniaca: Straboni, Homero, Statio & Stephano. Vel etiam Macistiæ, secundum Apollodorum, apud eundem Stephanum. Pyli vrbem vocat Hesychius.

Amphilochi ἀμφίλοχοι, Ætoliæ populi, Straboni, Liuio, & Stephano. Apud quos *Amphilochia* vrbs iisdem testibus. & *Argos Amphilochicum*, Ptolemæi. *Amphilochi* Pagi, meminit Hippocrates 4. De Morbis popularib. In Græcia vspiam est. *Amphilochi* Tumulus, locus Ciliciæ: Isacio ad Lycophronem. Vide *Callaicis*.

Amphilochis, Straboni 8. in Peloponneso circa Elidem locus.

Amphilysus ἀμφίλυσος, Sami insulæ fluuius, apud Stephanum.

Amphimales Sinus ἀμφιμαλὴς, ad Cretam insulam Ptolemæo. *Golfo de la Suda* indigetatur à Sophiano. *Amphimalia* Pagus Straboni hic est. sed vrbs Plinio: quam ἀμφιμάλλιον, Stephanus vocat.

Amphimetrium, vide *Cerne*.

Amphipagus, vide *Cortyropolis*.

Amphipolis, Syriæ vrbs, ad Euphratem, quam Syri quoque *Turmeda* τούρμεδα, vocant. Ex Stephano. *Amphipolis* etiam Macedoniæ vrbs, ad Strymonem fluuium, Ptolemæo. Hæc prius *Acra*, *Eion* ἠιόνα, *Myrica* μυρίκη, *Crademna* κράδεμνα, *Anadramus* ἀνάδραμος; item *Vrbs Martis*, & *Nouemuia* ἐννέα ὁδοὶ, appellata fuit, Suida auctore. at hic eam in Thracia ponit, vt etiam Herodotus, in Polymnia; vbi eam *Nouemuias Hedonorum* ἠδωνῶν, vocat. Item Thucydides libr. 1. (vbi tamen interpres malè Decemviæ habet.) Sed regionum confinia ab auctoribus interdum confundi nō est infrequens. Nouem vias ab Agnone conditas, & Amphipolim appellatam scribunt Thucydides, & Polyænus libr. 6. ad calcem. Thucydidis Scholiastes dicit eam quoque *Strymon*, vti fluuius, vocari. Hodie *Chrisopoli* est, vt Nardus in suo Liuio perhibet: sed Empoli est Leonclauio, cui libentius fido, vt horum locorum magis perito. *Christopolis* fortè melius, cuius hoc tractu meminit Gregoras. *Amphipolitanum* Lacum, habet Suidas in quo Demadem coniectum & periisse scribit. vide *Eurotus*, & *Myrcinus*: eadem enim ne sit, subdubito.

Amphippi, Danubii accolę sunt, apud Ælianum de re militari. sic dicti, quod alii equis in alios transiliunt.

Amphissa ἄμφισσα, Locrorum Ozolorum, in Achaia vrbs secūdum Ptolemæum, Strabonem, Pausaniam, Plutarchum, Herodorum, & Æschinem contra Ctesiphontem: cui distat a Delphis sexaginta stadiis. Phocidis est Plinio. Nigro *Lambino* dicitur. Armeniæ Minoris quoque regio, sic dicta, Stephano & Lycophroni.

Amphissia, Ouidio lib. 15. Metamorphoseon nota, eo versu, Læuisq; Amphissia remis, Saxa fugit. vbi quidam codices malè Amphrysia legunt. Hodie *Arocella* nuncupatur, auctore Barrio. Magnæ Græciæ vrbs est.

Amphitheatrum vrbs Romæ, ἀμφιθέατρον, Italis *Coliseo*, Belgis Germanica lingua vtentibus, Der huys van wonderen, id est, domus admirabilis, vocatur.

Amphitrope ἀμφιτρόπη, Antiochidis tribus pars: Stephano & Hesychio.

Amphitus, vide *Balyras*.

Amphorensis, vide *Amporensem*.

Amphrysia, vide *Amphissia*.

Amphrysus, Thessaliæ fluuius; Seruio 3 Georgicorum. & Straboni 9. sed geminato SS. *Amphrysi* Nemus habet Columella 10. Vide *Aphrysus*, & *Ambrysus*.

Ampierum, vide *Agopier*.

Amporensem sedem Episcopalem, in Numidia, habet Vict. Vticens. & *Amphor.* per *Ph.* Collatio Carthag.

Ampotes, vide *Vmbilicus*.

Ampracia, vide *Ambracia*.

Ampra, Plinio Arabiæ Felicis populi sūt.

Ampreutæ, populi Colchidis regionis: apud Plinium.

Ampsa, castellum in Numidia. Mela.

Ampsaga ἀμψάγα, Ptolemæo, & Pomponio Mauritaniæ Cæsariensis fluuius: Marius Niger *Collo* appellat. *Suf Gemar* est Marmolio. pro Ampsaga, Auisagas corruptè legitur apud Vict. Vticensem 2. qui eum Cirtensem cognominat: à Cirta vrbe, ni fallor in huius ripa.

Ampsalis ἀμψαλις, ciuitas in Sarmatia Asiatica: Ptol.

Ampsani ἀμψανοι, Germaniæ populi, à Germanico Cæs. deuastati. Strabo.

Ampsitanarum in Africa, meminit vetus lapis.

Ampucius vicus, in Rhodani ripa. S. Eligii vita.

Amrinum lucum siluestrem, quem incolæ loci *Wildloch* nominant. Sic Albertus Stadensis. In Westphalia est.

Amsancti, vide *Ansancti*.

Amudum munimentum, Ammiano; circa Persidem videtur. *Amuda* fortè Euphratensis, in lib. Notit. an eadem cum Amida?

Amuncla ἀμοῦκλα, Ptolemæo est Asiæ Propriæ vrbs.

Amurdasa, Africæ Propriæ vrbs, Ptolemæo. Byzacenæ regionis. *Amudarsa*, lego in Fragmento Victoris Vticensis.

Amurgus, vide *Amorgus*.

Amusan, Arabum locus. Historia Miscella. 23.

Amutrium ἀμύτριον, Daciæ vrbs, apud Ptolemæum.

Amyci, vide *Amycli*.

Amyci Campus ἀμύκης πεδίον, inter Libanum & Antilibanum. per quem Orontes fluuius fertur. Polybius 5.

Amyclæ in Latio, à serpentibus deletæ, dein locus Speluncæ, sic Plinius. Huius meminit Virgilius 10. Æneid. & in eum Seruius, qui addit inter Caietam & Tarracinam esse. *Amyclanum* Mare habet Tacitus libr. 4. Annalium, his verbis: Vescebantur in Villa cui vocabulum Speluncæ, mare Amuclanum inter Fundanosque montes. Hoc mare, vel maris sinum dicit Sanfelicius hodie *Il mar de Sperlunga* vocari. *Amyclæum* fluuium habet Ioannes Tzetza Chil. 1. numero 11. *Amyclæ*, ἀμύκλαι, Laconicæ vrbs Straboni, Eustathio, Pausaniæ, & Plinio. olim appellata *Limmæ* λίμναι, 20. stadiis à Lacedæmone, versus mare, Polybio 5. In hoc loco nunc *Vordonia* est, vt tradit Mar. Niger.

Amyclæi Populi, in Cyrene Africæ regione. Dionysius Afer.

Amycleum, ciuitas & portus in Creta. Eustathius in Ιλιαδ. B.

Amycleus, vide *Taygetus*.

Amycli Portus Plinio, *Daphne* vel *Laurus insana*, δάφνη μαινομένη, Arriano, Bosphori Thracii, ad litus Asiaticum. Hodie *Lamia* & *Scala marmorea* dici, scribit Pet. Gyllius in suo Bosphoro. Ego *Amyci*, non amycli, apud Plinium legendum censeo, ex Apollonii lib. 2. Vide *Daphne*.

Amydo, Iuuenalis 1. Hic alta Sicyone, ast hic Amydone relicta, &c. Sunt qui per 2. Amido scribunt.

Amydum ἀμυδῶν, Pæoniæ opidum, ad Axium fluuium: Homero, Stephano, & Epitome Strabonis. Aliquibus *Abydus*, vt tradit Eustathius. Sic Stephano quoq; ex Strabone, vt addit.

Amymnæi, & *Amymni*, vide *Thesprotis*.

Amymone, Laconicæ fons, Plinio. Argiæ fluuius, Ouidio 2. Metamorph. ἀμυμώνη, Apollodoro, Pausaniæ, & Papinio, fontes propter quos hydra latitare solebat. Idem cum Lernæo est. vide *Triena*.

Amymonites, vide *Lernæus*.

Amyntæ ἀμυνται, Thesprotica gens, Stephano.

Amyrgium, ἀμύργιον, Sacarum campus, apud Steph. ex Hellanico. *Amyrgios*, Scythas habet Herodotus 7.

Amyricus, vide *Amyrus*.

Amyrus ἄμυρος, Thessaliæ vrbs, Stephano. Fluuius quoque Thessaliæ, iuxta Melibœam fluens, vt tradit Apollonii Scholiastes, libr. 1. & 4. item Val. Flaccus 2. Huius meminit quoque Q. Calaber 8. Apollonius 1. & Strabo ex Hesiodo. Inde *Amyricus* campus; Polybio 5.

Amyschneum, ἀμυσχνεῖον, loci nomen est apud Stephanum in dictione ἀσχναῖον.

Amystis ἄμυστις, Indiæ fluuius, qui in Gangem aquas suas euomit. Arrhianus de Indicis.

Amystus, amnis, in Hispania Tarraconensi,

nensi, iuxta Tonitæ promontor. Sex Auienus.

Amythaonia, ἀμυθαονία, Stephano ex Rhiano pars Elidis regionis. Hygino in Astronomico, Ægypti tractus est, (nisi locus mendosus sit) in descriptione Aquilæ.

Amytron ἀμυτρον, Thraciæ vrbs, Hesychio.

Amyzon ἀμυζον, Cariæ vrbs: Ptolemæo, & Plinio.

Ana, & *Aua*, loca; 4. Reg. 18. 19. & Hieremiæ 37.

Anab, Palæstinæ locus, Iosue 11. & 15. vide *Nob*.

Anabanus, vide *Mæander*.

Anabarzus, vide *Anazarbus*.

Anabili vide *Daraxisensis*.

Anabis ἀναβις, Iacetanorum vrbs, in Hispania Tarraconensi, Ptolemæo. Pagus Ægypti, vbi hominem adorant; Eusebio 3. Præparationis. Per μ *Anamis* idem eodem libro scribit. Huius etiam meminit Porphyrius 4. de Abstinentia. Puto *Anasia* ab Epiphanio nominari.

Anaosjum, locus in Asia alicubi: cuius Episcopus Adelphius vocatur, in vita D. Ioannis Chrysostomi, auctore Metaphraste.

Anablata, Palæstinæ villa, circa Bethel. D. Hieronymus.

Anabucis, Africæ Propriæ locus, Antonino.

Anabum ἄναβον, Ptolemæo Germaniæ vrbs est.

Anabura ἀνάβουρα, circa Phrygiam Maiorem vrbs. Liuio, 38. Pisidiæ vrbs est Artemidoro, apud Strabon.

Anacæa ἀνακαια, pars municipii Hippothoontidis: apud Stephanum, & Laertium in Zenone. vide *Anacium*.

Anace ἀνάκη; Achaiæ vrbs, Stephano.

Anacesium, vide *Acacesium*.

Anacium ἀνακιον, mons, in quo Dioscurorum Fanum. Lexicon Phauorini. Huius meminit etiam Polyænus. In Attica est. Idē fortè cum Anacea.

Anacola, Ægæi maris insula: Antonino.

Anactoria, vide *Anactorium*, & *Miletus*.

Anactorium ἀνακτόριον, Epiri opidum, ad sinum Ambracium, Straboni, Plutarcho, & Thucydidi: quod *Anactoria* Plinii. *Vonizza*, Sophiano dicitur.

Anacuphes, Abasgiæ arx: Cedreno. *Anacuphia* Curopalati.

Anadramus, vide *Amphipolis*.

Anæa ἀναία, Cariæ Ciuitas, è regione Sami, Thucydidi 4. Stephano, Suidæ, & Eustathio. Huius etiam meminit Thucydides 3. 4. & 8. Phrygiæ quoque vrbem esse, apud Suidam legitur.

Anatia, de quo hæc Plinius. De Euphrate fluit Deraenen primum, mox Anætiam, Armeniæ regiones a Cappadocia excludens. "

Anagnia ἀναγνία, Tacito, Straboni & Ptolemæo, item Ciceroni, & Frontino, cui colonia Romana est. *Anagnini* Plinio: Latinorum vrbs illustris: Hernicis tribuitur à Liuio 9. & Macrobio 5. Saturnal. Leandro *Anagna* est. *Anagninum* habet Cicero in Epistolis. prædium fortè in huius agro. Regio vicina Tridento est, in vita Sisinnii. Vide *Magnos*.

Anagnutes, Galliæ Aquitanicæ populi, apud Plinium. *Agnotes*, sunt Stephano.

Anagombri ἀνάγομβροι, Marmaricæ populi, & montes, Ptolemæo.

Anagrana ἀνάγρανα, videtur Arabiæ Felicis opidum, apud Strabonem.

Anagyrasius, vide *Anagyrus*.

Anagyrus ἀνάγυρος, pars tribus Erechtheidis, Stephano. Apud Strabonem & Pausaniam Atticæ municipium vocatur. *Ἀναγυράσιος* est Platoni, Hesychio, & Suidæ.

Anaia, vide *Anæa*.

Anaiticus Lacus, in Asia, vbi probatiores calami nascuntur. Plinius. Ab Anaia sic denominatus, vt censet Hermolaus.

Analatrasius, opidi nomen; in Historia Miscella, 24. Circa Galatiam.

Analiba ἀνάλιβα, Armeniæ Minoris opidum; Ptolemæo, & libr. Notit. *Anabila* Antonino.

Analitæ, Arabiæ Felicis populi, Plinio.

Anamari ἀναμαροι, populi circa Massiliā habitantes. Polybius 2.

Anamastia, Pannoniæ Inferioris vrbs, Antonino: *Almaz* Simleroi qui addit pro eo in libro Notitiarum malè *Adnamantia* legi: sed *Anamatia* habet Lazius, in sua Vienna; & *R. P.* Romana, vbi dicit eam hodie *Mohaczium* vocari. Vide *Teutoburgium*.

Anamatia, vidē *Anamastia*.

Anamis ἄναμις, Carmaniæ fluuius, circa A..m...um promontorium. In Arrhiani Indicis. Vide *Anabis*, & *Andanis*.

Ananagirhon, Archiepiscopalis vrbs Asiæ. Guil. Tyrius.

Ananabel Turris, *Pechos* legit Chaldæus. Hieremiæ cap. 31.

Anares ἀναρεις, populi, apud Polybium. In Gallia Cispadana.

Anao, Galliæ Narbonensis, circa Nicæã portus, Antonino. *Nao* legit Simlerus. Vide *Azaoportus*.

Anaphaustus, vide *Anaplystus*.

Anapauomenus, vide *Iouis Fons*.

Anaphe, maris Cretici insula, apud Plinium. hãc Strabo, & Stephanus iuxta Theram describit, & tradit *Membliarus* μεμβλιαρ☉, a Cadmi comite Europam quærentis, appellatam. Huius & Herodotus 4. meminit item Phutnutus. *Bate* ... eadem vocatur in Phauorini Lexico. Scribitur & *Bliarus*, per aphæresin. *Namphio* hodie dici, scribit Sophianus, qui eam quoque *Hippurim* ἵππουριν, vocat. Hippuridis etiam meminit Apollodorus 4. & circa Anaphen eam quoq; collocat eius Scholiastes. Hippuris & Anaphe duæ diuersæ quoque sunt apud Plinium. *Anaphe* ἀνάφη, locus quoque videtur Laconicæ: Straboni ex Callimacho. Vide *Delos*.

Anaphlystus, vide *Anaplystus*.

Anapis, vide *Anapus*.

Anaplus ἀνάπλους, suburbium Constantinopolitanum; Procopio, & Cedreno. Circa Ponti superiora loca, Eustathio: quatuor ab Vrbe mill. distans: ad quem Theodoricum regem venisse scribit Marcellinus Comes. Vide *Estia*.

Anaplystus ἀνάπλυστ☉, Atticæ tribus est Pausaniæ, Laertio in Zenone, Straboni: & ἀναφλυστ☉, malè Xenophonti. Sexaginta stadiis a Thorico, vbi argentifodinas esse tradit. Pars Antiochidis tribus est Stephano. Vrbs Atticæ est apud Ptolemæum, sed per φ ἀναφλυστ☉. Anaphlystiorum meminit nummus antiquus, in Goltzii Thesauro.

Anapus ἄναπ☉, Thucydidi, Theocrito, Plutarcho, Æliano, & Ouidio, qui eum *Anapin* vocat. *Anatis* fortè Liuii. Siciliæ fluuius est, hodie *Alpheo* dictus, Aretio. Anapus alius est fluuius Thucydidi, in Chaonia, 80. stadiis à Strato vrbe distans. vide *Anecus*.

Anara ἀνάρα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo.

Anarei ἀναρεῖοι, Scythiæ intra Imaũ montes, Ptolemæo. Vide *Scytha*.

Anariaca ἀναριάκη, vrbs circa mare Caspium: Straboni & Stephano. *Anariaci* populi sunt ibidem, Straboni & Plinio. Hi apud Ptolemæum *Amariacæ*, ἀμαριάκαι sunt, Mediæ gens. Polybio libr. 4. *Ariaracæ* ἀριαράκαι, fortè. Vide *Aratiatici*.

Anarisinondi, vide *Andrasimundi*.

Anariti, vide *Nariti*.

Anarium ἀναριον, Armeniç Maioris vrbs: Ptolemæo.

Anarpi ἄναρποι, apud Ptolemæum Germaniæ gens est. *Auarpi* interpretibus.

Anartes, Cæsari sunt populi Dacis vicini. Walachi, Seruii, & Bulgari sunt Blasio Vigenereo. Ἀνάρτοι sunt Ptolemæo.

Anartophracti ἀναρτοφράκτοι, Ptolemæo gens in Sarmatia Europæa.

Anarus, vide *Andros*.

Anarsve, vide *Tripolitana*.

Anas ἄνας, Hispaniæ fluuius Pomponio, Straboni, Plinio, & Ptolemæo, *Rio Guadiana* dicitur Hispanis, ab Arabibus recepto vocabulo, quibus *Guad* fluuium designat: quasi dicerent fluuium Anæ. Circa eius originem autem *Reydera* nominari, scribit Garibaius lib. 3. c. 2. Hispanicæ historiæ. Vide *Lous*.

Anasar, Archiepiscopalis locus, in Asia, Guil. Tyrio.

Anasia ἀνασία, locus videtur, vbi Epiphanius Timagenem coli tradit. Vide *Anabis*.

Anasis, vide *Oasis*.

Anassus Plinio, Carnorum fluuius, Venetæ ditionis: *Piaue* interpretatur a Leandro, *Brenta* a Castaldo. Marius Niger dicit eum hodie *Lugnano*, & a quibusdam *Stella* vocati. Piaue à Fortunato *Plauis* appellatur. Huius meminit quoque Diaconus. *Anassum* Lazius 12. *R. P. R.* pro Istriæ vrbe habet, & circa *Altenburgum* describit, vbi duo castra, Inferior & Superior. *Nassenfues* nominis vestigium conseruare putat.

Anastasia, vide *Daria*.

Anastasiopolis ἀναστασιούπολις, Thraciæ litoralis vrbs, in Rhodopa regione: Procopio 4. Ædi-

4 Ædificiorum. Phrygiæ Pacatianæ quoq; opidum; cuius est mentio in synodo Constantinopolitana 6. Ibidem aliud est in Caria regione. Aliud est in Galatia, circa Ancyram, si creditur qui scripsit vitã S. Theodori archimandritæ. Vide *Darin*.

Anatha ἄναθα, appellat Arrianus *Tyrum*, inquit Stephanus, Nescio an insulam Persici sinus, vel Phœniciæ vrbem velit. Vide *Phatusa*.

Anathemata Pompei: Vide *Pompeia Tropæa*.

Anathon, vide *Nathan*.

Anathoth, Palæstinæ locus, Iosue 21. Vnde vnus fortium Dauidis, 2. Samuel. 23. & 3. Samuel 2. Hieremię patria, Iosepho Antiq. 10. In terra Beniamin, tribus *M.P.* à Hierosolyma distans, vt testatur D. Hieronymus, in vita Iosiæ prophetæ, hinc oriundi. viginti stadiis, habet Iosephus, 10. Antiq. 10.

Anatilia, Tricastinorum, vt legit Pintianus in Gallia Narbonẽsi vrbs. vide *Auatici*.

Anatilorum regio ἀνατιλῶν, est in Gallia Narbonensi, Ptolemęo: *Prouence* Poldo est. Hanc Cœnalis putat *Narbonensem 2.* apud mediæ ætatis scriptores esse. Vid *Auatici*.

Anatis, Mauritaniæ Tingitanæ fluuius: Plinio & Solino. *Zilia* hodie esse, scribit Ioan. Mariana. Siciliæ, Liuio 24. circa Syracusas. nisi Anapus sit legendum. Vide *Anapus*.

Anatole ἀνατολὴ, id est, *Oriens*, dictus est mons circa Gangem fluuium. qui postea *Coryphe* κορυφὴ, id est, *Vertex* nominatus fuit. ex eo quòd Sol Anaxibiam nympham in eo compresserit. vt scribit Plutarchus de Montibus.

Anatolicum Thema, apud Const. Porphyrogennetam, ea pars Asiæ Minoris quã Turcæ etiamnum corruptè *Natolia* vocãt.

Anaua ἄναυα, Phrygię opidum; Herodoto, in Polymnia.

Anaudoma, Æthiopiæ sub Ægypto opidum: Plinio.

Anaurus ἄναυρος, huius fluminis meminit Hesychius, Hesiodus in Aspide, & Apollonius 1. & 3. Apud Lucanum, Callimachum & Vibium est Thessaliæ. sic dictus, quod ex se neq; auram neq; nebulam emittat. Iuxta Peliacum littus: Euripidi in Hercule Furẽte. *Euaulis*, corruptè apud Orpheum in Argonauticis. Est quoque Troadis fluuius ad Idam montem, vbi Paris paternas pascebat oues. vt refert Coluthus Thebanus, de raptu Helenæ, Syrię fluuium, Neandro ad hunc Coluthum: & Brodæo in Miscellaneis.

Anaxitus, vide *Amacitus*.

Anazarbus, quę nũc *Cæsaraugusta*, inquit Plinius, Ciliciæ vrbs est, ad Pyramum fluuium, Dioscoridis patria. Ciliciæ II. in concilio Ephesino. *Anazarba* ἀνάζαρβα, legit Stephanus. Suidas scribit eam olim *Cyinda* κύινδα, postea *Diocæsarea* vocatam. Huius διοκαισαρείας meminit hoc tractu Ptolemæus & idem habet hoc tractu Cæsaream apud Anazarbum. In synodo Constantinopolitana 5. hæc Anazarbus appellatur quoque *Iustinopolis*. Euagrius 4. cap. 8. legit *Iustinopolis*. *Axar* hodie nominatur, si Moletio credendum sit, aut potius *Acserai*, vt placet Leonclauio. Videtur Cedrenus hanc Anazarbum ἀναβάρζαν vocare.

Anazarcus, vide *Neapolis*.

Anca, vide *Anxa*.

Ancale, vide *Acale*.

Ancalites, Britanniæ insulæ populi, apud Cæsarem. Antenlut Glareano: *Tho hundred of Henley*, Camdeno. Ad Tamesim fluuium sunt, versus Septentrionem.

Ancaria ἀγκαρία, apud Stephanum est Italiæ vrbs. ex Polybii 8. Vnde gẽtili Ancarius, Nonio apud Lucilium. Et Acariana familia, apud Fabium.

Anchera Episcopum Dorotheum, habet Marcell. Comes, si fida lectio.

Anchesmus ἀγχεσμὸς, est Atticæ mons, apud Pausaniam.

Antheusanus, quasi à loco, legit ex antiqua inscriptione Moguntiæ exstante, Lazius 4. de *R. P. R.* c. 5. Vox nihil abludens ab *Enchusa* Hollãdię celebri opido maritimo.

Anchiala ἀγχιάλη, Ciliciæ ciuitas, Straboni, quæ & *Parthenia* παρθενία, & tandem etiam *Tarsus* dicta fuit. auctor Stephanus. Sed idem subiungit aliquibus diuersas esse vrbes, Anchialem & Tarsum. Plinio certè, Dionysio, Athenæo 12. & Arrhiano 2. Alexandri (qui *Anchialus* legit) diuersæ sunt. Anchialeam ibidem habet Eustathius. Anchiale, Illyriæ opidum, habent Suidas, & Stephanus. Vide *Tarsus*.

Anchialeus fluuius Ciliciæ, circa Anchialam vrbem. Eustath. in Dionysium.

Anchiali Regio locus Colchidis, ad Prytanim fluuium, Arrianus in Periplo Euxini.

Anchialus ἀγχίαλος, Ptolemæo Thraciæ vrbs, ad Pontum Euxinum. *Messa* olim hoc loco erat, vt Plinius tradit. *Anchialo* hodie, Sophiano teste, *Achello* apud alium lego. *Kenkis* Mercatori, in sua Europæ tabula recognita. Est quoque locus circa sinum Pelasgicum, Orpheo, in Argonauticis. *Antron* eundem à Zenodoto vocari, annotauit Hermolaus ad Pomponium. *Anchialus* etiam circa Epirum vrbs: Procopio 3. Gothor. vbi Anchisen Æneæ patrem obiisse fabulantur. Vide *Anchiala*.

Anchiaxus, veteris Epiri ciuitas, in concilio Chalcedonēsi, cuius Episcopus Claudius. Sæpius huius loci mentio in eodem cōcilio. Videndū an sit AnchialusProcopii.

Anchise ἀγχίση, Italiæ opidum. Stephanus, ex Dionysio. *Anchisa* Porrum apud hunc inuenio, sed in Epiro, vel haud procul inde.

Anchisius ἀγχίσιος, Arcadiæ mons est apud Pausaniam. ad cuius radices Anchisæ monumentum. ibi enim Anchisem Æneæ patrem & mortuum & sepultum credunt.

Anchita ἀγχῖται, Ptolemæo, *Achita* interpretibus, Arabiæ Felicis gens. *Acchita* Plinii.

Anchoe ἀγχόη, locus circa Cephissi fluminis ostia. Ibidem lacus eodem nomine, auctor Strabo. *Anichia* fortè Plinii.

Anchorarius, vide *Ancorarius*.

Anchyrona, vide *Ancyronem*.

Ancyanum, vide *Anceianum*.

Anclaca, Sarmatiæ Asiaticæ populi, Plinio.

Ancobaritidem ἀγκωβαρῖτιν, regionem, Desertæ Arabiæ opponitur, habet Epitome Strabonis lib. 11. In Mesopotamia est apud Ptolemæum.

Ancon ἀγκών, Leucosyrorum vrbs est in Cappadocia, Ptolemæo, & Appollonio. Ancon portum vocat Arrhiani Periplus. *Ancon* etiam Italiæ locus, contra Capreas insulas, qui cognomen habet à Minerua *Ancona*, quia huius in eo templum. Vide *Conopon*.

Ancona, vrbs Piceni, prius *Picena* dicta. Cato in Originibus. *Ancon* ἀγκών Ptolemæo est. Colonia vocatur in antiquo lapide: & à Plinio. Nomē retinet, *Ancona*. Vide *Conopon*.

Ancorarius Mons, in Mauritania, circa Tingitanum castellum; vt refert Ammianus. *Anchorarius* est Plinio, in Mauritania Citeriore.

Ancore, vide *Nicæa*.

Ancrina ἄγκρινα, Siciliæ opidum: auctore Ptolemæo.

Ancus, apud Pomponium est Numidiæ fluuius, iuxta Icosium fluens. *Ancuensis* episcopi Africæ meminit Vict. Vticensis.

Ancyra ἄγκυρα, Galatiæ in Tectosagibus vrbs, Straboni, Ptolemæo, & Plinio. Galatiæ I. est in concilio Ephesino: Galatiæ Minoris apud Socratem Scholasticum. Onuphrius coloniam ex ipsa facit, non sine errore. *Vncra* fortè Laonici. Tzetzes Chil. 1. numero 2. eam ad Halym fluuium describit. *Angouri* hodie dicitur, Bellonio & Nigro. *Enguri* Leonclauio, & eidem *Ancara*. Aliam Ancyram habet idem Plinius & Ptolemæus in Phrygia Maiori. Et aliam Liuius 43. circa Macedoniam aut Illyricum *Anquiram* canones Ancyram vocare, scribit Busbequius. Vide *Taurum*.

Ancyra ἀγκύραι, Diodoro 14. Siciliæ vrbs est.

Ancyrani, vide *Galatia*.

Ancyreum, Asiæ Minoris promontorium; Dionysio: vbi Pontus finitur, incipitque Bosphorus. Hodie *Psomeon*. Ex Petri Gyllii Bosphoro. Vide *Ancyronem*.

Ancyrium ἀγκύριον, Italiæ opidum, Stephano.

Ancyronem villam publicam, iuxta Nicomediam habet D. Hieronymus in suo Chronico: sed fine N. in prima Cassiodorus, & cum afflatu Anchyrona apud Victorem, quem Schottus edidit. vbi Constantinum Magnum obiisse scribunt. *Anchironem* habet Marianus Scotus. Idem fortè cum Ancyreo.

Ancyrum, vide *Angyrorum*.

Anda ἄνδα, Africæ vrbs, Appiano in Punicis.

Andabasis, regionis nomen, vnde coccum optimum adfertur, Serapioni.

Andabilis, Cappadociæ ciuitas, apud Antoninum.

Andaca ἄνδακα, Indiæ vrbs, quam Alexander deditione accepit. teste Arrhiano in eius vita. Circa Indi fluminis originem puto.

Andagium, vide *Andainum*.

Andainum olim vocabatur monasteriũ in Arduenna silua, quod hodie *S. Huberti* nomine insigne est. Molanus in S. Huberto, ex Berigiso. *Andagium* est apud Sigebertum.

Andan, vide *Agaua*.

Andania ἀνδανία, Arcadiæ vrbs, quàm malè Scepsius *Oechaliam* οἰχαλίαν, putauit, vt scribit Strabo libr. 10. Andaniam Pausanias Messeniæ tribuit. Hanc olim Oechaliam vocatam, scribit Etymologicum. Vide *Messene*.

Andanis ἄνδανις, Carmaniæ fluuius, Ptolemæo, Pomponio, & Plinio. *Anamis* fortè Arriani. vide *Hytanis*.

Andarba, Dalmatiæ vrbs, Antonino.

Andaristus ἀνδάριστος, Pelagonũ in Macedonia vrbs, apud Ptolemæum. *Vostance* apud Theuetum nomen habet. *Andaristenses* Plinio sunt, sed *Au* pro *An* legit.

Andates ἀνδάτης, lucus in Britannia insula: de quo hæc Xiphilinus in Nerone. In luco Andates, sic enim vocant Victoriam, eamque celebrant studiosissimè.

Andatis, Æthiopię sub Ægypto opidum, in Nili ripa, Plinio.

Andautonium ἀνδαυτόνιον, Pannoniæ Superioris opidum, Ptolemæo. Vide *Dautona*.

Andecaui, vide *Ondicaoua*.

Andecrium ἀνδέκριον, Ptolemæi, & *Andretrium* ἀνδρήτριον, Strabonis, easdem esse scribit Villanouanus. Scio *Anderium* ἀνδήριον, Dionis esse. Dalmatiæ mediterranea ciuitas. Vide *Mandetrium*.

Andegauenses, vide *Iuliomagus*, & *Ondicaoua*.

Andeira, ἄνδειρα, Phrygiæ opidum, iuxta Scepsim, Straboni & Plinio. Est & altera eiusdem nominis in Troade, Stephano, vt Pintianus perhibet.

Andelaus, locus Galliæ: Greg. Turonensi 9. Paradinus scribit cœnobium esse in ora Sequanæ, haud procul à Rhotomago, & nunc dici *Ad Gemellos*. Recentioris nominis locum *Andely* dictum reperio tamen in tabulis geographicis, quod *Andeolus*, ni fallor, vocatur à Mariano Scoto. Vide *Viuariense*.

Andelus ἄνδηλος, Vasconum in Hispania opidum. Ptolemæus.

Andeolus, vide *Andelaus*, & *Viuariense*.

Andera, populi Æthiopiæ sub Ægypto, apud Plinium.

Anderica ἀνδέρικα, Cissiæ regionis stathmus, ducentis ac decem stadiis à Susis. Herodoti Erato.

Anderida, littoris Saxonici vrbs, in Britannia. Libr. Notit. *Anderitum* est in Scheda 3. Peutingeriana, mihi à M. Velsero vsui concessa. *Aratredum* autem in secunda edita. *Newenden* in Cantia est Camdeno.

Anderidum ἀνδέριδον, Tabalorũ in Gallia Aquitanica opidum. Ptolemæus.

Anderium, vide *Andecrium*.

Andes, Eusebio & Silio, Virgilii Maronis patria, Lombardiæ Transpadanæ vicus, Mantuani territorii. *Petula* Leandro, & ante eum Bocario. vide *Ondicaoua*.

Andethannalis, vicus in Gallia Belgica, Antonino: quod **Echternach** Simlero. De quo sic Sulp. Seuerus 3. de D. Martini virtutibus. Andethanna vicus à quo vastas solitudines siluarum secreta pariuntur. Fortunatus quoque 4. Vitæ D. Martini, Progressis sociis, vbi se Andethanna propinquat. In Treuirensi agro vidimus hunc vicum, aut potius abbatiam cum adiuncta vrbecula.

Andiantes ἀνδιάντες, Ptolemæo Pannoniæ Inferioris populi; quos Strabo *Andizetios* ἀνδιζήτιους, vocat.

Andira, vide *Andeira*.

Andium, vide *Hedrus*.

Andizetii, vide *Zandrizetes*.

Andologenses, Hispaniæ Tarraconensis populi: apud Plinium.

Andomatis ἀνδόματις, Indiæ fluuius, qui in Gangem erumpit, & oritur ex Mandiadinis, Indica gente. vt habent Arrhiani Indica.

Andomatunum ἀνδομάτουνον, Longonum vrbs, Ptolemæo, in Gallia Belgica: *Antemantunnum*, Antonino. *Langres*, Villanouano est, & Cognato.

Andona, circa Ciliciam vrbs videtur, apud Curopalatem.

Andorisippo, Hispaniæ Bæticæ vrbs. Plin.

Andosini αὐδοσινοι, Hispaniæ populi, apud Polybium 3. Vox corrupta mihi. Ausetaniã legit eius loco Liuius 21.

Andouerpum, vide *Antuerpia*.

Andra, vide *Augustam*.

Andraca αὔδρακα, Cappadociæ, in Chamana regione vrbs, Ptolemæo.

Andragathia, in Brutiis, Posidoniatarum regione. Diodorus.

Andrapa, vide *Antrapa*, & *Neoclaudiopolis*.

Andrapana, αὐδραπανα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo.

Andrapenorum ciuitatis Hellenoponti, mentio fit in Constantinopolitana synodo 6. Ab Adrapa Ptolemæi, & Antrapa Porphyrogenneta.

Andrasimundi αὐδρασιμούνδε, Taprobanæ insulæ promontorium, Ptolemæo. *Anarismondi* legit interpres.

Andrassum αὐδρασσον, Cedreno vrbs, nescio vbi. an in Asia Minori circa Galatiam? *Adrasus* legit Gabius, apud Curopalatem. Vide *Tarsus*.

Andreæ, vel S. Andreę insula Propontidis, In constitutionibus Emanuelis Comneni Imp.

Andreis αὐδρεῒς, Pausaniæ, Græciæ regio. quæ postea *Phlegyantis* φλεγυαντις, dicta fuit. Vide *Gyrtone*.

Andretrium, vide *Andecrium*.

Andresti, vide *Adriasta*.

Andri populi αὐδρων χώρα, circa Clastidiũ in Gallia Cisalpina. Polybius 2.

Andria αὐδρία, Elidis vrbs est. item Macedoniæ. Stephano, & Thucydidi 5.

Andriaca ἀνδριακα, Thraciæ vrbs est, Salmidesso contigua, apud Strabonem: quæ *Gatopoli* Nigro nominatur. Lyciæ opidum, Ptolemæo: quod Myrensium nauale, Appiano. Mediæ quoque, sed per *a* in vltima eidem Ptolemæo.

Andriaciama, Lyciæ opidum, subiectum Myrensibus. In S. Nicolai vita Metaphrastes. *Andriaca* Ptolemæi fortasse.

Andriclus αὐδρικλ☉, Ciliciæ mons, apud Strabonem.

Andricus, Ciliciæ fluuius, Plinio.

Andrius αὐδρι☉, fluuius in Scamandrum se exonerans. Strabo 13.

Androcalis, Æthiopiæ sub Ægypto opidum, apud Plinium. Vide *Tamalma*.

Androcga ἀνδρογγα, regio est, Cedreno circa Perudem.

Androgyni, in Africa populi, Plinio, supra Nasamones, & confines Machlyis. his dextra mamma virilis, læua muliebris. credat Iudæus Apella, non ego.

Androlitia, vide *Magnesia*.

Andromena, loci nomen in Ægypto videtur, apud D. Athanasium: in concilio Alexandrino. Zoilum eius Episcopum vocat.

Andron ἄνδρων, vrbs, & *Andropolites* Nomus, in Ægypto. Ptolemæus.

Androna, Cyrrhesticæ regionis, in Syria opidum, Antonino.

Androphagi, Scythiæ gentes, in Europa. Herodoto & Melæ.

Andros ἄνδρ☉, maris Ægæi insula, prima inter Cyclades. Hanc ex Myrsilo scribit Plinius primò *Cauron*, deinde *Antandron* cognominatam. Callimachus eam *Lasiam*, *Nonagriam*, *Hydrussam*, & *Epagrin* dictam reliquit. Sophiano teste, *Andro*, nomen retinet. *Andros*, Britannica insula, Plinio. Galatiæ opidum est Ptolemæo; *Anarus* autem legunt pro eo interpretes. Vide *Hedrus*.

Androsia ἀνδροσία, apud Ptolemæum Galatiæ opidum est.

Andecetum ἀνδεκετον, Germaniæ opidum, Ptolemæo.

Andus, vide *Ondiccora*.

Anea, pagus in finibus Eleutheropolis, vnde Apselamus martyr. Euseb. Hist. Eccl. 8. cap. 10. Ex Anea vrbe Cariæ oriundum habet Melanthium historicum, Bibliotheca Gesneri, ex Stephano. Ciuitas est Phrygiæ, in concilio Ephesino 3.

Anemus, Siciliæ fluuius, qui per duo millia passuum sub terra mergens, Syracusis miscetur mari, appellaturque *Ano*, post *Anopsicanos*. superior *Anotissi boros*. Vib. Sequester. Videtur *Anapus*.

Ancianum Antonino, hodie *Monte Agnano*, Simlero: vrbs Italiæ, inter Patauium & Mutinam. *Ancianum* legit Sigonius hoc loco. *Ancianum* M.S. codex. Aliud *Anneianum* geminato *n* est apud eundem Antoninum, inter Florentiam & Fauentiam.

Anelontis ἀνελόντ☉, fluminis, iuxta Colophonem, meminit Pausanias, cuius prædicat frigiditatem. Sed ἀλόντ☉ vel ἀλόντ☉,

putat

putat scribendum Sylburgius. Vide *Hales.*

Anem locus, 1. Paralip. 6. ἀνάμ, 70. interpretib.

Anema Castellum, circa Constantinopolim videtur, apud Nicetam.

Anemo, Plinio & Antonino, Flaminiæ fluuius, propè Rauennam. Volaterranus & Leander *Lamone* indigitant. Hier. Rubeus in sua Rauennatum historia, scribit cum quoque *Rasanario*, *Fantino*, & *Santerno* hodie appellari. Idem Fauentiam diuidere tradit. Anemonis meminit Cicero quoque 3. Deorum.

Anemolia ἀνεμώλεια, Phocidis vrbs, quæ & *Anemoria*, per *r.* postea *Hyampolis* nominata est, auctore Strabone libr. 9. Bœotiæ ciuitas est apud Ptolemæum, ὑάμπολις. *Hyantum* in principio dictam, scribit Gerbelius. Hyampolim primùm *Hyantonpolim* vocatam, tradit Cametarius, in Commentariis suis Homericis. Præter hanc Hyampolim, quam Strabo in finibus Phocensium & Delphorum describit, aliam habet ad Parnassum. Plinius Hyampolim quoque habet apud Locros Epicnemidios.

Anemosa ἀνεμῶσα, vicus in Arcadia. Pausanias.

Anemoteichos ἀνέμου τεῖχος, circa Catiā vrbs, Porphyrogennetæ.

Anemurium ἀνεμούριον, Ciliciæ ciuitas, Ptolemæo & Plinio. *Stalemura* Nigro est. Straboni duo huius nominis promontoria sunt in eadem Cilicia.

Anemusa ἀνεμοῦσα, insula maris mediterranei. Ptolemæo. circa Africam Propriam.

Aneritæ ἀνερῖται, Marmaricæ Nomi gens. Ptol.

Anesica, vide *Auesica.*

Anetussa ἀνητοῦσα, Libyæ vrbs, apud Stephanum: ex Polyhistore.

Ange ἀγγαί, Palæstinæ locus, intra quem & Bethel Abraham aram exstruxit, cùm à Sichem veniret. Cedrenus. Montes quoque sic dicuntur à sinistro Ciliciæ. Iudith 2. Vide *Hæ.*

Angæsi, vide *Ægesi.*

Angaris, Palæstinæ mons, Plinio.

Angarus ἄγγαρος, Bithyniæ emporium, propè Helenopolim. Socrates libr. 8. cap. 10. historiæ Ecclesiasticæ.

Angaucani, vide *Iangaeaucani.*

Ange ἄγγη, Arabiæ Felicis vicus, Ptolemæo. Vide *Hai.*

Angea, Thessaliæ vrbs, apud Liuium.

Angela ἀγγελή, Pandionidis Atticæ tribus, Stephano & Hesychio, Ἀγγελεύς, vnica γ pro gente quadam Attica. Vide *Catagela.*

Angelina, locus est vltra Mesopotamiam. vnde Angelici hæretici. vt putat Epiphanius. sed *Ingelina*, ἰγγέλινα, in Græco est. Huius meminit quoque codex Iustiniani lib. 1. Titul. de Magistro militum: pro Armeniæ Interioris regione.

Angella, Bæticæ vrbs, Antonino, inter Cordubam & Hispalim. *Angella* quoque legitur Simlero.

Angelorum locus, vbi Diuus Marcus occisus. Bucolii regioni, circa Alexandriam Ægypti. Dorotheo teste. *Ad angelos* vocat incertus auctor.

Angelum, vide *Angolus.*

Angeriacum, in membranis appellari, Galliæ Aquitanicæ Sātonum vrbem, quam hodie *S. Ioannis* vocant: testatur Vinetus in Ausonium. Vide *Engeriacum.*

Angeris, Galliæ fluuius. Circa Bituriges videtur, ex Turonensi, in vita SS. Vrsi & Lebatii: vbi *Lotis* Monasterium.

Angetorum ἀγγετῶν, meminit Thesaurus Goltzii, ex nummo Antonini Britannici.

Angili, ἄγγιλοι, gens quæ habitat Britanniam insulam. Procop. 4. Gothor. Testis Camdenus in sua Britannia, capite de Saxonib. Vide *Sueui.*

Angisciri, vide *Bittugores.*

Angites ἀγγίτης, Thraciæ fluuius, qui Strimonem subit, Herodoto 7. Iuxta Pangæū, Hesychio. Idem fortè cum *Ganga* & *Gangita* Appiani.

Angitia Nemus. Virgilius: "Te nemus Angitiæ, vitrea te Fucinus vnda. In Marsorum regione. *Anguitiam* vrbem hic describit Polyhistor.

Angitula, Antonino Italię flumen, in Calabria regione. Est ibidem teste Barrio in huius regionis descriptione, *Angitula* vrbs, siue (vt mihi auctor est Celsus Cittadinus) *Rocha d' angitola* in ipsius fluminis ripa quā *Crissa regiora*, à Lycophrone dictam putat.

Angium, Laonico 7. vrbs opulenta est, circa Peloponnesum.

Anglesis, vide *Possessio*.

Angli, vide *Sueui*, & *Barangæ*.

Anglia, pars Albionis insulæ, Meridionalior. Nomen habet ab Anglis Saxoniæ populis, quorum Tacitus meminit; qui hanc regionem occuparunt. Vnde hodie etiamnum **Engelandt** (primo mutato tantùm elemento) vocatur. *Transmarinam Saxoniam* nominat eam Wunefridus. vt annotauit Rhenanus, libr. 1. rerum Germanicarum. Incolas *Anglosaxones* vocant Latini Iuniores.

Anglon, vide *Dubium*.

Angolus ἄγγλος, Italiæ opidum, in Vestinis ponitur à Ptolemæo. *Angulania* à Plinio vocantur. *Citta S. Angelo* hodie, Orlandio, Volaterrano, & Blondo. *Angelum* fortè Antonini.

Angon, vide *Marsog*.

Angriuarii ἀγγριουάριοι: Ptolemæo & Tacito. Germaniæ populi, quod Althamerus **Engern** putat. potens Saxonum dynastia. **Angeren** per *A* in prima est, apud Had. Iunium; ad Luppiæ fluminis caput. Hoc opidum Engers *Cunenengers* vocatum fuit à Cuno archiepiscopo Treuirensi eius conditore, vt refert Trithemius in chronico Hirsaugiensi. Ex Angriuariis Peucerus **Angermund** facit.

Angrus ἄγγρος, fluuius, planitiem Triballicam interfluens, Brongum intrat, Brongus Istrum. Sic Herodotus libr. 4. De
" quo sic Peucerus: *Sauum* eum intelligere
" arbitror, cui Dryna miscetur, priusquam
" Istro misceatur.

Anguia Nemus Lucaniæ. Vibius Seq. An Angitiæ legendum?

Anguiensium Plebis, in Africa, memoria est in Collatione Carthag.

Anguillarii, & *Angularii*, vide *Sabatia*.

Anguitia, vide *Angitia*.

Angulæ, vide *Possessio*.

Angulani, vide *Angolus*.

Angurus, ἄγγουρος, Mons Scythiæ, iuxta Istrum fluuium, Apollonio 4. Videtur *Ambenus* 5. Flacci.

Anguttura, gens circa Indum fluuium, Occidentem versus, vt refert Plinius.

Angylla, vide *Cære*.

Angyrium, vide *Agurium*.

Angyrorum ἀγγυρῶν, vrbs in Ægypto, Ptolemæo. ἀνκυρῶν, fortè Stephani.

Anhelæ, de quo in lib. Notitiar. Cine- "
gei Iuuarensis rei priuatę Meti translatę "
Anhelas. In Belgica videtur. "

Ania, ἀνία, Peloponnesi fluuius, apud Pheneum. Strabo ex Eratosthene. Scriptos libros *Abia* legere, annotauit Casaubonus.

Aniaca regio, circa Armeniã, Cedreno.

Aniana ἀνιάνα, Mesopotamiæ vrbs, apud Ptolemæum.

Aniana Therma, Cumanorum in Campania Felici. *Bagni del lago*. Leander Albertus.

Anianus sinus, Liuio 28. circa Maliacum Sinum. *Ænianus* malo, ab Ænianibus accolis.

Anicha ἀνίχα, Ptolemæo, *Nanicha* interpreti, Indiæ intra Gangem gens.

Anichia Bœotiæ opidum, Plinio.

Aniciana Lapicidinæ, in Tuscia, circa lacum Volsiniensem. Plinius.

Aniciorum villa, vide *Casa*, & *Megdii*.

Anicium vocant Gaguinus & Ioannes Poldo, eam Galliæ vrbem, quam *Podium* Latinè, & vulgò *Puys* appellant. Circa Ligeris originem.

Anido, Ligurię montes, habet Liuius 40.

Anien, & *Anienus*, vide *Anio*.

Aniefes, vide *Aristes*.

Aniger, vide *Anigrus*.

Anigræa, Peloponnesi locus, apud Pausaniam.

Anigrus, ἄνιγρος, fluuius Peloponnesi, olim *Minyeius*, & *Minterius* vocatus: Straboni, Pausaniæ, & Ouidio. *Aniger* apud Vibium legitur. Iuxta Arenen Homero. in Elide est Dioscoridi. Vide *Orchomenus*.

Animotha, Arabiæ vrbs, libr. Notitiat.

Anina ἀνίνα, vrbs Indiæ extra Gangem, Ptolemæo. *Anthina* interpreti.

Aninacha ἀνίναχα, Indiæ intra Gangem opidum, Ptolemæo. Et *Aninachi* gens, ibidem. eidem. Per *M.* in prima, Interpreti.

Aninetus, cuius episcopus Diodorus. Cõcil Ephesinum 3.

Aninsula, monasterium est Cenoma- "
norum, cui *Carilefo* hodie nomen: non "
procul à ripa Ledi amnis, & Vindocino "
vrbe, Ptolemæo cognita. Sic Massonius, "
in Chilperico. *Anisola* est apud Surium, in S.Ca-

ho.

A'νινονα, vrbis nomen; in con-
ano 3. cuius episcopus Theodor.
atrii fluuius, Plinio, & Halicarnas-
anos a Sabinis disterminans. *Te-*
ondo, & aliis. *Anienus* etiam legi-
Statium in Tiburtino: *Anien* legit
& lacui Velinorum infundi scribit.
issimum amnium vocat eum Pli-
Epistolis. Ad Trebam vrbem oriri
rontinus 2. Aquæductuum. *Paren-*
m vocatum scribit Plutarchus, in
lis Minorib: nisi corruptus sit locus.
nam Tusciæ locus maritimus est a-
omponium: inter Pyrgi & Castrum
m.

nisenaque flumina, in Sicilia, Ouidio
torum. Quid si Amasenus sit legendũ?
ortassis Auecus Vibii? *Amenaque* legi
liquot *M. S.* Codicib. testatur Cio-
s.

n:sola, vide *Aninsula.*

nisus, Austriæ fluuius, cuius mentio fit,
Rhenanus testatur) in perueteri Calen-
io, *Ens* hodie vocatur. Meminit eius S.
riani vita.

anitha ἀνίθα, Arabiæ Petrææ vrbs: apud
olemæum.

Anitiana Lapidicina, in agro Tarquini-
ẽsi Tusciæ. Plinius & Vitruuius.

Anitorgis, Celtiberorum vrbs, circa amnẽ
uendam, Liuio. Vide *Athanagia*, & *Lo-*
tetum.

Anius, Locus Puteolis vicinus est, qui ho-
ie *Lago sudatorio* dicitur, vt tradit Ery-
hræus in suo Indice Virgiliano, & ante eũ
ocatius. Vide *Lous.*

Ankalia, vide *Hyrcanium.*

Anna ἄννα, Iudeæ vrbs, supra Hierychon-
ta: Stephano, ex Iosepho, vt addit. Vide *An-*
nana.

Annada, vide *Henadda.*

Annæ Perennæ Nemus, de quo Martialis
l. 1. de Hortis suis. Et quod Virginio cruo-
re gaudet Annæ pomiferum nemus Peren-
næ. Circa Flaminiã viam fuisse reor. Haud
procul à Tibri. Adi Ouid. 3. Fastor.

Annana, Arabum vicus, a quo non longè
Antiochũ Dionysium regem occisum scri-
bit Egesippus, l. *Cana* χάνα, legit Iosephus.
& puto apud Stephanum: *Anna* appellari.

Anneianum, vide *Ancianum.*

Annesel, Africæ Propriæ vrbs. Antonino.

Annestus, Arabiæ Felicis opidum, à Gal-
lo deletum, describit Plinius.

Anniani Poëtæ fundus, in agro Falisco.
Gellius 20. cap. 7.

Annia Aqua, Vrbis Romæ, Lib. Notitiar.

Anniba, vide *Aria.*

Annibalis, vide *Castra, Portus*, & *Scala.* *An-*
nibalis Διαβ®, i. Transitus. Vide *Cremonis*
Iugum. *Annibalis* Insula, de qua Plinius, lib. "
3. cap. 5. Tiquadra & parua Annibalis, pro "
& parua, legit Florianus, patria. In Balea- "
rico mari. *Annibalis* Speculæ, terrenæque "
turres iugis montium impositæ, in Hispa- "
nia. Plinius 35. cap. 14. & 2. cap. 71. De his
quoque Liuius 22. item Hirtius in Bello
Hispaniensi. etsi eas proprio non describat
nomine. Vide *Turris.* *Annibalis* Tumulus,
vide *Libyssa.* *Annibalis* Turris, vide *Turris.*

Annibi ἄννιβοι, montes & gentes, in Seri-
ca regione, Ptol.

Annichorum ἀννιχώρων, Persis vicinus lo-
cus, aut populi, Stephano.

Annium ἄννιον, Elidis in Peloponneso o-
pidum. Strabo 8. *Samicum*, pro eo legit Ca-
saubonus.

Anonaria Regionis, in Italia, meminit
Trebellius Pollio, in Tetrico. vide *Picenum*
& *Tuscia.*

Ano, Anoposcanos, & *Anotisphorus*, vide *A-*
necus.

Anægath ἀνοιγάθ, Libyæ Interioris vrbs,
Ptolemæo.

Anolus ἄνωλ®, Stephano Lydiæ vrbs.

Anonium ἀνώνιον, Bechunorum in Italia
ciuitas, Ptolemæo. Quidam nomen reti-
nere putat.

Annuodensis Plebs, in Africa. Coll. Car-
thag.

Anonus fons, haud procul à Taygeto
monte. Pausanias.

Anopæa ἀνόπαια, mons & via, sic dicta,
propè Asopum fluuium, in Meliensi regio-
ne; circa Alpenum Locrorum vrbem. He-
rodotus 7.

Anopolis ἀνώπολις, quod superiore loco si-
ta sit, vocata fuit *Araden* ἀράδην, Cretæ
vrbs. Stephanus in verbo A'ράδην.

Anostos ἄνοσ®, voraginis siue hiatus no-
men, in finibus Meropum, libro 3. cap. 18.

Variarum Æliani. Fabulosum.

Anquira, vide *Ancyra*.

Ansa, Lugdunensis Galliæ locus: in Iuonis epistola 238. & 239.

Ansamum, Mœsiç Secundæ vrbs; libr. Notit.

Ansancti Valles, Virgilii; Vmbilicum Italiæ a cosmographis dici addit Seruius. esseque in latere Campaniæ & Apuliæ, vbi Hirpini sunt. Horum meminit quoque Cicero, de Diuinatione. Hodie *La valle de Frecente* dicitur, vt tradit Sanfelicius in sua Campania. Antrum quod in hac valle describit Virgilius, ab accolis *Os inferni* appellari, ex Pomponio Sabino habeo. Vibio quoque lacus est (locus fortè sinceriùs legitur) cuius halitus volucres necat. Parrhasius in Proserpinam Claudiani dicit ab accolis *Mephitin* nominati. & Calorem amnē illac præterfluere. *

Ansibarii, Germaniæ populi sunt apud Tacitum, *Dauentrienses* putat Had. Iunius. & Anse stadt inde nomen habere credit. Lazius 8. Migrationum Entztauren vocat, ab Encza fluuio, circa Wirtenbergam. Vide *Attuarii*.

Ansidona, Tusciæ vrbs, si creditur Edicto Desiderii regis. Nomen retinet. Limesque est Patrimonii D. Petri.

Ansuru, vide *Fouencularii*.

Anstamidon, Episcopatus sub Bostrensi sede. Tyrius.

Antacæ, Asiaticæ Sarmatiæ populi, Plin.

Antachara ἀνταχάρα, vrbs Indiæ intra Gangem. Ptolemæus.

Antæ, populi qui trans Istrum fluuium, nec procul ab eius ripa incolunt loca. Procopius 1 & 3. Gothicorum. Item Iornandes in Geticis. *Antæ* sunt. quos vide suo loco. Vide quoque *Antes*.

Antæi Vicus ἀνταίου κώμη, Ægypti in parte Arabiæ, iuxta fluuium, locus sic dictus ab Antæi morte, ab Hercule ibidem occiso. Diodorus 1. Idem cum *Antæopoli* reor. *Antæi* Regna, de quibus Lucanus 4. hæc.
Inde petit tumulos, excelsasque vndique rupes
» Antæi, quæ regna vocat non vana vetu-
» stas. In Mauritania Tingitana locum esse, docet Mela 1. cap 5. & 3. ad finem.

Antæopolis, ἀνταιούπολις, Ægypti vrbs, Ptolemæo, & Stephano. *Anteu* Antonino. Vide *Antæi* vicus.

Antandros ἄντανδρος, Ptolemæo, Asiæ Minoris oppidum, in Mysia regione, ad mare Ægæum. quod, vt apud Plinium est, *Edonis*, prius vocatum, deinde *Cimmeris*, & *Assos*. idem *Apollonia* [illegible], & [illegible], etiam Stephano teste. Hodie *S. Dimitri*, Sophiano scriptore. Antandrum & Asson duo diuersa sunt Ptolemæo oppida. *Antandrus* Solino Saxum hoc tractu est, quod procul visentibus capite fluuii creditur. *Antandrum* fluuium, habet alicubi locorum Ælianus: animalium 8. cap. 21. Vide *Æx*.

Antarau [illegible], gens in Caria est, apud Porphyrogennetam.

Antaprystena, Mysiæ vrbs. Callistus libr 14. cap. 39. & Iuo, Epist. vltima [illegible]. in Responsis patriarchatum Orientalium. Circa Pristam fortè, vel pro *Sextanta Prysta* vide *Tirista*.

Antaradus ἀντάραδος, Ptolemæo & Plinio. Syriæ vrbs, quæ Vitriaco, Tyrio. & Volaterrano nunc *Tortosa*. *Constantiam* nominatam a Constantio Imp. scribit Cedrenus.

Antariani, vide *Scythæ*.

Antelia ἀντελία, Armeniæ Minoris vrbs, in Rhauenæ præfectura, Ptolemæo. *Entelia* est interpretibus.

Antemantunum, Galliæ Belgicæ locus, Antonino. Circa Burgundiæ Comitatum videtur. Vide *Andomatunum*.

Antemna ἄντεμνα, Italiæ vrbs, Sabinorum, Stephano. *Antemnæ* Halicarnasseo, Varroni, Plutarcho, Plinio, & Straboni, 30. aut 40. stadiis ab vrbe Roma. Hanc vetериorem esse Roma, scribit ex Varrone Priscianus. Varro quoque dicit ante amnem sitam qui influit in Tiberim. Seruius sic dictas tradit, quod amnis præterfluit, quasi ante amnem positæ. sed quis autem ille? an Anio? *Antemnates* sunt apud Liuium.

Antenacum Ammiano. *Antonacum* habet libr. Notitiarum. *Anturnacum* legunt Antonini exemplaria. Germaniæ oppidum ad Rhenum, Andernach vulgò. *Antonacense* Castellum nominat Fortunatus libr. 10. in poëmate de Nauigio suo.

Antenoridarum Collis, vide *Myrmex*.

Antenou, vide *Antinoe*.

... , Antigonum in Hi... Ptolemæo. *S. Antander* fortè, ... Coquus.

...*sis*, vide *Aradus*.

...s Scythiæ fortissima, habitat ... mare, extenditurque à Danu... strum vsque, teste Agathia. An... vide *Apesantus*.

... vide *Anteopolis*.

... , Laconicæ vrbs, Plinio. ... Strabono. qui eandem a Charace *An*... ait. Apud eundem est quoque ... vrbs.

..., vide *Træzen*.

..., & Pausaniæ, & Solino La... in *Æthæa* Stephani, vide *Thu*..., *Træzen*, & *Antheorum*.

...*ada*, vide *Halicarnassus*.

...*edon* Syriæ vrbs, Plinio: Palæstinæ, ... æo. Postea dicta *Agrippias*, Iosepho ... *Gaza* Volaterranus vocat. *Larissa* ... idem alibi dicit præsidium nunc ... quod *Daron* appellant. huius non fe... meminit Tyrius. Est & Bœotiæ vrbs, ... mæo, Athenæo 7. & Dicæarcho, qui ... circum sexaginta stadiis a Thebis di... item septuaginta a Chalcide. *Ta*... forte hodie. *Anthedon Portus* Pelo... est, inter Spiræum prom. & Bu... portum. Plinius libr. 4. cap. 5. ...*um Portus* apud Ptolemæum vi...

...*a*, vide *Calauria*.

Anth... *ἀνθήλη*, vicus circa mare, quem ...pus ... præterfluit. in Trechinia re... Herodoto libr. 7. Apud Stephanum ... vrbis nomen est, quæ & *Athena ἀνθ*... dicitur.

...*usa*, vide *Samos*.

...*themo.ssa*, vide *Surentusa*.

...*emosis ἀνθημοσις*, paludis nomen: circa M... andynos. Apoll. 2. Argonauticor. Eadem cum *Atherusa* videtur.

Anthemus ἀνθεμοῦς, regio, vrbs, & fluuius, est Helychio. Macedoniæ vrbs, Plinio, Suidæ, & Æschini. apud quem circa Thermum videtur. Mesopotamiæ vrbs est Plinio, quam & idem *Anthemusiam* vocat. Et idem fluuius Colchidis circa Dioscuriadem. Hispaniæ Bæticæ aut Gadis insulæ fluuius est, ut refert Apollodorus 2. & Tzetza in Lycophronem, vbi Hercules Monœtium Plutonis boum pastorem occidit. Vide *Anthemusia*.

Anthemusiam Asiæ tractum, in Mesopotamia, habet Ptolemæus & Ammianus. Vrbis quoque nomen est, eodem tr... de qua Tacitus: Annal. 6. At Tiridates Nicephorium & Anthemusiada, cæterasque vrbes, quæ in Macedonibus (sunt enim ... Mesopotamia, in qua & Macedonopolis vrbs) sitæ, Græca vocabula vsurpant, cepit. sed hæc eadem cum Anthemo Plinii. Vide *Osrhœnorum*.

Anthena ἀνθήνη, Cynuriæ terræ, in Peloponneso vrbs: Thucydidi 5.

Antheorum A..., Portus, in tractu Achaiæ meminit Athenæus ... vbi Ceres *Ποτηριοφόρος*, (i. poculifera) colebatur. An ab Anthea?

Anthepoli ἀνθήπολι, Stephano in dictione *χαλαῖοι* ciuitas Locrorum videtur. Ozolorum, ni fallor.

Anthia ἀνθεια, Peloponnesi vrbs, vicina Argiæ; Pausaniæ, & Stephano. Apud hunc etiam est Ponti vrbs, iuxta Thraciam. Etiam Libyæ vicus, apud eundē. Vide *Antium*, & *Scelerdria*.

Anthias, locus quidam Armeniæ, apud Curopalatem.

Anthina, vide *Pisistrati*.

Anthitorum Ægypti mentio est in epistola episcoporum Ægypti, ad Leonem Aug. in Opere conciliorum.

Anthium, vide *Antium*, & *Apollonia*.

Anthoriata, vide *Autoriata*.

Anthracenorum mons, *ἀνθρακίνων ὄρος*, in Græcia, Thessaliæ regione. Xenophon de Agesilao rege.

Anthropophagi, Solino & Ptolemæo sunt Asiæ populi, versus Septentrionem, apud Seras. Vbi hodie *Tartari*. Eidem & Philostrato etiam in Africa sunt, inter Æthiopes. Plinius quoque quosdam describit inter Scythas Europæos. Ptolemæus in Æthiopia interiori. Hodie passim sunt in Nono Orbe. Vide *Cafiri*. & *Hippioprosopi*.

Anthropophagorum insulæ, vide *Sinda*.

Anthusa, vide *Constantinopolis*, & *Roma*.

Anthylla ἄνθυλλα, Ægypti vrbs, Stephano, & Herodoto in Euterpe. *Antylla* est

apud Athenæum, qui scribit eam non longè ab Alexandria distare. eiusque loci vectigal Persarum reges vxoribus ad cinctuum impensas dare.

Anthypatiana ἀνθυπατιανῆς, regionis in Africa, mentio est in Canonib. concilii Carthaginensis. An vicini Pacatis?

Anti ἄνται, Hunnorum gens, circa Mæotidem paludem. Procopius. Hinc puto Fl. Iustinianum Imp. in Digestis se Anticum vocare: à deuicta nempè hac natione. Iornandes scribit *Antes*, *Venetos*, & *Sclauos* ab vna stirpe exortos, sed tria nomina habere.

Antiana, Pannoniæ opidum, Antonino. *Baranuwer*. Simlero, *Zamko* Lazio. Ad Drauum fluuium.

Antiates, vide *Antium*.

Antibacchi, vide *Bacchi*.

Antibarrani, Asię populi sunt Pomponio. Scythæ, vt videtur.

Antibole, ἀντιβόλη, vnum ostiorum fluminis Gangis. Ptolemæus.

Anticaria, vide *Singylia*. Antonino inter Hispalim, & Cordubam. (*Antiquera*) putatur ab Andrea Schotto, ibidemque extare hodie scribit veteris ęui lapidem inscriptũ, in quo *Antic*.

Anticeitas ἀντικείτης, Sarmatiæ Asiaticæ fluuius, Straboni; *Atticitus* ἀτίκιτος, Ptolemæi est. Villanouanus eum *Latiti* hodie vocari ait. Strabo huius Anticeitæ ramum ad Os Bospori vsque deducit, dicitque ab aliquibus *Hypanis* nominari, & sic eum vocat Ammianus 22. vbi scribit Hypanim Panticapæum vrbem prætexere.

Anticimolis, vide *Cimolis*.

Anticoli ἀντικῶλοι, Lybiæ Interioris populi, Ptolem.

Anticondyles ἀντικονδύλεις, Bœotiæ populi, apud Strabonem, & Stephanum.

Anticragus, Lyciæ mons, Straboni, & Stephano.

Anticum vocat se Fl. Iustinianus Imp. in Digestis; à deuictis Antis, vt videtur. Vide Anti.

Anticyra Phocidis vrbis priscum nomen putat fuisse Pausanias *Cyparissum*. *Anticyra* ἀντικύρα, habet Ptolemæus. In Locride vicina regione describitur à Liuio 26. Hodie *Suola* est, si Pineto creditur. ἀντικύρα, etiam vrbs ad Melidem sinum, quam Sperchius fluuius alluit, Herodoto & Straboni. *Anticyram* insulam habet Plinius libr. 25. cap. 5. & Gellius 17. cap. 15. vbi elleborum tutissimè sumi scribit. Vide *Ercebalon*.

Anticythuria, vide *Ægialia*.

Antidales, sunt Arabiæ Felicis populi, apud Plinium.

Antigona Psaphara ἀντιγόνη ψαφαρά, Macedoniæ Paraxiæ regionis vrbs. Ptolem.

Antigonia ἀντιγόνεια, Ptolemæo Epiri ciuitas, *Croia* dicitur, vt Lazius & Sophianus perhibent. Croia Epiroticum nomen esse, & idem significare quod Latinè fons, scribit Mar. Barletius; nam in ea sunt fontes, inquit, inges & perennes. Sed Marius Niger tradit hanc Antigoniam hodie *Argirocastro* appellari. Macedoniæ opidum Plinio, in Mygdonia regione Ptolemæo est. quod nostro tempore *Coiogna* dicitur; nisi Pinetus fallat, in suo Plinio Gallico. Est & castellum Cyzicenorum, Stephano. Insula Bospori Thracici, quæ Græcis hodie *Insula principis*, à frequenti filiarum Principum habitatione, virginitatem solitariam profitentium. Ex Pet. Gillii Bosporo. Principis insulæ meminit Cedrenus. & hanc primùm *Panormum* vocatam scribit Zonaras. Antigonia autem, & Principis insula, duæ diuersæ sunt, in Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp. Vide *Mantinea*, *Nicia* & *Troia*.

* *Antigonis*, pars Atticæ, Stephano: & Iulio Polluci, qui eandem libr. 8. nominat *Antigonidem* & *Demetriam*: quas postea *Attalidem*, & *Ptolemaidem* nominatas dicit.

Antilia, apud Suetonium locus, ex quo Volaterranus Liguriæ vrbem facit, quam *Alteiola* vocat. Haud longè à Seraualle abesse, scribit G. Merula, ad Iriam fluuium. Sed exemplarium admodum dubiã fidem hoc loco deploro. cùm alii *Antlia*, alii *Latomia*, alii aliter legunt. vide *Perdita*.

Antilibanus, Ptolemæo, Plinio, cæterisque, mons Sacris literis celebratiss. *Abelinas* hodie vulgo dici, perhibet Postellus. In Syria est.

Antinoe ἀντινόου πόλις, Ptolemæo Ægypti vrbs, ad Nilum fluuium. *Anthios* hodie dici, ex Ioannis Leonis Africæ descriptione deprehenditur. *Antinoia* ἀντινόεια, etiam & *Adrianupolis* ἀδριανούπολις, appellatur, Stephano teste. *Antin-*

Antintanes, vide *Antitanes*.

Antiochia ἀντιόχεια, Ptolemæo Syriæ metropolis, & colonia Romana, teste Onuphrio ex Vlpiano. super Oronte fluuio. *Epidaphne* a Plinio cognominatur. *Magna* epitheto eam ornat Philostratus 1. vitæ Apollonii. & *Pulchra* Athenæus. Primariam Syriæ facit Eunapius in Libanio. *Ioneiom*, eam quoque vocat Stephanus. *Iopolim* locum alium, sed huic propinquum, facit Eusebius. *Reblatha*, vel *Rebla* Hebræis, vt habet D. Hieronymus in Ezechielem. Iustiniani Imp. tempore *Theopolis* ab eodem dicta [illegible] vt scribunt Procopius, Cedrenus, Nicephorus Calistus, & Eustachius. (Cedrenus tradit eam ante à Conditore *Antigoniam* appellatam. Dioni quoque Antigonia Syriæ vrbs est. vti etiam Stephano: Sed [illegible] vicinam Antiochiæ habet.) Niger dici [illegible] *Antiochia* vocari. Villanouanus & alii, eam *Aleppo* nominant. Antiochia & Epidaphne diuersæ apud Tacitum [illegible] 1. 2. Historiar. si vera lectio. vbi scribit Germanici sepulcrum Antiochiæ esse, & Epidaphne eius tribunal. Pro Epidaphne autem *apud Daphnen* legendum omnino [illegible] & Latina ea phrasis Ammiano, Capitolino, & Lampridio est. Epidaphne [illegible] locum enim nullum apud veteres [illegible] noui, præterquam vnum Plinium [illegible] cap. 21. vbi cognomen huius Antiochiæ [illegible], a quo malim quoque (vt dicti Latini scriptores) hoc Græcum verbum Latinè interpretasse *apud Daphnen*. & vt Strabo, Plutarchus in Lucullo, qui ἐπὶ Δαφνῇ, diuisim legunt. Hanc quoque Sex. Rufus Antiochiam Daphnensem nominat. Huius [illegible] apud Guil. Tyrium 4. cap. 10. [illegible] Ptolemæo & Straboni, quam Mar[illegible] Margianæ vrbs. De ea[illegible] P[illegible] 6 cap. 16. Hæc dicitur à [illegible] Antiochus Seleuci filius eodem [illegible] *Syriana*, interfluente Mar[illegible] corriuatur in Zotale[illegible] maluerat [illegible] *Antiochiam* appellari. Sed monen[illegible] error, quosdã codices hoc loco [illegible] *Seleuciam* legere et idque for[illegible] cum idem Plinius addat, [illegible] esse, in qua Orodes Romanos Crassi [illegible] clade captos deduxerat. Circa enim Seleuciam Crassum periisse, ex Parthicis bellis, ab Appiano descriptis, liquet. Hæc eadem primo *Alexandria* ab Alexadro Macedone eius cõditore appellabatur. auctor idem Plinius & Solinus. Ad Cragum cognomento, in Cilicia vrbs, Ptolemæo auctore. Hęc *Minor* cognominatur à Porphyrogenneta. *Antiochetta* Nigro, & aliis. Pisidiæ Ptolemæo. Hanc Plinius libr. 5. cap. 27. *Cæsaream* Coloniam quoque cognominat. Sed duas Pisidiæ Antiochias habet Ptolemæus. Est quoque Cariæ vrbs ad Meandrum, Ptolemæo: huius meminit quoque Callistus, & Phlegon, Trallianus. Hæc etiam *Pythopolis πυθόπολις*, dicitur. Stephanus. Pier[illegible]ionis vrbs. quæ a Syris *Arados ἄραδος*, vocatur. Idem. Hos ni fallor, vocat Plinius Antiochenses in gremio terrarum. Mesopotamiæ in Arabum regione describitur a Plinio, libr. 6. cap. 26. quam *Arabim* vocatam addit. Etsi pro Arabim ibidem *Arbelim* legendum putat Gelenius. *Antiochia* Mygdoniæ, Asiæ opidum in Mesopotamia. quæ *Nisibis νίσιβις*, incolis, Plutarcho, Iosepho, Theodoreto, Eunapio, & Plinio auctoribus. *Nisibium* appellat Marcellinus Comes. Stephanus dicit *Mygdoniam μυγδονίαν*, (à flumine Mygdonio ciuitatem mediam diuidente, vt testis est Historia Tripartita.) & ab incolis *Asiben ἀσίβην*, vocari. *Sibin* barbaris hodie dici, vult Marius Niger. *Achab* Hebræis appellari docet D. Hieronymus. & addit à Lucullo Romanorum consule olim captam, & ante paucos annos à Ioni[illegible]no Imp. Persis traditam. Comagena etiam vrbs in Syria est Antiochia, Stephano, & Plinio: ad Taurum, Ptolemæo cognominata. Stephanus & Ptolemæus Lydiæ quoque Antiochiam habet. Item inter Arabiam & Cœlesyriam. Et aliam ad Callirrhoen paludem. [sed hanc Plinii Edessam puto] In Assyria Plinio alia est, inter Tygrim & Tornadotum flumina. *Antiochiam* ad Euphratem, habet Lucianus, in Syria dea, & Plinius 5. cap. 24. *Antiochia* in Pisidia, Phrygiæ Salutaris est, in Concilior. opere. Antiochiæ nominis vrbes tredecim, numerat Stephanus, quatuordecim Eustathius: sexdecim condidisse Seleucum Antiochi F. auctor est Appianus, in Syriacis. Plures autem ego ex scriptoribus classicis colligo. Vide de iisdem, *Charax*, *Cragus*,

L

Emesis, Edessa, Ione, Marginia, Nisibis, Tarsus, & Trallis.

Antiochia Colonia, est in M. Aurelii nummo.

Antiochiam, insulam Propontidis nominat Plinius. Idem *Antiochi* insulam Lyciæ habet, contra Sidyma. *Antiochienses* quoq; Macedoniæ describit, in gremio terrarum, idem Plinius.

Antiochiana regio, in Cappadocia, Ptolemæo est.

Antiochi Pharanx.i. Vallis, vrbs Syriæ est, apud Iosephum belli Iud.1. c. 4. & Antiq.13.

Antiochi Solen, σωλὴν, locus Æthiopiæ, ad sinum Arabicum. Ptolemæus.

Antiochi Vallis, vide *Antiochi Ph[illegible]x.*

Antiochis Ἀντιοχὶς, Atticæ tribus. Iul. Pollux.

Antipatria, Daretidis vrbs est Polybio 5. Macedoniæ est Liuio 31. sita in faucibus angustis.

Antipatris ἀντιπατρὶς, Ptolemæo, vel *Antipatrida*, Palæstinæ vrbs. *Arsur*, vel *Assur* hodie. Nigro, Postello, & Tyrio teste. *Capharsamalah*, καφαρσαμαλά, in Græco codice in Machabæorum libris vocari, refert Zieglerus. Scio a Iosepho libr. Antiq. 16. cap.9. campum in quo hæc Antipatris constructa fuit, *Capharsaba* καφαρσαβᾶ, nominari. & libr.13. cap.23. *Chabarzaba* χαβαρζαβᾶ. Vide *Assur*.

Antipharos, vide *Pharos*.

Antiphellus ἀντίφελλος, Ptolemæo & Straboni. quondam *Habessus* Plinio. Lyciæ opidum maritimum. Nomen retinere *Antiphello*, Sophianus auctor est.

Antiphili Portus ἀντιφίλου, Maris Rubri à latere Africano, apud Strabonem est libr. 16. *Vella* hodie dici putat Struckius. Mareotis Nomi vrbs, est Ptolemæo.

Antiphorum, locus in Daphne Antiochiæ. Niceph. Callistus.

Antiphra ἀντίφρα, opidulum circa Alexandriam, non procul à Mari, Stephano. Libyæ Nomi est apud Ptolemæum: quod Antiphræ Straboni.

Antipodes in Libya; Plantas habent versas post crura: & octonos digitos in plãtis: sit fides penes Isidorum.

Antipolis ἀντίπολις, Deciatiorum vrbs in Gallia Narbonensi, auctore Ptolemęo. Coloniam facit nummus T[illegible]. *Antibolis*, Ganeto: Sed *Ragni*, Poldo. *Antipolis*, quod nũc *Ianiculum* in parte Romæ. Plinius libr. 3. cap.16. Vide *Æneia*.

Antipyrgus ἀντίπυργος, Ptolemæo, Marmaricæ portus in Africa. Castaldus putat *Luco* dici.

Antiqua Petra, vide *Platea* petra.

Antirrhium, vide *Rhium*.

Antirrhodus Ægypti insula, circa Pharũ. Strabo 17.

Antisara ἀντίσαρα, quæ & aliquibus *Tisara*, τισάρα, Stephano ex Heracliano, Datinorum nauale, & vrbs. Datinos non noui. Datenos in Thracia scio.

Antissa ἄντισσα, Lesbi insulæ vrbs, Ptolemæo, Liuio, Pomponio, Straboni, & Suidæ; item Antigono in Mirabil. & Ouidio 15. Metamorph. vbi insulam quondam hanc fuisse tradit. Vrbis quoque nomen est circa Mæotim, a Ponto absorptam, vt refert Plinius. Cycladum etiam insula: Item Indica, apud Stephanum.

Antissiodorum, Antonino, vbi *Legio* 22. vide *Vellaunodunum*.

Antistiana, Hispaniç Citerioris vrbs, Antonino. inter Barcinonem & Tarraconem.

Antitanes ἀντιτᾶνες, Græciæ populi sunt, Thucydidi 2. quos cum Molossis numerat. *Atintanes* ἀτιντᾶνες, sunt Straboni. Horum meminit etiam Plinius, à quibus Pisarum originem ducit. *Atintaniam* nominat regionem Macedoniæ, Liuius, Polybius, Polyenus, & Stephanus Legitur & *Antintanes*, tribus *n.* ἀντιντᾶνες, est Aristoteli, in Mirabilib. Illyricæ populi sunt *Atintani*, apud Appianum. Circa Apolloniam videtur, nam Apolloniatidis petram in ea describit Aristoteles in Admirandis.

Antitaurus, Asiæ Minoris mons. Theuetus scribit à Persis *Rouhan Thoura* vocari. Vide *Taurus*.

Antiuestæum ἀντιουέσταιον, Ptolemæo Albionis insulæ promontorium. ἀντιουέσταιον, legebat *M. S.* liber. *Penrhynguaed* dicitur Lhuydo. *The Cape of Cornwal* Camdeno *Lands end*. i. Terræ finis, etiam vocari puto. Item Ptolemæus *Bolerium* βολέριον, vocat. *Belerium* per *e* in prima, legit Diodorus.

Antium ἄντιον, Latinorum portus, in Italia, Ptolemæo teste. *Antiates* Liuio. Dici

itinera

[illegible]tinere distare ab Vrbe, scribit Procopius, cui in Samnitibus sunt. *Anthiam* [illegible], vocatam scribit Stephanus: & eandem *Antiatum* [illegible] vocat. *Col. Antiat. Leg. 4. Italica.* habet nummus Neronis, in Goltzij Thesauro. *Cabo d'Antio*, Petrarchæ, & Leandro Alberto est. Antii hodie nihil præter ruinas extare, sed in eius vestigiis nunc *Neptunium* ædificatam, volunt Volaterranus, Blondus, & Ciofanus.

Antixeni, Indiæ populi; apud Plinium.

Antobroges, Galliæ Aquitanicæ populi. Plinio. Tarne amne a Tolosatibus discreti. Corruptè autem pro *Nitiobriges* putat Ful. Vrsinus.

Antona, Tacito Britanniæ insulæ fluuius, in Sabrinam fluens. Hodie *Veium* vocari, auctor est Polydorus. Camdenus *Ausonam* mallet legere. Lipsius pro ciuitatis nomine habet: & *Northampton* interpretatur.

Antonacum, vide *Antennacum*.

Ant[illegible]*a*, vel *Antonia* [illegible], vrbs in agro [illegible] videtur: apud Appianum in Annibalicis. vide *Barus*, *Constantinopolis*, *Volaterra*, & *Vertecesium*.

Anton[illegible]*ana*, vide *Possessio*.

Antonianus, vide *Fundus*.

Antonii Mons, vide *Pisspiri*.

Antoninia, vide *Constantinopolis*.

Antoniniana via, in Syria, ad Lycum fluuium, teste inscriptione apud Dominicum Nigrum lib. 4. *Imp. Cæs. Antoninus Pius Fel. Aug. Brit. Max. Montibus Imminentibus Lyco Flumini Cæsis, Viam Dilatauit Per Antoninianam suam.*

Antoni[illegible]*oli*[illegible], in Lydia: qui Mæandro alluuntur. Plinius.

Antoninopolim Ciuitatem, à Constantio Imp. extructam, circa Mesopotamiam habet Ammianus 18.

An[illegible]*heria*, vide *Ortheni*.

Antraca, Vaccæorum in Hispania oppidum. In Ptolemæi codicibus Latinis.

[illegible]*apa* [illegible], Cappadociæ Armeniacæ [illegible], apud Porphyrogennetam. *Andrapa* Ptolemæo est.

An[illegible]*um*, vide *Vellaunodunum*.

Antron [illegible], Thessaliæ oppidum maritimum. Homero, Straboni, & Liuio. *Antro*[illegible] [illegible]. *Antrones* [illegible], Suidæ, vnde [illegible], vt ipse dicit. Syriæ vrbs videtur apud Socratem in Hist. Ecclesiastica: cuius episcopum Arabianum vocat. *A'ντρον*, insula Cedreno est, vbi Leo Imp. scientias didicit, & cum Michaële Psello versatus erat. Vide *Anchialus*.

Antrones, & *Antronia*, vide *Antron*.

Antros insula, in æstu Garumnæ fluminis. Pomponius. *Tour de Cordan* ibi hodie. aut vt alii pronunciant, *Cordouan*.

Antrum, insula Ligeris fluminis. Vita S. Ausberti. Hæc hodie *Aindre*, teste Bernardo Argentræo. Alia quoque huic vicina *Antrigium* dicta. Vita Hermelandi.

Antrum Hecatæ, vide *Zeryntbus*.

Antrum Sibyllæ, vide *Cimmerii*.

Antuates, Galliæ populi, apud Cæsarem. *Pais de Vauld*, Scudo. *Pais de Ælen*, Vigenereo. *Nantua* legit vbique apud Cæsarem Ludouici Halleri Hallersteynii liber, ex *M. S.* idem meus pergamenus. atque sic ipsum Cæsarem scripsisse, minimè dubito. Caussam corruptionis vide in *Nantuates*.

Antuerpia, & *Handouerpia*, vocant Latini eam Brabantiæ vrbem, quam incolæ **Antwerpen**, Angli **Antwerp**, Galli *Anuers*, Hispani *Enueres*, Itali *Anuersa* vocant; Germani superiores **Antorff**; qui inde interdum quoque vocem *Antorpiam* faciunt. Lamb. Schafnaburgensis *Antwerpham*, Sigebertus *Andouerpum* scribit. Ante annos mille & centum Andouerpos populos, siue Andouerpam gentem, Francorum chronographis cognitam fuisse; Petrus Diuæus docet. Hic eos *Ambiuaritos* Cæsaris, ob loci conuenientiam, & nominis sonum non adeò dissimilem, putat. (Distinguitur hodie hæc mea natalis vrbs in tres regiones; mediam *Paleopolim*, quæ versus septentrionem *Neapolim*, & quæ versus Meridiem *Acropolim* nominamus.) Ioannes Becanus in suis de huius vrbis Originibus, Cæsaris *Aduaticos* esse ostendit, & vrbem *Atuaticum* antiquitùs dictam constanter affirmat. [illegible], Ptolemæus habet, at verisimilior mihi Diuæi sententia. qui eam *Ambiuaritorum* facit. Atuaticum enim aliam esse ab hac, suo loco dicemus. Emporium est, non solum totius Europæ celeberrimum; sed potius, vt eam Christophorus Stella Hispanus vocat, vniuersi terrarum Orbis Forum nundinarium. tanta enim omnium

gentium confluentia, mercium que omnigenum hic est negotiatio, vt orbem quis in vrbe contemplari videatur. Huius descriptionem lege apud Lud. Guicciardinum.

Antunnacum vrbem habet Antoninus, 17. *M.P.* infra Bingium. Hæc circa S.Gouari opidum incidit.

Anturnacum, vide *Antennacum*.

Antylla, vide *Anthylla*.

Anua, duo loca sic dicta habet D.Hieronymus in locis Hebraicis. Vnum in tribu Zabulon, Alterum euntibus Neapoli Æliam, in decimo milliario.

Anuath, vide *Borceos*.

Anubingara ἀνουβιγγάρα, Taprobanæ insulę vrbes duas habet Ptolemæus, differente autem accentu.

Anubitis, vide *Ezomitis*.

Anuchtha ἀνοῦχθα, apud Ptolemæum Susianæ vrbs est.

Anumeta, Africæ regio, per quam Nilus fluit, si creditur Cæsario fratri Nazianzeni, in Dialogis. Vide *Ezomitis*.

Anurogrammi, ἀνουρογράμμοι, Taprobanæ populi: & *Anurogrammum* regia, Ptolemæus.

Anus, vide *Arus*, & *Nus*.

Anuscana ciuitatis in Italia, meminit Gratianus Decret. 2. caussa 16.

Anxa Plinio, & *Gallipolis* Melæ, Magnæ Græciæ vrbs, quæ *Callipolis* nunc, Leandro teste. *Anca* Liuio, 24. In Apulia.

Anxantini, Marsorum populi, apud Plinium.

Anxanum ἄνξανον, Ptolemęo Ferentanorum in Italia opidum. *Lanzano*, vel *Lanziano* est Collenutio, & Mario Nigro. Incolæ Plinio *Anxani* dicuntur, & cognominantur *Frentani*.

Anxur lingua Volscorum, quæ Latinis *Tarracina*, vt Plinius tradit. Stephanus ταῤῥακίναν legit, geminata ῤῥ. Latii opidum, sed Volscorum, vt Diodorus tradit. Hoc prius *Trachina* τραχίνη, dictum fuit, vt scribit Strabo. *Trachas* vocatur ab Ouidio 15. Metamorph. *Axur* sine *n* in numismate Vibii Pansæ lego. & Coloniam esse, ex antiquo lapide scio. Quinquagesimo milliario ab Vrbe est, Appiano 3. Ciuil. *Terracina* etiamnum nominari, tradunt Leander, & cæteri. *Anxur* etiam fontis hoc loco nomen, si Seruio creditur.

Anydros, insula prope Ioniam. Plinius.

Anugath ἀνουγὰθ, Libyæ Interioris vrbs, Ptolemæo.

Anym, Palæstinæ locus, Iosue 15.

Anysis ἄνυσις, Ægypti vrbs, Herodoto, & Stephano; inde *Anysitis*.

Anythines fluuius, in Indicum mare defertur. Laconicus.

Anytios ἀνύτιος, est Ægypti Nomus, Herodoto in Euterpe.

Anyti Monumentum, in suburbio Heracleæ Ponticæ, habet Euphrada Oratione 2.

Anzaba, fluuius circa Tigridem, Ammiano 18.

Anzeta ἄνζητα, Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo.

Anzis ἄνζις, locus circa Asiam Minorem, vt videtur apud Cedrenum, & Curopalatem.

Anzitene, vide *Azetene*.

Aoa, vide *Cilicia*.

Aoius ἄοιος, Cypri mons. Etymologicon.

Aobrizenses, vide *Aquistanienses*.

Aonia ἀονία, pars Bœotiæ montosa. Inde pro tota *Bœotia* capitur. auctores Pausanias, Stephanus, Eustathius, & Gellius. *Aonius* Mons, de quo Claudianus: Sic “ mons Aonius tubuit, cùm Penthea fer- “ rent Mœnades. & idē. Nulla per Aonios “ hostilis buccina campos. *Aonium* Laticē “ habet Medea Senecæ. *Aonas* populos petiisse regionem, quæ postea Venetia dicta, scribit Pomponius Sabinus: an verè, ipse viderit.

Aorbigenses, vide *Aquistanienses*.

Aornitis, vide *Auernus*.

Aornus ἄορνος, Bactrianæ vrbs, Arrhiano 3. Alexandri. Apud eundem 4. Petra est non procul à Nisa, Indiæ vrbe: spatium habet quindecim stadiorum in latitudine, vt tradit Philostratus 2. vitæ Apollonii. ἄορνος Dionysio & eius interpreti Prisciano. Alluitur à fonte Indi fluminis, Strabone auctore. Apud Curtium 8. malè *Dorinis* scriptum. *Aornus* quoque locus in Epiro est, Plinio. vnde pestifera auibus exhalatio. Athenæus ex Philostephano habet Aornum fluuium, qui per Pheneū fluit, in quo pisces

I sunt

sunt qui vocem emittunt instar turturis. in Arcadia hic. Vide *Aacrnus*, *Acherusia*, & *Oibatæ*.

Aornus ἄορνος, locus in Thesprotide, vbi oracula per vmbrarum euocationes reddebantur. Pausanias in Bœoticis. *Aornus* autem legendum.

Aorsi ἄορσοι, Ptolemæo & Straboni gens quæ Tanaim accolit, in Asia. *Aorsi* alij sunt Plinio, & Ptolemæo quoque, in Scythia. Vide *adorsi*, & *Scythæ*.

Aorus, per ω mega, ἄωρος, ciuitas Cretæ insulæ. etiam *Eleuthera* ἐλεύθερα, dicitur, Stephano teste.

Aoti, Thraciç populi, versus Istrum sunt. Plinio teste.

Aous ἀῷος, Cypri fluuius. Etymologicon. Vide *Lous*, & *Cephalus*.

Apadna, Mesopotamiæ vrbs. lib. Notit. *Aphphadana* fortè Ptolemæi. vide *Apatna*.

Apadnas ἀπάδνας; locum in Isauria, habet Procop. 5 Ædific. vbi Iustinianum Imp. monasterium ædificasse scribit.

Apadno, locus apud Danielem 11. ἀφαδανῷ, in Græco erat.

Apai, vide *Sapai*.

Apasantus, vide *Apesantus*.

Apasus, vide *Pasus*.

Apaus ἄπαυς, nomen vrbis, apud Hesychium.

Apaitæ ἀπαῖται, Asiæ Minoris populi, supra Trapezuntium. Hi quondam *Cercitæ* κερκῖται, vocati fuere. Strabone teste. Pero in secunda scribit Plinius, & alii Latini: *Cerceticos* habet Mela. *Cercetaos* Stephanus, in χαλυμμαται. Vide *Zygitæ*.

Apamena ἀπαμηνὴ, Syriæ regio, Ptolemæo. In qua Apamia vrbs. Item Magnæ Phrygiæ regio: in qua Apamia vrbs. Idem *Apamenam* coloniam habet in interiori Bithynia.

Apamestini, Calabriæ gens, Plinio. *Apanestini* legit autem Hermolaus, ab vrbe Apaneste siue Apeneste.

Apamia ἀπαμεία, Syriæ vrbs est, Straboni, Ptolemæo, Dionysio, & Eustathio, ad Orontem fluuium sita. hanc *Pharnascam*, φαρνάκην, & *Pellam* πέλλα, Dionysius dictam fuisse, ait. Stephanus & Strabo eam quoque *Cherronesum* vocari ait. Syriæ II. est in Concil. opere. *Hamous* hodie dici, Bellonius tradit: *Hamâ* Leonclauius. *Apamia*, Magnæ Phrygiæ vrbs, proxima post Ephesum dignitate. Ad Marsiæ fluminis (qui cū Mæandro coit) ostia, sita est, & *Cibotus* cognominata. auctores Strabo, Ptolemæus, & Plinius. qui eam *Celænas* κελαινάς, & mitto *Dameam* dictam tradit; cui suffragatur Liuius, lib. 38. item Strabo, cui quoque tumulus ibi est: à Celenis nomen habens. Hanc eandem Eusebius ad Mæandrum describit, Hist. Eccles. 5. cap. 15. Ptolemęo vrbs est Mesopotamiæ, iuxta Tigrim; Mesenes regionis, & Plinius & Stephanus perhibent; & vbi restagnatio Euphratis cum Tigri confluit. Hæc *Mesene* Ammiano cognominatur. Stephanus tradit dextrâ Delæ, sinistrâ Tigri fluminibus allui. *Traxt* hãc nominat Rawolfius. Hæc fortè ea est, cui Plinius 6. cap. 27. scribit Antiochum matris suæ nomen imposuisse. Alia *Apamia* est Bithyniæ vrbs, Ptolemæo & Zosimo, ad Propontidem. Sic hodie etiamnum vocari scribit Sophianus. Hanc *Myrleam* μύρλειαν, appellatam scribunt Suidas & Stephanus. Myrleam Colophoniorum ibidem habent Plinius, & Mela. *Apamiā* Mediæ opidum, *Raphane* cognominatum. sic Plinius. Puto hanc in Parthia à Ptolemæo & Strabone describi; in Mediæ autem finibus. Præter has Plinius aliam habet in Mesopotamia ad Euphratem, ex aduerso Zeugmati. Reperio itaque sex Apamiæ nomine, apud idoneos scriptores, insignitas vrbes. Vnam harum inter colonias Romanas numerat Onuphrius, ex Plinio & Vlpiano, vt addit. *Apamiensis* Stagni, meminit Ælianus 12. Animal. cap. 29. Vide *Epaunense*, & *Orthosiada*.

Apari, vide *Ætare*.

Aparni ἄπαρνοι, Hyrcaniæ proximè adiacent. Strabo 11. Vide *Dai*, & *Parni*.

Aparnis, vide *Lampsacus*.

Apartheni, sunt Asiaticæ Sarmatiæ populi: apud Plinium.

Apurytæ ἀπαρύται, Persiæ populi. Herodoti Thalia.

Apasiacæ ἀπασιακοί, Massagetarum gens est, Stephano ex Strabone 11. & Polybij 10. Apud hunc hodie ἀσπασίας, apud illum ἀσπασιάκας legimus. inter Oxum & Tanaidem eosque describit. Vide *Aspasiæ*.

Apatai, vide *Nabathea*.

Apata, vide *Sybi*.

Apatna, Osrhoenæ vrbs, libr. Notitiar. Eadem fortè cum *Apadna*: Osrhoena enim in Mesopotamia est.

Apathanatizontes ἀπαθανατίζοντας, Getas vocari, scribit Arrhianus 1. Alex. sed *Athanizontes* restituendum ex Herod. 4. quasi dicas immortales.

Apaturum ἀπάτουρον, Stephano, *Apaturos* Plinio: Strabo Veneris Fanum cognominat. locus ad Euxinum Pontum, in Corocondama Peninsula. Ptolemæi ἀπάτουρος est huic oppositum. ad Mæotidem nempe paludem.

Apeauros ἀπέαυρος, mons in Peloponneso, circa decem stadia à Stymphaliorum vrbe distans, Polyb. 4.

Apeilocarium, vide *Apilocarium*.

Apeliotis, locus in Ægypto, auctore Ruffino, in Historia Ecclesiastica. vbi ait Scyrionem, Heliam, & Paulum habitasse.

Apellai, vide *Scythæ*.

Apellinates, vide *Col. Ven.*

Apenesta ἀπενέστα, Ptolemæo, Apuliæ Dauniæ opidum. *Bestie*, Nigro. *Manfredonia*, Ligorio. Vide *Arnestum*.

Apennis, villa Toxandriæ. in Historia DD. Marcellini & Petri, ab Eginhardo descripta.

Apennina, vide *Italia*.

Apenninus ἀπέννινος, Ptolemæo & aliis, mons est qui Italiam secundùm eius longitudinem diuidit. *Apennion* ἀπέννιον Stephanus vocat. In Saxonum chronicis (vt Reinecnius tradit, in suo de Familiis syntagmate) Das Parther gebirge appellatur. vnde autem huius denominationis originē ducat, se nescire addit. neque ego facilè dixerim. Apud Diaconum 5. & 6. Longob. & Ottonem Frisingensem lib. 2. De gestis Frederici 1. vocatur *Bardonis* mons. Item *Pardonis* per p apud Conradum à Lichtenau: atque ab his vocibus Parther Germanorum effluxisse, aut contra, minimè dubito. Hoc Bardonis Apennini iugum, Blondus inter Parmensem & Lucensem agrum esse conijcit. Itali varia illi attribuunt pro locorum varietate nomina. *Mōte Fifiello* vocant eius iugum, vnde Nar fluuius emanat. Sub *Apennini* Alpibus Diaconus Nonam Italiæ regionem comprehendit, in eaque Feronianum, Montem bellum, Vrbinum, Bobium, & Veronam numerat. Pars Alpium circa Carnos quoque *Apenninus* vocatur apud Strabonem libr. 4. si locus fidus. Pœninas enim scribendum cum Casaubono putauerim.

Apera ἄπειρα, locus videtur apud Homerum, Odyss. η. *Apera* vel *Adapera*, Galatiæ opidum, Antonin.

Aperantia ἀπεραντία, Thessaliæ vrbs Plutarcho, Liuio, Steph. & Polybii fragmento 26. sed ἀπεραντία.

Aperethes ἀπερεθεῖς, Arcadiæ vrbs, apud Pausaniam.

Aperia, circa Mœsiam Inferiorem vrbs videtur in Historia Miscella 17. *Appiaria* in Lib. Notitiar.

Aperopia ἀπεροπία, insula Argię regionis, ante Buporthinum promontorium, Pausania teste. vide *Epiropia*.

Aperra ἄπερρα, Lyciæ vrbs, apud Ptolemæum. *Apyra* Plinio. *Phinica* Sophiano est, & Nigro.

Apesantus, Plinio Argiæ, Peloponnesiacæ regionis mons. *Apesas* ἀπέσας, Stephano dictus. Item *Selene* σελήνη, i. *Lunaris* Pausaniæ. Plutarchus in libello de Fluminibus & Mōtibus, eum per diphthongū scribit in secunda, *Apæsantus* ἀπαίσαντος, & addit eundem aliquando *Argium* ἄργιον, *Micænam* μυκήνην, *Selenuntium* σεληνούντιον, & *Opheltium* ὀφέλτιον, appellatum. Quidam Plinii codices pro Apesantus, *Apesas*, *Antes*, diuisim legunt. duósque faciunt montes. Vide *Aphesas*.

Apesas, vide *Apesantus*.

Apetelum locus, in Goltzii Thesauro.

Apetua ἀπέτυα, Hispaniæ Bæticæ vrbs, non procul à Corduba, Straboni. Vide *Atetone*.

Aphaca ἄφακα, Phœniciæ locus, inter Heliopolim & Byblum: vbi Fanum est Veneris Aphacitidis. propter fanum istud, lacus quidam, Zosimus libr. 1. Iuxta Adonim fluuium, in vertice Libani, testibus Eusebio, Socrate, & Historia Tripartita, item Nicephoro. *Affaca* habet Diaconus, & Apollonius Collatius. ἀφάκη, Libyæ vrbs: apud Stephanum. Vide *Nacles*, & *Asbeta*.

Aphadonus, vide *Apadno*.

Aphæa ἀφαία, locus in Ægina insula: Antonino Liberalis.

Apharema ἀφαίρεμα, Iudææ vrbs. 1. Machab. 11. *ἀφαίρεμα*, Iosepho Antiq. 13. cap. 8.

Apharanqea, gentis nomen apud Cretenses, Strabo 15.

Aphidantes ἀφείδαντες, Siciliæ regio, Stephano. Damantidis tribus municipium, Hesychio. In Attica hoc, ni fallor.

Aphar ἀφάρ, Arabiæ Felicis metropolis: circa afterum sinus Arabici videtur, in Periplo Arriani: vbi & Homeritarum regia vocatur. Huius Aphar meminit quoque libr. Norit. sed fluuium ex eo facit: ad cuius ripam Arnona, & Arnonensia castra describit. Vide *Saphar*.

Aphara, Palæstinæ locus. Iosue 18. *ἀφαρά*, interp. Vide *Ophera*.

Apharantes ἀφάραντες, gens in Libya, nominibus carens. Soli orienti conuiciatur. Nicolaus apud Stobeum, de legib. Hoc Plinius Atlantibus adscribit. sic quoque Herodotus. ex quo vocem corruptam putarim.

Aphas, Molossorum fluuius. vt Plinius docet. Hunc *Inaches* Pinetus vocat.

Aphasius Mons, distans à Chalcedone decem stadiis. Polyænus 7. de Dario.

Aphec, Palæstinæ locus, Iosue 13. & 15. *Apheca* eiusdem 17. & Iudicum 1. item 1. Samuel 4 & 3. Regum 20. vbi Iosephus *Amphecam* legit. *ἀφεκά* est, LXX Interp. Sed & idem Iosephus fine M. Antiq. 8. cap. 8. vbi hanc vrbem in Magno Campo statuit. *Fabe* nouo nomine est Bredenbachio. Duo autem huius nominis loca in Palæstina ostendit Masius ad 13 cap. Iosue. Et plurium locorum nomen esse docet idem ad cap. 15.

Aphærema, vide *Apharema*.

„ *[illegible]* Statius 4. Thebaid. Nomine
„ Lernæi memorant Aphesanta coloni.
Lutatius Placidus dicit Ciliciæ montem. vnde Perseus auolauit, quando ad Gorgonis caput auferendum in Africam proficiscebatur. Lutatium hic hallucinari puto, grammaticulorum more, & *Apesas* sine adspiratione legendum apud Statium.

Aphedomim, vide *Domim*.

Aphetæ ἀφεταί, Magnesiæ littoralis vrbs: Herodoto, Straboni, Diodoro 11. & Plutarcho in Themistocle. item Melæ, & Apollodoro, cui in Thessalia

Apheterion ἀφετήριον, Indiæ extra Gangem locus, vnde soluunt qui in Chrysam nauigant, Ptolemæo. *Zejthon* Nigro dicitur.

Aphidantes ἀφείδαντες, pars Molossiæ regionis. Stephanus.

Aphidantium ἀφειδάντιον, Tegeatarum curia, seu municipium: in Arcadia. Pausanias.

Aphidna ἄφιδνα, municipium Atticæ, Herodoto, Pausaniæ, Luciano, Straboni, Plutarcho in Theseo, & Isocrati in Laudatione Helenæ. Tzetza in Lycophronem circa Lichnium Athenarum ponit. Ptolemaidis tribus gens est apud Hesychium. *Aphidnæ* pluraliter apud Senecam in Hippolyto.

Aphle, Plinio, ad Chaldaicum lacum vicus. *Alarch* Pineto, in suo Plinio

Aphnæi loci, circa Ægyptum, meminit Concil. Ephes. 3.

Aphneti, vide *Aphnitis*.

Aphneum ἄφνειον, Phrygiæ vrbs. Et Lydiæ. Stephan.

Aphni ἀφνι, Iudææ locus. Iosue 18. Pro Diuus Hieronymus auspicatur *Ophni*.

Aphnida ἀφνίδαι, Afaneorum vrbs videtur, apud Hesychium. In dictione *ἀσανεῖοι*.

Aphnitis ἀφνῖτις, Straboni & Stephano lacus prope Cyzicum, qui prius *Artynia ἀρτυνία* vocabatur. Eundem Strabo, & Plutarchus in Lucullo *Dascylitidem δασκυλῖτιν* appellat. & *Dascylia* Stephanus. Vide *Artynia*.

Aphormium ἀφόρμιον, Thespiensium locus, Stephano. ex Aphrodisio.

Apphadana ἀφφαδάνα; Vrbs est Ptolemæo, in Mesopotamia. Alia ab Apphadana. vide *Apadna*.

Aphra, Episcopalis locus, Guil. Tyrio. circa Syriam alicubi. vide *Aphara*, & *Afran*.

Aphrica, vide *Africa*.

Aphriso, vide *Mibdimon*.

Aphrodisias, Ptolemæo Ciliciæ vrbs. Plinius *Veneris* Opidum vocat. hodie *S. Theodoro* dici, scribit Coriolanus Cepio. Ad Melam fluuium Thraciæ vrbs est, Ptolemæo. Eidem in Caria, quod Plinii Aphrodisium est. & vt puto, Liuii Aphrodisias Crene. & hanc esse cuius mentio in Oraculo, apud App. in Mithridaticis. Thraciæ Chersonesi.

est, apud Agathiam 5. Procopium 4. Ædific. sed eadem cum Ptolemæi, vt credo. Circa Dionysopolim Thraciæ, ad Pontum Euxinum, Plinio. Circa Cnidum, Porphyrogennetæ, & Stephano. in Æthiopia, eidem. Idem Scythiæ littoralem Aphroditiam habet. sed hæc fortaſſe eadem cum Plinii dicta circa Dionysopolim. Eſt & Laconica vrbs, Thucydidi 4. & ex eodem Stephano: item Pausaniæ, qui eam ab Ænea conditam ſcribit. Eſt & insula circa ſinum Perſicum, alicubi, Solino, & Plinio, qui Aphrodiſia ſines in vltima legit. Martiano quoque, apud quem ſine H. corruptè. Stephanus habet quoque duas huius nominis paruas insulas, iuxta Libyam, & Alexandriam. Aphrodiſiades numero octodecim reperio apud claſſicos auctores. Vide *Boea*, *Gades*, *Laa*, *Ninoe*, *Politiceorgas*, *Troezen*, & *Thurium*.

Aphrodiſium ἀφροδίσιον, duorum opidorum in Africa Propria nomen eſt, apud Ptolemæum. quorum alterum *Coloniam*, alterum *Fanum* cognominat: hoc Caſtaldus *Mahometta* interpretatur. Mercator verò *Africa*. Sic etiam Caluetus Stella, qui eius expugnationem à Carolo V. Imp. factam, deſcripſit. illudque a Mauris *Mahadian* appellari ait. Idem ex Fazello didici. qui *Mahdiam* habet; Theuetus *Elmahdita*. Marmolius *Mehedia* vocat. & alio nomine *Tobulba*. *Mabdia* fortè apud Ioannem Leonem. *Aphrodiſium* quoque Latii vrbs, circa Ardeam: Strab. Eſt & promontorium Hiſpaniæ, Ptolemæo, ad mare mediterraneum, ad radices montis Pyrenæi. *Pyrenea Venus*, Straboni & Plinio dicitur. *Veneris Portus*, Melæ: in ſinu Salſo. *Maſſilienſe* quoque dicitur, Strabone teſte. *Veneris Fanum* Latinis. *Cabo de Cruz*, Cognato, Floriano, & Molerio. Vicus in Arcadia eſt, apud Pauſaniam. Eſt Cypri vrbs, Ptolemæo; quæ *Achoton* Luſignano eſt. Flumen in Pyrrha eſt apud Plinium, quod fœminas ſteriles facit. Circa Delphos fortè hoc. Vide *Semelia*, *Thymnias*, & *Iouis Indigetis* Lucus.

Aphrodites ἀφροδίτης, iuxta Athribin eſt Stephano vrbs. Aphroditopolis Ægypti, hæc eſt Strabonis. cui quoq; alia eſt in Thebaide, ad Nilum. Idem Stephanus habet aliam in Æthiopia, & aliam in Thracia, eandem fortè cum Aphrodiſiade. Aphrodites (.i. Veneris) montem deſcribit Appianus in Hiſpania, vltra Tagum fluuium, oleis conſitum, vbi Viriatum a Plautio victum tradit. Aphrodites Fanum eſt in Hiſpania Citeriore, circa Saguntum opidum, Polybio 3. Aphrodites templum in promontorio Palleneæ inſulæ, Halicarnaſſeo 1. In Cithera inſula quoque eidem, ibidem. Item in Zacyntho. Aphrodites ſtagnum coloris viridis, ad ſinum Arabicum, verſus Ægyptum depingit Diodorus 3. in quo tres inſulas eſſe ait: quarum duæ olinas ac ficus vbertimè producunt: tertia meleagrides aues nutrit. Vide *Laa*, & *Myoshormus*.

Aphroditia ἀφροδιτία, Laconicæ regio. Stephanus ex Thucydidis 4. vbi noſtri codices Aphrodiſian per s legunt.

Aphroditopolis vrbs, & *Aphroditopolites* Nomus, in Ægypto, Ptolemæo. quæ *Aprosopites* ἀπροσωπίτης, Straboni. Alia eidem eſt *Aphrodites* vrbs, in eadem Ægypto, ad Nilum, verſus Orientem. hanc *Veneris* vrbem vocat Plinius. *Aphroditon* fortè Antonini. & D. Hieronymi in Hilarione.

Aphryſus ἄφρυσος, Magneſiæ fluuius, Iſacio in Lycophronem. cui ſunt ibidem *Aphruſii* populi. ſed *Amphruſii* verterunt Canterus & Scaliger. Sic quoque legunt Stephanus, & Ouidius, item Vibius, qui eum Theſſaliæ attribuit. Eſt quoque Amphryſus Phocidis vrbs, Stephano. quam nunc per B pronunciant, vt addit, ἄμβρυσος. ſic quoque apud Polybium 4. Goltzius ex Domitillæ nummo, legit ἀμφρυσιων και δαυλιδεων ομονοια. & rectè. vide *Amphryſus*.

Aphtha, vicus Palæſtinæ, Ioſepho, belli Iudaici 4.

Aphthala ἄφθαλα, & ἄφθαια, Ægypti Nomus, Stephano.

Aphthites ἀφθίτης, Nomus Ægypti, Herodoto in Euterpe & Stephano.

Aphnſia ἀφνησία inſula in qua exularũt D. Theophanius poeta, & frater eius Theodorus. Suidas, & Hiſtoria Miſcella.

Aphyte ἀφύτη, & *Aphytis*, item *Aphytæia*, vrbs circa Thraciæ Pallenen. Herodotus 7. Thucydides 1. Xenophon 5. Græcorum, Plutarchus in Lyſandro, & Heraclides in Politiis. In ipſa Pallene deſcribit Strabonis Epitome, & Pauſanias 3. An idem cum *Aphetæ*?

Apia

Apia ἄπια, Herodoto vrbs in Ægypto, circa fines Libyæ. *Apis* Ptolemæi puto. vide *Argos*, & *Peloponnesus*.

Apiacum, vide *Epiacum*.

Apianum, *Heppen* castrum hodie, vt putat Lazius in *R. P. R.* Ego *Auiano* malim. vide *Fagitana*.

Apiarea, Episcopum Lucipinum habet Simeon Metaphrastes, in vita B. Chrysostomi. In Asia alicubi videtur. sed locus fortè mendosus.

Apias ἀπίας, Campi nomen, in Asia minori: apud Polybium 5. Circa Æolidem.

Apiates ἀπιάτης, Aquitaniæ populi à P. Crasso superati. Dion. 39. Sontiates Cæsaris, putat Xylander.

Apicridium, locus circa Byzantium, Laonico.

Apidanei, vide *Arcadia*.

Apidanus, vide *Appidanus*.

Apiennates, Vmbriæ populi, Plinius.

Apilas, vide *Asopus*.

Apilocarium ἀπιλοκαρίον, Lusitaniç vrbs, Phleg. Tralliano. vide Celrius Pellii F. longæuus.

Apina, Plinio Dauniorum vrbs, in Italia.

Apiola ἀπίολα, Stephano, & Halicarnasseo. *Apiolæ* Plinio, Italiæ opidum, in Latio.

Apira, vide *Apera*.

Apiri, vide *Attiri*.

Apirota ἀπειρῶται. Est in Thesauro Goltzii, ex nummo. pro Epirota fortè.

Apis ἆπις, Marmaricæ opidum, Ptolemæo Ægypti vocat Martianus: & quoque Plinius, qui vicum facit. Est & insula iuxta Cretam: Apollonii Scholiasti, & Varino. vide *Apta*.

Apissanensis, vide *Abissensis*.

Apitami, Arabiæ, Felicis populi, Plinio.

Aplium, vide *Hypia*.

Apobaterium ἀποβατήριον, i. egressorium. vocant Armeniæ locum, vbi Noe ex arca egressus fuit. Iosephus 1. Antiquit. *Egressorium*, Noe, vocat quoque Pseudoberosus.

Apobathmus, Peloponnesi vicus. Pausaniæ.

Apobathra ἀπόβαθρα, locus in Asia, iuxta Abydum, vbi Xerxis nauis dicitur congelata. Strabo & Eustathius.

Apoboioti ἀποβοιωτοὶ, Ætoliç populi, apud Stephanum: ex Thucydidis 3. At ego lego *Apodoti*, ex eodem Thucydide.

Apocopa ἀπόκοπα, Arabici sinus recessus. Stephanus.

Apocopon emporium est quoq; ad sinum Barbaricum, in Æthiopia: Ptolemæo, & Arrhiano in Periplo. Montes Indiæ intra Gangem ἀπόκοπα ὄρη, qui *Pœnæ Deorum*. ποιναὶ θεῶν, appellatur. Ptolemæus.

Apodas, populos habet Trithemius circa Moguntinenses & Rhenanos. in Compendio Annal. Reg. Francorum.

Apodasmii ἀποδασμιοι, Grçciæ populi. Herodotus.

Apodasmum Iudæorum captã ab Ocho, & incolas eius translatos in Hyrcaniam, iuxta mare Caspium, tradit Chronicon Eusebii. Sed fortassè propria non est vox, quæ *partem* Græcè significat.

Apodoti, Ætoliæ populi, Polybio 17. & Liuio 32. vide *Apoboioti*.

Apollinares Aquæ, vide *Aquæ*.

Apollinaris, vide *Flaminii Prata*.

Apollinarium meminit in Gallia Narbonensi, Plinius.

Apolloneates tribus Tegeatarum, in Peloponneso. Pausanias.

Apollonia ἀπολλωνία, Taulãtiorum in Macedonia opidũ, Liuio, Ptolemæo, & Pomponio. Ad Ionicum mare situm est. *Siffopoli* Pineto appellatur. Niger dicit hoc loco castellum esse *Pergo* dictum. Sophianus ait antiquum nomen retinere. Arbitrii ius sit apud lectorem. Hanc Apolloniam vocat Plinius Corinthiorum Coloniam. ex quo eandem esse suspicor cum ea quam Stephanus *Gylax* γύλαξ, & *Gylacia*: γυλακία, dictam scribit (etsi eam in Illyrico ponat) nam & coloniam Corinthiacam esse ait, non longè ab Epidamno sitam, quod in Macedoniæ confinibus est. vbi eadem à Ptolemæo & Plinio describitur. Fines namque regionum ab auctoribus confundi, non semel experimur. Cyrenaicorum Nauale, in Pentapoli regione, Ptolemæo, & Pomponio auctore. *Apollonias* Straboni. Eadem fortè cum Libyca Stephani, quam *Cyrenem* quoque vocat. Ptolemæus tamen duas ex his facit. Hanc Apolloniam Marmolius & Castaldus *Bonandrea* dici hodie scribit. Præter hanc, aliam in Libya habet idem Stephanus. Phrygiæ item vrbs, quam *Margion* μάρ-

γιον, quoque vocat Stephanus. & *Theodotianam* appellari in Synodo V. Constantinopolitana. *Apollonia*, Cretæ insulæ vrbs, iuxta Cnossum. & alia ibidem, quæ antea *Eleuthera* ἐλευθέρα, appellata. Stephanus. Athi montis opidum est Plinio, cuius incolas *Macrobios* cognominat. Sed hoc epitheton videtur Pomponius vrbi *Acroathon*, in mõtis huius vertice sitæ, tribuere, cùm inquit, huius incolas dimidio longiorem vitam, quàm in aliis terris esse. Vide suprà, suo loco. Hanc Apolloniam nunc *Erissos* appellari, scribit Ioannes Lydus. *Bolina* interpretatur Leonclauius: non bene, vereor. Straboni vrbs est in ora Ponti, Milesiorum Colonia, maiori sua parte condita in parua quadam insula. prope Salmydessum, vt habet Stephanus. Hancque Plinius in Thracia ponit, & *Apollonia Tarum Insulam* vocat. & *Anthium* olim appellatam addit. *Magnam* cognominat Mela. *Sissopoli* à Nigro dicitur. Pinetus autem vetus nomen retinere dicit. Ex hac Apolloniatarum insula scribunt Strabo & Plinius, Capitolinum Apollinem à M. Lucullo aduectum. *Cherronesus* fortè est in Arrhiani Periplo. ab vrbe Apollonia sexaginta stadia distans. atq; idem cum Thynias Apolloniatarum; quam vide suo loco. Diodoro 20. & Stephano, vrbs Siciliæ est propinqua Leontinis. eadem proculdubio *Apolloniensis* vrbs est Ciceroni in Verrem. *Pollina* hodie est, cuidam anonymo, sed non inerudito. Est & *Apollonia Mygdonia*., Ptolemæo & Stephano, Mygdoniæ, in Macedonia vrbs. Hodie *Ceres*, Nigro teste. *Apollonia* Mysiæ vrbs ad Rhyndacum fluuium, Ptolemæo, Stephano, & Plinio, cui *Assos* quoque vocatur. Palæstinæ iuxta Ioppen, Ptolemæo & Stephano. Syriç iuxta Apamiam, Stephano. In Galatia, Ptolemæo. & eidem in Assyria. Cælesyriæ quoq;. Itẽ iuxta Ephesum & Thyatiram, eodem Stephano, ex Strabone, auctore. Etiam in Acarnaniæ insula; (quæ vna Echinadum est.) hæc fortè Apollonia Epiri est apud Strabonem, seu Ætoliæ apud Liuium. Apollonia quoque Plinio est circa Arethusam, quæ ad Strymonicum sinum est. Chalcidis in Macedonia est, Athenæo 8. quam duobus amnibus adsiti tradit: Olynthiaco nempe & Amnite. Est & in Ægypto, Stephano. cuius Plinius etiam meminit. cui & Apollopolites Nomus est. In Lydia quoque. In Mesopotamia. in Siphno insula: & alia in Lyciæ quadam insula: item Ἰώνων Thraciæ habet Stephanus. Idem aliã inter Babylonem & Susam. *Apolloniam* iuxta regionem Atlantinorum, ἀτλαντίνων, describit Aristoteles in Mirabilib. pro Ταυλαντίων fortè. *Apolloniam* Beliadis, habet Concil. Ephesinum. *Apolloniam* quandam habet Herodotus 9. vbi Solis oues: circa Epirum Taulantiorum puto. nam Epiroticam hanc vocat Strabo. Viginti quatuor vrbes huius nominis numerat Stephanus. Videor his, septem addere, quas vide in *Antandros*, *Cæsarea*, *Cyparissus*, *Cydonia*, *Mordiæum*, *Thynnias*, & *Trœzen*.

Apollonia, quædam Colonia Romana est, in Hadriani nummo.

Apollonias, Metropolis Phrygiæ Maioris, Straboni. Est *Apollonia* ad Lambanum, Ptolemæo. Est & Cariæ vrbs, sic dicta in concilio Chalcedonensi. Vide *Cyparissus*.

Apolloniatidis Petra, in Atintania. Aristoteles de Mirabilib.

Apolloniatis, vide *Apollonius*, & *Sittacene*.

Apollonidienses habet Plinius, in Asia Propria alicubi. item Cicero pro Flacco, quos amantissimos *P.R* dicit.

Apollonienses ἀπολλωνιεῖς, Æolidis tribus pars, Stephano.

Apollinis Ciuitas Magna, in Ægypto est, Ptolemæo. *Munsia* nunc dici, ex Ioanne Leone, collegit Zieglerus. *Apollinis Ciuitas Parua*, in Ægypto, apud eundem, & Stephanum. *Apollinem* Minorem, & Superiorem habet Antoninus. *Apollonopolitarum* in nomio Tentyritidis, meminit Ælianus 10. animal. Vide *Refugium*.

Apollinis Alti arx, ad Sibyllæ antrum, cuius meminit Virgilius 6. Æneid. hodie *Arco Felice* nominari tradit Pighius, in Prodicio.

Apollinis Fanum, Ptolemæo in Africa Propria situm. *Tamaclati* hodie, si Castaldo creditur.

Apollinis Fons, apud Cyrenæos, in Africa, Eustathio.

Apollinis lucus, vide *Oncium*.

Apollinis Promontorium, Ptolemæo & Liuio, in Africa Propria est. *Rasamuzat* Gerard.

Gerard. Mercatori est. *Apollonium* vocat Strabo. Est & Apollinis promontorium in Mauritania Cæsariensi, eidem Ptolemæo: quod *Cabo de Tenes* Castaldo est.

Apollinis Templum, *Zerinthium* vocant incolæ, Liuio teste lib. 38. qui hoc in Thracia describit, in Æniorum finibus *Apollinis* Templum in Myriensi sinu, Lyciæ. Ælianus 12. Animal. capite 1. *Apollinis* Actii templum in Magnesiæ ora maritima, ad Pagasas. Hyginus in Argo dicit hic Argum nauem fabrefactum. Vide *Apollinis* Fanum, & *Zerynthus*.

Apollinis Phæstii portus, apud Locros Ozolos. Plinius. Apud Phęstū vrbem videtur.

Apollinis opidum, Megabrorum, in Æthiopia sub Ægypto, habet Plinius.

Apollinis Regio, in Æthiopia, Straboni.

Apollinis vrbs, vide *Delos*.

Apollonium, vide *Apollinis* Prom.

Apollonius Lacus, in Asia; prope Pergamum. Suidas ἀπολλωνιάς, est Straboni.

Apollonos, insula Libyca sic dicta; apud Stephanum.

Apollonos Hierita, in Lycia, Plinio.

Apollopolites, vide *Apollonia*.

Apologus, vide *Teredon*.

Apomana, vide *Paconia*.

Aponus, Martiali, & Lucano 7. Titi Liuii patria, in Venetorum ditione. Quinque à Patauio milliaribus; vt scribit Bartholomæus Viottus. *Abano*, Leandro. Vide *Fontes Aponi*.

Aporidos Come. vide *Obrima* Fontes.

Aposphendoneti, vide *Methone*.

Apostanos ἀποστάνος, locus Persidis, ad eius sinum. Arrh. de Indicis.

Apostolopolis, loci nomen: In synodo Nicena 11. Nescio vbi locorum.

Apostrophos, locus videtur ad littus Propontidis, apud Cedrenum.

Aporomitæ ἀπορομῖται, Marmaricæ nomi gens, Ptolemæo.

Appa ἄππα, Arabiæ Felicis vrbs, Ptolemæo. Vide *Siby*.

Appadana ἀππαδάνα, Persiæ vrbs, apud Ptolemæum. *Aspadana* apud interpretes.

Appenceiisium ciuitatem, habet lib. Prouinciar. in Gallia Narbonensi. 11. *Wappincensium* legit alius codex.

Appha ἄπφα, Parthiæ vrbs, Ptolemæo.

Apphadana ἀπφαδάνα, apud Ptolemæū Mesopotamiæ vrbs. Alia ab Aphphadana. Vide *Apadna*.

Apphana ἀπφάνα, Persici sinus insula. Ptolemæus.

Apphar ἄπφαρ, Mauritaniæ Cæsariensis opidum: vt Ptolemæus auctor est.

Appia Via, quæ ab vrbis Romæ porta Capena Capuam, aut, vt alii prodidere, Brundusium vsque lapidibus strata erat, longitudine cccxxx. M. passuum, quibus nonnulli xx. adiiciunt propter ambages: etiam *Latia* siue *Latina*, *Ausonia*, *Claudia*, & *Traiana* dicebatur, vt annotauit Goltzius in sua Magna Græcia, capite de Tiano. Appiam & Latinam diuersas esse, dicit Procopius. idem videtur quoque apud Liuium 22.

Appiani, Asię Minoris populi, Plinio. circa Phrygiam videntur.

Appiaria, Mysiæ Inferioris, aut Secundæ opidum, ad Danubium, Antonino & libr. Notit.

Appianum, vide *Apianum*.

Appidanus, Propertius libr. 1. ad Cinthiā: Qualis in herboso concidit Appidano. Est fluuius Thessalię Meminit huius Ouidius, Lucanus, Strabo, Thucydides, Orpheus & Herodotus: qui eum in Peneum fluere scribit. Phthiam vrbem alluere lego apud Hecubam Euripidis. Singulari P. ferè legunt.

Appulia, vide *Apulia*.

Apragopolis ἀπραγόπολις, de quo in vita Augusti Suetonius hæc: Vicinam Capreis insulam ἀπραγόπολιν appellabat, à desidia secedentium illuc è comitatu suo.

Apri, vide *Apros*, & *Caprus*.

Aprilis, vide *Prille*.

Apros Colonia ἀπρος, Thracię opidum est, Plinio & Iustino, ἄπρος Ptolemæo. Hoc *Theodosiopolis* Θεοδοσιόπολις, dictum scribit Cedrenus. *Apri* tamen hodie, Sophiano. *Apri* Sepulchrū, vicus Messeniæ, apud Pausaniam.

Aprona ἄπρωνα, fluuium, habet Polybius in fragmento 134. Circa Liguriam videtur.

Aprositus ἀπρόσιτος, inaccessibilis, vna insularum Fortunatarum. Ptolemæus. vide *Ombrio*.

Aprosopites ἀπροσωπίτης, nomus Ægypti, est apud Strabonem. *Prosopitis* Ptolemæo est, & Plinio. Vide *Aphroditopolis*.

Aprusa, Plinio Flaminiæ fluuius. *Plusa*, L. Alberto.

Aprustani, Plinio Brutiorum mediterranei populi: Gabriel Barrius ex iis *Castrouillano* vrbem Calabriæ facit. Alio in loco dicit fortè *Vernicarium* opidum in eo loco esse. Vide *Abystrum*.

Apsalus ἄψαλος, Albotarum opidum, in Macedonia, Ptolemæo.

Apsasium, *Acra Daphne*, *Acline*, *Aiantium*, *Archium*, *Argyronicum*, *Auletes*: *Bathias*, *Batheia Scopia*, *Blacherna*: *Calos Agros*, *Calamus*, *Camara*, *Cepum*, *Charandas*, *Choeragia*, *Cittos*, *Commarodes*, *Cyparodes*: *Delphinus*, *Discos*, *Eudion Calon*; *Gypopolis Collis*: *Hermagora* Fons, *Hippoßhenes*: *Iasontum*, *Ingenidas*: *Lembus*, *Licnias*, *Lyciorum* Portus: *Mandra*, *Mellapocopsas*, *Mylton*, *Myrleum*: *Nausiclia*, *Nymphæum*: *Palinormitum*, *Parabolus*, *Pentacon-toricum*, *Phiela*, *Piræum*, *Pitheci* Portus, *Polyrrhetius*, *Potamion*, *Pyrrhias Cyon*; *Scletrinas* Sinus & Fluuius, *Simas*, *Syaphas*, *Thermastis* Petra, *Thermeria*, & *Timæa*: circa Constantinopolim loca, habet in suo Bosporo P. Gyllius, ex Dionysio Byzantio, veteri scriptore.

Apsarus, vide *Apsorus*.

Apsila ἀψίλαι, gens Lazis vicina, Arriano; & ex eo Stephano. *Absila* sunt apud Plinium. *Apsilia* fortè & *Dapsilia* in Historia Miscella libr. 21. vide *Scytha*.

Apsinthus, vide *Apsynthus*.

Apsorrus ἄψορρος, Ponti Cappadocici vrbs, & fluuius, ad mare Euxinum, Ptolemæo. *Absarum*, habet Plinius flumen & castellum. *Apsarus* ἄψαρος, habet Arrianus in Periplo. & dicit eam quoq; olim *Apsyrtum* ἀψυρτον, appellatam, quòd Medea ibi Apsyrtum occiderit. sed idem regionem vocat non vrbem. Strabo & Plinius hoc in mari Hadriatico in eiusdem nominis insula factum scribunt. (Tanta est inter veteres rerum præclarè gestarum inconstans descriptio.) Hunc fluuium antea *Ægialium* appellatū, scribit Stuckius. & num idem *Naxius* dicatur ab Æliano, subdubitat. Vide *Absorus*.

Apsus ἄψος, Macedoniæ fluuius Plutarcho, Cæsari 5. Ciuilium, Lucano 5. Straboni & Ptolemæo. *Spirnasse* Theueto; *Vreo*, Nigro, qui dicit eum à quibusdam *Thapsus* vocari. Mihi hoc nondum constat.

Apsynthus, Thraciæ fluuius, apud Dionysium, & inde *Apsynthii* populi, ibidem. Scribitur etiam per I. in secunda, Stephano teste. vide *Ænum*.

Apsyrtides, vide *Absorus*.

Apta Iulia, Vulgientium opidum, in Gallia Narbonensi, Plinio. *Auia Iulia*, & *Abteiulia* corruptè apud Antoninum. *Aptensis* Episcopatus est mentio in Aurelianensi cōcilio v. & aliis. ab Apta Iulia, quæ *Apte* hodie, Cænali.

Aptera ἄπτερα, Lyciæ vrbs, Stephano, vide *Apteria*.

Apteria ἀπτερία, Cretæ mediterraneum, insulæ opidum, Ptolemæo. *Apteron*, fortè Plinii. *Aptera*, Suidæ, Pausaniæ, & Stephano. sed propius mari. Chronicon Eusebii dicit sic vocatum ab Aptera ibidem regnāte. Marius Niger *Paleocastro* nominat.

Aptium, vide *Hypia*.

Aptuchi ἀπτούχοι, Fanum, Pentapolis regionis, in Africa, apud Ptolemæum. *Lungifaria* Marmolio dicitur. Hinc *Aptungis* facit D. Augustinus. Epist. 86. & idem *Apumgitanum* vitiosè, pro *Aptungitanum*. Epist. 161. Idem quoque *Abtungensis*. In Collatione Carthaginiensi *Aptuginensis* legitur.

Aptungensis, vide *Aptuchi*.

Apua opidum est ad fontes Macri fluminis, Catoni. *Castello di ponte tremulo*, Aug. Iustiniano, & Leandro. *Apuani* Ligures, sunt apud Liuium, libr. 39. his Augustinus Iustinianus partem Tusciæ, quæ inter Maceram & Tiberim fluuios est, adscribit. Hanc partem hodie *Maremma* vocari intelligo.

Apula, vide *Veretum*.

Apulensium Colonia Italię, est in Orthographia Aldi, fol. 340. sine N. tamen in Smetii Inscriptionum volumine, & apud Onuphrium. *Apulensis* loci meminit Digest. lib. 50. Titulo de Censibus. Onuphrio in Syria est. Errare puto. Vide *Apulum*.

Apulia Daunia, Ptolemæo ἀπουλῶν δαυνιῶν, Italiæ regio, quæ nunc *Puglia plana* est, Leandro teste. *Apulos* Grecè *Daunios* appellatos, scribit Strabo.

Apulia Peucetia ἀπουλῶν πευκετιῶν, Italiæ regio, Ptolem. *Pediculos* vocat incolas, Plinius. *Terra di barri*, Leandro. Apulia quoq; appel-

appellata fuit *Messapia*, Festo auctore. Geminato *PP.* est apud Varronem. Vide *Iapygia.*

Apulum, siue *Apulensis* Colonia, Daciæ vrbs, ad Mari fluminis ripam quę hodie *Alba Iulia.* ex Inscriptionibus antiquis, & interpretatione Lazii, in *R.P.* Romanæ volumine. ἄπυλον, est Ptolemæo. vide *Alba Iulia.*

Apumgitanum, Vide *Aptuchi.*

Apuscidamus, Africę lacus, in quo omnia fluitant, nihil mergitur. Plinius. *Porcidamus* in Originib. Isidori. vbi & Alce pro Africæ: malè vtrobique.

Apyra, Phrygiæ Pacatianæ vrbs. In synodo Constantinopolitana VI. vide *Aperra.*

Apyri ἄπυροι, quos *Tapyros* vocat Geographus. vt Eustathius tradit, in Dionysii Periegesi. Strabo sic quoque. populi sunt Hyrcanis vicini. Eosdem puto *Topyros*, & *Topuros* vocari ab Arrhiano 3. Alexandri. ταπυῤῥοι geminato *RR.* sunt Musonio & Stephano, Polybius 5. habet montes sic dictos hoc tractu. *Tapyri* sunt apud Ptolemæum in Media. & *Tapori* in Margianæ, Hyrcaniæ Vicinis regionibus. Vino vltra modum dediros scribunt Ælianus & Athenæus. Vide *Pyri.*

Aquæ, vide *Castellum* Aquarum, & *Nuagerra.*

Aquæ, in Liguria locus, Antonino: inter Genuam & Vada Sabatia. Hæ Statiellorũ mihi videntur in regione Montisferrati, ad Bormiam fluuium: vbi Aquæ calidæ describuntur à Bartholomæo Viotto: circa quingentos passus à dicta vrbe. Hæ fortè *Bormiæ* Aquæ à Cassiodoro nominatæ. Idẽ Antoninus *Ad Aquas* vocatum habet locũ in Mauritania Cæsariensi. Item in Africa Propria LXXV. M. Pass. à Carthagine. In Mœsia quoque Superiore, inter Viminacium & Dorticum. Item in Pannonia Superiori, inter Vindobonam & Scarabãtiam: quam *Furstenfeldt* in Styria, putat Lazius. In Dacia Ripensi etiam: in Nouellis de Priuilegiis archiepiscopi Iustinianæ. Primæ. Sic quoque in Hispania, inter Bracarum & Asturicam: eidem Antonino.

Aquæ Albensium, locus Episcopalis, Mauritaniæ Sitiphensis. Vict. Vticens. & Coll. Carthag.

Aquæ Apollinares, in Tuscia: inter Vrbem, & Cosas. Antonino.

Aquæ Augustæ ὕδατα αὐγοῦστα, Ptolemæo opidum Tarbellorum, ad Pyrenæos montes. *Baiona*, Cælio Augustino, sed *Acs* Vineto. Est qui *Gennus*, nescio quo auctore, dictum scribit. Vide *Tarbella.*

Aquæ Balisæ, aut *Basiscæ* vt Simlerus legit, Pannoniæ vrbs, apud Antoninum. *Basilla* legit Lazius. & dicit hodie corruptè ab Hungaris *Selie* vocari. Quatuor milliaribus à Quinqueeclesiis distare ait, versus Styriam.

Aquæ Bigerronum, vide *Aquensium.*

Aquæ Bilbitanorum Antonino, quod in Bilbilis Tarraconensis vrbis agro sitæ sint, fortè sic dictæ. In Arragoniæ regno sunt, & *Los Bannos de Alhama* vocantur, Varrerio teste. Cui & Suritæ, sunt etiam hodie aliæ sic dictæ, in Bætica, de quibus vide *Arsigis.*

Aquæ Caiæ, Horum meminit Strabo, libr. 5. vt refert Ann. Viterbiensis. Item Tibullus, in eo carmine. Nunc autem sacris Caiarum maxima lymphis. etsi Baiarum in exemplaribus impressis legatur, vt idem Annius dicit. sed rectè nec ne, alii videant. *Bagni de Bollicano*, Leander vocat. easque propè Viterbium describit. Ipsi videant, ego apud Strabonem & Tibullum *Baiæ*, nõ Caiæ lego. Habet autem *Aquas* Calidas in Tuscia, Varro 8. an hæ sint quæ hodie *Bollicano* vocentur, mihi incertum.

Aquæ calidæ ὕδατα θερμά, Ptolemæo. Cilinorum in Hispania Tarraconensi opidum. *Orense*, Beuterus vertit. & addit *Amphilochiam* Strabonis esse. Eandem cum *Callaica* esse, putat Gomecius 3. Vitæ Francisci Ximenii. Additque eam à Sueuis Germaniæ populis, qui quondam hanc oram sibi subiugarunt, proprio idiomate *Warense* appellari. *Warmse* autem scribendum mihi persuadeo. quod idem significat, quod calidus lacus. *Aquæ Celinæ* sunt Antonino. Haud multum absum quin credam à posteris inde *Vlmarense* corruptè dictum. *Aquas* calidas describit Iornandes de Gothicis, decimo quinto milliario ab Anchialo Thracię. Easdem idem *Thermas* vocat. Has, à Iustiniano mœnibus muniras, tradit Procop. 3. Ædificior. *Aquæ* Calidæ opidum Albionis Dobunorum. Item Hispaniæ, Authetanorum. quas puto *Aquicaldẽses* Plinii.

Mauritaniæ Cæsariensis quoque. Sic quoque Africæ propriæ. Ptolemæus. Sunt & aliæ, Liuio 30. aduersus ipsam Carthaginem, in maris littore. Vide *Aquæ* Voconis, *Examen*, & *Therma*.

Aquæ Celinæ, vide *Aquæ* Calidæ.

Aquæ Conuenarum, in Gallia Aquitanica opidum, Antonino.

Aquæ Cutiliæ, Vide *Cutilia*.

Aquæ Flauiæ, Portugalliæ opidum, quod hodie *Chaues* nominatur. Hoc mihi Clusius communicauit. Vetusta inscriptio huius loci quam Aldus in sua Orthographia, & Moralis in suis Antiquitatibus edidit, *Aquiflauienses* hos vocat. Sed *Aquæ Flauæ*, sine I. legit Smetii inscriptionum liber.

Aquæ Flumina, vide *Seleucia* Syriæ.

Aquæ Frigidæ ψυχρὰ ὕδατα, locus Sabinorum: ad Cotiscolias: Straboni, si locus integer.

Aquæ Hypsitanæ, vide *Aquæ Neapolitanæ*.

Aquæ Lææ, Turodorum vrbs, in Hispania Tarraconensi. Ptolemæus.

Aquæ Larodæ, vide *Thermæ*.

Aquæ Lisitanæ, vide *Aquæ Neapolit.*

Aquæ Mamææ, vide *Mamæa*.

Aquæ Neapolitanæ, & *Hypsitanæ*, item *Lisitanæ*, tres vrbes sunt in Sardinia, teste Ptolemæo. *Neapolinis Aquas* habet Antoninus.

Aquæ Neri, Galliæ locus, circa Rutenos, in scheda 3. Tabulæ Peutingerianæ *M. S.* mihi Aug. Vindelicorum missa a C.V. Marco Velsero.

Aquæ Nobenses, & *Nonenses*, vide *Noua*.

Aquæ Origenis, Lusitaniæ, Antonino. inter Bracaram & Asturicam.

Aquæ Patauinæ, vide *Aponi* Fontes.

Aquæ Perticianenses, Siciliæ locus, apud Antoninum.

Aquæ Querquennæ, inter Bracaram & Asturicam, Hispaniæ. Antoninus. vide *Quacerni*.

Aquæ Quintiæ, siue *Quintianæ*, ὕδατα κυίντια, Ptolemæo Seurorum in Hispania Tarraconensi opidum. *Aquecaldes*, Moletio dicitur.

Aquæ Regiæ, dulces & calidæ, circa Prusam Olympi. Athenæus 2. Etiam in Africa testes Vict. Vticens. & Coll. Carthag. Item in Epiro, sub Chimera, in Acrocerauniis. Plin. 4. cap. 1. in Lycia quoque Solino. Vide *Lacus Regius*.

Aquæ Sabinæ, vide *Cutilia*.

Aquæ Saluiæ, extra Romam locus, vbi Monasterium B. Pauli, teste Adone. Tertio esse ab vrbe lapide, & *Gutta Iugiter Manans* appellari, scribit Baronius in Annalibus.

Aquæ Segestæ, in Gallia, supra Genabum Orientem versus, ex scheda 3. Tabulæ Peutingerianæ.

Aquæ Septem, vide *Hepta Ydaton*.

Aquæ Sextiæ ὕδατα σέξτια κολωνία, Ptolemæo, Galliæ Narbonensis opidum. Coloniæ huius mentio quoq; apud Strabonem, Paterculum, Solinum, aliosque. *Aix* Ioanni Poldo. *Sextilia* habet Plutarchus in vita C. Marii. *Colonia Iulia Aquæ Sextiæ Legio* XXV. vocatur in antiqua inscriptione, & nummo Vespasiani. vt patet in Thesauro Goltzii. *Colonia Iulia Augusta Aquæ Sextiæ*, etiam in vetusta Inscriptione, quam habet Scaliger, ad Ausonium.

Aquæ Siccæ, Aquitanicæ vrbs, apud Antoninum.

Aquæ Siluiæ, pagi nomen extra Romam. In vita S. Gordiani. An corruptè, pro Saluiæ?

Aquæ Solis, Antonino opidum, *Therma*, vel *Aquæ Calidæ* ὕδατα θερμά, Ptolemæo. Bedæ & Gyldæ *Badonius*, vel *Badonicus Mons* est. vt Lelandus docet. qui hoc Britannicè *Caerbadon* appellat. Opidum est Belgarum, Albionis insulæ. Lhuydus & Camdenus scribit Anglicè *Bathe* vocari.

Aquæ Statellorum ἀκυαστατιέλλα, Straboni; *Statyellorum* Plinio, *Statellates* vocat Liuius. *Statiellenses* sunt libr. 11. Epist. Ciceronis. Lombardiæ Cispadanæ opidum est, quod *Acqui* hodie dicitur. vt Leander vult. Hermolaus autem putat *Alexandriam*, quæ *Della paglia* cognominatur, esse hoc loco, cum inquit. Hinc se noster Merula " Statyelensē nominat; ibi natus, vbi nunc " Alexandria Paleatū cognomine est sita. " Rob. Cænalis in sua Gallia, scribit hanc Alexandriam olim vicum fuisse, *Roboreto* nomine, & ab Ænobarbo Imp. in vrbem extructam, atque ab eo *Cæsarea* appellatam: postea verò ab Alexādro Pontifice *Alexandria* nuncupatam. vide *Aqua*.

Aquæ

æ Sueſſana, vide *Sueſſane*.
æ Tacapina, vide *Tacape*.
æ Tarbellæ, vide *Tarbella*.
æ Viua Coloniæ, meminit vetus in-
io. Italiæ Epiſcopatus ſic vocatur, in
lio Romano, In Campania eſt, Ligo-
a Venafro Boream verſus. Vide *Aqua*
Claudiapolis.
uæ Voconis, Antonino Hiſpaniæ Tar-
nenſis opidum. *Balneole* Epiſcopo Ge-
lenſi. Sunt *Aqua* Calidæ, Ptolemæo. In
hetanis.
qua Marcia, Vrbs Romæ, quondam *Au-*
dicebatur, & fons eius *Picenia*. Plinius
31. cap. 3.
Aqua Nigra, fluuius Pannoniæ, apud Ior-
ndem. vide *Chryſius*.
Aquaria Via, iuxta Capuam, meminit
artyrologium Vſuardi ad Cal. Septemb.
de *Calor*.
Aquarius Vicus, vide *Viſontium*.
Aquauia, Pannoniæ vrbs: apud Antoni-
um. *Aqua Viua* fortè, vt in alio loco, XX. M.
aſſ. à Pœtauione. in veteri lapide colonia
ominatur, vt tradit Onuphrius. *Aquama*
git Lazius. (neſcio an vitio typographi.)
Thermas ibidem eſſe addit, *Teplicza* di-
ſtas. Idem *Aquam Viuam* putat hodie *Fuc-*
zel nominari ad Sauum fluuium.
Aquenſes, Italiæ populi, cognomine *Tau-*
rini, Plinius libr. 3. cap. 5. *Aquenſis* Epiſco-
pum habet Vict. Vticenſi in Mauritania
Cæſarienſi. Ab aquis calidis fortè.
Aquenſium Ciuitas, in Nouempopulana
eſt, teſte Libello Prouinciarum. Huius in-
colas *Vicani Aquenſes* dici, docet Scaliger,
ex lapide antiquo: ibidem extante. Idem
Scaliger eandem *Aquas Bigerronum* dicit
vocari & *Tarbe* hodie. *Dax* patria lingua
vocari, ſcribit Cænalis, quod aquam ſigni-
ficat. vide *Tarbella*.
Aquicaldenſes, ſunt Hiſpaniæ Citerioris
populi Plinio. vide *Aqua Calida*.
Aquiflauienſes, *Aorbigens*. (*Aobrigens*. le-
git alius) *Bibali*, *Cœlerini*, *Equæſi*, *Interā-*
mici, *Limici*, *Æbiſoc*, *Quarquerni*, *Tama-*
gani. Nomina hæc decem ciuitatum Hi-
ſpaniæ exſtant in antiquo lapide, in opi-
do Galiciæ Chaues dicto, ad amnem Tā-
magaſiio, vt habet Morales, in ſuo Chro-
nico libr. 9. cap. 25. An in dictione Æbi-
ſoc erratum ſit, ignoro. primum certè eius
elementum *A* locum non habere inter *L*.
& *Q* omnes ſciunt. videntur tamen hæc
nomina ſecundum Alphabeti ordinem diſ-
tributa. Fortaſsè *Lebiſoc*, pro *Lubiſoca* Pto-
lemæi melius. Non habeo tamen quod af-
firmem.
Aquila αἰτὸς, Scythiæ fluuius. Natal.
Comes, in ſua Mythologia, libr. 4. cap. 6.
ex Herodoro & Agræta. Scholiaſtes in 3.
Apollonii huius quoque meminit, circa
Caucaſum. *Aquila* Maior, & *Aquila* Mi-
nor, Mauritaniæ Tingitanæ loca duo, a-
pud Antoninum. *Aquila* ἄκυλα, Tuſciæ
mediterranea vrbs, apud Ptolemæum. Le-
ander *Aqua pendente* vocat. *Aquenſes* fortè
Plinii, quos *Taurinos* cognominat. Vide A-
cula, *Iſter*, & *Nilus*.
Aquila Prædium, αἰτὸς, in Phrygia videtur,
apud Nicetam.
Aquilaria, in Africa locus, XXII. M. paſſ.
à Clupeis diſtans. habetque non incom-
modam æſtate ſtationem: duobus emi-
nentibus promontoriis continetur. Cæſar
2. Ciuil.
Aquileia ἀκυλήια κολώνια, Fori Iulii vrbs
primaria, Ptolemæo, Straboni, Plinio,
Liuio, & aliis. Incolis nomen retinet.
Germanis Aglar vocari puto. *Aquilam*
quoque vocatam, teſtatur Euſtathius.
Acyleia ἀκυλήια, eſt Stephano. Colonia
dicitur in Veſpaſiani nummo. *Romatia-*
nam aliquando dictam lego, vide *Roma-*
tiana.
Aquileius Sinus, vide *Tergeſtinus*.
Aquiliana, vide *Noua*.
Aquilitani loci in Africa: meminit lapis
inſcriptus.
Aquilo, villa non longè à Nicomedia.
Damaſus & Platina in Felice II. vbi Con-
ſtantinum Imp. baptizatum ſcribunt.
Aquilonia ἀκυιλώνια, Liuio & Ptolemæo
Hirpinorum ciuitas, in Italia. *Agnone* Ca-
ſtellum, Leandro. *Anglona*, Nigro. Ho-
die nulla eius veſtigia, ſcribit Volaterra-
nus. Sed audi Celſum Cittadinum Ro-
mâ ad me. Errat Leander credens Aqui- "
loniam fuiſſe vbi nunc eſt Agnone: nam A- "
gnone eſt in Frentanis prope Pelignos. A- "
quilonia autem Ptolemæo erat in Hirpi- "
nis media inter Beneuentum, Luceriam, & "

Auellinum. Errat etiam Niger, nam Anglone est vrbs episcopalis in finibus Lucaniæ & Brutiorum. quantum mea coniectura valet, putarem Aquiloniam fuisse vbi nunc *Laquedonia* Latinè, vulgò *Lacedogna* vrbs archiepiscopalis in Hirpinis. *Aquiloni* sunt apud Plinium. vide *Noua*.

Aquilus, vide *Ister*.

Aquinates, vide *Galliani* Saltus.

Aquincum ἀκύιγκον, Pannoniæ inferioris vrbs Ptolemæo, & Antonino, cui *Legio* II. *Adiutrix* est. Volunt *Budam* (quæ Offen dicitur) esse, dicit Simlerus. *Acincum* hoc etiam nominari apud Antoninum, & libr. Notitiarum, idem tradit. Acinci meminit quoque lib. Dignitatum. Ammianus Acinci quoq; meminit. Lazius putat circa eam insulam esse, quam Hungari *Cepol*, Germani Ratzenmarck vocant. vide *Septa Quinci*.

Aquinum ἀκῦινον, Ptolemęo, Latinorum, in Italia opidum. Romana colonia est: testibus Tacito, Plinio, & Frontino. *Aquino* Leandro.

Aquiria, locus Brabantiæ. In vita S. Lutgardis, de quo Molanus in Natalibus Sanctorum: Belgii hoc monasterium, quod Ayuiers ordinis Cistersiensis. Duobus miliaribus à viridis vallis monasterio.

Aquisgranum, vide *Nuagerra*.

Aquisregiensis ciuitatis in Africa, meminit Victor Vticensis. libr. 2. Persecutionis Wandalicæ. Et *Aquisirensis* idem quoque in Mauritania Cæsariensi, sed in Fragmento hactenus eius non excuso: quod à viro nobili & docto Ludouico Hallero Hallersteynio habui. Ab *Aquæ Regiæ* gentile.

Aquitania ἀκυιτανία, pars Galliæ, Ptolemæo, & aliis. Hæc aliquando *Aremorica* dicta fuit, teste Plinio. Hodie *Guienne* vocatur, Marliano. Stephanus per v scribit in secunda. Vide *Acutia*, & *Aremorica*.

Ar, vrbs circa fines Moab. Deut. 2. ἀρωηρ legunt 70. interpretes. vide *Aroer*.

Ara, vbi filii Israel translati fuere. ab Assyriorum rege. 1. Paralip. 5. *Rages* Tobiæ, putat esse D. Hieronymus.

Ara amoris, βωμὸς ἔρωτος, Æthiopiæ promontorium, ad Arabicum sinum. Ptolemæus. *Ara* Decii, vide *Decii* Ara. *Ara Flauia* Colonia, est in Domitiani nummo. Goltzius. *Ara* Herculis, in insula quadam, circa Fretum Gaditanum, vt refert Plinius 5. cap. 1. & Strabo 17. *Ara* Iouis Montani βωμὸς τοῦ Διὸς τοῦ ὀρείου, locus ad Isthmũ Chersonesi Thraciæ, inter Pteleum & Leuce-acte. Demosthenes in Halonesο. Chersonesi terminus est, eidem. *Ara* Iouis Panomphæi, in Troade, inter Sigæum & Rhœtæũ promontoria. Ouidius II. Metamorph. *Ara Lapidea* olim, inquit Lazius, Pãnoniæ vrbs, quæ hodie Pechlarn in Austria dicitur. Retinet adhuc nomen fluuius præterfluens Erlaph. *Arlapa* habet libr. Notit. Vide *Aredate*, & *Arlape*. *Ara* Lugdunensis, cuius Iuuenalis meminit: aut Lugdunẽsem rhetor dicturus ad aram. Ad confluentes Rhodani & Araris erat. vt vetus eiusdem loci inscriptio indicat. Strabo docet eam in templo D. Cæsari Aug decreto, fuisse. *Ainay*, vel Athenatense hodie monasterium ibi, vt Cœnalis & Paradinus docent. Vide *Athanacum*. *Ara Tutila* τετίλα βωμὸς, opidum Corsicæ insulæ Ptolemæo. *Calonica* dicit Pinetus vulgo dici. *Ara* Vbiorum, Tacito, locus, Annalium I. Apud Diuitense munimentum, è regione Coloniæ Agrippinæ fuisse, putat Iunius in sua Batauia. Vide de ea Epistolam 3. Nouantiquarum Lectionum Modii: vbi eam circa Bõnam ad Rhenum statuit. Consule quoque Lipsii commentaria, ad Tacitum.

Aræ ἄραι, Ioniæ tres insulæ, apud Stephanum & Ælianum. Inter Symen & Gnidum eas describit Athenæus 6. Quare sic vocentur, lege ibidem. *Aræ* in quibus est Æthiopum præsidium. circa Philam insulam est, vt habet Aristides in oratione Ægyptiaca. Vide *Ægathes*, & *Ægimurus*.

Aræ Alexandri, in ripa Hypasis fluminis, termini eius itineris: vt tradunt Plinius, & Solinus. *Columnas* στήλας, nominat Philostratus 2. *Aræ* Alexandri, in promontorio Carmaniæ, ad Persicum fretum, Plinio. Ad radices Ammani montis quoque sunt Ciceroni Familiar. 15. Epist. 4. In Sogdianis etiam Plinio. In Sarmatia Europæa sunt Ptolemęo *Aræ* Alexandri, apud Roxolanos, Orosio. *Aræ* Apollinis Didymæi, vltra Iaxartem fluuium. Plinius, & Martianus. *Aræ* Cæsaris in Sarmatia Europæa, Ptolemæus.

Aræ Cononis, vide *Cononis*.

Aræ Cyri, in Sogdianis. Plinius. *Aræ* Flauiæ,

Flauiæ, Blaubeuren Lazio. vide *Alæ Flauiæ*.

Ara Herculei, locus in Graiis Alpibus, Petronio, his versibus:

Est locus Herculeis aris sacer, hanc niue dura
Claudit hiems, &c. deinde:
Hac vbi calcauit Cæsar iuga milite læto,
Optauitque locum, summo de vertice montis
Hesperiæ campos latè prospexit. Vide *Herculis.*

Aræ Herculis, sunt in Sogdianis: Plinio.

Aræ Murtię, in Veiente, hic in terram depacta non possunt extrahi, vt habet Plinius. Etturiæ opidum est; Catoni in Originibus.

Aræ Philænorum, vide *Philæni Vicus*, & *Aræ* Philistenorum.

Aræ Semyramidis, in Sogdianis, Plinio teste.

Ara Sestii, vide *Ara Sextiana.*

Ara Sextiana Plinio, *Turris Augusti* Pomponio, *Lucus Augusti* λῦκος αὐγύςυ, Ptolemæo; sunt synonyma eius vrbis in Hispania, (vt Villanouanus, Moralis, & Tarapha volunt) quæ hodie *Lugo* dicitur. *Aras Sestianas* tres Augusti nomine sacratas in peninsula apud Astures, habet Plinius, & Pomponius. *Aræ Sestii* σηςίυ βῶμοι, promontorium sic dictum, habet Ptolemæus, ad Oceanum Cantabricum, in Artabris. Latini codices *Aræ* Solis legunt. Moletius *Cabo de Mongia* interpretatur.

Aræ Solis, vide *Aræ* Sextianæ.

Arab, Palæstinæ locus, Iosue 15. *Ereb* 70. Interp. *Heromith* dicebatur D. Hieronymi tempore.

Araba, (planities interpretatur Num. 14.) Vrbs etiam, tribus millibus à Scythapoli, Occidentem versus. Et alia, in finibus Diocæsareæ, quæ olim *Sephorine* dicebatur. sic D. Hieronymus in Locis Hebraicis.

Arabægyptii, iuxta Arabicum sinum, in Africa, Ptolemæo.

Arabam, Æthiopiæ sub Ægypto opidū, in Nili ripa, Plinio.

Arabanitæ, vide *Rhamnitæ.*

Arabath, locus vnde vnus fortium Dauidis 1. Paralip. 11.

Arabathane, vide *Acrabathena.*

Arabeia, pro Siciliæ opido habet P. Marsus ad hoc Silii 14. Sidonia Arabeia ferox, & celsus Ietas.

Arabeni ἀραϐηνοι, populi sunt in Plutarchi Lucullo. Arabiæ fortasse selecta gens. *Arabene* meminit Theodoretus, in vita Symeonis.

Arabes Scenitæ, à Diodoro *Abati* vocantur. vide *Saraceni.*

Arabia ἀραβία, Gentium nulli postferenda, amplitudine longissima; à monte Amano è regione Ciliciæ, Comagenesque, descendit ad mare nostrum, littusque Ægyptiacum, inquit Plinius lib. 16. cap. 28. Idem Arabes ad Nilum fluuiū pertingere a Syene ad Meroën, ex Iuba auctore scribit; & vltra Tigrim ad Characem vsq; versus Ortum extendit. Arabes Troglodytis conterminos facit Heliodorus 8. Hi eorum populi à Plinio quoque enumerantur: *Aræi*, *Ascitæ*, *Autei*, *Azarei*, *Catabani*, *Eldamarii*, *Esbonitæ*, *Cnebadæ*, *Mardani*, *Masei*, *Ores*, *Rhetaui*, & *Scenitæ*. Strabo hos addit: *Chaulotæos* χαυλοταῖοι, *Agræos* ἀγραῖοι, & *Chatramotitas* χατραμωτεῖται. Arabiæ descriptionem lege apud Xenophontem 1. Cyriacor. *Arabes* Mauritaniam habitantes, *Alarabes* hodie nominantur.

Arabia, Pomponio, Ptolemæo & Arriano, qui ei *Felicis* quoque cognomen addit: Arabiæ Felicis opidum, ad Sinum Arabicum. Hodie *Aden* Pet. Appiano est. sed hæc *Ocelis* Iouio videtur: hallucinatur autem.

Arabia Deserta ἔρημος, Ptolemæo. quam *Inferiorem* Seruius, & *Asperam* Arabiam vocat Aristides, in oratione Ægyptiaca *Cauam* κοίλη, Lucianus, in Apologia pro mercede cōductis. *Scenitæ* sunt Eustathio. quos inter Euphratem & Cauam Syriam statuit. Hebræis *Cedar. Beriara*, Villanouano hodie.

Arabia Felix εὐδαίμων, Græcis. Solino ex Plinio *Beata* dicitur. *Eudæmon* Pomponio. De hac Arabia multa apud Agatarchidem ad finem libri 5. *Panchaiam* vocat Virgilius, vt Seruius annotat. Plinius scribit eius incolas *Sabæos* olim nuncupatos. *Aiman* hodie dicitur, in tabulis recentioribus. *Mamottam* à Saracenis vocari, tradit Pinetus. vide *Arabia.*

Arabia Petræa πετραῖα, Ptolemæo, *Petrodes* Seruio, quæ Straboni & Plinio *Nabatæa*. In sacris litteris eam incolunt *Amalechitæ*. Asiæ regio est, Palæstinæ contermina.

Hæc eadem *Vetus Arabia*, & *Tertia Palæstina* vocatur Procopio & Stephano. *Montanam* Arabiam, hanc vocat Stephanus: in verbo Ῥαἰσα παμμαγα. *Secunda Arabia* a Tyrio, libr. 11. cap. 26. & idem eandem lib 13. cap. 3. item 15. cap. 21. quoque *Petracensem* cognominat, a Petra eius metropoli. *Barraab* Ziglero, *Bengnucal* Castaldo dicitur. *Rathalalbaga* apud Thenetum est. Arias Montanus scribit in suo apparatu Biblico Hebreis *Throsim* appellari. Arabiam Petræam apud Dioscotidem, Vertit Serapio *Garbi*. Vide *Syria Maacha*.

Arabiam in Ponto, habet Plautus in Trinummo. vbi absinthium nascitur. Absinthium in Ponto nasci, testes sunt mihi Plinius, Dioscorides, Apuleius, Ouidius, & Apitius. Nemo autem hic Arabiæ meminit. Factum vltro ab auctore puto, vt Sycophātæ imperitiam proderet rei geographicæ, idque decore.

Arabiæ Dorsum, vide *Isthmus*.

Arabiæ Nomus, in Ægypto. Ptolemæus.

Arabicæ Paludes, vide *Ad Paludes*.

Arabicus mons, vide *Troici*.

Arabicus Sinus; *mare Rubrum* Europæis, *mar di Mecha* ab accolis vocatur. Barrius scribit *Bohar corsun*, (i. mare clausum) appellari. *Calçun* ab Arabibus vocari, Marmolius mihi testis. Theuetus autem (si & huic fides) dici ab Arabibus *Zocoroph*, vel *Boharzocoroph*, & aliis *Zabara* nuncupari. *Brachia*, Βραχία, etiam dici, Stephanus auctor est Hebræi *Mare Suph*. nominant.

Arabianæ Villæ suburbanæ, meminit Symmachus. libr. 2. cap. 57. & libr. 6. cap. 6. Circa Romam fortè.

Arabii, vide *Arbis*.

Arabionis Ἀραβίωνος, castellum, inter Persiam & Mesopotamiam videtur, ex Epiphanio.

Arabis Ἄραβις, Æthiopiæ vicus, circa Nili plagam Orientalem, Ptolemeus. vide *Antiochia*, & *Arbis*.

Arabisci, vide *Aranisci*.

Arabissensis Episcopus, in Armenia Minori est; in concilio Constantinopolitano 1 *Arabissum* quoque Antonino, & Callisto. Huius meminit quoq; Suidas, in voce Eudoxius.

Arabitæ, locus, Numeri 31. Campestria vertit D. Hieronymus, & iuxta montem, Phegor esse ait, euntibus à Libiade in Esbum Arabię, contra Hiericho.

Arabitus, vide *Arbis*.

Araboth, vide *Arboth*.

Arabracis regionis, Armeniæ finitimæ, meminit Callistus, vnde Eustrathium Martyrem oriūdum tradit. Ἀραβρακηνοὶ sunt huius incolæ, apud Porphyrogennetam.

Arabriga Ἀράβριγα, Ptolemæo Lusitaniæ vrbs mediterranea. *Rabida* nunc, Ariæ Mōtano. vel *Arrabida*, vt legit Varrerius. *Arabricenses* habet vetus inscriptio. vide *Ierabrica*.

Arabyza Ἀράβυζα, Cauconidis vrbs, quæ & *Pesines* πεσινὴς vocatur, auctor Stephanus.

Araca, vide *Areca*.

Aracei, vide *Arce*.

Aracelum, vide *Aracillum*.

Aracca, Ἄρακκα, Ptolemæo: *Arecha* Ammiano. Susianæ vrbs.

Arach, Armenię vrbs apud Curopalatem videtur. fortè *Arebis*. *Arach* Geneseos 10. principium regni Babylon. *Erech* legit Pagninus. ὀρὲχ habent 70. interp. Vide *Cyrrhestica*.

Arachneus, vide *Sapyselatum*.

Arachosia Ἀραχωσία, Āsię regio, Ptolemęo. *Arachotis* etiam dicitur. *Cabul* Castaldo, *Poholuch* Theueto, *Chesimur* Mercatori nuncupatur. *Arachosiam* ad Ponticum mare pertingere, scribit Q. Curtius 7. Alia hęc, (si locus sincerus) aut Ponticum pro Hyrcano habet: quod videtur apud eundem paulo inferius, eodem libro, vbi Taurum montem describit. Vrbis quoque nomen *Arachosia*, eiusdem regionis, Isidoro. item Suidæ, qui addit eandem *Cophen* vocari, & non procul à Massagetis describit. Pro Arachosii apud Trogum 13. mendosè legitur *Aracosi*: quod animaduerti ex Diodori 18. vbi huius loco Ἀραχωσία habet. Vide *Drangiana*. & *Iarah*.

Arachotus Ἀραχωτὸς, Arachosiæ lacus est, apud Ptolemæum. fluuius est apud Stephanum. Marcellinus *Arachotostrene* nominat. Item vrbis eiusdem regionis nomen est apud Ptolemæum. Hanc Solinus *Arachosiam*, & Plinius *Arachosiorum* opidum vocat. Hæc vrbs *Arachosia* Ἀραχωσία, etiam à Stephano dicitur. additque eam à Semi-

Semiramide conditam, & nominari κώφην, *Cophen*.

Arachthus ἄραχθος, Ptolemæo, Ætoliæ in Achaia vrbs. N. Gerbelius scribit eam ab aliis *Aracynthum* appellari. Scio hoc loco à Strabone & Plinio Aracynthum montem poni. Epiri fluuius Ptolemæo, Liuio, & Plinio. Gerbelius putat eundem esse cum *Arethone* Liuii. Arachtum tamen Liuius quoque hoc tractu habet. *Spagmagmurisi* hodie dici, Dom. Niger mihi auctor est. Vide *Arethus*.

Aracia, vide *Alexandria*.

Aratiana ἀρατιανά, Parthiç vrbs, Ptolem.

Aratillum, Hispaniæ opidum, Orosio 6. cap. 21. (*Racillum* habebat membranum) ab Aug. Imp. captum & dirutum. Geminato *R. Arracillum* Florus legit, *Aracelum* Antoninus. *Arracola* vallem in Cantabria putat Stephanus Garibaius libr. 4. cap. 2. *Arexil* scribit libr. 14. cap. 13. *Araciol* est Suritæ, inter Pharum, & Coreliam. Nonnullis *Verri* putatur, inquit Petrus Antonius Beuterus.

Araclia, Palæstinæ vrbs, Episcopi sedes, sub Tyro. Guil. Tyrius.

Aracynthus ἀράκυνθος, Bœotiæ mōs, Stephano, ex Rhiano. Sed Ætoliæ mauult legere Casaubonus. Acarnaniæ, Plinio & Solino. Ætoliæ Eustathio. Atticæ, Sex. Empirico, & Vibio Seq. Thebanus mons, Seruio. vide *Arachtus*.

Arad, locus deserti, in Palæstina. Iudic. 1. Fons sic vocatur, Iudic. 7. Ciuitas Amorrhæorum est. D. Hieron. in locis Hebraicis vicina Deserto Chades, & vsq. nunc ostenditur villa ab oppido Malaris in 4. lapide à Chebron. Fontis quoq. nomen ad quem Gedeon castrametatus est. *Ared* 70. Interpretes, & Diuus Hieron. in locis Hebraicis.

Arada, Israëlitarum mansio, in deserto. Num 33.

Araden, vide *Apopolis*.

Aradis ἀραδίς, Sardiniæ vrbs, à Mena expugnata. Dion. 40.

Araditani loci episcopalis, in Africa propria meminit Vict. Vticensis. Fragmentum *M. S.* Ab Aradi forte Sardiniæ: quam sub Africæ Diœcesi computat.

Aradriphe, ἀραδρίφη, Mediæ vrbs, apud Ptolemæum.

Araduca, Callaicorum opidum Ptolemæo. in Hispania Ferdinandus ... *Arzua*, Moletio. sed *Guimaraens* ... dicitur. In Latinis Ptolemæi codicibus hoc nomen habetur, in Græcis verò non item.

Araducta ἀραδοῦκτα, Lusitanorum vrbs. Ptolemæo. *Lamarante*, Moletio.

Aradus ἄραδος, Ptolemæo, Plinio, Arrhiano, & Stephano, Phœniciæ insula, quæ *Nardus* est apud Q. Curtium: sed *Aradus* bene restituit Modius. Tota quantum patet opidum, vt scribit Pomponius. Antegadensem vocat Curchinus, quod sit contra Antaradum opidum fortè. Insula *Aradus*, maris Rubri, Stephano, in sinu Persico, apud Eustathium. Ibidem describunt quoque Ptolemæus & Strabo. Circa Cretam quoque insula, Stephano. Est & Phœniciæ vrbs, teste Pomponio. Vide *Antaradus*, & *Paria*.

Ara, Vide *Ara*.

Aranus ἄρανος, nomen fluuii. Suidas.

Arainus ἀραινός, Vicus est Laconicæ, vbi Laidis sepulcrum. Pausanias.

Arani Littus ἀράνου ἀκτή, Thraciæ, antea *Draconis* δράκοντος, dictum fuit. Plutarchus in Quæstionibus Græcis. Ad Isthmum Athi montis est.

Arasta, vide *Adraista*.

Arathus ἄραθος, apud Lycophronem fluminis nomen est. In Epiro esse scribit, ex Callimacho, Isacius. pro Arachtus fortè mendosè.

Arathyrea, Vide *Phlius*.

Araga ἄραγα, Ptolemæo, *Draga* interpreti. Arabiæ Felicis vrbs.

Aragara ἀράγαρα, Indiæ extra Gangem vrbs, apud Ptolemæum. *Aganagora* legunt interpretes.

Aragus ἄραγος, Iberiæ fluuius Straboni, qui eum confluere cum Cyro amne tradit. Ptolemæus hunc non nominat: tantum appellatiuè sub voce fluminis cum describit. Huius nominis quoque in Hispania fluuius à diuo Eulogio citatur. hodie *Arga* vocatur; vt Ambrosius Moralis addit, qui dicit cum non longè à Baiona vrbe oriri, & in Egam flumen intrare. quod idē Eulogius *Cantabrum* vocat. vide *Arrhabon*.

Arainus, vide *Aranus*.

N 2

Aram, Vide *Armenia Maior*, *Mesopotamia*, *Syria*, & *Phadana*.

Arama ῥαμά, Palæstinæ locus, Iosue 19.

Aramæi, & *Arami*, vide *Scytha*, & *Syria*.

Aramagara ἀραμαγάρα, Ptolemæo est vrbs Indiæ intra Gangem. *Bramagara*, est interpretibus.

Aramatha ἀραμαθά, Iosepho libr. 7. Ammonitarum metropolis. *Charanacan* habet interpretes vetus: videtur 2. Samuelis 10. *Rabba* a D. Hieronymo, & ῥαββάθ, à 70. interpretib. vocari.

Aramathaim, vide *Ramathaim*.

Aramaua ἀράμαυα, Arabiæ Felicis vrbs, Ptolemæo.

Arambis ἄραμβις. Africæ opidum, ad Arlanticum oceanum constructum, ab Hannone. vt habetur in huius Periplo.

Arana ἄρανα, Armenię minoris vrbs, Ptolemæo. quæ *Aranis* Antonino. Drangianæ quoque est apud eundem Ptolemæum. Vide *Arbana*.

Aranatium, vide *[illegible]*.

Arandis ἄρανδις, Lusitaniæ vrbs. Ptolemæo. *Torre Vedra*, Moletio dicitur. vide *Arannum*.

Arane, circa Peloponnesum locus videtur: apud Statium 4. Thebaidos. An pro Arene?

Arangas ἀράγγας, Ptolemæo mons Libyę Interioris est.

Aranis, vide *Arana*.

Aranium, Æthiopiæ sub Ægypto opidum. Plinius.

Arannum Hispaniæ opidum, Antonino: inter Esurim & Pacem Iuliam. Pro *Arandis* Ptolemæi quidam habet.

Arantia, Vide *Phlius*, & *Arantinus*.

Arantinus Collis, in Pelopōneso: in quo Arātia vrbs: in Arantia regione. Pausanias.

Araphen ἀραφὴν, tribus Ægeidis pars. Demosthenes, & Stephanus.

Araphia ἀραφεια, Cariæ insula, Steph. ex Parthenio.

Arapotes Plinio, *Maria*, & *Mareotis*, μαρεία, καὶ μαρεώτης, Straboni. Stephanus μαρεία, & μαρεώτης, habet. Lacus Ægypti est, qui Alexandriæ incumbit, à plaga Meridiana. *Buheira* Zieglero dicitur. *Lago de Antacon* ab opido, eius nominis ei adiacente, videtur appellari in quadam Ægyptiacæ topographiæ tabula manuscripta, quæ apud me est. Ego ex eadem tabula suspicor hoc opidum *Antacon*, Strabonis *Schedia* σχεδία, esse. Pro Arapotes, *Rhacotes* legendum, & non lacum, sed locum, suadet Pintianus, in suis Castigationibus Plinianis, lib. 5. cap. 10. Vide *Alexandria*.

Arapus ἄραπος, Carmaniæ fluuius, apud Ptolemæum. *Chatrappum* legunt eius loco interpretes.

Arar ἄραρ, Ptolemęo Galliæ Narbonensis fluuius. Plinio, & Virgilio *Araris* est. Ab Am. Marcellino *Sangona* appellari, scribit Paradinus. *Saugonna* ego apud Marcellinum lego. Videtur *Scoras* a Polybio appellari, σκόρας. Hodie *Saone* vocatur. Auctor de Fluminibus tradit antea *Brigulum* βρίγουλος, nuncupatum. Fides sit penes auctorem.

Ararath ἀραράχ, Armeniæ videtur vrbs, apud Cedrenum.

Ararath ἀραράθ, Phrygiæ Nigræ mons, vnde manat Marsyas fluuius. supra hunc montem arcam Noë post diluuium constitisse, scribitur in oraculis Sibyllinis, fol. 59. vide *Armenia*, & *Taurus*.

Ararauceles, vide *Araurarides*.

Ararena ἀραρηνη, Nomadum regio Arabiæ Felicis, apud Strabonem 16.

Arari, & *Arodi* loca, vnde fortissimus vir Dauidis, 2. Sam. 23. Sept. interpretes pro vtroque ἀρωδὶ legunt.

Ararus, vide *Aluta*.

Aras Mauritaniæ Cæsariēsis locus, apud Antoninum. Item Macedoniæ fluuius, in Ionium mare decurrens, Vibio: vbi *Æas* legendum puto. vide *Ara*, *Ægathes*, & *Saxa*.

Arasaci, vide *Aspii*.

Arasemo ἀρασαμω, Iosepho; vnde Eleazar oriundus. vnus fortium Dauid. cuius memoria est 2. Samuel 23. *Serpha* habebat Latinus vetus interpres Iosephi.

Arasaxa ἀρασάξα, Murianæ præfecturæ, in Armenia Minori vrbs. Ptolemæus.

Arasenses populos, habet Plinius, in Asia Minori. An ab Aarasso Strabonis?

Aratha ἀράθα, Margianæ vrbs, Ptolemæo. Syriæ, aut Euphratensis, in lib. Notit. Alexandriæ Ægypti orientaliorem decem gradibus, ab æquatore autem versus Septentrionem triginta sex distare, scribit ex Albategnio Monteregius.

Aratiatici populi, circa Caspium mare viden-

videntur, apud Plinium. Corruptè, pro *Anariaci*, vt vult Casaubonus ad 11. Strabonis.

Aratrii ἀράτριοι, Indiæ intra Gangem gẽtes, circa Barygazam. Arrhiani Periplus.

Arauca, vide *Sacaurati*.

Arauena, vide *Rhauena*.

Arauo, sunt in Goltzii Thesauro, ex vetusta inscriptione.

Arauisci, Pannoniæ populi, Plinio. in margine *Erauisci* erant. ἀραβίσκοι, sunt Ptolemæi.

Araunia, circa Galatiam opidum videtur, in S. Theodori Archimandritæ vita.

Araura, vide *Cessero*.

Arauracides ἀραυρακίδες, Pentapolis regionis in Africa, populi Ptolemæo. *Araurareles* legunt interpretes. *Arauraceles* Plinii sunt.

Araurarîs, & *Araurius*, vide *Rhaurarîs*.

Arausa, vide *Arauzona*.

Arausacus, Armeniæ Minoris vrbs, apud Antoninum. Est ibidem quoque *Asauracus*: an idem, aut alius locus, in dubium ponit Simlerus. *Araurace* meminit libr. Notit. in Ponto, vicina regione.

Arausio ἀραυσίων, Sidonio & Ptolemæo. Plinius *Secundanorum* cognominat. *Col. Arausio Secundanorum. Coh*, XXXIII. *Volunt*. legitur in antiquo lapide. Galliæ Narbonensis vrbs, quæ hodie *Orange* dicitur, Poldo teste, & aliis.

Arauzona ἀραυζῶνα, Illyrici opidum, Ptolemæo. *Ostrouiza* Nigro. *Suonigra* Simlero. cui etiam *Arausa* Antonini est. ego aliter sentio.

Araxa ἄραξα, Lyciæ vrbs, apud Ptolemæum, & Stephanum. Vide *Araxis*.

Araxa, & *Araxi*, Illyridis populi sunt, Stephano, ex Alexandro Cornelio. Colchidis sunt Orpheo, in Argonauticis. Vide *Araxus*.

Araxates, vide *Iaxartes*.

Araxena, vide *Araxina*.

Araxes ἀράξης, Armeniæ fluuius apud Melam, Virgilium, Lucanum, Senecam, Ptolemęum, & Strabonem. Auctor Plutarchus de fluminibus, tradit eum prius *Bactrum* βάκτρον, & *Halmum* ἅλμον, dictum. *Dorinx* alio nomine vocari scribit Erythræus. in suo Indice Virgiliano. Videtur nunc *Arais* dici. *Achlar* vocat Leonclauius. Theuetus scribit incolis *Colachz* vocari. Araxen fluuium Mediam ab Armenia diuidere, scribit Plutarchus in M. Antonio. Atropatenen ab Otene Armeniæ regione discernere, scribit Plinius 6. cap. 13. Circa Mesopotamiam & Arabiam fluuius est, Xenophonti 1. Cyri exped. *Araxen* alium habet Strabo 15. & Curtius 5. viginti stadiis a Persepoli fluentem. vide *Bactrum*, *Thermodon*, *Peneus*, & *Choaraxes*.

Araxina ἀραξηνή, Armenię Maioris regio, Straboni. Per η quoque in penultima. *Araxana* Procopio est.

Araxis, ciuitas Lyciæ, vt testatur Chalcedonens. concil. cuius episcopum Leontium nominat. *Araxa* Stephani puto.

Araxus ἄραξος, Peloponnesi est promõtorium, apud Ptolemæum, Strabonem, Pausaniã, & Polybium 4. Bordonius *Chiarenza*, Niger *Tornese* indigitat. Est & fluuius circa Colchidem, Orpheo. vbi & *Araxa* populi.

Arazus ἄραζος, vrbs iuxta Pontum. Stephanus.

Arba ἄρβα, Achaiæ in Peloponneso vrbs, Pausaniæ, sed rectius hoc loco *Aroa* ἀρόα, legit Sylburgius. Scardonæ Illyridis insulæ vrbs est, apud Ptolemæum. Plinio tota insula sic vocatur.

Arbaca ἀρβάκα, Ptolemæo & Marcellino Arochosiæ opidum.

Arbace ἀρβάκη, vrbs Celtiberię, apud Stephanum. ex Ioba. *Arbachos*, puto Auctori de Viris illustribus, quos scribit à Q. Cæcilio Metello domitos. Eosdem quoque cum *Areuacis* & *Arrebacis* habeo.

Arbali ἄρβαλοι, Sarmatica gens, Ptolemæo; circa Rha flumen, in Asia. *Vali* substituere interpretes.

Arbalo locus, apud quem, interea quod à Druso Imp. prosperrimè pugnatum fuit, apum examina in castris sederent. Plinius. In Germania est, vt videtur ex Obsequente, inter Lupiam & Visurgim flumina fuisse, ex Dionis 54. intelligi potest.

Arbana ἄρβανα, Ptolemæo insula ante Taprobanam. *Arana* interpretibus.

Arbanium ἀρβάνιον, circa Pontum opidũ, Steph.

Arbas ἄρβας, mons vbi Hercules pernoctauit. circa Gades insulam Apollodorus 2.

Ar:*ases*, vide *Narbases*.

Arbath Ἀραβαθ, vnde vnus fortium Dauidis, 2. Sam.23. *Arbatta* loci, meminit 1. Machab.5. circa Galilæam.

Arbaxani, vel *Arbazani*, vide *Ipsicuri*.

Arbe, vide *Cariatharbe*.

Arbea, vide *Hebron*.

Arbeia, Britanniæ insulæ vrbs. lib. Notit. *Ierbey* interpretatur Camdenus.

Arbel, ciuitas Persarum, in vita S Acepsimæ, per Metaphrasten descripta. Arbela fortè.

Arbela Ἄρβηλα, Persica vrbs, Stephano, ex Philisto. Assyriæ est apud Strabonem, & Ptolemæum. per *I*. in medio, Ἄρβιλα, scribit Plutarchus, in Alexandro. *Arbelam* vicum habet Egesippus 1. & Iosephus belli Iudaici 1. cap. 12. Item Antiq. libr. 13. quam Galilææ ciuitatem vocat. quo loco, 1. Machab. 9. legitur *Masaloth*, quæ est in Arbelis. Idem Iosephus in vita sua, habet *Arbelorum* Speluncam, vicum in Galilæa.

Arbele Ἀρβήλη, Siciliæ vrbs, Stephano, ex Philisto.

Arbelitis, vide *Sittacene*.

Arbelon Ἀρβηλών, Palæstinæ villa, Ioseph. Antiq. 14.

Arberna nomen loci, apud Varronem 4. de lingua Latina.

Arbi, vnde vnus fortium Dauidis. 2. Samuel. 23.

Arbii, vide *Arbis*.

Arbinate Ἀρβινάτη, Pontica gens est Stephano.

Arbios Ἄρβιος, Cretæ mons, Stephano.

Arbis Ἄρβις, Straboni & Plinio; *Artabium* Marcellino, & *Arabius* Ἀράβιος, Ptolemæo. Gedrosiæ in Asia fluuius. Indorum ab Occidente (vt Plinius, & Nearchus apud Arrianum perhibent) terminus. *Berbero* hodie vocatur, Nigro. Eustathius & Strabo quoque Arbim fluuium habent. & inde *Arbies* Ἀρβιες, populi. Fluuius est *Arabis* apud Stephanum. & accolæ *Arabitæ*. Sed & idem *Arbim* alium habet, cuius accolas *Arbitas* vocat. *Arabri* Ἀραβρῖται, etiam Indica gens est, circa Indi fluminis ostia. nomen ab Arabio fluuio trahens, Arriano auctore. Hi sunt (vt vult in suis doctiss. ad Strabonem Commentariis Casaubonus) Dionysii *Ariba*: Plinii *Arbii*: & Strabonis *Aribes*. Iidem sunt, vt puto, *Arrabii* apud Appianum in Syriacis, vbi male Arabes legit Gelenius. Pro *Ambritis* Diodori 17. quoque habeo. *Arbis* etiam Gedrosiæ vrbs est, Ptolemæo.

Arbitæ, vide *Arbis*.

Arbocala, Vide *Albocella*.

Arboc, Vide *Hebron*.

Arbon, Ἄρβων, Illyridis vrbs, ex 2. Polybii, Stephanus. Sed *Narbon* legit interpres vetus; & Xylander in suo Polybio Germanico: idque mea sententia melius. Erroris caussam lege in *Agassa*, & alibi. Sic etiam in Græco Polybio τὰ Ἄρβωνα.

Arbone, vide *Mambre*, & *Abnobi*.

Arbonais Ἀρβωναῖς, torrens inter Mesopotamiam & Ciliciam. Iudith. 2.

Arborcam, scribit Leander Alb. olim vocatam Sardiniæ vrbem, quam hodie *Oristagni* vocant.

Arboretana, vide *Abrincatui*.

Arbor Felix, Ammiano & Antonino, Heluetiæ opidum, ad Brigātium lacum situm. *Arbon*, Rhenano teste. *Arbor* simpliciter lib. Notit.

Arboricha, Galliæ Belgicæ populi, Procopio. Iacobus Meierus eos Zeelanders vocat. Becanus libr. 3. Francicorum, docet Brabantos præcipuos Arborichorum esse, quibus adiungit Eburones. Sed *Abroditi* hoc loco apud Procopium legendum contendit Pet. Diuæus. Quorum mentio est apud Witichindum, Annonium, Eginarthum, & eius sæculi scriptores. Sigebertus etiam hos à Carolo Magno perdomitos scribit. Sed *Abetritis* lego quoque apud Eginarthum. Vide *Abotriti*.

Arborosa, Ammiano libr. 16. Vrbs Galliæ. *Arbois* est, in Comitatu Burgundiæ. Hoc me docuit Vict. Giselinus.

Arbua Ἀρβούα, Persidis vrbs, Ptolemæo.

Arbucala, vide *Albocella*.

Arbyti Montes Ἄρβυτα, Gedrosiæ, Ptolemæi; à Marcellino *Barbitani* vocantur.

Arca Ἄρκα, Phœniciæ vrbs mediterranea; Ptolemæo & Antonino. Apud Iosephum belli Iudaici 7. *Arcaa* Ἀρκαία, est vrbs Iudææ, regni Agrippæ. *Arca*, Tertiæ Armeniæ vrbs est in Authenticis. vide *Arcas*, *Actipus*, & *Arcena*.

Arcades Ἀρκάδες, Cretæ vrbs: Polybio 4. & Ste-

& Stephano. *Arcadia* Plinij est, & Senecæ 3. Natural. *Arcades*, etiam Veteris Latij gens; Plinio. In ripa Tiberis, Senecæ.

Arcadia Ἀρκαδία, quam *Drimodis* primò vocatam, mox *Pelasgin*, tradit Plinius. Eustathio & Stephano auctoribus, quoque *Azenis*, *Azania*, *Gigantis*, *Lycaonia*, *Pelasgia*, & *Parrhasia*, πελασγίη, ἀζανία, γιγαντὶς, λυκαονία. Item *Pania* πανία, Regio Peloponnesi est. Nomen *Arcadia* nondum amisisse puto. Incolas *Azanes*, & *Balanophagos* dictos, ex Herodoto monuit Camerarius, in suis Homericis Commentarijs. Stephanus Arcades *Proselenos* προσελήνους, appellat. Sic quoque Cicero, Apollonius, & Seruius. Dionysius *Apidaneos* ἀπιδανῆας, & in tres diuidit. in *Parrhasios*, *Azanas*, & *Trapezuntios*, τραπεζουντίους. *Cortinios* quoque vocatos Arcades, tradit Hesychius. *Arcadia*, etiam maritima ciuitas est Stephano. Zacynthi insulæ, vt habet Diodorus 15. Vide *Heptapolis*, & *Arcades*.

Arcadiacus, vide *Pamissus*.

Arcadicus, vide *Pylus*.

Arcadiopolis, Thraciæ vrbs, Curopalati, & Cedreno. item Historiæ Miscellæ, quæ Archadiopolis, cum afflatu malè legit. Xylander tamen (nescio quo iure) hoc loco apud Cedrenum, Adrianopolim interpretatur. vide *Bergula*, & *Biozimetas*.

Arcadis, vide *Archabis*.

Arcea, vide *Arca*.

Arcanum, Ciceronis villa, Blondo. cui oppidum Cassinati propinquum, quod *Arce* nunc dicitur. Cicero eius meminit in Epistolis ad Atticum. libr. 7. & 10. sed fratris sui dicit. Non procul a Minturnis fuisse videtur.

Arcaragantes, gens vicina Sarmatibus, quos expulisse paternis auitisque sedibus dominos suos, scribit Vignierius. i. Bibliothecæ historialis ex Ammiani 17. & 19. In » Eusebij Chronico circa an. 338. lego hæc » verba, Sarmatæ litigantes (dim: ‹antes » legit pergamenus codex) dominos suos » qui nunc *Arcaragantes* vocantur facta » manu in Romanum solum expulerunt. *Limigantes* Sarmatas habet Ammian. locis supra citatis.

Arcas, Armeniæ M[illegible] vrbs, Antonino. Eadem forte cum [illegible].

Arcati Regia Sora [illegible], Indiæ intra Gangem [illegible] Ptolemæo. *Bisnagar*, Castaldo.

Arce ἄρκη, vrbs in Libano monte, Iosepho 1. Antiq. 7. *Aracei* huius incolæ. vide *Petra*, & *Actipus*.

Arcena, Imp. Alexandri patria vrbs: auctore Lampridio. Syriæ esse, ex eiusdem Alexandri vita apparet; & apud Aurel. Victorem Schotti, vbi *Arcka* legitur. Daciæ facit Lazius, & dicit agro proximo adhuc manere nomen Aradiensis comitatus. Sed hoc de hac Lampridij Arcena minimè verum.

Arcenum, Tusciæ vrbs est, M. Catoni. Ann. Viterbiensis dicit quoque *Barcennum*, & *Brygianum* vocatum. Hodie, cum Leandro, ait *Bracciano* nominari.

Arcensium Coloniæ meminit vetus lapis, nuper repertus, inquit Morales. & putat eo vocabulo denotari Arcos, non longè ab Hispali, in Bætica.

Arcesi Cerata, vide *Epiphania*.

Arcesine Ἀρκεσίνη, Ptolemæo & Stephano, Amorgi insulæ oppidum.

Arcesines ἀρκεσίνης, Indiæ fluuius, in Indum decurrens. serpentes fert longitudine cubitorum septuaginta. vt fertur apud Philostratum 2. Apollonij. Sine *R*. *Acesines* ἀκεσίνης, apud Plinium est, item Strabonem, Melam, Diodorum & Arrhianum de Indicis. Ficum Indicam circa hunc fluuium, describit Theophrastus. *Sandarophagos* σανδαροφάγος, Alexandro vocatur; vt tradit Hesychius. Apud Curtium autem *Acesines* fluuius est qui in Gangem se exonerat.

Arcesium ἀρκέσιον, antrum in Ida, Cretæ monte. Etymologicon.

Arceuthus ἀρκευθος, fluuius circa Antiochiam Syriæ. Strabo 16.

Archa fluuium, prope Wintershouum, habet Surius, in vita S. Landoaldi. In Leodiensi diœcesi est, haud procul a Tungris. *Jeckt* hodie. vide *Arcena*.

Archabis ἄρχαβις, fluuius in Euxinum erumpens, describitur ab Arriano. *Arcadis* Ἀρκάδις, Ptolemæi videtur, Cappadociæ.

Archad, vide *Acad.*

Archadia, vide *Ægyptus*, & *Lydia*.

Archadiopolis, Asiæ episcopatus: vt habet synodus Constantinopolitana V. vide *Arcadiopolis*.

Archadius, vide *Acheron*.

Archæa Ἀρχαῖα, Æolidis in Asia vrbs, Pausaniæ. Forte *Archeopolis* Plinii, in Ionia. Strabo Galabrorum, in Dardania vrbem, sic nominat. Circa Phasidem quoque locum Archæopolim dictũ habet Agathias, ad finem libr. 2. Ἀρχαιόπολις, in Authenticis quoque.

Archæatidis ἀρχαιάτιδις, regio; circa Peloponnesum videtur, apud Polybium 4.

Archæopolis, vide *Archæa*.

Archama ἄρχαμα, Ciliciæ præfecturæ in Cappadocia vrbs, apud Ptolemæum. *Archalla* pro eo interpretes habent.

Archandropolis Ἀρχανδρόπολις, Ægypti vrbs: Herodoto in Euterpe, & ex eo, Stephano.

Archelais Ἀρχελαΐς, apud Ptolemæum Iudææ vrbs est. Est quoque vici nomen, in Palæstina, ab Archelao ædificatus, Iosepho Antiq. 17. Conuallem nominat palmis fertilem, Plinius 13. cap. 4. In Cappadocia quoque opidum, ad Halym fluuium: quam coloniam duxit Claudius Cæs. Plinio & Solino testibus. Ptolemæo quoque in Cappadocia est, sed (nisi fallant tabulæ) longè ab Haly fluuio.

Archeles, vide *Orchalis*.

Archelous, vide *Achelous*.

Archemorus, fluuius, qui antea *Langia* dicebatur, Statio auctore. *Largia* habet Vibius, malè. Vide *Nemea*.

Archiataroth, Palæstinæ locus. Iosue 16. Consule de hoc loco Commentaria A. Masii. Aliqui enim diuisim legunt, *Archi*, & *Ataroth*.

Archibium, Vide *Eubœa*.

Archidemis, agri Syracusani fons, Plinio.

Archidium Ἀρχίδιον, Cretæ vrbs. Pausaniæ in Arcadicis.

Archi, Vide *Arechi*.

Archieo ex pago Atticæ, fuit Xenophon: auctore Laertio.

Archile Ἀρχίλη Pentapolis regionis, in Africa opidum. Ptolemæus.

Archillas, Vide *Achillas*.

Archim, vide *Petra*.

Archimea vrbs, quæ deserta à ciuibus venienti Maximino patuit, vt scribit Capitolinus, in eius vita. In Histria fortasse sita est.

Archinara Ἀρχίναρα, Indiæ extra Gangem vrbs, Ptol.

Archion, locus iuxta Byzãtium; qui *Agios Phocas* nunc. Pet. Gyllius.

Archippe, Marsorum opidum, à Fucino lacu haustum, scribit Solinus; & Gellianus, apud Plinium. Sed *Aschype* per *L*. habent tres mei codices: etiam *Arcipe* exemplar calamo exaratum. *Mas:figlia* est in tabula geographica Regni Neapolitani, Ligorii.

Archis ciuitatis Primæ Armeniæ, meminit Constantinopolitana synodus VI. Inter Antaradum & Tripolim Syriæ; alia Archis ad Libani radices, est apud Guil. Tyrium. Vide *Arach*.

Archium, vide *Apsasium*.

Archoncensis Galliæ vici, circa Auernum, meminit Greg. Turonens. in vita S. Portiani abbatis.

Archondia, vide *Alesa*.

Archous, Assyriæ fluuius est, apud Plin.

Arci, opidum Hispaniæ Tarraconensis, quod hodie *Harisa* dicitur. Ex antiqua inscriptione eiusdẽ loci, hoc me docuit Clusius. Deceptum Clusium putat And. Schottus Cyriaci Anconitani fictis lapidum titulis. eiusmodi enim hic nihil exstare dicit.

Arcilachitæ, Tauricæ Chersonesi populi. Plinius. *Arcissalitæ* in alio codice lego.

Arcilacis ἀρκίλακις, nomẽ duorum in Hispania opidorum, Ptolemæo. alterum in Bætica, quod Moletius *Alcala horta* vocat. Alterum Bastetanorum, in Tarraconensi regione. *Archisana* idem Moletius appellat.

Arcina ἄρκινα, Daciæ vrbs Ptolemæo.

Arcinatina Possessio, est apud Cassiod. 4. Variar. ad actores Probini.

Arciroessa Ἀρκιρόεσσα, vrbs in Ponto, Heracleæ tributaria. Stephanus, ex Domitio Callistrato.

Arcissalitæ, vide *Arcilachitæ*.

Arcitane, vide *Orbetane*.

Arcitanum, Syriæ castrum, Guill. Tyrio.

Arcobadara, Daciæ vrbs, in Ptolemæis Latinis.

Arcobriga ἀρκόβριγα, Ptolemæo sunt duę huius nominis vrbes. primam in Lusitania statuit. Huius nomen neque vestigium hodie exstare dicit Varrerius: quamuis *Alcasor* nominet Moletius. alteram in Tarraconensi, Celtiberorum regione. hæc Varretio, & Clusio *Arcoz* est. *Alcobricenses* hos vocat Plinius. Hanc nouit quoque Antoninus.

Arcon, Italiæ ciuitatem, à Gisulpho captam, habet Diaconus Longobardicor. 6. cap. 27.

Arconesus ἀρκόνησος, Æolidis insula; inter Lebedum & Teum, quæ & *Aspis*, Straboni. Geminato *NN.* scribit Stephanus. Plinius aliam huius nominis desertam insulam habet in mari Ægæo, circa Chersonesum Thraciæ.

Arconnesus, *Arcton*, & *Arctonnesus*, vide *Arconesus*, *Cyzicus*, & *Aspis*.

Arctanes ἀρκτᾶνες, Epirotica gens. Stephano: ex quarto Thessalonicor. Rhiani.

Arcticena ἀρκτικηνὴ, Parthiæ regio, apud Ptolemæum. *Paratanticene* interpretibus. An Artacena Strabonis?

Arctum ἄρκτον, mons est circa Æsepum fluuium, Troadis. Apollonius 1. Circa Thraciæ Chersonesum esse videtur, ex cōmentariis in eundē Apollonium, quos citat Natalis 2. Mythologiæ. Vide *Cyzicus*.

Arcturus, vide *Phasis*.

Arcula, vide *Damalis*.

Arcus Vallis, vbi balsamū nascitur. Trogus 36. Alia exemplaria Hiericho legunt, pro Arcas.

Arcyes ἄρκυες, populi circa Colchidem, ad Pontum Euxinum. Orpheus in Argonauticis.

» *Arda*, Eusebius in Chronico: Curtius
» Thalassus in insula Arda cum quatuor
» cohortibus viuus combustus est, quod
» tributa grauius exegerat. Sub Augusto, vt puto. Sed *Arado* legit *M. S.* codex ex pergameno, quam scripturam imitantur quoque Lichtenauius & Marianus. Glandorpius in Onomastico, pro Insula Arda, territorio Ardeæ legit: aut auctorem huius non adducit. Salassus fortè pro Thalassus legendum, ex Ciceronis Epist. 18. Libr. 6. ad Leptam.

Ardaba ἀρδάβα, vicus vnde ortus Montanus hæreticus. Callistus & Eusebius. In Mysia Phrygiæ.

Ardabigara, in Assyriis opidum, Procopio 2. Persicorum. *Adarbiganos* legit paulò infra pro iisdem fortè.

» *Ardea* ciuitas, in octauodecimo mil- »
liario ab vrbe posita. Eutropius. Rutulorum vrbem facit Orosius & Liuius qui eam inter Colonias Romanas numerat. Meminit huius quoque Plutarchus in Camillo. ἄρδεα legit Strabo, Ptolemæus, & Stephanus. qui eam quoque *Troiam* dictam scribit. Dauni vrbem appellat Virg. 10. Æneid. Ardeæ nomen retinere scribit quidam. *Ardeatinum* Prædium Pomponii Attici, est Æmilio Probo in huius vita.

Ardala ἄρδαλα, vrbs Armeniæ videtur, apud Cedrenum & Curopalatem.

Ardalio, vide *Rubricatus*.

Ardalus ἄρδαλος, locus aut vir, à quo Ardalides Musæ. quæ coluntur in Trœzene. Stephanus. Sed viri nomen videtur, ex Plutarchi conuiuio, & Pausaniæ Corinthiacis.

Ardanaxes, & *Ardania*, vide *Ardanis*.

Ardanis ἄρδανις, Marmaricæ prom. Ptolemæo. *Ardanaxes* Straboni 17. est. Et *Ardania*. 1.

Ardanus ager, in quo satum frumentum non nascitur. Plinius. *Harpanus* editio Veneta. & *M. S.* codex *Arpanus* legebat. sic duo quoque excusa exemplaria. ΑΡΠΑΝΩΝ Arpanorum numismata exhibet in sua Magna Græcia, Goltzius. Gentile est ab Arpi.

Ardath Campus. huius meminit libr. 4. Esdræ.

Ardaxanus ἀρδάξανος, fluuius Illyriæ, circiter Lyssum vrbem, Polyb. 5. & 8.

Ardea ἄρδεα, Persiæ vrbs, Ptolemæo & Ammiano, Vide *Ardaa*, & *Ardia*.

Ardealio flumen, quod fluit inter Teuesten & Amedaram. In Africa Propria Historia Miscella lib. 13. vide *Rubricatus*.

Arderica ἀρδέρικα, Assyriæ pagus, quem Euphrates ter influit. inter Babylonem & mare situs. Herod. Clio.

Arderna, Silua Angliæ. in S. Ositthæ virginis vita.

Ardescus, vide *Aldescus*.

Ardia ἄρδια, Illyridis vrbs, Stephano ex Strabone. qui ἄρδεα legit.

Ardiæi, vicini Autariatibus sunt: Aristoteli in Admirandis: gentile ab Ardia. sed Vide *Varalii*.

Ardinachia, Hiberniæ ciuitas, in qua alitus S. Malachias, teste Surio ex Bernardo Clarauallensi.

Ardistama ἀρδίςαμα, Galatiæ opidum. Ptolemæus.

Ardius, vt Xylander legit apud Strabonem. Græca ἄρδιον, habent. mons est qui Dalmatiam mediam secat. Hic vt Beat. Rhenanus (in Pacati Panegyrico Theodosio Aug. dicto) scribit, sub *Iuliarum* Alpium nomine à Sex. Rufo describitur.

Ardola, opidi in Italia nomen videtur, apud Varronem, 4. & *Ardolis* gentile, apud Priscianum 2.

Ardona, & *Aspanus*, ciuitates Calabriæ, siue Apuliæ: lib. de limitibus. *Ardonea* Liuio 24. vide *Erdonea*.

Ardone ἀρδόνη, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs.

Ardonea, vide *Erdonia*.

Ardotium ἀρδότιον, Illyrici opidum, Ptolemæo. *Magonicha*, Mario Nigro vocatur.

Arduba ἄρδουβα, Dalmatiæ opidũ, à Tib. expugnatum. apud Dionem 56.

Arduenna, Tacito & Cæsari maximus Galliæ saltus. ἀρδουέννα, Straboni. nomen a circũhabitantibus retinere obseruaui: **Ardenne** enim hactenus vocant accolæ. Beat. Rhenanus appellat **Luttichter Waldt**, quasi dicat Leodiensium nemus, à vicinia nempe. **Achterwald** a Franc. Irenico nominatur. Putaucrim Latinos, & ab iis Græcos, Arduennæ vocem ab incolis eius recepisse, qui *Harduenne* (quod si interpreteris, dura palustria sonat) eam vocabant. *Venne* enim loca stagnantia nobis significat: *Hard* autem, durum siue aridum. vt sunt loca altiora è palustribus eminentia. Alia sanè voce non posset huius saltus soliqne vtraque facies æquè propriè vno verbo describi. Scio aliud etymon à nostro Goropio adduci, in suis Aduaticis. De vtroque ferant iudicium lectores. *Arduenna* legitur in antiquo lapide. Claudianus *Gallicam* Siluam nominat. Phœniciæ opidum sic vocatur, apud Suidam. vnde Pollucem oriundum quidam tradunt.

Ardyenses ἀρδυεῖς, circa Rhodanum gens, Polyb. 3. *Druenses* legebat eius interpres: Perottus.

Ardynium ἀρδύνιον, vrbs in Thebes campo. Stephanus ex Xantho. de hoc campo, vide in *Theba*.

Are ἄρη, regio Arabiæ Felicis, Ptolemæo. Et insula in sinu Arabico, eidem.

Area, Galatiæ locus videtur apud Metaphrastem in vita S. Theodori Archimandritæ.

Areacidæ ἀρεακίδαι, Numidica gens, Polybio.

Areata, vide *Arrai*.

Arebrigium, Antonino opidum supra Augustam Salassorum. quidam *Eriburicum* vocant. & veteri Celtica lingua, **Eerenburg** dictum putant. Hodie fortè *Tuile*. vt Simlerus in Alpium commentariis. *Bourg de la Duila* autem nominat idem, in ipso Antonini itinerario a se edito.

Arebrignus pagus ab Eumenio, in Panegyrico nominatur. Æduorum videtur circa Ararim fluuium.

Areburium vicus, **Arenaberg**: inter Treuiros & Col. Agrippinam. Sic Simlerus, ex Antoniniano itinerario Schudi.

Areca ἀρήκα, Syriæ vrbs, in Comagena. Ptolemæus. *Araca* legunt interpretes.

Arecatrorum, *Condeatium*, & *Viemens* memoria est in antiquo lapide, Lugduni, in Galliis. Lazius. *R. P. R.* Romanæ. libr. 6. cap. 5. Paradinus autem in Lugdunensi historia *Arecarorum*, & *Ponderatium*. item *Viennens*.

Arecha, vide *Araca*.

Arechon ἱερακων, Palæstinæ locus. Iosue 19.

Arecinatina Casa, meminit Cassiodorus 2. Varior. ad Prouinum. *Arcinaticia* habebat vetus codex.

Arecomiti Plinio: *Aricomii* ἀρηκόμιοι, Ptolemæo: *Aricomisci* ἀρηκομίσκοι, Straboni. hic eos eosdem esse cum *Volcis* scribit. & *Volci Arecomici* legendum, annotauit Casaubonus. Galliæ Narbonensis populi sunt. *Nismes* hodie, aut Nemausiensium territorium potius, vt Ioannes Poldus tradit. Ipsa vrbs *Nemausus* Νέμαυσος, Ptolemæo dicitur. *Col. Aug. Nemausus*, legit Goltzius, ex veteri inscriptione.

Arecos, vide *Inariacum*.

Arectai, vide *Carystus.*

Aredate ἀρηδάτη, Ptolemæo est, Austriæ opidum ad Danubium, quod nunc Lintz vocant. teste Pyramio, in sua Germaniæ tabula. Lazius Ardacher putat, monasterium. quod idem *Aram Lapideam* appellat. Sed vide *Ara Lapidea.*

Arecsa, vide *Arsena.*

Aresa, Phœniciæ vrbs. li. Notit. *Arsa* fortè Isidori. & *Arphas* Iosephi.

Aregia, Hispaniæ vrbs, Isidoro: quam alii *Baregiam* vocant. Moralis fatetur se nescire quo loco sita fuerit. Sed idem alio in loco dicit eam quoque *Amayam* vocatam, atque hoc nomen ad hunc diem vsque retinere. Interq; Burgos & Legionem statuit: circa locum haud procul a monasterio Sagahuno.

Arei populi, in Africa, Liuio 33.

Areia ἄρεια, Thebarum fons. Etiam locus cuius incolæ *Arii* ἄρειοι, vocantur, vt perhibet Stephanus.

Areias Poron ἀρείας πόρον, Vide *Martis Transitus.*

Arelas Orosio, siue *Arelatum* Colonia ἀρελᾶται, Ptolemæo *Arelate* Sextanorum Plinio, & Cassiodoro. Galliæ Narbonensis nobilis vrbs. Multarum ciuitatum decus, vocat Marcellinus. Hodie *Arles* Ioanni Poldo. *Gallulam Romam* nominat Ausonius. *Constantinam* appellari, sanxit Fl. Constantinus Imp. vt docet in Ausonium suum, Scaliger. qui antiquam inscriptionem etiam profert, in qua *Arelate Mamiliaria* vocatur. Antiqua inscriptio est in Goltzii Thesauro, quæ habet *Col. Iulia Pia Arelate. Thelinen* vocatam priore sæculo, a Græcis eam incolentibus, ait Sex. Auienus, in Ora Maritima. *Aram Latam* olim dictam, a duabus columnis. quibus ara imposita erat, scribit ex Geruasio Guaguinus. sed magis ridiculè, quàm verè, vt ego autumo.

Arembus ἄρεμβος, Indiæ intra Gangem opidum, Ptolemæo.

Aremici, (nonnulli Artomici legunt) Galliæ populi ad fines Volgarum sunt Cæsari 7. Belli Gallici. Iidem cum *Aremoricis* Armignac Marliano est.

Aremorica: *Aquitanicam* Galliam sic olim vocatam scribit Plinius 4. cap. 17. Inde fortassè hodie etiamnum quidam tractus in ea *Armignac* dicitur. vt colligit Robert. Constantinus. Dalechampius autem hoc loco ad oram ex vetusto codice legit *Arecomica*, quod magis placet. Aremorica enim longè versus Septentrionem hinc abest.

Arenacum, Tacito Germaniæ vrbs, eaque in Geldriæ ducatu. hodie Arnhem dicta, vt Diuæus, & Rhenanus tradunt. vide *Herenatium.*

Arena ἀρῆναι, Stephano Triphyliæ opidum. Castrum quoq; in Palæstina alicubi: Guil. Tyrio 4. cap. 7. vide *Arene.*

Arenarium, locus sexto ab Vrbe lapide, inter viam Aureliam & Triumphalem. Baronio ex Actis martyrum. circa annum Christi 192.

Arenates, Hispaniæ populi, in lapide antiquo; qui extat Caparræ, Moralis libr. 8. Chronici Hispaniæ.

Arenda ἄρενδα, Lyciæ vrbs, Ptolemæo.

Arene ἀρήνη, Straboni Messeniorum opidum, in Peloponneso. prope Minyium fluuium. *Arena* legit Stephanus. Meminit eius Plinius, & Pausanias. qui addit hoc *Oebaliam* nuncupatum postea. Scholiastes Apollonii Rhodii dicit ex Pisandro, *Hieranam* quoque dictam. *Samicum*, σαμικὸν heroum temporibus, aut aliquanto ante, Arenen vocatam fuisse, Pausaniæ persuasum est. Est hoc tractu etiam *Erena* ἐρήνη, vrbs Straboni, quam falso quidam quoque Arenam appellauere. *Arene* Stephano, altera Messeniæ; altera Triphyliæ est. Fons Elidis etiam sic dicitur, non procul ab vrbe Lepreatarum, Pausaniæ. vide *Arne.*

Arenensis Plebis, in Africa: meminit Collatio Carthaginiensis.

Arenium, Italiæ locus, inter Histionium & Forum Cornelii. Antoninus.

Arenosum Littus ἀμμώδης, Ptolemæo Corsicæ insulæ vrbs maritima. *Laiere*, interpretatus est Pinetus.

Arentiam Ciuitatē Apuliæ, habet Paul. Diaconus *M. S.* Longobard. 5. *Acherontiam* legit alius codex. *Arentini* ἀρεντῖνοι, Latii populi sunt Polybio 3. Fuluius *Laurentini* legit.

Areon, vide *Gogana.*

Areopolis, ἀρεόπολις, Palæstinæ vrbs est D. Hieronymo: quam Hebræis *Moab* vocari

dicit. *Rhabathmona ῥαβάθμωνα*, etiam vocari ſcribit Stephanus. ſed hic eam in Tertia Palæſtina, hoc eſt Arabia Petræa, ponit. *Rhabmathmoma ῥαβμαθμῶμα*, habet Ptolemæus, in Arabia Petræa quoque. vide *Aroer*.

Areos Neſos, vide *Aria*.

Areos Pagos ἄρειος πάγος, promontorium Athenienſium. & vicus ibidem, Pauſaniæ. Eſt & Thraciæ, ſilueſtris campus, apud Stephanum. *Areoſpagos*, *Cronoſpagos*, *Panoſpagos*, *Poſſedonoſpagos*, & *Hermiſpagos*. item *Tritonii* Mons, regiones ſunt vrbis Athenienſis, ſi creditur Hildiwino in vita D. Dionyſii Areopagitæ. De Areopago vide, ſi lubet, Iſidorum Peluſiotan. 2. Epiſtola 91. & 92.

Ares, vide *Ocinarus*.

Aretan ἀρέταν, Calabriæ fluuius eſt, vt ex Etymologico ſcribit Gab. Barrius in ſua Calabria; qui eum nouo nomine *Lipuda* vocat. In agro Crotonienſium.

Aretaleſiorum vrbem, *ἀρεταλησίων πόλιν*, habet Euſebii hiſt. Eccleſiaſtica lib. 10. *Arelate* putatur à quodam.

Arete de quo Pomp. Sabinus ad Virg. Bucolica, hęc: Herodotus ait, in Sinu Magneſio locus, in quo relictus Hercules, ab Iaſone cum Hyla dimiſſus aquatum. locus autẽ dicitur *ἐρετ*. i. dimiſſio.

Aretes, populi videntur, hoc verſu ab Iſidoro citato, libr. 9. *Ibis Aretes procul vſque Dacos*.

Areth, *χαρέθ*, ſaltus nomen, 1. Samuel. 22.

Arethon, vide *Arachtus*.

Arethuſa, *ἀρέθουσα*, Ptolemæo, Plinio, & Ammiano, Amphaxitidis regionis, in Macedonia opidum, ad Sinum Strymonicum. *Tadino* hodie, niſi fallat Pinetus. Eadẽ fortè eſt cum ea quam Stephanus Thraciæ adſcribit. Alia *Arethuſa* eſt vrbs in Syria, Caſſiotidis regionis, circa Apamiam: auctoribus Strabone, Appiano, Plinio, Zoſimo, Stephano, Antonino, & Plutarcho in Antonio. Secundæ Syriæ eſt in Concilior. opere. Eſt & Arabiæ Felicis opidum, Plinio. Iudææ quoque, apud Egeſippum libr. 1. *Arethuſa*, Ithacæ inſulæ fons eſt, qui etiam *Cypara κύπαρα*, dicitur, Stephano. Eſt quoque celebris Virgilio, & aliis, iuxta Syracuſas fons, quem *Alabum ἄλαβος*, Ptolemæi eſſe, vult Erythræus. Fides ſit penes illum. Sed *Vagedruſa* malè legitur pro hoc Arethuſa apud Silium, omnibus quos hactenus vidi excuſis codicibus. Verſus eſt libr. 14. qui ſic ſonat: *Qui fontes Vagedruſa tuos, & pauperis aluei,—Hypaten*, &c. quo deceptus Volaterranus libr. Geographiæ 6. Vagedruſam inter Siciliæ fluuios enumerat. Armeniæ Maioris lacum ſic dictum, habet Plinius. 2. cap. 103. & 6. cap. 27. Idem in Bœotia. Circa Thebas, Solinus. (qui fortè idem, cum Bœotico.) Eſt Chalcidis Eubœæ fons Straboni & Plinio: in quo, vt Athenæus refert, mugiles & anguillæ domeſticæ cibum ex præbentium manibus capiunt. ex quo ipſa Chalcis *Arethuſa* quoque nominatur: teſte Euſtathio ad Dionyſium. Circa Smyrnam quoque eſſe, docuit me Hartungus, ex Didymo. Caſſiodorus (vt legit Barrius) deſcribit Arethuſam fontem in Scyllatico, Magnæ Græciæ territorio. alia exemplaria pro Arethuſa, Aruthuſa oſtendunt. libr. Variar. 8. ad Seuerum. Sunt itaque ſex aut ſeptem numero, hoc nomine inſignes fontes. Vide *Arſena*, & *Coracis* Petra.

Arethuſii, Vide *Chalcis*.

Arethyrea, Vide *Aſophis*.

Aretias, vide *Arrhentias*.

Aretini, Etruriæ populi Plinio, qui ter eos eodem capite nominat; cognominaque addit *Veteres*, *Fidentiores*, & *Iulienſes*.

Aretinum Plinio, *Arrhetium*, *ἀῤῥήτιον*, Ptolemæo & Straboni: Tuſciæ vrbs. & Romanorum colonia, apud Frontinum. Hodie *Arezzo*, vt Niger, Leander, & alii credunt. *Aretini* Stagni meminit Obſequens. An ſic Clanis fluminis paludes nominat? quia Aretio vicinæ?

Aretis Lacus, meminit Aldi Orthographia, fol. 548.

Areua, fluuius Hiſpaniæ, de quo hæc Plinius libr. 3. cap. 3. Areuacis nomen dedit fluuius Areua. *Ereſma* nunc appellari credit Nauagierus, in ſuo Itinerario Italica lingua ſcripto.

Areuacæ ἀρευάκαι, Ptolemæo Hiſpaniæ Tarraconenſis populi ſunt. Strabo & Plinius *Areuaci* legunt. Per duplex *CC*. habet App. Alexandrinus, *ἀρουάκκοι*. Hoc tempore, eorum vrbem *Marqueſia* dici, ex eius

antiquis

antiquis ruinis colligit Cat. Clusius. Est tamen in hoc tractu pagus qui antiquum nomen retinere videtur, *Arauacca* enim vulgo etiamnum vocatur. 3000. passuum à Madrito distat Septentrionem versus. Nauagierus *Areualo* vrbem habet, quam credit antiquum Arcuacorum nomen retinere. Vide *Arrebati*.

Areus, Bithyniæ fluuius. Plinio.

Arsa, vicus vnde initium longitudinis Iudææ, vsque ad vicum Iuliadem. Isidorus 14. Originum. *Arphas* Iosepho. Vide *Arcsa*.

Arga vicus, Ἄργα, in Arabia Felice. Ptolemæus. Vide *Argob*.

Argades Ἀργάδης, fluuius, ad Persicam Sittacen. Æl. Animal. 16. cap. 42. *Argades*, Attica tribus Herodoti Melpomene. *Ergades* sunt Plutarcho in Solone.

Argadamia, vide *Agdamea*.

Argadina Ἀργάδινα, Marginæ opidum, Ptolemæo.

Argai, Indiæ populi videntur, apud Iustinum 13 quorum cura data fuit Statanori Vicini sunt Dracis.

Argæus, Cappadociæ mons altissimus, Straboni. Sine diphthongo scribit Ptolemæus, Ἄργαιον. *Argæreorum* ab hoc monte, ni fallor, meminit Goltzius; ex Hadriani Imp. nummo. Bocatius eum *Artagum* vocat. quo, nescio teste. Vide *Libyssus*.

Argais Ἀργαίς, insula iuxta Lyciam. Item parua insula iuxta Canobum, vt refert Stephanus hæc *Argei* Ἀργεῖν, quoque est, eidem.

Argali, vide *Argiri*.

Argalio, vide *Quillata*.

Argante Ἀργάντη, vrbs Indiæ, apud Steph. ex Hecatheo.

Arganthonini Campi, vide *Tartessidem*.

Arganthonius Ἀργανθώνιος, Mysiæ mons, supra Cium. Strabo, Apollonius, & Stephanus. *Argantum* vocat Orpheus. ad Fauces Ponti est, Antonio Liberali. In Cio insula eum describit Suidas, vocatque Arganthonium. Simonidi quoque fluminis nomen est, in Mysia, teste Etymolog.

Argantomagum, Aquitanicæ Galliæ opidum, Antonino. An idem sit cum *Agrantomago* eiusdem, subdubito. *Argenton* mihi videtur in Bituttigibus, & *Argentomagum* Floriacensis.

A R

Argarandaca Ἀργαραύδακα, Mediæ vrbs. Ptolem.

Argaricus Sinus Ἀργαρικὸς κόλπος, Ptolemæo. qui eundem alio in loco *Orgalicum* Ὀργαλικὸν, vocat. In India intra Gangem. Mercatori *Golfo di Bengala* est.

Argarizin, vide *Hierosolyma*.

Argath Ἀργαθ, Armeniæ vrbs videtur, apud Cedrenum. *Argauth* Curopalati.

Argaü Ἀργαοῦ, loci nomen; Curopalati, & Cedreno. circa Armeniam fortè.

Argeada Ἀργεάδαι, Macedonum quædam gens. Appiano in Syriacis.

Argeades, vide *Eugyon*.

Argeathe Ἀργεάθαι, Arcadiæ vicus. Pausanias.

Argei insula & opidum Ægypti, iuxta Canobum. Stephano. vide *Argais*.

Argelia Ἀργελία, Germaniæ vrbs Ptolemæo. Torgaw Saxoniæ, Petro Appiano.

Argennum Ἄργεννον, promontorium Ioniæ, Straboni & Ptolemæo in Asia Minori. Ἀργινον, Thucydidi est, peri. & simplex N. *Cabo Stellaro* Sophianus: *Cabo Bianco* Niger, & Bordonius indigitant. Aliud *Argennum*, Ptolemæo Siciliæ promontotium est, ad Fretum Mamettinum. Leander *Lingua del Faro* interpretatur. Fazellus *Cabo de S. Alesso* vocat, melius vt puto. Idem scribit *Lingua del Faro* quoque *Brachium S. Reineri* appellari. at quo nomine antiquitus vocatum hoc fuerit, ipse non addit. *Argennum*; Lesbos insulæ promontorium Ptolemęo. Hoc Niger scribit *Sigrium* σίγριον, à Strabone appellari: sed fallitur. hoc enim *Singrium* σίγγριον, Ptolemæi est, geminato γγ. eiusdem insulæ. *Sigre* σιγρη, Suidæ, in dictione Nesiope. Sigrii huius meminit quoq; Arrh. 2. Alex. *Argennus*, insula in ora Ioniæ, Plinio. Vide *Hera*.

Argenomescum Ἀργενομέσκον, Hispaniæ Tarraconensis opidum, Ptolemæo. *Arnano* Moletio, in suo Ptolemæo vocatur.

Argenta, Thessaliæ vrbs. Liuius 32.

Argentanum, opidum Brutiorum est apud Liuium. *Marco* hodie, teste Gab. Barrio.

Argentarius Mons, peninsula siue promontorium Tusciæ, cuius meminit Rutilius, in suo Itinerario. *Monte Argentaro* vernaculè dicitur. *Etruriæ* caput vocatur in libello qui inscribitur Cato de Originibus.

Et puto *Etruria* Promontorium esse, apud Tacitum Annal. 2. Apud Damasum in vita Siluestri, lego hæc verba: Insula Matidiæ,
» quæ est mons Argentarius. vide *Argenteus*.

Argentea, vide *Argyra*.

Argenteola ἀργεντεόλα, Asturiæ vrbs in Hispania, Ptolemæo. *Argentiolum* Antonino. *Medules* Môletius vocat.

Argenteus, amnis vocatur à Plinio, & Cicerone libr. 10. Epistolarum Famil. Galliæ Narbonensis fluuius: quem Pinetus *Argentine* interpretatur. Villanouanus habet *Argenton*. ἀργέντιος habet Ptolemæus, per ι, in penultima. *Argentei* Pontis hoc tractu, ad Forum Vocontii, meminit quoque Cicero, ibidem.

Argenteus Mons, in Hispania, non procul a Castaone, & vnde Bætis effluit, vt tradit Strabo, ἀργυροῦς. *Argentarius* vocatur ab Auieno. *Sierra Segura* incolæ appellant, vt Florianus & Gometius testantur. *Sierra d' Alcara* est Clusio. *Tugiensis* Saltus erit Plinii, ex eo enim ipse Bætim oriri scribit.

Argentia, Vide *Sargetia*.

Argentilla, locus qui sic a riuulo suo dicitur. *Arentella* à vulgo dicitur. Sic in S. Deodati vita. Galliæ est.

Argentini Calabriæ populi, Plinio. Sed *Arinthini* mauult Hermolaus: ab Arinthe vrbe.

Argentiolum, vide *Argenteola*.

Argentomagum, locus Galliæ apud Sigebertum, & in vita S. Marcelli; apud Surium. *Argentan* hodie. In Normandia. Idem cum *Argentomagum*. Aliud tamen *Argentomagum* habet Aimoinus, in Aquitania. Vide *Argantomagum*.

Argentoratum ἀργεντόρατον, Ptolemæo, Marcellino, & Sex. Aurelio; *Argentina* recentioribus. Germaniæ vrbs est, per se satis nota. Hodie Strasburg. *Legionem* VIII. *Sebasten* hic collocat Ptolemæus. *Strasburgum* etiam nominat Regino, qui ante annos quingentos, & amplius scripsit. Exteri omnes etiamnum *Argentina* vocant. Rob. Constantinus hanc eandem esse putat cum ea quam Aurel. Victor, & Diaconus ex Marcellino, *Argentariam* appellant, trigintaque Alemannorum millia à Gratiano Imp. ibidem cæsa tradit. Sed Rhenanus legit cum Ptolemæo *Argentuaria*, de qua vide suo loco.

Argentuaria ἀργεντουαρία, Galliæ Belgicæ vrbs est Ptolemæo. Hodie vicus est Ello flumini imminens, Horburg nomine, vt Rhenano placet. Irenicus & Vrlisius putãt Colmar ciuitatem esse.

Argenus Portus, Carmaniæ, Plinio. Ptolemæo ἀργένους, Galliæ Lugdunensis vrbs est, pro flumine autem legunt Latini interpretes. Sic quoque Bernardus Argentræus, & nouo nomine *Argueron* interpretatur.

Argereorum, vide *Argæus*.

Argessa, Vide *Italia*.

Argeste promontorium, alicubi ad sinum Arabicum est Plinio. in Æthiopia, vt mihi videtur.

Argetæ, populi circa Indum, Occidentem versus. Plin.

Argeus, vide *Argæus*.

Argi, vrbs ad Ambracium sinum, in Epiro: Pomponio. Pro Argos fortè. vide *Arpi*.

Argia ἀργεία, Peloponnesi regio, Ptolemæo. *Argolis* Melæ. *Saccania* Castaldo. Ego puto *Romania* hodie dici.

Argiæ insulæ, viginti sunt apud Plinium, in ora Cariæ.

Argibœum, Vide *Eubœa*.

Argidaua ἀργίδαυα, Daciæ opidum. Ptolemæus. *Argilch*, vel *Argetma* hodie, vt suspicatur Lazius.

Argila ἄργιλα, Cariæ opidum, Stephano.

Argiletum, locus in vrbe. Liuius 1.

Argilia ἀργίλια, apud Hesychium gẽs Attica est.

Argilium, Bithyniæ opidum mediterraneum, Ptolemæo. Sed *Agrilium* ἀγρίλιον habet Græcus codex.

Argillæ, vide *Cimmerii*.

Argillus ἄργιλλος, Ægypti mõs, circa Nilum fluuium, vt tradit Plutarchus de montibus. An *Argyrus*?

Argilus ἄργιλος, Thraciæ vrbs, non procul ab Amphipoli, & ostio Strymonis, Thucydid. 4. & Herodot. 7. Strabonis epitome, Stephano, & Heraclidi in Politiis.

Argina, Locrorum Ozolorum opidum. Plinius.

Arginum, Vide *Argennum*.

Arginusa ἀργινοῦσαι, insulæ sunt in continente Troadis, circa Argenum, Stephano. Mitylenæ oppositæ è regione Lesbi, ad Maleam

Maleam promontorium, Xenophonti lib. 1. & 8. historiæ Græcorum. Tres numero sunt apud Strabonem, circa Canas Æolidis, continenti appropinquantes. Plinius habet Arginussas Lesbo oppositas, quatuor millibus pass. ab Ægis distantes. Inter Lesbum & Cumas, sunt Diodoro 13. Apud eundem Plinium Arginussa singularis est, Chio finitima.

Argiopius ἀργίοπιος, locus ad amnē Moloentem, vbi templū Cereris Eleusinæ est. Herodotus 9. In Achaia regione.

Argiopolis, vide *Argos*.

Argippæi ἀργιππαῖοι, Herodoto in Thalia, Scythiæ populi, quos Zenobius *Orgempæos* appellat, vt scribit Pintianus, in Melam.

Argiri ἀργύρη, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemęo, quæ *Orisa*, Nigro. *Argali* ἄργαλοι, est in Periplo Arriani.

Argiruntum, vide *Argyruntum*.

Argissa, vide *Argura*, & *Larissa*.

Argita ἀργίτα, Hiberniæ fluuius, Ptolemęo. *Swilli* Guil. Camdenus interpretatur. Malim *Banney*, vbi salmonum saltus.

Argithea, Athamaniæ caput. Liuius 38.

Argiui, vide *Græcia*.

Argiui Regnum. Martialis 1. ad Faustum:

Tu colis Argiui regnum, Faustine, coloni,
Quo te bis decimus ducit ab Vrbe lapis.

Argius, vide *Apesantus*.

Argiuus, Vide *Inachus*.

Argizala ἀργίζαλα, Ptolemæo Galatiæ vrbs est. pro quo Latini codices *Agrizama* legunt.

Argob, regio Og, in Basan. Deuteron. 3. 3. Reg. 4. D. Hieronymus in locis Hebraicis dicit circa Gerusam vrbē Arabiæ, quindecim ab ea distare milliarib. contra Occidentem, quæ *Arga* appellatur.

Argoda ἄργοδα, Tauricæ Chersonesi vrbs. Ptolemæus.

Argolas ἀργόλας, tumulus in Locris Epicnemidiis, Diodoro 16. ἀργόλαιος, erat in [illegible].

Argolicus Sinus, Ptolemæo ad Pelopon[nesum]. Sophiano *Colfo de Napoli* est.

Argolis, vide *Argia*.

Argonautæ dicuntur quoque *Minyæ*, Festo. *Dioscori* διόσκουροι, & *Tyndaridæ*, τυνδαρίδαι, Diod. Siculo. Sed poetica hęc, non geographica, & præter institutum.

Argos ἄργος, Peloponnesi opidum, in Argia regione, Ptolemæo. Eius arx *Larissa* vocatur à Strabone. Duo sunt Plinio hoc tractu huius nominis opida. alterum *Hippium*, alterum *Dipsium* cognominat. *Polydipsium* πολυδίψιον, ab Homero dicitur, Strabone teste, *Phoronicum* φορωνικόν, videtur primo appellatum, ex Pausania, & Stephano, apud quem etiam ἴασον & δίψιον, dicitur. Eustathius quoque tradit à Sophocle *Doricum* δωρικόν, *Hippobotum*, ἱππόβοτον, & *Iasum* cognominari. Item *Ægialiam*, αἰγιάλειαν, & *Apian* ἀπίαν, vocatam. Sophianus auctor est, hodie adhuc *Argo* nominari. *Argos*, Seruio, Lucano, & Stephano auctore est ciuitas in Thessalia. Huic etiam in Nysiro, Cycladum insula: & alia iuxta Trœzenen: iuxta Macedoniam: in Caria quoque: Habet idem Argos Phæacorum Hyperia, ὑπέρεια. *Argos* Ciliciæ vrbs, quæ nunc *Argiopolis*, ἀργειόπολις, apud eundem est. Castellum excelsum quoque Straboni: ad Taurum, in Armenia Minore. *Argos*, Ara sic dicta fuit inter Hellespontum, & Lysimachiam. Hanc apud Seleucus à Ptolemæo occisus fuit: referente Appiano in Syriacis. *Argos Achaicum*, vide *Laconica*. *Argos Amphilochium*, Ptolemæo & Straboni est Acarnaniæ opidum. *Argos Oresticum*, apud Orestas Epiri populos. Strabo 7. In Scythia vrbs. Stephanus. *Argos Pelasgicum*, Vide *Æmonia*, & *Thessalia*. Vndecim vrbes Argos nominatas fuisse, tradit Eustathius. Nos plures ex omni antiquitate eruimus. Vide *Arbi*, *Corcyra*, *Larissa*, *Peloponnesus*.

Argous ἀργῷος, Æthaliæ insulæ portus, Straboni, & Apollonio, sic dictus ab Argonautis, hic appellentibus. *Porto Ferraro* putat Iouius, in Ilua insula. Habet idem Apollonius 4. *Argoum* portum in Africa, iuxta Tritonidem paludem.

Arguda ἀργοῦδα, Paropanisi vrbs, Ptolemæo.

Argura ἄργουρα, quæ olim *Argissa* ἄργισσα, inquit Strabo & Stephanus. cuius incolas quoque *Argurios*, & *Leontinos* λεοντίνους vocat. Thessaliæ vrbs est. *Argura* est quoque locus Eubœæ, Demostheni, & Stephano. Vide *Larissa*.

Argus Campus est apud Pausaniam, in Arcadicis.

Argusa ἄργουσα, Euboëæ opidum, Chalcidi adhærens. Phauorini Lexicon. Mendosè fortè, pro Argura.

Argynna ἀργύννα, stare templum Veneris propter Argennum ab Agamemnone dilectum, scribit Clem. Alexand. ad Gentes. Circa Cephisum fluuium esse, disco ex Athenæo 13. atque in Bœotia, (nam plures sunt Cephisi) quod docuit me Stephanus in ἄργυννος.

Argypana ἀργυπαίνη, Dauniæ vrbs est apud Polyb. 3. quam ab Annibale deuastatam scribit. Ibidem infra idem ἀργυπάνα, vtrobique malè, pro *Argyripa*, Vide *Arpi*.

Argyphea ἀργυφέη, videtur vrbs in Peloponneso. Homerus in Hymno Apollinis.

Argyra ἀργυρᾶ, regio Indiæ extra Gãgem. Vrbs Iabadii insulæ. Metropolis Taprobanæ insulæ. Ptolemæus & Stephanus. Est & in Achaia vrbs. & ibidem *Argyrus* Fons, Pausaniæ. *Argyra* quoque locus, iuxta quem alius locus a tota Asia Augusto Imp. consecratus. vt habet Iosephus 16. Antiq. 10.

Argyræ insulæ, sunt extra Indi fluminis ostia, Plinio. *Argyra* Solino. Ad Gãgis ostia, Pomponio.

Argyria ἀργυρία, locus in Cappadocia, ad Pontum Euxinum: in Arrhiani Periplo. Circa Troadẽ vrbs est, Scepsio, apud Strabonem.

Argyrini ἀργύρινοι, Epirotica gens, apud Stephanum.

Argyripa, vide *Arpi*, & *Beneuentum*.

Argyrium, vide *Agurium*.

Argyrocastrum, opidum in rupe situm, habet Cedrenus & Curopalates. Syriæ videtur.

Argyronicum, siue ἀργυρώνιον, vt Procopius nominat, mendicorum ægrotantium habitaculum, extra vrbem. An idem cum Argyropoli? Vide *Apsasium*.

Argyropolichna, circa Macedoniam videtur apud Laonicum 4.

Argyropolis, suburbium Constantinopolis, Chrysopoli oppositum Callistus libr. 14. cap 24. Argyropolis Thraciæ Episcopi nomine Stachys, meminit Dorotheus. Vide *Argyronicum*.

Argyrus, ciuitas apud Philistum; vt refert Stephanus. Vide *Argyra*, *Lunæ* Mons, & *Argenteus* Mons.

Argyrusci ἀργυροῦσκοι. Strabonis, sunt iidẽ cum *Auruncis*, Italiæ populis. vt habẽt Notę Sylburgii ad Halicarnasseum. vide *Rhæci*.

Argyrutum ἀργυροῦτον, Illyrici vrbs, Ptolemæo, Nunc *Scrisia* pagus, vt Niger perhibet. Plinius *Argyruntum* habet per *I*. in secunda, & *N*. in penultima.

Aria ἀρία, Asiæ regio, Ptolemæo & aliis. *Arii*, ἄρειοι, sunt Arrhiano. *Ariei* Curtio: *Arsi* (vt habet Aldi editio) & *Arienses*, sunt Stephano. & *Arieni* ἀριηνοί, videntur apud Dionysium. *Sernere* Mercatori, *Turquestan* Pineto, *Heria* Girauæ, *Cerasan* Castaldo, *Corasones* eius incolas vocari, tradit etiam Garzias ab Horto. Ponti Euxini insula Pomponio; alio nomine *Chalceritis*, Plinio teste. *Farnasia* interpretatur a Pineto. *Areos Nisos* ἄρεως νῆσος, id est, Martis insula, eam appellat Stephanus. Ariæ regionis lacus, apud Ptolemæum, quæ mihi, ex Asiæ Abylfedeæ tabulis, *Burgian* vocari videtur. *Aria* huius regionis etiã vrbs; item fluuius est, qui *Arius* ἄρειος, Polybio 10 & Arriano in vita Alexandri est. *Aria*, Asiæ mons, Ammian. 23. vbi *Anniba* legit Accursius. Annibi Ptolemæi videntur. vide *Arla*, *Iarach*, *Media*, *Nouaria*, *Thracia*, & *Taurus*.

Ariaca ἀρίακα, Margianæ vrbs, Ptolemæo.

Ariaca ἀριάκαι, Ptolemæo Scythiæ populi, iuxta Iaxartem fluuium. *Decan* Iacobo Castaldo. vide *Scythia*.

Ariaces Sadinorum ἀριάκης σαδινῶν, Indiæ intra Gangem gens: apud Ptolemæum. *Sadanorum* per *A*. in secunda legit interpres.

Ariacos, Plinio opidum Mysiæ, vel Troadis est.

Ariadnis in opido, Castor fuit occisus. vt refert Hyginus, in Gemini. Aphidna legendum, vt Modius monuit. «

Ariei ἀριαῖοι, populi, Athenæo 10. sunt quos scribit possidere triginta myriadas Prospelatorum. ii sunt veluti Helotes. Cũ Celtis bellum gessisse scribit. Gentile puto ab Aria, quæ Thracia.

Arialbinnum, apud Antoninum est. Quidam existimant opidum Sequanorũ *Mulnhausen*, inquit Simlerus, qui etiam *Artalbinnum* legit. **Pantzenheim** videtur B. Rhenano, & Lazio. *Arial-*

Arialdunum, Hispaniæ vrbs, Plinio.

Ariamazi, vide *Oxipetra*.

Ariana, Asiæ regio, Plinio. Vicina Ariæ videtur apud Melam 1. Maritima est Straboni. inter Gedrosiam, Indiam, & Carmaniam. *Arian* sunt Curtio: & *Arianos* Indos vocat Ælianus. Ignota regio Ptolemæo.

Arianda, Cariæ vrbs, inter Myndum & Iassum, Pomponio. *Carianda* mauult legere Hermolaus. *Ariandici* argenti tamen meminit Iul. Pollux. vide *Arycanda*.

Arianta ἀριάντα, gens vicina Cadusiis. Steph & Suidas.

Arianthe ἀριάνθη, Oenotrorum vrbs, Strephano: ex Herodiani 12. *Folone* fortè hodie. vt referr Barrius. vide *Arinthe*.

Arianus ἀριανὸς, insulæ nomen Epiphanio. circa Ægeum mare videtur.

Arianzus, locus Cappadociæ, non multum a Nazianzo positus, in quo Nazianzenus prædiũ habuit. auctore Gregorio Presbytero, in eius vita.

Ariaraca, vide *Anariaca*.

Ariarathia ἀριαράθεια, opidum prope Cappadociam, Antonino & Stephano. Apud Constantinum. Porphyrogennetam lacus est eius nominis, salem gignens, quem Barbari modò (vt addit) *Caratia* κα-ρατία, vocant. *Ariarathira* in Armenia II. meminit concilium Chalcedonense. pro eadem habeo.

Ariarica, Antonino in Sequanis opidum. XVI M pass. a Visontioue. Antoninus.

Ariaspe ἀριάσπη, Drangianæ vrbs, apud Prolemæum. An Agriaspe legẽdum? Agriaspæ, sane hoc tractu ab Arriano & Curtio describuntur.

Ariassus ἀριασσός, Phrygiæ in Pamphylia opidum, Ptolemæo. Ariassensis Episcopi in Pamphylia, meminit concilium Constantinop. An fortè Aarassus Strabonis?

Aribela pro *Arbela*, (vt censet Syburgius) est in concilio Ephesino.

Ari[illegible]es [illegible], cis Indum fluuium populi. D[illegible]nysius. Vide *Arbis*.

Aricada ἀρικάδα, Drangianæ vrbs. Ptolemæus.

Aricanda, vide *Arycanda*.

Arichi, Vide *Arrechi*.

Aricia ἀρικία, Latii vrbs Ptolemæo, Liuio, Stephano, & Ciceroni; Colonia Romana est apud Florum. XX. M.P. ab Vrbe. vt habet vetus Horatii interpres. XVI. autem ab vrbe esse scribit ad me Roma Celsus Citadinus: (propè nempe Albam longam, vulgo Albano: & Lanuuium nunc citta Indouina.) *Rizza* Leandro Alberto. *Aricius* Lacus est apud Ouidium 4. Fastor. *Aricinum* Nemus, Tacito 3. Hist. Vide *Aritia*.

Aricinus Lacus, Vide *Triuia*.

Aricomii, & *Aricomiscii*, vide *Arecomici*.

Ariconium, Angliæ opidum, Antonino. *Kencester* est Guilielmo Camdeno, in sua Britannia.

Ariei, vide *Aria*.

Ariel, Esaiæ 29. D. Hieron. in locis Hebraicis dicit, a quibusdam haberi pro Areopoli: ipse autem pro ipsa Hierusalem haber.

Arieldela, Palæstinæ vrbs, lib. Notit. *Arindela* Stephani puto.

Arienates, cũ *Criniuolo* interiere. Plinius. In Vmbria.

Arieni, vide *Aria*.

Arietis Frons κριοῦ μέτωπον, Tauricæ Chersonesi promontorium, apud Ptolemæum. *Acroma* est apud Paul. Diaconum. *Brixaba* prius vocatum scribit Plutarchus de fluminibus. *Famar* Niger nominat. Vide *Criu* Metopon.

Arigæum ἀρίγαιον, vrbs Indiæ, quam Alexander incensam & desertam reperit. Arrhianus 4. Circa Indi fluminis partes superiores, ni fallor.

Arigensis loci, in Hispania, (circa Galliceam, vt videtur,) meminit Isidorus in historia Sueuorum. Ab Aregia fortè.

Arii, Arabiæ populi, Plinio. Germaniæ etiam, Tacito. quorum nominis reliquiæ putat And. Velleius in *Ar*, Danica insula, superesse. vide *Aria*, & *Media*.

Arima ἄριμα, mons Ciciliæ Lydiæ. Tzetzæ in Theogoniam Hesiodi. Vide *Arimi*, & *Typhonis* Scopuli.

Arimana, vide *Colchis*.

Arimanon, vide *Ramoth*.

Arimantis ἀρίμαντις, Pẽtapolis regionis, in Africa vrbs. apud Prolemæum.

Arimara ἀριμάρα, Syriæ ad Euphratem, vrbs. Ptol.

Arimaspa, vide *Aumasipa*.

Arimaspi ἀριμασποί, Scytharum vnoculа gens, maximè Septentrionalis. quæ antea

Cacidiri, Plinio. Hos Diodorus 17. & Stephanus quoque *Euergetas*, εὐεργέται vocat. Hos olim *Agriaspas* ἀγριάσπαι nuncupatos tradit Arrianus. apud Ennium hæc verba leguntur, Decem Coclites, quos montibus feimus Riphæis fodere. De Arimaspis hæc intelligi puto, cum Iacobonio in doctissimo suo De Cæsiorum familia opere. Eosdem putat Villanouanus a Ptolemæo *Bartietas*, βαρτιῆται, (*Pargyeta* legit interpres) dici. *Arimasta* fortè Orphei. Vide *Ariaspe*, & *Amaritispi*.

Arimasthа ἀριμασθοί, populi iuxta Pontum Euxinum. Orpheus in Argonauticis. vide *Arimaspi*.

Arimathæa ἀριμαθαία, Palæstinæ locus. Matthæus 27.

Arime, vide *Inarime*.

Arimi ἄριμοι, montes & populi Homero, Suidæ, & Straboni 13. Circa Mysiam & Lydiam Eustathio. *Inarimi* legit Fabricius apud Orosium 6. cap. 2. *Catecaumeni* vocantur apud Vitruuium 2. cap. 6. *Plutonia* sunt Ciceroni 1. de Diuinatione. Vide *Syria*, & *Typhonis* Scopuli.

Ariminum, Viæ Æmiliæ fluuius apud Plinium. *Marida*, Merulæ & Blondo; *Marechia*, Leandro dicitur. Est & *Ariminum* ἀρίμινον, Ptolemæo, & Plinio, Flaminiæ, siue Romandiolæ opidum. *Rimine* incolis hodie, vt Leander & alii scribunt. *Rumelen* Germanis, vt Simlerus tradit. Coloniam esse, disco ex veteri inscriptione. vide *Gallia Togata*.

Arimphæi, Solino sunt Aquilonares populi, in Asia: ad initium Orientis æstiui, vbi deficiunt Riphæorum montium iuga. Hiperboreis sunt similes. Pomponius per Y. in secunda scribit. De iis hunc Licentii versum ex D. Augusti Episcopi Epistolis accipe, aut ab Arimphæis Riphæos aut opida Caspii.

Arina ἄρινα, Mauritaniæ Cæsariesis opidum. Ptolemæo. *Tiza*[?] est apud Marmolium.

Arinchi, vide *Arrechi*.

Arindela ἀρινδηλα, Tertiæ Palæstinæ vrbs, aut vicus. apud Stephanum.

Arinianum Coloniam, ad ripam Arni fluminis, condidisse Ianum, scribit Cato. Leander Albertus putat nostra ætate esse *Arignano*. Aliam idem Cato habet ad ripas Tiberis.

Arinthe ἀρίνθη, Oenotrorum vrbs, in Mesopotamia. Stephanus, ex Hecatæo. Vocem *Mesopotamia*, non propriam intelligo pro regione Asiatica: (quis enim credat Oenotros in Asia vrbem habuisse) sed *inter flumina*, interpretor. Meam sententiam confirmat Gab. Barrius in sua Calabria: vbi hanc Arinthen inter duos amnes collocat, quos Emulam & Sordum nouè nominat. An eadem cum eiusdem Stephani Arianthe?

Ariobarzanes Mōs, inter Parthos, & Massagetas. Orosius, & ex eo Æthicus.

Arioch, vide *Erioch*.

Ariola, Galliæ Belgicæ vrbs, Antonino. Inter Durocortorum & Diuodurum.

Aripa, vide *Rhitta*.

Arippara ἀρίππαρα, Ptolemæo. *Arispara* interpreti. Indiæ intra Gangem vrbs.

Aris ἄρις, Messeniæ fluuius iuxta Thuriatas. Pausanias.

Arisabium ἀρισάβιον, Ptolemæo. Indiæ extra Gangem vrbs. *Aua* Iac. Castaldo.

Arisba ἀρίσβη, opidum Troadis, inter Percoten & Abydum: Plinio, Homero, Diodoro, Polybio, & Strabone testibus. Est & in Lesbo vrbs, apud Strabonem, Stephanum, Herodotū, & Plinium. sed quam terræmotu euersam scribit. Bœotiæ vrbs est etiam, apud Suidam.

Arisbus ἄρισβος, Troadis fluuius Straboni. Item Thraciæ, apud eundem & Stephanum. In Hebrum desinens, Eustathio in Catalogo nauium.

Arisitia ἀρισιτία, Cythesticæ regionis, in Syria vrbs Ptolemæus.

Arispenoi[?] ἀρισπηνοί, gens Persica. Lexicon Phauorini.

Arispenegæ[?] ἀρισπενεγαι, gens Persica, Hesychio.

Arisoth, vide *Arozeth*.

Aristabæ ἀρίσταβαι, Indica gens, circa Indum alicubi. In Arrhiani Indicis.

Aristæum, in vertice montis Hæmi, Plinio, & Diodoro. Circa orā Ponti videtur.

Aristii loci episcopalis, meminit concil. Chalcedonense.

Aristeras, vide *Alitsa*.

Aristes ἀρίστης, Ptolemæo. *Aniestes* interpreti, Sogdianæ gens.

Aristeu, Marmaricæ locus, Antonino.

Aristibi, fluminis, mentio est apud Polyænum libr. 4. in Lysimacho. Pæoniæ videtur.

At

ῶ, legitur in Græco codice: An circa n Thraciæ regionem?

obathra ἀρσισάθρα, Indiæ intra Gãdum. Ptolemæus.

obuliadem vicum, iuxta Ziphon solim, habet Surius in Euthymio abba- 'alæstina est. Hinc non procul erat *ichos* Vicus.

naut ἀρσιναῦται, Pellenæorũ nain Peloponneso, Pausaniæ in Corcis.

nis, in Ægypto vrbs. Antoninus.

phili ἀρσιφιλοι, Paropanisi populi, olemæum.

dana, Iudææ ciuitas maritima. E- 1.cap.34. Corruptè autem, pro *An-*, siue *Anthedon*.

hei ἀρσῆοι, Palæstinæ gens. Iosephus cap.1.

, Virgil. 7. Æneid. ciuitas iuxta Al- Seruio x. mil. lib. pass. ab Vrbe. vt haon, in Horatium. Sed *Aricia* scribẽ- er C. non. T.

um ἀρσῖνον, Lusitaniæ vrbs, Ptole-*ritium Pretorium* Antonini, aliud est n, inter Vlisipponem & Emeritam, *ium Tuboricum*.

ἀρσῖται, nullum animal mactant; sua testis inscripta habent, quæ in uo lucris custodiunt. Nicolaus Danus.

tes, Pannoniæ populi, Plinio.

, apud Plinium Arianæ fluuius. vide

ses ἀρσυσία χώρα, Ager asper & imus est Chius insulæ, vinum omniũ corum optimum ferẽs, teste Stra- Hoc vinum Plinius & Virgilius per in Aruisinum vocaut. Vib. Seque- corruptus sit locus) *Arvis* legit, & m ex eo facit. *Amista* hodie videtur. *sia*.

ti ἀρταζαντοι, Mediæ gens. Herodotus Clio.

, Parthorum validissimum ca-. Strabo 11. Sed *Aria* emendat Ca-.

pe, legitur apud Antoninum, & libr. ex quo Simlerus facit 𝔈𝔯𝔩𝔞, apud Ln. In Noricis. *Pechlarn* ipsum est La-. *R. P. R.* Sectione 6. vide *Ara lapidea*.

Arma, vide *Harma*.

Armaca, vide *Armaxa*.

Armatala, vide *Euphrates*.

Armaclica, vide *Harmasis*.

Armacurium, Thracensium vrbs. Curopalati & Cedreno.

Armagara ἀρμαγάρα, Ptolemæo est Indiæ intra Gangem vrbs.

Armala, vide *Harmala*.

Armalchar, vide *Euphrates*.

Armamenta ἀρμάμεντα, loci nomen, apud Cedrenum.

Armamentarium Romanorum olim fuit apud Batauos, in ostio Rheni, hodie obstructo, ad Cattorum vicum, pagum sic hodie dictum. Huius Armamentarii vestigia & ruinę quę exstant, accolæ 𝔗𝔥𝔲𝔶𝔰 𝔱𝔢 𝔅𝔯𝔢𝔱𝔱𝔢𝔫 vulgo vocant. Antiqua inscriptio ibidem inuenta, huius loci meminit, quam quia ab aliquibus vulgatam admodũ mendosè videam, hic adscribere, in gratiam antiquariorum operæ pretium duxi. *Imp. Cæs. L. Septimius Seuerus Aug. Et M. Aurelius Antoninus Cæs. Coh. 15. Vol. Armamentarium Vetustate Conlabsum Restituerunt Sub. Val. Pudente Leg. Aug. Pr. Pr. Curante Cæcili Batone Pre.* Castra Legionum Germaniæ, (quorum Plinius meminit) hic fuisse puto.

Armanazon, Vide *Possessio*.

Armatha, Vide *Naboth*.

Armatus, Vide *Harmatus*.

Armauiara, ἀρμαουίαρα, Armeniæ Maioris opidum, Ptol.

Armaxa, Cappadociæ vrbs, Antonino. Eadem *Armaca*, apud eundem.

Armedon, Cretica insula, ante Sammonium promontorium, Plinio.

Armemanensis Fundi, in campo Bullensi, Africæ, meminit D. Augustinus, in epistola ad Xantippum.

Armena ἀρμένη, Paphlagoniæ vicus, circa Sinopen, Ptolemæo, Straboni, & Stephano. vrbs est Plinio, Pomponio, & Solino. sed per i. in media. In Periplo Arrhiani, & apud Xenophontem, videtur cum afflatu in prima scribi. vide *Almene*.

Armenia ἀρμενία, Ptolemæo, & cæteris, Strabo cum aspiratione ἁρμενία, Asiæ regio. In *Maiorem* & *Minorem* eam distinguunt. *Maior* Posterioribus sæculis *Secunda*

cognominata fuit. vti liquet ex libro Notitiarum. *Aram* Hebræis dici, Arias in suo App. Biblico testis est. *Turcomania* dicitur Mercatori, & Girauæ. Theuetus scribit à Mesopotamiis & Persis *Thoura Aremnoë*, id est, montes Armeniæ; & à Nestorianis *Zelbicdibes*, id est, montes a lupis habitati nominari. Antiquum nomen obtinere Christianis inhabitātibus crediderim. *Persarmeniam* suo tempore dictam hanc Armeniam Maiorem, scribit Euagrius, libr. 5. cap. 7. *Armenia Minor* in libr. Notitiarum *Prima* cognominatur: *Leucosyria* λευκοσυρία, etiam dicitur Procopio, libr. 1. De bello Persico. In Sacris *Ararat* dicitur. Item *Vs*, Aria Montano teste. Hodie, si verum dicit Giraua, *Anaduole* vocatur. Si Castaldo creditur, *Pegian*. Vbi Colchidi vicina est *Acoionlen* dici, auctor mihi est Leonclauius. Armeniam à Iustiniano rege in quatuor partes diuisam, scribit Eustathius. Primam *Heptapolim* ἑπτάπολις, dictam. secundam *Pentapolim* πεντάπολις, tertiam *Hexapolim* ἑξάπολις, quartam *Tzopharem* τζοφαρὴ, & *Balbitenam* βαλβιτηνὴ, vocatam. *Tzophane*, & *Balabitene*, legitur in Authenticis. Armeniam aliquando *Sacacenam* σακακηνὴ, appellatam fuisse, scribit idem Eustathius. à Sacis nimirum, eam occupantibus. *Quartam* Armeniam nominat Cedrenus, & Iustinianus Imp. in Nouellis. Constitutione 31. *Armenios* Ciscuphratenos, & Transeuphratenos nominat Appianus 2. Ciuil. *Armeniam* Interiorem habet Eunapius, quæ Persarum regioni contigua est. vide *Chaldæa*, & *Mesopotamia*.

Armeniæ Pylæ, Vide *Taurus*.

Armeniæ Sinum, habet Ammianus, paulo supra Sachalitem. sed *Carmaniæ*, pro Armeniæ emendo. *Paragonticus* Ptolemæo est.

Armenius Mons, apud Dionysium, ex quo Phasim fluuium dicit habere originem. Fortè *Moschicus* Mons Ptolemæi est. *Armenius* etiam vrbis nomen, Straboni, iuxta Boebeidem paludem, inter Larissam & Pheras. vide *Phasis*, *Taurus*, & *Antitaurus*.

Armenochalybes, Cappadociæ populi, Plinio. Circa Armeniam Maiorem. Mixti ex Armeniis & Chalybibus.

Armetilli, Agri mentio est, apud Iul. Frontinum Siculum, de Limitib. siue Mensuris agrorum, qui manuscriptus adseruatur apud C. V. Francisc. Nansium. longè alius ab eò qui excusus prostat. In Italia locus est.

Armiæ ἀρμιαι, Libyæ interioris populi. Ptolemæus.

Armiana ἀρμίανα, Ptolemæo Parthiæ oppidum est.

Armina, vide *Armena*.

Armistæ, Dalmatica gens, Plinio.

Armon, Amos 4. ῥομμὰν habent 70. interpretes. Armeniæ montes sunt Chaldæo.

Armonia ἁρμονία, Strabo ex Callimacho. Huius Harmoniæ, & Cadmi turris, meminit Apoll. 4. Argonauticorum: qui eas tradit habitari ab Encheleis. Hi sunt in Illyrico. Vide in dictione *Cylices*.

Armonius, vide *Scordiscus*.

Armorica Ciuitates, citantur à Cæsare, in eo tractu, qui *Britannia* Minor Sigeberto vocatur. *Brittones* incolæ, apud Iornandem & Eginarthū. *Hermonia* etiā, & vulgo *Bretaigne*, Rob. Cœnali auctore. Antiqua Britannica lingua adhuc hodie *Lhydaw* appellatur: vt scribit Humfredus in suo Britannicæ descriptionis fragmento. Ioannes Lelandus Armorica idem significare dicit, quod supra mare, in ipsa Britānica lingua. Sunt Plinii *Britanni*. Pontico Virunnio si fidendum, *Letania* quoque dicta fuit hæc Armorica. Vox ex vernaculo *Lhydaw* facta videtur. Hanc *Britanniam* prius *Cornu Galliæ* dictam lego in veteris historiæ Francorum libellulo. vide *Britanni*.

Armozei, vide *Armuzia*.

Armozica, vide *Osica*.

Armozum ἄρμοζον, Ptolemæo: *Harmozonta* Marcellino: *Padichora*, vel *Badeichora* βαδειχώρα, Arriano. Carmaniæ promontorium est, ad Fretum Sinus Persici, è regione Arabiæ felicis. *Cabo Iasquette* mihi hodie videtur.

Armua, vide *Rubricatus*.

Armuza, vide *Armuzia*.

Armuzia, & *Armozei*, Plinio. *Armuza* ἄρμουζα, Ptolemæo: in Carmania. *Harmozia* ἁρμόζεια, Arrhiano. Videtur hodie occupare *Ormus* regnum, & in eo eiusdem nominis celeberrimum emporium, ad Fretum Sinus Persici. Marius Niger putat *Vorochta* ὀοροχθα, Ptolemæi, esse insulam hodie *Ormus* dictam. Ormus insulæ ab incolis alio nomi-

nomine *Gerum* vocari, scribit Varrerius. In Itinerario Beniamini describitur sub nomine *Nekrokin*, vt ego auguror. Ormus insulam dicit Theuetus ab Armeniis, Tartaris, & Caspiis *Zamri* vocari, & *Rohoboth* à Chaldæis. Ormus autem Lusitanis tantùm, ob auri abundantiam vocari asserit. hoc mihi non constare fateor. sed quod addit olim Ogyrim dictam, in eo eum hallucinari credo.

Arna Ἄρνα, Vilumbrorum, Ptolemæo, & Sil. 8. in Italia vrbs. Plinio *Arnates* sunt. Est Phthiotidis etiam vrbs, apud eundem. Et Thessaliæ apud Strabonem. vide *Xanthus*.

Arnaa Ἀρναία, regionis nomen in Bœotia. Stephanus, in voce Philenorium. Arnæum quendam Terpandrum poëtam facit Suidas.

Arnarium, vide *Ænarium*.

Arnates, Vide *Arna*.

Arne Ἄρνη, Thessaliæ, Bœotiorum Colonia, quæ quoq; *Cierium* Κίεριον, dicitur, Stephano auctore. Eadem *Arene*, & *Tarne* vocatur, si creditur Etymologico. Mesopotamiæ vrbs: & Erasiniorum, iuxta Thraciã, est apud eundem Stephanum. Arnen quandam habet Strabo à Copaide lacu absorptam. Fons quoque sic dicitur in Arcadia, vt refert Pausanias. Bœotiæ vrbs, quæ postea *Charonea* Χαιρώνεια, dicta fuit. vt apud eũdem Pausaniam legitur. Prius *Smorsa* σμίξα, vocata fuit. Item *Cosκãs*, Isacio teste in suis Lycophronicis Commentariis. Vide *Acraphia*, *Bœotia*, & *Cheronea*.

Arnea Ἄρνεαι, vrbs Lyciæ parua, Stephano ex Capitone.

Arnensis, Vide *Arnuensis*.

Arnestum, Italiæ locus, Antonino. inter Barium & Egnatiam. Sed *Afenesle* legit Sigonius. An Arnetium legendum, subdubitat Celsus Cittadinus.

Arnidilla, Episcopalis locus, sub sede Rubba, Moabitarum, Guil. Tyrius.

Arnienses, Tribus populi Romani, Liuio 34. *Arnensis* in nonnullis lapidibus scribi tradit Iacobonius. vide *Fluentia*.

Arnine, fluuii nomẽ, inter Pyrgos & Portum Herculis, Antonino. In Tuscia. Sunt qui *Harnine*, & *Armine* legunt. an *Pescia* hodie?

Arnissa Ἄρνισσα, Græciæ vrbs, ditionis Perdiccæ regis. Thucydides 4. sub finem. Taulantiorum regionis, in Macedonia: est apud Ptolemæum.

Arnon Ἀρνών, in sacris literis, fons aut flumen est, inter Amorrhæos & Moabitas distinguens. *Adramelech* hoc dicitur, si quæ fides sit Theueto. Eius mentio est apud Iosephum, & Iudicum 11. item Num. 21. In Asphaltidem erumpit Iosuæ 12. Pro Arnon legunt quidam Ἀ'ρνῶν; vt monuit Sixti V. editio Romana. vide *Aphar*.

Arnonensis, Vide *Aronum*.

Arnus Ἄρνος, Tusciæ fluuius, Ptolemæo, Straboni, Plinio, & cæteris. Nomen retinet, *Arno*.

Aroanii Ἀροάνια, montes in Arcadia sunt, Pausaniæ.

Aroanius, vide *Olbius*.

Aroatia, vide *Arrhata*.

Aroana, vide *Ænianes*.

Arocelum, vocat Varrerius Hispaniæ Tarraconẽsis vrbem, haud procul sa Segoncia. quam vulgò *Nodales* appellant. Circa Medinam Cæli esse, putat D. Iacobus Delgadus. *Arocelitani* Plinio sunt. vide *Aracillum*.

Arocha, Locrorum in Italia fluuius. Plinius.

Arochiranni, Vide *Bergio*.

Arodi, Vide *Arari*.

Aroe, vide *Patra*, & *Arba*.

Aroei, Arabes sunt, Plinio, circa Mesopotamiam & Syriam. vide *Arabia*.

Aroer Ἀροήρ, vrbs ad Torrentem Arnon. Deuter. 2. Iosue 12. Iudicum 11. 1. Samuel. 30. A filiis Gad extructa. Num. 32. Vide *Ar*.

Aroerni, vide *Aruerni*.

Arola, Heluetiæ fluuius. Die Arr Scudo. Regino Prumiensis eius meminit.

Arolus Ἄρωλος, Besaltiæ regionis, in Macedonia vrbs. Ptol.

Aroma, vide *Aromata*.

Aromata Ἀρώματα, Africæ promontoriũ, & emporium Æthiopiæ, ad Sinum Barbaricum; Ptolemæo auctore. *Cabo de Guardafu* Gerardo Mercatori: *Huardafuni* Sanuto, & Barroso. Ἀρώμα habet Stephanus ex Martiano, Æthiopiæ vrbem. Cariæ pagus in monte situs, est apud Strabonem: sed O. breui. Quidam *Aroma* trisyllabicos legunt:

sie quoque Stephanus ex Strabone hoc loco. vide *Austri* Cornu.

Aromatifera Regio, in Arabia Felici. Strabo 16.

Aronica, vide *Arocca*.

Aronum, vide *Oronaim*.

• *Aronum*, & *Aronensia* Castra, duo Palæstinæ opida sunt in libr. Notit. *Arnoni* legunt quoque 70. interpretes, vbi apud Nemiam 2. *Heronites* est D. Hieronymo.

Aropus, vide *Oropus*.

Aror, vide *Orodi*.

Arosapes, Arianæ regionis fluuius, apud Plinium. vide *Arusasem*.

Aroseth, ἀρισώθ, 70. interp. locus Palæstinæ. Iudic. 4. Aroseth gentium ibi quoque mentio.

Arosis, Vide *Oroatis*, & *Araxes*.

Arocteres Æthiopes, circa Adulicum sinum sunt, Plinio. Sunt & alii, Scythæ circa Dionysopolim Thraciæ vrbem, ad Euxinum, eidem Plinio. ἀροτῆρες Herodoro. Vide *Scytha*, & *Megasa*.

Arotreba, vide *Artabrum*.

Arotria, vide *Melaneis*.

Arpani, in Secunda Italiæ regione populi, Plinio. Vide *Ardanus*.

Arpanus, Vide *Ardanus*.

Arpasa, vide *Harpasa*.

Arpessus ἄρπησσος, Thraciæ fluuius, in Hebrum cadens. Appianus 4. Ciuil.

Arphas Ἄρφας, vicus Iudææ. Iosepho Belli Iudaici 3. cap. 2. Vide *Arsa*, & *Artha*.

Arphassad, vide *Susiana*.

Arphas, locus. 4. Reg. 19.

Arphaxades, Vide *Chaldæa*.

Arpi ἄρποι, Liuio, Ptolemæo, Straboni, & Plinio; qui addunt aliquando *Argos Hippium* ἄργος ἵππιον, & *Argyrippa* ἀργυρίππα, vel per syncopen *Argyripa* simplici *P*. dictum. *Lampe* λάμπη, antea quoque vocatum, Stephanus auctor est. *Diomedis* Vrbem nominat Virg. 7. Æneid. & Ouid. 14. Metamorph. In Apulia est, vel, vt idem Stephanus dicit, in Daunia. *Arpini*, Gentile, Liuio. Seruius ad 7. Æneid. dicit hanc primùm *Argi*, postea *Argyripa*, & *Arpi* vocatam. *Sarpi*, dicitur Nigro. Sed *Monte S. Angelo*, Erythræo. vide *Ardanus*, & *Diomedia*.

Arpii Ἄρπιοι, Mysiæ Inferioris populi. Ptolemæus. *Bessarabia* ibi hodie. vide *Harpis*.

Arpina, vide *Olympia*.

Arpinas Insula, nominatur à Cicerone libr. Epistolarum Atticarum 13. In Fibreno fluuio sitam putat Turnebus. Inter Apenninum & viam Appiam Simeo Bosius.

Arpinnates, Vide *Harpinnates*.

Arpinum Liuio, *Arpinates* Plinio, Ciceronis patria. Hirpinorum vrbs, in Samnitibus est. *Arpino* nomen habet, apud Leandrum. In huius agro *Arpinatem* Fundum, nominat Cicero, ad suam Terentiam. Ad Lirim amnem videtur, ex Silu 8. Ad quem locum annotauit Per. Marsus hunc hodie *S. Dominici* vocari. An idem cum Arpinas insula?

Arponium Ἀρπώνιον, Italiæ opidum, in Magna Græcia, a Brutiis direptum in bello seruili. Diodor. libr. 16. Gabr. Barrius pro *Quarquario* habet, Calabriæ vrbe.

Arpoxa, vide *Scytha*.

Arpyia, vide *Harpyia*.

Arqua, Episcopalis locus, sub sede Emissena Guill. Tyrius.

Arra, Arabiæ Felicis opidum: vbi omnis negociatio conuenit. Plinius. Ἄῤῥα vicus quoq; Ptolemæo. Chalcitidis regionis locus, in Syria: est apud Antoninum.

Arrabii, vide *Arbis*.

Arrabo, qui & *Narrabo*, Pannoniæ, vel (vt hodie) Hungariæ fluuius. Sic Lazius, & Wernherus, qui eum *Rab*. vocant. *Narabo* νάραβον, apud Ptolemæum lego. *Arrabo* nescio quis hoc tractu auctorum meminerit. *Arrabona* est apud Antoninum. sed pro opido, vti videtur. quod hodie *Laurinum* nominant vide *Auras*.

Arracillum, Vide *Araciillum*.

Arrai Sarmatę. quos *Areatas* vocat. Thraciæ populi. Istrum versus. Plinius.

Arrata, vide *Arrhata*.

Arrebaci Hispaniæ populi, Plinio 3. cap. 3. *Arrebaci*, quidam codices legunt. Pro *Arenacis* habeo.

Arrha Ἄῤῥα. Illyridis vrbs Stephano.

Arrhabon Ἄῤῥαβων, Iberiæ fluuius, qui è Caucasiis oriens, a Cyro recipitur, vt habet Strabo 11. *Arrhagon* in *M.S.* quod Causabonus testatur. Idem fortè cum *Arago*.

Arrhade Ἀῤῥάδη, Arabiæ Desertæ vrbs, Ptolemæo.

Arrha-

Arrhapa ἄῤῥαπα, Assyriæ opidum. Ptolemæus.

Arrhapachitis ἀῤῥαπαχῖτις, Assyriæ regio: apud Ptolemæum.

Arrhata, vel *Arrata* ἄῤῥατα, Africæ lacus, apud Rhizophagos, vbi feri culices. Ælian. 17. Animal. cap. 40. *Lacum Monachorum* vocari in Tabula Sanuti video.

Arrhechi ἀῤῥηχοί, gens Mæotica, Stephano. *Arrichi*, Pomponio. ἀῤῥηχὸς singulari ε Ptolemæo. *Archi*, Plinio, & *Arinchi* Ammiano.

Arrhene, Armeniæ Maioris regio, in qua Tigrim iam vicinum Arsaniæ fluere, scribit ex Claudio Cæs. Plinius, vt cũ intumuere, confluant, nec tamen misceantur.

Arrhentia ἀῤῥεντία, Italiæ opidum, apud Stephanum. Suspecta lectio.

Arrhentias ἀῤῥεντίας, Arrhiano, *Aretias*, ἀρητίας, Apollonio. Euxini maris insula circa Pontum Cappadocicum. in qua Stymphalides aues. Vide *Aria*.

Arrhetium, vide *Aretinum*.

Arrhiana, Thucydidi ad calcem, libr. 8. circa mare Ægæũ, & Cherronesum Thraciæ, locus.

Arrhina ἄῤῥινα, loci nomen circa Asiam propriam videtur: ex Diodoro 5.

Arriaca, vide *Caracca*.

Arrianum, vrbs Pannoniæ, vel Norici, in libr. Notit. Altenhofen infra Anisum est Lazio.

Arribantium ἀῤῥιβάντιον, Dardaniæ vrbs, in Mysia Superiori, Ptolemæus. A Lazio, in sua Græciæ tabulæ *Wartzerno* vocatur.

Arrichi, vide *Arrechi*, & *Dosci*.

Arroeca ἀῤῥοίκκα, Libyæ Interioris populi, Ptolemæo. *Aronica* malè, in Latinis codicibus. Simplici ρ legit quoque idem Ptolemæus ἀροικκαι.

Arrotreba, vide *Artabrum*.

Arrubium, Mœsiæ Inferioris, vel Scythiæ opidum, ad Danubium. Antoninus, & libr. Notit.

Arryba ἀῤῥύβα, loci nomen est apud Stephanum ex Alemanno.

Arsa ἄρσα, Ptolemæo, Appiano, Plinio, & Stephano, Hispaniæ Bæticæ opidum est. *Arcoz* Iosepho Moletio interpretatur, non verè, vt puto. *Aruaga* fortè, ex Amb. Morali. Indiæ intra Gangem etiam regio est, apud Ptolemæum. Sed & aliud opidum Hispaniæ est apud eundem. In Heditanis nempe.

Arsacia ἀρσακία, Mediæ vrbs, & Ptolemæo, & Ammiano. vide *Rageia*.

Arsaciana, siue *Nouis*, Pannoniæ Sauiæ vrbs. lib. Notit.

Arsacida ἀρσακίδα, lacum habet Plutarchus de Fluminibus: in quo Tigris defluit.

Arsæ ἄρσαι, Arabiæ Felicis gens, teste Ptolemæo.

Arsagalitæ, Indiæ populi, circa Caucasum. Plinius.

Arsametes, Asiæ fluuius, circa Parthiam aut Armeniam: vti videtur apud Tacitum, Annal. 15. *Arsanias* autem legit hoc loco Lipsius, ex Fragmento Dionis: quod Fuluius edidit.

Arsamum ἄρσαμον, Arabiæ castrum. Iosephus 20. Antiquit.

Arsamosata, vide *Arsamote*.

Arsamote, opidum Armeniæ Maioris, ad Euphratem fluuium, Plinio. *Arsamosata* ἀρσαμόσατα, Ptolemæo. Huius etiã meminit Tacitus 15. Annal.

Arsane ἀρσάνη, vrbs, vbi sepultum Asam regem Israel, scribit Iosephus 8. Antiq. c. 6.

Arsanias, & *Arsanus*, duo flumina Armeniæ Maioris in Euphratem defluentia, Plinio. Huius ἀρσανίας meminit quoque Plutarchus in Lucullo, vide *Darsania*, & *Arsametes*.

Arsaphar, vide *Sapher*.

Arsaratha, est Beroso vrbs apud Scythas. Armeniæ Maioris, Ptolemæo.

Arsareth regionis, meminit 4. lib. Esdræ, cap. 13. Quidam *Ararath* (*i. Armenia*) legendum putat. Est qui Samaria.

Arsatianum, Pannoniæ vrbem habet Lazius, ex Antonino & Scoto. *Arsa* nunc haud procul Drauo.

Arscetunenen, Medorum regionis vrbem captam à Mauricio Imp. scribit Historia Miscella 17.

Arsea, vide *Arcesa*.

Arsen ἄρσην, Arcadiæ fluuius. Pausanias in Arcadicis.

Arsena ἀρσηνὴ, quæ & *Thonitis* λίμνη, vt Strabo habet. Huius meminere quoq. Dionysius Afer, & eius Scholiastes Eustathius. Palus est Armeniæ Maioris, nitrosa &

vnius generis pisces habens, per quam Tigris fluit. *Areſa* Ptolemæi eſt. Videtur a Plinio *Arethuſa*, vel *Arethyſſa* à Solino, vocari. huic enim omnia, quæ Strabo ſuæ Arſenæ tradit, adſcribit. *Soſingites* Ammiano eſt. Poſſet *Thoſpitis* Ptolemæi videri, niſi Plinius ex Arethuſa, & Thoſpite duas faceret. vide *Arſyſia*.

Arſenaria Colonia, Ἀρσενάρια, Mauritaniæ Cæſarienſis vrbs, Ptolemæo, & Pomponio. *Arzeum* Caſtaldo. at Gerardo Mercatori (cui ego vbique magnam in rebus geographicis fidem tribuo) *Arzen* vocat. *Arzeo* vocatur a Marmolio.

Arſenica ſynodi, meminit D. Athanaſius, in epiſtola ad epiſcopos in Africa. Huius ſitus mihi ignotus eſt. An pro Arſinoitæ?

Arſeſa Ἄρσεσα, Armeniæ Maioris regio, Ptolemæo. *Arſea* interpretibus.

Arſeſoual Ἀρσεσουαλ, Terræ Canaan locus. Ioſue 19. *Acerſuſa* D. Hieronymo.

Arſia, Plinio Hiſtriæ fluuius, & ab ea parte Italiæ terminus. *Arzia* eſt apud Curopalatem, in Maximo. *Arſa*. Leand. Alberto. *Arſia* Silua, eſt Liuio libr. 2. in agro Romano, ab Arſio heroe ſic dicta, teſte Halicarnaſſeo 5. Circa Prata Iunia. Haud procul a Veientibus videtur ex Val. Max. de Miraculis. A Plutarcho *Vrſon* ὔρσον, dicitur, in Poplicola vide *Vrſius* Lucus.

Arſi e Bœotiæ vrbs, quam à Phocenſibus occupatã, ſcribit Gemiſtus Plethon. Græcum codicem videre non licuit.

Arſiana, Suſianæ vrbs, Ammiano. ſine *S*. legit Accurſius, *Ariana*.

Arſicaritanum Epiſcopum, à loco habet Vict. Vticenſ. In Numidia eſt.

Arſicodani, Plinio Arabiæ Felicis populi ſunt.

Arſicua Ἀρσικούα, Germaniæ vrbs eſt Ptolemæo. Brya Sileſiæ eſt Villanouano.

Arſiet æ Ἀρσιῆται, gẽs Sarmatiæ Europææ. Ptolemæus.

Arſii, vide *Aria*.

Arſim ἄρσιν, Piceni fluuium videtur habere Plutarchus in Pompeio. *Æſis* fortè.

Arſinarium Promontorium, Ἀρσινάριον, Ptolemæo: Libyæ interioris *Cabo Verde* Ioanni Barrio & Maffeio dicitur. Videtur *Surrentium* Plinii. Hoc Promontorium Capitis Viridis ſcribit Theuetus *Macandan*, & *Beſenege* vocari, & ab Arabibus *Hacdar*.

Arſine, ex Cedreno videtur circa Euphratem, fluuius.

Arſinnaritanum epiſcopum à loco Mauritaniæ Cæſarienſis, habet fragmentum Victo. Vticenſ. ab Arſenaria credendum.

Arſinoe Ἀρσινόη, Tres huius nominis habet in Cypro maritimas vrbes, Strabo. vnã inter vtramque Paphum. hanc Stephanus Luſignanus ſcribit nouo nomine *Afdime* appellari. Aliam inter Pedalium & Salaminem: quam idem Luſignanus *Famagoſtam* putat. Tertiam circa Calinuſam, quam & Ptolemæus nouit, *Leſcare* hæc Luſignano. Vnam harum *Marium* dictam Stephanus de Vrbibus dicit Marium autem & Arſinoe duæ ſunt vrbes apud Plinium. Præter has tres, quartam huius nominis deſcribit in mediterraneis Luſignanus, & Porcacius, quam addit *Arzes* nunc vocari. Ptolemæo eſt Ægypti vrbs, ad ſinum Arabicum, quæ nonnullis *Cleopatris* vocatur, vt Strabo refert. Hanc ſcribit Becanus a Moyſe *Bagulſephon* vocari; licet alii *Beelſephon* perperam efferãt. *Sues* hodie, P. Gylius. Stuckius à Saracenis *Barraam* dici ait. Opidum eſt Ptolemæo & Pomponio. quod & *Teucheira* τεύχειρα, Marcellino, & Straboni: Pentapoleos in Africa opidum. *Taucheira* per *A* in prima, legitur apud Stephanum qui alio in loco illud *Tageira* ταγειρα, appellat, *Teuchiros* Lycophron. *Tocara* Mercatori, *Trochara* Marmolio, & Oliuerio. Ægypti ciuitas Arſenoiticæ præfecturæ, ad Nilum eſt; quæ olim quoque *Crocodilorum* ciuitas dicebatur, Strabone teſte. Sed Crocodilorum ciuitas eſt alia apud Strabonem, & Ptolemæum: in Aphroditopolitica præfectura. Vrbs Troglodítica, prius *Olbia* dicta, Stephanus. Ad ſinum Arabicum eſt Straboni: ſiue Adulicum, Ptolemæo. Apud Strabonem Ætoliæ opidum eſt, antea *Conopa* κωνώπα, dictum. eius puto quoque meminiſſe Ciceronem in Piſonem Syriæ opidum, in Aulone. Aliud in Cœleſyria: & aliud in Cilicia, habet Stephanus & Ptolemæus. Quatuordecim huius nominis vrbes exſtare, ex ſcriptorum monumentis conſtat. Sed & *Arſinoe* etiam fons, in monte Ithome: teſte Pauſania. Vide *Epheſus*, *Marium*, & *Patara*.

Arſi-

Arsinon, Syriæ vrbs, colli adhærens, Phauorino. item Armeniæ vrbs videtur apud Curopalatem.

Arsines, vide *Erasinus*.

Arsisaca ἀρσίσακα, Mediæ vrbs, Ptolemæo.

Arsitis ἀρσῖτις, Hyrcaniæ regio, apud Ptolemæum.

Arsonium ἀρσόνιον, Ptolemæo Germaniæ vrbs.

Arsopæ ἀρσῶπαι, gens circa Pontum Euxinum. Orpheus in Argonauticis.

Arsaritanus Episcopus, à loco sic nominatus. Vict. Vticens.

Arsyinum ἀρσύϊνον, Vinum habet Galenus, à loco sic dictũ videtur. Hoc aliis, *Aruisium* credo.

Arsysia ἀρσυσία, regio Psyrorum & Chii. Stephanus ex Strabonis 14. vt infit. sed *Ariusius* hic legit. Aliis per metathesin *Aruisius* est. Vide *Ariusius*.

Arsyssa, Ptolemæo, in Latinis codicibus, sed melius *Areesa* ἀρήσσα, vt Græcè scriptum habet. Armeniæ Maioris palus. *Giocho* ex recentiorum tabulis hodie videtur. Vide *Arsena*.

Artabatitæ, Æthiopes quadrupedum ferarum modo vagi. Plinius, & Isidorus. *Arthabathitæ* Solino sunt.

Artabium, vide *Arbis*.

Artabrum promontorium, Plinio auctore. quod *Celticum* idem quoque appellat. *Nerium* νέριον, est apud Ptolemæum, & *Ierne* apud Strabonem. pro quo Xylander, & ante cum Pintianus Nerium restituit. Hispaniæ promontorium (siue frons, vt cum Plinio loquar) est, qua se ex Septentrione versus Occidentem vergit. *Speculam* Britanniæ, vocant Æthicus, & Orosius. Hode *Cabo de finis terre* nautarum vulgus appellat. Pet. de Medina autem dicit *Cabo de Mongia* vocari. Strabo tradit *Artabris* ἀρτάβροι, suo tempore *Arotrebarum* ἀροτρεβῶν, nomen tribui. *Arrotrebæ* sunt Plinio & *Artabrorum* Portũ habet ibidem Ptolemæus: quem *Finis terræ* hodie nominari puto. *Artabra* hic vocatur in Strabonis Epitome.

Artacacna, vetustius exemplar habet *Artacana*, Asiæ vrbs, circa Ariæ regionem fortè. Q. Curtius 6. *Artacoana* ἀρτακόανα, est apud Arrianum 3. *Chortacana* est apud Diodorum. 17. Hanc quoque Plinius 6. cap. 23. agnoscit. An Articaudna Ptolemæi?

Artacaon, insula cum opido, in Propontide. Plinius.

Artacaon sepulchrum, circa Athon mõtem locus: Æliano animal. 13. cap. 20.

Artacana ἀρτακάνα, Parthiæ vrbs, Ptolemæo. vide *Artacacna*.

Artace ἀρτάκη, Ptolemæo Bithyniæ vrbs, ad Pontum Euxinum. Phrygiæ vrbs, Herodoto, Plinio, & Stephano. Idem montem Cyzicenum habet, & cum eo Strabo. Mons quoque in Besbico videtur apud eundem. Est suburbium Cyzici, Procopio 1. Persicor. Hoc Herodoto 4. *Artacia* vocatur. *Artacium* Fontem habet Apollonius 1. circa Cyzicum. Hesychio Armeniæ est *Artace*: & eidem Hellesponti vrbs.

Artacena ἀρτακηνὴ, Assyriæ regio, circa Arbelam. Strabo. Consule Commentaria Casauboni ad hunc locum. qui *Arctene* legit.

Artach, opidum Syriç videtur, circa Hierapolim. Curopalates.

Artacia ἀρτακίη, fons circa Lami vrbem. Circa Caietam, in Campania, ni fallor. Homero Ὀδυσ. κ. Eustathius dicit apud Læstrygones esse. Meminit huius Orpheus in Argonauticis, & quoque Apollonius. sed circa Propontidem in Asia. vide *Artace*.

Artacii ἀρτάκιοι, circa Mysiam & Thraciam gens, Dioni 51. quàm a M. Crasso deuictam scribit.

Artacina ἀρτάκινα, Cretæ vrbs. Ptolemæus.

Artacoana, vide *Artacana*.

Artæa ἀρταία, Persiæ regio. Pausanias. Et *Artæi* ibidem populi, Herodoto. vide *Persia*.

Artæi Murus ἀρταίου τεῖχος, opidulum ad Rhyndacum fluuium, Stephano.

Artagera Armeniæ maioris vrbs, apud Paterculum. ἀρταγήρας est Straboni. Aliis *Artaxata*, vt putat Vinetus. Strabo tamen vtriusque meminit.

Artagigarta ἀρταγιγάρτα, Armeniæ Maioris opidum, Ptolemæo. An pro *Carcathiocerta*? sed vide *Epiphania*.

Artagira ἀρταγείρα, apud Ptolemæum est Libyæ interioris vrbs.

Artagus, vide *Argeus*.

Artalbinum, in Rauracis videtur vrbs,

apud Antoninum. Eadem cum eiusdem *Arialbino*.

Artalesium ἀρταλησιν, inexpugnabile præsidium. in Armenia fortè.vt ex Procopii de Ædif.3.videtur.

Artamis ἄρταμις, Pentapolis in Asiæ regionis vrbs, Ptolemæo. Bactrianæ fluuius eidem.

Artamita, vide *Artemita*.

Artanes Ἀρτάνης, Bithyniæ fluuius, in Pôtum Euxinum effluës. In Arriani Periplo. *Artana* Thermæ, sunt Aristoteli in Problematibus, cuius aquę calidæ, & tamen potui idoneæ.

Artanissa Ἀρτάνισσα; Iberiæ Asiaticæ opidum, Ptol.

Artasia, vel *Artesia*, Syriæ vrbs, circa Antiochiam videtur apud Guil. Tyrium. libr. 4.cap.7.vbi scribit eandem quoque *Calqum* vocari. Quindecim milliaribus ab Antiochia distare, scribit Matthæus Parisius.

Artasigarta, Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo Latino. Vox superflua, & expungenda.

Artatus, Illyriæ amnis Liuio lib.44. iuxta Oeneum. *Fiume della Istria* hodie, teste Nardo. vide *Drinius*.

Artaunum ἄρταυνον, Germaniæ vrbs, apud Ptolemæum. *Aurach* haud procul a Tubinga arcem putat Io. Heroldus. Petr. Appianus Wirtzburg interpretatur. Hanc vrbem Wirtzburgensem *Marcopolim* & *Peapolim* antiquitùs dictam, scribunt Irenicus, & Althamerus, ex Abb. Spanheymensi. Anentino olim *Peonia* vocata fuit. Vulgus Latinorum eam *Herbipolim* nuncupat. vocabulo Latino-Græco appellationem interpretantes.

Artaxata ἀρτάξατα, Ptolemæo, & Plinio Armeniæ Maioris vrbs, iuxta Araxen, Tacito. *Chom*, Iouio. Hanc Strabo etiam *Artaxiasata*, ἀρταξιάσατα, & Stephanus *Artaxiazota* Ἀρταξιαζότα, appellat. Idem cum Tacito 2. Annal. etiam *Artaxia* Ἀρταξία, habet. Xiphilinus scribit eam *Neroniam* nuncupatam.

Artaxia, vide *Artaxata*.

Arteata Ἀρτεᾶται, Persicæ gentes, apud Stephanum.

Artemia, vide *Artemita*.

Artemides, vide *Dianæ*.

Artemidita Ἀρτεμιδῖται, Armeniæ Minoris opidum, Ptolemæo. *Artemita* interpretibus.

Artemisia, vide *Dianium*, & *Narthecusa*.

Artemisium ἀρτεμίσιον, siue *Dianium* Oenotriæ opidum, Stephano. quod illi & *Artemitium* per T scribitur. Barrius hoc putat hodie *Agatha* appellari. *Artemisium* vrbem habet Herodotus littoralem, in Magnesia Grecię, apud Sepiadem. Eubœę insulę vrbs est Diodoro 11. Stephano, Plinio, & Tzetzæ. Item littus in eadem insula, supra Hestiæam, ad Boream spectans: cui è regione ferè opponitur Olizon, vt refert Plutarchus in Themistocle. Insulæ nomen est apud Arrianum 6. inter Eubœam insulam & Sunium promontorium. Peloponnesi est opidum; apud Polybium 4. In Sicilia quoque locus, vbi Dion Sex. Pompeium castra posuisse scribit. huius meminit etiam Appianus 5. Ciuil. Promontorium cum Fano est in Rhodiensium continente. Locus siue castellum Grecię, ad Rechii fluminis ostiũ: a Iustiniano Imp. extructum, teste Procopio 4. ædific. Est locus in Delo apud Herodoti Melpomenen, & Clementem Alexandrinum, ad gentes. Mons sic dictus, in Arcadia, circa Ladonem amnem, vbi Hercules ceruam occidit: vt refert libr. 2. Apollodorus. in eo Inachi fontes esse dicit Pausanias. Decem huius nominis antiqua loca habentur. vide *Dianium*, *Artemius*, & *Narthecusa*.

Artemita ἀρτεμίτα, Stephano & Plinio insula est, contra Acheloi fluminis ostium. *Artemita* Ἀρτεμίτα, Straboni dicitur. Insula est quoque Tyrrhenica, circa Thaliam siue Æthaliam insulam, quæ *Parmarola* hodie dicitur: Item alia, propè Oxiorum insulam, eidem Stephano. Vrbs est ἀρτεμίτα, Assyriæ; & Arabiæ Desertæ, Ptolemæo. Babyloniæ, est apud Strabonem. In Mesopotamiam eam collocat Plinius. Parthicum opidum vocatur à Tacito & Stephano. Est etiam Cherronesus sic dicta, circa Acheloi fluminis ostia, eidem Stephano. Per *A*. in secunda etiam scribitur, eodem teste. vide *Artemidita*.

Artemites, vide *Rhene*.

Artemitium, Vide *Artemisium*.

Artemius, Mons Argiæ. Plinius. *Artemisium*

sium Pausaniæ esse, docet ad eundem Sylburgius.

Artena, Volscorum opidum, de quo Liuius 4. circa calcem hæc: *Sunt qui Artenam Veientium, non Volscorum fuisse credant: præbet errorem, quod eiusdem nominis vrbs inter Cære atque Veios fuit. sed eam reges Romani diruerunt Ceretumque, non Veientum fuerat.* Duæ sunt ergo Artenæ nominis vrbes.

Artenia, vide *Biliga*.

Artesia, Galliæ Belgicæ regio, quæ vulgo *Artois*. *Atrebatii* olim. vide *Artasia*.

Artha, vicus vbi initium longitudinis Iudææ. Egesippus 3. *Arphas*, hoc loco legit Iosephus Antiq. 3. cap. 2. vide *Iarda*.

Arthabathitæ, proni atque quadrupedes: Æthiopum genus, in Africa. Solinus.

Arthedon, insula ante Troada: teste Plinio.

Arthitæ, apud Plinium Dalmatiæ gens.

Artiaca, Galliæ vrbs, Antonino. Circa Tricassos. vbi *Legio* XII. alius codex *M.S. Artiaca* per C. legit. Hodie fortè Arsii.

Articaudna ἀρτικαύδνα, Ariæ vrbs, Ptolemæo. vide *Artagaena*.

Articome, Barbarica vrbs, circa Græciam, alicubi. Eustathio, in Amatoria Ismeni fabula.

Artigis ἄρτιγις, Ptolemæo, *Artigi* Plinio, quod *Iuliensis* vocant. Turdulorum, in Hispania opidum. Hodie, vt Coquus & Tarapha scribit, *Albama*. Est & *Artigis* Antonino alia, inter Emeritam & Cordubam, quam quoque *Albama* nunc vocari autumo.

Artigula, insula Nili videtur, apud Plinium: in Æthiopia sub Ægypto.

Artis ἄρτις, Straboni 14. locus est Ioniæ, vbi Lebedus ædificata fuit ab Androcopo.

Artisica, Antonino locus in Mauritania Cæsariensi. *Artiscus* ἄρτισκος, amnis est, per Odrysas fluens, in Thracia. Herodoti Melpomene. An *Harda* hodie? qui in Marizam siue Hebrum influit.

Artoarta ἀρτοάρτα, Paropanisi vrbs, Ptolemæo.

Artoartar ἀρτοάρτας, Indię intra Gangem vrbs. Ptolemæus.

Artobriga ἀρτόβριγα, Vindeliciæ vrbs, in Germania, Ptolemæo. Veltenburg, a Lazio, & Pircheimero vocatur. Auentinus Artobrigam Maiorem & Minorem facit. dicitque Minorem, *Cenum* quoque, & Maiorem *Valentiam* vocari, duobusque passuum millibus ab inuicem distare, nomenque in Principum Pontificumque instrumentis retinere; Vulgoque Artzburg dici. Villanouanus Regenspurg ex eo facit. Ego malim cum Plinio credere, quemque eos situs diligentissimè dicere, in quibus ipse prodebat. In procemio lib. 3.

Artogerassa, circa Armeniam, aut Colchidem vrbs est, apud Ammianum 17.

Artemici, legit Fuluius apud Cæsarem bello Gallici: vbi alii *Arecomici* habent.

Artymnesos ἀρτύμνησος, vrbs Lyciæ, à Xanthiis condita. Stephanus. Vide *Pinara*.

Artynia ἀρτύνια, stagnum, Stephano & Plinio est, ex quo Rhyndacus fluuius oritur. Strabo *Azanitidem* ἀζανῖτιν, vocare videtur, libr. 12. Vide *Aphnitis*.

Artypsum ἄρτυψον, vna septem vrbium, quas Cyrus familiari suo Pytharco largitus est, teste Athenæo. Asiæ Minoris putarim.

Artzanucus ἀρτζανοῦκος, Cedreno fluuius est, circa Mesopotamiam, vt videtur.

Artze ἄρτζε, pagus Cedreno. proximè Theodosiopolis vrbs. *Arze* legit Curopalates. *Artzerum* hodie vocari, & a Turcis *Rum* scribit Leonclauius, esseque sitam ad Armeniæ, & Cappadociæ fines.

Arualtis ἀρουαλτὶς, Libyæ Interioris mōs: Ptolemæo.

Aruari ἀρουάροι, Indiæ intra Gangem populi, Ptolemæo. eosdem alio loco *Aruarnos* vocat.

Aruas, opidum Asiæ, circa Caspium mare vspiam. Q. Curtio 6. Hyrcaniæ videtur. & *Amarua* Ptolemæi putarim. huc enim M. vocis præcedentis finale elementū ad hanc pertinere arbitrauerim. sic enim ibi legit, *opidum Aruas*.

Arubium, vide *Arrubium*.

Arucci, Plinio, Antonino, & antiquo lapidi, Hispalensis conuentus vrbs. *Moron* hodie; vti ex Clusio habeo. *Aruci* ἄρουκι, alia Ptolemæo in Turdetanis, quam Moralis inter Cazallam & Alanuis describit: & *Aroche* interpretatur. Puto *Arunci* Plinii.

Arucia ἀρουκία, Ptolemæo in Illyrico opidum; quod *Bregna* Nigro dicitur.

Arudis Ἀρουδὶς, Syriæ opidum ad Euphratem: Ptolemæo.

Aruedorum, Ἀρουέδων, montes, in India intra Gangem, Ptolemæo. *Orudii* interpreti.

Aruenna, vide *Doromellum*.

Aruense, vide *Flauium*.

Aruerna, ciuitas Galliæ Episcopalis, Greg. Turonensi. ex Sidonio. In Aquitanica prima. *Arverna* Plinio 34. cap. 7. *Clermont* hodie est apud Pap. Massonum. Aimoinus libr. 1. Francor. legit, *Arunnias, quæ nunc Clarus mons vocatur.* An corruptè pro Aruernias?

Aruerni Ἀρουερνοὶ, Cæsari & Ptolemæo sunt Galliæ populi. *Aroerni* Ἀρόερνοι, Stephano. Hodie *Auuergne* nominatur eorum regio. Horum agri descriptionem lege apud Sidonium 4. ad Aprum suum.

Arvii, vide *Aruuii*.

Aruis, mons in Chio, vnde Aruisium vinum. sic Vibius. vide *Ariusius*, & *Arsysia*.

Aruius, vide *Aryium*.

Arun Ἀροὺν, vicus Samariæ. Iosephus belli Iudaici 2. cap. 3.

Arunca vrbs Italiæ, ab Ausonibus condita. Festus. Legitur & *Aurunca*. sed ab illa diuersa: si creditur Fabricio ad 7. Æneid.

Arunci, Bæticæ populi, apud Plinium. vide *Arucci*

Arunda Ἄρουνδα, Hispaniæ Bæticæ vrbs, Plinio, & Ptolemæo. *Rhonda* hodie vocari, ex Carolo Clusio habeo. is tamen dicit, huius loci inscriptiones antiquas habere *Mūda*. Cl. Aretius scribit *Munda* Cæsaris & Plinii, nunc *Mundecaran* nuncupari. Sed hanc *Mundam* Clusius etiamnum *Monda* nominari ait. cui suffragatur Moralis. Hæc Arunda haud procul à Malaca, quæ Plinii est. Ptolemæi nempe est alia ab hac, in Celticis.

Arunnias, vide *Aruerna*.

Aruntes Veteres, cognomine *Camillarii*. in Tuscia, nisi fallit libellus, qui Cato de Originibus inscribitur. *Arruntiam* Familiam habet Tacitus 11. Annal.

Arupenum Ἀρούπενον, Straboni, *Auripunos* habet Appianus: Iapidum vrbs. Lazius *Aursperg* in Carnis putat. *Arupium* Antonini est Simlero. & idem fortè cum *Arrubiū* eiusdem.

Arupium, Vide *Arupenum*.

Arupnum, Galliæ opidum, in Aquitania. Sidonius ad Papam Agretium, lib. 7. epistolarum. Sed *Aruernum* legit *M.S.* Codex sinceriùs.

Arurita, Asiaticæ gentis nomen, in Historia Miscella 22.

Arus Ἄρυς, Lyciæ fluuius, Stephano, in dictione Ἀρῦς, Videndum an corruptè pro *Anus*. Vicus quoque circa Samariam mihi videtur, ex Iosephi Antiq. 6. cap. 14. & belli Iudaici 2. cap. 3.

Arusacem Asiæ fluuium, habet Mela: inter Indum fluuium, & sinum Persicum, alicubi videtur. *Arusape* Plinii.

Arusinos Campos, habet Frontinus; in quo Pyrrhum Epirotam à Romanis victū, scribit libr. 4. cap. 1. *Aurusinos* lego ex Floro & Orosio. In Lucania sunt: neque alios ab *Auruncis* puto.

Aruuii Ἀρούιοι, Galliæ Lugdunensis populi, apud Ptolemæum. *Arui* melius scribendum.

Aruzis Ἄρουζις, Ptolemæo Mediæ vrbs.

Arzama Ἄρζαμα, Ptolemæo vrbs est in Mesopotamia.

Arzana Ἀρζανὰ, Armeniæ Maioris regio, circa Nymphium fluuium. Procopius 3. ædific. Vide *Araxina*.

Arxata Ἀρξάτα, Armeniæ Maioris vrbs, Straboni 11.

Arxen Ἄρξεν, Thraciæ vrbs. Procopius 4. ædificiorum Iustiniani Imp.

Arxianus ager, circa Carduchios montes, & Zitmam fluuium. Agathias ad finem libr. 4.

Aryanda, Vide *Arycanda*.

Aryca Ἀρύκη, Locrensium qui Epicnemidii vocantur, ciuitas. Diodorus 14. & 16. *Aryceus* Strabonis lib 9.

Arycanda Ἀρύκανδα, Lyciæ opidum, Athenæo, & Stephano. an *Aryanda* Pomponio? *Arycandus*, Lyciæ fluuius in Lymiram defluens, Plinio. cui & *Aricanda* vrbs ibidem.

Aricus, vide *Aryca*.

Aryim Iugum, apud Auienum. Est ad mare mediterraneum alicubi promōtorium.

Arymagdus Ἀρύμαγδος, Ciliciæ fluuius, Ptolemæo. *Sequino*, Nigro. *Orymagdus* scribunt Ptolemæi interpretes.

Arympha, vide *Arimphæi*.

Arype

Arype ἄρυπη, vrbs in Ægypto. Stephan. ex Herodiano.

Arzanena, Transtigritana regio est apud Ammianum. *Arzamna* legit Accursius. *Arzanen*, & *Arzaniorum* opidum habet Procopius, quod dicit duorum iter dierum à Constantiana distare. Persicorum 2.

Arze, Vide *Artze*.

Arzuges, vide *Tripolitana*.

Arzus ἄρζος, Thraciæ fluuius Ptolemæo. *Chiaurlic* Bellonio. Vrbs est Thraciæ quoq; apud eundem Ptolemæum.

Asabaia, Arabiæ vrbs. lib. Notit.

Asabo, Vide *Melani*.

Asaborum ἀσάβων, Arabiæ Felicis promontorium, apud Ptolemęum. *Mochandan* Ioannes Barrius vocat. Est *Maceta* μάκετα, Arrhiani, in Indicis: *Maces* Ammiano. *Maca* populi sunt quoque huic finitimi, apud Plinium.

Asachai, Æthiopum populi, qui captos venatibus elephantos deuorant. Solinus & Plinius. qui quoque *Asachas* alibi legit, pro iisdem.

Ase ἄση, Corinthiacus vicus: & alius Thraciæ: vt tradit Stephanus: ex Theopompo.

Asei ἄσαιοι, sunt Asiæ popul⁾, Dahis vicini; Ptolemæo. In Sarmatia. Vide *Scythæ*.

Asalea ἀσαλέα, Palæstinæ vrbs: Socrati, in historia Ecclesiast. Alaphionis patria.

Asama ἄσαμα, Ptolemæo Mauritaniæ Tingitanæ fluuius *Omirabi*, Castaldo. *Tenlist* est Marmolio. *Asana* Plinii est, & Solini. *Asanaga* vocari, & eandem esse cum *Nigro* veterum, scribit Ioan. Mariana.

Asamon ἀσαμών, mons Galilææ, contra Sepphorin. Iosephus belli Iud. 2. cap. 22.

Asampata, Sarmatiæ Asiaticæ populi, Plinio.

Asan Lacus. 1. Samuel. 30. item locus, 1. Paralip. 4. Iosue 15. & 19. vbi 70. interpret. ἀσανά legunt.

Asana, vide *Asama*.

Asanamara ἀσαναμάρα, Indiæ extra Gangem vrbs, Ptolemæo.

Asanca ἀσάγκα, Germanię vrbs, apud Ptolemæum. ex qua Villanouanus Cleppern facit, Poloniæ ciuitatem.

Asanai, Vide *Aphnida*.

Asanga, Indiæ populi, Plinio.

Asanna, vide *Asan*.

Asapauli, Galliæ Lugdunensis vrbs, Antonino. vbi *Legio* x.

Asaphi, vt habent Ptolemæi interpretes, vel *Asaphidama* ἀσαφειδάμα, vt Ptolemæus ipse, Syriæ vrbs est, in Chalcidica regione.

Asar, Palæstinæ locus, Iosue 13. Opidum circa Nilum, sub regina Candace.

Asarath, vide *Assara*.

Asarsasusim, vbi habitabant filii Semei, 1. Paral. 4. *Esesusim* ἐσεσυσὶμ, legunt septuaginta interpretes.

Asasobas, vide *Astapus*.

Asasonthamar ἀσασονθαμάρ, Geneseos 14. *Chaaseson Thamar* interpretatur Pagninus. vide *Engada*.

Asateni, vide *Astageni*.

Asaua municipium, Antonino, in Mauritania Cæsariēsi. *Assafa* crediderim Victoris Vticensis, in Fragmento *M. S.* *Auasaua* putat Simlerus. cuius meminit Carthaginense consilium, sub Cypriano habitum. *Ausafa* putarim D. Augustini.

Asauraeus, vide *Arausacus*.

Asbamei Iouis templum, in Cappadocia, apud Tyanam opidum. vbi natus traditur Apollonius, Ammiano Marcellino. Aquam ibi sic vocatam Ἀσβαμαῖον, Iouique sacratam, dicit Philostratus, additque periurantibus aduersari.

Asbotus ἄσβωτος, Thessaliæ vrbs apud Stephanum.

Asbyste ἀσβύσται, Stephano & Lycophroni Libyæ vrbs est. Herodoto, Dionysio, & Eustathio populi sunt supra Cyrenem, in mediterraneis. Idem Eustathius Ammonis delubrum apud eos statuit; & Solis fontem, accolasque Ammonios vocat. Ad Tritonem fluuium sunt Callimacho.

Asbytæ sine *S.* in penultima sunt Ptolemæo. sed hi diuersi sunt ab Ammoniis. ab vtrisque habet etiam Solis fontem longè distantem. *Hasbita* Plinio. Horum meminit etiam Silius 2.

Ascæ ἄσκα, Arabiæ Felicis vrbs, ab Ælio Gallo capta. Strabo 16.

Ascalani ἀσκαλανοί, Italiæ populi, Romanos oppugnantes. Diodoro 37. Pro Asculani mendosè.

Ascalingium ἀσκαλίγγιον, Germaniæ vrbs

Ptolemæo. quam Irenicus ait Hildesheym appellari.

Ascalon ἀσκάλων, Palæstinæ vrbs, Ptolemæo, Pomponio, & Straboni: *Ascalo* opidum liberum, Plinio. Initio *Benibera* appellata fuit. vt Beniamin tradit. Etiam *Palestin*, si Honorio creditur. & *Philistina*, si Isidoro. qui & *Philistim* habet. Eadem antè *Gerara*, Cedreno. Huius memoria fit Iudicum 1. *Ascalonis* Stagnum, habet Athenæus, libr. 8.

Ascandalis, opidum Lyciæ, Plinio. Alius codex *M.S. Diandalis* legebat.

Ascania ἀσκανία, vel *Ascanius*, Ptolemæo Bithyniæ lacus. in agro Dascylitide, Halicarnasseo 1. Is Castaldo *Isnich*, Nigro *Londar* vocatur: *Aclu* Leonclauio. At Petrus Gyllius eum *Lago de Nicea* appellat; is oculatus testis est. dicitque eum fertilem esse piscium, quos Græci Lilingia vocant, & quos crudos, sole exsiccatos, edere solent Constantinopolitani. Hunc idem in Sagarim effluere tradit in quadam epistola *M.S.* quæ apud me est. de qua in *Dascusa*. Est Troadis vrbs Stephano, Phrygiæ Hesychio. lacus, pagus, & fluuius Mysiæ est apud Strabonem. Idem sub Cio habet lacum *Ascanium*, in quo fossiles pisces. idem fortè cum superiori. Ptolemæi *Ascania* ibidem quoque regio Straboni, quam Hermolaus duplicem intelligit: alteram Phrygiæ: alteram Mysiæ. Arrianus 1. Alexan. meminit *Ascani* lacus Phrygiæ, inter Pisidiæ regionem & Celænas vrbem, in quo sal, quo vtuntur accolæ, suapte natura concrescit. *Ascaniæ* insulæ sunt Plinio ante Troadem. eutropque *Ascania* in singulari in mari Ægæo alicubi insula est. vide *Ceos Ascanius* & S... ...nsis.

Ascanimia, vide *Taurus*, & *Ascatancas*.

Ascanius ἀσκάνιος, Phrygiæ fluuius, Seruio. Sed Bithyniæ, secundum Plinium & Ptolemæum. qui hodie fortè *Ascu*, ex tabulis dicitur. *Ascanius* Portus, in Æolide Asiæ, est apud Plinium. *Ascanius* Sinus, apud eundem 5. cap. 32. ad quem Nicæam describit. Malim *Astacenus* legere, ad quem Olbia Ptolemæo, quæ eadem cum hac Nicæa. Et Astacenus hic sinus nominatur à Strabone, ab Astaco nimirum vrbe, huic imminente.

Ascantici, Plinio sunt Sarmatiæ Asiaticæ populi. *Ascanea* videntur Ptolemæi.

Ascaphos, Ægæi maris insula, apud Antoninum.

Ascatanca, Vide *Scytha*, & *Ascantici*.

Ascatancas ἀσκατάγκας, apud Sacas mōs, Ptolemæo. *Ascanimia* huius loco in aliquibus Marcelli ... codicibus legitur.

Ascaulis ἀσκαυλίς, Germaniæ vrbs, Ptolemæo: in tractu Septentrionali. Villanouanus Swart vocat.

Ascerris, Vide *Scerra*.

Aschalite, Vide *Ascita*.

Aschanaz ἀσχανάζ, populi qui nūc *Rhegini* ... a Græcis nominantur. Iosephus antiquitatum libr. 1. cap. 7. Gothicæ gentes sunt Eusebio. Germani verò, Postello. idque ex Iudæorum scriptorum posteriorum sententia. Matthæus autem Beroaldus cōtendit Asiaticam esse gentem. Vide *Regium Iulium*.

Aschasib, vide *Achasib*.

Aschetion ἀσχεῖον, apud Stephanum est Achaiæ vrbs.

Aschilaca, Troadis populi, Plinio.

Ascia, vocantur Indiæ loca, vbi Septētrio non conspicitur. Plinius, 2. cap. 73.

Asciburgium ἀσκιβούργιον, Germaniæ vrbs, Ptolemæo. Asburg, Thomæ Leodio. Vicus infra Coloniam, ad Rhenum; vbi multa vetustatis monumenta ex terra eruuntur. Rhenanus opinatur Duysborg esse ciuitatem trans Rhenum, Montensis comitatus. Emmerich vrbem vult Althamerus. Asciburgii reliquias statuit Ioan. Mercator inter Mursam vrbem & Rhenum fluuium, medio itinere. Asciburgium ab Vlysse *Acrinsprion* ἀκρινσπύργιον, vocatum, scribit Tacitus ἀσκιπύργιον, restituit Rhenanus. & ἀσκιπύργιον, legit Lipsius. Ἀσκιβύργιον, Althamerus. Duysborg, ab Adone *Dysporum*, & à Gregorio Turonensi, Aimoinoque *Disbargum* nominatur.

Asciburgius mons, in Germania, Ptolemæo.

Ascitæ ἀσκῖται, populi circa Indicum Sinum, Stephano: ex Marciano. Eosdem *Aschalitas* ἀσχαλῖται, vocari scribit. *Ascitæ* sunt etiam Arabiæ Felicis populi, apud Ptolemæum, & Plinium.

Asclepium ἀσκληπιον, ad Carthaginis Nouæ por-

uæ portum, tumulus. Polyb. 10. *Asclepium* circa Æolidem Asiæ Propriæ, à Lysimacho conditũ, habet ex Strabone Hermolaus, ad Plinium.

Asclos, vide *Asculum*.

Ascomarci, Sarmatiæ Asiaticæ populi, sunt apud Plinium.

Ascons Fossa, Vide *Padusa*.

Asconitanum ἀσ-ο-ιτανὸς, vinum, habet Athenæus, a loco sic dictum. quod bonum & pingue esse tradit. In Italia. An pro Anconitanum?

Ascra ἄσκρη, Bœotiæ vrbs prope Heliconem, Straboni, & Pausaniæ. Hesiodi patria, Seruio, & Vibio. Huius *Ascreus* quoq; mõs, ibidem.

Ascrinium ἀσκρίνιον, Ptolemæo Illyrici vrbs. *Catharo*, Mario Nigro, qui scribit *Degyrtum* a Plinio vocari. Hoc nescio. *Ascrinium* apud eum hoc tractu quoq; inuenio.

Ascua, vide *Asena*.

Ascularem locum, ab Aquisgrano quatuor leucarum spacio distantem, habet Eginhartus lib. 4. translationis DD. Marcelli & Petri Martyrum.

Asculum ἄσκλον, Ptolemæo Picenorum in Italia mediterraneum oppidum. Ascoli hodie. In Apulia est aliud L. Floro. & caput gentis Picenrum. Coloniæ ius habet apud Plinium, & in antiquo lapide. ἄσκλος Stephano est. *Ascalo* Leandro: sed cognomine *Satriano*, teste Marzella: ad differentiam alterius. Hoc idem *Troia* quoq; vulgo vocari, scribit ad me Romæ Celsus Cittadinus. vide *Æsulum*.

Ascura ἄσκουρα, Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo.

Ascuris, Vide *Lychnidus*.

Ascurus ἄσκουρος, Colchidis fluuius. Arrh. in Periplo. Africæ opidum in Mauritania, sub Boguidis Imperio. Hirtius.

Asdera, vide *Osdara*.

Asdara, Indię populi, ad Caucasum: apud quos Topazius lapis. Plinius.

Asdod, vide *Azotus*.

Asdynis ἀσδύνις, insula lacus Mœridis, in Ægypto. Stephanus: ex Eudoxi 2.

Asea ἀσέα, Arcadię vicus, qui *Aseates* ἀσεάτης, etiam dicitur. Ex eo Alpheus fluuius profluit. Stephanus. Eurotam inde quoque emanare, scribit Eustathius. cui fontis quoque nomen ibidem. vide *Abia*, & *Iasea*.

Aseata, vide *Astheata*.

Asedoth, vel *Sedoth*, nomen loci. Deuter. 3. & 4. Iosue 13. Alium ab hoc habet D. Hieron. in Locis Hebraicis.

Asel opidum, in Medoë insula Nili. Plin.

Aselenus ἀσέληνος, locus in Europa, vbi vipera serpẽs reperitur. vt habet Nicander. Eius interpres dicit montem Locrorum esse. In Ætolia est Etymologico. quod addit Endymionem hic obdormiuisse. Endymionem in Latmo obdormiuisse alii scribunt: In antro nempe quodam, quod *Musarum* nominat Q. Calaber: *Orygma* Antigonus.

Asem ἀσέμ, 70. interp. Palæstinæ locus, Iosue 19. Vide *Humesen*.

Asemona ἀσεμωνά, terminus terræ Chanaan. Num. 34. Deut. 1. Hic erant aurifodinæ. Iosue 15.

Asena, Hispaniæ vrbs, Carpesiorum, vt videtur apud Liuiũ 23. *Ascua* veteres libros legere, annotauit Sigonius. Locus Palæstinæ quoque *Asena* vocatur: Iosue 15.

Asenem Salensis sedis Episcopalis, in Africa, meminit Coll. Carthag.

Aseni, Indiæ populi, quorum caput Bucephala. Plinius.

Aser, ciuitas Nepthalim, apud Tobiam, in tribu Manasse, descendenti a Neapoli Scytopolim: in decimo quinto lapide iuxta Viam publicam. vt scribit Eusebius.

Asergadda, locus Palæstinæ, Iosue 15.

Aseri, Vide *Gessuri*.

Aserlanus ager, in Piceno. In Balbi lib. de Limitibus, quem *M. S.* adseruat Nansius. Corruptum puto.

Asermus, vicus Chersonesi (Thracici vt puto) est, in vita S. Parthenii.

Aseroth ἀσηρώθ, vna mansionum Israëlitarum, in deserto. Numer. 33.

Asernal, Palæstinæ locus, Iosue 15.

Asersusa, vide *Arsesonal*.

Aserus, vide *Assorus*.

Asfeld Campus, sic nominatus apud Diaconum 1. Longobardicor. cap. 24. circa Daciam videtur.

Asfinus, vide *Asthinum*.

Asgilia, insula Arabiæ Felicis, in sinu Persico. Plinius.

Asia ἀσία, tertia Orbis pars, & maxima à

veteribus censetur. *Semia* Sacris scriptoribus est. In *Magnam*, & *Minorem* diuidit eam Ptolemæus. Vno vocabulo hodie minimè vulgo exprimi scio. Partem eius citeriorem video ferè *Leuante* vocari. idque ni fallor, ea ratione, qua Turcę Constantinopolitani *Asiam Minorem Natolia* nuncupant: vtrũque enim vocabulum idem significat, quod Plaga Orientalior. Natoliæ meminit Metaphrastes in S. Ioannicio. Asiam vniuersam Strabo in quinque portiones diuisit: Ioannes Barrius nostro tempore eam in nouem distinxit. Nos eam in nostra Asiæ tabula in tot, quot Strabo, partes distinximus: sed non iisdem cum Strabone limitibus. idque crassiore Minerua. Ab Ouidio Metamorph. 9. *Asis* dicitur. *Siana* à Serapione, cap. de Cocco infectorio, ex Dioscoride. *Asiam Minorem* vocat Appianus 2. Ciuilium huius partem maximè Occidentalem, quam & *Magnam Peninsulam* nominat. *Minorem* quoque Ptolemæus, qui eam inter maria & Euphratem constringit. Sed intra Halym, Herodotus & Strabo. In hac Minori est ea, quæ *Propria* appellatur, à Ptolemæo, Solino, & Plinio: qui eandem, ex Agrippæ sententia, in duas diuidit, 5. cap. 27. eamque inter Europam & Orientem statuit 14. cap. 20. In *Inferiorem* & *Superiorem* distinguit Herodot. 1. *Prior* à Varrone in 4. de Lingua Latina: *Inferior* a Pausania & Stephano vocatur: *Epirum* appellatam aliquãdo, tradit Eustathius. *Epiropum* appellat Cedrenus: corruptè forsan. incolas *Thracesios* dictos, scribit Porphyrogenneta. Regiones quæ sub hac Asia Propria (quã Nostram appellat Cicero) continentur, lege apud eundem, in Oratione pro Flacco: Eunapium in Maximo: Plinium libro supradicto: Solinum cap. 43. & librum Notitiar. qui eius decem prouincias numerat, nominatque. Obseruatum hoc à me, veteres vtriusque linguæ historicos cum Asiam nominant, hanc tantum velle. Testis mihi Varro 4. vbi hoc, *Asia pars Asiæ, in qua Ionia ac Cilicia.* Idem in Iurisperitorum scriptis, & opere Conciliorum intelligendum. Suidas tradit regionem Troianam, prius Asiã dictam; ab Asio philosopho Apud Strabonem 13. lego, à Romanis sic dictam, postquam eam ab Attalo huius rege in hæreditatem accepissent, atque in prouinciæ formam redegissent. Hanc Propriam Asiam video subinde à nostræ ætatis scriptoribus *Turciam Maiorem* nominari. Turciam Nouam a nostris, a barbaris verò *Rum* dici, tradit Marius Niger. eam partem nempe quæ versus Septentrionem Bithyniã, Galatiam & Cappadociam comprehẽdit. Australem autem Tractum, in qua Lycia, Cilicia, & Pamphylia sunt, *Caramanidia* nuncupari. Plura loca alia sub *Asiæ* nomine ab auctoribus celebrantur. est enim Susianæ vrbs, Ptolemæo: Lydiæ, Suidæ, & Stephano; circa Tmolum montem. Mons est Laconicæ, sic dictus, Pausaniæ: in cuius vertice Las opidum aliquando, quod postea in conualle reædificatum fuit. Est & insula Æthiopiæ, apud Stephanum. Virgilio palus est, aut lacus, prope Caystrum fluuium, in Mysia, vt habet Vibius. Hoc *A.* longa est: de regione autem corripitur, vt tradit Seruius. vide *Oriens, Erionia*, & *Lydia*. *Asia* Maximum sinum, vocat Pomponius, in quo Cyprus insula est.

Asiace ἀσιάκη, vrbs Arachosiæ, Ptolemæo.

Asiana ἀσιανή, vrbs Elidis; Stephano, in verbo ἀσία.

Asiba ἄσιβα, Ponti Cappadocici vrbs mediterranea, Ptolemæo.

Asibes, vide *Antiochia*.

Asiccenna, Africæ vrbs. Coll. Carthag.

Asicha vicus, Theodoreto in vita Euseb.

Asichum ἄσιχον, portus Arabiæ Felicis, è regione Zenobiorum insularum. Arrhianus in Periplo.

Asicinsina ἀσικινσινή, Armeniæ Maioris regio, Straboni.

Asidei, populi sunt à Matathia contra Antiochum Iudæis in societatem asciti. vt habet Egesippus. Gens Iudaicæ synagogæ videtur, ex 1. Machab cap. 2.

Asido, quæ *Cæsariana*, conuentus Hispalensis vrbs, in Bætica, Plinio.

Asigramma ἀσιγράμμα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolemæus.

Asii ἄσιοι, gens circa Bactrianam regionem, Straboni 11. Est & gentile ab Asas oppidulo, apud Stephanum.

Asili, Italiæ populi, Silio 8. In Piceno, vt mihi videtur. Fictum nomen a poëta, dicit ad hunc

ad hunc locum Pet. Marsus.

AsilinCum, (vel vt Simlerus) *Alisincum*, Galliæ Lugdunensis opidum. Antoninus.

Asin, regionis nomen, in historia Eldadis Danii, de Iudæis clausis.

Asinæus, vide *Messeniacus*.

Asinaria Via, vrbis Romæ. Fest. Põpeius, & libr. Notitiarum. *Asinaria* Portæ, meminit Procopius 1. Gothicor.

Asinarus, vide *Assinarus*.

Asinda ἀσίνδα. Ptolemæo, *Ausinda* interpreti, Indiæ intra Gangem opidum.

Asindum ἄσινδον, Hispaniæ in Turdetanis vrbs, Ptolemæo. *Medina Sidonia* Clusio. Sed hæc Sidonia est *Asyla* ἄσυλα, Ptolemæi, si Moletio creditur.

Asine ἀσίνη, Messeniæ opidum, Straboni, & Ptolemæo, in Peloponneso. *Anchora*, Nigro dicitur. sed *Phaneromini*, Fauolio & Sophiano. Hi Asinæi, Parnassi olim accolæ, *Dryopes* δρύοπες appellabantur. quod nomẽ, in Peloponnesum reuersi, diu retinuere, vt Pausanias scribit. Pro Asine, legit Plethon hoc loco (nam is quoq; in describenda Peloponneso Ptolemæum sequitur) *Misyne* μισύνη. *Asine* Argiç vicus, propinquus Nauplię, Pausaniæ & Straboni, quam *Hermionicam* cognominant. Marius Niger *Vulcanos* appellat. *Mesine* μεσίνη, legit Plethon. Laconicæ quoque vrbs, Xenophonti, & Straboni. item Cypri: & Ciliciæ, apud Stephanum. Est & insula sic dicta, in Hadriatico mari, & alia inter Sporades, Pomponio. Insula quoque est circa Peloponnesum, vicina Pylo, vt habet Thucydides 4.

Asines, vide *Acesine*.

Asini Aures, vide *Onouota*.

Asini Maxilla, vide *Malea*.

Asiniani Horti, in regione Viæ Nouæ. Front. 2. Aquæduct.

Asinius, vide *Acesine*.

Asiongaber, (70. interpretes Γασιωνγαβὲρ, legunt) 3. Reg. 22. Mansio Israëlitarum in deserto. Num. 23. Iuxta Haylam in littore maris Rubri, in Idumæa, 3. Reg. 4. *Berenicen* postea vocatam, & haud procul ab Elana vrbe esse, scribit Iosephus Antiq. 8. cap. 2. D. Hieronymo teste fertur *Essiam* esse, haud procul ab Ailath. vide *Batogabra*.

Asiota, vide *Iota*.

Asirinates, Vmbriæ populi, in Italia. Plin.

Asis, vide *Asia*, & *Seis*.

Asisarath ἀσισαράθ, vrbs in Mauritania Cæsariensi, Ptolemæi.

Asisia ἀσισία, Ptolemæo. *Assesiates* vocat Plinius. Illyridis vrbs. Hanc scribit Niger nunc solo æquatam esse, ibidemque multa antiquitatis monumenta exstare. & locum *Beribir* dici, addit. Nisi tabulæ geographicæ fallant, videtur mihi etiam *Bergane* vocari.

Asisinatii Municipii, meminit vetus inscriptio, in Goltzii Thesauro. Ab Æsisia fortè.

Asius ἄσιος, Ptolemæo Semnonum in Italia fluuius. *Chiazzo*, Leandro dicitur. *Lazo* mihi videtur. *Asius* Campus, circa Caystrum fluuium. Stephanus ex Homero. item Eustathius in eundem, Ιλιαδ. β. Abigne dictus, putat Franciscus Iunius, quia adustus est, & catecaumene. Vide *Æsis*, & *Assos*.

Asmach ἀσμάχ, locus Herodoto. vide *Automoli*.

Asmani, vide *Azani*.

Asmira, vide *Taurus*.

Asmiræi ἀσμίραια, Montes in Serica regione: apud Ptolemæum. ibidem *Asmiræa* regio, & vrbs: eidem.

Asmura ἄσμουρα, Ptolemæo Hyrcaniæ vrbs est; quàm Marcellinus *Azmornam* vocat.

Asnaus & *Æropus*, sunt duo montes in Macedonia, inter quos angusta valle Aous amnis defluit. Liuius 32. Huius Æropi quoque meminisse puto Arrhian. 1. atq; ibidem hanc vocem in Accusatiuo non generandi casu legendum, vt sit montis, non Alexandri patris nomen.

Asochis ἀσωχίς, circa Syriam vrbs: Iosepho, belli Iud. 1. cap. 3. In Magno Campo, vt ipse auctor est, in vita sua. Galilææ vrbs, haud longè à Sepphoræ: eidem 13. Antiq. cap. 20. Vide *Asophos*.

Asom, vbi habitabant filii Semei. 1. Paralip. 4.

Asophis, Achaię regiuncula, quæ prius ab Homero *Arethyrea* dicta fuit. vt auctor est Plinius. Circa Phlium Elidis est.

Asophos ἄσωφος vrbs, haud longè dissita à Iordane. Iosephus 13. Antiq. cap. 21. Sed idem cum *Asochis* est. & sic quoque scribendum.

Asopia ἀσωπία, Peloponnesi regio circa Asopum fluuium. Strabo.

Asopides, vide *Thebæ.*

Asopis, vide *Eubœa.*

Asopus ἀσωπὸς, Pausaniæ, & Straboni, Laconicæ opidum mediterraneum: Ptolemæo autem maritimum. *Rasipano*, à Nigro interpretatur. *Asopus*, Liuio Macedoniæ fluuius, Heracleam alluens. Item Straboni, qui huius accolas Parasopios vocat. Sunt qui eundem esse putant cum *Apilas* Plinii. Asiæ minoris fluuius est apud Plinium. Laodiceam quæ ad Lycum est alluens. Thebarum quoque fluuius, in Aræthyrea regione originem habere tradit Scholiastes Apollonii, libr. 1. Corinthiacæ regionis fluuius est apud Ptolemæum, Pausaniam, & Strabonem. hunc Theuetus *Arbon* vocat. Bœotiæ quoque fluuius Ptolemæo, Straboni, & Diodoro 11 qui, vt refert Pausanias in Corinthiacis, Thebanam regionem à Plataica diuidit. eundem cum dicto Apollonii Scholiastis puto. De eodem lege historiolã apud Iul. Pollucem, Strabo habet etiam Asopum fluuium in Paro. Vide *Æsepys.*

Asor ἀσὼρ, Iosue 11.15.19. Iudic. 4. *Hhaszor* legit Chaldæus. Palæstinæ locus, ad lacum Semechonitidem eum describit Iosephus belli Iud. 3. cap. 18. ad Genesarum lacum, Antiq. 15. ex quo conijcio has duas voces eiusdem lacus esse synonyma. Duos autem huius nominis ostendit D. Hieronymus in locis Hebraicis. vide *Asor*, & *Nasor.*

Asos, Cretæ opidulum, Stephano. *Asum* Plinius vocat. vide *Assos*, & *Apollonia.*

Asoth, vide *Vsati.*

Aspa ἄσπα, Parthiæ vrbs, Ptolemæo.

Aspabota ἀσπαβῶτα, Ptolemæo, *Aspobata* Ammiano, Sacarum ciuitas.

Aspacara ἀσπακάρα, vrbem, & *Aspacaras* gentes, habet Ptolemæus in Serica regione. *Asparata* & *Asparatas* legit pro iisdem Am. Marcellinus.

Aspachan, loci nomen Cedreno. circa Persiam fortè. *Spahan* nunc dici, scribit Leonclauius.

Aspadana, vide *Appadana.*

Aspagona, & *Aspagones*, Indica gens, circa Indi fluminis fontes, Plinio & Solino.

Aspalathia ἀσπαλαθεία, Taphiorum vrbs. Stephanus.

Aspalathis ἀσπαλαθίς, Lyciæ insula, apud Stephanum.

Aspalluca, vide *Asparluca.*

Aspaneus ἀσπανεὺς, cædua siluæ Idæ pars. Strabo 13.

Aspanus, vide *Ardona.*

Asparagus, locus circa Dyrrachium. Cæsar 3. Ciuilium. circa Genusum fluuium fuisse videtur.

Asparata, vide *Aspacara.*

Asparluca, vel *Aspalluca*, Aquitaniæ vrbs. ad Pyrenæos. Antoninus. *Ispaluca* legit Hermolaus. De hoc loco sic Hieronym. Surita, extant vestigia nominis huius mansionis extra Pyrenæum, in Aquitaniæ opido quod incolæ, & nostri *Aspam* vocant, a quo ipsa Pyrenæorum iuga *Aspæ* saltus, & montes nuncupantur.

Aspasiæ ἀσπασίαι, sunt populi qui habitant inter Oxum & Tanaim flumina, Polybio 10. *Aspasiatræ* sunt Straboni. *Aspisii* forte Ptolemæi. Vide *Apasiacæ.*

Aspathesis ἀσπαθησις, Ptolemæo Indiæ intra Gangem opidum. *Aspathis* legunt interpretes.

Aspaula, Hispaniæ opidum Hirtio, ad Salsum fluuiũ, prope Cordubam: V. millib. P. ab *Vcubi*. Fortè *Apea*, iuxta *Castroel Rio*, Nõnullis ipsum *Castrumel Rio*: vt mihi Clusius auctor est.

Astelia, vide *Cyrus.*

Aspendus ἄσπενδος, Pamphyliæ opidum. Ptolemæus, Liuius, Zosimus, & Stephanus: ad Eurymedontem fluuium est Philostrato, & Arriano. In Ptolemæi tabulis ad Cataractum ponitur.

Asperum Mare τραχεῖα θάλασσα, qui & *Sinus Barbaricus*, Ptolemæo. *Barbaricum Pelagus*, Stephano. *Troglodyticus Sinus* Plinio est. Eumaris tractum obtinet, qui hodie *Golfo de Melinde* dicitur.

Asperiani, apud Procopium 2. Persicorũ: gens maxima Persidis.

Asphaltes, siue, vt Ptolemæus, *Asphaltites*, *ἀσφαλτίτης*, lacus Iudææ, qui Hebræis, *Mare Palæstinorum*, *Orientale*, *Solitudinis*, siue *Deserti* & *Salis* dicitur: Item *Mare Mortuum*, (quo nomine eum Pausanias, & Iustinus historicus quoque describit.) *Sodomæus* apud Galenum dicitur. Vide eius descriptio-

ſcriptionem apud Hegeſippum 4. cap. 18. *Pentapolim* olim dictum ſcribit Oroſius à quinque ciuitatibus in eo, priuſquam cæleſti igne arſiſſent. *Triſtem* Sinum appellat Solinus. *Vallis* Puteorum bituminis a Ioſepho Antiq. 1. cap. 10. antea appellatus. Hodie ab omnibus Europæis *Mare Mortuum*, variis vernaculis vocabulis, hoc idem ſignificantibus, nuncupatur. Strabo alias diligentiſſimus Geographus, hoc Mare, cum Sirbonide palude confundit. quod ante nos Zieglerus monuit. Non confundere autem, ſed vere eum ſic vocari vult Fr. Iunius in notis ad Tertullianum de Pallio, à verbo *Sarban* quod lingua Phœnica rebellem n̄ notat. An hic autem Straboni innotuerit; & an huc reſpexerit iudicium ſit aliorum. Huius pars verſus Iordanem *Lingua Maris* in Sacris vocari video. Eſt & *Aſphaltis* Limne (i. Lacus) circa Babylonem Aſſyriæ Vitruuio 8. cap. 3. ſed tacito huius proprio nomine. Item in Africa, circa Sigam vrbem: Straboni 17.

Aſphar λακκυ ἀσφάρ, lacus 1. Machab. 9. Ioſepho Antiq. 13. Fortè idem cum *Lacu* Ptolemæi.

Aſphax ἄσφαξ, Cypri gens, Stephano.

Aſphynus, Ægypti vrbs. libr. Notit. *Aſſinum* legit idem.

Aſphodelodes ἀσφοδελώδεις, Africæ populi, colore nihil ab Æthiopibus differentes. Diodorus 20.

Aſpidus, vide *Muſio*.

Aſpii ἄσπιοι, *Thyræi* θυραῖοι, & *Araſaci* ἀρασάκοι, Indiæ populi videntur: ſed cis Choen fluuium. circa Paropamiſum fortè. Arrh. 4 Alex.

Aſſionia ἀσπιονία, Bactrianæ ſatrapia eſt, Straboni.

Aſpis ἄσπις, Africæ propriæ mons, Straboni, Polybio, & Procopio; prope Taphitim promontorium. Ptolemæo vrbs hic eſt, intra Hermeę prom. *Meis* dici putat Auguſtinus Curio. Ad Syrtim Maiorem quoque vrbs, Straboni & Ptolemæo, quam Marmolius *Lard* vocat. Dioni 37. eſt caſtellum in Syria vſpiam. Stephano eſt Macedoniæ vrbs. Circa Conteſtaniam in Hiſpania vrbs eſt, Antonino. Promontorium Æthiopiæ ſub Ægypto, ad ſinum Arabicum: & Libyæ Exterioris mons, eſt apud Ptolemæum. Stephanus habet Aſpidem inſulam, prope Cyclades: aliam iuxta Lyciam: aliam Ptyris vicinam: & aliam vltra Piſſam. Plinio inſula eſt in Saronico ſinu. de qua Plutarchus fortè in Pyrrho. Vide *Clupea*, *Arconneſus*, & *Iaſpis*.

Aſpiſii ἀσπίσιοι, Scythiæ intra Imaum montes, Ptolemæo. Populi quoq; cognomines, ibidem. Vide *Scythæ*, & *Aſpaſia*.

Aſpithra ἀσπίθρα, Sinarum vrbs, apud Ptolemæum: *Aſpida*, Gerardo Mercatori. *Aſpithræ*, populi ſunt ibidem, apud eundem Ptolemæum.

Aſpledon ἀσπληδών, Achaiæ vrbs, quæ à nonnullis *Spledon* dicta fuit: deinde etiam *Eudeielus* εὐδείελος, quo nomine quoq; eius ager nominatus fuit. Strabo. Bœotiæ eam tribuit Plinius, & Heſychius. Phocidi Stephanus. Vide *Hyettos*.

Aſpobata, vide *Aſpabota*.

Aſponitanæ ciuitatis, Galatiæ Primæ, meminit ſynodus Conſtantinopolitana 6. *Aſpona* eſt Antonino. *Hapona* legit Ius Orientale. *Aſpuna* ἄσπυνα, Socrati, Calliſto, & Ammiano, cuius epiſcopus Palladius. circa Ancyram videtur, ex concilio Epheſino 3. *Agrizama* hoc loco legit Accurſius apud Ammianum: corrupte, vt puto. Vide *Argizala*.

Aſpordenum ἀσπόρδηνον, locus apud Pergamum Troadis. in tractu ſterili & aſpero, Straboni. *Aſporenum*, fugiendi fœditatis gratia dicitur, eodem auctore.

Aſpracau, Vide *Media*.

Aſpuca ἀσπύκα, Africę Propriæ vrbs, Ptolemæo.

Aſpuna, vide *Aſponitana*.

Aſpurgitani, ἀσπουργιτανοί, circa paludem Mæotidem gens, Stephano, & Straboni, qui eos prope Sindicā deſcribit. ſed *Aſpungitani* ἀσπουγγιτανοί, hic legit. Inter Phanagoriam & Gorgippiam, in Aſia.

Aſſa ἄσσα, vrbs circa Athon montem; Herodoto, in Polymnia; & Stephano. Idē habet vicum in Scythia, ſic dictum.

Aſſabenſis Plebs, in Africa: Coll. Carthag. Ab Aſaua puto.

Aſſacani, vide *Aſſaceni*.

Aſſaceni, *Aſtacœni*, *Aſtaceni*, & *Aſſacani* ἀσσακηνοί, ἀστακηνοί, ἀστακηνοί, καὶ ἀσσακανοί, idem populus, ſed diuerſa ſcriptio, Plutar-

cho, Straboni & Arriano de vita Alexandri, qui eum inter Cophenem & Indum fluuios describunt. Eidem tamen de rebus Indicis *Assaceni* & *Astaceni* diuersi sunt. Aut *Suastene* συαςηνὴ, regio est Ptolemæi, aut vicina. Horum nomen & progeniem putat referre Marmolius, quos iuniores *Assasinos* vocant. quorum memoria frequens apud Belli sacri scriptores. Vide *Attaceni*.

Assafa, vide *Asaua*.

Assanita, Saracenica gens, est apud Ammianum.

Assara ἄσσαρα, Ptolemæo Mauritaniæ Cæsariensis fluuius. *Asarath* interpretibus. *Sesfis* Castaldo. Mesopotamiæ vrbs, est in lib. Notit.

Assaraca ἀσσαράκαι, Libyæ Interioris gēs: apud Ptolemæum.

Assaramel ασσαραμελ, 70. interpret. locus videtur, 1. Mach. 14.

Assaremoth ἀσσαρημώθ, locus circa Palæstinam; 1. Mach. 4. *Gezeron* vertit D. Hieronymus. alius habet *Gazeron*.

Assaron, vide *Saron*.

Assecoma, Antonino Hispaniæ opidum: intra Bracaram, & Asturicam.

Assedim, D. Hieronymo, *Tyriorum* legunt 70. Interp. Iosue 19.

Assedod, vide *Azotus*.

Assedones, vide *Essedones*.

Assemona, vide *Esmona*.

Assera ἄσσηρα, Chalcidensium opidum. Stephanus: ex Theopompo.

Asserates, Plinio Alpini populi. *Val de Serra* fortè, inquit Simlerus.

Asserina Α'σσηρίνα, locus in Tenedo insula: vbi fluuiolus. Suidas in τοιόσ.

Assesiates, vide *Asisia*.

Assesus ἀσσησὸς, opidum Milesiorū. Pausanias, & Herodoti Clio. Vbi Mineruæ Assesiæ templum.

Asseteri ἀσσήτεροι, gens, aut militum potius genus videtur apud Arrianum 5. Alexandri.

Assidona, sic olim suspicatur Clusius vocatam fuisse eam Hispaniæ vrbem, in Bætica regione, quam hodie *Xeres de la Frontera* vocant: Cum eo sentit Alphonsus à Carthagena.

Assinarus ἀσσίναρος, Thucydidi, vno S. Plutarcho est: Siciliæ fluuius. *Falconara*, Leandro, Aretio, & Fazello. sed hic addit eum intus etiam *Noti* vocari. Leander scribit hunc Assinarum eundem esse cum Otino Ptolemæi, & Eloro Plinii. iudicent studiosi.

Assipiti, vel *Aspicii* populi Diacono 1. Lōgobard. Circa Mautingam, Germaniæ Septentrionalis regionem. Est qui *Vsipetes* legit.

Assis, insula quæ est inter Hostiā & Portum. Damasus in vita Siluestri Papæ, & Volumen Conciliorum, de munificentia Cōstantini Imp.

Assium Tusciæ vrbs, si fides Edicto Desiderii regis.

Asso ἄσσω, Bastetanorum opidum, Ptolemæo: in Hispania Tarraconensi. *Ossea*, Moletio, in sua Geographia Ptolemæi.

Assor, vel ἀσώρ, Iosue 15. & 3. Reg. 4. vbi 70. interpretes ἀσσούρ, legunt: D. Hieronymus autem *Heser*. *Antiopia* a Brochardo vocatur. Vide *Asor*.

Assorum ἄσσωρον, Sami insulæ mons, Stephano auctore.

Assorus ἄσσωρος, Mygdoniæ regionis in Macedonia vrbs Ptolemæo. Ciceroni Siciliæ vrbs est: *Assorium* ἀσσώριον, Stephano, *Aserus* ἄσηρος, Ptolemæo: *Assorini* Plinio sunt. *Asoro* vel *Azoro* hodie, Fazello & cuidam Anonymo. Niger *Monreal* appellat. Vide *Triopala*.

Assos ἄσσος, Æolidis vrbs, iuxta Hellespontum, Straboni. In Epiro vrbs: etiam Lyciæ, prope Aternē. Est & in Bœotia fluuius, qui sub radice Edylii montis in Cephisum erumpit: teste Plutarcho in Sylla. Pratum quoq; sic dicitur Stephano, in Lydia, iuxta Caystrum fluuium, & Celbianum agrum. Idem fortè cum Asius. Actor. cap. 20. Assos (quod aliis *Assum*,) circa Troadem est. (sed hæc, teste Plinio, est *Apollonia*) ibidem Cap. 27. Assos quoque locus Cretæ est, in latere meridionali. ἄσσος fortè Pausaniæ. & Stephani: & *Asum* Plinii. sed hoc in mediterraneis. Alii tamen hoc ἆσσον apud D. Lucam interpretantur, *prope*, appellatiuè. Vide *Antandros*.

Assotanus à loco quidam dicitur, in hac inscriptione quæ Carthagine Noua legitur, *L. Æmilius. M. F. M. N. Quir Rectus. Domo. Rom. Qui. Et. Carthaginiēsis. Et. Sicellitan. Et As-*

Et.Aſſotan.Et.Lacedæmon.Et.Arginus.Et.Baſtetanus,&c.

Aſſum ἄσσον, Troadis Promontorium, Ptolemæo.vrbs eſt Pomponio,& Straboni. *Santiquaranti*,Sophiano.Thraciæ opidum eſt Antonino.Vide *Aſſos.*

Aſſur, Palæſtinæ vrbs maritima haud lõge a Rama: *Arſid* Vulgariter dici, ſcribit Anonymus de bello Hieroſolymitano.Idem fluuium Aſſur dictum, hoc tractu habet. *Antipatris* veteribus eſt, vt addit in eundem Reineccius.

Aſſurus ἄσσουρος, Africæ Propriæ dictum, Ptolemæo. *Aſſuris* eſt apud D.Auguſtinum, Cyprianum & Vict. Vticenſ. *Aſſuras* Antoninum. An fortè *Azuritanum* opidum Plinii? *Aſurenſis* meminit Coll. Carthag. an pro eodem,videant periciores.

Aſſyrani , opidum Tauricæ Cherſoneſi eſt apud Plinium. *Aſtirani* legit alius codex.

Aſſyria ἀσσυρία, Aſiæ regio, quæ poſtea *Adiabene* dicta fuit,Plinio teſte.item Theodoreto in Sanctor. hiſtoria. Barbari commutata S.in T.*Attyriam* eam vocant,Dione auctore. Niger ſcribir eam ab indigenis *Adrmza* appellari.A Giraua *Acimia*;à Pineto *Moſul*; à Caſtaldo *Arzerum*; à Mercatore *Sarh* dicirur. Dauus hic ſum, non Oedipus. Aſſyrios *Perſas* dictos, ſcribit Suidas. *Aſſyrii qui poſtea Syri dicti ſunt*.Sic Trogus 1.*Aſſyrios Hyrcanis finitimos facit* Xenophon 4. Cyropędiæ.Vide *Meſopotamia*,& *Leuccſyria.*

Aſſyritis ἀσσυρίτις, vide *Pſychris.*

Aſſyrium Stagnum, vide *Tiberiadis.*

Aſta ἄστα, Liuio, Hirtio, Ptolemæo, & Straboni. *Haſta* Antonino. Turdetanorum in Hiſpania vrbs. *Regia* cognominatur à Plinio. *Xerea*, Moletio dicitur. *Xeres de la Frontera* Nauagiero. Sed Moralis quem his libentius prætulerim, ſcribit adhuc *Aſta* vocari: vel *Maſa de Aſta.* circa Guadeleren amnem locus. Ego haud multum abſum, quin ſubmerſam putarim, cum ſua inſula Tarteſſo. in Bætis oſtio. Alia Ptolemæo *Aſta* Colonia Liguriæ vrbs, in Italia. Huius meminit quoque Claudiani Panegyricus, & Caſſiodorus 11. Variar. *Aſti*, Leandro. Drangianæ quoque vrbs eſt, eidem Ptolemæo. Indiæ vrbs,aut locus,circa Barygazenum ſinum,eſt in Arrhiani Periplo.*Col.Aſt. Auguſta*, meminit quoq; Auguſti nummus, teſte Goltzio.

Aſtabarri, Vide *Sabatheni.*

Aſtabeni ἀσταβηνοί, Hyrcaniæ ſunt populi, Ptolemæo.*Aſtriadi* Nigro.

Aſtaboras ἀσταβόρας, Æthiopiæ fluuius, Meroën inſulam alluens, & Nilo ſe iungens.Srrabo,& Ptolemæus.Per O.in ſecunda ſcribit Ioſephus. *Tacui* a Nigro *Taccaſii* à Mercatore ex Barrio appellarur. *Eſtabaras* eſt apud Ælianum, vt vertit Gyllius. ſed ἴσταμος,eſt in Græco codice.

Aſtacana ἀστακάνα,Bactrianæ vrbs,Ptolemæo. *Aſtacia* eſt apud Marcellinum. Vide *Attacana.*

Aſtacamprum ἀστακάμπρον,Indiæ promõtorium, circa Barygazenum ſinum, verſus Orientem,Arrh.in Periplo.

Aſtacapra ἀστακάπρα,Indię intra Gangem vrbs, Ptolemæo. Idem cum Aſtacamprum puto. *Campanir* Caſtaldo.

Aſtaceni, vide *Aſſaceni.*

Aſtacenum Æſtuarium, ἡ κατ' ἀστιγὶ χύσις, Ptolem. in Hiſpania Bætica; *La Mareſma* hodie vocatur.

Aſtacenus ſinus, ἀστακηνὸς κόλπος,Propontidis pars, Straboni. In eo Nicomedia ſita eſt. *Golfo de Nicomedie*, Bellonio & Gyllio, vide *Aſcanius.*

Aſtaces, fluuius Ponti, Plinio: vbi paſtæ nigro lacte equæ, gentem alunt.

Aſtacia,vide *Aſtacana.*

Aſtacilicis ἀστακιλικὶς, Mauritaniæ Cæſarienſis vrbs, Ptolemæo. quæ *Tefezara* apud Marmolium.

Aſtaceni, Vide *Aſſaceni.*

Aſtacures ἀστάκουρες, Africæ Propriæ gens, apud Ptolemæum. ἀστάκουροι ſunt apud eundem in Libya interiori.

Aſtacus ἀστακὸς,regio Byzantiorum,Stephano. Etiam Acarnaniæ vrbs, Thucydidi 2. teſte quoque eius Scholiaſte. Vide *Nicomedia*,& *Stratus.*

Aſtæ ἀσταῖοι, Thraciæ gens. Stephanus.vide *Aſtica.*

Aſtageni ἀσταγηνοί, Ptolemæo. *Aſateni* interpretibus.Arabiæ Felicis gens.

Aſtanda ἄστανδα, Ariæ opidum, Ptolemæo.

Aſtapa, Liuio Hiſpaniæ vrbs; quam Nauagierus putat hodie *Steppa* dici, vel vt alii ſcribunt, *Eſtepa.* Negat hoc Moralis, qui

dicit aliam quandam fuisse, hinc duobus leucis distantem, circa fontem fluminis Xenil: quæ hodie ruinis fœdata iacet. vide *Osippo*, & *Sisa Pone*.

Astapæi ἀσταπαῖοι, Libyca gens, Stephano, ex 8. Appiani.

Astapus ἄσταπος, fluuius, Ptolemæo, & Straboni, Meroën insulam Æthiopiæ alluens. *Astusapes* habet Solinus. *Astasobas* ἀστάσοβας, Heliodorus 10. Strabo dicit eum à nonnullis *Astosaba* ἀστοσάβα, vocari. Niger scribit eum accolis *Abaui* dici: *Abanhi* Ioan. Bartius. Vide *Nilus*, & *Niger*.

Astaroth ἀσταρώθ, vrbs a filiis Gad exstructa. Num. 32. Iosue 9. quo *Gastaroth* legit Chaldæus. Iosue quoque 16. quo ἀταρὼθ legunt 70. interpretes: & *Ghateroth* Chaldæus. *Astaroth Carnaim* est Genes. 14. *Astarot Addar* quoque locus, Iosue 16. Adi Masium ad hoc Iosue cap. D. Hieronymus scribit duo castella huius nominis exstare in Batanea. nouem inter se millibus separata inter Adaram & Abilan ciuitatem.

Astarta ἀστάρτη, insula Æthiopica, apud Stephanum. ex Marciani Periplo. vide *Philadelphia*, & *Astraea*.

Astasana ἀστασάνα, Ptolemæo Asiæ oppidum.

Astaueni, vide *Staueni*.

Asteixus Mons, diuidit inter vinam terram, & arenas iacentes vsque ad Oceanum. Cæsariensi Mauritaniæ a Meridie est. Orosius. Vide *Atlas*.

Astelebe ἀστελέβη, Lydiæ opidum Stephanus: ex Xantho.

Astelephus ἀστέλεφος, Colchidis amnis, Arriano in Periplo. vide *Atelpos*.

Astenas ἀστήνας, Hispaniæ Bæticæ opidū: paulo a Bæti remotior quam Ilipa. Strabo 3. Ἄστιγα, legit Casaubonus.

Asteria ἀστερία, siue *Asteris* ἀστερὶς, Stephano, Straboni, & Ausonio in Perioche 4. Odysseæ. Insula inter Ithacam & Cephaleniam. *Pirtes* πυρτεὺς, quoque dicitur ab Hesychio. *Didascalio* Sophiano. Stephano & Suidæ, Lydiæ vrbs est. vide *Delos*, & *Lade*.

Asterion ἀστερίων, Argiæ fluuius est apud Pausaniam. Huius meminit quoque Papinius 4. Thebaid. *Erasinus & aquus Fluctibus Asterion.* Thessaliæ opidum est Hesychio, & Stephano. sic dictum, quod in altissimo monte sit situm. In Tenedo locus quoque vt habet Plutarchus in Pythię oraculis. *Asterium*, Pæoniæ vrbem habet Liuius 40. vide *Peresia*.

Asteris, vide *Asteria*.

Asterius ἀστέριος, loci nomen in insula Tenedo, vbi cancri nascuntur. Plutarchus in libello cur Pythiæ non reddat oracula. vide *Cithæron*, & *Ismenus*.

Asterusia ἀστερουσία, Cretæ mons, ad partem Meridionalem versus mare. Etiam vrbs ad Caucasum ab eius accolis exstructa, Stephanus. Est & vrbs Pancheæ, insulę Arabiæ Felicis: Diodoro 5.

Asthaa ἀσθαία, Gedrosiæ insula, apud Ptolemæum.

Asthagura ἀσθάγουρα, Indiæ intra Gangem vrbs Ptol.

Astheatæ ἀσθεᾶται, Peloponnesi populi: Xenophonti 7. de rebus Græcorum. *Aseatæ* ἀσεᾶται, erat in margine.

Asthemo ἀσθεμὼ, 70. interpret. D. Hieronymus *Hisstemo* habet. Palæstinæ locus. Iosue 15.

Asthianena ἀσθιανηνὴ, Armeniæ 4. id est Minoris, regio. In Authenticis.

Astie, promontorium Europæum, ad Bosphorum Thracium: *Cestium* vulgo. Pet. Gyllius. *Astos* ἀστὸς, populos habet hoc tractu Strabo.

Astiagis, Antonino Africæ Propriæ vrbs.

Astica Ἀστικὴ, regio Thraciæ; Plinio, & Ptolemæo. Circa Anchialum, vbi Asti & Astæ populi fortè.

Asticla insula, iuxta Cretam, Pomponio. An *Astypalea* Plinii?

Asticus, vide *Arsphilus*.

Astigi, vide *Astygis*, & *Astenas*.

Astii, *Ceni*, *Madusteni*, & *Cæletæ*, sunt Liuio 38. Thraciæ populi. *Astorum* ἀστῶν, Thraciæ regionis meminit etiam Stephanus, in καβύλη.

Astirani, vide *Assyrani*.

Asto ἀστὼ, Prosopitis nomi Ægypti ciuitas & metropolis, vbi Saturnus colebatur. Epiphanius. Huius Prosopidis metropolis, *Nicii* à Ptolemæo vocatur.

Astoa ἀστοὰ, vicus Arabiæ Felicis, Ptolemæo.

Astoborras, vide *Astaboras*.

Astomi,

Astomi, i. sine ore, gens circa Gangis fontem. Plinius.

Astosaba, vide *Astapus*.

Astouia ἀσουία, Germaniæ vrbs, in climate Septentrionali, Ptolemæo.

Astrabe, vide *Casos*.

Astræa ἄστραια, Illyriæ vrbs, Stephano: ex Hadriani Alexandreidibus.

Astræus ἀστραῖος, fluuius est Macedoniæ, qui inter Thessalonicam & Berrhœam medius fluit. Ælian. 15. animal. Idem cum Axio, aut huic vicinus. Vide *Caicus*.

Astragon, Stratonicensis agri vrbs, Liuio 33.

Astras, vide *Pholoë*.

Astrassus ἄστρασσος, Ptolemæo est Indiæ vltra Gangem opidum.

Astrata ἄστρατα, Arabici sinus insula, apud Ptolemæum. *Catassa* ex Tabulis appa-ret. *Astarta* Stephani suspicor.

Astringi, (in margine codicis erat *Asdingi*) Gothica gens apud Iornandem. *Astingi* sunt Theodosio Dionis abbreuiatore.

Astrixis, vide *Atlas*.

Astrobi ἄστροβοι, Indica gens, circa Indum fluuium. Arrhiani Indica.

Astromela, Galliæ Narbonensis ciuitas, Plinio. *Martegues*, Pineto interpretatur. *Mastramella* μασραμέλλη, Stephano esse, non dubito: nam sic is vocat stagnum & opidum in Celtis. Huius Astromelæ meminit Plinius libr. 3. cap. 4. his verbis: *Vltra fossa ex Rhodano C. Marii opere & nomine, insigne stagnum; Astromela opidum, maritima Anaticorum.* Ego sic malim legere, vt primam periodum finirem post dictionem, nomine, aliam post Astromela, tum maritima, maiuscula notarem, scriberemque hoc modo: nomine. *Insigne stagnum Mastromella. Opidum Maritima Anaticorum.* Maritimæ enim hoc loco non esse appellatiuum, sed vrbis proprium, ex Ptolemæi Geographiæ libr. 2. liquido apparet. Postquam nos hæc ita castigassemus, incidimus in Pinti nostri Obseruationes: vbi deprehendimus eum hunc locum ante nos sic quoque emendasse. Eandem castigationem apud Melam. 2. cap. 5. desidero. vt nempe ma ritima, cùm *M.* maiori scribatur. vide *Stomalimna*.

Astron, Troadis fluuius, ex Ida monte oriens. Plinius. *Astrum*, in Ptolemæis Latinis, Argiæ in Peloponneso maxima vrbs.

Astrudis, vide *Lychnidus*.

Astura, qui & *Stura*, Latii fluuius. de quo Festus inquit: *Stura flumen in agro Laurenti est, quod quidam Asturam vocant.* Sex millibus erat ab vrbe, vt ait Liuius 26. *Stera* hodie dici, scribit Leander. qui subiungit eum a Plinio *Nymphæus* appellari. sed pace Leandri dixerim Stura & Nymphæus duo diuersaque esse flumina apud Plinium. *Storas* στόρας, Straboni nuncupatur. & Liuio libr. 26. Videndũ num eadem cum Satura sit. Haud longè a Tarracina opidum est Astura, & eiusdem cognominis fluuius inquit Seruius 7. Æneid. Hæc Astyra Stephano. Huius vrbis meminit & Cicero ad Atticum. *Astura* Plinio insula quoque ibidem, circa eius ostium. Videtur etiam loci nomen hoc tractu, apud Suetonium. *Astura* etiam flumen est apud Astures; vt habet Orosius libr. 6. cap. 2. & Florus 4. cap. 12. Est & Pannoniæ vel Norici vrbs, in lib. Notit.

Astures, Hispaniæ populi, quorum regionem Ptolemæus *Asturia* ἀστουρία, vocat. *Astyria* per ypsilon quoque in antiquo lapide. *Asturias* hodie appellant. *Astures* diuidit Plinius in *Augustanos*, & *Transmontanos*. Ab Asturia flumine vicino sic dictos, scribit Isidorus. Ysturam hunc nominant codices typis excusi.

Asturica Augusta ἀσουρίκα αὐγούστα, Ptolemæo Asturum, in Hispania vrbs. Colonia vocatur in Augusti nummo. *Astorga*, Clusio, Tarapha, & Moletio. In Schedis Illustris viri D. Georgii ab Austria, lego Astorgam antiquitus *Rama* vocatam.

Asturicani ἀστουρικανοὶ, Sarmatiæ Asiaticæ gens, Ptolemæo.

Asturum Lucus λοῦκος ἀστούρων, Hispaniæ Tarraconēsis vrbs, Ptolemæo. *Ouiedo* Moletio, & Coquo.

Astusapes, vide *Astapus*.

Asty ἄστυ, pagus Ægypti, Diodoro. iuxta Canobum, Stephano. vide *Athenæ*.

Astyanena, regio Asiatica in Codice libr. 1. Titulo de magistris militum.

Astycus, vide *Aristibus*.

Astyentis ἀσύεντος, fluminis meminit Strabo, inter Colophonem & Smyrnam, vt videtur.

Astygis ἀστυγίς, Turdetanorum, in Hispania Bætica vrbs, Ptolemæo. *Ecija* vocat Naugierius, P. de Medina, & Clusius. qui idem annotauit. *Astigi* per i. lege in antiquis ibidem inscriptionibus. *Augusta Firma* cognominatur à Plinio. Idem habet *Astigi* veterem quoque in Hispalensi conuentu. Vide *Astenas*.

Astypalæa ἀστυπάλαια, insula Maris Ægæi apud Ptolemæum, & Strabonem. Achillem hic coli, tradit Cicero 3. Naturæ Deorum. Stephano item *Pyrrha* πύῤῥα, *Pylæa* πύλαια, & *Theon Trapeza*, θεῶν τράπεζα, id est, Deorum mensa dicitur. Sophianus eam *Stampaliam* vocat. *Astypalæa*, Co insulæ vrbs quoque Stephano. In Samo etiam, eidem: & Tzetzæ, vnde oriundus Phalaris. Straboni 9. est promontorium Atticæ vicinum. apud eundem lib. 14. est promontorium iuxta Myndum Cariæ. Est & insula inter Cretam & Rhodum, Stephano. an hæc eadem cum superiore Strabonis?

Astypyrgium, vide *Asciburgium*.

Astyra ἄστυρα, Troadis vel Mysiæ vrbs, Straboni & Plinio. vide *Diana* Astyrinæ. Vicus est etiam Straboni, vicinus Adramyttio. Sunt & Thermæ sic dictæ a Pausania, circa Atarnum Mysiæ. Est Phœniciæ vrbs iuxta Rhodum, Stephano. Eidem est regio Italiæ. Etiam Bœotiæ, circa Potnias. vide *Astyra*. Prædium quoque Ciceronis maritimum est, quod Plutarchus in eius vita, inter Cyrecium & Tusculum videtur describere. Fortè Asturi.

Astyria, vide *Astures*.

Astyron ἄστυρον, vrbs in recessu Illyrici maris, ab Argonautis condita, & à Colchis *Polas* dicta. Strabo. ex Callimacho. Vide *Iulia Pietas*.

Asuada, Palæstinæ opidum. lib. Notit.

Asuaga, & *Asuagiga*, incerta lectione; Africæ vrbs, apud D. Augustinum.

Asuciandæ, Sarmatiæ Asiaticæ populi, apud Plinium.

Asulani, Campaniæ aut Latii gẽtes sunt, teste Plinio.

Asum, vide *Asos*.

Asuorémixtensis loci episcopalis, in Mauritania Sitiphensi, meminit Vict. Vricens.

Asura, Syriæ opidum, circa Euphratem videtur apud Plinium.

Asybi, vide *Ibi*.

Asyla, vide *Asindum*.

Asylum Persarum, locus sic dictus apud Plinium, per quem Hedypnus fluuius labitur. Vide *Bacchi* Mons.

Asyphus ἄσυφος, Marmaricæ mons, Ptolemæo.

Atalolus, vide *Ostolophus*.

Atabuli, Æthiopiæ sub Ægypto gens, vltra Meroen. Plinio teste.

Atabyria, vide *Rhodus*.

Atabyrim, Montem Siciliæ, citat ex Timæo Stephanus: item Pindari Scholiastes, qui addit in eo boues æneas fuisse, qui mugirent, quoties iniqui ibi quippiam fieret. Hoc annotauit Gyraldus, Syntag. 2. Deorum. Ex Polybii 9. circa Agrigentum videtur. Est & Phœniciæ: & Persiæ vrbs, Stephano. vide *Thabor*

Atabyris ἀταβύριs, mons in Rhodo insula. Strabo, & Apollodorus. *Atabyrum* vocat Stephanus; & hunc, & etiam Siciliæ. Inde Atabyrius Iupiter.

Atach, 1. Samuel. 30. locus.

Atacini, vide *Atax*.

Atad, qui & *Planctus Ægypti*, item *Bethagla*, Locus iuxta Iordanem, tertio ab Iericho lapide. Hieronymus de locis Hebraicis. Vide *Achad*.

Ataa ἄταια, Stephano Laconica vrbs est.

Atagis, vide *Athesis*.

Atagus, vide *Atax*.

Atala, locus inter Constantinopolim & Thessalonicam. auctor Harmenopulus. vide *Entella*.

Atalanta, exigua insulula, prope Eubœã insulam. è regione Opuntiorum, Plinio. *Talandi* à Sophiano dicitur. *Atalante Nesium* ἀταλάντης νησίον, Ptolemæo, est Eubœæ opidum, è regione Atalantæ. quod fortè Pomponii *Nesos* erit. hoc Marius Niger *Talandi* vocat; & ipsam Atalantem, dicit *Caloiero* appellari. *Atalanta* est Straboni vicina Psyttaliæ: & alia Locrensis eidem Stephano est insula iuxta Piræeium. Vide *Atlanta*.

Atalenum, in Armenia Prima vrbs. Cõcil. Chalcedonense.

Atalla, vide *Entella*.

Atao, vide *Altao*.

Ataphitæ Arabes habet Curopalates.

Ataphy-

Ataphyni ἀταφυνοι, Magna gens Arabiæ. Stephanus.

Atarantas ἀτάραντας, Libyæ populos cis Atlãtes, habet ex Arrhiano (vt ipse fatetur) Eustathius in Dionysium.

Atarbechis, vide *Aterbechis*.

Atarbicis ἀταρβίκις, vrbs est in Propontidis quadam insula. Stephanus. Prosopitidis pro Propõtidis legendum puto. Et eandem esse cum Atarbechi, non dubito.

Atariata, Vide *Autariata*.

Atarna ἀταρνα, & *Atarneus*, opidum Mysiæ ad Hellespontum, è regione Lesbi situm, Hermiæ tyranni regia. Strabo, Herodotus, Polyænus, & Suidas, cui quoque regio sic vocatur, in voce Hermias. Æolidis est vicus nunc, olim opidum. sic Plinius *Atarneus* ἀταρνεύς, Straboni quoque locus in mari est, apud Pitanen. vide *Atarnus*, & *Acarnis*.

Atarnes ἀτάρνης, Herodoto Scythiæ fluuius est. *Morauam* nunc appellari, putat Peucerus. Sed vide *Ctabrus*.

Atarneus ἀταρνεὸς, Pausaniæ vicus est contra Lesbum, vbi Thermæ fuut. Idem est cũ Atarna, haud dubiè.

Ataroth, duas huius nominis vrbes habet D. Hieron. vide *Archiataroth*.

Atax ἄταξ, Straboni & Vibio Sequestri. *Atagus*, ἄταγος, Ptolemæo: Galliæ Narbonensis fluuius. qui *Aude*, Clusio. *Narbo* vocatur hic fluuius a Polybio, libr. 3. quem non longè scribit à Massilia & Rhodani ostiis distare. *Atax* vrbis quoque ibidem nomen, Eusebio in Chronicis, Terentii Varronis patria, quam Plinius 1. Ataeinum inde vocat Et non infrequens est vrbem, & præter fluentem amnem cognominem audire. *Atacinos* populos habet Pomponius, huius accolas.

Ategua, Cæsari. ἀτέγουα Dioni. Hispaniæ Bæticæ ciuitas. hodie eius vestigia haud procul ab Alcala regali extare scribit Nauagierus, fontemque tamen ibidem nomen quodammodo seruare; vocant enim *Fuente de Teuula*. Morali *Tebala vieja* est. qui eam quoque *Tegua* vocari addit. *Tebe* nunc dici, scribit Io. Mariana. distareque à Corduba 16. lapide. vide *Hegua*.

Ateia ἀτεία, Palmirenæ opidum, Ptolemæo. *Atera* legunt interpretes.

Atel, vide *Rha*.

Atelebuza, vide *Attelebussa*.

Atelica, opidum in Piceno. Balbus Francisci Nansii *M. S.* Pro *Matilica*, ausim pronunciare.

Atella ἀτέλλα, Straboni & Ptolemæo, Cãpanorum in Italia opidum. *Auersa*, Fabricio & Leãdro. Sanfelicius autem dicit esse, vbi hodie est *Santo Arpino*.

Atellani Municipii, in Gallia, meminit Cicero ad Cluuium, lib. epist. Famil. 13.

Atelpos, Plinio Colchidis amnis est, quem Stuckius *Astelephum* ἀςέλεφος, Arrhiani putat.

Atena ἀτηνὴ, pars tribus Antiochidis. Stephanus.

Atentinus, vide *Auentinus*.

Ater, mons Africæ, circa Syrtim Minorem vspiam. Plinius dicit cum longo spacio in Occasum ab Ortu tendi.

Atera, vide *Ateia*.

Aterbechis ἀταρβηχις, per α. in secunda, Ægypti opidum, in insula Prosopitidis. Herodotus in Euterpe. Vide *Atarbicis*.

Aterium ἀτέριον, Siciliæ vrbs, Stephano.

Aternum, vide *Aternus*.

Aternus, Plinio, Ptolemæo, Straboni, & Varroni 4. de Lingua Latina, Pelignorum fluuius in Italia. *Pescara* dicitur Leandro, Collenutio, & Blondo. qui scribit ad eius ostium eiusdem recentis & antiqui nominis opidum. Antonino & Liuio 24. opidum est Aternum. sed & Straboni fluuius est & vrbs cognominis. Hodie vrbs & fluuius quoque *Pescara* nominatur. vt Roma ad me scribit Celsus Cittadinus. Aterni agri in Piceno meminit etiam Balbus Nansii *M. S.*

Ates, sic dicti colles Troiani. testibus Lycophrone & Phauorino. *Ates* campi, sunt etiam apud Synesium, Epistola 147.

Atesinus, vide *Athesis*, & *Oenus*.

Ateste ἀτέςη, Tacito & Ptolemæo est Venetæ ditionis opidum, quod Plinius coloniam Romanam facit. Leandro est *Este*, castellum. Vide *Astuni*.

Atetona ἀτητινα, Hispaniæ Bæticæ vrbs, Straboni. Pro eo Xylander substituit *Apetua* ἀπετυα, cõ ra fidem eius qui epitomen Strabonis scripsit.

Ateus ἀτεὺς, Castellum, Cedreno, & Curopalati. in Thracia fortasse.

S

Atha, Orofio libr. 6. cap. 2. *Lucullus impetu Apamiam vastauit, & sub monte Olympo prius Athan munitiss. ciuitatem captam expugnatamq; diripuit*. Pro, *prius Athan*, ego Prusiadam restituo, ex historia Mithridatica Appiani.

Athacus, Macedoniæ locus, apud Liuium, 31.

Athamania, regio Illyriæ, Stephano. Athamanum meminit Strabo, Liuius, & Plutarchus in Pompeio. sed eos vicinos Thessaliæ habet. Plinio sunt quoque *Athamanes*, sed in Ætolia. quos iuxta Ptolemæo etiam sunt.

Athamantius ἀθαμάντιος, campus, Apollonio 2. In Halo, siue Halonesso est; vt addit eius Scholiastes. Planities in Thessalia, Etymologico.

Athamas, Phthiotidis mons, Plinio. vide *Teos*.

Athanacum, locus in Gallia: Greg. Turonensi, de Gloria Martyrum 1. cap. 43. Circa Lugdunum videtur. *Aisnay* abbatiam hodie puto. Vide *Ara* Lugdunensis.

Athanaeum, vide *Athenaeum*.

Athana, est Plinio Arabiæ Felicis oppidum.

Athanagia, Liuio Citerioris Hispaniæ, in Ilergetibus vrbs. *Pampelona* est Episcopo Gerundensi. *Manresa* Floriano. Quibusdam *Tarrega* est, aliis *Sanahuja*, vt Beuterus tradit, in suo Hispaniæ Chronico. Idem alio in eiusdẽ Chronici loco, quasi sui oblitus, hæc omnia nomina recentia *Anitorgi* tribuit. Huius Anitorgi quoq; Liuius mentionem facit, lib. 25.

Athamas Petra, vide *Laurium*.

Athanatis, vide *Thanatos*.

Athaneatis tribus, Tegeatarum, in Peloponneso. Pausanias.

Athar, Palæstinæ locus: Iosue 19. עתר, legunt 70. interpretes. *Thocen*, in Paralipomenis vocari; adnotauit And. Masius. Pagum quendam *Iethira* nomine hunc locum repræsentare putat Eusebius.

Athara, & *Athagora*, vide *Ethaguri*.

Atharrabis ἀθαρραβις, Stephano opidum est Ægypti, quod ab Hecatæo *Atharambe* ἀθαράμβη, dicitur. Vnde *Atharambites* Nomus, qui *Atharrabites* Plinii.

Athelana, Phocæ grammatico vrbis nomen, an pro Atella corruptè?

Athelnil, vide *Bergio*.

Athena, locus Argiæ, vicinus Laconicæ. Pausanias. vide *Anthela*.

Athenæ ἀθῆναι, Græciæ nobilissima vrbs, & omnis eruditionis fons. Splendidissimam vrbem omnium quibus illucet Iupiter, vocat Athenæus. idem & Græciæ Musæum. nunc tantùm casulæ supersunt quædam. locus *Satine* hodie dicitur, Sophiano & Fauolio testibus, *Sethine* est in Itinerario Scepperi M S. *Asty* ἄστυ, per excellentiam, & eius incolæ *Asti* ἀστοὶ, & *Astici* ἀστικοὶ, dicti fuere, vt Stephanus tradit. Vocati sunt etiam (vt Eustathius testatur) *Pelasgi* πελασγοὶ, *Cranai* κραναοὶ, *Cecropidæ* κεκροπίδαι, *Iones* ἴωνες, & tandẽ *Athenienses*. Idem scribit Herodotus libr. 8. Athenarum partem *Hadrianopolim* nominatam ab Imp. Hadriano, scribit Spartianus. *Quadrurbem* ab Attio appellatam literarum monumentis reliquit Festus. quòd scilicet ex quatuor vrbibus *Braurone*, *Eleusine*, *Pyræo*, & *Sunio* constabat. Duodecim numerat & nominat Strabo. 9. quas in vnas Athenas contraxisse Theseum dicit. Athenarum descriptionem lege apud Dionem Prusæum, Oratione 6. *Athenæ* etiam opidum Eubœæ insulæ, apud Strabonem. ab Atheniensibus conditum: & *Diades* διάδες, dictum. idem ait Eusebius in Chronico suo; & addit quoque *Orchomenon* appellatum. Sunt alio locorum Plures Athenæ; vt in Felici Arabia, Plinio. In Cappadocia. Arriano. ad Pontum Euxinum circa Trapezuntem, eidem: in Laconica, Polybio & Pausaniæ: in Bœotia apud Tritonem fluuium, sed diluuio absorptam, Straboni. Alia etiam in Caria: alia in Italia: alia Ligurum, Stephano. In Lucania colonia: Frontino in Libro Coloniar. in Sicilia, Diodoro. Sunt itaque Athenarum nominis duodecim ad minus vrbes Est & insula, maris Ionii sic dicta, prope Epidamnum. Ælian. 14. Animal. vide *Legio*, *Minerua*, & *Olympieum*.

Athenæum, Promõtorium Magnæ Græciæ, Halicarnasseo: vbi *Veneris* Portus. hoc hodie in Calabria *Rossia* dicitur, teste Gab. Barrio. vide *Minerua*. *Athenæum* ἀθήναιον, (siue *Minerua* Promontorium, vt hoc vocat Vitruuius) in Campania. quod alii

alii *Prenussam* πρηνυσσὰ, vocant, inquit Strabo. Idem Plinius *Sirenum* Promontorium appellat. ex quo libens cum Casaubono apud Strabonem hoc loco Σιρηνουσσῶν, pro Πρηνουσσὸν lego. *Campanellam* Iouius indigitat. & *Capo de Campanella* Scipio Mazzella. sed idem illud *Monte di Massa* vocat, ab vrbe eidem imminente. Mineruæ huius promontorii meminit quoque Liuius 42. & Ptolemæus Latinus. *Atheneum* vicus etiam Arcadiæ, Pausaniæ. Megapolitarum vocat Polybius 4. Castellam Athamaniæ, finibus Macedoniæ subiectum, Liuio 38. sed per *A.* in secunda quoque idem. Argiæ portus, ad sinum Saronicum, Ptolemæo. vide *Prenussum*, & *Anton.*

Athenæus, vide *Ceraussius*.

Athenagurium ἀθηναγύρειον, Indiæ extra Gangem vrbs, Ptolemæo.

Athenarum ἀθηνῶν, promontorium, Ponti Cappadocici, habet Ptolemæus. vbi Athenæ Arriani nempe.

Atheniensium Portus, vide *Anthedon*.

Athenopolis, Galliæ Narbonensis vrbs, in ora Massiliensium, Plinio, & Pomponio. *Ries* Cœnalis. *Tres*, Pinctus vertit. *Athenas* Stephani puto, quas Liguribus tribuit. Vide *Massilia*.

Athensium, vide *Decensium*.

Ather, Palæstinæ locus, Iosue 15. secundũ 70. interp. *Ether* D. Hieronymo.

Athesis, Plinio Rhetiæ fluuius est, meminit eius quoque Panegyricus Constant. Imp. dictus. Niger vult Strabonis *Atagin* ἄταγις, esse. Is tamen *Atesini* ἀτησινὸς, fluminis nomen etiam habet; quem in Istrum exire scribit. Atagim verò in Mare Hadriaticum effluere dicit. Videant studiosi, quibus otium est, an hæc synonyma sint nec ne. Athesin Germani hodie Etsch vocant. Itali *L'adice*. Accolas *Athesinos* appellat Fabricius vulgo Etschleuder. Athesim *Atrianum* ἀτριανὸν, Ptolemæi esse, vult Torellus, in sua Veronensi historia. Videtur quoque *Adrias* ἄδριας, Stephani, Eustathii, & Tzetzæ. vide *Atria*.

Atheus, Castri nomen, in Historia Miscella 21.

Athis ἄθις, Syriæ vrbs ad Euphratem, Ptolemæo.

Athlibis, vide *Athribis*.

Athlula ἀθλοῦλα, quæ Dioni Cassio Arabiæ vrbs est, à Xiphilino *Epibula* ἐπιβοῦλα vocatur.

Athmathia, vna possessionum tribus Iudæ. Iosue 15. *Ammata* legunt 70. interpretes.

Athmonum ἄθμονον, Stephano & Suidæ Cecropidis gens est in Attica. Atheniensium curia, Pausaniæ. Huius meminit & Demosthenes in Neeram, atque in Stephanum, item Suidas, in πρυταν. *Athmon* apud Frontinum est, lib. 2. cap. 5. vbi *Isthmum* mauult legere Casaubonus, vt annotauit ad Polyænum 2. de Epaminonda. Veterem lectionem pace tanti viri retinere malo. Historiam enim vterq; eandem hic ad Omium, ille ad Athmon describit. loca inter se vicina: in Attica nẽpe, circa Corinthum.

Athona ἀθώνη, Iosepho Antiq. 14. cap. 2. Arabum vrbs, in Palæstina videtur.

Athos ἄθως, Macedoniæ mons, Ptolemæo, Vitruuio, Luciano, & aliis. Liuio libr. 45. *Ænea* dicitur. Eius descriptio exstat apud Herodotum 7. *Monte santo*, siue incolarum vernacula lingua *Agion oros* hodie. vt tradit Ioannes Tzetza, & Bellonius, qui eum admodum accuratè describit, in suis Obseruationibus. *Manastir* à Turcis vocari, scribit Leonclauius. *Athos* quoque vrbis nomen est, in hoc monte, auctore Stephano. Locus quoque in Ægypto, vbi Artapanus ait Iudæos templum condidisse. Eusebius 9. Præp.

Athres ἄθρης, Scythiæ Europææ fluuius, Herodoto. quem Peucerus hodie *Labus* vocari dicit.

Athribis ἄθριβις, Ptolemæo Ægypti metropolis. *Athlibis* ἄθλιβις, Stephano scribitur. *Athribites* Nomus, inde & *Athribiticus* fluuius, Ptolemæo, & Straboni. Est & alia vrbs huius nominis, in Arabia, Stephano.

Athrigetarum Prouinciæ Augustamnicæ, meminit concil. Ephesinum. In Ægypto est. Sed *Athribetarum* scribendum. ab Athribis.

Athrita ἀθρῖται, Arabiæ Felicis gẽs. Ptol.

Athroites ἀθροίτης, loci, cuius Episcopus Theon, meminit concil. Ephesinum 3.

Athrona ἀθρώνη, Æschini in epistolis: Videtur Asiæ locus, circa Rhodum.

Athrulla ἄθρυλλα, Arabiæ Felicis vrbs est, apud Strabonem.

Athua, vide *Zathua.*

Athual, vide *Bubegenta.*

Athue, vide *Hana.*

Athymbra ἄθυμβρα, postea *Nyssa* νύσσα, dicta. Cariæ vrbs, Stephano. iuxta Mæandrum fluuium.

Athymbros, vide *Thymbros.*

Athyras ἀθύρας, Thraciæ fluuius, Ptolemæo. Apud Plinium & Melam sine aspiratione scribitur. *Pydaras* etiam apud Pliniũ vocatur. Hodie *Acqua dolce* appellari, asseruit mihi clarissimus Carolus Rimius, Maximiliani 2. Imp. apud Turcarum regem legatus. A Græcis *Glyky nero* nominari, lege apud Leonclauium. Scythiæ fluuium cum facit Stephanus, ex Nymphodoro. Vrbs est Thraciæ, Nicetę: ad Athyræ ostium, vt tradit Suidas. iuxta Rhegium, Procopio 4. ædificiorum nauale vocat Stephanus. portum Ammianus. Sinus est quoque sic dictus, Stephano. Vrbem hodie *Pons grandis* vocari, dicit Leonclauius. Suburbium Cõstantinopolis est Callisto, libr. 13. cap. 33.

Athyria Ἀθυρία, Clemens Alex. in Stromatib. Effodit autem Amasis [Ægypti rex] Athyriam. Ex quo Ægypti fossa quædam, aut fluuius videtur.

Atia ἀτία, Romanorum vrbs, in Campania, à Samnitibus expugnata, Diodoro 20. *Atina*, Liuii est libr. 9. ἀτίνα. Latii vrbs est Ptolemæo.

Atilia, huius meminit vetus inscriptio: quam profert Auentinus in suis Annalib. Altenburg hodie nominari, idem addit. in Bauaria. Atzelburg videtur Velsero.

Atiliana, Hispaniæ opidum, inter Asturicam & Tarraconem, Antonino. Iuxta *Sadauam* fuisse credit Hieron. Surita, quod in huius agro visuntur Altiliæ gentis præclara, & magnifica sepulchrorum monumenta.

Atina, & *Atinates*, vrbs & populi Siciliæ, apud Ciceronem, pro Cn. Plancio. *Atina* potens, Virgilio 7. Æneid. Meminit huius etiam Liuius 9. Inter colonias Romanas numerat Frontinus. Nomen retinere dicit Petrus Marsus ad 8. Silii Italici. hocque media syllaba graui, quòd à Celso Cittadino didici. In Campania est, iuxta Pontinas paludes Seruio. Pomponius Sabinus eam in excelso colle describit, post Fabateriam, versus Itrum: Tarracina habet eam à sinistris. *Atinates* vocat eos quoq; Plinius. Sed idem 3. cap. 11. habet etiam *Atinates* Lucanorum populos: in 11. Italiæ regione, hæc vulgo *Atina* quoque, sed media correpta: vt dictus mihi testis Cittadinus. item eidem Plinio etiam Pelignorum. *Attinates* eidem alibi sunt, circa Apuliam. vide *Atia*, & *Vtinum*.

Atintanes, & *Atintania*, vide *Antitanes.*

Atisis, vide *Atiso.*

Atiso ἄτισων, Insubrum fluuius, Verbanum lacum influens. *Tosa* hodie vocari, Leander & Castilioneus asserunt. Huius Plutarchus meminit, in vita C. Marii & in Apophthegmatis Lutatii Catuli. Xylander & Cruserius pro eo Athesim interpretantur. quàm bene, ipsi viderint. *Atisis* habet Liuiana epitome. Florus etiam *Athesim* legit. Sed ipsius Castilionei, ex quo Leandrum eandem de hoc flumine transtulisse suspicor sententiam, hic in gratiam studiosorum, quibus fortasse eius libellus, quem de Insubrum antiquis sedibus edidit, copia non erit, libenter hic adiiciam. Is enim vbi de hoc flumine Tosa vocato, loquitur, hæc inquit: *Amnis hic haud dubiè olim Atiso dictus est. cuius ripas Catulum C. Marii collegam valle & fossa muniuisse legimus: vt Cimbros & Teutonas à transitu Alpium prohiberet, quos ab earum saltu arcere non poterat. Recentiores malè Græcum Plutarchi codicem sunt interpretati, dum pro ἀτισωνα, Athesim fluuium qui Veronam præterfluit, posuere, Titi Liuii errores secuti, qui celebritatem Gallicam pertæsus, & Venetæ gloriæ studiosissimus, Athesim, pro Atisone scripsit. quòd illud Veronensis, hoc Nouariensis flumen esset agri. Constat siquidem inter auctores omnes (illum vnum semper excipio) flumen illud, apud quem superatis Alpibus, Cimbri consedere, duorum tantùm dierum itineri ab eo loco in quo superati sunt Cimbri, à Vercellis distare. C. enim Marius castrametatus fuerat citra Sessitem, non procul à Vercellarum vrbe: in agro tamen Nouariensi: quem locum accolæ Camarianum vocant, peritiores Castra Mariana. Porrò Caudius ager, nunc* Caudia *dicitur: Lacmellini tractus opidum; non longè à Pado. Huic nostræ opinioni calculum adiicit Eusebius chronographus*

graphus diligentissimus, qui Cimbros attestatur à Romanis profligatos, non procul ab vrbe Vercellarum, & Pado. Verùm cùm Castra Mariana licet agri sint Nouariensis, proximè tamen sunt Vercellas, quàm Nouariam. Idcirco falsò hæc in Vercellensi agro gesta produntur ab auctoribus, qui hæc interstitia prorsus ignorabant. huiusmodique victoriæ nomina semper sumunt à locis proximioribus. Porro Athesim sex dierum spatio, cuiuscumque etiam exercitui expeditissimo, distare ab illis Alpibus per quas Cimbri transiere, nemo est qui ambigat. Hæc de hoc fluuio Bonauentura Castilioneus. Huic quoque suffragatur Gaudétius Merula, in sua Gallia Cisalpana.

Atlanta ciuitas, apud Locros terræmotu insula facta est, ante Platonis natiuitatem. Eusebii Chronicon.. Pro Atalanta, mendosè.

Atlantes, Herodoto, Pomponio, & Plinio sunt populi Æthiopiæ, inter quos nullam nominum appellationem esse, scribit. Hi fortè hodie regnum *Borno* dictum, habitant. quorum incolas nullum propriũ nomẽ habere, tradit IoannesLeo, omnesq; à quodã accidente appellari: vtquem procera statura conspiciunt, procerum; quem pinguedine onustum, pinguem; sic cæcum, caluum, surdum, &c. nominant. vide *Nasamones*.

Atlantici, vide *Camboletti*..

Atlantis Insula, cuius Plato meminit; & Ammianus Europææ orbe potiorem scribit: Mercator, & alii nonnulli volunt hodie *Americam* esse. Hæc quarta pars Orbis numeratur, & Hispani *Indiam* vocant. sed falsò & impropriè. cum vera India, quæ Asiæ regio est, ab insigniore fluuio Indo nominatur. Si verò hanc partem ab eius flumine primario nomen indere libuisset, *Amasoniam*, vel *Orelianam* potius, quàm Indiam indigitassent. Ne hanc tamen cum vera India confunderent, eam *Occidentalem*, aut *Hispanicam* cognominarunt. cùm altera & vera, *Orientalis* aut *Lusitanica* vulgo vocatur: ab Orbis plagis, & regibus. nempe, quibus subsunt, ascitis nomenclaturis. Hanc Atlanticam Plutonis insulam, vocat Tertullianus de Pallio; *Æon*. quem locum, etsi suspectum censet Turnebus, approbat & retinet tamen Pamelius. Hanc eandem puto à Plutarcho de Facie in orbe Lunæ, sub nomine Μεγάλη ἤπειρος *Magna Continentis* describi; inter quam & Britanniam Ogygiam collocat insulam: in Cronio siue Saturnio mari. *Atlanticas* Insulas duas, angusto admodum freto disiunctas, quas & *Fortunatas* siue *Beatas* vocat, describit Plutarchus, in vita Sertorii: decem millibus stadiorum ab Africa remotas. Has Plinius *Hesperides* vocare videtur. nam & duas etiam numerat in Mari Atlantico easque, ex Statii Sebosi scriptis, vltra Gorgonas, prætemauigatione Atlantis dierum quadraginta distare ait. Quę de iisdem scribit Non. Marcellus, vide in *Gades*. Erunt fortasse *Spagnola* & *Cuba*: vt Postello placere video. Malim ego S. Michaelis, & D. Mariæ ex Asoris insulis interpretari: distantia enim harum magis conuenit. Vide *Pila* Terræ.

Atlas ἄτλας, Africæ mons notissimus. Incolæ eum *Adirim* vocant, auctor Marcianus Capella. *Durin* habet Solinus, ex Plinio *Columnam Cæli* ab indigenis dici, scribit Herodotus. Atlas mons, aut saltem eius pars, circa Mauritaniam Cæsariensem, ab Isidoro, & Æthico *Astrixis* vocatur; *Asteixis* apud Orosium legitur. à Dioscoride *Tmolus*; vbi dicit Euphorbium prouenire in Maurusiorum Tmolo monte. (Serapio *Tabex* habet) Plinius idem in Atlante nasci ait. *Atlas Maior*, Africæ mons, apud Ptolemæũ. *Montes claros*, vocatur à Marmolio, & aliis. *Hanchisa*, ab Augustino Curione. *Atlantis* Maioris prom. quod Ptolemæus ad Oceanum Atlanticum in Africa ponit *Cabo d'alguer* à Mercatore interpretatur. *Aytnacal* à Marmolio: item *Iduacal*. *Atlas* Minor, Africæ mons, Ptolemæo. *Errif* vocari hodie, tradit Lud. Marmolius. *Atlas*, quoque fluuius Scythiæ Europææ, ex Hæmo monte versus Septentrionem defluens, Herodoto in Melpomene. *Atlantem* Latine *Telamonem* vocari ab Ennio, scribit Seruius ad 1. 2. & 4. Æneid.

Atlas, Hyperboreorum locus vbi Hesperidum mala, quæ non vt quorundam opinio est, in Lybia erant. vt docet Apollodorus 2.

Atlanticus Oceanus, vide *Oceanus*, & *Germanicum* mare..

Atmanisphe ἀθμανίσφη, Arabiæ Felicis vicus Ptolemæo. *Agmanisphe* legunt interpretes.

Atmoni, vide *Bastarnæ*.

Atraces, Ætoliæ populi, Plinio. *Atracii* Propertio, qui *Atrages* ab Eupolide nominantur: teste Hermolao. *Voidonas*, Pinetus vertit. *Atracem* fluuium habet ibidem Plinius. *Atracesia* Stagna, ἀτρακηνίδα λίμνην, sunt Orpheo.

Atra ἄτραι, Stephano vrbs est, inter Euphratem & Tigretem, circa Mesopotamiã. Huius meminit quoque Herodianus, 3. sed *Atreni* legit. *Atri* ἄτροι, habet Xiphilinus in Seuero. Arábiæ vrbem facit Zonaras. Vide *Atrena*.

Atrages, vide *Atraces*.

Atramitæ ἀτραμῖται, Arabiæ Felicis gens, Stephano. Sabæorum pagus est, Plinio & Solino. Per *D.* in secunda, Adramitæ, scribit Ptolemæus.

Atramitine, *Chryse*, & *Cylla*, tria opida circa Thebas. Phauorinus in χρυσῆ. Vide *Chryse*.

Atramotitæ, vide *Atramitæ*.

Atramyttenus Sinus, vide *Idæus*.

Atramyttium, vide *Adramitteos*.

Atrani, Apuliæ populi, apud Plinium.

Atrapum ἀτραπὸν, locus prope Thermopylas: Appiano in Syriacis. per quem Xerxem Lacedæmonios aggressum scribit. Huius quoq; videtur meminisse Strabo 1. quod monuit Casaubonus.

Atratum fluuium sanguine fluxisse, scribit Cicero de Diuinatione 2. In Piceno idẽ accidisse, tradit Plutarchus in Marcello, & Obsequens. Idem de flumine Amiterni tradit idem. Aternus fortè vbique legendum.

Atrax ἄτραξ, & *Atracia*, Stephano Thessaliæ vrbs est, Pelasgiotidis partis. Ptolemæo in Pelasgia est. *Atracem* vrbẽ Thessaliæ vocat Liuius. Est & fluuii nomen ibidem: Catullo. Vide *Atraces*.

Atrebatii, vide *Atrebatii*.

Atrebátes, Galliæ Belgicæ populi, Cæsari. 𝔄rtoys, eorum regionem hodie vocant. *Atribatios* ἀτρεβατίους, eos Ptolemæus appellat. Sunt autem huic multò Meridionaliores quàm hodie Artesia (vulgo *Artois*,) regio sit.

Atrebátii ἀτρεβάτιοι, Ptolemæo sunt Albionis insulæ populi, qui *Bartorkshire menne*, sunt Lelãdo. *Birckshire menne*, Lhuydo. *Barkeshire* Camdeno. Vide *Atrebates*.

Atrectianæ Alpes, sunt in Goltzii Thesauro, ex vetusta inscriptione.

Atrena ἀτρῆνα, ciuitas quædam est apud Stephanum. Vide *Atra*.

Atri ἄτροι, populi sunt, apud Eusebium 6. Præparat. Euang. vbi ne minimum quidem furari liceat. Vide *Atra*.

Atria ἀτρία, Venetorum vrbs, Ptolemæo, ad Atrianum fluuium. Tuscorum opidum vocat Plinius, Coloniam Liuius. Hinc *Atrianos* Tuscos habet Varro 4. Hæc *Adria* ἀδρία, per *D.* Liuio & Straboni est, qui addit illustrem fuisse; & vt Plinius & Liuius quoque referunt, mare Adriaticum inde nomen sortitum. Stephanus hanc quoque *Æthriam* αἰθρία, dictam tradit. Torellus in vrbis Veronæ descriptione dicit hodie *Adri* adhuc vocari, monstrarique in agro Ferrariensi. Portius Cato, (si verus est titulus,) eam interiisse ait. Adrias fluuius huic vrbi contiguus est, testibus Stephano & Eustathio. Aliam præter has nominat Stephanus ἀδρίαν Boiorum, Celticæ gentis. Alia est *Adria* in Piceno, apud Ptolemæum, Strabonem, Silium, Plinium, & Melam: Adriani Imp. patria, vt auctor est Aurel. Victor. & idem ab hac mare Adriaticum nominari asserit. *Hadria* Catoni, sed in Præcutiis eam ponit. Vulgo *Atri* appellari, apud Franciscum Pamphilum in suo Piceni libello lego. Hæc eadem ἀδρία est apud Stephanum & Eustathium. Sinistram partem Tiberis *Atriam* olim vocatam, annotauit Ioseph. Castalio ad Rutilium, ex hoc Ouidii, *Fluminis ad flexum veniunt, Tiberina priores Atria dixerunt, vnde sinister abit.* vide *Atrianus*.

Atrianorum Paludes, quæ *Septem Maria* appellantur. Plinius libr. 3. cap. 16. Tartari fluminis paludes, sunt Tacito 3. Historiar. Locus est circa Padi ostia. *Raucunæ* paludes sunt Straboni 5. Has diligenter describit Cassiodorus 12. Variat. ad Tribunos maritimorum. vide *Gallicæ* Paludes.

Atrianus ἀτριανὸς, Italiæ fluuius, Ptolemæo. Mercator scribit eum esse quem hodie *Tartaro* vocant. Tacitus hoc tractu *Tartarum* habet. *Adrias* est Stephani & Eustathii

stathii. Vide *Athesis*.

Atriates, vide *Atria*.

Atribatii, vide *Atrebates*.

Atricani ἀτρικανοί, Italiæ populi, Halicarnasseo 5. *Satricani* vertit Gelenius. Sed & Halicarnasseus 8. habet Σατρικανοί. *Satricum* Liuio & Plinio, Latinorum vrbs circa Volscos. item Orosio.

Atron ἄτρων, locus videtur apud Cedrenum. Thraciæ fortè.

Atropatia ἀτροπατία, pars Mediæ regionis, Straboni. *Tropatena* τροπατηνή, Ptolemæo corruptè vocatur. apud Plinium *Atropatene* est; & *Atropateni* incolæ. Hos nouit quoque Dionysius Afer. Ammianus 23. scribit Asiæ regionem domitis Assyriis, in iis plurimos pagos in *Atropatene* vocabulum permutatos possedisse. *Siruan* propriè hæc regio vocatur, teste Leonclauio. Vide *Media*.

Atta ἄττα, Arabiæ Felicis vicus, Ptolemæo. vide *Attaba*.

Attaba ἄτταβα, Aureæ Chersonesi fluuius, apud Ptolemæum. *Atta* videtur eundem alio in loco idem vocare.

Attacana ἀττακανὰ, Armeniæ Maioris opidum, Ptolemæo. *Astacana* interpretibus.

Attaceni ἀττακηνοί, Indiæ populi, Arriano de Reb. Ind. fortè iidem cum Astacenis.

Attacha vrbs, C. stadiis a Martyropoli distat Procop. 1. Persicorum.

Attaci, Serica gens videtur apud Solinum & Plinium: quam scribit eadem temperie qua Hyperborei degere. vide *Attanus*.

Attacori, vide *Ottorocorra*.

Attacotti, Marcellino, Scotorum populi, Humf. Lhuydo. Buchananus putat eos inter Hadriani & Seueri vallum habitasse. *Atacitti*, alia lectio, Baronio.

Attacum ἄττακον, Celtiberorum, in Hispania vrbs, Ptolemæo. *Alecon* Moletio. sed *Ateca*, Clusio. *Attacensis* Municipii meminit vetus lapis: apud Moralem.

Attaea ἀτταία, stagnum in Botieo vrbe, Phrygiæ regionis. Stephanus, in voce *Botieion*.

Attali latrones, Arabum gens, circa Tigridis ostia, Plinio auctore. Circa Altha Ptolemæi, vt quidam putat.

Attalia ἀττάλεια, Ptolemæo Pamphiliæ vrbs, iuxta Corycium promontorium, vt habet Suidas. Hodie *Satalia*, Hermolao, Nigro & Sophiano. *Antali* Turcis dici, tradit Leonclauius. Attaliam Æolidis vrbem habet Plinius. Lydiæ vrbem facit Stephanus. quam *Alloeram* ἀλλόειρα, & *Agroeiram* ἀγρόειρα, etiam dictam ait. In Cilicia est etiam *Attalia*, eodem auctore.

Attalis ἀτταλίς, Atticæ pars. Stephanus, & Iul. Pollux. 8. Vide *Antigonis*.

Attalyda ἀττάλυδα, Lydiæ opidum, apud Stephanum.

Attanus, Sinus, & ibidem *Attaci* populi in Asia, versus Septentrionem videntur apud Seras. Solinus & Plinius.

Attasi, locus circa Syriam, aut Ægyptū. Guilielmus Tyrius 9. cap. 13.

Attasii ἀττάσιοι, Massagetarum & Sacarum gens, Straboni. *Attasini*, Sogdianæ populi, videntur apud Plinium. Pro Attasii, *Augasii* scribit Casaubonus apud Strabonem. an rectè, ipse viderit.

Attea ἀττέα, Asiæ pagus, ad sinum Adramyttenum. Strabo 13.

Attegua, vide *Ategua*.

Atteiatis opidi, meminit lib. de Limitibus. Italiæ puto. In Piceno, teste Balbo, Nansii.

Attelebussa ἀττελέβουσσα, singulari τ & σ Ptolemæo. Lycii maris insula est apud Plinium.

Attena, Æthiopiæ sub Ægypto opidum, Plinio. *Attene*, Arabiæ Felicis regio, circa Gerram opidum, eidem.

Atthis ἀτθίς, insula vbi Telamon habitabat. Apollonius 1. Salamine, Attica insula videtur. Vide *Salamis* & *Attica*.

Atthuarii, vide *Attuari*.

Attia ἀττία, Ptolemæo est Arabiæ Felicis opidum.

Attica ἀττική, quæ & *Atthis* ἀτθίς, regio; vt Eustathius ait. *Attis*, vt Mela. Idem Eustathius hanc olim *Acte* ἀκτή, *Actica* ἀκτική, *Posidonia* ποσειδώνια, *Athena* ἀθήνα, *Ionia* ἰωνία, & *Mopsopia* μοψοπία, dictam scribit & *Asida* aliquando. *Ogygia*, Stephano. *Hellas* quoque, Solino. & *Cecropia* κεκροπία, Apollodoro. Græciæ siue Achaiæ notissima regio. in qua Athenæ, omni æuo celebres. vnde adhuc *Ducatus Atheniensium* vulgò dicitur,

si verum scribit Pinetus. Ioniam hâc quondam vocatam, Plutarchi Theseus docet, statua illa, quam in Isthmo Corinthiaco positam tradit. De natura huius regionis lege Dionis Prusæi orationem 6. & Athenæum 2. Eiusdem laudem, apud Platonem in Menexenio, & Critia. Vide *Hipponica*.

Atticitus, vide *Anticeitas*.

Atticum, Cyreniacæ regionis locus, Antonino.

Attidiates, Vmbriæ in Italia populi. Plin.

Attinates, vide *Atinates*.

Attinguenses, vide *Ategua*.

Attiniacum, locus vbi synodus habita fuit, S. Lupo præsente. & ipso teste, Epistola 60. In Gallia. Huius non semel memoria est apud Aimoinum. Nomen retinet.

Attipiacum, pagus circa Axonam alicubi. in S. Medardi vita. Mēdosè fortassè, pro Attiniacum.

Attiri ἄττιροι, Æthiopiæ sub Ægypto gēs Ptolemæo. *Aptiri* habent interpretes.

Attis, vide *Attica*.

Attium ἄττιον, promontorium Corsicæ insulæ, apud Ptolemæum.

Attuari, sunt Velleio Paterculo Germaniæ populi. Atthuarii, Ammiano 20. Francorum gens. Eadem, vicina Bructeris. Scio Rhenanum & Iunium hoc loco Ansiuarii legere apud Ammianum.

Attubi, quæ *Claritas Iulia*; Hispaniæ Bæticæ vrbs & colonia. Plinio libr. 3. cap. 1. *Espejo* hodie, Morali. qui malè *Ucubi* pro eodem scribi putat, apud Hirtium *Ucubi* tamen legit quoque exemplar Plinii, *M. S.*

Attusa, vrbs immensa in Asia minori, circa Mysiam. Plin.

Attyria, vide *Assyria*

Atuacutum, vide *Antuerpia*, & *Vatuca*.

Atua, & *Atuatici*, vide *Aduatici*.

Aturbaritensis episcopus, Africæ. Coll. Carthag.

Aturensium ciuitatis meminit Libellus Prouinciarum, in Nouempopulana, Galliæ regione. Nomen retinere, scribit Scaliger. sed deprauatione Vasconica Airensium ciuitatem dici. Vulgò incolarum *Aire*, ni fallor.

Aturia ἀτυρία, regio Assyriæ in qua Ninus & Gaugamela sita est. Strabo 16. vide *Assyria*.

Aturensis loci in Africa: meminit Coll. Carthag.

Aturrus Ausonio, *Aturius* ἀτούριος, Ptolemæo, *Atyrus* Lucano, *Atyr* Vib. Sequest. Tarbellorum in Gallia Aquitanica fluuius, in Oceanum erumpens. *Dour* fortè hodie, vt coniicit Vict. Giselinus. *Ador*, vel *l'Ador*, vocat Iosephus Scaliger. *Adour* Belleforestius. *Tarn* Vinetus. Idem postea dixit *Adou* ab accolis vocari. *Landu* interpretatur Nauagierus. Heroldus *Aturnus* legit, & non paruo errore scribit Galliæ Belgicæ fluuium esse, in regione Eysalia, & vulgo *Geln* dici. Vide *Satyrus*.

Atyn, *Ianum*, duas vrbes habet Pott. Cato. vnam ad Tiberis, alteram ad Arni ripas.

Atyr, *Doctus Atyr*, *tactuque graues sopire chelydros*. Sic Silius, regius Africana videtur. Vide *Aturrus*.

Atyras, vide *Athyras*.

Atys, Plinio 3. cap. 8. Siciliæ fluuius. *Carabi*, Fazello. *Acis* autem legendum, & sic scripsisse Plinium, minimè ambigo.

Atzanirch, fluuii nomē; Curopalati. Circa Armeniam alicubi, fortè.

Aua, vide *Ana*.

Auacaria, vide *Vacaria*.

Auadia αὐαδίαι, Ptolemæo, *Sauadii* interpretibus, Bactrianæ gens.

Aualites αὐαλῖται, sinus Rubri maris, ad dexteram Stephano & Ptolemæo. *Abalites* Plinio. *Aualites* ibi emporium, & *Aualitæ* populi, Ptol. in Æthiopia. Ibidem quoque sic dicti: in Arriani Periplo.

Auallensium Comitatus, in Gallia Aquitanica: meminit S. Lupus, Epist. 28. Ab *Aualle* verisimile.

Aualló, Vide *Alysium*.

Aualocium, Carnotensis vicus, in Gallia. Gregorius Turonensis.

Aualonia, vrbs Albionis insulæ. *Inis Aualon*, Britannis dicitur. & Glas Writin Saxonicè. Ioannes Lelandus, in suo Arturio. *Glasconiam* interpretatur Matth. Westmonasteriensis.

Auan, vide *Abiar*.

Auantici, Galliæ Narbonensis populi, ex Inalpinis. Plinius. αὐάντικον, Sequanorum vrbs, Ptolemæo est, in viciuia Narbonensium. Vide *Auenticum*.

Auar,

Auar, Vide *Abares*.

Auara, Vide *Auatha*, & *Abara*.

Auareni ἀυαρηνοὶ, Sarmatiæ Europęæ populi. Ptol.

Auares, Vide *Abares*, & *Vnni*.

Auaria, vide *Austria*.

Auaricum, Antonino & Cæsari opidum in finibus Biturigum. *Viarons* Marliano est, & Petro Saniuliano: Sed *Bourges* vocant Ioannes Calamæus, & Theobertus Fagotius. Vide *Bituriges*.

Auaris ἄυαρις, Israëlitarum in Ægypto ciuitas, apud Manethonem. (vt Iosephus auctor est.) Wissenburgius dubitat num eadem sit, quæ in sacris Bibliis *Ramesses*, vel, vt alii, litterarũ metathesi. *Raemses* dicitur, quæ quoque *Gosen* vocatur. Vide *Bubastis*.

Auarpi, vide *Anarpi*.

Auarum ἄυαρον, Hispaniæ Tarraconensis promontorium, Ptolemæo. *Cabo de Viana*, Moletio dicitur.

Auasafa, Africæ vrbs, apud D. Cyprianũ: in concilio Carthaginensi.

Auasis, vide *Oasis*.

Auastomates, Ammiano sunt Mauritanię populi.

Auatha ἄυαθα, Arabiæ opidum, in libr. Notitiar. quod & *Auara* ἄυαρα, Stephano. In Arabia Petræa Ptolemæo ἄυαρα. Est quoque Phœnicię opidum, in eodem libro Notit.

Auatici, Galliæ Narbonensis ad Rhodani ostia populi, apud Plinium, quos videtur Ptolemæus *Anatilos* ἀνατιλοι, vocare. sed habet quoque Plinius hoc tractu populos, quos Anatilios nominat. Idem habet *Anatiliam* vrbem, ibidem. *Auaticorum* Stagna, in Gallia Narbonensi, sunt Melæ. vbi Fossa Mariana.

Auaxa, Ponti vrbs, lib. Notit.

Auboritani episcopi, in Mauritania Cæsariensi, meminit Vict. Vticens. Ab Auburеum. Vide *Aboriense*.

Aubureum, Africæ Propriæ locus, apud Antoninum.

Auca, vide *Braunum*.

Aucha, vide *Galtis*.

Auchanites, Vide *Auranitis*.

Auchata, vide *Auchesa*.

Aucneta, Scythiæ gens, apud quos Hypanis oritur. Solino & Plinio. αὐχάται, Herodoti.

Auchis, vide *Lochis*.

Auchisa αὔχισαι, Cyrenes regionis gẽtes, Diodoro 3. *Auchita*, per T. sunt Ptolemæo. etsi Latina exemplaria per S. legant. *Auschysa* αὐσχίσαι, sunt Herodoto; qui eos supra Barcam, ad mare, vsque ad Hesperides habitare dicit. *Auschyta*, per T. in vltima, sunt apud Stephanum, Lybiæ ὑπερβάτης, ex Apollodoro. mendosè pro ὑπερβάρκης.

Auchita, vide *Auchisa*.

Audanii, vide *Peucetii*.

Audaristenses, vide *Andaristus*.

Audatha αὔδαθα, Arabiæ Desertæ vrbs. Ptolemæus.

Audea αὔδεα, Cassiotidis regionis, in Syria vrbs, Ptolemæo. *Lydia* legunt pessimè interpretes.

Audela, vide *Abdela*.

Audena, Liuius 41. Inter Audenam amnẽ "
P. Mutius cum iis qui Lunam Pisasque de- "
populati erant, bellum gessit, omnibusque "
in ditionem redactis, arma demit. "

Auderiensium ciuitatis, meminit Goltzi*, ex vetusta inscriptione: in suo Thesauro. Extat Moguntiæ, ad Rhenum.

Audia αὔδια, Arabiæ Petrææ vrbs, Ptolemæo. *Lydia* legunt Latini interpretes. Vide *Audea*.

Audiense castellum, in Mauritania, habet Ammianus. Huius etiam meminit Notitiar. lib. Idem Ammianus paulo infra habet *Duodiense* castellum. pro quo Accursius, Audiense, vt supra legit. An circa Audum fluuium? an montem?

Audira, vide *Abdera*.

Audon αὔδων, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, Ptolemæo.

Audurus, fundi nomen in Africa, vbi D. Stephani ecclesia. In huius vicinia quoque *Caspaliana* quædam possessio est. D. Augustinus de Ciuitate Dei.

Audus αὖδος, Mauritaniæ Cæsariensis fluuius, Ptolemæo. Africæ Propriæ mons, eidem.

Auella, vide *Auellani*, & *Abellinum*.

Auellani, Campaniæ gens videtur apud Plinium. alia ab Auellinatibus. *Auellanum* Campanię opidum, Seruio, in 2. Georgicorum. *Auella*, Silio 8. Vide *Abellinum*.

hac inscriptione, *Col. Aug. Tib.* **Regensburg** hodie, vt Auentinus scribit, dicitur: ad Danubium fluuium, in Germania sita ciuitas. Hanc Regensburgum putat Simlerus *Regium* Antonini esse. & in libr. Notitiarum *Castra Regina* dici. Alia multa, sed à barbaris indita nomina sunt apud Althamerum: vt Reginoburgum, Rhætobonna, Rhætopolis, Hyaspolis, Imbripolis, Regnipolis, Tetrapolis, Quadrata, & Germanisheym. Vulgus Latinorum *Ratisbonam* vocat.

Augusta Treuirorum, vide *Treuiri*.

Augusta Tricastinorum, Plinio. Galliæ Narbonensis vrbs. *Aymargues*, Ioanni Poldo, aut *Trois chasteaux*, vt idem alibi dicit. *S. Pauli* est Cœnali. Simlerus *Trieues* vocat. hodie scribit. *Neomagus* fortè Ptolemæi est. eam enim in Tricastinis ponit. vide *Tricastini*.

Augusta Trinobantum, vide *Londinium*.

Augusta Vagiennorum, Liguriæ opidũ, Plinio. Merula eam hodie *Bassignana* appellari tradit. *Batienorum* βατιενῶν, est Ptolemæo, in Taurinis.

Augusta Valeria. Sic habet Tarapha: qui eam *Xatiua* indigitat. quæ est ciuitas Regni Valentiæ, in Hispania. eandem idem *Setabim* vocat. Ptolemæus *Valeriam* οὐαλερίαν, habet in Celtiberis, & Plinius Valerienses hoc tractu. quos an Augustanos cognominet, nescio. consulatur cap. 3. lib. 3. eiusdem. vide *Setabis*.

Augusta Veromanduorum, (Rhomandui habet Ptolemæus; Veromandui Plinio & Cæsari sunt.) Galliæ Belgicæ vrbs est. *S. Quintin*, Sigebertho, & Marchantio. Sed Rob. Cœnalis scribit hãc Augustam omnino dirutam, atque eius nihil hodie exstare, præter cœnobium. Idque etiamnum nomine *Vermand Abbaye* superesse, in tabula Veromanduorum, (quam Surhonius descripsit) videtur. Sub Medardo eius loci pontifice eius sedem Nouiodunum translatum, scribit Bouillus.

Augusta Vessonũ, οὐεσσόνων, in Gallia Belgica opidum est, teste Ptolemæo: *Soisson* Villanouanus nominat. Sed *Suessonum* emendo apud Ptolemæum. Sic enim apud Antoninum lego. Et ciuitatis Suessonum meminit Dignitatũ libellulus. Vessonum autem nusquam memoria.

Augusta Vindelicorum οὐινδελικῶν, Ptolemæo, Vindeliciæ vrbs. **Augspurg** hodie, ad confluentes Vindonis & Lyci. quanquam Auentinus non exstare dicat, extitisse autẽ proximè **Wolfartshausen** vicum & arcem, ad pontem **Schaftlaren** dictum, vbi Isara & Loysa confluunt, paullo supra Monachium, primariam Boiorum vrbem. Auentinum multi sequuti. Lazius etiam pagum **Vinding** id loci superesse scripsit, Reipub. Rom. lib. 12. sect. 2. cap. 1. Verum omnes peruersa Vindeliciæ descriptio in errorem traxit, quod Vindelicam vrbem vltra Lycum, quem limitis loco Ptolemæus non rectè posuit, stetisse incredibile videretur. Argumento nullo præterea nituntur. At ex quatuor milliaribus lapidibus Sept. Seueri qui supersunt, & spatia viarum restitutarum ab Aug. inscripta habent, Antonini aliquot itineribus, & Fortunati versu, *Pergis ad Augustam quam Vindo Lycusque fluentat*. Prior sententia perspicuè vera, posterior ista falsa est. Accedunt innumeri fere omnis ætatis testes. Hæc Tacito splẽdidissima Rhætiæ prouinciæ colonia. Quod Althamerus & Rhenanus dudum obseruauere; qui cæteroquin de Aug. Vind. in Auentini hæresi. Coloniæ Augustæ Vindelicorum, & Coloniæ Augustæ Rætorum meminere antiqui lapides, vt Onuphrius; nummi Tiberii, vt Goltzius prodidit. Quos ad hanc vnam eandem pertinere inde intelligimus, quod Rhætia Vindeliciam cõplectabatur, vti ex Ptolemæo præter reliquos haurire est. Lichtenauius retulit ante coloniam deductã Zizerim siue Cisaram dictam, proxima circumquaque loca **Crieches Aueron**, **Habinoberg**, **Vernlee**, forum ipsum vrbis **Perlaich**, à Romanæ legionis quæ id loci perierit cæde: Sed hæc aut in vniuersum fabulosa, aut fabulis intermixta sunt. Sic ad me de sua Augusta doctiss. Marcus Welserus, antiquitatũ patriæ suæ peritissimus. *Coloniam Iuliam Augustam* eãdem nominatam, idem docet. Hanc Ausburgã scribit Lazius *I.R.P.R.c.8. Augustam* Drusi esse, apud Strabonem, apud quem, vt monuit me idem Velserus, nec volam neque vestigium sit reperire. At plura de hac vrbe idem in libris Rerum

Rerum Auguſtanarum, poſtea editis. Vide *Æl. Aug.*

Auguſta, quæ cognominatur *Magna*, ſita vbi Apſaris & Phaſis confluunt. Sophronius in catalogo Græco virorum in eccleſia illuſtrium.

Auguſta αὔγουστα, Ciliciæ vrbs, Ptolemæo. *Auguſta* Stephano. *Seueſta* eſt apud M. Venet. vt putat Ramuſius. Galliæ Narbonenſis, Antonino. Daciæ Ripenſis, libr. Notit. item Rhætiæ, eidẽ. Alia Italiæ, teſte Steph.

Aug. Iul. Philip. Colonia. In Theſauro Goltzii, ex nummo. *Auguſta Karcenna* Colonia, ibidem.

Auguſtæ, locus in Mœſia Inferiore, Antonino, vide *Auguſta*.

Auguſtaldum, vide *Lindisfarna*.

Auguſtam Coloniam habet liber Hygeni de Limitibus. in cuius tractu deſcribit flumen *Renta*, & *Bodum*: montem *Meta Publica*, *Andra Publica*, *Pecinarius*. Confines *Tacenſium*, *Cottimorum*, *Ritiuamenſium*, & *Caruorum*.

Auguſtam Aquam, vocauit Agrippa *Virginalem* Vrbis Romæ, auctore Dione.

Auguſtadorum αὐγουσταδῶν. Phrygiæ epiſcopum Philicadum, nominat Epiphanius.

Auguſtaldum, vide *Lindisfarna*.

Auguſtalliana, loci nomen: apud D. Athanaſium, vbi Rufinum quendam ſpiculatorem agere ſcribit.

Auguſtamnica, & *Auguſtanica*, vide *Ægyptus*.

Auguſtana Caſtra, habet Lazius, ex codice Præfecturarũ, & *Gaſtaniũ* hodie dici addit. In Norico locus, aurifodinis & Thermis celebris.

Auguſtana Clauſura, ſunt Caſſiodoro Variarum 2. ad Fauſtum Præpoſitũ. *Cluſa* nomen alicubi in Italia, ni fallor. *Excluſas* vocat Aimoinus.

Auguſtani, vide *Auguſtini*, *Cerretani*, *Setabis*, & *Aſtures*.

Auguſtenſis Limitis, in Mauritania Cæſarienſi, meminit lib. Notit. Idem in Britannia.

Auguſti Vrbs, vide *Roma*.

Auguſti Portus, vide *Portus* Aug.

Auguſtia αὔγυστία, Daciæ vrbs. Ptolemæus. *Kuſly* nouo nomine vocat Lazius.

Auguſtini, Frontinus de Limitib. agrorũ: *Multis enim in locis aſſignationi agrorum immunitas ſuperfuit, ſicut in Luſitania in finibus Auguſtinorum. Auguſtanos* Plinii puto.

Auguſtobona, Galliæ Lugdunenſis vrbs, Antonino. vide *Auguſtomana*.

Auguſtobriga, Pelendonum in Hiſpania Tarraconenſi vrbs, Ptolemæo & Antonino. opidulum eſt hodie quod *Aldea el muto* appellant. vt tradit Amb. Moralis. *Auguſtobriga αὐγουστόβριγα*, Vettonum, in Hiſpania Luſitanica vrbs, Ptolemæo. *Auguſtobrica* Antonini hæc, *Medina celi*, Moletio. *Burgos*, Floriano. *Villar de Pedroſo*, Cluſio, & Morali.

Auguſtodunum, Æduorum caput, Tacito. Meminit eius etiam Ammianus. Burgundiæ opidum, quod hodie antiqui nominis, primam & penultimam ſyllabam retinens *Autun* vocatur. *Flauia Æduorum* aliquando dictum, ſcribit Paradinus, ex Panegyrico fortè Conſtantino dicto, vbi legitur Ciuitatem Æduorum Flauiam dictam. Antonino hic *Legio 22.* eſt. De *Hedua* hac vrbe, hi verſus exſtat apud Hericum lib. 1. vitæ S. Germani. *Celtica Roma dein voluit cœpitque vocari.* vide *Bibracte*.

Auguſto Flauianenſia caſtra, in Mœſia Prima. Lib. Notit. vide *Flauiana*.

Auguſtofretenſis, vide *Comagena*.

Auguſtomana αὐγουστόμαγα, Tricaſiorum vrbs: in Gallia Lugdunenſi. Ptolemæus. *Auguſtobona* legunt interpretes. vide *Tricaſſini*.

Auguſtomagus, Galliæ Belgicæ vrbs, apud Antoninum. Simlerus vocat maximũ opidum Syluanectarum. & Ptolemæum dicit mẽdoſiſſimè pro eo Rhatomagum ſcribere.

Auguſtonemetum αὐγουστονέμετον, Ptolemęo. Aruernorum in Gallia vrbs. *Neuers* Villanouano & Cœnali eſt. *Nemoſſus* apud Strabonem dici puto.

Auguſtopolis, Epiſcopalis locus, ſub Rubba Moabitarum ſede. Guil. Tyrius. Phrygiæ vrbs eſt Suidæ, vnde Eugenium Grammaticum ortum tradit. vide *Sebaſta*.

Auguſtophratenſis, vide *Comagena*.

Auguſtoritum αὐγουστόριτον, Pictonum in Gallia Aquitanica vrbs, Ptolemæo. *Auguſtoricum* per C in penultima, Antonino. *Poictiers*, Appiano; & Cœnali. *Pictauam* vrbem

vocat Greg. Turonensis. Ab hoc autem Augustorico Antonini aliud est Augustoritum Ptolemæi. situ enim multis distant parasangis.

Augustus, vide *Cœlius*.

Augustium αὐγυστ, Africæ Propriæ vrbs, Ptolemæo. *Vicus* Augusti apud Antoninum appellari, putat quidam. Galliæ Narbonēsis alia, Antonino.

Augyle, vide *Augile*.

Auia, Ptolemæo, Vacceorum vrbs, in Hispania Tarraconensi. *Villalon*, Moletio. Is addit hoc loco in Græco codice *Luia* legi. Ego *Louia*, vel *Luia* λυία, habeo. *Auia*, Ptolemæo αὐία, Vestinorum in Italia vrbs. *Alano* quidam nominat. vide *Flauiona Via*.

Auia Iulia, vide *Apta*.

Auicoateri Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

Auidus αὐιδὸς, Ptolemæo est Africæ Propriæ vrbs. An Abiddēsis inde? de quo supra.

Auim, Palæstinæ locus, Iosue 18. vide *Humesen*.

Auinense opidum, in Africa Propria, Plinio. *Auensensis* meminit Coll. Carthag. & eadem *Auinicensis* quoque.

Auiones, vide *Reudigni*.

Auira, vide *Auera*.

Auiri, vide *Vnni*.

Auisagas, vide *Ampsaga*.

Auith, vide *Gethem*.

Auitta αὐιττα, Africæ Propriæ opidum, Ptolemæo.

Auium insula, vide *Trulla*.

Aula αὐλη, arx est haud procul ab Hadrianopoli, ad Hæmi radices: apud Curopalatem, & Cedrenum. Est & Arcadiæ locus, in quo Panos delubrum: Æliano Animalium 11. cap. 6.

Auladis αὐλαδὶς, Mesopotamię vrbs. Ptolemæus.

Aulæ αὐλαὶ, nauale Ciliciæ, inter Tarsum & Anchialum, Stephano & Suidæ.

Aulei Mœnia αὐλαῖοι τεῖχος, Thraciæ locus ad Pontum Euxinum. Arriani Periplus.

Aulana, Egesippo 5. Samariæ vrbs, distans à Hierosolymis 30. stadiis. vide *Alauna*.

Aulatia opidum, in quo Euhemerus dicit Cœlum auum Iouis sepultum, postquam in Oceano obiisset. Lactantius 1. de falsa religione, cap. 11. *Alaria* legit vetus codex impressus. Codex calamo exaratus pro Oceano, Oceania habebat, melius fortè. Nā in Lybia, quæ & Oceania Stephano, Vranium siue Cælum habitasse, inter ceteros, Diodorus auctor est.

Aule, vide *Aula*.

Auleon sinus, iuxta Constantinopolim. Gyllius ex Dionysio Byzantio.

Aulerci, Galliæ Lugdunensis populi; qui *Eburouices* cognominantur. Plinius lib. 4. cap. 18. *Aulircii Eburaici* αὐλίρκιοι ἐβουράικοι, habet Ptolemæus. *Orleans* vocatur Villanouano. *Aurelianensis Vrbs* legitur apud Sidonium, lib. 8. Epistolarum, ad Prosperum Papam. Quos Plinius Eburouices, Cæsar *Eburonices* vocat: sed idem quoque *Aulercos* habet, ab Eburonicibus diuersos. *Eburonici* Cæsaris, sunt Orontio, qui *Eureux* inhabitant, vrbem Normandiæ: sic quoque Vigenereo, & Vineto. *Aulercos* Cæsaris interpretatur Vigenereus *Rouen*, sed ex aliorum magis sententia quam sua: Idem enim putat Aulerci prænomen tantùm populorum quorundam esse. itaque citra distinctionem suadet legendum apud Cæsarem, Aulerci Eburonices, Aulerci Braunonices, Aulerci Cœnomanni, & Aulerci Diablintres. *Aulercos Cenomanos* etiam Plinius habet: *Aulirtios Diaulitas*, & *Aulirtios Eburaicos* Ptolemæus Cœnomannos Aurelianenses habet quoque P. Diaconus 6. Longobardicor. Vide *Diablintres*, *Cenomani*, & *Eburones*.

Auleterium αὐλητήριον, locus circa Tarētinos. Lexicon Phauorini.

Aletes, vide *Apsasium*.

Auli αὐλοι, Macedoniæ populi, ad mare Ionium. Ptol.

Aulicome vrbs Græca, Eustathio in sua Ismeni fabula amatoria.

Aulion αὐλιον, Antrō circa Callichorum Paphlagoniæ fluuium. Apollodorus 2. *Alio* mendosè apud Ammianum legitur.

Aulis αὐλις, Bœotię vrbs, iuxta Chalcidē. Stephanus, Strabo, Ptolemæus, & Pomponius. Cedreno locus est circa Tauricam Chersonesum.

Aulocrene, locus in Asia Minore, decem millibus ab Apamea, Solino. Conuallis est apud Plinium, ex qua amnis Mæander

& per

& per quam ab Apamea in Phrygiam itur. Idem quoque montem, in quo Mæandri fons, ex eodem facit. Regionis sic dicti meminit quoque Callistus lib. 12. cap. 27. *Creni* fortè Silii Italici.

Auloes, vide *Gaulales*.

Aulon Plinio, *Aulonum Natale* αὐλῶν πελιχνιτῶν, Ptolemæo. Macedoniæ vrbs, ad Mare Hadriaticum. *Velona* Sophiano. qui eam quoque (nescio an rectè) *Cauloniam* vocat. *Aulonem* Macedoniæ, supra Strymonem, habet Galenus, 3. de Sanitate tuenda. Laconica vrbs, Straboni, & Stephano. item Orpheo in Argonauticis. Arcadiæ etiam Stephano: & Cretæ, eidem. Idem habet locum in Creta. & quoque in Arabia, sic dictum. *Aulonem* Campum pulcerrimum & ampliss. habet 9 hist. Plantar. Theophrastus trans Libanum: & alium quendam montem paruum, vbi calamus odoratus prouenit, in amplissimo lacu. *Aulonem* Regium, hunc vocat Strabo. & *Aulonem* magnum, Memnon. *Aulonem* Apameorum prouinciæ tractum in Syria, habet Sozomenus 7. cap. 15. *Aulon* etiam Horatio est lib. Carm. 2. hoc versu, *Iupiter brumas, & amicus Aulon*, &c. quod fortè hodie, vt inquit Galateus, *Caulon*: in Lupiensi agro Iapygiæ. Commentator vetus Horatii, quem Cruquius publici iuris fecit, dicit iuxta Tarentum esse: optimique vini feracem. quod (ni fallor) Strabo 6. attestatur. *Aulonam* habet Nicetas ad Ægeum pelagus, circa Hellespontum alicubi, quam & *Bare* vocat. Vide *Caulonia*, & *Cilicium*.

Aulos, Peloponnesi vrbs, ad Alpheum amnem. Plinius.

Aulucum, nomẽ loci in Mauritania Tingitana. Lib. Notitiar.

Aulziagri, iuxta Chersonem populi Hũnici. vt habet Agathias.

Aumaspa, gentis Scytharum fluuius, vnde aurum legunt. sic Vibius. *Arimaspa* etat alia lectio, & verior. Aurum enim apud Arimaspos inueniri, idoneos scriptores testes habeo.

Aunedonacum, vrbs circa Santones, in Gallia. Antoninus.

Aunenses populos, habet Polyænus lib. 8. de Pinario. Italos puto. *Ennenses* emendo, ex Liuii 24. In Sicilia sunt ab Enna.

Aunios, Hispaniæ insula, circa Artabrum promontorium, videtur apud Plinium.

Auno, vide *Trasimenus*.

Aunobai, vide *Abnobi*.

Aunona αὐνόνα, fluuium Libyæ habet Palæphatus, in Phorcyni filiabus.

Aunxi, vide *Bubegenta*.

Auo. vide *Auus*.

Auones, vide *Frisiabones*.

Auothiair, id est, Villa Iair. vide *Iair*.

Aupatridorum αὐπατριδῶν, meminit Goltzius in Thesauro, ex nummo.

Auradis αὐραδὶς, Mediæ vrbs, Ptolemæo.

Auran, vide *Aurana*.

Aurana αὔρανα, Arabiæ Desertæ vrbs, Ptolemæo. fortè *Auran* Ezechielis 47.

Auranitis αὐρανῖτις, Babyloniæ regionis tractus: Ptolemæo. *Auchanites* legunt interpretes. Iosephus Antiq. 15. αὐρανῖτις habet. *Auranitidem* regionem habet Guil. Tyrius ad mare Tiberiadis, in qua locum describit *Cauan* nomine. Hæc αὐρανῖτις, Iosepho est.

Auraraci, Asiæ Minoris videtur quædam gens, apud Metaphrasten, in S. Eustratii vita. In margine erat *Arabraci*.

Aurariarum in Dacia, plures exstant marmoreæ inscriptiones. Lazius scribit locum esse paulo supra Albam Iuliam, & gentilitia lingua *Kereswanya*, *Slotna*, & *Abruckbania* vocari. 12. R. P. Romanæ. Estque ibidem vetus lapis qui meminit *Praefecti Slotna*.

Auras αὔρας, Europææ Scythiæ fluuius, ex Hæmo monte versus Septentrionem profluens. Herodotus in Melpomene. Narabonem Ptolemæi putat Lazius in R. P. Romana. vide *Cusus*.

Aurasius αὐράσιος, Mons in Mauritania, teste Procopio. Wandalicor. 2. & Ædificior. 6. item & Suida. decem dierum iter à Carthagine distat. Tamugam ciuitatem habet ad latus Orientale, in ingo montis saxum abruptum est, Petra Geminiani ab accolis vocata. *Zikes* regio illi vicina est, & Abigas amnis ex eo defluens, campum pro habitatorum arbitrio irrigat. Hunc Aurasium Montem suspicor à Ioanne Leone *Auraz* vocari, & *Zeben* regionem, *Zeb*.

Aur... vius ἀυ... , Albionis insulæ fluui ...tolemæo. *Abrauannus* est apud interpretes. *Rian* hodie dici, putat Camdenus. Aber Ruanus enim Britannicè ostium Ruani significat.

Aurea Cherfonesus χρυσῆ χερσόνησος, Ptolemæo est Indiæ peninsula. *Malaca*, Iacobo Castaldo, & Ioanni Barrio dicitur. *Iapan*, insula, Gerardo Mercatori. Mihi *Samotra* videtur. Insulam esse, ignorauit antiquitas: quia minimè a Græcis aut Latinis circumnauigata. Vide *Musicana Terra*.

Aurea Insula, vide *Chryse*.

Aureatum, Germaniæ opidum est, Aichstadt nomine, auctore Gasp. Brucio. aut Eystadt potius, vt hinc ad me scribit V. C. Ioh. Georgius a Werdēsteyn. *Nassenfues* est Lazio. Nouum puto vocabulum.

Aurelia Antoniniana, & *Aur. Æl. Cap. Com. P. F.* item *Aureliana Laureanc.* Colonias, habet Golrzius in suo Thesauro. *Aurelia*, cognomine *Carisia*, Plinio Hispaniæ vrbs, in Bætica. *Caroza* Taraphæ, *Cazorla* Moletio est. Videtur *Carissa κάρισσα*, Ptolemæi, quā *Carixa* vocat Moralis, sed locus desertus tantùm est hodie. Vide *Ouilabis*.

Aurelia Porta, Vrbis Romæ; à Procopio *Pancratiana* vocatur, vt tradit Marlianus. cui tamen nō videtur verisimile. Aureliam Portam nūc S. Petri vocati, lego apud Procopium. *Aureliæ* loci nomen extra hāc portam est, in Fragmēto Antonini: vocat enim iter inde *Aurelianum*, quod & *Claudianum*. *Aureliam* vocat partem Tusciæ versus Circium, Diaconus 2. Longobard. 16. *Aurelii* Agri, meminit Rutilius etiam pro parte Vrbis, ni fallor, in Regione 13. vbi Aurelius pons (vide Ponte Rotto, Blondo teste,) item Tribunal Aurelianum. Pro Aurelius ager, apud Rutilium, legit Aurelius agger, Iosephus Castalio: & Aureliam viam significare docet. Vide *Claudia*.

Aurelia vel *Campania* regionis, meminit Nansii Frontinus. *Aureliæ* Viæ meminit vetus inscriptio. vide *Via*.

Aurelianensis Vrbs, vide *Aulerci*.

Aurelianum, Austriæ opidum Lazio. hodie *Lintz* dictum ad Danubium situm est. in antiquo lapide exstat eius nomen. vide *Aulerci*

A... *Vicus*, vide *Biracellum*.

Aureliopolis, Libyæ prouinciæ opidi, meminit synodus Constantinopolitana 6. habita sub Constantino Magno Imp. At Lydiæ lego in Concilio Ephesino 3. quod magis probo.

Aurelius Ager, & *Aurelius* Agger, vide *Aurelia* Porta.

Aureolus Pons, apud quem, vt Trebellius scribit, Aureolus tyrannus a Claudio Imp. interfectus fuit. Bap. Egnatius ait eum in agro Mediolanensi extare. vulgoque *Pontirolo* vocari. idem G. Merula.

Aureus Mons χρυσοῦν ὄρος, Ptolemæo, Corsicæ insulæ. *Monte Gradachio* Leandro dicitur. Platina in vita Paschalis II. habet *Aureum* montem inter Sutrium & Romam, quem quoque *Malum* & *Guadii* vocat. Est quoque *Aureus Mons* in Mœsia I. siue Superiori, teste Lib. Notit. & Antonino. Hunc scribit Aurel. Victor. à Probo Imp. vineis consitum. Lazius eum in Hungaria describit eumque ab accolis Mathecqt, siue vt alibi ait, Meczet vocari, tradit. An autem apud Antoninum Aureus mons, pro monte, an pro vrbe accipiendum, subdubito. vide *Icar*.

Aureus Sinus, vide *Malea*.

Aurgitanorum meminit lapis antiquus, qui in Hispania Bætica, in loco qui hodie *Taeum*.

Auri Cornu, vide *Cornu* Byzantior.

Auria, Carolo Clusio *Orense* est. Callaicorum, in Hispania opidum est, ad Miniū fluuium. Huius memoria est in Concilior. opere. *Auriensis* Episcopatus est quoque in Mauritania. vt docet Gomezius, 5. vita Ximenii.

Aurigia, vti legitur in eiusdem loci antiquis inscriptionibus, qui nunc *Ariona* appellatur, Floriano, & Carolo Clusio: *Moron* Beutero est, in Andaluzia. Bæticæ Hispaniæ opidum est. *Aurinx* est apud Liuium, lib. 24.

Auriniana Ala, cuius meminit Tacitus 3. Hist. in Norico locus, quem Lazius putat *Riedium*, siue *Haulruckium* esse.

Aurinini, vide *Saturniani*.

Aurinx, vide *Aurigia*.

Aurisii, Pontici populi sunt, Agathiæ 3.

Auritina ἀυριτινα, Africæ vrbs, Pentapolis regionis, Ptolemæo.

Auru,

Auru, Tripolitanæ regionis in Africa Propria locus, apud Antoninum.

Aurum, vide *Murum*.

Aurunca, vide *Arunca*, & *Suessa*.

Aurunci, Veteris Latii populi, Plinio l.3. cap.5. vide *Ausonia*, *Arusini*, & *Argyrus*.

Aurupini, & *Aurupium*, vide *Arupenum*.

Aurusini Campi. vide *Arusinos*.

Aurusþi, Æthiopiæ sub Ægypto populi. Plinius.

Aurusulianēsis Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

Aus, vide *Lous*.

Ausa αὖσα. Ptolemæo Hispaniæ Tarraconensis vrbs Authetanorum. Hinc Plinio *Ausetani*. *Vich* hodie. C. Clusio. qui hoc ex eius loci vetustis inscriptionib. habet. *Vicque* Motalis scribit. differt autem scriptura, nō loco. At *Ausona* facit ex eo Io Mariana.

Ausana Legio 8. vicus inter Treuiros & Agrippinam. Antoninus.

Ausanensis Diœcesis in Africa Propria. Vict. Vticens. M.S.

Ausancali αὐσαγκάλοι, Liburniæ opidum Ptolemæus.

Ausara αὔσαρα, duas huius nominis vrbes habet Ptolemæus, in Arabia Felice. Plinius inde Myrrham Ausaritin nominat. vide *Tinci*.

Auscelini Agri, in Italia, meminit Lib. Coloniar.

Auschyse, vide *Anchisa*.

Ausciaga, Africæ vrbs: D. Cypriano, in concilio Carthaginensi.

Auscii αὐσκιοι, Galliæ populi, in Aquitania, Ptolemæo. Ausci vno l. sunt Cæsari. *Austensis* hos nominat Sidonius ad Basiliū in meo Pergameno: excusi codices male *Ausenses* legunt. *Auchx*, Orontio Fineo. Vide *Augusta* Ausciotum.

Ausculani, vide *Æculani*.

Ausenses, vide *Auscii*.

Auser Plinii & Cassiodori. *Ausur* Rutilii, *Æsarus* αἴσαρος, Strabonis, *Boactius* βόακτος, Ptolemæi, Liguriæ fluuius est is qui hodie *Serchio* dicitur, Leandro teste. Videtur mihi *Osari*, ex tabulis. Sed & Boactum alium ab Ausari esse suspicor. Blōdus addit hunc Æsaru a eundem esse cum eo qui à Liuio *Mesa* dicitur. sed male legit. nam *Macra* hoc loco apud Liuium in castigatis exemplaribus legitur; estque is alius ab Auseri.

Auses, vel *Ausenses* αὐσεῖς, Libyæ gens, Herodoto, & Melę, quę circa paludem Tritonidem habitat.

Ausetani, vide *Ausa*, & *Authetani*.

Ausigda αὐσίγδα, Ptolemæo, Lycophroni, & Stephano, Africæ vrbs, in Pentapoleos regione. *Zadra* Marmolio. Insula quoque est Stephano, ex Hecatæo.

Ausilendum, Africæ Propriæ locus, Antonino. Pro tertio elemento, S. quidam X. scribunt.

Ausimas, vide *Auxumum*.

Ausina αὔσινα, Mauritaniæ Cæsariensis opidum Ptolemæo. *Auxia* habent Latini codices. *Auzea* Taciti esse putat Munstetus. *Ausinæ* ciuitatis mentio est in Epistolis Gregorii P.M. ad Gregorium Seuerum Ancomitanum Episcopum, quæ fortè in Italia alicubi est.

Ausinda, vide *Asinda*.

Ausinza αὔσινζα, Ptolemæo est Persidis vrbs.

Ausira, vide *Cystra*.

Ausitus αὐσίτις, terra, Hieremiæ 25. quam 70. interpretes *Hus* interpretantur. Vide *Buziten*.

Ausoba αὐσόβα, Hiberniæ fluuius. Ptolemæus. Bay of Galwey à Camdeno interpretatur.

Ausona, & Minturnæ, Vescia, vrbes erant. Liuius sic, lib. 11. *Italia loca*. *Ventusiam* nouo nomine vocat hanc Ausonam Elysius Calentius.

Ausonia, est ea pars Italiæ, in qua Beneuentum & Cales, teste Liuio & Festo: vel vt scribit Isacius in Lycophronem, propriè *Auruncorum* Terra αὐρουγκοι, sola dicitur inter Campanos & Volscos, iuxta mare sita. Idem Ioannes Tzetza. Sanfelicius putat vrbem solo ęquatam, circa Sessam. Horum Auruncorum etiam meminit lib. 6. Halicarnasseus, & Virgilius Æneid. lib. 7. quos Græci *Ausones* vocari addit in eum Seruius. Vide *Italia*, *Sabelli*, *Opici*, *Argyrusci*, & *Appia* Via.

Ausonii, vide *Opici*.

Ausonitis, Regio Syriæ sic dicta videtur, apud Curopalatem.

Ausonium Mare, tempore Strabonis *Si-*

V

culum vocabatur. vt scribit lib. 2. & *Tyrrhenum*, vt habet Halicarnasseus 1. vide *Hadriaticum*.

Auspha, Africæ vrbs, D. Augustino.

Austagena, Parthiæ tractus, vbi Naptha profluit. Plinius.

Austanitis αὐςανῖτις, Armeniæ Maioris regio. Ptol.

Authites αὐθίτης, Ægypti præfectura. Stephanus.

Austicula, vide *Combulteria*.

Austoriani, & *Austuriani*, Africæ gentes videntur apud Ammianum, circa Leptim, & Tripolim, in Africa Propria. Vide *Tinci*.

Austra Plinio, *Clostra* κλῶςρα, Ptolemæo. Latii maritimum opidum, *Astura* hodie; vt habet Leander. Austra apud Plinium non nosco. sed idem habet *Clostra Romana* in Latio. & ibidem Astura fluuium. *Austra*, Æolidis vrbs est, apud Pomponium. vide *Lystra*.

Austrasia, regio Galliæ, aut, si quis maulit, Germaniæ est, auctoribus qui Caroli Magni res gestas scripsere, cognita. Comprehendit eum tractũ qui est inter Mosam, Mosellam & Illum fluuios, Rheno adiacet. Osterich his quoque dicitur. & inde quoque *Austriam* Latinè fecere. Lege Austriam Lazii, lib. 1. vide *Lotharingia*.

Austrauia, vide *Glessaria*.

Austrebatensis pagi, memoria est in vita D. Rictrudis. Tractus Hannoniæ est, qui Osternandt vocatur. Huius vrbs primaria hodie *Bouchain* dicitur.

Austri Cornu, νοτὸκέρας, Æthiopiæ sub Ægypto promontoriũ. Strabo 16. *Ceras* Austri est Pomponio. Extremum Africæ est versus Orientem. Videtur *Aromata* Ptolemæi.

Austria, Germaniæ regio ad Danubium; quam vulgo Osterich vocant. *Auariam* quoque in Annalibus vocatam, ab Auaribus eam occupantibus, scribit Lazius. *Rakuska*, Slauonicè nominatur. *Beetslan* à Turcis, vt scribit Leonclauius. *Austria* etiam locus in Italia, vt videtur ex Diacono 5. Longobard. cap. 39. Orientalem partem Italiæ significare, scribit Sigonius. vide *Austrasia*, & *Lotharingia*.

Austro, Sacram rupem, habent Plinius, & Pomponius in Cyrenaica. Iuxta Ammonis oraculum.

Austrogonia, Hispaniæ Orientalis regio, apud Iornandem. An pro Arragonia, quæ maximè versus Orientem?

Austrogothi, vide *Scytha*.

Austruxi, opidum in Hispania: quod est ab attraho, & vexi. Sic Victorinus, de Ortographia.

Austuriani, vide *Austoriani*.

Ausuccurensem Episcopum in Numidia; sic dictum à loco, habet Vict. Vticens.

Ausufal, Marmaricæ locus, Antonino.

Ausugrabensis Episcopus Africæ, Coll. Carthag.

Ausugum, Antonino Rhætiæ vrbs in valle *Sugana*, vt opinatur Hermolaus ad Plinii 19. lib 3.

Ausum αὖσον, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs. Ptolemæus.

Ausur, Vide *Auser*.

Ausuriani, Vide *Tinci*.

Autai αὐταῖοι, Æthiopica quædam gens videtur, apud Agatarchidem. *Amalechitæ* vocantur in sacris; vt scribit Zieglerus. Agatarchides autem illos vsque Carmaniam & Gedrosiam extendit. Vide *Arabia*.

Autarciata αὐταρκιάται, milites imbecillos in itineribus nunquam viuos relinquunt. Stobęus de Impp. ex Nicolao. ἀυταριάται, erat in libri margine. Fortè iidem cum Autariatis, nam & hos imbelles facit Arrianus.

Autariata αὐταριάται, Thesprotica gens etiam Illyrica, apud Strabonem, Arrianum, Diodorum, Polyænum, & Stephanum. *Autarienses* ἀυταριεῖς, sunt Appiano. In Illyrico circa maris littus. Vide *Autoriata*.

Autaris, Plinio Arabiæ Felicis locus.

Autei Arabiæ Felicis populi. Plinius.

Autentum, Byzacenæ regionis opidum, in Africa Propria, Antonino. Hinc *Autentensis* Episcopus apud Vict. Vticens. corruptè pro *Autentensis* coniicio.

Auteri ἀυτεροι, Hiberniæ populi, Ptolemæo.

Autharis Columna, Vide *Columna* Regia.

Authetani ἀυθητανοὶ, Hispaniæ Tarraconensis populi sunt Ptolemæo. Hos Liuius & Pli-

& Plinius *Ausetanos* vocant. In Catalonia hodie sunt Morali.

Authites αὐθίτης, Nomus Ægypti, Stephano.

Autoba αὐτόβα, Æthiopiæ vicus, circa Nilum. Ptolemæus.

Autocanes αὐτοκάνης, mons altus circa Ægæum pelagus vspiam est, Homero in hymno Apollinis.

Autochtones, in Attica tribus. Iul. Pollux 8. de Trittyarchis.

Autocrat orida, vide *Sepphoris*.

Autolala αὐτολάλα, Libyæ Interioris opidum, Ptolemæo. Vide *Heras*.

Autolalæ, Mauritaniæ Tingitanæ gens, inter Salam opidum & Atlanticas solitudines: Solino, & Plinio. In Libya Interiore sunt αὐτολάλαι, per τ. Ptolemæo. *Autololes* Silio 3. & 6. *Cui sonipes cursu, cui cesserit incitus amnis, Tanta fuga est*, &c.

Autolatæ, vide *Autolalæ*.

Automala αὐτόμαλα, Straboni opidum Africæ, apud Philenorum aras. Ptolemæo *Automalax*, & Stephano *Automalaca* legunt. Hodie *Zanagra* a Mario Nigro interpretatur. Sed *Alcudia* à Marmolio.

Automalaca, vide *Automala*.

Automate, insula inter Theram & Therasiam recenter enatam, & *Hiera* quoque vocari, scribit Plinius. Stadiorum 30. esse eam scribit Eusebius in Chronicis. 12. habet Strabo I. etsi eam non nominet, sed describit.

Automela, Indiæ opidum, littori impositum, quinque amnium in vnum confluente concursu emporium nobile. Plinius.

Automolos αὐτόμολοι, populos habet Herodotus, quibus nomen est *Asmach* ἀσμάχ, quòd lingua Græca significat, Sinistræ regiæ assistentes. Hos autem ab Elephantina quatuor mensium nauigationis aduerso Nilo distare scribit. Stephano *Automoli* sunt Æthiopiæ gentes. Pomponio *Automolæ* vocantur, Meroë insulæ incolæ.

Autonia, vide *Antonia*.

Autonomi, gẽs circa Philippos Thraciæ. Arr. I. Alexand. Vide *Thracia*.

Autoriatæ αὐτωριάται, Indica gens, Æliano 17. Animal. cap. 41. αὐθωριάται, habebat libri margo. Casaubonus putat vocem *Indica* reiiciendam, aut in aliam mutandam. eandem enim gentem cum Illyrica credit. Ego aliter sentio: qui *Autariatæ* per A in secunda, sunt Agatarchidi, in India quoque.

Autosidorum, vide *Vellaunodunum*.

Autricum αὐτρικον, Ptolemæo in Gallia Lugdunensi vrbs. *Chartres* putant Villanouanus, & Cænalis. Pro Autrico putat M. Velserus corrupte scribi *Muricum* in tabula Peutingeriana. sed & *Autricum* videtur quoque legere Tertia huius Scheda nondum edita, sed quam mihi vtendam Augusta transmisit. Vide *Vellaunodunum*.

Autrigones αὐτρίγονες, Hispaniæ Tarraconensis populi sunt, Ptolemæo, Pomponio, & Plinio. *Nauarre* regnum est Pineto.

Autumnitani Episcopi, in Africa, meminit Optatus Afer. municipium vocat Coll. Carthag.

Auuidarsensis Episcopus, in Africa, Coll. Carthag.

Auus αὖος, Ptolemæo Hispaniæ Tarraconensis fluuius. *Auia* dicitur Floriano, & Clusio. Hermolaus putat *Auonem* Pomponii esse. vide *Abus*, & *Parauei*.

Auxacii αὐξάκιοι, sunt montes in Sogdiana, Ptolemæo. *Oxii* legunt interpretes.

Auxacitis αὐξακῖτις, regio, Ptolemæo. *Auzacitis* per Z. interpretibus. *Auzaciam* αὐζακία, vrbem habet ibidem Ptolemæus Scythia intra Imaum. X. & Z. etiam apud veteres indifferenter scripta, lege in *Xiphene*.

Auxanum, locus inter Histionium & Ortonam: In Italia. Antoninus. Vrbs archiepiscopalis, quæ vulgo *Lanciano*, vt ex Celsi Cittadini schedis habeo.

Auxentius αὐξέντιος, mons, situs è regione Byzantii, circa Bithyniæ prouinciam: vicinosque montes omnes altitudine superat. Ex Stephani Iunioris vita, quæ cum I. Damasceni operibus impressa est. Huius montis meminit quoque Cedrenus, Curopalates, & Zonaras, qui Diui Auxentii cum nominat. *Oxea* montem antea appellatum suspicor, ex huius Auxentii vita, à Metaphraste descripta.

V 2

Auxidita populi, circa Cyrenen Africæ; Videntur apud Synesium, Epistola 122. An ab Ausigda Ptolemæi?

Auxilendum, vide *Ausilendum*.

Auxima, Hispaniæ vrbs: L. Floro 3. cap. 1. *Vxama* est, Orosio, *Auxuma* Iulio Exuperatio vocatur.

Auximis αὔξιμις, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs. Ptolemæus.

Auximum, vide *Auxumum*.

Auxoamis, vide *Auxumis*.

Auxumates, vide *Auxumum*.

Auxume αὐξέμη, Regia ciuitas Æthiopiæ, Ptolemæo. *Axomite* ἀξωμίτη, vocatur ab Arriano in Periplo Maris Rubri. ἀξωμίτης habet Stephanus. *Chaxumo* fortasse hodie. *Azumita* sunt in Historia Miscella.

Auxumum αὔξυμον, Straboni: *Auximum* αὔξιμον, Plutarcho, & Lucano. *Oximum* Liuio: *Ausimas* apud Balbum de Limitibus. Colonia est Paterculo, & in veteri inscriptione. Picenorum vrbs in Italia est. Procopius scribit Romanis *Metropolis* dici, & à Ionico sinu octoginta stadiis distate. Hodie *Osmo* vocari, Leander auctor est. *Auxumates*, Plinio.

Auza, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, apud Antoninum. *Auzea* Taciti forsan.

Auzacia αὐσακία, Ptolemæo Scythiæ extra Imaum montem vrbs est. *Saccio* incolis dici, scribit Marius Niger, Vide *Auxacitis*.

Auzagga, duo huius nominis loca habet in Africa; Coll. Carthaginiensis.

Auzara αὔσαρα, Ptolemæo Arabię desertæ vrbs.

Auzata αὐσατη, vrbs in Libya ædificata, ab Achab rege. Iosephus 8. Antiq.

Auzea, Numidicum Castellum, in Africa, Tacito Annal. 4. Vide *Ausina*.

Auzegerensis Episcopatus, in Africa: Vict. Vticensi. Per *A*. in secunda legit Coll. Carthag. Gentile videtur, ab Anzagga.

Auziqua, Africæ Propriæ vrbs. Antoninus.

Auzomis, regia vrbs Auzomitarum, siue Homeritarum; in Arabia Felice. Procopius 1. Persicorum.

Auzomita, vide *Homerita*.

Auzonium, locus vnde Græcis suppetias tulit Epistrophus, vt refert Dares Phrygius.

Sed *Alizonia* legit codex meus mẽbraneus, verius.

Auzuis, vide *Azuis*.

Axab, Palæstinæ locus; Iosue 19. ἀχαταφ, 70. interpretibus.

Axabricenses, Hispaniæ populi, Plinio. In Lusitania videntur. Num Arabricenses legendum? Sed *Taxabricenses* legunt duo alia mea exemplaria, & tertium *Taxabritenses*.

Axalita, Bæticæ opidum, quod *Lora* hodie. Clusius, ex eius loci Inscriptionibus antiquis. Moralis *Flauium Axatitanum* vocat, ex antiquo lapide. Inter Hispalim & Corduham situm est.

Axantos, Plinio Britãnica insula. *Vshant* hodie Camdeno. Vide *Vxantissena*.

Axatiara, Hispalensis conuentus vrbs. Plinius.

Axelodunum, Britanniæ insulæ opidum. Lib. Notit. *Hexham* ex eo facit Camdenus.

Axenium, vide *Axinium*.

Axenus, vide *Pontus*, & *Achelous*.

Axia ἀξία, Locrorum Ozolorum vrbs. & alia Italiæ. Stephanus.

Axiaca, vide *Axiaces*.

Axiace, Mercatori Europæ opidum, ad Pontum Euxinum. quod nunc *Oczakou* dici autumat. Nescio quis huius nominis antiqui auctor est.

Axiaces ἀξιάκης, Sarmatiæ Europææ amnis, Ptolemæo. In mare Euxinum se exonerat. Huius meminit Strabo, Plinius, & Mela. Vterque habet quoque *Axiaces* populos, *Axiacas* Solinus. *Solina* Bordonio vocatur. Alium *Axiacen* habet Ptolemæus in eadem Sarmatia, qui se in paludem Mæotidem ingerit: sed nescio qua impudentia in omnibus ferè codicibus Latinis in eius locum *Pasiaseus* irrepserit, & in nonnullis *Pasiatus*.

Axiani ἀξιανοὶ, populi Phrygiæ Epictetæ. Epitome Strabonis 12.

Axica ἀξίκα, Ptolemæo: *Azica* interpreti, Indiæ intra Gangem vrbs.

Axieri, locus Episcopalis, sub sede Sergiopoleos. Tyrius.

Axima ἄξιμα, Persidis vrbs Ptolemæo. Eidem in Centronibus; quam quidam *Lansissa* interpretatur. Vide *Bernsona*.

Axinia ἀξενία, Arcadiæ mons, apud Callimachi Scholiasten.

Axinium ἄξινιον, Hispaniæ Celtiberorum vrbs. Appianus in Ibericis.

Axinum flumen, habet Hygenus. vide *Iulia Augusta*.

Axiopolis ἀξιόπολις, Mysię inferioris vrbs, Ptolemæo: cui Danubius ab hac ad Pontum vsque Ister nominatur. Hanc vrbem hodie *Galacz* nominari, tradit Lazius. *Colonamich* dici scribit Oliuarius in Melam: etsi malè Aria, pro Axiopoli legat, deceptus tabulis Ptolemaicis minus castigatis.

Axiota, vide *Aziota*.

Axiotheaton, vide *Pontus Euxinus*.

Axis, vide *Æsisium*.

Axitanorū ἀξιτανῶν, vrbis meminit Strabo, ad Herculis columnas. Sed *Exitanorum* legendum puto. vide *Sex*.

Axius ἀξιός, Ptolemæo Macedoniæ fluuius, in Sinum Thermaicum erumpens. Huius meminit quoque epitome Strabonis. item Herodoti Polymnia, quæ dicit eū Mygdoniam à Bottiæidis regione diuidere. Ioannes Tzetza *Bardare*, Sophianus *Vardati* vocat. *Bardarium* quoq; appellari scribunt Zonaras & Curopalates. Alius *Axius* in Italia est fluuius, qui ex Crotone monte oritur: teste Stephano. Alius Syriæ, circa Apameam; quod lego in Historia Ecclesiasticā Sozomeni, & apud Callistum. Hesychius habet alium Pæoniæ.

Axola, vide *Ozola*.

Axomite, vide *Auxume*.

Axon, Ariæ fluuius, apud Plinium.

Axona, Cæsari fluuius est Galliæ Belgicæ, in Rhemorum finibus. qui *Disne* Cœnali, *Aysne* Marliano & Vigenereo interpretatur. *Axones* populos agnoscit Lucanus hoc versu, *longisque leues Axones in armis*. nisi Saxones legendum sit quod mihi verisimile; propter S. vltimum vocis præcedentis elementum; quod geminatum oportuit. Leues Saxones itaque scripsisse poetam putauerim.

Axoneum ἀξώνιον, quendam Thrazylum, nominat a loco, Athenæus. Atticæ tribum putarim.

Axuena Galliæ vrbs, Antonino, inter Durocortorum & Diuodurum. Non est Auxerre, vt credit falsò Simlerus. Vide *Vellaunodunum*.

Axumis ἄξυμις, Ptolemæo. *Auxoamis* interpreti, Indiæ intra Gangem vrbs.

Axumites, vide *Auxume*.

Axur, vide *Anxur*.

Axus ἄξος, Stephano Cretæ vrbs. ex Herodoti 4. Vide *Oaxus*.

Axylis ἄξυλις, Marmaricæ villa, Ptolemæo, in Africa. Ger. Mercator *Forseli* vocat. Videtur *Azilis*, ἄζιλις Stephani: & Callimachi in Apollinem, cui mons & fluuius est. per R. *Aziris* legit Herodotus, qui eodem tractu *Azirisium* ἀζιρισιν, locum habet è regione Theræ insulæ, amœnissimum, collibus vtrinque conclusum: vtrinque flumine præterlabente. Vide *Aziris*, & *Azarium*.

Axylon (quam vocant terram) ab re nomen habet, non ligni modò quicquam, sed ne spinas quidem, aut vllum aliud alimentum fert ignis; fimo bubalo pro lignis vtuntur. Sic Liuius 38. Circa Bithyniam videtur. Versus Cappadociam, vt ex Busbequii Itinerario didici.

Axym, vide *Medecuel*.

Axyritanorum meminit Thesaurus Goltzii, ex nummo. ab Axuri, vti opinor.

Aydeb, locus Ægypti, ad sinum Arabicū, qua Asiaticæ merces adferuntur. G. Tyrius lib. 19. cap. 27.

Ayli Campi, vide *Campi Lapidei*.

Aym, Palæstinæ locus. Iosue 19. αἰμ 70. interpretibus.

Aza, Plinio est Armeniæ Minoris oppidum. Videtur etiam Syriæ, apud Curopalatem. Ponti Cappadocici est Ptolemæo. *Aza* etiam montis nomen, in Palæstina; Iosepho 12. Antiq. ad calcem. vbi Machabæorum liber *Azoti* legit. vide *Gaza*, *Haia*, & *Hazia*.

Azabetis Tenia Α'ζαβητις ταινία, Sarmatię Asiaticæ vrbs, Ptolemæo. *Azabitesmistra* legunt interpretes.

Azades, Arcades, habet Isacius, ad Lycophronem.

Azaga, vide *Azata*.

Azagarium ἀζαγάριον, Sarmatiæ Europææ opidum. Ptolemæus. *Azaggaricum* legit Hermolaus.

Azaleum ἀζάλιον, mons. Homerus Ιλιαδ. γ. appellatiuum puto.

Azali, sunt Pannoniæ populi, apud Ptolemæum & Plinium. vide *Augusta* Acilia.

Azalium, castellum Syriæ, bidui itinere à Berrhœa dissitum. Cedrenus.

Azama, vide *Zama*.

Azamia, vide *Persia*.

Azamora ἀζάμωρα, Armeniæ Minoris circa Cataoniam, castellum, Straboni.

Azanes, vide *Arcadia*.

Azani ἀζανοὶ, Scythiæ intra Imaum gens, Ptolemæo. *Asmani* legunt interpretes. vide *Scytha*.

Azania ἀζανία, Æthiopiæ regio Ptolemæo, & Arriano. *Xoa* fortè hodie regio. Plinius *Azanium* mare hinc nominat. *Azania* etiam Massiliensium vrbs est, apud Stephanum, ex Philone. Vide *Arcadia*, & *Phazaca*.

Azanitis, vide *Artynia*.

Azanium ἀζάνιον, Phrygiæ vrbs; ab Hermogene initio vocatam *Hexagzanon*; ex Stephano scribit Hermolaus: quo loco ἐξεάνιον, ego apud Stephanum reperio. *Azanorum* Ciuitatis, prouinciæ Phrygiæ Pacatianæ, memoria est in synodo 5. Constantinopolitana. vide *Hippadis*. Est & *Azanium* Promontorium, quod alii *Hispalum* scripsere, inquit Plin. ad Azanium mare est, in Æthiopia. vide *Azania*.

Azanoth Thabor, Palæstinæ locus. Ios. 19.

Azar ἄζαρ, Ægypti mons, Ptolemæo.

Azara ἄζαρα, Armeniæ Maioris vrbs, iuxta Araxen fluuium Straboni. sed *Zara* legit rectè Casaubonus. Erroris caussam intelliget lector in *Combos*, & alibi in hoc Thesauro. In Græco enim legitur τὰ Ἄζαρα, Huius etiam, ni fallor, meminit Iosephus. *Azara* quoque templum quoddam Dianæ circa Persiam, vocatur ab eodem Strabone. Sarmatiæ Asiaticæ vrbs est apud Ptolemæum. vide *Ozara*.

Azaraba ἀζάραβα, vrbs est Ptolemæo, in Sarmatia Asiatica.

Azara, vide *Susara*.

Azare, vide *Iesrael*.

Azarei, Arabes apud Troglodyticos, in Æthiopia. Plinius. Vide *Arabia*.

Azaritia ἀζαριτία, Straboni fons est Bithyniæ, circa os Ponti qui crocodilos paruos alit. Hunc Stephanus *Zaretam* ζάρητα vocat.

Azirium Ἀζάριον, in Synesii epistolis. Locus maritimus Africæ est, circa Cyrenen. An Aziris Herodoti?

Azata ἄζατα, Mediæ vrbs, Ptolemæo.

Azaga est interpret.

Azatha ἄζαθα, Armeniæ Maioris opidū. Ptolemæus.

Azazena, vide *Azetene*.

Azazium, castellum, bidui itinere à Berrhoea dissitum. Cedrenus.

Azecha, locus Palæstinæ. Iosue 10. vbi Chaldæus *Chazecha* legit. Huius etiam mētio est, Iosue 15. 1. Samuel 7. & 2. Paralip. 11. scribitur à Salomone extructa. *Zeca* ζηκα, Iosepho est, Autiq. 8.

Azellia, vide *Zellia*.

Azenia, ἀζηνια, Atticæ regionis tribus; Straboni, Æschini, & Stephano. Hippopontidis, Hesychio. Vide *Axenia*.

Azenis, vide *Arcadia*.

Azetene ἀζητηνὴ, Armeniæ Maioris regio, apud Ptolemæum. *Anzitene* apud interpretes. sic quoque in codice Iustiniani, lib. 1. tit. de Magistro militum. *Azazena* Callisti videtur, & Socratis. vbi fortè Anzeta vrbs, Ptolemæi.

Azibintha, insula alicubi in mari Ægæo, est apud Plinium.

Azica, vide *Axica*.

Azicis ἀζικις, Ptolemæo Marmaricæ vicus est.

Azilus, vide *Axylis*, & *Aziris*.

Aziota ἀζειωται, Troica gens apud Stephanum. vocantur quoque *Azii* ἀζειοι, eidem. *Axiota* ἀξιωται, sunt Hesychio.

Aziris ἀζιρὶς, Armeniæ Minoris opidum, Ptolemæo. *Arzicham* Nigro. *Aziris* Nemora, citat Callimachus Hymno in Apollinem. Vrbem & fluuium Libyæ dicit eius Scholiastes. Sed per λ. ἄζιλις legit alius codex. vide *Axilis*.

Azirstum, vide *Axylis*.

Azmorna, vide *Azmura*.

Azochis, circa Mesopotamiam vrb:. Plinius.

Azolus, Episcopalis sedes, sub Cæsarea Stratonis. G. Tyrius.

Azone, Iosue 15. Palæstinæ locus. ἀζανὰ 70. interp. est.

Azorus ἄζωρος, Pelagoniæ opidum, Stephano ex Strabone. ἀζώριον, Ptolemæi est. *Azorium* est vrbs Pelasgiotarum, quæ alia ab illa videtur. Vide *Tripolitis*.

Azoti, vide *Aza*.

Azotus ἄζωτος, Achaiæ vrbs, Stephano, quam

quam *Peloriam* πελωρίαν, quoque appellatam ſcribit. Eſt & alia *Azotus*, Ptolemæo Palæſtinæ vrbs. *Aſdod* Hebraicè dici, D. Hieronymus in locis Hebraicis tradit. Iuniores *Beroaldum* vocant, Nigro auctore. Beniamino *Palmis* appellatur. *Alzette* habet Thenerus. Huius Azoti mentio eſt 1. Samuelis 5. & Ioſue 11. quo loco 70. interpretes *Aſſedod* ἀσσεδὼθ legunt.

Azugenſis Epiſcopus, in Africa, Coll. Carthag.

Azuis ἄζυις, Africæ Propriæ vrbs, Ptolemæo. *Auzuis* Antonini videtur. vide *Tripolitana*.

Azumitæ, vide *Auxume*.

Azurenſis, & *Auzuritanum*, vide *Aſſiurus*.

Azylia, vide *Halizea*.

B A

B*Aala*, quæ eſt *Kiriath-Iarim*, Ioſue cap. 15. & 19. Vrbs Palæſtinæ, in tribu Beniamin. Hæc eadem *Bala* Ioſue 19. quod monuit in eundem A. Maſius.

Baalad βααλὰθ, Palæſtinæ locus. Ioſue 19. & 1. Reg. 9. vbi *Baleth* Ioſepho legitur.

Baalad Beeramath, Palæſtinæ locus ſub monte Hermon. Ioſue 19.

Baalgath, Palæſtinæ [illegible] e 11. & 13. Ad Libanum montem [illegible] a nempe Sidonis obiicitur, pu[illegible] Maſius.

Baalhermon mons. Iudicum.

Baalmeon βελμαὼν 70. interpretibus, à filiis Ruben exſtructum opidum. Num. 32. Ioſue 13.

Baalthamar, Palæſtinæ locus. Iudicū 20.

Baaras, vallis quę Macheruntа caſtellum Palæſtinę à parte Septentrionali cingit. Ioſephus belli Iudaici 7. cap. 23.

Baarſares βααρσάρης, Ptolemæo Babyloniæ regionis fluuius, qui *Maarſares* interpretibus ſcribitur, & *Marſias* apud Ammianum. *Naarſares* i. fluuius ductus putat legēdum Fr. Iunius. hic videtur mihi idem cum eo qui ab Arriano lib. 7. vitæ Alexandri, ſub nomine *Pallacopa* παλλακόπα, deſcribitur. *Pallacotta* παλλακόττα, habet Appianus 2. Ciuilium.

Baaſpracan, vide *Media*.

Baba, *Baba*, & *Babba*, vide *Iulia Cāpeſtris*.

Baba βάβαι, Libyæ vrbs, ex Martiani Periplo, Stephano. An eadem cum Iulia Campeſtris?

Babanenſes, Stipendiariorum celeberrimi in Hiſpania Citeriore. Plinius. *Alabanenſes*, C. M. legebat.

Babanomus, & *Xymena* βαβανόμος καὶ Ξυμηνὴ, loca circa Halyn fluuium. Strabo.

Babardilla, fundus in territorio Siccenſi, Africæ. auctor vitæ D. Fulgentii epiſcopi.

Babaſes, vide *Bebaſes*.

Babdicenſi, per R. littera prima erat in margine, & fortè melius. Perſarum populi, Zoſimo 3. Vide *Zabdicena*, & *Rhabdios*.

Babel, vide *Babylon*.

Babia, loci nomen in Italia videtur apud Plinium: cuius vina laudat. Vide *Balbia*.

Babiba βάβιβα, Libyę Interioris opidum. Ptolemæus.

Babila βαβίλα, Ptolemæo Armeniæ Maioris vrbs.

Baborana, βαβορανα, Paropaniſi vrbs, apud Ptolemæum.

Babrantium βαβράντιον, locus circa Chiū. Stephanus ex Polybii 16. qui hodie mutilus eſt.

Babras βάβρας, Æolidis opidulum, circa Chium, Stephano ex Polybii 16. Fortè idem cum Brabantium..

Babrenſis Epiſcopus, in Numidia. Victoris Vticenſis fragmentum.

Babulina, vrbs in Chalcedonenſi concilio. Circa Ægyptum videtur. An corruptè pro Babylonia?

Babyce βαβύκα, & *Cnacio* κνακιὼν, locus in Laconica. Spartanorum imperii videtur, ex Plutarchi Lycurgo, & Pelopida. In huius enim medio Spartani publicas cōciones habebant. Hūc Babycam & Cnacionem ſcribit idem ſuo tempore *Oenuntem* appellatū. Ariſtoteles Babycam pontis nomē, & Cnacionē fluuii eſſe tradit. *Oenus* fluuius apud Liuium eſt. *Gnacio* per G. legit Cruſerius.

Babye, nomen torrentis & vrbis, apud Phauorinum.

Babyla βαβύλα, in Hiſpania vrbs, circa Caſtulonē. hinc nō procul argētifodina erat. vt docet Pol. 10. Corrupta lectio, pro *Bacyla* βαικύλα, vt ipſe idē legit l. 11. & *Bacula* vtrobique habet Liuius, pro eadē. Vide *Bacyla*.

Babyle Βαβύλη, vrbs videtur apud Stephanum.in Odrysiis forte.pro Cabyla.

Babylon Βαβυλὼν, Ptolemæo & aliis, Assyriæ siue Babyloniæ primaria vrbs. Hanc accuratè describunt Herodotus 1. & Curtius 5. item Philostratus 1. Pausanias tradit omnium quas vnquam Sol aspexit vrbium maximam: sed nihil præter muros reliqui esse. Quadringentorum stadiorum in circuitu facit Dion Prusæus, Oratione 6. His octoginta adiicit Orosius 2. cap. 6. Theueto *Boughedot*, Iacobo Castaldo *Baldach*, Barrio *Bagadad*. *Bagdad* & *Bandas* habet Postellus, in Historia Orientali. *Pogdatim*, & alio loco *Pagdaciam* appellat Chalcondilas. & *Bagda* Curopalates. Pro vario gentium idiomate, sic variè scribi & pronunciari autumo. Sunt qui *Susam* veterum sic nominari hodie volunt, vt Sabellicus, & in suo Compendio historico Ioannes Bodinus. sed magno errore, cùm Susa Susianæ metropolis sit, ad Eulæum fluuium sita, & Babylon omnium auctorum testimonio, in Assyria ad Euphratem ponatur. vbi hæc Baldach quoque hodie videtur. Otto Frisingensis lib. 7. scribit partem antiquæ Babyloniæ, qui adhuc habitatur, Baldach dici, se ex populis transmarinis intellexisse. Sed si nobis quoque in re longinqua & obscura diuinare liceat, ausim huic Babyloni accidisse, quod Augustæ Rauracorum, & aliis euenit, affirmare. Vt, quemadmodum pro hac Augusta (quæ in ignobilem hodie pagum, vulgo Augst, euanuerit) locum celebrem, illique propinquum Basileam accipimus: sic pro illa Babylone (quam penitus interiisse constat) Baldach illi proximam, & Calyphe Babylonię sede nobilem, nobis obtrudi sinimus. (In simili errore Zonaras quoque est, vbi veterem Aquileam Venetam vrbem interpretatur.) Hanc nostram coniecturam ex Tabulis Asiæ, quas Iacobus Castaldus Venetiis edidit; sed quæ (quod alias in maiori nostra Asiæ tabula monuimus) verè Abylfedeæ Ismaëlis sunt, sumpsimus. In his namque tabulis iuxta Baldach opidum, videntur quædam antiquæ vrbis fragmenta, quibus ascriptum est, *Babylonia*. Inspice in Theatro nostro Tabulam regni Persici. Beniamin Tudelensis certè in suo Itinerario diuersas vrbes facit ex Babylone, & Bagdad. hanc enim ille ad Tigrim, illam verò funditus destructam perhibet. Hanc Babylonem Ann. Viterbiensis Tetrapolim facit, ex Geneseos cap. 10. dicitque eam constare ex *Babel*, *Eregh*, *Acad*, & *Kalne*. de quo alii iudicent. *Babylon* Ptolemæo etiam Ægypti vetustissima & maxima vrbs. Vocatur Arabicè *Mazar* aut *Mizir*, Armenicè *Massar*, Chaldaicè *Alchabyr*, Hebraicè *Mesraim*: sic in libello anonymo, sed Postelli, ni fallor. Idem in libello suo historiæ Orientalis *Mitzir*, *Fostat*, & *Nitzrnlatik* habet. *Misraim* eam quoq; Tudelensis nominat. Ab omnibus Europæis hodie *Cairo*, & *Alcairo* appellatur. Babylonia & Cairus duo esse opida, sed in vnum coniuncta, scribit Brocardus. Iosephus lib. Antiquit. 2. cap. 5. scribit hunc locum *Letuspolim* Λητοῦπολιν, appellatam, & postea Babylonem in eo à Cambyse ædificatam. *Babylonem* Phœniciæ, habet Aetius medicus; vbi viuum Polipodites præparatur: in Batanea nempe regione: Βαβυλώνιοι sunt etiam hi, apud Iosephum, in vita sua. Vide *Seleucia*, *Bathyra*, & *Niniue*.

Babylonia Βαβυλωνία, Ptolemæo, & aliis, Asiæ regio. Videtur *Sinear* à Moyse vocari. Gen. cap. 10. *Assyriam* & *Mesopotamiam* Babyloniam vocari, scribit Capella, ex Plinio. Vide *Roma* & *Auento*.

Babylonii Βαβυλώνιοι, Æthiopiæ sub Ægypto gens: Ptolemæo. *Babylini* interpreti-bus sunt. Vide *Babylon*.

Babyrsa Βάβυρσα, Armeniæ Maioris regio: Straboni.

Babysenga Βαβύσηγγα, apud Ptolemæum, *Begynga* interpreti. Indiæ extra Gãgem emporium. *Bessyga* est Stephano.

Babytace Βαβυτάκη, opidum in Septentrionali Tigris alueo, Plinio & Stephano. Pinetus *Bayburt* appellat. Babytacæ sic meminit Capella; Susæ, iuxta *Carbile*, siue *Babytace*. quasi Carbyle cum eo synonymon esset. Apud Solinum, cap. 58. hæc verba; *A Susis Babytace opidum*. vbi Carolus Langius ad oram ex M.S. codice adscripserat, A Susis Carbilo, siue Batbitæ opidum. Codex meus pergamenus hoc modo; a Susis Arbile siue Barbite opidum.

Baca Βακὰ, vicus qui diuidit terram Tyriorum à Galilæa superiore: Iosepho belli Iud. 3.

Iud.3.cap.2. *Bathara* vocat Hegesippus. Castellum est ab Emanuele Comneno Imp. Persarmeniis ereptum, vt docet Nicetas, & is qui Glycæ historiam continuauit.

Bacales, vide *Cabales*.

Bacalitis βακαλῖτις, Æthiopiæ sub Ægypto regio. Ptolemæo.

Bacanaria, locus episcopalis, in Mauritania Cæsariensi. Fragmentū Vict. Vticens.

Bacare Βακαρη, Indiæ intra Gangem vrbs littoralis est, Ptolemæo. Videtur in Arriani Periplo *Barace* Βαρακη, vocari. vide *Sosippus*.

Bacascami, Zamarenorum opidum, in Arabia Felici. Plinius.

Bacasis Βακασις, Iacetanorum in Hispania Tarraconensi opidum, apud Ptolemæum.

Bacata Βακάτη, Ptolemæo Marmaricæ nomi gens.

Bacatailli, vide *Bactaiala*.

Bacatum βάκαθον, Arabiæ Philadelphicæ principalis pagus, Epiphanio: & Damasceno, qui Bacchaton legebat.

Bacaude, vide *Bauc audæ*.

Baccades, Palæstinæ locus, in finibus Zabulon. vulgò *Buccabel* dicitur. sic Guil. Tyrius, lib.21. cap.26.

Baccæ, vide *Valeria*.

Baccæi Βακκαῖοι, Hispaniæ gens, Stephano, *Vaccæi* dicuntur Plinio, Οὐακκαῖοι, Ptolemæo. *Castellum veterem* interpretatur Io. Mariana.

Baccanas locum habet Antoninus, inter Suttium & Romam. In via Appia ponitur à Marco Papa, in Decretis. *Baccano* hodie etiam.

Baccara, vide *Valeria*.

Baccanaca, Vide *Bacunæa*.

Bacchaton, vide *Bacathum*.

Bacharides, vide *Valeria*.

Bacchi Mons, Διονύσου λόφος, in Thracia est circa Philippos: in eo sunt aurifodinæ, quod Asylum ἄσυλα, vocant. Inde ad decimum stadium progressis offerūt se alii duo tumuli. App.4. Ciuil. *Bacchi* Columnæ, ad Gangem, Dionysio Afro. *Bacchi* Nemus, circa Tmolum montem, habet Ouid.2. Fastor. *Bacchi* vrbs, vide *Dionysopolis*. *Bacchi* & *Antibacchi* Βάκχου καὶ Ἀντιβάκχου, insulæ duæ, in Arabico sinu, Ptolemæo & Stephano.

Bacchias, & *Antibacchias* sunt apud Pliniū. vide *Sabi*.

Bacchia Βάκχεια, Albaniæ vrbs, Ptolem. *Banchia* legunt interpretes.

Bacchias, vide *Apsasium*, & *Bacchi*.

Bacchis Βακχὶς, vrbs Ægypti, iuxta Moeridis stagnum, Ptolemæo: *Banchis* legunt interpretes.

Bacchium, insula maris Ægæi, imminet vrbi Phocensium, Æolidis. Liuius lib.37.

Baccia, vide *Vacca*.

Bacenis, Germaniæ silua Cæsari, Cheruscos à Sueuis dirimens, quam Althamerus putat Turingerwaldt. Vbi fortè *Semana* Ptolemæi. vide *Hercynia*, & *Martiana* silua.

Bachas βαχας, loca sic appellata in Armenia Maiori, Ptolemæo. Interpretes habent *Bocche*.

Bachilita, Arabiæ Felicis populi sunt apud Plinium.

Bachina, Plinio ante Smyrnam insula est.

Bacienni, vide *Batieni*.

Bacma, *Kamtua*, *Kacua*, *Xoha*, *Marhugia*, *Takul*, *Tusiga*, regiones trās flumina Æthiopiæ. vicinæ Iudæis clausis. vt refert Eldad Danius.

Bacra, vide *Sobari*.

Bactaiala Βακταιάλλη, Cassiotidis opidum, in Syria, Ptolemæo. Interpretes *Bacatailli* legunt. An *Catela* Antonini?

Bactra βάκτρα, Ptolemæo & Stephano regia Bactrianæ regionis. Huius etiam meminit Arrianus, item Curtius.

Bactri Βάκτροι, Mediæ pop. Dionysio. Nescio (quamuis sciam quid de iis dicant Annius, & huius Pseudoberosus) qui sint *Bactri*, quorum memoria est apud Silium, hoc versu, *& Bactris nomina ducens Casperula*. vide *Parnessus*.

Bactriana Βακτριανή, Asiæ regio, Ptolemæo, quorum incolas *Bactrios* vocat Pomponius & Stephanus; sed *Bactros* Dionysius. Mille vrbium regnum esse tradit Trogus 41. *Carassan* à Castaldo dicitur: sed *Batter* à Ramusio. *Bactrianam*, cum *Margiana*, *Sogdiana*, & *Sacarum* regionem, hodie *Tartariā Zagatheam* appellari scribit Mar. Niger.

Bactrii Βάκτριοι, sunt apud Ptolemæum Drangianæ populi. *Batrii* interpreti. vide *Bactriana*.

X

Baεtrum, vide *Zariaspe.*

Baεtrus, Plinio, Polyeno, Curtio, Aristoteli, & Isidoro, est Bactrianæ regionis fluuius, ex Tauro monte oriens. *Bochara* nunc nominari, Mar. Niger asserit. vide *Araxes.*

Baεtunium, locus in Thracia, Nicetæ.

Bacuata βακουάτα, Mauritaniæ Tingitanæ gens, apud Ptolemæum. *Baccauata* legit Antoninus.

Bacuntius, Pannoniæ siue Hungariæ fluuius, in Saum effluens. Plinius huius meminit. Bozwtha vocatur Lazio. *Taguntia* fortè in vita S. Seuerini.

Bacurii βακούριοι, qui & Bacyriani βακυριανοί, populi sunt Parthis & Medis vicini. Stephanus.

Bada βάδα Syriç fluuius, iuxta Paltum vrbem, Straboni, 5. vbi Memnonem sepultum tradit. Βαύδας scriptos libros legere, annotauit Casaubonus. An synonymon cum Belo? Africæ vrbs, D. Cypriano, in concilio Carthaginensi. *Capudbada* à Procopio vocari puto. & Vata fortè Straboni.

Badaca βαδάκη, aut alia lectione *Bagada*, ad Eulæum fluuium opidum in Susiana regione. Diodorus 19.

Badachas, vide *Thracia.*

Badacum βάδακον, Norici vrbs, Ptolemęo. *Obdach*, ad Lauandum fluuium, Lazio *Augustabadacum* est in antiquo lapide. vide *Bidaium*, & *Iuuauia.*

Badais βαδαῖς, Arabiæ Felicis opidum, Derrarum regionis, Ptolemæo.

Badanatha, apud Plinium Arabię Felicis vrbs, Thamudeorum regionis.

Badara βάδαρα, Carmaniæ littorale opidum, Ptolemæo videtur *Barna* βάρνα, vicus, Arrhiani; in libello de rebus Indicis. Gedrosiæ quoque opidum est Badara: eidem Ptolemæo.

Badatium βαδάτιον, Tauricæ Chersonesi opidū. Ptolemæus. *Palacium* παλάκιον, Strabonis puto.

Badaus natione, est in Thesauro Goltzii: ex antiqua inscriptione. A Bada fortè. Sed pro *Bataus* habet Leōclauius, in Notis ad Dionem,

Badausa βάδουσα, Mesopotamiæ opidū, Ptolemæo. *Dabausa* est interpretibus.

Badeichora βαδειχώρα, Carmaniæ locus altus, ad mare, Arrhiano. *Carpella* καρπηλλα, vel *Armozum* promontorium Ptolemęi est. vide *Armozum.*

Badel βάδελ, Ptolemæo. *Badea* Latinis interpretibus. Mauritaniæ Tingitanæ opidum.

Badensis Limitis, meminit lib. Notit. In Africa Propria. A Bada, si rectè coniicio.

Badeos βαδεος, Arabiæ Felicis, ad maris Rubri littus, Stephano. Cassanitarum regionis, apud Ptolemæum.

Badessus βαδησσός, Cariæ vrbs, Ptolemæo. *Adessus* legunt interpretes.

Badia, Hispaniæ opidum, à Scipione deuictum. Val. Max. 3. cap. 7. Eandem esse cum *Pazaugusta* Strabonis, vult D. Iacobus Delgadus, in quadam ad D. Ariam Montanum epistola, cuius hic mihi (pro sua erga me studiaque mea beneuolentia) copiam fecit.

Badiamai βαδιαμαῖοι, Indiæ intra Gangē populi. Ptolemæus.

Badiath βαδιάθ, Ptolemæo est Libyæ Interioris vrbs.

Badies vicus, inter Truentum & Interceream. Antoninus.

Badimum, Armeniæ Minoris vrbs, apud Antoninum.

Badis, Africæ vrbs episcopalis, D. Augustino. *Badiensis* meminit Coll. Carthag. vide *Badrus.*

Badisus, pagus circa Ægyptum. In S. Eustathii vita.

Badiza βάδιζα, Britanniæ vrbs, Steph.

Badonicus Mons, in Anglia, agri Thermarum Solis. nūc Baunesdowne, vt testatur Camdenus vide *Aqua Solis.*

Badrinus. Diaconus 3. Longobard. de Droctone, *Puppibus exiguis decertans amne Badrino, Bardorum innumeris vicit & ipse manus.* Circa Rauennam videtur. *Vatrenum* Plinii esse persuadent nec vocis consonantia, & loci situs.

Badris, Marmaricæ vrbs; Antonino. *Badis* in cōcilio Carthaginensi nominari, putat Simlerus. & *Batrachum* Ptolemæi fortè.

Baduhenna Lucus, in Frisiis, Tacito. vbi nōgentos Romanorum confectos scribit. Seuen Wolden fortè, id est, septem siluæ. Hieronymus Verrutius Frisius dixit mihi hodie locum adhuc Bacneen appellari. Huius Frisiæ antiquæ doctissima commentaria auidè expectamus.

Bady

Bady Βαδὺ Peloponnesi locus, in Elide. Etiam fluuius hunc locum præterfluens. Pausanias 5. Eliacẽ pro ἀδὺ siue ἰδὺ, vt annotauit Sylburgius.

Baa Βαία. Cephaleniæ mons. Stephanus.

Baaca Βαιάκη, apud Stephanũ est Chaoniæ vrbs: ex Hecatæo.

Baæ Βαῖαι insulas & ciuitates, (circa Siciliam vt videtur) habet Isacius in Lycophronem. *Bai* quoque portum, in Italia iuxta Aornum. Pro *Baia*. non dubito. In Campania.

Baba Βάβα, opidulum Carię: Stephano.

Babarsana Βαβαρσάνα, Ariæ vrbs, Ptolemæus.

Babiani, vide *Ligures*.

Babro, vrbs Hispaniæ est Plinio, lib. 3. cap. 1. Amb. Moralis autem hoc loco *Ægabro* legit. antiquis adiuuantibus exemplaribus. additq; eam hodie *Cabra* dici, & à Corduba milliaribus sex & triginta distare.

Bacolicum Βακόλικον, Pentapoleos regionis in Africa, mons. Ptolemæus.

Bacor Βάκορ, locus in Hispania Bætica: vbi Viriatus à Fabio Max. Æmiliano profligatus, hiemauit. App. in Ibericis.

Bacula Βαίκυλα, Authetanorum opidum, in Hispania Tarraconẽsi, Ptolemæo. Aliud à Bæcula Liuii. vide *Bacyla*, & *Betylo*.

Bacyla Βαίκυλα, Hispaniæ vrbs, circa Castulonem: Polybio, & Liuio, qui *Baculа* habet. quidam tamen codices malè *Betula* legunt. Sed Stephanus Βαίκυλα, extra Herculis columnas habet. vide *Babila*.

Badui Βάδυοι, Hispaniæ Tarraconensis populi, apud Ptol.

Bai, vide *Baa*.

Belo, vide *Belo*.

Bema, vide *Rhaba*.

Bami, vide *Boiemum*.

Benacus, vide *Benacus*.

Banu, vide *Minius*.

Banum Βάνον, Ptolemæo. *Benum* interpreti. Arabiæ Felicis vrbs.

Baonis Βαώνις, Indici maris insula: inter Gangem & Indum flumina vspiam. Arr. in Periplo.

Ba- ... βαμβ..., apud Ptolemæum est Mygdonidis vrbs. in Macedonia.

Basampsa Βασάμψα, ciuitas in Arabico sinu, circa mare Rubrum: in qua Solis domus. Stephanus. Inde ΒΑΙΚΑΜΨΙΝΩΝ gẽtile, cuius Goltzius meminit, ex nummo Traiani.

Basippo Βασίππω, Turdetanorum, in Bætica opidum, Ptolemæo. An Plinii *Besippo* sit, ignoro.

Basoba legit vulgata editio 2. Paralip. 8. vbi D. Hieronymus *Emath Suba*, αἰμὰθ σωβὰ, 70. Interpretibus Syriæ oppidum est, a Salomone exstructum.

Bason, vide *Scythopolis*.

Batana, vide *Bathana*.

Batarreni, Ituræorum gens, in Syria, Plinio. *Batarrhus* Βαταῤῥοῦς, Tertiæ Palæstinæ vrbs, Stephano. qui quoque *Batarram* habet, an aliam ab illa, nescio. Vide *Blitera*.

Batchar, vide *Bethchar*.

Bathasetta, vide *Bethseca*.

Bathautha Βαθαυθὰ, Mesopotamiæ opidum: Ptolemæo. per E. in prima, interpretibus.

Bathbasem, vel vt legit D. Hieronymus, *Bethbessem*, 1. Machab. 9. *Bethalaga* Βηθαλαγὰ, est Iosepho, Antiq. 13. Palæstinæ vrbs, in deserto.

Bathbera, vide *Bethbera*.

Bathel, vide *Bethel*.

Bathoro Βαθωρὼ, Palæstinæ locus; Iosue 21. Iosepho belli Iud. 2. cap. 11.

Bathzacharia Βεθζαχαρία, Iosepho 21. Antiq. Palæstinæ fauces. vel locus. *Bethzachara* D. Hieronymo 1. Machab. 6.

Batica Βαιτική, Hispaniæ regio, Ptolemæo, quam Plinius *Hispaniam Vlteriorem* vocat. & Strabo *Turdetaniam* τυρδητανίαν. Sic enim lib. 3. *Regionem à flumine Beticam, ab incolis Turdetaniam nominant. Andalusia*, hodie, Floriano. *Batyca* Βατύκη, Hispaniæ vrbs, Appiano. Circa Lersam videtur. sed *Bacyla* legendum.

Batici Celtici, vide *Cunei*.

Batira, vide *Blitera*.

Batis βαῖτις, Hispaniæ fluuius Ptolemæo. qui & *Tartessus* ποταμὸς, Straboni vocatur & Pausaniæ. Liuius tradit *Circen* ab incolis appellari. Stephanus verò *Percen* πέρκης, *Guadalquiuir* ab Hispanis nuncupatur. Marius Niger scribit Afrorũ lingua *Circin* vocari. quod miror tamẽ, cũm Guadalquiuir Africanum siue Arabicũ sit. & idem significare, quod fluuium magnum, docet Vasçus.

B*atium* βάτιον, Macedoniæ vrbs eſt Stephano, ex Theopompo.

B*atius* βάτιος, fluuius Arabiæ Felicis, Ptolemæo: *Eda* hodie, vt Tabulæ oſtendunt. Apud eundem quoque Drangianæ eſt mons. quem alibi in deſcriptione Gedroſię B*artium* βάρτιον, vocat: vitio typographico fortè.

B*atobium*, vide *Patania*.

B*atogabra* βατογάβρα, Ptolemæo Iudææ mediterranea vrbs eſt. Becanus dicit eandem eſſe cum *Caſtra Chabria* χαβρίου χάραξ, Strabonis: quam tamen hic ad Mare Mediterraneum ferè deſcribit. In eodem loco *Aſion*, vel *Heſion Gaber* (cuius in Bibliis frequens mentio fit) eſſe contendit, ſed malè à neotericis ad ſinum Arabicum, ſine Mare Rubrum collocari. Idem Ioſephum reprehendit, quòd hanc poſtea B*erenicen* appellatam ſcribit. De his diffusè ſatis in ſuis Hiſpanicis, quæ legant & iudicent eruditi. Mihi hæc indicaſſe ſufficit.

B*atorum* Cohortis, meminit vetus lapis, in Goltzii Theſauro,

B*atubium*, vide *Petonio*.

B*atulo*, vide B*etullo*.

B*aturia*, tractus Hiſpaniæ, qui incolis *Eſtrema dura* dicitur. Varrerius. B*ethuria* lego apud A. Hirtium. & B*eturia* apud Liuiũ. ſine diphthõgo apud vtrumque. Item apud Plinium, qui eos in *Celticos*, & *Turdulos* diuidit. Beturiam hodie *Petroche* ex petrarum frequentia magna ex parte nominari, ſcribit Sepulueda ad F. Pincianum in Epiſtolis Claror. Viror.

B*atyca*, vide B*atica*.

B*atylus*, vide *Tylus*.

B*aga* βαγὰ, Africæ Propriæ vrbs, quam Iuſtinianus Imp. reſtaurauit, & incolæ eam *Theodoriadem* appellarunt. vt ſcribit Procopius lib. 6. de Ædificiis Iuſtiniani, Videtur B*agaſis* apud eundem, lib. 4. Belli Wandalici, vt monuit Swalembergus. B*agenſis* Epiſcopi, meminit Carthaginenſe Concil. quo loco Morelii codex B*agatenſis* legebat. B*agaienſis* eſt in Coll. Carthaginienſi a Maſſono edita. Fortè *Vaga* οὐάγα. Ptolemæi & Silii. *Vagenſe* opidum Plinii. *Vaga* Ptolemęi. *Necaus* Marmolio eſt.

B*agacum*, vide B*aganum*.

B*agada*, Æthiopiæ ſub Ægypto vrbs, apud Plinium. Vide B*adaca*.

B*agadania* βαγαδανία, Cappadociæ pars, apud Strabonem, qui eam inter Taurum & Argæum deſcribit. Videtur à Suida B*agdalonia* βαγδαλωνία, vocari, & βαγαδαονία, apud Stephanum. Per e. in ſecunda βαγεδ, in Theſauro Goltzii legitur.

B*agai*, vrbs Africæ. B*agaienſis* Concilii non ſemel meminit D. Auguſtinus. Vide *Vagal*, & B*aga*.

B*aganana* βαγανανα, mons Armeniæ, in quo bolus Armenus reperitur, teſte Aetio medico.

B*aganeos*, Bithyniæ locus, Antonino.

B*aganum* βάγανον, Ptolemæo, ſiue, vt Antoninus habet, B*agacum*. Galliæ Belgicæ opidum. quod Diuæus & Mercator B*auay* indigitant. Hannoniæ ditionis. opidulum magnæ vetuſtatis. Sunt qui B*aiacum* apud Antoninum legũt. B*aiacum Neruior*. in tertia Scheda Tab. Peutingerianæ videor legere. Hanc nondum editam miſit pro ſua erga noſtra ſtudia beneuolentia Cl. V. Marcus Velſerus. Vide *Tornacum*.

B*agaraca*, Antonino Thraciæ vrbs eſt.

B*agarda*, vide B*arrarda*.

B*agaſis*, ciuitas circa Abigam fluuium Mauritaniæ. Procop. Wandal. 2. Vide B*aga*.

B*agauda*, vide B*aucauda*.

B*agaze* βαγαζη, Libyæ Interioris vrbs, Ptolemæo.

B*agdalonia*, vide B*agadania*.

B*agedaoniorum* βαγεδαονιων, meminit ex nummo, Goltzii Theſaurus. Vide B*agadania*.

B*agenſis*, vide B*aga*.

B*agia* βαγία, Carmaniæ promontorium, Ptolemæo. Hic rupes Soli ſacra, Arriano.

B*agienni*, vide B*atieni*.

B*aginna* βάγιννα, Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo. B*atinna* interpretibus.

B*agiſara* βαγίσαρα, Carmaniæ portus, in Arriani Indicis.

B*agiſtama*, vide B*agiſtanus*.

B*agiſtanus* βαγίστανος, mons inter Babyloniam vrbem, & Mediam regionem: Ioui ſacer. Diod. 2. Idem B*agiſtamam* βαγιστάμαν, regionem amœniſſimam habet lib. 17. eodem, vt videtur, in tractu.

B*agoi* βαγῷοι, montes Tauri, circa Indi fontes. Epitome Strabonis. Vide B*atoa*.

B*agon*,

Bagou, vide *Batti.*

Bagrada βαγράδα, Carmaniæ Desertæ fluuius, Ptolemæo. Hodie *Bintmir* N. Nicolao, siue vt alii, *Budmir*. Niger dicit incolis *Bisert:i* vocari. *Biquelmic Arabicè* vocari addit Theuetus, homo apud me infidæ fidei. videtur *Agradatus* Strabonis, qui & *Cyrus.*

Bagradas βαγράδας, Africæ fluuius, apud Ptolemæum. *Megrada* Castaldo & Marmolio. *Magiordeh* Iouio. *Magrida*, 1. Leoni. *Bagrada* apud Liuium vocatur, vbi Romanorum legatos à Carthaginensibus præter fœderis pactum inuasos scribit. Idem à Polybio lib. 1. *Macros* μακρὸς, aut *Macris* dicitur. & etiam *Macra* apud eundem, lib. 15.

Bagrauandena βαγραυανδηνὴ, Armeniæ Maioris regio. Ptolemæus.

Bagulstephon, vide *Arsinoe.*

Bahalstephon, vide *Beelsephon.*

Bahannensis Plebis, Africæ: memoria est in Coll. Carthag. sub Honorio Imp.

Bahurim, locus 2. Samuel. 16. *Choramon*, χόραμμον, habet Iosephus. & 2. Samuel. 17. vbi idem Iosephus legit *Bocchures* βοκχυρες, & Chaldæus *Ghalemeth*. Vicus agri Hierosolymitani. Iosepho 7. Antiquit. cap. 9. *Almon* & *Alemeth* vocari in Paralipomenis annotauit And. Masius ad cap. 21. Iosuæ.

Baiacum, vide *Baganum.*

Baiæ βάιαι, Cumanorum opidum in Campania, Straboni, & Vitruuio. *Baia* Leandro Alberto. Synodus Constantinopolitana 6. habita sub Constantino Magno Imp. has Baias Siciliæ tribuit. Harum Baiarum descriptio exstat apud Cassiod. 9. Variar. ad Primiscrinium. *Baiensis* vici Episcopus Asclepus, est apud Gennadium. Forte a Baiis Campaniæ. Vide *Baæ.*

Baianensis Episcopi, in Africa, meminit D. August.

Baianus Sinus, Maris Inferi, prope Neapolim. *Crater* κρατὴρ, dicitur a Strabone. cumque inter Athenæum & Misenum promontoria describit. Idem dicit eundem ab Eratosthene *Cumanus* dici. *Lucrinum* sinum vocat eum Symmachus, epistola 229. libri 2. *Golfo di Napoli* hodie vocari credo. Huius descriptionem lege apud Dionem 48. *Baianum* lacum habet Tacitus 14. Annal. aliũ à Lucrino.

Baiæ, vide *Anaphe.*

Baienni populi sunt in antiquo marmore quod euulgauit vir doctissimus M. Velserus: qui *Fainge* interpretatur Germaniæ vrbem, vbi hoc hodie exstat.

Baiesitensis Episcopi, in Africa. Coll. Carthag.

Baioca, Hispaniæ Tarraconensis vrbs. lib. Notit.

Baiocensis vrbis, meminit vita S. Vigoris, eius Episcopi, ad Surium. An a Baioca? vel Baiocassibus?

Baiocasses, Galliæ Lugdunensis populi, apud Ausonium, de Professorib. carmine 4. Horum ciuitatem hodie *Baieux* appellari, scribit Vinetus. *Baiocassina* Prædia, in Gallia Lugdunensi 11. habet Sidonius 4. epistolar. ad Lucontium. vide *Velocasses.*

Bais, locus Ciliciæ, Antonino. circa Alexandriam Syriæ.

Baiulum, vide *Bauilum.*

Baiuras populos habet Ammianus; in Mauritania. Iidem cum Baniuris Plinii.

Bala, nomen vrbis Sodomorum, quæ sola precibus Loti seruata scribitur. Hæc eadem *Segor* dicitur lib. Geneseos. ζογὸρ, legũt 70. interpretes. Item *Salissa*, D. Hieronymo. qui eam suo tempore *Zoara* nuncupatam addit. βάλα Iosepho & Stephano. βαλαὰ 70. interpretib. *Palmer* vulgari vocabulo dici, scribit G. Tyrius. *Bala*, 1. Paralip. 4. locus est vbi habitabãt filii Semei. vide *Balla*, *Baala*, & *Salisa.*

Balabitena, vide *Armenia*,

Balaca βαλάκα insula ante Taprobanã, Ptolemæo.

Balacri βαλακροὶ, gentes in exercitu Alexandri Magni sunt; apud Curtium 4. & Arrianum 3. An Milesii? quos à Balacro quodam captos, scribit idem Curtius.

Balaum βάλαυον, Indiæ intra Gangem promontorium, Ptolemæo. *Malaum*, & *Mareum* legit interp.

Balagala, vide *Balataa.*

Balagritæ, gentis nomen videtur apud Synesium Epistola 104. Circa Pentapolim Africæ forsan.

Balamo βαλαμὼ, circa Dothaim locus. Iudith 8.

Balanæa βαλαναῖαι, Syriæ Cauæ opidum, Ptolemæo: Stephano Phœniciæ, cui &

Leucas vocatur. Syriæ 11. est in Concilior. opere. *Bagnias* Postellus, *Valania* Niger appellat. Eandem puto apud Guil. Tyrium *Valania*, *Valenia*, *Valentia*, & *Valeria*, librariorum vitio appellari.

Balanagra βαλανάγρα, Cyrenæorum populi, apud quos Æsculapius colebatur. Pausanias in Corinthiacis.

Balaneotorum βαλανεωτῶν, meminit Goltzius, in suo Thesauro, ex nummo. A Balanææ nempe. testante hoc Stephano.

Balaniphagi, vide *Arcadia*.

Balantipyrgon βαλαντίπυργον, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs. *Capilamba* Mercatori vocatur.

Balantium, vide *Palatium*.

Balara βάλαρα, emporium ad Indicum mare, (quod Erythræum vocat) inter Indi & Euphratis ostia, (in Sinu Persico puto) habet Philostratus 3. Apollonii.

Balarecensium, vide *Bulla Regia*.

Balaretani limitis, in Africa Propria meminit Not. lib.

Balari βαλαροι, populi Sardiniæ insulæ, apud Plinium, Strabonem, Pausaniam, & Liuium. Fortè qui Valeriã vrbem habitant, vt addit Casaubonus. *Baromela* Pineto.

Balaria, vide *Barea*.

Balarum βάλαρον, portus, freto Mamertino proximus: vbi Saluidienus naues suas subduxit. Appian. 4. Ciuil.

Balasirza, Clidii loci mons est, Gabio apud Curopalatem, circa Thraciam & Bulgariam. βαλαθίστα Cedrenus legit.

Balasor, iuxta Ephraim vrbs 2. Samuel 13. *Belsephon* est Iosepho.

Balataa βαλαταία, Arabiæ Desertæ vrbs apud Ptolemæum. *Balazala* apud interpretes.

Balathista, vide *Balasirza*.

Balbenses, Italiæ populos in Ducatu Romano: habet Sigonius 3. Regni Italiæ.

Balbia, Ausoniæ vrbs; vt habet Gabriel Barrius ex cap. 6. lib. 14. Plinii: etsi nonnulli *Babia* legunt; (vt Hermolaus.) qui dubitat an Barbia legendum sit, ex Athenæi 1. Cuius vinum Barbinum vocat. Hodie *Altimonte* dici, scribit idem Barrius.

Balbina Cœmiterium, in Via Ardeatina. Platina in Marco I.

Balbitena, vide *Armenia*.

Balbura βάλβουρα, Lyciæ vrbs est Stephano & Ptolemæo. *Caraburum* Turcis: teste Leonclauio.

Balbus, in Africa mons: sic dictus, circa Carthaginem. herbidus, aquosus, pecori quoque alendo bonus. Liuius 29.

Balcea, vide *Balcia*.

Balcha, Dalmatiæ vrbs, lib. 17. Historiæ Miscellæ.

Balcia, βάλκεια, Stephano Propontidis vrbs. *Balcea* Plinii est.

Balda βάλδα, Turdulorũ in Bætica vrbs. Ptolemæus.

Baldarioliaria, vide *Massa*.

Baldos βάλδος, Phœniciæ vrbs, Stephano. An idem cum Paltos?

Baleares Melæ, & Floro. *Balliarides*, βαλλιαρίδες, Ptolemæo, βαλιαρίδες, habet Strabo. βαλιαρίδες, Stephanus. *Gymnesias* γυμνησίας, a Græcis appellatas scribit Dioscorides, & Plin. Duę sunt numero, quamuis *Balearis* in singulari vsus est Suetonius. *Chœrades* χοιράδες, ab Apollonio vocari annotauit Gerbelius. & idem tradit ex Timæo Isacius Tzetza. Maris Mediterranei insulæ sunt, iuxta Hispaniam de quibus Aristoteles in admirandis. Hodie *Mallorca* & *Menorca* Hispanis indigitantur. quasi Latinè diceres *Maior* & *Minor*, vti eas Pomponius & Procopius quoque nominant. Sic eas distinguit etiam Antoninus. qui Maiorem *Columbam* & Minorem *Nuram* vocat. *Valerias* & *Hyassusas* ab Hispanis dici, (sed corruptè, pro Baleares, & Ebyssus) scribit Zonaras. Alteram harum *Aphrodisiadem* vocari, scribit Isidorus. qua autem auctoritate, ignoro.

Baleianum, est Antonino Italiæ locus, circa Samnitium.

Balena Vadum, Syriæ locus, inter Antiochiam & Alapiam, alicubi. Guil. Tyrius.

Balenefeme, vide *Fagitana*.

Balensis Limitis, meminit lib. Notitiarum, in Africa. *Ballitani* Episcopi memoria est apud Optatum Afrum. *Vallitensis* puto in Coll. Carthag. à Vallis, quod vide suo loco.

Balerides, & *Balliarides*, vide *Baleares*.

Balesasensis episcopatus, in Numidia. Victor Vticensis.

Balesium,

Balesium, Messapiæ vrbs videtur apud Plinium. *Valetium* Pomponii est, ni fallor. Niger scribit hodie *S. Castaldo* nominari. Vide *Aletium*.

Balesos, apud Antoninum Ægæi maris insula est.

Baleth, vide *Balaad*.

Baletum, vide *Batum*.

Balgenciacum, municipium Aurelianensis episcopatus. Iuo, Epistola 169:

Balgeracum, loci nomen in Gallia videtur; apud Iuonem, Epist. 196.

Balia βαλεία, ciuitas Macedoniæ est: Galeno in Hippocratis vocum expositione. vide *Balla*.

Balianensis, Episcopalis sedis, in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vticens.

Baliensis　　Osthœnæ regionis, meminit Co.　　m.

Balinienses, vide.

Balion, vide *Limaa*.

Balipatna βαλιπάτνα, Indiæ intra Gangem opidum, Ptolemæus. *Palæpatma* Παλαιπατμα, Arriani est, in Periplo maris Erythræi.

Balis βάλις, Libyæ vrbs; circa Cyrenen. Stephanus.

Balisama, vide *Belisama*.

Balisbega βαλισβηγα, Ptolemæo. Armeniæ Maioris vrbs.

Balissa, vide *Aquæ*.

Balissus βάλισσος, Assyriæ fluuius videtur apud Plutarchum in Crasso, & Appianum in Parthicis, ad quem scribit Crassum per campos squalidos arboribusque nudos peruenisse. Quid si βασίλισσος, aut Basilius legẽdum sit? *Balissi* terræ, iuxta Euphratem, meminit Historia Miscella.

Balista, Mons Liguriæ, apud Liuium. *Valestra* Leandro. Balistæ monti huic idem Liuius alterum non semel adiungit, quem *Suimonium* vocat. item *Suismontium* lib. 38. itidem *Letum*.

Balita, vide *Bambala*.

Balla βάλλα, Macedoniæ vrbs, Stephano: ex Theagine. An Balia Galeni?

Ballade βαλλάδη, fons est apud Indos, in quo spectatissimi quique Indorum se lauant, in quo omnia præterquam ferrum, argentum, aurum, & æs, innatant: hæc autem in fundum demittit. Græcè ΩΦΕΛΙ-MH, id est, vtilis, vocatur. Ctesias in Indicis.

Ballamensa, vide *Bullaminsa*.

Ballatha, βάλλαθα, Ptolemæo Mesopomiæ vrbs. *Bathne* Antonini videtur quibusdam, inquit Simlerus.

Ballene præsidium, in Mauritania Cæsariensi. Antoninus.

Balleneus βαλληναῖος, Phrygiæ regionis mons finitimus Sagari fluuio. Plutarchus de fluminibus, & montibus.

Ballera, in Hispania mons. In fragmentis historiarum Sallustii.

Balliaca βαλλιακὴ, & *Oreum* ὠρεὸν, post Apolloniam, ad sinum Ionicum vrbes sunt Straboni 7. An Bullis & Oricum legendum sit, subdubitat Xylander.

Ballitani, vide *Balensis*.

Ballonotos populos, a Valerio Flacco nominatos, Nebrissensis putat *Burgundiones*, *Hessos*, *Basternasque* esse. Vide *Bellonothus*.

Balmense Castrum. Huius mentio fit in vita D. Coletæ virginis, apud Surium. Ibidem *Poliniacensis* Pagus. *Bapalme*, & *S. Pol.* puto hodie, in Artesia.

Balnensis Episcopi meminit Constantinopolitana synodus 6. sub Constantino Magno habita. In Italia videtur. In Pentapoli huius regione esse, lego apud Rubeum, in Rauennatium historia, a Palma Plinii si rectè coniecero. & *Balmensis* legendum.

Balneum Regis, Tusciæ vrbs, P. Diacono, in Longobardicis. & in Epistolis Gregorii 1. Pont. Max. In ducatu Romano est, teste Sigonio. vide *Possessio*, & *Balnensis*.

Baloium βαλωιον, Macedoniæ vrbs, Stephano.

Balomus βαλωμὸς, locus maritimus Carmaniæ. Arriani Indica.

Balonca βαλόνκα, Aureæ Chersonesi vrbs. Ptolemæus.

Balonga βαλόγγα, metropolis Indiæ extra Gangem, Ptolemæo.

Baloth, Palæstinæ locus, Iosue 15. 3. Reg. 4.

Balsa βάλσα, Ptolemæo & Pomponio, Lusitaniæ vrbs. *Busera* dicitur Nigro: *Taulla*, Coquo. Africæ Interioris opidũ, à Corn. Balbo expugnatum, habet Plinius.

Balsio, vide *Belisse*.

Balthi, Getica gens; cui Visigothi parent. Agathias.

Baltera, vide *Basilia*, & *Abalus*.

Balticum Mare Xenophonti, Gerardo Mercatori est Sinus Maris Germanici, quẽ hodie Germani Ooſtſe, Ruteni Wareczkoiemorie vocant. *Suevicum* Mare (ab accolis fortasse Suevis) & *Pigrum* à Tacito videtur nominari, ab effectu, ni fallor, quòd non vt cætera maria moueatur: nam æstus eius, vt ex iis non semel intellexi qui illud sæpius nauigauerunt, vix deprehenditur, continuoque fluxu ex Oriente versus Occidentem descendit. *Codanus* Sinus Melæ est. Sigismundus Herbersteinius scribit idẽ Mare ab Auctoribus *Venedicum*, & *Balteum* appellari: ad quod Alludentes Germani accolæ, illud Belts indigitant. Ego tamen video ex Tabula Daniæ quam Cornelius Antoniades edidit, totum hoc Mare nomine Belts non comprehendi: sed eius Sinus tantum, vbi Cimbricam Chersonesum attingit, prope insulam *Langlant* appellatam. Ex quo verisimile est, eundem à Plinio lib. 4. cap. 13. *Lagnus* Sinus dici, quem conterminum Cimbris tradit.

Baltitzes Βαλτίτζης, ager, in Sanctionibus pontificiis Impp. Orientalium. Vide *Smocobus*.

Baltolibas, inter Armeniam & Ciliciam locus videtur, apud Curopalatem.

Balyras Βαλύρας, Messeniæ fluuius, in quem duo alii fluunt, Leucasia Λευκασία, nomine, & Amphitus Ἄμφιτος. Pausanias.

Bamacorensis, vide *Vamacures*.

Bambala Βαμβάλα, vrbs Indiæ intra Gãgem, in littore maris. Ptolemæus. Videtur eam Arrianus in suo Periplo *Baltam* Βαλίτα, vocare.

Bambothus, Africæ fluuius, crocodilis & hippopotamis refertus, in Mauritania Tingitana: Solino & Plinio: sed apud hunc potius Libyæ Interioris videtur: & fine afflatu in vltima scribit.

Bambyce Βαμβύκη, quæ & *Edessa* Ἔδεσσα, & *Hierapolis* Ἱεράπολις, vocatur Straboni, Æliano, & Plinio; qui addit eam à Syris *Magog* appellari: in qua Atergatis Dea, quam Græci Derceto vocant, colebatur. Trans Euphratem quatuor schœnorum spatio, eam collocat Strabo, vbi Edessa etiam Ptolemæo est. in Mesopotamia nempe. Hanc Hebræis *Rages* vocatam, & nunc *Rasa* dici, scribit Brochardus. Idem ait alio in loco, à nonnullis *Orpha* nuncupari. Vide *Edessa*.

Bammagura Βαμμαγοῦρα, Indiæ intra Gãgem vrbs, Ptolemæo.

Bamonitis Βαμωνῖτις, est Asiæ minoris regio: apud Strabonem circa Halym fluuiũ.

Bamoth Βαμώθ, vallis in Moabitarum regione. Num. 21. Ios. 13.

Bamphylias, vide *Bombylius*.

Bamuræ, Africæ populi. Silius 3. *Tum Chalybis pauper Bamura cruda iuuentus, Contenti parua durasse hastilia flamma.*

Bana Βάνα, Ptolemæo, Arabiæ Felicis vrbs. Vallis *Banæ* meminit Ausonius in Epigrammatis. vide *Vallebana*.

Banaausi Βαναούσι, apud Ptolemęum est, Indiæ intra Gangem vrbs.

Banabe Βαναβή, Mesopotamiæ opidum, apud Ptolemæum.

Banache, vide *Nachaba*.

Banadedari, Africæ Propriæ locus. Antoninus.

Banagara Βαναγάρα, Indię intra Gangem opidum Ptol.

Banasa, Osrhoenæ regionis vrbs. lib. Notit.

Banassa Βάνασσα, Ptolemæo, & Antonino; Plinius simplici *S.* scribit. Mauritaniæ Tingitanæ colonia, quam Plinius *Valentiam* cognominatam prodit. A Moletio *Fanfara* vocari video. sed fortasse non recte. *Tefensara* est Marmolio, vide *Banasa*.

Banatia Βανατία, Vacomagorum opidũ, in Albione, Ptolemæo. *Bansey* nunc, auctore Guil. Camdeno.

Banaurides Βαναυρίδες, Tyrrhenicæ insulæ sunt, Stephano. à Banauro filio Æantis, sic dictæ. An circa Circæium promontorium?

Banchia, vide *Bacchia*.

Banchis, vide *Bacchis*.

Bancona, Georgio Fabricio Germaniæ opidum est, quod Oppenheim vocari vulgo dicit. In suis Itinerariis.

Bandali, & *Bandili*, vide *Vandali*.

Bandobena Βανδοβηνή, Strabonis, & *Barborana* Βαρβοράνα, Ptolemæi, easdem esse vrbes in India intra Gangem, scribit Villanouanus, in suo Ptolemæo.

Bandu-

Bandusia, vide *Blandusia*.

Baneiachan, vna mansionum Israëlitarũ, in deserto. Num. 33. Μαναχὰ 70. interpret.

Bane, & *Barach*, Hieremiæ: Βανεβαράχ, 70. interp. Ios. 19.

Banes Βανῆς, Bithyniæ circa Chrysopolim palus, videtur apud Zonaram.

Bani, gens quæ Pontum inuasit, Anastasio Imp. regnante. Ex Theodori Lectoris Collectaneis.

Baniana Βανίανα, Turdulorum in Bætica vrbs. Ptolem.

Banienses, vide *Igaditani*.

Banisæ, qui melius *Basanisæ* Βασανίσαι, Thraciæ populi. Stephanus.

Banisia, regio circa Syriam videtur, apud Curopalatem.

Baniuba Βανιοῦβαι, Mauritaniæ Tingitanæ gens, Ptolemæo. Vide *Baiuras*.

Baniuri Βανιοῦροι, Ptolemæo, in Mauritania Cæsariensi. *Banurri* Plinio. vide *Baniuba*, & *Baiuras*.

Banizomena, vide *Cnizomena*.

Bannauantum, vide *Bennauenta*.

Bannomanna, vide *Basilia*.

Banormus, insula circa Thraciam fortè. Histor. Miscella 24. per P. fortè scribẽdum, Panormus.

Banthisis, vide *Bantisus*.

Bantia Βαντία, Calicœnorum opidum, in Macedonia, Polybio 5. Est & Apuliæ vrbs, Plutarcho in Marcello. distat à Venusia trib. M. pass. Liuio 27. *Bantini* sunt Plinio, in Lucania, Βάντεια est Stephani, vt puto. *Bantinos* Saltus, habet Horatius.

Bantii Βάντιοι, Thraciæ gẽs est, apud Stephanum. vbi Bantia opidum fortè. Vide *Calicœni*.

Bantini, vide *Bantia*.

Bantaibi, *Burgandaibi*, & *Antaibi*, sunt apud Diaconum 1. cap. 9. Longobardicor. arbitratur ipse nomina pagorum, seu quorũcunque locorum esse. Circa Germaniæ Septentrionalia littora videntur.

Banturari Βαντουράριοι, gens in Cæsariensi Mauritania, Ptolemæo.

Banubari Βανούβαροι, Arabiæ Felicis gens Ptolemæo.

Banurri, vide *Baniuba*.

Baparensis Episcopalis sedis, in Cæsariensi Mauritania, meminit Vict. Vticens.

Baphyra, & *Baphyrus*, vide *Helicon*.

Baputa Βάπουτα, Armeniæ Maioris vrbs, apud Ptolemæum. *Caputa* apud eius interpretes.

Bara insula, non longè à Brundusio, inde Barium vrbs; ab incolis Barę insulæ condita. hæc Festus. *Pharos* est, ni fallor, hæc insula apud Pomponium. Fortè hodie *S. Andrea*, nisi tabulę fallant. Βάρα Ptolemęi Sarmatiæ Asiaticæ portus. vbi *Bata* legunt interpretes. & mea sentẽtia sincerius, ex Strabone.

Baraba Βάραβα, est apud Ptolemæũ metropolis Arabiæ Felicis. *Mara* interpretibus, idque ex Ammiano.

Barabosthenes, vide *Barbosthenes*.

Barace Βαράκη, Indiæ intra Gangem insula, in Sinu Canthi, Ptolemæo; in Barace sinu Arriano. Hodie *Diu*, si Alph. Adriano creditur. *Bazaim* Ger. Mercatori est. Vide *Bacare*. & *Canthi*.

Barach, vide *Bane*.

Baracum, opidum Africæ Interioris, à Corn. Balbo expugnatum. Plinius.

Baracura Βαράκουρα, Indiæ extra Gangem emporium Ptolemæo. *Bangela* Appiano. *Bacala* Castaldo dicitur.

Baracus Βάρακος, Ptolemæo Taprobanæ fluuius.

Barad Βαράδ, Gen. 16. locus quem Chaldæus *Agara* vocat. idem cap. 20. *Sur* nominatur.

Baræ Βάραι, Indiæ extra Gangem gens, Ptolemæo. Geminato RR. scribunt interpretes.

Baragaza, Æthiopiæ opidum, in littore sinus Æthiopiæ, circa Abaliten sinum. Plinius.

Baramalacum, vide *Mariaba*.

Baramatis Βαραμάτις, Ptolemæo. *Bardaotis* interpreti, Indię intra Gangem opidum.

Baranga Βαράγγαι, populi, apud Cedrenum: quos scribit vna cum Fræcis in Iberia militasse, sub Michaële Imp. Idem Glycas tradit, & Curopalates, qui Celticam nationem esse scribit. Video hos à Nadabo in suum Curopalatem pro Anglis accipi. iis nempe quibus *Orouices* nomen apud Ptolemæum est, ab iisdemque Brannogenium dici putat. fides sit penes auctorem. Βαράγγα, Hyrcaniæ vrbs est apud Ptolemæum.

Baraomata, Indiæ populi, Plinio.

Barasa, vide *Bosor*.

Baratha, vide *Baratthensis*.

Barathema βαραθῆμα, Arabiæ Desertæ oppidum. Ptolem.

Barathia βαραθία, Africæ Propriæ vrbs est Ptolemæo, quam Castaldus, *Brata*, Mercator *Blata* nominat. sed *Caçar Hascen* Marmolio est.

Barathra, sic dicti campi inter Syriam, & Ægyptum Sandt zee i. mare arenosum. siue arenaceũ hodie a nostratibus, (qui hunc tractum adierunt, & descripserunt) appellantur: quæ vox huius loci naturam, formamque vt eum describit Diodorus 1. satis apte explicare videtur.

Barathrum βάραθρον, locus cauus est, qui *Orygma* ὄρυγμα, quoq; vocatur, inquit Stephanus. In Attica est Suidæ. In Thracia Demostheni. vide *Sirbonis*.

Barathrum Magnum, Campi nomen, in Africa. Appianus in Punicis.

Baratthensis Episcopi, meminit Nicenũ concilium, in Isauria. Synodus Constantinopolitana 6. hanc vrbem in Lycaonia statuit. βάρατθα, Ptolemæi est, in Lycaonia Cappadociæ. *Baratra* legunt interp. vno T.

Baraxmalcha, locus circa Mesopotamiã videtur; ducentis stadiis ab Achaiacala dissitus. Ammianus.

Baraza βαράζα, Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo.

Barba, vide *Iulia Aug*. & *Pogon*.

Barbalesso, ciuitas prope regionem Limitaneorum. Sic Metaphrastes in vitis SS. Sergii & Bacchi. Asiatica videtur. Cappadociæ fortè.

Barbalissus βαρβαλισσός, castellum muris circundatum, in Oriente. Stephanus.

Barbana, Illyrici fluuius, qui Scodrã vrbem ab Occidentali plaga alluit, ex Labeatide palude oritur. Liuius 44. *Barbenna* apud Vibium est.

Barbanissa, vide *Sarbanissa*.

Barbaranum, Tusciæ opidum. teste Edicto Desiderii regis, apud Anniũ. si quæ huic fides.

Barbarensis, vide *Noua*.

Barbari βάρβαροι, Asię vrbs, circa Indi fluminis ostia, Ptolemæo & Arriano. *Bermet*, Castaldo; sed *Meti*, Resendio; qui eam insulam, non vrbem appellat: cùm Ptolemæo vrbs sit, in insula sita.

Barbaria βαρβαρία, Ptolemæo, Arriano in Periplo, & Stephano, Æthiopiæ regio, ad Sinum Barbaricum: *Troglodytica Arabia* hæc est Dioscoridis, & *Barbaria* Galeni, vnde vterque Gingiber ad nos deuehi scribit. Hic hodie *Quiloa* regnum inuenitur. Meminit etiam *Barbariæ* regionis Lampridius, in vita Seueri, eius fortè quæ hodie quoque *Barbaria* vocatur, ad Mare Mediterraneũ. vti ego ex contextu coniicio. Homo Thracius ex vltima Barbaria. sic Gellius 19. cap. 12. sed appellatiuè, putarim.

Barbariana, Hispaniæ vrbs, Antonino inter Asturicam & Tarraconem. *Arauiana* fortè nunc, vt scribit Ioan. Mariana. Et altera, inter Malacam & Gades, eidem. Hanc eandem esse cum *Barbesula* quidam putat.

Barbaricerum meminit Lib. Notitiæ. In Rhætia.

Barbaricus, Campus Syriæ dictus, in qua Zenobia & Sergiopolis vrbes. Procop. 2. Persicorum.

Barbaricus Sinus, vide *Asperum* Mare.

Barbarissus βαρβαρισσός, Syriæ vrbs, ad Euphratem. Ptolemęus, & lib. Notit. Circa Barbaricum Campum videtur.

Barbarium prom. βαρβάριον ἄκρα, Ptolemæo, in Lusitania. *Cabo de Spichel* hodie, Clusio & Tarafæ.

Barbatia, Arabum opidum, circa Pasitigris ripam. Plin.

Barbatianus, vide *Fundus*.

Barbonna, vide *Barbana*.

Barbesola βαρβησόλα, Bastulorum in Hispania, Ptolemæo, vrbs: hanc Florianus *Marbella* appellat. *Barbesul* Melæ est. In nummo Galbæ Imp. est *Col. Barbesula Leg. 18*. *Barbesola*, hoc tractu fluuii quoque nomen, Ptolemæo, Tzetzæ, & Plinio. cui per E. in prima scribitur. qui *Rio Verde* appellatur à docto quodam Hispano.

Barbetium Iugum. Hispaniæ Bæticæ. Avienus.

Barbia, vide *Balbia*.

Barbiliani Fundi, in via Ostiensi, meminit S. Gregorius 4. epistol. 87. & 93.

Barbinum, vide *Balbia*.

Barbytani, vide *Arbyti*.

Barborana, vide *Bandobena*.

Bar'es?benes mōs, decem millia passuum à Lacedæmone. Liuius 35.

Bar[illegible]s, aliis Barbyssus, fluuiolus, circa Byzantium, in Ceratinum finum effluens: à Byzantinis Chartaricon; a rusticis qui accolunt eius fontes, Pectinacorion, à vico illius vicino, appellatus. Pet. Gyllius, in suo Bosphoro. Barbyssius βαρβύσσιος, lego apud Suidam.

Barcæi βαρκαῖοι, Hesperia gens, Æliano 10. Animal. cap. 22. Hi ex morbo mortuos comburuut, ab hoste autem occisos, vulturibus obiiciunt. Malim Baccæi legere. Vide Marmarica. In Africa quoque populi, Virgilio, aliisque quos nunc, vt scribit D. Hieron. Afri corrupto nomine Barcanos vocant.

Barcani, & Barcita, vide Marmarica.

Barcanii βαρκάνιοι, populi Hyrcanis contermini, Ctesias & Stephanus. Barcani sunt Q. Curtio 3. quos inde expulit Modius insontes. Megabernem horum regem factū à Cyro, narrat Ctesias.

Barcariorum Classis, in Gallia Ripariensi, meminit lib. Notitiar.

Barce, Indiæ vrbs, ab Alexandro Magno cōstructa. Iustinus 12. βάρκη, etiam Bactrianæ vicus est, apud Herodotum. Libyæ Interioris mons est, & promontorium quod Surrentium vocatur Plinio. vide Ptolemais, & Marmarica.

Barcennum, vide Arcennum.

Barchen, Vide Lipara.

Barchmit, vide Beromi.

Barchusa βαρχοῦσα, Phœniciæ opidum, Stephano.

Barcino βαρκινών, Ptolemæo Hispaniæ Tarraconensis vrbs, in Laletanis Barcinon est in D. Paulini Epistolis. Plinio auctore aliquādo Fauentia dicta fuit. Ad Mare Mediterraneum nauale. Hodie Barzelona vocatur. Barcilonam etiam appellat Iornādes. Colonia est, in Galbæ nummo, vbi Col. Barcino. Fauentia. Ant. Augustinus Dialogo 7. de Nummis antiquis, habet Col. F. I. A. Barc. ex antiqua inscriptione: & legit Colonia Fauentia Iulia Augusta Barcino.

Barcita, vide Marmarica.

Barcusena, siue Iustinianopolis ciuitatis meminit Synodus 5. Constantinopolit. an fortè Bargaza βαργάζα, quam Ptolemæus Lydiæ; aut Bargasa βάργασα, quā Stephanus Cariæ adscribit?

Bardaici cuculli, sunt apud Iul. Capitolinum, in Pertinace, an a loco incertum.

Bardamana βαρδαμάνα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptol.

Bardanius βαρδάνιος, fluuius est circa Arabiam Petræam, aut Desertam, vt apud Cedrenum videtur. Versus Damascum, lib. 18. Historiæ Miscellæ. Vide Chrysorrhoas.

Bardaotis, Vide Baramatis.

Bardaxima βαρδάξιμα, Syrastenæ regionis vrbs, in India. Ptolemæus.

Bardei, vide Varalii.

Barderate, circa Padum vrbs, Plinio. Nomen retinet, vt scribit Volaterranus.

Bardi βαρδοὶ, Strabonis; Saronidæ Diodori; Semnothei Laertii; Eubages Amminiani; synonyma Gallorum vatum, vt censet P. Pithoeus. Bardi pro Longobardi legit quodam in loco P. Diaconus. Bardos pro gente Gallica habet commentator vetus, ad hoc Iuuenalis. Bardaicus Iudex datur hoc punire volenti. Vide Thracia, Badrinus, & Saronidæ.

Bardiaboch, Persiæ vicus. In vitis Ionæ & Barachisii.

Bardine, vide Chrysorrhoas.

Bardines βαρδίνης, fluuii nomen, sic dictus à magnis vorticibus. Suidas.

Bardittus βάρδιττος, Interioris Æthiopiæ mons, apud Ptolemæum.

Bardomag. Vicus, est in Goltzii Thesauro, ex vetusta inscriptione, quæ Mediolani extat. Sed Bardomici legit Pighius in Hercule Prodicio.

[illegible]don, & Cardon, Hispaniæ Vlterioris [illegible]iuio 33.

[illegible]ganenses, Germaniæ quidam pop. Regin.

Bardonis Mons, Vide Apenninus.

Bardores, Vide Birtugores.

Barduli, hi Turduli, & Tapori quoque dicuntur, Plinio. Hispaniæ populi sunt, qui nunc Castiliam veterem inhabitant. vt Clusius vult. Aliis est Guipuscoa. sed de eo Vide Varduli. Casaubonus putat Plinium hìc esse corruptum, & Tapori aliæ gentis nomen

eſſe, non cognomen Bardulorum. De his Taporis qui velit, adeat Michaëlem Mercatum de Obeliſcis.

B*ardum*, Luitprando Ticinenſis vicus eſt, in Alpibus, inter Eporediam & Auguſtam Salaſſiorum. *Im Bart* hodie vocari, ſcribit Simlerus.

B*ardyali*, vide B*arduita*.

B*ardyeta* βαρδυῆται, Hiſpaniæ populi, ad flumen Iberum, quos Strabo ſuo tempore B*ardyalos* βαρδυάλους, dictos, tradit. ſed idem alio in loco βαρδυῆται legit.

B*are*, Vide *Aulon*.

B*area*, Citerioris Hiſpaniæ vrbs: Bæticæ adſcripta à Plinio. βαρεια Ptolemæo. interpretibus B*alaria*. Io. Marianæ *Veria eſt*.

B*aregia*, vide *Aregia*.

B*arema* βαρήμα, Indiæ quidam populi, Epiphanio.

B*arena* βαρήνη, Mediæ vrbs, iuxta Ecbatanam. Stephanus & Cteſias.

B*arenſis* Epiſcopus, in Piſidia. Concil. Nicænum.

B*arentinus*, vide *Caſuentum*.

B*aretium* βαρήτιον, locus iuxta Adriam, Stephano. ex Theopompo. Gaud. Merula ſcribit ſe facilè poſſe adduci, vt putet illud opidum eſſe quod in Gallia Ciſalpina ad radices collium ſitum eſt; qua ad Verbanum Lucanumq; & Larium lacum iter eſt. & quod Latini *Valeſium*, item *Vaſiſium* nominant. *Vareſcio* vulgò dicitur, vt prodit L. Albertus. Hoc B*aretium* Stephani potius crediderim loco Bareti poſitum. de quo adi B*arium*.

B*aretus*, vide B*arium*.

B*areuathra* βαρευάθρα, Ptolemæo, B*arnaora* interpreti, Indiæ extra Gangem vrbs.

B*argaſa* βάργασα, Cariæ vrbs eſt Straboni. & Stephano. βαργασηνῶν meminit Veſpaſiani nummus. teſtis Golzii Theſaurus.

B*argaza* βάργαζα, Ptolemæo Lydiæ opidum mediterraneum, aliud à Barguſa Strabonis.

B*argeni*, Troglodytici populi, in Æthiopia. Plinius.

B*argiacis* Municipiũ, habet in ſuo Theſauro Goltzius, ex nummo Galbæ. Vacceorum vrbs eſt Ptolemæo, βαργιακις. in Hiſpania Tarraconenſi.

B*argilus*, Syriæ mons, Plinio & Martiano. Inter Libanum & Antilibanum videtur.

B*argoſa* βαργόση, Indiæ vrbs; Zatmanochagæ Philoſophi patria. Strabo B*arygaza* Ptolemæi puto.

B*argulia*, Liuio 29. Illyriorum opidum.

B*argus* βάργος, quem alii *Martum* μάρτος, vocant, vt ait Strabo. Fluuius Illyrici. Mar. Niger putat *Drinum* Ptolemæi eſſe. ego potius eius *Drauum* putarim: niſi ipſius Draui idem Strabo quoq; meminiſſet. B*argus* Plinio fluuius eſt, in Hebrum cadens. Vide *Margis*.

B*arguſii*, vide B*erguſia*.

B*argylla* βάργυλλα, Cariæ vrbs, Stephano. βαργυλια, eſt Ptolemæo. B*argylos* Pomponio, & Plinio. Bargyliticum inde ſinum habet Polybius, Liuius, Stephanus, & Plutarchus in Flaminio. μαργυλια, per μ etiã ſcribitur apud Porphyrogennetam.

B*argyſi*, vide *Hippioproſopi*.

B*aria*, apud Horatium, 1. Epiſtolar. Vicus in Sabinis eſt, Porphyrio. Lipſii Commentator vetus ad hunc locum ita, *Varia opidum in Sabinis olim, nunc vicus Antenis imminens*. vide B*area*.

B*arienſe Caſtrum*, vide *Caſtrobarienſis*.

B*ariana* βαριάνα, Meſopotamiæ vrbs. Ptolemæus.

B*aris* βαρις, Caſtellum templo Hieroſolymitano adiacens, quod poſtea *Antonia* Ἀντωνία, cognominatum eſt. Ioſephus de Bello Iudaico lib. 1. locus B*rios* primùm nũcupabatur. Egeſippus lib. 5. B*aris* Pamphyliæ etiam vrbs, Ptolemæo. Et Indiæ intra Gangem fluuius, eidem. Vide B*arium*, *Gordiæus*, & *Veretum*.

B*ariſci*, ſunt Arabiæ Felicis populi, apud Plinium.

B*ariſſara*, Armeniæ Primæ vrbs: Chalcedonenſi concilio.

B*aritos*, vide *Veretum*.

B*ariulum*, vide B*riulum*.

B*arium* βάριον, Ptolemæo & Tacito Apuliæ Peucetiæ vrbs maritima. B*aretum* βάρητος, nominat Strabonis Epitoma. B*aris* legit Acron apud Horatium. additque ex Theotiſto Grammatico hodie *Adbaris* nominari. Alius Horatii commentator, quem Cruquius edidit, ſcribit Barin hanc, aliam à Bario eſſe, quod & video Xylandro placere, ad 6. Strabonis. Leandro, B*arri* vocatur.

Βαρεις Cedreni puto. Hic reges Neapolitani coronari solebant. Historici tradunt à Guilielmo I. Siciliæ rege funditus deletam, ex quo eandem esse æstimo, quam Beniamin *Miquoles deuar* appellat. eam enim in Apulia describit, additque à Guilielmo dirutam fuisse, & suo adhuc tempore incolis vacuam. *Varia* videtur Antonini, sed *Vria* habet hoc loco Sigonius, inter Canusium & Egnatiam. Vide *Verctum*.

B*arna*, vide B*adara*, & *Odyssus*. Vt aiunt quidam eadē est cum Tiberiopoli. Sic Curopalates in Officialib. Constantinopolitanis.

B*arnacis* βαρνακις, Carpitanorum in Hispania opidum. Ptolemæus.

B*arna*, locus quidam circa Danubium, vbi Nicetas & Cedrenus Bulgaros habitasse scribunt. B*arni* Procopio 3. Gothor. An Varna hodie?

B*arnichius*, vide *Salmone*.

B*arnumtem* βαρνοῦντα, locum habet Strabo, in Macedonia, circa Illyridis fines.

B*aromacum*, Angliç vrbs in Cantio. testis Tabula Peutingetiana.

B*arophthas*, Persarum opidum, circa ipsam Persiam videtur, apud Zozimum, lib. 3.

B*aros* βάρος Mesopotamiæ locus, præsidio munitus. Procop. 2. Ædificior.

B*arpona*, Plinio Tusci maris insula. Vide *Carbania*.

B*arra*, Orobiorum in Italia vrbs, Plinio. quam interiisse scribit, & vnde Bergomates ortos, ex Catonis sententia, addit. Leander B*arriano* Castellum vocat, in Lombardia Transpadana. Decimo ab vrbe Bergoma distat lapide, vt scribit Zanchus.

B*arra*, vide B*ara*.

B*arrarda* βαῤῥαρδα, Paropanisi vrbs: apud Ptolemæum. B*agarda* apud eius interpretes est.

B*arrasson*, locus in Africa videtur, lib. 22. Historiæ Miscellæ.

B*arsa*, Antonino Britannici maris insula. Camdenus scribit hodie Anglis B*asepole*, & Gallis *Isle de Bas* vocari

Parsala. Castrum præsidiarium, circa Syriam & Mesopitamiam. Ammianus 18. *Laudias* aliud, ibidem: eidem.

B*arsampsa* βαρσάμψη, Ptolemæo Mesopotamiæ vrbs. vide B*asampsa*.

B*arsilt*, Hunnica gens apud Callistum 18. cap. 30.

B*arsita*, vide B*orsippa*.

B*artieta*, vide *Arimaspi*.

B*artinisiensis*, Plebis, in Africa. Coll. Carthag.

B*artisus*, vide B*atisus*.

B*aruc*, alia lectio B*uruch*, apud D. Augustinum, & Cyprianum, Africæ opidum.

B*arulum* vocant mediæ ætatis scriptores, in Apulia opidum, quod vulgo B*arletta*.

B*arussa* βάρουσαι, quinque insulæ in Indico pelago. Ptolemæus. Mercatori sunt *Mindanao*, *Cailon*, & *Subut*, cum reliquis duabus Circium versus.

B*aryandeni* βαρυανδηνοι, apud Porphyrogennetam sunt populi Asiæ Minoris. Pro *Maryandenis* habeo.

B*arybyssus*, vide B*arbyses*.

B*arygasa*, βαρυγάζα, Ptolemæo & Arriano, Indiæ intra Gangem vrbs. B*acam*, Castaldus nominat, Ramusius *Goa*, vel *Calicut* ex ea mallet facere. Gedrosiç emporium est Stephano. Vide B*argosa*.

B*arzala*, & *Laudias*, castra duo præsidiaria, in Asia, Ammiano. Circa Mesopotamiā fortè.

B*arzalo* βαρζάλω, Armeniæ Minoris, in Rhauenæ præfectura vrbs. Ptolemæo. Barzala Ammiani forsan.

B*arzan*, Prædium Persidis regionis, circa Ctesiphōtem. Lib. 18 Historiæ Miscellæ.

B*arzaura* βαρζαῦρα, Ptolemæo Paropanisi vrbs.

B*azabocates*, Galliæ Aquitanicæ populi sunt apud Plinium. *Vocates* Cæsaris putauerim.

B*asag*, insula Indici maris, circa Arabiam Felicem. Plin.

B*asan* βασὰν, locus in deserto, regis Og. Numer. 21. In Tribu Manassis. *Galadina*, vel *Gaulanitidis* regionem vocat Iosephus, lib. Antiq. 4. cap. 5 And. Masius ad 12. cap. Iosue dicit hanc eandem *Mathanan* à Chaldæis vocari: sed B*athana* se malle legere. putatque B*athanaam* Ptolemæi esse. Vide *Scythopolis*

B*asanara* βασανάρα, Indiç extra Gangem gens, Ptolemæo.

Basanburgum Castellum constructum ad ripam Rheni, à Basano Sicambrorum rege: scribit Trithemius ex Hunibaldo: vt videtur. Dicerem *Batenburg* huius nomen retinere; si non vererer mulgenti hircum cribrum apponere.

Basanisa, vide *Banisa*.

Basanites βασανίτης λίθος, lapis, Ptolemæo. Mons in Ægypto, sic dictus.

Basaronagus, vide *Malango*.

Basca, Iosepho. *Bascama*, 1. Machab. 13. vrbs Palæstinæ.

Bascatis Βασκάτις, Sogdianæ fluuius, Ptolemæo.

Baschat, Palæstinæ locus, Iosue 15.

Basisis Βασίσεις, montes Ægypti. Ptolemæus.

Bascontum Βασκόντον, Vasconum vrbs, Tarraconensis Hispaniæ. Ptolemæus. Fortè Cascantum.

Baslon, vide *Besor*.

Basentelli fluminis meminit Platina; in Benedicto 7. Circa Calabriam. vide *Casuentum*. nam eundem puto.

Basentius, vide *Casuentum*.

Basera Βαζηρα, Phœniciæ opidum, est Stephano. Βασηρηνοι, meminit Goltzius, ex nummo Titi.

Basgædariza Βασγοιδάριζα, Armeniæ Minoris castellum. Strabo 13.

Basi Βασι, Castellanorum vrbs, in Hispania Tarraconensi. Ptolemæus.

Basiana Βασίανα, Pannoniæ Inferioris vrbs: apud Ptolemæum. vide *Bassiana*.

Basica Βασικη, Arnæ vrbs, Ptolemæo. *Casca* legunt interpretes.

Basilei Episcopatus, sub sede Ancyrano metropoli meminit Cõstitutio Alexii Imp. βασιλαιου, habet Porphyrogenneta hoc tractu: sub Buccellariorum Themate.

Basilia Βασίλεια, insula Diodoro, & Pytheæ apud Plinium. *Baltia* Timæo, apud eundem Plinium. Eandem Plinius alio in loco, ex eodem auctore, *Bannomānam* vocat: item *Abalum*, Pythea auctore. *Scandia*, & *Scandinauia*, Plinio etiam & Solino dicitur. Hãc pro insula Germaniæ maxima describunt dicti auctores: dicuntque eam versus Septentrionem sitam, & incompertæ magnitudinis esse: & Alterũ Orbem terrarum appellari, scribit dictus Plinius. Hanc à Procopio sub nomine *Thule* verè descriptã legimus. (Pro Scandinauia malè legunt *Gangauia* apud Solinum, Nebrissensis in suo Dictionario, & Lilius in suo Orbis Breuiario. *Galgauia* legit meus Solinus M. S. Iornandes huic Cedri folii formam adscribit: sed *Scanziam* etiam perpetam vocat.) Sed non esse insulam, at pæninsulam, nostra ętas cognouit. & eam esse putamus quę hodie tria amplissima regna, nempe *Noruegiam, Suediam, & Gothiam*, aliasque regiones comprehendit. Ex Scandia, vel Scandinauia, *Sconen*, quæ huius est pars, facit Zieglerus. Idem pro Bannomanna, *Pannonia* apud Plinium legere mauult; & *Finlandiá*, huius pæninsulæ partem, pro ea accipit. Suiones Taciti, Willichius Sweden interpretatur. Hanc pæninsulam Basiliam, Marius Niger *Vergion* appellatã scribit. Haud longè absum ego quin credam eos populos huius pæninsulæ, qui hodie Sweden habitant a Plinio 2. cap. 67. & Pomponio 3. cap. 5. *Sueui* nominentur, à quorum rege nempe, Indos ad horum oram adnauigantes, dono accepit Q. Metellus Cæsar. *Basilia*, Italiæ vrbs; apud Phleg. Trallianum. *Basilia*, Marcellino lib. 30. Hodie Basel vocatur, Germaniæ vrbs ad Rhenum. Item in Gallia Belgica, Antonino inter Durocortorum & Virodunum. Βασίλεια, etiam locus munitissimus ad Thapsin fluuium in Scythia Europęa, circa Bosphorũ Cimmerium describitur à Diod. Siculo, lib. 20.

Basilica Fossa, Βασιλικη διωρυξ, Assyriæ tractus, circa Tigrim videtur, ex Polybii 5.

Basilica, vel *Ad Basilicam*, locus in Mauritania Cæsariensi. Antoninus. Vide *Sicyon*, & *Therma*.

Basilicus Sinus, Cariæ; Pomponio. discriminans inter Ioniam & Cariam.

Basilidæ, Scytharum in Europa populi, Pomponio & Plinio. *Basilios* Strabonis puto.

Basilii Monumentum, locus latrociniis infestus. Via Appia, prope Vrbem. Asconius Pædianus. vide *Basilida, Iazyges*, & *Patzinaca*.

Basilina, vide *Casilinum*.

Basilionopolis, vrbs Bithyniæ, in concilio Chalcedonensi, & synodo 6. Constantinopolitana. Eadem fortè cum Basinopolis.

Basilip-

Basilippum, Bæticæ vrbs, 20. M. pass. ab Hispali. Antoninus. Eadem est cum *Besippo*.

Basilis castellum, Cedreno: ad lacum Prespam. in Macedonia alicubi. Arcadiæ vrbs, est apud Pausaniam; & ex eo, apud Stephanum.

Basiliscæi βασιλισκαῖοι, Sarmatiæ Asiaticæ gens, Ptol.

Basilisene βασιλισηνή, Armeniæ Maioris regiuncula, Ptolemæo. quam Castaldus *Turcomaniam* vocat. Vide *Liscena*.

Basilitza, regionis nomen. In Thracia videtur, apud Laonicum.

Basilium, vocat Strabo fluuium inter Euphratem, & Tigrim. *Flumen Regium* appellatur ab Ammiano, lib. 23. *Basilisus* est fluuius, qui irrigat totam Cappadociam, vt scribit Theodoretus in vita Zenonis. Vide *Euphrates*.

Basiniana, Pannoniæ vrbs, Antonino. Vide *Bassiana*.

Basinni βασιννοί, Stephano, Arabica gens. ex 3. Arabicorum Glauconis.

Basinopolis, in Bithynia Episcopatus, apud Synesium, epistola 66. vide *Basilionopolis*.

Basionensis vicus Galliæ. S. Lutridis vita, apud Surium. Pro *Vassionensis* putandum.

Basistani βασισανοί. Hispaniæ populi, circa Calpen montem, Strabo 3. iidem apud eundem cum *Bastetanis* videntur.

Basistis, vide *Bazaria*.

Basoropeda βασοροπέδα, Mediæ regio, Strabo 11.

Basporan, vide *Media*.

Bassa βάσσα, insula ante Taprobanam. Ptolemæus.

Bassachitæ βασσαχῖται, Marmaricę nomi gens: apud Ptolemæum.

Bassæ βάσσαι, Arcadiæ vicus, in Cotilio monte, Pausaniæ.

Bassalenses, Hispaniæ gens, quæ inde pulsa, in Hiberniam nauigauit, eamque primi mortaliū habitarunt, si Virunnio creditur.

Bassania, Cauiorum gentis vrbs, quæ quinque milliaria à Lisso distat, Liuio, 44.

Bassara, locus Lydiæ, vbi genus vestis fit quæ ad pedes dimissa. Sic Lipsii vetus interpres ad illud Horatii 1. Carminum, *Non ego te candide Bassareu*, additq; Liberum patrem sic vocare, quod tali induatur veste.

Bassi, vide *Hassi*, & *Francones*.

Bassiana, Iornandi & Antonino est Pannoniæ Primæ vel superioris opidum. *Basiniana* alia, Pannoniæ Secundæ vel Inferioris: eidem. Bassianensis, Pannoniæ Secundæ, meminit quoque lib. Notitiar. βασίανα Ptolem. *Possega* putat Lazius. *Path*, vel *Papocz*, idem alio in loco.

Bassitani Episcopi Hispaniæ, meminit concilium Elibertanum. Pro Bastitani, vt puto.

Basta, Calabriæ opidum, apud Plinium, inter Hydruntem & Iapygium promontorium. *Hasta* legunt tria mea exemplaria excusa. *Vasta* habet Galatæus in sua Iapygia. qui nūc viculū dicit esse vix quindecim focis habitatum. An eadem autem cum Plinii Basta, valde ambigo ego.

Bastalensis Episcopi in Africa, meminit Coll. Carthag.

Bastanabos βασταναβος, Arabię statio, Stephano.

Bastanæi βαστανaῖοι, Arabiæ Desertæ gens, Ptolemæo. eius interpretes hoc loco habēt Batani, Botani, & Bazani.

Bastarnæ βαστάρναι, quorum alii nominantur, *Atmoni* ἄτμονοι, alii *Peucini* πευκινοί, *Sidones* σιδόνες, & *Roxolani*, vt vertit Xylander. in Græco tamen codice est ῥωξανοί, *Roxani*. Strabo lib. 7. Peucini, quos quidam Bastarnos vocant, inquit Tacitus in sua Germania qui Basternas cum Dardanis ibique coniungit. *Basternæ* per E. in pænultima sunt Plin. *Batarnæ*, sine S. sunt apud Flaccum. In Thraciā eos sedem habere cōcessit Probus Imp. vt habet Zosimus 2. Dacos cōtingere à Septentrione facit Iornandes.

Bastaroth, locus videtur circa Ctesiphontem alicubi, vbi Damastaget Palatiū Cosdroes Persarum regis. Hist. Miscella 18.

Baste, Africæ vrbs, sex dierum iter a Carthagine distans, Procop. 2. Wandal.

Basterbini, Calabriæ populi. Plinius.

Basterna, loci nomen, apud Nicetam. In Mœsia. idem cum *Bastarnæ* credendum.

Bastetani, vide *Bastitani*.

Basti, Antonino Bastetaniæ vrbs videtur. *Baza* nominari, scribit Io. Mariana.

Bastia, vide *Mons Sabastiani*.

Bastiai βαστιαῖοι, Bœotiæ populi, Phauor.

Bastira, vide *Mastira*.

Bastitani βαστιτανοί, Ptolemæo sunt Hispaniæ Tarraconensis populi. *Bastitaniam* regionem nominat Plin. *Vastetanos* per V. habet Liuius lib. 37. Beuterus in suo Chronico Hispaniæ adducit duos lapides antiquos, in quibus *Batestanii* legitur. dicitque hodie eos esse qui Baça incolunt. vel *Baza*, vt scribit Gomezius. *Bastetani* Straboni sunt inter Gades & Calpen, vide *Basistani*.

Basiuli βασίλοι, qui & *Pœni* ποινοι, cognominantur, inquit Ptolemæus. Populi sunt Hispaniæ Bæticæ, ad Fretum Gaditanum, in eo tractu quem hæc ætas *Andaluzia* vocat. Pœni ergo teste Seneca de Consolatione, vt quoque Plinio lib. 3. cap. 1. item Pomponio 2. cap. 6. ab vtraque Freti parte habitauerunt, ad quod Horatius mihi allusisse videtur, cùm inquit, *vterque Pœnus*. sed quia carmen elegans est, hîc integrum adiicere lubet:

> *Latius regnes auidum domando*
> *Spiritum, quàm si Libyam remotis*
> *Gadibus iungas, & vterq; Pœnus*
> *Seruiat vni.*

Non me latet à Turnebo hoc aliter interpretari, sed suum euique pulcrum. vide *Mentesani*.

Basula, Hispaniç flumen ad quod Scipio templum posuisse, fidem facit vetus inscriptio, quæ inter Occonis, fol. 12. Numero 5.

Basulienses βασυλιεῖς, Libyæ gẽs, quæ cùm bellũ gerit, noctu pugnat. Nicolaus, apud Stobeum de Legibus.

Bata βάτα, pagus & portus Sarmatiæ Asiaticæ, ad Pontum Euxinum, Straboni. Indiæ intra Gangem vrbs Ptolemæo. Vide *Bara*.

Batæ βᾶται, Serica gens Ptolemæo, Marcellinus *Betas* habet.

Batana, vide *Bathea*.

Batanagra, vide *Catanagra*.

Batancæsara βατανκαισαρα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo. *Baicadul* Castaldo est.

Batanea βατανεια, Stephano, vel *Batanea*, vt Ptolemæus habet, & Iosephus in vita sua, Syriæ regio, cuius incolas *Babylonios* facit. Vide *Golam*, & *Basan*.

Batani, vide *Bastanei*.

Batania, vide *Ecbatana*.

Batarna, vide *Bastarna*.

Batana, locus in Rhçtia est. Libro Notit. vbi cohors noua Batauorum erat. *Passaw* ad Oeni ostium est M. Velsero. *Bolsan* quod & *Potzen*, putatur à Lazio. Videtur mihi hoc *Bauzanum* Diaconi, in Longobardicis: & *Botzinga* Luitprandi. Vide *Patauia*.

Batauia βαταυία, Ptolemæo, Tacito, & Cæsari, Germaniæ Inferioris regio est, ad ostia Rheni posita, quam **Hollandt** vocant. sed impropriè. Ea enim Hollandiæ pars olim Batauia dicta fuit, quæ hodie inter veterem Rhenum & Vahalim fluuios, à Lobico ad Oceanum vsque, quasi duobus brachiis constringitur. Atque hic tractus etiamnum veteris nomenclaturæ vestigia retinet. nam **Betuwe** ab incolis vocatur. Hçc ferè Lamb. Hortensius, in libello Vltraiectinarum secessionum. *Betauos* per E. in prima vocari in antiquo lapide, didici ex Notis Leonclaui ad Dionem. De huius nomine & situ adeundus quoque H. Iunius in sua Batauia. *Batauorum* Insula hæc vocatur a Plinio, Dione, Cæsare, & Tacito. Betuwe, *Battua* ab Aimoino; & *Badua* à Reginone nuncupatur. Vide *Nouiomagum*.

Batauodurum, Tacito, Batauiæ hodie oppidum, quod Rhenanus **Wyck te Duerstedem** appellat **Duerstedem** Diuæus. Vtroque modo vulgò vocatur. Dorestadũ quod nunc **Wyck** vocatur, legitur in vita S. Friderici Episcopi Traiectensis. Exstat nummus argenteus Ludouici Imp. Aug. cum pictura nauis, & inscriptione *Dorestatus*. Mercatori omnino persuasum est, hodie **Batenborch** eo loco esse, vbi Ptolemæi *Batauodurum*. De Dorestato vico scribit Trithemius in Chronico Hirsangiensi, olim sub se habuisse quinquaginta Parochiales ecclesias.

Batauorum, insula, vide *Batauia*.

Batebam, vicus seu pars tribus Ægeidis, apud Stephanum. Nicomachum quendam Batensem, nominat Isocrates, & Aristodemum Batethensem Plutarchus. An eiusdem loci, ignoro.

Bateni, fuut Plinio circa Bactrianam populi. Vide *Batini*.

Batestani, vide *Bastitani*.

Batetara βατιταρα, Lygiorum vrbs. Stephanus.

Bathe, Æthiopiæ sub Ægypto opidum, apud

apud Plinium. An Bathys portus, Ptolemæi?

Bathe, vide *Bithias*.

Bathale Βαθάλη, Fons Ameriæ. Phauorinus.

Bathana Βάθανα, regio Siriptolemæi, in India extra Gangem, Ptolemæo. eius interpretes per Æ. & T. sine afflatu *Batana* scribunt.

Bathanatu Βαθανάτου Via, nominatur tractus circa Danubium, per quam Bathanatius Galatas sub Brenno militantes trāsmigrare fecit, vt docet Athenæus 6. Ad confluentes Sarwitzę & Istri supra ostium Draui est, si Lazio credimus. vbi hodie *Bathaseck*, *Bathmonster*, & *Bathiensis* comitatus.

Bathanei, vide *Catanei*.

Bathata vicus, vbi Galilææ Superioris exordium. Egesippus 3. Vide *Baca*.

Bathea Ponti, vocat Plinius, Ponti Euxini locum immensæ altitudinis. *Batana videtur eum quoque appellare Ælianus lib. 3. cap. 13. de animalibus, vt vertit Gyllius. pro quo in Græco codice apud Gesneros excusa, ἐκβάτανα, legitur, vrbem Persia.* De his quoque videndus Aristoteles 1. Meteorolog. cap. 13. Vide *Apsasium*.

Bathechor Βαθεχώρ, id est domus hysopi, vici nomen trās Iordanem. patria eius mulieris quæ in Hierosolymæ obsidione filiū coxerat. Iosephus. *Vetezobra* habebat vetus interpres.

Bathel, vbi habitabant filii Semei. 1. Paralip. 4.

Bathenas, Syriæ opidum, Antonino: inter Cyrrhum & Edessam.

Batheus Βάθυς, Siciliæ fluuius, apud Ptolemæum. *Iati*, Th. Fazello est. sed *Bathis* habet, malè. Vide *Acis*.

Bathiates, Illyrii populi, Appiano.

Bathinus, vide *Bathynias*.

Bathna, vide *Ballatha*.

Bathna, locus in Tribu Aser, nunc appellatur *Bethebem*. est in octauo milliario Ptolemaidis, cōtra Orientem. D. Hieronymus in locis Hebraicis.

Bathonia, locus Angliæ. In vita S. Elphegi martyris. *Akenianceastre* vulgo vocari, apud Matthæum Westmonasteriēsem lego.

Bathores, vide *Pathures*.

Bathos Βάθος, Arcadiæ vallis, circa Alpheum fluuium. Pausanias.

Bathracus Βάθρακος, Ptolemęo Marmaricæ in Africa portus. *Trabuco* Gerar. Mercatori dicitur. *Menelaus* Straboni appellatur, coniectore Villanouano: Ptolemæo tamen hæc diuersa sunt, in eadem regione.

Bathrithes Βαθρίθης, Ægypti nomus, vnde Rex Vaphres Solomoni suppetias misit. Eusebius 9. Præparationis Euang.

Bathycolpus sinus, & fluuius Europęus est ad Thracium Bosphorum; à Turcis *Biutere*, quod magnum nemus; & *Biudere*, quod magnum fluuium significat, nominatur, Pet. Gyllio teste. Meminit eius quoque Hesychius.

Bathyllus Βάθυλλος, Fons Megalepoli, in Arcadia, Pausaniæ. in Helissontem influit.

Bathymeda Βαθυμέδαι, gēs circa Lydiam. Phauorinus.

Bathymi, Plinio sunt Arabiæ Felicis populi.

Bathynias, Thraciæ fluuius, Plinio. *Bathynius*, Βαθύνιος, Ptolemæo. *Bithias* Βιθύας, est apud Appianum, in Mithridaticis. *Bathinus* est apud Paterculum. *Bathynis* est Pomponio.

Bathyra Βαθυρά, circa Syriam vicus, contra Trachonitas. Iosephus Antiq. 17. cap. 2. & in Vita sua, vbi huius incolas *Babylonios* nominat.

Bathyrriata Βαθυρρίακα, locus in Armenia videtur, apud Cedrenum & Curopalatem.

Bathys Βαθύς, Colchidis regionis fluuius, Plinio, & Arriano in Periplo. Æthiopiæ portus, Ptolemæo, ad Arabicum sinum. Circa Phrygiam locus videtur, apud Nicetam. Vide *Profundus*, & *Batha*.

Bati Βάτοι, Indiæ extra Gangem populi. Ptolemæus.

Batia Βατία. Aboriginum opidum, in Latio. Halicarnassæus 1. qui Reate ad trigesimum stadium hinc abesse scribit. Ægeidis tribus, apud Phauorinum. Vide *Boa*.

Batia Βάτιαι, Straboni Epiri mediterraneum opidum.

Batieia, Βατίεια, Stephano locus Troadis. In Iliacum campum eum describit Strabo. additque ex Homero *Myrinna* μυρίνης *Tumulum* a Diis immortalibus vocari. Idē Dion Prusæus, in oratione Troiana. sed

βατῖεια, & *μυρίνη* geminato ττ. & ρρ hic legit. Citra institutum autem de Deorum lingua addam hûc versum ex Ouidii Metamorph. *Hunc Icelen superi, mortale Phobetera vulgus.* Et Homerus 14. Ιλιαδ, dicit chalciten auem a diis Cymindis vocari. Idem aiunt Plato in Cratilo: & Dion Prusæus Oratione 10. vide *Botieum.*

Batieni βατιηνοὶ, Ptolemæo Italiæ populi. *Bacienni* sunt apud Paterculum 1. *Vagienni* Plinio. *Bagiennos* vocat Varro. Ad caput Padi sunt. Vide *Augusta* Vagiennorum.

Batina, apud Horatium vrbs, quam Apuliæ adscribit Acron. & addit inde dici Matini campi, abusiuè, pro Batini. aitque vrbem ipsam vicinam esse Venusinæ ciuitati. *Batinos* saltus habet ibidem Horatius. sed *Bantinos* melius, vt putat Cruquius ex codicibus M. S. *Matinum* montem habet quoque Horatius in Epodis: quem Porphyrion in Calabria statuit, vt etiam Commentator quem Cruquius publici iuris fecit. *Batina* hæc vrbs, apud Plutarchum in Marcello *Bantia* est: vt quoque Liuio 27. Mediæ vrbs est *βατῖνα*, apud Ptolemæum.

Batini, populi circa Oxum fluuium, Plinio, & Solino. *Βατεινοὶ* sunt Germaniæ populi, apud Ptolemæum.

Batinna, vide *Baginna.*

Batinus, Piceni fluuius, Plinio: quem Pontanus in historia Neapolitana *Tordino* vocat. *Matrinum* Strabonis putat Casaubonus.

Batmizomanes *βατμιζομανεῖς*, gens Arabica quædam, Agatarchidi.

Batnæ *βάτναι*, Osrhoenæ vrbs, Stephano, Zosimo, & Ammiano, in Anthemusia, haud procul ab Euphrate. Ex Xiphilino in vita Traiani videtur non longè a Nisibi abesse. Huius meminit quoque Procop 2. Ædificior. & Iulianus Imp. in Epistolis. vbi eã valde diligenter non tantum describit, sed & summoperè [illegible] dat, ab amœnitate, ita vt eum Thess[illegible] empis anteferat. Videtur *Bathna* Ant[illegible] quam habet inter Callecomen & Hie[illegible] im.

Batones *βάτωνες*, Pannonici populi videntur, apud Dionem 56. A Batone duce sic dicti. quos eosdem Strabo *Desiatas* vocat.

Batous *βατοῦς*, Ptolemæo, *Bagous* interpreti: Asiæ mõs, inter Ariã & Drangianam.

Batracharta, *βατραχάρτα*, Babyloniæ regionis vrbs. Ptolemæus.

Batrache *βατράχη*, Ptolemæo Sarmatiæ Asiaticæ vrbs.

Batrachocastrum, Thraciæ locus, apud Nicetam.

Batrasabbes, Omanorum vrbs, in Arabia F Feilici. Plinius.

Batri, vide *Bactrii.*

Battaridem *βατταριδὲν*, Eremum, vocat Io. Damascenus, in quo Israël quadraginta duobus annis conuersatus traditur.

Battarus, Scaligero fluuii nomen est, in Dyrarum Poëmate, putatque Corsicę insulæ eum designare, qui hodie *Guattarus* vocatur.

Batteia, vide *Batiea.*

Batthina *βατθῖνα*, Persiæ vrbs, Ptolemęo.

Batti Specula, locus in Peloponneso, circa Mænalum montem. Ant. Liberalis. *Batti* *βάττου*, *Horti* prope Babylonem, vbi palmæ genus prouenit, quod Regiũ vocant. Theophrastus. *Bagoa* legit Plinius. *Batti* Sepulchrũ apud Cyrenęos: Catullo ad Lesbiam. Vide *Erythra*

Battiadas nominat Silius 2. & 3. *Cyrenæos*, in Africa.

Batulum, castellum Campaniæ, Seruio in hoc Virgilii: Quiq; Rufas, Batulumq; tenent. &c. Meminit eius quoque Silius 8.

Batum Brutiorum fluuius, Plinio. *Bale* quædam mea exemplaria legunt.

Bauheta, vide *Banota.*

Baucandæ populi circa Alpes videntur apud Zosimum 6. fortè circa Sabaudiam. An *Bagaudæ* Eutropii? Hoc nomen in Gallia rusticis Prouinciam populantibus, impositũ, sub Diocletiano. *Vacaudæ* hi sunt apud Orosium 7. *Baogaudæ* sunt apud Saluianum 5. de Prouidentia. *Bacchauidæ* vocantur corruptè in Eusebii Chronico. Castrũ Bagaudarum appellatum aliquando locum agri vrbis Lutetiæ (quod horum Bagaudarum tunc receptaculũ fuit) quem hodie *S. Maur des Fossez* nominant, vt scribit Vigenereus. Ad Matronam fluuium esse, apud alium lego.

Baucidias, Plinio insula est: in Saronico sinu.

Baudobricum opidum, in Treuirorũ regione, Antonino.

Bauilum,

Bauilum, loci nomen videtur, ex hoc Plinii : *Sic scimus interemptum Licinii Cecinnæ pretorii viri patrem, in Hispania* Bauili. Locus fortasse male sanus. *Bauli* legunt tres mei codices. sed cōsule Pintiani Obseruationes.

Bauli, locus circa Baias : Plinio, Ciceroni, Silio, Suetonio, & Dioni, item Tacito, qui eum describit inter Misenum promontorium, & Baianum lacum, ad mare. Symmachus de eodem, hoc versu, *Inderecens ætas Boaulia Baulos Nuncupat.* Hortensii villā prius fuisse, docet idem. A Puteolis distare viginti sex stadiis, scribit Zonaras 2. Lege quæ annotauit ad Dionis 59. Leonclauius. Hodie *Bauli* adhuc dici, refert Ferd. Lofredus. *Bagola* vocabat nauta cuius opera sinū Puteolanū nauigaui. *Monte Barbaro* interpretatur malè, ni fallor, Benedictus Falconius.

Bauma, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs. Plinius.

Bauma Βαῦμα, Mesopotamiæ vrbs, ad Euphratem fluuium Ptolemæo. *Mauba* legunt interpretes. *Baura* Βαῦρα, locus apud Stephanum, vnde gentile Bauræi. In voce Παιδιτερα.

Baurum, vide *Braurum*, & *Cassinatium*.

Bauota Βαυώτα, Salentinorum in Italia vrbs, Ptolemæo. cuius interpretes *Baubota* legunt.

Bauta, Antonino vrbs, inter Augustam Prætoriā, & Vesontionē. *Bena*, est Simlero.

Bautes, vide *Bautisus*.

Bautisus Ptolemæo Sericæ regionis, in Asia fluuius. *Quiam* eū interpretatur Mercator. At Græci codices *Bautes* habent, Βαύτης. *Banthisis* Marcellinus.

Bauxaris, loci nomen, in Codice Theodosiano 6. titulo de Palarinis.

Bauzanum, vide *Bataua*.

Bauzarēsis loci, in Africa, meminit Coll. Carthag.

Baxacha Βαξάχα, Ptolemæo Mesopotamiæ vrbs. *Bazala* habent interpretes.

Bazacata Βαζακάτα, Indici Maris insula, Ptolemæo. *Basse*, Castaldo.

Bazacuis, Africæ Propriæ est regio, apud Ptolemæum, eadem, ni fallor, cum *Byzacium*. sed nimis versus Occidentem ille ponit. Vide *Byzacium*.

Bazala, vide *Baxacha*.

Bazaris Βάζαρις, Armeniæ vrbs, quæ prius *Leontopolis* dicta fuit. vt Eusthathius ait. hanc postea *Iustinianopolim* à Iustiniano Imp. dictam, annotauit Guilielmus Stuckius. *Byzana* Procopii est.

Bazaria, regio Asiæ, Scythiaca. vti videtur apud Q. Curtium 8. Vrbē *Basistin* Βασιστιν, habet in ea Diodorus, vt apparet ex fragmento libri 17. quod H. Stephanus edidit.

Bazaritani Βαζαριτανῶν, loci in Africa, meminit concilium Carthaginense 3. *Vazaritanum* habet alius codex. Opus Surii legit *Vzaritanum*. *Vizaritanum* censeo Victoris Vticensis.

Bazensis Limitis, in Africa Propria, meminit lib. Notitiar. *Bazenum* ibidem opidum, eidem.

Bazes Βάζης, Tyanitydis vrbs, in Cappadocia, Ptolemæo.

Baziothia, Palæstinæ locus. Iosue 15. Βαζιωθία, habent 70. interpretes.

Bazira Βάζιρα, Indiæ vrbs, ab Alexandro Magno expugnata, circa Indi fluminis partes superiores. Arrianus. Vide *Bezira*.

Bazitensis, vide *Marcelliana*.

Bazium Βάζιον, Ægypti promontorium, ad sinum Arabicum, Ptolemæo.

Beana Βέανα, Ptolemæo Babyloniæ vrbs.

Beata, vide *Macaria*.

Beatæ Insulæ, vide *Thebæ*, *Atlantis*, *Fortunatæ*, *Oasis*, & *Thyrsis*.

Bebases villa, Ammiano, quæ centesimo lapide à Constātia disparatur. *Babasis* legit alius codex. Circa Mesopotamiam est, ni fallor.

Bebba, nomen vrbis regiæ, apud Bedam. Northūbrorū videtur. In Britannia insula.

Bebe, opidum Bethuliæ vicinum videtur. Iudith 15.

Bebelo, argenti puteus, ab Annibale inchoatus, in Hispania. Plinius. An circa Pyrenæos mōtes? nam dicit Aquitanos huius putei aquas egerere. Et circa Oscam in Ilergetibus? Liuius enim non semel Oscensis argenti meminit.

Bebem, vide *Lamonia*.

Bebiani, qui & *Veniani*, vide *Ligures*.

Bebii Βέβιις, Campi, meminit Suidas, in Crœso. Circa Adramyttium videntur. *Bebii* Βέβιοι, montes in Pannonia sunt apud Strabonem, & Ptolemæum.

Bebius Mons Campaniæ, fluuium emittens. Sic Vibius. pro *Vesuuius*, vide *Vesuuius*.

Bebœis Thessaliç locus: Liuio 27. Bœbeis fortè scribendum.

Bebriacum, vicus est inter Cremonam Veronamque, inquit Tacitus. Huius etiam meminit Suetonius. Hic Vitellius Othonem superauit. Leander scribit à nonnullis pro *Labinia* haberi. *Bedriacum* per D. legit Lipsius, ex Vaticano exemplari. In quibusdam manuscriptis quoque *Betriacum* per T. legi, monuit illum Pulmanus. Sed & Plutarchus in Othone per T. Βητριακόν, habet. Φρηγδιακόν, legit corruptè Iosephus.

Bebryces, vide *Narbonensis Gallia*.

Bebrici Βέβρυκες, sunt duo diuersi populi, apud Stephanum. alii ad Pontum in Asia: Alii iuxta Iberos, in Europa. Circa Pyrenæos montes videntur, de quibus Silius 3. *Nomen Bebrycia duxere à virgine colles.* Narbonenses sunt hi, Tzetza auctore. Sunt etiam *Bebryces* ad Peneum fluuium, nisi fallat Vibius.

Bebrycia, Lampsacena regio vocatur, vt scribit enarrator Apollonii. Eadem *Heraclea* postea dicta fuit. vt patet ex Apollodori 2. vide *Bithynia*.

Bebrycium Mare, vide *Propontis*, & *Narbonensis*.

Becare, Arabiæ Portus, Plinio. Vide *Sosippus*.

Beccenses, & *Molismenses*, in Gallia sunt. Iuonis epistola 9. & 112. Vide *Molismum*.

Becena Βηκένη, nomen loci, cuius mentio est in Canonibus concilii Carthaginensis 3. *Decena* legit alius codex. In opere autem Surii pro eo *Tubuniesis* legitur. vide *Rhecensis*.

Becerra, Episcopatus in Arabia. G. Tyrius.

Becerritanus sedes episcopalis, in Numidia. Victoris Vticens. Fragmentum M.S.

Bechal, vide *Damastager*.

Bechires Plinio, Βεχειροι, Dionysio, Βέχειρ Stephano, Pontica gens: magis versus Septentrionem quàm Macrones. vide *Scythæ*.

Bechis, vide *Metelis*.

Bechuns, vide *Focunates*.

Beclam Βεκλαμ, palatium Cosroes, in Perside. Cedreno. *Bechal* fortè in Historia Miscella. Vide *Damastagar*.

Bectileth Βεκτιλεθ, campus inter Ciliciam & Syriam. Iudith. 2. *Anga* Montes legit D. Hieronymus.

Beda, vicus circa Treuiros, Antonino. *Bitburg* fortè, Treuirensis diœcesis. Vide *Bida*.

Bedar, municipium in territorio Aconensi, Syriæ. Gulielmus Tyrius.

Beddarach, vide *Damastager*.

Beddoro Βηδδώρω, Iudææ vrbs. Ptolemæo. vide *Bethoron*.

Bedegene, locus circa Damascum, ad radices Libani situs, perspicuas emanat aquas: vnde Domus Voluptatis dicitur. sic Guliel. Tyrius.

Bederna, vide *Tauresium*.

Bedesis, fluuius prope Rauennam, Plinio. *Montone*, H. Rubeus vocat. *Besedis* tria mea exemplaria habent.

Bedirum Βέδιρον, Ptolemæo Libyæ interioris vrbs. *Debris* Plinii est, vt scribit Hermolaus. Garamantum vrbs.

Bedriacum, vide *Bebriacum*.

Bedora, vide *Betaro*.

Bedunesis Βεδουνήσιοι, Hispaniæ Tarraconensis populi, apud Ptolemæum.

Bedunia Municipium, in nummo Clau- [illegible] refert Goltzius in Thesauro. Βεδύνια, [illegible] est Beduneſiorum opidum. vide Be[illegible].

B[illegible]s, Bisaltiæ opidum, Diodoto 19.

Beelmeon, locus 1. Paralip. 5.

Beelphegor, Iosue 2. locus. Φογὼρ siue Beel, [illegible] interpretes.

Beelsephon Βεελσεπφών, in Ægypto, circa mare Rubrum; Exodi 14. *Baalsephon* legit Pagninus. vide *Arsinoe*.

Beesthera, vide *Bosra*.

Begabri Iosepho, *Ligarum* Egesippo 1. Idumeæ locus.

Begamini, vide *Boiemum*.

Beganna Βηγάννα, Arabiæ Desertæ opidum, Ptolemæo. *Rheganna* interpretibus.

Begeritani, vide *Bigerriones*.

Begerri, vide *Bigerriones*.

Begeselitana, vide *Begethselitana*, & *Vegesela*.

Begetselitana regionis Africæ, meminit concilium Carthaginense, cuius Episcopus Reginus nominatur. Aliud exemplar lege-

legebat, Reginus Baget Selianæ regionis. Balsamonis commentaria in hoc conciliũ legunt *Seletiana*. Vide *Vegesela*.

Begialis βεγιαλὶς, Ptolemæo Amorgi insulæ vrbs est, in Myrtoo pelago. *Ægialos* per Æ. diphthongon apud Suidam legitur, in dictione Simmias. Stephanus hoc loco *Melania* μελανία, habet, in dictione Arcesine. Pintiano videtur eadem esse *Ægilia* Plinii. *Æglia* meum exemplar legit. At deceptus est hic Pintianus Myrtoi maris vocabulo. aliud enim Myrtoum pelagus Ptolemæo, aliud Plinio cæterisq; est: Ptolemæus namque id circa Cariam Asiæ minoris regionem describit. Plinius verò suum inter Peloponnesum & Atticam. vbi etiam Strabonis, Pausaniæ, & Melæ Myrtoum pelagus reperitur.

Begis βῆγις, Tralleorum vrbs, Stephano. Circa Illyricum.

Begorra, vide *Bigerriones*, & *Calagorgis*.

Begorritis, Macedoniæ lacus, Liuio 42.

Begynga, vide *Babysenga*.

Behethelim, circa Mesopotamiam videtur opidum. G. Tyrius.

Beibal, vide *Damastegar*.

Beii, vide *Larthenianum*.

Beiuda, Persiæ vrbs. Suidas in verbo Σαπωρ.

Beila silua; in S. Bauonis vita. Flandriç videtur.

Bela βήλη, Africę mons, circa Gaditanum fretum. Strabo Xylandri. *Abele* autem, & melius *Abyle*, legendum. Errorem fecit scriptura, quę hoc modo ἄβυλα βήλη. A. enim geminandum erat. at hoc librarius ex prælegentis ore non perceperat.

Belabitena, circa Armeniam regio. in Codicis lib. 1. Titul. de Magistro militum. Pro *Balbytena*, corruptè.

Belana βελαίνα, Laconicus vicus, Hesychio.

Belbina βέλβινα, Straboni insula est in Argolico sinu, è regione Athenis. *Blenda* Sophiano vocatur. *Belbina* βελβίνα, Laconicæ opidum, in Peloponneso. vt testatur Plutarchus in Parallelis. *Belbinitis* ager Liuio. Hoc opidum, vt auctor est Xylander, in suis ad Plutarchum, annotationibus, apud Pausaniam *Belemina* βελεμίνα, apud Ptolemęum *Blemmina* βλέμμινα, & apud Suidam *Belybina* vocatur. Ego tamen apud eundem Suidam *Bembina* βέμβινα, lego. Sic quoq; apud Stephanum. Blemmina Ptolemæi, *Blemena*, βλέμινα, à Plethone nominatur. Vide *Belminatis*.

Belbinitis, vide *Belbina*.

Belbinthites βελβινθίτης, gentile est, apud Stobeum, de Exilio. Nescio cuius loci. An corruptè pro *Belbinites*? gentile à Belbina?

Belcania βελκανία, Armeniæ Maioris opidum, Ptol.

Belcas. Ausonius, *Vsque in Tectosagas, primæuo nomine Belcas*. Sunt qui Belgas legunt. *Volcas* interpretantur Turnebus, & Vinetus, & *Languedoc* intelligunt.

Belciana βελκιάνα, apud Ptolemæum Assyriæ vrbs.

Belcionaca, insula Galliæ, haud procul à Sequano. In S. Audoeni Rhotomagensis vita.

Belea, Galliæ Lugdunensis vrbs, Antonino. vide *Belia*, & *Velia*.

Beleb locus, apud Hieremiam. Μαλίφ, legunt 70. interpretes.

Beledonii βελήδονιοι, gens circa Oceanum, Stephano. ex Parthenio.

Beleia, Antonino Hispaniæ opidum; inter Virouescam & Pampelonem. Vide *Belia* & *Velia*.

Belemina, vide *Belbina*, & *Belminatis*.

Belemoth, in tribu Isachar: Oseæ prophetæ patria. Dorotheus.

Belendi, Galliæ populi, in Aquitania, Plinio.

Beleocurus, vide *Hippocura*.

Beleridas insulas, aliquos haud procul à Sardinia ponere, scribit Plinius. *Tauro* & *Vacca* eas interpretatur Dalechampius.

Belerium, vide *Antiuestaeum*.

Belesum βελεσὸν, Macedoniæ castellum. Gregoras.

Beleus, vide *Belus*.

Belfrot, Palæstinæ Municipium; Tyrio. Fortè *Belfort*.

Belga βέλγαι, Albionis insulæ populi. Ptolemæus. *Somersetshire*, *Wilshire*, & *Hamshire* hodie, vt Camdeno placet. Galliæ Belgicæ etiam populi, de quibus multa apud Cæsarem, inprimis 2. Belli Gallici.

Belgica Gallia, vt Cæsar, Plinius, & Strabo eam vocant, Ptolemæo *Celtica* κελτική,

est, vitio typographico, vt puto. nam postea eandē κελτογαλατίαν βελγικὴν appellat. Hanc posterior ætas, teste Ammiano, in *Primam* & *Secundam* diuisit. *Galliam Superiorem* vocat D. Athanasius, in qua Agrippina. *Belgica*, locus apud Antoninum, inter Agrippinam & Treuiros. *Bullingen* à Simlero interpretatur.

Belgida, Celtiberiæ vrbs, à Pompeio capta, vt refert Orosius 5. cap. 23. (pro quo Fabricius restituit *Segeda*) & Florus 4. cap. 12. in antiquo codice. Hanc circa Oscam fuisse, putat Moralis. Video hodie circa hunc tractum, in Valentiæ scilicet regno opidulum *Belgida* exstare. Vide *Segeda*.

Belgidum, vide *Bergidum*.

Belgis βέλγις, ciuitas, à qua Belgica prouincia. Isidorus, Honorius, & Hesychius. Inde βελγικός, gentile, apud Phauorinum. Hanc ciuitatem vulgus scriptorum *Bauay* interpretatur. Si huius verbi Belgis auctores maiorum gentium haberem, ausim ex ea *Veltsig* vel *Veltsick* facere: propter non tātum maiorem soni adlusionem, sed & propter loci antiquitatem, quam ostendunt ruinarum sub terra multa hactenus vestigia. vnde singulis diebus ferè omne genus veteris supellectilis, vt simulacra, numismata, vascula, fibulæ, &c. eruuntur. Si enim B. pro V. pronuncias, & G. pro S. quod nostris familiare, vix inter Belgis & *Velsick* audienda differentia. Vide *Ciceronis* castra.

Belgites, Pannoniæ populi, Plinio.

Belgium, in quo scribit Cæsar se tres legiones collocasse, Hircius quatuor. Marlianus & Glareanus pro vrbe, non pro regione accipiunt: in quorum sententiā succedit Blasius Vigenereus in suis annotationibus Gallica lingua scriptis ad Cæsaris Commentaria; eamque *Bauay* Hannoniæ vrbem interpretatur. *Beauois* in Picardia regione, est Marliano, Cognato, & Guicciardino. Vnam vrbem capacē esse quatuor legionum, fortasse vix credet Vegetius. Sed & sub Belgio plures ciuitates comprehendi, docet ipse Cæsar l. 5. vbi dicit Britanniæ maritimam partem ab iis incoli, qui prædæ ac belli inferendi caussa, ex Belgio transierāt, qui omnes ferè iis nominibus ciuitatū appellātur, quibus orti ex ciuitatibus eo peruenerūt. Nec etiam sub Belgio totam Belgicam intelligit. A Belgio enim, (eodem libro) Neruios, Morinos, & Essuos (Belgicæ populos) distinguit. Partē Belgicæ itaque, Belgium videtur vocare; eam fortè, quæ versus Septemtriones est, quo hodie Hollandiam, Zelandiam, Flandriam, Brabantiam, Geldriam, & Cliuiam habemus. vbi confluentia maximorum fluminum, quorum ostia facilem descensum in Oceanum, indeque in Britanniam præbent.

Belgius βέλγιος, fluuius in Lybia. Hesychius.

Belgnea βελγναία, Arabiæ Desertæ opidum. Ptolemæus.

Belgradum, vide *Taurunum*.

Belia βέλεια, Hedetanorum in Hispania opidum, Ptolemæo. Vide *Velia*.

[illegible]*us*, Asiæ fluuius, qui in Euphratem effu[illegible] Ammiano. circa Persidem fortè. Vide [illegible].

Belio[illegible]*e Limea*.

Belippo, Gaditani conuentus vrbs, in Hispania. Plinius. lib. 3. cap. 11.

Belisama βελισάμα, Æstus Albionis, apud Ptolemæum. per α in prima, erat in M. S. codice. *Rebel* vocatur apud Guil. Cādenum.

Belisensis Ecclesiæ, in Gallia, meminit concil. Lugdunense 1. An *Blays* hodie?

Belisium, Vide *Albensium*.

Belisso, Hispaniæ vrbs, Antonino; inter Tarraconem & Asturicam. *Balsio* alio in loco legit idem. Pro *Belsino* Ptolemæi habeo.

Belita, vide *Bellita*.

Belitani, vide *Lusitania*.

Belitra, vide *Velitra*.

Belius, vide *Belus*.

Bella βέλλα, nomen Episcopatus, in Sanctionibus pontificiis Impp. Orientalium.

Belladis, vide *Velladis*.

Bellerophontis Vallum, iuxta Antiochiam ad Mæandrum, habet Strabo.

Belli βέλλοι, Celtiberorum populi, in Hispania. Apian. in Ibericis. quorum vrbs Segeda. An Bellitani Plinii?

Belliadis βελλιάδος, episcopi Philici meminit concil. Ephesinum 3. Vno l. etiam, quod monuit Sylburgius.

Bellidenses, Illyrici populi videntur, apud Cæsarem, Ciuilium 3. corruptè puto, pro *Bullidenses* hoc tractu populi notissimi; à Bulli nempe opido. Bellidenses veteribus omni-

omnibus ignoti. Bellidensem autem Episcopum Felicem, agnoscit concil. Chalcedonense.

Bellisso, vide *Belisso*.

Bellitæ, Curtio lib. 4. sunt gentes Asiaticæ, in exercitu Darii, cōtra regem Alexand. Mag. Vno L. alius codex.

Bellitani, sunt Hispaniç Citerioris populi; Plinio. Alii ergo a Belitanis. Vide *Belli*.

Bellitrensis, vel *Bellitranus* Episcopus, est in Decretal. 2. caussa 7. cuius nomen Ioannes. cui Gregorius Papa scribit, vt sedem suam transferat in locum quendam *Arenatarum*, ad S. Andream. An Velitræ fortè, in Latio?

Bellium mons, Galliæ Cisalpinæ vrbs, Diacono 2. Longobard. cap. 18.

Bellocasses, vide *Velocasses*.

Bellonæ ναὸς, Templum, ab accolis *Comanarχuga*..., dictum. Ad Antitaurum, in Cataonia. Strabo 12. In Cappadocia est A. Hirtio. *Bellonæ* Mons in Africa est, vel Carthagine videtur, ex Coll. Carthaginiensi.

Bellonothus, siue *Bellonotus* differēte scriptura gentis Barbaræ nomen, apud Sidonium, in Panegyrico Maiorani. Num idē cum *Ballonotis*?

Bellouaci, Galliæ populi, in Rhemensi prouincia, apud Cæsarem, Ptolemæum, & Plinium. Hodie *Beauuoisin*, Marliano.

Bellurus βέλουρος, vrbs in meditullio Thraciæ, in Europa regione. Procop. 4. Ædific.

Belmen βελμὲν, Iudææ vrbs: Iudith 4. *Βελμαιμ* & *Βελμεν*, cap. 7.

Belminatis regio, βελμινάτης, Lacedæmoniorum, in Peloponneso. Polybius 2. *Belbinitis* Liuio 38. *Beleminas* Pausaniæ 3. Pro Belbinatis (vt puto) a Belbina. vide *Belbina*.

Belmindon, Episcopatus Syriæ, sub Bostrenii sede. Guilielmus Tyrius.

Belo βελὼν, Straboni vrbs & fluuius Hispaniæ Bæticæ. Ptolemæus cum diphthongo *Belo* βαίλων, *Bello*, duplici L L. habet Mela, in vetusto exemplari. Episcopus Gerundensis vrbem vocat *Tariffa*, Clusius *Bralante*. Iunius dicit fluuium *Trafalgar*, & *Rio Vernator* appellari. Vide *Belus*.

Beloacus Cœnobium, quod & *Wasloy*, nominatur in vita S. Popponis. *Waploy* per P. alio in loco, apud eundem scribitur. In Belgica alicubi.

Beloclaudia vrbs, est Antonino inter Mellariam & Barbesulam, in Bætica.

Beloium, vide *Via* Beloium.

Belonocorum ciuitas, in Codicis lib. 12. tit. de Veteranis. Pro Bellouacorum forte.

Belsathim, Israelitarum mansio. Num. 33.

Belsephon, vide *Balasfer*.

Belsia, Galliæ prouincia, apud Fortunatum. *Beause* nunc incolis.

Belsinum βέλσινον, Celtiberorum vrbs, Ptolemæo. in Hispania Tarraconensi. Villanouanus appellat *Borgia*. *Belioco* apud Coquum est. vide *Belisso*, & *Bersinum*.

Belsonancum, villa in medio Arduennensis siluæ. Greg. Turonensis 8. An *Bastonach* hodie, quæ incolis *Bastogne*?

Belte βέλτη, regiuncula Phrygiæ. Hesychius.

Belunum βελοῦνον, Ptolemæo, & Plinio, Venetorum in Italia vrbs. *Belluno*. Leandro & Nigro. *Via Beloio*, Antonino, vt putat Simlerus.

Belus, Phœniciæ fluuius, quem & *Pagidam* vocari, scribit Plinius. E palude Cendeuia profluit, & vitri fertiles arenas producit. Meminit huius Beli etiam Tacitus, qui scribit eum Iudaico mari illabi. Βῆλος Iosepho, 2. Belli Iudaici, cap. 3. iuxta Ptolemaidem. item Plinio, & Guil. Tyrio. Ptolemæus habet Seleuciam ad Belum, in Cassiotide regione. & Plinius Chalcidem ad Belū, in Chalcidena regione. alius ab hoc, siue fluuius, siue mons. Βῆλος vel *Mel*... ...λος, Hispaniæ vrbs, ad Herculis columnas Stephanus. *Belo* Strabonis fortè. vide *Bada*.

Belybina, vide *Belbina*.

Belzitia, Slauinorum locus. Historia Miscella 23.

Bematra, vide *Bimatra*.

Bembina βεμβῖνα, Nemeæ vicus, apud Stephanum, ex Hellanico. *Bembinaeos* populos vocat Theocritus, Eidyllio 32. vide *Belbina*.

Bembinadia, Arcadiç regio; quç & *Nemea* etiam vocatur, vt prodit Plinius lib. 4. cap. 6. Vide *Belminatis*.

Bemesesim, vide *Besemelel*.

Bemmaris, circa Commagenam Syriæ vrbs: Antonino. An Bethammaria Ptolemæi? Sed vide *Beumaris*.

Bempetza, circa Euphratem opidum, Nicetæ.

Bena βῆνη, est Cretæ opidum, quod quidam *Ceratem* κεραίτην, dicunt, Suidas in dictione Rhianus. vide *Benna*, & *Thana*.

Benacus, Plinio, & Sexto Aurelio, *Benacus* Βήνακος, Ptolemæo. Italiæ lacus, in Lombardia Transpadana, quem Catullus ad Sirmionem, *Lydium* vocat, à Lydis. i. Tyrrhœnis, qui hunc tractum olim habitabant. *Lago di Garda* Italicè, Gardsee Germanicè hodie nominatur. vt referunt Leander & Scudus. Leander & Capriolus, quoque *Benacum* vrbem (vnde lacui nomen) hoc tractu olim fuisse refert. cuius hodie vestigia cernuntur in pago *Tusculano* vulgo dicto. Horum *Benacensium* meminit quædam antiqua inscriptio, in Orthographia Aldi. Videant peritiores an hæc Vopisci sit, cuius ad finem vitæ Probi Imp. mẽtio fit. potest enim tam ad vrbem quam ad lacum referri.

Bena, vide *Benna*.

Benadab, vrbis nomen. Hieremiæ 49.

Benagurum Βηνάγουρον, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolemæus.

Benainas, vide *Beranensium*.

Benanan, vide *Bethanan*.

Benarna, vide *Beneharnum*.

Benda Βένδα, fluuius Indiæ intra Gãgem, Ptolemæo. *Binda* interpreti. & etiam eidem Ptolemæo, alio in loco.

Bendena, Βένδενα, apud Ptolemæum Africæ Propriæ vrbs.

Bendidium Βενδίδιον, templum Thraciæ, Liuio 38. Straboni 10. & Luciano in Icaromenippo. Videtur & locus circa Athenas, Xenophonti 2. Græcorum. est & alius locus maritimus circa Marmaricam; vt videtur ex Synesii Epistolis.

Bene, vide *Bena*.

Benebendos Βενεβενδὸς, Cãpaniæ vrbs, Stephano. cuius gentile facit: οἱ Βενεβένδιοι. Alia à Beneuento. vt addit. sed falli, & scriptura tantùm, non loco differre puto.

Benefensis, vide *Bennefensis*.

Beneharnum, Antonino opidum Galliæ Aquitanicę. *Benarna* Greg. Turonensi. Hodie *Hortensis* dici, scribit Scaliger. *Bierne* est Nebrissensi.

Benennum Vallis, 2. Paralip. 28. & 33. vide *Ennom*.

Benentensis Episcopi, in Africa; est in Fragmento M.S. Vict. Vticensis: quod habeo a Clarissimo Lud. Hallero ab Hallerstein.

Benepotensis loci episcopalis, in Mauritania, meminit Fragmentum M. S. Vticensis.

Benetia Βενετία, regio Italiæ: Stephano in Τεγέα. Vide *Veneti*

Beneuentum, quod olim *Maleuentum*, inquit Plinius. Βενεούεντον, & Βενεβεντὸν, Ptolemæo. *Benebentos*, & *Maloentos*, Βενεβεντὸς καὶ Μαλόεντος, Stephano. Colonia est, in antiquo lapide. Pelignorum, in Samnitibus opidum, quod Leander *Beneuenti* appellat. *Concordia* Colonia cognominatur apud Frontinum. Olim *Argyrippa* dictum, scribunt Suidas & Cedrenus. non sine errore, vt puto.

Beni, vide *Benna*.

Benibera, vide *Ascalon*.

Benlaunt, Βενλαῦνοι, Vindeliciæ populi sũt Ptolemæo. Hodie in hoc tractu est Wailheim opidum. Vide *Leuni*.

Benna Βέννα, & *Bena* Stephano Thraciæ vrbs, & inde Bennicus sinus. item *Bennasii* populi, eidem. *Bena*, vel *Beni*, populi sunt apud Plinium. *Bennicam* præfecturam habet Ptolemæus.

Bennamia Βενναμία, Ephesiorum Curia. Stephanus.

Bennauenta, Britannicæ insulæ vrbs est Antonino. quam Lelandus æstimat *Northeauondune* vocari. Eadem apud eundem Antoninum *Bannauantum*, & *Isanauantia* nominatur, vt docet Talbotus, in Cõmentariolo non edito, ad hoc iter Britanniarũ. vbi vtrobique eodem modo debere scribi tradit. Bannauantum *Northampton* hodie vocari, vult G. Camdenus. qui hoc distinguit a Banauanta. Vide *Isannauaria*.

Bennefensis Ecclesiæ, in Africa. Coll. Carthag. Vno N. *Benefensis* est in Fragmento Vict. Vticensis.

Bennesii, vide *Benna*.

Bennopolis, quæ nunc Hildesheim vrbs Saxoniæ. Surius in S. Bennonis vita.

Bentensis loci in Britannia, meminit lib. Notitiar. pro *Ventensis* à Venta, vt scribit Guil. Camdenus.

Benti-

Bentichi, vide *Heraclia*.

Benum, vide B*anum*.

Bepara βέπαρα, Thraciæ oppidum: Procopio 4. ædific.

Bephyrus βηφυρ@, apud Lycophronem. Macedoniæ fluuius est apud Isacium huius Commentatorem. Circa Pieriam videtur. vide *Helicon*.

Bepyrus vrbs, ponitur à Gerardo Mercatore in suo Ptolemæo ad Orientalem fluminis Gāgis partem; hodieque B*onpruo* dici addit. Ego hoc vocabulum pro vrbis nomine, apud Ptolemæum non inuenio.

Bepyrrus, vide *Taurus*.

Ber, Thesaurus Goltzii ex Commodi nummo, habet *Col. Ber. Sec.* Et ex Philippi, *Col.* Ber. *Io. M. H.* Quid significet, mihi incertum. An fortè *Berytus*?

Bera, vrbs Palæstinæ. Iudicum 9.

B*erabe* βήραβαι, Indiæ extra Gangem oppidum, Ptolemæo. *Berobe* interpreti.

Berabonna βηραβόννα, Ptolemæo est Indię extra Gangem emporium.

Beracum, nomen loci, in Codice, lib. 7. titul. 19.

B*erambe* βηράμβη, Babyloniæ vrbs, apud Ptolemæum. interpretes legunt B*irande*.

B*erania*, vide *Gerania*.

Beranensis ciuitatis, id est, B*enainas*, meminit Liber Dignitatum; in Nouempopulana regione Aquitanica. B*ierne* Cœnali. vide B*enebarnum*.

Berathsatia, vide *Calis*.

Berana, Turonicæ vrbis pagus. G. Turonensis 6.

Berberes, fluuii nomen in Burgundia. testis Greg. Turonensis 1. de Miraculis D. Martini. Idem in vita Lupicini habet *Berberensem* vicum, quem suo tempore *Lipidiacum* vocari scribit. Ibidem *Transaliacensis* vici in Galliis, meminit.

Berbesula, vide B*arbesola*.

Berbicca βερβίκκα, populi, omnes septuagesimum annum egressos interficiant. Æl. Variæ historiæ 4. *Vebices* Ptolemæi puto.

Berbis βέρβις, Pannoniæ inferioris oppidum. Ptolemæus. Huius ruinæ quærendæ in *Barbowyna*, vt censet Lazius.

Bercetesius βερκετησι@, Mons Macedonię, apud Ptolemæum. vide *Cerceti*.

Bercetum Monasterium in Bardonis Alpibus, à Luitprando constructum, habet P. Diaconus.

B*ercorcates* Galliæ Aquitanicæ populi, apud Plinium. vbi hodie vicus B*eaulieu* dictus; vt quidam autumat, qui scribit vitam Radulphi Ardentis, impressam cum huius operibus.

B*erderis*, vide B*ideris*.

Berdigum Flauium, Ptolemæo vrbs Hispaniæ, in Asturica. B*elgidum* Antonini fortè.

Berdrigei populi, circa Margianam. Plinius.

Bere βηρη, Arabiæ Desertæ vrbs. etiam Indiæ intra Gangem. Ptolemæus.

Berea, vide *Berzetho*.

Berecingum, locus apud Saxones Orientales, in Anglia. Testis Beda.

Berecynthius βερεκύνθι@, Mons Marsyæ amni vicinus: vt refert Plutarchus de Montibus. *Berecyntium* tractum, in Caria regione, huic vicina, habet Plinius. Est & βερέκυντ@, vrbs Phrygiæ, & *Berecyntia* Regio, Stephano. iuxta Sangarium fluuium, vt addit Seruius. & idem adserit Vibius. *Berecynthia* vrbs, circa Nolon flumen, Festo: vbi Æneā sepultum ait. *Berecyntes* Phrygiam & Troicam gentem facit Strabo 16. circa Idam habitantem. Vide *Nolon*.

Beregaba βερεγάβα, Angustię apud Bulgaros, locus, Cedreno.

Beregrani, Piceni populi sunt apud Plinium. *Veregrani* tres alii mei codices legunt. *Veragranum* Agrum habet Lib. Limitum. Monte *Granario* hodie, vt putat Franciscus Panphilus.

Berenice βερενίκη, habet Stephanus opidū circa Syriam, quod *Pella* vocatur. *Berenice*, eidem. opidum prius *Chios* χί@, dictum. At quibus in terris, nobis diuinandum reliquit. Africæ vrbs in Pentapoli regione, quam alio nomine *Hesperides* ἑσπερίδες, vocat Ptolemæus. Stephanus *Beronice* per O. in secunda, & *Hesperis* in singulari appellat. *Hesperia* est Pomponio. *Bernich*, hodie est, si Castaldo creditur, nā *Beròich* habet Marmolius. *Berenice*, Ægypti ad Sinum Arabicum vrbs, Ptolemæo. *Bernice* trisyllabicos corruptè apud Arrianū legitur, in Periplo Maris Rubri. *Chosair* Zieglerus vocat. *Alchaser* Niger. idem est; Al, enim, quod Niger

addit, articulus Arabicus est. (Sic quoque Cairo & Alcairo hodie vulgo dicitur.) Plinius in hoc tractu præter hanc duo alia huius nominis opida ponit: quorum vnum *Panchrysos*, alterum *Epidires* cognominatum. Strabo & Mela quoq; duas habēt, sed hic per O. in secunda. Hallucinatum Iosephum vult Becanus, vbi scribit Berenicen hanc olim Asion-Gaber vocatam. Plutarchus in vita Pyrrhi habet B*erenicen* opidum in Epyri Chersoneso, sic quoque Appianus in Mithridaticis. B*erenice* etiam Thraciæ vrbs est Stephano, in voce Αδέρμ. Ciliciæ quoque vrbs est apud eundem, qui sex huius nominis vrbes numerat. Nouē videntur ex hac nostra descriptione. Vide *Asion-Gaber*.

B*erenicida* βερενικίδαι, sub Atheniensibus Ptolemaidis tribus pars. Stephanus. Per O. in secunda, Hesychio.

B*erenicidis* Mons, est in Goltzii Thesauro ex veteri inscriptione. quæ Romæ exstat.

B*erentheates* βερενθεάτης, Arcadiæ amnis est, qui in Alpheum effunditur. In eiusdem ripa est B*erenthe* βερένθη, opidum. Auctor Pausanias 8. B*renthe* dissyllabicos, Stephano, & B*rentheates* idem Pausanias, 5.

B*eres* βέρης Thraciæ ciuitas, apud Stephanum.

B*erethis* βερηθίς, Æthiopiæ vicus, circa Nili plagam Orientalem, Ptolemæo.

B*erethra* βέρεθρα, Græci vocant: *Zerethra* ζέρεθρα. Arcades, inquit Strabo. Voragines quædam sunt in Arcadia.

B*eretra* βερέτρα, Ptolemæo; Prægutiorum in Italia vrbs. *Celmo* Niger appellat. *Montorio* aliis.

B*ercum*, vide *Petina*.

B*erex* βέρεξ, gens inter Indiam & Æthiopiam.

B*erga*, vide B*erge*.

B*ergan* βεργάν, Susianæ vrbs, Ptolemæo.

B*erge* βέργη, Thraciæ vrbs, circa Chersonesum, Stephano. B*erga* βέργα, Ptolemęo est Macedoniæ vrbs, Edonidis regionis. Africæ Propriæ locus, est apud Antoninum. B*ergepolis* βεργέπολις, Abderitarum vrbs. sic Stephanus. quæ fortè eadem cum Thraciæ.

B*ergeme*, B*ethlapat*, & *Aria*, (huius princeps Nersan vocabatur) locorum nomina, apud Metaphrastem, in vita S. Bademi. Situs mihi incognitus.

B*ergentio*, vide B*regetium*.

B*ergidum* βεργιδόν, Ptolemæo, Ilergetum vrbs. Commemoratur in antiquo marmore quod Tarrogonæ est in Hispania. Ciuitatis nomen, quæ hodie *Vierço* appellatur, Morali teste. *Vergium* Liuii videtur.

B*ergine*, Galliæ Narbonensis vrbs. Sex. Auienus.

B*ergintrum*, & B*ergnitrum*, (inconstanti lectione) Antonino. Hodie est cœnobium D. Bernardo sacrum. idque in summo vertice Graiarum Alpium, vt prodit Simlerus.

Bergio, Suethans, Theusthes, Vagoth, Hallin, Liothida, Athelnil, Finnaitha, Feruir, Gautigoth, Euagoræ, Othingi, Raumaricæ, Raugnaricii, Vinouiloth, Suethidi, Cogeni, Granni, Aganziæ, Vnixæ, Ethelrugi, Arochiranni, Scandiæ insulæ barbararum gētium nomina, apud Iornādem. corrupta fortassè pleraque. Vide B*ergos*.

B*ergistani*, Hispaniæ populi sunt inter Iberum & Pyrenæos, apud Liuium 34. Videtur eosdem paulo infra *Vergistanos* appellare. B*ergua* opidum hinc nomen retinere quibusdam visum.

B*ergium* βέργιον, Germaniæ vrbs, Ptolemæo.

B*ergnitrum*, vide B*ergintrum*.

B*ergomum* βέργομον, Plinio & Ptolemæo Cenomanorum in Italia vrbs; hodie Venetorum ditionis est, & B*ergamo* dicitur, teste Leandro & aliis. *Pergamum* apud P. Diaconum vocatur. *Vergamum* legit Bongarsius, apud Trogum 20.

B*ergos*, insula circa Britanniam, videtur apud Plinium. Bergen Norwegiæ fortè innuit. & est B*ergio*, aut hallucinor, Iornandis.

B*ergrebem*. suffraganeus locus, Syriæ: videtur apud Guil. Tyrium.

B*ergule* βεργούλη, Thraciæ vrbs, Antonino & Ptolemæo. βεργούλιον, Cedreno. qui eam quoque *Arcadiopolis* nominatam tradit. B*ergas* hodie, Mercatori. B*ergula* quoque Bastitanorum in Hispania vrbs, Ptolemæo.

B*ergulium*, vide B*ergula*.

B*ergusia* βεργουσία, Ilergetum vrbs Ptolemæo, In Tarraconensi Hispania. In Pyrenæis est, & *Pertus* hodie dicitur, auctoribus

Varre-

Varterio, & Beuthero. *Bargusios* βαργύσιοι, populos habent Liuius & Stephanus. *Percusam* videtur hoc loco habere Antoninus, pro quo Simlerus *Percula* legit. *Bergusia* est quoque vrbs in Gallia Narbonensi, auctore Antonino.

Beria, locus Syriæ, apud D. Hieronymū: in vita Malchi, Circa Seleucidem regionem.

Beride βηρίδη, nomen loci littoralis, Cedreno. Circa Constantinopolim videtur.

Berigiena Liguriæ mons, circa Genuam. testis ænea tabula antiqua ibidem.

Berini, vide *Teroie*.

Berinsona, vel *Belincionis* castrum, vt Leander scribit. Bonauentura Castilioneus *Billinzona*: *Bilitionis* castrum vocat Diaconus. opidulum Lombardiæ Transpadanæ, quod hodie *Belinzona* appellant. Niger putat *Aximam* ἄξιμα, Ptolemæi in Centronibus esse.

Beripara βερίπαρα, Thraciæ opidū. Procop 4. Ædificiorum.

Beris βῆρις, Cappadociæ fluuius, Arriano in Periplo.

Berisa βερίσα, huius episcopum Quoduulrdeum nominat Canones concilii Carthaginensis. Africæ Propriæ est.

Berithrus βηρίθρος, Troica vrbs, apud Stephanum. *Berytis* eadem, apud eūdem puto.

Bermius βέρμιον, Phrygiæ mons, ex quo Mydas metalla hauserit. Strabo. Phthiotidis mons est apud Plinium. Pelasgiotarum apud Ptolemæum videtur. Herodotus lib. 8. huius quoque meminit.

Bernama βέρναμα, Hedetanorum in Hispania opidum. Ptolemæus.

Bernenses, Rhæticum opidum. Plinio. Vide *Verona*.

Bernia, vide *Hibernia*.

Bernica βέρνικα, Epiri vrbs, Appiano in Mithridaticis. Ammonē Berenicæ episcopum, habet Euseb. 7. Hist. Ecclesiasticæ, c. 21. Mendosè vtrobique pro *Beronice*. Vide *Berenice*.

Berniciorum Prouincia, in Britannia insula. Beda.

Berobe, vide *Beraba*.

Beroe, & alia lectio *Biree*. Mœsiæ Inferioris ad Danubium opidum, Antonino, & lib. Notit. vtriusque Imperii, sed hic *Bireum* *Beroen*. vrbē à Saturno conditam, habet Nonnus in Dionysiacis. Vide *Berroea*.

Beroeliorum βεροιλίων, meminit ex Traiani numismate, A. Occo. βεροιαίων legendum pu[illegible] [illegible]oca.

[illegible] vnde vnus fortium Dauidis. 2. Samu[illegible] [illegible]γχε, legunt 70. interpretes. Vide Ba[illegible]m.

Berones βήρωνες, Hispaniæ Tarraconensis sunt populi, apud Ptolemæum, & Strabonem. quos hic antea *Tyrios* vocatos scribit Vide *Vero*.

Beronice, vide *Berenice*, & *Asiongaber*.

Beronicelibia, vide *Massyla*.

Beronicida, vide *Berenicida*.

Berosaba, vide *Bersabe*.

Berosus, Taurorum collis, in eo tres fontes sunt, sine dolore, sine remedio mortiferi. Plinius. Circa Arietis promontorium in Taurica Chersoneso puto. ex Plutarchi capite, de Tanai, vbi Berosi olei meminit.

Berota locus, Ezech. 14. Vide *Beroca*.

Beroth vrbs, Iosue 9. & 18. Vide *Bethe*.

Berothe, vide *Bethoron*.

Berresa, Æthiopię sub Ægypto vrbs. Plin.

Berrhoea. Tres vrbes sic dictas reperio: inconstanti admodum scriptura. sunt enim qui βέῤῥοια, legunt: sunt qui vno R. *Beroea*. sunt qui *Beroe* βερόη, & *Borea*, vt Stephanus & Antoninus. Prima huius nominis est in Syria, Cyrthesticæ regionis, Ptolemæo: inter Antiochiā & Hierapolim. ab vtrisq; diei vnius itinere: vt scribit Procop. 2. Persicor. (ex quo quis quartam Asiæ tabulam Ptolemæi corrigere poterit.) Hæc hodie *Aleppo* siue *Chalepium* vocari, mihi auctores sunt Zonaras, Choniates, Cedrenus, & Gyllius. item Ius Orientale, in quo hæc verba *Berrhoea* siue *Chalepo*. Altera Macedoniæ est, in Emathia regione. Plinio: Ptolemæo, & aliis. ad Bernii montis radices vt habet Strabonis Epitome. Huius etiam meminit D. Lucas in Actis. Hanc ab Irene Imperatrice refectam, & *Irenopolim* nominatam, tradit Cedrenus. Sed hodie *Veria* vocatur, teste Sophiano. *Boor* Leonclauio. An hoc Turcicum, illud Grecum? Tertiam in Thracia, siue Mœsia ponunt scriptores, vt sunt Procopius, Ammianus, (apud quem *Berota* corruptè legit Accursius) Sozomenus, & Iornādes. hic eā inter Nicopolim Mœsię &

Philoppopolim Thraciæ cõſtituit. De hac Zonaras & Hiſtoria Miſcella dicunt, quod Cedrenus de Macedonica, nempe Irenopolim ab Irene Imp. vocatam. Vide *Beroe*.

Berſabe Moyſi, quæ *Berſana* Ptolemæo; Palæſtinæ vrbs, & terminus. Hodie *Gibelin* dicitur, Ex Brochardo, Giſtelio, & Volaterrano *Gallyn* vocat Bredenbachius. Poſtellus ſcribit apud Ptolemæum *Berſamne* vocatam. fortè ex Latinis exẽplaribus. Neutrum Ptolemaicum eſt, ſed Interpretum. Ptolemęus enim hoc loco *Mezarme* μεζάρμα, legit. *Beroſaba* fortè in lib. Notit. *Bethgebrim*, id eſt, domus Gabrielis, Arabicè nominari ſcribit G. Tyrius, *Turbayſel* autem vocat auctor Anonymus belli Hieroſolymitani.

Berſabora, vrbs populoſa, ampla, munitiſſimaque eſt, Zoſimo: *Pyriſaboram* vocat eã Ammianus. circa Naarmalchã amnem ſita eſt.

Berſan, ſiue *Sertopolis* Tertiæ Palæſtinæ metropolis, Guil. Tyrius. An fortè Betſan & Scythopolis legendum?

Berſilia, vide *Berzilia*.

Berſima Βερσίμα, Meſopotamiæ vrbs: Ptolemæo.

Berſinum, vel *Belſinum*, Galliæ Aquitanicæ vrbs, Antonino. 12. M. paſſ. a Lugduno. Cuquenorum nimirum Marcus Velſerus credit *Beſinum* Tabulæ Peutingerianæ.

Berſobe Βηρσόβη, Galilææ vicus, à Ioſepho munitus, vt ſcribit in vita ſua.

Berſtum, loci nomen, in Codice 11. Tit. 4.

Berſynga, vide *Sypa*.

Berta Βέρτα, Belſaltiæ regionis, in Macedonia vrbs, Ptol.

Bertiſcus Βερτίσκος, Macedoniæ mons, Ptolemæo, & Strabonis epitome.

Bertiſum Βέρτισον, Thraciæ opidum, apud Procop. 4. de Ædificiis Iuſtiniani Imp.

Berua, & *Beruenſes*, ſunt in Goltzii Theſauro, ex inſcriptione vetuſta. Circa Feltriã & Altinum videntur, in Gallia Ciſalpina.

Berubium Βερούβιον, promontorium Albionis inſulæ. Ptolemæus. *Veruuium* legunt Latini interpretes. οὐερούβιον, erat in M.S. codice. *Dume* appellatur Boëthio, ſed falſo, vt tradit Buchananus. qui addit hoc *Dunis Bei* vulgo dici, vel vt alii pronunciant, *Duncans Bei*.

Berula, vide *Fundus*.

Berunium, vide *Virunum*.

Berunus Βήρουνος, Italica vrbs, in medio Horicorum, ὠρικῶν, Stephanus. Sed νωρικῶν legendum, & eandem cum Viruno cenſeo. τῶν Ὠρικῶν, legit Grecus codex: idque librarii negligentia, qui ex prælectoris ore non animaduertit N. geminatum. τῶν Νωρικῶν enim ſcripſiſſe ipſum Stephanum, minimè dubito.

Berybraces, Hiſpaniæ Tarraconenſis populi maritimi videtur, apud Sex. Auienum.

Berytis Βηρυτίς, Troica vrbs, Stephano.

Berytos Βηρυτός, Phœniciæ vrbs, Ptolemæo, & aliis. *Baruti*, Oliuario nomen habet. Berytus Colonia, quæ *Felix Iulia* appellatur, inquit Plin. lib. 5. cap. 20. *Col. Auguſta Berytus Felix Iulia*, eſt in nummo. Hanc ſtudiorum matrem, vocat Eunapius. Et Phœniciæ ornamentum, Agathias. *Berytos*, Arabiæ vrbs Stephano, quæ prius *Dioſpolis* vocabatur.

Berzetia Βερζητία, Bulgariæ circa Thraciam locus videtur, apud Cedrenum. *Beritia* habet Diaconus. vt annotauit Xylander. *Berzitia* in Hiſtoria Miſcella 22. An idem cum Berzilia?

Berzetho Βερζηθώ, Palæſtinæ villa, Ioſepho Antiq. 12. *Berea* eſt 1. Machab. 9.

Berzilia Sarmatiæ Primæ regio. Hiſtoria Miſcella 19. Vide *Berzetia*.

Berzobis. Inde Berzobim, deinde Aixi proceſſimus. ſic Priſcianus, ex primo Dacicorũ Traiani.

Beſa, nomen loci in Ægypto videtur, circa Abydum. Ammianus enim 19. hic Beſæ Dei, localiter ſic appellari, meminit. An circa Memphim, vbi Beſſa? Attici agri tribum, ſic vocari, ſcribit Pithoeus 1. Aduerſarior. cap. 4. Vide *Beſaenſes*.

Beſada Βησάδαι, Ptolemæo ſunt Indiæ extra Gangem populi, qui apud eundem *Plade* πλάδαι, dicuntur. Sunt enim breues, inquit, craſſi, lati, atque preſſa facie, colore candido. In Latinis codicibus *Tileda* & *Baſada* per A. in prima legitur.

Beſaenſes Βησαιεῖς, Attica curia. Strabo.

Beſaltia, vide *Biſaltia*.

Beſanduccem Βησανδούκη, vicum, Eleutheropolis præfecturæ, Epiphanii patriam, habet Calliſtus 11. cap. 39.

Beſara

Besara βησαρα, stadio vigesimo à Gaba; in Ptolemaidis confinibus. Vita Iosephi. Galliæ Narbonensis vrbs quōdam, testis Auienus, in Ora Maritima. An *Beliers?*

Besaro, Gaditani conuentus opidum. Plinius.

Besbicus βέσβικος, Stephano & Plinio, idem Straboni, Propontidis insula: in eius vmbilico, Ammiano: Bellonius & Mercator *Calomio* appellant. Theuetus dicit *Zoëgua* Arabibus dici; & statim alio in loco addit *Burse* vocari.

Besbius, vide *Vesenus* aut *Vesuuius*.

Bescia βησκία, Stephano Ausoniorum vrbs est. Ambrosius Leo putat eam in Samnio fuisse, sed ea deleta, ciuium reliquias transmigrasse in locum propinquum, & opidum condidisse, quod hodie *Vesciano* vocatur. Est autem hoc opidum in confinibus Hirpinorum & Campanorum, prope Nolam. An Vescia Liuii, aut Vescianum Ciceronis? Vide *Besidia*.

Besechat, patria Ididæ, matris Iosiæ regis Israël. 4. Reg. 22. *Bosceth* βοσκέθ, Iosepho nominatur. βασχαθ habent 70. interpretes. Vide *Bezaeth*.

Besedis, vide *Bedesis*.

Besemelel Egesippo 1. *Bemeselim* βημεσελιμ, Iosepho de bello Iud. 1. cap. 3. sed est qui ibi *Messelim* legit. Palæstinæ vrbs est.

Beser, vide *Bosor*.

Besiacum βεσιακόν, poculum, nominat Pollux. an à loco, subdubito.

Besida βισίδα, Castellanorum in Tarraconensi Hispania vrbs, Ptolemæo.

Besidiæ, Brutiorum opidum, Liuio lib. 30. Barrius putat idem à Stephano *Bestia* βησκία, dici: & hodie *Besidiano*. Mazzella *Bisignano* legit.

Besillus Fluuius, Hispaniæ Bæticæ, est apud Sex. Auienum.

Besimoth βησιμώθ, Iudææ vrbs, Iosepho belli Iudaici 5. cap. 3. *Betesmon* est apud Hegesippum.

Besippo, Hispaniæ Bæticæ vrbs, apud Plinium, & Melam, qui eam Freti oram occupare dicit. *Ciclana* fortè hodie, ait A. Schortus. Ptolemæus eam in mediterraneis ponit sed per Æ. diphthongum in prima. Vide *Menesthei* Portus.

Besira, vide *Sira*.

Besor, 1. Reg. 30. torrentis nomen. βοσορ, legunt 70. interpretes. *Baselon* βάσηλον, apud Iosephum est. Videtur *Thabatta* Sozomeni.

Bessa βῆσσα, Locrorum Epicnemidiorum vrbs est apud Strabonem, Homerum, & Stephanum. Municipium est Antiochiæ tribus, apud Suidam. Est & Ægypti pagus, circa Memphim. Heliodorus 6. & 7. *Bessæ* meminit quoque codex Theodosianus.

Bessa, vide *Bessi*.

Bessapara, Thraciæ vrbs, Antonino. 22. M.P. a Philippopoli. Vide *Besyparum*.

Bessara βεσσάρα, Assyriæ vrbs, Ptolemæo.

Bessi βησσοί, Thraciæ populi sunt Solino, & Herodoto, ad Nessum amnem. Liuio & Straboni sunt ad Æmum montem. Vscudamam vrbem habitare, scribit Eutropius. *Bessa* sunt Suetonio in Augusto. (Pro Bessi *Messi* semper legi in M.S. annotauit Casaubonus.) Hi *Tetrachoritæ*, & *Tetracomi* vocātur, vt testis Stephanus. Strabo tradit eosdem à prædationibus *Pradones* λῃσταὶ appellatos. *Bessicam* Præfecturam habet Ptolemæus. Bessos auri quæsitores, habet Latinus Pacatus. *Bessi* Propiores Danubio & Getis sunt Ouidio in tristibus, vbi *Bosnia* fortè hodie.

Bessyga βήσσυγα, Indicum emporium Stephano. & *Bessygas* fluuius, & *Bessygitæ* populi anthropophagi, ibidem. vide *Babysenga*, *Besyngeti*, & *Sypa*.

Bestini βεστῖνοι, Italiæ populi sunt apud Suidam. *Vestini* οὐεστῖνοι, Ptolemæo, Liuio, Plinio, & aliis. In Campania, vicini Falernis. Etiam vrbis apud illos nomē. *Vestinum* saltum habet ibidem Liuius.

Besuchis circa Ctesiphontem vrbs, Zosimo 3. Ammianus eam non nominat: sed describit tamen in medio flumine: lib. 24.

Besula vide *Betullo*.

Besynga, vide *Sypa*.

Besyngeti βησυγγῆται, Anthropophaga gens, in India extra Gangem, Ptol. *Bessygitæ* sunt Stephano. Vide *Bessyga*.

Besyparum βεσύπαρον, Thraciæ opidum habet Procop. 4. ædific. *Bessapara* fortè Antonini.

Beta, est apud Plinium Æthiopiæ sub Ægypto vrbs.

Betachora, vide *Bethoron*.

Betadalium, vide *Dadalium*.

Beta, vide *Bata*.

Betagabeorum vicus, vel *Tagabeorum*, à Gaza ad duodecimum lapidem; habet Surius in S. Euthymio Abbate.

Betagbarensis loci, in Africa meminit concil. Carthag.

Betane βετανη, circa Palæstinam opidum. Iudith. 1.

Betaris βήταρις, Idumeæ vicus. Iosephus belli Iud. 8. cap. 4.

Betarmones, vide *Cureta*.

Betaro, Phœniciæ vrbs maritima; inter Diospolim & Cæsaream Stratonis, Antonino. *Betharo* & *Bedaro* legit quoque Simlerus. *Batharrum* Stephani putat Hermolaus.

Betasii, Tacito & Plinio, Galliæ Belgicæ populi. Beato Rhenano videntur Brabantiæ populi, vulgò **Peelanders** dicti. De Betasiis hæc dicit Pet. Diuæus: *Vicus est haud procul Halis Brabantiæ opido*, **Beets** *nomine, qui an Betasiorum nomen referat, vt asseuerare nolim; ita indubitatum habeo, Betasios illic habitasse.* Placentinus ponit Traiectum ad Mosam, in Betasiis. vide *Vetasiorum*.

Betasimus, fluuii nomen, in Ægypto aut Syria vide [illegible] apud Io. Moscum, in vita Theodori.

Betani, vide [illegible]

Betelon Castrum, in Syria. Rob. Monachus.

Betemesthaim βετμεσθαιμ, circa Bethuliam vrbs: Iudith 4. Per O. in secunda, & A. in tertia legitur, cap. 15.

Bet[illegible] vide *Blitera*.

Bet[illegible] vina in Gallia apud Plinium 14. cap. 6. lau[illegible]ar. An Bliterarum legendum?

Betesmon, vide *Besimoth*.

Bethabara, vide *Bethania*, & *Ellesi*.

Bethacarem (βηθαχάρεμ, 70. interpretib.) vrbis nomen; Hieremiæ 6.

Bethagatho βηθαγάθω, Palæstinæ vrbs, Alexionis patria: Sozomeno.

Bethagla, Palæstinæ locus: Iosue 18. Vide *Atad*.

Bethalaga, vide *Bethbasem*.

Bethallaba, Mesopotamiæ vrbs. Lib. Notitiar.

Bethammaria βηθαμμαρία, Syriæ vrbs ad Euphratem. Ptolemæus. Vide *Bemmaris*.

Bethana βήθανα, Ptolemæo Babyloniæ vrbs.

Bethanam, locus, 3. Reg. 4. βαιθαναν, 70. interpretibus.

Bethania βηθανία, ciuitas ad montem Oliuarum. Matth. 21. Marc. 11. & Ioannis 1. sed hic *Bethabare* legendum vult Suidas. non sine errore autem: vt docet And. Masius ad 3. cap. Iosuæ.

Bethanim, locus Palæstinæ, Iosue 13. βοτανιμ, legunt 70. Interpretes.

Bethanoth, Palæstinæ locus. Iosue 15. 19. Iudicum 1, βαιθαναθ, 70. interp.

Bethaphua, Palæstinæ locus. Iosue 15. vicus trans Rapham millibus quatuordecim euntibus Ægyptum; teste D. Hieronymo.

Beth-Hara, Galilææ opidum, non longè à Mari Tiberiadis. *Iulias* postea ab Herode nominatum scribit D. Hieronymus. *Ἰουλιὰς* Ptolemæo est. *Betharantium* ad Iordanem, meminit quoque Iosephus 2. Belli Iud. c. 2.

Betharaba, locus terræ Chanaan. Iosue 15. 18. Per αι in prima 70. interpretibus.

Betharam, locus Palæstinæ. Iosue 23.

Betharamphtha βηθαραμφθα, Palæstinæ opidum, ab Herode *Iulia* dictum fuit. Iosephus Antiquit. 18. cap. 3. Idem cum *Beth-Hara*, puto.

Betharga βηθάργα, Mediæ opidum, apud Ptolemæum. *Thebarga* interpreti.

Betharia Ager Noeman, stadiis distat à Hierosolyma 150. ab Eleutheropoli 40. vbi Zacharias propheta sepultus. Dorotheus.

Bethauen, locus in terra Chanaan, circa Bethel & Hay. Iosue 7. 18. & 1. Samuel 13. Bethel ipsa (quod domum Dei significat) postea *Bethauen*. i. domus iniquitatis) dicta fuit: cum falsos Deos recepisset. quòd annotauit Masius ad 3. c. Iosuæ. Idem D. Hieronymus.

Bethaula, vide *Abelmeula*.

Bethaunensis in Arabia, Episcopus Sopater, vel Sosipater, nominatur in concilio Niceno.

Bethautha, vide *Bathautha*.

Bethbera, Palæstinæ locus: Iudic. 7. per αι in prima. 70. interpretibus.

Bethbessem, vide *Bathbasem*

Beth-Ceno, & *Beth-Raman*, Assyriæ ciuitates, Andreę Masio: sed incertę positionis.

In li-

In libello Moysis de Paradiso, à Plantino excuso.

Bethbar ..., in Palæstina, 1. Sam. 7.

Bethdagon, vide *Dagon*.

Bethe, & *Beroth*, ciuitates Adadezer, regis Sobæ. 2. Samuel. 8. ..., & ... legit Iosephus.

Bethel, nomen vrbis in Tribu Beniamin, quæ quoque *Luza* dicebatur. testis liber Geneseos cap. 12. 28. & 35. Iosue 15. 18. ..., legunt 70. interpretes. *Bethelia* est Sozomeno & Calisto. Beniamin eam *Sargoreg* vocat. Pro *Luza* legit *Vlammaus* Iustinus philosophus, in libello Veritatis Christianæ. sic quoque 70. interpretes. non sine errore autem D. Hieronymo teste. *Luza* alia autem est ab hac, apud Hethæos. Est & montis nomen: Samuel 1. cap. 13. Vide *Bethauen*, & *Hierosolyma*.

Bethella, vide *Bethel*.

Bethem, Palæstinæ locus. Iosue 19.

Bethemech ..., locus in Palæstina, Iosue 19. *Bethmesra* legit Chaldæus.

Bethennabris ..., Iudææ vicus. Iosephus belli Iud. 5. cap. 2.

Bethera, vide *Beththera*.

Bethennin, vide *Abemremmon*.

Betherai, ..., 70. interp. locus vbi habitabant filii Semei. 1. Paralip. 4. vide *Bethlebaoth*.

Bethesda, vide *Bezetha*.

Bethet, *Seut*, *Tymbasci*, item *Thebet* regio & vrbs. Iecta Serapioni, vnde muscus adfertur.

Bethiesimuth locus. Ezechiel. 25.

Bethleba oth, locus in tribu Simeon. Iosue 19. In Paralipomenis vocatur *Bethbiri*, quod annotauit And. Masius. *Betherai* est D. Hieronymo.

Bethlehem, in Tribu Iuda, vrbs; quæ quoque *Ephrata* dicta fuit. testis Eusebius, in Præp. Euangelica ex capite Geneseos 35. & 48. vbi loc... Euphrate *Hippodromon* legunt 70. inte... Stephanus ..., scribit. In tribu ... altera alter *Bethlehem*, auctore D. Hieronymo.

Bethleptephon ..., Toparchia quædam in Iudæa. Iosephus belli Iudaici 5.

Bethmacha, vide *Abela*.

Bethmarchaboth, locus Palæstinæ, vbi habitabant filii Semei, Iosue 19. & 1. Paralip. 4.

Bethmaus ..., vicus quatuor stadiis à Tiberiade in Iosephi vita.

Bethnembra, vrbs à filiis Gad extructa. Num. 32. Iosue 13.

Bethnoadara, *Bethlabuca*, & *Bithmada*, pagorum Persici regni nomina, apud Metaphrasten, in vita S. Acepsimæ.

Betholemeun Toparchiam, habet in Palæstina, Plinius. An a Bethlehemo?

Bethome ..., Syriæ vrbs. Iosephus Antiq. 13. cap. 22.

Bethomeron, In Ruben, Ioëlis prophetæ patria. Dorotheus.

Bethora, Arabiæ vrbs. Lib. Notitiar.

Bethoron, Palæstinæ locus, Iosue 10. 18. ..., Iosepho, & Galilææ Superioris vrbem vocat. Duplex est, Inferior & Superior, 1. Paralip. 7. & 2. Paralip. 8. Eius etiam mentio est 3. Reg. 9. vbi Iosepho *Betachora* est. Quæ inferior cognominatur, Beniamitis sorte obtigit: quæ Superior, Ephraimitis. sed Leuitis postea attributa fuit: vt docet A. Masius, ad 10. cap. Iosue. An Beddore Ptolemæi?

Betphage ..., locus ad montem Oliuarum. Matth. 21. Luc. 19. *Beth-Poge* legit Syrus.

Bethpeleth, Palæstinæ locus. Ios. 15.

Bethpheses, locus in Palæstina, Ios. 19.

Bethphogor, vide *Phogor*.

Bethraab, vide *Roob*.

Bethsaida, ..., Galilææ opidum. Matth. 11. Marci 6. Iuxta lacum Genezareth describit illud Iosephus, Antiquit. 18. cap. 3. & *Iuliam* cognominatam subdit.

Bethsemera, vide *Bethsames*.

Bethsames, Palæstinæ locus: Ios. 19. & 1. Reg. 6. Iosepho in tribu Iuda est, & *Bethsemeran* vocat 9. Antiq. 10. Plures huius nominis vrbes fuisse, putat Adrichomius. Duas facit D. Hieron. in Locis Hebraicis. vnam in tribu Nepthalim: alteram in tribu Beniamin.

Bethsan, Iudææ locus. Iosue 17. Vide *Scythopolis*.

Bethseca, locus Palestinæ, Iudicum 7. ..., 70. interpretibus.

Bethsemes, vide *Heliopolis*.

Bethsimon, mansionis nomen. Num. 32.

Bethsimoth, locus. Iosue 12. *Isimon* vocat D. Hieronymus in locis Hebraicis.

Bethsor, Palæstinæ locus, Iosue 15. *Bethsur*, vrbs a Salomone extructa. 2. Paralip. 11. *Bethsura*, Iudææ vicus, 1. Machab. 4. & Iosepho 12. Antiquit. cap. 11. *Bethsuram* βεθσουρών, vrbs Iudææ Iosepho belli Iud. 1. cap. 1. Fortè Bethsuta castellum, stadiis quinque à Hierosolymis 2. Machab. 11. Adi And. Masium ad 15. caput Iosue. *Bethsur* in tribu Iuda siue Beniamin, hodie *Bethoron* vicus est euntibus ab Ælia Chebron, in vigesimo lapide. Sic D. Hieronymus in locis Hebraicis.

Bethtbera βηθθηρά, vrbs non longè à Hierosolyma. Euseb. in historia ecclesiastica. *Bethera* interpreti.

Bethul, Iosue 19. locus Palæstinæ in tribu Simeonis. Idem esse cum *Chesul* apud eundem 15. annotauit Masius.

Bethura βηθούρα, Assyriæ vrbs, Ptolemæo. *Thebura* interpreti.

Bethuria, vide *Baturia*.

Bethuza, *Bethlapat*, & *Sadec*, circa Persidem videntur loca: in vita S. Sadathi Episcopi.

Bethzacharia, vide *Bathzacharia*.

Bethzecha, & *Bethzetha*, vide *Bezeth*.

Betilium, locus Palæstinæ circa Ægyptum est, apud D. Hieronymum, in vita Hilarionis.

Betomesthem, vide *Betemesthaim*.

Betonica, de quo sic Æthicus Sophista. *Apud Orcadas insulas & Betoricas orichalcum plurimum inuenit*. G. Camdenus cui in hoc argumento non parum tribuo, putat hunc Æthicum Hebrides, hoc nomine significare.

Betproclum, Phœniciæ vrbs. lib. Notitiarum.

Betriacum, vide *Bebriacum*.

Bettaa, Vide *Bethe*.

Bettegene, Palæstinæ locus; Guil. Tyrio.

Betteres βεττῆρες, Hispaniæ Tarraconensis populi, circa mare: inter Iberum & Pyrenæos, Straboni. *Veteres* interpretatur Xylander. *Seterras* Antonini mallet Casaub.

Betula, vide *Becyla*.

Betulia βετυλοῦα, vrbs Iudææ, ex Iudithæ historia cognita βετυλία, est apud Suidam. Est in itinere inter Ptolemaidem & Tiberiadem, si Brochardo creditur.

Betullo Melæ, *Batulo*, βαιτουλών, Ptolemæo, & Plinio. Hispaniæ Tarraconensis oppidum, quod Florianus Ant. Augustinus; & Moralis, *Badelona* vocant. Est apud eundem etiam *Betullo* fluuius, in eodem tractu, ad Iouis montem, quem fluuium hodie Be[…] Tatapha; aut *Beses*, vt Florianus; […]*ms*, vt Varrerius tradit, appellant. […]ocatur in Scipione, qui Plutarcho adscri[…]ur.

Betulo, Hispaniæ Bæticæ vrbs apud Liuium; quam Moralis putat circa *Baeça* & *Vbeda* fuisse; in Andaluzia. *Betula* ego lego in codicibus olim excusis. Sigonius verò habet *Bæcula*. Βαίκυλαν, meminere Stephanus & Polybius, circa Herculis columnas.

Betunica, Hispaniæ vrbs, Antonino. circa Asturicam. *Beduna* forsan Ptolemæi.

Beturia, vide *Baturia*.

Betusa βετοῦσα, Mesopotamiæ iuxta Tigrim opidum, Ptolemæo. *Betum* est interpretibus.

Beutennensis Plebis, in Africa, mentio in Collatione Carthaginiensi.

Beudos, (quod significat vetus) Phrygiæ opidum, videtur apud Liuium 38. παλαιὸν βεῦδος est Ptolemæo. in Pamphylia, sed Phrygiæ tamen.

Beue, vide *Beye*.

Beumaris in Aldini, *Yeumaris* in Simleri Antonini itinerario: Cœlesyriæ opidum. *Eumaris* alia lectio. *Bemmaris* fortè legendum. cuius alio in loco idem meminit.

Beuus, Macedoniæ fluuius est, apud Liuium 31. Βεῦος Stephano.

Beye βεύη, Macedoniæ ciuitas iuxta Beuũ fluuium. Stephanus.

Bezabde, vrbs Assyriæ; quã veteres quoque *Phœnicham* appellauere, inquit Ammianus 20. *Phinicham* alius codex legit. *Bizabda* legit D. Hieronymus in Chronicis.

Bezath βηζαθ. loci nomen, 1. Machab. 7. *Bethzecha* legit D. Hieronymus. & βηθζηθὼ Iosephus Antiquitatum 12.

Bezec, locus Palæstinæ: Iudic 1. ζεβεκ, legit Iosephus. An Zebeca Stephani? Duę villæ nomine *Pezech*, tempore D. Hieronymi erant vicinæ inter se.

Bezedel βεζεδὲλ, vicus Iudææ. Iosephus belli Iudaici 3. cap. 1.

Bezeni βηζηνοὶ, Galatiæ Gens, apud Ptolemæum.

Beze-

Bezereos, Africę locus, apud Antoninum. *Bizerentani* Limitis meminit lib. Notitiar.

Bezetha locus, in vrbe Hierosolyma: Iosepho 2. belli Iud. *Bethesda* apud Hegesip.

Beziothia, vide *Baziothia*.

Bezira, (Beira, fine Z. legit alius codex) Indiæ opidum. Q. Curtius 8. *Bazira* legit Arrianus.

Biabana βιαβάνα, Arabię Felicis opidum. Ptolemæus.

Biadyna, vide *Biandina*.

Biandina βιάνδινα, Laconicæ opidum, Ptolemæo. *Prgnito* Mar. Nigro. *Biadyna* βιάδυνα, fine N. legit Plethon.

Bianna, vide *Vienna*.

Bianora, vide *Gallia Cispadana*.

Bias βίας, amnis in Messenia. Pausanias.

Biasari βιασάριοι, regionem Indiæ habet Strabo. interpres *Abisari* legit. Abisarem regem habet Curtius. *Sabizares*, & alia lectione *Sabarsanes* habet Diodorus. Abisarum loci nomen esse, apud Suidam, addit Xylãder. sed & apud Phauorinum quoque. Circa Taxilam esse reor.

Biatia, Ptolemæo Hispaniæ vrbs. *Baeza* hodie, Ioanni Marianæ. Vide *Lapides Atros*.

Biballa βιβάκτα, & *Doma* δῶμα, insulæ sunt circa Indi fluminis ostia. Arrianus in Indicis. *Bibaga* fortè Plinii.

Bibacum βίβακον, Ptolemæo, Germaniæ vrbs. Bibrach est, nisi fallat Villanouanus.

Bibaga, vide *Bibacta*.

Bibala, vide *Burbida*.

Bibali βίβαλοι, populi Hispaniæ Tarraconensis. & in ea *Forum Bibalorum*, Ptolemæo. *Vibali* sunt apud Plinium. Vide *Aquiflauienses*.

Bibasis βίβασις, Indiæ fluuius est Ptolemæo, in Indum se exonerans. *Hypanis* ὕπανις, Straboni est. & *Hypasis* Plinio, quod ante me dixit Villanouanus, in Geog. Ptolemæi. *Hyphasis* Philostrati 2. vitæ Apollonii videretur, nisi is eum in mare egredi scriberet, libro 3.

Bibastus βίβαστος, Stephano Thraciæ vrbs est.

Biberis fluuii, in Sequanam confluentis, meminit vita S. Germani Parisiensis Episcopi.

Bibesiam, *Peresiam* (*Perediam* legit Festus) fictitias voces, pro regionum nominibus, habet Plautus in Curculione. Ibidē & alias, eiusdem generis.

Bibenses, vide *Bibonum*.

Bibiscum, Antonino, *Viuis* Simlero. opidum est inter Augustam Prętoriam, & Aug. Rauracorum.

Bibium, Antonino Liburniæ vrbs: quæ hodie *Billigracz* Simlero. *Bilbilis* legit Lazius. qui *Spilemberg* ex eo facit. *Bibilis* alius codex legit.

Bible, vide *Bilba*.

Biblia βιβλία, Thraciæ regio, quæ postea *Tisare* nomen. & *Oesyma* ὄνομα, dicta fuit. Athenæus. Inde idem vitem Biblinam vocat, quam quoq; εἰλεὸν, nominat. *Biblina* βιβλίνη, regio est Stephano.

Biblaphorium βιβλαφόριον, vicus in Libyæ nomo. Ptolemæus.

Biblina, vide *Biblia*.

Biblis βιβλίς, Milesiorum in Caria vrbs, Pausaniæ, & Ant. Liberali. Ibidem fons *Biblis*, quē dictus Liberalis dicit Lacruma Biblidis vocari.

Biblus βίβλος, Naxi insulæ fluuius. Stephanus.

Bibona, vide *Hippo*. Locus Galliç Aquitaniçę in Tabula Peutingeriana, de quo, quia non habeo quod adferam, videant Lectores M. Velserum ad eandem.

Bibonicum Promontorium, ad quod maximam thynnorum piscationem describit Ælianus 15. Animal. In Græco βιβώνιον & βιβωνικὸν legitur. Nescio vbi sit, fortè circa Euxinum mare alicubi.

Bibonum ciuitas, Tacito lib. 13. Romanis socia. Ad Nicrum fluuium est, versus Decimatos agros; ab eodem commemoratos. Bebelingen & Bebenhusen non multum abludere videntur. *Bibenses* in antiqua inscriptione vocantur. Hæc Rhenanus. Sed vide *Felicina*, & *Iubonium*.

Bibracte βιβράκτη, Æduorum longè maximum & copiosissimum opidum: Cæsari, & Straboni. *Beaulne* Orontio, in sua Galliæ tabula; item Vigenereo: Bibracte aliquando *Iulia* dicta fuit, nisi corruptus sit locus Panegyrici Constantino dictus, vbi hæc in calce leguntur: Bibracte quidem hucusque dicta est Iulia. Bibracte & Augustodunum vnum & eundem locum designare, vult Petrus Santo-Iulianus in sua Burgũdia. Mar-

lianus ſcribit Bibracte nomen retinere, cui magis fido. nam *Beurect* hodie vocari, à Ioanne Macario habeo: & quatuor milliaribus ab Auguſtoduno diſtare: idque verſus Septemtrionem & paullulum ad Occidentem. ſed locum eſſe deſertum, vepribus & dumis obſitum.

Bibrantenſis Archidiaconi, meminit Epiſtola Iuonis 89. In Gallia locus, ni fallor. Et fortè Bibractenſis legendum, à Bibracte.

Bibrax, Cæſari Remorum, in Gallia opidum. *Braine*, quatuor millibus à Sueſſione. H. Leodio: *Bray* in comitatu Rhetelenſi, H. Stephano in Dictionario ſuo. *Breſne* eſt Vigenereo.

Bibroci, pro quibus nonnulli *Bibrocaſſi* legunt, ſunt Britanniæ inſulæ populi apud Cæſarem. Glareanus eos nominat *Bibrogger. The Hundred of* Bray vocat Camdenus: cui potius fidendum, vt magis huius perito.

vide *Byce*.

loci in Africa, meminit Coll.

Bicention, vide *Veſontio*.

Bicurgium βικούργιον, Germaniæ vrbs Ptolemæo. Pyramio in ſua Germaniæ tabula **Erffurdt** eſt, quæ hodie maxima totius Germaniæ vrbs cenſetur.

Bida βίδα, vrbs & colonia Mauritaniæ Cæſarienſis, apud Ptolemæum. *Beda* legunt interpretes Latini. *Bidenſis* Limitis meminit lib. Notit. in Africa Propria.

Bidaium Antonino Auſtriæ opidum eſt, **Dietmainung** hodie dictum, vt ſcribit Lazius. Nõnulli **Birckhauſen** volunt, vt Simlerus ſcribit. qui illud *Badacum* Ptolemæi putat. *Auguſta Badacum* eſt in Theſauro Goltzii, ex vetuſta inſcriptione.

Bidaſpis βιδάσπις, Ptolemæo amnis, in Indum fluuium ſe exonerans. *Hydaſpes* Straboni, Luciano, & aliis eſt.

Bideris βίδηρις, Ptolemæo, *Berderis* interpreti; Indiæ intra Gangem vrbs.

Bidil, municipium Mauritaniæ Cæſarienſis; apud Antoninum.

Bidine, vrbs Scythiæ, Suidæ. βιδύνη, Bulgarorum vrbs eſt Cedreno & Zonaræ. An in Budinis?

Bidini, Siciliæ populi Plinio. quorum opidum *Bidis* eſt apud Ciceronem libr. 2. in Verrem. vbi ſcribit tenue eſſe opidum, non longè à Syracuſis: eius populos autem Bidenſes, & Bidinos vocat. Forte vbi hodie Bigenis ager viſitur: aut vbi D. Ioannis Abidini ædes ſacratæ ſunt, vt Aretius & Fazellus putant. *Bizini* quidam anonymus, ſed huius inſulæ valdè tamen peritus.

Bidis, vide *Bidini*.

Bidus, vide *Bidus*.

Biducesii βιδουκέσιοι, Galliæ Lugdunenſis populi. Ptolemæus.

Bidus βίδος, Siciliæ caſtellum, Stephano. cui & aliud *Bidus* βίδος, in Tauromenitanorum agro, eiuſdem inſulæ.

Bidyne, vide *Bidine*.

Biendium portus, vrbs Cantabrorum. Plinius.

Biennus βίεννος, vrbs Cretę, apud Stephanum. Vide *Vienna*.

Biephi βίηφοι, Daciæ gens, Ptolemæo.

Bieſſi βιεσσοι. Sarmatiæ Europææ populi, apud Ptolemæum.

Bigai, vide *Vagal*.

Bigaſtrum, ciuitas Epiſcopalis in Hiſpania. huius meminit concilium Toletanum. Moralis ſcribit fuiſſe in tractu qui *la Mancha* hodie dicitur: verſus *Caporlam*.

Bigermaniciana, vide *Germaniciana*.

Bigerra βιγέρρα, Baſtitanorum vrbs, in Hiſpania Tarraconenſi, Ptolemæo & Liuio; *Bejar*, Beutero & Vaſæo videtur. Florianus ſe neſcire fatetur, quod nomen hodi[illegible] beat Bigerra. Cluſius verò *Villena* doc[illegible], ex eius loci vetuſtis Inſcriptionib[illegible] igerra legunt. In regno Valentiæ hæc[illegible].

Bigerriones, Cæſari Galliæ Aquitanicæ populi, *Bigerri* Plinio & Pontio Paulino, qui eos Pellitos cognominat. *Begeritani* Auſonio, & *Bigerricus* Ager Sidonio. *Begorram* eius ciuitatem, habet G. Turonenſis 9. *Bigorritana* Eccleſiæ Epiſcopalis in Gallia, meminit MatiConenſe Concil. 11. *Bigorre* Orontio Fineo, Scaligero, & Vineto. Vide *Turſambica*.

Bigis βίγις, Drangianæ vrbs, Ptolemæo.

Bigorra, vide *Bigerriones*.

Bii βιοι, ſunt apud Ptolemæum Pãnoniæ Superioris populi.

Bilana βιλάνα, Ptolemæo Arabiæ Felicis vrbs. *Bilbana* habẽt interpretes. *Berou* apud Caſtaldum eſt.

Bilan*,

Bilæus, *Bilis*, & *Billæus*, vide *Zalifcus*.

Bilba βίλβα, Babyloniæ opidum, Ptolemæo. *Bible* legunt interpretes.

Bilbana, vide *Bilana*.

Bilbilis βιλβιλις, est Straboni Hispaniæ Tarraconensis opidum, in Celtiberis; Martialis poëtæ patria. Hæc *Bilbis* βιλβις, corruptè Ptolemæo. Vulgò *Calataiud* dicitur. vt putant Villanouanus, & alii. In vico *Huermedan* Bilbilitanas reliquias hodie extare scribit Hieron. Surita. *Augusta Bilbilis* est in æreo Tiberii Imp. nummo. Sed hanc Bilbilim non esse Calataiud, docet Gasper Varrerius in suo Itinerario Lusitanica lingua excuso; scribit enim Calataiud in campestri loco situm: Bilbilis verò in monte, vt multis versibus apud Martialem & alios, clarũ est. Sed montem quendam *Baubala* (*Bambola* lego in Dialogis Ant. Augustini de Nũmis veteribus, ex Surita, vt ibidem habetur) dictum, abesse medio miliari Hispanico à Calataiud, in orbẽ ferè cinctum a Salo flumine, in quo monte etiamnum hodie multæ antiquitatum ruinę, multaq; numismata omnis generis metalli quotidie reperiuntur. Atq; hæc Bilbilis vestigia esse, ex nominis allusione, & ipsa Martialis descriptione liquet. Sic enim ille:

Municipes augusta mihi, quos Bilbilis acri
Monte creat, rapidis quos Salo cingit aquis.

Sic legit Varrerius, Acri, pro agro. *Bilbilis* Hispaniæ fluuius quoque est, cuius tinctura ferrum acrius reddi, tradit Trogus 44. Putarim hũc fortè esse quem Varrerius *Xiloca* vocat, & circa Bilbilim in Salonem effluere tradit. Cognomines enim vrbes cũ alluente flumine, non semel apud auctores idoneos reperire est. Scio tamen quendam, qui hunc fluuium in Gallicia ponit, & nouo nomine *Bubal* vocat. Vide *Salo*, & *Bibium*.

Bilbina βίλβινα, Persica vrbs; Stephano.

Bilbis, vide *Bilbilis*.

Bilbitani, vide *Aquæ Bilbit*.

Bilbium, locus Hispaniæ, qui *Castillo Villonio* hodie. non longè à monasterio quod vulgò *de S. Maria de la Cogolla* dicitur: iuxta Naiara; Morali lib. 11. Chronici Hispaniæ.

Biliga, *Conihona*, *Memasum*, *Osopium*, *Artenia*, *Reunıari*, *Glemona*, castrorum nomina. In Venetis, circa Forum Iulium videntur, apud Diaconum, in Longobardicis. In M.S. codice meo pro Biliga, erat *Ibligo*. pro Memasum, & Osopium, *Memasopium* iunctim. Et pro Reumari, *Reunia*. *Osupum* tamen idem quoq; legit codex. Nomina retinere puto, vt *Osopo*, *Gemona*, *Artegnia*, &c. Loco Memasi hodie Abbatia est *Mazo* nomine, vt credit Lazius. Idem ex Conthona *Coniglona* facit. Fori Iulii loca omnia. In alio codice excuso typis, lego *Mibligo*, pro Ibligo.

Bilin locum, à Hierosolyma distantem quinque aut sex milliaribus versus Septentrionem, habet Guil. Tyrius, lib. 13. cap. 12. quem hodie celebriori vocabulo *Mahomena* appellari ait.

Bilis, vide *Zalifcus*.

Bilitio, vide *Berinsona*.

Billa βίλλα, Marmaricæ vicus, apud Ptolemæum.

Billæus, vide *Zalifcus*.

Billa Rhecentii, vide *Bulla Regia*.

Bilta, Africæ vrbs, D. Augustino, & Cypriano, in concilio Carthaginensi.

Biltera, vide *Blitera*.

Biludium, Dalmatiæ vrbs, Antonino.

Bilumnum, Galliæ Narbonensis opidum Antonino. 13. M. pass. à Tarantasia. *Beauuois* interpretatur Simlerus, in Vallesiæ descriptione.

Bimatra, βημάτρα in Græco codice est, Mesopotamiæ vrbs. Ptolemæus.

Biminatium, vide *Viminatium*.

Binonium, sic nominat Humf. Lhuydus ex Ptolemæo Angliæ vrbem, quàm vulgò *Bincestre* appellant. *Vinnouium* οὐιννούιον, legitur apud Ptolemæum, Brigantum vrbs. *Vinouia* Antonino est. *Binonium* legit Guil. Camdenus: & hodie tantum vno aut altero tuguriolo exstare dicit. sed multa rudera & numismata Romani operis.

Binagara βινάγαρα, Indiæ intra Gangem vrbs, apud Ptolemæum.

Binda, vide *Benda*.

Bindionum, locus vbi teste Iuone, Dagobertus rex, Clotarii F. sepultus.

Bingium, Germaniæ opidum ad Rhenũ. Hodie Bing dicitur. Memoratur à Tacito, Marcellino, & Antonino: qui & *Vingium*, alio in loco legit.

Binna βίννα, Assyriæ vrbs, Ptolemæo. interpretibus *Cinna* dicitur.

Binouium, vide *Bimonium*.

Binsitta βινσίττα, apud Ptolemæum est Mauritaniæ Cæsariensis opidum.

Bintha βίνθα, Lybiæ interioris vrbs, Ptolemæo. Osroenæ quoque, in lib. Notit.

Binusum, Asiæ minoris locus videtur, in Historia Miscella 23.

Bioea βιοια, Sardiniæ vrbs, Ptolemæo. *Biora* videtur Antonini.

Bion βίον, vel *Boeo* βοιῶ, Doridis vrbs, Ptolemæo. Plinius, Strabo, & Stephanus, βοῖον, habent: & ab Homero *Boebin* βοίβην, dici tradit. Vide *Boeum*, & *Boium*.

Bionia βιονία, Italiæ vrbs videtur, apud Phlegontem Trallianum. Vnde oriundus C. Lallius Tionius, longæuus.

Biozimetas populos, & *Scandiopolim* vrbem, habet Iornandes circa Sarmatiam Europæam alicubi. Voces incognitæ mihi. Contadus Lichtenauius aliquanto melius, vt puto, legit; vbi hūc locum citat in Chronico suo. Bizim, enim, & *Archad:opolim* habet. pro *Bizya* & *Arcadiopolis*. Libenter itaque pro Biozimitas, *Bizynitas* legerim.

Bipedimui, Galliæ Aquitaniæ populi videntur, apud Plinium.

Biracelum βιράκελον, Tusciǽ opidum Ptolemæo. *Vicarello* est Leandro, sed errare puto. *Aurelii Vicum* vocat Volaterranus recenti, vt ego opinor, vocabulo, hunc locum.

Birande, vide *Berambe*.

Birbili, loci nomen videtur, in antiquo lapide. Smetii volumen.

Birdama βιρδάμα, Ptolemæo. *Bridama* interpreti. Indiæ intra Gangem vrbs.

Birdigum Flauium, vide *Berdigum*.

Bireum, vide *Beroe*.

Birgegium, Hispaniæ locus: Morali lib. 11. Chronici Hispaniæ.

Birgillellorum ciuitatis Galliæ, meminit Athanasius in concilio Alexandrino, cuius Episcopus Eusebius erat.

Birginium, nominatur ab Episcopo Gerundensi. Hispaniæ Tarraconensis vrbs, quæ vulgò *Berga* dicitur.

Birgus βίργος, apud Ptolemæum Hiberniæ fluuius. *Barrowii* Camdeno.

Birius βιρίος, Italiæ vrbs, quam Narses à Gothis recepit. Cedrenus.

Biriche, vide *Ætna*.

Biroe, vide *Beroe*.

Birrichei montes, & *Taraconta* insulæ, in qua & *Taraconta* vrbs: propè Euxinum mare videntur habere locum; nisi fallat Æthicus Sophista. Horum meminit quoq; Barletius 2. Historiæ Castrioti.

Birrus, vide *Byrrus*.

Birtella, Pelagoniæ vrbs, Guil. Tyrio.

Birtha βίρθα, Mesopotamiæ vrbs, apud Ptolemæum. Vide *Bithra*, & *Iurta*.

Birthama βιρθάμα, Assyriæ vrbs, Ptolemæo. *Bithaba* autem interpretibus.

Birtona, vide *Hortanum*. Italiæ opidum, Halicarnasseo, de quo consule Sylburgii notas, qui docet *Ortona* legendum; vt quoque Portus.

Birziminium, vide *Rhizinium*.

Bisa βίσα, Thraciæ vrbs, Stephano. *Bizya* idem Stephanus, Suidas, & ante hos Ptolemæus. *Byzia* Solini puto. In Cænica regione, non longè à Flauiopoli Colonia. *Vize* Leonclauio est. *Biza, Bornos, Themeontichos*. de quibus Æmilius Probus sic, in vita Alcibiadis: *Id ille vt audiuit, domum reuerti noluit, & se Patara contulit. Ibique tria castella communiuit, Bornos, Bisan, Themeontichos*. Locus malè sanus. Pro *Bisa*, nonnulli *Biza*. pro *Patara*, *Pactia*. & pro *Themeontichos*, *Temeontichos*. Ego hoc modo lego. *Et se Pactiam cōtulit, ibique tria castella communiuit; Bornos, Bisanthen, & Macrontichos*. ex Ptolemæi Thraciæ descriptione. & Plutarchi Alcibiade. *Bisa* fons quoque in Peloponneso, Straboni, qui & *Pisa*, item *Pistra*. i. *Potistra* dicitur, quasi potum suggerens.

Bisaltia βισαλτία, regio & vrbs Macedonica, circa Thraciam: & ibidem *Bisaltes* fluuius, Stephano. *Bisalta* populi, sunt apud Plinium & Claudianum. *Besaltia*, per ε. in prima, est apud Ptolemæum. Amphipolim in Bisaltia ponit Athenæus. Hic duplex habere iecur lepores tradit Ælianus: ex Aristotelis admirandis, qui addit hoc circa Crestoniam euenire. *Bisalta* sunt etiam Val. Flacco, iuxta Colchidem, ad Pontum Euxinum.

Bisanthe βισάνθη, Thraciæ opidum, Ptolemæo, quod idem quoque *Radestum* ῥαιδεστόν, vocat. Phædini poëtæ patriam, dicit Stephanus. Hodie adhuc *Rhodosto* dici intelligo.

telligo. *Doroston* apud Beniamin est, nisi me coniectura fallat. Vide *Resiston.*

Biscargus, vide *Bisgargitani.*

Bisentum, vide *Visentum.*

Bisetta, & *Bitetia*, vide *Vicenta.*

Bisgargitani, Tarraconensis Hispaniæ populi, Plinio. *Biscargis* per C. est in nummo Germanici Cæs. testis Thesaurus Goltzii: Ptolemæus βισκαργὶς in Heditanis habet.

Besingesia, vel *Brisingesia*, vide *Conimbrica*, & *Ebora.*

Bismantum castrum Italiæ, Surius, in S. Bertulphi vita. Celsus Cittadinus putat esse illud de quo Dantes Aligerius in suo Tusco poëmate inquit:

Montasi su in Bismantua cacumine
Con esso i pi

Mōs est prærup [illegible] que & altissimus in Rhegii Lepidi t [illegible].

Bisontii, vide *V* [illegible] *tio.*

Bissonis Turris, vide *Libyzonis Turris.*

Bissonnum, loci nomen, Fortunatus lib. I. ad Placidium. *Incola Bissonum vocat hunc de nomine prisco, Millia septem urbi hinc Burdegalensis abest.* Vinetus in sua Burdegala putat hodie *Bessan* vocari.

Bistesiacum, in Gallia locus. Iuo, epist. 115.

Bistirus βίσιρος, Thraciæ urbs, Stephano. Vide *Pistirum.*

Bistonis βίστωνις, Lacus Thraciæ regionis, apud Ptolemæum. *Bistonium* stagnum Solino hodie *Poru*, vt Sophianus; vel *Borum*, vt Bellonius tradit. *Aphnetin* ἀφνῆτιν, suo tempore appellatum scribit Strabo 13. non ἀφνιτιν per I. in secunda. nam hunc in Asia describit, lib. I. sunt tamen apud Veteres Scriptores eiusdem nominis multa loca Thraciæ & Bithyniæ communia [illegible] nplo Thyni, Bithyni, Bebryces, T[illegible] Heraclea, & Halmidessus. Sic p[illegible] Aphnetis & Aphnitis indifferent[illegible]. *Bistones*, Thraciæ quoque populi, apud Isacium, in Lycophronem. & *Bistonia* urbs, apud Stephanum. Circa Pontum sunt Ouidio.

Bistritia, Latinis dicitur Hungariæ urbs, quæ Germanis Nœsn. Hūgaris Besztercze nominatur. Auctor Sambucus.

Bisula, vide *Vistula.*

Bisurgis, vide *Visurgis.*

Bisya, vide *Bisa.*

Bisyngeti, vide *Besyngeti.*

Bitaza βιτάζα, Ariæ urbs, Ptolemæo. *Bitaxa* Marcell.

Bitella βίτελλα, Italiæ urbs est apud Stephanum. *Vitella* Liuio 5. Æquorum in Latio est. *Vitellia*, Suetonio. Et eidem *Vitellia* Via: quæ a Ianiculo ad mare.

Bitensis Episcopus Mauritaniæ Cæsariensis. Victoris Vticensis Fragmentum.

Bitetia, vide *Vicenta.*

Bithaba, vide *Birthama.*

Bithalbes, vide *Drepanum*, & *Hellenopolis.*

Bithera urbs, non procul ab Hierosolyma, Callisto. *Bither* quoque meminit Iosippus. Pro *Beryto* habet, ni fallar, Galatinus.

Bithia βιθία, Mediæ urbs, Ptolemæo. Vitia Strabonis videtur.

Bithias βιθίας, Ptolemæo Mesopotamiæ urbs est. *Bir* incolis, & nonnulli *Perazuch* nominatur. Mario Nigro teste. *Batha* Antonini videtur Simlero. Vide *Bathynias.*

Bithibanitæ βιθιβανῖται, Ptolemæo. *Cithebanitæ* interpreti, Arabiæ Felicis gens: *Gebanitas* Plinii putauerim.

Bithiga βιθίγα, Mesopotamiæ urbs. Ptolemæus.

Bithra, opidum est Zosimo, quod Marcellinus *Maiozamalcha* appellat. Bithra βίθρα, Ptolemæi eadē videtur iuxta Euphratem, in Arabia deserta, quam *Birtha* malè interpretes vocant.

Bithrerebis, Palæstinæ urbs, Callisto 14. cap. 8. & Sozomeno 9. cap. 17.

Bithya βιθύαι, Thraciæ gentes, apud Stephanum. Et *Bithyas* fluuius ibidem; Appiano in Mithridaticis. Fœminarū genus Scythicum est Plinio, binis papillis. sed *Vithya* per V. legit codex Venetus meus. Vide *Bathynias.*

Bithynia βιθυνία, Asiæ Minoris regio. Per *Ei* in secunda, nummus antiquus Hadriani Imp. habet. sic & alii quoque. Hæc olim *Mygdonia* μυγδονία, & *Bebrycia* βεβρυκία, dicta fuit, Marciano Capellæ. item *Cronia*, *Maliande*, *Strymonis*, & *Thessalis* Plinio. *Phrygiam* Maiorem vocatam, dicit Sallustius apud Seruium, ad 5. Æneid. Eius incolas *Halyzonas*, (ἀλαζῶνας,) est in Græco) vocat Suidas & Herodotus. & idem dicit eos primum *Strymonios* στρυμόνιοι, dictos. *Thynos*

priusquam ex Europa in Asiam trāsmigrassent, dictos, ex Hesychio, & Plinii lib. 5. cap. 31. docetur. Bithyniæ ea pars quæ spectat ad Pontum Euxinū, à Bosphori initio, ad Heracleam vrbem vsque, *Asiatica Thracia*, teste Xenophonte, nuncupatur. Eadem *Thracesium*, vt Eustathius ait. *Metapontus* videtur à Iustino, lib. 16. nominari: vbi scribit Heracleam à Phocensibus in Metaponto conditam. Pro Metaponto autem legit Bongarsius, in Pontum) *Bithynia* simul cum *Ponto*, hodie *Bursia*, vt Giraua refert; & *Becsangial*, vt Castaldus tradit, vocatur. *Oram omnem Thyni, interiora Bithyni tenēt*, inquit Plinius. *Bithynia*, Mysię vrbs est, apud Suidam, hanc olim *Adriani* vocatam addit. Adriani non magnā esse ciuitatem in Mysia, refert Philostratus in Aristide, cuius patriam esse dicit. Bithyniam cum parte Phrygię Maioris, à Turcis *Osman ili* vocari, scribit Leonclauius *Bithyniam* conditā a Phœnice, & prius *Mariandynam* vocatam; scribit Eusebius in Chronico. Nescio an vrbem vel regionem velit. Eadem fortè est cū *Claudiopoli*, de quo suo loco. Vide *Thynias*.

Bithynium, vide *Claudiopolis*.

Bithynopolis βιθυνόπολις, à Bithya dicta vrbs, apud Stephanum. ex Arriani 5. Bithynicor.

Bitschobar, patria Abacuc prophetæ, Dorotheo: qui eum Ambacum vocat. Hunc quoque ἀμβακουμ, vocant Sibyllina oracula.

Bitoana βιτόανα, Lydiæ vrbs, Ptolemæo. *Itoana* acephalos habent interpretes.

Bistama, Palæstinæ vrbs, lib. Notit. fortè *Bethsemes*.

Bittigo βιττίγω, Indiæ intra Gangem mōs, Ptolemæo, vbi sunt Brachmani.

Bittores βίττορες, Hunnica natio, apud Agathiam, libro 2. *Brittones* legebat vetus interpres.

Bittugores, Angisciros, Bardores Vlzingures, Hunnorum gentes, apud Iornandem.

Bituntum, Huius est memoria apud Martialem ad Lucium: Chalderinus facit ex eo opidum sterile in Hispania. Recentior autem codex hoc loco *Britannos* legit.

Biturgia βιτουργία, Tusciæ mediterranea vrbs est, Ptolemæo. Aliquibus hodie *Borgo S. Sepulchro* dicitur, vt tradit Leander.

Bituriges, Cæsari Galliæ populi, qui Ligeri fluuio ab Æduis diuiduntur. Hos Plinius *Liberos*, & cum Strabone & Ptolemæo, *Cubos* κοῦβοι, vocatos scribit. *Pais de Berri* hodie est: Ioanne Calamæo docente, in Libro Gallico, quem de Biturigibus inscripsit. Hos *Ambarros* esse, dicit Villanouanus ex Paulo Æmilio. Horum meminere Cæsar & Liuius. *Bituriges Vbisci* βιτούριγες οὐίβισκοι, sic dicti sunt Ptolemæo, & lapidi inscripto antiquo, populi Aquitaniæ, in Gallia, circa Burdegalam. *Burdeaux* fortè nunc.

Bituris βιτουρὶς, Vasconum vrbs, in Hispania. Ptolemæo.

Biturix, Galliæ vrbs; G. Turonensi 4. *Bourges* nunc. *Biturigo* est Orosio 6. cap. 11. *Veturica* est apud Iornandem; ad oram legebatur *Betorica* in lib. Prouinciar. Galliæ, de eadem hæc verba, Met. ciui *Bitaricum* vel *Betorigum*. Prauam autem scripturam existimo, pro *Bituricum*.

Bityla βίτυλα, Ptolemæo; Laconicæ mediterranea vrbs. *Brodegni*, Moletio. *Vitilo*, Sophiano, qui eam quoque *Oetylum* οἴτυλον, vocat in schedula sua Græciæ. Erit ego eadem cum *Tylo* Strabonis.

Bitzine, sedes episcopalis, sub patriarchatu Constantinopolitano. Balsamon, & Curopalates.

Biuda, vide *Beinda*.

Biula βιούλα, Cariæ vrbs, Straboni.

Bizabda, Persarum vrbem, sub Constantio Imp. captam, tradit D. Hieronymus in suo Chronico. in Mesopotamia videtur. Vide *Bezabde*.

Bizala βιζάλα, Ptolemæo, *Zibala*, interpreti, insula ante Taprobanam.

Bizanonias, sedes Episcopalis, sub Sergiopoli. Guiliel. Tyrius.

Bizenia castellum, quod postea *Melincum* dictum. Æneas Siluius in vita S. Wenceslai. Bohemiæ est.

Bizerentani, vide *Bezereos*.

Bizes, Ammiano Bithyniæ fluuius est: inter Rheban & Psylin.

Bizacania, vide *Byzacium*.

Bizona, vide *Bizus*.

Bizus βίζος, Scythiæ (Mœsiam Inferiorē sic vocat) vrbs ad Pontum Euxinum, Arriano in Periplo, inter Tetrisiada & Dionysiada. *Bi-*

da. *Bizona* βιζώνη, Strabonis & Pomponii est. Ptolemęus habet hoc tractu *Bizyam* βιζύη, sed in Thraciæ mediterraneis, Stephano. Βιζύη Thraciæ, & Βιζώνη Pontica vrbs est. Vide *Biza*.

Bizya, vide *Bisa*, & *Bizus*.

Blabe βλάβη, Bosphori Thracici insula, apud Dionysium Byzantium.

Blaberyra, vide *Indica*.

Blabia, Armoricani vel Neruicani opidum: in lib. Notitiar. *Blauet* putauerim.

Blacherna, locus extra Constantinopolis mœnia, mari finitimus. Procop. 1. Ædifi. Vide *Apsasium*.

Blachi Βλάχοι, (pro Valachi) sic Mœsi vocantur apud recẽtioris ęui scriptores. *Mauroblachiam*, & *Vngroblachiam* nominat Curopalates in Officialibus Constantinopolitanis. Hanc Mœsiam Superiorem, (quæ Hungariæ proxima est existimo:) illam inferiorem (quæ Ponto Euxino, hodie Maurum dicto) interpretor. vide *Mœsia*.

Blachia Magna, sunt Thessaliæ Montana. Nicetas, in Balduino Flandro.

Bladiensis Plebis, in Africa, meminit Coll. Carthag. sub Honorio Imp.

Blaander βλαύανδρος, Phrygiæ Maioris vrbs, Ptolemæo. Vide *Bleander*.

Blaena & *Domanetis* βλαήνη καὶ Δομανῖτις, loca Paphlagoniæ, circa Olgassim montẽ, Straboni 12.

Blagiana, vide *Blangiana*.

Blancaguarda, id est, alba specula, circa Ascalonem, Guilielmo Tyrio.

Blanda βλάνδα, Ptolemęo, & Pomponio. Hispaniæ Tarraconensis vrbs, quæ *Blanes* Beutero, Floriano, & Nauagiero. *Blanda*, agri Brutii vrbs, Plinio & Pomponio testibus: Blandę pluraliter legit Liuius: at Lucanis adscribit. *Beluedere*, Gab. Barrio auctore. *Bucino* alius interpretatur.

Blandę, vide *Blanda*.

Blandenona, locus apud Ciceronem ad Q. Fratrem. in ora libri erat *Laudenona* Italiæ Cispadanæ videtur, circa Placentiam. Quid si *Laude noua* diuisim legas? Et laudẽ Pompeiam intelligas? Postquam hæc scripsissem incidi in commentaria doctissima doctissimi Hier. Suritæ ad Itinerarium Antonini, in quibus hanc Blandenona Antonini habet. Iudicent iudices peritiores: pro oraculis enim mea haberi nolo.

Blandiani, vide *Blangiana*.

Blandinium cœnobium, in vrbe Gandauo. vt habet Surius in S. Bertulphi vita. *S. Petri* nomen hodie obtinet.

Blandinus, vide *Turres*.

Blandona, Antonino vrbs Liburniæ maritima, 20. M. P. a Iadera, Orientem versus. Vide *Flauona*.

Blandos, Cappadociæ locus, Antonino.

Blandusia Fons, in Sabinis est: Horatio 3. Carminum. Regio agri Sabinensis Blandusia est, si creditur Acroni. Sed *Bandusiæ* habere omnes libros manuscriptos, annotauit Cruquius.

Blangiana, vel *Blandiani*, sunt Germaniæ populi, apud Isidorũ. *Blagiana* legebat codex meus pergameneus.

Blanii βλάνιοι, Hiberniæ populi, apud Ptolemæum. *Hebdyni* ἱβδῦνοι, erat in M. S. codice.

Blanona βλανῶνα, apud Ptolemæum est Liburniæ opidum. Vide *Flauona*.

Blanutum, vide *Blauia*.

Blascon βλάσκων, insula in Sinu Gallico, ad Ostia Rhodani, Ptolemæo & Plinio. *Languillade*, fortasse hodie. Martianus eandem quoque *Metinam* vocat, cùm inquit, Metina, quæ Blascorũ vocatur. Plinius tamen videtur duas facere. Is enim sic. *Metina mox quæ Blascon vocatur*. Blascon, Dalechãpio *Gianea* est.

Blastophœnices βλαστοφοίνικες, populos Hispanię, (in Lusitania fortè) habet Appianus in Ibericis. Hos ex Libya ab Annibale cõ traductos putat.

Blatum Bulgium, sic legit Camdenus ex Antonino, in sua Britannia, & interpretatur *Bulnesse*, in Cumberlandia. Vide *Ablato Bulgio*.

Blaudus βλαῦδος, Phrygię vrbs, Stephano. ex Menecrate. An fortè *Blandos* Antonini?

Blauia, locus Gallię Aquitanicę, Ausonio in Epist. & Greg. Turonensi, de Gloria confessorum. *Blabia* est in Not. lib. vt autumat Vinetus, cui hodie *Blaie* est; opidũ munitiss. in Garumnæ ripa, duodecim leucis ab eius ostio. *Blauucum* putat idem Vinetus dici in Itinerario Antonini, vbi ego *Blanutum* reperio. fortè vitio exemplaris. *Blanium* est apud Turpinum, in vita Caroli.

Bleandri Ciuitatis, mentio sæpius in Concil.opere. Eadem fortè cum Blęandro.

Bieda, in Tuſcia vrbs, ducatus Romani. Sigonius 3. Regni Italiæ. Vide *Herculia*.

Blemena, & *Blemmina*, vide *Belbina*.

Blemmenia, vide *Ezomitis*.

Blemmyeia, Indica gens, quæ Venerem colit. Enarrator anonymus, in Quadripartitum Ptolemæi.

Blemmyes, vide *Blemyes*.

Blemyes βλέμυες, Æthiopiæ ſub Ægypto gens, Ptolemæo, Heliodoro, & Stephano. ite Straboni, ſed geminato MM. Sic *Blemmyæ* ſunt Pomponio, Plinio, & Solino. Meminere horum quoque Vopiſcus in Probo & Valeriano Impp. Procop. 1. Perſicor. Nicephorus 14. cap. 54. & Sulp. Seuerus Dialogo 1. cap. 15. Pomponius, Plinius, & Martianus ſcribunt eos ſine capite eſſe: oculoſque in pectore gerere. *Lemnias* corruptè legit Iſidorus, in Originib. Blemiorum Petræ, meminit Theocritus, vbi Nilum fluuium non amplius viſibilem ſcribit.

Blenina βλένινα, Arcadiæ opidum, Pauſaniæ.

Blentanæ Ciuitatis, in Italia meminit Concil. Romanũ, ſub Gregorio 1. habitum.

Blepſiadæ tribus quædam, in Ægina. Pindarus, & eius Scholiaſtes.

Blera βλῆρα, Ptolemæo Tuſcorum mediterranea vrbs. *Bieda* Leandro Alberto, & Morali. *Blere* Catoni. *Blerani* Plinio ſunt, & *Blerani* βλήρανοι, Strabonis videntur. Vide *Plera*.

Bleſenſe caſtrum, ad montis cuiuſdam latus, quem Liger fluuius præterfluit. Agilulphi vita. *Bloys* vulgò.

Bleſino, *Charax*, *Enicoma*, *Vapanes*, βλησινω, χάραξ, ἐνικόνια, οὐαπάνες, Corſicę opida, apud Strabonem.

Bleſtium, Antonino Angliç opidum. *Olatovvne* Camdeno videtur.

Bletanæ Eccleſiæ Epiſcopus, Maximus. Decret. 1. diſtinct. 96. An pro Bleranæ?

Bletiſa, nuncupatur a Vaſæo Hiſpaniæ vrbs, in territorio Salmanticenſi, quæ vernaculo vocabulo *Ledeſma* dicitur. Ego apud nullum veterem auctorem illud vocabulum reperi. extat eius memoria autem in lapide antiquo eius loci. Ad Thormin fluuium eſt.

Bletoneſii βλετονήσιοι, populi barbari ſunt, à quibus Romani cùm intellexiſſent homines Diis immolari, eorum magiſtratum excitere, atque hoc inſtitutum illis interdixerunt. Plutarchus in quæſtionibus Romanis. Non addit quo locorum ſint.

Bliarides, vide *Baleares*.

Bliarus, vide *Anaphe*.

Blitera, Septimanorum vrbs, & colonia Plinio in Gallia Narbonenſi. *Batira* βαιτίρα, Ptolemæo eſt. *Biltera* βιλτήρα, Straboni. Hodie *Beſiers*, teſtibus Cognato & Poldo. *Batarrus* βάταρρος, Stephani puto. & *Beterræ* Antonini, & fortè *Beſara* Sex. Aueni.

Blulæi βλουλαῖοι, apud Ptolemæum ſunt Arabiæ Felicis populi.

Bloetini, & *Iſangrini*, vocantur à quodam poeta qui res geſtas Philippi Aug. regis Frãcorum deſcripſit, quidam Flandriæ populi, *Furnenſium*, *Bergenſiumque* clientes. Hoc annotauit Iacobus Meyerus. *Blauotini*, legebat alius codex.

Blucium βλούκιον, Tolibiſtogiorum in Galatia caſtellum, Strabo. *Blubium* quoq; legi, annotauit Caſaubonus.

Bluſiacus, vide *Briſacus*.

Bluſtiemelus Iugum, habet ænea tabula antiqua Genuæ.

Buzomena, vide *Cniſomenes*.

Boaceas, Italiæ locus, Antonino, inter Piſas & Genuam. An fortè Boactus legendum?

Boactus βόακτος, Liguriæ fluuius Ptolemæo. Fortè *Vara* hodie. Auguſtinus. Iuſtinianus enim hunc ſe in Magram (qui Marcalla Ptolemæi eſt) effundere ſcribit. Vide *Auſer*.

Boa βόαι, Ptolemæo. *Boea* βοία, Pauſaniç. Laconicæ opidum: quod ſcribit à Boeo conditum, ex tribus aliis *Etide* ἤτιδος, *Sida* σίδης, & *Aphrodiſiade*. Gemiſto *Boas* eſt. & nouo nomine *Batica*. Nigro *Vatica*. *Boeaticus* βοιατικὸς ſinus inde, eidem Pauſaniæ. *Boa* quoque Dalmatiæ locus, Marcellino 28.

Boagrius βοάγριος, qui & *Manes* μάνης, Strabone auctore. Locridis fluuius eſt. Thronium præterfluens. Apud Epicnemidios, Ptolemæo.

Boana, & *Tarſena*, Bithynię regiones ſunt, Conſtant. ſiue Dionyſio Vticenſi de Agricultura 4. c. 1. *Boane* & *Tarſia* idem eſſe reor.

Boandus, Vide *Buuinda*.

Boane βοάνη, lacus ad Nicomediam est; Euagrio, 2. cap. 14. & Callisto, 15. cap. 20.

Boanensis Episcopus, in Africa: est in fragmento Vict. Vticens. sæpius hoc opere citato. cuius copiam mihi fecit vir optimus, summusque meus amicus, natalibus, doctrina & humanitate clarus D. Ludouicus Hallerus ab Hallerstein.

Boarium Forum, Vrbis Romæ, *Cacum* vocari, ait sua auctoritate Æthicus.

Boas, Dalmatiæ insula, Ammiano. Idem alibi locum sic nominat. Vide *Boa*, & *Phasis*.

Boatium, vide *Botatum*.

Boaulia βοαύλεια, Scythiæ vrbs, Steph.

Bobba, Africæ vrbs, D. Augustino.

Bobianus, vide *Bouianum*.

Bobile, vide *Bouillæ*.

Bobium, ciuitas in Nona Italiæ regione, Apenninis Alpibus. *Bobium* monasterium, S. Columbano constructum, in Quinta regione, Alpibus Cottiis: quadraginta millibus ab vrbe Ticinensi. Hæc P. Diaconus 2. & 4. Longobard. Sunt ergo duo huius nominis loca, etsi hoc neget Leander. *Bobiani* opidi meminit Lib. Limitum. Monasterii meminere inter alios Platina, Volaterranus, Blondus, Merula, Sigonius, Leander, & S. Columbani vita.

Bobonia βοβώνια, est apud Stephanum Italiæ vrbs. An corruptè pro Bononia?

Bocalias, vide *Bocarus*.

Bocalium, Arcadiæ opidum, Plinio.

Bocana, vide *Comana*.

Bocani βοκανοὶ, Taprobanæ insulæ populi. Ptolemæus.

Bocanum Hemerum βοκανὸν ἥμερον, Mauritaniæ Tingitanæ vrbs, Ptolemæo. *Marrocco*, siue, vt Hispani pronuntiant, *Marruecos*, opinione Oliuarii, & Augustini Curionis; item Nigri. Hæc hodie totius Africæ vrbs amplissima iudicatur.

Bocarus βώκαρος, fluuius est, qui & *Bocalias* βωκαλίας, dicitur, vt Strabo refert. Idem *Burina* Italicè, βουρίνα, vocari, scribit Eustathius. In Salamina insula est.

Bocche, vide *Bachas*.

Bocchuris, vide *Bahurim*.

Bocchyris βοκχυρις, Marmaricæ vicus, Ptolemæo.

Boccori, vide *Concordienses*.

Bochernus, vide *Eridanus*.

Bochi, & *Bogudiana*, vide *Mauritania*.

Bochiana, Plinio Æthiopiæ sub Ægypto opidum.

Bochim, locus flentium, vt vertit D. Hieronymus, & 70. interpretes. Iudicum 2.

Bocota βοκώτη, pro Bœotia malè, legitur apud Isacium ad Lycophronem; in qua Orchomenum describit. Vide *Orchomenus*.

Boczinga, vide *Batauа*.

Bodecia, vrbs inter Pisam & Genuam. Antoninus. *Bondelia* videtur Ptolemæi.

Bodena, castellum est saxo prærupto impositum: per quod saxum aqua paludis Ostrobi occultè infra terram defluit, indeque rursum emergit. sic Cedrenus. Macedoniæ aut Thessaliæ videtur. Meminit huius quoque Glycas & Curopalates.

Bodeni βωδηνοὶ, Sarmatiæ Europææ populi, Ptolemæo. *Podolia*, regis Poloniæ ditio; Willichio. vide *Budini*.

Boderia, vide *Bodotria*.

Bodianus opidum. Lib. de Limitibus. Italiæ est, ni fallor. Vide num Bouianum legendum.

Bodincomagum, quod & *Industria* vocabatur suo tempore, inquit Plinius. Opidū ad Padum fluuium, vbi præcipua eius altitudo incipit. Blondus scribit hodie *Bondeno* vocari. hoc negat Marius Niger. *Odolengo* Leādro est, qui hoc ex vetusta inscriptione hic inuenta colligit. *Bondincomagus* est in veteri inscriptione, Romæ.

Bodingus, vide *Eridanus*.

Bodiontii, sunt Plinio populi, ad Lacum Lemanum. *Val Fontenay* Gallicè, *Suſſeneir* Germanicè hodie dicitur, vt Scudus asserit. *Ebroduntii* verò legitur in castigatioribus exemplaribus. Consule Hermolaum. vide *Ebroduntii*.

Bodobriga Germaniæ opidum ad Rhenū. Huius meminit lib. Notitiarum. *Bopartten* est, vt Bircheimerus censet. Apud Antoninum *Boudobrica* legitur. sed transposita sunt apud eundem Boudobriga & Antennacum, in Itinere ab Argentorato Aranatium.

Bodona βωδώνη, Perrhebica vrbs, Stephanus ex Apollodoro. sed verius Thessaliæ. vt idem ait.

Bodonæus, vide *Dodona*.

Bodotria Taciti, *Boderia* Βοδερία, fortè Ptolemæi est. Βογδερία, in M.S. codice. Scotiæ, Albionis insulæ partis fluuius; *Fortheia* dictus, Lhuydo & Buchanano. *Freth* alii cuidam. *Leuinum* vocat H. Boëthius. Edenborowfrith à Camdeno nominatur.

Bodum fluuius, vide *Augustam*.

Bodunni Βοδόυνοι, Britanniæ insulæ populi, à Claudio Imp. in fidem accepti: Dion. 60. Vide *Dobuni*.

Boea, locus episcopalis in Africa, testes Coll. Carthag. sub Honorio Imp. habita, & Concil. Carthag. sub D. Cypriano habitũ. *Oeea* legendum arbitratur Surita, & Anton. Itinerarium. Vide *Boa*.

Boea, Βοια, Cretæ opidum, Stephano. Vide *Boa*.

Bœamba Βοίαμβα, Ptolemæo Gedrosiæ vrbs. *Coiamba* interpreti.

Bœantidos ora, Βοιαντίδος, iuxta Themiscyrides regionem. Orpheus in Argonauticis. Mendosè videtur, pro Dœantidos. Vide *Themiscyra*.

Bœbais, vide *Xynia*.

Bœbe, Cretæ palus Stephano. Thessaliæ regio, iuxta Bœbein paludem; eidem, & Eustathio ad Homerum. Vide *Boion*, & *Bœbus*.

Bœbeis Βοιβηίς, Straboni Thessaliæ palus: *Bœbe* Stephano. *Esero* hodie, vt Sophianus scribit. Ezoræ meminit Ius Orientale. episcopatumque vocat, sub metropoli Larissa. Vide *Xynias*.

Bœbus Βοίβος, Homero & Orpheo Thessaliæ opidum, quod Βοίβη, Straboni. Vide *Bœbeis*.

Boedrias Βοηδρίας, Bœotiæ locus, circa Oxiam Campen, versus Aquilonem ad Cephisi ostium, vt eum describit Theophrast. 4. Hist. Plantar. Hic optima Calamus.

Bœlla Βοίλλαι, Latinorum opidum, Stephano, ex Halicarnassei, 8. apud quem ego Βοϊλλανοὶ lego, libro 5. non 8. at μεταξὺ ... hoc. *Boillani* essent apud Latinos scriptores. Vide *Bouilla*.

Bœn lapis, locus sic dictus, Iosue 15. & 18.

Bœnasa Βοίνασα, Ponti Galatici vrbs, in Cappadocia. P.

Bœo, vide *Bion*.

Bœodurum, vide *Boiou*...*am*.

Bœon Βοιὸν, opidum mediterraneũ Tauricæ Chersonesi, apud Ptolemæum. *Czurgati*, Nigro. Doridis quoque Thucydidi 1. iuxta Parnassum. vt addit eius Scholiastes.

Bœonoa, vide *Oenoe*.

Bœotia Βοιωτία, Græciæ regio antiqua, olim *Aonia* Ἀονία, *Ogygia* Ὠγυγία, *Messapia* Μεσσαπία, & *Cadmeia* Καδμεΐς, vocata fuit, vt prodit Stephanus ex Thucydide. *Hyãtis* Ὑαντίς, Straboni; & *Arne* Ἄρνη, Diodoro; auctoribus, quoq; dicta fuit. Hodie *Stramuzupa*, teste Lazio. Incolæ *Æoles Bœotii* vocantur à Varrone 3. de R. R. non semel. apud Trogum 7. hæc verba, *populus Pelasgus, regio Bœotia dicebatur*. *Loleges* apud Solinum appellantur. & *Temmici* Τέμμικες, apud Stephanum, & Lycophronem, vt Isacius eius commentatorscriptum reliquit. *Temnix* apud ipsum Stephanum. vide *Macedonia*.

Bœotiacus Sinus, vide *Boi*.

Bœotii populi in Peloponneso, quorum vrbes Leuctrum, Chacadra, & Thalamus. Strabo 3.

Bœotium, vide *Orchomenus*.

Bœth, stagni nomen: Germanico in Aratum. In Syria circa Euphratem esse, videtur ex Hygino in Pisces.

Bœum Βοιόν. Thucydidi 1. Lacedæmoniorum metropolis: in Dorica regione: & vt addit huius Scholiastes. circa Parnassum mõtem. Huius meminit etiam Stephanus. Est *Bion* Ptolemæo corruptè.

Boset, locus episcopalis in Africa. Coll. Carthag. sub Honorio Imp. habita.

Bogadia, vide *Boradia*.

Bogadium Βογάδιον, Germaniæ vrbs, Ptolemæo. Forsfelt, Villanouano.

Bogderia, vide *Bodotria*.

Bogdomantis Βογδομαντίς, Asiæ Minoris regio, apud Ptolemæum. *Chiutaie*, Castaldo dicitur.

Bogorra, vide *Tursambica*.

Bogudiana, vide *Mauritania*.

Bohabel, Syriæ vrbs, Guil. Tyrio, 22. c. 14.

Bohilla, opidum in Italia, quod eò bos intestina vulnere trahens aduenerit. Sic Non. Marcellus. An idem cum *Bouillæ*? hanc enim historiam Bouillis adscribit Cornutus in Persium.

Boia, maris Ægæi insula, Ant. vide *Boii*.

Boiai Βοίαιοι, Ætolica natio, apud Ophienses. Strabo. 10. sed *Bomiai* scribendum putat Casaubonus.

Bolanum, vide *Bouianum*.

Boiatum, vel *Boatium*, Nouempopulana ciuitas, vt habet Libellus Prouinciarum, qui addit *Bot* vocari. *Fouais* nominat Cęnalis. Scaliger pro *Baiona* intelligit.

Boibis, vide *Bion*.

Boicus Ager, a Boiis Gallis, in qua sunt Mediolanenses. Festus. Boiorum vrbis expugnata a M. Furio & P. Cornelio, meminit Diodorus 14. Vide *Boii*.

Boiemum Tacito, *Boiohemum* Paterculo; qui id regionis nomen esse dicit, quam incolebat Maroboduus. Βαινοχαῖμαι, vocantur a Ptolemæo. *Coldulos* κολδούλοι, eos appellat Strabo, lib. 7. vbi dicit: In Germania Hercynia silua est, quidam in ipsa silua habitant, vt Colduli, in quibus est Boviasmũ, Marobodui regia. Hodie hæc regio *Bohemia* dicitur. Incolæ seipsos *Czechos* nuncupant. Apud Aimonum 4. *Begamini* appellãtur corruptè.

Boii, Galliæ populi apud Cæsarem: hodie *Bourbonnois* eorum regio dici creditur. Habet & idem Cæsar *Boias*, lib. 7. belli Gallici. *Boii* quoque sunt Aquitanici populi, apud Ausonium in Epistola Paulini ad Ausonium, vbi eos *Piceos* cognominat. Horum tractum putat Vinetus circa ostium Garumnæ fluminis esse, & vocari *Buies* vulgò & eorum regio *Buchs*. *Boiorum* meminit Polybius 5. & Thucydides 1. in Peloponneso, Laconicæ regionis, à Booeę gẽtile est. Hinc quoque *Bœotiacus* Sinus, Pausaniæ. *Boii* etiam Ptolemæo & Diodoro in Italia, circa Padi ostia. Straboni 5. etiam ad Istrum, circa Tauriscos. Polybio 5. quoque inter Illyriam & Macedoniam. *Boii* etiam in Germania, Tacito. Vide *Boicus*.

Boilla, vide *Boelle*.

Boiodurum Βοιόδουρον, Ptolemæo, Vindeliciæ vrbs, ad Danubium. *Bolodurum* (nisi mendosa sit lectio) Antoninus habet. *Pataniam*, siue *Bataniam*, postea appellatam putat Lazius 1. R. P. R. a Batauorum cohorte ibidem existente. Auentinus, Pyramius & Lazius Passaw interpretantur. Gasp. Bruschius putat *Instat* ad ostium Oeni fluminis. Meminit Boioduri etiam lib. Notitiarum, in Pãnonia Prima, vel Norico Ripensi. quam Cuspinianus in sua Austria *Bewtern* interpretatur: sed vicum dicit circa Oenum fluuium. B[illegible] nominis vestigiũ putat M. Velserus remanere in riuulo *Boitte*. vide *Patauia*.

Boiohemum, vide *Boiemum*.

Boton, vide *Bion*.

Boiorum Deserta, Plinio & Straboni memorata. Wienerwalt hodie, auctore Lazio. Plinius dicit hæc Noricis iungi. Strabo à Vindelicis ad Pannonios vsque ait ea pertingere.

Boios, & *Bosos*, legit Simlerus apud Antoninum: pro Aquitanica vrbe, 16. M. P. à Burdegala.

Boisci, *Tuncassi*, *Itamari*, *Alcidzuri*, & *Alpsuri*, gentes ab Hunnis deuictæ: sunt apud Iornandem.

Boium Βοιοῖς πόλιν, vrbem a Gallis occupatam, habet Diodorus 14. *Vetum* legendum autem. *Boium* Βοιῶν, castellum etiam circa Thraciã: Cedreno. *Bion* legit Gabius, apud Curopalatem.

Bola Βῶλα, Virgilio, Stephano, Diodoro 20. Italiæ vrbs, in Samnitibus. Liuio sunt *Bolæ*, sed Æquorum apud eum videntur. *Bolani* Βωλανοί, eorum populi, sunt Plinio, Stephano, & Halicarnasseo 8. Ad decimum tertium lapidem ab Vrbe statuit Plutarchi Coriolanus. vide *Vola*, & *Bouillæ*.

Bolaca Βωλάκα, Triphyliæ vrbs, in Peloponneso. Polybio 4.

Bolani, vide *Bola*.

Bolaodypara Βολαοδύπαρα, Thraciæ opidum, siue mercatum, vel emporium præcipuorum boum Procopius 4. Ædificior.

Bolesium Βόλαισον, Æquorum vrbs, à Romanis expugnata. Diodorus 13.

Bolba Βόλβαι, Catiæ vrbs. est & fluuius *Bolbaotes* Βολβαιώτης, qui *Heraclea* dicitur. Item *Bolbe* Βόλβη, vrbs & palus, Stephano: quam Thucydides ad Mygdoniam vrbem, in Macedonia describit. Huius meminit quoque Æschylus in Persis. Lacus in Sycinio agro, circa quem lepores bina iecinora habere creduntur. Aristoteles de animal. 2. cap. 17. Alius a prædicto, si proba scriptio. nam Sycinus mihi ignotum, quãuis sci m ab Hermolao illud a Syce deriuari, loco in Cherroneso, vt ait.

Bolbe, vide *Bolba*.

Bolbena Βολβηνή, Armeniæ Maioris regio, apud Ptol. *Hobordene* apud interp. quos valde malefidos (si vnũ Nouiomagum exceperis) hactenus habuit.

Bolbitina βολβιτίνη, Ægypti vrbs, Stephano. Vnde *Bolbitinum* ostium, Ptolemæo.

Bolbulæ, insulæ circa Ioniam; Plinio.

Bolcorum insulam accepit. Sic Eutropius de Traiano Imp. in vetustis exemplaribus, pro quo Schonhouius, Colchorum in fidem recepit. Colcorum legebat alius codex M.S.

Bolegalgus Antonino, Simlero quoque *Oligascus*. Galatiæ vrbs est.

Bolei, locus in Argia. Pausanias.

Bolensis, & *Colossitani* episcoporum, meminit D. Augustinus in vita D. Ambrosii. In Africa videntur.

Bolentium βολέντιον, Pannoniæ Superioris vrbs, Ptolemæo. Rackelspurg Villanouano.

Bolerum, loci nomen apud Bulgaros, Cedreno, & Curopalati. vide *Bolyrus*.

Bolerium, vide *Antiuestæum*.

Bolerus, vide *Bolyrus*.

Bolgi, & *Bolpi*, vide *Troglodytæ*.

Bolina βολίνη, Achaię vrbs, in Peloponneso. Iuxta quam *Bolinæus* fluuius, non procul ab Argyra vrbe. Pausanias in Achaicis.

Bolinga βολίγγαι, Indiæ populi, iuxta Indum fluuium, Plinio, & Ptolemæo. Βώλιγγαι, Stephano. Ptolemæi interpretes *Brolingæ* legunt, malè, vt sæpius.

Boliscus, vide *Bolissus*.

Bolissus βολισσός, Æolica vrbs: Herodoto in Homeri vita, & Stephano: iuxta Chium, quā addit à Thucydide *Boliscus* vocari. etsi βολισκός, quoque apud hunc reperio, per Σ. non per K. libro 8.

Bolita, vide *Cabolita*.

Bollia, amnis Pannonię Iornandes. *Polan* hodie, Lazio. In Styria Inferiori.

Bolocassiū ciuitatis, in prouincia Lugdunensi II. meminit Prouinciarum liber. An Bellocassium fortè? Vide *Velocasses*.

Boloderum, vide *Boiodurum*.

Bologesia, & *Bologesiphora*, vide *Vologesia*.

Bolorum, ciuitas est, in Goltzii Thesauro, ex vetusta inscriptione. Circa Danubiū in Norico videtur. An mendosè, pro *Boiorum*? vide *Boicus* Ager.

Bolos, vide *Apsasium*.

Bolum, arx Lazorū, in Persarmenia, propinqua Theodosiæ vrbi, vt refert Procop. I. Persicorum. vbi aurum effoditur.

Bolurus βόλουρος, Thesprotiæ vrbs. Item Tralleorum in Illyria. Stephanus. qui fortè *Bolerus* Cedreno & Curopalati.

Bolyca βολύκη, stagnum circa Olynthum vrbem: in quo Amnites & Olynthiacus amnes influunt. Athenæus lib. 8.

Bomarei populi, circa Margianam, Plinio. Inter Scythas fortassè. Horum Pomponius quoque meminit.

Bombæa, mons cauus, quem ars & natura congressæ; propugnaculum fecere. In Africa circa Cyrenen puto, ex Synesii Epistola 104.

Bombos, Ciliciæ fluuius. Plinius.

Bombylius βομβύλιος, Lycophroni: Bœotiæ opidum, & mons, Tacio. In margine legebatur βομφυλίας.

Bomi βωμοί. Ætoliæ colles, apud Stephanum. cuius accolæ *Bomienses*. Meminit horum Thucydidis 3. *Bonnenses* legit Winsemius, eius interpres: malè opinor.

Bomi Flauii, vide *Ara Flauia*.

Bemite, opidum in monte Amano, qui Syriam a Cilicia separat. Plinius.

Bomium, Angliæ vrbs, Antonino. in itinere Britānico decimo *Bouium* legit Camdenus, & *Cowbridge* interpretatur.

Bona, *Campogenesium*, *Sabonarium*, & alia locorum in Gallia nomina habentur in Vita S. Liborii. *Bonensis* Episcopi, in Italia, non semel meminit Synodus Lateranens.

Bonæ Deæ Sacellum, paullo vltra Bouillas Ariciam tendenti situm esse, patet ex Asconio Pædiano, in Miloniano.

Bonæ Fortunæ ἀγαθοῦ δαίμονος, Maris Eoi insulæ, apud Ptolemęum. *Burneo*, Mercatori. vide *Agatha*.

Bona Mansio, locus, in Codice, lib. 12. Titulo 38. Item in Codice Theodosiano, Titulo de erogatione militaris annonæ. An *Banamasium*? quod 40. M. Pass. supra Philippos Thraciæ describitur in vita S. Alexādri martyris?

Bonche, vide *Bonchna*.

Bonchis βόγχις, Æthiopiæ vrbs. Stephanus. Iuxta tertiam Cataracten.

Bonchnæ βίγχναι, Asiæ populi, Carrenis vicini: inter Euphratem & Cyrum fluuios. Stephano. Sine N. in vltima habet Aldinus codex; & κοχῖνοι, vno R.

Bondelia βονδελία, Tuscorum vrbs. Ptolemæus.

lemæus. Vide *Bodecia*.

Bondincomagus, vide *Bodincomagum*.

Bondinus, vide *Budinum*.

Bonditra βονδίτρα, Episcopatus, in Sanctionibus pontificiis, Impp. Orientalium.

Bonensis, vide *Bona*.

Boni, Africæ interioris opidum, à Corn. Balbo expugnatum, vt tradit Plinius.

Boni Portus, vide *Pulcher* Portus.

Boniagri Portus, circa Propontidem videtur, Historia Miscella 21.

Bonis βῶνις, apud Ptolemæum Indiæ intra Gangem vrbs.

Bonium, vel *Bouium*, Angliæ opidum, Antonino: in Itinere Britãnico secundo. *Bangor*, in Flindsiria, est Camdeno. Ad Deuam fluuium.

Bonitium, vocãt Latini Tusciæ opidum, quod vulgo *Poggibondi* dicitur, vt tradit Leander.

Bonna Tacito, & Antonino; Item Ptolemæo Βόννα. Germaniæ vrbs ad Rhenum est, quæ etiamnum *Bon* vulgo dicitur. *Col. Iulia Bonna* habet Goltzius, ex Augusti nummo. *Veronam* aliquando dictam, & *Voconiam* scribit Georg. Bruno in suo Ciuitatum volumine. Ibidem ex Virunio, eam quoque *Briennonam* vocat. Veronam scio vocari in vita S. Annonis. *Castrobonnense* opidum vocari, in monumẽtis ecclesiasticis antiquis, annotauit Modius in Nouantiquis. Sed de hac Verona si lubet, lege Almerium, in H. Iunii Batauia. Vide *Bomi*.

Bonochæma βονοχαῖμαι, Germaniæ populi, apud Ptolemæum.

Bonoglli Prædii Parisior. memoria est in Epistola 18. S. Lupi.

Bononia, Galliç Togatæ vrbs, Ptolemço: Æmiliæ Zosimo: quam *Felsinam* Plinius cognominat. Colonia est Tacito & Liuio. *Bologna* hodie, academia celebris. Etiam Pannoniæ Inferioris vrbs, Antonino, & Ammiano nono & decimo milliario à Sirmio dispatata. Hanc Simlerus putat hodie *Bonmonster* vocari, ad Danubium fluuium. An *Sophia* hodie, incertum, inquit Lazius. sed idem alio in loco videtur Simlero suffragari. Sed aliam *Bononiam* habet Ptolemæus, in Pannonia Superiori, ad Drauum fluuium. In Dacia Ripensi habet quoque Lib. Notitiar. In Mœsia Superiori, Antoninus. vide *Bullonium*, *Bouianum*, *Gessoriacum*, & *Felsina*.

Bontas, & *Tabas*, Daciæ duos accessus tãtum habet Iornandes, aliàs montium iugis circũcirca cingitur. Rottenthurn & Broß fortè hodie: his enim solum duobus angustiis Transsiluaniam adiri posse, recentiores tradũt. Adi Lazium de R.P.R.12. Sectione 2. cap. 1. vide *Tapæ*.

Bonustensis Episcopatus, in Africa Proconsulari; est apud Vict. Vticens. & Coll. Carthag.

Boon βοών, portus Cappadociæ, inter Cotyoram & Iasonium promontorium: Arriano in Periplo. Æthiopiæ vicus est, circa Nilum, Ptolemæo.

Booneta βοώνητα, in Sparta vrbe locus. Pausanias.

Booscephala, vide *Bucephala*.

Booscoete, vide *Germanicopolis*.

Boosura βοόσουρα, Cypri opidum, Straboni 14. Οὐρο-βο- est Ptolemæo.

Boota βοῶται, torrentis, vbi Erasinus habitabat, meminit Hippocrates, l. 2. de morbis vulgaribus. Nescio vbi sit locorum.

Boplo, Apennini mons. Ænea tabula Genuæ.

Bopus Βῶπος, Ægypti locus, inter Thœnin & Diospolim. Agatarchides.

Bopyrus, vide *Nobopyrus*.

Bora, Macedoniæ mons. Liuius 45. Circa Illyrici confinia alicubi. An Boreas Sequestri?

Boradi, gentis nomen, in epistola Gregorii Thaumaturgi. Cum Gothis eam coniungit.

Boradia βοραδία, Ariæ vrbs, Ptolemæo. cius interpretes *Bogadia* legunt.

Boreta βορέτα, Indiæ extra Gangem opidum. Ptolem.

Borani, Scythica gens videtur apud Zosimum: propter Istrum sedem habentes. hi postea sub Iuliano Imp. per Bosphorum in Asiam traiecerunt. Circa Boram montem fortè.

Borbetomagus βο[illegible]τόμαγος, Ptolemæo. Germaniæ vrbs, in Vangionib. Ogerebrim Heroldo est. Wormbs potius ex allusione videtur. *Bormitomagum*, & *Bromitomagum*, habet Antoninus.

Borborus βόρβορος, fluuius Pellam vrbem

ambiens, sic dictus a Macedonibus. Plutarchus de exsilio. Huius meminit Laertius, in vita Aristotelis.

Borbotana regio munita Græciæ. Laonicus 8.

Borcani, Apuliæ populi. Plinius 3. cap. 11. Hermolaus ad hunc locum, facit horum auctorem etiam Strabonem.

Borceos Βορκέως vicus qui etiam *Anuath* Ἀνουάθ, appellatus, in confinibus Samariæ regionis. Iudææ limes à Septentrione. Iosephus, Belli Iud. lib. 1. & Egesippus 3.

Borcobe, Thraciæ vrbs, circa Mœsiam Inferiorem, Plinio.

Borcouicum, Britanniæ insulæ opidum. lib. Notit. *Barwyck* videtur, vel *Warwyck*. in Northumbria ad Pontum fluuium, sic æstimat quoque G. Camdenus. qui *Borwick* legit.

Borea, vide *Berhoia*.

Borea Antrum, circa Tanaim amnem, apud quod herba, phrixa vocata, nascitur, vt scribit Plutarchus de fluminibus. Circa Arietis frontem, in Taurica videtur.

Borea Thorus, vide *Caucasus*.

Boreadum Columnæ, in Teno insulà, ab Hercule erectæ. Apollonius 1. Argonautic.

Boreas mons Dyrrachii, apud Vibium Seq. de quo sic *Boccatius, mons est Epiri, Dyrrachio primus*. Locus Chalcidicæ regionis, in Syria, videtur apud Antoninũ. vide *Boa*.

Boreostoma, vnum ostiorum Danubii, Ptolemæo, & Plinio.

Boreum Βόρειον, Hiberniæ insulæ promõtorium, Ptolemæo. Tellmuthead hodie, vt ego suspicor. Helenshead ab alio interpretatur. Est mons in Arcadia, Pausaniæ. Tenedi insulæ portus, apud Arr. 1. Alex. Cyrenaicæ regionis promontorium ad Syrtim magnam, Ptolemæo. quod *Cabo de Teiones*, Marmolio. Taprobanæ insulæ, eidem Ptolemæo. Promontorii, & fluminis nomen, est Orosio, in Asia: versus Oceanum Septẽtrionalem, quem Euroborum à Iornande vocari puto.

Borgi Βοργοί, Ariæ populi, Ptolemæo.

Borgodi, Plinio sunt Arabiæ Felicis populi.

Bergum Centenarium, Valeriæ Ripensis vrbs Lib. Notit. *Zentmar* hodie appellari, existimat Lazius, qui Antonini Itinerarium huius Borgi quoque auctorem facit. quod ignoro: nisi sit huius Burgium.

Borgus Βόργυς, Arriano in suo Periplo fluuius est Sarmatiæ Asiaticæ, in Pontum Euxinum se exonerans: quem Stuckius putat *Burcam* Βούρκα, Ptolemæi esse.

Boricus, siue *Æthiopicus* Oceanus: sic Priscianus ad illud Virgilii, *Oceanũ interea surgens Aurora reliquit*.

Boriiarus Βοριίαρος, Thraciæ opidum. Procop. 4. Ædific.

Borium, vide *Boreum*.

Bormanico, & *Macina*, Galliç Narbonensis opida, Plinio. Pintianus autem populos facit, & legit *Bormani*, *Comaci*. Bormani hodie *Obrac*, & Comani *Le Caue* est Dalechampio. vide *Locobormanum*.

Bormanum, vide *Cormanum*.

Bormia Aquæ, podagricis vtiles. Meminit harum Cassiodorus, 10. Variar. ad Vinciadum. quo autẽ locorum reperiatur, reticet. (*Bornitia* legit Fornerius) An Burmienses fortè? quas Baccius & Simlerus describit ad Adduam fluuium? Hæ sunt inter Adduæ & Ollii fluminum fontes, vbi hodie *Burmia* Aquæ, quæ *Bormio* Italis, *Wormse* Germanis. Centum millibus a Nouocomo distare, scribit Pet. Paullus Parauicinus. vide *Aquæ*.

Bormiscus Βορμίσκος, Macedoniæ locus, vbi Euripides à canibus laceratus fuit. Stephanus. A Promeri canibus hoc factũ, tradit Saidas. Bromiscus apud Thucydidem 4. Circa Bolben lacum. Lege Vitruuium 8. c. 3. vbi describit duos diuersæ naturæ riuos ad huius Euripedis sepulcrum. Hos hactenus ibidẽ profluere, annotauit Bellonius, in libro de Admirabili antiquorũ operum præstantia.

Bormitomagus, vide *Borbetomagus*.

Bornitia, vide *Bormia*.

Bornos, vide *Biza*

Boron, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs. Plinius.

Borrama Βόρραμα, & *Sinnam* Σιννᾶν, iuxta Libanum montem loci siue munitiones, Straboni vbi prædonum receptacula.

Borru flumen, Plinio. Circa Arachosiam, aut Gedrosiam alicubi videtur.

Borsippa Βόρσιππα, Strabonis, & *Barsita* Βάρσιτα, Ptolemæi, eadem est, vt Villanoua-nus scri-

B O

nus scribit. Babyloniæ vrbs est. Borsippæ meminit quoq; Iosephus cõtra Appionem.

Bortia, Burtodexion, & Europolyta, loca & gens circa Thraciam, describuntur in vita S. Alexandri martyris. pro *Burtudizum*, & iis qui Europam Thraciæ regionem habitant. *Bortia* nescio quid sit.

Bortine, vide *Burtina*.

Bortna vocatur Frisię fluuius, qui Oestergoeam ab Westergœa disterminat. In vita S. Bonifacii Archiepiscopi. *Alma* huius loco rẽperio M.S. codice meo.

Boruchuarii nominantur in vita S. Swiberti. Horum villa quædam Velsenberch vocatur. Circa Comitatum Bergensem (qui Cliuię duci paret) videtur. Iidem fortè cum Bructeris. Brouck inter Duisburgum & Werden. An inde nomen retineat, videndum?

Borus, vide *Sperchius*.

Borussi βορῦσσοι, Sarmatiæ Europææ populi, Ptolemæo. Priuss u hodie.

Borysa βόρυσα, Pontica vrbs, Stephano.

Borysthenes βορυσθένης, Sarmatiæ Europæę fluuius, Ptolemæo. *Borustenes* per quintam vocalem & sine afflatu, in antiqua inscriptione. *Dnyepr*, Ludouico Decio. *Nieper*, Mercatori; *Brisna*, Lewenclæio, *Beresina*, Peucero; *Nester* & *Dnester*, Cromero dicitur. hic addit eum à Iornande *Danaster*, & ab aliis *Tyras* vocari. *Hellespontium* etiam à Græcis appellari scribit Stephanus. Iornandem errare non dubito, vbi dicit Borysthenem ab accolis Danubium vocari. *Diaborysthenem* nominat Aristoteles Borysthenem minorem. vt Mathias Michouiensis tradit. hunc Mercator *Pripetum* appellat. *Nieper* fluuius vocatur ab accolis *Danambre*, & Italis *Leresse*, auctore Ambrosio Contareno, nisi deprauatus sit codex Δανάπρεως, & Δανάστρεως meminit Cedrenus, cui diuersa sunt flumina. *Danastius* quoque alius à Borysthene Marcellino, inter hunc nempe & Danubium. *Borysthenes* lacus, est quoque apud Plinium. item vrbs, Martiano, & Pomponio. vide *Olbia*, *Achillea*, & *Tibisena*.

Borysthenitæ βορυσθενεῖται, populi sic dicti à Græcis; seipsos *Olbiopolitas* ὀλβιοπολίτας, appellant. Herodotus in Melpomene. Olbia & Borysthenes duo sunt opida circa Borysthenidis ostium, Melæ 2. cap. 1.

Bos, siue *Damalis*, promontorium è regione Byzantii. Gyllius in suo Bosphoro. Vide *Chrysopolis*.

Bosa βῶσα, Sardiniæ insulæ opidum Antonino & Ptolemæo. *Buosa* hodie appellari credo. *Bosenses* habet Plinius. Vide *Flexum*.

Bosara βώσαρα, ciuitas maritima Ptolemæo. omnia Latina exemplaria, quæ mihi hactenus videre contigit, habent huius loco *Cosende*, vtrumque recipit Mercator in Ptolemaicis suis tabulis, & synonima facit. Fides sit penes illum. In Arabia Felici est.

Boscheth, vide *Besechat*.

Boses, vide *Sena*.

Bosforani, vide *Bosphorus*.

Bosirara βοσίραρα, vrbs Ægypti, apud Stephanum.

Bosor βοσόρ, fugitiuorũ ciuitas. Iosue 20. 21. Deuteron. 4 In solitudine Ruben. In Arabiæ finibus, Iosepho. *Beser* legit Pagninus. *Bosor* meminit quoque 1. Machab. 5. vbi D. Hieronymus *Alosor* habet, & quoque *Bosor*. Iosephus *Barasa*. Idem Machabeorum caput *Bosorra* meminit: quo loco Iosephus quoque *Barasa* legit. Vide *Besor*.

Bosos, vide *Boios*.

Bospara βόσπαρα, Thraciæ vrbs, Procopio 3. Ædificior.

Bosphorium promontorium, vocat Dionysius Byzantius, in quo situm est Byzantium. Gyllius in suo Bosphoro.

Bosphorum, vide *Panticapæa*.

Bosphorus Thracius Ptolemæi, vocatur Italis *Stretto di Constantinopoli*. quasi dicas fretum Constantinopolitanum. A Græcis autem hodie *Laimon*, & a Turcis *Pogazin*, eodem sensu, appellari, tradit Petrus Gyllius in suo Bosphoro, vbi eum accuratissimè & doctissimè describit Hunc Bosphorũ Strabo *Os Byzantiacum*, Arrianus *Fretum Mysium*. Iulianus Apostata *Fretum Chalcedonium*, Herodotus (qui eum Philostrato, quatuor stadiorum esse dicit) *Bosphorum Chalcedonia*, nominat *Os Ponti* Martianus. *Os Ponticum* Tacitus. *Ostium Ponti Euxini* à Pindaro. *Porus* (id est traiectus) *Thracius* ab Apollodoro indigitatur. *Ponti Fretũ* Aurel. Victori. Sunt & alia eius nomina apud auctores.

quorum quædam Gyllius in suo Bosphoro enumerat; sed quia mihi potius epitheta quam synonyma videbantur, consulto omisi. Ioannes Tzetza eum *Bosphorum Hellespontium* nominat, Chiliade prima, numero trigesimo primo. Idem Tzetza, & Eustathius dicunt eum *Damalis* δάμαλις, vel *Damalites* vocari. Vide *Hellespontus*.

Bosphorus Cimmerius Plutarcho, *Fretum* Πορθμὸς *Cimmerium* Herodoto, qui *Maoticus* Eustathio; *Os Maotidis* Martiano, & *Patares Angustiæ* Marcellino. Patrææ autem legendum contenderim, à Patræo vico, Straboni ad hunc Bosphorum sito. Patares enim vox omnibus ignota. Itali vocāt *Bocca S. Ioanni*. Castaldus tradit *Stretto di Caffa* nominari. Georgius Interianus dicit à Tartatis *Vospero* dici. *Vospico* malè habet Pinetus. Bosphorus hic, describitur sub nomine *Tanais* ab Arriano, in Periplo. Euagrio 4. cap. 22. Sic quoque ab auctore, de Montibus, Plutarcho: vbi Arietis frontem, promontorium, ad Tanaim collocat. Ex quo apparet, veteres Tanaim a fontibus vsque in Euxinum mare produxisse, eiusque ostiū Bosphorum Cimmerium vocasse, atque Mæotum Tanais paludem putasse, quod ex Strabonis 2. colligitur, vbi scribit Mæotidem quasi Tanaidis partem esse. Isidorus quoque (in nominata Mæotide) dicit Tanaim immediatè ex Riphæis montibus in Euxinum mare deduci. qua ratione fortè hactenus hanc Mare Tanais. vel *Mar della Tana*, vulgò vocant. Vide *Phosphorium*.

Bosphorus, Indiæ vrbs, Stephano. Meminit & Bosphori Indici Eustathius in Dionysium. Ad Hellespontum quoque Suidæ. quam dicit à Bochano Turca sub Iustiniano Imp. deuastatam. Alia Ponti, iuxta Cimmerium sinum: vt idem habet Stephanus, vel ad Mæotidem paludem, vt scribit Procop. 3. Ædific. Huius non semel meminit App. in Mithridaticis. Hoc tractu Ptolemæus, Strabo, cæterique *Bosphoranos* populos describunt, ad vtramq; Bosphori Cimmerii ripam. *Bosphoranorum* meminit vetus lapis, erutus in Campania ad portum Iuliū, Anno 1585. Circa Bosphorum Cimmerium habitantes puto.

Bosra, Palæstinæ locus, Iosue 21. & 1. Paralip. 1. *Besethera* Βεσθηρά, 70. interpretibus. *Bosram* aliam in Idumęa esse, docet Masius, ex Isaiæ, cap. 34.

Bossa, vide *Sinna*.

Bossograda, oppidum Europæum est, Cedreno, & Curopalati. Circa Bulgariā fortè.

Bostine, pro *Bortine*, corrupta lectio apud Antoninum, Hispaniæ vrbs. Vide *Burtina*.

Bostitza, vide *Ægira*.

Bostra Βόστρα, Arabię vrbs, Ammiano, Stephano, & lib. Notitiat. *Col. Bostra*, est in antiquo lapide. Et *Col. Bostra. N.T.R. Alexandrianæ*, in Iuliæ Mammææ nummo. *Bostra Legio* in Arabia Petræa, Philippi Imp. patria, vulgari appellatione *Bussereth* vocari scribit Brochardus, & Guil. Tyrius, qui eā in Prima Arabia ponit. *Basra* nominat Leonclauius. Philippus Imp. videtur eam accepto imperio instaurasse, & *Philippopolim* nominasse, apud Zonaram, in eius vita. vide *Botrus*.

Bostrenus, vide *Tamyras*.

Bosutensis loci episcopalis, in Africa, meminit Coll. Carthag.

Botachidæ Βωταχίδαι, Arcadiæ locus, apud Stephanum. *Potachidæ* sunt apud Pausaniā: qui Tegeatarum eutiam facit.

Botamanis, vocatur à Serapione, capite de Bdellio, locus qui à Dioscoride *Petra* vocatur. Arabiæ est.

Botiæi, vide *Bottiæa*.

Botieum Βοτίειον, Phrygiæ opidum, cum stagno ἁλμυρῷ, quod salem producit, teste Stephano. Meminit huius etiam Epitome Strabonis. Βώνιον, regionem circa Ilium habet Lexicon Phauorini. Videndum an idem cum *Batieia*.

Botoliana Βοτωλίαν, ecclesiæ memoria est apud Sozomenum 7. cap. 27. Circa Palæstinam videtur.

Botontinus Ager Calabriæ. Lib. de Limitibus. Vide *Butentinensis*.

Botordus, vide *Botrodus*.

Botri Torrens, vel vallis, vide *Nachal Escol*.

Botrianensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Botrodus. Martialis lib. 1. *delicati dulce Botrodo nemus*. Idem eius lib. 12. meminit. Perottus dicit vicum esse, non longè à Segobriga: & quondam opidum fuisse; atque à Graccho dirutum, testem adducit Polybiū.

Sed

Sed hic *Botordus* legit. Turnebus in Aduersariis *Boleis* Nemus.

Botrus Βότρυς, Syriæ vrbs, Iosepho, Pomponio, Ptolemæo. A Volaterrano *Botron* dicitur. Postellus scribit *Botrun* (quod idem est) a Christianis, & *Elpatron* a Syris appellari. Si El, articulus Arabicus ab hac voce desit, eiusdem erit cum superioribus, soni. Diagoram Botryensem citat Plinius Lib. 1. Huius Botrys meminit etiam Strabo 16. at malè *Bostra* legunt codices typis excusi.

Bottaica, vide *Bottiea*.

Bottia, & *Bottiæa* Βοττιαία, Græciæ regio, in qua Spartolus vrbs, Thucydidi 2. Chalcidensibus vicina. Huius vrbes prætereà sunt Pella, & Ichnæ; apud Herodotum. *Bottaica* Βοττιαική, est in Strabonis Epitome. in ea Alorus vrbs. Thraciæ regionem vocat Diodorus 12. Plutarchus in Theseo, & Quæstionibus Græcis. *Bottiæi* sunt quoque Thraciæ populi, Plinio, & Diodoro. Sed iidem cum Superioribus.

Bottion Βόττιον, gens in Macedonia: & *Bottia* regio, alia à Bottiæa, si creditur Etymologico.

Botyra, vna ex amicis vrbibus Troianis. Dyct. Cretensis 2.

Boua, Locrorum vrbs, cuius episcopus Laurentius interfuit Synodo Romanæ, sub Symmacho 1. Ex Gab. Barrii Calabria.

Boucarensis locus, in Africa, testis Coll. Carthag.

Bouconia, vrbs inter Bormitomagum & Moguntiam. Antoninus.

Boudobrica, vide *Bodobriga*.

Bouianum Βουιανον, Ptolemæo est Samnitum in Italia vrbs: Pentrorum caput vocat Liuius. Βουιανον, Stephano est. *Bonomam* ab Antonino appellari vult Simlerus, sed Bouianum hoc loco legit ex codice M.S. Sigonius. *Boiano* Leander vocat. *Bobiam* Agri in Sãmnio, meminit Lib. Coloniar. Plinius hoc tractu duo opida Bouianum dicta habet, quorum vnum *Vetus*, alterum *Vndecumanorum* cognominat. Vtramque Coloniam Romanorum fuisse, ex eodem Plinio & Frontino conijcitur.

Bouiasinum, vide *Bubiemum*.

Bouillæ Plinio, Tacito, Liuio, Propertio, & Persio. Βοίλλαι, Appiano. Italiæ vrbs, in Latio. *Babuca* Leãdro. *Baccucci* apud alium lego. *Bobile* colonia, apud Frontinum Nansii. Sunt in Via Appia, ad vndecimum ab vrbe lapidem; teste Cicerone, & Cornuto in Persium. Centum stadiis Bollam distare ab vrbe (quod ferè idem est) scribit Plutarchus. Has Bollas easdem cum Boellis puto: etsi duas ex illis facere malit Sigonius. *Bouillani* fundi, in huius agro, meminit Cicero 3. ad Q. Fratrem. vide *Boella*, & *Bola*. Vide *Bobilla*.

Bouiniacum, *Lonnia*, & *Solomannia*, pagorum nomina; circa Lutzenburgum, vt in S. Remacli videtur vita. *Bouines*, & *Salmaigne*, ad Mosam fluuium reor. De Lonnia autem nondum mihi constat.

Bouis Aula Βοὸς αὐλή, Euboææ insulæ locus, in ora Ægæi maris, vbi Io Epaphum enixa dicitur, Strabo.

Bouis Aurei Templum, χρυσῆς βοὸς ναὸς, locus Palæstinæ, circa Semechonitidem lacum, sub quo Iordanem Minorem fontes suos habere, scribit Iosephus, Belli Iud. 4. cap. 1. Iouis pro Bouis legunt Latina exemplaria.

Bouium, vide *Bomium*, *Bonium*, & *Bo*-*n*.

[illegible] *a* [illegible], Libyæ Interioris opidum; P[illegible]o.

Brabyt[illegible]us, vide *Drabescus*.

Brabon Βραβὼν, vrbs Atticæ, Phauorini Lexicon.

Braboniacum, vide *Brouonacis*.

Braca, vide *Hebraica*.

Bracar, vide *Augusta Bracarum*

Bracari Βρακάριοι, Vide *Bracari*

Braccata, vide *Narbonensis*.

Brachbantium, locus Germaniæ Inferioris; in vita S. Landoaldi. *Brachbent* est in vita S. Ludgeri: in quo monasterium Lotusa. Kleyn Brabant hodie nominari opinor. Regiuncula est in Cõfinibus Flandriæ Brabantiæque.

Brachia, vide *Arabicus Sinus*.

Brachmanes Βραχμᾶνες, Ptolemæo, Straboni, aliisque, Indiæ philosophi. Stephanus eos etiam *Brachmas* Βράχμας, vocari scribit. *Brachma* eorum opidum habet Ptolemæus. Horum habitationem, viuendi morem vestitumque, lege apud Strabonem 15. Philostratum 3. Dionem Prusæum Oratione 35. & Suidam. In siluis habitare, & corpus frõdibus tegere, scribit Theodoretus 12. Græ-

car. Alf. Cion. Oxidracis finitimos facit Lucianus in fugitiuis. Idem eosdem videtur facere cum Gymnosophistis: sic quoque Apuleius Floridor. 2. *Brachmanen* Insulam habitare, scribit Suidas, cui iidem cum *Calanis* videntur, Multarum gentium cognomen facit Plinius. Videntur *Bramini* hodie, de quibus multa passim apud recentiores scriptores, qui eas partes perlustrarunt. *Nairei* tamen interpretatur Maffeius. vide *Gymnosophistæ*.

Brachodes βραχώδης, Promontorium in Africa Propria, est apud Ptolemæum. Videtur à Strabone *Ammonis* vocari.

Brachonesium βραχόνησος, Propontidis insula. In Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp. *Tragonesium* legebat Latinus interpres.

Brachyla βραχύλη, Ceretanorum vrbs, vicina Iberis. Stephanus.

Bracti, vide *Britannica*.

Bradam Italiæ fluuium, habet Antoninus: inter Potentiam & Venusiam. Circa Apuliam.

Bracarii, Ptolemæo sunt, *Bracari* Plinio, & Appiano. Vide *Lusitania*, & *Augusta* Bracarum.

Brasi βρασοί, Stephano Macedoniæ gẽs. Ex Dionysii 3. Bassaricorum.

Brasii, vide *Prasiana*.

Braga, insulæ desertæ sunt, Arabiæ Felicis, versus Ortum. Plinius.

Bragara, vide *Augusta Bracarum*.

Brage, vide *Brige*.

Bragodurum βραγόδουρον, Rhætiæ opidũ, in Germania, Ptolemæo auctore. *Bibrach* Lazio, Rockenburg Rhenano.

Bragula, Thraciæ vrbs, Antonino. corruptè pro Bergula.

Bramagara, vide *Aramagara*.

Bramagum, vel *Bromagum*, apud Antoninum est Maximæ Sequanorum opidum; quod Simlerus *Bragaus* nominat, & *Bramasani*, in itinere Augusta Prætoria, Rauracũ. Idem alibi *Romont* vocat.

Bramenium, vide *Bremenium*.

Bramma βράμμα, Sinarũ regionis vrbs, Ptolemæo. *Brema* vocat Mercator, in sua tabula vniuersali.

Brana, Hispaniæ Bæticæ vrbs: Plinio.

Branchiadæ, Asiæ populi bilingues, circa Oxum fluuium vspiam, quorum vrbem adeò excisam scribit Curtius 7. vt ne eius vestigium extet. In Sogdiana est Straboni 11. Βραγχίδαι, sunt Diodoro 17. capitum Elencho: nam ipse liber hic mãcus est. Non placet *Brancidæ*, vt quidam legit.

Branchidæ, vide *Franci*.

Branchidarum Oraculum, nunc *Didymæi* Apollinis, locus Cariæ, apud Plinium. Βραγχίδαι, Straboni, & Pomponio, cui in Ionia, finitima regione est. In ora Milesiæ, est Herodoto 1. Pausaniæ 5. & Suidæ. Niger scribit *Petrun* vocari. Vide *Branchiadæ*.

Brancosi, Indiæ populi, sunt apud Plinium.

Brandeia, vide *Alisinum*.

Brangonia, vide *Branonium*.

Bramsoba. Hungariæ vrbs videtur, apud Nicetam, & Glycæ continuatorem. Nouũ nomen puto.

Brannacum villa, Gregorio Turonensi, Historiar. 4.

Brannesia, vide *Vrbs Vetus*.

Brannogenium βραννογένιον, Ordonicorum vrbs Ptolemæo In Albione. Vide *Branouiũ*, & *Barange*.

Brannouices, Cæsari Galliæ populi sunt; inter Æduorum clientes numerati. *Moriane*, Marliano & Pingomo. Iidem eum *Brannouii* fortè, vt putat Marlianus, qui apud eundem Cæsarem sunt: sed hos putat Vigenereus hodie *Briançon* occupare. Diuersos esse, docet Cæsar, de Bello Gallico 7.

Branodunum, littoris Saxonici in Britannia opidum. lib. Notit. *Brancestre* hodie est: vt docet Camdenus, in sua Britannia.

Branonium, vel *Brauinium*, Angliæ opidum, Antonino: quod Britannicè *Caeruragon*, & Anglicè *Worcester* vocatur; vulgo Latino. *Brangoniam* vocat Lhuydus. *Brannogenium* Ptolemæi putat esse Camdenus: esseque ab eo malè in Ordouicibus positum.

Brasiæ βρασιαί, olim *Oreatæ* ὀρειᾶται. Laconicę opidum est Pausaniæ: *Prasia* πρασία, Ptolemęo est. *Prasiæ* sunt apud Stephanum, Poliænum, Polybium 4. Thucydidem 2. 6. & 7. Fortè etiam *Pracia* eiusdem Stephani. *Ciparissi*, Zardo; *Tiros*, Nigro. Plethon duplici SS. πρασσία, habet. Vide *Brysea*.

Brasila

Brasilæ sepulcrum, locus in Co insula. Theocritus.

Brattia, vide *Brettanis*.

Bratuspantium Cæsari, inter Bellouacos & Ambianos, fortè pagus hodie *Granuiller*, vel *Grattepance* dictus, vt Car. Bouillus æstimat. Sunt quibus videtur *Clermont en Beauuoisis*. alii malunt *Beaumont* sur Oyse, vt Vigenereus prodit, in suis Cæsaris Commentariis. Bratuspantii etiam memoria est in vita S. Guiberti. Item in Ansfridi Episcopi Vltraiectensis, apud Sigeberrum.

Braurum βραυρὼν, Atticæ municipium, Straboni, Plinio, Plutarcho in Solone, Pausaniæ, & Stephano. *Baurum* βαυρὼν legitur in Euripidis Iphigenia Taurica, mendosè, vt annotauit Hartungus. Eadem lectio tamen apud Iul. Pollucem est, lib. 8. Vide *Athenæ*.

Brauum βραῦον, Ptolemæo Murbogorū, in Hispania Tarraconensi vrbs, *Burgos* Tarapha teste. Villanouanus in suo Ptolemęo addit Brauum olim *Masburgi*, & *Auca* dictam, auctores eius vellem protulisset. Aucam Moralis describit in montibus, quos Doca vulgò vocant; in loco qui hodie *Nuestra Sennora de Oca* nominatur. Iuxta Villam Francam, vt tradit Nebrissensis.

Bre βρε, Thraciæ vrbs. Procop. 4. Ædificiorum.

Brea βρέα, Atheniēsium ciuitas, in quam postea coloniam miserunt. Stephanus.

Brecantia, vide *Brigantium*.

Brecellæ, vide *Vercella*.

Bregætium βρεγαίτιον, Pannoniæ Superioris vrbs, Ptolemæo. *Bregnitz* dicitur Pircheimero. Locum *Bontuda* appellant, vbi antiqui Bregætii ruinæ & vestigia apparent hodie, inquit Lazius. Puto hoc Bregetium Ptolemæi ab Ammiano *Bregetio*, & ab Aurelio Victore *Bergentio* dici: sic enim hi nominant vrbem, in qua Valentianus Imp. Qu..dorum legationi respondens, obiērit. Paulus Diaconus *Brigio* appellat. *Brigitio* Callistus.

Breges, vide *Phrygia*.

Brei, vide *Briones*.

Breliteusis Episcopus, Honoratus nomine, Decret. 1. Distinct. 16. Interfuit Aluernensi Synodo. Pro Blirerensis fortasse.

Bremenium βρεμένιον, Otadenorum vrbs in finibus Scotiæ & Angliç, Ptolemęo. Hodie 𝔅𝔞𝔯𝔴𝔦𝔠𝔨, Villanouano censore. 𝔅𝔞𝔪𝔟𝔬𝔯𝔬𝔴 mallet ex ea facere Talbotus, non tamen affirmare audet. Sed *Brampton* Camdeno est. Antoninus *Bramenium* legit.

Bremetonacum, Angliæ opidum, Antonino. An fortè *Bremetenracum* in lib. Notit? *Rhibcester* Guilielmo Camdeno est.

Bremitani, vide *Forobremitani*.

Brenci, vide *Breuni*.

Brenda, & *Brendesium*, vide *Brundisium*.

Brendica Thraciæ vrbs, Antonino. *Brisicæ* legit Simlerus. Vide *Brizica*.

Brennacum, Galliæ opidum, Greg. Turonensi 4. & Aimoino 3.

Brenni, vide *Breuni*.

Brennum montem, nominat Philargirius ad 3. Georg. ex quo Mella fluuius oritur. vide *Pyrenæus*.

Brentesia, vide *Medoacus*.

Brenthe, vide *Berentheates*.

Brentii, βρέντιοι gens in Italia. Hesychius. Vide *Bruttii*.

Brentonicum, *Brentoni* castrum, hodie, Lazio. Ad Athesim, inter Tridentum & Veronam. Brentorum regionis, vt puto. vide *Fagitana*.

Brentorum siue, vt alius codex, *Brentonorum* Regis, Sinduali, meminit Diaconus. quos Blondus scribit antea *Herulos* nominatos. atque in eo angulo Alpium & Apennini eos statuit, vbi Tanarus fluuius triginta torrentibus auctus, regionem irrigat. vide *Brentonicum*, & *Brionum*.

Breones, vide *Ibriones*.

Brepus, vide *Bressus*.

Bressus βρέσσος, Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo. *Brepus* interpreti.

Bretani, vide *Britanni*.

Bretina, vide *Sabona*.

Breto laeum βρετόλαιον, Celticorum in Lusitania vrbs, Ptolemęus.

Bretoni, vide *Brentorum*.

Brettalia βρεττάλια, insula circa Oceanū. Hesychius. Corruptè, ni fallor, pro βρεττανία.

Brettania βρεττανία, Isacio in Lycophronem insula Oceani est, inter Britanniam occidētalem & Thulen. Angliam haud dubiè significat. & pro *Britannia*. sic legit quoque Dion. 60. Vide *Bruttii*.

Brettanis βρέττανις, insula in Mari Hadriatico est Stephano, quam quoque *Brettotiam* βρεττοτία, vocat. & à Græcis *Elaphussam* appellari scribit. Hæc est quæ (vt Hermolaus censet) *Brattia* à Plinio & Antonino dicitur, contra Surium sita, Bubus & capris laudata. *Brettia* habet Etymologicum. *Brattia* quoque hodie vocari idem Hermolaus ait.

Bretti, vide *Britannica*.

Brettia, vide *Italia*, & *Brettanis*.

Brettii, vide *Brutii*, & *Brettus*.

Brettium, Vide *Brutium*, & *Leucopetra*.

Brettius βρέττιος, Brettotiæ insulæ fluuius, quæ in Hadriatico mari est. Stephanus, in verbo βρεττοτία.

Brettotia, Vide *Brettius*, & *Brettanis*.

Brettus βρέττος, Italiæ vrbs, Tyrrhenorum: in Brettia regione, & Brettiis populis. Stephanus.

Breuci βρεῦκοι, Pannoniæ populi, Ptolemæo, Dioni, & Plinio, qui eos perflui à Sauo flumine dicit. Vide *Brenni*.

Breucomagus, vide *Brocomagus*.

Breuiodurum, Galliæ Lugdunensis vrbs, Antonino. *Brigaodorum* legit quoque Simlerus.

Breuis, Hispaniæ locus, inter Bracaram & Augustam. Antoninus.

Breuni βρεῦνοι, Ptolemæo Vindeliciæ populi. Perlacherbend hodie, Auentino. qui eosdem dicit ab Horatio & Floro *Brennos* vocari. Strabo eos *Brencos*, (βρέγκος, ego lego) appellat, vt Simlerus prodit, qui eos Brunauwer interpretatur, qui sũt ad Ænũ fluuium. Idem subdit Brunn ef, in Alpibus opidum, huius nominis vestigia seruare. Plinio *Breuni* in Lepontiis: Palensersthal, & *Vallis Breunia*, Æg. Scudo.

Briada βρίαδα, Pisidiæ vrbs, Straboni ex Artemidoro.

Briance collis, circa Galatiam est: in vita S. Theodori Archimandritæ.

Briantica βριαντική, Thraciæ regio, quæ olim *Galaica* γαλλαϊκή. Herodotus in Polymnia. *Priaticum* Campum Liuii crediderim. *Briantas* populos habet Solinus. alii *Priantas* legunt.

Briarei Columnæ, vide *Alybe*.

Bricicum, Hispaniç vrbs Antonino. inter Asturicam & Ocelum Durii. *Bricium* quoque legit. *Brigecum* legendum adfirmat Surita. vide *Brigæcium*.

Bricinnia βρικιννία, arx agri Leontiui, in Sicilia, Stephano, & Thucydidi in principio lib. 5.

Bricium, vide *Bricicum*.

Bricates fluuius, ex Timato monte Arno miscetur. Sic Vibius. Tifata fortè, pro Timato. Boccatius autem habet, *Bricrates* fluuius ex Timaro monte progrediens, miscetur Arino. Vtriusque lectio mihi suspecta.

Bridama, vide *Birdama*.

Bridinnas insulas Septentrionalis maris, habet Æthicus Sophista: vbi nanos homines dicit: ad minorum cubitorum mensurã vix peruenientes.

Bridoborum, Lugdunensis Galliæ vrbs; Antonino. *Briare* Simlero videtur. Ad Ligerim fluuium hæc est.

Briennona, vide *Bonna*.

Brietum, vide *Bryazon*.

Briga, vide *Augustobriga*, & *Flauiobriga*.

Brigæcium βριγαίκιον, Ptolemæo Hispaniæ Tarraconensis vrbs. *Briuiesca*, Moletio; *Oviedo*, Taraphæ. *Brigæcini* populi, ibidem: eodem auctore Ptolemæo. *Brigecum* habet Antoninus circa eundem tractum, quod ego *Leon* interpretari malim. Vide *Trigæcini*.

Brigantes βρίγαντες, Albionis insulæ populi, Ptolemæo. Hi sunt *Eboracenses* Lelando, sed Galwei Hect. Boëtio. His Brigantibus scribit Pausanias magnam agrorum partem ab Antonino Pio Imp. adeptam. *Brigantes* sunt etiam in Hibernia, eidem Ptolemæo. vide *Phrygia*.

Brigantia, Vide *Brigantium*, & *Flauium*.

Brigantinum, Rhætiæ lacum habet Plinius lib. 9. cap. 17. de eo sic Erythræus in suo Indice Virgiliano: *Brigantinus lacus Rhætiæ, in Alpibus abstrusus, qui hodie Hydrius, in Tridentinorum finibus: vnde Clusius amnis emittitur. Lago de Idro* vulgò est. Quòd Erythræo hic minus assentiar, Ammianus facit lib. 15; diligẽs admodum in locis describendis auctor: Is enim Rhenum fluuium per quadraginta & sexaginta stadia per Brigantiam lacum diffusum ait, ex qua descriptione eundem esse cum Acronio, nemo non videt. Vide *Acronius*.

Brigantium βριγάντιον Ptolemæo in Rhætia, Stra-

tia, Straboni in Vindelicis opidum circa lacum Acronium; Antonino *Brigantia*. *Bregent* est Schudo. item Simlero *Brecantia* fortè libri Notitiarum. *Brigantium*, Segusianorum est vrbs, Straboni, Ptolemæo, & Antonino: Hanc Ammianus *Virgantiam* nominat, vt scribit Varrerius, cui hodie vrbs est in Delphinatu, *Brianson* nomine. Maioris Britanniæ etiam vrbs, *Brigantium*, 55. gradib. distans ab æquinoctiali versus Boream. sic Almagestum lib. 2. Eboracum hanc esse, putat Camdenus. Vide *Flauiam*.

Brigaodorum, vide *Bremodurum*.

Brigas, vide *Brigantes*.

Brige, vel *Brage*, Angliæ vrbs, Antonino. Brige meminit etiam Beda. *Broughton* est G. Camdeno.

Briges, vide *Phrygia* Βρίγες Thracica gēs, Stephano. *Briganies* ab Herodiano vocati addit idem.

Brigi, vide *Thracia*, & *Brinci*.

Brigia silua, iuxta Rasbacum fluuiolum, in Gallia. S. Audoeni Rhotomagensis vita. *Brigensem* saltum vocat Aimoinus.

Brigiani, Alpini populi, Plinio. Hi fortè sunt, Simlero auctore, qui *Brigantione* supra Caturiges habitarunt, in Alpibus Cottiis.

Brigio, vide *Bregatium*.

Brigobannus, & *Tenedo*, Germaniæ opida, trans Rhenum, ad siluam Martianam. B. Rhenano ex charta Peutingeriana.

Brigulus, vide *Arar*.

Brilessus, Βριλησσός, mons in Attica, Solino, & Thucydidi 2. & in Etymologo, sed singulari S. sic quoque apud Empiricum. vide *Brilettus*.

Brilettus, *bina ie cinera leporibus circa Briletum & Tharnen*. sic Plinius. *idem & quaterni renes ternis contra squamosis pennatisque nulli*. *Therne* per E. in prima, legunt quædam exēplaria. Sed *Tarne* reponendum. Brilettus Attico more per T. scribi, & idem esse cum Brilesso puto. *Brilessus* quoque apud Thucydiden 2. lego, & *Parne* male, pro Tarne.

Brincas Βρίγκας, Italiæ vrbs a Gothis recepta, per Narsetem. Cedrenus.

Brinci Βρίγκοι, Thraciç populi, circa Hedones: Suidæ, in voce Thamyris. Iidem cū *Brigis* sunt.

Brinıates Ligures, habet Liuius, 39. & 41. Vide *Friniates*.

Brinniacum fundum, habet Cicero 13. epistolarum ad Atticum, epist. 48. In Campania videtur. *Brinnianum*, alia lectio.

Brinta, vide *Medoacus*.

Brionum Regio, vbi sanguis de nubibus fluxit. P. Diaconus 4. Longobard. An eadē cum *Brettonorum*? *Braunnecken* ex Briono facit Lazius. In Ducatu Tirolensi. Vide *Ibriones*. Adi quoque M. Velserum 8. Augustanarum.

Brios, locus prope Vercellas, vbi Carolus Iunior Imp. obiit. Onuphrius. vide *Baris*.

Brisa Βρίσα, Lesbi promontorium, Stephano. Armeniæ Maioris vrbs, in Authenticis. An hæc Brizaca Ptolemęi? vel Bressus?

Brisabrita, Indiæ populi sunt apud Plinium.

Brisacus Mons, inter Argētoratum & Basileam vrbes, Antonino. idem *Blusiacus* etiam legit. *Brisach* in Rheni ripa, Beato Rhenano.

Brisigaui, sunt in lib. Not. vbi inter auxilia Palatina numerātur. An *Brisgawer* Germaniæ populi?

Brisingesia, vide *Ebora*, & *Conimbrica*.

Brisize, vide *Brendica*.

Brisniacum, *Clypiacum*, *Santiacum*, Galliæ loca, in S. Audoeni Rhotomagensis vita.

Brisoana, vide *Brisana*.

Bristolium, vide *Venta* Belgarum.

Britablum, vide *Litabrum*.

Britanni, Galliæ Belgicæ populi, Plinius 4. cap. 17. An fortè vbi hodie 𝔗𝔯𝔲𝔶𝔰 𝔱𝔢 𝔅𝔯𝔦𝔱𝔱𝔢𝔫 nominatur, ad Rheni ostium? *Britanniciani* hi videntur in libr. Notitiar. & *Littus Britannicum* hoc tractu ab Eginartho describi puto. In Gallia etiam *Britanni* super Ligerim siti sunt, Sidonio lib. 1. ad Vincētium. *Bretaigne* hodie. Hanc Plinius 3. cap. 18. Peninsulam Galliæ Lugdunensis spectatiorem appellat. *Bretanı* Βρεττανοί, hi sunt apud Dionysium Afrum, & *Brittones* apud mediæ ætatis scriptores. *Bretons* hodie. vide *Brittones*.

Britannia Minor, vide *Armerica*.

Britanniæ Specula, vide *Artabrum*.

Britannicæ Insulæ vocantur apud auctores, eæ quæ hodie Anglicum & Scoticum regnum continent, cum Hibernia, & iusu-

Iulis circumiacentibus. *Bretanides* βρεττανίδες, eas appellat Dionysius Alexandrinus. Harum maxima, in qua hodie Anglicum & Scoticum regnum, *Albion* Ἀλβίων, a Ptolemæo dicitur; & ab aliis etiam *Britannia*, per excellentiam, quasi inter Britannicas primaria. Dion. lib. 60. *Brettanica* βρεττανικὴ legit, sic quoq; Appianus in Proemio historiæ. Stephano *Pretanica* πρετανικὴ, per P. scribitur. Hãc insulam Romani postquam eam imperio suo totam subiugassent; in prouincias & nomina distinxere. In Almagesto libr. 2. *Maior* vocatur pars quæ versus Austrum est: & *Minor* quæ versus Boream. Xiphilinus & Dion eam diuidit in *Superiorem* & *Inferiorem*. Apud Sex. Rufum qui sub Valentiniano Imp. floruit, sunt *Britannia Prima, Britannia Secunda, Flauia, & Maxima Cæsariensis*. Liber notitiarum addit *Valentiam*; cuius quoque Marcellinus meminit. Has prouincias sic interpretatur Humf. Lhuydus, Britanniam primam vocat, quæ à Tamesi ad Vallum vsque extenditur. Hæc ferè hodie comprehenditur sub *Anglia* (vt Latinum vulgus vocat) nomine. Secũdam, quam & Minorem scribit vocari, quæ vulgò *Scotia* appellatur, esse affirmat. Ex Maxima Cæsariensi, *Cantium* facit, cum Attebatensi regione. Ex Flauia, *Westsaxonum* tractum, cum Wicht insula. Valentiam, *Cambriam* indigitat. Sed neque hoc omittendum duximus, quod Humfredus ex Sigeberto litteris prodidit; hanc nempe insulam antequam a Romanis aut exteris cognita esset, in tres regiones distinctã; quas indigenarum lingua (quæ hactenus in Cãbria, eius patria in vsu est) *Lhoëgria*, *Cambria*, & *Albania* vocitarunt, & etiamnum vocitant, de quibus vide suis locis. Idem ex vetustissimis eius regionis monumẽtis docet generali vocabulo hanc insulam *Prydain* dictam, ex qua Græcos & Latinos suã Britanniam fecisse verisimile est. Britanni, *Bracti* vocantur corruptè, in Witichindi historia. sed *Brets* lego in eiusdem codice M. S. Cambriam putat Ponticus Virunius à Iuuenale Satyra 7. celebratam hoc versu, *Occidit miseros Cambre repetita magistros.* vide *Albion, Armorica, Scotia, & Valentia.*

Britannicíani, & *Britannicum* Littus, vide *Britanni.*

Britannicus Portus, Morinorum, in Gallia. Plinius 4. cap. 23. Vide *Iccius.*

Britannicus Oceanus, Ptolemæo; qui inter Angliam & Galliam est, Nautis nostratibus *Canale* dicitur; *Manche* Gallis. Sleve Anglis. Plinio 4. cap. 9. alius est: is nempe, qui inter Rhenum & Sequanam. Hic apud alios *Germanicus* vocatur. Vide *Germanicũ* mare.

Britini villam, habet Apuleius 8. de Asino. Beroaldus ad hunc locum annotauit hæc verba, Fortassis à Britia ciuitate Bithyniæ deductum, vt sentit Hermolaus.

Britinia, vel *Britonia*, est Hispaniæ vrbs, Amb. Morali; qui addit eam hodie circa *Mondonnedo* locum habere.

Britium, vide *Eburobritium.*

Britolage βριτολάγαι, Mysiæ Inferioris populi. Ptol.

Britolensis Episcopus Hispaniæ, nominatur in Concilio Toletano 3.

Britones, Iuuenalis, *Qua nec terribiles Cimbri, nec Britones vnquam.* *Britonum* stigmatum meminit quoque Tertullianus de Velandis virginibus. *Natione Britto*, legit vetus lapis in Vrbe. vide *Britanni*, *Bittores*, & *Armorica.*

Britonium, Hispaniæ vrbem Episcopalem habet Moralis, in concilio Toletano, libro 12. sui Chronici. vide *Britinia.*

Brutii, vide *Bruttii.*

Brittones, vide *Britones.*

Brittum βρίττον, Mysiæ Asiaticæ tractus. Galenus de Antidoto. Versus Pergamum puto. quia addit, Prouinciæ nostræ finitimus est. Pergamenum enim Galenum fuisse, notissimum.

Briuaisara, Antonino: *Pontoyse* Simlero. Galliæ Lugdunensis opidum 15. M. Pass. à Lutetia. *Burusara* videtur M. Velsero, in Tabula Peutingeriana, vbi & *Bruissara* legitur, in tertia nempe huius tabulæ scheda nondum edita.

Briuas, Sidonio Galliæ opidum, vbi ossa Iuliani. Vicum *Briuatensem* vocat Hericus lib. 4. vitæ S. Germani. *Briua Curretia* est apud Greg. Turonensem 7. vbi S. Martinus S. Martini discipulus, requiescit. In Aruernis est, hodie *Briue* vocatur, Cœnali. vel *Bruine en Limosin* Belleforestio. *Briuatem* βριουάτην, Portũ habet Ptolemæus in Gallia Lugdu-

Lugdunensi: circa Ligeris fluminis ostia. *Brest* interpretatur à Scaligero. At *Port de Croisic* Bertrando Argentræo.

Briuenes ciues, habet Lazius 5. R.P.R. ex antiqua inscriptione, quæ ad Danubium est, propè Laugingam Sueuiæ. Iacobus Scepperus docet eos fuisse, vbi hodie *Prentz* pagus & fluuius.

Briulum, cuius Episcopus Timotheus. Ephesinum concil. 3. *Barinlum* alia lectio.

Brixaba βρίξαβα, Mons Tanai fluminis vicinus, qui postea *Arietis Frons*, κριοῦ μέτωπον, dictus fuit; auctor Plutarchus de fluminibus.

Brixanta, & *Brixentis*, vide *Sublauio*.

Brixellum βρίξελλον, Ptolemæo, & Suetonio, item Plinio. cui Colonia est, sed per I. in secunda legit, vt quoque Plutarchus in Othone. Galliæ Togatæ in Italia vrbs. Leandro *Brescello* dicitur.

Brixia βριξία, Straboni, Ptolemæo, Liuio, Nazario in Panegyrico, & Plinio in Epistolis, Cenomanorũ opidum, & caput, Liuio. in Italia Coloniam Romanam facit Onuphrius. *Brescia* hodie, Leandro. Sub Venetorum dominio est, populosa & ampla ciuitas; & ditissimis incolis habitata. Hanc Vrbis Venetæ sponsam vulgò cognominari didicimus. Chrysostomus Zachus in suo de Orobiis libello, putat hanc Brixiam à Catullo sub nomine *Cygneæ* Speculę describi, hoc versu: *Brixia Cygnea suppositas in specula*. alia est autem lectio in excusis exemplaribus. Meminit *Brixiæ* Optatus. & D. Augustinus, contra Cresconium lib. 3. vbi scribit Cæcilianum exilio condemnatum. fortè alia ab hac. Est *Brixia* etiam Susianæ fluuius, Plinio.

Brixianum, vide *Fagitana*.

Brixillum, vide *Brixellum*.

Brixina, & *Brixinora*, vide *Sublauio*.

Brixiorum Tractus, siluosus videtur circa Beneuentum: ex Diaconi 4. Longobard.

Brizaca βρίζακα, Armeniæ Maioris opidum, Ptolemæus. vide *Briza*.

Brizana βρίζανα, Arriano, *Brisoana* βρισόανα, Ptolemæo, Persidis fluuius: fortè *Sirt*, hodie. Alteruter inuertit ordinem positionis huius Brizanæ & Rogamis fluuiorum. *Brizanos* Germaniæ Septentrionales populos, habet Helmoldus.

Brizica, Thraciæ vrbs, Antonino: inter Maximianopolim & Traianopolim. *Brendica* an eadem, nescio.

Brochotus βροχωτὸς, mons accessu difficilis; regiam pulcherrimam habens: alii *Pronista* προνίστα, vocant. Sic Curopalates, & Cedrenus. Circa Bulgariam vspiam eum refero. Sed *Promista* legitur apud Curopalatem.

Brochus βρόχοι, Phœniciæ opidum, prope Marsyam locum; inter Libanum & Antilibanum. Polybius 5. ad paludem sitam scribit.

Brocomagus, vt Rhenanus ex Marcellino habet. *Brotomagus* per T. meum exemplar legit. per C. autem apud Antoninum. Ptolemæo *Breucomagus* βρευκόμαγος, est: Germaniæ vicus, duobus milliaribus infra Argentoratum situs, & *Brucomat* vocatus, vt Rhenanus putat.

Brocouo, vide *Brouonacis*.

Brodentia βροδεντία, Germaniæ vrbs est apud Ptol.

Brodolium, locus in Gallia, Meldorum. Vita S. Fiacrii.

Brolindum, vide *Diolindum*.

Brolinga, vide *Bolinga*.

Bromagum, vide *Bramagum*.

Bromiscus βρομίσκος, Græciæ vrbs, qua stagnum Bolbe mari infunditur. Thucydides 4. est ergo in Macedonia, non procul à Mygdonia: vt apparet ex eiusdem libro 1. vide *Bormiscus*.

Bromitomagum, vide *Bormetomagus*.

Broncotas, vide *Brontotas*.

Brongus, Mœsiæ fluuius, in Istrũ influens, Herodoto. Vide *Angrus*.

Bronium pagus, in Lomacensi territorio. In S. Gerardi Abbatis vita. Lotharingiæ videtur.

Brontotas, locus in Italia, tertio ab Vrbe milliario, vbi Anthemius Imperium suscepit. Cassiodori Chronicon.

Brosacum, loci nomen; Niceta. In Macedonia fortè.

Brotomagus, vide *Brocomagus*.

Brouonacis legitur apud Antoninum, pro Angliæ vrbe, & alio loco, pro eadem *Brocouo*. *Braboniacum* in libro Notit. dici putat Simlerus. *Brougham* est Camdeno.

Broxas, locus haud procul à Foro Iulii.

Diaconus in Longobardicis.

Broylus, vide *Menariacum*.

Bruanium, vide *Bryanium*.

Brucca, putat Cl. Aretius olim dictam Siciliæ vrbem; hodie *Longobaldam* vocatam. sed *Bucra* βύκρα, legendum ex Ptolemæo.

Bruchion, locus circa Alexandriam Ægypti. Ammianus & Freculphus. In ipsa vrbe fuisse olim videtur. *Brution*, nisi fallor, est D. Hieronymo, in Hilarione.

Bructeri siue *Brockmerlandy*, in Orientali Frisia, vt scribit Cornelius Kempius. vide *Busacteri*, & *Boructuarii*.

Bruges, vide *Phrygia*.

Brullitæ, Asiæ Minoris populi, circa Ephesum. Plinius.

Brumbestini, Calabriæ gens, Plinio. Dubito de scriptura. non conuenit enim litterarum ordini, quam Plinius in enumerandis locis obseruare sæpissime solet.

Brumensis Episcopus Adalgarius, interfuit concilio Triburiæ habito, anno 895. in Germania. *Prumia* vocatur apud Eginarthum, in Carolo Magno. *Pruim* adhuc hodie, Abbatia in Comitatu Lutzelburgensi.

Brunda, locus videtur apud Arnobium contra gentes, lib. 2. vbi Simonem Magum scribit ex altissimo culmine se præcipitasse. Haud procul, aut potius in ipsa Vrbe fuisse reor. E monte Capitolino hoc factum, tradit Abdias Babylonicus. vide *Brundisium*.

Brundisium Plinio, *Brendesium* βρενδέσιον, Ptolemæo. Colonia est apud Liuium, Florum, & Paterculum. In Salentinis est, Liuii Epitome 19. *Brentesium* Græcis scribi, per T. ait Stephanus. Numisinata habēt *Bryndisium*, cum Ypsilon in prima. In veteri inscriptione *Brountesion* est. Quidam poetæ, breuitatis causa, *Brundam* (aut, vt alia lectio est, *Brundam*) dixerunt, inquit Festus. *Brindisi* hodie vulgò nuncupatur. *Barndis* appellatur à Beniamino. Calabriæ vrbs est.

Brundulum Portus Padi, apud Padum est Plinio. puto hodie adhuc *Brondolo* vocari.

Brusca, & *Ligo* fluuiorum nomina, in S. Columbani vita. Circa Mosellam alicubi, forsan.

Brusis βρῦσις, Macedoniæ pars, Stephano.

Brutates, vide *Bruttii*.

Brutium Promontorium Magnæ Græciæ, Pomponio; *Brettium* quibusdam. *Leucopetra* mihi videtur à Ptolemæo nominari. quod vide suo loco. Est & locus circa Alexandriam: D. Hieronymo in vita Hilarionis. Vide *Bruchion*, *Cornua*, & *Leucopetra*.

Brutobria βρετοβρία, Hispaniæ Bæticæ vrbs: inter Bætim & Tyritanos. Stephanus.

Bruttii βρέττιοι, Italiæ populi, Ptolemæo. *Calabria Inferior* vocatur, Leandro teste. Brutios prius *Lucanos* dictos, scribit Iustinus, lib. 23. *Brittii* non semel vocantur in Codice Theodosiano. *Brettii* legunt numismata. *Brentii* βρέντιοι, sunt apud Dionysium Afrum. *Brutates* apud Fest. Pompeium. *Brettaniam* βρετανία, regionem vocat Polybius 11. Hanc regionem *Siciliam* vocari à Stephano, Theocriti Scholiaste, aliisque ex eo apparet, quòd multa flumina & oppida in hoc tractu sita, Siciliæ asscribant, vt quoque Eustathius, qui Sibarim ciuitatem, & Crathin fluuium Siciliæ vocat. Sed & hodie eam *Siciliam cis Pharum* nominãt. *Bruttus* Saltus, habet Seneca, de Tranquillitate vitæ.

Bruttius Sinus, vide *Hipponiates*.

Bryanium βρυάνιον Deuriopum opidum, [illegible]cedonia, Straboni. Apud Liuiu *Bruanium*.

[illegible], locus ad mare videtur, Africæ Pr[illegible], apud Cedrenum, & Zonaram.

Bryazon, Bithyniæ fluuius, apud Pliniū. Idem habet hoc tractu *Briazum*, templi & Dei nomen: iuxta Olacham fluuium. sed alius codex hîc *Brietum* legit.

Bryces βρύκες, & *Brycæ* βρύκαι, item *Bryceii*, βρυκεῖοι, Thraciæ populi, sunt Stephano. *Brysæ* apud Plinium sunt.

Brychus βρύχος, fluuius circa Pellenen. Hesychius. Huius Lycophron meminit.

Brytelica βρυτελική, Ciliciæ regio, Ptolemæo.

Bryga, vide *Bryx*.

Brygeidas duas insulas, in Illyria habet Apollonius 4. vt legunt Hartungus & Rotmarus, sed βρυγηίδας, per η. habet Græcus codex. Videtur eas describere circa Histriam & Absyrtidas, in Hadriatico mari: easque Dianæ sacratas dicit.

Brygi βρύγοι, Macedoniæ aut Epiri populi videntur, apud Strabonem lib. 7. vbi & *Phrygi* legitur. vide *Bryx*.

Brygianum, vide *Arcennum*.

Brygias βρυγίας, Macedoniæ opidum, Stephanus.

Brygium βρύγιον, Macedoniæ vrbs, circa Pallenen peninsulam, Stephano, & Plinio.

Bryllium βρύλλιον, Plinio vrbs ad Propontidem; cuius regio *Bryllis*. Ephorus putat vrbem quoque *Ceium* appellari. vt scribit Stephanus.

Bryorum βρύων littus, Cyrenaicæ regionis: Ptolemæo. *Ardbrij* Marmolio.

Brysacium βρυσάκιον, Parthynorum vrbs. Stephanus. In Illyride.

Bryse, vide *Bryces*.

Brysani, Indica gens, Plinio.

Bryseæ βρυσεαι, opidum quondam Laconicæ. Pausanias. Pro Brasiæ fortasse: vt credit Sylburgius, in suis doctissimis ad hunc auctorem Notis.

Brysia βρυσιαι, Elidis vrbs, Homero, & Stephano. Idem forsan cum Bryseæ Pausaniæ, ad Laconicæ confinia.

Brysis βρύσις, Magna, Episcopatus: & *Brysis* Parua, Archiepiscopatus: nominantur in Sanctionib. pontificiis Imp. Orientaliũ. Item in Officialibus Constãtinopolitanis, apud Curopalatem.

Brystacia βρυστακία, Oenotrorum vrbs, Stephano. Calabriæ Episcopalis sedes est apud Gab. Barrium, *Briatico* hodie dicta.

Brytani, gentis nomen videtur, apud Isacium ad Lycophroně. vnde Vlyssem in Tyrrheniam venisse suspicatur. An pro Bruttii?

Bryteides, vide *Bryzeides*.

Bryx, & *Bryge* gens Macedonica, Illyriis vicina. Stephanus. Etiam Strabo 7. vt legit Casaubonus: vbi excusus codex *Phryges* habet. *Briges* vocatos quamdiu Europæi fuerant: transgressos autem in Asiam, *Phryges* nominatos, scribit Herodotus 7.

Buai βυάοι, Libyæ populi, apud quos vir ceteris viris, mulier mulieribus imperat. Stobeus de Legibus, ex Nicolao.

Buana βυάνα, Armeniæ Maioris opidum. Ptolemæus.

Buba, βύβα, Ptolemæo Frentanorum in Italia vrbs: quæ à Ligorio *Pescbara* interpretatur. *Termole* autem, ab alio. Pro *Bybe* Stephani in Peucetiis ego habuerim. Sunt enim hi cum Frentanis cõtermini. vide *Buca*, & *Ruba*.

Bubacene, Asiæ regio, à Polyperco in ditionem, sub Alex. Magno redacta, vt tradit Curtius 8.

Bubalia Pannonia, hodie *Symich* vocatur, teste Lazio. vide *Pannonia*.

Bubasis βύβασις, Ægypti pagus. Etymologicum. aliud à Bubasti.

Bubassus, regio Cariæ, Plinio. Βυβασσός, vrbs Cariæ, Stephano. quam Ephorus, vt addit, *Bybastum*, & *Bybastium* vocat. Puto idem cum *Bubesso* Pomponii. Vide *Bubastu*.

Bubasticum βυβαστικὸν, flumen Ægypti Inferioris. Ptolemæus.

Bubastis βύβαστις, Cariæ vrbs est, Stephano. quam etiam *Mumastim* appellat, μύμαστις, Eandem cum *Bubassus* credo.

Bubastus βύβαστος, Ptolemæo, Bubastis, per I. in vltima Herodoto est, vt scribit Stephanus. Ægypti vrbs, in Nili ripa. Hodie *Azioth* videtur, ex Ioanne Leone. *Vicus Iudæorum*, & *Pibeseth* Hebræis dici, scribit Zieglerus. Wissenburgius verò dubitat an Bubastus, & vicus Iudæorum vnum sit. additque Vicum Iudæorum a Iosepho Antiq. 14. ἰουδαίων στρατόπεδον, appellari. Liber Notitiarum quoque Ægypti vrbem quandam *Castra Iudæorum* vocat. Bubastin olim *Auarim* vocatam, adducit testem Manethonem Iosephus. *Bubastum* lacum videtur habere in Ægypto, Ælianus. *Bubastus* Agria, locus in Ægypto, circa Leontopolim, in Præfectura Heliopolitana, apud Iosephum, Antiquit. 13. *Bubasti* vrbis meminit quoque Polybius 15. An pro Ægyptia, iudicent peritiores.

Bubegentas, *Coldas*, *Nanego*, *Thuidos* in *Aunxis*, *Vasina*, *Broncas*, *Merens*, *Mordensimnis*, *Caris*, *Rocas*, *Tadzans*, *Athual*, *Nauego*, gẽtes Gothicas a Wandalis sub Armanarico rege domitas, enumerat Iornandes.

Bubeii, Africæ interioris populi, a Corn. Balbo superati. Plinius.

Bubelianensem Episcopatum, habet in Africa, Victor Vticensis.

Bubensis Limitis, in Africa, meminit Notit. Lib.

Bubentani βυβεντανοὶ, sunt apud Halicarnasseum 5. Italiæ populi. *Bubetani*, sine N. vertit Gelenius, & sic Plinius vocat quosdã Italiæ populos.

Bubessus, Doridis regionis sinus, in quo Cinotus vrbs, Pomponio.

Bubetani, vide *Bubentani*.

Bubiemum, sic legunt Rhenanus, Auentinus & alii, apud Strabonem, lib. 7. in Græcis tamen excusis exemplaribus *Bouiasmum* βουιασμον, habetur; sed hanc lectionem Rhenanus deprauatam censet. & in vetustis libris *Buiamum* βυίαιμον legi annotauit Casaubonus. Hanc Strabo ponit in Silua Hercynia, & Marobodui regiam vocat. Auentinus scribit Bubiemum a Maroboduo *Marobudum* μαροβουδον, appellatum. & sibi constare ex diligentissima fragmentorum & partium obseruatione, Bubiemum Strabonis, & Marobudum Ptolemæi, eam esse ciuitatem quam hodie *Pragam* vocamus, regni Bohemiæ vrbem primariam. Christophorus Pyramius tamen Pragam *Casurgim* κασουργὶς Ptolemęi vult. Et Lazius docet Marobodum Ptolemæi, esse opidum in eadē Bohemia, quod nostra ætate **Budweis** appellant. *Maroboduum* est quoque apud Tacitum 3. Annal.

Bubilia, vide *Bucolium*.

Bubnida, vide *Bucinda*.

Bubo βοῦβω, Ptolemæo. Lyciæ vrbs, quæ Stephano & Plinio *Bubon* βούβων, est.

Bubonia βυβωνία, Galliæ ciuitas, qua traiecit ex insula Britāniā Constantinus Imp. vt refert Sozomenus 9. Historiæ Ecclesiasticæ. *Bolonia* legendum.

Bubulci, gens Indica, quæ nihil quam bubulcitare nouit. Apuleius 1. Floridor.

Bubulcorum, & *Crocodilorum* ciuitates delctas, inter Ptolemaidem & Carmelum, habet Strabo.

Buca βοῦκα, Straboni & Plinio Samnitum, in Pelignis opidum. Videtur *Bucara* Pomponii. Villanouanus dicit *Buba* βοῦβα, Ptolemæi esse. Leander scribit hodie *Secte* dici. Celsus Cittadinus in schedis suis mihi Romam missis putat esse vbi hodie *Termele* penultima breui, vrbs Episcopalis.

Bucca βοῦκκα, vrbs Phocidis. Suidas. In Parnasso, vt addit Etymologicon.

Bucolium, Ægypti locus: D. Athanasio, cuius Episcopum Harpocrationem vocat. An corruptè, pro Bucolium? videant hoc, quibus Græci codicis copia est.

Bucara βουκάρας, fluuii nomen, Suidæ, ex Polybio. *Bocarus* Strabonis fortè.

Bucarterus βουκάρτερος, mons Asiæ alicubi: vbi vipera serpens reperitur. Nicander in Thiriaca.

Bucciacum, vide *Alisium*.

Bucconiensis Episcopus, in Africa. Coll Carthag.

Buccula, vide *Obolcola*.

Bucellariorum regio, quæ *Mariandynorum* propriè, vt scribit Porphyrogenneta, qui sic dictam addit a Buccello cibarii genere, circularē figuram præ se ferente. Hoc genus panis & formam retiueri apud Venetos obseruaui, quod *Boccellato* appellant. vide *Galatia*.

Bucephala βουκέφαλα, Ptolemęo Indiæ intra Gangem vrbs, in Paudanorum regione, ad Hydaspen fluuium. *Bucephalia* Straboni. Plinius Alenorum caput vocat. Arrianus in Periplo Maris Rubri, hanc quoque *Alexandriam* vocat. *Gelf. ten* hodie dici, prodit in sua Vniuersali tabula Mercator.

Bucephalus, Portus Achaiæ, vel Atticæ. Sic Gesnerus de Boue & Vacca.

Bucephalos, Melæ & Plinio Peloponnesi promontorium, ad Saronicum Sinum, *Bucephalum Portus* Ptolemæo dicitur, & Pausaniæ. Bellouius tradit hodie *Cauallam* nominari. Sed hanc suam Cauallam in confinibus Thraciæ & Macedoniæ ponit. Vnde nō video quomodo hæc duo nomina vnius & eiusdem loci synonyma sint. Ego non dubito Bellonium deceptum, tum allusione vocabuli vernaculi; tum incolarū fabulis, qui, vt ipse scribit, vetus sepulcrum marmoreum ostēdunt, litteris Latinis inscriptum, quod ipsi præsepe equi Alexādri, Bucephali intelligentes, vocant. Idem addit Cauallam opidum prius *Chalastra* dictum, de quo ego nihil pronuncio. Vnum scio, Chalastra ad Thermæum Sinum a Stephano describi. Et Plinius lib. 4. c. 10. hoc tractu, aut non longè ab eo Chalastram habet. Sed hāc vnquam Bucephalos nominatam, mihi non liquet. Pausanias *Bucephalos* Prom. habet in eadē Pelopōneso, sed ad Argolicum sinum.

Bucerus βουκέρως, Fons circa Plataeas. Etymologicon.

Buchetium βουχέτιον, Cassiopæorum opidum in Epiro, Strabo. Fortè idem cum *Bucheta* βούχετα, Plurali numero, apud Suidam. Huius meminit quoque Demosthenes in Halonесo, vocatque Eleorum coloniam.

Buchambari, vide *Succubar*.

Bucheta, vide *Buchatium*.

Buchium præsidium, in Lazorum confinibus situm. Agathias 5. Βύχλοον autem est in B. Vulcanii codice.

Buchris, trans mare Rubrum locus: Io. Moscho, in Prato Spirituali.

Buciam omnem cepit. sic Eutropius 6. de Lucullo. Circa Pontum locus videtur. *Burziam* habet vetustior codex. *Busio*, M.S. codex. *Burchaonem* legit hoc loco Historia Miscella. *Musiam* ego legerim libentius. inter M. enim & B. quædam adfinitas: & C. à quibusdam vt S. pronūciatur vulgò, ex quo prælectorem puto Mysiam legisse, & exscriptorem Byciam intellexisse. Et est Mysia, Ponto vicina.

Bucina, Sardiniæ insula, in qua exularunt Pontianus & Hippolytus. Damasus In Pontiano Papa.

Bucinna βύκιννα, Siciliæ opidū, apud Stephanum: ex 3. Bassarieor. Dionysii. Siciliæ insula est Plinio.

Bucinobantes, Marcellino Germaniæ gēs contra Mogūtiacum est. Weisbaden opidum contra Moguntiam, putat Heroldus.

Bucitatum, antiquum opidum, Varro 4. Ling. Latinę. Circa Romam. Scio à Turnebo hoc verbum reiectum, tanquam sputiū. Scio etiam quid Ios. Scaliger ad idem.

Bucoleum, vide *Bucolium*, & *Bucolicum*.

Bucolium βουκόλειον, id est pascuum, locus sic ab Ægyptiis dictus: circa Nili ostium Heracleoticum, vt refert Heliodorus 1. historiæ Æthiopicę. *Heracleobucoli* Stephano. Buculi loci circa Alexandriam Ægypti, mentio quoque fit in D. Marci Euangelistæ, incerti auctoris vita. Iuxta mare, sub rupibus describitur. *Bubilia* a Metaphraste, in S. Epiphanii vita vocatur. Est & *Bucolum* locus iuxta Constantinopolim. Gyllius ex Dionysio Byzantio. *Bucoleum* βουκόλειον, hoc Cedreno, Manassi & Curopalati. Βουκόλιον, etiam Peloponnesi locus, Thucydidi 4 ad finem. In Arcadia esse, inter Mantineam & Tegeam, refert eius interpres Winsemius. *Bucolicum* βουκολικὸν, pseudostium Nili habet Eustathius in Dionysium, ex Herodoti Euterpe. *Bucolicus*, in Attica quoque locus, circa Athenas: Iul. Polluci 8. de Trittiarchis. Hoc Βουκολεῖον Suidę, propè Prytaneum.

Bucolo βουκόλου, vrbs Pharsaliæ, aut Thraciæ. Varinus.

Bucolum, vide *Bucolium*.

Bucra, vide *Brucca*.

Bucteri, vide *Busacteri*.

Buctinum, locus vnde Epistropolis & Boccius suppetias tulere Græcis. D. Phrygius. *Bætinoe* habet codex M.S.

Buculithus, i. bucci saxum: loci nomen est Cedreno: circa Cæsaream, nescio quam, sed Asiæ Minoris Mazacam, vt puto.

Budaa βούδαια, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo.

Budalia, Antonino est Pannoniæ vrbs. Num Bubalia fortè legendum? à quo Pannonia Bubalia.

Budei, vide *Budii*.

Budia βούδεια, Magnesiæ vrbs, Homero & Stephano. Apud hūc est Phrygiæ vrbs quoque. Phauorinus & Eustathius habent βούδειον, Bœoticam vrbem.

Budianoi βουδιανοὶ, Carisci (vel Scatisci, variat enim lectio) accolas, habet ex Aristotele Ælianus 16. Animal. Apud hos nullam albam ouē nasci scribit: sed nigras omnes esse, idem tradit lib. 3. c. 32. at de Abydenis. Hinc subdubitat Gesnerus an hic quoque Budiani legendum sit, an ibi Abydeni.

Budii βούδιοι, Mediæ gens, Herodoto. In Macedonia gens Straboni 6. sed per T. in penultima. Vide *Budia*.

Budini βουδῖνοι, Scythiæ Europææ populi. quos Græci, sed non rectè, *Gelonos* vocant, inquit Herodotus. *Budinica* Regio, apud eundem. Pomponio quoque Budini & Geloni, diuersi sunt. *Bodeni* sunt Ptolemæo. & *Vidinos* Ammiani puto. Vide *Dudini*.

Budinum βούδινον, Sarmatiæ Europææ mons, Ptolemæo. *Bondinus* in Latino est.

Budium, vide *Budia*.

Budora, duæ Creticæ insulæ contra Cydoniam. Plin.

Budorgis βουδοργὶς, Germaniæ vrbs, Ptolemæo. Breslaw est, Silesiæ, ad Oderam fluuium, vt Cureo, & Pyramio placet. *Vratislauia* hæc Latinis recentioribus nōminatur. Malim ego *Ratibor* ex Budorgi facere.

Budorigum βουδόριγον, Ptolemæo Germaniæ opidum est. *Preslau* mihi videtur, quæ Latinis Vratislauia.

Budoris βυδιγὶς, Germaniæ opidum est, Ptolemæo. Durlach potius esse credam, quàm Heydelberg, inquit Rhenanus: quòd veteris nominis partem referat, & magnam altoqui præ se fert antiquitatem.

Budorus βύδωρος, Eubœæ insulæ fluuius, Ptolemæo & Straboni. Huic quoque est mons Salaminæ, Atticæ vicinæ. Meminit huius promontorii Stephanus, Thucydides 2. & 3. & Diodorus 2.

Budruntus, (alii legunt *Butuntus* melius, ni fallor, à quo Butuntinéses) Italiæ locus, inter Erdoniam & Brũdisium. Antoninus. *Buonto* nunc, Celso Cittadino. inter Rubos & Barium, episcopalis ciuitas.

Budua, Hispaniç vrbs, inter Olysiponem & Emeritã, Antonino. Pro *Pezaugusta* Strabonis habet D. Iacobus Delgadus, hinc oriundus.

Buffadensis Episcopalis vrbis, in Numidia, meminit Fragmentum M. S. Vict. Vricensis.

Bugaracum, Huius meminit lib. Notit. Nescio an circa Thraciam aut Mœsiam.

Buges, Plinio lacus & fluuius, apud Taurоscythas. Ptolemæo fortè *Byce* βύκη, palus, & *Byces* βύκος, fluuius. Pomponius quoq; *Bugen* fluuium agnoscit. etsi quidam codices eo loco *Butes*, *Byces*, *Byges*, & *Hyges* mendosè legunt. Non placet *Hyrgis*, pro eo à recentioribus substitutum.

Buglensis in Gallia comitis, meminit Iuo, Epist. 204

Buguntos βύγυντοι, Ptolemæi, putat Bon Castalioneus *Burgundos* esse. In Germania.

Buianum, vide *Bouianum*.

Buiza, vide *Quiza*.

Bula Campus; in Byzacio videtur, apud Procop. 1. Wandal. A Bula fortè ciuitate, cuius meminit Carthaginense concilium, sub D. Cypriano habitum.

Bulagora Villæ, meminit Hippocrates 4. de Morbis popularibus. In Græcia alicubi. vide *Bylazora*.

Bylanes βυλάνες, Sarmatiæ Europææ populi, apud Ptolemæum. *Sulanes* habet interpres Latinus.

Bulenses, vide *Bulia*.

Bulensii, vide *Obulensii*.

Bulga βύλγα, Bulgariæ quidam fluuius, trans Istrum, versus Septentrionem, à quo regionis nomen. Gregoras.

Bulgari, dicuntur à Diacono *Contragi*, & *Onogunduri*. Bulgarorum meminit quoque Leo Imp. 8. cap. 8. Paragrapho 44. *Bulgaros* quasi *Volgaros* a Volga, vnde emigrauerint, flumine, dictos, sunt qui existimant vt scribit in suo itinere Busbequius. vide *Triballi*.

Bulgiatensis villa Aruernorum, Greg. Turonensi.

Bulia βύλεια, Ptolemæo, βοῦλις Pausaniæ, & Stephano *Bulis*. est Phocidis vrbs. *Bulenses* habet Plinius. *Bulidii* sunt Pausaniæ.

Bulicas, portus Homeritarum, in Arabia Felice: vnde soluunt cùm ad Æthiopes applicare solent. Procop. 1. Persicorum.

Bulimei, *Bulina*, & *Bulini*, vide *Butua*.

Bulis, vide *Bulia*.

Bulla Regia, Plinio & Antonino, *Bullaria*, βυλλαρία, Ptolemæo est. In Africa Propria vrbs. eandem alio in loco idem *Bullam Regiam* quoque, vt Plinius, vocat. *Rhecensis* simpliciter, & βυλλαριγιτανον, meminere Canones Concilii Carthaginensis. Huius Episcopus Cresconius erat. *Balarecensium* legit Morelii codex. Eandem puto.

Bullæ βύλλαι, archiepiscopatus, sub sede Constantinopolitana. Curopalates.

Bullæum βύλλαιον, Albionis insulæ vrbs Ptolemæo est. quã Villanouanus Witlam appellat. *Buelth* autem est Camdeno, magis fidendo. Vide *Burrium*.

Bullaminsa βυλλαμίνσα, Africæ Propriæ opidum, Ptolemæo. Interpretes *Ballamensa* legunt. An Bulla minsa legendum: vt Bulla regia diuisim?

Bullidenses, vide *Bullis*.

Bullis βυλλίς, Ptolemæo Macedoniç vrbs, ad Ionium sinum. Βυλλὶς Stephano. *Bullidenses* colonia Plinii. *Byllìones* βυλλίονες, Straboni. Vide *Bellidenses*.

Bullonium Castrum, in Arduenna silua, diœcesis Leodiensis, cuius memoria est apud Sigeb. Gemblacensem. *Boullion* vulgò nominant. Cùm Bononia (quod hîc monendum duxi) vrbe Gallica, ad mare Britannicum sita, à summis in historia viris confundi deprehendimus non semel. vt in Godefrido Lotharingiæ duce & Hierosolymorum rege, quem Bononiensem imperitè nominant: pro Bulloniensem aut Boloniensem.

Bulsinus

Bulsinus Lacus; Procopio & Agathio; *Volsiniensis* Plinio; *Vulsiniensis* Columellæ. *Tirensis* vocatur quoque in Decreto Desiderii regis Longobard. à Tirena ibidem vrbe. Alii *Tyrensis* per Y. scribunt. Hodie *Lago di Bolsena* vocari video.

Bulturiensis Episcopalis loci, in Mauritania Cæsariensi, mentio est apud Vict. Vticens.

Bultus, cuius Episcopi Cymatius, & Carterius: apud Athanasium, de fuga sua. Syriæ videtur. An corruptè pro Paltos? sic videtur ex eiusdem Epistola ad Solitariam vitam degentes.

Bulua, vide *Butua*.

Bulula, opidum Africæ Interioris, quod Plinius tradit a Corn. Balbo expugnatum.

Bumadus, vide *Bumelus*.

Bumathani βυμάθανοι, Taprobanæ populi, Ptolemæo. *Bumasani* legunt interpretes.

Bumelus βυμηλ☉, Assyriæ fluuius, apud Gaugamelam vrbem; Arriano lib. 6. Alexandri. Eundem videtur idem lib. 3. *Bumadum* βυμάδ☉, vocare. Sic eum nominat quoque Q. Curtius. hancque veram scripturam puto. & Λ. pro Δ. malè irrepsisse. Dom. Niger vult eundem esse cum Capro. Fides sit penes illum.

Buna, *Hynia*, & *Peton*, loca circa Asiam Minorem, in vita S. Theodori Archimandritæ. Simeon Metaphrastes.

Buna, locus maritimus, circa Anticyram: Plutarcho de Animantium comparatione. E Bunis nitrum adferri, tradit Dioscorides.

Bunartis βύναρτις, Libyæ vrbs est, teste Stephano.

Bunima βούνιμα, Epiri opidum, apud Stephanum.

Bunitium βουνίτιον, Germaniæ vrbs, Ptolemæo, in parte Septentrionali. Sund. Villanouano.

Bunius, fons in agro Amiterno. nisi fallat Pomponius Fortunatus, in hoc Columellæ, *Quæque Amiterninis defertur Bunias aruis*.

Bunnus βύνν☉, Illyriæ vrbs, Stephano: ex Artemidoro.

Bunobora βουνοβώρα, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, apud Ptolemæum. *Bathau* vocatur à Marmol. o.

Bunemeia, vide *Pea*.

Bunthum βύνθον, Africæ Propri... Ptolemæo.

Buolusci, vide *Volci*.

Buonoma βουνόμαι, populi ad Euxinum Pontum. Orpheus in Argonauticis. Circa Colchidem.

Buphagus βούφαγος, Arcadiæ fluuius, & ibidem *Buphagum* opidum. Pausanias.

Buphia βουφία, Sicyoniæ vicus, Stephano.

Buphradem locum, aut montem, habet in Coryphasio, Thucydides, ad calcem l. 4.

Buporthmus βουπορθμὸς, Argiæ mons, siue promontorium, apud Pausaniam.

Buprasium βουπράσιον, vrbs & fluuius Elidis regionis, apud Stephanum. Interiisse scribit vrbem Strabo: & nunc esse partem siue agrum Elidis vrbis. sic quoque Hesychius. Achaiæ vrbs est Plinio.

Bura βοῦρα, Achaiæ in Peloponneso opidum Ptolemæo, & Pausaniæ, qui & *Buraicū* fluuium ibidem describit. Hoc opidum à Gemisto recentiori nomine *Pernitza* περνίτζα, vocatur. Pro Bura, malè apud Orosium lib. 2. cap. 3. *Ebora* legitur. Bura etiam opidum ad Pellacontam flumen, in Mesopotamia, Plinio.

Buraa βουραία, Italiæ vrbs, est apud Stephanum.

Buraicus, vide *Bura*.

Burbida, Antonino Hispaniæ vrbs: inter Bracaram & Asturicam. *Bibala* legit Simlerus in alio exemplari.

Burbures, vide *Gurgures*.

Burca βοῦρκα, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, Ptolemæo. *Burcensis* Prouinciæ, meminit Coll. Carthag. vide *Borgys*.

Burchana, vide *Byrchanis*.

Burcinacium, Antonino Cliuiæ vrbs, Kraneburg nomine, vt Simlero placet Pro eadem habeo cum ea quam idem Antoninus *Burginatium* vocat.

Burconia, vide *Bruonia*.

Burdidizum, Vide *Burtudizum*.

Burdigala βουρδίγαλα, Ptolemæo, Sidonio, & Ausonio, Biturigum Vibiscorum vrbs: *Bordeaux* nomine, hodie celebre emporium est, ad Garumnæ fluminis ostium. A Burgis Gallis conditam & nominatam, scribit Isidorus: fides sit penes illum.

Burdipta, apud Antoninū Thraciæ vrbs.

Burdis Municipiū, Goltzio in suo Thesauro, ex Tib. nummo. Βέρδισ, Ptolemæo Lusitaniæ vrbs est.

Burganon βεργανὸν, mōs in Occidente. Suidas. In Africa est Procopio, Wandalicor. 2. cui propinquā ciuitatem Tingen habet. in Byzacio.

Burgaracensium, meminit Goltzii Thesaurus. titulo de Re militari.

Burgena, Pannoniæ Sauiæ vrbs. Lib. Not.

Burgi, vide *Burdigala*.

Burginatium, vel *Burcinacium*, vbi *Legio 6.* Antonino Germaniæ Inferioris vrbs. circa C... in Cliniæ comitatu. *Burgiantium* legit ... aus, ex vetusta tabula. vide *Burcinatium*.

Burgiones βεργίωνες, Sarmatiæ Europææ gens, apud Ptolemæum.

Burgium Rhætiæ locus, Antonino Simleri. An *Mal-Borgetto* hodie? ad Fellam fluuium.

Burgum, vide *Orudiza*, & *Borgu*.

Burgundiones βεργουνδῶν, Zosimo 1. p... li. *Burguntiones* βεργουντιώνες, sunt Olympiodoro. *Burgundos* Agathias 5. inter Hunnos nominat sed & idem *Burguziones* βεργουζιῶνες habet. Vide *Bugunti*. & *Ædui*.

Burgus βεργοσ, Thracica regio: in qua *Securisca* σεκουρίσκα, castellum, a Iustiniano Imp. Ædificatum. Procop. de Ædific. Huius Securiscæ meminit Antoninus, & lib. Notit. in Mœsia 11.

Burgus Noce, vide *Longini Fossatum*.

Burgus Pontii Leontii, describitur à Sidonio, in Garumnæ fluminis ripa. *Bourg du mer* hodie etiamnum nominari, credit Vinetus, in sua Burdegala. *Burgus* simpliciter a Sidonio āppellari, credit Ios. Scaliger. Vide *Hebromani*.

Burgus Seueri, Ægyp... Lib. Notit.

Burgus Nouus, & b... *us*, Daciæ Ripensi, opidum: in Libro... otit.

Burguziones, vide *Burgundiones*.

Buri, vide *Luti*.

Buris, locus sub monte Thabor, iuxta Naim, teste Guil. Tyrio.

Burideensii βεριδήνσιοι, Daciæ populi, apud Ptolemæum. *Waradinum* huius loci vestigium conseruare existimat Lazius. *Buri* apud Dionem fortè.

Burii, Germaniæ populi, apud Tacitum, quos *Lutos* cognominat. *Burios* habet Ptolemæus. *Burios* Taciti putat Georg. Brunus ex Ranzouii sententia, habitare insulam *Bornholm* in Sueuico mari. siue *Burūdholm*, quod idem est, vt scribit And. Velleius. Sed vide *Luti*.

Burina βερίνα, Theocrito fontis nomē. in Co insula est eius Scholiasti. Geminato RR. erat in alio codice. Eundem sic vocat Varinus. vide *Botarus*, & *Salamis*.

Buritanæ Plebis, in Africa: meminit Collatio Carthag.

Burmia, vide *Bormia*.

Burni populi; Gothi, sunt apud Agathiā, lib. 1. Vnde Vacarus vir quidam bellicosus.

Burnista, vide *Burnum*.

Burnum, vide *Burnum*.

Burnum βέρνον, Illyrici opidum Plinio, & Ptolemæo: quod *Grad. oua* Nigro interpretatur. *Burnum* trisyllabicos vocat Liuius 14. Caunisque gentibus adscribit. *Burnista* sunt etiā apud Plinium. *Burnum* quoque Procopius nomit: quod Lazio auctore, ad Istriam est, in saltu quod Pirnpamerwaldt appellāt. *Burnum* etiam Africæ vrbs, in vita S. Fulgentii.

Buronia silua, circa Coloniam Agrippinam, in qua Lucium patrem suum occidisse, tradit Trithemius, in Compēdio Annal. Francor. *Westerwaldt* quidam interpretatur. *Burconiam* siluam habet Turonēsis. sed circa Scaldim videtur. Historiar. 2.

Buronitanus, vide *Burtinitanus*.

Burras, vide *Aborras*.

Burrhi, videntur Daciæ populi, ex Traiano Imp. Xyphilini. *Buri* sunt apud Capitolinum. Item apud Theodosium, vt annotauit Leonclauius ad Dionem. An Luti Buri Ptolemæi? Vide *Burideensii*.

Burris, vide *Burina*.

Burrium, Angliæ opidum, Antonino. quod *Vske* Camdeno. Idem fortè cum Bullæo Ptolemæi.

Bursada, βέρσαδα, Celtiberorum in Hispania opidum Ptolemæus.

Bursaonenses, sunt Hispaniæ Tarraconēsis populi, apud Plinium. *Burrauonenses* habet M.S. codex. *Bursauolenses* fortè A. Hirtii. Vide *Vrso*.

Bursensis Episcopi, in Numidia, meminit

munit Vict. Vticens.

Bursia, vide *Byrsia*.

Burtadizum, vide *Burtudizum*.

Burtina βούρτινα, Ilergetum vrbs, in Hispania. Ptolemæus. *Bortine* Antonino. *Balbastro* cuidam. *Almudenarem* autem Hieronymo Suritæ. Vide *Bostine*.

Burtinitanus Episcopus Africæ, Faustinus; est Victori Vticensi. Aliud exemplar *Buronitanus* legit. Gentile à *Burtina* putauerim: quæ fortè sub Africa diœcesi.

Burtudisum, Thraciæ vrbs, Antonino. *Bustudisum*, & *Burdidizum* alibi legit. *Burtadizum* in Codice nominatur.

Burturgures βουρτούργουρες, Africæ Propriæ gens, Ptolemæo. Latini codices *Muturgures* vitiosè legunt.

Buruch, vide *Baruc*.

Buruesca, vide *Virouesca*.

Burugiatensis Episcopus in Africa. Coll. Carthag.

Burum βοῦρον, Callaicorum Lucensium opidum, Ptolemæo. In Tarraconensi Hispania.

Burungum, Antonino, vbi *Legio* 5. *Burijck* pagus in Rheni ripa mihi videtur, è regione Duisseldorpio.

Burytus βούρυτος, magnus fluuius. Phauorinus.

Burzia, vide *Bucia*.

Busacteri βουσάκτεροι, *Maiores* & *Minores*, Ptolemæo sunt Germaniæ populi. Regio *Transisalana* est Pyramio. Eosdem putat esse cum *Bructeris* Paterculi, Taciti, & Strabonis, qui βούκτεροι sine ρ in prima legit, vitio fortè codicis) Willichius, qui eos scribit habitare Monasterium, in Westphalia. Huic assentitur quoq; H. Iunius. Hos Taciti Bructeros, *Vimigeros* etiam dictos, vult Glareanus. A Bructeris dictus est etiam hodie Brockersberg, sub Goslaria, vt Melanchthoni placet, & Peucero, qui hunc montem veteri nomine *Melibocum* vocat. Vide *Istheuones*.

Busæ βοῦσαι, Medorum gens, Herodoto, & Stephano.

Busan, castellum circa Amidam Mesopotamiæ, Ammiano 18. *Bresan* est Baronio 3. Annal.

Busiris βούσιρις, Ægypti vrbs, ad Nilũ fluuium, Stephano, Straboni, & Ptolemæo. cui ibidem *Busiriticus* fluuius est. in Tripolitica regione describunt vetera Concilia. *Busiris* etiam vicus Ægypti; Plinio. prope Pyramides. vide *Thabe*.

Buslacena, Africæ vrbs est, apud D. Augustinum, & Cyprianum, in Carthaginensi concilio.

Busmadis βούσμαδις, Stephano Isaurica vrbs.

Bustudizo, vide *Burtudizum*.

Bustum Basili, Ciceroni 7. epistolarum ad Atticum. Vide *Basilis Monumentum*.

Busus, vide *Elusus*.

Buta, vide *Butus*.

Butadæ βουτάδαι, Ægeidis tribus pars. Stephanus. Oeneidis: Etymologicon. *Eteobutadarum* meminit Plutarchus, in Licurgo Oratore.

Butama, Dalmatiæ opidum, Cedreno. *Butoma* habet Curopalates.

Butelia Regio, in Pelagonia: Cedreno, & Curopalati.

Butera, Galliæ vrbs, vbi Sulp. Seuerus 2. scribit Concilium habitum. *Bætira* Ptolemæi, puto. Vide *Blitera*.

Buthia βουθία, Ioniæ vrbs, Stephano; ex Theopompo. Est & eidem Stephano locus iuxta Rizona vrbem. Item fluuius quoque eiusdem nominis.

Buthoe, & *Buthoin*, vide *Butua*.

Buthrotorum Sinus, βουθρωτῶν κόλπος, Epiri regionis, apud Ptolemæum. *Golfo de Butronto*, Moletio indigitatur, *Buthrotum* βουθρωτὸν. Straboni & Virgilio vrbs in Epiro. Coloniam vocat Plinius. *Butrinto* nunc vocari, tradit N. Sophianus. *Buthrotus*, Locrorum in Magna Græcia amnis, non procul a Locris vrbe, apud Liuium lib. 29. *Nouito* vocatur hodie, teste Barrio, in sua Calabria.

Buthurus, βούθουρος, Libyæ Interioris vrbs, Ptolem.

Butia, Oenotriæ est municipium, apud S[illegible]lem.

[illegible]a, vide *Pella*.

[illegible]s, Cretica insula, circa Hierapytnã.

[illegible]

Butones βούτωνες, Germaniæ gens, quam Maroboduus sibi subiecit, Straboni 7. *Gutones* mauult legere Lipsius.

Butrium, βούτριον, Straboni, Ptolemæo, &

Stephano, Flaminiæ opidum agri Rauennatis. *Butrio*, castellum est Leandro.

Butta βυτία, Africæ Propriæ opidum, Ptolemæo.

Butua Plinio, βύθλη Stephano, & *Bulua*, βυλύα, Ptolemæo; Illyrici opidum. *Butua*, vel *Budua*, Hermolao & Volaterrano: *Budeuo*, Sophiano. Idem est vocabulum, pronunciatione tantùm differens. Idem Sophianus illud quoque *Bulina* βυλῖνη, vocat. *Bulini* populi hi sunt apud Stephanum, & *Bulinei* apud Dionysium. Circa Liburnicas insulas.

Butuntinenses, Calabriæ gens; apud Plinium. *Botontini* in lib. Limitum. Vide *Budruntus*.

Butus, βῦτος, Deltæ metropolis, in Ægypto, Ptolemæo & Stephano. *Botus* etiam in Concil. Ephesino 3. *Buta* apud Ælianum. *Buticus* lacus est ibidem, Straboni. *Butus*, Arabiæ locus est, apud Herodotum; vicinus Ægypto, vbi serpentes volucres sunt. Est & Gedrosiæ vrbs, apud Stephanum.

Buuinda βουΐνδα, Hiberniæ insulæ fluuius, Ptolemæo. Βυβινδα, erat in M. S. codice. *Slayne* vocatur Villanouano. Sed *Banna* Camdeno. qui *Boandus* Gyraldo est.

Buxedi, Pōponio populi in Cappadocia.

Buxentum βυξεντον, Colonia Ptolemæo, Melæ, Velleio, & Liuio: Lucanorum in Italia opidum. A Græcis *Pyxis*, πύξις, vocatur, Strabone auctore. *Pisciotta* Leander nominat. *Foresta* Ligorius. Idem Strabo habet eodem tractu, arcem, portum, & fluuium huius nominis: *Pyxi* nempe.

Buxeri, vide *Byzeri*.

Buxeta, Italiæ arx, circa Æmiliam videtur: ex Diaconi 6. Longobard.

Buxudis (sic lego in codice meo M. S. pergameno veteri. *Buxidis* nam habent excusi codices) castelli ad Hanam fluuium, meminit Sigebertus Gembl. *Bouffut* nunc dici autumo. in Hannonia.

Buza, Indica gens, Plinio auctore.

Buzaorum regio, vide *Gordiana*.

Buzaras βύζαρας, mons Mauritaniæ Cæsariensis, apud Ptolemæum.

Buzes βύζεις, Marmaricę nomi gens. Ptolemæus.

Buziten βυζίτην, quendam nominat Liber Iob, cap. 32. à regione. Alicubi circa Syriam. *Ausitidem* cum faciunt 70. interpretes. *Zobiten* ζωβίτην, à natali, vocat eum Eusebius 9. Præparationis.

Buzygæus, Phthiodis mons, Plinio.

Buzygium βουζύγιον, locus vbi sacrum habebant Athenienses. Plutarchus in præceptis coniugalib. Xylander locum interpretatur, sub ipsa Athenarum vrbe. in Græco erat ὑπὸ πελι.. ita vt *Pelis* proprium nomen vrbis sit. An mendosè pro πόλις?

Bybassus, & *Bubastus*, vide *Bubassus*.

Bybe βύβη, Peucetiæ vrbs. Est & gens Thracica. Stephanus. Gentile huius *Byba*, illius *Bybai*.

Byblesia βυβλεσία, Doridis, aut Cariæ locus videtur apud Herodotum.

Byblii βύβλιοι, Scythica gens. Stephanus: in βύβλος. Est & vrbs munitissima, in Nilo; eidem.

Byblini, vide *Luna* Mons.

* *Byblis* βυβλὶς, mons circa Miletum, & fons Cariæ, vt tradit Scholiastes Theocriti. Huius meminit quoque Ouidius 9. Metam. Fortè *Biblis* scribendum. Vide *Melos*.

Byblos βύβλος, Ptolemæo, & Pomponio Phœniciæ vrbs. Hieronymus in locis Hebraicis dicit *Gobel* Hebræis appellari. *Gabalenos* eosdem dici, putat Masius, ad 13. cap. Iosue. Oliuario vocatur hodie *Sartes*; Brochardo *Giblec*; Nigro & Gastelio, *Zibelletto*, *Giblii* vocantur eius incolæ, Ezech. 27. Prisco vocabulo *Eue* dictam, ab Eueo filio Chanaan, refert Guil. Tyrius 11. cap. 9. *Byblos* etiam munita vrbs in Ægypto, Ctesiæ, & Stephano. itē Plutarcho in Iside. Βύβλον, (*Babylona* in Latino exemplari est) Philostrato 3. Apollonii, insula parua maris Rubri, vbi magna piscatio conchiliorum. Est etiam *Palæbyblos* in Phœnicia, Plinio. παλαιοβυβλος, Ptolemæo.

Bybonicum, vide *Bibonicum*.

Byce βύκη, Palus apud Ptolemæum, & Val. Flaccum, est pars Paludis Mæotidis, videtur *Sapra* σαπρὰ. i. putris, Strabonis. vide *Buges*.

Bylazora βυλαζωρα, vrbem, habet Polyb. 5. in Pæonia maximam, & peropportunè sitam: ad confines Macedoniæ & Dardaniæ. Hāc Philippus rex cepit. Huius Liuius 44. quoque meminit. An *Bulagora* Hippocratis?

Byle,

Bylo, vide *Velia*.

Byllis, vide *Bullis*.

Bylonense Concilium, nominatur in Decret. 1. Distinct. 18. *Cabylonense* restituit Ant. Augustinus.

Bylta βύλται, Sacarum gens, Ptolemæo.

Bymazus βύμαζος, Pæoniæ vrbs, Stephano.

Byrachium, locus in Africa. Varro 1. de re Rustica, 48. Sed Dirrachiam alius codex legit. Fulvio Vrsino *Byzacium* magis placet, cui libens subscribo.

Byrchanis βυρχανὶς, Straboni. *Burchanis* βύρχανις, Stephano; insula est quæ à Strabone in Mari Germanico (Celtico, à Stephano) describitur: quam a Druso subactam addit. *Burchanam* Plinius vocat: dicitque à Romanis *Fabaria* appellari, à frugis similitudine sponte prouenientis. *Borkum* intelligit Camdenus, insulam è conspectu ostii Amasii fluminis, cui assentitur doctissimus Hieronymus Verrutius Frisius, qui addit ibidem hactenus exstare turrim vulgò dictam, Het Boonhuys, quasi dicas ędem Fabariam.

Byren, vide *Heren*.

Byrdas, locum maritimum habet Zonaras 3. Thraciæ videtur mihi.

Byriti, meminit non semel Codex Theodosianus. Num Berytus legendum? sed sæpius per th. ibidem, Byrithus.

Byrrha, fluuius iuxta Narbonam Galliæ. Eginarthus in vita Caroli Magni.

Byrriberæa, nomen loci: in Adonis Martyrologio. ad 7. Kal. Iul. *Byrrhi*, *Beroea* diuisim legit Vsuardus.

Byrrus fluuii nomen Diacono 2. Longobard. cap. 13. quem Lazius hodie *Putsler* vocari scribit. *Pyrrus* per P. autem legit. In Noricis describitur à Fortunato 4. D. Martini sed per I. Latinum.

Byrsa, pars vrbis Carthaginensis, mari imminens, Orosio. Vide *Carthago*.

Byrsi βύρσοι, Macedoniæ populi, in quibus Cydriæ vrbs. Strabo & ex eodem Stephanus.

Byrsia. Iustinus 12. de Alexandro, *Ob hoc omissa Babylonia, in Byrsiam vrbem trans Euphratem, desertam olim, concessit*.

Bysalta Seruio Scytharum populi. Vide *Bisalta*.

Bysnai βυσναῖοι, Bebrycorum gens, apud Stephanum.

Bysos, & per duplex SS. *Byssos*, item *Bythos*. Gentis nomen Stephano: ex Herodiano. Vide *Ebusus*.

Bytharia βυθάρια, loca, sic vocata; habent Callistus, & Euagrius, in Thracia, ad mare, vt videtur. lib. 16. cap. 38. Vide *Bythos*.

Bythemaneorum βυθημανέων, terra ampla, & campestris, post Læanitem sinum, Agarchidi. In Arabia.

Bythios, locus prope Constantinopolim; Dionysio Byzantio. *Bythariam* Euagrii, putat Gyllius in suo Bosphoro. *Bytharii* suburbii Constantinopolitani mentio in Authenticis, Coll. 9. Tit. 41. quod *Philotei* nuncupatur.

Byzacina, vide *Byzacium*.

Byzacium βυζάκιον, Straboni tractus eius regionis quæ Africa Propria dicitur. Circa Adrumetum fuisse, ex posteriorum temporum scriptoribus intelligitur. *Prouincia Valeria Byzacena* vocatur in quadam antiqua Inscriptione, quam Goltzius habet in suo Thesauro. *Byzacina* βυζακίνα, vrbs est Ptolemæo hoc tractu. quæ Stephano *Zygantis*: & Eustathio *Byzantium* est. Eius incolæ apud Strabonem *Byzacii* sunt. Apud Eustathium video eos *Gyzantas* appellari. *Zygantes* ζύγαντες, apud Herodotum inuenio. *Byzantes* βύζαντες, habet Stephanus, & *Gyzantes* γύζαντες, etiam malè legi apud Herodotum monet. *Vizacenos* mendosè vocat Coll. Carthag. Hos Byzantes Stephanus & Etymologicō circa Carthaginem locat, & horum vrbem quoque Byzantium vocat, sic quoque Eustathius. Vide Plinium lib. 5. cap. 4. vbi huius regionis habitatores *Libyphœnices*, (vt & Ptolemæus, λιβυφοίνικες) nominat. Hanc regionem Byzacium nonnulli Iuniores perperam Byzantium appellāt. *Regnum Tunetanum* hodie fortè occupat. *Bazacitis* βαζακῖτις, Ptolemæi, magis versus Occidentem videtur.

Byzani βυζανοὶ, Procopio 3. ædificior. aut *Byzana*, vrbs Armeniæ Maioris, in loco palustri & malè sano. Hanc Iustinianus Imp. alibi ædificauit, ipsi regi cognominem: in eo loco qui *Tzumina* τζουμινὰ vocatur. Vide *Bazanis*.

Byzantii Portus, vide *Bosphorus*.

Byzantium Toparum, Arriano Indiæ intra Gagem vrbs. Ptolemæo simpliciter Byzanteum βυζάντειον, dicitur. Byzantium etiam Libyæ ciuitas, vt habet Eustathius. sed corruptè pro Byzacium. Vide Byzacium, & Constantinopolis.

Byzeres, Dionysio, & Stephano sunt ad Pontum gentes, circa Trapezunta, ni fallor. vbi & Byzericus Portus, Eustathio, & Stephano. Credo eosdem vocari Buzeros à Plinio. Buxedi fortè Melæ. Vide Chalybes, & Heptacometa.

Byzia, vide Bisa.

C A.

Abadina, vide Cabedena.

Cabala κάβαλα, in Sicilia locus, vbi Dionysius rex contra Carthaginēses dimicās, victoria feliciter vsus fuit. Diodorus 15. Eiusdem nominis vrbs est in Cilicia, Appiano in Mithridaticis. Est etiam Thraciæ vrbs, Cedreno, & Zonaræ. Eidem quoque castellum supra Iconium, sed haud procul ab eodem.

Cabalaca, Albaniæ opidum, Plinio. Chabala, χαβάλα, fortè Ptolemæi.

Cabales κάβαλες, in margine erat βάκαλες, Africæ populi circa mediam Auchisarum plagam habitantes. Exigua natio, ad mare pertingens. ad Tauchiram vsque opidum, agri Barcæi. Herodotus.

Cabalis κάβαλις, Stephano. Caballis gemino LL. Straboni. vrbs vicina Cybaritidi, supra Meandrum.

Caballa, loci nomen, vnde Constantinus Copronymus ortus, si creditur Glycæ.

Caballinum καβαλλῖνον, Æduorum, in Gallia Lugdunensi opidum, Ptolemæo. Cæsar Cabilonum vocat. Cabellio Antonino, item alio in loco Cabilunum, vbi Legionem 14. collocat. Καβυλλῖνος Straboni: Cabillones sunt Ammiano. Castrum Caballionensium est in lib. Prouinciar. Orbandale hanc antiquitus appellatam, tradit Pet. Saniulianus. Chalons ad Ararim sitū interpretatur Marlianus, & eum eo Vigenereus, item dictus Saniulianus. Sed idem Cæsar eodem lib. 7. Ciuilium. Cauillonum habet per V. & gemino LL. quod idem Vigenereus quoq; Chartelon vertit, in suo Cæsare Gallico. Ad Matronam fortè hęc. Chalon sur Marne hodie. Catalaunum Belgicæ II. puto, cuius in libello Prouinciar. mentio. Consule Tabulam nostram veteris Galliæ, in Parergo Theatri.

Caballinus Fons, vide Pirene, & Hippocrene.

Caballis, vide Cabalis.

Cabalsum, Antonino Ægypti vrbs.

Cabana κάβανα, Carmaniæ littoralis locus videtur, apud Arrianum in Indicis. vide Cauana.

Cabandena καβανδηνή, Susianę regio. Ptolemæus.

Cabarbaritha καβαρβαριθά, ciuitas Palæstinæ: tribus signis vltra Cherbon. Epiphanius.

Cabasa, vide Cabasites.

Cabasites καβασίτης, nomus Ægypti, Ptolemæo. & in ea Cabasa opidum. Capasites nomus Plinio. Cabassus καβασσός, Ptolemæo Armeniæ Minoris vrbs, Cataoniæ præfecturæ. Hodie Thebasso, si Theueto creditur. Stephano in Cappadocia est.

Cabatanum καβάτανον, Chatramotitarū vrbs, in Arabia Felici. Strabo.

Cabbula, locus 120. stadiis à Colchis. Procop. 1. Persic.

Cabe, est in nummo argenteo Æmiliæ gentis. Fuluius Vrsinus dicit Africæ vrbem. Mihi non constare fateor. vide Acabe.

Cabedena καβηδηνή, Carmaniæ regio, apud Ptolemæum. Cabadina legunt interpretes.

Cabelees καβηλέες, Mæones populi sunt, qui Lasonii λασόνιοι, vocātur. vt est apud Polymniam Herodoti.

Cabellio, vide Caballinum.

Cabelliorum Colonia, καβελλιώρων κολωνία, Ptolemæo, Antonino, & Stephano. Cabellio Plinio. Strabo per A. in secunda legit, καβαλλίων, Galliæ Narbonensis, aut, vt Stephanus ait, Massiliensium opidum est. Cabillonensis Portus meminit Panegyricus Constantino dictus. Cauailon Ioanni Poldo, & Pet. San-Iuliano interpretatur. Rob. Cœnalis putat hos quoque Gabales esse.

Caberasa καβηρασά, Mediæ vrbs, Ptolem.

Caberi gens, Cedreno, Asiatica: sub Turcis.

Caberus

Caberon fluuius, Sorarum ostio portuosus. Plinius. vide *Chaberis*.

Caberus, Vide *Mylantia*.

Cabes καβεις, Anthropophagũ gens, Asiatica, Cedreno.

Cabesus, vide *Cabessus*.

Cabessus καβησσός, Cappadociæ vrbs, Stephano, qui & per A. in secunda scribit in Aldino codice, ex Homero & Apione. inter Tarsum & Mazaca. Thraciæ vrbs est, apud Hesychium & Hecatæum: vltra Hæmum montem. Hellanico Lyciæ opidum est. Stephanus. Vide *Cebessus*.

Cabillo, vide *Cabelliorum*.

Cabiosa, vide *Laodicea*.

Cabira, vide *Diopolis*, & *Cabirii*.

Cabiri, vide *Cureta*.

Cabiria καβειρία, Inferioris Asiæ opidũ, Stephanus.

Cabirii καβειραῖοι, Bœotiæ populi, Pausaniæ & Stephano. Asiaticus populus circa Mysiam alicubi, Memnoni, & Plutarcho in Lucullo. Idem eodem καβειραῖοι, inter regias Asiæ ciuitates à Lucullo captas & incensas, numerat. Huius meminit quoque Appianus in Mithridaticis. & Salustius 4. Histor. καβειρία, est Stephano.

Cabirus καβειρος, Phrygiæ mons, à quo Cabiri dicti. Apollonii Scholiastes.

Cabitorum καβειτων, meminit nummus Vespasiani, in Goltzii Thesauro.

Cabolita καβολῖται, Paropanisi gẽs, apud Ptolemæum. *Bolita*, sine capite apud interpretes.

Cabseel, Palæstinæ locus; Iosue 15.

Cabubathra καβουβαθρα, Ptolemæo Arabiæ Felicis mons est. Ioannes Barrius *Darzira* vocat.

Cabul, Palæstinæ locus: Iosue 19. χαβωλ, 70. interpretib. Chabul Chaldæo.

Cabullinum, vide *Caballinum*.

Cabura, locus Mesopotamiæ, vbi fons vnus in toto orbe esse traditur iucundè olẽtis aquæ, vt refert Plinius.

Cabyla καβυλα, Thraciæ regiuncula, ad Taxum fluuium. In meditullio regionis. Phauorinus. *Cambyla* est, ni fallor, Suidæ, in κασεγ. Vide *Calyba*.

Cabynia, vide *Carynia*.

Cacabus insula, *Maiestra* insulæ, & *Matri* loca, memorantur in Historia Translationis S. Nicolai Myrensis. Inter Ciliciam & Cretam videntur.

Cacaria, vide *Calcaria*, & *Calatum*.

Caccabaria, Vide *Heraclea*.

Caccabe, Vicus vbi habitabat Diomedes quidam. Concil. Chalcedonense. Vide *Carthago*.

Cachage, vide *Cachassæ*.

Cachales καχάλης, fluuius Phocidis, qui præter Tithoreæ mœnia labitur. Pausan.

Cachassæ καχάσσαι, Ptolemæo. *Cachage* interpretib. Scythica gens, intra Imaum. Vide *Scytha*.

Cacheius καχητος, Ponti fluuius, ad Heracleam vrbem, per quem Athenienses eam adoriri putantes triremes tredecim obortã tempestate amisere, vt scribit Diodorus. Vide *Cales*, & *Lycus*.

Cachura, vide *Iachura*.

Cacidiri, vide *Arimaspi*.

Cacoba κάκοβαι, Indiæ intra Gangẽ gens. Ptolemæus.

Cacobasilea κακοβασιλεια, ædificium speciosum iuxta Paphum Cypri. Val. Max. 1. cap. 5.

Cacoensii κακοήνσιοι, Daciæ gens, apud Ptolemæum.

Cacra, vide *Vlyssis* Portus.

Cacus, vide *Boarium*.

Cacuthis κάκουθις, Indiæ amnis, in Gangem effluens. Arr. in Indicis.

Cacyparis κακύπαρις, Thucydidi Siciliæ fluuius, quem Aretius & Fazellus *Cassibili* vocant. Sed hic eum etiam *Manghisi* nomen suscipere, & Saracenicè *Ybassili* diciait.

Cacyron κάκυρον, Ptolemæo Siciliæ mediterranea vrbs. hodie *Cassaro*, vt Cl. Aretius testatur. *Cacirini* fortè Plinii.

Cadara, Rubri maris peninsula ingens, cuius obiectu vastus efficitur sinus, Plinio. Arabiæ Felicis vrbs ad sinum Persicũ, Ptolemæo. vbi interpretes *Carada* legunt.

Cadatia, colonia Romana, Frontino. Ora libri legebat sic, *Collatia fortè*.

Cadaum Castra, in Mauritania Cæsariensi. Antoninus.

Cademoth, Chanaan regionis locus. Deut. 2. & 1. Paralip. 6.

Cadena, Bithyniæ vrbs. Synodus Constantinopolitana 6. vide *Cadyna*.

Cadeni, vide *Cadi.*

Cades, fons Palæstinæ in deserto Pharam: eundem *Barna*, & *Misphat* eognominari scribit Becanus in sua Hispania. *Cades* mentio est Geneseos 16. vbi Chaldæus *Recam* legit. *Cades* in Galilęa locus, 1. Machab. 11. *Cades Neptalim* locus: Iudicum 4. *Cades Barna* Desertum, hodie *Cawasa* vocari, scribit Iustus Gistelius, & Breytenbachius. Vide *Sin.*

Cadetes, populi inter Celtas, apud Cæsarem. *Chasteau briant* Orontio; Vigenereo vrbs Britãniæ, non longè ab Andibus. Fuluius corruptè pro *Caletes* scriptum ait.

Cadeuma, Æthiopiæ sub Ægypto opidum, Plinio.

Cadi κάδοι, Phrygiæ Epicteti vrbs Ptolemæo, Propertio, & Straboni, qui addit eam ab aliquibus Mysiæ adscribi. Gentile apud Stephanum *Cadeni. Caduenos Macedones* habet hoc tractu Plinius. Circa Lydiam nempe.

Cadis κάδεις, Attica tribus: Iul. Pollux lib. 8.

Cadiscus, mons Cretæ, Plinio, & Solino, circa maris littus vspiam. vti videtur. E regione Maleæ promontorii Peloponnesi.

Cadiseni, vide *Cadusii.*

Cadine, vide *Priene.*

Cadmeia, vel *Cadmea*, arx Thebarum Bœotiæ vocatur: apud Æmil. Probum, in Pelopid. vide *Bœotia*, & *Carthago.*

Cadmi Pes, vide *Ismenus.*

Cadmus κάδμος, mons & fluuius sic dictus: supra Laodiceam, quæ ad Mæandrum est. Ptolemæus, Plinius, & Strabo. Vide *Armonia*, & *Cylices.*

Cado. Colonia Cado, legit Goltzius, ex nummo M. Aurelii Imp.

Cadomum Galliç vrbem, habet Rob. Gaguinus: quam hodie *Caen* vocant. in Normandia.

Cado Sene, insula est apud Berosum, ex qua eius commentator Annius, Sardiniam facit. Fides sit penes illos.

Cadosia, episcopalis vrbs, in vita S. Theodori Archimandritæ, à Metaphraste descripta. Circa Asiam Propriam est.

Cadra, & *Dauara*, duos colles habet Tacitus: in Asia Minori, circa Taurum montem, vt videtur.

Cadrema κάδρημα, Lyciæ vrbs. Stephanus.

Cadrusi opidum, Plinio: ab Alexandro ad Caucasum conditum. circa Indum fluuium vspiam, versus Orientem. *Cadrusia* est apud Solinum.

Cadueni, vide *Cadi.*

Cadumim κάδυμιμ, torrens: in Palęstina. Iudicum 5. Idem cum *Cison*; cuius epithetō videtur.

Cadupi, vide *Catarrhactes.*

Cadurci, Cęsari & Frontino (quamquam sine R. corruptè, apud hunc) Celtarum populi; eorum vrbs hodie *Cahors* est; vt credit Orontius, in sua Galliæ tabula. *Cadurcum* vrbem vocat Greg. Turonensis.

Cadusii καδούσιοι, gens inter Caspium mare & Pontum, Stephano. Sunt Mediæ populi, Ptolemæo, ad Caspium mare. *Cadisenos* puto, apud Procop. 1. Persicor. *Cadusia* Ora est Plinio circa Margianam, vt puto. *Cadusiorum* Vallum est in Media, ad mare Caspium, Ptolemæo. vide *Gela.*

Cadyna κάδυνα, (variat scriptura) Armeniæ Minoris, Straboni 12. Sisini regia, in montibus Lycaoniæ, in Cappadocia.

Cadytis κάδυτις, vrbs, in Herodoti Euterpe, Clio, & Thalia. Circa Ægyptum. *Calytis* per L. legit ex eodem Stephanus.

Ceada, vide *Ceada.*

Cæcili Portus, Antonino in Mauritania Cæsariensi est.

Cæciliana, vide *Ciciliana.*

Cæcilius Vicus, inter Emeritam & Ocelodurim, Antonino.

Cæcinum καίκινον, Italię regio est. Stephano ex Philisto, Sicularum 2. *Cæcinum* Pomponii fortè.

Cæcinus καίκινος, Pomponio & Stephano Locrorum in Italia vrbs: Gab. Barrius scribit hodie *Satriano* nuncupari. Vide *Careynum* & *Alex.*

Cæcis, vide *Alex.*

Cæclus, vocatur Lazio, Den Schetel. Mons Hungariæ.

Cæcorum vrbs, vide *Chalcedon.*

Cæcubum καίκουβον, in Latio locus palustris & vitifer: circa Caietanum sinum, Straboni. *Cæcubi* in Pontinis paludibus, sunt apud Plinium 17. cap. 5. Hinc vinum Cæcubum.

Cædesa καιδέσα, Galilææ ciuitas. Iosephus 5. Antiq.

5. Antiq. 1. Vide *Cædes*.

Cæditiani coloni, numerantur cum Sinuessanis, a Goltzio, in Thesauro. ex antiqua inscriptione.

Cæditius Campus, circa Vestinos alicubi. vnde optimus caseus. Plinius.

Cælemomtanus Campus, in Lapide vetusto Romæ. A Cælio monte verisimile.

Cæleum quendã Archiuum habet Æschines contra Ctesiphontem. ab Attica tribu coniicio.

Cælestini, Vmbriæ populi, Plinio.

Cæli Ænei ager. In Thesauro Goltzii, ex inscriptione vetusta.

Cæli Sedes, vide *Olympus*, & *Triphylius*.

Cæli Stella, vide *Pantum*.

Cælianum, Italiæ locus, Antonino. Inter Venusiam & Heracliam. Lib. Limitum huius etiam meminit. *Cælia* mihi videtur Ptolemæi & Strabonis, & *Ciliano* hodie. *Cælianensis* Episcopi meminit in Africa, Vict. Vticens.

Cæligi καιλίγγοι, Mediæ gens: Ptolemæo.

Cælina, Plinio Venetorum vrbs.

Cæliomons, vel *Celiomons*, Antonino opidum Rhætiæ, quod hodie Kelmunz dicitur, vt Simlerus scribit.

Cælium, Calabræ opidum, Plinio: an *Celio* hodie inter Tarentum & Brundusium? Rhætiæ vrbs est, in lib. Notit.

Cælium Lar, locum sic dictum habet Symmachus, lib. 7. epist. 18. & 19. Circa Formianum sinum.

Cælius, vide *Cælius*, & *Celnius*.

Cælum vocant accolæ montis Olympi summa. Solinus.

Cælum Aureum, in suburbio Ticinensi monasterium, à S. Luitprando rege cõstructum. Diaconus 6. Longobard.

Cæna Parembola, Ponti vel Armeniæ opidum. lib. Notitiæ. παρεμβολῆς, meminit etiam Concil Ephesinum.

Cænæ καιναί, magna ciuitas, circa Tigrim fluuium. Xenophon 2. Expeditionis Cyri.

Cæneus, vide *Dodona*.

Cænepolis καινὴ, Laconicæ vrbs, Ptolemæo, *Camares* Mario Nigro appellatur. Eidem Ptolemæo est quoque Ægypti vrbs. etiam Antonino, sed alia ab hac, inter Memphim nempe & Oxyrinchum. Sicula insula est, apud Plinium. Est & locus in deserto Ziph: Iosepho 6. Antiq. cap. 14. Vide *Cæna*, & *Othene*.

Cænepolis καινόπολις, Africæ Pentapolis regionis vrbs. Ptolemæo. vide *Carthago*, & *Tænarium*.

Cæneum, vide *Cenæum*.

Cæni καινοὶ Thraciæ populi, Liuio & Stephano. *Cænici* sunt apud Plinium. & *Cænica* regio. quam quoque Ptolemæus nouit. *Cæniensis* regio est Solino, ni fallor.

Cænina, vrbs vicina Romæ, sic Festus. In Latio est, Plinio. *Caninenses* sunt Liuio. Καινίνη, Stephano, & Halicarnasseo 2. in Sabinis. Colonia Romana est.

Cænis, Italiæ in Bruttiis promontorium Plinio, è regione Peloro. Hodie *Coda di Volpe* dicitur, vt Fazellus auctor est: *Seglio* Leander vocat. Per Y. in vltima scribit Stephanus, καινὺς. & Polyb. lib. 1. *Senis* σηνεῖς. Sed & Stephanus insulam ex eo facit. Gab. Barrius scribit idem à Stephano *Cænysium* καινύσιον, dici falsò. *Cænus* legit D. Hieronymus pro hoc Italiæ promontorio.

Cænitarum, vide *Sesecriena*.

Cænites, portus Argiæ. Plinius. *Schœnitis* melius legendum cum Pomponio: monuit Sylburgius, in suis ad Pausaniam Notis.

Cænon, vide *Hydreuma*.

Cænomani, vide *Cenomani*.

Cænophrurium, vide *Zenophrurium*.

Cænopolis καινόπολις, vel *Noua* vrbs, Pentapolis in Africa opidum, Ptolemæo. Est & locus in vrbe Hierosolyma, apud Iosephum 2. belli Iudaici. Armeniæ vrbs Suidæ.

Cænos Gallicanos, Statio in Bithynia, Ammiano & Antonino. Inter Dadastanam & Dablin. Vide *Gallicana* Statio.

Cænurgia καινουργία, Rhodopæ regionis in Thracia vrbs. Procop. 4. Ædific.

Cænus καινὸς, Galliæ Narbonẽsis fluuius, Ptolemæo. item Plinio, vt Pintianus legit. pro eo quod in impressis est, classica: amnis in ea Argenteus: ille restituit, Amnes Cænus, Argenteus.

Cænysium, vide *Canusium*.

Cæphira, vide *Caphira*.

Cæpori, Hispaniæ Tarraconensis populi, apud Plinium. *Cæpori* καπόροι, Ptolemæo.

Cæptiema conuallis. In Liguria: teste ænea tabula antiqua, quæ Genuæ est.

Cær, Municipium. Goltzius in suo The-

fauro, ex vetusta inscriptione, In Britannia insula fortè. Vrbem significat antiqua Britannica lingua. *Carperis*, Angliæ vrbs, Virunnio & Lhuydo. hodie *Portchestre* vocata. *Carseuerus*, vel *Caradoc* antiquitus dictum Angliæ opidum, quòd vulgò *Sarysbury* vocant; scribit Humf. Lhuydus. apud priscos auctores Latinos hoc vocabulum non exstare puto. Sed apud Matthæum Westmonasteriensem, qui scripsit ante annos trecentos, hæc reperio; qui & *Carcona* vocat. Item *Carlindcoit*, quod *Lincolnia*.

Caratus, vide *Ceratus*.

Care καίρει, Virgilio *Vetus* cognominata; Tusciæ vrbs maritima. *Agylla* ἀγύλλα, antea vocata fuit, Plinio, Seruio, & Halicarnasseo testibus. Ἀγύλλα apud Lycophronem est. *Carites* inde gentile. Hac tempestate *Ceruetere* dicitur, vt Leandro placet. *Ceretium* Municipium fortè, apud Frontinum C.V. Francisci Nansii. vide *Cereias*.

Caresi, Germaniæ populi, apud Cæsarem. Nunc *Ripenses* appellãtur, inquit Hub. Leodius, vbi arx *Carey* nuncupata, ad Mosam: *Namur* est Vigenereo.

Caretanorum Nauale, vide *Turres*.

Caretanus, Tusciæ fluuius, Plinio. *Caritis* Amnem vocat Virgilius 8. Æneid. qui hodie *Eri* vocatur, vt Leander scribit. vide *Minio*.

Cariana καρίανα, Turdulorum in Bætica vrbs. Ptolemæo.

Carium, vide *Caprium*.

Caritis, vide *Caretanus*, & *Minio*.

Caron καρῶν, prouinciam amomi ferацissimam habet Iosephus, Antiq. 20. cap. 2. in qua reliquias Noë arcæ ostendi refert.

Caruleus, vide *Claudia Aqua*.

Casa, vide *Ciasa*.

Casada, vide *Cesada*.

Casena καίσενα, Galliæ Togatæ opidum, Ptolemæo, & Plinio. *Cesnadigo* nunc vocari, scribit Georg. Fabricius. Sed Leander *Cesena* appellat: & addit *Curuam Casenam* ab Antonino, & *Flauia Curua Papia* in vita S. Mauri Episcopi, nominari. In secunda, sine diphthongo debere scribi, docet in sua Orthographia Aldus. *Cesna* ab accolis etiam dissyllabicos appellarur: vti non semel ipso in loco obseruaui. *Casena* habet marmor inscriptum.

Casan, vide *Gossen*.

Casana, vide *Carnasa*.

Casani, Arabiæ Felicis populi, apud Plinium.

Casara, ad Orontem fluuium opidum suffraganeum, Antiocheni patriarchatus. G. Tyrius.

Casaraugusta sic Plinius, *Casarea Augusta* Ptolemæus, Colonia immunis, amne Ibero affusa, vbi opidum antea vocabatur *Salduba*. Regionis Sedetaniæ, in Hispania. Plinius lib. 3. cap. 3. *Carragoça* hodie. In veteri inscriptione est *Col. Casarea Aug. Salduba*. *Casaraugusta* non *Casarea Augusta* scribendum multis nummis antiquis docet Hieron. Surita in suis ad Itiner. Antonini commentariis. Sed alia est Salduba, in Bætica, Plinio & Ptolemæo. vide *Anazarbus*.

Casarea, Insula maris Britannici, apud Antoninum. *Gerzey* Camdeno est, qui addit eam à Papirio Massono Constantini littoris insulam vocari, quod ea Constantiæ vrbi Galliæ obiaceat. *Casarea Kaισαρεια*, Ciliciæ vrbs, apud Ptolemæum: quæ apud Paullum Venetum *Caisaria* vocatur, vt putat Ramusius, in Nauigationum volumine. Aliam *Casaream* præter hanc Ptolemæi, habet in eadem Cilicia, Iosephus. de qua vide *Sebaste*. *Casarea*, Plinio Armeniæ Maioris vrbs. alia a Cappadociæ. Panoniæ vrbs est apud Antoninum. quæ fortè *Thata*, vt ait Lazius. *Casarea Palastina*, Palæstinæ vrbs ad Mare Mediterraneum: olim *Pyrgos* vel *Turris Stratonis* dicta, Ptolemæo, Egesippo, & Iosepho Antiquit. 15. testib. D. Hieronymus *Accaron* etiam vocat: sed falso, vt scribit Postellus in sua Syria. Plinius *Apollonian*, & *Coloniam Primã Flauiam* appellatã scribit. *Azor* nostra ætate nominari, Pinetus putat. *Siferia* suo tempore, & olim *Gad Palastinorum* nominatam tradit Beniamin. *Balbec* & *Beline*, Theueto est. Ptolemæus habet hoc tractu Apolloniam ab hac diuersam. *Casarea Panias* πανιὰς, Ptolemæo Phœniciæ vrbs. Πανεὰς legitur vitiosè apud Cedrenum. Hæc & *Casarea Philippi*, quondam *Leser*, deinde *Dan*, aliquando etiam *Lachis* vocata fuit: vt Wissenburgius docet. *Nero-*

niam vegnias, quoque dictam, testatur Iosephus. Ab Euangelistis *Maggedan*, & *Dalmanutha* nominari, scribit Postellus. Hodie à Barbaris *Belina* dici, auctores sunt Neobrigensis, Volaterranus, Tyrius, Brochardus, & Postellus. *Balbec* vocat Bellonius. Sed Postellus tradit *Balbes* olim *Heliopolim* fuisse. *Cæsarea*, quæ & *Smyrallea* σμυρῆλεια, Bithyniæ vrbs est apud Ptolemæum. Inter Rauennam & Classem est opidum, aut potius suburbium, vt apud Iornandem videtur. Blondus & Rubeus tradunt Monasterium *S. Mariæ* in *Portico* hodie ibi exstare. Idem scribit Leander. Mauritaniæ vrbs, Plinio. *Cabo Figalò*, Pineto. In Cæsariensi Mauritania hæc est: Possidonio in vita D. Augustini. Sunt qui *Fessa* hodie dici putant, non sine errore. Hæc enim hinc procul in mediterraneis. Illa verò ad littus Mediterranei maris, & eadem cum *Iol Cæsarea*. *Cæsaream* Arabiæ habet Nicolaus Mirepsius de Theriacis. vide *Antiochia*, *Iol*, *Masaca*, *Tingis*, *Sicilia*, & *Alba Regalis*.

Cæsarea Archelais, *Germanica*, *Stratonica*, & *Philippopolis*, sunt in Thesauro Goltzii, ex nummis. *Kaicareiac* ΓΕΡΜΑΝΙΚΗC legitur quoque in nummo Pescenni, quem Sambucus edidit ad calcem Emblematum.

Cæsariana, Antonino circa Nerulum, Lucaniæ vrbem. *Cæsariana Massa*, siue Possessio, loci nomen in Prænestinæ finibus, Symmacho 10. Epistolar. cap. 41. Vide *Asilo*.

Cæsariense Spatium. Solinus 35. de Nilo, hæc, Deinde in Cæsariense spatium prorumpens amplior, eadem indicia præfert. Pro *spatium*, quidam specus legunt. Hunc locum sic scribo ex meo Solino M. S. pergameno, *Deinde in Cæsariensi* (subaudi Mauritania) *petita prorumpens, ampliora eadem indicia* Plinio 5. cap. 9. apud Massæsylos est, in Mauritania Cæsariensi.

Cæsarienses, Ioniæ populi Plinius.

Cæsaris Dictatoris Villæ, Tacitus meminit, 14. Annal. Ferdinandus Lofredus, putat eam fuisse, vbi hodie est *Bagno de Saluiati*. Ad sinum Cumanum est.

Cæsaris Salutariensis, Gaditani conuentus loci, meminit Plinius.

Cæsari Venales, vide *Castulo*.

Cæsarium, locus apud Alexandriam Ægypti, Strab. 17.

Cæsarobricenses habet Plinius Lusitaniæ pop.

Cæsarodunum καισαρόδουνον, Turupiorum vrbs, in Gallia Lugdunensi. Ptolemæus. pro *Tours* habetur ab aliquibus hodie.

Cæsaromagus καισαρόμαγος, Antonino, & Ptolemæo, Belluacorum ciuitas, quam *Beauais* putat Diuæus. Est Angliæ vrbs apud Antoninum: Talbotus eredit in Essexia regione hodie Chenford aut Churnforde vulgò dici. Burgued autem in Essexia est, Camdeno.

Cæsarotium, vide *Cæsortium*.

Cæsarum Nemus, locus ad Tiberim. Suetonius. vbi Nauale stagnum, cuius Tacitus. 14. Annal. meminit. Vide Xiphilinum. Huius mentio fit quoque in veteri inscriptione, quam Busbequius Ancyra adtulit. *Cæsarum* Villa, vide *Ad Gallinas*.

Cæsena, vide *Cæsana*.

Cæsero, vide *Cessero*.

Cæsia Silua, Tacito. Chrysantus Bois eam prope Distlaken, in Ducatu Cliuensi ponit; eamque Hesewaldt nominat.

Cæsia, vide *Littus*.

Cæsius, nobilis fluuius è Monte Tauro *Cæsi* populi. *Cæsium* opidum. Sic Baptista Fonteius, in suo de Cæsia gēte, opere. Mihi ignota sunt, & fortasse recentiora.

Cæsortium, vel *Cæsarotium*, Galliæ Lugdunensis vrbs, ex Antonini Itinerario manuscripto, intra Rotomagum & Petromantalum. Cum Simlero mihi *Gisoirs* videtur. *Gisortium* hanc vulgus Latinum vocat.

Cætobrix, vide *Cetobrica*.

Cætulum καίτυλον, Oretanorum primaria vrbs, in Hispania, Straboni. Quid si *Castulon* Ptolemæi? Casaubonus certè, sic existimat.

Cæsanes, Mauritaniæ populi, Ammiano.

Cæseronianum, id est, posterius Feronianum: in Tuscia. Annius ad Fragmentum Antonini. In Tuscia. vide *Feronia Lucus*.

Cagaco καγακω, fons in Laconica, circa Gythium vrbem, Pausanias.

Cagrinum, circa Aſſyriam & Mediam oppidum, Laonico.

Cagulatæ populi, Elamitis iuncti: in Arabia Felici. Plinius.

Caicandrus καικανδρος, inſula deſerta & exigua, ſinus Perſici. & in ora Perſidis. Arrianus in Indicis. Vide *Caſcandrus*.

Caicapha, vide *Zeophir*.

Caicinus, vide *Alex*.

Caicus κάϊκος, Aſiæ Propriæ fluuius apud Ptolemæum, Plinium, & Liuium 37. Æolidis Straboni lib. 12. Vib. Sequeſter per K. & Y. ſcribit *Kaycus*. Huius Caici meminit quoque Xenophon 7. Cyri, vbi [illegible], legitur ad oram libri. Hic fluuius prius *Aſtraus* ἄστραιος, *Adurus* ἄδουρος, & *Pauraus* παυραῖος, dictus. auctore qui ſcripſit de Fluminibus & Montibus. Videtur ex tabulis *Girmaſti* vocari. Niger eum *Caſtri* nominat.

Caieta Virgilio, *Caiatta* καιάττα, Straboni, Antea *Æeta* αἰήτη, dictus, teſte Diod. Siculo. Hodie *Gaietta* nomen habet. Campaniæ portus in Italia eſt. *Caietanum* Sinum, hic quoque habet Strabo. Vide *Lamus*.

Cainas καίνας, Indiæ fluuius, qui ſe in Gaugem exonerat. Plinius & Arrianus de Indicis.

Cainum. Meſopotamiæ vrbs. lib. Notit. *Cana* Xenophontis putat Franciſcus Iunius.

Caipha, vide *Porphyreum*.

Cala, vide *Babylon*.

Calabaſtores, Africæ oppidum; Procop. 2. Wandalicor.

Calabria, Ptolemæo, & Liuio, pars Italiæ; quæ olim *Peucetia*, & *Meſſapia*, Solino auctore. *Dauniorum*, *Iapygum*, & *Salentinorum* regiones, nunc ſub Calabrorum nomine contineri, ſcribit Tzetza, Chiliade 1. numero 27. *Calabros* prius *Auſones* dictos; ait M. Cato, in Originib. Calabria ſiue *Saltus Carminianenſis* habet lib. Notitiarum. Vide *Daunia*, & *Iapygia*.

Calabrites, Achaiæ vrbs, in Peloponneſo. Laonicus 9.

Calabrus κάλαβρος, Calabriæ fluuius. Pauſanias in Eliacis.

Calabrya καλαβρύα, locus ſic dictus, à bonæ aquæ ſcaturiginibus: Zonaras, & Curopalati, apud quem in Aſia Minori videtur.

Calachana, & *Calachena*, vide *Calacina*.

Calacina καλακίνη, Aſſyriæ regio, apud Ptolemæum. *Calachana* Strabonis eſt: quã eandem etiam per E. in penultima ſcribit.

Calacta καλάκτη, Siciliæ lateris Septentrionalis vrbs maritima, Ptolemæo. *Caleacte* Herodoto eſt. apud Antoninum corruptè *Galeate* legitur. *Acque dolci* Leandro: *Calora* Nigro, & *S. Marco* Fazello dicitur.

Calacticus Sinus, circa Hiſpaniam Bæticam. Sex. Auienus.

Caladunum καλάδουνον, Callaicorũ Braccariorum vrbs, Ptolemæo. Etiam Antonino, inter Aſturicam & Bracaram.

Calaadua καλααδοῦα, Ptolemæo, *Calandadrua* interpreti inſula ante Taprobanã.

Calacia, vide *Callaici*.

Calegia καλαιγία, Ptolemæo Germaniæ oppidum eſt, quod Per. Appianus Wittenberg interpretatur. In Saxonia ſitum eſt, ad Albim fluuium. Aliis autem *Calbe* videtur.

Calai καλαῖοι, inſulæ ſunt in oſtio ſinus Perſici. Arriani Periplus.

Calaneus καλανεύς, Lycię fons; qui & olim *Calbius* κάλβιος, dictus eſt, Stephano teſte. Quidam per M. ſcribunt, vt idem tradit.

Calagarra, vide *Calaguris*.

Calagna, Colonia eſt apud Onuphrium, ex Frontino.

Calagorgis, Gallicæ Aquitanicæ vrbs, apud Antoninum. *Begorra* in lib. Notit. dici, ſcribit Simlerus. Fortè *Bigerriones* Cæſaris hi ſunt.

Calagorina, vide *Calaguris*.

Calagum, vide *Calatum*.

Calaguris Fibularia, in Hiſpania Vaſconum vrbs eſt Plinio. Καλάγουρις quoq; Straboni, & Liuio, ſed hic geminato RR. ſcribit. *Calagorina* Ptolemæus habet corruptè, vt annotauit Amb. Moralis ex marmoribus: cui hodie *Calaborra* eſt, in ripa Ebri fluminis. huic accinit Varrerius. *Calagarra* eſt Antonino, corruptè. *Calaguris Naſcica* Plinii, *Calaguris Iulia* in lapidibus vocatur, iudice Morale, qui hanc iuxta Hueſca ſitam docet. *Mun. Calag. Iul.* eſt in nummo Aug. apud Goltzium. De Calagurris multa Hier. Surita in ſuis ad Itiner. Antonini cõmentariis.

Calama, Africæ vrbs eſt Otoſio, inter Conſtantinam & Hipponem, vt docet D. Auguſtinus li. 2. Retractationum. Vicinior tamen

tamen Hippone, vt idem docet lib. 2. aduersus Donatistas. Nectarii patria est, vt legitur apud eundem, Epistola 201. An hodie *Calamata* sit, quæ hoc ferè tractu ostendit Theatri tabula Barbariæ; videant Geographiæ periti. *Calama* etiam Carmaniæ vicus, littori vicinus, apud Arriani Indica. *Calama* vel *Galama* corruptè legi, pro Gaza, apud Trogum 15. docent Bongarsii Notæ, in eundem.

Calama καλάμαι, Messeniæ vrbs, in Peloponneso, Polybio 5. atque Pausaniæ, & ex eo, Stephano.

Calamata, vide *Thalame*.

Calamatium, vide *Calarmarcum*.

Calamentha, καλαμίνθη, per E Libyę vrbs. Καλαμίνθη, per I. Phœniciæ. Stephanus.

Calamina, Indiæ opidum est apud Abdiam, Dorotheum, & Sophronium: vbi D. Thomam apostolum obdormiuisse scribitur. Hodie *Malapur* credunt.

Calamina, Lydiæ insulæ sunt, Plinio. semperfluctuantes, contis quo libeat, impelluntur. Insulas fluctuantes alibi habet etiam Theophrastus 4. Historiæ Plantar. vt in Ægypto, circa paludes, & Thesprotide, aliisque stagnis. In Vadimone lacu quoque sunt Plinio. In nostro Belgio etiam circa S. Audomari fanum, in Flandriæ Occidentalis parte. etsi hoc præter institutum. Vide *Nympharum*.

Calamintha, vide *Calamentha*.

Calamis, vide *Carminna*.

Calamissus, Locrorum Ozolorum vrbs, ad Sinum Crysseum. Plinius 4. cap. 3.

Calamona, Ægypti vrbs. Etiam Arabiæ lib. Notitiar.

Calamus κάλαμος, Phœniciæ vrbs, Polybio libro 5. item Plinio. vide *Apsacium*.

Calana, loci nomen, cuius Episcopum Euphrationē nominat D. Athanasius, Tomo 2. Circa Syriam fortè. *Calanne* mentio est Amos 6.

Calandadrua, vide *Calaadua*.

Calanensis Plebis, meminit Coll. Carthag. Corruptè, vt æstimo, pro *Calamensis* à Calama.

Calani καλανοι, Indiæ populi philosophi, ex quibus oriundos Iudæos tradit Clearchus, apud Eusebium 9. Præparationis. & Ioseph. 1. contra Appionem. Calanos autem ab Indis quoduis genus sapientum vocari, scribit Suidas. quod idem ex Plutarcho verisimile est, qui Calanum philosophum (cuius memoria in Alexandri Magni vita celebris) proprio nomine Sphinen nominat. etsi hic Calani vocem deducit non à Calana gente, sed à *Cale* quod Indico sermone, *salue* significat. Huic consentit Ælianus, qui eundem Calanum, Brachmanum ex gente Indica facit. Dum hæc scripsissem, incidi postea in Miscellanea Brodei, idem mecum sentientis. Vide *Brachmanes*.

Calanno, vel, vt Hebræi, *Calneh*, Amós cap. 6. D. Hieronymus scribit eam suo tempore *Ctesiphontem* vocari. Vide *Chalanne*.

Calaontem καλάοντα, fluuium, circa Colophonem Asiæ vrbem, habet Pausanias, in Achaicis. ἀλῶντος legit Hartungus. καῦντος mallet Sylburgius vt annotauit.

Calapis καλαπίς, & *Chersonesus* Heracleotarum quæ in Bithynia sunt coloniæ, Strabo 12.

Calaris, vt Plinius & Mela; *Caralis* Hirtio; vel *Carallis* καράλλις, vt Ptolemæus habet; Sardiniæ insulæ littorale opidum est. *Carnalis* καρναλις, habet corruptè Pausanias, in Phocicis. Per O. in secunda sępius in Decretis mentio *Carolitani* concilii. *Calari* vel *Caglire* hodie. Florus eam Vrbem vrbium vocat.

Calaritanum Promōtorium, insulæ Sardinię apud Plinium. est *Cabo Calari* Pineto.

Calarmarcum, loci nomen apud Frontinum 2. cap. 4. *Calamatium* erat in margine. *Calamarcum* erat in alio codice. *Calamatrum* legebat Pergamenum. Nusquam vera scriptura, neque ex auctoribus meliorem spero. In Apulia videtur, ex Eutropii 6. In Magna Græcia, ex Plutarchi Crasso. Circa Petiliam & Lucanam paludem.

Calarna, vide *Turris* Calarnea.

Calarona, Galliæ Ripariensis Sabaudiæ vrbs. lib. Notit. In Narbonensi puto. Eadem cum *Cularona* puto. Apud Adonem sic dicitur fluuius agri Lugdunensis, in Gallia.

Calarus, vide *Alopece*.

Calasarna καλασάρνα, Straboni Lucanorum vrbs: *Capana* nunc est, in Calabria; vt ostendit Gab. Barrius.

Calasiris καλασίριες, pars Ægypti: cuius populi Calasirii, & Calasiriæ. Stephanus,

ex Herodot. 2. à quo Deltam eos incolere disco.

Calate, vrbs Siciliæ Ciceroni 3. in Verrem. cuius incolas Calatinos vocat. *Calatagirone* putat Aretius. *Galatani* fortè Plinii, & *Callantii* Suidæ.

Calatara καλατάραι, Bactrianæ populi, apud Ptolemæum. *Salatara* legunt interpretes.

Calaterium Nemus, in Albania, seu Scotia: Poutico Virunnio.

Calathana, Macedoniæ vicus est, Liuio 32.

Calathe καλάθη, Ptolemæo est Africi maris insula, iuxta Numidiam. *Galata* est Antonino. *Gaulos* & *Galata* Plinii esse scribit Villanouanus. quod minus probo. duas enim & diuersas insulas Plinium his designare, scio. *Gaulon* Solini potius crediderim. Stephano vrbs est ad Herculis columnas, quæ & *Calathusa* καλάθουσα, dicitur. vide *Gaulos*.

Calathion καλάθιον; Laconicæ mons, Pausaniæ.

Calathua, vide *Calathusa*.

Calathusa, nomen insulę desertæ, Plinio circa Thraciæ Chersonesum videtur. Ponti vrbs est Stephano, καλάθουσα, Ptolemæo est Arabiæ Desertæ opidum, sed *Calathua* legunt interpretes. vide *Calathe*.

Calatia, Campaniæ Felicis opidum, cuius Liuius, Cæsar, Appianus, & Silius lib. 8. meminit. *Galatia* colonia Frontini M.S. Plinio *Galatia*. *Gaiazzo* à Leandro indigitatur. item a Sanfelicio.

Calatia καλατίαι, Stephano Indica gens. vide *Calatia* & *Callatia*.

Calatibus, vide *Callatebum*.

Calatini, Italiæ populi, Liuio 22. & 23. à Calatia, vt puto, vide *Teanum*.

Calatis, Straboni Mysiæ Inferioris, in Europa vrbs. vide *Callatia*, & *Galtis*.

Calatum κάλατον, Albionis insulæ inter Brigantes opidum, Ptolemęo. (καλαγὸν erat in M.S. codice.) hodie *Tadcastre* dici, & aliquando *Helecastre* vocatum, scribit Lhuydus. Idem tradit ab Antonino *Calcaria* appellari. *Cacaria* habet Aldinum exemplar. Simlerus verò *Galacum* Antonini putat. Camdeno *Ouerburrow* vocatur.

Calauii, Campana gens, apud Liuium 26.

Calaures, Phrygiæ fluuius. Liuius 38.

Calauria καλαυρεία, Argolici sinus insula, Plinio, Melæ, & Pausaniæ. Ante Trœzenem est: vt refert Tzetza in Variis. Insula Demosthenis morte nobilis. Sophiano *Sidra* dicitur. Calauriam olim *Irenen* εἰρήνη appellatam scribit Stephanus, a fœmina Irene. Postquam verò Anthus & Hyperes sedes sibi posuissent, insulam *Anthedoniam* ἀνθηδονίαν, & *Hyperiam* ὑπερείαν, vocatam, tradit Plutarchus, in Quæstionibus Græcis. Plinius Calauriam & Irenen per I in secunda duas habet insulas. Calauriam sinus Argolici, vocat Mercator *Siparenum* in sua Europæ Tabula, nescio quo auctore. *Calauria*, in Sicilia est, apud Plutarchum, in Timoleonte. Ante Cretam quoque, Stephanus.

Calaurita vrbs, in Peloponneso; Laonico 9.

Calbienses, populos habet Goltzii Thesaurus, ex vetusta inscriptione: quæ Romæ superest.

Calbis κάλβις, Doridis regiunculæ in Asia Minori fluuius, Ptolemæo, & Pomponio. Hunc Marius vult à Plinio *Indus* nominari. Sed Hermolaus putat hoc loco apud Plinium *Ninus* legi debere, ex Stephano fortè, qui hoc tractu *eius* meminit. Liuius tamen lib. 38. hoc tractu cuiusdam Indi fluminis meminit: quem ab Indo quodam ab elephanto deiecto, sic nominatum dicit.

Calbium, vide *Sacrum* Promontorium, & *Ostidaminiorum*.

Calbites, vide *Calintes*.

Calcaria, Antonino locus est inter Massiliam, & Fossam Marianam. Eidem Angliæ opidum, [illegible] quo etiam *Cacaria* legitur. ho[illegible] vocatur: auctore Beda. Hanc eander[illegible]e *Abberford* dici putat Camdenus. vi[illegible] *alatum*

Calchedon, vide *Chalcedon*.

Calciaci populi, sunt Tacito, vt Iunius, & alius quidam tradit, qui *Calkar* Cliuiæ vrbem ex eo faciunt. Ego hos Calciacos apud Tacitum non noui. *Tolbiacum* in finibus Agrippinensium reperio apud eum lib. 4. Historiar.

Caldonensem Episcopum, nomine Seuerianum, habet Marcel. Comes. Suspecta lectio mihi. Vide *Calydona*.

Caldaba καλδύβα, Turdetanorum in Bętica vrbs Ptolemæus.

Cale, vocatur Clusio vrbs Portugalliæ, *Puerto* vernaculè dicta. Antonini Calé velle non dubito quæ hodie *Puertocale*. Vrbs etiam in Flaminia. & alia in Gallia. si creditur Seruio, in 7. Æneidos, qui eam captam à Perpenna narrat, ex Sallustio Calem & Calensem villam ab vrbe Parisiorum quasi centum stadiis distantem, habet Greg. Turonensis. Haud procul a Matrona flumine, vt Gaguinus ait. Item insula maris Ægæi, apud Antoninum. Vide *Lusitania*, & *Nipine*.

Cale Acte καλη ακτη, Cretæ vrbs, Stephano. Est & eidem magnus vicus. Eubœæ insulæ vrbs est Ptolemæo. Apud Herodotum in Erato, est quoque Siculorum ad Tyrrhenum mare opidum. item Diodoro 12. Hæc *Calacta* Ptolemæi. Pulcrum littus Latinè significat, eoque *Belle riue* vertit appellatiue Amiotus. Fazellus tradit hic tabulam repertam marmoream, in qua hæc vrbs *Liuia Augustida* municipium vocatum. *Augustidæ* malim: Sic ΚΑΙΣΑΡΙΔΙΑ Stephanus, in verbo Μαζακα. pro Cæsariensis.

Calearius, Lacus Africæ, Orosio. sunt qui *Alcarsia*, alii qui *Chalcarsum* legunt. *Galearum* legit huius simia Æthicus. *Clearius* legendum ex Ptolemæo.

Caleb, locus, 1. Samuel. 30. χελουβ legunt 70. interpret.

Calecaria, vide *Callicaris*.

Caledonia Regio, Albionis siue Britanniæ: Tacito in vita Agricolæ. Et *Caledonia* ibidem Silua, καληδόνιος δρυμὸς, Ptolemæo. Huius nostra ætate vix reliquiæ supersunt: Hæc tamen nominis vestigia exstant: *Caldar* & *Calendar*, vt scribit Hector Boëtius, in suo Scotiæ Chronico. *Caledonii* καληδόνιοι, Ptolemæo Scotiæ populi. *Rossia* eorum tractus videtur hodie, ex tabulis, vocari. Buchananus *Duncalden* opidum ad Taum fluuium nominis vestigium retinere dicit. Vide *Scotia*.

Caledonium, vide *Epidium*.

Caledonius Oceanus, vocatur à Val. F acco, (à Caledonia fortè silua, quæ huic vicina est,) qui hodie *Scoticus* dicitur. *Duecaledonius* δυηκαληδόνιος, a Ptolemæo vocatur, non Deucaledonius, vt ferè semper in Latinis codicibus legitur. M.S. codex δυηκαληδόνιος sine ι quoque legit.

Calela καλήλη, Latinatium locus, circa Gerunium. Perottus eius interpres hunc locum innominatum reliquit, in Italia, Polybio 3.

Calem, Antonino vrbs inter Vlysiponem & Bracaram. *Gaia* hodie nominari, scribit Varrerius. *Calem*, Antonino propè Anconam. *Caglie*, Simlero est. Geminato L L. scribit Sigonius. vide *Cale*, & *Calles*.

Caleni, vide *Calleus*, & *Callenum*.

Calensibus Emanici, sic Plinius. In Bętica.

Calrutini, vide *Teanum*.

Calentum. Est autem in Hispania vlteriore Calentum. Sic Vitruuius 2. c. 3. Item Plinius, vbi lateres fiunt, qui proiecti in aquam, natant.

Calenum καληνῶν, Straboni & Plinio Campaniæ Felicis vrbs, in cuius agro aquam fluere homines inebriantem, vt vinum, tradit Val. Max. de Miraculis. *Caleni* fortè in Plutarchi Annibale. Casilino contigua. *Carinula* vocant Leander, Blondus, & Niger. An idem cum Cales? Val. Max. enim lib. 3. cap. 8. de Constantia, *Calenam* à Cale deducit.

Calepodium Cœmiterium, in via Aureliæ tertio ab Vrbe lapide. Damasus in Iulio. Per O. in secunda est in Codice 1. Tit. 2. Leg. 25. An idem autem cum illo, ignoro.

Cales καλὴς, Ptolemæo Campaniæ Felicis vrbs. Huius Coloniæ meminere etiam Liuius, Paterculus & Virgilius. item Cicero ad Atticum, sed numero multitudinis, vbi sæpè de Calibus mentio. Hodie *Calui* est, testibus Erythræo, Nigro, Blondo, & Leandro. Bithyniæ emporium, ad Pontum Euxinum, est Arriano, in Periplo. Fluuius ibidem, sic dictus, Eustathio. Geminato LL. scribit Memnon. *Cachetus* hic est Diodoro. *Cales Dromus* Καλῆς δρόμος, locus haud procul a Megara Atticæ, Plutarch 5. Conuiual. cap. 3. Vide *Calenum* & *Lycus*.

Calesia καλησία, Ausoniæ vrbs, in Italia. Stephanus: ex Dionysio 15. Antiq. quo hodie caremus. *Cales* putarim, & *Calenum*.

Caleta, vide *Caletes*, & *Calita*.

Calete, insulæ desertæ nomen, apud Plinium. circa Thraciæ Chersonesum, vt mihi videtur.

Caletes, Cæsari sunt Galliæ Belgicæ populi. Strabo eos ad Sequani ostia pertingegere facit. eorũ regionẽ esse putat Diuęus, quæ hodie *Le pais de Caulx* vulgò dicitur. *Caletenses* hodię appellari, ait Turnebus, qui Iuliobonam & Dipam eorum opida dicit. Nortmanniæ annumerantur. κηλῆται, habet Ptolemæus. *Saletes*, corruptè legit Orosius 6. cap. 11. Vide *Galleti*, *Hyadeta*, & *Iccius* Portus.

Caletranus ager, in Italia: in quo Saturniam coloniam ductam, tradit Liuius 39. In Tuscia est Plinio.

Caleua, Albionis insulæ vrbs, in Atrebatiis Ptolemæo, vt Humfredus tradit, qui eã Wackinford vocari scribit. Wallinford Lelandus, & Camdenus. Prisæo videtur Oxenford. Caleua in vulgatis Latinis codicibus est. in Græcis vero hoc loco *Nalcua* ναλκοῦα, legitur, & est *Galleua* Atrebatum apud Antoninum.

Calex, vide *Lycus*.

Calguia καλγυΐα, Arabiæ Petreæ vrbs. Ptolemæus.

Cali, Palæstinæ locus. Iosue 19.

Caliabriam vrbem Hispaniæ, habet in suo Chronico, Amb. Moralis. & dicit hodie ab aliquibus pro *Montanjes* haberi. coniectura non satis probabili, vt putat Io. Mariana. Idem Moralis meminit etiam, ex concilio Toletano vrbis Hispanię, Episcopalis, quam *Caliabrum* nominat. Fortè eadem.

Calicinus tumulus, alicubi in Macedonia videtur, apud Liuium, 42.

Calicœni καλικοῖνοι, Macedoniæ populi, Polybio 5. in quibus Bantiam vrbem describit. Bantios populos habet Stephanus in Thracia. in horum confinibus hi Calicœni statuendi fortè.

Calicula καλίκουλα, Ptolemæo, Turdulorum in Hispania Bætica opidum. *Osca* Mario Nigro dici videtur. Est eiusdem nominis etiam opidum in Turdetanis, apud eundem Ptolemæum.

Calidona, vide *Calydona*.

Calidas Aquas, locum sic dictum, in littore maris, circa Carthaginem, habet Liuius 30. Thermæ etiam ibidem Straboni 17. Non sunt ὕδατα θερμὰ Ptolemæi, ne quis erret. vide *Aqua*.

Caligardamana, vide *Colaicum*.

Calinda κάλινδα, Lyciæ vrbs Ptolemæo. Apud Strabonem, & Dionem Prusęum *Calymna* κάλυμνα, legitur, Plinius *Calydna* habet.

Calindoeca καλίνδοια, Mygdonidis in Macedonia vrbs, Ptolemæo. Indiæ intra Gangem, eidem. *Calindoca* hîc legunt interpretes.

Calinga, Indica gens, quorum fœminæ quinquennes pariunt: octauum vitæ annũ non excedunt, teste Plinio; qui eos cis Gangem describit, & mari proximos. E regione Taprobanæ insulæ sunt apud Ælianum 16. Animal. quo loco Græcus codex καλίγγας legit.

Calingii, sunt Plinio Arabiæ Felicis populi.

Calingon, promontorium Indiæ, inter Gangis & Indi fluminum ostia. Plinius.

Calinicum, vide *Callinicum*.

Calinipara, Indiæ opidum, Plinio.

Caliordi, Tauricæ Chersonesi populi, sunt apud Plin.

Calipodis καλίποδος, fluminis meminit Ptolemæus. in Lusitania, hunc *Ruffano* Nigeri; *Palma* hodie vocari scribit Goropius in sua Hispania.

Calippia, maris Ægæi insula, Antonino.

Calisia καλισία, Germaniæ opidum, Ptolemæo. Circa Clusburg fortè.

Calissa, Plinio Indica gens, vltra Gangem.

Calita καλῖται, Libyæ interioris populi. Ptolemæus.

Caliur κάλιυρ, Ptolemæo Indiæ intra Gangem opidum.

Calla, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs, Antonino. Alius codex *Cella* legit.

Callaici καλλαϊκοί, Ptolemæo & Straboni: aliis *Callaci*; & *Gallaci* dicuntur, vt Xylander annotauit. *Gallicios* vocat Eutropius 4. Hispaniæ populi sunt, qui hodie *Galiciam* regionem incolunt. vt Tarapha & alii tradunt. *Calaeia* καλλαικία, etiam Dio habet. Gallecię portio *Amphilochi* dicitur, inquit Iustinus 43. Idem Strabo. sed hic vrbem sic dictam tradit. *Calaicum* Oceanum, hinc facit Martialis, ad Maternum. Vide *Lusitania*, *Lucenses*, & *Aqua Calida*.

Callantia, vide *Callatia*.

Callantiani καλλαντιανοί, sunt populi habitantes in sinistris partibus Ponti. Diodorus lib. 19. Gentile est à Callatia.

Callantis κάλλαντις, Siciliæ vrbs: vnde Cæcilius Rhetor: auctore Suida. Vide *Calata*.

Callas κάλλας, Eubœę insulę fluuius. Straboni. Mauritaniæ Cæsariensis locus; apud Antoninum.

Callatebū καλλάτηβον, Asiæ propriæ vrbs, in Caria regione. vti ex Herodoti in Polymnia descriptione videtur. καλατηβος, legit Stephanus, & malè eam Libyæ attribuit. Lyciæ fortè voluit, quæ Cariæ finitima.

Callatia καλλατία, Ptolemęo, *Callacis* Antonino; *Calatis* κάλατις, Straboni; Ammiano & Plinio; qui eam quoque *Aceruetim* antea appellatam scribit. *Galatis* Pomponio est. Arrianus in Periplo Euxini, *Callantram*, καλλαντρα, vocat. Mœsiæ Inferioris oppidum est, hodie *Pandalla* dictum, si non errauerit Mar. Niger, sed *Kilia* Lazio. *Calliacra* apud Laonicum puto. Callatiam hanc putat Fr. Iunius *Alcathoi* Vrbem vocari ab Ouid. 1. Trist. Elegia 9.

Callatiæ καλλατίαι, Indica gens, quæ vescitur parentibus, Herodoto, in Thalia. Vno L. scribit Stephanus, ex Hecatæo.

Callecoma, circa Euphratem locus, Cyrrhesticæ, vel Mesopotamiæ regionis; Antonino. Per I. in secunda idem, alio in loco. *Cassicome* etiam, vt Simlerus fidem facit.

Calleuicus, Antonino Senonum in Picenis oppidum. Leander *Caglio* vocat. An idem cum Callem?

Callem, vide *Calem*.

Calleni καλληνοί, Campanię mediterranei populi, Polybio 3. Vetus interpres legebat *Calens* vnico L. sic quoque Plinius, & Annibal Plutarchi. A Cales puto, aut a Calenum.

Callensibus, vide *Calensibus*.

Callentini, vide *Tianum*.

Calles, apud Mediæ ætatis scriptores, Pentapolis regionis in Italia vrbs. vide *Cales* & *Calem*.

Callet Stipendiaria, Hispalensis conuentus ciuitas, Plin.

Callia καλλίαι, Ætoliæ vrbs, Stephano. Callienses sunt Thucydidi, & Pausaniæ. Regio quoque vicina Talantiis, apud Stephanum.

Calliarus καλλίαρος, Locrorum Epicnemidiorum opidum, Homero, Straboni, Pomponio, & Stephano.

Callias καλλίας, Pausaniæ Arcadiæ opidum. Fontis nomen quoque, qui & *Cyllopera* dicitur, teste Suida. Vide *Tripolis*.

Callica καλλικα, Bithyniæ mediterranea vrbs, Ptolemæo. *Gallica* legunt interpretes. *Gallicanæ* Prouinciæ Bithyniæ, Episcopi; meminit concilium Constantinopolitanum. *Callicana* fortè Statio, apud Metaphrastem, in S. Artemio.

Callicaris καλλικαρις, Indię intra Gangem vrbs, Ptolemæo. Promontorium est interpretibus, & *Calecaria* vocant.

Callichorus Καλλίχορος, vel *Callichorum*, apud Orpheum, Ammianum, & Plinium, Paphlagoniæ fluuius; olim *Oxynum* ὀξύνον, vocatus fuit, Apollonii Scholiaste teste. Idem ab Arriano *Oxinas* ὀξείνας, appellatur. *Callichoros* etiam locus aut fluuius in Atticæ est, Euripidi in Supplicib. Siciliæ fluuius videtur apud Callimachum, in Hymno Cereris. Puteus in Attica est, Apollodoro & Pausaniæ. Huius etiam meminit Clem. Alexandrinus, ad Gentes. In Cnosso, Adriani locus, vt habet Phauorinus. Vide *Panope*.

Callicolona καλλικολώνα, Homero locus Troadis, circa Simoenta fluuium, quem Strabo dicit distare ab Ilio quadraginta stadia. Puto vrbem esse, quæ *Colona* κολωναι, à Strabone, Apollonio; Pausania, Æmilio Probo; Arriano in Alexandro, & Xenophonte 7. Græcorum ad finem, vocatur. Plinius hanc intercidisse scribit, deportata Adramyttium negotia. Vide *Colone*.

Callicratia locus, lib. 17. Historię Miscellæ. Circa Thraciam fortasse. Vicum vocat Balsamon, vbi S. Parasceua colebatur. Vide eius Commentaria ad synodum 6. in Trullo habitam.

Callicula, antiquitus dictum scribit Leander, quod hodie *Caianello* vocant, opidum Campaniæ est, in Italia. *Calliculæ* iugi meminit Liuius 22. vide *Gallicanus*.

Callidromos, vide *Thermopylæ*.

Calliena Καλλίενα, Indiæ emporium: Arrianus in Periplo maris Rubri.

Callienses, vide *Callia*.

Callifa, vrbs in Samnio: Liuius 8.

Calliga καλλιγα, apud Ptolemæum est Indiæ intra Gangem opidum.

Calligeris καλλίγερις, Ptolemæo: Indiæ intra Gangem vrbs. Castaldus eam *Cananor* appellat.

Calligicum, vide *Colaicum*.

Callis καλλις, Libyæ nomi promontoriũ, Ptolemæo. Apud eundem vicus, in eadem regione.

Callinaria pinus. Iuuenalis 1. Satyra 3. *Et Pontina palus, & Callinaria pinus.* sed Gallinaria legendum non dubito, quod vide suo loco.

Callinicum καλλίνικον, Persarum opidum, in Euphratis ripa, Procopio de ædif. & de bello Persico. Osroenæ regionis, in lib. Notit. Mesopotamiæ vocat Marcellinus Comes. *Callinisum* forte Ammiani: & *Gallicinum* Eutropii: item *Gallinicum* Zosimi & Orosii: inter quod & Charras Galerium Maximianum a Narseo victum referunt. Hoc puto quoque *Calinicum*, de quo D. Ambrosius, in epistola ad Theodosium Imp.

Callinisum, vide *Callinicum*.

Callinusa καλλίνουσα, promontorium Cypri. Ptolem.

Calliope καλλιόπη, Parthyæorum vrbs, Appiano, & Stephano. Parthorum, quoudam opposita Medis, Plinio.

Callipeucen Saltum, habet Liuius 44. in Macedonia visptam.

Callipia, Fons Ephesi. Plinio. *Alypia* habebat codex M.S.

Callipidæ καλλιπίδαι, qui sunt Græcoscythæ. Herodotus in Thalia. In Scythia Europæa sunt, circa Mæotidem paludem. Pōponio & Solino sunt apud Hypanim fluuium. vide *Hypanis*.

Callipolis καλλίπολις, Thraciæ Chersonesi opidum. Ptolemæo, Straboni, & Stephano. *Gallipoli* Sophianus vocat. *Geliboli* Turcis, teste Leunclauio. Etiam Cariæ: cuius videtur quoque Arrianus 2. meminisse. & alia iuxta Anaphum, Stephano. Pelopōnesi quoq; vrbs est, Elidis vel potius Achaiæ, circa Cyllenen, Pomponio. Videtur & vrbs Epiri, apud Stephanum, in voce χόρος. Circa Ætoliam videtur, ex Appiani Syriacis, & Liuio 36. Hispaniæ Tarraconensis est, apud Sex. Auienum. Circa Galatiam aut Armeniam ciuitas est Cedreno & Curopalati. Vide *Anxa*, *Eubœa*, & *Naxos*.

Callipos, Iornandi opidi nomen, ad Pontum Euxinum, in Europa.

Callirrhoe καλλιῤῥόη, vrbs Iudææ, apud Ptolemæum. quæ *Laza* Hebræis est, teste D. Hieronymo in quæstionib. in Genesim. Palus Mesopotamiæ, Stephano: ad Antiochiam vrbem. Calidus fōs est, circa Asphaltitem lacum, Plinio. Proximum Hierosolymis eum facit Solinus. Vltra Iordanē est Iosepho Antiq. 17. cap. 8. Item Belli Iudaici 1. cap. 21. vbi eum in Asphaltitem lacum effluere tradit. Etiam in portu Calydonis Epiri. teste Pausania in Achaicis. Vide *Edessa*, & *Enneacrunos*.

Callis, vide *Calem*.

Calliste, vide *Thera*.

Callisto, vide *Nona*.

Callistratia καλλιστρατία, Galatię opidum, Ptolemæo. quod *Castellas* a Theueto nominatur.

Callistum, suburbium Babylonis Assyrię: apud Ælianum.

Callistus κάλλιστος, mōs circa Pamphiliam: Porphyrogennetæ. Inter Selgam & Anemurium.

Callithera, Macedoniæ opidum Liuio 32. Καλλιθέρα, Ptolemæi, in Bisaltia regione.

Callona, Lesbi insulæ vrbs opulentissima, apud Laonicum 10.

Callonia, vide *Caulonia*.

Calloniana, vide *Mansio*.

Callonitis καλλωνῖτις, Assyriæ tractus finitimus Mediæ, ad Zagrum mōtem. vbi Molonem crucifixum scribit Polybius 5. Vide *Chalonitis*.

Callydium καλλύδιον, castellum munitissimum, quo Cleo prædonum diu vsus est pro receptaculo: Strabo 12. Circa Mysiam Asiaticam fortè.

Calma, vide *Contra*.

Calmius, vide *Calenus*.

Calon Acroterion, vide *Pulchrū* Promont.

Calonis, Antonino, vbi *Legio 9. Gelze* Simlero; *Cleue* Lazio. Ducatus Gelriæ vel Cliuię vrbs primaria. est qui *Berck* ad Rhenum putat. *Colonus* legit idem Antoninus alio in loco.

Calonna, Galliæ vicus, ad Ligerim. In S. Mauritii vita.

Calonorus καλὸν ὄρος, id est, Pulcer mons, ad os

ad os sinus Persici, in Arabia. Arr. in Periplo.

Calonymos Insula, in Propontide. Nicetas.

Calopodium, vide *Calepodium*.

Calor, Italiç fluuius, propè Beneuentum, teste Liuio & Vibio Sequestri. Vltra Salernum est Antonino. In Sabbatum fluuium incidere, scribit Volaterranus. Nomen *Calore* retinere hactenus, auctor mihi Celsus Cittadinus. Ex Amsancto valle præceps ferri, inter opidum Aquatiam & Pæstanos agros, Silatoque misceri scribit Pōponius Sabinus, in 7. Æneidos. Hodie vsque *Pugna* dicitur, inquit P. Diaconus. (In manuscripto codice *Bugna* non est fluuii, sed loci iuxta fluuium nomen.) Scipio Mazzella scribit *Demecane* vulgò appellari (etsi inquit) nonnulli sic vocent tabernulam haud procul inde. *Alor* ἄλωρ corruptè lego apud Appianum in Annibalicis.

Calos Agros, portus Ægypti, Cedreno. Vide *Apsasium*.

Calos Limen, id est, Bonus vel Pulcer portus, in Creta: circa Salmonium promontorium. Actuum 27. quam iuxta erat λασαία, opidum. Est & portus Scythicus ad Cercinitem paludem, Arriano. etiam Straboni, vt legit Casaubonus.

Calostomum, vnum ostiorum Danubii Ptolem. & Plin.

Calotychus, locus in Chersoneso, vt habet Balsamon, in synodum sextam, in Trullo habitam. In Thracica, ni fallor.

Calpas, Portus à Plinio nominatur in Bithynia. Eius etiam meminit Arrianus, & Xenophon, *Calpen* portum nominans: situm inter Byzantium & Heracleam, medio itinere. Ptolemæus & Strabo hoc tractu *Calpam* ποταμὸν, fluuium habent. Stephano κάλπαι vrbs, & κάλπη portus est. Καλπίτ@- in Polybii fragmento 55. est. Portus *Basarri* interpretatur a Pineto, in suo Plinio Gallico. fluuius Mengreliēsibus *Carrathassan* voc.. scribit Thenetus. Vide *Bithynia*.

Calpe κάλπη, Ptolemæo mons Hispaniæ, ad Fretum Gaditanum. *Gibraltar*, Clusio & Aretio *Gebel Taruf* (id est mons Taruf) Arabis, vt Beuterus tradit. Est & aliud *Calpe*, Hispaniæ opidum, ad Fretum Gaditanum: antiquitus *Heraclea* dictum, vt auctor est Timosthenes apud Strabonem. vide *Alybe*; *Calpas*, & *Herculis* Columnæ.

Calpitus, vide *Calpas*.

Calpius κάλπι@-, vertex, Orpheo in Argonauticis, qui eum circa Riphæum montem describit, ad mortuum mare, siue Septentrionale. Vide *Hyperboreus*.

Calpurniana καλπουρνιανή, Turdulorum in Bætica vrbs. Antoninus & Ptolemæus. *Carpio* apud Henricum Coquum interpretatur.

Calquis, vide *Artasia*.

Caltadriensis episcopus, in Mauritania Cæsariensi. Victor Vticens.

Calthai Καλθαῖοι, Indiæ populi: ab Alex. Magno superati. Polyenus 4. vide *Cathei*.

Caltiorissa καλτιόρισσα, Ptolemæo Armeniæ Minoris vrbs. Antonini *Olitto Eulorisa* est, vt Simlerus annotauit.

Calucones καλούκωνες, Rhætiæ populi, apud Ptolemæum. *Algoew*, fortasse inquit Scudus. Sed ipse *Culucones* legit. *Collucones* habēt tria mea Plinii exēplaria. *Leutkirchen* facit ex eo Lazius, qui locus abest à Campiduno tribus milliaribus.

Calucula, Plinio conuentus Hispalensis opidum.

Caluellum, Tusciæ vrbs. si fides Edicto, quod Desiderii regis vocat Annius.

Calui Castrum, vide *Phalacrus*.

Caluisiana, Siciliæ vrbs, Antonino. vide *Plaga*.

Calumatumn καλυμμάτυμμα, Africæ Propriç pagus, ad Syrtim magnam, Ptolemæo. *Macomaca* habet vitiosè Latinus codex. *Macomada* Antonino est. *Mecellata* nunc, Marmolio.

Caluns, vide *Caus*.

Calupena καλουπηνή, Armeniç Minoris regio. Straboni. An Colopena Plinii?

Calus κάλ@-, Colchidis fluuius. in Arriani Periplo.

Calusium καλούσιον, Tyrrheniæ opidum. Diodorus 14. *Clusium* legit Amiottus: melius.

Calutus, vide *Caus*.

Caluus Mons, vide *Pontesium*.

Calybe καλύβη, supra Byzantium opidū, Straboni, & Stephano, Astorum gentis. Videtur mihi potius *Cabyla* καβύλη, Ptolemçi, & Ammiani, quam Philippopolis. etsi Hermolaus aliter sentiat. Vide *Philippopolis*.

Calycadnus καλύκαδνος, Ciliciæ fluuius, Ptolemęo. quidam *Calydnum* vocat, vt Stephanus scribit. Seleuciam adluere, scribit Ammianus. 14. Mar. Niger *Salefo* appellat. Fortè *Salepho*, quem Mattheus Parisius *Saphet* nominat: alii *Selephium*, vt Augustinus Iustinianus in sua Genuensi historia. qui eum addit hodie *del Ferro* vocari. In hunc Fridericum Imp. periisse tradunt Belli sacri Scriptores. *Calycadnus* etiam Ciliciæ promontorium est, apud Liuium 38. & Appian. in Syriacis.

Calycus κάλυκος, fons in Calabria videtur: apud Pausaniam, in El. acis.

Calydion Καλύδιον, Straboni, in Via Appia. *Clusium* reposuit huius loco Xylander; at *Claudium* siue *Caudium* Casaubonus.

Calydna κάλυδνα, insula Carpathii maris, in qua ciuitates *Coos*, & *Olymna*, vt refert Plinius 4. cap. 12. Idem 5. cap. 31. habet circa Gnidum Doridis Calydnam, cum tribus opidis: *Notio*, *Nisyro*, & *Mendetero*. Aut eadem, aut inuicem valde vicina. nisi locus malè sanus. Calydnę numero multitudinis sunt apud Hesychium. *Calydnas* etiam generatim vocat Tzetza in Lycophronem *Tenum* & *Myconum* insulas. Calydna etiam insula, & vrbs Libyca, Stephano. Vide *Calinda*, *Plote*, *Sporades*, *Tenedos*, & *Typhonis* Insula.

alydnæ, numero plurali, Iuxta Troiam, sun zetzæ, in Lycophronem. vide *Calyd*

Ca. ...ελύδιος, Lycophroni, sunt Thebæ B... ., Isacio. vide *Calycadnus*.

Calydon ...δών, Ætoliæ opidum Xenophonti & Ptolemæo. Hoc *Meleagriam* quoque a Meleagro vocatum, scribit Perottus. sed malè fortasse, ex Statii versu. de quo vide in dictione *Pleurone*. *Aiton* hodie dici, tradit Kyriacus Anconitanus. vide *Achelous*, & *Gyrus*.

Calydona locum, habet Ammianus lib. 27. circa Germaniam alicubi. scribit enim Seuerianum quendam nomine, apud Calydonam (si proba lectio) Diuitensibus & Tungricanis præfuisse; contra Alemannorum insultus. vide *Caldonensem*.

Calydonia καλυδωνία, Græciæ regio; quæ olim *Æolis* αἰολίς, dicebatur. teste Thucydide, lib. 3. Circa Epirum.

Calydonios Scopulos, habet Heliodorus 5. ad Calydonem Ætoliæ vrbem. Ibidem idem *Calydonium* Fretum. vide *Rhium*.

Calymna, insula, Ægæi maris, Ouid. 8. Metamorph. quam melle fœcundam dicit. vide *Pathinne*, *Calynda*, & *Tenedos*.

Calynda κάλυνδα, Stephano Cariæ vrbs. *Calyndicos* montes, habet hoc tractu Herodotus, in Clio: siue 1. Stephanus octauum citat.

Calypsonis Insulam, iuxta Puteolos describit Philostratus 7. & 8. Apollonii: falsò. *Circes* dicere debuisset.

Calypsus κάλυψος, insula Ionii Maris, ante ora Lacinii promontorii. Ab Homero creditur *Ogygia* appellata, vt Plinius tradit. *Nymphæa* νυμφαία, Stephano. item Apollonio Argonautico. Calypsus insulam *Miletum* quoq; dictam, scribit Eustathius. *Calypson* insulam habent Æthicus & Orosius contra Syrtim Maiorem.

Calistrii, vide *Cinocephali*.

Calytis, vide *Cadytis*.

Cama, vide *Cameia*.

Camachus κάμαχος, metropolis cuiusdam regionis. In sanctionib. pontificum Orientalium. Circa Ciliciam videtur lib. 20. Historiæ Miscellæ. Episcopalis sedes est Balsamoni, sub patriarchatu Constantinopolitano. *Kemach* hodie nominari scribit Leunclauius.

Cama, & *Camaca*, vide *Scytha*.

Camala, Hispaniæ vrbs. 24. M. pass. à Lacobriga, Antonino. vide *Gamala*.

Camaletum, vocat Lelandus Albionis insulæ opidum, in Murotrigum limitibus, *Cairmalei* vocatum.

Camalinichum καμαλινίχιον, Tzanorum regio, sic dicta. Procop. 3. ædific.

Camalodunum, vide *Camulodunum*.

Camandodum, loci nomen videtur, apud Sex. Empiricum. de quo controuersiam fuisse Lebediis tradit cum vicinis. ex Hipponacte grammatico: qui Libediam caricam ex Camandodo nominat. Circa Bœotiam vspiam.

Camane καμάνη, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs. *Cambayth*, Nigro. *Chaul*, Castaldo dicta.

Camani καμανοί, Germaniæ populi. Philippo Appiano sunt qui *Cham* opidum habitant,

bitant, ad Regenum fluuium. Antonio Schonhouio autem *Campen* ad Isalam fluuium videtur, vt refert Iunius in sua Batauia. Vide *Chamaui*.

Camantium καμάντιον, Athenæo vna ex septem vrbib. quas Cyrus familiari suo Pythareo largitus est. Asiæ Minoris.

Camara κάμαρα, Ptolemæo Cretæ insulæ vrbs. *Lato* λατὼ, quoque dictam, tradit Stephanus. *Camera* hodie dicitur, si quis se fidat Pineto. *Camara* etiam Indiæ intra Gangem emporium; supra promontorium Cory. Arrianus in Periplo. vide *Apsasium*, & *Chaberis*.

Camaracum, Antonino Belgicæ regionis opidum, Incolis *Cambray*. Teutonis Camerijck.

Camarata, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, apud Antoninum.

Camare, (& *Camere*, vacillante scriptura.) Ouidius 3. Fastorum: *Est prope piscosos lapidosi Crathidis amnes Paruus ager; Cameren incola turba vocat*. Circa ostia fluuii, vt verisimile est.

Camareni, vide *Camari*.

Camari, insula Arabiæ Felicis, versus Meridiem. Plinius. Καμαρηνοὶ, insulæ sunt apud Stephanum.

Camaria, insula ad Rhodani ostia, Aimoino. A C. Mario nomen ferre videtur, ex Plutarchi Mario. *Camargue* vulgò. vide *Camertes*.

Camarica καμάρικα, Cantabrorum vrbs, in Hispania. Ptolemæus. Camala fortè Antonini vt inquit Surita in suis ad hunc commentariis.

Camarina, Siciliæ vrbs, Ptolemæo & Plinio. *Camarana* nunc dici, tradunt Fazellus & Aretius. In huius agro erat *Camarina* Palus, quam antè *Hesperiam* dictã scribit Vib. Sequester.

Camarinai, vide *Lotophagon*.

Camarinum καμαρῖνον, Ptolemæo, & Straboni Vmbrorum vrbs est. *Camerinum* Antonini est in via Flaminia *Camertum* Plinii mihi videtur. *Camerino* Leandro Alb. dicitur.

Camarita καμαρῖται, in Isthmo Caspii Euxinique maris, ad ipsum mare Caspium: qui Bacchum à bello venientem, hospitio quondam exceperunt. Dionysius in Periegesi. Meminit horum quoque Ammianus. *Tamaritæ* legit Festus Auienus, vitiosè. nam à cameris nauigii genere nomẽ habere, tradit idem Dionysius.

Camars, vide *Clusium*.

Camatullici, Galliæ Narbonensis populi. Plinius.

Camaues, vide *Chamaui*.

Cambala κάμβαλα, Armeniæ Maioris locus, Hispiratidis regionis. vbi sunt auri metalla. Strabo.

Cambalidus, Persidis mons, Caucasi ramus Plinius.

Cambate, Antonino Galliæ Belgicæ locus. Circa Burgundiæ comitatum videtur. Vide *Cambetis*.

Cambei, gens Illyrica, Appiano.

Camberichum καμβέριχον, vnum ostiorũ Gangis fluminis. Ptolemæus.

Cambetis, ab Antonino post Augustam Rauracorum proximo loco ponitur. Germanis *Caemps* nominatur, B. Rhenano teste. *Caribete* pro Cambete, etiam legit Simlerus, apud Antoninum. Idem puto cum eiusdem *Cambate*.

Cambetum κάμβητον, Lubenorum ciuitas, in Hispania Tarraconensi, apud Ptolemæum.

Cambistholi καμβισθόλοι, Indica gens, circa Indum vspiam: vbi Hidroates fluuius cũ Gange aquas suas confundit. Arrianus in Indicis.

Cambodunum, per B. καμβόδουνον, Vindeliciæ opidum, Ptolemæo. Munchen Bauariæ, est Pet. Appiano; Baergen Auentino; Kempten autem Pyramio: & doctissimo Velsero, qui hoc ex veteri inscriptione certum esse, suis ad me literis, docuit. *Campodunum* per P. habet Strabo, & Antoninus. Hanc ego circa Kempten statuo. Ptolemæi verò circa Munchen. Munsterus scribit Kempten, aliquando *Vermetam*, deinde *Trettitam*, tertiò *Verticam*, vltimò *Campidonam* dictam. *Cambodunum*, etiam Angliæ vrbs, apud Antoninum. Vide *Camulodunum*.

Camboletti. qui *Atlantici* cognominantur, Galliæ Narbonensis populi Plinio. Et *Camboletri* apud eundem Aquitaniæ populi.

Camboricum, Angliæ vrbem habet Anto-

ninus; quam *Grancestre* vel Cambridg esse putant Camdenus & Talbotus.

Cambre, vicum Campaniæ esse, in Italia, ad montis Gauri radicem; cumque hodie *Campana* vulgò dici, docet Ioannes Scoppa, in suis Collectaneis, & Franc. Lombardus, in libello de Puteolanis balneis. Iuuenalis Sat. 7. sic: *Occidit miseros Cambre repetita magistros*: etsi nõnulli crambe legunt hoc loco. Sed Ponticus Virunius putat Britanniæ insulæ regionem esse; quæ vulgo *Zambre* adhuc nominatur. (Cambriam vult ni fallor.) vide *Britannica*.

Cambria, vide *Britannia*, & *Valentia*.

Cambrisopolis, sub Anabarza sede Episcopatus, apud Guil. Tyrium.

Cambunii Montes, in Macedonia sunt, Liuio. quos ab incolis *Volustana* appellari scribit. Vide *Canaluuii*.

Cambus, fluuius, cuius Eginarthus & Aimoinus meminit; Lazio Austriç fluuius est, in Danubium se exonerans, *Camb* dictus vulgò.

Cambusis, opidum Æthiopiæ sub Ægypto, Plinio. *Cambysi* Ærarium, καμβύσου ταμιεῖα, Ptolemæi puto.

Cambusum καμβυσον, Gangis fluminis ostium. Ptolem.

Cambyla, vide *Cabyla*.

Cambyses, Albaniæ fluuius, ex Caucasiis montibus ortus, Plinio, & Agathiæ. de quo hæc Pomponius. *Cyrus & Cambyses ex radicibus Ceraxici montis vicinis fontibus editi, & in diuersa abeunt, perq; Iberos & Hyrcanos diu & multum distantibus alueis diffluunt: post non longè à mari, eodem lacu accepti, in Hyrcanum sinum vno ore perueniũt.* καμβύσης, Mediæ fluuius est, apud Ptolemæum. *Cambysenen*, & *Xerxenen* ξερξηνὴν, Persicas regiones, habet Stephanus. Inter Albaniam & Iberiam. Ad flumen Alazonium sunt Straboni 11. vide *Camarzena*.

Cambysis opidum est inter Nelos & Marchades, circa Arabici sinus recessum, vt refert Plin. Vide *Cambusis*.

Camechia καμεχία, Albaniç opidum, Ptolemæo. Per M. in principio eius interpretib.

Cameia, Manichæorum metropolis, apud Cedrenũ, Armeniæ videtur. *Cama* Curopalati.

Camelani, vide *Nucerini*.

Camelides, duæ insulæ ante Ioniam, Mileto vicinæ. Plin.

Camelita, Asiæ populi, vltra Euphratem. Strabo.

Camelobosci καμηλοβοσκοὶ, Ptolem. Carmaniæ populi.

Camelocomi καμηλοκῶμοι, Arabiæ populi, Stephano.

Camena Colonia, à Latino Siluio ducta: est in libello originis Romanæ, ab Andrea Schotto in lucem edito. An pro Capena?

Camere, vide *Camare*.

Cameria, vide *Camerium*.

Camerienses, qui sacram Soli incolũt insulam. Sic Macrob. 1. Saturnal. cap. 17.

Camerinum, vide *Ciuaro*, *Camarinum*, & *Camerium*.

Camerium, Latii opidum, Tacito & Plinio. *Cameria* Liuii est, & Halicarnassei. Coloniã Romanam factam à Romulo & Tatio regibus, scribit Onuphrius. *Camerinum* est Ciceroni, ad Atticum 8. Epist. 12. Festo quoque, qui opidum pulcrum esse ait.

Camersol, vide *Clusium*.

Camerta καμέρτη, vrbs in itinere ab Ocriculo Ariminium, dextram versus. vt habet Strabo. vide *Camertes*.

Camertes Populos, habet Plinius 3. cap. 14. vbi fortè *Camerta* Strabonis. & *Camaria*, καμαρία, Stephani, Albanorum ædificium. vide *Marinum*.

Camesena, nomen duorum opidorum in Italia, Catoni. Vide *Italia*.

Camesus καμησὸς, Thraciæ vrbs. Phauorini Lexicon.

Camicos καμικὸς, Siciliæ fluuius, Agrigentinos diuidens. Vib. Sequest. Eodem tractu vrbis nomen est, apud Diodorum 4. Vide *Inycus*.

Camigara καμιγάρα, Indiç intra Gangem vrbs. Ptolem.

Camileta καμιλῆται, populi, duplices sunt, habitantque iuxta Scenas vrbem, vltra Euphratem. Strabo 16. Bonacciolus camelàrios vertit appellatiuè. qui καμηλίτας, fortè legit.

Camillarii, vide *Aruntes*.

Camilliana Villæ, in Campania, à Fabato suo possessæ; meminit Plinius 6. Epistolarum.

Camillomagum, vide *Camillum*.

Camil-

Camillos, vide *Inycos*.

Camina, insula est alicubi in mari Ægęo: Plinio.

Caminos, Cyrenaicæ regionis locus, apud Antoninum. Vide *Inycus*.

Camirine, vide *Vr*.

Camirus κάμειρος, Rhodi insulæ opidum, Ptolemæo, Straboni & Stephano. *Ferachio* appellat Pinetus. vide *Hierapytna*.

Camisa, vrbs Camisenæ regionis, in Parthia: Straboni. *Eumeis* hæc Antonini est, vt placet Simlero ad eundem. *Camisa* tamen Antonino circa Armeniam Minorem vrbs est: In Camisena regione verisimile. *Camisana* ciuitatis episcopalis meminit Gratianus, Decr. 2. Caussa 16.

Camiscus καμισκός, fluuius, quem scribit fluente mari fluere, Antigonus ex Megasthene.

Camisena καμισηνη, Parthiæ regio, Straboni 11. eidē 12. est Armeniæ Minoris regio: & in ea vrbs *Camisa*. Vide *Cominsena*.

Cammanena, vide *Cappadocia*.

Cammania καμμανία, pars Thesprotiæ, Græciæ regionis: postea *Cestrinia* κεστρινία, appellata. auctor Stephanus. *Cestria* est Pausaniæ.

Cammoni, vide *Herone*.

Cammunis, vide *Camuni*.

Camœnarum Lucus, extra portam Capenam. Asconius Pedianus, & Liuius 1. Anidē cum Lucis *Capenis*, de quibus Virgilius? vide *Egeria*.

Camolodunum, vide *Camulodunum*.

Camon, locus vbi Iain sepultus. Iudicum 10. Galadenæ regionis facit eum Iosephus. Vicus *Cimana* hodie, in cāpo latissimo sex millibus a legione, ad Septentrionalē plagam pergentibus Ptolemaidem, vt scribit D. Hieronymus.

Campa κάμπα, Ciliciæ præfecturæ in Cappadocia opidum. Ptolemæus.

Campana Via, circa Faliscos est. Vitruuius 8. cap. 3.

Campania Felix, Plinio Italiæ fertilissima regio. καμπανία, quoque Græcis: vt Ptolemęo, Straboni aliisq; a Campis, vel *Campo* ciuitate nomen habere, scribit ad Dionysium Eustathius. Hanc geographicè depingūt Florus 1. c. 16. & Iul. Firmicus Astronomicor. 1. Laudat Eutropius. Hodie *Terra di lauoro* vulgò appellatur. *Campania* Antonino Valeriæ vrbs. vbi Simlerus quoque *Campona* legit: & *Campe* ex eo facit. Lazius subdubitat, num eadem sit cum ea quam Hūgariæ Annales in Historia Attilę *Potentianam* vocant, & hodie *Thetten*, & Hungari *Adom* appellant. Ad Danubii ripam. vide *Aurelia*.

Campasus καμπάσος, Massagetarum fluuius, apud Hyperboreos. Ioannes Tzetza Chiliade 7. numero 144.

Campi: 1. Felden, Vide *Felden*, & *Adriaba*.

Campi Lapidei Plinio, vel *Saxosi*, describuntur a Strabone inter Massiliam & Rhodani ostia. *Campos Lapidarios* habent Solinus & Marcianus, sed eos in Liguria ponūt. *Littus Lapideum* a Mela dicitur. Liguriæ fines olim Massiliam vsque extensos fuisse, ex Trogo Pompeio liquet. vbi scribit Massiliā inter Ligures & Gallos conditam. Massilienses etiam in Liguria Sempronius collocat, dicitq; hos campos, *Lamones* vocatos, ab ipsius Herculis filio Lamone. Hodie *La Crau* nominari scribunt Clusius & Poldus. *Melamborium* vocari ab auctoribus hunc campum, scribit Marius Niger, & Stunica: sed ventum pro campo accipiūt, apud Strabonem. sic enim ille ventum vocat, cui hic campus expositus est, quo lapides huius interdum agitantur. Melamborii vēti, etiam meminit Hegesippus 3. cap. 20. *Ayli* Campi sunt apud Turpinum, in vita Caroli.

Campi Macri, Liuio & Straboni lib. 5 vt vertit Xylander. nam μακροὶ κάμποι, per N. in Græco exemplari habetur. Lombardiæ Cispadanæ locus, vbi sollemnis conuentus habebatur. Circa Mutinam & Parmā sunt Columellę 7. cap. 2. *Valle di Montirone* vocatur Leandro Alberto. vide *Macri*.

Campi Phlegræi, vide *Forum Vulcani*.

Campi Tiburtani, qui inter Romam & Tibur esse videntur. Frontinus. Horum meminit lib. Coloniar.

Campi Veteres, vide *Veteres*.

Campodunum, vide *Cambodunum*.

Campona, Antonino. Keppel Simlero. Pannoniæ Inferioris vrbs. Eundem locum idem alibi *Campaniam* vocat malè, quod annotauit Pithœus in Aduersariis. Vide *Campania*.

Camponi, Galliæ Aquitanicæ populi, sunt apud Plinium.

Campos καμπος, vrbs à Campanis condita. Stephanus.

Campsa κάμψα, vrbs circa Pallenem videtur, apud Herodotum 7. Vide *Capsa*.

Campsari κάμψαροι, Africæ Propriæ populi Ptolemæo. *Mampsari* habent Latini interpretes, & Ptolemæi codex alius Græcus, & sincerius. nam sic quoque montem vocat, huic genti vicinum.

Campsas καμψας, Agathia 2. in Italia vspiā vrbs, quam à Gothis captam scribit. Est & vicus Phygiæ, vicinus vrbi Apameæ. Metaphrasti in vita Tryphonis.

Campseonysis, vide *Sebastopolis*.

Campsiani καμψιανοι, Germaniæ populi, Straboni Ad Oceanum.

Campus, locus sic dictus extra ciuitatem Constantinopolim. Historia Miscella 14. vide *Campania*.

Campus Piorum, sic dictus locus in Sicilia, circa Catanam, quod ibi duo iuuenes sublatos parentes euexerunt, inter Ætnæ flammas illæsi ignibus. Solinus.

Campus Regius, vide *Saue*.

Campylus καμπυλ☉, Ætoliæ fluuius, ad quem castrametatus Cassander Ætolos depressit. Diodorus 19. *Campylis*, vel vt in margine erat καμπυλῖν☉, pro flumine Indico habet Ælianus 3. animal. quem formicæ nunquam transeunt. vbi & Issedones habitant.

Camudolanum, vide *Camelodunum*.

Camuliani Episcopi, in Asia Minori, (vt videtur) meminit Constantinopolitana synodus 6. sub Constantino Magno habita. In Cappadocia esse, ex Cedreno: & *Iustiniana Noua* dici, ex Synodo Constantinopolitana 5. disco.

Camulenses, vide *Iustiniana* Noua.

Camulodunum καμυλόδουνον, Britāniæ Insulæ vrbs, Ptolemæo, in Brigantibus. (aliqui codices καμουλόδουνον, legunt.) Tacitus eam coloniam vocat. *Camalodunum* apud Plinium. sic quoque per A. in secunda in antiquo lapide: vbi *Victricensis* cognominatur. Legionem 6. *Nicephoriam* ei adscribit Ptolemæus. Hanc Plinius circiter ducentis millibus à Mona insula distare scribit. *Cābodunum* corruptè Antonino est. Hodie *Westcestre* nominari putat Talbotus: at *Almansburi* Camdenus. In eadem Britannia est *Camudolanum* καμουδόλανον, in Trinobātibus, Ptolemæo. Hanc Tacitus etiam *Camalodunum* Coloniam nominat: *Camelodunum* Antoninus. *Camulodunum* καμουλόδουνον, Dion: qui eam Cinobellini regiam facit. Ab Hūfredo Lhuydo hæc *Colcestre* interpretatur, at malim cum Camdeno *Malden* nouo nomine vocare. Sunt qui huic epithetum Victricensis tribuunt, ex marmore inscripto. Ego, quod priori in Brigantibus a Ptolemæo adscribi Legionem Nicephoriam videam, Victricensis quoque titulum (idem eum Nicephoria notantem) libentius illi adiecerim, suffragante quoque ipso marmore, vbi Camaloduno, non Camuloduno adscribitur.

Camuni Plinio, καμοῦνοι, Dioni, *Camulci* corruptè apud Strabonem, vt scribit Schudus. Ego tamē *Camuni* Καμούνοι, apud ipsū lego, qui eos Rhætiæ populos facit. quos dictus Schudus *Camunen* hodie vocari tradit. Hos Brixiensibus subesse ait Simlerus.

Camunlodunum, vide *Camulodunum*.

Camurisarbum καμουρίσαρβον, Ptolemæo Ponti Cappadocici vrbs.

Camus καμ☉, Syriæ Cauæ ciuitas. Polybius 5.

Cana, Turiferæ regionis portus in Arabia Felice, Plinius lib. 6. cap. 23. *Canacain* nunc vocari, ferè credit Ramusius. Vicus quoque κανᾶ Arabiæ, Iosepho, belli Iud. 1. cap. 4. Item locus in Cœlesyria, Iosepho 15. Antiq. 6. *Cana*, etiam in Superiori Galilæa opidum. & altera in Galilæa Inferiori. Hæc *Minor*, illa *Maior* vocabatur: teste D. Hieronymo. Vide *Annaca* & *Cane*.

Canaan, Palæstinæ gens, quas Suidas *Chettaos* vocat. vide *Palæstina*.

Canabiaca, vide *Candollica*.

Canaburn, vide *Genabum*.

Canaca κάνακα, Turdetanorum in Hispania vrbs. Ptolemæus.

Cana κάνα, vrbs ad Tigrim fluuium, Stephano. vide *Canna*.

Canagora καναγόρα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo. *Canago* Castaldo; *Cangigu* Mercatori est.

Canaius, amnis Asiæ Minoris, Plinio. In Mysia, vt videtur.

Canales, locum Italiæ, habet Antoninus:

15. M. paſ. ab Hydrunto. Huius quoque meminit D. Athanaſius, in Concilio Sardiano.

Canalicum, in Liguria, Antonino. inter Vada Sabatia, & Genuam. *Caralupo* vocat Simlerus. *Canalii* Italiæ meminit D. Athanaſius.

Canalitæ, Slauonica gens eſt, apud Cedrenum, & Curopalatem.

Canalium, vide *Canalicum*.

Canaluuii Montes, κανάλουιοι, in Macedonia ſunt, Ptolemæo. *Cambunii* a Liuio dicuntur: additque eoſdem ab incolis *Voluſtana* appellari. *Candauiæ* Montes ſunt apud Plinium & Strabonem. *Candauiæ* ſaltus, Lucano Habet & Cæſar Candauiam regionem. vide *Candauia*.

Cananai, vide *Palæſtina*.

Cananita a pago quodam Ciliciæ cognominatur Athenodorus Sandonis poëta quidam, à Strabone. Circa Tarſum, vt videtur. An a Canas?

Canar promontorium, in Mauritania Tingitana, Antonino. Ad mare Mediterraneum.

Canaria κανάρια, vna ex Fortunatis inſulis, Ptolemæo, & Plinio. Nomen retinet. Multitudinis numero Canarias habet Arnobius 6. an Fortunatas velit? ſic enim hodie eaſdem vulgo nominamus.

Canarii populi, circa Atlantem, Plinio. quod canibus veſcantur, ſic dicti.

Canas, Plinio Lyciæ op[illegible]um.

Canaſida κανασίδα, Carmaniæ vrbs littoralis: in Indicis Arrhiani.

Canaſtra, vide *Chaladra*.

Canaſtrum κάναστρον, Stephano promontorium Thraciæ & Macedoniæ. Eſt *Canaſtraum* καναστραῖον, Ptolemæi, Paraxiæ regionis. Epitome Strabonis huius quoque meminit.

Canath. Palæſtinæ locus, Iudicum 1. & 1. Paralip. 2. Vicum Arabiæ dicit D. Hieronymus, qui nũc *Cannatha* dicitur, quem cum cepiſſet Naban *Nabotholiam* vocauit. Fortè *Canatha*.

Canatha κανάθα, Cœleſyriæ opidum, Ptolemæo, & Ioſepho, de bello Iudaico 1. cap. 14. Ptolemæo eſt quoque Mediæ vrbs. Ante Boſtram Arabiæ opidum; téſtibus Egeſippo & Stephano.

Canathra κανάθρα, Ptolemæo inſula ante Taprobanam.

Canathus κάναθος, fons Naupliæ, in Argia regione. Pauſanias in Corinthiacis.

Canauna, regio Arabiæ Felicis. Plinius.

Canchlei, populi Arabibus Petræis iuncti, ab Oriente. Plinius.

Candai, vide *Ophiophagi*.

Candali κάνδαλοι, Ptolemæo, *Condali* interpreti. Indiæ intra Gangem gens.

Candalicæ, vide *Candollica*.

Candamius Mons, in Hiſpania, quà ex Legionenſi prouincia in Aſturiam itur. *Candanneda* hodie vocatur. *Ioui Candamio* habet ibidem vetus inſcriptio. A. Moralis.

Candani ciuitatis Cretæ, non ſemel meminit Conſtantinopolitana ſynodus 6. *Cantanus* Stephani fortè. An *Candia* hodie?

Candanum κάνδανον, Iazygum Metanaſtarum vrbs. Ptolemæus.

Candara κάνδαρα, Stephano Paphlagoniæ opidum. tribus ſchœnis à Gangris diſtans. *Candari* & *Canduraie* interpretatur Leunclauius.

Candari κάνδαροι, Melæ & Ptolemæo, *Gandari* Plinio, Sogdianæ gens.

Candáſa, κάνδασα, Cariæ caſtellum, Stephano. ex Polybii 16. quem mutilum tãtum habemus.

Candauia, Macedoniæ tractus, Cæſari 3. Ciuil. Circa Heracleam Senticam. *Candauiæ* deſerta habet Seneca in Epiſtolis. vide *Canaluuii*.

Candei, vide *Ophiophagi*.

Candia, vide *Creta*.

Candida Caſa, vide *Lucopibia*, & *Caſa Candida*.

Candidiana, Antonino & Libro Notit. Myſiæ Inferioris vrbs.

Candidum Promontorium, Plinio, Solino, & Melæ, in Africa Propria eſt. *Cabo Ferrata* eſt Mercatori. Etiam Galliæ Narbonenſis eſt, apud Auienum.

Candilianus fluuius, à quo haud Procul Petrarius mons. Vita Romualdi. Circa Hiſtriam videtur.

Candionori, vide *Pandionis*.

Candipatna, κανδίπατνα, Indiæ intra Gãgem opidum. Ptolemæus.

Candollica, ſic vetus inſcriptio habet. vrbs eſt Germaniæ, in Noricis, hodie *S. Veit* dicta, vt Simlerus dicit. cui eadem eſt cum

Gandalica Antonini, & *Canabiaca*, lib. Notitiarum. Circa Iudenburgum fuiſſe, putat Wolfg. Lazius.

Candoum καυδῶν, Germaniæ vrbs, apud Ptolemæum.

Candrogari, Æthiopiæ ſub Ægypto opidum in Nili ripa, Plinius.

Canduum, Vide *Candoum*.

Candyba κανδύβα, Lyciæ vrbs, Stephano, & Plinio. *Condyba* per O. in prima, Ptolemæo.

Candys κανδυς, Mediæ regionis vrbs, apud Ptolemæum. Niger eam *Cremani* vocat. & dicit eam opibus & magnitudine cõſpicuam eſſe.

Cane κάνη, emporium & promontorium Arabiæ Felicis, Ptolemæo, & Arriano. *Cana* Plinio. Mons circa Caycum amnem, in Aſia Propria, Herodoto 7. Locus Palæſtinæ, Ioſue 19. qui *Chana* D. Hieronymo. vide *Canna*.

Canebium κανήβιον, Cariæ vrbs, poſtea *Cyon*, κυὸν, appellata. auctor Stephanus.

Canelate κανελάτη, Corſicæ inſulæ vrbs, Ptolemæo. *Scala di Canello* eam appellat Leander.

Canens, locus circa Tiberim, de quo Ouid. 14. Metamorph. ſic dictus à nympha Pici regis vxore.

Canentelum κανέντηλον, Ptolemæo eſt Galliæ Aquitanicæ fluuius. *Carantonus* Auſonii videtur. Forte hodie *Charente*. vide *Elauer*.

Caneſtrinum, locus in Paleſtina, G. Tyrio 14. cap. 7.

Canethum κάνηθον, Eubœæ inſulæ locus. poſtea intra muros Chalcidis receptus, Straboni, ex Theophraſto. Mons in Bœotia eſt, Apollonio 1 & eius Scholiaſti.

Canganorum καγγανῶν, Promontorium Albionis inſulæ, verſus Occidentem, Ptolemæo. γαγ[illegible], erat in M.S. codice. *Lheyn* Camdeno. *Gogarth* hodie Humf. Lhuydo. *Cangorum* meminit Tacitus. Hos idem Humfredus ſcribit *Gannock* Anglicè; & 𝔇𝔦𝔤𝔞𝔫𝔴𝔶 Britannicè hodie appellari. *Canington* putat dici Camdenus.

Cani κάνιοι, gens videtur apud Clemẽtem Alexandrinum 1. Stromatũ, quos dicit primos figulinam & calcem excogitaſſe.

Cania, cuius epiſcopum Sepham vocat Dorotheus. *Canianenſis* loci in Africa meminit Coll Carthag.

Canindana κανινδάνα, Iſauriæ vicus. Stephanus.

Caninefates, Paterculi, Barauorum inſulæ partem habitant, auctore Tacito. *Cannunefates* eos vocat Plinius. *Cannanefates* dicuntur in quadam antiqua Inſcriptione. 𝔎𝔢𝔫𝔫𝔢𝔪𝔢𝔯𝔩𝔞𝔫𝔡𝔢𝔯, B. Rhenano ſunt. 𝔇𝔢 𝔇𝔦𝔩𝔲𝔴𝔢, Henr. Aquilio. Hæc *Felua* vocatur, in vita S. Werenfridi. De Cannefatibus adi H. Iunium cap 3. Batauiæ.

Canini Campi, Rhætorum ſunt, apud Marcellinum. 𝔊𝔯𝔞𝔲𝔭𝔲𝔫𝔡𝔱𝔢𝔫 Germanicè, *Griſoni* Italicè vocantur. teſte Schudo. voces tres idem ſignificantes. Vide *Rheti*, & *Raudi* Campi.

Canipſa κανίψα, Arabiæ Felicis vrbs, Ptolemæo. quæ *Capſina* interpretibus.

Canis, Arabiæ Felicis fluuius eſt Plinio 6. cap. 28. verſus Carmaniam. Idem eſſe cum eo quem paulo antè *Cynos* vocat, ſuadent hæ voces idem ſignificantes non ſolum, ſed & vtriuſque deſcriptio.

Canis Luctus κυνὸς θρῆνος, locus in Æginæ inſula, de quo Ælianus 10. Animal. cap. 41.

Caniſia Regionis meminit Marcellinus Comes. In Auſtria eſſe puto, inter Drauum & Arrhabonem flumina. *Caniſcha* vrbs ibi hodie. Vide *Sarnus*.

Canna, Æolis opidum Pomponio Melæ. *Cane* Promontorium κάνη ἄκρα, vocat Ptolemæus. *Cana*, & *Canna* Liuio: *Troicum* Prom. videtur apud Philoſtratum 4. *Cana*, Plinius, & Strabo, qui hoc tractu ſic quoque promontorium ſiue montem appellat, qui & *Æga* αἶγα, vocatur, a quo Mare Ægæum nomen habet. vide Strabonem lib. 13. *Ægates* αἰγάτης, nominatur à Stephano. qui addit *Cana*, & *Cane*, κάναι καὶ κάνη, dici. Αἶγα autem hic quoque legendum, putat B. Vulcanius, ad Porphyrogennetum ſuum. nempe Αἶγα τῆς αἰολίδος, pro Αἰγάτης αἰολίδος. κάννα, Lycaoniæ in Cappadocia quoque ciuitas, Ptolemæo. *Canna* quoque vrbs inter Cyrrhum & Edeſſam, Antonino. Vide *Aufidus*.

Cannaba, Cyrrheſticæ regionis, in Syria vrbs, Antonino.

Cannabiaca, vide *Candollica*.

Canne,

Canna, geminato N N. iuxta Carthaginem locus. Stephanus. *Cāna*, in Italia quoque locus, clade Romanorum nobilis, de quo Liuius & alii. In Argyrippæ territorio fuisse, scribit Tzetza in variis suis. In Apulia Dauniorum campo Diomedeo, ad Aufidi ostia, Zonaras 2. Vide *Canusium*, & *Canna*.

Cannagara κανναγάρα, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs.

Cannanefates, & *Cannunefates*, vide *Caninefates*.

Canobosa, & *Canobus*, vide *Canopus*.

Canodipsas, vide *Conadipsas*.

Canogiza κανόγιζα, Indiæ extra Gangem vrbs, Ptolem.

Canonium, Angliæ opidum. Antoninus. *Canonden* in Essexia, Camdeno est.

Canopica Fossa, vide *Fossa*.

Canopium, vide *Conopium*.

Canopus, & *Canobus*, Ægypti vrbs, & Menelaitis metropolis, Ptolemæo, ad Heracleoticum Nili ostium. κάνωπος, per P. & per B. legitur. *Canobosa* quoque Stephano. Huius meminit quoque Seneca in Epistolis. Hegesippus scribit Antonium victum Conopæa luxuria. *Canopæa* verò legēdum. Canopum hanc enim deliciis celebrem, memorant inter alios, Strabo & Ammianus: Conopum non item. *Bochir*, vt Zieglerus: vel *Bichieri*. (vt Guiladinus & Castaldus habent) nunc appellatur. Non longè ab hac vrbe, vti dico, Nili ostium est, quod Mela inde *Canopicum* nominat. Terminus Asiæ & Africæ, ab Hygino creditur. Idem est cum Ptolemæi *Heracleotico* ἡρακλεωτικῷ, Diodoro teste. & Plinio fortasse *Naucraticū*. Hoc ostium *Rosetto* nūcupari, ab opido eius nominis, illi imposito, ait Marius Niger. *Canopus* quoque Libyæ locus est, Stephano. Est & insula, Nili ostio obuia, Pomponio, Stephano, & Eustathio. In concilio Chalcedonensi vocatur sic vnum suburbiorum Cōnstantinopolis: quod & *Metanœa* appellatur. Est & gymnasiū sic dictum, Athenis. testis Philostratus in Herodis Attici vita. vide *Cubus Canopi*.

Canopicum opidum, ciuium Romanorum, in Africa Propria, Plinio. An *Canopissa* Ptolemæi? Idem Plinius in eadem regione etiam *Canopitanum* liberum opidum nominat.

Canouaci, Scotiæ olim populi, qui hodie *Leunosiam*, *Argadiam*, & *Lornam* habitant; Humfredus Lhuydus. Vereor ne mendum typographicum sit, & *Carnonacæ* καρνονάκαι, legendum sit. horum enim Ptolemæus hoc tractu meminit.

Canraita κανραΐται, Arabes populi videntur, in Periplo Arriani.

Canrisci, vel *Caurisci*, vide *Gantisci*.

Canta, vrbs Hispaniæ in Cantabria. vt scribit Isidorus.

Cantaber, vide *Aragus*.

Cantabra, Indiæ fluuius, qui tribus aliis comitatus in Indum sese defert. vt refert Plinius.

Cantabri κάνταβροι, Hispaniæ populi, ad Oceanum Cantabricum: *Santillana* Taraphæ: *Guipuscoa* Clisio: *Biscaia* Aug. Curioni. Regiones sunt conterminę, hodie sic appellatæ.

Cantabria Lacus, in quo fulmen decidit, repertique fuere duodecim secures. Suetonius in Galba.

Cantabrus, vide *Aragus*.

Cantanus κάντανος, Stephano ex Xenio, vrbs est in Creta insula. Vide *Candani*.

Cantauriani, Mauritaniæ gēs. Am. Marcellinus.

Cantenna, vide *Cathena*.

Canterius Mons, in Sabinis, Varroni de Re Rustica, 2. cap. 2.

Canthapis κανθάπις, Carmaniæ opidum, Ptolemæo. *Caletus* Nigro.

Cantharius κανθάριος, Sami insulæ promontorium, est apud Strabonem.

Cantharolethrus, κανθαρώλεθρος, apud Chalcidenses in Thracia iuxta Olynthum, locus cauus est, ab euentu sic dictus. scarabeus namque qui circa hunc locū nascitur, vbi eū attigerit, illico moritur. Plutarchus de Animi tranquillitate, Aristoteles & Antigonus de Mirabilibus, itē epitome Strabonis.

Canthele κανθήλη, Libophœnicon opidū, Stephano. *Cāthelia* κανθηλία, vrbs circa Carthaginem, eodem teste. Eadem fortè.

Canthi Sinus, κάνθι, ad ostia Indi fluminis, apud Ptolemæum. *Canthicus*, ni fallor, Ammiano. Accursius male legit *Cataonius*, *Golfo de Cambaia* And. Resendio. *Baraces* βαράκης, vocatur ab Arriano,

in suo Periplo. *Saronitica* Syrtis vocatur sinus hic à Plutarcho, in Libello de Fluminibus. vide *Naustathmus*.

Canthorum κανθῶν, vrbs in Ægypto, Ptolemæo. *Acanthon* in codice Latino est, veriore scriptura, testibus Diodoro, Strabone, & Stephano.

Cantia, vide *Cantium*.

Cantillensis ecclesiæ meminit Sidonius 4. Epistolarum, ad Vectionem. In Aquitania est Cantilla, Aimoino. *Cantera* est apud Hug. Floriacensem M.S.

Cantiæbis καντιαιβις, Germaniæ vrbs est Ptolemæo. quam Pet. Appianus Amberg vocat.

Cantium κάντιον, Britanniæ insulæ promontorium Orientale, Straboni, & Diodoro, vbi *Carion* corruptè legitur apud Latinum interpretem. ἀκάντιον, Ptolemæo. Hodie *Northforland* appellari video. Cæsar totum hunc tractum insulæ qui se versus Orium extendit, *Cantium* vocat. *Cantiam* Beda. & hodie vulgò *Kent* nominatur. *Littus Saxonicum* in lib. Notitiar. est.

Cantobennicum arx in monte. In Aruernis videtur, apud Greg. Turonensem.

Cantuaria, vide *Durouernum*.

Cantuariani populi, in Mauritania, Ammiano.

Canturiensis Archiepiscopi (in Gallia fortè vel in Anglia, pro Cantuariensis) memoria est apud Iuonem, Epist. 69.

Cantzacium, Cedreno & Curopalati vrbs in Persarmenia.

Canuccis κανουκκις, Ptolemæus habet Mauritaniæ Cæsariēsis vrbem; quam Marmolius *Sargel* vocat. Quibusdam hæc *Cartenna* est, vt idem refert. Vide *Gunugi*.

Canucha, Indiæ fluuius, in Gangem defluens. Plinius.

Canus, de quo sic Auienus. *Cani præterfluentis alueum*. Hispaniæ Tarraconensis fluuius videtur.

Canusium κανύσιον, Apulorum Dauniorum oppidum, Ptolemæo. ad Aufidum fluuium, Plinio & Pomponio testibus. item Straboni. ex quo Stephano Κανύσιον est. Nomen *Canola* quidam retinere putat. Idem esse cum *Cannarum* vico Romanorum clade nobili, asserit Leander. Cui quo minus assentiar, faciunt Liuius, Strabo, Plinius, & Plutarchus, qui vtriusque meminere. Procopius item scribit Canusium distare à Cannarum vico viginti quinque stadiis. Circa Barlettam fuisse, aliqui existimant. Huius Canusii quoq; meminit Philostratus in Herode.

Canyndii, opidum apud Curtium videtur, his verbis. *Myndios quoque & Canyndios, & pleraque tractus eius, sua facta ditionis*. Corruptè pro *Myndii*, & *Caunii* Ciliciæ opidulis.

Canytis κάνυτις, Magna Syriæ vrbs, Stephano.

Capa κάπα, Hellespontia vrbs. Stephanus ex Androtione. vide *Tacape*.

Capanis καπάνις, fluuius in superficie frigidus, infra calidus. Antigonus in Mirabilib. In Sicilia fortè.

Capara κάπαρα, Lusitaniæ vrbs, Antonino, & Ptolemæo. *Caperenses*, Plinio. *Caparra* dicit hodie nominari Clusius. sed is in Bætica finitima illi regione eam ponit. & *Caparra* duplici RR. in antiquis inscriptionibus legi, addit.

Caparcelis καπαρκελις, Armeniæ Minoris opidum, in præfectura Lauinianensi. Ptolemæus.

Caparcotia, & *Caparctoni*, vide *Capharnaum*.

Caparetæa καπαρεταία, Samariæ vicus, Iustino & Eusebio, vnde Menādrum quendam Simonis Magi discipulum oriundum tradunt.

Caparnaum καπαρναουμ, fons iuxta Gennesar lacum, quem nonnulli Nili fluminis venam opinantur. Iosephus belli Iud. 3. cap. 12. Vide *Capharnaum*.

Caparorsa καπαρόρσα, Iudææ vrbs apud Ptolemæum.

Capargamala, ciuitas vbi Stephanus protomartyr sepultus. Callistus. Vide *Caphargamala*.

Caparsama, Ptolemaidis vicus: Ioanni Mosco, in Prato spirituali. Vide *Antipatris*.

Capasa κάπασα, Lusitaniæ vrbs, Ptolemæo.

Capastites, vide *Cabasites*.

Capatiana, vide *Phrygia*.

Capatore, vide *Caphartobas*.

Cape, vide *Tacape*.

Capedunum καπέδουνον, Scordiscorum opidum,

oppidum, Straboni 7. Capestein? & Captenberg eius vestigia sunt Lazio censore.

Capellatium, vel *Palas*, Alemaniæ regionis nomen est, apud Marcellinum. Hodie Pfaltz vel Pfaltzgraff chafe dicitur vulgo. Latinum vulgus Palatinatum vocat. vt B. Rhenanus docet. Ioannes Heroldus ex hoc Capellatio ipsam *Heydelbergam*, Palatinatus huius vrbem primariam, facit. Munstero tractus est quà iter Francofordia Heidelbergam, *Bergstras* dictus.

Capena, Tusciæ vrbs, & *Capenate* populi, Plinio 3. cap. 5. & Liuio 5. 26. & 27. *Capinna* Stephano. *Capina*, & *Capinates*, sunt in Catonis fragmento καπινα, Stephano. Ad radices Apennini iuxta Tiberim describitur a Fabio Pictore. Capenatos eos esse, qui post Vaccanas ad sinistram partē habitant, ab Roma eunti, tradit Pomp. Sabinus ad 7. Æneid. Vbi *Capeni Luci*. Sed alii *Capenates* sunt in Latio, iuxta Feroniæ lucum, Liuio, Plinio, & Silio 13. hoc versu, Diues ante omnes colitur Feronia luci, Et sacer humectat fluuialia rura Capenas. *Canapina* hodie dici, aiunt Leander, & Ant. Massa. *Capena* Porta, est vrbis Romæ, quæ nunc *S. Sebastiani*, teste Marliano, qui ex Solino, addit eam sic dictam a *Capena* vrbe, quam Italus rex iuxtà Albam condidit. Hæc verba apud Solinum non noui; neq; vrbem hanc Capenam.

Caper, vel *Caprus*, vt Ptolemæus, κάπρος, Assyriæ fluuius. Est etiam Caprus Asiæ Minoris fluuius, Meandrum influens, Straboni & Plinio vide *Lycocaper*, & *Bumelus*.

Caperenses, vide *Capara*.

Capersana, locus circa Zeugma Syriæ, Ammiano. An idem fortè cum eo, quem infra *Capessana*, vocat? ad Euphratem fluuium? & *Capessa* Hist. Miscella? Versus Occidentem fluminis, Theodoreto, in vita Salamini?

Capertini agri, Iustino 43. circa Massiliam. si sincera sit lectio. Capriui agri, alius enim codex habet. sic quoque liber pergamenus. & rectè, meo iudicio. vocantur enim *captina*, omnia hostibus bello erepta, vel capta.

Caperturi, Comagenæ in Syria vrbs, Antonino.

Capessana, vide *Capersana*.

Capeterum, castellum ad radices montium, Cedreno, Circa Theodosiopolim, in Thracia. *Capeti* Arx legitur apud Curopalatem.

Capeti arx, vide *Capeterum*.

Capeus Sinus Arabiæ Felicis, circa sinum Persicum. quem accolūt Gaulopes, & Chateni. Plinius.

Caphara, Chanaan regionis locus, Iosue 18. Κεφιρα legunt 70 interp.

Capharath, Vicus Galilææ. munitus à Iosepho. vt habet eius vita.

Capharcus, Palæstinæ vicus, circa Gazam. Callistus 11. cap. 39. Vide *Scapharchobra*.

Caphardon, Guil. Tyrio Castrum in Palæstina. Syriæ videtur apud Nicetam.

Capharides Petræ, vide *Choerades*.

Capharnaum καφαρναούμ, Galilææ vrbs, Ptolemæo. *Caparclous*, & *Caparcotia* legunt eius interpretes. καπερναούμ, Mathæo 11. *dessferkin* ab accolis vocatum, scribit Iustus Gistelius, nunc verò *Reyme*.

Capharsaba, vide *Antipatris*.

Capharsalama καφαρσαλαμα, Palæstinæ locus, 1 Mach. 7. & Iosepho Antiquit. 12. Vide *Antipatris*.

Capharorbas, Iosepho belli Iud. 5 cap. 4. *Capatore* Egesippo: Idumeæ vicus.

Caphas καφάς, Libyæ Interioris mons. Ptolemæus.

Caphereus καφηρεύς, Ptolemæo, Plinio, Melæ, & Dioni Prusæo: Euboicæ insulæ promontorium. Stephano *Cathereus* καθηρεύς, dicitur. A Lycophrone *Zarax* ζάραξ, appellatur, Isacio sic interpretante. cui etiam *Xylophagos* ξυλοφάγος, dicitur. Sic etiam Sophiano cui *Chimi* hodie est. *Figera* Nigro & Theueto.

Capherides, vide *Choerades*.

Capheris, insula videtur, circa Thraciæ Cherronesum. Plinius.

Caphira καφιρα, vrbis nomen, Iosue 9. *Cephira* a Chaldeo interprete vocatur. Vide *Caphara*.

Caphrena. Plinius lib. 6. cap. 26. sed manu scriptus, qui sic legit: *Dicta est in Zeugmate, Apamia, ex qua Orientem petentes excipit oppidum Caphrena munitum*, &c. Excusi codices loco Caphrenæ, *apprime* habent.

Caphtor, Amos 9. D. Hieron. 70. interp.

& Chaldæus *Cappadocia* interpretantur. vide *Pelusium*.

Caphya, Straboni, Polybio, Plutarcho, & Theophrasto; item Suidæ. (quamuis *Aphya* in codice Latinè excuso, legatur) Arcadiæ vrbs. *Caphye* lucũ habet. Plinius & *Caphyaticum* saxum, Pausanias. vide *Capia*, & *Halea*.

Caphyridæ, vide *Rhodus*.

Caphyrides, vide *Choerades*.

Capidana, Mysiæ Inferioris vrbs, ad Danubium, Antonino. Scythiæ; Libro Notit. Eandem esse opinor *Comidana* fortè Ptolemæo.

Capillatorum Ligurum, circa Ligusticum mare, meminit Plinius. In Alpibus degunt.

Capina [illegible] Felicis insula, in Indico mari, Pl.

Cap-na. [illegible] *Capena*.

Capinna, vide [illegible]*na*.

Capionis Turris, καπίωνος πύργος. Straboni opus mirabile, saxo impositum. Clusius subdubitat num sit *Chipiona* oppidum hodie. centum stadiis à Bætis ostio distans.

Capis Coloniæ, meminit Onuphrius; ex Frõtino. In Italia est apud Frontinũ Nausii.

Capisa καπίσσα, Ptolemæo. Paropanisi oppidum. *Capissa* geminato *SS*. legunt Plinius & Solinus. apud quos proxima Indo flumini est, & à Cyro diruta. *Capissena* regio huius à Plinio nominata. Ptolemæi interpretes loco Capisæ *Casisa* legunt, mala fide, vt plerunque solent.

Capissena, vide *Capissa*.

Capita Sari Fluminis, locum sic dictum in Cilicia (ad huius, vti videtur, fluminis ostium) habet Liuius 33.

Capitalia, Indicorum montium altissimus est Plinio.

Capitina, Siciliæ vrbs, Ciceroni in Verrem. Vide *Capytium*.

Capitolia, vide *Hierusalem*.

Capitolias καπιτωλιάς, Cauæ Syriæ vrbs. Ptolemæo. an inde *Capitulenses* in Digestis? Eadem *Capitolia*, & alio in loco *Capitolinda* nominatur ab Antonino. Hanc Hodie *Sunare* nominari, scribit ad Iosiam Masius.

Capitolinus Mons, Vrbis Romę, qui antea *Tarpeius*, & *Saturnius* dictus fuit. Ex Festo, Ter. Varrone, & Fab. Pictore. Nostri *Cronium* κρόνιον dixerũt, inquit Halicarnasseus H. καπιτώλιον. per *PH*. habet Stephanus, Herodianus καπιτώλιον, sex syllabis scribit. In hoc monte *Capitolium* postea exstructum fuit, quod hodie *Campidoglio* vocant.

Capitolum, vide *Capitulum*.

Capitonia, vide *Capytium*.

Capitoniana, vide *Mansio*.

Capitulum καπίτυλον, Hernicorum vrbs supra Præneste, Straboni & Plinio. *Capitolum* colonia Frontino. *Capitulensium* fit mẽtio Digestorum 50. cap. de Censibus. sed extra Italiam hi. vide *Capitolias*.

Capituvia καπιτουΐσια, Thraciæ opidum. Procop. 4. Ædificiorum.

Capnobatæ, vide *Mysia*.

Capori, vide *Capori*.

Caportes, Antonino in Marmarica locus est. Surita ad hunc locum subdubitat an pro Racotes? vbi postea Alexandria Ægypti.

Capotana, Ariæ vrbs, Ptolemæo. Per *n* in secunda legit Græcus codex, *Capotana*.

Capotes mons, vnde Euphratis origo, vt habet Mutianus apud Pliniũ. vide *Pariades*.

Cappadocia καππαδοκία, Asiæ Minoris regio. Hodie *Almasia* est Iacobo Castaldo; *Genech* Theueto, *Toccatu Alaluliem* Pineto. Straboni & Halicarnasseo hæc Cappadocia quoq; *Leucosyria* dicitur, λευκοσυρία Cappadoces à Græcis Syros, nominari, scribit Herodotus. lib. 1. *Tyrathos* cognominatos aliorum differentia, scribit Eustathius: quod ex igne futura prædicebant. *Capthorim* Hebręis dici, docet ex Onkelo Arias. Ioseph. l. Antiq. 1. dicit Hebræis *Meschini* μοσχηνοι nuncupatos incolas. Strabo tradit Cappadociam in duas satrapias à Persis diuisam. in eam quam proprie *Cappadociam*, & *Cappadociam ad Taurum*, item *Magnam* cognominarunt: & alteram quam *Pontum*, & *Cappadociam Ponticam* dixere. Hæc Pontica eodem auctore, sub Archelao rege, in quinq; præfecturas distincta fuit. in *Lauinasenam* λαουινασηνὴ, nempe, (vel *Laniasina* λανιασηνὴ,) *Sargarasenam* σαργαρασηνὴ, *Saranena*, (hoc in Græco non inuenio,) *Cammanena* χαμμανηνὴ & *Morimenam* μοριμηνὴ. De hac Cappadocia intelligit vetus adagium, Tria Cappa pessima, vti ex Isidori Pelusiotæ Epistolis videtur. In totidem quoque idem Strabo diuidit eam quam Magnam dixit, scilicet in *Melitenam* μελιτηνὴ, *Cataoniam* καταονία, *Ciliciã* κιλικία, *Tyanitim* τυανῖτις, & *Isauritim* ισαυρῖτις. Sed

quod

quod hic quoq; addam, est, quod Ptolemæus *Sargarausena* ..., & *Garsauria* ..., legit. Apud eundem Melitena, Cataonia, & Lauianensis, in Armenia Minore; & *Isaurin*, in Galatia ponuntur. Tempore Greg. Nazianzeni Cappadociam in *Cæsariensem* & *Tyanensem* diuidebant. Porphyrogenneta eam diuidit in *Charsianam*, *Armeniacã*, & *Cappadociam* Minorem, item in *Cataoniam*, *Tauricam*, & *Mediterraneam*. Cappadociæ regionibus iungit Plinius lib. 6. cap. 3. *Gazacenam*, & *Colopenam*. Liber Notitiarum habet *Honoriadem* Cappadociæ regiunculam: huius mentio etiam fit in Cedreno, & Nouellis Iustiniani. Appianus de bellis Syriacis nominat quoque *Cappadociam Seleucidem*, à Seleuco rege sic cognominatam. pro *Sargauria* apud Ptolemæum legunt eius interpretes *Gardancetta*, mendosè omnes. vnum Nouiomagum semper excipio.

Cappadox amnis, in Cappadocia: Plinio.

Cappagum, Bæticæ vrbs. Plinius.

Cappara, Hispaniæ vrbs, testis marmor antiquum: apud Smetium. vide *Capara*.

Capparea, locus Syriæ, in Cyrrhestica regione, Antonino.

Capra, vide *Aex*.

Capra picta. Sic eremi pars in Africa appellatur, apud Victorē episcopū Vticensem.

Capraria ..., Ptolemæo insula inter Italiam & Corsicam. Hanc Græci *Ægilon* vocant, Plinio auctore. Meminere huius etiam Pomponius, & Rutilius. *Capraria* hodie adhuc dici autumo. Castrum *Capraria*, habet in Gallia Greg. Turonensis. Histor. 3. & Aimoinus 2. Plinio vna ex Fortunatis insulis: quam Niger putat *Casperiam* ..., Ptolemæi esse. & eandem *Forte ventura* interpretatur. Circa Baleârides est quoque *Capraria* insula, eidem Plinio. Hæc hodie *Cabrera*. Insula Africæ propriæ est; teste libro 23. historiæ Miscellæ. Silua sic dicta autem est apud Vincentium, in Speculo historiali. & Hugonem Floriacensem. Vide *Pullaria*.

Caprarienses populi, & montes Mauritaniæ sunt apud Ammianum.

Caprarius Mons, iuxta Rauennam vrbem videtur, ex lib. 12. Variarum Cassiodori, ad Ioannem Liquatarium.

Capras. Dictys Cretensis 1. scribit, *ex insulis Nisyrio*, *Caprate*, *Coo*, &c. Carpatho forte legendum. *Capras* etiam locus in Tuscia apud Procopium 3. Gothorum. vbi Totilam interemptum scribit. Hodie *Caprese* vocari, scribit Leander. cui in ripa Tiberis est. haud longè ab eius fonte.

Caprasa Antonini, *Tarsia* Calabriæ vrbs est Gab. Barrio.

Caprasia, vnum ex Padi ostiis, Plinio. hodie *Magna vaccha*, Blondo & Leandro.

Capreæ, insula arce Tiberii principis nobilis, inquit Plinius. In Mari Tyrrheno. Haud procul à Surrentina continente: Diodoro & Tacito. *Capriene* ..., dicitur Stephano. *Caprea* ..., habet Ptolemæus. Nuncupatur *Senaria* quoque Martiano (si locus sincerus est,) cùm scribit, *In octauo milliario Caprea Senaria dicta*, & *Telemte Tolonis* insula a Silio vocatur. *Theleboæ* dicuntur eius incolæ, ab Ausonio, quod Annotauit doctiss. Lipsius, ad Tacitum. & idem tradit Seruius in 7. Æneid. Mar. Niger, hodie adhuc à nautis *Capri* vocari, Leander nunc *Cāpanella* dici scribit. *Capreæ* Palus, ad quam Romulus euanuit. Plutarchus & Cicero. Ante Vrbem erat,

Caprensis Episcopus, in Africa. Vict. Vtic.

Capreolum, locus in Sabinis, via Salaria, XIII. M. pass. ab Vrbe: in ripa Tiberis, in S. Getulii vita. Iuxta Gauis opidum. in via Salaria fuisse, putat Fuluius Cardulus.

Capreta, Asiæ propriæ fuit gens: sed interiit, teste Plinio.

Capria ..., lacus circa Pergam Pamphiliæ. Strabo.

Caprianus, mons Siciliæ circa Heracleam, vt habet Fragmentum 36. libri Diodori, quod H. Stephanus in lucem dedit. *Gemmarum* mons nunc dici puto.

Caprilia, appellatur ager qui vulgo *Ad Capræ paludes* dici solet, Festo auctore. Meminit eius Liuius lib. 1. & Ouidius 2. Fastorum. Iuxta Vrbem erat.

Caprima ..., Cariæ regionis opidum. Diodorus 19.

Capritana insula, castello quod Nouas dicitur per diœcesim coniuncta. Gregorius P. M. Epistolar. lib. 7. cap. 9. & 10. Circa Pannoniam videtur.

Caprium ..., Italiæ præsidium, à Ro-

manis expugnatum, scribit Diodorus 20. Sed *κάπρεαι*, etiam legitur, variante scriptura. Circa Tyrrheniam videtur.

Capron, Episcopatus sub sede Edissena. Guil. Tyrius.

Caprula, locus Episcopalis, in æstuariis Venetorum. Sigonius 2. Regni Italiæ.

Caprullon portus, inter Strymona & Athon. Mela. *Caprus* legit Schottus.

Caprus κάπρος, Portus in Chersoneso Athi montis, & insula eiusdem nominis. Epitome Strabonis 7. Fluuius Asiæ Minoris, Laodiceam alluens, quæ est ad Lycum fluuium Plinius. *Capru*, vel *Apri* Vicus, in Messenia, agri Stenycleri: vt habet Pausanias 4.

Capsa κάψα, Libyæ interioris vrbs. & alia Africæ Propriæ, Sallustio, Ptolemæo, & Straboni. qui scribit deletam in bello quod Cæsar cum Scipione gessit. Ab Hercule Phœnice conditam, atque a Mario captam tradit Florus 3. & Orosius 5. cap. 15. Huius meminit etiam D. Cyprianus, & Victor Vticensis. *Campsa* corruptè vocat Ptolemæi interpretes. Chalcidicæ regionis etiam vrbs, circa Pallenen: ad Thermaicum sinum, est Stephano.

Capsagus, vide *Tapsagus*.

Capse, Africæ vrbs, apud Antoninum. *Capsa* aliorum.

Capsem, vide *Iebsam*.

Capsina, vide *Campsa*.

Capsurum, vide *Tamalme*.

Caphtorim, vide *Cappadocia*.

Captianos populos, Asiæ Minoris, habet Æmil. Probus, in Datamis vita. Sed quidam *Caspianorum* legit. cui quod minus assentiar, facit, quod cęteros populos, quos Probus hoc loco recenset, omnes in Asia minore sunt. Caspiani verò ad mare Caspium.

Capua κάπυα, Stephano, Plinio & cæteris. *καπύη*, Ptolemæo. Nobilissima Campaniæ vrbs. Antea *Vulturnum* dictam, scribit Liuius, & Annibal Plutarchi. *Osciam* prius vocatam, tradit Sempronius. *Iulia capua felix*, colonia dicitur apud Frontinum, Onuphrio teste. *Sitopolim* aliquando dictam fuisse, apud Sigonium lego. Quæ hodie Capua est, distat a veteri duobus millibus passuum, vt scribunt Leander & Carrafa. In veteribus autem ruinis hodie tantum extare Templum *D. Mariæ Gratiarum* iidem narrant.

Capudbada καπουδβάδα, locus maritimus, in Byzacio Africæ. Procop. 6. ædificior. Idē 1. de bello VVandalico. vbi ait quinque dierum a Carthagine distare. sed interpres *Caput vada* legit. Vide *Bada*.

Capulanus, syluæ nomen, inter Liquentiam flumen alicubi & Ticinum ciuitatem. P. Diaconus:

Caputa, vide *Baputa*.

Caputana, vide *Capotana*.

Caput Cillanum, Mauritanæ Cæsariensis locus, apud Antoninum. *Cellensis* est in libro Notit. Et *Cella* in Africa, ibidem. *Cillani* meminit quoq; concilium Carthaginense, sub D. Cypriano habitum. Vide *Cella*. *Caput Etruria*, locus maritimus Etruriæ: In confinio Liguriæ est, in Fragmento Antonini. *Caput fluminisana*, vide *Liminium*. *Caput Laci*, locus, apud Eginghartum, in historia translationis SS. martyrū Marcellini & Petri. Orientalior pars laci Lemani videtur. *Caput padi κεφαλὴ τοῦ πάδου*, Ptolemæo; Siue *Eridani*, vt Leander illud vocat. qui hodie *Coderea* dici, ait. *Caput Tyrsi*, Sardiniæ locus, Antonino. An fons fortè Thyrsi fluminis?

Capya καπύαι, Arcadiæ opidum, propè Mantineam, Halicarnasseo 1. & Straboni 13. quod ab Ænea conditum putant. Idem cum *Caphya*.

Capytium καπύτιον, Ptolemæo, Siciliæ vrbs, quæ, vt Simlerus tradit, Ciceroni *Capitina*, & Antonino *Capitonia* est. Capitina hodie adhuc *Capitii* ab Aretio, Fazello, & quodam, anonymo vocatur. Mihi Capytium Ptolemæi, & Capitonia Antonini diuersa sunt.

Caraba, vide *Carban*.

Caraballra, locus circa Indiam, Curtio 9. corrupta vox fortè, pro circa Bactra.

Carabia καραβία, Mygdonidis in Macedonia opidum. Ptolemæus.

Carabis καραβὶς, Appiano in Ibericis, Hispaniæ vrbs est. vide *Carambis*.

Carabyssa καραβύσσα, archiepiscopalis vrbs: in sanctionibus pontificum Orientalium.

Caracates populos, in Germania, habet Tacitus

Tacitus 4. Historiar. enumerat eos cum Vangionibus, Tribocisque. Rhenanus suspicatur arcem *Drackenfelsiam*, & nomen referre, & situm indicare.

Caracca καράκκα, Hispaniæ Tarraconensis opidum, Ptolemæo; in Carpitanis. *Rio de Henares*, aliquibus. Sed Caspar Varrerius, & Moralis *Guadalaiara* interpretatur. & addit ab Antonino *Arriaca* dici. Plutarchus in Sertorii vita hos *Characitanos* χαρακιτανοὺς, vocat.

Caraceni καρακηνοὶ, Italiæ populi, Ptolemæo.

Carachium, locus vnde epistolam Brutus dedit ad Ciceronem. Corrupta vox, pro *Dyrrachium* videtur, ex Ciceronis ad eandem responso.

Caracotinum, Galliæ Lugdunensis locus, Antonino. Vide *Crociatonum*.

Carada, vide *Cadara*.

Cara, vel *Cares*. *Hic Lelegas, Carasq; Sagittiferosq; Ge onos Finxerat Virgil.* 8. *Æneid.* In quem Seruius, Caræ Insulani populi fuerunt, piratica famosi, victi à Minoe. vt Thucydides, & Sallustius dicunt. Idem sunt κᾶρες cum Lelegibus, Straboni. Apud Polyænum quoque κᾶρες sunt, lib. 1. & 4. vide *Carrha*.

Carai, apud Plinium Arabiæ Felicis populi.

Caraga καράγα, Africæ propriæ opidum. Ptolemæus.

Carah, Episcopalis vrbs, sub sede Rubba Moabitarum. Guilielmus Tyrius.

Caraiorum ciuitatis, Isauriæ; mentio est in synodo Constantinopolitana *VI*.

Caralia, & *Caralitis*, vide *Carallis*.

Carallis, & *Carallia*, Isaurica vrbs est apud Stephanum. *Caralitis* Palus, in Isauria, est Liuio 38. & Straboni. *Caralia* Pamphiliæ est, in Concil. Ephesino. Est etiam *Carallis* Libyca vrbs, Stephano. Vide *Calaris*.

Carambis κάραμβις, Ptolemæo Galatiæ promontorium. Opidum quoque eiusdem nominis fuisse scribit Plinius. Sine M. scribit Arrianus in Periplo, *Carabis*. Eustathii tempore antiquum nomen adhuc retinebat. A Sophiano autem *Cabo Pisello* dicitur.

Carambucis. Plinio Hyperboreorum fluuius, apud quem Hyperboreorum montium iuga deficere ait. Idem à Stephano *Carambyca* καραμβύκα, vel, vt alio in loco habet, *Cerambyca*, per E. vocatur. Idem Carambycas populos, & ἰλιξουμ, insulam describit. *Carambusos* populos, Sericæ regionis, habet Ammianus.

Carana, & *Caranus*, vide *Caranna*, & *Carna*.

Caranitis, Armeniæ Maioris præfectura. in qua Euphrates oritur, Plinio auctore. vide *Caranna*.

Caranna, κάραννα, vrbs Galatiæ, Stephano. vno N. scribit Strabo. cui *Caranitis* eius regio dicitur.

Carannicum, Hispaniæ opidum, inter Bracaram & Asturicam. Antoninus.

Carantani, vide *Carentani*.

Carentanum, vide *Carnus*.

Carantomagum, Galliæ vrbs, in Scheda III. tabulæ Peutingerianæ. M S.

Carantonus, vide *Canentelum*.

Caranus Κάρανος, Syriæ vrbs, & Aradiorum nauale, Strabo.

Carape καράπη, Armeniæ Minoris vrbs Ptolemæo.

Cararos κάραρος, Africæ Propriæ opidū, apud Ptolemæum.

Carasa, Aquitaniç ciuitas, Antonino: in Pyrenæis.

Caraseni, vide *Charax*.

Carastasci, Sarmatiæ, Asiaticæ populi. Plinius.

Carasyra καράσυρα, opidū Thraciæ. Procop. 4. Ædificior.

Carat æ καράται, Sacarum ad Iaxartē fluuium gens, apud Ptolemæum. In Norico quoque populi, vt docet Lazius: ex libro Notitiarum, quod Præfecturarum nominat, & Mariano Scoto tribuit. **Alteuhofen** idem Lazius interpretatur. ad Danubium duobus milliaribus supra Lintzium,

Carathea Episcopatus sub sede Damascena. G. Tyrius.

Caratia, vide *Ariarathia*.

Carauantis. Cauiorum in Illyrico vrbs: Liuio 44.

Carauia, Hispaniæ vrbs, Antonino. circa Cæsaraugustam.

Carbaca κάρβακα, Ptolemæo Paropanisi vrbs. *Tarbacana* est interpretib.

Carbalia, vide *Gabalia*.

Carban, Armeniæ opidum apud Cedrenum videtur. Bap. Gabio *Caraba* est. apud Curopalatem.

Carbana καρβανα, Stephano Lyciæ vrbs.

Carbania, Pomponio est insula Mediterranei Maris, Italico littori obiacens. Hanc æstimat Hermolaus *Barpona* à Plinio dici, lib. 3. cap. 6. Gislanius hoc loco (& paruæ) legit. Vide eius Castigationes.

Carbanus, loci nomen est apud Stephanum, & Cedrenum. vide *Caruanis*.

Carbanterigum καρβαντίγιγον, Seluogarum in Albione insula opidum. Ptolemæus. καρβαντοριδον legebat M.S. codex. *Glencar* Camdeno videtur

Carbasia, vide *Carpasia*.

Carbi καρβοι, Arabiæ Felicis populi. Diodorus 3.

Carbia, Sardiniæ vrbs, Antonino.

Carbile, vide *Babytace*.

Carbilesi, Thracica gens, Plinio. Ibidem *Carbileti*, eadem.

Carbina καρβινα Iapygum vrbs, Athenęo 12. cap. 7. à Tarentinis expugnata.

Carbis, vide *Cysa*.

Carbona, vide *Carbonia*, & *Careon*.

Carbonaria, vnum ex Padi ostiis, Plinio. *Fornaci* Leandro.

Carbonarius saltus, vel *Carbonaria Silua*, huius mentio est apud Aimoinum, Trithemium in Francorum Annalibus, Greg. Turonensem, & Sigebertū. circa annum 445. ... rduennæ siluę est. Becano Dlant van ... d est, Leodiensis diœcesis, videtur. Vide *Hag*... *a*.

Carbones καρβωνες, sunt apud Ptolemæum Sarmatiæ Europææ populi.

Carbonia καρβωνια, vt legit Marcell. Virgilius apud Dioscoridē, Hispaniæ, vbi smylaca nascitur. Sunt qui tamen *Narbonia* ναρβωνια, per N legunt. Apud A. Hirtium de bello Alexandrino est ciuitas Hispaniæ Bæticæ (vt videtur) *Carbona*, siue vt in aliis editionibus, *Carmona*. *Carmona* legendum puto. Sunt enim Carmonenses hoc tractu, & Plinio. Vide *Carmona*.

Carbonitis Solitudo, est Cedreno iuxta Araxem fluuium. In Asia.

Carbrusa, insula deserta, Plinio. iuxta Chersonesum Thraciæ videtur.

Carbule, Cordubensis conuentus opidum: in Hispania. Plinius.

Carca κάρκα, Ptolemæo Bastitanorum in Hispania vrbs.

Carcabianensis Episcopi, in Africa, meminit D. Augustinus. *Carchabianensis* etiam. item *Carcauianensis*.

Carcantia, Italiæ opidum Antonino. Circa Insubriam.

Carcarum, locus circa Mediam videtur, apud Curopalatem.

Carcassum, Galliæ Narbonensis opidum, Plinio. *Carcaso* κάρκασο, habet Ptolemæus. *Carcasio* Procopius. *Carcassone* vocat Ioan. Poldus.

Carcasus, vide *Caicus*.

Carcathiocerta καρκαθιόκερτα, Sophenes regia: Straboni. Maioris Armeniæ est, ad Tigrim, Plinio, vide *Artagigarta*.

Carcauianensis, vide *Carcabianensis*.

Carcenses, vide *Carenses*.

Carcesia, vide *Amorgus*.

Carcha. Assyriæ vrbs, haud procul à Niniu... s in libello Mosis, de Paradiso.

Car... *sa*. vide *Carchamis*.

Carcha... *sis*, vide *Carcabianensis*.

Carchedon, siue *Carthago*, Armeniæ vrbs est Stephano, & Plutarcho in Lucullo. Vide *Carthago*.

Carchenorum καρχηνων, meminit Decii nummus, apud A. Oeconem.

Carchi κάρχοι, Mediæ gens. Polybius 5.

Carchudi, vide *Corduen*i.

Carcicium, circa Armeniam vrbs videtur, apud Curopalatem. Καρκίκιον habet Cedrenus.

Carcina, vide *Carcinites*.

Carcinites Sinus, Taurosch ytharum est, Pomponio; ab Carcino sic dictus. *Carpinites* docet legendum esse apud Strabonem, Hermolaus. καρκινίτης, habet Græcus Strabo. *Cercinetis* κερκινῆτις, Arrianus, in Periplo Maris Euxini. *Tamyrace* appellat eum quoque Strabo lib. 7. ab eius promontorio. *Golfo de Nigropoli* video in membranis nauigatoriis vocari. *Carcinites* καρκινίτης, est apud Ptolæmeum. Apud eundem est hoc tractu eius nominis quoque fluuius; quem Villanouanus *Hypacirim* Pomponii esse, ait. Sed & *Hypacaris* fluuius hoc loco apud Herodotū habetur. de quo vide suo loco *Carcinitis* hoc tractu etiam vrbs est, Plinio & Herodoto

doto. καρκίνας, Arriano: & *Carcina* καρκίνα, Ptolomæo; Pomponioque. καρκινῖτις, Stephano.

Carcinium, vide *Carcicium*.

Carcinum, Magnæ Græciæ promontorium, Plinio: quod longissimum Italiæ dicit. Sed vetus lectio *Cocinthum* habere, ex Polybio monuit Hermolaus. *Cabo de Stillo* vocat Celsus Cittadinus, & L. Albertus. Cocintum habet hoc tractu quoque Antoninus. Cocinthum dicit Hedunshodie *Cabo di Spartinento* dici. *Carcinum* vrbem habet etiam hoc tractu Pomponius circa Petiliam; pro qua substituit ex Philisto, idem Hermolaus, *Calcinus*. Carcinos tamen hoc tractu alicubi locum debere habere ex Carciniorũ numis, quos Goltzius prodit, videtur.

Carcome καρκώμη, Mauritaniæ Cæsariensis opidum Ptolem.

Carcus, vide *Garcus*.

Carcunium, apud Antoninum vrbs Hispaniæ, inter Emeritam & Cæsaraugustam. *Caracuel* hodie, vt tradit Io. Mariana.

Cardabianca, Valeriæ Ripensis opidum. Lib. Notit. per O. in secunda legit Lazius, in R.P.R. & *Friburg* ex eo facit. In finibus Pannoniæ Primæ & Valeriæ.

Cardaces κάρδακες, Asiæ Minoris populi. Polyb. 5. & Arr. 2. Alexandri.

Cardalena, regio Arabiæ Felicis, Plinio.

Cardamine insula sinus Arabici, Plinio: Καρδαμίνη, Ptolemæo.

Cardamus, locus circa Thraciam. Hist. Miscella 23.

Cardamyla καρδαμύλη, Laconicæ opidũ, in Poleponneso, Herodoto, Ptolemæo, & Straboni, qui addit mari imminere. sed Ptolomæo multo interius est: adeo vt duo videantur. Hoc Ptolemæi, hodie *Sapito* est, si Nigro creditur. Argiæ est opidum Eustathio, 1. Iliad. *Cardamyle* quoq; locus propè Chium, Stephano, Thucydidi, & Eustathio. Est & *Cardamylessus* vicus, apud eundem.

Cardana, apud Plinium Arabiæ Felicis est opidum.

Cardessus καρδησσός Scythiæ vrbs est apud Stephanum.

Cardia καρδία, Thraciæ Chersonesi vrbs, apud Stephanum & Plutarchum in Eumene. *Cardiapolis* Ptolemæi est. *Cardia*, etiam vicus Bithyniæ, circa Dascylon, Pausaniæ, vide *Lysimachia*.

Cardia, & *S. Elia*, duo castella in medio angustiarum circa Bulgariam aut Thraciam videntur, apud Cedrenum, & Curopalatem.

Cardianus, vide *Melas* Sinus.

Cardiapolis, vide *Cardia*.

Cardicea, Peloponnesi vrbs, Laonico 9.

Carditenses, vide *Carditus*.

Cardobyanca, vide *Cardabianca*.

Cardon, vide *Bardon*.

Carduarum, meminit Martialis, ad Lucium. Calderinus eius commentator dicit nomen opidi esse.

Carduchi, vide *Cordueni*.

Cardynus καρδυνός, mons circa Nisibim, ad Tigrim fluuium. Xiphilinus in Traiano.

Cardytus καρδυτός, Syrorum magna vrbs, apud Stephanum. ex Hecatæi. Periplo Asiæ. à qua Cardutios gentile facit. Plinii *Carditenses* puto: in Cyrrhestica regione.

Care, Hispaniæ opidum, Antonino: inter Liminium & Cæsaraugustam.

Carea, Tartarorum vrbs est Laonico: circa Bosporum Cimmerium.

Carecardama καρηκάρδαμα, Indiæ intra Gangem opidũ, Ptolemæo. Per I. in secunda scribunt interp.

Carei καρεῖοι, Ptolemæo est Indiæ intra Gangem gens.

Carene καρήνη, Mysiæ Asiaticæ vrbs, Stephano, & Plinio. *Caresena* est ibidem regio. Straboni.

Careni καρηνοί, Albionis insulæ populi; apud Ptolemæum. *Carini* καρινοί, legebat M.S. codex *Lognhabria*, in Scotia, Humf. Lhuydo. Circa Persidem quoque populi videntur, apud Procopium 1. Persicorum. Inter Euphratem & Cyrum fluuios hos describit Stephanus; in voce βέγχιαι, geminato ρρ sunt in Xylandri codice.

Carenses, Tarraconensis Hispaniæ populi, sunt Plinio. Per K. scribitur in antiquo lapide *Carenses* καρῆς, vt vertit Lœscherus. *Cebarenses* legit Amasæus, apud Pausaniam in Atticis. Vbi Galli sunt in extremis orbis partibus. finitimi desertis præ frigore regionibus. Germanos ego interpretor: κελτοί, enim Græcus codex habet, non γαλατῶν, qui propriè Galli sunt Græcis. & corporum magnitudo (de qua hic agitur) Germanis nõ Gallis conuenit. *Carensis* Episcopi, in

Osroena regione, meminit Nicenum concil.

Carentani, Germaniæ populi sunt, Boiariis vicini; Luithprando, Sigeberto, Ditmaro, Contracto, Aimoino, aliisque eius sæculi scriptoribus. Sed *Charantani* etiam vocantur, apud eundem Sigebertum. Lauense monasterium ponit in Carentanis, Trithemius. Carinthiæ incolæ sunt Crantzio, in sua Wandalia. cui subscribit quoq; Lazius. *Carantani* sunt Diacono; de quibus vide in *Carnus*.

Carentini, Italiæ populi, Quartæ regionis, Frentarum, in *Supernates* & *Infernates* eos diuidit Plinius.

Careon κάρεον, Hispaniæ ciuitas, Appiano in Ibericis malè pro *Carbona*, vt æstimat Hen. Stephanus.

Careota καρεῶται, Sarmatiæ Europææ gens. Ptolemæo.

Carepula καρέπουλα, Ptolemæo Mauritaniæ Cæsariensis vrbs. A nostris hodie *Batalio*, a Pœnis verò *Giraflumar* dicitur, Iouio teste. Castaldus *Mustaganu* vocat. Montem hoc tractu describit Marmolius, quem à Turcis *Carapula*, Mauris *Giraflumar*, & à Christianis *Sargel* vocari ait. eumque dicit distare a Sargel vrbe duobus leucis.

Cares tenuerunt aliquando oram Maeotidis, circa Tanaim. Plinius In Ægypto etiam sunt, Herodoto 2. circa Bubastiu vrbem, versus mare. Κᾶρες gens barbatica est apud Hesychium. vide *Caro*, & *Lemnos*.

Caresa, insula Ægæi maris, ex aduerso Atticæ. Plinius.

Caresena, vide *Carene*, & *Caresus*.

Caresus κάρησος, fluuius ex Ida Phrygiæ monte erumpens: vt tradit Heraclides Pôticus, & Homerus λ. Ιλιαδ. item Plinius. sed hic eum suo tempore desiisse scribit. Strabo quoque huius meminit, cui etiam hoc tractu *Caresus* vrbs, & *Caresena* regio.

Caressus καρησσός Ciæ insulæ vrbs, Ptolemæo. Per O. in prima, Suidæ, & Stephano. Sed *Corissia* κορησσία, Straboni vide *Neresus*.

Caretha, Lycii maris insula: quæ postea *Dionysia* dicta, Plinio auctore *Gironda* verò hodie, Nigro. Stephano *Donusia* δονυσία, est. quam Rhodiensium dicit.

Cari Pagi, videntur in Mesopotamia describi, à Diodoro 17. ad finem. In Osroena fortè,

Caria καρία Ptolemæo Asiæ minoris regio. Huius incolas *Leleges* λέλεγας, scribit Herodotus. item *Hætinos*, si interpreti creditur: sed Hœtines vocabulum, populos significat: & qui vertit, ex appellatiuo proprium ignoranter fecit, quod annotauit H. Stephanus in suo Herodoto Hos populos *Mausolos* μαυσωλοί, quoq; nominat Stephanus, a Mausolo eorum rege Cariam etiam *Phœnicen* nuncupatam a Corinna & Bacchylide, refert Athenæus lib. 4. *Cariam* vrbem habet etiam Stephanus in eadem regione, quam Ptolemæus in Lycia describit, (regione finitima.) Cariam etiam *Chrysaoridam* vocatam, χρυσαορίδα, scribit ex Epaphrodito Stephanus. Liuius lib. 37 habet Cariam, quæ *Hydrela* appellatur, sed pro vrbe. Plinius etiam hoc tractu Hydrelitarum populorum meminit. Sed vrbem Cariam, Ptolemæus per ypsilon legit, καρύα, & eam Lyciæ adscribit. Et Pausanias eam Caryas numero multitudinis (vt annotauit Hermolaus) nominat. *Caria Thracica* quoque locus. Suidas in Hippomachus. huius etiam meminit Pausanias. 2. Eliacor. in qua vrbs Ceramus. *Caria* etiam regio Schythiæ est, Arriano in Periplo ad Pontum Euxinum. In ea *Carorum* portus. *Caria* portus ibidem etiam Pomponio est. Ad Mæandrũ etiam vrbs, Nicetæ. Vide *Cos*, & *Thracesium*.

Cariacum, vide *Alisium*.

Cariana, vide *Casula*.

Carianda insula cum opido, Icarii maris, circa Cariam Plinio. Vrbs Cariæ est apud Suidam. vnde Scylax mathematicus, Auieno in sua ora Maritima Per Y. in secunda scribunt Strabo, Stephanus, & Porphyrogenneta. Sed Stephano paludis quoque nomen est, in eadem continentia: circa Con & Myndum nempe. Vide *Arianda*.

Carispa καρίσπα Parthiæ Promontorium, Ptolemæo. *Caripraca* interpretibus.

Cariara, vide *Luna*.

Cariata καρίατα, Bactrianæ vrbs, ab Alexandro euersa: vbi Callisthenes in custodiam datus fuit. Strabo.

Cariath, Palestinæ locus, Iosue 18.

Cariathaim καριαθαΐμ opidum a filiis Ruben ædificatum. Num. 32. Iosue 13. *Coraiatha*

Catha tempore D. Hieronymi vocabatur, estque iuxta Medebam Arabiæ vrbem.

Cariatharbe, Palæstinæ locus. Iosue 15. Vide *Hebron*.

Cariathbaal, Palæstinæ locus, qui & *Cariathiarim*; Iosue 15. atque hoc Cariathiarim postea *Dan* dictum, legitur Iudicum 18. Cariathiarim est quoque Iosue 9. vbi Iosephus 5. Antiq. cap. 1. *Cathieremitas* legit. Consule And. Masium ad dictum Iosuæ locum.

Cariathiarim, vide *Cariathbaal*.

Cariathmaus prope Azotum, patria Ionę prophetæ; Dorotheo authore, qui eundem scribit sepultum in *Saar*, in Spelunca Centzei.

Cariathsepher, vide *Dabir*.

Caribete, vide *Cambetis*.

Caricardama, vide *Carecardama*.

Caricinorum καρικίνων, castellum Samnitum. Zonaras.

Caricontichus καρικοντεῖχος, Libyca vrbs, ad sinistram Columnarum Herculis. Stephanus. Ad mare Atlanticum est, ab Hannone condita, vt ipse scribit.

Caricum Mare, vide *Aegeum*.

Caricus καρικὸς, fluuius & locus Laconicæ. Phauorini Lexicon.

Carides καρίδες, apud Stephanum Phrygiæ vrbs. Locus sic quoque dictus in Chio insula videtur, Athenæo.

Carietes, Plinio sunt Hispaniæ populi, in Conuentu Cluniensi. Horum meminit & vetus inscriptio Brixiæ. *Ciria*, Pineius interpretatus est.

Cariga, Drangianæ vrbs, Marcell. sed ex Accursii lectione.

Carige καρίγη, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolemæus.

Carii, gens quæ lignum indolatum pro Diana colit Arnobius. vide *Sicchii*.

Carilla, *Misit & exhausta mox Pœno Marte Carilla*. Silius 8. Picentum opidum facit Pet. Marsus.

Carima κάριμα, Galatiæ opidum, Ptolemæo. vide *Carine*.

Carinæ, locus in Vrbe Roma, qui postea *Cerionia* dictus est. Varro.

Carine καρίνη, Mediæ vrbs, apud Ptolemæum. *Cherima*, dicitur Nigro. Vrbs circa Caycum fluuium, in Asia Minori, Herodoto. Vrbs circa Galatiam, Plinio. quæ fortè *Carima* Ptolemæi.

Carina, Cretæ mons IX. M. pass. ambitu, intra quod spacium muscæ non reperiuntur. natumque ibi mel nusquam attingunt. Plinio teste.

Carini, Germaniæ populi. Plinius. vide *Careni*.

Cariniana, vide *Vallis*.

Carinii, Illyrici populi, Appiano.

Carinsii καρήνσιοι, Ptolemæo populi in Sardinia sunt.

Carion καρίων, Peloponnesi fluuius, Callimacho. vide *Cantium*.

Cariosuelites, vide *Curiosolitæ*.

Carioth, Palæstinæ locus. Iosue 15.

Caripeta, Arabiæ Felicis opidum, Plinio, à Romanis deletum.

Caripraca, vide *Cariapa*.

Caris, Galliæ fluuius, Greg. Turonensi. *Cher* hodie. In Ligerim se exonerat. Vide *Cos*, & *Bubegentas*.

Carisia, vide *Aurelia*.

Cariscus, vide *Budiani*.

Carisiacum, legit Pet. Diuæus in Itinerario Antonini; & dicit *Cressi* designare. Galliæ Belgicæ opidulum. vide *Catusiacum*.

Carissa κάρισσα, Paphlagoniæ opidum, Plinio & Ptolemæo. Vide *Aurelia*.

Carissanum castellum iuxta quod lana pluit, vbi L. Paullo, & C. Marcello Coss. T. Annius Milo occisus fuit. Plinius. In Italia, iuxta Cossam videtur: ex huius Milonis historia. & fortè *Cossanum* pro Carissanum restituendum. *Cossano* hodie vocari, scribit Celsus Cirtadinus, in Brutiis.

Caristi καρισοι, Hispaniæ Tarraconensis gens. Ptolemæus.

Caristum, Liguriæ opidum, in agro Statellati. Liuius 42.

Carith χερὶθ, torrens, circa Iordanem, 3. Reg. 17.

Caritha, vide *Cartha*.

Caritni καριτνοὶ, Wirtenberger / Germaniæ populi. apud Ptolemæum. Vide *Catti*, & *Decumates*.

Carium καριον, locus in Cypro, vbi Apollinis sylua. Isacius in Lycophronem. *Curium* scribendum puto.

Carius καριος, Ptolemæo fluuius est in Carmania. *Corium* cum vocat Pomponius.

Sic quoque Ptolemaei interpretes. Vide *Torrebus*.

Carlinga, vide *Francia*.

Carmaca, Sarmatiae Asiaticae populi. Plin.

Carmala, vide *Marcala*.

Carmalus καρμαλος, Asiae Minoris, in Sargarausena regione amnis, qui in Cilicium mare effluit. Strabo.

Carman, vide *Acarman*.

Carmana κάρμανα, Stephano insula est circa Carmaniam, vt videtur. Vrbs metropolis est Carmaniae, apud Ptolemaeum. vide *Carminna*.

Carmanda Καρμανδη, vltra Euphratem vrbs. Xenoph. 1. Cyriacor, circa Babyloniam videtur.

Carmania καρμανία, Asiae regio, quam Ptolemaeus duplicem facit. quarum alteram Desertam cognominat. Haec *Duleinde* à Giraua dicitur; *Narsinga* à Iouio; *Cherman* à Nigro. *Rhagma* Hebraeis est. teste in suo App. Biblico Aria. Apud Agatarchidem per γ. γερμανια, scribitur. *Carmaniam* Desertam, puto hodie *Mingiu* vocari. Ammianus habet *Carmaniam* Maiorem, quae *Turquestan* interpretatur à Giraua: & *Herachan* à Barrio. fides sit penes auctores. non aliam enim puto hanc à priori, quae nunc *Cherman*.

Carmanis καρμανίς, Persiae emporium, apud Eustathium. *Carmana* Ptolemaei puto.

Carmanius, vide *Pangaus*.

Carmanor, vide *Inachus*.

Carmanorius, vide *Tmolus*.

Carmara κάρμαρα, Indiae intra Gangem vrbs Ptolem.

Carmeianus, vide *Conlatinus*.

Carmelis καρμηλις Hispaniae vrbs. vbi Seruilius Galba hiemauit. Appiani Iberica. Vide *Carmon*.

Carmelus, Palaestinae mons. Ptolemaeo, Straboni, & Tacito: item 1. Samuel. 15. Nunc *Carmene* dicitur, Postello. Eius promontorium *Cabo bianco* hodie vocari puto. *Carmelus* quoq; alius locus dicitur. 1. Reg. 25. vbi Nabal habitabat. Vide *Ecbatana*.

Carmentalis Porta, Vrbis Romae, quae *Scelerata* etiam dicta fuit. Festo & Seruio auctoribus.

Carmentis Saxum, territorii Romani locus apud Liuium 5.

Carmiana, vide *Vallis*.

Carmilinca Galliae Belgicae vrbs, Antonino. Per *V* in prima legit alius codex. *Setucis*, aut *Rodium* huius loco legi in Tabula Peutingeriana putat M. Velserus.

Carmina κάρμινα, Indica Insula. Stephanus.

Carminianensis, Saltus, vide *Calabria*.

Carminna καρμιννα, Carmaniae insula est apud Ptolemaeum. *Caruino* καρίνω, vocatur ab Arriano rerum Indicarum libro. *Carmana* κάρμανα. Stephani. Sed *Calmos* legit hoc loco apud Arrianum, in volumine suo quadrupedum, de oue, Gesnerus.

Carmon κάρμων, Hispaniae Baeticae vrbs est Straboni.

Charmonia χαρμονία, apud Ptolemaeum legitur. *Carmo* habent numismata. *Carmonenses* habent Caesar, & Plinius. *Carmona* fortè hodie, Ambrosio Morali, qui addit *Carmenam* Appiani esse. sed *Carmelis* καρμηλις, in Graeco codice legitur. *Carmon* Pausaniae Arcadiae vrbs est. Vide *Carbonia*.

Carmylessus καρμυλησσός, Lyciae opidulum, in Anticrago monte. Strabo.

Carna κάρνα, Ptolemaeo & Straboni, qui quoque *Carana* legit. Arabiae Felicis vrbs in Minaeis. Phoeniciae est Isacio in Lycophronem. haec *Carne* fortè Stephani. Vide *Carnana*.

Carne, locus vbi caluaria piscantur. vt habet Apuleius in Apologia pro seipso: *Polypus Corcyra, caluaria pinguia Carna*. Sed alius codex *Carne*, legit, sine diphthongo. *Atarne* Turnebus, in Aduersariis. *Atarna* Lipsius: sed pro pisce, non loco habet.

Carnaim καρναιμ, Iosepho 12. Antiq. 1. Mach. 5. opidum in Palaestina. Vide *Astaroth*.

Carnalis καρνάλις, Mutianae praefecturae, in Armenia Minori vrbs. Ptolemaeus. vide *Calaris*.

Carnana κάρνανα, Minaeorũ vrbs, & gens iuxta mare Rubrum. Scribitur & *Carnania*, & *Carnanites*. Stephanus. Puto *Carna* Ptolemaei.

Carnapa, Sarmatiae Asiaticae populi. Plinio.

Carnasa, Indiae intra Gangem vrbs Ptolemaeo: *Curdem* hodie vt Gerardus Mercator ait. Sed in Graeco Ptolemaeo non Carnasa, sed *Casana* κάσανα, legitur.

Carna-

Carnasium Saltus, olim *Oechalia* οἰχαλία, appellatus, vt Pausanias tradit.

Carnesium, Phœniciæ regionis vrbs, Plinio, & Stephano. cui proxima Paltos, deinde Gabala. Alia est Æolidis: eidem Stephano. Vide *Carna*, & *Carna*.

Carneates κορνεάτης, pars montis Cœlossæ, in Peloponneso Argiæ regionis. Strabo.

Carni κάρνοι, memorantur à Liuio. vocabantur quondam *Taurisci*, nunc *Norici*, inquit Plinius. Alpium incolæ sunt, hodie *Krainer* dicti. transpositis litterulis *R* & *A*, vt Vadianus vult. Supersunt hoc tractu hodie multa loca a Tauris cognominata, interq; alia, vnus, quem *Karn Taurn* vocant, quasi dicas Carnorum Taurisci *Styrmarck* quoque circa hanc continentiam quam Taurorum marcam interpretamur. Per K. quoque *Karni* antiquè scribitur.

Carnia κάρνια, Ioniæ vrbs, Stephano. ex lib. 4. Nicolai.

Carnicæ Alpes, vide *Iuliæ*.

Carnicum Iulium, ἰούλιον κάρνικον Ptolemæo, vel *Iulium Carnicum* Antonino. Norici opidum. hodie *Villach* & *Villaco* dictum inter Alpes situm, in Carinthia regione. Sic interpretantur Auentinus, & Pyramius. Sed Leandro *Goritia* est: & *Zuglio* Simlero. Diuinent qui loci peritiores me sunt Lazius 12. R. P. R. Sectione 6. *Vela*, aut *Fella* vt Germani pronunciant, siue *Velach* est. locus in Alpibus, alius à Villaco.

Carnine, vide *Carminna*.

Carniolenses populos, Foroiuliensibus ferè contiguos, qui Carcasauum fluuium habitant. sunt apud monachum qui Annales Francorum descripsit. Sed corrige, circa Sauum, pro Carcasauum. Paul Diaconus 6. Longob. *Carniolam* Regionem vocat. & Slauorum patriam dicit.

Carnium κάρνιον, Laconicæ opidum, Polybio. Circa Syriam vrbs: 2. Mach. 12. Arcadiæ fluuius, in Gatheatem amnem se effundes, Pausaniæ. sed per κ. Καρνίων vide *Cerynia*.

Carnon, Arabiæ Felicis vrbs, Plinio.

Carnona, vide *Alisium*.

Carnonacæ καρνονάκαι, Albionis insulæ gens, Ptolemæo. *Carnones* καρνονες, legit M. S. codex.

Carnosa, vide *Carnus*.

Carnusum, vide *Carnutes*.

Carnuntum habet Amb. Moralis Tarragoniæ vrbem, in Hispania, quo olim Alemannorum Gallorumq; præsidia stationes habebant, ex lib. Notit. Hanc putat *Curnonium* κουρνώνιον, Ptolemæi in Vasconibus esse. Et hodie *Carnobio* dici. In finibus Arragoniæ & Nauarræ. Vide *Carnus*, & *Noracus*.

Carnuus καρνοῦς. Ptolemæo vrbs Pannoniæ Superioris est. Wolfg. Lazius destructam dicit, & in eius loco Monasterium D. Petronellæ dicatum, superesse scribit. Idem scribit quoque *Carnuntius* dictam. Per K. auspicatur in veteri lapide. *Carnunti*, meminit Patereulus, Ammianus, & Plinius lib. 37. c. 3. Liuius 13. & lib. Notitiarum, in Pannonia Prima: item Itinerarium Antonini. *Passavv* quidam putant De hoc sic Diaconus, *Carnuntū quod corruptè Carantanum vocant*. *Cotinum* apud Iustinum Martyrem esse, putat Sylburgius. in Notis ad hunc eundem. *Carnus* etiā Acarnaniæ insula, Steph. Et Arabiæ Felicis opidum, Plinio. *Carnuntē*, in Illyrico videtur describere Liu. 43. vide *Sarnus*.

Carnutes, Celtarum populi, in Gallia, apud Cæsarem: *Carnoti* Tibullo: καρνοῦται, Ptolemæo. Sic quoque Plinio: qui eos *Fœderatos* cognominat. Horum regio hodie *Chartraine* vocatur. Cum Treueris hos coniungit *A*. Hirtius. eorum vrbem puto *Carnutum* a Zosimo vocari. in veteri lapide coloniam vocari, testatur Onuphrius. *Chartres* hodie est, Orontio, in sua Galliæ tabula. item Vigenereo.

Carnutum, vide *Carnutes*.

Caroea καροία, vicus in Sarmatia Europęa. Ptolemæus. Vrbs Africæ est. Guil. Tyrio 19. cap. 21. Vide *Carya*.

Carolitanum, vide *Calaris*

Carolopolis, Galliæ vrbs, quæ *Compendium* vulgo Latino. teste Beluacensi. *Compiegne* hodie.

Caronium καρώνιον, Callaicorum Lucensium, in Hispania opidum, Ptolemæo. *Corunna* hodie.

Carophrygia, vide *Phrygia*

Caropolis καρόπολις. Cariæ vrbs, teste Stephano: ex 1. Alexandri Caricor. Vide *Crya*, & *Caropolis*.

Caros τεῖχος κάρων. parua regio Cariæ. Stephanus, ex Theopompo.

Carosbus Cyrenaicæ regionis vrbs. Anto-

nino; *Carcora* Mercatori.

Carpasia insula Ciliciæ, iuxta Sarpedoniam promontorium, quam Stephanus, scribit *Carbasium* καρπασίαν, à Demetrio; & *Carpathum* κάρπαθον, à Xenagora vocari. *Carpasia*, Diodoro, 20. Ptolemæo & Stephano Cypri vrbs; quæ *Carpasium* Plinio. *Carpasiorum* insulas habet circa Cyprum Ptolemæus, & *Carpasias* Strabo: versus Orientem.

Carpasium, vide *Carpasia*.

Carpates καρπάτης, Sarmatiæ Europææ mons, Ptolemæo. Pro varietate locorum & idiomatum, varia sortitur nomina. Lazius in paginis excusis quas Tabulæ suæ Hungariæ adiecit, dicit eum Hungaricè Tartal/ & Germanicè Den Munch/ Vatter/ Wurtzgarten/ & Schneberg vocari. Apud Auentinum sunt eius nomina *Chremnitz*, & *Semnitz*. Huius altissima iuga, quæ Solino *Sarmatici* Rupes dicuntur, (inquit Wernherus) quique sunt inter Morauiam & Hungariam, & Danubium attingunt. Schneberg Germanis, & *Tatri* Slauorum lingua hodie vocantur. In Andreæ Pograditz tabula Poloniæ video horum montium tractum qui est inter Hungariam, Transsyluaniam & Poloniam, Crapack vulgò, & *Bieszid* à Russis dici. Crempack credit eum vocari Cromerus. Carpatem montem *Sueuum* olim nuncupatum, scribit Ioachimus Cureus, & Melanchton. sed nescio quis veterum Sueui montis meminerit. Plinius & Solinus, *Seuo* Germaniæ montem magnum habent.

Carpathus κάρπαθος, insula Asiatica, eius maris quod ab ea nomen sortitur. Hæc Homero *Crapathus* κράπαθος, dicitur, vt scribit Strabo. Eadem *Porphyris*, & *Tetrapolis* dicta: vt ait Eustathius ad Homerum. Sophianus scribit hodie *Scarpanto* vocari.

Carpatia Classis, meminit Codex 11. T. de Nauiculariis. Est qui *Carparia* legit.

Carpe Carteia, Hispaniæ Bæticæ locus, apud Antoninum. *Carpe Carteria* legit Simlerus.

Carpeia, vide *Carpia*.

Carpella καρπέλλα, Carmaniæ promontorium, Ptolemæo. vide *Badeichora*.

Carpeneitis, Atticæ locus videtur: apud Senecam in Hippolyto.

Carpentoracte, Plinio est Galliæ Narbonensis opidum, quod I. Poldus *Carpentras* appellat. Carpentoracensis ciuitas, nunc *Vindesca*: sic lib. Prouinciar. qui circumfertur.

Carpesii, vide *Carpitani*.

Carpesium, Pamphiliæ mons. vide *Gogyricum*.

Carpessus, vide *Carteia*.

Carpeta; locus in Africa videtur. ex Canonibus concilii Carthaginensis. est ibi enim Pentadius Episcopus Carpetensis.

Carpetania, vide *Carpitani*.

Carpi κάρποι, populi deuicti à Diocletiano Imp. sunt apud Herodianum. Meminit horum quoque Capitolinus in Balbino; & Vopiscus in Aureliano. Propter Istrum habitant, Ammiano, Iornande, & Zosimo testibus. *Carporum* vicum circa Danubium habes apud eundem Ammianum. & idem li. 28. facit eos Valeriæ populos: sed a Diocletiano translatus in Pannoniam. Lazio *Cirpi* Antonini est. *Carpis* Ptolemæi videtur. *Carpi* Plinio, & *Carpis* καρπίς, Ptolemæo, in Africa Propria vrbs. Huius meminit etiam D. Augustinus, Optatus Afer, & Antoninus. *Carporum* Καρπῶν, (an horum vel aliorum ignoro) meminit Athenæus 6. vnde Andronicus adulator: quem inde Carpenum vocat.

Carpia καρπηΐα. & καρπεῖα. habet Stephanus, opidum insulare, in ostio Bætis fluuii, quod Pausanias tradit antiquitus *Tartessum* vocatum fuisse. Huius meminit etiam Strabo, lib. 3. Vide *Carteia*.

Carpiani καρπιανοὶ Sarmatiæ Europææ gens, Ptolem.

Carpis καρπὶς, Pannoniæ Inferioris vrbs, Ptolemæo. Carpen Lazio est. *Carpis* κάρπις, fluuius sic dictus, & alter *Alpis* ἄλπις, nominatus, ad ventum Aquilonem, in Istrum exeunt, inquit Herodotus. Vterque, vt Peucerus tradit, suum nomen retinet. Carpim, *Cruppam*, & *Crapin*; Alpim *Album* vocant hodie. vide *Carpi*.

Carpitani καρπητανοὶ, Hispaniæ Tarraconensis populi; apud Ptolemæum, Καρπητανοὶ, per η in secunda, Straboni. Hos Villanouanus, & Mor[...]us. *Regnum Toletanum* interpretantur Carpitanos, quique à Polybio *Carpesios* καρπησίους, vocari, annotauit Sigonius in Liuium. sed & ipse Liuius sic eos

quoque

quoque nominat. Intra Iberum fluuium autem hos ponit Stephanus. *Carpetaniam* regionem habet Plinius. vt etiam Liuius

Carpitensis Plebs, in Africa, testis Coll. Carthag. An gentile à Carpi, circa Carthaginem? aut potius a Carpeta?

Carpodacos, gentes Scythicas, habet Zosimus 4. Mixtam existimo ex Carpis & Dacis.

Carpudamum καρπυδαῖμον, Thraciæ mediterranea vrbs, Ptolemæo.

Carrata κάῤῥα, Syriæ fluuius, vnde Carræ vrbs nomen habet. Stephanus.

Carraca κάῤῥακα, Bechunorũ vrbs, in Italia. Ptolemæus. *Carauaggio* quidam interpretatur.

Carræ, Arabiæ Felicis vrbs, ad Sinum Arabicum, Pomponio. Alia à Plinii. vide *Carrha*.

Carrea, quæ quoque *Potentia* Plinio. Tusciæ vrbs mediterranea est, quæ hodie *Carrara* dicitur Leandro.

Carrensis, ciuitatis nomen, apud D. Augustinum, in Grammatica.

Carrei, Plinio Arabiæ Felicis populi.

Carreni, vide *Careni*, & *Colcarrenorum*.

Carrha κάῤῥαι, Mesopotamiæ vrbs Ptolemæo, Zozomeno, & aliis. vno *R.* Diodoro 17. ad Chaboram fluuium; Crassi nobilitata clade. Sic dicta à Carrha Syriæ flumine, auctor Stephanus. *Heren* nunc nominari scribit, Niger. Hanc Æthicus, & liber Notitiarum *Charta* vocant, vt obseruauit Simlerus. *Charan* Hebræis esse, putat Cl. Marius Victor. Arabiæ vrbs quoque Plinio, vbi muros domosque, ex massis salis faciunt, aqua ferruminantes. Hæc *Gerrha* γέῤῥα, Strabonis est, in interiore sinu Persico. Ptolemæi *Gera* γέῤῥα est, quam Alex. Zardus *Beron* nouo nomine vocat. Stephanus habet *Carrha* ad mare Erythræum. vide *Nachor*, & *Colcarrenorum*.

Carrinensis ager in Hispania, habet duos fontes, alter omnia absorbens, alter omnia respuens. Plinius. *Catinensis*, per *T.* & sine *R.* legit Vasæus. Additque hunc agrum hodie *Cadima* appellari. esseque non procul à Tentugalensi municipio. Absorbentem omnia hodie *Feruentia* vocari, docet idem.

Carrodunum καῤῥόδουνον, quatuor huius nominis oppida sunt apud Ptolemæũ. atq; hæc ferè omnia in Germania. Primum in ipsa Germania ab ipso describitur. hoc Pet. Apianus *Kratow* Poloniæ regiam interpretatur. *Graccopolim* appellat Bonfinius. Alterum in Vindelicis ponit, hoc *Kraiburg*, iuxta Wasserburgum, ad Oenum fluuium est, Pirchaymero auctore. Tertium Pannoniæ Superioris est *Kharnburg* fortè hodie, in Stiria: nisi nominis allusio fallat. Quartum super Tyram flumen, in Sarmatia Europæa collocat; quo nomine autem hoc nostro tempore vocetur; indigenis, quibus locorum situs cognitus est, diuinandum relinquo.

Carronensium, in tractu Armoricano, meminit Lib. Notitiar.

Carruca, Hispaniæ Bæticæ opidum, A. Hirtio.

Carsa, maris Ægæi insula. Antoninus.

Carsat, vide *Sarsaga*.

Carse, Persarmeniæ vrbs, Cedreno & Curopalati. Nunc *Cars*, vt putat Leunclauius.

Carsea καρσεῖαι, Asiæ Minoris gens. Polybius 5. Circa Æoliam.

Carseolani, Æquiculanorum populi sunt, in quarta regione Italiæ. vt refert Plinius. Liuius 10. quoque eorum meminit, qui Æquicolarũ *Carseolam* coloniam vocat. *Carsioli* καρσίολοι, habet Ptolemæus. καρσέολοι, Strabo, & Liuius, sic quoque Ouid. 4. Fastor. vbi Paullus Marsus dicit in via Valeria esse, medio spacio inter Vrbem & Marsorum municipium, vbi se natum addit. Lege etiam quæ annotauit Catanæus ad Plinii Epistolar. lib. 1. *Arceolo* ponunt nunc hoc loco Blondus & Leander. Ad Fucinum lacum, Ligorio. *Cassioli* corruptè apud Antoninum.

Carsioli, vide *Carseolani*.

Carsicis, Galliæ Narbonensis portus, Antonino.

Carsidaua καρσίδαυα, Daciæ vrbs, Ptolemæo. quæ *Kuryma* hodie, vt Lazius habet.

Carsitani, vocantur populi Italiæ, iuxta agrum Prænestinum. Macrob. Saturnal. 3. cap 18.

Carsuli κάρσουλοι, Straboni, & *Carsulani*, Tacito, & *Carsulani* Plinio. Vmbriæ populi in Italia sunt. *Carsula* Leander nominat. *Cascina* Volaterrano 6. & 21. Vrbanorum.

Carsum κάρσον, Mysiç inferioris opidum.

Ptolemæo, & Antonino.

Carsus, vide *Cersus*.

Carta καρτα, Hyrcaniæ vrbs, Straboni. Portum sic vocat Zonaras, circa Thraciam, alicubi, nisi fallor.

Cartadulorum regio, sub solanis Indorũ montibus, vbi Satyri sunt. Plinius.

Cartalias καρταλιας, Hispaniæ vrbs, circa Zacynthum, Straboni.

Cartana, vide *Tetragonis*.

Cartare, Hispanica insula Sex. Auieno.

Cartasyna καρτασυνα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolom.

Carteia καρτηία, Ptolemæo Hispaniæ Bæticæ vrbs est, ad Fretum Gaditanum versus Orientem. καρτεια, Stephano. In ora Oceani est Liuio 28. & 41. vbi primum è faucibus angustis panditur mare Hæc hodie *Conil* vt patat D. Georg. ab Austria: qui hunc locum sedulò perlustrauit *Tartessus* ταρτησσος Græcis appellatur, Pomponio, Plinio & Strabone testibus. (etsi hic quoq; aliã ab hac Tartessam, in ostio nempe Bætis describat) *Carpessum* καρπησσος, eam vocat App. Alexandrinus. Episcopus Gerundensis scribit eam quoq; *Mellariam* dictam. Plinio tamen Mellaria aliud est opidum. Hęc Carteia à Clusio nominatur *Cartagena*, & ab Augustino Curione *Tariffa*, cui Becanus suffragatur. Moralis sententia potius ad *Algezira*, quam ad Tariffa inclinat. Alia ab hac *Carteia* Olcadum, Polybio & Liuio: quam Florianus dicit a Iuliano Diacono *Carteua* appellari. Vide *Crantia*, & *Carpia*.

Cartemitani Episcopi, in Africa meminit D Augustinus. idem cum *Cartimitanum*

Cartemnidenses, vide *Gortynii*.

Cartenaza καρτηνάζα, Ptolemæo est Indiæ intra Gangem opidum.

Cartenna καρτίννα, Mauritaniç Cæsariensis vrbs, apud Antoninum, Pomponium & Ptolemæum, qui eandem lib. 8. suæ Geographiæ *Certina* κέρτινα, nominat. *Cartenna Colonia, Augusti, & Legio secunda* vocatur à Plinio. *Mazzagran* vocat Castaldus *Circelli* Ioannes Etrobius; in Diario expeditionis Tunetanæ. Marmolius scribit hodie *Mostagan* appellari. Vide *Canuccis*.

Cartenus καρτηνος, Ptolemæo Mauritaniæ Cæsariensis flumen, quod Castaldus *Mina* interpretatur; *Xilef* autem Marmolius.

Carteria, ante Smyrnam insula, Plinio auctore.

Carterum Mœnia, καρτερῶν τεῖχος, Ptolemæo locus in Sarmatia Asiatica.

Cartha, Palæstinæ vrbs; lib. Notit. Inter Tyrum & Berytum, vt habet Seruius, 4. Æneidos. fortè *Cartham* Iosue 21. Ibidem alia, quam 70. interpretes καρθα scribunt. Ab hac Cartha fortasse Carthagini nomen, vt idem Seruius innuere videtur, loco dicto.

Carthada, vide *Carthago*.

Carthæa καρθαία, ciuitas vna ex tribus Ciq insulæ, Ptolemæo, Straboni, Stephano, & Ouidio. Suidas ei quatuor numero tribuit. Κῶ adscribit fortè malè, Stephanus. Vide *Carteia*.

Carthago Latinè, quæ *Carchedon* καρχηδὼν, Græcè, quam *Magnam* cognominat Ptolemæus. Africæ quondam caput, & Romani Imperii æmula. hęc postea Romana colonia facta. Nihil huius hodie prçter ruinas extat. Hanc Stephanus scribit quoq; *Oenussum*, οἰνουσσα, & *Canepolim* καινήπολις nominatam, Eustathius dicit eã *Caccabe* κακκάβη, & *Cadmeia* καδμεία, dictam A Suida *Africa* ἀφρική, & *Byrsa* appellatur. (*Bersack* etiam hodie à nonnullis Africanis nominari, tradit Lud. Marmolius Mons qui hac vrbe olim cingebatur, in quo Byrsa arx, hodie à Christianis *Rocca de Mostinates*, ab Africanis *Almanara* vocatur. Eius autem portus *Marsa* nunc dicitur, eodem teste) Hadrianum Imp. eam *Hadrianopolim* nominasse, Spartianus litteris mandauit. Commodus Imp. *Alexandriam commodianam togatam* ridicule nominasse, Lampridius auctor est. Prius *Chartada* vocatam dicit Solinus; postea *Iunoniam*: quod & Plutarchus contestatur. qui eam sic nominatam à C. Graccho scribit. hic enim illius arma, hic currus fuit, vt inquit Poeta. Non placet Isidori, neq; Seruii sententia in 4. Æneidos, qua docet hanc quoque *Tyros* olim vocatam. præter enim Virgilii mentem, ex Carthagine & Tyro eandem facit. D. Augustinus de Vnitate ecclesiæ, putat tamen per Ezechielem prophetam Carthaginem sub nomine Tyri designatam. At hoc abusiuè potius quam propriè. Balsamone auctore *Iustiniana* nuncupata fuit, à Iustiniano Imp. quod eam imperio Romanorum restituerit. *Tharsis* in Sacris Biblus dici, a Suida, & Eu-

statio

ftatio, Hermolaus, & alii testantur. Byrsa apud Appianum & Seruium, non est nomen toti Carthagini, sed arci tantum. *Megara μέγαρα* etiam in ea erat locus mœnibus circũseptus; eodem Appiano auctore. Incolas huius vrbis *Pœnos*, & regionem *Punicam* vocant auctores. De huius vrbis nomine vide quæ habet I. Drusius Obseruationum Sacrarum 7. cap. 8. *Carthago noua*, in Hispania Tarraconensi. Contestanorum maritima vrbs, Ptolemæo, & aliis. Eius diligens descriptio exstat apud Polybium 10. Hanc auctores, vt Plinius, Antoninus, & Appianus, *Spartariam σπαρταρίαν* cognominant. Idem Appianus putat prius *Saguntum* appellatam: sed postea ab Annibale excisam, & Carthaginensium coloniam factam, Carthaginem Spartagenam nuncupatam. Sed hanc Carthaginẽ & Saguntum duo & diuersa oppida esse, lippis & tonsoribus, vt dicitur, notum est. At hoc condonandum est homini Græco & peregrino, & cui Hispania minus cognita fuerit. veluti qui scribat Iberum fluuium in Septentrionalem Oceanum euolui: cùm in Mediterraneum exeat. Hanc Carthaginem quoq; *Canopolim*, vt Libycam, appellari scribit Stephanus. Idem Polybius lib. 3. *Phœnissam* nominat Polyænus 8. de Scipione. Hodie *Cartagena* nominatur. *Carthago vetus*, Ptolemæo Ilarcaonum vrbs est, in Hispania Tarraconensi. *Pœnorum* cognominat Plinius. Huius quoque meminit Cicero, de lege Agraria. *Villa Franca* hodie dici, scribit Episcopus Gerundensis. *Cantauella* esse, scribunt Varrerius & B[illegible]herus. *Cantaueia* legit Ant. Augustinus, Dial. 8. de Numimis antiquis. sic quoq. Ioan. Mariana de Reb. Hispaniæ. *Carthagine* Stephanus quoq; & Plutarchi Lucullus, (qui hanc Annibalis opus dicit) in Armenia habent. Vide *Carchedon*.

Cartham, vide *Cartha*.

Carthara καρθάρα, Mesopotamiæ, ad Tigrim vrbs. Ptolemæus. *Charta* fortè in lib. Notitiar.

Charteri Plebis, in Africa meminit Coll. Carthag.

Carthusia eremus Galliæ, in altissimis rupibus: locus propter asperitatem pene inaccessus. Vita S. Brunonis. Non longè à Gratianopoli abest. In vita S. Godefridi. Carthusianorum Monachorum hinc origo.

Carti Portus, *κάρτου λιμήν*, Africæ Propriæ, Cedreno.

Cartii καρτιοι, Persiæ populi, apud Strabonem. Sed *Curtii* legendum, significauit Casaubonus.

Cartilis, vide *Germanorum Castra*.

Cartimitanum municipium, cuius meminit vetus lapis: *Cartama* hodie dicitur; eius situs circa Rondam, in Granatensi prouincia est, teste Morali.

Cartris, vide *Cimbrica* Chersonesus.

Caruancas καρουάγκας, Norici mons, apud Ptolemæum. Sed idem eundẽ in descriptione Italiæ *Carusadium καρουσάδιον* appellat. Pyramius in sua Germaniæ tabula *Prenner* interpret. etsi male Caruacas habet, sine *N*.

Caruanis καρουανις, Ptolemæo, vrbs Ponti Polemoniaci in Cappadocia. *Carbanis* fortè Stephani, & Cedreni.

Caruentes καρουέντες, Latinorum vrbs, Stephano: ex Dionisii 2. Antiq. idem *Caryentos* etiam legi scribit. *Caruentanam* arcem habet Liuius 4.

Carula, Hispaniæ Bæticæ vrbs, Antonino, inter Hispalim & Ilipam.

Caruonis, Antonino. *Grarue* est Simlero, opidum ad Mosam in Gelriæ ducatu. *Carue* legit Rhenanus, ex vetusta tabula.

Carura κάρουρα, regia Cerobothri, Ptolemæo. Indiæ intra Gangem. Pagus est circa Meandrum fluuium: limes Phrygiæ & Cariæ. Strabo. Vide *Orthostana*.

Carusadium, vide *Caruancas*.

Carya καρύα, regio Arcadiæ apud Xenophontem, & Pausaniam. in qua Pheneum vrbem locat. Idem *Caryatas* curiam Tegeatarum, ibidem describit. *Caryam* regionem, in Laconica tamen habent Liuius & Stephanus. & Xenophon. 6. historiæ Græcorũ, ad finem ferè. Hęc eadem apud dictum Stephanũ *Καρύαι* vocatur. Peloponnesi ciuitatem facit Vitruuius 1. cap. 1. *Carya* quoq; Lyciæ vrbs Ptolemæo. vide *Caria* & *Crya*.

Carya, Laconicæ vrbs, Liuio, Pausaniæ, & Luciano in Saltationib.

Caryanda, vide *Carianda*.

Caryces Καρυκες. Fluuius & locus Laconicæ. Isacius ad Lycophronem.

Caryentos, vide *Carnentos*.

Carynia, Achaiæ Propriæ vrbs Plinio, *Cerynia* Pausaniæ & Athenæo vocatur. Ce-

raunia Polybio & Æliano. De huius orthographia iudicent doctiores. *Cabynia* mendosè apud Theophrastum est, vide *Cerau-nia.*

Caryones καρύωνες, Sarmatiæ Europææ gens. Ptolemæo.

Carysis καρύσις, statio malè fida nauibus, in Galaria. Arriani Periplus.

Carysis καρύσις Cryeorum insula, Stephano. Circa Lyciam puto. Huius meminit quoque Æliani Varia historia 5. cap. 27. & patriam Diotimi dicit.

Carystus κάρυστος, Eubœæ insulæ opidum Oppiano, & Ptolemæo. Hinc Carystium marmor, Plinio, Straboni, & Euripidi. *Chironia* χειρωνία, & *Aegea* αἰγαία, apud Stephanum quoque dicitur. Sophianus auctor est hodie *Caristo* nominari. *Carystus* quoque locus Laconiæ, in Ægyo, versus Arcadiam. Strabo, & ex eo Stephanus. Item Athenæus 1. vnde Carystium vinum. Est & fluuii nomen, apud Tibullum 4. ad Messallam, hoc versu, *Cretcis ardens aut vnda Carystia campos.* Sed aliter legit Iosephus Scaliger. Adi quoque Aduersa Turnebi 29. cap. 32. Arcteis, pro Creteis habet I. Dousa F.

Casa Candida, vel *Massa Candida*, locus cuius Episcopus S. Plechelmus vocatur; in vita S. Swiberti Martyrum gregis nomen, non loci esse, Vsuardi Martyrologium ad IX Cal. Sept. me docuit. Sed vide *Lucopibia.*

Casa κάσαι, Ciliciæ Asperæ in Pamphylia vrbs, apud Ptolemæum. geminato SS. scribunt interpretes. *Cassenses* etiam iidem vocantur in Concilio Constantinopolitano.

Casa Casariana, vide *ad Fines.*

Casa Calbenti, Mauritaniæ Cæsariensis locus, apud Antoninum.

Casæ Fauentia, in Africa, Coll. Carthag.

Casa Median, Numidiæ locus, cuius Episcopus Villaticus erat: Victori Vticensi. & Coll. Carthag.

Casa nigra, Africæ ciuitas: D. Augustino, contra Crescentium & in Breuiculo Collationum, *Cassinigrensem* hinc episcopum, habet Vict. Vticens.

Casæ Syluana, in Africa: Coll. Carthaginens.

Casa villa Aniccorum, Antonino in Africa Propria. *Casafilla* Aniciorum, legit vetustior codex.

Casaloth, locus Palæstinæ: Iosue 19.

Casalus Sinus, κασαλός, ad Corsicam insulam, Ptolemæo. *Golfo di S. Florentino.* Pineto. *Capo di porto*, Leandro appellatur.

Casama κάσαμα. Palmyrenæ vrbs, Ptolemæo. Phœniciæ, in lib. Notir. Sed eadem est: video enim in hoc libro Palmyrenam sub Phœnicia comprehendi.

Casaman vrbs, Cedreno. Circa Armeniam videtur.

Casamarri, Æthiopiæ sub Ægypto populi, Plinius.

Casandra insula, contra Persidem in eius sinu Plinius. Vide *Cascandrus.*

Casandrea, vide *Cassandrea.*

Casandrenses κασανδρεῖς, Arabica gens. Agatarchidi. A Casandra insula, verisimile est.

Casape κασάπη, Ptolemæo Hyrcaniæ opidum.

Casarda, & *Marra*, Antiochiæ Syriæ municipia. Guil. Tyrius.

Casari, Turcorum gens, Histor. Miscella 18.

Casbon, vide *Chasbon.*

Cascădrus, insula deserta maris Rubri, circa Carmaniā, Plinio. An *Caicandrus* Arriani? vt putat Hermolaus? qui Σωκανδρος, malè legit, ad Plinium 6. cap. 25. Est fortè Casandra Plinii quoque.

Cascantenses, Hispaniæ Citerioris populi, apud Plinium. *Municipium Cascantum* in nummo Tiberii æreo habeo. Antonino, quoque, inter Cæsaream Augustam & Calagotram. Circa T[illegible]lam eam describit Moralis, & *Cascante* hodie vocari ait. vide *Bascontum.*

Casce, vide *Basica.*

Caschara κασχαρα, Mesopotamiæ vrbs, Epiphanio. *Caschamm* Socrati Scholastico.

Cascinum opidum, quod Samnites à Sabinis orti tenuerunt. Varro de Lingua Latina 6. *Cassinum* autem emendo.

Casdei, vide *Chaldæa.*

Caseera κασέερα, Rhodopæ regionis in Thracia vrbs. Procop. 4. ædific.

Casentinum, vide *Casuentinum.*

Caserota κασηρῶται. Ariæ gens, Ptolemęo.

Casia κασία Scythiæ extra Imaum regio. Ptolemæus.

Casii, vide *Casos*, *Cassii*, & *Pelusium.*

Casilinum κασίλινον, Campanorum in Italia vrbs, Appiano & Ptolemæo. quam Vulturnus fluuius diuidit. Liuio 23. 24. 25. vbi scribit eam ad huius fluminis ostium sitam. Coloniam Romanam ductam à M. Antonio, tradit Cicero. *Castelluzzo* apud Leandrum Alb. est. item apud Sanfelicium. βασιλῖνον corruptè apud Zonaram, pro Casilino legitur. vide *Vulturnus*.

Casimomagum, vel *Casinomagum*, Galliæ locus, in tabula Peutingeriana. Fortasse Salomacum Antonini, vt ait M. Velserus. & *Causalion* hodie. Sed adi ipsum ad secundam tabulæ Peutingerianæ schedam.

Casinum κάσινον, Liuio, Plinio, Silio, & Straboni Campaniæ opidum. Mar. Niger & Sanfelicius *S. Germano* vocant. Sed de eo hoc Varro: *Casinum Forum vetus appellant.* Item Diaconus: *Castrum Casinum, quod Clarum appellatur. Harum* est in pergameno meo. *Casinum*, Italiæ fluuius, qui ad Interamnem vrbem cum Liri se iungit, Straboni. *Melfa* hodie dici putauerim. Vide *Cassinatium*.

Casiope, vide *Cassiope*.

Casiotis κασιωτις, Syriæ regio apud Ptolemæum. singulari S. Geminato SS. Ægypti regio est, apud eundem.

Casiri, Indorum gens, introrsus ad Scythas versa: humanis corporibus vescuntur. Plinius.

Casirota, vide *Caserota*.

Casis, Palæstinæ locus, vel vallis. Iosue 18. φαραγξ, 70. interpretib. Vide *Caucasus*.

Casius, Mons Arabiæ, circa Pelusium, Plinio, Pomponio, Solino, Dioni, Herodoto, & Ammiano. In eo Iouis Casii delubrũ: & Pompeii Magni tumulus. Singulari S. scribendum docent numismata, quæ habent *Ζευς κασιος*. cum sigillo sedente: dextra extensa, malumque Punicum gerente. cuius significatio, (vt 3. Amorum tradit Statius, minimè vulgata est. Geminato SS. apud Ammianum 22. & Iulianum Imp. in Misopogono legitur: item Ptolemæum. Hic mons hodie *Larissa* vocatur, nisi fallat, vt sæpe, Theuetus. Cassiotidis, in Syria regionis, *Casius* Mons quoque, Ptolemæo, Solino, Plinio, & Straboni 16. vbi & *Masium* legi, annotauit Casaubonus. *Casius* etiam Mesopotamiæ mons, Ptolemæo. sed *Masiũ* Μάσιον, hic legunt Græci codices. *Lison* hic hodie vocatur, si quis Dominico Mario fidem habeat. Ægypti mons & vrbs est apud Stephanum. Albaniæ etiam fluuius Ptolemæo.

Casmare κασμάρα, Mauritaniæ Cæsariensis opidum Ptolem.

Casmene κασμένη, Stephano, Herodoto 7. & Thucyd. 6. Siciliæ vrbs est. hodie ea *Comiso* appellatur; vt Aretius; & quidam eruditus anonymus habet.

Casmonates, Liguriæ populi. Plinio.

Casobus, vide *Cosobus*.

Casos, quæ *Achne* olim; Plinio teste. Carpathii maris insula est, Ptolemæo quoque. *Casso* nunc vocari, Sophianus perhibet. Idẽ Plinius alio in loco Sporades insulas enumerans; *Casus* quæ *Astrabe*, inquit. an eadem sit, videant alii. Stephanus certe Casum inter Cyclades ponit. eamque *Amphe* ἄμφη. & *Astrabe* ἀστράβη, dictam addit. Circa Cason insulam complures sunt insulæ *Casiorum* Strabo. vide *Sinope*.

Caspaliana, vide *Audarus*.

Caspapyrus κασπάπυρος, Gandarorũ vrbs, & Scytharum littus, Stephano. Per T. *Caspatyrus* scribit Herodotus. dicitque Pactyçę regioni conterminam esse. ad Indi fluminis oram.

Caspasium flumen, apud Scythas Asiaticos. Plinius.

Caspatyrus, vide *Caspapyrus*.

Casperia, Sabinorum vrbs, Vibio. vbi Himella fluuius. De eodem, ni fallor, hoc Silii, *Et Bactris, nomina ducens*, *Casperula*. A Caspelo Bactrianæ opido, annotet Pomp. Sabinus ad Virgilii. 7. Æneid at Caspelum hoc à se conditum, nemo alius nouit, κασπειρία, Ptolemæo Indiæ intra Gangem regio est.

Casperula, vide *Casperia*.

Casphalia, in Africa locus. Augustinus Epistola 166.

Casphor, vide *Chascor*.

Caspia gens, circa Caspias portas, ad littora vsque Caspii maris, Plinio. *Caspia* Regio est quoque apud Strabonem.

Caspiæ Portæ, Plinio, vel πύλαι, Ptolemæo. *Caspiarum* Claustra à Tacito appellantur. Inter Mediam & Parthiam eas describit Ptolemæus. Vnius diei itere à Ra-

gis distare tradit Arrianus.

Caspiana χωρα, Armeniae Maioris regio. Strabo.

Caspii Ptolemaeo, Straboni, Melae, Plinio, & Porphyrio. Asiae populi. Horum regionem Castaldus *Strama* vocat. vide *Taurus*.

Caspin urbs firma à promiscuis gêtibus habitata. huic adiacet stagnum stadiorum duorum latitudinis. Circa Syriam est, à Iuda Machabaeo capta. 2. Mach. 12.

Caspingium loci nomen, in tabula Peutingeriana, inter Rhenum & Mosam, circa partes inferiores.

Caspira, Indiae intra Gangem apud Caspiraeos populos urbs. Ptolemaeo. *Cospetir* dicitur Gerardo Mercatori. vide *Caspirus*.

Caspiria, vide *Fortunata*.

Caspirus, Parthorum urbs, finitima Indiae. Stephanus. Caspirorum meminit Epistola Alexandri Magni, ad Aristotelem. si qua fides huic sit. sed Caspiorum erat in M. S. sine R. Eadem fortè cum Caspira.

Caspium Mare, vide *Hyrcanum*.

Caspius Mons, vide *Caucasus*, *Phasis*, & *Taurus*.

Cassa, vide *Casa*.

Cassandrea, Plinio. Ptolemaeus simplici S. scribit, Vrbs maritima Macedoniae est. Plinius, Pausanias & Stephanus scribunt olim *Potidaeam*, dictam. Coloniam factam, ex Plinio & Vlpiano, dicit Onuphrius. In prima Macedonia statuit Conciliorum opus. Huius Potidaeae meminit quoque Thucydides, 1. Hodie *Casandria* appellari, Sophianus testatur. Bellonius tamen in suis Obseruationibus eam *Schiatto* nominat, & in libro suo de auibus *Stebio* habet, in alterutro typographi mendū esse vereor. P*ydna* antiquitus dictam refert Epitoma Strabonis, & Calchondilas. Pydna tamen aliud est opidum Ptolemaeo, hoc eodem littore. Potidaea nunc *Berrhoea* vocari Ioan. Lydus auctor est. nō satis fidus, vereor.

Cassandria peninsula, vide *Pallena*.

Cassanita, gens in Rubri maris littore, Stephano. Arabiae Felicis, Ptolem.

Cassanorus, Ægypti opidum, apud Stephanum, ex Ephoro.

Casseuigrensis, vide *Casa Nigra*.

Cassensen, vide *Casa*.

Cassera, circa Athi montis Isthmum vrbs. Plinius. *Casera* fortè Procopii.

Cassi, Britanniae Insulae populi, apud Caesarem: quos Glareanus *Gasserer* vocat. *Caishevv* autē Camdeno. circa Catyeuchlanos.

Cassia Via, huius meminit Cicero in Philippicis. Et marmor antiquū in Monte Politiano, Italiae, quod docet eam à Clusinorum finibus, Florentiam vsque perductam. Consule P. Victorii Varias Lectiones. Etiam vrbs Italiae, Agath. 2. pro *Cassinum* puto. *Cisfene*, autē habet codex Bon. Vulcanii.

Cassida, Indiae extra Gangem opidum. Ptolemaeus.

Cassii, montes, in Scythia extra Imaum. Ptolem.

Cassii Forum, vide *Forum Cassii*.

Cassiliacum, Rhetiae primae est opidum, in lib. Notit. *Romakessel* vocat Beat. Rhenanus.

Cassinatium colonia, est in Goltzii Thesauro, ex veteri inscriptione. *Cassinum* Liuius habet, circa Campaniam, item Strabo, qui eam 19. stadiis à Capua distare tradit. *Cassina* mons, est in Campania; Platinae, in Pelagio 1. *Cassina* arx in Samnio, vbi monasterium S. Benedicti, teste Eginartho. quod *Cassinense* vocat. Non longè à Beneuento est: aut potius ab Aquino, vt tradit Scipio Mazzolla. In Cassinensi castro quod *Harum* appellatur, inquit Diaconus 1. Longobard. c. 26. dicitq; 50. millib. distare à Sublaco. Pro *Harum* lego *Arum*, apud Floriacens. & *Auarū* apud Marian. Schotum. *Baurum* apud Blondum 6. Decad. cap. 1. Vide *Casinum*.

Cassinogilum Aquitaniae locus: Adone teste & Iuone. vbi scribit Carolum Magnum Pascha celebrasse. Est inter Droch & Warumnam fluuios, vt habet Floriacensis. Subdubitat M. Velserus, an *Cassinomagum* sit in tabula Peutingeriana.

Cassinum, vide *Cassinatium*.

Cassioli, vide *Carseolani*.

Cassiope, Thesprotiorum in Epiro vrbs, Ptol. Est eidē ibidem promontoriū sic dictum. huius quoque Strabo meminit. quod & *Phalacrum* φαλακρον, vocat. vt intelligit Aquaeus, in suis Commentariis Plinianis. in quo eū hallucinari liquet, quia idem Strabo hoc tractu vtrumq; describit, & Cassiopen & Phalacrum. sic quoq; Plinius. Ca-

guiza hodie vocari, scribit Niger. Ptolemæo Corcyræ Insulæ vrbs. S. *Maria Cassopo*, Moletius: *Ioannina* Sophianus indigitat. *Cassiopeiam*, alterutram vocat Gellius 19. c. 1. *Cassiopeia* autem, regionis nomen est, in Epiro, Ptolemęo: in qua vrbs dicta Cassiope. quam Sophianus *Casopo* nominat, sed *Santi Quaranta* Dominicus Niger. Laonicus *Cassiopeiam* vrbem Ætoliæ habet, quam nouo nomine *Ioannina* nominat. vide *Corcyra*, & *Zacynthos*.

Cassios Albaniæ fluuius, in Mare Caspium sese exonerat. Plinius. *Casius* Ptolemæo est.

Cassiotis, vide *Casiotis*.

Cassiopolis, vide *Serrepolis*.

Cassiterides Latinis, vt Plinio, & Pomponio. *Cattiterides* κατιτερίδες, Græcis, vt Ptolemæo, & Straboni ex Posidonio. *Celticas* eas cognominat Pomponius. Hermolaus subdubitat, num sit *Mictis* Plinii, quia candidum plumbum in ea prouenire addit. Sed alii hoc loco apud Plinium *Mictim* legunt. Ego illi non assentior: Plini' enim ipse Cassiteridum quoq; meminit. *Bisargo* eas vocat nouo vocabulo Pet. Oliuarius, in suis Commentariis in Melam. Camdenus putat *Sylly* insulas esse, qui & *Sorlinges*. Ego haud multum absum, quin credam ipsas insulas Britannicas apud vetustissimos sub Cassiteridũ nomine describi. Si fallor, dicam cum Herodoto, me Cassiterides non nosse. Vide *Oestrymnis*.

Cassitira κασσίτιρα, insula Oceani, Indiæ finitima. Stephanus: ex Dionysii Bassaricis.

Cassiuellauni opidum, vide *Verolanium*.

Cassium, Latinis dicitur, quod vulgo *Castelle* vocant, vt Leander tradit. Opidulum Lombardiæ Cispadanæ. Cassi opidi, meminit Franc. Nansii Frontinus, lib. M. S.

Cassium, vide *Casius*.

Cassius, Hispaniæ mons; apud Sex Auien.

Cassorium κασσώριον loci nomen, Stephano. ex Aristophane.

Casso·is κασσοτὶς, **Pausaniæ Phocidis fons, circa Delphos.**

Cassonius, vide *Merulæ* Campus.

Castabala καςάβαλα, Ciliciæ vrbs, Straboni & Ptolemæo, *Perasia* περασία, prius dicta Stephano teste. Fortè a Perasiæ Dianæ templo, cuius Strabo hic meminit. Sed Castabalam quoque Stephanus in Phœnicia ponit. *Castabala*, Plinio Cappadociæ opidum. aliud a *Castabla* Lyciæ. *Castabalenses* habet Solinus bellum canibus gerentes.

Castabla, vide *Castabala*.

Castalia κασαλία, Ciliciæ vrbs, apud Stephanum: ex Theogine. Alia circa Phocidem, est Herodoto 8. Est & fontis nomen propè Antiochiam Syriæ. vt ex Nicephoro tradit Gyraldus, in Musarum Syntagmate. Alii *Castalius*.

Castalius κασαλὶ@, fons, circa Parnassum, in Phocide, Pausaniæ. Mons quoq; ibidem, V[illegible] Seq. Huic videtur adsentiri Lucianus [illegible]aronte. Fons quoque Daphnis, in An[illegible] suburbano, teste Ruffino 2. historiæ Ec[illegible]ticæ.

Ca[illegible], vide *Castulo*.

Castamon, locus Persarmeniorum, ab Emanuele Comneno receptus. Nicetas, & Glycæ continuator. Domus Isacii Comneni est, Cedreno. In Paphlagonia.

Castanea, Straboni vrbs est circa Peneum fluuium. *Castanea* Pomponio. *Castana* Magnesiæ vrbs est apud Plinium. *Casthanea* κα[illegible] apud Herodotum Synonyma sunt.

[illegible]ia κασινία, vrbs Apuliæ iuxta Tarantu[illegible]phanus: & Nicandri Scholiastes.

Castaon κασάων, Hispaniæ vrbs Straboni. non procul à fontibus Bætis fluminis. *Villa nueua d' Alcaraz*, Henr. Coquo, & Car. Clusio: *Cazorla*, est Morali, & Gomecio. Sed *Castalo* hoc loco apud Strabonem lubens legerim, cum Casaubono.

Castax κάσαξ, Hispaniæ vrbs: circa Bæticam, Appiano, & Stephano.

Castelium, nomen loci, Metaphrasti: in vita S. Sabæ. Circa Palæstinam.

Castellani κασελλανοὶ, Ptolemæo sunt Hispaniæ Tarraconensis populi. Hi hodie *Catalanes* videntur Floriano. *Ducatus Cardone* interpretatur non solum à Villanouano. sed & à Varrerio. cui non parum tribuo. Liguriæ etiam populi, in ænea tabula, Genuæ. *Castellani* Mauritaniæ episcopi, cuius nomẽ Voconius, est apud Gennadium. *Castiliani* vocantur, ni fallor, in Decretal. Vide *Castellum*, & *Castellani*.

Castellense Municipium, habet lib. de Limitib. In Italia, non dubito. Idem *Castranum*, & *Cuprensem* agros, pro *Cuprensem*, in Piceno.

Castelletum, ad mare Galilææ; circa Tiberiadem, Guil. Tyrio.

Castellum κάστελλον, Menapiorum, in Gallia Belgica, apud Ptolemæum. Ressel vocāt Hub. Leodius, & Pet. Diuæus. opidum est ad Mosam: vbi illud quoque Ammianus describit, lib. 17. In regione quæ vulgo Cuyck dicitur. *Castellum* Straboni 5. Firmi nauale, in Picenis. *Castelli Firmani* meminit Antoninus. Vide *Firmium*. *Castellum* Morinorum, ex Itinerario Antonini citat Diuæus. quod Kassel / cognomine op den berch interpretatur. Opidum est in monte situm, in Flandriæ Occidentalioris tractu. Sunt *Castologi* Plinii, vt Meierus autumat. *Castellum aquarum*, vocant Rhenanus & Althametus Baden vrbem, circa Tigurum. Obernbaden legit Schudus: idque colligit ex Taciti Annalium lib. 17. vbi scribit a Cæcina castellum (quod Heluetii suis militibus & stipendiis tuebantur) in modum municipii exstructū esse: additque locum esse amœnum, & salubrium aquarum frequentem. *Aqua* simpliciter vocatur, in quadam marmorea inscriptione ibidem exstante. quam Stumpfius profert in sua Heluetia. *Castellum*, Antonino inter Fauentiam & Florentiam est. *Castellum Tingitu* Antonino, in Mauritania Cæsariensi. *Castellum Tingitanum* hoc est Marcellini. *Castellum* Ripense, in Mauritania Cæsariensi episcopalis sedes. Vict. Vticens. *Castellum* Parisiorum. vide *Leucodecta*.

Castelon, ex eius loci Inscriptionibus vetustis, tradit Clusius id opidum esse Cathaloniæ, quod hodie *Castello de Ampurias* vocant.

Casteria, vel *καστερία*, Macedoniæ vrbs. Gregoras.

Casthena, vide *Csilindrina*.

Casthanea, vide *Castanea*.

Casthenes Sinus, Thraciæ, circa Bosporum. Plinius. Vide *Leosthenium*.

Castiliani, vide *Castellani*.

Castina, vide *Dictis*.

Castinos, populos Galliæ, circa Vocontios, habet Annibal. Plutarchi.

Castnium κάστνιον, mons in Aspendo, Pamphilia. Stephanus.

Castola κάστολα, Tusciæ vrbem habet Diodorus 20. quam à Fabio Cos. expugnatam scribit. *Castiglione* hoc tractu hodie videtur,

Castoli Campi, *καστωλοῦ*, Doridis. Xenoph. 1. Cyri exped. *Castolum* Locum, idem nominat 1. Græcor. circa Halicarnassum. vide *Doris*.

Castologi, Galliæ Belgicæ videntur populi, apud Plinium. *Cateslogi* legebat exemplar Venetum. vide *Castellum* Morinorum.

Castoria, circa Bulgariam videtur vrbs, apud Cedrenum, Zonaram, & Laonicum. Ad lacum quendam, circa Prillapum est, in Græciæ tabula Castaldi. vide *Casteria*.

Castorum lucus, ad duodecimum lapidem à Cremona distans, vt Tacitus habet, lib. Ann. 18. *Castoris locus* vocatur Orosio lib. 7. cap. 8. *Castores*, locum nominatum, habebat membraneum.

Castra στρατόπεδα, locus in Ægypto sic dictus; infra Butim vrbem, propemodum ad mare. Herodotus in Euterpe.

Castra κάστρα, Indiæ intra Gangem opidū, Ptolemæo. Norici vrbs, Antonino. Macedoniæ, eidem: inter Lychnidum & Heracliam. *Castra allata*, vide *Alata*. *Castra Alexandri*, locus vel regio Ægypti, circa Pelusium; vti videtur ex Orosii 1. & Q. Curtii 4. *Castra Annibalis*, Magnæ Græciæ Portus, Solino, & Plinio. *Le Castelle*, Leandro Alberto. *Castra Cecilia*, Hispaniæ vrbs Plinio. *Castra seruilia* legit M.S. codex. Pinetus, & Moralis *Caceres* ex ea facit. Ego eam cum Varrerio, pro *S. Maria de Guadalupe* habeo. *Castra Celica*, Antonino Hispaniæ locus, inter Emeritam & Salmanticam. *Castra Cornelia*, Plinio & Pomponio, *Corneliana castra* Cæsari, *Cornelii Castra*, *κορνήλιαι παρεμβολή*, Ptolemæo: Africæ Propriæ vrbs. *Maioris Africani* Castra, sunt apud Orosium 4. cap. 22. *Castra Cyri*, de quibus Curtius 3. *Lyciam petens, cum omnibus copiis regionem qua Castra Cyri appellant, peruenerunt*. Horum meminit etiam Arrianus 1. *Castra Dei*, vide *Manaim*. *Castra exploratorū*, Antonino: *Burgeuponsande* est Camdeno Locus in Anglia. vide *Alata*. *Castra Flauiana*, vide *Ala Flauiana*. *Castra Gemina*, Hispalensis cōuentus opidum, Plinio *Castra Germanorum κάστρα γερμανῶν*, Mauritaniæ Cæsariensis opidum. *Brexar* hodie, & *Bersac* ab Arabibus vocatur, vt tradit Marmolius. *Castra Iudæorum*, vide *Bubastus*. *Castra Iulia*, Plinio Hispaniæ opidum. *Trugillo*, Caspari Varrerio. *Castra Lelia*, Africæ Minoris

noris

noris vrbs, apud Melam. *Castra lapidariorum*, vrbs Ægypti, in lib Notit. *Castra Larba*, Antonino Thraciæ vrbs. *Larba*, & *Iabar* legit Simlerus. vide *Castrozarba*. *Castra legionum Germaniæ*, circa Rheni ostium, Plinio ad finem libri 4. *Castra noua*, in Mauritania Cæsariensi,. Antonino. *Castra postumiana*; in grumo quodam excelso, A. Hirtii, sunt apud Amb. Moralem in Hispania Bætica. & nunc *Castro el rio* dici ait. *Castro del Fiume* autem Ioanni Marianæ. *Castra Regina*, Rhetiæ. lib. Notit. *Roking* Lazio. Vide *Augusta Tiberii*. *Castra Tyriorum*, sunt circa Memphim Ægypti. Herodoti Euterpe. *Castra Vicelliana*, sic habere antiquas Inscriptiones eius loci qui hodie Medelin vocatur, auctor mihi est Carolus Clusius. Varrerius tamen & Moralis dicit *Medelin* antiquitus *Metallina* vocatam. Per *E.* autem in secunda hic legit *Metellina*. Hispaniæ Bæticæ vrbs est. Metallinensis coloniæ meminit Plinius lib. 4. cap. 22. *Metellinum* Antoninus. Vide *Cecilia Metallinum*. *Castra vlpia*; Antonino vrbs; quam Simlerus Cleue interpretatur. Ducatus Cliuensis vrbs primaria. *Castra vinaria*, Hispaniæ vrbs apud Plinium. Vide *Herculis Castra*, *Alexandri* Castra, *&* *Lalia*.

Castranum, vide *Castellense*.

Castraualet, episcopatus sub sede Anabarza. Tyrius.

Castrea, vide *Catrea*.

Castriani populi, quorum magnam partem interemtam, ab Aureliano Imp. tradit Vopiscus. In Scythia Europæa esse, auguror.

Castrimenum, vrbs Peloponnesi in Achaia. Leonicus 9.

Castrimonienses, Italiæ populi, sunt apud Plinium. Castrimonium colonia in lib. Coloniarum. *Castrimœnes* in antiqua inscriptione. Circa Campaniam videtur: fortè vbi hodie *Castro*, inter Ferentinum, Signiam, & Soram.

Castrobariensis locum, habet lib. Notit. in Mauritania Tingitana.

Castrocome, circa Iberiam Asiaticam locus videtur apud Curopalatem. Castrocomium Cedreno.

Castrolybia, locus aliquando sic dictus. in Hispania, Ceretaniæ prouinciæ caput. Amb. Moralis. *Iulia Libyca*, Ptolemæi est, ni fallor.

Castronoua, vide *Noua*.

Castrozarba κασρίζαρβα, Thraciæ opidum. Procop. de Ædificiis. *Castra Iarba*, vel *Larba* Antonini.

Castrum, vide *Manaim*.

Castrum κάςρον, Ptolemæo, & Straboni, Picenorum opidum. *Flauiano* Leandro & Blondo. Plinii *Castrum nouum* est. Meminit *Castri noui* Antoninus inter Truentum & Aternum, de quo hæc Roma ad me Celsus Cittadinus Anglerius, *Appellatum hoc fuit postea* Castrum S. Fabiani: *& eo diruto ob aeris malignitatem, iussu Iulii Aquauiuæ Atrianorum ducis (vulgo de Atri) ex illius ruinis ædificatæ fuisse sumptibus eiusdem ducis*, Iulia noua *opidum in mediterraneis, ad tertium ferè milliarium*. *Castrum Altum*, arx munita Hispaniæ Citerioris; locus cæde magni Amilcaris insignis. vt docet Liuius lib. 24. sunt qui opinantur hodie *Castel Serat* appellari, vt Florianus del Campo refert. *Castralla* hodie locum vocari putat Petrus Antonius Beuterus. Medio itinere inter Saguntum & Carthaginem. *Castrum Inui* Virgilio Tusciæ maritimum opidum est. Erythræus vocat *Cornetto*, & dicit à Ptolemæo *Castrum nouū* κάςρον νέον, appellari. Idem asserit Blondus; qui addit quoque sic à Plinio & Mela vocari. Sed ante omnes Seruius scripsit hoc Castrum Inui, Castrum nouum dici. Coloniam Romanam factam, apud Liuium 36. lego. *Castrum Iuliense*, vide *Forum Iulii*. *Castrū Iulium*, vide *Vrgia*. *Castrum Nobense*, vide *Noua*. *Castrum nouum* Antonini, dicit Leander etiam hodie *Castel nouo* nominari. Tusciæ opidum mediterraneum est. Aliud à Castro Nono Plinii. *Castrum Octauianum*, dictum olim fuisse locum, circa vrbem Barchinonam, scribit Amb. Moralis. Idem hodie locus, *San Locat*, vocari tradit. Sed & Castrum in littore maris in Latio est 15. Metamor. Ouidii. pro *Astrum* siue *Astura*, ni fallor; & C. finale præcedentis vocis huic male affixum, sic enim legitur, *donec castrumque, sacrasque*. Erroris originem lege in *Combos*, & alibi.

Castuli, vide *Doris*.

Castulo κασυλῶν, Oretanorum in Hispania Tarraconensi vrbs, Ptolemæo, Appiano, & Antonino. *Castalo* κασαλων, Stephanus, & Polyb. lib. 10. vocant. Florianus & Moralis dicit hodie *Caslona la veia* appellari. Idem autem Moralis, alio in loco, tradit

fuisse Puerto del Muladar, vel Santisteuan. Casinonenses nominat Plinius, quos Casari venatios vocari ait. Vide Catulum, & Clasto.

Castum Nemus, in insula Oceani. Tacitus in libello de Germanorum moribus.

Casturis Pannoniæ opidum. vt habet Eugippius in vita Seuerini Norici Apostoli. & Astutis in libro Notitiarum[Stokeravv]Caspiniano est in sua Austria: cui Asturis est.

Casuarii, vide Cattuarii, & Ciuaro.

Casuentillani, sunt apud Plinium Vmbriæ populi. Casuentini legunt tres mei codices, castiùs ni fallor: nam horum meminit quoque inscriptio antiqua, quæ in Aldi ottographia extat. Apud Frontinum Casentini Colonia est. sed Casuentinum malim.

Casuentum, Italiæ fluuius, Plinio, quem Leander Vasento dici, ait. Bussento Mazzellæ. In Calabria Superiori est. Basentium vocat Diaconus. Barentinus amnis, apud Iornandem est sub cuius alueo Alaricus Gothorum rex sepultus scribitur.

Casula, Antonino Africæ Propriæ vrbs. Casulas Carianenses habet Vict. Vticens. episcopalem sedem. Carianensis cuiusdam meminit quoque Coll. Carthag.

Casurgis, Bohemiæ vrbs Ptolemæo. Sunt qui Chaurim putant. vide Bubienum.

Casyrus, Susianæ mons, Plinio.

Casystes κασύστης, portus est Ioniæ, sub Corico monte. Strabo.

Catabalum, vide Catabolum.

Catabanes, & Catabani, Arabiæ Desertæ gens, Plinio teste. vide Arabia, & Gebanitæ.

Catabasmos, vide Catabathmus.

Catabathmus καταβαθμός, Libyæ locus, inter Paratonium & Ammonem, Stephano. In Cyrenaica est, Plinio, Straboni & Melæ. Ptolemæus Magnam, & Paruam habet in Marmarica Libyæ. Paruam Theuetus Cabo de Alber vocat. Catabasmus καταβασμός, per S. est apud Æschylum: sed circa Nili fontes.

Catabeda, vide Catameda.

Catabitanus Episcopatus, in Cæsariensi Mauritania, Vict. Vticens.

Catabolum, Ciliciæ vrbs est, Antonino. XXXII. M. pass. ab Alexandria Syriæ. Per A. in penultima est Dioscoridi. Non est Cabala Ptolemæi.

Catacecaumene κατακεκαυμένη, regio circa Ephesum, Straboni. Insula, in Arabico sinu, Ptolemæo, & Stephano. Colles Mysiæ sic vocantur à Vitruuio 2. ca. 6. vbi pumices inueniuntur.

Catacati, Plinio Sarmatiæ Asiaticæ populi.

Catacumbas locum habet S. Gregorius Papa. Lib. epistol. 3. cap. 56. ad secundum Vrbis milliarium. Vita S. Quirini huius quoque meminit. Postea Cœmiterium Callisti vocatum, scribit Onuphrius in Chronico Pontificum. In Via Appia est, tertio ab Vrbe lapide, vt ipse addit. Catatumbas alibi legas.

Catada κατάδα, Africæ Propriæ fluuius, Ptolemæus.

Cataderbis καταδέρβις, lacus Persiæ. circa ostia Arosis amnis. Arrianus de Indicis.

Catadra κατάδρα. Æthiopiæ sub Ægypto populi, Ptolemæo.

Catadupa κατάδουπα, Indiæ vrbs, circa Gangem fluuium vspiam est, Arriano de Indicis. Vide Cataractas.

Catadupi, vide Cataractas.

Cataa καταία, Persidis insula, Mercurio ac Veneri sacra. Arrianus in Indicis.

Cataonium καταώνιον, apud Ptolemæum Marmaricæ promontorium.

Catagela, & Angela, vrbium Siciliæ nomina habet Scholiastes Aristophanis in Arachnæ. Corruptæ voces mihi.

Catagnensis Plebis Africanæ, meminit Coll. Carthag. non semel.

Catalaunici, Catalaunii, & Catalaunum, vide Cathelauni.

Catali, nominatur cum Carnis, in quadam vetere inscriptione: quam profert Turnebus, aduers. 9. cap. 21. Circa Tergestum fuisse videntur. Vide Catili, & Cathalienfium.

Catamana κατάμανα, Syriæ vrbs. Commagenæ regionis, Ptolemæo Vide Catauana.

Catana κατάνη, Ptolemæo, Straboni & aliis, Siciliæ vrbs, & colonia. Strabo, & Diod. scribunt hanc ab Hierone, cùm eius incolas eiecisset, Ætnam αἴτνη, appellatam fuisse. Hodie tamen adhuc Catania dici, tradit Fazellus. Catanœos populos hic habet quoque Ptolemæus.

Catanagra καταναγρα, Ptolemæo. Batanagra interpreti; Indiæ intra Gangem vrbs.

Catangissinus, in littore Asiatico, Bospori

C A

sporí Thracici *Golfo Castacio* nunc. Pet. Gyllius. ex Dionysio Byzantio.

Catani, vide *Catanni*.

Catanidis Promontorium, κατανίδιος ἄκρα, Diodoro 13. Circa Lesbum insulam, in continente tamen. Ad Arginusas insulas.

Catanii κατανῖοι, Arabiæ Desertæ populi, apud Ptolemæum. *Bathanei* legunt interpretes.

Catanira κατανίειρα, vrbs. Stephanus, ex Theopompo.

Catanitæ κατανῖται, Ptolemæo Arabiæ Felicis gens.

Catanni κάταννοι, gens circa mare Caspiũ, Stephano. *Catani* sunt Plinio.

Cataonia, supra Ciliciam regio, confinis Cappadociæ. Æmilius Probus, in Datamene. Vide *Cappadocia*.

Cataptelea, emporium Bithyniæ est, ad Pontum Euxinum. In vita S. Parthenii.

Cataquensis episcopi Bonifacii in Africa, meminit D. Augustinus, Epist. 129. ad Olympium.

Catara κάταρα, Arabiæ Felicis vrbs, apud Ptolemæum. Item locus Episcopalis sub patriarchatu Cõstantinopolitano. Balsamon.

Cataracta καταρράκτη, Samnitum vrbs, à Romanis expugnata. Diodorus 20. vide *Cataractonum*.

Cataractonum, opidum Angliæ Antonino. Rob. Talborus scribit hoc loco hodie diuersoria quædam esse nomine *Cantaricbridge*: & non longè ab eo aliud opidulum à rusticis habitatum, quod *Catterick* vocant: *Caturractonium* κατουρρακτόνιον, Ptolemæi est. in Atrebatibus. cuius loco codex M. S. κατουρρακτόνιον, legebat. Villanouanus *Caerlil* interpretatur. Malo Talboti, quod eam subscribat Camdenus, sententiam amplecti. *Cataracta* Bedæ est.

Catari, Plinio in Pannonia populi. *Cartari* quidam legunt.

Catarractæ καταρράκται, Nili fluminis duæ, Maiorem & Minorem, habent Ptolemæus, Strabo, Plinius, & Eustathius. In Ægypti initio sunt versus Meridiem. vbi Nilus inter duos montes coarctatus adeò præcipitatur, vt non fluere, sed immenso potius fragore ruere credatur. In Somnio Scipionis vocantur *Catadupa* κατάδουπα. Aliis vt Plinio, Ammiano, &c. Catadupi sunt populi, his Catarractis vicini. Philostrato 8. montes sic vocantur. Ptolemæus habet *Cadupos* populos, sed quam longissimè versus Meridiem hinc distantes: in Æthiopia sub Ægypto nempè. Duppos malè legunt Latini codices. Ioannes Bermudesius in sua legatione Æthiopica, scribit Catadupa, hodie ab accolis *Catadbs* (quod illis strepitum significat) appellari. Tertiam quandam Catarracten Nili, habet Stephanus, de qua vide *Bonchis*. *Catarractes* Anienis fluminis, Tiburi, vbi se ab excelso loco in conuallem profundam deiicit. Strabo lib. 1. *Cascada de Tiuoli* hodie vocant accolæ. *Catarractes* Danubii, à Strabone & Suida descriptus, *Sevvrensfel* Germanicè vocatur. infra Lintzium Austriæ vrbem est. Lazius 12. R. P. Romanæ triplicem nomenclaturam à trigemino eius periculo, attribuit, Struden, Werfl, & Helgang.

Catarractus καταρράκτης, Cretæ insulæ amnis, apud Ptolemæum. *Anapadore* apud N grum. Est etiam eidem Ptolemæo, & Melæ, Pamphiliæ fluuius, qui Aspendum præterfluit, & hunc Zosimus *Melanen*, i. Nigrũ vocat. Sunt tamen diuersa flumina apud Strabonem Melas & Catarractus.

Catarrecta καταρρήκτης, Asiæ Minoris fluuius, non minor Meandro, in quem influit. oritur ex Celenis. Herodotus in Polymnia.

Catarzena καταρζηνή, Armeniæ Maioris regio; Ptolemæo. *Cotacene* legunt interpretes. *Cambisesena* Strabonis videtur, aut potius vox corrupta ex Cambysene & Xexena.

Catastigona, vide *Hippoboṭum*.

Catasyrta Κατασύρται, loci nomen, quem Cedrenus, & Curopalates describunt circa Regiam vrbem. hoc est, Constantinopolim.

Catathra κατάθρα, insulæ duæ Maris Rubri, quæ & *Chelonitides* χελωνίτιδες. Ptolem.

Catatma, Syriæ alicubi ager videtur, apud Curopalatem. Circa Hierapolim fortè.

Catacumbas, vide *Catacumbas*.

Catauana, Antonino Commaginæ opidum. alias *Catamana*, vt censet Simlerus.

Catela, vide *Baclaiala*.

Catelani populi, Gregoræ. De iis sic Pachymerus: Catelani & Amagabari qui ab Auarum stirpe orti putantur. Qui Glycæ historiam continuauit, scribit eos ex Hispania accersitos. Nomen hactenus obtinent. vide *Castellani*.

Catenates, Vindelica gens, Plinio. vide *Clauttinatii*.

Catennenses [illegible], populi finitimi Selgensibus, in Pamphilia. Strabo.

Cathai, Indiæ populi, Arriano. *Calthai* sunt apud Polyænum 4. de Alexandro.

Cathen [illegible] Indica vrbs, vbi rex ob formam eligitur. Stephano. *Cathea* [illegible], Straboni est, vt credit Xylander apud quem lib. 15. *Cathea* Sopitis [illegible] est, & alio in loco [illegible], vt quoque apud Arrianum & Diodorum. *Sophitu* Curtius legit. Apud hos vxores cum maritis defunctis comburi, auctor est Strabo. vide *Statheni*.

Cathalis [illegible], Palæstinæ locus: Iosue 15. vbi D. Hieronymus *Cathis* legit. *Cathaliensium* meminit Cassiodorus Variar. 4. ad Faustum Præp.

Cathari [illegible], Indiæ gens, quarum vxores cum maritis mortuis comburunt. Diodorus 17. Pro *Cathei*, vt putat Fabricius in Orosium.

Catharum [illegible], Libyæ Interioris promontorium, Ptolemæo *Catharensis* Ecclesiæ, meminit Coll. Carth. Eadem quoque *Cathanguritensis*, ibidem.

Catharus, vide *Citharus*.

Cathea, vide *Crylindrine*, & *Cathana*.

Cathei Montes, Sarmatiæ Asiaticæ. ex quibus Lagous amnis profluit. Plinius.

Cathelaune, Galliæ populi, apud Marcellinum lib. 15. quorum vrbem *Cathelaunum* video à posterioris ætatis scriptoribus vocari: & *Catalaunum* in libello Prouinciarum. Eandē hodie *Chalons*, cognomine *in Champaigne*, appellant. Et *Cathelauni Campi*, vbi Attila cæsus fuit, à pluribus, vt Michaele Ritio, Volaterrano, Belleforestio, & aliis, sumuntur pro ea regione quam Gallicum vulgus *Champaigne* nominat, vbi hodie adhuc *Chastelon* ciuitas, vt Goropius docet in Francicis. Sed video a recentioribus fere *Catalaunici* scribi, & eos circa Tolosam (inter quos Forcatulus) statuere. quod idem ex Iornande verisimile est. Totā vel maximam regionem hos campos designare, verisimile est ex Iornande: qui eos centū leucas in longitudine, & septuaginta in latitudine patere ait. Idem Iornandes eos quoque *Mauricios* (*Mauriaci* habet Freculphus) Campos nuncupat, sic etiam Callimachus Experiens, & Greg. Turonensis. Apud Catalaunios Tetricum ab Aureliano Imp. superatum tradit Eutropius *Catalaunia*, vel vt alii pronunciant, *Gothalania* vocari putat Schottus, à Gothis & Alanis, hunc tractum. vide *Castilonum*.

Cathena, vel vt alia lectio habet, *Cantenna*, apud Frontinum 2. cap. 5. Circa Rhegium Iulium locus est, vti ex Crassi vita apud Plutarchum liquet. An Catana legendum, subdubitat Modius.

Cathereus, vide *Caphereus*

Cathether Hieremiæ, [illegible], 70. interpretibus. Palæstinæ locus, Iosuæ 19.

Cathieremita [illegible], gens vicina Gabaōitis. Ioseph. 5. Antiq. vide *Cariathbaal*.

Cathilci [illegible], Germaniæ populi, à Germanico Cæs. deuicti. Strabo.

Cathippi, Orosio Asiæ vrbis nomen. circa M diam aut Parthiam. Sine aspiratione legit Æthicus.

Cathoë, vide *Manathat*.

Cathon, Ægæi maris insula, Pomponio. *Cothon* vtrimque per tertiam vocalem, in aliis quibusdam codicibus.

Cathra, vide *Chatracharta*.

Cati Fons, ex qua aqua Petronia in Tiberim fluit. Fest. Pomp.

Catos, & *Dacos* Populos, non semel coniungit Statius, libris Siluarum. An pro *Cattis*? vel *Gothis* potius?

Catiari, vide *Scytha*.

Caticardamna [illegible], Indiæ intra Gangem vrbs, apud Ptolemæum. *Chiromādel*, Pet. Appiani. Hic corpus D. Bartholomæi requiescit. vt perhibent nonnulli.

Catila Solitudo, circa Palæstinam, est apud Surium, in S. Euthymio monacho.

Catili, Alpium incolæ, inter Polam & Tergestum. Plin. *Catali* in antiquo lapide.

Catilli Anienicolaq, *Catilli*. Sic Silius 4. Videntur populi circa Anienem fluuium. *Catillus*, mons Tiburti, Vibio, & Seruio, qui eum Catellū vocari ait, per corruptionem. Hodie *catelli* nominatur.

Catina, Plinio est Arcadiæ vrbs.

Catinata, vide *Iberus*.

Catinon, vide *Cytinum*.

Catisa, vide *Capisa*.

Catium, opidum Italiæ, apud Frontinum Nansij M S.

Cati-

Catizi, vide *Gerania*, & *Pygmæi*.

Catobrica, Hispaniæ vrbs, Antonino, Inter Cordubam & Emeritam. vide *Cetobrica*.

Catoluca, Galliæ Narbonensis opidum, Antonino.

Catopterius κατόπτριος, præcipitium Parnassi. Ad memoriam vsque pertingens. Strabo.

Catoriges, vide *Caturiges*.

Catraleucos κατραλευκός, Celticorum in Lusitania vrbs, Ptolemæo. Vide *Contraleucenses*.

Catre κάτρη, vrbs. Stephanus.

Catrea κατρέα, Cretæ vrbs sic dicta. Diodorus, & Pausanias in Arcadicis. *Castrea* legit Apollodorus.

Castrensis Episcopus, in Mauritania Cæsariensi, nominatur à Victore Vticense.

Catria vide *Æthusa*.

Cattabania κατταβανία, regio Arabiæ Felicis, Stephano. *Cattabanenses* apud Strabonem. *Cattabeni* κατταβηνοί, sunt Ptolemæo. cuius interpretes *Cottabani* legunt.

Cattania καττανία, episcopatus: in Conc. Ephesino III.

Cattari. populi circa Crabatiam videntur, apud Nicetam.

Catti, Germaniæ populi, Tacito: *Chatta* χάτται, Ptolemæo. Hessen sunt H. Iunio & Georgio Fabricio: mihi quoque. apud quos hactenus Katzenelebogen superest. quasi dicas Cattorum Ancona. Willichio verò sunt qui *Marchiam Badensem* & loca vicina habitant: quos & *Caritnos* καρίτνοι, Ptolemæi putat. Catti postea in insulam Batauorum transgressi (auctore Tacito) vbi hodie horum nominis vestigia supersunt in duobus vicis, cognominatis ad mare, & ad Rhenum. Vide *Saxones*.

Catti Meliboci, Germaniæ tractus, qui Cattenelebogen dicitur. Beato Rhenano. In Hassia est. Meliboci montis meminit Ptolemæus, in Germania.

Cattigara καττίγαρα, Ptolemæo est Sinarum statio. *Canton* Iac. Castaldo nuncupatur. *Cantam* Lusitanis.

Cattiterides, vide *Cassiterides*.

Cattuari καττουαροι, Germaniæ populi; vt legit Leunclauius ad 57. Dionis. vbi olim *Britanni* habebatur. Circa suum natale putat hos esse. circa Rheni nempe partes inferiores.

Cattuza, vide *Gerania*.

Catuaci Galliæ populi, apud Cæsarem. Marlianus & alii putant eos esse qui Duacũ, *Douay* vulgo, habitant. vrbs in confinibus Flandriæ, Hannoniæ, & Artesiæ, academia nuper à Philippo Rege ibidem instituta celebris. Pro Catuaci, Aduatici legendum docet Diuæus.

Catualium Galliæ Belgicæ locus. in Peutingeriana tabula.

Catudæos, quos vocat Hesiodus, fortasse *Troglodytas* esse apud Scylacem, putat Suidas.

Catuellani, vide *Catyeuchlani*.

Catulensis Episcopus, in Mauritania Cæsariensi. Victor. Vticens.

Catulina Castra, citat Lazius lib. 12. *R. P. R.* ex Spartiani Didio Iuliano, & Seuero Impp. & *Tulna*, Austriæ locum interpretatur.

Caturica, Antonino locus circa Alpes Cottias, inter Brigantionem & Montem Seleucum. Alio loco *Caturriga* legit.

Caturiges, Plinio & Cæsari, κατόριγες, Ptolemæo & Straboni; Alpium incolæ. Nomen vetus, aliqua inflexione retinent, inquit Simlerus. *Charges* enim, opidum eorum, Galli vocant, vt docent Simlerus, & Vigenereus, propè Embrun est.

Caturractonium, vide *Catarractonum*.

Caturriga Antonini, Galliæ Belgicæ vrbs est inter Durocortorum & Nasium. Vide *Caturica*.

Catusiacum, Galliæ Belgicæ vrbs, Antonino. *Carisiacum* autem legit Diuæus.

Catyeuchlani κατυευχλανοι Albionis insulæ populi, Ptol. κατυελλανοι, Dioni. Hodie, vt Lelandus & Lhuydus referunt, sunt *Buchingamienses* & *Herfordienses*.

Catzure κατζυρη, monasterium in Arta Ambraciæ vrbe, puto. in sanctionibus Pontificiis Impp. Orientalium.

Caua, vide *Syria*, *Elis*, & *Cœla*, quod idem est.

Cauana καυάνα. Arabiæ Felicis vrbs, apud Ptolemæum. *Cabana* apud interpretes.

Cauaræ Pomponio, *Cauares* Plinio, *Cauari* καύαροι, Ptolemæo; *Cuari* κύαροι, Straboni. Galliæ Narbonensis populi sunt. *Gauotz* interpretatur Dalechampius ad 6. Athenæi. Rhodano vicina est continentia. at-

que à Valentia vsque Auinionem pertingit.

Cauaria, vide *Ciuaro*.

Cauaris, vide *Quaris*.

Cauaturini, Liguriæ populi: in ænea tabula antiqua, Genuæ.

Cauca καύκη, Hispaniç vrbs, circa Tagum fluuium, Appiano in Ibericis. Zosimus eam in Gallæcis ponit, & Theodosii Imp. patriam facit. Ptolemæus in Vaccæis describit. Amb. Moralis tradit eam à nonnullis pro *Coca* haberi. *Caucenses* Plinii fortè.

Caucaci Καυκάκου, in Obydines, gente Bulgariæ, episcopatus. Curopalates in Officialibus Constantinopolit.

Caucadæ, Sarmatiæ Asiaticæ populi; circa Lagoum amnem. Plinius.

Caucalandrensem locum altitudine siluarum inaccessum, & montium, in medio flumine (Danubio, vt puto) habet Ammianus 31. Sine R. legit alius codex.

Caucana Portus, καυκάνα, Ptolemæo in Sicilia est, ducentis à Syracusa stadiis. vt refert Historia Miscella. Fazellus scribit hodie *Scalambri porto* dici. Sed idem alio in loco tradit eum *Scaramis* vocari; & superiori ætate à Saracenis *Rasacaramis*, appellatum. vide *Caucon*.

Caucaseum Mare, vide *Pontus*.

Caucasiæ Portæ, vel Pylæ Iberiæ, circa Harmastin vrbem: in cuius rupe Cumania castellum est, & quæ magno errore *Caspiæ* à multis dictæ fuere, vt Plinius tradit. Nunc ibi vrbs est quæ *Derbent* (quod angustias significat) vocatur ab exteris; *Atmirc.arpi*, *Temir capi*, & *Thamir capo* sunt qui legunt: *Minali* est apud Haithonum, corruptè. Ferrea porta, (cuius & Egesippus meminit. ca 50. ab incolis appellari videtur: non quod ex ferro constet, sed quòd locus adeò munitus, vt quemuis hostilem impetum facilè sustineat. opidum enim situm est inter angustias Caspii vel, vt alii vocant, Caucasi montis, & Hyrcani maris: vbi transitus dumtaxat patet 500. passuum. Hinc munitissima totius Orientis vrbs censetur. Hæc ex legatione Mariæ Angiolelli, Iosephi Barbari, Ambrosii Contarini, & Caterini Zeni Onomasticon Leunclauii hoc loco habet Alexandriam ad Hyrcanum. quam ego non nosse libens profiteor. Vide *Iberia*.

Caucasii Scopulum, habet Apollonius 4. circa flexionē Istri fluminis, versus Cronium (sic ille Adriaticum vocat) mare. Scholiastes *Cauliacum* καυλιακὸν, appellat. vide *Caulici*.

Caucasii montes, qui propriè sic dicuntur, sunt Ptolemæo circa Oxi & Indi fluminis fontes. Vide *Scytha*.

Caucasium, locus Episcopalis, Balsamoni, sub patriarchatu Cōstantinopolitano.

Caucasus καύκασος, Pars Tauri montis inter Pontum Euxinum, & Mare Caspium. *Graucasum*, i. niue candidum, à Scythis vocari, auctor est Plinius. (*Casim* habet Isidorus.) *Caucasia* Rupes, Ptolemæo. *Caspium* ab accolis dici, scribit apud Strabonem Eratosthenes. Inferiores Caucasi partes *Colica* κόλικα, & inde *Colice* regio, & *Coli* populi dici refert Stephanus. Ea pars Caucasi, qua Poetæ Prometheum à Ioue alligatum fabulantur, *Promethei* Iuga, vocat Propertius. & *Strobilus* στρόβιλος, ab Arriano, in Ponti Euxini Periplo dicitur. Eadem *Marpesia Cautes* ab Iornande, à Marpesia Amazonum regina, quam ibidem certum tempus demoratam esse scribit. Caucasum, eundem esse cum *Coraxico*, & *Heniochis* montibus, quos Plinius in Tauro describendo nominat, ex eo videtur, quòd Cyrum fluuium, quem Ptolemæus ex Caucaso ducit, ex Heniochis montibus, (quem ait ab aliis vocari Coraxicum,) manare scribit. *Garamas* à Vibio dicitur. nam Phasim fluuium ex eo descendere facit. Videtur Caucasus ex Haithono, *Cocas*; aut ex Asiæ tabulis *Cochias* recenti vocabulo nominari. Theuetus eum *Arad*, & *Adazar* vocat, Niger cum *Albsor* nomen habere ait. Caucasum prius *Niphas* νίφας dictum; & postea *Boreæ koitē* βορέου κοίτη, tradit auctor de Fluminibus: rationesq; fabulosas addit. Sub nomine Caucasi Iornandes Taurū describit. *Caucasus* est etiā locus circa Chium insulam, Herodoto. Item in Arcadia, Halicarnasseo 1. nisi hic Thaumasios legendum sit, vt putat Portus. Vide *Paropamisus*, *Phasis*, & *Taurus*.

Cautenses, Hispaniæ populi, Plinio. *Cuenca*, Pinetus vocat. vide *Cauca*.

Cauchabeni καυχαβηνοί, Arabiæ Desertæ gens, apud Ptolemæum.

Caucha Cāpi, circa Ctesiphontē sunt, Plin.

Cauchi, vide *Chauci*, & *Cauchensii*.

Cauci καῦκοι, sunt Ptol. Hiberniæ populi. vide *Chauci*.

Cauci-

Caucinum καυκῖνον, vinum, Falerno persimile, habet Athenæus, à loco sic nominatũ. *Caulinum* per L. vertit Dalechampius.

Caucoliberis, ciuitas Hispaniæ est in Martyrologio Vsuardi & Adonis. Vbi S. Vincentii natalem ce[illegible] ti. Kal. Maii. Baronius putat Com[illegible] uco & Celtiberi.

Caucon καύκων, Peloponnesi fluuius, circa Dymen, qui in alium, Theuteas dictus, influit: & hic in Acheloum exit. Strabo. Locus littoralis Siciliæ, ducentis a Syracusis stadiis distans, vt tr[illegible] Procop. 1. Wandal. *Caucana* legit Histor[illegible] ella 16. & vicum vocat.

Caucones, Ptolemæo & Straboni, populi in Bithynia sunt, circa Parthenii fluminis ostia. quorum vrbs Teius. Sunt quoque ad Messenen, Peloponnesi; eodem Strabone & Callimacho. Inter Pylum & Spartam.

Cauconia, vide *Dyme*, & *Elea*.

Cauconiatæ Καυκωνιᾶται, Homero Paphlagoniæ populi: finitimi Mariandinis, vt refert Strabo.

Cauconus fluuius, Καύκων@. Stephanus. idem cum *Caucon*.

Cauda Bouis, vide *Boos Vra*.

Caudi, & *Caudium*, vide *Caudina*.

Caudi Caupone, locus in Italia, Horatio, Satyra 5. haud procul a Beneuento. vt habet ad eundem Commentator vetus 1. Lipsii. Sed *Claudi* legit ille.

Caudinæ Fauces, Sic nominat eas Silius, lib. 8. *Caudinum* iugum, Quinctilianus. vbi Romani à Samnitibus sub iugum missi fuere. in Apulia, circa Aufidum fluuiũ, vbi Caudium vrbs *Stretto de Arpaia* vocatur hodie. & in rei gestæ memoriam, ipsum locum etiam dici *Iugũ D. Mariæ*, scribit Leander. *Caudinæ Furculæ* vocantur a Val. Max. Liu. & Lucano. item à Plinio in Epist. *Valle di Gardino* etiam nominari, idem Leander docet Blondo *Palense* sunt. *Caudini* populi circa Hirpinos, in Italia sunt, Plinio. Et *Caudium*, vrbs Samnitium, in Apulia videtur, Liu. 9. Vnde Furculæ Caudinæ. Καῦδιον etiam Straboni, & Ptolemæo; sed apud hunc interpretes mendosè *Clusium* legunt. *Caudi* est apud Antoninum: & *Caudinũ* Colonia fortè apud Frontinum.

Caudium, vide *Caudinæ*, & *Calcidion*.

Caudius, vide *Raudius*, & *Caudina*.

Caudo καυδὼ insula vicina Cretæ, vbi maximi onagri nascũtur. Suidas. Vide *Claudus*.

Caudriacus, vide *Hydriacus*.

Caue καυή, magnus vicus in Bithynia videtur: Xenophonti 4. historiæ Græcor.

Cauerna Susis, sic locum Africæ, vbi concilium habitum, nominat D. Augustinus, in Enarratione Psalmi 36.

Caueros, vide *Mylantia*.

Caui, vide *Raudi*.

Cauiclum, Bæticæ vrbs; Antonino. circa Menobam.

Cauii, Illyrici populi sunt apud Liu. 44. *Ceraunii* autem restituendũ putat Turneb.

Cauillonum, vide *Caballinum*.

Cauiopitauorensis Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

Caularis amnis, circa Pamphiliam videtur, Liuius 38.

Caulci καυλκοὶ, Germaniæ populi, Straboni. Ad Oceanum.

Caulici καυλικοὶ, sunt Iapydiæ scopuli, vbi Ister se diffindit. Apollonio 4. Gentem vocat Stephanus, ad Ionium mare. vocantur & *Cauliaci*. Vide *Caucasii*.

Caulon, vide *Caulonia*.

Caulonia καυλωνία, quondam *Aulonia* dicta fuit inquit Strabo. *Caulon* apud Plinium, Virgilium, & Horatium est. *Caulum* habet Silius 14. Locrorum in Italia mons est, & in eo vrbs. *Calonia* legit Etymologicon. In Calabria eam describit Seruius ex Higino. Contra Tarentinam regionem, Porphyrion in Horatium: *Castro vete*, vel *vetere*, hodie vocari. ex Barrio & Ananiense disco. Stephanus Cauloniam Siciliæ vrbem facit. sed suo, ni fallor more, postremam hanc Italiæ partem Siciliã nominans. Vide *Aulon*.

Cauloniorum Καυλωνιων, regionem habet Diod. 14. circa Tyrrheniam, quam scribit à Gallis diteptam. Vocem corruptam putauerim, nisi Cauloniæ in Etruria meminisset Apollonius in Mirabilib. ex Aristotele, vt inquit. vbi scribit Pythagoram serpentem mordentem morsu necasse. Vide *Aulon*.

Caulum, vide *Caulonia*.

Caum, Hispaniæ opidum, Antonino, inter Asturicam & Tarraconem.

Caumana καύμαρα, alueus Indi fluminis, circa eius ostia. In Indicis Arriani.

Cauni, vide *Causini*.

Caunos, *insula est in mari Oceano. Proxima Tyle.* sic Zacharias Lilius, in suo Orbis Breuiario. Mihi obscurum.

Mm 2

Caunus, Hispaniæ mons, in Celtiberis. *Moncayo* hodie, aliquando quoque *Cati* mons dictus, inquit Florianus: cui accinit Moralis. Inter Iberum fluuium & Turiasonem vrbem describit Gomesius. Meminit eius Liuius, lib. 40. Est & Cretæ vrbs καῦνος, Stephano: Et alia Æolica, Athenæo. Doridis, vel Cariæ, in Asia Minori quoq; apud Ptolemænm & Herodotum, item Plutarchum, Pomponium, & Plininm: qui eam Rhodiensibus subiectam ait. Cauam Caunum vocat Calaber. *Magri* dicitur Oliuario: *La Rosa* Sophiano. *Caunus* Ionica quoque insula est, apud Dionysium Afrum, & huius interpretes Priscianum & Auienum. *Caunus* insulæ nomen est quoque apud Athenæum 14. vbi Sotadem Maronitem submersum scribit. At hunc eundem in carcere situ obiisse, scribit Plutarchus de Instituendis pueris.

Cauphiaca καυφιακα, Persidis vrbs, Ptolemæo.

Caura, sanguinis riui è terra nati, fluxerunt. Obsequens.

Caurarani populi, Arabiæ Felicis. (ditissimos armento, significat.) Plinius.

Caurasia, gens Bætica, apud Plinium. habet enim Hippo Caurasiarum.

Caurenses, vide *Caurium*.

Cauriana, vide *Charauni*.

Caurisci, vide *Gantisci*.

Caurita, *Coria* C. Clusio. Hispaniæ vrbs, circa Placentiam ciuitatem. Nescio quis Cauritæ ex veteribus meminerit. Cauriam à Latinis iunioribus nominari, auctor mihi est fide dignus And. Schottus.

Caurium καυριον, Lusitaniæ opidum, Ptolemæo, *Caurenses* apud Plinium.

Cauros, vide *Andros*.

Caus καοῦς, Arcadiæ vicus, Stephano. ex Pausaniæ 8. vt addit. in Telephusiæ agro est, vbi Æsculapius Causius colebatur. *Alus* verterunt Amasæus & Lœscherus. Caus veram scripturam, putat Sylburgius.

Causennis, (Gausennis per G. nonnulla exemplaria legunt) vrbs Angliæ Antonino. de ea sic Talbotus: *Citerior pars comitatus Lincolnensis vocatur vulgariter* Cayseuen, *in ea fortassis erat tum oppidum aliquod nomine Causenna, aut Castenna, quod circumiacentibus agris & pagis nomen dedit.*

Caussiani καυσιανοί, nascentes lugent, mortuos autem beatos reputant. Stobeus in Encomio mortis.

Causini κώσινοι, Mauritaniæ Tingitanæ populi, Ptolemæo. *Canni* habent Latini interpretes.

Cauti, (nescio quo auctore) vocati, à Lhuydo ii populi in Scotia qui hodie *Moraniam* & *Rossiam* inhabitant.

Caystrus κάϋστρος, Asiæ Minoris in Ionia, flumen, Homero, Pomponio, & Ptolemæo. *Cayster* Eunapio. *Chias*, ex tabulis ego nominarem. Castaldus eum *Chaici* vocat. *Caystrium* Campum, iuxta Ephesum, à Caystro flumine, habet Eunapius, & Stephanus. Vrbs sic vocata est, apud Xenophontem 1. Cyriacor. Vide *Clystrus*.

Caytaris, vrbs Episcopalis, sub Amidensi sede. G. Tyrius.

Cazaria, vide *Chazaria*.

Cazeca καζέκα, vicus in littore Tauricæ Chersonesi. Arriani Peripl.

Cazensis episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

Cea, Hispaniæ fluuius, iuxta opidum S. Facundi. Vasæus. Vide *Ceos*.

Ceada, locum habet Pausanias 4. circa Spartam, foueam sic dictam: in qua capite condemnatos præcipitare solebant, de qua historia lectu digna, apud eundem. Huius etiam meminit Dion Prusæus, Oratione 80. Καιάδας, per diphthongon est apud Strabonem 8.

Ceadicta, vide *Puteoli*.

Cebanum caseum præstantiss. ex Liguria nominat Plinius, à loco, vt videtur. Ex marchionatu *Ceue*, interpretatur Dalechampius.

Cebarenses, vide *Carenses*.

Cebarsussi, Africæ locus: non semel nominatus à D. Augustino, contra Cresconium.

Cebele, vide *Cubellia*.

Cebenna, vide *Cemmenus*.

Cebestus, Lyciæ ciuitas. Q. Curtius, 3. An *Cabessus* Hellanici? Est qui Thebes hoc loco legit, & hanc lectionem video à Turnebo approbari. *Sebastus* fortè melius, cuius hoc tractu meminere Iosephus, & Stephan.

Cebrenia κεβρηνία, Troadis regio. est & ibidem *Cebrina* vrbs; *Cebrinus*, & *Cebrenus* fluuius.

nius. Apollodorus, Statius, & Stephanus. Straboni quoque in Thracia est. Cebrenidæ ripæ, meminit Ouidius 11. Metamorph. κε-βρηνα χώρη, sine N. legebat Xylandri Stephanus, corruptè. Vetustior enim codex Aldinus κεβρηνα, habet. vide *Troia*.

Cebrina, & *Cebrinus*, vide *Cebrenia*.

Cebrus, Antonino locus vel fluuius in Mœsia, vide *Ciabrus*.

Cebyra, vide *Cibyra*.

Cecei, vide *Meces*.

Cecia, vide *Cetium*.

Ceciani, vide *Tecpani*.

Cecilia κεκιλια, Syriæ vrbs, Ptolemæo. ad Euphratem fluuium.

Cecilia Mellinum κεκιλια μέλλινον, Ptolemæo Lusitaniæ vrbs. *Gemellina* habent Latina exemplaria. Eandem cum *Castris Vicellianis* puto.

Cecilioni, in Aldino exemplari Itinerarii Antonini locus Hispaniæ, inter Emeritam & Salamanticam. Simlerus ex manu scripto dubitat num legendum sit, *Cecilius Vicus*, vel *Cecilionicus*, & an idem sit cum *Cecliana*.

Cecina, videtur vrbis nomen, apud Pomponium. In Tuscia. Ad Cecinnam fluuium.

Cecinna, Plinio fluuius Tusciæ regionis: Hodie *Cecina* dici puto.

Cecren, Cumæorum colonia. Phauorinus. An corrupta vox, pro *Cebrenia*?

Cecrena κέκρηνα, vrbs Troadis. Phauorinus.

Cecropia κεκροπία, vti & *Cephissia* κηφισσία, Atticæ tribus vel vrbs Strabo & Pollux. *Cecropia* Thucydidi 2. est inter Ægaleum montem & Achetnas vicum. *Cecropiam* insulam habet Plautus in Trinummo: an pro Creta?

Cecropida κεκροπίδαι, pars tribus Leontidis. Stephanus. Vide *Athena*.

Cecropis κεκροπὶς, regio Thraciæ. Etiam Thessalonica gens. Stephanus. *Cecropius* Mons in Attica videtur, apud Senecam in Hippolyto.

Cecrypha κεκρυφαι, populi circa Pontum Euxinum, Orpheo in Argonauticis.

Cecryphalia κεκρυφάλεια, Diodoro, Thucydidi, Aristidi, & Stephano, promontorium est Peloponnesi. item insula quoque ad plagam Peloponnesi Occiduam. vt habet Scholiastes Thucydidis. Plinio est *Cecryphalos* insula contra Epidaurum Peloponnesi. eadem.

Cecylistrium, opidum Galliæ Narbonensis, apud Sex Auienum, in sua Ora maritima.

Cecyrina κεκύρινα, Achaiæ in Peloponneso vrbs. Pausanias. Sed *Cerynia* restituit Sylburgius.

Cedamusensem Episcopum, habet Vict. Vticens. in Mauritania Sitiphensi.

Cedar, gens quæ non procul à Babylone tabernacula habebat Suidæ tempore. Vide *Arabia*.

Cedasa κέδασα, Tyriorum vrbi propinqua & Galilææ regioni: Iosepho belli Iudaici 2. cap. 19. & Antiq. 13. cap. 9. quę eadem 1 Machab. 11. *Gaza* γάζα, vocatur. an eadem cum Cædesa?

Cedebratis, ciuitas sub monte Ænoandron, in Lycia regione. Ioan. Moscus, in Prato Spirituali.

Cedei κήδειοι, populi apud Q. Calabrum, lib. 6. Circa Troiam mihi videntur, non autem affirmo.

Cedensem quendam Pythoum, habet Demosthenes in Euergem. A tribu Attica, sic nomen habuisse arbitror.

Cedes, Palæstinæ locus: Iosue 15. & 19. in Galilæa, montis Nephtalim. *Cedesis* est Iosepho. In superiori Galilæa est. *Cedes* etiam est 4. Reg. 15. quo loco *Cydida* legit Iosephus, 9. Antiq. 11. *Cedes* quoque meminit Iosua 12. vbi Iosephus Antiq. 5. cap. 1. *Cedesa* legit.

Cedias vicus, à Sinuessa sex millibus abest. Plinius 14. cap. 6. *Cediangrum* meminit vetus inscriptio, quæ Sinuessæ exstat. Africæ vrbs quoque Cedias, D. Augustino, & Cypriano. *Cediensis* gentile est, in Coll. Carthag.

Cedimoth κεδιμωθ, Locus Iosue. 13.

Cedmaron Episcopatus sub Edissena sede. G. Tyrius.

Cedmonai κεδμωναῖοι, Palæstinæ gens: Genes. 15. *Chadmonai*, Pagnino. *Cethmonei*, D. Hieronymo.

Cedoctus, vide *Ceductus*.

Cedranita κεδρανῖται, Arabiæ Felicis gens. Stephanus. ex 3. Arabicorum Vranii.

Cedrea κεδρέαι, Cariæ vrbs, Stephano, & Xenophonti. sed hic per ε in secunda.

Cedrei, Arabiæ Petreæ gens. Plinio.

Cedrio Κεδρίω, mons proximus Idæ, in Creta Insula: Theophrasto 3. Hist. Plantar. Cedrorum locum in Cilicia habet Diosco-

rides, vnde Agaricus.

Cedrippo, loci nomen esse, in Hispania, apparet ex antiquo marmore, quod Moralis exhibet. In Bætica est.

Cedris κέδρις, Ptolemæo Sardiniæ fluuius.

Cedron, vrbs est, 1. Mach. 16. Torrens 4. Reg. 23. & 2. Par. 15. Vallis inter Hierosolymã & montem Oliueti; 4. Reg. 23. & Iosepho. 8. Antiq. 1. & 6. Belli Iudaici 7. vbi & *Cedron* Vallem habet. item & Egesippo 5. cap. 4.

Cedropolis κεδρόπολις, pars Thraciæ sic olim vocabatur hic homines societate accipitrum per paludes aucupantur. Aristot. de animal. Hanc Cedropolim Plinius supra Amphipolim ponit sic quoq; idem Aristoteles in Mirabilib. Gesnerus capite de Accipitre vbi hunc locum citat, dicit Cedropolim in Caria ab auctoribus poni. quod mihi non constat, nisi sit ex Stephano, vbi κεδρίαπολις καρίας. Vide *Chariopolis*.

Cedrosia, vide *Gedrosia*.

Cedrossi κεδρωσοὶ, gens ad mare Rubrum. Stephanus. Fortè *Gedrosi*.

Cedrus κέδρος, fluuius Europæus, inter Mysos videtur, apud Dionem 51. An Ciabrus Ptolemæi? Negat hoc Leunclauius, qui *Hebrus* legendum adfirmat.

Coductus κοδοῦκτος loci nomen, Curopalati, Zonaræ & Cedreno. in Thracia fortè. circa Byzantium videtur.

Ceeletha, vide *Macelath*.

Cefalodum, vide *Cephaloedis*.

Cefrum, vide *Cephro*.

Ceilam, Palæstinæ opidum: Iosue 15. & 1. Samuel. 23. *Cilla* κίλλα, Iosepho. Abacuc prophetæ monumentum hic.

Ceira, Getarũ spelunca, sic dicta, Dio. 51.

Ceius, vide *Bryllium* κεῖος, opidum de quo Moschus in Idyllio Bionis. Nec propter vatem suũ amissum adeo fleuit Ceion opidum. *Cea* vrbs a Bon. Vulcanio interpretatur.

Cela κίλα, erat nomen ciuitatis, quæ antea *Cila* κεϊλα, vocabatur, in qua repertus fuit Abacuc. At *Beiathsatta* βηϑζαϑουχα, locus est circiter decem stadiis ab ea ciuitate distans; in quo Michææ sepulcrum erat, quod monumentum *Fidele* πιστὸν, vocant indigenæ, & lingua patria *Nephoamemana* νεφααμεμανά, vel νεφσαμεμάνα Hæc Sozomenus & Callistus in sua Ecclesiastica historia.

Celadone κελαδώνη, vrbs Locridis, Stephano ex 1. Gigantiadum Dionysii.

Celadus κέλαδος, Arcadiæ fluuius, in Alpheum se exonerans, Pausanias, Homerus, Strabo, & Callimachus.

Celaduse, Hadriatici maris insula, apud Pomponium. *Celadussa* multitudinis numero, habet Plinius. *Lagusta* nonnullis interpretatur, inquit Hermolaus. & eam locat inter Corcyram Nigram, & Garganum montem.

Celadussa, vide *Rhena*.

Cela, insula ante Troada. Plinius.

Celana κελαιναὶ, locus in Atticæ & Bœotię confinio. Suidas in verbo ανατρεψία. Item vrbs Phrygiæ, apud eundem & Arrianum 1. Alex. item Xenophontem 1. Cyriacor. vbi eius descriptio quoq;. De his prolixè Dion. Prusæus Oratione 35. Vide *Apamea*.

Celanus κελαινὸς λόφος, mons Galatiæ, Ptolemæo. Vide *Taurus*.

Celathi κελαιϑοι, Thesprotica gens, Steph.

Celethra κελαίϑρα, Bæotiæ vrbs, vicina Atnæ. Stephan.

Celama κελάμμα, Ptolemæo est Mauritaniæ Cæsariensis opidum. *Ned Roma* apud Marmolium.

Celandus, vide *Alestes*, Pomponio Hispaniæ fluuius qui hodie [Cauado] Testis mihi fide dignus in suis ad me literis Emanuel Barbosa Lusitanus.

Celbis, vide *Gelbis*.

Celea κελέαι. Peloponnesi vrbs, in Sicyonia. quinq; stadiis distat à Phliunte. Pausan.

Celebandicum Iugum, Hispaniæ Tarraconensis. Sex. Auienus.

Celebeni κελεβηνοί, gens. Lexicon Phauori.

Celebrina, vide *Celerina*.

Celedensis cuiusdam diaconi Anniani meminit D. Hieronymus, epistola 79. ad Alipium & Augustinum. Nisi *Chalcidensis* sit legendum. *Cenetensis* mauult Baronius 5. Annal.

Celegeri, Mœsię in Europa populi, Plinio.

Celei, vide *Celeia*.

Celelates, *Cerdiceates*. Liuius 32. Ligurum populi sunt.

Celemantia κελεμαντία, Germaniæ opidũ, apud Ptolemæum.

Celena, vide *Celenna*.

Celenderis κελένδερις, Apollodoro, Ptolemæo, Iosepho, & Tacito, Ciliciæ opidum.

Celen-

Celenderitis eius regio appellatur, apud Plinium. Vrbs vocatur nouo nomine *Palopoli*, vt Niger perhibet: sed vt Mercatori placet, *Crionero*. Portus [illegible] nensi, in Argia, Pauf.

Celenna, Virg[illegible] Æneid. locus in Campania. Iunoni sa[illegible] te Seruio. *Celena* Colonia, est in Golt. [illegible] esauro. ex Vespasiani nummo.

Celeon χελιὼν, Palæstinæ regio, versus Austrum videtur. Iudith 2.

Celerina Basilicæ, Carthaginis, meminit Optatus Afer. Alius codex habet *Celebrina*.

Celerini, Citerioris Hispaniæ populi, Plinio. Vide *Cœlerini*.

Celeta, vide *Cœlaleta*.

Celetrum, Macedoniæ vrbs, Liuio 31. Orestidis regionis, vt videtur. In peninsula est, & lacus mœnia eius cingit.

Celex, vide *Lycus*.

Celezene κελεζηνὴ, Armeniorũ regio prope Melitenem: quæ *Celzene* κελζηνὴ, a nobis appellatur. Suidas. Apud Eustathium est κελτηνή, & κελτζηνή. *Celzene* Curopalati.

Celia κελεία. Norici opidum, Ptolemæo, Antonino, & Plinio. *Cili* Villanouano. *Celeiani municipii* mentio est etiam in epigrammate antiquo, eius loci. sed & coloniam facit Onuphrius, ex antiquo marmore. *CL. CEL.* pro Claudia Celia in marmoribus legi, docet M. Velserus. Straboni, & Ptolemæo Apuliæ Peucetiæ vrbs. quæ *Cilio* Leandro Alb. *Celiam* in Campania habet Diodorus, a Q. Fabio expugnatam. *Celia vnde Pandarus & Amphriuraftus suppetias Græcis tulit*. Sic Dares Phrygius. Sed *Zelia* melius legit meus membraneus. vide *Celianum*.

Celida κελίδα, Pentapoleos regionis, in Africa opidum, Ptolemæo.

Celiem. Varro de re rustica 1. *Multos agros egregios colere non expedit, propter latrocinia vicinorum: vt in Sardinia, prope Celiem*. Vrsinus suspicatur Caralim legendum.

Celia à Gargano ad Brundisium coluere. si fides M. Catonis, quæ circumferuntur, Originibus.

Celmeos, Episcopatus sub sede Edissena. Guil. Tyrius.

Celinius, vide *Celsionius*.

Celiomons, vide *Cæliomons*.

Celis, vide *Ocelis*.

Celium, vt legit apud Antoninum, Vatrerius; vrbs Hispaniæ: quam, aliquibus fretus coniecturis, putat *Ceice* esse, prope Tomar vrbem.

Cella, vide *Caput Cillanum*, *Centum Cellæ*, *cellas*, & *Vrsidungum*.

Cella, locus Macedoniæ, Antonino, inter Heracleam & Edissam.

Cella S. Iodoci, meminit S. Lupus in Epistolis. Ad ostium Cantii esse, ex Massono didici: inter Stapulas & Monstralium. *S. Iosse* hactenus nominatur. Monasterium est in Artesia, siue Atrebatibus.

Cella Pincentina, Africæ Propriæ locus, Antonino. Simlerus dubitat num Byzacenis legendum sit.

Cellaratsath, vide *Ifius*.

Cellas, vicus Tripolitanæ regionis, in Africa, Antonino. *Cella* fortè in lib. Notitiar.

Cellia κελλία, loci nomen, 70. stadiis à Nitria Ægypti. Sozomenus lib. 6.

Cellium, vide *Celium*.

Cellonaenses κελλωναεῖς. Scythica gens. Phauorinus.

Cellulæ, locus in Ægypto, vbi Pampus habitabat. Freculphio teste.

Celnius κελνίος, Albionis insulæ fluuius, Ptolemæo. κανλίος legebat M. S. exemplar. *Killian* nunc, Camdeno.

Celonium, vide *Gelonium*.

Celonæ κελῶναι Asiæ opidum, Diodoro ad finem lib. 7. Persici imperii videtur, circa Mediam.

Celsa κέλσα, Ptolemæo Ilergetum in Hispania vrbs. Alia ab hac, est ad Iberũ flumen sita, vt Strabo testatur. *Celsenses* habet Plinius. Numismata aliquot antiqua ænea Augusti & Tiberii Imp. in Hispania reperta, vide his notis *Col. V. I. Celsa*. quas sic interpretatur meus Goltzius (cui in legendis numismatibus haud facilè parem reperies) *Colonia Victoria Iulia Celsa*. *Victrix* autem pro *Victoria* mauult legere Ant. Augustinus. *Xelsa* hodie dici, scribunt Onuphrius, & Moralis. hic tamen addit potius in aliũ locum ignobilem, hinc leuca distantem, incidere: quem vulgo *Vililla* nominant. cui accinit Ant. Augustinus, 6. Dialogor.

Celsina insula, inter Italiam & Siciliam, Antonino vide *Curritana*.

Celsionius Mons, in Chio videtur, apud Germanicum in Aratum. Sed idem *Celinius*

... git, alio in loco. An corruptè fortè, ...

Celsitani κελσιτανοὶ, Sardiniæ populi. Ptolemæus.

Celtæ, populi in Epiro, Ant. liberali. *Celtas* appellatos antiquitus qui in vtraq; parte Rheni habitabant, auctor est Dion 39. Germani sunt Rheni accolæ, Suidæ. *Celtæ* etiam propriè sunt Galliæ Narbonensis incolæ. vt testatur Strabo. qui putat ceteris Gallis hinc nomen inditum. Vide *Gallia*, & *Gallos*.

Celti κελτοὶ, Straboni sunt Hispaniæ populi, circa Bætim fluuium. Herodoto sunt extra cippos Herculis, Cynesiis finitimi, omnium ad Occasum habitantium vltimi. Hinc Istrum fluere, ex vrbe Pyrrhena scribit. Fabula videtur. Ignota, & sibi prorsus incognita, narrat. *Celti* Antonino Hispaniæ vrbs inter Hispalim, & Emeritam. de qua lege quæ ad hunc locum disputat Surita. *Celticam* Plinii ego putauerim. vide *Celtici*.

Celtiberes κελτίβηρες, apud Ptolemæum Hispaniæ Tarraconensis gens. *Celtiberi* aliis. Sil. Italicus: Venere & Celtæ sociati nomen Iberis. Vide *Hispania*.

Celtica, ciuitas Hispalensis conuentus. Plinius. *Celticã* describit Plutarchus in Mario, inter Mare Externum, & Mœotidem paludem. *Celticam* itaq; pro *Europa* verè sumit Ptolemæus. 2. Quadrip. vide *Gallia* Lugdunensis, & *Celtum*.

Celtici, Hispaniæ Citerioris populi, apud Plinium. quorum alteros *Nerias*, alteros *Præsummarcos* cognominat. Hos etiam nouit Pomponius, circa Celticum promontorium. Hodie *Alcudiam* habitant, vt placet Pineto. κελτικοὶ alii sunt Ptolemæo: qui partim Bæticam partim Lusitaniam habitant. Hi *Celti* sunt Straboni.

Celticum Prom. vide *Artabrum*.

Celtogalatia, vide *Gallia*.

Celtoligyes, vide *Gallolygures*.

Celtos, vide *Celtros*.

Celtorii κελτόριοι, Galliæ populi, prope Senones sunt Plutarcho in Camillo. Vocem corruptam æstimo.

Celtoscythæ, gens Septentrionalis, ad Oceanum, Straboni 1. & 11. item Plutarcho in Mario. ex quibus Germanoscythas facit ... ander. Vide *Hispania*, & *Germanoschyta*.

Celtros κέλτρος, Lycophroni stagnũ quod in Euxinum se exonerat. *Celtos*, sine R. legitur in ora libri sincerius. ita quoque apud Lycophronem Latinum. Danubii paludosa ostia significari credo.

Celtum vrbs Hispaniæ, inter Hispalim & Augustam Emeritã, Antonino. An Celtica Plinii?

Celtzenecher, vide *Celezene*.

Celtus, vide *Celtros*.

Celuiana loca, sic dicta. vide *Valentinianopolis*.

Celusa, vide *Cæloßa*.

Celydna, vide *Elydna*.

Celydnus, vide *Pepylychnus*.

Celzene, vide *Celezene*.

Cemandri, popul in parte Illyrici; ad castrum Martena. Iornandes auctor.

Cembani, sunt Arabiæ Felicis populi, apud Plinium.

Cemelanii, & *Cemelion*, vide *Cemeneleum*.

Cemeneleum κεμενέλιον, Ptolemæo, *Cemelion*, Plinio. Vesdiantiorum, vt Ptolemæus, vel Vediantiorum, vt Plinius legit, in Liguria opidum. *Cemenelum* Antonino est, quod Cænalis *Cenez* vocat, sed dubitans. *Cemelanensium* meminit Lib. Notitiar. In Alpibus Maritimis. Hoc loco, vt scribit Leander, Varus fluuius originem sumit; diciturque nunc *Monte Camelione*. sed hoc montis nomen est, non vrbis.

Ceminoris, vide *Commoris*.

Cemmenßis Ecclesiæ Africanæ Episcopũ, nominat Honorius, inter Ecclesiasticos scriptores, Victorem. Alii *Cummenensis* legunt.

Cemmenus κέμμενον ὄρος Ptolemæo, & Straboni, *Gebennicus* Melæ, *Gebenna* Plinio & Ausonio. item inconstanter *Cebenna*, & *Cabenna* pluraliter. Galliæ mons est: quem Vinetus, Nozorenus & Villanouanus *Montaignes d'Auergne* vocant. Poldus *Montaignes de Cauennes* appellat. Horum montium partem hodie *Tarara* nomen habere, scribit Budæus, lib. 4. de Asse. Vide *Gebenna*.

Cempsi κέμψοι, populi sub pede Pyrenæi montis degentes, Dionysio & Eustathio. A parte Hispaniæ videntur. Horum meminit quoque Auienus.

Cena, Siciliæ locus, apud Antoninum.

Cenabum, vide *Genabum*.

Cenai

Cenæi κιναῖοι, Palæstinæ gens. Genes. 15. item 1. Reg. 15. inter Amalechitas habitare videntur. *Cinæi* habet D. Hieronymus: *Chenæi* Pagninus. *Salamæi* pro iis legit Chaldæus. *Salamii* apud Strabonem sunt. Vide *Sitima*.

Cenæum κήναιον, Ptolemæo & Straboni Eubœæ Insulæ promontorium. Plinio *Cenæi* quod Niger *Canaia*, Sophianus autem *Cabolitar* indigitat.

Cenchreæ κεγχρέαι, Corinthiorum nauale est apud Ptolemæum, & cæteros; ad Saronicum sinum. Troadis vrbs, est apud Stephanum. eidem est quoque Italiæ. An etiam insulæ nomen sit apud Plinium 4. cap. 12. ignoro. Gelenium aliter sentire scio.

Cenchrius κέγχριος, fluuius est in Ephesiorum regione: Tacito 3. Annal. & Pausaniæ in Achaicis.

Cenculianensis Plebs Africæ, nominatur in Coll. Carthag.

Cendeuia palus, in Phœnicia, iuxta Carmeli montis radices. vnde Belus fluuius nasci creditur, inquit Plinius.

Ceneda, Venetæ regionis opidum. Agathias 2. Κένετα, autem corruptè legit Bon. Vulcanii codex. Nomen retinet. Inter Liquentiam & Anassum flumina. *Cenita* est apud Fortunatum, in Vita D. Martini. *Cenetensis* Episcopi in Histria, (quæ vicina aut eadem cum Venetia) meminit Synodus *VI.* Constantinopolitana. Huius non semel memoria est apud Diaconum in Lõgobard. Est qui putat *Acedum* Ptolemæi: & bene, ni fallor.

Cenensis Plebis, Africæ; meminit Coll. Carthag.

Cenereth κενερὲθ Palæstinæ locus. Iosue 19. Vide Tiberias.

Cenerium κενέριον, Peloponensium opidum, Elidis regionis. Strabo.

Cenereth mare, Chaldæus legit *Genozzar*, Iosue 11. *Genesareth* à D. Marco, & Iosepho vocatur.

Cenespolis κενέσπολις, vrbis nomen in Hispania, Polybio 10.

Cenesta, vide *Ceneda*.

Cenestum κένεστον, Corsicæ insulæ vrbs. Ptolemæus. *Cenestensis* Episcopi, meminit Collat. Carthag.

Cenetensis, vide *Ceneda*.

Cenezæi κενεζαῖοι, Palæstinæ gens. Genes. 15. *Chenizæi* Pagnino.

Ceni vrbes, 1. Samuel. 30.

Cenicenses, Galliæ Narbonensis populi, apud Plin.

Ceniensem regionem Thraciæ, in qua Byzia vrbs, non longè à Flauiopoli, Solino. vide *Cæni*.

Cenimagni Cæsari sunt Albionis insulæ populi. Glareanus eos *Kunman* appellat. eosdem cum *Icenis* esse docet Camdenus in sua Britannia. Distinguendum forte & legendum *Iceni magni*. Antoninus enim, & lib. Notit. Magnorum siue magnarum meminere in Britannia.

Cenina, vide *Canina*.

Cenionis κενίωνος, fluuii ostia habet Ptolemæus in latere Meridionali Albionis insulæ: *Vale* mihi nunc videtur.

Cenirium, vide *Cenerium*.

Cenissus, vide *Crinisus*.

Cennaba κενναβα, mons in Mauritania Cæsariensi, Ptolemæo. Per 1. inprima scribunt interpretes.

Cennesseri, Amatheorum opidum, Arabiæ Felicis. Plinius.

Cenni κέννοι, Xiphilinus in Caracalla. *Bellum gessit cum Cennis, gente Celtica*. Germanica nimirum.

Cenobosium, vide *Chenoboscia*.

Cenomani κενομανοί, Ptolemæo Italiæ populi, in Italia Transpadana. item Plinio qui duplici *NN.* in vltima scribit. Horum vestigia exstare in opidulo Bergomatis agri, quod *Cenum* vocant, in valle Seriano populariter dicto, scribit Chrysostomus Zanchus in suo de Orobiis libello. Sunt & Cenomani in Gallia Lugdunensi, Plinio Cæsari & Ptolemæo. qui hodie *Pays de Maine*. Sed & in Gallia Narbonensi aliquando habitasse, in Volcis, auctor est Plinius 3. cap. 19. Supra Venetos Carnis vicinos habet quoque *Cenomanos* Strabo. vide *Aulerci*, & *Orobii*.

Cenon, Italiæ opidum, Antiatum imperii, à Numicio captum. Liuius 2. *Cerion* in vetustis libris vocari, adnotauit Sigonius. An Κενεον Diodori?

Cenopolis, Egesippo Palæstinæ vrbs. Vide *Canopolis*.

Censis Episcopatum habet in Tripolitana Africæ regione Vict. Vticens. M. S. at

Ocensis fortè legendum.

Centa κεντα, Mauritaniæ Tingitanæ vrbs mediterranea teste Ptolemæo. Marmolius scribit eam hodie *Benibubalul* appellari. *Centenariensis* Plebs. vide *Centuriones*.

Centauropolis, castellum siue præsidium, in Thessalicis montibus: Ossæ nempe, circa Tempe. Proc. 4. Ædif. ibid. *Centaurici* Montes sunt in Euripidis Iphigenia in Aulide.

Centaurus, vide *Lycormas*.

Centesimum, vide *Ad* Centesimum.

Centhippe κενθίππη, locus in Argo. Etymologicon, & Phauorini Lexicon.

Centipoleos Præsulem fuisse Iesum cognomine Iustum, vnum ex 70. discipulis, lego apud Volaterranum 19. Vrbanor.

Centobrica, Celtiberorum vrbs, in Hispania, quam Valer. Max. lib. 5. cap. 1. scribit à Q. Metello obsessam. Sed *Contrebiam* eandem vocat Paterculus, & L. Florus. Contrebiæ etiam Liuius meminit. An *Contributa* κοντρίβουτα, Ptolemæi sit, videant alii, ego nec aio, nec nego. *Contrebiam* Liuii, *Complegam* κομπλέγα, Appiani esse scio.

Centodemum κεντόδημον, Thraciæ locus, in Mysia inferiore. *Quintodemum* vertit Arnoldus Vesalius Procop. 4. ædif.

Centon κεντων, Thraciæ castellum, in Mysia Inferiori, post hoc erat munitio *Trismacaria*, id est, ter beata dicta. Procop. 3. ædific.

... *tonarium* Burgum, vide *Burgum*. Cento...

C... populos Scythicos, habet Flaccus 6. ... rius eius Scholiastes dicit Pomponium ...os *Cendonas* appellare: citans eius locum ex principio lib. 2. vbi legitur, Ab eis Essedones vsque ad Mæorida. Pro Essedones ipse mendosè Cendonas legit.

Centoripe, vide *Centurapa*.

... fluuius est qui Armeniam ... is diuidit: Xenophon 4. Cyri exp. I... & Armeniam eum fluere, scribis... as 14.

Centrones, Neruiorum clientes, Cæsari, in Gallia Belgica. S. Truyden. opidum Brabantiæ, diœcesis Leodiensis putat H. Leodius. Becanus verò Cortrijck vocat Flandriæ opidum; ad Scaldim. S. Truyden, vt hoc addam, Meierus antiquiori vocabulo *Sarcinium* vocat, super Cisindriam riuum. Vide Sigibertum fol. 98. & Diuæum 21. *Centrones* item Cæsari, 1. Belli Gallici, Straboni, & Antonino, populi sunt in Graiis alpibus. *Tarantaise* interpretantur hi à Marliano, Vigenereo, & Scudo. item libro Prouinciarum. Sed hos nonnulli *Centrones* apud Cæsarem debere vocari autumant. Lectorem etiam ignorare noluerim, pro Centrones, in excusis Plinii exemplarib. legi *Acitauones*.

Centula, Monasterium antiquitus fuit, nunc est opidum, Diui *Richarii* nomen gerens. sic Pap. Massonus, & Iacob. Meyerus. In Gallia est: Pontinæ regionis.

Centum Cellæ, Ammiano, Rutilio, & Antonino est Tusciæ vrbs; meminit eius quoque Plinius in Epistolis, & Procop. 2 Gothicor. Hanc Leander *Forcelle* nominat. *Ciuita vecchia* Collenutio, & Iosepho Castalione, in Rutilium. Vide *Forum Cellæ*.

Centum Colles, Sambuco auctore est Hungariæ opidum, quod Germani Hundertbuhel vocant. (id Latinè centum colles sonat.) Hungaris verò Zaszhalon est. ἑκατὸν βουνὸς, est apud Cedrenum.

Centurapa κεντούριπα. Ptolemæo κεντόριπαι, Straboni. Siciliæ vrbs mediterranea. *Centuripini*, Plinio. *Centorui* hodie appellari dicit Fazellus.

Centuria, vide *Fortunatæ*.

Centurinum κεντούρινον. Ptolemæo est vrbs, in Corsica insula. quæ *Centuri* Pineto.

Centuriones vel *Ad* Centuriones, Antonino Hispaniæ vrbs, versus Narbonensem Galliam. In ipsis Pyrenæis, vt videtur. Africæ quoq; locus, apud Optatum Afrum. cuius episcopum Nabor vocat. In canonibus Carthaginensis cõcilii Quod vult deus quidam eius episcopus vocatur. *Centuriensis*, & *Centurianensis* meminit Vict. Vticens. item *Centenariensis*.

Centuripini, vide *Centurapa*.

Centus κεντός, Ptolemæo est Arabiæ Felicis vicus.

Cenum, vide *Artobriga*.

Cenus; vide *Canis*.

Ceos, *insula quam nostri quidam dixere Ceam; Græci Hydrussam*, inquit Plinius. qui eam in Mari Ægæo; inter Eubœam (cuius aliquando pars fuit) & Bœotiam collocat. Inter Cythnum & Helenam describit Philo in oratione contra Flaccum. *Cia* κία. Ptolemæo, *Ceos* Straboni dicitur. De ea Ouid. Epist. 19.
Insula Coryciis quondam celeberrima Nymphis.

Coryciis fortè mendosè, pro *Caryftiis* hanc enim infulam olim Nymphas tenuiffe fcribit Heraclides in Politiis: à leone autem terrefactas in Caryftum traiecisse. Etsi Caryceias Nymphas quoque nouerim, fed iuxta Parnassum montem. *Con* quoque malè legi puto non femel apud Tibullum 2. & Propertium 4. pro *Cea*: teftes Plinius, & Solinus, ex Varrone: qui Ceæ non Coæ fubtilioris veftis laudē tribuunt. Male citat hunc locum Ifidorus, vbi hanc laudem Coo infulæ, Hippocratis patriæ tribuit. Adeant de hac voce ftudiofi Brodæi Mifcellanea, c. 22. l. 2. *Zia* hodie dici, inquit Niger. Sed fciendū, quòd Pintianus loco Ciæ legit Cios, apud Ptolemæum. vide *Cius*

Cepafia, vel *Ad* Cepafias, locus in Rhætia, apud Antoninum.

Cepha, Mefopotamię vrbs, Lib. Notit. *Cepha* Caftellū non femel nominatur in Chalcedonenfi concilio. An aliud ab illa, ignoro.

Cephala, Municipium Acamantiæ tribus eft Suidæ. Vide *Cephalas*.

Cephalas κεφαλὰς, Plutarcho in Dione, & Straboni, Promontorium Africæ eft; altum & filuofum, ad Magnæ Syrtis initium. Hoc *Trierum* τριήρων, Ptolemæi effe fcribit Mercator. fed eft κεφαλαι. *Cephala* quoq; Ptol. Fefellit Mercatorem Latinus interpres, qui hoc loco mancus eft. *Cabo Mesurata* dicitur à Fazello.

Cephalenia κεφαλληνία, Ionii maris infula, Ptolemæo. quondam *Melana* dicta, vt auctor eft Plinius Item *Samos* & *Same* σάμος καὶ σάμη ex Homero, Straboni. Sunt qui *Taphos* eandem effe dicunt. & Taphios, Cephalenios vocant, vt Strabo teftatur, lib. 10. Cephallenia duplici *LL* fcribit Stephanus & Manutius in fuo Orthographiæ opere. vide *Dulichium*, & *Samos*.

Cephaloedis κεφαλοιδὶς. Plin. & Ptol. Siciliæ vrbs eft: *Cefalu* à Leandro nuncupatur.

Cephalon, vide *Roma*.

Cephalonnefus, Carcinitis Sinus infula, apud Plinium. *Rubea ifola* interpretatur à Pineto. Ptolemæo & Ammiano, vrbs eft.

Cephalotomi populi, ad Pontum Euxinū, circa Caucafum. Plinius.

Cephalus vrbem fibi cognominem condidit, in Taphiorum infulis. Apollod. 2. Deor. Apud Hefychium quoq; vrbis nomen, quàm Aous fluuius præterfluit, in Cypro.

Cepheida, vide *Æthiopia*.

Cephenes, vide *Chaldæa*, & *Perfia*.

Cephenia, vide *Libya*, & *Æthiopia*.

Cepherita, vide *Cephira*.

Cephefida, lacum effe iuxta Atlanticum mare, quem Mauri vocant *Electrum*, fcribit Afarubas apud Plinium, lib. 37. cap. 2.

Cephira κεφιρὰ, Palæftinæ locus, Iofue 9. D. Hieron. legit *Caphara*. *Cepherita* κεφιρεῖται, funt apud Iofeph. 5. Antiq. 11 vna cū Gabaonitis habitabāt haud procul à Hierofol.

Cephifia κηφισία villa circa Athenas eft vbi Herodis villa Gellio 1. cap. 2. & 18. cap. 10. & Philoftrato in vita Herodis Sophiftæ. *Cephifiadum* Templum hoc Tractu defcribit Laertius in Platone.

Cephifiadæ tribus, Andreidis, tractus Bœotiæ. Paufanias.

Cephiffis, lacus apud Homerum, Ἰλιαδ. ε. Vide *Copais*.

Cephiffus κηφισσὸς, Atgiæ fluuius eft Paufaniæ, & Straboni: cui plures funt huius nominis fluuii. alium enim habet in Bœotia, qui oritur ex Lilæa, Phocidis vrbe. Hunc fcribit Polyenus Parnaffum & Ædyliū montes diuidere. Alium Atticæ, apud Trinemioe ortum, qui circa Athenas in mare emittitur. Hunc Eleufinē inundaffe tempore Hadriani Imp. narrat Eufebii Chronicon. Ad eandem pontem exftruxiffe eundem Imp. tradit Caffiodori Chronicon. in Salamine alium, prætetea in Sicyone. & in Scyro. denique Apolloniæ Epidamno vicinæ, tradit fontem quendam Cephifsium nominari. *Cephiffum* ex Parnaffo defcendentem habet Periegefis Dionyfii. Bœotiæ hunc effe reor. Septem itaque huius nominis fluuii.

Cephro κεφρὼ, Eufebio regionis nomen, in quo locus Colluthium κολλούθιον, dictus: ad quem Calliftus fcribit deportatum ex Libya in exfilium, Dionyfium quendam Chriftianum. *Cefrum* habet Lib. Notit. in Ægypto.

Cepi κῆποι, id eft horti, loci maritimi nomen apud Cedrenum. vbi Mæander fluuius in mare illabitur. vide *Cepus*.

Cepiana κεπίανα, Celticorum in Lufitania vrbs. Ptolem.

Cepida, vide *Gentiada*.

Cepoe, vide *Cepus*.

Ceponianus, vide *Fundus*.

Cepus κῆπος, vrbs ad Pontum Euxinum, in Corocondama peninfula, Strab. & Diod.

20. *Cepoe* Pomponii, & *Cepi* Plinii est. Vide *Hortus* & *Apsasium*.

Ceraca κεράκα, Macedoniæ vrbs, circa Lychnydem paludem. Polyb. 5.

Cerastes κεράστης, locus Mileti. Phauorin:

Ceratem, vide *Bena*.

Cerambycas, vide *Carambucis*.

Ceramicus κεραμικός, Atticæ locus editus est & municipii nomen. Locus etiam Athenis. Suidas. Extra huius mœnia est, Platoni in Parmenide. Vide *Ceramus*, & *Nili Ostia*.

Ceramis, Municipium tribus Acamantiç. Suidæ.

Ceramorum Forum, κεραμέων ἀγορά, Asiæ Minoris vrbs, in finibus Mysiæ. Xenophon 1. Cyri expeditionis.

Ceramus, opidum Asiæ Minoris, apud Plinium, in Mæonia videtur. Idem opidum habet sic dictum in Arconneso insula, circa Cariam. Doridis opidum littorale, est Ptolemæo κέραμος, (idem puto cum eo quod à Pausania in Caria Thraeica describitur.) vnde Mela & Herodotus Ceramicum sinum appellant.

Ceramussa, in Africa locus sic dictus, teste Collatione Carthagine habita, sub Honorio Imp. *Ceramunensis* Plebis, ibidem memoria.

Cerange κεράγγη, Indiæ intra Gangẽ vrbs. Ptolemæo.

Ceras, huius *Ceradis*, nomen loci. Sic Priscianus. Apud Indos locus: Aristoteli in Admirandis. in quo ait Pisciculos per sicca oberrare, ac mox in flumen se recipere. Vide *Cornu*.

Ceras Austri. vide, *Austri Cornu*.

Cerasa, sic dicitur Interior Persis. Histor. Miscella 19.

Cerasson, Episcopatus sub sede Bostrensi, Guil. Tyrius.

Cerastæ, populi Æthiopiæ, in Syene insula, latere Arabiæ, Plinio 5. cap. 9. in *castra* margine erat, pro Cerastæ.

Cerastis, vide *Cyprus*.

Cerasus κερασοῦς, Ptolemæo Ponti Cappadocici opidum est. Ponti Polemoniaci est in concil. Ephesino. Apud Arrianum, in Euxini Periplo, *Pharnacea* φαρνάκεια, quoque vocatur. Sed sic Plinius regionem nominat. A Mercatore *Cherasoda* interpretatur. Mar. Niger dicit à Barbaris *Omidie* nominari.

Pharnacea & Cerasus Ptolemæo duo sunt.

Cerata κέρατα, id est cornua, montes sic nominantur, qui Megaridem ab Attica diuidunt, auctoribus Strabone, Diodoro, & Plutarcho in Themistocle.

Cerata, Straboni est vrbs Italiæ, in Latio, quam Leander putat nunc *Cereto* vocari. κεραταί, est in Græco Strabone, *Marina* cognominatur in Lib. Coloniar. Hoc *Cerate* putat Casaubonus *Cernetum* Plinii esse. Vide *Cernetani*.

Cerataporum Phrygiæ Pacatianæ, episcopus Siluanus. Ephesinum concil. vide *Charetaporum*.

Ceratus κεράτης, vel κεραιτός, per diphthongon, vt legit Callimachus & Hesychius. Cretæ amnis, præter Cnossum vrbem fluens. Strabo. Fluuium & vrbem cognominem habet Callimachi Scholiastes. Καίρατος, fluuium. *Ceratas* habet auctor Cyri ad ad Messalam. Vide *Gnossus*.

Ceraunea, vide *Ceraunilia*.

Ceraunia κεραυνία, Achaiæ in Peloponneso vrbs, Polyb. 2. *Caryna* vertit Xylander. vt idem Polybius alio in loco legit. An Carynia Plinii? Sylburgius in Pausaniã vult hoc Polybii loco pro Ceraunia *Cerynia* legi. Meminit tamen Cerauniæ Achaieæ etiam Ælianus 13. Variat. cap. 6. atque hanc eandem video à Plinio *Carynia* vocari. *Ceraunia* vt G. Mercator habet, est Cypri insulæ opidum, quod hodie *Cerines* vocari ait. Sed Græcus Ptolemæi codex *Ceronia* κερωνία, habet. & Plinii *Cerinium* videtur. Vide *Coryra*.

Ceraunii montes, Italiæ aut Siciliæ; apud Isacium Tzetzam. Sunt etiam Illyriæ; Apollonio 4. & Plinio. In Scythia quoque Pomponio: vnde dicit Rha flumium descendere, *Hyperborei* hi sunt Ptolemæo. In Albania Asiæ habet quoq; *Ceraunios* Strabo. Sunt populi in Illyria sic dicti, à Ptolemæo. Sunt etiam in Latio apud Halicarnasseum. Vide *Vesbula*, *Acroceraunii*, & *Taurus*.

Ceraunilia κεραυνιλία; Samnitum vrbs videtur: apud Diodorum 20. quam à Romanis expugnatam scribit. Κεραυνωνία, erat in ora libri.

Ceraunius, vide *Cerausius*, *Sipylus*, & *Athenaus*.

Ceraunus, Cappadociæ fluuius, Plinio.

Cerausius, Arcadiæ mons pars Lycei apud

Pausaniam. *Ceraunius*, apud Callimachum. Idem fortè est qui ab auctore de Fluminibus *Ceraunius* κεραύνιος, & *Athenaeus* ἀθηναῖος, appellatur, & ad Inachum fluuium describitur. Vide *Lycaeus*.

Cerbalus, Plinio Apuliae Dauniae amnis. *Ceruaria* Nigro. Vide *Cerbarium*.

Cerbani, Arabiae Felicis populi. Plinius. An *Cerdanita* Stephani?

Cerbarium, locus in Apulia, Procop. III. Gothorum. Pro Cerbalus fortè.

Cerberii, vide *Cimbri*.

Cerberion, vide *Cimmerium*.

Cerbes, vide *Ceron*.

Cerbesia Κερβήσιος, Fossa, pestilentiam exhalans, in Phrygia. Strabo 12.

Cerbia κέρβεια, Cypri vrbs, apud Porphyrogennetam.

Cerbica κέρβικα, Africae Propriae opidum, Ptolemaeo.

Cercaphus κέρκαφος, mons est Colophonis, haud procul ab aquis Alentis fluuii Colophonis, teste Isacio, ex Lycophrone. Κέρκαφος, meminit Nicander, vbi viperam reperiri scribit.

Cercas, Acusilaus Cabae filius Argiuus, è Cercade vrbe, prope Aulidem. sic Suidas.

Cercasorum κερκασώρου πόλις, vrbs in Ægypto, iuxta quam scinditur Nilus, in Pelusium fluens, & in Canobum. Herodotus & Pomponius. Videtur *Cercesura* κερκέσουρα, Strabonis.

Cercena κερκένη, Atlantidum vrbs, in Æthiopiae, versus Oceanum Occidentalem: vt Diodorus lib. 3. auctor est; hanc ab Amazonibus expugnatã & euersam, at postea eius loco aliam, nomine *Myrina* μυρίνα, ab eorum regina sic dicta, conditam addit.

Cercesura, vide *Cercasorum* vrbs.

Cerceta, & *Cercetae*, vide *Apaita*.

Cerceti Montes, in Thessalia, Plinio 4. cap. 8. Pro *Bercetesio* Ptolemaei, vt suspicatur Sylburgius. Ego pro *Cercetio* Liuii habuerim, (quem Xenophon de Venatione, *Cittium* vocat, vt vult Reineccius.)

Cercetius, Plinio Sami Ioniçe insulae mõs, quem Hermolaus à Strabone etiam *Ampelon* ἄμπελος, vocari ait. Videtur ex Strabone Cercetius, pars potius Ampeli. sic enim inquit in fine lib. 10. ex Xylandri interpretatione. *In Samo est mons Cercetius nobilis; nobilior Ampelus, imminens vrbi Samo, & alio in loco idem Promontorium habet Samos. quod Ampelos dicitur; eodemque nomine totus mons dicitur, qui totam insulam montosam facit.* Vide ipsum Strabonem.

Cercetus κερκετὸς, regio adiacens Caucaso, propè Euxinum. Incolae *Cercetii*. Dionysius & Eustathius. *Cercetae* κερκέται populi, & *Cercoticus* sinus, ibidem. Ptolemaeus. Vide *Cerceta*.

Cercia, Plinio sunt insulae, circa Ioniam.

Cercii κερκίοι, Italiae populi, ex quibus Romanos coloniam fecisse, Coss. L. Valerio & A. Manlio, scribit Diodorus 14.

Cercina κέρκινα, Ptolemaeo Africi maris insula. Hirtius & Mela duplici *NN.* scribunt *Cercinna*. *Cercinetorum* insulam, κερκινητῶν, vocat Polyb. lib. 3. *Gamelaria* nostris dicitur, vt Niger tradit. *Querquenes* Mercatori, sed *Charchana* aliis. Fazellus ait eam antiquum nomen retinere. quod hic liquet, nam paucis mutatis litteris, sonus ferè idem est. *Cercinitis* alia insula est, dictae Cercinae ponte iuncta, apud Strabonem, & Plinium. *Cercina* κερκίνη, mons qui Sinthos Paeonesque committit, teste Thucydide 2. vide *Cyraunis*.

Cercinetis, vide *Carcinites*, & *Cercinium*.

Cercinium, Macedoniae opidum, Liuio 31. circa Pieriam regionem fortè. *Cercinitem* κερκινῖτιν, lacum habet Arrianus 1. Alex. circa Macedoniam & Thraciam, ab eadem vrbe nominatum existimo.

Cercita, Indiae populi sunt Hermolao, ex Pausania Grammatico, in Annotationibus Plinianis, vide *Apaita*.

Cercoba, vide *Pelleno*.

Cercolum κερκώλων, locus sic appellatus, in Italia, apud Diodorum 37. Circa Galliam Togatam alicubi.

Cercopia κερκωπία, Magnae Phrygiae opidum. Ptolemaeus. *Cercopes*, gens Pithecusae insulae: quam Ouid. 13. Metamorph. à Ioue in simias conuersam fabulatur.

Cercopon edrae, i. Malitiosorum sedes: callis sic dicta. circa Trachiniam Graeciae. Herodotus 7.

Cercus κέρκος, collis Bithyniae videtur apud Cedrenum.

Cercusium, vide *Circessum*.

Cerciones populos, aliquot inter imma-

nes, numerat Gellius 15. cap. 21. & Neptuni filios dicit.

Cercyra, vide *Corcyra*.

Cerdanitæ κερδανῖται, Arabiæ Felicis gens, apud Stephanum. vide *Cerbani*.

Cerdiceates, vide *Celelates*.

Cerdylium κερδύλιον, Argiliorũ locus non procul distans ab Amphipoli. Thucydides 5. Apud Lycophronem huius quoq; mentio.

Cerealis, vide *Ebora*.

Cereapolis, vide *Tenarium*.

Cereata, vide *Cerata*.

Cereius locum, inter Vrbem & Cosas, habet Antoninus. Sed *Cære* legit Sigonius, ex codice M. S.

Cerepum, Palæstinæ vrbs, Guil. Tyrio.

Cereris Templum in Troiæ suburbio. Virgil. 2. Æneid.

Ceresium Stagnum, in Mediolanensi territorio G. Tutonensis 10.

Ceressus κηρησσός, Thespiensium castellum, in Bœotia, Pausaniæ. Iaccetanorum vrbs, in Hispania, est apud Ptolemæum.

Cereta κερέται, Cretæ insulæ populi Pol. 4.

Ceretapeorum κερεταπέων, meminit nummus æreus meus, Commodi Imp. cum sigillo Herculis. vide *Charetaporum*.

Ceretes, & *Ceretani*, vide *Cerretani*.

Cerethi κερεθί, loci nomen, 1 Samuel. 30.

Ceretium, vide *Cære*.

Cereuia, vide *Phycode*.

Cereyra, vide *Corcyra*.

Cersennia, Antonino Italiæ locus, inter Tiburtum & Corfinium.

Ceriadem quendam Aetem nominat Demosthenes in Neæram. A tribu sic vocata, vt mihi persuadeo.

Cerii κερίοι, populi in Tuscia sunt. Diodoro in calce lib. 14. Gentile a Cære forte.

Cerillum κηρίλλος, Lucaniæ locus, in Italia. Strabo 6.

Cerineum, vide *Ceraunia*.

Cerinthus κήρινθος, Græciæ vrbs maritima, Homero Iliad. β. Eubœæ insulæ oppidũ est Ptolemæo, Appiano, Straboni, Plinio, & Theophrasto. Bœotiæ est Philargyro ad 3. Georg. Cerinthum herbam inde nomen habere addit. Vide *Ellopia*.

Cerionia, vide *Carina*.

Cerma, natio forsan quædam Persica vt videtur, Agathiæ, lib. 4.

Cermalus, & *Cermanus*, vide *Germalum*.

Cermatæ κερμάται, gens quæ Agarenis hostis est. Cedrenus. A Cerma forte.

Cermorus Sinus & opidum Macedoniæ, in finibus Thraciæ, alicubi, Plinio 4. cap. 10.

Cerne κέρνη, Ptolemæo & Plinio, κέρμη per μ in Phauorini Lexico. mendosè. Atlantici maris insula, contra Atlantem montem. *Porto Santo* fortè hodie. In Hannonis Periplo hæc *Cerne* quoq; eodem tractu describitur, in sinus cuiusdam recessu; quam *Maderam* hodie dici putat Gesnerus, eius interpres. sed hæc nimium à continenti distare possit. Ptolemæi Cerne esse. Quid si hæc Hãnonis Cerne, *Gozera* Ioannis Leonis sit. quam Hispani *Graciosam* nominant, vt refert Marmolius. Ramusius contendit eam esse quam nunc *Argin* Lusitani vocant. sic quoq; Ioannes Mariana. *Cerne* Plinio, quæ Ptolemæi *Menuthias* μενουθιὰς est, Africæ insula, quæ hodie ab Hispanis *S. Laurentii* dicitur. & ab incolis *Madagascar*, vt placet Mercatori, in sua Vniuersali tabula: *Iamboli* insula videtur, quam Diod. Siculus in fine lib. 2. describit. Theuetus dicit Madagascar *Albagra* vocari. Hæc *Cerne* quoque Lycophroni est in Oceano, versus Aurorã. quam eius commentator Isacius Tzetza olim *Amphimetrium* ἀμφιμήτριον. dictam subdit. vt habet Latinus interpres: Græcum codicem non vidi. Plinius ex Polybio habet *Cernen* aliam, ex aduerso maximè Carthaginis, à continente passus *M.* non amplior circuitu duobus millibus. *Cernen* stagnũ esse Æthiopiæ, propè Oceanum, annotauit ex veteri Scholiaste Casaubonus, ad 1. Strabonis. Vide *Hibernia*.

Cerneates, vide *Cyrnus*.

Cernetani, qui *Mariani* cognominantur, teste Plinio. lib. 3. cap. 5. Italiæ populi circa Campaniam sunt. Vide *Cerata*, & *Cernetani*.

Cernetum opidum habet Plinius. aliud à Cernetanis. eodem tamen tractu. Vide *Cerrheatum*, & *Cerata*.

Cerobothrus, vide *Currura*.

Ceron κήρων, Fons in Hestiæotide, regionis Eubœæ: ex quo bibentes oues, nigras fieri, scribit Plinius, & Antigonus in Mirabil. *Cirrus* κιρρός, Straboni est. *Cerbes* Κέρβης, Aristoteli in admirandis, quibusdam codic.

Ceronæ κερῶναι, Albionis populi, Ptolem.

Assin-

Assinbire hic hodie, Camdeno. *Creones* κρεώ-νες, erat in M. S. codice. Latini interpretes vtrosque habent, & diuersos, quibus assentitur Guil. Camdenus, qui hos *Strathnaern* interpretatur.

Ceronia, vide *Ceraunia*.

Ceropella, circa Thraciam locus, Iornādī.

Cerophæi κεροφαῖοι, Africæ Propriæ gens Ptolemæus.

Cerossus κερωσσός, iuxta Ionium pelagus, locus aut insula videtur, inter Meliten insulam & Macedoniam. Apollonius 4.

Cerras ciuitas in qua Theodemir diem suum obiit. Iornandes. circa Illyricum videtur. *Certas* per T. legit alius.

Cerretani κεῤῥητανοὶ, Vasconum Hispanica gens, auctor Strabo. Hi Plinio *Iuliani*, & *Augustani* cognominantur. Ptolemæus κερ-ρητανοὶ scribit. *Ceretani* sunt Silio, & *Ceretes* κυρητες forte Auieni, & Stephani. *Cerretanorum Iugum* vocat Clusius hoc tractu *Puigcerda* Cathaloniæ vrbem: Varrerius autem *Cerueira* ciuitatem. Cerretanos Moralis statuit in *Condada de Cerdania*.

Cerrheus Campus distans à Delphis triginta stadiis. Ex Æschine, Phauorinus.

Cerroetani, vide *Cerretani*.

Cerronia, vide *Scaboa*.

Cersona, de quo Marianus Schotus, & Freculphus hæc, *Diuus Clemens Papa in exilium destruditur trans Mare Ponticum, in eremo quod adiacet ciuitati Cersona, prouincia Lycia*. *Cherso* est apud alios.

Cersunum κέρσουνον, Corsicæ insulæ mediterranea vrbs, apud Ptolemæum. *Nebbio* Pinetus appellat.

Cersus κέρσος. (per *A*. in prima legebatur in margine.) ad Portas Ciliciæ fluuius est, Xenophonti 1. Cyri exped.

Certa κέρτα. vrbs supra Harmenios. Hesychius. Armenios sine aspiratione legit Phauorinus vide *Cerras*.

Cerceta κερκέται, gens circa Pontum Euxinum, Straboni. Hi sunt *Cercetæ* κερκέται, Ptolemæi. alii à Cercetteis Pomponii.

Certima, Celtiberorum vrbs, in Hispania. Liuius 40.

Certissa κέρτισσα, Pannoniæ Inferioris oppidum. Ptolemæo. *Certisa*, & *Cirtisa* Antonini.

Certonium κερτώνιον, opidum Asiæ Minoris, intra Atramyttium & Atarnen vrbes Xenophon. sub finem 7. Cyri exped.

Ceruaria, Pomponio locus est, & sinus Galliæ Narbonensis, versus Hispaniam. *Corbiere* apud Narbonam, Ioanni Poldo, in sua Nemausiensi historia. Oretanorum in Hispania vrbs, est κερβαρία, apud Ptolemæum. vide *Corbaria*.

Ceruchida κερυχίδαι, gens in Mileto. Phauorini Lexicon.

Ceruetii, vide *Cherusci*.

Ceruedo. vide *Alisinus*.

Ceruini κερουῖνοι, Corsicæ populi. Ptolem.

Cerniona. vide *Sermione*.

Cerycius κηρύκιος, Bœotiæ mons; Pausaniæ. Ephesis mons est apud Hesychium, vbi fabulantur Mercurium annunciasse partum Dianæ.

Ceryctica, vide *Curicta*.

Cerynia κερύνεια, vrbs Achaiæ, in Peloponeso. Mons sic dictus in Arcadia, ex quo *Cerynites* κερυνίτης, amnis profluit, qui vrbem hanc præterlabitur. Pausanias in Achaicis, & Athenæus lib. 1. cap. 29 Est *Ceraunia* Strabonis. Montis nomen est, Callimacho in Dianam. vbi Καρνεία, in ora libri. Vide *Carynia*, *Ceraunia*, & *Ceryrina*.

Cerynites, & *Cerynius*, vide *Cerynia*.

Cesata, habet Antoninus in Itinere, inter Emeritam & Cæsaraugustam Ptolemæi *Cesada* κέσαδα, est. Varrerius scribit quòd hæc olim fuerit, vbi nunc *Hita* conspicitur.

Cesbedium κεσβέδιον, Polybio 5. Iouis templum in parte suprema Selgæ vrbis quod arcis locum obtinere videtur.

Cescus κέσκος, vrbs Ciliciæ fuit. iuxta illam fluuius *Anus* ἄνους, id est, amens. vt referunt Plinius, Suidas & Hesychius. *Viscum* legit ex Plinio M. S. Pintianus, pro Cesco: & pro Anus. *Nonus*. malè vtrumque. Vide *Nus*.

Cesaleth Thabor, Palæstinæ locus: Iosuæ 19 Iuxta Thabor montem. vt vult Eusebius: qui tradit vicum *Chesalum* & nomen & locum quodammodo retinere.

Cesi, vide *Cetri Boni*.

Cesia, vide *Litua*.

Cesien, locus Palæstinæ: Iosue 19. & 21. sed *Cesion*.

Cesil, vide *Bethul*.

Cesolentii, & *Cesiensii*, vide *Iulia Augusta*.

Cessas, vide *Cessi*.

Cessan κεσσὰν, locus Ægypti, vbi Artabanus scribit Palmanethem regem habitasse; qui Iudæis durus erat. Eusebius.

Cessero Plinio, κέσσερον Ptolemæo, vrbs in Gallia Narbonensi. *Araura* dicitur etiam Antonino. ab Arauriο flumine adlabante fortè. sed *Cetero*, *Cesero*, & *Tesero* apud eundem, corrupte. Hodie *Castres*, Poldo. Sed *S. Hubert* Varrerio.

Cessitensis Episcopus, in Africa Coll. Carthag.

Cessunium, nomen loci, cuius episcopus Ioannes, vti est in legatione Emanuelis Imp. ad Armenios.

Cestia, gens Medica, in confinio Persidis, Plinio auctore. vbi semper flagrat. *Psittacina* est apud Aristotelem de Admirandis.

Cestius Pons, Vrbis Romæ; quam hodie *S. Bartholemæo* nominant. Marlianus.

Cestria, Epiri vrbs, apud Plinium. Pinetus eam *Sopoto* vocat. Cestriæ sæpius mentio in Concilio Chalcedon. Vide *Cammania*.

Cestrinia, vide *Cammania*.

Cestrus, Isauriæ opidum, in Chalced. concilio. Vide *Oestrus*.

Cesus κῆσος, nomen fluuii, apud Phauorinum.

Cetæum κήταιον, Taprobanæ promontorium. Ptolemæus.

Cetaria κηταρία, Siciliæ vrbs, Ptolemæo. *Scupello* dicitur a Thoma Fazello. *Carini* Aretio, & cuidam anonymo non imperito. An *Citarii* Plinii fuerint, videndum.

Cetheus, fluuii nomen, vide *Cetii*.

Cethegi, apud Horatium de Arte Poetica. Commentator vetus Lipsii scribit gentem esse quæ vtitur tunicis aptatis pectori sine cingulo.

Cethim, Gen. 10. D. Hieronymo & Chaldæo. κιτιοι 70. interpretibus. Daniel. 11. κιτιοι vbi D. Hieronymus Romanos vertit. 1. Machab, 1. Chetim D. Hieronymo, sed κιτιέιμ, 70. interp. Video à nonnullis pro Macedonia interpretari.

Cethis, fluuius per Carmaniam fluit, teste Pomponio. Vide *Cathalis*, & *Zetis*.

Cethmonei, vide *Cadmonai*.

Cetia, vide *Setia*.

Cetidis κητίδος, regionis, in Cilicia meminit Ptolemæus. *Citidis* legunt interpretes.

Cetii κήτειοι, gens Asiatica Mysorum. sic dicta à Ceteo flumine alluente. Hesychii & Phauorini Lexicon, Horum, & huius meminit quoque Strabo 13. ex Homero. Vide *Latium* & *Chetima*.

Cetirizis, vide *Tiristria*.

Cetium Antonini, interpretatur Gotwig à Simlero: sed Zeisselmaur à Lazio, qui inscriptos lapides adducit, in quibus *Cetia* vocatur Norici opidum. Κήτειος fluuius Mysiæ, Asiaticus, qui aliquot cum fluminibus in Caycum effunditur, Straboni 13. Ex Pindaso monte oritur, teste Plinio.

Cetius κήτιος, In Noricis mons, Ptolemæo teste. Wolfg. Lazius dicit eum hodie totum illum tractū comprehendere, quem vulgò Kalenberg / Schneberg / Deubsberg / Hertzberg / Hengstberg / Semering / & Plaitz vocant. *Cetius* quoque apud Liuium 5. Deca, vt legit Gyral. 2. Deor. Vide *Cetii*. *Comagenum*, & *Cythium*.

Cetobrica, vel *Catobrica*, Antonino ni fallor; *Catobrix* καιτόβριξ, Ptolemæi est, Lusitaniæ vrbs; quam Niger *Almada*, Varrerius autem *Setuual* interpretatur. D. Iacobus Delgadus in quadam M. S. epistola scribit hodie à vulgo *Troia* vocari.

Cetriboni, & *Cesi*, Indiæ gentes sunt Plinio: inter Iomanem fluuium & Pantalenem insulam.

Cetron, Palestinæ locus. Iudicum 1.

Cetta, (in Græco κηττος, erat) municipium Leontiæ tribus. Suidas.

Cetuma, Plinio Æthiopiæ sub Ægypto opidum.

Ceturnus, fluuius, circa Cumas Italiæ. Aristoteles de Mirabil. *Silarus* aliorum est, vt censet Casaubonus in Strabonem.

Ceuci, in Hispania populi, conuentus Lucensis, teste Plinio 3. cap 3. in tribus meis exemplaribus, & Pintiani obseruationibus. *Celtici* legit Basiliense exemplar.

Ceudum, Galliæ Belgicæ locus; in tabula Peutingeriana.

Ceutrones, vide *Centrones*.

Ceyla, Palæstinæ locus. Iosue 15.

Chaa χάα, vrbs quondam Elidis. in Peloponneso, ad Acidontem fluuium: vt perhibet Strabo.

Chaalla, χάαλλα, pagus in Arabia Felici, apud Strabonem, 16.

Chabaca χάβακα, Sidenæ Cappadociæ regionis

gionis vrbs, Straboni.

Chabala, vide *Cabalaca*.

Chabalon, vide *Chabul*.

Chabareni χαβαρηνοί, gens circa Chalybes habitans, pueros, & mamillas crudas peregrinorum edens. Stephanus ex Eudoxo.

Chabarzaba, vide *Antipatris*.

Chabbo χαββώ, Palæstinæ locus. Iosue 15. vt legunt 70. interpretes. *Tebbon* habet D. Hieronymus.

Chaberis χαβηρις, Indiæ intra Gangem vrbs Ptolemæo, apud quem *Cabyrus* legit Hermolaus ad Plinium. est *Caberon* eiusdem Plinii, & videtur *Camara* Arriani. *Calapate* Castaldo: *Mabe* [illegible] Dom. Nigro.

Chabinus χαβῖν [illegible] Felicis mons, variis arboribus [illegible] um Arabicum. Diodorus 3.

Chabiones, vide *Chaubi*.

Chablasii χαβλάσιοι, Arabes populi, Nabathæis vicini, Dionysio. *Chaulasii* sunt veteri huius interpreti, item Festo Auieno.

Chabolo χαβωλώ, Palæstinæ vicus in confinibus Ptolemaidis. Iosephus in vita sua.

Chabora, Mesopotamiæ vrbs, Ptolemæo Vide *Aborras*.

Chaboras χαβώρας, Assyriæ mons est, apud Ptolemæum; qui fortè hodie *Capusco* vocatur. Vide *Choatras*, & *Taurus*.

Chabrath χαβραθά, locus circa Euphratem, Gen. 25. vt legunt 70. interpretes.

Chabria Castra, vide *Basogabra*.

Chabria pagus, in Ægypto, circa Agathodæmonem fluuium. Strabo.

Chabrius χαβριος, Macedoniæ fluuius, Ptolemæo.

Chabuata χαβουάτα, Arabiæ Felicis vrbs apud Ptolem.

Chabul, dicta est ea regio quam Salomon regi Hyram donauerat. 3. Reg. 9. *Chabalon* legit Iosephus, & addit *displicet*, significare. Vide *Chabolo*.

Chadaca χαδάκα, Ptolemæo Albaniæ oppidum.

Chadei, Arabiæ Felicis populi, in parte Orientali Plin.

Chadeni χαδηνοί, apud Ptolemæum sunt Scandiæ insulæ populi Occidentaliores, vbi hodie fortasse Norwegen vel Finmarck.

Chades, vide *Hosde*, & *Mesphath*.

Chadesia, vide *Chadisia*.

Chadisia χαδισία, Leucosyrorum vrbs, in Cappadocia; Plinio, & Stephano, cui & *Chadisius* vicus: item fluu us, ibidem, centum quinquaginta stadiis à Lycasto distans. Per ν in secunda scribit Apollonius 2. *Phanda* φαῦδα, Strabonis est. Nunc *Phadisa* dici, putat Mercator. vide *Phadisana*.

Chadmonei, vide *Cedmonei*.

Chadramotitæ χαδραμωτῖται, gens ad Indicum sinum, Prionis fluuii accolæ. Stephanus ex Marciano. Alii videntur à Chatramotitis.

Chaanoitæ, vide *Chanides*.

Chama χᾶμαι, Germaniæ populi, Ptole.

Chanides χανίδες, Sarmatiæ Asiaticæ gens, Ptolemæo. χαονῖται, Straboni, ni fallor.

Chareula χαρευλα, Pentapolis in Africa regionis vrbs, apud Ptolemæum, & Ammianum.

Charetaporum χαρετάπων, Phrygiæ vrbis Episcopi, meminit Socrates in Tripartita historia 2. cap. 23. item Ephesinum concil. cui Phrygiæ Pacatianæ est. Sed & Κερά[illegible] vacillante scriptura habetur. An κερ[illegible], legendum, vt habet Commodi Imp. nummus?

Charonea χαιρώνεια, Bœotiæ vrbs Ptolemæo. Fuere qui olim *Arne* ab Homero appellatam dixere, inquit Pausanias & Stephanus. de qua Eustathius in Homerum disputat. Chæroneam Phocidis vrbem habet Stephanus.

Charopolis, vide *Charetu*.

Charusii, vide *Cherusci*.

Chasa χᾶσα, Parariæ regionis, in Macedonia vrbs. Ptolemæus. Scytharum gens quoque, apud eundem: quos Mar. Niger [illegible]ainos vocat. Vide *Schyta*.

[illegible]*u*, vide *Gargetius*.

[illegible] Circa Phasin fluuium gens. Diod. 14.

Chaibones, vide *Chaubi*.

Chalaama, vide *Helam*.

Chalac χαλὰκ, ab Assure extructa vrbs. Genes. 10. *Chale* legit Chaldæus.

Chaladra χαλάδρα. & quoque instabili lectione χαραδρα, item χαλαδρα, Lycophroni. *Canastra* Isacio est, ciuitas & Palus Macedoniæ. vide *Chalastra*. idem fortè est. Suidas certè & Stephanus Chalastram paludem in Macedonia habent.

Chaleon χάλεον, Locrorum Ozolorum vrbs. Stephano: ex Thucydidis 3. vbi χαλέαιοι populi, geminato α. Vide *Chaleos.*

Chalambrii χαλαμβρίοι, equi, à loco Libyæ. Hesychius.

Chalame, ciuitas Persidis; quæ nunc *Æthisiphon* appellatur. Sic Dictionaria habēt, non adductis testibus. Corrupta autem lectio, pro *Calamo*, & *Ctesiphon.*

Chalanne, principium regni Babyloniæ. Genes. 10. *Chalne* Pagnino: *Chale* Chaldaico paraphrasti; *Callanno* legit D. Hieronymus, Esa. 10. *Dakna* est Beniam. Tudelensi.

Chalapetis χαλαπῆτις, Susianæ regio, Ptolemæo. *Chaliapitis* est apud eius interpretes.

Chalastra χαλάστρα, Stephano Thraciæ ciuitas, Plinio Macedoniæ ad Thermæum sinum; quam Leo (vt Hermolaus annotat) *Charastiam* appellat. *Chalestra* per ε. Herodoto, ad Axium fluuium. Vide *Bucephala*, & *Chaladra.*

Chalbii, vide *Chalybes.*

Chalca, vide *Tazata.*

Chalca, vide *Chalce.*

Chalcaa χαλκεία, Straboni est Cariæ vrbs.

Chalcarsus, vide *Calcarsus.*

Chalce χάλκη, Libyca vrbs: & alia Phœnicum: item Larissææ. hanc *Chalcium* dici, & *Chalca*, scribit Stephanus: Insula Propontidis; in C[illegible]bus Emanuelis Comneni Imp. V[illegible], & *Chalcitis.*

Chalcea, vide [illegible]*tis.*

Chalcedon χαλκηδὼν, Ptolemæo. Strabo *Calchedon* καλχηδὼν, habet. Vrbs Asiatica est, ad Bosporum Thracium. Liberam vrbem Plinius vocat: cui etiam antea *Procerastis*, dein *Compusa*, (*Colpoessa* legit Pintianus) postea *Cacorum* vrbs (quod locum eligere nescissent) dicta fuit. Curopalates in Lib. de officialibus Constantinopolitanis hanc *Iustinianā* Tertiam nominat. hodie adhuc *Chalcidona* vocari, scribit Sophianus. *Calcitiu* Turcis dici, mihi Carolus Rimius auctor est, qui Constantinopoli oratorem agit nomine Maximiliani II. Romanorum Imper. Marius Niger tradit interius reædificatam, & à Iunioribus *Caselina* nuncupari. *Scutari* ex ea facit hodie Alph. Adrianus, & quoque Thomas Minadoius. Petrus Gyllius prodit hodie exiguum vicum esse, sine mœnium vestigiis. Idem addit ex Dionysio Byzantio. *Chalcedon* fluuiolum esse qui in Propontidem effluit, vnde vrbs nomen sumpsit: eumq; hodie proprio nomine carere; adeò vt accolæ Potamion dumtaxat nominent. eius meminere Stephanus & Eustathius. Theuetus scribit eum adhuc hodie *Chalcedoni* nominari. *Chalcedonem* Galliæ, habet Dorotheus. cuius episcopum Crescentem nominat. Vide *Chrysopolis.*

Chalceritis, vide *Aria.*

Chalceterus χαλκήτηρ☉, Cariæ locus est apud Strabonem.

Chalceterium χαλκητήριον, Cretę vrbs. Stephano: ex Apollonii 5. Chronicor.

Chalcia χαλκία, insula Rhodiorū, in Carpathio mari, Straboni, Plinio, & Theophrasto. Idem Plini⁹ eam alio in loco *Chalcen* vocat. & χάλκη, Thucydides 8. *Charci* nautæ hodie vocant, vt scribit Marius Niger. Per ει. in penultima est Libyæ vrbs, apud Stephanum.

Chalcidena, vide *Chalcidica.*

Chalcidenses χαλκιδεῖς, vocat Strabo, qui Isthmum Ioniæ incolunt, qui est inter Teium & Erythras vrbes. Populi sunt etiam circa Phasim fluuium, Diodoro 14. Vide *Chalcidica.*

Chalcides vocantur vici cuiusdam incolæ, in Sicilia. Stephanus. Ad Chalcidicum mōtem fortè.

Chalcidica χαλκιδικὴ, regio Macedoniæ, apud Ptolemæum, hanc Castaldus *Iamboli* vocat. Suidas huius regionis 32. vrbes à Philippo captas tradit in verbo ὄργανον. Est & Syriæ regio, in qua *Chalcis* vrbs, eidem Ptolemęo. Hęc Plinio *Chalcidene* dicitur Thraciæ quoq; Stephano. in qua Tinda opidum, & Milcorus. Chalcidensium in Thracia meminit quoque Thucydides 2. Item Aristoteles Politicor. 2.

Chalcidicus χαλκιδικὸς, mons, in Sicilia, Stephano & Polybio 1. *S. Riti* hodie, Fazello.

Chalcidis diuersorium, habet Curopalates; inter Ciliciam & Melitenam.

Chalcis χαλκὶς, Eubœæ insulæ præcipua vrbs, ad Euripum sita. [illegible]ab eo Ptolemæus eam ad *Euripum* cognominat. Dicearcho teste, distat ab Anthedone 70. stadiorum interuallo. *Negroponte* hodie nomen habet, teste Sophiano, qui dicit quoque (ex Stephano, ni fallor) dictam *Euboea* ἀσώπη,

Stympha-

Stymphelus σύμφηλος, *Halicarna* ἁλίκαρνα, *Euripus*, & *Hypochalcis* ὑποχαλκίς. Incolas quoq; *Arethusios* dictos, ex quodam oraculo, docet Eustathi⁹. etiam Plutarchus. Ptolemęo & Straboni Ætoliæ vrbs. Hanc etiam *Hypochalcin* ab aliis appellari, idem scribit Strabo. Idem, ibidem montē esse, qui *Chalcis* dicitur (ex quo Achelous serpit,) eundemq; ab Arthemidoro *Chalciam* nuncupari tradit. Vrbs Syriæ, Chalcidicæ regionis est apud Ptolem. & Strabonem. Est & Scythiæ: etiam Corinthiacæ, Stephano. Plinius habet Chalcidem ad Belum cognominatam, Cœlesyriæ regionis. sic quoq; Strabo 16. & Eunapius in Iamblicho, cuius patriam vocat. In Thracia vrbs, Stephano, Thucydidi 5. & 6. item Aristoteli 2. Politicorum circa Olynthum idem eam describit, in Libello de Mirabilibus in Chalcidica regione Ptolemæi verisimile est. Sed *Chalcidem* in monte Libano, habet Iosephus 14. Antiq. 13. Bœotiæ est, apud Hesychiū. Vrbs Arabiæ Felicis est Plinio: & insula quoque, circa Echinadas alicubi. Est & amnis: & pagus: in Peloponneso, Tryphiliæ regionis: apud Strabonem. Item vrbs, inter Crunos & Pheras. Dionysius habet regionem sic dictam, ad Os Ponti, vbi Chalcedona est. Mōtem habet Strabo, circa Ætoliam, cum vrbe imposita, eiusdem nominis. Vide *Chalcidica*, & *Arethusa*.

Chalcites χαλκίτης, insula è regione Chalcedonis, Stephano. *Chalce* forte Emanuelis Comneni. *Chalcitis*, Ptolemæo, Mesopotamię regiuncula, quam B. Arias scribit in suo Biblico apparatu, ex D. Hieronymo, *Chalne* Hebræis dici. Indiæ intra Gangem regio est apud eundem Ptolemæum. Promontorium quoq; Chalcitidis regionis, circa Erythras Ioniæ, in Asia, vt refert Pausanias in Achaicis. Vide *Demonnesos*.

Chalcium, vide *Chalce*.

Chalcodonius χαλκωδόνιος, supra Pheras mons, in Pelasgia regione. Apol. 1. Argon.

Chalcorychia χαλκωρυχεῖα, id est Metallifodinæ: in Mauritania Cæsariensi, Ptolemęo, & Straboni.

Chalcus-Ceramus χαλκοῦς κέραμος, id est, ænea testa. vrbs quædam sic dicitur, apud Suidam. Pater Nonnus in inuectiuam Nazianzeni in Iulianū apostatam, dicit vrbem esse eius nominis, vel vinculi gen⁹ indissolubilis.

Chaldæa χαλδαία, Babyloniæ in Asia regio. *Azamia* hac tempestate vocari, scribit Bellonius. Stephano *Chalybdica* regio χαλυβδική, dicitur, & eius incolæ *Cephenes* κηφῆνες. Iosepho teste, *Arphaxadæi* ἀρφαξαδαῖοι, antea nominati fuere. *Chaldæi* sunt Straboni quoq; in Asia Minori populi, supra Trapezuntē, quos antiquitus *Chalybes*, & ab Homero *Halizonas* appellatos testatur. Sed de his melius Eustathius, qui hos *Chaldos*, & regionem (quam in Armenia ponit) *Chaldiam* vocat. Chaldæos *Casdeos* dictos a Caseth filio Nachor fratris Abrahæ scribit quidam veterum, cuius nomen non occurrit. Chaldæā hodie *Curdistan*; & Chaldęos *Curdos* appellari a Turcis, docet Leunclauius. *Keldan* regionem quoque Arabibus dici, addit.

Chaldæopolis, vide *Vr*.

Chaldaicus Lacus, in quo Tigris fluuius se fundit, (vt inqt Plin.) Marck Pincto vocātur.

Chaldia χαλδία, tractus circa Syriam, aut Iberiam videtur, ex Cedreno, & Curopalate. Sed idem Cedrenus locum quendam Calabriæ sic vocat. Stephano Armeniæ regio est. Huius metropolis est Trapezuntus, vt tradit Porphyrogenneta. Vide *Chaldæa*.

Chaldon, locus circa Byzantium, teste Constantino Manasse.

Chaldone, Arabiæ Felicis promontoriū, Plinio. circa Euphratis ostium.

Chale, vide *Chalanne*, & *Chalæ*.

Chaleos χάλεος, Ptolemæo Achaiæ regionis in Locris Ozolis vrbs, ad Sinum Corinthiacum. *Chalæon* Plinio, & Stephano. *Astro Spiti* hodie est, Sophiano. Vide *Chalæon*.

Chalestra, vide *Chalastra*.

Chali χάλοι. Germaniæ gens. Ptolemæo.

Chalia χαλία, Bœotiæ vrbs, vicina Hyriæ. Stephanus: ex Theopompo.

Chalis, vide *Refugium*

Chalisia χαλισία Libyæ opidum. & aliud iuxta Pontum, Amazonum vnum; vt refert Stephanus ex Ephoro.

Chalites, vide *Sachalites*.

Challa, vide *Chalæon*

Chalne, vide *Chalanne*, & *Chalcitis*.

Chalonitis regio, in qua Ctesiphon, Plinio. *Challonitæ* Polybio. χαλωνῖται populi supra Babylonem Assyriæ, Septentrionem versus, sunt Dionysio quos eius

interpres corruptè Machiontas nominat. Vide *Chaonitis*.

Chaltapitis, vide *Chalapetis*.

Chalus χάλος, fluuius ingenti latitudine, plenus piscium mitium & magnorum. sic Suidas. Idem alio in loco, in dictione Pharos videtur eum in Cilicia describere. In Syria eius meminit (sed ad Ciliciæ fines) Xenophon. lib. 1. Cyri exped.

Chalusus χαλοῦσος, Germaniæ fluuius, apud Ptolemæum. *Drauenna* fluuiolus est Pirchaimero & Althamero, qui apud Lubecam vrbem, in mare Balticum se exonerat. Idem Pirchaimerus alio in loco *Eyder* interpretatur. hic Ditmersiam ab Holsatia separat. Mihi neutrum aliquando visum: sed *Wernou* potius. qui Rostochum alluit. Circa Drauēnam autem hodie adhuc esse tractum *Chlusferort*, & opidum *Chlüz* nomine, mihi auctor est Dauid Chytræus, in Saxoniæ Chronico.

Chalybes χάλυβες, olim *Alybes* dicti videntur Straboni: in Asia Minore ad Pontum, circa Bithyniam. qui etiam ἀλιζῶνας, ab Homero, & quibusdam ἀλιζῶνος dictos putat. Eustathio iuxta Thermodontem sunt. & *Chalbios* eosdem vocat. item *Byzeres* vocatos, βύζηρες, ex Strabone scribit Nebrissensis. Mihi verò diuersi apud Strabonem videntur. sunt quoque diuersi apud Plinium. Troglodytarum quoque populi sunt Chalybes, apud Æthiopes: eidem Plinio. Vide *Chaldæa*, & *Chalybs*.

Chalybia, *Lycastia*, & *Themiscyra*, tres vrbes Amazonum, Dœantis campi. Scholiastes Apollonii lib. 2. Sed pro Chalybia *Chadisia* scribendum, annotauit Hartungus. Me iudice potest tamē retineri vetus lectio.

Chalybon χαλυβὼν, Syriæ vrbs, in Chalybonitide regione: Nunc *Halap* dici, scribit Postellus. *Alepo* Rawolfius. *Chalybum* χαλύβας, regio vicina Armeniæ est, Xenophonti in Cyri exped. Versus Phasim videntur, sub Mosœnicorum imperio.

Chalybonitis χαλυβωνῖτις, Syriæ regia, Ptolemæo.

Chalybs, Hispaniæ fluuius, cuius tinctura ferrum præstantius redditum: & *Chalybes* huius fluuii accolæ (ferro ceteris præstantiores) vocantur. Iustinus 44. Apud Vascones esse scribit Marineus. Est qui *Cabe* credit, Gallicæ flumen.

Chama, villa ad Alpes Apenninas. In vita Meinhardi.

Chamaam χαμαάμ, quæ est iuxta Bethleem. Hier. 41.

Chamaegephyra χαμαιγέφυρα, hoc est pons terreus, locus in Epiro, sic dictus: Nicephoro Callisto 12. cap. 45. & Zozomeno 7. c 25.

Chamaitha χαμαίθα, circa Persidam regio, apud Cedrenum. & Histor. Miscell. 18.

Chamana χαμανή, Cappadociæ regio, apud Ptolemæum.

Chamath, vide *Emath*.

Chamaui, Tacito, & Marcellino, sunt Germaniæ populi, quos Ptolemæus *Camanos* χαμανοί, vocat. vt censet Villanouanus. *Camanes* habet Ausonius, in Mosella. Sunt qui eos *Camino* Pomeraniæ opido nomen reliquisse suspicentur, inquit Althamerus. *Chamen* opidum, in comitatu Marchiæ, reliquum esse horum putat Dauid Chytræus. In Panegyrico Constantino Imp. dicto *Clamasi* populi nominantur: corruptè fortassè; pro Chamaui. Campen in Transisalana prouincia horum reliquias esse, putauit Schonhouius: neque negare videtur H. Iunius. Etiam Chamanorum pagum quendam nominat Greg. Turonensis. in tabula vetusta Peutingeri, circa Rheni ostia ponūtur *Chamaui*, qui *Elpranci*, vt testis est B. Rhenanus.

Chambades, vide *Taurus*.

Chamos χαμώς, loci nomen videtur apud Hieremiam 48.

Chana χάνη, fluuius qui se in Cyrum exonerat, circa Armeniam. Strabo. Vide *Cane*.

Chanaan, vide *Palæstina*.

Chandace χάνδακη, Cretæ vrbium metropolis munitissima: Cedreno, & Zonaræ: item Curopalati.

Chandana χανδάνη. vrbs Iapygiæ. Stephan.

Chandanaca χανδανάκη, Persica vrbs: apud Stephan.

Chanelaus, insula iuxta Scaldim fluuium: est in vita S. Amandi.

Chantonice, vide *Acanthonitis*.

Chantus condita, & *Stagera* in Asia, sic Eusebii Chron. In pergameno meo hæc verba. *Achantas condita & Stagira*. Voces *in Asia* aberunt; rectè, nam glossema puto.

Chaona, vide *Choana*.

Chaones χάονες, Thraciæ gens & tribus.

Thespro-

Thesprotica. Lexicon Phauorini. Chaones & Thesprotos circa Thraciam, habet quoque Appianus in Illyricis. *Chaones* genere Oenotri sunt Aristoteli 7. de R. P.

Chaonia, Commagenæ vrbs, in Syria, Ptolemæo teste. *Hanuzea* Antonini esse, ait Simlerus: qui etiam variam eius lectionem adducit, vt *Haminea*, & *Hanonea*. Epiri est apud eundem Ptolemæum regio. *Cannina* Castaldo. *Chaones* populi ibidem: Straboni & Thucydidi. Vide *Epirus*.

Chaonitis χαωνῖτις, Assyriæ regiuncula est apud Strabonem. Sed *Chalonitis* legit Casaubonus.

Chaphar χαφὰρ, Eleutheropolis in Palæstina villa. vnde Zacharias propheta oriundus. Sozomenus. *Cophar* habent interpretes. etiam Langius in suo Callisto.

Chapharcobra, vide *Schopharchonbra*.

Charabe χαραβὴ, Galilææ Superioris vicus. Iosepho in vita sua.

Characa χάρακα, Næsaidis regionis locus, in Phrygia. Strabo. Lib. 12. sed *Acharaca* legit Casaubonus. Vide *Charonia*, & *Tubieni*.

Characeni χαρακηνὴ, Sysianæ regio. Ptolemæo, vide *Parasinum*.

Characina χαρακηνὴ, Ciliciæ regiuncula. Ptolem.

Characitani, vide *Caracca*.

Charatmoba, & *Characoma*, vide *Mobucharax*.

Characometes χαρακωμήτης, fluuius de quo hæc Athenæus: *Ex aquis calidis aliqua sunt dulces, vt in Asia apud Tralleis, & Charocometen fluuium*.

Charadna χαράδναι, Ptolemæo, *Chradra* interpreti, Carmaniæ gens.

Charadra χάραδρα, Phocidis vrbs, Straboni Pausaniæ, Thucydidi, & Herodoto. Peloponnesi vrbs, apud Strab. 8.

Charadrus χάραδρος, fluuius Phocidis, est apud Pausaniam: qui Charadram vrbem præterit, & in Cephissum fluit. Eidem est fluuius Messeniæ, in Peloponneso. Item Achaiæ; ex quo pecora si biberint, vt plurimum masculos edere, addit. Huius etiam meminit Thucydides 5. cuius interpres Winsemius dicit circa Lernã esse; aut ipsam Lernam. Est & Ciliciæ castellum, cum statione; apud Strabonem. vide *Nemea*.

Charan χαῤῥὰν, Genes. 12. & 27. vbi Abraham habitabat. *Mesopotamiam* vertunt 70. interpretes. sic quoque D. Stephanus in Oratione quam habuit cum Iudæis in Actis. item Achioris coram Holoferne in Iudithæ historia. *Aran* Hieronymus, & Chaldæus paraphrastes. vrbem ita vocatam, facit Iosephus. Pro Carrhis habet Cl. Marius Victor. apud Tobiam 11. locus est medio itinere inter Rhagen Mediæ: & Niniuen: interprete Hieronymo. Alius hic à priore. Vide *Mesopotamia*, & *Syria*.

Charandai χαρανδαῖοι, circa Colchiden, ad Pontum Euxinum gens. Orpheus.

Charandra Sinus; Plinio: in sinu Arabico, ad Arsinoem vrbem.

Charantani, vide *Carentani*.

Charastia, vide *Chalastra*.

Charauatinium, vide *Tamalme*.

Charauni χάραυνοι, Ptolemæo Scythiæ extra Imaum gens. Ibidem eiusdem nominis opidum; eidem: quod Marcellino *Cauriana* est. *Chauranaraei* populos legit Ptolemæi interpres. vide *Scytha*.

Charax Tauricæ Chersonesi vrbs, Ptolemæo. *Charaseni* fortè Plinii. *Giracunda* Nigro est: *Cacagioni* autem Mercatori. Straboni Carthaginiensium emporium, in Africa Propria situm, quod *Pharax* φάραξ, Ptolemæi est. Hodie *Sibecca* dici, vult Castaldus. Cariæ vrbs Stephano; quam suo tempore scribit *Trallis* τράλλις, vocatam. Armeniæ Minoris opidum est apud Ptolemæum. Parthiæ quoque, apud eundem. Magnum emporium iuxta Nicomediam; est Stephano. Eidem, locus in Pontica regione. Cretæ promontorium, habet Curopalates. *Charax Paseni* χάραξ πασινου, Susianæ opidum, Ptolemæo, ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eulæum flumina situm. Primùm *Alexandria*, ab Alexandro eius conditore; dein *Antiochia* ab eius restauratore; & tandem *Pasines*, (*Spasine* legit Pinthianus. ex Stephano, & Iosepho, ni fallor: ille enim hoc opidum σπασινοῦ χάραξ vocat) dicta fuit: auctore Plinio. *Pasine* πασίνη, habet hoc loco Arriani Periplus. *Topasini* legitur apud Xiphilinum, fortasse malè, iuncto articulo Græco. Hyspasines Characenorum regis meminit Lucianus in Macrobiis. *Carmon* vocat Pinetus, in suo Plinio Gallico. Hermolaus, in suis Plinianis Castigationibus citat Indicam

quandam incerti auctoris historiam, in qua legitur *Diridotim* quandoque dictam. Sed hoc ita non esse, ex Arriano didicimus qui Diridotim pagum Babyloniorũ ad Ostium Euphratis fluminis describit. vbi *Teredon* Ptolemæi est, eiusdem soni, & paucis litteris mutatis opidum. *Charax*, locus Phrygiæ. Nicetæ. inter Lampin & Graosgalam. χάραξ, *mutiv* inter Armeniam Cappadociamque describit locum quidam: an verè, & quo auctore, ignoro. vide *Blesino*, *Lapathus*, & *Mesanai*.

Charbanus, Medorum mons, Plinio.

Charbyris, vide *Charybris*.

Charcha, locus circa Assyriam videtur, apud Arrianum.

Charcharesa, vide *Charchamis*.

Charchamis, vrbs est ad Euphratem, 2. Paralip. 35. & apud Esaiam. *Carchabaresa* καρχαβαρησα, Iosepho est, Antiq. 10. quam Beniamin *Karkessa* appellari scribit.

Chardi, vide *Oechardæ*.

Charetem χάρητα. Peloponnesi fluuiũ circa Argiam. habet Plutarchus in Araro.

Chariati, opidum Carreorum, in Arabia Felici, Plinio. *Chariatha* χαριαθα, Ptolem. *Chargatha* interpretibus.

Chariatum, Calabriæ in Italia vrbs: Gabrieli Barrio. cuius Episcopum interfuisse ait Concilio Romano 1. sub Symmacho 1.

Charidemi Promontoriũ χαριδήμου, Ptolemæo; Hispaniæ est ad Mare Mediterraneum. Car. Clusius. *Cabo de Grates* vocat. Florianus in suo Hispaniæ Chronico scribit corruptè fit vocari, cùm proprium eius nomen sit *Cabo de Agatas*, ab achate lapide pretioso, qui in hoc promontorio effoditur. *Charidemi* portus quoque huic promontorio sequitur apud Florianum: qui eum hodie *Porto Carbonero* appellari ait. Sed quis ex veteribus huius Portus meminerit, ignoro.

Charien, & *Chariis*, vide *Charistus*

Charimata χαριμαται, iuxta Pontũ gens. Stephanus. ex Palæphato.

Charimotri, vide *Pythangeli*

Charinda χαρίνδα, Mediæ fluuius, apud Ptolemæum, & Ammianum.

Chariopolis, inter Thraciam & Macedoniam vspiam, Cedreno, & Curopalati. *Chiropolis* vulgò, vti ex Leunclauio didici. An Cedropolis Aristotelis?

Chariphron χαρίφρον, vnum ostiorum Indi fluminis, Ptolemæo.

Charis χάρις Parthyenæ vrbs. Appian. in Syriacis.

Charisia χαρισία, Arcadiæ vrbs, apud Pausaniam. χαρισιαι, legit Stephanus.

Charispa χάρισπα, Ptolemæo, *Zarispa* interpretibus Bactrianæ vrbs.

Charissa, vide *Larissa*.

Charistus χαρίστος, Ptolemæo Colchidis fluuius, qui *Tamasa* M. Nigro dicitur. *Charus* Straboni est, vt Xylander subdubitat. *Riocharus* ῥιόχαρος, enim in Græco codice legitur. χαρίεις, Plinio, & Arriano, in Periplo. Quid si sit *Citharus* Agathiæ?

Charitum, siue *Gratiarum* mons, ex quo Cynips fluuius oritur. Herodoto in Africa est.

Charmei, Arabiæ Felicis gens, apud Plin.

Charmanda χαρμάνδη, vltra Euphratem gens: iuxta portas Babyloniæ. Stephanus, & Xenophon. 1. Cyri exped.

Charmarum gentem Indicam, habet Plin.

Charmel, Iosue 15. Palæstinæ locus.

Charmis χάρμις, Sardiniæ insulæ opidum, à Carthaginienſ. conditum. Stephanus.

Charmonia, vide *Carmon*.

Charmotas, vide *Charmuta*.

Charmutha χαρμυθα peninsula sinus Arabici; ad littus Arabiæ Felicis: Carthaginiensium sinui quem Cothonem vocant, non absimilis. Diod. 3. *Charmothas* χαρμοθας portus, Strabonis est.

Charonia χαρώνεια circa Mæandrũ, Straboni 12. & 14. quorum vnum est Hierapoli, alterum ad Nesaidis regionis Characa. Item ad Magnesiam & Myuntem *Plutonia* sunt Ciceroni 1. de Diuinatione, loca pestilentibus exhalationibus aues necantia.

Charonea Scrobes, vide *Spiracula*.

Charpote, Mesopotamiæ castellum, apud Cedrenum. *Charpete* est Curopalati.

Charsianum castrum, habet Cedrenus, & Porphyrogenneta in Cappadocia. Et Charsiani Clausuras Curopalates.

Charta, Mesopotamiæ vrbs: lib. Notit. Membrana quam habui, legebat *Metemacharta*, vide *Carrha*, *Chatracharta*, & *Charsabara*.

Chartaia, vrbs est Hyrcaniæ, vers. Orientem: magna & opulenta, Laonicus.

Char-

Chartani χαρζανοὶ, Marmaricæ nomi gens, Ptolem.

Chartha, vide *Carthara*.

Charudes, vide *Harudes*.

Charus, vide *Charistus*.

Charybdis, Vorticosum mare inter Siciliam & Italiam, in freto Mamertino, auctore Plinio. *Syrtim*, vocat Isacius Tzetza. *Galofaro* appellatur hodie Fazello & Aretio testibus. Laurentius Ananiensis autem dicit *Calosello* appellari. *Charybdis* locus in Syria quoq;, inter Apameam, & Antiochiam, in quo Orontes fluuius absorptus, post *XL.* stadia rursum emergit. Strabo 6. & ex eo Eustathius. *Charybdim*, etiam iuxta Gaditam habet Etymologicon, quæ *Barra* & *Matta gorda* fortè hodie. Vide *Mamertinum*.

Charybris, in Cypro, locus, vbi Hilarion monachus vitam degit. Callistus 10. cap. 8. item Sozomenus 6. sed χάρβυρις, in Græco est.

Chasalon, vide *Iarim*.

Chasalus, & *Chasaph*, vide *Achsaph*.

Chasbi χασβὶ, loci nomen est, Genes. 38. vt legunt 70. interpretes. *Chesib* legit Pagninus, & paraphrastes Chaldæus.

Chascor χασκὼρ, Palestinæ vrbs. 1. Mach. 5. *Casphor* D. Hieronymo.

Chasdiam vocat Guil. Postellus, regionem Polo Australi suppositam, nondum perlustratam. in suo Compendio Cosmographiæ. Scribit habitari a Mauris siue nigris hominibus. Tempus uidetit. vide *Pila Terræ*.

Chasesonthamar, vide *Asasonthamar*.

Chasira χασίρα, Armeniæ Minoris opidum Ptolemæus.

Chaslubi, vide *Saraceni*.

Chasphon χασφὼν, 1. Mach. 5. Palæstinæ opidum. Iosepho quoq; 12. Antiq. vbi *Casphomachi* Rufinus interpres corruptè legit. *Chasbon* habet D. Hieronymus.

Chasuari, Germaniæ populi, Tacito. *Duringos* æstimat Althamerus. vide *Chattuarii*.

Chaszanenica, Ponti vrbs. lib. Notic.

Chatagia, vide *Achatagia*.

Chateni, Arabiæ Felicis populi, ad sinum Capeum. Plinius. vide *Chattenia*.

Chathaliensium meminit Cassiodorus 1. ad Faustum. siue *H. Cataliensis* legit Fornerius, *Lathalienses* legit Durantius in Variis. In Italia alicubi populus Pro *Catalis* fortè.

Chatracharta χατραχάρτα Bactrianæ vrbs Ptolemæo. Ammianus (nisi adulterata sit lectio) duas ex his facit; is enim habet *Chatra*, & *Charte*. sed & ipse quoque Ptolemæus lib. Geographiæ 8. eandem *Charta* tantum vocat. Idem etiam habet in Assyria *Cattracharta* vrbem.

Chatrai χατραῖοι, Indiç intra Gangem populi. Ptolemæus.

Chatramotita Arabiæ Felicis populi sunt Plinio, & Straboni, χατραμωτῖται, *Chatrãmita* Ptolemæo; *Chatramotas* χατραμῶται, eos vocat Stephanus, ex Vranio: & regionem χατραμωτιτις. *Chatramis* Regio eorum est Dionysio Afro. vide *Arabia*.

Chatrappus, vide *Arapus*.

Chatrisatha χατρισάχη, Ptolemæo, *Chatrischa* interpretibus. Ariæ vrbs.

Chatta, vide *Catti*.

Chattenia χαττηνία, Stephano Gerræorum regio est, iuxta mare Rubrum. Fortè vbi *Chateni* Plinii.

Chattuarii χαττουαρίοι, Germaniæ populi, apud Strabonem. *Chasuaries* Taciti puto: & *Casuarios* Ptolemæi.

Chaubi χαῦβοι. Germaniæ ad Oceanum gens, Strabo. *Chabiones* fortè Mamertini. *Chaibones* alii legunt. Circa Frisiam.

Chauci, Plinio & Tacito; *Cauchi* καῦχοι Ptolemæo, & Paterculo. *Cauci* καῦκοι, Suetonio, Lampridio, & Straboni. καυχοι. Dioni, Germaniæ populi sunt. Hos *Chaycos* poëtice appellauit Claudianus ad Stiliconẽ; eo versu, *Vt iam trans fluuiũ non indignantes Chayco.* quod ante me annotauit Hottomannus, in sua Francogallia. Hos Ptolemæus & Plinius in *Maiores* & *Minores* diuidunt. Minores sunt hodie, vt Iudocus Willichius vult, *Frisii Groeningenses*; Maiores comprehendunt *Bremenses*. *Luneburgenses*, ad Hamburgum vsq;. Ptolemæi certè Cauchi Minores, quos ponit inter Amasium & Visurgim fluuios: hodie Ostfriesen sunt Cauchos Minores, vocat Leunclauius ex Dionis 60. *Cauchæsios* καυχαίους. Sed Plinius *Cancos* alios inter Helium & Fleuum flernit. Hos H. Iunius in sua Batauia Seelanders facit.

Chaulasii, vide *Chablasii*.

Chaulotai, vide *Arabia*.

Chaum χάον Argiæ mons, ex quo Erasinus fluuius oritur. Pausanias in Corinthiacis. Est & Castellum in Taurica Chersoneso, Straboni.

Chaunaria Extrema χαυναρία ἄκρα, Libyæ Interioris vrbs, Ptolemæo. *Cabo denon*, Marianæ & Maffeio. Promontorium est ad mare Atlanticum.

Chauni χαῦνοι, Thesprotica gens, apud Stephanum. ex 4. Thessalicor. Riani.

Chauon χαύων, Stephano Mediæ regio est. χαῦον Straboni. Tauricæ Chersonesi castellum.

Chaurana χαυράνα, Scythiæ extra Imaum vrbs, apud Ptolemæum. *Cardandan* Mercatori est: *Camul* Castaldo.

Chaurani, vide *Charauni*.

Caurina χαυρίνα, Ptolemæo Ariæ vrbs.

Chaus amnis, alicubi in Asia Propria, apud Liuium 38. Vide *Chaum*.

Chausorium, vide *Tamalme*.

Chayon, vide *Chauon*.

Chazaria, loci nomen, apud Cedrenum & Zonaram. Chazarorum meminit etiam Const. Manasses, cuius principem Chaganum nominat, vt quoque Glycas, & Histor. Miscella 22. cui in Bulgaria est. Vide *Oxiani*.

Chazena χαζηνή, satrapia Mesopotamiæ Euphratis. Strabo & Stephanus.

Chebar, vide *Chobar*.

Chebron, vide *Hebron*.

Chela χηλαί, Arriano locus inter Apolloniam insulam, & Sangarium fluuium. Est & locus circa Byzantium, quem describit Gyllius, ex Dionysio: hodie *Scalus* dictus. χηλὴ est apud Nicetam. Alius locus describitur à Silio 14. his versibus.

Hic contra Libyamq; situm, Caurosq; furentes
Cernit deuexas Lilybaum nobile Chelas.

qua voce putarunt hunc poetã innuere duo Africæ promontoria Apollinis nempe & Mercurii, quæ sinum Carthaginensem duabus veluti cancrorum chelis amplectuntur. vide *Eetionia*.

Chelandia vrbs lib. 20. 21. & 22. Historiæ Miscellæ. *Chelandria* legit Hugo Floriacensis. Circa Bosporum forte alicubi. Eadem hist. Miscella hac voce *Chelandia*, non semel pro nauigii genere vtitur. Sed hoc obiter hic, & citra institutum.

Chele, vide *Chela*.

Chelidonia Scopuli, χελιδόνιαι, in Pamphilio mari sunt Ptolemæo: *Isole Corrente* Castaldus appellat. *Caprose* Pinetus vocat. Harum mediam, quæ & cæteris maior est, *Castello ruzo* nominari, scribit Niger. Dionysius tres esse dicit. Stephanus ex Fauorino duas dicit esse numero. quarum vnam *Corydelam* κορυδέλα, alteram *Melanipeam* μελανίππια, appellari tradit. Chelidonias insulas Pamphilium mare à Lycio diuidere, scribit Lucianus, in Nauigio.

Chelidonis χελιδόνιοι, circa Phrygiam locus: Straboni 14. inter Metropolim & Holmios.

Chelidonium χελιδόνιον, Illyrica gens, Stephano: ex Hecatæo. Promontorium montis Tauri, in Pamphilia, Plinio. Castellum, in præcipiti colle situm, non longè à Tibio, Cedreno, & Curopalati.

Chelippus, mons in Chio insula. Germanicus Cæs. in Aratum.

Chellus χελλοῦς, circa Palæstinam vrbs. Iudith 2.

Chelmach Ezech. 27. χαλμαδ, 70. interp. *Media* vertit Chaldæus paraphrastes.

Chelmon D. Hieronymo, *Cyamon* κύαμων 70. interp. quæ est contra Esdrelon. Iudith cap. 7.

Chelonates, vide *Chelonites*.

Chelone χελώνη, i. testudo, promontorium Coi. Pausanias in Atticis.

Chelonides χελωνίδες, paludes Libyæ Interioris. Ptolemæus. *Gaoga* nunc nominari videntur.

Chelonites χελωνίτης, Promontorium Elidis, Peloponnesiacæ regionis, Ptolemæo, & Straboni: sed huic *Chelonates*. *Cabo Tornese* vocat Theuetus, *Castel Tornese*, vernaculo vocabulo appellat Sophianus, cui etiam *Chlumutzi* χλουμοῦτζι, dicitur. *Iliacus* ἰλιακὸς, videtur quoque à Plethone nominari.

Chelonitides, vide *Catathra*.

Chelonophagi, Asiæ populi: circa Arabiam videntur apud Melam. In Carmaniæ angulo, sunt Plinio, & Ptolemæo. Fretum sinus Arabici accolunt, vt Strabo testis est. Nouit hos quoque Mela, & Agatharchides. Vide *Phocarum*.

Chelydoria χελυδόρεα, Arcadiæ mons, cõtiguus Cilleni alio monte. In Chelydoria Mercurium testudinem excoriasse, & ad ly-

ram

ram suam aptasse, scribit Pausanias.

Chembis, vide *Chemnu*.

Chemia, vide *Ægyptus*.

Chemmis χεμμις, Ægypti pagus, in colle, ad ripam Agathosdæmonis fluminis. Heliodorus lib. 2.

Chemnis χέμνις, Ægypti vrbs, in Thebaidis regione, (iuxta Neapolim Stephano.) testibus Herodoto, & Diodoro; cui eadem *Panos* vrbs, πανόπολις, dicitur χέμνις, male legi credo apud Plutarchum in Iside. *Chemnis* quoque insula Ægypti natans est, Herodoto & Pomponio. iuxta Buton vrbem versus ostium Sebenniticum. sed quæ *Chembis* ex Hæcatæi sententia, apud Stephanum vocatur. *Chemniten* Nomum habet hoc tractu Herodotus in Euterpe. Eadem fortè cum *Panopolite*.

Chen χὴν, Laconica vrbs Stephano, Laertio in Mysone, & Maximo Tyrio, Sermone 15. vide *Oetaus*.

Chenai, vide *Cenai*.

Chenereth, vide *Tiberias*.

Chenius χήνιος mons circa mare, apud Macrones populos: vti videtur lib. 4 Diodori. Non procul à Colchide regione est.

Chenne Hieronymo, Ezech. 27. χαναὰν, 70. interpret. *Cannai* Chaldeo paraphrasti.

Chennin χέννις, Ægypti locum, habet Plutarchus in Iside. vbi Satyri & Panes habitãt. *Chemnis* puto restituendum.

Chenobościa χηνοβοσκία, Ptolemæo & Stephano est vrbs in Aegypto. *Cenobosium* Antonino, & *Chenoboscium* lib. Notitiar.

Chephira, vide *Tiberias*.

Chephthomi, vide *Enamia*.

Chepta, Asiæ fluuius est Plinio inter Orthospanam Drangianæ regionis vrbem, & Peucolaitem Indicæ regionis.

Cheræus χεραῖος, Aegypti locus. Procop. 6. ædif. Videtur mihi *Cheropolis* Stephani, & *Chereu* apud Antoninum pro eo legi puto. Circa Canobum est.

Chereu, vide *Cheræus*.

Cherecla, vide *Charecla*.

Chereos χερεὸς, castelli nomen apud Suidam in voce Indacus. In Asia Minori, circa Isauriam.

Chermel χερμὲλ, montis nomen videtur Isaiæ 29.

Chermula Palæstinæ vrbs, lib. Notitiar. An pro Carmelo?

Cherobacchi, vide *Choerobacchi*.

Cherogipsis χερογύψις, fluuius, sic ab accolis vocatus. Gregoras. In Thracia, circa Cherronesum.

Cheroiata, vide *Chertobalus*.

Cherraida χεῤῥαΐδαι, portus circa Teium, Ioniæ vrbem, Septentrioni obuersus. Strabo 14.

Cherronesus, Libyæ vrbs, *Cherrura* dicta, χέῤῥουρα, Stephanus. Lyciæ regionis, est apud eundem. item vrbs supra Cnidum. Apud Rhegium, è regione Siciliæ, Plutarcho in Crasso. In Sardinia opidum, Ptolemæo. Apud eundem Aethiopiæ sub Aegypto: ad sinum Arabicum. & Indiæ intra Gangem, ad mare Indicum. Vrbs Aethiopiæ versus Occasum, infra Tritonidem paludem: (quæ ad mare Atlanticum est) hanc ab Amazonibus expugnatam, scribit Diodorus 3. In Hispania vrbs, circa Zacynthũ, Straboni 3. quam puto hodie *Peniscola* (idem significante) nomen obtinere. Est & Cherronesus colonia Heracleotarum (qui sunt in Bithynia) inter Borysthenem & Panticapeum, Plinio & Strabone testibus. Locus quoq; Thraciæ, ad Pontum Euxinum, inter Apolloniam & Thyniadam, vt refert Arrianus in Periplo. Etiam circa Sinopen, ad Pontum Euxinũ. Plutarchus in Lucullo. Cherronesus etiam est iuxta Corronitem, κοῤῥωνίτην, vrbem Stephano. Nescio hæc vbi sit. An pro *Corronite* Corinthus legendũ, vt ex Thucydidis 4. videtur? *Cherronesum* Bruriæ, apud Rhegium, habet Plutarchus in Crasso Hanc *Peninsulam* interpretatur Plinius 3. ca. 5 & 10. Hoc scire vellem Scaligerum, vt eo lubentius *Zanculas* pro Phancillas legeret, ad 4. Varronis de lingua Latina. Hunc autem Cherronesum primum propriè *Italiam* appellatam, scribit ex Antiocho Syracusano, Halicarnasseus. vide *Apollonia*. & *Chersonesus*.

Cherrura, vide *Cherronesus*.

Chersaus Murus, Constantinopoli: Zonaræ 3. vide *Chersonesus*.

Chersena, vide *Taurica Chersonesus*.

Cherseus χερσεὸς, Phœniciæ fluuius Ptolemæo, in sacris *Cyson* est; Postello assertore. Chorseus, per O habent Ptolemęi Latini codices, vt & Postellus hoc loco.

Cherſis χέρσις, vicus Africæ, in Pentapoleos regione. Ptolemæus.

Cherſo χερσω, Ponti maritima vrbs, ad Mæotidem paludem, Procopio 3. Ædific. Huius meminit ſæpius Cedrenus. Expugnationem eius deſcribit Conſtantinus Manaſſes. Ex horum, & lib. 20. Hiſtoriæ Miſcellæ deſcriptione videtur mihi in Taurica Cherſoneſo, locum eſſe maritimum ad eius partem Occidentalem. Cherſoneſus fortè Ptolemæi, Aritaniue. Meeum video ſentire Baronium in Martyrologio Romano. Eandem Cherſonam ab aliis vocari, obſeruaui.

Cherſones, vide Oxiani.

Cherſoneſus χερσόνησος, Thracia, Ptolemæo, Helleſpontiaca Cherroneſus apud Suidam. videtur ab Halicarnaſſeo, & Stephano Pallene παλλήνη, dici. Deſcribit enim ſub hoc nomine Thraciæ peninſulam; è regione Helleſpõti ſitam. additq; eam à Cruſæis barbaris habitatam. Cherſaum ſimpliciter nominat Lycophron. Cherſoneſus etiã Tauricæ Cherſoneſi opidum eſt apud Ptolemæum, & Arrianum, in Periplo. quæ Cherſo fortè poſteriorib. ſæculis. Promontoria quoq; duo in Achaia, ſic dicuntur Ptolemæo. vnum ad Aſopi, alterum ad Acheloi fluminum oſtia. Eidem Cretæ inſulæ promontorium, Occidentem verſus. Punta de Corinto indigitat Pinetus. Etiam Cretæ inſulæ, Exortiui lateris promontorium Ptolemæo. Punta de Setia, Piurro eſt. χερρόνησος, Stephano dicitur. (Sed video ferè Cherroneſus & Cherſoneſus indifferenter ab auctoribus ſcribi.) Promontorium Siciliæ, Ptolemæo. Fazellus Auguſtam hodie vocat. Aliud Siciliæ citatur ex quarto Interpretis Apollonii libro, a Fazello: ſubditque hodie Milazzo vocari. Eubœæ inſulæ promontorium, apud Ptolemæum. Cabo d oro habet nomen apud Mar. Nigrum. Melitæ inſulæ maris Africi, Ptolemæo Cale de S. Paulo, Quinto Heduo. Perſidis promontorium, ſiue extremum, eſt Ptolemæo; item Arriano in libello rerum Indicarũ. ſed hic addit huius Cherſoneſi tractum Meſambria μεσαμβρίη, vocari. Cherſoneſus Methene μεθήνη χερσόνησος, Peloponneſi promontorium, Ptolemæo, in Argia regione: Phanar Sophianus appellat. De eo vide in Methana. Cherſoneſus Parua, Ægypti promontorium Ptolemæo; ad Mare Mediterraneum: Boſire hodie videtur. Magna cognomine eſt apud eundẽ, in Marmarica regione Africæ: Arraxiltin, vel Raxiltin Marmolio. Idem Ptolemæus habet duas Cherſoneſos in Arabia Felici: vnam ad ſinum Arabicum; alteram ad ſinum Perſicum. Cherſoneſus eſt in Troade, vbi Hellen ſepultã, ſcribit Lucianus, in Dialogis. Cherſoneſi Rhodiorum, meminit Seneca 3. Natural. vbi de fonte quodam fœdo turbidoque. Vide Cherroneſus, Apamia, Sinope, & Taurica.

Chertobalus χερτόβαλος, Pannoniæ Superioris ciuitas, Ptolemæo, Charlburg in Auſtria cenſetur à Lazio: additq; eandem ante annos ducentos Cherfulenburg appellatam. Eandem idem Cherolata nominat. Gerulata eo tractu, Antoninus, & li. Notitiar. meminere. Eidem Antonino Leg XIIII. eſt.

Cheruſci, Tacito, Paterculo, & Straboni. Charuſici χαρούσικοι, Ptolemæo. quos Vib. Sequeſter Ceruecios nuncupat. Manſfelder ego exiſtimo. Luneburgenſes mauult H. Iunius, in ſua Batauia. Vide Althamerum, in Tacitum.

Cheſbon, vide Eſebon.

Cheſeopolis, Plin. 5. cap. 29. Fuit in ora eius Temnos, nunc in extremo ſinu Smyrna Cheſeopolis prom. Sic Pintianus, & tria mea exemplaria. quo loco legit Gelenius, Myrmeces ſcopuli. Vide Cheſium.

Cheſias, vide Cheſius.

Cheſium χήσιον, Ioniæ opidulum, Stephano. idem cum Cheſeopolis putauerim. Sami promontorium eſſe ſcribit Gyraldus, ex Callimachi Scholiaſte.

Cheſius, Plinio fluuius eſt in Samo inſula. χησιὰς Sami promontoriũ, apud Callimach.

Chesloemi, vide Enamia.

Cheslon, vide Iarim.

Cheſſinus χεσσῖνος, Sarmatiæ Europææ fluuius. Ptolemęus Narua mihi hodie referre videtur.

Chetima, in ſacris litteris; Chittim legit Pagninus apud Danielem 11. Cetii habent 70. interpretes. Romanos interpretatur D. Hieronymus. Lib. 1. autem Macchab cap. 1. ſcribit Alex. Mag. ex Chetim exeuntem. Hic verò nunquam fuit in Italia. Ita hic Græcos vel Macedonas velle videtur. Monuit hoc ante me quoque Caſtalio. Pro Italia tamen & regionibus attingentibus habetur à M.

Beroal.

Beroaldo. Vide *Cyprus*.

Chettaa χηττᾶα, Ptolemæo est Marmaricæ, in Africa vicus. *Carto* vocatur Iacobo Castaldo.

Chettai χηττᾶιοι, Palæstinæ gens. Genes. 15. *Chitai* sunt Pagnino: *Ethar* Chaldæo paraphrasti, & D. Hieronymo. vide *Canaan*.

Chetti vicus χηττὶ κώμη, locus haud procul à Byzantio. Agathiæ 5. *Chetumesum* legerat vetus interpres.

Chetumesum, iuxta Symbolon portus est, lib. 20. Histor. Miscellæ. Chersonesus fortè Ptolemæi. vide *Chetti* vicus.

Chezas, vide *Chusis*.

Chesib, vide *Chasbi*.

Chia, vide *Chios*.

Chiaca, Armeniæ vrbs, Antonino. Ponti; in lib. Notit.

Chiana, vide *Gaurata*.

Chidnai χίδναιοι, circa Pontum Euxinum populi. Orpheus in Argonauticis.

Chidon, areæ cuiusdam nomen: 1. Paralip. 13. vide *Nachor*.

Chidorus, vide *Echedorus*.

Chiliocomus, Mediæ vbertimus tractus, prope Corduenam, Ammiano, 25. Huius meminetęetiam Cedrenus & Curopalates.

Chilmanense opidũ, in Afr. Propria. Plin.

Chilmi scopulum, ad Cirtinam insulam: habet auctor vitæ D. Fulgentii. *Cercina* malim pro Cittina.

Chilon χιλών, 70 interp. Palestinæ locus. Iosue 15. D. Hieronymo *Olon* est.

Chimarus χείμαρρος, Argiæ regionis torrens. Pausanias in Corinthiacis. Geminato RR. apud Isacium. Etiam fluuiolus propè Constantinopolim; vt habet Gyllius ex Dionysio Byzantio.

Chimera χίμαιρα, Siciliæ vrbs Stephano: ex Xenophonte; Grecor. vbi quidam ἱμέρα legunt. Lyciæ mons, qui nocturnis æstibus fumum exhalat, Solino & Vibio. eundem puto cum eo; quem Plinius in Phaselide describit. & sub Cragi (cuius pars Chimera est) nomine, Strabo. qui etiam *Chimeram* conuallem non procul hinc facit. *Chimera* etiam apud Plinium castellum est in ora Epiri, in Ceraunis.

Chimerium χειμέριον, locus in Thesprotide, vbi dulcis aquæ venæ è mari erumpunt, Pausaniæ in Arcadicis. Promontorium ibidem est, Stephanus. Idem cum *Chimera* Plinii puto. Est portus. & super eum vrbs, Thucydidi, & Straboni. Phthiotidis montem habet Plinius.

Chimo χειμῶ, Ptolemęo vicus Ægypti est, ad Mare Mediterraneum. *Cacoberio* hodie vocari conicio: Theuetus tamen *Turrim Arabum* ex eo facit. *Cynossema*, ni fallor. Strabonis est. vide *Chius*.

Chimoas, vel *Chimonas*, & *Sarandis*, Indiæ loca, inter quæ Ætites lapis reperitur, Serapio.

Chinaa, vide *Brixia*, & *Cygnea*.

Chinaphal χιναφάλ, Ptolemæo Mauritaniæ Cæsariensis flumen. quod hodie *Celef* & *Acafran* vocatur, auctore Marmolio.

Chinereth, vide *Tiberiadis* Lacus.

Chinna χίννα, Dalmatiæ vrbs, Ptolemæo teste. *Cinna* Antonini forsan.

Chionitæ; gens Persis vicina, Amm. Marcellino. *Cynamolgi* legit Iunius, Animaduers. 5. cap. 27.

Chios χίος, Ægæi pelagi insula, & vrbs in ea, Ptolem. inter Samum & Lesbum. Hæc *Æthalia* ab Ephoro, prisco nomine; & *Chia* à Metrodoro & Cleobulo nominatur. Item *Macris*, & *Pityusa*, Plinio teste. *Æthale* αἰθάλη, quoque apud Suidam & Stephanum. Apud Liuium lib. 37. sunt Macris, Chios, & Æthalia tres insulæ diuersæ; hoc eodem nihilominus tractu. Hæc Chios sola masticen profert. vocaturque vulgo hodie *Scio*, vt Sophian. vel *Chio*, vt Bordonius refert. eadem est pronunciatio. Turcæ *Sachez* appellant. Persi *Seghex*, (quod mastiecen significat) vt scribit Iosaphat Barbarus. Beniamin eam *Hicha* nominat; vt ego ex masticis historia, quam describit, mihi persuadeo. *Chios* Cariæ vrbs, sub monte Pellenæo; item Eubœę: & alia in Rhodiorum Cherroneso, iuxta Triopium, Stephano. *Chios*, & *Æthalia*, duæ diuersæ insulæ videntur; apud Liuium 37. vide *Chius*.

Chiriphe χειρίφη, Babyloniæ opidum. Ptol.

Chiris χεῖρις, Thebaidis Ægypti vrbs. Olympiodorus in Excerptis.

Chirobachi, vide *Chœrobacchi*.

Chirogylium, Lycii maris insula. Plinius.

Chironia, vide *Carystus*.

Chironides χειρωνίδες Petræ, Thessaliæ mons, Callimacho. vide *Pelion*.

Chironis villa, prope Messenem Peloponnesi vrbem. Polyb. 4.

Chironium Antrum. Apollodorus 3.

Chisiotosagi. Indica gens. Plinius.

Chita, vide Chettai.

Chitis, vide Topazos.

Chittim, vide Cyprus, & Chetima.

Chitua χιτῦα, Mauritaniæ Cæsariensis gens, apud Ptol.

Chitus χῖτος, Cedreno Thraciæ pagus.

Chius χῖος, locus circa Parætonium Aegypti videtur, Polyæno 2. de Maga. pro χειμωνικοῖς Ptolemæi, vt vult Casaubonus. vide Ios & Chios.

Chizala, vide Chozala.

Chlamydia, vide Delos.

Chlarbilorum gentis, ad Rhodanum fluuium, meminit Auienus.

Chlascum, Curopalati vrbs est circa Armeniam vspiam.

Chleat vrbs, Cedreno: circa Armeniam alicubi. Chleas legit Curopalates. Chliat idem legit, alio in loco. an pro eadē, ignoro.

Chliara, Asiæ Minoris vrbs: ab Emanuele Comneno a Turcis liberata, vt refert Nicetas & Glycæ continuator. Circa Mysiam, aut Phrygiam videtur.

Chliarus, vide Ganges.

Chliat, vide Chleat.

Chlidium χλίδιον, circa Bulgariam, aut Thraciam, locus, Cedreno Sine afflatu legitur apud Curopalatem. & lib. 21. Historiæ Miscellæ. vbi circa Constantinopolim videtur, quo quoque Clidium Gyllio in suo Bosphoro est.

Chlorus χλωρὸς, in Sicilia Syracusiorum propugnaculum. Æliano de Animalibus, lib 12. cap. 30 Pelorum interpretantur eius interpretes P. Gyllius & Gesnerus. vterque malè. Mediam manum adhibet Plinius lib. 32 cap. 2 vbi hunc locum in suam historiam transtulit, atque *in Eloro Siciliæ castello non procul Syracusis, è manibus hominum vesci piscibus tradit.* Eadem apud Stephanum in verbo ἔλωρος. Elorus itaque scribendum apud dictum Ælianum. Chlorus etiam Ciliciæ fluuius, apud Plinium.

Chlumetia, Græciæ quædam vrbs, Laonico 8.

Chlumutzi, vide Chelonitis.

Chna χνᾶ, sic Phœnice dicebatur. Stephanus. Vide Phœnice.

Chnumis χνοῦμις, Ægypti vrbs, Ptolemæo.

Choa, Hieremiæ, Ecue 70. interpretibus. vnde Solomoni equi adferebantur. 3. Regū 10. vide Cophes.

Choana χόανα, Mediæ ciuitas Ptolemæo. Chaona Diodoro est, lib. 2. Com Becano, in sua Gallia. Est apud eundem Ptolemæum Parthiæ: item Bactrianæ vrbs.

Choani, Arabiæ Felicis gens. Plinius.

Choara, Plinio locus amœnissimus in Parthia. Strabo habet Chorenē, quam idem vocat Choarinem regionem Parthicam: Indis proximam. Choroana hæc Ptolemæo.

Choaraxes χοαράξης, limes inter Colchidē & Armeniam, Straboni. ἀράξης restituit Casaubonus.

Choarina, vide Choara.

Choascus χόασκος, Asiæ fluuius. Pausanias in Phocicis. χόασπις legendum suspicor.

Choaspa χόασπα, Arachosiæ vrbs, Ptolem.

Choaspes χόασπις, Asiæ fluuius, qui Susam præterfluit, Herodoto Nicandro, Dionysio, & Eustathio. Inter Mediæ flumina eum numerat Ammianus. sic quoque Ptolemæus, sed sub Eulæi nomine. Ex Choaspi solo, vt Plinius & Solinus auctores sunt, Persici reges sibi pocula vendicant. Defertur in Tigrim, eodem auctore. Puto eandem malè apud Curtium 5. Hydaspes vocari Choaspen alium, circa Indiam, habet Curtius & Strabo, qui in Cophen exit vide Hydaspis.

Choastra, vide Locastra.

Choatra, vide Sarmatia.

Choatras, Plinio mons Asiæ; etiam Ptolemæo. quamuis in Græco codice Chaboras legatur. Inter Mediam & Assyriam regiones limes. Sogdianos Montes hoc tractu describit Arrianus 3. Alex. si fida scriptura. Cabusco hodie, Castaldo. Vide Taurus.

Choba χωβὰ, Palæstinæ locus, vicinus Bethuliæ Iudith 15.

Chobal χωβὰλ. ad sinistram Damasci. Genes. 14. Chouan Pagnino: Hoba Hieronymo, & Chaldaico paraphrasti qui ad *Aquilonem*, vertit, pro ad sinistram Soba legit Iosephus, qui illud videtur inter Damascum, & Dan Iordanis fontem ponere.

Chobar χωβὰρ, Chaldæorum fluuius: aliis Chebar. Ezech. 1. 3. 10. Tigris videtur, vel Euphrates. Chaboram Ptolemæi putat Casaubonus.

bonus ad 16. Strabonis. *Regius* fluuius est Scaligero de Emendatione tempor. Vide *Euphrates*.

Chobat χοβατ, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs, Ptolemæo. *Coba* Antonino est.

Chobata χωβάτα. *Albania vrbs. Ptolemaeus.*

Chobul, vide *Cabul*.

Chobus χῶβος, Colchidis regionis fluuius. Arrian. in Periplo, & Agathias 1. Idem cum *Cobum*.

Choce, vide *Coche*.

Choche χωχὴ, vicus iuxta Tigrim fluuium. Stephanus, ex 10. Arriani. Fortè idem cum Coche.

Chodda χόδδα, Ptolemæo Carmaniæ vrbs.

Chœnicides χοινικίδες, loca cauernosa ad Sinopen vrbem: vbi magna pelamidum piscatio. Strabo.

Chœrades χοιράδες, & Pharon insulas in Alexandria Ægypti appellatas sciunt omnes; scribit Hermolaus in Plinium. *Chœrades*, insulæ sunt Italicæ, Thucydidi lib. 7. in mari Ionio, iuxta Iapygium promontorium. Tria Iapygum promontoria hæc esse, apud Strabonem 6. vult Casaubonus. *Chœrades*, apud Hesychium, Fauorinum, & cætera Lexica, sunt Insulæ, siue petræ Ponti Euxini, iuxta Hellespontum: eædem cum *Cyaneis*, vt ego existimo. *Chœrades* nominari ab Apollonio, *Baleares*, annotauit Gerbelius Scio eas ab Isacio ad Lycophronem sic vocari: ex Timeo apud Dyctem Cretensem, lib. 6. sunt *Chœrades* scopuli ante Eubœam insulam, iuxta Caphareum montem: *Caphárides* Petræ hæ sunt Senecæ, in Herculle Oeteo καφηρίδες Phalaridi, & Dioni Pruſæo. Καφηρίδες, Q. Calabro 6. apud quos Aiacem, Cassandra virgine violata, naufragium fecisse, narrant fabulæ. has apud Homerum, Lycophronem, Q. Smyrnæum, & Philostratum in Imaginibus, *Gyras* Petras appellari video. Sunt etiam *Chœrades* in Persico sinu: Arriano in Indicis *Chœrades* etiam ad Herculeas columnas statuuntur à Cocciano, vt refert Lycophron. Horum etiam meminit Strabo Et scio non lōgè hinc etiamnum, in Sinu nempe Gaditano, exstare quosdam scopulos, qui nomen retinent, ab accolis enim *Los puercos* hodie nominantur. *Roche de la Truye* Gallis. eadem significatione omnes. *Chœrades*, Stephano Mosynœcorum vrbs est.

Choeragia, vide *Apsacium*.

Chœreas χοιρέας, Herodoto in Eubœa locus. vnde Chœreatæ, rribus Sicyoniæ apud eundem.

Choerius Saltus, iuxta Gereniam. inter Messeniam & Laconicam. Pausanias.

Choerobacchi locus, in Thracia ad Melam fluuium, apud Zonaram, & Nicetam. *Chirobachi* legitur apud Curopalatem.

Choi χοῖ, Asiæ populi, Stephano. Iuxta Bechiros.

Cholargus χόλαργος, Acamantidis tribus vicus, Stephano. In Attica, Suidæ. Huius etiam Plutarchus in Nicia meminit, & sæpius Æschines in Orationib.

Cholbesina χολβησινα, Sogdianæ opidum. Ptolemæus.

Cholida χολίδαι, Leontidis gentis vicus. Stepha. Geminato λλ habet Demosthenes, aduersus Lacritum, & Cononem.

Cholimma χολιμμα, Armeniæ Maioris vrbs, apud Ptolem.

Cholle χόλλη, Palmyrenæ opidum, Ptolemæo. Africæ vrbs quoque Appiano in Punicis. at *Acholla* ἀχόλλη legendum. vide *Achola*.

Chollide, vide *Cholida*.

Cholmadara χολμαδάρα, Ptolemæo, Syriæ ad Euphratem vrbs.

Cholobetena χολοβητηνη, Armeniæ regio, Stephano, ex Arriano.

Choloe χολόη, Ponti Galatici opidum, in Cappadocia, Ptolemæo. *Chologi* legunt interpretes.

Cholua χολούα, Armeniæ Maioris vrbes duæ sunt apud Ptolemæum. Idem *Choluata* habet in eadem regione.

Cholum Murus χωλον τεῖχος, Cariæ vrbs, Stephano. ex Apollonii 18. Caricorum Meminit χωλοτειχιτῶν quoq; Goltzi*, ex nummo.

Choma χῶμα, Lyciæ vrbs. Ptolemæus. Huius episcopum, Eudoxium nominat Concil. Ephesinum 111. Pausaniæ locus est in Peloponneso, circa Tegeam.

Chomari populi, circa Margianam, Plin. vel Bactrianam potius, vt Ptolemæo, qui & *Chomara* opidum ibidem habet.

Chompso χομψὼ, insula Nili, inter Æthiopiam & Ægyptum. Stephanus, ex Herodoti 2. vbi ταχομψὼ, lego. Idem Stephanus pro eodem alio in loco ταχομψὼ, per a in medio.

habet. Ex quo colligo non omnia vnius Stephani esse, quæ sub eius nomine eduntur, sed huiusmodi plurima à studiosis inserta.

Chona χῶναι, locus metropoleos, in Sanctionibus pontificum Orientalium. *Chonas* ad Mæandrum fluuiũ, describit Nicetas, & olim *Palassas* dictum tradit. viriosè pro Colossas: vt mihi persuadeo. vide *Colossæ*.

Chones χῶνες, Lucaniæ populi. Straboni, apud quos *Chonis* ciuitas, quæ *Chonia* χωνία Lycophroni, χώνη, Stephano. Calabriæ vrbem facit Barrius quam hodie *Belicastro* nominant. vide *Italia*.

Chonnabarara χονναβάραρα, Ptolemæo, *Chonnamagara* interpretibus; Indiæ intra Gangem opidum.

Chora, nomen loci, in lib Notit. vbi hęc: *Præfectus Sarmatarum gentilium, à Chora Parisios vsque.* vide *Trallis*.

Choramnai χοραμναῖοι, Persidis populi siluestres, Stephano. Circa Caspium mare sunt. *Choromanda*, Plinio.

Choramon, vide *Bathurim*.

Chorasa, vide *Tupata*.

Chorasmia χορασμία, vrbs Parthorũ, versus Orientem, Stephano. *Chorasmi* populi in Parthia sunt, ad Orientem solem, Athenæo 2. sunt Sogdianæ regionis, apud Ptolemęum. ab vtraque parte Oxi fluminis habitant: vt referunt Plinius & Dionysius. *Chorasmusini* χορασμούσινοι, sunt Straboni. & χορασμίοι, Arriano 4. Alexandri. Sed hos Colchis & Amazonibus vicinos facit.

Chorazim, vide *Corozaim*.

Chorbata, vide *Chrobata*.

Chordiraza χορδίραζα, Mesopotamię vrbs. Straboni.

Chordula, vide *Cordula*.

Choreb, vide *Sinai*.

Chorene, vide *Choroane*, & *Choara*.

Choriensis Petra, Indiæ, in Paratacenum regione, Arriano. Hanc Curtius *Dorinim* vocat. vt annotauit Vulcanius. Sed vide *Aornus*.

Choroana χοροανή, Parthiæ regiuncula, Ptolemæo. χωρηνή, Strab. *Balassan* incolis nominatur, si Nigro creditur. vide *Choara*.

Choro χῶρο, locus Thracensium; Cedreno. *Topos* legit Curopalates. Vide *Chorum*.

Chorodna χορόδνα, Persidis vrbs. Ptolem.

Choromandarum gens, est apud Plinium, siluestris sine voce, &c. Non dicit vbi locorum. sed in India, aut Scythia alicubi, credendum. Vide *Choramnai*.

Choromithrena χορομιθρηνή, Ptolemæo Mediæ regio est.

Chorosane χορόσανη, castellum in Asia vspiam, Cedreno.

Chorosanita, vide *Maurophori*.

Chorrai χορραῖοι, Palæstinæ gens, in montibus Seir. Genes. cap. 14.

Chorsa χόρσα, Armeniæ Maioris vrbs. Ptolemæus. Hodie *Chars* vocari suspicor.

Chorsabia, vide *Argasis*.

Chorseus χορσεῦς, apud Ptolemæum est Palæstinæ fluuius.

Chorsia χορσία, Bœotiæ vrbs, Pausaniæ, & ex eodem, Stephano.

Chorsori, vide *Persia*.

Chortacana χορτάκανα, vide *Artacana*.

Chortaso χορτασώ, Ægypti opidum, Steph.

Chorum χῶρον, Thraciæ locus, apud Cedrenum. Idem fortè cum Choro.

Chorzena χορζηνή, Armeniæ Maioris regio. Strabo. Valde subdubito ne vox sit corrupta, & eius loco Xerxena legendum.

Chorziani. gens Asiatica, circa Persidem videtur, apud Procop. 2. Persicor.

Chota, vide *Curta*.

Chotana, & *Chotena*, vide *Cotana*.

Chozala χόζαλα, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, Ptolemæo. *Chizala*, habent Latini interpretes.

Chrabasa χράβασα, Africæ Propriæ vrbs, apud Ptolem.

Chramus, circa Daciam opidum videtur, apud Nicetam Choniatam.

Chremetes χρεμέτης, Libyæ fluuius maximus, qui in Oceanum influit. Aristoteles in Meteoris. Hesychius eius etiam meminit.

Chrendi χρένδοι, Hyrcaniæ gens, Ptolem. Per I. in prima interpretibus.

Chretes χρέτης, stagnum tres insulas continens. in Libya. Hannonis Periplus.

Chretina χρητίνα, Ptolemæo vrbs in Lusitania.

Chrindi, vide *Chrendi*.

Chrinni Montes, vide *Silys*.

Chrinnissa, vide *Crinnissa*.

Christiani, vide *Europæi*.

Christipolis, locus in confinibus Thraciæ & Macedoniæ, circa mare, Gregora teste.

Amphi-

Amphipolim veterem esse puto. χρυσανπο-λις est in Sanctionibus Pontificum Orientalium. & χρυσουπολις, apud Europalatem. Vide *Chrysopolis*.

Chrobata χρωβάται, Cedreno sunt gentes circa Dalmatiam. *Krabaten* cum Xylandro esse cogito. χορβάται iidem apud eundem Cedrenum. Chorobatæ Gabio, apud Curopalatem.

Chromii Montes, ex quo Asopus fluuius oritur. Sic habet Rotmarus ad Apollonium. In Peloponneso, iuxta Arethyræam.

Chronus χρόνος, Sarmatiæ Europææ fluuius, Ptolemæo. In Lithuania eum hodie ponunt Pircheimerus, Decius & Cromerus. eumque Germanis Memel, & Slauis *Niemen* vocari dicunt. in Sinum Veneticum effluit. Erasmo Stellæ verò, & Rithaymero, fluuius est Prussiæ, *Pergel* dictus in eundem Sinum se exoneraus. Fidlerus (qui flumina Germaniæ elegiaco carmine descripsit) & Antonius Chyonarinus in suis Bacchanalibus eum Cromero sentit.

Chropsi, vide *Cychri*.

Chrusos populos, transit Halys fluuius, Vibio auctore. Chryse Pontica fortè Sophoclis.

Chrutungi, vide *Scythæ*, & *Grutungi*.

Chrysa χρύσα, vrbs Bithyniæ, Plutarcho in Theseo. Cretica insula, circa Hierapitnam, Plinio. *Crise* hæc Melæ.

Chrysa Porta χρυση πυλη, locus circa Byzantium. Agathia 4.

Chrysa Fanum, in Sicilia; in agro propter viam, qua Assoro Ennam itur. Cicero 4. in Verrem.

Chrysaoris, vide *Idrias*.

Chrysaorus χρυσαόρ☉, Lydiæ fluuius, qui Mastaurem vrbem interluit. Stephanus.

Chrysaronita, vide *Maurophori*.

Chrysas, Siciliæ amnis; qui per Assorinorum agros fluit. vt scribit Cicero lib. 4. in Verrem. χρύσας Diodoro 4. in Agyrinorum regione Siciliæ. Vibius eum circa Syracusas describit. Sine afflatu *Crysas* ex nummo legit Fuluius apud Ciceronem. Hunc *Assoro* hodie dici, scribit Fazellus; sed *Veria* Leander. *Dittaino* habet Aretius, & anonymus quidam non contemnendus.

Chrysa Sinus, Plinio: Maris Eoi; qui Ptolemæo *Magnus* Sinus est: vt insignis, & alter (vt verè, & quod sentiam, dicam) nostri sæculi Ptolemæus, Gerardus Mercator, ostendit in sua vniuersali tabula: qui eundem hodie *Mare Cin* dici air. Giraua *Mar del Zur* indigitat. Idem Mercator vocat *Chryse* huius Sinus insulam, quam nunc Lusitani *Iapan* appellant. Eadem est, ni fallor, quæ à Paulo Veneto *Zipangri*, & nonnullis *Ciampagu* nominatur. Hæc fortè etiam Dionysii Alexādrini *Chryse*, id est, *Aurea* insula. Stephanus quoque habet Oceani insulam *Chrysem*, quam ὠκεανίτις nuncupat. *Oceaniten* habet hoc tractu quoque Arrianus in suo Periplo. *Chryse* insula quoque Indiæ, & peninsula etiam. *Chrysera* est Martiano. Insula χρύση, præterea inquam ex Lemno modicus erat nauigationis cursus, sed maris æstu depressa, & abolita, Pausaniæ in Arcadicis. Vrbs item ad Hellespontum, inter Abydum & Ophrynium, Straboni, Plinio, & Calabro. Alia Chryse Apollinis vrbs, prope Lemnum, & Samum. In Caria regione quoque, Stephano auctore. *Chrysen* vrbem habet Phauorinus circa Thebas, in Troade, Eustathio ad α. Iliad. cui eadem cum *Atramittene*. eius meminit etiam Troas Senecæ. Item promontorium circa Hephæstiam, è conspectu Tenedos. *Chrysen* Ponticam habet Sophocles in Philoctete, locum maritimum. Vide *Aurea Chersonesus*, *Comana*, & *Thasus*.

Chrysei, Indiæ gens. Plinius.

Chrysera, vide *Chryse*.

Chrysippa χρύσιππα, Ciliciæ vrbs, Stephanus.

Chrysites, Liuio locus in Macedonia est, (vt Bellonius refert) qui hodie *Siderocapsa* dicitur.

Chrysius, Iornandi Daciæ fluuius, qui incolis Keureus, Germanis autem Kraiss dicitur, Sambuco, & Lazio. Duplicem faciunt, cognominatque Album & Nigrum. Hunc fortè idem Iornandes *Aquam Nigram* vocat. Vide *Cusus*, & *Griffia*.

Chrysoana χρυσόανα, Indiæ extra Gangem vrbs, Ptolem.

Chrysobullum, locus circa Tarsum. Cedrenus, & Europalates.

Chrysoceras, vide *Cornu* Byzantium.

Chrysomallus, vide *Ida*.

Chrysondium χρυσώνδιον, Dareitidis re-

gionis, in Macedonia opidum, Polybio 5

Chrysopolis χρυσόπολις, Diodoro, Xenophonti, Suidæ, Stephano, & Callisto: *Bos* Polybio, *Damalis* Arriano. Promontorium Asiæ est, positum è regione promontorii Byzantium continentis. vt illud (ex Georgio Cedreno) describit P. Gyllius. cui *Scutari* hac tempestate appellatur, vicinum Chalcedoniæ. Polybio tamen lib. 4. Bos & Damalis duo diuersa sunt loca. Nauale Chalcedonis dicit esse Socrates Scholasticus; & ante eum Xenophon. *Chrysopolis*, siue *Diosfuros*, id est, Iouis tumulus, Asianæ prouinciæ. sic huius loci meminit non semel sexta synodus Constantinopolitana: in Conciliorum opere. Chrysopolim Episcopatum habet Tyrius sub sede Bostrensi. Ad Strymonem fluuium vrbs est, Isacio Tzetzæ ad Lycophronem. An eadem cum Christopolis? vide *Dryena*, *Parma*, *Vesontio*, *Iouis*, & *Vranopolis*.

Chrysorrhoas χρυσορρόας, Ptolemæo est Syriæ fluuius, iuxta Damascum vrbem fluens. Bellonius eum *Adegele* nuncupat. Stephanus fluuium quendam Damascum præterfluentem *Bardinin* βαρδίνη vocat. quem D. Hieronymus *Farfar* appellat. vt scribit Wolfg. Wissenburgius. *Pharphar* est 4. Reg. 5. Sed an hic idem sit cum Chrysorrhoa, an alius, alii videant: ego enim me hoc nescire fateor. Plura enim flumina hanc vrbem alluere, aut præterire, ex Iusti Gistelii Peregrinatione didici. Pharfaris Damascum præterfluentis meminit etiam Beniamin. idem habet Amma fluuium, qui in ipsam vrbem influit. Hoc Farfar Damasci, vulgariter *Ferne* appellari, scribit auctor anonymus de bello Hierosolymitano. Idem auctor sub vocabulo Farfar, Orontem Antiochiæ, & Farfar Damasci comprehendit, atque ex his duobus vnum & vnicum flumen facit, lib. 3. cap. 33. & 39. & pluribus sequentibus. *Chrysorrhous* Asiæ fluuius, ad Oceanū Eoum iuxta Samaræ promontorium, Orosio. Colchidis fluuius est apud Plinium. Et alius in Asia Minori, qui in Propontidem defertur: & *Gendos* vocatur, apud eundem. Est & Argiæ fluuius, iuxta Trœzenem, Pausaniæ. vide *Pactolus*, & *Lycormas*.

Chrysum χρυσοῦν, id est aureum, vnum ostiorum Indi fluminis, Ptolemæo.

C H

Ch[illegible] Asiæ Minoris fluuius, circa Lao[illegible]or Metaphrastes, de miraculis [illegible]changeli. Hispaniæ Bæticæ etiam flu[illegible]est, apud Sex. Auienum.

Chronia, vide *Creta*.

Chubda, Asiæ vrbs, haud multis milliaribus à Taugast. Callistus 18. ca. 30. Hanc incolæ ab Alex. Mag. conditam referunt.

Chuduca χουδούκα, Babyloniæ vrbs. Ptol.

Chullabi, Africæ Propriæ vrbs, apud D. Augustinum.

Chulli, vide *Cullu*.

Chumana, vide *Phumana*.

Chuni χοῦνοι, Sarmatiæ Europeæ populi, sunt apud Ptolemæum, Sidonium, & Marcellinum. Vide *Vnni*.

Churiæ χουριαται, Libyæ interioris gens. Ptolemæus.

Chus, Sophoniæ 3. & Ezech. 29. *Æthiopia* D. Hieronymo & Chaldæo est. Sed *Arabiam* esse docet Matt. Beroaldus, eam nempe quæ est inter Felicem & Petræam.

Chusa, vide *Phylaca*, & *Scussa*.

Chusæi, sunt Beroaldo *Arabes*: à Chus. vide *Æthiopia*.

Chusambarus, vide *Zuchabarus*.

Chusaris χούσαρις, Ptolemæo Libyæ Interioris fluuius. *Cosenum* Plinii esse, scribit in suo Ptolemæo Villanouanus. quem Plinius tamen in Mauritania describit. Vide *Vesenum*.

Chusi, vide *Ecrebel*.

Chusis, vide *Chuzis*.

Chussa, vide *Scussa*.

Chutha regio Persica, vnde rex Salmanasar gentes traduxit ad Palæstinam inhabitandam, 4. Reg. 17. Populos Chutæos vocari scribit Iosephus Antiq. 9. ad finem. à χουθου fluuio Persico, sic dicto. *Chuthai* gens supra Garizim, est apud eundem, cap. 2. belli Iudaici 1. Samaritanos sic vocari, tradit idem, Antiq. lib. 11. Hos Chutæos putat And. Masius *Cossæos* Diodori.

Chutus, vide *Chuta*.

Chuzica Laura (χουζικὴ λαύρα. est Euagrio lib. 4. cap. 7.) casa monastica, ad torrentem, in parte Septentrionalis viæ publicæ quæ Hierosolymis egressos, Hierichunta defert. Huius etiam meminit Callistus.

Chuzis χοῦζις, Africæ Propriæ vrbs, Ptol. *Chusis*, & *Chesus*, in concilio Carthaginensi.

sub

sub D. Cypriano habito.

Chyda χύδα Ptolemęo Siciliæ fluuius est, quem Fazellus *Rosmarini* appellari dicit. Videtur *Chrysa* χρύσα, Diod. lib. 14. Lyciæ maritimū opidum, apud Ptolem. vt Sophiano placet. ex Latinis fortasse mendosis exemplaribus, nam Græca *Lyda* λύδα, hoc loco habent. *Giua* hodie eidem Sophiano.

Chylemath χυλημαθ, Mauritaniæ Cæsariensis fluuius, Ptolemęo. *Mina* appellat Marmolius, & a Mauris *Rio de Cena* in quadam parte vocari dicit.

Chylmaeorum χυλμαίων, meminit Thesaurus Goltzii, ex nummo.

Chyretia χυρητίαι, Æstiotarum Macedoniæ vrbs, auctore Ptolemæo. *Molcoluri* Sophianus appellat. Vide *Cyretie*.

Chyton χυτόν, Epiri regio, Stephano: ex Ephoro. Vide *Chytrium*.

Chytophoria, vide *Parthenie*.

Chytos, portus in Cyzico. Scholiastes in Apollonii Argonautica.

Chytri χύτροι, Cypri vrbs, Stephano, & Plinio; χυτρ⊙, Ptolemæo. χύτροι, lacus in Pelecaniæ tractu, qui est inter Cephisum & Melam fluuios: vbi arundinem laudatissimam prouenire, affirmat Theophrastus 4. cap. 12. in Bœotia. vide *Therma Lutra*.

Chytrinum χυτρῖνον, Coorum locum habet Antigonus in suis Mirabilibus, vbi aquā describit quæ venenatum vaporem exhalat. Huius meminit etiam Aristoteles 5. Politicor. Vide *Chytrium*.

Chytrium χύτριον Ioniæ locus, vbi quondam sitæ fuere Clazomenæ. Strabo. Meminit eius etiam Aristoteles, Politicorum 5. *Chyton* Stephani videtur, quod monuit ante me Hermolaus. Idem quoque cum *Chytrino* Antigoni mihi erit.

Chytropolia, locus non longè à Telephi opido, vbi nihil operis præter ollas venales exercetur: eoq; Latini *Ollariam* vocant. Agathias 2. In Armenia Maiori circa Phasidem fluuium alicubi videtur.

Chytropolis χυτρόπολις, Thraciæ regiuncula. Stephan.

Chytrus, vide *Chytri*.

Cia, Maris Ægæi insula apud Plinium contra Marium Cretæ insulæ opidum. Incolæ *Ciani*, Liuio. *Zea* Sophiano est. Vide *Cous*, & *Dia*.

Ciabrus, Daciæ fluuius Ptolemæo, vt Mercator habet, qui eum *Morauā* interpretatur, Hungariæ fluuium, Danubium influens. *Ciambrus* κίαμβρ⊙, legitur in Græcis codicibus Ptolemæi, vbi & aliquando fine R. κίαμβ⊙ legit. *Cebrus* Antonini videtur, & li. Notit. *Sutoua* hodie fortasse. Eundem Ciabrum, putat Peucerus *Cius* κί⊙ ab Herodoto dici. Fortè *Lyginus* λυγῖν⊙, Arriano dicitur, 1. Alexandri. Vide *Cedrus*.

Ciacis κίακις, Armeniæ Minoris vrbs, in Melitena regione, Ptolemæus.

Ciana κίανα, Galatiæ vrbs Ptolemæus.

Ciagesi κιαγισοι, Daciæ gens, apud Ptolemæum. *Cieza* arx inde, vt putat Lazius.

Ciambrus, vide *Ciabrus*.

Ciana, torrentis nomen circa Moguntiam ad Rhenum: Tritthemio in Francorum origine. *Zey* interpretatur Iacobus Scenek.

Cianica κιάνικα, Armeniæ Minoris, in regione Melitena opidum, Ptolemæo.

Cianos populos, habet Liuius 32. & 33. A Cio Mysiæ vrbe. vnde etiam *Cianum* κιανὸν sinum habet Porphyrogenneta, ad Propontidem, in Asiæ ora. *Cianos*, Pomponio insula in Mari Ægæo. *Cianim* fluuium habet quoq; Lexicon Phauorini. Circa Cium vrbem, ni fallor.

Ciarus κίαρ⊙, vrbis nomen. sic Phauorini Lexicon.

Ciasa κίασα, Babyloniæ opidum, Ptolemæo. *Casa* legunt interpretes.

Cibaliana, vel *Cibeliana*, Africæ ciuitas, apud D. Augustinum, & Cyprianum: in cōcilio Carthaginensi.

Cibalis κίβαλις, Pannoniæ inferioris, teste Ptolemæo, & Zosimo, vrbs. *Cibala* Eutropio, Ammiano & Diacono. interdum per *T.* in prima scribitur. *Palma* hodie vocari putat Lazius, qui eandem scribit transpositis litteris *Bubalis* nominari. Vide *Pannonia*.

Cibarci, conuentus Lucensis populi, in Hispania, Plinio.

Cibaritis κιβαρῖτις, vel κυβαρῖτις, variat enim scriptura apud ipsum Strabonem: regio quædam Asiæ, circa Mæandrum. κιβαρραιώτις est apud Porphyrogennetam. *Cybara* est apud Alex. Trall. Puto idem cum *Cibyra*.

Cibarraotis, vide *Cibaritis*.

Cibdeli, loci nomen, apud Vitruuium, li. 8. cap. 3. Circa Trœzenios. vbi omnes pe-

dibus sunt vitiosis. Idem Plinius 31. cap. 2. de Trœzene tradit. Vbi autem hæc Trœzene, aut quid Cibdeli sit, neuter docet.

Cibele, vide *Mereulsale*.

Cibeliana, vide *Cibaliana*.

Cibenni: a Iuga, vocat Ado monte, quem hodie *Cenis* appellant. Alpium pars est.

Ciberis κίβερις, Thraciæ Chersonesi vrbs videtur apud Procopium 4. Ædificior. item Agathias, lib. 5. vbi interpres olim *Tiberis* legebat.

Cibilitani, Lusitaniæ populi, Plinio. Vide *Civilitanum*.

Cibina, vide *Cimbina*.

Cibinium Daciæ vrbs mediterranea; quæ Hermanstadt vulgo Germanico dicitur. *Seben* autem Hungaris.

Cibiorotensis classis, meminit Histor. Miscella 22. In Cypro insula videtur.

Cibotus κιβωτός, locus sic dictus apud Alexandriam Ægypti. Strabo. Vide *Apamea*.

Cibros, vide *Cyprus*.

Cibyra κίβυρα, Duæ huius nominis vrbes sunt in Asia Minori: vna in Phrygia, Ptolemæo: aut vt Plinio placet, in Caria: (contiguæ hæ sunt regiones) haud procul à Mæandro flumine. Strabo hanc Magnam cognominat. *Buruz* hodie vocari, testatur Leunclauius. Hinc Plinius *Cibyritica* iuga, & *Cibyriticam* Præfecturam: Tacitus *Cibyriticam* ciuitatem facit. Alia *Cibyra* in Cilicia est, Ptolemæo & Plinio auctoribus: etiam Porphyrogennetæ, qui eam circa Antiochiam ad Cragum describit. Strabo eam haud longè à Mela flumine: & Minorem, ad alterius differentiam cognominat. Per E. in prima scribunt malè Ptolemæi interpretes. Vide *Cibaritis*.

Cica, vide *Deorum*.

Ciceroniana Aquæ, vide *Ciceronis* Fons.

Ciceronis Castra, Cæsari In Commentariis: Velsick hodie. Pagus Flandriæ, à Gandauo plus minus tribus milliaribus distans. vbi multa antiquitatis monumenta hodie eruuntur, Becano. Idem Hub. Leodio, qui tamen huius pagi nominis (vt ipse scribit) non meminit. sed eum addit milliari Germanico ab Audenardo distare, & quotidie ibi innumera Romanorum numismata Deorumque simulacra inueniri, non alium pagum quàm hunc ipsum velle designare, compertum habeo. Sed vide *Belgis*.

Ciceronis Fontes calidi, in Campania, cuius Plinius 31. meminit, à vulgo *Balneum Ciceronianum*, & à Medicis *Tritulanum* vocari, scribit Pighius in suo Hercule Prodicio.

Ciceronis Villa, Spartiano, & Philostrato 8. Apollonii, quam *Academiam* vocabat, teste Plinio. In littore lacus Auerni. Hodie *Stadio* vocatur, vt refert Ferd. Lofredus. sed *Ciceroniano*, testibus Franc. Lombardo, & Antonio Sanfelicio.

Cichalix, montis nomen, in S. Ioannicii vita à Simeone Metaphraste descripta. Circa Bithyniam videtur. *Contureta* mons quoque circa eundem tractum, eodem auctore.

Cichles κίχλης, portus vrbis Tetone, in Thracia. Suidas.

Cichyrus κίχυρος, Parthenio Thesprotiorum in Epiro opidum. quod olim *Ephyra* ἐφύρα nuncupatum fuit, auctor Strabo. illius meminit quoque Pausanias, in Atticis.

Cicianthi, Plinio sunt Scythiæ Asiaticæ populi.

Ciciliana, Hispaniæ vrbs, Antonino, inter Cordubam & Emeritam. *Ciliana*, & *Cæciliana*, legit Simlerus. Vide *Cecilioni*.

Cicimeni, vide *Sarmatia*.

C[illegible] κικύννα, tribus Acamantidis gens. [illegible], est alia, eiusdem tribus. [illegible] minit horum Aristophanes, in Nubibus [illegible] per Y. in penultima.

Cicones, Plinio & Solino Asiatica gens, inter Attacos & Indiam. In Thracia. Melæ & Plinio, sunt qui hos per Y. in prima scribunt, & confunduntur scriptura sæpenumero. In Bistonia Thraciæ regione, sunt Orpheo. Vide *Ismarus*.

Ciconium, Asiaticorum promontorium iuxta Bosporum; Petro Gyllio. qui hoc *Corneo* nunc appellari testatur.

Ciconum mons, citatur à Propertio, lib. 3. ad Posthumum, de Galla. In Ciconum regione videtur. Idem fortè cum Ismaro.

Cicsitanus Episcopus, in Africa. Vict. Vticens.

Cicynes, vide *Cicinas*.

Cicynethus κικύνηθος, Macedoniæ insula, Plinio, Melæ, & Straboni, in Sinu Pelasgico, vel vt Mela habet, Pegasæo. *Pontico* nunc vocat eam Sophianus.

Cidanis, vide *Elea*.

Cidalis κιδαλία, insula. Lexicon Phauorini.

Cidamusii, vide *Cœdamusii*.

Cides Κίδης, Ætoliæ vrbs: Dicæarcho.

Cierium, vide *Arne*.

Cieros, vide *Cios*.

Cigisa, Zeugitanæ in Africa vrbs, apud Antoninum. Mercator legit *Cipipa*, in sua Europa.

Cigurri, vide *Egurri*.

Cila, vide *Cela*.

Cilbianus κιλβιανός, Asiæ Minoris opidum, Caystro vicinũ, Eustathio, *Cilbianos* agros, supra Ephesum, habet Plinius. & *Cilbianum* Campum circa Tmolum montem, versus orientem, Strabo *Cylbianos* Populos describit ibidem, Plinius: ad Caystri fontes. Vide *Valentinianopolis*.

Cilbianus, vide *Cilbanus*.

Cilbiceni, Hispaniæ populi, Auieno. Circa ostia Bætis fluminis.

Cilbus, Hispaniæ Bæticæ fluuius, apud Ser Auienum. An circa Cilbianos populos?

Cileni Plinio, *Cilini* κιλινοι, Ptolem. sunt Hispaniæ Tarraconensis populi.

Ciliana, vide *Ciciliana*.

Cilibiensis, vide *Cillaba*.

Cilicena, Antonino Pannoniæ Inferioris vrbs. *Zepd*, Simlero.

Cilices, circa Troiã, Eustathio, ex Geographo; Strabone fortè, qui scribit eos ad Adramyttinum sinum habitasse. Plinius horum quoque meminit. *Ciliciam Hypoplaciam* habet hic Stephanus, in dictione Θήβη.

Cilicia κιλικία Asiæ Minoris regio. Iosepho dicitur hæc *Tarsus*. Item Stephano. *Chalab* tamen Hebræis nominari, auctor est mihi Arias Montanus. *Aoan* ἀωαν, aliquando vocatam, tradit Etymologicon. Hodie vocatur *Turcomania* & *Finichia*, à vico quodam magno, vt refert Marius Niger. Incolas prius *Achæos* appellatos scribit ex Herodoto Stephanus. ego *Hypachæos* apud eum lego. Idem Stephanus tradit eos etiam *Trachiotas* vocari. quorum mentio etiam apud Strabonem 2. Item 14. vbi Ciliciam in asperam, & campestrem distinguit. *Lithia* appellat Serapio, cap. de cocco infectorio. *Cilicia* etiam Cappadociæ præfectura Ptolemæo: quæ Straboni *Eusebia* ad *Argæum* nominatur. Eadem ni fallor cum ea quam Ioan. Chrysostomus Epistol. 125. ad Cyriacum *Taurociliciam* nominat. Vide *Cappadocia*, *Pamphilia*, *Cilices*, & *Eleutheracilicia*.

Ciliciæ Pylæ, ex altera parte impendent prærupti montes, ex altera magna præcipitia in mare porriguntur. Xyphilinus in Seuero. Ciliciæ Phylacæ sunt apud Xenophõtem 1. Cyriacot. Vide *Amanicæ*, & *Taurus*. *Cilicia Fretum* αὐλών, Ptolemæo. *Cilicinus* Sinus est Orosio: pro mari, quod inter Cyprum & Ciliciam est.

Cilicium Aulonæ, vrbem Moabitarum, habet Iosephus 13. Antiq. cap. 23. Cœlosyriæ Ptolemæi videtur.

Ciliciam insulam, habet Arrianus in Periplo, à promontorio Iasonio XX. stadiis distantem. Ad Mare Euxinum, in Ponto Polemoniaco.

Cilimbesii κιλιμβέσιοι, Corsicæ insulæ populi, Ptolemæo. *Nebbienses* hodie sunt Leandro.

Cilini, vide *Cileni*.

Cilisasum, inter Cyrrhum & Edessam, Syriæ opidum. Simlerus ex Antonini Itinerario manuscripto.

Cilissa κίλισσα, Xenophon. 1. Cyri exped. Phrygiæ aut vicinæ regionis vrbs. Apud Cilices circa Troiam fortassè.

Cilium, Africæ Propriæ vrbs, Antonino.

Cilla κίλλα, Africæ Propriæ vrbs, Appiano in Punicis. Episcopi à Cillanis, meminit D. Cyprianus in concilio Carthaginensi. Æolidis est, Herodoto in Clio. Q. Calabro 8. mons est. Troadis vrbs est, Apollini sacra, Plinio, Ouidio, & Straboni: cui *Cilleus* κιλλαῖος, fluuius eandem præterfluit. Eadem vrbs, *Callios*, *Cyleas*, & *Cylypera* nuncupatur, Hesychio teste. Vide *Cylla*, & *Ceilam*.

Cillaba, Plinio est Africæ vrbs circa Syrtim Maiorem alicubi. *Cilibiensis* hinc, in Coll. Carthag.

Cilla, Thraciæ vrbs, Antonino.

Cilleium κίλλειον, in Lesbo locus est, Straboni. Mõs inter Antandrum & Gargaram, eidem.

Cilleus, vide *Cilla*.

Cillitanum, & *Cillitensis*, vide *Cullu*.

Cilluta, vide *Psilsucis*.

Cilma κίλμα, Ptolemæo, est Africæ Propriæ vrbs.

Cilmana, vide *Cilniana*.

Cilmissus, vide *Zilmissus*.

Cilneorum Smaragdum, citat ex Augusto Imp. Macrobius 2. Saturnal. cap. 4.

Cilniana, circa Gaditanum sinum vrbs, Antonino. *Cilmana*, *Ciluana*, & *Siluiaca*, legit Simlerus, ex M. S. codicib.

Cilurnum, Britanniæ insulæ vrbs. li. Notit. *Collerton* in Northumbria est Camdeno. *Collerford* scribit idem alio in loco.

Cim, vici nomen, vt dicit Celsus. sic Prisciani verba, lib. 5. & 6.

Cimaus κίμαος, Asiæ mons, circa Troadem. Ptolemæo.

Cimara κιμάρα, Indiæ extra Gangē vrbs, Ptolemæo.

Cimarus, vide *Cyamon*.

Cimbalongum, locus inter Thraciam & Bulgariam videtur, apud Curopalatem. κιμβαλόγγον, Cedreno.

Cimbarionis opidum, in Campania, iuxta lacum Auernum, habet Aurel. Victor, de Origine gentis Romanæ. Corruptam vocem puto, pro *Cimmerio*. Vide *Cimmerium*.

Cimbes, κίμβης, fluuius, Phauorini Lexic.

Cimbina κίμβινα, Mediæ vrbs, apud Ptolemæum. Sine M. scribitur ab interpretibus.

Cimbis, haud procul à Gadibus is locus est. Liu. 28. Lipsius legit in suo codice *Ambros*. pro Cimbis. Testes huius Epistolicæ Quæstiones.

Cimbra, vide *Fagitana*.

Cimbri κίμβροι, Ptolemæo Germaniæ populi, maximè Septentrionales. **Juytlanders** sunt nostra tempestate. *Cimbri* & *Cimmerii* iidem sunt, Straboni. Cimbrorum memoria est apud Quinctilianum, Declamatione 3. Cimbros lingua Germanica latrones significare scribit Plutarchus in Mario: Gallica lingua Festus. Lingua ergo his eadem, quod plurimis posset doceri exemplis. Celtica enim lingua vtriusque fuit. Becanus in Chronia, ipsos etiam *Cerberios* κερβερίους, ab Aristophanis commentatore vocatos addit. Vide *Cimmerii*.

Cimbriaca, vide *Cimbrianum*.

Cimbrianum, Mœsiæ n. opidum. lib. Notit. *Brynhida* hodie, id est, Brionum pons, Lazio teste. *Cimbriana* Antonini est.

Cimbrica Chersonesus, Ptolemæo; *Cartris* est Plinio. Extima Germaniæ pars, versus Septentrionem. Videtur hodie comprehendere. **Juytlant / Holstein / & Sleswyck.** In antiquis excusis Plinii exemplaribus pro Cartris *Haustisus* legitur.

Cimbricum Mare, vide *Germanicum*.

Cimbricus Pagus, vide *Cimmerium*.

Cimbrorum Promontorium, Plinio. *Scagen* Mercatori. In Cimbrica Chersoneso.

Cimella, Galliæ vrbs, Vsuardo, & in vita S. Pontii martyris.

Cimelos, alia lectio *Cunelos* apud Antoninum. In Ægæo mari insula, *Cimolis* vt puto, Ptolemæi.

Cimenice, regio Galliæ Narbonensis, Auieno. An circa Cemmenum montem?

Cimerica, vide *Cimmerium*.

Cimetra, Samnitum opidum, Liuio 10.

Ciminia, pars Italiæ, Ammiano 17. in qua Succiniense opidum terræmotu absorptum scribit. vide *Succiniense*.

Ciminius Lacus Italiæ apud Volsinios, vt Strabo scribit. *Lago de Ressillon* Nicolao Erythræo, cui etiam alio in loco *Lago de Vico* nuncupatur. sic quoque à Fabricio, Leandro, & Pomp. Sabino, qui eum circa Surrium ponit. Leander addit eum ab Antonino *Elbis* lacum appellari.

Ciminus Mons, Liuio, Vibio, & Virgilio illo versu: *Et Cimini cum monte lacus*. Prope Viterbum est, & *Monte Viterbo* nominant, vt Leander perhibet. Nonnulli per Y. scribunt, in prima syllaba. *Ciminia* siluæ, & *Ciminii* saltus meminit quoque Liuius.

Cimmeria Paludes, vide *Mæotis*.

Cimmerii κιμμέριοι, populi sempiterna caligine septi, & à solis aspectu prorsus adempti, describuntur à Veteribus historicis. Hi à Strabone ex Ephori traditione, in Campania, circa Baias, subterraneis ædificiis, quas *Argillas* ἀργίλλας vocant, statuuntur. inter Baias & Cumas, Festo. Hæc esse ea loca vult Leander & Volateranus, quæ hodie *Cauerna della Sibylla* vocantur. *Grotta della Sibylla* video vulgo dici. A Virgilio, Procopio, & Agathia, *Spelunca* & *Antrum Sibyllæ*, à Symmacho & Martiano *Antrum Cumanū*, à Statio *Tecta Sibyllæ*, à Solino *Sacellum* Sibyllæ, ab Aristotele in Admirandis *Thalamus* Sibyllæ, & à Maximo Tyrio *Antrum Diuinatorium* (μαντεῖον,) nominatur. Hunc Sibyllæ locum graphicè describit oculatus

testis Iustinus Martyr, Oratione ad Gentiles: in Cumarum autem vrbe. Huiusque autem destructionem à Narsete Romanorum præfecto, lege apud Agathiam, 1. Alius itaque locus ab illo quem vulgus *Grotta della Sibylla* (qui ad Auernum lacum) nominat. cuius minimam hodie partem superesse aliquando contemplauimus. Hanc eãdem tamen video à Vir. 6. Æneidos *Speluncam Altam* nominari ad Auernum lacum, ex quo forte quis dubitauerit vtrumque antrum idem esse, atq; fossa subterranea olim coniunctum. Hic olim *Cimmerium* opidum fuisse scribit Plinius. Sunt item *Cimmerii* circa Mæotidem paludem & Bosporũ Cimmerium, sic ab his cognominatum. Hos Procopius suo tempore scribit *Vturguros* ὑτυργύρες nominari. Item circa Colchidem in Scytharum regione: Ptolemæo & Herodoto. Plinius quoque horum cum Georgiis meminit, iuxta Hyrcanum siue Caspium mare. Horum regionẽ ego ex Antonii Curchini, (vel à Curchi,) quem excusa exemplaria Haithonem vocant, descriptione, *Hamsfem* nominari putarim. Is enim in Georgię regione tractum quendã describit, adeò tenebris densisque caliginibus circumseptum, vt alter alterum oculis vix conspicere, nedum dignoscere queat. additque hæc non ex aliorum relatu habere, at ipsum met expertum esse; ipsamque regionem lustrasse. Eamque patere in circuitu trium dierum itinere dicit. Hi fortassis sunt, de quibus hęc Cicero, in Academicis: *Cimmerii quibus aspectum Solis, siue Deus aliquis siue Natura ademit; siue eius quem incolunt, loci situs.* Hic Somni domum ab Ouidio aptissimè, & peculiari statione locatum quis non videt? De harum tenebrarum origine & causa, vide apud dictum Antonium, historiam fortè nimis friuolam & superstitiosam. Pro Hauesfem, quod in manuscripto exemplari legerim, habent impressi codices *Hamsen*. Cimmerii etiam *Trerones* τρήρωνες, nuncupantur à Strabone. Vide *Cimbri*.

Cimmeris, vide *Antandros*.

Cimmerium, opidum Asiæ ad Bosporum Cimmerium siue Mæoticum, Pomponio: quod antea *Cerberium* vocatum fuisse scribit Plinius. *Cimericum* κιμμέρικον Pagum appellat Strabo. & *Cimmerium* promontorium Ptolemæus. Idem *Cimmerium* opidum mediterraneum habet, & in Taurica Chersoneso, *Cimmerium* opidum, Plinio, iuxta lacum Auernum quondam. *Cimmerium* Litus in Ponto habet Ouidius de Ponto 4. Eligia 10. Item *Cimmerium* Fretum Herodotus. Vide *Pontus Euxinus*.

Cimmerius mons, in Taurica Chersoneso. Strabo.

Cimolia κιμωλία, locus in Peloponneso, in quo Athenienses victoria potitos contra Megarenses, scribit Diodorus 11. Vide *Cimolis*.

Cimolis κιμωλίς, Ptolemæo, Straboni, & Pomponio. per *N. Cinolis* scribit Arrianus: Galatiæ opidum, quod *Quinoti* Mercatori est. *Anticimolim* hoc tractu quoque habet Strabo. Cretici maris insula, apud Ptolemæum: quam Plinius *Cimolum* vocat, & *Echinussam* dictam innuit. *Cimolia* Obsequenti est. Niger tradit *Polino* a Nautis dici. *Sicandro* nominat Castaldus.

Cimonia Monumenta, ad Pylas *Melitidas*, in Cæla sunt, auctore Marcellino in vita Thucydidis.

Cimpsus κίμψος, Lydiæ vicus est, Isacio apud Lycophronem.

Cina, Palæstinæ locus: Iosuæ 15.

Cinadocolpitarum mons, κιναιδοκολπιτῶν, in Arabia Felice describitur à Ptolemæo: Videtur mihi *Porta di Ferro* nominari in tabulis recentioribus. Vide *Zadrama*.

Cinadopolis, insula Doridis regionis, in sinu Ceramico. paulum à continente distans. Plinius.

Cinai, vide *Cenai*.

Cinatium, Halicarnasseo 1. Peloponnesi promontorium, circa Cytheram insulam. vide *Onugnathos*.

Cinambri, Illyrica gens, apud Appianum.

Cinamomifera regio, vide *Cinnamomifera*.

Cinarus κίναρος, insula est Athenæo 2. ad finem. testem adducit Semum. Infæcundam & plantis malignam, dicit Plutarch. in Exil.

Cincaritensis Plebs: in Africa. Col. Carth.

Cincenses, Hispaniæ Tarraconensis populi, Plinio.

Cinchropsofei κιγχρόψωες, Thraces sunt, apud Antigonum in Mirabilib. apud quos fontem describit, qui gustantes mori ilico cogit. Vide *Cychri*.

Cintia Statuæ, vide *Romana* Porta.

Cincomagus, ad Alpes vicus. Plin. Cyncomachus erat in M.S. Cod. vide *Scincomagus*.

Cindia κινδία, apud Ptolemæum Indiæ intra Gangem opidum.

Cindra, vide *Gendra*.

Cindyensem Κινδυεων, habet quendam Herodotus 5. nomine Pinodarum. Circa Cariam puto. Vide *Mindya*.

Cinesia, *Ribisca*, *Ames*, locorum nomina, in antiquo marmore apud Ratisponam. Lazius in R. P. Romana, lib. 5.

Cinethii, vide *Nigintimi*.

Cinga, Cathaloniæ fluuius, in Hispania, Clusius *Senga* interpretatur. *Scirea* vocat Nauagierius. Præterlabitur Fragam vicum, Arragoniæ Cathaloniæque terminum, vt ab A. Schotto habeo. Meminit huius Cingæ Cæsar de Bello ciuili, & Lucan. lib. 1. & 4.

Cingilia, vide *Cutina*.

Cingulum, Picenorum opidum, Cæsari, & Ciceroni ad Atticum. *Cingulo* Leandro. *Cingulani* Plinio.

Cingularium vrbs, Magnæ Phrygiæ, vt mihi videtur, ex Glycæ continuatore, & Niceta. In Græco est γιγγλαρίων.

Ciniastena, & *Ciniatha*, vide *Cinisthena*, & *Conica*.

Ciniscus Vicus, est in Goltzii Thesauro, ex inscriptione veteri. In Mysia Superiori videtur, circa Ratiariam.

Cinisthena κινισθηνή, Galatiæ regio, in qua Ciniatha castellum: Olgasis montanis subiectum. Strabo. Pro Cinestena mauult legere κιμιασηνή, Casaubonus.

Cinithii, Africæ populi, apud Tacitum 2. Annal. quam haud spernendam nationem vocat. *Cinyphii*, legendū à flumine Cinypho.

Cinium, Plinio Balearidis Maioris opidum. *Cala longa* facit ex eo Pinetus.

Cinna κίννα, Italiæ vrbs, quam Romani Samnitibus eripuere, vt tradit Diodorus 19. Dalmatiæ vrbs, Antonino: *XII. M* pass. à Scodra. Iaccetanorum vrbs, est apud Ptolemæum, in Hispania Tarraconensi. Est & Persidis opidum, apud eundem, Galatiæ vrbs, est in Concil. Ephesino III. Vide *Binna*, *Cinna*, & *Cinnorum*.

Cinnaba, vide *Cennaba*.

Cinnamomifera κινναμωμοφόρος, regio, in Æthiopia sub Ægypto. Ptolem. & Strabo.

Cinniana, Antonino Hispaniæ vrbs, ad radices Pyrenæi montis versus mediterraneum mare. Est & Lusitaniæ vrbs, quam, cùm D. Brutus redemptione tentasset, respondent ciues, *ferrum à maioribus, quo vrbem tuerentur, non aurum, quo libertatem emerent, relictum esse*. Val. Max. 6. cap. 4. *Cinnenia* legunt tria mea membranea exemplaria. *Sitania* hodie appellari, scribit ad me Emanuel Barbosa I. C. Lusitanus, & sitam inter Bracaram & Araducam ad Ortum solis, ab vtraque sex milliaribus, at locum carere habitatore.

Cinnorum ciuitatis, Primæ Galatiæ, meminit synodus VI. Constantinopolitana. *Cinnæ* Episcopus, Euphrasius, nominatur. Primæ Galatiæ, in Epistola Episcoporum ad Leonem Imper. sub quo hæc synodus habita fuit.

Cinnyphus, vide *Cinyphus*.

Cinolis, vide *Cimolis*.

Cinoria, vide *Cironia*.

Cinotus, Doridis vrbs, ad Bubessum sinū. Plinius.

Cinsterne κινσέρναι, Africæ Propriæ vrbs, apud Ptolemæum. *Gar* Marmolio est.

Cinta, vide *Quinta*.

Cintura κίντυρα, locus Galatiæ, vbi magnas squillas reperiri scribit Suidas, in voce ἀστακὸς & καρίδας. Lectio mihi suspecta. videtur enim hæc ex Athenæi lib. 1. sumpsisse vbi pro κιντύροις, μιντύροις legitur, & loco γαλατίας, καρμανίας.

Cinuphus κίνυφος, Ptolemæo Africæ Propriæ fluuius, item Straboni. κίνυψ Herodoto. κίνυφος Lycophroni. *Cinyps* Plinii est & Melæ. Sine aspiratione sic scribendum, suadet Pintianus. *Magro* hodie vocatur, teste Marmolio. Herodotus & Plinius regionem vicinam cognominem faciunt. Opidi quoque nomen facit Prob. Grammaticus, ad 3. Georg. vide *Cinthii*.

Cinyria, Cypri aliquando opidum fuit. Plinius. Pagus *Gendinar* hodie, vt Lusignanus refert.

Cinyrus, mons in Piceno, apud Vib. Seq.

Cios, *fluuius, cum opido eiusdem nominis, quod fuit emporium non procul accolentis Phrygiæ, à Milesiis quidem conditum: in loco tamen qui Ascania Phrygiæ vocabatur*. Sic Plinius. Mysiæ videtur regionis. *Cius* est Strabonis,

Diony-

Dionysii, Apollonii & Eustathii: ergo in Bithynia. Memnon hanc Cieron κιερον semper vocare annotauit Casaub vide Ceos, & Prusa.

Cipipa κιπιπα, Ptolemæo Africæ Propriæ oppidum. Vide Cigisa.

Cipsis, tanquam loci, meminit Stephanus in λαμψ⊕.

Ciramea, locus maritimus in Cypro est: Historiæ Miscellæ, lib. 22. Ceraunia fortè. Vide Cyrenea.

Cirana, Lesbi insulæ vrbs, Pomponio. Vox mihi incognita. Malim Irana pro Ira, quam Eustathius ad Homerum pro Lesbi insulæ vrbe agnoscit, & putauerim C. initiale elementum à librario adiectum à præcedentis vocis elemento finali. & quamuis hoc S. sit, pro C. tamen, (quod vulgus vt S. pronunciare solet) ex prælegentis ore calamo expressisse. Vide quæ diximus in Combos.

Cirbianum κιρβιανον, gens vicina Lydis, sic Lexicon Phauorini. An vicina Cirbæ?

Circai Campi, vide Circæum.

Circæum κιρκαῖον, Promontorium Latinorum, in Italia, Straboni & Ptolemæo. item Aristoteli in admirandis. Circeii malè Pomponio & Plinio. nam Circaienses gentile est ibidem in antiquo marmore. Aeæa αἰαίης, vocat Apollonius 4. tribus diphthongis vt ait Seruius. Circes domus est Melæ. Huius descriptionē lege apud Theophrastum de Plantis 5. cap. 9. Hodie Monte Circello dici, scribit Leander. In eo olim vrbs eiusdem nominis, auctore Seruio: quam Circeiam vocant Halicarnasseus, & Liuius, qui coloniam factam tradunt. Circes opidum Strabo vocat. Huius vestigia hactenus sub nomine Citta vecchia superesse puto, in loco vbi antiquorum murorum reliquiæ. quod ex montis graphica pictura, quam habeo ab Angelo Breuentano, colligo.

Circæus κιρκαῖ⊕, campus Colchidis regionis, circa Phasidem fluuium. Dionysio, Val. Flacco 5. & Apollon. 3. Argonaut. à Circe sic dictus, teste Eustathio & Apollonii Scholiaste. Est & mons quidam in vrbe Roma, vt refert idem Eustathius, ex Lycophrone. Circai Fontis meminit Nonius ex Accii Thebaide.

Circeium, vide Circæum, & Circessum.

Cirensis Episcopatus, in Numidia, meminit Vict. Vtic. An corruptè pro Cirtensis?

Circes, vide Batis, & Circæum.

Circessum, Eutropio est vrbs imminens Euphrati, vbi Gordiam Imp. tumulus est, vt idē addit. Osrhoenæ regionis, lib. Notit. Idē locus Circeum a Capitolino, & Cercusium ab Ammiano dicitur, & Procop. lib. 1 Persic. qui eam describit in triangulo, quem Euphrates & Abortas fluuii confluentes faciunt. Circesium κιρκήσιον, legit Euagrius.

Circidius κιρκίδι⊕, Corsicæ insulæ fluuius, vt tradit Ptolemæus. Pianello & Bauano appellari hodie, dicit Leander.

Circitanus Episcopus, in Africa. Vict. Vti.

Circius, vide Taurus.

Circos, vide Cercos.

Circus Flaminii, vide Flaminii Prata.

Cireus, vide Ceron.

Cirïada κιριάδαι, municipium Hippothoontidis tribus. Stephanus & Hesychius.

Ciris κίρις, Lycophroni Brutiorum fluuius. Coeris κοῖρις etiam legitur. Calabriæ fluuius est, Caldano hodie dictus, vt scribit Gab. Barrius.

Cirna κίρνα, Africæ Propriæ mons, Ptol.

Cirnos, vide Cyrnos.

Cironia, locus apud Daret. Phrygium. vnde Priamo auxilium allatum. Sed Cinoria legit membraneus codex M.S. & alter Aonia.

Cirphis κίρφις, Phocidis vrbs, Straboni. Apud Ant. Liberalem mons sic dicitur propè Crissam, in imo Parnassi. Idem cum Grephis.

Cirpi mansio, in Pannonia. Antoninus. Cirpis, Valeriæ Ripensis vrbs, Lib. Notitiar. Idem cum Carpi, forsan. Vide Carpi.

Cirra, Plinio, & Liuio. Cyrrha per Y. Ptolemæo Phocidis vrbs est Delphorum nauale, Pausaniæ, quam prisco nomine Crissam κρῖσαν, nominatam scribit. sed pro Cirra, κίρραν, malè legir in principio Phocicarum. Huius situm describit Heliodorus 2. vbi & Crissaum Sinum inde facit. item Curthaum sinum lib. 5. Cyrrhaum Campum habet Hippocrates in Epistolis. Ptolemæus tamen duas ex iis facit. Cirtam hodie Aspropiti vocari, tradit Nardus, & Zardus. vide Parnassus.

Cirrhai gentes, qui olim prope Athenas habitabant. vnde adhuc Cirrhæus campus nominatur. Æschines in oratione contra Ctesiphontem.

Cirradei, vide Attradi.

Cirrhadia κιῤῥαδία, Indiæ extra Gangem regio: vbi optimum malabathrum nascitur. Ptolemæus. *Cirradæ* κιῤῥάδαι, in Periplo Arriani: & *Scirata* Æliani videntur vbi gens attritis naribus. vide *Ærradi*, & *Syricta*.

Cirrhaatum κιῤῥαατόν, villa Arpinatis agri: vbi C. Marius educatus. Plutarchus in eius vita. *Cernetum* debere legi, subdubitat Xylander.

Cirrhaum, vide *Cirra*.

Cirro, vide *Cyrra*.

Cirrodees, vide *Cyrrhada*.

Cirta κίρτα, Numidiæ vrbs Straboni, & Masinissæ regia. *Cirtha* cum aspiratione est apud Melam, qui eam suo tempore *Sittianorum* Coloniam appellat. Ptolemæus *Cirtam Iuliam* κίρτα ἰουλία vocat. Strabo per Y. κύρτα scribit. *Constantinæ* nomen huic inditum, scribit Aurel. Victor, in Cæsaribus: hodie adhuc *Constantina* dici, volunt Iouius, & Olmarius. Fazellus putat *Alger* esse, in cuius portu Carolus V. Imper. naufragium passus est, anno 1537. sed hoc negat Gomecius, in vita Francisci Ximenii, rectè. *Cirtesios* Populos habet quoque Ptolemæus circa Cirtam hanc, sed malè per Y in prima habet Græcus codex.

Cirtisa, vide *Certisa*.

Cisamus κίσαμος, apud Ptolemæum est Cretæ insulæ vrbs, versus plagam Septentrionalem. Hodie Sophiano *Chisamopoli* est. *Ephtisam* quoque vocari Dictionaria perhibent. at auctorem non adducunt.

Cisara vrbs, sic dicta à Cisa Dea, in Norici finibus, vbi duo rapidissimi amnes confluunt. Colonia Romana. Lazius R.P.R. lib. 1. cap. 8. ex fragmento (vt ipse putat) Vellæi Paterculi. At ineptias putat Lipsius, cum M. Velsero. adi huius De rebus Augustanis libros.

Ciserussa, insula iuxta Cnidum Cariæ. Plinius.

Cisi, vide *Cisse*.

Cisii, vide *Susa*.

Cisimbrensis, loci Hispaniei, meminit vetus lapis, teste Ambrosio Morali, qui hoc *Cisimbrium*, putat esse Plinii corruptum *Episibrium* in Bætica, præter enim antiquum hunc lapidem, duos adducit Plinii manu exaratos codices, in quorum altero Cisimbrum, in altero Cisimbrium legitur.

Cispades, Africæ Propriæ populi, vicini Lotophagis. Plin.

Cisomagum, vicus Galliæ. Greg. Turonensis 10.

Cison, vel *Cyson*, aut κισσών, torrentis in Palæstina nomen, Iudicum 4. & 5. item 3. Reg. 18. Vide *Cadumim*.

Cisori Æthiopiæ sub Ægypto populi, apud Plinium.

Cispii, Plinio Æthiopiæ populi sunt.

Cispius Mons, in vrbe, Esquilinæ regionis; Festo, & Gellio.

Cissa, insula iuxta Istrorum agrum; vt inquit Plinius. quæ *Hunago* fortè nunc dicitur. *Cissensis* Histriæ, meminit lib. Notit. Apud eundem Plinium est vrbs, Flumini Ægos opposita: in Thraciæ Chersoneso, vbi in *Scyssa*, *Sica*, & *Syca* is constanter legitur. Ponti Cappadocici fluuius est apud Ptolemæum. *Cissa* fontis etiam nomen, circa Mantineam in Peloponneso. Pausanias. Vide *Stissum*.

Cissada, vide *Gentiada*.

Cissero, montis nomen in Palæstina. Procop. 5. Ædific.

Cisse κίσση, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs, Ptolemæo. *Cisi* Antonino est. Cissitanus inde episcopus, Victori Vticensi. *Cercoli* Castaldus vocat.

Cissene κισσήνη, Thraciæ mons, Suidæ κισσήνη, vrbs quoque Thraciæ, apud Hesychium: vide *Cassia*.

Cisseus κισσεύς, fluuius videtur, apud Apollodorum 3.

Cissi κισσοι, populi circa Trapezuntem Cappadociæ Ptolemæus. Supra Babyloniam quoque Dionysio Afro. quo loco eius interpres Auienus *Cossi* legit. & fortè sincerius. *Cossæ* enim hoc tractu sunt apud Diodorum & alios. sunt fortè *Cossæi*.

Cissia κισσία, Medorum regio, non longè à Babylone, quam diurno itinere expeditus cursor pertransierit. Philostratus de vita Apollonii. *Cissæi* sunt Diodoro 17. Vide *Susa*.

Cissii, montes in Sarmatia Asiatica, vt legit Pintianus apud Plinium 6. cap. 7. Vide *Susa*.

Cissine, vide *Cissene*.

Cissinus opidum, habet Æschylus in Persis. In Cissia regione, ni fallor.

Cissiphus κισσιφος, numeratus inter fluuiorum

morum nomina ad Calcem Porphyrogennetæ.

Cr... vide *Ciss*...

Cisson, vide *Cison*.

Cissus κισσός, Lycophroni mons est Macedoniæ qui quod in eo Æneas post destructam Troiam habitauerit, *Ænus* αἶνος, dictus fuit, vt scribit Isacius Tzetza. quem hallucinari hic puto, vt alibi. Vrbs est in E... me Strabonis, & alia ab Ænea. κισσὸς, ... io est mons in Macedonia. & eidem ... s in Thracia. quæ *Cis* vulgo; vt testatur L...nclauius. haud procul Zurulo. Eandem ... ego & Κισσὸς, & Κισσοῦς, & non circa Zurulum in mediterraneis, at circa Thes... ad mare.

C... κισσοῦσα, fons inter Thebas & Aliartum. vbi Bacchum in lucem editum fabulantur. Plutarchus in Lysandro. Idem eundem in Quæstionibus Amatoriis *Cissoessa* κισσόεσσα vocat.

Cistena, vide *Cisthena*.

Cister...ium, vide *Citharistes*.

Cisthena κισθήνη, Mysiæ opidum, ad sinũ Adramittenum. Strabo & Plinius. malè *Cistena* apud Melam legitur. *Cisthena* etiam insula Lyciæ, cum opido cognomine, Straboni, & Isocrati. Thraciæ montem, facit Phauorini Lexicon.

Cisthine κισθήνη, campi Gorgonii Cisthinæ, sunt apud Æschylum, in Promethco. Ciuitatem Libyæ esse ait eius Scholiastes Mathias Garbitius. & verisimile est, nam Gorgones in Libya ad Atlanticum mare habitasse constat.

Cistoboci κιστοβῶκοι, Daciæ populi apud Ptolemæum.

Cita, populi qui mercandi gratia apud Troiam venerant. Dictys Cretensis 2. Forte *Clitæ* Taciti. vbi & aliqui *Cita* legunt. *Clitæ* scribendum putat, ad Tacitum Lipsius. Hos ille Annal. 12. Cilicum nationem facit, idem 6. Cappadocas. Vicini sibi sunt populi.

Citamum κίταμον, Armeniæ Maioris opidum. Ptolemæus.

Citarii, vide *Cetaria*.

Citarini, Siciliæ populi. Ciceroni 3. in Verrem.

Citarista, vide *Citharistes*.

Citarius κιτάριος, Macedoniæ mons, Ptolemæo. *Titarus* à Strabone vocari, obseruauit Gerbelius. *Xerouúado*, Sophiano dicitur. Vide *Bermius*.

Citharon κιθαιρών, Bœotiæ mons, Plinio, & Ptolemæo, (quibusdã est in Laconica) circa Asopum fluuium Euripidi in Bacchis. In mare vsque porrigi videtur ex Luciani dialogo Neptuni & Nereidum. Hunc antea *Asterium* ἀστέριον, vocatum scribit Plutarchus, de montibus auctor. *Asterion* Plinio quoque dicitur. vide *Parnassus*.

Citharisa, vide *Martyropolis*.

Citharistes κιθαριστής. Pomontorium Galliæ Narbonensis, Ptolemæo, Plinio, & Melæ, *Citarista* Antonino. Marius Niger scribit nautis *Circelli* vocari. Aliis est *Cabo de S. Sigo*. Item *C. Bacro*. *Cap. de Garcel*, est Belleforestio. *Cistertiense* cœnobium, hic, vt auctor est Maurolicus, ad Martyrologium suum. Fallitur qui hoc Cœnobium in Burgundia ponit, & Cabilonensis diœcesis facit. Beluensis tamen verius; & vulgò *Citeaux*.

Citharizum κιθάριζον, arx à Theodosia quatuor dierum iter distat: teste Procopio de bello Persico 2. & de Ædificiis 3.

Citharus, circa Colchidem fluuius videtur, Agathiæ 3. at in Græco codice *Cantharum* legi, annotauit Leunclauius. *Catharus* lego in B. Vulcanii libro. vide *Charistus*.

Cithebanita, vide *Bithibanita*.

Citheni iuga, circa Parthiam, Plinio.

Cithrum κίθρον, in Thessalia, Theophrasto. Fortè *Citron*, in Strabonis epitome *Zotrinar* hoc opidum hodie vocari scribit Leunclauius.

Cithynis, vide *Claudiopolis*.

Citiaos, è Phœnicia profectos, habet Cicero de Finibus 4. An à Citio Cypri? vel potius pro Chutæos?

Citibana κιτίβαινα, Arabiæ Felicis locus: vbi Thus, Cassia, Myrrha, & Cinamomum proueniunt. Theophrastus.

Citidis, vide *Cetidis*.

Citieorum κιτιέων, meminit Plutarchus. ex quorum regis dono ensem habuisse Alex. Magnum scribit.

Citium, Macedoniæ vrbs, Liuio 42. Cypri opidum, Ptolemæo etiam Plinio, sed geminato *TT*. Vide *Cyttium*, & *Cythium*.

Citius Mons, circa Ætoliam videtur, apud Liuium 43. Vide *Cittus*.

Citron, vide *Pydna*, & *Cithrum*.

Cittaca vicus, & hinc non procul alius *Niara* nomine. Theodoretus in Zebinæ vita. In Syria puto.

Cittium, vide *Citium*.

Cittum κιτ̃ον, locus, Antigono in Mirabilibus. vbi paululum exhausta terra, sales inueniri ait.

Cittius κιτ̃ιος, mons supra Macedoniam: Xenophonti de venatione. fortè *Citius* Liuii, Vide *Apsassium*.

Cituortum Insula in Danubio est, auctore Ptolemæo, vt Lazio placet. qui eam Hungaricæ *Cituatu*, & Germanicè Schut appellat.

Cinalis, vide *Cibalis*.

Ciuaro, in finibus Allobrogum. huius mentio fit in Ciceronis Epistolis famil. Canalis & Castilionius volunt *Camberi* esse, vrbem Sabaudiæ primariam. *Cauaria* (pro quo *Casuaria* nonnulli legunt) forte Antonini. *Cauares* populi, sunt apud Plutarchũ, in Annibale. Simlerus *Sola* vie in Fusigni, interpretatur. Camberi ab antiquis *Camerinum* vocari scribit Paradin⁹ in suaSabaudia. Antoninus meminit *Camerini*, sed in Italia, via Flaminia. alia prorsus ab hac.

Ciuilitanum, loci nomen est, in Goltzii Thesauro, ex hac vetusta inscriptione, *Municipi. T. Æli. Hadriani Aug. Ciuilitan.* Fortè *Cibilitani* nisi in Africa sit.

Ciuitas Nigra, vide *Agatha*.

Ciuitas noua, Scythiæ vrbs, apud Agathiã.

Cius κίος, Mœsiæ inferioris fluuius, ex Pœoniis & monte Rhodope oriens, Thraces & Hæmum scindens, in Istrum exit Herodotus & Dionysius Afer. *Ischia* fortè hodie, vti ex tabulis geographicis colligo. Est quoq; in Mœsia Inferiori Europæ opidum ad Danubium, Lib. Notit. & Antonino. cuius loco fortasse vitiosè *Potectum* legitur apud Zosimum, lib. 2. *Cium* κιον, inter Cycladas vicinã Atticæ habet Suidas: quam scribit à Lysia *Polin*, i. vrbem vocatam, additq; oratores sæpè insulas, vrbes vocare. vide *Ceos, Ciabrus Cos Oescus, & Prusa.*

Ciza, Africæ locus D. Augustinus, epist. 240.

Cizara κίζαρα, castellum Stiphanæ paludi impositum, Straboni. Circa Amisum videtur. Ptolemæo Lauiniensis præfecturæ est, in Armenia Minori.

Cizya κιζύα, Thraciæ vrbs: Zozomeno 8. cap. 13. histor. Tripartitæ. vbi Eustathius in exilium missus.

Cladaus, vide *Cladeus*.

Cladeus κλαδέος, Elidis fluuius, qui cum Alpheo coniungitur, Pausaniæ. *Cladaus* legit Xenophon per α. in secunda, lib. 7 hist. Græcorum. dicitque eum propter Altem in Alpheum se exonerare.

Claneus, Græciæ fluuius. Flacco, sed *Crustato*, legit pro eo Lud. Cario.

Claomena κλαομένα, vrbis nomen Stephano, in ἀκροστιχ. Xylandri autem codex κλαζομένα, legit.

Claon, vide *Gelon*.

Clahilcorum, vide *Chlarhilorum*.

Clamasi, vide *Chamaui*.

Clamouenta, Angliæ opidum: Antonino. Vide *Glannibanta*

Clampetia Brutiorum vrbs. Pomponius & Plinius. An Lampetia legendum? vide *Dampetia*.

Clanei ciuitatis, Galatiæ Secundæ, meminit Constantinopolitana synodus VI.

Clanes κλάνης, Straboni Vindelicorum fluuius; in Danubium effluens. Lazio *Glan* vocatur.

Clanis, vel *Glanis*, vt quidam legunt apud Plinium, Etruriæ fluuius, qui *Chiana* hodie dicitur. Hunc Stephanus circa Tiberim describit rectè, quia Tiberim Arno cõiungit. Idem γλάνιν, fluuium habet apud Cumæos, (qui sunt in Campania.) quem quoque *Glanium* γλάνιον, appellat. Item tertium describit in Iberia. vt quoq; Tzetza, in Lycophronem.

Clanius olim, deinde *Liris*, dictus, vt Strabo & Plinius scribunt. In Græco tamen Strabone legitur λεῖρις, & κλάνις. *Glanius* etiam interdum apud Plinium varia lectione habetur. Latii fluuius est, quem Leander *Garigliano* nunc vocari dicit. *Linternus* eum suo tempore putat appellatum Appianus Alexandrinus. *Clanius* Virgilii, non æquus Acerris. Campaniæ fluuius est. Hic *Glaniũ* Stephani est. Hodie *Glanio*, vt Leandro videtur. Amb. Leo in Nolæ historia dicit ab accolis *Lagno* vocari.

Clanos, Maris Ægæi insula. Pomponius.

Clanum Antonino vrbs inter Agredicum & Augustobonam. Habet idem aliam eius-

dem

dem nominis, inter Cæbellionem & Etnaginum, vtramque in Gallia. vide *Glanum*.

Clara, vide *Cyllene*.

Claraualle, locus in territorio Lingonensi, non longè a flumine Alba. (hodie *Aulbe*.) Antiquitus dicebatur Vallis absynthii. Vita D. Bernardi. *Cleruaulx* vulgò vocatur.

Clareotis tribus, Tegeatarum in Peloponneso Pausanias.

Cl[illegible]usa, vide *Pisistrati*.

C[illegible]atum, Galliæ vicus, tribus milliaribus ab Aurelia. In vita S. Liphardi. *Clery* hodie.

Clarea, Thraciæ gens, Istrum versus, Plinio.

Clarinea, vide *Gordiani*.

Claritas Iulia, vide *Attubi*.

Clarium κλαριον, castellum in media Megalopolitanorum regione, Polybius 4. In Peloponneso est. Vide *Claros*.

Clarius κλάριος, Cypri fluuius, Plutarcho in Solone.

Claroangus, locus in Morago, Galliæ, vt habet Surius, in vita S. Præiecti Episcopi Aruernorum.

Claros, Myrtoi maris insula. *Calamo* Sophiano & Nigro. Huius meminit Ouidius. *Claron* insulam habet Solinus inter Tenedum & Chium. (si fida scriptura, mihi enim suspecta.) An hæc eadem sit cum illa, subdubito. Colophoniorum vrbs est *Claros* etiam, apud Ælian. 10. Animal. & Pausaniam, in Achaicis. *Clarium* vocat Seruius. *Clarium* Nemus; & *Clarius* Mons, ibidem: Vibio, & Isacio in Lycophronem. Iuxta Colophonē esse scribit Apollonii Scholiastes. vide *Grynaum*.

Classica Colonia, vide *Forum Iulii*.

Classis opidi, meminit prope Rauennam, Agathias 1. & Æl. Spartianus, in Didii Iuliani vita. Hodie eius nihil exstare præter Monasterium D. *Apollinari* dicatum, Hier. Rubeus & Leander auctores sunt. A Blondo Romæ restauratæ; *Cardiano* locus vocatur, vbi olim hæc Classis fuit.

Classitæ, Assyriæ populi, apud Plinium: circa Lycum fluuium.

Classius, Galliæ Narbonensis amnis, Sex. Auieno.

Clastidium κλαστίδιον, Polybio & Straboni opidum. Liuius 36. vno in loco Ligurum dicit, altero Gallorum. At cum Ligures sint in Gallia, & Galli in Italia, de eodem eum loqui, cum Sigonio adfirmare audeam (pro ho[illegible] Liuii Claspidio [illegible], malè legit Plu[illegible] [illegible]iarcello, vt annotauit Xylan[illegible] [illegible]odie *Chiestegio* dici, scribit Leander. *Cl[illegible]*, Marius Niger.

Claston κλαστον, Xylandro apud Strabonē 3. vrbs circa Bætis fluminis partes superiores. *Anduiar*, Clusio videtur. An fortè *Castulo* aliorum? sic existimat Casaubonus.

Claterna κλατερνα, Ptolemæo, Plinio, Melæ, & *Cliterna* Straboni. Italiæ vrbs in Gallia Togata, inter Bononiam & Imolam, vt habet Sigonius. *Quaderna* nominat Leander. *Glacerima*, & *Glacerina* habet hoc loco Antoninus, corruptè. *Claterna*, Pomponio opidum est in Dauniis; quod *Campo Marino* Nigro videtur. vide *Cliternum*.

Claros, apud Plinium est vrbs Cretæ; mediterranea.

Clauda κλαυδα, *Claudia* regionis, *κλαυδίας*, castellum; Diodoro 13. sub finem. In Asia circa Miletum videtur. Vide *Claudus*.

Claudi, Numidiæ locus, Antonino.

Claudi Cauponæ, vide *Caudi*.

Claudia, Plinio in Noricis vrbs. Hanc Lazius *Clagenfurt* putat. Carinthiæ hodie opidum. *Claudia* Regio, in Asia Diodoro. Vide *Claudiuium*, *Aurelia*, *Alexandria*, *Celia*, & *Appia* Via.

Claudia Aqua, fontes duo sunt circa Vrbem. quorum alter *Caruleus*, alter *Curtius*, & *Albudinus* dicitur. Suetonius in Claudio. *Claudia* Viæ meminit Ouid. 1. Ponti, Elegia 9 & *Clodia* (quæ eadem). Capitolinus in Vero. Flaminiæ viæ iungebatur. Eadem *Aurelia* videtur nominari in Antonini Itinerarii (vt inscribitur) Fragmento.

Claudiana, Syriæ, aut Euphratensis opidum. lib. Notitiar.

Claudiana Castra, locus sic dictus supra Suessulam Liuio 24.

Claudias κλαυδιὰς, Lauinianensis præfecturæ vrbs, in Asia Minori. Ptolemæus.

Claudii Forum, vide *Forum*.

Claudiomachus vicus, est in confinio Biturigum. Sic Sulpitius in Dialogo de virtutibus D. Martini. *Gauliomacus* in alio co-

dicc. *Claudiomagum* Fortunato, & rectius, Gallia enim multas locorum voces in *magum* desinentes habet.

Claudiomerium κλαυδιομέριον, Arcabrorū vrbs, in Hispania. Ptolemæus.

Claudiopolis κλαυδιόπολις, Bithyniç in Zygiana regione, vrbs est Ptolemæo. quam quoque *Bithynium*, βιθύνιον, vocat; *Cithynidem* κιθυνίδος, appellatam scribit Dion. qui hanc Antinoi Hadriani Imp. amasii patriam facit. cuius meminit & Pausanias in Arcadicis: vbi eum ad Sangarium fluuium cōstituit. Ego malim vna tantum littera mutata, Bithynidem legere. Cithynidis enim nemo, quod sciam meminit. Scio Adolphum Occonem nummum adferre hac inscriptione ΓΕΝΕΣΙΣ ΑΝΤΙΝΟΟΥ ΚΙΘΙΝΙΔΟΣ qui nummus, vt & lectio, mihi suspecta. *Castamena* hodie vocati, (*Castromena* legit Leunclauius.) olim quoque *Nicomediam* nuncupatā, tradit Marius Niger. *Claudiopolis* Sambuco est Daciæ vrbs: incolis Coloswar/ & Germanis Clausnburg dicta: *Aquas Vinas* olim appellatam credit Lazius 12. R.P.R. cap. 1. Sectio 2. Colonia quoque Ciliciæ, quam Claudius Imp. duxit teste Ammiano. Isauriæ quoque est, concilio Niceno. Honoriadis regionis in Authenticis est. sed eadem. & eandem quoque puto cum ea quam Ptolemæus in Cataonia, Armeniæ Minoris ponit. Vide *Isauria*, & *Neoclaudiopolis*.

Claudiuium κλαυδίυιον, Norici vrbs, Ptolemæo, ad Danubium. hanc Althametus Ensf interpretatur. Klosternewborg Villanouanus. qui putat eandem a Plinio *Claudia* dici. cui assentitur quoque Lazius, sed Clagenfurt huic videtur. Melck/ eam Pyramius vocat. Melck (vt & hoc hic addam) olim *Arcem ferream* dictam scribit Melchior Sotterus, de bello Pannonico, & Cuspinianus in Austria sua, quod *Melicum* Latinè nominat. Vide *Medelicum*.

Claudium κλαύδιον, Italiæ vrbs, Stephano, ex Dionysio. *Caudium* legendum putarim sic ordine litterarum exigente, apud eundem. Si quis hunc autem neglectum hic putet *Calydium* καλύδιον, illi Strabonis sit. Claudium opidum agnouit tamen Frontinus Francisci Nansii. Vide *Calydion*.

Claudius, Mons Pannoniæ, Plinio. In confinibus Hungariæ est, vt Lazius credit. qui dicit eius Occidua iuga a Ciliensib. Vogel/ Rochitzerberg/ im Zagor/ & eius Orientalia ab Hungaris Motan/ Monbezle/ Kisdarnotz/ & Werenese appellari. vide *Raudi*, & *Caudi*.

Claudus κλαυδος, Ptolemæo Cretici maris insula quæ *Clauda* κλαυδη, in Actis Apostol. 27. dicitur. vbi γαυδος legitur in Syriaco. *Gozo* Ger. Mercatori est. cui etiam *Gaudos* Melæ est. Hoc in tractu Plinio quoque *Gaudos* insula est, cuius situs cum Ptolemæi, (etsi Villanouanus in suo Ptolemæo, & Q. Heduus in sua Melita eandem faciant) nonnihil differre videtur. Plinius enim Gaudos contra Hierapytnam; Ptolemæus Claudu contra Criumetopon describit. ΚΑΥΔΩ, etiam Suidæ insulæ est, vicina Cretæ; vbi maximi onagri nascuntur.

Clauena Antonino Heluetii opidum ad Larium lacum. *Clauenna* est apud Diaconū 6. Longobard. cap. 21. in codice M. S. *Cleuen* incolis, *Chiauenna*, Italis dicitur.

Clausala fluuius, Scodrā Illyridis vrbem à latere Orientali alluit. Liuius 44.

Clausentum, Angliæ opidum. Antoninus. Nunc *Southamton* Camdeno.

Clausetia, nomen loci videtur, apud Sidonium 5. ad Pannicium, vbi hæc verba *Iam pergit Clausetiam Euantius*. sed sincerior lectio in codice meo vetusto pergameno, qui legit, *Iam claudus etiam pergit Euantius* Desiit itaque loci nomen esse.

Claustrinorum meminit Lib. Notitiar. in Dacia Ripensi. an *Clausenburg* hodie?

Clauthmus κλαυθμός, i. luctus. Locus iuxta Chalcidem Greciæ. Theophrastus 5. de Causis Plantar.

Clautinatii κλαυτινάτιοι, Vindeliciæ populi sunt apud Strabonem eosdem esse cum *Catenatibus* Plinii scribit Simlerus. esseque eos qui vtrinque ad Ænum habitant, supra eum locum vbi Danubium ingreditur.

Claxelus, Liguriæ mons. In ænea tabula antiqua, quæ Genuæ exstat.

Clazomenæ κλαζομεναί, Ioniæ vrbs, Straboni & Ptolemæo. *Grypæ* prius dicta, Stephano. *Grine* hodie dici, scribit Theuetus. *Clazomeniorum* Speculas, ad Mæotidem paludem, circa Cimmerium pagum, habet Strabo. vide *Abdera*.

Clem-

Cleandria κλιανδρία, Troadis locus: vnde Rhodius fluit. Strabo.

Clearius κλέαρι..., Marmaricę palus, Ptolemæo. *Calearius* Orosio.

Cleides, vide *Clides*.

Cleiternum, vide *Claterna*.

Clembertum, vide *Climbetrum*.

Clenus, vide *Clitis*.

Cleona κλεωναί, vrbs Athi montis; Thucydidi 4. Heraclidi in Politiis, & Straboni in Epitoma. item Plinio & Herodoto. Inter Athon & Pallenen, Pomponio. Est etiam Achaiæ, in Peloponneso, apud Pliniū. Phocidis, propè Hyampolim, Plutarcho de Virtutibus mulierum. Locus iuxta Nemeam Suidæ, vbi versabatur leo, quem Hercules sustulit. Hoc Argiæ in Peloponneso opidū, Pausaniæ Straboni & Ptolemæo. *Sanuasili*, Mar. Nigro hodie dicitur. Arcadiæ habet etiam Plinius. *Cleona* legit Pomponius, & *Cleone* vbique Plinius.

Cleopatris, Straboni vrbs est Nili fossæ proxima, ad intimum sinus Arabici recessum. vide *Arsinoe*.

Clepidiana κλη...διανα, Sarmatiæ Europææ vrbs, Ptolemæo.

Clepsydra κλεψύδρα, fons Messeniæ, in monte Ithome. Pausanias. Huius quoque meminit Appianus in Parthicis.

Cleri κλῆροι, populi sunt, apud Diodorum 13. Cyzicorum sunt terræ, apud Polyænum.

Cleta κλήτη. Chonię regionis Italię locus, à regina Cleta sic dictus, auctor Lycophron, qui eandem *Amazonis* terram vocat. *Petramala* hodie nuncupari, & castellum esse scribit Gab. Barrius.

Cletabeni κλη..., Arabiæ Felicis populi: apud Dionysium Afrum.

Cletharrho κληθαρρω, Arabiæ Petreæ opidum, Ptolem.

Cletor, vide *Clitor*.

Cleuum Antonino Angliæ vrbs. *Glocester* est apud G Camdenum. *Clouernia* vulgo Latino.

Clexus κλέξος, Nicandro, locus, mons, & fluuius Lydiæ est apud eius Scholiasten.

Clibanus, Mons in Locris Epizephyriis, Plinio. qui à Pineto *Monte Leone* interpretatus est. Barrius autem *Visardo* nominat: & in Calabria ponit. *Oliuanus* legendum suadet Celsus Cittadinus, & ex eo scilicet ad vias sternendas cedi solere addit, vocarique hodie *Li Bolenti de Solano*. Esseque in Apennini summitate, inter Cosentiam & Rhegium. Apud eundem Plinium *Clibanus* quoq; Isauriæ vrbs est.

Clibes, opidum Italiæ, in Samnio: vti videtur ex lib. de Limitib. si locus fidus.

Clicis Lime, Epiri locus, Antonino. inter Actium & Phœnicem.

Clides κλῇδες, Ptolemæo, & Plinio quatuor insulæ sunt, ante Cypri promontorium, quod ex aduerso Syriæ est. Straboni duę tantum. *Clides* Ptolemæo promontorium quoque Cypri est, sed in Codicibus Latinis, in Græcis enim non habetur. Apud Herodotum autem κληΐδες τῆς κυπρου legitur. Hoc hodie *S. Andre* vocari, scribit Theuetus.

Clidium, vide *Chlidium*.

Cliensis, Plebis in Africa, meminit Coll. Carthagin.

Clima, Episcopalis locus, sub sede Scytheopolis, Tyrio.

Clima Anatolis, quæ *Visinon*, Episcopalis vrbs, Gulielmo Tyrio, sub sede Becerra Arabiæ.

Climaca Tyriorum. vide *Climax*.

Climax κλίμαξ, Straboni, & apud Plutarchum in Alexandro, vel *Climaca* Polybii 5. sunt angustiæ sic dictæ, circa Selgam, Pisidiæ vrbem. Galatiæ vicus maritimus est; Ptolemæo. & eidem Arabiæ Felicis mons. Locus in Arcadia Pausania. Est & mons circa Byblum, in Phœnicia, Straboni 16. Hunc puto *Climaca* Tyriorum appellari à Iosepho, belli Iud. 2. cap. 9. vbi eum dicit distare à Tyro versus Septentrionem, stadiis centum. *Passum canis* videtur hunc appellare Dom. Niger. Mons quoque Orosio, qui Ægypto Inferioti à Meridie est. Apud Ptolemæum est Libyæ nomi vicus. Memnoni est locus ad Caucasum, circa Phasim fluuium. & apud Palladium in Ptolemæo, est locus sic dictus octodecim millib. pass. à Sceti distans. vide *Masicytus*.

Cliberre, vide *Eliberri*.

Climbertum, (per E. in prima quoque) Galliæ vrbs, Antonino. inter Aginnum & Lugdunum. *Elymberrum* legebat codex M. S. Reuerendissimi Læuini Torrentii.

Clina κλινα, fons Cyzici, apud Orpheum,

matres ex lachrymis vxoris Cyzici, cum maritum extinctum intellexisset. *Clite* κλείτη, apud Apollonium 1. & Flaccum 3. vocatur. Est & Græciæ vrbs alicubi *Cline*, apud Liuium 26.

Clintidiones, vide *Glinditiones*.

Clisobora, vide *Methora*.

Clissum, vide *Hilissum*.

Clisura, vide *Phison*.

Clita κλειται, Bithyniæ vrbs est mediterranea. Ptolemæo, Cilicum natio, apud Tacitum, Annal. 12. Apud eundem, Annal. 6. est Cappadociæ vrbs. Locum circa Athon montem, habet Liu. 44. Vide *Cita*, & *Clyta*.

Clite, vide *Clina*.

Cliterium κλιτήριον, Arcadiæ vrbs. Phauorinus.

Cliternum κλιτέρνον in Æquicolis opidū: Ptolemæo, sed *Claterna* legit Hermolaus.

Clitis, fluuius Galliæ est, Sidonio, in Panegyrico Maiorani. *Clianus* hodie, in Pictauis, vt adfirmat Massonus. *Clensus* videtur mihi, apud G. Turonensem.

Cliton κλείτων, Arcadiæ fluuius; Hesychio, & Statio. pro Clitor, fortè malè.

Clitor κλειτωρ, Straboni, & Ptolemæo. κλειτορία, Stephano, Arcadiæ vrbs. *Clitorium* Plinio dicitur. *Cletor* per η. est apud Xenophontem 5. Græcor. Hinc Clitorius amnis & fons, ab Ouidio celebratus. *Gardichi* hodie vrbs appellari, testatur Niger.

Clitorius, Italiæ locus, qui vini tædium ex eo bibentibus parit. si Isidoro fides. sed fallit. Arcadiæ enim est, teste Ouidio, aliisque. vide *Clitor*, & *Trasumenus*.

Clitro, corruptè legi apud Hegesippum 4. cap. 27. pro *Coptus*, patet ex Iosepho de bello Iudaico 4. in descriptione Ægypti.

Clitumnus, fluuius est in Meuania, quæ pars est Vmbria, partu Tuscia. Sic Seruius in Virgilium. qui addit ex Plinio, animalia quæ inde potauerint, albos fœtus creare. Plinius eum in Faliscis describit. Philargyrius ait cū Vmbriam à Tuscia diuidere. Idem lacum sic dictum describit in finibus Spoletinorum. Sed melius vt hunc cognoscas, adi lib. 8. Epistolar. Plinii, ad Romanum suum. Suetonius in Caligula; habet flumen & nemus Clitumni in Meuania. vide *Treua*.

Cluia, vrbs & Metropolis Germaniæ Inferioris, eius regionis quæ ab ea nomen accepit. Meminit eius Eumenius rhetor in oratione. Vulgò *Cleue* dici putat Pighius. sed negat apertissimè Lipsius, qui pro Augustodiuensium, *Augustodunensium* legi debere docet, apud dictum Eumenium.

Cliuus Cucumeris, in Via Salaria locus. Vsuardus ad XV. Calend. Iul.

Cloacina, vide *Nouis*.

Clocotonitza, vide *Pannonia*.

Clodia Fossa, Plinio. Venetorum hodie ditionis opidum, in Hadriatici maris littore; quod *Chioggia* Blondo & Leandro.

Clodia Via, inter Lucam & Romam. Antoninus, vide *Claudia*.

Clodiana, Macedoniæ opidum, circa Dyrrachium, inter Apolloniam & Scampin, Antonino.

Clodianus κλωδιανός, Hispaniæ Tarraconensis fluuius, Ptolemæo, & Pomponio. *Fluuian*, Varrerio & Floriano.

Clomannorum ciuitatem, circa Babyloniam habet Historia Miscella 17.

Clonia κλωνία, Libyæ Interioris lacus, apud Ptolemæum.

Clostra, vide *Austra*.

Clota, vide *Glota*.

Cluaca κλύακα, Ptolemæo est Mediæ vrbs.

Cluana, vrbs in ora Piceni. Plinius.

Cludi, vide *Claudi*.

Cludrus, apud Plinium, Cariæ fluuius.

Clyius, Indiæ fluuius: in Epistola Alex. Mag. ad Aristotelem. si huic fides.

Clunia Colonia κλουνία, Dioni, & Ptolemæo, Hispaniæ Tarraconensis vrbs in Areuacis. Meminit huius quoque Plutarchus & Suetonius in Galba. Ex Inscriptionibus vetustis colligit Carolus Clusius hodie *Corunna* vocari. cui astipulatur Florian⁹. Nonnullis tamen addit *Crunna*, vel *Castro* esse, quod opidum ab Vxama ciuitate abest leucis 6. à Durio amne tribus, teste Vasæo. Notandum quod hanc Corunnam cognominat *del Conde*, ad differentiam eius, quæ est in Gallicia. Ambrosius Moralis quoque *Cauidal de Castro* vocat. & idem alio in loco *Calahorra* appellat. *Clunia Sul.* est in nummo Galbæ. i. Clunia Sulpicia.

Cluniacum pagum, in Burgundia habet vita S. Maioli. Ab eo Cluniacense monasterium appellationem sumpsit. Circa Matisconem. *Clugny* vulgo. Vide *Masticensis*.

Clunium κλύνιον, Corsicæ vrbs, Ptolem.

Clupea, vt Plinius, vel *Clypea* κλυπεία, quæ primum *Aspis* dicta fuit, Solino auctore, cui accinit hoc versu Silius, *In clypei speciem curuatis turribus Aspis*, adeò vt formam nomen dedisse, discimus. Ptolemæo tamē hoc tractu duæ sunt, Aspis & Clypea. Africæ Propriæ vrbs, ad Mare Mediterraneum. Ptolemæi Clypea puto hodie *Zafaran*, & Aspis *Quipia* dici. Mat molius scribit Aspin hodie *Heraclia* nominari.

Clusa, vide *Elusa*

Clusentinus, vide *Passumena*.

Clusini Fontes, Horatio ad Clusium vrbem. *Bagni de S. Cassiano* sunt Andreæ Baccio. In Tuscia sunt.

Clusina, vide *Marcellianense*.

Clusiolum opidum, supra Interamnam: scribit Plinius 3. c. 14. interiisse. Dalechampius dicit quendā *Luceolum* hic legere. quod vide suo loco.

Clusium κλύσιον, Tusciæ mediterraneum opidum Ptolemæo, Straboni, Liuio, & Procopio. *Calusium* corruptè apud Diodorum 14. *Chiusi* vocatur hodie Leandro Alberto. In Catonis fragmentis quæ circumferuntur, *Clusium vetus*, & *Clusium Nouum* est. (vti quoque apud Plinium *Clusini Veteres*, & *Noui* sunt.) Clusium vetus dicit idem Cato *Camerpol* vocatum. Apud Liuium legitur, Clusium quod olim *Camars* apellatum. In huius agro describit Plinius Porsenæ regis sepulcrum, & huius vestigia hodie cerni scribit *Gyraldus* de Sepulchris. Clusium Nouum hodie corruptè *Casentino* nominari, scribit Annius *Carmon* quoque olim nuncupatum, ex Plinio refert Blondus: penes quem fides esto. *Vrbem Clusini, quæ nunc Dusia dicitur*. sic Orosius lib. 2. cap. 19. sed alia lectio *Tuscia* habet, pro Dusia. Clusium opidum iuxta Massicum, scribit Seruius in 10. Æneid. & errat, vt sæpius in geographia, cuius non raro, & vt ceteris mediæ ætatis grāmaticis, scholasticisque huius peritiam defuisse animaduerto. vide *Caudium*.

Clusius κλύσιος, fluuius Galliæ Cisalpinę, apud Polybium lib. 2. *Chiese* locum & sonum hodie continet. vide *Ollius*.

Clutemnestra, vide *Crustumerium*.

Cluuia, locus & præsidium in Samnio. Liuius 9.

Clydon κλύδων, fluuius, vt vertit Lœschenus, propriè: Romulo Amasæo. autem non est loci proprium. Pausanias in Achaicis eius meminit. Vide *Cydonia*.

Clylipenus Sinus, Plin. qui *Venedicus* Ptolemæo, Maris Germanici. quod Germani, *Recens mare*, appellant, inquit Marius. Hoc Recens mare, video factū ex Frischaff. quod sonat, recens, vel potius subfrigidus portus. Italus *porto fresco* rectè interpretatetur. Frischaff vocatur incolis Sinus quem Vistula fluuius efficit. Fischhausen / id est, piscium domicilium, vocari tradit Mariangelus Accursius. Sed condonanda sunt huiusmodi Italis, & peregrinis; qui ipsi linguæ nostræ ignari, ex relatu aliorum fortasse minus intelligentium, peius transferunt. Ego hunc Clylipenum sinum, hodie *Pautzkervvick* appellari puto.

Clypea, vide *Clupea*.

Clypiacum, Parisiensis territorii villa, vt habet vita S. Ansiberti Episcopi Rothomagensis.

Clysma κλύσμα, Ptolemæo & Epiphanio, præsidium in Ægypto est, ad sinum Arabicum. quod *Lismo* Antonini est, vt iudicat Simlerus.

Clystrus κλύστρος, Ciliciæ opidum, Ptolemæo. Interpretes (vt ferè solent, excepto vno Nouiomago) vitiosè *Caystrus* habent.

Clyta, Macedoniæ populi, apud Plinium. apud quos optimum nitrum. *Clita* forte apud Liuium.

Clyzomena, de quo in Synodo Ephesina III. hæc Εὐστάθιος Ἐπίσκοπος κλυζομένων. Clazomenæ lubentius cum optimo & doctissimo Sylburgio legissem, nisi Leunclauius scripsisset in suo Onomasticho, locum esse in Bithynia κλυζομένη dictum, versus Nicomediam & Nycæam, & nunc *Tegiur Zair* nominari.

Cnacadium κνακάδιον, mons in Laconica regione. Ad Lan & Gythium opidum. Idem *Cnacaloum* κνακαλοον, montem nominat, à quo Cnacalesia Diana, eundem putauerim: & malè Δ pro λ. facili lapsu scriptum.

Cnacalos, vide *Cnacadium*.

Cnacio, vide *Babyce*.

Cnauson κναῦσον, Arcadiæ opidum Pausaniæ.

Cneeeus κνηκοῦ, Lycophroni Laconicæ fluuius est, quem Isacius eius commentator postea *Sinum* ... appellatum prodit. *Cnacio* fortè Plutarchi.

Cnema, vide *Cremni*.

Cnemis κνημὶς, Bœotiæ mons, à quo Locri Epienemidii, Eustathio ex Strabone. Vrbs est Plinio ibidem. *Cnemides* vocatur à Pomponio, & Ptolemæo.

Cnidia, vide *Dorium*.

Cnidinium κνιδίνιον, locus fortis circa Ephesum. Diodorus 14.

Cnidus κνίδος, Ptolemæo, Pausaniæ, & Straboni *Gnidus*, per G. Latini ferè scribũt. Asiæ opidum, in Doride regio est. Hæc Plinio auctore primum *Triopia*, (Triopium Arriano 2. Alexandri:) dein *Pegusa*, & *Stadia* appellata est. Hodie à Moletio, *Chio*: a Sophiano autem, & Nigro, *Cabo Crio* nominatur. Est *Cnidos* quoque insula Rhodi, Hesychio. *Cnidus* etiam fluminis nomen, apud Aristidem de Æsculapii puteo.

Cnizomenes Κνιζομένες, gens circa Sinum Arabicum; Diodoro 3. Ora libri legebat βανιζομένες. Intetpres Latinus *Banizomena* habebat.

Cnopia, vide *Kopia*.

Cnopupolis, vide *Erythræa*.

Cnopus, vide *Ismenus*.

Cnosius, κνωσία, ager, militibus pretii loco ab Augusto datus. Dion 49. Circa Capuam videtur.

Cnossus, vide *Gnossus*.

Co κῶ. Ægypti vrbs, apud Ptolemæum, quam Simlerus eredit *Ticanoua*, aut variata lectione, *Icanoua* apud Antoninum vocari. Vide *Cos*, & *Cynospolis*.

Coaκῶα, Ptolemæo, *Cua* interpretibus; Arabiæ Felicis opidum. vide *Cos*, *Ceos*, & *Copres*.

Coamani Asiæ populi, Pomponio, Scytharum fortasse.

Coanca κωάνκα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæus.

Coara, vide *Octora*.

Coastra, Lucanus lib. 3. *Æthera tangentes siluas liquere Coastra*. Alii legũt *Coatra*, *Choaza*, & *Cohatra*. In Asia sunt alicubi.

Coataisis, in Hiberia, circa Phasidem, vrbs est Persarum, Agathia 2. & 4: sed & *Cotaisis* κοταΐσις legit.

Coba, vide *Chobat*.

Cobandi κοβανδοί, Germaniæ gens, apud Ptolemæum.

Cobe κόβη, Æthiopiæ emporium, in Aualite sinu, Ptolemæo.

Cobialus, vide *Ægialus*.

Cobii κώβιοι, vicus, in Libyæ nomo. Ptolemæus.

Cobilus, Bithyniæ fluuius videtur apud Flaccum. Hunc Hermolaus putat ab Apollonio *Crobialus* κρωβίαλος, appellari. An idem à Liuio *Cobulatus* dicatur, hæreo.

Cobiomachum, vicus inter Tolosam & Narbonem. Cicero, pro M. Fonteio. *Cobiomagum* malim: quia Gallicum magis sonat. Sunt enim in Gallia huius terminationis vltra triginta locorum nomina.

Coboris, insula Arabiæ Felicis, in Indico mari, Plinio.

Cobrys κώβρυς, Stephano Thraciæ vrbs.

Cobucla, Mauritaniæ Tingitanæ locus, apud Antoninum.

Cobulatus, Bithyniæ fluuius, Liuio. κωβάλατος, est in Polybii fragmentis. *Coriatus* legebat Modius ex M. S. vide *Cobilus*.

Cobum, fluuius Colchidis, è Caucaso ducens, per Suanos, Plinio; *Cholbus* Agathiæ. vide *Cobibus*.

Cocaba κωχάβα, Basanitidis regionis vicus, circa Palæstinam, Epiphanio: vbi Ebion hereticus primum habitauit. Idem κωχάβη, habet in Arabia. eundem locum puto.

Cocala κώκαλα, locus Oritarum regionis, in littore maris Rubri, est apud Arrianum, de Indicis. Indiæ extra Gangem vrbs, est Ptolemæo.

Cocalia κωκαλία, Ponti Cappadocici vrbs est; apud Ptolemæum.

Cocanicus, lacus Siciliæ, vbi sal gignitur. Plinius.

Cocceï Villa, Horatio 1. Sermonum, locus supra Sinuessam.

Coccyum Angliæ vrbs, Antonino. *Coccley* Camdenus putat.

Cocconaga κοκκοναγαι, Indiæ intra Gangem gens, apud Ptolemæum.

Cocconagara, vide *Coccoranagara*.

Cocconagi κοκκοναγοι, maris Rubri insulæ tres. Ptolem.

Coccoranagara, sic legitur in Latinis Ptolemæi exemplaribus. vrbs Sinarũ est; quam fortè

forte Cianganer putat hodie dici Ger. Mercator. Græcus Ptolemæus Cocconagara κοκκονάγαρα habet. cui alia vrbs cognominis est in India extra Gangem.

Coccusa, vide *Cucussus*.

Coccygius κοκκύγιος, mons Peloponnesi, ad Inachum fluuium, antea *Dyceius* δυκεῖος dictus; auctor Plutarchus de fluminibus. Pyaeius, per P. habetur in versione excusa à Natale de Comitibus. *Coccyx* videtur appellari a Pausania, lib. 2. qui ibidem meminit Coccygii Iouis. Hunc montem prius *Thornax* vocatum, idem scribit. Thornacis huius meminit quoque Herodotus in Clio, & Stephanus.

Coccynum κόκκυνον promontorium, circa Siciliam, Appiano 5. Ciuilium. An pro Cocintum?

Cochaba, vide *Cozaba*.

Coche κώχη, Arabiæ Desertæ opidum, Ptolemæo. *Chace* eius interpretibus. *Coche* quoque arx, Ctesiphontis arci ita coniuncta, vt vnius tantùm ciuitatis speciem ambæ præbeant; intermedio amne inter se disiunctæ. (Tigri scilicet.) Gregorius Nazianzenus oratione in Iulianum apostatam II. Perfidis vrbs est apud Rufum. Vide *Seleucia*, & *Choche*

Cochlearia, Sardiniæ locus, Antonino. Simlerus *Godearia* quoque legit.

Cochlinsa κοχλιοῦσα, insula ante Lyciam, Stephano. ex 2. Lyciacor Alexandri.

Cochrynna κοχρύννα, Thraciæ fluuius, ad Chalcidicam. Hunc ab ouibus potum, nigros facere fœtus scribit Antigonus in Mirabilibus. Vide *Psychrus*.

Cocillum, Mysiæ Asiaticæ opidum, apud Plinium. per Y. melius aliquot codicibus & vno L. Inde *Cocylitas* κοκυλίτας habet Xenoph. 3. Græcor.

Cocinthum, vel *Cocintum*, Antonino Italiæ vrbs XXII. M. P. à Scilace. Vide *Carcinum*

Coclites, vide *Arimaspi*.

Cocossates Sexsignani, Aquitanicæ Galliæ populi, sunt Plinio. Singulari S. scribit Cæsar *Cocosates*.

Cocossii κοκόσσιοι, Mauritaniæ Tingitanæ gens, Ptolemæo. *Succosii* est in Latinis codicibus.

Coctia, vide *Cottia* Alpes.

Cocunda, Plinio sunt Indiæ populi.

Cocusum, vide *Cucussus*.

Cocylita, vide *Cocillum*.

Cocytus, fluuius Epiri, ad Cichyrum vrbem Pausanias in Atticis. Campaniæ quoque, circa Lucrinum lacum: Silio 12. *Parthenopen inter magnaque Dicarchidos arua*: vt canit Eumolpus, apud Petron. Arbitrum. Virg. 6. Æneid. eius etiam (sed fabulose) meminit. Item fluuius Infernalis; Virgilio, Claudiano, aliisque poetis.

Codana, vide *Colana*.

Codane κωδάνη, Gedrosiæ insula, Ptolem.

Codanonia, insula Codani Sinus, apud Melam. Hanc Zeelandt hodie vocari credo.

Codanus Sinus, vide *Balticum*.

Coddura κοδδούρα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo. *Gandauari* Castaldo.

Codeta, appellatur ager trans Tiberim, quod in eo virgulta nascantur ad caudarum equinarum similitudinem. Festus. *Codetanus* Campus, est P. Victori in XIIII. regione Transtiberina.

Codone κώδων, Propontidis insula. In Cõstitutionib. Emanuelis Comneni Imp.

Codozalaba, vide *Godozalaba*.

Codrana κοδράνα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolem.

Codrias κοδριας, *Codrina*, & *Codri*, vrbis, regionis & populi nomina: vt annotauit ad Concil. Ephesinum Sylburgius. Huius episcopus Senecio. An idem cum *Codrio*?

Codrio, satis munitum & validum, in Macedonia opidum. Liuio 31.

Codropolis κοδρόπολις, Illyriæ opidum, ad intimum sinus Hadriatici recessum. Appianus 5. Ciuilium. Limes imperii quondam inter Cæsarem & M. Antonium.

Coduta κοδοῦται, Ptolemæo sunt populi Indiæ extra Gangem. *Cuduta* interpretibus. Vide *Cudutæ*.

Coduzabala, Armeniæ Minoris vrbs, Antonino.

Cœalea, vide *Coraleta*.

Cœanum, vide *Soruba*.

Cœcila κοίκιλα, Turdulorum vrbs, in Bætica, Ptolemæo.

Cœcinum, Pomponio, Locrorum in Italia vrbs.

Cœdamusii κοιδαμούσιοι, Mauritaniæ Cæsariensis gens. Ptolemæus. Per I. in prima

Interpretes legunt.

Cœnsem Episcopum, Iulianum nominat Leo I. Pontif. in litteris ad eundem. Vide *Cœnsis*.

Cœla κοῖλη, Atticæ locus, circa Athenas. vbi Thucydides sepultus, teste Marcellinus Græcus, in huius vita. vide *Cœlos*.

Cœla Eubœæ κοῖλα Εὐβοίας, locus in Eubœa, Ptolemæo. Apud Val. Max. 1. cap. 8. tractus quidam hoc nomine describitur inter Rhamnunta nobilem Attici soli partem, Carystumque, Chalcidico freto vicinum. Huic assentitur Strabo 10. item Liuius. Describit hunc graphicè Dion Prusæus, Oratione 7. vide *Euboicum* Mare.

Cœlaleta, Thraciæ populi sunt Tacito. Hos Plinius *Celetas*. Liuius 38. *Cœletas*, & Dio. 54. corruptè *Sialetas* vocat. Sic annotauit ad Tacitum (ne quem sua laude fraudemus) doctissimus Lipsius. Plinius autem, vt & hoc annotem, Celetas distinctos habet. *Maiores* Hæmo: *Minores* Rhodopæ subditos. Sunt in Ptolemæi *Cœletica* κοιληλητική, præfectura. vide *Selletica*.

Cœle, vide *Cœla*, *Elis*, & *Syria*.

Cœlen Liuius 32. fauces montium quasdam describit, quas Cœlen vocant. Circa Oeten aut Pindum videntur.

Cœlerini κοιλερινοὶ, Hispaniæ Tarraconensis populi. Ptolemæus. Sunt *Celerini* sine diphthongo Plinii. Vide *Aquiflauienses*.

Cœlesyria συρία κοίλη, Asiæ regio Ptolemæo & aliis. (Quatuordecim vrbes ei adscribit Suidas.) Hanc putat Postellus hodie *Boca*, & *Bocalbalbec* appellari, à Balbec vrbe, quæ olim fuit Heliopolis. *Syria Minor* Enagrii temporibus vocabatur, ipso teste.

Cœlete, vide *Astii*, & *Cœlaleta*.

Cœletica, vide *Cœlaleta*.

Cœlimontana Porta, vrbis Romæ. Iunioribus *Asinaria* vocatur. Hodie *S. Ioannis* nonnullis dicitur. Marlianus in sua Roma.

Cœliobriga κοιλιοβρίγα, Cœlerinorum in Tarraconensi Hispania opidum. Ptolemæus. *Bergança* est Coquo.

Cœlis κοιλὶς, gens Attica. Hesychius.

Cœlius Mons. vnus è septem vrbis Romæ quem Tiberius Imper. (vt scribit in eius vita Suetonius) *Augustum* appellare iussit. Tacitus addit eum prius *Querquetulanum* vocatum. Eundem postea *Tuscum* Vicum dictum scribit Varro 4. de L. Lingua. *Mastarna*, vel vt alius codex *Masturda*, olim appellatum à Tuscis ex quadam vetusta Inscriptione apparet, quæ Lugduni exstat. Sed *Calius* per Æ. ibidem scribitur. Vetus Commentator Horatii non editus, quem Lipsius seruat, dicit Tuscum vicum nunc Turarius lucus dici.

Cœloesi κοίλοισι, *Cœcaua* agri locus in Chio insula. Herodotus 6.

Cœlos κοῖλος, Thraciæ Chersonesi opidū, inter Eleam & Cardiam vrbes; Plinio. *Cœla* apud Ammianum legitur. & in Ephesino concilio. Videtur fluuii nomen, circa Pylas aut Ægyptum, ex Æliano, & Athenæo, de attaginibus. vide Cylla.

Cœlossa κοιλόσσα, mons, in Peloponneso, Argiæ regionis. Strabo. *Celusa* Xenophonti 4. Græcor.

Cœnoenum κοινόηνον, Ptolemæo Germaniæ vrbs, in climate Septentrionali. ex qua Villanouanus *Laubenbourg* facit.

Cœnon Didreuma, siue *Canon Idreum* corruptè, in Ægypto, apud Antoninum. vide *Hydreuma*.

Cœnsis Ciuitatis, meminit concilium Chalcedonense. sed ignoratur vbi sit: nisi idem cum Cœensi: aut gentile à Coa insula. Vide *Cœnsem*.

Coenyri, vide *Ænyrorum*.

Coequosa, Aquitaniæ vrbs, XVI. M. pass. ab Aquis Terbellanis. Antoninus.

Coeranium, spelunca in Zacyntho, Plutarcho in Animantium comparatione.

Coeranus κοίρανος, fluuii nomen, apud Stephanum. in voce Adana. Locus sic dictus circa Parium, ad Hellespontum: Æliano 8. Animali. cap. 3. vide *Sarus*.

Coerus, vide *Ciris*.

Coestoboci, vide *Costoboci*.

Coeti, vel *Æ*, κοῖται, Asiæ populi, ad Pōtum Euxinum, circa Tibarenos. Xenophō 7. sub finem Cyri expedi.

Coeus κοῖος, Messeniæ fluuius, præterfluit Electram vrbem. Pausanias.

Cogaenum κωγαιονον nomen fluminis & montis illi contigui, vbi Zamolxis habitare consueuerat, apud Getas. Strabo. Vide *Sacer*.

Cogamus fluuius, Plinio ad Tmoli montis radices. In Asia Minori.

Coge-

Cogedus, Martiali Hispaniæ fluuius, *Congedo*, Casp. Varrerio. Circa Bilbilim. *Rio de codes*, Ariæ Montano.

Cogens, vide *Bergio*.

Cogienses, Plinio Carnorum populi sunt, qui hodie *Conegiano* Venetorum ditionis oppidum inhabitant, vt scribit Leander. Hermolaus Barbatus verò docet hic legendum *Togienses* per T. non Cogienses. Plinii locus est lib. 3. cap. 19.

Cognabanda κογναβάνδα, Indiæ intra Gãgem vrbs. Ptolemæus.

Cognabara κογνανδάρα, Ptolemæo, *Cognandaua* interpretibus: vrbs Indiæ intra Gangem.

Cogni κόγνοι, Germaniæ gens, Ptolem.

Cohibus, fluuius Asiaticus est circa Pontum, vt videtur lib. 3. Hist. apud Tacitum. *Cobum* Plinii puto, item *Chobus* Agathiæ.

Cohors, vide *Albimana*, *Arausio*, *Batorum*, *Fretensis*, & *Ingena*.

Cohors Gallica, Calletiæ vrbs, in Hispania, Antonino, & Lib. Notit. vide *Legionis* Gallicæ.

Coiamba, vide *Boeamba*.

Col. Vic. Iul. Lep Coloniæ nomen, in nummo æreo: apud Ant. Augustinum.

Cola, vrbs Betuliæ vicina videtur, Iudith 15.

Colaca, Æthiopiæ promontorium, ad sinum Arab. Mela. *Coloca* legit alius codex.

Colaceam vrbem, sic dictam, à Meliensibus habitatã, scribit Athenæus 6. & à Thessalis dirutam.

Coleum κωλεὸν, locus in Peloponneso, circa Megalopolim. Polybius 2.

Colaicum, vel, vt dubia lectio, *Coliacum*, Plinio: *Calligicum* καλλιγικὸν, & *Cory* κῶρυ, Ptolemæo: *Colchi* κόλχοι, Arriano: Indiæ intra Gangem promontorium. *Cabo de Colle* appellat Mercator. Ioannes Barrius & Garcias ab Horto *Comorin* vocant. Castaldus *Canamancina*; cui *Comaria* κομαρία, Ptolemæi, quæ *Comar* Arriani est, *Comorin* videtur. Meum iudicium non interpono, lectoribus potius liberum relinquo. Hoc tantũ dicam, me libenter Gerardi Mercatoris, propter insignem eius in Geographia cognitionem, sententiis accedere. Iis etiam viris doctis qui ipsa loca viderunt & habitauerunt, vt Barrio & Garciæ, multum tribuo. Hoc Calligicum Ptolemæi videtur Orosius *Caligardamana*, & huius imitator Æthicus *Calidardam* appellare.

Colala κωλάλα, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs. *Colata* legunt interpretes.

Colana κολάνα, Armeniæ Maioris opidũ, Ptolemæo. *Codana* interpretibus.

Colancorum κολάνκορον, Germaniæ vrbs Ptolemæo. Fuldwaldt vocat Villanouanus.

Colania κολανία, Albionis insulæ vrbs, in Damniis, Ptolemæo. fortè *Coldingham*, vt Placet Camdeno, cui *Coldanu*, & *Coludi* Bedæ est, vt ipse addit.

Colapiani, Pannoniæ populi, quorum regionem irrigat Sauus fluuius, vt perhibet Plinius. Hanc regionem hodie *Corbauia* vocari, scribit Mar. Niger. A Colapi fluuio, sic dictos reor.

Colapis fluuius, apud Segesticam, in Sauum incidit; inquit Strabo, in fine lib. 5. vt Xylander vertit. in Græco *Ogdolapis* ὀγδόλαπις, est. *Colaps* κόλαψ, Dionysio est. quod idem Xylander annotauit. *Colops* κόλοψ, Dioni est, lib. 49. Lazius eum *Culpa* vocat, Slauonicè.

Colarina, vide *Colorina*.

Colarni, Plinio Lusitaniæ populi. *Colarnum* κολάρνον, Ptolemæo opidum ibi. Vide *Igaditani*.

Colassis, vide *Colossæ*.

Colatia, vide *Collatia*.

Colaus, vide *Cosilaus*.

Colbi κολβοὶ, Æthiopiæ sub Ægypto gens, apud Ptolemæum. *Colobi* legunt interpretes, melius. Sic enim Strabo, i. mutili. qui *Creophagos* sic cognominat.

Colbiacum, vide *Tolbiacum*.

Colcarrenorũ κολκαρρηνῶν, meminit nummus Gordiani Imp. in libro Occonis, & Erizzi. *Col. Carrenorum* diuisim lego, à Carræ, gentile.

Colchatarii, Asiæ populi, quibus Artabanum bellum intulisse, scribit Iustinus 42. *Thogarii* autem legit Bongarsius. Non sunt tamen *Cochari* Ptolomæi aut Dionysii: nec Choeari Avieni nimium hinc distantes. An *Colchi* & alii legendum?

Colchi κόλχοι, Arriano & Ptolemæo Cæreorum emporium, in India intra Gan-

gem. *Canamcina*, Iacobo Castaldo. Sunt etiam Colchidis regionis incolæ. Vide *Colaicum*.

Colchinium, vide *Olchinium*.

Colchis κολχίς, Asiæ regio, cuius incolas *Lazos*, λάζοι, vocant Procopius, Agathias, Gregoras, Suidas & Isacius Tzetza Colchidem *Ligysticam* λιγυστικὴ, Lycophron. Stephanus *Libystine*, per *B.* hoc loco apud Lycophronem legit. Idem Steph. *Libystinos* populos, Colchidi adiacentes habet. *Ligyos* populos habet hoc tractu etiam Herodotus. & in eis *Ligysticen* vrbem, Stephanus. Colchidem prius *Arimanam* dictam, scribit Marius Niger testemq; adducit Appianum. Idem à iunioribus in duas prouincias diuidi ait: in *Mengreliam* nempe, qua mare attingit, & *Laxiam*, qua inferius habitatur. Hos puto *Laxios* Herodoti, vel *Lazas*, & *Mantalos*, qui a Ptolemæo in Colchide statuuntur. Moletus tradit *Colchidem*, *Albaniam*, & *Iberiam*, vno hodie nomine *Comania* vocari. Colchos hodie ab Italis *Mingrellos* appellari scribit Busbequius Epistola 3. Et idē ibidem dicit Albanos, & Iberos *Georgianos* vocari. Colchidemque hanc adfabre describit. Hanc autem ante aliquot sæcula *Lazigim* nominatam docet *VI* synodus Constātinopolitana: in qua hæc, *Theodorus indignus episcopus Phasidis in Lazigi.* Phasidem in Colchide esse, nemo ignorat. *Colchis* etiam Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo. Vide *Messenia*.

Colchicus Sinus, Indiæ intra Gangem. Ptolemæus.

Coldana, vide *Colania*.

Colde, vide *Bubegenta*.

Colduli κολδυλοι, Germaniæ populi, apud Strabonem. Κολδυοι, in veteribus libris legi, annotauit Casaubonus. Circa *Holetal* (locū sic dictum) habitasse putat Lazius. Pro *Bohemis* habeo.

Colenda κολένδα, Hispaniæ vrbs, quam T. Didius post septimestrem obsidionem deditione accepit. Appianus in Ibericis. Circa Congenas in Celtiberis.

Colentini, vide *Colentum*.

Coletiani κωλητιανοι, Pannoniæ Superioris gens Ptolomæo. *Colocia* Archiepiscopalis sedes inde nomen habet, vt putat Petrus Ranzanus.

Coli Κῶλοι, circa Caucasum gens, apud Coraxos, ibidem *Colica* regio, Stephanus qui addit inferiores Caucasi partes *Colicos* appellari. *Coli* etiam vrbs, in Aurea Chersoneso, apud Ptolemæum. vide *Caucasus*.

Colias κωλιας, Atticæ promontorium, circa Phalerum; Stephano. Huius meminit quoque Hesychius, Herodotus, Polyænus, Pausanias in Atticis, & Plutarchus in Solone. Suidas tradit hic bona vasa minio tincta, fingi solere, atque id ex eodem Plutarcho opusculo de Audiendo. Horum meminit & Athenæus 11.

Colica, vide *Coli*, & *Caucasus*.

Colicaria, locus Italiæ, inter Bononiam & Veronam, Antonino. *Calacari* fortè hodie. distantiæ enim Antonini respondet.

Colidis κωλίδος, Terræ Indicæ: meminit Dionysius, iuxta quam Aornos petra. *Colis* Pomponio: Indiæ angulus Orientalis, initiumque lateris ad Meridiem versi.

Colinga, vide *Calinga*.

Colinia, vide *Cyprus*.

Colippo, Lusitaniæ opidum Plinio. Hodie non exstare, sed eius ruinas *S. Sebastiani* vocari, à sacello proximo, non longe a Leiria; Varrerius in suo Itinerario Lusitanica lingua scripto, tradit.

Colis, vide *Colidis*.

Collatia κολλατία Latii in via Tiburtina opidum Plinio: Sabinorum Liuio. Strabo dicit 30. aut 40. stadiis a Roma olim opidum fuisse, nunc pagum, aut priuatorum esse domicilium. *Conlatia* Festo, est prope Romam. Conlatinum vicum habet Ausonius, Epistola 15. κολατία, vnico *L.* est Halicarnasseo.

Collatina Porta, vrbis Romæ. Hanc Procopius *Pincianam* vocat, Marliano teste.

Collatini, Apuliæ populi, sunt Plinio.

Collentum κόλλεντον, Ptolemæo Illyridis vrbs, in Scardona insula. Plinius *Collentinos* huius incolas nominat. at *L.* singulari.

Colligat, Æthiopiæ sub Ægypto opidum, in ripa Nili. Plin.

Collina Porta, Vrbis Romæ. Hanc Festus Pompeius scribit *Agonensem* & *Quirinalem* dictam. *Salaria* à Procopio nominari, ait Barth. Marlian. qui eam *Quirinalem* etiam appellatam addit.

Collodem insulam, haud procul à Sardinia

nia à nonnullis poni, scribit Plinius.

Collops, vide *Cullu*.

Collucones, vide *Calucones*.

Collusbium, vide *Cephro*.

Colmasius, locus alicubi in Germania, vbi pugnatum scribit Tritthemius inter Gothos & Saxones. Ex suo Hunibaldo fortè.

Coloa, vide *Coloe*.

Colobatus, vide *Cobulatus*.

Colobi, vide *Colbi*.

Colobon (id est mutilorum) *Portus* siue *Lucus*, Æthiopiæ promontorium, sub Ægypto, Straboni & Ptolemæo. ad Arabicum sinum.

Colobona, Hispalensis conuentus, in Bæticavrbs. Plinius. Vide *Sobona*.

Colobrossus κολόβρασσος, Ciliciæ Asperæ, in Pamphilia, opidum Ptolemæus. Per *A*. in penultima scribit concil. Chalcedonense.

Coloca, vide *Colata*.

Colocasitis, insula in Azanio mari. Plinius.

Coloe κολόη, Æthiopiæ palus Ptolemæo. ex qua Astapus amnis redditur. *Barcena*, Mercatori. Lacus Lydiæ quoq; *Coloe* distans *XL*. ab vrbe Sardi stadia. Hic ab Homero *Gygaeus* γυγαῖος, dicitur, testis Strabo lib. 13. sic etiam à Propertio. *Gygaeum* Stagnum Plinius vocat. Homero, Herodoto, & Nicandro, circa Hyllum fluuium & Meandrum est. *Gygea* est Vibio. Ptolemæo Æthiopiæ vrbs, *Coloe*. idem Arriano in suo Maris Erythræi Periplo. quæ *Barua* Ramusio. Duas habet Arrianus in Periplo suo huius nominis vrbes: ab inuicem longè distantes. in Æthiopia tamen ambas.

Colophryges κολοίφρυγες, populi quidam Bœotiæ. Stephanus. in αντιγονίδης. *Colophryx* Bœotiæ, mons in Phauorini lexico.

Cologenbar, ad Euphratem; vrbs circa Edessam, Guilielmo Tyrio.

Colephryx κολοίφρυξ, vide *Coliphryges*.

Colona, Circa Æolidē vrbs videtur, apud Xenophontem 3. Græcor. Ad maris littus sita est. In agro Troade, Æmilio Probo, in Pausania. vide *Callicolona*.

Colone κολωνη, vrbs in Phocide. in Erythræa: in Thessalia: est & in agro Pariano (vt vertit Xylander) *Alba Colone* λευκαὶ, Straboni, 13. Casaubonus autem *Eliocolone* legit ex M. S. Messeniæ, in Pelopōneso vrbs, Ptolemæo. *Griso*, vel *Grisi*, Nigro, & Sophiano.

Scopulus Asiæ, ad Bospori Thracici littus, è regione Cyanearum, teste Apollonio. Hunc corruptè vulgò, vt tradit Gillius, *Cromnion* vocant. Scopulus ad Rhebam fluuiū in Bithynia. Item promontorium ad Lycum fluuiū, ibidē; vt tradit Apollonii Scholiastes. vide *Halesius*, *Callicolona*, & *Colonides*.

Colonensium, siue *Theodoriadis* ciuitatis meminit Synodus Constantinopolitana *V*. nescio vbi sit. in Asia minori fortè.

Colonia, vrbs Cappadociæ est, in concilio Niceno. Duo autem & differentes videntur in eadem regione: Ephesinum enim cōcilium meminit Coloniæ δευτέρας, i. alteræ, in eadem Cappadocia. Cedrenus & Curopalates quoque Coloniæ meminerunt, circa Armeniam, vt videtur: quæ nunc *Taxara* vocari tradit Nicetas. Circa Armeniam Minorem habet Porphyrogenneta *Coloniam*, à qua regionem sic quoque nominatam tradit. Etruriæ opidum est apud Frontinum 1. cap. 2. In Tabula Senensis territorii video locum *Colona* appellatum, circa Prilim lacum, versus occidentem. *Colonia*, vocatur vrbs quædam Angliæ apud Antoninum: quæ etsi ex distantia videatur esse *Sudburie*, nomen tamen *Colne* illi magis conuenire scribit Talbot[*]. *Colcestre* est Camdeno.

Colonia Agrippina, vide *Agrippina*.

Colonia Augusta Rhætorum, vide *Augusta Vindelicorum*.

Colonia Claudia, vide *Ptolemais*, & *Sabaria*.

Colonia Prima Flauia, vide *Cæsarea*.

Colonia Traiana, Germaniæ ad Rhenum, vrbs, cuius mentio est in charta prouinciali vetusta, vt scribit Rhenanus. Hæc vulgo dicitur **Keysersweerd**, teste Bilibaldo. Vide Traiana.

Col. Ven. Lenia. Aug. Alexandria. Ant. Apellinatium. est in Smetii inscriptionum volumine. Quo tractu terrarum hæc, ignoro.

Colonides κολωνίδες, finitimum Coronæ vrbis, in Messenia, Pausaniæ. cui vrbs & gens est, loco eminenti, modico spacio procul à mari. Pagus est Plutarcho, in Philopomene. Ptolemæi *Colone* est.

Colonis insula ante Hermionem, in sinu Argolico. Plin.

Colonossis, regionis Lycaoniæ locus est, apud Metaphrasten; in vita S. Theodori Archimandritæ.

Colonium Κολωνὸς, locum in Attica, habet Apollodorus 3. vbi Eumenidum lucus. Sophoclem hic natum, scri- uida, Vinctus; ad Narbonensium hidem reperium.

Colopena, vide *Cappadocia*, & *Calup*.

Colophon κολοφών, Ioniæ in Asia Minori vrbs, Ptolemæo, & Pomponio. *Altobosco*, Alex. Zardo: *Beluedér*, Mar. Nigro. *Colophō* aliud habet Liuius, quod Vetus cognominat. Est & vrbs in Epiro, apud Dicæarchum. Item fluuii, ibidem.

Colops, vide *Colapis*.

Colorina κολόρινα, Arabiæ Desertæ vrbs, Ptolemæo. per *A.* in secunda interpretibus.

Colossa κολοσσαὶ, Phrygiæ ad Lycum vrbs, apud Strabonem, Herodotum, Plinium, & Xenophontem: item Eusebium in Chronicis, vbi tradit hanc sub Nerone Imp. terræmotu subuersam. *Chone* eadem hodie nominari, docuit me Porphyrogenneta. *Colossenos* κολοσσηνὸς vocat incolas, Strabo. Et hi sunt *Colossenses* (Κολοσσαεῖς, in Græco codice. vt quoq; Ephesino concilio) ad quos D. Paulus epistolam scribit, non ad Rhodienses, vt falsò tradunt quidam, ipsius Pauli testimonio, cap. 1. & 4. qui iubet hos, qui sunt Colossis, salutare eos, qui sunt Laodiceæ: vbi & Hierapolis mentio, tamquam vrbium his Colossis vicinarum. In medio enim harum duarum hæ sitæ sunt Colossæ: X X. M. P. plus minus ab vtraq; distantes: cùm Rhodienses his absint ducentis ferè M. P. Neq; apud vllum veterem scriptorē reperio Rhodienses vnquam Colossenses vocatos. A Græculis autem postremæ ætatis quibusdā sic interpretatos, haud me fugit, hosq; lege in *Rhodus*. Apud Polyænum 7. in Artaxarxe, vt hoc obiter annotem, *Colassis* mendosè pro Colossis legitur.

Colossitanus, vide *Bolensis*.

Colpe, Ioniæ locus, apud Plinium.

Colpedi κολπηδοὶ, Thraciæ populi; qui nūc *Colpidici* κολπιδικοὶ, vocantur, inquit Stephanus; & regio *Colpidica*. Circa Ænum, & Apsynthum.

Colpite, vide *Phœnice*.

Colsa κόλσα, Armeniæ Maioris vrbs, Ptol.

Colta κόλτα, Carmaniæ locus, ad Rubrū mare, Arriano in Indicis.

Colthena κολθηνὴ, Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo.

Coluba gens Indica est Plinio, circa Gangem.

Colubraria, Plinio, & Melæ, Balearici maris insula. Hæc *Dragonera* Clusio. *Moncolobrer* Floriano dicitur, & Morali. Iouius eam *Frumentera* interpretatur.

Colubria, vide *Æminium*.

Columba, vide *Baleares*.

Columbariam, vocat Witichindus *Colmar*, Germaniæ vrbem. *Columbariam* insulam habet in Tyrrheno mari, Plinius: & ex eo Solinus. Vide *Pelias*.

Columbina, vide *Pila Terra*.

Columella, vide *Ad Columellas*, & *Columna* Regia.

Columen (id loco nomen est) sic Liuius 2. Circa Algidum, in Latio videtur. Puto *Colonna* hodie vocari.

Columna, Aurelianensis vrbis vicus. Greg. Turonensis 3. *Calumpnia* legit Aimoinus.

Columnæ, ita appellantur parua insula Rubri maris. Plinius 6. cap. 31. vide *Ara* Alexand.

Columnæ Herculis, in Asia, circa Troiam, ab Hercule positas, describit Isocrates in Oratione ad Philippum. vide *Abyle*.

Columnatensis vrbis, in Africa, meminit lib. Notitiar.

Columna Albæ, vide *Leuca Styla*.

Columnæ Cæli, vide *Atlas*.

Columnarum Fretum, vide *Fretum* Herculeum.

Columna Regia, Huius meminit Plinius, Strabo, & Mela. item Antoninus. qui *Stylida* habet. Locus est sic dictus, è regione Siciliæ, ad Fretum Mamertinum, prope Regium Iulium; vbi traiectus est. De eo sic diligentissimus Hermolaus in suis doctissimis Castigationibus Plinianis: *Græci eum locum Stylidam, id est, Columellam vocant: ea terricula modo erecta, ex aduerso turrem in Peloro sitam, respicit*. hodieque à multis *Stylarum* appellatur. *Columella* etiam vocatur in vetusta inscriptione, quæ Tegeani est, in Calabria. Exstat in Smetii inscriptionum lib. digna lectu geographiæ studioso, ob diligenter annotatas ibidem horum locorum distantias. *Autharis* Columnam suo tempore nominatam, scribit Diaconus 3. Longob. sed fabulas addit. Dictam inscriptionem vide in hoc Thesauro maiori fide è lapide excerptā, in voce *Miranum*, vide *Posidonium*.

Columna

Columna Solis, vide *Solis*.

Colura κόλουρα, Iberiæ videtur ciuitas: apud Stephanum.

Coluraa κολουρία, Petra. in Græcia. Callimacho apud Lycophronem. in Peloponneso circa Trœzenios vbi Thesei ensis & calcei repositi. *Thesei* Petram vocat Pausanias 2. Huius mentio quoque in Theseo Plutarchi. Vide *Iouis*.

Colusi κολοῦσαι, locum Arcadiæ, habet Aristoteles, de Mirabilib. vbi in fonte quodam gignuntur Musculi terrestres. Sed λουσι, alia lectio. *Lusi* Plinio est. *Lusius* autem Arcadiæ fons, & fluuius, Pausaniæ.

Colusitani Episcopi, in Africa, nomine Vincentii, mentio est in Concilio Carthaginensi.

Colycantii, Asiæ Propriæ gens, quæ interiit. Plinius.

Colymbarium κολυμβάριον, promontorium Sardiniæ. Ptolemæo.

Colypes κολυπεῖς, tribus Ægeidis municipium. Suidas.

Colyps, vide *Colaps*.

Colyttus κολυττός, locus circa Meliten, Straboni 1. vbi dicit columnam horum terminos distinguere. Hinc Plato oriundus, teste Laertio, & Timon, teste Luciano. In Attica est, ad radices Hymetti montis. Huius meminit quoq; Lucianus, in Meretriciis. & Xenophon 5. Græcorum. item Athenæus 8. Ægeidis tribū vocat Suidas Æschinis habitaculum quondam, vt ipse refert in Epistolis. Hic pueri mense citius eloquuntur præcoce lingua, vt habet Tertullianus de Anima.

Coma κώμη, pagus Ægypti, prope Heracleam. apud Arcades, Ægyptiis finitimos, Sozomeno in hist. Ecclesiastica. Appelatiuum fortè.

Comacenus lacus, vide *Larius*.

Comaci, vide *Bormanico*.

Comagina insula, Larii lacus, est apud Diaconum. Longobardicor. 3. cap. 26. & 4. cap. 3.

Comacula insula, in Venetis: est apud Regionem 2. Hodie *Comachio* vocatur, cum oppido cognomine, Ferrariensium ditionis.

Coma, Indiæ regio, ex qua lignum Aloes. Const. Africanus.

Comagannas, locus Episcopalis, sub Beceta Arabiæ. Guil. Tyrius.

Comagena, Syriæ regio, quæ nunc *Euphratensis*, ait Marcellinus. *Euphratisia* Procopio, & *Augustophratensis* Aurelio Victori, Theodoreto. & lib. Notit. appellatur. *Augustofretensis* sunt qui legũt. *Augusta Euphratesia* est in Concil. opere. κομμαγηνή, duplici MM. scribunt Ptolemæus, & Strabo. Eam hodie à Barbaris *Azar* nominari, scribit Mar. Niger. *Commagena* quoq; metropolis huius regionis, si Isidoro fides. vide *Neocæsarea*.

Comagenum, Huius loci meminit li. Notitiarum, & Antoninus, (qui *Leg. X. Com.* vocat,) Lazius dicit hodie Holnpurg/ Homburg vocari. Austriæ opidum. Sed *Comagenum* montem habet etiam Lazius, in sua Austriæ tabula, (quam sua manu in æs incidit.) hunc nominat vernaculè Raunberg (scribitur autem Chaumberg.) Idem putat eundem *Cetium* Ptolemæi esse.

Comana, quæ *Pontica* cognominatur à Ptolemæo, est in Cappadocia ad Irim fluuium. Huius etiam meminere Cæsar, Appianus, & Procopius. *Manteium* vocari, scribit Plinius. *Tabachzam* nouo nomine, est apud M. Nigrum. Idem Ptolemæus. aliam *Comanam* habet, quam *Cappadocia* cognominat. In Armenia Minori, ad Sarum fluuium Ciliciæ, constituitur a Procopio. Hæc alio nomine *Chrysa* χρυσῆ dicta. Eustathi⁹. χρυσῆ. in Authenticis. Vtriusque huius Comanæ meminit quoq; Strabo, & Dion, qui addit, vtramq; firmare, apud se adseruari ensem Orestis conditoris. Taprobanæ insulæ vrbs est quoq; Comana, Ptolemæo. vbi interpretes *Bocana* legunt. Idem aliam habet Phrygiæ: aliam Pisidiæ; sed vtramq; in Pamphylia hanc per Ω. i lam per omicron scribit. Eius interpretes hanc *Commacum*, illam *Comane* vocant. vide *Bellonæ* Templum.

Comania κομανία, Asiæ regio: Xenophonti, ad finem libri 7. Cyriacorum. Circa Hyrcaniam videtur. Inde *Commani* Plinii haud dubiè.

Comari, & *Corsitæ*, Scythæ Asiatici videntur apud Pomponium. κόμαροι, Ptolemæo sunt, vt puto. in Sacarum regione. Comaræ castelli meminit Suidas, in voce ἀπαγιστον.

Comaria κομαρία, promontorium & ciui-

nas Indiæ intra Gangem, Ptolemæo. M. S. codex κωμαρα legit. vide *Colaicum*.

Comarum κώμαρον, portus ad sinum Ambracium, Dioni 50. Strabo huius quoque meminit.

Comastus Κωμαστός, vicus Persidis. vbi vicorum insignis multitudo. Polyænus 7. de Aborzo.

Comata omnis *Gallia* vno nomine est dicta. inquit Plinius, & Mela. *Regnum Franciæ* (vulgò *Royaume de France*) hodie vno quoq; nomine indigitatur. Vide *Gallia*.

Comati, vide *Liguria*.

Comba κώμβα, Lyciæ vrbs, Ptolemæo.

Combana κομβάνα, Ptolemæo, *Nommana* interpreti, Carmaniæ vrbs.

Combe κωμβη, stagnum est apud Athenæum. lib. 8. cap. 3. Circa Athon montem.

Comberane riuus, in Liguria, circa Genuam. testis ænea antiqua tabula, ibidem.

Combos, Ægypti vrbs; Iuuenali 5. *Ardet adhuc Combos & Tentyra*, &c. Contra omnes manu exaratos, & typis excusos codices, *Ombos* legendum; affirmare ausim. Ex ore prælegentis, vltimum præcedentis vocis elementum, principio sequentis adtexuit librarius: itaque vt perperam C bis scriptum sit. Vide *Ombri*.

Cambrea κάμβρεια, vrbs circa Pallenem. Herodotus.

Combretouium, Angliæ vrbs, apud Antoninum. *Brettenham* in Suffolcia est, Camdeno.

Combulteria, & *Austicula*, op[illegible] Italiæ, In Campania, à Fabio Annibali erepta. Liuius 23. & 24. vbi & per P. in secunda, loco B.

Combusta, vrbs Galliæ Narbonensis, circa Pyrenæos montes Antonino.

Comea, vide *Comeensis*.

Comeda κωμηδαι, Sacarum gens, Ptolem.

Comedia, & *Tragedia*. duæ Plinii villæ sic dictæ, ad Larium lacum, De quibus ipse ad Romanum suum, lib. 9. Epistolarum.

Comeensis Episcopi in Mysia Europæa, meminit Nicenum concilium. *A Comea*, cuius meminit Histor. Miscell. 17.

Comenii κωμήνιοι, Illyridis populi, apud Ptolemæum.

Comenses populos, habet alicubi in Asia, Plinius.

Comera, vide *Tuscia*.

Comfluenta κομφλοῦεντα, Arenacarum vrbs, in Hispania. Ptolemæus.

Comi κῶμοι, Ptolemæo Bactrianæ gens est.

Comidaua κομίδαυα, apud Ptolemæum Daciæ opidum: quod hodie fortasse *Dees*, censore Lazio. Vide *Capidaua*.

Comini populi, ex Æquicolis: qui interiere. Plinius.

Cominium, Samnitum vrbs, Liuio 10. Circa Aquiloniam fuisse, ex dicto Liuio constat. Caracenorum facit Sigonius de Iure Italiæ. Hactenus *Comino* vocari, scribit Scipio Mazzella.

Cominsena κωμισηνή, Parthiæ regio, apud Ptolemæum. *Comisena* legunt interpretes. *Camisena* habet Strabo.

Comis, *Comisanathon*, *Comisanochis*, *Comiscopion*, *Comisnephdomos*, *Comisiulianos*, *Comisneotis*, *Comispeutius*, *Comispygmarethō*, *Comocdreatos*, *Comogeros*, *Comosianis*, Episcopales vrbes sunt Guil. Tyrio. sub sede Becerra Arabiæ.

Comisena καμισηνὴ, Armeniæ Maioris prouincia, Straboni. vide *Cominsena*.

Comitatus, nomen loci, apud Marcellinum Comitem, non semel Constantinopoli puto. vbi Comites nempe frequentari solent.

Comitiane, Siciliæ locus, apud Antonin.

Comitum, vide *Possessio*

Comium, Iberiæ castellum videtur apud Cedrenum & Curopalatem.

Commacum, vide *Comana*

Commagena, vide *Comagena*.

Commani, populi circa Margianam. testis Plinius. Vide *Comania*.

Commarodes, vide *Apsasium*.

Commenase κομμέναση, Indiæ fluuius, in Indum effluens. Arrianus de Indicis.

Commercium Burgum, in Pannonia, circa Strigonium olim, in loco qui hodie *Labathlan* ab Hungaris dicitur Auctor Lazius, in R. P. Romana. fol. 277. ex inscriptionibus antiquis ibidem repertis.

Commi, locus Syriæ, inter Cressum & Mares. Guilielmus Tyrius 18. cap. 28.

Commone, insula circa Ioniam, Plinio.

Commoni κομμωνοι, apud Ptolemæum sunt Galliæ Narbonensis populi.

Commoris, Ad Amanum montem vrbs, quam

quàm à se captam, scribit Cicero 15. Epistolarum Famil. *Cominoru* legebat alius codex.

Como, vide *Comum*.

Comoarensis Episcopus, in Phœnicia Libanisia. Concil. Chalcedon.

Comopolis κωμόπολις, Assyriæ opidū Ptolemæo. Const. Porphyrogenneta tres habet in Asia Minore huius nominis vrbes, vnam quam *Modrenam*, alteram quam *Domateri*, tertiam quam *Meros* cognominat. Europa-lates habet quam Herculis cognominat.

Comosogana κωμωσογανα, vicus Galilææ, testis Iosephus in vita sua.

Compasum, Ægypti vrbs. Antoninus.

Compitum, habet Antoninus inter Pisitas, & Ferentinum. In Italia. Cauponam putat Cellus Cittadinus, sub ciuitate Anagnia, quo coeunt Via Latina & Lauicana.

Complega, vide *Centobrica*.

Complutica κομπλουτικα, Callaicorum opidum Ptolemæo, in Hispania Tarraconensi. *Compludo* etiamnum hodie vocari, scribit Morales.

Complutum κόμπλουτον, Ptolemæo, & Prudentio, Carpetanorum vrbs est, in Hispania Tarraconensi. *Alcala de Henares* esse, ex vetustis marmorum eius loci inscriptionibus, docet Carolus Clusius. Insignis hic omnium disciplinarum academia est. *Complutenses* habet Plinius.

Compsa, Hirpinorum vrbs, in cuius obsidione Milo lapide ictus interiit. Vell. Paterculus. *Compsani* sunt apud Plinium. κόμψα, Lucanorum est Ptolemæo. quæ *Campagna* hodie, vt scribit quidam. Cittadinus dicit eam ad radices Apennini esse, habereque Aufidum fluuium ad Septentrionem. Cossæ, lapide Milonem ictum, scribit Cæsar 3. Ciuilum. vide *Cossa*.

Compsatus κόμψατος, apud Herodotum fluuius Thraciæ.

Compulteria, vide *Combulteria*.

Compusa, vide *Chalcedon*.

Comsinus Ager, est in libro Limitum. In Calabria, aut Apulia, à Compsa fortasse, corruptè.

Comum κῶμον, Ptolemæo & aliis, Insubrum in Italia vrbs; ad Larium lacum, vnde is quoque Comacenus dicitur. *Nouum Comum* à Suetonio appellatur. Colonia Romana est apud Strabonem. *Como* vocatur à Cassiodoro in Variis. apud quem lege huius accuratam descriptionem. *Como* quoq; hodie. Apud Ottonem Frising. & Conrhadum Lichtenauium hoc opidum vbiq; malè *Cuma*, & incolæ *Cumani* appellantur. In Ptolemæo Villanouani hoc modo, *Comum aut Tecnea vicus. ineptia*

Conadipsas κοναδίψας Scythiæ intra Imaum regio, Ptolemæo. *Canodipsas* per *A*. in prima, interpretes legunt.

Conafados, Episcopalis locus, sub sede Becerræ, Arabiæ. G. Tyrius.

Conana, Pamphyliæ regionis ciuitas. Synod. Constantinopol. 6. vide *Comana*.

Conapseni κοναψηνοι, Sarmatiæ Asiaticæ gens, Ptolem.

Conargos, vide *Thessalia*.

Conbaristum, Galliæ Aquitanicæ locus. In tabula Peutingeriana. Vide *Dariorigum*.

Concana κογκάνα, Hispaniæ vrbs, in Asturia, est apud Ptolemæum. Vide *Concani*.

Concangium, Britanniæ insulæ opidum, lib. Notit. *Barony of Kendal* est Camdeno.

Concani. Horatius 3. Carminum. *Et lætū equino sanguine Concanum.* Scythiæ populi, qui Bysaliæ Virgilio; vt erat in margine Horatii, Triteri. Acron & Porphyrius dicunt Hispaniæ gentem esse; vel vt quidam volūt (inquit) Thraciæ. Sed sunt Hispaniæ proculdubio, ex Silii versu, lib. 3. *Cornipedis fusa satiaris Concane vena.* A Concana vrbe, Ptolemæi puto.

Concaui, Hispaniæ gens, Silio 3. vitiosè ni fallor, pro Concanis.

Conchate, vicus circa Galatiā, in S. Theodori Archimandritæ vita.

Conche, vide *Zenobia*.

Conchea Aqua Κογχειας ὕδωρ, loci nomen circa Siciliam videtur, apud Lycophronem.

Conchylium, vide *Paliurus*.

Concii, *homo ex speculo acie orta combustus.* Sic Obsequens. Scriptura mihi suspecta.

Concionatum, vide *Contionatum*.

Concordia Colonia, κογκορδία, Plinio. Melæ: Ptolemæo, & Cassiodoro 12. Variar. item Antonino. Fori Iulii quondam vrbs. hodie eius nihil exstat, præter ædem *S. Stephani*, & quam paucissima tuguria; Sabellico auctore. *Concordia* Ammiano, & Antonino. Kochersberg, Simlero, & Rhenano. Germaniæ vrbs, inter Argentoratum & Bingium.

Sunt & *Concordienses*, qui & *Boccori*, Hispaniæ Lusitaniæ populi. Plinio lib. 5. cap. 22. & Ptolemæo. Vide *Ordia*, *Adrumetum*, *Beneuentum* & *Turris*.

Condion, vide *Contium*.

Concubienses, vide *Foroiulienses*.

Condabora κονδάβορα, Celtiberorum in Hispania opidum. Ptolemæus.

Condali, vide *Candali*.

Condasbe, vide *Meros*.

Condate, Angliæ vrbs, Antonino. fortè *Congleton* vt Talbotus suspicatur: sed Camdenus adfirmat. *Condate* κονδάτε, Ptolemæo, & Antonino Rhedonum vrbs est, in Gallia Lugdunensi. Villanouanus & Cognatus *Rhenes* interpretantur. *Condate* in Lugdunensi Gallia, habet quoq; Tabula Peutingeriana. Est & Belgicæ ciuitas; apud Antoninum: quam ego pro *Condet* ad Scaldim habeo. *Condate* Turonensis diœcesis vicus vbi D. Martinus obiit: Gregorio Turonensi 10. in Turonum & Pictauorum finibus. Hodie S. *Martini* nomen vsurpare, in Notis Giselini ad Sulpitium lego.

Condatem adportum. Sic Ausonius in epistola ad Theonem Liburnia, siue vt vulgo loquuntur *Liborne* hinc non procul abest, vt habet Gab. Lurbæus, in Chronico Burdigalensi. In Gallia Aquitanica est, ad Duranium fluuium. Idem Condatini vici meminit. Et Condatensis diœcesis Greg. Turonensis 1. Condatis nomine sunt adhuc hodie cogniti, vt vult Vinetus. Ad Garumnæ fluminis ostium.

Condeates, vide *Arecariorum*.

Condercum, Britanniæ insulæ vrbs. lib. Not. *Chester* ad Vallum, putatur Camdeno.

Condigramma, opidum circa Indi fluminis initia. Plinius.

Candinians Pontem, habet Iornandes, tertio ab vrbe Rauennate milliario. *Candidianus* apud Marianum Schotum lego. & *Candidius* apud Cassiodorum. Inter Rauennam & Classem esse, didici ex Rubei Rauennatium historia. *Candiano* flumen ibidem etiamnum nominari puto.

Condiuicnum κονδιουίκνον, Namnetarum, in Gallia Lugdunensi opidum, Ptolemæo. *Nantes* est Cognato, non autem mihi.

Condochates κονδοχάτης, Indiæ flumen, in Gangem erumpit. Arrhianus in Periplo.

Condota, vide *Tondata*.

Condrusi, Germaniæ populi apud Cæsarem, *Condrotz* hodie. Leodiensis ditionis tractus est, in quo caput est *Hoium* opidum, ad Mosam. Pet. Diuæus, & Hub. Leodius. *Condostrum* Austrasiæ vocat Molanus, in vita S. Betegisi. eosdem esse cum his, *Condrusones*, qui apud eundem Cæsarem sunt, existimat Blasius Vigenereus.

Condyba κονδύβα, Lyciæ vrbs, Ptolemæo: vide *Candyba*.

Condylea κονδύλεα, Arcadiæ vrbs, apud Pausaniam.

Condylon, castellum inexpugnabile, circa Gonnum, & Tempe. Pelasgiæ aut vicinæ regionis. Liuius 44.

Cone, vide *Conopon*.

Coneum, Liburniæ vrbs, Plinio 3. cap. 21. In M. S. codice.

Confluentes, Antonini, *Cobolentz* est hodie. quod ex Ammiani verbis quoque luce clarius est. is enim dicit locum ita appellari vbi amnis Mosella confunditur Rheno. Hic hodie *Cobolentz* conspicitur: Treuirensis ditionis opidum. Rhætiæ quoque locus est, in lib. Notit. vbi describitur *Præfectus numeri Barbaricariorum Confluentibus siue Brecantia*. Nomen retinet quoq; *Cobolentz* in Rheni ripa, inter lacum Acronium & vrbem Basileam. medio ferè itinere. Nomen etiam loci inter Perusiam & Bononiam, vbi Florus scribit fœdus inter III. viros factum. Apud Appianũ inter Bononiam & Mutinam in amnica quadam insula est. Vide *Labinius*.

Conga κόγγα Ptolemæo Indiæ intra Gangem opidum. *Conta* interpreti.

Congauata, vrbs insulæ Britanniæ, lib. Notitiar. *Rosecastel* circa *Caudebec* fuisse in Brigantibus, existimat Camdenus.

Congedus, vide *Cogedus*.

Congustus κογγυστός, Galatiæ vrbs. Ptol.

Coma, Ægypti vicus, finitimus est Arcadianæ (quæ apud Ægyptios est.) Heracleæ. Calistus 8. cap. 40. Puto *Coma* legendum, ex Sozomeno.

Coniaci κονιακοί, Hispaniæ populi, circa Cantabros, Straboni. Vide *Conisci*, & *Musicana* Terra.

Conica κονίκα, Paphlagoniæ vrbs, apud Ptolemæum.

Conica-

Conimſis loci epiſcopalis, in Mauritania Sitiphenſi meminit Vict. Vticenſ.

Conilbona, vide *Biliga*.

Conii, vide *Cunei*.

Conimbrica, Luſitaniæ vrbs, Plinio, & Antonino. *Cōdexa à velha*, Varrerio. & non Coimbra, vt multi putant, alluſione nominis decepti. Sed *Conimbriga* per G. marmoreæ inſcriptiones habent. κονιμβριγησία, fortè Phlegontis Tralliani. Conimbricam habet autem pro *Coimbra* amicus meus Emanuel Entiquus Luſitanus, vir, ſi quis eruditionē, iudicium, variarumq; rerum cognitionem exiſtimauerit, non infimæ notæ. Is enim horum locorum oculatus teſtis, dicit inter Conimbricam & Condexam hanc, interuallū eſſe duarum leucarum.

Coniſci κονισκοι, Hiſpaniæ populi, in Cantabria. Strabo. An iidem cum eiuſdem Coniacis?

Coniſtorſis, vide *Cunei*.

Coniſum, Myſiæ Aſiaticæ opidum. Plin.

Conlatia, vide *Collatia*.

Conlatinus vicus, Paulino ad Auſonium, In Gallia eſt. *Conlatinus* Ager, qui & *Carmetianus*, Calabriæ ſiue Apuliæ eſt. Lib. de Limitibus.

Conna, Pamphyliæ vrbs, in ſynodo Conſtantinopolitana . . . aioris eſt . . . apud Ptolemæum. . . .

Conenienſis vide *Taſcodunit*..

Cononis Ara, in Æthiopia, ad ſinum Arabicum. Strabo.

Conopa lacus, κωνώπη Ætoliæ, qui poſtea *Cygnea* appellata eſt, cuius fabellam lege apud Antonium Liberalem. Acarnaniæ vrbs eſt Stephano, & Polybio 4. & 5. Vide *Arſinoe*.

Conopeium κωνωπεῖον, paludem, circa oſtia Halys fluminis, habet Periplus Arriani. Eſt & locus in Mæotide palude, vbi aiunt lupos piſces accepto cibo a piſcatoribus, capturā cuſtodire ſi quam verò iniuriam ſibi fieri ſuſpicentur, retia & piſces populantur. auctores Stephanus, & Antigonus in Mirabil. Per A. in prima *Canopium* eſt. Æliano.

Conopon, Diabaſis, inſula circa Iſtri ſine Danubii oſtium Pſeudoſtomum dictum; vt tradit Plinius lib. 4. cap. 12. hanc eandem vocat Lucanus *Cone*, hoc verſu, *& Barbara Cone*, vt annotauit Stukius, creditque parrem eſſe *Peuce* inſulæ, quam Apollonius *Arcuatam* ἀγκῶνα, appellat. *Gemino nam ſcinditur inſula flexu Danubii*, inquit Flaccus lib. 8. de Peuce. *Acone* vel *Ancone* Lucanum ſcripſiſſe mihi facilè perſuaſerim. Vnde autem *Cone*, in libris irrepſerit, vide in *Nantuates*, & alibi.

Conothaton, Epiſcopatus ſub ſede Boſtrenſi. auctore G. Tyrio.

Conouium, Angliæ vrbs, Antonino. *Caer hean vpon Conway*. Camdeno. qui ibidem *Conouium* fluuium deſcribit. vide *Tæſobius*.

Conoſus, vide *Strymon*.

Conplatus, in Codice Theodoſiano locus. Titulo de Apparitoribus. An Complutum legendum?

Conradcuſa, vide *Ripa Alta*.

Conſa, vide *Coſſa*.

Conſaburenſes, Plinio ſunt in Hiſpania populi. *Contabora*. Pineto *Conſuegra* Morali, teſte magis fide digno. *Conſabrum* opidum eſt Anton. inter Liminium & Toletum.

Conſantanorum, vide *Conſuarani*.

Conſedie, Galliæ Belgicæ opidum, Antonino. Ditionis Lutzelburgenſis Bullonium mihi aliquando viſum. Velſerus autem Galliæ Lugdunenſis eſſe non fruſtra putat, ex Peutingeri tabula. niſi homonyma ſint diuerſorum locorum. *Coſedia*, ſcriptum reperit Simlerus cui *Cuſſiacum* eſt.

Conſentia κωνσεντία, Ptolemæo, Straboni, Plinio, Liuio, & Antonino. Brutiorum in Italia vrbs. *Coſenza* hodie, in Calabria, Leandro. Ad Barentinum amnem, teſte Godefrido Viterbienſi: aut potius ad confluentes huius cū Crati, teſte Scipione Mazzella.

Conſilinum, Plinio & Melæ Locrorum vrbs. *Stylo* hodie dici, teſtis eſt Barrius in ſua Calabria. In lib. Coloniar. eſt Colonia Romana, & adſcribitur Lucaniæ. Sic quoque apud Caſſiod. 8. Variar. vbi quidam *Coſilinum* legit.

Conſoranni, Galliæ Aquitanicæ populi, apud Plinium 4. cap. 19. Vide *Conſuarani*.

Conſtantia, Valeriæ Ripenſis vrbs, in lib. Notitiar. Thraciæ eſt Rhodopei territorii, Nicetæ. *Conſtantia*, & *Conſtantia Zili Auguſta*, colonias habet Goltzius In ſuo Theſauro. Vide *Amida*, *Antaradus*, *Arelatum*, *Gazorum* Nauale, *Salamis*, & *Vitodurum*.

Conſtantia Caſtra, Ammiano Marcellino: *Conſtance* in Normandia eſt, Vineto:

& Rob. Cœnali. *Flauia Constantia* in li. Notit & *Constantienses* in lib. Prouinciarum. *Moritonium* aliquando vocatū scribit Camdenus. Scio Moritaniam in Normandia, quod vulgo *Mortaigne* sed aliud hoc ab illis castris. Vide *Crociatonon*.

Constantina κωνσταντίνα, Numidiæ metropolis, apud D. Augustinum, & in canonibus concilii Carthaginensis. Nomen retinere, & *Cirtam* veterum esse, puto. Est quoque *Constantina*, Phœniciæ vrbs, Eusebio, & Callisto 8. cap. 33. *Constantina* etiam Mesopotamiæ vrbs: in lib. Notitiæ vtriusque Imperii. vide *Cirta*, *Nicephorium*, & *Nisibis*.

Constantini Agri Italiæ, meminit lib. Coloniarum.

Constantinopolis κωνσταντινούπολις, olim *Byzantium*, βυζάντιον, Thraciæ nobilissima vrbs, ad Bosporum Thracium sita: Imperii Orientis quondam (& etiamnum hodie, si ita Turcorum tyrannidem nominare liceat) caput. *Lygos* antea dictam, scribit Plinius. (Ausonius hinc Byzantina Lygos.) *Antoniam* à Seuero, & eius filio Antonino Impp. & *Anthusam* ἀνθοῦσα, à Magno Constantino appellatam, tradit Eustathius. mendosè autem Antonia, nam *Antoneinia Byzantium Sebasta* in Caracallæ nummo, & in meo Alexandri Seueri legitur. *Agios*, & *Æthusa* quoq; aliquando nominatam, (nescio quibus auctoribus) dicit Volaterranus; & Erythræus, in suo Indice Virgiliano. *Noua* & *Secunda Roma* historicis etiam sæpius vocatur. *Æterna*, & item *Regia* vrbs, a scriptoribus Constantinopolitanis. *Augusta* quoque non semel, à Marcellino Comite. Græcis hodiernis *Stimboili* nuncupatur. Mario Nigro *Apoley*, aliis, vti & Fauolio in suo Hodœporico Byzantino, *Stambol*. Herbersteinius perhibet à Slauis (quorum lingua Cōstantinopoli quoque in vsu est) *Czarigrad*, & Mathias Michouiensis *Czaroudom* dici. vtrumque sedem regiam significare addunt. Europæis Romanis *Constantinopoleos* nomē hactenus retinetur. Hanc vrbem accuratissimè descripsit Pet. Gyllius, peculiari libello. *Constantinopolis* quoque castellum, in tumulo situm est; vbi Zeno Imp. confugit, ab omnibus destitutus Suidas. An inter Troadem & Ilium? vbi Zosimus tradit Constantinopolim inchoasse extruere Constantinum Imp. vestigiaque eius suo tempore extitisse addit.

Constantinorum Ciuitatis Osrhoenorum prouinciæ, meminit Synodus V. Constantinopolit. An eadem cum Constantina Osrhoenæ? hæc enim in Mesopotamia.

Constantiola, locus circa Istrum fluuium. Hist. Miscella 17.

Constituta, Palæstinæ vrbs. lib. Notitiar. Item Osrhoenæ, idem.

Consuanetes Plinii, *Consuanta*, κωνσουάνται Ptolemæi, & *Senones* Floro, iidem populi sunt Auentino, in Vindelicia. Locus eorum, vt mihi videtur, inquit Schudus, est circa **Landshutt/Wasserburg/ & Passaw**. Simlero videtur regio ad Isarā fluuiū, **Schwinbaw**. Germanis dicta.

Consuarani, sunt Plinio 3. cap. 4. Galliæ Narbonensis populi, quos *Coserans* vocat Ioannes Poldus Albenas. *Consoranorum* meminit lib. Notit. M. S. pro quo excusus codex habet *Consantanorum* ciuitatem, in Gallia Nouempopulana. An *Soranni* Greg. Turonensis?

Conta, vide *Conga*.

Contacossyla κοντακόσσυλα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo.

Conta Aginnum opidum habet Antoninus, inter Augustam Veromanduorum & Suessonum. *Contraginnum* legit Simlerus, ex lib. Notit. qui vocat Nouiomagum opidum Contraginensium. Quid si diuisim legatur, Contra Aginnum? quod Antonino & lib. Notitiarum non infrequens est, aliquot locorum nominibus vocem *Contra* anteponere.

Contadesdus κοντάδεσδος, Thraciæ fluuius qui in Agrianem fluit. Herodotus in Melpomene.

Contenebra, vide *Cornossa*.

Contensem ciuitatem, habet Ammianus, in Mauritania.

Contestani κοντεστανοὶ, populi Ptolemæo: & *Contestania*, Hispaniæ Tarraconensis regio est apud Plinium. *Concentayna*, regni Valentiæ opidum est Beuthero, & Clusio, sed subdubitanti.

Conthyle κονθύλη, municipium Ptolemaicæ tribus. Suidas, & Lexicon Phauorini.

Contionatum, loci nomen: in lib. 9. Tit. 4. & 11. Titulo 38. In Codice Theodosiano

Contio-

Concionatum, & *Contionacum* legitur.

Contium κόντιον, Galliæ Narbonensis locus, Straboni. Sed locum mutilum censet Casaubonus: & Κοττίου γῆς, legit, id est Cottii terra, siue regio. *Conction* fortè Sidonii.

Contobaddita, hæreticorum nomen, sumtum à loco sic dicto. Callistus 18. cap. 49.

Contoporia κοντοπορίη, promontorium quo Corinthum itur, quod fontem frigidissimum emittit, Athenæus 2. cap. 2.

Contosolia, Antonino Hispaniæ vrbs, XII. M. pass. ab Emerita.

Contra Apollonos, *Contra Calmas*, (Talmas aliud exemplar) & melius. nam Ταλμις, legitur in Excerptis Olympiodori; pro Thebaide vrbe. *Contra Lato*, *Contra Ombos*, *Contra Pselos*, *Contra Syene*, *Contra Tapis*, Θαπις, est in dictis Excerptis, & *Tafis* apud Antoninum. & *Contra Thumuis*, Ægypti loca, sic dicta; in lib. Notitiarum. *Contra Coptus*, Ægypti quoque, Antonino.

Contraginnum, & *Contraginenses*, vide Cōta *Aginnum*.

Contragenses, vel *Contragi*, Bulgari sunt in Hist. Miscella, lib. 19. Vide *Bulgari*.

Contraleucensis Episcopi, in Hispania, meminit concilium Elibetitanum. An fortè *Catraleucos* Ptolemæi?

Contramargum, locus Mœsiæ Primæ. lib. Notitiar. Diuisim fortè legendum Contra Margum.

Contrebia, vide *Centobrica*.

Contributa, vide *Centobrica*.

Contrubii populi Galliæ, in triumphis Romanis, Verrii Flacci.

Conturia, vide *Thricalix*.

Conuagata, Britanniæ insulæ vrbs. lib. Notitiar.

Conuenæ κόνουεναι, Plinio & Straboni Aquitaniæ populi, ad Pyrenæorum radices. *Comingeois*. *Conuenas* eorum ciuitas nominatur, in Dignitatum libello. Hanc optimè describit G. Turonensis. *Cominges* quondam dicebatur: hodie S. *Bertrandi* nomine insignita est. Xylander putat hos Conuenas *Cucuenos* κουκουενοι Ptolemæi esse. *Aquas* Cōuenarum habet Antoninus. Vide *Cuqueni*.

Coos, vide *Calydna*.

Copa κῶπαι, Bœotiæ vrbs, Ptolemæo, Straboni, Diceærcho. & Plinio. vide *Copais*.

Copais κωπαῒς, Bœotiæ lacus, & fluuius in Græcia, quem Pausanias *Cephissidem* κηφισσίδα appellat, auctor Strabo, qui eum antiquitus proprium nomen minimè habuisse refert, sed à circumiacentibus locis appellationem habuisse, vt ab Haliarta *Haliartiā* ἁλιαρτὶς, eodem modo à reliquis nominatum. *Leuconis* λευκωνὶς aliter dici scribit Stephanus. Copaidarum anguillarum meminit Aristophanes in Acharnis. *Copeas* à Nicandro nuncupari, tradit Gerbelius. *Onchesti* Paludem ab vrbe vicina vocat Ælian. in Varia historia. Hodie *Lago Stiuo* indigitatur à Castaldo. *Copais* etiam vrbis nomen est, apud Suidam & Pausaniam: ad eundem lacum; quæ κῶπαι, Straboni, & Ptolemæo.

Copar κόπαρ, Ptolemæo Arabiæ Felicis vicus. Circa Cæsaream Philippi locus, Tyrio.

Coparia κωπαρία, Cōstātinopoleos suburbium. In Authenticis.

Copas, Cariæ fluuius. Metaphrastes in vita S. Theodori Archimandritæ.

Cophanta κοφάντα, Carmaniæ portus, Arriano & Ptolemæo. vide *Cophranta*.

Cophantus Mons, in Bactris, cuius vertex semper flagrat. Plinius.

Cophar, vide *Chaphar*.

Cophe, vide *Cophes*.

Cophes κώφης, Indiæ fluuius est Straboni, Philostrato, & Plinio. in Indum fluuium effluens. *Coa* κῶα fortè Ptolemæi est. *Choa* χόης est apud Arrianum 4. Alex. sed idem quoque Cophen habet. itaque videtur alius à Cophe; & non esse synonymon. Cophen enim à Ptolemæo describi credo, nominari non item. Arrianus dicto loco vtrumque nominat, eo ordine, vt Alexandrum ex Sogdianis, primū ad Cophenen, deinde ad Choen ducat. κώφηνος, Iosephi puto. An *Cophites* populi dicti ab hoc flumine à Trogo 12. vbi libri *Cuphites* legent? vide *Arachosia*.

Cophos κωφὸν, locus circa Piræum. Xenophon 2. Græcor. Vide *Copos*.

Cophranta κοφράντα, Ptolemæo Carmaniæ vrbs. Interpretes sine R. scribunt. Sic quoque Plinius legit.

Copia, ad Sinum Tarentinum vrbs, quām *Cupo* interpretatur Ligorius. vide *Thurium*.

Coplanium κοπλάνιον, locus sic dictus, in agro Palantino, Hispaniæ. App. in Ibericis.

Coponianam villam nominat Cicero 12.

ad Atticum, epist. 31.

Copos Portus, in Mecyberneo sinu, Pomponio. κωφὸς, apud Suidam est, in voce κωφίνης, etsi eum Toronæo sinui adscribat.

Copratas κοπράτας, Persiæ fluuius videtur apud Strabonem. In Tigridem influit, Diodoro 19. sed κοπρώτης, per ω. scribit.

Copria κοπρία, Tauromenitarum littus, in Sicilia, sic vocatur, quod dissipatorum nauigiorum in Charybdi fragmenta huc deuoluuntur. Strabo 6. De eodem in Pacati Panegyrico.

Coprithidis κοπρίθιδος, vrbis in Ægypto, mentio est in concil. Ephesino III.

Coptos κοπτὸς, Ptolemæo, Plutarcho, Straboni, & Statio Thebaid. 1. Ægypti ciuitas & metropolis. Inde *Coptites* Præfectura, apud Plinium. *Cana*, siue *Chana* Ramusio videtur. Est & Armeniæ Tephricæ vicinum oppidum Cedreno. quod *Scopum* Curopalati est. vide *Clitro*.

Cora, Solino, Silio, Straboni, Floro, & Liuio 2. Volscorum colonia Latina est, prope Sermonetam, inter Velitras & Senam [quam non noui hac continentia] statuit Erythræus. Nomen retinere scribit P. Marsus. Ad Etruriæ promontorium quoque, apud Tacitum, Annal. 2. sed vbi Cosa mauult legere Lipsius.

Coraca κόρακα, Arabiæ Petrææ oppidũ. Ptol.

Coracesiũ κορακήσιον. Lyciæ opidum, Straboni. *Coracensium* legit Ptolemæus, sed in Pamphilia. Ciliciæ apud Liuium videtur, confusis contiguarum regionum limitibus. *Scandeloro* Mar. Nigro est.

Coracesius, *Corax*, & *Coraxicus*, vide *Taurus*.

Coracii κοράκιον, regio, in Æthiopia sub Ægypto. vbi maxima Indicarum arundinum multitudo. Strabo.

Coracinsii κορακίνσιοι, In Sardinia gens, Ptolemæo.

Coracis Petra, in Ithaca locus, Stephano, & Hesychio. Nicander hic viperam scribit reperiri. (sed quod illi πέτραν, hic πάγον vocat.) Propè hunc locum habet Homerus Odys. 1. Arethusam fontem. sic Plutarchus quoq; in libello, quod cum principibus maximè philosophum disputare deceat. Sed hic eum in extremis oris describit. Arethusam fontem in Samo, iuxta Coracis petram, locat Scholiastes, in Eidyllium primum Theocriti.

Coracium κοράκιον, mons iuxta Colophonem, in Ionia. Strabo. Item locus iuxta Byzantium. Gyllius ex Dionysio.

Coracodes κορακώδης, portus Corsicæ insulæ. Ptolem.

Coraconesus κορακόνησος, i. Coruorum insula, Libyeæ insula videtur apud Stephanũ. Locus quoque κορακωνιας in Arcadia vbi Ladon in Alpheum influit. Pausan.

Corada, Phœniciæ Libanesiæ vrbs: in concil. Chalcedon.

Coraleta, legit Carrio, apud Flaccum 6. vbi alii *Cœalea* habent. Scythiæ Europææ gens. vide *Coralli*.

Coralis κοράλις, & *Trogitis*, τρωγῖτις, Lycaoniæ paludes, circa Galatiam, Straboni.

Coralius κοράλιος, Græciæ fluuiᵘˢ, in Bœotia. Alexo. κουράλιος scribit Callimachus. Hic *Cuarius* κουάριος Straboni dicitur. Vide *Sangarius*.

Coralla κοράλλα, locus Cappadociæ, ad Pontum Euxinum, Arriano in Periplo.

Coralli, gentes barbaræ, ad Istrum, in Ponto: Sarmatiæ Europææ. Horum meminere Ouidius, Flaccus, Strabo, & Appianus. An Coroletæ Flacci?

Corambis, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs, apud Plinium.

Corancali κορανκάλοι, Indiæ extra Gangem gens, Ptolemæo.

Corani, sunt Plinio Italiæ populi, à Dardano Troiano orti. A Cora gentile, putat Vinetus ad Florum. vide *Corni*.

Coranita, Arabiæ Felicis populi, Plinio auctore.

Coras κόρας, Porphyrogennetæ Cappadociæ vrbs. Mons quoque circa Tibur: Vibio. Hic *Corax* à Boccatio vocatur. Vrbs quoq; ibidem auctore Seruio ad 7. Æneid.

Corasoni Terra, in Oriente. vnde Serapio tradit adferri mala granata, sal armoniacũ, bezaar, &c.

Corasia Plinio sunt Maris Ægæi insulæ; quæ *Crussia* Nigro vocantur. *Corassia* κορασσία, Straboni. In Icario mari.

Corasibis, vide *Meros*.

Corasius κοράσιος, mons imminens Antiochiæ. Xiphilinus in Traiano.

Coraspbi κόρασφοι, gentes Scythiæ intra Imaum,

Imaum. Ptolemæo. *Coraxi* legunt interpretes. Vide *Scytha*.

Corassia, vide *Corasia*.

Corax κόραξ, mons inter Naupactum & Callipolim, Stephano, & Liuio 36. In Ætolia est Straboni, Appiano, & Liuio. Κόραξος Ptolemæo dicitur. Locus quoq; in Bœotia: Suidæ. Est & κόραξ, Sarmatiæ Asiaticæ fluuius, & mons, apud Ammianum, & Ptolemæum. Vrbs Tauricæ Chersonesi, apud eũdem. vide *Coras*.

Coraxas, vide *Corax*.

Coraxi κόραξοι, Colchidis populi, vicini Colis, Pomponio, Plinio, & Stephano. qui & *Coraxicum* Murum, & *Coraxinen* regionem ibidem habet. Coraxorum lanam laudat Strabo. Vide *Corazi*, & *Corasphi*.

Coraxici Montes, vide *Taurus*.

Corazi κοραζοι gentes qui optimas texturas ex lana conficiunt. Tzetza Chil. 12. numero 588. Pro *Coraxi* Strabonis habeo quare, Vide in *Ziphene*.

Corbaria Vallis, circa Pyrenæos, & Birsam fluuium, vbi Aimoinus & Platina scribunt Carolum Mag. superasse Amorrum, Saracenorum regem. Vide *Ceruaria*, idem enim puto.

Corbasa κορβάσα, Ptolemæo Pamphiliæ vrbs.

Corbeuntus κορβεῦντος, Tectosagum vrbs est Ptolemæo, in Galatia regione. *Gorbeus* Antonino vocatur, vt credit Simlerus. Video tamen Antoninum hoc tractu *Curbeunta* quoq; habere. Sed *Gorbeus* corruptius quoque, in Itinere Ancyra Cæsaream.

Corbiana κορβιανὴ, Elymæorum prouincia, Straboni.

Corbianus, vide *Fundus*.

Corbilum κορβίλων, emporium Galliæ, super Ligerim, Straboni, ex Polybio. *Nantes* fortè.

Corbio, in Suessetanis opidum, Hispaniæ Liuius 39. *Viqué* hodie nominari, vult Moralis. Eodem Liuio 3. & Halicarnasseo non vno in loco, est quoque Æquorum in Italia vrbs: Κορβιὼν Stephano. Huic hodie nullum locum propriorem esse scribit Rossus, quam qui *Soriano* appellatur. Hinc tamen non adeò procul exstare castellum *Carbosiano* nomine.

Corbrena κορβρηνοὶ, Mediæ populi, apud Polybium 5.

Corbula Campus, haud procul à Numidis itinere dierum 4. à Carthagine. Procopius.

Corce κόρκη, Armeniæ Minoris vrbs, Ptolemæo. *Corne* habent eius interpretes.

Corcoba κόρκοβα, Ptolemæo Taprobanæ vrbs.

Corconiana, vide *Mansio*.

Corconianum, vide *Cotyrga*.

Corconti κορκόντοι, Germaniæ gens, Ptolemæo.

Corcoras κορκόρας, Straboni fluuius est Nauponto vicinus, & in Sauum se immiscens. Gurck eum Wolfg Lazius indigitat.

Corcura Κορκυρα, Ptolemæo, Assyriæ vrbs. vide *Corcyra* Melæna.

Corcutulani κορκυτυλανοὶ, Halicarnasseo 5. Italiæ populi. *Querquetulani* vertit eius interpres, Gelenius.

Corcyra κόρκυρα, Maris Ioniæ insula, cum opido cognomine, Ptolemæo. quam Homerus *Scheriam* σχερία, & *Phæaciam* Φαιακία, vocat, vt Plinius fidem facit. *Drepanum*, & *Argos* appellatam scribit Eustathius. *Cerauniam* κεραυνία, video appellari ab Apollonio, in Argonautarum lib 4 Dionysius eam *Cercyram* κέρκυρα & Alcinoi gratum solum nominat. *Macrin* qui que dictam, à Macride Dionysii nutrice, prodit Micyllus, in suis Annotationibus in Genealogiam Deorum Bocatii. *Cassiopen* audet eam nominare Æthicus, a Cassiope fortè eius vrbe, & promontorio. Hodie *Corfu* dicitur: Venetorũ ditionis est. *Corcyra* etiam vrbis & promontorii, in hac insula nomẽ, Ptolemæo. quam *Corcyræorum* Portum CXX stadiis à Cassiopæa distantem, nominat Cicero 16. Famil. epist. 9. *Corfu* & hunc quoq; nunc puto.

Corcyra Melana, id est, nigra, Hadriatici maris insula, Plinio, & Ptolemæo, sed eam *Corcura* κόρκυρα, vocat. *Curzoli* nunc vocatur. Fauolio & Sophiano testibus.

Corcyris κορκυρὶς, Ægypti vrbs, apud Stephanum.

Corcyropolis, Corcyræ siue Scheriæ insulæ opidum est, vt Niger describit. vbi Ptolemæi *Amphipagus* ἀμφίπαγος, promontorium est. *Palæpoli* nunc vocatur, eodem Nigro auctore. *Corcyram* vrbem Ptolemæi puto.

Corda κόρδα, Albionis vrbs, Selgouarum, Ptolemæo.

Cordaci, vide *Gordiæi*.

Cordes κόρδες, fluuius qui Datam Persarũ vrbem interfluit, Procopio 2. Ædificiorum Iustiniani Imp. *Cordissus* mihi videtur, apud Marcellinum Comitem. qui cum ex prædii nomine (quod prætersluit) nomen habere ait.

Cordianon, insula sub Tharso Ciliciæ. Damasus Pontif. in Syluestro 1. *Corycorum* alia lectio.

Cordilusum, alicubi in Græcia vrbs. Chalcedon. concil.

Cordissus, vide *Cordes*.

Cordista, vide *Scordisci*.

Corduba κορδύβα, Hispaniæ Bæticæ opidum Ptolemæo; Senecæ oratoris & Lucani poëta patria. Nomen hactenus retinet. *Cordoua* enim vulgò scribunt. Plinius tradit, *Coloniam Patriciam* cognominatam. quod etiam Amb. Moralis ex eius antiquis marmorum inscriptionibus ostendit. (is eam diligentissimè descripsit.) Sed & Augusti Imp æreum nummum vidi, cum litteris *Colonia Patricia*. *Corduba* etiam Persidis vrbs est, in Vsuardi Martyrologio, ad XVII. Kal. Maii. Sed *Corduena* mauult Baronius.

Cordueni, quondam *Carduchi* dicti. Gens circa Hyrcanum mare, Adiabenis connexa. Plinius auctor. Xenophon, & Stephanus etiã καρδοῦχοι, habet. *Carchudi* καρχοῦδοι, Ptolemæi sunt. Diod. lib. 14. habet Carduchos montes inter Mediam & Armeniam. Apud Corduenos amomum nasci, & alios leues odores, scribit ex Sallustio Philargyrius.

Cordula Portus, ad mare Euxinum, circa Cerasum opidum: versus Colchidem. Plinius. χορδύλα Ptolemæo, fortè. *Cordyla* κορδύλα, Arriani, in suo Periplo est, quem Cappadociæ portum facit. S. Phocæ templum quod Cordyla nuncupatur, habet Laonicus 9. hoc tractu.

Cordurus, vrbs Galliæ, sic dicta, quod eius ciues in bello duri cordis essent. *Postea milites Remi ibidem à facie Romuli fugientes, eam Remum denominauerunt*. Sig. Gemblacensis in libro de scriptoribus Ecclesiasticis. Ineptiæ. *Durocorturum* scribendum, neque ad Romuli fabulam fugiendum.

Cordus populus Hispaniæ Tarraconensis, in ora Mediterranei maris, ad Pyrenæos montes, teste Sex. Auieno.

Cordiaus, vide *Gordiaus*.

Cordybe, vide *Corduba*.

Cordula, vide *Cordula*.

Cordylus κορδύλος, Pamphil. vrbs. Steph.

Cordylusa, insula circa Rhodum. Plinius.

Cordynia, vide *Cordynia*.

Corea κορέα, circa Scythopolim, & Alexandriam, vbi Iudæa exordium habet. 1. cap. 15. & Iosephus 14. Antiq. 6. & 10. item belli Iud. 1. cap. 5.

Coreatis κορεάτις, Indiæ locus, circa Indi fluminis ostia. Arriano in Indicis.

Coreba, vide *Coreua*.

Corenum locus videtur, apud Ciceronem ad Atticum 2. epist. 23. Ora libri Corfinium habebat.

Corense Littus, inflexo sinu, ex aduerso Gadibus. sic Plinius. *Curense* legunt quidam codices.

Coresium, vide *Corium*.

Coressus κόρησσος, altissimus mons. ab Ephesο quadraginta stadiis distans. Diodorus 14. & Xenophon, 1. Græcor. Singularis scribit Herodotus. Per L in secunda Athenæus. *Corideres* Leunclauio. Vide *Caressus*, & *Corissus*.

Coretum, fluuius aut lacus est circa Tauroscythas, in quẽ Hypanis fluit. Plinius. Vbi quidam *Caroetum* legunt.

Coretus, vide *Coritus*.

Coreua, & *Coreba*, Africæ Propriæ vrbs, Antonino.

Coreur κορεύρ, Indiæ intra Gangem opidum, Ptolem.

Coreura κορέυρα, apud Ptolemæum, Indiæ intra Gangem vrbs, Sine E. eandem scribit lib. 1. cap. 13. Geographiæ. *Coreura* legunt interpretes.

Corfinium κορφίνιον, Pelignorum vrbs primaria; Straboni, Diodoro, & Ptolemæo; *Corfinienses* Plinio. *Campi di S. Pellino*, aliò nomine Pentinia hodie vocari, apud Leandrum & Collenutium lego. Scribit ad me Roma, Celsus Cittadinus, Corfinii hodie nihil remanere quam vicum cum ecclesia, & paucis domibus, vulgoque appellari *Santo Perino*. Huic opido etiam *Italica* nomen inditum, tradit Strabo, lib. 5. *Italicum* appellat Paterculus 2. Corfinium à Sulmone

septem

Septem millibus distare, scribit Cæsar 1. Ciuil. Vide *Oruinium*.

Corgatha, vide *Corthata*.

Coria κορία, Albionis opidum, Ptolemæo in Dauniis. *Coia* κοΐα, legebat. M.S. liber. Locus quoque in Peloponneso, circa Helicen. Ælianus Animal. 11. cap. 19. vide *Curia*.

Coriallum, Galliæ Lugdunensis locus, mari proximus. Tabula Peutingeriana.

Coribrassi in Pamphilia episcopus Nesius. Concil. Ephesinum.

Corica, duæ insulæ, inter Cretam & Peloponnesum. Plin.

Coricondame, vide *Corocondama*.

Corilla κόριλλα, Latii vrbs, apud Stephanum, ex Halicarnasseo. cuius incolas Corillanos vocat. Puto eum, non sine errore, hanc aliam è Coriolla facere. vide *Coriolla*.

Coriicum, Mimantis montis promontorium, in Ionia Plinius.

Corindiur κορινδιὺρ, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs. *Caribider* est Castaldo.

Corinea κορινέα, Maioris Armeniæ regio, Ptolemæo.

Corinenses Apuliæ populi, Plinio. Codex M.S. legit *Carrinenses*.

Corinium κορίνιον, Dobunorum vrbs, Ptolemæo, in Albione insula, *Caer Corii* Britãnicè, *Cyceestre* Anglicè dicitur nunc Humf. Lhuydo. *Circestre* scribitur à Camdeno. Hic ingens vis numismatum, imaginibus Cæsarum, signatorum reperitur. *Corinium* Ptolemæo & Plinio, Illyrici vrbs, quam Niger *Glinba* appellat. Vide *Durocornouium*.

Corinthiacus Sinus, alio nomine *Crissæus*, & *Alcyonium* Mare dictus Straboni. Crissæum autem sinum ad Cyrrham tantum describit Heliodorus 2. *Golfo de Patras*, dicitur Sophiano: *Ripa destria* a nautis nominari, scribit Niger.

Corinthus κόρινθος, Achaiæ vrbs Pomponio, & Apuleio: in medio Isthmi Peloponnesiaci, historiis celebris, Peloponneso tribuunt Ptolemæus & Plinius. Optimè eam describunt Pausanias, & Strabo. Stephano hæc quondam nuncupata fuit *Epope* ἐπωπη, *Pagos* πάγος, *Ephyra* ἐφύρα, *Heliopolis* ἡλιούπολις, & *Acrocorinthus* ἀκροκόρινθος. Ephyra olim dictam, Heraclides quoque auctor est. Hodie adhuc *Corintho*, vt Sophianus; vel *Coranto*, vt Moletius tradunt, appellatur. *Colonia Iulia Corinthus*, ex nummo est, apud Onuphrium.

Coriolla κοριόλλα, Italiæ vrbs, apud Stephanum, *Corioli* Liuio 2. Eutropio & Floro. κοριόλα Halicarnasseo. *Coriola* auctori de Viris Illustribus. Volscorum metropolis. *Coriolanos* habet Plinius. Vide *Corilla*.

Corios, circa Carmaniam fluuius, Pomponio. Vide *Carius*.

Coriouallum, Antonino; est Valckenburch Simlero, opidum inter Iuliacum & Traiectum inferius. vide *Nuagerra*.

Corisoporum Ciuitatis in Prouincia Lugdunensi II. meminit lib. Prouinciarum.

Corissia, vide *Caressus*.

Corissus κορησσὸς, Ephesiæ vrbs, Straboni, Atheneo, & Stephano. Item Xenophonti, sed per ε. in secunda. Opidulum & nauale Cei insulæ est, apud Stephanum, & Plinium. vide *Coressus*.

Coritani κοριτανοὶ, Ptolemæo sunt Albionis insulæ populi. Lhuydus hos *Lincolnienses* vocat. Coritani habent quædam Latina exemplaria.

Coritium, circa Euphratem fluuium vrbs: versus Syriam. Guil. Tyrius.

Coritus Mons, κόρυτος, per υ. habet Græcum exemplar: in Vmbria est Dionysio Halicarnasseo. *Monte Coruo* hodie dicitur, vt Leander testis est. *Coriti vrbes* habet Virg. 9. Æneid. *Coritus* vrbs, & mons Tusciæ, est Seruio. Mons Coriti in iugis Ciminiis, fit Origines Catonis. Huius meminit etiam Silius 4. Per Y. Corytus malè sæpius scribitur.

Corium κόριον, in Creta locus, & ibidem *Coresium* κορησία, stagnum. Stephanus.

Coriundi κοριοῦνδοι, Hiberniæ gens, Ptolemæo.

Corius, vide *Carius*.

Corma fluuius, Tacito Annal. 12. Circa Assyriam aut Armeniam videtur.

Cormalos, Troadis fluuius, ex Ida monte oriens. Plin.

Cormasa κόρμασα, vrbs Pamphiliæ videtur apud Ptolemæum & Liuium 38.

Cormones, vide *Biliga*.

Corna κόρνα, Cappadociæ in Lycaonia vrbs. Ptolemæus.

Cornabii κορναβιοι, Albionis insulæ populi, Ptolemæo. Humfredus credit Scotiæ tra-

ctum esse: qui hodie Sutherland vel *Cathenesia* vocatur. *Gernico* arx huius nominis vestigiũ seruat. auctore Buchanano Scoto.

Cornacum κόρνακον, Ptolemæo & Antonino, Pannoniæ Inferioris opidum, quod Niger *Batha*, Simlerus *Zata* appellat. sed Lazius *Karosca*.

Cornauii κορναουΐοι, Albionis insulæ populi sunt Ptolemæo. *Cernuo* Britannicè. Cornwal Anglicè vocari, tradit Humfr. Lhuydus.

Corne, collis in suburbano Tusculano. in quo lucus Dianæ consecratus. Plin. Vide *Corce*.

Corneates, Pannoniæ populi, Plinio.

Cornelia, olim sic vocatam eam Germaniæ vrbem quam hodie Wimpfen vulgò appellant, scribunt Munsterus & Brutchius. Quis verò eius ex antiquis meminerit, non subiungunt, meque hoc nescire fateor. *Cornelia* etiam Italiæ vrbs, apud Phleg. Trallianum, & Balbum M. S. Nansii. An Forum Cornelii?

Cornelia Via, vide *Via*, & *Nympha Catabassi*.

Corneliana, vide *Castra*.

Corneliani, vide *Ligures*.

Cornelii locum, habet Antoninus inter Sipontum & Histionium.

Cornelii Forum, vide *Forum* Cornelii.

Cornensii κορνήνσιοι, qui & *Æchilensii*, αἰχιλήνσιοι, Sardiniæ populi. Ptolemæo auctore.

Cornetani, Italiæ populi, sunt Gelenio apud Halicarnasseum 5. In Græco sunt κορνητανοί, Æmil. Portus mauult legere *Cornetani*.

Cornetus Campus, in agro Falisco, Via Campana. Vitruuius 8. cap. 3.

Corni κόρνοι, Italiæ in Latio, populi, Halicarnasseo 5. *Corani* sunt Gelenio eius interpreti.

Corniaspa, Galatiæ vrbs: Antonino.

Cornicli κορνίκλοι, montes Italiæ, prope Tibur. Halicarnasseo 1. *Corniculi* legendum puto. An *Cranitas* hos fortè vocat Zonaras?

Corniculanensis Episcopi, in Mauritania Cæsariensi, meminit Vict. Vticens.

Corniculum κορνίκουλον, Halicarnasseo, Liuio, & Plinio, Latii opidum. *Corniclus* κόρνικλος, Stephano.

Cornietum Tusciæ vrbs, si fides Edicto Desiderii regis Longobardorum.

Cornisius Ager, Samnii regionis, lib. Coloniar. Forsan pro Corfinius: etsi hic in Pelignis: cui Samnites vicini. confundi enim limites à scriptoribus non semel experimur.

Corniscarum Diuarum locus, erat trans Tiberim, cornicibus dicatus: quod in Iunonis tutela esse putabantur. Festus.

Cornu κέρας, locus à forma sic dictus, in Lemno insula. portus, in modum cornu inflexus est. Philostratus, de vitis Sophistarũ, in Scopeliano.

Cornu Buzantiorum, κέρας τῶν βυζαντίων, Straboni opidum iuxta Byzantium. *Chrysoceras* à Solino, & *Auricornu* à Plinio nominatur. *Galata* antiquis quoque dictum, tradit Sophianus, sed hoc negat Gyllius in suo Bosporo. Sed *Sycas* συκαί, & *Sycodas* appellatum ait. Sycas suo tempore *Iustinianas* ἰουστινιανάς, nuncupatas scribit Eustathius, & Stephanus. *Pharos* aliquando nominatum ex his Marcellini verbis videtur: *Promontorium Ceras prælucentem nauibus vehens constructam celsius turrim; quapropter Pharos appellatur*. lib. 22. *Pera* vocari hodie, tradit Sophianus, sic etiam vocat Tzetza & Nicephorus: *Galata* à Turcis hodie nominari, intelligo ex iis qui has partes lustrarunt. Sinus qui est inter Byzantium & Galatam, *Cornu* nuncupari, docet Gyllius, in Bosporo. Idem ante eum Socrates Scholasticus 2. cap. 19. Vide *Sistinense*.

Cornua duo Italiæ, vocant Plinius 3. cap. 5. & Mela 2. cap. 4. eius promontoria, (vt Sallustius in Fragmentis ea nominat) Brutium nempe & Salentinum. Sic quoq; Diaconus 2. Longobard. cap. 17. & 21. hocque dextrum, illud sinistrum nominat. Strabo 2. & 6. Vertices κορυφὰς appellat. Pomponius 1. cap. 2. Duo *Cornua* tribuit Asiæ; vnum qua ad Nilum, alterum qua ad Tanaim pergit. *Cornua* duo Ægypti, Pelusium & Paretonium sunt: inquit Florus.

Cornus κόρνος, Sardiniæ insulæ in mediterraneis vrbs, Ptolemæo, Antonino, & Liuio; quæ *Carnosa* etiam apud Antoninum vocatur, vt annotat Simlerus. *Galea* Pineto nomen habet. Ego puto eam *Corneto* hodie appellari.

Cornu-

Cornutenfis loci, in Illyrico, meminit libro Notitiarum. *Corutenfis* legit Schonhouius.

Cornutiuis vicus Galliæ, Gregor. Turonenfis.

Corocondama peninfula, eft apud Pomponium. Afiæ tractus, inter Mæotidem paludem, & Pontum Euxinum. infulam facit Strabo. Ptolemæo & Straboni quoque vrbs eft in eadem peninfula, ad os Bofpori. *Corocondametis* lacus, eft ibidem quoque Straboni. *Coricondame* eft apud Stephanum. qui hanc iuxta Sinopen defcribit. male, oppofitum enim eft Sinopi: & totus Pontus Euxinus interiacet.

Corodamum κορόδαμον, promontorium Arabiæ Fel. Ptolemæo.

Corolia, Arabiæ Felicis opidum, in Rubro littore. Plinius.

Coromane κορομάνη, vrbs eft Stephano, iuxta Perficum finum. Κορομανὶς Ptolemæo, in Arabia Felici.

Coronaa κορώνεια, Plinio, Liuio, & Hefychio, Bœotiæ vrbs. Phthiotidis regionis eft apud Ptolemæum, cui & alia eft in Bœotia, Achaiæ.

Coronata Campi. Horum meminit Diaconus 5. & 6. Longobard. vbi fcribit Chunibertum regem bellum geffiffe contra Alahim (Abachim alius codex) Tridentinorum ducem, ibique conftruxiffe B. Georgii Martyris monafterium. In Italia, circa Ticinum, ni fallor. Ad Adduam flumen, Sigonio.

Corone κορώνη, Meffeniæ opidum in Peloponnefo, Ptolemæo tefte. *Coron* Sophiano, *Nifi* Nigro dicitur. P*edafum* πήδασον ab Homero dici putant, vt tradit Strabo. Sed *Æpea* αἴπεια, vocatum fcribit Paufanias. Idem Stephanus; fed illud in Laconica, vicina regione ponit. *Corone* Bithyniæ vrbs, Stephano. Eft & vrbs Thraciæ, ab vxore Prothei cognominata. In faucibus Pallenes Cherfonefi, vt tradit Philargyrius ad Georg. Virgilii. Sed *Torone* legendum putauerim. vide *Cylla*, & *Achaorum* Portus.

Coronia, vide *Salamis*.

Corontà κόροντα, Acarnaniæ vrbs, Stephano, ex Thucydidis 2.

Coronus κορωνὸς, Ptolomæo Afiæ mons. *Bafaraf*, à Caftaldo nominatur. Vide *Taurus*.

Coropaffus κορόπασσος, Lycaoniæ pagus, in Afia Minori. Strabo.

Corope κορώπη, Theffaliæ vrbs Stephano. vide *Oropus*.

Corozaim Hieronymo, χοραζίν Græcè, Palæftinæ vrbs, Matthei. 11.

Corph, & *Werham*, villarum nomina, in Anglia, vt habet Surius, in vita S. Eduardi regis.

Corphinium, vide *Corfinium*.

Corpialica, vide *Corpilli*.

Corpicenfii κορπικήνσιοι, funt Sardiniæ infulæ populi, apud Ptolemæum.

Corpilli, Thraciæ populi, Plinio, & Solino. In Corpialica fortè præfectura, Ptolemæi.

Correus, vide *Lapis* Adiutorii.

Corrha κόῤῥα, Armeniæ Maioris opidum, Ptolemæo. Eidem, Perfidis.

Corrhagum, Macedoniæ vrbs eft, apud Liuium. κόῤῥαγον, Æfchinis, in oratione cōtra Ctefiphontem.

Corrhei κοῤῥὴι, Syriæ locus, vbi Samuel lapidem adiutorii ftatuit: victoriæ contra Palæftinos fignum. Iofephus Antiq 6. cap. 2. vide *Lapis* Adiutorii.

Corrhonitis, vide *Cherfonefus*.

Corrictana, vide *Curritana*.

Corfea κορσεαι, Ioniæ Infula, contra Samum. Stephanus. Per I. in fecunda habet Strabo. *Corfeas* Plinii eft, ni fallor: quam in ora Ioniæ quoque defcribit.

Corfeæ, vide *Corfea*.

Corfena, circa Syriam regio videtur in Codice 12. Titulo de Apparitoribus. Mar. autem legebat *Ofrhoena*.

Corfi κορσοι, Sardiniæ populi, ex Corfica oriundi. tefte Paufania, in Phocicis κορσοι, Ptolemæo.

Corfia κορσεία, Bœotiæ opidū Diodoro, Paufaniæ, & Demofthenii. vide *Chorfia*.

Corfia, Plinio locus circa Heliconem; Sufpicatur pro eo *Creufa* legendum, Sylburgius. Adi eius Notas ad Paufaniam. vide *Corfea*.

Corfica, vide *Cyrnus*.

Corfica, vide *Theba*.

Corfii, vide *Corfi*.

Vu 2

Corsinianum, (nouum puto) Senensis ditionis opidum est, in Tuscia. *Piensa* hodie dicitur. vt refert Augustinus Dathus, ex Pio II. Pontifice.

Corsio, vide *Gorsio.*

Corsis, vide *Cyrnus.*

Corsita, vide *Comari.*

Corsote κορσωτὴ, vrbs magna, à Masca flumine circumdata. In Arabia Deserta, aut Mesopotamia videtur, apud Xenophontem 1. Cyri exped.

Corstopitum, Antonino Britanniæ vrbs est; *Corbridge* est Talboto, super Tinam fluuium. Sed *Morpit* vocatur à Camdeno.

Corsula, vide *Cursula.*

Corsura κόρσουρα, insula in medio sinus Carthaginensis. Strabo 17.

Cortacha, Indiæ extra Gangem vrbs, Ptolemæo: ad Sinum Magnum, vt Mercator habet qui eam *Tartaho* vocat. Græcus textus legit *Corgatha* κόργαθα.

Cortaa, vide *Cotaa.*

Cortanienta, vide *Cortnossa.*

Cortasi. Obsequens, Romæ in agro Cortasi lacte pluit.

Corte, vel *Coste*, vide *Cortia*, & *Dodecaschœnos.*

Cortenebra vide *Contenebra.*

Corterate, Aquitaniæ locus. Tabula Peutingeriana,

Corteriacenses, ex lib. Notitiar. habet Ditæus pro Cortrick, Flandriæ vrbe. Cortoriacenses per O. in secunda autem lego in meo libro Notitiarum.

Corthata, Indiæ extra Gangem metropolis, Ptolemæo Latino. Sed *Corgatha* κοργάθα in Græco est.

Corthosiceorū κορθωσικεων, meminit ex nummo Goltzius, in suo Thesauro.

Cortia Prima κορτία, locus circa Elephantinen & Æthiopum regionem. Agatarchides. *Corte* est Antonino.

Corticata, Hispaniæ insula, circa Artabrum promontorium alicubi, Plinio. Vrbs est κορτίκατα, Turdetanorum, in Bætica Ptolemæo.

Cortina, vide *Cartenna.*

Cortnossa, & *Cortenebra*, Tusciæ opida: in Catonis (quæ circumferuntur) Origin.

Cortuosa, & *Contenebra* apud Liuium 6. est. An Cortanienta, in Edicto Desiderii regis?

Cortona, & *Cortonia*, vide *Croton.*

Cortonenses, Hispaniæ Tarraconensis populi. Plin.

Cortoriacenses, vide *Corteriacenses.*

Cortuosa, Tuscorum apud Liuium 6. vrbs est. in agro Tarquiniensi.

Cortyna, vide *Gortyna.*

Cortynii, vide *Arcadia.*

Cortyta κόρτυτα, regio Laconicæ. Stephanus, ex Thucydide 4. Corcyra malè vertit apud hunc Latinus interpres.

Coruda κόρυδα, locus vltra Indiæ montes, vbi bestiæ sunt Satyrorum formam gerentes. Ælianus 16. Animal. cap. 21.

Coruentani, vide *Cornetani.*

Coruinum, vide *Corbio.*

Corula κόρυλα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo. *Coloran* Castaldo. *Curulla* habent Latini codices, Videtur κύρουλα, ab eodem Ptolemæo nominari lib. Geographiæ 1. cap. 13. Et κουρουλα legebat hoc loco codex manuscriptus.

Corulla, vide *Cordula.*

Coruncala κορούγκαλα, Indiæ intra Gangem opidum. Ptolemæus.

Coruorum Antrum, φωλεός, montis nomen, in Cilicia. Nicetas.

Coruorum κοράκων, insula Arcadiæ, qua Ladon in Alpheum erumpit. Pausanias. Vide *Coraconesus.*

Coruorum duorum lacus, sic appellatus ab Artemidoro. Ad oram Oceani Gallici. Strabo lib. 4.

Corura, vide *Coreura*, & *Corula.*

Corus κόρυς, Arabiæ fluuius magnus, in mare Rubrum effluens. Thalia Herodoti. vide *Cyrus* & *Cyrrhus.*

Corusia κορουσία, Sarmatiæ Asiaticæ vrbs, Ptolemæo.

Corutta, vide *Cornutensis.*

Cory κῶρυ, Ptolemæo Maris Eoi insula, in Sinu Argarico. *Nicouat* Mercatori dicitur. Videtur *Epiodori* in Arriani Periplo nominari. Vide *Solis* insula, & *Colaicum.*

Corybantes, vide *Cyreta.*

Corybrassus, vide *Coribrassus.*

Corybissa κορυβισσα, locus in Scepsia, ad Eurientem fluuium: circa Troiam regionem. Strabo.

Corycaa, *Corycaum*, & *Corycaus*, vide *Corycus.*

Coryci-

Corycium Antrum, Straboni Ciliciæ promontorium, prope Corycum vrbem. Specus est Melæ: apud quem eius descriptio. *Coruch* nomen habet, Ramusio auctore. *Corycium* Nemus hic quoque Q. Curtio Pausaniæ & Straboni, aliud antrum est eiusdem nominis in Phocide regione, iuxta Parnassum montem. Vbi Coryciæ nymphæ, quas Bacchides nominamus, vt habet Sophocles in Antigono. Huius etiam meminere Laërtius & Dicæarchus. Hoc tractu quoque *Corycea* ciuitas, quod ex Parthenio annotauit Stephanus.

Corycus κώρυκος, Cretæ insulæ promontorium, Ptolemæo Hoc *Cambrasia* hodie, vt Pinetus; vel *Cambrussia* potius, vt Niger habet, nominatur. Est & Cretæ mons Plinio. Ptolemæo Ciliciæ opidum; quod *Curcu* Nigro, *Chura* Mercatori appellatur. *Curcho* Iosepho Barbaro: Beniamin *Corcos* nominat. *Charachisar* à Turcis vocari, ait Leunclauius. Plinius opidum, portum, & antrum vno nomine *Corycos* vocat. Est Ciliciæ mons quoque Plinio, Vibio, & Stephano. Promontorium est Straboni, & in eo antrū *Corycium*, in quo optimus crocus nascitur. Huius meminit etiam Q. Calaber. Portus Ioniæ est, supra Cyssuntem, Liuio 36. Promontorium ibidem. & antrum Teiorum: eidem 37. Mons est ibidem, circa Erythras: Plinio, Pausaniæ, & Straboni. quem *Corycæum* vocant. vnde adagium Corycæus auscultauit. Est & insula, & portus sic dictus, ibidem: Stephano *Corycaum* antrum est etiam in Bœotia, vnde Ismenus emergit: vt tradit Herodotus 8. & Plutarchus de Montibus. *Corycus* Stephano est portus Æthiopiæ. Littus Lyciæ est, inter Phaselim & Olympum vrbes, Straboni. *Corycus* Isauriæ vrbs, si fides Glossario in hoc Iuuenalis. *Quam tu Corycia semper cum puppe moraris, Atque habitas Coro semper tollendus & Austro.* Sed cum Isauria sit vltra Taurum, & in mediterraneo regionis, quid huius incolis cum puppe aut ventis negocii? vbi neque mare, neque fluuius vllus? Sed quid mirum illi Corieum in Isauria esse, cui Brigantes & Minturnæ in Gallia: Bebriacum in Campania: Lauinium in Etruria: Venafrum in Africa: Nabathæa in India. Pactolus in Hispania: & qui Thulen ciuitatem dicit.

Corydalla κορύδαλλα, Rhodiorum vrbs, Stephano & Plinio. *Corydallus* Ptolemæi, in Lycia.

Corydallus κορύδαλλος, vicus tribus Hippothoontidis, Diodoro & Stephano Circa Athenas, Athenæo. *Corydalense* Straboni, cui *Corydalus* ibidem quoque montis nomen est: circa Psittaliam insulam. sed vno L. scribit. Vide *Corydalla*.

Corydela, vide *Chelidonia*.

Corygaza, vide *Sorygaza*.

Coryla, vide *Coruleum*.

Corylenus, vide *Cotton*.

Coryleum κορύλειον. Paphlagoniæ insignis pagus. Stephanus. *Coryla* κορύλα, Xenophonti 5. Cyriacorum. *Cornica* κορύκα Ptolemęo.

Corymbia, vide *Rhodus*.

Coryna, Ioniæ vrbs, in Peninsula, Pomponio. Est locus apud Athenæum 15. vt legit Dalechampius: (Græcum Valderi volumen mancum est) vbi optimum vnguentum rosaceum fiebat. In Ægypto, ni fallor. *Cyrene* autem habet dictus Dalechampius.

Coryne κορύνη, Ptolemæo Elidis Peloponnesi regionis vrbs. Niger *Antilodum* nominat.

Corynephori κορυνηφόροι, seruilis gens qua vtebantur Sicionii. Eustath. ad Dionysium.

Corynetes κορυνήτης, locus circa Athenas. Plutarchi Romulus.

Corype, vide *Oropus*.

Coryphæum κορυφαῖον, mons Epidauri, vbi colitur Diana Coryphęa, vt refert Stephanus, ex Pausania.

Coryphæus, vide *Rhœsticus*.

Coryphantis κορυφαντὶς, pagus in littore Adramitteno, Straboni. *Coryphas*, & *Coryphanta* est apud Plinium. vbi scribit ostrea scciora.

Coryphasium κορυφάσιον, Messeniæ promontorium apud Ptolemæum, & Pausaniam. *Cabo Zunchi* Nigro est. Plinio vrbs in Argia regione est, quam aliàs *Inachiam*, & *Dipsium Argos* appellatam ait. Consule Pintiani Castigationes in Plinium, lib. 4. cap. 5. Vide *Pylus*.

Coryphe κορυφὴ, id est, vertex, mons sic dictus, Gangi flumini finitimus, vt tradit Plutarchus, de Montibus. Est quoq; mons Syriæ, inter Antiochiam & Berrhoeā, Theodoreto in vita Eusebii. *Coryphæus* hic est Po-

lybii. Est etiam *Corypho* Mons, circa Smyrnam: Pausaniæ 7. Vide *Anatole, Cornua, Libya*., & *Lechmium*.

Corys, vide *Corus*.

Corythenses κορυθεῖς, Tegeatarum curia, in Arcadia. Pausanias.

Corytios, habent Bruti Epistolæ 58. & 59. In Asia Propria.

Corytus, vide *Coritus*.

Cos, nobilissima Maris Ægæi insula ab Halicarnasso, vt Plini⁹ eam describit, quindecim mill. pass. distans. *Co* κῶ, Ptolemæo dicitur. *Cos*, & *Coa*, Straboni. *Cooos*, *Coos*, & *Ceos*. κόω@, κόως, κῷ@, κῶς, κῶς, κέως, κῶ@, apud Stephanum scribitur: qui quoq; eandem *Meropum* μέροπις. & *Cariam* καρία, vocatam prodit. Meropas eam olim inhabitasse, Quinctilianus docet. cui suffragatur Ant. Liberalis. item Hyginus in Aquilia: & Pausanias 2. Eliacor. Plinio auctore etiam *Nymphaa* nuncupatur. *Stancon* nominari, scribit Bellonius. Volaterranus tamen, Bordonius, & Sophianus eam *Lango* vocant. Hippocratis patria est. Celebratur hæc insula à Theocrito in Thalysia. Est & vrbs huius insulæ, teste Ptolemæo & Stephano. hanc Strabo prius *Astypalaam* nuncupatam, litterarum monumentis prodidit. *Cos* κῶς, Ægypti etiam vrbs, apud Stephanum. Hinc adagium puto proferri Eustathio: *Quem Cos non nutrit illum nec Ægyptus*. quasi dicat, cui vrbs vna non sufficit, ei nec tota huius regio. *Cos* etiam fossa Corinthi, sic dicta apud Pausaniam. Vide *Co*.

Cosa, in tabula Peutingeriana, Galliæ Aquitanicæ locus, ad quem M. Velserus dicit se nihil compertum habere, nisi *Cossium* sit Ausonii, & *Cosa* Ptolemæi. hoc vltimum errore typographico: nam Cossium Κόσσιον apud hunc lego, non Cosa. vide *Cossa*, & *Nessus*.

Cosamba κωσάμβα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolemæo. *Satigan* Castaldo.

Cosas κόσας, Straboni fluuius Frusinum alluens in Latio. Hunc hodie *Pissia* vocari, scribit Leander.

Coscinium κοσκίνιον, vrbs videtur apud Strabonem; Asiæ Propriæ alicubi. Cosciniam pagum idem habet. *Coscinus* est Plinio.

Coscynthus κοσκυνθος, fluuii nomen, in Italia: apud Lycophronem. qui & *Euripus* dicitur, vt annotauit ad eundem Canterus.

Cosedia, vide *Consedia*.

Cosenum, vide *Chusaris*.

Cosetani, vide *Cossetania*.

Cosenda, vide *Bosara*.

Cosiana κοσίανα. castellum maritimum, in Palæstina. Stephanus: ex 10. Characis.

Cosilaus Κοσιλα@, vicus non lõgè à Chalcedone videtur, apud Cedrenum, & N. Callistum 12. cap. 49. *Colaus* κολά@, habet Sozomenus *Colai* fortè apud Prosperum Aquitanicum; vnde hic caput Ioannis Baptistæ Constantinopolim deportatum scribit.

Cosilinum, vide *Consilinum*.

Cosintum, Thraciæ locus, Drosicæ regionis: vt videtur ex Antonino.

Cositani, vide *Cossetania*.

Cosla, vide *Gleni*.

Coslaus, vide *Cosilaus*.

Cosmedinm littus, circa Thraciam videtur, propè Byzantium fortè, apud Zonaram & Nicetam, κοσμιδιον, in Responsis Patriarcharum Orientalium.

Cosmos κόσμ@, Iudææ opidum. Ptolem.

Cosoagus, fluuius Indiæ, qui se in Gangem effundit. Plinius. Vide *Cossoanus*.

Cosobus Campus, Laonico: circa Sauum fluuium videtur. In margine libri erat *Casabus*, & campus Merulæ, & Ambserfeld. Vide *Merula* Campus.

Cossa κόσσα, vrbs Tusciæ, in sublimi colle, post Populoniam, describitur à Strabone, Pomponio, Liuio, Plinio, qui eam Volciensium vocat. *Cosa* apud Antoninum est. Ptolemæus *Cossa* κόσσαι, habet. *Consa* etiam vocat Onuphrius, & dicit hodie *Orbetello* nominari. *Lancedona* nunc locus vocatur. vrbs namque interiit, inquit M. Niger. *Alsidonia* Leander. *Cosa*, simplici S. alia est vrbs Cæsari, in agro Turino: Thurino cum H. autem legendum. Oenotriorum est Stephano κόσσα, σ geminato. Huius Cossæ meminit Liuius 24. & municipium vocat. Cicero in Verrem 5. & quædam exemplaria corruptè Consa legunt. *Cosano* est hodie, Calabriæ regionis; vt docet Gab. Barrius. *Col. Iul. Cossa* est in nummo Neruæ Imp. apud Goltzium *Compsam* putarim hanc eandem appellari à Ptolemæo, & Paterculo. *Compsanosque* à Plinio. Vtramq; coloniam Romanam factam reperio, *Cossam* Liuii in Hirpi-

nis.

nis, siue Compsam in II. Italiæ regione, Plinii, aliam facit ab his Celsus Cittadinus. cuius verba ad me Roma, hæc: *vrbs est Archiepiscopalis, ad radices Apennini sita, in tumulo rotundo quem Aufidus amnis à Septentrione alluit.* Nomen antiquum retinet, id est *Conza.*

Cossai, vide *Cissi*, & *Cossea.*

Cossea κοσσία, pars Persidis, Stephano. *Cossæ* populi, Mediæ Montem in habitantes. Polybio. Diodoro 17. Item Plutarcho, in Alexandro. Ptolemæo in Susiana sunt, finitima regione. Hi sunt Vxiis vicini, teste Arriano, in Indicis, & 7. Alexandri. *Cossea* etetiam Thraciæ opidulum, apud eundem Stephanum. vide *Chuta*, & *Cissa.*

Cossetania, Hispaniæ regio, apud Plinium. Vno S. κοσητανοὶ, sunt Ptolemæo. huius populi, *Cosetani.* In vetusto marmore *Cositani* scriptum: vt testatur Hermolaus ad Plinium.

Cossi, vide *Cissi.*

Cossini, vide *Ostiones.*

Cossinites κοσσινίτης, Thraciæ fluuius. in Abderitarum regionem defluens, & in Bistonicum stagnum erumpens: equos qui inde bibunt rabie inflammari facit. Ælianus 15. cap. 25. Animalium.

Cossium κόσσιον, Vasariorum in Aquitania opidum, Ptolemæo, & Ausonio. *Bazas* Vineto est, inter Burdigalam & Aquas Augustas. vide *Cosa.*

Cossoanus κοσσοανὸς, Indiæ amnis, in Gangem influens Arrian. in Indicis. *Cosdagus* Plinii videtur.

Cossura, vide *Cossyra.*

Cossus κόσσος, Stephano Bithyniæ mons. ex Demosthenis Bithyniacis.

Cossyra κόσσυρα, Ptolemæo vna ex Pelagiis insulis, inter Africam & Siciliam sita. *Cossura* Verrio Flacco, & Melæ est. *Cosyra* Plinius scribit. *Cosura* κόσουρα, Strabo habet. & vacillante scriptura, interdū etiam κόσσυρα, duplici SS. (Alia est ab eius *Corsura*) Getardus Mercator, Quintinus Heduus, & Fazellus *Pantalarea* vocant, Leander *Fanaguana*, Niger *Zemolo.*

Costaballene, Liguriæ locus; apud Antoninum. inter Albingaunum & Albinimilium.

Costoboci, Sarmatiæ Europææ populi videntur, apud Capitolinum. in vita M. Aurel. Imp. *Costoboca* sunt Ammiano; Scythæ, circa Daciam, ad Euxinum Pontum. *Castoboci* κοιστοβῶκοι, Ptolomęi sunt. vide *Sarmatia*, & *Tolistobii.*

Cosyri, Indica gens, Plinio.

Cosyrus κόσυρος, insula iuxta Selinuntem. item vrbs & fluuius Siciliæ, Stephano. Tres ibi hodie sunt insulæ *Tre Fontane* dictæ.

Cosyte κοσύτη, Vmbriæ vrbs, apud Stephanum. ex Ctesiæ 3. Perigeseos.

Cotace κωτάκη, Ariæ opidum, Ptolemæo.

Cotacene, vide *Catarzena.*

Cotaa κωταία, Armeniæ Minoris regio, Ptolemæo. *Cortaa* interpreti.

Cotana κώτανα, Murianæ regionis, in Armenia Minore vrbs, Ptolemæo. *Chotana* legunt Latina exemplaria. *Chotena* χωτηνή, Appiano, in Mithridaticis.

Cotaisis, vide *Coataisis.*

Cotamba κωτάμβα, Ptolemæo est Persiæ opidum.

Cotannorum in Pamphilia (quorum Episcopus Acacius) memoria est in concil. Ephesino.

Cotenopolis, Ægypti vrbs. In epistola episcoporum Ægypti ad Leonem Aug. quæ extstat in Conciliorum opere.

Cotensii κοτήνσιοι, sunt Daciæ populi, apud Ptolem.

Cotes, vide *Cottes.*

Cothocida κωθωκίδαι, δῆμος, Hesychius. n[illegible] h[illegible] Æschinem rhetorem hinc orium[illegible] it Plutarchus & Ælianus. In Attica p[illegible]

Cothon κώθων, insula ante Carthaginem, in eius portu, Straboni 17. Appianus portū vocat. Meminit eius Orosius 4. cap 23. Et Hirtius de bello Africano. Alia est insula in sinu Laconico, apud Plinium. Non longè à Cythera, vt scribit Stephanus. Vide *Cathon.*

Cothornia, vide *Croton.*

Cothus, vide *Cotus.*

Cotia Silua, in Gallia, circa Compendium opidū. In S. Medardi vita. Huius etiam meminit Turonens. & Aimoinus.

Cotia Alpes, sunt Agathiæ Apennini tractus, circa Boios. Vide *Cottia.*

Cotieri, vide *Scytha.*

Cotilia insula, in Cotiliæ lacu. Fest. Pompeius. vide *Cutilia.*

Cotilium, Phrygiæ castellum, Polyæno lib. 6. in Alexandro. *Cotylium* Sozomeno, & Callisto, vrbs Phrygiæ, non incelebris.

Cotinas κοτῖναι locum circa Bætim, vocat Strabo 3. apud quem æs aurumq; nascitur.

Cotinum, locus apud D. Iustinum martyrem. In Marcomannia videtur. *Cotinorum* meminit hoc tractu etiam Theodosius Dionis abbreuiator. vide *Gotini*, & *Carnus*.

Cotinusa, vide *Gades*.

Cotiscoliæ, vide *Cutilia*.

Cotomana κοτόμανα, Armeniæ Maioris oppidum, Ptolem.

Cotonis Insula, circa Echinadas. Plinius.

Cotrades κοτράδες Isauriæ vrbs, apud Stephanum. ex 1. Isauricor. Capitonis.

Cotriguri, Apud Agathiam, Hunica gens.

Cotta, vide *Gotta*.

Cottabani, vide *Cattabania*.

Cotta, vide *Sarmatia*.

Cottaobriga κοτταιόβριγα, Vettonum in Lusitania Vrbs. Ptolemæus.

Cottath, vide *Cathether*.

Cotes κώτεις, Ptolemæo; *Ampelusia* Melæ. Africæ promontorium, ad Fretum Herculeum est. *Cabo Sparcelle* Mercatori, & Castaldo. *Esparto* profert Hispanus. Apud Plinium Ampelusia promontorium; & Cotes vrbs est.

Cottia, Antonino locus Galliæ Cisalpinæ inter Ticinum & Taurinos. An Cottuta Strabonis?

Cottiæ Alpes, quarum meminere Dion Cassius, Eutropius, Ammianus, Aurel. Victor, & Suetonius. qui eas *Cottias*, & Tacitus *Cottianas* appellat; a Cottio earum rege. *Cotiæ* κότιαι sunt Ptolemæo. Iouius & Lupanus eas *Monte Genebre*; Leander *Mont Cenis* interpretatur. In summitate harum Cottiarum ponit Ammianus duos vertices, vnũ cognomine *Martis*, alterum *Matronæ*; cuius vocabulum casus fœminæ nobilis dedit. Sunt qui has *Gothicas*, non sine librariorum errore, vocant; vt scribit Simlerus, qui hoc Cottiano regno *Pedemontiũ* facit. Cottias Volaterranus easdem putat eum *Paninis*: & *Graiis*, de quibus vide suo loco. Pro Cotiis apud Ptolemæum nonnulli Scutios malè legunt. *Cottæ* Alpes, videntur quoque pars Apennini montis, iuxta Liguriam. Procopius 3. Gothorum, & Agathias 2. Genuam vrbem in Coceiis Alpibus describit. Luitprandus 4. Sed & hoc obseruandum. P. Diaconum sub *Cottiarum* Alpium nomine, Quintam Italiæ prouinciam comprehendere. in qua vrbes, Genua, Dortona, Sauona, Aquæ, & Bobium monasterium.

Cottiara κοττίαρα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo. *Cochin*, Castaldo: *Calecut*, nonnullis.

Cottiaris κοττιάρις, Sinarum fluuius, Ptol.

Cottimori, vide *Augusta*.

Cottis κώττις, Indiæ intra Gangem opidũ. Ptolemæus.

Cottium κόττιον, Straboni Galliæ Narbonensis locus. Circa Alpes fortè Cottias. Vbi & *Cottii* Regionem habet. Sic censet quoq; Casaubonus.

Cottobara κοττόβαρα, Gedrosiæ opidum, Ptolemæo. Indiæ intra Gangem, eidem.

Cotton, *Corylenus*, *Aphrodisias*, *Crene*, vrbes Asiæ Propriæ, apud Liuium 37. Circa Ioniam fortè vspiam.

Cottona, (vt legit Delrio apud Solinum) portus est Æthiopiæ; ad sinum Arabicum. *Toanate* legit membrancus meus codex. Indiæ regio *Cottona* est Plinio: vnde piper monoxylis lintribus Becaren conuehitur.

Cottuta κοττοῦτα, circa Ticinum vrbs, Straboni. *Cottii* legit Casaubonus. vide *Cottia*.

Cotuantii κοτουάντιοι, Rhætorum gens, apud Strabonem. *Kotting* & *Kochaw* interpretatur Lazius.

Cotulus Mons, Britanniæ insulæ, circa Doroberniũm, aut fallit P. Virunnius.

Cotus κῶτος, Stephano Bœotiæ vrbs. in voce ἐν δώτειοις κῶτος, legit Aldi codex.

Cotyæum κοτυάειον, Ptolemæo & Plinio, Galatiæ, in Asia Minori opidum, *Cutaie* à Leunclauio, *Cute* a Bellonio vocari intelligo. Phrygiæ Epicteti quoq; vrbs est apud Strabonem, & Ptolemæum.

Cotyalium, circa Pamphiliam vrbs, Nicetæ.

Cotylæum κοτύλαιον, Eubœæ mons. Stephanus & Æschines.

Cotyle, vide *Cutilium*.

Cotylia, vide *Cutilius*.

Cotylium, vide *Cotilium*.

Cotylius κοτύλιος, Arcadiæ mons, Phygaliæ vrbi imminens. Pausanias.

Cotylus κότυλος, Idæ quidã collis. Strabo.

Cotynas

Cotyna κοτυναι, vrbs nobilissima, in agro Reatino. Halicarnass. 2.

Cotyora κοτυώρα, vulgo nunc *Cytora* κύτωρα, Vrbs Græca, Sinopensium in agro Tibarenorum Colonia. Xenophon, & Suidas.

Cytorum κυτώρον, Stephano, Hesychio, & Ptolemæo est. *Cotyorū* Plinio. *Castelle* nunc vocari, ait Niger. in Paphlagonia est.

Cotyrga κότυργα, Ptolemæo Siciliæ mediterranea vrbs. Simlerus æstimat eam *Corcotianum* ab Antonino dici, Vide *Mansio*.

Cotzianum, Phrygiæ ciuitas, Iornandi: libro Succeſſionum regnorum.

Congium κουγιον, Hispaniæ Tarraconensis vrbs, in Vacceis. Ptolemæus.

Counos, vide *Toliapis*.

Coumadeni κουμαδηνοι, Corsicæ populi, Ptolemæo.

Coutha κοῦθα, Indiæ vicus videtur apud Ælianum 16. Animal. vbi aridos pisces capris, in stabulis comedendos obiici, scribit.

Cozala κοζάλα, Armeniæ Maioris opidū. Ptolemæus.

Cozerimi, vide *Mesuga*.

Cozistra κοζίστρα, Ciliciæ præfecturæ, in Cappadocia vrbs, apud Ptolemæum. Per Y. in prima scribunt eius interp.

Crabasia κραβασία, Stephano Iberiæ opidum. Europæ videtur. Crabasiæ iugi meminit Sex. Auienus in Hispania Tarraconensi.

Crabra Aqua, cuius Frontinus meminit, & Cicero lib. 17. legis Agrariæ. Territorii Romani fluuiolus est, quem hodie *La Marana* vocant. *Maranella* autem nominat Lucas Petus, lib. de Mensuris Romanis.

Cracturis Antonino, & in alio codice *Croaculis*. in itinere Asturica Tarraconem. Simlero idem eum *Graccuris* videtur.

Cracina, Pictauiensis insula. Greg. Turonensis, Historiar. 5.

Crade κράδη, Cariæ vrbs. Stephano: ex Hecatæo.

Cradenna, vide *Amphipolis*.

Cragausa, vide *Rarassa*.

Cragus κράγος, Ciliciæ mons, siue petra præceps ad mare Melæ & Stephano. *Antiochiam* ad Cragum, habet hoc loco Ptolemæus. Sed & *Cragum* vrbem quoq; habent hic Eustathius, & Strabo. Videtur quoque fluuii nomen, apud Stephanum, ex Panyaso. Vide *Chimera*, & *Taurus*.

Crala, vide *Morabus*.

Crambe κράμβη, vrbis nomen, circa Lydiam videtur, cui palus vicina est. teste Suida, in voce Moxus. Vide *Cambre*.

Crambonides populi. Goltzius ex Hadriani nummo legit κοινον κραμβωνιδων.

Crambusa κράμβουσα insula est Ciliciæ, circa Calycadnum fluuium, & Corycum promontorium Ptolemæo. Straboni, & Plinio. Circa Seleuciam Isauriæ describit eam Stephanus. Est & vrbs Lyciæ, inter Olbiam & Sacrum promontorium, Straboni.

Crambutis κράμβουτις, Ægypti opidum, apud Stephanum.

Crane Κρανάη, insula Peloponnesica: Homero, Straboni, Orpheo, & Pausaniæ, è regione Gytheo Sunt qui *Cytheram* putant, apud Eustathium in Γ. Ιλιαδ. vide *Helena*.

Cranai, vide *Athena*.

Cranaos, Cariæ opidum, Plinio.

Cranda, Æthiopiæ sub Ægypto opidum. Plinius.

Crane κράνη, Arcadię vrbs, vbi abietes plurimum nascuntur. Theophrastus 4. Histor. Plantar. cap. 1.

Crania κρανία, Ambraciotarum regio, Stephano: Mons Ætoliæ, Plinio.

Cranii, vide *Nesiota*.

Cranides, vide *Crenides*.

Cranita κρανῖται, montes, à coruorum frequentia, sic dictos, habet Zonaras 2. apud Samnites. vide *Cornicli*.

Cranium κράνειον, cupressorum nemus est, ante Corinthum. Pausanias Laertius in Diogene, gymnasium dicit. Meminit huius quoque Lucianus in Dialogis: & Theophrastus 5. de Causis Plantar.

Crannon, vide *Cranon*.

Cranoe, vide *Cronea*.

Cranon κρανων, Plinio, Valerio, Galeno, & Stephano, Thessaliæ vrbs, in Campis Pharsalicis. *Ephyra* ἐφύρα, ab Homero dici, scribit Stephanus. *Granon* per G. est apud Quinctilian. 11 cap. 11. Geminato NN. *Crannon* est apud Liuium 42. Circa Sycurium. Hodie *Ceres* vocatur, Bellonio. Est & *Cranon* quoque Athamaniæ vrbs Stephano.

Crantia κραντία, Hispaniæ ciuitas maritima: vbi Varus à Didio nauali prœlio superatus fuit. Dion. 43. Locum corruptum censet Moralis, & *Carteia* legendum ducit.

Crapathus, vide *Carpathus*.

Crasterium κρας..., Siciliæ regio. Stephanus.

Crasis κρασις, est apud Xenophontem ad finem 5. historiæ Græcor. sed κράσις legendum docet Lewenclaius. In Attica locus est.

Craso vrbs, circa Obsicium videtur, in Historia Miscella 22. In Phrygia est. vide *Crassopolis*.

Crasos, vide *Crassopolis*.

Craspedites Sinus, Bithyniæ, ad Propontidem videtur, apud Plinium.

Crassopolim κρασσόπολις, vrbem habet Galen. inter eas quas ze iam producere tradit. Lib. 1. de Alimentor. facultatibus. Circa Phrygiam puro. *Craso* fortè Phrygiæ vrbs, de qua in Miscella historia 24.

Crastis, vide *Crassus*.

Crastus κράστος, Siciliæ vrbs, Stephano. Epicharmus hinc oriundus, testis Suidas. *Crastis* κράστις, Herodoti credo, quam circa Sibarim describit, in Terpsichore. Hanc enim Italiæ partem video à Stephano interdum Siciliæ nomine indigitari.

Cratas, vide *Nebrodes*.

Cratea, vide *Flauiopolis*, & *Cratias*.

Crater, vide *Phlegusa*, *Matusiam*, & *Baianus* Sinus.

Crateras villa, ab Antiochia vicesimo & quarto disiungitur lapide. Ammianus. In Syria est: vbi Apollinaris Mesopotamiæ rector occisus.

Crateres, vide *Palici*.

Craterii Portus, qui est terræ Phocaidis, in Æolide. Thucydides ad finem 8. Crater Higini fortè. de quo in *Matusium*.

Craterus, pars siue arx Trœzenæ, in Peloponneso videtur, apud Frontinum 3. Stratag. 6.

Crates, vide *Orates*.

Crathis κρᾶθις, Brutiorum in Italia flumen, Theocrito. *Crateis* Plinio. Siciliæ dicit Eustathius in Dionysium. eumque apud Sybarim siue Thurium fluere scribit *Gratis* vocatur Leandro Alberto *Crathis* quoque Peloponnesi in Achaia circa Ægas fluuius est, apud Strabonem, Pausaniam, Eustathium, & Herodotum lib. 1. à quo flumen Italicum, nomen suum accepisse addit. Sed & montis nomen est in Arcadia; vnde hic fluuius oritur, Pausania auctore. vide *Sicyon*.

Cratia κρατεία, Honoriadis opidum: in Authenticis. & Ephesino concilio III. Ponti credo. *Gratia* fortè Porphyrogennetæ.

Cratinopolis, ciuitas Episcopalis, in Mauritania Cæsariensi, testis Vict. Vticens.

Craualide, vel *Craugalida*, Phocidis regio; Prope Cyrrham. Suidas.

Craugia, Peloponnesi insulæ duæ, Spiræo promontorio obiacentes. Plinius.

Crebennorum κρεβέννων, ruris, meminit Ausonius, epistola 18. & 20. In agro Bigerritano, vt putat Vinetus.

Crefenna, Scandiæ populi sunt Iornandi: *Scritifini* Procopio: & *Scrictofinni* Diacono. hodie *Scricfinner* appellari autumo, atque à fabulosa antiquitate *Hippopodes*. vide *Fenni*.

Creius κρεῖος, Argiæ mons. Scholiastes Callimachi. vide *Creopolos*, & *Crius*.

Crema Prouincia, & *Cyrenarum*. sic in Goltzii Thesauro; ex vetusta inscriptione.

Cremaste, locus circa Antandrum est. Xenophonti 5. Græcor. vide *Larissa*.

Crema κρῆμα, Ponti vrbs, Stephano: ex Phlegonte. *Cremense* fortè Plinio 4. cap. 12.

Cremera, Liuio & Ouidio, Etruriæ fluuius, clade Fabiorum insignis. κρεμέρα est apud Diodorum 11. Volaterranus putat eum amniculum esse, qui hodie vicinus Primæ Portæ, quinto ab Vrbe lapide visitur. Huius accolæ etiam serio à me interrogati, non aliud nomen huic quam *Fossa* dedere. Quidam existimat eum esse qui ex lacu di Baccano dicto, oriens, in Tiberim se exonerat ad pagum Varca: vnde ille etiam *Varca* nomen sortitur. idem alibi dicit quoque *Isola* dici à pago illi insidente. Pyrrhus Ligorius haud infimæ in antiquitatis Romanæ peritia, auctoritatis, putat hunc fluuiolũ quem hic describimus, *Turiam* siue *Tutiam* Silii esse. Κρεμέρα, etiam castellum in tumulo quodam, sic dictum à flumine Cremeræ, cui insidet, Halicarnasseo 9. Veientum est.

Cremissus, vide *Crinisus*.

Cremmyon, vide *Crommyon*.

Cremna κρῆμνα, Lyciæ vrbs videtur apud Strabonem 12. Pisidiæ Colonia in Pamphilia, est Ptolemæo. vide *Crymna*.

Cremni κρημνοι, emporium paludis Mæotidis,

dis, circa Tanaim fluuium. Herodoti Thalia, κρέμνοι Ptolemaeo: cuius interpretes *Cnma*, malè legunt.

Cremnia, vide *Gortyna*.

Cremniscos, opidum circa Istrum, in Sarmatia. Plinius. Vbi alia exemplaria *Cremense*, & *Crene* legunt.

Cremona κρέμωνα. colonia. Cenomanorum, sub Venetis, Ptolemaeo & aliis. Nomen hactenus retinet.

Cremone, circa Salonem Dalmatiae vrbem. habet Procopius, I. Gothor. *Grona* apud Witichindum esse, credit Lazius.

Cremonis Iugum, Alpium pars, qua nonnulli putant transgressum Annibalem. Circa Lebuos Gallos tractus est, Liuio 21. Hunc locum Διοδ⊗ Αννου, i. *Transitus Annibalis* vocari scribit Appian. in Ibericis. vide *Penninus*.

Crena, vide *Fontes*.

Crene, vide *Cotton*, & *Cremniscos*.

Creni, vide *Phrygia*, & *Aulocrene*.

Crenides κρηνίδες. Bithyniae locus, ad Pontum Euxinum; Arr. in Periplo. Fortè *Cranides* per A. in prima, Stephani. sed idem tamen κρηνίδες quoq; habet circa Heracleam Ponti. Est etiam Siciliae vrbs, Stephano. quam scribit postea *Philippos* nominatam, à Philippo. Hoc Appianus & Diodorus de Philippis Thraciae tradunt. Alterutrum falsum videtur. Vide *Philippos*.

Crentius, vide *Grentius*.

Crenum, locus Thraciae videtur; apud Glycę continuatorem. Circa BerrhoenMacedoniae [illegible] ta. Nouum fortè vocabulum. aut [illegible] ilippi vrbis synonymon.

Creon, Lesb[illegible] ae mons. Plinius.

Creones, vide [illegible]*crones*.

Creonium κρεώνιον, Dassaretidis vrbs. Polybius . Ad Lychnidum lacum.

Creophagi κρεωφάγοι, Æthiopiae sub Ægypto populi, glandes mutili, & mulieres eorum Iudaico more excisae. quos ideo *Cobilos*, i. mutilos, vocant. Strabo: item Herodoti Thalia. Interpres Latinus autem vertit appellatiuè.

Creopolus κρεόπωλ⊗, mons in Peloponneso, Straboni. *Creium* Callimachi putat H. Stephanus.

Crepedulensis episcopi in Africa, meminit Vict. Vticensis Fragmentum. *Crepurulensis* est Collationi Carthaginiensi.

Crepsa κρέψα, Ptolemaeo Apsari insulae vrbs, quae hodie *Cherzo*. Fortè eadem cum Plinii *Crexa*.

Crepstini, ponuntur circa Rheni ostia, in Tabula quadã vetusta Peutingeri. vt testis est B. Rhenanus.

Cresa κρῆσα, Doridis regionis, in Asia Minori vrbs, Ptolemaeo. *Cressa* Plinio. *Porto Malfetan*. Sophiano teste.

Cresium κρήσιον, Cypri vrbs, Stephano. ex Theopompo.

Cresmiensis Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

Cresius κρήσι⊗, collis in Arcadia. Pausanias. Vide *Cresa*.

Cressa κρῆσσα, Paphlagoniae vrbs, apud Stephanum.

Cressopolis, vide *Cretopolis*.

Cressum castellum, circa Mesopotamiam alicubi videtur. G. Tyrius.

Creston κρηστων, Thraciae vrbs est, Stephano. Eius meminit quoque Herodotus. Crestoniae regionis credo. Sed vide *Thracia*.

Crestonia, vide *Grestonia*.

Creta κρήτη, Ptolemaeo Maris Mediterranei insula, Iouis incunabulis, & centum vrbibus quondam clara. Hodie *Candia* vulgò dicitur. Sic quoque in Concil. Chalcedon. Haec olim etiam *Aëria*, *Curetis*, *Macaros*, & *Macaronesos* dicta fuit, ab aëris temperie, teste Plinio, & Solino. *Hecatompolis* quoque Eustathio; *Idaa*, & *Chthonia* item Stephano. *Telchinia* etiam à Telchinibus, vt habet Gyraldus.

Cretea κρητέα, regio Arcadiae, circa Lycaeum montem: in qua incolae Iouem educatum credunt, non autem in Creta insula. Pausanias.

Cretae, sic dictae aliquot insulae, contra Liburnos: vt prodit Plinius.

Cretenia κρητηνία, locus Rhodi; Apollodoro 3. & Stephano, qui addit supra Cretenίam Atabyrios montes esse.

Crethote κρηθωτη, Hellespontica vrbs, in Thraciae Chersoneso, Straboni, Stephano, & Plinio; qui *Crithote* legit. Apud Suidam quoque κριθωτη est. dicitque eam ab Atheniensibus habitatam, qui cum Miltiade illuc profecti erant. Est & Acarnaniae promõtorium: Strabone & Stephano testibus.

Cretineorum regionem, circa Ephesiam, habet Parthenius in Eroticis cap. 5.

Cretopolis κρητῶν πόλις, Pamphyliæ est vrbs, apud Diodorum lib. 18. & Polybium 5. Cretopolis etiam legitur apud Ptolemæum, Latinè: in Græcis verò codicibus *Cressopolis* κρησσόπολις est.

Creus, vide *Creius*.

Creusa κρεῦσα, Bœotiæ opidum Liuio, & Ptolemæo; Thespiensium Nauale, vt Strabo ait. cui quoque *Creusia* est. *Creusis* Stephano. *Liuadia* Mario Nigro vocari lego.

Creusis, vide *Crasis*.

Crexa, Illyrica insula, Plinio. vide *Crepsa*.

Cri Κρῖ, loci nomen, sed decurtatum, apud Homerum: vt habet Strabo 8.

Crialon, Ægypti vrbs, Plinio:

Cridinum, videtur fluuius circa Sogdianam: apud Plin.

Criento, fluuii nomen; in vita S. Vedasti. Circa Artesiam fortè.

Crimesus, *Crimisius*, & *Crimisus*, vide *Crinisus*.

Crimisa κρίμισα, Straboni Lucanorũ vrbs est iuxta Crotonem & Thurium. meminit eius Stephanus & Lycophron, qui eam Oenotriæ tribuit, & apud quem duplici S S. κρίμισσα, scribitur: In Calabria est, & hodie *Ciro*, siue *Cirra* dicitur, Gab Barrio auctore. Hanc eandem tradit ab Antonino *Paternum* vocari. *Crimisa* huius loci etiam fluuius dictus est apud Stephanum; nunc *Flumica*, eodem Barrio teste.

Crinisus Virgilio, Siciliæ fluuius, *S. Bartholomæo* hodie nuncupari, auctor est Fazellus. sed *Freddo* dicit idem, alio in loco. vltimum mihi verosimilius. *Crinissus* apud Æm. Probum est. Eundem esse cum *Crimeso* κρίμησος, cuius Plutarchus meminit, in vita Timoleontis, putat Xylander, & melius per M. quàm per N. & per iota quàm per eta scribi, dicit. *Crimisos* κριμισός, per M. & I. vbique habet Halicarnasseus lib. 1. Diodorus quem excudit H. Stephanus, lib. 9. legit κρημισσὸς, & in margine κρισσὸς. Ælianus de varia historia κρίμισσος, duplici σσ habet. κρίμισσος legit Antigonus in suis Mirabilib.

Criniuolum, vide *Arienates*.

Crinissam insulam, habet Germanicus Cæs. in Aratum. in qua refert Arietem Neptuni F. in ouem mutatum. *Crinnisa* vno S. habet alius codex. *Criunesus* (id est Arietis insula) fortè scribendum.

Crioa Κριῶα, Antiochidis tribus vicus, Steph. & Suidas. Polyeucti Crioensis meminit Demosthenes aduersus Phænippum.

Criotheus κριωθεύς, tribus Antiochidis gens. Hesychius.

Criphium, vide *Melena*.

Crise, insula iuxta Cretam, Pomponio. Vide *Chrysa*.

Criseorum opidũ, habet Frontinus, quod stratagemate captum à Clisthene Sicyone tradit. lib. 3. c. 7. *Cyrræorum* videtur legendum, ex Polyeni 6. in Amphyctiones.

Crispæ siue ad Crispas, Mauritaniæ Cæsariensis locus, Antonino.

Crispiana, Antonino Pannoniæ vrbs.

Crispitia, Daciæ Ripensis vrbs. lib. Notit.

Crispolinorum, vide *Vesontio*.

Crissa, Phocidis vrbs: cuius incolas *Crissagoros* nominat Homerus, in Hymno Apollinis. vide *Cirrha*, & *Angitula*.

Crissæus sinus, pars sinus Corinthiaci. vide *Corinthiacus* Sinus.

Cristones κρηστώνιοι, populi vicini Scythis; Stobæo. quos ait vxores cum mortuis maritis comburere.

Critalis κρίταλλα, Cappadociæ opidum, Herodoto.

Critama locus in Asia Minori videtur, apud Metaphrasten, in S. Ioannicio.

Critensi, sunt Æthiopiæ sub Ægypto populi, Plinio.

Criterium Κριτήριον, in Peloponneso pagus, Pausanias in Corinthiacis.

Crithea, Thraciæ Chersonesi vrbs mediterranea, in Ptolemæis Latinis. Huius meminit quoque Hermolaus.

Critheis, fluminis nomen fortasse: apud Imagines Philostrati, in Melete.

Crithote, & *Critothe*, vide *Crethote*.

Criu Metopon κριοῦ μέτωπον, id est Arietis frons, Cretæ insulæ promontorium, apud Melam, Ptolemæum, & Dionysium Afrum. *Cabo Leone*, Pineto *S. Iani*, Dominico Nigro dicitur. Vide *Arietis* Frons.

Criunesus, vide *Crinnissa*.

Crius κριός, Municipium Atticæ est, apud Suidam. Fluuius Achaiæ, Pausaniæ; oriens ex montibus qui supra Pellenen sunt. ad Ægyras in mare defluit. Locus quoq. vbi Ta-

rentino-

rentinorum metalla. testis Hesychius. Vide Crius.

Crixia, Antonino Italiæ vrbs, in Liguria. *Crisera* Simlero.

Croaculis, vide *Craccuris*.

Crobialus κρώβιαλ☉, opidulū iuxta Pontum in Asia. Val Flacco 5. Apollonio 2. & ex eo Steph. Lexicon Phauorini scribit Strabonem eius quoq; meminisse. Vide *Cobilus*.

Crobyle κρωβύλη, Thraciæ vrbs videtur apud Demosthenem, in Philippi epistola ad Athenienses. Forte eadem cum Crobialo.

Crobyzi κρώβυζοι, Plinio sunt gentes vltra Axiacen fluuium. Thracum populi sunt apud Athenæum 12. cap. 17. & apud Herodotum in Melpomene. Stephano sunt circa *Istrum*, Meridiem versus. & Crobyziaca eorum regio vocatur. Mysiæ inferioris populi, sunt Straboni, & Ptolemæo.

Crocala κρώκαλα, insula arenosa, circa Indi fluminis ostia. Plinius, & Arr. de Indicis.

Crocea κροκέα, Laconica vrbs vel vic⁹. Pausanias, & Stephanus.

Crociatonon κροκιατονον, Venelorum in Gallia Lugdunensi vrbs, Ptolemæo. *Constātina Castra* videntur apud Amm. Marcellinum. Hoc Crociatonon habet M. Velserus pro *Caracotinum* Antonini, & *Crouciaconnum* Peutingeri tabulæ.

Crocius κρόκι☉, Thessaliæ campus, propè Thebas Phthiodis, per quem Ambrysus fluit. Strabo.

Crocolana, Angliæ vrbs, Antonino. *Crorolana* quoq;, Simlero. *Ancaster* apud Camdenum interpretatur.

Crocodilorum Ciuitas, κροκοδείλων, Ægypti vrbs, Ptolemæo. in Thebaide. Aliam videntur Strabo, Diodorus, Herodotus, & Stephan⁹ describere, circa Mœriden paludem. *Crocodilorum* Littus, circa montem Libyæ, habet D. Augustinus de Ciuitate Dei 8. cap. 26. vbi Asclepium sepultum dicit, eundem locum puto. *Crocodilopolites* Nomus apud Plinium.

Crocodilus, Plinio Ciliciæ mons. Dom. Niger scribit promontorium esse; & hodie ab incolis *Calbo* appellari. Idem Plinius dicit *Crocodilum* opidum Phœniciæ fuisse; & flumen adhuc esse. Vide *Arsinoe*.

Croconis Regia, in Attica. Pausanias.

Crocotus κροκωτὸς, campus circa Demetrium Thessaliæ, habet Stephanus.

Crocylea, Plinio insula circa Zacynthum.

Crocylia κροκύλεια, Acarnaniæ locus Homerus, & Strabo 8. *Crocyliū* Thucydidi 3. est.

Crocylium, pars Ithacæ est, Stephano. sic quoque Eustathio, qui eius primam partem *Mesembriam*, & *Thalassiam*: secundam *Neium*: tertiam *Crocylium*: & quartam *Ægiream* vocat, vide *Demos*, & *Crocylia*.

Crodamnum, locus natalis Antoninæ martyris, vt testatur Metaphrastes in huius vita. Situm ignoro.

Crodunnum, locus circa Tholosam: Ciceroni, pro M. Fonteio. Vno N. legendum forte, sono magis Gallico. In Dunum enim terminantia locorum vocamina Gallica multa, passim in hoc Thesauro.

Croinos κροῖν☉, Asiæ Minoris locus, apud Constantinum Porphyrogennetam.

Crois κρωις, Arabum vrbs, Stephano, ex Hecatæo, in verbo Κρῶς.

Croites, vide *Cros*.

Cromitis κρωμίτις, regio, in Peloponneso, supra Alpheum. Pausanias 8.

Crommyonesus, insula ante Smyrnam. Plinius.

Crommyon κρομμύων, Cypri insulæ promontorium, Straboni & Ptolemæo. *Cornachietto* vocat Gerardus Mercator. Huius meminit quoque Cicero, in Epistolarum lib. 12. Stephanus habet Libyæ vrbem: & aliam iuxta Ascalonem. Videtur quoque locus in Attica, Xenophonti 4. Græcorum. In agro Corinthio videtur, apud Diodorum 12. & Thucydidem 4. ibidem quoque Straboni & Pausaniæ est. sed per ω & ν κρωμμυον, Plinio & Stephano *Cremmyon* Κρεμμύων est.

Cromna κρῶμνα, Peloponnesi vrbs, Stephano. Thessaliæ, Hesychio. Vide *Amastris*.

Cromnum κρῶμνον opidulum Peloponnesi, haud procul à Megalepoli: Athenæo 10. & Xenophonti 7. Græcorum. Forte Cromna Stephani.

Cromnyon, vide *Crommyon*.

Cromonum, Fori Iulii castrum, Sigonio 2. de Regno Italiæ.

Crompi κρωμποὶ, locus, circa Byzantium aut Seruiam videtur, in Sanctionibus pontificiis Impp. Orientalium.

Cromum κρῶμον, Arcadiæ opidum, Pausaniæ: cuius rudera adhuc ostendi in agro

Cromio ſcribit.

Cromyuſa κρομμύουσα, Iberiæ inſula. Stephano, ex Hecatei Europa.

Cronea, promontorium Aſiaticæ Sarmatiæ, quo ſupercilium arduum tenent Toretæ: ad Euxinum mare. Plinius. Alius codex *Cranee* legebat.

Cronia, vide *Bithynia*.

Cronii κρόνιον, i. *Saturni* tumulus ſic dictus ad portum Nouæ Carthaginis. Polybius 10. Vide *Fanum*.

Cronium κρόνιον, Ptolemæo Peloponneſi mons, quem Dom. Niger *Greuenos* vocat. Prius *Cturos* κτῦρος, dicebatur, ſi creditur qui ſcripſit de Fluminibus & Montibus, Plutarcho. Gemiſtus eum quoque *Tzaconias* τζακωνίας, appellat. *Cronium* vrbs in Elide, Diodoro 15. & Homero in Hymno Apollinis, ſed per ϰ in prima. Tumulum & rupem Cronium, habet ibidem Pauſanias, Pindarus in Olympicis: item Halicarnaſſeus 1. qui habet collem in agro Piſano, propè Alphæum fluuium. Vrbem Siciliæ, quam ſcribit captam ab Amilcare, Polyænus. Item locus in Sicilia, Diodoro 15. Vide *Capitolinus*.

Cronium Mare, id eſt, *Saturnium*, & *Mortuum* dicitur Orpheo & Dionyſio Alexandrino auctoribus, Oceanus Septentrionalis, qui Aſiam alluit. *Sarmaticum* vocant Ouidius, & Ptol. *Scythicum* Pomponius & Plinius. *Drobaſaf* video à Caſtaldo, & Porcacchio nominari. Vide *Hadriaticum*, & *Ionium*.

Crophi, vide *Mophi*.

Cropia κρωπία, Leontidis tribus vicus. Stephanus.

Crorolana, vide *Crococalana*.

Cres κρῆς, Ægypti vrbs, & *Croites* κρωΐτης, Nemus: Stephanus.

Creſii Κροισοὶ, ſtatoros, ſunt apud Pollucem, an à loco? non puto. nam idem infra κροισιοι, ſcribit: à Crœſo rege Lydorum potius, ni fallor.

Croſſa κρόσσα, Stephano ad Pontum vrbs.

Croſſæa κροσσαία, Græciæ regio; cuius vrbes recitat Herodotus Lipaxum, Combream, Liſas, Gigonum, Campſam, & Smilam. In c- nfinib. Thraciæ & Macedoniæ omnes.

... Locrorum in Italia fluuius. ...

Croton κρότων, Tyrrheniæ eſt vrbs, Stephano, *Curtona* Ptolemæo. Vmbriæ vrbs eſt, Halicarnaſſeo, lib. 1. quæ poſtea *Corthonia* vocata fuit, vt vertit Gelenius, ſed *Cothornia* κοθορνία, habet codex Græcus, ab Roberto Stephano excuſus. *Cortona* colonia eſt Liuio, Nomen *Cortona* retinet. Ptolemæo *Croton* Magnæ Græciæ vrbs, ad Sinum Tarentinum. *Crotone*, adhuc hodie, Leandro teſte. Eadem *Laura* dicta fuit, teſte Iſacio Tzerza. Tres huius nominis Crotonis vrbes facit Stephanus, ipſe videat. Idem habet *Crotonem* montem, vnde Axius amnis defluit. In Macedonia. Vide *Cyrtonius*.

Crotoniadis Mollia, μυλαίκα τῆς κροτωνιάδος, locus a Troia diſtans centum viginti ſtadiis. Ariſtoteles in Mirabilibus.

Cruciniacum, ad Nauam fortè locus: auctore monacho, qui Francorum annales deſcripſit. Kreutznach vulgo.

Crumerum Aſaum, Pannoniæ inferioris, Antonino, cui *Legio* I. *Adiutrix* quoque *Comoru* inſula, vt Simlerus opinatur.

Cruni κρουνοὶ, vrbs & fluuius ignobilis Peloponneſi, inter Pylum & Chalcim. Strabo & Homerus, in Hymno Apollinis. vbi incolas *Crunios* vocat. *Crunus* Κρουνὸς eſt Pauſaniæ. vide *Dionyſopolis*.

Crunifos, Siciliæ ciuitatis Atilac. Sic Vibius pro *Crinifus*, Quid ſit Atilac, ignoro.

Crunium, vide *Cronium*.

Crunos Portus, vide *Dionyſopolis*.

Crunus, vide *Cruni*

Cruptoricis Villa, Friſiorum, Tacito, hodie *Crupſvolde* dicitur, vicus vnico milliari diſtans ab vrbe Gruninga. Hoc mihi Hieronymus Verrutius Friſius.

Cruſa, Doridis inſula, in ſinu Ceramico, apud Plinium.

Cruſai, vide *Cruſis*, & *Cherſoneſus* Thraciç.

Cruſis κρουσὶς, pars Mygdoniæ eſt Stephano: cuius etiam meminit Thucydides 2. Halicarnaſſeus 1. habet *Cruſaos* κρουσαίους, populos. circa Pallenen Thraciæ.

Cruſtomeria, vide *Cruſtumerium*.

Cruſtumerium habet Plinius, in Prima Italiæ regione, inter clara (vt inquit) Larii opida. Hanc Albanorum Coloniam vocat Halicarnaſſeus: atque eam haud procul ab Vrbe in Sabinis locat: vt quoque Liuius: ſed hic eam inconſtanti ſcriptura *Cruſtuminum*, *Cruſtomerium*, & *Cruſtomeria* nominat. Infra Vrbem fuiſſe, ex Plinio conjicio: quia ait

ait Tiberim fluuium Veientē agrum à Crustumino dirimere. Gentile ab ea Crustomerinos facit Halicarnasseus: Crustuminos Liuius: & Crustumeros Virgilius. Est qui *Palumbara*, & *Monte Ritondo* interpretatur. Sed & *Crustuminum* in Tuscia fuisse, docet Plinius his verbis, Crustumenus ager veteris opidi nomen retinet in Tuscia Ad eandem puto pertinere hæc Ciceronis pro Flacco verba, in Crustumino aut in Capenati agro. A Crustumino, Crustumina & Clustumina tribus formatur à Cicerone, & lapidibus inscriptis. Cassius Hemina, in Seruio Petri Danielis scribit Siculum quendam nomine vxoris suæ Clutemnestræ, condidisse *Clutemnestram*: mox corrupto nomine *Crustumerum* dictum. de quo fides sit penes Grammaticum. Sunt & *Crustumeni* Montes, ex quibus Allia flumen prealto defluit aluco; teste Liuio. Est & *Crustumium* flumen, in Flaminia; Plinio & Lucano, item Vibio: qui opidum inde nomē habere inquit. Huius opidi meminit etiam Lucanus 2. cuius Scholiastes Sulpitius scribit haud procul ab Arimino esse. ipse videtit. Flumen hoc Leander Conca nouo nomine indigitat & opidum Dom. Niger *Catolica*. De Crustimino hæc quoque Plinii verba ad icere lubet. *In Crustumino natum fœnum, ibi noxium, extra salubre est.*

Crya κρύα, Lyciæ opidum, Stephano, Item Plinio, qui hoc Fugitiuorum cognominat. *Carya* Ptolemæi: & *Caropolis* Stephani: vt credit Hermolaus. Pomponio promontorium est Idem Stephanus habet insulas Cryeorum, Catysim & Alinam. Fons est Curopalati, circa Cæsaream Cappadociæ.

Cryanos, vide *Eryannos*.

Cryapega, locus est circa Cappadociam vspiam. vt videtur apud Zonaram.

Cryassus κρυασσός, Cariæ vrbs; Polyæno, Stephano, item Plutarcho de claris mulieribus; qui hac deleta, nouam *Cryassum* extructam dicit, aliam ab illa.

Cryeon tres insulas, habet Plinius circa Cariam. Vide *Crya*.

Crymna, Lyciæ vrbs. Zosimus. 1. *Cremna* Strabonis.

Crymnos, vide *Grasus*.

Crynis Bithyniæ fluuius, apud [illegible].

Cryon, Asiæ Minoris fluuius, in Hermum defluens, Plinio. κρύων, promontorium habet Lycophron. quod Isacius huius Scholiastes circa Lacinium, aut ipsum Lacinium putat.

Crypta Neapolitana, sic eam vocat Seneca, Epist. lib. 7. Epist. 55. Eius meminit quoque Strabo lib. 5. Via manufacta est, sub monte Pausilipo, qua itur Cuma Neapolim. Mille passus in longitudinem protēditur; duodecim pedes lata & totidē alta est, vti eam describit Leāder. *Grotta di Neapoli* vulgo vocāt. Alia huius synonima vide in *Cimmeris*

Cryptus κρυπτὸς, Arabiæ Felicis portus, apud Ptolemæum. Æginæ insulæ, apud Pausaniam. vide *Cyprus*.

Crysas, vide *Chrysas*.

Cryssa, Troadis opidum fuit. vt testatur Plinius.

Crystallus, vide *Thermodon*.

Ctemena κτημένη, Estiotidis Macedoniæ regionis vrbs Ptolemæo & Apollonio. sed *Ctimena* huic, per I. in prima. *Grisano* hodie nomen habet, teste Sophiano. Aliquibus *Ithome*, & *Thamas* dicitur, vt Marius Niger perhibet. Ctemenarum incolas. Homerus *Dolopes* δόλοπας, vocat, vt refert Stephanus, qui eam Thessaliæ tribuit.

Ctenos κτενὸς, Tauricæ Chersonesi portus, Ptolemæo, & Straboni; quem Marius Niger *Saline* vocari ait. Strabo scribit olim hic salinas fuisse.

Ctesiphon κτησιφῶν, Assyriæ opidum, Ptolemæo, Sozomeno, cetetisq;, tertio à Babylone lapide est, apud Martianum. Adi de eodem Gregor. Nazianzenum Oratione 4. in Iulianum Imp. Vide *Calanno*.

Ctesium κτήσιον, locus in Scyro insula, aut alibi. Plutarchus in Cimone.

Ctimena, vide *Ctemena*.

Ctista, vide *Abii*.

Cturos, vide *Cronium*.

Ctylindrine κτυλινδρινὴ, Indiæ intra Gangem locus, Ptolemæo, qui Dom. Nigro *Cathea*. *Sophitis* Strabonis est. Ipse viderit.

Ctypansa κτύπανσα, Triphyliæ vrbs, apud Strabonem. Sed τυμπανια pro eo legit ex Stephano, Casaubonus. Vide *Tympania*.

Cua, vide *Coa*.

Cuacerni, vide *Quacerni*.

Cuari, Straboni Galliæ Narbonensis populi. Iosepho Scalig. fluuii nomen videtur.

Conſule eundem ad Auſonium 1. cap. 30. vide *Cauara*.

Cuarius, vide *Coralius*.

Cuba κῦβα, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs.

Cuballum, Gallogræciæ caſtellum, Liuio. Vide *Cybellia*.

Cubdenſis Plebis, in Africa meminit Coll: Catthag.

Cubena κούβηνα, Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo. Per I. in medio, interpretibus.

Cubi, vide *Beturiges*.

Cubii, Germaniæ populi, ſunt apud Frõtinum 2. cap. 11. Stratagematum. *Vbios* reponit Stevvechius.

Cubulterini, Italiæ populi, Plinio. Circa Campaniam.

Cubus Canopi, locus delicioſus circa Byzantium, in ſuburbanis: quo vt olim: ita & nunc Conſtantinopolitani frequentes ſecedere ſolent, vt maris & terræ deliciis fruantur. *Agian Paraſceuen* hodie vocãt. Pet. Gyllius in ſuo Boſporo. vbi etiam addit eum putare tempore Iuſtiniani Imp. *S. Laurentii* appellatum hunc locum fuiſſe Vide *Canopus*.

Cucadma κούκαδμα, Sarmatiæ Aſiaticæ oppidum, Ptolemæo. *Cucunda* legunt interpretes.

Cucaſbiri κουκουσβίρι, Thraciæ vrbs. Procop. 4. Ædif.

Cucca, vide *Cucci*.

Cucci, Pannoniæ Inferioris vrbs, apud Antoninum. *Ceroſicka*, vel *Curuſca* hodie eſſe, creditur Simlero. *Cucca* habet lib. Notit. in Pannonia Sauia.

Cucios Fons, in ora Æthiopiæ, circa Adulitas. Plinius.

Cucullum, vrbs circa Noricum Ripenſe. In D. Seuerini vita.

Cuculum κούκουλον, Straboni Marſorum, in Italia vrbs. propè Albam Albenſium. Hodie ibi *Scutela* Caſtellum ponit Leander.

Cucueni, vide *Cuqueni*.

Cucunda, vide *Cucadma*.

Cucuſſus κουκουσσός, Armeniæ Secundæ vrbs, Euſtathio. Singulari S. Cedreno. *Cocuſum* Antonino. *Coccuſa* Athanaſio. & Socrati Scholiaſtico. Theodoretus dicit olim Cappadociæ ſubiectam: nunc verò Armeniæ Minori adiunctam, in finibus Imperii Romani ſitam, ſcribit Calliſtus, ad os Põti. obq; id locum totius orbis grauiſſimum. *Cuſum* corruptè eſt apud Marcell. Comitem. vbi Ioannem Epiſcopum cum aliis in exſilium miſſum ſcribit. Vide *Acuſi*.

Cudra κούδρα, archiepiſcopalis locus; in Sanctionibus Pontificum Orientalium. An idem cum *Cydra*?

Cydus, locus in India, longè vltra Gangem. Pompon. Circa Ptolemæi Codutas.

Cuduta, vide *Coduta*.

Cufratenſis Epiſcopalis vrbis, in Africa meminit Vict. Vticenſ. Per E. in ſecunda Coll. Carthag.

Cugerni, vide *Gugerni*.

Cuiculum, Mauritaniæ Cæſarienſis vrbs, Antonino, & D. Auguſtino. *Cuiculitana* Epiſcopatus meminit quoque ſynodus Conſtantinopolitana V. & Vict. Vticenſ.

Cuina, vide *Quina*.

Cuinda, vide *Anazarbus*.

Cuindi, vide *Quindi*.

Cularo, vide *Calarona*, *Curalonenſium*, & *Acuſiorum*.

Culcua κούλκουα, Colonia Numidiæ Nouæ, in Africa eſt; apud Ptolemæum. *Conſtãtina* Marmolio. quæ & *Cucutina* a Mauris.

Culici, vide *Flamonienſes*.

Cullu κόλλου, quæ Ptolemæo quoque *Collops Magnus* κόλλοψ μέγας, dicitur. *Chullu*, municipium apud Antoninum. Colonia legit male Onuphrius. Numidiæ vrbs. *Alcol* Gerardo Mercatori: *Collo* Mario Nigro: *Col* Marmolio dicitur. Idem eſt, vt puto. nam *Al* articulum Arabicum videntur Niger & Marmolius omittere. *Collops Paruus* aliud eſt Ptolemæo, in Africa Propria nempe: quod *Cullucitanum* fortè Antonini. *Cullucitanæ* ciuitatis Byzacenæ meminit concilium Arelatenſe. *Cillitenſis* ni fallor, Collationi Carthaginienſi. *Culuſitenſis* ibidem, pro eadem, vt puto.

Culſitani Epiſcopi, in Africa Proconſulari, meminit Vict. Vticenſ.

Culucones, vide *Callucones*.

Cuma, Phœniciæ vrbs eſt, in lib. Notit.

Cumacatum, vide *Metacum*.

Cumæ κύμαι, Ptolemæo, Straboni, Liuio. ceteriſq; Campaniæ vrbs celebris. Colonia Romana eſt Frontino. Deſcribitur ab Agathia, lib. 1. Nomen retinet *Cuma*, ſic ferè Latinis; ſed *Cyma* Liu. vt & Ptolomæo

κύμη

κύμη. *Cymen* etiam nominat Mela. Æolidis maritima vrbs est, quæ *Foia noua* Dom. Nigro, sed *Castri* Sophiano dicitur. Hæc Cume Straboni etiam *Larissa* vocatur. *Amazonum* ἀμαζόνιον, quoque, & *Phriconitis* φρικωνῖτις, Stephano teste appellatur. Φρικωνὶς, habet Herodotus in vita Homeri. & φρικωνὶς per N. in Clio. Eandem puto *Ægyptiam* dici à Xenophonte. Nam Larissam Cyllenam, & Cumam, Ægyptiis à Cyro datas, & inhabitari, atque Ægyptiorum vrbes appellari scribit, libro 7. Cyropędiæ. Vide *Cyme*, & *Mycena*.

Cumanus Campus, vide *Forum* Vulcani, & *Phlegræi*.

Cumania, castellum in rupe, ad portas Caucasias. Plinius. Vide *Caucasia* Portæ.

Cumanum; Huius meminit Cicero non semel in Epistolis. Villam puto circa Cumas.

Cumanus Sinus, vide *Baianus*.

Cumar, (*Cumear* legit Platetius.) Indici maris insula; vnde lignum aloes. Const. Africanus. Vide *Comaria*.

Camcar, vide *Cumar*.

Cumerum, Piceni promontorium est, Plinio. *Monte d'Ancona* hodie: Leandro teste. Aliquibus etiam *Monte Santo* dici, scribit Non. Marcellus, recens auctor, (in sua Ægialogia, nondum edita,) propter frequentes eremitarum habitationes.

Cumi, Æthiopiæ sub Ægypto opidum, in Nilitepa. Plinius.

Camillum Magnum, Antonino Italiæ vrbs, inter Parmam & Dertonam. Hodie *Cigomol* est, iuxta Versam fluuium, Simlero. *Camillomagum* coniunctim legit Sigonius.

Cummenensis, vide *Commensis*.

Cunaxa κούναξα, locus est pugnæ inter Cyrum & Artaxerxen D. stadiis à Babylone Assyriæ. Plutarchus in Artaxerxe.

Cuncana, vide *Concana*.

Cunei κουνεῖοι, Hispaniæ populi, Appiano in Ibericis; quorum amplam vrbem Cunistorgim κουνίστοργιν, vocat. Hanc eandē Strabo lib. 3. (etsi ille Conistorsis per S. in vltima legat) in Celticis ponit. *Coneingui* sunt Appiano. Hi Ptolemæo *Betici Celtici*, & Plinio *Mirobrigenses Celtici* nominantur. *Sera de S. Ioan.* fortè hodie. Circa *Nieblam* eos Ambr. Morales ponit.

Cunetio, Britanniæ locus est apud Antoninum, qui hodie *Malborovv* dicitur, in Anglia; Humf. Lhuydo. *Marleborovv* scribit Camdenus. Idem vult flumen quoque quod alluit hunc locum & hodie *Kennet* vocatur, olim *Cunetio* dictum.

Cuneus, siue *Sphen* σφὴν, Straboni regio est. Plinius promontorium vocat. Mela agrum: Martianus fontem. Locus Hispaniæ Lusitanicæ est, inter Sacrum promontorium, & Anam fluuium. *El Faro* hodie dici, Clusio videtur. cui in Algarbiæ regno est. Vide *Cunei*.

Cuni κοῦνι, Gedrosię opidum. Ptolemæus. vide *Til*.

Cunici, vrbs Balearidis Maioris, Plinio.

Cunicularia, Plinio sunt insulæ inter Sardiniam & Corsicam: *Sanguenares* vocantur Pineto Dalechampius scribit alteram insulam de *Bizza*, (hoc est serpens) alteram *Speragia* vocari.

Cunion Charion κούνιον χάριον, id est, Lætus portus, Sardiniæ insulæ promontorium est, Ptolemæo. *Cabo Ferrato*, Mario Nigro est.

Cunistorgis, vide *Cunei*.

Cunusitani κουνουσιτανοί, apud Ptolemæum sunt Sardiniæ populi.

Cuperium, Thraciæ locus, apud Nicetā. *Cupri* & *Tzupri* nunc apud Leunclauium.

Cuphe κοῦφη, fluuius Sarmatiæ Europææ videtur, apud Cedrenum. pro quo *Euphram* habet Diaconus, vt obseruauit Xylander. Libyæ Interioris vrbs est apud Plinium.

Cuphites, vide *Cophes*.

Cuphus, vide *Lycocaper*.

Cupidinis Fons, Cyzici. Plinius.

Cuppe, in Mœsia locus XXIIII. M. pass. à Viminacio. Antonin.

Cupra, vel *Cypra* κύπρα, duæ sunt apud Ptolemæum; vtræque in Piceno. alteram *Maritimam* παράλιος, alteram *Montanam* μοντάνα, cognominat. Maritimam putat Leander hodie occupare *Grotte* vel *Gritto*, castellum: Montanam vero, Templum D. Virgini dicatum, quod *Coreto* dicitur. Hæc fortè erit Cupræ. i. Iunonis Fanum, quod Strabo lib. 6. hoc loco describit. Cupram Montanam interpretatur Ligorius *Laripa*. Pintianus ex Cupra Maritima duas facit vrbes, apud Ptolemæum. Cupram nempe & Maritimam. Huius Maritimæ mentionem

putat fieri apud Pomponium lib. 2. vbi cæteri legunt, Senogallia maritima, &c. quo iure, iudicent alii. *Cupramaritima* coniunctim legit Goltzius in suo Thesauro, ex vetusta inscriptione. *Cuprenses* sunt Plinio. Hæc hactenus. Nunc ea quæ postea in schedis Celsi Cittadini Angelerii Roma ad me missis hæc. *Si Ptolemæi descriptio fidelis est, censerem Cupram maritimam fuisse, vbi nunc locus appellatus* S. Benedetto: *non vbi est* Grotte. *nam Ptolemæus ponit eam inter fluuiū Truentum, nunc Tronte; & Matrinum, nunc Piomba, & Grotte est inter Firmanum portum & Truentum. Cupra montana verò non potest esse Domum Lauretі. nam à Ptolemæo ponitur similiter vltra Truentum paulò, in mediterraneis, vbi nunc castrum appellatum* la Colonnella. *Strabo autem, Mela, & Plinius videntur ponere eas inter Firmanum portum & Truentum: quo stante Cupra maritima fuisset forsan in loco vbi Grotte Castellum. at Cupra montana nimis distaret à Cupra maritima: quæ erant finitimæ vrbes, vna ad mare, altera ad montes. quantum ego coniicere valeo, fuisset vbi nunc* Montalto, *sedes episcopalis à Sixto V. erecta.* Hæc ille.

Cupressetum κυπαρισσών, locus Assyriæ, circa Caprum fluuium. Strabo 16.

Cuqueni κουκουνοὶ, vel *Cucueni* Aquitaniæ Galliæ populi, Ptolemæo. *Biernenses* vocantur à Villanouano. vide *Conuena*.

Cura, Thracensium regionis mons, Curopalati. Vide *Cuzine*.

Curalius, vide *Coralius*.

Curalonensium meminit vetus Inscriptio, quæ exstat Viennæ Allobrogum; quam lege apud Pomponium Lætum, in Diocletiano. *Cularonens*, habet Belleforestius: & negat hanc inscriptionem Viennæ esse, sed Gratianopoli exstare.

Curaporina κουραπόρινα, Indiæ intra Gangem opidum. Ptolemæus.

Curbeunca, vide *Corbeuntes*.

Curbitani Episcopi, in Africa Proconsulari, meminit Victor Vticens. Pro *Curubitani* puto.

Curcum κούρκον, Liburniæ opidum, Ptolemæo.

Curcudalopadusa κουρκουδαλοπάδουσα, insula Africæ maris, Epiphanio. Mendosè pro Lopadusa fortè. & Cercinna. nam Cercyram sæpius nominat.

Cure, vide *Cuzina*.

Curellur, vide *Scurellur*.

Curena κούρηνα, Mediæ vrbs, Ptolemæo, interpretibus verò *Curna*.

Curense, vide *Corense*.

Curenses, vide *Cures*.

Cures κύρεις, Vicus Sabinorum nunc est: quondam vrbs illustris, inquit Strabo. Caput gentis vocat Halicarnasseus. Plinius *Curenses* vocat. κύρεις Stephano sunt. Hodie *Turre* dici, scribit Leander. vide *Quirites*.

Curetas κουρῆτας, *Cabiros* καβείρους, *Telchinas* τελχῖνας, *Corybantes* κορύβαντας, & *Idæos Dactylos* ἰδαίους δακτύλους, sunt qui eosdem fuisse credant, inquit Strabo, lib. 10. Idem eodem in loco, tradit eorum quosdam qui trans Acheloum habitabant, *Acarnanas* ἀκαρνᾶνας, dictos fuisse. Matris Deum ministri, armati in sacrificiis saltantes. *Botarmones* ὀρχηστῆρας, id est, Saltatores eos vocat Homerus, Odyss. 8. quod annotauit Nebrissensis. Horum meminit quoq; Liberalis in Metamorph. vide *Curetis*, & *Tartessiorum*.

Cureti, & *Lelegi*, qui nunc *Locri* & *Ætoli* vocantur, inquit Halicarnasseus, κουρῆτες, λέλεγες, λοκροί, αἰτωλοί. sunt iidem cum *Curetibus*. Vide *Acarnania*, & *Creta*.

Curetica, vide *Brinas*, & *Pleuronia*.

Curgia, & *Curiga*, vide *Vculsiniacum*.

Curgonii, Hispaniæ populi: L. Floro 4. cap. vltimo: vide *Turmodigi*.

Curia, Antonino, & Diacono 6. Longobard. qui *Coria* legit. Rhætiæ locus inter Mediolanum & Brigantiam. *Chur* hodie, Æg. Schudo. Onuphrio Colonia est, ex veteri lapide. Κουρία, Otedanorum vrbs, Albionis insulæ, apud Ptolemæum. Sed *Coria* κορία, legit M. S. codex. Camdenus putat hodie *Corebridge* nominari.

Curiandra [illegible], Bactrianæ opidum, Ptolemæo.

Curianum κουριανὸν, Galliæ Aquitanicæ promontorium Ptolemæo: quod *Sollac* à Gerardo Mercatore appellatur. Scaliger verò, in suis Ausonianis lectionibus scribit, quod hodie vocatur *Caput Boiarum*. sed lingua Vasconum deprauatè *Cap. de Buz*. *Gerdan* putat Vinetus. *Cap S. Marie* interpretatur Belleforestius.

Curias κουριὰς, Cypri promontorium, Ptolemæo.

lemæo, opidum Plinio. vide *Curinum*.

Curica, Antonino vrbs inter Bætim fluuium, & Emeritam.

Curicta κουρίκτα, insula Illyriæ obiacens, Plinio & Ptolemæo. *Vegia* fortè hodie dicitur, inquit Hermolaus. *Corycica* κορυκική, est Straboni: atque *Cyractica* κυρακτική. vide *Curritana*.

Curicum κούρικον, Curictæ Illyridis insulæ opidum, Ptolemæo. Iosepho 7. Antiq. Campus quidam Ammonitarum, sic dicitur. Illyriæ vrbs videtur, apud Procopium 5. Ædificiorum.

Curidium κυρίδιον, Æliano locus est vbi vetuorum multitudo est: propè lucus est ingens Apollinis [illegible] a terris sit, reticet. An Curium,

Curiga, vide *Vestitum*.

Curiones κουριῶνες, Ptolemæo sunt Germaniæ populi.

Curiosolitæ, Celtarum populi, apud Cæsarem; Oceanum attingentes. Hos *Corisopitenses* esse plerisque placet, inquit Marlianus. *Cornoaille* vulgo, Episcopalis vrbs. Regionem *Cornu Galliæ* nominat Fredoardus. *Cariosuelites* vocat Plinius.

Curis, & *Curitis*, vide *Cures*, & *Cybotum*.

Curium κούριον, Ptolemæo & Straboni, Cypri insulæ vrbs. Lusignanus & Marius Niger scribunt hodie *Episcopia* vocari. Plinius *Curias* nominat. Ptolemæo verò & Straboni Curias est eiusdem insulæ promontorium, quod hodie C. *delle Gatte* nominant: Sabinorum locus, in Lib. Coloniar. Curium etiam Ætoliæ opidum: teste Herodoto in Polymnia. Mons ibidem, Eustathio, qui *Curius* Straboni. Vide *Carium*, & *Curidium*.

Curius, vide *Curium*, & *Cyrius*.

Curmiliaca, vide *Carmiliaca*.

Curmitana, vide *Curritana*.

Curnontium, vide *Carnuntum*.

Curobis κουροβίς, Africæ Propriæ vrbs, Ptolemæo: *Curubis* est apud Plinium, D. Augustinum, & Antoninum. Marmolius habet *Calibia* castellum in promontorio Mercurii; quod à nonnullis pro *Clupea*, ab aliis pro *Curobis* Ptolemæi haberi scribit. Vide *Curbitani*.

Curopolis κουρόπολις, Cariæ vrbs, Stephano. ex Apollonii 1. Caricorum. *Caropolis* eandem puto.

Curritana, (aut *Curmitana*, vt habet alia lectio) & *Celsina*, insularum, meminit Cassiodorus 7. Variarum. eorum verò locum & situm, silentio transit. Nihilominus Curritanã hanc eandem cum Curricta esse, quam nostra ætas *Vegiam* nominat, persuasit mihi epistola cuiusdam Bertrandi, quam Lazius publicauit in R. P. R. 12. Sectione 6. in qua lego hæc verba, *Cùm autem Noricianus comes adiuuantibus comitibus Corrictanæ insulæ, Veglam vocant, &c.* Insula est Illyrici maris, in Flanatico sinu. *Celsina* quæ sit ignoro: nisi sit *Silua*, eiusdem maris insula. nam *Celsinam* Antonini huc minimè pertinere puto.

Cursazara κουρσαζαρα, Thraciæ opidum, Procopio 4. Ædificiorum.

Cursellum, opidum Pelignorum. Port. Cato.

Cursianum, castrum Paphlagoniæ, lib. 21. historiæ Miscellæ.

Cursu κούρσου, Bæticæ vrbs, in Turdetanis, Ptolemæo.

Cursula κορσοῦλα, Aboriginum in Latio vrbs, 80. stadiis à Reate, iuxta Coretũ montem: Halicarnasseo lib. 1. *Carsulas* vocat Tacitus 3. Hist. Leander dicit hodie *Cassia* appellari. Sabinorũ in Vmbria opidum est.

Curta κούρτα, Ptolemæo, & Antonino, Pãnoniæ Inferioris vrbs est. Apiano, Irenico, & Althamero Ofen (quæ & *Buda* dicitur) est, Hungariæ vrbs ad Danubium. Lazius dubitat an *Belasium* cœnobium, vel *Vishegradinum* illi magis conueniat. vide *Gustiana*.

Curtha Assyriæ locus, 2. Reg. 17. vbi 70. interpretes *Chota* habent.

Curti κούρτοι, gens Asiatica, apud Cedrenum: quam cum Saracenis numerat idem Curopalates.

Curtius, vide *Liburnum*, & *Claudia* Aquæ.

Curua Cæsena, vide *Cæsena*.

Curubis, vide *Curobis*.

Curula, & *Curulla*, vide *Corula*.

Cusa κοῦσα, Mauritaniæ Tingitanæ fluuius, Ptolemæo. *Omirabi*, Aug. Curioni. *Vmmarabea* scribit Marmolius.

Cusculis κουσκουλις, vrbs in Thracia, auctore Procopio 4. Ædificior.

Cusi, Antonino Pãnoniæ Inferioris vrbs. Simlerus opinatur *Cudelass.* hoc loco esse. Est etiam Ægypti locus, apud D. Athanasium: Tomo 2. Fortè *Chusa* Antonini.

Cusibi, vide *Nobilia*.

Cussa, vide *Phylaca*.

Custensis Episcopi, in Africa, meminit Vict. Vticens.

Custodia, vide *Phylaca*.

Cusuetani, Italiæ populi, Plinio.

Cusum. Pannoniæ Sauiæ vrbs, lib. Not. Vide *Cucussus*.

Cusus, fluuius cuius meminit Tacitus 2. Annalium. Hunc Lazius. *Kheres* vocat. *Rheres* alio in loco, sed (vt puto) errore typographico, Fluuium Transsyluaniæ Rhenanus scribit. qui etiam dubitat num sit melius *Crusus* scribendum, apud Tacitum. *Chrysium* Iornandis putat eundem esse cum Cuso Taciti, Lazius. *Auran* Herodoti synonimon huius esse scribit idem R.P.R. 12. vt & *Rhabonem* Ptolemæi.

Cutacium. Armeniæ vrbs videtur, apud Cedrenum & Curopalatem.

Cutelatos, insula est circa Syrtim maiorẽ, Pomponio.

Cutha, vide *Coutha*.

Cuthai, vide *Chutna*.

Cuthi, vide *Zuthi*.

Cuticiacense prædium, & *Cuticiatum* habet Sidonius, 3. epistol. ad Auitum. In suburbio Atuernæ.

Cutilia Lacus, Italiæ vmbilicus, vt tradit Plinius. in agro Reatino. inter Rheate & Amiternum, Liuio 26. *Cotilia* Festo est. *Cutiliensis* Varroni, qui ait insulam in eo moueri. Aquas *Cutilias* etiam *Sabinas* appellat Dion. Accuratissimè eum describit Halicarnass. 1. apud quem quoq; κοτυλία legitur. idem eum Sacrum appellat. *Lago di Contiglione* dicitur Pineto. & idem in suo Gallico Plinio cum *Lago de Pie de Luco* vocat. *Cotiscolias* pro *Cutilias* mendosè legi apud Strabonem 5. annotauit Casaubonus.

Cutilium, Liuio lib. 26. Vmbriæ opidum est. Hodie *Contigliano* dici, scribit Leander, sed malè (vt ferè omnia) *Clutilium* habet. *Cutylia* κυτυλία, Halicarnasseo est, ad Cutilium lacum. à Reate 70. stadiis. *Cotyle* in Dodonei oraculo est, eodem teste.

Cutilla, locum circa Asphaltidem lacum, habet Simeon Metaphrastes, in vita Diui Theodosii.

Cutina, & *Cingilia*, Vestinorum vrbes, à Bruto Cos. captas, scribit Liuius.

Cutriguri κυτρίγουροι, Hunnorum gens, Procopio, & Agathiæ. Circa Mæotidem paludem.

Cutilia, vide *Cutilium*.

Cuzena, vide *Cuzina*.

Cuzinæ montis radices, in solo Thracensium, vbi fons aquæ limpidæ: iuxta quam vox quædam miserabilis exaudiebatur, quæ Væ sæpius repetebat: ac ploratum muliebri consimilem, edebat, tempore Romani Argyropoli Imp. Hæc Glycas. Puto Cedrenum ac Nicephorum huius quoque meminisse. sed per η. in secunda. Sed *Cure* vocatur apud Curopalatem. Monasterium etiam sic dictum est, apud eundem Glycam.

Cyalos κύαλος, Lydiæ vrbs. Stephano.

Cyamitis κυαμίτης, Plutarchus in vita Isocratis rhetoris hæc, Xylandro interprete: Huius est monumentum ad Cyamitem iter facientibus, iuxta viam quæ ducit Eleusinẽ. Cyamitæ templi meminit Pausanias. In Attica est.

Cyamon κύαμον, Cretæ insulæ promontorium, Ptolemæo. *Chisino*, Mercatori est. sed *Cabo Spada*, Sophiano. qui illud quoque *Cimarum* κίμαρος, nominat. Huius Strabo meminit. Vide *Chelmon*.

Cyamosorus κυαμόσωρος, Siciliæ fluuius, circa Centoripam vrbem: Polybio. 1.

Cyane, Fons agri Syracusani, Plinio, Ouidio, & Silio: qui aquas suas miscet Anapo. Hodie *Cyrini pisma* dici scribit Cl. Aretius. Fazellus duos ibi hodie fontes esse dicit, quos *Pisma Cirini*, & *Pismotta* vocat. Lyciæ vrbs est Plinio.

Cyanea κυάνεαι, quæ & *Symplegades* συμπληγάδες, Straboni, qui addit easdem ab Homero *Planctas* πλαγκτάς, dici. κυανέαι νῆσοι. Ptolemæi sunt saxa, vel insulæ duæ, Bosporo Thracio adiacentes. *Cyaneas Symplegades* coniunctim scribit Euripides in Medea. *Phineidas* Scopulos ab Euripide etiam vocari, in Iphigenia in Tauris, putat Stiblinus. *Syndromades* συνδρομάδες, vocat Theocritus in Eidylliis. *Synormades* συνορμάδες πέτραι, ab Eratosthene appellantur, vt scribit Isacius, in Lycophronem. *Petras Vagas*, eas nominat Pindarus; dicitq; eas celerius moueri solitas, quam venti: sed Argonautarum nauigatione immobiles factas. Idem aiunt Arrianus & alii. Stephanus Aquæus, in suis in Pli-

in Plinium Commentariis scribit eas ab Herodoto *Planetas*, quasi mobiles & erraticas vocari. Ego lego πλαγκτὰς, apud Herodotum. Frontinus, l. Stratagematum vocat *Cyaneas* angustias maris quæ sunt inter has duas insulas. Hodie *Pauonare* vulgus illas indigitat: & Theuetus addit eas *Iarcazes* Barbaris dici. *Cyaneæ* etiam ad Lyciæ fines sunt Pausaniæ in Achaicis. vbi Apollinis Thyrræi oraculum. Inter Ciliciā, & Pamphiliam sunt Isacio ad Lycophronem. Vide *Cyane*.

Cyaneus κυάνεος, Ptolemæo. *Cyanos*, Plinio. Colchidis flumen. Vide *Glaucus*.

Cyantes, vide *Veneti*.

Cyarda κύαρδα, Cariæ vrbs. Stephanus.

Cyaris, vide *Quaris*.

Cyaros, vide *Gyaros*.

Cyathus κύαθος, Athenæo fluuius est iuxta Arsinoen, Ætoliæ vrbem.

Cyatidem vocant arcem Samæi vrbis, Cephaleniæ insulæ. Liuius 38. *Cyneatidem* legit Modius ex M. S.

Cybala, vide *Cybellia*.

Cybara, vide *Cibyra*.

Cybaritis, vide *Cibaritis*.

Cybassus κύβασσος, Cariæ vrbs, Stephano. quæ & *Cabassus*.

Cybea nauis, Cicero in Verrem 5. A forma, non à loco nominatam putat Turnebus Aduersarior. 21. cap. 12.

Cybelia, vide *Cybellia*.

Cybellia κυβέλλια, Ioniæ circa Chium insula, Straboni. Ioniæ vrbs est *Cybellia* κυβέλλεια, Stephano. *Cybella* κύβελλα Phrygiæ vrbs, eidem. cui suffragantur Ouidius, & Apollodorus 3. sed hic *Cybala* legit. (quod *Caballum* fortè Liuii) *Cybele* Festus. *Cybelus* κύβελος, mōs Phrygiæ, Diodoro, Vibio, Seruio, & Lutatio in 10. Metamorph. item Hesychio κιβίλη. vide *Didymus*.

Cybira, & *Cybiratæ*, Asiæ vrbs, & populi; Ciceroni in Verrē. sed vide *Cibyra*. sic enim rectè scribitur.

Cybistra κύβιστρα, Armeniæ Minoris vrbs, Ptolemæo, & Straboni. meminit eius quoque Cicero in Familiaribus, & ad Atticum. *Arminatha* Mario Nigro.

Cybistum, sedes Episcopalis, sub Patriarchatu Constantinopolitano. Balsamon.

Cybotum altissimum montem, cum opido Curite, à terra deuoratum, scribit Plinius. Pro *Ciboto* Phrygiæ intelligit Pintianus.

Cybrasa κύβρασα, Cariæ vrbs, Stephano.

Cybros, vide *Cyrrhus*.

Cybus κύβος, vrbs Ionum, in Libya Phœnicum. Stephanus. ex Hecatæo.

Cycala κύκαλα, Æantidis tribus gens. Hesychius.

Cycesium κυκήσιον, Peloponnesi vrbs, circa Pisam. Strabo.

Cychri, in Thracia populi, apud quos fons, ex quo non solùm qui biberint moriuntur, sed etiam qui lauerint. Vitruuius lib. 8. cap. 3: Idem ferè Plinius lib. 31. cap. 2. *Cinchropsoses* hos nominat Antigonus. A Theopompo *Chropsi* χρόψοι, vocari, ex Sotione docet Turnebus, Aduersariorum quinto, cap. decimotertio. consule de his Hermolaum ad Plinii lib. 31. cap. 2. ne alienis verbis paginam impleam. Vide *Psychrus*.

Cychria Rupes, κυχρεῖος πάγος, circa Salaminam insulam. Stephanus, & Strabo.

Cycines, vide *Cicines*.

Cycla, vide *Cyclobium*.

Cyclades κυκλάδες, insulæ maris Ægæi, auctoribus omnibus celebratissimæ. Quinquaginta numero esse, scribit Isidor. quinquaginta quatuor Honorius. *Minoides* sunt Apollonio. *Sporades* has quoque vocat Suidas, sed impropriè: nam Sporades aliæ sunt, eiusdem maris. Has Cyclades vocat Castaldus. *Isole del Archipelago*, (quasi diceres Maris Ægæi insulas,) vocabulo nimis latè patenti; vt vereor. Vide *Sporades*.

Cyclaminus, Sinus Asiaticus, Bospori Thracici. *Golfo de Soltania*. Petrus Gyllius.

Cyclensis vrbs, in Europa, Thraciæ regione. In epistola Episcoporum huius Europæ, ad Leonem Imp. quæ exstat in Conciliorū opere. Gentile à *Cycla* reor.

Cyclobium κυκλόβιον, suburbium Constantinopolitanum: videtur apud Cedrenum. arx eius est versus Orientem, in Histor. Miscella 19. *Cycla* à Dionysio Byzantio appellari putat Gyllius.

Cycloborus κυκλόβορος, Atticę torrens obstreperus. Suidas & Hesychius.

Cyclonis κύκλωνος, qui Metopouti domū, in qua Pythagoricorum sodalitia, combusserunt. Plutarchus in Dæmonio Socratis. Apud eundem de Stoicorum pugnis fine K.

Κυλλιοι, est. In Metaponto Italiæ hoc actum.

Cyclopes, in India populi, si creditur Isidoro, quos scribit *Agriophagitas* vocari. Sunt etiam in Thracia, vt habet Aristoteles in Mirabilibus. Vide *Gigantes*.

Cyclopia κυκλώπεια, specus sic dictū, haud procul à Nauplia Argiuorum. Strabo.

Cyclopis insula, circa Rhodum. Plinius.

Cyclopum Scopuli, tres sunt prope Siciliam, auctore Plinio. Cl. Aretius & Thom. Fazellus eos *Faraglioni* appellant. Videntur mihi *Plancta* ab Apollonio dici.

Cycnitis κυκνῖτις, in qua Cycnus regnauit. sic Stephanus. Dic quibus in terris? Plures enim fuere Cycni, diuersis in locis.

Cycona, Asiæ populi, in India, sed versus Aquilonem. Plinius & Solinus. at hic *Cicona* per I. scribit. vide *Cicones*.

Cydaorum κυδαιων, meminit Goltzius, ex nummo.

Cydamum, vrbs è regione Sabratę, Plinio in Africa Propria.

Cydantida κυδαντίδαι, Ægeidis tribus vicus: Stephano & Demostheni. Ptolemaidis habet Lexicon Phauorini. nescio quo auctore.

Cydara, fluuius in Taprobana insula. apud Plinium.

Cydarus, fluuiolus prope Byzantium. in Ceratinum sinum effluens. *Machlesu* nunc. Pet. Gyllius.

Cydathenaum κυδαθήναιον, municipium Pandionidis tribus, Stephano. Hinc Andocidem rhetorem natum scribit Plutarchus in Moralibus. & Aristodemum, Plato de Amore. Huius loci Demosthenes non semel meminit.

Cyddeses κυδδησεῖς, Bithyniæ populi, Ptol.

Cydida κυδίδα, Palæstinæ locus Ioseph. Antiq 9. Tarsan habebat Rufinus interpres. Vide *Cedes*.

Cydises κυδισης, mons Straboni, circa Armeniam. vide *Scaedisa*.

Cydna κύδνα, Lyciæ opidum mediterraneum, Ptolemæo. *Cyane* à Plinio nuncupatur; Villanouano censore. vide *Pydna*.

Cydnus κύδνος, frigidissimus fluuius Ciliciæ. Q. Curtius Ptolemæus, & Plutarchus in Alexandro. Tarsum perfluit, vt perhibet Val. Max. item Suidas, in verbo Euthydem°, *Carasu* nunc vocati, scribit Leunclauius. Est & Bithyniæ fluuius *Cydnus* Stephano.

Cydoessa, Tyriorum vicus mediterraneus, validissimus. Iosephus belli Iud. 4. cap. 4.

Cydon κύδω, fluuius Peloponnesi. Strab. Vide *Cydonia*.

Cydonea insula, vna ex quinque Leucis, quas Lesbo opponit Plinius. Fontem calidum habere dicit. *Cydonia* κυδωνία, Straboni. *Cydon* Plinio, & Melæ, & *Cydonis* κυδωνίς, Ptolemæo (vnde *Cydoniatarum* Regio, apud Plinium.) Cretæ insulæ vrbs. *Chania*, vt Sophianus: vel *Canea*, vt Bellonius habet, hodie appellatur. Stephanus prius *Apolloniam* dictam scribit. Cydoniæ etiam meminit Lycophron, in cuius ora *Clydonia* legebatur: *Cydonia* etiam Siciliæ vrbs, Libyæ. sic Stephanus. Carthaginiensium ditionis, in Sicilia velle mihi verisimile.

Cydra κύδρα. opidum in finibus Phrygum ac Lydorum, Herodoto, lib. 7. *Cydrara* legit ex hoc loco Steph.

Cydria, vide *Byrsi*.

Cydropia regio, sub Æquinoctiali circulo est, vti quoque Æthiopiæ magna pars. In Fragmento quod Censorino adscribitur.

Cydrus, vide *Cydryna*.

Cydryna κυδρύνη, Armeniæ opidum Stephano, qui dicit quosdam *Cydros* scribere. sed malè.

Cyenium κυῆνειον, locus Æthiopiæ, apud Arrianum in Maris Erythræi Periplo. intra Nilum & Aduli emporium, vbi Ptolemæi Rhizophagi fortè sunt.

Cygnea Specula, vel *Cignea*: aut vt legit Turnebus apud Catullum *Chinaa*; hoc versu, *Brixia Chinea supposita specula*. & putat idem *Echinaa* scribendum. Adi eius Aduersaria. vide *Brixia*, & *Conopa*.

Cygnum, opidum ad Phasim fluuium, in Moschicis fortè, vbi hunc oriri scribit Plinius Huius meminit quoque Mela. Sed *Cygnus* opidum eodem tractu aliud describere videtur Plinius 6. cap. 4.

Cygnus, vide *Cygnum*.

Cyinda, vide *Anazarbus*.

Cyiza, vide *Quiza*.

Cylandus κύλανδος, Cariæ vrbs, Steph.

Cylarabis, gymnasium est, minus trecentos passus ab vrbe Lacedæm. Liu. 34. Pausanias in Corinthiacis, & Plutarch. in Pyrrho.

Cylbia-

Cylbianus, vide *Cilbianus*.

Culene, vide *Stymphalus*.

Cylas, vide *Cilla*.

Cylices κυλικες, sunt populi inter Illyrios, apud quos Cadmi, Harmoniæque monumentum conspicitur. Athenæus. Vide *Enchelea*.

Cylicrani populi, prope Heracleam vrbem, ab Hercule constitutam, habet Macrob. 5. Saturnalium cap. 20. composito, (vt ait) nomine ἀπὸ τῆς κυλικος, quod poculi genus, nos vna littera mutata, calicem dicimus. Poculo autem Herculem vectum, adque Erythiam Hispaniæ insulam nauigasse Panyasis dicit, &c. Huius fabellæ rationem vide apud Athenæum 11. cap. 6. Cylictanos, hos habitare ad Oetæ montis radices, auctor est Musonius. additq; sic vocari Heracleotas ipsos.

Cylistanos κυλίστανος, Italiæ vrbs, quæ olim *Parthax* παρθαξ, dicebatur. vbi Hercules magnum draconem occidit. Etymologicon. An male pro Cylistarnus?

Cylistarnus κυλιστάρνος, fluuius apud Lycophronem. *Razanello* hodie nominari, & in Cosano agro Calabriæ fluere, scribit G. Barrius.

Cylla κύλλα, Thracici Chersonesi vrbs est Ptolemæo, ad Hellespontum. Pomponio *Cælos* nominatur. *Cylla vrbs, à Græcis in obsidione Troiæ expugnata. hinc haud procul erat Corone, vicina Maandrinis.* Dictis Cretensis 2. *Cilla* scribendum puto per L. quod vide suo loco. vide *Atramitino*.

Cyllanticum, Pisidiæ tractum, habet Plinius.

Cyllene κυλλήνη, Elidis vrbis in Peloponneso nauale: apud Strabonem, Ptolemæum, Thucydidem, & Stephanum. *Antrauida* Nigro, *Chiarenza* Sophiano. Gemistus eam quoque *Glarentzam* γλαρέντζα, & Sophianus *Claram* vocat. Simplici autem L. scribit Gemistus, Cylene. *Cyllene* etiam Arcadiæ mons, omnium in eâ regione altissimus, teste Strabone, & Pausania. Huius Festus, Plinius, & Vibius quoque meminere. est & ibidem vrbs, Aristoteli in Admirandis, & Eustathio in catalogo nauium. *Cyllenius* legitur apud Melam. *Cyllene* etiam Æolidis vrbs, quam Xenophon 7. Cyropediæ Ægyptiam cognominat. In Asia.

Cyllopera, locus in Attica, iuxta Hymettũ, in quo Veneris ædes. Suidas. vide *Callias*.

Cylonii, vide *Cyclonii*.

Cylypera, vide *Cilla*.

Cyma, vide *Cuma*.

Cymander, vide *Megarsus*.

Cymba, vide *Plagareum*.

Cyme κύμη, insula iuxta Siciliam, Stephano. iuxta Italiam autem Lycophroni. Achaiæ in Peloponneso, apud Eustathium. Mõs Italiæ maximus, vt tradit ex Metrodoro Isacius. vide *Cuma*.

Cymines, Thessaliæ opidum, Liuio 32.

Cyminus, vide *Ciminus*.

Cymothoe, Fons Achaiæ, in Peloponneso. Plinius.

Cynadra Fons, ex quo bibebant qui manumittebantur. Varinus. In Argis erat.

Cynegiris κυναίγειρος, Atticæ locus videtur, apud Lucianum de Rhetorum præceptis.

Cynetha κυναιθα, Arcadiæ vrbs, Straboni, Polybio, Plinio & Stephano. in asperrimo loco, Athenæo 14. Stephano alia quoque Thraciæ est, sub Neriso monte.

Cynamolgi κυναμολγοι, Æthiopiæ populi, Agatarchidi. quos caninos aiunt habere rictus, vt Solinus; siue caninis capitibus, vt Plinius tradit. Ab indigenis *Agrios* ἄγριοι appellari, Strabo auctor est. Solino tamen hi diuersi sunt. Canes, ex Cynamolgis facit Iul. Pollux: ex Ctesia. qui boum lacte victitant. Hi habitant Meridionales paludes.

Cynapes fluuius in Euxinum mare se exonerat. Ouidius de Ponto 4. Elegia 10. Vetus codex pergamenus Rhapelengii legit *Niphates*. Huius meminit Lucanus 3. Volnentem saxa Niphatem.

Cynara, Ægæi maris insula. Plinius.

Cyndon κυνδων, fluuius in Hellesponto. Etiam in Peloponneso. Hesychius.

Cyne κυνη, Lydiæ vrbs. Stephano, & Lycophroni. sed huic per ι. in fine, κυνί.

Cynegetica, vide *Alybo*.

Cynegica regio, circa Antiochiam Syriæ, Euagrio, & Callisto. vide *Sirmic*.

Cynegium κυνηγιον, locus alicubi, Cedreno: vbi scribit Apsimarum & Leontium à Iustiniano Imp. missos, & capite truncatos. Constantinopoli in vrbe videtur.

Cynesii, vide *Cyneta*.

Cynetæ κυνῆται, omnium sunt ferè Europæ vltimi versus Occasum. Herodotus 2. Hos eosdem idem *Cynesios* vocat. Meminit horum etiam Stephanus in voce γλῆτις. Auienus scribit Anam fluuium hic effluere. Inde *Cyneticum* Iugum.

Cynethus, vide *Delos*.

Cynethussa, Maris Ægæi insula est apud Plinium.

Cynetia κυνήτεια, Argiæ vrbs: Stephano, & Polybio 4.

Cyneticum κυνητικὸν, Iberiæ locus, iuxta Oceanum, Stephano. Iugum vocat Auienus. Idem habet *Cyneticum* Littus, ad Ruscinum amnem, Galliæ Narbonensis.

Cynia κυνία, lacus in Epiro, Acarnaniæ. Srrabo.

Cynips, vide *Cinyphus*:

Cynna κυννὰ, opidulum vicinū Heracleæ, Stephano. *Cynnensis* Episcopi in Galatia, meminit concilium Nicenum.

Cyno, in Ægypto vrbs, Antonino In Delta insula. Non est Cynopolis, vt quidam hallucinatur.

Cynocephalæ κυνὸς κεφαλαί, montes Thessaliæ sunt, Polybio 17. Stephano, & Floro. Thebanorum in quibus castellum. Xenophonti 5. Græcor. & Oratione de Agesilao, eiusdem.

Cynocephali κυνοκέφαλοι, gens in India est, caninis capitibus & latratibus, vt scribit ex Plinio Gellius. Hos ab ipsis Indis *Calystrios* nominari, tradit Ctesias. In Æthiopia *Cynocephalos* quoque habet Philostratus 6. & Agatarchides 5. vbi horum formam leges. fabulæ. Inter symiarum genera verius memorat hos Solinus. & fortè etiam Cicero ad Atticum 6. Epist. 1. vbi Cynocephalum in Vedii essedo fuisse scribit. vide *Cynoprosopi*.

Cynomolgi, vide *Cynamolgi*, & *Chionia*.

Cynonnesos, Libyca insula, Stephano ex Alexandro. κυνόννησος, meminit etiam Goltzius, ex Titi nummo. An pro Canaria?

Cynon Polis, vide *Cynospolis*.

Cynonoes, vide *Sauromatæ*.

Cynopolis, Isauriæ est cinitas: in synodo V. Constantinopolitana. vide *Cynospolis*.

Cynoprosopi κυνοπρόσωποι, gens Africæ, quæ sermonis vsu caret. Vltra Oasin Ægypti, itinere decem dierum in via versus Æthiopiam. Ælianus 10. Animal. Capite & dentibus canem referunt. *Hylactuntes*. i. Latrantes sunt apud Philostratum 6. Apollonii, quos vtrobique habitare scribit, & in India, & in Æthiopia. Eosdem cum *Cynocephalis* puto. An Cyuamolgi hi quoque?

Cynorthius κυνόρθιον, mons Argiæ, in Peloponneso. Pausanias.

Cynos, vide *Canis*, & *Cynus*:

Cynosarges κυνόσαργες, Herculis gymnasium, in Attica, extra vrbem Athenarum. Liuius, Herodotus, Suidas, & Plutarchus in Themistocle, & Solone.

Cynospolis, Straboni Ægypti vrbs. Ptolemæus *Cynopoliten* Nomum habet, & in ea vrbes κυνῶν πόλιν, & aliam Co κῶ, nomine. κυνῶν πόλις apud Stephanum quoq; est. Præter hanc aliam *Cynospolim* describit Strabo in Busiritica præfectura.

Cynossema κυνὸς σῆμα, sepulcrum Hecubæ; promontorium sic dictum in Thraciæ Chersoneso, est Pomponio, Suidæ, Ammiano, Solino, & Plinio: oppositum Rhodio fluminis Straboni. apud Abydum, Dareti 5. Meminit huius quoque Xenophon ad finem 8. Apud Plutarchum in Themistocle, & Catone Maiore, est locus in Salamine, sic dictus, vbi canem Xantippi expirasse & humatum tradit. Doridis promontorium est quoq; Straboni, inter Lorimam & Cnidum vrbes: vbi Ptolemæi Onugnathos Locus etiam est Libyæ, testis Stephanus. Ægypti quoque, apud Strabonem. In Calydonia quoque, si Polluci creditur; & item in Thracia, circa Maroneam, teste Suida. Vide *Chimo*, & *Maronea*.

Cynosura κυνόσουρα, Ptolemæo Achaiæ promontorium est. *Doriscum* Plinii. putat Villanouan' (Aliis *Hystoæ* est, inquit Mar. Niger. ex Germanico fortè, in Arati Phænomenam. quo loco ego lego Cretæ vrbem & portum sic dictum. Apud Hyginū *Hestiæa* legitur) Vrbs Arcadiæ Cynosura est, Lactantio; ex Clemente Alexandrino, vbi Æsculapium sepulcrum scribit. Arcadiæ promontorium est apud Stephanum. Laconica tribus, & promontorium Marathonis, versus Eubœam, est Hesychio.

Cynosurenses, vide *Heraenses*.

Cynthos κύνθος, Deli insulæ mons. Festo, Homero, Virgilio, Straboni, & Plinio. vide *Delos*, & *Cythnos*.

Cyntinium, vide *Cytinium*.

Cynura κύνουρα, Argiæ vrbs, Herodoto, & Stephano.

Cynuria Terra, in Peloponneso, (Argiuum agrum inter & Laconicum) continet Thyream & Anthenam vrbes, Thucydidi 4. & item Straboni 8. *Cynuræi* κυνουραῖοι, Arcadiæ populi sunt apud Pausaniam. Vide *Tyre*.

Cynus κῦνος, Locridis emporium, & Opuntiorum nauale, Straboni, Ptolemæo, Plinio, & Liuio 28. & Stephano. qui addit ex Hecatæo. ipsam vrbem sic vocari. Idem cum κυνοῦς Homeri, videtur ex Stephano.

Cyon κύων, Cariæ vrbs, Stephanus. Vide *Canebium*.

Cypara κύπαιρα, Thessaliæ vrbs, Ptolemæo & Liuio 36.

Cypatha κύπαθα, Libyæ vrbs, apud Stephanum.

Cypara, vide *Arethusa*.

Cyparissaa κυπαρισσαία, Tryphiliæ regionis vrbs; *Eranna* ἔραννα, quoque vocata. Stephanus.

Cyparissais, vide *Cyparissi*.

Cyparissi κυπάρισσοι, Messeniæ regionis maritima vrbs, Ptolem. κυπαρισσία Straboni. κυπαρισσήεις vocatur Stephano. Hodie *Arcadia* dicitur apud Sophianum. *Cyparisseis* fluuius hoc tractu est Straboni quoque.

Cyparissia, Peloponnesi opidum, ad sinũ Laconicum, Straboni 8. Alia ab illa, quæ in Messenia est. Vide *Ciparissi*.

Cyparissia, vide *Plota*.

Cyparissium κυπαρίσσιον, Ptolemæo est Messeniæ, Peloponnesi regionis, promontorium. *Cabo Conello*, Sophiano & Bordonio. *Philatra*, siue *S. Elia*, Nigro interpretatur. *Cyparissius* Sinus est apud Melam. Est quoque locus circa Arbelam. Straboni.

Cyparissus, Stephano, & Eustathio, Parnassi opidum circa Delphos, quod prius *Eranon* ἔρανος, & quibusdam *Apolloniadem* dictam ait. vide *Apollonia*.

Cyparodes, vide *Apsasium*.

Cypasis κύπασις, circa Hellespontum opidum, Stephano, ex Hecatæi Europa.

Cype κύπη Stephano Siciliæ castellum.

Cyphanta κυφάντα, Ptolemæo, Laconicæ in Peloponneso vrbs, quæ Nigro *Eriches* est. Sex stadiis à Zarace est, teste Pausania. Laconicæ regionis portus, Plinio, & Ptolemæo, in Sinu Argolico. *Stilo* Sophiano: *Le botte*, vel *Porto delle botte*, Nigro vocatur. Pinetus *Ciutra* vocat.

Cyphara castellum, imminens Dolopiæ in Thessalia. vt habet Liuius 32.

Cyphenia, vide *Libya*.

Cyphus κύφος, Perrhebiæ opidum, Stephano, & Straboni; cui quoque pagus & mons eiusdem nominis ibidem est. Stephano quoque Cyphus vrbs & fluuius Thessaliæ est. Illius meminit quoque Isacius, ex Homero.

Cypra, vide *Cupra*.

Cyprensis, vide *Castellense*.

Cypriæ, tres steriles insulæ, sunt Plinio: iuxta Cyprum.

Cyprius Vicus, vide *Vicus Sceleratus*.

Cyprus κύπρος, Maris Mediterranei insula notissima, Veneri quondam sacra. *Cypri* nomen in hodiernum vsq; diem retinet. Olim tamen dicta fuit, vt Plinius perhibet, *Acamantis* ἀκαμαντὶς, *Cerastis* κεραστὶς. *Aspelia*, *Amathus* ἀμαθοῦς, *Macaria*, *Cryptus*, & *Colinia*. Item *Sphecia* σφήκεια, vt Eustathius docet ex Lycophrone. *Meionis* μηονὶς, quoque Stephano. Festus Pompeius scribit eam ab antiquis *Ærosam*, quod in ea plurimum æris nascatur, appellatam. Eandem *Citieam* etiam vocatam. ex Cyrillo notauit Hermolaus. *Paphum* à ciuitate eiusdem nominis nuncupatam tradit Honorius: ex Ouidii 10. Metamorph. vt puto. Hebræis *Chitim* dici, Ziglerus scribit. *Chetima* est apud Iosephum lib. Antiquitatum 1. cap. 7. Videtur eandem Ouid. 10. Metamorph. *Ophiusam* vocare, hoc versu: *Ipsa suas vrbes Ophiusaque arua parabat Deserere alma Venus*. Curopalates de Officialibus Constantinopolitanis Cyprum *Iustinianam* secundam vocat. Cyprii quoque *Miones* μίονες dicuntur apud Hesychium. *Cyprus* castellum apud Hierichontem, Iosepho Antiq. 16. & belli Iud. 1. cap. 16.

Cypsella κύψελλα, Thraciæ vrbs Plinio, Pomponio; vno λ. Stephano, iuxta Hebrum. *Cypselus* Straboni est. *Cypsala* Antonino. *Ipsala*, vt Leunclauius; *Chypsala*, vt Sophianus; vel *Chapsilar*, vt Bellonius tradit, hodie nominatur. In synodo Constantinopolitano *V. Iustiniana noua* vocari videtur.

Cypsela κύψελα, vno λ. Arcadiæ castellum est

Stephano: & Thucydidi 5. Hispaniæ Tarraconensis vrbem fuisse quondam, tradit Sex. Auienus.

Cyptasia κυπτασία, Galatiæ opidum. Ptolemæus.

Cyra κυρα, sinus Persici insula, Stephano ex Hecatæo. Mons Cyrenes, in Africa, Trogo Pomp. 13. vide *Cyropolis*.

Cyræctica, vide *Curicta*.

Cyræus, & alia lectione *Cirræus* Campus, Apollini sacer erat, in Græcia vspiam, Trogo 24 Est qui dicit Phocidis regionis esse, idque ex Plinio, sed Cyrrhæus legendum, à Cyrrha vrbe.

Cyranis, vide *Cyraunis*, & *Lotophagites*.

Cyrassensis loci episcopalis, in Lydia, sæpius mentio in concilio Chalcedonensi.

Cyraunis κυραυνις, Libyca insula iuxta Gyzantes Stephano ex Herodoto. *Cyranis* sine diphthongo legitur nunc apud Herodotum. Puto *Cerciniten* Strabonis & Plinii.

Cyrba κύρβα, Pamphiliæ opidum, Stephano. Cyrbensis Episcopi in Pamphylia, meminit concilium Nicenum. Vide *Hierapetra*.

Cyrene κυρήνη, Africæ prouincia Ptolemæo, quæ & *Cyrenaica* κυρηναϊκὴ. eadem *Pentapolis* πεντάπολις, dicta Plinio. *Lebahim* Hebræis est, teste Aria montano, in suo Apparatu Biblico. *Cynerem* mendosè, pro Cyrenum, apud Silium 8. legitur, vt & hoc obiter addam. *Corene* nostro tempore nomen habere scribit Giraua: & *Assadib* Theuetus: Sed *Mesrata* videtur à Ioanne Leone & Marmolio vocari. Est & *Cyrene*, Cyrenaicæ regionis vrbs, Ptolemæo, & Diodoro 11. quæ hodie *Corena*, vt Villanouanus ait. *Cabiroan*, vt Postellus. *Bonandrea* dici, lego in Prouinciali Romano. Iberiæ: & alia Massaliæ est apud Stephanum vrbs. Videtur fontis nomen in Thera insula, apud Eustathium: scribit enim Cyrenen nomen habere à fonte patrio. incolæ autem Cyrenes: Colonia ex Thera est. Est etiam insula extra Herculis columnas: Palephato, sed puto melius *Cerne* legendum. *Cyrene* quoque vrbs Cypri. Metaphrastes in Spiridione. vide *Apollonia*, *Battiadas*, & *Libya*.

Cyrenea, Cypri vrbs, apud Porphyrogennetam. *Cyrene* fortè Metaphrastes, in Spiridione, & *Ciramea* in Historia Miscella. Vide *Pega*.

Cyres κύρης, Stephano vrbs. Vide *Cures*.

Cyreschata, vide *Cyropolis*.

Cyrestensis κυρηστῶν, solitudo, in qua Acepsimam habitasse scribit Thedoritus 4. cap. 26. in Cyrrhestica regione Syriæ est, iuxta Cyrum siue Cyrrhum vrbem.

Cyretia, Perrhæbiæ in Macedonia, opidum. Liuius 31. 36. 42. *Chyretia* Ptolemæo sunt.

Cyri Campus, Lydiæ Strabo. *Cyri* Castra, vide *Castra*.

Cyria Syriæ ciuitas, à Cyro rege Persarum condita. cuius Episcopum Theodoretum facit Gennadius. *Cyrus* fortè aliorum.

Cyriaca Regio, vnde *Cyriceni*. vide *Melissa*.

Cyrilli κυρίλλου ἄγκα, castellum Scytharum, in Europa, iuxta quod erat Ibeda ἴβιδα, opidum. Procop. 4. Ædific.

Cyrini Castra, Cappadociæ locus, Straboni.

Cyrisoborca, Indiæ opidum, circa Iomanem fluuium, qui se in Gangem exonerat. Plinius.

Cyrius κύριος, Emathiæ vrbs, in Macedonia, apud Ptolemæum.

Cyrmiane κυρμιάναι, Thraciæ gentes, Herodoto in Melpomene.

Cyrnaba; flumen apud Seras, vt perhibet Plinius.

Cyrni Indorum genus, quod Plinius scribit viuere centenis & quadragenis annis.

Cyrnos, videtur iuxta Echinades, insula, apud Plinium. Per iota in prima alius codex habet.

Cyrnus κύρνος, quæ & *Corsica*, Strabone teste. Hodie item *Corsica* dicitur. *Corsis* κορσὶς, apud Stephanum legitur. *Cerneatis* κερνεᾶτις, à Lycophrone vocatur. τυρ..., nunc vocari scribit Scholiastes Callimachi. *Therapne* ab Ouidio nominata, vt scribit Villanouanus. Maris Mediterranei insula est, Genuensibus hodie parens. *Cyrnum* insulam Iapygiæ, versus Boream, etiam habet Stephanus. hanc ante Callipolim puto. huius oram enim ab Appiano in Annibalicis video sic nominari. dum scribit Tarentinorum portum (qui in eadem ora) ad Boream versum. *Cyrnus* in agro Carystio, Herodoto 9. Nescio quid sit. Vide *Cyrrhus*.

Cyropo-

Cyropolis κυρόπολις, Mediæ vrbs Ptolemæo. Theuetus eam *Semmachi* vocat, & dicit a Persis *Circombate*, ab Arabibus *Chysebeth* nuncupari. *Cyropolis* regio maritima Mediæ, apud Plinium. Sogdianæ vrbs est Q. Curtio, & Arriano: ad Iaxartem fluuium, quam à Cyro conditam, & ab Alexandro expugnatam tradit. Videtur *Cyreschata* κυρέσχατα Ptolemæi. κυρέσχατα sine σ. habet Stephanus. *Cyra* Strabo vocat, sed addit ἐσχάτην κύρου κτίσμα. *Cyrapolim* Indiæ, habet Ælianus 16. animal. quam ab Alex. Mag. conditam scribit.

Cyrreus, Claudianus de Nilo: *Domitorque ferarum Cyrræus, qui vasta colit sub rupibus antra*, &c. Gens Æthiopiæ circa Nilum videtur vide *Cirra*.

Cyrha, vide *Cirra*.

Cyrrhadæ κυῤῥάδαι, Sogdianæ gentes sunt apud Ptolemæum. vbi interpretes *Cirrodees* legunt.

Cyrrhantum, vide *Cirrhatum*.

Cyrrhestæ, sunt Macedoniæ populi, apud Plinium. κυῤῥησταὶ meminit quoque ex nummo Goltzius.

Cyrrhestica κυῤῥηστικὴ, Ptolemæo Syriæ Cauæ regiuncula. *Cyrrhestæ* populi, Polybio 5. *Arach* Hebræis nomen habere, ex Hieronymo scribit Arias Montanus.

Cyrrhus κύῤῥος, Ptolemæo est Albaniæ, regionis Asiaticæ fluuius. *Corus* κῦρος, olim vocabatur, Strabone teste. *Cirech* Pineto est. *Cor*. Castaldo. *Cur*, Nigro. & *Elcur*, Ramusio. Videtur eum Matt. Michouiensis Tirck appellare. Theuetus scribit eum ab incolis *Ladi* nominari. Plutarchus in vita Pompei, & Dion, eum *Cyrnum* κύρνον, vocant. Araxem in se recipere, & duodecim ostiis in Caspium mare euolui, addit Plutarchus, & Appianus. Cyresticæ regionis, in Syria vrbs, apud Stephanum & Ptolemæum. *Cibros* legunt interpretes. *Cirro* Antonini esse scribit Simlerus. sed ille *Cibros* apud Ptolemæum legit; ex Latinis exemplaribus, malè. Huius Cyrrhi arcem *Sindarum* σίνδαρον, habet Stephanus. Est fortè *Cyrus* Procopii, & sic scribendum, à conditore nempe. Mediæ fluuius Ptolemæo, in Hyrcanum mare se exonerans: *Ser* vocatur Theueto. ab accolis sic, à Turcis autem *Chiur*, scribit Thomas Minadoius. Macedoniæ vrbs, circa Pellam, Thucydidi, ad finem lib. 2. Vide *Cyrus*.

Cyrta, Massiliensium fluuius, circa Agatham vrbem. Vibius. vide *Cirta*.

Cyrta, & *Cyrtai*, vide *Cyrtii*.

Cyrtæa κυρταία, Rubri maris vrbs, in quam scribit Stephanus, ex Ctesia, Artaxerxem Megabazum relegasse. Sed κυρταὶ tantum est apud ipsum Ctesiam.

Cyrtesii κυρτήσιοι, Africæ Propriæ populi. Ptolemæus. vide *Cirta*.

Cyrtiadæ κυρτιάδαι, gens tribus Acamantidis. Hesychius.

Cyrtii κύρτιοι, Straboni & Liuio; *Cyrtæ* κύρται, C[illegible] Persica gens. *Cyrtæos* gentes habet qu[illegible]ius 37. quos cum Elymæis numerat. vi[illegible]

Cyrtones κύρτωνες, Bœotiæ opidum, Stephano & Pausaniæ.

Cyrtonium κυρτώνιον, Italiæ vrbs. Stephanus, ex 3. Polybii, vt addit. At pro *Cortona*. Italiæ vrbe, haud ambigo.

Cyrtus κύρτος, Ægypti mediterranea vrbs. Stephano.

Cyrubs, Arabiæ fluuius, in quo gemmarum plurima genera, quæ camelis portantur ad opidum Tybrestum. Vib. Sequester.

Cyrurii vide *Euna*.

Cyrus κῦρος, Persiæ fluuius est Straboni. qui antea, eodem teste *Agradatus* ἀγραδάτος, dictus est. Idem *Corus* κόρος, à Dionysio Alexandrino vocari mihi persuadeo. In Sinum Persicum erumpit. Huius Cyri mentio est quoque apud Ælian. in Variis 1. cap. 32. Mediæ etiam vrbs Ptolemæo. *Cyrus* etiam Syriæ ciuitas, à Iudæis extructa, in memoriam Cyri: qui eas ex captiuitate dimiserat. Procop. de Ædif. 2. A Cyro Persarum rege condita, & nomen seruare tradit Gennadius, de scriptoribus Ecclesiasticis. Hæc *Cyrrhus* est, geminato RR. apud Ptolemæum. Distare ab Antiochia itinere duorum dierum, scribit Theodoretus in Sanctor. historia. Est & Chalcidensium vrbs, in Eubœa, apud Polyænum 3. Ptolemæo Mediæ fluuius est, qui se in Hyrcanum Mare exonerat. *Cyssus* corruptè legitur apud Iornandem. vide *Bagrada*.

* *Cysa* κύσα, Carmaniæ pagus, in littore quod Carbis κάρβις, vocatur. Arrianus de Indicis. vide *Patara*.

Cyson, vide *Cherseus*.

Cysseum, locum Asiæ Minoris, habet Historia Miscella, 22.

Cyssiros, maris Ægæi insula, circa Chersonesum Thraciæ, vti ex Plinio videtur.

Cyssuntem Portum, Erythræorum, in Ionia: habet Liuius 36.

Cyssus, vide *Cyrus*.

Cysten, Æthiopiæ sub Ægypto opidum, Plinio.

Cystitratum κυστητᾶτον, vbi fons tanquam oleo fluens, qui in lucernis vritur. Antigonus in Mirabilib. An in Sicilia?

Cyta, vide *Cytæa*.

Cytæa κυταία, Colchica vrbs, Apollonio, & Stephano. Alia, Scythica, eidem. Huius meminit Flaccus, Strabo, Lycophron, & Isacius. κύτα, est in Etymologico, sic quoq; Stephano, Aldinæ editionis. Europæ locus, ad Ponti aditus.

Cytæum κυταῖον, Ptolemæo & Stephano, est Cretæ insulæ vrbs. Hanc Iouius & Niger *Candia* vocant. Bellonio *Cytie*, & Sophiano *Phrascia* est. Tauricæ Chersonesi quoque vrbs, Ptolemæo. quæ *Cyte* Plinio est.

Cytais, regio Carmaniæ videtur, apud Arrianum in Indicis.

Cyta, vide *Cytæum*.

Cyteorum κυτίωρον, Ponti Polemoniaci opidum Ptolemæus.

Cyterium κυτήριον, Oenotriæ mediterraneum opidum, Stephano: Hoc hodie *Cytisano* dicitur G. Barrio.

Cythera κύθηρα, Peloponnesi insula est, Heraclidi, & Ptolemæo, in Sinu Laconico. Eadem olim *Porphyris*, vt Plinio placet: & *Porphyrusa* πορφυροῦσα, vt Eustathius vult, dicta fuit, *Schotheram* quoque vocatam dicit Bordonius, in suo insulari opere. sed non addit à quo. huic *Cerigo* hodie nominatur, cui etiam adstipulantur Sophianus & Fauolius. Vrbs eiusdem nominis quoque in eadem, Straboni. *Cythera* etiam Cypri vrbs: Gyraldo, ex Hesiodi interprete, pagus hodie *Conucha* dictus; vt scribit Lusignanus. Cretæ insula est: & Thessaliæ ciuitas, Hesychio. Item in[illegible] [illegible]omalei, in sinu Laconico, eidem. [illegible] [illegible]e, & *Helena*.

Cytherius, vide [illegible]*rus*.

Cytheron κυθήρων, fluuius Hellesponti, aliis Peloponnesi. Sic Hesychius.

Cytherus κύθηρος, Elidis fluuius, apud Pausaniam. Heracleam alluit. *Citherus* est Straboni. *Citherus* Atticæ vrbs quoque est, eidem. Pandionidis tribus pars est, Hesychio & Stephano.

Cytheum, vide *Gythium*.

Cythinium, vide *Cytinium*.

Cythisa. Virg. in Bucolicis. *Florentem cythisum*, &c. Ad hunc versum annotauit Seruius, Cythisam nomen ciuitatis esse: Philargyrius, nomen insulæ. Quia verò harum nullum præterquam hos duos grammaticos testem habeo, in Vtopia vtramque quærendam censeo. Apud ipsum Virgil. hanc vocem sine adflatu scriberem, vt Plinius, aliique. & Dioscorides κύτισος. Adi Plinium 13. cap. 27. Herbæ est nomen, non loci.

Cythium opidum, in quo mortuus fuit Cymon. Æmil. Probus. *Citium* melius, vt Plutarchus in eius vita, & Ptolemæus legũt. In Cypro vrbs. *Cetios* κήτιοι, Iosepho Antiq. 1. hab. Vide *Cyttium*.

Cythnus κύθνος, Ptolemæo, Tacito, & Plinio, insula est iuxta Atticam, sub Euboea. Eandem *Ophiusam* ὀφιοῦσα, & *Dryopin* δρυόπις, dicit appellari, Stephanus. *Cynthos* habet corrupte Antoninus. Sophiano adhuc *Cythno* dicitur: Mario Nigro autem *Cauro*.

Cythrini κύθρινοι, loca quædam fluuii profundiora: (Lamuæi suspicor) Arriano in Periplo.

Cytina κυτίνα, Thessaliæ vrbs, Stephano.

Cytinium κυτίνιον, Ptolemæo, & Stephano. Doridis in Græcia vrbs. huius meminit etiam Thucydides. cuius Scholiastes dicit iuxta Parnassum esse. Per N. in prima legit Diodorus *Cynthinium* κυνθίνιον. pro qua Tzetza (vt admonuit Gerbelius) *Catinon* legit.

Cytinos, Cretæ vrbs, mediterranea, Plin.

Cytis, vide *Gythites*.

Cytni κύτνιοι, Pannonica gens, Ptolem.

Cytonium κυτώνιον, vrbs inter Lydiam & Mysiam. Stephanus: ex Theopompo.

Cytora, vide *Cotyora*.

Cytoris κύτωρις, fluuius. Phauorinus.

Cytorum, Plinio & Solino, Galatiæ mons est, quem Catullus Buxiferum cognominat. Falso eum in Macedonia ponit Seruius, 2. Georgicorum. Vide *Amastris* & *Cotyora*.

Cytria, Cypri vrbs, ad quintum lapidem à Salamina. Metaphrastes in vita S. Epipha.

Cyttium.

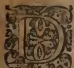
Cytt um κύτιον, Cypri vrbs, apud Suidam. forte Citium Ptolemæi, & Plutarchi. vide Cythrum.

Cyum, vide Cyon.

Cyzicus κύζικος, Ptolemæo Mysiæ insula, & ... s, ad Propontidem. quam Plinius tra... um Arconesum, Dolionim, & Dindymin vocata. sed idem eam in insula ponit, quam ...ander continenti iunxit. Huius elogi... lege apud Florum 3. Pro Arconeso, ha... Stephanus Arctonnesus ἀρκτόννησος. ... alio in loco videtur eam Arcton simpli... ..., & Arctoneson, per o micron & simplici ... ἀρκόνησος, vocare. (Straboni 12. ἄρκτων ..., i. vrsorum mons, & Dindymus monti... nomina sunt, in Cyzico insula, sic quo... Apollonio 1. Argonauticorum.) Chizi... co appellatur Sophiano. Spiga Corrado, & Zelie Theueto. Paruam Troiam vocant Græci, vt scribit Gerlachius. Nummus æreus Gordiani Imp. & alius Cyzicenorum apud me est, in quibus hæc litterarum formula, ΝΕΟΚΟΡΩΝ ΚΥΞΙΚΗΝΩΝ. Huius vocis tertium elementum Ξ. pro Ζ. solere antiquitus scribi, ex multis antiquitatum vestigiis non semel a me obseruatum: vt in ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, aliisque. An itaque Cyxicum legendum, doctoribus iudicandum relinquo.

Cyzistra, vide Cozistra.

Czechi, vide Boiemum.

DAa, vide Dae.

Dae δάαι, Scythici populi, qui aliquando Dasæ δάσαι, scribuntur per S. inquit Stephanus. In Margiana sunt Ptolemæo. Daa singulare apud Prudentium, contra Symmachum. Parni cognominantur à Strabone 11. vel potius Aparni. idem namque alio in loco, scribit Daas alios Aparnos alios Xanthios, alios Pissuros appellari.

Dabas, vide Nuba, & Numidia.

Dabana, Osrhoenæ vrbs, lib. Notitiar. An Dauana Ammiani? δαβανα meminit Suidas, in Timagenes.

Dabanegoris, Arabiæ Felicis regio, apud Plinium.

Dabarame, locus in Armenia, Cedreno.

Dabarittorum δαβαριττῶν, vicum, in Magno campo, habet Iosephus, ad calcem lib. 2. belli Iud. cap. 26. à Dabereth fortè.

Dabasa, vide Labasa.

Dabasthe, vide Debbaseth.

Dabausa, vide Badausa.

Dabechum, loci nomen: lib. Histor. Miscellæ 22. & 23. An in Africa?

Dabereth, Palęstinæ locus. Iosue 19. 21. & 1. Paral. 6. Vide Dabarittorum.

Dabia δαβία, Africæ Propriæ vrbs, Ptolemæo. Regionis nomen, in mediterraneis. Laonico.

Dabir, vrbs in Tribu Iuda. Iosue 15. & 21. prius Cariathsepher dicta. vt legitur Iudicum 1. Ciriath-arche legit Chaldæus. Alia est Dabir vltra Iordanem, versus Orientem. Est etiam tertia. Consule de his Masium ad 15. Iosuæ, & D. Hieronymum in locis Hebraicis.

Dables δαβλεὶς, Bithyniæ vrbs, Ptolemęo, & Antonino.

Dabrona δαβρώνα, Hiberniæ fluuius, apud Ptolemæum. Saurenus Giraldo Cambrensi nominatur, vt censet Camdenus.

Dacasta δακάστη, Ptolemæo Paphlagoniæ opidum est.

Dachareni, vide Nabathæa.

Dachinabades δαχιναβάδης, Indiæ regio, qua post Indi fluminis ostia, maxime in Austrum, vergit. Arriano in Periplo Maris rubri. Indostan hodie videtur.

Daci, qui nunc Patzinacitæ vocantur. Sic Suidas.

Dacia δακία, Ptolemæo Europæ regio. Dacos, Dauos δαύους, antiquitus appellatos, putat Strabo, eosque ad Danubium, versus eius fontes habitare scribit. Facit huc quod scriptum reliquit Philargyrius ad 2. Georg. Virgilii. Dacos quidam vocauere Daos, inquit Stephanus, & Eustathius. sic quoque Strabonis Epitome. Quos Dacos Romani, Græci Getas appellant, dicit idem Stephanus & Plinius. De Dacia sic Iornandes. Hanc Gothiam, quam Daciam appellauere maiores, nunc Gepidia dicitur. Dacos suo tempore Patzinacitas nuncupatos, scribit Suidas. Dacia antiquorum, vt docet Stephanus Broderithus, comprehendit hodie Transsiluaniam, Walachiam, & Moldauiam. Dacia Mediterranea, & Dacia Ripensis, Pannodacia,

Trāſſiluania, vel *Vltraſiluania*, hodie Sibenburghen eſt Germanis; Herdel autem Hungaris: Sambuco auctore. *Dacia* Ripenſis Mediterraneæque, meminere Eutropius, Aurel. Victor, Iornandes, Marcellinus Comes, & liber Notitiarum. Hiſtoria Miſcella eam ponit inter Daciam & Macedoniam. Hanc Lazius ponit inter Tibiſcum, Mariſium, Cariſium, & Danubium flumina. *Dacia* Mediterraneæ meminere iidem. Hanc hodie, vt idem ait Lazius, habitant Tranſiluani, Saxones, Hungari, & Ceculi Hungarorum poſteritas. Idem Lazius Daciam Alpeſtrē nominat. (quo auctore ignoro) quam *Moldauiam* & *Walachiam* interpretatur. Adde his quæ habet Leunclauius in ſuo Onomaſtico Muſulmanico. Pannodaciæ vocabulum frequens eſt Laonico Chalcondilæ: qui eam *Ardelium* nominari tradit. Vocabulum Græcum ex vulgari *Herdel* fabricatum liquet. *Moldauia* dicitur a Laonico etiam *Bogdania*. Walachiam tranſalpinam à Turcis *Carabogdanam minorem*, (eo quod nigrum frumentum ferat) vocari ſcribit Godreccius. *Pogdania nigra* meminit quoque Laonicus. Duplicem *Daciam* facit D. Paulinus de Reditu Nicetæ, his Verſibus, *Et Getæ currunt, & vterque Dacus, Qua colit terris medio, vel ille Diuitis multo bene pelleatus Accola ripa.* Hanc diuiſionem Sex. Aurel. Ruffus Aureliano tribuit, eaſdemque Mœſiam & Dardaniam nominat. Idem ferè Eutropius. Nos plura de eadē ad Daciæ Theatri noſtri tabulam. *Dacia* etiam Cappadociæ tractus, Ioui ſacer. Strabo 12.

Dacicum, vide *Diacum*.

Dacides δακίδες, Bithyniæ locus, Calliſto 11. cap. 16. Sozomeno ad Propontidem eſt. δακιδίζος, apud Socratem. *Acidiza* interpres Rufinus legit.

Dacidizus, vide *Dacides*.

Dacira, Zoſimo oppidum Euphratem nauigantibus ad dextram ſitum. *Diacira* apud Ammianum vocatur.

Daciſandus δακισανδός, Armeniæ Minoris vrbs, Ptolemæo. *Daliſandus* habent interpretes. Vide *Laliſanda*.

Daciſci populi, quorum magnam partem interemit Aurelianus Imp. teſte Vopiſco. An fortè à Dacia? in Dacia Ripenſi nominantur à lib. Notitiar. *Daciſiani* etiam milites, apud Treb. Pollionem, in Claudio.

Dacora δακόρα, Cappadociæ vicus, præfecturæ Cæſareæ quæ ad Argeum montum eſt. Calliſtus 12. cap. 29. & Sozomenus.

Dacore. fluuius Angliæ in vita S. Swiberti. & apud Bedam.

Dactonium δακτόνιον, in Hiſpania Tarraconenſi vrbs, Cilinorum gentis. Ptolemæo. Huius meminit etiam Goltzius, ex nummo C. Cæſaris. *Ribadeo* fortè, vt Coquus perhibet.

Dacuſa, vide *Daſcuta*.

Dada δάδα, Pamphiliæ opidum, Ptolemæo. Eius interpretes legunt *Adada*.

Dadai montes in India, olim Cleopidis regiæ propinqui, Sic Lexicon Caroli Steph. Alium auctorem non habeo.

Dadales, vide *Daldis*.

Dadara, vide *Eddara*.

Dadaſa δάδασα, caſtellum Dioni 35 Cappadociæ fortè.

Dadaſtana δαδαστάνα, Bithyniæ vrbs, Ptolemæo, Antonino, & Tripartita hiſtoria auctoribus. *Dadaſthana* eſt apud Zoſimum. vbi mortuum ait Iouianum Imp. Vnius diei itinere diſtare ab Ancyra, ſcribit Zonaras. Bithyniam à Galatia diſtinguit. vt refert Ammianus. *Dadaſtam* prædium, eſt in Hiſtoria Miſcella 11. Inter Galatiam & Bithyniam. in medio itinere: vt habet Socrates Scholaſticus.

Daddala, vide *Dedala*.

Dades δάδες, Cypri promontorium. Prol.

Dadia, vide *Heraclia*.

Dadibra, vide *Dadybra*.

Dadicæ δαδίκαι, Perſica gens: Herodoto, & ex eo, Steph.

Daddocerta δαδόκερτα, Armeniæ magnum Caſtellum; iuxta Mediam. Stephanus.

Dadrus, vide *Adrus*.

Dadybra δαδύβρα, Paphlagoniæ vrbs, in Authenticis. δάδυβρα eſt apud Porphyrogennetam, & δάδιβρα apud Nicetam.

Dabon, vide *Dibon*.

Dedala δαίδαλα, Indica vrbs. Ptolemæo. alia Crete, Stephano. cui & Rhodi regio, & vrbs eſt. in Lycia autem Rhodienſium quam agnoſcit quoq; Liuius 32. item Lyciæ mons, & vrbs: huius Strabo & Plinius quoque meminere. Ptolemæo *Daddala* δάδδαλα, locus eſt in Licya: vitioſè pro *Dædala*; quod Latini inter-

interpretes recepere. vide *Goryan*.

Dædaleon insulas duas habet Plinius, circa Lyciam alicubi. iuxta Dædalam vrbem, vt puto.

Dædali Templum, in insula quadam, iuxta Memphin Euseb. 10. Præparat.

Dædalia δαιδαλεία, Italiæ vrbs à Dædalo ædificata. nunc *Iulia* ἰουλία, dici, scribit Stephanus.

Dædalidæ, Cecropidis tribus, in Attica vicus Stephanus, & Diodorus.

Dædalium, Siciliæ locus, XVIII. M. pass. ab Agrigento. Antoninus. *Betadalium* habebat Parisinum exemplar. *Decalium* legit codex M. S. Reuerendiss. Læuini Torrentii.

Dæmonum δαιμόνων, insula, in Arabico sinu, apud Ptolemæum.

Dæsitiatæ, vide *Desitiates*, & *Batones*.

Dasicha, vide *Daticha*.

Dafne, vide *Daphne*.

Dagalassus, Armeniæ Minoris vrbs, Antonino. Exemplar Aldinum legit *De Galasso* diuisim.

Dagana, vide *Dana*.

Dagasira δαγάσειρα, locus in Carmania, ad mare. Arrianus de Indicis.

Daghet, *Mochol*, *Sarandib*, & *Zing*. insularum nomina in mari Arni videntur, apud Serapionem. vnde nux Indica adfertur.

Dagepsus δαγεψός, loci nomen est, apud Stephanum: in verbo λυγεψός.

Dagistes, loci nomen, Curopalati I.

Dagon δαγών, castellum vltra Hierichuntа. Iosephus Antiq. 13. cap. 15. & belli Iud. 1. cap. 2. Aliud *Dagon* haud procul à Ptolemaide, in Tribu Asar, Iosue 19. inter Diospolim & Iamniam, vt habet Eusebius. *Bethdagon* hanc vocat D. Hieronymus, & addit *Caphardago* dici.

Dagona δάγωνα, Ptolemæo Armeniæ Minoris opidum.

Dagra δάγρα, Tyanitidis regionis in Cappadocia opidum, Ptolemæo. Interpretibus *Drara* est.

Dagusa, vide *Dascusa*.

Daguta δαγοῦτα, Mysiæ Maioris, in Hellesponto vrbs Ptolemæus.

Daha, vide *Daa*, & *Scytha*.

Dai, vide *Dacia*.

Dai δάοι, Persica gens. Herodotus in Clio. Etiam gens vltra Tanaim siue Iaxartem, Asiæ fluuium. Arrian. 3. Alexand.

Daisii, in Alpibus gens, iuxta Iapodes, Appiano. Vide *Desitiatæ*.

Daix δάϊξ, Scythiæ flumen Ptolemæo, quod in Caspium mare effluit. huius loco *Talicus* apud Marcellinũ habetur: etsi *Daicus* in Accursii codice legatur.

Dalanda δάλανδα, Armeniæ Minoris vrbs, iuxta Euphratem, Ptolemæo: pro quo interpretes *Ladana* legunt.

Dalasarba δαλασαρβα, Thraciæ opidum, Procopio 4. Ædific.

Dalasis δαλασις, Ciliciæ regio, apud Ptolemæum. *Labassis* legunt interpretes.

Dalcariza, Pontica vrbs, lib. Notit. In Asia est.

Daldia, vide *Daldis*.

Daldis δάλδις, Lydiæ vrbs, Suida auctore, in voce Artemidorus. *Daldia* δαλδεια, ipsi Artemidoro, & Ptolemæo; pro quo interpretes *Dadalis* legunt. *Mysten* vocari ab incolis huius, annotauit idem Artemidorus.

Dale, Mysiæ Asiaticæ opidum. Plinius.

Dalida δαλιδὴ, insulæ cuiusdam Arabiæ Felicis vrbs. Diodorus 5.

Dalion populos vocatos, habet Plinius: Æthiopiæ sub Ægypto, supra Syrtes maiores, Oceanumq; Meridianum. pluuia tantùm aqua vtentes.

Dalisanda, & *Dalisandus*, vide *Lalisanda*.

Dalisandus, vide *Dacisandus*.

Dalium δαλίων, Peloponnesi fluuius, Elidis regionis. Strabo.

Dalizandus, vide *Lalisanda*.

Dallam δαλλὰμ, Palestinæ locus: Iosue 15. *Deleam* legit. D. Hieronymus.

Dallumtum, Dalmatiæ opidum, Antonino. Corrupte, pro Dalminium, vt suspicor.

Dalmana, in extima Dalmatiæ vrbs: Cassiodoro de Orthographia. vnde ait hanc regionem nomen trahere.

Dalmanuta, locus Palestinæ, Marci 8. Idem cum *Magedan*, Matth. 15. vt censet D. Augustinus. *Magdala* hic autem legunt 70. Interp. Vide *Magdala*, & *Cæsarea* Panias.

Dalmatia, Illyridis pars, versus Macedoniam. Ptolemæus, cum Strabone & Plinio. Scribit Petrus Ranzanus in sua Hungaria,

garia vniuersam Dalmatiam cum sibi conterminis Illyride atque Liburnia, vno vocabulo, ab omnibus ferè orbis nationibus *Sclauonia* vulgo vocari. Et quicquid est agrorum trans Sauum, per quos fit iter Italiam versus, *Croatiam* nominari: Krabaten Germani pronuntiant. *Dalmaticum* Mare, hinc habet Tacitus 3. Annal. vide *Delmatia*.

Dalminium, & *Dalmium*, vide *Delminium*.

Dalomena δαλομηνὴ, Assyriæ regio; apud Strabonem.

Dalreudini, Britãniæ insulæ populi. Beda.

Dalyterni, Galliæ Narbonensis populi, ad Rhodanum fluuium. Sex. Auienus.

Dama δάμα, Arabiæ Felicis vicus, Ptolemæo. *Mada*, interpretibus.

Damach, vide *Erte*.

Damae δαμαῖοι, gens iuxta Ichthyophagos. Stephanus: ex Apollodoro.

Damalis, turris ad Bosporum Thracium à parte Europæa, quam nunc *Arcula* vocãt. Nicetas. Vide *Bosporus*, & *Chrysopolis*.

Damania δαμανία, Hedetanorum in Hispania vrbs. Ptolemæus.

Damartu, vide *Aphanna*.

Damascena, pars Syriæ, Plinio. quam puto in concilio Chalcedonensi *Phœniciam Libanisiam* vocari. In Sacris Bibliis *Syria Damasci*, & *Maachi* nominari credo. Vide *Syria*.

Damascum δαμασκός, Syriæ, Veram Iouis vrbem; totiusque Orientis oculum, vocat Iulianus, in Epistolis. ΔΑΜΑCΚΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC. ΤΗC, ΙΕΡΑC. ΚΑΙ, ΑCΥΛΟΥ. legitur in Macrini nummo. ΚΟΛ. ΔΑΜΑCΚΟC. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟC. ΙΕΡΑCΟC. in Herennii nummo legi. Goltzius mihi testis est. In nummo meo Otacillæ hæ sunt litteræ, *Coloni. Damasco. Metropol Sebacmia*. *Damascum* Montem habet Plinius, vbi pruna nascuntur. *Scham* hodie à Turcis vocari, dicit in suo Onomasticho Musulmannico Leunclauius. *Siam* scribit Thomas Minadous in Persica Historia.

Damasenus. Ouidius 10. Metam *Est ager, indigenæ Damasenum nomine dicunt: Telluris Cypriæ pars optima, quam mihi prisci Sacrauere senes*. *Damasum* agrum vocat Lutatius. An fortè *Tamassenus*, à Tamasso?

Damasi, vide *Dobassi*.

Damasia δαμασία, arx Lycatiorum, in Rhætia Strabo. *Diessa* vocat Lazi⁹. & Auentinus. vbi Andacense cœnobium.

Damassus, vide *Taurus*.

Damastagar, *Descridan*, *Rusa*, *Beibal*, *Bechal*, *Beddarath*, palatia Cosroes Persarum regis, circa Ctesiphonta. vt videtur lib. 18. Historiæ Miscellæ; omnia destructa ab Heraclio Imp.

Damastii δαμαστιοι, argenti metalla, circa Ionium pelagus, in Illyride, habet Strabo 7.

Damasus, vide *Damasenus*.

Damatrys, locus Zonaræ, & Cedreno.

Damatryanos montes, habet Const. Manasses, & Glycas. circa Thraciam, aut Byzantium, vt videtur.

Damea, vide *Apamea*.

Damensii, vide *Tedamensii*.

Dammana δαμμάνα, Arachosiæ opidum, Ptolemæo.

Damna, locus Palæstinæ. Iosue 21. vide *Damna*.

Damnæ δάμναι, Scrica gens, apud Ptolemæum. & *Damna* apud eosdem vrbs.

Damnanitani, sunt apud Plinium Hispaniæ Tarraconensis populi.

Damnata Aqua, vrbis Romæ. P. Victor, & lib. Notitiarum.

Damnia, Arabiæ Felicis regio, Plinio. δαμνία, flumen Calabriæ. Sic Lexica.

Damnii δαμνόνιοι, Albionis insulæ populi, versus Boream, Ptolemæo. Westmerlandt hodie, Humf. Lhuydo. δαμνιοι, scribebat hoc loco vetus codex. vide *Damnonii*.

Damnoni, locus vnde vnus fortium Dauidis. 2. Samuel. 23. *Amonites* à 70. interpretibus vocatur.

Damnonii δαμνόνιοι, vel *Dumnonii* δουμνόνιοι, diuersæ enim lectionis sunt, Ptolemæo Albionis insulæ populi, qui nunc Deuonshyrmen Anglicè, & *Dyffinniant* Britannicè vocãtur, Lhuydo teste. Hect. Boethius autem eos Deusche nominat. Camdenus *Deuoniam* & *Cornualliam* sub his comprehendit. Pro Damnonii legit M. S. codex *Damnii* δαμνιοι. vide *Damnii*. nam vtrobiq; aut Damnii, aut Damnonii legendum.

Damnonium, vide *Ocrinum*.

Dampetia, apud Liuium vrbs Brutiorum est. Gab. Barrius arbitratur hodie *Toranon* co in loco situm. Non dubito eandem esse cum *Lampetia* Stephani, quam ex Polybii 13. nominat: & *Clampetia* Plinii Melæque. dubito

bito autem quæ verior scriptura. Varietas orta ex elementorum similitudine. apud Græcos Δ. & Λ. apud Latinos d. & cl.

Dampolis castellum, Cedreno. In Thracia dicetur.

Damuras, vide *Tamyras*.

Damyras δαμυρίας, Siciliæ fluuius, apud Plutarchum in Timoleonte. An rectius λαμυρίας legendū se nescire scribit ad me Frid. Sylburgius.

Dan, vrbs Palæstinæ, in regione Roab, circa Sidonem, quæ *Lais λαῖσα*, & *Lesem* quoque appellata fuit, Iudicum 18. & 3. Reg. 12. Iosephus 5. Antiquit. 2. eam ad fontem Iordanis Minoris collocat. *Baliuus* eam vocat Beniamin. *Belenas* vocat eam nouo nomine breitenbachius. vide *Cæsarea Panias*.

Dana δάνα, Ptolemæo Taprobanæ opidum, Lunæ Sacrum. *Dagana* legit interpres. Frequens vrbs in Cappadocia quoque Xenophonti 1. Cyri exped. Hæc fortè *Dana δανάτ*, Ptolemæi: quo loco *Danati* legunt eius interpretes.

Danaba δανάβα, Palmirenæ vrbs, Ptolemæo. Phœniciæ adscribit. lib. Notit. vt alias plures. Phœniciæ Libanisiæ, concil. Nicenum: & *Castrum Danabum* nominat.

Danabe, Persarum opidum. Zosimo 3.

Danabus, circa Assisium locus, in Italia. Testis Surius in Constantio Episcopo & martyre.

Dane, vide *Dana*.

Danacia. *Hac est Danaeia Persis, Vrbs in Achemeniis vallibus illa fuit*. Ouid. 1. Amandi.

Danai, vide *Gracia*.

Danaida, qui prius *Pelasgi*: incolæ Inachiæ. Euripides in Oreste.

Danala δανάλα, Galatiæ castellum, Straboni.

Danaper, & *Danaster*, vide *Borysthenes*.

Danastius, pro *Danastrius*, corruptè legi puto apud Marcellinum 31. vide *Borysthenes*.

Danati, vide *Dana*.

Danacrigi. Circa Daciam populi. Testis Theodosius Dionis abbreuiator.

Dandace δανδάκη, Tauricæ Chersonesi vrbs, Ptolemæo.

Dandacena. Cappadociæ opidum, Anto.

Dandagula, Indiæ opidum, inter Gangis & Indi ostia. Plinius.

Dandari Plinii, qui *Dandarida* Taciti, & δανδάριοι Strabonis & Stephani: circa Caucasum habitare videntur. Regionem *Dandaricam* vocat Tacitus quoque. Vide *Sarmatia*

Dandaxina, apud Antoninum Armeniæ Minoris vrbs.

Danduti δανδοῦτοι, Germaniæ populi, apud Ptolem.

Daneon Portus, ad sinum Arabicum, ex quo nauigabilem alueum perducere in Nilum, qua parte ad Delta dictum decurrit, Sesostris rex cogitauit. Plinius.

Dangula, populi sunt circa Arachosiam, Plinio.

Dani populi, sunt hodie **Denemarcker**. Apud vetustissimos auctores horum non est mentio. Iornandes eorum primus in historia meminit. Hos eosdem vocant Eginarthus, & eius sæculi scriptores *Normannos*. sed iidem etiam eos sic vocant, quos nos hodie *Russen* vocamus item **Sweden**. *Dani* cum *Dacis* sæpenumero à iunioribus video confundi. non tamen sine maximo errore.

Danica Sylua, Albionis insulę nemus. **Andreswald** Angliè; *Coad Andres* Britanniè vulgo dici, scribit Humf. Lhuydus. Quis auctorum veterum huius nemoris meminerit, me nescire fateor.

Daniensis, meminit Aluarus Gometius, in Fråcisci Ximenii vita 3: ex hac inscriptione, quæ Flauio Brigantii est *Marti Aug. Sacr. G. Seuius Lupus Architectus A. F. Daniensis Lusitanus Exsol.*

Danthelctica δανθηλητική, Thraciæ præfectura, apud Ptolemæum. Huius populos vocat Plinius *Denselatas*, vt scribit Villanouanus. *Denseleta* per E. in penultima habent Cicero, & Plinius. Dantheletas Liuius: Per A. in penultima Solinus; per A. in secunda Stephanus.

Danubis, vide *Alduabis* & *Danubius*.

Danubium δανούβιον, vrbs iuxta Romam: sic Stephanus. *Lanuuium* legendum: & hanc vocem extra ordinem litterarum à quodam imperito librario translatam, suspicor.

Danubius δανούβιος, Europę maximus fluuius Ptolemæo & cæteris. *Ister ἴστρος*, quoq; vocatur, teste Plinio & Strabone: hic, horum nominum mutationem ponit ad eius cataractas. ille, vbi primum Illyricum alluit: Ptolemæus ad Axiopolim vrbem: Appianus

ad Saui fluminis cum eo confluentiam: itaque vt superior pars Danubius; inferior verò Ister vocetur. Bessorum lingua Istrum nominari, addit Iornandes. Stephano *Matoas* ματόας, quondam dictus fuit. idem eum *Danubim* Δάνουβις, & *Danusim* Δάνουσις, appellat. *Addubanus* nominatur apud Festum, nisi locus deprauatus sit. Antiqua numismata *Danuuius* legunt. Hyperboreum Istrum vocat Corippus. Danubii fontem accuratè describit Ioannes Pedius, in Opere de bellis Ducis Wirtenbergensis, Hulditicho illatis. *Dene* & *Donavv* hodie appellatur, ab vndarum sono vel strepitu, vt Althamerus habet. Hunc Danubium Lycophron sub nomine Celticæ aquæ describit. Aristoteles 1. Meteorolog. cap. 13. scribit eum ex Pyrenæis montibus oriri. In Celtis ab vrbe Pyrrhena, Herodotus in Euterpe. *Ear* vocatur hodie locus vbi originem sumit: teste Althamero. Cæsarius frater Nazianzeni in suis Dialogis putat Danubium vnum esse ex Paradisi fluminibus. eum nempe quem Sacræ litteræ Phison appellant. Indeque habet Phisonitas habet, id est, Danubianos. Idem addit hunc Danubium à Gothis *Dunautis* appellari. Ineptias credo. vti & cetera, vbi scribit eundem circa Gadyram insulam in Oceanū deuolui. Danubium scribit Seneca 6. Natural. Europam Asiamq; distermininare: pro qua Tanaim restituendum, nisi obstiterit auctoritas Acronis ad Horatium, vbi dicit Tanaim etiam Danubium dictum. De hoc flumine legendus Stukius ad Ariani Periplum maris Euxini: etiam quæ scripsimus ad Daciæ Parergi nostri tabulam.

Danum, Angliæ opidum, lib. Notit. & Antonino. Hoc sine dubio *Dancaster* est, inquit Talbotus, & Camdenus.

Danuptria, & *Hieron*, loca in Europa, circa Pontum. Historia Miscella 2. Huius Plinius quoque meminit. vide *Hieron*.

Danuuius, vide *Danubius*.

Daona, Indiæ extra Gangem vrbs Ptolemæo, vt Mercator habet. qui eam *Done* vocari ait; in sua Vniuersali tabula. sed sciendum Græcos codices hoc loco *Dasanaδώσνα* legere.

Daones Δάονες, Indica gens, Steph. *Doana* Δοάνα. fortè Ptolemæi, vbi interpretes *Daona* legunt. Extra Gangem est.

Daonium, Thraciæ opidum maritimum, apud Cedrenum, Nicetam, & in Historia Miscella 17.

Daorisi Paterculo. *Daorizi* Plinio, *Daorsei* Liuio, Δαορσοὶ Straboni, *Daursii* Δαούρσιοι, Ptolemæo. Dalmatarum gens est, *Darsii*, sunt, vt puto, Appiano in Illyricis.

Dapha Δάφα, Arabiæ Desertæ vrbs, Ptolemæo.

Daphissa, Phthiotidis mons; apud Plin.

Daphne Δάφνη, Antiochiæ Syriæ suburbanū deliciosum, & nemus amœnitate inclytum, cū vico fontanis aquis irriguo. in medio asylum & templum Apollinis ac Dianæ, octoginta stadiorum ambitu, vt Strabo illud describit. Huius quoque mentio est 2. Machab. 4. *Daphnensis* Lucus vocatur a Sex. Rufo: *Sacra Tempe* appellatur à Dionysio Alexandrino. *Constantiniana Dafne*, in nummo Constantini Magni. Male distinctum legitur in A. Occonibus lib. Constantini Anadaphne. Huius situm & formam lege apud Sozomenum 5. cap. 18. *Daphnensium* Constantini meminit inter legiones Comitatenses liber Notitiar. Balistariorum Daphnensium, idem. Ad Ponti Euxini oram sinistrā locus etiam est: qui Stephano quoque *Sergium* dicitur. sunt *Daphnusia* apud Gregoram. mille stadiis à Constantinopoli. Vide *Amycli* Portus. idem enim esse, non dubito. Lyciæ etiam regio quædam Daphne vocatur, apud Stephanum. Munimentum ad Istrum fluuium alicubi, est Ammiano 27. & Procopio 4. Ædifie. *Daphne* iuxta Pelusium quoque in Ægypto, Stephano. quæ Daphne Pelusiæ vocantur ab Herodoto. Hæc *Daphnus* Antonini est XVI. M. P. à Pelusio. *Daphnen* Nemus, circa Seleuciam, ad Semechonitidem paludem habet Iosephus 4. Belli Iudaici, cap. 1 sic quoque Egesippus. Balnei quoque nomen, in Sicilia, apud Syracusas: Cedreno, & Historiæ Miscellæ, 19. vide *Apsasium*.

Daphnidus Δαφνιδοῦς, nomen loci, circa Oropum: Diccarcho, si fida Scriptura.

Daphnine, vide *Daphnus*.

Daphnipolim, vrbem Græcam, habet Eustathius, in sua Ismeni historia fabulosa.

Daphnudium, vide *Daphnusium*.

Daphnus Portus, Δαφνοῦς λιμὴν, apud Strabonem, Æthiopiæ regionis, ad Sinum Arabicum.

bieum, habet Arrianus in hoc tractu *Daphnum Magnum*. flumen quod & *Acanne* appellari ait. Et *Acanne ἀκάνναι*, est hoc loco vrbs, apud Ptolemæum. *Daphnus* Phocica vrbs, Stephano: ad mare Euboicum, Straboni. apud Locros, Plinio. Eidem etiam circa Ioniam vrbs quam interiisse tradit. Daphnidis insula sinus Arabici, est apud Plinium: quæ *Daphnino* Ptolemæi videtur. Fluuius Daphnus est, Plutarcho, in Sapientum conuiuio, in quo delatum cadauer Troili, Hesiodi asseeia fuit, hæsitque non procul a mari in scopulo, qui etiamnum Troilus dicitur, apud Locros Ozolos videtur. Vide *Daphne*, & *Harpasus*.

Daphnusa, insula maris Ægæi, finitima Samo & Lesbo: quæ & *Thalusa* vocatur. Plinius 5. cap. 31. Vide *Thynias*.

Daphnusia, vide *Daphne*.

Daphnusis, populus vicinus Co insulæ. Palus etiam Bithyniæ, iuxta Olympum. Stephanus.

Daphnusium, locus ante Rhegium, iuxta Thracum terram, Stephano. *δαφνιδιον* legit aliud exemplar. Est quoque Ægypti vicus, eidem Stephano.

Daphnutius Pons, Nicetæ. Videtur circa Constantinopolim, Supra Myrmecem lacum fortè.

Daphthita *δαφθίται*, Interioris Libyæ gens, apud Ptolem.

Dapsilia, locus lib. 21. Historiæ Miscellæ. vide *Apsyle*.

Dapsolibyi δαψολίβυες, Libyca gens, de quibus Nicolaus, apud Stobeum de Legibus, vbi quodam die viri & mulieres seorsim epulãtes, exstincta lucerna, quilibet quamcunque contigerit, in vxorem ducit.

Dara δάρα, Carmaniæ fluuius, Ptolemæo. qui *Daras* Plinio. Vide *Darium*, *Nuchul*, & *Thabortenam*.

Daraba, Æthiopiæ sub Ægypto opidum, Straboni. Ad sinum Arabicum.

Darabitta δαραβίττα, Vicus Galilææ, in Magno campo situs. Iosephus in vita sua.

Daradax δαράδαξ, Syriæ fluuius, Xenophonti 1. Cyri exped. *δαράδακος* in genitiuo legebatur in margine. Ad cuius fontem Belesis principis regia erat.

Daradre, vide *Deradre*.

Daradi δαράδαι, Libyæ Interioris populi, Ptolemæo. *Daratita* sunt apud Plinium. vide *Daratis*.

Dara, Getulorum gens, in Libya. Plinio. vide *Daria*.

Daranda, vide *Rhanda*.

Darandus, vide *Tarantus*.

Daranissa δαράνισσα, Armeniæ Maioris opidum, Ptolemæus. *Daranisensis*, seu *Anablæ*, magnæ Armeniorum regionis meminit sexta synodus Constantinopolitana, in Conciliorum opere: in eadem synodo, *Daraniscos*, hoc est ciuitatis *Anabilorum*, non semel mentio fit. *Anabila* apud Antoninum.

Darantasia, vide *Tarentasia*, & *Forum Claudii*.

Daramum, vide *Dorano*.

Darapsa δάραψα, Bactrianæ opidum, Stephano, ex Strabone. vide *Drepsa*.

Daras, vide *Dara*, & Daria.

Darasi, vide *Iustiniana Noua*.

Daratis δάρατις, fluminis ostia habet Ptolemæus in Libya Interiore. *Daradus* legunt interpretes. sed & ipse Ptolemæus *Darados* populos habet ibidem. *Darat* Plinio est. hũc Barrosus scribit hodie *Canaga* nominari. *Zanaga* Maffeio.

Daratita, vide *Daradi*.

Darcama δαρκάμα, Ptolemæo Ariæ vrbs.

Darcolomarum Prouinciæ in Dacia, memoria est in antiquis marmoribus, apud Lazium, R. P. Romana 12. cap. 6. Circa Vlpiam videtur. sic enim in marmore, *Prouincia Darcolomarum Traianarum Sarmaticarum*. Sarmatiam Europæam hucusque pertingere, ex hac scriptura apparet.

Darcorturum, vide *Dariorigum*.

Darda δάρδαι, Indica gens, apud Stephanum, & Plinium 11. cap. 31. inter Indos Septentrionales. *Darda* per *E*. Straboni, qui dicit gentem esse magnam, & habitare in montibus versus Orientem expositis. apud quas aurifodinæ sunt, quas formicæ custodiunt. *Dardanes* vel *Dardanenses δαρδανεις*, sunt hi Dionysio, circa Indi fluminis partes superiores.

Dardani, vide *Dardania*, & *Dardanus*.

Dardania, Orosio, Ptolemæo, & aliis, Europæ regio, *Mysia* Mediterranea voca-

tur in Codice. quæ à Wolfg. Lazio *Bossen* appellatur. Illyriæ pars. teste Æliano in Variis & Nicolao, apud Stobæum: qui scribit hos tantùm ter in vita lauare: cum nascuntur; in nuptiis; & in funere. *Dardanos Seruiam* & *Rasciam* habitasse, scribit Cuspinianus, & Volaterranus. *σερβία*, & *ῥασκία*, habet Sophianus. *Dardanium*, seu *Dardania*, opidum Troadis est Plinio & Pomponio: item Diodoro 4. circa littus. Ouidius huius quoque meminit Tristium 1. Eleg. 9. *Scamandri* collem prius vocatum, scribit Isacius ad Lycophronem. *Dardani* Troica gens est, & *Dardanenses* Indica, inquit Eustathius, & Stephanus. Dardanos illos Troicos, postea *Teucros* dictos, scribit Mess. Coruinus. sic vocantur quoque ab Herodoto. *Dardanus* vrbs, & *Dardanum* promontorium ibidem est, vt refert Strabo 13.

Dardanis, vide *Zephyrium*.

Dardanus, Italiæ vrbs, in Apulia, cincta palustris Salpes aquis, vt refert Lycophron. Adiicit eius interpres Isacius, Dardanum ciuitatem esse supra Macedonas, & Illyrios. vbi quoque Dardani populi, in Mœsia Superiori nempe. quo Ptolemæus etiam Dardanos populos, & Dardaniam regionem habet. Hos Plinius 4. cap. 10. ad Pieriam vsque Macedoniæ producit. Est *Dardanus* quoque Tusciæ vrbs, si edicto Desiderii regis fides. Vide *Dardania*, & *Rhodus*.

Dardarii δαρδάριοι, gens apud Mæotidem paludem. Plutarchus in Lucullo.

Dardes, vide *Daradax*.

Dardi, Apuliæ Dauniæ populi, à Diomede ibidem deleti. Plinius. A Dardano fortè, vrbe Apuliæ.

Dareium, vide *Darium*.

Darema, Troglodytica gens, in Æthiopia, Plinio.

Daretidis δαρητίδος, regionis in Macedonia, meminit Polybius 5. circa finem. vide *Dassaritas*.

Daretis δαρεῖτις, regio in Media est, Ptolemæo. *Adilbegian* vocat Castaldus. *Daritas* populos hic puto Herodoti.

Dargidus δάργιδος, Bactrianæ fluuius: apud Ptolem.

Dargomanes, vide *Dorgamanes*.

Dari, Indiæ populi, Plinio.

Daria, ciuitas Mesopotamiæ fuit. 98. stadiis à Nisibi distans, vt scribit Procopius li. 1. de bello Persico, qui eam tradit ab Anastasio Imp. inexpugnabilem constructam, & de suo nomine *Anastasiam* dictam. *Anastasiopolis* est Cedreno. Græcum exemplar *δάρας*, habere, dicit Adamæus Swalenbergius. *δάρας*, tamen legendum docet. *Dara δάρα*, Stephano (qui vocat præsidium Anastasiopolis vrbis.) *Daras δαράς*, est apud Marcellinum Comitem, & Cedrenum. LX. M. pass. ab Amyda versus Austrum, & XV. à Nisibi distat. Inter duo flumina cõstituit eam Callistus. *Daria* etiam vicus Palestinæ, 4. aut 5. millib. à Damasco, Guil. Tyrio auctore. Daras nunc *Taures* vocari, ait Ioannes Lydus. vide *Dora*.

Dariaum, locus miræ fertilitatis, in Zapauortenæ Asiæ regiuncula, Plinio. *Direum* legit Solinus, accurateque describit. Videtur *Daritis δαρεῖτις*, Ptolemæi, & *Dara* Trogi 41.

Dariausa δαριαύσα, Mediæ vrbs. Ptolem.

Daridna δαρίδνα, Stephano Paphlagoniæ vrbs. ex Alexandro.

Darin, vide *Drauus*.

Darinum, Thraciæ aut Asiæ Minoris locus videtur; in Historia Miscella 23.

Dariorigum δαριόριγον, Ptolemæo Venetorum, in Gallia Lugdunensi vrbs. *Vannes* Cœnali & Villanouano est. Pro Dariogum putat M. Velserus legi in Schedis Peutingerianis *Darcortura*, & *Bartoritum*. In tertia autem huius nondum edita *Conbaristum* legitur.

Darisæi δαρισαῖοι, vnde Darisæus gentile est apud Arrianum de Reb. Ind. An pro Daorisii?

Daristane δαριστάνη, vrbs Persica, apud Stephanum.

Darita δαρῖται, Persica gens. Herodoto in Thalia. *δαρεῖται*, Stephano. In Daritide regione, verisimile est.

Daritis, aliqui volunt Arianæ partem esse. sic Plinius. Vide *Dariaum*, & *Daretis*.

Darium δάριον, Phrygiæ opidum, Steph.

**Darna δάρνα*, Assyriæ vrbs apud Ptolemæum. Libyæ est Ioanni Mosco, in Prato spirituali, cuius Episcopum Theodorum nominat. *Dorna* & *Derna* legit Baronius 6. annal. Danielem Darnensium Episcopum nominat concilium Ephesinum.

Darnia

Darnia regio, est in Panegyrico dicto Maximiliano Imp. in eius natalibus. si vera lectio; improbatur enim à Lipsio non frustra, in Epistolicis Quæstionibus.

Darnii δάρνιοι. Hiberniæ populi, Ptolem.

Darnis, vide *Zephyrium*.

Daroacana δαροακάνα, Paropanisi vrbs. Ptolemæus.

Daron Æthiopiæ sub Ægypto opidum, Plinio. Locus corruptus putatur Pintiano.

Darræ, gens Arabiæ Felicis. Plinius & Ptolemæus. δάρραι ad Rubrum mare, Stephano. Vide *Derrhæ*.

Darrhai δαρραῖοι, populi. Goltzius ex nummo. Gentile ab vrbe Δάρρα, est Steph.

Darsa opidum circa Pamphiliam, Liu. 38.

Darsania δαρσανία, Indica vrbs, vbi mulieres vno die vestem contexunt. apud Stephanum. *Arsania* ἀρσανία, est apud Nonnum in Dionysiacis, lib. κς. quod annotauit Valkenburgius.

Darsii δάρσιοι, Thraciæ gens, Appiano & Stephano. Vide *Daorsi*.

Dartha, vide *Datha*.

Daruenum, vide *Durouernum*.

Darus, vide *Drauus*.

Dasa, vide *Daa*.

Dasana, vide *Daona*.

Dasaretis, vide *Dassaritas*.

Dascon δάσκων, Siciliæ regio, Stephano ex Philisto. Sinus quoque sic dictus, prope Syracusas. Diodoro 13. 14.

Dascusa, vide *Dascuta*.

Dascuta, aut vt in ora libri legebatur *Dascusa*, vrbs est sita in confinibus Cappadociæ & Armeniæ, non procul a fontibus Euphratis. vt refert Orosius 1. (vbi *Adcuta* legit Æthicus.) *Dascusa* fortè Plinii, quæ non longè est ab huius fonte. Non est *Dagusa*, neque *Dascuta* Antonini, aut Ptolemæi. hæ longius enim distant, in Armenia nempe Minori. *Dascusa* Ponti vrbs, in lib. Notit. quoque est. Dascutam hanc Ptolemæi in Armenia Minori puto. quam hodie *Arsingam* appellari, scribit Pet. Gillius, in quadam epistola Aleppo exarata, cuius copiam mihi fecit excellentis & cultissimi ingenii vir Emanuel Enrichus Lusitanus.

Dascylium δασκύλειον, vt Ptolemæus, Mela, & Strabo. *Dascylos*, vt Pausanias & Plinius. Ponti & Bithyniæ vrbs est, ad Propontidem. Hodie *Diasquillo*, vt Villanouanus; siue *Diaschilo*, vt Niger scribit, nomen habet. Idem Ptolemæus eodem in loco, iisdem lõgitudinis & latitudinis numeris habet *Prusiadem* προυσίας, quoque vrbem. Synonima sunt, nisi vitiosæ sint numerorum notæ. Est & Cariæ vrbs, in Ephesiæ finibus. & alia post bellum Troianum exstructa: tertia Ioniæ. quæ Magna cognominatur. quarta Bithyniæ: (hanc Ptolemæi puto) quinta Æolidis, & Phrygiæ. Sic Stephanus.

Dascylia, & *Dasculiticus*, vide *Aphnitis*.

Dasea δασέαι, Arcadiæ vrbs, Stephano ex Pausania; sed hic δασέα, sine ι legit, & *Dasei* populi: vide *Iasea*.

Daselis, Æthiopiæ sub Ægypto opidum. Plinius.

Dasem δασέμ, Gen. 10. *Resem* legit D. Hieronymus, *Resen* Pagninus & Chaldæus. Vrbs magna inter Niniuen & Chale, vel Chalac. *Gebiagan* dicitur Beniamino Tudelensi.

Dasibari, Africæ Inferioris fluuius, à Corn. Balbo subactus, Plinio.

Daslera δασλήρα, paludis nomen; in Etymologico.

Dasmenon, loci fortè nomen, in Asia Minori. Strabo 12. *Dasmeda* mauult legere Casaubonus. *Dasymon* est Porphyrogennetæ Cappadociæ pars, in qua Amasia. *Dazymena* vocatur apud Cedrenum. *Diazimum* legit Gabius apud Curopalatem.

Dasnones δάσνονες, Pannoniæ gens apud Strabonem. Ora libri legebat δάνωνες & δίνωνες.

Dassarenses, vide *Dassaritas*.

Dassaritas δασσαρῆται populos habet Stephanus in Illyrico, quos quoque *Dassarenos* δασσαρηνοὺς, & *Dassaritios* δασσαρητίους, vocari, ait. quæ scriptura vltima, Appiani quoque est. *Dassaretæ* per E. in penultima, sunt Melæ, & Plinio: δασσαρῆται, sunt Ptolemæo. *Dassaritios*, & *Dassarenses* habet Liuius 45. an diuersos inuestigent eruditiores. Ptolemæi Latini codices malè *Deparetii*, & *Desaretii* legunt. *Dassaretos*, per E. appellat eos Plinius. sed in Macedonia ab eo & Ptolomæo locantur: ibidem quoque à Plutarcho, ad Lycum fluuium. *Dasaretidem* regionem, singulari S. vocat Polybius 5. Eundem (aut fallor) vocat ibidem *Daretidem*, corruptè fortè. Vide *Sesarasii*.

clana videtur M. Velsero tabulæ Peutingerianæ scheda 11. in tertia autem (quam nondum edidit, mihi autem pro sua erga nostra studia, beneuolentia, vtendam transmisit,) *Declana* legebatur.

Deciani, Calabriæ populi. Plinius.

Deciatium Regio, Plinio in Gallia Narbonensi est. Comitatum de *Raigni* vocat Pinetus: *Draguinien* Cœnalis: *Marri* Pingonius. Straboni etiã *Deceates*, (δεκιάται, in Græco est) Ligurum gens est, quos eosdem cum Deciatibus Plinii & Melæ opinor. nam Ligures eam partem antiquitus quoq; tenuere. δεκιανοὶ, Ptolemæo sunt, & Δεκιῆται Stephano. quorum vrbs *Decietum*. sed Italiæ tribuit, vt Lugdunum quoque. Simlerus tamen subdubitat an sint *Edennates* Plinii. vide *Decensium*.

Decietum δεκίητον, Italiæ opidum: apud Stephanum. vide *Deciatum*.

Decii ara, appellatus est locus paludosus Mœsiæ, prope Abrittum vrbem, vbi Decii Impp. se deuouere, vt scribit ex Iornande Pomp. Lætus, in vitis eorũ. vide *Abritum*.

Decii Forum, vide *Forum* Decii.

Decimum, Africæ locus, 70. stadiis à Carthagine distans, auctore Procopio Wandalic. 1. vide *Derimum*.

Declana, vide *Deciana*.

Deconus, fluuius è Caucaso oriens (vbi & Phasis oritur,) diu Phasi desiunctim incedens, tandem aquas suas cum Phasi communicat. Agathias 2. Sed *Doconus* Δοκωνὸς, legit Vulcanii codex.

Decorianensis Episcopus, in Africa: meminit Vict. Vticens. M. S.

Dectunines populi, Circa Genuam; teste tabula antiqua, ibidem.

Decilani, Italiæ populi, circa Apuliam, teste Plinio.

Decuma, Cordubensis conuentus opidum. Plinius. *Detunda* Ptolemæi, putat Hermolaus.

Decumani, Galliæ populi, in quibus Martius Narbo: Plinio & Pomponio auctorib.

Decumates Agri; in Germania sunt Tacito; vbi hodie *Wirtenbergensis* Ducatus est: Willichio censore. Iidem *Caritini* Ptolemæo sunt, Melanchthone & Peucero iudice. Loci proprium autem non censet Lipsius, sed agros qui decumas soluunt.

Decuni, Plinio Dalmatiæ populi.

Dedacana, vide *Didaucana*.

Dedan δαιδὰν, 70. interp. loci nomen: Hieremiæ 49. in regione Cedar, vt habet D. Hieronymus, in Locis Hebraicis. Vide *Tesfaresca Decapolis*. Vide *Palmyrana*.

Dedmasa δέδμασα, Stephano Cariæ vrbs.

Dedono, Marmaricæ locus, apud Antoninum. *Pedone* malim, vt quibusdam in exemplaribus.

Deera δηέρα, campus Susianæ regionis Ptolemæus.

Deeran, vide *Duran*.

Dees δὴς, Arabiæ Felicis opidum. Ptolemæus. *Lees* interpretibus.

Degalassus, vide *Dagalassus*.

Degetia, Galliæ opidum. Tertia scheda tabulæ Peutingerianæ M. S. nondum edita.

Degia δηγία, Ptolemæo Assyriæ vrbs.

Degirataxum, nomen vrbis Episcopalis, in Numidia. Vict. Vticens.

Dehebris, vide *Albula*.

Deifrons, vide *Theuprosopon*.

Dei Genetricis θεοτόκου, insula Propontidis. In Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp. *Dei genetricis* templum quod *Pharus* nuncupatur. sic Curopalates in quo Michaelem Imp. cum vxore Procopia fugisse scribit. Est & eidem Dei genetricis templum in Blachernis.

Dei Saltus, vide *Saltus*.

Deibegen, *Sebuen*, & *Nahand*, loca vnde mahaleb adfertur, apud Serapionem.

Deibrensis villa Hispaniæ. Surius in S. Hildephonsi vita.

Deiensem, vide *Decensium*.

Deipnias δειπνιάς, Thessaliæ vicus, apud Larissam. Stephanus.

Deirades δειράδες, tribus Leontidis vicus. Stephanus. vide *Diras*.

Deire δειρὴ, Atheniensium vrbs, Stephano. Eidem promontorium, & vrbs Æthiopiæ. Hoc *Dere* δήρη, Ptolemæi & Strabonis puto, ad fretum sinus Arabici.

Deirorum Prouinciam Britanniæ insulæ, habet Beda.

Deitania, Hispaniæ Citerioris regio, circa Carthaginem Nouam, Plinio.

Dela δῆλα, Arabiæ Felicis vrbs, Ptolem.

Delas δήλας, Asiæ fluuius, Stephano: in voce Ἀπάμεια. Hic vna cum Tigride Minore Apami-

Apamiam Messenes circumdant.

Debia, vide *Derbe*.

Debicea, vide *Derbices*.

Delconsis Δέλκων, fluuius, in quo piscis delconus qui inter salsamenta positus, plurimum confert stomacho. Athenæus 3. Circa Byzantium fortè. vbi Delcon opidum. Vide *Deta*.

Delcos Δέλκος, lacus piscosus, iuxta Thraciam. Hesychius. Idem cum *Delcon* puto.

Deleam, vide *Dallam*.

Delemnita, vide *Limnita*.

Delessa, Maris Ægæi insula. Antoninus.

Delgouitia, Angliæ vrbs. Antoninus. *Godmundham* vocat Camdenus, in ditione Eboracensi.

Delia Δηλία, Cariæ vrbs, apud Stephan.

Delioli Horti, Pontano: sunt prope Neapolim, *Pozzo Reale* dicti Fabricio, in suis Iriœtariis.

Delium Δήλιον, opidulum Bœotiæ, in Tanagra, Ptolemæo, Stephano, & Suidæ. Ad mare est, Plutarcho in Sulla, & Liuio 35. quinque M. P. a Tanagra, ad mare è regione Chalcidis, Herodoto, vbi prælio quondam victi fuere Athenienses; teste Strabone. Circa Syriam ciuitas est, Iosepho Antiq. 14. cap. 5. Delium habet quoque Strabo, cum templo Apollinis, ad sinum Argolicū. Est & locus in Eubœa, Plinio, vbi calidæ aquæ. Est etiam Milesiorum castellum, vt refert Plutarchus, de Virtutibus mulierum, in Polyerita. vide *Delus*.

Delli, vide *Palisci*.

Dellum, vide *Adellum*.

Delmatia Δελματία, Italiæ regio est Stephano. Videtur idem ex Procopio 1. Gothor. vbi *Beneuentum* Italiæ vrbem Dalmatiæ ex aduerso oppositam scribit. Iapygiæ eam partem, quæ aduersa Diomedæis insulis, eos sic nominare puto, ab inhabitatoribus nempe Illyriis: (quorum pars Dalmatia) quos olim hanc oram inhabitasse, tradit ex Nicandro, Ant. Liberalis. Et hi ex Iapygia fortè vrbe, quæ Illyria etiam est, teste Stephano. Festus quoque scribit Daunum Illyriæ gentis virum Apuliam occupasse, & à se Apuliam Dauniam nominasse. Idem Pelignos horum vicinos ex Illyrico ortos & profectos tradit. *Dalmatia* per *A*. in prima est aliis pars Illyridis. at *Delmatia* scribendum docet Cassiodori Geographia: item nummus Fl. Delmatii Imp. hoc tractu oriundi. quem historici omnes per *A*. in prima scribunt, malè.

Delminium Δελμίνιον Dalmatiæ vrbs; Straboni, & Ptolemæo; *Dalminium*, per A. Straboni. Hæc quoque *Dalmium*, & *Delminum* dicta fuit Eustathio auctore. *Denna* hodie Sophiano est: *Damna* Volaterrano. & *Dumnio*, Nigro. Vide *Dalmana*. nam eandem reor.

Delon, locus ad Mosæ partes inferiores: vbi pugnatum inter Sicambros & Gallos, scribit Tritthemius ex Hunibaldo. Fides sit penes auctorem.

Delos Δῆλος, Cycladum insula Ptolemęo, Straboni, & fere omnibus. vbi Apollinis oraculum, & natale solum: à Sicilia auulsam hanc scribit Lucianus in Dialogis. *Sdiles*, hodie dicitur, Sophiano. Plinius tradit eam aliquando *Pyrpilen*, *Asteriam* ἀστερία, *Pelasgiam* πελασγία, *Lagiam*, *Ortygiam*, *Cynethum*, *Cynthon* κύνθος, *Chlamydiam* χλαμυδία, & *Scythiam* σκυθία appellatam. *Anaphen* ἀνάφη, quondam dictam scribit Philo. *Ortyx* Antonino quoque nominatur. Vrbem *Asteriam* postea *Delon* nominatam, tradit Apollodorus lib. 1. in ipso Delo hæc est, teste Seruio, in illud Virgilii, Sacra mari colitur. Hanc eandē idem Virgilius *Apollinis* vrbem vocat ibidem, 3. Æneid. Vide *Delus*.

Delos Minor, vide *Puteoli*.

Delphacia, Plinio. Propontidis insula.

Delphi Δελφοί, Phocidis vrbs, Ptolemæo, Apollinis oraculo clara. Huius situm habes apud Heliodorum 2. & Trogum 24. *Castri* vocat Sophianus. *Salona* locum hodie appellari, magnamque frumenti vim inde adhuc exportari, scribit Niger. vide *Pytho*.

Delphicum, locus in Carthagine vrbe, Procopio 1 Wandalicor.

Delphini, vide *Tyrrhenia*.

Delphini Portus, Liguriæ, apud Antoninum, & Plin. Leandro *Portofino* est. Nonnulli volunt eundem esse cum *Ericis Portu* Ptolemæi, sed hic in Latinis tantum codicibus inuenitur.

Delphinium Δελφίνιον, qui & *Sacerportus* ἱερὸς λιμήν, In Bœotia est, è regione Eubœæ insulæ, Straboni. Chii insulæ castellum est, Thucyd. 8. & Diod. 13. item Suidæ, & Steph.

Delphinus, vide *Apsacium*.

Delphium, vide *Memtorica*.

Delphusa δελφοῦσα, locus fontis in Delphis. Stephanus. Vide *Telphussa*.

Delphusia δελφουσία, Arcadiæ opidum, Stephano ex Androtione. Vide *Delphusa*.

Delta δέλτα, Ægypti pars inferior, inter Nili ostia comprehensa, sic ab elemento Græco Δ cuius figuram situ exprimit, ab antiquis dicta. Hæc ab Ægyptiis *Ptimyris* πτίμυρις vocatur, Stephano teste. *Mahelech* ab Ægyptiis dici, tradit G. Tyrius. Sciendum autem quod hæc Delta, quam *Magnam* cognominat Ptolemæus, (Bubasti & Agathosdæmonis fluminibus atque mari Mediterraneo circumscribitur,) duas alias Deltas in se comprehendit: vnam quam *Paruam*, & alteram, quam *Tertiam* vocat, idem auctor. Aliam præter iam dictas in hac eadem Magna videtur describere A. Hirtius prope Alexandriam, inter Agathosdæmonem & Taly flumina. Videtur & locus sic dictus in ipsa Alexandria: apud Iosephum 2. Bell. Iud. cap 21. *Delta* Ptolemæo quoque vrbis nomen, in dicta Magna, quæ fortè hodie *Menuti*, quod colligo ex tabula quadam Chorographica M S. Ægypti. *Delta* Xenophōti, aliis *Delcon*, opidum est, à Byzantio distans iter pedestre vnius diei. *Dercon* vocatur hodie. Pet. Gyllius. *Delta* apud Arrianum est insula in Indi fluminis ostio, vbi se Indus bifariam diuidit. Hæc ab incolis *Patala* dicitur, Ptolemæo & Plinio testibus. Hic hodie *Diu* est, Lusitanorum propugnaculum. Alia loca huius nominis Deltæ sunt, vt apud Stephanum in Syria vrbs. Vicus in agro Corinthiaco, apud Pausaniam. vide *Patalis*, & *Metelis*.

Delthanii δελθάνιοι Peloponnesi vrbs, inter Lacedæmonienses & Messenios. Steph.

Delos δῆλος, vrbs circa Ciliciam, apud Strabonem 14. Locus quoque in Bœotia, aut mons, vbi Apollinem natum fabulantur, vt refert Plutarchus in Pelopide. An idem cum *Delium*? vide *Delos*.

Dema, opidum in Clidro, Curopalati. Circa Thraciam, aut Bulgariam.

Demale vide *Dimalum*

Demena δήμενα, regio in Sicilia. Etymologicon.

Demenopolis, Episcopatus sub sede Seleucienfi Ciliciæ. Guil. Tyrius.

Demetæ δημῆται, Albionis insulæ populi, Ptolemæo. Westwales Anglicè, Dyfed Britannicè vocatur eorum regio. vt scribit Lhuydus.

Demetriacus Sinus, vide *Pelasgicus*.

Demetrias, Ptolemæo: antea *Pegasa* vocata, Plinio auctore. Phtiotidis in Macedonia vrbs. *Demetrium* ad sinum Pelasgicum est Liuio 28 *Pyrasus* videtur hæc quoque à Strabone appellari. (Sed Pegasæ alia est à Pyraso, apud eundem Strabonem.) Quon[illegible] *Sicyon* dicta fuit, auctor Gregoras. Sophianus dicit eam adhuc hodie *Dimitriada* nominari. Demetrias δημητριάς, & Pagasa παγασαί, sunt autem Ptolemæo duo opida. *Demetrias* Thessaliæ vrbs, Liuio 27. 32. Ite[illegible] Assyria, circa Arbelam, Straboni. hanc Pe[illegible]sidi adscribit Stephanus. Idem aliam habe[illegible] in Macedonia. vide *Demetriū*, *Paros*, & *Sicyo*[illegible].

Demetrii, vel S. Demetrii insula in [illegible]pontide. In Constitutionibus Emanu[illegible] Comneni Imp.

Demetrii Speculæ, δημήτριος σκοπαί, Æthiopiæ ad sinum Arabicum. Ptolemæus & Strabo..

Demetrium, portus est in promontorio Samothraciæ, Liu. 45. Vrbs Æolidis Thessaliæ circa Crocotum campum Stephano. Hęc autem est *Demetrias* Liuii. *Demetriacum* Sinum idem habet, lib. 28. vide *Demetrias*.

Demetriza Campos, habet Nicetas Circa Mosynopolim videntur, inter Macedoniam & Thraciam.

Deminsii δημινσιοι, Mysiæ Inferioris populi, Ptolemæo.

Demithara, vide *Gabatha*.

Demiurgi, vide *Geomori*.

Demonesos δημόνησος, Stephano; Plinio insula Propontidis, contra Nicomediam. Gyllius in suo Bosporo docet eandem esse cum *Chalcitide* χαλκῖτις, Stephani. quæ hodie *Chalcis* nominatur, eodem Gyllio teste. Sed idem tradit eam non in sinu Nicomedico conspici, vt Plinius habet; vbi nulla est insula; sed contra Chalcedonem. Demonesus & Chalcitis sunt duæ insulæ in Propontide, Plinio. Demonesi duæ quoq; sunt Hesychio, quarum alteram Chalciten, alteram Pityusam vocat. Nescio quos fumos nobis vendit Theuetus, qui ex vna Demoneso, nouem

u...m insulas facit : vnamque harum Prote, alteram Bergo, tertiam insulam Corui hodie vocari ..., ad hanc vt relegetur di... ... suis nugarum myriadibus. *Demonesi* Carthaginensium insula valde metal... ... est Aristoteli in Mirabilib.

Demos δῆμος, locus in Ithaca, Stephano. ... quoque *Crocyleium κροκύλειον*, vocat. Huius mentio est apud Homerum in nauium catalogo, Thucydidem 3. ad finem. *Cro...* ... Plinii est. vide *Dymos*.

Demyrianguli, vide *Germanicias*.

...enaba, ciuitas in Edom. Genes. 36. *δεν...* 70 interp. *Dinhaba* legit Pagninus.

Denda, municipium in ora Macedoniæ. Plinius. Inter Lissum & Dyrrachium.

Dendrobosa δενδρόβοσα, Carmaniæ portus. In Indicis Arriani. An Dendritæ huius gentis apud Plutarchum 5. Conuiualium?

Dendros, Peloponnesi insula. obiacet promontorio Spiræo. Plinius.

Den...um δευ...ος, Thraciæ opidum, Procopio 4. Ædific.

Dentsbruna, vide *Lindisfarna*.

Denizus δενιζος, vrbs in Thracia, vt ait Procopius 4. Ædific.

Denna, Æthiopiæ sub Ægypto opidum, Plinio.

Denselata vide *Dantheletica*.

Denthelitis Ager Peloponnesi, in quo Dianæ Limnetidis templũ. Tacito 4 Annal.

Denthiadum δενθιάδων populorum meminit Athenæus 1. quorum vinum celebrat. Pitanæ vicini videntur. *Denthin* horum castellum, idem nominat.

Deobrica, vide *Deobrigula*.

Deobriga δεόβριγα in Lusitania Vettonum vrbs. & alia Autrigonum. Ptolemæus. Hanc vocem autem hoc loco corruptam puto, pro *Iulobriga* quam Latini codices legunt inter Gamaricam & Morecam. Deobriga municipium habet Goltzius in suo Thesauro.

Deobrigula δεοβρίγουλα. Murbogorum opidum in Tarraconensi Hispania, Ptolemæo *Theobricula* Antonino. qui alio loco pro eodem *Deobrica* legit.

Deobale δεοβάλη, Ptolemæo. Indiæ intra Gangem vrbs.

Deorum Currus θεῶν ὄχημα, mons sic dictus Ptolemæo, Plinio, Melæ, & Hannonis in Libya Interiori. *Punta de Lopes Gonsales*, putat fortè hodie vocari Florianus. Alius est *Sierra Liona*. vt quoque Marmolio. hic regis Lusitaniæ auri fodinæ sunt.

Deorum insulæ, Ptolemæo, in Oceano Occiduo, prope Hispaniam. Videntur mihi hodie referre *Islas de Baiona*. *Cicas* appellat Plinius. *Fortunatas* dici, scribit cum Plinio, Solinus. Cicas insulas hodie nomen retinere, dicit Moralis. Circa Baionam eas tamen quoque locat.

Deorum Magnorum templum; apud Actium. Halicarnasseus.

Deorum Mensa, vide *Astypalæa*.

Deorum Portus, Mauritaniæ Tingitanæ, apud Ptolemæum est. *Portus Diuinos* Antonini hoc loco inueniri, annotauit Simlerus. Deorum portum vocat Marmolius *Mazzagran*, & addit eundem ab Arabibus *Boreyia* appellari.

Deorum Vrbs, vide *Modura*.

Deparetti, vide *Dassaritas*.

Dephcha, vna ex mansionibus Israelitarum. Num. 33. *ῥαφακά Raphaca* legunt 70. interp.

Dera δῆρα, Iberiæ regio, vbi Sieanus fluuius. Stephanus. In Hispania existimo. Susianæ vrbs, Ptol. vide *Derrha*.

Deradre δεράδραι, Indiæ intra Gangem gens, Ptolemæo. Per A. in prima interpretibus.

Deræ Δῆραι, vicus in Messenia, Pausanias.

Deranus δήρανος, locus Abderæ, Lycophron. & eius Scholiastes Isacius.

Deranobila δερανόβιλα, Ptolemæo Carmaniæ opidum.

Deras Δῆρας, Xenophonti 7. Græc. vrbs circa Corinthum, aut Sicyonem. vide *Dyras*.

Dirasida insulæ quondam, postea adiectæ Magnesiæ. sic Plinius.

Derbani Populi, circa Dalmatiam, à Cæsare deuicti. App. in Illyricis.

Derbe δέρβη, Antiocheana vrbs, in Cappadocia, Ptolemæo, & Straboni. Isauriæ vrbs. Act Apostol. 14. item Stephano, sed confines sunt regiones. Eidem Stephano quoque portus est. Apud quem etiam *Derlia*, & *Delbia* legitur. *Deruesse* hodie Leunclauio.

Derbices, Pomponio sunt populi ad fretum (vt ipse vocat) Caspii maris. *Derbe-*

ces Δερβικες, Straboni ad Fauces ...., eiusdem maris. Plinio ad Oxum amnem. qui sunt Dercebii Dionysio Afro. Ctesias Δερβικαι habet, sic quoque Ptolemæus, in Margiana, sed geminato κκ. Alios habet idem Drybices Δρύβυκες, at in Media. Delbiceas Δελβίκκας, legit Stephanus. item Derbios & Terbissos, ex Ctesia, vt ipse dicit. additque eos ad mare Hyrcanium habitare, sed an ad Oxum fluuium, vel in Media, non addit. Derbices sunt quoque Ptolemæo in Libya Interiori.

Dercebii, vide Derbices.

Dercenna, vide Diacenna.

Dercus Δέρκος, Archiepiscopalis vrbs: in Sanctionibus Pontificum Orientalium. Episcopatum facit Balsamon, & Curopalates. An Delta Xenophontis?

Derda, vide Darda.

Derdam Iberiæ vrbem, vbi Cæsar agebat. Polyænus 8 de Cæsare. Ilerda ne legendum? sic meeum sentire postea annotauit Casaubonus ad hunc locum.

Dere Δήρη, ciuitas in promontorio Æthiopiæ, ad sinus Arabici freti angustias, Ptolemæo. Δειρὴ, Straboni. Arrianus in suo Periplo videtur hunc locum Abalitem ἀβαλίτην, nuncupare. Cabo Calissin hodie.

* Derea Δηρεα, Arcadiæ vrbs, Stephano.

Deremista, Liburniæ populi, Plinio, qui Drinaste Hermolao.

Deremma Δερέμμα, Mesopotamiæ opidum, Ptolemæo.

Deretini, Dalmatiæ populi. Plinius.

Derimum, Latii locus, apud Antoninum. X. M. pass. ab Vrbe distans. Decimum legit Simlerus: quod probo. & nomen Decimo hactenus retinere puto.

Deris, vide Derrhis.

Dermones Δερμωνες, Libyæ Interioris gens, Ptolemæo.

Derrha Δέῤῥα, locus in Laconica regione, Stephano, & Xenophonti. sed huic singulari R. scribitur. Plinio vrbs est Macedoniæ ad Thermæum sinum. Derris Pomponio. inter Axium & Peneum fluuios. Primæ Macedoniæ est, in Concil. Ephesino III. Δέῤῥις, Ptolemæo promontorium est, Paraxiæ regionis, in Macedonia. sic quoque in Strabonis Epitome. vide Derrhium, & Dersai.

Derrha Δέῤῥαι, Arabiæ Felicis gens. Ptolemæus. Per Λ. in prima interpretibus.

Derrhii, & Derriopes, vide Mazei.

Derrhima Δέῤῥιμα, Chalybonitidis regionis, in Syria vrbs, Ptolemæo.

Derrhis Δέῤῥις, Marmaricæ, Africæ regionis promontorium, apud Ptolemæum. vno R. apud Strabonem. Deroas G. Mercatori. Vide Derrha.

Derrhium Δέῤῥιον, non procul à Lapithæo, in Laconica. Pausanias. An idem cum Derrha?

Dersæi Δερσαῖοι, Thraciæ gens, Herodoto & Thucydidi. Stephanus eam Derram nominat.

Dertona Δερτῶνα, Ptolemæo Taurinorum, in Italia vrbs. Derton Δερτὼν, Stephanus habet. Derthon Δέρθων, apud Strabonem legitur, eamque inter Genuam & Placentiam, medio itinere ponit. Tortona vocat Leander. Colonia Iulia Dertona, est in Goltzii Thesauro. Tertona in lib. Notit. Tertrionensis Ciuitas, & corruptius Tetrionensis, inde apud Diaconum legitur.

Dertossa, in Latino & Italico Strabone legitur, quo loco in Græco Δερτῶσα, & corruptius Δέρκωσα. verum Δερτωσα, simplici S. scribit Ptolemæus, Derdosa Antoninus. Dertusanos habet Plinius. Hodie dicitur Tortosa, Clusio teste. In Cathalonia est, ad Iberum fluuium. Hispaniæ Tarraconensis regione.

Deruentio Antonini & Bedæ, Angliæ fluuius est, qui hodie Anglis Derwent nominatur, & Britannis Dorgvvyr. Derby ciuitatem præterfluit, vt Talbotus credit. Loci nomen est, in Lib. Notit. de quo vide Camdeni Britanniam.

Derusæi Δηρουσαῖοι, Persica gens, Stephano ex Herodoto, vt ait. Δηρουσιαῖοι, sunt tamen apud Herodotum, in Clio.

Derxene, Armeniæ regio, circa Euphratis originem. Plinius. Xerxene malim, ex Strabone.

Desarena Δησαρηνὴ, Indiæ intra Gangem regio. Arriani Periplus.

Desareth, vide Dassaritas.

Deserta Boiorum, vide Boiorum.

Desili Δεσιλοὶ, Stephano Thraciæ gens.

Desitiates, Dalmatiæ gentes videntur, apud Plinium, & Patereulum. Dasitiatæ sunt Straboni, & Dysidiati Dioni, vt putat Casaubonus. Horum dux erat Bato. Daissii sunt mihi apud Appianum, interprete P. Candido. Græ-

do. Græcum codicem non vidi.

Dessa, ad Caiarractam. Sic Aristides in Sermonibus sacris. *Dessenorum* Δεσσηνῶν, meminit A. Oceo, ex nummis Gordiani & Seueri.

Dessau Δεσσαῦ, castellum circa Palæstinam. 2. Machab. 14.

Dessobrica, vrbs inter Asturicam & Taraconem. Antoninus.

Desticos, maris Ægæi insula deserta, circa Chersonesum Thraciæ, apud Plinium.

Desudaba, Mediez regionis vrbs. Liuio 44. in Thracia.

Desuuiatii, Galliæ Narbonensis populi, teste Plinio.

Desensium, vide *Decensium.*

Detunda Δητοῦνδα, Turdulorum in Bætica opidum. Ptolemæus. corruptè pro *Munda*, vt putat Casaubonus. Vide *Decuma.*

Deua Δηοῦα, Ptolemæo Albionis insulæ flumen est, qui Lhuydo *Dyfy* dicitur. *Dea*, Buchanano. Antonino *Deua* legio XXIII. Albionis Insulæ vrbs est, quam Lhuydus vocat Britannicè *Caerleon ar dourdo vv*; & Angliè *Cester* & *Legancestre*. Pomponio Hispaniæ Tarraconensis fluuius est *Deua*, qui Tritium Tobolicum attingit. Huic suffragatur Ptolemæus. Nomen retinet, Gariba io teste. Est *Deua*, quoque Arabiæ Felicis vrbs, eidem Ptolemæo. vide *Deunana.*

Deuade, insula Arabiæ Felicis, in Indico mari. Plinius.

Deuana Δηουανα, Texalorum ciuitas Ptolemæo, in Albione insula. Lhuydus *Cestre* vocat. Camdenus *Aberdone*: vbi academia, in Scotia. Vide *Diuana.*

Deucalidonius, vide *Calidonius*,

Deucalion, vide *Pyra.*

Deueltus Δεβελτὸς, Thraciæ colonia & vrbs, apud Ptolemæum. *Dibaltum* Ammiano est, quam Sophianus *Deuelto* adhuc nominari scribit, Bulgari *Zaguriam* nuncupāt, inquit Curopalates. Ζαγόρια habet Cedrenus. *Debelium* Antonini est, vt Simlerus indicat. *Deueltou*, cum stagno, quod nunc *Deultou* vocatur; sic Plinius lib. 4. cap. 11. Hoc stagnum dicit Niger hodie *Stagnara* nominari. Sed alia videtur hæc à Ptolemæi. Haud multum absum, quin credam hunc lacum à Zosimo *Phileatina* appellari.

Deunana Δηούανα, Albionis insulæ vrbs, vt habet Ptolemæus, in Cornauiis, vbi *Legionem XX.* νικηφόρον locat. Iacobi Taii codex manuscriptus, Δηοῦα *Deua*, tantùm legit. Goltzius ex Getæ Imp. nummo hanc adfert inscriptionem, *Col. Diuana Leg. XX. Victrix.* Camdenus *Chester*, & *Westchester* interpretatur. & *Deua* ab Antonino vocari credit. *Doncastre* facit ex eo Villanouanus.

Deuona Δηούονα, Ptolemæo Germaniæ vrbs est, quæ Neumarck Pet. Appiano.

Deuriopum, Pæoniæ ea est regio. iuxta Erigonum fluuium. Liuius 39. & Strabo Δευριοπος. Vide *Duriopus.*

Deusion, vide *Diuionum.*

Dexamena Δεξαμεναί, Ambraciæ regionis pars, est Stephano.

Dexari Δέξαροι, Chaonum gens: Enchelæis vicina. Stephanus: ex Hecatæo.

Deximontani, Susianæ regionis populi, dextram Granii fluminis habitantes, teste Plinio.

Dezerida, vide *Dystagerda*, & *Damastagar.*

Dia Δία, Maris Cretici insula, Ptolemæo, & Straboni. *Cia* fortè Plinii. *Standia* est hodie, vt placet Sophiano. Thessaliæ vrbs est apud Stephanum. *Dienses* Plinio, Macedoniæ populi, in gremio terrarum. Eidem Stephano est Thraciæ vrbs: Euboëæ: Lusitaniæ, iuxta Oceanum: Italiæ, iuxta Alpes: Scythiæ, prope Phasidem: Cariæ: Bithyniæ, iuxta Pontum: Vrbs quoque, & insula Peloponnesi, iuxta Scylæum: item Insula alia iuxta Sarmossum. & alia prope Miletum. Est quoque insula in sinu Arabico; auctore Strabone. & vrbs in Taurica Chersoneso, apud Plinium. Palæstinæ vrbs est, Iosepho Antiquit. 13. *Dium* Cœlesyriæ hæc apud Ptolemæum est. Asiæ vrbs est, Nicephoro Callisto: terræmotu euersa, sub Tib. Aug. si sincerus sit locus. Vide *Naxos.*

Diaba, vide *Orchomenus.*

Diabas, vide *Adiabene.*

Diabasis Διάβασις, campus sic dictus est, apud Cedrenum & Curopalatem. Circa Cōstantinopolim videtur. Vide *Conopon.*

Diabate Διαβατή, Ptolemæo insula est iuxta Sardiniam. Διαβάτη Stephanus habet. *Asinaria* hodie dici Leander & Niger perhibent.

Diabene Διαβηνὴ, loci nomen Cedreno, ad quem Orestes appulit. apud Scythas alicubi.

Diab.nsis Episcopi, in Africa meminit lib. 2. Optatus Afer.

Diabetæ διαβῆται, insula quædam, iuxta Symen, Stephano. Numero quatuor sunt Plinio: iuxta Rhodum. vbi & hæc Syme est.

Diabete, vide *Diabate*.

Diablintres, Cæsari Galliç populi, quo loco Ful. Vrsinus *Diablintes*, in suo libro haberi dicit. *Diablindi* est apud Plinium, quos eosdem putat idem Vrsinus. *Diaulitas* διαυλῖται, Ptolemæi esse video. *Leondoul* facit ex iis Marlianus, opidum è regione Britannicæ insulæ. in S. Domnoli Cenomanorum episcopi Vita, hæc leguntur. Bertrandus Argentrçus dicit hoc tractu quędam loca *Diablieres* nominari. *Villa Tridenta sita in Condica Diablintica.* Becanus verò in suis Atuaticis Diablintres Cæsaris, *Linter* interpretatur. Pagus hic est Brabantiæ, ad flumen Getam. Vide eius Becceselana, vbi hoc ex horum etymologia ingeniosè admodum, vt cætera, colligit. vide *Aulerici*

Diabolis, vide *Deabolis*.

Diaborysthenes, vide *Borysthenes*.

Diacene, locus non procul a Centum collibus: in Hungaria. Cedrenus & Curopalates.

Diacheris διαχερσις, præsidium Cyrenaicæ regionis, Ptolemæo. *Carcora* nunc, teste Marmolio.

Diacira, vide *Dacira*.

Diacœle διακοίλη, viæ nomen, in Attica, Herodoto 6.

Diacope διακοπη, locus Palestinæ. 2. Samuel 6. & Iosepho. Percussus *appellatiuè* vertit D. Hieronymus.

Diacopena διακοπηνὴ, & *Pimolisena* πιμωλισηνὴ, regiones inter Halym & Iridem fluuios, Straboni.

Diacria διακρια. pars Atticæ tribus, Pallantis sedes. Stephanus. Horum Diacrorum quoque mentio in Solone Plutarchi. vide *Trychata*

Diacuista διακυιστα insignis vrbs, inter Placentiam & Genuam. Strabo. Ingeniosè admodum ad hunc locum Casaubonus pro διακυίστα καὶ ἰλλυεια, Ἀκυαις στατιελλαις, *Aquestatyellis* legit

Diacum διακον, Mysiæ Inferioris opidum, Ptolemæo Hanc vocem repetio quoque apud Thucydidem 7. quo loco huius Scholiastes διακαιον legeba . sic etiam ora libri. Vide *Dimum*.

Diadeorum διαδεων meminit Goltzius, ex nummo, in suo Thesauro In Euboea ni fallor, sunt: aut in Lycia, a Dias.

Diades, vide *Athena*.

Diadochon διαδοχον, Persica vrbs, iuxta Ctesiphontem. Stephanus.

Diagebres, quondam *Iolaenses* dicti. Strabo. Vide *Sardinia*.

Diagum διαγον, Peloponnesi fluuius. à Meridie in Alpheum influens, & Pisam ab Arcadia reterminans. Pausanias 2. Eliacorum. *Iaon* fortè Dionysio esse, quis suspicari posset, annotauit Sylburgius.

Diahyrcania, vide *Hyrcani macedones*.

Diamuna διαμουνα, Indiæ fluuius, in Gangem aquas suas euoluens, Ptolemæo. *Iomanes* à Plinio vocatur, vt dicit Hermolaus, & Mercator.

Diana, vel *ad Dianam*, Africæ Propriæ vrbs, Antonino, Fortè eadem cum *Addianum*. Idem ibidem *Diana Veteranorum*.

Dianæ Fanum ἀρτεμίδ☉ ἱερὸν, Ptolemæo Bithyniæ promontorium, iuxta os Ponti Euxini. *Scutari* appellat Sophianus. Hoc loco apud Ptolemæum *Vridios*, i. Iouis Vrii, debere legi, docet Pintianus, in suis Plinianis Castigationibus. Ego ex Cicerone lib. 4. in Verrem, & Arriano in suo Periplo Maris Euxini, scio in hoc Asiæ promontorio, Iouis Vrii διὸς τοῦ οὐρίου Fanum statui: sed an ea de causa reprehendendus sit Ptolemæus, Pintianus viderit. Credam potius vtrumque ibi fuisse, vtrisque fide dignis testibus. Vide *Iouis Vrii* Fanū. *Dianæ* Fanum, in Campania, a Capua stadiis triginta. Pausanias. *Dianæ Fons*, vel fluuius, Solino in Sicilia ad Cametinam vrbem. Eius meminit quoque Dionysii interpres Priscianus. siue quis alius sit. *Paradiso* hodie vocari, scribit Aretius. Huic loco fortè opidulum supereadificarū *Thomisum* nomine, inquit Fazellus. *Dianæ Æ*tolicæ *Lucus*, apud Venetos est, Straboni. Ad Anagninum compitum etiam: Liuio 27. *Dianæ* Iuliensium lucus, vide *Iulienses*. *Dianæ* Limnetidis templum in Peloponneso: de quo controuersia inter Lacedæmonas & Messenios, Tacitus 4. Annal. & Pausanias 4. *Dianæ* Oraculum. ἱερεῖον, Ptolemæo. In Arabia Felici. *Dianæ* Phasianæ Fanum, circa ostia

ostia Phasidis fluminis. Zosimus. *Dianæ* Portus, in Sardinia, Ptolemæo. *Dianæ* Specu-um, vide *Triuia*. *Dianæ* Spelunca, in Dalmatia: vbi multa corpora quorum co-fæ XVI. vlnas excedunt, auctore Phlegonte Tralliano. *Dianæ Templum*, est in Creta insula, quod *Rocceas*, ῥοκκαίας appellatur. Ælianus lib. 12. cap. 21. De Animalibus idem lib. 14. cap 20. ῥακκαίας legit. Stephanus habet *Raucus* ῥαῦκος, vrbem in Creta. *Dianæ* Templum, iuxta Peloridem Siciliæ, habet Vib. Sequester, & Appianus 5. Ciuilium: circa Mylas. huius meminit etiam Dion 49. Circa Rhegium Iulium, Thucydidi 6. In Peucetiis, Aristoteli in Admirandis. In Euboëa quoque; item in Achaia, sunt Ptolemæo. Strabo Dianæ Ephesiæ templum habet in insula quam Rhodani ostia faciunt. Polybius 4. inter Cynæthani & Clitorium. In Arcadia *Dianæ* Astyrinæ Fanum, in Thebes campo, Troadis. Xenophon. Vide *Astyra*. *Dianæ* Tiburtinæ siluæ, meminit Martialis 7. ad Fuscum. *Dianensis* Legionis XXXI. meminit Goltzius ex veteri lapide. *Dianensis* Episcopi, in Africa: meminit Coll. Carthaginens.

Dianes Διανεῖς, Galatica gens, Stephano: ex Eratosthenis 4. Asiatica an Europæa, incertum.

Dianeuterium, locus maritimus, centum stadiis à Constantia. (Cypri vt coniicio) Metaphrastes in vita S. Epiphanii. An fortè *Dinaretum* Plinii?

Dianitim myrrham, habet Plinius, in Arabia Felici A loco sic dictam suspicor.

Dianium, Hispaniæ opidum Ciceroni, & Plinio, cui Stipendiarium cognominatur. *Artemisiu* ἀρτεμίσιον, quod idem sonat, Straboni. cui etiam *Hemeroscopium* ἡμεροσκοπεῖον quod diurna specula significat dicitur. Idem esse cum *Ferraria* promontorio Melæ, scribit Florianus. Hoc verisimile est, nam Strabo dicit eo loco bonas ferri secturas esse. Ad Mare Balearicum est vrbs, inter Sucronem & Carthaginem. *Denia* hodie vocari scribūt Florianus, Moralis, & Clusius. Beuterus addit quondam *Atalaya de Sertorio* vulgò nuncupatam. Idem tradit adhuc, ab Artemisio, *Atemuz* vulgò nominari promontorium huius vrbis, tribus leucis hinc distans. Διάνιον legit hoc tractu Ptolemæus Græcus, vitiosè fortè *Dianium*, Plinio iuxta Corsicam insula est, quam *Artemisiam* vocant, vt ipse addit. Leander dicit hodie *Monte di Christo* appellari. Mar. Niger *Ianuti*, vel *Gianuti* vocat, & scribit Monte di Christo *Oglasam* Plinii esse. Ego Dianium hodie *Ianuti*, & *Ægilium* quam Plinius eodem loco describit, *Gilio* nominari puto ob soni, & situs homologiam; ambas enim contra Cosanum littus ponit. Vide *Artemisium*.

Diantium διάντιον, campus Thermodontis. Lexicon Phauorini. Alibi διάντιον legit. Vide *Themiscyra*.

Diaphanes, fluuius Ciliciæ, circa Syriam. Plinius.

Diaphenum, Arabiæ vrbs. lib. Notit.

Diareusa, vide *Pisistrati*.

Diarmatos διάρματος, Atticæ locus, in Parnetho. Hesychius.

Diarrhœa διαῤῥοία, Cyrenaicæ regionis portus, Ptolemæo. *Zanara* a Marmolio interpretatur.

Dias Δίας, Lyciæ vrbs. Steph. Atticæ tribus Iulius Pollux.

Diasiones, vide *Dasnones*.

Diasus gentile, facit a Dio Macedoniæ Pausanias in Bœoticis. vbi Stephanus *Diastas* legit, in verbo Δῖον.

Diaulite, vide *Diablintres*, & *Aulerci*.

Diazimum, vide *Dazymena*.

Dibaltum, vide *Deueltus*.

Dibitach, opidum circa Ctesiphontem. Plinius.

Diboma, vide *Deboma*.

Dibon, vel *Dimon* Aquæ, Esaiæ 15. De his adi I. Drusium cap. 17. lib. 10. Obseruation. Sacrarum.

Dibongad Δαιβὼν, 70. interp. mansionis locus. Num. 33. Ios. 13.

Dicæa, vide *Pyteoli*, & *Dicea*.

Dicæapolis, vide *Dicea*, & *Egesta*.

Dicæarchia, vide *Puteoli*.

Dicdica, Antonino Africæ Propriæ vrbs. Simlerus credit eius Episcopum *Dellitorum* appellari, in Conciliorum opere.

Dicea, Plinio Thraciæ vrbs, circa Tinadam, aut Bistonidem paludem. *Dicæa* Δίκαια, Stephano & Herodoto. *Dicæapolis* Suidæ, prope Abderam. Aliam *Dicæam* habet Plinius ad Thermæum sinum:

Stephano est ad Tyrrenicum sinum. Sed ad Tyrrenicum sinum. Sed ad Totonaicum fortè legendum puto. quem eundem esse cum Thermæo, doceo in *Thermæus*. Tyrrhenum autem si quis retinere mauelit, per me quidem potest. Tyrrhenos enim populos, & Tyrrhenorum insulas hoc tractu describi à veteribus, legi in Tyrrheni.

Dicaam Petram, locum Europæum ad Bosporum Thracium, habet Gyllius, ex Dionysio Byzantio.

Dicla, vide *Scythia*.

Dicrensis Episcopi, in Numidia, meminit Vict. Vticens. M. S.

Dictæus, vide *Dicte*.

Dictamnum Δίκταμνον, Cretæ insulæ opidum. Ptolem. *Dictynna* Δικτυννα fortè Straboni. *Dittana* Vocat Pinetus.

Dicte Δίκτη, Ptolemæo & Straboni. *Dictæus* Plinio, *Dictinnæus* Solino. Cretæ insulæ mons. *Labyrintho* à Sophiano nominatur. Bellonius eum *Lasthi*, & *Sethie* vocat. Est & Troiæ mons: Item in Scepsia locus, Straboni.

Dicterium Δικτήριον, locus in Samo. Etymologicon.

Dictidium Δικτίδιον, Græciæ opidum, ad Athon montem: Thucydidi 5.

Dictis Δίκτις, Galatiæ vrbs, Ptolemæo.

Dictis, *Stapen*, & *Castina*, regiones vbi syrupus absynthius paratur, Serapio.

Dictum, Britanniæ insulæ opidum. lib. Notit. *Diganvvey* apud Camdenum nominatur.

Dictynna, vide *Dictamnum*.

Dictynnæus, locus, aut pars Spartæ, Liuio.

Didasca Διδάσκαι, Æthiopiæ sub Ægypto populi, Ptol.

Didascus vrbs, Polyæno lib. 4. Wettemano interprete: in Antiochio Seleuci F. Græcus codex Damascus legit.

Didattium Διδάττιον, Sequanorum vrbs, in Belgica; Ptolemæo auctore. Tatenberg Lazio. Hasenburg vertit Villauouanus, ex Rhenano fortè huic etiam circa Tachsfelden videtur. Ptolemæi interpretes corruptè *Dittatium* legunt. Sunt qui *Dole* ad Dubim fluuium putant.

Didaucana Διδαύκανα, Bithyniæ opidum, Ptolemæo. *Dedacana* legunt interpretes. *Candria* hodie esse, scribit Leunclauius.

Didda. Gaium Diddensem presbyterum, habet D. Cyprianus in Epistolis. Circa Carthaginem fortè locus.

Didugna Δίδυγνα, Ptolemæo Babyloniæ vrbs.

Diduni, vide *Longididuni*.

Diduri, circa Iberiam populi, apud Plinium, Circa mare Caspium sunt Ptolemæo, in Sarmatia Asiatica.

Didyma Δίδυμα, locus & oraculum Mileti. Sunt & fontes in Thessalia. Duæ quoque insulæ, iuxta Scyrū. Item mons propè Laodiceam. hæc omnia Stephanus. Locus quoque Thebaidis, in Ægypto, apud Anton.

Didymæ insulæ circa Troada, Plinio. Aliæ duæ, circa Rhodum: vt videtur apud eundem. Insulæ quoque duæ sunt in Ægyptiaco pelago. testis Ptolemæus. Item ex Cycladibus vna, Ouidio, hoc versu, *At non Oliaros, Didymeque & Tenos, & Andros*. Eadem fortè eum Didyma Stephani, quam iuxta Scytum habet.

Didymæi Apollinis, vide *Branchidarum*, & *Ara*.

Didyme Διδύμη, Ptolemæo & Antonino vna est ex Æolus insulis, inter Italiam & Siciliam. *Saline*, Fazello: *Panare*, Leandro. Fazellus scribit *Panaria* esse *Icesiam* Ἱκεσία, Ptolmæi; quam eandem cum *Thermissa* Θέρμισσα Strabonis dicit. Leander putat *Icesiam* hodie *Saline* appellari. Hic Dauus sum, non Oedipus. *Didyme* etiam vrbs Libyca: & Ciliciæ vicus: Stephano. Videtur Siciliæ vrbs Ouidio 4. Fastorum.

Didymi Populi, in agro Milesio. Pausanias 5. item Suidas in voce Branchidæ. Eidem Pausaniæ vicus sic vocatur, in Argia Peloponnesi. Sunt & montes in Thessalia sic dicti: Straboni 14. Vide *Branchida*.

Didymi Sinus, vide *Dionysiades*.

Didymotichos Διδυμότειχος, opidulū in promontorio situm, in Thracia; sub quo lapidicinæ, Laonico, Gregoræ, & Callisto. Ad Hebrum fluuium est, qui illud ambit, vti legitur in Nicetæ Balduino Flandrico. *Dimotuc* vulgo hodie. testis Leunclauius. Est & locus sic dictus in Asia Minori, circa Æoliam, vt apud Polybium 5. videtur. Cariæ est, apud Suidam.

Didymus, mons Asiæ minoris apud Ptolemæum Latinum, in Græco est Δίδυμοι τὰ ἀνατολικά.

Δίνδυμα Stephano. *Dindymenes* δινδυμήνης, matris deûm mons, Arriano, & Herodoto 1. vnde Hermum fluuium oriri dicit. *Cybelus* apud Diodorum & Seruium vocari, non dubito. Deam enim Cybelem etiam Dindymam vocari, testantur idonei auctores. Videtur a Liuio *Adoreus* dici, cùm scribat lib. 38. Sangarium ex eo effluere. Alius est Dindymus mons apud Plinium, Appianum, Strabonem, Stephanum, & Apollonium (apud alios *Dindyma*) ad Propontidem nempe: qui vt Zosimus refert, Cyzico imminet, in quo Rheæ deæ simulacrum. Sunt quoque montes Didymi in Arabia Felici, Ptolemæo. Et in Thessalia Straboni. in quibus Magnetes habitabant.

Dienorum διηνῶν, meminit Goltzius in suo Thesauro. ex nummo. An à Dia?

Dienses, habet P. Diacon⁹, in Gallia Narbonensi, circa Rhodanum. Vide *Dia*.

Dierna Δίερνα, Daciæ vrbs, apud Ptolemæum. *Chelo* Mario Nigro est. *Torna* Hungaricè, & *Torrenborg* Germanicè vocari, scribit Lazius.

Diesta δίεσται, iuxta Pontum gens, videtur apud Stephanum in verbo Πίσται.

Diethusa, maris Ægæi insula deserta. Plinio. Circa Thraciæ Chersonesum videtur.

Digbam, opidum Mesopotamiæ, in ripa Tigridis, circa confluentes Plinius.

Digena διγλῶα, Ptolemæo, *Digima* interpretibus: Arabiæ Felicis vrbs.

Digentia, fluuius Italiæ, cuius meminit Horatius, lib. 1. Epist. ad Lollium. in Sabinis est. *Riuo del Sole* vocant Blondus, & Leander.

Digeri Δίγηροι, Thraciæ populi, Plinio. item Stephano ex Polybii 13. vt addit.

Digima, vide *Digena*.

Diglath, & *Diglito*, vide *Tigris*.

Digma Δεῖγμα, Pars Pyræi: Xenophonti 5. Græcor.

Dignensis, vide *Dinia*.

Dii Δῖοι, Thraciæ populi, Rhodopen incolentes. Thucydides 2.

Diipetes διιπετής, Nili epitheton Eustathio, in Ιλιαδ. φ. Item διπετής, & διιπ.

Dila, Galliæ Narbonensis potius: XII. M. pass. à Fossis Marianis. Antoninus.

Dilimnita, maxima omnium natio est, qui intra Tigrim fluuium loca incolunt. Agathias 3.

Diluro, vide *Illuro*.

Dimalum Δίμαλον, Illyriotum opidum, quod ab Æmilio Cos. captum scribit Polybius 3. Idem lib. 7. *Demale* vocat. Geminato L. habet Liuius 29.

Dimastus mons, in Myceno insula, Plin. Insula circa Rhodum, eodem auctore.

Dime, vide *Dyme*.

Dimidia, aqua sic vocata, in Stabiano. Plinius.

Dimiguthia, vide *Dinogetia*.

Dimix, vide *Erte*.

Dimon, vide *Dibon*.

Dimona Palæstinæ locus. Iosue 15.

Dimum, Mœsiæ Inferioris vrbs, Antonino. *Diacum* Ptolemæi videtur. Vide *Dunum*.

Dimuri, Indiæ populi; circa Indum fluuium. Plinius.

Dinaretum promontorium Cypri, maximè Orientale. Plinius. Videtur ουρᾶ βοός Ptolemæi, vbi Latinus codex Clides legit. Vide *Dianeuterium*.

Dindari, Plinio Dalmatiæ populi sunt. Διν͂δαροι apud Ptolem.

Dindrymæorum διν͂δρυμαίων, meminit Goltzius ex nummo C. Cæs. Aug. Macedoniæ vrbs est, apud Stephanum Δινδρύμη.

Dindyma Δίνδυμα, Troadis mons, Stephano. Phrygiæ, Vibio. In Cyzico, Appiano in Mithridaticis, & Scholiasti Apollonii in Argonauticis. quem Rheæ sacrum dicit. Huius quoq; meminit Zosimus. Ex eodem quatuor flumina educit Claudianus in Eutropium 2. Vide *Didymus*, & *Cyzicum*.

Dine Δίνη, lacus Arcadiæ est, aquæ dulcis, iuxta mare. Pausanias.

Dineis, vide *Diipetes*.

Dinhaba, vide *Denaba*.

Dinia Δῖνια, Galliæ Narbonensis vrbs est, in Ebroduntiis, Plinio; in Sentiis, Ptolemæo. *Digne* vocat Cœnalis, & Poldus. *Denoy* Schudus; sed hic pro Ebroduntiis, Bodiontios legit. *Diniensis*, siue *Dignensis* ciuitatis meminit lib. Prouinciar.

Dinia, Phrygiæ locus, Liuio 38. Maioris puto.

Dinogetia δινογέτεια, Ptolemæo Mœsiæ Inferioris vrbs est. *Dirigothia*, lib. Notitiarum habet, & *Dimiguthia*, Antoninus quod annotauit Simlerus. Dinogetia hodie *Drinago* vocatur, Nigro.

Dinoletionis insula, in Gallia (Lugdunensi opinor) est, vt habet S. Marculphi vita.

Dinopolis, vrbs Episcopalis apud Iuonem, cuius episcopum Alexandrum vocat. Praua lectio, pro *Hellenopolis*, testes Callistus, Tripartita historia, eiusdemque Iuonis epistola vltima.

Dinus Δῖνος, portus & locus in Lycia, Athenæo 8. in principio. Sic quoque legendum apud Plinium 32 cap. 2. *Fonte Apollinis quem Dinum appellant.* Pro Dinum, Gelenius vitiosè, Curium legit. Vide *Dipetes*.

Diobesi, Thraciæ gens. Plinius. An mixta ex Diis & Bessis?

Diobulium Διοβούλιον, opidulum iuxta Pontum. Stephanus.

Diocæsarea, Cappadociæ vrbs, apud Ptolemæum, & Plinium. Phrygiæ etiam apud eundem Ptolemæum. Vide *Anazarbas*, & *Sepphoris*.

Diochites Διοχίτης, Stephano, Ægypti vicus.

Dioclæus, vide *Emblominus*.

Dioclea, & Diocletiani, vide *Doclea*.

Diocletiana Vallis, Phœniciæ vrbs, vel locus. lib. Notitiar.

Diocletianopolis Διοκλητιανούπολις, Procopio vrbs Thessaliæ fuit. Lib. 4 ædif. scribit eam a Iustiniano Imp. translatam in insulam illi vicinam, stagno circumdatam. Hanc quondam *Palæthre* παλαίθρα, vocatam scribit Swalembergus in suis in Procopium annotationibus. Antoninus eam describit inter Edissam & Thessalonicam.

Dioclea, vide *Docela*.

Diodori Διοδώρου, insula Æthiopiæ, iuxta fretum sinus Arabici, Arriano in Periplo. *Babelmandel*, Ramusio: *Primera* Belleforestio. Ptolemæi & Plinii *Diodori* insula, multò interius est in sinu Arabico versus Ægyptum.

Diodoridem Διοδωρίδα, pagum, Cascharorum, habet Epiphanius. In Mesopotamia.

Diogenis Διογένους, Æthiopiæ Promontorium, ad sinum Arabicum. Ptolemeus.

Diolcos Δίολκος, Nili pseudostomum, Ptolemæo. Nicephorus Callistus locum sic vocat circa Ægypti angustias: à transuehendis nauibus sic dictum. Vrbs sic ibidem vocatur apud Palladium, & Ioannem Cassianum. Hesychius Isthmum sic vocat, à Lechæo ad Cenchreas vsque, idque ex Strabonis 8. Vide *Isthmus*.

Diolindum, in scheda III. non edita tabulæ Peutingerianæ. *Brolindum* erat in II. edita. Galliæ Aquitanicæ locus. In *Traiectum* Antonini incidere, videtur M. Velsero.

Diomeas Διομείας, Attica rupes. Etymologicon.

Diomea Διόμεια, Ægeidis tribus municipium. Stephanus & Suidas. Huius meminit etiam Plutarchus, de Exilio.

Diomedia Διομήδεια, Dauniorum in Italia vrbs. Stephanus. Diomedis vrbem habet Virgilius Æneid. 8. Vide *Argyrippa*.

Diomedeæ Διομήδειαι, Hadriatici maris insulæ, quinque numero, apud Ptolemæum, Sed sigillatim eas non nominat. Strabo duas hic ponit: sic quoque Plinius, quarum vnam *Teutriam* vocat. Stephanus Διομήδεια, numero vnitatis habet. Sic quoque Festus, in quo Diomedem sepultum scribit, excedentem Italia. Vna Diomedearum à Tacito *Trimerus* vocatur. Annal. lib. 4. *S. Maria de Trimiti* maxima eorum hodie nominatur, Leandro teste. Omnes hæ vno nomine *De Trimite* hodie comprehendi, scribit Collenutius. Altera *S. Domino* appellatur. Minores duæ *Gatizzo*, & *Caprara* vocantur. Ego in tabula, quæ harum pictuam continet, quinque adhuc, si, quæ scopuli potius quàm insulæ formam repræsentent, annumeres, exstare video. quorum maxima, & monasterio decorata, *S Nicolai* nomen refert, secunda *S. Domini*, tertia *Capraræ*, quarta *Cridazi*, quinta *Vechia*, id est, vetulæ. De his insulis lege quædam apud Aristotelem in Admirādis: Augustinum de Ciuitate Dei 18. cap. 16. & 18. Ælianum de Animal. 1. cap. 1. item Isacium ad Lycophronem. & quæ diximus ad Magnæ Græciæ tabulam. Vide *Sebria*.

Diomedis Campi, in Apulia appellantur, qui ei in diuisione regni cesserunt, quam cū Dauno fecit. Sic Festus Pomp. Cannæ vicus, clade Romanor. nobilis, in Diomedis Argiui campo describitur in carmine fatidico; teste Liuio 25.

Diomedis Insula, vide *Diomedis* Templum.

Diomedis Limes, Thraciæ tractus. Plinius 25. cap. 8.

Diome-

Diomedis Promontorium, vide *Hyllis*.

Diomedis Stabulum, & *Turris*, vide *Tinda*.

Diomedis Templum, circa Timauum fontem. Strabo, lib. 5. & Theophrastus 4. Hist. Plantar. vbi Platanum nasci scribit, & nusquam alibi in Italia. Plinio *Diomedis* Insula vocatur. Nunc *Belforte*.

Diomedis vrbs, vide *Arpi, Diomedia*.

Diomia, vide *Diomea*.

Dion δῖον, Cretæ insulæ promontorium, Ptolemæo. *Cabo de la Fraschea*, Pineto. Vrbs ibidem est Plinio, sed interius in mediterraneis, *Dium*. Epiri vrbs est, Straboni 7. & Herodoto 7. In Euboëa vrbs, testibus Ptolemæo, Strabone, & Stephano. Huic eidem est quoq; in Thessalia: in Italia: in Pisidia: in Thracia, iuxta Athon: & in Cœlesyria. Hanc agnouit quoque Ptolemæus, & Iosephus vide *Hippos*.

Dionia διονία, Cypri vrbs, Stephano, ex Theopompo.

Dionysia, & *Dionysias*, Italiæ vrbs, apud Stephanum. Διονυσιάς, Ptolemæi & lib. Notit. Ægypti vrbs, ad Mœridis stagnum. Episcopatus sub Bostrensi sede; est apud G. Tyrium. *Dionysiam* à Dionysio seu Baccho cōditam in Bœotia, habet Diodorus 4. Vide *Caretha*, *Naxos* & *Thurium*.

Dionysia Via, vide *Nissa*.

Dionysiades διονυσιάδες, insulæ duæ, circa Cretam, in finubus dictis Didymi. Diod. Siculus 5. *Dioanissades* lego in tabula Cretæ geographica, easque ad insulæ partem Orientalem.

Dionysiana, Africæ vrbs, apud D. Augustinum. Eandem in Carthaginensi concilio *Iosiniana* nominati censeo. & *Donysiana* apud Vict. Vticensem.

Dionysii Columnæ, in Asia, versus Orientem. Dionysius in Periegesi. Iuxta Emodum montem Indiæ, Eustathio. *Dionysii* Mons, vide *Bacchi*. *Dionysii* (seu Bacchi) promontorium, in Taprobana, Ptolemæo. Hispaniæ, ad Ibericum mare, Orpheo in Argonauticis.

Dionysopolis διονυσόπολις, quæ & *Nagara* νάγαρα, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs. *Nerg* dicitur Castaldo. *Nyssam* esse cuius Iustinus, Plinius & alii meminere, putat Glareanus. Cui quod ego adsentior, facit Arrianus 5. qui eam describit inter Indum & Cophenen fluuios. Est Mœsia Inferioris vrbs ad Pontum Euxinum, quam *Crunos* κρȣ̃νος antea dictam, tradit Plinius & Stephanus. κρουνοί, legit Strabo. *Varna* Iouius, & *Chaliatra* Mar. Niger vocat. de hac vrbe intellige hoc Ouidii 1. Trist. *& arces, Prætereat dictæ nomine Bacche tuo*. Apud Plinium & Stephanum quoque Phrygiæ vrbs est. Huius incolas puto a Cicerone ad Q. Fratrem *Dionysipolitas* vocari. Idem Stephanus aliam eius nominis habet in India: & aliam in Libya. Hanc nemo vnus bis inuenire potest, vt tradit Strabo 7. vide *Nagara*.

Diope διόπη, Arcadiæ vrbs, Stephano. ex Pherecyde.

Diopolis διόπολις, Armeniæ Minoris vrbs: à Pompeio Magno sic nominata, cùm prius *Cabira* κάβειρα, vocaretur, eandemque postea *Augustam* σεβαστὴ, appellauit. Strab. lib. 12. *Gabyra* Eutropio est. Diopolis Episcopum nomine Maximum, habet Callistus 14. cap. 39.

Diorduli διόρδυλοι, Ptolemæo sunt Taprobanæ insulæ populi. *Morduls* legunt interpretes.

Diorphus διόρφος. Araxi fluminis propinquus mons, testis Plutarchus de montibus & fluminibus.

Diorychos, vide *Dioryctos*, & *Fossa* Noua.

Dioryctos locus, circa Leucadiam, Epiri peninsulam, Plinio. Lacus legebatur in margine, pro locus. Vocem *locus* sinceram puto, sed *Diorychos* legendum affirmo.

Dioryx, vide *Basilica*.

Dios ἱερὸν, id est, *Iouis* Sacrum. Ioniæ opidulum, inter Lebedum & Colophonem. Stephanus. *Dioschierita* fortè Plinii, circa Ephesum. Idem *Dioshieronitas* habet alicubi in Asia Propria.

Dioscoron, insulam ante Lacinium promontorium Locrorum, habet Plinius. *Dioscuriadis* promontorium Italiæ: post Iunonis Laciniæ Templum ponit Diodorus 13.

Dioscoropolis Ecclesiæ, meminit Georg. Patriarcha, in vita D. Chrysostomi. Circa Ægyptum videtur.

Dioscuri, vide *Argonautæ*.

Dioſcurias διοσκουριάς, quæ & *Sebaſtopolis* σεβαστόπολις, Ptolemæo & Arriano. Colchi[illegible] Pontum vrbs. in Dioſcuri regione (vt eam vocat Euſtathius) quondam *Æa* αἶα, dicta, Stephano auctore. Plinio hæ tamen diuerſæ ſunt. Habet & Stephanus eodem tractu quoque Æam aliam, a Dioſcuriade. Dioſcuriadem Caſtaldus hodie *Sauaropoli* vocat; Ioſephus Barbarus *Senaſtopoli*: melius puto. Promontorium Magnæ Græciæ. *Dioſcurias* quoque eſt Diodoro 3. à Dioſcoro inſula huic vicina, vt puto. Aliis hoc *Lacinium* nominatur. Stephano Dioſcurias vna eſt ex Leucis inſulis Africæ. vide *Dioſcoron*.

Dioſcoridu, Plinio Azanii maris inſula eſt. *Dioſcoridis* διοσκορίδου, etiam vocat Ptolemæus. *Curia muria* Ramuſia eſt. *Zocotara* Barrio; vnde aloës laudatiſſ. Fortè eadem eſt cum ea quæ Oroſio *Phebol* dicitur.

Dioſcurium διοσκούριον, Phliaſiæ opidum, in Peloponneſo, Polybio 4. Apud eundem 5. in deſcriptione Seleuciæ aliud *Dioſcurium* habet, huic tamen vrbi adiacens.

Dioſcuron διοσκούρων, Libyæ vicus, vbi Argonautæ Paridem perſequentes, Helenam rapuere. Stephanus. In Marmarica eſt, Ptolemæo. cui quoque portus ſic dicitur, in Æthiopia, ad ſinum Arabicum. Fanum quoque eſt, circa Sagram fluuium, in Brutiis: Straboni 6.

Dioshieritæ, & *Dioshieronitæ*, vide *Dios ἱερόν*.

Dioſpage, Meſopotamiæ opidum, Plinio.

Dioſpolis Magna & Parua, (hæc *Iouis* ciuitas Plinio.) Ægypti Superioris vrbes, Ptolemæo, Strabone, & Stephano auctoribus. Aliam prętereà *Dioſpolim* habet Strabo, propè Mendetem. & Suidas, in Buſirite Nomo. in voce Demetrius. Sic quoque Laertius, in Demetrio Phalereo. Stephanus & aliam in Palæſtina deſcribit. ſic quoque Ioſephus & Antoninus, inter Cæſaream & Aſcalonem. quam Theodoretus antea *Lyddam* vocatam ait. Alia eſt etiam in Bithynia vrbs, Ptolemæo; ad Pontum. *Chio*, Nigro dicitur: *Port de Haſſio* Theueto. *Dioſpolis* in Thracia quoq; cuius Epiſcopum Alexandrum, nominat Cedrenus. Vide *Berytos*, *Laodicea*, & *Theba*.

Dioſpontani Epiſcopi, in Armenia Maiori, meminit concilium Nicenum. Vide *Dipontum*.

Dioſtaros, vide *Chryſopolis*.

Dioſtecnoſia, Liberi Patris fons in Andro Inſula, Plinio. Dios Theodoſia legit Pintianus.

Diotrenſis Plebis, fit mentio in Decretor. 1. Diſtinct. 63.

Dipæa δίπαια, Arcadiæ vrbs, Stephano. Pauſanias per diphthongon in prima δίπαιαι.

Diphri δίφροι, Phœniciæ eſt vrbs, apud Stephanum.

Dipthera, opidi nomen, apud Nicolaum Myrepſium, teſtem adducit Philonem medicum. Neſcio quibus in terris.

Dipnias, vide *Deipnias*.

Dipœna δίποινα, Arcadiæ opidum, Pauſaniæ. Aliud eſt Dipæa, vel Dipia.

Dipolis, vide *Lemnos*.

Dipotamum διπόταμον, id eſt, caſtrum Imperatorium. *Meſanacta*, ab incolis appellatum. ſic Cedrenus. *Dipnanos* à Turcis vocari, dicit Leunclauius. In Aſia Propria alicubi. in Phrygia videtur apud Curopalatem.

Dippa, vide *Achzib*.

Dippo, Hiſpaniæ vrbs: inter Cordubam & Emeritam Antonino. An Hippo Liuii?

Dipſas. Lucanus 8. *Iam Taurum*, *Tauroque videre Dipſanta cadentem*. Fluuius putatur ſic dictus. Ciliciæ fortè.

Dipſium, vide *Argos*, & *Coryphaſium*.

Dirades, vide *Deirades*.

Diradiotes, vide *Diras*.

Diras δειράς, Argiæ locus, vbi Apollo Diradiotis colebatur. Pauſanias in Corinthiacis. Idem cum *Deras* Xenophontis: & *Dirades* Suidæ. δειραδιώτης, apud Phauorinum, eſt tribus Leontidis.

Dirba δίρβαι, Scythiæ locus, in quo vrbs Teos. Stephanus in voce *Teus*.

Dircæa, vide *Theba*.

Dirce δίρκη, Euripidi, Apollodoro, Diodoro, Pauſaniæ, Straboni, Philoſtrato, Æſchylo, & Æliano, fons & fluuius eſt ſecundum Iſmenum, & Thebarum mœnia. in Bœotia. *Dircæi* Verticis vmbras, habet Papinius 12. Thebaidos. ex quo montis nomen eſſe apparet. Vrbis nomen Senecæ in Hercule Œteo: *Aut Dircæa colent mœnia*, *qua fluit Iſmenus tenui flumine languidus*. Eſt etiam fons iuxta Pharas, in Achaia Peloponneſi, apud Strabonem 8.

Dercenna, siue *Dercenna*, item *Dercelta* vt legit Turnebus. fontis nomen in Hispania, Martiali.

Dere, vide *Deire*.

Direa, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs, in Nili ripa. Plinius.

Direum, vide *Darieum*.

Diridotis, vide *Teredon*.

Dirigothia, vide *Dinogetia*.

Dirini, Apuliæ populi, Plin.

Dirphossum διρφωσσον, Lycophroni. eius commentator Isacius dicit montē Euboëæ esse, & ab Euphorione *Dirphis* δίρφις, dici. δίρφυς, etiam Stephanus meminit, per Ypsilon, in vltima. vide *Trychata*.

Dirphus, vide *Dirphossum*.

Discarta, locus Persiæ regionis. Surius ex Metaphraste, in vita S. Anastasii.

Discera natio, Africæ Interioris: quam Plinius scribit à Corn. Balbo deuictam.

Discheri, ad Pontum populi, Pomponio. circa Trapezunta videntur.

Disora δίζωροι, Thraciæ gens est Stephano. ex Hecatæo.

Dispargum, vide *Asciburgium*.

Dispolis, vide *Deabolis*.

Dispontum, regio circa Pontum videtur, vnde auripigmentū adfertur. In lib. de simplicibus medicamentis, qui Galeno attribuitur. An Diospontum?

Dista δίστα, Ariæ regionis opidum. Ptol.

Distra, vide *Dyrostolon*.

Ditiones διτίωνες, Dalmatiæ populi, Plinio & Ptolemæo. Vide *Dasnones*.

Ditis Spiracula, vide *Plutonis*.

Dittani δίτλανοι, Hispaniæ Tarraconensis gens, circa Orospedam. Strabo. *Thitti* apud Polybium mihi videntur.

Dittatium, vide *Didattium*.

Diua δηοῦα, fluuius Albionis insulæ, apud Ptolemæum, in Scotia, *Dee* mihi videtur:

Diuana Leg. XX. Victrix colonia; in Goltzii Thesauro, ex nummo. An Deuana, vel Deunana Ptolemæi?

Diudurum, Antonino opidum, XV. M. pass. à Lutetia distans.

Diugunti, vide *Forum* Diuguntorum.

Diuinos, Municipium Italiæ: apud Frontinum V. C. Francisci Nansii.

Diuinos Portus, vide *Deorum* Portus.

Diuiodurum, vide *Dinodurum*.

Diuionum, Burgundiæ vrbs, Greg. Turonensi. *Dijon* hodie. Sylburgius in Notis ad Cassiodori Chronicon putat pro hoc opido *Deusion* debere legi, vbi Saxones fusos scribit, consulib. Valentiniano & Valente.

Diuitensi Munimentum, sic enim vocatur in vetusta lapidea inscriptione, ibidem inuenta, vt Rhenanus docet. Est pagus ad Rhenum situs, è regione Coloniæ Agrippinæ, quem hodie vulgo Deutsch vocant. *Diuitensium* meminit quoque Marcellinus, li. 26. & 27. item lib. Notit. *Tuitium*, vulgari Latino dicitur, inquit Rhenanus. Sic quoque vocatur à Ruperto huius loci Abbate, ante annos 400. & amplius.

Diulcos, vide *Isthmus*.

Dium δῖον κολώνια, Ptolemæo Pieriæ in Macedonia regionis maritima vrbs: item Liuio. *Stadia* nunc dici, apud Nardum legitur, in Liuio Italico. Vide *Dia*, & *Dion*.

Diuodurum διουόδουρον, Tacito, & Ptolemæo. *Diuiodurum* etiam Antonino. Mediomatricum, in Gallia Belgica vrbs, Metz hodie, Rhenano. Pirchaimerus verò *Tionuille* putat, quam Germani Diettenhoffen appellant. Hanc autem Regino, & eius temporis scriptores *Theodonis villam* nomināt.

Diuona, fons siue fluuius, Ausonio. in ipsa vrbe Burdigala, vt vult Vinetus. qui eum *Diuice* appellari putat.

Diur δίουρ, Mauritaniæ Tingitanæ Ptolemæo fluuius, ad Atlanticum mare: videtur *Vior* Plinii. *Tecules* fortè Marmolio: Est & mons Diur, in eadem regione. eidem Ptol.

Dizaca, vide *Æzala*.

Dizerus δίζηρος, Illyridis vrbs, Stephano: ex Lycophrone. Isacius in Lycophronem vocat *Dizerum* fluuium iuxta Polorum ciuitatem, à Colchis conditam. In Histria, vt puto.

Dizoatra διζώατρα, Armeniæ Minoris opidum, in Lauinianensi præfectura, Ptolemæo. Interpretes per S. in principio scribunt.

Dmoeti Δμωῖτοι, Cretensium seruile genus, vt habet Eustathius, ad Dionysium Afrum.

Do, loci nomen, sed decurtatum ab Homero, vt Strabo scribit.

Doala, vide *Doara*.

Doanas δοάνας, fluuius Indiæ extra Gan-

gēm, Ptolemæo. *Doana* populi ibidem, eidem. Vide *Daones*.

Doara, Cappadociæ vrbs, Nazianzeno. cuius Episcopus D. Eulalius erat. *Dohara* legit Conciliot. Opus. Subest Tyanensi ciuitati.

Dobassi Δόβασσοι, Ptolemæo. *Damassi* interpretibus. Vrbs Indiæ extra Gangem.

Dobera Δόβηρες, Thraciæ populi. Herodotus.

Doberienses, & *Doberas*, vide *Deborus*, & *Topirus*.

Doberbica, Illyrici vrbs munitissima, Laonico.

Debrodricia, Bulgarorum vrbs, apud Laonicum 6.

Dobrolista Δοβρόλιστα, vrbis nomen, in Sanctionibus Pontificeus Impp. Orientalium. Circa Epirum puto.

Dobuni Δοβοῦνοι, Britanniæ insulæ populi, Ptolemæo, olim possidebant eam regionē, quam nunc Claudianam vocant. i. *Glocestershire*, inquiunt Lelandus, & Neuyllius. Sunt *Bodunni* Βοδοῦνοι, Dionis.

Doce Δώκη, loci nomen, in Polybii fragmento 108. Circa Phrygiam videtur.

Docea, castellum in Armenia Minori fortè, circa Ciliciam: vt mihi videtur apud Glycam, Nicetam, & Zonaram.

Docela Δόκελα, Maioris Phrygiæ vrbs, Ptolemæo. *Docelia* legunt interpretes.

Dochi, Æthiopiæ sub Ægypto populi. Plinius.

Docimite, *Docimia* Δοκιμία, pagus Phrygiæ Straboni & Stephano. *Docimaum* Ptolem.

Dociraua Δοκίραυα, Daciæ ciuitas, Ptolemæo. *Rana* nostra tempestate vocatur, vti testis est Lazius, ex coniectura (vt puto) vltimæ syllabæ: Docirana enim, cum cæteris Ptolemæi interpretibus legit. Dociraua autem veram scripturam existimo; quod videam huius tractus quamplurima loca hac voce *Aua* terminari apud hunc eundem Ptolemæum. Vocemque Germanicam iudico, pro Aw, pratum aut locum pascuum notans. qua hactenus in ipsa Germania multa locorum nomina terminantur. In hac autem Dacia, Getia, siue Gothia, olim huius linguæ vsum fuisse, nulli veteris historiæ perito dubium esse puto. immo hodie passim in eadem huius vsus.

Doclea Δόκλεα, Illyridis vrbs Ptolemæo, & *Docleata* gens. *Docleates* legit Plinius. *Dioclea* Aurelio Victori est, Diocletiani Imp. patria. *Diocletianos* Διοκλητιανοί, Cedreni, & Curopalatis esse non dubito. Vrbs *Medon* a Nigro, *Amiuari* à Villanouano interpretatur.

Doconus, vide *Deconus*.

Doctitorum, vide *Dicdica*.

Docusini Δοκουσινοί, Straboni circa Armeniam populi. Casaubonus existimat transpositis mutatisque paucis litteris *Cadusii* legendum.

Dodanim, vide *Rhodus*.

Dodecacrunos, vide *Enneacrunos*.

Dodecanesos Δωδεκάνησος, ciuitas duodecim insularum, Cedreno. Circa Propontidem videtur. Eius mentio fit quoq; in Constitutionibus Nicephori Imp. & Historia Miscella. 23. & 24. *Duodecim* insulas nominat.

Dodecapolis, vide *Sciritis*.

Dodecaschœnos Δωδεκάσχοινος, Ægypti locus apud Ptolemæum, & Herodotum in Euterpe *Corte*, aut vacillante lectione, *Coste* apud Antoninum dici, ait Simlerus.

Dodimiaca villa, in Vosago monte. Surius, in Sancti Arnulphi Metensis Episcopi vita.

Dodon Δώδων, fluuii nomen, Eustathio ad B. Ἰλιάδ. Homeri, à quo Dodona ciuitas.

Dodona Δωδώνη, Molossiæ in Epiro vrbs: alia Thesprotica & alia Thessalica Stephano, qui hanc *Canaum* nominari, & à Zenodoto *Geneum* Γεναιον dici, addit. ab aliquibus etiam *Bodona* Βωδώνη. In Thesprotia etiam est, Euripidi in Phœnissis. Est & Perrhæbiæ, Straboni. sed fortè hæc eadem cum Thessalica. vide *Epirus*.

Dodonæi Δωδωναῖοι, Græciæ populi, qui & *Selli* Σελλοί, & *Elli* Ἑλλοί, dicuntur, Stephano teste. *Sellæ* sunt apud Lucanum 4. Plinius autem lib 4. duos ex iis facit. *Selli* habitant circa Achelœum, Aristotele auctore, 1. Meteor. cap. 14

Doeantes, vide *Themiscyra*.

Dohara, vide *Doara*.

Doiantes Δοίαντες, Phrygiæ vrbs, Stephano. Vide *Themiscyra*.

Doiates, vide *Dolates*.

Doii Δῶιοι, Arabiæ Felicis gens, in Panchæa

insula: quam postea ab Ammone eiectam scribit Diodorus 5.

Dolates, Vmbriæ populi VI. Regionis: qui *Salentini* cognominantur, inquit Plinius. *Delates* per *I*. legunt tria mea exemplaria excusa.

Dolba δόλϐα, Adiabenæ vrbs, Stephano. ex Arriani 13. Parthicorum.

Dolensis vici, termini Biturigi, meminit Greg. Turonensis, in vita S. Lusoris. In Britannia videtur apud eundem 2. Historiar. *Dol* hodie, ni fallor, vel vt legit Cœnalis, *Doul*. qui antiquitus *Neodunum* vocatum addit.

Dolica, vide *Dolichena*.

Dolica insulæ, Arabiæ Felicis, in Indico mari: Plinio.

Dolicha, vide *Dulichium*, & *Dolichena*.

Doliche δολίχη, Ptolemæo Pelasgiotarum, in Macedonia opidum. *Alchria* hodie, Vilanouano. sed *Techala* Mercatori dicitur. Hanc *Dolichen* cum *Pithio*, & *Azoro*, tria in orbem sita opida, Ptolemæi, Liuius lib. 42. *Tripolim* vocari scribit. *Tripolitis* regio, vocatur a Strabone 7. *Doliche* δολίχη, vocatur apud Callimachum, (auctore Stephano,) quam Plinius & Ptolemæus *Dolichisten* δολιχίστη, vocant. Insula est contra Chimeram, Lyciæ regionis. vide *Dolichena*, *Icaria*, & *Tripolitis*.

Dolichena δολιχηνή, Comagenæ regionis vrbs apud Stephanum. *Dolicha* δολίχη, Ptolemæi, & *Dolica* Antonini est. *Dolichensis* Episcopi, meminit Concilium Carthaginense 1. *Dolichensis* Episcopus Cœlesyriæ, nomine Archelaus, est in concil. Antiocheno. Euphratesiæ regionis est, in concil. Constantinopolitano sub Damaso 1. Omnes autem eandē velle mihi persuadeo. Δολιχαῖος Ζεὺς hinc Stephano. Lubens his addam inscriptionem marmoream mihi Roma ab eruditissimo mihique amicissimo Philippo Winghio (quem ostenderunt, heu tantum fata) ad me missa. *Ioui. Optimo. Maximo. Dolycheno. Vbi Ferrum Nascitur. C. Sempronius. Rectus. Cent. 7. Frumentarius.* D. D.

Dolichista, vide *Doliche*.

Doliola, Seruio locus est in Campania; inter Auernum lacum, & imminentem silvam. in illud Virgilii: *Scrupea, tuta lacu nigra, nemorumque tenebris.* vide *Inarime*.

Doliolum, Vrbis Romæ tumulus, in regione Auentina, P. Victori. *Monte testaccio*, Pyrrho Ligorio, in Paradoxis Italica lingua scriptis.

Doliones, circa Cyzicum gens, Eustathio ad Homerum. vide *Cyzicus*.

Dolonci δόλογκοι, Stephano ex Herodoto, Thraciæ populi. circa Hebrum fluuium, Solino teste. *Dolonca* sunt apud Plinium. vide *Thracia*.

Dolopes, Thessaliæ gens, Stephano. Liuius habet Dolopum regionem. Et *Dolopiam* Thucydides 2. cuius Scholiastes dicit hodie *Onoblacha* ὀνόβλαχα nominari. habereque ab Oriente Peneum; a Meridie, Acheloum fluuios. In Phthiotide sunt Orpheo. In Scyro insula etiam sunt Diodoro 11. & Thucydidi 1. Apud Ptolemæum δόλοπες sunt in Epiro. & Africa Propria. & in Libya Interiori. Vide *Cremene*, & *Græcia*.

Dolychena, vide *Doliche*.

Doma, vide *Bibactla*.

Domacia, Thessaliæ vrbs Laonicus.

Domada, Arabiæ Felicis opidum, Aualitarum. Plinius.

Domana δόμανα, Armeniæ Minoris vrbs, Ptolemæo, Antonino, & Lib. Notit. Arabiæ Felicis, eidem Ptolemæo.

Domanetis, vide *Blena*.

Domaterus, vide *Comopolis*.

Domazane, Troglodytica gens, in Æthiopia, apud Plinium.

Domenchur, & *Toroge*, Ægypti opida. Guiliel. Tyrius: 9. cap. 26.

Dometiopolis δομετιόπολις, Isauriæ vrbs Stephano. Huius meminit quoque Const. Porphyrogenneta: & synodus V. Constantinopolitana. Per I. in secunda apud Ptolemæum, Ciliciæ Asperæ vrbs vocatur.

Domii δόμιοι, gens Ægeidis tribus. Suidas. In Attica puto. Athenæus 6. huius etiam meminit.

Domim, Palæstinæ locus, D. Hieronymo, ad 1. Samuelis, cap. 17. *Aphesdomin* legunt 70. interpretes.

Dominus videbit, montis nomen: Genes. 22. vbi Abraham filium suum Isaac immolandum abiit. *Morion* μώριον, vocat Ioseph. Sic enim prius vocabatur.

Domitiana, vide *Alexandria*.

Domitiana Via, meminit Papinius in

præfatione lib. 4. Siluarum, ibidemq; eam describit iuxta viam Appiam. De hac via scribit ad me Roma Celsus Cittadinus Angelerius hæc, *Domitiana via hodie fere integra permanet: initium habens à Via Appia, & in ipsius dextra à ponte Vulturni, prope vbi sunt Casilini reliquiæ, & finem habet Puteolis. Longa est 20. M. P. Recta est à Vulturno Linternum vsque, nunc vulgo* La torre di Patria. *nam inter ruinas sepulcri Scipionis repertus fuit lapis in quo scriptum erat hoc verbum tantum.* Patriam, *reliqua nimio attritu legi non poterant.* Viam lapidibus stratam inter Sinuessam & Puteolos, tempore Domitiani, scribit Xiphilinus. *Domitiana* Statio, siue Portus, iuxta Almianam fluuium, in Tuscia. meminit eius Antoninus, in suo Portuum Itinerario.

Domitiopolis, vide *Dometiopolis*.

Domnotonus, vide *Dumnitonus*.

Donacesa, Phthiotidis mons, apud Plin.

Donacum, vide *Hedonacum*.

Donatus Episcopus Euoriæ, in Epiro. De huius Episcopi nomine opidum fuisse appellatum, scribit Callistus lib. 12. cap. 45.

Donettini Δονεττῖνοι, Molossica gens, Stephano. ex Rhiano 4. Thessalonicar.

Doni Δῶνος, Molossidis fluminis meminit Stephanus. in voce Δώδωνη.

Doniferi, vide *Mariandyni*.

Donisiana, vide *Dionysiana*.

Donuca, vide *Dunax*.

Donusia, vide *Caretha*.

Donussa Δονόεσσα, Achaiæ castellū est. Pausaniæ, inter Ægyram & Pellenen. Hoc apud Homerum *Gonoessa* Γονόεσσα, malè scribitur, vt annotauit Camerarius, in suis Commentariis Homericis. Pausanias certè vbi Homeri versum citat, non Gonoessam. sed Δονόεσσα, legit. Sed Γονοῦσσαν, legit Pausanias in Corinthiacis. item Hesychius. Sic quoque legendum censet Sylburgius vbique apud Pausaniam, vel contractè *Gonussa*. Vide *Gonoessa*.

Donylæum Δονύλαιον, locus vbi suauissimæ aquæ bibuntur, vt tradit Athenæus 2. Dorylæum per R. legerim libentius.

Donysa, Virgilio & Melæ, *Donusa* Tacito: insula maris Ægæi. Aliam à Dionysia puto. Etsi aliter sentiat Erythræus ad Virg. Hæc enim in Lycio mari, circa Rhodum.

Donysiana, vide *Dionysiana*.

Dor Δώρ, Palestinæ locus: Iudicum 1. & Iosue 17. item 11. vbi 70. interpres *Naphethdor* Ναφεθδώρ, legunt.

Dora Δῶρα, Phœniciæ maritima ciuitas, apud Ptolemæum. quæ *Dortaire* hodie, vt Rawolfius putat. Ad Carmelum montem est Iosepho 2. contra Apionem: & Antiq. 13. Δῶρος ex eo legit Stephanus. Duas huius nominis facit Aurogallus: vnam in tribu Iudæ seu Symeonis: alteram in tribu Gad. Et idem Stephanus habet *Dora* insulam in sinu Persico, ex 15. Strabonis, vt ait. sed falsò, vt puto, pro 16. & pro *Doracta*. Est & fons in Arabia Felici, Plinio. *Dora*, quam & *Dura* alibi vocat Ammianus, circa Euphratem locus est, ad Gordiani sepulcrum. sed hæc eadem cum *Daria* Procopii, ni fallor. Vide *Doros*, *Dorum*, & *Dura*.

Doracium, vide *Dyrrachium*.

Doracta Δωράκτα, Persici sinus insula. Strabo 16. *Hóaracta* Arriano.

Dorana, vel *Darano*, Galatiæ vrbs, apud Antoninum.

Dorath Δωράθ, Mauritaniæ Tingitanæ opidum, Ptolem.

Dorcinca, Britanniæ insulæ vrbs. Bedæ, qui scribit donatam Oswaldo Episcopo.

Dorcades, vide *Gorgones*.

Dorcestria Angliæ vrbs, ad confluentia Isis & Tamæ. *Dorcestre* Camdeno. Alia est ab illa, eiusdem nominis ad Oceanum Britannicum.

Dordomana Δορδομάνα, Parthiæ regionis vrbs Ptolemæo. *Derzer* hodie, & *Rezer* Persis; si Theueto credimus.

Dordonia, vide *Duranius*.

Dortni, vide *Dosareni*.

Dores, siue *Dorienses* Δωριεῖς, Caribus finitimi populi, quorum regio Doris, Thucydidi 2. In Sicilia populi: Rufo Ephesio & Iul. Polluci. Cretæ Insulæ populi, Homero Οδυσ. T. Cyrenaicæ regionis etiam Callimacho. etiam Italiæ in Daunia, aduersa Diomedæis insulis: vt adpatet ex Ant. Liberali. In Peloponneso quoque, Gemisto Plethoni, & Thucydidi 1. 2. & 3. circa Lacedæmonem: horum vrbem Lacedæmoniorum metropolim facit.

Dorestatus, vide *Batauodurum*.

Dorgamanes Δοργαμάνης, & *Dargomanes* Δαργο-

Δαργαμάνης, idem fluuius, sed dubiæ lectionis est apud Ptolemæum. Latini interpretes proeo vacillante scriptura quoque *Gardamanis*, & Darga-manis habent. Fontem sumit in Paropanisi regione, & apud Bactrianos sein Ochum fluuium exonerat. A Marcellino videtur *Orgomanes*, & *Ortogordomaris* appellari.

Doria, vide *Æmilia*, *Duria*, & *Durius*.

Dorias Δορίας, Indiæ extra Gangem fluuius. Ptolemæus.

Doriensis, vide *Dores*.

Dorieum Δωριεῖον, Phrygiæ vrbs, Steph.

Dornis Petra, apud Curtium 8. *Aornis* pro eo substituit Fabricius, ad P. Orosium. Vide *Aornus*, & *Chorienis*.

Dorinx, vide *Araxes*.

Dorion, vide *Helos*.

Doris Δωρίς, Macedoniæ regio apud Pomponium, Herodotum, Ptolemæum & Liuium. in qua Spetchius fluuius. Plinio teste. *Estiaotis* appellata fuit, vt refert Herodotus, & Strabo 9. qui eandem *Tetrapolim* dicit. Nardus eam *Valliuadia* vocat. *Doris* etiam Achaiæ regio Ptolemæo. Doris item regio est Asiæ Minoris, in qua Halicarnassus vrbs. Huius incolas Lydi *Castulos* vocant. Est Idumeæ vrbs, Iosepho 1. belli Iudaici cap. 2. Vicum facit idem in Vita sua. Vide *Thessalia*, *Durius*, *Estiotis*, & *Gadaris*.

Dorisci, gens, circa Indi fluminis fontes, Plinius.

Doriscus, in Attica locus, circa Sunium Promontorium, Plinio. vide *Cynosura*, & *Drosica*.

Dorium Δώριον, tria huius nominis opida sunt apud Strabonem 8. In Peloponneso: Euboëa: & Thracia. Pausanias habet Messeniæ vrbem: Pyli, Hesychius. Idem Pausanias habet montem sic dictum, circa Cnidum.

Dorius Δόριος, fluuius Indiæ extra Gangem, Ptolemæo. Vide *Dubris*, *Durius*, & *Thessalia*.

Dorobellum, Britanniæ insulæ vrbs. si fides Pontico Virunnio. Durouernum quid si legas?

Dorobitza, Illyrici fluuius, & ibidem eiusdem nominis vrbs. Laonicus 10.

Dorocottoros, vide *Durocottorum*.

Doromellum, vicus Galliæ, super Aruennam fluuium. Aimoinus 3.

Doron, Ciliciæ vrbs, Plinio. Vide *Daron*.

Doronomia, fluuius Galliæ; G. Turonensis 7. Fortè pro *Duranius*.

Doros Δῶρος, Phœniciæ vrbs: & alia Cariæ: Stephanus *Dora* Ptolemæo Phœniciæ est: quæ *Dorum* Plinio, vide *Dora*.

Dorosthena, & *Dorostorus*, vide *Durostolon*.

Dorostolon, *Dorostorus*, vide *Durostolon*.

Dorouernum, vide *Durouernum*.

Dorozantes. *Dorozantumq; aurea ripa*. Propertius 4. ad Lenam. sed in margine legebatur *Dabatarumque*. Alius meus codex habet *Derorantem* Sed Turnebus *Dorexanium* legit, & amicæ, non gentis nomen dicit.

Dorrium, vide *Tricornium*.

Dorsa, montis nomen, Auieno. In Gallia Narbonensi, ad Rhodanum fluuium.

Dorticum Δόρτικον, Mysiæ Superioris vrbs, Ptolemæo, & Antonino.

Doruentanos vocat Humfredus Lhuydus *Derbienses*, Angliæ populos.

Dorum Δῶρον, Ptol. vicus, in Meroe insula. Vide *Doros*.

Dory, nomen ciuitatis Ponticæ est apud Priscianum.

Dorylleta Δορυκτήνη, Asiæ Minoris regio, ad Ægæum pelagus: vbi Myrina vrbs: ab Amazonum regina, sic dicta, condita Diodorus 3. vide *Æolis*.

Dorylaeum Δορυλάειον, Phrygiæ opidũ, Stephano. *Dorylaium* Straboni. *Doryleum* Plinio. Δορυλαίειον Ptolemæo. Phrygiæ Pacatianæ est in Concil. opere. *Tzadurile* vocari hodie, scribit Leunclauius.

Doryllieum, vide *Doryleium*.

Doryma, vide *Loryma*.

Dosa Δόσα, Assyriæ vrbs, apud Ptolem.

Dosara Δώσαρα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæus.

Dosareni Δωσαρηνοί, Ptolemæo, *Doreni* Interpreti, Arabiæ Felicis gens.

Dosaron Δώσαρον, Indiæ intra Gangem fluuius, Ptolem.

Dosci Δόσκοι, *Sittaceni* Σιττακηνοί, *Obidiaceni* Ὀβιδιακηνοί, *Agri* Ἀγροί, *Toreata* Τορεάται, *Dandarii* Δανδάριοι, *Sindi* Σινδοί, Asiæ gentes sunt Straboni, ad Pontum Euxinum in Sarmatia Asiatica.

Dothaim Δωθαΐμ, vel *Dothan* locus Palæstinæ; Genes. 37. Iudith. 3. & 4. *Dotaa* Δωθαα,

hæc 70. interpretibus.

Doshtha, vide *Dattha*.

Dotina Δωτίνη. Petra, sic à Doriensibus dicta. *Præca* πραίνη, à cæteris Græcis. Circa Byzantium. Gyllius ex Dionysii Anaplo.

Dotium Δώτιον, Thessaliæ vrbs, Plinio cuius regio *Cnidia*. quod hæc vrbs sit colonia Cnidiorum, Stephano teste. Promontorium Olympi est Isacio: pertingens ad Libethriam. Campus est Plutarcho, in Quæstionibus Græcis. & Hesiodo. apud Strabonem 14. Circa Boebeidem lacum.

Doueona Δουήωνα, Cadurcorum, in Gallia vrbs, apud Ptolemæum. *Ducona* mendosè apud interpretes. *Cahours* est Vineto. *Doue* pagus videtur Lipsio, in Amphitheatro. Abest plus minus diei mediæ itinere à Ligeri fluuio, parte ea qua ab Andegauis in Pictones itur. Hoc Ptolemæi Doueona censet M. Velserus *Auedonacum* esse in Tabula Peutingeriana: & *Aunedonacum* Antonini. In tertia autem huius Tabulæ scheda nondum edita, at ab eo mihi ad vtendum missa, *Medunnacum* legebatur.

Doulonpolis, vide *Philippopolis*.

Drabescus Δραβησκός, Thraciæ regio. Stephano. Edonidis Drabescus est apud Thucydidem. Vrbem Drabescum habet Diodorus, & Appianus 4. Ciuilium. & Strabonis Epitome. *Brabiscus* malè apud Pausaniam in Atticis est.

Drabus, vide *Drauus*.

Draca, Asiæ populi, circa Caucasum montem, Trogo 12.

Dracanium Δρακάνιον, Cariæ χωρίον, mons, Hesychio, & Phauorino. Draconon, & Icariæ, restituo. ex Strabone, & aliis.

Drachma Δράχμαι, Ptolemæo, *Drachama* interpretibus, Ariæ gens.

Drachonus, Ausonio fluuius est, in Mosellam erumpens. *Draum* hodie dicitur. *Drahonus* legit Scaliger.

Draco, Asiæ Minoris mons, in Tmolo desinens, Plinio. vide *Helena*, *Heptaporus*, & *Orontes*.

Dracon, fluuius ad radices Vesuuii montis, Procopio. Iuxta Nuceriam labitur.

Dracones, vide *Ad Dracones*.

Draconis locus, Romæ in insula Tiberina, à Lutatio creditur, in 15. Metamorph.

Draconis insula, vide *Salamis*.

Draconis Sacellum, in Lucania: circa Laum fluuium. Strabo 6.

Draconon Δράκανον, vrbs, & mons Icariæ insulæ, Straboni, Theocrito, & Stephano. sed Δράκανον hic, per A. in medio. Est & insula deserta, apud Plinium: circa Thraciæ Chersonesum.

Draconis Acte, vel Littus, vide *Areni*.

Dracontus Δράκοντος, Libyca insula. Stephanus Armeniæ Minoris locus; Antonino. Eundem alibi *Ad Dracones* vocat.

Dracuina Δρακουίνα, Rhætiæ vrbs, Ptolemæo. Trauburg Lazio, in R. P. Romana.

Dracunteus Δρακόντειος, Africæ Propriæ adiacens insula. *Dracontus* Δράκοντος, Stephano est. *Chelbi*. Nigro dicitur.

Draga, vide *Araga*.

Dragamutina, Slauorum vrbs, Aimoino 4. cap. 61. Pro *Trauemunt* habeo, ad ostium Trauæ fluminis. propè Lubecam emporium.

Dragina planicies quædam in Sicilia Cedreno.

Dragmus Δράγμος, Cretæ vrbs, Stephano.

Dragogi Δραγωγοί, Asiæ populi: quos Arrianus cum Drangis numerat, libro Alex. 3.

Dragouintia Δραγουϊντία, sic Curopalates in Official. Constantinop. Thraciæ quandam Præfecturam nominare autumo.

Drahonus, vide *Drachonus*.

Drama Δράμα, Macedoniæ opidulum videtur, apud Gregoram, Circa Thraciam fortè, vt mihi ex Niceta verisimile est. Huius etiam meminit Curopalates, in Officialibus Constantinop. eamque *Philipporum* cognominat. Circa Philippos Thraciæ esse, ex eo mihi verisimile.

Drangæ Δράγγαι, Persica gens, Straboni, Stephano, & Curtio 6 *Zarangei* sunt apud Arrianum 3. vt Casaubonus æstimat. *Drangas* ipse Arrianus ibidem habet: item 6. & 7. Sunt & circa Indi fluminis initia, Plinio auctore.

Drangiana Δραγγιανή, Ptolemæo Asiæ regio. *Drangina*, sine A. in pœnultima habet Diodorus. & *Dratigena* videtur pro eadem regione legere Polybius. *Drangaritani* populi sunt corruptè apud Trogum 4. Ger. Mercator eam *Segistan* appellat. *Drangiani* sunt etiam Arabes vocati, eò quòd ab Arabibus originem trahant, auctor Marcellinus.

nus. *Drangianam* cum *Arachosia*, hodie *Segastan* vocari, scribit Mar. Niger.

Drapsaca δράψακα, Bactrianæ aut viciniæ vrbs, apud Atrianum, tertio vitæ Alexandri. Vide *Drepsa.*

Drasidæ, loci nomen, in Thraciæ regione. lib. Notitiar.

Drasida memorant reuecta fuisse populi partem indigenam. Sic Ammianus de Gallis. *Druides* reponendum suadet Pithoeus.

Drastoca δράστοκα, Patopanisi vrbs, Ptolemæo. Item Indiæ intra Gangem, eidem.

Drata, vide *Dagra.*

Dratigena δρατιγένα, Asiæ regio est, Polybio 11. ad finem quam scribit ab Antiocho rege superatam, ibidemque hibernatum. corruptè pro *Drangiana.*

Drauca δραύκα, ciuitas Cretæ, Isacio in Lycophronem.

Draudacum, castellum Penestiæ, regionis Thessaliæ. Liuius 43.

Drauus δράβος, Straboni: *Draus*, Plinio. Pannoniæ fluuius est, quem Danubius excipit. *Dra*, vulgò, vt Lazius testis est. Ptolemæo (vt Villanouanus annotat) *Darus* δάρος, est, quem à Barbaris *Darin* δάριν, vocari addit. Hoc etiam Heroldus contestatur, in suo Dialogo de rebus gestis in Interamnensi Pannonia. Vide *Bargus.*

Draxum δράξον, Hesychio Siciliæ locus sacer; vbi agricolæ dona offerebant.

Drecanum δρέκανον, locus Coæ insulæ, versus Occidentem. Pagus ibidem quoque, quod Os portus dicitur. Strabo 14.

Drepane δρεπάνη, Lyceæ vrbs: Siciliæ quoque. item Libyæ. Est & mons Æthiopiæ: sunt & duæ insulæ, iuxta Lebinthum. Sic Stephanus.

Drepanum δρέπανον, Bithyniæ vrbs, ad Nicomediæ Sinum, vt eam describit Niceph. Callistus, qui eam à Constantino Magno Imp. *Hellenopolim* ἑλλενόπολις, cognominatam scribit. Idem Socrates Scholasticus, & Cedrenus, sed singulari L. à matre nempe Imp. Helena. sic quoque Ammianus. *Helionopolis* mendosè est in Epistolis Iuonis. *Bithalben* βιθάλβεις, credo dici, apud Stephanum. *Drepanum* Achaiæ promontorium, in Peloponneso. Pausanias. *Drepanum* Cyrenaicæ regionis, in Africa promontorium, Ptolemæo; ad Syrtim Maiorem. Marmolius *Ponto Sabia* vocat. Est & promontorium Ægypti, ad Sinum Arabicum: item Siciliæ quod hodie *Trapani* vocatur, apud eundem. Sed & aliud eiusdem nominis habet Plinius, in eadem insula, in ora Taurominitana. Icariæ insulæ quoque promontorium est, Straboni 14. Cypri insulæ etiam promontorium, Ptolemæo. hoc *Trapani* Mercatori dicitur, & *Melechia* Sophiano. Est etiam Cretæ insulæ promontorium apud eundem Ptolemæum. hoc nomen retinet, nisi hallucinatur Pinetus. Est & promontorii nomen iuxta Byzantium, vt habet ex Dionysio Gyllius. Vide *Corcyra, Lepte* Acra, & *Rhium.*

Drepsa δρέψα, Ptolemæo Sogdianæ regionis metropolis. *Panda* Plinii, & *Darapsa* δάραψα, Strabonis esse, vult Villanouanus à Strabone tamen hæc Bactrianæ attribuitur. Pro *Drapsaca* Arriani habuerim. *Drepsiani* populi, sunt ibidem, Ptolemæo.

Dresia δρησία, Phrygiæ opidum, Stephano: ex Dionysii Bassaricorum 3. Fortè *Drisia* Cedreno.

Dribyces, vide *Derbices.*

Dricca Scythiæ fluuius; Iornandi. Vide *Tyras.*

Drilla δρίλλαι, Xenophonti, & Arriano, sunt populi Trapezuntiis vicini, ad Pontum Euxinum, finitimi Colchidi regioni. Sed Guil. Stukio *Sanni* videntur. Stephanus δρύλαι per Y. scribit, & vno L. ex Xenophonte. Xenophon *Drilarum Metropolim*, vrbem sic nominatam habet. Vide *Macrones.*

Drilo δρίλων, fluuius est in ora Dalmatiæ, quo aduerso nauigatur Orientem versus, vsque ad Dardaniam; Straboni. Ex Seardo monte profluit, Ptolemæo teste. Super eum situm est Scodra opidum, Plinio auctore. Hermolaus & Barlerius scribit eum hodie *Drino* vocari: *Lodrino* habet Sophianus. Nigro *Drinax* est. *Oriundus* videtur mihi à Liuio dici. Vide *Drinius.*

Drilonius δριλώνιος, vrbs magna & vltima Celtarum. Stephanus. ex Theopompo.

Drilophylita δριλοφυλῖται, Indiæ intra Gangem gens, Ptolemæo. Per Y. in prima scribunt interpretes.

Drimea, vide *Drymea.*

Drimati, populi Arabiæ Felicis, sunt

apud Plinium.

Drimyllus δριμυλλ©, mons sic dictus, propinquus Euphrati: in quo Sardonichi reperiuntur. Plutarchus de Montibus & Flum. Parthiæ eum adscribit Stobæus, de Morbis. ex Nicia de lapidibus.

Drimyssa δριμυσσα, insula Clazomeniis obiecta, vt habet Thucydides lib. 8. δρυμῦσσα, scribitur apud Plinium, Liuium, & Stephanum. quid si sit quoque *Dromiscus* eiusdem Plinii? quam scribit quondam insulam fuisse, postea verò Mileto adiectam.

Drinius, fluuius est Dalmatiæ, Plinio. A Ptolemæo *Drinus* δρῖν©, appellatur. aitq; eum ex Scardo monte originem sumere; & in Sauum amnem defluere. Vibius eum ex Lignisti palude (Lychnido restituo) effluere, & Scodram alluere scribit. Vide eius descriptionem apud Callistum 17. cap. 28. *Drina* vocatur hodie à Nigro; *Lodrino* à Fauolio; *Boliana* à Volaterrano, sed sic Dalmatis vocari addit. In Itinerario Byzantino M. S. Cornelii Scepperi, lego Drinum Scopiam alluere: & *Caradrma* vocari. His nominibus recentioribus nihil fido, confusionem mihi pariunt. Lodrino puto idem esse quod Drino. lo, namque atticulus Italicus mihi est. Dein Drino, Drina, & Drinax, subdubito an tantum bona aut mala scriptione differant. Aliorum iudicium sit, quibus locorum situs penitius, ex tabulis aut peregrinationibus noscere contigit. Drinium Plinii, Ptolemæi Drilonem esse contendit Volaterranus. *Boliana*, vel *Boiona* fluuius, & *Scrutari* lacus non procul ab eo, veteribus ignota fuere, si Nigro creditur. Fides sit penes auctores. Ego hæc tantum in medium adfero, vt doctioribus & locorum peritioribus ad inuestigandam veritatẽ, ansam præbeam. Ligorius in sua Græciæ tabula facit ex hoc Drinio Ptolemæi, *Artatum* Liuii. vide *Drillo*.

Drios δρι©, Arcadiæ mons est apud Diodorum 5.

Dripia δριπεία, locus Thraciæ, à Hunnis subactus Cedrenus.

Drisia, vide *Dresia*.

Drisin δρισιν, Thraciæ vrbs, Cedreno. Idem cum *Drison* puto.

Drisipala, vide *Drusiparas*

Drison, vrbs Epiri; & alia Thraciæ sic in Suida Latino. In Græco δρυσον legebatur. vide *Drys*.

Drista, vide *Tirista*.

Drium δριον, collis in Daunia regione. Strabo. Iuxta Sipontum.

Drixiparos, & *Drisipala*, vide *Drusipara*.

Drizibium castellum, in Ciliciæ aditu. Zonaras. Drizium Curopalati vocatur, & Cedreno.

Drobeta, Daciæ Ripensis vrbs. in lib. Notit. Et ibidem *Transdrobeta*.

Droi δρωοι, videntur Thraciæ populi, apud Thucydidem 2. circa finem.

Dromanni Vicus, vide *Throtmannia*.

Dromi Munitio, locus in Westphalia. Surius in vita S. Swiberti.

Dromiscus, vide *Drimyssa*.

Dromum Campum, sic vocant, inquit Liuius 34. In agro Lacedæmonio.

Dromos Achillis, locus Bithyniæ, iuxta Phyllidem fluuium, vt refert (an verè, ignoro) Apollonii Scholiastes. Est & locus sic dictus ex aduerso Achilleæ insulæ, circa Borysthenis ostium: Melæ, Plinio, Straboni, & Eustathio. Vide *Achillea*.

Drongilum δρόγγιλον, Thessaliæ regio, Stephano: ex Theopompo. Locus Thraciæ est, apud Suidam, & Demosthenem de Chersoneso.

Dropici δροπικοὶ, Persici gentes, Herodoti Clio.

Drosache δροσάχη, Serica vrbs. Ptolẽm.

Drosica δροσική, Thraciæ præfectura, Ptolemæo. *Locum Doriscum* habent Plinius, Appianus, Mela, & Solinus. Synonyma credit esse Villanouanus, in suo Ptolemæo. Doriscus est quoque castellum apud Diodorum 11. Liuium 31. Item apud Herodotum, qui vocat murum extructum in littore, ad Hebrum fluuium.

Druensis Episcopus, in Africa. Coll. Carthag. Vide *Ardyenses*.

Druentius δρουέντι©, Galliæ Narbonensis fluuius, teste Ptolemæo. quem *Durance* vocat Ioannes Poldo. *Druentia* habent Plinius, Strabo, & Cassiodorus. Vide *Turonus*; eundem enim esse verisimile.

Druentum, vide *Truentum*, & *Forum* Truentinorum.

Drugeri, Thracica gens, apud Plinium.

Druida, vide *Bardi*.

Drumen-

Drumentum, Africæ vrbs, Alphano, in vita duodecim fratrum martyrum. vide *Grumentum.*

Druna, Ausonio fluuius ex Alpibus erumpens, qui tribus à Valentia leucis Rhodanum ingreditur, & hodie *Dronia* vocatur. vt Scaliger scribit. Alius autem ab hoc est Vineto.

Druphegis δρυφηγὶς, Ptolemæo Daciæ est vrbs, quæ Nigro *Nicopolize* vocatur.

Drusi Monumentum. In suburbio Moguntino ad Rhenum fluuium moles exstat terrea testaceaque, quam vulgò *Eychelsteyn* (à forma) nominant. Eam eruditiores pro Drusi monuměto honorario habent: quod ut credam, facit Dion 55. vbi scribit Druso honorarium tumulum ad Rhenum datum. & Eutropius, qui dicit hunc Drusum apud Moguntiacum monumentum habere. Olim lapideam pyramidem fuisse, verisimile est. Otto enim Frisingensis qui vixit ante annos quingentos tribuit illi formam pyræ. Quod eius nunc superest pyramidis tantum interiora sunt, quæ quia glandis quercinæ quodammodo formam præbeant, Eychelstein. i. glandem lapideam vernaculè hodie appellant.

Drusia δρυσίας, Iudææ vrbs, Ptolemæo.

Drusillianensis Plebis, in Africa, meminit Coll. Carthag.

Drusipara δρυσιπάρα, Thraciæ vrbs, Ptolemæo. fortè eadem cum Suidæ *Drixiparos* δριξίπαρος. Apud Antoninũ corruptè *Drisipala*, & *Drusibarum* legitur. Drusiparam, vocat Sophianus *Misini.* Lazio autem in sua Græcia tabula *Elkii* dicitur.

Drusomagus δρυσόμαγος, Ptolemæo Rhætiæ vrbs est, quam nonnulli *Augustam Rhetor.* putant. Bilchaymerus *Memmingen*; Ireniceus verò *Kempten* interpretatur, Auentinus autem, & Lazius Augsburg. Vide *Augusta* Vindelicor.

Druzibarum, vide *Drusipara.*

Druson δρυζον, Phrygiæ Maioris opidum, Ptolemæo.

Dryana δρύανα, Ciliciæ vrbs apud Stephanum, quam etiam *Chrysopolim* χρυσόπολις, nominat.

Dryas Thessaliæ fluuius, apud Anticyram, qui à Sperchio XX. stadiis distat, auctor Gyraldus in Herculis vita.

Drybacta δρυβάκται, apud Ptolemæum Sogdianæ gens est. Circa Trybactram vrbem. Vtramque vocem per D. aut T. initiali littera scribendum reor. Gentem enim ab vrbe, aut hanc ab illa nominari, non est quod dubitem.

Dryinopolis δρυϊνόπολις, vrbis nomen, apud Cedrenum. circa Illyricum aut Macedoniam videtur in Sanctionib. Pontificiis Impp. Orientalium. An δρῦς Stephani, in Thracia?

Dryita δρυῖται, Mauritaniæ Cæsariensis populi, Ptolemæo. In Creta insula sunt Theophrasto. vbi palmã prouenire scribit.

Dryla, vide *Drilla.*

Drylasiones, vide *Lasio.*

Drylophillita, vide *Drilophylita.*

Drymæa δρυμαῖα, Phocidis vrbs, cuius incolas *Naubolenses* ναυβολεῖς, antiquiore vocabulo appellati scribit Pausanias. δρυμία, per I. habet Stephanus. Eius regionem a Plinio *Drymeam*, & *Daulin* quoque vocari opinor.

Dryme δρύμη, Libyæ vrbs, Stephano. ex Strabonis 16. frustra. nam *Adryme* est apud Strabonem, idque 17. Vide *Adrumetum.*

Drymia, vide *Drymæa.*

Drymodis, vide *Arcadia.*

Drymus δρυμος, vrbs inter Atticam & Bœotiam, Suidæ. Huius mentio quoque apud Demosthenem, de Falsa legat. Alia Eubœæ insulæ, Straboni. iuxta Callantem fluuium. Syriæ locus est apud Iosephum. Antiq. 14. c. 24. & belli Iudaici 1. cap. 11. item apud Strabonem 16.

Drymussa, vide *Drimyssa.*

Drynametum δρυναιμετον, Tectosagum, Galatiæ locus, Straboni 12. A quercu & sanguine sic dictum putat Forcatalus.

Dryope δρυόπη, Stephano iuxta Hermionem vrbs. Vide Ouid. Metam. 9.

Dryopes δρύοπες, Plinius enumerat inter Epiri populos. *Aldradina* interpretatus est Pinetus. Gens quoque circa Parnassum, quam Hercules eũm expugnasset, in Peloponnesum traduxit. Scholiastes in 1. Apollonii. Iuxta Oetam montem quoque Straboni.

Dryopis, vrbs Oeteæ regionis, quam *Tetrapolim* dicit Strabo 9. Stephanus hanc vocat Δρυοπίαν, circa Trachiniam. vide *Asine*, *Cythnus*, *Græcia*, *Phocenses*, *Thessalia.*

Drys δρῦς, id est, Quercus: Thraciæ opidum: & aliud Oenotriæ: Item Lyciæ vicus, ad Arum fluuium Stephano. Est Epiri vrbs, apud Suidam. Et quoque emporium è regione Nicomediæ situm: vt habet Socrates 6. Hist. Ecclesiasticæ cap. 14. Cedreno suburbium Chalcedoniense est, qui locus nunc *Rufiniana* dici addit, cui suffragatur Callistus 13. cap. 15. qui ait *Ruffini consularis* appellationem ad hunc vsque diem obtinere. De hoc loco hæc verba sunt in D. Chrysostomi vita, interprete Godef. Tilmanno. *In suburbio quodam Chalcedonis cui cognomen est à Quercu: id trans mare Ruphini situm est. Drys* quoque locus iuxta Byzantium: Gyllio ex Dionysio. Vide *Luza*.

Dryson, vide *Drison*.

Drysorum Rex Teres, longæuus: inter Macrobios numeratur à Luciano. An gentile à Drys?

Dryusa, vide *Samos*.

Duæ Casæ, vide *Fundus*.

Duæ Columnæ, Insubrum opidum, apud Marcellinum, *Gembolate* castellum vocatur à Leandro. *Gambalorum* Gaud. Merulæ. Latinius fortasse. Est & locus circa Constantinopolim sic dictus, Nicetæ.

Duassedemsai Episcopi, in Africa, mentio apud Vict. Vticens.

Duatus Sinus, Arabiæ Felicis, Plinio. Versus Ortum, puto.

Dubal, & melius *Tubal*, vt scribunt Ann. Viterbiensis, & Franc. Taraffa, qui addunt eius memoriam exstare apud Melam. ego tamen hoc nomen apud hunc, neque alium idoneum auctorem reperio. Hoc opidum esse in Hispania Bætica tradunt, & hodie *Setubal* dici. Sunt qui *Tudela* ad Iberum fluuium interpretantur; vt Florianus del Campo, & alii. An hæc *Tutela*, cuius memoria est apud Martialem ad Lucium? Sed vide *Tubal*.

Dubios locum, habet Antoninus, inter Nuceriam & Septempeda. In Vilumbris. Surita credit Antoninum hoc nomine velle describere vicanas quasdam habitationes, quas Strabo hoc tractu dicit potius viæ gratia, quam vllo ciuili cœtu congregatas.

Dubis, vide *Alduabis*.

Dubium, Persidis regio, tum cęteris, tum cœli, & aquarum salubritate præstans, à Theodosio octo dierum iter distans. vbi & campi equorum fertilissimi, &c. Procop. 2. Persic. Ibidem dicit quoque Dubium montem esse præruptum; & vicum habere in angustia eius accessus, quem *Anglon* vocant.

Dubobrus, vide *Durobriua*.

Dubris, Britanniæ insulæ portus, apud Antoninum. *Douer* vocat Lelandus. In Cantio est.

Duca fluuius, in Italia. vbi Chronicon Cassiodori ait Odouacrem tertio à Theodorico rege certamine superatum. Circa Rauennam alicubi. vt ex Iornande videtur.

Duca δοῦκαι, Mauritaniæ Cæsariensis populi, Ptolemæo. iuxta fontem Ampsagæ fluminis. *Toduca* corruptè in Latinis exemplaribus.

Ducona, vide *Doucona*.

Dudini, Illyriæ populi sunt Plinio. Hos Pinet* putat esse in loco hodie *Nadin* dicto. Sunt qui *Budini* legunt, quod annotauit Dalechampius.

Dudua δούδουα, Galatiæ vrbs. Ptolemæus. *Dudusa* legunt interpretes.

Dudum δοῦδυμ, Libyæ Interioris vrbs, apud Ptolemæum.

Duecaledonius, vide *Caledonius*.

Duga, in Notitiar. lib. est Mauritaniæ Tingitanæ locus.

Dugaria & *Euarzia*, loca circa Galatiam sunt in vita S. Theodori Archimandritæ, à Metaphraste descripta.

Duissatium, vide *Sussatium*.

Dulbitrania, vide *Gildano*.

Dulcis Portus, in Corcyra, sic dictus, quia à fluuio in eo effluēte, dulcis redditur. Dion.

Dulgibini, Germaniæ populi sunt Tacito, quos Althamerus *Dulgumnios* δουλγούμνιοι, Ptolemæi putat; & hodie Gottingen incolere, & Westphaliæ partem.

Dulgumni, vide *Dulgibini*.

Dulichia δουλιχία, locus Asiæ inter Germaniciam & Assyriam. videtur apud Cedrenum. Pro *Dolichena* putauerim.

Dulichium δουλίχιον, Maris Ionii insula Pomponio, vna Echinadum: sita, vt eam Strabo describit, iuxta Oeniades, & Acheloi ostia, distans ab Araxo Eleorum promōtorio, stadiis centum. *Paleis* dicitur ab Homero, vti Pherecydes auctor est, apud Strabonem. qui dicit eam suo tempore *Dolicha*

Δουλίχα, vocari. Idem Stephanus asserit, qui eam quoque *Oxeia* ὀξεῖαι appellat, i. *Acuta*. Nonnulli, ait idem, hanc & *Cephaleniam* esse eandem, dicere non sunt veriti. Plinio Dulichium & Oxiæ diuersæ hoc tractu sunt insulæ. Vide *Paleis*, & *Zacynthus*.

Dulopolis, alio nomine *Acanthus*, apud Plinium: Asiæ minoris opidum est, prope Rhodum insulam. δουλόπολις, est quoque Libyæ vrbs, Seruorum. Est & alia sacrorum seruorum. & alia in Creta insula. Suidas, & Stephanus. cui quoque regiuncula in Ægypto est. Vicus etiam in Marica, Hesychio.

Duma, vide *Ruma*.

Dumatha, vide *Dumatha*.

Dumana, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs. Plinius.

Dumatha Δούμαθα, Arabiæ opidum. Stephanus, qui Dumathenos inde facit. Horum meminit etiam Porphyrius 2. de Esu carnium, quos scribit per singulos annos puellã immolare. sed *Dumatios* vocat. Græcum autem huius codicem non vidi. Per ay in media est Arabiæ Desertæ vrbs, apud Ptolemæum.

Dumium, locus Episcopalis in Hispania. Sæpius eius meminit ex Conciliis, Moralis: Monasterium est apud Isidorum, & Honorium: vnde Martinus Episcopus (qui scripsit de quatuor virtutibus Cardinalibus) oriundus.

Dumna Δοῦμνα, Ptolemæo & Plinio est Septentrionalis Oceani insula. contra Orcada promontorium Fortè *Hoy*, hodie aut quod potius crediderim, *Ways* Camdenus fere credit *Farre* esse. quod ea vnicum opidulum sistinet *Duma* vocatum. Vide *Rubea Prom.*

Dumnissus, Ausonio locus circa Mosellam: *Prætereo arentem, sitientibus vndique terris, Dumnissum.*

Dumnitoni, vel *Dumnotini* loci, meminit Ausonius in Epistolis. De eo sic Vinetus: *Est apud Medulos, paululum supra Blauiam, in ipsa fere Garumnæ ripa, paruus vicus*, Domnissan. *qui fortasse locus erit, qui hic memoratur, Theonis habitatio. Domnotonus* per O. in secunda vbique legit Scaliger, cui videtur fuisse in Medulorum tractu, vbi hodie est *Caput Bolatum.*

Dumnonii, vide *Damnonii*.

Dunantis, vide *Danubius*.

Dunax Δούναξ, Thraciæ mons Straboni. *Donuca* vocat Liuius; eumque ingentis altitudinis esse dicit.

Dunelmum, locus Episcopalis, apud Iuonem, Epistola 178. *Durham* in Anglia, versus Boream est.

Dunga Δοῦγα, Indiæ intra Gangem opidum, auctore Ptolemæo. *Dabul* Iac. Castaldo vocatur.

Dunium Δούνιον, Durottigum, in Albione opidum, apud Ptolemæum. *Dorchestre*, Villanouano, & Camdeno. sed hic quoq; *Durnium* apud Ptolemæum legit, pro exemplariorum varietate. Eandem *Durnouariã* Antonini esse scribit.

Dunlinus, siluæ nomen, in agro Mediolanensi. In S. Victoris Mauri vita.

Dunos, municipium, inter Colonias numeratur à Frontino.

Dunum Δοῦνον, Ptolemęo auctore, Hiberniæ opidum est. quod Marius Niger **Waterford** vertit. *Dovvn* interpretatur à Camdeno. Sinus etiam Albionis insulæ apud eundem Ptolemæum, quem Camdenus *Creckeas Dunesbay* vocat. In lib. Notit. est Mœsiæ II. opidum. quod *Dimum* Antonini videtur. Galliæ locus, Greg. Turonensi. Historiar. 4. 7. & 10. in Carnutibus. quod hodie *Chasteaudun* putauerim.

Duodeciatum vocat Froardus Lotharingiæ vrbem: quam *Douze* vulgo vocant.

Durdiense, vide *Audiense*.

Duplaulis, Patria Fortunati poëtæ. Rhegino. *Duplabilis* est apud Diaconum 2. Longobard. & addit haud longè a Cenitensi Castro, vel Taruisana ciuitate distare. De hoc loco libet adiicere hunc versum ipsi⁹ Fortunati de sua patria. vti eum edidit Fabricius in Poëtarum Christianorum volumine, *Per Cenitam gradiens, & amicos dupla Venenses*, *Qua natale solum est mihi*, &c. Hic *Duplauonenses* lego, vno verbo. Et vt & hoc annotem, videtur recta scriptura non Duplaulis, neque Duplabilis, sed *Duplanis*. An ripa Plauis fluminis?

Dur, vel *Duris* Δοῦρ, fluuius Hiberniæ, Ptol.

Dura, Mesopotamiæ vrbs, Stephano, & Polybio 5. Trachiniæ quoque fluuius, Lycophroni, & Cantero, apud quem Herculem viuum combustum referunt. *Dyra* autem scribendum, per Y. pro fluuio. Vide *Dyra*, & *Gordiani*.

Duralus δύραζα, Ptolemæo, Babyloniæ vrbs.

Duracium, vide *Epidamnum*.

Duran δύραν, campus regionis Babyloniæ, vbi rex Nabuchodonosor statuam suam erexerat, Daniel. 3.

Durantina Episcopalis ciuitatis in Italia, meminit concil. Romanum, sub Gregorio I. habitum.

Duranus, Ausoniæ Galliæ Aquitaniæ fluuius, qui in Garumnam exoneratur, vt annotat Scaliger, qui eum hodie *Dordone* appellari scribit. sic quoque Vinetus. De Dordonia hæc Aimoinus. *Dordonia, qui ex monte qui Dor dicitur, & est in finibus Aruernorum, duobus scaturiens fontibus, quorum vnum nomen est Dor, alteri Donia, qui haud procul à monte ipso coniunguntur: in Garumnam influit.*

Duraruennum, vide *Durouernum*.

Duras δύρας, Vindeliciæ fluui⁹ apud Strabonem, in Istrum se exonerans. *Draum* fortè, in Norico vicino.

Duratei δυρατηνοί, Asiatica gens; Dionysio Afro, & eius paraphrasti Festo Auieno. *Mossynos* sic vocant.

Durateonis, vel *Duratonis*, meminit Martialis ad Lucium. Montem Hispaniæ putat huius commentator Calderinus. *Buradonis* habet Dan. Rogersii codex M. S.

Durbeta δύρβηζα, vrbs Mesopotamiæ, iuxta Tigrim, Ptolemæo. *Mosel*, Nigro.

Durdum δούρδον, mons Mauritaniæ. Ptolemæus.

Durensem episcopalem locum, in Africa: habet Vict. Vticens. M. S.

Duretia, Aquitaniæ locus, in Tabula Peutingeriana.

Durga δύργα, Ptolemæo Africæ Propriæ vrbs est.

Duria δουρία, fluuius per Salassos, in Cisalpinam delapsus Galliam, Pado miscetur, sic Strabo. *Doria* δωρία, idem vocatur à Ptolemæo. Plinius *Durias* duas dicit: quas video à Castillioneo Maiorem & Minorem vocari. Leander alterum *Ripariam*, alterum *Baltiam* cognominat. hunc ait hodie appellari *Doria balcia*, illum *Dorietta*, quasi dicas paruam Doriam. Vide *Marcodurum*.

Durias, Hispaniæ Tarraconensis fluuiolus in Sucronensem sinum effluens, Pomponio. *Turum* vocatur à Plinio. Item *Turia* est Vibio, & Sallustio, apud Priscianum. qui addit eum paruo interuallo Valentiam præterfluere. Plutarchum in Sertorio Σουρίαν male legere, annotauit Xylander. *Guadalaiar* Clusio hodie est. *Guetalabiar* Mauris, Beutero & Morali testibus. *Guadalajar* alii pronuntiant. *Turulis* Ptolemæi putatur ab amico meo And. Schotto. vide *Duria*, & *Durius*.

Duricortora, vide *Durocottorum*.

Durine, Susianæ opidum fuisse, videtur ex Plinio.

Durio δύριον. Straboni vrbs Galliæ Narbonensis: *Doyre*, exiguus vicus hodie, vt tradit Albenas. *Valence* mauult Belleforestius.

Duriopus δυρίωπος, Macedoniæ vrbs, Stephano. cui & regio sic vocatur. *Deuriopus* forte Strabonis, & Liuii iuxta Erigonum fluuium.

Duris, vide *Dur*.

Durius, Plinio Hispaniæ maximus fluuius, in Pelendonibus ortus. Asturia n a Vettonibus, & Lusitaniam à Gallæcis disterminat. *Duero* nostra ætate vocatur. *Doria*, (sed δωρίς, Greci codices habent) Ptolemæo est. & *Durias* δουρίας, Straboni, qui eundem, eodem fere in loco, lib. 3 *Durium* nominat. Apud Appianum Alex. *Dorius* δώριος, appellatur.

Durlacum, cuius meminit Abbas Vrspergensis. Heydelberg est Pyramio. sed aliis Durlach. & rectius.

Durnium, vide *Dunium*.

Durnomagum, Germaniæ Inferioris vrbs, Antonino. vbi *Legio VII*. Dourmagen hodie est, infra Coloniam.

Durnouaria, & alio loco pro eadem *Durnonouaria*, Angliæ vrbs, Antonino. vide *Dunium*.

Duron δύρον, mons in Mauritania Tingitana Ptolemæo.

Durobriua, *Durobrius*, & *Durobroua*, vide *Durocobriua*.

Durocasis, Galliæ Lugdunensis opidum. Antoninus.

Durocobriua, Antonino Britanniæ vrbs, in Itinere à Vallo ad Rutupias, inter Magintum & Verolamium. Hanc Camdenus *Hertford* interpretatur. In eodem itinere apud eundem Antoninum est *Durobroua*, inter Vagniacum & Duroleuum. quę eadem apud eundem

eundem aliis in Itineribus *Durobriua* & *Durobriuas* vocatur. Hæc *Maidstone* Anglicè, siue *Medvveystone* (quæ *Maetzthansdane* Saxonicè) Lombardo & Talboto videtur. *Rotchestre* autem est apud Lhuydum, & Camdenum. Idem Antoninus in Itinere Londino ad Vallum habet *Durobriuas*: hanc Talbotus *Stanford* nouo nomine appellat. sed *Dornford* Camdenus: & idem his aliis nominibus, sed eundem locum notantibus, *Caerdon*, *Dormcestre*, *Dormuncester*, & simpliciter *Cester*.

Durocotalaunum, Belgicæ vrbs, Antonino, cui legio XXII. tribuitur.

Durocornouium, Angliæ opidum est, apud Antoninum. *Corinium* Ptolemæi esse, vult Camdenus. & hodie *Circestre* dici.

Durocottorum Δουροκόττορον, Ptolemæo est Galliæ Belgicæ vrbs, quam Rob. Cœnalis, & Vigenereus *Reims* appellant, vbi Galliæ reges, oleo diuinitus è cœlo misso, (vt perhibent) inaugurari solent. *Duricortora* Δουρικόρτορα, habet Strabo: *Durocortum* Cæsar; Δουροκόττορος Stephanus. *Durocordorum* Antonini est. In codice Parisiensi ponitur inter Durocatalaunum & Suessonas, & Legio XVIII. illi adscribitur.

Duroicoregum, sic tabula Peutingeriana, Galliæ Belgicæ est.

Duroleuum, Angliæ opidum apud Antoninum est; quod an Sythingborne sit, se dubitare quæritur Talbotus; sed videtur potius pro *Charinge* hodie habere: *Lenoham* potius videtur Camdeno.

Durolipons, Antonino Angliæ vrbs est quid si sit Huntingthon, inquit Talbotus; nam illic Dour & pons locum esse declarat, per quem fluuius ponte iunctus decurrit. *Gormoncestre* haud procul hinc Camdeno videtur.

Durolitum, in Anglia vrbs. Antoninus. *Leiton* Camdeno.

Durolorum Rhemorum, in Gallia vrbs, Antonino.

Duronia, Samnitum opidum, Liuio, l. 10.

Duronum, apud Antoninum est Galliæ Belgicæ vrbs.

Duroruernum, vide *Durouernum*.

Durostolon Δουρόστολον, *Legio I. Italica*, Mysiæ Inferioris vrbs, apud Ptolemæum. Ammiano *Dorostorus* est, *Dorostena* Iornandi, *Legio. XXI. Claudia*, apud Antoninum est. *Drista* Δρίστα, quoq; vocari scribit Cedrenus. & *Dristra* Zonaras. Δρίστρα, Ioannes Lydius. *Dora* hodie nominat Lazius. quo loco *Dorostolon* legit Cedrenus. Gabius apud Curopalatem *Rhodostolon* vbique legit. Obiter hoc monebo, Durostoli & Tromariscæ situs in Ant. Itinerario, corrigendus, præpostero enim ordine ponuntur.

Durotriges Δουρότριγες, Ptolemæo sunt Albionis insulæ populi, quos Lhuydus scribit Durugueir Britanicè, & Dorsetshyremen Anglicè dici.

Durouernum, vel *Dorouernum*, vt Beda habet. sed is etiam *Durouernia* legit. Angliæ vrbs est, in Cantio, quam Lelandus dicit Cantewarberi Anglis, & Caergraunt Britannis vocari. *Durarueunum*, & *Duroruernum*, corruptè apud Antoninum. Sigebertus scribit *Dorobernia, qui modo Cantuaria nominatur*. idque circa annum 445. Sic quoq; Hugo Floriacensis: sed corruptè *Douernum* legit. Sunt qui *Daruenum* Δαρούενον, Ptolemæi putant.

Durracium, vide *Epidamnus*.

Durus, Asiæ fluuius, vltra Tigrim. In Persia fortè. vt videtur apud Zosimum, 3.

Dusare Δουσαρὴ, Arabiæ scopulus altissimus, Stephano.

Dusia, vide *Clusium*.

Duzan, vicus Syriæ videtur apud Theodoretum, in vita Asclepii.

Duzensis in Africa episcop⁹. Coll. Cartha.

Duziacum Villa, in pago Mosogamensi. *Riuiliacum* in pago Biturico: & *Nomentum* in pago Parisiaco. Surius in vita B. Remigii. Est Ebersheym monasterium, in Elsatia, quod in huius Annalibus *Nouientum* vocatur, auctor Althamerus in Taciti Germaniam.

Duzitensis Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

Dya, vide *Naxos*.

Dyardenes, vltimæ Indiæ fluui⁹ minus celeber, Q. Curtio 8. qui crocodilos & delphinos, item ignotas aliis gentib. beluas nutrit.

Dyceius, vide *Coccygius*.

Dyman Δυμάν, Doriensium tribus, apud Stephanum.

Dymas, vide *Dymus*.

Dymra, vide *Thymbre*.

cata autem mihi a M. Velsero, qui huius duas priores in lucem dedit, vbi acephalos pro eo *Buromagum* legebatur.

Ebron ἐβρὼν, Chananeæ, in Iudæa vrbs, Stephano. Castrametatio Israëlitarum est, Num. 33. Vide *Hebron*.

Ebrus ἕβρος, Illyridis flumen, Diodoro 19. Etiam Græciæ, prope Larissam, Theophrasto de Caussis Herbar. 5. cap. 20.

Ebudæ ἐβοῦδαι, Ptolemæo; *Æbudæ* cum diphthongo in principio, Stephano; *Hebudes* Plinio. Aliis *Hebrides*, & *Ebonia*; vt scribit in sua Britanniæ tabula Ger. Mercator. Scotiæ regni insulæ sunt, à parte Occidentali. Beda *Menanias* vocat. & Æthicus Sophista *Betoricas*; vt placet Camdeno, cui quoque apud Giraldum *Inchades*, & *Leucades* nominantur. Hector Boethius, item Buchananus scribunt eas hodie sine antiquo nomine proprio *Insulas Occidentales* vulgò appellari. Ptolemæus & Stephanus earum quinque numerant, quarum duas propriè *Ebudas* vocat: (has Mercator *Eust* & *Leuis* interpretatur.) tertiam *Ricinam* ῥικίνα, (quæ fortè *Richnea* Plinii est.) pro qua *Engaricenna* legit Marius Niger, eamque *Argitti* hodie nominari addit. Idem alteram Ebudarum *Lendrosia*, alteram *Leeder* dici scribit. Huiusmodi antiqua recentioribus interpretari vocabulis, ex indigenis, iisque geographiæ peritis, audire malim. Sed cùm ex recentiorum tabulis hodiernum harum insularum situm videam à Ptolemæi descriptione adeò differre; vix mihi persuadeo à quoquam, etsi doctissimo, id præstari posse. *Maleos* μαλεὸς, & *Epidium* ἐπίδιον, reliquas nominat Ptolemæus.

Ebura, vide *Ebora*.

Eburacum ἐβόρακον, Ptolemæo, *Eboracum* Bedæ, Albionis insulæ vrbs, quam Ptolemæus & Antoninus, & Seueri nummus *Legionem VI. Victricem* cognominat. Colonia est apud Onuphrium. **Caerefrock** Britannis; **Eberwick** & Contractè **Yorck** Anglis dicitur, vt testatur Humfredus Lhuydus. Hanc vrbem à Græcis & Latinis scriptoribus *Vrouicum* appellari, contendit Lelandus, & esse *Brigantium*, cuius in Almagesto 2. meminit, scribit Camdenus.

Ebyraice, vide *Aulerci*, & *Ebroicorum*.

Eburi, vide *Eburones*.

Eburini, Lucanorum populi, Plinio.

Eburobrica, *Legio XII.* Galliæ Lugdunensis vrbs, Antonino.

Eburobritium, vt habent marmoreæ eius loci antiquæ Inscriptiones; teste Casparo Varrerio, Lusitaniæ vrbs est, quæ hodie *Euora de alcobaca* dicitur. Disiunctim legitur apud Plinium, Ebo, Britium, sed male, vt idem docet Varrerius, in sua Chorographia, Lusitanica lingua scripta.

Eburodunum, vide *Ebrodunum*, & *Rhobodunum*.

Eburomagum, vide *Ebromagum*.

Eburones, Straboni, Floro, & Cæsari Galliæ Belgicæ populi, Treuirorum clientes. Dion 39. *Eburos* ἐβούρους, populos habet. & *Eburoniam* ἐβουρωνία, locum, (qui pagus est hodie, & nomen retinet.) Horum vrbs hodie vulgo Latino *Leodium* dicitur. *Leodicum* solebat vocare I. Lipsi⁹ in suis ad me inde scriptis litteris. Sic quoque nominatur in vita Caroli Magni, à Pithoeo edita. Incolæ *Liege*, Teutones **Luyck**, & **Luttich** vocant. *Eburonates* legitur apud Adonem. Sunt & *Aulerci Eburones* apud Cæsarem, si Hotomanno creditur, vnum, non duos populos facienti. Plinius lib. 4. cap. 18 quoque habet Aulercos Eburones quatuor meis codicibus, Coloniensi, Parisiensi & duobus Vineris. Pro quo restituit Eburouicos Gelenius. fides sit penes illum.

Eburonia, vide *Eburones*.

Eburonices, & *Eburouices*, vide *Aulerci*.

Eburum ἐβουρον, Germaniæ vrbs, Ptolemæo. **Olmucz** Pyromio, Morauiæ vrbs primaria. Lazio verò est Bohemiæ opidum, **Borowa** nomine.

Ebusill. Ordo, Hispaniæ est in antiquo marmore, Sagunthi. teste Lazio 3. R. P. Romanæ. An ab Ebuso gentili?

Ebusmi, vide *Tosmuanassa*.

Ebusus, Plinio & Straboni, etsi hic alicubi βύσος habet: item ἔβυσος. Dionysius *Busum* βῦσος, vocat. Ptolemæus duplici SS. & Y. scribit ἔβυσσος. *Ebosia* puto vocari à Statio 2. Siluar. Insula maris Balearici est Liuio quæ Plutarcho in Sertorio, πιτυοῦσα, *Pityusa* dicitur. De ea autem hæc Plinius lib. 3. c. 5. *Insula per hæc maria prima omnium Pityusa à Græcis dicta, à frutice pineo, nunc Ebusus vocatur, vtraque ciuitate fœderata, angusto freto inter-*

fluente, *patent XLII. M. pass.* Ex his intelligitur Pityusæ vocabulum esse commune duarum insularum, quod liquidius ex Ptolemæo & Strabone patet, qui eas seorsim nominant, Ebusum, & Ophiusam. *Ebusum* hodie *Yuica* vocari dicit Clusius. sed *Ibissa* And. Schottus. Serapio *Kantarosam* nominat hanc Pityusam, capite de Resina. est & in *Ebuso* insula eiusdem cum ea nominis vrbs. quæ malè apud Diodorum 5. *Eresus* ἔρεσος scribitur. Harum insularum descriptionem lege apud Gomesium lib. 10. Iacobi regis Arragonum.

Ebutia, vide *Ebosia*.

Ebyssus, vide *Ebusus*.

Ecalidus, scribunt Annius & Leander fluuium Tusciæ ab Antiquis vocatum, quem hodie vulgò *Caldano* appellant: atque hunc esse cuius Plinius meminit lib. 20. cap. 103. dicēs, prope Vetulonios esse aquas calidas, quibus innascantur pisces. Quis autem ex hac Plinii descriptione proprium nomen Ecalidus, ante nugatorem Annium, fecerit, scio neminem.

Ecana, vide *Equana*.

Ecbatana ἐκβάτανα, in Syria est opidum, Stephano, & Herodoto in Thalia. Hoc fortè Plinii, in Carmelo monte, eiusdem cum monte nominis, quod quondam Ecbatana dictum tradit. *Batania* βατάνεια, hoc Syriæ appellatum etiam scribit Stephanus. eidem *Epiphania* quoque. *Ecbatana*, etiam Mediæ metropolis, Ptolemæo, Straboni, Plinio, Curtio, Herodoto, & Marcellino. Describit hanc Polybius 10. Hæc 1. Danielis cap. 6. *Amatha* ἀμαθὰ, dicitur à 70. interpretibus. *Tauris* hodie vocari, volunt Masius & Castaldus. Dom. Niger tradit à Barbaris *Achatana Esbahan* nominari. ab Ottone Frisingensi *Hani* appellatur. *Ecbatanam* Adiabenæ vrbem in Assyria habet Ammiani codex. Per A & G, ἀγβάτανα legit Stephanus. qui & *Ecbatanam* habet Mediæ magnam regionem. in qua nempe vrbs synonyma.

Ecbena ἐκβῆναι, mons, & fluuius inde emanans. Sic Hesychius.

Ecbiza, (fortè Ebusæ) vide *Meoparota*.

Ecbolima, vide *Embolima*.

Ecdamua ἐκδαμοῦα, apud Ptolemæum est Galatiæ vrbs.

Ecdippa ἔκδιππα, Phœniciæ vrbs, Iosepho & Ptolemæo. *Scandalio* hodie dicitur, teste Nigro. Castrum *Lambarti* eo loco nunc esse, scribit Postellus. Castrum *Peregrinorum* est And. Masio, qui eandem hanc *Ecdippam* cum *Achzib*, putat, vt quoque Eusebius.

Ecelesta, inquit mihi Clusius, est in Inscriptionibus marmoreis antiquis; vbi hodie *Medina Celi* vrbs est. Hanc Medinam, *Mediolum* μεδίολον Celtiberorum Ptolemæi, esse, nonnulli putant: sed falsè, vt docet Varrerius. Pro *Etelesta* ἐτέλεστα, Ptolemæi ego potius haberem. & fortè *Egelaste* Plinii.

Ecem, vide *Aceaum*.

Ecestienses, Siciliæ populi. Plinius. Malim Egestienses legere.

Ecetra, vide *Echetra*.

Echeda ἐχέδαι, Atticæ vicus. Stephanus.

Echedamia ἐχεδαμεία, Phocidis vrbs, apud Pausaniam.

Echedamia, vel *Hecademia* ἑκαδήμεια, vt Stephanus habet, locus nemorosus in Attica, non longè ab Athenis; qui postea *Academia* ἀκαδήμεια, vocatus fuit, Plutarcho, in vita Thesei, teste, & Illustrio atque Laertio in Platone. huius meminit quoq; Appianus in Mithridaticis. Etiam *Echemedium* ἐχεμήδειον, dictum; addit Stephanus, ab Echemo quodam.

Echedorus ἐχέδωρος, Ptolem. Macedoniæ fluuius est prope Thessalonicam, in Mare Ægæum erumpens. Hic *Calico* Sophiano, *Granea* Nigro, *Veratasar* Castaldo nomen habet. Hic Echedorus, est *Chidorus* χείδωρος Herodoti. cuius aqua non suffecit Xerxis exercitui.

Echetas ἐχίνας, vide *Nedus*.

Echela, vide *Achila*.

Echelida ἐχελίδαι, Atticæ populus, Stephano. Inter Pyræeum & Tetracomum Heraclium.

Echemedium, vide *Echedemia*.

Echeneis ἐχενηΐς, fons in Lelegibus. Parthenius in Eroticis, cap. 11.

Eches, vide *Hieron Oros*.

Echetia ἐχέτια, Italiæ vrbs, Stephano. ex Cardiano.

Echetla ἐχέτλα, Siciliæ vrbs, Stephano, Polybio 1. & Diodoro 20. In media Syracusanorum ac Carthaginensium prouincia, circa Syracusas.

Echetra ἐχέτρα, Italiæ vrbs, & Volscorum.

ocant Stephanus, & Halicarnaſſeus, qui eam coloniam factam ſcribit. *Ecetra* apud Liuium 2. legitur.

Echeuctenſes 'εχευῆτες, Tegeatarum municipium, vel curia. In Arcadia. Pauſanias.

Echidna, vide *Echinades*.

Echinades 'εχινάδες, Straboni inſulæ ſunt Maris Ionii, prope Peloponneſum, ad Acheloi fluminis oſtia, vt eas deſcribit Thucydides 2. Numero ſunt 5. Ouid. 8. Metamorph. Hodie victoria nauali celebres, quam Ianus Auſtriacus à Turcis, maxima eorum clade, reportauit, anno 1571. Nonis Octob. *Echidnæ* 'εχίδναι, ſunt Senecæ in Troas tragœdia. & Euripidi in Iphigenia in Aulide. *Echinæ* 'εχῖναι, dicuntur Stephano: Eæ nunc *Strophades* στροφάδες appellãtur, inquit Apollodorus lib. 1. Noſtra tempeſtate *Cozzulari* vocari ſcribunt Sophianus, & alii.

Echinæ, vide *Echinades*.

Echinus 'εχῖνος, Acarnaniæ opidum, in Epiro; Stephano, Polybio; & Plinio; *Talgus*, Pineto. Phthiotidis vrbs eſt, Ptolemæo, Polybio, Straboni. Liuio, & Melæ. In Pentapoli, Africæ regione vrbs eſt, apud Ptolemæum. vide *Onchesmus*.

Echinuſſa, vide *Cimolis*.

Echium, Bœotiæ locum habet Plinius: vbi tertium genus magnetis lapidis reperitur.

Echleg, vide *Ethlegh*.

Echolima, vide *Embolima*.

Echtenias, vide *Samaria*.

Ecicylanum agrum, ab vrbe vſpiam Italiæ, ſic nominatum habet lib. de Limitibus. An Æquiculanum?

Eclanenſis ager, lib. de Limitib. In Calabria, ſiue Apulia. *Eclanum* Antonino, XXV. M. paſſ. ab Æquotutico. vbi Sigonius *Æculanum* legit.

Ecnomus 'εκνομος, & *Phalarium* φαλάριον, duo propugnacula, in verticibus Siciliæ, in agro Gelæ vrbis, vt Diodorus lib. 15. reſtatur. Ecnômi etiam meminit Plutarchus, in Dio. & Polybius lib 1. Ecnomum, hodie *Poggio muciacco*: & Phalarium, *Poggio longo* dici, autumat Fazellus.

Ecoborgis Galatiæ vrbs. Antoninus.

Econia, vrbs ad Maliacum ſinum, teſte Plinio.

Ecrebel 'εκρεβήλ, quæ eſt prope Chuſi: quæ eſt ſupra torrentem Mochmur. Sic Iudith cap. 7. In Palæſtina eſt.

Ecrectice, vide *Necretice*.

Ecregma 'εκρηγμα, id eſt eruptio, locus ſic dictus in Ægypto; circa Peluſium. Ptolemæus, Diodorus 19. & Plutarchus in Antonio.

Ectenæ 'εκτῆνες, Græciæ populi: qui primum Thebas incoluere, in Bœotia: ſub Ogyge rege. Pauſanias. *Ectoni* 'εκτῶνοι, ſunt ad Lycophronem.

Ectenia, vide *Thebæ*.

Ectini, Alpini populi: à D. Auguſto deuicti. Plinius.

Ectodurum, vide *Hectodurum*.

Ecue, vide *Choa*.

Ecur 'εκούρ, Indiæ intra Gangem opidum, Ptolemæo.

Eda 'έδα, Meſſeniæ fluuius. Suidas in voce Tragos.

Eddana 'έδδανα, vrbs ante Euphratem, Stephano. a Phœnicibus condita. cuius gẽtile *Edebeſſii*.

Eddara 'έδδαρα, Arabiæ Deſertæ vrbs, Ptolemæo. *Dadara* habent eius interpretes.

Edeate, populi Iapodum in Illyrico. Appianus.

Edebeſſii, vide *Eddana*.

Edebeſſus, vide *Habeſſus*.

Edema 'αδαμί, 70. interp. Palæſtinæ locus. Ioſuæ 19.

Eden, inſula eſt in medio Tigridis fluminis. teſte Moſe Mardeno. Maſius qui hunc in publicum dedit, dicit hanc à Neſtorianis *Gezerta*, hoc eſt inſulam, κατ' ἐξοχὴν, vocari: habereq; in ſuo ambitu decem ferè millia paſſ. & muris vndique cinctam. Item diſtare à Mozal. XII. M. paſſ. Idem addit ſupra hanc inſulam, rupi aſperæ, impoſitam vrbem, nomine *Haſan-cepha*, quaſi dicas Fortis petra. *Eden* loci nomen, apud Ezechielem 27. αἰδὰν, legunt 70. interpretes: & *Hadibai* Chaldæus paraphraſtes: Matthæo Beroaldo *Syria*, aut Syriæ regio interpretatur. Vide *Paradiſus*.

Edenates, vide *Deciatium* regio.

Edeneida, Inſula maris Ægæi. Antoninus.

Edenna, Palæſtinę locus, Ioſue 15. *Renna*, ῥέννα, legunt 70. interpretes.

Edepſus 'έδηψος, loci nomen, apud Athenæum 3. cap. 1. cuius hiſtoriam ibidem liceat legere,

tegere, de fonte quodam. Huius etiam meminit Plutarchus, de Amore erga fratres. sed per ι. in penultima. Quid si sit Ædepsus.

Eder, Palæstinæ locus. Iosue 15.

Edessa, vide *Ædessa*.

Edessa 'Ἔδεσσα, Ptolemæo Mesopotamiæ opidum, in læua Euphratis fluminis, quod quondam *Antiochia* vocabatur. Osrhoenorum faciunt Eutropius, Procopius, Sozomenus. Hanc postea *Iustinopolim* vocatam, scribit Euagrius. Ab hac *Edessena* Regio est, Procop 1 Persicor. *Callirhoe* a fonte cognominatum, Plinius ait, lib. 5. cap. 24. *Rhoas* Lichtenauio, & Neuburgensi, *Rhoasse* quidam, *Rhoa* Nigro vocatur. His omnibus videtur assentiri A. Masius, qui dicit ab Arabibus *Rohai*, vel præposito articulo *Orrhai* appellari. *Orfa* est in epistola Pet. Gyllii. An eadem sit cum Edessa, quam idem Plinius cap. 23. Bambyeen nominat, dubito. Nam *Ragen* hanc esse (de qua in Tobiæ historia) vult Guil. Tyrius 4. cap. 2. *Edessa* Plinio quoque Cœlesyriæ vrbs. Hæc *Epiphania* à Macedonibus, *Antiochia* à nonnullis appellari putat D. Hieronymus. & *Emath* ad sua tempora dicit. Hanc Edessam primæ Syriæ facit concil. Ephesinum III. Vide *Bambyca*, & *Ædessa*.

Edessena Regio, vide *Edessa*.

Edetania, Hispaniæ Tarraconensis regio, apud Plinium. Vide *Heditani*.

Edi, vide *Scytha*.

Edissa Portus, vide *Odyssea*.

Edistianensis Episcopus, Africæ. Coll. Carthag.

Editani, vide *Heditani*.

Edoia 'Ἠδωία, Arabiæ Felicis vrbs, in Panchæa insula. Diodorus 5.

Edom 'Ἐδώμ finis terræ Chanaan, versus Meridiem. Iudic. 5. Num. 34. *Daron* vocari, putat Guil Tyrius. Vide *Sarthan*, & *Idumæa*.

Edon, Thraciæ mons, siue fluuius, Seruio in 12. Æneid Testes adducit Lucanum & Statium. Frustra, vt ego iudico, qui pro gente hat eo; quæ cum adflatu ab aliis scribitur, *Hedones*.

Edones, vide *Hedones*, & *Scytha*.

Edonii, vide *Macedonia*.

Edonis, vide *Antandros*.

Edonus. Thraciæ mons, Plinius.

Edosa, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs, apud Plinium.

Edra, Palæstinæ vicus, iuxta Thaborium, Metaphrastes in S. Vari vita.

Edrai 'Ἐδραΐν, locus in Deserto. Deut. 1. Num. 21. Iosue 12 & 19. sed Ἀδραΐ And. Masius ad 12. cap. Iosuæ vult *Adra* Ptolemæi esse.

Edron, Venetorum portus, Plinio. Hodie *Chioggia* dici, Leander ait. *Porto Sablone* Nigro est.

Edros, vide *Hedros*.

Educense concilium, sub Gregorio septimo congregatum, habet Gratianus, Decretal. 2. Causa 19.

Edula, loci nomen, vbi suauiora ostrea capiuntur. Plinius 32. cap. 6. *Edulice* legebat Coloniensis codex. *Edulita*, & *Getulica* habet quoque inconstanter Dalechampius. Quid si *Medula* legas, auctoritate Ausonii?

Edulius 'Ἐδούλιος, Hispaniæ Tarraconensis mons, Ptolemæo. *Moncaio* interpretatur Hier. Giratta. Vide *Medullius*.

Edumai 'Ἐδουμαῖοι, Arabum gens, apud Stephanum. Eosdem cum Idumæis verisimile est.

Edures, Orosio 6. cap. 7. Galliæ populi in exercitu Ariouisti. *Educes* legebat codex meus membraneus minus corruptè. *Sedusios* apud Cæsarem esse, cum Franc Fabricio firmiter credo, & ita quoque ipsum Orosium scripsisse non dubito. Erroris caussam præbuit S. præcedentis vocis Nemetes. quod Elementum librarius, ex prælegentis ore, geminatum non animaduertit.

Edus, Liguriæ fluuius, in agro Genuensium, vt testatur antiqua ænea tabula, ibidem. confluit cum Porcifera. Augustinus Iustinianus duos habet fluuiolos *Sadodelam*, & *Turbellam* in Porciferam effluentes, alterutrum fortè horum est. *Edim* quidam legunt, pro Edus,

Edylius, vide *Hedyleum*.

Edyma Ἔδυμα, Cariæ vrbs, Stephanus.

Edyssa, vide *Ægæa*.

Eensem agrum, habet Ammianus 28. sed Oeensem legendum. In Africa, Tripolitana regione.

Eerea vide *Heræa*.

Eetionia Ἠετιωνεία, Piræei Chele, & promontorium alterum, Thucydidi 8. Stephano, & Suidæ.

Eetionis vrbs, vide *Thebæ*.

Effluj, Germaniæ Septentrionalis populi, sunt apud Tacitum. vbi hodie **Eifflandt** Willichio est. sed hos vocat Cureus *Lemouios*. Hi illis vicini sunt, eodem Tacito auctore. **Eifflanders** Latini *Linones* vocant. Vide *Hilinonicum*.

Egabiensis ecclesiæ, meminit Gratianus, Decret. 2. Causa 16. In Hispania Bætica. An corruptè ab Ægabro?

Egarense Concilium, in Hispania habitum. anno 614. Bibliotheca Aur. Augustini. An pro Egabrense?

Egas, Ciliciæ ciuitatem habet Tacitus. Ptolemæo. Xiphilino, & Philostrato *Æga* αἰγαι, est. *Ægaa* αἰγαῖαι, Straboni.

Egelasta 'εγελάςαι, Hispaniæ citerioris vrbs, Plinio, & Straboni. Hodie *Yniesta*, Castellæ regni opidum Gomesio, & Clusio. Vide *Ecelesta*.

Egelidus, Tusciæ amnem esse, & hodie *Freddano* dici fabulatur Leander ex Annio. Hunc Egelidum enim vterque citat ex Virgilii versu, Æneid. lib. 8. *Vt procul egelido secretum flumine vidit.* Egelidum hic loci proprium esse nusquam legi.

Egeria ἠγερία, sic scribendum, (non Ægeria) ex Plutarcho, Dionysio, Festo, & Liuio. *Egeria* Luci vel nemoris meminit Virgilius Æneidos 7. vbi Seruius dicit iuxta Ariciam esse. Ex hoc fortè Silii versu lib. 4. *Egeria genitos immitis Aricia lucis.* Ego Liuii auctoritate fretus proprius Vrbi fuisse extra Portam Capenam credo. Et eundem eum *Camœnarum* Luco esse mihi persuadeo. In huius medio erat *Egeria* fons, testibus Liuio 1. & Ouidio 15. Metamorph.

Egesta, Siciliæ vrbs. At mirum quam variant in huius vocis scriptura, etiam classici scriptores. *Egesta* ἠγεςα est Thucydidi & Festo: *Agesta* Stephano: cui quoque *Acesta*. vti Virgilio 5. Æneid. *Ægesta* αἴγεςα scribunt Strabo & Halicarnasseus. *Segesta* Ptolemæus & Cicero. *Egesta* huius verum nomē esse, sed S. littera præposita scribi, ne obscœno nomine appellaretur, nos docuit Fest. Pompeius. Conditam ab *Ænea* Troiano tradūt Cicero & Lactantius, ab Ægesto Troiano, Strabo. Hunc Ægestum hic natum & educatum, scriptum reliquit Halicarnasseus. Apud Diodorum 20. lego eam ab Agathocle excisam, & transfugis ad habitandum concessam: ac *Dicæopolim* Δικαιόπολιν, appellatam. (Quod aliquando *Acragas* vocata hæc fuerit, non credam Eustathio.) Huius gentile apud Plinium & Stephanum *Agesta* est: *Ægestai* apud Thucydidem, Diodorum, & Phalarim: *Segestensienses* facit Cicero. Hodie *Barbara* nominatur, si Fazello, *Conterranea*, si Aretio fides. Estque hæc vrbs in mediterraneis. ad mare verò habet Ptolemæus *Segestanorum* Emporium: *Ægesteorū* Diodorus & Strabo. Hinc *Segestani* Plinii, ni fallor. Hoc nostra ætate *Castro al mar* appellari, Leandrum & Aretium testes habeo. Habet Itiner. Antonini hoc tractu *Segestanas* Aquas, quas *Pincianas* cognominat. horum meminit etiam Diodorus 4. Sed *Ægestam* vocat. an aliæ hæ ab illis autem, vel eadem, perscrutandum. huius tractus & veteris historiæ peritioribus lubens concedimus.

Egeteni, vide *Ægetini*.

Æggyna, Ciuitas Siciliæ. Cicero in Verrem.

Egidora, fluuius Daniæ: Reginoni. *Eyder* vocatur vulgò hactenus.

Egirtius, siue vt alii legūt (sed malè) *Egritius*, fluuius est Galliæ, in Garumnam aquas suas euomens. vt lib. 1. Fortunatus refert *Ægirsius* per Æ & S. scribit Sidonius additque in eum Vinetus, eundem hodie à Guasconibus *Gers* vulgò appellari. pauloque supra Aginnum opidum in Garumnam influere.

Eglon, D. Hieronymo, ἀγλὼν 70. interpretibus Palæstinæ locus. *Cheglon* habet Chaldæus paraphrastes. Iosue 10 & 15. Pro Eglon Iosue 10. legit Sixti V. editio *Odollam*. Synonyma hæc quoque sunt D. Hieronymo.

Egnatia, Ptolemæo, Melæ, & Plinio: *Ignatia*, ἰγνατία, & ἐγνατία, Straboni: *Gnatia* Horatio. sed hoc ante me monuit Xylander. Peuceriæ, in Italia opidum est. Hodie collapsum, sed eius bustū *Nazo* vocari testatur Niger. *Natia* Ananiensis, sed *Iouenazo* appellant Collenutius, & Pontianus. *Anazzo* Ligorius nominat. Celsus Cittadinus & Volaterranus putant *Monopoli* ex huius ruinis exstructum. *Egnatiensis* Episcopi, in Africa Propria: meminit Vict. Vticens. Vide *Hignatia*.

Egolisma, vide *Engolisma*.

Egori-

Egorigium Vicus, *Legio XII.* Antonino: inter Treuiros & Agrippinam.

Egesa ἐγησα, Castellanorum vrbs, Ptolemæo. In Hispania Tarraconensi.

Egouarri, vide *Egurri.*

Egra ἔγρα, Arabiæ opidum, iuxta Ælaniticum sinum: Stephano. Aualitarum Plinio. Hoc Ptolemæus quoque nouit. sed eius interpretes *Negran* habent.

Egritius, vide *Ægirenus.*

Eguilguilitensis Plebis in Africa, mentio fit in Coll. Carthag. sub Honorio Imp. habita. An corruptè pro Igilgitani?

Eguizensis Episcopi, in Africa, meminit Coll. Carthag.

Eguituri, Alpina gens, à D. Augusto deuicta. Plin.

Egurri ἠγουῤῥοι, Hispaniæ Tarraconensis populi Ptolemæo. *Medina de Rio seco*, Vasæo. Videntur *Egouarri* Plinii quos *Namarinos* cognominat. Video tamen Pintianum eos habere pro *Giguris*, vel, vt ipse legit *Cigurris*, Plinii.

Egusii, vide *Acusiorum.*

Eiades, vide *Hiades.*

Eicosium, vide *Icosium.*

Eidetes εἰδῆτες, Iberica gens, Stephano.

Eidomene εἰδομένη, apud Stephanum, ex Thucydidis 2. Macedoniæ vrbs.

Eidumania, vide *Idumania.*

Eilei εἰλεοί, vicus in Peloponneso, in via qua Trœzena Hermionē itur. Pausanias.

Eilenia εἰλενία, vrbis nomen: & epithetum Mineruæ, Phauorino.

Eilesium εἰλέσιον, nomen loci, apud Stephanum, ex Homero, Ιλιαδ. B. In Græcia alicubi. Bœotiæ videtur. vide *Eiresia*, & *Hyreseon.*

Eilissus εἴλισσος, Cedreno ad mare Ionium, castellum quod *Silissum* apud Europalatem vocatur. Metropolis & regia Bulgariæ. Vide *Ilissus.*

Eilithyas εἰλειθυίας, id est Lucinæ, Ægypti vrbs, Straboni & Stephano. item Eusebio 3. Præparationis Euangelicæ. Vide *Idithya*, & *Leucothea.*

Eilota εἵλωτα, Hispaniæ populi, Polybio, 10. Est & seruorum genus apud Lacedæmonios, Athenæo, & aliis. ab vrbe Helos sic dicti, vt refert Pausanias.

Eiminatium εἰμινάτιον, Dalmatiæ vrbs? Ptolemæo. *Erminacium*, & *Arminatium*, malè interpretibus nonnullis. & *Arminiacū* pessimè, magno cuidam viro.

Einale, vide *Scyathus.*

Einatus εἴνατος, Cretæ vrbs. alii fluuium, & montem esse dicunt. sic Stephanus. Cretæ, & Lyciæ locum facit Hesychius. *Hinatus* ἴνατος, Ptolemæo in Creta vrbs est.

Einti Εἶνθι, gentis nomen, Appiano in Mithridaticis, quam continuò Macedoniam incursare scribit. Vox mihi ignota & suspecta. *Heneti* vertit Gelenius.

Eion ἠιών, emporium ad ostia Strymonis fluuii, viginti quinque stadiis ab Amphipoli. Huius meminit Thucydides Herodotus, & Demosthenes aduersus Aristocratem. Thucydides quoque Eion habet in Thracia, Mendeorum coloniam. sed eandem, ni fallor. In Chersoneso Thraciæ etiam vrbs est, apud Stephanum, ex Thucydide. Circa Pieriam alia item est, auctoribus Homero, Eustathio, & Stephano. vide *Eon*, & *Amphipolis.*

Eione, Corocondamæ promontorium, Plinio. inter Pontum & Mæotim excurrens. *Punta de Matriga*, aut *Cabo de croce*, hodie, vt refert Pinetus. Fortè idem cum Eion Stephani.

Eiones ἠιόνες, Argiæ pagus fuit, postea nauale Mycenarum. Strabo 8.

Eioneus, vide *Strymon.*

Eipon Laceia εἴπον λάκεια, Straboni 3. Hispaniæ locus incognitus, aut lectio corrupta. Adi ad eundem locum Xylandrum & Casaubonum.

Eiran montem, habet in Messenia, Pausanias: in quo se Messenii vndecim annis contra Lacedæmonios defenderunt. vide *Ire*, & *Hire.*

Eiresii εἰρεσιαί, locus circa Ægæum pelag⁹. Homerus in Apollinis hymno. In Bœotia, vt refert Etymologicon. *Eresium* Suidæ, & *Hyresium* Plinii est. & fortè *Eilesium* Stephani.

Eiresida εἰρεσίδαι, Acamantidis tribus vicus. Stephanus.

Eirgesta εἰργεσταί, Siciliæ gens, apud Thucydidem 6. mendosè autem, pro *Ægestai*, vt puto.

Eiria, vide *Iria.*

Eirus, vide *Irus.*

Eisadicorum εἰσαδικῶν, pagi sunt apud Strabonem, in Sarmatia Asiatica, supra Caucasum.

Eiscadia εἰσκαδία, Lusitaniæ vrbs, sub Viriati imperio: à Seruiliano autem capta. Appian. in Ibericis.

Eiuiso, locus episcopalis, in Sardinia. Victor Vticens. M. S.

Eizelos εἴζηλος, Siciliæ castellum, apud Stephanum.

Ela ἔλα, Asiæ locus, & Attali regis emporium. Stephanus, ex Polybii 16.

Elaa, vide Haylam.

Elabacare ἐλαβακάρη, locus Indiæ intra Gangem, ad maris littus. Arriani Periplus.

Elatataum ἐλατάζιον, Thessaliæ mons, Apollonio 1. & Stephano.

Elaa ἐλαία, Æolidis vrbs, in Asia, Pausaniæ, & Stephano. cui etiam Cidenis κιδαῖνις, appellatur. Ælia est malè apud Frontinum 4. cap. 5. Ælaitem Sinum hinc facit Agathias. Ptolemæo promontorium est in Cypro. Pagum hoc loco hodie esse, quem Græci Riso Carpasso vocant, tradit Stephanus Lusignanus. Cretæ vrbem habet Plinius. Phœniciæ vrbs est, Dionysio inter Tyrum & Sidonem, vt refert Stephanus. Eidem quoque Bithyniæ opidum, aut nauale: iuxta Mysiam. Item Æthiopiæ portus. & tres insulæ. Æthiopiæ portum ad sinum Arabicum nouit etiam Strabo. Est apud Plinium, insula Propontidis, sic dicta. Apud Iosephum mõs, sexto à Hierosolymis stadio, versus Orientem. Vicus suburbanus Constantinopoleos vrbis, est Callisto. Vide Olea, & Elea.

Elaa ἐλαίας, Thraciæ vrbs, Europæ regionis. Procop. 4. Ædificior. Iustiniani Imp.

Elaas ἐλαίας, Epiri portus, Ptolemæo.

Elaeus ἐλαιεύς, Hippothoontidis tribus pars, auctore Stephano.

Elai Murus, ἐλαίου τεῖχος, Lyciæ opidum Stephano.

Eleon, Plinio Bœotiæ oræ opidum. Eleon, & Eteon, inconstante scriptura reperio. Hãc postremam approbat Hesychius. Est & mons Ἐλαιὼν ab Hierosolymis stadio: Iosepho 6. Belli Iudaici cap. 3. Oliueti Montem, nominat Hegesippus. Vide Eleon.

Elaus ἐλαιοῦς, Ptolemæo Thraciæ Chersonesi opidum. quod Critea Nigro. Eius meminit quoque Strabo, & Suidas. Apud Stephanum est Hellespõti: item Argiæ vrbs. Epiri opidum, quoque Ptolemæo. Calydoniæ, Polybio 4. In Doridis sinu vrbem, habet Plinius.

Elaussa, Plinio insula est Ioniæ, ante Smyrnam. Vide Eleusa.

Elais, Palestinæ opidum, Dionysio Afro & eius interpretibus Prisciano. & Auieno. An Elaa Stephani?

Elaitica ἐλαΐτης, nomus Ægypti, ad dextram fossæ Canopicæ. Strabo. Videtur Menelaites Ptolem. & Plinii Vide Menelaus.

Elaitorum ἐλαϊτῶν, meminit Pausanias. Æolidis circa Caycum fluuium videntur. Ab Elæa, ni fallor.

Elaius ἐλαῖος, nomẽ duorum montium, circa Phigaleam. Pausanias in Arcadicis. Elaeum legit Gyraldus 13. Deorum.

Elamita, mare accolunt, in Arabia Felici, opidum habent eiusdem nominis. auctor Plinius. Elamitas vocat Esaias 22. Samaritanos: quia ex Persia venerant. Vide Persia.

Elana ἔλανα, Ptolemæo Arabiæ Petrææ vrbs, ad Sinum Arabicum. Ælana & Laña, vocat Plinius. Non longè ab Asion, siue Hesion Gaber eam describit Iosephus li. Antiq. 8. cap. 2. vocatque Ilanam εἰλανην. Hodie à Mario Nigro Aila dicitur. Vide Haylam.

Elancorum ἐλαγκῶν, emporium, in India intra Gangem. Ptolemæus.

Elape, Persarum vrbs, & natalis S. Iacobi Intercisi. Nicephorus in eius vita.

Elaphites, tres insulæ Hadriatici maris, XII. M. pass. à Melita. Plinius. Isole di Mezzo, hodie. Insula finitima Chio. Idem.

Elaphonnesus, vide Proconnesus.

Elaphus ἐλαφοῦς, sic dictus Asiæ mons, apud Arginusam, quo loco Alcybiades mortem obiit: ceruæ omnes scissa aure sunt, qua notæ alibi, si loca mutauerint, &c. Aristoteles de animal. 6. cap. 29. In Hellespõto est, Æliano 6. Animal. cap. 13. Elatus habet Plinius. Elaphus ἔλαφος, fluuius Arcadiæ, est apud Pausaniam, quem quoque Elatum Plinius vocat. Sed Elatus Plinio etiam mons in Zacyntho est. vide Elatum.

Elaphusa, insula haud procul à Corcyra. Plinius.

Elaphussa, vide Brettanis.

Elaris, vide Elauer.

Elaser

Elasor ἐλασὼρ, Genes. 14. Pontus regio est, interpretatione Hieronymiana.

Elasson, vide *Oloosson*.

Elasus, vide *Elatus*. ἔλασος fluuius Asiæ, in Euxinum Pontum effluens circa Parthenium Q. Calaber 6.

Elatas ἐλάτας, Ptolemæo Bithyniæ fluuius, in Pontum Euxinum aquas suas euomens. Theuetus dicit eum hodie *Lime* nominari. *Elasus* ἔλασος Q Calabro 6. est. Videtur ab Arriano Lycus vocari.

Elateia ἐλάτεια, Phocidis vrbs Ptolemæo, Straboni, Plinio, Liuio, & Pausaniæ, in Cassiopea est Demostheni, in Oratione de Halonesso. Hine ἐλάτειοι campi, apud Plutarchum in Sylla. & Thesprotiæ vrbs est apud Stephanum. qui addit etiam per R. legi *Elatria*. idem Suidas. Ad fauces quæ Tempe adeunt, constituit Liuius 42.

Elath, vide *Haylam*.

Elatia, vide *Elateia*.

Elatides εἰλατίδης, collem, habet Orpheus in Argonauticis, circa Rhyndacum fluuium in Bithynia. vide *Hilatides*.

Elatium, Syriæ vrbs, Plinio. dimidio propior Petræ, quàm Damascus. Fortè *Elath* Iosephi: de quo vide in *Haylam*.

Elatria ἐλάτρεια, Epiri mediterraneum oppidum. Strabo. Vide *Elateia*.

Elatum, & *Elatus*, vide *Elaphus*.

Elauer, Galliæ fluuius apud Cæsarem est, quem Marlianus *Allier* vocat. Rhellicanus putat hunc eundem esse eum eo quem Ptolemæus *Canentelum* κανέντελος, appellat. Sed haud dubiè fallitur, cùm Canentelum se in Oceanum effundit; Elauer autem, in Ligerim erumpit. Vide Gabrielem Simeonium testem oculatum, in Dialogo suo Pio & Speculatiuo, (vt titulus habet) vbi locum Cæsaris, de hoc fluuio, & opido Gergobia pulchrè elucidat. Elauer Cæsaris, est *Elearis* Sidonii.

Elauia ἐλαυία, Siciliæ castellum, Stephano. An *Allaua* Antonini?

Elba, vide *Amma*.

Elbestii ἐλβέστιοι, apud Stephanum Libyca gens. ex Philisto.

Elbii Vicus, Tusciæ opidum mediterraneum, Ptolemæo, vt Leander ei adscribit, idque hodie *Vico* appellari asserit. Latina exemplaria hoc habent: in Græcis verò eo- dicibus minimè exstat. Vide *Viterbum*.

Elbii lacus, vide *Ciminius*.

Elbo ἐλβώ, insulæ nomen, Stephano. ex Herodoti Euterpe. Æthiopiæ videtur.

Elbocoris, vide *Elcoboris*.

Elbonthis ἐλβωνθις, vrbs inter Ægyptum & Cyrenen, Stephanus.

Elcath, vide *Alcath*.

Elcebus ἔλκεβος, Galliæ Belgieæ vrbs, in Triboccis, Ptolemæo. Schlestat Villanouano & Vrstisio est. a quo nō procul abfuisse, addit Rhenanus, & putat *Heluetum* Antonini esse.

Elcesaum, vide *Ellesi*.

Elcethium ἐλκέθιον, Siciliæ vrbs, apud Ptolemæum.

Elcoboris ἐλκοβωρις, Lusitaniæ opidum, Ptolemæo. *Elbocoris* legunt vitiosè Latini codices.

Eldamarii, Arabes sunt Plinio. circa Mesopotamiam.

Eldana ἔλδανα, Ptolemæo Vaccæorum in Hispania Tarraconensi vrbs: *Duennas* hodie, Goropio in sua Hispania. ἔλδανα, quoque Indiæ extra Gangem vrbs, eidem.

Eldimai ἐλδυμαῖοι, Susianæ regionis populi, iuxta mare, Ptolemæo. corruptè puto, pro Elymæi. *Elymais* prouincia est in Sacris litteris. vide *Elymai*.

Ele ἕλη, sic vocant Græci loca stagnantia circa Mæotidis paludes: vbi Eruli habitabant, auctor Iornandes.

Elea ἐλέα, Peloponnesi regiuncula, quæ *Cauconia* aliquibus dicta est, inquit Strabo. Antimachus enim eius incolas Caucones vocat. Ptolemæo *Elis* ἦλις, est. *Elisa* Hebræis, vt Montano placet. *Elea* est Liuio 33. in Laconica, imminens Leucis & Aeriis. Arcadiæ est apud Pausaniam. Fluuii nomen est quoque *Elea* in Italia, Stephano. Est & Asiæ locus Ἐλαία, vnde Alcidamantem natum scribit Suidas. haud procul à Lesbo: vt ex Plutarchi Lucullo videtur Pro Elia legitur corruptè *Velia* apud Apuleium, in Apologia 1. *Elaa* Ptolemæi puto. Vide *Ella*, *Hyle*, *Velia*, & *Haletem*.

Elealeis Fontis, meminit Hippocrates 7. de Morbis popular. In Græcia vspiam.

Eleale ἐλεαλὴ, vrbs extructa à filiis Ruben. Num. 32.

Elearchia Ægypti, episcopum Ammo-

nium, habet D. Athanasius. Huius etiam alius Isaac nominatur, in concilio Ephesino.

Eleas, vicus vnde Samaria regio incipit. Egesippus 3. & Isidorus 14. Originum. ἰλιάσα 1. Mach. 9. vbi D. Hieronymus *Laisa* legit. Vide *Ginaa*.

Eleasa, vide *Eleas*.

Eleates Agri, in Hispania, circa Bætim, memorantur ab Auieno, in Ora sua maritima.

Electione, vide *Fletione*.

Electra ἠλέκτρα, Messeniæ opidum, & fluuius, illud præterfluens. Pausanias.

Electra Atlantidis Insula. vide *Samos*.

Electras ἠλέκτρα, Cretæ insulæ fluuius est Ptolemæo. *Leneum* eum vocat Lazius, in sua Græciæ tabula. (hoc vocabulum ignoro) *Potereus* à Vitruuio vocatur, vt perhibet in sua Geographia, Mar. Niger. Sed *Heleêtras* scribendum est: in Græco enim aspiratur.

Electria, vide *Samos*.

Electrides ἠλεκτρίδες, quæ & *Glessaria* Plinio teste. Insulæ quæ ex aduerso Britanniæ, in Germanico mari sparsæ sunt, quæ nunc fortassè, Hetlant, Setlant, & Fare dicuntur. Meminit & Mela Electridum insularũ, in Hadriatico mari, prope Absyrtides insulas. has Plinius ante Padi ostia a Græcis descriptas tradit. sed idem alio in loco tamquam Græcorum figmenta, has cum Strabone deridet. ἠλεκτρίδες stagnum aquæ calidæ, iuxta Eridanum fluuium, Stephano. *Aponum* velle, non dubito. Accolæ *Electrita*, & *Electrini*.

Electris, siue *Febra insula quæ est haud longè à Calabria, in conspectu Tarentinæ ciuitatis*. Hæc Seruius in 1. Æneidos. *Addit hic Diomedeas aues habitare*. Fides sit penes auctorem. vide *Sebria*.

Electrum, vide *Cephisida*.

Elees ἰλίης, Italiæ fluuius, prope Eleam, in Lucania. Strabo 6 Hunc *Euoli* nuncupari, tradit Marius Niger. sed errare puto.

Elegarda ἰλέγαρδα. Armeniæ Maioris vrbs Ptolemæo. Primo elemento truncarunt hoc vocabulum interpretes. *Legarda* enim malè legunt.

Elegia ἰλέγεια, regio iuxta Euphratem, Stephano. Ad Taurum montem, Plinio & Solino, sed per *I. Eligia*. Xiphilinus habet *Elegiam* vrbem, à Traiano Imp. captam. Hæc ἰλεγία, Ptolemæo vrbs est in Armenia Maiori. Vide *Hellum*.

Elei, Achaiæ populi; antea *Epei* vocabantur. Plinius. Aliquibus diuersos fuisse tradit Strabo. *Elii* apud Plautum appellantur *Alii*, & *Alida*, vt vult Turnebus Aduersar. 23. cap. 24.

Elenia ἰλίνια, sic Stephanus, in alio codice *Elinia* habet, quod vide suo loco.

Elenitorum ἰλενιτῶν, meminit Goltzius, ex nummo.

Elenius ἰλένιος, locus iuxta Canobum. Stephanus. vide *Helenium*.

Eleon ἰλεών, Tanagricus pagus, in Bœotia, Straboni, circa Inachum fluuium: Plutarcho, in Quæstionibus Græcis. *Elaon* fortè Plinii. Videtur etiam ad Parnassum, opidum. quidam hoc *Neonem* esse addit; inquit idem Strabo. Est Macedoniæ vrbs, circa Pallenem, Plinio. vide *Elaon*, & *Eleus*.

Eleona Campum, habet Liuius 43. Inter Macedoniam & Epirum.

Eleiones, vide *Eliones*.

Elephantariensis Episcopi, meminit D. Augustinus. Fortè in Sardinia. vbi Antoninus *Elephantariam* ciuitatem habet.

Elephanteda, vide *Eleutii*.

Elephantina ἐλεφαντίνη, Nili insula, in Ægypto apud Ptolemæum. Hanc puto *Tabennam* à primitiuæ ecclesiæ scriptoribus appellari. Ægypti vrbs est, Herodoto, Arriano 3. Alex. & Heliodoro 8. Hæc *Elephantis* Pomponio. *Elephantina* etiam locus in vrbe Constantinopoli videtur, apud Cedrenum & Curopalatem.

Elephantis, vide *Elephantina*, & *Elephas*.

Elephantophagi, Æthiopes sub Ægypto, Straboni & Ptolemæo. In Æthiopia etiam Philostrato.

Elephantorum κυνηγιον, Venatio quæ ad *Puteum* φρίαν, cognominatur. Alia quæ *Pythangeli* πυθαγγέλου Alia quæ *Litha* λίθα cognomen habet. Æthiopiæ sub Ægypto loca, apud Strabonem.

Elephas ἐλέφας, ad Aualiten Sinum mons, in Æthiopia sub Ægypto, Ptolemæo auctore. Arriano in Periplo promontorium est, habetque *Elephantem* fluuium. *Felles* cum Castaldus vocat. Est & locus ad Gaditanum fretum, Straboni. vide *Solis Mons*.

Elepla,

Elepla, Hispaniæ vrbs, que *Lepe*, vel *Niebla* est. vt putat Ioan. Mariana. Vide *Ilipula*.

Eleporus, vide *Helorus*.

Elercaones, vide *Ilergetes*.

Elere ἰλίρη, Syriæ Cauæ vrbs. Ptolemæus.

Elesari, vide *Elisari*.

Elesici, Gallica gens quŏdam, circa Narbonam. Sex. Auienus.

Elesma, Ægypti vrbs, citatur in Episcoporum huius regionis epistola; ad Leonem Aug. In conciliorum opere. An *Eleusina* legendum.

Elethyias, vide *Eillithyas*, & *Leucothea*.

Eleti, Thraciæ gens, Plinio, 4. cap. 10.

Eleus ἰλεῶς, insula ante Miletum. Thucydides 8.

Eleusa, Plinio Ciliciæ insula est. M. Niger dicit hodie *Curcu* appellari ab opido sic dicto, illi adiacente. fortasse erit *Elaussa* ἰλαῦσσα, insula, quam Stephanus iuxta Corycum describit, quæ quoque *Sebaste*, siue, (quod idem est) *Augusta* nominata fuit. videtur hæc à Sophiano *Elesa* appellari. Habet quoque Strabo ἐλαιοῦσσαν, in Cilicia Aspera quam insulam vocat, quo tractu quoque Ptolemæus *Sebasten* describit. Iosephus etiam Antiq. 16 & Belli Iud. 1. cap. 17. tradit Eleusen Ciliciæ Sebasten dictam. Egesippo vocatur *Eleusia*. *Eleusa* præterea insula Attica est, in sinu Argolico, apud Strabonem 9. ante Spiræum promontorium Peloponnesi, est Plinio. Aliam describit Strabo 14. ante Phœnicen montem, CXX. stadiis à Rhodo distantem. hæc fortè Plinii dicta.

Eleusena ciuitatis, Phrygiæ Pacatianæ, meminit VI. synodus Constantinopolitana.

Eleosia, vide *Eleusa*.

Eleusin ἰλευσὶν, Theræ insulæ vrbs est, Ptolemæo.

Eleusina ἰλευσὶν, pagus Ægypti est, Straboni. Alexandriæ & Nicopoli proximus, in Canopica fossa situs. *Leusinem* malè cum vocat Liuius, lib. 45 quatuorque millia ab Alexandria distare addit. Atticæ est vrbs, Ptolemæo, & Xenophonti. *Eleusis* est Corneto: & *Eleusinius* Pagus, Arnobio. *Lepsina* dicitur Sophiano. *Saline* Nigro vocatur. Montis nomen est, apud Apollodorum 2. Vide *Athena*.

Eleusinium in Laconica locus. Pausanias.

Eleusinius Sinus, vide *Saronicus*.

Elausis ἰλαυσὶς, pars tribus Hippothoontidis. Stephanus. Idem cum Eleusine in Attica puto. nam & hanc tribum facit Strabo. Vide *Eleusa*.

Eleuthera, vide *Aorus*, & *Apollonia*.

Eleutheracilicia, pars Ciliciæ sic dicta, apud Stephanum. Eleutherocilicum meminit Diodorus, & Cicero ad Atticum. In Pamphilia est hæc eadem Ptolemæo. An hæc quoque *Cilicia* Secunda, cuius in Codice mentio?

Eleutheræ ἐλεύθεραι, Ptolemæo & Dioni, Cretæ vrbs: *Saorus* σαῶρος, dicta, Stephano auctore. Idem habet *Eleuthernam* ἐλεύθερνα, eiusdem insulæ vrbem, quam *Satram* σάτρα, vocari ait. Eleutheræ Bœotiæ opidum, inter Megaram & Thebas Plutarcho in Quæstionibus Græcis. Inter Atticam & Bœotiam, Pausaniæ. eandem habent Strabo, & Stephan. Huic & alia est in Ponto, ad Istrŭ fluuium. & alia in Lycia. Vide *Aorus*, & *Eleutheris*.

Eleutheria Aqua, prope Mycenas. Pausanias.

Eleutherii, vide *Liberii*.

Eleutheris ἐλευθερὶς, Bœotiæ vrbs, Oropi: prope Cotum, & Encleum, Orpheo, & Stephano. *Eleuthera* Plinii.

Eleutherium ἐλευθέριον, opidulum Mysiæ. (Asiaticę puto) Stephanus. Argiæ fons. Pausanias.

Eleutheriscus ἐλευθερίσκος, Stephano Macedoniæ vrbs.

Eleutherna, Cretæ vrbs mediterranea apud Plinium. Huius quoque meminit Athenæus 14. Vide *Eleuthera*.

Eleuterocilices, vide *Pindenissus*.

Eleutheralaconenses, in Laconica gens maritima: sic dicta, quod Augustus Imp. eam à Spartanorum dominatu liberauit. Pausanias. qui octodecim huius gentis vrbes nominat: De his quoque Strabo 8.

Eleutheropolis ἐλευθερόπολις, Suidæ. Primę Palæstinæ vrbs. quæ Antonino est inter Ascalonem & Neapolim. Vide *Hebron*.

Eleutheros ἐλεύθερος, Ptolemęo, Iosepho, Egesippo, & Plinio, Syriæ fluuius. *Vallania* Pinetus, *Velana* Postellus vocat. Est & *Eleutherus*, Siciliæ fluuius, Ptolemæo, *Ponterotto* indigitatur à Leandro, & Aretio. Fazellus credit eum à Sequestre *Orethum* dici, &

hodie Panormitanis (ad cuius mœnia in mare effluit) *Admirati*, & Saracenis *Habes* dici.

Eleutii 'ελίυλοι, Iapygiæ populi, apud Stephanum, quos à Parthenio *Elephanteda* 'ελεφαντηδὰ, appellari ait.

Elge. Angliæ regio paludosa, in qua ciuitas Grandacestir. Sic Beda. Orientaliorum Saxonum est.

Elgoua 'ελγοουαι, Albionis insulæ gens, Ptolemæo. Idem alio in loco eos *Selgouas* nominat. Sed sine S. legit vbiq; M.S. codex. quam veram lectionē credo. & sigma finale præcedentis verbi, initio huius malè adiectum. Vide caussam in *Combos*, alibique. Hodie eos *Lennoxios* vocari scribit Blacuodæus.

Elgus 'ελγος, Lyciæ vrbs. Stephanus: ex Xanthi Lyciacis. λυδίας Lydiæ autem legit Aldinus codex.

Elia 'ελία, Peloponnesi locus, qui imminet & Leucis, & Acriis. Liuius 35. Laconicæ esse scribit Polyb. 5. Antonino est Palæstinæ opidum, inter Neapolim & Ascalonem. An pro Hierosolyma, quæ *Ælia*?

Eliacus, vide *Singiticus*.

Eliæ, vide *Cardia*.

Eliberri, Melæ est Galliæ Narbonensis vicus, magnæ quondam vrbis, & magnarum opum (vt ipse inquit) tenue vestigium. Ptolemæus hanc *Iliberim* ἰλίβεῤῥις, vocat, vt etiam Liuius & Plinius: sed LL. geminato *Illiberis*. Apud Strabonem *Ilybirris* ἰλυβιῤῥις, est. *Eliberre* legit scheda III. tabulæ Peutingerinæ, non publici iuris, at meo vsui Augusta missa à Clariss. M. Velsero. in II. scheda legebatur corruptè *Cliberre*. Hodie, si creditur Poldo, *Saulses* dicitur; si Vaseo, *Colibre*; si Pet. Oliuario; *Euna*: additque hic, ibidem esse ecclesiam Cethedralem, in Comitatu Roscilionis. Mercatori ea ciuitas est quæ hodie *Illa* in tabulis geographicis reperitur.

Elibyrga 'ελιβύργα, Tartessi vrbs, Stephanus. Vide *Illiberis*.

Elica 'ελίκα, Africæ Propriæ vrbs, apud Ptolemæum.

Elica 'ελίκη, promontorium circa Mariandynos, Orpheo in Argonaut. Vide *Helice*, & *Lasice*.

Elici, vide *Erioch*.

Elicoci 'ελικωκοὶ, Galliæ Narbonensis populi, apud Ptolemæum. vide *Heluii*.

Elicranum 'ελίκρανον, circa Epirum vrbs. Polybius 2.

Elidem regionem vniuersam, Homerus *Pylum* vocat. Strabo 8. vide *Elis*.

Eliensis Episcopatus, in Africa Propria. Vict. Vticensis.

Eligia, vide *Elegia*.

Elis, vide *Rhizophagi*.

Eliia, vide *Olia*.

Elim 'ελειμ, Israelitarum mansio. Exod. 16. & Num. 33. *Ilyn* ἰλὺν, legit Iosephus, αἴλιμ in terra Zabulon, Iudicum 12. quæ quoque *Elim* D. Hieronymo est.

Elima, vide *Elyma*.

Elimberrum, vide *Climbertum*.

Elimea 'ελιμεια, Macedoniæ vrbs Stephano. hæc *Elimaa* Liuio 42. & *Elyma* Ptolem. Elimiotarum regionis.

Elimiota 'ελιμειωται, Macedoniæ populi, ad Ionium sinum. Ptolemæus. Per Y. in secunda, idem alio in loco scribit.

Elimi ἔλιμοι, Thesprotica gens. item *Elinia* regio. Est & Siciliæ vrbs, Stephanus.

Eliocrota, Hispaniæ vrbis meminit Antoninus, 25. millibus passuum à Carthagine Spartaria distantis. Hanc nunc *Lorca* vocari, mihi testis est Clusius.

Eliones 'ελιῶνες, Africæ Propriæ gens. Ptolemæo.

Elipeus, vide *Enipeus*.

Elis ἦλις, Ptolemæo & ceteris, Peloponnesi regio. Huius pars *Cœle*. i. *Caua* vocatur: Pausaniæ, & Straboni. *Elis* etiam huius regionis vrbs, quæ *Triphylia* τριφυλία. quoque dicitur Stephano. *Molpidis* Petram μόλπιδος πέτρα, à Lycophrone appellari, scribit eius commentator Isacius; rationem nominis apud eum quære. *Helidem* Asiæ ciuitatem malè hanc vocat Cassiodorus, Varior. 3. ad Faustum Præpositum. Elis, *Beluedere* Pineto, & Nardo est: sed hic eam quoque *Ialea* vocat. Plinius 19. cap. 1. & Dioscorides 1. cap. 25. habent Elim in Achaia. Elis etiam vrbs iuxta Ægyptiam Olympiam: vt refert Stephanus, (etiam in Peloponneso: Ægyptum enim in ea agnoscit Pausanias.) Est huic quoq; eiusdem nominis vrbs in Arcadia, & in Hispania. *Elis*, siue *Helis*, Palestinæ locus, vbi Moyses duodecim reperit fontes; hodie *Belba*, & vulgò *Belbes* appellari pu-

lari putat Postellus. Hunc locum laudat Bellonius à palmarum copia. Vide *Elea*, & *Alia*.

Elisari ἐλισαροι, Arabiæ Felicis gens, apud Ptolemæum. Per E.in secunda legunt interpretes.

Elisarne, vide *Halisarne*.

Elisphasii ἐλισφάσιοι, Peloponnesi populi; Mantinianis finitimi. Polybius 11. Corruptam vocem credo. An Elidis Phliasii legendum ? videant peritiores. Sunt enim Phliasii (gentile à Phlius) in Elide, teste Plinio.

Elissa, vide *Elissus*.

Elissuns ἐλισσοῦς, Arcadiæ vrbs, à Lacedæmoniis direpta, vt habent Plethon, & Diodorus 15. *Elissus* est apud Pausaniam. vnde Elissus oritur fluuius.

Elissus ἔλισσος, Sicyoniæ fluui⁹, Pausaniæ. Elidis etiam qui & *Elissa*, in Alpheū cadens, & Megalepolim regionem irrigans. Strabo, Pausanias, & Theocritus. Vide *Illussus*, & *Ilissus*.

Elistrus ἔλιστρος, nomen loci, cuius episcopus Martyrius. Ephesinum concil. in eodem alio loco *Ilistrus* & *Illistrus* legi, annotauit F. Sylburgius.

Elisyci ἐλίσυκοι, Ligurum gens, Stephano, ex Hecatæo. item Herodoto. sed ἑτελύκοι legebatur in libri margine.

Elius ἔλιος, sibi cognominem vrbem, in Taphiorum insulis condidisse, auctor est Apollodorus 2. Deor.

Elixoia ἐλιξοία, insula Hyperboreorum, minor quàm Sicilia. iuxta flumen Ceramlycam. Stephanus ex Hecatæo. Huius descriptio extat quoq; ex Hecatæo apud Diodorum lib. 2. vbi dicit insulam valde fertilem; & in hac vrbem, lucum, & templum esse Apollini sacrum, incolasq; ferè omnes Apollinis sacerdotes, huicque vrbi Boreades præesse. Latonam hic natam fabulantur. Asiaticam puto, in Scythico Oceano.

Elixus ἔλιξος, fluuius Cei insulæ, apud Caressum. Strab.

Ella ἔλλα, fons quidam sic dictus in Lucania, Straboni 6. qui *Elea* Steph. Vide *Velia*.

Ellas ἔλλας, Phthiotidis vrbs, Plin. Thessaliæ est Stephano. Cœlesyriæ vrbs quoque, apud eundem.

Elleborus, fluuii nomen, vnde helleboro hodie nomen, quod ibidem prouenit; teste Isidoro. cui fortè hic helleboro opus. Herbæ enim nomen esse scio. fluuium qui ex eo faciat, alium noui neminem.

Ellesi, trans Bethabaram, patria Naum Prophetæ. Sic Dorotheus. *Ellesaum* se ipsum vocat Naum. In Galilæa, est: teste D. Hieronymo.

Ellesporus, vide *Helorus*.

Elli, vide *Dodonæi*.

Ellomenus ἐλλομενός, circa Leucadias insulas locus. Thucydides 3.

Ellopia ἐλλοπία, Euboëæ. Stephano. ad Telethrium montem Straboni. *Cerinthus* aliquando dictus fuit. auctor Eustathius β. Ἰλιάδ. Est & regio circa Dodonem, eidem Stephano. cui quoque vrbs est iuxta Dolopiam: & regio iuxta Thespias. *Hellopia* Aquæ calidæ, sunt in Euboea insula; testibus Plinio & Solino. vide *Hellopes*, & *Euboea*.

Ellopium ἐλλόπιον, Stephano Ætoliæ oppidum. ex Polybii 11. quem hodie minimè integrum habemus.

Ellus ἔλλος, fluuius omnium maximus, qui in Hermum se exonerat. Herodotus 1. Sed *Hyllus* suspicatur legendum Paul. Leopardus.

Elmaus ἐλμαιός, locus Cypri, apud Apollonium, in Mirabilibus, vbi lapis Carystius frequens.

Elmantica, vide *Salmantica*.

Elmelech, Palestinæ locus. Iosue 19.

Elmete Silua, in insula Britannica. Beda.

Elmon, vide *Almon*.

Elmon-Deblathaim, locus mansionis in deserto. Num. 33.

Elna, Galliæ fluuius, circa Boloniam. S. Audomari vita.

Elne, vide *Eluonense*.

Elom, & *Elon*, vide *Helon*, & *Abrialon*.

Elon, locus duorum dierum à Hierosolyma. Iosippus. Vide *Helon*.

Elone ἐλώνη, Straboni Perrhhebiæ vrbs sub Olympo iacens, non procul ab Eurota flumine, in Macedonia: quam mutato nomine *Leimone* λειμώνη, dici scribit.

Elongosine, locus editus, circa Tigridis amnis fontes, Plinio, & Solino. In Armenia Maiori ergo.

Eloronensium ciuitatem, habet Libellus prouinciarum, in Nouempopulana prouincia Aquitaniæ. *Illuro* Antonini

est; & *Oloronensis* ciuitas Sidonio: *Olorino* hodie dicitur, teste Scaligero in suis Ausonianis lectionibus. *Oloron* Cœnali. *Oloronsis* Episcopi meminit concilium Aurelianum V. pro Oloronensis fortè.

Elorum, Siciliæ flumen est, Stephano, & Plinio auctoribus. *Elorus* Vibio. Hunc Fazellus *Abysso* vocari, vbi in mare illabitur; sed autea in mediterraneis *Atellari* nomen habere tradit.

Elorus ἔλωρ☉, Ptolemæo Vibio, Plinio, Stephano & Apollodoro, Siciliæ mediterranea vrbs est apud Silium. *Modica* nominat eam Niger: Sed *Sta in pace*, Fazellus. Straboni Elorus Macedoniæ vrbs est. Vide *Elorum*, *Helorus*, *& Chlorus*.

Elos, vide *Helos*.

Eloth, vide *Abylam*.

Elpenoris Tumulus, in Circeis. Plinius 15. cap. 29. & Theophrastus de Plantis 5. cap. 9. Huius vestigia nomenque hactenus exstare puto apud oppidum *S. Felicis*.

Elpia 'Ελπία, Dauniæ vrbs, à Rhodiensibus condita: Stephano. ex Strabonis 14.

Elpidis, vide *Spei*.

Elpius ἔλπι☉; Græciæ fluuius, circa Tempe. Zonaras. Pro Peneio puto, corruptè.

Elpranci, vitiosè forte, pro *Et Franci*. diuisim. sic mecum postea sensit doctissimus M. Velserus. Vide *Chamaui*.

Elste, locus in meditullio Batuæ insulæ (Bataviæ olim) quæ Rheni fluminis alueo vndique circumcingitur. In vita S. Worofridi.

Elterium, *Alter* hodie dici putat D. Iacobus Delgadus. Antoninus eius meminit. vide *Abelterium*.

Eltheca, vide *Helteco*.

Elua, vide *Ilua*.

Eluetii, vide *Heluetii*.

Elui, vide *Heluii*.

Eluia 'Ελυία, Paphlagoniæ vrbs, Ptolem.

Eluicorum, vide *Auenticum*.

Elulii ἐλύλιοι, Mauritaniæ Cæsariensis gens, apud Ptolemæum.

Eluonense monasterium, hodie *S. Amandi* est, ad Sealdim fluuium, vt videtur in vita S. Popponis, apud Surium. *Elnonense* legunt alii, & rectius. nam *Helno* eius est nomen: inter Tornacum & Valentianas, ad Scarpam fluuium.

Eluri Populi, quorum rex Gœtas; sunt apud Cedrenum. Sed *Herulus* interpretatur Xylander. *Æluri* sunt Zonaræ.

Eluris Episcopatus, sub sede Rubba Moabitarum. Guil. Tyrius.

Eluza, Narbonensis Galliæ vrbs, Claudiano, Sulpitio, & Ammiano 15. *Eluso* corrupte apud Paulinum, ad Seuerum. *Helusanos* nouit Sidonius 7 Epistolar. ad Basilium. *Elusatium* ciuitatē habet lib. Dignitatum, pro quo *Ellosatium* legit alius codex, mendosè. & *Elosaricum* Cœnalis, qui *Laiscure* nouo nomine interpretatur. *Elsa* à Scaligero. Hæc *Elusa* etiam nominatur in III. scheda Peutingeriana nondum edita, at mihi à nobili doctoque M. Velsero communicata, vbi in eiusdem II. scheda edita *Clusa* corruptè legebatur. vide *Flustates*. *Elusa* quoque Idumææ oppidum, Ptolemæo. Huius meminit & D. Hieronym. in Hilarione. Palæstinæ II. est in concil. Chalced. in aliis Palestinæ I. vide *Elut*.

Elusaberris, Ausciorum vrbs in Gallia Aquitanica, Pomponio. Vox mihi suspecta. Vetustiores codices Eliumberrum, & Heliumberrum legunt, æquè mihi incognita.

Elusates, vide *Elusa*, *& Flustates*.

Elut, sine *Elus*, cuius in Sacris memoria est; *Elusa* ἔλουσα, à Ptolemæo vocari, docet Goropius. Idumææ vrbs est.

Elyanensis Balnei, in Africa, memoria est in Histor. Miscella 15. vbi Olympius Arrianus combustus.

Elydna 'Ελυδνα, Ptolemæo. *Celydna* Latinis codicibus, Indiæ extra Gangem vrbs.

Elyma 'Ελυμα, Ptolemæo Elymiotarum Macedoniæ regionis oppidum, in mediterraneis, quod *Cannina* hodie à Sophiano nuncupatur. Siciliæ vrbs, ab Aenea condita, vt Halicarnasseus, & Thucydides tradunt. Hodie *Alymite*, vel *Palymite* vocatur, vt Fazellus scribit. vide *Elimea*.

Elymais ἐλυμαΐς, Assyriæ regio, versus Persidem, Stephano, *Elymais* apud Plinium tractus Persiæ est, inter sinum Persicum & Mediam. *Elymaam* Regionem habet Ælianus, vbi Adonidis templum, & in eo mansueti leones. vide *Erioch*.

Elymai 'Ελυμαῖοι, gens est inter Hyrcaniam & Bactrianam, Iulio Polluci, cuius canes laudat. etiam vulpes describit, lib. 5. c. 5. & 12.

& 12. An gentile ab Elymæa Æliani? Alios Elymeos habet 6. Annal. Tacitus: circa Armeniam. Circa Susianam Persidis, Strabo. vide *Persia*.

Elymais, vide *Elimæ*, *Eldimai*, & *Persepolis*.

Elymia 'ελυμία, Peloponnesi vrbs, circa Mantineam & Orchomenon. Xenophon. 6. Græcor.

Elymiotæ 'ελυμιῶται, Macedoniæ populi, Ptolemæo. *Placani* hodie eorum regio vocatur, vt Castaldus perhibet. vide *Elimiotæ*.

Elymnium 'ελύμνιον, Eubœæ insula. Hesychius quæ & *Elymnia*. Stephanus. Athi montis vrbs, est apud Heraclidem in Politiis. ex qua incolæ à muribus pulsi.

Elyræ 'ελύρος, Indici maris insula, vbi ostreæ margaritiferæ. Tzetza in variis, numero 375.

Elyrus 'ἔλυρος, Cretæ vrbs. Pausaniæ, & Stephano. Eandem cum *Olero* putauerim.

Elysa, vide *Elusa*.

Elysii, Germaniæ populi, Tacito. *Lausnitz* Petro Niuementio. In *Alsen*, insula Danica sic dicta hos esse, credit And. Velleius.

Elysius 'ηλύσιον, Campus ab Homero celebratus est in insulis Atlanticis duabus; vt refert Plutarchus in Sertorio. apud eundem in libello de facie orbis Lunæ, est Elysius campus, parte Lunæ cœlo obuersæ. Locus apud Inferos: Virg. 6. Æneid. Hesychio in Paradiso est, vel etiam circa Ægyptum, aut Lesbon. Templum est Suidæ, in Ægypto. Huc referendum quod habet Dion Prusæus in Oratione Troiana, Suidæ est quoque circa Lesoum; Lesbon malo legere: suffragantibus Hesychio & Phauorino. Variorum antiquorum de Elysio sententias vide apud Natalem 3. Mytholog. *Elysius Siculis de fontibus exilit amnis.* sic Seneca 3. Naturalium. ex quo Siciliæ fluuius videtur. Sed *Eleus* legit Pintianus: intelligitque Alpheum Elidis fluuium. *Elidius* malim ego eadem significatione, at minore ab Elysii vocis pronunciatione: & 'ηλύσιον ab Elos agnoscit Steph. Vide *Helicon*.

Ema, Guil. Tyrio est in Palæstina opidũ. Vide *Æmonia*.

Emanationis Aquæ meminit Dorothæus, in Ezechiele.

Emanici, vide *Calensibus*.

Emaon, vide *Imaus*.

Emasicytus, vide *Masicytus*.

Emate, Pannoniæ vrbs, inter Sirmium & Salonas, Antonino. *Æmate* legit Aldus.

Emath, cuius in Sacris litteris mentio est, D. Hieronymus in Magnam & Paruam distinguit. *Magnam* Antiochiam Syriæ: & *Paruam* Epiphaniam interpretatur Matth. Beroaldus verò huius sententiam reiicit, amplectiturque Ziegleri qui *Ituræam* ex eo facit 'ημάθ, locus deserti vbi Israelitæ mansere; Exod 15. *Chamath* pro eo legit Pagninus. *Emath Suna*, vide *Besoba*.

Emathia, quæ nunc dicitur inquit Iiuius 40. quondam appellat *Pæonia* est Macedoniæ regio Eadem ferè Plinius 4. cap. 10. Macedoniam *Emathiam* cognominatam, tradit Trogus 7. & Pæoniam Macedoniæ portionem dicit. Macedonis oram *Emathiam* appellari, scribit Gellius 4. cap. 6 Hodie *Pitiotidia* vocari, scribit Lazius. Ptolemæo cui etiam (vt hoc parergicôs dicam) *Matia* μάτια, est huic Emathiæ vicina regio, in qua Europum vrbem habet: quam alii perperã sub Emathia describunt. Latini codices huius Matiæ non meminere. *Emathiotis* Regionis Macedoniæ, meminit Aristoteles in Admirandis, vbi sues solidis vngulis. vide *Macedonia*, *Oesyma*. & *Thessalonica*.

Emathoes, vide *Pylus*.

Embaton 'ἔμβατον, Erythrææ locus in Asia, Thucydidi, & ex eo, Stephano. Non procul à Chio, vt Winsemius habet in suo Thucydide. Polyenus 3. huius quoque meminit.

Embloniturna. (locus fortè in Africa Propria.) Euodius Episcopus Vzalensis huius meminit.

Emblonius, & *Diocleus*, montium nomina: Oppiano de Venatione. Libanus autem, & Antilibanus mauult legere Brodæus.

Embolea, vide *Emblaa*.

Embolima, Indiæ vrbs: Q. Curtio 8. Vetustior codex legebat *Echolima* Modius *Ecbolima*. Prior lectio magis placet. 'εμβόλιμα nouit enim Ptolomæus, & Arrianus 4 Alex. in India, haud procul ab Aorno petra.

Embolum 'ἔμβολον, vicus in Arabia Felici, Ptolemæo. *Apelone* Plinii putauerim. Locus. in Lycia est Pindaro, è regione Rhodi. Lonicerus huius Commentator scribit templum sic dictum, à Forma. quod postea *Triris* nominabatur.

Embolus, vide *Ambenus*.

Emea ἠμεα, locus prope Mycenas. Suidas.

Emenium, vide *Æminium*.

Emerita, vide *Augusta*, & *Auenticum*.

Emesa, & *Emisa*, vide *Emissa*, & *Hemasa*.

Emet, Saracenicum locum sic dictum, habet Cedrenus: ad quem Orestes venit. Idem cum *Amida*, opinor.

Emethsan, opidum Syriæ, lib. 22 Historiæ Miscellæ.

Emeum opidum Æthiopiæ sub Ægypto. Plinius.

Emia, vide *Emea*.

Emicasius, Thessaliæ fluuius, in Apidanũ se euoluens. Vibius: in verbo *Apidanus*, Vocem deprauatam puto.

Emicynes, vide *Hemicynes*.

Emin, Genes. 14. *Emmæi* in Saue ciuitate, sunt 70. interpretib. Palæstinæ populi.

Eminentiani Episcopi, in Mauritania Sitiphensi: meminit Fragmentum M. S. Vict. Vticens.

Eminentior ἐξοχή, locus, Albionis insulæ, in latere Orientali, Ptolemæo. *Eastonnesse* hodie.

Eminium, vide *Æminium*.

Emischabales, Arabiæ Felicis fons apud Agacturos, Plinio.

Emisa, vide *Emissa*.

Emissa ἔμισσα, Ptolemæo & Ammiano: Apamenæ in Syria vrbs est. ἔμισα, Herodiano & Iuliano Apostatæ, in Cæsaribus. ἔμισσα Stephano. *Hemesa* Plinio. cui & *Hemiseni* sunt. ἐμισηνῶν apud Goltzium, ex nummis. Coloniam Romanam facit ex Vlpiano Onuphrius. Vitriacus, & Niger *Camala* vocat. Bellonius scribit Turcis *Haman*, & Arabibus *Hamsa* dici. Ioannes Lydus ait à Saracenis *Chemps* χεμψ, vocari. *Emisa* Phœniciæ, est apud Eusebium, Eccles. Hist. 9. cap. 5. vide *Hemasa* & *Hymnus*.

Emma, vide *Maon*.

Emmaei, vide *Emin*.

Emmaus ἐμμαοῦς, Palæstinæ opidum est Iosepho 17. Antiq. cap. 12. Ptolemæo, quod quoque *Nicopolis*, teste D. Hieronymo. Hodie adhuc *Nicopol* nominari tradit Postellus. *Gotz* ab Arabibus & Turcis, vt ait Rawolfius. Aliam ab hac *Emmauntem*, non longè à Tiberiade, videtur habere Iosephus 18. Antiq. 3. Eadem *Ammaus* vocatur ab eodem 4. Bel. Iud. cap. 1. Vtrumque Aquas calidas significare addit.

Emni ἔμνοι, Taprobanæ gens. Ptolemæus. *Semni* interpretibus.

Emoda, vide *Eumeda*.

Emodus, vel vt Ptolemæus, *Hemodus* ἤμωδος, Asiæ mons. *Moghali* Castaldo: A Iudæis *Iethra*, à Mengrelianis *Beresith* nominari dicit Theuetus, vide *Taurus*.

Emona, vide *Æmonia*.

Emoniam habet Mercator Scotiæ Orientalis insulam, quam *Maid* vocat.

Emorai, vide *Amorrai*.

Empanensis Synodus quintadecima citatur in Decretorum 1. Distinctione 16. *Empanense* est Decret. 2. Causa 11. Locus in Gallia, vide *Epaunense*.

Empelathra ἐμπέλαθρα, Ptolom. vrbs Indiæ intra Gangem.

Emperesium ἐμπερέσιον, circa Euripum, promontorium. Dicæarchus.

Emphron, vide *Raphon*.

Emporiæ ἐμπορεῖαι, Tarraconensis Hispaniæ, Indigetorum, maritimum opidum, Polybio 3. & Ptolemæo. *Emporium* nominat Stephanus: & Galliæ tribuit. *Ampurias* vocant Clusius, & Tarapha. Emporienses prius insulam oppositā habitasse quam *Paleapolim* παλαιάπολις vocabant, scribit Strabo. Nebrissensis tradit à Strabone quoque *Diopolim* nominari, sed malè, quem errorem detexit primum Xylander, in suo Strabone Latino. Liuius 34. triplicem facit, vnam quam Græci Phocenses, alteram quam Hispani habebant: tertiam Romani coloni, à D. Iulio adiecti.

Emporia sunt loca Syrtibus propinqua: sic propter fertilitatem regionis appellata; vt refert Polyb. 3. & Liu. 29 qui nominat ea Punica Emporia. Idem l. 34. scribit regionē sic vocari, quæ est in ora Syrtis Maioris: comprahendereque vnicam vrbem Leptin.

Emporicus Sinus, ἐμπορικὸς, Oceani Atlantici, à Ptolemæo & Strabone in Mauritania describitur: à Plinio videtur *Sagnti* vocari.

Emporium, Castellum est Liuio, propè Placentiam, magno opere munitum. Mar. Niger. dubitat num hodie *Pontonudo* vocetur. ἐμπόριον, nauale vrbis Medamæ est, in Locris, Italiæ: prope Metaurum fluuium, Stra-

Straboni. cui quoq; locus est iuxta Alexandriam Ægypti. vrbs est Stephano, in Macedonia: in Campania: & in Sicilia. Horum 'Εμπεριτῶν meminit quoque Goltzius. *Emporio Tiberi adiecto.* sic Liuius 35. & 41 *extra portam Trigeminam.* vide *Emporia, & Tanais.*

Empulum: eo anno ex Tiburtibus haud memorando certamine captum. Sic Liuius 7. *S. Elpidio*, in Piceno putat Francisc. Pamphilus. quod quandoque *Clauello* vocatum addit.

Enabasi, vide *Nabasi.*

Enagora, insula circa Cyprum, alicubi, Plinio.

Enakim, vide *Moraſthi.*

Enamæ, Cheslomi, Chephthomi, Labimi, Lumei, Nethimi, Phathrosimi, Africæ populi. Iosepho 1. cap. 7. quos bello Æthiopico exstirpatos addit.

*Enan*ἐνὰν, nomen loci, Genes. 38. vt legunt 70. interpretes. *Henaim* Pagnino est. Vide *Anem.*

Enaulus ἔναυλος, fluuius, de quo apud Orpheum hæc: *Plana quoque Anchialos & aquis præsalsus Enaulus. Qui rapido vastis strepitum dat flumine terris.* Circa Pelasgicum Sinum est. An pro Anaurus? sic putauerim.

Enaum, locus in Palæstina. Iosuæ 15.

Encaleus 'Εγκαλεῦς, mons è regione Salaminæ. Ioannes Tzetza Chiliade 1. num. 32.

Enchelea ἐγχέλειαι, Plinio & Stephano sunt Illyrii populi. *Etesiam* vocat Pinetus. *Engelanes* 'Εγγελᾶνες, iidem dicuntur eidem Stephano. *Enchelii* sunt Straboni. Horum vrbes Harmoniæ monumentum, & Cadmi turrim, haber Apollonius 4. Argonauticorum. *Cylices* vocantur ab Athenæo.

Enchelana 'Εγχελᾶναι, Polybio 5. Macedoniæ vrbs est, circa Lychnidum paludem.

Encleus 'Εγκλεῦς, Bœotiæ vrbs. Steph. in in verbo 'Ιλιουῆες.

Enchelii, vide *Enchelea.*

Endera ἔνδερα, Gymnetarum domicilium in Æthiopia sub Ægypto. Strabo.

Enderum ἔνδερον, Dalmatiæ opidum, Ptolemæo. *Driuesto*, Nigro est. *Enderydini* sunt apud Plinium. sed Endero & Driuesto duo sunt opida in tabula Græciæ Castaldi, longè inter se distantes.

Endideium, Rhætiæ vrbs est, Antonino. huic Simlerus Neumarckt nomen assignat.

Endigeti ἐνδιγέται, Tarraconensis Hispaniæ populi, Ptolemæo. *Indigeti* legunt interpretes. sic quoque Auienus. 'Ινδικῆται, sunt Stephano. apud quos Indica vrbs.

Endor locus. Iosue 17. 1. Samuel. 28.

Endrum, vide *Herbesus.*

Eneacome, pagus circa Troadem alicubi, est Scepsio, apud Strabonem.

Enestedorum ἐνεστηδόνων, sinus Illyricus; Stephano. in quo Anchiala ciuitas, & Scheria; Suidæ. Circa Epyrum videtur, ex Procopio 3. Gothicor.

Enetenenses, vide *Etenenses.*

Eneti ἐνετοὶ, Paphlagonum populi, Stephano, Iidem cum Henetis. Et *Enetus* ciuitas, vnde Myrmex philosophus eidem. Hæc *Henetus* Solino.

Engada 'Εγγάδα, magnus vicus, iuxta Sodomam, Stephano. Ptolemæus huius etiam meminit in Iudæa *Engadda* Plinii est. 'Εγγαδδί, in Sacris litteris, & Iosepho, Antiq. 9. & D. Hieronymo. qui addit *Hazazonthamar* Hebræis esse. Trecentis stadiis à Ierosolyma abest, teste Iosepho.

Engalim Palæstinæ locus. Ezech. 47.

Enganim, Palæstinæ locus. Iosue 15. 19. 21. Sed plurium opidorum nomen esse, docet Masius, ad eundem Iosuam.

Engelain 'Εγγελαὶν, desertum vbi Saul latitabat, Iosephus Antiq. 6. cap. 14.

Engelanes, vide *Enchelea.*

Engeriacum palatium, ad Vultonnam fluuium Galliæ: vti legitur in historia reuelationis capitis D. Ioannis, quæ in D. Cypriani operibus exstat. *Angely*, vel *S. Iand'Angely*, vt vulgo vocant. *Angeriacum* per A. in prima etiam scribitur.

Engolisma, Galliæ vrbs, apud Gregorium Turonens. in vita S. Eparchii. Alii *Equosilina* corruptè legunt, in eiusdem vita, *Angolesme* hodie. *Egolisma*, est in lib. Prouinciar. Vide *Iculisma.*

Enguini, vide *Engyum.*

Engyum ἔγγυον, Siciliæ vrbs, Ptolemæo, & Diodoro 4. *Enguinos* 'Εγγυίνους populos habet Plinius, Phalaris, & Cicero in Verrem. *Gange* hodie nominati putat Aretius. *Engyum* fons quoque dicitur, qui vrbem præterfluit, teste Diodoro. Engyon vrbs Diodori, cuius & Plutarchus meminit, alia est à Ptolemæi. Vide *Vlyssis* Portus.

Eniandos, vide *Epiphania*.

Enianum, vide *Larthenianum*.

Eniconia, vide *Blesina*.

Enienses ἐνιῆνες Græciæ populi, apud Herodotum 7. Apud quos Sperchius fluuius oritur. *Æniani* apud alios.

Eningia Plinii, regio Europæ Septentrionalior. Finlandt Zieglero, & Ioan. Gotho.

Eniochi, vide *Heniochi*.

Enipeus ἐνιπεύς, Peloponnesi fluuius, qui in Alpheum exit. vti scribit Strabo. *Enipheus* per φ. legendum contendit omnino Ciofanus. ἐλιπεύς per λ. legit quoque Hesychius. Macedoniæ, siue Thessaliæ exiguus fluuiolus, ex Olympo monte defluens: Liuio, Appiano, Thucydidi, Straboni, Lucano, & Vibio. Theuetus hunc *Pharib* indigetat: suo more & errore. pro Pharibo nempe Ptolemæi, alio ab hoc. Casaubonus ad 8. Strabonis annotauit pro hoc Enipeo, *Eniseum* legendum, ex Eustathio, vt addit. Enipeum hunc circa Phylleium montem cum Epidano confluere, scribit Apollonius 1.

Enipheus, vide *Enipeus*.

Enipi Natio, Africæ Interioris: à Corn. Balbo expugnata. Plinius.

Enippe, vide *Aganippe*.

Eniseca, Liguriæ riuus. In ænea tabula antiquissima, Genuæ.

Eniseus, vide *Enipeus*.

Enisipta, Maris Libyci insula, Ægypto adiacens. *Isola de Columbi*, Gerar. Mercatori. Ptolemæus eius meminit. sed *Ænesippa* αἰνήσιππα, habent Græci codices. Strabo *Ænesipasta* αἰνησίπαστα, legit.

Enispe ἐνίσπη, Arcadiæ vrbs, Plinio, Pausaniæ, & Senecæ in Troade tragœdia. Stephanus scribit eam nonnullos Clitoriæ, alios Phocidi adscribere. vide *Rhipe*.

Enisis, Siciliæ fluuius est, Aretio, & Fazello, quem hodie *Nisi* appellari scribit. Vetusti vocabuli nescio quis auctor est, etsi Thucydidi hoc tribuat Fazellus.

Enistratus, circa Galatiam vicus. Metaphrasti, in vita S. Theodori Archimandritæ.

Enna ἔννα, Siciliæ mediterranea vrbs, & insulæ vmbilicus, Liuio, & Ptolemæo. eum afflatu *Henna* Frontino. *Ennenses* Plinio. *Anna*, castellum hodie, vel *Castro Ioanni*, Leandro, Fazello, & Aretio. *Ennense* Nemus inde, apud Arnobium 5. *Enna* etiam Atticæ gens: si creditur Scholiastæ Callimachi in Cererem.

Enneacrunos ἐννεάκρουνος, Atticæ fons est Plinio. siue Atheniensium vrbs, vt tradit Pausanias. Hic etiam *Callirrhoe* à Papinio vocari videtur, eo versu: *Et quot Callirhoë nouies errantibus vndis*. vt annotauit Hermolaus. Sed omnino eundem esse, ex Thucydide luce clarius est: vbi scribit Callirrhoen καλλιρρόη quondam, sed postea à tyrannis reparatam, Enneacrunon dictam, id est, fistulæ, vel salientes nouem. Tzetza Chiliade 80. numero 148. dicit Calliroe (sic enim is legit, cum Thucydide simplici R.) antea Enneacrunon dictũ. Idem Suidas qui eum alio in loco etiam *Dodecacrunon* vocat à duodecim fistulis. Plinius tamen lib. 5. ca. 7. duos videtur facere, cùm inquit: *In Attica fontes Cephissia, Larine, Callirrhoe, & Enneacrunos*.

Ennea Cyclus ἐννέα κύκλος, locus est Thraciæ, Colutho Thebæo.

Ennea Tyrsesin ἐννέα πύργοις, id est, nouem turres; locum in Sicilia sic vocat Diodorus 11. vbi Gelo rex sepultus fuit. Ducenta stadia à Syracusis.

Ennesia, vide *Ætna*.

Ennom ἐννόμ, Vallis, Iosue 15. *Gehennon* legit D. Hieronymus. Idem cum *Benehennon* puto.

Enoch ἐνώχ, ciuitas à Caino extructa. Genes. 4. *Enosa* ἐνώσα, est apud Iosephum. Circa Libanum fuisse, scribit Pseudoberosus. & *Enos* vocat. In Indiam ponit Isidorus.

Enoecadloa, gens quæ Hyleam regionem habitat: in Sarmatia Europæa. Plinius.

Enona, vide *Æmona*.

Enope ἐνόπη, Messeniæ vrbs. Stephanus: ex Homero. Vide *Gerenia*.

Enophita, loci in Græcia nomen habetur, apud Platonem in Menexeno.

Enorchomeniorum ἐνορχομενίων politiam, Aristotelis, citat ex 10. Iulii Pollucis Casaubonus, ad Laërtium. *Orchomeniorum* ego malo.

Enosa, vide *Enoch*.

Enosis insula, à Sulcensi portu Sardiniæ. Plinius. *S. Pietro* à Pineto interpretatur.

Enotocoeti, vide *Satmali*.

Ensemes, vide *Solis Fons*.

Entella.

Entelia, vide *Antelia*.

Entella ἐντέλλα, Liguriæ fluuius, Ptolemæo. *Lauagna* Augustina Iustiniano, & Leandro. Etiam Siciliæ vrbs apud eundem; & Diodorum 14. item Silium 14. Idem Stephano; sed singulari L. Isacius in Lycophronem eandem *Atallam*, & alio in loco ἀταλαι simplici λ. scribit. quam Leander *Miranda* nominat. sed Aretius *Castel* Verrano. Vrbem interiisse, sed locum nomen retinere scribit Fazellus.

Enthesium, vide *Thesium*.

Entribæ ἐντρίβαι, Thraciæ gens, apud Stephanum. ex Hecatæi Europa.

Enydra ἔνυδρα, Cassiotidis in Syria vrbs, Straboni.

Eoa ἑῶα, Ptolemæo Africæ Propriæ vrbs. Mela habet *Oea*. Plinius *Oeensem* Ciuitatem legit. *Oeenses* populi Solino sunt. *Lepide* Marmolio appellatur. Vide *Tripolis*.

Eodanda, insula Arabiæ Felicis, circa Orientem, Plinio.

Eodoa, vide *Paropamisus*.

Eoe ἠώη, vrbis nomen, apud Phauorinum.

Eonia ἠιών, ciuitas Thraciæ: Isacio, ex Lycophrone. Mendæorum coloniam facit eam Etymologicon. Corruptè pro *Eion*.

Eones ἠοιας, Taurolcythatum locus, ad Pontum Euxinum. Arriani Periplus.

Eordæa ἐορδαῖαι, apud Stephanũ sunt duæ Mygdoniæ regiones. Et aliæ duæ, quarum vnam in Thracia: alteram in Iberia ponit. *Eordetas* populos Macedoniæ, habet Ptolemæus. sed alii hi fortasse à Plinii, qui comprehendũtur sub Æmathia Ptolemæi. Idem Plinius describit quoque *Heordenses* Pæoniæ, in Macedonia. *Eordi* item locus Macedoniæ, apud Strabonem: interprete Xylandro, pro quo Græcè ἀεορδοὶ legitur. Hoc vocabulum variè scribitur apud auctores. Lycophron enim per ω. & idem Eordi & Eordii per o micron habet. sic quoque Herodotus. *Heorde* legunt Liuius, & Plinius. *Eordia* ἐορδία, pro regione etiam habet Thucydides 2.

Eordaicus ἐορδαϊκος, Macedoniæ fluuius. Arriano in Alexandro.

Eordia, vide *Eordæa*.

Eorita ἐωρῖται, Arachosiæ gens, Ptolem.

Eorta ἑόρτα, apud Ptolemæum, *Heorta* aparicius interpretes, vrbs Indiæ extra Gangem.

Eos, mons Ægypti, circa Myoshormon. Plinius.

Eous Oceanus est Plinio, & Melæ; qui *Orientalis* Orosio; *Indicus* Dionysio. Hic Asiam ab Oriente adluit. Hunc patrum nostrorum memoria Magellanus primum nauigauit, & *Pacificum* nominauit. Vulgus autem Hispanicum *Mar del Zur* appellat.

Epaconius fluuius, Antonino, in Asturia. Vide *Eraconium*.

Epacria ἐπακρία, Attica vrbs. Strabo, & Stephanus.

Epagerita, Sarmatarum populi, à tergo Heniochis, apud Plinium.

Epagris, vide *Andros*.

Epamanduodurum, Galliæ Belgicæ oppidum, Antonino, circa Burgundiæ comitatum videtur. Video qui illud medio itinere inter Vesentionem & Clarauallem locat. Mihi tamen *Mumpelgart*, vel vt Galli pronũciant, *Montbeliart* videtur.

Epanterii, Itala gens; cum qua bellum gessisse Ligures, scribit Liuius 28.

Epardus ἔπαρδος, fluuius qui per Mardorum regionem fluit, Arriano Alexandri 4. In Hyrcania puto.

Eperis, vide *Eparita*.

Eparitæ ἐπαρῖται gens Arcadica. Stephanus. Horum meminit Xenophon, 7. Græcor. *Eparis* eorum ciuitas, eidem Stephano.

Epaunense concilium, habitum sub Gelasio 1. Papa, & Sigismundo rege. vbi sit, ignorat etiam is qui illud edidit, Surius; in suo Conciliorum opere. Circa Galliam Narbonensem aut Aquitanicam esse, colligo ex Episcopis qui illi interfuere, qui omnes huius tractus videntur. Aut halluc nor, aut est *Apamia*, cuius meminit Platina in Bonifacio VIII. quæ teste Massono sita est ad Aurigeram amnem, cis Pyrenæos montes, sub diœcesi Tolosana. Vulgo *Pamies* & *Pamiers* vocari puto. *Empana* eadem quoque alibi nominari coniicio. Cæsar Baronius in Martyrologio *Pamia* vocat. vide *Empanensis*.

Epebrodunum, vide *Ebroduntii*.

Epei, Echinadum incolæ nominabantur. Varinus. vide *Elei*.

Epeiacum, vide *Epiacum*.

Epeii, vide *Epii*.

Epeirus Asiatica, est apud Æschylum, in Prometheo.

Epenium 'ἐπήνειον, emporium vrbis Pergæ, in Pamphilia. Procop. Ædif. 5. 'ἐπίνειον, fortè per I. quod sonat nauale.

Epetium 'ἐπέτιον, Ptolemæo Illyridis opidum. *Spezzo* vocatur Sophiano, hodie. Plinius *Epetinos* vocat; & insulates facit.

Epher terra, circa Syriam est, 3. Reg. 4 ὀφίρ habent 70. interp.

Ephesia 'ἐφεσία, vide *Cretinea*.

Ephesiorum Portum, describit ad Bosporum Thracium, a latere Asiatico; ex Dionysio P. Gyllius; qui hodie eum *Aphosiatin* appellari addit.

Ephesus 'ἔφεσος, Ioniæ regionis Asiaticæ vrbs nobilis, & Dianæ templo, inter septem mundi miracula numerato, clara. Hæc Plinio auctore, item Stephano, olim quoque *Smyrna* σμύρνα, cognomine *Trachea*, *Samornion* σαμόρνιον, & σάμορνος; *Ptelea* πτελέα; *Ortygia* ὀρτυγία, *Morges*, & *Alopes* vocata fuit. *Trichia* τριχία, etiam Stephano. Apud Strabonem quoque *Smyrna*. *Arsinoe* ἀρσινόη, & *Sisybra* σισύβρα, dicitur. *Fiena* hodie dici Castaldus scribit. Sophianus eam *Epheso* adhuc appellari ait. *Ephesus*, Nili quoque insula, apud Stephanum.

Ephestiensis Episcopi, in Mysia Europæa, meminit Concilium Nicenum. Pro *Hephæstiensis* fortè.

Ephialtium 'ἐφιάλτιον, Carpathi insulæ promontorium. Ptolemæus.

Ephitisa, vide *Cisamus*.

Ephra, locus terræ Chanaan, Iudic. 6. & 8.

Ephraim mons; Iudicum 4. *Cibel Efna* apud Gistelium vocatur. Sed & vrbis nomen est Iosuæ 19. quæ *Hapharean*, teste Masio.

Ephrata, vide *Bethlehem*.

Ephron ager, iuxta Mambre, Genes. 23. Vrbs munita: 2. Machab. 12. Vide *Neapolis*.

Ephthalita, vide *Abdela*.

Ephyra 'ἔφυρα Ætoliæ vrbs est apud Strabonem & Plinium. Vicum facit Stephanus. Idem huius nominis vrbem habet in Thessalia: circa Cranonem. Stephanus quoque nominat circa Thessaliam: Arcadiæ: & Italiæ, circa Campaniam. Insulam quoque sic dictam, non procul à Melo. Plinius describit quoque insulam Ephyram cum opido, in sinu Argolico. Apud Strabonem sunt *Ephyrii* in Perrhæbis Macedoniæ. Eidem est etiam in Elide Peloponnesi vrbs. Idem pagum in agro Sicyonio. ad Sellciuntem fluuium; vt etiam habet Phauorinus in Lexico. Idem Strabo *Ephyram* habet iuxta Cyllenem montem. Item aliam in Thesprotia; & aliam in agro Corinthiaco. Vide *Agrai*, *Cichyrus*, *Corinthus*, *Cranon*, & *Oenoe*.

Epiacum 'ἐπίακον, Brigantum opidum, in Albione insula. Ptolemæus. *Apiacum* ἀπίακον, erat in M. S. codice. *Papcastle* Camdeno est.

Epibula, vide *Athlula*.

Epicaria ἐπικαρία, Dalmatiæ vrbs. Ptol.

Epicarus 'ἐπίκαρος, Iudææ in Palæstina locus, Ptolemæo. Pro flumine habet And. Masius ad 12. Iosuc. à quo putat Chaldæum *Epicareos*, pro *Maachataos* nominasse ad hunc fluuium habitantes.

Epicarum, vide *Epidaurus*.

Epicephesia 'ἐπικηφισία, Oenoidis tribus pars. Steph.

Epicnemedii, vide *Locri*.

Epicrene, Bœotiæ vrbs, Martiano Capellæ. Alia lectio, *Epigranea*, & *Epigirana*.

Epicteti 'ἐπίκτητοι, quidam populi, qui definiunt Bithyniam ab Ortu. Strabo 12.

Epictetus, vide *Phrygia*.

Epidamnus 'ἐπίδαμνος, Thucydidi Dalmatiæ aut Macedoniæ colonia, & opidum. propter inauspicatum nomen à Romanis *Dyrrachium* δυρράχιον, appellatum fuisse, tradunt Liuius, Strabo, Plinius & Mela. Quibus assentitur quoque Dion. 41. ita tamen vt subdubitet num duo diuersa sint opida. Appianus autem 2. Ciuilium hoc planè adfirmat, ait enim Epidamnum paullum remotum à mari: Dyrrachium verò propè ipsum mare: (in peninsula teste Strabone) Epidamnique nauale esse dicit. additque hoc falsò à quibusdam Epidamnum dictum. Postea tamen sic nominatum à Corcyrensibus, quod Dyrrachii nomen ominosum habebatur. vetustam autem appellationem vicisse, & Dyrrachii nomen manere. Discrepat à cæteris omnibus Appianus, hic namque Dyrrachii nomen ominosum, ceteri Epidamni faciunt. Hic nominis mutationem Corcyrensibus, alii Romanis tribuunt. δυρράχιον, Ptolemæo est. Hodie vetus nomen obtinere videntur. *Durazzo* enim vrbs interior, & *Cabo Durazzo* maritima vocatur; in tabulis geographicis recentioribus.

Dra-

Drazio legit Marius Niger. Errant qui *Velona* interpretantur.

Epidaphne, vide *Antiochia*.

Epidarum, Cypri opidum, Plinio. *Pitarewil* hodie, vt refert Lusignanus.

Epidaurus ἐπίδαυρος. Tres in Europa sunt huius nominis vrbes, quarum vna in Dalmatia, alteræ duæ in Peloponneso sitæ sunt. Vnam harum Limeram cognominatam fuisse; alterutram quoque Peloponnesiacæ Æsculapii delubro celebrem fuisse, ex auctoribus constat. Sed cum à neotericis scriptoribus in attribuendo cognomine, & delubro sæpius hallucinari, magnoque errore hæc confundi obseruauerimus: coacti fuimus ad ipsos fontes, ex quibus hæc de Epidauris hausimus, recurrere. *Epidaurus* igitur prima est in Dalmatia, Ptolemæo. hæc Epidaurum Colonia, à Plinio dicitur. & *Legio IX.* hic ponitur in antiqua inscriptione. Hæc hodie est & Emporio, & Republica nobilis. Hanc Europæis *Ragusi* appellari, extra controuersiam est. Turcis verò, ni fallor, *Dobronicha* vocatur ῥαούσιον Cedreno. Huic Limeræ cognomen, sed falsò, a pluribus nostræ ætatis scriptoribus additur. Hanc Dion & Mela in Parthinis (Dalmatiæ populis) quos Plinius Parthenos nominat, & hodie Ragusienses possent indigitari, ponit. *Epidaurus* altera, in Peloponneso, à Plinio, Ptolemæo, Strabone, Pomponioque: in Argia nempe regione, ad Saronicum sinum, quam Æsculapii delubro celebrem faciunt. Extra vrbem tamen fuisse hoc delubrum scribit Pausanias in Corinthiacis: quinque nempe M. P. vt habet Liuius 45. *Epitaurus* hæc antea dicebatur, referente Strabone. apud quem autem *Epicarum* restituendum monet Casaubonus a Caribus nempe hunc tractum olim tenentibus. Hanc hodie *Pigiada*, vt Dom. Niger vel *Cheronisi* vocant, vt Sophianus auctor est. *Epidaurus* Tertia in eadem est Peloponneso, ad Argolicum sinum, in Laconica, Ptolemæo: siue vt Pausanias habet, apud Eleutherolacones. *Epidauria* hæc Straboni. qui eandem prius *Limeneram* cognominatam dicit, ob portus commoditatem, (λιμὴν enim Græcè portus) ac postea conciso vocabulo, *Limeram.* sic quoq; hanc cognominant Thucydides, Pausanias, item Stephanus; qui eandem quoq; *Melissiam* μελισσίαν, & *Æmeram* αἰμηρὰν dicit corruptè autem pro *Limera* λιμηρά. Λ. enim & Α. Græca elementa inter se forma non admodum dissimilia, scriptorem fefellisse arbitror. quod monuit aliquando per litteras vir non tantùm doctiss. sed & optimus And. Schottus. *Monembasia*, vel *Monembasia* hæc à posterioribus Græcis, vt Plethoni, Gregoræ, & Cedreno nominatur. Hæc autem ætas hanc *Maluasiam* appellat Huius regio & incolæ vocantur a Strabone *Epidauria* & *Epidaurii*. Meminit quoque Plinius *Epidaurus* insulæ, quæ eius tempore desiit.

Epidelium ἐπιδήλιον, locus maritimus Laconicæ: Pausaniæ. circa Boios.

Epidium ἐπίδιον, Ptolemæo Albionis insulæ promontorium. The mul of Canteri/ Ger. Mercatori. qui idem *Caledonium* quoque promontoriū vocat. *Epidii* populi sunt ibidem, qui hodie *Cantire*, teste Camdeno. item haud procul *Epidium* insula, eidem. quæ, ni fallor, *Yla* hodie. Vide *Ebuda*.

Epiecia ἐπιεικεία, circa Corinthum vrbs videtur, apud Xenophontem 4. Græcorum. *Epiecidæ* ἐπιεικίδαι, municipium Cecropidis, Stephano.

Epigranea, apud Plinium Bœotiæ fons. vide *Epicrene*.

Epii, Ætoliæ gens; Plinio lib. 7. cap. 48. & Val. Max. lib. 8 cap. 14. ἐπειοί, Elidis populi sunt, Halicarnass. 2.

Epileucadii ἐπιλευκάδιοι, Acarnaniæ vrbs: Stephano, ex Hecatæi Europa.

Epimaranitæ, Arabiæ Felicis populi Plin.

Epimastus, ciuitatis nomen, circa Thraciam: Suidæ, ex Anaximine. Vide *Mastira*.

Epina ἔπινα, Straboni Elidis vrbs, sed *Arpinna* suspicatur legendū Casaubonus. Ego *Hypania* Ptolemæi puto. vide *Hypania*.

Epinium ἐπίνειον, id est, nauale. Aulorum in Macedonia vrbs. Ptolemæus. Vide *Epenium*.

Epiodorus, vide *Cory*.

Epiora, ἐπίορα, pars regionis in Sicilia. Hesychius.

Epipa, nomen loci: vbi Marcellinus Comes scribit Flauianum episcopum exulasse. Baronius 6. Annal. hanc dicit eandem esse cum *Hypæpa* Ptol. & *Euchippa* Plinii.

Epiphania ἐπιφάνεια, Syriæ vrbs, ad Orontem fluuium, Ptolemæo. *Amam* Mar.

Nigro dicitur. *Mapia* & *Alepo* Cuſpiniano. *Amathe* ἀμάθη, accolis vocari Ioſephus author eſt, cap. 7. lib. Antiq. 1. *Hemath* D. Hieronymo, ad Dardanum. Ad Tigrim vrbs: *Arceſicerata* ἀρκεσικέρτα (vel vt legit Aldina editio ἀρτεικέρτα per T. in ſecunda) etiam dicta, vt Stephanus perhibet. eadem fortè cum Ptolemæi *Arta Gigarta* Armeniæ Maioris. *Epiphaniam* ad Euphratem habet quoque Plinius 5. cap. 24. Bithyniæ eſt quoque, apud Stephanum. Etiam Ciliciæ opidum, Ptolemæo, & Marcellino. quod antea dicebatur *Eniandos*; Plinio Ciliciæ II. attribuitur in Conciliis antiquis. Vide *Ecbatana*, & *Emath*.

Epipolæ Ἐπιπολαί, regiuncula prærupta prope Syracuſas, Plutarcho in Timoleonte; & Stephano, ſed ex Thucydide, qui eius ſępius meminit Vide *Syracuſa*.

Epiropia, inſula Argolici ſinus, ante Hermionem. Plinius 4. cap. 12. ſed *Aperopia* ſcribendum ex Pauſania. Non eſt colonia, vt ex Plinio legit Onuphrius.

Epiropus, vide *Aſia* Minor.

Epirus ἤπειρος; Græciæ regio, Ptolemæo & cæteris. In nummis antiquis ΑΠΕΙΡΟΣ per A. in prima ſcribitur. Stephano per η ſcribitur ἤπειρος. *Chaoniam* olim dictam, dicit Martianus Capella. *Oriciam*, & *Dodonam* appellatã, ſcribit ex Dionyſio & Thraſybulo, Gerbelius. Epirum geminam faciunt Sex. Ruffus: & D. Paulinus de Niceæ abitu In *Veterem* enim. & *Nouam*, poſterioribus temporibus diuiſa fuit. vt legitur in li. Notitiar. In nouam, (quam *Albaniam* puto) Dyrrachium ponit Euſtathius, & Nicopolim Suidas Incolæ veteris *Pyrrhidæ*, à Pyrrho Achillis filio; poſtea *Epirotæ* dicti fuere, Iuſtino 17. auctore. Epirum hodie *Albania* vocari, ſcribunt Leander & Erythræus; *Larta*, Richerius, & Æneas Siluius: *Ianna* nuncupari, Caſtaldus ait: *Arbanos* vocari a Turcis. & eius incolas *Arnautleri* ait Leunclauius. Hos Albanos dicit Laonicus 6 *Arabaos* eſſe *Epirotas* vocat Procopius 1 Gothorum. omnes gentes maritimas ab Epiro Epidamnum vſque. Cuius ſententiæ non omnino videtur reclamare Liuius 36. vbi Epirum à Thermopolis verſus Septentrionem deſcribit. Vide *Aſia*.

Epis, Æthiopiæ ſub Ægypto quondam fuit opidum, contra Meroen, Plinio.

Epiſcopia Ἐπισκοπεία, Thraciæ locus, iuxta Athyram vrbem. Procopius 4. Ædific.

Epiſibrium, Hiſpaniæ ciuitas, Plinio. Vide *Ciſimbrenſis*.

Epiſparis ἐπισπαρις, Cedreno vicus Armeniæ eſt.

Epiſynangis, vide *Æpiſynangis*.

Epitalium Ἐπιτάλιον, Meſſeniæ vrbs, ad Alphæi fluminis traiectũ, Xenophonti. quam Homerus *Thryum* θρύον, & *Thryoeſſam* θρυόεσσα, vocauit; Strabone teſte. Hodie *Zunchio* vulgo interpretatur, Mario auctore; vocabulo nouo, antiquam ſignificationem referente. Triphyliæ ditionis facit Stephanus. Arcadiæ autem Heſychius. Vidẽ *Petalia*, & *Thrius*.

Epitauria, vide *Epidaurus*.

Epitauſa Ἐπίταυσα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolem.

Epiterpum Ἐπιτερπον, Galliæ Ciſalpinæ vrbs, in paludibus ſita, Strab. 5. *Epitergium* auſim hoc loco reponere.

Epitheras, vide *Ptolemais*.

Epitus, mons circa Pallenen peninſulam Macedoniæ, Plinio. vide *Epytum*.

Epitythe Ἐπιτυχη, promontorium circa Prochitam inſulam, in mari Tyrrheno. Halicarnaſſæus 1. Prauã lectionem putat Portus, & *Pithecuſa* legendum.

Epium ἤπιον, Triphyliæ vrbs, inter Maciſtum & Heræam: apud Herodotum, Xenophontem, & Stephanum. Arcadiæ apud Plinium.

Epizephyrium, vide *Tarſus*, & *Locri*.

Epla Ἔπλα, Ptolemæo. inſula Peloponneſo adiacens, circa Laconicum ſinum. *Louo* à nautis dici, ait M. Niger Vide *Ægialia*.

Epoiſſus Vicus, Antonino. *Epoſium* apud G. Turonenſem. *Epuſum* in lib. Notitiar. eſt: vt Simlero perſuaſum eſt. cui hodie *Ipſch*. mihi *Iuois* videtur. Galliæ Belgicæ locus. vide *Iuodium*. nam idem eſt.

Epomeus ἐπωμεύς, mons in Pithecuſa inſula: Timeo, apud Strabonem 5. *Epopon* habet Plinius 2. cap. 88. *Mons S. Nicolai* hodie, teſte Iulio Iazzolino.

Epona, cuius exſtat vetus lapis, quem Aventinus exhibet in ſuis Annalibus. *Pinburg* nunc dici ſcribit idem. & in inſtrumentis publicis Epinaburgiũ. In Bauaria eſt, haud

procul

procul à Noua ciuitate vt Lazius ait. Monuit me autem suis litteris nobilis & eruditus M. Velserus, Eponam hic non locum, at Deam significare.

Epope, vide *Corinthus*.

Epopon, vide *Epomeus*.

Epora, Morali *Montero* hodie est. Hispaniæ vrbs, decem leucis à Corduba distans. Meminit huius Antoninus, & vetus inscriptio. Pro hac Epora, malè apud Plinium *Ripepora* legi docet ex antiquis lapidibus, idem Moralis. *Fœderatorum* cognominatur eidem Plinio. Vide *Ripepora*.

Eporedia ἰπορεδία, Salassiorum in Insubria vrbs. Ptolemæo, ἐπορεδία Straboni. Colonia est apud Paterculum. *Eporizium* habet lib. Notitiarum. *Iurea* Leandro, & omnib.

Eposium, vide *Epoissus*.

Eppha, loci nomen, Esaiæ 60. γαιφάρ legunt 70. interpretes.

Eptimiensis Plebis, in Africa, meminit Coll. Carthag. prauè fortè, pro Septimiensis, aut Leptimiensis.

Epuia, vide *Ambracia*.

Epusum, vide *Epoissus*.

Epytum ἤπυτον, Thraciæ mons. Lexicon Phauorini. Fortè *Epitus* Plinii.

Equabona, Hispaniæ vrbs, XII. mille pass. à Corduba distans, vt Antoninus in suo Itinerario habet. *Couna* nunc dici ex Varrerio, & Montano habeo.

Equasi, vide *Aquiflauienses*.

Equelretum habet tabula Peutingetiana, in Mauritania Cæsariensi.

Equestris Ἐκυεστρ, Coloniæ, Sequanorũ, meminit Ptolemæus, Plini⁹, & Antoninus: Ægidio Scudo videtur *Neuis*, aut *Dunoi*, prope Lacum Lemanum: in eo nempe tractu qui hodie dicitur *Pays de Chabeul*, fortasse sic dicto à caballo, i. equo: vnde incolæ Equestres videntur appellari. Vide ipsum Schudum, in sua Rhætiæ descriptione.

Equestris Fortunæ, vide *Fortuna* Equestris.

Equi Arx, ἵππου ἄκρα, Africæ Propriæ opidum, circa Vticam, lacui vicinum, Diodoro 20. quod scribit ab Agathocle captum. Sed idem eodem libro, paulò infra, habet aliud eiusdem nominis; ab Eumacho captum. In Interiori Africa, vt videntur. Vide *Hippagreta*.

Equi Saxum, locus sic dictus, apud Val. Max. lib. 1. cap. 8. de Miraculis. ἵππος, est apud Hesychium Illustrium: & Suidam, in dictione Daphidas. In Magnesia Asiæ regione, aut ipsum, aut circa Thoracem montem esse, ex Strabonis 14. disco. Vide *Thorax*.

Equilium, Venetorum insula, ad ostia Plauis fluminis. Huius meminit Blondus, ex Aquileiensium historiis, ni fallor. Hanc hodie *Iesulo* vocari, scribit M. Niger, & Iulius Faroldus. *Citta noua* Leandro est.

Equotensis Episcopus, in Mauritania Sitiphensi. Vict. Vticens.

Equolisima, vicus Galliæ, circa Santones, vt apud Surium videtur. in vita S. Eparchi. Pro Engolisina, ni fallor.

Equotuticum, habet Antoninus Italiæ vrbem. *Non vna coniectura ducor* (sunt verba Celsi Cittadini è Roma ad me) *eam esse quæ vulgo* Foggia *vocant, opidum à Luceria* 12. *Milliara Apuliam versus.* vide *Tuticum*.

Eraconium Flauium, Hispaniæ vrbs, XXX. M. pass. ab Asturica. Antoninus. pro quo idem alibi mendosè legit Epaconium fluuium. Vide *Interamnium*.

Eractum ἔρακτον, Sarmatiæ Europææ opidum, Ptolem.

Eræ ἔραι, locus circa Teium Ioniæ. Strabo. *Gera* legit Casaubonus, ex M. S. & veteri interprete.

Erea, vide *Montes Ærii*.

Eraada, Atticæ municipium, Acamantidæ tribus. Suidas.

Eraga ἔραγα, Pentapolis, in Africa, regionis vrbs. Ptolem.

Eragiza ἐραγίζα, apud Ptolemæum Sytiæ ad Euphratem opidum.

Erana, ciuitas ad Amanum montem: quam scribit se cepisse Cicero, 15. Epistolarum Famil. *Eugerana* alia lectio.

Erania, vide *Vrania*.

Eranna, vide *Cyparissia*.

Erannoboa ἐραννοβόας, Indiæ fluuius, in Gangem erumpens, ad eius confluentem Palimbothra vrbs est. Arrianus in Indicis. Vide *Erranoboa*.

Eranes, vide *Cyparissos*.

Eranusa, insula Italiæ, circa Locros, Plinio. Lib. 3. cap. 16. vbi hæc, *Præterea Tyris*, *Eranusa*. voces nihili. Tres mei codices habent *Sirenussæ*: quæ vera lectio. illa autem malè ex prælegentis ore excepta. Suntque

si Dycti Cretensi fides, inter Charybdim, & Calypsonem insulam.

Eras ἔρας, circa Ephesum vrbs, Thucydidi.

Erasinii ἐρασίνιοι, sunt Thraciæ populi, apud Stephanum. In dictione ἄρπ.

Erasinus ἐρασῖνος, Peloponnesi fluuius, Plinio & Straboni, in Argia regione: quem quoque *Arsinum* ἀρσῖνος dici ait. De hoc Seneca 3. Natural. *Redditur Argolicis ingens Erasinus in vndis.* Sed hic Erasinus cum alijs fluminibus eiusdem nominis, minimè confundendus est. est enim alius in Arcadia, qui circa Buram in mare effluit. alius in Eretria; item alius in Attica: omnes in vna Græcia. idque teste Strabone. *Erasinus* etiam Lyciæ fluuius est, Vibio Seq. vide *Stymphalus*.

Eratin... ...λοι, gens supra Arabiam. Hesychius.

Eratonos Arabici sinus insulas habet Plinius, quas Sitientes dicit.

Eratyra ἐρατύρα, circa Epirum locus videtur, apud Strabonem.

Erauisci, vide *Arauisci*.

Erbæa, mons Macedoniæ, in Taulantiorum finibus, Polyæno in principio libri 4. *Erebœa* ἐρέβοια, est in Græco codice.

Erbessus, vide *Herbessus*.

Erbita ἔρβιτα, Ptolemæo, & Stephano, Siciliæ vrbs: *Herbita* Ciceroni. *Herbitenses* Plinio. *Chiazza* dici hodie, scribit M. Niger. quidam anonymus *Nicosia* vocat: cui non videtur refragari Aretius.

Erbulum ἔρβουλος, vinum habet Athenæus, quod primum nigrum, post paucos annos album fit, valde tenue, & delicijs aptum. An à loco sic dictum, dubito. vide *Herbulenses*.

Erbyssus, vide *Herbessus*.

Ercabum ἔρκαβον, Sarmatiæ Europææ oppidum, Ptolemæo. Latini codices cum afflatu in principio scribunt.

Ercanica, vide *Erganica*.

Ercebalon, nominat Serapio locum, ex quo optimum elleborum inueniri scribit. idque ex Dioscoride. qui Anticyrrha habet.

Erchia ἐρχία, municipium Atticæ tribus, Demostheni, & Suidæ. ἐρχεία Hesychio, sed Ægeidis. Huiusceemodi municipia plurima in vna Attica fuere, nempe centum septuaginta. quidam quatuor addunt, Strabone teste. Græci δῆμος, & φυλὰς vocant: Latini municipium, curia, vicus, pagus, tribus, &c. interpretantur. eius auctorem habeo Festum, his verbis, Demos apud Atticos sunt, vt apud nos pagi. Tribum φυλὴν vt & hoc addam, decimam partem vrbis esse scribit Tzetza in Varijs, numero 422. Hoc semel hic dicere placuit, quia sæpius horum per totum opus mentio occurrit. Vltra enim centum numero, ex varijs auctoribus, nomine describimus. Omnes in vna ferè Attica. vti enim Suidas auctor est, Athenienses antiquitus vicatim habitabant, quos postea in vnum conduxit Cecrops, à quo Cecropia vrbs ipsa nominata erat. Theseo hoc tribuit Val. Max. & Strabo. Consule de his quoq; Iul. Pollucem 8. de Trittyarchis. De Peloponneso, eadem scribit Strabo 8. & 9.

Erchoas ἐρχόας, Æthiopiæ vicus, circa Nilum, Ptolem.

Ercta ἑρκτὰς, in Peloponneso locus videtur, apud Xenophontem 4 Græcorum.

Ercuniates ἐρκουνιάτης, Pannoniæ Inferioris populi, Ptolemæo. *Hercuniates* sunt Plinii.

Ercyna ἑρκύνα, fluuius iuxta Trophonium antrum, circa Lebadiam; in Bœotia. Pausanias. Fontem in Lebadia facit Plutarchus in Amatorijs item Philostratus 2. Apollonii. sed mendosè ἐρώνη apud hunc legitur. *Hercynum* vocat Gyraldus, Syntagmate Deorum 13.

Erdini ἐρδινοι, Hiberniæ gens, Ptolemæo. *Erpeditani* ἐρπεδιτανοι, legebat M S. codex.

Erdonia ἐρδωνία, Ptolemæo Apuliæ Dauniæ vrbs. apud Strabonem cum aspiratione inchoatur. *Ardonea* numero multitudinis legit Liuius. sed quoque *Herdonia*. *Ardona* est in Limitum libro. *Cerugnola* à Nigro vocatur. Vel *Cedogna* in confinio Apulorum & Hirpinorum, vt censet Celsus Cittadinus.

Erea, vide *Herea*.

Ereb ἐρέβ, Palæstinæ locus. Iosue 15. *Arab* legit D. Hieronymus.

Ereba, locus in Ægypto. In edicto Theophili Archiepiscopi Alexandrini. Bistheu eius loci Episcopum nominat.

Erebida ἐρεβίδαι, Lotophagorum pars, apud Strabonem. Item Ptolemæo, in Africa Propria.

Erebin.

Erebinthus, insula in Propontide, Plinio. *Terebinthus* fortasse legendum, vide *Terebinthus*.

Ereboea, vide *Eriboea*.

Ereburicum, vide *Arebrigium*.

Erebus, apud Inferos flumen. Festus ex 6. Æneid. haud fida fide autem, vt annotauit quidam.

Erech, vide *Arach*, & *Babylon*.

Erechthia 'ερεχθία, Atticæ municipium, tribus Ægæidis; Polluci & Stephano. item Luciano in Timone. *Erechteum* Littus, habet Val. Max. 6. cap. 1. vbi Hipponis mulieris corpus, appulsum tradit.

Erembos ἐρεμβοὶ, Græci sic rectè vocarunt *Troglodytas* Arabes. inquit Strabo 1. de iisdem. idem 16. ad finem. vide *Troglodytæ*.

Eremupolis, ciuitatis episcopalis meminit Georg. patriarcha Alexandrinus, in D. Chrysostomi vita. Pro *Hermupolis* Ægypti puto.

Eremus Heluetiorum 'ελουητίων ἔρημος, Ptolemæo & Tacito, Germaniæ tractus. Kletgow vocatur à Schudo. *Eremos* insulæ quoque nomen, apud Stephanum, ex Appiani Mithridaticis fortè. Circa Lemnũ: vbi Philoctetis ara, cum æneo serpente. Apud Æl. 17. Animal. cap. 40. regionis nomen est, in Æthiopia, ad Lacum Arrhacam. vide *Martiana* Silua.

Eremosecea 'ερημοσυκέα, videtur vrbs Armeniæ, apud Cedrenum. *Erimosicea* Gabio, apud Curopalatem.

Erene 'ερήνη, insula ante Taprobanam. Ptolemæus. Vide *Arene*.

Erenia 'ερένεια, Megarensium vicus. Pausanias in Atticis. Vide *Eriniates*.

Eresia, vide *Iresia*.

Eresii, Plinio Æolidis, vel Troadis populi.

Eresium 'ερίσιον, vide *Eiresia*.

Eressa Pomponio. 1. cap. 18 Æolidis vrbs, vbi quædam exemplaria *Etessa* per T. legũt. alii *Teressa*, alii *Cressa* habent. pro quibus *Chrysa* substituit Pintianus. *Eressa* retinuit Hermolaus. Iudicent peritiores. Vide *Eresii*.

Eressorum ciuitatis Cariæ, fit mentio in synodo Constantinopolitana VI.

Eressus 'ερεσσός, Lesbi insulæ vrbs, apud Strabonem, Melam, & Ptolemæum. Niger tradit *Cidonia* vocari. Thucydides eius sæpius meminit.

Eresus, vide *Ebusus*.

Eretanum V[illegible]orum fluuium, optimas anguillas nutrientem; citat ex Æliano Leander. dicitque hodie *Rerone* appellari. ἐρετανὸς, in Græco est. lib. 14. de animalibus, cap. 8.

Eretria 'ερετρία, Thessaliæ vrbs, Thucydidi, Polybio, Straboni, & Liuio: item Stephano eadem cum *Eretriis* quas Ptolemæus in Phthiotide describit. Vide *Melaneis*.

Eretrii Eubœæ populi, in Cissia regione Babylonica. traducti à Dario ibidem. testis Philostratus in vita Apollonii 1. Circa Ecbatanam fuisse videntur.

Eretum ἠρετὸς, Sabinorum opidum, in Vmbria, Straboni, Valerio, Stephano, Virgilio. Centesimo & septimo stadio ab Vrbe, vt habet Halicarnasseus 3. XVIII. milliari facit Antoninus. haud procul a Tiberi. Hodie *Monte ritundo* est: Hermolao, Volaterrano, Erythræo, & Leandro testibus. Pomp. Sabinus in 7. Æneidos scribit vicum esse ad ripam Tiberis, haud longè ab Vrbe, in via Salaria, vbi iungitur Nomentanæ. Vereor ne potius grammaticè quam geographicè.

Ereuatis 'ερευάτις, Stephano Lyciæ vrbs.

Ereum, vide *Stryx*.

Erga ἔργα, Ilergetum in Hispania opidum, Ptolemæo.

Ergades, vide *Argades*.

Ergane 'εργάνη, fluuius, cuius aqua ebrios facit, tanquam vinum biberint. vti ex Theopompo refert Athenæus lib. 2. cap. 2. An in Andria insula? de quo apud Philostratum in Iconibus?

Ergasteria 'εργαστήρια, pagus est apud Galenum, inter Cyzicum & Pergamum. quadringentis & quadraginta distans à Pergamo stadiis.

Ergauia 'εργαουία, Vasconum in Hispania Tarraconensi vrbs, apud Ptolemæum. *Iguoalada* Marineo Siculo.

Ergauica 'εργαουικα, Ptolemæo & Liuio Celtiberorum in Hispania Tarraconensi ciuitas. *Mun. Ercauica* per C habent Tib. Imp. numismata ænea. Municipium factum docet Aug. nummus, apud Goltzium. *Alcanniz* hodie appellari, volunt Villanouanus & Clusius. Moralis putat magis

versus Toletum fuisse, nempe in loco qui hodie *Penna escritta*, vel *Santauer* dicitur.

Ergetium ἐργέτιον, Siciliæ vrbs, apud Stephanum: ex Philisto. vt a[illegible] *Ergetini* sunt Plinio. *Ergetinorum* vrbem Siciliæ maritimam, ab Hippocrate dolo expugnatam, scribit Polyænus 5. An fortè *Hergentum* Silii? non est Sergentum Ptolemæi.

Erginus ἐργῖνος, Thraciæ fluuius, inter Bathynium & Athyram flumina: vti videtur ex Pomponio, & Plinio. Huius meminit quoque Apollonius, sed ad Hæmum montem.

Ergisce ἐργίσκη, Thraciæ locus, ab Argisco Neptuni & Abæ F. Suidas, & Demosthenes in Halonesо.

Eria, vide *Montes Ærii*.

Eribanum ἐρίβανον, locus siue collis in Campania, ad Vulturnum fluuium. Polybius 3. *Eribianum* etiam ibidem legitur.

Eribœa ἐρίβοια, Parthyæorum in Macedonia vrbs, Ptolemæo. Mons etiam ibidem, teste Polyeno. sed per E. in secunda. Bithyniæ mediterranea, eidem.

Eribolum ἐρίβωλον, statio Asiatica, in conspectu Nicomediæ. Xiphilinus in Macrino. item Zonaras.

Eribyum, vide *Erybium*.

Erichthonem, *& Sestum*, vrbes captas à Timotheo Atheniensi, scribit Æm. Probus. Priorem vocem neque locum noui. An fortè Abydi synonymon? ab Erichthonio hoc tractu quondam regnante?

Ericia ἐρίκεια, Atheniensium vicus, Ægeidis tribus. Steph.

Ericinum ἐρίκινον, Ptol. Sardiniæ opidum. Antonino *Erucio*, vel *Erubrio* dici, credit Simlerus. Quid si sit *Erurium* eiusdem Antonini? *Ericinum* est quoq. Macedoniç vrbs, apud Liuium, circa Thessaliam vspiam.

Ericis Portus, Liguriæ; in Latinis Ptolemæi codicibus. *L'erice* habent hoc tractu, recentiores tabulæ.

Ericis Sinus, vide *Lunæ* Portus.

Ericodes, vide *Ericusa*.

Ericusa ἐρικοῦσα, Ptolemæo insula Ionii maris, prope Corcyram. *Paxo* Bellonius vocat, & Sophianus. cui etiam *Paxæ* sunt. Eritusa tamen & Paxæ Plinio diuersæ sunt. *Ericusa*. vna ex Æoliis insulis, Straboni. quæ fortè *Ericodes* ἐρικώδης, Ptolemæi est, ἐρικοῦσσα, duplici SS. scribit Stephanus. *Alicur* Leander vocat.

Eridanus ἠριδανός, Græcis; qui *Padus* Latinis. maximus Italiæ fluuius; quem hodie *Po* Itali vocant, Germani Paw dicunt. *Bodincus* Liguribus dicebatur, auctore Scepsio, apud Plinium. βόδιγχος, Polybio, lib. 2. *Botigum* Catoni appellatur. Rodiginus ex Theone auctor est eum ab indigenis *Bochernum* nominari. Huius fontem *Visendum* à Plinio nominari, scribit Blondus, ex corrupto fortassè codice. sic enim legitur apud Plinium, lib. 3. cap. 16. (vbi de Padi origine loquitur:) *Finibus Ligurum Vagiennorum visendo fonte profluens.* Visendo, cum primo elemento maiori fortè scriptum ostendit Blõdus; vt apud Solinum quædam exemplaria habent. Ego tamen putarim Plinium hic eo vocabulo vti, quemadmodum de Tigride flumine verba faciens, lib. 6. cap. 17. *Oritur in regione Armeniæ Maioris, fonte conspicuo.* Vt eum hic conspicuo: sic ibi *visendo* scripsisse, non dubito. Hunc secutus Martianus Capella, Eridani mentionem faciens, fonte mirabili gigni scribit. idem itaque dicit, alia tamen voce. Eridani nomen, & eius apud antiquissimos de Phaëthonte, & cæteris, historia, Vistulæ flumini conuenire, Becanus in suis Hyperboreis docere conatur. Pro Rhodanus, Eridanus legendum apud Aristot. sub finem cap. 13. Meteor. 1. vbi hæc verba ὁ δὲ ῥοδανὸς ποταμὸς καταποτός ἐστιν. scribit enim de flumine quod à terra absorbetur, rursusque emergit. quod idem de Eridano siue Pado, Plin. 3. cap. 16. Error librariorum non Aristot. qui E. finale antecedentis vocis elementum verbo sequenti annexere: atque O. pro I. pinxere. Caussam lege in *Combos* alibique in hoc Thesauro. Appianus 1. Ciuil. vocat intimum maris Hadriatici sinum *Eridanum*. Eridanus alius est in Attica regione, Platone, & Pausania teste. item Ouidio eo versu: Eridanusque senex, lenisque Amphrysus, & Æas. Ab Ilisso hic excipi, scribit Pausanias in Atticis. Eius meminit quoque Strabo ex Callimacho. Item Dyrrachii mons quoque sic dictus, si Vib. Sequester credendus est. Vide *Rhodanus*, *& Vistula*.

Eridius, vide *Iris*.

Erigonum ἐρίγωνον, Macedoniæ flumen, Arria-

Arriano, Ptolemæo, & Liuio: qui eum ex Illyrico Per Pæoniam in Axium fluuium ducit. *Erigon* Strabuni est. Hoc *Riginia* ῥιγινία, Strabonis tempore vocabatur. vt in eius Epitoma legitur. vbi Thraciæ videtur. Hodie *Vistritza* dici, Sophianus docet.

Erigium, locus Pari hyenæ. Q. Curt. 5.

Erii, vide *Montes AErii*.

Erila, vide *Eriza*.

Erimanthus, vltimæ Indiæ fluuius est, apud Curtium 8. Ethiamanthus quædam exemplaria legunt. Est fortè *Erymanthus* Polybii. Vide *Hermandus*, & *Erymanthus*.

Erimoficea, vide *Eremofecæa*.

Erimum ἔριμον, Oenotriæ opidum mediterraneum, citat ex Hecatæo Stephanus. *Regina* nunc Gab. Barrio.

Erinei ἐριναῖοι, Sarmatiæ Asiaticæ gens, apud Ptolemæũ *Orinai* legunt interpretes.

Erinæum ἐρίναιον, Doridis in Achaia vrbs, Diodoto 11. Eadem cum *Erineus*.

Erindes fluuius, in Asia, circa Hyrcaniam, vel Parrhiam. Tacitus Annal. 11.

Erineses ἐρινησης, Indiæ fluuius, cum Gange se iungens. Arrianus in Indicis.

Erineus ἐρινεὸς, Siciliæ fluuius est Thucydidi. *Orinus* ὀρῖνος, Ptolemæi videtur. *Noti*, & eius ostium *Mirāda* hodie nominari, scribunt Fazellus & Aretius. Est & *Erineus* ἐρινεὸς, portus in Achaia, apud Ptolemæum, Plinium, & Pausaniam. pro quo Plerhon qui Ptolemæi ordinem imitatur, *Perineus* περίνεος, legit. Est & locus Achaiæ in Rhypica, ῥυπικῇ, loco in speciem lunæ curuato, Thucydidi 7. Doridis vrbs, sub Parnasso, eidem Thucydidi, Ptolemæo, Pomponio, Diodoro, Stephano, & Straboni. Apud Stephanum est Italiæ opidum. Locus in Troade quoque est, asper, & caprificiis consitus: vt Strabo refert.

Eriniates ἐρινιάτης, Megaridis vicus, Stephano, ex Pausaniæ 4. vt addit. Si rectè cōiecerim autem, est in Atricis: vbi *Erenia* hodie legitur, Ἐρένεια τῇ μεγαρέων χώρᾳ.

Erinnys, vide *Furinæ*.

Erinus, vide *Hermius*.

Erioch Campus, regis Elicorum. Iudith 1. ἀριωχ legunt 70. interpretes, & pro Elicorum, Elymæorum.

Erionia ἐριονία, Sardianorum regio, quæ nunc *Assinaria*, inquit Stephanus.

Eriorum domum, habet Curopalates, è regione vrbis Byzantii.

Eris ἔρις, qui & ἄρις, fluuius Italiæ, iuxta Terinam, vt habet Isacius in Lycophronē. Cantero in eundem, mons Paphlagoniæ est. Vide *Ocinarus*.

Erisane ἐρισάνη, Lusitaniæ vrbs, sub Viriato. Appianus in Ibericis.

Erisiadon ἐρισιαδῶν Fundum, in Attica, habet Laertius, in Platone. ἐρισπαδῶν legebat alius codex. Interpres *Eneresiadum* habebat.

Eristha, vide *Egisthe*.

Erithini Scopuli, ἐρίθινοι, in Ponto Euxino, Ptolemæo, iuxta Bithyniam. Apollonius, Stephanus, & Strabo per Y in secunda scribunt, ἐρύθινοι. Idem Strabo addit eos suo tempore *Erythrinos* ἐρυθρινοὶ dictos, *Farnasia* appellat Bordonius. Notandum quòd hos Erythinos quos Ptolemæ⁹ circa Bithyniam ponit, Strabo, Stephanus, & alii multo magis ad Orientem circa Paphlagoniam describunt. Item Stephanus Paphlagoniæ ciuitatem sic vocat: quemadmodū & Flaccus, qui eam *Erythiam* nominat.

Eriza, vrbs Asiæ, Propriæ, alicubi. Liuius 38. Circa Cariam fortè. *Erila* in M. S. vt Modius annotauit.

Erizeli ἐριζηλοι, Phrygiæ populus, apud Ptolemæum.

Erisena, Asiæ regio, vbi coruorum opera venabatur Craterus. Plinius 10. cap. 43. Sed Trœzena legit alius codex apud me, & fortè sincerius. quod quoque Hermolao videtur.

Erlisbornum, vide *Lisboum*.

Ermaa ἑρμαῖα, Ptolemæo insula prope Sardiniam. hanc Pinetus *Talara* & *Molara* vocat.

Ermanacum, vide *Hermonacum*.

Ermenia, Episcopalis vrbs, sub sede Sergiopoleos. Guil. Tyrius.

Ermenum, vide *Mesembria*.

Ermianensis Eclesiæ Episcopus Secundus, est apud Honorium. Apud Guil. Pastregicum hic vocatur Facundus, *Hermianensis* prouinciæ Africanæ Episcopus. errore alterutrius. Facundus, & *Ermemanensis*, in campo Bullensi, est apud D. Augustinum, epist. 136. ad Xantippum.

Ermione ἑρμιόνη, vrbs ad Argolicum Si-

num; Ptolemæo: quæ hodie *Castri* dicitur, Sophiano teste. Strabo cum aspiratione scribit in initio. sic quoque Thucydides 1. Nummus æreus Iuliæ Domnæ apud me, habet ΕΡΜΙΩΝΗ cum Ω mega. Adest sigillum Mercurii.

Ermonactus, vide *Hermonassa*.

Ermos, vide *Hermus*.

Ernaginum, vide *Vrgenum*.

Ernidum, circa Romam locus, nisi fallant Fragmenta, quæ Catoni adscribuntur.

Ernodorum, Galliæ Lugdunensis opidum, Antonino. Iuxta Carnutes videtur.

Ernyne, vide *Ercyna*.

Erochus ἔροχος, Græciæ vrbs circa Cephissum amnem videtur, apud Herodotum 8. Phocidis est Pausaniæ.

Erocada ἐροιάδαι, Hippothoontidis tribus pars. Stephanus, & Hesychius.

Eroensis ἐροιεύς, quidam Thersippus fuit (aut Thrasippus, vt vertit Xylander.) Plutarchus de Gloria Atheniensium.

Eroge ἐρωγή, ante Hierosolymam locus, vbi montem scissum, & per quatuor stadia à situ remotum, scribit Iosephus, Antiq. 9. Iosue 15. & 18. & ex eo Eusebius Demonst. Euangel. 6. cap. 19.

Eroine ἐρώινη, Archiepiscopalis vrbs: in Sanctionibus Pontificum Orientalium.

Eropæi ἐρωπαῖοι, Africæ Propriæ gens. Ptol.

Erpeditani, vide *Herpeditani*.

Erpis ἔρπις, Mauritaniæ Tingitanæ vrbs, vt Ptolemæus tradit. *Macarmeda* videtur Marmolio hodie vocari.

Erranoboa, Indiæ fluuius, in Gangem defluens. Plinius. Vide *Erranoboa*.

Erraui [illegible], ad Pontum Euxinum Asiatica gens. Orpheus in Argonauticis.

Errebantium, vide *Tellium*.

Erreus [illegible] habet Antoninus, inter Carei [illegible] Spartariam & Mauritaniam [illegible]. *Arboram* forte hodie eo loco, quæ [illegible] vocatur.

Erre[illegible], Volscorum in Italia vrbs. [illegible]

Erte [illegible], *Daruch*, & *Dimix*, ciuitatem [illegible] nomina, [illegible] Propertius [illegible] Aristoteli [illegible] [illegible] recentioribus.

Er[illegible] Parthiæ vrbs ad Euphratem, Stephanus.

Eru[illegible].

Ertzica, Armeniorum regia: Laonicus.

Erubrus, Ausonio fluuius, se cum Mosella commiscens. *Rober*, nunc. Erubris, per *i*. in vltima etiam scribi, monet Pulmannus.

Erucio, vel *Erubrio*. vide *Ericinum*.

Eruli, vide *Heruli*.

Erupa ἐρύπα, apud Ptolemæum Arabiæ Desertæ vrbs.

Erurium, vide *Ericinum*.

Eruzenorum ἐρυζηνῶν, meminit ex nummo, Goltzii Thesaurus.

Eryannos, Troadis fluuius, ex Ida monte manans. Plinius. *Cryanos* lego in codicib. Venetiis & Lutetiæ olim excusis.

Erybium ἐρύβιον, Doriensium vrbs, sub Parnasso monte. Diodorus 11.

Eryce ἐρύκη, Siciliæ vrbs est Isacio in Lycoph. & Stephano. cuius gentile Erycæi. alia ab Eryx: vnde Erycinus fit. Erycino in littore classes. Virgilius.

Erycii & *Erycinii*, vide *Eryx*.

Erygrus ἔρυγρος, Germaniæ fluuius est. Dioni 55. Mendosè pro Visurgis, vereor. & adfirmat Leunclauius.

Erymanthus ἐρύμανθος, Arcadiæ vrbs, Pausaniæ. Hæc postea *Phegia* φηγία, & *Psophis* ψωφίς, dicta fuit, eodem auctore. Plethon eam *Psophthis* ψωφθὶς, vocat. *Dimizana*. Mario Nigro vocatur. Erymanthus, Hesychio, Plinio, Solino, & Pausaniæ in Eliacis, est vrbs, mons & fluuius Arcadiæ. Phocaicũ Erymanthũ nominat Ouid. 2. Metamorph. Phocidem enim in Arcadia, nouit Theophrastus. Cupressiferi Erymanthi meminit quoq; Ouid. in Heroid. Epistolis, pro mõte, verisimile. Vide *Phocis*, *Hermandus*, & *Erimanthus*.

Erymna ἐρυμναι, Lyciæ vrbs, Stephano, Thessaliæ opidum est apud Strabonem. Magnesiæ apud Plinium. Vide *Eurimena*.

Erypentida, vel *Ægiada*, gentis aut populi nomen, apud Euphradam, Oratione 1.

Erysibe ἐρυσίβη. Siciliæ vrbs, Etymolog.

Erysiche, vide *Oeniada*.

Erysima ἐρύσιμα, Cappadociæ vrbs, Porphyrogennetæ.

Erythea ἐρυθεια, Cypri vrbs, Stephano. Apollo Hylates hic colitur.

Erythea vide *Gades*, *Hyspata*, *Londobris*, & *Tr*[illegible].

Erythraum [illegible], locinomen, apud Antigonum.

gonum, in sua mirabilium narrationum congerie. ex Aristotele, vt inquit, vbi ex lapidibus plectra fiant.

Erythia Ἐρύθεια, locus circa Bosporum Cimmerium Orpheo. *Erythia* & Gades, diuersæ sunt insulæ, apud Dionysium, in Periegesi. Erythia ab Henrico Coquo *Berlinguas* interpretatur. Vide *Gades*, & *Hypata*.

Erythini Ἐρυθῖνοι, vrbs & regio Paphlagoniæ, Hesychio. Tumuli circa Pamphiliam sunt apud Apollonium 2. vide *Erithini*.

Erythra Bolos, vide *Erythra*, & *Hiera* βῶλος.

Erythræ Ἐρυθραὶ, Bœotiæ vrbs; Pausaniæ, Plinio, Diodoro, & Thucydidi 3. ad Cithęronis montis radices: Euripidi in Bacchis. Thessaliæ ad Enipeum fluuium, videtur apud Strabonem 9. apud Stephanum vrbs Locridis est. & alia Libyæ. *Erythra* Ἐρυθραί, Ioniæ opidum maritimum, vt Ptolemæus docet, & Strabo 14. qui hoc tractu alias Erythras portum habet. Erythra, singulari numero, scribit Stephanus. Idem *Cnopupolim* Κνωποῦ πόλις, dictum refert, à quodam Cnopo. Ἐρυθραί, hæc corruptè scribi puto, in concii. Ephesino III. Huius historiam refert Athenæus 6. & Polyænus 8. Strarагemarum, de Chrysame. *Cabo bianco* vocat Sophianus; *Cabo rosso* Bellonius. M. Niger tradit *Colire* à nautis appellari. Erythræ opidum Ætoliæ est apud Liuium 28. *Erythra* sunt apud Suidam, qui *Batti* appellabantur: Sibyllæ patria. Sed Idæ viculus hic est, quod me docuit Halicarnasseus. Stephanus habet promontorium in Libya, sed vnitatis numero, Ἐρυθρά. vicus in Cypro est, Metaphrasti. Vide *Paphos*.

Erythraos vocat Dionysius Afer Phœniciæ incolas: à Mari Rubro sic dictos putat eius vetus interpres, siue Priscianus, siue alius (cuius sententiæ videtur quoque Herodotus in procemio suæ historiæ.) Idem Dionysii interpres habet *Erythraos* in Asia. pro Arienis, vti videtur.

Erythraum Ἐρυθραῖον, Promontorium Cretæ insulæ, Ptolemæo. *Cabo rosso*, Pineto. Sed hoc fortasse est significationem reddere, non nomen.

Erythrini, vide *Erithini*.

Erythron Ἐρυθρὸν, Cyrenaicorum locus, in Pentapoleos regione Africæ, Ptolemæo teste, Erythra fortè Stephani. *Furcelli* apud Marmolium, & Castaldum dicitur.

Erythros Ἐρυθρός, Straboni 5. locus circa Tibur. vide *Rubra Saxa*

Eryx Ἔρυξ, Straboni, Diodoro. & Thucydidi, Siciliæ vrbs in sublimi tumulo; Veneris fanum habens. *Erycinis* fortè apud Plinium (vbi ego *Erycini* lego.) Fazellus & Aretius scribunt hodie *Trapani*, & *Monte S. Iuliano* vocari. Leander & Aretius quoque Montem *S. Iuliani* nominat. Erycem montem pulchrè describit Polyb. lib. 1. Per quintam vocalem in secunda, legit nummus meus argenteus C. Considii Noniani.

Erzingam, Medorum regia, Laonico.

Esaan, Palæstinæ locus. Iosue 15.

Esar, Ægyptiorum opidum, in Æthiopia, quod Bion *Sapen* vocat. Plinius lib. 6. cap. 30. *Eser* Ἔσηρ, Ptolemæi est, in Meroë insula.

Esbonita, Arabiæ Petreæ gens, apud Plinium.

Esbus Ἐσβοῦς, Iudææ vrbs. Ptolemæus. *Sebus* est apud interpretes.

Esbuta, vide *Sebunta* & *Essebon*.

Escamus, Mœsiæ fluuius, ex Rhodope oriens, Plinius.

Escas, locum Italiæ, habet Antoninus. circa Herdoniam Apuliæ. De hoc loco ad me Roma Celsus Cittadinus hæc *Legerem vel Æquano de qua Plinius: nunc* Troia, *ciuitas episcopalis, vel Asculo, videlicet* Satriano, *vulgo* Ascoli di Puglia. *ad differentiam Asculi Piceni*.

Eschate Mysorum, vide *Thyatira*.

Eschatia, vide *Libya*.

Eschatiotis Ἐσχατιῶτις, palus circa Isthmũ, quæ & *Gorgopis* Γοργῶπις, dicitur. Etymologicon. Varinus *Gorgopin* in Corintho habet: ex Æschyli Agamemnone videtur.

Eschinon Ἔσχινον, Græciæ opidum videtur, apud Polybium 17. sed *Echinon* emendauit ex ingenio Fuluius.

Escon Ἔσκων, id est puteus lilii. Genes. 26. *Escon, Rooboth*, & *Syenna*, nomina trium puteorum, iuxta Gæraram Palæstinæ: Iosepho Antiq. 1. cap. 17.

Escua Plinii, *Esbua* Ptolemæi, synonima sunt Hermolao, Hispaniæ cuiusdam opidi. Floriano est *Huescar*, in Bætica. Granatensis regni. Ego Esbua apud Ptolemæũ non inuenio. sed Escua, (quemadmodum

apud Plinium) idque tantum in Latinis codicibus.

Esculum, vide *Asculum*,

Esdrelon 'εσδρηλων, campus in Palæstina. Iudith 1. 3. *Saba* campus Brochardo. *Faba* est in Palæstina Petri Laiestainii.

Esebon 'εσεβων, Hesychio Moabitarum fluuius. Iosepho Antiq. 13. cap. 23. vrbs est. Amorrhæorum ciuitas est, Num. 21. Iosue 13. *Chesbon* legit Pagninus, Iosue 21. & Iudicũ 11. Huius regionis meminit quoque Iosephus Antiquit. 12. vrbem hodie *Esbus* appellari, scribit And. Masius ad 2. Iosuæ. Idem dicit se nihil dubitare quin sit *Esbuta* Ptol.

Esernini, vide *Æsernia*.

Esersusim, vide *Asarsasusim*.

Esia, Galliæ fluuius, in Sequanam fluit. sic Vibius. *Æsia* legit Turnebus, & dicit eũ esse quem hodie *Isara* vocant. cui opidum adiacet Pons Isaræ. in Velocassibus. Ego eum pro *Oyse* aliquando habui.

Esigus, habet Mercator in sua Europæ tabula, quam scribit hodie *Lelise* vocari. In Africa Propria, ad Mare mediterraneum. *Esigus*, *Sigus*, & *Isigus* habet Antoninus, dubia lectione, in hac Africa, sed in mediterraneis. *Fisigus* lego in codice M. S.

Esii Forum, vide *Forum* Esii.

Esilyci, vide *Elisyci*.

Esionea ἠσιονέα, gens quædam Scythica, Straboni 13. ex Callimacho. circa Lydiam. Fortè *Asionea*, pro *Asii*: id est, *Meonii*, vt coniicit Scepsius.

Esis, vide *Æsis*.

Esisium, vide *Æsisium*.

Esium, vide *Forum*.

Esmona, Israëlitarũ castrametatio: Num. 33. ἀσεμωνᾶ, est 70. interpretibus.

Esna, D. Hieronymo, ἀσεννα, 70 interpretibus, Palæstinæ locus. Iosue 15.

Esopus ἐσωπις, supercilium Locrorum Epizephyriorum; in quo vrbs Locri condita. Strabo.

Esora 'εσωρα, locus in Palæstina. Iudith. 3.

Esper, vide *Lycormas*.

Esquilina Porta, vrbis Romæ, quam Procopius *Prænestinam* vocat, vt scribit Marlianus, qui eam hodie *S. Lorenzo* dici ait. *Esquilinus* Collis etiam vnus Vrbis Romæ.

Essa 'εσσα, circa Seleucidem Syriæ vrbs videtur, apud D. Hieronymum, in vita Malchi. & Iosepho Antiq. 13. cap. 23.

Essei, & *Esseni*, vide *Esseni*.

Essebonitis, vide *Essemoth*.

Essedones, Pomponio & Plinio sunt Scythiæ populi, Colchis iuncti. Sericæ, Ptolemæo. Stephano ἀσσηδόνες, 'ισσήδονες, & ἰσσηδοί, trisyllabicos dicuntur. *Issedones*, per I. in prima legit Ælianus, in India. quos *Myrmeces* nominari dicit. vide *Scytha*.

Essemoth ἀσεμων, 70. interpretibus, Palæstinæ locus. Iosue 15. *Essebonitis* fortè Iosephi, Antiq. 12. cap. 5.

Esseni Plinio, *Esseni* Solino, Iudææ populi, 'εσσηνοὶ Iosepho. Horum viuendi morem describit quoque Porphyrius 4. de Esu carnium, sed *Essaes* 'εσσαῖοι nominat. vt quoque Philo. item Eusebius de Præparat. 8. & 9. sic etiam Histor. Ecclesiast. 1. quos autem non genere à Iudæis, sed sanctitate discerni scribit. vbique locorum enim inter hos dispersè degebant. Frustra Solinos hos Asphaltiti lacui ab Occidente vicinos facit. Sunt etiam Græciæ populi, quos à Lacedæmonibus duce Tyrtæo, bello superatos, scribit ad Artem Poeticam Horatii commentator vetus a Cruquio editus. ille viderit.

Essia, vide *Hesion Gaber*.

Essilissa, vide Exilissa.

Essina 'εσσινα, Emporium Æthiopiæ, ad sinum Barbaricum, Ptolemæo. *Issina* per I. scribit idem lib. 1. cap. 17. sed malè. nam per E. quoque in prima M. S. codex doctissimi viri Iacobi Taii habebat.

Essios, insulam habet Appianus in Illyricis, in Ioniomari: quam scribit ab Agrone eius rege ad Romanos defecisse. Eiusdem incolas idem Essios quoque nominat. Græcum Roberti Stephani exemplar hic mancum erat. *Issa* est fortè Ptolemæi.

Essos ἠσσ☉, Locridis vrbs, Stephano. Cum afflatu ἧσσ☉ scribit Thucydides.

Essui, Cæsar in Commentariis, Celtarum populi, quos Marlianus in Britannia, aut Normandia statuit, & *Rosclois* vocat: quod minimè approbat Vigenereus, is enim à nominis allusione magis credit esse *Bessin*, prope Bayeux. Diuæus Comitatum *de Eu* putat. Bouillus eos in Belgica ponit, atque *Tierache*, & *Teresse* appellari autumat; quasi dicas Terram Essuorum. Est hic tractus inter Hannoniam & Veromanduos. Hub. Leodius

dius tradit eos *Aeth*, Hannoniæ vrbem occupare. Sub iudice lis sit.

Eslabaras, vide *Aslaboras*.

Eslaberum, Hispaniæ fluuium citat Florianus, in suo Chronico Hispaniæ; additque eum à Plinio describi. & dicit hodie *Segura* vocari. Valde me torsit huius fluminis vocabulum, quod illud nusquam apud Plinium reperire nequiuerim. Sed tandem animaduerti ex ipsius Floriani descriptione, cùm tradat eum fugere Scipionis rogum; esse *Tader*, qui à Plinio describitur, lib. 3. c. 1. Hunc hodie Segura nuncupari etiam Nauagierus scribit. Miror vnde hæ & tot aliæ monstrosarum vocum myriades, quas apud iuniores, sine intermissione offendo, prodeant. Ego his sæpius deceptus, nullis fido; nisi, (vt piscator ictus sapiens) apud ipsos primos auctores legerim.

Eslamenus, vide *Aslaboras*.

Estani, vide *Æstuni*.

Estaol, locus in terra Chanaan. Iosue 15. & Iudic. 17.

Esthama ἐσθημὰ, 70. interp. loci nomen. 1. Samuel. 30.

Esthmonitis ἐσθμωνίτης, loci nomen, apud Iosephum, Antiq. 15. cap. 11.

Estia Templum Neptuni, in Bithynia, circa Bosporum ad Propontidem, Plinius. Ἑστίαι. Polybio 4. Gyllius scribit hoc à Procopio *Anaplum*, & à Sozomeno *Michaelium* vocari.

Estiaotis, vide *Doris*.

Estiania, vide *Nostia*.

Estiones ἐστίωνες, lib. 4. in fine apud Strabonem, sunt Heluetiæ populi: quos Scudus Estnecberger indigitat. *Esinig*, & *Escenlog*, Lazio. Sed *Hestiones* legendum est, cum aspiratione.

Estiotis ἑστιῶτις, Ptolemæo Macedoniæ regio, pro qua Apollonii interpres *Iolcitis* posuit. hoc Gerbelius annotauit, in sua Græcia. *Hestiaeotis* apud Stephanum esse, scio. & *Istiaeotis* Herodoto. Vide *Doris*.

Estobara, vide *Ostobara*.

Estola, vocatur in Annalibus Hispaniæ, Latinè scriptis, flumen quoddam Asturiæ, quod vulgus hodie Ezia nominat. Florianus.

Estomazen, Episcopalis locus, sub sede Cæsareæ Strabonis. Guil. Tyrius.

Estorium ἐστόριον, Ptolemæo Phrygiæ Maioris opidum. *Stectorium* legunt interpretes. Sic quoque synodus V. Constantinopolitana: & Pentapoliti regioni Phrygiæ Salutaris adscribit.

Estrienses, vide *Astraeum*.

Estunica, loci nomen. Antiquus lapis Linaræ, in Hispania, *M. Attilio Buconi F. Estunicensi*.

Esubiani, populi quos Plinius inter Alpinos describit. Vide *Oxibii*.

Esula. Horatius 3. Carminum; *Et Esulæ Decliue contempleris aruum*. Acron dicit vrbis nomen, in latere montis positum, propè Tibur. An *Æsulum* Paterculi?

Esuos, Episcopalis vrbs, sub sede Becerræ, Arabiæ. G. Tyrius.

Esuris, Hispaniæ opidum, Antonino. Circa Anæ fluminis ostia mihi videtur. *Xeres* nunc est, Resendio.

Esus, Rhodi fons. Vib. Sequester.

Etais ἠταΐς, Laconica vrbs, Stephano. ἠτεῖς, Laërtio, in Mysone. Vide *Etia*.

Etame, vide *Etham*.

Etaxalos, insula Arabiæ Felicis, versus Orientem Plinius.

Eteia ἠτεία, opidum Cretæ. Laertius, in Mysone. Vide *Etia*.

Eteis, vide *Etais*.

Etelesta Ἐτέλεστα, Carpitanorum in Hispania vrbs, Ptolemæo. Latini codices malè *Stelesta* legunt. vide *Ecelesta*.

Etennenses Ἐτεννεῖς, Pisidiæ populi, qui montanam regionem supra Siden habitãt. Polybius 5. ἐτεννεῖς, sunt qui legunt. *Etenorum* Pamphiliæ, meminit concil. Ephesinum III.

Eteobutada, vide *Butada*.

Eteoclea Ἐτεόκλεια, Andreidis tribus, in Bœotia. Pausanias.

Eteocreta Ἐτεόκρητες, Cretæ insulæ populi antiquissimi, Diodoro 5. Ἐτεόκρητες, Homero. Ὀδυσ. τ. Habitant Strabone teste, ad insulæ partem Australem.

Eteon Ἐτεών, Hesychio Bœotiæ vrbs. Vide *Elaeon*.

Eteonos Ἐτεωνός, Eubœæ opidum, Stephano; ex Homero. Ἐτεώνια Plutarcho in Moralibus. Vide *Scarphea*.

Eteta Ἐτητα. Mœsiæ Superioris vrbs, Ptolemæo. quam M. Niger *Rocana* appellat.

Iii

Ageta Antonini est. & *Ægeta* in lib. Notitiarum.

Esfantariensis Episcopus in Mauritania Cæsariensi, (si vera scriptura) Vict. Vticens. M. S. Corrupte, ni fallor, ab Euphranta.

Ethai, vide *Etham*.

Ethaguri ἠθάγουροι, Ptolemęo. per I. in prima interpreti. sunt Sericæ regionis populi. *Athagoræ* apud Marcellinum sunt. etsi quædam exemplaria malè *Atharæ* tantum legunt.

Ethalon αἰθαλών, 70. interp. loci nomen, apud Ezechielem 47.

Etham ἠθάμ, 70. interp. Petra, Iudicum 15. & 1. Paralip. 4. *Ethan*. vbi 70. interp. ἠταμ. ciuitas à Salomone extructa, 2. Paralip. 11. Hæc *Etame* ἠταμε apud Iosephum est. Vide de hoc loco Isidorum Pelusiotam 2. Epistola 66. *Etham* quoque Israelitarum mansio est, Exodi 13. ὀθώμ hic autem legunt 70. interpretes.

Ethan, vide *Etham*, *Susacim*, & *Isthmus Ægyptiacus*.

Ethelium flumen, antiquus Troadis terminus, & Mysiæ initium. Plinius. *Æthaloenta* αἰθαλόεντα nominat Strabo.

Ethelrugi, vide *Bergio*.

Ether, Palæstinæ locus, Iosue 15. vbi 70. interp. αἰθὲρ legunt. Iosue 19. *Athar* legitur, pro quo 70. interpretes ἰθὲρ habent. *Iethira* vocabatur D. Hieronymi tempore.

Etheron, *Sedalia*, & *Silestantina*, Taprobanæ insulæ vrbes, Iornandi.

Ethespamara, *Amala*, (vel *Hanalo*) *Fridigerni*, & *Widicula*, Geticæ populi; apud Iornandem. quos citharis canere, & magnæ opinionis inter suos esse ait.

Ethim, Iudicum 1. χεθὶμ, 70. interpretibus regio in qua Luza vrbs.

Ethimantis, vide *Erimanthus*.

Ethini, Afticæ Propriæ populi, Plinio. vide *Nigintimi*.

Ethlech, Mœsiæ Superioris opidum, Antonino.

Ethnestæ ἐθνέσται, Thessaliæ gens, Stephano. Horum mentio est quoque in Augusti nummo, apud Goltzium.

Ethopia, Athamaniæ vrbs. Liuius 37. & 38. Argithiæ imminere scribit in Epiro.

Ethrephæa Palus in Hispania. Sex. Ruffus Auienus.

Ethusa, vide *Æthusa*.

Etia ἠτία, vel *Etis*, Laconicæ vicus, Pausaniæ, & Stephano qui eam Mysonis patriam facit. ex quo idem cum *Oetæus* videtur. huic quoque Cretæ vrbs est. ἠτεια, hæc Laertio. vide *Boea*.

Etumenaum. Adolph. Occo in Numismatum opere Britannici nummum profert hac inscriptione, ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΤΙΜΙΝΑΙΟΥ ΒΑΑ////// ΝCΟ. vbi locorum hæc metropolis, ignoro. & an proba scriptura subdubito.

Etinates, vide *Metinates*.

Etini, Plinio Siciliæ populi sunt.

Etionia, vide *Eteonos*.

Etis, vide *Etia*.

Etobesa, vide *Hetobema*.

Etocetum, Angliæ opidum, Antonin. *Ftockcester*. Camdenus.

Etonia, vide *Stenia*.

Etonii Regnum, est apud Polyænum 8. in Semyramide. An viri, aut regionis nomen dubito. Sed *Nini* legit Casaubonus.

Etosca, vide *Osca*.

Etouissa, Hispaniæ Tarraconensis vrbs: ad Iberum. Liuius 21. Videtur *Hetobesa* Ptolemæi. vide *Ostagesa*, & *Hetobema*.

Etrephea Palus, in Hispania. Sex. Auienus, in sua Ora maritima.

Etruria, vrbs Etruriæ, nisi fallunt Annius, & Leander, ex Myrsilo & Carone. vide *Tuscia*.

Etruriæ Caput, & Promontorium, vide *Argentarius* Mons.

Etrusci Campi, inter Fesulas & Arretium; omnium copia rerum opulenti. Liuius 22. *Prato Magno* nunc vocantur.

Etta, vide *Thanatos*.

Ettan ἠτάν, locus a Hierosolymis duobus schœnis distans Iosephus Antiq. 8 cap. 2.

Etymandrus ἐτύμανδρος, fluuius qui per Euergetas fluit. In Arriani Indicis. Vide *Hermandus*.

Euæua, Arcadiæ vrbs, Stephano. Pagum omnium maximum Argiæ, facit Pausanias. Eidem est etiam montis nomen circa Pamisum fluuium. vide *Minthe*.

Euacomias, Episcopalis locus, sub sede Beceræ, Arabiæ. G. Tyrius.

Euas εὐαῖοι, vel *Heuæi* gens Esauitica: Genes. 36. Iosue 24. circa Hermon montem habi-

habitant. Εὔαιων, meminit Goltzius ex nummo.

Euacmon Εὐαίμων, Orchomeniorum vrbs. Stephanus ex Theopompo.

Euagora, vide *Bergie*.

Eualenses Εὐαλῖνοι, sunt populi apud Stephanum. ex Glauco 2. Arabicor. An Arabes?

Euan, vide *Minthe*,

Euandria Εὐανδρία, Lusitaniæ opidum, Ptolemæo. *Euandriana* fortassè Antonini.

Euandrius Mons Romæ vrbis est, apud Claudianum, in VI. consulatu Honorii. Pro *Palatino*.

Euangelorum Εὐαγγέλων, portus, ad sinum Arabicum, in Æthiopia. Ptolemæus.

Euanthia Εὐανθία, Ptolemæo, & Plethoni, Locrorum Ozolorum in Achaia vrbs. pro *Oeanthia* fortè: vt annotauit ad Pausaniam Sylburgius. vide *Trallis*.

Euarchus Εὔαρχος, fluuius qui Paphlagoniam, & Cappadociam disterminat. Stephano. in voce καρπαδοκία. Scythiæ fluuium vocat Flaccus. *Nimeumque ferax Euarchus olorum*.

Euaria, Phœniciæ Libanesiæ vrbs. Concil. Chalced.

Euaspla Εὔασπλα, vel vt in ora libri erat Εὐαπτίλος, Arriano 4. Indiæ fluuius est: circa Indi fluminis partes superiores.

Euaza, vide *Sarmatia*.

Euazorum Εὐαζῶν, episcopus Eutropius, est in concil. Ephesino.

Eubages, Ammiano 15. sunt *Vates* οὐάτεις Straboni. vide *Bardi*.

Euboea Εὔβοια Siciliæ vrbs, Straboni, quã suspicatur Fazellus hodie dirutam: sed locum ab arce ibidem, *Castellazio* nuncupari. Ad Pachynum Promontorium est, Sed subdubitare tamen scribit, num hic *Callipolis* olim fortè sita fuerit: cuius idem Strabo lib. 6. meminit, aut potius eo loco, quo hodie *Terra noua* opidum est. Alia est Euboëa Ptolemæo, Straboni, Plinio, cæterisque maxima Ægæi maris insula. Hodie Europæis *Nigroponte* dicitur. Multis etiam *Egripont*e, vt Porceacchius tradit. Turcis *Egribos* vocatur ni fallor. Lazius ait *Eunya* dici. Hæc olim quoque *Macra*, & *Macris* μάκρις. *Abantias* Ἀβαντὶς, *Chalcis*, *Chalcodontis*, & *Asopis* nuncupata fuit, vt Plinius tradit. *Abantis* à Diis immortalibus vocari, scribit Suidas. Strabo eam etiam *Ochæ* Ὀχή, & *Ellopia* Ἐλλοπία, nominatam dicit. Ælianus lib. 12. c. 33. de Animalibus, prodit eam à Poëtis *Argiboium* ἀργίβοιον, appellari. Incolæ eius, vt idẽ Strabo docet, vbique *Abantes*, & nusquam *Euboenses* nominantur, ab Homero. Est & vrbis nomen in eadem insula, sed a mari absorpta, Straboni. Euboea locus quoque in Argia: & vrbs Macedoniæ, Straboni, & Stephano. Est montis nomen in Argia, apud Pausaniam. Straboni, etiam locus est in Corcyra: & in Lemno insulis. Euboeam habet Eustathius in Dionysium, ad Crissæum sinum. circa Locros Ozolos. hanc non noui ego. Vide *Chalcis*.

Euboicum Mare, à Plauto *Persicum* Portum vocari testatur Festus: quod in eo classis Persarũ stetisse dicitur. *Euboicum* Sinum appellat Liuius: & addit eum etiam *Cœla* dici. Idem Orosius lib. 6. ca. 15. & Val. Max. lib. 1. cap. 8. & Dioni Prusæo, Oratione 8. à κοῖλα loco, vt verisimile est, cuius Ptolemæus meminit. A Ptolemæo *Oeteus* Sinus οἰταῖος κόλπος, nominatur. Idem *Opuntius*, apud Melam. Subdubito nonnihil an hæc omnia sint vnius loci. Omnia autem circa Euboeam esse, nihil ambigo. Oeteus sinus, hodie *Golfo de Negroponte*. Vide *Cœla-Euboeæ*.

Eubonia, vide *Monœda*.

Euburiates, Ligustici populi, à Fuluio expugnati. Plinius.

Eucarpia Εὐκαρπία, Phrygiæ vrbs, Ptolemæo, Straboni, & Stephano, qui eam Minori, cùm Ptolemæus Maiori attribuit. Eidem Stephano est quoq; Siciliæ castellum.

Eucarpiana insulæ, meminit Ortographia Aldi. Fol. 536. In Campania est.

Eucei Εὐκέοι, populi, contra quos bellum gessit Iromus, (vel Hitam) rex. Ioseph. 8. Antiq. 2.

Euchaita Εὐχάϊτα, Hellenopolis vrbs, in Authenticis. Euchaitorum Hellenopoli meminit etiam Sexta Synodus Constantinopolitana: Εὐχάϊτα locum nominat quoque Callistus 7. cap. 44. & lib. 16. cap 26. Historia quoque Miscella 15. videtur pro regione Asiæ Minoris accipere.

Euchata, vide *Scytha*.

Euchania Εὐχανία, vrbs circa Constantinopolim est. postea *Theodoropolis* Θεοδωρόπολις

πόλις, dicta fuit; Cedreno teste. Est & loci Episcopalis nomen; in Constitutionibus Impp. Orientalium. Apud Balsamonem Euchena est.

Euchelia, vel Eucheia, villa Italiæ. In vita S. Mauri abbatis. Surius.

Euchena, vide Euchania.

Euchraes locus, circa Anastasiopolim videtur, in S. Theodori Archimandritæ vita. Thraciæ est.

Eucleremati, gens quædam Arabica videtur, apud Agatarchidem. Acleremati alia scriptio.

Eucleus'ευκλεῖος, fluuius, vbi egtegias anguillas nasci, scribit ex Antiocho, Athenæus 7. In Græcia vspiam, fortè.

Eucratida'ευκρατίδα, Bactrianæ vrbs. Stephano. Per δία in fine legunt Ptolemæus & Strabo.

Eucthis, Sarmatiæ Europææ fluuius, in Mæotidem paludem exiens. Historia Miscella 19. corrupta vox fortè.

Euctresii'ευκτρήσιοι, sunt populi Peloponnesiaci; apud Xenophontem 7. Græcorum. Circa Argiam fortè.

Eudæi'ευδαῖοι, Palæstinæ gens, Iosepho 1. Antiq. 7.

Eudæmon, vide Arabia Felix.

Eudæmona, vide Felices.

Eudæmones Arabes, pro Arabiæ Felicis incolis, dixit Vopiscus in Aureliano.

Eudalensis Episcopi, meminit Vict. Vticens. in Africa.

Eudemia, maris Ægæi insula. Plinius.

Eudielus, vide Aspledon.

Eudieru Turris, locus sic appellatus, in Macedonia. Liuius 44. Circa Pieriam fortè regionem.

Eudion Calon, vide Apsasium.

Eudiphus ἔυδιφος, Ponti Polemoniaci, in Cappadocia vrbs. Ptolemæus.

Eudipne'ευδείπνη, Libyphœnicum insula. Stephanus.

Eudixata'ευδίξατα, Ptolemæo Armeniæ Maioris opidum.

Eudo, amnis Cariæ. Plinius. Videtur Eudonus in Etymologico.

Eudocia, vide Eudoxiana.

Eudoses, Germaniæ populi, apud Tacitum. Hodie Libanothani, id est, Misnenses sunt, auctore Althamero. Libonotria Ioannis Gersonis est.

Eudoxi'ευδόξου, specula, in Ægypto est, Straboni.

Eudoxiana, Ponti Galatici vrbs, apud Ptolemæum. sed in Latinis codicibus tantum, Eudoxias hoc tractu describitur à Metaphraste, in vita S. Theodori. Eudocia est in concilio Ephesino.

Eudoxiopolis'ευδοξιούπολις, quæ Salabria σαλαμβρία appellatur, Episcopalis ciuitas. In Responsis patriarcharum Orientalium. meminit huius & Codex Theodosianus, item Socrates Scholasticus. Vide Selybria.

Eudrapa'ευδράπα, apud Ptolemæum, Mesopotamiæ opidum.

Eudrus, vide Neudrus.

Eue, vide Byblos.

Euelgia'ευέλγεια, Stephano est vrbis nomen.

Euena, vicus territorii Turonicæ vrbis, in Gallia. Gregorius Turonensis in S. Monegunde.

Euenitæ'ευωνῖται, in Ægypto sunt, qui piscem phagrum colunt. Clemens Alexand. ad Gentes. Syenitis hoc attribuunt Ælianus, & Plutarchus in Iside. Ideoque Syenitis legendum loco Euenitæ, quos nemo alius vnquam nominauit. Non moueor his, quæ in Chronico Eusebii leguntur, nempe: Dinastia Ægyptiorum Euenitarum, quia absunt codicibus membraneis M. S.

Euenum, Troadis fluuius, Plinio, lib. 5. cap. 30.

Euenus, vide Lycormas. ἔυηνος, Straboni & Thucydidi fluuius est Pitanen vrbem prætetfluens.

Euerce'ευερκής, pro vrbe Isauriæ, vertit malè apud Strabonem 12. Xylander, vt docet Casaubonus. Eius loco Palæa nominanda fuisset. Vide Isauria.

Eueraensium opidum, circa Asiam Minorem alicubi. in vita S. Theodori archimandritæ.

Euerensis Plebis, in Africa meminit Coll. Carthag.

Euergetæ, vide Arimaspi.

Euesperides'ευεσπερίδες, Libyca vrbs, Stephano, & Pausaniæ in Messeniacis. Herodotus & Thucydides per T. in vltima scribunt'ευεσπερίται. Circa Cyrenæos est. Idem cum Hesperidibus.

Euganei,

Euganei, qui & *Heneti*, & postea *Veneti* dicti. Italiæ sunt populi, Venetorum hodie Imperii. Eorum regio *Marca Trauisana* vocatur. *Taruisinum* appellat Cassiodorus, lib. 10 Variarum, ad Honorium. Item Procopius, Diaconus, & Regino non semel Taruisii meminerunt: pro vrbe, quæ hodie *Treuiso*. Sed & *Taruisani* montes sunt apud Plinium lib. 3. cap. 18. vt legit Pintianus. vbi vulgata exemplaria Taurisani habent Sunt etiam *Euganei* Colles, in hoc tractu, vbi fortè hodie *Vallis Sugana*.

Eugenium, Illyriorum vrbs, Liuio 29.

Eugia ἴυγεια, Arcadiæ regiuncula, Steph.

Eugitana, vel Proconsularis. sic vocat Victor Vticensis regionem quandam Africæ Propriæ. vitiosè fortassè, pro *Zeugitana*.

Eugon, Æthiopiæ sub Ægypto opidum, Plinio.

Eugyon, Latapodon, Migodes, Siacteros, Polme, Meleissa, & Argeades, flumina continua iuxta Rhegium Iulium, quibus Orestes purgatus fuit, à matris nece. Probus Grammaticus. in vita Poëtica Virgilii, si codici fides.

Euphara, Phœniciæ opidum, in lib. Not.

Euhippa, vide *Thyatira*.

Euhodea Procuratorem, habet Tertullianus, nomine Procidum, cognomine Torpacion.

Euhydra, Phœniciæ vrbs, Plinio.

Euhydrium, Thessaliæ vrbs est, Liuio 32.

Eui, vide *Hana*.

Euia 'ευία, Dassaretiorum ciuitas, in Macedonia. Ptolem.

Euii ἔυιοι, populi Liguriæ, apud Stephan.

Euila (sed 70. 'ευιλαθ, interp. item Ευιλατ Genes. 10. & 25. *Chauilah* legit Pagninus.) 1. Samuel. 15. vbi scribit Saul Amalechitas percussisse, ab Euila donec venias ad Sur, quæ est è regione Ægypti. Iosephus legit à Pelusio Ægypti vsque ad Rubrum Mare. Apud Beniaminum Tudelensem qui *Hauila* legit, pro *Æthiopia* Interiore intelligo.

Euilai, vide *Gætuli*.

Euilat, vide *Euila*.

Euionium castellum, ad ditionem Treuirorum pertinens. Lupus, in S. Maximini historia. Pro Iuodium, puto.

Euippe 'ευίππη, Cariæ vicus, Stephano Pro *Euhippa* fortè Plinii. sed hæc non est Hypæpa, vt putat Baronius.

Eulæus ἐυλαιος, Ptolemæo & Plinio Susianæ regionis fluuius. Ptolemæus autem *Choaspen* quoque sub huius Eulæi nomine describit in Media. *Tiritiri* videtur hodie vocari; si tabulis fidendum sit. *Vlai* dicitur apud Danielem, c. 8. *Vbal* etiam alia lectio.

Eulapa, vide *Eulepa*.

Euleorum ἐυλέων, meminit Goltzii Thesaurus, ex nummo Neronis.

Eulepa, Cappadociæ vrbs, Antonino. Alia lectio erat *Eulapa*, & *Eulepar*.

Eulyestæ. Leonatum & Thrasippum Euliestas, habet Liuius 42. *Elymiotæ* emendandum credit Turnebus in Aduersariis.

Eulysia 'ευλυσία, regio; Scythica, circa Mæotidem Paludem. Procopius.

Eumaris, vide *Beumaris*.

Eumeda, sic legit Carrio. alii *Emoda*, vt Maserius. qui scribit ex Despauterio, vrbem esse, apud Val. Flaccum. Iungit opes Emoda suas.

Eumeis, vide *Camisa*.

Eumelus, vide *Gadiricus*.

Eumeni 'ευμένους ἄλσος, Lucus, ad sinum Arabicum, in Æthiopia sub Ægypto. Strabo.

Eumenia 'ευμένεια, Phrygiæ Maioris vrbs, Ptolemæo, Straboni, & Stephano. *Einalhisar* Leunclauio. Eidem Stephano, & Plinio, est quoque Cariæ opidum: & inde *Eumenitica* Regio. item vrbs Hyrcaniæ. est quoque Thraciæ ciuitas, circa Mœsiam Inferiorem, Plinio.

Eumenidum Lucus, in Attica Apollodorus 3. Vide *Colonum*.

Euminacum, Mœsiæ vrbs, apud Antoninum. XXIIII. M. pass. à Viminacio.

Eumolpiada, vide *Philippopolis*.

Eumolpidæ 'ευμολπίδαι, Atticæ tribus gens. Scholiastes in 2. Thucydidis.

Euna 'ευναι, vrbs Cariæ: & ibidem *Eunæus* fluuius. Est & vrbs Argiæ regionis *Eunaa*. qui eam habitant, κυρνεαιοι dicuntur. Stephanus. κυνδεαιοι, legendum puto.

Eunenonem fluuium, habet vita S. Bertulphi. Hodie puto eundem *Aa* vocari. Flandriæ fluuius, qui se prope Grauelingam in mare effundit.

Eunoensium ἐυνοέων, regionis Græciæ, meminit Pausanias in Achaicis. Pro *Euboeensium*, vt annotauit de hoc auctore benemeritus Sylburgius.

Eunosti 'ευνέα, portus Ægypti, circa Pharum. Strabo.

Euonitæ ευονῖται, sunt populi apud Appianum, cum quibus fœdus missse Mithridatem contra Romanos scribit. Prauam scripturam puto. Gelenius Mæotici vertit.

Euonium, castellum firmissimum, in littore Scotiæ Occidentalis; auctore Hect. Boetio, qui dicit hoc hodie *Dounstphage* appellari.

Euonus, vide *Peparhetus*.

Euonymia 'ευωνυμία, Cariæ vrbs. Est & Atheniensium vicus, Stephano: Tribus Erechtheidis, Hesychio.

Euonymitæ 'ευωνυμῖται, Ægypti gens, iuxta Æthiopiam, Stephano. In Æthiopia est Ptolemæo. *Euonymitῶ*, regio prima Æthiopiæ sub Ægypto. Plinius.

Euonymus 'ευώνυμος, vna Æoliarum insularum. *Stromboli* à Nigro interpretatur; *Vstica* à Leandro. Et hanc, *Vsticam* ἄλλῳ, Ptolemæi esse, contendunt Leander, & Fazellus. Ptolemæo potius assentior, qui vtramque habet, & Vsticam, & Euonymum; duasque insulas facit. Ex nomine hactenus retento, horum sententia verisimilis videtur, at alia tum erit quærenda Euonymus, quæ Melæ Osteades est. Vsticæ meminit etiam Horatius Carm. 1. ex qua Vallem, & montem in Sabinis facit huius Commentator vetus, à Cruquio editus. vide *Æolia*.

Euoras 'ευόρας, Laconicæ saltus. Pausan.

Euoria 'ευορία, Epiri locus, Sozomeno 7. cap. 25. Eadem à Donato eius episcopo *Donatiana* dicta videtur, apud Callistum.

Euosium opidum ad Charum fluuium, habet Gemblacensis M. S. Vide *Iudium*.

Euosmi, vide *Tosmuanassa*.

Eupagium 'ευπάγιον, Peloponnesi opidum, Diodoro 14.

Eupalia 'ευπαλία, Locridis opidum, Stephano. quod & *Eupalium*. Locrorum Ozolorum est apud Plinium. puto idem esse cum *Eupalio* Straboni 17. & Liuii 28. item *Eupolium* Thucydidi 3.

Eupalium, vide *Eupalia*.

Eupatoria 'ευπατορία, Ponti vrbs iuncta Amiso opido, conditam à Mithridate, & appellatam de huius nomine, scribit Appianus. Hanc Pompeius à se *Magnopolim* μαγνόπολις, appellauit, vt scribunt Appianus & Strabo: *Pompeiopolim* Plinius. Sed idem est, à Pompei Magni nempe nominibus. *Megalopolim* μεγαλόπολις, alio nomine *Cariam* dictam scribit Stephanus; sed an ea hæc sit, an alia, dubito, non assero. *Eupatoria* etiam Tauricæ Chersonesi castellum est, Ptolemæo. quod *Eupatorium* apud Strabonem 7. Vide *Mithridatium*. ΜΕΓΑΛΟΙΣΟΣ est in nummo antiquo, vt putat H. Goltzius, in Græcorum numismatum lib. 4. nondum edito. sed vide *Metalassus*.

Eupatrida, vide *Geomori*.

Euphorbeni, Phrygiæ Maioris populi, videntur apud Plinium.

Euphra fluuium, circa Daciam aut Scythiam Europæam, habet Histor. Miscel. la 22.

Euphram, vide *Cuphe*.

Euphranta, vide *Euphrates*.

Euphrantis, regio eadem quæ *Syria*, Stephano. à vicino scilicet Euphrate sic dicta. Eadem cum *Comagena*.

Euphraste, siue *Inflaste*, regio Sarmatiæ versus Oceanum Septentrionalem: vbi Germani & Daci appellant. Laonicus *S. Nicolai* locum innuere existimo, ad Mare Album. *Lyflandia* interpretatur à Leunclauio, & *Eiflante* legendum docet.

Euphratensis, & *Euphratisia*, vide *Comagena*.

Euphrates 'ευφράτης, nobilissimus Asiæ fluuius: qui aquas suas, nomenque in Tigrim euomit, Ptolemæo, Pomponio, Polybio, & Procopio testibus. Initio *Pyxirates*, deinde per Taurum erumpens, *Omira* nominatur, Plinio auctore. Plutarchus in Libello de Fluminibus & Montibus tradit eum quondam *Medum* μῆδον, & *Zarandam* ζαράνδαν, appellatum. Hebræis *Parath*, vocatur, Aria Montano teste. *Perath*, vertit Pagninus. Iosephus eum *Phora* φορᾶ, nominat. Hodie *Aferat*, vt N. Nicolaus; vel *Frat*, vt Castaldus vult, dicitur. Pars huius Euphratis, nempe quæ ex eo deriuatur versus Meridiem, ne præcipiti cursu Babyloniam infestaret, vt Plinius tradit ab vniuersis Assyrius *Armalchar* nuncupatur. *Armacale* ἀρμακάλη legit Eusebius, de Præparatione Euangelica. *Narmalacha* Zosimus: *Naarmalcha* habet Ammianus, qui cum Plinio dicit hoc flumen Regium significare, ex quo persuadeor

fuˈdeoⁿt à Ptolemæo *Basilius* vocari. *Assyrium* Fluuium nominat Callimachus. Idem hodie *Cober* videtur ex descriptione Collen... & Iodoci Gistelani. Hoc Cober & voc... situ valde adludit ad *Chobar* Ezechielis.

Euphrates Turris, ad Syrtim Magnam: Carthaginensis & Cyrenaicæ regionis, apud Strabonem. 'ευφρατ... habent Ptolemæus & Stephanus.

Euphratisia, vide Comagena.

Euphusiorum, siue ΕΥΦΥCΙΩΝ. ΔΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. legit Adolphus Occo ex Antonini Pii nummo. An pro Ephesiorum?

Eupilis, lacus Italiæ Plinio. Hodie Leandro *Lago di Pussiano*: *Lusiano* legit Volaterranus. Erythræo *Lago di monte Orphano* dicitur. *Monguttii*, siue Montis acuti lacū cum vocat Bern. Saccus.

Euplœa, insula Tyrrheni maris. circa Neapolim, ad promontorium Pausilypi, versus Puteolos: Statio lib. 2. & 3. Siluarum, in Hercule Surrentino. *Gaiola* Georg. Fabricio est, & Ben. Falconio.

Eupolis, locus videtur, circa Circesium in Mesopotamia. Historia Miscella 19.

Eupolium, vide *Eupalia*.

Euporia 'ευπορία, Macedoniæ vrbs, Stephano: Besaltiæ regionis, apud Ptolemæum. Eadem est.

Euprepii 'ευπρεπίου, monasterium duobus stadiis ab Antiochia Syriæ distans. Euagrius 1. cap. 2.

Euprosopon, vide *Theuprosopon*.

Eupyrida 'ευπυρίδαι, Leontidis tribus municipium, Stephano. In Attica est, circa Athenas.

Eura Galliæ fluuius, Surio in vita S. Wandregesili.

Euranum, Cariæ opidum Plinio.

Euria, (melius ni fallor, *Euoria*.) Veteris Epiri ciuitas: in concilio Chalcedonensi sæpius. Vrbs Episcopalis est apud Guil. Tyrium, sub sede Damascena. Vide *Euroea*.

Euriadem Xantippum quendam, nominat Demosthenes in Oratione in Neæram. A tribu quadam existimo.

Eurianassa, insula finitima Chio. Plinius.

Euricome, Græca vrbs, apud Eustathium in sua Ismeni historia fabulosa.

Euripis Fons prægelidus: circa Bosporum Thracium, Ammiano 22.

Euripus Chalcidicus, qui & *Euboicus* ab Eustathio nominatur. *Charybdim* appellat Ouidius. Hodie fortè Italis *Strecho de Negroponte*. A Strabone describitur lib. 9. his Xylandri verbis: Is Euripus ponte iunctus, duorum iugerum: turris vtrimque ad eum exstat; vna a Chalcide, altera a Bœotia, & ab vna ad alteram canalis est extructus. Huius naturam à Pomponio disce. *Euripus* etiam Episcopalis locus, sub Patriarchatu Constantinopolitano. Balsamon. *Euripus* Pyrrhæus, vide *Pyrrha*, & *Fretum* Euripi, item *Coscynthus*. *Euripus* Lydiæ quoque, de quo vide *Æthiopium*.

Euroboreum Oceanum, vocat Iornandes, quem *Scythicum* appellat Plinius; in quo Caspium Mare se exonerare credidit antiquitas. hoc illud est mare quod Tacitus pigrum & immotum dicit. vide *Boreum*.

Euroea 'ευροία, vrbs ad Danubii ripam fuisse videtur, apud Procopium 4. ædific. iuxta quam stagnum, cum insula in medio, in qua colliculus, in quem Iustinianus Imp. hanc vrbem cum habitatoribus traduxit. Vrbs Episcopalis in Epiro est, apud Nicephorum Callistum 12. cap. 45. sed mendosè, pro *Euoria* videtur.

Euroma, ciuitas Phœniciæ, Chalcedonense concilium. An vitiosè pro Europe?

Eurome, Cariæ vrbs, Plinio. Eadem est, ni fallor, cum *Euromus* 'ευρωμος, Strabonis, Polybii, Liuii, & Steph.

Europa 'ευρώπη, vna trium Orbis partium. *Tyriam* vocat eam Theocritus, per metalepsim: cùm & Tyria à patria sua, vocata est Europa puella. At nominis originem vide apud Festum, & Varronem 4. de Lingua Latina. Ex Bibliis sacris *Iapetia* nominari potest. Stephanus scribit quoque 'ευρωπία, per Iota. & 'ευρωπεια cum diphthongo dici. Hodie *Christianorum regnum*, variis linguis indigitatur. *Europa*, quoque speciali nomine ea pars Thraciæ est, apud Ammianum, Procopium, Fl. Vopiscum, & lib. Notitiarum, in qua Perinthus. teste Procopio 4. Ædif. (quam huius Europæ aliquando primatum tenuisse scribit) item Constantinopolis, teste Sex. Rufo. Quod idem adfirmat quoque Ausonius III. Parental. hoc versu;

Hinc tenus Europam, fama crescente, perito
Constantinopolis rhetore te viguit.

Habet itaq; Europa specialem suam etiam Europam; vt Africa Africam, & Asia Asiam, quas Proprias cognominant Geographi. Huius ignorantia facit in hunc Ausonii locum, frustra sudare Vinetum. & esse iniurium Titium illum Burgensem, qui Euripum loco Europæ substituere ausus est. duobus nempe motus argumentis: primò quod poëta vocem *Propria* adiungere debuisset: ineptè. quum hoc Geographorum tantùm sit, & minimè aliorum veterum scriptorum: cuiuscunq; etiam professionis. altero, quod vox tenus (vt inquit) accusatiuum non admittat. Negat autem hoc præter hunc Ausonium, etiam Val. Flaccus hoc versu, *Et Tanaim tenus immenso descendit ab* Euro. item Ouid. in Medeæ Epistola, *Hic Ephyram bimarem, Scythiam tenus ille niuosam.* quamuis recentiores quidam relligione magis quam auctoritate ducti, *Scythia niuosa* huic loco substituant. Interim Ammiani locum, qui est lib. 27, malè distinctum sic lego. *Calatis. Europa omnium vltima præter municipia vrbibus nitet duabus*, &c. In Codice, & Nouellis; item Chalcedonensi & Ephesino conciliis, hæc vox *Europa* non semel pro Thraciæ regione accipitur, ne quis ibidem pro tertia Orbis parte intelligat. *Galatia* hæc hodie nominari, ex Laonico, & quibus hunc tractum videre cōtigit, intelligo. Vide *Celtica*.

Europæi, populi sunt, qui Europam incolunt. *Christianos* vocant semetipsos; *Franki* in vniuersum ferè ab omnibus Asiatreis, exceptis Turcis, qui distingunnt inter eos qui Romanæ, & illos qui Græcę religionis sunt: hos enim *Romeos*, illos tantum *Franki* nominant. Abissini quoq; in Africa, qui Presbytero Ioanni (vt vulgò apud nos vocatur) subsunt, nos *Alfrangues*, & Christianorum regionem *Frankiam* nominant. Hæc scimus ex variorum relatu, & scriptis peregrinationibus. Martinus Stella tamen eos a Turcis *Cauros* nominari auctor est. Idem scribit Matthias Michouiensis, additque eo vocabulo infideles. & sine religione notari. Sed idem eos etiam *Dzintis*, id est, paganos à Turcis appellari ait *Chaour, Giaour*, aut *Iagour* alii habent; vt Theuetus etiam, qui dicit eos ab Arabibus in Africa *Aiameia* nuncupari. Sed hæc potius iniuriosa quam propria nomina apud illos, existimauerim. Christiani aliquando *Nazarei* dicti sunt, vt scribit D. Hieronymus, & ex Apostolorum actis etiam patet. Iulianus apostata, in Epistolis eos semper *Galilæos* vocat.

Europe Εὐρώπη, Phœniciæ locus, qui etiam *Europia* Εὐρώπεια dicitur. Stephanus. Vide *Euroma*.

Europia, vide *Europa*, & *Europe*.

Europum, Syriæ opidum ad Euphratem fluuium; nunc *Amphipolis* dicitur, vt scribit Plinius. Vide *Europus*.

Europus Εὔρωπος, Cariæ ciuitas Stephano: quam *Idriadem* ἰδριάς, vocatam addit; ab Idrio Chrysaoris filio. *Europus* apud Ptolemæum Albotatum (Almopes sunt in Latino codice) in Macedonia vrbs. & alia Matiæ: (Matiam Latini interpretes non nouere, atque hanc Europum sub Emathiæ, vicina regione, comprehensi sunt.) *Europus* alia est Plinio, ad Axium fluuium: alia, eidem, per quam Rhœdias fluit, etiam in Macedonia. Sunt itaque quatuor huius nominis vrbes in Macedonia. *Europus* etiam Syriæ, ad Euphratem vrbs, Ptolemæo, & Polybio 5. Hoc Plinii Europum est. Vide *Eurotas*, & *Rageia*.

Euros, vide *Eurus*, *Hebrus*, & *Hyris*.

Eurotas Εὐρώτας, fluuius Laconicæ est, in Peloponneso; apud Ptolemæum, & Statium 4. Thebaid. Lacedæmonem præterfluit, teste Cicerone, in lib. de Inuentione. *Æglodes* à Plinio quoque vocatur. *Neris* νῆρις videtur etiam a Plethone dici. *Hemerum* ἡμερῶν, & *Marathon* μαραθῶν, antea dictum scribit Plutarchus de Fluminibus. Sophianus eum *Basilipotamo* nominat. Niger ait ab incolis *Iris* appellari. Ego Eurotam hunc etiam *Galesum* credo à Statio dici, hoc versu nempe lib. 3. Siluarum: *Et Lacedæmonii pecuaria culta Galesi.* Ita vt Eurotas & Galesus synonymon sit duorum fluuiorum; huius nempe Lacedæmonici. & illius qui agrum Tarentinum irrigat. *Eurotas* apud Strabonem Pelasgiæ fluuius est: quem Homerum *Titaresium* Τιταρήσιον, vocasse ait. *Eurotos* habet Plinius. & *Europus* Camerarius, ex Strabonis fortasse Epitoma, vbi eum sic nominari, animaduertit Gerbelius. Idem fluuius à Vibio Seq. *Orcus*, vel *Orcas* dicitur. *Eurotas*

[illegible] fons Achaiæ videtur, ex hoc Sta-[illegible], Thebaid 1. *Audit & medius cœli [illegible], & asper Eurotas, dubiamque iugo [illegible] Oetem.* vide *Galesus.*

[illegible] ἔυρ@, Syriæ fluuius. in parergo [illegible] Porphyrogennetæ adiicitur. Basis in-[illegible] ces ad Danubii ostia sic appellari, [illegible] Apollonii Scholiastes. Vide *Hebrus.*

Eurialus, Liuio locus Siciliæ est, prope Syracusas. 'ευρύηλ@, habet Thucydides, per [illegible] penultima. ἐυρύκλ@ per x legit Diodorus. Sic etiam Stephanus, qui addit eum [illegible] *Macropolim* μακρόπολις vocari. *Beluedere* hodie dici, tradit Aretius.

Euryampus 'ευρυαμπ@, Magnesiæ in Macedonia vrbs. Stephanus, & Isacius in Lycophronem.

Eurychorum ἐύρυχωρον, loci nomen in Ægypto. Iosephus contra Appionem.

Euryclus, & Euryelus, vide *Euryalus.*

Euryes ἐυρυες, fluuius, & vicus eiusdem nominis, circa Scepsiam, Straboni 10. Iuxta Troiam regionem.

Eurymedon 'ευρυμέδων, Ptolemæo Pamphyliæ fluuius, itidem Stephano, Straboni, Plinio, Liuio, Pomponio, Thucydid. Philostrato, & Plutarcho in Cimone. Aspendum interfluere, scribit Zosimus, Barbarorum lingua *Zacuth* dici, scribit Theuetus. alio loco eundem dici [illegible] Hyrcanis *Iercon* nominari. Fides sit penes auctorem. Est etiam locus circa Tarsum, Stephano.

Eurymena 'ευρυμεναί, Thessaliæ vrbs, Liuio, & Stephano. ex Hecatæo. An eadem cum Erymnæ?

Eurymna, vide *Trallis.*

Eurypontidæ, & Euritionidæ, vide *Proclidæ.*

Eurytichea 'ευρυτιχίαι, Acarnaniæ populi. Alemannus apud Strabonem.

Eurytanes 'ευρυτᾶνες, Ætoliæ gentes sunt apud Thucydidem, ad calcem lib. 3. & apud Strabonem 10. 'ευρυτᾶνοι sunt Isacio. in Lycophronem, ex Aristotele. *Eurytanes* Italica gens quoque est Stephano. sed mendosè, pro Ætolica, vt credit Casaubonus.

Eurytium, vel *Euryti* vrbs, vide *Oechalia.*

Eurytus, Fons Græciæ: Euripidi in Iphigenia, Aulidis.

Eu[illegible]bes 'ευ[illegible], & *Machimus* μάχιμος, duarum vrbium nomina fabulosa, apud Ælianum de Varia Historia, lib. 3. cap. 18.

Eusebia, vide *Mazaca*, & *Tyana.*

Eusebonoora, vide *Tauromina.*

Eusemara 'ευσήμαρα, Armeniæ Minoris vrbs, in Melitena. Ptolemæus.

Eusena 'ευσήνη, locus ad Pontum Euxinū, iuxta Amisum vrbem. Ptolemæus, & Arrianus in Periplo.

Eusis, Caucasiis montibus fusus, cum pluribus aliis in Euxinum se præcipitat mare. vnde & nuncupatur. sic Isidorus, auctor mihi (hoc loco) suspectus.

Eusphoena, vide *Phuphena.*

Eustesium, id est, *Nouas.* sic Iornandes. Mœsiæ vrbs.

Eutæa 'ευταία, Stephano Arcadiæ vrbs. Huius meminit & Xenophon 6. Græcor. Vide *Eutæsum.*

Eutane, vide *Euthana.*

Eutæsum 'ευταίσιον, Arcadiæ vrbs, apud Pausaniam. Melius *Eutæa*, vt credit Sylburgius.

Euthalitæ, quos *Hunnos Albos* vocant. Procop. 1. Persicorum. Gens discreta ab aliis Hunnis. Habitat enim hæc in Persidis finibus versus Boream. At malè scriptum, pro Nephtalitæ, monuit me olim suis litteris Guil. Postellus.

Euthana, vide *Euthena.*

Euthena 'ευθηναί, Stephano Cariæ vrbs. 'ευθηνιτων meminit quoque Thesaurus Goltzii, ex nummo. Idem eum *Eutane* Plinii, & *Euthane* Pomponii puto in Ceramico sinu. Plinius *Euthenen* describit in Doridis sinu: & *Eutanas* in Caria. vtramq; in eadem continentia.

Euthia 'ευθεῖα, id est Rectus, vicus Damasci, Actor. 9.

Euthymedia, vide *Sagala.*

Euticu, Marmaricæ locus, Antonino. *Futicus* legit quoque Simlerus, & dicit fortè *Leuce Acte* Ptolemæi esse.

Eutimii Episcopatus, sub sede Bostrensi. Guil. Tyrius.

Eutresis ἔυτρησις, Arcadiæ vrbs, Pausaniæ & Homero. Est Thespiensium pagus, apud Strabonem.

Eutropium, locus Bithyniæ, propè Chalcedonem. vbi Mauritius Imp. occisus, haud longè ab Heræo testibus. Procopio 1. Ædific. & Hist. Miscella 17.

Eutychia insula, ante sinum Pagasicum. Plinius.

Eutzapelus Ἐυτζαπελος, iuxta Sardicam locus, Cedreno. *Ozzapolis* Gabio, Curopalatis interpreti.

Euxea, vide Ægyptus.

Euxinium Sinum, habet Aurel. Victor, in Origine gentis Romanæ, (vti Schottus eum recensuit) inter Misenum Auernumq;. *Ausonium* fortè legendum.

Euxinus, vide *Pontus*.

Euzizenum Episcopum, nomine Eunomium, habet Honorius. Sed Cyzicenum legit Pastregius, sincerius.

Exagyius Ἐξαγυιος, Siciliæ vrbs, Stephano. Sine A. legit Aldinus codex.

Exampæus Ἐξαμπαῖος, amarus fons, in Scythia Europæa, haud procul à mari, in quem Hypanis fluuius descendens, amaras eius aquas suscipit. Pomponius, Solinus, & Herodotus 4. qui eundem alio in loco ἱρας ὁδους, nominat. additque à Græcis *Sacra Via* ἱεραὶ ὁδοὶ, vocari. Ex *Amphe* diuisim, & corruptè legitur apud Isidorum.

Excisum, Galliæ Lugdunensis vrbs, apud Antoninum. Circa Ligerim puto. Tabula Peutingeriana secunda huius etiam meminit. sed quadrisyllabicos *Excisium*: tertia autem huius tabula nondum edita *Exisum* habebat.

Exenetos Ἐξένετος, Paphlagoniæ vrbs. Hesychius. An *Henetus* Solini fortè?

Exes, vide *Theses*.

Exgyius, vide *Exagyius*.

Exile Promontorium, emporium sic dictum, ad XXIIII. milliare a monasterio, quod est inter Seleuciam & Rosum Ciliciæ. Io. Moscus. in Prato spirituali.

Exilissa Ἐξίλισσα, Ptolemæo Africæ vrbs, ad Fretum Herculeum. *Septa* Lusitanis hodie, Hispani *Aceuta* vocant. Castaldus *Musa* nominat, non benè.

Exisum, vide *Excisum*.

Exitani Ἐξιτανοί, Hispaniæ Bæticæ populi, Straboni. *Salobrena* C. Clusio. Monuit me de hac voce vir doctiss. mihique amicissimus And. Schottus, his verbis: *Cùm sæpe peccari soleat in litteris, ut vocant, initialibus, non ignoras, præsertim ex Græco fonte deductis vocibus, qui sup. δασείας signum appingût, Idem hic accidisse suspicor, & Latinè Sexitanos esse appellandos. Confirmat me in hac sententia Melæ nostri auctoritas, qui* Hexi *Græca consuetudine dixit, & ferè Latini* H. *in* S. *mutant;* ὑπερ *super* ὗς, *sus. sic &* ἕξ, *sex. aliaque sexcenta.* Hæc ille. Video quoque Athenæum 3. Σεξιτανια, legere ex Strabonis 3. vbi ipse Strabo Ἐξιτανια habet. Vide *Sex*.

Exobygitæ Ἐξοβυγῖται, Sarmatiæ Europææ gens, apud Ptolemæum. *Sexobitas* Pomponii credo.

Exoda Ἔξωδα, & Ἔξωδος, vrbis nomen in Melitensium (Cariæ ditionis) regione. Arrianus 1. Alexandri.

Exolidunense concilium, est apud Iuonem, Epist. 204. In Gallia. *Ysoldun*, in Biturigibus puto. Sic quoque Fr. Iunio. cui & *Vxelladunum* Cæsaris est.

Exomatæ, vide *Sarmatia*.

Exona, vide *Alisium*.

Exopolis Ἐξόπολις, Ptolemæo Sarmatiæ Asiaticæ vrbs, ad Tanaim fluuium. Hanc Bonfinius putat *Alexandriam* esse, ab Alexandro Magno ædificatam. Huius meminit Q. Curtius. Hallucinatur Bonfinius autem, nam etsi eam ad Tanaim condidisse scribant Arrianus & Curtius, ad Iaxartem fuisse (qui in Scythia intra Imaum est, & quoque Tanais vocatur) ipsa docet historia.

Exploratorum Castra, vide *Castra*.

Exterius mare, vide *Oceanus* Atlanticus.

Exul, Tribus Iudæ possessio, Iosuæ 15 interprete D. Hieron. *Cesil* habet vulgata editio. Σιλ ωλα, legunt 70. interpretes. Vide *Bathul*.

Exuanum, vide *Azanium*.

Eycei, vide *Eucei*.

Eyrythorum, vide *Eurythorum*.

Ezelinga, vide *Haubertinga*.

Ezerus Ἔζηρος, Episcopalis locus, sub Larissa metropoli. In sanctionibus Pontificiis Imperatorum Orientalium. *Boebe* Strabonis puto.

Ezomitis, Blemmenin, & Anubitis, Æthiopiæ regionis, per quas Geon siue Nilus fluit: vt habet Epiphanius. Pro Anubitis est apud Nazianzenum *Anumeta* pro Blemmenia intelligo tractum vbi *Blemmiæ* habitant.

Fabaria

Abaria, vide *Byrchanis*.

Fabaris, Virgilio & Sidonio Sabinorum fluuius, qui & *Farfarus* dicitur, Seruio teste. Vnde adhuc *Farfaro*. *Faber* corrupte vocari, inquit Vib. Sequester.

Fabateri Ital. sic legi in antiquo marmore, monuit me Romæ Philip. Winghius. locus in Italia, mihi autem ignotus, nisi sit corruptum pro *Fabra Teri*. peccant enim interdum quoque lapides.

Fabentia, vide *Fauentia*.

Faber, vide *Fabaris*.

Faberiani Fundi, vel Prædii, meminit Cicero 12. ad Atticum, Epist. 31. in Campania. Q. Faberium duos fundos habuisse, vnum in Pompeiano; alterum in Nolano; idem Cicero docet 13. Epist. 8.

Fabia φαβία, Celtogallica vrbs: condita à Fabio Maximo Rom. Imp. vt scribit Stephanus ex Apollodoro.

Fabiana, vide *Ala Flauiana*.

Fabianus pagus Italiæ: in Sulmonensi agro. Plinius.

Fabienses, Italiæ populos, habet Plinius. Est qui *Gabienses* legit, sed præter litterarum ordinem hoc apud eundem.

Faborianus, Fundus in Lunensi territorio, ab vrbe milliario secundo. Ad Macram fluuium. Gregorius P. M. lib. Epist. 7. cap. 6.

Fabosis, locus Mauritaniæ, ad radices Aurasii montis. Procop. 2. Wandalic.

Fabrateria φαβραττερία, Colonia, est apud Paterculum. Ad Trerum fluuium, in via Latina, est Straboni. Inter Aquinum & Fregelanum, Antonino. Nomen retinere annotauit Pet. Marsus ad 8. Silii Italici, *Fabraternos* populos habet Plinius, quos *Veteres*; & alios quos *Nouos* cognominat.

Fabrensis Villa, & *Gaudiacus*. in Gallia alicubi. Surius in vita S. Mauri Abbatis.

Fabrescense opidum Hispaniæ, habet Frõtinus 4. cap. 5. si sincerus locus.

Fabricius Pons, Horatio & aliis notus: insulam Vrbi connectit. *Pons* Lapideus postea dictus, si creditur commentarori huius, quem Cruquius euulgauit. Hodie *Ponto di quatro Capi* vulgo dici, scribit Barth. Marlianus.

Fabricula, agellus sic dictus, apud Cassiod. 8. ad Cunigastum.

Fabris φαβρὶς, insula ante Atticam. Phauorini Lexicon.

Fabula μυθος, hortus quidam sic dictus, apud Syracusas. Athenæus 12. cap. 20.

Facelinus, vide *Phatelinus*.

Facensis Episcopalis loci, in Mauritania Sitiphensi, memoria est apud Victorem Vticensem.

Facidia, Vicus est Rhinocoruræ, vrbis Ægypti. Sic D. Hieronymus in vita Hilarionis.

Fecelinus, vide *Phatelinus*.

Fæsulæ, vide *Fesulæ*.

Fassella, *Pancor*, *Sarandin*, loca vnde camphoram ad nos deferri, scribit Serapio, ex Dioscoride.

Fasiana, vide *Fasiana*.

Fagi, vide *Fagifulani*.

Fagifulani, Italiæ populi, circa Samnitium. Plinius. Tres mei codices, Venetus, Parisiensis, & Coloniensis, legunt diuisim *Fagi*, *Fugali*.

Fagitana, *Cimbra*, *Tesana*, *Maletunum*, *Sermosanum*, *Apianum*, *Brixianum*, *Brentonicum*, *Balenesene*, & *Mase*, loca territorii Tridentini. P. Diaconus 3. Longobardicorum cap. 15. In codice pergameno vetusto pro Maletunum, erat *Maletum*. pro Sermosanum, *Semianum*, pro Balenesene, *Volenes*. pro Mase, *Ennemase*. Pro Apianum *Appianum* quoque in alio codice.

Fagius φηγὸς, Lycophroni mons est, circa Cernen insulam. *Phegium* Æthiopiæ iugum excelsissimum, à terra absorptum, scribit Plinius.

Fagophagos populos habet Trithemius, circa Duringos Germaniæ. in compendio Annal. Francorum. *Buchavv* puto. ex quo barbari Latini vocem barbaram Latinogræcam fecere; Buchen enim Germanorum *fagus* Latinorum est.

Fagus, vide *Phagus*.

Fagutalis, Mons Romæ, Festo *Fagutalis* Lucus, etiam Romæ; P. Victori.

Falacrinum, vide *Phalacrina*.

Falacrium φαλάκριον, promontorium Siciliæ, apud Ptolemæum. Fazellus *Raso Culmo* vocari ait.

Falacrum, vide *Festa*.

Falaci, vide *Falisci*.

Falarienses populos, habet Plinius in Piceno. Horum vrbs hodie *Falerione* vocatur: vt docent Franc. Pamphilus, in suo Piceno: & Cæsar Baronius in suo Martyrologio. *Falerionensis* agri in hac regione meminit Balbus Nansii M. S. Per ph. scribit etiam Plinius, Phalarienses.

Falaris, vide *Phalaris*.

Falarium, vide *Ecnomus*.

Falchia, regio vbi vitriolum effoditur. Serapio.

Falciana, in lib. Notitiar. est hodie *Wels*, vt Lazius docet. in Norico est. Ad Danubium vrbs. vide *Locus Felix*.

Falconensem insulam, habet P. Diaconus in qua Gallum Imp. à Constantio interemptum scribit. In mari mediterraneo alicubi videtur. Circa Polam Histriæ occisum, tradit Marcellinus. *Flauonensem* restituendum, docent historiæ.

Falconis Mons, castrum sic dictum, cuius meminit Sigebertus, inter Aquas Grani & Traiectum ad Mosam. Valckenborg hactenus nominatur.

Faleii, vide *Falisci*.

Faleria, Tusciæ locus maritimus, Rutilio. qui *Falesia* Antonino. A sale sic dictum, putat Festus. Quidam putat fuisse sex M. P. à Viterbo: vbi rudera magnæ vrbis ostenduntur. vide *Falisci*, & *Phalaris*.

Falerionenses, vide *Falarienses*.

Falernus Ager, in Campania est, vnde vinum Falernum. Iuxta Sinopen, Liuio 10. Olim *Minea* regio, vt ait Macrobius, in fine lib. 3. Saturnaliorum. Virgilius tamen in Georgicis, postquam de Falernis dixit, statim subiungit: *sunt & Aminea vites*. quasi Amineum vinum aliud esset à Falerno. Falernus hic mons, *Prostripus* vocatur, in libello Lombardi. de Balneis Puteolanis. & *Postripus* apud Ioan. Elysium. *Falernos* Montes, *Massicos* dici scribit Philargyrus. *Rocca di Mondragone* hodie appellari, tradit Mazzella. vide *Gaurus*.

Falesia, vide *Faleria*.

Faliscanum, vide *Falisci*.

Faliscensis Episcopus, in Africa, Vict. Vticens.

Falisci Liuio, Φαλίσκοι Stephano; Φαλίσκοι Straboni, & Eutropio. *Faleii* ΦΑΛΕΙΟΙ in nummis Goltzii. *Faliscorum* Ager, & *Falisca* quæ cognominatur *Etruscorum*, est apud Plinium. *Phaliscanum* etiam apud Catonem. *Colonia Iunonia Falisca* est apud Onuphrium, ex Frontino; ni Fallor, de Coloniis. *Filiscum* φίλισκον, habet Diodorus; & *Phalacos* populos. *Mōte Fiascone* hodie vocatur. Tusciæ opidum est. territorii Romani. *Halesos* quoque dictos quondam, ex hoc Ouidii versu apparet, *Venerat Atrida fatis agitatus* Halesus, *A quo se dictam terra Falisca putat. Mons Phiscon, & Arx Iti*, à Catone appellari, credit Leander, ex Annii in Catonem commentariis. Faliscos nomen gentis fuisse, Falerios vel Faleria, principes eius ciuitatis, dicit ex Liuio, Ant. Massa, in suo De Faliscis inscripto libello. & addit huius ruinas etiamnum hodie *Falaris* nomen retinere, & iuxta campum esse Falariensem. præterea opidum illud quod Strabo in Via Flaminia, inter Ocriculum & Romam statuit, atque *Faliscum*, Plinius, Solinus, & Stephanus *Faliscam* nominant. conditum ab Haleso (Faleriam namque Falerius Argiuus condiderat) putat in agri Gallesii collibus fuisse: qui hodie vulgò appellantur *Pomerii*. Marianus Victorius putat Faliscos fuisse proximos ciuitati Castellanæ. *Falisci* & *Falerii* iidem, Liuio 5. Vide *Phalaris*, & *Iunonis Pagi*.

Fallienates Italiæ populi, in Vmbria, quos interiisse scribit Plinius.

Falmio, locus Hasbaniæ. tribus ferè milliaribus à Sareinio. Vita S. Trudonis.

Falones populi, quos Otho Frisingensis, vnà cum Pecenatibus, Hungariam aspicientes facit. inter Aquilonē & Orientem. *Walachiam* fortè vult.

Falsiana, vide *Locus Felix*.

Fana, vide *Fanum*.

Fanei, vide *Faneus*.

Fanesii, vide *Satmali*.

Fanestris, vide *Fanum Fortunæ*.

Faneus, (*Fanes* Boccatio) fluuius iuxta Beneuentum, qui & *Siru* dicitur, Vib. Sequestro meminit & Plinius hoc tractu Sitis fluminis.

Fanomantis Neruiorum loci, meminit li. Notit. in Belgica 11 Mihi obscurum est. An Fano Martis legendum? *Fanomartensis* enim circa Valentianas ad Scaldim mentio fit ab Eginhardo, in Historia translationis D D. marty-

[illegible] Marcellini & Petri. Item in vita [illegible]ci Episcopi Cameracensis *Fanum* *Ma*[illegible]minatur. Hodie *S. Saluii* nomen h[illegible]rputo. *Fani Martis* meminit etiam in [illegible], Antoninus. An *Mars en Famine* [illegible] Aliud est *Fanum Martis* Galliæ Lugdu-[illegible]. in Tabula Peutingeriana.

[F]*anius*, Fluuii nomen, in Phrygia, circa [illegible]m, vt habet Bongarsius ad Trogum, ex [illegible]cri interprete Virgilii. Sed corruptè pro *X*[illegible]*us*, vt addit.

[F]*anum*, vide *Fanum Fortunæ*, *&* *Farum*.

Fanum Carisi, in Sardinia, Antoninus.

Fanum Europæ Byzantinorum, vide *Polichnion*.

Fanum Fortunæ φᾶνον φορτούνης, Ptolemæo, S[illegible]nonum vr[illegible]s, in Italia. *Fanum* simpliciter Procopio, & Cæsari. φᾶνα, Stephano. *Fanestris* Colonia est Pomponio. *Colonia Iulia Fanestris* habet Vitruuius 5. cap. 2. & Goltzius in suo Thesauro. *Colonia. Iulia. Fanum Fortunæ.* est in lapide inscripto huius vrbis. *Fano* hodie vocatur. *Fanestris Fortuna* est in lib. de Limitib. *Fanestres* incolæ sunt apud Aggenum. Vide *Phana*.

Fanum Iouis, siue *Cassenuel* castrum, circa Narbonā Galliæ est, in vita S. Dominici.

Fanum Martis, vide *Fanomantis*.

Fanum Mineruæ, Galliæ vrbs, Antonino. XIIII. M. pass. à Durocortoro.

Fanum Saturni ναὸς, in extrema parte G[illegible]is insulæ. Strabo. *Punta di S. Sebastiano* vocant incolæ. Nautæ nostrates. **Het eynde der werrelt.** quasi dicas, vltima Orbis meta.

Fanum Volturnæ, vide *Voltumnæ* Fanum.

Faran, Episcopalis locus, Tyrio. Circa S[illegible]iam alicubi.

Farfarus, vide *Fabaris*, *&* *Chrysorrhoas*.

Farr[illegible], vide *Lindisfarna*.

Farnœos Fungos, habet Apitius. An à loco?

Faronia, vide *Feronia*.

Fersina, & *Farsinates*. sic enim scribendū, non *Sarsina*, docet Volaterranus ex antiquo lap[i]de. Vide *Sarsina*.

Farum, turrim (sic enim legit H. Iunius in sua Batauia) quam propè Bononiam in [li]ttore maris Britannici antiquitus constructam, & à Carolo cognomento Magno restauratam tradit lib. 2. Regino? Aimoi[nus] 4. & auctor Benedictinæ religionis qui [eius] vitam conscripsere. Hodie ab accolis Gallis *Tur d'Ordre*, à Teutonis autem & Anglis **Oudeman** appellatur. *Fanum* autem dicti auctores, legunt, & fortasse rectius, à φανὸς Græco. Itali quoque huiusmodi luminaria hodie *Fanon* vocant. Haud multum absui, quin crederem hanc turrim Tropheum Claudio Imp. à Romanis erectum, cum ex Britannia, re bene gesta rediisset. de quo Dion 60. Nunc autem credo C. Caligulæ opus esse, de quo Suetonius in huius Vita, numero 46. vbi hoc ipsum *Pharum* vocatur.

Fascenion, vide *Fescennia*.

Fasiana, Pannoniæ vel Norici opidum, in lib. Notitiar. *Fasiana* legebat membraneus codex. An corruptè pro Fabiana?

Fatuentum vrbem, habet Frontinus, in Arusinis campis, quam circa Pyrrhum Epirotam à Romanis victum scribit. *Statuentū* legebat alius codex. vtramque vocem corruptam credo. & *Beneuentum* restituere ausim, ex Plutarcho.

Fauces Caspii maris, vide *Fretum*.

Fauces Laterræ stagni. Plinio 9. cap. 8. vbi is nempè cum mari se communicat: *La Crau pres de Mauguell* à Nemausiensibus vocari, scribit ad hunc Plinii locum Dalechampius. In Gallia Narbonensi est.

Fauces, quæ Hispanias Galliis iungunt, habet Liuius 21. In Pyrenæis. inter Bergusios & Aquitanos. *Fauces* Alpium habet etiā Plinius. *Graias* atque *Pœninas* nomine lib. 3. cap. 17. Vide *Cœlen*, *&* *Stena*.

Fauentia φαυεντία, Ptolemæo: φαβεντία, per B. Stephano. Galliæ Togatæ vrbs. *Fauentina* ciuitas, Cassiodoro in Vatiis. Plinius *Fauentinos* in octaua Italiæ regione ponit. *Faenza* hodie nuncupatur. Vide *Barcino*, *Vescis*, *&* *Casa*.

Fauni Mons, municipium Galliæ, circa Vindocinum. Iuo epistola 196. *Faunorum* (tamquam populi) iuris, meminit Gellius.

Faueria, Istriæ vrbs est apud Liuium 41.

Fauonienses, vide *Nuceria*.

Faustianenses Prouinciæ Valeriæ Byzacenæ, in Africa Propria, meminit antiqua inscriptio, in Smetii volumine.

Faustianus ager, vitifer, circa Sinuessam & Gaurum. Plinius 14. cap. 6. Circa Cumas videtur, ex Athenæi 1. vbi huius vinum describit. *Faustiniani* Fundi, meminit Hyginus de Limitibus.

Faustinianopolis, Antonino Cappadociæ vrbs, in Ciliciæ confinibus. Fortè Halale prius dicta.

Faustini Villa, circa Saffinam describitur a Martiale 6. ad Bassam. vide *Villa*.

Febiana. Huius meminit lib. Notitiarum. Rhenanus putat Bebenhausen hodie vocari; & à Ptolemæo *Phabiana* dici. *Phaniana* Φαιναια, tamen Ptolem. legit cui Rhætiæ oppidum est. *Febianensis* in Africa episcopum habet Vict. Vticens.

Febra, vide *Electris*.

Fecus, vide *Fagius*.

Felden, Campi Germaniæ patentes sic vocati, in quibus Longobardi ex Rugilandia egressi, consedere. Diaconus 1. Longobardicor. Non est proprium. Germani enim quoscunque campos appellatiuè Felden vocant.

Felices Διδυμογαι, pagi, in Hyrcania sunt. Diodoro 17. quos meritò sic vocatos scribit, ob ficuum, aliorumque fructuum insolitam abundantiam. Διδυμογαι χωρα, sunt apud Appianum in Parthicis. Διδυμογαι insulæ circa Arabiam Felicem, sunt Agatarchidi.

Felicis Lacus, Antonino in suo Itinerario est. Draunse & Gemunderse vocatur à Wolfgango Lazio. Nideren Daulse habet Simlerus. In Noricis est, inter Comagenū, & Lauriacum. (Lacus Felix & Lauriacum vocabula transposita apud Antoninum.) *Felicis Lacus* (*locus* fortè melius) quem idem Antoninus inter Lussunium & Cramerum habet, alium ab illo esse vult Simlerus, qui hunc Blindenburg a Germanis, & Visegrad Hungaris appellari dicit. Vide *Peiso*.

Felicianiatensis Diœcesis in Africa. Coll. Carthag.

Felicitas Iulia, vide *Olysippo*.

Feliginates populi interiere, in Vmbria. hoc Plinius.

Felix Iulia, vide *Berytus*.

Felix Sinus, Ἐυδαιμων κόλπος, Vide *Fortunatus*.

Felsina, quæ postea *Bononia*, auctor Plinius. Galliæ Togatæ vrbs, quæ nunc *Bologna* dicitur; & nobili academia celebris est. Vide *Gallia Cispadana*.

Feltria, Rhætiæ vrbs, Antonino. *Feltrinos* habet Cassiodorus 5. Variarum, Plinii *Fertinos* credo.

Felua, vide *Caninefates*.

Feneclanus Campi; in his Latinos rebellantes, fusos, scribit Liuius 8.

Feniffa legit Lipsius, pro *Phœnissa*: apud Tacitum 16. Annal.

Fenni, an hos Germanis, an Sarmatis adscribet, dubitat Tacit⁹. *Pruthenos* aut *Lithuanos* putat Althamerus. *Phinnos* Φιννοι, habet Ptolemæus. hoc tractu. Sed *Finni* per I. Iornandis, mihi potius videntur qui hodie Finlandt incolunt. In Scandia peninsula vbi quoque *Scritifini*, vel *Scrictofinni*, sed versus Boream magis. Hi sic vocantur a saliendo, voce barbara, inquit Diaconus. Ego à scricken vel scriten / voce merè Germanica, quæ resultare vel diuaricatis cruribus magnos passus, in gradiendo facere significat. Vtuntur enim teste oculato Olao, ligneis soleis sub pedum plantis ligatis: quibus admirabili quadam celeritate, labi potius per niues & glaciem, quam currere videantur. Harum vsus apud nos quoque est tempore hyemis. Vocamus eos Scrickschoenen / quasi dicas, calceos transultatorios. An ab hoc celeri cursu iidem apud Antiquos scriptores *Hippopodes* vocentur, videndum. Vide *Vandali*.

Fenon, vide *Phœno*.

Feppingum, regio Anglorum mediterraneorum. Beda.

Feradimaiensis episcopalis sedes, in Africa est: Vict. Vticensi. *Feraditensis* Maioris meminit *Coll. Carthag.*

Ferenta Φερέντα, Apuliæ vrbs, Diodoro 19. *Ferentinum* Liuio 10. *Ferentum* Horatio. quod Commentator vetus à Cruquio editus Venusinæ ciuitati propinquum facit. *Frentani* Plinio, (ni fallor) in II. regione. *Franca villa* putat hodie Scipio Mazella.

Ferentani, vide *Frentani*, & *Ferentinum*.

Ferentia, vide *Ferentinum*.

Ferentina Aquæ meminit Liuius 1. Et *Ferentinæ* Lucis, idem 7. in Latio, de qua vide *Oerentina*.

Ferentinum Φερέντινον, Ptolemæo: Φερέντινον, habet Stephanus, idque ex Strabonis lib. 5. vbi ego hodie Φερέντιον lego sine N. in vltima: Ferentinum, tamen vertit Xylander. In Latio est. *Ferentino* hodie etiamnum dici scribit Leander. Habet etiam Plinius & Strabo

Strabo Ferentinum, φερεντῖνον sed in Tuscia. & Ferentia φερεντία Cato, & Ptolemæus. sed & Ferentinates nominat Plinius, & alios Ferentanos. Commentator Horatianus Cruquiu hæc, *Ferentinum est Campania, Tuscia, & tertium in via Lauicana, ad 48. lapidem ab vrbe.* Audi quoque hæc ex schedis Roma ad me missis Celsi Cittadini. Ferentinum *oppidum est Latii inter Ananiā & Frusinonem.* Ferentium *autem vt Plin.* vel Ferētia *vt Ptolem. Othonis Imper. patria apud Suetonium & alios, oppidum erat Etruriæ Transciminis quod abhinc 300. annis ob heresin dirutum fuit. Situm erat inter Viterbum Vulsinos, & Flasconenses.* sic ille. vide *Ferenta, Frentani, Oetentina, & Polimatrium.*

Ferentensis Coloniæ, in Italia, meminit Iulius Frontinus M. S. Nansii, corruptè haud dubiè, pro Ferentinensis.

Ferentum dici à Strabone, quod Plinius *Ferentinum* vocat. annotauit Fuluius ad Suetonii Vespasianum. Vide *Ferenta.*

Feresne, Galliæ Belgicæ locus, in tabula Peutingeriana, ignotæ positionis M. Velsero, & mihi.

Ferezaa, vide *Pherezai.*

Feritor, Plinio Liguriæ fluuius est. *Besagno* mihi videtur. Iuxta Genuam est. *Pheritor* legit Fragmentum Antonini. Vide *Pheretiani.*

Feronia φερωνία, quam Strabo sub monte Soracte describit, Tusciæ vrbs est. Leander eam *Castel di S. Siluestro* appellari ait. Anton. Massa putat eius nulla exstare vestigia. *Feronia*, iuxta Tarracinam vrbs, Tacito. 3. Hist. & Virg. 7. Æneid. In Pomptino agro, Halicarnassæo 1. quæ postea *Faronia*, eodem teste. Tertio milliario a Tarracina est Cōmentatori Horatiano Cruquii. *Feronia* Lacum habet Vibius iuxta Tarracinam. *Feroniæ* Lympha est apud Horatium, tribus millibus ab Anxure; Vrbem versus. Vide *Pheronia.*

Feroniæ Lucus λοῦκος φερωνίας, Colonia, Ptolemæo, Straboni, & Plinio, Tusciæ vrbs; quam iuxta ipsam Feroniam statuit Strabo. Iuxta Capenates fuisse ex Liuii 26. libro. Hodie *Pietra Santa* vocari, scribit Leander. *Lucoferonia*, in lib. de Limitibus. *Caferonianum* in Fragmento Antonini. In Edicto Desiderii regis (si quæ illi fides) hæc *Petra Sancta* olim *Forum Feroniæ*. *Feroniani* Montes hic quoque Catoni in Fragmentis.

Feronianum, vide *Caferonianum.*

Feronianensis Episcopi in Africa, meminit Victor Vticensis. *Frosonianensis* apud eundem.

Feradii Mons, prædium supra Rapha-neam, in finibus Tripolitanis, Guilielmo Tyrio.

Ferraria, Sardiniæ locus, Antonino. Etiam Hispaniæ Pomponio, quod nunc *Segarra* vocari, scribit Pet. Methymnensis. Vide *Dianium.*

Ferraria, Galliæ locus, in Senonibus: teste Iuone, Epistola 70. Nomen *Bethlehem* à conditore illi impositum, lego apud S. Lupum, Epist. 13. *S. Pierre de Ferrieres* hodie vulgò nominatur.

Ferrata Turris, vide *Turris.*

Ferratæ Aquæ, quarum meminere Scribonius, & Marcellus, sunt in agro Centumcellensi: vt scribit in Variis, Mercurialis, additque montes vnde hæ deriuantur, *Ferrari* etiam hisce temporibus vocari.

Ferratus Mons, Tubusupto contiguus; in Mauritania. Ammianus, & Scheda III. tabulæ Peutingerianæ, nondum edita.

Ferrea Porta, quam Alex. Magnus prærupto Tauri montis imposuit iugo. sic Hegesippus 5. cap. 50. Hodie *Derbent* vocatur. vide *Caucasiæ.*

Ferrea Regio, vide *Sideras.*

Ferreus Mons, circa Arabiam Petræam: Egesippo 4. σιδηροῦν ὄρος, Iosepho belli Iud. 5. cap. 4. Vide *Phoera, & Zachar.*

Ferrugo, vide *Verreginum.*

Ferrugum Castrum, in Lombardia: Diacono Longob. 3. cap. 15. Circa Tridentum videtur.

Fersulæ, sunt in Thesauro Goltzii, ex vetusta inscriptione.

Fertinos, inter Rhætica opida nominat Plinius, apud quem quoque quidam codices *Feltrinos* legunt. *Feltro* Leander vocat, inque Carnis describit. Vide *Feltria.*

Ferugo, vide *Ferrugum.*

Feruir, vide *Bergio.*

Fescennia Plinio, *Phascenion* φασκένιον, Halicarnassæo. *Phescenninum* Catoni. Tus-

ciæ opidum est. *Citta Castellana* hodie dictum Leandro, & Erythræo. Circa Phalarim fuisse videtur.

Fesseitanus Episcopat⁹, in Numidia. Vict. Vticensis.

Festa, & *Falacron*, (Fallacorum alia lectio) Antonino insulæ, inter Siciliam & Africam. Pro *Festa* legit Surita *Icesia*.

Festi, vide *Phesti*.

Fesula Plinio, *Phæsula* φαισυλαι Ptolemæo Tusciæ vrbs. & Colonia Romana, vt putat Onuphrius. Hodie *Fiesoli* dici scribit Leander. Pontanus, & Ioannes Caius in suo de Propriis libris, libello, putant ex Fæsulæ ruinis natam Florentiam. Consule de eo Politiani ad Pet. Medicum epistolam. *Fesulanos* Montes habet Orosius.

Fetulense Præsidium, in Africa, ni fallor. vbi Victor Vticensis 2. ait nonnullos Episcopos in exilium missos. *Sufetulense* legendum puto. vt alius codex habet.

Fiarasum Cappadociæ vrbs, Antonino. Pro *Phiara* Ptolemæi quidam habet.

Fibrenus. Sil. Italicus 8. *At qui Fibreno miscentem flumina Lirim Sulfureum*, &c. Item Cicero 2. de Legib. Videtur se in Lirim præcipitare. *Fiume de la Posta* hodie vocari, ait Sanfelicius. In hoc flumine insulam describit Cicero, loco supradicto, ad quam ipse sedere solebat. hanc hodie *S. Domenici* vocari, annotauit Pet. Marsius ad 8. Silii Italici.

Fibularia, vide *Calaguris*.

Ficana, Latii vrbs, Plinio, & Liuio. Erat in via Ostiensi, ad lapidem vndecimum, vt tradit Festus. Φικωλέαι sunt apud Dionys. Afrum. vt annotauit Sigonius ad Liuium. & idem eandem vult cum *Ficulnea*. vide *Pulia*.

Ficaria Φικαρία, Ptolemæo & Plinio insula est iuxta Sardiniam, *Serpentaria* Leandro vocatur.

Ficedulenses nominatur in Captiuis Plauti. fabulosè, vt putatur.

Ficelia, quæ & *Vosauia* priscis, nomen vrbis ad Rhenum, Obern Wesel vocatam, vt scribunt Althamerus & Pircheymerus. qui addunt ibi Mammæam Alex. Seueri Imp. matrem sepultam, quibus auctorib. ignoro.

Ficensis vide *Ficus*

Fichola Φιχώλα, vicus Palæstinæ. Iosephus 12. Antiquit. cap. 4. Patria Iosephi, Tobiæ filii.

Ficiliensis ager. lib. Limitum.

Ficocle, vide *Phycocle*, & *Ficunda*.

Ficolenses, Italiæ populi, circa Samnitium. Plinius.

Ficuleates populi, Vrbe vicini. Varro 5. Malim *Ficulneates*, gentile à Ficulnea.

Ficulensis villæ meminit Cicero ad Atticum lib. 12. Epist. 34. Vide *Numentana*.

Ficulnea, Vetus Latii vrbs, Liuio 1. vide *Ficana*.

Ficulnensis, vide *Figulnensis*.

Ficunda, vicus circa Rauennam, vbi Mauritium tyrannum captum & occisum refert Rubeus 4. Rauennatium. Duodecimo milliari à Rauenna esse scribit Blondus. & idem dictus Rubeus, qui subiungit à nonnullis pro *Phycocle* haberi.

Ficus, vel *ad Ficum*, Antonino; Mauritaniæ Cæsariensis opidum. Hinc *Ficensis*, ni fallor, in Coll. Carthag. Vide *Sistinensis*.

Fida, vide *Tuder*.

Fidenæ Liuio, Latinorũ Colonia & vrbs; Φιδῆναι, apud Strabonem est: cuius tempore pagus erat, & priuatorum domicilium. olim tamen opidum ad Tiberis, & Anienis confluentes Halicarnasseo 3. *Fidenates* populi apud Liuium, & Plinium sunt. item Eutropium, cui sexto ab Vrbe milliario sunt, septimo eidem, alio in loco. Halicarnas. 2. stadiis quadraginta: quæ quinque tantum milliaria efficiunt. *Castel Iubileo* appellari, scribit Erythræus. Territorii Romani est. Fidenas ab Anco Marcio vi expugnatas, scribit lib. 3. Halicarnasseus. vbi eam ad confluentia Anienis in Tiberim describit. Ficanam vertit. Sigism. Gelenius; ex Liuii lib. 1. vt suspicor, an rectè, nescio: hoc scio, Fidenas & Ficanam diuersa apud hunc esse opida. Φιδῆναι. Ptolemæo quoque in Latio, sed hinc procul distantes. Easdem tamen putauerim, & eum errasse, vt sæpe alibi, in situ.

Fidentia Φιδεντία, Galliæ Togatæ, in Italia vrbs Ptolemæo, & Antonino. *Fidentini* Plinio. *Fiorensola* opidum, in Apennino situm, putatur à Georg. Fabricio. *Bourg S. Dionysio*, Simlero. Fidentia & Florentia sunt hoc tractu duo diuersa loca, apud ipsum Antoninum. Vide *Iulia*, & *Fidentiola*.

Fidentiolam Vicum, habet Antoninus inter Placentiam & Parmam Italiæ vrbes. Alio in loco videtur eandem Fidentia vocare.

Hodie

Hodie ibi *Fiorenzola* eſt.

Fidentiores, vide *Aretini*.

Fidicula, Val. Max. 7. cap. 6. ita, Ex *Apulia, quoque & Fidiculis*, &c. quia initialem litteram maiori forma fingunt, loci nomen putauerim. An fida fide, ignorare me fateor.

Fidolomenſis Epiſcopus: in Mauritania Cæſarienſi. Vict. Vricenſis.

Figlina, ciuitas territorii Romani, via Salaria. In vita S. Laurentii.

Figulnenſis Porta, Vrbis Romæ: quæ & *Viminalis* dicta fuit, & nunc *S. Agnetis* cognominatur. Ex B. Marliano. Vide *Numentana*.

Fila, Thebaidis in Ægypto locus, Antonino. *Filum* lib. Notit. An *Philæ* Ptolemæi?

Filiſcum φίλισκον, Faliſcorum vrbs, Diodoro 14. mendosè pro φαλίσκον. Vide *Faliſci*.

Filonius, vide *Philonius*.

Filum, vide *Fila*.

Fimbria Latinis, *Femeren* vulgò inſula Holſatiæ: in littore Orientali. Hanc Crantzius *Cimbriam*; quidam Cimbriam paruam putant.

Fines, Italiæ locus, Antonino. inter Alpes Cottias & Taurinas; vt Simlero videtur. Vide *Ad Fines*.

Finnaitha, vide *Bergiotha*.

Finni, vide *Fenni*.

Fipontus, vide *Sedissa*.

Firma, vide *Aſtygis*.

Firmium φιρμιον, Ptolemæo, & Procopio. qui dicit diei iter ab Auximo diſtare. *Firmũ Picenum* φίρμον, Strab. *Firmani* ſunt Liuio. *Firmanorum* Caſtellum vocatur a Plinio *Fermo* hodie videtur. *Formiano* habet Franciſcus Pamphilus. Picenorum, in Italia, ciuitatem. *Colonia. Aug. Firma*, legit Goltzius, ex Galbæ nummo. *Firmum* eſt apud Cicer. ad Atticum lib. 8. Epiſt. 12. vide *Caſtellum*.

Fiſolata, loci nomen, iuxta Haſtam vrbem. Hygenus de Limitibus.

Fiſcellus Mons, vnde Nar fluuius oritur, Plinio. de quo ſic Varro de re Ruſtica 2. *In Soracti Fiſcelio capræ feræ ſunt*, &c. Scio Victorium pro Soracte, Sauractum legere Malim ego ita, in *Soracti & Fiſcelio*. aut cum Plinio. *Fiſcello*. hanc lectionem confirmat Silius 8. Circa hunc montem Fiſcellum hodie ille locus quem vulgo *Monte della Sibylla* nominant. nos autem Vrou Venusberch, id eſt, Veneris mons. de quo diximus in noſtro Theatro ad Marchiæ Anconitanæ tabulam.

Fiſcilliacum, vicus a' Bellicenſi vrbe ſex milliaribus. In vita S. Anthelmi. Surius.

Fiſera φίσηρα, Corſicæ inſulæ vrbs apud Ptolemæum eſt. Hæc *Figati* à Pineto interpretatur.

Fiſida, vicus Africæ circa Tripolitanam regionem, Antonino. Simlerus ſubdubitat an *Piſidon* Ptolemæi ſit.

Fiſigus, vide *Eſigus*.

Fiſolata, vide *Iulia Augusta*.

Fiſſanenſis epiſcopi, in Africa: meminit Coll. Carthag.

Fiſſenia opidum, ad Regium amnem, circa Babyloniam. Zoſimus.

Fiternus, vide *Phiternus*.

Flaccia, vide *Moeſia*

Flagonitorum, vrbis Ægyptiacæ, mentio eſt in epiſtola Epiſcoporũ Ægypti, ad Leonem Aug. In Conciliorum opere.

Flamias φλαμίας, Epiſcopalis vrbs, ſub metropoli Mamiæ μαμίας. In Reſponſis patriarcharum Orientalium. ex Euſebii Pamphili Hiſtoria Eccleſiaſtica. vt illic legitur.

Flaminia φλαμινία, Italiæ regio, quæ poſtea *Romania* dicta fuit. Flaminiæ huius meminit quoq; Capitolinus in Gordiano. Hodie *Romagna* appellatur Leandro. *Romandiola* Iacobonio. Vndecimam regionem facit Diacon. 2 Longobard. in qua Rauenna, & quinque aliæ ciuitates, à quibus *Pentapolim* nominat. Inde *Via Flaminia* Straboni.

Flaminii prata, quem nunc *Circum Flaminium* appellant. Locus vrbis Romæ eſt. Liuius libro 3. Eodem libro videtur eundem *Apollinarem* vocare.

Flaminitanas ex Hiſpania Citeriore cotes, laudat Plinius lib. 36. cap. 22. An à loco ſic dictas?

Flammona, vide *Flanona*.

Flamonienſes, cognomine *Vannienſes & Culici*; circa Venetos populi, apud Plinium.

Flanates, vide *Flanaticus*.

Flanaticus Sinus, Plinio: *Flanonitus* φλανωνίτης, Stephano. Mela eum *Polaticum*. & Oroſius *Liburnicum* vocat. Eſt ſinus maris Hadriatici. inter Iſtriam & Illyridem. *Quarnero*, vel *Carnero* hodie dicitur, quaſi carniuorus; ob frequentia fortè in eo naufragia.

Flanates huius accolas, vocat Plinius.

Flanona, vide *Flauona*.

Flanonicus, vide *Flanaticus*.

Flaui Gallica gens, apud Tibullum 1 Elegia 7. *Carnuti, & Flaui, carula Lympha Liger.* nisi pro epitheto Carnutorum intelligas, vt apud Lucanum 1. *Soluuntur flaui longa statione Rutheni.* nisi & hic quis malit legere. *Flaui & longa*, &c. Ego sanè pro epitheto vtrobique intellexerim. Est enim Celtarum flauus siue rutilus, apud scriptores color genuinus.

Flauia, quæ *Neapolis*, est Syriæ Palæstinæ, sic D. Iustinus martyr. vnde se oriundum scribit. In Samaria regione esse, ex Epiphanio liquet, qui hunc Samaritanum facit. *Flauiopolim* puto in marmoribus. Vide *Augustodunum*, *Ticinum*, & *Viterbum*.

Flauia Æduorum, Sequanorum vrbs: sunt qui *Flauigny* interpretautur. Vide *Augustodunum*.

Flauia Augusta, vide *Puteoli*.

Flauia Cæsarea Aug. Fel. Est in Goltzii Thesauro, ex nummo. Vide *Cæsarea*.

Flauia Colonia, vide *Cæsarea Palæstina*.

Flauia Constantia, vide *Constantia*.

Flauia Curuapapia, vide *Cæsena*.

Flauia Firma Sura, vide *Sura*.

Flauia Gallica, vide *Gallica*.

Flauia Lambris φλαυία λαμβρὶς, Ptolemæo in Hispania Tarraconensi, Heduorum vrbs. *Lambriaca* Melæ. quæ à Tarapha *S. Maria de finis terra* interpretatur. cui non assentior.

Flauia Secunda, est in lib. Notitiar. Sub dispositione Ducis Moguntiacensis.

Flauiada, Antonino circa Cappadociam vrbs. Forte *Flauiopolis* Ptolemæi.

Flauiana, Scythiæ vrbs. lib. Notit. Mœsiæ primæ, alio in loco, eidem.

Flauiana Pacatiana, Galliciæ in Hispania vrbs. Lib. Notitiar.

Flauianum, vide *Ala Flauiana*.

Flauias, vide *Flauiopolis*.

Flauii, vide *Singylia*.

Flauiniū, locus Tusciæ in Italia, Seruio in illud Virgilii: *Flauinaq; arua. Flauinæ* meminit Silius 8. Et *Flauiniani*, Catonis Originis.

Flauiobriga φλαυιόβριγα, Autrigonum in Hispania Tarraconensi opidum, Ptolemæo. Vbi olim *Amanum* Portus, vt Plinius testis est. lib. 4. cap 20. vbi *Ebrica flaui* legebat Reuerendiss. Torrentii codex M. S. *Fontarabia* Villanouano est. *Bermeo* est Morali: in littore Oceani.

Flauionauia φλαυίου ναυία, sic in Græco Ptolemæo est, *Flauium Auia* diuisim, Pæsicorum, in Hispania Tarraconensi opidum, quod hodie *Bilbao* est, si Villanouano & Henr. Coquo creditur. *S. Ander* facit Molet.

Flauiopolis φλαυιόπολις, Bithyniæ ciuitas, Ptolemæo. eadem quoque *Cratea* κράτεια; eodem teste. sic quoque in Concil: operc. Est Thraciæ colonia & vrbs, Plinio. non lōgè à Byziæ opido, Solino. Est & Flauiopolis Ciliciæ vrbs mediterranea, apud Ptolemæum. hæc in concilio Antiocheno *Flauias* nominatur. φλαυιοπολιν σταμαρων, habet Goltzius: ex Domitiani nummo. Vide *Zela*, & *Flauia*.

Flauiorum suburbium, vrbis Romæ, habet Suetonius in Vespasiano, in quo quercus antiqua: Marti sacrata.

Flauium, Norici opidum habet Plinius. Lazius *S. Andres* vocat. ad Lauandt flumen situm est. Vide *Axalita*, *Iria Flauia*, *Eraconium*, *Interamnium*, & *Flauionauia*.

Flauium Aruense habet Amb. Moralis Hispaniæ vrbem, octo leucis ab Hispali: in Bætica, quam hodie *Alcolea* appellari tradit. Vetus lapis illius meminit.

Flauium Auia, vide *Flauionauia*.

Flauium Axatitanum, vide *Axalita*.

Flauium Brigantium φλαυίον βριγάντιον, Ptolemæo. Callaicorum vrbs est, in Portu Magno. βριγάντιον Dioni, & Antonino. Orosius *Brigantiam* vocat; altissimamq; pharum ibidem exstare addit. *Corunna* Florianus & Gomecius indigitant. Beuterus & Coquus *Betanços* vocant, tribus leucis hinc distans. sic quoque Io. Matiana. *Compostella* (vbi corpus D. Iacobi religiosè colitur) Taraphæ, Morali, & Villanouano est, qui credit hoc Flauium, à Mela *Ianasum* vocari. Vide *Iuliobriga*.

Flauona φλαυώνα, Ptolemæo; item Plinio, apud quem nonnulli *Flammona* legunt. inter quos Fauolius, qui dicit hodie *Fianona* vocari. Illyrici vrbs est, ad Mare Hadriaticum (*Blandona*, vel potius *Blānona* pro eadem legit apud Antoninum, non sine errore puto, Simlerus.) *Flanon* φλάνον, Stephano est.

est. *Flanona* quoq; in Goltzii Thesauro. Est insula *Flanona* Illyrici, in qua Gallum Imp. occisum, scribit Socrates Scholasticus.

Flea, vide *Fleuum*.

Flenio, in tabula Peutingeriana. Non esse Fleuum, Phleum, siue Philæum antiquorũ, annotauit qui hanc in lucẽ dedit. M. Velser.

Fleon Villa, & *Theoracensis* pagus, nominantur in vita S. Vrsmari. Fortè circa Hannoniam.

Fletione, sic in prima scheda tabulæ Peutingerianæ. Ad quam M. Velserus hæc, Aut cum Antonini Manaritio conuenit, aut non procul abest *Electione* autem legebat tertia scheda, quam mihi Augusta Vindel. utendam misit.

Fleui Lacus, videtur mihi posse appellari Sinus ille Germanici maris, qui est hodie inter Hollandiam & Frisiam, & vulgò Suder-zee vocant. Vide eius descriptionem (ex qua ego meam hanc opinionem hauserim) apud Melam. lib. 3. cap. 2. & Plinium lib. 4. cap. 15. Tacitus quoque videtur hunc sinum sub appellatione lacus, descripsisse, vbi dicit: ex fossa Drusiana, lacus, inde & Oceanum vsque ad Amisiam flumen secunda nauigatione peruehi. Libro 2 Annalium est, vt eos Lipsius nuper distribuit.

Fleuo, Rheni insula, apud Melam, quæ hodie *Tulie*, vel *Flie*, ni fallor. Situs enim quadrat, & vocabulum non malè alludit. T. elementum enim hic loco articuli est.

Fleuum, Castellum Tacito, in littore maris, vt videtur ex eius descriptione. Vollenhoue interpretatur à Cyr. Spangebergio. Frisiæ oppidum est. Becano videtur Flodorp/ pagus Frisiæ ad ostium Groeningerdiep dictum, quo ex vrbe Groeninga in Oceanum nauigatur. Idem addit à Ptolemæo *Phileþum* vocari; quam scripturam apud hunc non agnosco, sed *Phleum* φλέυμ, quod Flekorp interpretatur ab Hieronymo Verrutio, Frisio. *Fleuum*, Plinio est Rheni ostium, quod Ptolemæo *Orientale* cognominatur, Yssel vt ego auguror. Diuæo Vecht est. Hier. Verrutius dicit nomen antiquum obtinere, & *Vlie* dici. *Flea* vocatur in vita S. Ludgeri. Vide *Rhenus* & *Philæum*.

Flexum φλέξον, Ptolemæo, Antonino & lib. Notit. Pannoniæ Superioris vrbs est, ex qua laceo, Spiegelius Wieu Austriæ vrbem primariam facit. Lazius autem Altenburg aut Presburg putat, Hungariæ vrbem Presburg Latini recentiores *Posonium* vocant. Item *Pyrorum*, vt Lazius docet, ex scriniis eiusdem vrbis, a Pisone quodam videlicet, cuius opera Tiberius Pannones subegit. Bosa in Pannonia, quos Bresburg inquit Otto Frisingensis.

Fliconea, vnde Eufemus Græcis suppetias tulit Dar. Phrygius. *Ciconia* legendum suspicor, ex Homeri Ἰλιαδ. Β. vbi hic Euphemus dux Ciconum vocatur.

Florentia, Valeriæ Ripensis vrbs. lib. Not. Hieron. Surita suspicatur eandem esse cum *Floriana* Antonini. Vide *Fluentia*.

Floriacense monasterium, in diœcesi Aurelianensi situm, ad Ligerim fluuium, hodie *Benedicti* nomen habet. Sic Massonus *Floriacum* villam, in territorio Diuionensi, habet Greg. Turonensis.

Floriana, Pannoniæ opidum, Antonino. *S. Pauli* fortè hodie, inquit Lazius. Ad Danubium fluuium. Idem alio in loco subdubitat an *Graitz* hodie, vbi olim Floriana.

Florianum, locus episcopalis, in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vticens.

Florianus, vide *Foritius*.

Florius, Plinius fluuius Hispaniæ; ad Nerium promontorium est. Hunc *Vir ζις*, apud Ptolemæum dici putat, quem Moletius in suo Ptolemæo *Ars* vocat.

Flouius, loci nomen, circa Histriam, aut Forum Iulii; vbi pugnatum scribit P. Diaconus, inter Caeanum & Lupum, quem interemptum ibidem addit. An *Pflaum* fortè nunc? vel *Fiume*?

Fluctus Passeris, meminit Martialis, inter blandissimas Italiæ aquas. *Feruidiq; Fluctus Passeris, aut Superbus Anxur.*

Fluentia, & *Fluentini*, Arno flumini appositi: apud Plinium. Dicuntur quoque *Arnienses*, in Catonis Fragmento. Etruriæ vrbs primaria, *Fiorenza*, vt putatur, hodie dicta. *Florentiam* Ptolemæus & Antoninus vocant. & *Florentinorum* meminit Tacitus, & Frontinus, Coloniamque Romanam vocant. Miror de Leandro, quod in sua Italiæ descriptione hoc nomen apud Ptolemæum non reperiri ait: cùm tamen in Græcis exemplaribus hoc modo legatur, φλωρεντία. Vide Annotationes Alciati, in Ta-

citum, vbi dicit eos elleboro indigere qui hanc Fluentiam vocant; cùm Florentiam idem Plinius celebrat, lib. 14. cap. 3. sed de eo ipse viderit. De Florentia, Fluentinis & Fesulis, lege Politiani epistolam ad Pet. Medicum. Huicque adde Forcatulum. lib. 4. de Gallorum Imperio & Philosophia.

Flumen Piscensis loci, sic dici, in Africa: meminit Coll. Carthag. cuius Episcopus Restitutus nominatur.

Flumenzeritani episcopalem locum Africæ, habet Vict. Vticens.

Flumentana Porta Vrbis Romæ, quæ hodie *Porta del Populo* vocatur. Marlianus.

Flustates, Galliæ populi, apud Cæsarem, quos Cœnalis & Belleforestius, in comitatu de *Foix*, apud Aquitanos locat. Vrsinus ex Plinio & Claudiano *Elusates* legit. quam lectionem etiam probat Scaliger in suis Ausonianis lectionibus: aliamque tanquam deprauatissimam explodit. Habet enim hic tractus *Elusatium* ciuitatem, cuius est mentio in Prouinciarum libello. Hancque *Elsam*, & corruptè *Eusam* vocant incolæ Vascones; vt idem addit Scaliger. *Elusanam* plebem, habet Sulpicius lib. 2. Vide *Elusa*.

Fluuius, vide *Flonius*.

Focaria promontorium Flaminiæ Blondo: ad Mare Hadriaticum. Leander dicit hodie *Monte di Pesaro* vocari.

Foce, Ægæi maris insula apud Antoninū.

Focenses, vide *Phocenses*.

Focie Episcopum Leonem, habet Lib. Caroli Magni, contra Imagines, cap. 25.

Focis, locus in Ægypto, vbi Ruffinus in Historia Ecclesiastica scribit Paulum quendam habitasse. Hic fortè φοινιξ Eustathii est, cuius meminit in suo Dionysio, vbi Alexandriam describit. Vide *Daulis*.

Focus, vide *Focunates*.

Focunates, Alpini populi sunt apud Plinium. Simlero videntur ex aliorum sententia, qui *Vallem Suls* (quæ nunc D. Bartholomæi nomen habet) habitant. partim Tridentinis, partim Venetis parent. *Falciniaci* comitatum facit Pingonius. Sed idem alibi *Focus* legit. Focunates, putat Hermolaus *Bechunos* βεχουνοι, Ptolomæi esse.

Fœdatura Colonia est ex Frontino, apud Onuphrium. Est quoque in Nansii lib M.S.

Fœderati, vide *Ædui*, *Auenticum*, *Carnuti*, *Lingones*, *Lugus* Augusti, *Rhemi*, *Tarracenses*, *Vasco*, & *Vocontii*.

Fœderatorum flumen, vide *Salduba*.

Fœnice, pro *Phœnicia*. In Digestis 50. Tit. de Censib. sic legitur, Berytos in Fœnice iuris Italici est.

Fœnicularius Campus, μαραθῶνος πεδίον, Hispaniæ Tarraconensis, inter Iberum & Pyrenæos circa mare. Strabo.

Fœronia, vide *Feroniæ* Lucus.

Fœti, Rhætiæ locus, lib. Notit.

Folcodi Rupes, pars Vosagi montis, Galliæ. In vita S. Hildulphi.

Fons Hortorum de Libano, vide *Adonis*.

Fons Ruber, in Æthiopia. Plin. 31. cap. 2. ex Ctesio. Qui ex eo biberint, & modum superent, lymphatos agit.

Fontanella Monasterium, ad Sequanæ fluminis ripam, in Rhotomagensi territorio. In vita D. Ansceberti.

Fontes κρῆναι, locus sic vocatur in Epiro, inter Agros Amphilochium, & Acarnaniam. Thucydides 3. ad finem.

Fontes Aponi, a Suetonio, Martiale, & Claudiano celebrati, & à Theodorico Gothorum rege, vt Cassiodorus testis est, muro cincti. Thermæ sunt, in agro Patauino, Venetorum ditionis. hodie *Bagni d' Abano* vocatæ, vt Leander scribit. *Ebano* habet Sauonatola. Harum situm & virtutes describit præter Cassiodorum, Bartholomæus Viottus. *Aquæ Patauinæ* fortè Plinii. vide *Electrides*.

Fora, vide *Niniue*.

Foranum, Etruriæ vrbs: in Edicto Desiderii regis.

Forath, opidum in Pasitigris ripa, Characenorum regi parens, Plinius Felici Arabiæ adnumerat.

Foratianensem, in Byzacio, Episcopum nomine Bonifacium, habet Victor Vticensis. *Forianensis* legebat M. S. codex.

Forenses In lib. Notit. Cuneum equitum Dalmatarum Forensium Bononiæ, in Dacia Ripensi collocat. Vide *Volceium*.

Forentani, Apuliæ sunt populi. apud Plinium. An Phiruentani Stephani? vide *Forentinum*.

Foretani, Italiæ Transpadanæ populi. Plinius.

Foretii, Italiæ populi, Plinio. vide *Foruli*.

Foria

Forianensis, vide *Foratianensis*.

Forina, vide *Furina*.

Fortius locus sic dictus, circa Neapolim, Diacono. *Floritius* alii legunt. *Forinus* habebat M. S. exemplar. Alius codex *Foranus* legit.

Formensis Episcopi, in Africa, meminit Optatus Afer. in Numidia est. Vict. Vticens.

Formiæ Φόρμιαι, quæ & *Hormiæ*, Plinio & Strabone testibus. item Frontino, cui colonia Romana est. Ptolemæus Φόρμιαι, habet. Campaniæ est vrbs, & Læstrygonum quondam sedes, auctore Symmacho & *Lastrygoniam* vocat Cicero, ad Atticum. *Mamurrarum* vocat vrbem Horatius, vt testatur eius commentator vetus, quem a Iusto Lipsio vsui habui. *Mola* Georg. Fabricius vocat. *Formianos* Colles nouit Horatius, & *Phormianum* Mõtem Liuius 39. per quem viam strauisse Flaccum scribit. *Formianū*, villa Ciceronis erat, in horum Formianorum agro. Huius ipse sæpius ad Atticum meminit. Hęc hodie vulgò *Ciceron* nominari, in Smetii inscriptionum Volumine lego.

Formio Φόρμιων, Istriæ fluuius est, teste Ptolemæo; cuius ostia ponit inter Tergestum & Patentium. *Risano*, Vergerio & Leandro interpretatur: *Disano* Nigro *Cisano* Blondo & Volaterrano: sed vitio typographorum, nisi me coniectura fallit; nam Risano hoc loco in omnibus Chorographicis tabulis scribi, obseruaui. Quidam anonymus, in tabula Venetiis excusa, *Albon* vocat. Sic etiam à Lazio appellari puto. Hoc fortè Germanorũ, illud Italorum est vocabulum.

Fornicata Via; ad campum. vbi Liuius 22. scribit aliquot homines de cœlo tactos & exanimatos. Circa Vrbem fortè vspiam.

Foroangustana, vide *Labisosona*.

Forobremisani, Vmbriæ populi, sunt apud Plinium.

Foroclodii, vide *Forum Claudii*.

Forodomiti, Antonino in Gallia Narbonensi est. Varterius dicit *Fabregas* hodie nominari. *Forum Domitii* fortè legere quis posset.

Foroiulienses, Vmbriæ populos; *Concubienses* cognominat Plinius. qui alios cognomine *Transpadanos* habet, circa Venetos. Vide *Forum* Iulium.

Foronantrini, sunt apud Goltzium, in suo Thesauro. ex nummo. in Italia.

Foroneronienses, vide *Lutenani*.

Foronianum, a Luitprando rege vastatum, scribit Diaconus 6. Longobard. Circa Æmiliam videtur. quod sit hodie, ignoro. & an sit fida scriptura.

Forononanus ager, lib. Limitum: & Coloniar. Episcopalis locus in Italia est, in concil. Romano. Vide *Forum Nouum*.

Foroterebronii, vide *Abritum*.

Fortensis Limitis, in Mauritania Cæsariensi, meminit lib. Notitiarum. *Fortensis* Legionis XXIX. meminit Goltzius. ex antiquo marmore.

Fortia Castra habet Lazius ex lib Notit. quod Sterzingen interpretatur. In Tirolensi comitatu.

Fortia Mænia, vide *Carterum*.

Fortunæ Templa duo, inter Cales & Teanum Sidicinum, locata ab vtraque viæ Latinæ parte. In Campania Strabo. 5.

Fortunæ Equestris ædes, apud Antium. Tacit. 3. Annal.

Fortunæ muliebris ædes, in via Latina. ad quartum ab Vrbe milliarium. Val. Max. lib. 1 cap. 8.

Fortuna Bona, vide *Bona Fortuna*, *& Agatha*.

Fortunæ Fanum, vide *Fanum*.

Fortunales, vide *Teresibus*.

Fortunatæ Insulæ, μακάρων νῆσοι, Ptolemæo, Floro, & aliis: In Mari Atlantico sunt. *Islas de Canaria* hodie ab Hispanis vulgò appellantur. Fortunatarum harum insularum singula nomina sunt apud Ptolemæum, Plinium, Solinum, & Capellam, cæteri eas sigillatim non nominant. Sed omnes hi in nomenclatura admodum variant. Plinius ex Iubæ Historia, has sex ponit, *Ombrio Iunonia*, *Iunonia* Minor, *Capraria*, *Niuaria*, *& Canaria*. Hanc Nomenclaturam & ordinem sequitur Solinus, idem ferè facit Martianus, nisi quod loco duarum Iunoniarum, vnam tantùm, *Theode* vocatam habet. Ptolemæus quoque sex describit; has nempe: *Aprositus* ἀπρόσιτος, *Heras* Ἥρας, *Pluitalia* Πλουιταλία, *Casperia* Κασπερία, *Canaria* Καναρία, *& Centuria* Κεντουρία quas vide singulas suis locis. Hodie verò septem sub Canariarum nomine numerant: his videlicet recentioribus vocabulis: *Lançarota Forte-*

uentura, *Gran*, *Canaria*, *Tenariffa*, *Gomera*, *Fierro*, & *Palma*. Inuenta sunt anno 1405. *Fortunatarum* insularum circa Rhodum etiam meminit Diod. Siculus lib. 5. cap. 16. inter quas nominat Lesbum, Chium, Samum, & Rhodum quoque. Idem Pomponius, qui Con insulam his addidit, & μακάρων eas vocat. cui sic quoque vocantur omnes quæ Asiæ obiacent, à Tenedo ad Tauri promontorium vsque. *Fortunatas* Insulas etiam describit vetus Horatii interpres vltra Oreades. Et *Fortunatas* Insulas tres habet Solinus ad Hispaniam. Vide *Atlantis*, *Felices*, & *Ionides*.

Fortunatus 'ευδαίμων, Sinus, circa Pactolum fluuium. Plutarchus de Fluminib. Eum fortè sic vocat, quod in eo insulæ Fortunatæ. aut ob auriferi Pactoli diuites arenas.

Foruli, vicus Italiæ, circa Marsos alicubi. Liuius 26. Virgilius 7. Æneid. & Silius 8. Sabinorum *Forulos* habet Strabo, saxa ad rebellionem quàm habitationem aptiora. Hos *Forenses* ab Ouidio, & *Foretios* a Plinio vocari, annotauit Scaliger.

Forum, locus sic dictus circa Tanarum fluuium, Diacono. patria S. Baudolini. Vide *Agora*, & *Forum* Egurrorum.

Forum Alieni, Tacito Galliæ Cisalpinæ vrbs est geminato LL. *Allieni* habent numismata. Hodierni *Ferrariam* vocant, inquit Boetius, in Libello de fluminibus: quod negat Leander, qui huius situm ex antiqua docet tabula. Ferrariam, hoc addam, olim ab exteris *Piazza* appellatam, tradit in suo itinerario, Italicè scripto, Barrholomæus Fontana *Forum Arrii* nominat Laurentius Valla in Hist. Ferdinandi.

Forum Appii, inter Ariciam & Feroniam est Horatio. ab Antonino inter tres Tabernas, & Tarracinam ponitur. Leander tradit hodie hospitium tantum, *Maruti* dictū, exstare. Blondo autem Monasterium est, *Fossa noua* vocatum. *Cale Noue* hodie appellari, distareque ab Vrbe 46. milliarib. testis mihi Celsus Cittadinus. Nihil eius hodie exstare, vel si quid exstet, Pontina Palude inaccessum putat Cæs. Baronius in Annalibus. Isidorus Pelusiota putat locum fuisse vbi Appii simulacrum quoddam exstitit; Epistola 337. libri primi. *Foroappios* Plinius habet. In Latio est.

Forum Aurelii, in via Aurelia: inter vrbem & Cosas. Antoninus. *Forum* sui nominis in Hostiensi ad mare fundare cœperat. Aurel. Imp. vt refert Fl. Vopiscus.

Forum Bibalorum, vide *Bibali*.

Forum Cassii, inter Vulsinium & Sutrium inuenitur, in Antonini Itinerario. Tusciæ mediterranea vrbs est, hodie *Vetralla* nuncupata: vt docet Cæsar Orlandius, & L. Albertus. *Guasto* nominat Simlerus.

Forum Cella, habet Antoninus inter Pyrganum, & Grauiscas. Tusciæ opidum est, ad Mare Mediterraneum; Leandro *Forcello* dictum. Ibidem *Centum Cellas* habet idem Antoninus in Itinerarii Fragmento, vt titulus refert.

Forum Ceramorum, vide *Ceramorum*.

Forum Claudii φόρος κλαυδίου, vrbs Tusciæ, Ptolemæo in mediterraneis. *Tolfa noua*, Leandro Alb Puto à Plinio describi sub Præfectura Claudia, Foroclodi. *Forum* Nouempagorum Claudii, cuius Fragmentum Antonini meminit, idem videtur cum hoc Foro Claudii Ptolemæi, & Plinii. *Forum Claudii*, Centronum, in Graiis Alpibus opidum, apud Ptolemæum. Hoc *Nonalesa* à quodam, sed Rob. Cœnali *Tarantaise* vocatur. *Darantasia* Antonino. Vide *Forum* Clodii.

Forum Clodii, habet Plinius in VIII. regione Italiæ. *Fori Claudii* etiam meminit Antoninus: triginta duo M. P. ab Vrbe. Idē videtur cum eo quod in huius Fragmento *Nouem* Paganorum cognominat.

Forum Constantini, & *Forum Placotū* (Vrbis Constantinopolis) idem esse, ostendit Pet. Gyllius, Topographiæ Constantinopoleos lib. 3.

Forum Cornelii φόρος κορνηλίου, Ptolemæo, Plinio, & Procopio, est Galliæ Togatæ vrbs. *Forocornelienses* habet Plinius. *Imola* hodie est, Leandro & Merula testibus. item Sigonio.

Forum Decii, opidum Sabinorum est apud Plinium.

Forum Diuguntorum, Ptolemæo Cenomanorū opidum. *Crema* Leandro, in Lombardia Transpadana situm. Græca exemplaria hoc loco *Intuntorum* ἰντουντων, legunt. Idem Leander scribit Cremam hanc ædificatam ab incolis catholicis ex *Parasii* vrbis ruderibus, à Christo nato anno noningentesimo

cesimo quinquagesimo primo.

Forum Domitii, vide *Forodomiti.*

Forum Druentinorum, vide *Forum* Truentinorum.

Forum Egurrorum φόρ☉ ἠγυῤῥῶν, Ptolemæo. Hispaniæ Tarraconensis vrbs, quæ nunc *Medina de rioseco* appellatur: vt æstimat Villanouanus. Antoninus *Forum*, sine cognomine vocat.

Forum Esii, de quo Obsequens: *Ad Forum Esii bouem flamma ex ipsius ore nata, non lesit.*

Forum Feroniæ, vide *Feroniæ* Lucus.

Forum Flaminii, in Vmbria est. Meminit eius Ptolemæus, Festus, Plinius, & vetus inscriptio. Dalechampius ad Plinium scribit in huius ruinis Fulginium exstructum: quod hodie *Foligni* vocant. idem Zacharias Lilius. Vide *Fullinium*.

Forum Fuluii, quod *Valentinum* quoque dicitur, Plinio. Lombardiæ Cispadanæ opidum, cui hodie (vt Merula & Leander tradunt) *Valenza nomen est.*

Forum Gallorum, siue Celtarum, ἀγορὰ κελτῶν, vicus sic dictus, nullo vallo munitus, describitur ab Appiano Alex. lib. 3. Bellorum ciuilium, quo Hirtius consul diuerterat, post profligatum Antonium. Mentio huius etiam est apud Frontinum, & lib. 10. Epist. Famil. Ciceronis. In Flaminia situs est, non longè à Perticeto, vt Merula docet, qui eum hodie *Castel Franco* nuncupari addit, cui quoq; Leander suffragatur. *Forum Gallorum* Hispaniæ vrbs est Antonino, inter Cæsaraugustam & Pyrenæos. Nunc *Gurrea* vocatur, teste Surita.

Forum Hadriani, locus inter Rhenum & Mosam. in Bataura videtur. Tabula Peutingeriana.

Forum Iulium, Italiæ regio, cuius incolæ *Transpadani* cognominantur, vt Plinius tradit. Hodie Germani Friaul; Itali *Friuoli* vocant: Venetis quoque *Patria* dicitur. *Forum Iulium* φόρ☉ ἰȣλι☉, Carnorum vrbs, & colonia, Tacito, & Ptolemæo. Leandro, Porcacchio, & Lazio *Ciuidal d' Austria* est; qui docet hanc eandem à P. Diacono vocari *Castrum Iuliense*. Fori Iulii regionis vrbs. *Vdina* Nigro malè. Est *Forum Iulium* Colonia, Commonorum in Gallia Narbonensi vrbs, apud Ptolemæum, *Forum* Iulii vocatur à Planco Imp. ad Ciceronem in Familiaribus, additque abesse a Foro Voconii viginti M.P. *Pacensis* & *Classica* Colonia, Octauanorum, appellatur a Plinio: *Octonianorum* a Mela: *Nauale* Cęsaris Augusti, quod appellatur *Forum* Iulium, inquit Strabo. *Col. Iul. Octau.* est in Augusti nummo, apud Goltzium. Hodie *Freius* vocari scribit Ioannes Poldus, cui ego subscribo. Vide *Illiturgu*, & *Octauianum*.

Forum Iatuntorum, vide *Forum* Diguntorum.

Forum Lebnorum, siue *Libetiorum*, vide *Lebui*.

Forum Lepidi, vide *Rhegium*.

Forum Licini, aut potius *Licini Forum*. Insubrum opidum Plinio. *Pieue d' Incino* Leander indigitat: *Lignano* Marius Niger. Vide *Laccini*.

Forum Ligneum, in Pyrenæis montibus opidum. Antoninus.

Forum Limicorum φόρ☉ λιμικῶν Ptolemæo, Hispaniæ Tarraconensis vrbs. Portugalliæ hodie opidum est, & *Lima* nominatur, teste Floriano.

Forum Liuii, inter Cæsenam & Fauentiam ponitur ab Antonino. *Forli* interpretatur a Leandro.

Forum Narbasorum, vide *Narbases.*

Forum Neronis, Galliæ Narbonens. vrbs in Mimenis. Ptol.

Forum Nouant. Goltzii Thesaurus ex antiqua inscriptione, quæ exstat in Smetii volumine. In Italia vrbs. An Nouana in Piceno?

Forum Nouempagor. vide *Forum* Claudii.

Forum Nouum, est Sabinorum vrbs, apud Plinium. Fori Nouanorum meminit Vetus lapis, qui Parmæ est. vide *Foronouanus.*

Forum Popilii, vel *Pompilii*, Plinio, Flaminiæ, in Italia vrbs. *Forlimpopoli* dicitur Leandro. *Foropopulienses* habet Plinius quoque in monte Albano.

Forum Poplii πόπλιȣ, est apud Ptolemæum in Campania. Hoc *Poplii* ἀγορὰ πόπλια, est Halicarnasseo, 1. Adi Sylburgii Notas ad hunc locum. Forum Populi numeratur à Frontino inter Colonias Romanas.

Forum Quaternorum, vide *Quaterni*.

Forum Segusianorū φόρ⊙ σεγυσιανῶν, Ptolemæo Galliç Lugdunensis vrbs. *Furs* P. Sanjuliano: & Dalechampio. *Bourgen Bresse* Rob. Cœnali & Pingonio. Hunc Burgum antiquitus *Tanum* dictum fuisse, contendit Fustillarius Matisconensis, vt scribit Paradinus in libello de Motib⁹ Gallorum. idem ait Philip. Bugnonius, in suo Matisconensi Chronico. Doctiores tamen eum pro Foro Segusianorum habere, addit. *Tamnum* lego in Antonini itinerario, pro Tano.

Forum Sempronii φόρ⊙ σεμπρωνίυ, Vmbriæ vrbs, Ptolemæo, Straboni, & Plinio, qui eos *Forosempronienses* appellat. Leander scribit Senonum opidum esse, in Piceno, & nunc *Fossumbruno* dici.

Forum Siculum. Lego Lucilium scripsisse, Iter a Roma ad Forum Siculum. Ignoro locum.

Forum Subuerte, legit Æthicus, pro opido. monstrum vocabuli.

Forum Terebronii. vide *Abritum*.

Forum Tiberii φόρ⊙ τιβερίυ, Eluctiorum vrbs, apud Ptolemæum. Keyserstul Beato Rhenano est. Schudo autem Zu zach / aut potius Zurich.

Forum Traiani, in aliis codicibus *Troiani*, in Sardinia vrbs. Antonino. *Traiani* φόρον, fortè Procop. 6. Ædif. ab Iustiniano Imp. munitum.

Forum Truentinorum, Plinio Italiæ vrbs, in Gallia Cisalpina hanc Leander *Brentinore* interpretatur. Mar. Niger & Blondus legunt (ex vulgari, ni fallor, Latinum facientes) *Britannorum*. Etiam *Brintum* a Plinio dictum, scribit Mar. Niger. ex corruptis vereor, exemplaribus. *Forodruent*. ostendit antiqua inscriptio, in Goltzii Thesauro. *Petram* vrbem habet in Piceno, Procopius lib. 2. de bellis Gothorum. eandem hodie *Brentinore* vulgo dici scribit L. Aretinus in suo de iisdem, lib. 3.

Forum Valentinum, vide *Forum* Fuluii.

Forum Vessanum, vide *Vessanum*.

Forum Vetus, vide *Casinum*.

Forum Vibii, aut *Vibi Forum* Plinio, Italiæ Transpadanæ vrbs. Huius agrum idem Forouibiensem vocat, & Vibonensem Solinus. vterque circa Padi initium. *Villaco* apud Leandrum interpretatur. sed hoc Carinthiæ opidum est, in medio Alpium situm, ad flumen Drauum, quod Germani Villach appellant. Errat tota via Leander. distat enim hoc Villacum à Foro Vibii, non tantum quantum Hypanis Veneto distidet Eridano, sed quantū Padus Drauo. hoc est quam longissimè.

Forum Voconii, Plinio & Antonino Galliæ Narbonensis opidum. *Chamberi*, Sabaudiæ hodie caput, Pineto. *Freins* Castilloneo est, quod mihi verosimilius. Vide Chorographiam Varrerii Lusitanica lingua scriptam; vbi docet *Forum Vocontii* (sic enim legendum putat, & apud Antoninum, & vbique apud Ciceronem; & non *Voconii*) esse inter *Chambeti* & *Freins*.

Forum Vulcani ἡφαίςυ ἀγορὰ, apud Strabonem sunt *Campi Phlegræi*, Solino, & Plinio, quos etiam *Campos Laborias* vocat. *Campus Cumanus* dicitur Diodoro lib. 4. Et *Palensana* appellatur Etrusco vocabulo, si fictus Berosus credendus est. Leander scribit nostro æuo *Solfataria* vulgo nuncupari. Plinius lib. 3. meminit Laborinorum camporum, in numero plurali. & lib. 17. Laborini campi, in singulari. Lib. 8. autem alias *Laborias* habet, quas dicit tantum antecedere Campaniam, quantum ipsa ceteras terras. Describuntur a Silio, Petronio, & à Cornelio Seuero in Ætna. Huius maximam partem hodie *Ganda* appellari, tradit Lofredus, in suo de Puteolis libello.

Fosatisii, & *Sacromontisii*, populi in Romania. Iornandes.

Fosete insula, quç & *Foseteslandia*, Insula in confinibus Frisonum & Danorum. vbi Radbodus Frisiæ rex gentilis habitabat. Surius, in vita S. Ludgeri: & S. Swidberti. Amelandt hodie. teste mihi fide digno Hieronymo Verrutio. Nomen autem vetus in continente translatum, in loco qui vulgo Fosweert. Video Corn. Kempensem pro Heylichlandt insulam habere. An Fosorum nominis reliquiæ, videndum.

Fosi, Tacito sunt Germaniæ populi, Cheruscis contermini, Dietmetscher æstimat eos Althamerus. Quidam eos Fossewerdt interpretatus est. qui tractus Frisiæ Occidentalis. Vide *Fosete*.

Fossa, vide *Thybris*, & *Basilica*.

Fossa Basilica, vide *Basilica*.

Fossa Canopica, qua nauigatur Alexandria

Cano-

Canopum, Straboni & Stephano.

Fossa Cerbesia, vide *Cerbesia*.

Fossa Cimbrica κιμβέρου, in Phrygia est; quam nullam volucrem superuolare posse, scribit Antigonus, in Mirabilibus.

Fossa Clodia, vide *Clodia*.

Fossa Clœlia, locus est ab Vrbe quinque millia passuum distans: sic dicta à duce Albanorum Clœlio; vt scribit Liuius lib. 1. & a quirem cum nomine vetustate abolitam addit. Halicarnasseus tradit suo tempore adhuc nomen retinere, sed hic *Cœliam* sine L. in prima, κοιλίας τάφρος vocat; vt & ducem, vbique Cœlium. *Cluilia*, & Cluilius, vertit Sigismundus Gelenius.

Fossa Corbulonis, sic eam voco Fossam, quam Tacitus scribit à Domitio Corbulone a Rheno ad Mosam trium & viginti milliũ spatio, aut, vt Dion tradit, lõgam ad millia passuum XXI. productã. causam addit, ne ii fluuii æstuante Oceano refluentes stagnarent: Tacitus autem, qua incerta Oceani vetarentur. (alii *vectarentur* legunt, Vertrannius putat, *vitarentur*, scriptum fuisse.) Hæc hodie haud dubiè Leck vocatur: Hollandiæ fluuius; descendit enim ex Rheno, paulo supra opidum Wijck dictum, exoneratque se in Mosam, ad pagum Crimpen vulgo vocatum; habetque in longitudine plus minus octo milliaria nostratia; ex quo ego Taciti lectionem, Dionis prætulerim, efficiunt enim tria millia passuum, vnum milliare Batauicum.

Fossa Drusiana. quas Suetonius in Claudii vita; trans Rhenum noui & immensi operis à Druso effectas scribit. per hanc, vt Tacitus tradit, ex Rheno per lacus in Oceanum nauigabatur. Hodie de Yssel vocatur. sed ea pars tantum Ysalæ est, quæ supra Arenacum vrbem, ad pagum nomine Malburgum, ex Rheno in Ysalam Doesburgi effluit, vnde hoc opidum nonnulli Drusoburgum, in facti memoriam, appellare malunt. Hanc Ysalam aquas suas olim non commiscuisse Rheno verisimile est: cùm fontem & nomen adhuc habeat in regione Westphaliæ, inter Scherenbeeck & Ransdorp opida, qua descendens versus Dotechemum, dictum Duisburgum alluit, rectaque Oceanum petit. de quo vide tabulas geographicas.

Fossa Græca, locus vspiam in Campania est: Liuio 28.

Fossa, insulæ sic dictæ à Plinio, & Martiano: inter Sardiniam & Corsicam.

Fossa Magna, locus in Peloponneso. Testis Pausanias, in Messeniacis. vide *Longini* Fossatum.

Fossa Mariana, dicta à C. Mario, inter Rhodanum fluuium & Massiliam, auctores Plinius, Mela, & Plutarchus. Meminit huius etiam Antoninus. τάφρον Plutarchus: Strabo διώρυχα appellat. Ptolemæus, etsi Græcus, nomen tamen Latinum φόσσαι retinet. Sed hic in situ eius errat; eam ab altera parte fluminis versus Narbonam describens. Errant item recentiores, qui eum sequuntur: & vrbem faciunt: *Aiguemortes*, aut *Camargue* eam interpretantes. Pomponii locum hunc, qui est lib. 2. cap. 5. scriptum & distinctum sic libens legerim: *Inter eam & Rhodanum, Maritima Auaticorum stagno assidet*: *Fossa Mariana*, &c. Camargue ab Aimoino *Camarga* Insula nominatur. Inter Massiliam & Rhodani ostium maximè Orientale. Vide in tabula geographica Prouinciæ, locum nouo nomine *Fos*.

Fossæ Neronis, quam ille, (vt Tacitus & Suetonius aiunt) à lacu Auerno (vel vt Plinius à Baiano) Hostiam vsque nauigabilem effodere connixus fuerat, manent vestigia spei irritæ. Hodie vulgò *Lo Fusaro de lo lino* vocatur. vt Francis Lombardus testatur. sed *Licola*, vt Sanfelicius. Huius descriptionem lege apud Mazzellam, in Libello Italicè excuso, de Antiquitatibus Puteolanorum.

Fossa Noua διώρυχες, locus Æthiopiæ, ad sinum Barbaricum; Arriano in Periplo.

Fossa Punica τάφρος. limes sic dictus in Africa inter Carthaginiensium & Romanorum ditionem: Appiano in Libycis. Huius fortè meminit Plinius 5. cap. 4. item Trallianus de Mirabilibus. Vide *Fossa Traiana*.

Fossa Regia, ad Athon montem. Thucydidi 4.

Fossa Traiani, Æthico Oceani Meridionalis (vt solet hic auctor orbem terrarum per Oceanos distinguere) locus est. Africæ videtur. *Fossa* quadam quoque diuidit Plinius Africam Propriam, in Veterem & Nouam.

Fossa Papiriana φόσσαι παπειριαναι. Tusco-

rum mediterranea Ptolemæo vrbs. *Fossel nouo* Leandro Alberto vocatur. An *Pampiriana* Antonini sit, nescio.

Fossa Philistinæ, vide *Philistina*.

Fossalensis Episcopus, in Numidia. Victor. Vricens.

Fossatum Pontis Sontii, vnde Theodoricus rex fugauit Odoacrem. *Fossatum* Palatioli, circa Rauennam, auctor anonymus Fastorum. *Folsato* hactenus: teste Francisco Pamphilo. vide *Longini*.

Fouenculari, & *Ansurii* populi sunt, inter quos controuersias fuisse, sub M. Aurelio Ant. Imp. indicat vetus lapis, apud Georg. Fabricium. Ansurios hos putat Lazius publicanos fuisse, qui vectigal à vasis, ansis gestari solitis, colligebant.

Franci Φράγγοι, Germanica gens, circa Frisiæ & Hollandiæ paludes quondam habitasse, apparet ex Procopio, Sidonio, Eutropio, Ammiano, Vopisco, Pollione, & Panegyricis. Frantker Frisiæ vrbem puto hodie nomen & locum vetustum conseruare. Hos Francos consuetudo *Salios* appellauit, teste Ammiano 17. Francos in Galliam irrupisse tempore Constantini Magni, testis est Socrates Scholasticus, & Sozomenus. Francorum studiosus lector adeat ca. 9. Batauiæ Iunii. *Francos* videtur Iornandes vocare quos hodie *François* nominamus: & *Franciam*, quam hodie *Royaume de France*.

Francia Occidentalis, cuius meminit Ausonius Idyll. 9. & Panegyricus incerti auctoris, Const. Imp dictus, item nummus argenteus eiusdem Constantini, *Francia* Regnum est circa Sequanam & Ligerim fluuios, quæ prouincia prius dicebatur *Gaudina*: (*Gaudiana* legit Chronicon Sifridi) sed à Carolo Marcello Caroli Magni auo *Francia*, vel *Francigena* est Latinè appellata. in lingua verò Teutonica, vnde idem Carolus erat oriundus vocauit eam nomine suo *Carlingiam*. Hæc Gotf. Viterbiensis lib. 17. Francos à vetustissimis *Brantiuidas* appellatos vult Goropius. vide *Sicambri*.

Francorum Riuulum appellari vsque hodie, locum quendam haud procul ab Asta Lombardiæ opido distantem, scribit Diaconus in Longobardicis 5. cap. 3 *Rio Francæ* hactenus vocatur.

Frangones, *Tebassos*, & *Sceuas*, tanquam gentes nominat (legente sic Bosio) Cicero 14. epistolar. ad Atticum. epist 10. Alii *Francones* & *Bassos* legunt. A peritioribus discere cupio, vbi habitent terrarum.

Frateria, vel *Phrateria* Φρατερία, Daciæ vrbs, Ptolemæo. *Iurgano*, Mario Nigro. Lazio autem auctore ab incolis *Brossa*, ab Hungaris *Zazuara* vocatur, in ripa Marisii. R. P. R. 12. Sect. 2. cap. 1.

Fratres, vide *ad Fratres*, & *Septem Fratres*.

Fratuertium, Plinio Calabriæ vrbs.

Fratuolum Φρατούολον, Hirpinorum in Italia opidum. Ptolemæus. *Palo* video à quodam interpretari.

Frauasosonensis Ligitanorũ Municipii meminit vetus lapis, in Hispania. Amb. Moralis in suis Hispaniæ antiquitatibus putat circa Sierram de Ayllo fuisse, tribus M. P. ab Alcaudere. In Bætica.

Fraxinetum apud Luitprandum est arx in Italicorum & Prouincialium confinio. Sed Blondo & Leandro circa Padum fluuium, & Fuluii Forum. In Cottiis Alpibus, Sigonio, & Rubeo.

Fraxinum, Hispaniæ vrbs, in Bætica, vt videtur apud Antoninum.

Fraxundum, vide *Venitta*.

Fregelanum, vide *Fregella*.

Fregella Φρέγελλαι, qui nunc vicus est, inquit Strabo, olim vrbs nobilis, ad Lirim fluuium. Liuio 26. *Fregelanum* Antonino. *Fregellani* vocantur Plinio. Φρέγελλα, numero vnitatis habet Stephanus. Coloniã factam docet Liuius, cui Volscorum est, in Latio sunt. *Ponte Coruo* horum locorum occupat, vt Sigonio & Leandro placet. Quidam *Atripaldo* vocant, vt Amb. Leo tradit. Aldus in sua Orthographia putat ex Fregellarũ reliquiis *Ceperani* opidulum constructum *Fregella* locus in vrbe Roma quoque, Festo.

Fregena Plinio, Φρεγήνια, Straboni, Tusciæ vrbs maritima: Leander scribit hodie *Pale* vocari. Hoc opidum olim *Perge* appellatum, credit Blondus. *Fregena* singulariter Liuio vocatur. *Fregenses* habet quoque Plinius, an alios ab his, nescio. Colonia Romana est apud Florum, Paterculum, & Liuium.

Frentani, Plinio Samnitica gens est, in Aprutio. Sic etiam Ptolemæo & Straboni, qui eos *Ferentanos* Φρεντανοὶ vocat. Φερεντῖνος Samnitum vrbem habet Stephanus, quam etiam Φερεντός, appellat. Sed huius vocis scripturam adeò inconstantem & dubiam apud Græcos auctores reperio, vt me expedire vix queam. eadem est apud Latinos varietas, in primis apud Plinium & Liuium; vbi Ferentinum, per I. & Ferentianum, per A. habetur. item Ferentum; nec non Frentani, & Ferentinates, & apud eundem Plinium *Ferentana* regio. Ego huiusmodi à quodam Italo docto, & vetustatis locorum perito discussa exoptarem. Cæsar Baronius in Martyrologio, ad XIIII. Maii, de his hæc verba. *Ne quis Nomenclaturæ decipiatur similitudine: Est* Ferentum *in Tuscia. de qua Plinius 3. cap. 5. cuius adhuc vestigia in agro Viterbiensi extare dicuntur. Est &* Ferentinum *apud Hernicos, ciuitas nobilis, à qua Ferentinates, & aliquando Ferentini: sicut à Ferento, Ferentani, vel à Ferente, Ferentes. Licet aliquando hæc inter se nomina confundantur.* Erant & *Frentani* Populi inter Samnites & Pelignos populos, de quibus Ptolemæus 5. Tabula 6. Strabo 5. & Plinius 3. cap. 11. *Frentani* Melæ, hodie *Francam villam* habitant, vt Blondo & Nigro placet; quibus Leander non assentiri videtur. Nonnulla Melæ exemplaria hoc tractu *Frenta Villa* habere, loco Senogalliæ, monet Cæs. Orlandius, in Libello suo de Senæ vrbis antiquitatibus. De Frentanis Ferentanis, &c. multa Sigonius ad 9. Liuii. Audi quoq; quæ Roma ad me Celsus Cittadinus: *Similitudo nominis inter Frentanos seu Ferentanos & Ferentinates & Ferentinos ansam prabuit librariis errandi in scriptura & confundendi hæc nomina.* Frentani *itaque seu* Ferentani *sunt populi Samnitium, vulgo vno communi nomine* Abruzzezi *appellati, inter Hirpinos & Marracinos.* Ferentinates *sunt populi Hernicorum, quorum opidum sedem episcopalem habet, &* Ferentino *penultima graui appellatur. in Campagna di Roma est, in Via Latina supra collem inter Anagniam & Frusinonem. Latinè dicitur Ferentinum prima breui & reliquis dactylo, Horatius, Epist. 17. lib. 1.* Ferentini *fuerunt Etruriæ populi, & illorum vrbs Ferentium siue Ferentia patria Othonis Imp. Suetonio, Tacito & aliis. erat inter Viterbium, Montem Soractem, Balneoregium, & Flasconenses. Hodie ex eatantum ecclesia superest: vocaturque hodie locus Ferento, sic pronunciato, vt antepenultima attollatur, reliqua deprimantur.* vide *Anxani*, *Ferenta*, *Ferentinum*, & *Larinates*.

Frento, flumen portuosum, vt scribit Plinius. Apuliæ Dauniæ. *Fortoro*, Nigro & Mazella, dicitur.

Fresia, vide *Palibothra*.

Fresilia, Marsorum vrbs, Liuio 10.

Fretensis Cohortis XIIII. meminit Thesaurus Goltzii, ex vetusto lapide. Idem *Fretensis* Classicæ XXIIII. Item XXXIII. Legionum. *Fretensis* quoq; non semel, nempe X. XXIIII. & XLIII. Has sic dictas putat Turnebus à Freto Siculo, aut Fretensi mari cuius meminit Cicero 10. Epistolar. ad Atticum 6.

Fretum Maris Caspii, Pomponii; vel *Fauces sinus*, vt eos vocat Strabo, circa Oxum fluuium in Margiana esse, ex eo apparet, quod Plinius hunc fluuium medios Derbiees (quos Ptolemæus in Margiana, Strabo & Pomponius ad Caspii maris fretum & fauces describunt) secare tradit.

Fretum Abydenum, & *Fretum Ægæum*, vide *Hellespontus*.

Fretum, siue *Angustiæ Ciliciæ*, sunt Ptolemæo inter Cyprum insulam, & Ciliciam regionem. Plinio quoque *Cilicium Aulona*. *Stretto de Caramania* video in recentioribus tabulis nominari.

Fretum Angustum, circa Bosporum Thracium, στενὸς πορθμός, locus sic dictus, apud Suidam. in voce Heraclius.

Fretum Britannicum, vide *Fretum Gallicum*.

Fretum Calydonium, vide *Rhium*.

Fretum Chalcedonium, vide *Bosporus*.

Fretum Cimmerium, vide *Bosporus Cimmerius*.

Fretum Columnarum, vide *Fretum* Herculeum.

Fretum Etruscum, vide *Taphros*.

Fretum Euripi, vocat Liuius 31. angustias, quæ sunt inter Græciam, & Euboeam. Alii *Euripum Chalcidum* vocant.

Fretum Gaditanum, vide *Fretum* Herculeum.

Fretum Gallicum, à Solino nominatur, in descriptione Thanati insulæ. quod Strabo *Fretum Britannicum* vocat. est autem inter Galliam & Britanniam. Hoc fretum nautæ Galli *Pas de Calais*, nostrates verò (à duobus promontoriis, Gallico nempe & Britannico) de Hoofden vocant. Promontoria enim, nos vernaculè Hoofden appellamus. vt & Itali & Hispani *Cabo*. *Fretum Morinorum* est apud Gratium poetam. *Fretum Oceani* nominat Tacitus, in vita Agricolæ, & Ammianus lib. 20. aptissimè. nullum enim aliud in tota veteri historia Oceanum Oceano connectit: nimirum Germanicum cum Britannico. Eadem ratione, ni fallor, hoc idem Fretum Ammianus 28. *Fretalem Oceanum* nominat. De huius Freti latitudine inconstanrem veterum sententiam his addere libet. Cæsar qui illud primum aperuit, facit XXX. Mill.Pass. Strabo, qui vixit circa Tiberii tempora XLV. Plinius, qui Vespasiani, L. Dion, qui scripsit sub Seuero, LVI. An in numeris peccatum; an vna cum tempore dilatatum hoc fretum? Quando autem ad has angustias redire inceperit, quærendum. hodie enim tantum XX. est. Vide *Taphros*.

Fretum Hellespontieum, vide *Hellespontus*.

Fretum Herculeum, quod & *Gaditanum*, Plinio, lib. 3 cap. 5. qui hoc à Græcis *Porthmos* vocari addit. idem cap. 1. *Limen Interni Maris* a multis appellari ait. *Herculis* Viam, & *Hermam* nominat Auienus. *Columnarum* Fretum, à Strabone dicitur. *Fretum Oceani*, Liuius 23 *Ostium* Oceani nominat Florus 4. cap. 2. *Fretū Iberum* D. Paulinus & Ausonius: *Hispanum* Claudianus, & *Oceani* Gurgitem Philostratus. Saxaginta stadiorum latitudinis esse, scribit Polybius: *Traiectum* nominat Hirtius, de Bello Alexandrino. *Traductam* appellar Greg. Turonensis 2. *Estrecho de Gibraltar.* vel *de Marocco*, (quod forte à Mauris mutuati sunt) Hispani nominant. Nautæ nostrates *De Strate* indigitant. Theuetus dicit ab Æthiopibus Gebbethon, Gebelthariff & Zukak nominari. ipse viderit.

Fretum Mamertinum, vide *Mamertinum*.

Fretum Morinorum, vide *Fretū Gallicum*.

Fretum Mysium, vide *Bosporus*.

Fretum Oceani, vide *Fretum Gallicum*, & *Fretum Herculeum*.

Fretum Ponticum, vide *Bosporus*.

Fretum Siculum, vide *Mamertinum*.

Fricium vrbs Thessaliæ, aut regionis vicinæ, est apud Liuium 36. *Phricium*, apud alios legitur.

Fridigerni, vide *Ethesiamara*.

Frigida, Mauritaniæ Tingitanæ locus, inter Banasam & Lixum, Antonino. *Frigla* fortè in lib. Notitiar.

Frigidus Amnis, Claudiano in Panegyrico III. consulatus Honorii. apud quem initiali littera scribendum, contra quam omnes libri. Appellatiuè sic vocari putant, cùm proprium sit. Est enim Antonino fluuius inter Aquileiam & Longaticum. Huius etiam meminit Niceph. Callistus. φρίγιδος, habet Socrates in historia Ecclesiastica. Hodie *Vipao* nuncupari dicitur, ait Simlerus. Germanis video Wipach vocari. *Frigidus* etiam Tusciæ fluuius, agri Aretini, qui & nunc ab incolarum quibusdam *Freddo* dicitur. Ex hoc Tibulli ad Messalam: *Dulcius vrbe quid est? an villa sit apta puellis. Atque Aretino Frigidus amnis agro?* vide *Psychrus*.

Frigiscos equos, à natione, habet Vegetius in Veterinaria: non minus velocitate quàm continuatione cursus inuictos.

Frigla, vide *Frigida*.

Friniates, Ligurum gens, Liuio 39. *Briniates* fortè legendum, vt libro eodem, & 41. Circa Mutinam fuisse credit Sigonius 15. Regni Italiæ.

Frisco Natione, habet Goltzius in suo Thesauro. ex antiqua inscriptione.

Frisiabones, Plinio lib. 4. cap. 15 Rhenani populi sunt, inter Helium & Fleuum eius ostia strati. Hollandiæ fortè hodie Septentrionalior pars, quam Waterlandt vocant, & quondam Frisiæ vocabulo indigitatam ferunt. Sed video à quodam hanc partem pro Minoribus Frisiis haberi. Pro Maioribus Westfrieslandt interpretari. Doctiss. Iunius eos *Zelandos* putat. Et idem in sua Batauia, alios. Eligant doctiores quod veritati magis consentaneum fuerit. malo enim variorum sententias in medium proferre, quàm meam solam pro Sibyllino oraculo obtrudere. Hoc addo aliquos codices distinctim legere, Frisi Auones. lib. 4. cap. 17.

cap. 17. [illegible] Frisiabones. Sed Frisiabonum etiam [illegible]ctorem Ptolemæum facit Hermolaus [illegible] Plinium 4. cap. 17.

F[illegible], Germaniæ gens, quæ apud Ptole[illegible] (hic, Φρίσσιοι, duplici SS. habet) in[illegible] Rhenum & Amisiam fluuios, ad Ocea[illegible] Germanicum degere videtur. Plinius e[illegible] inter Rheni insulas numerat. Tacitus e[illegible]s vsque ad Oceanum Rheno prætexi scrib[illegible]t, atque in *Maiores* & *Minores* distinguit. Hodie Oostfriesen / & Westfriesen habentur, quasi Orientales & Occidentales dicas. Hi nunc Amisio flumine partiuntur. Sunt tamen, inter quos Crantius, & Saxo Grammaticus, qui eos *Minores* volunt, qui vltra Albim in Cimbrica Chersoneso habitant, vulgoque Strandtfriesen / & Norstfriesen appellantur. Frisii, Frisones à Sigeberto, & eius sæculi barbaris scriptoribus, vocantur.

Frixinona, vide *Frusinum*.

Froboles, opidum Palæstinæ, Tyrio, lib. 22. cap. 16.

Frons Africæ, apud Pomponium, videtur Munstero promontorium illud designate quod hodie *Cabo de bona sperança* nominatur. Sed quia eam Plinius, & Pomponius statim post Gorgonas insulas describit & prætergresso Hesperi cornu in Occidentem vergi, atque Atlantico mari ablui, insulasque Hesperidas subsequi faciat; videtur mihi potius illud promontorium innuere quod *Cabo verde*, i. Caput Viride, à nautis appellatur. Cabo de bona speranca, vt hoc hic addere liceat, ab incolis *Tagazza* dicitur, nisi, (quod huic familiare) mentiatur Theuetus. *Zanguebay* vt Marmolius, cui potius fidem adhibeo. *Fronsasia*, Pomponio & Orosio, qua hæc Oceanus Eoum attingit. *Frons Hispaniæ*, Plinio & Pomponio, littus eius Occidentale. idem Pomponius, & Solinus eius littus Boreale etiam Frontem Septentrionalem vocat. *Frons Italiæ*, est apud Plinium, Solinum, & Martianum, vbi Magna Græcia, cui fronti duo cornua addunt; Lacinum nempe & Leucopetram. *Frontem* Germaniæ, vocat Tacitus, quatenus ea Danubio prætenditur. *Frontem* Galliæ, nominat Mela huius oram versus Occidentem, in qua Osismii populi: quam Plinius Peninsulam appellat, lib. 4. c. 18. Hæc in gratiam grammatices studiosorum adduxi, vt inde discant huius verbi vsum apud Geographos. Vide *Cuneus*, & *Criumetopon*, quod idem sonat Græcè.

Frontanetum Galliæ locus, in Antissiodorensi agro, Platina in vita Sergii II.

Frontensis in Mauritania Cæsariensi, episcopalis loci, meminit Vict. Vticensis.

Frontonianensis, vide *Ferontianensis*.

Frugifera, vide *Adrumetum*.

Frumentosa, Galliæ vrbs: circa Tullum: vt docet Vita S. Eliphii martyris.

Frusino, vide *Frusinum*.

Frusinum Φρύσινον, Ptolemæo Latii vrbs mediterranea. item Straboni. *Frusino* Liuio, & Festo est. Ad Cosam amnem, in via Latina. *Frusinates* habet Plinius. *Frasellono* hodie dici, scribit Leander & Ligorius. An hæc eadem cum *Frixinona* Frontini? sed apud hunc est quoque *Frusinona* Colonia.

Fruxinum, scribit olim appellatum B. Rhenanus, illud Bauariæ ducatus opidum quod hodie Episcopalis sede fulget; & *Frisingen* vocatur.

Fucentes, Pelignorum populi, sunt apud Plinium. *Sucentes* legunt tres mei codices. *Sucensanæ* Tribus memoria est in vetusto marmore. Vide *Alba Tucensia*.

Fucinus Lacus Straboni, Plinio, Tacito, Dioni, & Virgilio, in Italia, Marsorum regionis: prope Albam Albensium. Niger & Volaterranus scribunt hodie *Lago di Marso*, ab opido illi vicino, sic appellato, vocari. Leander & Andreas Baccius aiunt *Lago di Celano* dici. Erythræus in Virgilio, *Lago di Rossillon*, & ibidem alio in loco, *Lago di Tagliacozzo*. & quoque *Celano* nominat. A locis illi adiacentibus synonyma omnia. Fucinus hic lacus videtur ab Isacio in Lycophronem *Phorca* appellari. Dion scribit Claudium Imp. eum in Tyberim voluisse emittere. Haud longè à Liri flumine fuisse, videtur ex Taciti 12. Annal. Eusebii Chronicon tradit Neronem Fucinum lacum exsiccasse, XI. annos, triginta hominum millibus, sine intermissione operantibus. Lege de hoc lacu quæ annotauit Pet. Marsus ad 8. Silii Italici.

Fugali, vide *Fagifulani*.

Fugerana, vide *Erana*.

Fugiliuensis, & *Liucensis* Fundus, in Africa

D. Augustinus Epistola 166. ad Donatistas.

Fuisula, Samnii vrbs videtur apud Liuium 24.

Fulcheria Insula, *Glarea Abduana* nunc dicitur. Sigonius. In Lombardia est.

Fulchul, Mauritaniæ Cæsariensis locus in III. tabulæ Peutingerianæ scheda nondum edita, at vsui concessa mihi à M. Velsero.

Fulcinates, vide *Fulsinium*.

Fulcinium, vide *Fulsinium*, & *Fullinium*.

Fulda fluminis Germaniæ, in Saxonia, meminit vita S. Gorhardi.

Fulsinium φυλφίνιον, Curricticæ insulæ, Illyrici maris vrbs, Ptolemæo. *Fulcinium*, & *Fuscinium* legunt nonnulli Latini codices. *Fulcinates* vocantur eius incolæ, apud Plinium. sed melius *Fulsinates*, vt quædam exemplaria habent.

Fulginia, vide *Fullinium*.

Fulgurita, vide *Acma*.

Fullinium Catoni, *Fulcinium* φυλκίνιον, Appiano, Ciuil. 5. sexaginta supra centum stadiis à Perusia distans. *Fulginia* habet antiqua inscriptio. & Sil. Italicus lib. 9. *Fulginates* nominat Plinius. Vmbriæ vrbs est, quam Leander *Fuligno* vocari tradit. Mar. Niger putat idem esse cum *Foro Flaminii* φόρον φλαμινίου, cuius idem Plinius & Strabo meminere. In antiquo lapide qui Fuligni est, & apud ipsum Plinium diuersæ sunt. Vide *Forum* Flaminii.

Fullio, vide *Insulio*.

Fundani, vide *Fundi*.

Fundanus Lacus, in Latio est Tacito, & Plinio. Hodie ibi solum esse palustre, ita tamen, vt ædificiorum vestigia, ruinæque cernatur: scribit Hermolaus. qui eum cum Leandro *Lago de Fundi* vocari subdit. *Fundanos* montes habet Tacitus. & idem *Fundani* Lacum. Meminit & vetus Inscriptio Vici lacus Fundani.

Fundi φοῦνδοι, in Latio, ad viam Appiam, Straboni, Ptolemæo, & Melæ. apud Frontinum colonia Romana est. *Fondi* Leandro. φοῦνδα, legit Stephanus.

Fundus Antonianus, in via Claudia; *Barbatianus*, in territorio Ferento; *Berulas*. in territorio Corano. *Corbianus*, ibidem; *Duas Casas*, in Sabinis, sub monte Lucreti; *Furorum* via Claudia, in territorio Corano; *Morrea*, in via Ardeatina; *Picturas*, in territorio Velterno; *Precilianus*. in Sabinis; *Rosarum*, via Ardeatina; *Sentianus*, territorii Prænestini; *Statianus*. in Sabinis; & alius eiusdem nominis, in territorio Tribulano; *Sulpicianus*, territorii Carani; *Tauri*, ibidem; *Tremulas*, in territorio Prænestino; *Vacanas*, in via Appia; & *Valerianus*, in Sabinis. Damasus in vita Siluestri Papæ *Fundus Villa Pertusa*, in via Lauicana: in vita Gelasii Papæ. *Cispini*, vicesimo ab Vrbe lapide: in eiusdem vita, idem. *Fundi Seiani*, & *Tongiliani*, meminit Hygenus. Et idem, *Maniliani*: circa coloniam Iuliam Constantiam. In antiqua inscriptione, quæ Præneste exstat, legitur *Fundus Ceponianus*, *Roianus*, & *Mamianus*. Notæ in Festi fragmentum aiunt hunc lapidem repertum propè Ferentium, via Latina: quem locum hodie *La Fratta* vocari, scribit Æneas Vicus in Commentariis numorum Impp. Repertus quoque Romæ ab hinc paucis annis, lapis, in quo mentio *Fundi Decimiani Thalamani*. quod monuit Cl. V. Franciscus de la Barzena rei Antiquariæ studiosissimus. Vide *Quirini*.

Furcæ, vide *Caudinæ*.

Furconium, Italiæ vrbs: quæ hodie *Aquila*, vt Volaterranus inquit, & Platina, in Paschali II. Non est eadem, teste Mazzella: qui docet Furconium destructum, ex eius autem ruderibus conatam Aquilam: ab ea octo M. P. distantem. Forconii nomen exstare in inscriptis ibidem lapidibus, tradit Blondus.

Furinarum Lucus, vide *Furina*.

Furina Lucus, Ciceroni 3. Deorum, & Corn Nepoti, vbi C. Gracchum interfectū scribit. Territorii Romani est; aut in vel extra vrbem. *Furinarum* Lucum habet P. Victor in regione XIIII. Transtyberina. *Forina* legit vetus inscriptio, apud Fuluium, in Notis ad Ciceronem. Plutarchus in Gracchi vita *Furiarum* Lucum, ἄλσος ἐριννύων, vocat.

Furna, Africæ vrbs: D. Augustino, & Cypriano, in concilio Carthaginensi. *Furnitensis* meminit Coll. Carthag. pro Furnitensis fortè.

Furni, vide *Hippi*.

Furnitum, ciuitatis nomen. In Grammatica

tica D. Augustini.

Furorum, vide *Fundus*.

Furnitensis, vide *Furna*.

Furum Portus, vide *Phorum*.

Fusidiani Fundi & Prædiorum, meminit Cicero in Epistolis. vide *Vitularia*.

Fussalensis loci, Hipponensis territorii, in Africa Propria, meminit D. Augustinus Epist. 261. & de Ciuitate Dei 22. cap. 8. In eodem tractu habet fundum *Zubedi* appellatum. *Fussulensis* memoria est quoque apud Ionam Aurelianensis lib. 3.

Fut, Mauritaniæ Tingitanæ fluuius est Plinio. *Phut* apud Iosephum videtur. vide *Phthuth*.

Futicu, vide *Euticu*.

GAala γάαλα, Mediæ vrbs, Ptolemæo. *Galla* interpreti.

Gaana γάανα, Cauæ Syriæ vrbs, Ptolemæo; *Sinna* σίννα, Straboni; vt Simlero placet: qui credit eandem *Conna* apud Antoninum dici. Sed Sinna, pro Ganna legit idem malè, ex Latinis exemplaribus.

Gaas γαάς, mons, iuxta Ephraim montem Iosue 24 Iudic. 2. Fluuius est. 2 Reg. 23.

Gaath terra [illegible] Chanaan videtur, apud [illegible] 50. *Gabat* margo [illegible] Forte *Gabes* Arriani.

Gaba γαβά, Galilææ vrbs, Stephano, ex Iosepho. 5. Antiquit. Vide *Gabe*.

Gabaa, Palæstinæ locus: Iosue 15. & Iudicum 19. Collis *Hachila* in historia Regum vocatur. Sed duo *Gabaa* esse in Palæstina, monet And. Masius ad 18. Iosue.

Gabaath, Iosue 18. locus terræ Chanaan.

Gabæ γαβαί, Persidis opidum, Ptolemæo, & Straboni. Palæstinæ locus Iosue 21. Sed γαβέ, 70. interpretibus. Opidum quoque medium inter Massagetas & Sogdianas situm Arriano 4. Alexandri.

Gabala γάβαλα, Syriæ Cauæ opidum, in Cassiotide regione, Ptolemæo. quod *Gibel* à Volaterrano, & Tyrio: *Margad* à Nigro interpretatur. Hanc vrbem dicit Iustus Gifelius hodie *Aman* vocari. Eidem Ptolemæo est quoque Phœniciæ vrbs, quæ *Gamala* Plinii, & Iosephi. Stephano est etiam Arabiæ regio. Per E. in prima quoque legitur eodem auctore. Item Iosepho Antiq. 6. cap. 7.

Gabaleca γαβάλαικα, Vardulorum in Hispania vrbs. Ptolemæus.

Gabale γαβάλη, Mediæ vrbs, apud Ptolemæum. Plinio in Syria locus, lib. 5. cap. 20.

Gabalena Ciuitatis Lyciæ, meminit Chalced. concil. Vide *Allus*, *Petra*, & *Zophoim*.

Gabaleni, vide *Byblos*.

Gabales γαβάλεις, Straboni & Plinio, *Gabalos* Cæsar habet. populi sunt Galliæ, in confinibus Narbonensium. *Geualdan* Poldus. *Lodesue* Cognatus vocat: cui libentius suffragatur Vigenereus. *Gauachs* interpretatur Bellefortestius. Apud Ptolemæum pro his Gabalis, corruptè *Tabali* ταβαλοι scripti. Vide *Cabellionum*.

Gabalia, apud Plinium Pamphiliæ regio est. *Carbalia* Ptolemæo; & *Gabalia*, quod fortè melius: vti in descriptione Lyciæ. Cum R. in descriptione Pamphiliæ legit. vtriusque enim regionis, hanc participem facit.

Gabalici Pagi, meminit Plinius, lib. 11. cap. 42. in prouincia Nemausiensi. cuius caseum commendat. *Baulx* appellat Poldus, & Dalechampius.

Gabalum vrbs in Gallia, in Aquitanica fortè, Sidonio in Propemptico ad suum libellum. Inde *Gabalitani*.

Gabaon, siue *Ghibon*, ciuitas in Tribu Beniamin. *Garaandauid* vocari, scribit Beniamin Tudelensis. Eius est mentio Iosue 9. 18. & 2. Samuel 20. Iosephus scribit vicum esse, & distare stadiis quadraginta ab Hierosolymis. *Gebeonitæ* fortasse Stephani. Duas huius nominis vrbes habet Palæstina A. Masius, ad 9. cap. Ios.

Gabaopolis γαβαώπολις, Galilææ opidum. Stephanus, ex Iosepho, belli Iudaici 2. cap. 21 *Gabaon* fortè.

Gabara, ciuitas præcipua in Galilæa. Iosephi vita. Vide *Gauara*.

Gabaraganei γαβαραγανεῖοι, Palæstinæ populi. Iosephus in vita sua. Circa Tiberiadem.

Gabas γάβας, Sogdianorũ munitum opidum, medium inter Massagetas, & Sogdianos situm habet. Arrianus 4. Alexandri. *Gabaza* Curtio est.

Gabat, vide *Gaath*.

Gabath, vide *Acanthon* Aulonæ.

Gabatha, *Hermucha*, & *Demithara*, loca vbi exercitum Romanum cæsum scribit Historia Miscella 18. Circa Asiam alicubi.

Gabathe γαβαθη, Galilææ vrbs. Stephanus, ex Iosepho 6. Antiq. Vide *Gebton Madaba*.

Gabaza, Asiatica regio, circa Sogdianam. Q. Curtio 8. Alia lectio *Gazaba* habebat. Vide *Gabas*.

Gabba γάββα, Syriæ ciuitas, Stephano ex Pausania, Idem Plinius 12. cap. 17. Syriæ Primæ est, in concilio Chalcedonensi.

Gabda, loci nomen, circa Syriam. Historia Miscella 24.

Gabe, Syriæ vrbs, apud Plinium 5. cap. 18. in tribu Beniamin fortè, de quo Iosue 18. Vide *Gaba*.

Gabelium, locus ad Mosam. In vita S. Huberti Leodiensis Episcopi. Circa Traiectū, vt suspicor.

Gabellus, Plinio Lombardiæ Cispadanæ fluuius. Leander & Niger eum *Sechia* appellari aiunt. *Siela* habet Sigonius. Idem in suo libro de Regno Italiæ; habet *Gabellum* opidum, in Exarchatu Rauennæ.

Gabene γαβηνή, vel *Gabiene* γαβιηνή, variat enim lectio apud Diodorum 19. apud quem Persiæ regionis tractus videtur. *Gabenos* habet Plutarchus, circa Pasitigrim. in Eumenis vita. *Gabiena* vrbs est apud Polyænum 4. γαβιῆνα Ptolemæo Mediæ vrbs est.

Gabeni, Syriæ populi, circa Cyrrhesticam regionem. Plin.

Gaber, qui est iuxta Ieblaam. 4. Reg 9. *Gur* 70. interpretibus.

Gabiana γαβιανὴ, & *Massabitica* μασσαβιτικὴ. Elymæorum sunt Prouinciæ, circa Susianam regionem. Strabo.

Gabiene, vide *Gabene*.

Gabii, Liuio, Eutropio, Plinio, & aliis, est Latii vrbs: vbi hodie *Gallicano*, vt putant Marlianus, Leander & Blondus. *Zagarolo* hodie, vbi olim Gabii fuere, teste Onuphrio. *La Colonna* hodie appellari, scribit ad me Roma Celsus Cittadinus. ab Vrbe ferè 20. M. P. inter Vrbem & Præneste, in via Prænestina. Gabii vrbem inter Romam & Prænestem mediam esse ait Strabo, & App. lib. 5. Ciuilium. centum stadiis ab Vrbe, Halicarnasseo 4. Iuxta Lucretilem montem, Acroni. Campaniæ ciuitas falsò vocatur à Seruio. Coloniam ibi deductam conicit Onuphrius, ex marmore antiquo. *Gabina* vrbs est apud Ouidium 2. Fastor. & *Gabini* populi Plinio. Item *Gabinam* viam habet Liuius 25. & 35. quam eandem cum *Prænestina* putat Ligorius. *Gabii* dicuntur ab Æschylo in Prometheo, *Abii*. Sic Suidas Latinus.

Gabina, vide *Gabii*.

Gabitha γαβιθα, vrbs circa Bostram, Arabiæ videtur, apud Cedrenum.

Gabiusa Aqua, territorii vrbis Romæ *Marana* hodie. Baccius in de Thermis volumine.

Gabra γάβρα, Persidis vrbs, Ptolemæo.

Gabrantonicorum γαβραντονικῶν, portus salutaris, Albionis insulæ, apud Ptolemæum. *Suerby* Camdeno.

Gabrenensis Diaconi, mentio est in Decret. 1. Distinct. 23. *Gabræ* Episcopus Nicephorus est in Iure Orientali, ad calcem operis. Sed *Gangre* erat apud Callistum.

Gabreta, vide *Gabrita*.

Gabri, Sarmatiæ Asiaticæ gens. Plinius.

Gabrianum γαβριανον, vinum à loco Italiæ, sic dictum, habet Galenus; sed Gabinū fortè legendum. aut Gaurianum potius.

Gabris γάβρις, Mediæ opida duo diuersa, Ptolemæo. etiam Galliæ opidum, in scheda III. tabulæ Peutingerianæ M. S. nondum edita.

Gabrita γάβριτα, Silua Germaniæ est, apud Ptolemæum. γαβρήτα legit Strabo. Lazi⁹ dicit eam Siluæ Bohemicæ partem designare quæ Occasum respicit, & Frieſtetterwaldt hodie vocatur. Vide *Hercynia*.

Gabrosentum, Britanniæ insulæ opidum, lib. Notitiar. *Gateshead* interpretatur apud Camdenum.

Gabromagum vrbem in Norico, habet Antoninus. *Grobming* putat Lazius. Vide *Mace*.

Gabus Mons, de quo hæc Damasus in vita Siluestri papæ: *Fundum Laurentum & omnem agrum ad portam Sessurianam: vsque ad viam Prænestinam. à via itineris Latinæ vsque ad montem Gabum.* An Gaurus legendum?

Gabyra, vide *Diopolis*.

Gad, Palæstinæ vrbem, habet Beniamin, quam suo tempore *Niphas* dici scribit. Vide *Cæsarea Palæst.* & *Geth*.

Gadabi-

Gadabitani γαδαβιτανοὶ, arhei barbari sic dicti, circa Tripolim Libyæ. Procopius 6. Ædific. Iustiniani Imp.

Gadagale, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs. Plinius.

Gadamalis γαδαμάλις, Mediæ regionis locus Diodoro 19. Pro eodem quoque *Gadorius* legit. *Gadamartis* apud Polyænum habetur.

Gadara γάδαρα, Cœlæ Syriæ vrbs, quæ & *Antiochia*, & *Seleucia* dicitur. Suidas & Stephanus. Palæstinæ II. est in Concil. opere. Ptolemæus habet *Gadora* γάδωρα. Plinius *Gaddara*, geminis DD. *Gadaris* γαδάρεις, Straboni, & Iosepho; contingens Galilæam Superiorem ab Oriente. Sexaginta stadiis distat à Tiberiade, vt docet Iosephus in Vita sua. Thermæ hic sunt, teste Eunapio in vita Iamblichi: post Baias Campaniæ, totius Imperii Romani optimæ. *Gadaram* aliam habet Stephanus, in Palæstina: cuius quoque meminit Polybius 5. *Gadara* Galaaditidis vicus est Iosepho 13. Antiq. cap. 21. *Gador* etiam 1. Paralipomenon 4. vbi 70. interpretes *Gerara* legunt. De Gadara consule Casaubonum, ad 16. Strabonis. *Gadara* Macedoniæ quoque vrbs, Stephano. Vide *Idara*, & *Gergesæi*.

Gadarenus Lacus, Straboni 16. An *Meltha* Guil. Tyrii? Palæstinæ est.

Gadaris, Iosepho Antiq. 1. cap. 6. vna ex quinq; Curiis Iudææ. Sed *Doris* pro eo male legi apud interpretes annotauit Drusius 14. Obseruat. facrat. cap. 7. Vide *Gadara*.

Gadarlis, vide *Gadamalis*.

Gadaronitæ, sunt insulæ Septentrionalis Oceani. vt habetur apud Æthicum Sophistam, nondum editum.

Gadasena, vide *Gadiana*.

Gadda γάδδα, Arabiæ regio. Stephanus ex Glauco. Vrbs est, in lib. Notit. Fortè *Gaddi*, 2. Samuel. 23.

Gaddir, vide *Tartessus*.

Gadelonitis γαδηλωνῖτις, regio post Halys fluminis ostia. Strabo. Per iota in secunda habet Epitome. Suspecta vox est Casaubono, cui fortè Galorum Ptolemæi videtur, vt addit.

Gadeni γαδηνοὶ, Albionis insulæ populi. Ptolemæus. *Ladeni* putat veram scripturam Camdenus. inuersa littera λ pro γ.

Gader γαδήρ. Turris. Genes. 35. circa Bethel. vt legunt 70. interpretes.

Gaderoth γαδηρώθ, Palæstinæ locus. Iosue 15. Sed *Giderothaich* legit D. Hieronymus.

Gades Pomponio, *Gadira* γάδειρα. Ptolemæo, & Apollodoro: *Erythia* ἐρυθία. Pherecydi, vt Strabo tradit: ἐρύθεια, & per syncopen ἐρύθη, Stephano. *Gadir* Pœnis, auctore Solino & Plinio; qui *sepem* eorum lingua significare addit. Pauimentum lapidib⁹ stratum interpretatur Ioan. Tzetza, (qui & *Gadircum* Marc habet) Terminum siue finem dici, auctor mihi est fide dignus B. Arias Montanus. Prius *Cotinusa* κοτινοῦσσα, dicta fuit, vt Dionysius ait. Stephanus eam quoque *Aphrodisiam* ἀφροδισίας, vocat. Apud Plinium lib. 5. cap. 22. *Gadis* legitur, & duas insulas eo nomine dictas, Maiorem & Minorem describit. Hanc *Iunonis* ab incolis nominari; ab Ephoro & Philistide *Erythia*, & à Timæo & Sileno *Aphrodisias* dici: illam verò apud ipsos *Cotinusa*, & à Romanis *Tartessos* vocari tradit. Strabo quoque Gades insulas numero duali prædicat; duasq; esse perhibet. Vnam harum in Ostio Bætis fuisse existimo, scribit enim Tzetza hunc fluuiũ illam alluere. Hodie autem vna exstat tantùm insula, cum vrbe cognomine. *Cadiz* enim Hispani, & insulam & vrbem, sed nautæ nostrates *Calis malis* vocant. Iuxta est exiguus scopulus, quem *S. Petri* Hispani nominant. Vrbs *Cadiz*, quæ Cæsari lib. 2. Ciuilium *Gades* pluraliter nominatur, *Iulia Gaditana Augusta* nomen habet apud Plinium. In insulæ verò meditullio duæ hodie supersunt vetusti ædificii turres, *Torres de Hercoles* incolis dictæ. Herculem hic olim delubrum habuisse, auctores sunt Strabo, Plinius, & Mela. De Gadibus multa Philostratus 5. Priusquam autem ex his Gadibus discedam, libet ex Sallustii 9. Historiarum hæc addere: *Cum duas insulas propinquas inter se, & decem stadium procul à Gadibus, satis constabat suopte ingenio alimenta mortalibus gignere*: Sic Non. Marcell. de Numeris & Casibus, Has verò nec nomino nec nosco: nisi ex Plutarchi Sertorio, qui eas sub nomine Atlantidum describit. Corruptus autem hic Nonius: nam pro decem stadium, decem millibus legendum, ex hoc loco Plutarchi. Vide *Atlantis*.

Gadgad γαδγαδ, 70. interp. mons, in quo Israelitæ castrametati sunt, Numer. 33. & Deuteron. 10.

Gadiana γαδιανα, Chamanæ regionis, in Cappadocia oppidum Ptolemæo. *Gadasena* legunt interpretes.

Gadilonitis, vide *Gadelonitis*.

Gadir Montem habet Egesippus: *Garisim* Iosephus. sed sic quoque Egesippus alio in loco legit.

Gadira γαδιρα, Palæstinæ locus. Iosue 15. *Gedera* legit D. Hieronymus.

Gadiri γαδειροι, Iosepho 1. Antiq. cap. 7. Europæ populi. pro Gades puto.

Gadiricus γαδειρικος, insulæ Atlanticæ pars, ad Herculis columnas. Græcum nomen *Eumeli* ευμηλος, olim habuit, vernaculæ linguæ Gadiri appellationem referens. vt refert Plato, in Critia, siue Atlantide. Nisi fabula sit, Gadir siue Gades pars erit reliqua Atlantidis siue Americæ insulæ, atque hæc non tam submersa, (vt idem refert in Timæo) quam ab Europa atque Africa terræmotu & illuuione abrupta: & rectà occidentem versus elongata videbitur. Quod si quis hoc, Fabulam fabula, compensare vocet, per me quidem licebit. Ostendunt se rupturæ vestigia, si quis harum trium dictarum terræ (adhibita geographica Vniuersali tabula) partium littora, quo se mutuò adspiciunt, eminentiasque Europæ nempe atque Africæ cum concauitatibus Americæ penitus considerauerit. adeò vt quis posset cum Strabone 2. dicere, non esse figmentũ quod Plato ex Solonis sententia, de Atlantide insula prodiderit. Vide *Gades*.

Gadiridæ Portæ, vide *Alybe*.

Gadiroth vrbs, à Philistæis capta 2. Paralip. 28. An eadem cum *Gaderoth*?

Gadirtha γαδιρθα, Arabiæ Desertæ opidũ. Ptolemæo.

Gaditanam Prouinciam, habet Liuius 28. Circa Gades nempe.

Gaditanum Fretum, vide *Fretum*.

Gaditanus Oceanus, Plinio. Hodie *Golfo de las yeguas* vocari scio. *Gaditanus* Portus, in Bætica, circa Gades, Melæ & Antonino. *Gaditanus* Sinus, hodie *Baia de Cadiz*. *Astaterum* Æstuarium est Ptolemæo.

Gadora, vide *Gadara*

Gadrosia, vide *Gedrosia*.

Gadrosii γαδρωσοι, Indica gens, sub quorum finibus Palimbothra opidum. Arrian. in Indicis, idem quoque sic vocat Gedrosios Ptolemæi.

Gæa γαῖα, ciuitas Arabiæ Felicis apud Ptolemæum. *Geapolim* habet Amm. Marcell.

Gæa, *Pontia*, *Misynos*, γαῖα, ποντία, μίσυνος, insulæ tres à Ptolemæo in Syrti Maiori describuntur. Video à Neotericis insulas quasdam in hac Syrti describi, quas *Solecho* vocant.

Gæsa γαισα, Arabiæ Felicis opidum, Ptol.

Gæsati γαισαται, Galliæ populi, qui vna cum Senonibus Romam ceperant. Ad Rhodanum habitabant, Polybio: Eosdem ad Padum fluuium describit Strabo. Nomen gentis non esse, sed mercenariorum Gallorum dicunt Orosius & Plutarchus. Quod si à gæsis ferendis, telo Gallico sic dicto, teste Virgilio 8. Æneid. *duo quisque Alpina coruscant Gæsa manu*, quamuis gesa malè sine diphthongo ibidem. Et vti gæsa Alpina, sic quoque hæc gens, Alpina nempe, teste Plutarcho in Marcello. In tabulis Capitolinis pro his Gæsatis, *Germani* nominantur. quod annotauit Sigoni⁹ ad annum V.C.DXXXI. Horum Gæsatorum locum Lazius *Gayssaw* interpretatur in Pannonia. *Romandioli* sunt Gaudentio Merulæ. Γαιζηται, sunt apud Etymologum.

Gæsion Gaber, vide *Asion*.

Gæsum γαισων, flumen est apud Prienam, quod defluit in stagnum, Ephoro auctore. Neanthes verò scribit stagnum esse cum mari coniunctum: inter Prienam & Miletum. Athenæus 7. Meminit huius quoque Herodotus ad calcem libri 9. In Asia Minori. Vide *Gessus*.

Gætuli, & *Gætulia*, γαιτοῦλοι, καὶ γαιτουλία, Libyæ Interioris populi, & regio; Ptolemæo & Stephano. Hos Athenodorus *Gartheas* vocat, vt scribit Villanouanus, in suo Ptolemæo. Iosephus eos *Euilæos* εὐιλαίους appellat. Plinius habet hic Gætulos *Autololes*, & Gætulos *Darras*. Idem habet *Gætuliam*, in Mauritania Cæsariensi, vicinam Massæsulis. *Gætulos* describit in Tingitana, Philostratus 5. Inter Marmaridas & Nigretes, Dionysius Afer. Alia *Gætulia* est versus mare, Honorio, inter Carthaginẽ & Numidiam. sic quoq; Apuleio, qui Madauram patriam

quæ

(quæ Madurus Ptolemæi est) inter Gætuliam & Numidiam ponit. Hæc sub Iuba rege erat, teste Dione. Gentem vnam reor, sed vagam. est enim, vt Pomponius scribit, natio frequens multiplexq;, & vt Silius 3. inquit. *Nulla domus, plaustris habitant, migrare per arua Mos, atque errantes circumuectare penates.* *Gætulam* Thetim, habet Claudianus: pro Mari Africo. Vide *Getuli.*

Gazeta, vide *Gasati.*

Gaga, vide *Gage.*

Gagalica, vide *Heraclea.*

Gagasmira γαγασμίρα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolem.

Gagaudes, insula apud Plinium, Nili: In Æthiopia sub Ægypto videtur.

Gage, Lyciæ vrbs, apud Plinium. *Paleonteichos* i. veteres muri, antea nominata Stephano, qui legit γάγαι, *Gage* quoque fluuius Lyciæ est Plinio; vnde Gagates lapis nomen habet. Idem Dioscorides ait, qui ad huius fluminis ostium Plagiopolim πλαγιόπολις, ciuitatem collocat. sed malè κιλικίας pro λυκίας legit. *Gaga* γάγαι, Stephanus habet. γάγα. Ætius. Dicitur & *Ganges*, si Nicandri Scholiasti creditur.

Gaecome γαϊκώμη, Phrygiæ opidum, quod nunc *Gaium*. Hoc ex Leone Imp. Leunclauius in suo Onomasticho.

Gaguaritensis Episcopus in Africa. teste Collatione Carthaginiense.

Gai, vide *Hai*, & *Ieabarim.*

Gaionatis Fundi in Africa, meminit Ammianus 29. *Galonatis* legebat Mariangelus. Circa Tingitanam castellum est.

Gaitia, siue *Iaitza*, Bossinæ regionis primaria vrbs. Laonicus.

Gala, vide *Galapha.*

Galaad γαλαάδ, mons, siue Testimonii collis, Genes. 31. Iudic. 7. Trans Euphratem est. *Gilhad* legit Pagninus. Inde *Galadena*, & *Galaditis* regio, apud Iosephum, Antiquit. 1. circa finem, & 6. cap. 5. Vide *Gilead.*

Galabrii γαλάβριοι, Dardanica gens, circa Thraciam, Strabo 7. Videndum an sint Galadræ Stephani.

Galactophagi γαλακτοφάγοι, populi circa Mysiam Europæ videntur, apud Homerum ν. Ἰλιάδ@. Circa paludem Mæotim aliquando habitasse, auctor est Nicolaus apud Stobeum. qui addit Anacharsin ex horum numero fuisse. In Libya quoque sunt Herodoto in Thalia. γαλακτοπότας vocat Columella Nomadas, Getasque. Eosdem puto cum *Hippomolgis.* vide *Scytha.*

Galactopota, vide *Galactophagi.*

Galacum, vide *Calatum.*

Galada γάλαδα, Arabiæ regio, quæ & *Galadene*, Stephano. γαλαδηνοί, populi sunt apud Iosephum Antiq. 13. cap 21. quorum reginam Laodiceam contra Parthos bellum gessisse ait. vide *Galaad.*

Galadena, vide *Galada*, & *Galaad.*

Galadina, vide *Basan.*

Galaditis, vide *Galaad.*

Galadra γαλάδραι, Macedoniæ vrbs, in Pieria. Item *Galadrus* Mons, & *Galadræum* Campus. Steph. vide *Calabrii*, & *Chaladra.*

Galaeus, vide *Galesus.*

Galaica, vide *Briantica.*

Galama, vide *Calama*,

Galanis, Phœniciæ vrbs, à terra absorpta est, apud Plinium.

Galapha γαλαφα, Ptolemæo Mauritaniæ Tingitanæ vrbs, quæ *Garcis*, & *Galafa* Marmolio *Gala* Antonini putatur, à Simlero.

Galapia Rex, Rodan: à Raimundo victus. In Syria, habet Robertus Monachus.

Galaria, & *Galarina*, vide *Galeria.*

Galasa, Plinio in Cœlesyria vrbs. Volaterranus dicit *Gerasam* Iosephi esse.

Galassus, vide *Dagalassus.*

Galata γαλάτη, Phocidis, mons: olim *Acrurius* ἀκρούριος, dictus. Plut. in Phocione. Est & Sicula insula, Gaulo vicina Plin. cuius terram occidere serpentem tradit. Huius etiam meminit Pomponius. vide *Calathe.*

Galatani, Siciliæ populi sunt Plinio. *Galati* à quodam anonymo non contemnendo hodie nominantur. Simlerus putat *Galeate* Antonini, quam *Calactam* Ptolemæi dicit. Vide *Calata.*

Galatæ, vide *Gallos*, & *Ægosaga.*

Galatea, vide *Mantua.*

Galathea Ciuitas ab vrbe Constantinop. 150. P.M. In hac tunica Domini seruatur, vt refert Greg. Turonens. de Gloria Martyrū.

Galatia, quæ & *Gallogræcia* γαλλογραικία, vnico L. Strabone teste, Asiæ Minoris regio est. Partem Phrygiæ dicit Strabo. Regionem Græciæ nominat Euphrada, Oratione 4. De Gallogræcis lege Florum 2. cap. 11.

Graecogalliam & *Buccellariorum* βουκελλαρίων, regionem (quorū etiam meminere Pachymerus, Curopalates, & Porphyrogenneta.) eam appellat Suidas. Idem dicit *Ancyranos* suo tempore nominari, qui quondam Gallograeci vocabantur. *Galli Asiatici* nominantur in Fastis Romanor. *Galliam Minorem* nominat Nicephor. Callistus 8. cap. 53. item Socrates non semel. in qua Ancyra. Haec eadem *Galatia* Prima vocatur in Ephesino concilio. *Galatiam Orientalem* eam ab incolis dictam, scribit Tzetza. ad differentiam Occidentalis, ni fallor. Leunclanio *Gelas*: Castaldo *Chiangare* nominatur. Gallograeciae populi sunt Tectosagae, Tolistobogii, & Trocmi: Liuio. Sed Galatiae regionis quaedam pars *Salutaris* cognominatur in lib. Notitiar. *Galatia* Phrygiae opidum, Zosimo 4. Vide *Calatia*, & *Buccellariorum*.

Galaticus, vide *Gallicus*.

Galatis γαλατις, Syriae cauae vrbs; Polybio 5. Vide *Galatis*.

Galaua, Angliae opidum. Antoninus. *Kellenton* vocat Camdenus.

Galaules, populi Africani: teste Prudentio 2. ad Symmachum, ad quem annotauit Fabricius haec. Eorundem mentio est apud scriptorem ignobilem hoc versu, *Marmarideque leues, & cum Garamante Galaulus.* Galaulae vsi sunt hasta quadam solida, instar venabuli, rota ferrea: quam Cruppeam dictam reperimus. vnde Cruppellarii milites apud Tacitum memorantur. Haec Fabricius. Vide *Gaulales*.

Galaxia γαλάξιον, Boeotiae locus est, Plutarcho in libello Pythiae, cur non reddat oracula Mauritaniae Caesariensis quoque in Scheda III. tabulae Peutingerianae, quae nōdum edita.

Galbaath, vide *Naiboth*.

Galba Castrum, in Africa ciuitas. D. Augustino, & Cypriano in concilio Carthaginensi. Item Vict. Vticens.

Galba Castrorum reliquiae, in Vetagris, quorum meminit Caesar, in principio lib. 3. belli Gallici; spectantur hodie etiamnum inter S. Mauricii & S. Ioannis le vieu cognominata opidula, vt Gab. Simeonius annotat in suis Obseruationibus; vulgoque locus, *La Motte des Sarasins* appellari dicit.

Galeagra Turris; Liuio lib. 25. est prope Trogilorum portum, in Sicilia, quae hodie vt Arerius tradit, *Scala Graca* vulgò dicitur. πυργίσκος à Plutarcho nominati, omisso turris nomine. annotauit Sigonius. πύργος, tamen *turris* Latinis est.

Galeata, vide *Galatani*.

Galeate, Antonino Siciliae vrbs, in littore Septentrionali. Corruptè, pro *Cale Acte* diuisim.

Galenitus locus, Potamiae Superioris regionis. In vita S. Theodori Archimandritae. In Asia Minori est.

Galeota γαλεῶται, Attica gens, Stephano. Vide *Hybla*.

Galepsus γαληψός, vrbs Thraciae, & Paeonum, Stephano, Thucydidi, Herodoto, & Strabonis epitoma. Per E in medio, Suidae. *Galepsum* Euboeae locum maritimum, habet Plutarchus 4. Quaest. conuiual: vbi huius amoenissima descriptio. Sed mendosè adfirmauerim, pro *Aedepsus*. vide *Gapselus*.

Galeria γαλερία, vel *Galaria*, per *A* enim in secunda alio loco legitur, apud Diodorum lib. 16. & 19. *Galerina* est Phauorino. *Gagliano* hodie nouo vocabulo appellat Aretius. Stephanus habet *Galarinam* vrbem, & *Galariam* regionem. In Sicilia est.

Gales, numero plurali, locus in Ammonia. Victor. Vticensis lib. 1. de persecutione Wandalica.

Galesium, vide *Gallesium*.

Galesus, agri Tarentini fluuius, Vibio: quinque millibus ab vrbe distans; vt eum describit Liuius lib. 25. Huius meminit Virgilius lib. 4. Georgicorum: Item Horatius, & Martialis. Eundem *Eurotam* nonnulli nominant, vt tradit Polybius lib. 8. sed *Galaum* γαλαῖον, cum vocat, an rectè, doctioribus iudicandum relinquo. *Valento* à iunioribus nominari, scribit Dom. Niger. *Bagrada* nouo vocabulo appellat cum Ligorius, in sua tabula Neapolitana. γαλαῖον, apud Polybium legi à Victorio video; nescio quo vsus codice. Ioannes Scoppa in Collectaneis scribit, circa hunc fluuium hodie pagum exstare *Galaso* nomine, & templum appellatum *S. Maria de Galaso*. Idem Erythraeus in Indice Virgiliano. *Galesum* quoque Tusciae fluuium, facit ex Virgilio Onuphrius, in tribu Galoria. quod ignoro Vide *Eurotas*.

Galgal, vel vt Chaldaeus *Ghilgal*, locus Palaestinae

læstinæ, ad Iordanem. vbi duodecim lapides positi fuere. Iosue 4.10. Iudic. 2. & 2. Samuel 19.

Galgauia, vide *Basilia.*

Galiba, vide *Ogaliba.*

Galibi γαλιβοι, populi, & montes sic dicti, in Taprobana insula. Ptolemæus.

Galilea γαλιλαία, Palæstinæ regio, & pars Syriæ, Straboni, Plinio, & Matth. 4. *Galilæum* Mare ibidem & 15. item Marci 1. quod est *Tiberiadis*, inquit Ioannis 6. Hoc idem *Genesareth* stagnum est, Lucæ 5.

Galim, vide *Gischala.*

Galinda γαλίνδαι, Sarmatiæ Europææ populi sunt Ptolemæo. *Salinde* fortè in Prussia hodie.

Galipsus, vide *Galepsus.*

Galisus, vide *Ialysum.*

Galitza locus in Rossorum toparchia: apud Glycæ continuatorem, & Nicetam. Minoris Rossiæ partem vocat Curopalates in Officialibus Constantinopolitan.

Galla, opidum Africæ Interioris, à Corn. Balbo expugnatum. Plinius.

Gallaba, Osthoenæ regionis vrbs. in lib. Notitiar.

Gallaci, vide *Callaici.*

Gallanis, Episcopalis locus, sub sede Scythopoli. G. Tyrius.

Gallera, vel *Gallora*, Tusciæ locus: in Fragmento Antonini. circa Galloram fluuium, hodie sic nominatam. Puto nomen hactenus retinere.

Galleri Villa, in Ariminensi agro. vbi locutum Gallinaceum, scribit Plinius.

Gallesium γαλλήσιον, Ephesiorum vrbs, Stephano. Apud eundem quoque montis nomen, ibidem. qui Phauorino quoque notus, sed simplici λ γαλήσιον.

Gallesius γαλλήσι☉, mons alicubi, Gregoræ. Circa Constantinopolim fortè.

Galleti, Galliæ Lugdunensis populi, Plinio 4. cap. 18. eosdem vocat *Galetos*, vt puto, lib. 15. cap. 2. Vide *Caletes.*

Gallena. vide *Calena.*

Galli Asiatici, & *Galli Scordisci*, vide *Galatia.*

Gallia Latinis, *Celtogalatia* Ptolemæo, & Græcis: quam *Comatam* cognominant Plinius, & Mela Europæ regio. Hebræis *Tzarphat* vocari, Postellus scribit. Idem Ar. Montanus, in Abdiam prophetam. *Regnum Francicum* vulgò vocatur. Huius pars etiam antiquitus *Iberia* dicta fuit, teste Strabone 3. de qua Vide *Iberia.*

Gallia Aquitanica, ea Galliæ pars quæ Ligeri flumine, Oceano, Pyrenæis montibus & Cemmeno monte comprehenditur. De cuius nominis ratione & limitum sub variis imperiis distinctione, consule Burdigalam Eliæ Vineti. Vide *Aquitania.*

Gallia Belgica, vide *Belgica.*

Gallia Braccata, vide *Narbonensis.*

Gallia Cisalpina, Italiæ regio Plinio: qui eius partem, *Italiam Subalpinam* vocat lib. 16. cap. 11. *Italia Gallica* γαλατική, est Appiano in Annibalicis, item *Gallia Citerior* est apud eundem, sic quoque apud Cæsarem, Hirtium, & Sallustium. *Galliam Veterem* nominat Ausonius ad Gratianum Imp. Hanc diuidunt veteres in *Galliam Cispadanam*, & *Transpadanam* vt Plinius & Strabo. *Italiam Transpadanam* nominat Gellius 5. c. 18. *Italiam Ligusticam* Diodotus 11. Leander *Lombardiam di la*, & *di qua del Po*, eadem significatione vocat. Padum enim Itali *Po* nominant; & cis, atque trans, per *la* & *qua*, interpretantur. *Galliam* Cispadanam olim *Bianora*, postea *Felsina*, tandem *Aurelia* & *Æmilia* dicta fuit, vt Cato in suis Originibus scribit. fides sit penes auctorem.

Gallia Lugdunensis, eadem est cum *Celtica*, Cæsari & Plinio. *Lugdonesia* λυγδουνησία est Ptolemæo. Huius incolas *Celtas* & *Gallos* nominat Cæsar. *Lugdunensis Senonia* habetur in Lib. Notitiar. quæ aliis vocatur *Lugdunensis IIII.*

Gallia Minor, vide *Galatia.*

Gallia Narbonensis, quam Cæsar *Prouinciam Romanam* vocat. vide *Narbonensis.*

Gallia Nouempopulana, apud Sex. Rufum dicitur, etiam in lib. Notitiar. vbi eius vrbs Lapurdum nominatur. Libellus Dignitatum, quem Schonhouius edidit, item Antoninus, duodecim eius ciuitates nomine numerant. *Nouem populos Ausci commendant*, & *Elusatæ*, inquit Ammianus, lib. 15. vt legit Hermolaus. in meo excuso legitur, Vasatæ, malè fortasse. Hodie fortè *Gascoigne*, Galliæ Aquitaniæ pars, vt Cœnalis vertit. *Vacceiam* hanc appellari vidi non semel in Sanctorum vitis.

Gallia Ripariensis, in Lib. Notit. Hæc aliis *Viennensis* Prima vocatur.

Gallia Superior, vide *Belgica*.

Gallia Togata, pars Galliæ Cisalpinæ. Huius meminit Dion, Cæsar, Cicero, & Plinius. hic eam ab Ancona incipere ait. A Carnis & Venetis coli, scribit Mela. Huius vrbes lege apud Ptolemæum. *Ariminum* videtur à Liuio 28. vocari, vbi hæc, *Ariminum* (*ita Galliam appellabant*) *Sp. Lucretio obtigit*. An huc referenda Varronis 1. R. R. hęc verba, *Ager Gallicus, Romanus vocatur, qui viritim cis Ariminum datus est, vltra agrum Picenum*.

Gallia Viennensis, Ammiano 15. Hanc in quinque prouincias distinguit Lib. Dignitatum.

Galliani Saltus, qui *Aquinates* cognominantur, inquit Plinius, in octaua Italiæ regione est. *Galeata* hodie videtur Leandro. haud procul Foro Liuii, vt addit Hermolaus.

Gallica, vide *Callica*.

Gallica Via, in Campania, per Pomptinam alicubi, Frontino 2. cap. 6. Stratagematum.

Gallica Flauia γάλλικα φλαυΐα, Ptolemæo Ilergetum vrbs, in Hispania Tarraconensi. *Fraga* hodie dici, Varrerius mihi fide dignus testis est. Inter Cæsaraugustam & Ilerdam. Est *Gallicum* Antonini.

Gallicæ Paludes, à Vitruuio vocantur (vt tradit Mar. Niger.) intimus maris Hadriatici recessus, in qua vrbs Veneta sita est. *Lagune de Venetia* puto hodie dici. Vide *Septem Maria*.

Gallicana Statio, Bithyniæ locus. vbi Metaphrastes tradit mortuam Constantiam vxorem Galli Imp. in vita S. Artemii. Vide *Gallica*. & *Canos Gallicanos*.

Gallicanus, Massicus, & Gaurus, synonyma sunt montis Campaniæ Felicis, qui hodie *Gerro* vocatur, vt referunt Blondus & Leander. Massici & Gauri memoria est apud Plinium, Liuium, Ciceronem, Statium, & Vibium. Gallicani montis, meminit Plutarchi Annibal. & Gallicani saltus meminit Cicero, pro P. Quinctio. Sed *Callecula* mons est apud Liuium, hoc tractu: circa Casilinum.

Gallicii, vide *Callaici*.

Gallicus (vel *Galaticus*, vt Græcum sonat,) *Sinus Maior*, dicitur à Strabone ea pars Maris mediterranei, vbi Rhodanus se in illud effundit. *Ad Gradus* vocatur ab Am. Marcellino. Catonem in Oratione de consulatu *Angulum Gallicum* eundem appellare, annotauit Sigonius in Liuium. Sed Gallicum Sinum, apud eundem Liuium lego, lib. 26. & 30. item apud Iustinum lib. 43. Vide Poldi historiam Nemausiensium. *Gallicus sinus Minor*, eidem Straboni est ad Aphrodisium promontorium, montis Pyrenæi. Hic *Salsus* nominatur à Pomponio.

Gallicinum, & *Gallinicum*, vide *Callicinum*.

Gallicum, Antonino inter Cæsaraugustam & Ostam. Hier. Surita ad hunc locum putat mansionem fuisse ad Gallicum flumen, quod hodie *Gallego*, eo loco quo nunc *Zuera* opidum. additque hunc Gallicum fluuium a vetustate iure merito sic appellatum, quod summo transcenso Pyrenæo, supra opidum, cui *Salientos* nomen inditum est, in terra ipsa Gallica oriatur. vide *Gallica Flauia*.

Gallieni Imp. sepulcrum, in via Appia, nouem ab Vrbe millibus Historia Miscella 11.

Gallim vrbs, 1 Samuel 25. *Gethla* γεθλα, vocat Iosephus. *Gallim* quoque meminit Esaias 15. vbi *Agallim* habent 70. interpretes.

Gallinaria Sylua, Straboni & Ciceroni, in Campania est In Cumano sinu est Pomp. Sabino, ad 6. Æneidos. vbi *Triuia* Lucum nominari à poëta putat. Sanfelicius dicit hodie *La peneta de Patria* vocari. Vide *Callinaria*. *Gallinaria* insula, est in Mari Tusco, contra montes Ligusticos, vt eam Varro describit, lib 3. de Re rustica, & Columella 8. item Sozomenus Ecclesiasticæ historiæ lib. 3. cap. 13. Huius etiam meminit Sulpitius, in vita D. Martini. *Isola de Arbenga* puto hodie dici.

Gallipolis, vide *Anxa*.

Gallis Municipium Italiæ, est apud Frontinum Nansii. Idem fortè cum Calles.

Gallitæ, Alpina gens, à D. Augusto deuicta, Plinius.

Gallitaluta Indiæ populi, iuxta Indum fluuium. Plinius.

Gallogræcia, vide *Galatia*.

Galloli-

Galloligures, & *Ligyas*, habet Strabo, *Celtolygies* Aristoteles in Admirand. Horum tractus olim circa Massiliam erat, vbi hodie *Prouenca*, quæ *Gallia Narbonensis II.* Cenali. Sed & *Languedocam* comprehendit. nam Agathani apud Galloligures describit Suidas. Quam hodie *Prouentam* nominant, *Prouinciam* proprio nomine, primus inter Latinos (ni fallor) vocauit Diaconus. Prouinciam Romanorum (erat enim) appellat Cæsar. *Prouincia Narbonensis* vocatur in antiquo marmore, quod publicum fecit ex horto suo, Poldus, in Nemausiensium Antiquitatibus. Hos Galloligures describit Lucanus 1. his versibus. *Et nunc tonse Ligur, quondam per colla decora Crinibus effusis toti prælate Comata.*

Gallonianа, vide *Mansio*.

Gallora, vide *Gallera*.

Gallos, antiqui *Geltas*, & *Galatas* vocauere, auctore Appiano Alex. Antiquissimis tamen scriptoribus, vti Herodoto, & aliis eius ætatis, *Germani* quoque sub Celtarum nomine comprehensi fuere. Quæ nunc à Græcis *Galatæ* nuncupantur, inquit Iosephus Antiquitatum libro 1. olim dicti sunt *Gomeritæ* γομαρεῖς.

Gallucium, in Apulia est Platinæ, & God. Viterb. vbi Innocentius II. papa captus fuit.

Gallus γάλλος, Bithyniæ fluuius, Plinio, Strabone, Firmico, & Marcellino testibus. Hunc Pinetus *Garippo* vertit. Ouidius 4. Fast. eius quoque meminit: *Inter aut viridem Cybelen, altasque Celenas, Amnis it insana, nomine Gallus aqua.* In Sangarium influit, Claudiano & Martiano testibus. In Phrygia Epicteti, apud Modran oritur. Straboni Pessinuntem adluit, Herodiano. Antea *Terias* τηρίας vocabatur. vt docet Stephanus. Lycaoniæ fluuium facit is qui Orationes funebres animalium scripsit. quo auctore autem, ipse viderit.

Galmodroesi, Asiatica gens, vltra Gangem, Plinio.

Galonatis Fundus. vide *Gaionatis*.

Galopes, Arabiæ Felicis populi, ad Capeum sinum. Plinius.

Galorum γάλωρον, Galatiæ vrbs, Ptolemæo. Vide *Zagora* Arriani.

Galotza, sedes Episcopalis, sub patriarcha Constantinopolitano. Balsamon.

Galtis, opidum ad Aucha fluuium. Iornandi. In Mœsia videtur. quam fortè *Galosdiam* putat Lazius. & Aucha fluuium, *Temes maior*. sed *Ancha* per N. hic legit. & putat idem cum *Calatis* Strabonis. fides sit penes illum.

Galyba γαλύβα, Africæ Propriæ vrbs, apud Ptolemæum.

Gamabriuni, vide *Gambriuii*.

Gamala γάμαλα, Stephano & Suetonio, Gaulanitidis vrbs. *Camalam* olim vocatam putat Egesippus. quòd formam cameli præferat. Ad lacum Semechonitidem contra Tarichæas quoque, 4. belli Iudaici, cap. 1. A terra absorptam scribit Plinius. Alia *Gamala* Equitum, γαμαλόπολις ἱππέων, vocatur à Iosepho 3. belli Iudaici, & Antiq. 13. eamque in Galilæa Superiori, coniunctam cum Carmelo mõte describit. Vide *Gabala*.

Gamaliba γαμαλίβα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolem.

Gamanodurum, Ptolemæo est Norici vrbs: *Gamartingen* est Lazio, in R.P. Romana. Vide *Iuuauia*.

Gamapium vicum, habet S. Eligii vita. Eadem *Scerpiniacum*, alium. *Genape* illud vulgò. hoc autem ignoro.

Gamarga γαμάργα, Mediæ regiuncula est, apud Diodorum 19.

Gamaringa, locus vocatur in diplomate Caroli magni. *Gemar* hodie esse, prope Selestadium, vult Rhenanus.

Gambre, vide *Cambre*.

Gambreium γαμβρεῖον, Ioniæ vrbs. Stephanus. *Gambrium*, & *Palægambrium* opida, habet Xenoph. 13. Græc. sed sine diphthongo in penultima.

Gambreues, Æthiopiæ sub Ægypto opidum. Plinius.

Gambriuii, Germaniæ populi sunt Tacito; *Cambray* vrbem Episcopalem, ad Scaldim sitam, inde fortè nomen habere putat Althamerus. Idem sic infit: *Sunt qui Gambriuios, in Sicambros, hoc est,* Geldrenses *cessisse opinantur* Ex Gambriuiis *Hamburgum* facit Peucerus. cui videtur assentiri H Iunius. Annius in Berosum (si his credendũ) scribit Plinium quoq; Gambriuiorum & Gambriuiæ regionis meminisse. quód mihi ignotũ. est. *Gamabriunos* γαμαβριούνους, habet Strabo.

Hamburgum, vt hoc addam, olim castellum fuisse, & Hochburg vocatum, scribit Alb. Stadensis. de huius vrbis nomine & etymo multa Goropius in Originibus. at veriora Erpoldus in Chronico Caroli Magni, Germanicâ lingua edito.

Gambrium, vide *Gambrecium*.

Gambua γάμβυα, Phrygiæ Maioris vrbs, Ptolemæo. *Gammausa* legunt interpretes.

Gamace γαμαγάκη, Arachosiæ regionis opidum. Ptolem.

Gammaides, de quo hæc Seruius in 3. Georgicorum. *Qua Rhodope mons Thraciæ protentus in Orientalem plagam*, Gammaides in Septentrionalem reflectitur. Vide *Gani.*

Gammausa, vide *Gambua*.

Gamphasantes, Æthiopiæ populi, Plinio & Melæ. Hos *Africerones* ἀφριγερωνες, Ptolemæi esse credit Villanouanus.

Gamphelas, vide *Malea*.

Gampseli γάμψηλι, Macedoniæ vrbs, Hesychius. Pro *Gapselo* haud dubie.

Gamundia, vide *Haubertinga*.

Ganadie, S. Samonæ, & *Sarcigitua*, S. Guriæ patria, vt refert Metaphrastes in eorum vitis. Circa Mesopotamiam loca videntur, haud procul ab Edessa.

Garandadopydna, γαρανδαδόπυδνα, Carmaniæ Desertę populi, apud Ptolemæum.

Gandamus, Pomponio ad sinum Arabicum vrbs est, in Arabia Felici.

Gandara γάνδαρα, Indiæ vrbs, Stephano. cuius regionem, idem *Gandaricam*, & populos *Gandaricos* vocat. *Gandaritim* Regionem vocat Strabo. Ptolemæus habet *Gandaras* γανδάρας, populos, in India extra Gangem. *Gandridas* Plutarchus, de Fortuna Alexandri. *Gandara* videntur Scythæ, apud Pomponium. *Gandri* γανδροι, & *Gandara* γανδαραι. sunt Indiæ populi: eidem Stephano. Circa Gangem sunt Diodoro *Gandaridæ* etiam. Vide *Gangaridæ*.

Gandarii γανδάριοι, in Persia gens. Herodoti Thalia.

Gandri, & *Gandrida*, vide *Gandara*.

Gan Eden, vide *Paradisus*.

Ganga, & *Gangita*, γάγγα καὶ γαγγίτα, Thraciæ amniculus Appianus 4. Ciuilium, Vide *Angites*.

Gangama γαγγάμη, circa Mæotidem locus, Straboni 7. vbi pisces ex glacie effodiuntur. Ad Bosporum Cimmerium videtur, vt interpretantur Xylander & Bonacciolus. Casaubonus autem non loci nomen, sed retis genus esse mauult.

Gangani γαγγανοί, Hiberniæ gens, apud Ptolemæum. Eosdem esse eum *Concanis* Hispaniæ, sibi persuadet Camdenus. Inde huc nempe transmigratis. Vide *Ganganorum* Prom. & *Tangani*.

Gangara γάγγαρα, Albaniæ opidum Ptolemæo. *Bachu* hodie, vt Niger refert, qui ex deprauato codice *Gatara* legit.

Gangaridæ γαγγαρίδαι, Indiæ populi, circa Gangis fluminis ostia, Ptolemæo, & Diodoro. Vltra Gangem ponit eos Q. Curtius, & Vib. Sequester. *Gangaridæ extimus est Indiæ populus.* sic Solinus. *Gangarides* habet Virgilius 3. Georg. vide *Gandara*.

Gangaina, vide *Basilia*.

Gange γάγγη, Ptolemæo regia est, iuxta Gangis fluminis ostium. Castaldo nunc dicitur *Bengala*. *Gangen* ad Gangem fluuium habet quoque Strabo, aliam autem ab illa velle videtur.

Ganges γάγγης Ptolemæo & aliis, Asiæ celeberrimus fluuius. *Phison* φεισὼν, Iosepho. In sacris litteris sic quoque appellari. D. Hieronymus & Eusebius contestantur. Eum esse qui hodie *Ganga* dicitur, Castaldus credit. Ger. Mercator verò contra eum esse contendit. quem nostro tempore *Cantan* appellant. Eius rationes vide in sua Tabula vniuersali, vbi de eius situ & nomine doctissimè disputat. Theuetus scribit *Gualgas* ab Indis dici. Plutarchus in libello de Fluminibus scribit Gangem olim *Chliarii* χλιαρὸς, nuncupatum. Gangem etiam *Padum*, & in superioribus partibus *Sigota* dici, nescio quis Deus in mentem dederit, vt scriberet, Æthico. De hoc Gange vide quoque Apuleium 1. Florid. *Ganges* Taprobanæ insulæ fluuius, apud Ptolemæum. vide *Gage*.

Gangeticus Sinus, Maris Indici, apud Ptolemæum, *Golfo di Bengala* Castaldo nuncupatur. *Gangetica* Tellus, est apud Lucanum: & *Gangeticum* Nemus, habet Seneca in Medea.

Gangines Æthiopes, Africæ gens, apud Orosium 1. & Æthicum. *Guinea* hoc tractu hodie.

Gangluda vicus, in pago Mosano. octo Leucis

Leu[illegible] Aquiſgrano. auctor Eginhartus in hiſtoria martyrum SS. Marcellini & Petri.

Gangre Plinio, γάγγρα Straboni, Athe[illegible] & Stephano, Paphlagoniæ vrbs. *Gan[illegible]* vocatur ab Euagrio. Galatiæ II. eſt in [illegible]eſino concilio. Bellonius lib. 3. Obſer[illegible]onum habet *Theodoſiam Gangrorum* Pa[illegible]gouiæ vrbem; quam hodie *Totia* nomi[illegible] addit. Idem Leunclauius, qui dicit eam ad Pontum Euxinum. Huius meminit quoque Pet. Gyllius in epiſtola quadam M. S. ex Aleppo, quæ apud me eſt (quo auctore autem, me latere fateor.) *Gangra* etiam Arabiæ Felicis vrbs, Stephano. Ponti, apud Nicetam: quam Leunclauius *Cangria* vocari ait. vide *Gabrenenſis*.

Gani Montes, circa Thraciam alicubi. Gregorę. verſus Macedoniam, Nicetæ. Suidas quoque habet *Ganos* γάνος, montem, & *Ganiada* γανιάδα loca Thraciæ. An *Gammædes* corruptè apud Seruiū? *Tuganos* mauult legere Leunclauius. ipſe viderit. Vrbs Thraciæ eſt apud Plinium *Gonos*, ſed *Ganos* legit Pintianus ex manu ſcriptis codicibus, & Xenophonte 7. de Cyri Aſcenſu. γάνος legit quoque Aeſchynes. & *Ganidem* γανίδα, aliam vrbem ibidem habet idem, in oratione contra Cteſiphontem.

Ganiada vide *Gani*.

Ganipotes, vide *Sitones*.

Ganodurum γανόδουρον, Ptolemęi, *Coſtentz*, Ad Acronium lacum, Scudo, Cognato, & Cœnali. Rhenanus verò & Althamerus Zurzach vur Lauffenberg ad Rhenum ſita opida in eius locum ponunt. *Vitodurum* idē eſſe cum *Ganodurum* ſcribit Cognatus, in ſua Burgundia.

Ganos, vide *Gani*.

Gant, vide *Gordunt*.

Ganiſci. Nepos de viris illuſtribus in M. Aemilio Scauro. Conſul Ligures & Ganiſcos domuit. Cantiſcos & Cauriſcos habet Schottus, qui hunc auctorem recenſuit. Crediderim Auieni *Genticos* eſſe. *Gatiſci* legit Onuphrius, in Faſtis.

Ganzo vrbs, 2. *Paralip*. 28.

Gaoris, vide *Goaris*.

Gapachi γάπαχοι, Æthiopiæ ſub Ægypto gens. Ptol.

Gaphara γαφάρα, Ptolemęo vicus in Marmarica eſt.

Gapſelus γάψηλος, Thraciæ vrbs, & Thaſiorum colonia. Thucydides 4. mendosè vereor, pro Galepſus.

Garada, in Syria locus: Varroni 1. de re Ruſtica, cap. 48. Huius agrum à fertilitate commendat. vide *Gunas*.

Gare, locus per quem primum Meander fluit: deinde per Ionas in mare. Liuius 38.

Garatium γαράτιον, Meſſolorum in Africa caſtellum, à Calpurnio Craſſo oppugnatum Plutarchus in Parallelis hiſtoriæ Roman. & Græcor.

Garama, vide *Garamantes*.

Garamai γαραμαῖοι, Aſſyriæ gens, Ptolemæo.

Garamantes γαράμαντες, Libyæ gens, Herodoto, Lucano, Plinio, Stephano, & Ptolemæo: qui & *Garamanticam* Vallem, (mōtem ſic dictum) & *Garama* metropolim, ibidem habet hæc *Garamanta* Solino eſt, cuius nonnulli codices *Garamanna* legunt. De Garamantibus, & eorum regione, lege Lucianum in Dipſadibus.

Garamantites, locus in India, vbi Garamantites lapis naſcitur. ſic dictus à loco. alias Sandaſtros. Plinius.

Garamas, Aſiæ mons, ex quo Phaſis oritur, Vibio. vide *Cautaſus*. & *Pariades*.

Garapha γαράφα, portus Africæ Propriæ. Ptolemæus.

Garaphi γάραφοι, montes Mauritaniæ Cæſarienſis; apud Ptolemæum.

Garas γάρας, Ptolemæo mōs eſt, in Mauritania Cæſarienſi.

Garates γαράτης, Peloponneſi amnis, in Arcadia. Pauſanias.

Garbata γάρβατα, Æthiopiæ ſub Ægypto mons. Ptolem.

Garbenſis Epiſcopi, in Africa, meminit Victor Vticenſ. & Optatus Afer. An fortè à *Gerbi*, vt hodie vocatur Lotophagitis inſula?

Garbi. vide *Arabia* Petræa.

Garcus γάρκος, Ptolemæo. per C. interpreti *Carcus*, inſula ante Taprobanen.

Gardamanis, vide *Dorgamanes*.

Gardates, militum genus, apud Æmil. Probum in Datame.

Gardaucreta, vide *Cappadocia*.

Gardei, Sarmatiæ Aſiaticæ gens, Plinio.

Gardicium, Epiſcopalis ſedes; ſub pa-

triarchatu Constantinopolitano. Balsamō.

Gareata γαρεάται, Arcadiæ populi, Pausaniæ. Municipium Tegeatarum est apud eundem.

Gareathyra γαρεαθύρα, Cappadociæ opidulum. Strabo.

Gareb γαρηβ, Collis. Hierem. 30.

Garela γαρηλα, vrbs Archiepiscopalis: in Sanctionibus pontificum Orientalium. Circa Asiam Minorem. Geminato LL. quoque scriptum reperio, apud Curopalatem.

Gareæi γαρεαῖοι, Serica gens, Ptolemęo. *Carambusi* videtur legere huius loco, Ammianus 23.

Gares, Apulorum gens. Plinius 3. cap. 11. *Varies* legit Pintianus, ab opido Varia.

Garesci, vide *Garisciu*.

Gara, *Fons Euboea, vbi Actæon laceratus est à canibus.* Vibius. *Gargaphiæ* Vallem, vocat Ouidius locum in Bœotia, vbi Actæon periit. Huius meminit etiā Statius 7. Thebaid. Mendosè itaq; apud Vibium *Garga*, pro Gargaphia, & *Euboea*, pro Bœotia legitur. *Gargaphii* Fontem etiam agnoscit Herodotus 9 in Bœotia, circa Plateas.

Gargalis, vbi natus Helisæus propheta. Dorotheus.

Garganus Mons, γάργανος, Plinio & Straboni. Ptolemæus habet *Gargarum* γάργαρον, in Apulia, ad Mare Hadriaticum. *Garelianum* vocat eum Luithprandus Ticinensis, & Sigebertus. Hodie *Monte de S. Angelo* dicitur. *Garganus* est vrbis nomen, Iornandi, ad Halym fluuium.

Gargaphia, vide *Garga*.

Gargaphii Fons, vide *Garga*.

Gargara γάργαρα, Troadis vrbs, ad Idam montem, Pomponio & Stephano. sed in primis Macrobio. Gargaris est apud Strabonem, *Gargara*, *Phalacra*, *Lectum*, & *Pergamum*, quatuor Idæ promontoria: vt habet Isacius, apud Lycophronem. *Gargarum*, etiam Luciano in Dearum iudicio, pars Idæ est. *Iarganum* corruptè, pro *Garganum* apud Ptol. legi, annotauit Casaubonus.

Gargarenses γαργαρεῖς, Asiatici populi sunt Straboni. In Sarmatia Asiatica, iuxta Ceraunios montes.

Gargarida γαργαρίδαι, Indiæ populi, Dionysio: circa Hypanim fluuium antiſcetum. Non sunt Gangaridi Ptolemæi, vt quidam putant.

Gargarum γάργαρον, est Lampsacenorum opidulum. Et aliud Epiri: Aliud quoq; Italiæ Stephanus.

Gargarus, vide *Garganus*, & *Ida*.

Gargaza γαργάζα, circa Mæotidem paludem vrbs. Diodor. 20. An Gerusa Ptolem.

Garge γάργη, Libyca gens, Stephano.

Gargetias Fons, γαργήττιος κρήνη, qui Epicuri patriam irrigat. ex antiqua inscriptione, quam Neapoli vidi, in ædibus peritissimi antiquarii Guilielmi Hadriani Spatophori. Patria autem Epicuri, vti legitur apud Laërtium, Atheniensiū pagus est, Chagettius dictus. corruptè, pro Gargettus, nā *Gargettus* γαργηττός, in Attica locus est, teste Plutarcho in Theseo: quem tribum Ægeidis, vocant Stephanus & Hesychius. atque Gargettius Epicurus vocatur a Stobæo, Sermone 39. Idem ab Æliano in Variis. at geminato TT. Gargetium (vno T.) eundem Epicurum faciunt Suidas, & Cicero. Perichi & Démocharis Gargettiorum meminit quoque Athenæus 6. Lege quoque Surtentinum Papinii.

Gargettus, vide *Gargetias*.

Gargiliana Thermæ locus Carthaginis videtur, apud D. Augustinum, in Breuiculo collationum.

Gariannonum, opidum Britanniæ, in Littore Saxonico. lib. Notitiar. Guilhelmus Camdenus *Yarmouth* nouo nomine interpretatur.

Garib, vide *Gareb*.

Gariga γάριγα, Ptolemæo: *Sariga* interpreti: Ariæ vrbs.

Garindas, vide *Maranita*.

Gariosilum, Tusciæ opidum, nisi fallat Decretum Desiderii Regis, ab Annio editū.

Garis, locus a Iustiniano Imp. ædificatus, in regione Eupoleos. Historia Miscella 20. An in Mesopotamia?

Garisæi populi, cuius vina laudat Corippus 3. de laudibus Iustini Iunioris.

Gariscus γαρίσκος, Orbiliæ regionis, in Macedonia vrbs, Ptolemæo. *Garesci* sunt Plinio.

Garisima γαρισίμα, Palęstinæ locus, viginti

giatis stadiis à Sepphore. Ioseph' in vita sua. Fortè idem cum Garizim.

Garites, Galliæ Aquitanicæ populi, apud Cæsarem. vbi hodie opidum *Agen*, vt Orontius in sua Tabula Galliæ ostendit. *Lectore* est Marliano. Illud Agen *Aginum* Ausonii puro: ἄγιννον, Ptolemæi: *Aginnum*, Antonini: & *Agennum* in libr. Prouinciarū. & apud Honorium, qui eius Episcopum Phœbadium vocat. *Agesinates* hos quoque Plinii puto.

Garizim γαριζὶν, mons Samariæ. Procopius 5. Ædif. Altissimum totius Samariæ regionis, scribit Zonaras 1. Eius memoria est quoque Deuteron. 11. 27. De Garizim & Hebal montium situ, consule Commentaria Masii ad 8. Iosuæ. Vide *Garisima*.

Garmaa γαρμαα, Thraciç videtur opidū, Procopio 4. Ædific.

Garnaca γαρνάκα, Marianæ præfecturæ, in Armenia Minori vrbs. Ptolemæus.

Game Portus Italiæ: circa Garganum montem, Plinio. γαρηνῶν, meminit Goltzius, ex nummo.

Garoceli, Cæsari sunt Inalpini populi: Marlianus, & Paradinus eos in monte *Mōt Cenis* dicto, collocant: *Val de Morienne* Vigenereo.

Garodes, Nili insula, cum opido eiusdem nominis. In Æthiopia sub Ægypto. Plinius.

Garoeas γαροίας, Indiæ fluuius, in Cophenen defluens, Arrian Indicis. An idem cum Guræo eiusdem 4. Alexandri?

Garonna, vide *Garumna*.

Garpheti, Arabiæ Felicis fons: apud Plinium.

Garrha γάῤῥα, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, Ptolem.

Garriensis Episcopatus, in Africa. Fragmentum Vict. Vticens. à *Garra* fortè.

Garryenus γαῤῥυηνὸς, fluuius Albionis insulæ, auctore Ptolemæo: Ὀῥse hodie, aut *Yare* vel *Gerne*, vt Credit Camdenus.

Garsabora γαρσαβόρα, Lycaonum locus, circa Galatiam. Strabo.

Garsauria γαρσαυρία, Cappadociæ regio, Ptolemæo. Huius interpretes *Gardaucreta* legunt. Vide *Cappadocia*.

Garsi, Galilææ ciuitas, Iosepho belli Iud. 6. cap. 13.

Garsida γαρσίδαι, Ptolemæo. *Parsira* interpretibus Gedrosiæ gens.

Gartanensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Garthea, vide *Gatuli*.

Garuli, populi cis Apēninum, sunt Liuio 41. Ligures puto.

Garumna, apud Cæsarem Galliæ fluuius, Gallos ab Aquitanis diuidens. Ptolemæo *Garyna* γαρύνα, est. *Garonna* vocantur apud Frontinum, sic quoque hactenus *Garonne*. *Garumnos* huius accolas idem Cæsar appellat.

Garumni, vide *Garumna*.

Garunda, locus Galliæ videtur, apud Symmachum, libr. 9. cap. 83. An Garumna legendum pro flumine?

Garus, vicus Galatiæ. Antoninus.

Garyna, vide *Garumna*.

Gasandi γασανδοὶ, populi in Arabia Felici, Diodoro 3. *Gasani* Plinii videntur.

Gasani, vide *Gasandi*.

Gasmara γάσμαρα, Mauritaniæ Cæsariēsis opidum Ptolemęus. Aliud à Casmare.

Gasmulica gens, inter Romanos & Latinos educata, Gregoræ. Gasmulicum, permistum significare, scribit Pachimerius. sicq; vocari, qui è Latinis viris, Romanisq; mulierib. nati. *Romais* autem. i. Græcis, pro Romanis puto scribendum.

Gasorus γάσωρος, Macedoniæ vrbs, in Odomantica regione. Ptolemæus. vide *Gazorus*.

Gaspentia, fluuioli nomen, se in Mœnū exonerantis. auctor Eginhardus, in Translatione SS. Martyrū Marcellini & Petri: li. 1.

Gastronia γαστρωνία, Macedoniæ regio, Stephanus. ex Theopompo. Eandem cum *Grestonia* credo.

Gathea γαθέαι, Stephano Arcadiæ vrbs est ex Pausaniæ 8. vt addit. Agri Cromii est.

Gatheatas γαθεάτας, Arcadiæ fluuius, in Alphenum erumpens, Pausaniæ.

Gathynia γαθυνία, Laconicam ciuitatem maritimam habet Cedrenus: à Laone Lapathi F. exstructam.

Gatianensis, vide *Gazanensis*.

Gatisci, vide *Gantisci*.

Gauanodurum, vide *Iuuauia*.

Gauantis Tumulus, Lycophroni. locus

vbi Adonis (quem Cyprii Gauantem vocant) sepultus.vt addit eius commentator Isacius.

Gauara γαυάρα, Arabiæ Desertæ vrbs, Ptolemæo. *Gabara* codicibus Latinis.

Gaubreta, vide *Gabreta*.

Gaudiabensis Episcopus, in Numidia, Vict. Vricens.

Gaudiacum, pagus territorii Turonici: Gregorio Turonensi, in S. Iuliani martyris vita. Pagus in ditione Rhemensi est, Surio in vita S. Theodorici Abbatis.

Gaudina, vide *Francia*.

Gaudiomacus, vide *Claudiomachus*.

Gaudos, vide *Claudus*, & *Gaulos*.

Gauellensis Episcopus, nomine Seuerianus: est apud Honorium Augustodunensem. *Ganelicensis* legit alius codex. & item alius *Gabalensis*, verior.

Gaueorum in Ægypto, meminit epistola Episcoporum Ægypti, ad Leonem Aug. In Conciliorum opere.

Gaugana γαύγανα, Sargarausenæ in Cappadocia vrbs Ptolemæo. *Gaurena* legunt interpretes.

Gaugalius γαυγαλιὸς, mons Syriæ, Sozomeno, & Callisto 9. cap. 15. In Edessenorũ agro.

Gaugamela γαυγάμηλα, Assyriæ vrbs est Ptolemæo. Persidis est Stephano: sed per I. in penultima. Plinio per E. Plutarcho in Alexandro per α quoque. Haud procul ab Arbela fuisse, videtur ex 6. Arrhiani.

Gaugda, populi Thraciæ versus Istrum, Plinio.

Gauis Coloniæ, in Italia; meminit Frontinus M.S. Francisci Nansii. In Sabinis esse, decimo tertio ab Vrbe milliario, sunt qui opinentur. Iuxta Eretum fuisse, putat Fuluius Cardulus.

Gauladema, vide *Golam*.

Gaulales, sunt Æthiopiæ gentes; antea *Auloles* dicti. Orosius. alius codex legit *Galaules* De his Silius 3. *Contenti parca durasse hastilia flamma*.

Gaulane γαυλάνη, Syriæ opidum; Iosepho, Antiq. 13. & belli Iud. 1. cap. 4. item Egesippo, qui *Gaulaniten* regionem quoque habet.

Gaulanitis, vide *Gaulane*, & *Basan*.

Gaulon, in Basan; de tribu Manasse. Iosue 20. 21. & 1. Paralip. 6. γαλὼν legunt 70. interp.

Gaulos, Pomponio & Plinio, *Gaudos* Straboni. insula breuissimo traiectu a Melita Africi maris; cuius nomẽ in ipsa insula extat, in quadam antiqua Inscriptione, quæ plebis Gaulitanæ meminit. *Gozo* hodie dicitur. Ex Quintino Heduo. (*Glauconis* est in Ptolemæis Latinis, in Græcis non habetur.) γαῦλος insulam iuxta Carthaginem habet Stephanus. Vide *Calathe*.

Gaumellum, vide *Laumellum*.

Gauna γαῦνα, Mediæ vrbs, apud Ptolemæum.

Gaunaritanus Episcopatus, in Africa. Fragmentum Victoris Vricens.

Gaura γαυρα, Assyriæ mons, & *Gauranũ* promontorium Tigridis fluuii ostio vicinum. Plutarchus de Montibus.

Gauraana, vide *Gaugana*.

Gaurana & *Gaurani*, vide *Gaurus*.

Gaurata, in quibus Chiani *gens, sic* Plinius. *In sinu Persico est.*

Gaureleon, vide *Gaurium*.

Gaureus γαύρος, Italiæ mons, cui ad læuam regio niuosa, vbi aqua tum odore, tum potu, amarissima: qua accolæ medicandis oculis vtuntur: vt habet Srobæus de Morbis: ex Heliodoro. An Ciceronis fontes? Vide *Gaurus*.

Gaurianensis Episcopus, in Numidia. Vict. Vticens.

Gaurinica, vide *Possessio*.

Gaurium γαύρειον, quod est in Andro insula Xenophon lib. 1 Græcorum. Forte idẽ cum *Gaureleon* Andri portu, cuius meminit Liuius 31.

Gaurus, Campaniæ mons, prope Puteolos, auctore Iuuenale, Seruio, & auctore de Viris illustribus. *Gaurani* montes Plinio, Historiæ Naturalis auctori. nunc *Monte Barbaro* dici, scribunt Fern. Lofredus, Scipio Mazzella, & Franciscus Lombardus. Huius mentio est etiam apud Arnoldum Abb. in Slauorum historia. *Gaureum* puto apud Strabonem, *Gauranam* Nicomachi, locum hoc tractu nominat Symmachus 8. Epist. 23. Sed addam hic Scipionis Mazellæ Neapolitani verba, quibus auxit libellum Elisii de Balneis, hæc: *Huius montis pars Occidentalis* Gaurus, *Orientalis & iuga eiusdem* Massi-

Massicus, & *Septentrionalis* Falernus *diceba-tur* γαῦρος, quoq; Æthiopiæ mons, ad sinum Arabicum, Ptolemæo. Vide *Gallicanus*.

Gausaphna γαυσάφνα, Africæ Propriæ oppidum. Ptol.

Gausennis, vide *Causennis*.

Gautigoth, vide *Bergio*.

Gautunni, gens à Probo Imp. deuicta: vt habet in eius vita Vopiscus. Sarmatiæ Europeæ videntur. Fortè iidem cum *Gothunnis*.

Gauzaca, vide *Gazaca*.

Gauzania γαυζανία, Mediæ vrbs, apud Ptolemæum.

Gauzanitis γαυζανῖτις, Ptolemæo Mesopotamiæ regio.

Gaza γάζα, Palæstinæ vrbs, Ptolemæo. Iudicum 16. & Iosue 15. Stephanus eam quoque *Azam* ἄζα, vocat, item *Ione* ἰώνη, *Iussus*, *Minos* μίνως, & *Minoa* μινῶα. *Gaza*, Indiæ etiam vrbs videtur, apud Polybium 11. quam Sophasenus rex Antiocho donauerat. Arriano 4. Alex. circa Sogdianam est. Opidū Æthiopiæ, circa Abaliten sinum, est Plinio. Vide *Cedasa*.

Gazaba, vide *Gabaza*.

Gazabianensis loci episcopalis, in Africa: meminit Coll. Carthag.

Gazaca γάζακα, Mediæ vrbs magna, Ptolemæo, Stephano, & Ammiano. Est etiam in Paropaniso vrbs, apud eundem Ptolemæum, quo loco interpretes *Gauzaca* legunt. Vide *Gazacum*.

Gazacena, vrbs Cappadociæ videtur apud Strabonem 11. vide *Cappadocia*.

Gazacroen, vide *Gazacum*.

Gazacum γάζακον, Persidis vrbs, ab Heraclio Imp. capta. In hac erat Fanum Solis, & Thesaurus Crœsi Lydorum regis. Cedrenus. *Gazaca* Ptolemæi puto. *Gazezzium*, & *Gazacroen*, Persiæ vrbes ad Heraclio captas scribit Hist. Miscella, lib. 18. Vide *Thebarma*.

Gazacupada, vide *Zagacupoda*.

Gaza, Otenæ Armeniæ regionis opidū: Plinio 6. cap. 13.

Gazæorum Nauale, in Palæstina, Ptolemæo, viginti stadiis à Gaza distans. *Maiuma* μαϊουμᾶ, dictum erat, sed quòd a Constantino Imp. Christianam religionem acceperat, vrbs facta est, & *Constantia* vocata fuit. Huic postea Iulianus Imp. ciuitatis ius ademit, nomineq; Constantiæ priuauit: & *Gazæ portum* appellauit. Hæc ex Nicephori lib. 8. cap. 33. & lib. 10. cap. 4. Idem Sozomenus 5. cap. 3. Meminit huius loci etiam D. Hieronymus, in vita Hilarionis; *Maiomam* Gazæ emporium, vocans. In Palæstina Prima ponitur à Concil. Ephesino III.

Gazalina γαζαλίνη, Ponti Polemoniaci, in Cappadocia vrbs, Ptolemæo. Per O. in prima legunt interpretes. Vide *Gazelotus*.

Gazaluitis, vide *Zagilluitis*.

Gazanensis loci, in Byzacio, meminit Victor Vticensis, cuius Episcopum Bonifaciū vocat. *Gatianensis* alia lectio.

Gazansala, Africæ vrbs: D. Augustinus, & Cyprianus. in concilio Carthaginensi. *Gazausula* habet Fragmentum Vict. Vticens.

Gazara γάζαρα, Palæstinæ vrbs, cuius Iosephus, & lib. Machab. meminit. Eandem esse cum *Gadara* Strabonis docet Casaubonus, eum adi.

Gazareni, γαζαρηνοὶ, Epiphanio sunt gēs apud Babylonios.

Gazari, Sarmatiæ Primæ gens. Hist. Miscella 19.

Gazata, in Cyrrhestica Syriæ regione gens. Plinius.

Gazausula, vide *Gazansala*.

Gazelum, Cappadociæ vrbs. Plinio.

Gazelotus γαζηλωτὸς, Galatiæ tractus, aut locus, videtur apud Strabonem. An Gazalina Ptolemæi? Vide *Zagilluitis*.

Gazena γάζηνα, Phrygiæ Maioris vrbs. Ptolemæus. Huius memoria est quoque in Chalcedonensi concilio.

Gazenses, vide *Gazacum*.

Gazer, (*Gezer* legit Chaldæus) locus, Iosuæ 10. 21. Iudic. 1. item. 3. Reg. 9. vbi Iosephus *Gazara* legit, vide *Gezer*.

Gazeron, vide *Assaremeth*.

Gazetum vinum celebrat 12. Variar. Cassiodorus. *Gazetica* vina habet Sidonius. A Gaza puto, Palæstinæ opido.

Gaziursa γαζίουρσα, vrbs in Asia, circa Cappadociam: Dioni 35. *Gaziura* sine S. est apud Plinium, & Strabonem, ad Irin fluuium.

Gazorus γάζωρος, Macedoniæ vrbs, Ste-

phano, & Ptolemæo, sed huic per σ γαζωρος. γαζωρος autem per ζ Ptolemæo Palæstinæ vrbs est.

Gazos Stephano Indica vrbs. Vide *Pazus*

Gazulena, vrbs Ægypti, vt patet in opere Conciliorum, ex epistola ab Ægypti Episcopis scripta, ad Leonem Aug.

Gazus vide *Pazus*.

Gea γεα, opidum, iuxta Petram, in Arabia. Stephanus: ex Glauco, in Arabicis Antiquitatib.

Geapolis, vide *Gea*.

Gebal, vide *Hebal*.

Gebala γεβαλα, Vardulorum, in Hispania Tarraconensi opidum, Ptolemæo. Tertia pars Palæstinæ. sic Stephanus. Idem in voce γαβαλα, dicit Arabiæ regiunculam esse. Vide *Gabala*.

Gebanitas Plinii, & *Catabanenses*, siue κατταβανεῖς, Strabonis eosdem Arabiæ Felicis populos esse, docet Hermolaus, in 14. cap. Plinii, libr 12 *Gebanitæ* autem, & *Catabani* Plinio lib. 5. cap. 28. diuersi sunt. Atque hi *Catabanes* Solini. Ad angustias Arabici sinus sunt.

Gebbethon, vide *Gebton*.

Gebenna, & *Gebennici* Montes, qui teste Cæsare Aruernos ab Heluiis discludunt. Vide *Cemmenus*.

Gebeonitæ γαβιωνῖται, gens prope Hierosolymam. Stephanus. A Gabaon fortasse.

Gebes, Phrygiæ Minoris fluuius, Plinio.

Gebonitis γεβωνῖτις, locus Syriæ. Iosephus belli Iud. 2. c. 14.

Gebreni. Fuit, princeps amicitiæ eius, rex Gebrenorum Oenides. Sic Dyctis Cretensis, in fine lib. 5. An Cebreni?

Gebthon γαβαθων, 70. interp. Palestinę locus, Iosuæ 15. & 21. item 3. Reg. 13. Gebbethō. D. Hieron. in locis Hebraicis *Gabathon* legit.

Gedera, vide *Gadira*.

Gedne γέδνη, Africæ Propriæ vrbs. Ptolemæus.

Gedor, Palæstinæ locus. Iosue 15.

Gedranitæ, apud Plinium sunt populi Arabiæ Felicis.

Gedremmon, vide *Iethremmon*.

Gedrosia γεδρωσία, Asiæ regio, Ptolemæo. *Gedrosis* Melæ: Arrianus per A. in prima legit; Agatarchides, & Diodorus semper per K. auspicatur, κεδρωσία. geminato SS. scribit Stephanus. *Gest*, Mercatori; *Circan*, Castaldo; *Gusarate*, Girauæ & Moletio dicitur. Theuetus ait a Georgianis *Helmecimenich*, Indis *Formimpt*, aliisque *Pisphith* nominari. Eandem alibi quoque *Abiadach* vocat. An fidem huic habeam nescio; addo tamen, ne videar non legisse. Gedrosios nouo nomine *Nautacos* vocat Maffeius.

Geduscanum Agrum, nominat Cicero de lege Agraria contra Rullum. Asiæ Minoris videtur.

Gegina, Dullaca, Albixia, Croma, Galliæ vici in vita S. Albini.

Gegitanus Episcopus, in Mauritania Sitiphensi: est apud Vict. Vticens. *Gegitensis* est in Coll. Carthag.

Gehennon, vide *Ennom*.

Gehon, vide *Nilus*, & *Siloe*.

Gela, Straboni, & Ptolemæo, sed hic *Gella* γέλλα, duplici LL scribit; sic quoque Phalaridis Epistola. Siciliæ vrbs mediterranea est. *Gelani* sunt Plinio, *Gellenses* Ciceroni. Locus antea *Lindii* λίνδιοι, dicebatur, Thucydide auctore. Hanc Gelam Fazellus *Alicata* appellari ait. Leander *Chezza* nominat: nonnullis tamen *Butera* videri addit. Vide *Gelas*.

Gelaca, vide *Selca*.

Gelæ, quos Græci *Caducios* appellauere, inquit Plinius Ptolemæo γῆλοι, & καδούσιοι, sunt Mediæ populi, sed diuersi Gelas Plinii, & Gelos Ptolemæi, hinc eosdem esse populos patet. Gelos etiam hoc tractu prodit Dionysius, vbi eius interpres Auienus *Gerros* habet. Gelas, Castaldus *Gilan* nominat. Caddusii per duplex DD. scribēdum, suadet Sigonius.

Gelæos habet Cedrenus gentem, quorum mulieres suis maritis imperant. *Aglai* sunt Glycæ.

Gelasiensis, flumen Dyrrachium ab Apollonia diuidens, decurrit in Epiro. sic Vib. Sequester. *Genesius* autem legit Boccatius. *Genusus* Dionis videtur.

Gelanus γελανος. Libyæ Interioris opidū. Ptolemæus.

Gela, Diodoro & Plinio Siciliæ fluuius, in littore Meridionali. *Gela* Ouidio & Vibio. Hunc Niger & Erythræus *Cheraavocant*. Leander & Fazellus verò *Salsi*. Idem Fazellus scribit Ptolemæi *Himeram* *iplam*, esse.

Gelasium Philosophianæ, locus Siciliæ apud Antoninũ. *Gela* siue *Philosophianæ* legit Simletus, non rectè, vt ego auguror. distantiarum enim ratio cum Gela minimè conuenit.

Gelassus, locus duodecim milliaribus ab Euchaitis. In S. Barbaræ vita.

Gelbis fluuius, se in Mosellam exonerat, teste Ausonio. *Kil* hodie dicitur: *Kelb* habet Scaliger, qui *Celbis* per C. legit, *Belgis* habere nonnulla exemplaria annotat Pulmannus in suo Ausonio.

Gelboe mons, 1. Samuel, 31. & 1. Paralip. 10.

Gelda γέλδα, Albaniæ vrbs, Ptolemæo.

Gelduba, vbi *Legio* I X. Antonino, Floro, & Tacito Germaniæ vrbs est. Castellum Rheno impositum, scribit Plinius; vbi siseris generositas præcipua. Diuæus putat *Gelre*, caput regionis Geldriæ esse. *Gelb* ad Rhenum, Simlero videtur. Non ad Rhenum, sed à Nouesio occidentem versus qua[illegible] à flumine milliaribus Italicis, constituit Bruno, in suo Nouesio. ad Rhenum puto: milliare infra Coloniam Traianam: & *Geldub* hactenus vocari. *Gelduba* in Thracia est quoque, nisi fallat Vsuardus, in suo Martyrologio, ad X I I. Cál. Ian. (*Geforiacum*, pro Gelduba autem legit Vinetus apud Florum.)

Geleontes, Attica tribus, Herodoto 5. *Theleontes* autem mauult Casaubonus ad 8. Strabonis.

Gelimer, Wandalorum locus, apud Agathiam. Sed Leunclauius docet vocē corruptam; atq; proprium viri esse.

Gelisa, fluuii nomen, in Gallia Aquitanica, qui lambit Elusatii vrbem. In S. Pateculi vita, vt annotauit Scaliger ad Ausonium.

Gelisitana Ecclesiæ, in Africa, meminit D. Augustin. Epist. 162.

Gella γέλλα, Vaccæorum vrbs, in Hispania. Ptolemæus. *Tela* Antonini putat Surita. Vide *Gela*.

Gellæ γέλλαι, populi in media Albania. Zonaras 2.

Gellenses, vide *Gela*.

Gelli populi, sunt in Mamettini panegyrico, Maximiano Imp. dicto. mihi ignoti.

Gellus fluuius, Floro 2. cap. 6. in quo pons cadaueribus fuit factus, ab Annibale. In Apulia videtur. *Vergellus* est apud Val. Maxim. De Aufido videtur hæc scribere Sil. Italicus 8. sub finem. Vide *Vergellus*.

Gelmon, & *Gelo*, vide *Gilo*.

Gelon, de quo sic Plinius: Non procul à Celænorum Phrygiæ oppido duo sunt fontes, *Claon*, & *Gelon*, ab effectu Græcorum nominum dicti.

Geloni, *Thraciæ gens, picta corporis parte*. testis Vibius. Equimulgas has cognominat Sidonius. vide *Budini*, & *Leuni*.

Gelonium Stagnum, Siciliæ; tetro odore abigit proximantes. Solinus. Circa Gelam forte. *Celomum* corruptè est apud Isidorum.

Gelonũ γελωνὸν, vrbs Satmatiæ Europææ, Eustathio, & Stephano. Apud Herodotum in Melpomene, alia videtur, tota lignea: apud Budinos.

Gelos, portus Cariæ. Plinius.

Gelotiana, est apud Goltziũ, in suo Thesauro. Domo Gelatiaña est in tabella marmorea, Romæ. vbi locus sic dicitur, vt annotauit Turnebus, ex Suetonii Caligula.

Gelys γηλὺς, gens, cuius meminit Asinius Quadratus. Sic Stephanus.

Geman γεμάν, vicus in magno campo Samariæ situs. Ioseph. 2. belli Iud. c. 11.

Gemblacum, vide *Gemmelacum*.

Gemella γέμελλα, Lusitaniæ vrbs; quam Appian. in Ibericis refert Seruilianum Viriato eripuisse. *Col. Augusta. Gemella. Legio* X X V. Goltzius, ex nummo Claudii Imp.

Gemella Tuccitana, vide *Tucci*.

Gemella, vrbs in Africa Propria; auctoribus D Augustino, Antonino, & lib. Notitiat. Item Sardiniæ vrbs, apud eundem Antonium. *Gemellensis* meminit Coll. Carthaginiensis.

Gemellenses, ex Colonia, Accitana. Sic Plinius Hispaniæ vrbs. A Gemella, verisimile est. Vide *Tucci*.

Gemelli Colles, vbi gentiana herba nascitur Apuleius. Vide *Maron*.

Gemestarium, Hispaniæ opidum An-

tonino.Inter Bracaram & Asturicam.

Gemini Pagi, meminit Theophilus, Alexandrinus Episcopus. Circa Aegyptum fortè.

Gemina Vrbanorum, vide *Vrso*.

Geminacum, Germaniæ Inferioris opidum. Antoninus. *Geminiacensium* meminit quoque lib. Notitiarum. Est qui *Soigni* vocat Hannoniæ vicum, in Brabantiæ finibus. Pro Geminiacum, putat corruptè legi *Bemmico Vico* in tabula Peutingetiana M. Velserus. Vide *Gemmelacum*.

Geminiana, ciuitas Italiæ; quatuor M. pass. a Murina distans; quam & *Nouam* Ciuitatem dixerunt. Ex Sigonii Regno Italiæ.

Geminiani Petra, saxum abruptum, in Aurasio Africæ monte. Procopius.

Geminianum, & *Miniatem*, Tusciæ opida in Phocensibus: si creditur Edicto Desiderii regis.

Geminus mons, vide *Iulia Augusta*.

Gemmaruris γεμμαρουρὶς, Idumææ vrbs, apud Ptolemæum.

Gemmelacum Sigeberto, vel vt alii *Gemblacum*, Brabantiæ opidum, & abbatia. Gemblours Teutones; *Giblou* Galli nominant. Puto *Geminiacum* Antonini.

Gemmeticum, locus in Anglia. vt habet vita S. Anselmi Archiepiscopi. Etiam Galliæ, in vita S. Philiberti. *Gemmeticensis* Saltus, mentio est in vita S. Austrebertthæ. In quo cœnobium constructum à Philiberto habetur: decem millibus à Pauliaco distans.

Gemon, & *Alephila*, quæ est super Luniem mare. Sic lib. Proprietat. Elementorum, falsò Aristoteli tributus.

Genabum, Galliæ in Carnutibus opidum Cæsari, & Hirtio, ad Ligerim fluuium situm. Aimonio, & Rob. Cœnali *Orleans* est: Paradino & Vigenereo potius *Gian* videtur, opidum ad eundem fluuium situm, idque verum esse, ex distantia quam Cæsar inter hoc opidum & Agendicum ponit, ostendit. Puto *Canabum* Antonini. & κήναβον Ptolemæi, etsi hoc longius à Ligeri. Hier. Surita quoque *Cenabum* pro *Genabum* apud Hirtium legi debere, adserit. Vide *Agdamea*.

Genabus γέναβος, Phrygiæ vrbs Episcopalis. In Responsis patriarcharũ Orientaliũ.

Genadium, vocat Lazius in sua Hungariæ tabula, (quo autem auctore, me nescire, scio) Hungariæ vrbem, quam *Chonad* vulgò vocant. In libro R.P.R.12. vocat eam *Gandana*: diciturq; à Germanis Gyngisch / ab Hungaris *Chzonad* appellari.

Genauni, *Genauni*, & *Gerauni*, vide *Leuni*.

Gendos, vide *Chrysorrhoas*.

Genea γενεὰ, Corinthi vicus. Stephanus. Vide *Tegea*.

Generaslum locus in codice Theodosiano 16. titulo hæreticis.

Genesa γένεσα, Stephano Laconica vrbs.

Genesar, vide *Genesareth*.

Genesareth Stagnum, in Palæstina; quod *Genessaron* Iosepho, Antiq. 13. Plinio *Genesara*, & *Tarichæum*. *Genesar* etiam regio huic propinqua, Iosepho & Hegesippo. *Genesareth* Terræque; mentio est, Marci 6. Vide *Tiberiadis* lacus, & *Galilea*.

Genesium, locus Argiæ, ad mare, in Peloponneso, Pausaniæ.

Genesius, Palæstinæ fluuius, Vibio. *Genusus* legit Boccatius.

Genetæ, & *Genetæum*, vide *Genetes*.

Genetes γενήτης. Cappadociæ promontorium est, inter Iasonium & Cotyorum vrbes, Straboni. Portus, & fluuius est apud Arrianum, & Stephanum. *Genetæum* promontorium in Tibarenis, vocatur à Val. Flacco 5. & Apollonio 2. Argonautic. *Genetæi* Iouis ibidem fanum, eidem Flacco. *Genetæ* populi, sunt apud Plinium.

Genethlium γενέθλιον, Argiæ vicus, vbi Dine lacus erumpit. Pausanias in Arcadicis. Item in Corinthiacis, vbi Theseum natum scribunt.

Geneua, Cæsari Allobrogum opidum. Incolis *Geneue*: Heluetiis & Germanis Genff vocatur. ad Lacum Lemanum situm est. *Genaua* est in lib. Prouinciar. *Geneua*, vt Cæsari, est in scriptis lapidibus.

Geniten vrbem, amicam Troianis, habet Dyctis Cretensis 2. Fortè Gentinus legendum, ex Stephano.

Genlade, Angliæ fluuius. Beda Ecclesiast. Hist. 5. cap. 8.

Gennabar, vicus circa Arabiam Petræã. Egesippus 4, cap. 16. & Iosepho Belli Iudaici 5. cap. 4.

Gennau prædium, quod haud procul à Phocea

Phocea est. Huius meminit Aristides, in Sacris sermonibus.

Gennus, vide *Aqua Augustæ*.

Geno. Ausonius, Epistola 13. loci nomen videtur. Quid loci sit, se non nosse scribit in eundem Vinetus. Maritimus tamen: numerat enim eum inter ea vbi ostrea piscantur.

Genoæi γενοαῖοι, Molossiæ gens, Stephano, ex 4 Thessalonicar Rhiani.

Genonia, vide *Sinuntes*.

Genozzar, vide *Cenereth*.

Gensoa, Plinio Aethiopiæ sub Aegypto opidum est.

Genta γέντα, vrbs Indiæ extra Gangem. Stephanus.

Genteria, Aegypti vrbs, auctor Metaphrastes, in D. Paphnutii vita.

Gentiadam, & *Cissadam*, regiones Ciliciæ, (Lyciæ fortè) habet Dioscorides: vbi teucrion nasci scribit. γεντιάδα καὶ κιττάδα, legit Græcus codex, non Cissada. Locum corruptum puto, cum Gesnero. Plinius scribit teucrion nasci in Ciliciæ & Pisidiæ montibus.

Gentici, Galliæ Narbonensis gens, apud Sex. Auienum.

Gentinus γέντινος, Troadis vrbs. Stephan⁹.

Genua γένυα, Ptolemæo & aliis, Liguriæ vrbs, nomen hodie retinet. *Genoa* per O. scribit Stephanus, qui eandem *Staliam* σταλία, quoque vocatam tradit. *Iannam* appellat eam Luithprandus Ticinensis, & eius ætatis scriptores. Incolæ *Genuenses*, & *Genuates*, vocantur in antiqua tabula ænea, quæ in ipsa vrbe seruatur. Genuates gentile agnoscit Stephanus de vrbibus.

Genua Vrbanorum, vide *Vrso*.

Genucla γένυκλα, Getarum opidum, ad Istrum fluuium ædificatum, habet Dion 51.

Genunii γενούνιοι, populi Britanniæ, P.R. foeri, sunt apud Pausaniam in Arcadicis. *Northwales* sunt Guil. Camdeno. Occidentalior pars Angliæ, Hiberniæ opposita.

Genusini, Apuliæ populi, apud Plinium.

Genusus γένυσος, Dioni 4. Lucano 5. & Cæsari 3. Ciuil. pro fluuii nomine circa Apolloniam & Asparagum, Macedoniæ opida. *Genusus* legitur apud Liuium 44. vide *Genesus*, *Gelasiensis*, & *Panyasis*.

Geoaris, insula circa Echinadas alicubi videtur, apud Plinium.

Geomomori, *Eupatridæ*, & *Demiurgi*, Athenienfium in Attica gentes antiquæ. Iul. Pollux 8. de Trittiarchis.

Georgesima γεωργήσιμα, regio Siciliæ, circa Leontium, versus Septentrionem. Polybius 7. Appellatiuè interpretatur Leopardus, *regio culturæ apta* 4 Emendationum.

Georgi, Sarmatiæ Europææ gens, circa Euxinum Pontum, Pomponio & Plinio. Eosdem videtur mihi inter Scythas Asiaticos describere. Vide *Iberia*.

Gephar, vide *Eppha*.

Gephes γηφεῖς, Ptolemæo Africæ Propriæ gens.

Gephrus γέφρος, Syriæ Cauæ opidum Polybius 5.

Gephyra γέφυρα, Syriæ opidum in Seleucide, Ptolemæo. Niger credit nauti *Sirmiu* nuncupari. Vrbs etiam haud procul à Carthagine, ad Macrum fluuium. Polybius 5. Sephyra erat in Latino. Vide *Tanagra*.

Gephyraedorum γεφυραιεδῶν, meminit Goltzius in suo Thesauro, ex nummo Domitiani A Gephyra gentile est.

Gephyrenses γεφυρεῖς, tribus Attica, in Etymologico.

Gephyrote γεφυρώτη, vrbs Libyca. Stephan⁹.

Gepides populi. Corippus Africanus. *Gepidi* sunt apud Diaconum. γηπῖδαι, apud Agathiam, & *Gepidia* Regio Iornaudi. Vide *Dacia*.

Gepidi, *Bulgari*, *Sarmatæ*, *Pannonii*, *Sueui*, & *Norici*, vici in Italia: sic dicti ab his populis eos incolentibus: vt auctor est Diacon. 2. Lõgobard. c. 26. De Gepidis hæc ad me Sylburgi⁹, γήπαιδες, Etymologo, & Suidę quasi γηπαιδες, Getarum proles.

Gera, vide *Carrhæ*, *Gira*, & *Gerrha*.

Gerabrica, vide *Ierabrica*.

Gera, vide *Era*.

Geraa γέραια, Lusitaniæ vrbs. Ptolemæus. vide *Ierabrica*.

Geræi γεραῖοι, Arabiæ Felicis gens, Ptolemæo Horũ meminit etiã Suidas, in γέρρα.

Gerastium γεραίστιον, Arcadiæ regio, apud Phauorinum.

Gerastus γεραιστός, Euboëæ vrbs Ptolemæo & Straboni. vicum vocat Stephanus.

Gerastia γεραιστία, est Euripidi, in Oreste. *Gerastus* Demostheni.

Gerasitanus Episcopatus, in Mauritania Sitiphensi.testis Victor Vticens.

Gerandrum γεράνδρυ, Cypri vrbs, vbi carystius lapis reperitur. Apollonius in Mirabilibus.

Gerandryum γεράνδρυον, (locum sic dictũ) arenis desertis honoratum: in quo est oraculum quod vna cum quercu emarcuit. teste Clem.Alex.ad Gentes, & Euseb. de Præpar.Euangelica. Quib. in terris ignoro, nisi fortè in Achaia alicubi.vel potius (quia in arenis) in Africa, vbi Ammonis oraculum.

Gerania, Thraciæ vrbs, in Mœsia; à Barbaris *Cattuza* vocari, auctor est Solinus. *Catisos* gentem vocat Plinius. *Rhacola* ῥακωλη, nominatur Stephano, cuius incolæ *Tussyli* τυσσύλοι, appellantur. γεράνεια, quoque Phrygiæ vrbs Stephano. Eidem, & Plinio mons etiam est, inter Corinthum & Megaram, sub quo Thucydides Tripodiscum opidum describit. (Huius Scholiastes scribit promontorium esse Megaridis.) Pausanias eius quoque meminit, & Plutarchus in Arato. item Luciano in Icaromenippo. *Geranide*, incolæ Phocidis; apud Hesychium. *Beraxia* vitiosè apud *Tzetzam*, in Lycoph. Vide *Gerenia*.

Gerantha γεράνθαι, Laconicæ vrbs. Stephanus, ex Pausania, apud quem γεράνθραι, legimus.

Geranus γέρανος, locus Elidis, in Pelopōneso. Strab.8.

Gerara, vide *Gadara*, & *Gurbaal*.

Geraris, Palæstinæ locus, Geneseos 20. Vide Ascalon.

Geras γέρας, Ægypti locus, apud Theophilum Alexandrinum Huius meminit etiam Sozomenus 8. c.19 dicitq; 50. stadiis à Pelusio distare, Palæstinā versus. *Gerra* puto. Vide *Zygris*, & *Gereatis*.

Gerasa γέρασα Syriæ Cauæ vrbs, Iosepho, Egesippo, & Stephano. item Ptolemæo, in Phœnicia Et alia in Arabia Petræa, eidem. Vide *Scena*.

Gerasenі, vide *Gergesai*.

Gerastia, & *Gerastus*, vide *Geraestus*.

Gerasus, vide *Hierasus*.

Gerbedisfus, Commagenæ opidum, Antonino.

Gerbo γερβω, Æthiopiæ vicus, Ptolemæo, circa Nilum: versus Ortum.

Gerdica γερδίκη, Episcopalis locus, apud Curopalatem, de Officialibus Cōstantinopolitan. An pro Serdica Thraciæ? indifferenter enim à vulgo G. & S. proferuntur.

Gereatis, Marmaricæ locus, Antonino. Ibidem *Geras*, eidem. Vide *Hybla*, & *Megara*.

Geren γέρην, vrbs, & vicus, in Lesbo insula, Stephanus.

Gerenia γερηνία, Ptolemæo. *Gerania* Plinio, Peloponnesi opidum, in Laconica. olim ab Homero *Enope* ἐνόπη dictum, scribit Pausanias. *Sidariso* Castaldo; *Pasava* Nigro vocatur. De Enope sic scribit Strabo libro 8. Enopen esse putant alii *Pelanam* πέλανα: alii locum quendam Cardamylæ vicinum: alii *Gereniam*. *Gerenia* etiam Messeniæ opidum, Stephano. idem ni fallor. Pausanias enim hoc in confinibus Laconicæ ponit. Vide *Gerunium*.

Gerenius γερήνιος, fluuius Elidis, in Peloponneso. Strabo 8.

Geres γέρης, nomen populi pauperis & calui, Chaonum. Suidas.

Geressa γερέσσα, Mediç vrbs, Ptolemæo. Sine S. legunt interpretes.

Geresticus Portus, à tergo vrbis Tei, in Ionia. Liu.37. *Cherraida* Strabonis, vult Hub. Goltzius in suo de Græcorum Numismatibus lib.4. nondum edito.

Gereta, Indiæ populi, Plinio.

Gergesai γεργεσαῖοι, Palæstinæ gens, Genes.15. *Ghirghasai* Pagninus vertit, Iosue 24. *Gergesenorum* regionis meminit Matth. 8. *Gadarenorum* pro iisdem Marc. 5. & Lucæ 8. *Geraseni* apud D. Hieronymum, & *Gedarai* in Syriaco codice appellantur.

Gergetha, vide *Gergina*.

Gergina γέργινα, Mysiæ vrbs, Athenęo, ad Idam montem, quam suo tempore *Gergitha* γέργιθα, appellatam addit. sicque eandem vocat Athenæus. Huius meminit Xenophon 3. Græcorum, & Herodotus. 7. In agro Lampsaceno. *Gergetum* locus est vitibus consitus: ibidem *Gergetha* vrbs. Straboni. *Gergis* & *Gergithus*

githus Stephano est in Troade. *Gergithum* Plutarchi: cui quoque cum Plinio vrbs est in Cumano agro, ad Larissam. in Æolide. Huius etiam memoria est apud Athenæum 6.

Gergis, Gergitha, & *Gergithus*. Vide *Gergina*.

Gergithium, vide *Marmisum*.

Gergobia, vel *Gergonia*, Cæsari, Bell Gall. 7. sed γεργοβία, Straboni, Galliæ in Aruernis opidum; ad flumen Elauer. *Gergoie*, Gab. Simeonio. *Clermont* Belleforestio. γεργοβίνη, est Polyæno.

Gergobina, Cæsari Galliæ, in Boiis opidum *Molins*, Belleforestio & Paradino. Vigenereus mallet *Monluçon*, vel *Nery*, vbi sunt thermæ, & multa antiquorum Romanorum vestigia: sic isti. Puto prauam scripturam esse, & eandem eum *Gergobia*, quam Strabo Aruernis, Cæsar Boiis attribuit, regionibus collimitaneis.

Geria γέρια, Indica vrbs: sub Deriadis imperio. Steph.

Gerine, Antonino inter Pergamũ & Thyatiram opida. Fortè *Germa* Stephani.

Gerion, vide *Gerunium*.

Geriona, vide *Gerunda*.

Gerisa γερίσα, Africæ Propriæ opidum. Ptolemæus.

Germa γέρμη, Hellespontia vrbs, circa Cyzicum, Stephano, & Socrati Scholastico. Tolistobogiorum in Galatia colonia est, Ptolemæo, & Antonino. *Therma* legunt interpretes Ptolemæi, hoc loco. *Germasti* à Turcis vocari Leunclauius. *Germii* γερμίω, meminit Curopalates. De his lege quoque Pandectas ait Leunclauii. Vide *Hiera Germa*.

Germalum, Festo Pompeio pars vrbis Romæ est. Sed & per C, *Cermalus*, pro monte vrbis; eidem. Apud Plutarchum, in vita Romuli *Germanus* κερμανὸς, dicitur, & quondam *Germanus* γερμανὸς, a fratribus Romulo & Remo; vt ipse refert. Vide *Roma*.

Germanes γερμανες, philosophorum genus, circa Carmaniam. qui *Hylobii* ὑλόβιοι, appellantur. Strabo 15. Σαρμάνας & ἀλλοβίους, sunt apud Clementem Alex. corruptè. *Germanii* Herodoto sunt.

Germani γερμάνοι, ad Mæotidem paludem: sunt Dionysio in Periegesi. Vide *Oretani*.

Germania γερμανία, Europæ latissima regio, & Romani imperii decus, quam *Magnam* cognominat Ptolemæus. Hebræis *Ascanes*, vel *Ascenes* nuncupatur, Iosepho teste; vnde eius incolas etiamnum hodie *Ascanasim* appellant Iudęi, vt docet Becanus, in Indoscythicis. Incolis ipsis Teutschlandt / exteris *Alemagna* dicitur. Slauones *Niemiecka*; Græci *Elamags* hodie nuncupant, & Turci *Alaman*. Hanc veteres in *Superiorem*, & *Inferiorem* diuiserunt. Incolæ hodie in Hooch & Nidertеutschlandt / distinguunt. *Germania Prima*, & *Secunda*, Ammiano 15. Hæc *Inferior*, illa *Superior* à Ptolemæo vocatur. In Gallia Belgica, secundum Rheni defluxum. *Germania* metropolis est, in Sanctionibus Pontificum Orientalium. Fortè *Germanopolis* Ptolemæi. Vide *Oretani*, & *Carmania*.

Germaniam Minorem, montem Europæ facit, aut fingit Æthicus.

Germania Noua, vide *Noua*.

Germanici Saltus, vide *Hercynia* Silua.

Germanicia γερμανικεια, Euphratesię vrbs, Stephano. Eadem cum Ptolemæi Commagenæ regionis, cuius & Antoninus meminit. Iuxta Amanum montem. Hæc in vetusto nummo, vt scribit Onuphrius, *Colonia Iulia Germanicia Sacra Augusta Felix* dicitur. Theodoritus 2. cap. 25. scribit Germaniciam esse in loco vbi Cilicum, Syrorum, & Cappadocum fines terminantur, subiectam autem Euphratesiæ regioni. *Germanicia translata in Palæstinam*. sic habet Histor. Miscella 22. Glycas scribit Nestorium ex Germanicia Syriæ oriundum. *Adata* alio nomine vocari, apud Manassem lego, sed in contextu (vt vocant) malè Germanicopolis, pro Germanicia habetur. Hoc quoque sciendum, quod apud Cedrenum Germanicia hæc, & Adapa (sic enim ipse per P. scribit) duo diuersa opida sint.

Germaniciana, Africæ Propriæ vrbs, apud Antoninum. *Bigermaniciana* meminit D. Cyprianus, in concilio Carthaginensi. Vide *Aboriense*.

Germanicias vrbem Galatiæ habet P. Diaconus; quam *Mirangulos*, vel *Miriangulos* vocat.

Germanicopolis, alio nomine *Boofcoeta*, & *Helgas*, Asiæ minoris circa Hellespontum vrbs. Plinius. *Germanicopolis* meminit Ammianus 27. & Porphyrogenneta, sed in Cilicia. Nummus est apud me æreus Sept. Seueri, cuius auersa pars tenet Dianæ sigillum, & hanc inscriptionem, ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩϹ. ΈCΤΙΑ.

Germanicum Mare, nominat Plinius, in quo insulæ Glessariæ & Thule. qui & *Germanicus* Oceanus Ptolemæo. *Atlanticum* à Zosimo, & Plutarcho in Cæsare. *Septentrionale* appellant Plinius, Dion, & Tacitus. *Cimbricum* Claudianus, in quo Rhenus se exonerat. Sed & idem Plinius & Dion hoc mare quod à Rheno Sequanam vsque est, *Britannicum* vocat. Nautæ nostrates **de Noortsche zee** nominant: cum Plinio & Tacito.

Germaniensis Episcopi, in Numidia: meminit fragmentum Vict. Vticensis. vide *Noua*.

Germanii γερμάνιοι, Persiæ gens, Herodoto, in Clio. Vide *Germanes*.

Germanopolis γερμανόπολις, Paphlagoniorum vrbs, in Galatia, Ptolemęo. An eadem cum Germanicopoli Plinii?

Germanorum Castra, κάστρα γερμανῶν, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, Ptolemæo. Videtur *Cartilis* Antonini. vide *Castra*.

Germanoscythas habet Plutarchus in Mario: interprete Xylandro. nam *Celtoscytha* est in Græco codice. gens mixta ex Germanis & Scythis. A Germania versus Boream hos constituere videtur. Vide *Celtoscythæ*.

Germanus, vide *Germalum*.

Germara γέρμαρα, Celtica gens, quæ diē non videt, Stephano, ex Aristotelis Admirab. Circa Celticam gentem quandam esse, quæ interdiu nihil, noctu duntaxat videat, scribit Apollonius ex Eudoxo.

Germiana γερμίανα, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs, Ptol.

Germium, Lotharingiæ pagus, patria S. Guiberti. Adi eius vitam.

Gernum γέρνον, Galliæ Narbonensis loc⁹, apud Strabonem 4. in itinere à Venere Pyrenæa Tarasconem.

Geroda, Cœlesyriæ vrbs. Antoninus.

Geroica, in Dacia: à quo haud longè Galetium Maximianum natum, scribit Eusebius, in Chronico suo. Vitiosè pro *Serdica*. vide *Gerdica*.

Gerolata, vel *Gerulata*, vide *Chertobalus*.

Geron γέρων, Peloponnesi fluuius, circa Pylum. Strabo. Videtur & Galatiæ vrbs apud Cedrenum.

Geronta opidum, habet Curopalates. In Armenia fortè. γέροντα, Cedrenus. γερόντα habet Polybius 5. vrbem Macedoniæ ad Lychnidum lacum.

Geronthia, Sporadum insula. Plinio.

Geronthræ, vide *Geranthæ*.

Gerontis Arx, in Hispania, Sex. Auienus.

Gerontius γερόντιος, Peloponnesi mons. Pausanias in Arcadicis.

Geronton, Portus, id est, Senum. In Chio insula, Aeliano, animal. 12. c. 30.

Gerrha γέῤῥα, Chaldæorum vrbs est apud Stephanum. Straboni circa Ægyptum & Arabiam est. Plinio in Arabia Felici, vnde Straboni Gerrhæi populi; & Plinio Gerrhaicus Sinus. Hæc *Gera* γέρα, est Ptolomæi. Idē habet *Gerrha* Cyrrhesticæ regionis, ad Euphratem. & aliam ad Alsadamum montē: vtramq; in Syria. Huius meminit quoque Polybius 5. Vide *Thoar*, & *Gerrum*.

Gerrha γέῤῥα, Scythiæ Europeæ gens, est apud Dionys. Afrum ad Austrum Istri, circa Noricum, vti videtur.

Gerrhai γεῤῥαῖοι, Nomades, qui Euphratē colunt: Nicandro in Alexipharmacis. Cyrrhæsticæ regionis fortè, vbi Ptolemæ⁹ Gerrham vrbem habet. Sunt & in Arabia, ad Petram vrbem; Agatarchidi. Vide *Gerrha*.

Gerrhi γέῤῥοι, Sarmatiæ Asiaticæ gēs, apud Ptolemæum. Videntur *Gargares* γαργαρεῖς, Stephani & Strabonis, circa Caucasum. Sunt & Arabiæ Felicis populi, Agatarchidi & Ptolemæo. quos hic vnico R. scribit.

Gerrum γέῤῥον, Ptolemæo. *Gerra* γέῤῥα, Straboni; Ægypti vrbs, ad Mare mediterraneum, in latere Oriētali, quam *Adipson* vocant, inquit Plinius. *Maseli* fortè nunc.

Gerthunium, Macedoniæ vrbem, habet Liuius 31.

Gerrhus γέῤῥος, Scythię Europæę fluuius, Ptolemæo, & Herodoto; circa Borysthenem, Stephano. Basilidas & Nomadas separat, vt

tat, vt Plinius perhibet. *Gerrhus* est quoque Albaniæ fluuius, in Asia, Ptolemæo. Item locus sic dictus, ad Borysthenem fluuium, Herodoto, in Melpomene. vbi Gerrhi fluminis origo. *Gerus* est apud Val Flaccum 6.

Gertigos, Lusitaniæ vrbs: tempore Gothorum sic dicta. Nunc *Vamba* nuncupatur. in Igæditamia regione. Moralis, & Beuterus.

Gertuns γερτους, Daretidis regionis in Macedonia opidum, Polyb. 5.

Gerua γερυα, Armeniæ Maioris vrbs, apud Ptolemæum. Per T. hanc vocem ordiuntur interpretes. *Trebilium* hodie sunt qui putãt, vt scribit Leunclauius, in Pãdectis Turcicis.

Gerunda γερũνδα, Ptolemæo, Plinio, & Antonino, Authetanorũ vrbs, in Hispania Tarraconensi. *Gerundenses* habet Plinius. *Girona* hodie, Vasæo. Clusius *Gerionam* etiam vocat, nescio quo teste. Vide *Inarime*.

Gerunium γερύνιον, Stephano Italiæ vrbs est; quam quoque *Gereniam* γερηνία, appellat. Polybio est in Apulia, decem stadiis ab Aufido flumine, & ducentis a Luceria vrbe distans: *Gerion* (vel melius *Geryon*) apud Liuium & Appianum vocatur, qui eam quoque Apuliæ adscribunt. *Citignola* hodie aliquibus dicitur: vt tradit Laur. Anauiensis. At contra sentit Celsus Citadinus, qui scribit ad me Roma, hanc Gereniam vix vrbis nomen, nedum vestigia seruare Putatq; idem apud Polybium pro Aufido Fireruum legi debere. esse enim ab Aufido multis leucis: prope Larinum nempe & Theanum Appulorum.

Gerunta, vide *Geronta*.

Gerus, vide *Gerrhus*.

Gerusa γερούσα, Sarmatiæ Asiaticæ vrbs, apud Ptolemæum. Vide *Gargasa*.

Gerusia, & *Issos*, videntur loca, sic dicta in vrbe Nicomediæ; incendio absumpta. Plinius 10. Epistolarum. *Gerusia* quoque in Sardibus: Vitruuio 2. cap. 8.

Geryona, vide *Geryonis*.

Geryonis Monumentum in mari Gaditano, scopulo magis quam insulæ impositũ, inquit Mela. *Geryona* Arx, est Auieno. An hoc hodie S. *Petri* nomine notum, inter Gades & continentem? *Gerionis* Oraculum, iuxta Patauium. Suetonius in Tiberio. D. Petri hodie. vt scribit Bern. Scardeonius. vide *Gerontis*.

Gesama, Arabia est, Ægypto vicina, Cedrenus.

Gesenæsiorum, meminit Goltzius, ex Decii nummo, hac inscriptione: ΣΕΠ. ΚΟΛ. ΓΕΣΑΙΝΗΣΙΩΝ.

Gesclitron, Plinio specus est, procul ab Aquilonis exortu: vnde Arimaspi prodūntur. γῆς κλεῖθρον, legit Solinus. quasi terræ claustrum.

Gesem, vide *Gossen*.

Gesocribate, locus Galliæ Lugdunensis, haud procul à mare. Tabula Peutingeriana.

Gesodunum γησόδουνον, Norici vrbs, Ptolemæo. Saltzburg Villanouano. sed Gastentall Lazio.

Gessaces Mons, Trebellio Pollioni in vita Gallieni Imp. Lazio Schetel est, in Hũgar.

Gessona, Indiæ populi, ab Alexandro expugnati, Orosio, & Trogo. apud quem Bongarsius *Hiacensanas* legit. An *Acesinæ* legendum? tanquam Acesines fluminis accolæ sint?

Gessoriacum, Morinorum nauale meminit eius inter cæteros, Suetonius, & Ptolemæus, qui hoc γησσοριακον, per I. & duplici RR. scribit. *Gesorigia* est in Panegyrico Maximiano Imp. dicto. Antonino *Legio* XXVI. ibidem est. Galliæ portus est è regione Albionis insulæ. Brugge putat Hermolaus. *Slusam* Brugensium municipium, credit Hector Boëthius. vterque non sine paruo errore, vt ego æstimo. Ioan. Talboto *Cales* videtur. Gessoriacum ponit Turnebus apud Audomarum recens opidum; in vico *Soaci* dicto: num autem rectè, iudicent locorum periti. Ego cùm à veteribus portus describatur, in mediterraneis, etsi nominis allusio nonnihil alliciat, ponere non audeo. Scaliger ad Ausonium vult *Gessoire* opidum hoc tractu nomen retinere. Massono, Meyero, & Lelãdo est illud opidũ quod incolæ *Bologne*, Flandri Beunen vocant. his contestatur Peutingeriana tabula, in qua legitur *Gessoriacum quod nunc Bononia*. *Bononiam* nominat hoc tractu Zosimus, & Marcellinus. *Bononiense* opidum habet quoque Panegyricus incerti auctoris, Imp. Const. dictus. *Gessoriacum* idem esse cum *Iccio*, persuasum videtur viro doctissimo, & optimè de his

Belgicis partibus merito. Marcus Velserus, in Fragmento Tabulæ antiquæ. Vide *Genabum*.

Gessorienses, Hispaniæ Citerioris populi. Plinius.

Gessur locus, 2. Samuel 13. γεσσε, 70. interpretibus. γεσσουρ Iosepho. Syriæ adscribitur, 2. Sam. 15.

Gessuri, loci nomen videtur Deut. 3. Iosue 12. Fortè idem cum Gessur.

Gessus, Ioniæ fluuius, circa Trogylium promontorium: Plinio & Melæ. *Gæsus* Herodoti, & Athenæi est.

Gesteani, vide *Statheni*.

Getabinustianus Episcopus Flogius, est in concilio Carthaginensi. In Africa est.

Getæ γέται, Sarmatiæ Europææ populi; *Daci*, Romanis dicti, teste Strabone & Plinio. *Gottos*, *Getas* appellari, auctor est Spartianus, in vita Caracalli. Getas ad vtrusque Danubii ripam, versus Pontum & Orientem habitare, ait Strabo, & confirmat Ouidius. *Getiam* etiam regionem, habet Stephanus in Thracia. Idem tradit Getas *Getinos* ab Arriano appellari. **Walacher** hodie vocari, scribit Bonfinius. *Getas*, & *Massagetas*, Hebræis, *Magog* dici, tradit Ar. Montanus. *Gothos*, & *Gethas* synonyma vnius gentis esse, docet Vignierius: & Scythiam Europæam habitasse, inter Euxinum Pontum & Istrum. Vide *Dacia*, & *Scytha*.

Geth locus, 1. Samuel. 27. *Gad*, & *Gath* autem Chaldæo, Iosue 11. & 1. Samuel. 21. vbi 70. interpretes *Aseri* legunt. *Gittus* γίττος, Iosepho est. *Getta* fortasse Plinii. Patria Goliath, inter Ascalonem & Gazam. *Ybelim* hodie vocari, scribunt Blondus, Postellus, & Brochardus.

Gethem γεθέμ, vrbis nomen, vt legunt 70. interpretes. *Auith* legit D. Hieronymus, & Chaldæus paraphrastes. 1. Paralip. 1.

Gethepher, loc. Palæstinæ: Iosuæ 19. *Geth*, quæ est in *Opher* diuisim legitur. 4. Regum 14. Ionæ prophetæ patria.

Gether, vide *Ætolia*.

Gethium γέθιον, Peloponnesi vrbs, Pausaniæ in Arcadicis. *Gythium* γύθιον, Ptolemæo, Liuio, & aliis est. In Laconica regione. γύθειον Stephano; qui & πύθιον, malè vocari scribit. vide *Gythium*.

Gethla, vide *Gallim*.

Gethrone, maris Ægæi insula. Plinio. circa Chersonesum Thraciæ, vt videtur.

Gethsemani γεθσημανὴ, villa iuxta Hierosolymam. Matth. 26. Marc. 14. Ad radices montis Oliueti, vt scribit D. Hieronymus.

Gethussa γηθοῦσσα, Libyæ opidum, Stephano.

Getia, vrbs Albaniæ, in Illyrico. Laonicus 7. *Cotzaruck* Turcis, vt scribit Leunclau.

Getini, vide *Getæ*.

Getone, insula ante Troada. Plinius.

Getta, Plinio Palæstinæ vrbs. Vide *Geth*, & *Gitta*.

Getuli, Africæ populi circa Syrtes. Virg. 5. Æneid. vide *Gætulia*.

Geua γέυα, Libyæ Interioris vrbs. Ptolemæus.

Geudis χεῦδις, fluuii nomen, apud Nonnum.

Geuini γηυῖνοι, Ptolemæo Sarmatiæ Europææ populi. Ali⁹ codex p Y. in prima scribit.

Geuissi, gens Anglicana, Bedæ. opposita Vectæ insulæ, vicinæ Saxonibus Occidentalibus. *Geuissam* Portum, Angliæ insulam, circa fretum habet S. Birini vita. Fretū puto, quod dictus Beda *Solente* vocat, inter Britanniam & Vectim insulas.

Gezar, vide *Gesor*.

Gezatorigis γεζατόριγος, regio Galatiæ; circa Bithyniam, Straboni.

Gezer locus. 2. Reg. 5. γαζηρα, 70. interp. γάζαρ Iosepho.

Gezeron, vide *Assaremoth*.

Gezon, vide vnus fortium Dauidis. 1. Paral. 11. *Guni* legunt 70. interpretes.

Gezre, vide *Sarrita*.

Ghachor, vide *Achor*.

Ghalemeth, vide *Bahurim*.

Ghanamin, vide *Troglodytæ*.

Ghazecha, vide *Azecha*.

Ghibbon, vide *Gabaon*.

Ghilgal, vide *Galgal*.

Ghirgasei, vide *Gergesei*.

Gibbensis loci in Africa, meminit Coll. Carthag.

Giblii, vide *Byblus*.

Gichthis γιχθὶς, Ptolemæo Africæ Propriæ vrbs. *Gita* Antonini est, iudice Simlero. Et me quoque. Fortè hodie *Galfanacar*, vt Moletius dicit. Vide *Girgis*.

Gideroth, & *Giderothaich*, Palæstinæ locus.

næ locus.Iosue 15. γαδιρὰθ, legunt 70. interpretes.

Gigama γιγάμαι, Africæ populi, confines cum Adyrmachidis. habitant versus Occasum, vbi attingunt Asbystas, Aphrodysiadem vsque insulam. Herodoti Melpomene. Vide *Giligamba*.

Gigamarcella episcopalis locus, in Numidia. Vict. Vticens.

Gigandum, Syriæ opidum, inter Edissam & Cyrrham vrbes. Simlerus ex Itinerario Antonini manuscripto. Per C. auspicatur alio in loco.

Giganeum γιγάνειον, Colchidis vrbs apud Ptolemæum. *Sauastopoli* Nigro.

Gigantes γίγαντες, qui Siciliam olim inhabitarunt, postea *Læstrygones* λαιστρυγόνες, deinde *Anthropophagi* ἀνθρωποφάγοι, & tandem *Cyclopes* κύκλωπες, dicti fuere, vt scribit Fazellus, cap. 1. Decadis 2. rerum Sicularũ.

Gigantis, vide *Arcadia*.

Gigantum Vallis, vide *Raphaim*.

Gigarto, fons in Samo insula. Plinius.

Gigartum γίγαρτον, munitio quædam, circa Libanum montẽ, Straboni. *Gigarta*, Plinio est. vbi *Zicarda*, legit M. S. codex.

Gigas γίγας, promontorium, apud Dardanum & Abydum. vide *Olyssas*.

Gigemorus, Plinio, Thraciæ mons.

Gigia γίγια, Asturiæ opidum, in Hispania Ptolemæus.

Gigita, & *Sinnarita*, Africæ vrbes Episcopales, sunt apud Victorem Vticensem. Sed alia lectio est *Vigitanus*, & *Sitmaritanus*.

Gigius γίγιος, mons in Africa Propria, Ptolemæo. *Gillius* legit corruptè Latinus codex.

Giglua, vide *Gitlui*.

Gigonus γίγωνος, Thraciæ vrbs, Thucydidi, & Stephano. Iuxta Pallenen.

Giguri, vide *Egurri*.

Gihon, vide *Siloe*.

Gilbensis Episcopatus, in Numidia. auctor Vict. Vticens. a *Gilua* puto.

Gilda γίλδα, Libyæ vrbs, Stephano. ex Alexandri 3 Libycorum. Vide *Silda*.

Gildano, & *Dulbitrania*, Mauritaniæ vrbes, procul à mari, vt refert Mela: Pintianus, & eius imitator Sanctius, substituunt: Silda, Volubilis, Prisciana. ex Ptolemæo & Plinio.

Gildoniani Optati meminit D. Augustin⁹ Epistola 165. A loco Africæ videtur.

Gilead, locus, Genes. 37. quo loco Ioseph⁹ *Galadena* habet. vide *Trachones*.

Gilfil, Iornandi Daciæ fluuius. *Geila* Trãsiluanis est. Lazio auctore.

Gilhad, vide *Galaad*.

Giligamba γιλιγαμβαι, apud Stephanum Libyca gens. ex Herodoti 4. vbi hos hodie non reperio. sed *Gigama*.

Gillius, vide *Gigius*.

Gilo, D. Hieronymo: γιλὼ 70. interp. γιλαμων, Iosepho. Vicus videtur Syriæ.

Gilua colonia, in Mauritania Cæsatiensi, Antonino. An *Gitlui* Ptolemæo? vide *Gilbensis*.

Gimas. Capras in Gimanti natas, scribit Alexand. Myndius sex menses non bibere: sed tantum in mari intueri, & ore illinc auras excipere. Ælianus, vt legitur apud Gesnerum de Capra, cap. 2 Sed *Mimas* legendũ. Locus est apud Ælianum 5. c. 27. qui tamen in Gesneri editione desideratur, interpretatur tamen in Petri Gyllii codice.

Ginea γιναία, vicus in Planicie, circa fines Samariæ. Iosephus belli Iud. 3. cap. 2. *Eleas* legit Egesippus.

Ginclarium, vide *Cingularium*.

Gindanes γινδᾶνες, Lotophagica gens, in Africa. Herodotus, & Stephanus.

Gindara, vide *Gindareni*.

Gindareni Syriæ, in Cyrrhestica regione sunt Plinio. Et ibidem *Gindarus* γίνδαρος, vrbs; quam Strabo arcem Cyrrhesticæ regionis vocat. Seleuciæ autem tribuit Ptolemæus. *Gindara Stephani est*.

Gindarus, vide *Gindareni*.

Gindes, Asiæ fluuius, qui Dahas Ariosq; disterminat. Tacitus 11. Annalium. vide *Gyndes*.

Ginesitensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Gingla, vrbs Syriæ, quæ Comagenen finit, Plinius. *Cingila* legit M. S. codex. An Singa Ptolemæi?

Ginglymote γιγγλυμώτη, Phœniciæ vrbs. Stephanus, ex Hecatæo.

Gingunum γιγγοῦνον, in Vmbria mõs Straboni. *Ceroghone*, Leandro est. *Ingeninum* Silii puto, cum Xylandro. *Gingium* Vibii pu-

tat Celsus Cittadinus. Ego apud Vibium *Cinyrus* lego.

Ginnabris γινναβρὶς, Iudææ vicus, Iosepho belli Iud.5. c.4. Samaritarum ditionis.

Gion, fons aut locus, vbi Solomon in regem vnctus fuit. 3. Samuel. 1. & 2. Paralip. 22. Circa Hierosolymam.

Gipedæ, vide *Gepides*.

Giplonsii γιπλόνσιοι, Africæ Propriæ gens, apud Ptolemæum. *Sigiplosiii*, sunt eius interpretibus.

Gippidana Ecclesia, in Africa. Augustinus Epist. 236.

Giptium, vocasse fluuiū veteres, qui Sulmonis agrum, Ouidii patriam irrigat, scribit Ciofan' in Sulmonis vrbis descriptione.

Gir γεὶρ, Libyæ fluuius, apud Ptolemæū, & Claudianum, in laude Stiliconis, quem Mercator *Nigir* nominat. Barrosus ei varia, pro locorum ratione, nomina attribuit, vt sunt *Canaga*, *Gambea*, *Denguch*, *Mayo*, *Colle*, *Zimbala*, *Iza*, &c. apud alios alia etiam nomina habere video. Sed horum quędam puto Nigri fluuiuis propria. Marmolius scribit Gir Hispanis *Zenegas*, incolis *Cenedec*, Arabibus autem *Hued Nigar* dici. Pro Cenec *Obedec*, & pro Zenegas *Sanaga* legit Bern. Scalantus.

Gira γεῖρα, metropolis sub Nigro flumine, in Libya Interiori. Ptolemæus. Est & Chalcidica vrbs, in Græcia. Diodorus 16. *Zeira* legebat ora libri.

Giratha, vide *Goeratha*.

Girba, vide *Lotophagites*.

Girensis Episcopus, in Numidia. Vict. Vticens.

Girgesæi, vide *Gergesæi*.

Girgiris γίργιρις, Ptolemæo Libyæ Interioris mons est: *Gyr* Plinio.

Girgis γιργὶς, Africæ vrbs: inter vtramque Syrtim. de qua admirabile quiddam scribit Procopius 6. Ædificior. *Gichthis* Ptolemæi videtur.

Girisantes, vide *Nilus*.

Girpa, Africę vrbs. apud D. Cyprianum, in concilio Carthaginensi. Pro *Girba* fortè.

Giruiorum Regio, in Anglia, Bedæ, Eccl. Hist. 4. c. 6. & 19.

Girumentensis Episcopus, in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vticens.

Gisardi Mons, circa Sirbonitidem paludem. G. Tyrius.

Gischala γισχαλα, Gaulanitidis vrbs, Iosepho: ad finem lib. 2. de bello Iudaico. *Galim* vocatur eadem in vita D. Marci Euangelistæ incerti auctoris.

Gisipensis episcopus, est in Fragmento M S. Vict. Vticens. In Africa Propria. Eiusdem meminit Coll. Carthag.

Gisira γίσιρα. Africæ Propriæ vrbs, Ptolemæo. *One* à Iacobo Castaldo indigitatur.

Gisma γίσμα, Armeniæ Maioris vrbs Ptolemæo. Interpretes malefidi legunt *Glisma*.

Gisortium, vide *Cæsortium*.

Gissa, Plinio est insula Illyrici maris. *Pago* dicitur Volaterrano. item Hermolao. ex Merula, vt ipse fatetur, qui addit *Gissæ* in hodiernum vsque diem vestigia extare in huius vrbis pago.

Gissoriacum, vide *Gessoriacum*.

Gita, Antonino municipium Tripolitanæ regionis, in Africa. Onuphrius coloniā facit ipse viderit. vide *Gichthis*.

Gitanæ, Epiri opidum. Liuius 42. Decem millia a mari.

Giththa, vide *Gitta*.

Gitlui γιτλουὶ, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, Ptolemæo. *Giglua* legunt Latini interpretes. *Zezil*, & *Izli*, hodie dici, scribit Marmolius. vide *Gilua*.

Gitta γιττα, Palæstinæ vrbs, Stephano. Apud D. Clementem Papam vicus Samariæ est, sex schœnis ab ea distans. Simonis Magi patriam scribit Zonaras ex D. Iustino. Sed *Gitthon* apud hunc legitur. *Giththa* γιθθα, Iosepho est. *Getta* videtur Plinii.

Gittensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Giuirtensis episcopus Africæ: teste Coll. Carthaginiensi, sub Honorio Imp. habita.

Gizama γίζαμα, Mesopotamiæ opidum. Ptolemæus.

Glacerima, vide *Claterna*.

Glamia γλαμία, Hesychio Cretæ vrbs.

Glamnatenna, vide *Glanatica*.

Glamorgantia, Angliæ tractus, in qua Legionum vrbem ad Oscam fluuium describit Trithemius, in Francorum Annalibus.

Glanatica, ciuitas Alpium Maritimarum lib. Prouinciar. & etiam in Notitiar. libr. Membraneus vetus codex Notitiar legebat *Glănatenna*. Sic quoq; Vrchoui' ex libello Dignitatū. quo loco legit Rob. Cœnalis

...s *Glandatensis*. Et *Glandetensis* Episcopi, in Gallia meminit Concilium Aurelianum VI. *Glandesue* vulgo, vt idem refert Cœualis. Vide *Glanum*.

Glandomerum γλανδόμηρον, Ptolemæo Hispaniæ Tarraconensis vrbs. *Mondannedo* hodie, vt Coquus & Villanouanus prodit. Apud Antoninum *Grandimirum* est.

Glanis γλάνις, fluuius Iberiæ. Isacius ad Lycophronem. *Claris* à Plinio vocatur.

Glanius, vide *Clanius*.

Glannibanta, Britanniæ insulæ vrbs. lib. Notitiar. *Bainbrig* vult Camdenus, in Britannia sua. *Clamouenta* fortè Antonini.

Glanum γλανὸν, Plinio, Pomponio, & Ptolemæo. *Clanum* Antonino. Galliæ Narbonensis vrbs. Fortè *Glandeue*, inquit Cœnalis. *Gap.* in Delphinatu est, Ioanni Poldo. qui dubitat, an *Glandanum* legi debeat.

Glaphyra γλαφυραὶ, Thessaliæ vrbs, apud Stephanum. ex Homero Ἰλιάδ. β. Eustathius ad hunc Homeri locum dicit *Glaphyra* etiam Ciliciæ vicum.

Glaphyrus γλαφυρὸς, antrum sic dictum, in Pheneo. Aristoteles in Admitandis.

Glarentza, vide *Cyllene*.

Glari Plinio Arabiæ Felicis locus.

Glarium, locus ad Bosporum. in latere Asiatico. Gyllius.

Glaschon γλασχὼν, circa Mesopotamiam videtur vrbs, apud Cedrenum. *Chlascum* legit Bap. Gabius apud Curopalatem.

Glasconia, sedes episcopalis in Anglia. vulgo *Glastenbury*. Guil. Camdenus.

Glancanica γλαυκανίκαι, Aristobulo. *Glausæ* γλαῦσαι, Ptolemæo: vt auctor est Arr. lib. 5. vitæ Alexandri. Indica gens est, Pori regno vicina.

Glance, vide *Glaucia*.

Glauci γλαύκου, insula, in qua Glaucum histrionem, seu gesticulatorem insignem sepultum ferunt Carystii. Pausanias in Eliacis. *Glauconesus* Plinii. *Glauci* Saltus, locus in Bœotia, circa mare apud Anthedonem. Idem. *Glauci*, Tribum habet in Lycia, Stephanus. Circa Glaucum fluuium verisimile est.

Glaucia γλαυκία, opidulum Ioniæ, apud Stephanum. An *Glauce* Thucydidis? quod prope Mycalen describit: Bœotiæ fluuius, circa Inachum fluuium) cuius fons *Acidusa* ἀκίδουσα, dicitur. Plutarchus in Quæstionibus Græcis.

Glauconis insula & ciuitas, ante Meliten Africi maris insulam. teste Ptolemæo Latino. Græcus non habet. Vide *Gaulos*.

Glauconesus, vide *Glauci*.

Glaucopium γλαυκώπιον, Atticæ mons videtur, apud Strabonem 7. Arcem Athenarum sic vocari, scribit Eustathius in Γ. Ὀδυσ.

Glaucum γλαυκὸν, Libyæ Nomi promontorium, Ptolemæo. Apud eundem vrbs, paulo interius, in eadē regione. *Glaucus* γλαυκὸς, Achaiæ fluuius, non procul à Patris, Pausaniæ. Cariæ fluuius, Telmessum deferens, Plinio. Colchidis fluuius, in Phasim se euoluens, Straboni, Plinio, & Eustathio. Hunc eundem nominat Ptolemæus *Cyaneum*; & Plinius *Cyanon* corruptè. In Absorum erumpentem habet Ptolemæus. an alius ab hoc? Fluuius Lyciæ est, Q. Calabro. idem cum Cariæ finitimæ regionis puto. Glaucus præterea Sin⁹, portu aptus in Rhodiensium continente, est apud Strabonem, ad ostium Glauci fluminis. Vide *Glauci*, & *Xanthus*.

Glaudiomagum, vide *Claudiomachus*.

Glausa, vide *Glaucanica*.

Gleba Rubra, item Sacra. Vide *Hiera* βῶλος.

Gleco γλήχων, vrbs Phocidis videtur, ex Hesiodo, apud Strabonem.

Glemona, vide *Biliga*.

Gleni, & *Cosla*, loca in Vosago monte, sic ab aquis appellata. In vita S. Remigii, Surius.

Glenis, Angliæ fluuius; circa Adregin. Beda.

Glerenum, Italiæ in Apulia opidum. Annibal Plutarchi. Sed praua lectio, *Gerunium* enim legendum, ex Polybio: aut *Gerion* ex Liuio.

Glessaria, Plinio, quam idem *Austrauiam* vocari scribit. *Sudau* Ireneius & Eras Stella vertit. Hic *Sudini* σουδινοὶ, Ptolemæi, Germaniæ populi, vt docet And. Aurifaber, in sua succini historia. Hinc enim succinum omne, antiquis electrū & glessum dictum, in vniuersam terræ oram auehitur. In Prussia Pæninsula Baltici maris est, in cuius isthmo vrbs Regiomons. (vulgo Coningsberch.) *Sambia* nunc dici, tabula Prussiæ,

Henneberger docet. Erasmus Michaëlius 3. de re Nautica, *Glessariam* vocat eam insulam, quàm vulgò *Lesse* nominant. quæ est inter Cimbricam Chersonesum & Hollandiam, quæ magis versus Occidentem. Ego *Ameren* malim in mari Germanico. Ammeren enim vocant Germani, quod Latini Glessum. Vide *Electrides*.

Gletes γλῆτες, Iberiæ Europææ gens, post Cyoetas. Steph.

Glinditiones, Dalmatiæ populi, apud Plinium. *Igletes* sunt apud Strabonem: & fortè *Idetes* quoque Stephani: vt putat Casaubonus. *Clintidiones* apud Appianum.

Glisas, vide *Glissas*.

Glisma, vide *Gisma*.

Glissas γλισσὰς, Bœotiæ vrbs, Homero, Straboni, Plutarcho, Pausaniæ, & Stephano. Thermodon fluuius eam interluit, teste Herodoto. Nonnullis autem singulari S. scribitur. γλισαντίων meminit ex nummo Goltzius, in suo Thesauro Rei Antiquariæ.

Glociacenses, In Gallia sunt. In epistola Iuonis 25.

Glosedum, vide *Iosedum*.

Glota, Tacito Britanniæ fluuius. *Clota* κλῶτα, Ptolemæo. *Cluda*, & *Clid*; Boëthio nominatur. *Glota* etiam insula Britannica, Antonino. quam Camdenus nouo nomine *Arran* vocari scribit.

Glouernia, vide *Cleuum*.

Glycerium, vel S. Glyceriæ, insula est Propontidis, in Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp. Huius mentio etiam in S. Nicetæ vita.

Glycias γλύκειαι, locus haud procul ab vrbe Pellena, vbi pauci fontes sunt dulcium aquarum. Pausanias. γλυκείας κώμης, meminit Suidas, in voce Polemo. Vide *Iliam*.

Glycus, γλυκὺς, id est dulcis, Portus Epiri, ad ostium Acherontis fluminis. Strabo. Est & vicus Troadis regionis; apud Suidam, in voce Polemon. Vide *Dulcis*.

Glympesus γλυμπεὺς, vrbs in Peloponneso. Polybius 5. Idem cum Glypia puto.

Glyphium mons, & antrum Hesychius.

Glyppia γλυππία, vicus Laconicus, apud Pausaniam.

Gna, colonia, & flumen, Mauritaniæ Tingitanæ. Pomponio. *Zilia* pro eo vult legi Pintianus, ex Plinio, Ptolemæo, & Strabone.

Gnatio, vide *Babyce*.

Gnagna, vide *Messenia*.

Gnatia, vide *Egnatia*.

Gnebadei, Arabes, apud Troglodytas, in Æthiopia, Plin.

Gnes γνῆς, Rhodiensium populus, Stephano: quem *Gnetes* γνῆτες, & *Ignetes* ἴγνητες, etiam vocat.

Gnidiorum opidum, habet in Corcyra Mekena. Plinius 3. cap. 26.

Gnidus, locus, cuius mentio Actorũ 27. Græcus codex legit κνίδον: Syriacus κνίδος. vide *Cnidus*.

Gnossos Plinio, *Cnossus* κνωσσὸς, Straboni, quæ olim quoq; *Ceratus* κέρατος, dicta fuit, à præterlabẽte, vt idem refert, flumine. καίρατος. Hesychio est. Vrbs Cretæ est, & Minois regia. Præter nomen vetus hodie nihil extare, tradit Mar. Niger. *Cinosa* hodie nominari, habet Erythræus.

Goarena, vide *Goaria*.

Goaria γοαρία, quæ & *Goarene* γοαρήνη, regio iuxta Damascum, Stephano. In Palmyrena, Ptolemæo.

Goaris γόαρις, Indiæ intra Gangem fluuius, apud Ptolemæum, *Gaoris* legunt interpretes.

Gotha locus. Hieremiæ 36.

Gob, vide *Nob*.

Gobaeum γόβαιον, Ptolemæo Galliæ Lugdunensis promontorium. *S. Mathieu* Villanouano, in suo Ptolemæo: *Le Four* Mercatori, in sua Europa.

Gobannium, Angliæ opidum. Antoninus: *Abergeneuy*, apud Camdenum interpretatur.

Gobel, vide *Byblos*.

Goboea, portus Arabiæ Felicis, versus orientem. Plinius.

Gobolitis, vide *Idumæa*.

Gobrya γωβρύα, Paropanisi fluuius Ptolemæi, si locus integer sit. quidam interpretes *Graua*, alii *Gograua* legunt. alii locum intactum relinquunt.

Godana γώδανα, Ptolemæo Ariæ vrbs.

Godarei, vide *Gergesæi*.

Godasa γοδάσα, Armeniæ Minoris vrbs, apud Ptolemæum. *Gundosa* forte. Antonini.

Godearia. vide *Cochlearia*.

Godosalaba, Armeniæ Minoris opidum. Anto-

Antoninus. Per C. Auspicatur in codice M. S. *Cedesalaba.*

Gedcontos castellum, Cedreno. Circa Constantinopolim fortè. *Leon* legit Gabius apud Curopalatem.

Gerratha γέῤῥαθα, Arabiæ Felicis vrbem habet Ptolemæus. pro quo interpretes *Girratha* legunt.

Goezanum, vide *Gezan.*

Gofna, vide *Gophna.*

Gog. & *Magog*, Ezechielis 38. 39. De his in Sibyllinis oraculis fol. 115. *Heu tibi Gog, trastusque Magog, qui diuidis amnes Æthiopum medius.* vt vertit Castalio. Gog, Magogis principem interpretatur Matthæus Beroaldus. Inque Cœlesytia putat. Vide *Bambyca.*

Gogana γώγανα, Persidis regionis habitatio, ad Persicum sinum: in qua fluuius Areon ἀρεών. Arriani Indica. Ptolemæo. γόγανα, Carmaniæ opidum est, quod *Rhogana* interpretibus.

Gogarena γωγαρηνὴ, regio inter Colchidem & Iberiam. Strabo, & Stephanus.

Gogiarei, Indiæ populi, apud Plinium.

Gograua, vide *Gobrya.*

Gogyricum γωγυρικόν, cognominatur Carpesium, à Pamphiliæ monte, sic dicto. vt scribit Ætius Amidenus medicus.

Golam γαυλὼν, legunt 70 interpretes, fugitiuorum vrbs, in Basan. in tribu Manasse. Deuter. 4. Iosue 20. *Gauladeena* γαυλαδηνὴ, a Iosepho, Bataniadis βαταναίδος, regionis.

Golgi γολγοὶ, Cypri vrbs, Pausaniæ, Lycophroni, Theocrito, Plinio, & Stephano; (cui & *Golgum.*) item Catullo in Argonauticis, vbi Colchos recentiores legunt.

Golgotha γολγοθᾶ, locus iuxta Hierosolymam, qui dicitur *Caluaria.* Matth. 27.

Goloe γολόη, locus Thraciæ videtur, apud Cedrenum & Curopalatem.

Golonis, vide *Calonis.*

Gomadeorum, vide *Tomadeorum.*

Gomara, vide *Gomora.*

Gomerita, vide *Gallos.*

Gomoha, Arabiæ vrbs. lib. Notitiar.

Gomolita γωμολῖται, Idumææ gens. Stephanus. Eadem cum *Amalechitis.*

Gomora γομόῤῥα, Assyriæ vrbs, Ptolemæo: Per A. in media interpretibus.

Gomorrha γομόῤῥα, vrbs in terra Chanaan, Geneseos cap. 10. 14. 18. 19. vnde *Gomorrhai.*

Gomphi, opidum primùm Thessaliæ venientibus ab Epiro: vt habet Cæsar 3. Ciuil. Thessaliæ est Stephano: Estiotarum Ptolemæo.

Gonagus ager, circa Apamiam. 10. Moscus in Prato spirituali.

Gondra γόνδραι, Thraciæ gens, quæ etiam Herodoto, vt Stephanus scribit, *Cindra* κίνδραι, & *Ronda* ῥόνδα dicitur.

Goneis γόνεις, Thraciæ vrbs, Stephano. Geminato N N. Eustathio. Vide *Gani*, & *Hadrianopolis.*

Gongale γογγαλεῖς, Ptolemæo sunt Libyæ Interioris populi.

Goniata γονιᾶται, Marmaricæ Nomi gens. Ptolemæo.

Gonimi γόνιμοι, insulæ nomen. Stephanus in βιβλίοις.

Gonium γόνιον, Carthaginensium ditionis mons. Aristot. in Mirabilibus.

Gonni γόννοι, Perrhebiæ opidum, Stephano. *Gonnia* regio. Idem cum *Gonos* Lycophronis puto. & fortè cum *Gonussa.* vide *Gonoessa*

Gonnis, vide *Goneis.*

Gonnocondylus, opidum quod Philippus *Olympiadem* appellauit, inquit Liuius, lib. 39. Perrhæbiorum est, in Macedonia. Fortè idem eum *Gonno* γόννος, à Strabone, Herodoto, & Ptolemæo hoc loco descripto. (Sed Liuius 36 habet quoque Gonnum XX. mill. à Larissa distantem, quam aliam puto: ob locorum interuallum.) Hanc Gonnum etiam *Gonnusa* dici, Tzetza adstruit. Eustathius verò negat. quod Gerbelius annotauit. γόννοι etiam habet Stephanus, & γονόεσσα Perrhæbiorum vrbes.

Gonoessa γονόεσσα, Pallenæ extremitas *Gonussa* autem trisyllabicos. Perrhebiæ vrbs est. Eustathius in Catalogo nauium. Est & palus Siciliæ, vt habet Lycophron. Vide *Donussa*, & *Gonos.*

Gonos γόνος, Lycophroni Perrhæbica vrbs est: quæ & *Gonusa* vocatur ab eius commentatore Tzetza. *Gonos* ibidem etiam fluuius, Stephano in verbo Δωδώνη Vide *Dodona*, *Gani*, *Conni*, & *Gonnocondylus.*

Gontiana γοντιανα, Ptolemæo est vrbs mediterranea in Mauritania Tingitana. Ge-

maa nunc, vt refert Lud. Marmolius in Africæ historia.

Gonusa γονοῦσα, apud Lycophronem loci nomen. Isacius eius commentator dicit Thessaliæ vrbem, nunc verò paludem Siciliæ. Vide *Gonni*, & *Gonos*.

Gonussa, vide *Gonoessa*.

Gophna γόφνα, Iosepho Samariæ vrbs. *Guphna* γοῦφνα Ptolemæo. *Gofna* legit Egesippus, & idem alio in loco corruptè *Gosna*. *Gophnitica* præfectura Palæstinæ est apud Plinium. γοφνιτικὴ apud Iosephum. 1. de bello Iudaico, cap. 1. *Zophantica* legit Hermolai Plinius, & alius. M. S. codex.

Gophon, Æthiopiæ sub Ægypto opidum. Plinius.

Gor, Africæ vrbs, apud D. Augustinum, & Cyprianum, in concilio Carthaginensi.

Gora, Æthiopiæ sub Ægypto opidum, Plinio, in insula. Asiæ Minoris fluuius, apud Metaphrastem, in S. Ioannicio.

Goralus Fons in Arabia Felici. Plinius.

Gorama γόραμα, regio, & *Gorameni* populi Scenitarum in Arabia. Stephanus.

Gorbata, vide *Gurbatha*.

Gorbeus, vide *Corbeuntus*.

Gerconiana, vide *Mansio*.

Gorda γόρδα, Arabiæ Felicis vrbes duæ, Ptolemæo. Vide *Gordue*.

Gordatum locum sic appellarum, habet Constantinus, siue quis malit, Dionysius Vticensis, de Agricultura 2. cap. 21. In Arabia videtur.

Gordene γορδηνὴ, Armeniæ Maioris regio, Ptolemæo *Gordyena* γορδυηνὰ, est Straboni, & in Plutarchi Lucullo. *Corduena* κορδουηνὴ, est apud Dionem. & *Cordiacorum*, siue (vt alius codex legit) *Gordianorum*, apud Curtium 5. *Curdi* Castaldus vocat. Vide *Cordueni*, & *Sophene*.

Gordenia, vide *Gordynia*.

Gordiaus γορδιαῖον, Armeniæ Maioris mons, apud Ptol. vbi arca Noë subsidisse dicitur; teste Nicolao Damasceno, apud Iosephum. cui etiam *Baris* βαρὶς, nominatur. sed per K & Y κορδυαῖος. *Lubar* λυβὰρ, vocatur ab Epiphanio. Ioannes Tzetza scribit à Chaldæis & Armeniis Lubar dici, mõs ille Armeniæ vbi Noë vitium culturam instituit. *Nimbarum* videtur P. Gyllius hunc montem vocare, in Epistola Aleppi scripta, his verbis: *Vado transegimus Tigrim, non longè ab eius fonte: à quo haud procul eminet mons Nimbarus, in cuius iugo dicunt arcam Noe resedisse.* Theuetus scribit hunc Noë montem ab accolis *Gibel-Noe*, Tartaris verò *Pheppurch-Alcapher*, & Georgianis *Weriphent* nominari. Fides sit penes auctorem non admodum fidum. Vide *Gordyaa*, & *Taurus*.

Gordiana regio, quæ Galatiæ vicina est, in qua vrbs Gratianopolis, in Buzzorum loco. In vita Theodori Archimandritæ, Metaphrastes. Huius Gratianopolis meminit quoque concil. Chalced. Vide *Gordene*.

Gordiani Sepulcrum, locus sic dictus, in finibus Persici & Romani Imperii, circa Euphratem: à Gordiano Imp. ibidem sepulto, vt auctor est Aurel. Victor. De situ autem eius loci nonnihil dissentiunt inter se scriptores. Capitolinus enim hoc circa Circeium ponit: Eutropius vigesimo inde milliari. idem Sex. Ruffus, sed hic Cercusium habet, (malè fortasse.) Apud Zaitam describit hoc sepulcrum Marcellinus. sed idem apud Resainam (Rhesaena legit Accursius) honorari scribit. Nummus æreus Decii Imp. est mihi, in quo PICAICAINHCIΩN. Resaensiorum legitur. Duræ, Zosimus hoc sepulcrum collocat. Aut hæc omnia sunt synonyma, aut loca sibi inuicem vicina. Dura, & Zautha duo sunt Zosimo diuersa: vicina tamen videntur.

Gordianorum villa, in via Praenestina. Iul. Capitolinus.

Gordien, Phrygiæ ciuitatem, quæ nunc *Sardis* vocatur, obsessam expugnatamque cepit. sic de Alex. Magno Orosius lib. 3. cap. 16. Gordium γόρδιον, Phrygiæ ciuitatem habent Arrianus & Xenophon, & Alexandri Magni scriptores, ad Sangarium fluuium. vbi is nempe Gordium nodum soluit. Inter Phrygiam Maiorem, & Minorem eam describit Trogus, sed eandem Sardim dictam, apud nullum geographum, aliumq; probatum scriptorem reperio. itaque pro glossema habeo quatuor hæc verba, quæ nunc Sardis vocatur. Sardim aliam ab hac, norunt omnes. *Gordieium* vocat Stephanus hanc Phrygiæ ciuitatem.

Gordii Murus γορδιουτειχος, Mediæ vrbs: Stephano. Vide *Iuliopolis*.

Gorditanum γορδίτανον, promontorium Sardi-

Sardiniæ insulæ, Ptolemæo & Plinio. *Cabo Lugudon*, Pineto. *Argentar* Mario Nigro.

Gordiucome, & *Gordiutychos*, vide *Iulio-*

..., vide Gordien.

...loloma, vide *Gordus*.

Gorduni, Galliæ Belgicæ populi, sub Nerviorum imperio; Cæsari in commentariis. Gendt / Marliano est, magnitudine, & trium fluuiorum cōfluentia, spectabilis Flandriæ vrbs. *Gunduni*, legit H. Leodius. *Gant* loci, ad Scaldim, meminit Regino Prumiensis, & Aimonius. Hanc vrbem quondam *Clarineam* vocatam, versiculus quidam docet. sunt quoque qui eam ante Iulii Cæs. his locis aduentum *Oduecam* nuncupatam putant.

Gordus γόρδος, locus vnde Rhodius amnis fluit. In Troade. Strabo 13. *Gordum* Lyciæ (Socrati Lydiæ) locus: Callisto 14. cuius Episcopū Ioannem in Proconnesum transmissum, scribit. Iuo, Epistola vltima, hunc locum citans, pro Gordo *Gordoloma*, pro γορδωκώμη fortè) & pro Proconneso *Prochonæxum* legit, mendosè, *Gorda* Lydiæ, est in Iure Orientali. Vide *Iustinianopolis*.

Gordyea γορδυαῖα, Persica regio: Item vrbs, ad Tigridis ostium, Stephano. Pro *Gordyæis* montibus, inter quos & Tigrim Alexandri exercitus erat, Curtio lib. 4. teste, Modius *Cordacos montes* habet: *Sogdianos* legit Arrianus 3. vterq; ni fallor malè. Sogdiani enim hinc longius absunt. & Cordaeos nemo alios nouit. portentum vocabuli.

Gordyena, vide *Gordena*.

Gordynesia γορδυνησία, Armeniæ Maioris vrbs Ptolemæus.

Gordynia γορδυνία, Macedoniæ vrbs, Stephano. Per ι in medio, Ptolemæo. Emathiæ regionis *Gordeniæ* apud Plinium mentio est. *Cordyniam* Pomponii credo.

Goreiro, insula inter Dalmatiam & Istriam. Antoninus.

Gorga Euthalitarum vrbs: in Persiæ finibus, versus Aquilonem, Procopio.

Gorgades, vide *Gorgones*.

Gorgipa, vide *Syndicus*.

Gorgippia γοργιππία, Indica vrbs apud Stephanum. non est alia ab eiusdem Gorgipe, quam in Scythia ponit; quam eandem puto à Strabone *Gorgippia* nominari. In Sarmatia Asiatica, ad Pontum Euxinum. Pro Indica, Sindica legendum, monuit Casaubonus, cui ego facilè assentirer, & librarii vitium, quale in verbo *Nantyates* detexi, agnoscerem: nisi Indica locus esset circa Pōtum (quæ aliis Scythia) Stephano. & eiusdem Indicæ regionis Alexandrum velle Polyænum puto. de quo in *Indica*.

Gorginum γόργινον, Siciliæ locus, apud Diodorum 20. *Torgium* Hesychii. Alterutra scriptura mendosa.

Gorgodylena γοργοδυλήνη, locus iuxta Niphatem montem: Straboni. In Armenia.

Gorgon, & *Gorgona*, vide *Vrgo*.

Gorgones Gorgonum aliquando domus: Insulæ Maris Atlantici, apud Pomponium, quas *Gorgades*, Plinius vocat: & *Satyrides* σατυρίδες, a Pausania, in Atticis, appellari opinor, Hanno in suo Periplo, Gorgones, *Gorylla*s γορίλλας nominat. *Dorcades*, pro Gorgones, legit quidam apud Pomponium. Hodie sunt *Islas de Cabo verde*, Mercatore teste. Vnam Gorgonum insularum, *Sarpedoniā* vocant Suidas & Apollonii Scholiastes. *Gorgones* γοργόνες, sunt etiam populi Africæ, ad Oceanum Atlanticum: contra quos Myrina Amazonum regina bellum gessit. Diodorus 3.

Gorgonei Lacus meminit Propertius 3. in Somnio. Vide *Gorillæ*, & *Hesperides*.

Gorgopis, vide *Eschatiotis*.

Gorgus γόργος, Assyriæ fluuius, in Tigrim erumpens. Ptolemæus.

Gorgyea γοργυία, Stephano locus in Samo est.

Gorgylus γόργυλος, Arcadiæ fluuius: ad Olympi montis radicem, Polybio 2.

Goridorgis γοριδόργις, Germaniæ vrbs, teste Ptolem.

Gorillæ γορίλλαι, Libyæ gens siluestris & hirsuta, insulam habitans. Hannonis Periplus. Videtur hanc eandem Plinius 6. cap. 31. *Gorgones* vocare.

Gormanum γόρμανον, Iazygum Metanastarum vrbs. Ptolemæus 3. Geog. *Bormanum* vocat eandem 8. Geog. Codex Vaticanus sic quoque dicto lib. 3.

Gornacum, in Gallia locus. Ivo enim epistola 11. Gornacensis ecclesiæ meminit. *Gornay* fortè vulgo.

Corneas Castellum, Tacitus Annal. 12.

Circa Hiberiam vel Armeniam.

Goropis, vide *Eschatiotidis*.

Gorsio, siue *Hercul. Gursio*, vt alius legit codex. Pannoniæ vrbs, Antonino. *Corsio* legit Lazius. & *Gorke* ad Zarwichium fluuium interpretatur.

Gortis γόρτις, Arcadiæ opidum, Pausaniæ. Per Y. quoque in vltima legitur apud eundem.

Gortua, Euboicæ gentes, in Asia exercitum Darii sequentes. Q. Curtius 4.

Gortyna γόρτυνα, Ptolemæo Cretæ insulæ mediterranea vrbs. *Gurtina*, Sophiano: *Metaria*, Bellonio dicitur. *Gortyn*, & *Gortys*, habet Stephanus, qui eandem *Larissam* λάρισσα, & *Cremniam* κρημνία vocat. *Cartemnidenses* καρτεμνίδεις, vocantur Cortynii, inquit Phauorinus. vide *Gortynius*.

Gortynii γορτυναῖοι, circa Armeniam populi. Strabo.

Gortynia γορτύνια, Macedoniæ opidum, Thucydidi 2. Est & Tyrrheniæ regio: Cantero in Lycophronem. Vide *Perga*.

Gortynius γορτύνιος, Arcadiæ fluuius, quem circa fontem *Lusium* λούσιος, appellant, Pausanias in Arcadicis. *Gortyna* vrbs est quoque ad eundem fluuium. Huius etiam meminisse puto Platonem de Legib. 4.

Gortys γόρτυς, insulæ nomen. Suidas. Vide *Gortis*.

Gotundensis Ecclesiæ Episcopum, Ioannem Gothum natione, nominat Honorius, inter Ecclesiasticos scriptores. Gerundensis fortasse.

Gorya γωρύα, Indiæ intra Gangem vrbs, apud Ptolem.

Goryaea γωρυαῖα, regio Indiæ, & in ea *Gorya* γωρύα vrbs, est apud Ptolemæum. Arrianus lib. 4. de vita Alexandri habet ibidem *Gyraeos* γυραίους, populos: & *Guraeum* fluuium. Hanc regionem putat quidam à Curtio *Dædala* dici. hoc nescio. Ptolemæo certè Dædala alia est à Gorya vrbe, hanc in Goryæa, illam in Casperia, Indiæ intra Gangem regionibus describit. *Dædalos* Montes, habent Iustinus & Orosius supra Nisam vrbem. in India. vbi & Curtius Dædala regionem describit. *Amy* vocat hos montes Boccatius nescio quo auctore.

Gorydalis γωρύδαλις, Indiæ vrbs, ad Choaspen fluuium. Strabo.

Gorza γόρζα, Africæ propriæ, vrbs vicina Carthaginiensibus, Polybio 1. *Sorsa* est in Latinis codicibus.

Gosen, Palæstinæ locus. Iosue 15.

Gosna, vide *Gophna*.

Gossen, (γεσεμ 70. interpretib.) Ægypti regio, vel ciuitas, quam Beniamin suo tempore *Bulzzir Zzalbizz* vocatam scribit *Cessan* κεσσάν, vocatur ab Artapano, apud Euseb. 9. Præp. Eadem videtur *Ramesses*, Genes. 47. *Gesem* legunt 70. interpretes; & *Gessen* D. Hieronymus. In Syrti V. codicibus lego *Gosen* nunc Thebaidem vocari, ex adsertione Iudæorum quorundam. Vide *Auaris*.

Gothi, ad Septentrionale latus Maris Euxini, à vicinis *Polouci* nuncupati sunt. quod Ruthenorum lingua rapaces, & spoliatores significat. Math. Michouiensis. Stephanus *Gotthos* γότθοι, scribit per τ & θ Gothorum meminit Panegyricus Maximiano Imp. dictus. *Hypogothos* habet etiam Cedrenus. *Gothos* a Wandalis *Trolos* nuncupari, scribit ex Olympiodoro H. Iunius, cap. 27. suæ Batauiæ. vide *Geta*.

Gothia γοθία, Archiepiscopalis locus, in Sanctionibus pontificū Orientalium Prouinciæ Gothiæ metropolis vocatur in concilio Niceno. Huius Episcopus Theophilus In Gallia puto. Vide *Dacia*, *Gusa*, *Roma*, *Narbonen*. Gallia, *Septimani*, & *Zicchia*.

Gothini, Tacito sunt populi Germaniæ, qui Marcomannorum terga claudunt, & ferrum effodiunt. Hos hodie esse qui Kuttenberg Bohemiæ vrbem incolunt; vbi argentifodinæ sunt: vult Lazius in sua Austriæ tabula, quam sua manu æneis laminis cælauit. Vox non absimilis est. Berg enim montem significat, quasi dicas Gothinorum, vel Cuthinorum montem. *Cotinum* fortè D. Iustini. Rantzouius in Bruni vrbium opere scribit eos Gotlandt insulam maris Sueuici habitare. huic suffragatur And Velleius.

Gothiscandia, vel Gotiscanzia, vt scribit Agathias, regio Scandiæ. Gotlandt hodie.

Gothorum Palatium, vide *Heraclea*.

Gothunni, populi barbari, apud Claudianum. in Eutropium. Fortè iidem cum Gothinis. An vox composita ex Gothis & Hunnis? vide *Gauthunni*.

Gotta, locus Mauritaniæ ad Oceanum, non procul à Lixo flumine. Plinius. *Cotta* quidam legunt.

Gotthens γοτθῶν, Asiæ Minoris gens ad Propontidem. Const. Porphyrogenneta.

Gotts, vide *Geta*.

Gozalina, vide *Gazalina*.

Gozan fluuius, circa Mediam 4. Reg. 17. & 1. Paralip. 5. Porphyrogenneta *Goezanum* vocat, & Armeniæ Minoris dicit. Idem *Gozianū* ex libro Regum legit. *Gozen* vocat Beniamin Tudelensis, qui eius non semel meminit. Vide *Sabbaticus*.

Graa γραᾶ, sunt notæ siue indicia sic appellata, circa Persicum mare. Arrianus in Periplo.

Graai γραᾶιοι, populi ad Strymonis fluuii fontes. Thucydides 2.

Graan, Susianæ vrbs, Ptolemæo Latino.

Grabei, Dalmatiæ gens. Plinius.

Gracchuris, vide *Gracuris*.

Graccopolis, vide *Carrodunum*.

Gracuris γράκουρις, Ptolemæo Vasconum vrbs, in Hispania Tarraconensi; quam *Agreda* perhibet appellari Clusius, & Moralis. Ant. Augustinus subdubitat an sit *Grail*. Duplici CC. habent quædam numismata ænea Tib. Aug. *Gracchuris* est apud Festum; eamque antea *Illurcim* appellatam tradit. Coloniam Romanam facit Onuphrius, ex Liuio.

Gradiensis Episcopi, in Africa, meminit Optatus Afer.

Gradus, ciuitas metropolitica facta à Carolo Magno. testibus Eginartho & Rheginone. insulam vocat P. Diaconus. *Grado* adhuc hodie. In stagnis Venetis.

Graa γραῖα, Eretriæ vrbs, Stephano. *Graes* habet Thucydides. Per aphæresim pro *Tanagrea* scribi, idem refert Stephanus. Vide *Tanagra*, *Oropus*, & *Piraica*.

Graa γραῖαι, Alpes, sunt apud Ptolemæum. *Graia* Alpes, Plinio sunt in Salassis. *Graius* mons, in singulari numero, appellatur à Seneca in Epistolis, & Tacito lib. 4. Histor. *Graius* Saltus est apud Æmil. Probum, in Vita Annibalis. *Monte Minore di S. Bernardo*, & *Columne di Ioue* hodie nominari, scribit Leander. vide *Cottia*.

Graas Gony γραίας γόνυ, id est Vetulæ genu. Promontorium sic dictum habet Ptolemæus in Libyæ Nomo.

Graca Via. Cicero 7. Epistolar. famil. Hanc Turnebus putat eam quam Hercules octo stadiorum aggere in Lucrino muniit. Vide *Herculea* Via.

Gracanica Africa. vide *Pentapolis*.

Gracia, Europæ nobilissima regio, totiusque eruditionis fons & mater. Incolis *Hellas* ἑλλὰς, dicebatur. Eius habitatores his nominibus apud vetustissimos scriptores frequentius appellari obseruauimus: *Achai* ἀχαιοὶ, *Achiui*, *Argiui* ἀργεῖοι, *Danai* δαναοὶ, *Dolopes* δόλοπες, *Dores* δωριεῖς, *Dryopes* δρύοπες, *Graii*, *Graiugena*, *Hellenes* ἕλληνες, *Iones* ἴωνες, *Myrmidones* μυρμιδόνες, & *Pelasgi* πελασγοί. Sed idem annotauit etiam ante nos Nicol. Gerbelius. Qui hodie eam habitant, eam *Romechi*; & Turcos *Horomei*, nominare intelligo, *Rumelia* est Leunclauio. *Phobel* vocatur a 70. interpretibus. Esaiæ 61. & *Iauan* apud eosdem, (vbi D. Hieronymus Græcia legit) Ezechiel. 27. Zachariæ 9. *Gracia* vera est *Achaia*: sic Plinius 8. Epistolar. ad ad Maximum. Hæc eadem *Hellas* Polyhistori. Adi de hac Pet. Fabri Agonisticon. 3. cap. 15. Sunt apud Xenophontem etiam Græci Asiatici: In Cyropædia lib. 1. Aut hallucinor, aut sunt ad oram Ægæi maris, in Asia Minori, vbi Græcorum coloniæ multæ, aut in Galatæ regione, vbi Gallogræci: quos *Gracos Asianos* vocat Plutarchus in Apophtheg. Græc. *Gracia* etiam pagus, à quo regioni nomen: si creditur Suidæ. vide *Achaia*.

Gracia Maior, vel Græcia Magna, Italiæ regio, Ptolemæo. inter Brutios & Salentinos. *Graciam Italiam* vocat Plinius 63. cap. 5. & *Oram* Græciæ 3. cap. 5. Ad huius differentiam nominat Liuius 7. *Graciam Vlteriorem* eam, quæ vera Græcia. i. Hellas. vide *Italia*.

Graciochanta, Babyloniæ regionis gens, Plinio.

Gracogallia, vide *Galatia*.

Gracorum, vide *Possessio*.

Graffa, Africæ vrbs, stadiis CCCC. à Carthagine distans Procop. 1. Wandalorum.

Greftonia, vide *Crestonia*.

Graia, vide *Graa*.

Graicum, Pannoniæ Sauiæ vrbs. lib. Not.

Graitz fortè hodie.

Grau, & *Graiugenæ*, vide *Gracia*.

Graius Mons, vide *Græa*.

Gramata, Antonino Sequanorum vrbs.

Grammium γράμμιον, Cretæ opidum, Stephano. Grammitæ eius incolæ. Est & *Grammita* Celtica gens, apud eundem.

Grampius, Scotiæ mons, celebratur à Tacito, in vita Agricolæ. *Granzebain* prisca Scotorum lingua vocatur, hoc est mons incuruus. Hic Scotos (vt vulgo dicunt) Transmontanos, à Cismontanis diuidit. Olim Pictorum Scotorumque terminus. Hector Boëthius.

Grandimirum, vide *Glandomerum*.

Grandis, Galliæ ciuitatis nomen; in vita S. Eliphii martyris. Circa Tullum est.

Granduicum Sinum, maris Septentrionalis, post Noruegiam Orrum versus, describit Saxo Grammaticus. Hunc à Ioanne Gotho mare Album: & à nostra[illegible]bus Witte Zee (quod idem significat) nominari credo, à colore, vt mihi eius periti persuadent. Diuidit hic sinus Moscouitas à Coreliis populis.

Graniacum γρανιακὸν, Promontorium Corsicæ insulæ, Ptolemæo. *Amanza* Pinero.

Granidem γρανίδην, fluuium Persiæ, ad Toacem locum, habet Arrianus in Indicis. Vide *Granius*.

Grani Palatium, & *Grani Thermæ*, vide *Nuagerra*.

Granicus, Asiæ Minoris fluuius, ex Ida monte profluens, Pomponio, Diodoro, Iosepho, Curtio, Plutarcho, Heraclidi, & Straboni: *Grenicus* γρήνικος, habent Ptolemæus, Homerus, & Hesychius. *Lazzara* vocatur à Nigro.

Granii, vide *Granni*.

Granionarii, Ptolemæo Germaniæ vrbs est. Petrus Appianus Bamberg vocat, ad Mœnum fluuium. *Grayionarium* γραυιονάριον, habet Græcus codex.

Granius, Persidis fluuius, qui per Susianeo fluit, & in sinum Persicum erumpit, Plinio. Idem fortè cum *Granide* Arriani.

Granni populi, (vel vt legit Lazius *Granii*) apud Iornandem, iidem sunt cum *Carnuntiis* Plinii. In Pannonia, ad Granium fluuium. Lazius 12 de R. P. Romana. vide *Bergio*.

Grannona, vrbs Armoricana, vel Neruicana, in littore Saxonico. lib. Notit. Idem ibidem habet *Grannonum*, alium locum.

Grannopolis, vide *Acusiorum*.

Granon, vide *Cranon*.

Granta, Britanniæ insulæ vrbs: à Beda & Felice celebrata; vt Lelandus perhibet. [illegible] addit eam à Britannis *Caergrant* à fluuio [illegible] cino dici. *Grantebridge* verò ab Anglis [illegible] Saxonibus, à ponte ibidem constructo, & nunc corruptè *Camebrige*.

Granua γρανούα, locus siue fluui⁹ in Qu[illegible]dis. In Antonini Philosophi vita lib. 1. Fo[illegible]te Gran fluuius hodie, vel vrbs Hungariæ.

Granucomatæ, vocantur à Plinio duæ Tetrarchiæ, in Syria.

Graosgala, in Phrygia vrbs videtur, apud Nicetam.

Graos Stethos, i. Vetulæ pectus, locus in Tanagreorum agro. Xenophon 5. Græcor

Grastones, vide *Grestonia*.

Grastillus γράστιλλος, Macedoniæ vrbs, quę & *Prastillus* per P. in prima scribitur. Stephanus. Prastillū adscribit Hesychius Thraciæ. In vtriusque confinibus interpretor.

Grasus γράσος, & *Crymnos* κρυμνός, Campi sic dicti circa Troiam: In quibus equūs ligneus Mineruæ fabricatus. Nicander in Theriacis, & eius Scholiastes.

Gratia, Antonino vrbs, inter Claudiopolim & Ancyram, Galatiæ.

Gratiana vrbs, in Illyriorū finibus. Procop. 1. Gothicorum. Scythiæ est in lib. Notitiar. Mœsiæ Primæ, ibidem. *Gradiscia* putatur à Lazio, in Slauorum Bosnensiumque limitibus. Est & in Africa locus episcopalis teste Coll. Carthag.

Gratianopolis, locus episcopali sede nobilis: vt lego in Coll. Carthag. Eadem ne cum Gratiana? vide *Acusiorū*, & *Gordiana*.

Gratiarum Mons, vide *Charitum*.

Graua, vide *Gobrias*.

Grauastiani, & *Pontonates*, populorum nomina videntur, apud Cassiod. 4. numero 38. In Italia sunt.

Graucasus, vide *Caucasus*.

Graucenii γραυκένιοι, Gens circa Istri osti[illegible] Apollonius 4.

Graucome, Æthiopiæ sub Ægypto opidum. Plinius.

Grauii, Hispaniæ populi, Plinio, & Silio, lib. 1.

lib. [illegible] *Quique super Grauios lucentes voluit arenas. Infernæ populis referens obliuia Lethes.* Idem lib. [illegible] *Et quos nunc Grauios violato nomine Graium Oeneæ misere domos.* vide Gronii.

Grauunum, Galliæ Belgicæ locus, in Peutingeriana tabula.

Grauiscæ γραουίσκαι, Ptolemæo Tusciæ vrbs, & Colonia Romana Paterculo. Plinius apud eos Curalium nasci perhibet. γραουίσκιον, legit hoc loco Strabo. *Grauiscanorũ* mentio est in antiqua inscriptione. Catoni in Originibus dicuntur Grauiscæ. Latinè *Naetmi*. Niger *Monsalto* appellat. sic quoq; Cittadinus.

Grayionarium, vide *Granionarium*.

Grebenum, Albanorum in Illyrico vrbs. Laonicus 9.

Gredonensis Mons, Galliæ. Vita S. Priuati Episcopi Gaualitani, & Greg. Turonensis.

Gregari, Sarmatiæ Asiaticæ populi, apud Plinium.

Gregorius, vel S. Gregorius, opidum Armaciæ regionis. Curopalates.

Gregorii Riuus, vide *Probatum*.

Gremellæ, Africæ Propriæ locus. Antoninus. Alius à Gemellæ.

Gremium Terrarum, videtur Plinius 4. cap. 10. appellare sinuosam illam Macedoniæ partem, quæ prætenditur Ægeo pelago. cui accinit Pomponius 2. cap. 3. his verbis. *Mecybernæus sinus in medio quo terra dat gremium.* Sic quoque Italiam, eandem ob formam, idem Plinius 3. cap. 5. vocat. *Asia* Gremium vocant Pomponius & Priscianus, quò ea Euximum mare complectitur. Vtunturque hoc vocamine sæpius Plinius & Mela, pro ora sinum incingente. Hoc in Gratiam studiosorum adferre libuit, vt sciant huius vocis vsum, non adeò tritum.

Grenicus, vide *Granicus*.

Grentius, vel *Crentius*, Galatiæ opidum, Antonino.

Grephus Plinio vrbs Phocidis, ad Cephisum amnem. *Cirphis* apud Strabonem esse, docet Sylburgius ad Pausaniam.

Gresinus γρήσινος, Cherronesi vrbs. Stephanus. ex Androtione.

Grestonia γρηστωνία, Thraciæ regiuncula, iuxta Macedoniam, Herodoto, & Stephano. *Grastonia* γραστωνία, Athenæo. Fortè *Crestonia* Lycophronis. *Grastones* γραστῶνες, vocantur incolæ, eidem Stephano. Chidori fluminis fontes apud hos esse, scribit Herodotus. Circa Bisaltiam esse, ex Aristotelis admirandis disco. Vide *Gastronia*.

Greutingi, vide *Grutungi*.

Grimenothuritæ, vide *Tremenothyritæ*.

Grimibus, sic Peuringeriana tabula, inter Rhenum Mosamq;. Non esse Grinnes Taciti, annotauit M. Velserus.

Grinai γριναῖοι, Sacarum gens, apud Ptolemæum. vide *Scythæ*.

Crinnes, Tacito 5. Histor. Batauorum populi; Beato Rhenano *Grin* est; Diuæo, & Iunio *Rhenen*; quibusdam Groeningen videtur. *Groeninga* vrbis Frisiorum meminit vetus lapis Romæ, qui sculptus tempore Caroli Magni.

Grinnitensium patrum, eum Litinensium meminit Sidonius VII. ad Volusianum. In Gallia, ni fallor. *La Grasse* est Belleforestio. Episcopalis locus, in Gallia Narbon.

Grissia, Daciæ fluuius, Iornandi. *Crisia* legit Lazius. & addit eundem eum *Chrysio* esse.

Grius, vide *Latmus*.

Grona, vide *Cremone*.

Gronia γρώνεια, Phocidis vrbs, Stephano.

Gronii, Hispaniæ populi, circa Celticum promontorium: per quos Minius & Lethes, &c. flumina currunt. auctore Pomponio. Vadianus putat Grauios Silii esse. Videntur *Grii* γρίοι, Ptolemæi. Vide *Grauii*.

Groninga, vide *Grinnes*.

Gronta fluuius, & *Croulanda* insula, Britanniæ. In vita S Guthlaci.

Grudii, Cæsari Neruiorum clientes. *Lannois* Marliano; Brugge Flandriæ emporium, Becano. Sunt qui Loeuen. Brabantiæ academiam, ex iis faciunt, inquit Diuæus. eorum vnus est Thomas Leodius. Loeuen *Louanium* vocatur à Sigeberto, & ab omnibus recentioribus. Louanium *Luposinam* nominatum olim scribit Franciscus Roserius. Luposinam per F. velle scribere opinor, sic enim ficta Gallica vox videtur, ex voce *Louuain*, vt Galli hanc vrbem nominant. quasi dicas, *loup fin.* vide *Leuaci*.

Grui, vide *Gronii*.

Grumentum γρούμεντον, Liuio, Floro, Appiano, Macrobio & Ptolemæo, Lucaniæ

opidum, in Italia. *Grumentini* Plinio. *Saponara* Leandro; *Groppoli* habet Nardus. Pro Grumentum passim apud Strabonem, *Drumentum* legi, annotauit Casaubonus. & *Drumentum* habet Seneca, tertio de Beneficiis. vide *Pumentum.*

Grumus. Antiquis pars Apennini montis est, quam hodie *Crepacore* vocant. vt habet Scipio Mazzella. in Hist. Neapolitana. Vide *Castra posthumiana.*

Gruninm, vide *Grynium*;

Grutingi populi, circa Danubium videntur apud Ammianum. Idem eosdem. *Greutinges* vocat. γρευθίγγοι, Suidæ. cui *Scepsæ* sunt, Scytharum gentes. Viginerius scribit hos Grutungos ab aliis *Theruingos* appellari: à seipsis autem *Visigothos*, id est, Gothi Occidentales.

Gryliosolyus, Troadis fluuius, Plinio. Pintianus duos facit: Grilios, & Solios.

Gryna, vide *Clazomenæ.*

Grynai vide *Grinai*

Gryneum Nemus, in finibus Ioniæ, Seruio, in Bucolica. Idem cum *Claria.*

Gryni, vide *Grynia.*

Grynia γρυνεία, Æolidis vrbs, Plinio, & Herodoto. *Grynium* Straboni 13. est, & Xenophonti 3. Græcor. qui hanc Gongylo a Cyro rege datam scribit. *Gryni* γρῦνοι, Cyrenæorum opidulum, vbi Apollinis Fanum. Stephanus Xylandri. At Aldini codex Myrenæorum, per M. in prima legit: verius. nam idem cum *Grynia* Plinii: & Myrineorum vocat, à Myrinæ vrbis vicinitate, (ni fallor,) quæ in Æolide est. Sed & *Grynia* est Stephano Troados opidū. de eadem Virg. 4. Æneid. sed hic eam Lyciæ, regioni conterminæ, tribuere videtur. vbi sortes Apol.

Grynium γρύνιον, Phrygiæ castrum, Diodoro 17. Alcybiadi datum, à Pharnabaso, teste Æm. Probo. vide *Grynia.*

Guarcenum, locus est in Campania, Columellæ, 1. cap. 5. vbi scribit aquam è montibus oriundam, per saxa præceps deuolui.

Guarmaciensis concilii, non semel meminit Gratianus in Decretis. Sed & *Warmaciense* scribitur: Nescio qua terrarum parte. An fortè Wormatiense? sed vtrumque nominatur Decretorum 2. Causa 2. ita vt differre videantur. at scriptura tantum, puto.

Guarzorum regi, scribit Theodoricus rex. Cassiod. 3. Varior. In Germania sunt. Pro *Carnorum* credo.

Guba γοῦβα, Arabiæ Petrææ vrbs, apud Ptolemæum.

Guduscani, & *Timotiani* populi circa Bulgariam videntur. In Annalib. Francor. à monacho Benedictini ordinis descriptis.

Guegesar, vide *Vegesatum.*

Gueser, vide *Seleucia* ad Tigrim.

Gugerni, Belgarum populi, Plinio & Tacito. Gülice Rhenanus; & post eum Diuæus indigitant. rectè mea sententia. Sed & *Cugernos* idem Tacitus habet. scriptura tantum differentes, ni fallor.

Guidi Britanniæ vrbis nomen, apud Bedam. Buchananus putat fuisse inter Bodotriam & Glotam flumina, quo loco vallum præsidiis firmasse Agricolam, scribit Tacitus. Vide *Victoria.*

Guirensis Episcopus, in Africa, nomine Lucianus. Coll. Carthag.

Gulus γοῦλος, Mauritaniæ Cæsariensis fluuius. Ptolemæo.

Gumara γούμαρα, insula, Ptolemæo, ante Taprobanam.

Gumathena, regio vberrima, & fœcunda; Ammiano 18. Circa Mesopotamiam.

Gumerita, Indiæ gens, apud Plinium.

Gummitanus, Episcopus Africæ. Vict. Viticens. *Gummitensis* Coll. Carthag.

Gunautanus Episcopus in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vticensis.

Gunaria, locus plenus atque amplus. Cedreno: in Paphlagonia. Idem Curopalates.

Gunas γούνας, locus magnæ fœcunditatis, in Syria. Stephanus. An Garada Varronis?

Gunda γοῦνδα, Ptolemæo Babyloniæ opidum. quod *Punda* ab interpretib. scribitur.

Gundosa, vide *Godasa.*

Gunduni, vide *Gorduni.*

Gummensis, Episcopatus Africæ. Victor Vticensis.

Guni, vide *Gezon.*

Guntia, vrbs Rhætiæ, ad Danubium, vt Rhenanus tradit, qui eam Guntzburg interpretatur. Meminit illius Antoninus, & lib. Notitiar. Ad ostium Guntzii fluminis est, vbi se in Danubium exonerat Grüntenberg nominat Lazius, Austriæque ditionis dicit: R. P. R. 6. cap. 1. Pro Guntzberg habet M. Velser. circa huius fluminis originem.

Gunu-

Gunucus, vide *Gunugi*, & *Lagnutum*.

Gunugi, Mauritaniæ Cæsariensis colonia & ... m. Plinius. *Gunucus* Antonini est, & ... *uccis* fortè Ptolemæi.

... *phna*, vide *Gophna*.

... *ur*, vide *Gaber*.

Guræi γουραῖοι, populi, & *Guræus* fluuius Indiæ, in Assacenis. Arrianus 4. Alex. Vide *Coruea*, & *Garoeas*.

Gurenii γουρήνιοι, circa Armeniam & Mediam gens, Strab.

Gurasium γουράσιον, Volsanitarum, οὐολσανιτῶν, opidum; in Italia. Diodorus 14. Samnitum vertit Amiotus.

Gurbaal, locus 2 Paralip. 26. *Gerara* est, vt inquit D. Hieronymus, vbi Abraham peregrinatus est.

Gurbatha γουρβάθα, Mesopotamiæ vrbs, apud Ptolemæum. Per O. in prima, apud interpretes.

Gurgaitensis Episcopi, in Africa: meminit Vict. Vticens. M. S.

Gurgitibus. Episcopi à Gurgitibus, meminit concilium Catthaginense, sub D. Cypriano habitum.

Gurgulensis loci. (in Gallia vt puto) meminit Iuo, epistola 69. *Bugulensis* legebat ora libri.

Gurgures Montes. habet in Italia, Varro de R. R. 2. cap. 4 In Samnio vt videtur. Fortè legendum *quercineros*, inquit Fuluius. i. frigidus, teste Festo: Non erit ergo loci proprium. Victorius annotauit *Burbures* se legisse in vetustioribus codibus.

Guriauna γουριάυνα, Mediæ vrbs Ptolemæo. Et altera Margianæ: eidem.

Gursio, vide *Gorsio*.

Gurtiana, vide *Gustiana*.

Gurulis γουρουλὶς, Antiqua & Noua. duæ vrbes in Sardinia. Ptolemæus.

Gustiana in Aldino exemplari. *Gurtiana* in Simleri: Pannoniæ opidum, apud Antoninum. *Curtiana* legit Lazius: & *Curtam* Ptolemæi esse, credit.

Guta γοῦται, Ptolemæi, videntur qui hodie *Gothiam*, vulgò Gotlandt inhabitant Regis Suecorum clientes. *Guttones* fortè Pytheæ, apud Plinium. Vide *Sabalingii*.

Gutta Iugiter manans vide *Aqua Saluia*.

Guttalus, numeratur à Plinio inter Germaniæ flumina, in Oceanum Germanicum excuntia. Althamero Oder est. Al facit H. Iunius ex eo, qui Coningsbergam præterlabens, Venedico sinu infunditur. *Viadus* οὐιάδος, Ptolemæi videtur, quem recentiores ferè omnes perperam Viadrum appellant. Idem Ptolemæus *Iaduam* ἰαδούα, quoque flumen habet; quod idem cum Viado videtur.

Guttones, vide *Butones*, & *Guta*.

Guzabensis Africæ episcopatus, meminit Coll. Carthag.

Gyaros γύαρος, Plinio, Virgilio, Tacito, Straboni, Pomponio, & Luciano, vna ex Cycladibus insulis. vicina Andro: & omnium maris Ægæi insularum sterilissima: vt Philo in Flaccum tradit. Vicina Andro & Carysto, apud Antigonum de Mirabilibus. *Cyaros* Ouidii est 7. Metamorph. Ptolemæus etiam non habet. *Stopodia* à transeuntibus vocari, tradit M Niger. Castaldus eam *Stenosa* vocat. Erythræus *Iero*. quod veterem magis sonum refert.

Gym γύμς, magna & bona pars Syracusani agri; qui fuit Dionysii tyranni, vt Plutarchus refert, in vita Dionis. Hodie *Caua di Georgia* vocari scribit Aretius. sed malè *Giartis* legit.

Gyfyra, loci nomen, in Codice Theodosiano 6. Titulo de Prætoribus & Quæstoribus. An fortè Gephyra?

Gygæus, Lydiæ lacus. Huius meminit Q. Calaber 11. & Herodotus 1. apud Halyattis sepulcrum magnitudine mirandum. Vide *Coloe*.

Gygantis, vide *Arcadia*.

Gygarium, locus Ciliciæ. circa Pondado: ad Amani angustias: videtur ex Curopalate.

Gygas γύγας, Straboni 13. promontorium apud Dardanum Troadis. Gygadum auri meminit Iul. Pollux. an huc referendum. ignoro.

Gygepolis, vide *Sardis*.

Gylax, & *Gylacia*, vide *Apollonia*.

Gylo, Palæstinæ locus. Iosue 15.

Gymnai, vide *Gymnasia*.

Gymnasia γυμνασία, vrbs circa Colchidem regionem, Diodoro 14. *Gymnias* γυμνιὰς, fortè Xenophontis, 4. Cyri exped. *Gymnos* populos habet ibidem versus Mæotidem paludem, Orpheus. item *Gymnæos*.

Gymnasia, vide *Baleares*.

Gymnetas, vocat Crates Pergamenus

gentes Indos quosdam, qui centenos annos excedant. Non pauci eos *Macrobios* appellant, inquit Plinius lib. 7. c. 2. Sed Gymnetas habet etiam in Africa, versus Plagam Orientalem. Sex. Auieno sunt Gymnetæ in Hispania Tarraconensi. vnde Gymnesiis insulis nomen.

Gymni, & *Gymnias*, vide *Gymnasia*.

Gymnetes populi, sunt in Æthiopia sub Ægypto: nudi incedentes. Plinius. *Cymnetæ* Straboni sunt.

Gymnosophistæ, Indorum philosophi, Plinio, & Solino. Indiæ intra Gangem gens est apud Ptolemæum. Horum duas factiones describit Porphyrius 4. de Abstinentia ab esu carnium; *Brachmanes* nempe & *Samanaos*. Africæ quoque *Gymnosophistæ* sunt. *Iogues* interpretatur Gymnosophistas Indos, Maffeius. Etiam iuxta Meroen, Heliodoro 3. & 10. & Philostrato 1. & 6. vbi eos dicit vti eo habitu quo messores Athenienses solent. Hoc volui addere, ne quis eos ex vocis etymo planè nudos incedere, sibi persuadeat.

Gynæcon γυναικῶν λιμήν, portus, circa Phidaliam, inter Anaplum & Leosthenium. Stephanus. Iuxta Byzantium est, vt docet Dionysii Anaplus. Gedrosiæ quoque apud Ptolemæum, Ammianum, & Arrianum. vide *Senum*.

Gynæcocratumeni γυναικοκρατούμενοι, Sauromatica gens, in Asia, circa Mæotim, Pomponio. Circa Tanais ostia, Plinio. quarum connubia cum Amazonibus. Vide *Sarmatia*.

Gynæcopolis γυναικόπολις, Phœniciæ vrbs, Stephano. Ægypti apud Strabonem, cuius Nomum *Gynæcopoliten* vocat Plinius.

Gyndes γύνδης, Asiæ fluuius, qui in Mantienis montibus oritur, & per Dardaneos (Darneos erat in margine) in Tigrim effluit, & Opin vrbem præterlabitur. Herodotus in Clio. Iuxta Babylonem describit eum Seneca, sed per Iota *Gindes*. Secundæ magnitudinis post Euphratem facit eum Orosius lib. 2. cap. 6. Ammianus huius quoque meminit: etiam Tibullus lib. 4. *Profluit aut rapidus Cyri dementia Gindes*. Non est Gindes Taciti.

Gypia γυπιάς, petra, loci nomen; Æschylii in Supplicib.

Gypopolis, vide *Apsasium*.

G Y

Gypsara γυψάρα, Mauritaniæ Cæsariensis portus, Ptolemæo. *Gupsariensis* meminit Collatio Carthag. Arabiæ Petrææ vrbs: eidem. sed per I. in penultima. Gypsatia.

Gypseus γυψεῦς, Æthiopiæ insula metallifera, apud Stephanum. *Gypsus* fortè, cuius meminit Codicis liber 10. Titulo 47. Gypsi meminit quoque Balsamon, in Photium. Vide *Gythites*.

Gyr, vide *Girgiris*.

Gyræ Petræ, vide *Choerades*.

Gyras γύρας, mons in Teno insula. Hesychius.

Gyrei, Arabiæ Felicis populi, apud Plin.

Gyres γύρης, fluuius, regionis Lalacaonis, Zonaræ, Cedreno, & Curopalati. In Asia Minori.

Gyrisoeni γυρισοηνοί, Plutarcho in vita Sertorii, sunt Hispaniæ Tarraconensis populi. *Laen* hodie in hoc tractu esse putat Ambros. Moralis. Quidam *Giennenses* putant, vt scribit Io. Mariana.

Gyrolimna, locus iuxta Constantinopolim. Nicetas.

Gyrtone γυρτώνη, Macedoniæ vrbs, Ptolemæo. *Gyrton* Liuio, Plinio & Stephano. Hos antiquitus *Phlegyas* φλεγύας, appellatos, scribit Strabo. Eandem prius *Andream* dictam fuisse, ex Pausaniæ Bœotica videtur. Nardus eam *Tachi Volicati* vocat.

Gyrus γυρός, mons Ætoliæ, circa Acheloum fluuium, qui postea *Calydon* καλυδών, dictus fuit. Plutarchus in libello de Fluminibus & Montibus.

Gystate, Æthiopiæ sub Ægypto opidum. Plinius.

Gytheates, vide *Gythium*.

Gythites γυθίτης, insula iuxta Æthiopiam sub Ægypto, Ptolemæo. *Gypsitis* interpretibus. An Gypseis Stephani? vel *Cytis* Plinii? Hodie fortè *Genamani* dicitur, vt ex Tabulis videtur.

Gythium γύθιον, Laconicæ opidum Ptolemæo: *Gytheum* Ciceroni 3. Offic. *Cytheum* malè apud Nonium, vbi hunc locum citat. *Gethion* Pausaniæ in Arcadicis. Lacedæmoniorum nauale est Xenophonti, & Polybio 5. triginta stadiis ab vrbe distans. *Paleopoli*, Niger illud vocat. Idem ante eum Gemistus παλαιόπολις; qui illud quoque *Passabas* πασσαβᾶς, nominat, Gythium scribit

Theue-

Theuctus *Cabo de Pagu* dici, & Græcis *Paleopoli. Gytheatem* Sinum. hinc habet Plinius. *Gythius* fluuius hic quoque Pomponio. *Gythius* legitur in aliquibus codicibus. Vide *Gythium*.

Gythones γυθῶνες, Sarmatiæ Europææ gens: apud Ptolemæum. vide *Nuithones*.

Gytta γύττα, Africæ vrbs, ab Hannone constructa. In suo Periplo.

Gynini, vide *Genini*.

Gyzantas, gens in Africa, quæ mel ex floribus facit, teste Apollonio in Mirabilibus. sic quoque ab Eustathio vocantur. *Zygantes* sunt apud Herodotum. vide *Byzacium*.

Gyzis γύζις, Marmaricæ portus, Ptolem. *Golfo degli Arabi*, Castaldo. Sed *Zygis* hic habet, ex Latinis exemplaribus.

Ab, Palæstinæ vrbs, Guiliel. Tyrio.

Habarim, vide *Ieabarim*.

Habensse, vide *Abensis*.

Habessus, Lyciæ vrbs, Plinio 5. cap. 27. vbi Hermolaus hæc, *Fortassè, non Habessus, sed Edebessus scribendum fuit.* ita Lyciæ vrbem vocante Capitone. Vide *Antiphellus*.

Habor, cuius mentio est 4. Reg. cap. 15. pro flumine ponit Beniamin, ab incolis *Alchabor* dicto: sed idem sonat, dempto articulo *Al.* ad Gozan fluuium videtur, ex Iosippo.

Habtbin, locus circa Hebron, in Palæstina, auctore Guil. Tyrio.

Habyla villa, est apud Marcellinum Comitem.

Hacotina, Antonino vrbs, circa Euphratem, quà Taurum montem perlabitur. *Locotena* legit quoque Simlerus.

Hactara, Hispaniæ Bæticæ vrbs, Antonino: Inter Castulonem & Malacam. An *Lacuris* fortè?

Hadoram, vide *Hyrcania*.

Hadramot, locus vbi ventus multos homines interfecerit. auctore Lib. de Proprietatibus rerum, Arabis cuiusdam. sed falsò Aristoteli tributus.

Hadranitani, & *Hadranum*, vide *Adranum*.

H A

Hadria, vide *Atria*.

Hadriana, Lyciæ vrbem. habet Inscriptio antiqua quæ est apud Aldum in sua Orthographia. In Tabulis geographicis video circa hunc tractum *Æliopoli*. Eandem tamē esse non affirmo. dubitare malo. quamuis Ælius, Hadriani Imp. prænomen esse scio. *Hadriana* ciuitatis meminit Cassiodorus Variar. 1. ad Saturninum. Et *Hadriana* Episcopum facit Epaphroditum, Dorotheus. Vide *Zama*.

Hadriani, vide *Iuliensium*.

Hadriani Forum, vide *Forum*.

Hadriani Imp. Sepulchrum, vel monumentum, in Vrbe Roma, iuxta Tiberim fluuium; quam & *Hadriani* Molem appellat Procopius; postea *Arx Crescentii*, quòd is eam tenuit, dicta est, teste Platina, & Lupano, in Æl. Spartianum. Hodie *Castello S. Angelo* nominatur. Etsi hoc nomen Hadrianus, & alia inde nascentia, passim apud auctores sine aspiratione scribantur, vbique tamen & in nummis & marmoribus antiquis, cum H. auspicatum legimus.

Hadriani Imp. Murus, quem in Britannia insula à mari ad mare per octoginta M. pass. exstruxit, vt refert in eius vita Spartianus. ab Antonino *Vallum* vocatur. idque à Luguuallo ad Brameninm extendit. Accolæ *The vval of the Pictes* nominant. quasi dicas Pictorum vallum, *Scotishe banke* appellari, scribit quidam qui edidit Itinerarium Anglicum.

Hadrianopolis ἀδριανούπολις, Ptolemæo Thraciæ vrbs: quæ prius *Vscudama*, vt Ammianus, & *Oresta*, vt Lampridius in Heliogabalo ait, vel *Orestias*, vt Zonaras, dicta fuit. Tzetza Chil. 8. numero 47. tradit hanc non solùm Hadrianopolim, ab Hadriano Imp. sed & *Æliam* ab eius prænomine vocatam. Hodie etiamnum *Hadrianopoli* nominatur. A Turcis *Endrem* vocari, scribit Busbequius. *Edernay* Postellus. *Hadrianopolim* habet concilium Nicenum, in Pisidia. Et aliam in Bithynia. hæc Honoriadis regionis, est in Authenticis. Concilium Chalcedonense describit Hadrianopolim quoque in Veteri Epiro. Et in Paphlagonia. Metaphrastes in vita S. Alypii. Stephanus scribit quoque *Hadrianopolitas* nuncupatos, qui *Gonim* vrbem Thraciæ inhabitant. idem

phano auctore. vide *Alisium*.

Halesus, vide Hales, *Alesus*, & *Alesa*.

Haletem fluuium, circa Veliam, millia pass. III. vt habet Cicero, epistolarum ad Atticum 16. principium eius est; *Octauo Idus Sext* Per E. in secunda est in alio codice. *Elea* fortè Stephani. & *Aluntus* fortasse Vibii.

Haleus ἄλοῦς, Theocrito in Thalisia, fluuii nomen, in Co insula, vt habet eius interpres Winsemius.

Halex, vide *Alex*, sine aspiratione enim Græcè scribitur.

Hali, Germani sunt, apud Plinium 4 ca. 12. vetustioribus codicibus. In recentioribus autem pro eo *Alii* legunt appellatiuè.

Halia ἀλια, Arcadiæ vrbs, Pausaniæ. In Argiæ maritimis est Thucydidi *1. 2.* & 4. Iuxta Trœzenem esse, addit huius Scholiastes. sed ἀλιας. Vide *Thessalonica*.

Haliacmon, vide *Aliacmon*, & *Inachus*.

Haliacter ἀλιακτήρ, locus in quo congregantur Siculi. Hesychius.

Haliardi, vide *Aliardi*.

Haliartus ἀλιαρτος, Homero, Plutarcho, Liuio, Stephano, & Pausaniæ, Bœotiæ vrbs. Ptolemæus ἀλιαρτος, sine afflatu legit. *Ariartus* per R in prima etiam habet Stephanus Vide *Copais*.

Halica ἀλικη, Argiæ vrbs. Pausanias in Corinthiacis; & Hesychius in voce ἀλικοί. An Prisciani *Alice*? à quo Aliciensis eidem.

Haliçanum legit Aldus, *Haclitanum* Simletus, Pannoniæ opidum, apud Antoninum. *Hilicanum* legit Parisiensis codex. Lazius subdubitat num idem sit cum Olimaco Ptolemæi.

Halicarnassus ἀλικαρνασσός, Asiæ Minoris vrbs, Doridis regionis, Ptolemæo. Patria Dionysii, item Herodoti qui *Halicarnesos* per η & vno Σ scribit. Quondam *Isthmum*, & *Zephyriam* ζεφυρία, dictam, scribunt Strabo & Stephanus; qui eam & *Isthmus* ἰσθμός, vocat. Idem eius incolas *Antheades* ἀνθεάδες, nuncupatos scribit; à quodam qui apud eos illustris fuit. Eius formam lege apud Vitruuium 2. cap 8. Hodie *Castello S. Pedro*, Nigro; *Mesi*, Sophiano dicitur. Plinius scribit Zephyriam quondam insulam fuisse: sed postea Halicarnasso adiunctam.

Halicus ἀλικος, Ciliciæ regio & mons. Stephanus.

Halicya ἀλικύαι, Siciliæ vrbs, Stephano, inter Lilybæum & Entellam. ἀλικυκαι, per α in vltima legit Thucydides 7. *Halicyenses* sunt apud Plinium, & Ciceronem. quidam anonymus *Recalbuto* appellat. at eum errare vult Fazellus, qui *Raybalbuto* legit.

Halicyrna, vide *Alicyrna*.

Halies, vide *Tiryns*.

Halimusii ἁλιμούσιοι, est Atticæ pagus, Straboni: & Plutarcho in Cimone. *Alimus* ἀλιμοῦς, sine afflatu apud Stephanum, est Leontidis municipium. Idem puto. Huius meminit quoq; Clem. Alexand. ad Gentes

Halipedo ἁλιπέδῳ, locus sic vocatus, Xenophonti lib. 2. Græcor. circa finem. Prope Pyræeum erat.

Haliphthorum ἁλίφθορον, vel *Haliphthora*, Arcadiæ vrbs, Pausanias. Vide *Alsphera*.

Halisarne, Plinio Troadis opidum. ἀλισαρνα, citra aspirationem, scribitur à Stephano. *Elisarne* ἐλισάρνη, est Xenophonti 7. Cyri Exped. Apud Strabonem locus Coæ insulæ est, versus Meridiem. *Alasarne* Hesychio.

Haliteus ἀλιθεῖος, Ephesiorum regionis fons. Pausanias in Achaicis.

Halusa, vide *Aliusa*.

Halix, Ciliciæ vrbs, Plinio.

Halizones, vide *Halyzones*.

Hallin, vide *Bergio*.

Hallyi ἅλλυι, vndas, habet oraculum, apud Pausaniam in Messeniacis.

Halmatia ἀλματία, Athenæo locus, vbi rapas incultas nasci tradit, lib. 9. cap. 2. *Dalmatia* autem vertit Dalechampius.

Halmiris Taurica ἁλμιτης, Tauricæ Chersonesi locus, ad Pontum Euxinum, Arriano in Periplo. Fortè vbi Strabo Lacum marinum, & Salinas describit.

Halmones, vide *Olmones*, & *Almon*.

Halmus, vide *Araxes*.

Halmydissus, Thraciæ vrbs, Pomponio, & Plinio. nonnulla exemplaria *Almedessos* legunt. Ptolemæus ἀλμυδισσος, sine aspiratione habet. *Salmydissus* σαλμυδισσὸς, legit Xenophon, & Lycophron. per η. in penultima, Sophocli in Antigone.

Halmyra, vide *Almyra*.

Halmyris, Plinio lacus est, quem Danubius fluuius supra Istropolim, non longe à suis ostiis facit. Huius meminit quoque

Calli-

Callistus. Hodie vocatur, vt Pinctus in suo Plinio tradit, *Lac de nostre Dame de Danube*, quasi dicas, Lacus Diuæ Virginis Danubiana. *Salmorudis* hoc tractu vrbs apud Antoninum est.

Halmyrides ἁλμυρίδες, Hesychio loc^o litoralis in extremo Atticæ; vbi cadauera proiiciebantur.

Halmyrus, locus est circa Thessaliam, aut Larissam Græciæ. Nicetas, in Balduino Flandro.

Halone, apud Nicetam vrbs, videtur ad Mæandrum. *Solbazar* Turcis, teste Leunclauio.

Halone, insula cum opido, in Propontide, Plinio. Est ἁλώνη Stephani. Est & insula circa Ioniam, Plinio. Vide *Alone*, & *Proconnesus*.

Halonnesus ἁλόννησος, Maris Ægæi insula: Straboni. circa Magnetas Macedoniç. Hanc nonnulli aspirant; alii tenui proferunt accentu. N. Gerbelius scribit eam ab Harpocratione *Nesidium* νησίδιον, & a Suida *Nesydriū* νεσύδριον vocari. Plin. aliā describit inter Samothraciam & Chersonesum. Alia est *Halonesus* Ioniæ, apud Stephanum; quā Pomponius describit circa Corycum Ioniæ montem. Idem Stephanus habet quandam Halonesum, de qua Philippus & Athenienses differebant. In Thessalia, ni fallor. Huius & Demosthenes meminit.

Halonnesi, insulæ aliquot Sinus Arabici, circa Pentadactylon montem. Plinius.

Halope, vide *Alope*.

Halorus, vide *Alorus*.

Halorium ἁλώριον, Peloponnesi opidum, Straboni.

Halos, vide *Alos*, & *Ophiusa*.

Haluntium, vide *Aluntium*.

Halus; Parthicum opidū, Tacito in Annalibus. Est & Israëlitarum mansio, Num. 33. αἰλούς, legunt 70. interpretes. Vide *Alos*.

Halusium, vide *Thalamus*.

Halycidon, Massiliensium portus, Pomponio. *Peccais* est Poldo Albenati. Vide *Lacydon*.

Halycus ἅλυκος Siciliæ flumen, in parte Agragantina. Diodorus 15. vide *Alycus*.

Halydienses, seu *Hippini*, populi Asiæ Minoris sunt Plinio, circa Mæoniam regionē. *Alysonii* videntur apud Herodotum 3. Vide *Halyzones*.

Halys ἅλυς, Ptolemæo & Plinio, Asiæ Minoris amnis. Busbequius putat *Aytozu* à Turcis dici. *Pet.* Gyllius in quadam epistola quæ apud me est, credit *Casilirmar* appellari, quod amnem rubrum significat. *Lali* Nigro dicitur. ex Tabulis possit *Osmagiuchi* interpretari. Lydiæ fluuium facit Vibius, qui Chrusos transit. Curtius 4. scribit Halym terminare Lydiam. alium hunc a priore puto. Sed huius ampliorem descriptionē lego apud Herodotum 1.

Halyzea, Plinio Acarnaniæ vrbs est. ἀλυζία, sine afflatu, est apud Thucydidem, Strabonem & Stephanum. *Ælyzia* αἰλυζία, est Xenophonti. Citra Leucadiam stadia cxx. eam describit Cicero, Epistolarum lib. 16. *Azylia* ἀζύλεια Ptolemæi est. *Natalico* vocatur a Sophiano.

Halyzones, Scythiæ Europææ sunt populi. Stephanus per A in secunda, & Ω scribit. sic quoque Herodotus, sed cum O. paruo. Sed videtur distinguere Herodotus inter ἀλαζῶνες, per α & ζ, & ἀλυζῶνες per υ & ς. quod illos inter Scythas Europæos locat, hos verò circa Asiam Propriā alicubi. Strabo *Allazonium* ἀλαζόνιον, vrbem habet, ab Amazonibus conditam, in Mysia, ad Propontidem, ad læuam Æsepi fluminis. vbi quoque Plinius *Halizonas* (quod præcingantur mari) habet. Sed huius vocis inconstantem admodum scripturam reperio. Vide *Bithynia*, *Chaldea*, & *Chalybes*.

Hama ἄμα, fontis nomen, apud Pausaniam, in Achaicis. Eidem quoq; montis nomen, circa Las opidum. In Laconicis.

Hamæ, Campanorum opidum videtur, apud Liuium 23. tria milliaria distat à Cumis. In arduo monte, qui à balneis Tripergulinis abest M.CCCCC. pass. Hamarum insignes ruinas conspici hactenus, scribit Dalechampius. Adeundus de hoc loco etiam Scipio Mazzella de Antiquitatibus Puteolanorum, Italicè scriptis.

Hamaxici ἁμάξικοι, sunt circa Tanaim Mæotidem, & Borysthenem, populi, apud Strabonem.

Hamaxitis ἁμαξῖτις, maritima vrbs, circa Æoliam, Xenophon 3. Græcor. & Thucyd. 8. Vide *Amaxitus*.

Hamaxobii, *Hamaxobitæ*, & *Hamaxophorti*, vide *Amaxobii*, & *Scythæ*.

Hamem,& **Hamarac**, regiones vbi musc* adulteratur,vt auctor est Serapio. Circa Persidem fortè,aut Arabes.

Haminea,vide *Hanunea*.

Hamirei, Arabiæ Felicis gens. Plinius.

Hammicum Littus, Arabiæ Felicis, ad mare Indicum. vbi auri metalla, Plinio auctore. Ptolemæus vocat *Ammonium* promontorium.

Hammanientes, Africæ populi, inter Nasamonas & Troglodytas. Hi salibus domos exstruunt, Solino & Plinio testibus. Sunt iidem cum *Ammoniis*.

Hammodara. Æthiopiæ sub Ægypto opidum. Plinius.

Hammodes,vide *Ammoniacam*. & *Arenosum* Littus.

Hammon,vide *Ammon*.

Hammonii,apud Plinium sunt populi in Arabia Felici, vide *Ammonii*.

Hammonis Lacus, in Africa, qui ortu solis & occasu incandescit: reliquo tempore gelidus est, Sic Vibius. Idem cum *Hammonis* Fonte Plinii reor. quem dicit interdiu frigidum, noctibus autem feruere.

Hamptab, circa Syriam atq; Euphratem opidum. Guilielmus Tyrius.

Hana,locus circa fluuium quendã;1. Esd. 8. *Eui* est 70 interpretib⁹. Eodẽ capite, paulò infra, ipse fluuius sic dicitur, quẽ 70. interpretes *Athue* vocant Daniel 3. idem *Thia* nominatur. Circa Hierosolymam videtur.

Hanale,vide *Ethesbamare*.

Haueat,mons in India, vbi nardus optima. Scrapio.

Hannibalis,vide *Portus*.

Hannonia, vide *Hagnoia*.

Hanunea, Antonino Syriæ opidum, circa Cyrrhesticam regionem. Simlerus alias *Haminea*, & Hanone legit. Vide *Chaonia*.

Hapon d'aun,vide *Assonitana*.

Har, vide *Hir*.

Haracetum opidum Macedoniæ vspiam. Liuius 44.

Harax, Susianæ fluuius, apud Ammianum.

Hardam, Episcopalis vrbs, sub sede Damascena, Tyrio.

Harenc castrum, in Cassiotide regione, duodecim mill. ab Antiochia. vt ait G. Tyrius,& Matthæus Parisius.

Hares,Mons in Palæstina. Iudicum 1.

Hariartus,vide *Haliartus*.

Haristallium, vel *Heristellium*, locus celebris in historia Caroli Magni, auctoribus Eginattho, Reginone, & Aimoino, qui eum ad Wiseram amnem describunt. Hodie adhuc *Herstel* locus superest ad Weseram seu Visurgim. Aliud *Heristallium* est apud Caroli Magni eiusdem scriptores, in ripa Mosæ fluminis, haud procul Leodio. hic hodie pagus est, qui nomen quoq; retinet.

Harma,seu *Harama*,item *Horma* ciuitas in Tribu Iuda,& Simeon. Iosue 19. in li. Iudicum putatur *Sephath* dici. Beniamin eam *Ramas* vocat ἅρμα, Indica vrbs, apud Stephanum Bœotiæ locus & vicus, Pausaniæ, Homero, Straboni, & Stephano. Iuxta Mycalessum, Eustathio. Aliud quoq; est in Attica, agri Tanagrici. Et aliud ad Phylen pagum, finitimum Tanagriæ, Straboni 9. In Parnetho, Eustathio. hoc idem *Amphiarai* Lutra, i. Balnea, vocari scribit Stephanus. An fortè hinc *Amphiarai* Aqua, cuius mentio apud Athenæum 2? Apud Ælianum in Varia Historia quoq; Thebaidis paludis nomen. Vide *Quadriga*.

Harmala ἅρμαλα, ad Mæandrum vrbs, Nicetæ.

Harmastis, Plinio Iberiæ vrbs est, quam Ptolemæus *Armactica* ἁρμακτικὴ, vocat, vt Villanouanus vult.

Harmatelia ἁρματήλια, Indię opidũ Brachmanorum, ab Alex. Magno oppugnatum, & deditione captum, Diodoro 17. Hanc Trogus lib. 12. videtur Ambigeti regis vrbẽ vocare. Circa Indi fluminis ostia.

Harmatopolitæ,vide *Harmatus*.

Harmatus, ἅρματος, vrbs Asiæ Minoris, è regione Methymnę, in continente. Thucydides 8. Hinc Harmatopolitæ apud Pliniũ.

Harmene, vide *Armene*.

Harmenia,vide *Armenia*.

Harmesia,vide *Hermesia*.

Harmi, gens Germaniæ videtur, apud Procopium 2. Gothorum. Circa Saxoniam fortè.

Harmobia,vide *Armonia*.

Harmozica, vide *Ozica*.

Harmuzia, Vide *Armuzia*.

Harpadium, Vide *Hirpinum*.

Harpagia

Harpagia ἁρπαγία, siue *Harpagium*, locus circa Cyzicū, Thucydidi, Stephano & Straboni: sed hic ρ est in penultima. Circa Granicum fluuium est Suidæ, in voce Minos. Athenæus 13. autem circa Chalcidem esse dicit. Stephanus Niger, in Libello de Nimio vitæ luxu, locum in Euboea sic vocat: vbi Ganymedem raptum aiunt.

Harpagus ἅρπαγος, fluuius circa Colchidem regionem, Diodoro 14. Fortè idem cū *Harpaso* Xenophontis.

Harpalycia ἁρπαλύκεια, Phrygiæ vrbs. Stephanus.

Harpanus, Vide *Ardanus*, & *Arpani*.

Harpasa, Cariæ vrbs. testes Ptolemæus, Plinius, & Stephanus.

Harpasus Plinio, ἅρπασος, Stephano & Liuio Cariæ fluuius. *Daphnus* δαφνοῦς, ab Apollonio appellari scribit Rodigin⁹, ex Stephano, ni fallor. Q. Calabro in Mæandrum illabitur *Harpasus* etiam Asiæ fluuius, circa Scythinos campos, non longè à Taochis populis, Xenophonti 1. Cyri Exped. Iuxta Pontum videtur. Vide *Harpagus*.

Harpessus, Vide *Arpessus*.

Harpinna, Vide *Harpinnates*, & *Olympia*.

Harpinnates ἁρπινάτης, fluuius Elidis, circa Harpinnam vrbem. Pausanias.

Harpis ἅρπις, Ptolemæo Mœsiæ Inferioris vrbs, ad Danubii ostia. Opidum nūc, inquit Mar. Niger, *Lycostomum*, ab ostii ipsius vocabulo; quas *Orlupi* modò dicūt. Idem Ptolemæus habet hoc tractu *Arpios* populos, sine afflatu. Vtraq; vox itaq; eodem modo scribenda.

Harplia ἁρπλεια, Pausaniæ locus Laconicæ circa Derthium.

Harpyia ἁρπυία, Illyriç opidum, apud Encheleas. Stephanus.

Harpys, vide *Tigres*.

Harsania, vide *Arsania*.

Harudes, populi Transrhenani, Sequanis vicini, Cæsari in Comm. *Cesi. m:*? Rob. Cœnali. Vigenereus dubitat nū sint *Charudes* Ptolemæi. hi sunt in Cimbrica Chersoneso.

Harum, vide *Cassinatium*.

Hasart, Syriæ locus, videtur apud Guil. Tyrium.

Hasarual, locus vbi habitabant filii Semmei. 1. Paral.

Hasbanium vel *Hasbania*, vti apud Sigebertum lego; Diuæus exponit Haspengow; qui tractus est hodie Leodiensis diœcesis. *Mosteluans* Comitatus olim vocabatur, testibus archiuis veteribus, apud Rosierum.

Hasbite, vide *Asbysta*.

Hasor. Tria diuersa loca sic dicta in Palęstina, docet And. Masius ad 15. c. Iosue quarum vnam quoque *Hesron* nominatam dicit. vide *Hesron*.

Hassatmaueth, vide *Sarmatia*.

Hassi, Plinio Galliæ Belgicæ gens. *Bassi* legit exemplar Venetum, lib. 4. cap. 17. Sic quoque Meierus 10. Annal. Fland. & *Bassejam* interpretatur: vulgo *Bassee*, Flandriæ opidum.

Hasta, Palæstinæ opidum lib. Notitiarū. Salentinorum vrbs est Plinio, in Italia. Vide *Iulia Augusta*, *Asta*, & *Basta*.

Hatra, opidum in confinibus Persarum, Ammiano. *Acra* legit Accursius. *Atra* melius legendum, docet Xiphilinus, in historia Traiani, & Seueri Impp.

Hauana, vel *Auaria*, Palæstinæ vrbs, in lib. Notit.

Haubertinga, *Ezelinga*, *Adalunga*, & *Gamundia* Cællæ; loca vocantur Ducatus Alemannici, in Diplomate Caroli Magni. Rhenanus Germanicarum 1. capite de Alemannis. Nomina hactenus retinere puto, sono paululum mutato. vti sunt *Esselinga*, *Gemunda*, &c.

Hauenne, vide *Alybe*.

Haustisus, vide *Cimbrica* Chersonesus.

Haylam, vrbs in littore maris Rubri. 3. Reg. 9 *Elath* 70. interpretib. *Elana* εἰλανή, Iosepho. Item 4. Regum 16. vbi eam Syriæ vocat. Hic Iosephus ἠλαθ, legit. Alia a priore. Hanc *Elatium* Plinii puto. Sed 4. Reg. 17. & 18. dicit Israelitas in Haylam Assyriæ traductos, à Salmanassare rege. hæc *Elaa* 70. interpretibus vocatur: & tertia videtur. Pro Elaa iidem ipsi *Ala* legunt, 1. Paralip. 5 *Aloer* habet Cedrenus.

Haylon, locus apud Hieremiam. In Palæstina est, Iud. 1.

Haza, vide *Haia*.

Hazazothamar, vide *Engada*.

Hebal Mons Deuteronomii 11 27. Iosue 8 γαιβάλ, legunt 70. interpretes. *Ebal* Chaldæus. γαιβάλ, legit Iosephus, Antiq. 4. cap. 8. vide *Garizim*.

Hebata, Mesopotamiæ opidum, Plinius.

Hebdomecontacometa, Æthiopiæ sub Ægypto populi Plinius. Incertæ fidei vox.

Hebdomum ἕβδομον, suburbium Constantinopoli, Procopio, Zonaræ & aliis. *Septimum* Latinè vocatur à Marcel. Comite, & in Hist. Miscella. Septem milliaribus ab vrbe Constantinopoli.

Hebraica ἑβραϊκά, monasterium circa Cōstantinopolim, quod & *Braca* nominatur. Zonaras. *Thebraica* malè scribitur in Hist. Miscella 24 *Stauracii* antea appellabatur, à Stauracio hic sepulto.

Hebræi ἑβραῖοι, Appiano 2. Ciuilium. vide *Iudæi*.

Hebrides, vide *Ebuda*.

Hebrodes, vide *Nebrodes*.

Hebromani, vel *Ebromagi* loci meminit Ausonius ad suum Paulinum. Vinetus suspicatur esse vicum *Embrau*, vel *Brau* prima syllaba truncata, dictum, circa Blauiam. Scaliger dicit esse ad confluentes Garumnę & Duranii, è regione Pauliaci. Idem putat hoc ipsum opidum postea *Burgum* Leontii nuncupatum. Vide *Ebromagum*.

Hebron, Metropolis Tribus Iudæ. Iosuæ 15. Hæc & *Arbea*, *Cariatharbe*, item *Mambre* dicta fuit. Genes. 22. & Iosue 14 Hic Abrahā Patriarcha sepultus fuit. Iosepho χεβρὼν, dicitur, & ἀρβὼν 70. interpretibus. Nunc *Eleutheropolis* nomen est, inquit Cedrenus Ab infidelibus *Callil* vocari, scribit Iustus Gistelius Vide *Zephron*.

Hebrus, Plinio & alijs *Ebrus* ἕβρος, & εὖρος, Ptolemęo, sine aspiratione. *Eurus* εὖρος, est apud Arr. 1 Alexandri. *Oeagrius* cognominatur a Virgilio. Thraciæ fluuius aurifer. Hodie *Marissa* dicitur Mercatori, Cuspiniano, & Nigro: aut *Valisa* si Nicol. Nicolaio creditur. *Mazera* fortè malè habet Oliuarius. optimè (vt puto) Leunclauius, qui *Maritza* & *Meritza* habet. Antea dictus *Rhombus* ῥόμβος, auctore qui scripsit de Fluminibus.

Hecademia, vide *Echedemia*

Hecale ἑκάλη, Leontidis tribus municipium. Stephanus.

Hecates ἑκάτης insula ante Delum sita; quę a quibusdam *Psammite* ψαμμίτη, vocatur, auctor Suidas. *Hecatem* circa Lesbum habet Hesychius.

Hecatesia, vide *Idrias*.

Hecatis Nemus ἄλσος ἑκάτης, promontorium sic dictum, in Sarmatia Europæa, apud Ptolemæum. *Triuiæ* lucus est Ammiano. Hoc eodem tractu Strabo *Achillis* lucū describit.

Hecatombæum, locus circa Dymen, in Achaia Propria; Plutarcho in Cleomene, & Polybio 2. Vide *Heræa*.

Hecatompedum ἑκατόμπεδον, Ptolemæo Epiri vrbs.

Hecatompolis, vide *Creta*.

Hecatompylus ἑκατόμπυλος, Parthiæ vrbs, Polybio, Ptolemæo, Stephano, & Curtio: in Parthyena est Appiano. Diodorus 17. eam Hyrcaniæ tribuit. *Iex* hodie vocatur, vt Theuetus perhibet. Est Libyæ vrbs, ab Hercule constructa, quæ postea a Carthaginēsibus expugnata fuit, Diodorus 4.

Hecatonnesi ἑκατόννησοι, insulæ in freto, quod est inter Asiam & Lesbon. Stephanus, & Strabo, cui viginti numero sunt, aut ex traditione Timosthenis, quadraginta. Eorum etiam Herodotus 1. meminit.

Hecatontacheiria, ciuitas quæ nunc *Orestiades* vocatur, sic Palæphatus. An in Macedonia, vbi *Orestium* habet Liuius?

Hectodurum ἑκτόδουρον, Rhætiæ opidum, Ptolemæo. *Echtal* Lazio est.

Hectoris Lucus, iuxta Ophrynium, in Troade. Strabo.

Hedena, vide *Helene*.

Hedeta, vide *Leria*.

Hedetani ἐδητανοί, Hispaniæ Tarraconēsis populi, Ptolemæo. *Sedetani*, vocantur Liuio & Plinio. Per I. in prima scribit Strabo 3. *Sedetana* Cohors, Silius 3. Habet & Plinius alios *Sedetanos*, & *Sedetanicam* regionem; tamen in Hispania.

Hedisfum, & *Halmum*, Daciæ Ripensis loca sunt Lichtenauio, ex Iornande quibus positos scribit Hemmesur & Bulcindur. vbi ipse Iornandes legit Emmedzur & Vzindur. pro Hedisfeum verò & Halmum, *Vto*, & *Iscalmus*.

Hedonacum ἡδονάκον, Bœotiæ vicus, vbi Narcissi fons. Pausanias. Quidam *Donacū* legunt, vt annotauit Sylburgius.

Hedones ἠδωνες, & *Hedoni* populi sunt Thraciæ, inquit Stephanus, & Isacius. sed Hedones ad mare habitant, Hedoni verò in mediterraneis. Horum Suidas quoque meni-

meminit. *Hedonis* regio, est Ptolemæo Macedoniæ, sed in Thraciæ confinibus. Vide *Amphipolis*, & *Edon*.

Hedontes, vide *Myrcinus*.

Hedros ἕδρος, sed sine aspiratione, Ptolemæo est Hiberniæ insula, quæ Plinio *Andros* dicitur, Villanouano iudice, ἄδρος, est in M.S. Ptolemæi codice. Hæc Camdeno, viro in sua patria describēda peritissimo atque diligentissimo, *Andium* quoque Antonini est: & Britannico vocabulo nunc *Enhli*, & Anglico *Berdsey* vocari docet.

Hedua ciuitas, dixit Sidonius, pro Augusta Heduorum, lib. 5. Epistolarum, ad Atallum. Idem Hericus lib. 1. vita Germani. Vide *Augustodunum*.

Hedui, vide *Ædui*.

Hedylium ἡδύλιον, est mons Bœotiæ. Suidas. ἡδύλιος est Plutarcho in Sulla. *Adylisis* fortè Plinii. Polyænus tradit Cephissum fluuium terminare Hedyleum & Parnassum.

Hedyphon ἡδυφῶν, Straboni Babyloniæ regionis fluuius. Fortè *Hedypnus* Plinii, quē scribit in Eulæum recipi.

Hedypnus, vide *Hedyphon*.

Hegen, & *Aliemen*, loca vnde Indicum adfertur. item Saccarum. Serapio.

Hegethmatia ἠγητματία, Germaniæ vrbs, apud Ptolemæum. *Lignitz* Silesiæ Villanouano est.

Hegonis ἠγωνίς, Macedoniæ promontoriū Ptolemæo, ad mare Ægæum. *Ægospotamos* Nigro.

Hegua, Hispaniæ Bæticæ vrbs, Plinio 3. cap. 1. Est *ægua* Strabonis. vtrobique mendosè pro *Ategua*. Hegua enim & Tegua voces incognitæ apud omnes alios. Historiā de Cæsare & Pompeio, quam Strabo ægua sua adscribit: Dion, Hirtius, & Val. Max. ad Ateguam referunt. Plinium quoque Ateguam scripsisse, ex eo liquet, quod in M.S. codice reperi *Singilia Tegula*; pro Ategua, errore librariorum, qui A. geminatum, finale nempe præcedentis, & initiale sequētis, ex ore prælegentis minimè auribus perciperet. Errores similes quamplurimos in hoc Thesauro detectos, si cui legere libuerit; adeat huius Indicem, in voce *Librarii*.

Heideba, vocabatur olim illud opidum Holsatiæ quod hodie Schleswyck dicitur. Crantzius, in Wandalia.

Heilli, vide *Hellenones*.

Heiones, vide *Eiones*.

Hel. ///// Colonia. Onuphrius, ex nummo argenteo.

Helaa, vide *Hileia*.

Helais ἑλαΐς, Syriæ, siue Palæstinę vrbs, inter Libanum & Casium montes. Tzetza Chiliade 12. num. 452. Pro *Ælia* puto, & Hierosolymam velle.

Helam, locus Syriæ: 2. Samuel. 10. *Chalaama* 70. interpretibus.

Helath, locus, Deuter. 2.

Helatici Campi, vide *Elateia*.

Helbo, Rhodiensis pelagi insula. Plinius.

Helea, vide *Elea*.

Helectras, vide *Electras*.

Helectrides, vide *Electrides*.

Heledus, Galliæ Narbonensis fluuius: Sex. Auieno.

Helela, Syria, aut Euphratensis vrbs, libr. Notit.

Helem, Episcopalis locus, Guil. Tyrio. circa Syriam alicubi. Vide *Mecyra*.

Helena, vide *Ielea*, & *Helene*.

Helenæ Sepulcrum, locus sub vrbe Hierosolyma: Iosepho, & Hegesippo.

Helene ἑλένη, insula ægæi maris, quinque millibus passuum à Sunio promontorio distans; teste Plinio. *Macroniso* hodie dici, scribunt Niger, & Sophianus. Stephanus hanc *Macris* μακρὶς, appellat. Strabo testis est eam ab Homero *Cranaen* κρανάην, vocatam. Ad hanc Helenam appulisse ferunt, teste Pausania: Item Plutarcho de Vita Homeri. *Helenam* aliam Plinius inter Sporades numerat, quam *Cytheram* putauerim. *Helena*, Pyrenęis montibus vicinum opidū, à parte Gallię Meminit huius D. Hieronymus, Zosimus, Orosius, & Aurel. Victor in vita Constantis Imp. *Elna* hodie vocari, tradit Vasæus. Est & vrbs in Bithynia, sic dicta ab Helena Constantini Imp. matre, ad quā proximè flumen quod Draconem δράκοντα, appellant, fluit. Procopio 5. ædif. Palæstinæ quoque vrbs, Sozomeno 2. cap. 1. & Calisto 3. cap. 31. ab eodem Constantino Imp. in honorem matris exstructa. eadem *Helenopolis*. circa Bethauiam hanc fuisse, scribit Freeul-

phus, vbi Lucianus Antiochiæ episcopus sepultus. Vicus Atrebatum est apud Sidoniū, in Panegyrico Maiorani. *Hesdin* hodie vocari asserit Pap. Massonus. *Hedena* quoq; pro Helena, apud ipsum Sidonium legi, in vetustis codicib. asserit Vigenereus, in Bibliotheca sua Historiali. In Artesia ad Caucium fluuium. Est & fons *Helene* in Chio insula, Stephano. Vide *Helea*, *Drepanum*, & *Macranesus*.

Helenium ἑλένιον, insula circa Canobum Ægypti, Eustathio. ἑλένειον, locus circa Canobum, est Stephano.

Heleno Isauriæ, est sub Episcopo Isauropolis. sic Balsamon, in Photium.

Helenopolim olim dictam scribit Munsterus, eam Germaniæ vrbem, quam hodie **Franckfurt** appellant, sed quādo aut à quibus, nō addit. Vrbs est ad Mœnum fluuium eleganter exstructa, cum ponte lapideo insigni: cui ab altera fluminis parte annexa est vrbecula **Sachenhausen**, eidem obediens. Duabus hæc vrbs in anno nūdinis, & Impp. Cæsarumque electionibus nobilem se reddit. Vide *Drepanum*.

Helenopontus, vide *Pontus*, & *Hellenopōtus*.

Heleph. Iosue 18. Palæstinæ locus.

Helerni Lucus, de quo Ouidius 4 Fastor.

Adiacet antiquus Tiberino lucus Helerni,
Pontifices illuc nunc quoq; sacra ferūt.
Inde sata & Nympha Cranè dixere priores)
Nequicquam multis sæpe petita procis.

Meminit Liuius Fab. Pictor. Circa vrbē Romam erat.

Heletem, vide *Haletem*.

Heleuteri, populi inter Celtas, proximi Cadurcis, vti est apud Cæsarem: Vigenereus *Viuerais* interpretatur.

Helgas, vide *Germanicopolis*.

Helbacer, præsidium in pago Sidoniensi. Guil. Tyrius.

Helia. Plinius 32. c. 2. In Siculo mari circa Heliam & Drepanum, curalium gigni scribit. Insula est Fazello, circa Drepanum Siciliæ. *Helia* etiam vrbis nomen, apud Marcell. Comitem, sed pro Hierosolyma. & *Ælia* scribendum. Vide *Velia*, & *Helaus*.

Heliæa ἡλιαία, forum Atheniensium maximum. Steph.

Helica, Thraciæ vrbs, Antonino.

Helice ἑλίκη, Ptolemæo, Straboni, Diodoro, Polybio, & Pausaniæ, Achaiæ Propriȩ vrbs. Piethon sine aspiratione in prima scribit. *Trypiam* τρυπία, eam appellat suo tempore Gemistus. *Helice* quoq; vrbs Bœotiæ, Scholiasti in Callimachum. In Thessalia etiam Straboni ex Hesiodo, & Eustathio in Homerum. Est & locus ad mare Euxinum, circa Cappadociam Orpheo. Item paludis nomen in Gallia, circa Attagum fluuium. Auienus.

Helicetus, amnis, circa Thraciā aut Mœsiam est. Hist. Mis. 17.

Helicon ἑλικών, fluuius est Dium Macedoniæ vrbem præterfluens, qui ad stadia septuaginta defluens, in terram se abdit; post viginti verò stadia elapsus, denuò se ostendit; & pro Helicone *Baphyras* βαφύρας, dicitur, vt tradit Pausanias, & *Bephyrum* Lycophronis credo. *Pharybus* φαρύβος, Ptolemæi est. Baphyrum vocat Liuius, lib. 44. Est etiam Siciliæ fluuius apud Ptolemæum: qui *Oliuerio* appellatur à Th. Fazello: sed *Veria* à Leandro. An Elisæus apud Senecam sit, videant peritiores. Bœotiæ mons etiam est, Ptolemæo, Pausaniæ, & Callimacho. Lucus quoq; ibidem circa Thebas: Zosimo. Vide *Parnassus*.

Helii populi, apud Cæsarium fratrē Nazianzeni, in Dialogis, (sed nescio quo terrarum tractu) apud quos, & Saracenos, nullos dicit esse pictores, nummularios, aut cātores, &c Alanis & aliis quibusdam gentibus hoc tribuit Euseb. 6. Præparationis.

Helimna est apud nos quidam vicus sic in vita Thalassii, Theodoretus. In Syria, circa Cyrum vrbem fortè.

Helingas ἑλίγγας, Hispaniæ Tarraconensis ciuitas est apud Polybium 11. & Appianū. Moralis & Xylander putant *Silpiam* Liuii esse.

Helionopolis, vide *Drepanum*.

Heliopolis ἡλίου πόλις, Ptolemæo & Arriano, Ægypti vrbs. *Solis* oppidum, Latinè vocat Plinius lib. 5. cap. 9. & Mela 3. cap. 9. Hebræis *On* dicitur, teste Hieronymo: sic quoque vocat Chaldæus paraphrastes. Coloniā hic à Seuero deductam habet Vlpian⁹. Nomē suum adhuc integrē tuetur, inquit Guilandinus; non quidem Græcè sed Arabicè: *Bethsemes* enim hodie vocatur; quod idē est ac si dicas domū Solis. Semes namq; Solē, &

Beth

Beth domum significat. Huic assentitur Becanus, li. 6. Hispaniæ. *Malbet* Tyrio est, qui addit ab Arabibus *Bahalbet* dici. Solis fons ἡλίου πηγή, nunc vocari scribit Simeon Sethi. additq; ibidem balsamum nasci. Ptolemæ° habet in Ægypto *Heliopolim* Metropolim. & aliam sine cognomine, in eadem regione. Alteram harum Iustus Gistelius in suo Itinerario *Dealmarach* vocat. Pro Heliopolite apud Orosium 1. cap. 8. malè *Diapolita* legitur, vbi Amasim regem Diapolitam dicit. Heliopolitā lego in codice meo vetusto M. S. & Diapolis vox nihil est. *Heliopolis* Ptolemæo, Plinio, & Eusebio, quoque Cœlesyriæ vrbs, quæ hodie *Balbec* Postello, *Malbech* Nigro, *Beallebeca* Leunclanio. Puto hanc esse quam Stephanus, scriptoresq; Ecclesiastici in Phœnicia describunt: & in Phœnicia Libani, Concilia. Hāc, vt Theodoretus 4. Hist. Ecclesiast. memorat, montes vndiq; cælum, propter altitudinem pene attingentes, obnubilant. Aliā in Thracia etiam habet Stephanus, & idē nouit Heliopolim in Aromatifera regione. *Heliopolis* vrbs Phrygiæ, apud Michaëlem Glycam 4. statuam hinc auexisse Constantinum Imp. & Constantinopoli columnæ imposuisse, idem addit. Vide *Corinthus*, *Iuliopolis*, & *Titana*.

Heliopolites, vide *Heropolites*.

Heliotrapeza, vide *Solis* Mensa.

Heliotropium ἡλιοτρόπιον, Thessaliæ vrbs. Polyb. 5.

Helis, vide *Elis*.

Helissus, vide *Illissus*, & *Elissus*.

Heliutrapeza, vide *Solis* Mensa.

Heliu, id est, *Solis* Delubrum, siue Lucus τέμενος, locus ad Pōtum Euxinum, vbi Medeam parentum feritatem fugientem, se continuisse, scribit Diodorus 4.

Helium, ostiū in quo effunditur Rhenus Plinio. *Occidentale*, ostium Rheni vocatur Ptolemæo. Christophorus Stella *Die Wilinghe* interpretatur: quod est inter Zelandiam & Flandriam; vbi se Oceanus Scaldis ostio insinuat. Aliis *Leck* aut potius *Vahalis*, *die Wael* videtur: cum *Wielinge* non Rheni, sed Scaldis ostium sit. Videtur mihi Mosæ ostium sic appellari, ex ipso Plinio. cui astipulantur Tacitus & Cæsar. Vide *Rhenus*.

Helixus, vide *Elixus*.

Hellas ἑλλάς, Thessaliæ vrbs. Strabo 9. & Hesychius: item Dicæarchus, qui eam inter Pharsaliam & Melitæam describit. Thessaliæ partem ōlim sic nominatam, tradit Pausanias in Laconicis. Circa Dodonem & Acheloum est Aristoteli Meteorolog. 1. Vide *Attica*, *Græcia*.

Hellenes ἕλληνες, vrbs Callaicorum, in Hispania Tarraconensi. Strabo 3. *Ponte Vedra* nunc vocari, putat Io. Mariana. Vide *Græcia*.

Hellenicum, & *Caricon* ἑλληνικὸν, καὶ καρικὸν, Memphidis loca, apud Stephanum. Inde Hellenomemphitæ, & Caricomemphitæ.

Hellenicum, siue *Græcum* Mare, vide *Ægæum*.

Hellenopolis, vide *Drepanum*, & *Dinopolis*.

Hellenopontus, Asiæ Minoris regio, in Authenticis, & concilio Constantinopolitano. Circa Cappadociam & Paphlagoniā esse ex Porphyrogenneta obseruaui. Sed vno L. *Helenopontus* est in Authenticis. ab Helene fortè vrbe in Bithynia. Huius Helenoponti vrbes lege in dictis Authenticis Coll. 4. Tit. 7.

Helles, *fluuius qui Smyrnā rigat*: sic Isidor°. *Meles* autem legendum, ex Strabone.

Hellespontiaca, vide *Phrygia*.

Hellespontus ἑλλήσποντος, & *Hellespontiacum* Fretum, Ptolemæo & Melæ, angustiæ maris inter Sestum & Abydum opida, duorum stadiorum latitudinis, Polybio auctore: octo Xenophonti: septē Plinio. *Stretto di Gallipoli* Castaldo; *Brachium S. Georgii* Volaterrano dicitur. Video aliis linguis eadē significatione quoq; sic appellari: veluti à Gallis, *Bras de S George*, à Flandris *S. Joris arm*. Hellespōtus vocatur, quòd Helle virgo in eo perierit. Ideoq; à Lycophrone *Virgicidum* Mare, & à Nazianzeno (vt annotauit Canterus) *Virginium* Pelagus nominatur. Ausonius *Sestiacum* Pelagus, & *Abydi* Freta appellat. sic quoque Appianus *Abidenum* Fretum. *Phryxaum* Pontum, Lucanus 5. *Phryxaa Æquora*, Val. Flaccus. *Phryxi* Semitam, Statius. *Athamantidis* Fluentum, Apollonius. Phrygium æquor à Phrygia adiacente, est Virgilio. *Ægeum* Fretum Pacuuius, apud Festum. Phileas apud Suidam etiam *Bosporum* vocat. *Hellespontus*, siue Hel-

lespontia etiam regionis nomen est Stephano, ad maris huius oram Asiaticam & quoque Europæam, quod videre est in vocibus Alopeconnesus, & Agotæorum. *Hellespontii* sunt Plinio in Mysia, & circa Parium. Quinctiliano est Lampsacum in Hellesponto. Vide *Borysthenes*.

Hellenviones, vel, vt ego lego, *Hilleuiones*, apud Plinium: *Hellusii* Tacito sunt: & *ελλευωνες* Ptolemæi. Ab Ammiano lib. 22. *Heillos* nominari, scribit Althamerus, qui eos in Bornholm, (insula Baltici sinus) statuit. Willichio autem sunt qui insulam, vulgò *Heil* dictam inhabitant. Hæc Venedicum sinum facit, non longè Dantisco, Prussiæ emporio. Hilleuiones Plinii, quos in Scandinauia describit, ego eos puto, quos *Dalekarlos* hodie vocant. Hilleuiones enim siue Hillewones Cimbrica lingua (quæ Scandinauica est) monticolam significat. habitant enim hi ad Seuonem montem, Riphæis non minorem, vt ipse inquit.

Hellopes, Epiri populi, Plinio. *Hellopia* ἑλλοπία locus circa Dodonam. Straboni 7. *Lopesia* Pineto.

Hellopia, vide *Ellopia*.

Hellum, vicus Germaniæ, in Elli fluminis ripa positus, vt habet ex charta Theodosiana Rhenanus, qui addit ibidem multa vetustatis monumenta superesse, hodieq; adhuc *El* dici. *D.* Maternum hic extinctum & sepultum aiunt. Elegiam locum quoque ab huius vitæ scriptoribus nominari dicit. In Tribocis est.

Hellus, vide *Ellus*.

Hellusii, vide *Hellenviones*.

Helmandica, vide *Salmantica*.

Helmodenes, sunt Plinio in Arabia.

Helno, vide *Heluonense*.

Helodes ἑλώδες, id est, siluestres, Albaniæ insulæ, in mari Hyrcano, sunt apud Ptolemæum. Desertas eas dicit Pomponius; & siue propriis nominibus *Scythicas* vocari ait.

Helon, Palæstinæ locus. *Olan* ὠλάν, 70. interpret. Iosue 19. 21. & 3. Reg. 4. Adi And. Masium, ad 8. cap. Iosuæ.

Helorus ἕλωρος, Magnæ Græciæ fluuius, inter Cauloniam & Crotonem, teste Diodoro, lib 14. vbi Græcos a Dionysio seniori, prælio victos describit. *Elorus* ἔλωρος, sine aspiratione scribit Athenæus. Eundem hūc fluuium Polybius libr. 1. *Ellesporum* ἐλλέσπορον, vocat, & *Elleporum*, Polyænus ait. Vide *Elorus*.

Helos ἕλος, Laconicæ vrbs, Straboni, Thucydidi, & Pausaniæ. Stephano eadem *Dorion* δώριον, & *Ptelcon* πτελεὸν, dicta. Idem Strabo lib. 8. innuit: qui addit etiam nonnullis *Oluras* ὄλουρας, vel *Olura* dici. Sed hāc in Aulone quem vocant Messeniæ describit. aliam namque etiam haber ad Laconicum sinum, inter Actiam & Cyparissiam. Hæc tria tamen opida, Ptelion, Helos, & Dorion, tria diuersa sunt Homero β Ἰλιάδ. Item Plinio in Bœotia, Ptelcon & Olyros. Apud eundem *Helos*, *Ptelcon*, & *Olyros*, sunt tria Ioniæ opida, iuxta Erythras *Helos* etiam vrbs Ægypti, Eustathio Ἰλιάδ. β. Vide *Palus*, & *Eilota*.

Helosensis Galliæ Episcopum, Laban nomine, habet G. Turonensis 8. Corruptè, si rectè conijcio, ab *Elusa*.

Helpha, vide *Porphyreum*.

Helpra. fluuii nomen: in vita S. Humberti. Galliæ Belgicæ est. circa Hannoniam, ni fallor.

Heliti, vide *Hæste*.

Helthecem, Palæstinæ locus. Iosue 15. 19. item 21. vbi *Heltheco*, & ἐλθεκώ 70. interpr.

Helthobad, locus terræ Chanaan. Iosuæ 15. 19. Eidem *Tholad* per Aphæresin vocari in Paralipomenis, annotat Masius.

Halua, vide *Eluia*.

Hēluecona, Germaniæ populi, apud Tacitum.

Helueldit, vide *Slani*.

Heluetii, Tacito, Plinio, & Cæsari: *Eluetii* ἐλουήτιοι, Ptolemæo, qui eos aliquando duplici LL. scribit. Strabo geminato TT. etiam legit. Galliæ populi olim fuere: hodie inter Germanos numerantur. Alpiumque incolæ sunt. Schweitzer / iidem Eydgnosser / id est, confœderati, vocantur. Hi sunt quos Cæsar contineri scribit inter Iuram montem, Rhenum & Rhodanum flumina, Lemanumq; lacum. Tacitus de moribus Germanor. *Heluetii* inter Hercyniā siluam, Rhenum & Mœnum flumina Hi in Germania (in Eremo Heluetiorum Ptolemæi verisimile) illi in Gallia. Vna gens tamen-

men. Vide *Quadi*, & *Sequani*.

Heluetiorum Nemus, vide *Martiana* Silua.

Heluetum, Antonino. Schlestadt, in Germania vrbs, Simlero. vide *Elcebus*.

Heluia Ricina, vide *Ricinenses*.

Heluii Cæsaris, *Albi* Orontio est, ciuitas Galliæ Aquitanicæ. *Helui* Plinio sunt, qui & *Heluicum* inde facit. & *Elui* ἔλυοι, Straboni. *Viuares* sunt Dalechampio. *Albigeois* sunt Belleforestio, qui putat *Elicocos* Ptolemæo esse. Heluios Cæsar in Cemmenum montem describit. Elicocos Ptolemæus ad Druentiam fluuium CC. M. P ab illis distantes. vide *Alba Augusta*.

Heluillum, vicus in Italia. Antonino. Circa Forum Flaminii. Hinc Heluolū vinum, Athenæo I. *Hiluinum* legit Sigonius, circa Callem. *Heluinum* Plinii autem putat Celsus Cittadinus.

Heluina, de quo Iuuenalis I. Satyra 3. *Me quoq; ad Heluinam Cereremque. &c.* Ad quod hæc verba Commentator vetus, *Namque apud Aquinum colunt numina earum dearum, quæ colunt in Galliis.* Sunt qui putant poetam fontem velle in Aquinati agro qui vsq; hodie ab accolis *Eluino* vocatur. iuxtaque adhuc quædam templorum vestigia extare, vt scribit Scoppa in suis Collectaneis. ipse tamen, vt quoque Brodeus, putat Græcè hui⁹ Deæ epitheton, vt Latinis Flaua, quod idem significat.

Heluinum, Plinio Samnitum fluuius, in Italia: quem Niger, & Leandera Ptolemęo *Matrinus*, & à Strabone *Homatrinus* appellari dicit. Idem hodie *Piomba* vocari scribit. Homatrinum apud Strabonem non inuenio. Is enim Matrinus habet, cum Ptolemæo. Fefellit Nigrum & Leandrum Græcus articulus, quem cum vocabulo ματρί-νος ligauere.

Heluri, vide *Scythæ*.

Helusani, vide *Elusa*.

Hema, vide *Æmonia*.

Hemasa, Syriæ vrbs, XVI. M. P. ab Arethusa: testis Antoninus. per I. in secunda apud eundem. & per E. in codice M.S. *Emesa* scribit Mercator circa hunc locum in tabula IIII. Ptolemaica, nescio cuius codicis auctoritate, cum *Emissa* legendum erat ex Græco exemplari. vide *Emissa*.

Hemasini, Dalmatiæ gens: apud Plinium.

Hemath, vide *Epiphania* Syriæ.

Hemeroscopium, Hispaniæ opidum, Auieno. vide *Dianium*.

Hemerium, emporium Chalcedonensis vrbis. Simeon Metaphrastes, in vita S. Auxentii.

Hemerus, vide *Eurotas*.

Hemette, vide *Lesbos*.

Hemesa, vide *Emissa*.

Hemichara ἡμιχαρα, Siciliæ mediterranea vrbs, Ptolemæo. Hæc Nigro *Nicosia* vocatur. An *Imacarenses* fortè Plinii?

Hemicynes ἡμίκυνες, gens iuxta Massagetas & Hyperboreos. Stephanus.

Heminonium, Thraciæ regio. vide *Thracia*.

Heminia Dymnus, Iberiæ Ponticæ mons. Vib. Sequest.

Hemisa, vide *Hemasa*.

Hemodes, septem insulæ sunt Pomponio, in Codano sinu Has Ptol. appellat *Scandias* σκανδίας, etsi is tantum tres numeret. Commune eas hodie nomen habere, non puto. Sed in hoc ipso sinu etiamnū (pręter exiguas aliquot insululas, nullius, aut parui admodum nominis) septem spectantur insulæ; quæ hodie vulgò vocantur, **Seelandt / Funnen / Langlant / Muen / Falster / Loylandt / & Femeren.** hanc vltimā vocat *Cimbriam* Crantzius.

Hemodus, vide *Emodus*.

Hemona, Palæstinæ locus, Iosue 18.

Hemopsonestia ἡμοψονεστία, Ciliciæ vrbs, ad Pyramum: Procopio . Ædif. Wesaliensis eius interpres *Mopsonestia* vertit. *Mopsuestia* μοψυεστία, Ptolemæi, Strabonis, Iosephi, & Stephani est. μόψου ἑστία; diuisim apud Porphyrogennetā. *Mopsiuesta* est apud Glycam. *Mopsi* Tumulus videtur apud Isacium & Lycophronem. *Mopsos* simpliciter, scribit Plinius lib. 5. cap. 27. *Mopsicrenen* μοψουκρήνη habet Ptolemæus in Cataonia, Armeniæ. Huius meminit quoque Aurel. Victor, in vita Iuliani Imp. *Mamisia* vocatur à Glyca.

Hemunta, apud Plinium sunt Arabiæ Felicis populi.

Henadda, Palæstinæ locus. Iosue 19. *Anna* 70. interpretibus.

Henaim, vide *Enan*.

Henan, vel ἀιναν, i. villa Henan, terminus terræ Chanaan. Num. 34.

Henesiotis ἡνησιῶτις, regio, in Sarmatia Asiatica: Ptolemæo. *Nesiotis* interpretibus.

Heneta, & *Henetus*, vide *Amisus*, & *Eneti*.

Heneti. vide *Eneti*, *Euganei*, & *Paphlagonia*.

Henetosa, & *Henetus*, vide *Amisus*.

Heniochi ἡνίοχοι, Dionysio, Ouidio, Plinio, & Stephano: gens circa Caucasum, vel Colchidem: ad mare Euxinum. Ptolemæus eos circa Coracem montem huius tractus habet. *Eniochi* sine afflatu Melæ. gentem anthropophagā facit Heraclides. Hos *Tyndarides* ab Aristot. vocari, scribit Gaud. Merula in Memorabilib. *Heniochia* regio est apud Steph. *Heniochi* montes, quos alii *Coraxicos* vocauere. Sic Plinius, qui inde Cyrum Armeniæ fluuium oriri scribit. Eidem sunt etiam montes huius nominis circa Sogdianam, aut Bactrianam, ad Oxum fluuium.

Heniochus, vide *Phasis* & *Taurus*.

Henna, vide *Enna*.

Hennon Vallis, 2. Paralip. 28. *Benennom* 70. interp. Iuxta Hierosolymam puto.

Hennonia, vide *Æmonia*.

Henotictonti ἐνωτικτόντες, genus hominum monstrosorum, Io. Tzetzæ.

Henus, vide *Oanus*.

Heordæa, vide *Eordæa*.

Heorta ἑορτα, Scordiscorum opidum: apud Strabonem Hardberg Lazio. vide *Eorta*.

Hephad, vrbis nomen, vbi tunica Domini Saluatoris inuenta fuit. H. Contractus nouissimè editus. *Iapha* Alb. Stadensis. *Zaphad* legit Lichtenauius, & Sigebertus. non longè à Hierosolyma.

Hephæsti vrbis episcopalis in Ægypto meminit concil. Ephesinum III.

Hephæsti Insulæ, Adiabenæ: Stephano, ex Arriani Parthicis. Vide *Hephæstium*.

Hephæsti Tumulus, in Hispania: ad Portum Nouæ Carthaginis. Polybio 10.

Hephæstia ἡφαιστία, Acamantidis in Attica tribus vicus: Iul. Polluci, & Stephano. Hephæstiadei fundi hoc tractu, meminit Laërtius, in Platone. Vide *Hephæstium*.

Hephæstias ἡφαιστιὰς, Lemni insulæ opidū, Ptolemæo, & Plinio: quod Hugo Fauolius *Cochino* vocari ait. Vide *Ægyptus*, & *Æolia*.

Hephæstium, Lyciæ opidum: Plinio *Hephæstia* Solino, proxima Chimeræ monti. De ea hæc Seneca, lib. 2. Epist. epistola 8. *In Lycia regio notissima est, Hephæstion incolæ vocant, foratum pluribus locis solum, quod sine vllo nascentium damno ignis innoxius circuit*, &c. *Hephæsti* Montes, sunt in Lycia: teste Plinio; qui tæda flagrante tacti flagrant. Vide *Ephestiensis*.

Heptabolus, Mauritaniæ locus, in quem Nilus influit: auctore Vitruuio 8. cap. 2.

Heptacometæ ἑπτακωμῆται, quos septem paganos vertere licet; populi sunt ad mare Euxinum; Colchidis regionis. Hi etiam *Mosynoeci* μοσυνοῖκοι, dicuntur, auctore Strabone, lib. 12. Horum meminere etiam Dionysius & Mela. Inter Cerasum & Cotyorum describit eos Diodorus. *Mosini* sunt Orpheo & Plinio. Stephanus eos barbaros esse, atque *Byzeres* βύζηρες, etiam vocari ait: Scythicum montem inhabitare.

Heptadelphi, vide *Septem Fratres*.

Heptagonias, locus sic dictus, circa Lacedæmonem vrbem: Liuio 35.

Heptanesia ἑπτανησία, id est, septinsula: apud Ptolemæum. Indiæ intra Gangem vrbs.

Heptanomus, vide *Heptapolis*.

Heptapagus ἑπτάπαγος, Halicarnasseo. 2. locus, vel ager Tiberi contiguus.

Heptapolis ἑπτάπολις, Ægypti regio, Dionysio teste: quam eius commentator Eustathius dicit antea *Heptanomon* ἑπτάνομος, & *Heptanomiam* ἑπτανομία, dictam; & postea à rege Arcadio *Arcadiam* appellatam ἀρκαδίας nomen opidi est in Ægypto, Stephano. Et *Arcades* populi ibidem, in quibus Heraclea vrbs: Sozomeno. Vide *Armenia*.

Heptaporus ἑπτάπορος, Troadis fluuius; Plinio, & Straboni; qui eundem *Polyporum* πολύπορος, dici scribit. Homero oritur ex Ida monte: sed Plinii tempore desierat. Puto eundem *Draconem* appellari à Procopio, lib. 5. de Ædificiis Iustiniani.

Heptapylos, vide *Thebæ*.

Heptahydaton, id est, septem aquarum, locus sic dictus Aborigenum: quadragesimo stadio à Marruuio distans, vt scribit Halicarnasseus, 11. *Septem Aquas*, vocat Cicero ad Atticum, 4. cap. 15.

Hera ἥρα, i. Iuno; Pausaniæ Æolidis opidum est, quod *Mesaten*. i. intermediam appellat: quod scilicet è portu Erythræorum, Chion soluentibus, propemodum media est. *Argennum* ἄργεννον, Ptolemæi videtur. Apud

Apud Pausaniam *Hera* est quoque Arcadiæ opidum. *Hera* præterea apud eundem in Eliacis est. Lœscherus Iunonem vertit: Romulus Amatæus autem pro opido sic dicto intelligit. Vide *Hybla*.

Heraclea, Magnæ Græciæ vrbs, quam Appianus in Annibalicis inter Metapontum & Tarentum statuit: Plinius inter Sirin & Acyrin flumina sitam dicit; & *Sirin* Σῖριν, quoque appellatum refert: cui assentitur Diodorus, lib. 12. *Plium* πλεῖον, Aristoteles in Mirabilib. *Polieum* πολίειον, vocatam scribit Strabo. *Pelicori* recentiori nomine vocat Pyrrhus Ligorius. Sed duas Heracleas hoc tractu idem ponit, viginti quatuor stadiis ab inuicem distantes: quarum vnam (quam & *Troiam* aliquando dictam scribit) alterius nauale facit; quod hodie *Amigdalaria* vocari testis est Barrius. Incolæ a finitimis *Metrochitones* μεσοχίτωνες, vocabantur: vt tradit Athenæus, lib. 12. cap. 8. Hanc Sirim Isacius suo tempore *Sirium* Σίριον, appellatum perhiber. Σίγειον corruptè in Mirabil. Aristotelis. Heracleæ huius etiam meminit Antoninus. Alia est *Heraclea*, Galliæ Narbonensis vrbs, ad Rhodani ostium, Plinio. *Caccabaria* cognominata, ab Antonino. *S. Gylles* interpretatur à Ioanne Poldo. *Nogheres*, & *Burgus S. Ægidii* est apud Beniamin Tudelensem. De hac vrbe video Ottonem Frisingensem & Gotefridum Viterbiensem hæc scribere: *In Galliis iuxta prouinciã Narbonensem, vir Dei Ægidius metropolim ex nomine suo Villam S. Ægidii vocauit; in loco qui vsque hodie* Palatium Gothorum *vocatur*. *Heraclea*, vt Plinius; vel *Heracleum* Ἡράκλειον, vt Ptolemæo & Strabo; Cretæ insulæ vrbs, & Cnossi nauale. *Setia* vocatur a Nigro, sed *Mirabello* à Pinero. *Heracleam* Mysiæ regionis habet Apollodorus lib. 2. quam *Bebrycum* vrbem antea fuisse ait. *Heraclea* Siciliæ ciuitas, Ciceroni & Ptolemæo. quæ *Minoa* cognominatur, Liuio & Suidæ. *Terranoua* hodie vocari, auctor est Aretius, sed hoc fieri non posse, dicit Fazellus. *Minoam* vrbem prius *Macariam* appellatam, scribit Heraclides in Politiis. de qua vide *Macaria*. Circa Bactrianam quoque *Heraclea* videtur quam ab Alexandro *Achaida* appellatam scribit Plinius. *Heraclea*, Cariæ vrbs, ad *Latmum* cognominata à Ptolemæo, & *Carica* à Plinio. *Latmus* etiam eadem dicta fuit a monte Latmo illi imminente, vt Strabo tradit. Stephanus eam quoque *Almaniam* ἀλμανίαν, & *Plistarchiam* πλειστάρχια, appellat. *Baffio porto* hodie dici, vult Bonacciolus, in suo Strabone Italico. *Heracleam* Ἡράκλεια, scribunt Blondus, Faroldus, & Marius Niger, olim vocatam insulam & vrbem quæ hodie *Citta noua* dicitur, sitam in insula Equilio, Venetorum ditionis. Leander ipsam insulam sic appellat. Plures *Heracleas* describunt veteres in vna Macedonia. Prima in Sintica regione, quæ inde *Sintica* cognominatur, Ptolemæo, Plinio, Liuio. *Senticam* per E. in prima appellat Cæsar; subditque eam Candauiæ. Alia in Pieria est, sub Oeta monte; Liuio, Plinio, Stephano, Pausaniæ. *Zetonus* hæc hodie, vt putat Nardus in suo Liuio Italico. Tertia Phthiotidis regionis in Trachinia, quadraginta stadiis a Thermopolis, & dimidio à mari: *Trachinia* hæc inde cognominatur. (aut *Trachis* vt Plinio placet) eius mentio apud Ptolemæum, Thucydidem, Diodorum, Strabonem, & Liuium. *Comarus* hæc hodie, vt putat Pinetus. Sed & aliam præter has tres videtur circa Athi montis isthmum describere Plinius 4. cap. 10. In Conciliorum opere quædam Heraclea adscribitur Macedoniæ Primæ, quam ego Sinticam interpretor. *Heraclea*, Tauricæ Chersonesi opidum, Plinio teste quoque *Megarice* dictum: ad Mæotidem paludem. *Heracleum* Ptolemæi est, & Strabonis. Nomen *Heracles* retinere scribit Bonacciolus. *Heraclea*, Syriæ vrbs Straboni; in Cyrrestica regione eam describit Ptolemæus. *Heraclium* Strabonis est, Hanc postea *Gazalicam* nuncupatam, scribunt Nic. Callistus, & Euagrius Scholasticus. *Italica* dici hodie, putat Bonacciolus. *Heraclea*, Ponti vrbs; in Bithynia Straboni, Xenophonti, & Ptolemæo. vbi descensum ad inferos fabulantur poëtæ. Bonacciolus *Aupep*, Niger *Pendarachia* nomen habere, ait. Hanc Heracleam Ponticam, vt apud Dioscoridem est, Serapio vocat *Dadiabentichi*. *Heracleam* in Ætolia, habet Trallianus. Huius puto meminisse Xenophontem 6. Græcorum. Alias *Heracleas* præter iam dictas reperio apud Ptolemæum, in Thracia, circa Lysimachiam.

in Lyncestide, Macedoniæ regione. in Syria, Cassiotidis regionis. in Caria, ad Albanum cognominata. & in media. Plinius habet Heracleam ad Pangæum montem, conterminam Thraciæ & Macedoniæ. & in Acarnania. Straboni, in Peloponneso, ad Cytherium fluuium, XL. stadiis ab Olympia. Theophrasto in Arcadia, vbi dicit esse aquam mulieribus sterilitatem adferentem, & vinum à viris potum ad insaniam redigere. Idem habet Heracleam in Tyrrhenia, vbi describit aconitum. Lib. 8. Histor. Plantar. Stephanus describit Heracleam in Libya: Sardinia: Æolidis circa Cumas: Pisaicam: & inter Scythiam & Indiam. Heraclea quædam in Ponto, ad Istrum fluuium videtur, Æliano de animal. 6. cap. 40. & 14. cap. 25. Est & Heraclea Ægypti, quam Iosephus ad calcem libri 4. belli Iudaici, inter Pelusium & Thmuym describit. Straboni etiam pagus huius nominis est in Asia Minori, ad sinum Adramittenum. *Heraclea* Honoriadis, est in concil. Ephesino III. Eadem hæc fortè cum Ponti. Est & Cariæ fluuius sic dictus, apud Strabonem. Eidem est quoque insula, in Atlantico mari: & alia in Carpathio. Plures huius nominis, vide in voce *Bebrycia*, *Bolbæotes*, *Calpe*, *Opitergium*, *Perinthus*, & *Thurium*.

Heracleobucoli ἡρακλεοβουκόλοι, Ægyptiaca habitatio. Stephanus. Vide *Bucolium*.

Heracleopolis ἡρακλεουπόλις, Ægyptiaca ciuitas est apud Stephanum. & aliæ, præter hanc, duæ: in eadem Ægypto. altera circa Pelusium; altera circa Canobicum ostium. Quæ circa Pelusium est, *Parua* cognominatur à Ptolemæo, qui *Magnam* cognomine habet in Nili insula. quæ inde *Heracleopolites* Nomus dicitur, a Plinio, & *Heracleotes* à Ptolemæo. Tertiam quam Stephanus ad Canobicum ostium ponit. Strabo inter Canopum & Heraclioticum ostium, & *Heracleum* nominat. Ptolemæus non nouit, eius tamen aliquando nominis ibidem opidum fuisse, indicat huius ostii synonymon Heracleoticum. ita enim ab antiquissimis auctoribus appellatur.

Heracleotes, Antonino insula inter Italiam & Siciliam.

Heracleoticum, vide *Canobus*.

Heracleum Promontorium habet Ptolemæus, & Arrianus, iuxta Thermodoontis fluuii ostium. hoc promontorium ab Apollonio *Themis Cyrium* θημισκύρειον, appellatur, & in Etymologico *Limenocchus* λιμενοχος. opidum habet Mela. *Heracleum* etiam Marmaricæ, inter Chersonesum & Paliurum, Straboni. Plinio fluuius est Sarmatiæ Asiaticæ, in Colchorū regione. *Catari* Ger. Mercatori dicitur. Est promontorium eiusdem nominis, ibidem; eodem Plinio auctore. Apud Ctesiam est locus angustus in Attica, vnde Xerxes aggerem versus Salaminam insulam ducere cœperat. Vide *Heraclea*, & *Heracleopolis*.

Heraclitium ἡρακλείτιον, amnem habet Plutarchus, in libello de iis qui tarde à numine corripiuntur: in quem neminem bis ingredi aiunt, quin penitus moueatur, ac in alienam transeat naturam. Non addit, quo sit locorum.

Heraclium, locus Asiæ Minoris videtur, in Historia Miscella 24. Vide *Echelida*.

Heraclius, fluuius Græciæ circa Bulidem, Phocidis vrbem. Pausanias. Bœotiæ eum tribuit Plutarchus in Minoribus Parallelis. Vide *Herucius*.

Heractum, vide *Eractum*.

Heræ ἡραίας τεῖχος, Murus, loci nomen apud Stephanum, in ἀγάθη Vide *Heræum*.

Heræa ἡραία, Ptolemæo, Æliano, Polybio, & Pausaniæ Arcadiæ opidum est, ad Alphei fluminis ripam. ἡραίεια, scribit Plethon; *Sologorgos* σολογοργός, dictum Stephano. *Heræa* etiam promontorium è regione Chalcedoniæ, Stephano. quod à quibusdam malè *Eerran* ἠέρραν, vocari addit.

Heræenses ἡραιεῖς, Megaridis regionis pagus. sic quoque *Piraenses* πειραεῖς, *Cynosurenses* κυνοσουρεῖς, & *Tribodiscas* τριποδίσκιοι. Plutarchus in Quæstionibus Græcis.

Heræitidis ἡραιίτιδος, regionem Peloponnesi, habet Pausanias in Eliacis

Heræum ἡραῖον, Thraciæ vrbs, quam & ἡραῖον τεῖχος vocant Pausanias, & Stephanus, item Thucydides 5. & Demosthenes in Olynthiacis. Iuxta Perinthum videtur ex Herodoti Melpomene. In agro Corinthio est; Plutarcho in Agesilao. *Heræum* etiam Sardiniæ opidum, Ptolemæo. Etiam in Argia, ad Mycænas, Straboni. Hetæum ciuitatem *Hecatombæam* vocatam, scribit Gesnerus cap. de

cap. de Boue & Vacca: nescio quo auctore.

Heraeus, Portus ad Bosphorũ, in Asia Mino : qui *Nolo di S. Ioan. Calamolo* dicitur. P. Gyllius. Sed & Procop. 1. Ædifici. eius meminit. Vide *Eutropium*.

Heraga, vide *Eraga*.

Hera Lutra, insula circa Sardiniam ab aliquibus ponitur, vt Plinius auctor est. Vide *Herculis* Lauacra.

Heras ἥρας, *vel* Helii ἡλίου, id est, *Iunonis* vel *Solis* insula: quæ quoque *Autolala* αὐτολάλα dicitur. Ptolemæus eam describit, in Atlantico Oceano, è regione Libyæ. *Madera* posset interpretari. Vide *Fortunata*, & *Iunonis* Sacrum.

Heratemis ἡράτεμις, Persidis fluuius, Arriano de Indicis.

Heratia insula, quæ *Omus*, in Mari Ægæo. Plinius. lib. 4. cap. 19.

Herbanum, Tusciæ opidum, Plinio. vide *Oropitum*.

Herbesus, Solino lacus sulfureus in Sicilia, *Endrisus* à Vibio Sequestre appellatur. *Gurgo* hodie vocari scribit And. Baccius, ex Fazello, vt ipse addit. sed *Gurgus Lamphi* hic legit.

Herbessus Silio; *Erbesum* ἔρβησσον, Polybio; ἔρβησσος, Pausaniæ; *Erbessus* ἔρβισσος, Ptolemæo; *Herbessenses* habet Plinius. Siciliæ mediterraneum opidum. Niger *Bichari* vocat; Fazellus *Pantalica*. sed idem alibi, *Grutta* hodie appellari dicit *Erbesum* Polybii: duas nempe in Sicilia eius nominis vrbes esse innuens. *Herbessus* fluuius, apud Egestanos, in Sicilia. Solinus.

Herbipolis, vide *Artaunum*.

Herbita, vide *Erbita*.

Herbulenses, sunt Siciliæ populi, apud Plinium. Inde fortè Erbulum vinum, Athenæo.

Hercabum, vide *Ercabum*.

Hercates, Italiæ gens, cis Apenninum, Liuio 4. Ligures puto.

Herclemanneum, vide *Portus*.

Herculaneum, Plinio, Ciceroni, & Melæ; *Herculeum* ἡράκλειον, Straboni; Huius mentio quoque apud Nonium, in verbio *Fluuius*. Campaniæ Felicis, ad Sinum Puteolanum vrbs est, inter Pompeios & Neapolim, Halicarnasseo. quam Amb. Leo in sua Nolana historia, & Sanfelicius in sua Campania, dicit hodie *Torre di Greco* vocari. Leandro *Torre di Ottauo* dicitur; & addit nonnullis potius *Torre di l' annunciata* videri. vti quoque interpretatur Collenutius. Sed de eo vide *Stabia*. *Herculanensis* Fundi, meminit Cicero ad Papyrium Pætum. In Herculanæi huius agro fuisse puto. *Herculaneum* etiam Samnitum, habet Liuius 10.

Herculaneus Riuus, oritur via Sublacensi, ad milliarium 62. ab Vrbe Frontinus.

Herculea via dicitur, quam is inter Auernum lacum ex mare exaggerata terra effecit. antea enim hoc stagnum in mare effluebat. Diodor. 4. & Propert. 3. *Et sonat Herculeo structa labore via* Idem Silius 12 *Herculeum commendat iter, qua dispulit æquor.* Hanc *Taurubulam* putat vocari à Statio Domitius Caldoninus. Aliam habet Aristoteles in Admirandis, quæ ducit ex Italia per Galliam ad Celtiberos vsque. *Herculea* Salinæ sunt in Campania, circa Pompeios. Columella lib. 10.

Herculeus Lacus, quem is ambitu quatuor stadiorum in Leontino agro effodit. Diodorus 4. In Sicilia.

Herculeum, vide *Fretum*.

Herculia Antonino, siue ad *Herculem*, vt lib. Notitiarum habet, Pannoniæ vrbs est. In veterem *Budam* incidit, vt Lazius ait. Budam olim *Bledam* vocatam, à Bleda Attilæ fratre qui eam condidit, auctor est Petrus Ranzanus.

Herculis ciuitas, *Magna*, & *Parua*, cognominatæ, Ptolemæo. In Ægypto.

Herculis columnæ, ad huius fretum, quas tres numero facit aut fingit Palæphatus. Sunt & in Atlantide insula. Platoni in Critia.

Herculis Comopolis vrbs, in Asia Minori. Curopalates. Vide *Comopolis*.

Herculis Monoeci, vide *Portus*.

Herculis Ara, vide *Ara* Herculis.

Herculis Aræ, in Assyria: vicinæ Mesopotamiæ, Ptolemæo. *Herculis* Arenæ, montes sic dicti, eidem. In Pentapoli Africæ regione. *Herculis* Castrum, locus circa Mœsiam videtur intra Nessum & Vlpianam apud Iornandem. *Herculis* Castra, apud Marcellinum lib. 17. vulgò Erkelens putatur, Geldriæ opidum. *Herculis* Castra, ponit Beatus Rhenanus ex antiqua tabula Peutingeriana, circa ostia Rheni, vbi hodie

Tlandt te Arfel, vt placet Gerardo Nouiomago. *Herculis* Cline, locus iuxta Byzantium, Gyllio, ex Dionysio Byzantio. *Herculis Columnæ*, quarum apud Frisios Tacitus meminit, in libello de Germania, quidam Duvels cutz (i. cacodæmonis cunnus) interpretatur. locus est sic dictus inter Groningam & Couordam opida. Contra de his scribit H. Iunius in sua Batauia, cap. 17. in Gorcomii descriptione. Vide *Alybe*. *Herculis* Fanū ἱερὸν, Etruriæ inter Lunæ portum, & Arni ostia, Ptolemæo. In Orientali parte Gadis insulæ, Straboni. hodie hoc loco *Castillo* videtur. Melitæ insulæ portus est sic dictus, eidem qui hodie *Marza Sirocho* ab incolis: vt Q. Heduus refert. *Herculis* Insula, Ptolemæo, Sardiniæ à latere Occidentali adiacens: *Asinara* hodie dici mihi videtur. Plinio duæ insulæ eo loco sunt Herculis. Vide *Stombraria*. *Herculis* Lauacra λουτρὰ ἡρακλέους, in Dryopide regione sunt. Antonino Liberali. *Herculis* Lauacrotum, meminit quoque Ausonius in Mediolano. cuius vrbis regionem quandam sic nominat. *Herculis* Pagus, Cedreno & Curopalati, alicubi in Asia Minori videtur circa Ciliciam. *Herculis* Petra, est apud Plinium, in agro Stabiano. *Herculis* Portus, prope Vibonem à Plinio describitur, lib. 3. cap. 5. *Formiculas* vocant accolæ, vt tradit Barrius in sua Calabria. Portus Sardiniæ insulæ est, apud Ptolemæum. *Ad Herculem* Antonino est. Alius quoque circa fretum Siculum, in Locris: vt Straboni placet. *Herculis* Promontorium, Ptolemæo in Mauritania Tingitana est, ad Oceanum Atlanticum *Testana* vrbs. Marmolio. *Cabo de Cantin* Ger. Mercatori est. Augustinus Curio Gebelelhadich vocat, sed addit se dubitare, an hoc potius *Vsadium* ἄκρον, sit apud eundem Ptolemæum. Aliud Herculis promontorium habent idem Ptolemæus, & Arrianus in Galatia. & aliud Albionis insulæ, quod Hardelandt vocant, ni fallor, hodie. *Herculis* πύργος, i. *Turris*. Ptolemæo Cyrenaica vrbs est, ad Mare Mediterraneum. *Corcucra* Iacobo Castaldo vocatur: sed *Camera torre* Marmolio. *Herculis* Salinæ, circa Campaniam videntur, apud Columellam 10. *Herculis* Speculæ. Vide *Alybe*. *Herculis* Templum, Tiburti: Gellio 19. cap 5 *Herculis* Templum, vide Fanum. *Herculis via*, vide *Fretum* Herculeum. *Herculis* Vicus, Ciliciæ videtur. apud Curopalatem. Vide *Magusanus*, & *Portus*.

Herculius ἡράκλειος, Phocidis fluuius, iuxta Bulin vrbem. Pausanias in Phocicis. Plutarchus in Parallelis paruis habet *Herculium* fluuium, iuxta locum Pyræchma pulli dictum: Circa Euboeam videtur. Vide *Heracleus*.

Hercuniates, vide *Ercuniates*.

Hercynia Silua, Cæsari, & Apollonio 4. cuius Scholiastes vocat sic montem, & siluam. quam *Orciniam* ab Eratosthene vocari dicit. *Orcynium* ὀρκύνιος, Ptolemæo. In Germania est. Dierum sexaginta iter occupare scribit Pomponius. Eius latitudo nouem dierum iter expedito patere, Cęsar tradit. Vide eius magnitudinem apud eundem, lib. 6. de bello Gallico. *Hercynius* Saltus, & *Hercynium* Iugum nominat Plinius. Huius descriptio quoque est apud Suidam, ex Iuliano Aug. in χῶμα. De hac silua libet hic adferre, quæ Rhellicanus habet in suis Annotationibus in Cæsarem: Bacenim *eandem siluam cum Hercynia omnium pene eruditorum consensus approbat. Latini namque partim & Græci eandem Siluam* Bacenim, Martianam, Gabritam, Semanam, & Hercyniam *nominant. Germani verò iuxta Friburgum Brisgauiæ* Schwartzwaldt / *prope Heidelbergam* Odenwaldt / *prope Herbipolim & Babenbergam* Steygerwaldt *vocant, A Mœno etiam fluuio, ad Lorum amnem propè Confluentiā* Westerwaldt / *non procul à Mœni ripa, vbi Francfordiam, Aschiburgium, & Moguntiacum vrbes attingit,* Spesshart. *In Saxoniæ faucibus ad Mansfeldensem ditionem* Auff den Hartz / *à Thuringis* Thuringerwaldt / *& à Bohemis* Behemerwaldt / *nuncupatur*. Hæc ille. Eadem ferè Althamerus, in Tacitum. *Germanici* Saltus sunt Liuio 9. Vide *Abnobi* Montes; huc enim pertinere, mihi etiam videntur. Hanc Hercyniam puto ab Orpheo in Argonauticis & Dionysio Afro in Periegesi describi sub nomine ἄπειρος ὕλη, i. immensa sylua: inter Mæotidem paludem Croniumque mare quem tractum occupatum ab hac Hercynia sylua, docuimus ad Europæ veteris in nostro Theatro tabulam. *Ripheas* syluas hic habet Isidorus, ex quibus Tanaim profluere scribit. *Hercynios* Montes Galliæ, Britan-

Britanniæ insulæ oppositos, habet Diodorus 5. fabulosos mihi. Horum meminit etiam Aristoteles 1. Meteorolog Arduenuam hos ita nominare putauerim.

Hercyna, vide Ercyna.

Hercynium ἑρκύνιον, Italiæ mons Stephanus. Ex Alexandri Europa. Nisi Apenninum sic vocet, nescio quem velit.

Herdonia, vide *Erdonia*.

Herdus agit iuga Pyrenes venatibus acer Mesira, &c. Silius libro 3.

Herea ἡραία, Macedoniæ vrbs; Appiano in Syriacis.

Hereccon, vide *Arecbon*.

Hereia, vide *Hierea*.

Heren ἥρλω, mons in Mauritania Cæsariensi, Ptolemæo. *Byren* legunt interpretes Latini.

Herenatium, Germaniæ Inferioris opidum, Antonino. Circa Hoch in Cliuiæ ducatu videtur. Idem alibi *Aranatium* legit. & *Legio* X. Est qui *Arenacum* Taciti putat.

Herenopolis, vide *Neronias*.

Heretum, vide *Eretum*.

Hereus, mons Siciliæ, ex quo Chrysas fluuius, Vrbio Sequestri. Fazellus eum *Artisino*, & alio in loco *Tauis* nominat.

Hergentum, vide *Ergetium*.

Heria, vide *Ieria*.

Herigem, episcopalis vrbs, sub sede Emissena: G. Tyrius.

Herispich locus à Reginone vocatur, in quo Rheni fluenta & Vahalis vno se aluco resoluunt, &c. *Lobech* areem hodie esse credit Had. Iunius, in sua Batauia.

Heristallum, vide *Haristallum*.

Herius ἥριος, Galliæ Lugdunensis fluuius, Ptolemæo. qui *Vilaine* fortè hodie.

Herma, ciuitas Hispaniæ. Auieno. Circa Gymnetas. Vide *Horma*, & *Fretum* Herculeum.

Hermæ ἑρμαῖ, locus sic dictus à Pausania in Argiæ & Laconicæ confinibus.

Hermaa ἑρμαῖα ἄκρα, Africæ Propriæ Promontorium. Ptolemæo, *Mercurii* vocatur Plinio, & Liuio. *Mercurii* Templum habet hic Procop. 1. Wandal. *Cabo bon*, hodie, vt Mercator, Fazellus, & Castaldus coniiciunt. Oliuarius *Cabo de Nubia* censet. *Hermes* opidum habet quoque hoc tractu, Procop. 1. Wandalicorum. Est *Hermaa* quoque promontorium Cretæ, Ptolemæo & aliud in Libyæ Nomo, apud eundem. Vide *Pulchrum* Prom.

Hermæum, promontorium ad Bosporum Thracium, a latere Europæo, vt ex Sozomeno P. Gyllius tradit, qui hoc *Neocastro* vocari ait. *Genichisar* Turcis: teste Leunclauio. Est locus Asiaticus, Polibio 6. inter Lampsacum & Parium, hinc 70. stadiis, illinc autem 200. distans. ἑρμαῖον est etiam Sardiniæ promontorium, Ptolemæo. Montis nomen quoque in Lemno insula. auctor Scholiastes Sophoclis, in Philoctetem. Est & locus in Bœotia ad Euripum: nominat enim Liuius 35. Salganeam ad Hermæum qua transitus ex Bœotia in Eubœam est. Arcadiæ vicus, sic nominatur quoque apud Pausaniam. Item Argiæ tractus, eidem in Corinthiacis.

Hermaus Tumulus ἑρμαῖος λόφος, loci nomen, apud Stephanum. In voce ἀγαθή.

Hermagora, vide *Apsassium*

Hermandica, vide *Salmantica*.

Hermanduri, Germaniæ populi Tacito. fortè melius *Hermunduri* *Meisner* sunt Niuemontio, Agricolæ, Iunio, Munstero, & Curæo.

Hermandus, Arachosiæ fluuius, apud Plinium: *Erymanthus* à Polybio li. 11. nominatur. & *Erymandrus* ab Arriano 4. Ptolemæus hunc non nominat, describit tantum.

Hermatetrophi, circa Margianam populi. Plinius.

Hermes, vide *Hermaa*.

Hermesia, circa Ioniam vrbs quam interiisse scribit Plinius 5. cap. 29. Per A. in prima alius legit codex.

Hermeus, vide *Hermus*, & *Salganeus*.

Hermi Campus, ἕρμου πεδίον, iuxta Cumas, in Æolide, Stephanus.

Hermianensis, Plebs, in Africa; Coll. Carthaginiensis. vide *Ermianensis*.

Hermineos Smaragdos habet Plinius, à loco, vt videtur.

Herminius Mons, Hirtio, in Lusitania. ἑρμίνιος Dioni. hodie dicitur *Monte Arminno*, vt Vasæus docet.

Hermio Africæ locus, apud Byzacium, iter 4. dierum à littore distans. Procopius Wandalic. 1.

Hermion, vrbs Achaiæ videtur, apud Suidam. in *Lasus*.

Hermion ἑρμιὼν καὶ ἑρμιόνη, & *Hermione*, Stephano vrbs est, quæ & *Laceria* λακέρεια, dicitur, sed cuius regionis, non adscribit. Alio in loco dicit Laceriã vnam esse in Magnesia; alteram in Italia. Laceriam habet Apollonius 4. in Thessalia, ad Amyrum fluuium, vbi Coronis pepetit filium. Hæc in Thessalia, Pindaro, circa Larissam. *Lacerium* circa Phrygiam habet Nicetas, quæ Stephani Magnesiæ fortè. Vide *Ermione*.

Hermiones, Germaniæ populi, apud Plinium. Vltimi sunt Pomponio, vltra Cimbros & Teutonas.

Hermonia ἑρμιονία, vrbs circa Ripæos mõtes, Orpheo in Argonauticis. Vide *Armorica*.

Hermionicus Sinus, circa Hermionem Peloponnesi. Strabo 1. Vide *Saronicus*.

Hermisium, vrbs Tauricæ Chersonesi, Pomponio & Plin.

Herminth, vide *Iudæi*.

Hermon Mons, & pars Libani, versus Orientem, supra Iordanis fontes. *Hermon* alius, Minor cognominatus, ad fluuiolum Chison, haud procul à monte Gelboë, vt annotauit And. Masius ad 11. cap. Iosue. vide *Baalhermon*, & *Sarion*.

Hermonacum, Galliæ Belgicæ vrbs. Et hinc 40. M.P. alia *Ermanacum*, in priori Peutingerianæ tabulæ scheda, à M. Velsero edita. in tertia autem nondum publicata, sed ab eodem vsui mihi missa pro hoc vltimo corrupto, *Camaracum* legebatur.

Hermonassa, Plinio, & Pomponio opidum Mœsiæ Inferioris, non procul ab Istri ostiis. A Ptolemæo & Strabone videtur *Hermonassis* vicus ἑρμώνακτος κώμη, appellari. Strabo tamen alio in loco hunc Hermonassam, ἑρμώνασσα, vocat. Hoc opidum *Moncastro* hodie dici, Niger auctor est. Mihi videtur potius eo loco esse, vbi hodie *Bialogrod*. quam eandem Leunclauius dicit Turcos *Beligrado* vocare, & *Nestar alba*. Ptolemæus verò duas habet alias Hermonassas, ambo maritimas, ad Pontum Euxinum, alteram in Sarmatia Asiatica, non longè à Bosporo Cimmerio. hæc *Hermonia* quoque vocatur apud Stephanum. sed insulam facit. *Mauriga* à Nigro nominatur, alteram Cappadociæ, in Ponte Polemoniaco. vbi hodie fortè *Lauona*. Huius meminit quoque Strabo & Arrianus. ex quibus huius Hermonassæ & Cerasi ordinem inuersum, apud Ptolemæum apparet.

Hermonia, vide *Hermonassa*.

Hermonis nauis genus meminit Thucydides, à loco iuxta Lacedæmona. sic Bayfius de re nauali. sed malè, pro Hermionis. Vide *Ermione*.

Hermonius, vide *Thermodon*.

Hermonthis ἑρμωνθίς, Ægypti vrbs, Ptolemæo & Stephano. *Hermunthis* est Antonino & lib. Notitiarum. *Hesmunthis* habebat Aldinum Antonini exemplar. *Narmunthum* corruptè, in Libro Notitiarum.

Hermopolis in Isauria vrbs Chalc. concil. circa Macedoniam & Epirum, meminit ex Ammiano Cuspinianus, ad Cassiodori Consules, anno Christi 516. Vide *Hermupolis*.

Hermotum ἑρμωτόν, Asiæ vrbs, ad Propontidem videtur, apud Arrianum 1. Alex.

Hermotymbiei ἑρμοτυμβιεῖς, Ægyptiorum belligerantium gens. qui & *Labarei* λαβαρεῖς, dicuntur Stephano.

Hermucha, vide *Gabatha*.

Hermundulum populum, Romanis hostem, habet Gellius 16. cap. 4.

Hermunthis, vide *Hermonthis*.

Hermupolis, ἑρμούπολις, Ægypti vrbs, Ptolemæo, Straboni, Stephano, & lib. Notit. *Hermopolis* Ammiano. Ptolemæus præter hanc aliam habet in eadem Ægypto, *Paruam* cognomine. quæ fortè Antonini *Hierapolis* est. Strabo aliam præter has habet Hermopolim in Butico Ægypti lacu. Hinc *Hermupolites* Nomus, Ptolemæo. *Hermupolis* quoque Carmaniæ vrbs, apud Marcellinum.

Hermus ἕρμος, siue *Mercurius*, Asiæ Propriæ fluuius in Æolide, Ptolemæo, & Herodoto 1. & 5. item in huius Homeri vita. Phrygiam à Caria dispartit, vt Martianus auctor est. *Sarabat* coniicio vocari, ex Tabulis. Hic Hermus videtur mihi *Thermodon* à Pomponio lib. 1. de Ionia, nominari. *Erinus* corruptè, vt multa alia, in Originibus Isidori. *Hermeum* Sinum hinc facit Herodotus in Homeri vita, in quem nempe Hermus fluuius, auctore Ptolemæo, se exonerat. Est & *Hermus* Achaiæ fluuius; Pausaniæ

saniæ in Eliacis, & circa finem Achaieorũ. Pars Acamantidis tribus est, apud Stephanum, & Suidam: in Attica regione.

Hernici, in Latio populi, Liuio & Festo: ἕρνικες, Stephano. ἕρνικοι, Straboni. *Hernica* Terra, Ouidio 3. Fastor. *Hernica* Saxa Virgilio. *Campagna di Roma* indigitantur à Platina.

Hero, Antonino Ægypti vrbs. Vide *Heropolis*.

Heroa, vide *Thurium*.

Herodis Ager, in via Appia, ad tertium ab Vrbe lapidem. testis vetus cuiusdam loci inscriptio *Herodis* Villa, Vide *Cephisia*.

Herodium, Castellum non procul à Ierosolymis, olim dictum fuisse *Thacuach*, scribit Postellus. Huius Herodii meminere Zonaras, & Iosephus. cui castellum est contra montẽ Arabici lateris. *Herodionem* vocat Eusebius in Chronico. Item tumulus in mãmę formã exsculptus, qui stadiorũ sexaginta ab Hierosol. abest, Ioseph. 1. belli Iudaici c. 16. item 7. cap. 24. Idem Antiq. 17. scribit octo stadiis ab Hierichonte abesse.

Heræadæ ἡρωιάδαι, tribus Hipporhoontidis. Lexicon Phauotini, ex Diodoro.

Herona ἡρῶνα, Dalmatiæ vrbs. Ptolemeus.

Herone ἡρωνη, Promontorium Indiæ intra Gangẽ, asperum & famosum: iuxta vicũ *Cammoni* καμμωνὶ, Arriani Per plus.

Heropolis ἡρώων πόλις, (id est, Heroum ciuitas, vt Plinius eam vocat:) in Ægypto est, ad Sinum Arabicum, Ptolemæo. *Hero* ἡρώ, & *Hamos* αἷμος, prius dicebatur, auctore Stephano. In Ramesse regione describitur Genes. 46. 70. interpretibus. Loco autẽ Ramesses, legit Hebræus, & Chaldæus paraphrastes *Gosen*.

Heropolites Nomus, Ægypti, apud Plinium *Heliopolites* fortè Ptolemæi.

Heropoliticum Promontorium Ægypti, ad Sinum Arabicum, Pomponio.

Herosa, vide *Samos*.

Heroum, Insula, vide *Achillea*.

Herpa ἕρπα, opidum in Sargarausena, Cappadociæ regione; ad Carmalum fluuiũ. Strabo 12.

Herpeditani ἑρπεδιτανοί, in Mauritania Tingitanã gens, apud Ptolemæum. Vide *Erdini*.

Herpheipa ..., Armenię Maioris vrbs Strab.

Herrea, Peloponesi vrbs, Liuio 33. an corruptè pro Heræa?

Herry, Episcopatus sub sede Bostrensi: Guil. Tyrio.

Herta Turris, super Danubii ripam, circa Pannoniam, Iornandi. Huius vestigia, vt refert Lazius, visuntur in *Erdewdi* monasterio, in insula Danubiana, haud procul à ruinis Teutoburgi.

Herticei, Sarmaticæ Asiaticæ populi, apud Plinium.

Heruli populi, horum meminit Ammianus, & Treb. Pollio. Sine aspiratione Zosimus & Suidas, circa Tyram fluuium. *Eluri* ἔλουροι, (quasi paludibus inhabitantes) ab Etymologo, & Dexippo Chronicon XII. monuit me Frid. Sylburgius. Hos ab insula Scãdinauia egressos, inquit Iornandes. Idem postea eos circa Mæotidis paludes habitasse dicit. Eosdẽ *Lõgobardos* facit Aimoin'. Herulos aliquando circa Singidonum habitasse putat Sigonius. Noricum aliquando habitasse, putauerim ego, ex Eugippo.

Heruzeni, vide *Eruzenor*.

Hesanus, vide *Messapius*.

Hesdrin ἑσδρίν, 2. Machab. 12.

Hesebon, vide *Esebon*.

Heser, vide *Assor*.

Hesicha, monasterium propter mare in quo Vsia mulier. Palladius in vita *D*. Opiani. In Syria fortè.

Hesidrum, Indiæ fluuius, apud Plinium.

Hesion-gaber, vide *Basogabra*.

Hesis ἕσις, Ciliciæ locus. Iosephus Antiq. 18. cap. 11. *Lesidis* erat in Latino codice, vitio typographi.

Hesmunthis, vide *Hermonthis*.

Hespera ἑσπέρα, insula valde magna, Tritonidis paludis, (quæ nomẽ habet à Tritone in eam defluente.) Sita est ad montẽ Atlantem, proxima Oceano, qui inde Atlanticus dicitur. In hanc insulam Amazones habitasse olim, scribit Diodor. 3. Idem addit hanc paludem terræmotu deficcatam fuisse. Etsi hanc paludem Diodorus ad Atlanticum mare, (tanquam in regionẽ remotissimã & sibi incognitã) describat: puto tamen eandẽ eũ ea, quẽ Strabo *Hesperidum* lacũ vocat. Cyrenaicæ regionis; & in quem Ladonẽ influere refert. Vide *Hispania*.

Vuu

Hesperia quasi dicas *Vesperia*: sic olim vocata Hispania, & Italia. Hæc ita à Græcis: illa ab Italis. Vt Græcis enim Italia versus Hesperum sive Occasum, ita Italis Hispania. Ad differentiam autem Virgilius Italiam, *Magnam Hesperiam*: Horatius Hispaniam, *Hesperiam* vltimam vocat. vide *Berenice*, *Camarina*, *Hispania*, *Italia*, & *Libya*.

Hespericus Sinus, vide *Magnus*.

Hesperides, Plinio, & Melæ, sunt insulæ Atlantici maris regioni exustæ oppositæ. quarum situs nūc, vti olim nescitur: nisi sint eædem cum Gorgonibus. Stanno diuites illos facit Dionys. Vide *Atlantis*, & *Berenice*.

Hesperidum Horti, describuntur à Virgilio, Plinio, & Solino in Mauritania Tingitana; propè Lixum vrbem. Item Plinio ad Syrtim magnam. Sed idem eos quoq; ponit in Pentapoleos regione; vbi etiam a Ptolemæo statuuntur. Ad Tritonē fluuiū, Claudiano 1. Laud. Stiliconis. Hoc loco à Strabone *Hesperidum* Lacum designare video. de quo, vide *Hespera*.

Hesperii Æthiopes, Ptolemæo populi in Africa sunt: quos Ioannes Barrosius *Pāgelungos*, regi Manicōgio subditos, appellat. *Æthiopes* cognomine *Hesperios* sunt Pompon.

Hesperios Libyos, circa Atlantis montis Promontorium, accuratè & pulcherrimè describit Max. Tyrius, Sermone 38. Horum meminit quoque Strabo 14 apud quos Lethæum flumum describit, & *Hesperitas* Libycos vocat. Casaubonus hunc Strabonis locum iniuriæ adficit: dum negat Lethæum apud Libyos reperiri. contra docet hic non tantum Strabo: sed & Lucanus, Plinius, Martianusq;.

Hesperion cornu ἑσπερίου κέρας, Ptolemæo, Hesperium Promontorium, Plinio, & Melæ, Africæ aut potius Libyæ promontoriū est; quod Mercator *Cabo blanco* interpretatur: Flotianus verò *Cabo verde*. Promontorium hoc quod Hispani *Cabo verde* appellant, ab incolis *Mandangan*, & à Nigris *Bisenegbe* dicitur, teste Americo Vespuccio. Hoc Hesperion Cornu Ptolemæi *Notuceras* Hannonis est: & huius *Hesperuceras* Sinus. Ptolemæo, est *Hesperius* Sinus, non addito verbo *Ceras*.

Hesperitæ ἑσπερῖται, Asiæ gens, quæ circa Phasin videtur. In fin. lib. 7. Xenoph. de Cyri exped. quib. Teribazus præerat.

Hesperius Mons Æthiopum, iuxta quem campi qui stellarum instar noctu lucent. Plinius. Huius meminit etiam Orosius.

Hefron, Iosue c. 11 & Iudic. 15. Iudææ vrbs; quæ & *Hasor*. Hodie *Antiop.* dici, scribit Brochardus. Vide *Hasor*.

Hessos, vide *Essos*.

Hestaol ἐσθαόλ, Iosuæ 19. Palæstinæ locus.

Hestia Prom. Vide *Estia*.

Hestiea, vide *Orcum*, & *Cynosura*.

Hestiaotis, Euboeæ regio: Straboni, Plutarcho, & Plinio. Vide *Thessalia*, & *Estiotis*.

Hestiones, vide *Estiones*.

Hetobema ἠτόβημα, Hedetanorū, in Tarraconensi Hispania vrbs. Ptolemæus. *Etobesa* in Latinis codicibus pro eo legitur. Sigonius etiam in Græcis ἠτόβησα, legit.

Hetriculum, Liuio in Brutiis opidum, quod nostræ ætatis vulgus *Lataraco* vocat, vt testatur Gab. Barrius.

Hetruria. vide *Tuscia*.

Hettæi, Palæstinę gens, Iosue 1. Circa Bersabæam & Hebronem fuisse, docet And. Masius.

Hettan, vide *Ettan*.

Heuæi, vide *Euæi*.

Heuelli, vide *Schlaui*.

Heuila, vide *Euila*.

Hex, & *Hexi*, *vide Sex*.

Hexacomias, episcopalis locus, sub sede Becerræ, Arabiæ. Guil. Tyrius.

Hexamilium, vide *Lysimachia*.

Hexagyius, vide *Exagyius*.

Hexagzanos, vide *Azaninm*.

Hexapolis, Romaniæ locus: Hist. Miscella 19. vide *Armenia*, & *Pentapolis*.

Hexapylum, locus eminens Syracusarum, sic dictus Liuio, lib. 24. Eundem esse cum eo quem Thucydides *Labdalum* λάβδαλον, vocat. & in crepidine Epipolarum erectum puto. hodie *Mongibellisio* nominari, tradit Fazellus, & Aretius. Hexapylum Plutarchus etiam vocat, in vita Marcelli.

Heylon, episcopatus sub sede Bostrensi: apud Guilielmum Tyrium.

Heziongaber, in Sacris Bibliis, portus Maris rubri, in Sinu Elanitico, quo Hebræi, reges vtebantur ad nauigationes: D. Hieronymo teste, *Essia* dictus. Ex Zieglero. *Melæ*

μαλκη, vocatur Eupolemo, apud Eusebium. Vide *Ophir*.

Hiabanda, episcopatus sub sede Damascena. Tyrius.

Hiadera, vide Iadera.

Hiades ὑάδες, insulæ maris Ægæi videntur apud Appian. in Procemio Historiæ.

Hiantia Aquæ, meminit Martialis 12. ad Librum suum. De ea adi Turnebum 1. Aduersarior. c. 23.

Hibe, Ægypti vrbs, Oaseos Maioris, lib. Notitiar.

Hiaspis, locus qui Tigridis fluentis alluitur. vt refert Ammianus, 18.

Hiberam insulam, fomento omni colore collustra. Sic *Lucilius* 8. apud Non. Marcellum. Vide *Ibera*.

Hiberia, Vide *Iberia*.

Hibernia Cæsari, *Iuuerna* Pomponio, item Solino in Aldino exemplari; *Iuernia* ἰουερνία, Ptolemæo, *Ierna* ἰέρνη, Straboni, Stephano, & Apuleio ex Aristotele, (cuius in suo libellulo de Mundo imitator est,) item Claudiano: *Vernia* οὐερνία, Eustathio Insula vna est ex iis quæ Britannicæ dicuntur. *Sacram* vocat Sex. Auienus, & idem incolas *Hiernos*. *Britannia* Occidentalis est apud Isacium in Lycophronem. Nominatur eadem *Scotia*, ab Isidoro, & aliis mediæ ætatis scriptoribus. *Iris* puto apud Diodorum dici. Incolis *Erin* vocatur. Britannis verò qui è regione in Albione habitant, & Walli quoq; nuncupantur, Ywerdhon, & incolas Gwydhyl appellari, scribit Humf. Lhuyd. Germanis Irlant nominatur, ab Erin, vel Irin, (omnes Britanni enim E. pronunciãt per I. Germanicum.) & landt, quod regionẽ significat. Hos secuti Hispani, Itali, & Galli, *Irlanda* appellant. Hæc insula videtur à Plutarcho, in opusculo de facie in ore Lunæ, sub nomine *Ogygia* fabulosè describi. Rob. Constantinus in suo linguę Latinæ Supplemẽto, vult eã *Cerne* à Lycophrone dici. Ego verò hoc vocabulo Hiberniã ab eo describi nequaquam putarim, sed eam potius eiusdẽ nominis Insulam quam Plinius in Æthiopico mari, contra Sinũ Persicum, aduersam Æthiopiæ ponit. Hæc. n. versus Orientem, siue, vt Lycophron dicit, versus Aurorã est. cùm Hibernia illis (inter quos Lycophron) qui in Græcia aut Italia degunt, versus Occidentem sit. Iernem ἰερνίς, habet etiam Orpheus insulam; sed an eadem cũ hac nostra Hibernia, aliis disputandum relinquo.

Hiberus fluuius, oritur ex Catinatis, magnus atq; pulcer, pisculentus. Nonius ex Varrone. Vide *Iberus*.

Hibita Statio, circa Assyriam. Amm. 25.

Hictaris, vide *Hipparis*.

Hidekel, vide *Tigris*.

Hidria, vide *Hydra*.

Hiera, id est, *Sacra*, quæ & *Therasia* Plinio videtur, insula iuxta Siciliam est: quam Fazellus *Vulcania*, Leãder verò *Fauagnana* vocat. Qui nescit duas esse Hieras, hic statim alterutrũ horum duorũ scriptorum errare sibi persuadebit, quod & mihi, vt ingenuè fatear, contigit. Sed cum ex Tabulis, & recentiorũ Commentariis didicerim Vulcaniam a parte Septemtrionali Siciliæ, & Fauagnana à Meridionali sitam esse; erit hæc *Hiera* ἱερὰ, Ptolemæi, quã Promontorio Lilybæo opponit. Illa verò Hiera inter Æolias à cæteris numerata; quam a Plinio *Therasiã* vocari suspicor. Dom. Niger Hieram Ptolemæi *Chelbo* à nautis dici scribit: an bene, videant illi quibus harum situs ex auctorib. & locorum lustrationibus constat. De *Hiera* Ptolemæi, vt & meam sententiam his adiũgam, videtur mihi ab Obsequente, & in Antonini Itineratio *Maritima* dici, & hodie etiamnum *Maretamo*. Adeant tamen de hac insula Casaubonum ad 6. Strabonis. *Hiera*, etiã fluuii nomen, qui disterminat Galatiã à Maiori Phrygia. auctor D. Hieronym. in locis Hebraicis. & Plinius quoque, qui dicit eum Galatiam à Bithynia disterminare, lib. 5. c. 32. *Hiera*, Insula in Cretico pelago: & alia Ægyptiaca: apud Stephanum Fuit & Lesbi vrbs: quã interiisse, tradit Plinius. Ptolemæo Lyciæ promontorium est. Vide *Automate*, *Mesola*, & *Spheria*. Consule etiam *Sacer*, & *Sacrum*, quod idem significat.

Hiera βῶλος, (id est sacra gleba,) locus sic dictus, in Ægypto: circa Heliopolim. Diodorus. 1. *Erythram* βῶλον, i. e. Rubra gleba, vocat eandem Stephanus, & Herodotus 2.

Hiera Come, Cariæ vicus; Liuio, & Steph. Plinius habet *Hieracomitas*.

Hiera Germa, ἱερὰ γέρμη, Mysię Minoris, in Hellespõto vrbs, Ptol. *Germa* apud Stepha-

num est, circa Cyzicum.

Hiera Petra, vide *Sacra* Saxa.

Hieracon ἱέρακων, insula iuxta Sardiniam, Ptolemæo. Insula sinus Arabici: eidē. Thebaidis, in Ægypto vrbs: apud Strabonem, & Antoninum. Vicus Arabiæ Felicis: Ptolem. vide *Molybodes*.

Hieraco Coryphe, siue Accipitris cacumē, castellum in Pamphylia, Nicetæ, Choniatæ.

Hieraa ἱερεία, Libyæ regiuncula: Stephano. Puto ἱρεία, Cedreno.

Hierena, vide *Arene*.

Hierama ἱεραμαί, Cariæ vrbs. Stephanus.

Hierameli ἱεραμηλ, 70. interpretibus, 1. Samuel. 30.

Hierapetra ἱερὰ πέτρα, Ptolemæo, *Hierapitna* ἱεράπυτνα, Straboni & Plinio: Dion *Hierapydna* per Y. & D. haber. Cretæ insulæ vrbs est. Hanc Stephanus antea *Pytna* πύτνα. *Cybra* κύβρα, & *Camiros* κάμιρος, dictam scribit. Sophiano adhuc *Gierapetra* vocatur. Vide *Sacra* Saxa.

Hieranopolitanorum ΙΕΡΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ, meminit nummus Antinoi, apud Ant. Augustinum.

Hierapitna, vide *Hierapetra*.

Hieraphe ἱεράφη, Stephano Libyca insula est.

Hierapolis ἱεράπολις, Cyrrestieæ regionis vrbs est, in Phœnicia; Ptolemæo. *Haleppo* Bellonio dicitur. Eadem *Hieropolis* quoque vocatur: Stephano teste. Haud procul ab Euphrate distare, scribit Lucianus in Dea Syria. & antea aliud nomen habuisse, quod autem, subticet. Stephanus habet *Hierapolim* vrbem etiam inter Phrygiam & Lydiā. hæc Phrygiæ est Ptolemæo. cuius accolæ *Hierapolitæ*: Plinio *Hierapolenses*. Hæc *Ophiorryma* prius dicta fuit, si Metaphrasti creditur, in vita S. Iosephi humilis. Stephano sunt præterea vrbes huius nominis in Creta: & in Caria. Callistus habet eiusdem nominis vrbem, quam scribit Euphratesiæ principē locum tenere. hanc eandem cum Cyrrhestica Ptolemæi puto. *Hierapolı* in Parthia obiisse D. Matthæum, scribit Dorotheus. Vide *Bambyca*.

Hierapydna, vide *Hierapetra*.

Hierapytorum ἱεραπυτνῶν, memoria est in nummo, vt habet Goltzius, in Thesauro. Gentile fortè ab Hierapydna.

Hieras fluuius, qui Bithyniam & Galatiā disterminat. Plinius. Vide *Hiera*. sic enim alii Pliniani codices.

Hieras Lacus, vide *Cutiliæ*.

Hierasycaminos, vide *Sycaminos*.

Hierasson, Sedes episcopalis, sub Becerra, Arabiæ. Guilielmus Tyrius.

Hierasus ἱερασός, Daciæ fluuius Ptolemæo; *Gerazis* Ammiano est, quem Cromerus & Mercator *Pruth* appellat: & Gorecci* *Pruthes*. Lazius autem *Serretum*. Vide *Porata*.

Hieratis ἱερατίς, opidum Persidis, ad eius sinum: Arrhiano in Indicis.

Hierax ἱέραξ, Mariotis Nomi opidum. Ptolemæus. In Peloponneso circa Monembasiam locus maritimus est, Curopalati & Cedreno. Vide *Zarex*.

Hiercon, locus terræ Chanaan. Iosue 19.

Hierenses, vide *Melienses*.

Hiericho, ciuitas Palæstinæ, in Tribu Bēiamin Iosepho Antiq. 16. c. 4. ἱεριχοῦς, est Straboni, Trogo, Plinio, & Ptolemæo. Vocatur quoq; *Ciuitas Palmarum* in sacris Bibliis. *Arcus* legit quidam corruptè, pro Hiericho; apud Trogum 36.

Hierimoth, Palæstinæ locus: Iosue 10. 15. 21. ἱεριμώθ, fine l. in secunda. *Iarmuth* legit Chaldæus paraphrastes. Sed duo esse loca huius nominis ostendit Masius: vnū in tribu Isachar, & alterum haud procul ab Esthaol.

Hierna, & *Hierni*, vide *Hibernia*.

Hierocæsarea, Meoniæ in Asia Minori vrbe apud Ptolemæum. Hierocæsariensium horum meminit quoque Tacitus, Annal. 3.

Hierocepia ἱεροκηπία, Cypri insulæ opidū: Straboni. Insulam vocat Plinius, contra Paphum nouam. Hodie *Bourg de Hierochipe*, Lusignano.

Hierodulum ἱερόδουλον, vrbs Libyæ. Suidas & Steph.

Hieromiace, Syriæ fluui*, Plinio: qui præter Gadaram fluit An Iaboc?

Hieron ἱερόν, Hiberniæ promontorium: & aliud in Sarmatia Europæa, ad Achillis Cursum: Ptolemæo: Vide *Peuce*, & *Danupsia*.

Hieron Oros, Ptolemæo Cretæ insulæ est maritimum opidum; quod Pinetus *Monte sacro* vocat. Nomen hoc fortè interpretari, non locum est *Hieron Oros*, id est, Mons Sacer, Asiæ Minoris ad Pontum Euxinū locus

est

est; Arriano teste, in suo Periplo: & Apoll. 2. Argonautic. Huius meminit Xenophon li. 4. Cyropædiæ, dicitq; eius nomen *Thethes* ... esse, ... in margine legebatur. Vide *Sacer*.

Hieron ..., i.e. Sacrum os, vnum ostiorū Danubii, apud Ptolemæum. Locus ad Bosporum Thraciū: Eustathio, in Dionysiū: & Georgio Alexandrino, in vita D. Chrysost.

Hieronesus, Polybio 1. & Plinio, Sicula insula est. An fortè eadem cum ea quam alio in loco *Hieram* vocat: quam Ptolemæus quoq; nouit hoc tractu: ἱερὰ νῆσος, Phauorino, insula iuxta Selenen.

Hieropolis, vide *Hierapolis*, & *Hermypolis*.

Hieros ἱερὸς, Sinus, iuxta Aradi vrbem: habet Stephan.

Hierosolyma ἱεροσόλυμα, vrbs totius orbis terrarum primaria, & Iudææ metropolis. Prius *Hierosyla*, post *Hierosolyma* nominatam scribit Lysimachus, Iosepho contra Apionem teste Hæc & *Ierusalem*; *Salem*, & *Iebus* in Sacris litteris dicitur. *Solyma*, vel *Solyma* poëtis. *Æliam Capitoliam* αἰλία καπιτωλία, suo tempore appellatam, tradit Ptolemæus, ab Ælio Hadriano Imp. eius restauratore, vt Dion Cassius addit. *Capitolia* quoque apud Antoninum est. *Argarizin* ἀργαριζιν, eam nominat (quod sonat mōs altissimus) Eupolemon, lib. 9. c. 4. Præparationis euangelicæ Eusebii. Ann. Viterbiensis eam quadriurbem, siue tetrapolim factam, ex *Salem Iebus*, *Sion*, & *Moria*, scribit: cui accinit Ioannes Heroldus, in sua Belli sacri continuatione, subiungitq; hoc de eius synonymis distichon:

Solyma, Luza, Bethel, Hierosolyma, Hiebus, Helia,
Vrbs sacra Hierusalem dicitur atque Salem.

Sed malè scribit Helia, pro Ælia. *Zedek* prius appellatam, annotauit Masius ad Iosuam. Petrus Laicstain in sua Palęstina dicit etiamnum *Capitolina* vocari. Ludouicus Marmolius in sua Africa, & Nic. Nicolaius in suis Obseruationib. Orientalibus tradit eam à Turcis *Cuzumobarech* nuncupari. *Codsparich* habent Postellus, & Pinetus. Idē videtur, sed corruptè. Codsbarich etiam apud Theuetum est, qui etiam eam à Turcis *Leronst* dici addit, & vtramque vrbem sacram significare asserit. Coz quoque habet Iosephus Barbarus. *Godz* Thomas Minadoius. *Chutz* hodie ab incolis, & *Kurztadon* quondam à Saracenis vocatam tradit Rawolfius. Vide *Pepuza*, & *Tymium*.

Hierpianensis Plebs, Africæ. Coll. Carthag.

Hierum, opidum & flumen, ad Euxinum mare: in Sarmatia Asiatica: Plinio. Vide *Danupsia*.

Hierus ἱερὸς, id est Sacer fluuius, Ptolemæo Corsicæ insulæ est; *Orbo* fortè. Apud eundem est etiam Sardiniæ fluuius. Est & *Hierus* Sinus iuxta Aradum opidum: Stephano.

Hignatia ἰγνατία, via quingētorum & triginta milliarium, in Macedonia, auctore Strabone 7. *Egnatia* per Epsilon est in huius Epitoma. Militarem hanc nominat Cicero, Oratione de Prouinciis Consularibus. A mari Ionio ad Hellespontum ducebat.

Hii insulam Britannicā habet Beda, eius incolas Hienses vocat. In Scotia. Apu H. Contractum nouissimè editū iuxta Hiberniā est, & S. Columbanum eius Abbatē facit. Alio nomine *Iona* dicitur, vt dicit Camdenus.

Hila, vrbs Cariæ Pomponius.

Hilara Germanię fluuius, in Vdalrici vita. Surius. *Iler* vulgo.

Hilarense opidum, apud Carthaginem, in Africa D. Augustinus, Epist. 261.

Hilatides ἱλατίδες, syluæ in Bebrycia. Orpheus. *Nepias* Campus videtur apud Apollonium.

Haldinnacum, videtur loci nomen in Asia Propria; apud Frontinum 3. c. 17. Stratagematum. modo sincera sit lectio: huius enim vocis apud nullum alium memoria. Ex Plutarchi Lucullo & Appiani Mithridaticis *Pitane* legendum videtur.

Hileia, locus est circa Persidē, Ammiano. Accursius habet *Helea*. Arriani fortasse *Ila*.

Hilerda, vide *Ilerda*.

Hilicanum, vide *Halicanum*.

Hilinonicum bellum, à Carolo Magno susceptum, scribit in eius vita Eginarthus. *Lilonicum* legit Alb. Stadensis, & Lichtenauius. *Hilliones* populos habet Sigebertus, Saxoniæ videntur. Corruptas voces, & *Liuones* legendum cum A monio puto; etsi Liburnicum hoc loco legit Crantzii Sa-

zonia. Sed lege quod annotauit Reineccius ad vitam Caroli M. à se editam, qui putat ab his pagum *Lune* & *Luneburgum* nomen habere.

Hilissum castellum, totius Bulgariæ antiquitus metropolis; quod circa Drinus fluuius se cum Orino confundit. Callistus 17. ca. 28. In margine libri habebatur, Quid si legas Clissum? Vide *Eilissus*.

Hilleuiones, vide *Helleuiones*.

Hillyricus, vide *Illyricum*.

Hiltensis Plebs, in Africa. Collatio Carthag.

Himactus, vide *Imaus*.

Himantopodes, AEthiopiæ populi sunt, Pomponio. qui inflexi lentis cruribus, magis serpere, quam ingredi videntur. *Loripedes* à Plinio quoque vocantur.

Himaonum, vide *Paropamisus*.

Himaus, vide *Imaus*.

Himella, Sabinorum fluuius, apud Virgilium, & Vibium. *Imala* legit Boccacius. & addit *Imelle* quoque dici. *Aggia* interpretatur in Ligorii Tabula regni Neapolitani. Vide *Casperia*.

Himera ἱμέρα, huius nominis duos habet in Sicilia fluuios Ptolemæus, vnum in latere Septentrionali, alterum in Meridionali. Hic *Gelas* videtur apud Diodorum & Plinium, qui *Salso* hodie dicitur, Fazello, & Leandro. Ille, nunc *Torto*, vt Leandro, vel *Fiume grande*, vt Fazello placet, nominatur. Video qui eum *Thermini* quoque vocat: (à Thermis Himeris fortè, huic vicinis.) ἱμέρα sine afflatu scribit Thucydides. Ex duobus his Ptolemæi Himeris Strabo, Pomponius, Vitruuius & Liuius, vnum tantum faciunt, aiuntq; eum insulam scindere: alioq; ore in Libicum, alio in Tuscum mare effluere. Sic etiā Vibius Sequester, apud quē ego Thermitanorum restituo: vbi hactenus corruptè & sine vllo sensu, Taurominitanorū, omnes quotquot viderim codicés, legêre. *Himera*, vrbs Siciliæ quoq; est, Stephano, Vibio, & Ciceroni II. in Verrem, qua deleta eiues sese Thermis collocarunt, in eiusdem agri finibus, nō lōgè ab antiquo opido. Libyca vrbs etiam apud Steph. Vide *Gelas*, & *Issa*.

Himeria, opidum, Osthoenæ regionis, in concilio Chalcedonensi. Episcopatus sub sede Edissena: Guil. Tyrio. Vide *Imeriensis*.

Himnas, vide *Hymnas*.

Hinamanes ἱναμάνης, Asiæ fluuius, terminus regni Semiramidis, versus Orientem. Polyænus 8. de Semiramide. *Iomanes* Plinii est, vt annotauit Casaubonus.

Hinatus ἵνατος, Ptolemæo ciuitas Cretæ. Vide *Einatus*.

Hiniacum, vide *Viniacum*.

Hinus, vide *O Enus*.

Hioropy, episcopatus sub sede Seleuciensi, Ciliciæ. Guil. Tyrius.

Hios, vide *Ios*.

Hipanis, & *Callipida*, Graeca opida sunt, inter quæ Danubium in Pontum effluere scribit Iornandes in Geticis. auctor prorsus corruptus, imprimis hoc loco. Hypanis enim fluuius: & Callipidæ populi sunt. Item pro Danubius legendum Hypanis. Malè etiam pisces ossibus carentes tribuit huic Hypani, (aut vt ipse habet) Danubio, quum eos in Borysthene describat Pomponius, & Herodoti Melpomene, vnde hæc sumpsisse videtur. Vide *Hypanis*.

Hipni ἵπνοι, locus in Pelio. Herodotus.

Hippa, vide *Ippa*.

Hippadis ἱππάδος, Pelagus, Ptolemæo; pars Maris Rubri, iuxta AEthiopiam, post Aromata promontorium. *Azanium* videtur vocari à Plinio hoc mare. *Archipelago di Maldinar*, fortè. *Hippadis* Pylæ, locus vbi Hyperidem oratorē sepultum, scribit Plutarchus. In Græcia vspiam.

Hippagreta ἱππάγρετα, Appiano vrbs magna, inter Carthaginem & Vticam media ἱππάκρα & ἱππάκρα, item *Hippo* simpliciter est, apud Polybium. Eundem Diodorus *Hipponacra* ἱππονάκρα nominat. Stephanus legit ἱππονάκρα. Hanc veram esse lectionem existimo, quam apud Polybium & Appianum desidero. Malè vertit Hipponem Zaretum Gelenius, apud eundem Appianum. alia enim hæc ab illa. Diodorus duas huius nominis vrbes in eadem hac Africa describit: hāc nempe inter Carthaginem & Vticā, quam tradit ab Agathocle captam: & aliā in regione interiori ab Eumacho expugnatā.

Hippana, vide *Ipana*.

Hipparchia, vide *Maronea*.

Hipparenum, Mesopotamiæ opidum, sed Chaldæorum. Plinius. Est qui *Thelbencana* Ptolemæi existimat.

Hipparis ἵππαρις, Pindaro Ode 5. Siciliæ fluuius: qui Ptolemęo *Iporus* ἴπωρος, dicitur, eumq; ad Austrinam insulæ oram describit. Vibio, si sincera sit lectio, *Hypanis* & *Hielaris* quoque vocatur. Hodie *Camarina* dici, auctor est Fazellus. Leander eum *Terra Noua*, vrbis vicinæ nomen tribuit. ΙΠΠΑΡΙΣ legi in nummo καμαριναίων, annotauit ad M. Varronem Fuluius. Hæc vera ergò scriptio. Scholiastes in Pindarũ dicit piscosum flumen, & huius vnam partem dulcem, alteram salsam. Putauerim corruptè *Hypatis* à Sylio vocari.

Hippemolgi, vide *Hippomolgi*.

Hippene ἱππηνη, vrbs contingens Galilæã Superiorem, ab Oriente. Iosephus 5. belli Iud. c. 2. Vide *Hippos*.

Hippi ἵπποι, promontorium Africæ Propriæ, Ptolemęo. Eodem hoc tractu aliud ad Syrtim magnam: quod *Cabo de Sorta*. Marmolio. *Hippi*, quatuor insulæ, ante Erythras Ioniæ. Strabo 13. vide *Hippos*, *Equi* Arx, & *Parthiene*.

Hippicome ἱππικώμη, Lyciæ vicus. Steph.

Hippia ἱππία, Stephano Perrhæbiæ vrbs; quam etiam ab Hecatęo *Phalannam* φάλανναν, & ab Ephoro *Phalannum* dictam scribit.

Hippla Campus quoque hilaris & pinguis, ad Cephisi ostium. vbi laudatiss. calamus. Theophrast. 4. Hist. Plantar. vide *Orthe*.

Hippici ἱππικὰ ὄρη, Montes, Sarmatiæ Asiaticæ sunt, Ptolemæo. *Mazarisci* dicuntur Ger. Mercatori. vide *Taurus*.

Hippini, vide *Halydienses*.

Hippioprosopi ἱπποπρόσωποι, & *Magroprosopoi* μαγροπρόσωποι, Indiæ intra Gangem gẽtes. Itẽ *Bargysi* βαργυσοι: omnes anthropophagi. Arrianus in Periplo.

Hippius, montis nomen circa Ilium videtur apud Seruium 2. AEneidos. vide *Hypia*.

Hippo Plinio, Melæ, & Plutarcho, qui eã quoq; *Vibo* vocari aiunt. *Hipponium* appellant Athenæus & Strabo, qui a Romanis *Vibonem Valentiam* dictam addit. *Viorum Valẽtia* apud Ptolemæum legitur. ὑϊζα & ὑαλεντία, inquit Stephanus. Brutiorum mediterranea vrbs est, & Colonia, testibus Liuio, & Paterculo. *Maida* dicitur L. Alberto; *Monte Leone* verò à Parisio, & Bartio; *Bibona* à Dom. Nigro. Sed hæc *Bibona* (ni fallor) in in antiqua inscriptione. Pro Hipponium puto apud Polybium libro 3. malè ἱππώνιον legi. *Hippo*, Hispaniæ vrbs, Liuio 39. scribit enim, haud procul ab Hippone & Toleto vrbibus pugnatum inter pabulatores. An hæc forte *Hippo noua* Plinii? Est quoque Coi insulæ ager *Hippo*; ex quo Hippocoum vinum, apud Festum. *Hippo* etiam AEgypti vrbs in lib. Notit. *Hippo* quoque Palęstinæ opidum triginta stadiis ab vrbe Tiberiade. auctor Iosephus, in vita sua. vide *Hippon*, *Hipponium*, & *Dippo*.

Hippo Carausiarum, Hispalensis conuẽtus opidum, apud Plin.

Hippobotum ἱππόβοτον, locus Mediæ regionis, equis alendis aptissimus, per quem transeunt qui a Perside & Babylonia ad Caspias Pylas proficiscuntur. vt tradit Strabo; vnde Nisæi equi petuntur. *Nisæum* νησαῖον, campum vocat Arrianus lib. 6. vitæ Alexandri, & Stephanus. *Nisæum* per I. Herodotus. Hesychius & Suidas eum describunt inter Susianam & Bactrianam, vocariq; *Catastigona* addunt. *Hippobotum* appellat AElianus libr. 6. de Varia historia terram quandam Chalcidensium, ab Atheniensibus deuictã in Euboea. Vide *Argos*.

Hippocephalus, Antiochiæ suburbium, tertio lapide ab vrbe. Ammianus 21.

Hippocorona ἱπποκόρωνα, Adramyttenæ locus. Et *Hippocoronium* in Creta. Strabo 10.

Hippocrene ἱπποκρήνη, in Bœotia fons, Plinio. *Caballinus* Fons. ad verbũ Persio, Circa Heliconem, montem, ad Musarum nemus, Pausaniæ. Eidem est quoq; fons in Pelopõneso, apud Troezanios. Vide *Pegaseum*.

Hippocrita, vide *Hippon*.

Hippocura ἱππόκουρα, Ptolemęo. Indię intra Gangem vrbes duę sunt, huius nominis: altera maritima, altera mediterranea: quã regiam *Beleocuri* cognominat: Maritimam vocat Castaldus *Onor*.

Hippodes, & *Iamnesia*, insularum nomina apud Iornandem. in Oceano Indico corruptè suspicauerim, pro Hippopodes, & Phanesii. atque malè ex populis insulas fecisse.

Hippodium, locus episcopalis, gentis Saracenorum, concil. Chalced. *Hypopodium* alia lectio.

Hippodromus, locus Cõstãtinopoli, & Carthagine, auctor Procopius. Etiã Romæ. Et

circa Alexandriam Ægypti: Plutarcho in Antonio, Vide *Bethlehem*.

Hippola ἱππόλα, vrbs antiqua Laconicæ, apud Stephanum. ex Pausaniæ 3. Per ω in fine legit Pausanias.

Hippolai, & *Hippoleum*, vide *Ippoleum*.

Hippolochi Villæ meminit Hippocrat. 4. de Morbis. In Græcia vspiam.

Hippolyti Lacus, vide *Triuia*.

Hippomolgi ἱππημολγοί, Homero ν. Ἰλιάδ. quos *Agauos* ἀγαυοὺς vocat. Mysiæ aut Thraciç videntur, Thraces dicit Theodoretus 5. Græcar. affectionũ. In Sarmatia Europæa, constituit eos Eustathius. Per η in secunda legit Dionys. Vide *Galactophagi*.

Hippon ἱππών, Africæ Propriæ vrbs, cuius D. Augustinus Episcopus fuit. *Bona*, Mercatore teste, dicitur, cui assentitur Marmoli⁹, & addit eã ab Africanis *Beled el Vgneb* vocari. Hippones duas in Africa ponit Strabo; alteram Vticæ proximam, alterã Trito ꝓpinquiorem: ambas Regias vocat. Plinius verò, & Ptolemæus, vnam *Regiam* βασιλικὸς, (quam Coloniam facit Antoninus item Plinius Cæcilius ad Romanum suum, li. 8 Epistolarum.) alteram *Diarrython* διάῤῥυτ☉-, cognominant. hanc Antonini Itinerarium *Zarythum* cognominat: & *Hipzaritum* vna dictone Vict. Vticensis. mendosè fortè vt & Coll. Carthaginensis *Hyppozaritorensis*, Huius Hipponis coloniæ, meminit etiam Plinius 9. Epistolar. ad Caninium. *Hippon* Antonino locus circa Marmaricam, vel Cyrenen. Ægypti vocatur, in libr. Notit.

Hippon Acra, vide *Hippagreta*.

Hipponesus ἱππόνησ☉-, Cariæ opidum. itẽ Libyæ, Steph.

Hipponiates Sinus, ἱππωνιάτης, Tyrrheni maris, in Bruttiis est, Ptolemęo. *Napitinus* ναπιτῖν☉-, vocatur ab Antiocho, apud Strabonem. *Terinæus* Plinio dicitur, teste Hermolao: item Thucydidi. *Bruttius* Sinus Martiano. Nominari etiam *Vibonensem* Sinum apud Plinium, scribit Leander, & Barrius, qui eundem *Lameticum*, ab Aristotele nominari dicit. vt quoq; Casaubonus. locus apud Arist. est de Republica 7. c. 10. Hodie *Golfo di S. Eufemia* dicitur, Pyrrho Ligorio.

Hipponica ἱππωνικὰ, regio valde ferax, vt Athenæus testatur 2. cap. 2. Atticæ videtur, ex eiusdem libro 3. aut ipsa *Attica*.

Hipponitis ἱππωνῖτις, stagnum, in Africa Propria. Ptolemæus.

Hipponium, Promontorium est Lycophroni; hodie *Sabronum* vocari, in Calabria regione, inquit Gab. Barrius. Montis nomen est. Brutiorum opidũ, Stephano. Postea a Romanis *Viboualentia* dictum. Vide *Lampetes*. *Hipponium* Athenæo 7. c. 19. & 12. cap. 20. vrbs, iuxta quam lucum quendam esse dicit, in quo locus, qui Amaltheæ cornu nominatur, & à Gelone factus. Vide *Hippo*, & *Ibonium*.

Hipponon, Ægypti vrbs, Antonino. quæ fortè *Hippon*. Libri Notitiar.

Hippophagi ἱπποφάγοι, Sarmatiæ Asiaticæ gens. Item alia Scythica, apud Ptolemæũ. Medica quoque, apud eundem. Vide *Scytha*.

Hippopodes ἱππόποδες, populi equinis pedibus, versus plagam Septentrionalem Europæ, Pomponio. Insularum quarundam incolæ sunt, Solino. Appellantur quoque *Zagari* ζάγαροι, vt refert Eustathius, in Dionysium. Vide *Cresenna*, eosdem enim putauerim cum Scricofinnis. Vide quoque *Neuri*.

Hipporea, Æthiopiæ sub Ægypto populi, apud Plinium.

Hipporum, Antonino Calabriæ opidum; hodie *Felum* dici, scribit Gabriel Barrius.

Hippos ἵππ☉-, Ptolemæo Cauæ Syriç vrbs. *Hippo* Egesippo, & Plinio. Volaterran⁹ scribit a Plinio *Hippodion*, & à Iosepho *Hippeon*, (sed ἱππηνὴ est, de bello Iudaico libr. 5. cap. 2.) vocari. Ego apud Plinium *Hippon*, *Dion*, distinctim lego. habet enim idem tractus Dion vrbem, apud Ptolemæum. *Hippos* etiam Arabiæ Felicis vicus est: & mons, eidem Ptolemæo. Colchidis regionis fluuius; testibus Ptolemęo, Plinio, Arriani Periplo, & Stephano in voce Αἶα. Vrbem cognominem ad hunc eũdem fluuium describit Strabo, & Eustathius. Stephano quoque insula Eretriæ est. *Hippi* insulæ quatuor sunt Straboni, ante Erythræorum portum. Vide *Equi* Saxum.

Hipposthenes, vide *Apsasium*.

Hippophoontia Tribus, apud Pausaniam Pollucem, & Suidam. In Attica. Vide *Hippothoitis*.

Hippota-

Hippotamadæ ἱπποταμάδαι, pars tribus Oeneidis, Pausanias.

Hippotas ἱππότας, vicus prope Helieonem, inter Thebas & Coroneam. Plutarchus in Amatoriis.

Hippothoitis, Tribus Tegeatarum, in Peloponneso. Pausanias *Hippothoontis* est Demostheni aduersus Bœothum. Ab Hippothoo quodam sic dicta, vt refert Suidas.

Hippuacra, vide *Hippagreta*.

Hippuris, insula vna ex Cycladibus, Pomponio, & Plinio. Vide *Anaphe*.

Hippuriscus ἱππουρίσκος, Cariæ insula. Stephanus.

Hippurissura, maris Ægæi insula, apud Plinium.

Hippuros, vide *Hyppurôs*.

Hippus, vide *Hippos*, *Sarion*, & *Trachones*.

Hipzaritum, vide *Hippon*.

Hir ἱρ, vel vt Chaldæus *Har*, locus in finibus Moab. Num. 21.

Hira ἱρα, Messeniæ mons. Vrbs Meliensium, Stephanus & Suidas. Maliensium legit Stephanus Aldi. Vrbs propinqua Pylo, iuxta mare, Homero vndecimo Ιλιαδ. Vide *Mesola*, *Hire*, & *Ire*.

Hirasa ἱρασα, Libyæ locus, vbi Apollinis fons, Herodoto & Stephano. in quo Battus ab Afris translatus fuit. Geminato ss. scribit Pindarus. vocatque Antæi vrbem.

Hirassa, vide *Hirasa*.

Hire ἱρη, mons, Homero 1. Ιλιαδ. Eustathius dicit montem esse. & vrbem Messenes. *Hira* Stephani est. Etiam eidem Eustathio Lesbi vrbs. & Maliensium. *Hirenensis* Episcopus, in Africa. testis Coll. Carthag. Vide *Ire*.

Hiria, vide *Iria*, & *Hieraa*.

Hirminium, Plinio Siciliæ fluuius, *Mauli*, & *Raguse* dici testatur Fazellus. *Ragusa* quoque Aretio. Apud alium quendam Anonymon non imperitum, vocatur *Magani*.

Hirpi, vt Solino, vel *Hirpia* Plinio, familiæ in Faliscorum agro sunt: Hos *Soranos* vocatos scribit Seruius in 11. AEneidos. Sed Hirpinos malè legit. Hirpini enim quam longissimè à Faliscis absunt.

Hirpini ἱρπῖνοι, Italiç populi, Ptolemæo & Straboni, cui Samnitum gens. In Secunda regione apud Plinium. Horum meminit quoque Liuius, Appianus, & Silius.

Hirpinum, Hirpinorum in Italia opidū, vt Blondus tradit. Id hodie *Harpaia* dictum, scribit Leander, qui hoc quoque *Harpadinum* antiquis nominatum addit. Mihi ignotum est, ipse viderit. *Irpinum* sine aspiratione apud Ciceronem est. *Hirpinum* Montem in Sabinis, habet Glossarius in Iuuenal. fides sit penes grammaticum.

Hirrensium, in Campania; meminit lib. de Limitibus.

Hirri, Eningiæ regionis populi. Plinius.

Hisarci, vide *Isarci*.

Hisconienses, habet in suo Thesauro Goltzius. veteri ex lapide. In Italia, regione Ferentana eos describit Lazius, sed sine afflatu. *Guasto* nūc appellari, scribit Iul. Iacobonius. Vide *Histonium*.

Hisoris, vide *Hypsile*.

Hispalis Plinio, *Hispal* Silio Italico, *Ispolum*, ἴσπολον Philostrato est, Ispalis ἴσπαλις, Ptolemæo Turdetanorum vrbs est, in Hispania Bætica, ad Bætim fluuium, emporium nobile, & mercium Indiarum Occidentalium receptaculum. *Spalis*, in Decretis nominatur, & inde *Spalense* Concilium. *Seuilla* hodie dicitur. Episcopus Gerundensis scribit eam a Strabone *Iulia Romulia* appellari. scio apud Isidorum hoc haberi. Et apud Plinium lego eam *Hispalim Coloniam Romulensem* cognominatam. De Hispali hæc ad me Ar. Mōtanus inde oriundus: *Hispalis nomen Phœnicū est, ex Spila, vel Spala deflexum, quod planitiem, siue virentem regionem significat, qualis eius territorium conspicitur. A Græcis vero addita est aspiratio: Arabes autem, quod P literam non habent, ob idq; pronunciare nequeunt, ferè ad natiuam vocem referentes, Sbilla dixerunt. deinde Christianorum vulgus Seuillæ, vt nunc, appellauit.* A palis suffixis in loco palustri dictam, nugatur Isidorus.

Hispalum, vide *Azanium*.

Hispaneta, Pannoniæ vrbs, Antonino. *Spaneta* in alio codice.

Hispania, quondam *Iberia* ἰβηρία, & *Hesperia* ἑσπερία, auctoribus Strabone, Plinio, aliisque ἰσπανία, sine aspiratione, scribunt Ptolemæus, & Stephanus, qui eandem *Pannoniam* πανονία, vocat. Idem eam in *Maiorem* & *Minorem* distinguit. *Inferioris* quoque Hispaniæ meminit Thesaurus Goltzii, ex vetusta inscriptione. *Hesperiam* vltimam

vocat Horatius, ad differentiam: Italia n. quondam etiam Hesperia dicta fuit. *Hesperiam Iberiam* nominat Dioscorides 5.ca 102. quasi dicas *Iberiam* Occidentalem. *Celtiberia* quondam dicta fuit, teste App. Alexandrino. Eius incolæ mutato nomine *Celtiberos*, & *Celtoscythas* antiquitus vocatos, testis est Strabo. Item quondam *Igletas* ἰγλῆτας, appellatos, idem ex Myrleano narrat. Hebræis *Sepharad* dici, scribit Postellus, item Arias Montanus, in Commentariis in Abdiam, vbi etiam *Spamiam* a Chaldæis appellari addit. Ioseph⁹ tradit incolas à Thobelo *Thobelos* Θοβήλους, vocari. Ego *Spaniam*, regionem hanc olim nuncupatam, dico in dictione *Iberia*; quam consule. Hispania prius in duas prouincias diuisa fuit. *Citeriorem*, & *Vlteriorem*; postea in tres. Citerior *Tarraconensis* dicta fuit: Vlterior in *Bæticam* & *Lusitaniam* distincta fuit, Plinio teste Ab hac Iberia, facit *Iber* gentile Val. Flaccus 5. Vide *Mauritania*. *Hispani* Alpini. Vide *Alpini*.

Hispanum Mare, ab aliis *Ibericum* & *Balearicum* dicitur, Plinio libr. 3. cap. 5. Pars maris Mediterranei est; Hispaniam alluens; à parte Orientali, vbi Baleares insulæ.

Hispaniensis Prædii, meminit Symmachus 2. Epist. 86. ad Flauianum. Circa Romam est.

Hispellum, Plinio Vmbriæ opidum; quod hodie *Spello*, Fabricio & Leandro testibus. Hoc dicit Blondus *Spellium* à Plinio vocari ex mendoso, ni fallor, codice. *Colonia Iulia Hispella* exstat in quadam inscriptione antiqua, quæ habetur in Goltzii Thesauro. Græcis non adspiratur. Strabo enim ἴσπελλον, & Ptolemæus ἴσπελλον, vnico λ legit. *Spellum* (vt hodie) vocat Hyginus de Limitibus constituendis. & idem *Spellates* incolas.

Hissa, vide *Issa*.

Histemo, Palæstinæ locus: Iof. 15. ἀσθεμώ, habent 70. interp.

Hister, proprium fluminis est: & etiam gentis, auctor Eutiches in Cassiodori Orthographia, qui Histriam nempe incolit. Vide *Histria*, & *Danubius*.

Histi ἱστοί, Icariæ insulæ statio, Straboni. vide *Scytha*.

Histiæa, vide *Oreum*.

Histodizo, vide *Ozivdizo*.

Histonium Plinio, sine aspiratione, ἰσώνιον, scribit Ptolemæus, Iouianus, & Leander hodie *Guasto di Aimone* indigitant. *Vasto* Ananiensis. In Italia vrbs Ferentinorum. *Histonium* videtur legendum. Coloniam Romanam ex antiquo lapide litterato, docet Onuphrius. *Histoniensis* Municipii, meminit vetus Inscriptio, apud Vrsinum, in Imaginibus virorum Illustrium. Pand. Collenutius scribit adhuc hodie *Estomi* nominari.

Histrorium, vide *Istropolis*.

Histria, Italiæ regio, & terminus, versus Dalmatiam, cuius gentile Hister, & Istri. Huius luculentam descriptionem habet Cassiodorus 12. Var ar. *Istria* fine afflatu, Straboni. Quondam *Iapydia* dicta fuit, teste Plinio. Hodie *Istria* adhuc incolis: Hysterreych Germanis. *Histri* etiam alibi in Italia: inter Liburnos nempe & Pelignos; Martiano 6, vide *Hyllis*.

Histrica, huius sic meminit Capitolinus, in Maximo. *Fuit Histriæ excidium eo tempore: vt aute. Dexippus dicit, Histricæ ciuitatis.*

Histrus, vide *Istros*.

Hitazum, vide *Nitazum*.

Hitua, Comagenæ opidum, inter Catamanam & Nisum. Simlerus, ex Antonino manuscripto.

Hiulca, palus iuxta Cibalas, Pannoniæ Inferioris vrbem; vt tradit Sex. Aurel. Victor, in vita Constantini Imper. *Vulca* legit Vinetus, ex vetusto codice. Visus mihi aliquando fuit lacus, qui Hungaris *Balaton*; & Germanis *Platzee* vocatur, nunc muto sententiam: hancque potius esse eam, quam Fl. Vopiscus scribit Probum Imper. circa Sirmium per suos milites siccare voluisse.

Hizirzadensis Episcopatum, habet in Numidia Victoris Vticens. Fragmentum M. S. mihi concessum à Clariss. Ludowico Hallero ab Hallerstein.

Hoaracta, vide *Organa*.

Hoba, vide *Chobal*, & *Abrahami Domus*.

Hobordene, vide *Bolbena*.

Hoc-

Hõcconiensis Episcopus in Numidia. Vict. Vticens.

Hodaca, vide *Odaca*.

Hodomanti ὀδόμαντοι, Odrysarum gens, in Thracia, Plinio. Iuxta Hebrum, vt Solinus docet. Vide *Odontomantes*.

Hosdi, Palæstinæ locus, 2. Samuelis vigesimo quarto, 70. interpretes legunt *Chades*. Vulgata editio legit *Thabason*.

Hoen, locus in Libya, a Phœnicibus habitata. Hist. Miscella 16. *Tingis* autem est apud Procop 2. VVandalicor.

Holana, & *Holona*, vide *Olane*.

Holmi ὅλμοι, in Asia minori vrbs, circa Galatiam, Strabo 14.

Holmiam, vocant Latini iuniores Suediæ regni metropolim & regiã. Incolæ Stockholm. Rutheni *Stecolna* appellant. Sigism. ab Herberstein.

Holmius, vide *Olmius*.

Holmones, vide *Olmones*, & *Almon*.

Holmus, vide *Olmi*.

Holo, Hispaniæ vrbs; Liuio 35. Vide *Olone*.

Holocrum ὁλόκρον, Macedoniæ mons. Plutarchus in AEmilio.

Holonna, Italiæ Cisalpinæ locus; vbi Luitprandus rex in honorem S. Anastasii martyris domicilium statuit, P. Diaconus 6. Longobard. *Olonna* sine spiritu erat in codice M S meo.

Holophyxos, vide *Olophyxos*.

Holopyxos, Cretæ vrbs: Plinio & Pomponio.

Holotronus, vide *Vulturnus*.

Holsatia, vide *VVagri*.

Homala, vide *Lyrnessus*.

Homarium ὁμάριον, locus erat Megalopoli; vbi Vestæ ara. Polyb. 5.

Homatrinus, vide *Heluillum*.

Homelea, Angliæ fluuius; in Vitarum regione. Beda. *Humble* vulgò vocatur è regione Vectis insulæ.

Homericus Tumulus, ὁμηρικὸς τάφος, vna Echinadum insularum: iam verò non inueniri, scribit Eustathius: quod Achelous earum aliquot hinc æstu suo continenti aggessit.

Homeritæ ὁμηρῖται, Ptolemæo & Plinio, Arabiæ Felicis populi. *Auxumitæ* cognominantur Procopio, libro 1. de bello Persico. AEthiopiæ gens est apud Stephanum. Vide *Indi*.

Homilæ ὁμιλαι, Thessaliæ vrbs. Ptolemæus.

Homoles, Pelii montis populi. Euripides in Hercule furente. Vide *Omole*.

Homolium, & *Homolis*, Magnesiæ oppidum; Straboni, Plinio & Liuio. Stephanus ὁμόλιον Macedoniæ: & Magnesiæ vrbem habet. Homile Ptolemæi puto.

Homolus, vide *Omole*.

Homona opidum, & *Homonades* gens: In Isauria, Plinio. *Homonadenses* Tacito, in Cilicia. ὁμοναδεῖς, Strabonis. cui finitimi Selgenses.

Homonoea ὁμόνοια, locus Palestinæ. In vita Iosephi.

Homothermon, vide *Syracusæ*.

Homotyles, Siciliæ vrbs maritima, cum portu: Polyæno 5. in Dionysio, qui eam ex manibus Imilconis recuperauit: interprete VVetterano. Sed *Motyensis* legendum: vt Græcus codex. ab vrbe Motya.

Hon, fluuius est in vita B. Landelini. *Honneau* puto, Hannoniæ.

Honglos, Sarmatiæ Europeæ fluuius. Hist. Miscella 19.

Honoratianum, Italiæ locus sic dictus, Antonino circa Venusiam.

Honorias, Asiatica regio, in Nouellis, Conciliorum opere, & Lib Notit. in qua Cratia, Heraclea, Hadrianopolis, Tium & Claudiopolis vrbes. *Pontus* Ptolemæi est. vide *Cappadocia*.

Honosca, Hispaniæ Tarraconensis maritima vrbs, inter Iberum fluuium & Carthaginem Nouam. Liuius 22. Villa *Ioyosa* fortè.

Hoplias ὁπλίας, fluuius qui & *Hoplites*, apud vrbem Bœotiæ Haliartum, in fluuium Phliarum illabitur. Plutarchi tempore fuit *Isomantus* ἰσόμαντος, dictus, vt ipse testatur in vita Lysandri. Addit autem ab aliis describi iuxta Coroneam, ibiq; in Phliarum fluere, qui antiquitus Hoplias dicebatur.

Hoplites, Atticæ tribus, Herodoto 5. & Polluci 8. Militum genus Hoplitæ, apud Demosthenem.vide *Hoplias*.

Hor, vide *Or*.

Horacitæ ὡρακῖται, populi sunt apud Polybium, ei quos cum Illyriis numerat. Mēdosè pro Thoracitæ.

Horæ, Calabriæ vrbs: Curopalati.

Horaa, ὥραια, Carmaniæ emporium videtur; in Arriani periplo. An Ora Ptolemæi?

Horæus ὠρεῖος, Euboeæ opidum. Ptolemæus.vide *Oreum*.

Horas ὥρας, loci nomen circa Alpium radices, ad Padum fluuium, auctore Cedreno, & Curopalate.

Horatæ, Indiæ populi, vrbe pulchra, fossis munita, & palustribus. Plinius.

Horati Silua, vide *Vrsus* Lucus.

Horatii Flacci Villa, in Latio fuit, vbi nunc *S. Ioanne in campo* Horatio, Blondo teste.

Horbatii olim, nunc verò Crabaten/ Germaniæ regio, VVolfg. Lazius.

Horchianus Vicus, est in Tuscia, auctore Annio, ex tabulis Desiderii Longob. regis. Ant. Massa scribit nomen retinere, vocarique *Vicorchiano*, quasi vicus Orchianus.

Horcosium ὁρκώσιον, nomen loci, sic dicti à iuramentis, vt videtur apud Cedrenum. Fortasse Asiæ Minoris, iuxta Bithyniam. Sine adflatu est Curopalati.

Hordaha, Turingiæ fluuius: teste Vignierio in Bibliotheca Historiali. ex Fortunato, vt ait.

Hordonienses, Apuliæ populi: Plinio.

Horea, locus in Campania. Diacono lib. 6. cap. 9. Lombardicorum. Vide *Horrea*.

Horesti, Tacito sunt Britanniæ populi. Hodie *Merniam*, & *Angusiam* Scotiæ regiunculas occupant, vt Hector Boëthius tradit. *Eskedale* putat Camdenus.

Horici ὥρικοι, populi Italiæ, Stephano. In voce βόρειος, Sed corruptè, pro *Norici*.

Horisius, amnis Mysiæ Asiaticæ, circa Troada, vt perhibet Plinius.

Horma ὅρμα, Albotarum in Macedonia vrbs: Ptolemæo. Locus in deserto, Iudic. 1. vbi Israelitæ Chananæos fugauerunt Num. 14. Sed ἑρμα, habent 70. interpretes. Vide *Rama*, & *Hurma*.

Hormanus, vide *Ormanus*.

Hormenius, Magnesiæ in Macedonia vrbs: Plinio. Vide *Ormenius*.

Hormetionorum gentis Barbaræ, ad Oceanum meminit Historia Miscella, 16. quorum rex Asceltus.

Hormia, vide *Seleucia*.

Hormiæ, vide *Formiæ*.

Hormina, vide *Hyrmine*.

Horminius, vide *Hypta*.

Hormiza ὁρμιζα, Arabum vicus; Iosepho 1. belli Iud. c. 14.

Hormus ὅρμος, locus Thessaliç, haud longè à Iolco. Diodorus 4.

Hornensis, vide *Sambrica*.

Horon, vide *Aronum*.

Horona, vide *Orona*.

Horossus ὅροσσος, locus in Cilicia videtur: apud Plutarchum, in Demetrio.

Horrea, & *Horrea Celia*, habet Itinerarium Antonini, in Africa, circa Adrumetum. D. Augustinus horum quoque meminit. *Orreocellensis* Episcopi sit mentio in concilio Carthaginensi v 11. *Horrensis* apud Vict. Vticens. *Horrea*, vel *Horea* locus in Campania P. Diacono, 6. Longobardi. Antoninus habet quoque Galliæ Narbonensis locum. Ad *Horrea* dictum, inter Forum Iulii & Antipolim.

Horrem ὡρὲμ, 70. interp. Iosue 19. locus in terra Chanaan.

Horren, locus circa Assyriam: Ammiano.

Horreum Margi, vide *Orrea*.

Horreus, Molossidis regionis vrbs. Liuius 45. In Epiro puto. Vide *Orestæ*.

Horsara, vide *Orsara*.

Horsena, vide *Orsena*.

Horta, Nouariensis lacus insula, in Gallia Cisalpina. Sigonius 6. Regni Italiæ. In quam Berengarius coniectus fuit ab Othone Imp. Petrus Marsus ad Sil. Ital. 3. scribit *Horta* Bæticæ opidum esse, propè Nebrissam, ad hunc versum, *Nebride & Hortano Monas nocturna Lyæo*.

Hortanum, Plinio Tusciæ vrbs. Hæc *Horta* apud Diaconum: quæ Leandro *Horti* nominatur: *Orta* Massæ. Alia est *Ortona* Liuio 2 & 3. Latinorum siue AEquorum vrbs: quæ *Birtona* βιρτῶνα, Halicarnasseo 10. *Hortenses* populos, habet Plinius etiam Latii. & alios in Vmbria, Vide *Vrbinates*.

Hortarii Regna, de quibus Ammianus.

18 Hayrich hodie appellari putat Heroldus.

Hortensis Villa, quæ est ad Baulos. Cicero in Academicis. Vide *Bauli.*

Hortensius Vicus, iuxta Arelatem, vbi duodecima Synodus habita fuit. Decret. 1. distinct. 16.

Hortinas classes, habet Virgil. 7. AEneid. Erythræo videtur fluuii nomen in Sabinis: quem hodie *Corefiti* vocant.

Hortus, κῆπ☉-, sic dicta regio Siciliæ, Panormo vicina: quod vbique abundet cultis arboribus Athenæus 12.

Hosea, vide *Osea.*

Hostia, vide *Ostia.*

Hostiæ Lacum, habet Obsequens. ex Liuii 27. *Stagno* hodie vulgò vocatur.

Hosticum, locus circa Persidem: Ammiano 19.

Hostilia, meminit Tacitus lib. 2. & 3. Histor. item Antoninus Venetæ regionis opidum hodie, vt Leander ait, *Hostia* dictum. Padum alluere scribit Plinius. Huius mentio est quoque apud Cassiodorum, Variar. 2. ad Dromanarios. vbi Hostiliensem locum vocat.

Hostrializum, Thraciæ opidum: Antonino. Vide *Ostudizo.*

Hucuca, vide *Vcuca.*

Hucumbra, vicus Marcellino, *Zumbra* Zosimi est, cumque inter duo opida collocat, quorum nomina sunt Nisbara, & Nischanabe, quas Tigris diuidit.

Hydrentum, vide *Hydrus.*

Huionum, vide *Iuhonum.*

Hul, vide *Æolis.*

Humesen, tribus Iudæ possessio, Iof. 15. at 70. interpretes duo ex eo faciunt, ἀνμ & ἀζιμ.

Humisa, Syriæ vicus, Damaso: qui Anicetum Papam hinc oriundum scribit. In Vicomurco verò natum hunc tradit Platina.

Huni, siue *Hunni*, postea *Abares* vocati fuere. Diaconus 1. cap. 18. Longobardic. or *Hunni Acatiri* sunt apud Suidam, in verbo *Abares*. Sed ἀκάτιροι, est in codice Græco. Apud Agathiam 5. Hunni distinguuntur in *Cotriguros, Vltizuros, & Burgundos*, eosq; circa lacum Mæotidem describit.

Huni Albi, vide *Euthalita.*

Huniscis equis (a natione sic eos vocat Vegetius, in Veterinaria) grande & aduncum caput, exstantes oculi, &c.

Hunni, vide *Huni.*

Hunniuar, Iornandi pars, Scythiæ Europææ, sic dicta, quam Danubius præterineat.

Hunnum, vrbis Britanniç nomen, li. Notitiar. Seuenshale, hæc Camdeno est.

Hurdaspalensis Monasterii, meminit Eulogius in Epistolis. Moralis non dubitat, quin hoc sit, quod hodie *Vrdax* appellant. Situm est trans Pyrenæos Galliam versus, haud procul à Vaiona.

Hus, Ausitidis regionis, cuius incola Iobus fuit, vt Sacræ testantur litteræ. hæc, vt docet D. Hieronymus; in finibus Syriæ & Arabiæ est, quæ dicitur Scenitis. *Arseron* nouo vocabulo nominatur à Vincentio, libro 31 Historialis speculi. Thomas Minadoius in historia sua Persica *Omps* nouo nomine nominat. Vide *Ausitis.*

Husipa, vide *Vsipetes.*

Hyacinthi, vel Apollinis Hyacinthi tumulus, in agro Tarentino est: vt docet Polybius 8. *Hiacinthis* Via, in agro Laconico. Athenæus 4.

Hyacinthus, pagus, supra Sphendonios, vbi Erechtei filias immolaras tradit Suidas: in dictione Partheni. Circa Bœotiam videtur.

Hyadeta ὑαδεῖ, Strabo 4. sed *Caleti* legit pro eo Xylander, quod & Casaubono placere video. Vide *Siada.*

Hyaa ὑαία, Locrorum Ozolorum vrbs: apud Stephanum: Huius meminit quoque Thucydides 3.

Hyala, vide *Hyela.*

Hyaia, vide *Hyaa.*

Hyala ὕαλα, ad Indi fluminis ostium vrbs Diod. 17.

Hyalai ὑαλαῖοι, In Sicilia sunt, Phalaridi: Epist. 148.

Hyamia ὑάμεια, Messeniæ vrbs: apud Stephanum.

Hyamium ὑάμιον, Stephano Troicum opidum.

Hyapea, vide *Hypia.*

Hyampeius ὑαμπεία κορυφή, vertex, in Phocide videtur. Herodotus, in Vrania. Parnassi fortassè. Circa Delphos fuisse, videtur ex Plutarcho, De tarda Dei vindicta.

Hyampolis ὑάμπολις, Phocidis vrbs: Ste-

no,& Statio Thebaidos 7.vide *Anemolia.*

Hyantia ὑαντία, Locrorum Ozolorū vrbs: Plutarcho in Quæſtionibus Græcis, Statio, & Stephano Idem habet *Hyantes* populos, circa Alælcomenium, in Bœotia. Vide *Anemolia.*

Hyantopolis, vide *Anemolia.*

Hyapia ὑάπεια, Phocidis vrbs: apud Stephanum. Eadem cum Hyampoli fortè.

Hyarotis, vide *Hydraota.*

Hyaſis, vide *Oaſis.*

Hyaſſuſa, vide *Baleares.*

Hyba ὕβα, Vicus eſt Stephano, Leontidis tribus.

Hybanda, Inſula quondam Ioniæ: cc. nūc à mari abeſt ſtadiis. Plinius.

Hybela ὑβέλη, vrbs circa Carchedonem. Stephanus ex Hecatæi Europa. In Armenia fortaſsè.

Hyberia Regio. ſic Taciti codices, per Y. Vide *Iberia.*

Hybla ὕβλα, Siciliæ vrbs mediterranea, Ptolemæo. Tres ſunt Hyblæ in Sicilia, Stephano auctore *Maior. Minor*, & *Parua.* Vnam harum *Tiellam* τίελλα, vocatam dicit, quam verò, non addit. Paruam *Heram* ἥρα, quoque nominat. Incolas maioris *Hyblæos* ὑβλαῖοι, Paruæ autem *Galeotas* γαλεῶται, & *Megarenſes* μεγαρεῖς, appellat. Pauſanias duarum meminit, vnam *Maiorem*, alteram *Gereatin* γερεᾶτις, nuncupat. Hybla Ptolemæi, *Milili* dicitur, Claudio Aretio iudice. Hybla Virgilii in Bucolicis, vulgo *Auola* eſt, vt ſcribit in ſuo indice Erythræus. *Hyblenſes* Plinii. *Hybla* quoque Italiæ vrbs: Stephano. Eſt & locus in Attica ſic dictus: Seruio.

Hybriſtes ὑβρίστης, fluuius inter Chalybes populos & Caucaſum montem. Æſchylis Prometheus. Proteruos appellatiuè vocat Garbitius: & Araxis putat epitheton.

Hybrianes ὑβριάνες, populi circa Thraciā, à Scordiſcis infeſtati. Strabo. An Agrianes: legendum, vt ſuſpicatur Caſaubonus?

Hyccara ὕκκαρα, Thucydidi, Diodoro, & Plutarcho, Stephano, & Antonino, Siciliæ vrbs eſt. Huius meminit etiam Athenæus, qui dicit locum nomen habere à genere piſcium qui hyccæ vocantur. Omnes Laidis meretricis natale dicunt. Fazellus ſcribit hodie deſertam eſſe, ſed locum *Garbolāgi*, & partem eius *Carini* nominari. *Vicari* Aretio, & cuidam Anonymo vocatur. *Hyccarum* habet Stephan⁹, aliud ab Hyccara: hoc opidū, illud opidulū dicit, & Laidis patriā.

Hycſos, vide *Iudæi.*

Hyda ὕδα, locus incertus: teſte Strabone, ex Homero.

Hydara ὕδαρα, Straboni Armeniæ Maioris vrbs.

Hydarca ὑδάρκαι, Straboni & Stephano Indica gens eſt.

Hydaſpes ὑδάσπης, fluuius circa Tigrim & Euphratem, vt habent 70. interpretes: Iudith 1. Sed *Iadaſon* legit D. Hieronymus. Vide *Didaſpis*, & *Indus.*

Hydaſpis, fluuius delicatiſſimæ aquę, circa Suſam vrbem videtur; apud Curtium, 5. ſic dictus ab Hydaſpe Medorū rege, vt placet Lactantio. An idem cum Choaſpe fortè ſic dicto? Fabuloſum Hydaſpen habet Horatius, ſed ꝑ Indiæ flumine, ni fallor, cuius Strab. 15. Seneca in Hercule Oetæo, & Claudianus non vno in loco meminit, item Plutarch. in Alexandro, Q. Curtius, & Arrianus. De hoc flumine conſule quoque Philargyrum ad 3. Georg. *Hydaſpis* fluuius Æthiopiæ, ex aduerſo Meroes inſulæ, ſi creditur Sexto Philoſopho in Pyrrhoniis.

Hydaſpios populos, habet Trogus lib. 12. fortè Hydaſpim fluuium Indiæ accolentes. *Adaſpios* tamen mauult legere Bongarſius.

Hydata, vide *Aqua.*

Hyde ὕδη, Lydiæ vrbs, Stephano, Straboni, & Homero circa Tmolum montem. Eādem cum Sardibus puto.

Hydeſtinatus, inſula Britannica haud magno freto à terra diſcreta: Bedæ. Circa Pictorum regionem.

Hydia ὑδία, Siciliæ opidum, Ptolemæo: quod Nigro *Fontana mutata* vocatur: Fazellus dicit eius hodie nihil extare præter turrim rotundam, & *Cadra* dici vulgo. Sed *Hidra* ille habet, ex Latino fortaſſe Ptolemæi codice, vbi Græci hoc loco Hydia legunt.

Hydiſſus ὕδισσος, Cariæ vrbs: Stephano: ὕδισσα, Ptolemæo. *Hydiſſenſes* Plinii ſunt.

Hydra ὕδρα, inſula Libyca circa Carthaginem:

ginem:Stephano. quæ fortè *Hydras* Ptolemæi Item *Hydra* Æolidis promontorium, Straboni & Ptolemæo.Dolopum vilis insula,est in Lexico Phauorini. Est etiam opidum Argiæ ab Hercule expugnatum, nisi fabulam fabulæ addat Palæphatus. Vide *Lysimachia*.

Hydraca Vicus, Pentapolis in Africa regione.Synesius Epistola LXVII.

Hydracæ, Indiæ populi sunt. Strabo 15.

Hydralis, fluuiolus propè Constantinopolim; Nicetæ. in Barbysem influens *Belgrado* hodie dictus, à vico propè eius ripam sito.Pet.Gyllius.

Hydramia ὑδραμία. Cretæ vrbs apud Stephanum.

Hydraota ὑδραώτης, regionem Indiæ habet Philostratus lib.2.Apollonii. Idem fluuium habet *Hydraotem*, in fine eiusdem libri. *Hyarotis* ὑάρωτις, est Straboni, sine D. Hydroatim fluuium etiam describit Philostratus, Curtius, & Arrhianus de rebus Alexandri, & idem in Indicis; eumque reccpro prius in se multis fluminibus, in Indum incidere tradit. ex quo fortè Zadadrus Ptolemæi erit, nihil tamen affirmo.Nam *Adris* Ptolemæi mihi potius videtur.

Hydras ὕδρας, insula Africæ propriæ, in mari Mediterraneo. Ptolemæus. Vide *Hydra*.

Hydrax ὕδραξ Africę opidum,Ptolemęo, in Pentapoleos regione.Meminit huius etiam Synesius,Epistola LXVIII.& Pentapolis vicum appellat.

Hydrea ὑδρέα, insula iuxta Troezenem, Peloponnesi:Stephano,& Pausaniæ in Corinthiacis.sed hic *Hystrea* ὑστρέα, legit.

Hydrela,Cariæ vrbs,quæ postea *Nysa* vocata fuit. Strabo 14. *Hydrelitanum* agrum ad Phrygiam vergere,scribit Liuius 37. Vide *Caria*.

Hydreum, Æthiopiæ sub Ægypto videtur mihi locus: apud Solinum. *Hydreuma*, ni fallor,Plinii.

Hydreuma Apollonis, *Hydreuma* Troglodyticum, *Hydreuma* Nouum, *Hydreuma* Vetus; item alia quinque *Hydreumata*: Æthiopiæ sub Ægypto nouem loca diuersa sunt apud Plinium. Hydreuma Nouum, Antonino *Cænon Hydreuma* est.

Hydria, Hadriatici maris insula: apud Pomponium An Adria D.Hieronymi?

Hydriacus ὑδρίακος, Carmaniæ fluuius: Ptolemæo,& Marcellino. *Candriacus*, nescio vnde interpretibus.

Hydrias ὑδρίας, Asiæ Minoris regio, ex qua Marsyas amnis profluit Herodotus in Terpsichore.

Hydrus ὑδροῦς,Ptolemæo;*Hydruntum* Plinio, cui etiam *Hydrus* est: sed diuersas vrbes esse apud eum contendit Pintianus. *Hudrentum*, vel *Hydrentum* per E. in secunda scribendum, docet ex Galatęo & marmorea inscriptione quæ Neapoli est, Becanus in sua Gallia *Eoatyrus* est Hydron Italica, inquit Cassiodorus, libr. 1. Variarum, ad Theonem. (non autem nomine, sed historia: ob purpuræ nempe vtrobique piscaturam.) Hodie *Otranto* nuncupatur. Vrbs Calabriæ, ad Mare Ionium. *Hydrus* fluuius hic quoque Galatæo teste: à quo vrbi nomen, vt putat ex Lucani 5.fortè, vbi auidus Hydrus legitur. *Auius* legit alius, pro auidus. Pomponius habet hoc loco *Hydrum* montem Mirum huius montis neminem alium meminisse. Magis mirum eundem hoc tractu inter ceteras vrbes, non item Hydruntis. Mendum subesse vereor: & ꝓ Hydrus mõs, Hydrus mox legendum suspicor. Iudicent peritiores,locus est lib.2. cap.4. In libro Iuris Orientalis numeratur quoque ὑδροῦς, inter metropoles Asiæ.

Hydrusa ὑδροῦσα, insula Attica, ante Aexoniam. Strabo 9. Vide *Acra*.

Hydrussa, vide *Andros*, *Ceos*, & *Tenos*.

Hyela ὑέλα,Arabiæ Felicis vrbs:apud Ptolemæum.*Hyala* habet interpres Vide *Velia*, & *Ihyelia*.

Hyelium,Phrygiæ opidum ad Meandrũ. Nicetas.

Hyesdem, vide *Iesdemon*.

Hyettos ὑεττὸς, Bœotiæ vicus; quem etiam *Aspledonem* ἀσπληδὼν, vocant. Stephanus. Fons, & mons,in Caria est. *Hyettos* quoq;, circa Miletũ.vt refert Scholiastes in Theocritum. sed vno T.

Hyetussa, insula in Cariæ ora. Plinius.

Hygassus ὕγασσος. Cariæ vrbs: Stephano, cui quoque Hygassius campus.

Hygennensium ὑγεννέων, populorum meminit Herodotus, in Asia Minori.

Hygiana ὑγιάνα, Triphyliæ in Peloponneso vrbs. Polyb. 4. Sed *Hypana* legendum putat Casaubonus.

Hygrim ὑγρὶς, ciuitatem Sarmatiæ Europææ, Ptolemæi; *Sabardi* vulgo appellari, credit Villanouanus.

Hyi, Susianæ populi: apud Plinium.

Hyidrea, vide *Hydrea*.

Hyla Virgilio, *Hylas* Solino, Martiano, & Plinio, fluuius, fons, & lacus, sic dictus ab Hyla Herculis puero, vt fabulantur poëtę. In Mysia alluit Prusiadem vrbem. Apud Apollonium *Pegæ* πηγαὶ vocatur. *Hyla*, etiam Doridis vrbs: Pomponio. Etiam locus in Cypro insula: Lycophroni.

Hylabi, vide *Hylami*.

Hylactes, *Hystra*, & *Tyricha*, opida olim fuisse in ora Hispaniæ Tarraconensis, scribit Sex. Auienus.

Hylactuntorum ὑλακτούντων, populorum in AEthiopia, meminit Philostratus 6. Pro Cynocephalis fortè.

Hyle, vide *Lethæus*.

Hylæa, vide *Hylea*.

Hylami ὑλαμοι, Lyciæ vrbs: apud Stephanum. ex Alexandro Polyhistore. ὑλαβοι, habet Aldinum exemplar.

Hylas, vide *Hyla*.

Hylata, Sytiæ populi, apud Plinium.

Hyle ὕλη, Phocensium colonia, posteà ἐλέα, dicta. Suidas & Laërtius in Zenone. cuius patriam facit & hic, & Strabo. In Italia est. eadem cum *Velia*, ad Pæstanum sinum. *Hyle* etiam Cypri vrbs, Stephano, Lycophroni, & Papino 7. Thebaidos. Eidem Stephano est quoque Locrorum Ozolorum vrbs. Item regiuncula Italiæ, inter Romanos & Sabinos. Vide *Elea*, & *Velea*.

Hylea ὑλαία, Ponti regio; quæ aliis *Abica* ἀβικὴ, dicitur, vt Stephanus tradit. Hylæa ὑλαία, cum diphthongo scribitur ab Herodoto & Plinio. Val. Flaccus *Hyleam* gentem ibidem quoque habet. *Hyleum* Mare habet Plin. Circa Borysthenis ostia sunt.

Hylias ὑλίας, agri Thurini fluuius. Thucydidi 7. *Triomo* nunc vocari, scribit Gabriel Barrius. vide *AEsarus*.

Hylica ὑλικὴ, palus, est apud Strabonem, 9. Circa Copaidem, aut Cephissidem, vt videtur.

Hyliessa, vide *Paros*.

* *Hylla*, vide *Hyllis*, & *Hyllaicus*.

Hyllaicus ὑλλαϊκός, portus in Peloponneso, iuxta Messenen videtur. Thucydides 3. Vide *Hyllis*.

Hyllarima ὑλλάριμα, Cariæ opidulum, supra Thestrotonitiam, Stephanus. Hieroclis philosophi patria.

Hylli, & *Hyllicus*, vide *Hyllis*.

Hyllis, pæninsula, vel *Diomedis* Promontorium, Liburniæ, ad Mare Hadriaticum: quod *Cabo Cista* hodie dicitur, Nigro ὑλλὶς, Stephano & Eustathio peninsula est opposita Hyllæis, Peloponneso similis, quindecim magnas ciuitates continens. *Hylli* ὑλλεῖς, Illyrica gens, Stephano, & Apollonio 4. ibi & *Hilleis* regio, & *Hylla* vrbs. Post Hyllos sunt Liburni, & Istri quidam dicti Thraces, inquit Eustathius, ex Apollodoro: *Histriam* peninsulam sub Hyllis his describere verisimile est. *Hylaicum* portum, habet Apollonius 4. sed circa Corcyram. vbi & Liburnos ponit, Strabo 6. *Hyllaicum* hunc nominat Thucydides 3. Stephan' habet etiam *Hyllim* Argiæ vicum: item Doridis: & Trœzeniorum.

Hylluala ὑλλουάλα, Cariæ vicus Stephano.

Hyllus ὕλλος, Asiæ Minoris fluuius, in Hermum defluens, circa Lydiam; Homero, & Pausaniæ. Strabo scribit suo tempore *Phrygium* vocatum, li. 13. circa finem. Phrygium eum quoque Appianus, & Liuius vocat. Eundem *Syriacum* vocat Polybius. Plinio *Phryx* est, sed alius ab Hyllo, hoc tractu. Vide *Ellus*.

Hylobii, vide *Germanes*.

Hylophagi, AEthiopiæ populi: Agatarchidi, & Diodoro 3.

Hylua, vide *Ilua*.

Hylyceus ὑλυκὸς, amnis Argiæ, inter Hermionem & Troezenem. *Taurius* ταύρειος, quondam dictus fuit. Pausanias in Corinthiacis. *Taurus* hic ab Athenæo dicitur, & *Hyoessa* ὑόεσσα.

Hymani, Liburnorum populi, apud Plinium.

Hymettus ὑμηττός, mons Atticæ. Ptolemæus, Strabo, Plinius, Lucianus, & Stephanus iuxta Athenas. *Hymessus* Herodoto.

Hymmas, vicus Antiochiæ Syriæ, apud quem victam Zenobiam scribit Iornandes. Vno M. quoq; scriptum reperio. *Thumas* legit Matianus Scotus, & *Thyme* Platina. *Timnas* Chronicon Eusebii. *Emissa* Vopisco est. & *Imma* Ptolemæi, ni fallor.

Hymos, circa Rhodum insula, Plinio. Quo loco quidam codices *Ames*, & *Hamos* legunt.

Hynidos, Asiæ Minoris, in Caria, opidum. Plinius. *Idymos* fortè Ptolemæi.

Hynilon, sub sede Amidensi, Episcopalis vrbs. G. Tyrius.

Hyoessa, vide *Hylyctus*.

Hyopeὑώπη, Matienorum vrbs, iuxta Gordios: Stephano: ex Hecatæo. Mastianorum legit Xylandri editio.

Hyops ὕοψ, vrbs in Iberia Chersonesi, iuxta Lesyrum fluuium. Stephanus.

Hypacyris ὑπάκυρις, & *Gerrhus* γέῤῥος, Scythiæ flumina sunt apud Herodotum. De quibus etsi nihil se affirmare scribat Peucerus; tamen ea flumina esse suspicatur quæ *Desna*, & *Sem* nominibus, iuxta Czernigo opidum, in Pontum infusa, Carcinitem Sinum constituunt. Horum Pomponius etiam meminit. Herodotus eundem etiam, ὑπάκυρις, per A. in penultima legit. & puto eundem Plinii *Pacyrin* esse. vide *Carcinites*.

Hypæa, nunc *Pomigæ* vocari, scribit Dalechampius. vide *Stoechades*.

Hypelochi ὑπέλοχοι, Molossica gens Stephanus, ex Rhiano 4. Thessalonicar.

Hypepa ὕπαιπα, Lydiæ vrbs, inter Tmolum & Caystrum, Ptolemæo & Straboni. De eo Ouidius Metamorph. 6. & 11. sed *Hypepa* multitudinis numero: vti quoq; apud Pausaniam. *Hypoepa* apud Petronium, Apud Plinium *Hypepeni* sunt.

Hypesia ὑπησία, Peloponnesi regio, circa Arenen. Strabo. Subdubitat Casaubonus an Hypana in Triphylia sit.

Hypætrensis, Phitiadis cuiusdam, meminit Demosthenes aduersus Lacritum, à tribu sic vocari, verisimile.

Hypana ὕπανα, Triphyliæ vrbs, Straboni & Stephano. Eandem cum *Hypania* puto. Vide *Hygiana*.

Hypania ὑπανία, Ptolemæo Elidis, in Peloponneso vrbs. *Epina* ἴπινα, Straboni vocatur. *Accumba* nomine hodie vtitur, si verũ dicit Niger. vide *Epina*.

Hypanis ὕπανις, Aristoteli, Herodoto, Plinio, & Pomponio; Scythiæ Europææ fluuius. in Ponto describitur à Vitruuio: dicitque sandaracham ibidem inueniri. Hic mihi cum Mercatore, & Lud. Decio, hodie *Bog* est. Alius est Ptolemæi, qui proculdubio *Panticapes* Herodoti & Plinii est. Est & alius quoque Vibii, quem dicit Asiam ab Europa diuidere. hic erit *Phasis*. hunc enim quidam Hypanim vocasse; & Asiæ atque Europæ terminum fecisse, auctores vetustissimi produnt. Stephanus ait Hypanim bifariam diuidi, & parte sui in Mæotim, parte in Pontum effluere. Vide *Phasis*, *Bibasis*, *Hippanis*, & *Anticeitas*.

Hyparchus, vide *Hypobarum*.

Hyparna ὕπαρνα, Lyciæ vrbs. Arrianus 1.

Hypasiorum Terram Indiæ, habet Strabo 15. Geminato PP. habet idem. Inter Cophẽ & Indum flumina.

Hypasis, Indiæ fluuius, & terminus Alex. Magni, Plinio & Solino. *Hyphasis* Arriano, & Philostrato. Vide *Bibasis*.

Hypata ὑπάτη, Thessaliæ primaria vrbs est, in Asino Apulæi. Meminit huius quoque Liuius; & Heliodorus 2. Æthiopicarum, eamque ad sinum Maliacum sub Oeta monte describit, vocatq; metropolim Ænianum populorum, quos hic in Thessalia, ad hunc sinum collocat. Stephanus etiam eam Aenianum vrbem facit. De hac eadem quoque Aristoteles in Admirandis: vbi & loci Erythiæ meminit. Ptolemæi longè ab hac introrsum & multò distantem video, in Thessalia tamen. Regionem Hypata dictam habet Stephanus, in Asia: ad Sangarium fluuium. quorum gentile Hypatęi.

Hypatis, Siciliæ fluminis, meminit Silius 14. *Et pauperis alues Hypatem*, &c.

Hypatus ὕπατος, mons Thebanæ regionis, in Bœotia, Pausaniæ & Straboni. Phœniciæ fluuius, Melæ. Sed *Labotas* legunt alii hoc loco. Vide *Mulona*.

Hypelæus Fons, Ephesi, haud procul à Sacro portu. Athenæus.

Hyperacrii ὑπερακρίοι,& *Paralii*,παράλιοι, dicti fuere quidam Atheniensium. Halicarnasseus 1.

Hyperasia ὑπερασία, vrbs est Stephano. alia ab *Hyperesia* videtur, cuius autem regionis sit, reticet. Vide *Ægira*.

Hyperborei ὑπερβόρειοι, *Rhipæi*, ῥιπαῖοι, gentes & montes, a veteribus omnibus statuuntur versus Boream, situ autem valde inconstanti. Ptolemæo sunt in Sarmatia Asiatica, in Asiatico littore Pomponio 3 cap.5. vltra Amazones 1.cap.3. Vltra Aquilonem Plinio 4. cap. 12. & 6. cap. 13. item Pausaniæ 5. supra Arismaspios eidem 1. Hos describit vltra Ripæos montes Clemens Alexandrinus. Strabo 11. dicit antiquiores eos qui supra Istrum & Adriam incolerent, omnes Hyperboreos, Sauromatas, & Arismaspos appellasse. *Hyperboreos*, nescio qua fide, habet Apollodorus 2. ad Atlantem montem. Atque hæc de his *Rhipæi* his confines, ad Tanaidis fontes ponuntur à Ptolemæo, & Plinio: cum Cerauniis montibus eos coniungere videtur Pomponius. Vltra extremam Scythiam statuuntur ab Aristotele, de quibus multa, vt addit, fabulosa narrantur: à quo non abludit Strabo 7. vbi dicit Hyperboreos & Ripæos mõtes esse commentitios. Circa Tanais fontes hodie nullos esse mõtes, docent testes oculati & fide digni. Sunt verò montes vlterius versus mare Boreale, quos accolæ *Camenopoias* i. Cingulum siue Zona mundi appellãt, & eius verticem Stolp, teste dicto Herbersteinio, qui hos, vti quoq; Mercator, pro Hyperboreis siue Rhipæis antiquorum montibus habet. Meminit & Orpheus in Argonauticis Riphæi montis, cuius verticẽ *Calpium* nominat. hunc aliũ ab illo habuerim ego, at potius pro iis qui Scandiam peninsulã à Meridiè versus Septentriones ad Oceanum vsq; in duas partes diuidunt, & quos Olaus vulgari nomine *Dosfrini* & *Dosfrafiel* nominat. Idem Orpheus ibidẽ habet Acheron locum, quem interpretari ausim abyssum illum, quem nostri Vmbilicũ maris appellant; de quo nos suo loco in hoc Thesauro. etymon locus, & natura huius loci ad credendum me impellunt. quid ni? vocem enim Germanicam puto, & idem significare quod abyssus. acheronta enim nihil aliud est, si interpreteris, quàm *sine fundo*. ab **a**. vel **af**. priuatiuis articulis & **grondt**, fundus itaq; **afgrondt** pronuntiamus, i. abyssus. vocem itaq; indigenarum retinuisse hic Orpheum verisimile. Incolas enim huius tractus Celtoscythas nominant Strabo & Plutarchus in Mario. & Celticam siue Germanicam linguam ibidẽ hactenus in vsu esse, non tantum scio, sed & docere possim si necessitas vrgeat. Hyperboreos *Macrobios* esse, scribunt Strabo, Plinius, & Orpheus, item Olaus hactenus. Vide *Rhipæi*, *Seuo*, *Ceraunii*, & *Danubius*.

Hyperdexium ὑπερδέξιον, Stephano Lesbi insulæ regiuncula.

Hypere, vide *Amorgus*.

Hyperea, vide *Calauria*, & *Troezen*.

Hyperesia ὑπερησία. Achaiç vrbs. Eustathius in catalogo nauium. Vide *Hyperasia*.

Hyperia ὑπέρεια, Thessaliæ fons est, circa Helladem vrbem, restibus Strabone & Plinio. Messeniæ videtur apud Homerum, ζ. Ιλιαδ. & Pindarum in Pythiis. Vrbis nomen est Homero ζ Οδυσ. & Eustathio: item Val. Flacco 4. Lonicerus in Pindarum scribit circa Pheras Thessaliæ esse, testemq; adducit Sophoclem. Phæacorum vrbs est Hesychio. Est & Siciliæ vrbs, Eustathio in catalogo nauium, apud Homerum. Hunc velle Plutarchum de Exilio, verisimile, quam finitimos scripsit habere Cyclopas. Vide *Ægira*.

Hyperis, Persiæ fluuius, in medio sinu Persico Plinius.

Hyperneium, vide *Neium*.

Hypernotis, vide *Pila* Terræ.

Hyperteleatum locum, sic dictum, in Laconica, habet Pausanias.

Hyphæus, ὕφαιος, Campaniç mons, apud Plutarc. in Sulla.

Hyphali, vide *Maritimæ* Stationes.

Hyphantium ὑφάντιον, Bœotiæ locus, videtur apud Strab.

Hyphasis ὕφασις, Indiæ fluuius, vno ostio in mare decurrens. Philostratus 2. & 3. sed falsò hoc: In Indum enim, non in mare se exonerare, classici tradunt auctores. Vide *Hypasis*, *Bibasis*, & *Phasis*.

Hyphetula, vide *Sufetula*.

Hyphormus ὕφορμος, portus Achaiæ, Ptole-

[illegible] xo. *Hyphormi* meminit etiam Strabo In Latio, circa Sturam fluuium, insula aut opidum est.

Hypia ὕπια, vrbs, & *Hypius* fluuius, item *Hypii* montes, (ex quo idem fluuius erumpit) sunt apud Heracleam Ponticam, vt referunt Memnon, Stephanus, & Apollonii Scholiastes. Arrianus hunc fluuium geminato P. ὕππιος, scribit, & inter Sangarium & Lycum ponit. ὕππιος, Ptolemæi est. & *Hippius* Plinio. (Per Y. in prima scribendum videtur ex antiqua inscriptione) *Horminius*, vel melius *Ormenius* ὁρμένιος, hic mons videtur apud Ptolemæum vocari. & fortè *Scorobas* σκορόβας, apud Appianum de Mithridaticis. Hunc Ormenium dicit Leunclauius *Armenidag* vocari. Stuckius ait fluuium à Ptolemæo *Aptium* ἄπτιον, nominari, quod mihi non liquet: *Aplium* autem habet quoddam exemplar Latinum, Argentorati excusum, 1520.

Hypii, & *Hypius*, vide *Hypia*.

Hypnus ὕπνος, locus asper, circa Pelium: in Thessalia. Strab.

Hypobarum, flumen Indiæ, quod Plinius ex Ctesia scribit, à Septentrione in exortiuum Oceanum fluere, iuxta arbores electrum ferentes. à Ctesia *Hyparchus* ὕπαρχος, vocatur; additq; sonare, omnia bona ferens: Plinius omnia vasa bona ferens, habet. Addam & hoc, præter institutum; has arbores apud Plinium Aphyracotas, apud Ctesiam Siptachoras nominari. quibus vocib. vterque, dulcem suauitatem significare prodit.

Hypochalcis, vide *Chalcis*.

Hypocremnus ὑποκρημνός, loci nomen videtur Casaubono apud Strabonem 14. in Ionia Asiatica regione.

Hypodromus ὑπόδρομος, vrbs Æthiopiæ. Ptolemæo, In Lybia Interiori. Vide *Bethlehem*.

Hypogothos nominat Hist. Miscella 14.

Hyponeum, vide *Neium*.

Hypoplacium, tractus Ciliciæ circa Troiã videtur, apud Stephanum. Vide *Thebæ*, *Cilices*, & *Placia*.

Hypopodium, Vide *Hippodium*.

Hypothebas ὑποθήβας, habet Homerus β Ἰλιάδ. sic legit quoque Gifanius. *sub Thebis*, Iustinopolitanis, eius interpres. Strabo 9. scribit à quibusdam intelligi pro opidulo sic vocato. quidam pro Potniis haberi, Vide *Potniæ*.

Hyppasii, vide *Hypasiorum*.

Hyppelæus ὑππέλαιος, Ephésini agri fons est, apud Athenæum 8. c. 11.

Hyppena, Egesippo Phœniciç vrbs. corruptè *Hippone* Iosephi puto.

Hyppis, vrbs Ioniæ. Mela. Vide *Parthenie*.

Hyppius, vide *Hypia*.

Hypporum, vide *Hipporum*.

Hyppuros, portus Taprobanæ insulę: quo An. Plocami libertus appulit. Solinus. Per I. Hippuros apud Plinium est.

Hypsa ὕψα, Siciliæ fluuius, apud Polybium, Plinium & Ptolemæum. *Hyßa* legit Silius, qui *Bilici*, & Saracenis *Belich* dicitur; vt scribit Fazellus: *Platina* vocatur Leandro: (sed malè legit Hispa.) *Lapriffa* ab Aretio, & alio quodam Anonymo. Si de his nominib. diuinare liceat, Lapriffa, erit Hypsa Ptolemæi; Platina, Polybii; & Belich, Plinii. variant enim in hoc flumine describendo auctores veteres. *Hypsa* etiam Hispaniæ fluuius: qui secundum Itecon vrbem decurrit, teste Vibio. *Vecon* pro Itecon legit Bocatius.

Hypsalta, Thraciæ populi, apud Plinium. *Hypselita* Stephano.

Hypsarnus ὕψαρνος, Bœotiæ flu. Lycoph. & Isacius.

Hypsela ὑψηλὴ, vrbs circa Pergam Ciliciç, Straboni. *Alascehar* fortè hodie, vt coniicit Leunclauius in Pandectis R. Turcicar. *Hypselipolitani* episcopi, meminit (in AEgypto ni fallor) Socrates, Callistus, & D. Athanasius. gentile fortè ab *Hypsile* ὕψιλη, quæ Ptolemæo AEgypti vrbs est: *Hysopis* Antonini est, vt Simlerus scribit. apud quem quoque *Hisoris*, variata lectione habetur. *Hypselis* ὕψηλις, Stephani est.

Hypselita, vide *Hypsalta*.

Hypsicrymnos ὑψίκρημνος, vrbs, circa Caucasum. AEschylis Prometheus qui eam ab Arabibus habitatam scribit.

Hypsipylæa, vide *Lemnos*.

Hypsitana, vide *Aquæ* Neapolitanæ.

Iaccatiani, Vasconum vrbs, Ptolomæo. nomen retinet.

Iacetani ἰακκητανοί, Hispaniæ Tarraconensis populi; apud Ptolemęum. *Accetani* sine I. apud huius interpretes. Hic hodie *Iacca* vrbs, vt censet Clusius. Iidem *Lacetani*, apud Cæsarem sunt, vt existimat Ful. Vrsinus. De Laccetanis Liuius, lib. 28.

Iacena, regio est Africæ Propriæ, teste Victore Vticens. pro *Byzacena*, corruptè.

Iachura ἰάχουρα, Armeniæ Maioris opidū, Ptolemæo. *Cathura* interpreti.

Iaciacum, vide *Lauiacum*.

Iacterensis Episcopi in Numidia. Vict. Vticens.

Iactum fluuium, videtur Plinius 3. cap. 16. describere. Gaspar autem Varrerius in sua Chorographia Lusitanica lingua edita, *iacta* appellatiuè legendū docet. vt intelligatur iacta flumina. Verba Plinii sunt hæc: *Celeberrima ex iis Apennino latere Iactum, Tanarum, Trebiam*, &c.

Iadæ ἰάδαι, vrbes, circa Hellespontum videntur, ex Herodoto in Erato. Harum meminit quoque Diodorus 12. & ÆEliano Variar. 2. ca. 38. ἰάδων πόλιν, etiam habet Polyb. 9.

Iadason, vide *Hydaspes*.

Iader fluuius, iuxta Salonam mare influit Adriaticum. sic Vibius. Huius meminit etiam Lucanus 4. *Salona* fortè hodie. ita enim fluuium qui Spalatum opidum alluit (quod Salona putatur) accolæ nominant.

Iadera Colonia, ἰάδερα vrbs in Illyridis ora maritima, Plinio, Ptolemęo, & Hirtio de bello Alexandrino, apud quem nonnulli cum afflatu *Hiadertinorum* legunt. *Zara* hodie est, testibus Sophiano, & Fauolio. *Col. Augusta Iadera*. in Domitiani nummo.

Iadi ἰάδι, Ptolemæo. *Rhadi* interpretib. Arabiæ Felicis vrbs.

Iadoni. Hispaniæ Tarraconensis populi: auctore Plinio. Ad Cantabricum mare.

Iadua, vide *Gustalus*.

Iaeta ἰαῖτα, Stephano Siciliæ vrbs, ex Philisto. Vide *Ietas*.

Iagath ἰαγάθ, Ptolemæo Mauritaniæ Tingitanę vrbs, quę *Terga* Castaldo. Per A. *Targa* Marmolio.

Iagur, Palæstinæ locus. Iosue 15.

Iair vici. Num. 32. Deu. 3. 30. sunt opida in terra Galaad, sic vocata, *Auoth Iair*, Iud. 10.

Ialchleuenses ἰαλχλεύεις, Libyæ populi. apud Nicolaum, vt refert Stobeus, de Legibus. An Malchubii Ptolem.

Ialysum Plinio, *Ielyssus* ἰηλυσσός, Homero & Ptolemæo; ἰάλυσος, Straboni. Rhodi insulæ opidum: quod Niger scribit vicum esse nomine *Vaslica*. *Galisa* malè legi [illegible] id Dict. Cretensem. Hoc Ialysum [illegible] iam *Rhodum* dictum, ex Plinii 5. cap. 31 mihi persuaseram: at dissuasit postea Casaubonus ad 14 Strabonis.

Iama, vide *Scytha*.

Iaman, & Admot, regiones nominat [illegible] in Lib. Proprietat. falsò Aristoteli [illegible] Palæstinam & Arabiam velle videtu[r].

Iamba ἰάμβα, Babyloniæ vrbs, Ptolemæo.

Iambal, vide *Rhenus*.

Iambia ἰαμβία, Arabiæ Felicis vicus, ad sinum Arabicum. Ptolem.

Iamboli insula, vide *Cerne*, & *Taprobana*.

Iambos ἴαμβος, vrbs circa Troiam. Hesychius.

Iamen, locus vnde lapis Aliaza. Serapio.

Iamfuensis Episcopi, in Numidia: meminit Vict. Vticens.

Iami, vide *Scytha*.

Iamidei Populi, vel familiæ videntur apud Herodotum 5.

Iamigginensis Episcop. in Numidia. Vict. Vtic.

Iamissa, vide *Thamesis*.

Iamna ἴαμνα, vrbs Balearis insulæ minoris, apud Ptolemæum. Per O. in vltima, scribunt Plinius & Mela. *Iammona* vocatur in D. Seueri Epistola: a Baronio edita, in Quinto Annalium tomo. *Ciutadella*, Episcopo Gerundensi. *Iamna* ἰάμνια, Stephano; *Iamneia* vrbs, & *Iamnetorum* portus Ptolemæo. vtrumque Plinius *Iamnes* vocat: in littore, & interius: Iudææ regionis. *Liamnia* corruptè apud Antoninum. D. Hieronymo *Iamnia* 2. Paralipomenon 26. *Iabna* 70. interpretibus. *Zaniam*, & *Castrum Beroaldi* a Venetis vocari, scribit Masius ad 12. de Iosuæ. Sed idem ad 15. eiusdem hanc *Iamniam* eandem esse cum *Iabneel* dicit. de littorali loquutur. Vide *Zendi*.

Iamnesia. vide *Hippodes*.

Iamnetorum Portus, vide *Accaron*, & *Lamna*

Iamnia, vide Iamna, & *Accaron*.

Iamnith, Galilææ Superioris vrbs. Iosephus sub finem lib. 2. belli Iudaici.

Iamno, vide *Iamna*.

Iamphorina vrbs, caput & arx Mædicæ regionis, in Thracia. Liuius 26.

Iamfortensis Episcopi, in Numidia; meminit Vict. Vtic.

Iamuritanus Episcopus in Numidia: est apud Victorem Vtic.

Iannasum, vide *Flauium Brigantium*.

Iangacaucani 'ιαγγαυκανοί, Mauritaniæ Tingitanæ gens, apud Ptolemæum. Latini codices habent *Angaucani*.

Ianganorum, vide *Canganorum*.

Ianicula, vetus *Tusciæ* nomen, Leandro. Vide *Italia*.

Ianiculensis Pons, Vrbis Romæ. *Ponte Xisto* hodie dici, scribit Bartholo. Marlianus.

Ianiculum, vrbis nomen Virgilio, si vera scriptura: Arcem enim quidam codices legunt. Mons vrbis Romanæ, quem ad Miluium vsque pontem porrectum fuisse docet Baronius in Annalibus. Vide *AEnea*, *Albula*, & *Antipolis*.

Ianinea, à Noes cognomine sic dicta vrbs. In Arabia Felici Pseudoberosus.

Ianoba, ciuitas Galliæ ad Rhodanum: Gregorio Turonensi.

Ianoe locus, Ios. 17 Item 4. Reg. 15. vbi 70. interpr. *Ionoch* legunt.

Ianua, vide *Genua*.

Ianum Palæstinæ locus. Ios. 15. in territorio ciuitatis Legionis est D. Hieronymo.

Ianus. vide *Albula*.

Ianus Augustus, locus Hispaniæ, ad Bætim fluuium, à x 1 1 1 millibus pass. ab Oceano. Testis vetus Inscriptio, quæ Cordubæ conseruatur. Circa ipsam Cordubam fuisse ex distantia verisimile est.

Ianxuatis 'ιαγξουάτις, Libyca vrbs, Steph.

Iaolcus 'ιαωλκός, Græciæ vrbs est apud Homerum, in Catalogo nauium. *Iolcus*, aliis est, in Thessalia; vt Ptolemæo, Stephano, &c.

Iaon 'ιάων, Arcadiæ fluuius, Dionysio, & Callimacho. Vide Dag...

Iaonenses 'ιάονες, Athenienses dicuntur ab Homero: teste Strab. 9. Vide *Ias*.

Iaonita, vide *Histria*.

Iapetia, vide *Europa*.

Iapha 'ιαφα, Galilææ vrbs, apud Iosephum lib. 2. circa finem belli Iud. Finitima Iotapatensibus, lib. 3. cap. 11. & Egesippo 13. c. 3. Vicum maximum & munitissimum, vocat idem Iosephus, in vita sua. Puto *Iaphia* Ios. 19. cum Masio. Vide *Hepha*.

Iaphlet, vide *Iephleti*.

Iapis 'ιαπίς, Attica vallis, perducēs ad Megaram. Steph.

Iapodes 'ιάποδες, Straboni, *Iapydes*, Ptolemæo: Illyriæ populi sunt; qui hodie *Craner* videntur: Austriæ principibus subditi. Ex Lazii Tabulis sic colligo. Sed idem in suo Migrationum 5. *Iappenauv* eos interpretatur. Video hoc vocabulum indifferenter apud auctores per Y. & O. in secunda syllaba scribi. *Iapydum* opidum quoque Iapydiæ, nouit Seruius 3. Georg. quod fortè *Iapygia* Stephani: & *Iapyx* Plinii.

Iapydia, vide *Histria*.

Iapygia, *Salentina*, *Peucetia*, *Messapia*, *Apulia*, *Calabria*, synonyma sunt illius Italiæ Chersonesi quæ Orientem spectat. Hodie hanc *Puglia* vocant. Quondam *Magna Græcia* quoque dicta fuit. sed hoc nomine altera etiam Chersonesus comprehendebatur, quæ Meridiem respicit. Hoc Anton. Galatæi Iapygiæ descriptione. Hanc Iapygiam prius *Dauniam*, deinde *Messapiam*; dictam, scribit Polybius lib. 3. Sed neque hic omittendum duco, quod Isacius in Lycophronem prodit; *Messapygia* μεσσαπύγια, inquit alio nomine *Iapygia* 'ιαπύγια, postea *Salatia* σαλατία, postremo *Calabria* nominata est. Idem alio in loco addit eam *Valentiam* nuncupatam. Adde his, quæ habet Ant. Liberalis de Lycaone. *Iapygia* vrbs, vna in Italia: altera in Illyride: auctore Stephano. Vide *Delmatia*, & *Iapodes*.

Iapygium Promontorium, vt Ptolemæus. vel, vt Plinius habet, *Acraiapygia*. Idem a Sallustio, & Ptolemæo quoque *Salentinum* σαλεντῖνον, dicitur, Plinius addit hic Italiam longissimè in maria excurrere. Pomponius *Sale* tantum (nisi locus mutilus sit) vocat. *Cabo de S. Maria*

appellatur Leandro: sic quoque Mazzella: S. *Maria de Finibus terræ* nempe. C. *de Leuca*, Collenutio. *Stalatum* indigenæ appellant, inquit Barrius.

Iapyx, vide *Iapodes*. .

Iarab, apud Sacros scriptores comprehen... Ariam, & *Arachosiam*, tradit Montanus, in suo Apparatu Biblico.

Iarauacorum, est memoria Linzii in Austria, in antiquo lapide. Lazius libr. 6. R.P. Romanæ. *Senaces* sunt hoc tractu, Ptolem.

Iarda ἰαρδαι, vici nomen, Arabum. Iosep. belli Iu. 3. c. 2. *Artha* legit hoc loco Hegesip.

Iardanis, vide *Iordanis*.

Iardanus ἰάρδανος, Cretæ fluuius. Pausanias in Eliacis. Lydiæ fluuius quoque, apud Stephanum. Vide *Acidas*.

Iardes ἰαρδης, nemus in Iudæa. Iosephus de bello Iud. 7. c. 26.

Iarganum ἰάργανον, Phrygiæ Magnæ promontorium, Ptolemæo. *Gabo de S. Maria* hodie est, Sophiano, Leunclauio, & Bellonio auctoribus. Vide *Gargara*.

Iarim ἰαρειμ, vrbs quæ & *Cheslon* χασαλών, Iosf. 15. *Chaslon* legunt alii. & χασαλον 70. Int. *Iarim* quoq; mons, ibid.

Iarmuth, vide *Hierimoth*.

Iarpheel, Palæstinæ locus. Iosue 18.

Iarsath ἰαρσαθ, Ptolemæo Mauritaniæ Cæsariensis vrbs. *Tedelez* Castaldo.

Iarso, vide *OEaso*.

Iarzetha ἰάρζηθα, Ptolemęo ciuitas Libyę Interioris.

Ias ἰὰς, Illyriæ pars, quæ & *Ionica* ἰωνικὴ, dicitur; Stephano teste. Cuius incolæ *Iatæ*, sed *Iaones* Homero, vt scribit Strabo 9. Eosdem cum *Iassis* putauerim.

Iasæa ἰασαια, Arcadiæ opidum. Pausaniæ. Perperam scriptum pro *ασία*, vel *δασέα* suspicatur Sylburgius.

Iasi, vide *Iassii*.

Iasii ostendunt Dianam manibus eorum factam. Sic Plinius 36 c. 5. Pintianus putat gētile ab Io esse. Quid si sit à Iasæis.

Iasom ἰασὼμ, Palæstinæ locus, Iosue 19. *Asem* legit D. Hieron.

Iasonium, locus iuxta Constantinopolim, qui Græcis *Diploeiana*, Turcis *Bisitas*, Pet. Gyllius. *Iasonium* est apud Ptolemæum & Strabonem magnus mons, supra Caspias portas, ad læuam. Flumen est Plinio circa Iasonium promontorium Ptolomæi, in Cappadocia. Est quoque Margianæ vrbs, Ptolemæo. Vide *Apsasium*.

Iasonius, vide *Taurus*.

Iaspis ἰασπις, Contestanorum in Hispania vrbs. Ptolemæo. *Aspis* Antonini putatur.

Iassa ἰασσα, insula circa Liburniam, Straboni in Epitoma. apud ipsum autem Strabonem 7. *Issa* ἴσσα, legitur. I... que locus in deserto, vbi Israelitæ c... ti sunt, vt legimus in libro Numer. cap. 21. Est etiam nomen loci, apud Esaiam cap. 15. Vide *Issa*.

Iassii ἰάσσιοι, Pannoniæ populi, apud Ptolemæum. *Iasi* apud Plinium, ad Drau... fluuium. Vide *Ias*, & *Iazyges*.

Iassus ἰασσος, Armeniæ Minoris vrbs, in Melitena, apud Ptolemæum Apud eun... m & Polybium, Cariæ vrbs: item Plinio. & quoque Illustrio in Diodoro: sed huic simplici s. Anton. Pinetus dicit *S. Pierro* nominari. Hinc *Iazius* Sinus, Plinio & M... r. *Golfo di S. Pierro* hodie. Est & insulæ nomen, iuxta Cariam, in qua eiusdem nominis vrbs, Stephano. cuius incolæ *Iassei*. eandem puto, Strabo enim vrbem in insulam describit. *Iassus* Babyloniæ vrbs, Solino vbi puerum Delphinus adamauit. Nescio alium qui huius meminit, *Iasus* apud alios est. Manuscriptus meus pergamenus hunc locum sic legit. *Apud* Iasum *vrbem Babylonem puerum*, &c. ita vt vocem Babyloniæ non ad locum, sed ad puerum referat: sic quoque videatur Plinius 9. capite 8. Vide *Iasus*.

Iasta, vide *Scythæ*.

Iastilones, & *Iastrillones*, vide *I... ones*.

Iastius Tonus, à regione dictus, est apud Cassiod. 2. Var. ad Boetium patricium.

Iastus ἰαςος, apud Ptolemæum est fluuius Scythiæ intra Imaum.

Iasus ἴασος, Achæorum ditionis vrbs, sed intra Laconiæ fines Pausan in Achaicis. Etiam Cariæ, Illustrio, Athenæo: item Polybio, sed gemino SS. Vide *Iassus*, & *Argos*.

Iata, vide *Ias*.

Iathrippa ἰαθριππα, Arabiæ vrbs, iuxta ...gras, Steph.

Iatii, circa Margianam gens. Plinius.

Iatiza, Belearidis Maioris opidum, apud Plinium.

Iatinum ἰάτινον, Ptolemæo Meldarum ciuitas, in Gallia Lugdunensi. *Meaulx* vertitur a Villanouano.

Iatrus ἰατρὸς, insula Propontidis. In Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp. *Iatrus* fluuius Mysiæ Europææ; ad quem Iornandes Nicopolim describit. Video hunc fluuium in neotericorum tabulis Geographicis *Isthar* vocari, & in aliis *Abiz*. vide *Ieterus*.

Iatur ἰάτυρ, apud Ptolemæum est Indiæ intra Gangem vrbs.

Iauan, vide *Ionia*, & *Græcia*.

Iauates, Pannoniæ populi, Plinio.

Iaxamatæ, ad ostium Tanais fluminis gens, Pomponio. vide *Sarmatia*.

Iaxartæ ἰαξάρται, Scythiæ populi, Ptolemæo. Horum sedem Barbaris *Turchestan* vocari, ait Niger. Idem aliis, *Turciam Veterem* dici scribit, & hinc, quos hodie Turcos vocamus, prodiisse existimat. Atque hos ipsos esse, quos Plinius & Mela *Turcas* appellant, & ad Mæotidem paludem ponunt. vide *Scytha*, *Turca*, & *Vnni*.

Iaxartes ἰαξάρτης, Ptolemæo Sogdianæ, Asiæ regionis fluuius, quem Strabo, Arrianus & Suidas *Tanaim* τάναϊς, appellant: & quem Scythæ *Silyn* vocant, teste Plinio. *Orexartem* ὀρεξάρτης, eum nuncupat Plutarchus, in vita Alexand. Magni: & *Orxantem* ὀρξάντης, Arrianus, ex Aristobulo. & *Araxates* Ammianus. A solis Bactris Iaxartem nominari, scribit Solinus. *Chesel* hodie dici, ex Tabulis colligo. Bonfinius tradit cum à Scythis *Schyttim*; & Niger à Barbaris *Orgãz* indigitari, Vide *Silys*.

Iazabatæ, vide *Sarmatia*.

Iazer ἰαζὴρ, locus in deserto. Num. 31. 32. Iosue 21.

Iazis, vide Iazyges.

Iazitha ἰαζίθα, Libyæ Interioris opidum: Ptolemæo. *Iarzitha* legunt Latini codices, ibidem malè.

Iazyges ἰάζυγες, Straboni & Ptolemæo, vltra Germaniam versus Orientem populi sunt in Sarmatia Europæa. Wernherus putat hodie eos esse qui *Iaz* vocantur. habent peculiarem & auitã linguam. *Iasuingos* eos vocat Cromerus. Iazyges *Metanastæ* μετανάσται, alii appellantur à Ptolemæo. Horum regionem nunc *Cumanorum campus*, dici, scribit Niger. *Iazyges Basilios* βασίλειοι etiam habet Strabo lib. 7. *Iazus* in recto singulari habet Ouid, de Ponto 4. An iidem cum Lassiis?

Ibai ἴβαιοι, qui & *Iberi* ἴβηνοι, Celtarum, vel Galliæ populus, Stephano. Item *Iberi* Lydiæ gentes, qui etiam *Iaonitæ* ἰαωνῖται. vocantur eidem.

Ibalia, *arce sub Ibalia Laertia lumina seruans*. Sic Corippus 3. de Laude Iustiniani Imp.

Iban, Metropolis Baaspracaniæ, apud Curopalatem, & Cedrenum. *Wan* Turcis teste Leunclauio.

Ibeda, vide *Cyrilli*.

Ibem ciuitatem, habet Liuius, in Hispania, de cuius principatu sub Scipione dimicabant Corbis & Orsua.

Ibeni, vide *Ibai*.

Iber, vide *Hispania*.

Ibera, Hispaniæ vrbs ad Iberum fluuium. Liuius 23. Huius meminit quoque Sex. Auienus, in sua ora maritima sed cum afflatu in prima, Hibera. *Mun. Hibera Setia*. ex nummo antiquo legit Ant. Augustin⁹ Dialogo de Numismatib. 3. vndecim enim scripsit, lingua Hispanica. *Elix* circa Carthaginem veterem fuisse putatur.

Iberia ἰβηρία, Asiæ regio, quam Ptolemæus etiam *Caucasum* appellat. Strabo lib. 11. quoque, *Albanos*, & *Iberes*, Caucasios posse dici, scribit. Ioannes Tzetza addit *Abasgos* ἀβασγοὺς: dicit enim Iberes, Abasgos & Alanos vnum genus esse. (*Abasci* ἀβασκοι, tamen sunt in Colchide, Arriano.) Stephanus videtur eos *Ilaraugatas* ἰλαραυγάται, appellare. A Plinio & Mela *Georgi* nominantur. Et hodie *Georgiani* dicuntur. *Gargania* apud Æthicum Sophistam nominatur. A Persis tamen *Gourhes* vocari, dicit aut fingit Theuetus. *Iberiam Eoam* vocat hanc Eustathius ad Dionysium. Hanc Iberiam quondam *Panam* πανα, à Pano huic regioni à Dionysio præfecto, vocatam, postea a iunioribus *Spaniam* σπανία, dictam, scribit ex Sosthene, auctor de Fluminibus & Montibus, Plutarchus. Si fides huic auctori adhibenda sit; ego dixerim Hispanos, quos ex hac Iberia

originem habere claſsicorum ferè omnium ſcriptorum teſtimonio conſtat; ab hac Spania potius, quam ab Hiſpalo, (vt quam plurimi affirmant,) nomen ſortitos. Neque enim ipſi ſuam regionem Hiſpaliam, ſed Eſpaniam, patria lingua vocant, quaſi Spaniam. nam E. litteram, vocabulis Latinis ab S. incipientibus præponere, Hiſpanicum vulgus cum Gallico commune habere, patet in dictionibus ſchola, ſcala, ſcamnum, ſcutum, ſpecies, ſtella, ſcribere, ſtudere, aliiſque innumeris, quibus E. præpoſito, ſuis dialectis familiares reddunt. Nam & D. Eulogius, qui ante ſeptingentos annos ſcripſit, eam non Hiſpaniam, ſed Spaniam vocat: quod monuit. (qui huius vitam edidit) Amb. Moralis. D. Lucas in Actis quoque ſic vocat. Alias etiam Montanus hanc Iberiam Aſiaticam in Sacris litteris ſub nomine *Thubal* deſcribi; (Θόβηλ Ioſephus) atq; hinc profectos Hiſpanos, qui Europæ vltimam partem verſus Occidentem occupant, teſtatur in ſuo Apparatu Biblico. Niſi quis cum Strabone ex Apollodoro, Dionyſio, Socrate, Scholaſtico, & Priſciano malit hos ex Hiſpania in Iberiā tranſmigratos ſomniare: atque ab his Iberiam Spaniam dictam; & non a Pano Paniam, affirmare. Hanc noſtram coniecturam doctioribus libenter deſpiciendam proponimus. Scribit Strabo *Iberiam* antiquitus creditam, quidquid eſt extra Rhodanum, & Iſthmum, qui à Gallicis coarctatur finibus. & *Hiſpania* nomine eam tantum accipientes quæ eſt intra Iberum. *Iberos* Occidentales magnam vrbem quandam eſſe ſcripſit Ephorus. teſtis Ioſephus contra Appionem. Hunc ſequutus fortè Zonaras, vbi dicit Hiſpaniam præſtātiſſimam vrbem Iberiæ Europææ eſſe. Vide *Hiſpania*, & *Gallia*.

Iberinga Ἰβεριγγα, Indiæ extra Gangem gens. Ptolemæus.

Iberus Ἴβηρος, Ptolemæo & aliis Hiſpaniæ fluuius celeber, qui inter Pyrenæos & Idubedam montes, æquo ab vtroque diſiunctus ſpatio, fluit. *Ebro* hodie vocatur. Eſt & fluuiolus in Bætica, quem hodie *Rio Tinto*, & *Azeche* vocant; eundem olim quoque *Iberum* a ſcriptoribus appellatum, tradit Florianus à Campo. De hoc Ibero hæc lego, ni fallor, apud Sex. Auienum:

Hiberus inde manat amnis, & locos
Fæcundat vnda. Plurimi ab ipſo ferunt
Dictos Hiberos: non ab illo flumine
Quod inquietos Vaſcones prælabitur.

Iberus, amnis etiam Iberiæ, in Aſia; quem Plinius tradit in Cyrum fluere. Ex Catonis 8. refert Nonius hæc verba. *Fluuium Iberum, is oritur ex Catinatis.*

Ibettes, fluuius Sami inſulæ, Plinio. M. S. codex *Hyblettes* legebat.

Ibi Ἴβοι, Indiæ gentes, quas credunt ab Hercule originem habere, ibidemq; ab eo relictas, cum Aornum petram expugnare fruſtra tentaſſet, vt refert Diod. lib. 17. *Sibi*, vel *Sybi* Oroſio ſunt, lib. 3. c. 19. *Aſſybi* Trogo: & *Sobii* Curtio. *Ibi veram* lectionem adfirmo elementum S. enim præcedentis finale, malè huic voci à librariis aſſutum. Similem errorem notauimus in *Combos*, & alibi.

Ibiones Ἰβίωνες, Sarmatiæ Europææ gens eſt Ptolemæo. *Vibiones* habent Latini interpretes.

Ibirtha Ἴβιρθα, Arabiæ Felicis vrbs: apud Ptolemæum.

Ibis, vide *Oaſis*.

Ibitti, vide *Vita*.

Ibium, Ægypti vrbs: Antonino. Circa Naucratim forte, vt ſubdubitare ſe dicit Hier. Surita ex Platonis Phædro. nomenq; habere ab Ibide aue.

Ibliodurum, Antonino Galliæ Belgicæ oppidum, inter Durocortorum & Diuodurum.

Ibonium Ἰβώνιον, Dauniæ locus; Polybio 3. corruptè, pro *Hipponium*, vide *Hippo*.

Ibora Ἴβωρα, Helenoponti vrbs. In Authenticis. Cappadociæ eſt apud Porphyrogennetam.

Ibriones enumerat Iornandes inter gentes aliquot Germanas *Briones* legit Lichtenauius, Freculphus, & Diaconus vbi quidam codices *Olibriones* legunt, nec non *Labrones*. Puto apud Caſſiod. 1. Variar. cap. 11. *Breones*; & apud Fortunatum 4. de Vita D. Maritini *Breos* eſſe. Hos inter Lycum & Oenum flumina conſtituit M. Velſerus. Vide *Briones*.

* Icylla* Ἴκυλλα, Tarteſiæ vrbs; apud quos auri & argenti fodinæ ſunt. Stephanus. An pro Ilipa?

Icampenſes, Mauritaniæ Cæſarienſ. gens. Tabula Peutingeriana, à M. Velſero publici iuris facta.

Icanona

Icauona, vide *Ticauona*.

Icanus, Dyrrachii fluuius, ab Icano castello dictus. Sequester. *Isanus* habet Bocatius.

Icar, Scythiæ mons, in Asia: Callisto. quem *Montem Aureũ* quoq; vocare videtur.

Icaria Ἰκαρία. Ptolemæo, *Icaros* Ἴκαρος, Solino & Stephano; cui etiam *Doliche* Δολίχη, *Macris* Μάκρις & *Ichthyoessa* Ἰχθυόεσσα, dicitur. idem cum illo contestantur Plinius, Apollodorus, Heraclides, & Athenæus. *Pergamum* vocatam, antequam Icarus in eam præcipitatus esset, scribit Pausanias in Bœoticis. Maris Ægæi insula est, quæ hodie adhuc *Icaria* nomen retinet; vt Sophianus ait. Aliis *Nicaria* scribitur.

Icarium Ἰκάριον, insula Sinus Persici, Euphratis ostiis obiacens. Describitur a Strabone, lib. 16. & ab Arriano, lib. 7. *Ichara*. Ἴχαρα, dicitur Plinio, & Ptolemæo, sed extra verum situm hic ponit, & eius loco Aphana habet, malè. *Icarus* Ἴκαρος, Eustathio. *Messana* videtur eam Dion vocare: Inde, vt ego coniicio, Messanites eius sinus apud Stephanum, & etiam Ptolemæum dicitur, etsi idem quoque Madisanites habet. *Carge* fortè hodie hæc insula. Nonnullis *Baharem* est: teste Maffeio.

Icarium Mare, pars Maris Ægæi: Ptolemæo & aliis. Delum insulam circundare scribit Callimachus. *Mar di Nicaria*, Castaldo nomen habet.

Icarius Ἰκάριος, Atticus mons: Plinio, Solino, & Straboni. Apud Hesychium est Atheniensium gens, Ægeidis tribus. Demosthenes, Stephanus & Suidas hos *Icarienses* Ἰκαριεῖς, vocant.

Icarta Ἴκαρτα, Indiæ intra Gangem opidum. Ptolemæus.

Icarus, Asiæ fluuius, inter Scythas, qui influit in Oxum fluuium: Solino & Plinio. vrbis nomen est etiam Stephano. at vbi locorum, subticet Vide *Icara*, & *Icarium*.

Icarusa, Sarmatiæ Asiaticæ fluuius, apud Cerceras. Plin.

Icasia, Antonino insula distans à Mycono CCC. stadia. corruptè. Sed emẽdo *Icaria*.

Icasmon, vide *Machmetath*.

Icatalæ, apud Plinium populi, in Sarmatia Asiatica.

Icauna, libro 2. Vita D. Germani, *Cui prius Icauna nomen largita vetustas*. Fluuii nomen est, circa Antissiodorum vrbem. vt docet Constantius presbyter in eius vita. *Yonne* hodie nominatur. Iauna sine C. fortè legendum.

I C

Iccium, vide *Icium*.

Iccius Portus, Cæsari, Morinorum populorum in Gallia Belgica nauale, vt Strabo scribit, sed is *Itium* Ἴτιον, legit: & sic etiam haberi in manuscriptis Cæsaris Commentariis tradit Fuluius Vrsinus. Hodie *Cales* est, vt Lhuydus ostendit. Cales quandoque *Petresse* vernaculo vocabulo vocatam, scribit Petrus Oudegerst, in suis Flandriæ cõmentariis. Sunt qui S. Odomari vrbem olim Icium portum fuisse credunt, persuasi tum loci situ, qui cùm valde humilis sit, præaltis tamen littoribus, vrbem quodammodo cingentibus; & sinum maris olim capacissimum fuisse indicat, & vetusto vrbis nomine, quo *Sithiu* vocabatur. quasi sinus Ithii. Hunc videtur Plinius alio in loco *Britannicum* Portum Morinorum vocare. Amicus noster Guil. Camdenus docet Iccium hunc portum diu fuisse in loco quem hodie *Witsan* vocamus, prope *Blanest*. Ad eius Britanniam. In Appendice quam Had. Iunius Nomenclatori suo adiecit, legitur Iccium portum Fregellas à Floro nominari, quod adeò à veritate alienum est, vt potius credam hoc ab aliquo operario aut scriba huic Appendici insertum, quàm à Iunio annotatum. Vide *Icium*, & *Gessoriacum*.

Iceni, Tacito Albionis siue Britanniæ insulæ populi sunt. *Tigeni* in libris M.S. legi admonet Lipsius, ad hunc locum XIII. Annal. *Icini* sunt Antonino. *Essex* Lhuydus interpretatur. *Nortfolkmen* sunt Lelando, vti ex Antonini Itinerario colligit. *Nortfolcia* & *Sudfolcia* est Camdeno. Vide *Simeni*, & *Cenimagni*.

Iceny, episcopat⁹ sub sede Bostr. G. Tyrius.

Icesia Ἰκεσία, Ptolemæo est insula iuxta Siciliam, quæ *Panaria* vocatur Fazello, *Saline* Nigro. Vide *Didyme*.

Ichana Ἴχανα, Siciliæ opidulum: Stephano. *Ichanenses* Plinio.

Ichara, vide *Icarium*.

Ichnæ Ἴχναι Bæotidis regionis, in Macedonia vrbs: Herodoto & Stephano. circa Axii fluminis ostium, Plinio. Eadem *Achnæ* quoq; Eratostheni, apud Stephanum *Ichnæ*

etiam Theſſaliæ vrbs, Straboni quam eandem puto Item Romanorum opidum, apud Parthos, vt docent Plutarchus in Craſſo, & Appianus in Parthicis. Dion *Ichnia* ἰχνία, legit, & circa Euphratem eam deſcribit. Eandem puto cum *Ichnæ* Stephani, quam verſus Orientem deſcribit.

Ichnia, vide *Ichna*.

Ichnuſa, vide *Sardinia*.

Ichthyoeſſa, vide *Icaria*.

Ichthyophagi, apud Sinas gens: Ptolemęo. Maritima loca habitant circa Carmaniam & Gedroſiam: Agatarchidi. In Africa ſupra Syenem ad mare Rubrum, ſunt Pauſaniæ. vbi & *Ichthyophagus* Sinus *Ichthyophagos* habet Herodotus in vrbe Elephantina. *Ichthyophagon* multas inſulas circa Arabiæ Felicis partes Orientales, habet Plinius. Vide *Troglodytæ*.

Ichtys ἰχθύς, Peloponneſi promontorium Ptolemæo. *Iardan* vocari, dicit Theuetus. *Ichtyn* portum hoc tractu habet Xenophon.

Icianos locum, habet Antoninus, in Anglia. Thetford videtur Talboto. Sed Icborrow Camdeno. In Icenis; ſiue Simenis.

Icilienſes, Siciliæ populi; apud Ciceronem, in Verrem. An mendosè, pro Sicilienſes? vide *Incilienſes*.

Icini, vide *Iceni*.

Icium Ἴκιον, Ptolemæo promontorium Galliæ Belgicæ è conſpectu Cantii, Albionis promontorii. Blanckneſt eſt Becano; *Stapulas* Meyero. *Iccium* duplici CC. malè ſcribunt recentiores Latini. Vide *Iccius*.

Icius, vide *Icus*.

Icoc, vide *Vcuca*.

Iconii Ἰκόνιοι, Galliæ Narbonenſis populi. Strabo 3. idem infra *Scionii*. Iſacius Caſaubonus aut illic Sicionii, aut hic Iconii ſcribendum dicit. Ego *Iconii* vtrobique legendum minimè dubito. Illud elementum S. enim quomodo acceſſerit ex verbo præcedenti οἰκοῦσι, diſce ex *Combos*, *Satyrus*, aliiſque, hoc Theſauro. & adi eius Indicem, in voce Librarii.

Iconium Ἰκόνιον, Cappadociæ vrbs, Ptolemæo, in Lycaoniæ præfectura. *Cogni* Belonio vocatur: *Gognia* ſcribit Poſtellus: *Conia* Leunclauius. Hoc Iconium Plinius tribuit Ciliciæ, cui confinis. Phrygiæ autem Xenophon 1. Cyri Exped.

Icoſium Ἰκόσιον, Mauritaniæ Cæſarienſis Colonia & vrbs, Ptolemæo, & Pomponio. Per diphthongum ſcribendum εἰκόσιον, ex Solino patet: quia dicit nomen a condentium numero, qui viginti erant, impoſitum. *Orano*, Nigro: *Acor*, Caſtaldo eſt.

Icta, vide *Vectis*.

Ictomulum, & *Ictumulū*, vide *Laumellum*.

Iculiſma putat legendum apud Auſonium, Vinetus, pro *Iculiſna*, vel *Inculiſna*, eamque vrbem Galliæ arbitratur eſſe, quæ nunc *Engoliſme* (vel *Angouleme*) vocatur. In epiſtola ad Tetradium eſt. Vide *Engoliſma*.

Icus Ἰκός, Cycladum inſula, iuxta Eubœam; Stephano. ante Magneſiam, Straboni. Huius meminit quoque Liuius 31. & Appianus 5. Ciuil. *Icius* a Phanodemo ſcribitur: teſtis dictus Stephanus.

Ida Ἴδη, Troadis mons Ptolemæo, Paridis iudicio celeber. Altiſſimus totius Helleſponti, vt tradit Diodorus 17. apud quem eius deſcriptio. Pluribus fontibus irriguum facit Athenæus 1. A quo nempe (quod nos ex omni hiſtoria obſeruauimus) originem ſumunt quindecim ad minimum flumina, at fama (vt habet Pomponius, cui *Idæus* eſt) quam natura, maiora. & quorum plurima Plinius ſuo tempore exaruiſſe tradit. Adeò vt non immerito Horatius Idam aquoſam vocet. De his apud Strabonem 13. Huius cacumen tradunt Strabo & Macrobius *Gargarus* Γάργαρος vocari. Idem dicit Plutarchus, in libello de montibus. Stephanus eius verticem *Phalacra* φαλάκρα dici ſcribit. At idem addit omnia montium iuga Phalacras nuncupari. verius fortè Iſacius ad Lycophronem, qui huic monti quatuor promontoria tribuit, vnamq; horum Phalacra. Vide *Gargara*. *Ida* ſilua, eſt apud Daretem Phrygium, in Ida monte. *Ida* Ptolemæo Cretæ inſulæ mons. Idæus mons Plinio dicitur. *Chryſomallus* χρυσόμαλλος, nunc dicitur, vt Strabonis epitoma vult. Hodie, Petro Belonio teſte, *Pſiloriti*, vocatur. Vide *Sardis*.

Idacenſis Epiſcopi, in Numidia, memoria eſt apud Vict. Vticenſem.

Idacus Ἴδακος, circa Ægæum mare vſpiam locus videtur, ex Thucydide. ad finem libri 8. Circa Cherſoneſum Thraciæ alicubi.

Idæa, vide *Idea*, *Creta*, *Troia*, & *Sipylus*.

Idæi Dactyli, vide *Cureta*.

Idæus Sinus, quem alii, teste Strabone, *Atramyttenum* vocant, pars Maris Ægei est, inter Mysiam Asiæ minoris, & Lesbum insulam. vide *Ida*.

Idalis, & nimium glebis exilis Arisbe. Sic Lucanus 3. si genuina scriptura. Interpretes & Lexica pro Troadis vrbe habent, Plinium que testem adducunt. sed frustra. Æolis melius legendum, vt quædam habent exemplaria. Caici enim hic meminit, qui Æolidis fluuius: teste Strabone. & Idalis ignota prorsus vox.

Idalium ἰδάλιον, Cypri vrbs, Virgilio, Plinio, & Stephano. *Idalium* Nemus, habent Vibius & Seruius. Vrbem hodie *Bourg Dalim* dici, scribit Lusignanus, in Cypri sua historia.

Idanusa, vide *Oeaso*.

Idara ἰδάρα. Phœniciæ opidum: Ptolemæo. *Gadara* eius interpretibus. Arabiæ Felicis quoque, eidem vbi interpretes *Irala* legunt.

Idea ἰδέα. opidum in Sipylo monte, hiatu terræ absorptum, locusque in paludem versus: quæ *Saloe* nominatur. Pausanias 7. *Idæa* est Straboni hæc vrbs: & *Sale* Plinio Palus. Vide *Sipylus*.

Idessa ἰδήσσα, vrbs in confinio Colchidis & Iberiæ; quæ olim *Phrixi vrbs* φρίξου πόλις, vocabatur; auctore Strabone 17. *Phrixium* idem nominat, lib. 1.

Idensis Episcopus in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vtcens.

Ideonni ἰδεόννα, locus, vel opidum Taurinotum, circa Alpes Cottias. Strabo. ab Ideonna quodam sic dictum.

Idetes, vide *Eidetes*, & *Gletes*.

Idicara ἰδικάρα, Babyloniæ vrbs, apud Ptolemæum. Vide *Adicara*.

Idicra, Mauritaniæ Cæsariensis opidum: Antonino. Simlerus annotauit quædam exemplaria *Idrica*, & *Idicria* legere. Sed *Idicra* legit quoq; Optatus Afer: & Coll. Carthaginiens.

Idiensis. vide *Sacilernusi*. *Idia* nunc, vt scribit And. Schottus ad Antonini Itinerarium.

Idii, ciuitas Africæ, vt auctor est, qui vitam S. Fulgentii episcopi scripsit.

Idis Ciuitas; cuius episcopus Euphrates. Chalcedon. concil.

Idistauisus, nomen campi medii inter Visurgim & colles, Tacito 2. Annal.

Idithya ἰδίθυια, Ægypti vrbs est, apud Plutarchum, in Iside, vbi homines viuos quondam concrematos scribit. Sed *Ilithyia* legendum credo.

Idomena ἰδομένη, Macedoniæ vrbs: Thucydidi, & Stephano. *Idomenenses* sunt apud Plinium. ἰδομένη, Ptolemæo, Emathiæ regionis. Vide *Eidomene*.

Idothea Specula, Vide *Pharos*.

Idræ ἴδραι, Sarmatiæ Europææ gens: Ptolemæo.

Idrias ἰδριάς, vrbs Cariæ, quæ antea *Chrysaoris* χρυσαορίς. Sic Stephanus: qui alibi *Adrian* ἀδριάς, Cariæ vrbem habet, prius *Chrysaorin* dictam. Idem etiam *Hecatesiam* ἑκατησία, Cariæ, *Idriam* appellatam tradit Pausanias lib. 5. sic *Stratonica* eodem nomine vrbs & regio *Chrysaoris* nuncupata est. Nisi loca apud Stephanum corrupta fuerint; erunt Idrias, Adrias, Chrysaoris, Hecatesia, & Stratonica, vnius Cariæ vrbis synonyma. Vide *Caria*.

Idruca, vide *Idicra*.

Idubeda ἰδουβέδα, Straboni, & Ptolemæo mons Hispaniæ est. Hunc hodie Saltum *Aucensem* ab Auca vrbe antiquissima, cuius vestigia cum nomine adhuc visuntur, nominari, scribit Nebrissensis. Accuratius videtur eum describere Oliuarius, in Melam: Is enim dicit eum à Pyrenæis ad Portugalliam promitti: & primùm vbi à Pyrenæis egreditur, Hispanicè vocari *Sierra dat sentiça*, deinde *Sumo sierra*, tum *Puerto de la tablada*, postea *Palomera d' Auila*, *Puerto de Guadarama*, inde *Puerto del Colmenar*, hinc *Puerto del Pico*, postremo *Puerto de Torna vacas*. Inde in Portugallia promontorium facit, quod nominant *Monte de la Strella* Plinio Flumen Hispaniæ Tarraconensis est; quod Nauagierus coniicit nunc *Zema* vulgò dici, sed non affirmat. Beuterus interpretatur *Riu de Millas*. *Millars* Bernardinus Gomesius libro de Sale. Pintianus legit ex M. S. codicibus. *Vdiba*, & *Vduba*, apud Plinium. Tarapha, Plinii *Idubedam* pro vrbe intelligit, dicitque hodie *Vbeda* vocari, quàm bene, iudicent peritiores.

Idum, & *Iduni*, vide *Ildum*.

Iduma, vrbs Lydiæ quibusdam fuit, aliis

rhiano de Indicis. Albionis insulæ est fluuius: apud Ptolemæum. *Wiste* hodie, Camdeno. vide *Hileia*.

Ilaciacum, vide *Laniacum*.

Ilergia, vide *Ilurgis*.

Ilana, vide *Elana*.

Ilaraugata, vide *Iberia*.

Ilarcuris ἰλαρκουρις, Carpitanorum in Hispania opidum, Ptolemæus.

Ilaris ἴλαρις, Lyciæ vrbs: Stephano. ex Polycharmo.

Ilas, fluuius Asiæ. Sic Isidorus in Originibus. An corrupta scriptura, pro Hylas?

Ilatides, vide *Eilatides*.

Ilattia ἰλαττία, Cretæ vrbs: Stephano. ex 13. Polybii. quem integrum non habemus.

Ilce, vide *Illici*.

Ildum, Hispaniæ vrbs: Antonino, circa Dertossam. *Idum*, & *Iduni*, legit ex aliis codicibus Simlerus.

Ilebernis, vide *Ilybirris*.

Ilegium ἰλίγιον, Pelasgiotarum in Macedonia vrbs. Ptolemæus. Vide *Ileria*.

Ilei, vide *Eilei*.

Ilenia, vide *Eilenia*.

* *Ileosca*, vrbs Hispaniæ, Straboni. In Ilergetibus. Vide *Osca*.

Ilercaones ἰλερκάονες. Tarraconensis Hispaniæ populi, apud quos Dertosa vrbs. *Ilercaonenses* Liuii sunt. Est apud me nummus æreus Tib. Cæs. in cuius parte auersa, nauis expansis velis sculpta. cui subscriptum *Dert.* In ora autem, *Ilercauonia*. An Illurgauionenses quoque Liuii sint, aliis iudicandum relinquo. Vide *Ilergetes*.

Ilerda ἰλέρδα, Ilergetum vrbs, Ptolemæo, & Stephano. in Hispania Tarraconensi *Lerida* est Vaseo. Fluuius *Ilerda* est ibidem, nisi fallat Vibius.

Ilergetes ἰλεργέτες, Hispaniæ Tarraconensis populi, Liuio, & Ptolemæo. ἰλεργῆται sunt Polybio; Iidem sunt Ful. Vrsino cum iis qui Cæsari *Ilurgauonenses* dicuntur. Hos esse *Ilercaones* Liuii, autumat Glandorpius. quos ego pro *Elercaonibus* Ptolemæi habeo. Vide *Lorgitæ*.

Ilercauonia, vide *Ilercaones*.

Ilesium, vide *Eilesium*.

Ilethyias, vide *Leucothea*.

Ilethia, vrbs Thessaliæ: apud Plinium. *Ilegium* Ptolemæi esse, vult Sylburgius ad Pausaniam.

Iliacus, vide *Chelonites*.

Iliberi, vide *Illiberis*.

Ilica, vide *Elica*.

Ilicias, vide *Illici*.

Ilienses, Liuio, & Plinio, Sardiniæ populi, quos Pinetus *Ilena* interpretatur. Hermolaus putat a Strabone & aliis *Ioalenses* ἰολαεῖς dici. ἰλιεῖς habet Pausanias, in Eliacis.

Ilinga ἰλίγγαι, Ptolemæi, (quo loco interpretes *Linca* substituunt) populi in Germania circa Silesiam. Peucerus putat eosdem esse cum *Elysiis* Taciti. Ab Ilingis & sono & situ haud longè abest opidum Lignitz.

Ilion, *Macedoniæ* (*propter alteram in Asia vrbem, quàm opidum notius*) *vi capitur* Liuius 31 vide *Troia*. & *Ilium*.

Ilionenses, Italiæ populos, habet Plinius.

Iliopolis, Ægypti vrbs: auctore Hilduino, in vita D. Dionysii Areopagitæ. vbi scribit hunc migrasse, vt daret operam Astrologiæ. *Heliopolis* legendum, vt apud Suidam, D. Hieronymum in huius vita, & Areopagitam in Epistola ad Polycarpum.

Ilipa Liuii, in Lusitania: *Calamea en la Serena* interpretatur à Motali, in suis Hispaniæ antiquitatibus. Vide *Ilipula*, & *Iulipa*.

Ilipula, vide *Illipula*.

Ilisanitæ, Arabiæ Felicis gens: Plinio.

Ilissus ἰλισσὸς, Stephano Atticæ vrbs. Etiam fluuius eiusdem regionis: testibus Papinio, Plinio, Polyæno, & Tzetza. Eundem describit Plato in Phedro. Sed εἰλισσὸς, scribunt Ptolemæus, & Pausanias. Apud Plinium est quoque Imbri insulæ amnis. Vide *Lissus*.

Ilistrus, vide *Elistrus*.

Ilithyias, vide *Eilithyias*.

Iliturgis, vide *Illiturgis*.

Ilium ἴλιον, quæ à Poëtis interdum *Troia* dicitur, Asiæ Minoris vrbs, & Troadis regionis caput Decennali quondam obsidione elata. A Troianis *Actam* ἀκτὴ, vocatam scribit Stephanus. Ilium tempore Strabonis non exstabat; sed locus tamen adhuc *Iliensium* pagus dicebatur. *Troia* hodie appellari, tradit Sophianus. Ilium etiam montis nomen est, Laconicæ regionis, auctore Pausania. Nomen pagi est apud Suidam, in voce *Polemon*. Vide *Troia*, & *Ilion*.

Illeris, vide *Ilybirris*.

Illetia, Ioniæ insula, vt docet Plinius.

Illiberis ἰλλιβερίς, Ptolemæo Turdulorum vrbs

vrbs mediterranea, in Hispania Tarraconensi. *Libers*, quod *Liberini*, inquit Plinius. *Granadæ* hodie à multis æstimatur. Vasæus autem scribit Granatam recentiorem esse Illiberi; atque ab ea duabus leucis distare. Cui Amb. Moralis assentitur, is enim dicit Illiberim non longè ab vrbe Granada fuisse, in eo colle nempe, qui nunc *Eluire* mons appellatur. *Elibyrge* ἰλιβύργη, habet Stephanus. Episc. Gerundensis vult Illiberim hac ætate *Almaria* vocari. Vide *Eliberri*.

Illici Plinio, *Ilicias* ἰλικίας, Ptolemæo, Cõtestanorum vrbs maritima, in Hispania Tarraconensi. *Illice* habet Mela. *Ilice* Colonia immunis est apud Onuphrium, ex Paulo. Ant. Augustinus Dialogo 7. nummos antiquos profert cum litteris C.I.I.A. legitque Coloniæ immunis Illice Augusta. item alios, cum C.V.IL. pro Colonia Victrix Illice. Alii *Alicante*, alii *Elche* vocant, inquit Vasæus. *Elgienses* quoque nominat Gomesius. Hanc Melæ Illicen, Pintianus putat *Illicitatum* ἰλλικιτάτον Ptol. esse. *Illicitanum* sinum, hinc habet Mela.

Illicitatus, vide *Illici*.

Illipula, sine cognomine, Bæticæ in Turdetanis vrbs, Ptolemæo. *Ilipa* hæc est Liuii, quam Lusitanis adscribit. Vide *Ilipa*.

Illipula Magna, in Hispania Bætica Turdulorum vrbs; apud Ptolemæum ἰλίπυλα μεγάλα. *Granata* est Episcopo Gerundensi. Apud Plinium *Ilipula* simplici L. est, quam *Minorem*, & altera, quam *Laus* cognominat. *Ilipula* simplici L. apud Ptolemæũ. nomen montis in Bætica est. Ambrosius Moralis dicit hoc Bæticæ opidum quod Ptolemæus IllipulamMagnam vocat, esse idem cum *Ilipa* Plinii, quod *Italicam* cognominat. & eo loco situm fuisse putat, quo nunc non admodum magnum, *Penflor* dictum, medio fermè itinere inter Cordubam & Hispalim videmus. Idem addit nummum peruetustum vidisse, in quo legebatur *Mun. Elepla.*

Illustrus, vide *Elistrus*.

Illiturgis, Hispaniæ Bæticæ vrbs Plinio, cui *Forum Iulium* cognominatur. *Aldea el rio*, Clusio est, *Anduiar* Floriano; *Iaen* verò Beutero, & Methymnæo. *Anduiar el vcio* vocat Moralis, tribus M. P. ab Anduiar; & addit à Ptolemæo corruptè Ilurgis vocati, *Lictor*, haud procul Alcacasso, putatur à Ioanne Mariana *Iliturgis* est in veteri lapide eius loci. *Iliturgi* Liuii, an alia ab hac; subdubito. vt quoque Beuterus. qui eam in Aragoniæ tractu circa Oscam, in loco qui hodie *Carinnena* vocatur, describit.

Illurcis, vide *Graturis*.

Illurco, vide *Ilurgis*.

Illurgauonenses, Cæsari 1. Ciuil. Aldus tradit in vetusto Commentariorum Cæsaris libro *Lurgauonenses* legi, prima detracta syllaba. Ad Iberum flumen sunt. Vide *Ilergetes*, & *Ilercaones*.

Illurgetes, vide *Ilergetes*.

Illurgia, vide *Illuro*.

Illuro, Tarraconensis Hispaniæ fluuius; vt mihi Ar. Montanus auctor est, qui cum à quibusdam *Badallona* interpretari ait Plinius lib. 3. cap. 3. huius meminit, sed opidi, non fluminis nomen apud eum videtur. Apud Melam quoque lib 2 opidum est, quod hodie, vt Moralis tradit, *Alora* vocatur. Pintianus scribit *Diluron* διλουρον Ptolemæi, esse, *Ilurgia* ἰλουργία, Stephani. Vide *Eloronensium*, & *Illiturgis*.

Illyricum Plinio, *Illyris* ἰλλυρὶς Ptolemæo, *Illyria* Stephano. *Hilluricus*, in antiquo lapide. *Illuricianorum* meminit nummus Traiani Decii. Longè lateque parens Europæ regio, apud Geographos: Plinio tamen non ita, is enim eam inter Arsiam & Titium flumina constringit. Ea Plinii, posset hodie *Sclauonia* indigitari Italicè, & Windenlandt Germanicè. *Quirinale* Illyricum dictum hallucinatur Lazius, ex antiqua inscriptione. in qua hæc, *Illyris Quirinalibus*. Triumphum actum festis Quirinalibus indicat. Quod in libris Fastorum triumphalium frequens est, addere diem acti triumphi. De Illyrico lege Appianum, Sex Rufum; Iornandem, Lib. Notitiar. & Lazium 1. R. P. R. cap. 1. apud quos multas regiones sub Illyrico comprehendi disces. Vide *Pannonia*. *Illyricus* Sinus, circa Epirum: de quo vide *Enestedorum*.

Illyris, Lycii maris insula. Plinius.

Illyrissus, Illyrici regionis fluuius. Laonicus 10.

Ilorci, Plinio lib. 3. cap. 1. vrbs est circa fluminis Taderi tractum. *Lorca* Morali est.

Aliis *Lorquino* videtur, vt annotauit Io. Mariana. Codex Venetus, Coloniensis, & Parisiensis pro Ilurci, *Illeocias* legit.

Ilota, vide *Eilota*.

Ilua ἰλοῦα, Ptolemæo, Pomponio, & Plinio, qui dicit eam a Græcis *Æthalia* αἰθαλία vocari. Maris Tyrrheni insula est, quæ hodie *Elba*, vt Leander & alii docent. Ilua & Æthalia, Ptolemæo & Straboni diuersæ sunt; sed non citra errorem; quod Victorius annotauit. Ιλοῦα, aliam habet Ptolemæus, circa Sardiniam, quam alius codex ἰλοῦα, vocat.

Iluates, Liuio Ligurum populi, an ab Ilua? Vide *Litybium*.

Ilucia, Oretanorum in Hispania vrbs, Liuio 35.

Ilumberitani, Tarraconensis Hispaniæ populi, apud Plinium. Nomen retinere scribit Marianus: *Lumberitani*.

Ilunum Ἴλουνον, Bastitanorum vrbs Hispaniæ, apud Ptolemæum.

Iluratum ἰλούρατον, Tauricæ Chersonesi oppidum, Ptol.

Ilurbida ἰλουρβίδα, Ptolemæo Hispaniæ vrbs: in Carpetanis.

Ilurcis, vide *Gracurris*.

Ilurgis ἰλούργις, Ptolemæo Hispaniæ Bæticæ vrbs: *Ilurgia* ἰλουργία, est apud Appianum & Polybium. ἰλαύργεια, Stephano. Villanouanus scribit eam hodie *Illora* dici. Apud Ouidium quoque *Illurco* est geminato L. Sic etiam in veteri lapide. quod Moralis interpretatur quoque *Illora*, circa Granatam: Nauagerius putat *Zerro de los Infantes* esse. *Iluro* in Pyrenæis montibus vrbs, Antonino. M. Vibii Materni Ilurensis, meminit lapis antiquus, in Smetii volumine, fol. 66. numero 7.

Iliuro, vide *Ilurgis*.

Ilybirris ἰλυβιρρίς, Galliæ Narbonensis fluuius, apud Strabonem. Ptolemæo *Illeris* ἰλλέρις, est. Atheneo est *Ilebernis* ἰλεβέρνις. Eundem esse cum *Thicis* Melæ, & hodie *Tet* dici, docet Varrerius. Vide *Eliberri*.

Ilyn, vide *Elim*.

Ilyrgia, vide *Ilurgis*.

Imacarenses, Siciliæ populi Plinio. *Hycarenses* cum Dalechampio legerim.

Imaduchi, Sarmatiæ Asiaticæ gens, apud Plinium.

Imala, vide *Himella*.

Imalia, vrbis nomen, apud Phauorinum.

Imaus ἴμαος, Straboni pars Tauri Montis, ad Mare Eoum, contestantibus Plinio & Orosio. *Emaon* ἤμαον, Arriano dicitur, in Indicis: sed idem paulò infra habet quoque ἴμαον. *Semanthini* Montes Ptolemæo sunt. Ger. Mercator *Inisa* interpretatur, cuius Paulus Venetus meminit, argentique fodinas in eo esse scribit. Iac. Castaldus *Altai* putat, vbi omnes Tartariæ Impp. sepeliuntur. Bapt. Ramusius hunc Altai eundem esse putat cum *Belgian* monte, in quo Haythonus Tartaros habitasse ait. Hic Imaus mõs, videtur Postello *Sephar*, cui' in Sacris litteris memoria est. *Imaus* Ptolemæi ab hoc Imao longè alius est, nempe qui ex radicibus Tauri exoriens, & vsque ad Mare Glaciale progrediens, Scythiam (quæ ab eo Intra & Extra Imaum cognominatur) bifariam diuidit. hunc ab accolis *Dalanguer* & *Nangracot* appellari tradit Castaldus. Huius Imai promontorio (si in remotissimis mihi quoque diuinare lubeat) videntur *Altai* & *Belgian* recentia nomina quadrare. *Imaum* Montem æstimat Montanus in suo Apparatu Biblico *Abimael* Hebræis nuncupari. Theuetus Imaum *Copizath* ab Indis nominari dicit. Vide *Sepher*, & *Taurus*.

Imbarus ἴμβαρος, mons, Tauri portio, circa Armeniam Maiorem, Straboni. Ciliciæ mons est apud Plinium.

Imbrasia, vide *Samus*.

Imbrasus Ἴμβρασος, Sami fluuius, Callimacho. Vide *Parthenius*, & *Samos*.

Imbri. Imbrios arundines & iuncos decoquere aqua solitos, donec exiguum superesset humoris. Sic Plinius 31. c. 7. de sale faciendo. Gentile ab Imbros. sed sunt qui *Vmbri* legunt: quæ lectio proba, ex Aristotele 2. Meteorolog. cap. 3. vbi Ὀμβρικοί, qui iidem cum Vmbris.

Imbrinium, (ita vocant locum) inquit Liuius, lib. 8. *in Samnitio est*. *Simprinium* dici, à Tacito & Silio, scribit Hermolaus. Liuii Imbriuium, longè diuersum à Taciti aut Silii Simbruino esse, Geographiæ periti facilè intelligent.

Imbrutia, circa Locros Italiæ locus: apud Alphanum Salernitanum, in vita duodecim fratrum martyrum.

Imbruo

Imbrus ἴμβρος, Plinio & Stephano. Maris Ægæi insula, Sophianus *Lembro* vocat. In Phauorini lexico est quoque fluminis nomen. Vrbis quoque nomen est, in ipsa Imbro. teste eodem Stephano: qui eam Cabiris & Mercurio sacram dicit. Hinc Theodorum sophistam oriundum, scribit Plutarchus in Phocione. quem malè Himeræum facit Ælianus in Variis: vbi & Spartonis nomen desideratur: quem, & Demaratum, Rhodienses vocat idem Plutarchus, sed hoc obiter. *Imbrus* etiam castellum supra Caunum opidum, Rhodiæ continentis: Straboni.

Imeriensis Episcopi, Mesopotamiæ: meminit concilium Constantinopolitanum. An gentile ab *Himeria* Osthoenæ, de quo supra?

Iminatium, vide *Eiminatium*.

Imitueni montes, Plinio: in Sarmatia Asiatica. Pintianus *Imituen* legit, & pro amne intelligit. *Imitui* sunt ibidem quoque populi.

Imma ἴμμα, Syriæ vrbs, in Seleucide, Ptolemæo: & D. Hieronymo, in Malcho. *Iemena* interpretibus Ptolemæi. *Iemini* Palæstinæ terram habet D. Hieronymus, Iudicum 19. pro quo Chaldæus paraphrastes *Biniamin* legit. Vide *Hymnas*.

Immanicelum, vide *Manicelum*.

Immatris, Galliæ Narbonensis portus, Antonino XII. M. pass. à Massilia. In *Matris* etiam diuisim legitur.

Immireni, gens Persis tributaria. Habitant autem in extremis Australis plagæ, & ab initio Iudæi fuerunt: ab eo vero tempore quo regina Austri ad Solomonem venit, facti sunt gentiles. Hi sub Anastasio Imp. Christiani facti sunt, & Episcopum acceperunt. Ex Collectaneis Theodori Lectoris, excusis inter auctores Bibliothecæ SS. Patrum. Gentile fortè ab Himeria.

Immitensis loci, in Africa, memoria est in Coll. Carthag.

Immos, Campus est apud Cedrenum, in quo Iudæi puerum captum de ligno crucis suspenderunt. Circa Byzantium fortè.

Imorus, vide *Tmorus*.

Impara, vide *Abdera*.

Imperatoria Vrbs, vide *Salacia*.

Imphes ἴμφης, vicini Perrhæbis populi: vt Stephanus tradit, ex Hecatæo.

Imyra ἴμυρα, Phœniciæ vrbs. Stephano. Num eadem cum Simyra?

Ina ἴνα, Siciliæ vrbs, apud Ptolemæum. & alia in Cœlesyria. apud eundem.

Inachia, vide *Peloponnesus*.

Inachium, vide *Coryphasium*.

Inachorium ἰναχόριον, Cretæ insulæ vrbs, Ptolem.

Inachus ἴναχος, Argiæ regionis fluuius, in Peloponneso, apud Ptolemæum, Strabonem, Pausaniam, & Eusebii Chronicon. Antea *Carmanor* καρμάνωρ, dictus fuit, & *Haliacmon* ἁλιάκμων, vt scribit auctor de Fluminibus. *Argium* quoque vocatum ab Æschylo & aliis, tradit Pausanias. *Phoronides* Venas, vocat Thyestes Senecæ. *Planitza* hodie appellat Sophianus, & Nic. Nicolaius. Mirum eius nomen exstare, cuius ne monumentum quidem apparere scribit Lucianus in Charonte, & à Neptuno exsiccatum tradidit Apollodorus 2. Bœotiæ fluuius est apud Eleonem vrbem, qui postea *Scamander* σκάμανδρος, dictus est; auctore Plutarcho, in Quæstionibus Græcis. Epiri etiam fluuius, in Acheloum defluens, Straboni. Est & Thessaliæ, Vibio, & Ouidio. Stephanus habet Inachum ex Lacmone Pindi montis promontorio fluentem. Ex Pindo monte fluere Inachum tradunt Strabo & Stephan. Eundem cum Thessaliæ credendum.

Inalia, vide *Scyathus*.

Inalpini, vide *Ebroduntii*.

Inapha ἰνάφα, Arabiæ Felicis opidum, Ptolemæo.

Inariacium ἰναριάκιον, vnum ostiorum Danubii, Ptolemæo: quod ab Apollonio Rhodio *Arecos* ἄρηκος, vocatur: *Naracustoma* Plinio & Ammiano. *Naracum* νάρακον, in Arriani Periplo. *Arecostoma* veram lectioné putat Hartungus. Inter hoc ostium, & alterum quod Calon dicitur. idem Apollonius Peucen insulam describit: parum à Ptolemæi traditione distantem.

Inarime, Virgilio, Ouidio, cæterisque ferè Latinis: *Arima* ἄριμα Homero, aliisque Græcis auctoribus. *Ænaria* Festo, & Plinio; qui eam *Pithecusa* Græcis dici, addit. *Pithecusa* Straboni. πιθηκοῦσαι, Stephano duplici SS. scribitur: cui suffragatur App. lib. 5. Ciuilium. Hodie *Ischia*, Collenutio, Hermolao, Volaterrano, Fabricio, &

Erythræo. quem consule, in suo Indice Virgiliano, vbi docet contra Plinium, & eius Castigatorem Hermolaum, hanc insulam non Inarime, sed Arime ab Homero vocatam, Virgiliumque primum fuisse, qui Arime cum ἐν, Ionum præpositione, iunctim legerit. Idemq; Plinii sententiam, qua scribit hanc Pithecusam nō à simiis: quos Græci Pithecos, sed à Figlinis doliariorum (dolia enim Græci Pithos vocant) nomen accepisse, multis auctoritatibus nititur euertere, dicitq; de doliis huc pertinentibus, nusquam se aliquid legisse: an iure nescio. Seruius certè in Æneid. 6. habet è regione huius insulæ locum in continente, (cuius partem hanc insulam esse, tradit Plinius) quem Doliola vocat. Maris Tyrrheni insula est, in Sinu Puteolano. *Ischia* appellatur quoq; huius insulæ vrbs, quam quondam *Gerunda* dictam, scribit Leander. Hanc eandem puto *Pithecusam* ab Ouidio nominari, his versibus:

Inarimen Prochitamq; legit, sterilíq; locatas
Colle Pithecusas habitantum nomine dictas.

Ænariæ & Pithecusæ, diuersæ videntur apud Liuium 8. Vide *Prochita, & Arimi.*

Inatamana, Lacus Lunæ, tenera ligna accendit, ex quo qui bibit, aut in insaniam vertitur, aut in soporem. Sic Vib. Sequester. At Bocatius legit hoc modo: *Lunæ lacus est Athamaniæ*, &c. Atque hanc lectionem à vero haud procul abesse reor; ex Antigoni Mirabilibus, vbi tradit in Athamania in Fano Nympharum fontem esse, qui sarmenta & alia similia inflammat. Scio Merulam in suis Mirabilibus, hunc in Lunensi Italiæ agro describere: sed ex dicto Vibio (vereor) malè intellecto.

Inatus, vide *Einatus.*

Incarus, Galliæ Narbonensis portus, Antonino. Inter Massiliam & Fossam Marianam. Exemplar Lugdunense habet In *Carus* quod magis placet, video enim incidere in locum qui hodie *Cari* vulgò nominatur.

Incero, vide *Incerum.*

Inchades, vide *Ebuda.*

Incibili Liuio, Hispaniæ vrbs, quam Florianus *Chelua* subdubitans vocat. Valentiæ regni est. Vide *Indibilis.*

Incilienfium Siciliæ populorum, meminit Cicero 3. in Verrem, si sincerus sit locus. nam & *Icilienses* alio in loco habet. Vox apud alium auctorem non reperta. *Gelensium* habebat ora codicis.

Incitaria, portus Tusciæ videtur, apud Antoninum, in Itinerario portuum.

Inclica ἴγκλικα, è regione Thyles locus, vbi Pygmæi habitant, vt citat ex Eustathio, Gesnerus. capite de Gruib.

Incuningum, Nordhumbrorum regio. Beda. Eccl. hist. 5. cap. 13.

Incursaces populi, sunt, circa Danubium: Sidonio lib. 8. ad Trigetium.

Inda ἴνδη, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptol.

Indabara ἰνδαβάρα, apud Ptolemæum est Indiæ intra Gangem opidum.

Indaprathæ ἰνδαπράθαι, Indiæ extra Gangem gens, Ptolemæo.

Indara ἴνδαρα, Sicaniæ vrbs, Stephano. ex Theopompo.

Indi primum *Sabæi*, deinde etiam *Homeritæ* appellati fuere, inquit Nicephorus Callistus lib. 8. cap. 35. eos verò in Arabia Felice ponit. *Indi* sunt etiam populi, propriè sic dicti, in India extra Gangem, teste Ptolemæo. sed *Sindi* eius loco legunt interpretes, & sincerius, vt ego coniicio. in Græco enim codice legitur ὑπὸ Ἰνδῶν: & Ptolemæum scripsisse ὑπὸ Σινδῶν, puto. At vt in voce *Indica*, multis aliis hoc Thesauro locis moneo, S. geminatum non sensit ex prælegentis ore librarius. Confirmat meam sententiam Hesychius, qui Sindos Indicam gentem, & ibidem Sindicum portum habet. *Indos* Maritimos vocat Curtius 9. qui oram Rubri maris in Gedrosia habitant, eosque cis Indum fluuium, contra Ptolemæum aliosq; Geographos. Arrianus 3. quoq; *Indos* cis Indum fluuium nominat. hosq; idem de rebus Indicis *Indos Occidentales* dicit, (ad differentiam qui vltra, quos *Orientales* appellat.) Ad Arbin enim fluuium Plinius, & Arrhianus Indiam versus Occidentem producit, Assyriisque olim hos paruisse addit. Hancque esse verisimile, cuius in lib. Esther & Machabæorum mentio. *Indi* sunt in Æthiopia quoque Procopio 6. Ædif. Indorum enim montes vocat, ex quibus Nilus originem sumit. Vide *Æthiopes, Memnones, & Rhizophagi.*

Indi Nigri, vide *Æthiopes.*

Indi fluminis ostia septem describit Ptolemæ-

lemæus, eaq; ex Occidente Orientem versus his nominibus enumerat: *Sagapa*, *Sinthon*, *Chrysum* id est Aureum, *Chariphrons*, *Sapmages*, *Sabalassa*, & *Lonibare*, σίνθων, χρυσῶν, χάρεφεοι, σαπαμάγης, σαβάλασσα, λωνίβαρι. Hæc eodem ordine sic interpretatur Theuetus, his nouis nominibus, *Cachar*, *Habinachh*, *Thalebnach*, *Kerim*, *Bydlin*, *Anakels*, *Lombura*. Indum fluuium septem habere ostia nemo veterum (quod sciam) prodit, præter Ptolemæum & vnum Arrianum, in Periplo suo maris Rubri: Dionysi⁹ enim, Pomponius, Strabo & Arrianus libro 5. & 6. historiarum Alexandri, duo tantum illi ostia adscribunt: idem Lusitani, qui hodie has partes nauigant, attestantur. Si hodie tantum duo sint ostia, mirum quis Deus Theueto eorum septem noua vocabula reuelauerit? an somnia narrat? per eburneam portam; qua falsa ad cælum mittunt insomnia manes?

India ὁ'νδική, Asiæ maxima regio, & nobilissima. Hanc Ptolemæus in duas diuidit, in Indiam nempe Intra, & Extra Gangem, cognominatam. *India* intra Gangem *Indostan* ab incolis vocari, auctor est Ioannes Barrius, testis oculatus, &, vt ita dicam, auritus: vt qui in hac India aliquot annis Proregem Lusitaniæ egit. *India* extra Gangem, *Heuila*, vel, vt alii scribunt, *Hauilath*, aut *Euilath*, in Sacris litteris dici putatur. *Macyn*, aut *Magyn* ab incolis appellari, scribit Niger. Idem subiungit, ex Ægypto in Indiam nauigantibus, eam in tres partes diuidi; in Inferiorem, Mediam, & Superiorem. Inferiorem, quæ est à flumine Indo ad Barium amnem, *Gaiserat* nominari. Mediam, quæ hinc ad alium fluuium nomine Chaberim extenditur, *Minibar*; quæ à Chaberi ad Gangem fluuium exporrigitur. M. Paul. Venetus tradit suo etiam tempore, in tot partes distinctam. sed hic Maiorem *Malabar*; & Mediam *Abascia* nuncupat. Minorem peculiari vocabulo non indigitat. Mediæ Indiæ etiam meminit Ctesias. Indiam Plinius tertiam Orbis partem vocatam, ab Alexandri comitibus, qui eam subegerant, testatur. Neque hodie minorem Orbis terrarum partem eo vocabulo comprehendi, certum est: Antiquorum enim has Indias, vna cum tota ferè nuper inuenta America, Hispani *Indias* vulgò nominant. *Indi* sunt etiam in Æthiopia: & contra, *Æthiopes* in India. Vide *Æthiopes*, *Atlantis*, *Memnones*, & Rhizophagi.

Indibilis, vrbs Hispaniæ est apud Frontinum: vbi Annonem à Cn. Scipione fugatum scribit. Antonino XXIIII. M. pass. à Dertossa est. An eadem cum Incibili?

Indica ἰνδική, Iberiæ vrbs: ad montes Pyrenæos: quam dicit Stephanus ab aliquibus *Blaberura* βλαβερούρα, vocari. Huius gentile *Indicitas* idem facit. pro *Indigetes*, vt putat Casaubonus. Ἰνδικῆς, meminit quoq; Polyænus 4. cuius regem Alexandrum in Thessalos bellum mouentem scribit. Sed *Sindica* hic scribendum, iuncto elemento finali præcedentis vocis Ἀλέξανδρ☉, quod librarius ex prælegentis ore geminatū, non animaduertit. Error satis frequens, & à nobis non semel in hoc opere notatus. Posset autem Ἰνδική quoq; tueri. de quo diximus in *Georgippia*. *Indica* etiam locus iuxta Pontum: apud Stephanum: in ἐξηγήσει.

Indiceta, vide Endigeti.

Indicia, colonia Cyrenensium. Onuphrius, ex Vlpiano. Zernensiū alii legunt. quod vide suo loco.

Indicomordana ἰνδικομορδάνα, Sogdianæ vrbs. Ptolemæus.

Indicum Mare, Ptolemæi: *Magnum* Mare vocatur ab Æliano 16. Animal. cap. 17. 18. 19. cuius partem idem Ptolemæus *Magnum* Sinum appellat. Vide *Eous*.

Indigeti, vide Endigeti.

Indoscythiam Indiæ regionem, secundum Indum fluuium exporrectam, habet Ptolemæus. eandem Arrianus in suo Periplo *Scythiam* simplici vocabulo nominat. *Austrini Scythæ*, Νότιοι Σκύθαι, sunt apud Dionysium Afrum.

Indus ἰνδὸς, fluui⁹ Asiæ nobilissimus. Hunc *Sandum* ab incolis vocari, scribit Plinius. *Sinthum* σίνθος, eum vocat Arrianus in Periplo Maris Rubri, quo nomine vnum ostiorum eius indigitatur apud Ptolemæum. Prius *Mausolum* μαυσωλὸς dictum, & postea *Hydaspen*, tradit auctor de Montibus & Fluminibus. *Indu* hodie dici putat Castaldus: *Hiind* Niger. Incolis *Diul* appellari refert Garcias ab Horto, qui eas regiones habitauit. Theuetus scribit eum ab accolis Camba-

iensibus *Inder* & *Caercede* nominari. Vide *Calbis*.

Industria, vide *Bodincomagum*.

Ineschi ἰνέσχοι, Interioris Æthiopiæ mons, Ptolemæo. *Mesche* habent interpretes.

Inessa, Rhodi fons, à quo Inessa Siciliæ ciuitas (fons Bocatius legit) Vib. Sequest. Vide *Ætna*.

Inesson, vide *Ætna*.

Inferioris Limitis, in Mauritania Cæsariensi, meminit lib. Notitiar. Fortè versus Tingitanam, quæ aliquibus Inferior cognominatur.

Infernates, & *Supernates*, in Italia sic dicti à proximitate Inferi, aut Superi maris. Romæ Infernas abies, Supernati præfertur: testibus Plin. 16. cap. 39. & Vitru. 2. c. 9. Supernas Adamas est apud Macrob. 2. Saturnal. sic enim Augustum Mæcenatem suum vocare scribit. Ridiculè, vt videtur, quia nullus ibi reperiatur. vt neque ebur in Etruria; aut margaritum in Tiberi, &c. Hoc autem obiter, & præter institutum. Vide *Carentini*.

Infernus, Manibus locus destinat⁹ à Poëtis. Huius luculentam pictoriamq; descriptionem lege apud Senecam in Hercule Furente: Virgil. 6. Æneidos. Ouid. 4. Metamorph. Claudianus 2. in Ruffinum: & Platonem de Anima. item in Axiocho. His addat, qui velit, *Honorium de Imagine Mundi. Theologi* (*audi Zachariam Lilium in suo Orbis Breuiario*) *Inferna quatuor esse dixerunt. Vnum in centro terra, in quo damnati sensibilem pœnam patiuntur, & gratia ac visione diuina priuantur. Alteram super hunc esse voluerunt, vbi anima puerorum, qui vndam non percepere baptismi, carent gratia & visione diuina, sed pœnam sensibilem minimè patiuntur, quem locum puerorum Limbum vocauerunt: Super hunc tertium posuere, vbi pœnam anima sentiunt, sed gratia diuina non priuantur: quod Purgatorium appellant. Quartus omnibus superior, in quo nulla exstat pœna, & Limbum Sanctorum patrum vocari maluerunt: in hunc solum Christum descendisse, & sanctos patres ibi existentes ab inferis abduxisse, prodiderunt.*

Inferum Mare, vide *Tyrrhenum*.

Inflaste, vide *Euphrate*.

Insulo, opidum Ciliciæ, apud Epiphanium, patria Georgii episcopi Arriani; Ammiano 22. in *Fullio* diuisim habet Baronius 4. Annal. qua auctoritate, nescio.

Ingæuones, Germaniæ primi à parte Scythiæ populi sunt apud Plinium: quo loco *Wigevvones*. (i. sinum maris accolentes) legendum docet Rhenanus. *Ingriones* ἰγγρίωνες, Ptolemæi esse, scribit Hermolaus. Pyramius collocat Ingriones, vbi hodie *Spesshart* silua est.

Ingauni, vide *Albigaunum*.

Ingena ἴνγενα, Abrincatuorum in Gallia Lugdunensi vrbs, apud Ptolemæum. Cohortis 1. *Ingenuorum* meminit ex veteri inscriptione Goltzius. Fortassis *Ara Genue* tabulæ Peutingerianæ, vt inquit M. Velserus. Vide *Tingena*.

Ingenidas, vide *Apsasium*.

Ingenui, vide *Ingena*.

Ingidunum, vide *Naisum*.

Ingilina, vide *Angelina*.

Inginini, & *Inginum*, vide *Iguini*.

Ingriones, vide *Ingæuones*.

Inicerum, aut vt alius codex, *Incero*, apud Antoninum: Pannoniæ vrbs. Lazius 12. R. P. R. scribit ab hac voce non malè abludere *Cernico*, supra Veticam Regalem.

Inlipa, pro *Ilipa*, legit Moralis, ex antiquo marmore.

Inmostar, vide *Mestar*.

Inna ἴννα, fons medius inter Mædos, & Pæonas. Atheneus 2. cap. 2. Nescio quare *Oena* verterit Dalechampius. Drangianæ vrbs, est apud Ptolemæum.

Inucetes ἰνυκὸν, Siciliæ opidulum, Hesychio. Vide *Inycus*.

Inopus ἰνωπὸς, Deli insulæ fluuius, quem credunt incolæ occulto meatu ex Nilo ad se venire. Auctoribus Plinio Strabone, Homero, Callimachoque in Hymnis, & Pausaniæ in Corinthiacis. ΟΙΝΩΠΟΥΣ legit Lexicon Phauorini.

Insani Montes, vide *Manomeni*.

Insanum, malefica vi appellatũ, lacum; in Troglodytis describit ex Iuba Plin 31. c. 2.

Insechi, vide *Isichi*.

Insubres, Plinio, Galliæ Cisalpinæ populi; quos Scudus & alii *Mediolanenses* interpretantur *Insubri* ἰνσουβροι, sunt Ptolemæo Stephanus *Insobares* ἰνσόβαρες, Padi accolas dicit; quos quoq; *Insobras* vocat. Idem habet *Insobros*, Italiæ populos, eosdem putarim.

Insobari ἰνσβάρες, sunt Polybio, vt Merula dicit. Ego vbique apud Polybium *Isombri* ἰσομβρες, lego. sic quoq; Suidas in verbo Ἀκ...λιας. *Insubres* pagus Heduorũ, sic enim Liu. 5. de eruptione Gallorum in Italiam. *Cùm agrum Insubriam appellare audiuissent, cognomine Insubribus Heduorum: Ibi omen sequẽtes, condidere vrbem, Mediolanum appellarunt.* Hanc Insubriam putat Castillionius olim fuisse, vbi hodie Castrum Seprii visitur. ad Oroniam fluuium, qui Mediolanum irrigat.

Insubria, vide *Mediolanum*.

Insula, vide *Lugdunum*, *Syracusa*, & *Vituli*.

Insula Sacra, quam bina Tiberis ostia faciunt, Procop. 1. Gothorum. *Meza paludosa* vocari, scribit Leander. *Alijs* vocatur in Conciliorum volumine. Vide *Libanus* Almæ Veneris.

Insulam Ignitam, vocat Haymo Halberstattensis, locum in Ægypto: S. Macarii miraculis clarum. cuius meminere Callistus & Tripartita historia.

Insulæ, vide *Ad Sex*.

Intemelium, vide *Albiminium*.

Interamici, vide *Aquiflauienses*.

Interamna ἰντεράμνια, Plinio & Straboni, ἰντεράμνια Ptolemæo, Vmbriæ vrbs, inter Ocriculum, & Ariminum, ad dexteram: (*Vrbino* interpretatur Interamnum, Vignereus in Bibliotheca Historiali. *Terni* & *Terani* Cittadinus in schedis ad me Roma missis.) Antonino inter Narniam & Spoletum est: Apud Plinium in Sexta regione ponitur. eosque *Interamnates* vocat, atque *Nartes* cognominat à Nari flumine, ni fallor, cui adiacet: *Nahartes* habet vetus Inscriptio. *Interamna* alia est via Latina, in Samnio, Liuio: ad Lirin fluuium. quam coloniam factam docet, præter alios auctores, antiquus lapis. Hos Plinius lib. 3. c. 5. *Interamnates Succasanos Lirinates* vocat, vt ego lego. etsi alia distinctione (duos ex his populos facientibus.) in vulgatis codicibus prostet. monet me littera S. hoc loco præter Plinianum ordinem aliàs malè collocari; persuadet me vetustus lapis, qui meminit Interamnatium Larinatium. Hanc Interamnam *Isola* hodie vocari, Blondus; Cittadinus, & Niger auctores sunt, item Scipio Mazella, apud quem huius diligens descriptio. Ptolemæus aliam *Interamniam* præter has in Præguntiis describit, quam hodie (nisi Niger fallat) *Teremum* vulgus nominat. *Teramo* autem Leandro & Cittadino. In tabula Regni Neapolitani quam Pyrrhus Ligorius edidit, *Thermolo*. vel *Termile* nominatur, sed maritimam facit. *Interamna Fluminea*, & *Interamna Palæstinæ Piceni*, sic Frontinus de Limitibus M. S. Liber Balbi quoque M. S. Interamnæ Flaminiæ, & Interamnæ Palæstinæ Piceni legit. vbi hic Flaminiæ, alter Fluminiæ habet. Hygenus quoque hæc, *Interamna* Palestinæ [sine diphthongo] Piceni. Vide *Plistina*, & *Pelestini*. Sed de his Interamnis piaculum mihi esset non subiungere Elisii Calentii Oden hanc Sapphicam.

Trina per campos iacet Interanna,
Diuidens ciues tenui susurro,
Vt suos tantum sua terra norit
Iure creatos.
Interannantes referunt clientes,
Interramnantes legimus colonos,
Interannites cupimus puellas
Conscia turba.
Prima qua Nari fluuio rigatur,
Alteram iuxta Liris intumescit,
Ista Turdinum vides insolentem
Mœnia propter.
Sic enim saxis legimus vetustis:
Si qua vel chartis aliter legantur,
Ritè non scribi, poteris putare
Quisquis oberras.

Interamnia, vide *Interamna*.

Interamnienses, vide *Igaditani*.

Interamnium ἰντεράμνιον, Asturiæ in Hispania vrbs, Ptolemæo. *Interamnium Flauium*, ibidem: idem quod Coquus *Ponferrada* vocat: *Fuente Encelada* Moralis. Hoc apud Antoninum, in itinere à Bracara Asturicam, annotauit Simlerus mendosè legi *Intereraconium Flauium*.

Interaniesia ἰντερανιησία, Lusitaniæ vrbs. Trallianus. Corruptè, vt puto: pro Interamici, aut Interausa. Est huic auctori familiare hoc suum νεία adiicere locorum vocabulis. quæ vide in *Ebora* & *Conimbrica*. In tabula antiqua Hispaniæ etiam *Interannienses* geminato N. nominantur, ne qui miretur scripturam sine M.

Interausenses, Hispaniæ Lusitaniæ populi, apud Plin.

Interbromium, Italiæ locus, Antonino. Inter Corfinium & Adriam.

Intercatia ἰντερκατία, Hispaniæ vrbs, Straboni, Polybio, Appiano, Plinio de Viris Illustribus, & Antonino. Moralis eam constituit inter Leonem, Vallisoletum, & Astorgim ciuitates, hodie sic nominatas. *Intercatienses* sunt Plinio, in Hispania Citeriore. Ptolemæus habet duas huius nominis vrbes in Hispania. vnam in Orniacis: alteram in Vacceis.

Intercisa, vrbs Pannoniæ Inferioris est, apud Antoninum Valeriæ Ripensi adscribitur à lib. Notit. *Rachzkevvi* Simlero dicitur. Vide *Lussonium*.

Inter Duos Lucos in vrbe Roma locus, Liuius 1. μεθόριον δυοῖν δρυμῶν appellat Halicarnasseus 2.

Interfrurini, Illyrica gens. Appiano.

Interni fluuii riuulus, aquas cruoris emisit Sic Diaconus 4. Longobard. 2. Alius codex legebat *Rheni*.

Internum Mare, vide *Mare* Mediterran.

Interocrea ἰντεροκρέα, Italiæ vrbem habet Strabo, vicinam Reati. *Interocrium* Antonini. *Interdocho* nunc appellatur, Pand Collenutio. Videtur *Ocrea* Antonini. & Ligor.

Intestinum Mare, vide *Mare* Mediterraneum.

Inti, vide *Einti*.

Intimelium, vide *Albiniminium*.

Intuergi ἰντούεργοι, Germaniæ populi sunt apud Ptolemæum: Peucerus in Palatinatu eos constituit circa *Heydelbergam*.

Inucensis Episcopus, in Africa. Coll. Carthaginiens.

Inuectus, fluuii nomen qui Fucinum lacum transit. Plinius 2. cap. 103. De eo sic ad me Franc. Iunius. Inuectus *non est nomen fluuii: sed intelligitur inuectus in vrbem fluuius qui* Aqua Maraa *appellatur*. Strabo 5. & Plin. 31. cap. 3.

Inui Castrum, vide *Castrum* Inui.

Inuia, Pannoniæ vrbs, apud Antoninum.

Inus ἰνοῦς, palus parua, Laconicæ regionis. Pausanias.

Inutrium ἰνούτριον, Vindeliciæ vrbs Ptolemæo. Aueutinus vocat **Mittenwaldt**. pagus est eis Alpes in Bauaria.

Inyctum ἴνυκον, Siciliæ opidum, habet Stephanus. quod & *Inyclos* ab Herodoto appellari ait. *Innicus* fortè Hesychii. Vide *Inycus*.

Inycus ἴνυκος, Siciliæ vrbs est apud Pausaniam, quam Stephanus *Camicos* κάμικος, appellari ait. Tzetza κάμιλον, per λ legit, & alibi καμινον per N. vtrobique malè, vt ego coniicio. Leander *Camerata* vocat: & Fazellus *Longobardo* nominat. *Innicus* est apud Hesychium. & idem *Inyctum* fortè eiusdem Stephani erit.

Inyssus ἴνυσσος, Ægypti vrbs, *Stephano*. ex Herodoti 3. iuxta Casium montem. vbi nostri codices *Ienysus* legunt.

Io ἰώ, id est Luna, ciuitas ab Inacho Argiuorum rege condita. Suidas. An eadem cum Iopoli?

Ioannipolis, vide *Parastlaba*.

Iob Fons, in Idumæa. quater in anno colorem mutare dicitur: id est, puluerulentum, sanguineum, viridem, & limpidum. Isidorus.

Iobachi ἰώβαχοι, Marmarica gens, apud Ptolemæum.

Iobab, Hebræis est ea noui Orbis regio, quam vulgò *Parias* appellant, auctore Montano, in suo Apparatu. Eius mentio fit Genes. 10. 36. & 1. Paralip. 8.

Iobanus, lib. Limitum. Italiæ in Samnio opidum.

Iobaritæ ἰωβαρῖται, Ptolemæo Arabiæ Felicis gens.

Iobula ἰώβουλα, Albaniæ vrbs. Ptolemæus.

Iocura ἰουκούρα, Arabiæ Desertæ opidum, Ptolemæo. *Iucara* interpretibus.

Iogana ἰωγάνα, Taprobanæ opidum. Ptolemæus.

Iohanninorum Episcopalis loci, meminit Curopalates, & Balsamon, sub patriarchatu Constantinopolitano. An *Ioannipolis*.

Iol ἰὼλ καισάρεια, quæ & postea *Cæsarea* Ptolemæo, Plinio, & Pomponio testibus Mauritaniæ Cæsariensis maritima vrbs; quondam Iubæ regia. *Iulia* Cæsarea, in Latinis Ptolemæi codicibus vocatur. *Col. Iol. Cæsarea. Iuba Reg.* habet nummus Claudii. *One*, aut *Albora* Nigro est; *Alger* Marmolio, & Mercatori. Ioannes Leo scribit Alger à Mauris *Gezeir* appellari & olim *Mesgana* dictam, ab eius conditore ex Mesganæ familia. *Gezeyr de beni Mosgana* Marmolio. sed hoc de insula, quam Ptolemæus habet. vrbem autem ipsam quam

quam Ptolemæus *Iolcæsaream* vocat, *Tiguident* eidem Marmosso est.

Iolaenses, vide *Ilienses*, & *Diagebres*.

Iolai, vide *Sardinia*.

Iolai Lucus, propè Thebas Bœoticas. Arrianus 1.

Iolciacus, vide *Pelasgicus*.

Iolcitis, vide *Estiotis*.

Iolcus Molossidis vrbs, Athenæo 11. An alia a Thessalica, videndum. vide *Iaolcus*.

Iolida, locum Indiæ habet Mela, vltra Gangem. Est qui legit *Colida* per C. in prima. Vide *Golidis*.

Iolum Ιωλον, Perrhæbiæ mons. Stephanus.

Iolysita Ἰολυσῖται, Arabiæ Felicis gens. apud Ptolem.

Iomanes, vide *Hinamanes*, & *Diamuna*.

Iomnium Ἰόμνιον, Mauritaniæ Cæsariensis opidum. Ptolemæus. *Lomnium* Antonini.

Ion Ἴων, Græciæ fluuius, qui se in Peneum effundit. Strabo. AEthiopiæ. Interioris mons Ptolemæus.

Ionaca Ἰωνάκα, Persidis ciuitas, apud Ptolemæum.

Ione Portus, & *Protei* Columnæ, loca sunt D. Hieronymo Epist. 37. ad Eustochium virginem, & idem apologia aduersus Ruffinum: vbi scribit, hunc esse securi hominis cursum: illum fugientium & turbatorum hominum. Ionę portum pro *Ioppe*, Palæstinæ habeo, à Iona propheta. Protei Columnam, pro Alexandria AEgypti: à Proteo huius olim rege. vide *Protei*.

Ionan Ἰωνάν, Palæstinæ locus. Iosue 15. *Ietham* legit D. Hieronymus.

Ionda Ἰόνδα, Asiæ opidū, circa Ephesum. Diodorus 14.

Ione, vide *Antiochia*, & *Gaza*.

Iones habitauere in AEgypto, infra Bubastin, ad mare propemodum, Herodoti Euterpe. Vide *Ionides*, & *Athenæ*.

Ionia Ἰωνία, Asiæ Minoris regio, Straboni, & Ptolemæo. *Panionia* eadem vocatur, Plinio auctore. *Iauan* Hebræis est, Montani iudicio. *Sarchania* a Laonico vocari, annotauit Leunclauius. Alex. Sardus scribit eam à Turcis *Quiscon* appellari. Ioniæ duodecim ciuitates attribuit & nominat AElianus Variar. 8. cap. 5. Libanius verò in Demosthenis vita, viginti. De Ionia multus Pausanias in Achaicis. Vide *Athenæ*, *Sicyon*, *Attica*, *Achaia*, *Miletus*, & *Salamis*.

Ionica, Italię regio, apud Solinum & Martianum; ab Ione Naulochi filia, (Aulochi alii, & Autocli legunt) An ad Ionium Mare? immò, si rectè auguror. atque circa Crotonem, ab Ionū siue Achæorum ibidem (ab expugnato Ilio) aduentum fixamq; sedem: vt habet Strabo 6. Vide *Ias*.

Ionida Ἰωνίδαι, Atticę municipium. Ægeidis tribus. Steph.

Ionides Ἰωνίδες, insulæ sunt, Dionysio Afro: inter quas Samum, Caunum, & Chion numerat. *Ionia* hæ veteri interpreti sunt. Fortè eædem cum iis quas Diodorus *Fortunatas* vocat. *Ionides* populos, qui Europam incolunt, habet Herodotus 7. Ex Europa se transtulisse in Cariam maritimam Asiæ, scribit Halicarnasseus 4 Athenienses sic vocari puto. Item Italiæ partem, de qua in *Ionia*.

Ionium Mare, etiam *Chronium*, & *Rhea* Sinum vocari apud auctores, scribit Isacius in Lycophronem. Synonyma sunt cum *Hadriatico*. *Ionium* Pontum, vocat Herodotus 7. & *Ionium* Mare, Ammianus 22. AEgæi maris partem quæ inter Thraciam est & Peneum fluuium, atque vlterius, vt puto; ab Ionibus hanc partem accolentibus. *Ionium* Mare, id quod à Gaza AEgyptum vsque est, nonnullis vocari, scribit Eusthathius. à Gaza vrbe nempe quæ Io quoque appellatur. *Palæstinorum* mare nominatur hoc, Exod. 23. Vide *Hadriaticus*.

Ionoch, vide *Lanoe*.

Ionopolis Ἰωνόπολις, Paphlagoniæ vrbs. In Authenticis, & apud Porphyrogennetam. vide *Abouiteichos*.

Iontii Ἰόντιοι, Africæ Propriæ gens, apud Ptolemæum.

Iopetorum Ἰοπητῶν, meminit Goltzii Thesaurus, ex Titi nummo. An a Iope Thessalia, cuius Stephanus meminit?

Iophe, vide *Iophach*.

Iopilia villa. In S. Lamberti vita. Pagus ad Mosam est, haud procul à Leodio. *Iupile* hodie.

Iopis Ἰόπη, Stephano est Laconica regiuncula: ex Herodiano, vt addit, sed alio vt videtur, quàm qui aliquot Cæsarum vitas descripsit.

Iopolis ἰωπολις, in Silpio monte, quam Orontes fluuius alluit. Cedrenus. ἰωπολις est Eustathio, qui eam iuxta Antiochiam describit. *Iopolis* circa Galatiam, meminit Metaphrastes in vita S. Theodori Archimandritæ.

Ioppe ἰόππη, Ptolemæo Palæstinæ vrbs, & portus. Italis hodie *Iaffo* & *Zaffo* nominatur. Niger tradit a barbaris *Arsufo* dici. *Ioppense* mare habet hinc Iosep. Antiq. 13.

Iordanis, Palæstinę fluuius; vocatur *Iordanis* ἱερδανος, apud Pausaniam in Eliacis. Plinius 5. cap. 15. & Iosephus 3. cap. 18. Belli Iudaici hunc optimè describunt. Adde Hegesippum 4. capite 26. item Andream Masium ad 1 Iosue. *Habet & Lucania Iordanem suum.* sic Cassiodorus, Variarum 8. ad finem.

Iordani Minoris, μικρου ιορδανου, in Tribu Dania, meminit Suidas, in Hieroboam. *Iordanem* Minorem habet quoque Iosephus belli Iudaici 1. circa Semechonitidem lacum. & 4. capite 1. item 5. Antiquitatum, capite 2. vbi eius fontes circa Libanum videtur describere. Item 8. Antiq. 3. vbi Dan vrbem ad huius fontem habet. Quantum ex his dictis cõiicere possum, partem eam Iordanis intelligo, quæ ab eius fontibus est ad vsq; Semechonitidem lacum. Alium fluuiolum sic dictum habet Laikstenii Palestinæ tabula, de quo ipsa viderit. fidem enim meã non interpono. Vide *Orontes*.

Iordani Vicus, in Palęstina; vbi Samaria regio incipit. Egesip. 3. c. 6.

Iordi ἰορδιοι, Scythiæ intra Imaum populi, apud Ptolemæum. Pro quibus substituere interpretes *Paniardi*. Iordeam regionem Indiæ, habet Aristoteles in epistola (ficta vt puto) ad Alexandrum.

Iori, vide *Iorum*.

Iorum ἰωρον, Iororum in Macedonia vrbs. Ptolem.

Ios ἴος, Maris AEgæi insula, circa Theram. Straboni: quæ & *Phœnice*, Plinio & Stephano testibus. Homeri sepulcro veneranda. *Palma* Nigro, *Nio* Sophiano est. Hæc *Ios* est quoque apud Ptolemæum; pro quo Latini codices omnes (excipio Nouiomagum.) *Chius* malè legunt. *Hios* fortè Antonini est. *Ieta* gentile, apud Pausaniam in Phocicis. Est & Libyæ vrbs, Stephano.

Iosti, vide *Vibisci*, & *Bituriges*.

Iosedum, Cæsari Galliæ opidum est, ad Sequanam fluuium. *Metiosedum* legitur apud Ful. Vrsinum. *Clossedum* etiam in nonnullis codicibus. Simlerus putat *Medetum*, *Medetum*, & *Methetum*, vacillante lectione apud Antoninum esse. Iosedum, Marliano *Corbeil* est. Hoc *Corbolium* nominatur in vita S Petri Tarentasii.

Iosiniana, Africæ ciuitas, in concilio Carthaginensi, sub D. Cypriano habito. Vide *Dionysiana*.

Iotabis, insula sinus Arabici: ab Aila vrbe non minus stadiis mille distans. Procopius 1. Persicorum.

Iota ἰῶται, apud Ptolemæum, *Asiota* apud interpretes: Scythiæ intra Imaum populi.

Iotalinum ἰωτάλινον, vinum est apud Athenæum, in Sicilia, an a loco sic dictum, videant eruditiores Suaue & robustum vocat.

Iotapa, vide *Iotape*.

Iotapata ἰωτάπατα, Syriæ vrbs, apud Stephanum, ex Iosepho 2. & 3. belli Iud. cui Galilææ est. Huius meminit quoque Egesippus. *Syrin* vocat eam recẽtiori nomine Breitenbachius.

Iotape ἰωτάπη, Ciliciæ opidum Ptolemæo. quod *Lombardo* Nigro.

Iothe, Iosue 15, Palæstinæ locus. *Ietta* ἰεττά legunt 70. interp.

Iouaninum, vide *Iouiacum*.

Iouanensis, & *Iouensis* loci Dalmatiæ, meminit lib. Notit.

Iouetanum Stãnum, à loco, vt videtur, habet Plinius 34. c. 17.

Iouia, vide *Louia*.

Iouiacum, Norici opidum, Antonino, inter Ouilabin & Boloderum. *Ionauium* vocat alio in loco. Fortè Saltzburg, vt ait Lazius. *Iouanensis* huic fortè corruptè in Gratiani Decretis.

Iouis διὸς ἱερον, *Panum*, Lydiæ vrbs, Ptolemæo. *Iouis fons*, in Dodone; qui Meridie semper deficit, qua de causa *Anapauomenos* vocari, scribit Plinius libro secundo, capite centesimo tertio. Idem eiusdem naturæ fontem describit in agro Comensi, qui hactenus *Plinianus* Fons dicitur, vt refert Ioh. Maria, ad librum quartum Epistolarum, Plinii, *Iouis Ammonis* Fons, Idem, ibidem

Iouis Ditis Templum, iuxta Sinopem vrbem Paphlagoniæ. Tacitus 4. Historiar. *Iouis Lucum*, mutato nomine *Altin* ἄλτιν antiquitus vocabant. Pausanias in Eliacis. *Iouis Indigetis* Lucus, describitur à Plinio, in Latio: inter Ardeam & Antium, sed addit, quondam fuisse. *Aphrodisium* siue *Veneris* Fanum describit Strabo libro quinto, prope Ardam Rutulorum. Hæc esse synonyma, Blondus credit. *Iouis Mons*, Ptolemæo in Africa Propria. In Phœnicia quoque libro Notitiarum. *Iouis Mons*, in Hispania Tarraconensi, Pomponio est. Ab Episcopo Gerundensi *Monte Iudaico* nominatur. Oliuarius eum *Monjui* vocat. Idem facit Varrerius, sed hic docet ex ipsius Pomponii lectione, duos huius nominis esse hoc tractu montes; quorum alterum hodie *Monjui*, alterum *Monte Iudaico* nominant. Quem *Monjui* vocant, Nauagierus iuxta Barcelonam locat. Alterum dicit Varrerius iuxta Emporias esse. *Iouis promontorium*, in Taprobana insula, Ptolemæo. *Iouis Salinarum*, vide *Salinarum* locus. *Iouis Seruatoris*, Σωτῆρος, Portus. Ptolemæo: ad Argolicum sinum. *Iouis Sthenii* Ara, locus Peloponnesi, circa Troezenem: qui postea *Thesei* Petra dicta. Pausanias. Vide *Goloræa*. *Iouis* Templum, aut opidum, Liuio 44. circa Baphyri fluminis ostium, in Macedonia. *Iouis* Templum, quem Nicæum vocant, circa Epirum videtur: ex Liuii 43. *Iouis Vicilini* Templum, in agro Cossano. Liuius 24. *Iouis Villa* in Capræis, apud Suetonium. de quo vide Lipsium, ad Tacitum. *Iouis Vrii* Fanum, ἱερὸν τοῦ Διὸς τοῦ οὐρίου, Arriano ad Bosphorum Thracium, in Asia describitur. Hodie arx est, quam Græci *Ieron* appellant, testis Petrus Gyllius, in suo Bosphoro. Idem videtur cum *Chrysopoli*, de quo suo loco. Vide *Dianæ* Fanum.

Iouisura, vrbs in Norico, apud Antoninum. *Louisura* legit alius codex.

Ioxides, in Caria populi. Plutarchus in Theseo.

Ipa εἶπα, vrbs à Roboamo ædificata: Ios. Antiq. 8. c. 3.

Ipagrum, vide *Pagrum*.

Ipana ἴπανα, vrbs iuxta Carthaginem. Stephanus, ex primo Polybii, vt ait. *Hippana* ἵππανα, autem ibidem lego. sed in Sicilia, Carthaginensium imperii tamen.

Ipasturgi, opidum Hispaniæ, quod *Triumphale* appellatur. Plinius libro tertio, cap. 1.

Iphiastæi Ἰφιασταῖ, gens Acamantidis tribus Hesychius.

Iphistiadæ Ἰφιστιάδαι, Atheniensium gens, apud Hesychium.

Ipnea, vide *Ipnos*.

Ipnos Ἰπνός, Locrorum Ozolorum vrbs: quæ *Ipnea* aliquibus. Stephanus: ex Thucydidis 3.

Ipnus Ἰπνοῦς, Sami regiuncula: legitur & *Ipnusa*. Steph.

Iporcensis municipii, in Hispania, meminit ex antiquo lapide, Moralis. In Bæturia Turdulorum describit, & nouo nomine *Constantia* vocat.

Iportu, vide *Hipparis*.

Ippa Ἴππα, Mauritaniæ Cæsariensis opidum Ptolemæus. Cum afflatu in prima legunt interpretes.

Ipparis, vide *Hipparis*.

Ippasini Illyrica gens, apud Appianum.

Ippoleum Ἱππολέων, promontorium, in quo Cereris delubrum: inter Hypanim & Borysthenem flumina. Herodotus. *Hippolaii* Ἱππολάου, promontorium vocat Dion Prusæus, in Borysthenica oratione. In Scythia Europæa est.

Ippomensium Curiales, Quintium & Felicem, habet Symmachus, lib. 9. ep. 48. Corruptè fortè, pro Hipponensium.

Ipsa, vide *Ipsus*.

Ipsanda, (vt legit Pintianus apud Plinium 6. cap. 27.) locus maritimus Persiæ, ad Sinum Persicum. Excusa exemplaria huius Ipsandæ loco, *Pseudoporticus* legunt. Venetus meus codex *Insanda* habet.

Ipsicuri Ἰψίκουροι, Liguriæ populi, Stephano, quos quoque *Arbazanos* ἀρβαζανούς, dici tradit. ἀρβάζανοι, per ξ, alio in loco scribit.

Ipsus Ἰψός, locus Phrygiæ: Appiano in Syriacis. *Ipsa* est in concilio Chalcedonensi locus episcopalis. Vide *Hypsus*.

Ira, vide *Ire*.

Irala, vide *Idara*.

Iramine, Italiæ Transpadanæ vrbs, quæ interiit, Plinius.

Iran, vide *Eiran*.

Irasa, & *Irassa*, vide *Hirasa*.

Irath ἴρα9, Ptolemæo Cæsariensis Mauritaniæ oppidum.

Ircla εἴρκτη, locus maritimus Siciliæ inter Panormum & Erycen Polybius 1.

Ireipn, Lesbi vrbs, & μεγάλων. item Messeniæ vrbs, & mons: Eustathio in Homerum. Idem fortè cum Eira. vide *Abea*.

Irecos, *Hispaniæ vrbs*, *Herculi grata*, *iuxta Hypsam fluuium*. Vib. Sequester. Vide *Hypsa*.

Irenæum, Bithyniæ locus, è regione Sosthenii, in faucibus maris. Metaphrastes in S. Marcelli vita dicit postea *Acoemetum* ἀκοιμήτων, vocatum, id est, non dormientium. Huius meminit etiam Euagtius 5. capite 6. *Aucumetense* Monasterium vocatur in Codice 1. Tit. 1. b. 10.

Irene, vide *Calauria*.

Irenopolis εἰρηνόπολις, Ciliciæ vrbs. Ptolemæus. Ciliciæ I. est in Conciliis. Vide *Berrhoea*, & Neronias.

Irensis Episcopi, in Africa, meminit Vict. Vticens.

Iresia εἰρησία, & *Agelastos* ἀγέλαστος, duæ rupes prope vrbem Eleusinen. Suidas, in Σαλαμίνος.

Iresia, Græciæ vrbs, in Thessalia: Liuio 32. Vide *Eiresia*.

Iresida, vide *Eiresida*.

Iretrias, vide *Melaneis*.

Iria, fluuius Italiæ, est apud Iornandem & Diaconum; qui Dertonam alluit. apud quem Maiorianum Imper. occisum ferunt. Georg. Merula in sua Montis Ferrati descriptione, ait, eum hoc sæculo *Scriuia* dici. sed *Hiria*, eum afflatu lego apud ipsum Diaconum. *Iria*, Plinio & Antonino. *Eiria* εἰρία, Ptolemæo est. Lombardiæ Cispadanæ oppidum, quod Leander *Vogera* nominat. Gaud. Merula, *Vrcheria*; quasi vicum Iriæ, appellat. *Trira* dici à Plinio, (corruptè scio) scribit Villanouanus, in suo Ptolemæo.

Iria Flauia ἰρία φλαυία, Ptolemæo Hispaniæ Tarraconensis vrbs. *Padron* Clusio est, aliis S. *Mariæ in finibus terræ*. *Padron* quoque Morali est, etsi alio in loco eandem *Fuente encalada* vocat. Item quasi sui oblitus, dicit *Fuente ençalada Flauium Interamnium* esse. Iriam Flauiam ab Antonino *Pria* dici vult Simlerus.

Irine, vide *Calauria*.

Irinus εἰρινὸς, Sinus, ad ostia Indi flu. Arrianus in Periplo.

Iris ἶρις, Ptolemæo Cappadociæ fluuius, qui antea *Eridius* ἐρίδιος, Eustathio teste. *Casalmach* mihi videtur. Nigro *Lirio* dicitur. *Iris* etiam pars insulæ Britannicæ, cuius incolæ vt Scythæ nonnulli, carnibus vescuntur humanis, vt refert Diodorus 5. Credo Hiberniam cum hac voce designare, nã & huic insulæ hanc anthropophagiam adscribit Strabo, neque hoc nomen admodum dissonum ab hodierna voce est, qua eam **Irrlant**, (quasi dicas, Iris terra) nominant.

Irita, vide *Zeerita*.

Irosij ...., Licophtoni, & Stephano Thessaliæ vrbs. Parrhebiea quoq;, & Trachiniæ, eidem. Hermolao quoque in Lesbo est, & in Maliensi agro. Vide *Irus*.

Irpianensis Episcopus, in Africa. Vict. Vticens.

Irpini, vide *Hirpini*.

Irpinum, vide *Hirpinum*.

Irrhesia, AEgæi maris insula: apud Plinium.

Irus εἶρος, Indiæ mons, circa Indi fluminis Ostiũ. In Gedrosia, Arrhiano. Vide *Iros*.

Isis, Persica vrbs: & fluuius: Stephano, & Herodoto in Clio. Effluit in Euphratem.

Isa ἴσα, vrbs: Phauorini Lexicon.

Isabos, vide *Isamus*.

Isaca ἰσάκα, Albionis insulæ fluuius Dumniorum, Ptolemæo, in partibus Australioribus: *Ex*, fortè hodie. *Isca* putat melius legi, Camdenus. Ego *Isca* pro flumine, aut *Isaca* pro vrbe scribendum reor. vt homonymon sit & vrbis & fluminis. hoc enim sæpius reperire est apud veteres. Vide *Isca*.

Isadeni, Hunnica natio; Procopio 1. Persicorum.

Isadicorum, vide *Eisadicorum*.

Isaflenses videntur Mauritaniæ populi, apud Ammianum.

Isagurus ἰσάγουρος, Indiæ intra Gangem opidũ: Ptolemæo. *Ithagurus* interpretibus.

Isalecus ἰσάλαικος, Lusitaniæ vrbs; Ptolemæo. *Sallacus* habent Latini codices.

Isamnium ἰσάμνιον, Hiberniæ promontoriũ, Ptol. Hoc **Portmuck** vocatur à Mercatore, **S. Johans Forland**, à G. Cãdeno.

Isamus.

Isamus ἰσάμ@, Strabo. 11. fluuii nomen in India videtur. Collis Asiæ Minoris, inter Argæum montem & Nicomediā vspiam. Cedrenus, & Zonaras. *Isabos* est apud Curopalatem.

Isana ἴσανα, Palæstinę Villa, Iosepho Antiq. 8. & 14.

Isanauantia, vide *Bennauenta*.

Isannauaria, legit apud Antoninum, Cādenus; & Stonistadford interpretatur. In Britannia insula. Alii Antonini codices *Isānauantia* legunt. vide *Bennauenta*.

Isangrini, vide *Bloetini*.

Isanus, vide *Icanus*.

Isapis ἴσαπις, Flaminiæ fluuius Straboni. Fortè *Sapis* Plinio est. *Sauio* Leandro, Volaterrano, & Fabricio. Circa Ariminum est.

Isar ἴσαρ, Galliæ Narbonensis fluuius, apud Ptolemæum. *Isara* Ciceroni & Straboni est Et hodie *Ysere* dicitur, teste Poldo Albenate. Est etiam Vindeliciæ fluuius, apud Strabonem, qui hactenus nomen retinet. Aliter tamen sentit non contemnēdus (hoc tractu) M. Velserus.

Isara, Galliæ Belgicæ fluuius: in Sanctorum vitis celebris. Hodie *Oyse* puto. vide *Isar*.

Isarci, Alpinæ gentes Plinio, ab Augusto Imp. deuictæ. *Hisarci* legit Castilionius, cui hodie *Isarso* municipium, aut aliud vicinum *Arcisare*. Schudus putat *Misauci* legendum. & addit hodie esse Masorerthal. Ianus Pincius in suo de Origine Tridentinę vrbis libro, locum describit in vertice Pyrenęi Germaniæ montis, quem vulgo *Aysocho* nominant, ab *Isarco*, vt ipse existimat.

Isarges, Plinio 5. cap. 2, aliquot codicibus, Mauritaniæ flu.

Isari, Indiæ gens quædam: apud Plinium.

Isaticha ἰσάτιχαι, Carmaniȩ desertæ gēs: apud Ptol.

Isauria Isauriæ vrbs: quæ *Claudiopolis* dicta fuit a Claudio Cæs. vt habet Ammianus, libro 14. ἴσαυρα, legit Ptolemæus. *Isaurus* habet Florus. Isaurias vrbes duas, in Isauria regione habet Strabo, quarum vnam *Euercen* ἰσαύρα nominari dicit. *Isauriopolis* est in Concilio Chalcedonensi. Isauropolim Isauriæ vrbem episcopalem habet quoque Photius. vide *Cappadocia*, & *Euerces*.

Isauriopolis, vide *Isauria*.

Isauritis, vide *Cappadocia*.

Isaurus, olim sic dictus fuit Piceni fluui*, quem hodie *Flogia* vocant, testibus Blondo, & Leandro. *Pisaurus* quoque à Vibio, & Siculo Flacco, dicitur Plinio quoque *Pisaurū* est flumen; & vrbs: quæ hodie dicitur *Pesaro*. Vide *Isauria*.

Isbos ἴσβ@, Isauriæ vrbs: Stephano.

Isburus ἴσβυρ@, Siciliæ fluuius Ptolemæo. *Mayhasoli* interpretatur eum Fazellus. *Garbe* Leandro vocatur, sed malè habet, Ibrucus.

Isca ἴσκα, Dumniorum vrbs, in Albione insula, Ptolemæo. *Excestre* Anglicè, Caerisuisk olim Britannicè, vt Hunfredus Lhuydus dicit. *Exonia* recentioribus Latinis. Hanc olim *Augustam* appellatam addit Alexander Neuyllius. *Iscadum* & *Scadum Nunniorum* legit mendosè Antoninus. pro *Isca* Dumniorum. Vide *Isaca*.

Iscadia, vide *Eiscadia*.

Iscalmus, vide *Hediscum*.

Iscelegua Augusti, est Angliæ vrbs, apud Antoninum. Simleri emēdatio est *Iscal. Leg. II. Augusta*: quæ duo sunt loca, apud Ptolemæum: paululum ab inuicem distantia. Cādenus pro vno loco habet, & vrbe quæ hodie *Caer Leon*.

Ischalis ἴσχαλις, Ptolemæo Albionis insulæ vrbs, in Belgis, *Ilcestre* nunc, Lhuydo teste: *Iuele cestre*, Camdeno.

Ischarioth, loci nomen putat Isidorus, vnde Iudas cognominatus.

Ischere ἰσχήρη, Libyæ Interioris vrbs. Ptolemæus.

Ischopolis ἰσχόπολις, Ponti Cappadocici opidum: Ptolemæo, & Straboni.

Iscia, vide *Oenotrides*.

Iscina ἴσκινα, Africæ propriæ vrbs: Ptolemæo, & Antonino.

Isconienses, vide *Hisconienses*.

Isdicea ἰσδίκεια, Thraciæ opidum. Procop. 4. Aedificiorum.

Isepus ἴσηπ@, Scythica gens: Stephano, ex Hecatæo.

Isci, siue *Izgi*, Indica gens; apud Plinium.

Isgipera ἰσγίπηρα, apud Procop. 4. Ædific. est Thraciæ opidum.

Isiacorum Portus, Ponti Euxini, circa Daciam: apud Arrhianum, in Periplo.

Bbbb 3

Isias, Brutiorum in Italia vrbem habet Fragmentum Diodori 37.

Isichi, Asiæ populi, circa Armeniam Maiorem videntur, apud Tacitum, 13. Annal. *Insechi* alia lectio.

Isidis Insula, ἰσιδος νῆσος, Ptolemæo & Agatarchidi est in Sinu Arabico. *Isidis* Portus apud Plinium appellatur. & *Isidis* Templum Straboni; vt Villanouano placet. *Pascoa* Belleforestio videtur. *Isidi* Sacram insulam habet Pliuius in Nilo, circa Copton vrbem. *Isidis* Portum habet idem, apud Troglodytas. diuersa ab insula Ptolemæi; ne cum Villanouano sentiam. *Isidis* Templum, in monte Æthiopiæ, ad sinum Arabicum: est Straboni aliud etiam ab insula, vt mihi contra Villanouanum videtur. *Isidis* opidum in Delta Ægypti; apud Plinium. & fortè *Isithea* in Oraculis Sibyllinis, fol. 204. Est quoque *Isidis* regio quædam thurifera, in Æthiopia sub AEgypto, vt refert Strabo. *Isidis* fons alicubi est circa AEthiopiam, vt palam est ex Antigoni Mirabilibus. *Isidis Bacca*, vide *Sosthenium*.

Isigus, vide *Esigus*.

Ismon, vide *Bethsimoth*.

Isindorum Pamphiliæ prouinciæ, meminit Synodus V. Constantinopolit. *Isidorum* puto, in Concilio Ephesino III.

Isindus ἴσινδος, vel *Isinda* Stephano Ioniæ vrbs. *Isionda* est in Fragmento Polybii.

Isinisca, Antonino in Vindelicia est. *Isem Simlerus* vocat, pagum Bauariæ Inferioris, ad Isaram fluuium. *Isin* interpretatur M. Velserus, ad fluuium cognominem, qui *Isiniscus* eidem Antonino.

Isiniscus, vide *Isinisca*.

Isiodorum, Vrbis Turonicæ pagus. Gregorio Turonensi 6. Vide *Isindorum*

Isis ἶσις, Colchidis fluuius nauigabilis. Arrianus in Periplo.

Isithea, vide *Isidis*.

Isium ἴσιον, AEgypti Superioris vrbs, apud Stephanum, & Antoninum. AEthiopiæ promontorium Ptolemæo, ad Arabicum Sinũ. Vide *Vsui*.

Isla, *Arnapa*, *Lada*, & *Rura*, Frisiæ regionis flumina, in S. Ludgeri vita, qui fortè hodie *Issel*, *Horndiep*, *Roer*, & Iada.

Ismaeda ἰσμαίδα, Arabiæ regio: apud Stephanum.

Ismaelitæ, vide *Saraceni*.

Ismara ἴσμαρα, Armeniæ Minoris vrbs, iuxta Euphratem: Ptolemæo. S litteram ei præponunt interpretes. Thraciæ quoque vrbs, Seruio.

Ismarus ἴσμαρος, Virgilio & Seruio Thraciæ mons, *Ampelos* olim dictum scribit Niger. Ismari incolas ab Homero *Ciconas* κίκονας, appellari, tradit Stephanus: sed vrbẽ Ismarum vocat, vt Plinius. quam Eustathius prope Maroneam describit. Est & palus Ismarus, apud eundom & Herodotum, *in* Polymnia. Cicones ad Hebrum fluuium statuit Mela. Vide *Maronea*.

Ismene ἰσμήνη, Bœotiæ vicus: Stephano. Ab AEliano 12. Variar. c. 57. vrbs vocatur *Ismenus*, circa Dircen fontem: *Ismeniorum* ἰσμηνίων, meminit in suo Thesauro Goltzius, ab hac vrbe.

Ismenus ἰσμηνός, Ptolemæo, Stephano, & Sophocli in Antigona: Thebas vrbem alluens. Bœotiæ fluuius. Hic antea *Asterius* ἀστέριος, & *Cadmi Pes* κάδμου πούς, dictus fuit, vt tradit Auctor de Fluminibus. *Ladó* λάδων, quondam vocatus fuit, Pausania teste: sed *Ismenium* ἰσμήνιος, cum nominat. *Cnopum* κνῶπος, quoque appellari, à Nicandro & Strabone obseruaui. *Ismenius* ἰσμήνιος, mons in Bœotia, apud Pausaniam. Vide *Ismene*.

Ismuc, Africæ opidum: distans à Zama viginti mill. pass. Huius ager nihil venenati ferre potest, vt tradit Vitruuius 8. cap. 3.

Isomantus, vide *Hoplias*.

Isombri, vide *Insubres*.

Isonda ἴσονδαι, Sarmatiæ Asiaticæ gens. Ptolemæus.

Isonoe ἰσονοή, Ptolemæo Assyriæ opidum.

Isontius, locus in finibus Italiæ videtur in Cassiodori chronico: vbi rex Odoacer fugatus fuit à Theodorico rege. Narisonem fluuium puto, qui adhuc hodie *Lisontio* nominatur. In Venetis.

Isoria ἰσωρία, Euoriæ in Epiro pagus: Sozomeno 7. c. 25 *Isoria* Dianæ fanum, in Laconica, circa Pitanen: Polyæno 2.

Ispa ἴσπα, Armeniæ Minoris vrbs. Ptolemæus.

Ispalenses populos habet Plinius, in Hisp. Tarraconensi. *Spalenses*, alii codices.

Ispalis, vide *Hispalis*.

Isphaluca, vide *Asparluca*.

Ispania, vide *Hispania*.

Ispellum, vide *Hyspellum*.

Ispinum 'ἴσπινον, Carpitanorum in Hispania opidum. Ptolemæus.

Ispolium, vide *Hispalis*.

Isporis, vide *Oesporis*.

Israelita, vide *Iudæi*.

Issa 'ἴσσα, Lesbi Insulæ vrbs; quæ *Himera* ἱμέρα, & *Pelasgia* πελασγία, quoque dicitur, Stephanus. Est & *Issa*, Liuio, Polybio, Melæ & Ptolemæo insula, & vrbs, in Mari Illyrico. Sic & Straboni quoque dicitur. eius autem Epitoma *Lyssa* 'λύσσα, legit. Videntur *Issaei* Plinio: & *Hissa* Cæsaris, quam à sua amicitia ab Octauio scribit auersam. Hæc *Lissa* Sophiano nominatur. *Essios* videtur appellari ab Appiano in Illyricis, nisi Latinus codex fallat. Græcum eius exemplar mihi hactenus non vidisse contigit. *Issa* quoque opidum in Illyrico est, Liuio 39 vide *Issenses* eidem 45. Idem libro 31. habet. *Issæos* populos quoque, nescio cuius loci. *Issa* quoque insula est, vndique stagnis cincta, ab Aboriginibus olim habitata. proximè Marruuio. 40. stadiis à Septẽ Aquis. Videndum an ad Fucinum lacum. In Italia. Halicarnasseus 1. Vide *Lesbus*.

Issaei, vide *Issa*.

Issatis, Parthorum vrbs, opposita quondã Medis. Plinius.

Issedon Scythica 'ισσηδὼν σκυθική, Scythiæ extra Imaum vrbs, Ptolemæo. *Essedon* ἰσσηδὼν Stephano est. *Suechir* hodie, si Castaldo creditur. Hæc sola ferè toti orbi terrarum Rhabarbarum suppeditat. Est & alia *Issedon Serica*, apud eundem Ptolemæum. in Serica regione. Vide *Essedones*.

Issenses, vide *Issa*.

Issi, Sarmatiæ Asiaticæ populi: Plinio.

Issidi, vide *Essedones*.

Issina, vide *Essina*.

Issorium 'ισσώριον, Laconicæ mõs. Stephanus, & Plutarchus in Agesilao.

Issus 'ισσὸς, Ptolemæo Ciliciæ vrbs, quam Stephanus & Eustathius *Nicopolim* νικόπολις appellatam scribunt: *Aiazzo* hodie: Nigro teste. Et *Sinus Issicus* inde dictus, à Plinio, nunc *Golfo de Aiazzo*, vel; vt Ramusius habet, *Giazza*, vocatur. Hic Sinus, vt Eustathius tradit, *Sidonius* quoque, & *Pamphylius* appellatus fuit, ab oppido & regione adiacente. Marcellinus lib. 22. scribit *Issicum* Mare, qua AEgyptus a Syria & Asia seiungitur, *Parthenium* à nonnullis nominari. *Issus*, & *Nicopolis*, diuersa sunt opida, Ptolemæo in Cilicia. Vide *Gerusia*.

Isteon 'ἴστιον, Cytherorum vrbs est Thucydidis Scholiasti. Maritimam in Laconica puto, sub Cytherorum insulanorum imperio.

Ister 'ἴστρος, hic apud antiquissimos auctores Istriæ fluuius est. Alius ab Istro Germaniæ, vt Diodorus, & quoque Pomponius affirmant. additq; hic eum ex aduerso Padi ostio, in mare effluere, idq; ratione horum duorum fluminum aluei, dulce existere. fluuius fabulosus, etiam Plinio teste. lib 3. c. 18. Non desunt tamen, (inter quos D. Marius) qui hunc eundem esse cum Plinii *Nauporto* putãt. & hodie *Quieto* dici, Sed & hoc falsũ. (Has fabulas sequutus Diaconus 2. Longobard. meminit quoq; huius Istri: & addit eũ olim ampliorem fuisse, quam nunc sit.) Sozomenus, Zosimus, & Callistus *Acylin* ἄκυλιν vocant. *Aquilum* & *Aquilam* ex eo fecere horum interpretes. Inferior pars Danubii quoque *Ister* nominatur. *Ister* apud Lycophronem est Thessaliæ fluuius, nisi fallat Canterus ad eundem. vide *Acylus*, *Danubius*, *Istropolis*, & *Nauportus*.

Isthauones Plinii, & *Busacteri* Parui, *Gamanτεγοι* Ptolemæi: Gemmæ Frisio **Westfalen** est.

Isthmia, loci nomen, Liuio 31. hæc Zelasium, id Isthmiæ supra Demetriadem promontorium est petopportunè obiectum. In ipsa, aut circa Euboeam videtur.

Isthmus 'ισθμὸς, Thraciæ est, & *Isthmus* Peloponnesi. vtrumque *Hexameli* hodie dici, credit Volaterranus, & Niger. *Hexamili* voce castrensi, hodie vtramq; vocari; & olim à Strabone *Diolcos*, tradit Hermolaus. *Isthmum* AEgypti, qui est inter Pelusiũ ad Mediterraneum mare, & intimum sinum Maris Rubri. *Etam* vocari apud Moysem, docet Goropius, in sua Hispania. Pars Sur deserti est. *Ethan* aliqui scribunt. Hunc ccc. stadior. facit Plutarchus in Antonio. *Arabia* Dorsum, vel αὐχήν, nominat Ptolemæus. *Isthmũ* Tauricæ Chersonesi (quẽ Xenoph. triginta septẽ stadiorũ dicit) *Zuchala* appella-

ri, scribit in suo Itinerario Iosephus Barbarus: *Pracop*, Baro Herbersteinius. *Isthmum* Acanthæum, vocat Athi montis angustias, Ælianus 13. Anim. 20 *Isthmum* Dromi Achillis, ad Pontum Euxinum, habet Ptolemæus. in Sarmatia Europæa. *Isthmus* Italię angustissimus inter Scylletium, & Hipponiatem sinum est stadiorum CXL. vt habet Strabo: XX. millibus pass. Plinio: quod idem est XL. autem Solino. Dimidiati diei itinere facit Aristotel. de Repub. 7. cap. 10. nisi locus malè fidus. XL. enim M.P. esse hodie, ex tabulis geographicis colligo. Solini itaque verior scriptio. Vide *Halicarnassus*.

Istiaa, vide *Oreum*.

Istiaotis ἱστιαιῶτις, Græcię regio, quę ad Ossam & Olympũ iacet. Herodotus, in Clio. Vide *Estiotis*.

Istimon, Palæstinæ locus. Iosue 21.

Istirei, vide *Iturai*.

Isto ἱστών, montis nomen; apud Thucydidem 3. & 4. In Corcyra insula videtur. *Istones* eius incolæ uominantur à Polyæno 6.

Istonium ἱστόνιον, Celtiberorum in Hispania vrbs, Ptolemæo. Vide *Histonium*.

Istri, & *Istria*, vide *Histria*.

Istriana ἱστριανά, Ptolemæo Arabiæ Felicis vrbs. Stephano iuxta Persicum mare. Eadem est.

Istriani, & *Istrianorum* Portus, vide *Istropolis*.

Istrianus ἱστριανός, Ptolemæo Tauricæ Chersonesi fluuius. *Calamita* fortè nunc, inquit Niger.

Istrici populi, Pomponio. circa Axiacen fluuium, ad Pontum Euxinum.

Istricum Vicum, habet Obsequẽs, in quo fons subito è terra effluxit. Circa vrbem Romam; ni fallor, ex Liu. lib. 24.

Istrium, Mesopotamiæ vrbs, apud Nicetam.

Istro, vide *Istrus*.

Istrona, vide *Istros*.

Istropolis apud Plinium; *Istros* ἴστρος, apud Ptolemæum, Strabonem & Stephanum. Ariano in Periplo *Istria* est, vt Pintianus obseruauit. Ad Danubii ostia opidum est. Huius incolæ *Istriani* vocantur ab Herodoto 2. & Iustino historico. *Historium* Antonini est. *Grossea* interpretatur a Nigro, *Stranico* à Castaldo. *Istrianorum* Portum habet Arrhianus in Periplo. sed alium ab hoc, magis versus Septentrionem, circa Tyram fluuium, vt videtur.

Istros, Stephano Cretæ vrbs, quæ Artemidoro *Istrona* ἱστρῶνα, dicitur. Est & alia *Istros* in Ponto. *Histrus* legunt Eusebius & Contractus, in Chronicis. In Iapygia. Insula quoq; cum opido cognomine; iuxta Triopium Gnidiæ; eidem Stephano. Vide *Ister*, & *Istropolis*.

Istruns ἱστροῦς, de quo hoc Aristoteles in Mirabilibus. In Mesopotamia Syriæ, & in Istrunte aiunt serpentes quosdam exiguos nasci, qui indigenas non lædant, aduenas verò vehementer infestent.

Istula, vide *Vistula*.

Istus ἶστος, insula Africæ est, nauigii forma: Afris *Vdenoe* [illegible], & Phœnicibus *Cellarharsath* [illegible], dicta. Stephanus.

Isubrigantum, vide *Isurium*.

Isueli, Æthiopiæ populi Plinius.

Isura, Arabiæ Felicis insula, Plinio. à parte Orientali.

Isurium ἰσούριον, Albionis insulæ in Brigantibus vrbs, Ptolemæo. Aldburg, Humf. Lhuydo, & Camdeno. Huius Isurii & Antoninus quoque meminit in itinere à Bramenio Prætorium. Idem alibi *Isubrigantum* legit, corruptè pro Isurium Brigantum diuisim.

Isus ἶσος, Bœotiæ vrbs, iuxta Antedonẽ. Strabo. ἶσος, fluuii nomen, Lexicon Phauorini.

Isuuium, Vide *Iguini*.

Isuum, Vide *Vsui*.

Isyros ἴσυρος, loci nomen: Iulio Polluci vbi metalla quædam Deo sacra sunt.

Italia ἰταλία, olim terrarum domina; & hodie etiamnum rerum gestarum gloria, inter omnes Europæ regiones nobilissima: dicta fuit quondam *Vitalia*, si fides Hellanico apud Halicarnass. 1. Item *Apenina*, *Argessa* ἀργεσσα, *Ausonia* αὐσονία, *Camesena*, *Hesperia* ἑσπερία, *Ianicula*, *Oenotria*, οἰνωτρία, *Saleumbrona*, *Saturnia* σατουρνία, *Taurina*, & *Vitullia* aut *Vitalia*, testibus M Catone, Dionysio Halicarnasseo, Gellio, Isacio, & aliis. *Palensana* etiam, si Pseudoberoso fides *Chonia*, siue *Chone* Hesychio & Stephano, vt annotauit Canterus. Sed & Straboni quoque, *Tyrsenia* à Tyrseno Telephi filio, vocatus

catur Isacio. *Brettiam* βρεττία, nuncupatam, scribit ex Antiocho, Stephanus. *Maior Græcia* dicta est Italia (inquit Festus) quod in ea multæ magnæque ciuitates fuerunt è Græcia profectæ. Sed sciendum, quòd omnia hæc nomina, Italiæ tantùm antiquissimæ, quæ Rubicone fluuio terminabatur, propria sunt. Alia enim pars quæ ad Alpes vsque extenditur, sub Galliæ Cisalpinæ nomine nota erat: (& Appianus *Italiam Gallicam* appellat) Postea in vniuersum *Italia*, quemadmodum & hodie, *Italia*, nominata fuit. Eamq; in *Cisapeninam* & *Transapeninã* diuidit Caro in Originibus. Hebræis *Italia Kitim* dici, scribit Ar. Montanus, in App. Biblico. *Mosoch* videntur appellare 70. interpretes, Esaiæ 61. Italos quoq; *Morgetes* μόργητες, aliquando dictos innuit lib. 1. Halicarnasseus. Italiam Slauones *Wloska* vocãt. De Italiæ nominibus, vide c. 22. Animaduersion H. Iunii, & Chorographiam Casp. Varrerii. Vnde Italia dicta, lege apud Festũ. *Italiam* Orientalem, vocat Halicarnassæus 1. quæ est à Iapygio promõtorio, vsque ad Fretum Siculum *Italiam* Ligusticam, habet Diodorus 11. Cisalpinam velle existimo. *Italia* Gallica, vide *Gallia* Cisalpina. Vide quoque *Chersonesus*.

Italica ἰταλική, Hispaniæ Bęticæ opidum, Ptolemæo, & aliis. *Sevilla la veia* Morali. Alfonsus Ciacconus in Explicatione Columnæ Traiani, scribit fuisse haud procul ab opido *Alcala del rio* vocato. Idem scribit Italicam olim *Saucios* nominatam. sed falsò. ex malè interpretato Appiano. Onuphrius inter Colonias Romanas numerat, ex Gellii 16. cap. 13. Nummus apud me est æreus Tib. Cæs. in cuius auersa parte *Diui. Aug. Munic. Italic. Perm*, *Italicesia*, huius regio, vocatur à Stephano. *Italica* ἰταλική, Euboëæ vrbs, iuxta Chalcidem, Antigono in Mirabilibus. vide *Corfinium*, & *Illipula*.

Italicum ἰταλικὸν, locus in Sicilia. Stephanus. Vide *Corfinium*.

Italicus Cliuus, locus in Alpib. Cotiis: Ammian. 15.

Italiotæ ἰταλιῶται, dicebantur non prisci & germani Italiæ populi, qui Itali dicũtur: sed Græci qui postea eò aduenerant: & eam partẽ occupauerãt, quæ ab iis Magna Gręcia appellabatur. Sic Ioã. Iuuenis in sua Tarẽtina historia. Sic, inquit, dicim' Siciliotas & Phthiotas, differentes a Siculis & Phthiis.

Italium ἰταλιον, in Italia locus, vbi Diodorus 20. refert Samnites infeliciter contra Romanos pugnasse.

Itamari, vide *Boisci*.

Itamus ἴταμος, Arabiæ Felicis portus. Ptolemæus.

Itani, Hispaniæ Tarraconensis populi, circa Pyrenæi radices, Plinio: ἰτανῶν, meminit Goltzius, ex nummo.

Itanus ἴτανος, Herodoto, & Ptolemæo, Cretæ insulæ vrbs; quæ hodie *Paleocastro* dicitur, vt Sophiano placet. *Itanum* promontorium est Plinio, & Stephano.

Itargis, pro quo *Iturgis* dubitanter legit Iosephus Scaliger, apud Ouidium, vide *Iturigis*.

Itea ἰτέα, Stephano & Suidæ Acamantidis tribus, in Phrygia Maior. eã hodie *Seguta* vocari, ex Laonico videtur. Is enim Sogutam vicum, iuxta Mysiam (hæc Phrygiæ contermina est) ponit, ducentis quinquaginta stadiis à Ponto Euxino remotum, & rerum omnium affluentia pollentem, describit. Hincq; Ottomannorum familiam originẽ habere, & Vicum Iteæ posse dici, addit.

Itemesti, pacatum hominum genus, ad ripam maris, circa Vistulæ ostia. Iornandes.

Itensis Episcopi, in Mauritania Cæsariẽsi, meminit Vict. Viicensis An idem cum *Idensi*, cuius idem meminit?

Itesui, sunt Plinio 4. cap. 18. Galliæ Lugdunensis populi. *Atesui* habet ora libri Dalechampii.

Ithabirius, vide *Thabor*.

Ithaca ἰθάκη, Ptolemæo insula est Ionii maris, iuxta Cephaleniã, Vlyssis patria. *Valle di Compare*, hodie, Sophiano & aliis testib. *Teachi* quoque Porcaccio. *Phiachi* Turcis, teste Leunclauio Dionysius Alexandrinus *Nericiam* νηρικίην, vocat. Ithaca etiam vrbs videtur eiusdem insulæ, apud Strabonem lib. 10. quam prius *Alalcomene* ἀλαλκομένη, dictam, scribit Plutarchus, in Quæstionibus Græcis. *Alcomenæ* Stephano. Item Syriæ vrbs, ad Euphratem: Stephano auctore. Vide *Crocylium*.

Ithacesia, Plinio & Martiano, insulæ paruæ, contra Vibonẽ Calabriæ vrbẽ; Gabrie'

B[illegible] Peata, Bra[illegible], & Turretula nouis [illegible] indigitat. vide Sirenusa.

Itachus, mons in Dulichio [illegible], si Seruio creditur.

Ithaguri, vide Ethaguri.

Itnagurus, vide Isagurus.

Ithar, vide Thar.

Ithome Ἰθώμη, Messeniæ vrbs Ptolemæo, Diodoro, & Pausaniæ, qui montem, cui imposita est, sic quoque nominat. Vrbis Messeniæ arcem ita vocari, scribit Strabo 8 Gregorio Nigro dicitur. Strabo quoque aliam Ithomen habet in Estiæotide, Thessaliæ regione, cuius vetustum nomen Thome est, detracta prima syllaba. Thumæa hæc quoque Stephano.

Ithon ἴθων, Thessaliæ vrbs, Hesychio. Mendosè pro Iton suspicor. Vide Itona.

Iti Arx, vide Falisci, & Phiscon.

Itina, Africæ opidum; in concilio Carthaginensi, sub D. Cypriano habito. Vthina forte Ptolemæi & Plinii.

Itius, vide Iccius.

Itoana, vide Bitoana.

Iton, vide Siton.

Itona Ἰτών, vrbs in Epiro, Straboni, & Stephano. huic etiam in Italia. in Lydia. in Bœotia regio etiam circa Hæmum. Scholiastes Apollonii lib. 1. habet Itona vrbem in Thessalia. Othyn videtur Catulli in Argonauticis. Ithonensium meminit quoque Thucydides 5. An hic autem mendosè, pro Ithome?

Iterum Ἴτυρον, vrbs in itinere ab Otriculo Ariminum. vicina montibus, ad sinistram. Strabo.

Itrum. Huius meminit Pomp. Sabinus. Hodie Itro est, castellum circa Formias Campaniæ. Hoc olim Atrium dictum, ait Scipio Mazzella: & ante hunc Volaterranus, qui huius auctorem Dionysium facit. ipsi viderint. Vide Mammurarum vrbs.

Ittillenatium, meminit in Campania, in libro de Limitibus Hygenus.

Ituci, quæ Virtus Iulia; Hispaniæ vrbs. Plinius lib. 3. cap. 1. Ityca Ἰτύκη, Appiano, in Ibericis.

Ituna Ἰτούνα, æstus Albionis insulæ. Ptolemæus. An Solwey hodie? Sed Eden interpretatur Camdenus.

Ituræa, vide Trachonitis.

Ituræi, populi Parthis vicini, Seruius, ad Georg. 2. grammatica fide potius quàm geographorum, quibus nempe sunt Syris finitimi. Isturei legit hoc loco apud Virgilium, Isidorus. Ituræos taxi torquentur in arcus.

Iturgis, vide Itargis.

Ituricenses. Hispaniæ Tarraconensis populi, apud Plinium. Ab Iturissa, ni fallor.

Iturissa Ἰτουρισσα, Pōponio, & Ptolemæo, Vasconum vrbs, in Hispania. Hodie Sanguessa in Nauarræ regno putatur, vt habet Schottus in suo Pomponio. Iurissa est Antonino.

Ityca Ἰτύκη, Libyæ vrbs; Tyriorum colonia. Stephanus: ex Dionysio Vticæo. An Vtica: sic enim censet in suis Emendationibus Leopardus. Vide Ituci, Vtica, & Syracusæ.

Itys Ἴτυς, Phocidis regionis locus, celebris fabula de aue Daulia, Thucydidi 2. Est & fluuius Albionis insulæ. apud Ptolemæū, quem Camdenus nouè Affin nominat.

Itzirallum, vide Izirallα.

Iubalena Natio, Africana: Ammiano 24.

Iubalcianensis Episcopus, in Africa: Vict. Vticens. Iubaltianensis Coll. Carthag.

Iubelda, mons Hispaniæ, a Iubelda Iberi F. sic dictus, Pseudoberosus.

Iuberi, vide Viberi.

Iuberni, vide Vterni.

Iucadam, Palæstinę loc⁹. Iosue 15. ἰεκδαάμ, legunt 70. interp.

Iucara, vide Iocura.

Iucundiamensis Episcopus Africæ. Coll. Carthag.

Iudiud, Palæstinæ locus. Iosue 19.

Iudæa, vide Palestina.

Iudæi, qui & Hebræi, & Israelitæ; gens quæ quondam Iudæam, siue Palæstinam habitauit: nunc verò per totum orbem terrarum dispersa vagatur, nusquam proprium locū possidens. Vbique & apud omne genus hominum odiosa, & tributaria. Manethon apud Iosephum scribit eos Hycsos ὑκσὼς, vel ὑκουσσῶς, vt legit Euseb. 10. Præp. Euangelicę, vocatos; quod sacra Ægyptiorū lingua, teste Iosepho, reges pastores significat: siue vt idem inquit, captiuos. Hermiuth ἑρμιούθ, dictos, scribit Artapanus, ad eundem, 9. Præparat. Manzeres dictione Hebraica (quasi nothos eos vocant Sedulius & Fortunatus.

A Turcis

A Turcis hodie *Chifont* nominari, dicunt Pet. Gyllius, & Nicol. Nicolaius. Apud Europæos antiquum adhuc nomen retinent. Germanis enim, Hispanis, Italis, Gallis, Joden, *Iudios*, *Iudai*, *Iuifs*, appellantur.

Iudaicum, Mare, vide *Syriacum*.

Iuerne ἰουέρνη. Stephano vrbs, in fluuio Pretanico. An Iuernis Ptolemæi?

Iuernia, vide *Hibernia*.

Iuernis ἰουερνίς, Hiberniæ vrbs. Ptolemæus. Dunkeren Camdeno. Sed ἰερνίς, legebat M.S. exemplar. vide *Iernus*.

Iuficum vel *Iuphicum*, ἰούφικον, Ptolemæo Vmbrorum in Italia vrbs. *Saffoferrato* videtur à quodam eo loco haberi. vide *Iguini*, & *Tuficum*.

Iugantes, populi Britanniæ, Tacito 12. Annal. An Catiani sint, quos vulgo Y-*Gaint* vocari solebant, subdubitare se scribit Cãdenus. sed idem dubitat num corruptè scriptum, pro Brigantes.

Iuga Rhatica, vide *Rhatica*.

Iugaria, vide *Iuncaria*.

Iugatum, regionis nomen, Nicephoro Callisto 11.c.41. & Sozomenus 6.c.34. vbi celeberrimus conuentus monachorum.

Iugurensis Numidiæ episcopus. Vict. Vticens.

Iuhonum ciuitas, cuius Tacitus meminit, lib.13. Ann. *Huionum* legunt paucis transpositis litteris, Becanus & Lipsius; eamq; interpretantur, ex doctissimi Pighii sentẽtia, Hoye, opidum sic dictum, situmq; in Eburonibus, ad Mosam fluuium. *Bibonum* legit hoc loco Rhenan[9]; sed malè, vereor. de quo vide supra, suo loco. Iuhonum Coloniæ meminit vetus lapis, vt testatur Onuphrius.

Iula ἰούλα, Arabiæ Felicis vrbs. Ptolemæus.

Iulia, Duas huius nominis vrbes habet in Palæstina, Iosephus 2. bello Iud. cap. 8. vnam in Gaulanitide, à Philippo conditam; alteram in Peræa, ab Herode. *Iulia* vrbs, via Claudia, in agro Parmensi: vbi S. Domninus martyrio occubuit. teste Baronio 2. Annal. ad annum Christi 303. vide *Augusta Vindel. Libiat*, *Libracte*, *Pella*, *Corinthus*, *Dadalia*, *Tepula*, *Vlia*, *Nisibis*, *Marsus*, *Sacarbantia*, *Bethsaida*, *Betharamphtha*, & *Tarraco*.

Iulia Apulum, est in Goltzii Thesauro, ex vetusto lapide. *Iulia Aqua*, ibidem. Circa Capuam videtur ex Dionis 49. *Iulia Augusta* Colonia, apud Hygenum, in cuius tractu describit opida Opulentia, Fisolata, Hasta; item Axinum fluuium: & montes Geminum, Micam, Masurnum. Habet quoque Cesentium, Celientium, & Cesolentium Vttesensium fines. *Iulia Aug. Barba* Colonia, apud Goltzium, in suo Thesauro. Barba Antonini est, in Bætica. *Iulia Cæsarea*, vide *Iol. Iulia Calag.* Vide *Calaguris*. *Iulia Campestris*, quæ & Augusti Colonia *Babba*, Plinio. Mauritaniæ Tingitanæ vrbs: *Baba* fortè Ptolemæi, & Stephani. *Beni Teudi* hodie nominari, tradit Marmolius. *Iulia Constantia* Colonia, Hispaniæ Bæticæ opidum, Plinio. Vide *Osset*. Alia apud eundem videtur ad Fretum Herculis, in Mauritania. Hygenus quoque Iuliam Constantiam habet, sed quò locorum, non addit. *Iulia Crisopolis*, in Via Claudia, quintodecimo ab Vrbe lapide, vt habet Martyrii S. Domnini historia. Huius memin t quoque Vsuardus. *Iulia Concordia*, in Bætica, Plinio. *Iulia Contributa* in Bætica, eidem. inter Emeritam & Bætim. Antonino. *Iulia Fama*, quæ & *Seria* vocatur; Plinio. Sic etiam hodie, *Seria* dicitur; Taraphæ & Floriano auctoribus. Hispaniæ in Bætica vrbs est. *Iulia Felicitas*, vide *Olyssippo*. *Iulia Felix*, vide *Berytus*. *Iulia Fidentia*, circa Bætim vrbs, vt Plinius tradit. Col Iulia Fidentia, in Goltzii Thesauro. *Iulia Gaditana Augusta*, vide *Gades*. *Iulia Germanicia*, vide *Germanicia*. *Iula Iosa*, vide *Zelis* *Iulia Liberalitas*, quæ & *Ebora* Plinio; Lusitaniæ vrbs, quæ etiamnum *Ebora*, Taraphæ. *Iulia Libyca* ἰουλία λίβυκα. Ptolemæo Hispaniæ Tarraconensis vrbs. Florianus scribit locum esse non procul a Pyrenæis montibus, diciq; hodie *Linca*, ostendereq; adhuc rudera & vestigia antiquæ vrbis. Vide *Castrolybia*. *Iulia Myrtilis*, ἰουλία μυρτιλὶς, Lusitaniæ vrbs, Ptolemæo. *Mirtylis* sine prænomine, Pomponio. *Vaeua*, Francisco Taraphæ: sed *Mertola* Varretio. *Col. Iul. Octau.* Colonia Iulia Octauia, est in nummo Augusti. apud Goltzium. *Iulia Pietas*, quondam *Pola*, vt Plinius refert. Hodie denuo *Pola* vocatur. Istriæ vrbs est maritima, à

Colchis condita. Fortè *Asyron* quoque dicta. de quo vide supra suo loco. Non est Olchinium Plinii, vt viro cuidam docto visũ. Ab hac Pola *Polaticum* Promontorium facit Stephanus. *Iulia, Polia, Florentina,* sic in Panegyrico Eumenii, Nescio quid velit. *Iulia Restituta*, est apud Plinium, in Bætica Hispania. Vide *Segeda*, *Col. Iul. Sert. Sac. Aug. Felix.* Onuphrius, ex nummo. *Iulia Scarabantia*, vide *Sacarbantia. Iulia Traducta*, vide *Tingis*. *Iulia Valeria*, vide *Valeria*. Vide quoque *Bethsaida, & Betharamphtha*.

Iulia qua ponto longè sonat vnda refuso. sic Virgil. Georg. Iuliam vndam vocat Puteolanum portum, vt addunt Seruius & Philargyrius.

Iuliacum, Marcellino, & Antonino, Germaniæ Inferioris vrbs, quam hodie Gulich vocamus. teste Diuæo. Medio itinere est, inter Coloniam Agrippinam, & Traiectum ad Mosan. *Iulĩ* vocat Witichind[a], corruptè.

Iulia Alpes, vide *Alpes*. Alpini pars in quibus *Iulia Claustra* sint Latino Pacato, quæ *Clusa* vulgo hodie.

Iuliani vel S. Iulii insula, cui[9] dux Menulphus occisus fuit ab Agilulfo. Diacon. 4. Lõgob. in Verbano lacu erat: quod docet Vignierius in Bibliotheca Histoiali. Vide *Cerretani*.

Iulias ἰȣλιὰς, Peræ regionis opidum; Iosepho 2. belli Iud. c. 8. & 11. Vide *Bethara*.

Iuliense Castrum. Vide *Forum Iulii*.

Iulienses, Carnorũ in Europa populi, Plinio. In Iulio Carnico. Alii in Asia Minori, circa Phrygiam Maiorem, eidem. *Iuliensium* Montem: & *Iuliensium Dianæ* Lucum, habet Hygenus. sed nescio cuius regionis. Vide *Artigi, Aretini, Romani, Tcari*, & *Foroiulienses*.

Iuliensis Vici, non semel meminit in Gallia, G. Turonensis. In Aquitania videtur.

Iuliensium Hadrianorum ἰȣλιων ἀδριανων, meminit ex Antinoi nummo, Goltzius.

Iulii Genitor, vide *Vergentum*.

Iuliobona ἰȣλιόβονα, Caletarum, in Gallia Lugdunensi, vrbs, Antonino & Ptolemæo. Huius meminit etiam Sigebertus; qui dicit eam à Iulio Cæs. conditã, & à se nominatã, destructa vrbe Caleta. P. Diuæo *Honfleu* est, *Villebon* Turnebo. Vide *Ala Flauiana*.

Iuliobrica Colonia, Plinio, & Ptolemæis Larinis, Cantabrorum vrbs. in Hispania est. *Longronno* Clusio, & Taraphæ est: *Oliua* Floriano: *Aguilas de Cãpo* est in Tabula Hispaniæ Henrici Coqui. *Brigantia*, nunc *Iuliobriga*, habet libr. Notit. Vide *Deobriga*.

Iuliodunum, Galliæ opidum, quod hodie *Lodon* vocari, scribit Paradinus. Nescio huius antiqui vocabuli auctorem.

Iuliogordus, vide *Iuliopolis*.

Iuliola ἰȣλιόλα, Sardiniæ vrbs Ptolemæo *Longosarda*, Mario Nigro.

Iuliomagus ἰȣλιόμαγος, Ondicæ ouarum, in Gallia Lugdunensi opidum, Ptolemæo. Villanouanus *Angiers*, in huius sedem ponit. Hanc vrbem *Andegauensem* ciuitatem vocat Diaconus in Longobardicis. *Iuliomagus* etiam Germaniæ vrbs, vt habet ex charta Peutingeri Rhenanus. qui credit hodie Pfullendorff vocari. Circa Martianam siluam.

Iuliopolis, Asiæ Minoris vrbs, quæ quoq; *Gordiucome* vocatur, Plinio auctore. Strabo etiam scribit ex Gordo pago à Cleone lattone ciuitatem factam, & Iuliopolim dictam. Ptolemæi fortè *Iuliogordus* ἰȣλιόγορδος est: & Liuii *Gordiutichos*. Videtur mihi errare Simlerus, qui hanc Iuliopolim putat esse Antonini; quam inter Cõstantinopolim & Antiochiam describit: quam ipse quoque postea *Iustinianopolim* dictam addit. hæc enim Antonini est eadẽ cum Ptolemæi Iuliopoli, quam in Bithynia habet. quorum incolas *Iuliopolitas* nouit Plinius. Huius memoria est quoque apud Plinium 10. Epistolarum ad Traianũ Imp. *Iuliopolis* quoque apud Ptolemæum Armeniæ Minoris, in Rauenæ præfectura. Plinius *Iuliopolim* habet Ægypti. MM. pass. ab Alexãdria. Vetustiora exemplaria Heliopolim legunt. maiori fide. Vide *Tarsus*.

Iulis ἰȣλὶς, Ptolemæo, Suidæ, & Val. Maximo, Ciæ insula opidum. Vide *Romani*.

Iulium, vide *Sex*.

Iulium Carnicum, vide *Carnicum*.

Iulium Præsidium, quæ *Scalabis* vocatur, Plinio. Hispaniæ ciuitas. *Scalabiscus* σκαλαβίσκος, Ptolemæo, in Lusitania Coloniã facit Onuphrius. *Trugillo*, vel *Santarena* Damiano Goësio, *Santaren* Osorio, Morali, & Var-

& Varrerio quoque interpretatur. sic quoque Emanuel Enricus Lusitanus mihi familiaris, cui in hoc argumento haud parum tribuo.

Iulius Vicus, vide *Vicus.*

Iulum, vide *Iuliacum.*

Iuna ἴυνα, Albaniæ vrbs, Ptolemæo.

Iuncaria, Antonino, & Ptolemæis Latinis. *Iugaria* ἰυγαρία, enim legit Græcus codex Hispaniæ Tarraconensis vrbs mediterranea. *Iunquera* hæc hodie; teste Gasp. Varterio. *Iungarium* ἰυγγάριον, Campum habet hoc tractu Strabo 3. sed vrbis non meminit.

Iuncensis Episcopus in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vtic. M.S.

Iundenius, vide *Vinderius.*

Iungarius, Vide *Iuncaria.*

Iunia Prata, Halicarnasseo 5. Circa vrbē. Vide *Vrsus* Lucus.

Iunna, Galliæ fluuius, Aimoino. *Iuine* hodie.

Iunonia, vna ex Fortunatis insulis, Plinio. *Heras* Ptol. Duas Iunonias habet inter Fortunatas, Solinus. *Madera* Nigro dicitur. Vide *Carthago*, & *Falisci.*

Iunonii Pagi, sunt apud Halicarnass. 1 An Falisci?

Iunonis Ara, *Templumq́*, extra sinum Gaditanum sunt Pomponio: *Iunonis* promontorium hoc, Plinio. & *NaosHeras* ναὸς ἥρας, Ptolemæi. Hoc *Trafalgar* Taraffæ est hodie. *Iunonis* paruula insula, ad Herculis columnas: Strabo. *Iunonis Argiuæ* Templum, à Iasone conditum, in agro Picentino, inter Surrentum, & Silarum amnem. Plinio 3. cap. 5. in Lucania autem Straboni. *Iunoni Archiuæ* Lucus, apud Venetos est. Strabo. *Iunonis Laciniæ* Templum, Vide *Lacinium.* *Iunonis* Lucus, in Samo insula. Varro 3 Rei rusticæ. *Iunonis* Sacrum, ibidem, Apuleius 2. Floridor. *Iunonis Murus*, vide *Heræum.* *Iunonis* Portus, Sami: Athenæo 15. *Iunonis prata*, & Cytheronis iuga, Euripedes habet, in Phœnissis. Cithæronis Iunonis templum hoc nomine apud Thebanos dici, scribit, qui eum vertit, Stiblinus. *Iunonis promontorium*, quam Acræam vocant, vt scribit Liuius 32. est aduersus Sicyonem in Peloponneso. *Iunonis Fanum* Ptolemæi videtur. Nunc *Capo giallo* dici, habetur in Liuio Italico Iacobi Nardi. *Iunonis sacrum* ἥρας ἱερὸν, Ptolemæo; vna ex Pelagiis insulis, iuxta Africam. *Gozo* est Hieron. Alexandrino, in bello Melitensi. Quintinus Heduus facit ex hoc Iunonis templo Ptolemæi insulæ Melitæ promontorium; cuius nomen recens ineffabile dicit, nisi gentis ore: in ipsius aūt vertice esse hodie ædiculam D. virginis in corte cognominatam. Hui' Iunonis fani in Melita insula, meminit quoq; Cic. in Verrem 4. & Val. Maximus de Religione. *Iunoniam Coloniam*, in Italia habet Frontinus de Mensuris agrorum, liber nondum excusus, apud Fräcisc. Nansium. Eadem fortè cum Plinii Iunonis Argiuæ. Vide *Hera.*

Iunonium Castrum, in Thracia. Demosthenes, Olynthiaca 1.

Iunopolis, Ponti Paphlagonici vrbs, in Niceno concilio. Huic regioni quoque ibidē Amastris tribuitur.

Iunxus fluuius, in Mauritania Tingitana, est apud Melam, qui eum proximè Lixum vrbem statuit. Est prętereà codex qui Lunxus, loco Iunxus legit.

Iuodium, Treuirensis ditionis opidum. In vita S. Gaugerici Episcopi Cameracensis, Surius. qui addit in M. S. *Euosium* legi. *Yuois* fortè hodie. Vide *Ipoisius*, *Euodium*, & *Euiodium.*

Iuollum ἴυολλον, Pannoniæ inferioris opidum, Ptolemæo. *Vilaco* Lazio videtur.

Iupolis, vide *Iopolis*, & *Siltius.*

Iura Cæsari & Plinio, *Iurassus* ἰούρασσος, Ptolemæo. Mons Galliæ Narbonensis. *Ioux*, *Iurat*, *Pirreport*, & *Mont* S. *Claude* accolis appellatur, Scudo & Poldo auctoribus. Rhellicanus scribit eum à Sabaudis accolis, ab ea nēpe parte qua siluosissimus est, *Iurtē*, & ab Heluetiis Leerberg vocari, & ab altera parte Blamberg dici. Seb. Munster. in sua Territorii Basiliensis tabula, ait eum propè Basileam, in Rauracis, vbi Rhenum attingit, Botzberg / deinde versus Meridiem Schaffmat; inde Ober & Niderhauwenstein / & postea Wasserfall dici. Fieri potest, vt alibi alia nomina sortiatur, nam à Rheno ad Lemanum lacum vsque pertingit. Vide *Lura.*

Iurca, vide *Turca.*

Iuria ἰουρία, via in Latio, circa Reate, &

Coritum montem, Halicarnass. 1. *Salaria* interpretatus est Gelenius.

Iuricitanus, vide *Viricitanus*.

Iurta, opidum in extremo Mesopotamię situm. Ammianus 20. Alius codex *Virta* legit. *Birtha* Ptolemæi mihi videtur.

Ius ἰὸς, Sciritidis regionis opidum est; Xenophonti 6. Græcorum. In Peloponneso, Vide *Ios*, & *Gaza*.

Iusti, Antonino locus in Africa Propria.

Iustini Montes, ἰυςῖνοι, in Italia: Dioscoridi, lib. 1. 2. & 4 *Vestini* malo legere.

Iustiniana, vide *Adrumetum*, & *Carthago*.

Iustiniana Noua, Bithyniæ vrbs est, in synodo Constātinopolitana V. ibidem quoq; mentio fit *Iustiniana Noua Camuliensium*. Cappadociæ hanc puto. *Iustiniana Noua secunda* AEgyptiorum etiam in eadem Synodo est. *Iustiniana Noua*, siue *Darasti* ciuitatis mentio est ibidem. nescio quibus in terris. Vide *Camuliani*, *Vlpianum*, & *Cypsella*.

Iustiniana prima, In Bulgaria, quæ *Achridos*. Curopalates in Officialibus Constantinopolitanis. vide *Tauresium*. *Iustiniana Secunda*, in Cypro vrbs, auctore Callisto. vide *Cyprus*, & *Vlpianum*. *Iustiniana Tertia*, Vide *Chalcedon*.

Iustiniana, vide *Cornu Byzantium*.

Iustinianea, vide *Petraon*.

Iustinianopolis, Armeniæ vrbs, in Synodo V. Constantinopolitana. *Iustinianopolis* Gordi, est in VI synodo eiusdem. Iuxta Pamphyliam videtur. vide *Iuliopolis*, *Bazanis*, *Anazarbus*, *Barcusena*, *Mosteni*, & *Sina*.

Iustinopolis, Istriæ vrbs maritima; quam Blondus scribit à Iustino Imperatore conditam, & ab eo nominatam: in pæninsula quam Plinius Caprariam, & Pullariam vocat. (Caprariam hanc apud Plinium, non noui; nisi AEgidam velit. & Pullarias alio tractu habet.) Villanouanus in suo Ptolemæo, & Vergerius in Munsteri Cosmographico opere putant hanc vrbem *AEgidam* à Plinio appellari. Horum vltimorum sententiam confirmat antiqua inscriptio huius loci, quam vide in Auctario Lipsii, ad Smetii volumen. in qua AEgidis insula vocatur. Hodie *Cabo d Istria* nominatur. *Gafers* Germani vocant. *Iustinopolis* alia, quam proximè Vlpianæ vrbi est; apud Dardanos. Procop. 4. AEdific. *Iustinopolitani* Territorii de Zinis, meminit synodus V. Constantinopolitana. eadem *Iustinopolis* Bithyniæ. *Iustinopolis* Cappadociæ I. meminit Concil. Chalcedonens. Vide *Edessa*, & *Anazarbus*.

Iutungi ἰουθοῦγγοι, nomē gentis, quæ Istrum traiecit. Suidas. *Iuthungorum* meminit D. Ambrosius in Epistolis, & Ammianus 17. vocatque Alemannorum partem, *Italicis* contermininantem tractibus. *Vitungos* puto ab Eumenio, & *Vithungos* à Sidonio in Panegyrico vocari. item *Virtunguos* corruptè à Pollione, in Aurelio. In Tirolensi comitatu eos locat Spangebergius.

Iutuntorum, vide *Forum* Diuguntorum.

Iuturna, apud Virgilium 12. AEncid. Seruio fons Italiæ est, iuxta Numicium fluuium. Gyraldus scribit à nonnullis statui eo in loco qui nunc vulgò *Treglio* appellatur, eosque non infirmis rationibus agi; Lactantius, Florus, & Valer. Maximus eius quoque meminere. item Ouidius 2. Fast. circa *Iuturnæ composuere lacus*. *Viturna* lacus, legitur apud Symmachum libr. 1. Epistola 89. sic quoque apud Bocatium, qui addit haud longè ab vrbe Roma esse. VIII. eius regionis est P. Victori. Paullus Marsus in Commentariis ad hunc locum, dicit in Vrbe fuisse, circa D. Georgii fanum, ad turrim quandam semirutam.

Iuuanenses, habet vetus inscriptio, apud Goltzium.

Iuuantius à Plinio vocari, scribunt Volaterranus, & Leander; eum fluuium Italiæ, in Præcutinis, quem hodie *Tordino* vocant. *Viuantius* legit Blondus.

Iuuauia Antonini; & lapidum antiquorum; *Iouauium* quoque videtur Antonini & *Iuuense* Castrum in lib. Notit. vt Pighius docet in Hercule Prodicio. Saltzburg Bauariæ vrbs est, Ottoni Frisingensi, Auentino, & Lazio. Auentinus addit ex veteribus diplomatis ostendi *Pædicum* παίδικον, Ptolemæi esse, pagumque ibidem adhuc nomen seruare Francis. Irenicus scribit *Gamanodurum* γαμανόδουρον, aut *Badacum* βάδακον, Ptolemæi esse.

Iuuauius,

Iuuauius, fluuius Saltzburgum siue Iuuauiam vrbem præterfluens. Saltz hodie Auenemo.

Iuuenatium, meminit vetus lapis, qui in Adhastæ pago, Orobiorum agro reperitur, vt habet Zanchus in suo de Orobiis, siue Cenomanis libello.

Iuuencus, vide Picernius

Iuuense, Pannoniæ vel Norici vrbs, in Notit. lib. *Aduuense* legebat membraneus codex pro Ad Iuuēse, vt puto. Vide *Iuuauia*.

Iuuerna, vide *Hibernia*.

Ixia ἰξία, Straboni. *Ixiæ* ἰξίαι, Stephano, Rhodi regiuncula, sic dicta ab Ixo portu.

Ixias ἰξίας, Oenotria mediterraneum opidum describitur à Stephano: ex Homero quod nunc, vt refert Gab. Barrius, *Caroleo* nomen habet.

Ixibatæ ἰξιβάται, gens ante Pontum, iuxta Indicam. Stephanus, ex Hecatæo.

Ixirrus ἴξιρρος, fluuius. Lexicon Phauorini.

Ixomatæ. Vide *Sarmatia*.

Ixus, vide *Ixias*.

Iyrcæ, vide *Turcæ*.

Izala, mons circa Persidem, Ammiano, 18.

Izarus, Vide *Israel*

Izatha ἰζάθα, Mauritaniæ Cæsariēsis opidum. Ptolem.

Izelos, vide *Eizelos*.

Izgi, Indiæ populi, apud Plinium.

Iziizum, Antonino vrbs in AEgypto.

Iziralla, Thraciæ opidum, auctor Antonini Itinerarium *Izirallum* legit idem, alio in loco. item *Tirallum*. Omnes hæ prauæ lectiones mihi, pro quibus *Turullum* restituo. Vide *Tzurulum*.

Izirianensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

K ABIOSA, vide *Laodicea*.

Kanopolis, vide *Carthago*.

Kale Acte, vide *Cale*.

Kalne, vrbs Terræ Sinear; *Dakia* à Beniamin dicta. vide *Babylon*, & *Chalanne*.

Kalos Limen, vide *Kalos*.

Kam, vide *AEgyptus*.

Kamaras meminit Goltzius, ex nummo Faustinæ. Antiquè fortè pro *Camers*.

Kamtua, vide *Bacma*.

Kantarosa, vide *Ebusus*.

Karcenna, Colonia Augusta Karcenna, legit Goltzii Thesaurus, ex Othonis Imper. nummo.

Karchedon, vide *Carchedon*.

Karensis, vide *Carenses*.

Kares, Asiæ gentes. Sic Vib. Sequester. Pro *Cares* Cariæ populis.

Karin, vide *Messenia*.

Karni; De Gallis Karnis triumphum egisse M. AEmilium Scaurum, docet fragmentum marmoreum antiquum, in Goltzii Fastis. Pro *Carni*.

Karnutensis colonia est, in Goltzii Thesauro, ex veteri inscriptione. pro *Carnūtum* Pannoniæ.

Karthago, vide *Carthago*.

Kaszara, vide *Rogel*.

Katacaumene, vide *Laodicea*

Katua, vide *Bacma*.

Kaycus, vide *Caicus*.

Kaydo, vide *Claudus*.

Kecei, vide *Mecei*.

Kelach Geber, vide *Petra Deserti*.

Kir, locus, Amos 3. vbi interpretes *Cyrene* legunt; perperam: vt docet Matthæus Beroaldus, & locum in Assyria esse ait.

Kiriath-Arbe, vide *Dabir*.

Kiriath-Iearim, vide *Baala*.

Kiriath Sepher, olim *Debir* dicebatur Iosue capite decimo quinto, Palæstinæ vrbs est.

Kisson Oros, vide *Ossa*.

Kityn, vide *Italia*.

Koba, vide *Bacma*.

Kouro, vide *Claudus*.

Kyse, vide *Patara*.

L AATTHA λααθα, Arabiæ Felicis vrbs, apud Ptolemæum.

La, *Lan*, & *Laan*, Laconicæ opidum, in Petra excelsa situm, quod postquam Dioscuri expugnassent, *Lapersas* λαπέρσας, nominatum Stephanus. *Las* λᾶς, vicus est Liuio 38. Ptolemæo, & Pausaniæ. *Vathi* hodie, Nigro.

Laba λάβα, Arabiæ Felicis vrbs, Ptolem. versus Elaniticum sinum.

Labaca λάβακα, Indiæ intra Gangem vrbs, apud Ptolemæum: Pandanorum regionis.

Laba λάβαι, Chatteniæ, Gerrhæorum vrbs, Stephano. Arabiæ Felicis est, ex Polybii 13. vt addit. cuius hodie fragmentum tãtùm habemus.

Laban (λαβὰν, 70. interpretibus) loci nomen. Deut. 1.

Labana, Palæstinæ locus. Iosue 15. λεβνὰ est apud 70. interpretes. Vide *Libana*.

Labana λαβάνα, Aquæ, in agro Nomenrano: & circa Fretum. Strabo. *Albana* mauult legere Scaliger.

Labanath, Iosl. 19. in Palæstina locus. vide *Sihor*.

Labanis, insula Arabiæ Felicis, in mari Indico, apud Plin.

Labara λάβαρα, Stephano ex Alexandro, Cariæ opidum.

Labarei, vide *Hermotimbiei*.

Labarum Padumque, Silius 4 pro Lambro, fortè.

Labasa λαβάσα, apud Ptolemæum: *Dabasæ* apud interpretes. Indiæ extra Gangem gens.

Labassis, Vide *Dalasis*.

Labatha, vide *Lodabar*.

Labbana, Vide *Lambana*.

Labdalus, Vide *Hexapylum*.

Labdensis Episcopus Africæ. Coll. Carthag. *Lapdensis* est, Vict. Vtic. In Africa Proconsulari.

Labeates Palus, circa Illyricum: quam Liuius lib. 44 describit, aut ea est, quæ hodie *Lage de Scutari* vocatur, aut hanc antiquo nomine carere, cum Nigro, ego quoque dicam. Vide de hoc lacu Coriolanum lib. 3. de rebus gestis Mocenici Imp. Venetorum. *Labeatas* populos habet hoc tractu, Plinius, & Liuius, 44. 45. vbi Gentius rex regnabat.

Labecia, Arabiæ Felicis opidum, à Gallo deletum; scribit Plinius.

Laberna, vide *Lauerna*.

Laberris λαβέρρις, Asturiæ in Hispania vrbs Ptolem.

Laberus λάβηρος, Hiberniæ opidum Ptolemæo. quod *Casal*, Nigro vocatur. *Kaillair* videtur Camdeno.

Labese, vide *Lambese*.

Labici, vide *Labicum*.

Labicum, Silio 8. siue vt Strabo habet, λαβικὸν, Latii mediterraneum pagum dicit Leander esse, & *Val. Montone* nunc appellari. *Lambicanus* Ager est apud Plinium. & *Labicana* Via, apud Spartianum, & Frontinum. *Labicos* Populos habet Liuius. Sed in hoc vocabulo scribendo, magnam apud auctores inconstantiam conqueritur Sigonius, in Liuianis scholiis: modò enim Labicos & Labicanos, nunc λαβικοὺς, & λαβικανοὺς, nũc λαικοὺς, & λαικανοὺς, edunt. Coloniam factam narrat Liuius.

Labieni Castra, quæ Cæsar in Commentariis describit; *Lobiense Monasterium* (vulgò *Lobbe*) hodie occupare scribit Hub. Leodius, ad Sabim fluuium situm, non longè (vt dicit Becanus) à Marienburgo. Video hoc monasterium in Sanctorum vitis *Lobium*, *Laubium*, & *Laubacum* vocari.

Labilense opidum, habet Sulpitius 2. in Hispania situm, ni falllor. *Abilense* autem restituit Cæsar Baronius 4. Annalium. ab Abila nempe. An Abyla per Y. velit?

Labimi, vide *Enamie*.

Labina, Vide *Lobna*.

Labinium, Vide *Lauinium*,

Labinius λαβίνιος, fluuius Italiæ, circa Mutinam, ad quem constitere III. *Viri* R. P. C. prouinciasque inter se partitas designauere. Appianus 4. Ciuilium. *Formigo* hodie, teste Nigro. Nomen *Lauino* retinere putauerim.

Labisco, Galliæ Narbonensis vrbs. Antoninus.

Labocla λάβοκλα, Indiæ intra Gangẽ vrbs Ptolem.

Labola, Vide *Laubacus*.

Laboria Campi, Plinio in Campania. *Territorio di Gaudo*, Sanfelicio dicitur. Horum partem vocant incolæ *Mazzoni*, vt Dalechampius tradit. Vide *Forum* Vulcani.

Laborini Campi, in Campania regione, Plinio. *Terra di Lauoro* Leandro dicuntur. Laboriæ & Laborini iidem campi mihi videntur apud Plinium, vbi optima alica. Finiuntur via ab vtroq; latere Consulari: quo à Puteolis & à Cumis Capuam ducit. *Phlegræum*

gratum Græci appellauere, vt idem inquit. Ad[illegible] dem 3.ca.5.& 17.c.4.item 18.c.11. Vide *Forum Vulcani.*

Labotas λαβώτας, circa Antiochiam Syriæ fluuius: Straboni & Pomponio. Vide *Hypatos.*

Labrada, vide *Labranda.*

Labranda λάβρανδα, Cariæ vicus: apud Strabonem & Stephanum. *Labrada* est apud Plinium, vt videtur. habet enim Labradis Iouis fontem, qui Labrandenus Straboni vocatur, & AEliano.

Labrentum, vide *Laurentum.*

Labrionensis, in Hispania videtur episcopatus. In concilio Lugdunensi.

Labris λάβρις, Arabiæ Felicis vrbs: Ptolemæo.

Labro, huius meminit Cicero ad Q. Frat. Vide *ad Herculem.*

Labrones populos, scribit Diaconus Attilam eduxisse, contra AEtium Romanum, in campis Cathalaunicis. *Olibriones* legebat vetustius exemplar.

Lacanitidis λακανίτιδις, regionis, in Cilicia; meminit Ptolemæus.

Lacci λάκκοι, palus Marmaricæ: Ptolem. Vide *Asphar.*

Laccini, Octauæ regionis, in Italia populi: apud Plinium. *Licini* legunt tria alia exemplaria. à quo *Forum Licinii* fortè. Libr. 3. cap. 15.

Laccobardi λακκοβάρδοι, *Langobardi*, λαγγοβάρδοι, & *Longibardi* λογγιβάρδοι, sunt Ptolemæo Germaniæ populi: sed diuersi. Hos tamen à iunioribus sæpenumero confundi, non citra errorem obseruauimus. Vide *Langobardi.*

Lacedæmon λακεδαίμων, Laconica vrbs primaria, quæ antea *Sparta* σπάρτη, dicta fuit, Pausania teste, apud Polybium 4. præter alios, huius descriptio. *Misithra* hodie vocatur, vt Niger & Sophianus tradunt: *Ebada* à Lazio nominatur. Nardus addit *Zaconia* etiam dici. Huius vrbis epitheton apud Homerum *Cetoessa* κητώεσσα, vel vt alii legunt, *Caetaessa* καιετάεσσα est, vt Strabo scribit. Quare Apuleius lib. 6. Asini, hanc Achaiæ tribuat, & lib. 10. Corinthum, ignoro. An totam Peloponnesum fortè sub hoc Achaiæ nomine comprehēdat? *Lacedæmon*, etiam Cypri mediterranea vrbs est, apud Steph.

Lacedæmonia, vide *Laconica.*

Laceia, Vide *Epopon.*

Laceria, & *Lacerium*, vide *Hermion.*

Lacetani, Hispaniæ populi: Cæsari, & Plinio. Vide *Iaccetani.*

Laceter, vide *Lacter.*

Lachere λαχήρη, apud Ptolem. Arabiæ Felicis opidum.

Lachis, Palæstinæ locus, Iosue 10. 15. & 4. Regum decimoquarto. *Bellena* Brochardo. Vide *Cæsarea.*

Lachmiorum insula, est apud Valerium Maximum, 8. capite 13. cuius regem vixisse octingentis annis, scribit ex Xenophonte. Tres codices membranei apud me *Latimorum* vel *Latinorum* legunt. Lachmior, putat retinendum Pighius, & damnat Plinii lectionem, quæ *Maritimorum* habet. Codex Venetus Plinii *Pulitiniorum*, & Pintiani *Luttnorum* profert.

Lacia, vide *Epopon.*

Laciacum, vide *Lauiacum.*

Laciada λακιάδαι, Atticæ municipium; Pausaniæ, Hesychio, & Suidæ. OEneidis tribus: apud Stephanum. Eius quoque meminit Demosthenes. Miltiadis patria est, Plut.

Lacibi, Hispaniæ Bæticæ opidum: Plinio λάκιβι, Ptol. est.

Laciburgium λακιβούργιον, Ptolemæo Germaniæ opidum, vbi nunc Rostock est, vt VVillichio videtur. Sed Lazenitz æquè locū & nomen tuetur. ad ostium Oderæ.

Laciniensis, Liburnorum populi: Plinio teste.

Lacinium λακίνιον, Ptolemæo, Plinio, & Pomponio: Italiæ promontorium, in magna Græcia. Simlerus credit ab Antonino *Tacina*, vel *Ticina* nominari. Hodie *Cabo delle Colonne* ab exstantibus columnis templi Iunonis Laciniæ indigitatur à Leandro, & aliis. *Cabo dell' Alice* dicitur in tabula Pyrrhi Ligorii. Iapygum tria promontoria, quæ à Strabone libro sexto describuntur, sunt, vt Gabriel Barrius docet, hoc Lacinium, & alia duo, quæ nouis nominibus *Nao* & *Manna* hodie vocantur. Ad Lacinium promontorium olim habuit Iuno Lacinia templum opulentissimum, ipsa vrbe Crotone, (quæ sex millibus passuū hinc distabat) nobilius, vt Liuius tradit. La-

cinii huius meminit quoque Polybius. Hoc Lacinium *Stortingum* στόρτυγγον, à Lycophrone appellari, putat Gab. Barrius. Vide *Cyron*, & *Dioscorias*.

Lacipea, vrbs Hispaniæ, xx. M. P. ab Emerita, versus Cæsaraugustam Antoninus.

Lacippo, Hispaniæ Bæticæ opidum, apud Pomponium & Plinium. λακιππο Ptolemæo.

Lacis, vide *Cæsarea* Panias.

Lacmellum, Vide *Laumellum*.

Lacmon, & *Lacmonia*, vide *Pindus*.

Lacobormanum, vide *Locobormanum*.

Locobriga, Pomponio Hispaniæ vrbs est, ad Sacrum promontorium. Huius nunc ruinæ, & antiquorum ædificiorum vestigia extant prope *Lagos*, Algarbiæ vrbem, in vico, qui Lusitanica lingua *Lagoa* nominatur, vt scribit Vasæus. Huius incolas *Langobritas* λαγγοβρίτας, vocat Plutarchus in Sertorio. Alia est Plinii, quam in Vacceis ponit; & *Lacobricenses* vocat, quam Ptolemæus non nouit, nisi in Latinis codicibus. Hæc *Locobrica* Antonini videtur. *Langobrica* eidem Antonino est in Lusitania, ad mare Occiduum, inter Talabricam & Calem. *Langroiua* interpretatur Iacobus Delgadus in Schedula M. S. *Lambriaca* hæc forte Pomponii, ait Hierony. Surita. *Lancobriga* λαγκοβρίγα, verò Ptolemæo est Celticum oppidum in Lusitania, quod, cuius hodie sit nominis, apud neminem me reperisse memini, neque meum est diuinare. Hæc hic tamen lectorem admonere volui, quod videam hæc nomina à recentioribus sæpius confundi, & alterum pro altero ignoranter sumi. A lacu & Briga compositum nomen scribit Festus.

Laconica λακωνικὴ, quę olim *Lelegia* λελεγία, Pausanias. Item *OEbalia*, Seruius *Lacondem* vocat Pomponius. & *Archos Achaicum* appellari, scribit Eustathius in Dionysium. Peloponnesi regio est, quam nunc puto *Sacania* dici, testibus Tabulis geographicis. *Laconica* regio adiuncta, *Messenia Lacedæmonia* dicitur, inquit Strabo 8 & *Lacedæmoniam* vocat Gratius *Laconicam*, hoc versu, Et Lacedæmoniæ primum vidistis Amyclæ. Pausanias quoque scribit Lacedæmon regionis nomen fuisse, item Thucydides 2. describit Amyclas in Lacedæmone. *Lacones*, *Tzacones* corruptè vocari tradit Gregoras. & *Tzaconia* regionem hodie appellari, ait Leunclauius.

Laconicum, vide *Offigi*.

Laconicus Sinus, Peloponnesi est, Ptolemæo. *Golfo de Colochina* est Castaldo.

Laconimurgum λακονιμουργον, Ptolem[illegible] Vettonum oppidum in Hispania. *La*[illegible]*murgi* est apud Plin.

Laconis, vide *Laconica*.

Lacotena, locus Armeniæ Minoris [illegible]tur apud Ammianum. circa Taurum m[illegible]tem.

Lacriassus λακριασσος, Armeniæ Min[illegible]ris in Rhauena præfectura vrbs. Ptolemæus.

Lactarius Mons, locus salubritate celeber: vt videtur ex Cassiodoro Variarum 1. ad Beatum V. C. quibus autem in terris, non docet. *Lacteum* montem habet Procopius circa Vesuuium, ad Draconis fluminis ripam. Iuxta Stabias fuisse, historia de lacte mihi persuadet. Ad Gauri montis læuam esse, docet ex Heliodoro. Stobeus de Morbis. Vide *Tabia*.

Lacter λακτὴρ, promontorium Coæ insulæ, versus Meridiem: Straboni. *Laceterem* λακετῆρα, in Cos insula, habet Plut. in Quęstionibus Græcis.

Lacteus, vide *Lactarius*.

Lactisma, Vide *Opsicella*.

Lactorndum, vel *Lactorudum*, Angliæ opidum est apud Antoninum. Ad nomen Lactoduri alludunt, vt scribit Talbotus, Litterworth, & Lawghborow, Camdeno autē Bethford videtur.

Lactoracium, vel *Lactoratium*, est Nouempopulaniæ ciuitas, in libr. Notiti[illegible]m. *Lactoratensium* meminit antiqua inscriptio, in eadem ciuitate, Scaligero teste. qui eam nomen retinere addit, *Lectore* incolis. Ridendum se præbet Belleforestius, qui vult *Tauropolium* olim dictam. Vide *Lactorum*. & *Lactura*.

Lactorum Ciuitatem, habet Goltzius, ex veteri inscriptione, in suo Thesauro: ibidem habet & *Lactorium*, & *Lectorium*. vide *Lactoracium*, Idem enim puto.

Lactura,

Lactora, Antonino vrbs, in Gallia Aquitanica. Eandem cum *Lactoratio* credo.

Lacetris λακκεάς, Oretanorum in Hispania oppidum. Ptolemæus. *Lacuris* legendum si adest Surita. sic quoque legit apud Antoninum, in itinere Emeritæ Cæsaraugustam vbi excusi codices Carcuitium scribunt. putatque hodie *Alarcos* nominari.

Lacus Regius, Numidiæ locus est apud Antoninum. *Aquæ Regiæ* sunt in concilio Carthaginensi IV. & *Aquaregienses* apud Victorem Vticensem. An idem autem locus, dubito.

Lacydon λακύδων, portus Massiliensium. Eustathius in Dionysium. *Halycidon* apud Melam legitur.

Ladana, vide *Dalanda*.

Lade λάδη, insula Maris AEgæi, ante Miletum, Straboni, Thucydidi, Stephano, Arrhiano, & Herodoto. Prius *Late* vocabatur, vt Plinius docet. Hanc in duas paruas scindi insulas, scribit Pausanias, & earum alteram *Asterii* insulam dici.

Ladepsi λαδεψοὶ, Bithynorum populi: Stephano ex Theopompo.

Ladesta λάδεστα, vna ex Liburnicis insulis, dicitur & *Ladestum*. Stephanus ex Theopompo. Inscriptio vetus huius quoq; meminit, quæ Aquilegiæ superest.

Ladicus, montis nomen in Hispania: qua è Legionensi regione in Galliciam itur. Hodie eum corruptè *Los Codos de Ladoco*, vel compendiosiùs *Larocò* nominant. Ex antiqua inscriptione, in ipso monte, quæ *Ioui Ladico* habet: Ambros. Moralis, in suis Hispaniæ antiquit. Pars Pyrenæi montis est. hucusq; enim eos pertingere, leges in *Pyrenæus*.

Ladii, populi sunt apud Capitolinum, in Antonino Pio, vbi scribit, Pacorum regem Ladiis dedit. Ad *Ladios*, locum habet Antoninus, in Pannonia: inter Sirmium & Salonas. Sed *Lazi* putat legendum hoc loco apud Capitolinum, Egnatius.

Ladisacites λαδισακίτης sinus, in Persico mari Stephanus ex Marciali Periplo.

Ladon λάδων, Plinio, Ouidio, Apollodoro, & Straboni, Arcadiæ fluuius, cuius fontes esse in Clitoriorum agro, scribit Pausa. eiusq; fluminis aquam omnib. Græciæ barbarorumque fluminibus pulchritudine antecellere tradit. Plinius eum è paludibus Phenei oriri ait. Seneca 6. Natural. eum inter Helim & Megalepolim describit. Dionysius in Periegesi eum *Ogygi* ὠγύγιος, cognominat. Ladonem putat Niger eundem esse cum eo, qui a Strabone *Acidon* ἀκίδων vocatur, qui fortè *Acidas* Pausaniæ est. De alio *Ladone* hæc ex Varrone, Nonius, *Ladon fluens sub Sardibus flumen tulit Aureum later, quod conquadrauit religio.* *Ladon* quoque circa Idam Troadis. Pausanias in Phocicis. vbi Aidonius legendum putat Sylburgius. Vide *Ismenus*, *Lethon*, & *Orontes*.

Ladoncea λαδωγκία, Vicus in Arcadia. Pausanias. *Ladocea*, alia lectio.

Lea λεαιὰ, quæ & *Aphrodites* ἀφροδίτης, id est, Veneris insula, Ptolemæo. In Africo mari, iuxta Cyrenen vel Marmaricam est. *Aphrodisias* Stephano, & Herodoto in Melpomene dicitur. Hodie *Isola del Patriarcha* appellatur à Bordonio.

Lea, vide *Aqua*.

Leana, vide *Elana*, & *Aelanum*.

Leanitis, vide *Aelaniticus*.

Leceni, vide *Leni*.

Ledenata, Mœsiæ Primæ vrbs. lib. Notitiarum.

Ledus, vide *Ledum*.

Laeni λαηνοὶ, Ptolemæo, *Leceni* interpretib. Arabiæ Felicis gens.

Laetani, vide *Laletani*.

Lata λάτα, Cariæ vrbs: Steph. & Pausaniç 5. vt addit.

Lelannonius, vide *Lelannonius*.

Lelia λαίλια, In Bætica vrbs, Turdetanorum. Ptol.

Lælia Castra, in sinu Carthaginensi, habet Mela.

Lamocopia, vrbs Europæ, in Bosphoro, iuxta Propontidem. à Mechmete Amuratis F. condita. Laonicus 8. Ora libri dicit iuxta Sestum esse, & nunc *Bogazasar* vocari.

Lamon λαμὼν, mons circa sinum Arabicum. Agatarchides.

Lanas, dicitur à Ioco. testis Varro 7. de Lingua Latina.

Laniticum, vide *Aelaniticus*.

Lepa Magna, λαῖπα μεγάλη, Ptole. Hispaniæ Bæticæ in Turdetanis vrbs. *Lepia* Latinorum, vocatur à Plin.

Lephania λαιφανεια, vrbis nomen. Phauorini Lexicon.

Lapia, vide *Lapa*.

Laerna est in Thesauro Goltzii, ex vetusta inscriptione.

Laerte λαέρτη, Ciliciæ asperæ in Pamphilia opidum: Ptolemæo. *Laertes* λαέρτης, Ciliciæ regiuncula, Stephano. idem & vrbem, & montem, sic nominat, ex Alexandro. Pamphiliæ mons est, apud Aëtium medicum. Strabo castellum habet huius nominis; in Caria. *Laertia* Regna sunt apud Virgilium tertio AEneidos, quibus Ithacam insulam innuit.

Lastrygones λαιστρυγόνες, sunt populi in Sicilia. (inquit Isacius, in Lycophronem) quos nunc *Leontinos* vocamus. Læstrigonios Campos, habet in Sicilia, Plinius. Campaniæ quoque, vti videtur ex Homero & Ouidio Circa Formias, ex Plinio, & Læstrygonias rupes hic habet Silius 7.

Lastrygonia, vrbs Lastrygoniæ est apud Hesychium. Vide *Gigantes*, *Lamus*, & *Formia*.

Lase, opidi nomen, in Sallustii Fragmento.

Lati, vide *Leti*.

Latrina λαιτρεινα, Lycophronis, Elidis vrbs est Isacio. in qua Pelopis ossa iacebant. *Latrinaorum* λαιτρεναίων, historiam promittit Pausanias, in Eliacis. Sed idem *Letrini* opidum, sine diphthongo scribit. Vide *leprini*.

Laui, Ligures populi, apud Liuium 5. & 33. Circa Ticinum amnem habitabãt. Sunt *Leui* Plinio. Vide *Lai*.

Lagadium, vide *Algidum*.

Laganici, vide *Leusanici*.

Lagaria λαγαρία, Straboni & Stephano Thuriorum agri opidum: non procul Grumento, apud Plinium. Gabriel Barrius dicit locum nunc vacuum, sine habitatoribus. mons verò cui ciuitas imposita quondam fuerat, accolis *Cirnistaso* dicitur, à fluuio Cylistarno præterfluente. Hoc his adiicere volo, quod Stephanus hanc Lagariã Siciliæ vrbem vocat, agri Thurini, quod idem aliis aliquot locis facit: ex quo apparet eo tempore (vti & hodie) hanc Italiæ partem Siciliam dictam. Vide *Langaria*.

Lagecium, Angliæ opidum Antonino, quod alio in loco *Legeolium* vocat. Inter Eburacum & Danum Castleford appellari hodie, scribit Camdenus.

Lagenses in libr. Not. *Latorum Lagensium* *prope Tungros*.

Lagens, vide *Nilus*.

Lagia, vide *Delos*.

Lagina, Hiberniæ opidum, patria S B[illegible]gidæ. Surius in huius vita Vide *Lagina*.

Laginia λαγίνια, Stephano, *Lagina* [illegible]boni, Cariæ opidulum. inter Phy[illegible] & Ephesum. λαγινεια Stephano, est q[illegible] Bithyniæ vrbs.

Lagmus λάγμος, Lycophroni Paph[illegible]niæ mons, vt habet Canterus in eunde[illegible]

Lagnus Sinus, vide *Balticum*.

Lagnutum λάγνυτον, Mauritaniæ Cæsa[illegible]ensis vrbs, Ptolemæo. *Tenes* hodie, Marmolio, & Castaldo. *Gunucus* Antonini est, vt Simlerus credit. γουνουκις *Canuccis* hoc ego potius Ptolemæi putarim.

Lagon vrbem, habet Liuius 38. Phrygiæ Maioris puto.

Lagoria λαγορία, nomen vrbis. Lexicon Phauorini.

Lagous amnis, Sarmatiæ Asiaticæ: ex Catheis montibus profluens. Plinius.

Lagusam λαγουσαν, insulam ponit Strabo, & Stephanus in Cretico mari, prope Sicinum insulam, quam hodie *Christiana* vocari, scribit Niger, qui eam *Agasa* quoque dictam ait; non adducto tamen teste. *Lagussa* Plinii alia est, quam in Lycio mari statuit. *Lagussa* λαγουσσαι, habet Athenæus numero duali & duplici SS. vt quoque Plinius, sed ante Troada.

Lagyra λαγύρα, Tauricæ Chersonesi opidum, Ptolemæo. *Soldaia* hodie dici, tradit Niger.

Lai, Galliæ Cisalpinæ gens, Polybio. *Lauos* Liuii esse, dicit Sigonius, & *Libycos* Ptolem. Vide *Salassi*.

Laini λαιαῖοι, Pæoniæ gens Stephano, ex Thucydidis 2. quo loco ego *Leas* λεαιοι lego. Vide *Leai*.

Lainila λαίνιλα, vrbis nomen. Phauorini Lexicon.

Lairus λαῖρος, nomen insulæ apud Phauorinum Corruptè fortè, pro Lerus.

Lais, vide *Dan*.

Laisa, vide *Eleasa*.

Lala λάλα, Armeniæ Maioris vrbs: Ptolem.

La-

Lalacaum λαλακαον, regionis nomen, in Asia Minori apud Cedrenum, Curopalatē, & Zonaram.

Lalassis, Plinio est Ciliciæ fluuius; quem Niger scribit Calendo a barbaris vocari. Sed opidi nomen est Plinio, in castigatioribus codicibus.

Lalenesis λαλλισίς, Armeniæ Minoris, in regione Melitena, opidum: Ptolemæo.

Laletani, Hispaniæ populi Plinio, à Ptolemæo Laetani λαιετανοι, appellantur. Leetani λεητανοι, sunt Straboni, sed idem Aeletanos αἰλετανοι, habet eodem tractu. vbi M.S. Ελητανοι legit, teste Casaubono. Laletania regio, est apud Martialem, lib. 1. Hi postea Gotholani dicti fuere, nunc corruptè Catalunna vocantur, Tarapha teste.

Lalisanda λαλίσανδα, Isauriæ vrbs: quæ nunc Dalisanda δαλίσανδα, dicitur, inquit Stephanus. Δαλιζανδός. habet Porphyrogeneta. & Dalizanda concil. Chalcedonense. Eandem cum Dacisandus Ptolemæi, in Armenia Minori regione collimitanea credo. quam interpretes huius Dalisandus vocāt. In limitibus Armeniæ & Isauriæ.

Lama λάμα, Lusitaniæ vrbs. Ptolemæo: in Vettonibus.

Lamacha, vrbs circa Armeniam; Laonico.

Lamasba, Numidiæ ciuitas: Antonino. Concilium Carthaginense eius quoque meminit; apud D. Cyprianum. Hinc Lamasuensem Episcopum habet Vict. Vticensis Fragmentum M. S.

Lambana λαμβάνα, Mesopotamiæ vrbs. Ptolemęo. Labbana interpretibus.

Lambanus λαμβανος, aut fluuii, aut mōtis nomen, in Asia Propria. Apolloniam enim ad Lambanum, nominat ibidem Ptolemæus.

Lambate, vide Lampaga.

Lambe, insula sinus Arabici: circa Miosormum. Plinius.

Lambese, Numidiæ vrbs, Antonino, & D. Augustino. item Æthico. sine M. inuenio quoq; scriptum. Vide Lampesa.

Lambiensis, & Lambilitensis episcopatus in Africa meminit Coll. Carthag.

Lambranos populos, habet Suetonius, in Cæsare. Ego eos suspicor, qui Lambrum fluuium Transpadanum accolunt. Vbi hodie Lambra opidulum. Sunt qui Ambrones, & Ambranos legunt vitiosè.

Lambriaca, vide Flauia Lambris.

Lambros Vicus Galliç, Greg Turonensis, Histor. 4. Circa Tornacum videtur.

Lambrus, Plinio Lombardiæ fluuius, Lābro hodie nuncupari, tradit Leander. Huic refragatur Bern. Saccus, qui eum Montia hodie dici asserit. Sed alium præter hunc eodem tractu esse Lambrum scribit Gaud. Merula; quem Insubres Meridiano vocant.

Lambula, & Petra Sanguinis dicuntur duo aditus angustiores, qui per Lucanos montes in Brutios ducunt, vt scribit Procopius Lib. 3. de bello Gothorum.

Lameca, (nouum fortè) Clusio Portugalliæ vrbs est, ad Durium fluuium, hodie Lamego dicta. Concil. Toletanum III. eius meminit. Lamacum à Latinis etiam vocari, testis mihi fide dignus Emanuel Enricus Lusitanus.

Lameia λάμεια, Arcadiæ mons. Stephan. ex Parthenio. Vide Lamia.

Lamellum, vocat Platina insulam in Mari Tusco: Arni ostiis obiacentem, quæ hodie Malora dicitur.

Lamenium, vide Liminium.

Lametia λαμητία, Lycophroni ad mare Tyrrhenum in Lucanis opidum est. sic dictum à Lameto flumine, vt Stephanus tradit: Euphemia hodie vocari opidum scribit Gab. Barrius. Idem addit Lametum fluuiū adhuc nomen suum retinere. Hinc Lameticus Sinus, apud Aristotelem 7. Politicor. cap. 10. qui ait abesse à Scylletico itinere dimidiati diei. Additq; idem hanc oram Italicam dictam Oenotriam. Hunc sinum hodie Golfo di Taranto nominari, malè scribit Dominicus Niger. Lametū λαμητος, fluuium, & Lametini λαμητῖνοι, vrbem circa Crotonem, habet Stephanus. falsò autem, vt docet Casaubonus ad 6. Strabonis. Vide Hipponiates.

Lametini, vide Lametia.

Lamsoctense opidum, in Mauritania. Ammianus. Per E. in prima, est in Vict. Vticens. Fragmento M. S. & Lamfortensis in Coll. Carthaginiensi.

Lamia λάμια, Thessaliæ vrbs: Straboni, Polybio, Pausaniæ, Stephano, & Liuio 7. &

36. diciturq; ab Heraclea Phthiotidis, VII. M. P. distare. In Phthiotide est Plinio, & Ptolemæo. Est in Bœotia vrbs: apud Plinium. Ciliciæ est etiam, auctore Stephano. An Lam⁹ Ptolemæi? Fluuii quoq; nomen, qui aduersus Oetæ monti est. Pausanias, in Atticis. vt vertit Amaseus. Vide *Lameia*.

Lamiacus, vide *Maliacus*.

Lamia insulæ, ante Troada, Plinius.

Lamiani Horti, extra vrbem, vbi Suetonius cadauer C. Caligulæ combustum scribit.

Lamida λάμιδα, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs. Ptolem.

Lamigginensis Episcopi Numidiæ, meminit Fragm. Victoris Vticens. non excusum. Item Coll. Carthag. sed *Lamiggigensis* per G. in penultima.

Laminitani, Hispaniæ populi, Plinio. quos Pinetus *Alambra* vertit. *Laminitanus* Ager, Citerioris Hispaniæ, vbi Anas amnis oritur. *Campo de Montiel*, P. Methymnæo, & Clusio: *Mancha d' Aragon*, Varrerio: *Mancha ciega*. Henrico Coquo. Tractus frumentis maximè fertilis; at aquæ penuria plerumque laborans, propter fontium raritatem.

Laminium λαμίνιον, Carpitanorū, in Hispania vrbs. Ptolemæus, & Antoninus.

Lammas λαμμάς, Palæstinæ locus: Iosue 15. *Leemes* legit D. Hieronymus.

Lammaus, vide *Bethel*.

Lamnaus, vide *Namados*.

Lamnas, vide *Leemes*.

Lamnum, vide *Tamnum*.

Lamones, vide *Campi Lapidei*.

Lamonia, Ægypti locus, Guil. Tyrio 19. c. 25. Hinc decem milliaribus habet *Bebem* locū (quod interpretatur portæ) eo quod inter colles oppositas transitus arcetur.

Lamosi, vide *Lamus*.

Lamotis λαμῶτις, Ciliciæ regio: Ptolemæo.

Lampa, vide *Lappa*.

Lampesa λαμπαῖσα, Africæ Propriæ vrbs: Ptolemæo auctore. vbi *Legio III. Augusta Lambese* Antonini est.

Lampaga λαμπάγαι, Ptolemæo, *Lambata* interpreti, Indiæ intra Gangem gens.

Lampas λαμπάς, locus in Taurica Chersoneso videtur, in littore Pōti Euxini. Arth. Periplus.

Lampe λάμπη, Cretæ insulæ vrbs: Polybio 4. & Dion. 53. Sed geminato PP. Scribendū, docet Steph. Vide *Lappa*. Arcadiæ opidum est: Plinio. Est & Acarnaniæ: Stephano. & Argolis, eidem. Vide *Phœnix*, *Arpi*, & *Lappa*.

Lampetes λαμπέτης, Hipponii montis asperum cornu: In Italia: Lycophroni.

Lampetia λαμπέτεια, Bruttiorum [illegible], vt refert ex Polybio Stephanus: [illegible] nunc esse scribit Barrius. Opidum in [illegible] loco super saxum mari incumbens, [illegible] Vide *Clampetia*, & *Dampetia*.

Lampetium λαμπέτειον, sepulcrum in [illegible] bo insula. Stephanus. Idem fortè cum Lepethymno.

Lampeus, vide *Lampia*.

Lampia λάμπεια, Arcadiæ mons, aut pes Erymanthi montis: Straboni & Pausaniæ. Apud Apollonium 1. saltus Arcadiæ est ad Erymanthum fluuium, vt addit eius Scholiastes. Meminit huius etiam Papinius 4. Thebaid. (apud quem est Arcadiæ ciuitas, si Lutatio Placido creditur.) *Lampeus* est apud Plinium.

Lampis, vrbs circa Mæandrum fluuium: Nicetas.

Lamponea λαμπώνεια, Troadis vrbs: Stephano. Herodotus *Lamponium* λαμπώνιον, eandem vocat. Æolidis Straboni. Insula circa Thraciæ Chersonesum, Plinio.

Lamponium, vide *Lamponea*.

Lampre, vide *Lampe*.

Lampra λαμπραί, duo municipia sunt Erechteiæ tribus: vnum maritimum, alterū in editiore loco. Suidas. Meminit harum etiam Theocritus in Batto.

Lampsacus λάμψακος, Ptolemæo Mysiæ ciuitas, ad Hellespontum, quæ data Themistocli in vinum, a Persarum rege. Testis Thucydides, 1. Hæc antea *Pityusa*. dicta fuit, teste Plinio. *Pityoessa* πιτυόεσσα, habet Plutarchus de virtutibus mulierum. Stephan⁹ scribit *Pityeiā* πιτύεια, ab Homero vocatam. Idem dicit ab Epaphrodito *Laomedontiam* λαομεδόντια, appellatam. A[illegible] Pityeiam non pro ipsa Lampsaco accipiunt, sed eam inter Parium & Priapum collocant, teste eodem. Lampsacum etiam *Abarnis* ἄβαρνις, & per metathesim, *Aparnis*, per P. in prima, & *Abarpis*, per P. in vltima scri-

b, ait

bi, ait Stephanus. Suidas scribit regionem sic nominatam. Xenophon & Stephanus promontorium quoque sic vocat. Lampsacum hodie *Lampsico* appellari, tradunt Sophianus & Zardus. *Lepseke* Leunclauius: *Cirse* autem Oliuario auctore. Opidum imprimis Asiæ clarum & nobile vocat Lucilius, apud Non. Marcell.

Lampsemandus, Cariæ regionis insula, in sinu Ceramico. Plinius. Est *Lepsimandus* Stephani.

Lampsum, Thessaliæ opidum: apud Liuium, lib. 32.

Lampsus λάμψ©, pars regionis Clazomeniorum. Stephanus.

Lampter, vide *Phocaa*.

Lampuensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Lampura, vide *Selampura*.

Lampyrenses λαμπυρεῖς, Atticæ regionis curia: Straboni.

Lamsortensis, vide *Lamfoctense*.

Lamum, Latii opidum, Georgio Fabricio, in suis Itinerariis; quod *Marino* appellari ait.

Lamus λάμ©, Ciliciæ vrbs & fluuius: apud Ptolemæum. *Lamusia* regio; Stephano. Est quoque Læstrigonum vrbs: Ouidio, Homero, & Suidæ. Caietam intelligo. vocat enim hanc à Lamo regnatam vrbem, Silius Italicus, lib. 8. Sed & Formias ab eodem regnatas, docet Horatius Carm 3. ad Ælium. Est fluuius in summo Heliconis iugo Pausaniæ in Atticis. *Lamosi* episcopatus, sub sede Seleucienſi, meminit Guil. Tyrius. Lamus hæc fortè Ptolemæi. *Lamus* Diacono Longobard. 2. c. 16. Lucaniæ vrbs. Vide *Lamia*.

Lamusium λαμύσιον, locus vbi Draco colitur, in quo Metellam Metelli F. à Vesta missam, & a victima reseruatam, scribit Plutarchus, in Parallelis Roman. cum Græcor. Sed Lanuuium legendum.

Lamura λάμυρα, apud Stephanum, fluuius, & vrbs Lyciæ, Ptolemæo vrbs *Limyra*, & fluuius *Limyrus* dicitur. *Limyra* fons est quoque, Plinio. vide *Myrus*.

Lamzellum, in Africa locus; Coll. Carthag.

Lan, vide *La*.

Lanarium fluuium, habet Antoninus, in Sicilia.

Lance, Antonino Hispaniæ vrbs: circa Lacobricam. Vide *Legio* VII. Germanica.

Lancia λαγκία, Hispaniæ vrbs, Floro 4. Maximam Asturiæ vrbem vocat Dio 53. λαγκίατοι, est Ptolemæo. vide *Ocelenses*, & *Lancienses*.

Lanciati λαγκίατοι, Austriæ in Hispania vrbs. Ptolemæus. Vide *Lancia*.

Lancienses Oppidanos, & *Lancienses Transcudanos*, Hispaniæ populos, habet vetus inscriptio, quæ Alcantaræ in ponte est. Lanciam opidanam λαγκία ὀππιδάνα, vrbem habet Ptolemæus in Lusitania. Vide *Ocelenses*.

Laucobardi, vide Heruli, & Winuli.

Lancobriga, & *Langobrica*, vide *Lacobriga*.

Landi λανδοι, Germaniæ populi, quos scribit a Germanico Cæsare deuictos, Strabo.

Landosia λανδόσια Galatiæ opidum: Ptolemæo.

Laneum, Aristidis prædium, vt ipse scribit. In Mysia Asiatica videtur.

Langaria λαγγαρίας, sinus, apud Lycophronem: circa Troiam. simplici γ. erat in ora, *Lagaria*.

Langates Liguriæ populi, agri Genuensis, teste tabula antiquissima ænea, quæ Genuæ exstat. Eorum opidulum hodie *Langasco*, vel *Lagnasco* appellatur, vt credit Aug. Iustinian. *Langenses* ibidem, & in eadem tabula.

Langia, vide *Nemea*, & *Archemorus*.

Langlaria, & *Perticus*, siluarum nomina Lugdunensis Galliæ, teste Hugone Floriacensi. M. S *Langolaria* legit Cœnalis, & dicit fortè *Aigle* hodie dici.

Lango λάγγων, Eleorum vrbs, in Peloponneso. Plutarchus in Cleomene.

Langobardi, Tacito II. Annal. Hæc vera scriptura. non Longobardi. aut Laccobardi. est enim vox Germanica, teste locupletissimo Diacono. à lang quod *longa*, & bard quod *barbam* notat. Quare ita vocatos, lege apud eundē. qui eos ex Scandinauia in Germaniam commigrasse scribit. Prius *Winuli* dicebantur. Vide *Laccobardi*, & *Macropogones*.

Langobrica, vide *Lacobriga*.

Languilla, vide *Albapompeia*.

Laniasina, vide *Cappadocia*.

Lanigara λανιγάρα, Ptolemæo Mauritaniæ

Cæsariensis opidum, *Guagida* apud Marmolium.

Lanise, Plinio maris Ægæi insula est.

Laniuium, vide *Lanuuium*.

Lannicum pagus, circa Arelatem. Vita S. Cæsarii Arelatensis episcopi.

Lanos, fluuius & promōtorium apud Seras. Plinius. Vide *Sanos*.

Lanubium, vide Lanuuium.

Lanuenses, Regionis IV. Italiæ populi: apud Plin.

Lanus fluuius, vltra Danubium. vnde Alani. Isidorus. Corn. Kempius *Lanum* fluuium in Frisia describit. vnde illi Alani populi, idq; ex Orosii 7. cap. 32. frustra. vide *Laubacus*.

Lanuuinam Villam, habet Capitolinus; vbi Antoninum Pium Imp. natum scribit. *Laurina* legit alind exemplar. & rectiùs, à Lauria vel Loria, vt monuit me quoq; Celsus Cittadinus. Vide *Lorii* Villa.

Lanuuium, Plinio vbi Iunonis Sospitæ fanum. teste Liuio pluribus in locis. Propertio quoque, & Ciceroni pro Flacco, Latii opidum; Blondus & Leander *Induuina* appellari aiunt. sic quoque Celsus Cittadinus: cui in Via Appia est XVI. ab Vrbe milliaribus. Aelianus Animalium lib. II cap. 6. hāc *Lauinium* vocat; additq; eam meritò Matrem primariam Vrbis Romæ posse dici. vbi duplex error; in nomine, & historia. cùm Lanuuium legendum. neque vt facit, huius vrbis originem Latini filiæ tribuendam. *Lanubium* colonia est apud Frontinum M. S. & *Lanuium*, in marmoribus. CC. plus minus ab Vrbe stadiis, hoc est 25. M. P. fuisse, ex Diodori 14. conicitur: vbi ait Marcium, (locum sic dictum, haud procul hinc teste Liuio 6.) totidem à Roma distare. De Lanuuii & Lauinii differentia (magna enim harum apud auctores tam Græcos quam Latinos confusio est) videnda sunt Scholia Sigonii, in Liuii, lib. 8. Castigationes Hermolai in 3. Plinii: & Vrsinum, de Familiis, in Papia gente. item Simeonem Bosium in Epistolis ad Atticum: vbi scribit vtrumque locum *Lanuuium* tempore Ciceronis vocatum. tam quod in agro Laurentis, quàm quòd suprà Aritiam erat nescio an verè. At quare non addam quoque hic Celsi Cittadini, Anglerii ciuis Romani verba ex schedis mihi Roma missis? quæ sunt hæc, *Qua*[illegible] *Fuluius Vrsinus in lib. de Familiis in Papia gen*te de Lanuuio seu Lanuio, & Lauinio satis *scripseris, volumus tamen hic nostram sentent*[illegible] *subscribere. Sciendum est igitur, aliud esse* [illegible]*nium, & aliud* Lanuuium *seu* Lanuuium [illegible] *Lauinium propius est mari inter Ostiam A*[illegible] *& Veliternum, & nunc vulgo nominatur* [illegible]ta Lauina, *& distat ab Vrbe ferè* XX. *M*[illegible] *nuuium verò est propius Viam Appiam*, [illegible] *Albanum, Ariciam, & Ardeam, & v*[illegible]go Ciuita Indouina, *& ab Vrbe distat* [illegible] hactenus Anglerius. Hoc habeant [illegible] me geographiæ studiosi, vbicunq. [illegible] scriptores mentio de Iunone Sospi[illegible] *nuuium*, non *Lauinium* legendum. *La*[illegible] apud Sil. Ital. 13. malè, pro *Lamo* vel *Lanuuio* est. vt inter multa hoc vnum emendum. Vide *Lauinium*.

Laodamantia, Libyca insula Stephano, & *Laomedontia* vocatur. ex Artemidoro.

Laodamantium λαοδαμάντιον, vicus in Libyæ Nomo. Ptolemæus.

Laodicea λαοδίκεια, Ptolemæo est Cœlesyriæ vrbs: in Laodicea regione; quam *Cabiosa* καβίωσα, cognominat. (Scabiosa male interpretibus. *Laudicia* legit Antoninus. *Liberam* hanc cognominat Plinius. Eandem idē ad Libanum cognominat. Prius *Leuce acta* λευκὴ ἀκτή, i. Album Littus vocata, Stephano apud quem etiam *Rhamita* ῥαμίθα, antea dicta fuit. Hodie *Liche* dici, scribit Olinarius; *Lalisa*, Niger; *Liga* Beniamin, *Leza* Thomas Minadoius. Syriæ quoq[illegible] in Cassiotide regione vrbs: Ptolemæo, & Appiano 4. Ciuil. *Laodicea*, Phrygiæ vrbs, Lydiæ regionis ad Lycum fluuium, Suidæ, & Ptolemæo. Philostratus in Philemone hūc Caryæ adscribit. corruptè pro Cauæ, vt puto, finitimæ regionis. Hæc Plinio te[illegible], prius *Diospolis*, & deinde *Rhoas* dicta fuit. *Laudichia* hodie mihi videtur. at *Noue* Le[illegible]e à Leunclauio interpretatur. *Laodicea*, apud Plinium Mesopotamiæ vrbs est. hanc Pin[illegible]tus *Lor* vertit. Stephanus, & idem Ptolemæus habent *Laodiceam* in Galatia, quæ ab eo Combusta, *Katakaymene* cogno[illegible]natur. Ali[illegible]m *Laodiceam* describit Steph[illegible] in Media. hanc Plinius tradit ab Antiocho in extremis Mediæ finibus conditam. Est & Peloponnesi vrbs, Megalopolitidis regionis,

gionis, Polybio 2. quam terræ Orestidis facit Thucydides 4. *Ladoncea* hæc Pausaniæ. *Laodiceam* coloniam, habet Onuphrius, ex Vlpiano. Vide *Trimitaria*, & *Theodorias*.

Laomedontia, vide *Laodamantia*, & *Lampsacus*.

Laoripa λαοῤιπα, Ptolemæo, *Lathrippa* interpretibus, Vicus in Libyæ Nomo.

Laos λαος, Italiæ opidum; Herodoto, in Erato. Vide *Laus*.

Lapadusa, vide *Lopadusa*.

Lapaa λαπαία, locus apud Theophrastũ 2 Hist. Plantar. cap. 8. Vide *Lappa*.

Lapara λάπαρα, ei loco ob pinguedinem & fertilitatem soli id nomen fuit; nunc *Lycandum* λυκανδὸν, vocant. pars est Cappadociæ. sic Georg. Cedrenus. Huius meminit etiam Porphyrogenneta, & Curopalates. item Zonaras, sed hic per iota in prima vtrobique. Nisi hallucinor, Cedrenus hunc eundem alio in loco *Licandrum*, & Curopalates *Limandum* appellat.

Lapathus, Liuio ad Ascuridem paludem locus est. vt scribit libro 44. Idem habet *Lapathunta* Castellum, quod *Characa* appellant, qua Tempe adeuntur in Thessalia. Vide *Lapethus*.

Lapatia Cori λαπατία κώρυ, Hispaniæ Tarraconensis promontorium, quod & *Trileucum* τρίλευκον, Ptolemæus vocat. An Scythicum Pomponii? non puto.

Lapdensis, vide *Labdensis*.

Laperse, vide *La*.

Lapethus λάπηθος, Cypri vrbs: Nonno & Stephano. Λαπηθος, Ptolemæo: vrbs & flumen. λαπαθος, Straboni.

Laphystia λαφυςίαι, dicuntur Bacchæ, alio nomine *Mimallones*: à Laphystio mõte Bœotiæ. Isacius in Lycophr. Hui⁹ meminit quoque Pausanias, & Hesychius.

Lapicini, Italiæ cis Apenninum populi, apud Liuium. Ligures puto.

Lapides Atros, locum in Ausetanis, inter opida Illiturgim & Mentissam: vbi Asdrubal castra habebat, habet Liuius, libr. 26. hoc loco describit Ptolemæus *Biatiam* βιατία, in Oretanis. *Pennas negras* locum dici hodie circa hunc tractum scribit A. Morales. sed an idem sit cum hoc Liuii, se non adfirmare, addit.

Lapidiensis Episcopatus, in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vticens.

Lapis Adiutorii, (*Abennezer* 70. interpretibus) in Palæstina locus; 1. Samuel, 4. inter Masphat & Sen. ibidem, c 7. *Corraeus* vocatur hic locus à Iosepho.

Lapis Perforatus, locus circa Byzantium, Nicetæ.

Lapithæ, circa Olympum Macedoniæ montem gens, Diodoro 4. Ad Peneum amnem, Procopio 4. Ædif & Isidoro. circa Larissam, Palæphato. Est mons sic dictus, in Laconica, Stéphano. cui & populi Thessaliæ sic dicti. Iidem cum Diodori.

Lapithaum λαπιθαιον, in Taygeto monte Peloponnesi, vrbs. Pausanias. *Lapithe* apud Stephanum.

Lapithe λαπίθη, Thessaliæ vrbs est. Ptolemæo, & Stephano. vnde Lapithæ gentile. Vide *Lapethaum*.

Lapithus, vide *Lapethus*.

Lappa λάππα, Cretæ mediterranea vrbs: Dioni & Ptolemæo. λαππα & λαμπαία, videtur apud Polybium 4. Meminit huius loci Episcopi quoque synodus vi. Constantinopolitana. Eandem cum *Lampe* puto.

Lapsias, Bithyniæ fluuius. Plinius.

Lapurdum, habet liber Notitiarum pro vrbe Nouempopulanæ regionis, in Gallia Aquitanica. Hanc hodie *Lorda* vocati, scribit Iosephus Scaliger, in suis Lectionibus Ausonianis. *Lourde* Belleforestio Lapurdẽsium Locustarũ meminit Sidon. lib. 8. ad Tigretium.

Lar λὰρ, Ptolemæo est Arabiæ Felicis fluuius, in Sinum Arabicum erumpens: *Om* cũ vocant recentiores tabulæ. Castellum in Mauritania Cæsariensi est Lar, apud Antoninum.

Laranda λάρανδα, Antiochianæ regionis, in Cappadocia vrbs, Ptolemæo, Straboni, Diodoro, Antonino, & Ammiano. Lyciæ attribuit Suidas. in verbo Νέςωρ. Lycaoniæ Ste.

Larassa λάρασσα, Mediæ vrbs, Ptolemæo.

Laratini, Italiæ populi, Halicarnasseo. *Laurentini* mallet legere Sylburgius. vide *Lomentos*.

Lardea, locus circa Mœsiam, Nicetæ.

Larendani, Plinio. Arabiæ Felicis gens.

Lares λάρης, Africæ Propriæ opidum, Ptolemæo: *Migana* Marmolio vocatur. Vide

Laris, & *Laribum*.

Larga, Antonino vrbis nomen, inter Visontionem & Argentoratum.

Largia, vide *Archemorus*.

Lariagara λαριαγάρα, Indiæ extra Gangẽ vrbem habet Ptolemæus. *Caracaran* vocatur Mercatori

Laribum ciuitas Africæ. Meminit huius Procopius, D. Augustinus, & Æthicus. *Laribus* colonia est apud Antoninum. *Lares* Ptolemæi alia est ab Antonini, in eadem Africa tamen.

Larices λαρικὴς, Indiæ intra Gangem populi, Ptolemæo. *Larica* regio, apud eundem. Norici vrbs est apud Antoninum, vbi hodie adhuc Larfeldt, a laricibus arboribus nominis vestigium seruat teste Lazio.

Laricinum, vide *Larignum*.

Larenses populi, sunt apud Strabonem 1. quos terræmotu euersos scribit. Græciæ videntur.

Larignum castellum, habet lib. 2. Vitruuius, circa Alpes, quod Iulio Cæsari se dedidit. *Laricinum* apud Isidorum, 17. cap. 7. Gentile huius esse *Lariscolum* vult Ant. Augustinus 4 Dialogor. de Nummis antiquis. vnde P. Accoleius Lariscolus: de quo nummus testatur argenteus.

Larina λάρινα, vrbs Lauiniensium. Stephanus. Sed pro Lauiniensium emendat Pintianus *Dauniorum*. Idem cum *Larinum*. Vide *Larnia*.

Larinates, cognomine *Frentani*, sunt Italiæ in Apulia populi, Plinio. *Larinum* vrbem, decem & octo millia passuum distantem à Theano Apuliæ habet Cicero pro A. Cluentio: item Plinius. *Adgion* quoque Ptolemæus, in Pherentanis. Quaq; iacet Superi Larinas accola ponti. Silius 15. *Larinus* Ager, eidem Ciceroni, pro Cluentio. & *Larinatis* Ager, apud Liuiũ 22. & 27.

Larine, Atticæ fons: Plinio. Epiri pagus, Athenæo 9.

Larinum, & *Larinus*, vide *Larinates*, & *Lucrinum*.

Laris, Africæ vrbs. In bello Iugurthino, Salustii. Vrbs antiqua maritima, in solitudine, quæ est inter Ægyptum & Syriam. Guil. Tyrius. An ad Casium montem? de qua vide *Casius*.

Larissus, vide *Larissus*.

Larissa λαρίσσα, Ptolemæo & Pausaniæ. Macedoniæ vrbs, ad sinum Pelasgicum. V nico S. scribendum docet Eust. Vrsinus, ex nummo. *Argos* olim dictam, scribit Eustathius, & Porphyrogenneta, qui eam Thessalicam facit. *Pelasgiam* hanc etiam dici, item *Cremasten* κρεμαστὴ, id est pensilem vocari, tradunt Strabo & Liuius. Hanc Sophianus hodie *Larizzo* nomen habere dicit, *Larzo* corruptè, in Tabulis Geographicis. Est & alia *Larissa*, in eadem regione, sed ad Peneum fluuium, Ptolemæo, Procopio, & Pausania testibus. *Argissam* & *Arguram* hanc aliquando appellatam scribit Eustathius in Ἰλιάδ. β. Et huius harum duarum in Macedonia Larissarum, testem adduco Ptolemæum, in Græcis tamen codicibus *Charissa* χάρισσα, legitur, pro ea quæ apud Pelasgiotas ad Peneum est. Sed quia in omnibus ferè Latinis exemplaribus imprimis vetustioribus, Larissa legitur, Sophianus etiam ipse ex Græcia oriundus, Larissam in sua Græciæ tabula ponat, tum fretus auctoritate Procopii & Pausaniæ; adducor in eam sententiam, vt pro Charissa Larissam apud Ptolemæum restituendum putarim. Geographia Ptolemæi Latina, excusa Argentorati, apud Ioannem Scotum Anno cIↃ. IↃ. xx. etiam Larissa legit, & in ora libri λαρίσσα; singulis namque vocibus in hoc codice adiuncta sunt a latere vocabula Græcè scripta. Theuetus Larissam, *Larmire* vulgo nomen habere dicit, at quamnam, reticet. *Larissa* Stephano est iuxta Ossam. alia ab ea quæ ad Peneum. Atque hæ tres sunt, quas in vna Thessalia numerat. *Larissa*, Syriæ ciuitas est Ptolemæo, Straboni, Zosimo, Antonino, & Stephano; qui dicit eam à Syris *Zizara* ζίζαρα, vocari. *Larissa*, quæ *Ægyptia* vocatur. sic Xenophon. *Phriconis* cognominatur à Strabone libr. 9. Æolidis vrbs inter Cumam & Nouum Murum, vti liquet ex Herodoto, in vita Homeri. sed idem habet in Clio (nisi locus mendosus sit) λαρίσσας, Æolidis vrbem. Sunt plures *Larissæ*, quas enumerat Strabo lib. 9. vt Argiæ arx, in Peloponneso. item in eiusdem confinio. Huius etiã meminit Pausanias. Xenophonti 3. Græc. Larissa circa Eleos in Pelopõneso est. Troa-

dis.

dis, eidem Straboni, ad Hamaxitum: maritimam hanc facit Xenophon 3. Græcor. & Thucydides 8. Hæc circa Tragasas, Athenæo 2. Alia Ephesia. Alia Attica. Lydiæ, in Campo Caystro. *Larissam* habet Ant. Liberalis, inter Corinthum & Tegeam. Sed hæc fortè Argiæ. Plinius habet Larissam in Arabia Felici. & Stephanus in Creta insula. Halicarnasseus 1. describit Larissam in Campania, haud longè à Foro Popilio. *Larissam* Desertam, habet Xenophon 3. Cyriacor. ad Tygrim fluuium, quam Medi tenebant. En quindecim huius nominis vrbes. Vide *Cuma*, *Argos*, & *Cortyna*.

Larysius λάρισος, amnis in Peloponneso, Straboni. Eleum agrum à Dymæo agro dirimere, scribit Liuius. Achæorum regionē ab Eleis diuidere, tradit Pausanias. itē Plutarchus. Vno S. interdum geminato, hanc vocem scriptam reperio.

Laritensis in Africa loci, meminit Coll. Carthag.

Larius Lacus, Ptolemæo aliisq;, qui *Comacenus*, ab vrbe illi adiacente, P. Diacono, & Antonino dicitur. *Lago di Como*; Italis: *Chumerse* Germanis hodie dicitur.

Larnassus, vide *Parnassus*.

Larnensis, vide *Larnum*.

Larnia λαρνία, ciuitas Tusciæ est, apud Sozomenum 9. cap. 6. *Larina* habebat interpres. quam scribit tonitru & fulminibus, dum ab Alaricho obsidetur, conseruatam & liberatam. *Narnia* legendum adfirmo. *Neneia* Zosimi videtur, ex simili historia. *Narnia* autem hic quoq; pro Neneia legerim. Videtur quoque Galilæę Primæ vrbs, cuius Episcopus Euphrasius vocatur, in cōcilio sub Leone Imp. habito.

Larnos, insula deserta, circa Thraciæ Chersonesum, vt ex Plinio videtur. *Sarnis* habebat M.S. codex. An Sarnusii inde, apud Polyænum 4.

Larnum, flumen Hispaniæ Tarraconensis; circa Pyrenæi radices. Plinius. *Larnenses* populos, habet idem, eodem tractu, vt videtur.

Laro, Tusciæ amnis Catoni. *Arone* Leandro nunc. Vide *Larus*.

Larodis, vide *Therma*.

Larolum λαρολον, vrbs in Via Flaminia, apud Strabonem.

Larthenianum, Etruriæ oppidū; quod prius *Enianum* dicebatur: & postea *Veiens* à Romanis vocatum fuit, vt tradunt M. Catonis Fragmenta de Originibus, quæ circumferuntur. item Itinerarii Antonini Frag. quod Lartheniani siue Veienti meminit. *Veii*, vrbs est Liuio; & *Veientes* gens, *Beii* βηιοι, Plutarcho. Hāc nostra tempestate *Marthenianè* appellari, refert, ex Annio Leander Albert. *Pontiana* scribit Nardus: *Ciuitas Castellana* est aliis. Veiens negat Ant. Massa Castellanam esse.

Larthes, vide *Ossa*.

Lartolætani λαρτολαιῆται, Hispaniæ Tarraconensis populi, inter Pyrenæos & Iberū, contigui Lætanis. Strabo.

Larunesia λαρυνησία, insula maris Mediterranei, circa Africam Propriam, Ptolemæo. Duas λαρυνησία, insulas faciunt Gesnerus, & Fazellus: quarum hic alteram sine nomine esse, alteram *Mollium* vocari tradit.

Larus mons, Hygeno. Circa Coloniam Claudiam. *Laros* Italiæ fluuius, Phanor...o. Laro Catoni fortè.

Laryma, vide *Loryma*.

Larymna λάρυμνα, Pomponio est Achaiæ vrbs, è regione Eubœæ insulæ. Bœotiæ vrbs maritima est, ad ostia Cephisi, Pausaniæ & Straboni cui quoq; Locridis vrbs est; quam Superiorem cognominat. Plinius etiam Larymnam in ora Locrorum Epicnemidiorum describit. Thessaliæ quandam vocat Isacius in Lycophronē. Vide *Loryma*.

Larysius λαρυσιος, mōs in Laconica. Pausanias.

Las, vide *La*.

Lasa λασαί, Palæstinæ locus, Genes. 10.

Lasæa λασαία, vrbs Cretæ insulæ, iuxta καλοι λιμενες, Act. 27. *Thalassa* legit D. Hieronymus sed corruptè, vt quidam testatur apud ipsum Hieronymum, in eo opusculo, quod de Actis Apostolorum inscribitur.

Lasamices, Cyrenaicæ regionis locus, Antonino.

Lasbanum, prædii nomen, circa Persidē. Hist. Miscella 18.

Lastoria λαστορία, Ptolemæo, Galatiæ vrbs.

Lasia, Pāphilii maris insula. Plin. Et alia contra Troezeniam Peloponnesi. Vide *Andros*, & *Lesbos*.

Lasice λασική, Africæ propriæ vrbs, Ptolemæo. *Elice* Apud Antoninũ esse; credit Ger. Mercator. Hoc nomen per Æ. diphthongũ auspicari apud Antoninum video.

Lasio λάσιων, Peloponnesi vrbs, de qua contendebatur inter Arcades, vt habet Polybius 4. & Xenophon 3. & 7. Græcor. Triphyliæ regionis est apud Diodorum 15. sed geminato SS. Cretæ insulæ mons, Epiphanio, vbi Iouis sepulchrum ostenditur. Hesychio etiam est vrbs; & populi λασιῶνιοι.

Lasonii, vide *Cabelees*.

Lasos, Cretæ mediterranea vrbs, Plinio.

Lassio, vide *Lasio*.

Lassira λάσσιρα, Heditanorum in Hispania Tarraconensi opidum. Ptolemæus.

Lassippa λάσσιππα, Ptolemæo Indiæ extra Gangem vrbs. *Lasippa* interpretibus.

Lasthenes, vide *Leosthenium*.

Lastigi, Plinio Hispaniæ Bæticæ opidum.

Lastoracium, vide *Lactoracium*.

Lastrona, (si fida scriptio) loci nomen, in Codice 6. ti. 61. l. 1.

Lasulenis, Paunoniæ vrbs, apud Antoninum, Lazius legit *Iastrillones*. Læuini Torrentii lib. M.S *Iastillones*.

Latage, Prasiorum Indiæ opidum. Æliano Animal. 16. cap. 10.

Latameda λαταμήδα, Ptolemæo, *Catabeda* interpretibus, fluuius Indiæ extra Gangem.

Lata Petra, vide *Platea Petra*.

Latania λατάνια, Bithyniæ opidum, Ptolemæo.

Latara Castellum, in Gallia Narbonensi est, Pomponio Melæ *Lates* Ioanni Poldo est: *Laterra* Plinio stagnum in agro Nemausiensi est, quod Poldus se ignorare fatetur, vbi sit. Marius Niger verò (qua auctoritate nescio) scribit. hoc ab incolis *Stagnone* vocari. Mirum, rem ipsam indigenam latere, & peregrino nomen tamen innotuisse. Sed de hoc castello & stagno addam hic ea quæ à Carolo Clusio teste oculato habeo. is enim in literis ad me hæc verba: *Rectè Poldus, nam* Lates *etiamnum vocatur hoc castellum cum vico adiacente: Vicinũ stagno Volcarum, qua Ledum flumen in stagnũ labitur. Id stagnum aliquot milliaria in longitudinem porrigitur, cui aliquot vici & opidula adiacent. Nonnullis locis* Estang, *& vbi altius vadum habet*, Estau, *ab indigenis appellatur: qui pisces in altiore stagni gurgite captos, aliis præferũt, quod cœnũ adeò nõ resipiant. Littus maris, quod incolæ* Playe de la mar *dicunt, stagnum à mari seiungit: aqua tamen marina fluxum quibusdã locis in stagnũ præbet: & haud dubiè id stagnũ tutiorẽ à pyratarum atq; hostiũ incursionib. eam Galliæ Narbonensis oram reddit.* Hactenus Clusius. Hoc stagnum itaq; quod à Plinio *Laterra* dicitur, *Volcarum* Stagna a Pomponio vocantur. Vide *Fauces* Laterræ.

Latauum, Phœniciæ vrbs. libr. Notitiæ.

Latea λατία, Ptolemæo Arabiæ Felicis vrbs. Interpretes legunt *Lattha*.

Latemnas, vide *Latymnus*.

Laterii, Villa fratris Ciceronis, in Italia. Campaniæ est; vti coniicio. Meminit eius Cicero 10. ad Attic. Epist. 1.

Laterra, vide *Latara*.

Latetanos, Hispaniæ littoralis populos habet ex antiqua inscriptione Hermolaus ad Plinii 3. cap. 3.

Lathaliensis, vide *Chataliensium*.

Lathius λάθιος, fons iuxta Oeten. Etymologicon.

Lathon, vide *Lethon*.

Lathrippa, vide *Laorippa*.

Latia, vel *Latina* Via, vide *Appia*.

Latini, vide *Latium*.

Latinobriga, vide *Latinobrica*.

Latinus Mons, sub quo tumultus auditus fuit Dion. 39. Circa Vrbem videtur.

Latium, Italiæ regio, omnibus auctoribus nota hodie, *Campagna di Roma* dicitur, à Roma eius Vrbe sortitum nomen, quasi dicas Territorium Romæ. *Latini* dicuntur eius incolæ: qui antea *Prisci* πρίσκοι, vt habet Halicarnasseus; Prisci vocabantur propriè, teste Festo, qui prius quàm Roma conderetur, fuerunt. Hi iidem prius *Casci* nominabantur, vt putat Scaliger, ad 7. Varronis de *L.* Latina. Hos prius *Cetios* κετίοι, & postea *Æneadas* αἰνειάδας, & *Romanos* ῥωμαίοι, vocatos scribit Suidas. *Latium* diuiditur in Antiquum, & Nouum. Antiquum à Tiberi, ad Circæios: Nouum hinc ad *Lirim* fluuium. auctores Strabo, & Plinius, qui huius incolas *Latinos* vocat. item inter eos etiam *Latinienses*, sed quos interiisse scribit.

Latium

Latium scribit Collenutius hodie *Latio*, vel *Campagna di Roma*, & *Maremma* dici. *Latinam* cognominat Virgil. 7. AEneid. *Hesperiam*.

Latmus, Cariæ regionis mons Pomponio, & Plinio, quem Hecatæus innuit eundem esse cum eo quem Homerus ΦΘΕΙΡΩΝ φθειρῶν, vocat etsi alii *Grium* γρῖον, intelligant ex Strabone. Huius Latmi meminit etiam Plinius ad calcem 8. vbi quædam exemplaria *Alctinius* legunt. Sed *Latmus* retinendum putat ex Antigoni Mirabilium narratione. Vrbem videtur facere Polyænus 8. in Artemisia. *Latmus*, etiam insula maris AEgæi, apud Thucydidem; λάτμος. Hesychio, vrbs, mons, & fluuius inde exoriens. Ciliciæ fluuius & pagus Straboni. Ptolemæus vtrumque *Lamum* λάμος, sine T. vocat. & Lamotidem regionem, *Lamusiam* Stephanus & Lamon quoque fluuium. Isauriæ vrbs est *Latmus*, in Conc. Chalced. Vide *Heraclea* Cariæ.

Lato, Vide *Camera*.

Latobici, vide *Latouici*.

Latobrigi, Cæsari Celtæ sunt, finitimi Heluetiorum; quos *Losanne*, ad Lacum Lemanum vocat, sed subdubitans, Marlianus. Rhellicanus **Wallisserland**, & Scudus **Cletgow** interpretatur.

Latobulgium, Vide *Ablato Bulgio*.

Latois (λητωίς, in Græco est) quæ nunc *Latoria* λατώρεια, villa quædam montana. apud Ephesum: vbi Pramnium vinum nascitur Ex Athenæo.

Latomagum, Galliæ opidum Antonino. *Ratumagus* Tabulæ Peutingerianæ videtur M. Velsero.

Latomiæ λατομίαι, quarum Cicero in Verrem, & Plutarchus in vita Dionis meminit, Syracusarum carcer est; vt Varroni placet, vbi & lapidicinæ fuerunt. *Philoxeni* Poetæ cognomen habuisse eas, scribit AElianus 12 Variar cap. 44. Hodie *Tagliate* vocantur, vt scribit Aretius. Eorum pars adhuc testudinata, *Grotta di S. Nicola* vocatur, à quodam Anonymo non contemnendo. *Latomias*, quas Strabo libr. 5. in Gabiorum regione describit; (λιθοτομίαν Thucydidi sunt.) Dom. Niger hodie *Gallicano* vocari ait. Blondus autem Gallicanum in ipsis Gabiis ponit. *Latomiæ* quoque locus, Straboni 17. ad Sinum Carthaginiensem: inter Tynim & Hermæam. Huius etiam meminit Diod. 20. *Latomiæ* sex insulæ, in sinu Arabico, sic dictæ, à Strabone 16.

Latone, Ptolemæo AEgypti vrbs est ad Nilum. *Deuote* hæc est Zieglero. λητοῦς πόλις est in Græco. sic etiam Stephanus habet. Inde *Letupolites* Nomus eiusdem Ptolemæi. *Latonæ* Lucus, Cariæ regionis, est apud Strabonem: iuxta Physcum, ad mare. Huius meminit quoque Appianus, in Mithridaticis

Latopodon, Vide *Euzyon*.

Latopolis, vide *Latorum vrbs*.

Latoria, vide *Latois*.

Latorum vrbs, λάτων πόλις, in AEgypto, Straboni & Ptolemæo. *Latopolis* legunt Latini codices Ptolemæi *Letus* est Antonino; & *Latum* fortè in libro Notitiarum, Simleri sententia. Sed *Latum* est quoque, apud Antoninum. Letus ergo eius, alterius loci est. *Latopolites* Nomus hinc Plinii.

Latouici, Plinio Pannoniæ gens. Λατόβικοι, Ptolemæo sunt. Antoninus meminit Prætorii Latouicorum. Huius rudera exstare haud dubiè in tractu Valeriæ, scribit Lazius Vide *Pratorium*.

Latra, Mœsiæ secundæ vrbs. libro Notitiar.

Latre λάτρη, Cedreno mons circa Ephesum. *Latrius*, apud Curopalatem.

Latringes, gens Sarmatiæ Europææ, vt videtur apud Iul. Capitolinum, in M. Antonino philosopho Imp.

Latris, insula Germaniæ Plinio, ad ostium Vistulæ fluminis. Hanc *Maiorem* ab incolis vocari dicit Niger, **Großwerder** vernaculum, ni fallor, interpretans (quod maior insula significat) sic enim hodie nominant insulam Vistulæ fluminis prope Dantiscum. Videtur mihi *Frischnarung*, in tabula Prussiæ.

Latrius, vide *Latre*.

Latrones, Vide *Lesta*.

Lattha, Vide *Latea*.

Latum, Vide *Ablato*, & *Latorum* vrbs.

Laturus Sinus, Libyci maris, apud Melam: idem fortasse cum eo, qui *Numidicus* à Ptolemæo dicitur. Hunc Marmolius *Golfo de Estora* nominat.

Latusates, Galliæ Aquitanicæ populi, apud Plinium.

Latymnus λατύμν☉, Theocrito mons est in Magna Græcia, non procul a Crotone, vt habet eius Scholiastes, & Lexicon Phauorini. sed per υ in penultima. Idem Scholiastes addit a quibusdam Laconiæ montem sic vocari.

Lauare λαυαρὴ, Lusitanorum opidum Ptolemæo Auero hodie Floriano, Porto, Episc. Gerundensi. huic suffragatur Tabula Hispanica Henr. Coqui. Opidum ad Durii fluminis ostium situm. Pro Auero autem habet Amicus meus Emanuel Enricus.

Lauatris, vel Leuatris, Angliæ vrbs. Antoninus, & lib Notitiar. Stanemore Camdeno.

Laubacus, qui aliis Lanica, & Labola, Frisiæ fluuius; apud mediæ ætatis scriptores. Cornel. Kempensis Lanum eundem vocat. Hodie Lauwers Hieronymus Verrutius. Fluuium inundationibus interiisse puto: nomen autem superesse, inter Coresandam & Monicogam insulas. Suffridus vult olim Rheni fluminis ostium fuisse. Est quoque loci & fluuii nomen, in Hannonia. Vita S. Laudileni.

Laud, Mauritaniæ Tingitanæ fluuius, ad Ibericum mare. Plinius.

Laudenona, Vide Blandenona.

Laudia λαυδία, Mauritaniæ Cæsariensis opidum: Ptol.

Laudiacum Vicum, sexto à Turonica vrbe milliatio, habet Greg. Turonensis 2.

Laudias, vide Barzala.

Laudicia, Laudicianorum quadrigas, celebrat Symmachus 4. ad Eufrasium. Hispaniæ aut Galliæ videtur. vide Laodicea.

Laudunum, Galliæ vrbs: Laon, Paradino auctore. Meminit eius Caroli Magni vita. Simlerus dubitat num eadem sit cum Alauna Antonini.

Lauerna λαβέρνα, locus vbi magnus hiatus Sullæ ostensus fuit, cum ad bellum sociale proficisceretur: ex quo flamma & ignis copiosus versus cælum emicuit. Plutarchus in huius vita. Labernæ lucus erat via Salaria, vt ad Horatii Epist. 16. annotauit Aeron, & is commentator vetus, quem Cruquius edidit.

Lauernium, locus Italiæ Ciceroni 7. Epistolarum ad Atticum, & Macro. 3. Saturnal. Circa Campaniam videtur. Lauerna ædes, vt Dianium & Mineruium. sic ad me Franc. Iunius.

Laugasa λαύγασα, Armeniæ Minoris, in Lauinianensi præfectura, opidum, Ptolem. Lausiasa pro eo habent interpretes.

Lauiacum, Austriæ vrbs; quæ nunc Lauffen dicitur, VVolfg. Lazio teste. Sed Rogel arx, est eidem alio in loco. Ursach vocatur Simlero, qui aliquando Latiacum, & Laciacum legit, apud Antoninum. item Ilaciacum.

Lauicum, vide Labicum.

Lauinasena, & Lauinianensis, vide Cappadocia.

Lauinca, vel potius Lauica, vide Laubacus.

Lauinium λαουίνιον, Stephano, & λαβίνιον Appiano. Liuio Italiæ vrbs; hodie eo loco Ciuita in Diuina ibidem exstare putat Leander. vel Lauinia, vt mihi auctor est Philip. Pigafetta. Lauinium scribit Appianus ab Vrbe distare ad decimum lapidem. (sed λαβίνιον, legit.) Seruius octo millibus à mari distare, eandemque quoque Laurentum vocatum. indeque eam etiam Laurolauinium nominat. Haud procul à mari fuisse. ex AEnei. 1. & 15. Met. docemur, vbi legimus, Lauinaque littora. Laurens Lauinas est in Goltzii Thesauro, ex vetusta inscriptione Laurentum tamen ab vrbe distat XVI. M. pass. in Antonini itinerario, nisi Lanuuio legendũ. Lauinium dictam Albam longam, scribit Varro. lib. 4. at librariorum culpa vereor. In Lauinio, vt scribit D. Augustinus 7. de Ciuitate Dei, cap 21. Liber colebatur per totum mensem. Vide Lanuuium.

Laumellum, Diacono & Antonino. Insubrum vrbs; quæ Lamello Leandro. Meminit eius quoque Marcellinus. Hodie pagum satis contractum esse, scribit Gaud. Merula, qui tradit idem à Ptolemęo Gaumellum γαύμελλον, & à Marcellino Lacmellum dici, per C quam scriptionem ei magis placere addit. Per V. tamen in excuso Ammiani codice ego lego. Gaumellũ Ptolemæi, putat Xylander a Strabone Ictomulum fortè dici. Plinio quoque Ictumulum est, in Vercellensi agro, vbi aurifodinæ.

Launtium λαύντιον, metropolis Latinorũ. Steph. ex 5. Halicar. mendosè. Lauinium enim apud hunc legitur.

Laura, sic in primitiua ecclesia monachorum mansiones, siue cellas, vocare solent, vt in Sanctorum vitis variis docetur. Has propriis nominibus interdum discernebant. vt *Saba, Suca, Chuzica, Pharus, Cremastos, &c.*

Laura λαυρα, ciuitas est Crotonis, Isacio in Lycophronem. Alexandriæ AEgypti vicus est, Athenæo 12. cap. 19. Eidem est Sami ciuitatis vicus aut locus. Vide *Creton.*

Laureacenses, Vide *Lauriacum*, & *Aurelia.*

Laureates, locus maritimus circa Salonas, in Dalmatia est, Procopio 3. Gotho. Vide *Lauriana.*

Laurens, & *Laurentum*, vide *Lauinium*, *Laurentinum*, & *Lomentos.*

Laurentina Via, in Italia, est apud Plinium in Epistolis, & Valerius Maximus lib. 8. cap. 5 *Laurentiam* Paludem, habet Virgilius: & *Laurentinas* Paludes, Paterculus: & *Laurentinam* siluam, Obsequens, Symmachusque.

Laurentinum, Villa C. Plinii Secundi videtur, libro Epistol. 1 ad Minutium Fundanum. *Laurens* idem vocat lib. 2. ad Gallum suum, Decem & septem millibus pass. ab Vrbe. additur & Ostiensi, & Laurentina Via. propè Laurentum vrbem.

Laurentum, Latii vrbs, Straboni & Plinio. de quo hoc Papinius 5. Siluarum. *Qua Tyrrhena vadis Laurentibus æstuat vndis.* In littore maris fuisse, docet Valer. Maximus, vbi scribit Scipionem & Lælium Caietæ & Laurenti conchulas & vmbilicos lectitasse. Idem cognoscere licet ex Symmac. 7. ad filium suum. Epist. 5. λαυρεντον, scribit Isacius ad Lycophronem. Laurentum Latii à Pico conditum, hodie S. *Laurentii* vocari, scribit Gab. Barrius 2. Calabriæ. vide *Troia*, *Lauinium*, & *Lomentos.*

Lauri, sic in Tabula Peutingeriana. Batauiæ locus. ad quod sic M. Velserus. *si numeros conferas, incidit in* Traiectum *Ant.* Quid si sit eius vrbis suburbanum, vt Daphne ad Antiochiam Syriæ?

Lauria λαυριαν, locus alicubi circa Asiam Minorem videtur; in Plutarchi Antonio. Vide *Laurium.*

Lauriacum, Austriæ opidum, ad ostia Anasi fluminis, in lib. Notit. Antoninus quoque eius meminit. *Laureacenses* per E. in secunda habet vetus inscriptio. Lazio & Brufchio *Ens* est: *Lorch* Simlero.

Lauriana, locus circa Forum Iulium, aut Illyricum, P. Diaconus 6. Longobardicorum M.S In typis excuso codice erat *Laurina.* An Laureates Procopii? Vide *Lauinium.*

Laurium λαυριον, Apollonio 4. locus est circa Istri fluminis ostia, ad Sindi campum: Scholiastes eius dicit ad Scythiæ campum. Est etiam mons vbi Atheniensium argentea metalla sunt: Thucydidi 2. & 6. item Herodoto 7. & Plutarcho in Nicia, & Themistocle. Pausaniæ est inter Sunium promontorium & Pyræeum portum. Hunc locum puto à Sophocle in OEdipo Coloneo χαλκόπους ὀδὸς, i. ænea via appellari. & ab Euripide in Cyclope *Palladis* Petra Ἀθάνας πέτρα.

Lauro, vel *Lauron* λαύρων, Frontino, Plutarcho in vita Sertorii, App. lib. 1 Ciuilium, & Orosio libro quinto Hispaniæ Tarraconensis vrbs. . Hæc *Liria* Beutero dicitur, quæ quinque leucis a Valentia distat, vel *Lauriga*, quæ hinc non procul abest, vt Moralis putat.

Laurolauinium, Colonia Romana, Frontino. vide *Lauinium.*

Laurus insana, vide *Amyclus.*

Laus, Flumen & opidum Lucaniæ, apud Plinium Stephano, & Straboni quoque λᾶος est, & non *Talaus*, vt Leander scribit; qui Græcum articulum cum vocabulo iungit Idem dicit hoc flumen hodie *Cocco* vocari, Collenurio *Sapri* est, sed Niger *Laino* appellat. Idem autem quoque Talaus male legit. Sic etiam Gab. Barrius *Talaum* vrbem apud eundem Strabonem legit; additque eam hodie *Scalea* vocari. Hæc fortè quoque λᾶος Herodori.

Laus Pompeia, Plinio Insubrum vrbs est; quæ hodie *Lodi* dicitur; Leandro & aliis testibus Distat autem hæc *Lodi* III. M.P. à veteri laude Pompeia, vt referunt Blondus & Volaterranus. Hanc enim destructam aiūt, & illam a Fr. Barbarossa ædificatam. Coloniam Romanam fuisse, sibi persuadet Onuphrius. Suspicaerim eundem à Cice. *Laudē Nouam* vocatam. Vide *Blandenona.*

Lausonium, vrbs ad Lemanū lacum, quæ hodie *Losanne* vocatur. Ex Antonini Itine-

rario colligo, qui Laci Lausonii meminit: nimirum sic dicti ab opido adiacente. Et hodie nunc lacum à quibusdam *Lac de Losanno* appellari video. Vide *Lemanus*.

Laustasa, vide *Laugasa*.

Laustole, vide *Lautula*.

Lautula, locus sic dictus, haud procul ab Anxure: Liuio 7. vbi sæpius dimicatum fuit cum Samnitibus. Eidem 9. locus est in Samnitibus, qui *Laustole* λαυστολαι, Diodoro 19. sunt, vbi Q. Carulum Cos. & Q. AElium magistrum equitum contra Samnitas infeliciter pugnasse scribit. *Lautule* Festo locus extra Vrbem, quo aqua fluebat ad lauandi vsum. Calidam hanc fuisse, ad Ianum Geminum scribit Varro 4.

Lauzadus λαύζαδος, Ciliciæ vrbs: apud Porphyrogennetam.

Laxii λαξιοι, Sauromatum gens. habitat à recessu paludis Mœotidis, versus Septentrionem. Herodotus in Thalia. Fortè eadem cum Laziis. X. enim & Z. indifferenter interdum à veteribus vsa, alibi docuimus.

Laxta λάξτα, Celtiberorum in Hispania vrbs. Ptolemæo.

Laza, vide *Callirrhoe*.

Laze, & *Laze*, vide *Colchis*, & *Scythe*.

Lazica Antiqua, Vide *Palea* Lazica.

Lazichene, vrbis episcopalis mentio est apud Metaphrastem, in vita D. Eutychii.

Lazici, sunt in Libya populi, si locus sincerus apud Suidam ii. verbo Αναστασιος, vbi fortè λιγυλω pro λιβυλω, legendum.

Lea, AEthiopiæ sub AEgypto opidum: Plinio. Eidem quoque insula circa Aegæum mare.

Lea λέαι, Ptolemæo Africæ Propriæ vrbs.

Leai λέαιοι, Pæonica gens, circa Macedoniam: ad Strymonem fluuium, Thucydides 2. *Laini* legit ex hoc loco Stephanus.

Leandis λεανδις, Armeniæ Minoris vrbs; in Caraonia regione. Ptolem.

Leanitæ λεανῖται, Arabiæ Felicis gens: apud Ptolemæum. *Leanites* Sinus apud eundem.

Leanum, vide *Lianum*.

Leba λέβα, vrbs sub Thracis. Hesychius.

Lebade, Ioniæ locus: Plinio. An pro *Lebedus*.

Lebadia λεβαδεια, Pausaniæ, Gellio: & Plinio, qui dicit nullas hic esse talpas, Bœotiæ vrbs. Ptolemæus sine diphthongo scribit. Olim *Midia* μίδεια, vocata fuit, Pausania teste, per Y. in prima Tzetzes ad Lycophronem corruptè. *Badia* dicitur Zardo.

Lebaa λεβαία, Superioris vrbs. Herodoti Vrania.

Lebahim, vide *Cyrene*.

Lebaoth, Iosue 15. Palæstinæ locus.

Lebecii, & *Lebetii*, vide *Lebui*.

Lebedontia vrbs Hispaniæ Tarraconensis, quæ priore æuo *Stabatisium*, & nunc *Agerna* vocatur. Sex. Ruffus Auienus, in Ora sua maritima. Alius codex pro *Stabatisium* legebat *adstabat istum*: & pro *Agerna*, *Ager vacuus*.

Lebedus λέβεδος, Straboni & Plinio Ioniæ, in Asia propria vrbs. Est qui eam nouo nomine *Lacerea* vocat. *Lebeditzi-chizar* à Græcis dici, scribit Leunclauius. Lebadus eadem appellatur in codicibus Ptolemæi, sed Latinis. cum in Græcis *Lesbus* λέσβος, legatur. vitiosè, ni fallor *Lebedus* apud Horatium à quibusdam putatur vicus Italiæ, iuxta mare, quo pauci accedunt propter huius æstum. vt habet Commentator vetus in eundem.

Lebena λεβῆνα, Cretæ insulæ opidum auctoribus Ptolemæo, Strabone & Plinio.

Lebeneum λεβηναιον, templum AEsculapio dicatum, in Creta insula, circa Phæstum, vnde ex tota Asia Libyaque confluentia, Philostratus 4. Apollonii.

Lebethrius, vide *Libethrius*.

Lebidon λεβιδων, vbi sacrificabant Arabes Moabitæ, ad Libadesiam. Hesych.

Lebinthus λέβινθος, insula Maris Aegæi, Plinio, Melæ, & Straboni. Lebynthos apud Ouidium, 8. Metam. Apud Nigrum *Palmosa* est.

Lebna λεβωνα, 70. interpret. vna castrametationum Israelitarum, Num. 33. Iosue 10. 21. Iud. 21.

Lebona λεβωνα, ad Libanum vrbs. Iudic. vlt.

Lebriemelus fons Liguriæ, circa Genuam. testis antiqua ęnea tabula, quę ibidem prostat.

Lebui, Galliæ Cisalpinæ populi sunt Linio, quos alio in loco *Libuos* per I. vocat.

cos-

eosque circa Veronam & Brixiam describit. Hos Polybii *Lebetios* λεβέκιοι esse credit Sigonius. de Iure Italiæ. & pro his malè *Libicos* λιβικοι, apud Plinium & Ptolemæum legi, vult Gaud. Merula, qui eorum vrbem primariam *Forum Liberiorum*, vel *Lebuorum*, vocat, eamque hodie *Burgo Lauezario* nomen habere addit. in agro Nouariensi est. Leandro *Lauezzo* est. Ego apud Polybium *Lebecios* per K. non T. lego.

Lebuni, Hispaniæ Citerioris populi. Plinius. Vide *Leuni*.

Leceum λέκκιον, Antiochidis tribus gens. Hesychius.

Lecenna, Galliæ Aquitaniæ silua; in qua Brunechildæ reginæ domus. Aimoinus & Hugo Floriacensis, M.S. qui eam Biturigibus, & Aruernis confinem facit.

Lechæum λεχαῖον, Corinthiorum nauale, ad sinum Corinthiacum, Ptolemæo & Pausaniæ.

Lechetarum λεχητων, meminit Polybius, 10. quorum regem Andobalum vocat, in Hispania. Sed *Ilergetū* restituendū ex Liuio.

Lechi λεχι, id est, Maxilla, locus in tribu Iuda. Iud. 15. Vide *Ramathlechi*.

Lechmium, *Lochaa*, & *Coryphe*, videntur loca circa Corinthum, Polyæno 4. de Demetrio: Wetterano interprete, sed mendosè. Duo priora pro *Lecheum* habeo. Vide *Acrocorinthus*.

Lechnus, vide *Lintus*.

Lechus, vide *Lycias*.

Lectorium, vide *Lactorum*.

Lecosia, pro *Leucosia*.

Lectum λεκτόν, Ptolemæo Troadis promontorium: Idæ promontorium Aristoteli 5. Animal. Q. Smyrnæo, & Isacio, in Lycophronem, quod *Scorpiata* Sophiano appellatur. Africæ opidum videtur, ad mare mediterraneum. Procop. 1. Wandalicor. Vide *Gargara*.

Lecum Hieronymo, λακκούμ 70. interpretibus, Iosue 19. In Palæstina locus.

Lecythus λήκυθος, Chalcidensium Euboeæ vrbs: Thucydidi 4. sub finem.

Ledo, vide *Niuesdum*.

Ledrensis λεδρών, siue *Lenteonis* λεντεῶνος, Cypri episcopatus, (cuius episcopum Triphyllium vocant,) mentio est apud D. Hieronymum, Nicephorum, Callistum, & Tripartitam historiam. item Honorium, sed corruptè hic Litrensis, & Leucotheon. *Nicosia* hodie vocari, & à Græcis *Licosia*, tradit Stephanus Lusignanus.

Ledrini λεδρῖνοι, Peloponnesi populi: Xenophonti, 4. histor. Græcor. An *Letrini* Pausaniæ? Vide *Leprium*.

Ledum Galliæ Narbonensis fluuius, apud Pomponium. *Lez* est, Clusio. Phocica vrbs est apud Pausaniam. *Ledus* apud Sidonium in Panegyrico. sed *Ladas* legit Pithoeus in Aduersar.

Leemes, Iosue 15. locus in Palæstina, λαμὰς legunt 70 Interpretes.

Lees, vide *Dees*.

Lega, vide *Leges*.

Legarda, vide *Elegarda*.

Legedia, Galliæ Lugdunensis locus. Tabula Peutingeriana.

Legensis plebis, in Africa, meminit Collatio Carthag. habita sub Honorio Imp. Eadem cum Legiensis fortè.

Legeolium, vide *Lagecium*.

Leges λῆγες, Asiæ populi, qui vna cum Gelis habitat, intra Albanos & Amazonas: iuxta tractum Caucasi. ad Hyrcanum mare. Plutarchus in Pompeio. *Legæ* λῆγαι, sunt apud Strabonem. *Leges* vrbem, habet D. Hieronymus epist. 40. ad D. Augustinum.

Legia, Flandriæ fluuius: in vita S. Bertulphi. 𝔏𝔢𝔶𝔢 Flandris, *Lis* Gallis vocatur.

Legiensis Episcopi, in Numidia, meminit Vict. Vticens. M.S. Vide *Legiensis*.

Legio, vide *Acumincum*, *Agrippina*, *Bostra*, *Durostolon*, *Lugio*, *Viminatium*.

Legionis opidum Palæstinæ, in latissimo campo. Nouem millibus ab Arbela: quindecim à Bethacad vico Samariæ, versus Septemtrionem Ptolemaidem pergentibus. Auctor D. Hier. in Locis Hebraicis, sæpius.

Legionum Ciuitas, in Britannia insula. 𝔏𝔢𝔤𝔞𝔠𝔢𝔰𝔱𝔢𝔯 à gente Anglorum; à Britonibus autem rectius 𝔆𝔞𝔢𝔯𝔩𝔢𝔤𝔦𝔬𝔫 appellatur. Sic Beda. eadem cum *Isca*. 𝔆𝔞𝔢𝔯 antiqua Britannorum lingua, ciuitatem significat. Vide *Deua* & *Isceleguа*.

Legionem Atheniensem Primam, in Germaniam Inferiorem instituisse Domitianum Imp. scribit Dion 55. An hæc opido Brabantiæ nomen dederit, quod hactenus 𝔗𝔥𝔦𝔢𝔫𝔢𝔫 vocamus? An potius 𝔏𝔢𝔦𝔱𝔥?

Legio Auxiliatrix, hanc Bonfinius ostendit ex antiqui lapidis inscriptione, ibidem effossa, ad *Budam* Veterem, iuxta Danubium fuisse, vbi etiamnũ vetustissimæ vrbis vestigia cernuntur. locum iuniores nunc *Sicambria* vocant, inquit, & à Sicambris, remotissimis Germaniæ populis, extructam, inscriptio indicat. Idem Lazius in sua Vienna. qui scribit ab Hungaris *Scambri* vocari. Vide *Sicambri*.

Legionis Gallicæ loci sic dicti, meminit in Hispania: Amb. Moralis in suo Hispaniæ Chronico.

Legio I. *Adiutrix* vide *Crumerum*.

Legio I. *Iovia*, vide *Trismis*.

Legio I. *Italica*, vide *Durostulum*, *noua*, & *Nouiodunum*.

Legio I. *Macedonica*, vide *Oescus*.

Legio Altera Augusta, vide *Sebasta*.

Legio II. vide *Carteina*.

Legio II. *Adiutrix*, vide *Aquincum*.

Legio II. *Augusta*, vrbs in littore Mauritaniæ Cæsariensis Plinius.

Legio II *Herculia*, vide *Nouidunum*, & *Trismis*.

Legio III. *Diocletiana*, vide *Theba*

Legio III. *Sebasta*. in Aftica Propria vrbs. Ptolemæo. Vide *Lampesa*

Legio IIII. vide *Antium*.

Legio V. vide *Burungum*, & *Nouasium*.

Legio VI. vide *Burcinatium*, & *Samosata*.

Legio VI. *Nicephoria*, vide *Camulodunum*.

Legio VI. *Heraclea*, vide *Onochrinum*.

Legio VI. *Victrix*. vel *Nicephoria*, vide *Eburacum*, & *Camuludunum*.

Legio VII. vide *Samosata*, & *Durnomagum*.

Legio VII. *Claudiana*, vide *Vienna*.

Legio VII. *Gemina*, vide Legio Septima Germanica.

Legio septima Germanica, ponitur in Tarraconensi Hispania, inter Astures, à Ptolemæo, λεγίων ζ γερμανική. Vasæo *Leon* est. qui scribit eam aliquando *Legionem* Geminam dictam. Huius meminit Antoninus. In Latinis Ptolemæi Scholiis Villanouianis legitur. *Sublantiam* quoque (nescio quibus auctoribus) vocatam. Aliud præterea nomen illi tribuit Tarapha. Vide ipsum. Sublantiam quondam appellatam, tradit quoque Moralis: eiusque nominis vestigia extare dicit in loco dicto *Sollanço*; sesquileuca ab vrbe Legionis distante. Videant huius loci peritiores, num melius diuisim, sub Lantiæ. Antoninus enim hanc Legionem, & Lanciam, duo loca XI. *M. P.* abinuicem distantia habet.

Legio VIII. vide *Ausana*, *Sebasta*, & *Argentoratum*.

Legio IX. vide *Epidaurus*, *Calenis*, & [illegible]duba.

Legio X. *Germanica*, Ptolemæo in Pannonia Superiori est, iuxta Danubium, B[illegible]nius docet eam fuisse prope *Strigonium* [illegible] effusa planitie; aut è conspectu Com[illegible] iuxta *Tatani Gemina*, pro *Germanica*, [illegible] substituere Surita, ex Antonini Itine[illegible] vide *Herenatium*, *Fretensis*, *Asa Pauli*, *Comagenum*, *Eunna*, *Matiscona*, & *Tolpia*.

Legio XII. vide *Eburobrica*, *Egerigium*, & *Artiaca*.

Legio XIIII. *Germanica*. Hanc in Pannonia Superiori ad Danubium, paulo supra Budam fuisse, tradit Bonfinius, vbi hodie templum *D. Andreæ* est; & vicus in edito loco. Hui⁹ Legionis meminit Ptolemæus, sed videtur eandem *Chertobalus* vocare. Vide *Chertobalus*, *Caballinum*, & *Tinurtium*.

Legio XV. vide *Satala*

Legio XVI. vide *Aballone*.

Legio XVIII. vide *Barbesola*, *Nouiomagus*, *Durocottorum*, & *Sidoleucum*,

Legio XIX. vide *Agrippina*.

Legio XX. vide *Nuagerra*, & *Orolaunum*.

Legio XX. *Victrix*, vel *Nicephoria*, vide *Deuana*.

Legio XXI. vide *Troia*, *Durostulum*, & *Vetera*.

Legio XXII. vide *Antissiodorum*, *Augustodunum*, *Tricassini*, & *Durocatalaunum*.

Legio XXIII. vide *Deua*, & *Ambiani*.

Legio XXIIII. vide *Pons*, *Pontes*, & *Fretensis*.

Legio XXV. vide *Aqua Sextia*, *Gemella*, *Suessiones*, & *Tucci*.

Legio XXVI. vide *Gessoriacum*.

Legio XXVIII. vide *Marcomagum*.

Legio XXIX. vide *Fortensis*.

Legio XXX. *Vlpia*, vide *Tricesima*.

Legio XXXI. vide *Dianensis*.

Legio XXXII. vide *Scobensis*.

Legio XXXIII. vide *Fretensis*.

Legio Traiana, vide *Traianus*.

Legisamo, Hispaniæ vrbs: Antonino inter Asturi-

Astaciam & Tarraconem. Vide *Segimonenses.*

Legna, apud Antoninum Galatiæ vrbs.

Legopolis λἐγγπολις, Lelegum vrbs videtur apud Cedrenum.

Legum λῆγγν, Siciliæ vrbs est Ptolemæo, circa Lilybæum promontorium.

Leida episcopum, Dionysium, habet D. Athanasius, in apologia ad Constantinum Imp. Italiæ videtur. Pro Lauda fortè corrupte, a *Laus.*

Leimone, vide *Elone*

Leinum λἤινον, Sarmatiæ Europææ opidum, Ptolemæo, quod Niger *Luczho* dici scribit.

Lelaannonius λελαάννονιος & λαιλαννονιος, in typis excuso codice, sinus Albionis insulæ, versus Septentrionem. Ptolemæus. *Lemannonius* λεμάννονιος, habet M. S. exemplar.

Lelea, vide *Lilaa.*

Lelalitensis Episcopus in Africa: legitur in Coll. Carthagini habita.

Lelantum, vide *Lilantum.*

Leleges λέλεγες, gens barbarica, Hesychius. Ad Sinum Adramyttenum eam describit Strabo; ex Homero. In Laconica indigenas esse, auctor est Strabo.

Lelegia, vide *Laconica.*

Lelegis, vide *Bœotia*, *Caria*, *&* *Miletus.*

Lelegum vrbs, vide *Ninoe.*

Lelentidis, vide *Selentidis.*

Lelgonia, Boethio Scotiæ regio est, quam *Lennos* vocat. Praua scriptura. Vide *Elgoua.*

Lelii λελιοι, iuxta Meotidem paludem, in Asia populi, apud Orpheum, in Argonaut.

Lemanus, aliis *Lelienus*, Angliæ regionis fluuius, Auctore Lhuydo. qui eam vulgò Rotler dici tradit. Nominis antiqui inueni memoriam apud Antoninum. In Tabula Peutingeriana *Lemauium* lego. Talbotus hodie non exstare scribit, tantumque in eius loco templum parochiale extare *Limpne* nomine. *Lemannum* est in libro Notitiar. Camdenus putat *Nouum Portum* Ptolemæi esse.

Lemamnonius vide *Lelaannonius.*

Lemanus Lacus, Melæ & Plinio; Ptolemæus *Limene* λιμενὴ, vocat. *Lausonius* nominatur in Itinerario Antonini. λαυσωνιὸ λιμνὴ apud quendam lego, cuius nomen iam non occurrit. Sic hodie *Lac de Lozanne* & *de Geneue*, ab opidis in ripa eius positis vulgò dicitur Germani Jeufferse eadem ratione appellant. vide *Accion.*

Lemaui, Hispaniæ Tarraconensis populi: Ptolemæo Latino. Græcus codex non nouit.

Lemanium, vide *Lemanus.*

Lemba λεμβα, Moabitarum, in Syria opidum Ioseph. Antiq. 13. cap. 23.

Lembais, pagus Galliæ: circa Veromanduos. In S. Hunnegundis vita Surius.

Lembanus, vide *Lemanus.*

Lembus, vide *Apsasium.*

Lamellense castellum, in Africa: habet Optatus Afer. An idem cum *Lemelefensi* Vict. Vticens. cuius episcopum nominat Iacobū.

Lemennis, Mauritaniæ Cæsariensis locus: apud Antoninum.

Lemfoctense, vide *Lamfoctense.*

Lemicam Hispaniæ vrbem, cuius episcopus Ydacius; habet Sigeb. Gemblacensis. Eandem cum *Lameca* opinor.

Lemincum, vide *Lemnicum.*

Lemnia, vide *Blemyes.*

Lemnicum, Galliæ Narbonensis opidum: Antonino. *Lemincum* habet M S. codex.

Lemnis, vide *Lyminis.*

Lemnos λῆμνος, Maris Ægæi insula, Ptolemæo, Straboni, ceterisq;, Vulcano sacer, & Lemnia terra nobilis. Sophianus & Erythræus eam hodie *Stalimine* vocari aiunt. *Hypsipylea* ab eiusdem nominis filia Thoantis, quæ ibidem regnauit, quondam dicta fuit. In Etymologico *Dipolis* vocatur, à duabus eius vrbibus. Eius incolas *Sintios* σίντιοι, vocat Homerus. *Cares* olim eam inhabitasse, apud Aem, Probum in Miltiade, lego. Serapio capite de terra Lemnia, *Almayum* vocat. Vide *Æthale.*

Lemonius Pagus, qui est à Porta Capena, Via Latina, Fest. Pomp. *Lemonium* opidum habet Frontinus de Mensuris agrorum, qui adseruatur M. S. à C L. V. Francisco Nansio.

Lemouices, Plinio, vel, vt Ptolemæus habet, *Limonici* λιμονικοι, Galliæ Aquitanicæ populi sunt Pictonibus vicini. *Limosins* hodie video ab omnibus interpretari. A. Hirtius eorum vrbem primariam *Lemouicum* nominat, hæc hodie *Limoges*. Pro Lemo-

uicum, *Limonum* legendum cum Ptolemęo, contendit Ful. Vrsinus fretus veteribus codicibus. Alii autem præter hos sunt apud Cæsarem 7. belli Gall. Lemouices, quos inter Armoricas (Britanniæ) populos numerat. Leon hi sunt Rob. Cœnali.

Lemonii, Germaniæ populi, Tacito: Eyflander sunt Curæo. Ego potius Mecklenburger putarim. Vide *Efflui*.

Lemurinus Mous, in Liguria Ænea tabula antiqua, Genuæ.

Lemuris, vide *Merula*.

Lemnaeus λημναῖος, vicus quidam. Steph.

Lenium, opidum Lusitaniæ: A. Hirtio.

Lennae, episcopalis locus: apud Tyrium. In Syria videtur.

Lentia, vide *Loncium*.

Lentienses, Alemannici populi, Ammiano lib. 15. & 31. Ex iis Lintzgoewer facit Scudus, Vindeliciæ populos.

Lentudum λέντουδον, Pannoniæ Superioris vrbs: apud Ptolemæum, Lutenberg fortè hodie, vt Lazius coniicit.

Lentula, Pannoniæ Superioris opidum: Antonino.

Lenus Λῆνος, regio Παιονίων. Sic Stephanus, ex Phlegonte. An in Pelagonia?

Leocorium λεωκόρειον, locus Athenis. Thucydides 6. Templum Lei filiabus dicatum scribit Theodoretus, Græcorum Affection. 7. *Leonaticum*, aut alia lectione *Leonatarum*, vocat Cicero 3. de Nat. Deor.

Leocreantem opidum, de quo Cicero, Oratione 16. legis Agrariæ. An *Tarentum* legendum? vt ora libri habebat.

Leodicum, & *Leodium*, vide *Eburones*.

Leodoricium opidulum, in Locrensium regione, Pindo adhærens. Laonicus.

Leon λέων, Euboëæ insulæ promontorium, Ptolemæo. *Cabo Mantello* nomen habet apud Sophianum. *Leon* Euboëæ Ptolemæi, videtur *Leuce acte* apud Strabonem. *Leon* quoque Phœniciæ fluuius; Ptolemæo. Cretæ promontorium, eidem Ptolemæo. Item promontorium Coi insulæ. auctor Heraclides, in Politiis, Phrygiæ vicus: Athenæo 2. vbi asperæ & nitrosæ aquæ. Vide *Leontia*, *Galeontos*, & *Tamyras*.

Leonata, Pannoniæ Sauiæ vrbs: Antonino.

Leonicenses, Hispaniæ Citerioris populi. Plinio. Λεωνίκα, vrbs Ptolemæo, in Hedetanis *Leonica* quoque in Goltzii Thesauro.

Leonina, pars vrbis Romæ, vltra Tiberim. sic dicta à Leone IIII. Pontifice, qui eam muris cinxit. Eadem *Rauennatium* vrbs dicta fuit. eo quòd militibus classis Rauennatium assignata erat. Hodie *Borgo* dicitur. Vide *Nouaria*.

Leonis, vide *Possessio*.

Leontharna λεοντάρνα, ciuitas Bœotiæ Lycophroni, & Isacio. Circa Heliconem vicus; vel fons: Varino in ἄρνη.

Leontia, locus circa Syracusas, Liuio: quinq; millia pass. ab Hexapylo distans. *Leon* λέων, Thucydidi est 6. qui sex vel septem distare ab eo tradit.

Leontidis Tribus, circa Athenas. Xenophon. 2 Græcor. & Pollux 8. de Trittyarchis.

Leontini, vide *Leontium*, & *Argura*.

Leontium Λεόντιοι, Siciliæ opidum, Ptolemæo. Plinio *Leontini*. Niger scribit *Lintini* nunc vocari. Achaiæ in Peloponneso quoq; vrbs. Polybius 2. & 5. Vide *Lastrigones*.

Leontocephale λεοντοκεφαλή, Phrygiæ Superioris munitiss. castellum: Appiano in Mithridaticis. In littore maris Ægæi, describit Plutarchus, in Themistocle.

Leonton, Palestinæ vrbs. Plinio. Vide *Leontopolis*, candem enim reor.

Leontopolis λεόντωπολις, Phœniciæ vrbs, circa Sidonem: Straboni. Fortè ad Leontis fluminis (cuius Ptolemęus meminit) ostium. *Leonton* Plinii, ni fallor. Est quoque in Ægypto vrbs; apud Strabonem, & Ptolemæum, cui & *Leontopolites* Nomus. Isauriæ opidum est, apud Photium, in Nomocanono, & in Synodo Constantinopolitana vi. sub Constantino Magno Imp. habita. In Authenticis est Hellenoponti vrbs. Vide *Alexandria*, & *Bazanis*.

Leontos λέοντος κώμη, Phrygiæ pagus: Athenæo 2.

Leonum Specula, λεόντων σκοπή, ad sinum Arabicum; in Æthiopia: Straboni.

Leonum vrbs, vide *Leontopolis*.

Leophora via, λεωφόρος ὁδὸς, quæ *Memnonia* adhuc dicitur; à Memnone nempe, qui eam strauit; circa Susam Persidis vrbem, vt docet Diodorus libr. 2. Hanc describit quoque Pausanias, in Phocicis.

Leopodum, locus littoralis, iuxta Erythras Ioniæ. vbi Athenæus 6. scribit Cnopi re-

pi regis cadauer expulsum.

Leordi, vide Eordi.

Leosthenium λεωσθένιον, Stephano Bosphori Thracici sinus. *Lasthenes* vocatur à Dionysio Byzantino, vt tradit Gyllius; qui eum cum Hermolao sub nomine *Casthenes* à Plinio describi censet. Quidam Byzantini eum hodie appellant *Sthenion*, alii *Sosthenion*, vt idem Gyllius annotat.

Lepas, λέπας ἀκραῖον, Thucydidi libr. 7. vocatur vertex cuiusdam rupis Siciliæ, in agro Syracusano. Hodie *Crimiti* dicitur, Aretio, & Fazello.

Lepethymus, mons est in Lesbo insula: Plinio. Circa Methymnam eum describit Philostratus de viris illustribus vbi *Lepethymnus* legitur, in Latino Codice. Græcum non vidi. Antigonus in Mirabilib. λεπέτυμνος habet. Sic quoque Theophrastus antiquus auctor. Vide *Lampetium*. idem enim reor.

Lephana, vide *Leuphana*.

Lepidi Pons, Romæ, à plebe *Lapideus* dici, scribit Æthicus. Vide *Sublicius*.

Lepidotum λεπιδωτῶν, Ægypti vrbs; Ptolemæo.

Lepinus, mons in Latio: de quo Columella libr. 10. *Quæ Marucini, quæ Signia monte Lepino*.

Lepontii, Rhætica gẽs Straboni: Helvetiæ populi, apud quos sunt Rheni fontes; Cæsari, Rhinwalder, summa Alpium habitantes. sunt Scudo. *Lepontii videri* apud Plinium, qui Rhodani fontem accolunt. *Lipontii* λιπόντιοι, sunt apud Ptolemæum, quorum regionem præfatus Scudus *Leuontina* vallis, Italis; & Leuontiner tal / item Eschental / Germanis vocari ait.

Lepre acte, vide *Prium*.

Lepreaticus, vide *Pylus*, & *Lepryum*.

Lepria, circa Ioniam insula: apud Plinium.

Leprium λέπρεον, Elidis, Peloponnesi regionis vrbs, apud Ptolemæum, Suidam, & Pausaniam. λέπρεον, Aristophani in Auibus. In Laconico & Eleo agro situm, scribit Thucydides 5. *Chaiapa* Nigro dicitur. Arcadiæ opidum est Plinio. & Ciceroni ad Atticum. Cauconum Callimacho. Ad Nedam fluuium *Leprini* sunt Xenophonti 3. Græcor. Sed *Ledrini* erat in ora libri. Eosdem idem 4. *Letrinos* per D. scribit: & puto *Latrinaos* esse. Pausaniæ. vide *Latrina*.

Lepsemandus λεψίμανδος, Cariæ opidulum. Stephanus: ex Carreri Sophismatis, vide *Lampsemandus*.

Lepsia, insula in ora Cariæ. Plinius.

Lepsydrium, vide *Lipsydrium*.

Lepte acra, Indorum promontorium, ab aliis *Drepanum* vocatur. Plinius li. 6. cap. 29. λεπτὴ ἄκρα Galatiæ locus maritimus: in Arrhiani periplo. Ægypti, ad sinum Arabicum: Ptolemæo.

Leptimagnus, *Leptimius*, & *Leptimiensis*, vide *Leptis*.

Leptis λέπτις, duo sunt huius nominis vrbes, in Africa Propria, Plinio, Pomponio & Antonino testibus. Alteram, quarum Plinius *Magnam* cognominat, & Antoninus Coloniam vocat. Ptolemæus vnam tantum habet, eamq; *Paruam* μικρὰ, cognominat, atq; hæc est quam Strabo & Eustathius *Neapolim* quoque appellatam scribũt, quo nomine Ptolemæus etiam vrbem hoc tractu ponit, eamque quoque *Tripolim* vocat. Latini Codices huius loco *Leptis Magna* legunt, haud scio, an rectè. *Neapoli de Barbaria* hodie vocari, scribit Sanutus. Leptim Paruam Liuius in Emporia regione, ad oram Minoris Syrtis habet. Magna à Mercatore pro *Lebida* hodie intelligitur. Parua, à Cornelio Scepperо *Africa* dicitur. Hanc quoque *Sarranam* vocatam, tradit Car. Stephanus, in suo Dictionario. Sed obseruandum, quod Plinius, Mela, & Antoninus ex his tres vrbes facere videtur; cùm duas Leptes, & præter eas Neapolim, eodem hoc tractu nominant. Leptiminus & Leptimagnus legit apud Cyprianum, Pamelius. & *Leptimiensis* Episcopi meminit Vict. Vticensis. Fragmentum M.S. *Letimiensis* legitur corruptè, in Coll. Carthag. Vnam harum putarim *Lepide* à Ioanne Leone nominari. Ant. Augustinus Dialogo 6. de Nummis scribit se legere in nummo hanc inscriptionem *Col. Vic. Iul. Ler.* interpretaturque Colonia Victrix Iulia Leptis. Magnæque Leptis nomen esse, addit. vide *Abrotonum*, & *Tripolis*.

Leria λερία, vna ex Sporadibus insulis, apud Strabonem. *Lero*, Sophiano hodie appellatur. Putauerim eandem esse cum Leros, aut huic vicinam.

Leria λέρια, quæ & Hedetaνῶν, Ptole-

mæo Hedetanorum vrbs, in Hispania Tarraconensi: Clusio & Morali *Liriæ* est: sed *Oliete* Floriano. vide *Leria*.

Lerina, vide *Lero*.

Lerna λέρνη, Ptolemæo & Melæ est Laconicæ vrbs, in Peloponneso: quam Niger *Petrina*, Sophianus autem *Phenea* vocari tradunt. Est quoque locus in Argia, circa Asinen. Etiam fontis nomen, in Corintho vrbe: teste Pausania. vide *Lerneus*.

Lerneus Fons, in Laconica regione, antea *Amymonius* dicebatur; ab Amymone puella ibidem à Neptuno compressa: vt refert Hyginus (Hunc falso in Æmonia statuit Albericus, auctor proletarius.) Est ibidem Lerna palus, & fluuius.

Lero λήρων, Straboni insula circa Rhodani ostia, in qua Leronis sacellum. *Lerone* est Ptolemæo S. *Margarita* nominat Belleforestius. *Lero* & *Lerinus* Insula hoc tractu habet Itinerar. Antonini. Vnam harum hodie S. *Margaritæ*, alteram S. *Honorati* nomen obtinere video. *Lerinam* habet Plinius; (aliam à *Lero*.) Inde postea *Lirinum*, & in ea Lirinense monasterium, *S. Honorati* hodie, Massono. Vide *Stœchades*.

Lerone, vide *Lero*, & *Stœchades*.

Leros λέρος, Maris Ægæi insula; Plinio, & Herodoto In ora Cariæ. Ant. Liberalis huius quoque meminit, item Ælianus 4. Animal cap. 42. vbi aues meleagrides.

Lersa λέρσα, in Hispania locus. Appianus in Ibericis. Circa Castulonem erat.

Lerus, vide *Tenedos*.

Lesa λέσα, Sardiniæ vrbs. Ptolemæo.

Lesbius, vide *Vesenus*.

Lesbus λέσβος, Maris Ægæi clarissima insula, octo vrbibus culta, vt Plinius testatur. Hic eam quoque *Hemerte*. *Lasia*, *Ægira*, *Pelasga*, *Æthiope*, & *Macaria*, appellatam subiungit. Lycophron *Issam* ἴσσαν, etiam vocat. *Mitylena* μιτυλήνη, ab Eustathio, & *Mytanida* μυτανίδα, à Stephano nuncupatur. *Metelin* hodie nominatur, Sophiano & aliis vide *Lebedus*

Lesbum, Mauritaniæ Cæsariensis locus: apud Antoninum.

Lesem, Palestinę locus. Iosue 19. Vide *Dan*.

Lesidis, vide *Hesis*.

Lesora, Sidonius in Propontico, Lesera Caucasum Scytharum Vincens. In Gabalis montem esse, dicit Dalechampius a Plinium: vnde Tarnis oritur. qui nunc *Losere* vocatur.

Lesoum, vide *Elysius*.

Lessa λῆσσα, Vicus Argiæ. Pausanias in Corinthiacis. Vide *Lissa*.

Lesbiam locum, circa Ægyptum, nominat Freculphus Christianorum quoddam latibulum. in lib. 6. cap. 16. Tom. 2.

Lessus, vide *Lissus*.

Lestada ληστάδαι, pagus Naxi insulæ. Athenæus 8.

Lesta λησταὶ i. latrones, sunt Indiæ extra Gangem populi: apud Ptolemæum. Vide *Bessi*.

Lesuitanus Episcopus, in Mauritania Sitiphensi, est apud Vict. Vticens. *Lesuitensis* in Coll. Carthag.

Lesura, Ausonio in Mosella, fluuius. *Prætereo exilem Lesuram* Leser hodie, cum pago cognomine ad eius ostium, quo se in Mosellam insinuat. vbi hodie traiectus. *Lesura* Plinio Nemesiensium pagus, vbi optimus caseus. *Leso* nunc, vt habet Dalechampius. Exiguus pagus, pauculis tantum domunculis constans.

Lesyrus λεσυρὸς, Iberiæ Chersonesi fluuius, Stephanus.

Leta Piceni fluuius. sic olim dictus: nunc *Morto*, si creditur Francisco Adamo in Firmanorum gestis.

Letandros, Plinio Ægæi maris insula. 4. cap. 12.

Letanum λέτανον, vrbs in Propontide, ab Athenensibus condita: Diodorus 12.

Letauia, vide *Armorica*.

Lete λητὴ, Macedonię vrbs, Stephano. Ad Thermæum sinum, Plinio. eadem Mygdoniæ regionis, in Macedonia, apud Ptolemæum. Priscianus 15. hæc ex Sallustio 1. Historiar. *Ad Coritum, & apud Lete opidum, & repulsus à Lete opido; & apud Ilerdam.* alia hæc fortè. Vide *Lita*.

Lethaus ληθαῖος, Magnesiæ fluuius, qui vrbem Magnesiam præterfluit: vt auctor est Pausanias, & Strabo. Hylæ ὕλαι, vicum iuxta eundem describit Pausanias. Idem Strabo dicit eum ex Pactya monte oriri, atque in Meandrum influere vicinumq; esse Epheso. Lethæum alium idem habet, apud Triccam Macedoniæ, ad quem Aesculapius dicitur natus

natus. Alium apud Hesperios, siue Occiduos Afros. (nisi locus mendosus.) Item alium, Gortinam Cretæ vrbem alluentem, vbi & Solinus eum describit, contra Ptol. tabulas (ibi enim præter Gnossum fluit; & Electras præter Gortinam. *Lethecus* apud Vibium est, ni fallor corruptè. *Lethæus* Campus, apud Inferos, Platoni, aliisq;, à Lethe fl.

Lethe, castellum est, Persarum Imperii: apud Agathiam 4. & Procop. 1. Persicor item in Historia Miscell. 17. Hoc fortasse λήθη Persidis locus est Cedreni. Est etiā Inferorū fluuius, apud Poetas. vide *Lethes*, & *Lethæus*.

Letheon λήθιον, Italiæ mons excelsus, (in Campania vt puto) Lycophroni.

Lethes, Africæ fluuius; Lucano 9 *Et se dilectā Tritonida dixit ab Vnda, Quam iuxta Lethes tacitus perlabitur amnis* Lusitaniæ fluuius est, apud Grauios, Silio 1. Vide *Limæa*.

Lethon, Africæ fluuius, in Cyrenaica regione, Plinio, & Martiano. item Athenæo 2. quem auratum lupum, & anguillas gignere scribit. Hunc Ptolemæus & Strabo *Lathonem* λάθων vocaut. Apollonio in Argonauticis *Ladon* λάδων est, quod ante me Hermolaus docuit. *Milel rio*, hodie: vt tradit Marmolius.

Leti λέτοι, Galliča natio. apud quam Magnentium Imp. vixisse scribit Zosimus. 2. *Reti* legendum putat Vignierius. quid si Heluetii? *Latorum*, tamen in lib. Notit. non semel fit mentio.

Letia, & *Vrta*, Arduennæ flumina; in vita S. Mononis. Hoc *Ourt* hodie nominatur. Illud fortè *Lesthe*.

Letini, Siciliæ populi, noti tantùm apud Ciceronem in Verrem. corruptè fortasse pro *Ietini*, à Ietas. etsi sciam hos à Plinio Ietenses: & à Stephano Ietæos nominari.

Letoa λητώα, Libyci maris insula, prope Cretā, Ptolemæo. *Christiana* Sophiano.

Letoeus λητῷος, Alexandriæ vicus. Stephanus: ex Triphone, vt ait.

Letois, vide *Letoa*.

Letois, vide *Latois*.

Letrini λέτρινοι, Elidis opidum apud Pausaniam. vide *Lepreum*, *Letrina*, & *Ledrini*.

Letupolis, vide *Latone*.

Letus, Liguriæ mons est, auctore Liuio. & Val. Maximo. quem Leander restatur hodie *L'alpi del Pelegrino* vocari. Siciliæ vrbem vocat falso Salisberiensis 1. Curialium. vide *Latorum* vrbs. & *Letuspolis*.

Letus Portus, vide *Cunion*.

Letuspolis λητοῦς πόλις, Ægypti vrbs, Stephano, & Ptolemæo. apud quem *Letupolites* Nomus quoq; λητοπολίτης, Strabonis est, & *Letus* Antonini Loco Letuspolis fabricatum Babylonē, scribit Iosephus, Antiq. 20. Hæc duo tamen diuersa sunt apud non solū geographos, sed & omnes historicos. vide *Babylon*.

Leuaci, Galliæ Belgicæ populi, & Neruiorum clientes, Cæsare auctore. Hos Marlianus 𝔏𝔬𝔢𝔲𝔢𝔫 Brabantiæ vrbem interpretatur. 𝔏𝔢𝔴 opidulum hinc quatuor leucis distans, huius nominis originem referre videtur. quid enim aliud Leuaci, quā gentile è Leu? Becano verò sunt, qui *Slusam*, *Ardenburgum*, *Axellam*, & *Oostburgum* Flandriæ opida habitant.

Leuatris, vide *Lauatris*.

Leuca λευκά, Straboni, & Lucano, Salentinorum vrbs est: *Leucas* in Itinerario maritimo Antonini est. Sulpitius ad Lucani 4. scribit distare à Tarento quingentis stadiis, ab Hydrunto centum quinquaginta: hinc verò Brundisium quadraginta. Niger vocat *Gabo Leuceso*, & dicit *Phlegræa Dædali* vocatam; quo autem auctore, non addit, & ego me nescire fateor. *Leuca* etiam Ioniæ opidū, circa Hermum fluuium, Pomponio. Inter Smyrnam & Phoceam, Straboni, sed *Λεῦκαι* hic scribit. *Et Leuce opidum Ioniæ, in promontorio quod insula fuit*, sic de eo Plinius. Huius etiam meminit Diodorus 15. qui eam medio ferè itinere inter Cumas & Clazomenas cōstituit, viciniorem tamē Cumis. Eodem auctore *Leuce* est insula Cretica contra Cydoniam. Idem aliam habet, ibidem. contra Itanum, eiusdem insulæ promontorium. Insula Indiæ intra Gangem, est Ptolemæo. Strabo Leucæ campum describit, ad Laconicum sinum, inter Helos & Cyparissiam. Argiuorum opidum est. apud Polybium 4. *Leuca* Littus, locus dictus in Caria, Pomponio. Vide *Achillea*, *Leuce*, & *Sesecriene*.

Leuca Ore λευκὰ ὄρη, Ptolemæo, id est: *Albi* Montes, vt Plinius eos vocat; in Creta insula sunt. *Madara*, & *Spachia* hodie vocari, scribit Bellonius.

Leucadia, vide *Leucas*.

exiguus pagus, apud Plutarchum in Amatoriis. Vide *Leuctrum.*

Leuctrum λεῦκτρον, Laconicæ vrbs, in Peloponneso, ad Sinum Messeniacum, Pausaniæ, & Ptolemæo. *Maina* Nigro vocatur. Et sic eam Gemistus quoque μαίνη, appellat. Leuctrum etiam est Arcadię vrbs, apud Pausaniam. Rhypidis etiam regionis pagus, in Achaia Propria, Straboni 8. Est quoque locus apud Megalepolin Arcadiæ, Plutarcho in Pelopide, & Cleomene, sed hic λεῦκτρον legit. *Leuctrum* Bœotiæ habet Strabo 8. & Stephanus in verbo Νικαία.

Leucus, vide *Leucos*, & *Lycus.*

Leucyanias λευκυανίας, Peloponnesi fluuius, in Alpheum prorumpens. Pausanias in Eliacis.

Leuefano, sic in Tabula Peutingeriana. M. Velserus hæc. *Nisi fallunt Geographica tabulæ, huius fani memoria in Lee ad Rhenum, nomine fere nihil mutato superest.*

Leugasa λεύγασα. Armeniæ Minoris vrbs, Ptol. In Melitena regione.

Leugi, AEthiopiæ Africæ prouincia.

Leui, Italiæ Transpadanæ populi videtur apud Plinium. Vide *Laui.*

Leuinus, vide *Bodotria.*

Leuni λεῦνοι, Vindeliciæ populi, Ptolemæo. Hos Horatius *Gelonos* vocat, vt scribit Aucutinus. *Glon* fluuius hodie in eo tractu est, & loca quædam ei vicina, *Glon*, & *Glonek* dicta Pro Gelonis, vt Simlerus prodit, nonnulla Horatiana exemplaria *Genauni*, *Gerauni*, & *Genaui* legunt, quam postremam lectionem illi potius placere addit, quod ad Germanicum idioma accedat magis, in quo Aw, insulam aut agrum significat. An *Naunes* Plinii, & *Benlauni* Ptolemæi iidem sint, aliis coniiciendum relinquit. *Leuni* apud Plinium sunt quoq; in Hispania Tarracouensi, alicubi. Eosdem cum eiusdem *Lebunis* puto.

Leuomne, mons circa Pallenen, Macedoniæ peninsulam, Plinius.

Leuona λευῶναι, Ptolemæo sunt populi, qui media Scandiæ tenent; vbi hodie sunt *Bothnia Occidentalis*, & *Orientalis.*

Leupas Portus, Arabię Felicis, a parte Meridionali: Plinio teste.

Leuphana, Germaniæ vrbs Ptol. Hanofer in Saxonia, vertit Irenicus. *Lephana* λεφάνα, est in Græco.

Leuphuborga, AEthiopiæ vrbs, sub AEgypto. Plinius.

Leusana, Antonino Pannoniæ vel Illyrici vrbs.

Leusanicorum Antra, λευσανικῶν σπήλαια, in Pentapoli regione Africæ: Ptolemæ *Laganicorum*, legunt malè (vt ferè solen ius interpretes.

Leusine, Vide *Eleusina.*

Leusinium, Dalmatiæ vrbs, Antonino.

Leutarnia λευταρνία, Straboni & Lycophroni Iapygiæ vrbs. *Leutarniam* maris oram, & *Leuternios* dictos gigantes, quos ex Phlegra Campaniæ hucusque profligauit Hercules, habet Strabo 6. Gab. Barrius hac Leutarniam pro *Leuidonia* habet circa Thurium. an rectè, ipse viderit.

Leuteon, Vide *Ledrensis.*

Lexiana, Plinio Arabiæ Felicis populi.

Lexobii, & *Lexouii*, Galliæ populi sunt apud Cæsarem, Strabonem, & Plinium. Marcianus eos collocat in Normandiæ ducatu, vt quoque Vinetus: in opido *Lisieux* vocato. λεξούιοι apud Ptol. sunt.

Lhoegria, quondam fuit dicta ea insulæ Albionis pars, quæ hodie *Anglia* vocatur, teste VValsingamo. Vide *Britannica.*

Liamnia, Vide *Iamna.*

Lianum, Vide *Dianium.*

Lianum λίανον, Sarmatiæ Europeæ vrbs. Ptolemæo. *Salinca* interpretatur Mercator, ad Mœotidem paludem situm opidum.

Liaria, Vide *Marian.*

Liba λίβα, Ptolemæo Carmaniæ insula *Areilinga* fortè. Hanc Areslingam scribit Theuetus *Codane* vocari. fides sit penes illum. Mesopotamiæ opidum est, apud Polybium 5. Locum sic dictum circa Nitriam, habet Palladius, in Lausiacis. Locus circa Nicomediam, Cedreno. *Libum* hoc fortè Antonini.

Libadesia, Vide *Lebidon.*

Libam, vide *Lipara.*

Libana λιβάνα, Celtiberorum in Hispania opidum. Ptolemæus. *Labana* legit apud eundem Hermolaus.

Libana λίβανα, Syriæ vrbs, vicina Atreis, apud Stephanum; ex Arriani Parthicis.

Libanisia, Vide *Phœnice.*

Libanophoros, id est, Thurifera regio, in Arabia Felici, Ptolemæo.

Libanothani, vide *Eudoses*.

Libanum, Vide *Libarna*.

Libanus λίβανος, Ptolemæo aliisque Syriæ mons. Circa portas Ciliciæ eum describit Diodorus 14. dicitque eum porrigi ad Phœnices vsque. De eodem lege eundem 19. In Arabia apud Sabæos est, si fides Isidoro, qui scribit thus inde venire.

Libanus Alma Veneris, vocatur AEthico insula Tiberis, inter vrbem Romam, & Ostiam ciuitatem. Hodie fortè communi nomine *Isola* nominatur, Vide *Insula Sacra*.

Libarna λίβαρνα, Ptolemæo, & Plinio Liguriæ opidum, in Apennino situm. Dom. Niger *Bobio* vocat. *Incisa* Georg. Merula putat, vt de eo testatur Gaud. Merula. Vide *Liberonem*, & *Libanum*.

Liberaliensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Liberi Patris fons, in Andro. Plinius.

Liberi, Sarmatarum gens, videtur apud Ammianum 17. Vide *Aruerni*, *Bituriges*, *Leuci*, *Meldi*, *Neruii*, *Santones*, *Secusiani*, & *Treuiri*.

Liberi, Patris Luci, in Thracia, meminit Suet. in Augusto.

Liberii, vel S. Liberii insula, in Propontide. In Constitutionib. Eman. Comneni Imp. *Eleutherii* in Græco est.

Liberini, vide *Illiberis*.

Libernum λίβερνον, vocat Suidas lacum Curtium: Vrbis Romæ.

Liberonem, Liguriæ vrbem, habet Callistus 14. cap. 5. Λιβερῶνα Sozimo *Libarna* fortè Ptolemæi.

Libertinorum, tamquam gentis, meminit D. Lucas, Act. 6. Gentis quoque nomen est apud Suidam. *Libertinensis* Ecclesiæ episcopum Victorem, habet Coll. Carthag. in Africa est.

Libethra. Vide *Libethrum*.

Libethrum, opidum in Macedonia alicubi. Liuio 44. *Libethra*, est Melæ. Circa Heliconem. Isacio ad Lycophronem. Pausanias dicit olim λίβηθρα, fuisse in Bœotia. Habet is ibidem Libethrum fontem. Item montem, stadiis circiter quadraginta à Coronea distantem. Libethria fons, in Magnesia, Plinio quoque notus est. *Libethrius* λιβήθριος, Mons, & vrbs Thraciæ est apud Ioannem Tzetzam. Huius mentio est in Argonauticis Orphei. Mons AEtoliæ est Vibio Sequestri.

Libias λιβιάς, Iudææ vrbs: Ptolemæo, Iosepho, Antiq. 14. capite 2. & D. Hieronymo in locis Hebraicis. *Liuias* Plinio 13. capite 4. *Libias* Palestinæ vrbs, ab Herode constructa, in honorem Liuiæ matris Tiberii Imp. Auctor Egesippus, Eusebius in Chronicis, & qui eum imitatur Contractus. Alius *Iulia* est, ni fallor. Hæc eadem enim Tiberii mater *Liuia* dicebatur, priusquam ab Aug. Imp. in Iuliam familiam recepta fuisset. *Liuiadis* Conuallis hinc quoque Plinius, loco supra dicto, vbi fertilitas & nobilitas palmarum. Vide *Bethara*.

Libici, Vide *Lebui*, & *Libyci*.

Libisonis Turris, colonia, Plinio, *Bissonis* Turris, πύργος Βίσσωνος, Ptolemæo, *Turobolis* fortè Antonini est. Sardiniæ opidum *Sardos* appellatur Pineto, *Terra noua* Nigro, & *Porto di Turre* Leandro.

Libisosona, cognomine *Foroaugustana*, Hispaniæ vrbs, Plinio libr. 3. cap. 3. Eadem fortè cum *Libisoca* λιβισῶκα, Ptolemæi. *Libisosa* per S. in vltima, legit ex Antonino, & lapide antiquo, Morales: qui eandem recentiori nomine *Lezuza* vocat, circa Alcarez vrbem.

Libissa, vide *Libyssa*.

Libisus, Thraciæ vrbs, Plinio. circa Mœsiam Inferiorem.

Libium, Vide *Libum*.

Libna, vide *Pelusium*.

Libnius, vide *Liboeus*.

Liboeus λίβοιος, Hiberniæ fluuius, apud Ptolemæum. *Libnius* corrupte legunt eius interpretes. Bay of Slegah ex eo facit Camdenus.

Libona, Arabiæ vrbs: in lib. Notit.

Libonotria, vide *Eudoses*.

Libophœnices, Vide *Libyphœnices*.

Libora λιβόρα, Carpitanorum in Hispania opidum. Ptolem. *AEbura* Liuio esse putat Ioh. Mariana. & hodie *Talauera*. Gothorum tempore vocabatur *Elbora*, vt idem addit.

Libui, vide *Lebui*.

Libum, locus inter Niciam & Nicome-

diam: Antonino. *Libium* est in Hist. Miscell. vide *Liba*.

Libunca Hispaniæ vrbs, Pomponio. ad Natium fluuium. Λιϐοῦνκα, Ptolemæo. *Lianes* est H. Coquo.

Liburna λιϐυρνὴ, vrbs circa Dalmatiam: Strabo si sincerus locus: de quo consule Casaubonum. In Italia quoque si Zosimo credendum est, à qua Liburnas naues nomen habere tradit. A Liburnia autem Illyrici regione sic dictas, antiquiores scribunt. *Liburna* ciuitatis episcopalis, circa Ciliciam, sæpius memoria in concil. Chalcedonensi. Vide *Libanum*.

Liburnia λιϐυρνία, Illyridis regio, apud Ptolemæum λιϐυρνοι, sine O. scribit Stephanus. Lazius *Crabaten*, & *Krayn*, Pinetus *Contado di Zara* indigitat. Huic suffragatur Vegetius, qui dicit Liburniam, Dalmatiæ partem esse, & subiacere Iadertinæ ciuitati. *Liburnos* circa Corcyram habet Strabo 6. de quibus vide *Hyllis*. *Liburnos* aliquando oram Gallicam VI. regiones Italiæ habitasse, (in qua Truentum,) auctor est Plinius 3. cap. 13. & 14. *Liburnos* gentem Asiaticam facit Solinus, c. 8.

Liburnicus Sinus, vide *Flanaticus*.

Liburnides λιϐυρνίδες. Straboni insulæ L X. sunt Maris Hadriatici, iuxta Liburniam: inter quas numerat Issam, Tragurium, & Pharum.

Liburnum Mare, vide *Tyrrhenum*.

Liburnus λιϐυρνος, Apuliæ mons Polybius 3. Eundem esse credo cum eo quem Virgilius & alii *Taburnum* nominant. Vide *Ad Herculem*, & *Ligurnus*.

Libya λιϐύη, regio quam Stephanus quoque *Olympiam* ὀλυμπίαν, *Oceaniam* ὠκεανίαν, *Eschatiam* ἐσχατίαν, *Coryphen* κορυφὴ, *Hesperiam* ἑσπερίαν, *Ortygiam* ὀρτυγίαν, *Ammonim* ἀμμωνὶς, *AEthiopiam* αἰθιοπίαν, *Cyrenen* κυρήνην, *Ophiusam* ὀφιοῦσαν, *Cepheniam* κηφηνίαν, & *AEriam* ἀερίαν, dici scribit. Hebræis Libya *Ludim* est. Ar. Montano teste. In antiquis inscriptionibus sæpius *Lybia* per Y. in prima legitur. *Libya* dicebatur tempore Procopii, ea Africæ pars quæ ab Alexandria Cyrenen vsque vrbem est, vt ipse testatur 6. Aedificior. Hoc tractu *Libya* est quoque Ptolemæo, quam Propriam cognominat, in principio lib. 4. de Geographia, vbi eam intervndecim Africæ regiones numerat. In eiusdem autem descriptione *Libya* Nomum vocat. Libro autem 8. nominat quidem, atque tantum septem Africæ regiones facit. parum sibi constans. G. Mercator hanc eandem *Exteriorem* cognominat, qua fide, mihi non liquere fateor. *Libya* Antonino, Hispan[illegible] vrbs, circa Calagurim. Vide *Africa*, & *V[illegible]naria*.

Libya deserta, Ptolemæo, in *A[illegible]* [illegible] Ab incolis nominantur *Zahara*, Iohanni Barrio; & *Zarra* Aloisio Cadomosto, cum Iohanne Leone, qui addit sic Arabi[illegible] lingua vocari, & desertum significare. I[illegible] Marmolius scribit ab incolis antiquitu[illegible] *Esber* dictam.

Libya Interior, Ptolemæo Africæ regio, ab incolis appellatur *Beledla Abid*, vel *Beled Genena*, auctore Marmolio. Huius naturā lege apud Lucianum in Dipsadibus. *Libya Phragonis*, iuxta Parætonium, nominatur a D. Athanasio, in concilio Alexandrino. *Phragoneos* nominat concil. Ephesinum III. cuius episcopum Paullum vocat. At alii [illegible] lectione idem *Phranoneos* & *Phraunneos* scribit.

Libya Palus, in Africa Propria, apud Ptol. Vide *Lybia*.

Libyca, *appellantur duo modica ostia Rhodani fluminis, ex his alterum Hispaniense dicitur: alterum Metapinum: tertium idemq; amplissimum, Massalioticum.* sic Plinius.

LibyAEgyptii, Africæ gens, Ptolemæo, & Plinio *Libyes AEgyptii*, Melæ qui Libyco mari alluuntur. *Libya AEgyptia* Orosio, vbi Nuchul fluuius.

Libya Septimiaca prouinciæ, meminit Chalcedonense concilium. Sic cognominata fortè à Septimio Imp. aut in huius honorem sic dicta à posteris. Eritque pars Africæ Propriæ, circa Leptim. quæ huius patria: nisi sit is tractus, vbi Septiminicia vrbs est.

Libyarcha, Marmaricæ Nomi gens. Ptolem.

Libyca Palestina, meminit Vopiscus in Aureliano.

Libyca via, & *Libycum Fretum*, vide *M[illegible]mertinum*.

Libyci, Italiæ Transpadanæ populi: in quibus Vercellæ vrbs, Pli. Vide *Lebus*, & *Lau*.

Libyci, Mōtes AEgypti, ab exortiua parte

Nili fluminis, Ptolemæo. Meminit horum Syn[illegible] quoque in oratione Ægyptia.

Libycum vocatur à Plinio libr. 5. cap. 9. tractus Ægypti, in qua Lycon. *Libycum* Ma[illegible] vocatur a Ptolemæo, quod Cyrenen adluit. Vide *Libyca*.

Libycus Mons Ægypti, ad Thebarum magnam vrbem & alius huic è regione oppositus, qui *Sacer* dicitur. inter hos Nilus interfluit. Synesius, in Libello De Prouidentia.

Libycus Campus, vide *Libyssus*.

Libyes Ægyptii, vide *Libi Ægyptii*.

Libyphœnices, mistum Punicum Afris genus. Liuius 21. *Libophœnices* λιβοφοίνικες, cos vocat Diodorus 20. Meminit horum etiam Plinius. Vide *Byzacium*.

Libysosona, Libysota, Libunca, & Libora, Celtiberorum ciuitates, Beroso. Vide (si ocium est) Annium, huius commentatorem.

Libyssa Plinio. Apud Ptolemæum malè scribitur in secunda quemadmodum in prima, per I. λίβισσα, Bithyniæ vrbs maritima; vt Plutarchus auctor est, in Flaminio. *Diaribe* Bellonio dicitur, *Diacybissa* Gyllio, qui vicum hodie esse, addit. *Gebyse* Busbequio. sed *Lebussa* Leunclauio. Hic Annibalis sepulcrum fuit. Fuit Libyssa, inquit Plinius, vbi nunc *Annibalis* tantùm tumulus. Hanc Libyssam vidit Bellonius inter Nicomediã & Pandichium, admodum autem huic vicinam. λίβυσσα, Bithyniæ fluui⁹ est, apud Appianum de bellis Syriacis, vnde vrbi & regioni nomen.

Libyssus, Vrbis Romæ locus: qui deinde *Argeus*, postea *Vicus Tuscus* dictus fuit. Fab. Pictor. *Libycus* campus in agro Argeo. sic Festus. vide *Libyssa*.

Libystene, vide *Colchis*.

Libystini, Libyæ populi vocantur, teste Isacio in Lycophronem. Horum mentio est apud Auienum, in Ora Maritima. cui ad Fretum Herculeum sunt. Inde Libystinus (quasi Libycus) Apollo: Macrobio 1. Saturnal.

Licandrus, vide *Lipara*.

Licaniacensis vici, in Aruernis, meminit Greg. Turonensis.

Licatii λικάττιοι, Vindeliciæ populi, apud Ptolemæum, & Strabonem, qui eos petulantissimos Vindelicorum vocat. Plinius *Licates* habet. *Lechrainer* hodie sunt, vt Scudus & Auentinus scribunt.

Licesius, vide *Lyncestis*.

Licha λίχα, ciuitas videtur circa Lyciam. Thucydides. 8.

Licha Ara, & Columnæ, sunt in Æthiopia sub Ægypto. Straboni.

Lichas Ouidius 9. Metamorph. *Nunc quoque in Euboica scopulus breuis eminet, alto Gurgite: & humanæ seruat vestigia formæ. Quem quasi sensurum nautæ calcare verentur: Appellantque Licham.* Strabo 9. habet *Lichades* λιχάδας, insulas tres. harum multas partes inundatione submersas tradit. Lichadum meminit hoc tractu quoq; Plinius.

Lichenι, Arabiæ Felicis populi, apud Plinium.

Lichindus λίχινδος. Siciliæ vrb. Shephan⁹: ex Philisto.

Lichnium λιχνίον, circa Athenas locus. Tzetza in Lycophronem. Vide *Aphidna*.

Lichnorum, vide *Nupheos*.

Lichos, Phœniciæ fluuius, Pomponio. Fortè Plinii *Lycos*.

Licianum, vide *Noua*.

Licicauiki, vide *Sclaui*.

Licini Forum, vide *Forum Licini*.

Licinia Stagna, habet Statius 4. Thebaidos. circa Peloponnesum videntur.

Liciniana, vide *Leuciniana*.

Licinii Liberti Aug. monumentum, pretiosi operis in Via Salaria, secundo ab Vrbe lapide. Cornutus in Persium.

Licneni λικνῖνοι, Ptolemæo Corsicæ insulæ populi. Leander eos ponit, vbi hodie *Val de Niolo* est.

Licnias, vide *Apsasium*.

Licolone, vide *Colone*.

Licornis, vide *Quillacus*.

Licus, vide *Lycus*, & *Lycias*.

Lide λίδη, Cariæ mons, Herodoto in Clio.

Liebris λιηβρις, Phœniciæ vrbs, Stephano. ex Hecatæo & Herodiano, vt tradit.

Liga, Britannici maris insula, Antonino. vt legit Camdenus, qui eam nunc *Ligon* vocari ait.

Ligana Silua; ad Bænacum lacum, vbi Claudius Imp. magnam multitudinem Alemannorũ fudit. vt habet Diaconus, ad Eu-

tropium, lib. 9. *Ligona* per O. in medio legebat M.S. codex meus. An Lizana Liuii?

Liganira λιγαναίρα, Ptolemæo, Indiæ intra Gangem vrbs.

Ligarum, vide *Begabri*.

Ligauni, Galliæ Narbonensis populi. Plinius. Pro *Ingauni* contenderim.

Ligea, sic appellata insula, abiecto corpore Sirenio, ita nominato. sic Solinus. Ligia, & *Lincea* aliis. Vna ex Sirenum saxis videtur. Vide *Sirenusæ*.

Ligeris λίγειρ, Cæsari, Straboni, & Ptolemæo Galliæ fluuius. Æduos à Biturigibus diuidens. Etiã Celtas ab Aquitanis, Vibio. *Loire* hodie, Marliano.

Ligia, vide *Ligea*, & *Sirenusse*.

Ligia, vide *Sallyes*.

Ligii, Germaniæ populi, Tacito, Annal. 12. Sunt *Schlesier*, Willichio. Per Y. in prima, quidam legunt. sic quoque λούγιοι, in Dionis fragmẽto. Andreas Velleius **Langlandt** insulam Balthici maris interpretatur. Vide *Ilinge*.

Ligir λίγειρ, fluuius circa Plateã. Stephanus, in dictione *Bechir*.

Ligitani, vide *Frauasosonenses*.

Lignitius, vide *Dassarites*.

Ligona, vide *Ligana*.

Liguidonis Portus, in Sardinia: apud Antoninũ, fortè Lucuidonesiorum Ptolemæi.

Ligula, vide *Tanias*.

Ligures qui cognominantur *Corneliani*, & qui *Bebiani*, Apuliæ populi sunt. Plinio lib. 3. cap. 11. Horum meminit his verbis Frõtinus Nansii. *Inter colonias Liguris, Vetuanius & Cornelianus, muro ductus Triumuirali lege*, &c. Bębiani per æ. diphthongon alia lectio.

Liguria λιγυςική & λιγυςική, Italiæ regio, quæ hodie *Riuiera di Genoa* dicitur: Eustathius tradit ex Lycophrone *Ligustinos*, Ligures à Græcis appellari. λίγυρος, per Y, scribit Stephanus. *Ligures Comatos* vocat Dion qui Alpes Maritimas colebant. In Marii vita apud Plutarchum, videntur ab initio *Ambrones* ἄμβρωνες, vocati. Qui in Gallia nempe, vbi Ligures olim quoque vsque ad Oranum fluuium, ab Occidente. Epitome Liuii 47. vocat hos *Ligures Transalpinos*. Ligures ad Arnum vsque versus Orientem, ducit Trogus. Pisas enim Ligurum facit. Plinius Ligures habet cognomine *Vagiennos*, & *Ingaunos*. item *Inalpinos*. Hi censore Foglietta, habitabant eam partem quæ ab vrbe Genua versus Occidentem ad Alpes vsque est. Rufus Auienus videtur Ligures describere, à Celtis fugatos, circa Oceanum Gallicum. Vide *Lyges*.

Liguriscæ, vide *Taurisci*.

Liguruus Portus, est in fragmento Antonini, & apud Catonem, si vetus est titulus eius libri, qui huius nomine circumfertur. *Liuorno* hodie vocatur. Liburnum portum habent (nescio vnde) Ptolemæi interpretes, sed malè collocant inter Lunã & Arnũ.

Ligurum, Pomponio locus videtur inter Lunam & Genuam.

Ligurum Montes, describit Leander in Tuscia, dicitque eos hodie *Montagna di Carrara* & *Lunigiana* appellari. *Ligustini* vocantur Liuio, libr. 34. *Ligustici*, Varroni libr 36.

Ligus, Liguriç fluuius, à quo Ligustici vocantur. Eustathius in Dionysium. λιγύςος Stephanus vocat.

Ligustica Saxa, Iuuenalis 1. Satyra 3. Nomen insulæ, esse aduotauit huius vetus interpres.

Ligustice, & *Ligustinæ* Alpes, eædem sunt, cum *Maritimis*, vt credit Simlerus. Harum meminit Ptolemæus, Dio, Liuius, & Tacitus. *Tendiurum* comitatum hoc ibi ponit Philibertus Pingonius in suaSabaudia. vide *Ligurum* Montes.

Ligusticum Mare, vt Plinius illud vocat, quod Liguriam alluit: *Ligusticus* Sinus Floro est. hodie *Mardi Leone* vocatur, attestante mihi Leandro. Marius Niger ait hoc totum Maris Mediterranei quod est à Freto Gaditano, ad Siciliam vsque, nunc à Iunioribus *Mare Leonis* appellari. *Africanum* Mare nominat impropriè Luitprandus Ticinensis, cum Lunensem vrbem ad Africanum mare constitutam scribit. Videtur eum excusare Iacius, qui dicit Libycum & Ligusticum idem esse. Sed idem sunt re, nomine non item.

Ligustinus lacus, vnde Tartessus fluuius emanat Auienus.

Ligyes λίγυες, Asiæ populi, in Media fortasse, apud Herodotum 7. Ad Caucasi partes, qua is versus Hyrcanum mare se inclinat,

nat, sunt Zonaræ. In Colchide puto. Colchos enim originem trahere a Liguribus Europæis, tradit Eustathius ad Dionysium. Ligures Hispani sunt quoque circa Sicanum fluuium: Thucydidi 6. & Halicarnasseo 1. Hos puto Ligures Auieni. Vide *Ligystina*, *Galloligures*.

Ligyrgum λιγυργον, Arcadiæ mons: Polybio 4. *Lygurgium* puto Strabonis 8.

Ligyrii populi, in Thracia sunt, apudquos adytus est Libero consecratus, ex quo redduntur oracula. Macrob. 1. Saturnal. cap. 18.

Ligyrus, vide *Ligus*.

Ligystica, vide *Colchis*.

Ligysticus λιγυστικος locus in Iberia. Suidas. Cynæam Iberiæ, vrbem Ligysticam vocat Lycophron.

Ligystides, vide *Stœchades*.

Ligystina λιγυστινη, Lygiorum vrbs, iuxta Iberiam Occidentalem, & Tarsum. sic Stephanus, Incolas Lygies vocat. Vide *Ligyes*.

Lilæa λιλαια, vrbs Phocidis: Stephano ad Cephissi fluuii fontes: Straboni 1. & 9. Doridis, Ptolemæo. Arcadiæ vrbs est Ptolemæo quoque. sed per ει. in prima: λειλαια.

Lilæus λιλαιος, mons in India, Indo flumini adhærens. Plutarchus de Fluminibus & Montibus.

Lilantum λιλαντον, regio Chalcidensis: Æliano 6. Variarum. Strabo per ε in prima *Leiantum*. Sic quoque Callimachus, cuius Scholiastes dicit Euboeæ campum esse. Theophrastus per ε, in Euboea. Flumē est Plinio, in Euboea.

Lilæum λιλαιον, Bithyniæ emporium, ad Pontum Euxinum. Arrhiani Periplus.

Lilybæum λιλύβαιον, Siciliæ promontorium & vrbs, Ptolemæo, & Solino; Item Puteus, Eustathio, & Diodoro. Vrbs hodie *Marsalla* dicitur Fazello, Aretio, & Leandro: apud Nigrum *Marzara* legitur. Promontorium verò *Capo Boei*, Fazello & Aretio: *Capo Coco* autem Leandro. *Siciliensem* Speculam, vocat hoc promontorium, Nazarius in Panegyrico. λιλυβη, habet Dionysius Alexandrinus. *Phrear* φρεαρ, i. Puteus, antea vrbem nominatam, scribit Diodorus. *Lilybaitis* Regio, legitur apud Polybium 1.

Limæa λιμαια, Lusitaniæ fluuius apud Strabonem, quem *Lethen* ληθη, quoque vocat. Ptolemæo *Limius* λιμιος, videtur. Lethē habet quoque Silius, lib. 1 apud Lusitaniæ Grauios populos. Plinius lib. 4. cap. 22. *Limeam* appellare videtur, & *Æminium*; quē antiqui *Obliuionis* Fluuium vocauere. de eodem sic etiam Mela, *Et cui Obliuionis cognomen est Limia*. Obliuionis fluminis meminit etiam L. Florus, & is qui scripsit Liuianā Epitomen, lib. 55. Strabo tradit etiam *Belionem* dictum.. Xylander in suo Strabone Latino hoc vocabulum reiecit, tanquam spurium & corruptum. corruptam vocem pro ὀβλιουιονα putat Schottus, quod & verisimile est. *Balion* à Pomponio appellari, annotauit Hermolaus, ego hoc apud Pomponium nō inuenio. Marius Niger dicit à Plinio *Chalibes* nominari, ex mendoso (vti ego coniicio) exēplari, *alibi*. n. pro Chalibe, hodie legitur, loco dicto, sic: *Æminius, quem alibi quidā intelligunt, & Limaā vocāt, Obliuionis antiquis dictū*, &c. *Limia* hodie nuncupatur. Est in Bætica fluuiolus, hodie *Guadalete* dictus, & à Mauris *Bedalac* (vt P. de Medina tradit) vocatus; quē Florianus scribit olim quoq; *Lethē* nominatū, sed apud quē auctorē, nō fatetur: atq; hoc etiā mihi ignotū est, nisi Silius lib. 16. eius meminerit hoc versu:

Et Theron potator aquæ sub nomine Lethes.

Antiquum nomen obtinet, præposito Arabico vocabulo, Guadil: aut, vt Hispani corruptè pronunciant, Guadal; quod fluuium significat, quasi dicas, Fluuius Lethe.

Limanem vocat Greg. Turonensis Auerniæ regionem, quam hodie vulgò *Limaigne* nominant. Nisi fluuium huius regionis sic vocat, qui hodie *Lamone* & *Lymonne* nominatur: vt videtur Belleforestio.

Limandus, vide *Lapara*.

Limata, vrbs Africæ: Diuo Augustino. qui & Limatensis episcopi meminit: sic quoque Optatus Afer.

Limen Interni Maris, vide *Fretum*.

Limene, vide *Lemanus*.

Limenetium, λιμενηιον, locum in Milesiorū regione, habet Clio Herodoti. Idem Suidas, in voce Gyges.

Limenia λιμενια, Cypri ciuitas apud Strabonem. *Limnat* pagus hodie; vt refert Stephanus Lusignanus.

Limeneochus, vide Heracleum Pront.

Limenopolis, vrbs videtur circa Bithyniā,

aut Phrygiam. In epistola episcoporum huius tractus, ad Leonem Imp. Exstat in Conciliorum opere.

Limenotis λιμενῶτις, Cherronesus Celtica. Stephanus. Non noui locum.

Limera, vide *Epidaurus*.

Limetarum λιμητῶν, Solitudo, apud Callistum est, quam Gregorium Theopolitanum peragrasse scribit. Arabiæ videtur, apud Euagrium.

Limia λίμια, Macedoniæ regio, aut locus videtur; apud Strabonem 7. corruptè, pro *Elimea* putandum. Vrbis nomen, Antonino. in Hispania, circa Bracaram. Vide *Limaa*.

Limici λιμικοί, Hispaniæ Tarraconensis populi: Ptolemæo. Vide *Aquæ Flauienses*.

Limigantes Sarmatæ, sunt apud Ammianum. Vide *Arcagantes*.

Liminium, opidum inter Emeritam & Cæsaraugustam: Antonino. *Lamenium* etiam Simlero, VII. M. P. a capite fluminis Anæ.

Limiosaleum λιμιοσάλεον, Ptolemæo Germaniæ vrbs, ex qua P. Appianus *Guesna*, Poloniæ vrbem facit.

Limius, vide *Limaa*.

Limmocheiris, ad Mæandrum fluuium, qui hic ponte transitur. Nicetas.

Limna λίμνα, vrbs in Thraciæ Chersoneso: Straboni. iuxta Sextum, Stephano. Vicus est in Messeniæ & Laconicæ confinibus: apud Pausaniam. Idem pro Messeniæ castello habet. Atticæ tribus est Callimacho, in Dianæ hymno. In Acropoli Atheniensium locus, Scholiasti in Thucydidem 2. Est & prope Soreos locus; Metaphrasti in S. Autonomi vita Macedoniæ est, Laonico, 6. Vide *Amycla*, & *Diana*.

Limnaa λιμναία, circa Ambracium sinum locus: Polyb. 4. & Thucydidi 2. & 3. Argiæ vicum facit Stephanus, ex Thucydide. quia circa Argos Amphilochicum. Thessaliæ, aut vicina vrbs, Liuio 36.

Limneasphaltis, lacus amplissima magnitudine, Babylone. Vitruuius 8. cap. 3. *Bituminis* Fons est, apud Curtium 6.

Limnidis, Cyrenaicæ regionis locus: Antonino. Alio loco *Limniadis* legit.

Limnita, gens sub Turcis: Cedreno. *Delimnita* legebat Gabius, in suo Curopalat[illegible] vide *Dilimnita*, eandem enim reor.

Limnos λίμνος, insula inter Albionem [illegible] Hiberniam, Ptolemæo. Hæc *Enlhi* B[illegible]nicè, & Bardesay Anglicè vocatur, [illegible] Lelandus docet, *Silimnus* fortè Plinii e[illegible] & Camdeno videtur, qui nunc Brit[illegible] Lymen, & Anglicè Hamsey app[illegible]dit, & Limenciam insulam in S. [illegible] piscopi vita sæpius vocatam, a[illegible]

Limon λειμών, id est pratum [illegible] lo[illegible] à Nysa vrbe XXX. stadiis versus Meridie[illegible] stans, Strabo. Est Argiæ vicus, [illegible] niam. Circa Surrentum in Cam[illegible] que loci aut fluuii sic dicti, meminit Sta[illegible] 2 & 3. Siluarum.

Limonum λίμωνον, Galliæ Aquitan[illegible] vrbs. Ptolemæus. *Lemnum* est in tabula Peutingeriana. vt censet M. Velserus. Vide *Limouices*.

Limopedium λιμοπέδιον, Atticæ locus. Hesychius.

Limouici vide *Lemouices*.

Limusa, Antonino Pannoniæ Inferio[illegible] vrbs. Mußburg, & Wiselburg, Lazio vocatur, in sua Vienna, & R. P. Romana. Ad primum lapidem ab Altemburgo.

Limyra, & *Limyrus*, vide *Lamyra*.

Limyrica λιμυρικὴ, regio Indiæ intra Gangem. Ptolemæus: & Arriani Periplus.

Limyrnii λιμύρνιοι, populi vxores communes habentes, & liberos communiter alentes. ex Nicolao, Stobeus. de Legibus.

Linatus mons, qui postea Congregationis fuit dictus, vt docet Metaphrastes, in vita S. Pelagiæ Circa Tharsum Ciliciæ.

Linca, vide *Ilinga*.

Lincasii λιγκάσιοι, Galliæ Narbonensis gens: circa Æduos. dicit enim Strabo 4. Ararim fluuium terminum esse Sequanorū, AEduorum & Lincasiorum. Insidam scripturam reor, & miror Casaubonum hic mutum. *Lingones* putat Xylander. quod & mihi verisimile.

Lincerium, (aut vt alia lectio *Lutirium*, & *Litirium*,) *Solinium*, *Semurium*, *Turacem* agrum, Accam Laurentiam post excessum suum P. R. reliquisse, scribit Macrobius 1. Saturnal. cap. 10. loca in agro Romano, ni fallor.

Lindemacus, Heluetiæ fluuius: in vita S. Meinhardi,

Meridionali, Limmat hic hodie dicitur. Tigurinum lacum permeat. *Limagus* nonnullis.

Limon, vide *Gela*.

Lindisfarna, insula est Angliæ, teste Beda, qui eam non semel etiam *Farna* simpliciter nominat, Halie Iland Anglicè dicitur, Humf Lhuydo auctore. Ad ostia Tuedæ fluminis est. *Lindisfarnensis* siue *Augustaldensis* episcopi Aidani mentio est in vita S. Swiberti Eius meminit etiam Siffridus presbyter apud quem quoque locus eiusdem insulæ *Bruna* vocatus, qui idem à Matthæo Monasteriensi Hefenflid nominatur

Lindissa, Angliæ prouincia, In S. Swiberti vita. Quæ, teste Beda, est ad ripam Humbri Meridionalem, pertingitq; ad mare. In ea *Lindo Colina* ciuitas, teste eodem.

Lindocolina, vide *Lindissa*.

Lindon λίνδον, Coritauorum ciuitas Ptolemæo, in Albione insula, *Lincoln* & *Lindecolin* Anglis, *Lincol* Normannis, *Caerludcoyd* Britannis dici, tradit Humfredus. Lindum quoque apud Antoninum habetur. Est & *Lindon* alia Damniorum in eadem insula, eidem Ptolemæo quam Camdenus *Lithquo* interpretatur. Vide *Caer*.

Lindonium, vide *Londinum*.

Lindus λίνδος, Rhodi insulæ opidum, Ptolemæo: quod *Lindo*, Sophiano auctore hodie vocatur. Est quoque fluuii nomen, qui Cariam terminat & Lyciam: Q. Calabro 8. Calbis fortè Ptolemæi. Vide *Rhodus*

Linga, vide *Tingis*.

Lingeus, vide *Linceus*.

Lingius, vide *Lingus*.

Lingones, Celtarum populi, apud Cæsarem. *Longones* pro O micron in prima habet Ptolemæus. *Lingones* Fœderati Plinio. *Lingonum* ciuitatem habet Tacitus, & *Ligonicam* vrbem Gregorius Turonensis. In huius locum hodie *Langres* vrbs à Marlino statuitur. quos *Ægones* Polybii putat Sigonius. *Lingones*, Liuio 5. sunt inter Padum Alpesque *Lunkha* hodie eorum locum vocari ait Lazius *Lingones* etiam in Hispania, Tacito 1 Historiar. si locus sincerus, de quo adi Notas Lipsii. In Germania quoq; Slauorum natio apud M. Adamum, in Historia sua Ecclesiastica.

Lingua, vide *Tanias*.

Lingua Maris, vide *Asphaltites*.

Lingus λίγγος, Cassandreorum castellū. Est & *Lingius*, sinus. Stephanus: ex Apollodoto.

Liniacensis episcopi, in Africa; meminit Optatus Afer. & D. Augustinus.

Linitima, Æthiopiæ sub Ægypto opidū: Plinio.

Linos, vide *Africa*.

Linterna Palus, Silio in Campania est; quam Leander *Lago della patria* vocat.

Linterninum, vide *Linternum*.

Linternum, Silio & Melæ; cæteri fere *Liternum* sine N. habent; vt etiam Ptolemæus, λείτερνον. Campaniæ vrbs littoralis & colonia Romana, teste Frontino, sepulcro Scipionis nobilis. Hodie *Torro della patria* dici, tradit Leander. *Linternium*, habet Cicero Epistola 7. & 10. ad Atticum: prædium fortè in huius suburbio. Huius meminit etiam Plinius 14. cap. 4. Liternum sine N. in prima, hoc tractu etiam fluminis nomen est Straboni, & Liuio, Lib. 32. quem huius accolæ quoque *Patria* vocant. *Linternam* Paludem, habet Silius 7. Vide *Liris*.

Lintomagum, vide *Luccomagum*.

Linpurgum, opidum in Volago monte situm. Surius in vita D. Popponis.

Linum λίνου ἄκρα, promontorium Chonïæ, regionis Italiæ, vt legitur apud Lycophronem. Hoc hodie *Vetere* dicitur, vt testatur Gab. Barrius. λίνον, etiam Hellespontiaca regio intra Parium & Priapum. Stephanus, & Strabo 13.

Linus Fons, in Arcadia: qui partū custodit, abortum autem fieri, non patitur. Plin. *Leghnus* apud Isidorum legitur.

Linx λίνξ, Mauritaniæ fluuius, & vrbs. Aliqui *Lixum* λίξον, vocant. Steph. Vide *Lix*.

Lionenses λιωνεῖς, Populi in Peloponneso. Polyb. 2.

Liothasium vocat Plinius, naporum genus; an à loco, nescio.

Liothiada, vide *Bergio*.

Lipara λιπάρα, quæ antea, *Meligunis* μελιγουνὶς, vocabatur, Plinio, Strabone, Stephano, Callimacho, & Eustathio testibus. *Lipara* adhuc nostra ætate dicitur: nisi fallat Leander. Vna est ex AEoliis insulis quā *Libam* vocat Setapio, cap. de Sulphure. itē

Hhhh

S. ccus, an apud eundem Liuium legendum sit Lituates, pro Iluates.

Liuallia Silua, in territorio Pisarum, Italiæ. In vita S. Guilielmi comitis & eremitæ.

Liuania. Gratius de Venatione, *Pragrauat ingenti pernix Liuania cultro*. Albauia suspicatur legendum Turnebus.

Liuetensis, vide *Fugilinensis*.

Liuia Augustidia, vide *Caleacte*.

Liuiadis Cornuallis, vide *Libias*.

Liuia Villa, sub Apennino. Obsequens.

Liuiana, Galliæ vrbs, in Peutingerianæ tabulæ scheda III. non edita. quam vsui habui à M. Velsero.

Liuii, Galliæ Narbonensis populi: Plinio.

Liuiopolis vrbs, apud Plinium. in Cappadocia, circa Pontum Euxinum.

Liuones, vide *Hilinonicum*.

Liutici, vide *Selaui*.

Lix λίξ, Ptolemæo, *Linx* λύγξ, Stephano, *Lixus* Plinio & Straboni, Mauritaniæ Tingitanæ, amnis. *Lusso* hodie vocari, scribit Castaldus.

Lixa λίξα, Ptolemæo, Stephano, & Solino, *Lixos* Colonia, Plinio, Mauritaniæ Tingitanæ vrbs mediterranea. *Lixitas* accolas, habet Hanno. *Larach* Mercatori; *Lariffa* Castaldo est. *Larache* habet Marmolı°, & *Arays* ab Africanis vocari ait.

Lixus, vide *Lix*, *Lixa*, & *Tingis*.

Lizisis λιζίσις, Daciæ vrbs: Ptolemæo. *Lerzalos* hodie, locus ruinosus: Lazio. Ad Cusum fluuium.

Loban, vide *Laban*.

Lobetani, vide *Lobetum*.

Lobetum λόβητον, Lobetanorum in Hispania Tarraconensi vrbs, Ptolemæo. Beuterus in suo Hispaniæ Chronico scribit antea *Turiam*, & postea *Aueraxin*, tandemq; vt hodie *Albarrazin* vocatam. Idem alio in loco, putat hanc *Anuorgin* esse, cuius Liuius meminit lib. 25. Vide *Athanagia*.

Lobitzum, locus Thraciæ videtur, apud Cedrenum, Zonaram, & Nicetam. Gabius in suo Curopalate *Lomzum* vocat.

Lobna, 4. Reg. 8. *Labina* λαβίνα, regio Iosepho Antiq. 9. cap. 2. quæ a Roboam deficiebat.

Lobrini Montes λόβρινα ὄρη, in Phrygia. vnde Rhea Lobrina Nicandri Scholiastes.

Locana λωκανα, Armeniæ vrbem puto, apud Curopalatem, & Cedrenum

Locanus λωκανὸς, Magnæ Græciæ fluuius apud Ptolemæum. *Sagriano* appellatur Leandro, qui putat *Sagram* Plinii esse, cuius memoria est lib. 3 cap. 10. vbi [illegible] Locris, Sagra, &c. cuius loco legendum [illegible] (vt censet Pintianus & ante eũ Herm[illegible] Locanus, Sagra. Videant Geograph[illegible] corum periti, an synonyma sint, [illegible] sorũ fluminũ nomina. mihi. n. [illegible] liquet. Locanus Plinii hodie P[illegible] minari scribit Gab. Barrius. V[illegible] Alex.

Locaricum, Siciliæ opidum: Antonino.

Locastra λοκάστρα, Mediæ vrbs: ap[illegible] lemæum. *Choastra* in Latinis Codicibus.

Locha λόχα, Africę vrbs magna, a Scipionis militib. expugnata, & direpta, eo inuito: cũ vrbe enim pepigerat, vt incolumes ex ea discederent. Appianus in Punicis.

Locharna λοχάρνα, Paropanisi opidum Ptolemæus.

Lochia, videtur Serapio cap. de Capparis, pro Marmarica Dioscoridis intelligere.

Lochia λοχίας, promontorium Ægypti circa Pharum. Strabo. *Castelletto* hodie, vt mihi videtur. Vide *Acrolochias*.

Lochis λοχίς, Sarmatiæ Asiaticæ vrbs. Ptolemæo. *Auchis* interpret.

Locis, vide *Angeris*.

Locobormanum, Antonino Liguriæ locus inter Albingaunum & Alpes summas per A. in prima, Sigonio, Diuisim fortasse legendum, vt sit Bormanicum Plinii.

Locobrica, vide *Lacobrica*.

Locoritum λοκόριτον, Germaniæ vrbs, vt Ptolemæus tradit. Forcheim, ad Mœnum est, Petro Appiano.

Locotena, vide *Hacotena*.

Locoxita, vide *Locozus*.

Locozus λόκοζος, Phrygię vrbs, sed diluuio absumpta: Eius incolæ *Locozii*, & *Locozita* λοκοζῖται, Stephanus.

Locra λόκρα, Corsicæ insulæ fluuius, Ptolemæo auctore. *Talabo* Leander nominat.

Locri λοκροὶ, Ptolem. magnæ Gręciæ vrbs, prope Zephyrium promontoriũ. In Brutiis, Liuio 27. *Gerazi* nominant Niger & Parisius: *Hieracium* est (quod idem sonat) Pyrrho Ligorio, & Gabrieli Barrio. Idem eandem *Narytiam* ab Ouidio 15. Metamorph. & a Virgilio

[illegible] corum lib. 2. dici, tradit, item Ac- [illegible] quoque 3. eo versu.

[illegible] *& Naritu posuerunt mœnia Locri.*

[illegible] puto esse cum ea, quam hoc loco [illegible] Strabo, & *Locros Epizephyrios* λοκροὶ [illegible] ζεφύριοι, nominat. *Locri*, Achaiæ populi; [illegible] *Ozolæ* quoque appellantur, Pausania [illegible] *Locridem* horum regionem vocat Li- [illegible]. Strabo verò *Hesperios*, siue Occiduos Locros tantum Ozolas dici tradit. Cæteros in duas partes diuidi scribit idem Strabo, quorum alii *Opuntii* ὀπούντιοι, alii *Epicnemidii* ἐπικνημίδιοι, vocantur. *Ozolis* Regio etiam apud Stephanum. Sunt itaque quatuor genera Locrorum, in vna Europa. Horum Hesperiorum Locrensium meminit etiam AElianus in Variis 3. cap. 1. Sed *Locros* etiam in Africa describit hoc versu Virgilius: *Libycone habitantes littore Locros.* Vide Seruium 3. AEneidos. Hos Dionysius Aphercognominat *Zephyrios*, eosque ad Atlanticum describit Oceanum. At *Locri* etiam sunt in Asia: si audiendus sit Pomponius Sabinus in hoc Virgilii. *Vltima Cumæi venit iam carminis ætas.* dicit enim Cumam ciuitatem esse in Locrensi agro, Ioniæ regionis. Fides sit penes auctorem.

Locus, vide *Thure*.

Locus Arca, nomen montis in Palæstina, iuxta eius Cæsaream: si creditur Metaphrasti, in vita S. Martiniani.

Locus Felix, Antonini; Welß Austriæ opidum, creditur à Lazio.

Lod, loci nomen, 1. Paralip 8.

Lodabar locus, 2. Sam. 9. Iosepho *Labatha* nominatur.

Loedias λοιδίας, Macedoniæ fluuius, cuius meminit AEschines. sic Suidas. Vide *Ludias*.

Logi λόγοι, Albionis insulæ populi, Ptolemæo. (*Lugi* λοῦγοι, erat in M.S. codice.) Scotiæ tractum *Strathnauernia* dictum interpretatur H. Boethius.

Logia λογία, fluuius Hiberniæ, Ptolem. Lough forte apud Guilielmum Camdenum.

Logiones λογίωνες, Germanicam circa Rhenum nationem habet Zosimus, a Probo Imper. deuictam. quorum ducem Semnonem vocat.

[illegible] λόγους, locus vspiam circa Constantinopolim. Gregoræ.

Loium, & *Lolium*, Vide *Lotum*.

Lolliani Fontis, memoria est in antiquo lapide: cuius exempla profert Ful. Vrsinus in Familiis Romanis.

Lollupice, vide *Pollupice*.

Lomentos λωμεντὸς, Italiæ vrbs est Stephano, quam dicit *Lorentos* per R. dici. *Loretum* Liuio. λαυρεντὸν fortè Halicarnasseo libr. 5. *Laurentum* Plinii, & Strabonis. *Laurens* Castrum Tibullo in Latio est, ni fallor. Barrius in sua Calabria, scribit hodie vulgo S. *Laurentii* nominari. Vide *Lanuuium*, & *Laurentum*.

Lomnimia, Celtiberorum vrbs magna. Pseudoberosus.

Lomnium, Vide *Iomnium*.

Lomounum, vide *Ratiastum*.

Lomzuin, vide *Lobitzum*.

Longium, Antonino Norici opidum. Simlero est *Luntz*; cui etiam *Lentia* videtur, vt in libr. Notitiarum legitur, quod ipsum *Lyntz* in Austria interpretatur, à Pighio, & item à Lazio.

Londinium λονδίνιον, Ptolemæo, Tacito, & Antonino. *Lundinum*, & *Lundonium* Ammiano. *Londinensis* Opidum vocatur in Panegyrico, Maximiano dicto. *Londonia* à Beda nominatur. λονδόνιον habet Stephanus. *Lundonia* a Sigeberto, & eius temporis malè Latinis scriptoribus dicitur. Coloniam factam innuit Tacitus Annal. 14. Londinium *Augustam* postea nuncupatam scribit Ammianus lib. 27. Inde *Augustam Trinobantum*, admodum propriè, in suis ad me litteris vocare solet Daniel Rogersius. Cantiorum ciuitatem facit Ptolemæus, sed librariorum incuria, vt Lhuydus putant & Lelandus; qui eam Trinoantum, vel vt Tacitus, Trinouantum vrbem esse volunt. Indigenis Britannis, vt Lhuydus tradit, *Troyenevvyth*, id est. Noua Troja) quondam nuncupata fuit, & postea *Dinas Beli*,) id est Palatium Belini.) Tandem *Caerlud*, & *Lhundain*; siue vt Anglosaxones pronuntiant, Londen nomen obtinuit. Exteri *Londra*, & *Londres* dicunt.

Londobris λονδόβρις, Ptolemæo, *Erythia* est Plinio & Melæ. Insula Oceani est, iuxta Lusitaniam, quam hodie *Barlingnas* nuncupant.

Longanus λογγανὸς, Siciliæ fluuius, circa Mylas vrbem, vt habet Polybius 1.

Longas, Vide *Longatis*, & *Longum*.

Longaticum, mansio inter Aquileam & AEmoniam. Antoninus. Hodie **Logitsch** vocari, testis est Lazius.

Longatis λογγάτις, Lycophroni, quæ & *Longas*, Isacio, Bœotiæ regio.

Longela, vide *Longula*.

Longibardi, Vide *Laccobardi*.

Longididuni λογγιδίδουνοι, Germaniæ populi, apud Ptolemæum. *Luti Diduni* diuisim interpretib.

Longini Fossatum λογγίνου φοσσάτον, locus videtur in confinibus Tzanorum, vbi Imp. Iustinianus castellum exstruxit, nomine *Burgusnoce*, Procop. 3. AEdificior. An *Suda Magna* μεγάλη σοῦδα, Cedreni, quam *Magnam Fossam* interpretatur Gabius, apud Curopalatem.

Longobardi, gens Germana feritate ferocior, teste Patereulo. Vide *Heruli*, *VVinuli*, *Laccobardi*, & *Macropogones*.

Longone, vide *Longum* Prom.

Longones, Sardiniæ locus, apud Antoninum. Vide *Lingones*.

Longopori, AEthiopiæ sub AEgypto gens. Plinius.

Longovicum, Britanniæ insulæ opidum. lib. Not. **Loncheſter** Camdeno est.

Longula, Liuio Volscorum vrbs. Halicarnasseo *Longela* λογγέλα, haud procul à Polusca. Plinio *Longulani* sunt. Vide *Viterbum*.

Longum Promontorium, μακρὸν ἄκρον, in Sicilia est Ptolemæo. *Lognina* hodie appellatum, scribunt Leander, Aretius, & Fazellus *Longone* λογγώνη, fortè Stephani. *Longum* Littus, habet Arrianus in Arabia Felici. Hoc magnum vocat Ptolemæus. λογγὸν castelli Bulgariæ meminit Cedrenus: *Longus* Curopalati est.

Longuntica, Hispaniæ Tarraconensis est vrbs maritima, apud Liuium. Beuterus scribit nonnullis *Guardamar*, aliis promontorium *Helch* videri.

Longurus λόγγουρος, Siciliæ palus vel lacus. Phauorinus. ex Tzetza, in Lycophronem.

Longus λόγγος, fluuius Albionis insulæ. Ptol. *Lough* hodie in huius locum succedere videtur.

Longus Murus, vide *Macronteichus*.

Lonibare λωνιβάρη, Ptolemæo vnum ostiorum Indi fluminis, dicitur.

Lopadium, iuxta Sangarium fluuium opidum, Nicetæ, & Laonico. Nunc *Lupadi* nomen habere, & Turcis *Vlubat* vocari, scribit in Pandectis Turcicis Leunclauius. Vide *Rhyndacus*.

Lopadius Lacus, Laonico 5. qui [illegible] ambagibus in mare effunditur. Vide *Rhyndacus*.

Lopadusa λοπαδοῦσα, Plinio & Ptolemæo, Africi maris insula. *Lampidosa* vocatur Mercatori. *Lapadusæ* numero plurali habet per A. in prima, Athenæus.

Lophis λόφις, Bœotiæ fluuius, Haliartidé præterfluens. Pausanias.

Lopsi, Liburniæ populi, Plinio & *Lopsica* vrbs, eidem. λοψίκα hæc etiam Ptolemæo.

Loracina fluminis, alicubi circa Antiates, meminit Liuius 43.

Lorea, Episcopatus sub sede Bostrensi. G. Tyrius.

Loreni, Lydiæ populi. Plinius.

Lorensis Desertum, inter Burgundiam Alemanniamque Aueuticæ ditioni adiacens. Greg. Turonensis in vita S. Lupicini *Lorensis* Episcopi Petri, meminit concil. Romanum.

Lorentos, Vide *Lomentos*.

Loretanus Portus, Tusciæ est, Liuio 30. videtur circa Cossam.

Lorgita λοργῖται, populi numerantur apud Polyb. 3. inter eos Afros quos Annibal fratri suo Asdrubali ad Hispaniam, contra Romanos tuendam, reliquerat. Ex quo Africanos censuerim Interpretes tamen omnes pro iis Ilergetes substituunt, quibus videtur suffragari Liuius 21 Hi autem Hispani sunt.

Lorii Villa, in Tuscia, xxII. millibus passuum ab Vrbe distat, Sex. Aurelio Victore teste. sed duodecim tantùm, vt Eusebius, Eutropius, & Antoninus perhibet, qui eam cum Capitolino, in via Aurelia ponit. Hic educatum & mortuum Antoninum Pium Imp. Idem scribit. *Svalori* male legitur apud Iornandem. pro, *villa sua Loria*, sic enim diuisim scribendum.

Loripedes. vide *Himantopodes*.

Lorne, Castellum præsidiarium, circa Zagrum montem. Ammianus.

Laryma λάρυμα, Doridis vrbs, Appiano, Simoni, & Ptolemæo. *Larumna* opidum & *Laryma* locum Pomponius vocat & Plinius *Larymna*. *Doryma* δόρυμα, habet Dionysius corruptè. λάρυμνα, hanc scribit Porphyrogenneta 20. paullo amplius millia à Rhodo abesse. Ex adnerso ipsi vrbi, vt tradit Liuii. 45. *Maxi* hodie dici, scribit Niger. *Stadia* Pinetus. Sed idē Plinius hoc tractu Stadia opidum habet.

Los λῶς, iuxta Thessaliam, insula. Stephanus, ex Artemidori epitome, vt ait.

Losa, Antonino Aquitanica vrbs.

Loscorda, caput gentis Illyrici est apud Florum 2. *Scodra* autem alii legunt. Et Vinetus dicit libros membraneos syllabam Lo non habere. Scodra itaque legendum.

Lotena, Galliæ vrbs, in scheda III. tabulæ Peutingerianæ. non edita. An in *Lutenanis*?

Lotharingia, quæ quondam *Austrasia*, & *Austria*, diuiditur in *Superiorem* & *Inferiorem*, Contineturque inter Rhenum, Schaldim Mosamque flumina. Inferior hodie varia nomina obtinet, diuersisque principibus subest. Superior quæ & *Mosellanica*, item *Tullingia* cognominatur, sub vnius principis est imperio: & antiquo nomine floret. **Lottring** enim Germani, *Loraine* incolę appellant. Hæc ferè ex Archiuis quæ Roscerius suo operi inseruit. **Lottrench** vera scriptura, quasi dicas, Lotharii regnum, est enim ea pars quæ Lothario Imp obtigit.

Lotoa λωτώα, Ptolemæo insula maris Ionii, iuxta Cephaleniam, versus Meridiem. *Letoia* Plinii est. Hanc Sophianus *Guardiano*, Niger *Trapano* appellari tradit.

Lotonensis Ecclesiæ Episcopus, meminit concil. Toletanum III. Circa Hispaniam & Galliam videtur.

Lotophagites λωτοφαγίτης, Ptolemæo, *Menynx* Plinio, & *Menix* μῆνιξ Polybio, etsi in Latinis codicibus *Mirmix* legatur, μήνιγξ Stephano & Ptolemæo, (cui quoque vrbs in ea sic dicitur.) Insula maris Africi est, non longè à Syrtibus. Gerbi Fazello, nonnulli *Zerbi* scribunt, eiusdem pro gentium diuersitate, pronunciationis. *Geleues* Hispani vocant, Calueto auctore, qui scribit eam ex parte continenti adhęrere, ex quo quispos-set fortè *Cyrauen* κύραυνις, putare, quam Herodotus in Melpomene describit *Girba* appellari crediderim apud Antoninum, ex his Sex. Aurelii Victoris verbis, in Vita G. lli (vbi Vibii, vt hoc in transcursu moueam, ex numismatibus restituendum est) Imp. vita, *Creati in insula Menynge, quæ nunc Gyrba dicitur.* Gerbi scribit Theuetus a Mauris *Zotophac* vocari. Vide *Syrtes*.

Lotophagon Ora, in intimo Syrtis Maioris sinu, ad Philenorum aras, hos quidam *Alachroas* dixere, inquit Plinius. Stephanus vocat *Lotophorum* Regionem, λωτοφόρος χώρα, Hanc eandem *Camarineorum* vocat Isacius ad Lycophronem. *Lotophagos* alios habet Strabo 5. supra Mauritanos versus Occasum. Idem, ibidem, ad Meningem insulam quoque, circa Syrtim Minorem.

Lotophoros, vide *Lotophagon* Ora.

Lotronius, Vide *Vulturnus*.

Lotum, *Loium*, & *Lolium*, incertæ lectionis, apud Antoninum: Galliæ Lugdunensis opidum.

Louanies, vide *Montunates*.

Louanium, Sigeberto & aliis, Brabantiæ academia. Vide *Grudii*.

Louentium λουέντιον, Ptolemæo est Albionis insulæ vrbs, quam Villanouanus **Peutesland** vocat. sed consule de ea Britanniam Camdeni.

Louentio Mons, in Liguria; circa Genuā. testis antiqua ænea tabula. ibidem.

Louia, Pannoniæ vrbs, Antonino. *via* legit Simlerus.

Louisura, vide *Iouisura*.

Louolauterum Castrum, in Gallia, Gregor. Turonens.

Lous λῶος, Macedoniæ fluuius, Ptolemæo prope Apolloniam. Strabo & Liuius, *Aoum* ἄωον, vocat: & Hecatæus apud eundem *AEantem* αἴας, nominat. Sic etiam Plinius, Ouidius, & Mela, *AEas*. *Auas* est Dioni *Anius* ἄνιος, videtur, apud Plutarchum, in Cæsare. *Alorus* ἄλωρος, apud Appianum 2. Ciuilium. & *Aus* apud Vibium. Marius Niger refert eū hodie *Piergo* dici. sed Barletius *Vauissa*. Vidē *Aras*. Thesprotiæ fluuium *Loum* habet Pausanias in Messenaicis. vbi interpres *Achelous* legit.

Loxa λόξα, Ptolemæo Albionis insulæ fluuius, lateris Orientalis. **Firth** à Villanouano interpretatur. Sed nomen vetustū hactenus

retinere, scribit Buchananus. & *Losse* dici, addit Camdenus.

Loxitæ λοξῖται, appellantur, qui in extremis Libyæ finibus Atlantem accolunt Pausanias in Atticis. *Lixitæ* malim legere, à Lixo vrbe hoc tractu & flumine.

Loxoneta, locus circa Alexandriam AEgypti. vt habet in vita S. Menæ, Metaphrastes.

Loya, vide *Auia*.

Langi λουάγγοι, Hispaniæ Tarraconensis populi. Ptol.

Lubani λουβαινοι, Ptolemæo in Hispania Tarraconensi gens. Sic dicti fortè à Lubienis Asiaticis Plinii.

Lubar, vide *Gordiaus*.

Lubiana, vide *AEmonia*.

Lubienorum gentes, habet Plinius, circa Iberiam Asiaticam.

Lubium, Vide *Nubium*.

Lubnen regio, vnde Zurumbeth adfertur. teste Serapione. Circa Indiam, ni fallor.

Lubra opidum, in Italia. Frontino Nansii M. S. Huius meminit etiam S. Abundii passio. Circa viam Flaminiam erat XII. millia passus ab Vrbe, vt quidam suspicantur.

Luca λοῦκα, Tusciæ vrbs, & colonia, Ptolemæo, Liuio, Suetonio, Paterculo, Festo, aliisque. Nomen etiamnum retinet. Africæ etiam maritimus locus, est apud Procopium I. VVandal. Distat à Carthagine iter nouem dierum.

Lucanam Paludem, habet in Lucania, vt videtur, Plutarchus in Crasso. *Lucanam* Siluam habet Calpurnius Siculus. *Lucanos* Saltus, Seneca.

Lucani λευκανοὶ, Italiæ populi, Ptolemæo, & aliis. *Leucanos*, & eorum vrbem *Leucanam* λεύκανη, vocat Eustathius & Halicarnasseus 37. *Leucaniam* regionem nominat Modestus. *Leucanos* Populos, Polyænus. Hodie eorum regio *Basilicata* dicitur, vt Leander tradit. Vide *Bruttii*.

Lucanus, vel *Lucaniacus* Fundus, est apud Ausonium & Paulinum in Epistolis. Vinetus putat supra Liburniam & Condatum opidula, haud procul flumine Durauio. In loco fortè vbi hodie est opidulum S. AEmiliani in Aquitania Suburbanum Burdegalense putat Scaliger duabus circiter leucis ab vrbe. Idem Ausonius de Vrbibus, *Lucaniacum* locum habet, vbi Bacchum Pantheum nominat. vbi sit, ignoro.

Lucaria, vide *Nuceria*.

Lucas, montis nomen in Palæstina, teste Palladio, in Elpidio. Circa Hierichontem.

Luccomagum legit Scheda. I. tabulæ Peutingerianæ: sed *Lunnomagum* II. & III. [illegible] nondum edita, sed mihi ad vtendum [illegible] a M. Velsero. qui priores in lucem [illegible] Flandria aut huius finibus est.

Lucea λουκία, Apuliæ vrbs, in [illegible] coloniam misere Romani, Diodoro. *Luceria* lego ex Liuii 9.

Luceni, Hiberniæ sunt populi, O[illegible] & AEthico. versus Meridiem. Camdenus [illegible] à Lucensiis Hispanis credit & nomen & originem trahere. Vide *Vterni*.

Lucensis, vide *Lucentes*.

Lucentes, Hispaniæ populi, Plinio. *Callaici Lucenses* Ptolemæo. *Lugo*, Galeciæ [illegible] dum est Pineto. Hanc iuniores Latini *Lucam* vocant. *Lucentes* habet idem Plinius, Pelignorum populos. In Italia. Vide *Lucii*.

Lucentum Plinio, *Lucentia* Melæ, *Lucentum* λουκεντὸν, Ptolemæo, Contestanorum vrbs maritima, Tarraconensis regionis. Hodie *Lucena* dicitur, teste P. Antonio Beutero. Amb. Moralis *Luxente* vocat. haud procul à Valencia. *Luchena* est Coquo, circa Illiberim vel Granatam.

Luceolum Castrum, in Italia habet Diaconus. Inter Rauennam & Romam. Est, vt scribit Rubeus, supra Cantianum, & *Pontem Riccilum* nũcupant. Inter Eugubium & Vrbinum, vt scribit Blondus.

Luceria, vide *Nuceria*.

Lucernaria, Africæ regionis aut vrbis nomen videtur: apud Adonem. vide *Tuburbis*.

Luciferi Fanum, φωσφόρου ἱερὸν, quod *Lucem Dubiam* λουκεμδουβία, appellant, inquit Strabo, Hispaniæ Bæticæ opidum est, quod Florianus S. *Lucar de Barrameda* vocat.

Lucii, siue *Lucenses*, sunt populi prope Parisios: apud Ptolemæum, vt adscribit Io. Scoppa in Collectaneis, nescio quo vsus codice, & fortè scirem, si ad manus esset Ptolemæi exemplar a doctissimo Io. Lauraneo

Rom-

Romæ cum optimis M. S. collatum codicibus. hoc autem quidam fur apud Vbios à se retinet. dignus ad cognomen suum vt legetur.

Lucimagnensis episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

Lucina, vide *Edithyas*.

Lucini Portum, habet Cassiodorus Variarum 1. ad Sabinianum. *Sicini* legebat prior editio. Iuxta Vrbem Romam videtur.

Luceola, vide *Luceolum*.

Lucopibia λυκοπιβία, Ptolemæo Albionis insulæ vrbs, *Caerlyl* hodie Neubrigensi, Talboto, & Humfredo; qui subiungit eandem *Lugubaliia* ab Antonino vocari. Ego Luguuallum, & Luguualium, dubia lectione apud eundem habeo. *Lugubaliæ* meminit quoque Beda. De hac Lucopibia addam Camdeni amici nostri sententiam, & verba. is enim in sua Britannia sic: *Leucopibiam, quam vbi quæram planè nescio, locus tamen postulat, vt illa sit sedes Episcopalis Ninsani, quam Beda Candidam Casam, Angli & Scoti eadem notione* Whittern *appellitant. Quid ergo si Candidam Casam, quam Britanni dixerunt, Ptolemæus suo more Græcè λευκὰ οἰκίδια, conuerterit, i. domicilia candida, pro quo librarii Leucopibiam nobis obtruserunt.* huc vsq; Camdenus.

Lucotecia λυκοτεκία, Ptolemæo Parisiorum vrbs est, in Gallia. *Leucetia* λευκετία, Iulianus habet, in Misopogono. vbi huius genuina descriptio. *Lutetiam* Cæsar vocat. Marcellinus appellat *Lutetiam, Castellum Parisiorum, Parisium* nominat Zosimus 3. sed Germaniæ vrbem facit. an quia Franci Germaniæ hunc tractum quondam obtinuere? Hodie *Paris* dicitur. Primaria vrbs regni est, amplitudine, & ciuium frequentia excellens. Regia sede, academia, & emporio gaudet. Ab Ysio quodam conditam, & Parysium dictam, nugatur Sigebertus Gemblacensis.

Lucretilis Mons, in Sabinis, Horatio, & Festo Pompeio. Iuxta Gabios eum describit Acron.

Lucrinum, Italiæ opidum, Pomponio, in Dauniis. Sed *Larinum*, Pintianus legit. ita ego quoq; in vetusto codice.

Lucrinum Saxum. Iuuenal. 1. Satyra 4. Locum Brutiorum dicit eius vetus interpres.

Lucrinus Lacus Plinio, Straboni, Melæ, Suetonio, Val. Max. & Virgilio; in Campania est, circa Baias Antea *Cocytus* dictus, Silio Italico teste, vnitum cum Auerno, & Tyrrhenum mare per hunc in Auernum labi, scribit Philargyrus, ad Georg. Virgilii. Erithræus & Georgius Fabricius *Mare Morto* vocant. *Lago Licola*, Ben Falconio est. Vide *Acherusia*, & *Baianus*.

Lucrinus Sinus, vide *Baianus*.

Luctus, Alamannus, Sarmata, gentis nomina sunt, in Codice Theodosiano, Titulo de Veteranis. vide *Clauthmos*.

Lucuidonesii λυκυιδωνήσιοι, Sardiniæ populi, apud Ptolemæum. vide *Liguidonia*.

Lucullanum Castellum Campaniæ, vbi Augustulus filius Orestis ab Odouacro in exilium missus. Iornandes, & Marcel. Comes. *Lucullanum* quem quidam *Tusculanum* putant, sic Frontinus I. *Aquæd.*

Lucullarium Castrum, est apud Cassiod. 8. Variar ad Ioan. v. s cui domū in hoc castro largitur Athalaricus. Nescio quo locorum, nisi circa Luculli villam, vnde huic fortè nomen. & *Lucullanum* legit vetus editio. An in Latio? vetus enim inscriptio quam Panuinius adfert, in Ciuitate sua Romana, mentio fit Flaminii, Laurentialis, *Lauinalis*, & *Lucularis*.

Luculli Horti, apud Baias; quorum memoria est apud Tacitum & Plutarchum. eo in loco erant, quem hodie vulgus *Cento Camerelle* vocant. Ferd. Lofredus. Lege de his Mazellam, in Antiquitatibus Puteolanis.

Luculli Villa, prope Neapolim; de qua Plutarchus in eius vita. *Bagni d' Agnano*, Blondo auctore. In *Lucullana* Villa obiit Tiberius Imp. auctore Suetonio. Miseni eum mortuum, scribit Dion. Conciliat hæc Tacitus, cum scribit eum iuxta promōtorium Miseni in Luculli villa obiisse. Alia est in Latio, quam Blondus & Leander *Frascato* dici testantur. *Lucullanum* Castellum vocat Marcellinus Comes.

Lucullianum Collem, vocat Andreas Baccius locum prope Neapolim, ad oram maritimam dextram: hodie *Pizzo Falcone* dictā.

Lucundiu, vide *Leuci Camini*.

Lucus, qui permagnus inter viam Salariam & Tiberim, vbi *Lucaria Festa* celebrant Romani. Festus. Vide *Lucus* Augu-

Lupfurdum λουπφυρδον, Ptolemæo Germaniæ vrbs: Meyssen Misniæ vrbem, in eius loco constituunt Appianus; & Bircheymerus Leypsick & loco & nomini proprius videtur.

Lypia λουπία, Straboni & Melæ: *Lypsia* λουψία, Ptolemæo: *Lypia* Pausaniæ & Plinio, qui locum stationem militum vocat Calabriæ in Italia opidum. *Lipia* Antoninus habet. *Lepia* legitur, sed corruptè, in Epist. D. Paulini de Nicetæ obitu, obiter hoc hic admonere libuit. Pausanias scribit quòd prisco nomine *Sybaris* dicta fuerit. Luspias Ptolemæi in littore maris (nam ceterorum paulo interius est) hodie *Rocca* vocari, putat Galateus, cuius situm lege apud eundem, in Iapydiæ libello. Huic vicinæ erant Rudiæ.

Lupias λουπίας, Straboni, *Luppia* Tacito, Germaniæ flumen; quod Vadianus Neckar putat, Irenico & Spiegelio autem *Lon* videtur. Aliis *Lippe* est; quibus Iunius suffragatur.

Lupiensium Coloniam, habet Goltzius, in Thesauro. An à Lupia gentile?

Lupondum, sic legit Rhenanus apud Ausonium, eo versu: *Hostibus exactis, Nicrum super & Lupondum.* Vbi nonnulli Luponudum habent. Arcem censet, quam hodie Lupff vocant, non longè à Danubii fontibus. sic quoque Lazius.

Luposina, vide *Grudii.*

Luppia λουππία, Germaniæ vrbs, Ptolemæus, circa Lipsiam videtur. Vide *Lupias.*

Lura, locus Galliæ Belgicæ in III. scheda tabulæ Peutingerianæ nondum editæ, in prima à M. Velsero edita *Iura* legitur.

Lurda, Nisi quia flumen Lurdá Tauro monte defluens, sic Priscianus, ex 2. historiarum Sallustii.

Lurinum λούρινον, Corsicæ opidum: Ptolemæo.

Lusi, vide *Lussi*, & *Luititii.*

Lusia λουσία, vicus Oeneidis tribus Stephanus. Eurilochum Lusiensem habet Xenophon 7. Cyriacor, A Lusia, Arcadiæ loco. Vide *Lustius.*

Lusias λουσίας, Thuriorum fluuius: qui tametsi perlucidos liquores habeat, nigerrimos tamen pisces procreat. Ælianus 10. Animal. cap. 39.

Lusiki, vide *Sclaui.*

Lusis, Arcadiæ fons. Plinio. vide *Lysis*, & *Colusis.*

Lusitania λουσιτανία, Hispaniæ regio, Ptolemæo & cæteris. Hæc hodie *Portogallo*. *Listania* per L in prima habet Ap. Alexādrinus. Huius incolas *Belitanos* βελιτανοὶ, vocari, ait Stephanus. *Bellitanos* appellat Plinius quosdam Hispaniæ Citerioris populos. Sed quia videam Portugalliæ vocabuli etymon, a portu Gallorum, ab eruditis quamplurimis deduci, operæ pretium duxi de eo hic O[...] sententiam apponere. Is enim ex doctissimi Andreæ Resendii demonstratione, id a Cale portu originem habere dicit, (opiduli nomē est, quod Durii fluminis ostio imminet) qui olim piscationis gratia frequentari solebat, inde rāta hominum multitudo confluxit, vt in ciuitatem opulentissimam euaserit; & *Portogalo* (quasi portus Cale [...]minari cœperit. Inde verò totum regnum nomen obtinuisse conspicitur. *Lusitania* trans Durium fluuium versus Septentrionem, nunc *Callaica* dicitur: vt scribit Strabo. hos ego *Callaicos Brecarios* καλλαικοὺς βρακαρεῖς, Ptolemæi; & *Bracaros* Plinii putarim. *Antre Douro & Mincho* hodie dicitur, vbi Braga metropolis.

Lusitanum. Hispaniæ esse fluuium, credit Martianus. dicit enim Lusitaniam à cognominis sui fluuio permeari. An Tagum velit? Anam mallet amicus meus Emanuel Enricus Lusitanus.

Lusius, Peloponnesi fluuius, Suidę, in verbo Ἀλφειὸς, vide *Colusi*, & *Cortynius.*

Lusones λουσωνες, Hispaniæ populi, ad Iberum fluuium: Numantinis vicini: Appiano in Ibericis. Ad Tagi fontes pertingere scribit Strabo 3.

Luspia, vide *Lupia.*

Lussa λουσσα, Arabum vrbs, in Palæstina. Iosephus Antiquitat. 14. cap. 2. *Lysa* Ptolemæi est.

Lussi λουσσοὶ, Arcadię vicus: Pausaniæ, Callimacho, Stephano, item Polybio 4. & 9. vbi Dianæ templum à Timeo spoliatum tradit: sed vno S. tantum huic scribitur.

Lussonium λουσσόνιον, Pannoniæ Inferioris vrbs, Ptolemæo. *Lussunium* Antonino. *Pax* Simlero est. *Lussonium*, nunc *Intercisa*, habet libr. Notitiar, cui in Valeria Ripensi est.

Lusta

Luſtria, vide *Offenaba*.

Luſtiaε λύστοι, Oeneidis gens. Heſychius. An eadem cum Luſia?

Ludana vide *Luteuani*.

Lutarburgium, colonia Tatbelliorum. In Goltzii Theſauro, ex vetuſta inſcriptione.

Lutetia, vide *Lucotecia*.

Luteuani, qui & *Foroneriēnſes*, Plinio Galliæ Narbonenſis populi ſunt. Hos Cœnalis, & Pinetus *Lodeſue* vertit. *Lutuenſium* ciuitas, i. *Lutana* caſtrum ſic legitur in libello Prouinciarum Galliæ. In Prouincia Viennenſi I Lect.

Luti λοῦτοι, qui & *Buri* βοῦροι, cognominantur, inquit Ptolemæus, cui Germaniæ populi ſunt. *Sleſier* cenſentur à Chriſtophoro Pyramio Idem Ptolemæus habet etiam Lutos Germaniæ populos, quos *Omanos* ὀμανοὶ, cognominat. Vide *Burii*, & *Longiduni*.

Lutia λουτία, opidum Hiſpaniæ opulentum; trecentis ſtadiis à Numantia diſtans. in Areuaccis. Appianus in Ibericis.

Luti Diduni, vide *Longidudini*.

Lutirium, vide *Linterium*.

Lutuenſes, vide *Luteuani*.

Lux Dubia, vide *Luciferi* Fanum.

Luxia, Bæticæ fluuius, inter Anam & Bætim. Plinius.

Luxouium, Galliæ vrbs, in Voſago monte, calidis aquis irrigua. vt eſt apud Aimoinum, & in vita S. Galli Abbatis & confeſſoris. *Luxeul*, in Burgundiæ comitatu.

Luza, Chananæorum regio, quæ dicitur *Ogys*, nō longe a ciuitate Hebron. Ioſephus lib. 1. vt vertit Rufinus. Sed in Græco pro Luza, eſt *Drus* δρῦς, i. *Quercus*. vide *Bethel*, *Hieroſolyma*, & *Quercus*.

Lybadia, vide *Lebadia*.

Lybia, Hiſpaniæ Citerioris vrbs, Antonino. inter Calagurram, & Segaſamunclum. *Libya* legit Simlerus. Non eſt Iulia Libyca Ptolemæi. vide *Libya*.

Lyborum λυβῶν, regionem habet in Bœotia Tzetzes, ad Lycophronem. Sphingis hic habitaculum.

Lybum, Cœleſyriæ vrbs, Antonino. Inter Damaſcum & Laodiceam.

Lyca, vide *Lycaſtris*.

Lycabettus λυκαβηττὸς, Atticæ mons maximus. Plinius, Solinus, Antigonus, Suidas. λυκαβηττὸς eſt apud antiquiſſimum ſcriptorem Theophraſtum.

Lycadium, ſiue *Cycladium* ſinus ad Boſporum Thracium, P. Gyllius, ex Dionyſio Byzantio.

Lycæa λύκαια, Arcadiæ vrbs: apud Panſaniam & Stephanum, cui eadem *Lycatha* λυκαῖθα. Aliam *Lycæam* videtur deſcribere Orpheus in Argonauticis: vbi Cereris domus. Circa Atlanticum mare.

Lycæum λύκαιον, locus vel vrbs Theſſaliæ. Varino, vide *Lupercal*.

Lycæus λύκαιος, Mons Arcadiæ, Vibio, Virgilio, & Pauſaniæ, quem *Olympum* etiam, & Arcades nonnulli *Sacrum*, alii *Arcadum Iugum* appellant. Huius pars *Cerauſius* quoque dicitur, vbi Nedæ fontes ſunt; eodem auctore. *Lycæus*, etiam Atticæ locus videtur, apud Strabonem, cùm ſcribat inde Iliſſum fluuium oriri. *Lycæum* Campum, habet Memnon, circa Heracleam Ponti.

Lycambetus, vide *Lycabetus*.

Lycandum, vide *Lapara*.

Licaones, vide *Lycaonia*, & *Oenotria*.

Lycaonia, Aſiæ Minoris, in Cappadocia regio, vicina Iſauriæ: Ptolemæo. Idem alios *Lycaones* habet in Lycia, ad Lycum fluuium. quos aliquando *Æzeos* αἰζεοὺς dictos ſcribit Halicarnaſſæus I. Hi poſtea in Italiam profecti *Oenotri* dicti fuere. Pro αἰζεοὺς ſuſpicatur Sylburgius Αζᾶνας ſcribendum. Eſt & Phrygiæ Minoris vrbs *Lycaonia*. D. Hieronymo, in locis Hebraicis. Vide *Arcadia*, & *Tiberina* inſula.

Lycapſus λυκαψὸς, vicus Lydiæ vicinus. Step. ex Euphorione.

Lycariſus λυκαρισσὸς, montis nomen, apud Io. Lydum Philadelphienſem.

Lycas, Aſiæ opidum, ad Lycum amnem Vibius. Item Coæ inſulæ. Idem.

Lycaſtus λυκασπὸς, vrbs Heſychio eſt. ſed non addit quo locorum. Fortè eadem cum Lycapſo, aut Licaſto.

Lycaſtia λυκαστία, vrbs Docantis campi in Cappadocia. Apollonius 2. vide *Lycaſtum*.

Lycaſtris fluuius Coæ inſulæ: à quo Lyca ciuitas. Vibius.

Licaſtum, Plinio Cappadociæ vrbs eſt, quæ nunc *Do Caſtelli* dicitur, Nigro teſte. Secundum Halym fluuium eam deſcribunt Mela, & Plutarchus in Timoleonte. Lyca-

ſua fortè Apollonio. quam in Leucoſyria deſcribit eius Scholiaſtes.

Lycaſtus λύκαστος, Cretæ vrbs: Homero, Plinio, & Pomponio. Strabo & idem Plinius eam interiiſſe ſcribunt. Pontica etiam vrbs eſt: Varino ex Stephano, apud quem hoc hodie non legitur.

Lyces, fluuius Scythiæ Europææ, Val. Flacco 4. *Quas Tanais, Flauusq; Lyces, Hypanisq; Nomasq;, Addat opes.* Lycus legerim, ex Ptolemęo, & Herodoto. Eſt & Macedoniæ vrbs, ad Beuum fluuium. Liuius 31.

Lycetis, In Lycetis, apud nos. [Pergami] inquit Galenus, ſunt aquæ Calidæ. De Sanitate tuenda 6.

Lychnidus λυχνιδὸς, vrbs Macedoniæ apud Ptolemæum. Illyrico eam adſcribit Liuius 27. 43. & 44. *Ochrida* apud Sophianum eſt. *Alchria* etiam apud Barletium. Diodoro 16. & Stephano Lychnidus, Polybio λυχνιδία, etiam lacus eſt, qui *Lichnitius* Stephano, ex Herodiano. hunc Sophianus in ſua Græciæ tabula iuxta eandem vrbem deſcribit: & *Lago de Lochriña* recenti vocabulo indigetat. Hanc eandem videtur Florus 2 & Liuius lib. 44. *Aſcuridem* appellare. quamuis quidam codices *Aſtrudis* legunt. Vide *Daſſaretes. Taureſium*, & *Achris*.

Lychnidis λυχνῖτις, Armeniæ Maioris palus, Ptolemæo. Ex Tabulis *Exſechia* videtur. Armeniæ regio quoque Stephano.

Lychnos, locus circa Peluſium videtur: apud D. Hieronymum, in vita Hilarionis.

Lyci Saltus, agri Meſſenici eſt, apud Pauſaniam 4.

Lycia λυκία, Ptolemæo & cæteris Aſiæ regio eſt. *Mylias* μυλιάς, olim dicta fuit, etiam *Ogygia* ὠγυγία Stephano teſte. Incolas *Termilas* τερμίλας, vocatos, ſcribit Herodotus, τρεμιλοι *Tremiles* Stephanus. *Trimilis* regio eſt apud Liberalem: & *Solymos* σόλυμοι, apud eundem Stephanum, Regionem nouo vocabulo *Bricqiua* appellari, tradit *Girauat Bene jaacan* ab Arabibus dici, ſcribit Thenetus. *Aidinelli*. Caſtaldus. *Lycia* eſt quoque circa Troadem regio quædam, Homero, & Strabone auctore, quam *Hypoplaciam* cognominat Stephanus in verbo θήβη. Huius vrbs Zelia. Hanc Lyciam Poeta innuit, hybernamque nominat, quia magis quam altera ad Septētrionem. item altam, quia ad Idam montem. In hac Apollinem natum, ſcribit Homerus Δ. Ιλιαδ. inde Lycias ſortes Virgilio. contra Seruium. *Lycios* populos circa Troiam, habet Euſtathius, ex Homero; In Creta inſula quoque ſunt, Ioui hominem immolantes; Clementi Alexandrino, ad gentes, niſi *Lictii* legendum ſit. quod video placere Leopardo in Emendationibus. *Lucia*, pro *Lycia* ſcribi in marmoribus, monuit me Celſus Cittadinus Romæ, vti Æguptus, pro Ægyptus, &c. Vide *Alope*.

Lycias λυκίας, & λύκιος, Ptolemæo Rhætiæ fluuius. *Lycus*, vel *Licus*, Fortunato, *Lech* hodie. *Lechus* Eginartho.

Lycide, opidum *Myſiæ* Aſiaticæ: Plinio, *Lycidenſis* epiſcopi Laurentii, meminit Marcellinus Comes.

Lycii, vide *Lycia*.

Lycimna λυκίμνα, Peloponneſi arx diſtans à Nauplia XII. circiter ſtadiis Strabo.

Lyciorum Portum, ad Boſporum Thracium, habet Gyllius.

Lycirna λυκίρνα, Ætoliæ pagus eſt, apud Strabonem.

Lycium λύκιον, locus Theſſaliæ. Etymologicon. Vrbs eſt Phauorino.

Lycius, vide *Lycias*.

Lycoa λύκοα. Arcadiæ vrbs: Pauſaniæ, & Stephano. Item Suidæ, in dictione ἀλφειός.

Lycocaper, & *Cyphus*, oſtiis à ſe inuicem diſtantibus, per Lyciam fluunt. Simeon Metaphraſtes de miraculis S. Michaelis archangeli.

Lycomedis λυκομήδους, Lacus Africæ, Ptolemæo, & Plinio auctoribus, quem Pinetus recentiori nomine *Linxano* vocat.

Lycon, Ægypti vrbs, libro Notitiar. in Libyco. *Lycopolis* fortè Ptolemæi. Strabo & Stephanus habent λυκῶν bis in Ægypto. vnam in Lycopolite Nomo, alteram in Sebennytico, hanc quoque nouit Antoninus in Itinerario. *Lycon*, etiam opidum Hiſpaniæ, Liuio 37. Luſitanorum fortè. Quatuor leucis infra Emeritam eſſe, & *Lobon* hodie nominari ſcribit mihi D. Iacob. Delgadus.

Lycone λυκώνη, mons cupreſſis conſitus, in Argia regione: Pauſaniæ. Thraciæ opidum eſt Stephano.

Lycorea λυκώρεια, Delphorum vicus apud Stephanum, Pauſaniam, & Strabonem.

acem. Luciano autem in Misanthropo, mōs est in quo Deucalionem seruatum scribit. Vide *Lycuria*.

Lycormas λυκόρμας, qui postea *Euenus* εὔηνος, dictus est, Apollodoro & Strabone testibus, item Plutarcho, in opusculo de Fluminibus. & Stobeo de morbis. Ætoliæ fluuius est, quem Mar. Niger *Lasidari* indigetat *Phidari* Petancius, quod idem est. *La* vel *Lo*, articulus. A Vibio videtur *Esperetiam* dici. Hyginus scribit eum suo tempore *Chryrrhoas* vocari. *Calydonius* amnis, Ouidio est, quod Calydonem vrbem alluat. In Lexico Rob. Stephani habetur eum quoq; *Centaurum* nominari. Centaureum scio eum cognominari, à Statio 4. Thebaidos.

Lycos, Palestinæ fluuius: Plinio, Straboni, & Melæ. Item in India fons, cuius aqua lucernæ ardeant: eodem auctore. Vide *Lycus* & *Lichos*.

Lycostena λυκοσθένη, Lydiæ vrbs: ex Xantho. Stephanus. Metropolim facit nummus Tiri, apud Goltzium.

Lycostome, vide *Peneus*.

Lycostomium λυκοστόμιον, campi nomen in Thessalia. Isacius in Lycophronem.

Lycosura λυκόσουρα, Arcadiæ vrbs, in monte Lycæo. Hanc omnium quos vel continens terra, vel insulæ sustinent, vetustissimam esse, scribit Pausanias, & Stephanus. vide *Orchhocnienses*.

Lycota λυκῶται, apud Pausaniam Arcadiæ opidum.

Lycozia λυκοζία, vrbs Thraciæ: Stephano.

Lyctus λύκτος, à Poeta dicitur *Lyttus* λύττος, inquit Strabo: sic quoque Polybius 4. Cretæ est vrbs; quæ à Nigro *Paleocastro* dicitur. vide *Lissus*.

Lycuntes λυκοῦντες, Arcadiæ vicus: teste Pausania.

Lycurgium λυκούργιον, Atgiæ pagus; in Peloponneso. Strabo. & mons eiusdem nominis. Idem. Vide *Ligyrgum*.

Lycuria λυκουρία, locus sic dictus videtur alicubi apud Plutarchum, cur Pithia oracula non reddat. Puto idem esse cum *Lycorea*, de quo supra. In Arcadia est Pausaniæ *Lucuria* vicus, qui *Licurgium* fortè Strabonis.

Lycus λύκος Siciliæ fluuius est, teste Diodoro, libro 16. qui *Platina* dicitur, vt Aretius tradit, aut *Plaiani*, vt Fazellus. *Lycum* fontem, in Leontinis, habet Plinius. *Lycus*, Plinio, Xenophonti, Orpheo, Ouidio 4. de Ponto Elegia 10. & Apollonii Scholiasti, Mariandynorum in Ponto fluuius, prope Heracleam, in Euxinum effluens, quam *Celecē* à Thucydide appellari, annotauit Hermolaus. Sed *Calex* κάλης, est in Græco Thucydide: *Calecem* nominat Eustathius, *Cachetum* κάχητα, vocat eum mendosè Diodorus, libr. 12. *Chelit* Belonio, sed *Betelis* Ramusio indigitatur. Ego hæc diuersa à Lyco, apud idoneos auctores obseruo, eiusdem tamen tractus. *Lycus*, Q. Curtio libro 3. fluuius Asiæ minoris, qui Celenas Phrygiæ vrbem interfluit. Hic *Marsias* Liuio est: *Marsias* nominat eum quoque Plutarchus. Q. Curtius eum circa fontem sic vocari dicit, sed *Marsia* ille habet. An μάρσυν Herodoti sit, dubito. Idem fortasse cum *Lyco* Plinii & Strabonis, quem in Mæandrum incidere scribit. *Lycus*, Cappadociæ fluuius, Neocæsaream præterfluens, & in Irim desinens, Plinio. Alium in Ponto Cappadocico eum Apsoro se coniungentem, habet Ptolemæus. *Lycus*, Syriæ fluuius: Polybio, 5. *Lycus* Scythiæ Europææ, in Mæotim effluens: apud Ptolemæum, & Herodotum. *Lycus*, Phœniciæ fluuius: Straboni, circa *Leontem* Ptolemæi. Fortè idem cum Polybii, & Plinii. *Lycum* in Euphratem influentem describit Plinius, hunc *Leucum* λευκός, Ptolemæi puto, qui Lycus interpretibus, sed *Lycus* etiam Q. Curtio 4. & Arriano 3. In Assyria hic. Idem Plinius habet *Lycum* fluuium, in Cilicia. Est & *Lycus* fluuius, Bithyniæ inter Rhebam & Phyllidem, Apollonii Scholiasti 2. *Lycus* etiam Armeniæ *Maioris*, qui in Euxinum effluit, Straboni. Idem fortasse eum eo quem Apollonius 4. ex Araxe oriri, & cum Phaside misceri, scribit. *Lycus* in Macedonia, iuxta Dassaretios populos. Plutarchus in Flaminio. In Cypro *Lycus*; vt Ptolemæus habet. *Lycus* circa Byzantium, Cedreno est, quem tradit ab Apollonio Tyanio coactū; ne Byzantio inundationibus noceret. *Lycus*, fossæ cuiusdam nomen, circa Ægyptum, ad Marcam paludem: vt refert Callistus 8. cap. 41. & Tripartita historia. Hanc fossam Nili, dicit esse Palladius, in Lausiacis.

Lycus etiam in Illyrico gens: Liu. 33. Vide Elatas, Lycias, Leucos, Lycos, & Rhyndacus.

Lyda, vide Lidda.

Lyda λύδαι, Lyciæ opidum: Ptolemæo. vide Chyda.

Lydda λύδδα, Iudææ vrbs, apud Ptolemæum Rama Castaldus appellat. S. Georgio, Iodocus a Meggen. Vicus Samariæ regionis est, haud procul à Ioppe: Iosepho Antiquit. 20. & Actuum 9. Item 1. Mach. 11. vbi vno D. scribunt interpretes. vide Diospolis.

Lydi, Tyrrhenica gens, quorum vrbs Agyllas siue Cære: quam captam à Lydis, scribit Strabo, Virgili. 8. Æneid. horum rex Mezentius. vide Tyrrheni.

Lydia λυδία, Asiæ minoris regio, quæ etiam Mæonia μαιονία, dicta fuit, Ptolemæo, Herodoto & Plinio contestantibus. Mæoniam dictam fuisse Asiam, & Asium Campum; item accolas Asiones, & Esiones, ex classicis auctoribus constat. Lud apud D. Hieronymum est, Esaiæ 66. Archadiam vocat Serapio, capite de nitro. λυδία μανιεστικῆς, est apud Dioscorid. 2. cap. 60. vbi scincus reperitur. Sed λίβυα, pro λυδία, emendo. Vide Audea, Audia, Lydius, & Phrygia.

Lydius λυδίος, fluuius est, qui agrum Macedonicum & Bottiæicum discerminat: Ptolemæo & Herodoto 7. qui eum confluẽtem cum Halyacmone facere tradit. Ludias in Epitoma Strabonis. λυδίαν puto eundem in Æschinis Orationibus nominari. Vide Benacus.

Lygamata λυγαμάτα, Lybiæ Interioris populi apud Ptolemæum. cuius interpretes Lynxamata habent. Lynxama λύγξαμα, est ibidem Ptolemæo vrbs.

Lygdanum, Plinio, Mysiæ Asiaticæ vrbs.

Lygii, vide Luii, & Ligii.

Lyginus, vide Ciabrus.

Lygos, vide Constantinopolis.

Lyla λύλα, Arcadiæ vrbs: Stephano. An λιλαία, Ptolemæi?

Lylaus, Bithyniæ fluuius: apud Plinium.

Lymax λύμαξ, Arcadiæ fluuius, qui Phigaliam alluit, & in Nedam erumpit: teste Pausania.

Lyminis, Cappadociæ opidum, in quo Basiliscum cum vxore & filio, à Zenone Imp. in exsilium missum, & fame necatum, scribit Marcellinus Comes. Lemnis legit Pomponius Latus. Slemnis opidum, habet Iornandes. Cucusi hoc factum, tradit Cedrenus. Aut loci sunt synonyma; aut dissonantia in Historia. vide Acusi.

Lymphorta, circa Gedrosiam, Plinio opidum.

Lyncaee λυγκαίη, Macedoniæ vrbs Hesychius.

Lyncea, Qui ripas Lynceæ tuas Statius 4. Thebaid. Ætoliæ fluuium esse, addit Lutatius Placidus. Vide Lyrcia.

Lyncestis λυγκηστίς, Macedoniæ regio; Ptolemæo. Incolæ Lyncistæ λυγκισταί, Straboni. In gremio terrarum (sic Macedoniæ innuosam oram vocat) eos describit Plinius. Lyncestis aqua quæ vocatur Acidula, vini modo temulentos facit. sic Plinius lib. 2. cap. 103. Macedoniæ fluuius est in Erigonem defluens. Meminit huius etiam Ouidius 15. Metamorph. Lutatius Placidus apud eundem Thraciæ eum facit. Licesius corruptè apud Vibium legitur. vide Lyncus.

Lynceus λυγκεύς, vel alia lectione Lyngeus λυγγεύς, fluuius Italiæ est, Isacio & Lycophroni. aquas calidas habet oculis salubres. In Tyrrhena videtur. Corsenum balneum fortè innuit, quod xv. mill. pass. à Luca vrbe describit And. Bacchius. quod caligantibus mederi oculis adfirmat.

Lyncista, vide Lyncestis.

Lyncus λυγκος, Epiri vrbs: Thucydidi 4. & Stephano, cui gentile Lyncistis. Lyncus mons Epiri, interiectus Macedoniæ Thessaliæque: vt scribit Liuius 32. Vide Pieria, & Pindus.

Lingeus, vide Lynceus.

Lynope, vide Narcisci Fons.

Lynx λυγξ, Libyæ vrbs, iuxta Gadiram: Stephanus.

Lynxama, & Lynxamata, vide Lygamata.

Lyonoi, vide Africa.

Lyperus λυπηρός, mons in Bithynia, iuxta Zipoetium vrbem, Memnon.

Lyppiensis Ager, in Calabria. Liber limitum. Fortè corruptè à Lypia.

Lyra λύρα, loci nomen, vbi Orpheus lyram suspenderit, in Bithynia, ad Pontum alicubi: inter Thyniam insulam, & Parthenium amnem, Apollonius 2. Argonauticor.

Lyrba λύρβη, ciuitas sita supra Cybiram: in Asia Minori. Eustathius, Dionysius, & Festus Auienus. Vide *Lyrope*.

Lyrcia λύρκεια, Peloponnesi vrbs, quæ antea *Lyncea* λύγκεια, dicebatur. Pausanias in Corinthiacis. Lyrceium montem hoc tractu habet quoque Stephanus ex Callimacho & Lycæum Virgilius. In Arcadia est, auctoribus Seruio, Strabone, & Plinio. Callimachus suum λύρκειον in Argia ponit, vt etiam Phauorinus, & Hesychius, qui eum λύρκιν vocat. In Cynuria terra, vt Strabo 8. qui habet & *Lyrcios* populos. *Lyrceia* Tellus est apud Flaccum 4. ex qua Iuachus oritur. vt addit ex Strabone Maserius. Idem dicit *Lyrceum* fontem esse, ex Papinio.

Lyrcii, & Lyrcis, Vide *Lyrcia*.

Lyris, vide *Liris*.

Lyrnatia λυρνατία, Cherronesus & regiuncula Lyciæ. Stephanus, ex Alexandro. Vide *Lirnytia*.

Lyrnesus, vide *Lyrnessus*.

Lyrnessus λυρνησσός, Troica vrbs, Virgilio, & Straboni: quam dicit ab Homero *Mynetis* vrbem nominari. AEolicam vocat Philostratus de viris illustribus. Seruius *Lyrneam* vocat. Festo in Phrygia est. Sed & alia quoque est Cilicum, Straboni, Curtio, & Eustathio; cui & *Homala* ὁμαλὴ, (prauè, pro *Mallos*.) vocatur, à Mallo quodam conditore. Hanc Lirnessum vnico S. scribit Hesychius Lyrnesum. Plinio est quoque insulæ nomen, aduersa Sigæo Littori. Vide *Mallus*.

Lyrope λυρόπη, Ciliciæ Asperæ, in Pamphylia opidum: Ptolemæo. *Lyrbe* vocant interpretes. Vide *Lyrba*.

Lysa λύσα, Arabiæ Petreæ vrbs. Ptolem. Vide *Lussa*.

Lysanii λυσανίου, Regnum Syriæ vel Palæstinæ. Iosephus 2. belli Iudaici 10. vbi Abila Lysanii Ptolemæo, à Lysania rege sic dicta, cuius idem Iosephus 15. Antiquitatum, c. 4. & Dion. 49. meminere. Viri nomen, non loci est. Vide *Abyla*.

Lysenen locum maritimum, circa Dalmatiam, habet Procop. 1. Gothor. Inter Salonas & Epidaurum, insulam *Phariam* velle, puto, quæ hodie *Lesina*. Vide *Pharos*.

Lysias λυσίας, Ptolemæo Arcadiæ vrbs. λυσιαὶ, est apud Xenophontem 7. Cyriacor. *Crepa* hodie dici, scribit Niger. Est etiam Phrygiæ opidum: Straboni 12. Plinio 5. capite 29. & eidem Ptolemæo. Syriæ quoque, circa Apamiam: eodem auctore. Huius quoque meminit Strabo 6. & Iosephus Antiq. 14. cap. 4. Apud Plinium est Cariæ vrbs.

Lysimachia λυσιμαχία, Thraciæ vrbs, Ptolemæo, qui dicit eam suo tempore *Hexamilium* vocatam, ἑξαμίλιον. Hodie etiamnum *Hexamili* dicitur, nisi fallat in sua Tabula Sophianus: Nardus *Polecastro* vocat. *Cardia* primum appellatam ait Stephanus. idem per diphthongon in penultima scribit λυσιμάχεια. Cardiæ hoc tractu meminit Herodotus 7. Pausanias scribit Cardia euersa, in eius locum Lysimachiam conditam. καρδόπολις & λυσιμαχία Ptolemæo duo sunt opida. *Lysimachia*, palus est apud Strabonem: quæ olim *Hydra* ὕδρα, dicebatur. In AEtolia est, apud quam olim Lysimachia vrbs erat, sed suo tempore deletam addit idem Strabo. *Hyriam* eam Ouidius appellat, eo versu: *At genitrix Hyria seruatum nescia flendo, Delituit, stagnumque suo de nomine fecit: Adiacet his Pleuron*, &c. Sed hoc ante me annotauit Gerbelius. *Lysimachia* quoque vrbs est in AEolide, Asiatica regione; quę interiit, teste Plinio.

Lysimelia λυσιμέλεια, Theocrito, & Thucydidi lib. 7. Siciliæ palus in agro Syracusano. *Pantanella* hodie vocari, auctores sunt Fazellus & Aretius.

Lysinoe λυσινόη, ciuitas Asiæ: circa Pamphiliam. vt videtur apud Liuium 38. & Polybium, in fragmentis. An fortè *Lysinia* λυσινία Ptol.

Lysiris λύσιρις, Lazicum castrum. In Authenticis.

Lysis, Asiæ fluuius, circa Pamphiliam videtur, apud Liuium 38. λύσις fortè Antigoni, in Mirabilib.

Lysium vocat a loco natali, Cleanthem philosophum, Plutarchus de Exilio: Cassium à loco, Suidas. Vterque locus mihi ignotus, quia mendosus. Assius legendum docent Laertius & Stephanus, in voce ἄσσος. Sed & hoc addam, quia de Cleante mentio: Clem. Alexand. ad gentes. Clean-

them quendam Pisadeum à loco nominat, mihi quoque incognito, nisi Pisateus per r. legẽdum, hoc enim gentile facit Stephanus à Pisa Peloponnesiaca.

Lysmo, vide *Clysmo.*

Lyspana, loci nomen, in vrbe Carthaginensi. Victor Vticensis. Alius codex *Lipsana* legit Et F. Balduinus putat *relliquias*, nõ locum significare.

Lystra, Isauriæ vrbs, in Galatia est, apud Ptolemæum Latinum, nam in Græco hoc loco *Austra* legitur. *Lystreni* Plinio. λύστρα Actuum 14. Lycaoniæ regionis vocatur. Sed confines sunt regiones. Actuum 27. autem vocatur Lyciæ. sed loco Lystræ legunt Græcus codex & Syriacus, *Myra* μύρα, quorum lectionem veram putarim, testibus veterib. Geographis

Lytæ λυ ζαι, Thessaliæ regiuncula Stephanus. Circa Peneum fluuium, vbi postea *Tempe*.

Lytarmis, Celticæ promontorium habet Plinius; ad Scythicum Oceanum. Conicio hoc circa Wardhuß (locum sic hodie vocatum) esse.

Lyttus, vide *Lyctus*.

Lyxea λύξεα, Stephano Acarnaniæ vrbs.

Lyzimensis Episcopus, in Pisidia. Concil. Nicenum.

Maacha, regio circa Syriam videtur. 2 Sam. 10. μαχας, Iosepho est, Antiq. 7. cap. 6. Vide *Damascena*, & *Epicarus*.

Maalatha μααλαθα, Idumeæ castrum. Iosephus 18. Antiquit. cap. 8.

Maalo, vide *Mello*.

Maarsares, Vide *Baarsares*.

Mabartha, vide *Neapolis*.

Mabuc Syris, *Membich* Saracenis, vocari ciuitatem quandam Hierapolitanorum, ait Metaphrastes; in Suis Sanctorum historia, De imagine D. N. Iesu Christi.

Maca μάκαι, Ptol. & Straboni Asiæ populi sunt, in Arabia Felice, circa Fretum sinus Persici Horum regio *Maceta* μάκετα, dicitur Arriano. *Ormus regni* pars hodie est. Nam Ormutii regnum ab vtraq; parte huius Freti situm est: comprehenditque in se fere omnem huius sinus Persici regionem littoralem, cum insulis intermediis. Inter Carmaniam & Arabiam, sunt Stephano.

Mace, & *Maces*, etiam Africæ populi, circa Cyrenaicam regionem: Herodoto, Diodoro, Plinio, & Silio auctoribus. μακαιοι Cυφῖ-ζαι, sunt apud Ptolemæum. Vide *Mageta*.

Macalla, ciuitas Italiæ, Lycophroni. *Vbi* cumulus & templum Philocteti, vt addit Tzetza Et est *Macella* Steph. quamuis aliter sentiat Ciaconius. Vide *Macella*.

Macanitæ μακανῖται, Mauritaniæ Tingitanæ gens, Ptolemæo. Horum regionem *Macennitum* μακεννιτῶν, & populos *Macennitas* vocat Xiphilinus, in Seuero Imp. eamque describit propter Mauritaniam Inferiorem. vbi Nilus oritur, ex Atlante non longè ab Oceano. Horum meminit quoq; Antoninus.

Macar μακαρ, fluuius, circa Carthaginẽ, Polybio 1. Vide *Bagradas*.

Macara, Siciliæ vrbs, Heraclidi in Politiis, quæ postea *Minoa*, Fazellus dicit *Macharis* a Senioribus: *Cittadella* autem vulgò vocari *Machara* legit Cicero, in Verrem. *Macara* μάκαρα, Lyciæ insula est; apud Stephan. ex Alexandri Periplo.

Macares μακαρεαι, Arcadiæ ciuitas; quæ Romanis *Beata* βεᾶτα, vocatur, vt Stephanus tradit. Pausaniæ μακαρεαι est. Vide *Fortunatæ*.

Macarena μακαρηνὴ, regio, in qua Stephanus Maxatem fluuium describit: & decimã tertiam Alexandriam numerat. Asiatica videtur.

Macaria μακαρία, Ptolemæo Cypri insulæ vrbs, quæ Nigro *Ialines* appellatur. Est & fons, in Marathone, Atticæ regionis: apud Pausaniam. Tractus in Messenia Peloponnesi etiam sic dicitur Straboni. Insulam in sinu Arabico, habet Ptolemæus. Vide *Macaræ*, *Cyprus*, *Lesbos*, & *Acontimacaria*.

Macaron-Nesos μακάρων νῆσος, acropolis Thebarum in Bœotia. Hesychius. Huius meminit quoque Herodotus in Thalia. Isacius ad Lycophronem dicit ipsam vrbem sic vocari. vide *Oasis*, *Creta*, *Fortunatæ*, & *Thebæ*.

Macaros, Vide *Creta*.

Macaritæ μακαρῖται, Pentapoleos regionis

nis in Africa gens, apud Ptolemæum.

Maccala, Vide *Maſſala*.

Maccaræ μάκκαραι, ſupra Pharſalum regio. Stephanus, ex Theopompo. In Theſſalia ergo.

Macces, Syriæ regio videtur: 3. Reg. 4.

Macchida, Vide *Maceda*.

Macci μάκκοι, Libyæ interioris populi: Ptolemæo. *Manci* interpretibus. An *Maces* Silii?

Maccocalingi, Indica Brachmanorum gẽs. apud Plinium.

Maccuræ μακκοῦραι, Mauritaniæ Cæſarienſis populi. Ptol.

Mace μάκη, Celtica vrbs. reperitur & *Manace* μανάκη. Celtica vrbs. Stephanus. *Matnitz* hodie hanc ab incolis vocari, ſcribit Lazius; & credit *Gabrumagum* Antonini eſſe. Vide *Malaca*.

Maceda, loci nomen. Ioſue 10. & 15. *Macchida* μακχιδὰ, eſt Ioſepho.

Macednum μακέδνον, locus in Pindo: Stephano, & Herodoto, in Clio.

Macedones, habet in Libya, Siculus Flaccus. vide *Hyrcani*, *Cadi*, *Poemannium*, & *Myſomacedones*. *item* *Meſopotamia* Præfectura.

Macedonia, Græciæ celebris regio: *Emathia* ἠμαθία, antea dicebatur, Plinio & Trogo teſte. *Pæoniam* primo vocatam ſcribit Liuius, libr. 40. deinde *Aemoniam*. Item *Edoma* & *Pieria*, Solino. *Bœotiam* quondam dictam, ſcribit Trogus 7. Eius partem quondam *Macetia* μακετία, dictam, ſcribunt Stephanus, & Heſychius; & inde totam regionem nomen accepiſſe, refert Euſtathius, in Dionyſium. *Macetæ* dicebantur huius populi. *Pelaſgos* vocat Trogus. Poſteriorib. ſæculis huius pars *Salutaris* dicta fuit, in libro Notitiarum. quæ partim Macedoniæ, partim Daciæ adſcribitur. Item *Preualis*, ſiue *Preualitana*, apud Sex. Rufum. Eſt etiam *Macedonia* Maritima, apud Dionem: quam dicit à Pæonibus inhabitari, circa Rodopen montem. Hæc Macedoniæ regio *Prima* vocatur apud Liuium 45. is enim ibidẽ Macedoniam in quatuor regiones diuidit. Pars quoq; Macedoniæ *Libera* vocatur, apud Cęſarẽ 3. Ciuil. (Macedones atq; Illyrios liberos voluiſſe Rom. ſcribit idẽ Liu.) Poſteriorib. temporib. Macedoniæ tantum I. & II. mentio, & frequens memoria in conciliis. vide *Thracia*.

Macedonicum Montem, habet Herodotus, circa Pieriam Macedoniæ: cuius tertiam partem ſcribit à Xerxe purgatam. vt illac tranſiret exercitus. *Macedonicum* Mare vocat Liuius 44. quod Canaſtræum alluit.

Macedonicus Sinus, vide *Pelaſgicus*, & *Thermæus*.

Macedonopolis, Meſopotamiæ locus epiſcopalis: in concil. Niceno. Meſopotamiæ præfecturæ veriſimile.

Macedonum Portum in Carmania, habet Plinius, ad Fretum Perſicum. vbi Alexandri Arx.

Macelath μακελλάθ, 70. interpretibus. Numer. 33 *Ceeletha* legit D Hieronymus. Vna eſt caſtrametationũ Iſraelitarum. Vide *Maceloth*.

Macelena, Vide *Malecena*.

Macella μάκελλα, Italiæ ciuitas apud Stephanum: Barrius facit Calabriæ ciuitatem epiſcopalem, hodie *Strongili* dictam, tribus paſſ. millibus à mari diſtantem. Macella legitur etiam apud Lycophronem; ſed quoque *Macalla*. Barrius addit eandem à quodam ſcriptore *Tyropolim* nominatam. *Tyrus* hæc fortè, de qua vide *Tyrus*. Hanc Macellam in Sicilia eſſe, vult Ciacconus in Libello Columnæ Roſtratæ. Vide *Macalla*, & *Magella*.

Macelium μακέλιον, locus ad Argeum montem, non procul à Cæſarea Cappadociæ: Cedreno. μακέλλον, geminato λ. legunt Sozomenus & Calliſtus. Xylander putat *Marcelli* Fundum eſſe, apud Antoninum, & Marcellinum 15. *Marcellum* Sozomeni eſt.

Maceloth, vna caſtrametationum Iſraelitarum, in deſerto. Num. 33. μακηλώθ, legunt 70. interpretes. Idem cum *Macelath* fortè.

Macepracta, vicus in Meſopotamia, videtur apud Marcellin.

Macerias, vide *Magetrobia*.

Maces, *Garamasq;*, *Nomasq;*. In Africa ſunt Silius 5. vide *Macæ*, *Macci*, & *Aſaborum*.

Maceſtus μάκεστος, Myſiæ Aſiaticę amnis, in Rhyndacum influens. Strabo & Plinius. *Megiſtus* fortè hodie. Vide *Rhindacus*.

Maceta, vide *Asaborum*.

Maceta, & *Maccta*, vide *Macedonia*.

Macharus μαχαιροῦς, Iudææ castellum: Iosepho 14. Antiq. Stephano & Plinio. Iuxta Asphaltidem lacum, ad montes Arabiæ.

Machageni μαχαγενοὶ, Ptolemæo, *Machetege* interpretibus Scythiæ gens intra Imaum. vide *Scytha*.

Machanaim, vide *Manaim*.

Machaon, vide *Matiscona*.

Machara, vide *Macara*, & *Mactorium*.

Machati, loci nomen videtur: Deut. 3. Iosue 12.

Machela Guil. Tyrio, vel *Mechela* Villa ad Mosam auctori Anonymo de bello Hierosolymitano. Mechelen etiamnum pagus, magno milliari infra Traiectum.

Machelones, Vide *Macrones*.

Machia, insula est circa AEgæum mare: apud Plinium.

Machimus, vide *Eusebes*.

Machionte, vide *Chalonitis*.

Machir, locus Palæstinæ, Iud. 5.

Machlai μαχλαιοι, in India populi sunt; Luciano in Baccho: qui dicit eos læuum Indi fluminis littus, si ad fluxum illius respexeris, incolere: & vsque ad Oceanum porrigi. Hos apud tres fontes esse ait, vnum Satyris, secundum Pani, tertium Sileno sacrum.

Machlinia, vrbis Brabantiæ meminit vita S. Macarii. Mechelen vocatur vernaculè. Eius quoque mentio in S. Rumoldi vita. Molenus in eiusdem vita scribit *Malina* nominari in Appendice ad D. Augustini De Mirabilibus Sacræ Scripturæ. *Malines* Gallis hodie.

Machlyes μάχλυες, populi vicini Lotophagis, circa Syrtim in Africa, Herodoto; etiam Plinio, cui Androgyni sunt. *Machyni* μάχυνοι, sunt Ptolemæo. His proximi sunt *Maxyes* μάξυες circa Tritonem fluuium Herodoto: & hi sunt *Machryes* μάχρυες, apud Ptolemæum. μάχρυες, sine χ Stephano. & μάχλυαι, per ι quoque eidem. *Machlyenses* quoque Scythiæ populi, circa Mæotim, apud Lucianum, in Toxari.

Machyni, & *Machryes*, Vide *Machlyes*.

Machmas, in Palæstina. 1. Samuelis 12. Esaiæ 10. vbi D. Hieronymus *Magmas* legit. *Machma* μαχμα, quoque meminit libr. 1. Machabæor cap. 9. & Iosephus Antiquit 13. *Bira* Brochardo vocatur. *Barra* autem *Breitenbachio*.

Machmes, Vide *Mazyes*.

Machetath locus, Iosue 16. E regione Sichem, *Iscasinon* habet Sixti V. editio. dicitq; libros veteres partim *Oclomon*, partim *Moschot*, & partim *Machthoth* legere.

Machon, vide *Bethe*.

Machorba, Arabiæ Felicis portus, versus Ortum. Plin.

Machovilla, Galliæ Narbonensis. P. Diacon. 3. Long. c. 8.

Machurebi μαχουρῆβοι, & *Machures*, Mauritaniæ Cæsariensis gens: apud Ptolemæum. *Macurebii* Plinio sunt. quamuis huic in Tingitana. *Machuribi* μαχυρίβοι, per 1. in penultima, sunt eidem Ptolemæo Libyæ interioris populi.

Machusii μαχουσιοι, Mauritaniæ Cæsariẽsis gens. Ptol.

Maci, circa Arachosiam sunt populi: Plinio.

Macicratim vrbem in AEgypto conditam, ab Atheniẽsibus, habet Eusebii Chronicon. *Naucratin* legit codex meus pergamenus. idem à Milesiis conditam profert, rectè vtrumque cum Strabone.

Macidos, locus in Thracica Chersoneso, Pomponio teste. *Madi* Ptolemæi est, nonnullis. Sed hoc tãtum in Latinis eius exemplarib. legitur. In Græcis non exstat *Madytos* μάδυτος. Steph. est, & Xenophonti. *Maitos* hodie dici, scribit Leunclauius.

Macinium, vide *Macynia*.

Macistia, vide *Macistus*.

Macistus μάκιστος, Triphyliæ vrbs in Peloponneso, quæ & *Platanistus* πλατανιστοῦς, dicitur. auctor Strabo libro 8. vbi & *Macistiam* eius regionem vocat. *Macistus* Lesbi etiam mons; apud Plinium. Arcadiæ quoque vrbs: apud eundem. vide *Magistus*, & *Mecistus*.

Macna μάκνα, Arabiæ Felicis vrbs, Ptolem.

Macodama μακόδαμα, Africæ Propriæ

vrbs maritima, ad Syrtim minorem, Ptolemæo: *Macomades* Antonino est: *Mahometta* hodie videtur. D. Augustinus, & lib. Notit. hui⁹ quoq; meminit. Macomedas tres sunt in hac Africa Antonino.

Macolicum μακόλικον, Ptolemæo est Hiberniæ insulæ oppidum mediterraneum. Mercator scribit haud dubiè illud esse, quod Malck in Neotericis tabulis conspicitur.

Macomada, ad Syrtim maiorem locus Antonino. *Macomaziensis* meminit Collatio Carthag. Vide *Calumacuma*.

Macomaca, vide *Calumacuma*.

Macomena, Vicus iuxta Hierusalem: Guil. Tyrio.

Macopsisa μακοψίσα, Sardiniæ vrbs: Ptolemæo.

Macoraba μακόραβα, apud Ptolemæum Arabiæ Felicis opidum.

Macra, Italiæ fluuius, qui Liguriam à Tuscia separat; Straboni & Plinio. *Marcalla* μαρκάλλα Ptolemæi est, *Magra* hodie Leandro, & Tabulis. *Macra* Straboni locus est, & terminus, inter Etruriam & Liguriam. Est etiã insula sic dicta, in Carcinite sinu: apud Plinium. *Macra* Curopalati quoque episcopatus est, sub sede Constinopolitana. Vide *Euboea*, *Chios*, *Helena*, *Bagradas*, *Icaria*, *Auser*, & *Stagira*.

Macra Come, Macedoniæ locus. Liuius 32.

Macra μακραί, circa Athenas locus, vbi Erichthonius à terra absorptus dicitur: teste Euripide, in Ion. Boreale antrum, in rupe Cecropiæ est; apud Pausaniã, in Atticis. Vide *Macras*.

Macraum μάκραιον, Troadis mons, ante Gergithum. Stephanus.

Macrales, Italiæ populi, Primæ regionis: Plinio. *Manalis* legebat M.S. codex. *Macranos* Catonis fortè.

Macranesus, id est, longa insula, prope Athenas. Phlegon Trallianus. In qua Macrosiris sepultus. Eadem fortè cum Helena, quæ hactenus hoc nomen retinet. Vide *Helena*.

Macrani, Volscorum opidum. M. Cato in Originibus.

Macras, μάκρας, Campus, Straboni in Cœlesyria est. Hunc Niger *Marzi* vocari ait. Circa Syracusas habet quoque μακράς, Plutarchi Dion. An fortè *Macropolis* Stephani?

Macreni μακρηνοί, Corsicæ insulæ gens. Ptolemæus.

Macri, locum, in Mauritania Cæsariensi, habet Antoninus. *Macriensis* episcopi meminit Concilium Carthaginense IV. & Augustinus ad Vincentium. *Macrensis*, & *Macrianensis*, episcopatuum in Mauritania Sitiphẽsi, meminit Vict. Vticens. M. S. & Coll. Carthag. Vide *Campi*.

Macria μακρία, insula Rhodiorum est Plinio. Promontorium Teiorum, in Asia Ioniæ regionis, habet in Achaicis, Pausanias.

Macriades μακριάδες, Scopuli, in Propontide; circa Cyzicum: Apollonio libro 1.

Macria, vide *Machlyes*.

Macrianenses, vide *Macri*.

Macrica, vide *Macrones*.

Macris, Pamphilii matis insula: Plinio. Idem aliam habet in Rhodiensi pelago. Aliã circa Ioniam, habet Liuius 37. Vide *Chios*, *Bagradas*, *Corcyra*, *Euboea*, *Helena*, & *Icaria*.

Macrobios Æthiopes, habet Dionysius, ad Oceanum Atlanticum. *Macrobios* quoq; apud Hyperboreos esse, sunt qui putant, inquit Eustathius. Idem *Macrobios* in Erythia insula habet. In Meroë insula, sunt Põponio, gentes ob longæuitatem sic dictæ ab auctoribus. Vltra Meroen quoque, supra exortum Solis, Macrobii Æthiopes vocantur, Senecæ, Plinio, & Solino. *Macrobiorum* Insulas, ad Gangem fluuium, vbi Brachmãni habitant, habet Glycas. Vide *Gymnetæ*, *Hyperborei*, & *Æthiopia*.

Macrocephali μακροκέφαλοι, in Libya Colchis vicini populi, sunt apud Stephanum, & Suidã. Sed apud hunc λιγυη pro λιβυη, emendo, sunt enim Ligyes hoc tractu, teste Zonara. Circa Cerasum opidum, sunt Plinio, & Pomponio. Harum meminit quoq; Theophrastus de Aëre & Aquis, Sic dicti quod longiora ceteris capita habeant. item Philostratus 3. at nullibi terrarum viuere censet.

Macrocremnii Montes, circa Istrum & Tyram fluuios. Plinius.

Macrones μάκρωνες, Pontica gens est, ad

flumen Absarum, vt Plinius auctor est. Bechiris australior, Eustathio. Scythinis finitimos scribit Xenophon. Strabo & Stephanus tradunt hos suo tempore *Sannos Ζάννοι*, vocatos. *Sami* legitur in Xylandri Strabone Latino, errore typographico, ni fallor. Eos nunc *Sannos* nominamus, magis propriè verò *Tzanos τζάνοι*, inquit Eustathius. *Machelones μαχήλονες*, ab Arriano, appellari, *Macrocas* ab Apollonio libr. Argon. 1. credit Pintianus: sic dictos, vt idem addit (ex eius Enarratoribus) quod sint coloni Euboensium: Euboëa enim *Macris* quoque dicta fuit. Sed Sannos diuersos a Macronibus faciunt Xenophō & Arrianus, quod idem Pintianus quoq; antequam hęc scriberem, monuit Vide *Drylla*.

Macrontichos, (id est longus murus,) Plinio Thraciæ oppidum, in cuius Isthmo videtur fuisse, atque Cherronesum à continente exclusisse. De alio *Longo Muro* in eadem Thracia, ab Anastasio Imp. ædificato, & a Iustiniano restituto, scribunt Procop. 4. Ædific. Euagrius 3. Nicephorus 16. cap. 34. & Suidas in Ἀναστάσιος. Præter hos sunt alii ab Atheniensibus exstructi, Pyræeum Phalericumq; vsque quos describit Thucydides 1. & accuratè 2. item Plutarchus in Cimone. quæ *Crura*, siue Σκέλη, vocant.

Macropogones μακροπώγωνες, id est, Longobardi, gens circa Euxinum Pontum. in Sarmatia Asiatica Strabo 11.

Macropolis, vide *Euryalus*.

Macroprosopi, vide *Hippioprosopi*.

Macros, vide *Bagradas*.

Macryes, vide *Machlyes*.

Macryna, vide *Macynia*.

Mactarum, Africæ Propriæ vrbs: D. Augustino, & Cypriano, in Concil. Carthag. *Mactaritensis* meminit Coll. Carthag.

Mactorium μακτώριον, Herodoto Siciliæ vrbs supra Gelam. *Machara* Ciceroni esse, & hodie *Mazarino* vocari, scribit Aretius. negat autem Fazellus. Pro Macharenses, apud Ciceronem, Imacharenses, ex Ptolemæo & Plinio, legit Fuluius.

Macua, Æthiopiæ sub Ægypto opidū: Pli.

Macurebii, vide *Machurebi*.

Macynia μακυνία, Straboni Ætoliæ vrbs: quæ & *μακρύνιον*. *Macryria μακρύνια*, videtur Stephanus hoc loco legere. *Macyna* Plutarcho est in Moralib. *Macrynium* Ætoliæ mōtem maximum habet Plinius.

Mada, vide *Dama*.

Madaba Hieronymo, 1. Machab. 9. *ναβαδὰθ* legunt 70. interpretes. *μαδαβὰ*, autem Iosephus, Antiquit. 13. Vide *Medaba*.

Madai, vide *Media*.

Madasara μαδασάρα, Ptolemæo, Arabiæ Felicis ciuitas.

Madassumma, Africæ Propriæ vrbs: apud Antoninum. *Madussama* alibi, idem legit. *Madyssumma* est Victori Vticensi.

Madaura, Plinio Africæ Propriæ opidū: Apulæi patria inter Numidiam & Getuliā, vt ipse fatetur, in Apologia 1. pro se ipso. *Medaura* per E. in antiqua inscriptione est. *Madurus μάδουρος*, videtur Ptolemæi. Nomē forte retinet. Vide *Quiza*.

Maddeni, vide *Madenam*.

Madenam, optimam Armeniorum regionem, vocat Sex. Rufus. Idem alio in loco, sic: *M. Antonius Mediam ingressus, quæ nunc Madena appellatur, bellum Parthis intulit. Mygdonia* putat legendum Cuspianus, *Maddeni* sunt Procopio Saraceni, Homeritarum subditi.

Madensis Limitis, in Africa: meminit libr. Notitiar. Episcopatus est, Vict. Vticensi.

Madi, vide *Macidos*.

Madia μαδία, Colchidis vrbs: apud Ptolemæum.

Madiama μαδίαμα, Arabiæ Felicis vrbs: Ptolemæo.

Madianitæ Arabum genus, in Sacris literis. Stephano. eos *Mandianitas μανδιανίτας* & *Madrenos μαδρηνοὺς*, appellat. *Terra Madian*, Actuum 7. *Saiaboni* Arabibus eorum regionem hodie dici, scribit Theuetus.

Madiena μαδιήνη, vrbs ad Sinum Rubri maris. Iosephus 2. Antiq. cap 5. A Madianitis sic dicta

Madinæi μαδιναῖοι, Siciliæ populi. Diodorus 16.

Madisanites μαδισανίτης, Sinus, Persici maris pars est apud Ptolemæum, in descriptione Arabiæ Felicis, (*Golfo de Saudra* hodie vocari, ex Tabulis colligo.) *Mesanites μεσανίτης*, habet idem, in descriptione Arabiæ Petreæ, sic quoque Stephanus: quā lectionē, si pace Ptolem. liceret, ego magis pbauerim,

bauerim, ob Messenam insulam, à Dione in eo descriptam. Nicephorus Callistus quoq; lib. 9 c. 19. ex Philostorgio, scribit insulam quam ostia Euphratis & Tigridis faciunt; a Mesenorum gente habitari.

Mædoce μαιδόκη. Ptolemæo est Arabiæ Felicis opidum. *Aden* Ioanni Barrio videtur.

Mædreni, vide *Madianitæ*.

Mæduateni Thraciæ populi, Liuio. Vox non alibi lecta, mendosam existimo: pro *Mædobithyni*. Vide *Medi*, & *Astii*.

Mæduos populos inter Belgas, habet Hector Boëthius: & ex eo Meyerus. antiquiores huius gentis testes ignoro, vti & ipsos.

Mædurnum, vide *Adurnum*.

Mæderus μαίδηρος, Ptolemæo, Africæ Propriæ vrbs. Vide *Madaura*.

Mædus, Britanniç insulæ vrbs. in scheda 1. Tabulæ Peutingerianæ. quem *Maidston* interpretatur Camdenus.

Mædussama, vide *Madasumma*.

Mædyta vrbs, sub metropoli Heraclea, in Alexii Comneni Imp. Constitutionib. Balsamoni quoq; ad Calcedonense conciliũ. In Thracia puto: aut Ponto. Idẽ ni fallor, cum Madytos.

Mædytos, vide *Macidos*.

Mæa, vide *Maia*.

Mæander Plinio, *Mæandrus* μαίανδρος, Ptolemæo, Cariæ fluuius est, in Asia Minori. Sexcentas flexuras facit, vt inquit Dion Pruseus, in Oratione de Celænis. Prius *Anabænos* ἀναβαῖνος, id est, *Retrogradus* dictus fuit, vt Libellus Plutarchi de Fluminibus & montibus tradit. *Mædre* ex tabulis Geographicis posse interpretari mihi videtur. *Palazzia* tamen Bordonio vocatur. *Mæandrum* Fluuium in Attica, habet Senecæ Hippolytus *Menander* autem legebat vetus codex.

Mæandria, Plinio Epiri opidũ. *Alandriana* Pineto est.

Mæandrinos populos, habet Dictes Cretensis in Asia, circa Mæandrum fluuium. Vide *Cylla*.

Mæandrus, quæ & *Mæandropolis*, Magnesiæ vrbs, Stephanus. *Mæandropolis*. Cariæ opidum fuit: Plinio. *Mæandrus*. Indiæ extra Gangem mons: apud Ptolemæum. Vide *Mæander*.

Mæatæ μαιάται. Britanniæ populi, apud Zonaram, Dionem in Seueri Imp. vita. Iuxta eum murum qui insulam in duas partes diuidit; quorũ regionẽ *Laudonia* vocat Lhuydus. Picticæ gentis fuisse credit Buchanan. *Northumberlandm* vertit Camdenus.

Mæcenas nomen à loco esse, ait Varro 7. de Ling. Latina. Circa Prætutiam regionem in mediterraneis videtur ex Plinii 14. cap. 6. vbi huius vina laudat.

Mæcia, Castri nomen, in Italia, à quo Mæcia tribus. Sex Pompeius.

Mædi μαιδοί, Thraciæ populi, vicini Macedonibus, qui quoque *Mædobithyni* vocantur, vt Stephanus auctor est. *Medos* & *Medicam* regionem sine diphthongo scribit vitiosè Strabo: & Liuius lib. 26. eorumq; caput & arcem Iamphorinam appellat. *Mædica* regio est Ptolemæo. & in ea Pantalia vrbs. Sic scribendum per Æ. *Mædos* Thracios. & Medos per E. Asiaticos.

Mædobithyni, vide *Mædi*.

Mæetei, vide *Mæota*.

Mægores, vide *Metores*.

Mæmarsus μαιμαρσος, vrbs Istri Stephan.

Mænaca, Hispaniæ opidum: Straboni, & Auieno, iuxta Malacham. Vide *Mace*, & *Malaca*.

Mænales, vide *Macrales*.

Mænalia μαιναλία, Galatiæ opidum: Thucydidi, & Stephano. cui illud quoque μαίναλος, vocatur. Regionis quoque nomen est Etymologico, in qua Cyphrestus vrbs.

Mænalius μαινάλιος, Arcadiæ est mons; Ouidio, Melæ, & Pausaniæ. *Menalaus* est apud Liuium. *Menalius*, in Tegea: Vibio. *Mænalus*, est Arcadiæ vrbs: apud Strabonem, & Pausaniam. vide *Mænalia*.

Mænaria, insula Balearici maris è regione Palmæ vrbis. Plinius. *Meraria* legunt tria mea Exemplaria, Coloniense, Parisiense & Venetum. Idem *Mænariam* habet insulam, iuxta Corsicam. quam *Melora* interpretatur Dalechampius.

Mænoba, vide *Manoba*.

Mænobora μαινόβωρα, Mastienorum vrbs. Stephanus ex Hecatæi Europa.

Mænomena μαινόμενα, sunt Ptolemæo montes in Sardinia; à Liuio, & Floro *Insani* appellantur. *Canelle* hodie dici, ex tabulis existimo.

Maon, vide *Mæotis* Palus.

Maones, tenuere aliquando oram Mæotidis, circa Tanaim Plinius.

Maonia, Asiæ regio, Ptolemæo & Plinio, cuius caput Sipylum Sed *Meonia* μηονία, sine diphthongo scribitur ab Herodoto & Dionysio. Strabo autem 12. vtramque scripturam retinet, & diuersos populos vocat: vicinos tamen. Vide *Mysia*, & *Lydia*.

Maonii, in Tuscia quoque populi Silio 4. teste.

Maontus μαιονος, fluuius qui circa Achaida fluit. Stephanus in voce μαιωνία.

Maota μαιῶται, populi ad Mæotidem paludem Ptolemæo. *Mæta* μαιῆται sunt Herodoto 4. *Tartari* Nigro dicuntur. Omnes populos hanc paludem adhabitantes, vno nomine *Mæoticos* appellari, tradit Mela. Vide *Scythæ*.

Mæotalimnos μαιοτίλιμνος, nomen loci. *Mæotalmnos* μαιοταλμνος, fluuius. Phauorini Lexicon ita. Voces corruptæ, pro μαιῶτις λίμνη, *Mæotis* Palus.

Mæotis Palus μαιῶτις λίμνη, Ptolemæo, & aliis: *Mæotis* μαιῆτις, Herodoto; *Mæotius* Lacus Plinio: *Scythica* Stagna Mæotidis: Columellæ. *Cimmerias* Paludes nominat Claudianus in Eutrop. *Tanaim* ab indigenis aliquando appellatam, lego apud Euagrium 4. cap. 22. *Mar delle Sabacche* hodie vocatur. Italis etiam *Mar della Tana*, ab opido illi adiacente nominatur Bellonius auctor est, ab Italis quo *Mar bianco*, id est, mare album, dici. Tzetza scribit a Scythis *Carpaluc* καρπαλοὺκ vel καρμπαλοὺκ, (variat enim scriptio) appellari. Arabibus *Marel Azach* vocati Bapt. Ramusius. Scythis *Temerinda* nuncupari tradit Plinius, dicens hoc matrem maris significare. Sic eam etiam antea nominauit Dionysius Alexandrinus, *Matrem* scilicet *Ponti* μητέρα πόντου. Ego dicerem Temerinda, maris finem significare; vox enim merè Germanica est: Meer namque, mare; Ende finis denotat; Et, vel Het, articulus est: qui hic litterarum metathesi (quod apud nos frequens est,) Te scribitur. Atque hæc etymologia veterum historiæ ad vnguem congruere videtur; vt qui Mare Mediterraneum per Fretum Gaditanum, ab Hercule intromissum fabulautur, atque hic in Mæotide palude finiri omnibus manifestum est. Germanicam linguam olim hunc tractum occupasse, Taurica Chersonesus ad hanc paludem, testis est. vbi hactenus (vti recentiores qui has partes perlustrarunt, adfirmant) huius vsus vulgo. Testis etiam instar omnium mihi Busbequius Epistola 4 Legationis suæ Turcicæ. Nec mirandum, cum Mela Germaniam per Sarmatiam Europæam extendat, & *Plutarchus* in Mario ad Mæotidem vsque Paludem. Et quamuis Illyrica lingua has postea partes passim occupauerit, non tamen penitus veterem & auitam linguam extinxisse, ipsa res ostendit. *Mæotis* Palus, in Græcia. *Maon* μαίων, fluuius Achaiæ sic Hesychius. Vide *Bosporus* Cimmerius, & *Taurica* Chersonesus.

Mapa μάπα, Armeniæ Maioris vrbs. Ptolemæus.

Maphа μαφα, metropolis Arabiæ Felicis, Ptolemæo. *Mephram* Ammiani puto.

Maphath μαφάθ, Arabiæ Felicis vicus: apud Ptolemæum. Per θ. in medio, interpretibus.

Maras μαράς, in Arcadia locus sic dictus. Pausanias.

Masia Sylua, huius Liuius & Plinius meminit. hodie *Bosco di Baccano* dicitur, vt Annius & Leander tradunt. Territorii Romani, in Tuscia est. Nomen habet à *Masio* opido, si creditur Fragmento, quod pro Catonis exstat.

Masium, vide *Masia*.

Masius Mons, Mysiæ in Asia Propria est. *Olympus* propriè dicitur Plinio teste. *Mysius* habet Mela: qui dicit eum sic ab incolis vocari *Mysium Olympum* appellat Ptolemæus: ex quo Mysius quoque malim legere quam Mæsius, apud Plinium. Prius *Saturni* Collem appellatum, scribit Isacius; in Lycophronem. In Pandectis Leunclauii lego eũ à Turcis *Geschischdage* vocari: & à Græcis *Calogeron oros*.

Masoca, vide *Mausoca*.

Masolia μαισωλία, Indiæ intra Gangem regio: apud Ptolemæum. *Masolos* populos habet Arrhianus. Et *Masolum* fluuium, ibidem Ptolemæus. Sine diphthongo scribunt perperam interpretes.

Matona μαίτωνα, Persidis vrbs: Ptolemæo. *Methone* Stephano,

Matonium

Maionium μαιώνιον, Sarmatiæ Europææ opidum, Ptolemæus.

Manius, & *Maulus*, vide *Vesenus*.

Maga, Britanniæ insulæ vrbs. lib. Notit. Vide *Magnis*.

Magabia, Galatiæ mons, videtur apud Sex. Rufum, quem *Modiacum* appellari scribit.

Magaa, agri Syracusani fons: Plinio.

Magala locus, 1. Samuel. 17.

Magala ciuitatis, in Hispania: meminit vetusta marmoris inscriptio, apud Amb. Moralem *Magala*, loci nomen est, lib 12 Epistol. Ciceronis, in ea quæ incipit, *Putaram te aliquid noui*, &c. *Gamala* erat in margine.

Magalonensium Ciuitatem, in prouincia Narbonensi 1. habet Liber Notitiar. Montispessulani episcopalis olim sedes, nunc domus tātum cum tēplo. In mediis stagnis.

Magarassus, quidam vicus Cappadociæ; est in vita S. Thedosii, auctore Simeone Metaphraste.

Magaris μάγαρις, Ptolemæo, Indiæ intra Gangem vrbs.

Magarmelitensis Plebis Africæ, meminit Coll. Carthag. & ibidem *Magarmelensis*.

Magarsus μάγαρσος, vrbs Ciliciæ: apud Plinium, & Arrianum. Magnum collem μέγαν ὄχθον, vocat Stephanus, iuxta Mallum. Vide *Megarsus*.

Magases, Æthiopiæ sub Ægypto opidum. Plinius.

Magaua, Asiæ Minoris mons: apud Liuiū 38. Circa Anzyram.

Magdala μαγδαλά, Matthęo 15. vbi D. Hieron. *Magedan* legit. Apud Marcum verò 8. *Dalmanutha* habetur pro eadem regione. Vide *Mageddo*, quæ fortè eadem.

Magdalgad, Palæstinæ locus. Iosue 15.

Magdalus, vide *Magdolus*.

Magdihel, D. Hieronymo: μαγδιηλ 70. interpret. *Migdabel* Pagnino. Palæstinæ locus, Iosue 19.

Magdolus μάγδωλος, Ægypti vrbs: Hierem. 46. item Herodoto & Stephano. Apud Antoninum circa Deltam videtur, versus Orientem. XII. M.P. à Pelusio. Fortè *Magdalum* Exodi 14. vbi *Migdol* legit Pagninus μαγδωλιτῶν meminit Antonini Pii Imp. nūmus, in Goltzii Thesauro.

Magdunum, Galliæ Aquitanicæ vrbs, circa Aureliam, ad Ligerim fluuium in vita S. Liphardi. *Meun* interpretatur à Cœnali, *Mauge* autem à Cognato.

Magedan, vide *Magdala*.

Mageddo, locus, Iosue 17. ad Cison torrentem. *Migdo* legit Chaldæus. Aquæ sic vocatæ sunt, Iudic. 5. A Burchardo *Subimbre* appellatur. Breytembachio *Suberbe* est. 4. Reg. 23. *Mageddo* quoque mentio est Vide *Magdala*, *Dalmanutha*, *Maximianopolis*, *Cæsarea*, *Magrom*, & *Phiala*.

Magella, Siciliæ vrbs: Liuio 26. *Magellini* sunt apud Plinium. *Macella* Polybio, circa Segestam. *Macela* vno L. legitur in Columna rostrata C. Duillii. *Mangelino* Fazellus vocat. vide *Macala*, & *Macella*

Magelli, Liguriæ populi: apud Plinium.

Magempuri, Libyæ gens. Vibius.

Mageta. Papirius 2. Achilleid *Quo Magetæ sua gesa citent, quo turbine castum Sauromatæ*. Africæ populos puto. Gæsam enim Afris tribuit Iul. Pollux. Iidem fortè cum Macis, siue Macibus. Vide *Maca*.

Mageth μαγὴθ, Hispaniæ Bæticæ vrbs. Ioanni Tzetzæ, Chil. 8 num. 217. Palæstinę est opidum; 1. Machab. 5.

Magetiana, vide *Mogetiana*.

Magetrobia, Cæsari locus in Celtis, quem *Tonus* Marlianus vocat. Vigenereus mallet *Mont-belliard* (hæc *Mimpelgard* Germanis) vertere, vt scribit in Annotationibus, quas Cæsaris Commentariis à se Gallica lingua factis adiecit. Sed in castigatioribus exemplaribus. *Amagetrobia* habetur. Apud Car. Bouillum *Ad Magetrobia* legitur, vitio fortè Typographorum. Hic Ariouistus Germanorum rex, Gallorum copias prælio fudit, vocaturque hodie *Masieres*, vt idem Bouillus, in suo, de linguarum vulgarium differentia, libello tradit. Hoc Masieres scribit Meierus ab Antonino *Maderiacum* vocari. fides sit penes illum.

Maggaritanus, Episcopat⁹, in Africa Proconsulari. Victor Vticensis.

Maggedan, vide *Magdolus*, & *Cæsarea* Panias.

Maggianos, & alia scriptura *Maianos*, habet Trogus 41. sed *Margianos* legendum cū Bongarsio contendetim.

Magi μάγοι, Mediæ gens auctoribus Stephano, & Herodoto in Clio. Magorum regionis in Persia, & trium in ea admirandorum montium, meminit Clemens Alexand. 6. Stromatum. Passagardas castellum eos obtinere, scribit Plinius, & Solinus. *Ostanæ* olim dicebantur, teste Suida. eorum, ni fallor memoria quoque apud D. Matthæum euangelistam. quos scribit venisse ex Oriente, & Christum infantem adorasse. Vulg° Reges vocat. & ex Arabia venisse credit: quod fieri quoq; possit. Arabes enim longè lateq; per Orientem habitare, ex Plinio discimus. Insanumina a Persis magos appellari, scribit Apollonius in Epistolis. Vide *Magog.*

Magia μαγία, Illyriæ vrbs: Stephano. Vide *Magetiana.*

Magida μάγιδα, Ptolemæo, *Masin* interpretibus. Carmaniæ vrbs.

Magidus, vide *Matylus.*

Magina, Pannoniæ vel Norici opidum. Lib. Notit. An eadem cum *Magia*?

Maginlana μαγινάνα, Arabiæ Felicis opidum, apud Ptolemæum.

Magini, vide *Magyni.*

Magiouintum, & alia lectione *Magium Vinium*, Angliæ vrbs: Antonino. Simlerus scribit quoque *Magintum.* In Antonino Parisiensis editionis *Alagiouinium* est. 𝔄𝔰𝔠𝔥𝔢𝔴𝔢𝔩 Camdenus recentiore nomine appellat.

Magistrica, Stephano: *Madran* in Carinthia, Lazio. Vide *Taurici.*

Magistus μάγιστος, Elidis vrbs videtur in Peloponneso: apud Herodotum. *Macistus* Strabonis est.

Magitæ μαγῖται, Arabiæ Felicis populi: apud Ptolemæum. *Malicha* sunt apud interpretes. Vide *Malicha.*

Magium Vinium, vide *Magiouintum.*

Magloua, Britanniæ insulæ opidum. Lib. Notitiarum. 𝔐𝔞𝔠𝔥𝔩𝔢𝔫𝔦𝔱𝔥 apud Camdenum nominatur.

Magmas, vide *Machmas.*

Magna μάγνα, Libyca insula est Stephano; quam ait a Libyis *Samathro σαμαθρὼ*, dici. Alexandrum quēdam testem adducit. Vide *Germania*, & *Carthago.*

Magnam Græciam Ptolemæi, *Calabriam* appellat Leander. Quæ & quota pars Italiæ ita appellabatur, lege quæ diximus ad Tabulam Magnæ Græciæ in nostro Theatri Parergo. sed vide *Græcia*, *Iapygia*, & *Italia.*

Magna Vrbs, vide *Ninoe.*

Magnata, vide *Nagnata.*

Magnes, vide *Magnesia.*

Magnesia μαγνησία, Asiæ Propriæ vrbs, ad oram Meandri fluminis sita, quæ antea *Thessaloce*, & *Androlitia* nominata fuit: vt Plinius refert. Hanc Liuius 37. & Diodorus 11 Magnesiam ad Mæandrum vocat. Ad Thoracem montem, Diodoro 14. Hæc Themistocli, teste Thucydide 1. in panes data fuit a rege Persarum. Est enim alia hoc tractu, quam idem Liuius ad Sipylum cognominat. vtraque Ptolemæo nota. *Manisa* nouo nomine vocat Leunclauius. *Magnesia*, Macedoniæ promontorium, ad Sinum Thermaicum, Ptolemæo. *Cabo Verlechi*, Sophiano & Zardo dicitur. *S. Georgio* autem, Berdonio. *Magnesia* Plinio Macedoniæ regio est Thessaliæ annexa: ea apud Ptolemæum *Pieriam* & *Pelasgiam* comprehendit. *Magnes* Campus est apud Flaccum. *Magnetes* incolas vocant Thucydides, Eustathius, & Hesychius. Didymos montes inhabitare, tradit Strabo. Hic tractus ab Ouidio semper *Hæmonia* appellatur. Sed & *Magnesia* vrbis nomen videtur, sub Pelio monte, Pausaniæ in Achaicis.

Magni μάγνοι, Persica gens apud Strabonem lib. 15. Nisi *μάγοι*, legendum sit.

Magni Campi, (ita vocati) sunt in Africa, circa Vticam. Liuio 30.

*Magniloce*rse Cœnobium, in Gallia, describitur in vita S Boniti episcopi.

Magniana μαγνιάνα, Pannoniæ Superioris opidum. Ptolemæus. Vide *Mogetiana*, & *Menetiana.*

Magnis, Angliæ opidum: Antonino. In lib. Notitiar. *Mage*, & *Magne*, 𝔒𝔩𝔡 𝔖𝔱𝔞𝔡𝔫𝔬𝔯 Camdeno. Huius tractus incolas aliquando *Masegesetas* vocatas addit.

Magnopolis, vide *Eupatoria.*

Magnos castrum, habet Diaconus, in Territorio Tridentino. In limb. Italiæ. *Anagnis* legebat codex M.S. Vide *Anagnia.*

Magnum Promontoriū, Ptolemæo Mauritaniæ Cæsariensis est. *La Guarda* Castaldus nominat. sed *Cabo de One*, Marmolio, ab One ciuitate proxima, quam & *Deyrat vneyn* ab Africanis vocari ait. *Magnum* Promontorium, vlterius Sacro, in Lusita-

Lusitania, Pomponio. item Plinio. cui & *Vlyssiponense* nominatur. *Magnum* Promontorium, etiam Siciliæ, apud Ptolemæum.sed μακρὸν,i. longum, est in Græco codice.*Magnum* Ostium,vnum ex Gangis fluminis.Ptolemæus.*Magnum* littus, μέγας αἰγιαλὸς,Arabiæ Felicis. & aliud Æthiopiæ, ad sinum Barbaricum,Ptolemæo. Vide *Artabrum,& Longum.*

Magnus Campus, μέγα πεδίον, Palestinæ sic dictus locus Samaritanæ ditionis, inter Asphaltiten lacum & Gennabrin vicum: Iosepho 20 Antiquit.cap 5 item 5 belli lud. cap.4 vbi eius accurata descriptio eiusdem non semel meminit in vita sua. De eodem apud Hegesippum 4. cap. 16. *Magnus* Portus μέγας λιμὴν, Ptolemæo Libyæ Interioris vrbs. *Serem porto* a Castaldo vocari video. *Magnus* Portus, Albionis insulæ, contra Vectin insulam, Ptolemæo. Soudthamthen mihi est. Portesmouth Camdeno autem. Vide *Petra* magnæ portus. *Magnus* Portus etiam Ptolemęo in Hispania Tarraconensi, inter Nerium & Lapatia promontoria. *Magnus* Sinus, est Ptolemæo idem cum *Eoo* Oceano. vide *Chryse.*

Magnus Padus,vide *Spineticum.*

Mago μαγὼ,Ptolemęo,Plinio,& Pomponio, Balearidis Minoris insulæ opidum. Hodie adhuc *Mahon* appellari, scribit Florianus.*Magona* vocatur in Epistola D.Seueri,quam publicam fecit in V. Annal. tomo Baronius.

Magoa,Persidis opidum, circa Susianam. Plinius.

Magodia, Arabica regio: Epiphanio, vnde Magos descendisse ait.Consule Annales Baronii.

Magoedensium Ciuitatis Pamphiliæ, meminit Sinodus V. Constantinopolitana.

Magog,in Sacris literis gens.quæ in profanis,vt ei existimo, *Magi* in Persia. *Magog* enim,i.Persa:teste Suida.vide *Bambica,Geta, Scytha*,& *Persia.*

Magomaziensis Ecclesiæ episcopum Aurelium,in Africa:habet Collatio Carthag.

Magon μαγὼν, Indiæ fluuius, in Gangem effluens.Arrianus in Indicis.

Magontiacum Tacito, & Ammiano, *Mocontiacum* μοκοντίακον, Ptolemæo. *Magoncia* apud Eutropium legitur: *Moguntiam* vocant Rhegino & eius sæculi scriptores. Exteri adhuc *Moguntia* vocant, Hispani nempe & Itali: Galli *Maience* appellant. Incolis verò Mentz est. Germaniæ vrbs Archiepiscopalis, ad Rhenum; vbi ostia Mœni fluminis è conspectu habet.vide *Magotiense.*

Magora, Æthiopiæ sub Ægypto opidum Plinius. *Moggoresea* legit M. S. codex.

Magoras,vide *Tamyras.*

Magores,vide *Vnni.*

Magorum μαγῶν,Sinus Arabiæ Felicis, apud Ptol.

Magosa,vide *Masoga.*

Magotiensis cōcilii,sæpius meminit Gratianus,in Decretis. pro *Magontinense*, haud dubiè Sic enim parte 2. Causa 30. Item ex concil.Magontiensi cap x.in claustro S. Albini habito. Hoc claustrum enim in huius ciuitatis suburbio etiamnum est.

Magrada,vide *Menlascus.*

Magri locus,μάγρου τόπος,In Matmarica Ptolemæus.

Magrom, locus apud Hieremiam. μαγεδὼ legunt 70.interp.Esaiæ 10.

Maguda μάγυδα, Mesopotamiæ vrbs, apud Ptolemæum.

Magulaba μαγυλάβα,Arabiæ Felicis opidum. Ptolem.

Magur,vide *Nargur.*

Magura μάγυρα, Ptolemæo Libyæ Interioris opidum.

Magusa Æthiopiæ sub Ægypto vrbs,Plin.

Magusæi,(a Magog,& Magi: vt existimo) Persica gens,quæ filias,sorores,& matres in matrimonium ducit,vt habet Euseb.6.Pręp. & D.Clem.6 Recognitionū vide *Persia.*

Magusani Herculis Fanum circa Scaldis ostia olim fuisse, Verus inscriptio indicat, quæ superest in Zelandia insula, pago dicto Westcappel. Ineptiunt qui Marcusanum legunt:cùm nec canina littera, neque eius vestigium vllum in lapide (quem diligenter inspexi) cernitur.Atque hanc veram esse scripturam,testimonio est Postumi nūmus grecus, qui Herculis Magusani quoque effigiem & nomen liquido ostentat. Postumum Imp.hic, Transrhenani huius limitis ducem,& Galliæ præsidem factum à Valeriano,Trebellius Pollio memoriæ tradidit. Inscriptionis formula hæc est:

Herculi
Magusano
M.Primius
Tertius
V.S.L.M.

Magustana μαγυστάνα, Maioris Armeniæ vrbs, Ptolemæo. *Matustana* interpretibus.

Magusum, opidum Arabiæ Felicis, à Romanis deletum. Plinius.

Maguza μάγυζα, Ptolemæo Arabiæ Petreæ vrbs.

Magydis, vide *Matylus*.

Magyni, siue *Magini* populi, Tibullus 4. ad Messallam. Scytharum genus videtur circa Tanaim aut Hebrum.

Mabederon, Episcopalis locus, sub sede Becerra Arabiæ. Guil. Tyrius.

Maia μαῖα, Hellespontia vrbs. Stephan⁹.

Maiandara, vide *Malandara*.

Maiani, vide *Maggiani*.

Maine, vide *Leuctrum*.

Maiocarirum, Mesopotamiæ vrbs. li. Notitiar.

Maioma, vel *Mainma*, vide *Gacaorum* Nauale.

Maiores Populi, numerantur in antiqua inscriptione, cum Pisidis & Termensibus. Aldi Ortographia, fol. 409. Vide *Cœlalata*, & *Mizi*.

Maiozamalcha, vide *Bithra*.

Mais μαῖς, nomen fluminis in India. intra Gangem & Indum. Arriani Periplus.

Maitas Campus, circa Constantinopolim est, Ludis definitus, Cedreno & Curopalati.

Maittauonium, Galliæ vrbs, inter Forum Iulium & Aquas Sextias, Antonino.

Maiucensis Episcopus, in Mauritania Cæsariensi, est apud Vict. Vticens.

Maiuma, vide *Gazaorum* Nauale.

Malaca μάλακα, Hispaniæ Bæticę vrbs, ad mare mediterraneum, Ptolemæo, & lapide antiquo. *Malacha* Plinio & Auieno. *Malaga*, Clusio. Sunt qui hanc eandem putant cum *Manaca* μαινάκη, inquit Strabo, sed eos errare addit. Hanc Malacam puto in Decretis Gratiani *Malecha* vocari. Sed & *Malacha* fluuii quoque nomen est, Auieno, iuxta Malacham vrbem Hispaniæ. duæ sunt autem apud hunc Malaca & *Mænacæ*. μαλάκα, vrbs Italiæ est, in Phauorini Lexico. Vide *Maca*.

Malacath μαλάκαθ, Libyæ Interioris opidum. Ptolem.

Malacha, vide *Malaca*.

Malachu, vide *Malchu*.

Malacitanorum meminit vet⁹ lapis inscriptus. Romæ. In Smetii volumine legenda. A Malaca Hispaniæ gentile puto.

Malacopa, In Asia minori vrbs. *Historia* Miscella 24.

Malacum, regionis nomen videtur, ex hoc Quintiliani 8. Oratoriar. *In Malaca fanū*, &c.

Malaa μαλαία, Arcadiæ vrbs, apud Pausaniam.

Malai Colon, μαλαίου κῶλον, Ptolemæo Aureæ Chersonesi Promōtorium. Gaspar Varrerius *Malaca* emporium ex eo facit.

Malata, vide *Mallata*.

Malaum, vide *Balaum*.

Malagina. Armeniæ locus videtur, apud Cedrenum.

Malalitanæ ciuitatis, Episcopum Ianuarium, habet Vita S. Gregorii Pontificis Romani, lib. 2. cap. 11. *Malacitanæ* per C. legendū crediderim à Malaca.

Malamantus μαλαμάντος, Indiæ fluuius, in Cophenen se exonerans. Arrian. in Indicis.

Malana μάλανα, Oritarum regionis locus vltimus, ad mare, Arriano de Indicis.

Malandara, Cappadociæ vrbs, Antonino. *Marandara*, eadem: eidem.

Malangita, vide *Melangita*.

Malango regia Basaronagis, μαλάγγω βασίλειον Βασαρωναγος, Ptolemæo. In India intra Gangem.

Malanius μαλάνιος, Stephano ex Hecatæo. Oenotriorum vrbs mediterranea. *Maida* hodie est, Gab. Barrio.

Malao, vide *Maleos*.

Malatis, opidum in Palæstina. D. Hieronymus in locis Hebraicis.

Malbodium, vocatur in vita S. Aldegundis, scripta anno 930. ea Hannoniæ ciuitas, quam incolæ *Mabeuge* appellāt. Huius quoque memoria est in vita S. Macarii.

Malceca, Hispaniæ opidū, Antonino. inter Cordubam & Emeritam.

Malchu, insula Indici maris, videtur apud Plinium, & Solinum. sed hic *Malachu* legit. Vide *Maliachi*.

Malchubii, vide *Marchubii*.

Malcoa

Malcoa μαλχόαι, Libyæ Interioris populi. Ptolem.

Maldunense Monasterium, in Anglia. Malmesbery hodie vocatur. In vita S. Anshelmi.

Malea μαλέα, Ptolemæo Peloponnesi Promontorium, ad Sinum Laeonicum. *Maleum* Plinio. *Promaleum* πρόμαλεον. Hesychio. *Cabo Malio* vocat Sophianus. A nautis Christianis vocari *D. Michaelis alas*, scribit Breidebachius. (Hinc *Maleus* Sinus, qui & *Aureus* à latronibus vocabatur, inquit Florus lib 3. cap. 6.) Malea promontorium, vocatur à forma, *Asini Maxilla* γναμφηλας, vt scribit Isacius in Lycophronem. Ptolemæo tamen & Straboni duo diuersa loca sunt, in quorum medio, Boæ ab eis describuntur. *Malea* quoque Lesbi promontorium: è regione Mitylenes. Thucydidi 3. & Xenophonti 1. Historiæ Græcor. *Maleam* locum alicubi circa Hellespontum, habet Plinius, vbi spongias nasci tradit. Idem puto. Mons Taprobanæ sic etiam dicitur, apud Ptolemæum.

Malecena, Armeniæ Minoris vrbs, Antonino. Simlerus legit *Macelena*. *Massellena* in alio eo sic reperio. Codex M.S Reuerendiss. Læuini Torrentii hoc loco *Melitena* legit.

Malecha, vide *Malaca*.

Maledys, & *Pergamis*, saltuum loca in quibus pecus pascere soliti sunt. in Epiro, vt putat Pet. Victorius, ex Varronis de Re rustica 2. cap. 9. Pro Maledo, *Aledo* legebat vetustior codex. *Maledum* retinet Turnebus. & idem hinc Maledentia vina, legit apud Lucretium 4.

Maledomin, Vide *Addomin*.

Malena μαλήνη, Atarnitidis regionis in Asia locus, Herod. in Erato.

Maleos μαλεός, ex Ebudibus insulis vna, Ptolemæo, quam ego cum Mercatore *Mula* voco. Nobis subscribit quoque G. Camdenus, qui putat eandem a Plinio 4. cap. 16. *Mella* vocari. In Veneto enim codice Venetiis excuso 1513. hoc modo legitur. *Reliquarum Mella* c x x v. *circuitu amplior*. Pro Mella alii codices *nulla* legunt. Emporium etiam AEthiopiæ, in Aualite sinu, eidem Ptolemæo. *Malao* μαλάω, in Periplo Arriani est.

Males, opidum ad montium quorundam radices, in Byzacio. Procop. 2. VVandalicorum.

Malethubalus μαλεθούβαλος, Mauritaniæ Cæsariensis mons. Ptolemæus.

Maletum, Diacono. Huius nominis vestigia in *Malzan* castro exstare, putat Lazius, circa Tridentum. Vide *Fagitana*.

Maleuentum, vide *Beneuentum*.

Maleus, Indiæ mons, in quo quindecim tantum diebus Helice conspicitur, vt testis est Martianus. Idem & Solinus. qui hunc iuxta Palibothram statuit: in quo hieme in Septentriones vmbræ, in Austrum æstate cadunt. In Oretum gente eum describit Plinius. alio loco eundem apud Suatos esse, dicit. Vide *Maleos*, & *Malea*.

Mali, Vide *Malli*.

Malia μαλία, siue μαλίας, Hispaniæ ciuitas: Numantinorum præsidio firmata, sed Pompeio, occiso à militibus præsidio, tradita. Appiani Iberica. Vide *Mania*.

Maliaca μαλίακα, Asturiæ in Hispania opidum. Ptol.

Maliachi μαλίαχοι, Ptolemæo sunt insulę duæ, in Sinu Arabico, per s. in prima interpretib. *Malchu* insula Plinii est.

Maliacus Sinus, Plinio maris AEgæi est pars, Macedoniam alluens. *Lamiacus* λαμιακὸς, apud Pausaniam vocatur. à Lamia vrbe fortè Liuii. *Melieus* μηλιεὺς, à Thucydide dicitur lib. 8. Herodotus vocat *Melidem* μηλίδα, à Melide nempe regione adiacente. *Malieum* μαλίεα, Polybius. *Golfo del Ziton* hodie dicitur, Sophiano. *Volo*, Thcueto tamen; cui cum aliis sentire ferè religio est. *Maliacum* Sinum video quoque vocari, in quo Achelous se effundit. *Maliacas* Aquas nominat Lucanus 6. Vide *Malieus*.

Maliande, vide *Bithynia*.

Maliane μαλιανὴ, apud Ptolemæum, Arachosiæ opidum.

Malianensis Plebis Africanę memoria exstat in Coll. Carthag.

Maliarpha, vide *Manarpha*.

Malias, vide *Malia*.

Maliattha μαλιάττα, Arabiæ Petrææ vrbs. Ptolem.

Maliba μάλιβα, Indiæ extra Gãgem vrbs. Ptolem.

Malicha μάλιχα, Nabathæorum regia, in

Felici Arabia: Periplo Arriani. *Malichat* populos agnoscit Ptol.

Malicha, vide *Magita*.

Malienses, Vide *Hira*.

Malieus μαλιεὺς, vrbs sic dicta. hinc *Maliacus* sinus. ex Androtyone, Steph. Vide *Maleacus* & *Hira*.

Malii μαλιοι, populi circa Mesopotamiam. Strabo 16.

Malimnus μαλίμνος, Theocrito est nomen loci palustris: non procul a Crotone. vt habet eius Scholiastes.

Malinopolis vrbs, circa Bithyniam aut Phrygiam videtur. in epistola Episcoporum huius tractus, ad Leonem Aug. quæ exstat in Conciliorum opere.

Maliota μαλιῶται, Scythæ circa Bosphorum. Apollonii Scholiastes 3.

Malippala μαλίππαλα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo. *Manippala* interpretibus.

Malla, vide *Maspha*.

Mallaba μαλλάβα Arabiæ Felicis vrbs, apud Ptolemęum. *Mallada* legunt eius interpretes.

Mallada μαλλάδα, Persica vrbs. Stephanus ex Marciano. Vide *Mallaba*.

Mallata μαλλάτα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo. Interpretes eius singulari L. scribunt.

Malle, vide *Maspha*.

Malli μαλλοὶ, Indica gens, Oxydracis vicini, circa Indi fluminis originem. Huius meminit Strabo, Diodorus, Curtius, Arrianus. libro 5. Alexand. & in Indicis. item Plutarchus in Alexand. quos idem in libro de eius Fortuna *Mallotas* vocat. *Mali* μαλοι, vnico L. scribit Stephanus. Vide *Ambri*.

Mallia Aqua, Catullus de ea, hoc versu, *Lymphaque in Oetæis* Mallia *Thermopylis*. A Maliaco sinu sic dictam puto: cui Oetæus saltus, & Thermopylæ imminebant. Scio Turnebum à Manlio deducere. iudicet æquus lector.

Mallia, Italiæ locus, apud Antoninum. In Bruttiis.

Malloea Perrhebiæ vrbs. Liuius 36. & 42.

Mallos, Plinio ciuitas AEthiopiæ sub Aegypto. Vide *Mallus*.

Mallus μαλλὸς, Malloram mons, circa Indiam, Plinio. Ciliciæ vrbs, Straboni, Ptolemæo, Arriano, Pomponio, & Dionysio. *Mallotes* gętile. Singulari L. etiam scriptum reperio apud Dionem Prusæum. Arcadiæ fluuius, in Alpheum se committens, Pausaniæ. Vide *Lyrnessus*.

Malmundarii Monasterii, sæpius fit mētio in Sanctorum vitis, & mediæ ætatis scriptoribus. Est in regione Lutzeburge... h... dieque *Malmedi* dicitur, S. Modoal... opus est.

Malodes, mons inter vndas: in Hispania Tarraconensi. Sex. Auienus.

Maloetam μαλοίτας, Arcadiæ fluuium, habet Pausan.

Malois μαλόεις, locus sic dictus, in quo Apollinis templum Stephanus. & Thucydides 3. *Maluntem* vocat Strabo. Tenedo oppositum, inter Palæscepsin & Acheium. Vide *Maluntem*.

Malos, vide *Mallus*.

Malotha, Arabiæ Felicis pagus videtur apud Strabonem 16.

Malphitanum, vide *Amalfitana*.

Malsane μαλσάνη, Arabię Felicis vrbs. Stephanus.

Maltacis, vide *Melite*.

Maltanus, Tuscię portus: Antonino. Circa Grauiscas videtur. Sed *Martha* fluuium putat Cittadinus.

Maltecora, Indiæ gens. Plinius.

Malthace, insula haud procul à Corcyra, apud Plinium.

Malthura vide *Mareura*.

Malua μαλούα, fluuius Mauritaniæ, Tingitanæ, apud Ptolemæum. *Meluta* a Terseto, *Muluya* à Marmolio. *Mululo* a Castaldo nominatur *Maluana* Plinio est. *Malua* fluuius Galliæ, circa Aureliam vrbem, Vita S. Liphardi.

Maluernia Saltus, in Anglia. Surius in S. VVolstano.

Maluginensis Familia, Corneliæ gentis. nomen a loco siue patria obtinuisse, verisimile est. Meminerunt huius Liuius, Halicarnasseus, Cicero, & Tacitus. Locus autem ignoratur.

Malum μαλὸν, Cypri insulę opidum: Diodoro, circa principium lib. 12. Vide *Ad Malum*.

Maluntem μαλοῦντα, locum habet Strabo,

bo, Tenedo oppositum, in Asia. *Malois* forte eadem.

Malus, vide *Mallus*.

Mama, AEthiopiæ sub AEgypto vrbs. Plinius.

Mamala, Vide *Mamalis*.

Mamalis, Arabiæ Felicis locus, vbi thus, cinamomum, myrrha, & casia prouenit, Theophrasto teste. μάμαλα, vicus Ptolem. est, in Arabia Felici.

Mamantis, aut potius D. Mamantis angustiæ, sunt apud Zonaram. Mamantis loci meminit etiam Suidas. monasterium est, circa Byzantium. Mamantis Xerocerci mentionem video fieri alicubi. sed consule Onomasticon Musulmannicum Leunclauii.

Mamapson, Episcopalis locus, sub sede Rubba Moabitarum. G. Tyrius.

Mamartina μαμάρτινα, Ausonica vrbs, Stephano.

Mamas, collis Asiæ Minoris. circa Galatiam forte. Cedrenus. vide *Mamantis*.

Mamaus, Vide *Pamissus*.

Mambari μαμβαρου, regnum Indiæ, habet Arrianus in Periplo. Iuxta Arabicam regionem, Barygazenum sinum, & Iberiam Scythiæ.

Mamblia, AEthiopiæ sub AEgypto opidum. Plin.

Mamboleium, Vide *Acrouentum*.

Mambre Quercus, μαμβρῆ ἡ δρῦς, locus Palestinæ, in Hebron. *Conuallis Mambre* vertit D. Hieronymus. *Planities Mambre* Chaldæus Paraphrastes. *Quercus Ogys*, est apud Iosephum. *Terebinthum* suo tempore appellatum locum, scribit Sozomenus lib. 2. cap. 3. Historiæ Ecclesiasticæ. vbi huius sepulchri descriptio. Terebinthum arborem ab opido Chebron distare sexto stadio, scribit Iosephus 5. belli Iud. cap. 7. Hanc eandem arborem ibidem permanere ad suam vsque ætatem, scribit Euseb. 5. Demonst. c. 9. *Mambre* Torrens, D. Hieronymo, Iud. 2. vbi 70. interp. *Arbona* ἀρβωνα, legunt. In Mesopotamia videtur. vide *Hebron*.

Mambri μαμβρί. Romanorum præsidiū, contra Persas, a Diocletiano collocatum; & à Iustin. renouatum: habet Proc. 2. eius ædificiorum.

Mambuta μαμβουτα, Mesopotamiæ opidum. Ptolem.

Mamea Aquæ meminit Ammianus 28. circa Puteolos aut Caietam.

Mamechia, vide *Camechia*.

Mambre, Vide *Hebron*.

Mamertini, sic se vocabant Campani, capta Messana, teste Polyb. 1. vide *Messana*.

Mamertinum Fretum, inter Italiam, & Siciliam. *Fretum Hadriaticum* Orosio est: *Siculum Fretum* appellat Cicero; Deorum, Tacitus Annal. 6. & Plinius lib. 19. ca. 1. & *Rhegium* Fretum Strabo. *Scyllaeum*, Athenæo 7. Naufragum cognominat Ouidius 13. Met. In Antonini Itinerario *Traiectus* dicitur. hoc Fretum Thucydides libr. 4 *Charybdin* nominat, partem pro toto accipiēs. A Pausania describitur, in Eliacis, & Aristotele in Admirandis. vocatur hodie *Faro de Messina*. Benjamin *Lonid* vocat. *Siciliæ*, siue *Siculum* fretum alterum, versus Meridiem, vocant Martianus, & Eustathius in Dionysium: illud nempe, quod est inter Carthaginem & Lilybæum prom. Ipse Dionysius nominat quoq; *Libycam* Viam, λιβυκὸς πόρος, *Libycum* Fretum, est Ouidio 3. Fastor. Vide *Mexodia*.

Mamertium, vide *Murgantia*.

Mamia, Vide *Flamias*.

Mamianus, vide *Fundus*.

Mamiliaria, vide *Arelatum*.

Mamillam in Chronicis appellari eam Misniæ vrbem, quam vulgò *Ceitz* vocant, scribit Fabricius in suis Itinerariis. *Mamillensis* Plebis Africanæ, meminit Coll. Carthag. Geminato M M. est apud Vict. Vticens. In Mauritania Cæsariensi.

Mamista, Glyca teste, Ciliciæ vrbs est, à Phoca Imp. occupata. *Mamistra* non semel apud G. Tyrium. *Malmistra* forte.

Mamma opidum, in Byzacena regione Africæ. Procop. 2. VVandal.

Mammaeus Pons, à Mammæa matre Seueri imperatoris sic dictus. super Anienem fluuium. Platina in Paschali 11. *Ponte Mammolo* nunc. *Mammea* Palatium in sinu Baiano, exstructum ab Alexandro Seuero Imp. in matris honorem. Lampridius.

Mammida μάμμιδα, Persiæ vrbs, apud Ptolemæum.

Mammillensis, vide *Mamillensis*.

Mammisea, Syriæ quædam Tetrarchia. Plinius.

Mammacium, Vide *Mancunium*.

Mamortha, vide *Neapolis*.

Mampsarus μάμψαρος, Africæ Propriæ mons, Ptolemæo. qui eundem *Moturturium* appellare videtur inter populos enim huic vicinos habet Moturturios, monti cognomines, vt inquit. Vide *Campsari*.

Mampsyla, locus in Codice Theodosiano 11. titulo de conlatione donatarum.

Mamucensis Limitis, in Africa, meminit lib. Not. A Mauimæ fortasse.

Mamuda, AEthiopiæ sub AEgypto vrbs. Plinius.

Mamuga μαμουγα, Syriæ vrbs, Ptolemæo. quæ hodie *Mabuga* dicitur, vt scribit A. Masius.

Mamurrarum vrbs, in Latio: Horatius Serm. 1. Satyra 5. Sunt qui Formias intelligunt. *Itro* putat hodie vocari, & in ipsa via Appia esse, Celsus Cittadinus.

Manaath, locus. 1. Paralip. 8.

Manaccens Eritanus Episcopus, in Mauritania Cæsariensi. Vic. Vtic.

Manaanan μαναανάν, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, Ptolemæo. Latinus codex *Manliana* habet. *Miliana* nunc vocari scribit Marmolius.

Manaim, vel vt Paguinus vertit, *Machanaiim*, id est, Castra Dei: Locus circa Mesopotamiam. vbi Laban habitabat. Genes. 32. Iosue 13. 21 Item 2 Reg. 17. vbi Hieronymus *Castra*, & 70. interpretes *Parembole* legunt, vt quoque Iosephus, qui eum in Galatitide describit.

Manain, amnis circa Gedrosiam, Plinio.

Manaita μαναιτα, Armeniæ regio: Deo eiusdem nominis consecrata. Dioni 36.

Manalis μανάλις, trans Iordanem regio; sic ab incolis dicta, quam Græci *Parembola* παρεμβολας, vocant. vt refert Iosephus, Antiquit. 7.

Manambis, vide *Menambis*.

Manapia μαναπία, Hiberniæ vrbs, Ptolemæo: Waterford nunc, teste Stanihurstio. Ibidem *Manapii* gens, eidem Ptolemæo. Sūt qui Menapia, per secundam vocalem in prima legunt, mendosè.

Manaricium Antonini. Manrich Simlero. Hollandiæ vicus est, Traiectensis diœcesis

Manarmanis μαναρμανίς, Ptolemæo portus est Germaniæ, post Rheni ostia. Pirchaymerus credit Campen esse: Becanus mauult Harlingen, aut locum vicinum, Mercator *Oldemardum* ex eo facit. sed *Mararmanu* per R. in prima legit, ex Latinis codicibus. Adscribam hic, quæ de hoc loco habeo ab eruditissimo Hieronymo Verrutio Frisio, ista: *Portus Manarmanis, alias Marnamanus, vel Maharnanis (sunt enim variæ lectiones) à Ptolemæo celebratus, à parte Frisiæ Maharna olim nuncupata, quam nunc Marnam per contractionem vulgo dicimus, nomen accepit, quæ pars Frisiæ longo tractu procurrens versus angustias Scolbalchi, efficit cum aduersa parte Frisiæ, quam* Dungerdeel *vocant, sinum amplum, in quem effusus Oceanus vnà cum fluuio Laubaco, portum olim & stationem non incommodam nauibus præbuit.* De hoc Manarmani vide quoque Suffridum lib. 2. ca. 12. De Frisiorum Antiquitate.

Manates, Italiæ populi, Plinio. in prima regione.

Manathath, alias *Cathoe*, iuxta Antipatridem ad montem Saron. sic Postellus, in sua Syria. *Kato* est apud Brochardum.

Manazenensis Regiorum loci episcopalis in Africa, meminit Coll. Carth.

Manchana μαγχάνα, Mesopotamiæ opidum Ptol.

Manchara, loci nomen videtur, in lib. Secretorum. qui Galeno adscribitur.

Mancoi, Vide *Maccoi*.

Mancunium, Antonino Britanniæ vrbs est: quæ à Humf. Lhuydo, & Camdeno *Manchestre* vocatur. In Brigantibus. *Mancunium*, & *Mammucium*, idem esse, apud Antoninum, docet Talborus.

Manda μάνδα, Indiæ intra Gangem fluuius est, apud Ptol. *Menan* Gerardo Mercatori est. Vide *Mandrus*.

Mandaeth μανδαὶθ, AEthiopiæ vicus: in Adulico sinu Ptol.

Mandagandeni, Troadis populi, apud Plinium.

Mandagara μανδαγάρα, Ptolemæo Indiæ intra Gangem opidum. Per o in penultima est Arriano in Periplo, Castaldo *Mongalor* interpretatur. Mediæ etiam vrbs, apud eundem Ptol.

Man-

Mandagarsis μανδαγάρσις. Mediæ vrbs, Ptolemæo. *Masandram* incolis dici, scribit Niger.

Mandagora, vide *Mandagara*.

Mandagræum flumen, apud Scythas Asiaticos. Plinius.

Mandalum, Æthiopiæ lacus, circa Azanium promontorium. Plinius.

Mandara μάνδαρα, pars Macedoniæ Cyri. Stephanus.

Mandarei Sarmatiæ Asiaticæ populi, sunt apud Plin.

Mandasumatensis Episcopus. in Africa. Coll. Carthaginiensis.

Mandei, Indiæ gens, ad Gangem, Plinio. Supra hos Malli populi, & Mallus mons.

Mandela. Horatius 1. Epistolarum, ad Lollium:

Me quoties reficit gelidus Digentia *riuus.*

Quem Mandela *bibit, rugosus frigore pagus.*

In Sabinis vicus est, Acron, & Porphyrio. Video à quodam *Poggio Mirteto* interpretari.

Mandepa μάνδεπα, Thraciæ vrbs. Procop. 4. ædificior.

Mandetrium, Dalmatiæ vrbs; Plinio. 3. cap. 22. Sed *Andetrium* mauult legere Casaubonus. Sic quoque ego, neque præcedentis vocis elementum finale huic attexere volo. Vide *Andecrium*.

Mandiadini μανδιαδινοι, Indica gens: Arriano in Indicis.

Mandianita μανδιανῖται, Arabiæ populi; apud Stephanum. Vide *Madianitæ*.

Mandonium, vide *Manduria*.

Mandori μάνδοροι, Libyæ Interioris gens. Ptolemæus.

Mandra, id est, spelunca siue cubile, sic dictum. monastici exercitii locus in monte: à Theopoli, (id est, Antiochia,) xxx. stadiis distans. Callistus, & Euagrius, sed stadia ccc. hic habet, & *Mandria* legit. μάνδρα quoque locus Syriæ est apud Iosephum 10. Antiquit. cap. 11.

Mandracium Portus, circa Carthaginem, Procopio 1. VVandalic.

Mandre, vide *Apsasium*.

Mandrala μανδράλαι, Ptolemæo: Indiæ intra Gangem populi; quorum ciuitas Palibotra: Hos populos videntur Strabo & Plinius *Prasios* vocare, πρασίοι: horum enim scribunt Palibothram vrbem esse. Indeque etiam eandem gentem *Palibothros* quibusdam appellari, idem tradit Plinius.

Mandri genus Indica, vt eam vocat Clitarchus, & Megasthenes, apud Plinium. Quadragenos non excedunt annos, Vide *Ambri*.

Mandria μανδρία, Vide *Mandra*.

Mandropolis μανδρόπολις, Phrygiæ vrbs, Stephano, & Titi nummo. *Mandropus* Liuio 38.

Mandrueni, circa Margianam, gens, Plinio. vide *Mardyeni*.

Mandrus fluuius, Plinio 6. cap. 16. Circa Sogdianam fortè. *Mardrus* erat alia lectio. μάνδρος, mons Libyæ interioris, apud Ptolemæum. Idem habet fluuium Indiæ intra Gangem, sic dictum, sed *Manda* legunt Latini codices.

Mandubii μανδούβιοι, Galliæ populi, apud Cæsarem, & Strabonem, quorum caput Alexia. *Bassigny* fortè, inquit Golluzius.

Manduessedum, Angliæ opidum, Antonino. Talbotus in eo Commentariolo quod ad huius iter Britannicum scripsit, dicit se nihil de eo diuinare posse, nisi quod Mansfeeld ab eo non malè abludat. Sed Mancestre in Cornabiis facit ex eo Camdenus.

Manduria, Salentinorum opidum Plinio. *Mandurium* μανδούριον; Liuio & Stephano est, sed hic Iapygiæ vocat, *Mandula* Nigro, *Casal nouo* Leandro appellatur. sic quoque à Galatæo, & à Laurentio Ananiense. Suspicor *Mandonium* μανδόνιον, Messapiorum esse Plutarchi, in Agide. *Mandurium*, scribit Leander. à Plinio vocari lacum in Apulia Dauniæ, qui hodie *Andoria* dicitur; *Versentino* autem, si Alexandro Andreæ creditur. Plinius enim iuxta opidum Mandurium, lacum describit. ad marginem plenum, quem neque exhaustis aquis minui, neque infusis augeri tradit: sed eum innominatum relinquit.

Manei, Populi Hispaniæ, Iuxta Bætis fluminis ostia, Auienus. μάνιοι, sunt quoque circa Cyprum, Diodoro 19. cuius regem Stasioecem nominat.

Manes, vide *Boagrius*.

Manesium μανήσιον, Phrygiæ opidum. Stephanus: ex Alexandro.

Manethusa, Cretæ vrbs, apud Pomponium. Vide *Marathusa*.

Mmmm

Manezardum, Galatiæ opidum; Anton.

Manganaa μαγγαναια, regio, apud Eusebium 8. Hist. Eccl. c. 21. circa Palæstinam videtur.

Manganum, loci, & in eo monasterii nomen, apud Cedrenum & Nicetam, Thraciæ, circa Byzantium.

Manganur μαγγάνουρ, Ptolemæo, *Mastanus* interpretibus. Indiæ intra Gangē vrbs.

Mangon μαγγων, Ptolemæo insula sinus Arabici. *Magorum* legunt Latini codices.

Mania μανια, promontorium Lesbi insulæ est apud Ptolemæum. *Malia* μαλία, per L. habent Xenophon, & Strabo. *Mania*, Parthiæ opidum, Plinio. Vide *Moneda*.

Maniacan, vide *Baneiachan*.

Maniana μανιανα, apud Ptolemæum. Indiæ extra Gangem vrbs.

Maniathe μανιαθη, Palæstina vrbs, à Gedeone superata. Iosephus 5. Antiq. 9.

Manicelum, circa Genuam locus. vt fidē facit ænea tabula antiqua, ibidem. *Immanicelum* legit Augustinus Iustinianus, vel *Inmacelum*. Au fortè *Immaticen* pagus, quem idem in Genuensi agro describit.

Manidæ, vide *Amanicæ*.

Manimi, Germaniç populi, Tacito. Mān-hartzperg hodie Lazio. Inter Hercyniam siluam, & Danubium. Sunt qui horum nomen in *Mone* insula Daniæ superesse putant, inter quos est And. Velleius in Chronico Daniæ.

Maniolæ μανίολαι, insulæ Eoi maris, vbi Antropephagi. Ptolemæo. *Islas de Pracel* fortè hodie sunt.

Manisarum, vide *Matusarum*.

Manliana μανλιάνα, Vettonum in Lusitania vrbs, Ptolemæo. *Monte maior* nunc appellari puto. *Mallen* credi autem hodie scribit I. Mariana. *Manliana*, apud Antoninū, & eandem Ptolemæum, est Tuscorum vrbs. Vide *Manzanan*.

Manlianum Saltum, habet Liuius 40. in Hispania quo Fuluium Flaccum obsessum à Celtiberis scribit. Vide *Vitularia*.

Mannacarta μαννάκαρτα, Arabiæ vrbs, apud Stephanum.

Mannai, vide *Naamath*.

Mannatia, Armoricana vrbs. lib. Notitia: n.

Mannerus μάννευς, regio Interamnia, in qua habitant Manncotæ Arabes. sic Stephanus, ex Vranio.

Manoba μάνοβα, apud Ptolemæum est Hispaniæ Bæticæ opidum, ad Ibericum pelagum. *Manoba* μαίνοβα, Straboni. at Plinio & Pomponio *Menoba* est. cui fluuius ibidem quoque sic dicitur.

Manoth, Bybliensis agri, in Iudæa, castellum. G. Tyrius.

Manrali μάνραλοι, Libyæ Interioris gens, Ptolemæo. Eidem sunt Colchidis populi, quos hodie *Mengrelos* vocari scribit Postellus in Historia Orientali. Vide *Colchis*.

Mansa, Galliæ Narbonensis vicus. Sex. Auienus.

Mansio Capitoniana, *Philosophiana*, *Calloniana*, & *Corconiana*, (Galloniana & Gorcaniana. in alio codice.) sunt Siciliæ loca, apud Antoninum. Inter Catinam & Agrigentum, Corconiana videtur Simlero Cotyrga Ptolemæi. vide *Bona*.

Mansuetinum, vide *Pons* Sociorum.

Mantala, Galliæ Narbonensis vrbs, Antonino.

Mantalus μάνταλος, Phrygiæ vrbs. Stephanus.

Mantauonium, *Mautauonium*, & *Maitauonium*, inconstante scriptura, opidum Galliæ Narbonensis, inter Voconi Forum & Aquas Sextias. Itiner. Antonini.

Mantebrum, locus in codice Theodosiano 12. titulo de Susceptoribus.

Manteium, opidum Asiæ, in Ioniæ ora, Plinio. Eiusdem nominis quoque Colophoniorum cognomine. in eodem tractu. eodem auctore. Vide *Comana*.

Manthurici μανθουρικοι, Campi sic dicti; in Arcadia sunt; auctore Pausania, qui & Manthurenses populos ibidem habet, Tegeatarum curiam. *Manthyrea* μανθυρέα, Stephani puto.

Manthyrea, vide *Manthurici*.

Mantiana Palus, μαντιανὴ, Straboni in Media est. Asiæ regione. M.P. Veneto *Gelachalat* vocatur. *Actamar* hodie vocari, scribit Thomas Minadoius. Bap. Ramusio videtur ex P. Gyllii descriptione, eam esse, quam Abylfedea in sua Geographia *Argis* appellat. Nonnulli hunc lacum (vt Theuetus saltem dicit) *Van* vocant; Iudæi *Vanic*, Æthiopes *Abannas*. *Mariane* μαριανὴ, Palus, aut

lus, aut *Martiana* μαρτιανὴ, fortè Ptolemæi est. Ex Epistola M. S. Petri Gyllii, quæ apud me est habeo hanc paludem octo magna flumina ingredi, nullumque egredi, habereque in ambitu iter octo quoque dierum. Quatuor habet M. Paul. Venetus Italicus. sexcenta milliaria Latinus.

Mantieni μαντιῆνοι, Asiæ montes, vnde Gyndes & Araxes flumina oriuntur. Herodoti Clio.

Mantinea Plinio locus Peloponnesi, ad Sinum Argolicum; qui *Mantegna* à Nigro appellatur. Aliam præter hanc, habet Plinius Mantineam in Peloponneso. Hæc quondam *Antigonia* ἀντιγονία, dicta fuit. Plutarcho in vita Arati, Ptolemæo, & Pausania testibus, Arcadiæ ciuitas est. Niger eam *Goriza*, sed Zardus *Mundi* vocat. Leunclauius in Pandectis dicit eam quæ ad Argolicum sinum est, *Mandigna* vocari: quæ in Arcadia autem *Mandi*. Addam his Gemisti verba ἀντιγονία ἡ νῦν μαντίνεια, ἡ πρὸς τῇ ἰζάτιον ἀ παλαιόπολις

Mantinium μαντίνειον, locus in Cappadocia. Suidæ, & Socrati Scholastico, vbi plurimos Nouatian sectæ addictos esse scribit.

Mantinom μαντῖνον, ciuitas Corsicæ, apud Ptolemæum. In latere Orientali est.

Mantittur μαντίττουρ, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs.

Mantola, vide *Alisum*.

Mantua μάντουα, Carpetanorum in Tarraconensi Hispania opidum, Ptolemæo. Hodie *Madrid*, aut veriùs *Villamanta*, locus non procul hinc, vt putat Montanus; item Tarapha, qui cū Villanouano scribit quoque *Viseriam* olim dictam, sed sine auctore. *Vrsaria* lego in schedula M. S D. Iacobi Delgadi. *Mantua* μάντουα, Cenomanorum in Italia vrbs, Ptolemæo, Straboni & Plinio. per Y. μάντυα, scribit quoque Stephanus. *Galateam* eam Virgilius vocat, allegoricè. vt Seruius annotauit. Hodie *Mantoa*.

Manturanum, Tusciæ locus cuius memoria est in literis Lud. 1. Imp. vt testatur Antoninus Massa in suo de Faliscis libello. Ditionis Ecclesiæ Romanæ est. in Conciliorum opere eius non semel mentio. Sine N. in prima legit Sigonius de regno Italiæ, & Ducatus Romani facit.

Mantzicerte, vide *Manzicier*t.

Manuthis, vide *Menuthis*.

Manzeres, vide *Iudas*.

Maocosmos, vide *Nascus*.

Maon Desertum, 1. Samuel 23. & 25. Palæstinæ locus, Iosue 15. *Emma* est Iosepho.

Mapalia appellantur stata domicilia, in Cyrenaica regione, auctor Mela *Mappalia*. geminato P. apud Victorem Vticensem locus D. Cypriani sepultura clarus. *Mapalitorum* μαπαλιτῶν, diœcesis memoria est in cōcilio Carthaginensi III.

Mapeta μαπέτα, Ptolemæo est Sarmatiæ Asiaticæ vrbs, ad Pontum Euxinum. *Copo* Mercatori.

Mapha, 70. Interpretibus locus Palestinæ, Iosue 21. Vide *Maspha*.

Mapharitis μαφαρῖτις, regio Arabiæ Felicis, contra fretum sinus Persici. Arriani Periplus. μαφορῖται populi fortè, apud Ptolemæum.

Maphoritæ, vide *Mapharitis*.

Mappalienses, populos Africæ quosdam nominat D. Augustinus, Epist. 73. Vide *Mapalia*.

Maps μάψ, Idumææ opidum. Ptolem.

Mapura μάπουρα, Indiæ vrbs, intra Gangem, Ptolemæo.

Mara μάρα, vna ex mansionibus Israelitarum, in deserto. Exod. 16. Num. 33. Arabiæ Felicis vrbs, Ptolemæo 8. Geographiæ. Vide *Baraba*, *Muza*, & *Rasalina*.

Marabina μαράβινα, Africæ in Pentapoli regione opidum. Ptolemæus.

Marabius μαράβιος, Sarmatiæ Asiaticæ fluuius apud Ptolemæum. *Marubius* legunt interpretes. sic quoque Accursius apud Ammianum. vbi alius *Maraccus* est.

Maraca μαράκη, Arabiæ Felicis vrbs, Ptolemæo. *Mardache* interpreti.

Maracanda μαράκανδα, vrbs Sogdianæ regionis, Arriano & Curtio, μαραγάνδα, per G. legit Plutarchus 2. de Fortun. Alexandri. Idem lib. 1. corruptè vt existimo. *Paracandam* Strabo nominat. *Maracardatos* μαρακαρδάτοι, vocat eius populos. Petrus Perondinus putat *Samarchanda* hodie esse, quondam Magni illius Tamberlani patria, & regia. Hanc Chaloondilas *Samrachantan* appellat.

Maraccus, vide *Marabius*.

Maraces, Ætoliæ populi, apud Plinium. vide *Maraci*.

Marathe μαϱάχη, Indica vrbs, Stephano.

Maraci μαϱακοί, populi in Græcia sunt, auctore Xenophonte in principio 6. historiæ Græcor. Plinii *Maraces* puto.

Maraclea, Phœniciæ maritima vrbs, iuxta Antaradum, versus Septētrionem. Guil. Tyrius.

Maracodra μαϱακόδϱα, Ptolemæo Bactrianæ vrbs.

Maradunum, Lycaoniæ vrbs, cuius Episcopum Seuerum vocat Balsamon, in epistola Basilii ad Amphilochium.

Maraotis, vide *Arapotes*.

Maraga μαϱάγα, Ptolemæo, *Marata* interpretibus Arabiæ Felicis vrbs.

Maraganda, vide *Maracanda*.

Maraguinensis Episcopi Africæ, meminit Vict. Vticens.

Marahenses, vide *Marcomanni*.

Marai μαϱαῖοι, Persica gens videtur apud Strabonem. Sed *Mardi* putat legendum Casaubonus.

Maraiolica, vide *Maroialica*.

Marala, vide *Medalaa*.

Marandara, vide *Malandara*.

Marane, Arabiæ Felicis opidum, in Rubro littore. Plinius.

Maranga tractus, Ammiano: *Maronsa* vicus, est Zosimo. Persidis regionis locus.

Maranitæ μαϱανῖται, gens Arabiæ Felicis versus Arabici sinus recessum, nunc *Garindæi* γαϱινδαῖοι, illis dolo interemptis, locum possident. Strabo 16.

Maranthesiorum μαϱανθησίων, meminit Goltzius, in suo Thesauro, ex Nummo Neronis. An à Marathesio fortè, gentile?

Maranthis μαϱανθὶς, Africæ vrbs: in Pentapoli regione. Ptolemæus.

Marantium, Latini vocāt opidulum Tusciæ mediterraneum; quod vulgò *Ripa maransi* appellant. Leander Albertus.

Maraphis, vide *Marathos*.

Maramanis, vide *Manarmanis*.

Marasdi μαϱασδὶ, Arabiæ Felicis vrbs, Ptolemæo.

Marasium, vide *Marrasium*.

Marate, insula ante Corcyram. Plinius.

Marath, (μεϱϱα 70. interpretibus) Israelitarum mansio. Exod. 15.

Maratha μαϱάθα, Arcadiæ vicus, apud Pausaniam. Osshoena vrbs, in libr. Notit. vel Mesopotamiæ, vicina Samosatensibus, Metaphrasti in S. Daniele Stylite.

Marathai, vide *Morasthi*.

Marathesium μαϱαθήσιον, Cariæ ciuitas, Plinio, & Stephano. Eidem est quoque Ephesiorum opidum. Samiorum vrbem in continente, habet Strabo, eadem cum Stephani fortè. item cum Maratissa Thucydidis. aliorumque.

Marathi μάϱαθοι, vltra Tanaim gens. Athenæus 13 cap 12.

Marathon μαϱαθών, Atticæ Achaiæ vrbs, testibus Herodoto, Ptolemæo, & Pomponio. *Marasona* Nigro, *Marathona* Sophiano. Decem millib. pass. ab Athenis, Æmilio Probo. Est quoque pars tribus Leontidis, Stephano. eadem fortè cum dicta Ptolemæi. Lutatio in 11 Statii Thebaidos, mons Atticæ regionis est: in quo Icarum occisum tradit. Vide *Eurotas*, *Marathussa*, *Tetrapolis*, & *Fœnicularius* Campus.

Marathonia μαϱαθωνία Thraciæ opidum, haud procul ab Abdera, Stephano. *Marathoniam* paludem nouit *Etymologus*.

Marathos μάϱαθος, Acarnaniæ vrbs, apud Stephanum. Phœniciæ vrbs est Pomponio & Ptolemæo, quæ *Margath* Oliuario. Videtur à Tzetza Chiliade 12. numero 45. *Maraphis* μάϱαφις, nominari, inter Casium & Libanum. vide *Eurotas*.

Marathusa, Cretæ mediterranea vrbs est, apud Plinium. Sic quoque legendum apud Melam, pro Manethusa, attestantibus veteribus codicibus.

Marathussa μαϱαθοῦσσα, insula ante Clazomenas, Thucydidi, Stephano, & Plinio. Est & Atticę locus; Straboni 9. *Marathon* hæc aliis. Phocidis etiam vrbs, iuxta Anticirrham: eidem, ibidem. Vide *Marathesium*.

Maratiani, circa Sogdianam fortè populi, vt videtur apud Plinium.

Maratocuprenum, Syriæ vicus, prope Apamiam: Syriæ, Marcellino 28.

Maratonyma Regio, in qua Cassius Vticensis scribit se vites plantasse, & ex eadem se originem ducere addit. An in Africa?

Maratsemere ciuitas, vnde Domini nostri tunica translata fuit, si non errauerit Metaphrastes, in Surii historia Sanctorum, ad finem mensis Augusti.

Maraxa.

Marax, Libyæ gens. Lucano libr. 4. Vide *Mirax*.

Marazana, Africæ circa Byzacenam regionem vrbs: D. Augustino & Antonino. etsi *Nazarana*, in quibusdam huius codicibus legatur. *Mazrazana* vocatur apud D. Cyprianum. & in opere Conciliorum.

Marbarium, vide *Marmarium*.

Marcala μάρκαλα, Armeniç Minoris vrbs, Melitenæ regionis, Ptolemæo. *Carmala* legunt interpretes.

Marcalla, vide *Macra*.

Marcellam Ciuitatem Italiæ, habet D. Athanasius, Tomo 2. cuius Episcopum Eusebium nominat. Circa Thraciam locus videtur, in Historia Miscella 22. & 23. Ibidem quoque memoria Castri Marcellorum. Vide *Marcilianum*.

Marcelli Fundus, vide *Macelium*.

Marcelliana, Africæ Propriæ ciuitas, apud D. Augustinum, & Cyprianum, in concilio Carthaginensi. *Marcellianensis*. & *Bazitensis* episcopus Lucidus est in collatione Carthag. *Marcelliana* Antonino Lucaniæ vrbs. parum (vt putat Cittadinus) vltra Atinam.

Marcellianensis, siue *Clusinatis* vrbis Episcopum Sabinum, habet lib. Decret. 1. Dist. 54. Huius meminit quoq; libr. 22. Hist. Miscellæ, circa Bulgariam.

Marcellum, vide *Macelium*.

Marchada, Troglodytici populi, in Africa; circa sinum Arabicum. Plinius.

Marchomodes populos, à Traiano Imp. deuictos, habet Eutropius. In Assyria videntur. *Marchomedos*, & *Marcomedes*, & *Mardomedos*, quædam exemplaria legunt. Postremam lectionem probo, conflatam à Medis, & Mardis, qui in Media sunt, Ptolemæo: in Assyriæ finibus. Horum quoque Sex. Rufus. meminit.

Marchubii, Africæ Propriæ populi, Plinio. *Malchubii*, sunt Mauritaniæ Cæsariensis apud Ptolemæum. Fortè iidem. contiguę sunt enim hæ regiones.

Marcia, opidum Bæticæ esse, quod hodie *Marchena* dicitur, ex antiquis eius loci marmoreis inscriptionibus docet Carolus Clusius. *Martia* per T. legit Henricus Coquus. Coloniam facit Onuphrius, ex antiqua basi.

Marcia Aqua, Romani territorii, ex Fucino lacu promanare putant, vt scribit Strabo, 5. Vide *Aqua Marcia*.

Marcianum, locus in Africa videtur, apud Augustinum, Epistola 247.

Marcianopolis, vide *Martianopolis*.

Marcilianum, locus est suburbanus Consilinatis vrbis, in Magna Græcia. vbi conuentus est frequentissimus totius Lucaniæ. qui *Leucorea* (*Leucothea* alius codex legit) quoque prisca superstitione, nomen accepit, vt scribit Cassiodorus, libr. Variarum 8. ad Seuerum, vbi hunc locum eleganter depingit, & natale D. Cypriani dicit. Vide *Leucosia*.

Marcillada Colonia, circa Galatiam est Antonino. Sed Archelaida putat legendum Simlerus, ex Ptolemæo. Hæc Archelaus autem in Cappadocia est, multis parasangis ab hac Marcillada.

Marcimen, vide *Mercimen*.

Marcina μάρκινα, inter Sirenusas & Posidoniam vrbs, in Italia. Strabo 5.

Marciniacum, locus circa Lugdunum est: vita D. Anselmi Archiepiscopi.

Marcis in Littore Saxonico, Belgicæ Secundæ. lib. Notit.

Marcium μάρκιον, mons, Plutarcho in Camillo *Metium*, non procul à Lanuuio habet Liuius. 6. sed *Marcium* huius loco restituit Sigonius. Marcii meminit quoque Diodorus, ad finem 14. Ducentis stadiis ab Vrbe.

Marcius Saltus, in Liguria, sic dictus quod Q. Marcius in Ligures Apuanos profectus; ab illis fuit in angustiis quibusdam circumuentus. vt refert Liuius, lib. 39.

Marcodana μαρκόδανα, Ptolemæo Daciç opidum. *Marcofzeck* est apud Lazium hodie. *Margofest*, idem alio in loco legit. Sed & alibi subdubitat num sit *Filesia*.

Marcodurum, Vbiorum vicus est, apud Tacitum. Duren hodie, Iuliacensis ducatus vrbs, Rhenano & Diuæo. *Duria* Castrum vocatur à Reginone historico, & Aimoino.

Marcolica, nobilis Hispaniæ vrbs, apud Liuium 45.

Marcomagum Vicus, *Legio* XXVIII. inter Treuiros & Agrippinam. Antoninus.

Marcomanni μαρκομαννοι, Germaniæ populi, Ptolemæo, Dioni Paterculo, Eutropio, Capitolino. Lampridio, & Vopisco. Vel

Marcomannia Regio, vt etiam Iulius Capitolinus habet. Merhern hodie est, Dubrauio & aliis testib. *Marahenses* vocat Regino.

Marcomedi, vide *Marchomedes*.

Marcopolis ciuitatis, meminit concilium Chalcedonense. In Asia Propria alicubi sita, vt puto. Apud Guil. Tyrium circa Mesopotamiam videtur. eam namque sub Edesseno episcopatu locat. vide *Artaunum*.

Marculitanum, locus Numidiæ episcopalis. Victor Vticensis. An fortè corruptè pro Masculitanum?

Marda, mons excelsus, circa mare Mortuum. In vita Euthymii Abbatis. *Mardes* est apud Io. Moscum in Prato spirituali.

Mardache, vide *Maraca*.

Mardaitæ, gens in Libano degens, Cedrenus, Zonaras, & Historia Miscella. Pyratas interpretatur Beluacensis, lib. 24. cap. 117. Speculi Historialis.

Mardandus, Villa Ciliciæ decem M. pass. ab Ægina, (Ægæ fortè) vt habet Ioan. Moscus, in suo Prato spirituali.

Mardani, vide *Arabia*.

Mardara μαρδάρα, Ponti Cappadocici vrbs, Ptolemæo. Armeniæ Minoris, eidem.

Marde μάρδη, Assyriæ vrbs, Ptolemæo, ad Tigridis ripam. *Merdino* apud Onuphrium in vitis Pontificum.

Mardenam regionem habet Ptolemæus in Perside.

Mardes, vide *Marda*.

Mardi μάρδοι, Hyrcaniæ populi, apud Strabonem, Suidam, Stephanum, & Currium. Ptolemæus habet Mardos in Armenia Maiore. & in Media. Sunt etiam Persiæ populi, apud Herodotum, & Arrianum de Indicis: qui eos latrones esse addit. sed eodem quoque auctore 4. Alexandri, sunt etiam in Hyrcania. Strabo eos item in Media describit. vbi eos ex rapto viuere ait Mardos collocat Plinius ad Mare Euxinum, in Sarmatia Asiatica. Idem quoque circa Susianam. Vide *Mygdonia*, *Amardi*, & *Ambri*.

Mardocæa, vide *Amordacea*.

Mardonia, vide *Pandosia*.

Mardulamne μαρδουλάμνη, ciuitas Taprobana, Ptolemæo. *Mordi* legit interpres.

Mardus μάρδος, Ptolemæo, & Dionysio Afro, Mediæ fluuius, in Caspium mare erumpens: *Amardus* Ammiano est, & Ptolemæi interpretibus. Vide *Margus*.

Mardyeni μαρδυηνοί, Sogdianæ populi, apud Ptolemæum. An Mandrueni Plinii? vide *Ambri*.

Mare, vide *Timauus*, & *Thalatta*.

Mare Græcum, vide *Ægæum*.

Mare Magnum, vide *Indicum*.

Mare Mediterraneum, quod Africam à nostra Europa separat, *Mare Magnum*, & *Nouissimum*, item *Occidentale*, in Sacris litteris: *Mare Internum*, Plinio: & Straboni ἐντὸς cui, & Liuio, *Mare Nostrum* quoque appellatum. *Intestinum* Floro dicitur. *Mare Tyrrhenum* vocat Orosius, partem pro toto accipiens. *Hesperium Mare* etiam vocatur Eustathio: Arabibus *Bohar Rumi* dicitur, Marmolio teste. A Turcis *Acdenizi*, à Græcis *Aspra Thalassa* nominari, ait Leunclauius, & Mare album significare addit. Video ab Hispanis *Mar de Leuante* (quod sonat Orientale) vocari. Alia hodie, vti & olim, vocabula secundum regiones quas alluit, sortitur plura. *Semmi* Arabibus vocari obseruaui in libello de Proprietatibus Elementorum, falso Aristoteli tributo, in huius operibus Venetiis excusis.

Mare Paruum μικρὰ θάλαττα. Agathiæ 3. lacus in Pontum Euxinum delabens. Prope Phasidem videtur. Vide *Thalatta*.

Mare Rubrum, Græcis *Erythræum*; Dionysio *Æthiopicum*, Plinio & Melæ *Indicum*, & Herodoto in Melpomene *Persicum* appellatur. (Persæ [inquit Plinius] Rubrum mare semper accoluere.) Inter Africam & Taprobanam insulam, Asiæ Meridionalem partem alluit. Strabo illud sub *Atlantici* nomine comprehendit. Huius pars, quæ Persiam & Arabiam Felicem lambit, *Azanium* apud Plinium lib. 6. cap. 24. nuncupatur. Dom. Niger scribit etiamnum sic nominari: ipse viderit. Credo à Lusitanis *Mar d'India* dici. Maris Rubri vocabulum tam latè apud bonos auctores extendi fugit doctiss. Guilandinum, in suo de Papyro libello, vbi Eustathium reprehendit, quòd scribat Indiam ad Rubrum Oceanum pertingere. Item Martinum Delrio, apud quem malè audit Senecæ Troas, quòd dicat:

Tepidum rubenti Tigrin immiscet freto

Sed hic error his communis est cum illis qui Mare rubrum tantum pro Arabico Sinu in-

nu intelligunt, idque malè: testibus enim Plinio, & ex eo Solino. quibus mare Rubrū in duos diuiditur sinus in Arabicum & Persicum nempe. Indum quoque Tigrim & Euphratem flumina in Mare Rubrum se exonerare, tradunt classici auctores omnes: at nullum horum in sinum Arabicum. Apud P. Orosium 1. hæc sunt verba, *à Rubro mari, id est, Oceanus, ergo extra sinum.* Immo teste Liuio 45. mare Rubrum Indiam vsque est, qua terrarum vltimus finis. Alium, ab hoc Maris rubri, sinum nominat Sinesius, Epistola 51. vbi hæc lego, *Quum soluissemus ex Phycunte sub aurora initium, ad crepusculum serotinum sinui maris Rubri applicuimus.* An eum sinum velit ad quem Etyrhra locum Africæ, in Cyrenaica regione? Aut hic idem est, aut huius locum me ignorare lubens fatebor. vide *Persicus Sinus.*

Maredessum, loci nomen, in nummo Antonini Britannici. cuius Goltzius meminit in suo Thesauro: ΚΟΛΩΝ ΜΑΡΕΔΕΣΣ.

Mareia μάρεια, Thucydidi vrbs Ægypti est, supra Pharum iuxta Alexandriam, pagum facit Athenæus. μαρείαν vocat Diodorus 1. μαρέη est in Euterpe Herodoti, qui eam Ægypti vrbem, circa Libyæ fines facit. Vide *Arapotes.*

Marene Regio, Liuio 42. Circa Macedoniam & Thraciam videtur.

Marensis Episcopus, Robertus. Decret. 1. Dist. 55.

Mareon, vide *Samaria.*

Mareotica Lacus, in India, vnde ebenus arbor: si fides Isidoro 17. cap 7.

Mareotis, Ægypti pars, Seruio, & Ptolemæo. Huic quoque vicus est Libyæ Nomi. Episcopalis sedes est, apud Nicephorum Callistum.

Mareotis Libya, vide *Marmarica.*

Mares μάρες, gens vicina Mosinœcis, Herodoto & Stephano. Vide *Marris.*

Maresa, vrbs in Tribu Iuda, vti habetur in Sacris litteris. Iosue 15. vrbs a Salomone exstructa, 2. Paralip. 11. Micheæ Prophetæ patria, teste D. Hieronymo. Abest ab Eleutheropoli bis mille passuum, vt scribit Eusebius. Hanc Beniamin *Bethgebarin* vocat. Et Marissa Iosephi. Antiq. 14. cap. 8. & *Mirisa* corruptè Egesippo. Vide *Morasthi.*

Maresia, vrbs Ciliciæ videtur, apud Guil. Tyrium.

Mareth, Palæstinæ locus, Iosue 15.

Mareu, insulæ aquosæ, in Arabico sinu. Plinius.

Mareum, vide *Baleum.*

Marcura μάρουρα, Indiæ extra Gangem vrbs. Ptolemæus. Hæc *Malthura* quoque, si eius interpretibus creditur.

Margaa μαργαῖαι, Elidis vrbs est apud Stephanum. pro quo *Margala* apud Strabonem. putat Casaubonus.

Margala, vide *Margaa*, & *Æpy.*

Margana μάργανα, Indica vrbs, Stephano. & Taprobanæ insulæ, Ptolemæo. item Elidis in Peloponneso. testis Diodorus 15. *Marganea* videtur Xenophonti.

Margara μαργάρα, Ptolemæo Indiæ intra Gangen vrbs; circa ipsum fluuium. *Mognan* Castaldo.

Margariassus, Cappadociæ vicus. patria S. Theodosii cœnobiarchæ. Simeon Metaphrastes.

Margarum, vide *Nargara.*

Margasa μάργασα prope Pyramum Ciliciæ locus, videtur apud Strabonem. Sed *Magarsa* mauult legere Casaubonus.

Margasi μάργασοι, Mediæ gens, Ptolem.

Margastana μαργάστανα, sinus Persici exigua insula. circa ostia Arosis fluminis. Arrianus in Indicis.

Margiana μαργιανὴ, tractus Mediæ Ptolemæo, aliisque: *Iesselbas* Castaldo: *Tremigan* Pineto. Vide *Bactriana*, & *Ochus.*

Margidunum, Angliæ vrbs, Antonino. Margetouerton Camdeno. *Margitudum* in alio codice.

Marginia, circa Ochum & Oxum flumina vrbs. Q. Curtius. 7. Pro *Antiochia* Margiana habeo, in Margiana regione. & *Margiana* restituo.

Marginos, locum Italiæ habet Quintilianus 7. Orator. 3. Patriam Clusinii Figuli, Virginiæ F. Scriptura haud fida vereor.

Margion, vide *Apollonia.*

Margis, Dardanorum in Mœsia Europęa fluuius, Plinio. *Margus* fortè Marcellini Comitis, & Cassiodori. & Strabonis quoque, ni fallor. Vide *Bargus.*

Margum in lib. Notit. *Ad Marcum* Antonino, *Murgum* legit Eutropius, & Eusebius: Mœsiæ opidum inter Viminatium & Aureum montem. Carinū Imp. hic occubuisse tradunt Eutropi⁹, Cassiodor⁹, & Iornan-

des. Idem Iornandes, & Marcellinus Comes hoc opidum Margum-planum vocant. illudque statuunt inter Danubium & Martianum flumina. Sed & eodem tractu, *Margum* pro flumine, agnoscunt Cassiodorus, Marcel. Comes, & Æthicus. Lazius tamen 12 R. P. Romanæ subdubitat, num hoc Margoplanum idem sit cum *Martis* Castris. *Contramargum* habet quoque in Mœsia I. Libr. Notitiar. Vide *Murtus*.

Margucini, vide *Marucini*.

Margus μάργ☉, Marginanæ fluuius. Ptolemæus. Vide *Margis*, & *Bargus*.

Margylia, vide *Bargyla*.

Marhucia, vide *Bacma*.

Maria, Pintiano æstimatore locus est Bæticæ, non longè à Corduba, à quo putat Marianos montes nomen habere. Vide eius Obseruationes in Plin. 34. cap. 1. vbi hæc verba: *Celebritas in Asia*. Pro Asia, ille Maria legit, ex antiquo codice. Vide *Mareia*.

Maria, vel S. Maria: opidum Auniacæ regionis. Curopalates. Vide *Arapotes* & *Mareia*.

Maria Aqua, ab Augusto in vrbem deducta, testis inscriptio Ancyrana, à Busbequio in nostrum Orbē perlata, Pro *Martia* autem, interprete I. Lipsio.

Mariaba, omnium Arabiæ Felicis opidorum regina; vt Plinius scribit, qui illud in Calingis ponit, & *Baramalacum* cognominat. Straboni μαρίαβα, in Sabæis est. Idem quoque per E. in prima scribit. *Mariama μαριαμα*, Ptolemæi est, vt Hermolaus sentit. Vide *Saba*.

Mariana, vide *Mariaba*, & *Mariamnia*.

Mariamnia μαριαμνία, Phœniciæ vrbs, Stephano. μαρίαμη, Ptolemæo est. Gemino M. scribit Arrianus. *Mariamnitani*, fortè Plinii. Syriæ primæ, est in Nicæno concil. in aliis autem Syriæ II.

Marian μάριαν, perfodisse Amasin Ægypti regem, scribit Tatianus contra Græcos. In Margine λιαρία erat. Vtrumque mihi ignotum.

Mariana μαριανὴ, Corsicæ insulæ vrbs, & colonia, Plinio, Melæ, & Ptolemæo. *Miriana*, Antonino. *Cabo S. Maria* Pineto. *Mariana* Villa, in Latio. Hodie *Marino*, aut *Zagarolo* est, Blondo & Leandro auctoribus. *Mariana* Antonino, vrbs Hispaniæ inter Emeritam & Cæsar augustam. Suburbium sic dicitur Byzantinum, vel Nicomediense, quod habet Georg. Alexandrinus in vita D. Chrysostomi.

Mariandyni μαριανδυνοί, Bithyniæ populi, Straboni libr. 8. Mariandeni per η. in pænultima, legit Ptolemæus. *Mariandynei* Mela. μαριανδυνοί Orpheus. *Doniferos* vocatos ab Euphorione, scribit Athenæus lib. 6. cap. 7. *Mariandunum* regio, est apud Stephanum, & Val. Flaccum, & *Mariandinus* Sinus, apud Plinium, & Herodotum. Vide *Buccellarior*.

Mariane μαριανὴ, Asiæ palus, Ptolemæo. *Lago de Bendemal* Castaldo. Vide *Mantiana*.

Mariani, vide *Cernetani*.

Marianum μαριανόν, promontorium, & vrbs, Corsicæ. Ptolemæus. Vide *Marinum*.

Marianus μαριανός, Mons in Hispania Bætica. Ptolemæo. *Sierra Morena* hodie dici, scribunt Amb. Moralis, & Florianus. *Mariani* plurali numero, legit Plinius libr. 3. cap. 1. etsi *Ariani* in nonnullis excusis exemplaribus corrupte reperiatur. *Mons Mariorum* est apud Antoninum. Nebrissensis dicit à Ptolemæo hos montes corruptè *Temerianos* vocari. Sed ex malis interpretibus, qui articulum τ vocabulo annexuere, non ex ipso Ptolemæo hoc eum habere credo.

Marias, vide *Arapotes*.

Marica, Silua in Campania, vbi Marica nympha sepulta est: Vibio, & Augustino de Ciuitate Dei Ad ostia Lyris fluuii fuisse, vbi sunt Minturnæ, scribit Pomp. Sabinus, ad 7. Æneid. *Maricæ* lucus est apud Liuium 27. & Plutarchum, in Mario, *Maricæ* Paludes, vbi Marius se abdiderat, & à Sullæ militibus extractus fuit Vell. Patereulus. Maricæ meminit Lucanus & Horatius. cuius interpres Acron pro flumine intelligit. vt quoque Martialis 10. An circa Circæum? Circen enim post mortem, Maricam dictam, ex Lactantio habeo, falsæ religionis 1. cap. 21.

Marici, Italiæ populi, qui Ticinum condidere, apud Plinium. Posterorum ætate *Maringi* dicti fuere; vt tradit Merula. Circa Alexandriam *de la Paglia* dictam, sedes habuere, in opido Marico, destructo & collapso. Sed etiamnum exstat in eodem tractu Castellum *Petra de Maricis* dictum.

Maricus Mons, circa Suessanum: est apud Aggenum, de Limitibus agrorum. Circa Mari-

Maricam siluam. Nisi potius Massicus fuerit legendum.

Maride, vide *Miride*.

Maridunum μαρίδυνον, Demetarum in Britannia vrbs, Ptolemæo. *Caermardin* Camdeno, & Prisæo est. Caer vrbem significat antiqua Britannica lingua. *Maridunum* Antonini esse, idem, & Dauid Povvellus adserunt.

Marigeri, AEthiopiæ sub AEgypto populi. Plinius.

Marimatha μαριμάθα, Arabiæ Felicis oppidum, Ptol.

Marma, Vide *Cerata*, & *Cernetani*.

Marinana, vide *Mariniana*.

Marincum Nemus in Lombardia, vbi Lambertus Imp. occisus. Onuphrius, & Sigonius.

Mariniane, Pannoniæ vrbs: Antonino. *Marinana*, lib. Notit. *Castra Marciana* apud Marcellinum, vt Lazius tradit. & Marg-burg hodie dici credit.

Mariniani, vide *Cernetani*.

Marinum μάρινον, Vmbriæ vrbs apud Strabonem 5. quæ hodie S. *Marini* vocatur. Quo loco interpretes nō sine errore *Camarinum* fecere. vt docet Cæsar Orlandius in Senæ Antiquitatibus. Hoc Marinum puto *Marianum* nominari à Diacono 3. Longobardicorum, vbi synodum habitam scribit. Nisi sit illud quod Scipio Mazzella *Marigliano* nominat haud procul ab *Auersa* in Campaniæ regione. quod ipse Marianum & Merlianum dictum tradit. vel potius *Roccha di val di Marino*, in agro Treuisano, quod mihi verosimilius, omnes enim episcopos in hoc synodo nominatos, huius tractus fuisse video.

Marinus lacus λιμνοθάλασσα, Herculis Portui proximus, in Tuscia, vt Strabo eum describit, lib. 5. *Lago d' Orbitello* hodie vocatur, vti ex Tabulis colligo.

Marionis μαριωνίς, Germaniæ ciuitas apud Ptolemæum: Petrus Appianus Luneborg ex ea facit. *Marionis* altera, eiusdem tractus vrbs, apud eundem; *Sberir* interpretatur Villanouanus, *Sundis* verò, in Pomerania, Althamerus. ego malim Lubeck.

Maris μάρις, Thraciæ palus, in Ciconibus, à quo Maronea vrbs. Stephanus. Est & fluuii nomen in Mœsia Europæa, Agathyrsorum, Herodoto.

Marisba, Troianis amica ciuitas. Dict. Cretensis 2. Malè pro *Arisba*. M. enim ad finem præcedentis vocis pertinet. Vide simile in *Combos*.

Marisca, vide *Transmarisca*.

Marissa μαρισσα, 13. Antiq. cap 23 & 1. belli Iud. c. 2. Iosepho, Idumeæ opidum. Vide *Maresa*.

Marisus μάρισος, Straboni Getarum fluuius, qui in Danubium labitur. *Parisus* fortè idem, apud eundem. Rhenanus putat eundem à Tacito *Marus* dici, Sambucus scribit eum ab Hungaris *Maros*, à Germanis verò Maerisch appellari. Plinio *Amorois* dicitur, teste dicto Rhenano. *Marus* in Basiliensi editione legitur, libro 4. capite 12. *Maris* Herodoti, videtur Lazio.

Maritha μάριθα, Arabiæ Felicis mons Ptolemæo: *Martimos* vocatur in recentiorū tabulis.

Maritima Colonia, μαριτίμα, Galliæ Narbonensis vrbs Anatilorum, Ptolemæo, vel, vt Plinius legit, Auaticorum. Mela scribit eam Auaticorum stagno assidere. *Martegus* Io. Poldo est. Vide *Cupra*, *Hiera*, & *Astro-Mela*.

Maritima Alpes, vide *Ligustici*.

Maritima Stationes, ὕφαλοι ὅρμοι, Cyrenaicæ regionis, in Africa. Ptolemæus. *Saline* Marmolio.

Maritimus Circus, locus sic dictus in Anagninis. vbi concilium habebāt Henrici. Liuius 9.

Marium μάριον, Stephano & Plinio, Cypri insulæ vrbs. postea *Arsinoe* vocata: eodē Stephano teste. Marium *Vasilipotamo* interpretatur à Porcacchio.

Marius μάριος, Laconicæ opidum liberum. Pauſ.

Marma, Arabiæ Felicis vrbs: in Rubro littore, Plinio. Phœniciæ quoq; vrbs: apud Stephanum, μάρμη.

Marmaces μάρμακες, AEthiopica gens. Steph. ex Hecatæo.

Marmara, Syriæ aut Euphratensis vrbs. lib. Notit.

Marmares μαρμάρες, Ciliciæ gens, & vrbs ad extrema eius regionis, versus Assyriam.

Ab his Alexand. Magnus lacessitus, eos profligauit. Diodorus 17. An à *Marmata* gentile?

Marmarica μαρμαρικὴ, Africæ regio, Ptolemæo, quæ Plinio *Mareotis Libya* dicitur. Hodie *Barcha* dici video. Sed *Barcam* etiam olim vocatam autumo, ex Virgilio, cum inquit, *Lateque furentes Barcai*, à Barce fortè regionis opido, quod postea Ptolemais dictum fuit. Habet etiam Ptolemæus *Barcitas* βαρκῖται, & Synesius *Barcanos* βαρκαῖοι, populos hoc tractu. At licet Barce opidum, & Barcitæ populi (quos eosdem credo cum Barcæis Virgilii) in Pentapoli regione à Ptolemæo constituantur, & non in Marmarica, parum referre videtur: nam Marmaricam sub Cyrene, cuius pars Pentapolis est, comprehendi, ex Strabone & Pomponio liquet, qui Cyrenen ad AEgypti Catabathmum & Nilum fluuium extendit. Vterque etiam Marmaridas populos, μαρμαρίδας, sub Cyrene regione complectitur, sed Marmaricæ regionis neuter meminit. Marmarydas hos populos. Herodotum *Adyrmachidas* ἀδυρμαχίδας, appellare puto, in Melpomene, vbi dicit hos ab AEgypto ad Plynum vsque pertingere.

Marmaritani, vide *Amasia*.

Marmarium μαρμάριον, Euboeç opidum: Straboni, & Stephano. Circa Macedoniam locus est Cedreno. apud Ostrobum. *Marbarium* per B. hoc loco habet Gabius, apud Curopalatem.

Marmax μάρμαξ, Fluuius in Peloponneso, Elidis regionis. Pausanias.

Marmarida, vide *Marmarica*.

Marme, vide *Marma*.

Marmisum μαρμίσον, Pagum apud Gergitionis opidum: quod olim fuit in finibus Troadis, Tempore Cyri & Solonis, sicut scripsit Heraclides Ponticus. Ex Marmiso erat oriunda Sibylla Hellespontia. Hæc ex M. Antimachi præfatione in oracula Sibyllina. & similia habet Suidas; *Marpessus* fortè legendum. quod vide suo loco.

Marmolita regio, μαρμολίθου, Galatiæ, versus Bithyniam. Strabo 12. Alia lectio est μαρμόδου.

Marmusis, vide *Marmolita*.

Marobudum, vide *Bubiemum*.

Maroga, Vide *Marora*.

Marohæ, Plinio sunt Indiæ populi.

Maroialica Thermæ, de quibus Pontius Paulinus, in epistola ad Ausonium *Cumque Maroialicis tua prodigis ocia thermis*. Ad Pyrenæorum montium radices putat Vinetus. *Maraiolica* vocantur apud Ausonium: Epistol. 15. *Maroilensem* Vicum habet Ammianus. Histor. 3. *Maroialensem* Gregor. Turonensis 7. in agro Turonico: in quo S. Martini reliquiæ.

Maron, & *Gemelli* Colles. Nescio vbi sint. De his sic Plinius 3. cap. 8. *AEtna fragor peruenit ad Maronem & Gemellos colles* In Sicilia fortasse, vt mihi videtur ex his Maurolici, in suo *Martyrologio: Vnum quoque ex meo cœnobio S. Maria à partu, quod sub Marone monte, Gemellisq; collibus positum est.*

Maronea μαρώνεια, Thraciæ vrbs Ptolemæo. quæ prius *Ortagurea*, Plinio teste, appellata fuit. Et ab Homero *Ismarus* ἴσμαρος, dicta, vt Hesychius; & Suidas auctor est; item Isacius, in Lycophronem, an rectè, nescio. Plinius certè duas diuersas Thraciæ vrbes facit. Hanc Maroneam, *Hipparchiam* postea dictam fuisse, legitur in Diogenis ad huius ciues epistola; quæ inter Laconicas habetur. *Cinossema* quoque Georgio Cedreno nuncupatur in Rhodopen regionem describit eam Ephesinum concilium. Hodie *Marogna* vocatur, vt Sophianus & Niger docent, aut *Marolia* vt placet Leunclauio. *Maronia*, etiam Atticæ locus. Demostheni, vbi metallifodinę. Italiæ quoque vrbs in Samnitibus est, Liuio 27.

Maroniat μαρωνιάς, Ptolemæo Syriæ ciuitas, Chalcidicæ regionis. Bellonius subdubitans, scribit hodie *Marat* dici. *Maronia* vocatur à D. Hieronymo, dicitq; vicum esse, & distare ab Antiochia xxx. fermè millibus, versus Orientem. Sed videtur alia à Ptolemæi Maroneia.

Maronis Ecclesia, siue episcopatus, est apud Callistum. *Maronensis* episcopi, in Sitiphensi Mauritania, meminit Victor Vticensis.

Maronitarum Rhodiæ prouinciæ memoria est in Synodo Quinta Constantinopolitana.

Maronsa, vide *Maranga*.

Marora μάρωρα, Sargarausenæ in Cappadocia

docia vrbs: Ptolemæo. *Maroga*, legunt eius interpretes.

Maros, loci nomen: Polybio 9. Vbi Timæus Neptuni templum spoliauerit. In Græcia, ni fallor. πυάρω habet Græcus codex. *Tænaro* putat legendum Fuluius, cui lubens adsentior. in Tenaro enim, vt Pausanias auctor est, templum habuit Neptunus. *Maros* quoque Thraciæ mons ad Ismarum vrbem, si Pomp. Sabino creditur: in 5. AEneidos. Sed corruptè, pro Ismaro, vt mihi persuadeo.

Marpesia Cautes, vide *Caucasus*.

Marpessa μάρπησσα, Parii insulæ mons; Stephano, Seruio, & Vibio. Marpesia Cautes, apud Virgilium.

Marpessus μάρπησσος, Idæ in Phrygia vrbs; apud Pausaniam in Phocicis. quam 240. stadiis ab Alexandria Troadis. circa Ladonem fluuium describit. Circa Gergithum oppidum, in agro Troiano eam ponit Lactantius; vnde Sibyllam Hellespontiacam ortam subiungit. *Marmisum*, & *Mermessum*, cũ hoc *Marpesso* synonima esse reor.

Marra, Vide *Casarda*.

Marragata, Vide *Messabata*.

Marrasium μαῤῥάσιον, Persidis opidum: Ptolemæo. Vnico ῥ legit idem lib. 8.

Marriche μαῤῥίχη, Parthiæ opidum. Ptolemæus.

Marris Silua, circa Mesopotamiam est Guil. Tyrio, 16. cap. 29. *Mares* etiam vrbs, circa eundem tractum: eidem.

Marrubium, vide *Maruuium*.

Marrucini, vide *Maruceni*.

Marsaci, & *Marsatii*, Vide *Masaci*.

Marsanum, vide *Messapius*.

Marsaquensis natione, est apud Goltzium: ex veteri inscriptione.

Marsensis Opidi, mentio in Epistola Maximi Imp. ad Valentinianum Aug.

Marsi, Tacito Germaniæ populi, Detmarsen opidum Frisiæ, in Tuentiæ regiuncula hodie videtur. μαρσοὶ, Italiæ etiam populi; apud Ptolemæum, Plinium, Strabonem, Cæsarem, & Liuium. Hos (vt Psylli in Africa) serpentibus medentes, scribit Sosipater. Montes in Italia sunt, Columellæ 6. Vide *Abellinates*, & *Tuscia*.

Marsias, vide *Baarsates*.

Marsigni, Germaniæ populi, apud Tacitum. *Maruignos* μαρούιγνοι, Ptolemæi, eosdem esse putat Althamerus.

Marsippus μαρσιππος, Stephano Phœniciæ opidum.

Marsog μαρσογ, & *Angon* ἄγγων, locorum nomina, quorum mentio fit in Sibyllinis oraculis, lib. 3.

Marsonia μαρσονία, Pannoniæ Inferioris vrbs: Ptolemæo. Vide *Taurunum*.

Marsus Municipium, Libro de limitibus. An Marsorum?

Marsya μαρσύα, Phœniciæ vrbs; Straboni & Stephano. item Polybio 5. inter Libanum & Antilibanum montes. dicitq; locum esse angustum, & palustrem; vbi calamus aromaticus prouenit, inter Brochum & Gerrã opida. vide *Lycus*.

Marsyaba μαρσυαβα, Rhamanitarum vrbs, in Arabia Felici videtur, apud Strabonem 16.

Marsias de quo hoc Plinius: *A Samosatis latere Syriæ, Marsias amnis influit.* huius Martianus & Ammianus 23. quoq; meminit. Idem videtur cum *Singa* Σίγγα, Ptolemæi. Vide eius Tabulas. Alius *Marsyas* qui primùm *Midæ Fons* dicebatur, vt scribit auctor de fluminibus. Hunc Xenophon lib. 1. Cyri expeditionis describit prope Thymbriam ciuitatẽ, in Asia Minori; circa Phrygiam vel Troadem regionem. & in Mæandrum se exonerare in Celænarum vrbe scribit. Et hic est *Marsyas* de quo Liuius 38. hæc *Marsyas amnis haud procul à Mæandri fontib. famaq; ita tenet Calenis Marsyam cum Apolline tibiarum cantu certasse* Hoc Marsya flumine Apamea cingitur; teste Plinio 5. ca. 29. Celenas interfluit, Curtio 3. & Arriano 1. Mæandrum & Marsyam ex eodem fonte oriri auctor est testis oculatus Max. Tyrius, Ser. 38. Eadem refert Claudianus 2. in Eutropium. Adhibe his quæ habet Casaubo. ad 12. Strabonis. cui adsentiri videtur Arrhianus 1. Adde his quæ habet Plutar. de Montib. Postquã hæc scripsissem incidi in Commentaria Casauboni ad 12. Strabonis, quę huc adhibenda. *Marsyas* quoq; Cœlesyriæ tractus, Straboni 16. in qua Chalcis vrbs. Vide *Lycus*.

Martena, castrum in Illyrico, vbi Cemandri habitant. teste Iornande. *Materna* legit Lichtenauius & *Marcena* Lazius 12. R. P. Romanæ, qui *Margburgum* Styriæ interpretatur.

Martenses, sunt in Armoricano tractu: vt habet Lib. Notit.

Martha, locus inter Cosam & Romam. Antoninus. Non est fluuii nomen, vt Leander putat.

Marthama μαρθαμά, Africæ Propriæ vrbs. Appiano in Punicis.

Marthula μαρθοῦλα, Ptolemęo Ponti Cappadocici opidum.

Martin, vide *Marcia*.

Martiaci loci, meminit Codex Theodosianus 10. Titulo de metallis.

Martialis, Vide *Onoba*, & *Violascensis*.

Martiana Silua in Germania est, Ammiano. Schwartzwaldt vulgò vocant. ex quo *Nigram* Siluam faciũt Latini iuniores. Peucerus & Althamerus putant idem esse cum Ptolemæi *Eremo* Heluetiorum. Vide *Marciana*, & *Hercynia*.

Martianæ, locus Flandriæ, ad Scarpam fluuium. *Marchiennes* vulgò. In vita S. Amati.

Martianopolis vrbs, apud quã multa prælia habuit Claudius Imperator, vt refert in eius vita Treb. Pollio. In Mœsia Zosimo est. Ad Pontum Euxinum, inter Odyssum & Anchialum opida, Antonino. A sorore Traiani Imper. ita cognominatam, scribit Ammianus. Per C. Marcianopolis scribendum ea ratione. Huius meminit quoq; Suidas, in voce *Scytha*.

Martianum, flumen Pannonię habet Iornandes, inter quod & Danubium, Margum Planum opidum statuit. Sed *Margian* Flumẽ habet alius codex.

Martie, Hispaniæ locus, inter Bracaram & Asturicam. Antoninus.

Martini μαρτῖνοι, Arabiæ desertæ gens: apud Ptol.

Martinopolim, nominat Mersiburg Saxoniæ vrbem, Otto Frisingensis. Vide *Turones*.

Martis Castra, locus Ammiano ad Danubium in Pannonia videtur. In Mysia ponitur a Sozomeno, κάστρα μάρτις vrbs. *Marotha* opidum, est Lazio. supra Sirmii vrbis rudera: ad confluentis Bozathiæ & & Valconis amnium. Vide autem *Margum*. *Martis* Fanum, in insula deserta Euxini maris, Apollonio. Etiam secundo ab Vrbe Roma lapide: Appiano 3. Ciuilium. *Martis* Fons, in Bœotia, circa Thebanos, Pausaniæ, Apollodoro, & Placido in tertium Metamorph. *Martis* Lacus, in agro Crustumino. Liuius 41. in quo lapidem de cœlo decidisse scribit. *Martis* Silex, locus in Latio, Liuio 10. sub finem. *Martis* Templum. Vide *Phryxi*. *Martis* Transitus, vel Traiectus, ἄρεως πόρος, Pindaro in Nemea, locus Siciliæ est; iuxta Elorum amnem, vbi Chromius Gelonem regem fudit. *Martis vertex*, vide *Cottia*. *Martis* Villa, in via Appia, vbi Ael. Donatus hortulos habuisse scribit Terentium. *Martis* Villa, Ligurię in Apennino, Pertinacis Imp. patria; teste Capitolino. Puto circa Albam Pompeiam fuisse, ex eo quòd scribat Dion hunc natum ex Alba Pompeia: in cuius fortè agro erat hæc Martis villa. Vbertus Foglietta ipse Ligur, haud procul a Vadis Sabatiis describit. Augustinus Iustinianus tradit eum in agro Vintimigliæ natum: fides sit penes istos. *Ad Martis*, locum Italiæ, habet Antoninus, in Segusianis. vide *Margum*.

Martius Campus, vide *Tiberinus*.

Martius Narbo, vide *Narbo*.

Martius Vicus, *Areopagus*, Hujus meminit Illustrius, in vita Theodori athei. & Aldi Orthographia fol. 514. Locus Athenis est.

Martua, vide *Pompelon*.

Martulana ciuitas, nominatur, in Martyrologiis Vsuardi, & Adonis ad VII. Id. Iu. S. Brictius hinc.

Martus, vide *Bargus*.

Martyana μαρτυανή, validissimum Parthorum castellum: Straboni. *Margiana* emendat *Casaubonus*.

Martyropolis μαρτυρόπολις, Armeniæ Maioris vrbs, cui *Citharisan* κιθαρίζων, castellum adiecit Iustinianus Imp. vt in Nouellis Constit. 31. Sita est in Armenia quæ Sophanine appellatur: iuxta fluuium Nymphium, vt Procopius docet li. 3. Aedif. ab altera parte fluminis Axane regio habitatur. octoginta stadiis ab Amida distare scribit idẽ 1. Persicor. Hanc vrbem scribũt Curopalates. Zonaras & Cedren. à Saracenis *Miapherkin* appellari, μιαφὴρμ habet Ioan. Lydus.

Marucai, circa Margianam populi: Plinio. Bactrianæ potius; vt Ptolemæo. & ibidem *Maruca* vrbs. eidem.

Marucini μαρρουκῖνοι, Italiæ gens, apud Prole-

Ptolemæum item apud Liuium, Statium, & Diodorum, sed geminato ρρ. & ι. in penultima sic quoq; apud Plinium, & Cæsarem. Corruptè μαρρουίνοι, apud Memnonem.

Maruigni, vide *Marsigni*.

Marundæ μαρουνδαι, Medię gẽs: Ptolemęo. Indiæ extra Gangem: eidem.

Marus, vide *Marisus*.

Maruuium μαρρούιον. Marsorum in Latio oppidum, Straboni. Aboriginum Halicarnasseo, in intima palude, 40. stadiis à Septem Aquis. *Marrubium* Virgilio, *Marruuii* Plinio. Circa Fucinum lacum, Seruio. *Marno* vocatur à Leandro. *Marasso* Erythræo, qui addit à Bononiensibus *Magarasso* nominari.

Marycatum, Bithyniæ locus, situs ad Borealem partem Apolloniadis. Metaphrastes in vita S. Ioannicii Abbatis.

Marziciert, locus dictus, in Baaspracan: Curopalati. Marzicier alio in loco, apud eundem lego: μαρζικιέρτ apud Cedrenum est.

Masaci, sic dicit se legisse Hub. Leodius, in veteribus libris, cuius loco in excusis Taciti exemplaribus, *Marsaci* habetur. Plinius *Marsatios* vocat. Populi sunt Germanię, quos idem Leodius ad Mosam designat, ab opido Maseyck dicto. Cui minimè assentitur Diuæus, neque iniuria. Hos enim illius inter Helium & Fleuum, Rheni ostia, describit. Hieronymus Verrutius putat Marsen Hollandiæ insulam, huius nominis vestigium hactenus referre. Hadrianus Iunius in sua Batauia ex his Marsacis tractum Hollandiæ facit vbi hodie fretum Maersdiep. Ego Marsen pagum (qui milliare distat ab Vltraiecto) horum nominis memoriam conseruare credo. Lectionem certè neque interpretationem Leodii probare queo.

Masada, Plinio castellum est non procul ab Asphalcite lacu. μασαδα. Iosepho est, &. *Masara* Iosippo. *Moasada* μωασάδα Straboni. Pinetus apud Plinium *Nassa* vertit.

Masadalles μασαδαλλης, Ptolemæo. Marmaricæ vicus.

Masai Arabes, circa Mesopotamiam: Plinio. *Masios* alibi vocat.

Masamanes, vide *Massamanes*.

Masæsyli, vide *Mauritania*.

Masaitica μασαιτικὰ, ad Pontum Euxinum locus, in Sarmatia Asiatica. Arrh. in Periplo.

Masaleon, castellum quoddam: in quo S. Niceras in exilium missus. Metaphrastes in eius vita.

Masalia μασαλία, Indiæ gens. Arrhiani Periplus. *Mesolia* Ptolemæo est. vide *Massilia*.

Masaloh, vide *Arbela*.

Masam, μασαλ, 70. interp. Palestinæ locus, Iosue 21.

Masani μασανοι, Arabiæ Desertæ gens, Ptolemæus.

Masanorada μασανωράδα, Stephano Cariæ opidum. Huius memoria quoq; exstat in Titi Imp. numo.

Masara μασάρα, Armeniæ Minoris vrbs: apud Ptolemæum. Vide *Masada*.

Masatae, vide *Massa*.

Masati, Libyæ Interioris populi: Plinio. Videntur *Masices* Ptolemæi.

Masburi, vide *Braunum*.

Masca μάσκα, Arabiæ Desertæ fluuius videtur, ex libro 1. expeditionis Cyri, apud Xenophontem.

Mashane μασχάνη, vrbs iuxta Scenitas Arabes Steph.

Masciacum, apud Antoninum Norici vrbs est.

Masclianæ, locus in Africa Propria. Antoninus.

Mascotus μάσκοτος, Libyæ vrbs: & alia, vicina Hesperidibus. Stephanus, ex Hecateo.

Mascula, Numidiæ vrbs: Antonino, & D. Augustino. *Mascultensis* Plebis meminit Collatio Carthag.

Masdianum, locus episcopalis Africæ; Victori Vticensi, & Collationi Carthag.

Masdoranus, Mons Asiæ Ptolemæo. *Chirelius* Castaldo est. Vide *Taurus*, & *Mazorani*.

Mase, vide *Fagitana*.

Masei, vide *Arabia*.

Masemorum regionem, circa Euphratem; habet Metaphrastes, in vita S. Gregorii. Magnæ Armeniæ.

Mases μάσης, Argiæ vrbs: Homero, Straboni, Pausaniæ, & Stephano. cui quoque

Mastaura μάσαυρα, Lydiæ vrbs, Straboni, & Stephano. *Mastaurenses* sunt Plinio. *Mastaurorum* ciuitatis Asianæ prouinciæ, meminit synodus VI. Constantinopolitana. & Concil. Ephesinum III. *Mestanrebe* hodie vocatur, Leunclauio.

Masthala μάσθαλα, Arabiæ Felicis vrbs: Ptolemæo.

Mastia μαστία, Carthaginensium opidũ, circa Herculis columnas; Polybio 3. Huius populi *Mastiani*. quos Stephanus ex Hecatæo, circa Herculis columnas statuit. An *Massiena* vrbs, & *Massieni* populi, apud Sex. Auienum?

Mastiani, vide *Mastia*.

Masticensis pagus, in Burgundia, in quo Cluniacense monasterium. Platina in Hadriano III. *Matisconensis* puto legendum.

Mastieni μαστιηνοί, Libyæ videntur populi, apud Steph[illegible]um. in dictione ἰλβαστιοι & Σιξος, sed hic legit Aldi codex μαστινοι, sine η.

Mastira μάστιρα, Thraciæ vrbs: apud Demosthenem. Suidas subdubitat num *Bastira*, aut *Pistira* scribendum, aut *Epimastus*.

Mastitæ μαστῖται, Æthiopiæ sub Ægypto gens. Ptolemæus. Et alia apud eundem in Ægypto.

Mastramelle, sic enim legendum, non Astromelle. deprauationis caussa librarius: qui ex prælectoris ore non intellexit *M*. geminatum, vbi sic legebatur, *Stagnum Astromela*. vide *Astromela*.

Masturda, vide *Cælius*.

Mastusia, Ioniæ mons, à tergo Smyrnæ: apud Plinium. Thraciæ Chersonesi est promontorium: eidem. item Ptolemæo & Pōponio.

Mastusium, vide *Matusium*.

Mastya, Milesiorum opidum, in Paphlagonia; Plinio. Inter Teium & Cromnam videtur.

Masua, apud Plinium Indiæ gens.

Masuccabensis Episcopus, in Mauritania Cæsariensi. Victor Viicensis.

Masuchis μασούχις, Marmaricæ vicus: Ptolemæo.

Masuinus mons, vide *Iulia Augusta*.

Masuruth, vide *Meseroth*.

Matalia ματαλία, Ptolemæo Cretæ insulæ vrbs, in littore meridionali. *Metallum* μέταλλον, vocatur Straboni. *Matala* hodie.

Mataritanensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Matanrus, vide *Metaurus* & *Matria*.

Mataza, loci nomen, in Epistolis Nazianzeni. Cappadociæ videtur. Hic B[illegible] consedisse scribit Ad Irim fluuium fu[illegible]detur Baronio.

Matelga, opidum Garamantum[illegible] Plinius.

Mateni ματηνοί, gens in Sarmatia Asiati[illegible] Ptolemæus.

Mateolani, Apuliæ populi: circa Gar[illegible]num montem. vt ait Plinius.

Mater μήτηρ, Hypanis, sic dicitur magn[illegible] palus, ex qua Hypanis fluuius oritur. In Sc[illegible]thia Europæa. Testes Herodotus & Po[illegible]ponius. Vide *Amadocos*.

Materianensis Episcopatus, in Africa. Vi[illegible] Vtic. M.S.

Materina, Vmbrorum quondam in Italia plaga. Liu. 9.

Materna, vide *Martena*.

Mathæ μάθαι, Indiæ gens, circa Gang[illegible] alicubi Arthianus in Indicis.

Mathana, vel *Manthana*, 70. interp[illegible]. locus in deserto. Num. 21.

Matharensis Episcopi, in Numidia; meminit Victor Vticens.

Mathathæ, Arabiæ Felicis populi: apud Plinium.

Matheualsis, Galliæ palus, circa Angolesimensem ditionem. Historia de reuelatione capitis D. Ioannis, in operibus D. Cypriani.

Mathis, Dyrrachii fluuius, non longè a Lysso, Vibio. Sine afflatu legit Bocatius. Video in recentiori Castaldi tabula hoc l[illegible] *Matin*.

Mathitæ, AEthiopiæ sub AEgypto populi: apud Plinium. Ptolemæi fortè ματῖται, quos in Libya Interiori describit, regione finitima.

Matia, vide *Emathia*.

Matiana ματιανή, Mediæ regio, Steph[illegible], Herodoto, & Straboni, sed hic ττ. gemin[illegible] ματτιανή. *Mattiani* quoque circa Sog[illegible] videntur apud Plinium. *Matiani* Eustathio, & *Matieni* Herodoto, sunt Asiæ Minoris populi, ad dextram Halys fluminis, vbi Ptolemæi Sagarausena regio est. Ad Euphratem fluuium, Dionysio.

Matiscense Concilium. Decret. 1. distinct. 50. item Distinct. 2. Causa 4. *Matinense*, est Causa 11 Pro *Matisconense*, corruptè: si rectè conicio.

Matidia, vide *Pactiana*, *Rusicibar*, & *Argētarius* mons.

Matiena, vide *Matiera*, & *Tuder*.

Matieni, vide *Matiana*.

Matiera, quod & *Tiora*, Halicarnasseo 1. teste. *Matiena*, legit Sylburgius. Vide *Tuder*.

Matilicates, Vmbriæ populi sunt Plinio: *Matelica* nunc vocatur. In Piceno describit Fr. Pamphilus.

Matilo, Batauiæ vrbs: in tabula Peutingeriana.

Matinessa, loci nomen videtur, apud Martial. *Natinessa* legebat codex M.S.

Matini, Apuliæ populi; apud Lucanum, & Plinium. Matinum littus. Matinam paludem, & Matina cacumina, habet Horatius. Vide *Batina*.

Matiscona, Cæsari Æduorum ciuitas ad Ararim sita. Marlianus *Mascon* interpretatur. Sic etiam Philip. Bugnonius in huius vrbis historia, vbi monet in veteri quodam diplomate *Mastico*, atque in vetustis aliquot codicibus *Matissana* legi. Antoninus in suo Itinerario *Matisconense* Castrum vocat. & *Legionem* x. cognominat. *Machaonem* villam puto, apud Diaconum, in Longobardicis. Huius meminit quoque Greg. Turonensis.

Matissa μάτισσα, Corsicæ insulæ opidum. Ptolemæus.

Matissana, vide *Matiscona*.

Matites, vide *Mathita*.

Matium Cretæ insulæ littoralis vrbs, apud Plinium, vocatur *Candia* à Pineto. Themyscitæ regionis opidum est quoque Plinio. circa Colchidem.

Matogenus, mons Galliæ, vt habet Constantius presbyter, in S. Germani episcopi Antissiodorensis vita.

Matra, vide *Immatris*.

Matreio, Pitchaymero Rhætiç opidum est, in Germania, quod nouo nomine *Matrā* appellat.

Matria, Italiæ vrbs: apud Suidam, in dictione *Stesichorus*. ματαυρ⊗ erat in Græco codice. Eadem est cum *Metauro*.

Matrica, Antonino Pannoniæ Inferioris opidum, quod *Theten*, Simlero est. Valeriæ Ripensis est in lib. Notit. Locus Paphlagoniæ quoque LX. stadiis à Gangra: Metaphrasti, in S. Callinico martyre.

Matricorenses, vide *Mediomatrices*.

Matrinus, Piceni fluuius. *Albulam* huius synonymon esse, putat Pyrrhus Ligorius: & *Liberata* hodie dici. Vide *Albula*, *Batinus*, & *Heluinum*.

Matrona, Galliæ fluuius, qui Lugdunensē à Belgica diuidit; vt Cæsari & Ammiano placet. hodie *Marne* dici testis mihi est Car. Bouillus.

Matronæ vertex, vide *Cottia*.

Matthana, Syriæ aut Euphratensis vrbs. Lib. Notit.

Mattiaci, Tacito Galliæ Belgicæ populi, in Batauorum obsequio, sed vltra Rhenum. Hos Lemnius & H. Iunius Seelanders putat, qui insulas aliquot Oceani, inter Hollandiam, Flandriam, & Brabantiam incolunt. Liber Notitiarum Mattiacos quoq; Batauis subiungit. Neque ego alios quam Selandos pro his acceperim. atq; vetus nomē à Mattiaco Catthorum loco originem habere suspicor. Meierus quoque audet Mattiacum *Middelburgum* interpretari, primariam huius gentis in his insulis vrbem quasi *Mattiaburgum*. *Mesoburgum* videtur hanc ciuitatem vocare Trithemius in Annalib. Francorum. Vox Græco-Germana, idem quod Middelburg significans.

Mattiacum ματτιακόν, Germaniæ vrbs Ptolemæo; *Mattium* Tacito est, quam Catthorum caput vocat: Situs huius, vt Ptolemæus eam describit, congruit cum Martpurg, Hassiæ vrbe primaria, vbi academia: neque nominis allusio adeò dissona est. *Mattiacos* Fontes habet Plinius in Germania: & *Mattiacas* Aquas Marcellinus; & *Mattiacos* Populos Tacitus. Vbique per R, in tertio loco legendum suadet Heroldus, ob situm fortasse: quod eos omnes in Mattiana silua designat, an bene, videant alii.

Mattiana Mala, quæ adferuntur è pago in Alpib. sito, prope Aquileiam, habet Athenæus 3. An à loco sic dicta ignoro. Vide *Matiana*.

Mattium, vide *Mattiacum*.

Maturanum, Vide *Manturanum*.

Maturbum, loc⁹ Episcopalis, in Maurita-

pia Cæsariensi. Vi. .t.Vticensis.

Marisarum, Lusitaniæ vrbs: inter Olysipponem & Emeritam: Antonino. *Merisarum* legit etiam Simlerus.& *Manisarum* ego, ex alio codice.

Matusium Mare, circa Troiæ Chersonesum; vbi Crater portus. Vide Hyginum, in Cratere signo cælesti. *Mastusium* putarim legendum. habet enim Ptolemæus, Plinius & Pomponius Mastusiam promontorium ibidem. μαζυσία *Mazusia* tamen legit Lycophron. Et Eleuntis esse scribit Isacius ad eundem. In Thraciæ nempe Chersoneso.

Matustana, vide *Magustana*.

Matyceta ματυκέται, Scythica gens: Stephano.ex Hecatæo. Vide *Scythæ*.

Matydiunopolis, est in Thesauro Goltzii ex Traiani nummo.

Matylos μάτυλ☉, Pamphyliæ vrbs. Ptolemæus. Eius interpretes *Magydis* legunt. & ni fallor, sincerius. *Magidus* enim Pamphyliæ vrbs in synodo v t. Constãtinopolitana.

Matyzia insula, circa Italiam aut Siciliã videtur; in Conciliorum volumine. de munificentia Constantini Imperatoris.

Matzicior, vide *Marzicturt*.

Matzucum, castellum in Thracia: Cedreno.

Maube, vide *Bauma*.

Maum, vrbs Africæ: circa Nigri fluminis fontes: Plinio. *Magnum*, M.S. codex.

Mauitania, Hispaniæ Citerioris regio, Plinio. a Pincto interpretatur *Murcia*.

Mauma, apud Plinium est Æthiopiæ sub Ægypto vrbs.

Maur, vide *Savira*.

Maura, vide *Maurus*.

Maurensij μαυρήνσιοι, Mauritaniæ Tingitanæ gens: Ptolemæo. *Maurusii* sunt apud Liuium 24. *Maurensem* Episcopum habet Vict. Vticens. in Mauritania. item *Mauriamensem* ibidem, idem.

Mauretania, vide *Mauritania*.

Mauri μαῦροι, populi in Africa: Stephano in verbo μαυρουσιοι. Sunt & Mariandynis (siue Mariandynis) vicini. ad Pontum Euxinum: Orpheo. In tractu Armoricano quoque habet Liber Notitiar. Mauros Venetos & Mauros Osismios. an horum opidum Mauritaniam vocat S. Lupus? Epistola 1:9. hoc vulgo *Mortagne*.

Maurianensis Episcopi meminit concil. Matisconensis I. *Morienne* vt puto nunc.

Maurici Campi, vide *Cathelauni*.

Mauringa, ad Sueuicum mare, apud Diaconum l. c. 9. Longobardicor. lo. Gothus in Gothia describit. sed *Moringia* legit.

Mauritania μαυριτανία, Africæ regio est Ptolemæo, & aliis: quæ *Phut* Hebræis dicitur, teste Ar. Montano, in suo Apparatu Biblico. Diuiditur à Ptolemæo in *Tingitanam*, & *Cæsariensem* (καισαρεῖα, Stephano) quam diuisionem Dion, Claudio Imp. adscribit. Hæc *Maior* à Victore Vticẽs. Lib. 3. cognominatur. Strabo hanc *Massiliã* μασσυλία, & *Massæsyliam* μασαισυλιοι, appellatam scribit. Incolas *Massæsulos* vocat Plinius. *Massylos*, legit Stephanus. *Massylam* gentem habet Virgilius. *Massæsuli* μασσαισυλιοι, & *Massolii* μασσύλιοι, diuersi sunt apud Polybium 3. Hi *Messoli* fortè Plutarcho. Hodie regnum *Tremissenum* hoc loco videtur, vt Giraua, & Niger quoque attestantur. *Tingitanam*, à Bogud rege *Bogudianam* aliquando cognominatam, tradit Plinius. *Sitiphensis*, & *Hispania Transfretana* ab Honorio, & Sex. Rufo: & in libro Notitiarum *Hispania Tingitana* nominatur. *Inferior Mauritania* à Solino in descriptione Nili, & à Xiphilino, in vita Seueri nuncupatur. vbi dicit Atlantẽ non longè ab Oceano Atlantico exoriri; apud Macenitas, qui sunt in Mauritania Inferiore. Regnum *Marochi* eius loco statuit Augustinus Curio; *Fessa*; verò Niger. Sed vtrumq; potius video sub ea comprehendi. *Benamarim* eam dicimus, inquit Alfonsus à Carthagena. In numismatibus antiquis *Mauretania* per E. in secunda, legitur. Incolæ, vt Strabo testatum reliquit, à Græcis *Maurusii*, à Romanis autem *Mauri* appellantur. Idem Vitruuius lib. 8. c. 2. *Maurusia, quam nostri Mauritaniam appellant*. Eos ex Medis ab Hercule ibidem relictis nomẽ habere, sed postea à Barbaris, p Medis Mauros dictos; auctor est Sallustius, in bell. Iugurthino. *Alarabes* hodie nominant Hispani, Oliuario auctore quasi dicerent Arabes; Al enim articulus Arabicus est. Totum enim Africæ tractum ad Mare Mediterraneũ qui est ab Ægypto, ad Fretum Gaditanũ vsque, ab Arabibus occupatum, scriptores recentio-

recentiores asserunt. Idemq; hic tractus, in quo vtraque Mauritania, Africa, Propia, cum Cyrene & Marmarica antiquorum comprehenditur; ab Hispanis, Italis, & Gallis, communi vocabulo *Barbaria* indigitatur. quo nomine videtur mihi ante aliquot secula etiam Lampridio innotuisse, in vita Alex Seueri Imperatoris. Carolus Sigonius in suis Scholiis Liuianis lib. 24. (ne hoc Lectorem lateat) docet Massæsulos, & Massilios non esse eosdem, sed diuersos, hos enim Massanissæ regi, illos Syphaci tribuit. Stephanus Masæsilos (sic ille legit simplici S. in secunda) & Maurusios gentes conterminas, non easdem vocat. Strabo etiam lib. vltimo ostendit *Molochath* fluuium regionem Massæsilorũ à Maurorum distinguere. Sed neque hoc hic omittẽdum duxi, quod Strabo eodem loco, & Herodianus lib. 7. habẽt: *Mauritaniam* nempe Romanis subiectam, ab ipsis incolis *Numidia* nomen obtinere. Pomponius quoque sub Numidiæ vocabulo Mauritaniam suam Cæsariensem describit. *Mauritanicum* Pelagus nominat Orosius, quod Mauritaniam a Septemtrione alluit. Vide *Mauri*.

Maurocastrum, Armeniæ opidum: Curopalati. Episcopalis sedes, sub Sergiopoli: Tyrio. *Maurorum* Castra, sunt apud Ammianum. Persidis monumentum.

Maurophori, qui *Chrysaronitæ* dicuntur, apud Cedrenum populi. qua terrarum plaga nescio. *Chorosanitæ* sunt apud Diaconum. sed hoc obseruauit Xylander. Vide *Melanchlani*.

Maurorum Castra, vide *Maurocastrum*.

Maurum, Calabriæ vrbs, inter Thurios & Coriolanum: Gabrieli Barrio. cuius episcopum scribit interfuisse synodo Romanę sub Papa Iulio I.

Maurus, fluuii nomen apud Gregoram. Videtur circa Byzantium. Ibidem *Maura* locus Suidæ, in voce *Constantinus*. *Mauri* monaſt Palestinæ: libro 19. Miscellę historiæ. Pars quoque Tauri montis sic dicitur in itinere quod ducit Antiochia Constantinopolin, auctoribus Cedreno & Curopalate. *Maurus* Oceanus. Vide *Africum* Pelagus.

Maurusii μαυρούσιοι quædam gens Phœnica, in Africa. circa Tripolim, & Syrtim Magnam, qui hodie *Patati* [illegible], appellantur Procopius lib. 6. de Ædificiis Iust. Imp. Lib. Notitiarum meminit etiam *Pacatiane*, in Tingitana. *Maurusii* Liuio 24. sunt extremi prope Oceanum: aduersus Gades. Et *Maurusia* regio, Straboni: aduersa Fortunatis insulis.

Mau, supra ripam Adonidis videtur: in Syria. apud Guilielmum Tyrium.

Mausoca μαύσοκα, Ptolemæo, *Mesoca* interp. Hyrcaniæ vrbs.

Mausoli μαυσωλοί, Libyæ Interioris gens. Ptolemæus. Vide *Caria*.

Mausolus, vide *Indus*.

Mausus μαυσός, Corinthi vicus. Stephan. ex Theopompo.

Mautauonium, vide *Mantauonium*.

Mauticitani, vide *Muticitani*.

Maxala, Africæ Interioris vrbs: à Corn. Balbo deuicta. Plinius.

Maxates μαξάτης, fluui⁹ Macatenæ regionis. Stephanus, in dictione Alexandria.

Maxera μάξηρα, Hyrcaniæ fluuius, Ptolẽ. & Ammiano. *Mazeras* apud Plinium est. *Maxera* gens ibidem Ptolemæo.

Maxilua μαξίλουα, Bæticæ vrbs: in Turderanis. Ptolem.

Maxima Sequanorũ, Galliæ regio: apud Sex: Rufum. *Maxima Cæsariensis*, Prouincia insulæ Britanniæ, in Lib. Notitiar.

Maximianensis, vide *Maximinensis*.

Maximianopolis Ægypti vrbs. Lib. Notitiarum. Hanc antea *Mageddo* appellatam, scribit Adonis Chronicon, & Hermannus Contractus. Thraciæ quoque in Mœsia, Ammiano & Antonino. Pamphiliæ vrbs: in Concilio Niceno. Vide *Abdera*, & *Adremmon*.

Maximinẽsis, & *Maxoritanus* episcopi sunt in Numidia. Vict. Vticens. M. S. *Maximianensis* est D. Augustino.

Maximus, vide *Verbanus*.

Maxitensis Episcopus, Mauritaniæ Cæsariensis est, Victori Vticensi. *Maxitanorum* Regem Hiarbam vocat Trogus 18. vt Bongarsius legit a brprior lectio, *Mauritanorum* erat.

Maxula, vide *Mazula*.

Maxyes, vide *Machlyes*, & *Mazyes*.

Maza, vide *Mazaca*.

Mazaca μάζακα. Ptolem. Ciliciæ præfecturæ, in Cappadocia opidũ, quod eodẽ au-

ctore *Cæsarea* κχιστέρια, etiam dicitur. Strabom quoque *Eusebia* εὐσέβεια ad Argæum vocatur. Stephano *Maza* est. *Cæsarea* Cappadociæ Primæ, est in concilio Ephesino. *Tisaria* Barbari appellant, vt scribit Niger. Mazacam hanc malè ab Eusebio & Rufo *Megaram* vocari, monuit Philander in Vitruuium. Vide *Masoga*.

Mazaca, Sarmatiæ Asiaticæ populi: apud Plinium.

Mazacensis Episcopi, in Numidia, meminit Vict. Vticensis. M. S. à Masax vel Masas vetisimile.

Mazacyla μαζακύλα, Marinaricæ vrbs. Ptolemæus.

Mazai μαζαῖοι. *Derrii* δέῤῥιοι, & *Derriopes* δεῤῥιῶπες, populi sunt Liburniæ, Orientē versus, vt Ptolemæus scribit. Dalmaticæ sunt Dioni. Mazæi sunt Pannonum, apud Strabonem. Harum regionem hodie *Lica* vocari, ait Mar. Niger.

Mazana μάζανα, Palestinæ vrbs: apud Stephanum.

Mazeum, vide *Amazonium*.

Mazaga, vide *Massaga*.

Mazania, locus ad Siberim Superiorem, sub climate Muozeniæ. Sic Simeon Metaphrastes, in vita S. Theodori Archimandritæ. In Asia Minori fortè alicubi.

Mazara μάζαρα, Siciliæ fluui°: Ptolemęo, & Diodoro 11. & 13. μαζάρη castellum Selinuntiorum, est apud Stephanum. in Sicilia quoq; haud dubiè. Armeniæ Maioris vrbs est Ptolemæo.

Mazaris, Siciliæ vrbs, Antonino. Eadem cum Mazare Stephani, mea sententia.

Mazarorum castrum Persicum, Historia Miscella 17.

Mazax coloratus equus, est in Olympii Nemesiani Cynogetico: & Oppiani Venatione. Gesnerus gentile à Mazaca Paphlagoniæ putat. Mihi Africana gens videtur. cuius meminit Lucanus 4. & Claudianus in Panegyrico Stiliconi dicto. qui *Mazas* legit.

Mazenis Fundi, meminit Cassiodorus, Variarum 1. ad Florianum V. S.

Mazeras, vide *Maxeras*.

Mazici populi, & *Mazucanus* Fundus: Ammiano sunt in Mauritania. Horum etiam meminit Euagrius 7. cui sunt pro Oases. Sic quoque Georg. Alexandrinus in D. Chrysostomi vita. *Mazicorum* etiā memoria apud Palladium in Arsacio abbate, à Mazax fortè.

Mazius, vide *Taurus*

Mazimi episcopatus, sub sede Sergeopoleos: apud Guil. Tyrium.

Mazorani μαζοράνοι, Ariæ gens: Ptolemæo. *Masdoram* legit interpres: & *Masdoranum* μασδώρανον, montem propinquum vocat idem Ptolemæus.

Mazarazana, vide *Marazana*.

Mazucanus Fundus, vide *Mazici*.

Mazula μάζουλα, vel μάζουλα, duas huius nominis vrbes habet Ptolemæus, in Africa Propria vnam in littore, quam Coloniam facit, alteram paulo interius, quam *Veterem* cognominat. Antoninus ambas quoque nouit sub voce *Maxula*, qui littoralem, *Prates* cognominat. De eadem Victor Vticensis hæc: *Qui dum* (*vt moris est*) *ad Maxilitanum littus exiissent, quod Ligula vulgi consuetudine vocatur. Maxulam* coloniam habet Plinius. Vide *Tanias*.

Mazusia, vide *Matuzium*.

Mazycori, vide *Mazyes*.

Mazyes μάζυες, Libyci Nomades sunt apud Stephanum. Idem habet & alios *Maxyes*. & *Machmes* μάχμες. *Mazyces* Libycos populos habet Ammianus. *Mazycorum* μαζυκῶν, & Nomadum regem, vocat Iarbam; Eustathius in Dionysium. *Mazisces* μαζίσκεις, Ptolemæo, sunt Mauritaniæ Cæsariensis populi.

Meanuarorum Prouinciam, in Occidentalium Saxonum gente, habet Beda.

Mearus, vide *Metaros*, & *Melsos*.

Mebiensis Episcopi, in Italia, sæpius memoria in Concilior. opere. An pro Nebiensis Corsicæ?

Mecei μηκέοι, Indiæ gens, circa Indum alicubi. Indica Arrhiani. κηκέοι, per κ. legit aliud exemplar.

Mechissa, vide *Messleta*.

Mechlessus μεχλεσσὸς, Colchidis vrbs: Ptolemæo.

Meci μῆκοι, Persiæ populi videntur, apud Herodotum in Thalia.

Mecira, vide *Mecyra*.

Mecistus μήκιστος, Triphyliæ vrbs. & alia Elidis. Stephanus. Pro *Macistus*, proculdubio.

Meclaria,

Medaria, vrbs Illyrici aut Pannoniæ videtur Paulo Diacono, M.S. de Longobardicis. *Medaria* alia lectio est. *Medling* ad Colapin fluuium, interpretatur Lazius. Vide *Zellia*.

Meiledunum, Vide *Megledunum*.

Mecon μήκων, insula finitima Delo: vbi Aiax sepultus. Isacius ad Lycophronem. Vide *Sicyon*.

Mecyberna μηκύβερνα, Pallenæ peninsulæ vrbs, Plinio, Diodoro, Straboni, & Stephano. 20. stadiis ab Olyntho, Suida teste. *Mecyperna* per P. est in Strabonis Epitome.

Mecyberneus, Vide *Thermaeus*.

Mecyra, siue *Helem*, Marmaricæ locus in Africa: Antonino. Per I. in prima idem alio in loco. Item per T. *Metira*.

Meda μῆδα, Ptolemæo, *Miba* interpreti. Arabiæ Felicis opidum.

Medaba μηδαβά, Nabathæorum ciuitas, in Arabia, Stephano: Moabitarum, Iosepho: In Arabia Petræa, Ptolemæo. μιδαυα, eidem lib. 8. 1. Paralip. 19. est quoque *Medaba* mentio. *Medabenos* etiam nominat Stephanus. *Medauon* fortè apud Tyrium. μηδαυα est 1. Para. 19. & 21. vbi D. Hieronymus legit *Madaba*, & μωαβ 70. interpretes. Meminit eius quoque Iosephus 13. Antiquit. cap. 17. & cap. 2. libri belli Iudaici 1. Item Iosue 13. Vide *Madaba*, & *Medapa*.

Medaum μηδαιον, vide *Midaum*.

Medalaa, D. Hieronymo, μαχαλαά 70. interpretibus. Iosue 19. Palæstinæ locus.

Medama μέδαμα, Straboni Bruttiorum, in Italia opidum. *Nicotera* (i. Victrix) Gabr. Barrio, & Scip. Mazellæ. *Capo di Baticani* Leandro Medama, Plinio *Medua* est, inquit Xylander. Sed *Medma* legunt hoc loco apud Plinium, mea quædam exemplaria sincerius fortasse. nam & μέδμη agnoscit Stephan. *Medama* fontis quoq; nomen, ibidem: Straboni. Vide *Nicotera*.

Medamna, vide *Messe*.

Medapa, ciuitas trans Iordanem, versus Orientem, subiecta quibusdam Arabibus. Metaphrastes in S. Sabæ vita. Vide *Medaba*.

Medari, corrupta vox apud Plutarchum. Vide *Alexandropolis*.

Medaria, Vide *Meclaria*.

Medaua, & *Medauon*, Vide *Medaba*.

Medaura, vide *Madaura*.

Medden, Palæstinæ loca. Iosue 15.

Medea, vrbs in Media regione. vt habet Trogus 42 Vide *Media*.

Medea Pyrgos, locus iuxta Cyaneas insulas: P. Gyllio ex *Dionysio*.

Medecuel, *Axym*, & *Serendid*, vrbes ad littus maris Indici: teste libello de Proprietatibus Elementor. falsò Aristoteli tributo, cum sit Arabis cuiusdam recentioris.

Medeffitensis Plebs, Coll. Carthag.

Medelacus, monasterium ad Sarram fluuium, in Lotharingia. testibus Archiuis, quas profert Rosierius. *Metelach* hodie.

Medelicum, Melch hodie, Lazio: Austriæ vrbs. Eius mentionem fieri in libro Præfecturarum, scribit idem. *Melissa* vocatur in antiquo lapide, quem idem profert. cui *Claudiuium* quoque Ptolemæi videtur.

Medema, locus Palæstinæ, Iosue 15. μεδημηνά legunt 70. interpretes. Posteri *Menoim* vocaruut teste D. Hieronymo de Locis Hebraicis.

Medena, sic olim vocatum fuisse emporium Vectis insulę, quod hodie Neuport nominatur, scribit Neuyllius, in suo Norico. Vide *Media*.

Medeni μηδηνοι, Ptolemæo Africæ Proprię populi.

Medeon μεδεων, Bœotiæ vrbs, testib. Thucydide, Plinio, Pausania, & Stephano, quæ & *Phocidis* vocatur, teste Strabone. Est & alia Phocidis, eidem Straboni, in Crisseo sinu. Eidem Stephano est quoque vrbs & vicus, in Epiro. *Medion* per I. in secunda, apud Liuium 36.

Medeos, vrbs iuxta Pappuam montē Numidiæ. Procop. 2. VVandal.

Medera, vide *Ammadara*.

Medriacum Antonino, *Mierle* vicus, Simlero; infra Venlonam non longè à Mosa.

Medetum, vide *Iosedum*.

Medi, vide *Madi*.

Media μηδία, Ptolemæo, Straboni, Plinio, & aliis, Asiæ celeberrima regio, quorū gentile *Medici* μηδικοί, Straboni & Stephano. cuius descriptionem lege apud Polybium 5. *Ariam* olim vocatam refert Pausanias. & *Arios* eius incolas, appellat Herodotus. *Madaos* μαδαίοι, eos Iosephus nominat. Stra-

bo eā in *Maiorem*, & *Atropatiam* distinguit. Cedrenus eam *Asfracā* ἄσφρακαν, & eius partem Superiorem Baspracan βασπρακαν, nuncupat. (sed geminato A A. in prima scriptum quoq; inuenio.) *Medenam*, suo tempore dictam, scribit Sex. Rufus: sic quoque vocatur 1. Danielis 6. *Cordini* vulgo nomen habere, tradit Haithonus: & *Seruan*, Castaldus. Vrbis nomen est apud Isidorum *Media*, vnde Media regio. Huic fidem facit quoq; Trogus 42. item Tzetza Chilia. 6. numero 72. vbi dicit vrbem per ει scribi. regionem autem per I. iota. Vide *Melos*.

Media, vel *Ad Medias*, locus in Sardinia: apud Antoninum. *Castellum Medianum* forte, cuius episcopum nominat Fragmentum M.S. Vict. Vticens.

Media Murus. μηδίας τεῖχος, locus circa Babylonem Assyriæ. Xenophon 2. Cyropediæ.

Media Porta, μηδικὴ πύλη, in Zagro monte. Strabo 10. Vide *Zagri Pylæ*.

Mediana, Osrhoenæ regionis vrbs, Libr. Notit. Nessi vrbis suburbium, sic appellatum; tertio lapide ab ea separatur. Ammianus. Medianæ meminit quoque Iornandes. *Medianensis* in Africa Plebis, meminit Coll. Carthag. Vide *Casæ*.

Medica, Propontidis insula. Constitutiones Emanuelis Comneni.

Mediccara μεδικκάρα, Africæ Propriȩ oppidum: Ptol.

Medici, vide *Media*.

Mediculeia, vide *Mendiculeia*.

Med: mena, vide *Medema*.

Medimnei μεδιμναῖοι, populi sunt apud Diodorum 14. quibus incolendam Messanam dedisse Dionysium scribit. Mihi ignoti. An Methymnei legendum?

Medimni, opidum in AEthiopia sub AEgypto: teste Plinio.

Mediolanium μεδιολάνιον, vel *Mediolana* μεδιολάνα, vtrumque Ptolemęus scribit, Insubrum in Italia metropolis. *Mediolanum* Procopio: quam post Romam ceteras facile anteire vrbes dicit, magnitudine, ciuium copia, & reliquis fortunæ bonis. *Olanum* à conditore antea dictam, tradit Cato in Originibus, si modò illius sunt, quæ hoc nomine circumferuntur. Sunt qui prius *Insubriam*, alii *Albam*, alii *Peuthetiam* vocatam volunt, inquit Castilioneus. Insubriæ meminit nummus antiquus M. Valerii Messalæ. Zacharias Lilius, in suo Orbis Breuiario credit a Maximiano Herculio Imp. *Herculeam* quandoq; appellatam, sed quo auctore hoc credat, mihi ignotum est. Hodie *Milano* incolis: Meylandt/Germanis. *Vrbs Melana potens*, pro Mediolano legit Gotf. Viterbiēsis *Mediolanium*, Germaniæ vrbs, Ptol. quę à Pyrchaimero Münster in VVestphalia dicitur. Metelen insignis pagus, ad Vidrum fluuium est Mercatori. *Mediolanium*: Ptolmæo, Aulirciorum Eburaicorum vrbs. *Mediolanum* Aulercorum Antonino. quod *Nouiomagum* Antonini videtur M. Velsero, inter Breuiodurum & Condate. *Magdunum* nouo nomine vocant Gaguinus & Aimoinus. *Mun* vulgo. *Mediolanium* in Ordouicis, Britanniæ populis vrbs, Antonino, & Ptol. Lancastre in Anglia, Luhydo. *Mathraual* Dauidi Pouelo: sed *Lhanuellin* Camd. *Mediolanium*, Santonum in Gallia vrbs: Ptolem. Straboni, & Stephano Non dubito inquit Vinetus (in Ausonium) quin sit Santonum metropolis, quam nunc *Sainctes* appellant.

Mediolanum, Antonino opidum inter Coloniam Traianam, & Agrippinam. *Metteler* vicus, iuxta Mosam, vertit Simlerus. *Mechelen* fortè. *Midelflan* pagus non male alludit, neq; distantia admodum aut nihil differt.

Mediolanum, Mœsiæ Secundæ opidum: Lib. Notit. vide *Mediolanium*.

Mediolum, vide *Ecelesta*.

Mediomatrices μεδιομάτρικες, Ptolemæo Cæsari, Straboni, & Plinio, sunt Galliæ Belgicæ populi, quos Westreicher appellat Rhenanus, quorū metropolis hodie Metz dicitur. Blondus *Matricorenses* vocat, libr. 1. Decadis 1. *Metensem* vrbem, nominat Greg. Turonensis. *Meta* & *Metenses* sunt in Lib. Not. vbi Cynegium fuisse trāslatum ex Augustoduno scribit.

Medion μεδίων, Labeatium gentis vrbem, vocat Liuius, l. 36. & 44 Aetoliæ facit Steph. ex Polybio. Vide *Medeon*.

Meditona vide *Meduana*.

Medielitanus Episcopus, in Africa. Vict. Vticens.

Medium, vel *In Medio*, Thraciæ locus xxiv. M P. ab Hadrianopoli: Antonino. Eodem teste vrbs inter Scythopolim & Neapolim

polim Cœlesyriæ. Idem habet duo diuersa loca sic dicta, in Armenia Minori.

Medium Ostium Rheni, Ptolemæo. Hodie Mhyn nomen obtinet. Vide *Rhenus.*

Medma, vide *Medama.*

Medmasus μέδμασος, apud Stephanum Cariæ vrbs est. *Medmassum* vocat Plinius.

Medme μέδμη, Italiæ vrbs & fons. Et alia in Liguria Ex Hecatæo Stephanus. Pro *Medama.*

Medoacus μεδόακος, Straboni portus & fluuii nomen est. Duos hoc nomine fluuios notat Plinius. Alterum Maiorem vocat Leander, & hodie *Brenta* vocari; Alterum Minorem, & *Bachilione* dici scribit. In Venetorum regione sunt Messala Coruinus, aut quisquis ille fit qui libellum de Progenie Augusti scripsit, alterum Brentesiam appellat. *Brintam* nouit hoc loco etiam Fortunatus. Sed de his fluminibus sic Merula, in libello suo de Gallia Cisalpina: *Per Vicentium agrum Rharonus & Bachilio amnes delabuntur: vbi ad Vicentiæ mœnia confluxere, nec ille Rharonus, nec hic Bachilio est; sed vno nomine Medoacus dictus; in Mare Hadriaticum defertur. Meduacus* Per v. in secunda habet Liuius. *Medoacos* populos habet etiam Strabo. Vide *Methamaucum.*

Medobithyni μεδοβιθυνοί, circa Bithyniam gens: Liuio & Strab. sed per *a*. in prima scribendum. Vide *Medi.*

Medrobrega, Hispaniæ vrbs, in Lusitania. A. Hirtio. *Armenna* Vas̃æo. *Meidubrigenses*, sunt in vetusta inscriptione. *Medubricenses* apud Plinium 5 c. 22. quos *Plumbarios* cognominat.

Medoe, insula Nili, in Aethiopia sub AEgypto. in qua Afer opidum Plinius.

Medonuidon, Peloponnesi fluuius. Strabo. Sed *Medon* legit Casaubonus *Medon* primus Archon Atheniensis fuit. ab hoc posteri apud Atticos *Medontidæ* dicti, Paterculo 1. Historiar

Medoslanium μεδοσλάνιον, Germaniæ vrbs: Ptolemæo.

Medua, Vide *Medama.*.

Meduacus, vide *Medoacus.*

Medualli, vide *Medulli.*

Meduana, pro Medualle, legit Turnebus, libro 1. Lucani. *In ripis Meduana tuis marcere* *peresus.* additque illis in locis *Meduana* fluuium nomen retinere. *Meduanam*, vel *Medanam* scio vocari a Rheg. aone, & Turonensi, fluuium Galliæ, qui Andegauensium vrbem alluit, hodieque Mayne nominatur. Canterus 3. Nouarum Lectionum, legebat hoc loco apud Lucanum *Meditana.* vbi *Medualla* legit quoque Pulmannus.

Medubricenses, vide *Medobriga.*

Meduli, Ausonius Epist. 20. & 29. item 30. Laudat ostrea ex Medulorum Oceano petita. Apud Bituriges Vibiscos sunt, vt scribit Vinetus in eundem. dicitque hodie *Meduc* vocari, quidquid agri est infra Burdigalam, Oceanum, & Garumnam in eum influentem. Vide *Medulli.*

Medulli, populi sunt in Alpibus. Vitruuio lib. 8. Habitatores *Vallis Cileræ* intelligunt Philander & Barbarus, eius Commentatores. Distat, vt ipsi inquiunt, ab OEno octauum lapidem, Meridiem versus. Dalechampius *Miollans*, & *Vallis Tarantasia* interpretatur. Habitatoribus guttur intumescit, aquarum vitio, vt putatur. Ptolemæo & Straboni, μέδουλλοι sunt altissimis mōtibus insidentes, supra Isaræ in Rhodanum influxum. *Morienne* credit hodie vocari Simlerus. *Medualli* sunt apud Lucanum lib 1 Alii sunt hi a Medullis Vitruuii. Vide *Pedyli* & *Meditana.*

Medullia μεδυλλία, Stephano, Liuio, & Plinio, Latii vrbs, Coloniam factam a Romulo tradit Halicarnasseus. Vide *Mephyla.*

Medullius Hispaniæ mons, Minio flumini imminens. Florus 4. & Orosius 6. cap 21. *Idilium* habebat membraneus codex. *Edulius* Ptolemæi est, sed ab eo in alium locum malè transpositus. *Manduria* ab accolis vocatur, si creditur Garibaio

Medullum μέδουλλον, Vindeliciæ vrbs, Ptolemæo, Medingen Lazio, & Auentino. Sūt *Medulli* fortè Vitruuii.

Medunnacum, vide *Doueana.*

Medus μῆδος, Persiæ fluuius, in Araxem defluens. Strabo, & Curtius. Hic autem cū in Araxem: ille verò Araxem in Medum influere scribit. Straboni libētius accesserim. Vide *Euphrates.*

Meeleph, Vide *Beleb.*

Mesa, vide *Mesada.*

Mega, id est, magnum. vide *Magnum*.

Megadini μεγαδινοὶ, populi Asiatici, apud Xenophontem 1. Cyropędiæ. *Budini*, item *Magadidi*, in ora libri. Philelphus huius vetus interpres μεγαλανδινοὶ legit, & melius, ni fallor. Magadidi enim vox ignota. Budini Sarmatiæ populi huc minimè pertinent, inter nempe Asiæ interioris quos vna cum his Xenophon hic enumerat.

Megabari, & *Megabradi*. Vide *Adiabara*.

Megala, appellatur Mediæ locus arduus, versus Persepolim, teste Plinio. Est & insula ante Smirnam. Item in Propontide, eidem.

Megale μεγάλη insula Lyciæ: Steph. Etiam Peloponnesi vrbs: Aristoteli in Admirandis, in cuius agro semper flagrat. Huius etiam meminit Pausanias. Idem cum Megalepolis fortè.

Megalepolis μεγαλήπολις, Ptolemæo, & Diodoro 15. Arcadiæ opidum, Per o. in media habet Liuius 35 Eius media pars *Orestia* ὀρεστία, vocabatur, vt Stephanus habet. Eius partem quoque *Thisboam* vocatam à Nympha quadam, scribit ex Pausania Gerbelius. Hodie dicitur *Leontari*, vt Sophianus; vel *Londario*, vt Sabellicus & Niger scribunt. *Phileto* φιλητῶ, vocat eam quoque Plethon. *Megalepolis*, Iberiæ ciuitas, est apud Stephanum. Africæ est, Carthaginensium ditionis; apud Diodorum 20. Lyciæ insula sic dicta, Stephano. Vide *Minoe*, *Phazemonitis*, & *Eupatoria*.

Megalesium, locus Asiæ: Varro 5. de Ling. Latina.

Megalia. *Quaque ferit curuos exorta Megalia fluctus*. Papinius 2. Siluarum, in Surrentinum Pollii. μεγαλία Zonaræ locus est, vel castellum, in Africa, circa Carthaginem, in prærupta petra, mari imminens. *Megara* μέγαρα, est Appiano. Vide *Megaris*.

Megalla, Indiæ gentes, Plinio.

Megalophyem Thaletem, habet Laertius in Thalete. a patria forte.

Megalopolis, vide *Megalepolis*.

Megalossus, vide *Metalassus*.

Megaluda, vide *Metadula*.

Megalusiorum μεγαλυσιοι, meminit Thesaurus Goltzii, ex nummo.

Meganitas μεγανίτας, Achaiæ in Peloponneso fluuius, iuxta AEgium. Pausanias.

Megapolis, in Africa Proconsulari episcopalis vrbs. Vict. Vticens.

Megara μέγαρα, quæ & *Nissa* νίσαια, dicta olim Ptolemæo & Suida testibus. *Nisa* habet Pausanias. *Nissa* Homerus, Megaridis regionis vrbs, ad Sinum Saronicum, quam coloniam facit Plinius. *Megara* hodie adhuc dici, scribit Sophianus. *Mazarino* Niger. Idem tradit *Alexandropolim*, cum a Philippo caperetur, appellatam fuisse. Antea etiam *Alcathoe* vocatā, quidam ex his Ouidii versib. colligit. *Alcathoe quā Nisus habet*, &c. l. Metamo. 8. Huius mentio est quoque apud Euripidem in Heraclidis. Strabo Niseam facit nauale Megarensium. Alcathoē Megaræ Arcem, vocat Pausanias in Atticis. *Megara*, Siciliæ vrbs in littore maris, quam prius *Hyblam* dictam scribit Strabo. *Megaris* Plinii est. *Augustam* hodie dici, tradit Aretius, & Leander, quòd negat Fazellus; qui eandem *Gereatin* Pausaniæ putat. Pausanias in Eliacis duarum Hyblarum meminit, quarum vnam *Maiorem*, alteram *Gereatin* appellat. Antoninus vocat hanc Megaram *Castellum* Syracusanorum. *Megara*, Macedoniæ locus vel vrbs, teste Plutarcho, in Pyrrho. quæ Thessaliæ est Stephano. Eodem auctore est quoque in Molossidie: alia in Illyride: & alia in Ponto: Ouidio 1. Trist. Elegia 9. vbi puto eum de hac scribere hoc versu. *Et quos Alcathoi memorant à mœnibus ortos*. Hæc inter Tomos & Dionysopolim. Est & Apamiensium vrbs, in Syria, Straboni 16. In Peloponneso vrbs, Aristoteli in Mirabilib. Vide *Hybla*, *Carthago*, *Megalia*, & *Mergana*.

Megari, Indiæ populi, circa Indum fluuium. Plin.

Megarise, vide *Heraclea*.

Megaricum μεγαρικον, Bithyniæ opidulum, Stephano. *Megarice* forte Plinii.

Megaris μεγαρίς, Ptolemæo Attica regio. Hæc etiam *Nissaa* vocatur, Suida teste. *Megaris*, Plinio insula est inter Pausilipum & Neapolim *Megalia* videtur a Papinio vocari. *Ouo* hodie Hermolao dicitur. Arcem habet, quæ inde *Castel del Ouo* vocatur. Hoc castellum Michael Ritius *Lucullianam Arcem* appellat *Megaris*, locus non longè a Syracusis. Cicero 5. in Verrem. Vide *Megara*, *Metaris*, & *Nissaa*

Megarsus μεγαρσός, per A. etiam scribitur in prima. Ciuitas Ciliciæ est, sita iuxta Pyrami amnis ostia, inter tumulos Mopsi & Amphilochi, teste Isacio, in Lycophronem. Per A. in prima Plinio est; & *Margasa* corruptè apud Strabonem. Fluuius in Scythia est, apud eundem. Indiæ fluuius aurifer est, in Indum influens, Dionysio. quo loco eius interpres Auienus *Cymander* habet. Siciliæ vrbs est apud Stephanum.

Megasa μέγασα, Libyæ vrbs, Stephano, ex Hecatæo. In qua *Aroteres* ἀροτῆρες, & *Sitophagi* σιτοφάγοι.

Megatichos, opidum in monte, inter Ægyptum & Æthiopiam; quod Arabes *Myrson* vocauere. Plinius.

Megdii Villa Aniciorum, in Africa Propria. Antoninus.

Megia, vrbs ad Euphratem sita, in Mesopotamia, circa Cirham. vt refert Zosimus 3.

Megisba, Stagnum in Taprobana insula. Plinius.

Megista μεγίστη, Lyciæ insula, Ptolemæo & Stephano auctoribus. Apud Liuium est portus Lyciæ. Goltzius huius quoque meminit, ex nummo.

Megistanæ, videntur Armeniæ gentes, apud Tacitum, 15. Annal. & Vegetium, & Frontinum.

Megistus μέγιστος, fluuius qui in Ægæum mare influit. Suidas. Vide *Rhyndacus*.

Megledunum, vrbs Galliæ, quindecim millib. à Biturico. Greg. Turonensis 6. An *Mehun* hodie?

Megripetani μεγριπητανοῦ, Episcopi in Africa, mentio est in concilio Carthaginensi, vbi Titus nominatur. *Micripetani* legit Balsamon. An à Migirpa? sic putauerim.

Meheratites vocatur Epher, vnus fortium Dauidis, à loco. 1. Paralip. 11.

Mehodemia, vide *Semelia*.

Meiacarie, locus cui fontes dedere nomen. nemorosus, vineis arbustisque pomiferis consitus. Ammiano circa Persidem est.

Meidubrigenses, vide *Igaditani*, & *Medobrega*.

Meionis. vide *Cyprus*.

Mela, fluuius propè Brixiam, Galliæ Cisalpinæ vrbem; Catullo, ad Ianuam. Nomen antiquum hodie obtinet, inquit Erythræus & Leander. sed pro Mela *Melon* legendum, auctore Capriolo, docet. Idem autem putat hunc Melam hodie *Garza* vocari. Mellæ huius etiam meminit Virgilius 4. Georgicon. & in eundem Philargyrus, cumq; ex Brenno monte oriri scribit. *Mela* etiam fons in Lycia, vbi Latona rusticos in ranas conuertit: vt habet Probus ad 1. Virg. Georg. *Mela* locus, aut vrbs in Sicilia videtur; apud Ouidium 4. Fastor.

Sacratumque Melam, pascua lata boum.

Melacte. Silius 14 *Lanigera Melite, & littus piscosa Melacte* In Sicilia est. Pet. Marsus annotauit maritimum opidum esse.

Mela, Samnii vrbs: Liuio 24.

Melaa μέλαια, Græciæ locus. Thucydidis 5. circa libri initium.

Melana μέλαινα, promontorium Chii insulæ. Strabo. Vide *Samos*.

Melana μέλαιναι, Arcadiæ vrbs, apud Stephanum μελαινεῦς, Pausaniæ est. & *Melanea* Plinio. Est & Lyciæ vrbs, teste Stephano. Polyænus habet castellum sic dictum, finitimum Atticæ & Bœotiæ. Hippocrati in Epistolis sunt *Melana* in Locris circa Crissam, aut vti in Galeni vocum Hippocratis expositione lego, circa Chrisæum campum, ad Criphium.

Melani μελαινεῖς, pars tribus Antiochidis. Stephanus.

Melambius μελάμβιος, locus circa Scotussas. Polybius. 17. in Thessalia.

Melambolos, vide *Ægyptus*.

Melamphylos, vide *Samos*.

Melamphyllon, Plinio Thraciæ mons. *Melphyllas*, habet alius codex.

Melampia μελαμπεια, Stephano Lydiæ ciuitas. qui Xanthum auctorem eius facit.

Melampygos Petra, iuxta Asopū in Bœotia fluuium. Herodoti Polymnia.

Melan μέλαν, mons Ptolemæo, in Felici Arabia.

Melana, vide *Melas*, & *Mediolanum*.

Melanaa, vide *Melana*.

Melanchlani, μελάγχλαινοι, inhabitant Cassiteridas insulas, auctore Strabone & Eustathio. in Sarmatia Asiatica sunt Stephano, & Ptolemæo. Hos *Maurophoros* Turcicè vocati, scribit Leunclaui⁹. Vide *Scytha*.

Melanciada, vide *Melantias*.

Melandepta, μελανδέπται, in Asia sunt populi; circa Pontum fortassè. Xenophon 7.

exped. Cyri. μελανδίται, legebatur in margine.

Melandeta, vide *Melandepta*.

Melandia μελανδία, Sicyoniæ regio, Stephano. ex Theopompo.

Melane, Plinio est insula circa Ioniam.

Melaneis μελανεὶς, Euboëæ insulæ vrbs, quæ & *Eretria* ἐρέτρια, Stephano. *Arotria* ἀρότρια, etiam dicitur, Strabone teste. ἐρετρία, Ptolemæo & Plinio est. ἐρέτρια Herodoto 6. εἰρέτρια forte Homero, Ιλιαδ. β. Huius Eretriæ etiam meminit Plutarch. in Phocione.

Melanes, vide *Amazones*, *Melas*, & *Nigrita*.

Melanga, quæ *Malagina* vulgo appellatur. sic Glycas. Locus circa Constantinopolim videtur.

Melange μελάγγη, Aruarotum emporium, Ptolemæo; in India intra Gangem. quod Iacobus Castaldus *Malipur* intelligit; vbi corpus D. Thomæ requiescere creditur.

Melangia μελαγγεῖα, Arcadiæ opidum, Pausaniæ. In Asia Propria alicubi locus videtur, apud Nicetam.

Melangita μελαγγῖται, Ptolemæo Arabiæ Felicis gens. Per A, in prima interpreti.

Melani Montes, μέλανα ὄρη, ad Sinum Arabicum describuntur à Ptolemæo. eo loco quo Moses in Sacris litteris *Sinai*, qui & *Oreb* dicitur, Hieronymo teste, ponit. Idem *Mons Dei* apud Mosem appellatur. *Syneum* eum vocat Iustinus, ex Trogo Pompeio. *Sinaum* σίναιον, Iosephus & Suidas. Europæis adhuc *Sinai* nominatur. sed Turcis, vt N. Nicolaius refert. *Turla*, at *Gebel Thor* Arabibus vocari, ait Theuetus. *Tur* habet Zieglerus. Dominicus Niger tamen scribit *Melanos* hodie *Phasga* dici. *Asabo* ἀσαβῶ, cognominat Ptolemæus hos Melanos. *Sabo* est in Periplo Arriani. Puto tamen ab ipsis auctoribus hoc verbum eadem forma scriptum, sed librariorum vitio postea differenter exaratum. Codices Ptolemæi, hodie legunt μελανμέρα ἀσαβῶ: Arriani, λεγόμενα, σαβῶ. Deprauationis originem scire si velis, adi Indicem huius Thesauri in verbo *Librarii*. *Asabo* veram scripturam existimo. habet enim Ptolemæus eodem tractu *Asabo* promontorium.

Melania μελανία, Straboni Ciliciæ opidū, est. quod *Myle* Plinii esse, Get. Mercator auctor est. Vide *Beginlis*.

Melanipia, vide *Chelidoniæ*.

Melanippium μελανίππιον, Pamphiliæ fluuius: Stephano. Mineruæ sacrum dicit Q. Calaber 3.

Melano, Doridis insula: in Ceramico sinu. Plinius.

Melanogætuli μελανογαιτοῦλοι, Æthiopum gens, in Libya Interiori. Ptolemæus.

Melanos μέλανος, promontorium Besbici insulæ. Strabo.

Melanosyri dicuntur (ad differētiam Leucosyrorum, qui Cappadociam incolunt ad mare Ponticum: teste Strabone.) ii qui habitant vltra Taurum & Ciliciam. & hi veri sunt Syri: inter nempe Euphratem & Mare Mediterraneum. Eustathius & Porphyrogenneta.

Melanthii μελάνθιοι, Scopuli, Icarii maris, apud Strabonem, Circa Samum sunt. *Furni* vocantur Nigro: *Fornelli* Bordonio. *Melantii* μελάντιοι, sunt Apollonio 4. duo scopuli ante Theram insulam huius Scholiasti.

Melanthium μελάνθιον, fluuium Cappadociæ habent Plinius, & Arrhianus in Periplo. *Melanthus* Ouidio est 4. de Ponto. Elegia 10. In Syria quoque mons, vbi Fanum Vestæ, Cedreno.

Melanthus, vide *Melanthium*.

Melantias μελαντιὰς, qui nunc vulgò *Melitias*, μελιτιὰς, dicitur; Thraciæ pagus, 102. stadiis Byzantio distans, quem Athyras fluuius præterfluit. Ex Suida, & Procopio. Agathias 150. stadia habet. vt ferè Antoninus, qui XVIII. M. pass. qui faciunt stadia 144. apud quem *Melanciada*, & corruptè *Melantrada* quoque legitur. Villam Cęsaream cognominat Marcellinus. Vide *Melanciada*.

Melantii, vide *Melanthii*.

Melantium, vide *Amantus*.

Melantrada, vide *Melantias*.

Melaphyllon, Thraciæ mons, Plinio.

Melaria, vide *Mellaria*.

Melas μέλας, Thraciæ fluuius apud Ptolemæum & Plinium, quem Xerxis exercitui non sufficisse scribit Herodotus. *Melanam* vocat eum Liuius: & nouo nomine *La Meta*; qui hunc vertit. Nardus. sed *Larissa* Bellonius. Eidem Ptolemæo est Asiæ Minoris fluuius, quem Euphrates excipit. Hodie *Gensui*, vti ex tabulis persuadeor. Straboni, Plinio, & Zosimo, etiam *Melas* est, quem Pamphy-

Pamphyliæ & Ciliciæ terminum dicunt. Iuxta Siden ciuitatem hunc describit Pausanias. & antiquum Ciliciæ terminum fuisse ait Plinius. *Melanes* ab Ammiano vocatur. hunc Marius Niger scribit nunc *Crionero* vocari. Peloponnesi fluuius, qui Olenum Achaiæ vrbem alluit, Straboni. Arcadiæ fluuium vocat Dionysius, Callimachus, & Eustathius. Alius est in Bœotia; auctoribus, Strabone, Plinio, Vitruuio, Plutarcho in Pelopide. Seneca tertio Naturalium: qui nigras oues efficit. hic excurrit in Cephisidem Paludem, vt refert Pausanias, & Plutarchus in Sulla. vel in Cephissum fluuium, vt habet Theophrastus 4. Hist. Plantar. cap. 12. & idem de Caussis Plantar. 5. cap. 5. Melam habet Herodotus in Trachinia, apud Trachin vrbem XX. stadiis à Dyra flumine distantem. Liuius videtur eundem circa Heracleam vrbem describere. sic quoque Strabo 9. Est hic Mygdoniæ fluuius, apud Ouidium 2. Metamorph. *Mygdoniusque Melas, & Tenarius Eurotas.* Circa Colchidem, in Asia Minori, est quoque huius nominis fluuius, teste Plinio. Apud eundem fons est sic dictus. in Hestiæotide regione: qui oues albas facit. Fons est quoque in Lycia, Probo auctore. vbi Latona accolas in ranas transformauit; vt Ouidius tradit. Vide *Melite, Nilus, Neleus, & Catarractes.*

Melas (i. Niger) *Sinus* μέλας κόλπος, Thraciæ, apud Ptolemæum. *Melanus* Solino. *Cardianum* eum quoque vocari, à Cardia vrbe, scribit in Ιλιακὸς, Eustathius. *Magarisinum* hodie vocari autumo.

Melchia, Synodi locus, tempore Vrbani secundi Decret. 2. Distinctione 32. Corruptè pro *Melphia*. quod annotauit Ant. Augustinus. Idem cum *Malphitanum* puto.

Melchon μελχὼμ, loci nomen, Hieremiæ 49.

Melcomani, Dalmatiæ populi, Plinio.

Melcynda, vide *Melenda*.

Meldæ μέλδαι, Ptolemæo & Cæsari Galliæ Lugdunensis populi. Orontio *Meaulx* est, opidum ad Matronam amnem. *Meldi* sunt in antiqua inscriptione: & apud Plinium, qui eos *Liberos* cognominat.

Melditæ μιλδιτὰ, Africæ Propriæ opidum. Ptolemæus.

Melea μιλία, locus Mysiæ, circa Caycum fluuium. Strabo 13. Sed *Elea* hic legendum minimè dubitat Casaubonus.

Meleaba, in lib. Notit. Ægypti vrbs.

Meleagri Vallum, agri Antiochiæ Syriacæ. Strabo.

Meleagria, vide *Calydon*, & *Pleurone*.

Melegunis, vide *Lipara*.

Meleissa, vide *Engyon*.

Melenæ, vide *Metanæ*.

Melenda μελένδα, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs. Interpretes *Melcynda* habent. Vide *Melcynda*.

Melenicus μελένικος, castellum in Zagorea, Thraciæ regione. Cedrenus, & Grægoras. Sedes Episcopalis est Balsamoni: sub patriarchatu Constantinopolitano. *Melnices* Curopalati, Gabio interprete.

Meles μέλης, fluuius qui prope Smyrnæ muros labitur. Philostratus, Statius, & Strabo. Lydiæ vrbs videtur apud Suidam, in μόξος. Samnitum vrbs, à Marcello capta. Liuius 27. Vide *Helles*.

Melese ab Ouidio 15. Metamorph. vrbs nominata: vt putat Gab. Bartius, hoc versu, *Thurinosque sinus, Melesenaque & Iapygis arua*. circa Crotonem fuisse scribit, & hodie *Melissa* vocari. *Temesen* autem (non Melesen) nostri codices legunt.

Melesobe μελησόβη, locus Episcopalis, in Responsis Patriarchatum Orientalium.

Melesses, Hispaniæ populi, Celtiberorum, in quibus Oringis vrbs. Liuius 28.

Meletes Sinus μελήτου, à Meleto flumine, etiam *Smyrneus* dicitur, à Smyrna opido, illi adiacente, Stephano teste. *Elaitem* vocat eundem Agathias in Proœmio Historię. Sinus est maris Ægæi, iuxta Æolidem regionem.

Melia μελία, vrbs Cariæ. Stephanus ex Hecatæo. Galliæ ciuitas, in vita S S. Nazarii, Geruasiique.

Meliachi, vide *Maliachi*.

Meliacis, vide *Melias*.

Melias μηλιεὺς, Græciæ regio, ad Maliacū sinū, Herodoto 7. *Melidis* inde Sinus; quem *Meliacum* nominat Thucydides 4. Est & sinus nomen prope Constantinopolim, vt docet Gyllius, ex Dionysio Byzantio.

Meliboeus μηλίβοκος, Germaniæ mons est apud Ptolemæum. Misniæ saltum qui Hardtwaldt vocatur ex eo facit Pirchay-

merus. Brockersberg cum nouo nomine appellat Peucerus. Vogelsberg ex eo facere videtur Tillemannus Stella. Vide *Cattimeliboci.*

Meliboea purpura, à nomine insulæ, in qua tingitur, est dicta. Festus, & Lucretius. idem cum *Meliboeum.* Videtur quoque Assyriæ vrbs, ad Orontem fluuium; ex Oppiani Venatione. Vide *Meliboeum.*

Meliboeum, Olyzon vrbs, μελίβοιον τὴν ὀλυζῶνα πόλιν, sic Suidas, nihil prætereа addens. Olizon verò, & Meliboea, Homero, & Plinio, diuersa sunt opida, Magnesiæ Græciæ regionis. Item Straboni, Seruio, Solino, & Stephano Thessaliæ μελίβοια. Idem Plutarcho in Pelopide; item Herodoto, & Liuio, qui eam in radicibus Ossæ describit ad Peneum fluuium circa Boebeidem paludem videtur, in Orphæi Argonauticis. Pomp. Sabinus ad 5. Æneid. eam statuit post Thessalonicam, versus Chersonesum. Idem dicit quoq; Laconiæ vicum sic vocatum. qua fide, aliis censendum relinquo.

Meliboeus μελίβοιος, Italię mons, in Campania: vnde fluit Orrhontes fluuius. Isacius ad Lycophronem.

Melibotus, loci nomen, apud Nicetam. Circa Asiam Minorem videtur.

Melicas grues, laudat Gellius tanquam præstantissimas, lib. 7. cap. 16. Et Anseres Melicas, Plinius 10. cap. 21. Gallinas Melicas amplissimi corporis habet Festus: à loco, omnes pro *Medicas*, L. littera, pro D. substituta de quo apud Varronem De R. R. cap. 8.

Melichus, vide *Milichus:*

Melidis Sinus, vide *Maliacus.*

Melienses μηλιεῖς, Thessaliæ populi videntur apud Xenophontem 3. Græcorum. & Thucydidi 3. & 5. Ad Othryi montis radices sunt, vt habet Antonius Liberalis, & *Melidis* Regio ibi. quam accuratè describit Herodotus 7. vide *Melias*, & *Melo.*

Melieus, vide *Maliacus.*

Meligunis, vide *Lipara.*

Melii, vide *Melos*

Melina μίλινη, Argiæ vrbs. Stephano.

Melinophagi μελινοφάγοι Thraciæ populi, Xenophonti & Stephano. Panico vescentes significat.

Melodunum μελιόδουνον, Germaniæ vrbs, Ptolemæo. Bohemiæ vrbem facit ex ea Lazius, quæ Mileusko nunc vocatur. Vide *Melodunum.*

Melipia, Mœsiæ opidum, Antonino.

Melis μηλίς, vrbs Trachiniæ, Callimachi Scholiastes. Vide *Maliacus* Sinus.

Melissa μέλισσα, Libyæ vrbs: & Melissæa regio. Item vicus Cyriacæ regionis. Stephanus. ex Hecatæo. Phrygiæ Ciuitas est apud Athenæum. Circa Synnadam, qua Metropolim itur. Vide *Medelicum*, & *Melitta.*

Melissopetrium, Armeniæ opidum, Curopalati.

Melissus μελισσον, vicus est agri Corinthiaci; Plutarcho in Amatoriis Quæstionibus.

Melita, Cappadociæ vrbs, non procul ab Euphrate, Solino, & Plinio. *Melitine* μελιτηνή, fortè Ptolemæo. in Armenia Minori, regione confini. *Malatia* est apud Nigrum. *Melita*, Apollonio & Plinio insula Hadriatici maris, prope Dalmatiam. Ptolemæus eam *Melitine* μελιτηνή, vocat. *Melitusam* à Polybio nominari, scribit Volaterranus. (Scio à Stephano ex Polybio citari μελίτουσσαν, Illyriæ vrbem; sed hanc insulã quæ Illyriæ vicina est, sic ab eo appellari, me fugit) *Melta* corruptè apud Anton. legitur. Hinc catuli Melitæi; Callimacho auctore, apud Plinium. Hodie *Melida* dici, ait Sophianus: *Melite* Hermolaus. *Melite* μελίτη, vna ex Pelagiis, apud Ptolemæum. Hæc insula D. Pauli naufragio celebris est; & hodie Rhodiensibus militibus habitatur. Hinc Melitæi catelli, Strabone teste. Videtur *Maltacia* apud Antoninum. Concilium hic habitum sunt qui opinantur (sed falso) quod *Mileuitanum* dicitur. vnde quidam suspicatur olim quoq; *Mileuitum* appellatum. Hodie *Malta* nominatur. Carthaginensium coloniam puto à Stephano vocari. *Melite* eidem Ptolemæo & Ciceroni, huius insulæ ciuitas est; quam etiam hodie *Malta* vocant. *Melita* Atticæ opidum est Plinio. Vicum μελίτη, vocat Plutarchus in Themistocle, & Solone. Cecropidis tribus, est apud Suidam. idem, ni fallor, cum μελίτη Stephani, quam partem Oenidis tribus vocat. circa radices montis Himetti esse, ex Luciani Timone, & Strabone intelligo. Æliano 11. Animal. cap. 17. μελίτη locus in Ægypto est, vbi draco diuinis honoribus afficitur. *Melite* lacus Æniadarum.

darum in Acarnania, apud Strabonem 10. Antonio Liberali fons est μελίτη, in Lycia: circa Xanthum. Melas hic est apud Probũ. Eidem est vrbis nomen, in Phthia regione, ad Tartarum fluuium. Vide *Melitussa*, *Melitaenses*, *& Samos*.

Melitaenses μελιταιεῖς, Phtiotidis regionis Macedonicae populi sunt Straboni. quos aliquando *Pyrrha* nomen gessisse scribit. Ptolemaeo eorum vrbs *Melitara* μελιτάρα: Antonio Liberali, μελίτη: Plinio *Melitea* vocatur: & μελίτεια Straboni.

Melitara, μελίταρα, Phrygiae Magnae vrbs: Ptolemaeo. Vide *Melitaenses*.

Melita, Asiae Propriae ciuitas: alia à Mileto videtur apud Vitruuium 4. cap. 1. μήλιτη, hoc tractu etiam meminit Const. Porphyrogenneta. Vide *Mileta*.

Melitea, vide *Melitaensis*.

Meliteus μελιτεύς, mons, apud Apollonium 4. Scholiastes eius dicit Corcyrae insulae esse. *Melitium* est in Phauorini Lexico.

Melitena μελιτηνή, vrbs, & regio Cappadociae, Ptolemaeo & Stephano. Est etiam Susianae regiuncula, eodem Ptolemaeo teste. Hodie *Aracgelaran* nominat eam Castaldus. *Suar*. Theuetus. Armeniae Minoris, ad Euphratem regio, apud Ptolemaeum. Haec *Bosoch* Castaldo, & *Suar* Nigro est. Reineccius autem putat hanc vrbem apud Belli Sacri scriptores *Malatina* & *Melotania*, vocari. *Malatie* est Leunclauio. *Melitenam* Coloniam, Armeniae Maioris, ex Ptolemaeo, nominat Onuphrius. Fides sit penes illum. Codices mei non nouere.

Melitia μελιτία, Achaiae vrbs, Thucydidi 4. itinere vnius diei à Pharsalo. vide *Melitaenses*.

Melitium μελίτειον, Corcyrae mons. Lexicon Phauorini. vide *Meliteus*.

Melitta μέλιττα, vrbs ab Hannone constructa, ad Atlanticum mare, testis ipse, in suo Periplo.

Melittaa μελιτταία, Thessaliae vrbs, Stephano, & Polybio 5. An eadem cum Melita? Achaiae vrbem habet Thucydides 4. Vide *Melitaenses*.

Melitussa μελιτοῦσσα, Illyriae vrbs, Stephano: ex Polybii 13. cuius tantum fragmentum extat hodie. Vide *Melita*,

Meliunta μελιοῦντα, locum habet Strabo 13. circa Erythream Ioniae, vt mihi videtur.

Melizigara μελιζιγαρα, Indiae intra Gangem emporium: in Arriani Periplo. *Melizigeris* μελιζιγηρίς. Ptolemaeo, Indiae intra Gangem insula.

Mella, vide *Mela*, & *Maleos*.

Mellapo Cospas, vide *Apsasium*.

Mellaria, Plinio, Pomponio, & Antonio, vrbs Hispaniae Baeticae, in littore freti Gaditani, μενραλία Ptolemaeo. & μηλαρία Stephano, in dictione βῆλων. *Begerra de Melena* est Stephano Aquaeo, in Plinium. saniori scriptura aliis *Beiar de Melena*, aut vt Moralis haber *Beiar de la miel*, quod paulo interius versus mediterranea est, (vt ipse addit) quàm Mellaria sit. Ex hac Mellaria, *Tariffam* facit Marmolius, & Coquus. Alia est *Mellaria* etiam Plinii, Cordubensis conuentus: Morali locus est qui hodie *Fuente Oueiuna* nominatur, quatuordecim leguis à Corduba. Apud Antoninum haec Mellaria LII. M. pass. (quod fere idem est) a Corduba distat. Vide *Carteia*.

Mellisurgis, Macedoniae opidum, inter Thessalonicam & Apolloniam. Antonin.

Mello, ciuitas Palaestinae. Iudic. 9. μααλῶ 70. Interpretibus. Arx Hierosolymis est, in libris Regum.

Mellus, *Paphus*, *Thasus*, *& Callista*, vrbes conditae. sic Eusebii Chronicon ad annum Mundi 3770. Membraneus meus codex legebat *Melus*, *Paphus*, *Thyasus*, *& Calista*. Deligat meliora eruditus lector. Neutram scripturam probam aestimo.

Melnices, opidum munitiss. in petra: Zagotiae regionis, Curopalati.

Melo, vide *Nilus*.

Meloboterа, vide *Aega*.

Melocauus μηλόκαυος, Germaniae opidũ Ptolemaeo. Coburch Villanouano dicitur.

Meloda, Palaestinae locus; Iosue 15. μααλαδά, legunt 70. Interpretes.

Melodunum, Caesari Senonum opidum, in insula Sequanae fluminis positum, vt ipse describit, & ego quoque vidi. Vrbis area ipsam insulam, & vtramque continentis ab opposito ripam instar Lutetiae Parisiorum occupat. *Melun* hodie vocant. *Milidunum* est apud Aimonium; & *Meliodunense* Castrũ apud Greg. Turonensem 10.

Meloessa, Italiæ insula, circa Locros, Plinio. LXX. M. pass. à Caulone.

Melos μῆλος, Ptolemæo insula Cretici maris, inter Cretam, & Suniũ Achaiæ promontorium. *Milo* Sophiano dicitur. *Meli* μήλιοι, incolæ vocantur Thucydidi. Hanc omnium insularum rotundissimam, scribit Plinius, eandemque ab Aristide *Byblis* βύβλος, ab Aristotele *Zephyria* ζεφυρία, à Callimacho *Mimallis*, ab Heraclide *Siphnus*, & *Acytos*, dictam subdit. *Storiam* quoque vocatam, legitur apud Honorium Augustodunensem. sed vbi hoc somniauerit nescio. *Minsal* dicitur à Serapione, cap. de sulphure. Pro Byblide apud Plinium, quædam exemplaria *Myblida*, & *Mimblida* legũt. Sed *Memblis* etiam vocatur, vt scribit Phauorinus. *Media* vocari à Varrone 2. de R. R. annotauit Ios. Scaliger, antiquo more. de quo vide *Melicas*. *Melos*, Suidæ locus circa Halicarnassum. dicit enim Termerum castellum situm inter Halicarnassum, & Melon. *Melos* etiam Thessaliæ vrbs, apud Suidam, ex Thucydide. hic enim Melos videtur circa Oropum describere, & insulam vocat, eiusque incolas distinguit in Paralios, Hieros, & Trachinios lib. 3. sub finem. idem Diodorus 12. Est etiam Acarnaniæ pagus, apud Stephanum, & Thucydidem 3. *Melos* quoque quondam Euboeæ opidum fuisse, refert Plinius. *Melos* est etiam in Hispaniæ finibus vrbs, Stephano, in dictione βῆλος. circa Mellariam. Vide *Belos*, & *Minsal*.

Melothi ciuitas, circa Syriam videtur; Iudith 2. λουδ habent hoc loco 70. Interpretes.

Melphes, Italiæ fluuius, Plinio. Circa Columnam Regiam. Gab. Barrio videtur. mihi autem ad Posidoniatem sinum. *Molpes* legebat M. S. codex.

Melphia, vide *Melchia*.

Melpia μέλπεια, Pausaniæ vicus in Arcadia.

Melpis μέλπις, Straboni fluuius, in Latio. iuxta Aquinum opidum, *Melfa* Leandro.

Melpum, Insubrum opidum, Plinio, opulentia præcipuum, sed deletum à vicinis, eo die quo Camillus Veios ceperit, vt ipse inquit. *Melci* nunc dici scribit Leander.

Melsiagum, vide *Suesia*.

Melsus μέλσος, Hispaniæ fluuius, in cuius vicinia æstuariũ est, vt scribit Strabo, quod Cantabros ab Asturibus diuidit. ex hac descriptione videtur mihi *Nælus* ναῖλος, Ptolemæi, Dom. Niger, & Casaubonus putant *Mearon* Ptolemæi esse. mihi nequaquam.

Melta, vide *Melita*.

Meltha lacus, in Palæstina; circa Tiberiadem, versus austrum. Guil. Tyrius. Melcha Paulò inferius scribit, per eh. alterutrũ mendosè. Vide *Gadarenus*.

Meltuas, vilissima possessio in montibus arduis ac siluis densissimis constructa. apud Marianum Schotum, in epistola Paschasini: ad Leonem Papam. Vbi terrarum, non addit.

Melus μελοῦς, castellum est, Curopalati & Cedreno. Circa Armeniam videtur.

Melussa μήλουσσα, Steph. iuxta Iberos insula. ex Hecatæo.

Melyenses μελυεῖς, Asiæ Minoris populi: Herodoto in Thalia. quo loco Ptolemæus *Mylias* μυλιάδα, regionem habet.

Melzitanum opidum, in Africa Propria, Plinio, & D. Augustino.

Memaceni, valida gens Asiæ: circa Persidem vspiam. Curtius 7. Scytharum gens videtur.

Memarmalis, vide *Taurus*.

Memasum; vide *Biliga*.

Memblesus μεμβλῆς, Lycophroni: Italiæ fluuius est, prope Leucanos: Isacio.

Membliaros, Insula iuxta Theram & Anaphen. Eadem *Bliaros*, Stephano. vide *Anaphe*.

Memblis, vide *Melos*.

Memblositensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Membresa ciuitas, CCC. stadiis à Carthagine distans: Procopio 2. Wandal. Meminit huius quoque Antoninus. & *Membresitani* Episcopi D. Augustinus. item Vict. Vticensis M. S. An à Membro Antonini forsan?

Membrum, Africæ Propriæ vrbs, Antonino. inter Carthaginem & Hipponem Zarethum.

Meminorum meminit Plinius, in Gallia Narbonensi; lib. 3. cap. 4. Vide *Menimi*.

Memma, insula à Iornande descripta, est illa Chersonesus Albionis insulæ, quæ hodie

die *Meneg* appellatur, vt credit Guil. Camdenus. Vide *Mona*.

Memnium, vel *Mennium*, Assyriæ ciuitas videtur, vbi Q. Curtius lib. 5. scribit fontes esse bituminis. Circa Babylonem. *Mennis* legit F. Modius. *Memnonium* malim. de qua vide *Susa*.

Memnon μέμνον, tractus in Ægypto vocatur apud Ptolemæum. *Memnonium* apud Strabonem; vbi Memnonis regia & statua: de qua dictus Strabo, Plinius, Solinus, Tacitus, Diodorus, Curtius, Pausanias, Spartianus in Seuero, Lucian⁹ in Toxari & Philopseudo, Philostratus in Iconibus & vita Apollonii: item Iuuenalis 5. Satyra 15. & ad eundem Glossarius vetus. De quo latius in nostro Theatri Parergo, ad Alex. Magni Expeditionis tabulam.

Memnones μέμνονες, Æthiopiæ sub Ægypto populi, Ptolemæo, Plinio, & Stephano. *Memnones Indos* hos nominat, ni fallor, Sidouius, ad Priscum Valerianum: quos Auroræ face ciuica perustos dicit.

Memnonii Muri, sunt apud Pausaniam 4. Circa Susam puto.

Memnonis pagus Troadis, circa Æsepi fluminis ostia. Strabo. Idem ibidem habet *Memnonis* Sepulcrum. Aliud *Memnonis* sepulcrum, iuxta Belum fluuium Phœniciæ. Iosephus 2. belli Iud. cap. 9. item Strabo.

Memnonia, vide *Susa*, & *Leophora*.

Memnonium vocatur arx Susæ, in Persia. Strabo. vide *Memnon*.

Memoria fluuius, de qua sic Plinius. *In Bœotia ad Trophonium Deum, iuxta fluuium Orchomenum, duo sunt fontes: quorum alter memoriam, alter obliuionem affert: inde nominibus inuentis*. vide *Mnemosynes*.

Memoriæ Ædes, in vrbe Carthagine. Vict. Vticensis.

Memphis μέμφις, quæ Hebræis *Meph*, vel *Noph*, & *Migdol*, Ægypti ad Nilum vrbs Ptolemæo. Hodie *Cairo*. vt Sabellicus, & nonnulli alii putant: cùm tamen Memphis ab altera parte flumiuis fuerit, è regione Cairi. vbi hodie eius nihil extare præter nomen *Menchis*, putat Postellus, Eandem idem in Historia sua Oriẽtali nominat Cairum *Fostat*, *Mitzir*, & *Nitzsulatik μέμφις* Arcadiæ, in qua Astragalum nascitur. sic Dioscorides lib. 4. Sed quia in Arcadia (quæ regio Peloponnesi est) nulla Memphis sit, Marcel. Virgilius putat Pheneus legendum. & dicit in aliquibus exemplaribus φενεῷ haberi. Haud multum absum, quin eredam Memphis retinendum: cùm Arcadia etiam Ægypti regio sit, eius sæculi scriptoribus; vt Eustathio, libro Notitiarum, & Stephano, qui quoque Arcadiam, Ægypti vrbem habet. Heptauomis regio Ægypti Ptolemæo est, in qua Memphin describit, atque cùm hanc Heptanomin scribat Eustathius postea Arcadiam appellatam, Memphim vnam esse ex eius vrbibus luce clarius est. Vide *Babylon*.

Memfidos, Episcopalis locus, sub sede Rubba Moabitarum. Guil. Tyrio.

Men, maritimus locus videtur iuxta Phanagoriam. Historia Miscella 20.

Mena μηνά, insulæ duæ, Ptolemæo, in Hippadis pelago.

Menabus. In*clita Cæsaris Menabos dissoluitur alis*. lib. 1. Lucanus, vt Pulmannus recensuit. *Genabus* legebat alius codex.

Menæ μῆναι, Ptolemæo Siciliæ opidum mediterraneum. Thomæ Fazello *Meneo* est; Nigro autem *Calatagirone*. *Menænon*, & *Menæon* habet Diodorus Siculus *Meneniot* populos habet Cicero 3. in Verrem. Vide *Menanini*, & *Nea*.

Menalaites, vide *Menalius*.

Menænon, & *Menæon*. vide *Menæ*.

Menais, fons Leontinorum, per quem ciues eius loci timent iurare. Vibius.

Menala, Ægypti regio, Martiano. si sincerus sit codex. Nam *Menelaites* legendum puto. Diuisim, *Menala item*, codices excusi malè habent.

Menambis μηναμβις, Arabiæ Felicis opidum, Ptolemæo. Per A. in prima interpretibus.

Menanini, Siciliæ populi, apud Plinium. ΜΗΝΑΝΙΝΟΙ in nummis Græcis etiam. An. *Menenii* Ciceronis? & gentile à Mene?

Menapia μηνάπια, Bactrianæ vrbs, Ptolemæo. *Menapila* legit Ammianus. Alia est *Menapia*, cuius ciuem Ceraufium facit Sex. Aurel. Victor. quem Schottus edidit. Hanc verò non noui. & deprauatam lectionem suspicor. Vide *Manapia*.

Menapii μηνάπιοι, Galliç populi, Morinis contermini, Cæsare, Dione, Strabone, Ta-

cito, & Ptolemæo auctoribus. Marlianus & Leodius *Iuliacenses*, *Geldrenses*, & *Cliuenses*, pro iis accipiunt. Ego his *Brabantos* & *Flandros* adiicio.

Menapila, vide *Menapea*.

Menapiscus Pagus, cuius in archiuis cœnobiorum Gandensium, & in legibus Caroli magni ab Ansegigo monacho collectis, frequens est mentio; vt Diuæus testatur. hodie *Flandriæ* Comitatus est, eodem auctore, & Meyero *Flandria*, vt & hoc his addā; proauorum memoria *Ruthenia* dicebatur. testib. Lhuydo, & Cœnali.

Menariacum, ponit Antoninus inter Castellum & Cameracum, in Gallia Belgica. Mergem vel, vt Galli pronunciant, *Meruille* in eius locum constituo: pagus est Flandriæ, ad Lysam fluuiū. *Broylus* olim locum vocatum, scribit Molanus in S. Mauronto.

Menaria, vide *Monaceda*.

Menda μενδα, ciuitas Græciæ: Polyeno 2. Pro Mendus fortè.

Mendæ μενδαι, Siciliæ vrbs, iuxta Palicos. Stephanus: ex Apollodoro.

Mendai, Pausaniæ Thraciæ gens, oram maritimā habitant ad Ænum vrbem. Gentile à Mende, Stephano.

Mende μένδη, Thraciæ vrbs, Pausaniæ, Polyæno, Pomponio, & Thucydidi: in Pallena regione Erythreorum colonia. Stephanus scribit ab Apollodoro μένδις vocari *Meridis* est apud Liuium 31. vocatq; vicum maritimum Cassandreæ ciuitatis, ad Thermaicum sinum. Vide *Mendesium*.

Mendela μενδήλη, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolem.

Mendes μένδης, Ægypti vrbs, est apud Strabonem, Diodorum, & Stephanum. Hic Apis, siue hircus colebatur, teste Plutarcho in Iside.

Mendesium μενδήσιον, Nili ostium, Ptolemæo. *Damiate* Niger vocat; *Migni* Alfonsus Bonaciolus. *Mendesium* nomen habet ibidem Ptolemæus. *Mendesium* tractum Eunapius. Puto μένδη Iosephi esse, 10. Antiq. 6.

Mendiculea μενδικυλήα, Lusitaniæ vrbs, Ptolemæo; Non est Mendiculeia Antonini, quæ Mediculeia vocatur in Aldina editione, inter Asturicam & Tarraconem.

Mendus, vide *Mende*.

Mendus μένδος, Circa Cariam vrbs, apud Porphyrogennetam, quem Vulcanius recenter vertit ex Græco. Huius etiam mentio fit in Ephesino concilio. Pro *Myndus*.

Mene μηνη, Phrygiæ pagus, vbi aquæ asperiores & nitrosæ, vt tradit Athenæus 2. cap. 2. Insula est Mediterranei maris, apud Epiphanium.

Menebria, vide *Mesembria*.

Menecina μενεκίνη, Oenotriæ vrbs mediterranea. Stephanus, ex Hecatæi Europa.

Menedemium μενεδήμιον, Lyciæ opidum, Stephano. ex Capitone. Carbaliæ, in Pamphilia, Ptolemæo.

Menefessitanus Episcopus in Africa. Vict. Vticensis. Vide *Menephessa*.

Meneggesem, Africæ Propriæ, in Numidia, videtur vrbs, apud Antoninum. Fortè eadem cum Meneggere.

Menegere, apud Antoninum Africæ Propriæ vrbs.

Menelaidem fontem, habet Pausanias, in Arcadia. iuxta quem Platanus pulcherrima erat.

Menelaites, vide *Canopus*.

Menelaium μενελάϊον, Stephano, & Polybio 5. iuxta Spartam tractus est versus Orientem Hybernum. Vrbs est in Dolopia. Liuio 39.

Menelaus μενέλαος, vrbs Ægypti, Ptolemæo, & Stephano. quibus & Plinio, *Menelaites* Nomus est. (sic autem ipsa vrbs vocatur in Edictis Iustiniani Imp.) Est quoque locus Marmaricæ, apud Ptolemæū & Strabonem. *Menelai* Portum hunc vocat Æm. Probus. in Agesilao. Vide *Bathracus*, & *Elaitica*.

Menenii, vide *Mena*.

Menephessa, Africæ opidum, in Byzacio, Procop. 2. Wandalic. *Menefessa*. Vict. Vticensi M. S.

Menes μενής, Hesperiæ insulæ vicus, quem Æthiopes Ichthyophagi habitant. vt tradit Diodorus 3.

Menesta, vide *Peneste*.

Menesthei Portus, μενεσθέως λιμήν, Ptolemæo & Straboni Hispaniæ Bæticæ vrbs, quam hodie *Puerto de S. Maria* vocant, vt testantur P. de Medina, Gomecius, & Florianus. *Besippo* Plinii est, vt credit Villanouanus. Huius meminit quoque Mela, & Antoninus.

toninus. Besippo apud Coquum *Veter* est. sed subdubitantem.

Menicus, opidum Syriæ videtur apud Curopalatem, & Cedrenum.

Menidas Gentes, Peloponnesum occupasse, scribit Tertullianus de Anima.

Menim, de quibus hoc Plinius 18. cap. 8. *trans Alpes in Allobrogũ tantùm Meninorum que pertinax.* Eosdem puto eundem *Meminos* vocare, lib. 3. cap. 4 (Non nescio tamẽ; eo loco quosdam *Aruernorum*, alios *Remorum* legere.) *Mimeni* μίμηνοι, sunt apud Ptolemæum. Ad Plinium 3. cap. 4. hæc habet Dalechampius, *Quidam volunt esse* Muræ *propè Gratianopolim. sed mihi places magis* Menosque, *vel* Mornas *opidum antiquum, Rhodano appositum.* sic ille.

Menismini, Africæ gens, quæ ab Oceano itinere dierum viginti abest, & cynocephalorum lacte viuit, Plinio teste.

Menius μήνιος, Peloponnesi fluuius, non longè à Chelonitis promontorio. Epitoma Strabonis 8.

Menix, vide *Lotophagites*.

* *Menlaria*, vide *Menralia*.

Menlascus Hispaniæ Tarraconensis fluuius; quem Pomponius *Magrada* vocat, censore Villanouano, in suo Ptolemæo. Menlascum legit Latin⁹ codex; sed in Greco Ptolemæo est *Menosca* μηνόσκα, pro opido. *Orea* fortè hodie: *Vramea* est Garibaio. *Menosca* opidum, nouit quoque Plinius.

Menneianæ. Pannoniæ vrbs. Antoninus. Fortè Manspurg / vt Lazius coniicit. Videtur *Magniana* apud Ptolemæum.

Mennis, vide *Memnium*.

Mennith, locus Palæstinæ. Iudic. 11.

Mennium, vide *Memnium*.

Mennones corruptè sunt qui scribunt. Vide *Memnones*.

Menoba, nomen duorum fluuiorum in Bætica. Plin. 3. c. 1. Alter ad dextrã Bæti influens; alter in Ibericum mare se exonerãs. In vtriusque ripa eiusdem quoque nominis vrbs, eidem, ibidem. Vide *Manoba*.

Menobardi, Armeniæ Maioris populi. Plinius.

Menocaleni, Alpium incolæ, inter Tergestum & Polam. Plinius. Mingelstal hodie Lazio.

Menoida, Palæstinæ vrbs. lib. Notitiat. Pro *Menoin* fortè. Vide *Medema*.

Menosca, vide Menlascus.

Menosgada μηνοσγάδα, Germaniæ opidum, Ptolemæo, *Egra* in confinibus Bohemiæ est; Petro Appiano.

Menotharus amnis, in Sarmatia Asiatica. Plinius.

Menralia μενραλία, Contestanorum in Hispania vrbs Ptolemæo. *Menlaria* est in Latinis codicibus. Vide *Mellaria*.

Mensa Solis, vide *Solis* Mensa.

Mentesa, vide *Mons Salastiani*.

Mentesani, qui & *Oretani*, & alii qui *Bastuli*. Hispaniæ populi sunt Plinio, lib. 3. cap. 3. Hos Mentesanos putarim à Liuio 25. Ausetanos appellari, vbi describit Lapides Atros inter Illiturgim & Mentissam, quæ loca in Oretanis sunt. Nisi quis fide aliorum codicum pro Ausetanis Oretanis restituat, Ausetani enim longè sunt ab Illiturgi.

Mentisa μέντισα, Oretanorum in Hispania Tarraconensi opidum, Ptolemæo. geminato SS. scribit Liuius. Car. Clusius putat esse *Iaen*, aut *Mentexa*; opida inuicem vicina. Vasæus ex Resendio, dicit *Monteio* esse, in Bætica. *Caçorla* facit ex eo Moralis. sed idem alio in loco ex eo *Toya* facit, quæ distat à S. Thomæ duob. leucis. *Montizon* vult Io. Mariana.

Mentonomon, æstuatium Oceani Germanici, quod Guttonum gens accolit. Plinius. Frischaff nunc nominari videtur.

Mentonines populi, circa Genuam. Testis ænea antiqua tabula, ibidem.

Mentores μέντορες, iuxta Liburniam gens. Plinius: & Stephanus, ex Hecatæo. In Mentorica, verisimile.

Mentorica μεντορική, regio circa Istriam est, Aristoteli in Mirabilibus. Inter hanc & Istriam Delphium δέλφιον, montem altissimum describit.

Mentum μέντον, vrbs, prius *Taphos* vocabatur: sed nunc *Taphius*. sic Epitoma Strabonis lib. 10. Circa Epirum est.

Menturinum, Italiæ opidum videtur circa Capuam. In Conciliorum opere, de munificentia Constantini Imp. Minturnum, veram scripturam reor.

Mentyrna, vide *Minturna*.

Menullinum agrum, habet Festus, in ditione Scriptum lapidem. Italiæ locus.

Menus, vide *Mænius*.

Menuthesias, vide *Menuthias*.

Menuthias μενθίας, Ptolemæo, Africæ insula, ab exortu Solstitiali. *Menuthesias* est Arriano: *Menuthis* Stephanus legit. Vide *Cerne*.

Menuthis μένουθις, in Ægypto vicus: iuxta Canopum. Stephan⁹. Huius meminit quoque Epiphanius. Per A. in prima legitur in vita S. Cyri Abbatis. vbi duobus tantùm stadiis à Canopo distare additur. Vide *Delta*.

Menynx, vide *Lotophagites*.

Menzochasa μὲν ζωχάσα, distinctim legit Græcus codex Zosimi 3. de qua hæc, Zochasa, quæ nunc Seleucia vocatur. vide *Seleucia*.

Meonia, vide *Lydia*, *Mysia*, & *Phrygia*.

Meoparota, *Ebiza*, *Orcades*, insulæ maris Septentionalis, apud Æthicum Sophistam. Idem alibi habet insulas *Meoperonitas*.

Mephas Præsidium Sarraceniceæ gentis, Georg. Alexandrinus in vita D. Chrysost.

Mephet, (μηφαὸ, 70. interp.) Palæstinæ locus. Iosue 13. *Mephad* est D. Hieronymo. Sed duas facit. vnam in Tribu Beniamin, alteram trans Iordanem.

Mephitis Ædem, locum sic dictum Italiæ, in Amsanctis; habet Plinius. quam qui intrauere, moriuntur. Huius meminit quoque Virgil. 7. Æneid.

Mephyla μηφύλα, Aborigenum vrbs, in Latio, Halicarnasseo lib. 1. Quadraginta stadiis ab Oruinio distat, & triginta à Suna. Pro *Medullia* Plinii habet Sylburgius.

Mephram, vide *Mapha*.

Mera, vide *Auser*.

Mera vicum habet Pausanias in Arcadicis. μηρὸ fluuius, est in Lexico Phauorini.

Merania, vide *Narisci*.

Meraphii μηραφίοι, Persiæ gens, Herodoto in Clio.

Meraria, vide *Menaria*.

Mercallum, vide *Mergablum*.

Mercides, vide *Ammedara*.

Mercii, Angliæ insulæ gens, apud Bedam.

Mercimen, Africæ Propriæ vrbs, Antonino. Per A. in prima alius codex scribit.

Mercuriale, & *Cibele*, loca Italiæ citat Scipio Mazzella in Neapolitani Regni descriptione, ex Antonini Itinerario, in itinere à Beneuento Columnas. Hoc autem. Hoc autem Iter desideratur in codicib. typis excusis. Primum locum idem Mazzello *Mercogliano*, alterum *Monte Vergine* interpretatur.

Mercurius, loci nomen in Mauritania Tingitana videtur, apud Antoninũ, quem *Explorationem* cognominat. Idem alium locum hoc tractu habet, quem *Ad Mercurios* vocat. vbi quædam exemplaria *Marios* legunt, alia *Ad Merios*. *Mercurius Teutates*, tumulus in Hispania, sic dictus: iuxta Carthaginem Nouam. teste Liuio 26. *Mercurii Aqua*, iuxta portam Capenam, Ouidio 5. Fastorum. *Mercurii* Delubrum, Æthiopiæ locus, inter quem & Meroen insulam, adamantem reperiri tradit Plinius 37. cap. 4. *Mercurii* Lophrii Calcatio, locus sic dictus in Æthiopia. teste Isacio ad Lycophronem. *Mercurii* Ciuitas, vide *Hermupolis*. vide & *Hermaa*, *Hermus*, & *Pulchrum* Promon.

Merdi μέρδοι, & *Serdi* σέρδοι, Thraciæ populi sunt; à Crasso domiti. Dion. 51.

Merech. *Ex concilio apud Merech*, sic in Decretal. 2. Causa 10.

Merens, vide *Bubsgenta*.

Merferatitensis Episcopus in Africa. Coll. Carthag.

Mergablum, Hispaniæ Bæticæ vrbs, Antonino; inter Besipponem & Gades. Simlerus legit *Mercablum*, & *Mercallum*.

Mergana μεργάνη, Polybio lib. 1. in Sicilia locus est. Corruptè pro *Mergara* puto.

Mergentini, vide *Pitulani*.

Mergisafar, locus Palæstinæ. vbi G. Tyrius putat D. Paulum conuersum.

Mergium, locus Palæstinæ. Guilielmo Tyrio.

Meri, Mesopotamiæ vrbs circa Edessam, Simlero, ex Antonini Itinerario manuscripto.

Meriaba, vide *Mariaba*.

Meribrega μεριβρέγα, Celticorum in Lusitania vrbs, Ptolemæo. *Mirobrica* apud Antoninum est, in itinere ab Emerita Cæsaraugustam.

Meridianum, Thraciæ locus, in Nouellis, Tit. 6. Pro *Mesembria* existimo, eiusdem enim significationis.

Merios, vide *Mercurius*.

Meritus, Thraciæ mons. Plinius.

Merma-

Mermadalis μερμαδάλις, amnis, inter Albaniam & Amazones, versus Septentrionem, Straboni 11. Paulò infra videtur eundem μερμόδας, appellare.

Mermeroes μερμερὸς, locus circa Caucasios montes, videtur apud Suidam.

Mermessus μερμησσὸς, Troica vrbs, Stephano, & Tiberii nummo. Eandem cum Marpesso puto.

Mermodas, vide *Mermadalis*.

Mero μηρῶ, Galilææ Superioris opidum, Iosephe ad finem lib. 2. belli Iudaici. μηρωθ pro eodem legit lib. 3. cap. 2. *Rothala* habet hoc loco Hegesippus 3. cap. 6. Est & μηρῶ Phrygiæ vrbs, Socrati, sed *Miso* μίσω, legit Sozomenus, in Tripartita historia. *Meros* veram lectionem esse puto. de qua vide *Comopolis*.

Meroe, opidum Æthiopiæ sub Ægypto. Plinius.

Merobriga, vide *Mirobriga*.

Merodipa μεροδίπα, circa Halicarnassum vrbs, Diodoro 13. Mendosè, pro *Meropida*, vt annotauit vir doctissimus Casaubonus.

Meroe μερόη, Ptolemæo Nili insula; quæ prius *Saba* σαβὰ, Iosepho, & Cedreno testibus dicebatur. Hodie *Guguera* dicitur, vt scribit Castaldus. *Naulelabe*, vt Iouius; *Saba*, & *Bed Amare*, vt Hieron. Giraua tradit. Marmolius fortasse melius, qui dicit *Naule babe* Ægyptiis, *Neube* incolis, & *Saba* ab Abyssinis nominari. Multas huius insulæ appellationes profert Theuetus. is enim præter, *Elsaba*, *Guegere*, & *Meroë*, quæ hactenus retinere dicit, scribit quondam ab Arabibus qui Nubiam vicinaque loca habitant, *Merala*, aliis *Oclin Merodach*, & ab Arabiæ Felicis incolis *Mezaal* vocatam: à Cephaliensibus *Sabaim*, ab Abyssinis *Sabaelhani*; à Barbaris *Alquehx*, *Hauage*, *Albila*, & *Albhon*, (id est bouum pecorumque insula) nominatam. item à nonnullis *Albabib*, *Athabib* & *Galgala*; & tandem *Albaim Alfaceuza*, quod significat regionem milio fertilem. fides sit penes infidum auctorem. Hanc Meroën pulchrè describit Heliodorus 10 Vrbs cognominis est in eadem insula, Ptolemæo, & Stephano. *Meroe* etiam vrbs Lyciæ, apud eundem Stephanum. Item locus ad Orientem, non longè à Daphne Antiochiæ, eidem. *Meroe* insula Oceani est apud Suidam.

Meriolacense Castrum, in Gallia, accuratè describit Greg. Turonensis Historiar. 5.

Merome, locus Palæstinæ. Iudicum 5. Silua agri interpretantur 70. interpretes.

Meron, lacus Iordanis est, vbi Iosue Iabin regem Asor eum aliis montium regibus fudit. alii *Samachonitidem* appellant; inquit Wissenburgius. Postellus scribit sic ab humanioribus auctoribus appellari. Zieglerus autem, in sua Terræ Sanctæ descriptione duos lacus ex iis facit. *Meron* Aquæ, Iosue 11. σεμεχωνῖτις, est apud Iosephum 3. belli Iudaici, cap. 18. Æstate siccatur, vt refert Gistelius, & Brochardus. Videtur mihi *Tabarie* vocari a Serapione, cap. de asphalto. Masius subdubitat an Meron & Samachonitis synonyma sint. Adi eundem ad 11. cap. Iosue.

Merones μήρονες, Straboni 12. vna gens cum Phrygibus videtur.

Meropia, vide *Siphnos*.

Meropidis Terrā fabulosam, habet Strabo 7. ex Theopompo. De his vide Ælianū 3. Variar. cap. 18. Vide *Meropida*,

Meropis, vide *Cos*, & *Anostos*.

Mererum Arabum regio, circa Comagenam Syriæ. Plinius.

Meros μηρὸς, Indiæ mons, Straboni, Theophrasto, Æliano, Melæ, & aliis Ioui sacer habetur, & Bacchum hic enutritum fabulatur antiquitas. Meros enim femur significat; & Bacchum ex Iouis femore genitum credidit gentilitas Plinius lib. 8. ca 39. eum *Nysam* nominat. A Suida eum *Nyseium* νυσήιον, vocari puto, ab vrbe cognomine, ei vicina. *Sacrum* nominat Trogus 12. Hæc autem est inter Indum & Cophenem fluuios: testibus Ptolemæo & Arriano. Polyænus lib. 1. strategematum, aliter de hoc monte: eum enim *Tricoriphum* τρικόρυφον, dictum scribit; à tribus cacuminibus, quorum vnum vocatur *Corasibii* κορασιβίη, alterum *Condasce* κονδάσκη, & tertium *Merus*. *Meros* etiam Ampeli pars, apud Hesychium. Vide *Mero*, & *Comopolis*.

Meroth, vide *Mero*.

Meroz μηρωζ, regionis nomen, Iudicū 5.

Merra, vide *Marath*.

Merromeni, Appiano; Illyrici populi *Meramer* vocat Lazius, Migrationum 5. *Mero-*

na oppidum idem ibi constituit, de R.P.R. 12. An *Melcomani* Plinii?

Merta μέρται, Albionis insulæ populi, Ptolemæo. *Simertæ* eius interpreti.

Merua μεῦα, Luangorum vrbs, in Hispania Tarraconensi, Ptolemæo.

Merucra, Hispalensis conuent⁹ opidum, Plinio.

Merula, Liguriæ fluuius Plinio. A Iustiniano & Leandro *Meira*, à Nigro *Conta* interpretari video. *Assenta* vocat Stunicæ Itinerarium. *Lemuris* fortè, in ænea antiqua tabula, Genuæ.

Merulæ Campum Seruiæ regionis, vocant Latini, & *Cassouium* quoque. Seruiana lingua *Cassouvopolye* nominatur: & Germanicè *Amelsfeldt*. Hæc ex Itinerario M. S. Cornelii Scepperi. *Casobus* Laonico vocatur. Campus feracissimus & amplus. cuius longitudo à Septemtrione in Meridiem patere videtur ad centum quinquaginta milliaria Italica. latitudo ab Oriente in Occidentem septuaginta aut octuaginta. Plura lege de hoc campo apud Felicem Petancium, de Itineribus in Turciam.

Meruli Pons, in via Portuensi Platina, in Adeodato I. *Merulis* locus sic dictas octauo à Populonia milliario, vbi S. Cerbonius vrsis à Totila proiectus fuit. Testes Marianus Schotus, & D. Gregorius 3. Dialog.

Merusium μερύσιον, Siciliæ locus septuaginta stadiis à Siracusis distans. Stephanus ex Theopompo.

Mes, fluui⁹ est regionis Corasceni, quem nemo adiuit præter Alexandrum. Hic adamas reperitur. Serapio. Vide *Mysia*.

Mesa, vide *Mesada*.

Mesabium μεσάβιον, Bœotiæ mons, circa Euripum. Pausanias. Alios à Messapio Stephani.

Mesada μεσάδα, Arabiæ Petrææ vrbs, apud Ptolemæum. Fortè *Mesa* in lib. Notit. quæ quoque *Mesa* vocatur, eodem in libro.

Mesa, Indię populi, circa Indum fluuium. Plinius. An à Messe? quam D. Hyeron. ex Genes. 10 Indiæ regionem facit.

Mesena, vide *Miasena*.

Mesapolis μεσάπολις. Hic Aristoclem Pergamenum Sophistam extremum vitæ diem clausisse, scribit Philostratus. Vide *Mesopolita*.

Mesagebes, Æthiopiæ sub Ægypto populi, Plinio.

Mesambria μεσαμβρία, tractus & Chersonesus Persidis est, Arriano in Indicis. Est quoque Thraciæ vrbs Herodoto 7. circa Thasum insulam. Vide *Mesembria*, *Crocilii*, & *Chersonesus*.

Mesana, vide *Messana*.

Mesanacta, vide *Dipotamum*.

Mesammones, vide *Nasamones*.

Mesanei μεσαναῖοι, populi; nunc *Pasini* Castrum, πασίνα χάραξ, dicitur. Iosephus lib. 1. Antiquitatum, cap. 7. in Persia est, ni fallor, ad Sinum Persicum. Vide *Charax*, & *Madisanites*.

Mesangia μεσαγγία, locus vbi Theophilus lib. 3. ad Antolycum, scribit Cyrum regem interfectum à Myriade.

Mesanites, vide *Madisanites*.

Mesaphar, Guil. Tyrio est vicus circa Sidonem.

Mesapium μεσάπιον, Stephano Euboëæ mons. Alius à Mesabio Pausaniæ.

Mesapygia, vide *Iapygia*.

Mesarfeltensis Episcopus, Africæ, Coll. Carthag.

Mesarme, vide *Bersabe*.

Mesate, insula deserta, Plinio. Circa Thraciæ Chersonesum videtur. Vide *Hern*.

Mesche, vide *Ineschi*.

Meschela μεσχέλα, Africæ vrbs apud Diodorum 20.

Meschia, regio circa Iberiam Asiaticam, videtur apud Curopalatem.

Mese, quæ & *Pomponiana* Plinio: eadem *Themista* Martiano. Vide *Stoechades*, *Messenia*, & *Pytho*.

Meseth, vide *Moschi*.

Mesechini, vide *Cappadocia*.

Mesembria μεσημβρία, Ptolemæo Mysiæ vrbs, ad Pontum Euxinum. Strabo scribit antea *Menebriam* μενεβρία, dicta *Mesambria* per A. in secunda legit Herodotus. Sophianus *Mesimbria* hodie vocari tradit. Pro Mesembria *Ermenum* ἐρμένων, habet Tzetza; cùm tamen ipsum Ptolemæum se Iambicis versibus, transferre profitetur. Chiliade 11. Vide *Meridianum*.

Mesene μεσήνη, regio & vrbs Siciliæ est, Stephano. Thraciæ vrbs est apud Nicetam. vide *Asine*, *Adiabene*, *Apamia*, & *Messenia*.

Meseni,

Meseni, vide *Medisanites*.

Meseus, vide *Mosaus*.

Mesia, vide *Misia*, & *Suesia*.

Mesium, vide *Mesia*.

Mesma μέσμα. Italiæ vrbs, ex Apollodoro. Stephanus. Locrorum structuram facit Phauorinus, qui huic addit flumen eiusdem nominis.

Mesoa, vide *Messoa*.

Mesobatene regio, supra Cossæos, Susianæ populos; ad Septentrionem, in monte Cambalido. Plinius. *Massabitica* Straboni est. Huius incolæ sunt *Messabatæ* μεσσαβάται, Ptolemæi. quos Dionysius supra Babylonem, versus Septentionē habitare tradit.

Mesoboa μεσόβοα, vicus Arcadiæ. Pausanias.

Mesogaba, vbi Ammonis templum, quo oracula petuntur. In Africa. Arrianus 3. Alex. Alia lectio autem μεσογαία est: quam veriorem puto. & mediterranea appellatiuè, interpretari debere, non propriè.

Mesogæa μεσογαία, Attica tribus: apud Iul. Polluccm. Vide *Mesogaba*.

Mesogeium μεσόγειον, scopuli nomen circa Lesbum insulam, Plutarcho in Sapientum conuiuio.

Mesogis, vide *Messogis*.

Mesola μεσόλα, Straboni Arcadiæ vrbs; quā nonnulli putāt ab Homero *Hiram* ἱρὴν, & *Hieram* ἱερὴ, appellatam. *Mesola*, Messeniæ opidum. Steph ex Nicolao.

Mesolia, vide *Masolia*.

Mesonesos μεσόνησος, Propontidis insula. In Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp.

Mesopolitæ μεσοπολῖται, sunt circa Ioniam. Appiano in Mithridaticis. Gentile à Mesæpoli crediderim.

Mesopotamia μεσοποταμία, Asiæ regio. Ptolemæo, & aliis, quam *Medamnam* Latinè dixit Dionysii vetus interpres, siue Priscianus, siue alius. Stephanus *Adiabene* ἀδιαβηνὴ, eam quoque vocat. In sacris *Aram*, vel *Charam* est, testibus 70. interpretibus. *Syriam Campestrem* in Sacris quoque vocari, annotauit Aurogallus. Moletius recentiore vocabulo *Azamia*, & *Halapia*, nominat. Mercatori *Diarbeth* dicitur. *Meredin* Postello: *Turcia Nigra*, & *Caraoliue*, Leunclauio est. Eidem alio in loco, *Diarbekir*: an aliis linguis, aliis nominibus? Apud Bellonium legitur Mesopotamiam vnà cum Assyria, sub vno nomine *Azamia* hodie à Turcis comprehendi. *Mesopotamiæ* quædā pars, nempe quæ ad Amidam pertinet, *Armenia* nonnullis dicitur: teste Procopio 1. Persic. *Mesopotamiæ* Præfectura quoque est, quæ auctore Plinio 5. cap. 24. originem à Sytis trahit, Eandem à Macedonibus habitari, ex 6. Annal. Taciti apparet: Athenusiam enim & Nicephorium quas hic Macedonibus adscribit, ille huic præfecturæ tribuit. Vide *Plaga*, & *Osrhoena*, item *Messa*. nam sic quoque dicta.

Mesorome, vide *Metorome*.

Mespe, Africæ Propriæ locus, Antonino.

Messhath, Fons Genes. 15. πηγὴ τῆς κρίσεως, (id est Fons iudicum) 70. interpretib. Idem cum *Chades*.

Mesphe, Palæstinæ locus, μασσηφα, 70. interpretib. Ios. 18. Vide *Masphat*, & *Massepha*.

Mespila μέσπιλα, vrbis nomen, apud Xenophontem 3. Cyri exped. Circa Mediam regionem. Stephanus per I. in prima scribit. idque ex Xenophonte.

Mesra, vide *Betemech*.

Mesraim, vide *Ægyptus*.

Messa, μέσσα, Laconicæ opidum, Pausaniæ. μέσση est apud Strabonem 8. In Asia regio est *Messa*, habitatio filiorum Iectan: Genes. 10. sed μασσῆ legunt 70. interpretes Indiæ regionem, dicit D. Hieronymus. Vide *Anchialus*.

Messaba μέσσαβα, Carū vrbs, apud Steph. ex Hecatæo.

Messabara, Palæstinæ locus. Tyrius lib. 21. cap. 11.

Messabatæ μεσσαβάται, Ptolemæo & Dionysio Afro: cuius interpres Auienus corruptè Maragatæ legit. *Massabatica* per A. in prima Straboni. Persidis populi sunt. *Sabtha* Hebræis dici, Ar Montanus tradit. Horum tractum Castaldus *Sauas* appellat. Vide *Mesobatene*.

Messadensis loci, mentio est in Codice Theodosiano 11. titulo de Appellationib.

Messe μασαλ, Palæstinæ locus. Iosue 19.

Messalum, in Arabia Felici vrbs. Plinius.

Messana, Plinio & aliis; *Messena* μεσσήνη, Straboni & Ptolemæo. Stephanus singulari S. legit; Siciliæ vrbs & emporium, ad Fre-

rum Mamertinum. Chronicon Eusebii, & Cicero contra Verrem eam *Mamertinam*, & incolas Mamertinos vocat. Idem pro L. Cornelio Balbo, quosdam Mamertinos *Ouios* cognominat. si vera scriptura; nam quidam *obuios*, legit. Hodie *Messina* nominatur. Strabo scribit eam olim *Zancle* ζάγκλη, dictam. Sed Zanclehodie vicum esse prope Messinam, *Chiera* appellatum, tradit Cl. Aretius. *Messenios* populos hic habet Ptolemæus. Vide *Icarium*.

Messanicus, vide *Padusa*.

Messapea μεσσαπέαι, Stephano Laconica regio. ex Theopompo, vt ait.

Messapia μεσσαπία, Plinio Messapiæ vrbs est, quã Leander *Misano* appellari ait. Straboni Italiæ peninsula est, a Brundisio Tarentum vsque. Hæc postea *Calabria* dicta, vt refert Solinus. Vno S. scribit Stephanus. Vide *Bœotia*, *Apulia*, & *Iapygia*.

Messapius μεσσάπιος, mons in confinibus Pæoniæ & Mædicæ regionum; qui gignit Bonasum animal. vt scribit Aristoteles de animalibus. In libro de Mirabilibus, qui eidem adscribitur, *Hesanus* ἡσαῖνος, vocatur, & animal Bolinthum. quòd à Pæonibus Monopon vocari addit. *Marsanum* μαρσάνιον, nominat eundem Antigonus in sua mirabilium narrationum congerie. vbi pro Bonasum, Monotum legit. & idem alibi, Monychon. Idem animal Monops ab Æliano vocatur. *Messapius* etiam mons in Anthedonia regione Bœotiæ, Straboni, & Pausaniæ. Eubœæ est Stephano.

Messatis μεσσατὶς, Achaiæ opidum, inter Aroan & Anthean. Pausanias.

Messe, Papinianus 4. Thebaidos: *Quos Pharis, volucrumque parens Cytheria Messe.* Forsan *Messa* Pausaniæ. *Messe* μέσσα, i. media; sic dicitur omnis regio inter Tigrim & Euphratem; Dionysio Afro. *Medamnam* vocat huius vetus interpres. Vide *Mesene*.

Messeis μεσσηΐς, fontis nomen, vt habet Homerus ζ. Ιλιαδ. In Thessalia, prope Helladem vrbem, habent eum Strabo & Plinius. Vide *Polydeucia*.

Messen μέσσην, Laconica vrbs. Hesychius. μεσσοα fortè Strabonis. In Messaua, ni fallor: quam Laconicam regiunculam facit Eustathius. alia à Messena Peloponnesi quoque regione.

Messene μεσσήνη, Peloponnesi vrbs, Ptolemæo. Vrbs & regio, sic dicitur Stephano, & eidem Ptolemæo. sed & regio *Messenia*. etiam *Mese* per syncopen, eidem Stephano, ex Strabone. qui duplici SS. *Messe* scribit. Vrbs hodie *Mattagia* Castaldo; *Mosenigo* Nardo; *Nesim* Theueto nomen habet. Duas esse huius nominis vrbes Messenæ in Peloponneso, docet Strabo 8. cui in Laconica alia præterea est. *Mamertia* hæc vocatur à D. Hieronymo aduersus Iouianum 1. Tygridis fluminis insula est *Messene* ad cuius ostium videtur. nam ibi propter æstum maris in magnum periculum venisse Traianũ Imp. scribit Xiphilinus. In ea Athambilus regnabat. Arcadiæ quoque vrbs, apud Philostratum Apollonii 7. ad finem. *Messena* Achaiæ, non semel nominatur in concil. Chalcedonensi. Vide *Messana*.

Messenia μεσσηνία Peloponnesi regiũcula, etiam *Andania* nominatur à Stephano. Pro Messenia & Colchis apud Discoridem de Colchico, legit Serapio *Karin* & *Gnagna*. vide *Messene*.

Messeniacus Sinus, μεσσηνιακὸς, apud Ptolemæum nominatur ea pars Maris Mediterranei, quæ Messeniam Peloponnesi regionem alluit. *Golfo de Coron*, à Corone ciuitate, Sophiano hodie vocatur. *Asinæ* etiã idem dicitur à Strabone, ab Asine eius vrbe.

Messeniani, vide *Misiniani*, & *Sarmatia*.

Messe, vide *Bessi*.

Messoa μεσσόα, locus Laconicæ: Steph. Item tribus Laconica: eidem, ex 8. Strabonis. Vno S. legit Pausanias *Mesoa*.

Messogis μεσσωγὶς; Lydiæ mons; apud Stephanum, ex Strabone. Est autem μεσωγὶς & μεσωγὺς, vnico σ. apud Strabonem. *Misotes* μισῶτες, fortè Ptolemæi.

Messoli μεσσόλαι, vide *Garetaii*, & *Mauritania*.

Messua, Africæ Propriæ vrbs, ad sinum Carthaginensem: Martiano. Alius codex *Misua* legit, sic quoque Plinius, & Antoninus. Sed *Nisua* Ptolemæus. & nescio an eũdem locum designet Procopius 2. Wandal. sub voce *Misna*, quod Carthaginensium nauale vocat.

Mestar, Syriæ locus, inter Chalcidem & Antiochiam vrbes, ad Orontem amnem. Niceph. Callistus 14. cap. 16. *Inmestar* ἰνμεστάρ, habet Socrates 7. cap. 16.

Mestar-

Mestarne μηςάρνη, Cilicum vrbs. Suidas. Eandem cum *Mestar* credo.

Mesthia, vide *Mystiensis*.

Mestleta μεςλῆτα, Iberiæ Asiaticæ vrbs est, Ptolemęo. Fortè *Mischita* Agathiæ li. 2. vbi *Mechistha* μηχισθα, legit Vulcani codex.

Mestriana, Antonino Pannoniæ vrbs. *Mestri* pagus hodie Lazio,

Mestus μεςος, videtur fluuius circa Thraciam; apud Zonaram. qui regionem huic adiacentem ab Alexandro quodam occupatā scribit. An corruptè forsan, pro Nesto?

Mesua, Pomponio Galliæ Narbonensis collis & pæninsula. *Mese* Ioanni Poldo, Vide *Sigius*.

Mesuga prouincia, & *Cozerimorum* terra: vbi Iudæos clausos narrat Eldad Danius. Circa Persiam aut Babyloniam.

Mesuium μεσύιον, Germaniæ vrbs apud Ptolemæum. Meydenburg ad Albim sita, interpretatur à Pet. Appiano.

Mesus, vrbs Euboëæ Plinio est. Sed *Nesos* legendum iudico cum Pomponio. & sit Atalantæ Nesum Ptolemæi.

Meta, vide *Augustam*.

Metaboles, opidum circa Armeniam videtur, apud Curopalatem.

Metabus, vide *Metapontum*.

Metachœum μεταχῷον, Bœotiæ castellum, inter Orchomenum & Coroneam. Stephanus. Idem *Metachœrum* quoque nominatur, eidem.

Metacompso μεταχομψώ, Ptolemæo Ægypti vrbs, iuxta Syenen, quæ *Asuan* Zieglero hodie. *Tachempso* Pomponii videtur; (sed insulam in Nilo vocat.) & *Tacampson* Plinii. quam & *Thaticen* quidam appellauere, vt ipse scribit. Pet O. in secunda scribit Herodotus, eamque insulam quoque facit, & apud Elephantinem locat. ταχομψὼ quoq; Stephano vicus est, iuxta Philiam insulam Ægypti.

Metacum, interpretatur à Ioanne Barrio *Calatato*, Arabiæ Felicis opidum. Hoc Metacum in Latinis Ptolemæis nonnullis habetur; sed in castigatioribus, & Græcis *Cumacatum*, κυμάκατον, legitur. Vide *Nimetacum*, & *Rigiacum*.

Metadula μετάδυλα, Cappadociæ vrbs est, in Ponto Polemoniaco. Ptolemæus. Interpres habet *Megaluda*.

Meta, vide *Mediomatrices*.

Metagonium Straboni, *Metagonitis* μεταγωνίτις, Ptolemæo; Mauritaniæ Tingitanæ promontorium. *Cabo de tres forcas*, nominatur Castaldo; *de tres Arcas*, Oliuario. Metagonitas populos, habet ibidem Ptolemæus. quos *Metagonios* vocat Strabo. Sed aliud *Metagonium* promontorium Pomponio est; ad Ampsagum fluuium, vt videtur. Vide *Numidia*.

Metalassus μεταλασσός, Ptolemæo Ponti Polemoniaci vrbs est, in Cappadocia. *Megalossus* legunt eius interpretes.

Metalla, Sardiniæ locus: Antonino.

Metallina, vide *Castra Vicelliana*.

Metallofanensis loci, meminit Beda, & alia Martyrologia, vbi sub Diocletiano 40. sanctos capite cæsos scribunt ad IIII. Non. Maias. *Metallofenon* est D. Hieronymo in Locis Hebraicis, qui eam in Palæstina describit: 4. milliaribus à Dodan, versus Meridiem. Vide *Pheno*.

Metallum, id est fodina. Locus sic dictus videtur ab Herodoto 5. inter Macedoniam & Thraciam: vbi æris fodinæ: circa Prasiam paludem. etiam Galliç locus est in Lamberti (filii Onulphi.) S. Audomati canonici Flotido, sic enim nominat opus suum M. S. in quo hæc verba, *Anno octingentesimo quadragesimo octauo Normanni Burdegalam Aquitaniæ Iudæis prodentibus captam depopulatamque incendunt. Deinde Metallum vicum populantes incendio tradunt.* Est item nummus argenteus Ludouici IIII. Imp. cui ab auersa parte *Metallum*. quod quoque pro proprio loci habeo, eo, quod in aliis eiusdem legitur *Lugdunum*, item *Bituriges*, &c. Vide *Matalia*.

Metalum, vide *Tritum Metalum*.

Metanastæ, vide *Iazyges*.

Metanœa Procopio 1. Ædif. locus in suburbio Constantinopolitano. Vide *Canopum*

Metapa μέταπα, Acarnaniæ vrbs apud Stephanum. ex Polybii 5.

Metapinum, vide *Libyca*.

Metapontum Plinio, & *Metapontium* μεταπόντιον, Ptolemæo & Straboni. Magnæ Græciæ maritimum opidum, quod *Torre di mar* Leandro, & Ananiensi dicitur. *Thebesace* castellum hoc loco nunc esse scribit Niger. *Trebisaci* legendum duco. (At

Celso Cittadino verior sententia est Leandri quam Nigri) *Vibo* aliquando vocata fuit, vt Solinus auctor est. sic eam quoq; nominat Cæsar libro bellorum ciuilium tertio. Item *Siris* σῖρις, nomen habuit, teste Stephano & Eustathio. *Sirinos* quoque vocat eius incolas, Plinius. *Metabum* μέταβον, olim vocatam, tradit apud Strabonem Antiochus: idem quodammodo Silius 4. Tzetza Chiliade 12. numero 404. illam quoque *Alybas* ἀλύβας, appellat. item Stephanus. Vide *Bithynia*, & *Syme*.

Metaris Æstus, μέταρις, Ptolemæo, ad latus Orientale Albionis insulæ. The washe hodie videtur. μεγαρις erat in M.S. codice.

Metaros μέταρος, Hispaniç Tarraconensis fluuius. Ptolemæo. *Mearus* apud Melam est, vt Pintianus scribit. & ego subscribo.

Metaum μέταον, Stephano in Lesbo oppidum est. ex Hellanico.

Metaumacum, vide *Methaumacum*.

Metaurenses, vide *Tifernates*.

Metaurensis in Histria episcopi, memoria est in synodo VI. Constantinopolitana; sub Constantino Magno Imp. Vide *Suasa*, *Tifernates*, *Vruini*, & *Vrbinates*.

Metauros μέταυρος, duo sunt huius nominis in Italia fluuii, apud Strabonem, Vnum eorum in Vmbria statuit alii in Piceno, regione vicina, ponunt. Sidonius eum circa Ariminum describit. ad Senam Plinius de Viris Illustribus. Huius Vmbrici meminit quoque Val. Max. 7. cap. 4. iuxta Flaminiam, Acron. Hunc Leander, Niger, & Bonacciolus *Metro* vocari aiunt: *Metaro* alii habent: vt Cittadinus. Tertius in Brutiis est, cuius ostium ex aduerso Æoliarum insularum describitur à Plinio. Eum Niger *Angiuolo* appellat: Bonacciolus & Leander in sua Italiæ descriptione, *Seminara* nominari dicunt Sed idem Leander, sui quasi oblitus eum *Metremo* indigitat, in suo Insularum Italicarum libello. In Italiæ autem descriptione videtur duos fluuios ex Seminara & Metremo facere; ambos tamen in Brutio. Non video quomodo hæc sibi apud Leandrum constent. Locorum peritis hæc concinnanda relinquo. Hoc vnum addam, nonnullos ex Strabone (qui tamen apertè hoc non indicat) duos in Brutiis Metauros statuere, ex quibus M. Niger est, qui addit alterum à Catone in Originibus *Paccolicum* dici, nescio quo vsus exemplari: ego enim hoc apud hunc non inuenio. Idem tamen Gab. Barrius asserit: sed *Paccolinum* hic habet, *Pacco icum* legit Prob. Grammaticus ex tertio Originum. vt ait in vita Virgilii, additq; eum Rheginorum & Taurinorum fines dispescere. *Mataurus* per A. in prima, in marmoribus legi, Goltzius mihi affirmauit. *Metaurus* quoque fluuii nomen in Sicilia videtur, apud Strabonem 6. quem subter terram se condere aliquantulum dicit. Stephanus item Metaurus habet, sed pro Siciliæ vrbe. *Metaurus* locus sic dictus & statio nauium in Brutio, ad Metaurum fluuium: Straboni. Mataurum Pomponii & Stephani puto. hanc enim partem Italiæ maximè Orientalem, sub Siciliæ nomine à Stephano describi, non semel significaui.

Metcha [illegible]na castrametationum Israelitarum. Num. 33.

Metelis μέτηλις, Ptolemæo: *Metilis* per I. in secunda, Stephano. Pomponio Ægypti vrbs, ad Nili ostium Stephano etiam *Bechis* βῆχις, dicitur. *Rosetto* vocatur Italis, *Raschit* Turcis. *Rasit* appellat Beniamin. *Metelites* Nomus ibidem, Ptolemæo. Hanc, vt puto, Hirtius in Bello Alexandrino, describit sub nomine *Delta*. vocatq; locum illarum regionum nobilissimum.

Metellina Colonia, vide *Castra Vicelliana*.

Metellipolis, huius ciuitatis meminit synodus II. Nicenæ habita. Nescio vbi sit.

Metenses, vide *Mediomatrices*.

Metensis Episcopatus, in Numidia: Vict. Vticensi. *Metenensis* est in Coll. Carthag.

Metercosa μετέρκωσα, Capitanorum in Hispania vrbs. Ptolemæus.

Meterea Turba. Ouidius 2. Tristium, Elegia 2. *Iazyges & Colchi, Metereaque turba, Getaq; Danubii mediis vix prohibentur aquis.* Scythiæ Europeæ gens. si vera lectio. *Neureaq;* turba, mauult Merula. Val. Flaccus sanè coniungit Neuros & Iazygas, hoc versu, *Neurus & expertes canentes Iazyges aui.*

Methamaucum, & *Metaumacum*, video à Latinis appellari Venetiarum vrbis portum; qui vulgò *Malamocho* nomine innotescit. Meta Meduacum, quasi insula vltra Meduacu, legit Faroldus. Strabo habet *Medoacum* μεδόακος, portum, ad Medoaci flumi-

fluminis ostium. Idem etiam *Medoacos*, populos supra Venetos.

Methana μέθανα, Troezeniorum opidulum in Argiæ Isthmo. Pausanias. Inter Troezenem & Epidaurum hoc Straboni est. quod *Methone* Xenophontis est. Sic quoque Thucydides nominat. *Methana* vocatur quoque Straboni huic adiacens Chersonesus. in cuius Isthmum hanc vrbem sitam reor. Vide *Methone*, & *Chersonesus*.

Methene, vide *Chersonesus*.

Methone μεθώνη, Messeniæ vrbs maritima, in Peloponneso. Per o in prima scribit Pausanias, in Messeniacis. Hanc aiunt ab Homero *Pedasum* πήδασον, dictam, vt scribit Strabo. Idem dicit quosdam esse, qui per *Aepea* αἰπεῖαν nomen, Methonem intelligant. *Modon* hodie, Sophiano teste. *Mutune* Leunclauio. *Methone*, vrbs Thraciæ, Suidæ, & Stephano. Huius incolæ à vicinis *Aposphédoneti* ἀποσφενδόνητοι, id est, fundarum telis pulsi, vocabantur, vt tradit Plutarchus in Quæstionibus Græcis. In Macedoniæ confinibus fuisse, videtur ex Demosthenis Olynthiaca 1. *Methone*, vrbs Macedoniæ, in Magnesia: auctoribus Thucydide, Strab. Plinio, Stephan. & Solino: in Thessalia est Hesychio. Sub Oetæis montib. fuisse, docet Senecæ Troas. Suidas dicit vnam esse ex Halcioniis. (Halcionem vrbē describit hoc tractu Plinius.) In huius obsidione Philippus rex vnoculus factus est. Circa Olynthum hoc factum, scribit Plutarch. in Parallelis Minoribus. Thucydides habet huius nominis vrbes alias, in Laconica: Stephanus in Euboea; & in Persia. Vide *Methana*, & *Matona*.

Methora μέθορα, & *Clisobora* κλεισόβορα, Indiæ opida: Surasenorum gentis. Arrh. in Indicis. Methoræ etiam Plinius meminit, ad Iomanem amnem. qui in Indum influit. Vide *Scythopolis*.

Methoricum opidum desertum habet Plinius. circa Gedrosiam, vti videtur.

Methuriades μεθουριάδες, insulæ inter Atticam & AEginam iuxta Troezenem: vt refert Stephanus. *Methurides* sunt quatuor numero, in Megarico sinu: Plinio.

Methydrium μεθύδριον, Arcadiæ opidum: Plinio, Polybio, Thucydidi, Xenophonti, & Stephano. in Megalopolitanorum regione, Polybio 4. Est & aliud Thessaliæ: apud Strabonem, Pausaniam, Polybium, & Thucydiden.

Methymna μήθυμνα, Ptolemæo, Stephano, Ouidio, Philostrato, & Parthenio, Lesbi insulæ vrbs. Cretæ vrbs est apud AElian. 14. Animal. c. 20.

Metibi μίτειβοι, Sarmatiæ Europææ gens. Ptolemæus.

Metilis, vide *Metelis*.

Metina, vide *Blaston*.

Metinates, populi in Apulia, sunt Plinio. *Etinates* legunt tres mei codices.

Metiosedum, Vide *Iosedum*.

Metira, Antonino, Africæ locus: inter Paniurum & Lucundium. Per c. Mecira alius codex habet. Vide *Mecyra*.

Metita μίτειτα, Armeniæ Minoris, in Laninensi præfectura, opidum: Ptolemæo. & Lib. Not.

Metium, Vide *Marcium*.

Meto, locus Italiæ: Antonino. circa Thurios.

Metodorum, Galliæ vicus, circa Parisios. auctor Constantius presbyter, in vita S. Germani Antissiodorensis.

Metole, AEgypti locus. In II. Tomo operum D. Athanasii. cuius episcopum Cromii vocat.

Metomacharta, Vide *Charta*.

Metopa vicus, circa Arabiam fortè alicubi. Surius in S Euthymio abbate.

Metopen μετώπην, Peloponnesi fluuium, habet Callimachus, & AElianus, in Variis quam Stymphalii in figuram bouis depingunt. In Arcadia est, Callimachi Scholiasti.

Metopon, promontorium prope Peram vrbem, vicinam Constantinopoli; quod hodie *Acra Spandona* dicitur. Ex P. Gyllio. A Nicephoro historico Aquilonare promontorium vocari, idem addit. Vide *Arietis* Frons.

Metorensium ciuitas, Cycni regni caput, non longè à Troia. Dictes Cretensis, libro secundo.

Metores μέθορες, Persidis gens, Ptolemæo. *Magores* interpretibus.

Metorome μεθορόμη, Cappadociæ in Ponto Polemoniaco vrbs: apud Ptolemæum. Latini codices legunt *Mesorome*.

Metracha μέτραχα, vrbs archiepiscopalis.

Rrrr

In Sanctionibus Pontificum Orientalium.

Metria, vide *Stetin*.

Metridera, vide *Amedara*.

Metrisarum, vide *Matrisarum*.

Metropolis μητρόπολις, Sarmatiæ Europææ vrbs, Ptolemæo. *Miletopolis* Plinii est, vt æstimat Villanouanus. *Metropolis*, Phrygiæ vrbs. Athenæo, Stephano, & Ptolemæo: ad Mæandrum fluuium. Alia apud eundem Stephanum & Ptolemæum est in eadem Phrygia. Aliam habent in Lydia, Ptolemæus, Stephanus, Liuius, & Dion. Aliam habet Diodorus 15. in Hestiotide. Eidem Stephano est quoque Metropolis in Acarnania: in Doride: in Euboea: in Scythia: in Ponto Mossynœcorum, ex Xenophonte in Cyriac. in Thessalia, & supra Thessaliam: huius etiam meminit Ptolemæus, & Cæsar 3. Ciuil. *Col. Aur. Metro.* legit ex Gallieni nummo, Goltzius. Decem huius nominis vrbes numerat Stephanus. Hunc numerum nos tribus auximus, Sarmatica nempe: Hestiotidis: & alia Isauriæ regionis, cuius meminit concilium Nicenum. Alias præterea vide in *Auxumum*, & *Olbia*.

Metroum μητρῷον, locum siue opidum, sic dictum, habet Arrhiani Periplus, in Bithynia; ad Pontum Euxinum. Dolium in Metroo habuisse Diogenem, scribit Laertius. At locus hic Athenis, sic dictus.

Metubarris, Pannoniæ insula Plinio, in Sao flumine, qui eam Amnicarum maximam vocat. Hodie Zygeth dicitur. Sed hoc etiam vocabulum commune est omnium insularum, lingua Hungarica. In hac Metubarri scribit Lazius hodie exstare opidum Bibar nomine, à Bubalis nomine haud multum abludens.

Metulum μέτουλον, Straboni & Dioni Iapydum vrbs. Lazius scribit hodie Troiam esse, ad Sauum fluuium, in Mednikthal: Ciliciæ comitatus. Appianus in Illyricis tradit eam regionis metropolim esse, sitamq; in monte nemoroso, duobus conditam tumulis, quos vallis modica intersecat. Vide *Medullum*, & *Mutila*.

Metus, vide *Phobus*.

Meuania μηουανία, Vmbriæ opidum Ptolemæo, Straboni, Suetonio, & Tacito. *Benagna* Leandro appellatur. De hac Meuania Philander ad 2. Vitruuii hæc, *Ducatus Spoletini opidum, in via Flaminia, ad radices eius collis, in quo Falcum situm est, ex aduerso Triuii.* De eadem Sulpitius ad Lucani 1. *Meuania* videtur regionis nomen apud Columellam lib. 3. cap. 8. *Meuanates*, & *Meuanenses*, habet Plin. diuersos in Vmbria, quo loco aliquot codices mei *Meuanionenses* legunt. Vide *Vemania*.

Meuania, Vide *Ebuda*.

Meuidi Præsul Erastus, vnus ex 70. discipulis. Volaterranus 19. Vrbanor.

Meuoniola, habet Goltzius in suo Thesauro, ex vetusta inscriptione. *Galeate* vocatur hodie vrbs: vbi hæc inscriptio superest. In Romandiola Italiæ regione.

Mezai Plinii, *Mazæi* Ptolemæi; Illyridis populi. Vide *Mazæi*.

Mezarme, vide *Berzabe*.

Miacorus μιάκορος, Chalcidicæ vrbs: Stephano, ex Theopompo. Vide *Milcorus*.

Miacum, Hispaniæ opidum: Antonino. Inter Salmanticam & Complutum.

Miadii μιάδιοι, Africæ Propriæ gens. Ptolemæus.

Mias μίας, vicus Syriæ, de quo contentio erat inter Iudæos & Philadelphinos. Iosep. in Antiq.

Miasena, Antonino Armeniæ vrbs; versus Syriam. *Mesena*, legit pro eadem, idem.

Miba, Libyæ populi. Silius 3. Malim *Nuba*.

Mica Mons, vide *Iulia*.

Micela populi. Lucano 6. *Hic & odorato spirantes crine Micela.*

Micenas, vide *Apesantus*.

Micerianus episcopus, Felix Decret. 1. Distin. 51.

Michaelium, Vide *Sosthenium*, & *Estia*.

Michas, vide *Maacha*.

Michoe, vide *Troglodytice*.

Micite, Siciliæ locus; apud Silium 13. *Et Netum, & Micite*, &c. Nisi sit Motuce legendum.

Micripetanus, vide *Megrepetanus*.

Mictis, vel *Micteris*, vide *Cassiterides*.

Midacum, vrbs est Curopalati: in Armenia, vt videtur.

Mida Fons, vide *Marsyas*.

Midaium μιδαῖον, Phrygiæ Maioris, vrbs: Ptolemæo, Dioni, Stephano, & Plinio. μηδαῖον forsan Cedreni, & Porphyrogennetæ.

Midanon episcopatus, sub Bostrensi sede, in Syria Tyrius.

Midaua, vide *Medaba*.

Middelenglos, vocat Beda, (quod idem significat) Mediterraneos Anglos.

Midea μιδεία, Bœotiæ vrbs Straboni. item Argiæ, eidem sed differente accentu, μίδεια. (Hinc *Midea* Tumuli μιδέας γηλοφοι, Peloponnesi locus: Xenophonti 7. Græcor.) Hęc eadem *Medeia* μήδεια. Homero. hæc antea *Persopolis* Περσέως πόλις, vocabatur, vt inquit Stephanus. Vide *Lebadia*.

Midila, Africæ Propriæ ciuitas: D. Augustino, & Cypriano. Item concilio Carthagin. *Midita* fortè in Coll. Carthag. & ibidem *Midicensis* per C.

Midoe, vide *Troglodytice*.

Mieza, Macedoniæ vrbs Plinio, quam & *Strymonium* στρυμόνιον, appellari tradit Stephanus. Iuxta Stagyram fortè. vt videtur ex Alexandri vita: apud Plutarchum.

Migdo, vide *Magedo*.

Migdol, vide *Magdolus*.

Migdonia, vide *Bithynia*.

Migirpa, Africæ Propriæ ciuitas: D. Augustino & Cypriano. In concilio Carthag. & apud Vict. Vticens. Episcopalis sedes. Vide *Megripetani*.

Migo μιγω, Ptolemæo vicus, in Matmarica, Africæ regione.

Migodes, vide *Engyon*.

Migonium μιγώνιον, regionem, in Laconica, habet Pausanias. Iuxta Gytheum est.

Mihdimon, spelunca sic dicta, quam quidam *Aphriso* vocant. In Arcadia est, in regione Numææ, vt refert Germanicus Cæsar, in Aratum.

Mihera, vide *Zin*.

Milcorus μίλκωρος, Chalcidica vrbs, in Thracia, Stephanus: ex Theopompo. Eandem esse cum eiusdē Stephani *Miacoro* subdubitauerim, est enim A. cum Λ. non dissimilis adeo forma.

Milensis Episcopus, in Africa Colleg. Carthaginens. pro *Mileuensis* forsan corruptè.

Milesia Regio apud Plinium. vbi paucis in locis cicadæ. Vide *Miletus*.

Milesii μιλήσιοι, Græciæ Asiaticæ populi, sunt Diodoro II. quos tanquam patriæ proditores Dario adhæsisse scribit. *Milesios* Peloponnesiacos, habet Diod. 14. quibus Dionysius Messanam incolendam dedit. Vide *Miletus*.

Milesiorum Murus, locus AEgypti: circa Bolbiticum ostium. Strabo.

Miletida, vide *Tomis*.

Miletopolis μιλητόπολις, Mysiæ vrbs: inter Bithyniam & Cyzicum, ad Attyniam stagnum, ex quo Rhyndacus oritur (quod Strabo inde Miletopolitem vocat,) testibus Plinio & Stephano. Per ει in prima scribitur in nummo Commodi Imp. apud Seb. Erizzum. Stephano quoque Miletopolis in Persia est. Vide *Olbia*, & *Metropolis*.

Miletum Calabriæ vrbem à Milesiis Asiaticis conditam habet Barrius, ex libr. 6. Herodori: quam hodie *Mileto* adhuc nominati subdit. Eandem à Cicerone *Melita* dici, lib. 5. Epist. ad Atticum putat Seb. Corradus. Huius Mileti meminisse videtur Tzetza Chil. 7. numero 156.

Miletus μίλητος, Ioniæ vrbs, quondam *Pithyusa* πιτυοῦσα, *Anactoria* ἀνακτορία, & *Lelegis* λελεγὶς, Plinio, Stephano, & Eustathio testibus. *Branchesiam* vocatam, annotauit Canterus in Lycophronem, ex Clemente, vt addit. AElianus & Pomponius eam in Ionia ponit, *Joniamque* vocari quoque subdit. Huius incolæ *Milesii* appellantur: & regio *Milesia* apud Thucydidem. De Mileto Seneca Albinam consolās, Miletus ccc c c. LXX. vrbium populum in diuersa effudit. *Melaxo*. Alex. Zardus vulgo appellari scribit. Ad Mæandrum eam describit Orpheus. decimo autem ab hinc stadio, Plinius. De hac vrbe multa Strabo. In Caria malè hæc a Ptolemæo ponitur. *Miletus* Cretæ vrbs apud Homerum. B. Ιλιαδ. Straboni quoque, Pausaniæ & Plinio. Est quoque Cretica insula; apud Eustathium. Plinius tradit, Miletum opidum Troadis, ad Euenum amnem intercidisse. Vide *Calypsus*, & *Tomis*.

Mileuis Africæ Propriæ locus, Augustino Epistola 168. *Milenitana* Regio est apud

eundem, Epist. 129. ad Donatum. Ciuitas μιλεῦιζων Melibitana est in concil. Carthag. Vnde liquido apparet errare eos qui concilium dictum Mileuitanum, in Melita insula habitum scribunt.

Mileum, vrbs in Africa Propria, xxv. M.P. à Cyrra Antonino. Huius meminit D. August. & Synodus Constantinopolitana V. quæ eam Numidiæ attribuit. F. Balduinus putat corruptum: pro *Mileuim*. In Victore Vticense M.S. mentio fit *Milianensis* Episcopi. *Myraum* Ptolemæi puto.

Milianum, Vide *Mileum*.

Miliare, Daciæ fluuius, apud Iornandem. *Muliare*, per quintam vocalem scribit Lazius, & *Mulbach* interpretatur. *Miliaria*, & *Miliariensis* Alæ meminit Lib. Notit. inter præsidia in Palæstina posita. Vide *Ala Miliarensis*.

Milichio, agri Syracusani fons. Plinius.

Milichus μείλιχος, fluuius Achaiæ, qui antea *Amilichus* ἀμείλιχος, dicebatur. Pausanias in Achaicis.

Milidiensis locus, in Africa. Colleg. Carthag.

Milinus μιλῖνος, portus AEthiopiæ, ad sinum Arabicum. Strabo.

Milidunum, Vide *Meledunum*.

Militare, Valeriæ Ripensis locus: in libro Not.

Milium, loci nomen; in Historia Miscella, 23. Regio vrbis Constantinopolis videtur.

Milliarius, Cliuus, Vide *Theba*.

Milmandra, & *Albeta*, Galliæ flumina. In vita Sancti Eustathii abbatis Luxouiensis.

Milo, Indiæ mons, cuius accolæ auersis plantis sunt. & octonos in singulis plantis digitos habent. Solinus.

Milolitum, apud Antoninum Thraciæ oppidum.

Milonia μιλωνία, Samnitum opidum; apud Steph. & Liuium 10.

Miltina μιλτίνα, vrbs Africæ. Diodorus, libr. 20.

Milton, Vide *Apsasium*.

Miltoseleucus μιλτοσέλευκος, Socrati, & *Monticseleucus* μονσέλευκος, Sozomeno, in Tripartita historia; Galliæ locus, quo Magnentium prælio superatum à Constantio Imperatore fugisse scribunt. *Mons Seleucus* est in veteri interpretatione. Huius meminit quoque Itinerarium Antonini, in Gallia Narbonensi.

Miltus μίλτος, vrbs insulæ Sogdianæ, in sinu Persico Ptol.

Miluius, vide *Pons*.

Miluius Ager. Papinius 2. Syluarum, in Glauciam Melioris. Circa Miluium pontem.

Milyas μιλύας, Carbaliæ vrbs, in Pamphilia: Ptolemæo & Polybio. Est & regionis nomen hoc tractu: Ptolemæo & Straboni: item Herodoto, cuius incolas *Milyas*, *Termilas*, & *Solymos* vocatos addit. *Milya* dicuntur huius incolæ à Strabone. quos Thracum sobolem facit Plinius. Vide *Lycia*, & *Mylias*.

Milynorum μιλυνῶν, meminit ex nummo Goltzius.

Mimaces, & *Mimaci*, Vide *Mimalces*.

Mimalces μιμάλκες, Libyca gens: Stephano. *Mimaci* μιμακοί, fortè Ptolemæi. *Mimaces* idem habet in Africa Propria.

Mimallis, Vide *Melos*.

Mimas μίμας, Homero, Thucydidi, Plinio, Straboni, & AEliano Animal. 5. cap. 27. Asiæ Propriæ promontorium est, Chios insulæ oppositum. *Cabo Stillari*, Nigro dicitur. Est & mons in ipsa insula, vt refert Scholiastes Callimachi. Mons Ioniæ, in Asia, non longè à Colophone: Solino. Circa Laodiceam, est Ptolemæo. Legitur etiam *Minas*, per N. in secunda. Mimantis etiam meminit Philostrat. 2. Apollonii, & Silius 3, *Mimantem* Montem ventosum; in Psyria, habet Cicero ad Atticum. *Mimas* μίμας, quoque in Thracia mons est; apud Aristophanis Scholiastem in Nubibus, Suidam, & Ouidium 2 Metamorphoseos. AEtoliæ, Hesychio est.

Mimatensis Montis Galliæ, circa Gabalitanam vrbem, cuius episcopus S. Priuatus erat, meminit G. Turonensis. *Memmatensis* etiam legitur. Regino habet *Mitanensem* in territorio Caualitano corruptè. *Mande* hodie vocatur, teste Cœnale, Belleforestio, & Cognato.

Miminensis Episcopi, in Africa, meminit Vict. Vtic.

Mimeni, Vide *Menini*.

Mimingroda, Vide *Minimigardum*.

Mimnedus μιμνηδός, Stephano Lydorum opidum: ex Hecatæo.

Mina, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs: Antonino. Vide *Miniara*.

Minace, opidum Hispaniæ Bæticæ, ad mare Mediterraneum: Auieno.

Minai, vide *Minnai*, & *Naamath*.

Minagara μινάγαρα, Indiæ intra Gangem vrbs in Indoscythia: Ptolemæo. *Maciquopatan* Castaldus vocat. Est & altera eiusdē nominis, eidem Ptolemæo: in eadem India, quæ *Minnagar* apud Arrianum in Periplo videtur. quam Scythiæ metropolim vocat.

Minariacum, vide *Menariacum*.

Minaticum, Galliæ Belgicæ vrbs: Antonino. *Nintiacum* pro eo legi in tabula Peutingeriana, visum M. Velsero.

Mincius, Lombardiæ Transpadanæ fluuius est, apud Plinium: & D. Augustinum ad Dioscorum. *Mencio* Leandro est. *Sarcha* vocari, Niger ait.

Mindana, ager sic dictus: Misthiæ episcopatui subiectus. Balsamon in epistolam Basilii ad Amphilochium.

Mindus, vide *Myndia*.

Minduum, vide *Mirduum*.

Mindya, *μινδύα*, pag⁹ in Caria: circa Myndum, Strabo 14. *Cyndia*, *κινδύη*, autem legendum putat Casaubonus, ex Polybio 16. vbi Cindyadis Dianæ meminit. Vide *Cindya*.

Mineruæ ἀθηναῖ, nomen, vrbem quandam Siciliæ retinere, scribit Diodorus Siculus 5. Circa Himeram. *Mineruæ Ara βωμὸς ἀθηνᾶς*, Sinus Arabici insula Ptolemæo. *Chisale* est, nisi recentiorum tabulæ fallant. *Mineruæ* Castrum, ex Varrone describit Barrius in Calabria circa Locros; idq; nunc *Cripteria* nominatum tradit. *Mineruæ* Muri, in Achaia Peloponnesi. Pausanias in Achaicis. *Mineruium* Colonia apud Paterculum puto. *Athenæum* est Halicarnasseo. Mineruæ Tēplum Ἀθηνᾶς ἱερόν, locus in Hispania: Straboni 3. *Mineruæ* Palus, vide *Triton*, *Mineruæ* Promontorium, vide *Athenæum*, *Ancon* & *Pallenidis*.

Mineruium, vide *Mineruæ*.

Mines Portus, in Gallia Narbonensi: Antonino. Circa Massiliam.

Mingum, vide *Ningum*.

Minica, apud Antoninum Syriæ vrbs, circa Emissam. alias *Minniza* Simlero. *Minica* Ciuitatis Primæ Galatiæ, mentio fit in VI. synodo Constantinopolitana.

Minicus, vide *Amgrus*.

Miniatis, vide *Geminianum*.

Minimigardum, vrbs Westphaliæ: quę hodie *Monasterium*, vel Munster. Surius in vita S. Swiberti. *Mimingroda* est Crantzio.

Minio, Virgilio, & Vibio Tusciæ fluuius est. *Munio* dicitur à Rutilio: *Migno*, Nigro & Blondo, *Mugnone* Leandro nominatur. Iuxta Cære, vt Seruius docet 8. Æneidos. vbi *Caritis* amnis vocatur.

Minium, Opidum & flumen Minium. Sic Plinius lib. 4. cap. 21. In Lusitania. Tria alia exemplaria mea Euminium legunt. Idem fortè cum *Æminium* Ptolemæi.

Minius μίνιος, Hispaniæ Tarraconensis fluuius, Melæ, & Ptolemæo. Hunc Lusitaniæ maximum esse, & *Bænin βαῖνις*, quoque vocari, scribit Strabo. Hermolaus putat inuersè Bænis pro *Nebis* scriptum esse. Miniū tamen & Nebin diuersa flumina autumo: Ptolemæus enim & Pomponius vtrumque nominat. Minius videtur *Nimis νίμις*, ab Appiano appellari. Pro *νίμις*, *Nibenes* vertit Cęl. Secundus. *Minnio* adhuc dici, ex Clusio, & Tabulis habeo.

Minizum, vide *Mnisum*.

Minnai μινναῖοι, apud Strabonem sunt populi in Arabia Felici. Iuxta mare Rubrum eos collocat Stephanus. sed per I. in prima. Plinius singulari N. scribit. sic quoq; Ptolemeus & Stephanus.

Minnagar, vide *Minagara*.

Minna Villa Amarsi, Africæ Propriæ. Antoninus.

Minniza, vide *Minica*.

Minnodunum, Antonino vrbs; quam Simlerus *Milden* nominat. Inter Aug. Prætoriā, & Aug. Rauracorum.

Minoa μινῴα, Ptolemæo Cretæ insulæ portus. *Paleocastro* dicitur Nigro; sed *Alremura* Sophiano. Eidem Ptolemæo est alia quoque *Minoa*, in eadem Creta. *Minoa*, insula quæ ante Megaram iacet. in sinu Saronico, Thucydides 3. & 4. Promontorium Atticæ quoque est, Megaridis regionis: quod Nisææ portum efficit: Straboni. cui etiam castellum sic dicitur, ad sinum Argoli-

cum. Portus est ibidem Ptolemæo. Apud Pausaniam quoq; promontorium est, excurrens in mare, ab vrbe Epidauro Limetę. Hæc fortè μινοα Plethonis. Stephano Arabiæ opidum est. Eidē in Siphno insula vrbs. Vide *Gaza, Minyia, Heraclea, Minthe, Nisse,* & *Paros.*

Minoe, vide *Minoa*, & *Minthe.*

Minoides μινωΐδες, insulæ sunt apud Apollonium 2. Eius Scholiastes Cyclades interpretatur: à Minoo rege, qui his quondā imperauit. *Minoium* Pelagus Cretæ, habet idem, & Phauorini Lexicon. Pro *Ægeo* existimo.

Minoium Pelagus, vide *Minoides.*

Minores, vide *Cælalete*, & *Mizi.*

Minos, vide *Gaza.*

Minsal, vide *Melos.*

Minterius, vide *Orchomenus.*

Minthe μινθη, mons in Peloponneso, teste Ptolemæo, & Strabone. Gemistus hoc loco apud eundem Ptolemęum, μινώη legit, & eum quoque *Scorton* σκόρτον, vocat. *Olono* vocatur Nigro. *Euan* videtur apud Pausaniaam dici, ab Euoë bacchantium voce; quod hoc loco Bacchus, & quæ eum sequebantur mulieres, sic exclamasse credantur.

Minturnæ μιντοῦρναι, Latii vrbs & colonia Ptolemæo, aliisq;. Ad Lirim fluuium Halicarnasseo. quam Georg. Fabricius scribit vulgò *Traietto* vocari. *Castro al mar*, Nardus Sanfelicio auctore est, vbi hodie *La Scafa del Garigliano.* Est nūmisma Tiberii Imp. apud me æneum, quod *Munturn.* legit. *Mentyrna* μεντυρνα, habet Stephanus. *Minturnensem* Paludem, habet Seneca 3. Declamationum. *Minturnense* flumen, circa Minturnas. in 18. Digestorum. Lirim sic vocare verisimile est, cum Liuius scribat Minturnas coloniam ad ostium Liris deductam. *Venturnæ* corruptè legitur apud Æthicum. Ex Minturnarum ruinis *Traietto* ædificatum scribit ad me quoque Celsus Citadinus. Traietto autem in colle est, Minturnæ erant in valle siue planicie, quod ex amphitheatri & aquæductuum reliquiis, palam omnibus. fueruntq; ad dextram Liris fluminis, quo in loco sunt vestigia pontis olim coniungentis viam Appiā. *Minuci* Castella vocāt, sic Lucanus 6. Alii *Minici* legūnt. Sed & *Numici* lego in codice calamo exarato. A Numitio conditore sic vocato lego in membranis vetustis.

Minuensis Episcopi, in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vticensis.

Minutia, locus quo Lampridius scribit Herculis signum æneum sudasse.

Minya μινύα, vrbs Thessaliæ; quæ prius *Almonia* ἀλμωνία, dicta fuit. Stephano. Eidē Phrygiæ vrbs circa Lydiam. Huius meatio etiam apud Lucianum in Pseudomante.

Minyada μινυάδα, regio Armeniæ: in qua Baris mons. Nicolaus Damascenus, apud Iosephum & Eusebium.

Minyæ, Gens in Elide, Peloponnesi regione. Strabo. Duas alias *Minyas* habet Pausanias, vnam Orchomeniis, alteram Scarphiæ finitimam. Vide *Minyeus, Argonautæ,* & *Orchomenus.*

Minytius μινύτιος, Pyli fluuius. Hesychius.

Minyeus μινύευς, sic dictus est *Orchomenus* Thessaliæ fluuius, Diodoro 4. & Plinio auctoribus. Item *Orchomenus* Bœotiæ opidū, Thucydide auctore. Huius populi etiam *Minyæ* dicti fuere, vt refert Pausanias in Bœoticis. Vide *Orchomenus*, & *Anigrus.*

Minyia μινύια, Ptolemæo Amorgi insulæ ciuitas μινωα, Stephani est. Vocatur à Castaldo *Mandria.* a Sophiano autem *Plati.*

Minyeium μινύειον, loci nomen est Suidæ.

Miones, vide *Cyprus.*

Mirabel, Guil. Tyrio est locus circa Ascalonem.

Mirace. Scythicis quem Iupiter oris Progenuit viridem Miracem, Tibisenaq; ostia. Val. Flaccus 6. Alii *Maracen*, sunt qui *Macaren*, legunt. Scythiæ lacum esse, dicit qui scripsit ad eum, Maserius. Ego vix dubito; quin cum locum poeta describat, quem ceteri auctores Tamyracen vocant.

Mirangids, siue *Miriangids*, vide *Germanicias.*

Mirduum, Procopio lib. 1. De bello Persico, vrbs est in finib. Persarum, sinistrorsum euntib. Nisibin. sed per N. *Minduum*, legit alio in loco. *Merdin* est apud Iosephum Barbarum.

Miriana, & *Miriniana*, vide *Mariana.*

Miride, castellū præsidiariū circa Zagrū montē: Amm. 19. *Maride* legit alius codex.

Mirisa,

Mirisa, ciuitas Syriæ Cauæ: Egesippon. c. 18. Vide *Maresa*.

Miritana Ciuitatis, in Africa, meminit Victor Vticensis 3. *Myzentina* legebat alius codex.

Mirmix, vide *Lotophagites*.

Mirmycion, vide *Myrmecium*.

Mirobriga, Ptolemæo trium opidorum nomen est in Hispania. vnum Turdetanorum in Bætica est. per Y. in prima μυρόβριγα. alterum Celticorum in Lusitania. tertium Tarraconensis Oretanorum. sed per ι. in prima scribit *Merobriga*. Plinius Mirobrigam habet in Beturia, Cordubensis conuentus: hoc Moralis & Mariana *Villa de Capilla* vocat. circa Fontem Oneiunam locus sic appellatus, duobus leucis ab Azuaga distans. Vnũ quoq; horum Moralis, Vasæus, & Clusius *Ciudad Rodrigo* appellant. Vide *Meribriga*.

Mirobrigenses Celtici, Hispaniæ populi, Plinio. *Ciudad Rodrigo* corruptè hodie dici putat D. Iacobus Delgadus. Vide *Cunei*.

Mirtenum, vide *Motenum*.

Miru, episcopalis locus, sub sede Scythopoli. Guil. Tyrius.

Mirus μιρός, Phrygiæ fluuius: apud Suidam.

Misadai, vide *Mosera*.

Misai, vide *Nissa*.

Misaris μισαρίς, Sarmatiæ Europææ promontoriũ: Ptolem. Ad Achillis Dromon.

Misal, vide *Masan*.

Misanci, vide *Isarci*.

Miscera μίσκερα, Siciliæ vrbs: vt tradit Stephanus, ex Theopompo.

Mischita, vide *Mesleta*.

Misdia, vide *Temisdia*.

Misea, vide *Moxœna*.

Misenam Coloniam habet Onuphrius, ex Vlpiano.

Misenus Mons Campaniæ, Liuio; & Virgilio. apud quem antea *Aerius* vocatus videtur. In Opicis eum describit Halicarnass. Monte *Miseno* nunc vocatur. *Misenum* opidum vocat Iosephus 19. Antiquit. 1. & Orosius 5. cap. 12.

Misetes, vide *Messogis*.

Misetus μισετὸς, Macedoniæ vrbs: Stephano.

Misgetes μίσγητες, Iberorum in Europa gens. Stephanus.

Misgomena μισγομεναὶ, Thessaliæ vrbs. Stephanus, ex Hellanici 1. Deucalioniæ.

Misia μυσία, Ptolemæo Albaniæ opidum.

Misimiani μισιμιανοὶ, populi, sub Colchorũ ditione. Agathias 3. An *Messeniani* Plinii? Si non iidem, sunt saltem contermini.

Misna, vide *Mesua*.

Miso, vide *Mero*.

Misor, locus in Palestina, Iosue 21.

Mispila, vide *Mespila*.

Misthia, vide *Mindana*, & *Mystiensis*.

Misthium μίσθιον, Oroandicorũ, in Galatia vrbs: Ptolemæô. Vide *Mystiensis*.

Mistia, vide *Mystiensis*.

Mistra, Pomponio Locrorum Epizephyriorũ, in Italia opidum est: Gab. Barri⁹ dicit sic quoq; à Plinio & Steph. vocari. & hodie *Gelosia*. Sed *Mystia* est apud Plinium.

Misua, vide *Messua*

Misulani, in Africa Propria gens: Plinio, & Ptolemæo. sed huic per M. in vltima, μισουλάμοι, *Musulani* Tacito.

Misum μισουμ, fanum Herculis, in Phocide. Plutarchus de Pythiæ oraculis.

Misyne, vide *Asina*.

Misynos, Libyci maris insula, Ptolemæo.

Mesurata, vt puto, hodie. vide *Gaa*.

Mithracini μιθρακινοι, Armeniæ Maioris locus videtur apud Strabonem 11. vbi equi præstantissimi.

Mithridatis μιθριδάτις, in Sarmatia Asiatica, regio: Ptolemæo. Mithridatis nomen in veteribus nummis per A. in secunda scribi, hic annotare placuit.

Mithridatium, Galatiæ castellum: Straboni 12. quod idem cum *Eupatoria* Appiani puto.

Mitrai μιτραῖοι, sunt montes circa Mæotim, auctore Luciano, in Toxari.

Mitrochtones, vide *Heraclea*.

Mitrotomias, episcopalis locus, sub Rubba Moabitarum. Guil. Tyrius.

• *Mitylene*, Plinio, Melæ, Arriano, Vitruuio, & Ptolemæo, Lesbi insulæ opidum liberum *Mitylin* vocat Sophianus. Ab hoc opido tota insula sic dicta fuit tempore Eustathii. *Mitylenas* numero multitudinis, legit Suetonius in Tiberio. *Mytilene* μυτιλήνη, per Y. in prima scribit Stephanus.

Mitys, Macedoniæ fluui⁹ vspiã. Liuio 44.

Inter Dium & Agassas vrbes.

Mixodia μιξόδη, fretum sic vocat Homerus, & Apollonius 4. inter Scyllam & Charybdim.

Mizxi, Susianæ gens. Plinius. Vide *Moxana*.

Mizi Maiores, & Minores, sunt in Arabia Felici, auctore Plinio.

Mizinum, vrbs in Galatia: apud Antoninum. Circa *Moson* Ptolemæi videtur. *Mnizũ* fortè, quod, vide inferius.

Mnasyrium μνασύριον, Rhodi insulæ pagus: iuxta Lindum. Strabo.

Mnasemanes μνασαιμανεῖς, In Arabia Felici sunt gentes: apud Ptolemæum. Sine N. in prima legunt interpretes.

Mnases μνάσεις loci, Episcopus Theodorus, est in concilio Ephesino III.

Mnemium μνημεῖον, promontorium Æthiopiæ, ad sinum Arabicum. Ptolemæus.

Mnemosynes, i. Memoriæ, & *Lethes*, i. obliuionis fontes Hercynæ fluminis, in Bœoria. Pausanias. Vide *Memoria*.

Mniara μνιάρα, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, Ptolemæo: quod *Hubet* vocatur apud Marmolium. *Mina* Antonini putat Simlerus.

Mnizum, loci nomen: in Codice, libro 7. titulo 62. Armacius eius fuit episcopus, in concilio Galatiæ Primæ. Per Y. in prima quoque reperio. item *Minizum*.

Mnyzum, vide *Mnizum*.

Mnozenia, vide *Mazania*.

Moab, vide *Medaba*, & *Areopolis*.

Moaben μωάβην, locum in Lyborum regione, iuxta Phicium montem, vbi Sphinx habitabat, habet Tzetza in Lycophronem.

Moabita μωαβῖται, Palestinæ gens. Genes. 19.

Moasila, vide *Masada*.

Moba μῶβα, apud Stephanum, pars Arabiæ sic vocatur.

Mobucharax μωβυχάραξ, ait vocari Stephanus eã vrbẽ Tertiæ Palæstinæ, id est Arabiæ Petrææ, quam Ptolemæus *Characmoba* χαράκμωβα, appellat. In Ptolemæi tamen codicibus hodie C*haracoma* χαράκωμα, legitur.

Moca μόκα, in Arabia Petræa opidum: Ptolemæus.

Mocarsus μόκαρσος, Thraciæ regio: apud Stephanum, ex Theopompo.

Mocasius, vide *Mocisius*.

Mocata μόκατα, Stephano Bithyniæ opidum, ex Domitio Callistrato.

Moccadeni μοκκαδηνοί, Bithiniæ gens: apud Ptolem.

Moccle μόκκλη, Phrygiæ vicus. Stephanus. *Mogleni* hinc fortè gentile.

Mocenia, pagus ad Danubii ripam dextrã, Auentino ex lapide antiquo. cui *Montzing* hodie vocatur.

Mocesus, vide *Mocisus*

Mochadion littus, circa Byzantium, auctore Procopio. Ad sinum *Moucaporidem* fortè, quem Dionysius Byzantius describit. P. Gyllius in Bosporo.

Mochmur μοχμούρ, torrens in Palęstina. Iudith. 7.

Mochol, vide *Dagbet*.

Mochora, vide *Mogaro*.

Mochura μοχούρα, Arabiæ Felicis mediterranea vrbs, Ptolemæo. *Mecha* putatur Nigro. *Meca* hæc vocatur ab Apomasare.

Mocillus μοκιλλός, Bithynię collis, Cedreno, & Zonaræ.

Mocisus μωκισσός, loci nomen, in Sanctionibus pontificus Orientalium. geminato SS. est apud Porphyrogennetam. In Cappadocia. Per E in secunda est apud *Balsamonē*. & A. in secunda apud Curopalatem. *Mucissus* μουκισσός Procopio 5. Ædif. *Mucassus* apud Phleg. Trallianum videtur. Est & *Mocisia* Cisterna, in Blachernis Suidæ.

Mocontiacum, vide *Magontiacum*.

Mocoreta μοκορῆται, Ptolemæo, *Mocrita* interpretibus, Arabiæ Felicis gens.

Modacæ μοδάκαι, Sarmatiæ Asiaticæ populi: Ptolemæo Per O. in medio legunt interpretes.

Modein, vide *Modin*.

Modiacus, vide *Magabia*.

Modiana μοδίανα, Ptolemæo Arabiæ Felicis vrbs, ad sinum Arabicum.

Modin μωδείν, 1. Machab. 2. ciuitas in Palæstina, vbi Matathias habitabat. Idem Iosephus 12 Antiq. sed pagum facit. μωδεείν scribit idem 1. de bello Iudaico.

Modiris μόδιρις, Indiæ intra Gangem emporium, apud Ptolemæum. In periplo Arriani *Muziris* μούζιρις, legitur, sic quoque eidem

dem

dem Ptolemæo lib. 8. & Plinio. *Musuris μυσυρὶς*, legitur apud Lucianum, de Vera Historia. Vide *Zizerum*.

Modœtia, apud Paulum Diaconum est Insubrum vrbs. XII. M.P. à Mediolano. Blondus & Leander eam *Monza* vocari aiunt. *Mogontiam* olim dictam, ex antiqua huius loci Inscriptione, ostendit Mar. Niger. Melius, vti ego auguror, Gaud. Merula *Moguntiacum*, qui ipsam Inscriptionem, vti ibidem etiamnum reperitur, exhibet; in libro suo de Gallia Cisalpina.

Modogalica, Indica gens, in Gangis quadam insula. Plin.

Modogulla μοδόγυλλα, Indiæ intra Gangẽ vrbs: Ptol.

Modomastica μοδομαστική, regio Carmaniç Desertæ, apud Ptolemæum.

Modonus μόδονος, Ptolemço fluuius est in Hibernia. *μόδυνας*, legebat M S. codex. Videtur ille qui Dublinum emporium adluit, & *Liffeus* hodie vocatur.

Modrena, Bithyniæ vrbs, quam hodie *Mudurni* vocant, vt habet Leunclauius in Onomasticho Musulmanico. Vide *Comopolis*.

Modrimen Regionem, habet Miscella Historia 22. Vide *Comopolis*.

Modron μόδρων, locus Phrygiæ, vnde Gallus fluuius oritur. Strabo. Modra, in Latino erat.

Modubæ, vltra Gangem populi, vt scribit Plinius.

Modunas, vide *Modonus*.

Modundam, Æthiopiæ sub Ægypto oppidum, in Nili ripa. auctore Plinio.

Modunga μοδύγγα, Mauritaniæ Cæsariẽsis vrbs: Ptolem.

Modura μόδυρα, aut *Deorum* Vrbs; vt Ptolemæus vocat, Indiæ intra Gangem vrbs, in Caspiræis. Hanc Castaldus scribit hodie *Bisnagar* dici. Est eidem Ptolemæo ibidem alia Modura regia Pandionis. *μυδιέας* hæc est in Periplo Arrhiani; & *Modusa* Plinii.

Modusa, vide *Modura*.

Moduti μοδύτυ, Taprobanæ insulæ vrbs, Ptolemço. *Pinder* hodie est, vti videtur Villanouano.

Mœchindira, vrbs in Æthiopia sub Ægypto: apud Plinium.

Mœdum Orientis, Bithyniæ locus, inter Niciam & Cœnum Gallicanum: Antonino. *Medium* legit Simlerus.

Mœgilani μοιγιλανοὶ, Latinorum populi; apud Halicarnassеum 8. *Mugillanos* vertit Gelenius. Silburgius scribit se nescire an Vitelliani legendum sit, seu Vittellini: à Vitellia vrbe

Mœnensium Castrum, habet Goltzius in suo Thesauro. ex antiqua inscriptione. Nescio vbi terrarum.

Mœntini, Illyrica gens Iapidum. Appianus.

Mœnus, Germaniæ amnis Plinio, *Mœnis* Pomponio, *Menus* Ammiano, Franconiæ regionis est, & Meyn hodie dicitur. Hunc Regino historicus, & eius temporis scriptores *Mogonum* vocant. Fortè *Iulia* flumen est, apud Velleium Paterculum. Nisi pro Iulia, *Lupia*. apud hunc legendum. vt viri docti quidam suspicantur. Gerard. Mercator in Tabula Saltzburgensi habet fluuium hodie *Geyl* dictum, quem veteri nomine *Iuliam* vocant: vt inquit: nullo autem addncto auctore.

Mœridis Stagnum, *μοιρίδ⊕ λίμνη*, in Ægypto est, Ptolemæo auctore. item Pomponio *Mœris*. *Myrida* per Y. legit Herodotus & Ælianus de animalibus libr. 6. cap. 7. *Buchaira* vocatur hodie, vt tradit Castald.

Mœsia, Europæ regio; quam in *Superiorem*, & *Inferiorem* diuidunt. *Superior* indigitatur à Leunclauio *Zirfi*, à Lazio *Seruia*; à Cuspiano *Bosna*: à Taurino Olmutiense *Moldauia*; & à Sabellico *Walachia*. Tzetza Chiliade 11. vocat *Hungariam*. *Inferior* aliquando *Flaccia* dicta fuit, vt Sabellicus docet. Cereris horreum nominat Pomp. Sabinus. Taurinus eam *Walachia* dici putat. Lazius, Cuspinianus, & Chalcondias eam *Bulgariam* appellant. *Sagoriam* Petancius. Mœsi, montis Hæmi accolæ (qui sunt Inferiores) nunc *Blachi* nominantur, inquit Nicetas. horũ meminit quoque Pachymerus. De hoc Mœsiæ vocabulo libet hoc addere ex Hermolai Castigationibus Plinianis: quòd Plinius, Tacitus, Flaccus, Virgilius, Martianus, & ferè omnes Latini codices hoc nomẽ per OE. diphthongũ scribunt: Græci autẽ per Y. *Mæsia* per Æ. in-

ver... in antiqua inscriptione, apud Aldum ... *Mysiam*, pòst *Mœsiam* vocatam ... Homero, Dion Prusæus. M.esiam, ... *Scythiam* nuncupari tradit Iornã-... *Scythiam Thracensem* Zosimus lib. 4. in qua Tomin vrbem ponit. Ouidius lib. De Tristibus non semel eandem Scythiam vocat, sic quoque Arrhianus in Periplo. Hũc tractum puto a Plutarcho *Scythiam Ponticam*, & incolas *Scythogermanos* siue κελτοσχύθας, dici. *Pontica* Maritima est Polyęno 8 in Amago dici. *Pontus* etiam simpliciter eius pars ad littus Euxini maris appellari video passim a classicis auctoribus, vt Ptolemæo, Stephano, Ortelio, &c. Pomponius enim suo Thracia comprehẽdit *Mæsia*, ciuitas Phrygiæ, haud longè à Troia: auctore S...uio, in illud Virgilii: *Nullo tantum se Mœsia cultu iactet. Mysia* hæc Stephano. Vide *Dardania*.

Mœsium, à quo silua Mœsia, vrbs Etruriȩ. sic in Originib. quæ Catonis nomine circũ feruntur. Vide *Mesia*.

Mœsus, Mesus, Nesus, inconstans est lectio apud Val. Flaccũ 6 Mœsus rectè scribi puto, à Mœsia duplici Europæa. Scythica ges est.

Mogaro, Antonino Galatiæ opidum *Mochera* libro Notit. vt censet Simlerus.

Mogetiana, Pannoniæ Inferioris vrbs, legitur etiam *Mogentiana*, apud Antoninum. *Magetiana* legit etiam Simlerus. *Zika* fortè hodie, vt Lazius coniicit, & credit eandem cum *Magniana* Ptolemæi, & *Magia* Stephani.

Moggoresea, vide *Magora*.

Moglana, & *Mogle*, μογλενοὶ, in Macedonia populi; apud Cedrenum, & Curopalatem. Vide *Ædessa*, *Moccle*, & *Notia*.

Moglintensis Campus, ad Glinno fluuium, decimo milliario ab vrbe Pictauorum. In Gallia est. Surius in vita D. Remigii. *Vogladensis* legere Æmilium, idem annotauit. *Vocladensis* est apud Turonensem. *Voglensis* nomen retinere, scribit *Massonus*.

Moggoresea, vide *Magora*.

Moglana, vide *Ædessa*.

Mogola μόγολα, Porphyrogennetæ circa Cariam vrbs.

Mogontia, vide *Modætia*.

Mogonus, vide *Mœnus*.

Mogrus μόγρος, Colchidis fluuius Arriano. Plinio hoc loco *Nogrus*, deprauata fortassè lectione.

Moguntia, vide *Maguntiacum*.

Moguntiacum, vide *Modoetia*.

Mohaila, in Palæstina vrbs. Lib. Notit.

Molada μωλαδὰ, 70. interp. *Meloda* legit D. Hieronymus. Iosuè 15. 19. & 1. Paralip. 4. Palæstinæ locus.

Mola Formiana, Ciceroni sic dictæ, quò ... à Formiis non longè abessent. In Latio ... & hodie pagus est, *Mola* dictus, vt scribit Mar. Niger.

Molaria, Sardiniæ locus: Antonino.

Moleaba, Palestinæ vrbem, habet Lib. Notit.

Moleates, gens socia amicaq; Populo Romano: si vera est lectio apud Gelliũ 1. cap. 13.

Molgii, vide *Troglodytæ*.

Molibæ μολίβαι, Æthiopiæ sub Ægypto gens. Ptolem.

Molicuntensis Episcopus, in Mauritania Sitiphensi. Vict. Vticens.

Moliensis μολιεῖς, Græciæ populos habet Suidas, in verbo Αμφικτυόνες, At Melienses legerim ego.

Molinda, Indiæ populi, vltra Gangem. Et vrbs ibidem eiusdem nominis Plinius.

Moliscon, castellum sic dictum, Curopalati, & Cedreno Circa Illyriam fortassè.

Molisinum, opidũ Galliæ, in diœcesi Lingonensi. *Molesine* vulgo. Vide *Beccensis*.

Molium μώλιον, huius meminit Ptolemæus in descriptione Ciliciæ; quo (nisi vitiosus sit locus) vocabulo Amanum montem designare videtur: Latina certè exemplaria, quotquot viderim, eo loco *Amanum montẽ* legunt.

Molochath μολοχὰθ, Ptolemæo est Mauritaniæ Tingitanæ fluuius. *Nocore* vocatur Castaldo. Oliuarius scribit Arabicè *Melulacha* dici. *Mulucan* habet Marmolius. Niger tradit a Barbaris *Munzemar* nominari, *Mulucha*, Pomponio & Plinio appellatur. Finis Bochi regis, & Massæsulorũ gentis.

Molocria μολοκρία, Stephano Nemeæ opidum. Idem videtur cum Molorchia Gyraldi. μολυκρία legit Stephanus, ex Aldi editione. Vide *Molorchos*.

Moloeuntem μολόεντα, Græciæ fluuiũ, habet Herodotus 9 In Achaia est, circa Cithæronem. An Molus Plutarchi?

Mologeni, vide *Scythæ*.

Molon. Pomp. Sabinus in VI. Æneidos hæc: *Aiunt quidam, Æneam sepultum in vrbe Berecynthia, prope flumen Molon*. Sed *Nolon* legendum, ex Festo.

Molorchos Nemus in Nemea: à Molorcho hospite Herculis. sic Vibius: *Molorchos nemus est, & Nemea silua vocatum. sic dictum, quod dum accederet Hercules aduersus leonem Nemeum, à Molorcho pastore susceptus & hospitatus est, & nemus Molorchum dictum est*. Sic Boccatius: *Molorchiam* ciuitatem habet Gyraldus, in suo Hercule. Vide *Molocria*.

Molosia, vel *Molossia*, vide *Molossi*.

Molossi μολοσσοί, Inter Epiri populos numerantur à Plinio. Vicini Cassiopeis videntur apud Plutarchum in Quæstionibus Græcis: vbi AEnianes primum habitabant. Liuius 45. Molossidis regionis meminit. *Pandosia* hæc hodie vocatur, nisi fallat Pinetus. *Molosiam* hanc nominat Stephanus; simplici S. Geminato verò Euripides in Andromache. *Molotti* sunt Heraclidi in Politiis *Molossi* etiam in Thessalia, Victorino Grammatico. item Atheneo 11. vbi *Iolcon* vrbem *Molossiæ* vicinam facit.

Molossia, & *Molossis*, vide *Passaron*.

Molossus, vide *Molottus*.

Molotti, vide *Molossi*.

Molottis, circa Iolcum, Thessaliæ locus: Athenæo 11.

Molottus μολοττός, Arcadiæ amnis, apud Pausaniam. *Molossus* habent interpretes.

Molpidis Petra, Lycophroni: est Elis vrbs, teste Isacio, eius Commentatore. Vide *Elis*.

Molsus μολσός, gens AEolidis. Phauorini Lexicon.

Moluius, vide *Pont*.

Moluris Petra, vel saxum, in agro Corinthiaco, qua Megaram itur: Pausaniæ in Atticis, & Isacio in Lycophronem.

Molus amnis, Plutarcho in Sylla. In Græcia circa Bœotiam vspiam. Aut idē est quā supra Morium nominauit, aut non procul ab eo. Vide *Molocuntem*.

Molybodes, insulæ Sardiniam adiacentes; quæ sunt Plumbea & Hieracum; nunc *Isola de S. Piero*. Sic Pinetus in sua Vrbium Corographia. Sed errat hic in nominibus, cùm *Molybodes* μολυβώδης, Ptoleмæo non sit nomen commune duarum insularum, sed vnius tantùm. Molybodes enim, & Plumbea idem est, & significat, candemq; insulam denotat. Plus tribuerim in his Leandro, in suo de Insulis Italiæ libello, qui dicit *Hieracum* ἱεράκων. hodie *S. Pietro* vocari: & *Molybodes*, quæ Plumbea Latinis interpretibus est, *Isola di Toro* nominari.

Molybdana μολυβδάνα, vrbs Mastienorū: Stephanus.

Molycria μολυκρία, Ptolem. & Stephano, vrbs; hic AEtoliæ, ille Locrensium Ozolorum facit. μολυκρεῖοι Pausaniæ.

Molycrium, vide *Rhium*, & *Molycria*.

Molyndia μολύνδεια, Lyciæ vrbs: Stephano. ex Alexandri 1. Lyciorum.

Molus μῶλις, Libyca vrbs, Stephano.

Momemphis μώμεμφις, AEgypti vrbs, apud Strabonem & Stephanum.

Momociacum, Galliæ opidum, Greg. Turonens. 9.

Mompsi Domus, vide *Heracleotica*.

Mona μῶνα, insula inter Britanniam & Hiberniam sita, vt Ptolemæus, Cæsar, & Plinius eam describunt. *Monna* μοννα, geminato NN. habet Xiphilinus in Nerua & *Memma* corruptè Iornandes, vt puto. Hanc hodie *Man* nominant. de qua vide *Monaœda*. Taciti *Mona*, alia ab hac est, continenti Britanniæ proxima: ita vt ex ea in insulam nando per vada transmitti poterat Hæc olim Druidum sedes fuit, Tacito auctore. Hodie incolis Britannis, qui auitam linguam retinent, *Mon* vocatur: Angli verò Saxonica lingua imbuti, *Anglesey* vocant; Humfredo Lhuydo & Lelando. *Monam* aliam, Rheni insulam, citat ex Tacito Marlianus in suo locorum Indice, eamq; Hollandiæ, Frisiæ, ac Geldris proximam facit, atque ex ea *Monasterienses* nomen retinere putat; ineptè. Eandem habet Zacharias Lilius in suo Orbis Breuiario; & cæteri qui postea Lexica conscripsere. Apud eosdem est etiam *Vatastica* insula, eodem tractu, & eidem Tacito adscripta. sed simili errore, ex corruptis exemplaribus vtramque. Neutrā enim nouit Tacitus.

Monabæ μοναβαί, Isauriæ vrbs. Stephano. Et *Monabates* gentile, eidem.

Monache μοναχη, insula ante Taprobanã. Ptolemæus.

Monadi, Dauniorum in Italia gens: quos Diomedes ibidem deleuit. Plinius auctor.

Monalus μονάλ☉, Ptolemæo Siciliæ fluuius, qui Fazello *Molina* dicitur; *Pollina* alio in loco legit idem, melius. *Tosa* autem Leandro. *Mal pertuso* quidam Anonymus habet.

Monaœda μοναοιδα, insula est Ptolemæo, inter Britanniam & Hiberniam sita. In aliquibus vetustis Latinis Ptolemæi exemplaribus *Monarina* legitur, vt quoque in M.S codice Græco, μοναρίνα. Beda *Menauiam* appellat, & Gyldas *Euboniam*. *Menau* vocant hodie Britanni indigenæ: Angli autem *Man*. hinc quidam recentiores *Mania* fecere: vt tradit Humf. Lhuydus. *Monapiam* à Plinio dici censeo. An *Mona* Cæsaris sit, doctioribus inuestigandum relinquo.

Monapia, & *Monarina*, vide *Monaœda*.

Monasteriolum, vocat Froardus opidum Galliæ Belgicæ: quod incolæ *Monstreul* nominant.

Monda μόνδα Ptolemæo & Pomponio, *Munda* Plinio; qui *Muliadas* μυλιάδας, Straboni, hodie *Mondego* dicitur, vti ex Clusio habeo, & ex tabulis persuadeor. Lusitaniç fluuius est, inter Tagum & Durium.

Mondi μόνδυ, insula, in sinu Aualitico. Ptolemæus. Vide *Mundi*.

Mondel, Indiæ vrbs, vnde aloe nigrum. Auicenna. *Melinde* regnum AEthiopiæ interpretatur Ios. Scaliger ad 4. Manilii.

Monedes, Indica gens: apud Plinium.

Monembasia, & *Monobasia*, vide *Epidaurus*.

Monesi, Galliæ Aquitanicæ populi: Plinio.

Monettium μονήτιον, Iapydum opidum, apud Strabonẽ. Munsburg vel Monspurg, variãte dialecto, vocat Lazius. In Ciliciç comitatu.

Monna, vide *Mona*.

Monobrica, habent eius loci Inscriptiones antiquæ, qui hodie *Monobriga* vocatur. In Hispania Bæticæ vrbs est. Car. Clusius.

Monocaminum μονοκάμινον, Mareotis regionis vrbs. Ptolemæus.

Monodactylus μονοδάκτυλ☉, AEthiopiæ mons apud Ptolemæum. *Pentadactylus* Plinii est. Villanouano teste.

Monocchus, Illyridis mons. Vib. Seq. *Monœces* est apud Boccatium.

Monœcus, vide *Portus*.

Monoglossum μονογλωσσον, Ptolemæo Indiæ intra Gangem emporium. *Mangalor* à Nigro indigitatur.

Monoleus lacus, AEthiopiæ: iuxta Ptolemaidem Epitheram. Plinius. Hunc lacum describit Strabo 16. etsi non nominet, dicitque Astaboram ex eo ortum habere.

Monomeri, & *Monosceli*, vide *Sciopodæ*.

Monopolis, in Italia haud procul ab Egnatia versus Barium, opidum, Volaterrano. Meminit eius quoque Cedrenus & Curopalates. Calabriæ esse, ex Laurentio Ananiense didici. Nomen retinet *Monopoli*.

Monosi, vide *Onesia*.

Mons Argenteus, vide *Argenteus*.

Mons Peregrinus, præsidium sic dictum, ante Tripolim Palestinæ. Guil. Tyrius 10. cap. 27.

Mons Pessulus, Iunioribus vocatur Galliæ vrbs, quam vulgo *Mompellier* appellant. Hanc quondam *Sustancion* vocatam, scribit Ioan. Poldo. *Substancion* habet Vignierius. Caroli nempe Martelli tempore.

Mons Regalis, in Tertia Arabia: Iacobo di Vitrico, & Guilielmo Tyrio 11. c. 26. Vide Petra.

Mons Regis, Diacono 2. Longob. 8. Der Vogel, Lazio. Inter Pannoniã & Forũ Iulii.

Mons Sabastiani, vel Sabatiani, vt legit Simlerus apud Antoninum. cui Hispaniæ locus est, circa Castulonem. Idem Simlerus *Mentesam Batistanorum* dubitat legendum ne sit. *Mentesa*, & *Bastia*, legit diuisim, Moralis.

Mons Seleuci, apud Antoninũ Galliç Narbonensis locus. Vide *Miltoselcucus*.

Mons Silicis, castrum in Longobardia, P. Diacono 4 Longobard. Nomen retinet *Monselice*.

Montalomagum, vicus Galliæ, apud Greg. Turonensem 7. In Turonibus.

Montana peninsula, ἐρεινὴ χερρόνησ☉, ad finũ Arabicũ, in AEthiopia, Ptolemæo, Vrbs in Norico, Antonino. quod hodie *Admind* cœnobium, teste Lazio In Stiria prope Rotteman vrbem. Vide *Orine*.

Montani,

Montani, vide *Orini*.

Monte Feretrum Piceni opidum est, apud Procopium li. 2. Gothorum. *Monfeltre* hoc hodie nominatur. Apud Luitprandum *Montem Feretratum* & opidum Leonis vocari video.

Montensis Episcopus, Numidiæ, Vict. V. ticens. *Montensis* Liuiitis libr Notitiat. meminit. *Montensis* est in Colleg. Carthaginiensi.

Montes AErii, sic vocantur apud Diodor. Siculum, sub finem finem libr. 4 montes quidam Siciliæ, qui hodie *Montisori* vocantur, Fazello auctore. Sed *Eria* ἱερά, est in Græco codice. Item *Eraa* ἱερᾶ: variat enim lectio.

Montociarum ciuium Romanorum, meminit vetus lapis, in loco Montoini, prope Spoletum. Lazius 3. R.P. Roman.

Montunates, sunt in agro Mediolanensi, vbi hodie *Galerato* vicus. Gaud. Merula, ex inscriptione antiqua eius loci.

Montuniates, *Vicani*, *Louanies*, Sic Goltzius in suo Thesauro, ex antiqua inscriptione. Si Leandro creditur; sunt montes in Tuscia, qui etiamnum hodie *Montuanorum* nomen referunt.

Monychia, Vide *Munychia*.

Moph, Vide *Memphis*.

Mophas, vide *Vphaz*.

Mophi μῶφι, & *Crophi* κρῶφι, Herodoto montes in AEgypto sunt supra vrbē Thebaidos & Elephantinam. *Nili venas* videtur eas appellare Seneca 4. Naturalium, & Lucanus 10. *Et scopuli, placuit fluuii quos dicere venas.*

Mophis μωφις, Indiæ intra Gangem fluuius, Ptolemæo.

Mopsi Tumulus, vide *Hemopsonestia*.

Mopsus Tumulus, inter Tempe & Larissam medius est. Liuius 42. ibidem habet *Mopsium* μόψιον, Pelasgiotidis in Thessalia vrbem habent sic quoque Strabo & Stephan. Vide *Hemopsonestia*.

Mopsocrene, & *Mopsonestia*, vide *Hemopsonestia*.

Mopsopia, vide *Attica*, & *Pamphylia*.

Mopsorum vrbem in Thassalia: habet Rotmarus, in ad Apollonium Notis.

Mopsos, Vide *Hemopsonestia*.

Moptensis, municipii Africani, meminit Coll. Carth.

Mora μόρα, Corsicæ vrbs. Ptolemæus.

Morabus, locus, Pannoniæ opidum dicit Cedrenus & Curopalates, ad vlteriorem Istri regionem situm. finitimum Cralæ Turciæ.

Moradunum, vrbem veterem, circa Roram fluuium, apud Neocum castellum: habet Trithemius in Francor. Anual. Galliæ Belgicæ est. Werden opidum & cœnobium hodie esse, indicabat libri ora.

Moragus, vide *Claroangus*.

Morantiacum, loci nomen videtur, in Codice Theodosiano, 1. Titulo de officio rectoris prouinciæ.

Morasthi μωρασθι, Michεæ prophetæ patria. Hieremiæ 26. *Maresa* legit Chaldæus paraphrastes. Dorotheus huius Michæ patriam *Marathai* vocat. additque eundem sepultum prope *Polyandrium enakim*. Vicus contra Orientem Eleutheropoleos est, D. Hieronymo in locis Hebraicis. Vide *Maresa*.

Morbium, Britanniæ insulæ vrbs. lib. Not. *Morsby* Camdeno vocatur.

Mordensimnis, Vide *Bubegentas*.

Merdi, vide *Mardulamne*.

Mordiaum μορδιαῖον, Pisidiæ vrbs, Stephano: quam postea *Apolloniam* dictam scribit. Hic optima mala nasci tradit Athenæus.

Morduli, vide *Diorduli*.

More, vide *Quercus*.

Morena μορηνή, & *Abretten* ἀβρεττηνή, Mysiæ Asiaticæ partes sunt, apud Strabonem.

Morgantium μοργάντιον, Straboni & Diodoro Siciliæ vrbs, quæ hodie, vt Fazellus ait, *Agnuni* dicitur. *Murgo* cuidam Anonymo. *Murgantia* Liuio 39. & *Morgentia* Silio 14. vocatur. *Murgentini* sunt Plinio. Liuius 10 Aliam quoque *Murgantiam* in Samnitibus habet.

Morge, vide *Amorgus*.

Morgentia, vide *Morgantium*, & *Murgantia*.

Morges, Vide *Ephesus*.

Morgetes populi, ab Oenotris pulsi, in Siciliam traiecerunt, Strab. 6. Horum meminit etiam Halicarnasseus 1. Vide *Italia*.

Morgus, Plinio 9. cap. 16. Salassorum fluuius; qui hodie *Orco* dicitur, vt Leander tra-

dit.vel *Orcho*, vt Merula, & Volaterranus habent *Orgus* legit quoque codex Plinii M. S. & sic scripsisse, ipsum Plinium, minime ambigo. M autem elementum praecedentis vocis finale quomodo adiectum sit huic verbo, lege in *Combos*, & alibi in hoc Thesauro.

Morgyna μόργυνα, Siciliae vrbs, Stephano. ex Philist. 2.

Mori μόρι, Aethiopiae vicus circa Nilum, Ptolemaeo.

Moria, Montis nomen, qui postea *Sion* dictus fuit, teste D. Hieronymo In hoc mõte iussit Deus immolare filium suum Abraham. In eodem deinde templum aedificatũ fuit. Vide *Hierosolyma*.

Moricambe μορικάμβη, Albionis insulae aestus Ptolemaeus. *Bay at Caerdroxock* vocat Camdenus.

Moridunum Antonino Britanniae insulae vrbs, quae Camdeno *Seaton* videtur. & *Ridunum* Tabula Peutingeriana. Vide *Maridunum*.

Mories μοριεῖς, Indiae populi, sunt Stephano. Ligneas domos incolentes.

Morimarusa (i. mortuum mare.) vocari à Cimbris, scribit Plinius, mare Septentrionale, quod Scythiam alluit. idem *Amalchium* ab Hecataeo appellari addit.

Morimena, Vide *Cappadocia*, & *Murrani*.

Morini μόρινοι, Ptolemaeo, Straboni, Caesari, & Virgilio, Belgii populi. Terwanen eos indigitant Leodius, & alii. Bouillus Monstreul ex iis facit. Ciuitas Morinum, id est, Põtacum sic liber Prouinciarum. aut vt Diuaeus legit, Morinorum, i. Ponticum. Vide *Taruanna*.

Morion, Vid. *Dominus videbit*.

Moriseni, Thraciae populi sunt circa Ponti littora, Plinio.

Morissena, ad Morisii fluminis littus locus in Pannonia. Vita S. Gerardi Episcopi Canadiensis.

Moritania, est Floardo monumentum ad Scaldin fluuium, quod vulgo *Mortaigne* vocant.

Moritonium, vide *Constantia* Castra.

Morius μόριος, Boeotiae fluuius, circa Thurium montem Plutarchus in Sylla. Vide *Moles*.

Morobisdus μοροβισδὸς, locus sic dictus, apud Cedrenum. In Graecia videtur.

Moroeca, Cantabrorum in Hispania opidum, Ptolemaeo. sed in Latinis codicibus tantum.

Moron μόρον, Lusitaniae vrbs, ad Tagum. Strabo 3. quam Brutum tanquam belli arcem vsum scribit, contra ipsos Lusitanos.

Moronenon, promontorium Africae, ad Sinum Arabicum, Pomponio.

Morontobaris μορουτόβαρις, circa Mulierum Portum, Arriano in Indicis. Gedrosiae est.

Morosgi, Vardulorum opidum, in Hispania, apud Plin.

Morrea, Vide *Fundus*.

Mortaria Campus, apud Ligures, vbi Carolus Magnus Desiderium praelio superauit, nunc forum Peregrinorum esse, scribit Gotfridus Viterbiensis 17. Mortarium castellum hoc loco habet Capriolus, & Leander, quod prius *Siluam bellam* hic dictum ait: *Pulchram Siluulam* dicit Lupold Babenbergius Inter Ticinum & Nouariam.

Mortuum flumen, vide *Acheron*.

Mortuum Mare, vocat Commentator vetus Iuuenalis, quod extra Herculis Columnas est. quia nempe nauigare non conceditur vt credidit antiquitas. Vide *Cronium*, & *Asphaltes*.

Morumnum, Vide *Alifium*.

Morunda μορύνδα, Media vrbs, apud Ptolemaeum. Indiae intra Gangem, apud eundem.

Moruntes, Indiae populi Plinio.

Morus, Vide *Mariscus*, & *Sycaminos*.

Morillii, gentes Macedoniae, in gremio tetrarum. Plinius, μόρυλλος, Ptolemaeo vrbs, in Chalcidica, Macedoniae regione.

Mosa μόσα, Ptol. Plinio, Tacito, & Caesari Galliae Belgicae fluuius celebris. ex monte Vogeso oritur, & in Hollandia cum Oceano miscetur. *Patauus* nominatur in Tabula Peutingeriana. Maese Germanis, *Meuse* Gallis dicitur. Sed *Mosa* etiam loci nomen videtur apud Antoninum, inter Antemantunnum & Tullum.

Mosaeus μοσαῖος, Susianae regionis fluuius, Ptolemaeo. *Triticeri* vocati ab Abulfeda, ex eius tabulis colligo. *Mesetus* est apud Marcellinum.

Mosarna μοσαρνα, Arriano Carmaniae vrbs. Ptolemaeo per v. in prima.

Mosburgi Castri, in Carantanis, meminere Re-

re Regino, & Otho Frisingensis. quod hodie, vt Lazius vult, in lacu Carinthiæ **Werde** dicto, vetustate collapsum cernitur, inter Clagenfurtum & Villacum opida.

Moscene, vide *Hyrcania*.

*Mosch*a μόσχα, portus Arabiæ Felicis, Ptol. & Arriano.

Moscheni, Armeniæ Maioris gens, apud Plinium.

Moschi, sunt populi ad Hyrcanum mare, Pomponio. circa fontes Phasidis fluminis, Plinio. Hos *Mesech* in Sacris literis dici, scribit Montanus in Apparatu Biblico (Qui hodie Moschouitæ appellantur, versus Occidentem magis vergunt.) *Moschica* regio, Straboni, cuius partem Colchi tenent, Iberes aliam, alii in Armenia.

Moschicus, vide *Armenicus*, *Phasis*, & *Taurus*.

Moschius μόσχιος, amnis in Mysia Superiori, Ptolemæo. *Morana* hodie. vt refert Lazius, & Felix Petancius, in suo Itinere Turcico. *Lym* putat vocari Cornelius Scepperus, in Itinere suo Byzantino M. S.

Moschophagi, vide *Agriophagi*.

Moscius Mons, ad Scyllacium, in Brutiis. Cassiod. Variarum 12. ad Max. Cancellarium. *Mostius*, & *Moystius* legebat ora libri.

Mosconnum. Aquitanica vrbs, Antonino. Circa aquas Tertebellicas.

Mosega μόσηγα, Ptolemæo opidum in Albania.

Moselanus Comitatus, vide *Hasbaniam*.

Mosele μωσηλή, mansio sic dicta a Mosele duce exercitus, qui a Bulgaris victus fuit. Tzetza Chiliade 9. numero 259.

Mosilla, vide *Mosula*, & *Obrincus*.

Mosera μωσερα, locus vbi mortuus & sepultus est Aaron Deuteronom. 10. vbi Sixti V. editio legit *Mosada*. sed Iosua cap. 23. scribit eundem in monte *Hor* mortuum & sepultũ. Iosephus 4. cap 3. Antiq. ait eum in Arcem mortuum: -

Moseroth, (μασερουθ 70. interp.) vna mãsionum in deserto. Num. 33.

Mosoch, vide *Italia*

Mosoda, Episcopatus sub sede Seleuciensi, Ciliciæ. G. Tyrius.

Mosogamum, locus Galliæ. Vide *Duziacum*.

Mosomagum, vide *Niuomagum*.

Mosomum, sic vocat Frodoardus Galliæ Belgicæ opidum, Rhemensi metropoli subiectum. Habitam Synodum hic anno nongentesimo nonagesimo quinto, ait Massonus, in Hugone. Nomen priscum retinere addit, ex quo *Pont à Mouson* velle, non dubito.

Moson μόσον, Galatiæ vrbs Ptolemæo *Aricanda* a Mar. Nigro vocatur. Vide *Mizmũ*.

Mosopia. Ouidius 6 Metamorph *subiectaque Ponto Barbara Mosopios terrebant agmina muros*.

Mossilon, vide *Mosylon*.

Mossini, populi circa Pergamum, in Asia Propria. Plinius. Vide *Mosynoeci*.

Mossinus, Cariæ Fluuius, Plinio.

Mossylites, portus, & promontorium AEthiopiæ, Plinio. ad Abalitem sinum. Vide *Mosylon*.

Mossyni, vide *Mosynoeci*.

Mostenam ciuitatem, habet concil. Chalcedonense circa Aegyptum videtur.

Mosteni μοστηνοι, Lydiæ vrbs, apud Ptolemæum Eadem *Mostena*, seu *Iustinianopolis* Cappadociæ II. vocatur, in sexta Synodo Constantinopoli habita, sub Constantino Mag. Imp. Vide *Hyrcania*.

Mostius, vide *Moscius*.

Mosula legit Vinetus, apud Florum 3. de bello Gallico, vbi exemplaria *Mosa* habent. An pro Mosella?

Mosychlon μόσυχλον. Lemni mons. Hesychius, ex Nicandri Scholiaste in Theriacis.

Mosylon μόσυλον, Ptolemæo AEthiopiæ sub Aegypto promontorium, & emporium. *Mossylites* est apud Plinium & *Mossylitum* Solino. item *Mossilon* Orosio. *Mosyli* gens ibidem, Ptolemæo.

Mosyni, vide *Mosynoeci*, & *Hebr*[illegible]*ta*.

Mosynoeci μοσυνοικοι, ad Pontum Euxinum gens, Dionysio. Inter Cerasum & Cytorum opida eos describit Diodorus 14. De his multa Xenophon 5. Expedit. Cyri. Videntur *Mosyni* μόσυνοι, Orphei, Stobæi, Eustathii, & Plinii, quos vicinos Tibarenis facit. sed geminato SS. hic & Artemidorus legunt. An quoque iidem sint *Mossini* quos Curtius dicit mare Caspium accolere a lęua, vna cũ Cercetib. & Chalybib ignoto.

videntur tamen. Vide *Duratei*, *& Heptacometa*.

Mosynon, vide *Mosynopolis*.

Mosynopolis vrbs, Nicetæ & Cedreno, aut in Thracia, aut in Mosinæcis. Inter Thraciam & Thessalonicam mihi videtur, *Mosynon* Thraciæ est; Athenæo 8. vbi moris est pisces in præsepibus bobus obiici: à quibus comeduntur.

Mota Palus, quæ dicitur *Sigefridismor*. sic Albertus Stadensis. Bremensis diœcesis est.

Motene μωτλωὴ, Armeniæ Maioris regio, ad Cyrum fluuium, vt tradit Ptolemæus. *Exsechia* dicitur, ex Abylfedeæ tabulis, Castaldo. *Otene* apud Plinium nuncupatur, in qua amomum nasci perhibet. ωτλων, Stephano, circa Cyrum fluuium. *Totena* legunt malè Ptolemęi interpretes.

Motenum Pannoniæ Superioris vrbs, Antonino. **Bruck an der Leyta** Simlero videtur. *Mutenum* per v. quoque scribitur Et Lazius *Myrtenum* legit. additque hodie **Martz** appellari.

Motho μωθὼ, Arabiæ vicus: est apud Stephanum.

Mothone, Vide *Methone*.

Motieni μοτιῆνοὶ, Iberiæ regio, à Romanis habitata: Stephano. ex Polybii 5. & Phlegonte. cui quoque *Mutieni* μουτιῆνοι, scribitur.

Motina, Antonino inter Bononiam & vicum Serminum Aliud videtur à Mutina.

Motucar vide *Motya*.

Moturii μοθουθούριοι, Africę Propriæ populi, apud Ptolemæum.

Motuturius, vide *Mampsarus*.

Motya μοτύη, Stephano & Diodoro Siciliæ in peninsula vrbs, non procul Eryce. *Mundello*, tumulus non longè à Panormo, Occasum versus, Aretio. *Motya*, Siciliæ vrbs quoque Pausaniç est, ad Pachynum promõtorium. Hodie, vt Fazellus tradit, tota prostrata iacet, exstat dumtaxat ædicula S. *Iohannis* appellata, duę sunt ex horum descriptionibus, huius nominis vrbes, in Sicilia, vna ad Pachynum, altera ad Lilybæum promontorium. *Mutienses* habet Plinius. Hæc *Motuca* μότυκα, est Ptolemæi; quæ *Modica* Leandro & Aretio dicitur, *Palazolo* Nigro. Errant Aretius & Fazellus, qui tres Motucas in Sicilia statuunt. Vide *Mutycenses*.

Motychanus μοτυχανὸς, Ptolemæo Siciliç fluuius. *Cycli* Fazello dicitur. *Camarana* Leandro vocatur, & videtur illi *Gelas* Plinii.

Motyle μοτύλαι, Siciliæ castellum, circa Motyen, vt scribit Stephanus ex Philisto.

Mouabus, vide *Muabus*.

Moucaporis, vide *Mochadium*.

Moxiani μοξιανοὶ, Bithyniæ populi. Ptolemæus.

Moxoena, Asię locus circa Mediam & Persiam, Ammiano. *Mozena* legit Pomponius Lætus. *Misea* Mariangelus. hanc scripturam sequitur Baronius. sed per z. *Mizea*.

Mozel μοζὴλ, regionis nomen. Ezechiel. 27.

Mozotcoritanus Episcopus in Africa. Vict. Vticens.

Mozotensis Episcopus, in Mauritania Sitiphensi. Vict. Vtic.

Muabus μούαβις, Pamphiliæ fluuius: Antigono in Mirabilibus quædam in lapidem vertens.

Mucasum μουκαζον, loci nomen, vbi Trallianus scribit quendam Zekedenthen centum annos vixisse. Vide *Mocisus*.

Muccrina μυκκερίνα, AEgypti vrbs, in Sai. Hesychius.

Mucheas castellum, iuxta Arabiam alicubi. Historia Miscella 18.

Muchirisis μυχειρισις, Persarum vrbs mihi videtur, circa Phasidem, in Armenia Maiori fortè. ex Agathia 2.

Muchirus, locus fermè maritimus, & Salonis quamproximus: vt refert Proc. 3. Gothorum. In Dalmatia.

Muchthusii μυχθούσιοι, Ptolemæo sunt Africæ Propriæ populi.

Mutia, Vide *Mutia*.

Mucialla, locus qui diei via a Florentia distat. Procop. 3. Gothor. Rauennam versus, vt videtur. *Mugello* hodie, Celso Cittadino.

Muciana Villæ, agri Romani, meminit Plutarchus in Mario. Inter Romam & Ostiam erat.

Mucissus μούκισσος, Cappadociç vrbs, Stephano, & Procopio 5. AEdific.

Muconi μυκώνοι, Mauritaniæ Cæsariensis gens, Ptolemæo.

Mucra,

Murra, Italiæ vrbs. Silius 8. *Qui Batulum Mucrasq; colunt*, &c.

Mucriti, gens circa Indiã videtur, ex Callisth 18. c. 30.

Muduttimuduotti, Taprobanę gens. Ptolemæus.

Muenna, Galliæ Belgicæ opidum; Antonino. x. M. pass. a Durocortoro. Lubet hic adscribere M. Velseri, quæ annotauit ad vocem *Auxena* tabulæ Peutingerianæ. quæ sunt ista. *Antoninus itinere Durocortoro Diuodurum, Auxuenna, vel Axuenna. Quod nomen hinc licet corrigere. Meminit Cæsar 2. Belli Gallici, fluminis Axona, in extremis Rhemorum finibus, ab eo nomen opido inditum credibile est.* Sic ille.

Mugillani, vide *Mæginani*.

Mugilones μυγίλωνες, Germaniæ populi, quos Maroboduus sibi subiecerat. Strabo 7. In Austria ad torrentem Muhel habitasse, scribit Lazius.

Muguas, Numidiæ locus, Cirthensis coloniæ suburbium. In vita S. Mariani; auctore Vsuardo.

Mulelacha, opidum Mauritaniæ Tingitanæ, in promontorio; ad Oceanum Atlanticum. Plinius *Mulucha* Flori videtur.

Muliadas, Vide *Monda*.

Muliara, Vide *Milıare*

Muliensis Numidiæ loci, episcopi, meminit Vict. Vtic.

Mulierum, vide *Gyneton*, & *Senum* Portus.

Mullicienſis, & *Turgallienſis* regionis, meminit Hygenus, de Limitibus. An Hispaniæ?

Mullitanus Episcopus in Africa Proconsulari: Victori Vtic. *Mullitensis* est in Colleg. Carthag.

Mulona, AEthiopiæ opidum; quod Græci *Hypathon* vocant. Plinius.

Mulucha, Florus 3. cap. 1. *& saxeo inditam monti Mulucham vrbem per Ligurem aditu arduo, penetrauit*. In Mauritania, ad Mulucham fluuium, vt puto. *Molochath* Ptolemęi. vt autumat Vinetus, in Florum. Vide *Molochath*, *& Mulelacha*.

Mumastis μυμαστις, Stephano opidum in Caria. ex Alexandro. Vide *Bubastis*.

Munatii, vel L. *Munatii Planci* Mausoleum, in promontorio Caietano. hodie *Torre de Orlando*. Pighius in Hercule Prodicio.

Munauilitensis Plebs Africæ. Colleg. Carthag.

Mũda, Bætiæ vrbs Plinio & A. Hirtio; vbi Cæsar Dictator Cn. Pompeium vicit. Hanc I. Mariana Hispanus vulgo *Ronda veja* vocari scribit. Distat duabus leucis à Ronda, tribus ab alio opido *Munda* nomine, quod Arabes ex hoc exstruxerunt antiquo nomine retento, (quod moris ipsis) vt disertè & doctissimè probat Illustrissimus Didacus Mendozius in suis Commentariis belli vltimi Granatensis. quæ ex Hispanico Latina facit V. Clar. Hadrianus à Maerselare patricius Antuerpianus. *Munda* etiamnum vocari putant Clusius & Moralis: *Mundecaran* Aretius, at falso. Vide *Monda*, & *Arunda*.

Mundi μύνδυ, emporium AEthiopiæ, in Aualite sinu. Ptolemæus.

Mundi Anhelitus, & Nares. vide *vmbilicus* Oceani.

Mundiris, vide *Modura*.

Mundus, fossæ nomen, in agro Romano. Plut. in Romulo.

Municipium, Mœsiæ locus, apud Antoninum. Africæ episcopalis locus, Victori Vticensi. vide *Calaguris*, *Ergauica*, *Iporcensis*, *Marsus*, *Siarum*, *Asisinatium*, *Verolanium*.

Munienses, Italiæ in Prima regione populi. Plinius.

Munio, in Edicto Desiderii regis, Tusciæ vrbs, in agro Fesulano. in qua palantes Arianos & Fluentinos collegit. vide *Minio*.

Munitia, insula maris Septentrionalis, vbi homines cynocephali: vt scribit Aethicus Sophista. alius ab eo quem Simlerus edidit.

Munitium μουνίτιον, Germaniæ apud Ptolemæum opidum. Villanouanus Gottingen interpretatur.

Muntobrica, vrbs inter Olisypponem & Emeritam. Antoninus.

Munturna, Vide *Minturna*.

Munychia μουνυχία, Atticæ portus, haud procul a Pyræeo: Thucydidi, Straboni, Ptolemæo, Plutarcho, Herodoto, Xenophonti, Pausaniæ, Ouidio, & Stephano. Idem per *ω* in prima scribit. Corruptè Monœchi legitur apud Frontinum; Stratagematũ 1. c. 5.

Munychiatis μουνυχιᾶτις, regio Arabiæ Petrææ; Ptolemæo.

Tttt

Mura, Vide *Mursa*.

Muranimal, opidum Arabiæ Felicis, iuxta flumen, per quod Euphratem emergere putant. Plinius.

Muranum, locus Campaniæ videtur, ex inscriptione antiqua, quam Lazius profert, in sua R.P. Romana lib. 2. item Aldus in sua Ortographia, aliique. *Summuranum* Antonini videtur. Inscriptio exstat, vt a Celso Cittadino Angelerio habeo in agro Atinati, inserta parieti cuiusdam cauponæ, vulgo *Lhosteria*, vel vt regnicolis, *La Tauerna della Polla*, ab opido Polla, ibi proximo, iuxta quam exiit specu subterraneo fluuius Tanager, vulgo *il Negro*. Eamque hic in gratiam studiosorum antiquitatis & Geographiæ lubens adponam, maximè quia hactenus mendosissimè a multis edita. at fidelissimè quantum fieri potuit hac forma à dicto Angelerio ex ipso lapide excerpta.

V*iam.fecei.ab.regio.ad.*Capuam.*&.in.ea.via.*
P*onteis.omneis.meilliaros tabellariosq.*
P*oseinei.hince.sunt.nouceriam.*
*Meleia.*LI.*Capuam.*XXCIV. *Muranum.*LXX.
XIII.*Consentiam.*CXXIII.*Valentiam.*CLXXX.
*Ad.fretum.ad.statuam.*CCXXXII.*regium.*
CCXXVII.*suma af.Capuam.regium.*
Meilia CCCXXI.*& eidem.prætor.*
In.Sicilia.fugitiueos.Italicorum.con-
quæsiuei.redideiq.homines ΘCCCCXVII.
Eidemq.Primus.fecei.vt de agro.poplico.
Aratoribus.cederent.paastores.forum.
Aedisq.poplicas.heic.poseinei.

Murbogi μυρβόγοι, Hispanię Tarraconẽsis gens. Ptol.

Murci, Vide *Virgi*.

Murcibii equi, videntur à loco sic dicti, apud Gratium Poetam *Murcibii vix ora tenacia ferro Concedunt*.

Murcinus, Vide *Myrcinus*.

Myrconensis Episcopus, in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vtic.

Murcus, vide *Auentinus*.

Murex, vrbs circa Mesopotamiam videtur, apud Cedrenum. T*emurecem* legit Gabius, apud Curopalatem, iuncto articulo suo, malè.

Murgantia, Liuio 10. & 24. Samnitum vrbs (alia a Siciliæ apud eundem) In Magna ponunt Volaterranus, item Niger, qui scribit hoc loco nunc opidula *Monasterachi*, & *Orizella* exstare. *Morgentia* & *Morgentium* μοργεντία καὶ μοργέντιον, apud Stephanum vocari puto, quam Barrius S. *Georgeto* vocat. Niger scribit eandem esse cum *Mamertio* μαμέρτιον Strabonis, sed hanc hodie *Martirano* vocati scribit Gabriel Barrius etiam Prosper Parisius: qui in tabula sua Magnæ Græciæ nummum adducit cum inscriptione ΜΑΜΕΡΤΙΝΩΝ ΒΡΕΤΤΙΩΝ, id est, Mamertinorum in Brutiis. ex qua hãc aliam esse liquet à Murgantio in Samnitib. vide *Morgantium*.

Murgentini, vide *Morgantium*.

Murgi, Hispaniæ vrbs. Antonino. in Bætica, ad mare, vt puto. vide *Murgis*.

Murgillum locus, in codice Theodosiano 16 titulo de Iudæis. Pannoniæ vrbs, vt testis est Sigonius.

Murgis μούργις, Ptolemæo & Plinio. Bæticæ Hispaniæ vrbs: quæ hodie *Murçia* est, vt Clusius putat. *Muxacra* autem Floriano, & Ioh. Marianæ est. *Murgis* Plinii & Antonini est ad Mare Ibericum, Bæticæ finis. hanc *Muxacra* putarim. Ptolemæi autem multo interius, quam *Murçia* censuerim. *Murga* autem Io. Marianæ.

Murgisca μυργίσκη, circa Thraciam opidum videtur. ex Æschinis Oratione, contra Ctesiphontem.

Murgum, vide *Margum*.

Murgus, vide *Murtius*.

Muriana μυριανή, Armeniæ Minoris regio. Ptolemæus.

Murici, vide *Sichii*.

Muricum, vide *Autricum*.

Muridunum, Angliæ vrbs, apud Antoninum, *Moridunum* vacillante lectione, quoque. Vide *Maridunum*.

Muris. vide Zichii.

Murmorum Terra, quam ille Tetraginam nuncupauit: Sic Æthicus Sophista: alius ab eo, quem Simlerus in lucem dedit.

Muristatio, vide *Myoshormos*

Murisios μυρίσιος, Lazicum castrum, in Authenticis.

Murocincta, in Gallia ciuitas, centesimo lapide a Treuiris disparata. Ammianus 27. *Muers* fortè hodie. Nomen enim & distantia illi congrua. Vide *Ad Muros*.

Murea-

Muroela μυρσέλλα, Pannoniæ Superioris vrbs, apud Ptolemæum: *Mureck* Villanouano videtur. *Muera* Styriæ est quoq; Lazio, c. 1.Sect.3. R.P.R.12.

Murotriges, & *Sumotriges*, habet Humf. Lhuydus Angliæ populos; quos ipsi Angli Somersetshire / & Cambri (qui sunt genuini Britanni) Gulad yr hat appellant. Mendum typographicum puto, pro *Durotriges*.

Murrani, Asiæ Propriæ gentes, apud Pomponium. Scythatum videntur. Vox non apud alium nota. Pintianus mallet *Morimeni* legere.

Mursa, & *Mursia*, est Antonino Pannoniæ Inferioris vrbs, (quam & alibi in itinere Sirmi Carnuntum corruptè *Mura* scribit.) μυρσία colonia Ptolemæo. AEthicus scribit eam ad confluentia Saui cum Danubio, non sine errore: cum sit Ptolemæo circa Draui confluentia cum Danubio. quod quoque ex Antonini itineribus confirmari potest. Hanc Simlerus *Murouiza*, vel *Ezech* putat. *Essek* scribit Lazius. Sed vide *Teutoburgum*. *Mursa* μύρσον, Ioniæ oppidum, quod & *Mursium* dicitur, Stephano. Galliæ quoque castellum, trium dierum iter à Lugduno. vbi Magnentium à Cōstantino Imp. prælio superatum, scribunt Eutropius, Socrates, & Zosomenus.

Mursella μυρσέλλα, Pannoniæ Inferioris opidum. Ptol. & Anton.

Mursia, Vide *Mursa*.

Murtius, Fl. Vopisco locus quo interfe-ctum scribit Carinum Imp *Murgus* est apud Eutropium & Eusebium. inter Viminatium & Aureum montem: in Pannonia. *Margus* quidam Eutropii codex habet. Vide *Margum*.

Murus μυρβὶς, opidum in Africa Propria. Ptol.

Murum, Hispaniæ vrbs, Antonino. Inter Liminium & Toletum. *Aurum* legit Simlerus.

Murum vicus, Antonino trans Alpes opidum. quod *Murin Bregentz*, Scudo; *Castelmur in Bergel*, Simlero est.

Murustagensis Episcop. Cæsariensis Mauritaniæ. Vict. Vtic.

Musa, AEgypti locus. Antoninus.

Musaus, Gothiæ fluuius, in quo submersus S. Sabas, Simeon Metaphrast. in eius vita.

Musagori insulæ numero tres, circa Cretam. Pomponio. Circa Criu Metopon sunt Plinio, *Musagores*.

Masana, vide *Muzana*.

Musarnæi μουσαρναῖοι, Ptolemæo Gedrosiæ populi.

Musarna μούσαρνα, vrbs apud Berosum (qui circumfertur) de qua consule eius commētatorem Annium: dignum patella operculum. Apud Ptolemæum est Gedrosiæ opidum. Vide *Mosarna*.

Musarum Antrum, vide *Aselenus*.

Muscanda μυσκάνδα, Antiochianæ regionis in Cappadocia vrbs. Ptol.

Muscaria μυσκαρία, Hispaniæ Tarraconensis, in Vasconibus vrbs, apud Ptolemæum.

Muscias Calmes, locum sic dictum habet Greg. Turonensis 4. Ebrodunensi ciuitati adiacentem: vbi Mummolus Longobardos fugauit. *Mustia Scalmes* legit Paul. Diaconus Longobard. 3. Manu scriptus liber coniunctim, Mustiascalmes.

Muscularíorum Militum, in Gallia Ripariensi: meminit lib. Not.

Muscurtitensis Plebs in Africa. Coll. Carthag.

Museum μουσεῖον, locus iuxta Olympum, in Macedonia Stephanus. Circa Bœotiam, Plutarcho in Sylla Cretæ locus, inter Apterām & Mare. vbi quondam Sirenum cū Musis certamen. Suidas & Steph. vide *Vinus*.

Musgi opidum, Galatiæ regionis videtur, apud Metaphrasten, in vita S. Theodori Archimandritæ.

Musicani Terra, μουσικανοῦ. Hanc Strabo totius Indiæ Australissimam dicit. Erit ergo ea, quæ hodie *Malaca* vocatur. At idem eam, paulò inferius, ad Pantalenam insulam (hęc ad Indi ostia est) ponit. Cui sententiæ etiam Arrianus l. 6. De gestis Alexandri, & Diodorus Siculus l. 17. subscribunt. Meminit huius etiam Q. Curtius. *Susicana* (σουσικανὰ, Ptolemæi esse, vult Villanouanus. Strabo alio in loco, vbi Taprobanam describit, *Coniacos* κωνιακοὶ, vocat Indiæ populos maximè versus Meridiem existentes. Sed alios idem etiam Coniacos Hispaniæ populos, ab Aug. Imp. deuictos habet.

Musio, primus est amnis post Cumetum

promontorium; vt scribit Blondus, qui eum ad ostia *Aspidum* vocari addit. Vtrumque fortè recens est. Ego neutrum apud veteres me agnosse fateor. Vide huius descriptioné quoque in Piceno Francisci Pamphili.

Musis, Armeniæ Maioris amnis: qui in Araxen influit. Plinius.

Musitanum Episcopum Felicianum, habet Augustinus, Epist. 165. An librarii vitio, pro *Mustitanum*? a Musti?

Musistratum Polybio, aut potius *Myttistratum* μυττισράτον, vt in Græco est. *Mutustratini*, Plinio. Siciliæ vrbs est, quam Fazellus & Aretius *Mistretta* vocant. Hos eosdem esse cum *Amestratinis*, quorum Cicero in Verrem meminit, ait Aretius; sed negat Hermolaus. *Mytistrata* μυτισράτα, habet Stephanus Siciliæ vrbem: an eadem cum illa, iudicent alii. apud eundem namque etiam *Amestratos* ἀμήστρατος est. *Amastra* per A. in secunda Silio 14.

Musium, vide *Museum*.

Mulubium, Mauritaniæ Cęsariensis vrbs, Antonino. inter Salden & Chobata.

Muson, Aegypti vrbs. lib. Notit.

Musonii, Vide *Mussini*.

Musopale μυσοπάλη, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptol.

Musse μύσση, in Africa Propria vrbs, apud Ptolemæum. *Muste* legit Latinus codex. Sed μύστη quoque idem Ptolemæus habet, vicum eiusdem regionis: ad Ciniphum fluuium. Vide *Mysti*.

Mussini Plinio, *Musuni* Ptolemæo, gens in Africa Propria. *Musonii* fortè, in Tertia scheda Peutingeriana, mihi à M. Velsero communicata.

Muste, vide *Musse*.

Musti, Africæ opidum habet Vibius, ad Bagradam fluuium. Meminit huius quoq; Antoninus. *Mustitana* regio, est apud D. Augustinum. *Musse* Ptolemæi puto. vbi Latini interpretes *Muste* legunt.

Mustia, *Scalmes*, vide *Musciæ Calmes*.

Mustilia μυστιλία, Ciliciæ in Cappadocia vrbs, apud Ptol.

Musucensis Episcopus, vide *Muzulensis*.

Musulani, Numidiæ gens, Tacito. Vide *Misulani*.

Musulon ciuitas, vnde cinamomum. Simeon Sethi.

Musuni, vide *Mussini*.

Musuuis, fluuii & vici nomen in Gallia Lugdunensi: Iuoni Epistola 224.

Mutagenensis Plebs, in Africa, Coll. Carthag.

Mutalasca, vicus Cappadociæ, sub Cæsarea metropoli. patria S. Sabæ. vt tradit Sim. Metaphrastes in huius vita.

Mute, Silius 14. Nec maior Megara Mure concordibus ausis. Siciliæ loca. An *Mutyenses* hinc Plinio?

Mutecitanus Episcopus Africæ, meminit Collatio Carthaginensis.

Mutela, mons in Sabinis. Fontinus de Limitib. agrorum. item Aggenus.

Mutenum, vide *Motenum*.

Muthi, Thebaidis in Aegypto vrbs, Antonino. *Mutheos* in libro Notit.

Muthul, Numidiæ fluuius, à Meridie oriens. Sallustius in Iugurthino. Vide *Suthul*.

Mutia Prata, trans Tiberim erant. Corn. Nepos, de viris illustrib. *Mucia* per c. legit Festus.

Muticitani Limitis, in Mauritania Cæsariensi, meminit lib. Noti. Membraneus codex legebat *Mauticitani*.

Mutieni, vide *Motieni*.

Mutienses, Vide *Motya*.

Mutigennensis locus, in Africa. Coll. Carthag.

Mutila, apud Liuium 41. Istriæ vrbs. an eadem cum Metulum? Vide *Mutilum*.

Mutilum, Liuio Flaminiæ in Italia opidum. *Mutila* Obsequenti. *Mutilina*, Blondo; *Modiana*, Leandro nominatur.

Mutina μούτινα, Galliæ Togatæ vrbs Ptolemæo. Coloniam vocant Pomponius, & Liuius. *Motina* per o. legit Antoninus. *Modena* est hodie.

Mutucumenses, Italiæ populos, habet Plinius.

Mutugenna, Africæ villa. Augustinus Ep. 204.

Muturgures, vide *Burturgures*.

Mutusca, Virgilio Vmbriæ opidum est, in Sabinis: *Treui* hodie dici, scribit Leander, & in Vitruuium Philander. De his sic Seruius, in illud Virgilii, *Oliuiferaq; Mutuscæ*. *Hæc Trebia postea dicta fuit, quam modo Tribulam dicunt, apud quam Hannibal deleuit populum Roman.* Sed hunc errare putat Hermolaus:

quod

quod Trebia, prope quem Romanorum clades illa fluit, fluuii nomen sit Galliæ Togatæ ad Placentiam vrbem. *Trebiam* tamen vrbem in Sabinis, agnoscit Arnobius 3. Erythræus & Villanouanus credunt *Trebulam* Ptolemæi esse: quibus ego suffragari nequeo; is enim hanc suam in Campania, vt Liuius quoque describit, multis parasangis à Sabinis distantem. neque Ptolemæus Trebula, sed *Tribula τρέβυλ*, habet. Trebulam autem per epsylon legit in Sabinis Strabo, & Tribulam per iota, Halicarnasseus. *Trebulanos*, Plinius *Balinienses* cognominat, lib. 3 cap. 4. Item *Mutuscæos*, & *Suffenates*, cap. 12. *Suffenas* vocat Dionysius, vt annotauit Sigonius de Iure Italiæ 1. cap. 18. Dum hanc secundam Thesauri editionem adornabã, scribit ad me Cittadinus Angelerius Roma, hæc de his Mutuscis: *Mutusca nunc appellantur Treui, vt etiam dicit Leander, & sunt in Sabinis iuxta Spoletium Meuaniam & Fulginium. à Plinio Trebulani Mutuscei vel Suffenates dicuntur, nam duos populos sub vno nomine ponit. Quos autem Balinienses appellat, erant in Campania, prope Cales nunc Carinula. & Aclisas, & Capuam, supra Acerras vulgò* Acerra: *& hac Trebula est illa, de qua Liuius & Ptolemaus, ex quo apparet errare Erythraum & Villanouanum.* Hæc ille. vide *Trebula*.

Mutuscai, vide *Mutusca*.

Mutustratini, vide *Musistratum*.

Mutyenses, Siciliæ populi, Plinio 3. cap. 8. sed *Motyenses* malo. cum codice meo vetusto. à Motya vrbe.

Muza μοῦζα, Ptolemæo & Plinio Arabiæ Felicis in Elisarorum regione portus & emporium est, quò appellunt qui ex Ægypto Indiam nauigant: non longè ab Hali abesse putat Ramusius. *Mara μάρα*, vocat lib. 8. idẽ Ptolemæus.

Muzana, Antonino vrbs in Armenia Minori est.

Muziris, vide Zizerum, & *Modiris*.

Muzulensis Episcopi, in Africa Propria, meminit D. Augustinus, & Cyprianus, in concilio Carthaginensi. In aliquibus exemplaribus sine L scriptum legi, corruptè. *Muzucensis*, meminit Coll Carthag. corruptè, vt puto. pro eodem. Ibidem *Muzucensis* est apud eandem.

Muzuris, vide *Modiris*.

Mya, Doridis insula, in sinu Ceramico. Plinius.

Myarida, Plinio Ciliciæ vrbs mediterranea.

Myara, vide *Ægyptus*.

Myases, & alia lectio *Myser*, Episcopatus in concil. Ephesino.

Myblis, vide *Melos*.

Mycale μυκάλη, Cariæ vrbs Straboni, Diodoro, & Stephano. Mons est Ptolemæo, Thucydidi, & Suidæ. qui quoque *Mychale μυχάλη*, dicitur, vt Stephanus addit. cui vrbs & mons est. est autem inter Pamphyliam & Cariam, teste Philostrato 2. Apollonii. è regione Sami, Suidæ; in voce *Erasistratus*. ad mare est, teste Orosio 2. cap. 11. *Mycale* Herodoto, promontorium Ioniæ est, Zephyro vento oppositum. & ad Samum pertinens, quæ *Trogilia* Mycales, Stephano. In Didymorum regione Eusebio 8. Præp. *Mycalensis* Montis verticem, meminit Val. Max. 6. cap. vltimo. vbi Policratem ab Oronte comprehensum tradit. Thucydidi & Plinio *Mycale* insula est, in Ioniæ ora. Vide *Mycalessus* & *Panionium*.

Mycalessus μυκαλησσὸς, vrbs Bœotiæ mediterranea, Pausaniæ, Homero, Stephano, & Straboni, sed hic pagum vocat. & Bœoticè per τ μυκαλητῆ- scribit. Plinio vrbs est, in ora Bœotiæ. cui videtur suffragari Thucydides 7. Est etiam Cariæ vrbs, apud Stephanum. Plinius etiam montem sic dictum, in Bœotia habet. & alium Stephanus, è regione Sami. hunc *Mycale* aliorum puto.

Mycena, condita in Italia, qua nunc Cuma. sic Chronicon Eusebii. Locum corruptum puto. Misenum & Cumæ, sunt in Campaniæ tractu, duo loca. In codice meo M.S. melius, ita, *Micena* conditæ in Italia, vel *Cuma*.

Mycena μυκῆναι, Argiæ in Peloponneso opidum, Ptolemæo. (item Straboni, & Plinio. sed apud hos alia videtur à Ptolemæi.) *Mycenica* vocatur Liuio 32. *Inachias* appellat Papinius, quod iuxta Inachum fluuium positæ videantur. *Polyphengon πολύφεγγον*, vocat Plethon. Ad Argium montem ædificatum, scribit Plutarchus de Montibus. Sophianus *Agios Adrianos* nouo nomine indigitat. Nigro *Charia* est. *Grebigni* Theueto. *Mycenaus* Lucus ibidẽ Apollodoro 2. In Cre-

ta quoq; *Mycenas* conditas ab Agamemnone, scribit Vell. Paterculus 1.

Mychale, vide *Mycale*.

Mychopontion, vide *Acherusia*.

Mychthonia, vide *Mygdonia*.

Mychus μυχὸς, Phocidis portus est, apud Strabonem, & Steph.

Myci μυκοί, Asiæ populi videntur apud Stephanum. Persiæ videntur apud Herodotũ.

Mycini μυκῖνοι, populi in Mauritania Cæsariensi sunt Ptol.

Myclea, Italiæ locus: circa Tarracinam. vt habet Gesnerus in 4. Aquatilium, de serpente: ex Sotione, & Isigono. Iuxta scribit ciuitatem desertam, cuius incolæ propter hydrorum multitudinem pulsi fuerint. Amyclę legendum putauerim ex Plinio.

Myconius μυκώνιος, Siciliæ mons, circa Messanam, aut Ætnam alicubi. Appianus 5. Ciuil.

Myconos μύκωνος, Ptolemæo, Melæ, Athenæo, & Plinio, vna ex Cycladibus insulis. *Micole* dicitur Sophiano, & Nigro. Vide *Calydna*.

Mydionia μυδιονία, AEtolorum vrbs ad mare. Polybio 2.

Miecphoritana μιεκφορίτης, tribus vel Nomus in Ægypto, ex aduerso Bubastis vrbis. Herodoto in Euterpe.

Myenus μύηνος, mons in Ætolia; qui antea *Alphius* ἄλφιος. Plutarchus, Libello de Fluminibus & Montibus.

Myes μύες, Ioniæ vrbs. Stephanus: ex Hecatæi Asia.

Myeza μύεζα, apud Plinium & Ptolemęũ, Emathiæ vrbs, in Macedonia.

Mygdonia μυγδονία, regio Macedonica versus Thraciam, ad Axium fluuium, Ptolemæo, Straboni, Plinio, & Herodoto. circa Bolben paludem, Thucydidi. Etiam Mesopotamiæ, in qua Nisibis, Straboni, Iosepho, & Plinio. Sic nominata à *Mygdonio* flumine, qui hanc Nisibin (vt testis est Theodoritus in Tripartita historia) mediã secat. Iuxta Olympum Mysiæ, etiam Mygdonia, Plinio, & Straboni; per quam Rhymus fluuius labitur. (Habet & idem Strabo, hic Mygdonium Campum.) Hanc Stephanus adscribit Magnæ Phrygiæ. eandemque *Mychthoniam* μυχθονία, vocat. & eius incolas *Mardos*. *Mygdones* etiam Thracica gẽs, apud Strabonem. vnde Martianus Capella dicit Rodopen montem Mygdonium. Vide *Antiochia*, *Bithynia*, *Madena*, & *Perinthus*.

Mygdonius, fluuius, & campus, vide *Mygdonia*.

Mygdus, locus ad Sangarium fluuium, Ammianus 26.

Mygisi μύγισι, Cariæ vrbs, apud Stephanum. ex Hecatæi 3 Genealogiarum.

Myim, Episcopatus sub sede Seleuciensis Ciliciæ. Guliel. Tyrius.

Myla, Siciliæ fluuius, Liuio lib. 24. inter Syracusas & Leontium. Aretio & Leandro *S. Iuliano* appellatur. cui quoque assentitur Fazellus. eius ostium autem Saracenicè *Yhadeda* vocari ait. Idem eundem aut alium valde huic vicinum *Marcellino* nominat. Mylam hunc, putat quidam *Pantachũ* Ptolemæi esse

Mylaces μύλακες, Epirotica gens, Stephano. ex Lycophrone, cuius Commentator Isacius facit hos Illyricis populis vicinos.

Mylæ, Insulæ circa Cretam sunt Plinio. *Cambrusie*, M. Nigro vocantur. *Gniosa* & *Listo* appellat eas Pinetus. *Mylæ* μύλαι, Ptolemæo, Paterculo, Appiano, Plinio, Silio, Dioni, Suetonio, & Thucydidi, Siciliæ vrbs. *Milazon*, vel *Milazzo*, Fazello & Aretio hodie appellatur. *Mylæ* etiam Thessaliæ vrbs, apud Liuium 42.

Mylantia μυλαντία, promontoriũ in καμίρῳ Rhodi. Stephanus. κάμειρος, legit Gesner.

Mylaon, Arcadiæ fluuius, Pausaniæ. Vide *Mylois*.

Mylas, vide *Mylasa*.

Mylasa μύλασα, Cariæ vrbs, Plinio, Stephano, & nummis. geminato SS. scribunt Ptolemæus, Strabo, Pausanias, Dion, Herodotus, & Porphyrogenneta. *Mylas* nominatur quoque apud Æschylum, vt refert Stephanus.

Mylassa, vide *Mylasa*.

Myle, Cariæ vrbs, Plinio. Vide *Melania*.

Myliadis Podallia. vide *Podalia*.

Mylias, Magnæ Phrygiæ pars, sed Lyciæ attributa. Arriano in Indicis. Item Ptolemæo. *Milias*, Ciceroni 2. in Verrem. *Milyæ* populi., Plinio & Herodoto transpositis Y. & I. litteris. Vide *Milyas*, & *Melyenses*.

Mylisin μύλισιν, Phrygiæ gens, Stephano: ex Hecatæo.

Myloïs μυλόεις, Arcadiæ fluuius. Hesychius.

chius. An Mylaon vel Molottus Pausaniæ?

Mylon μύλων, Ægypti vrbs est apud Athenæum & Stephanum. Inde *Mylopolites* Nomus.

Myluius, vide *Pons*.

Mylus μύλος, insulæ nomen, in qua effossas terræ cauernas, alia succrescente humo rursum compleri, tradit Aristoteles in Admirandis. sed μύλος legunt alii codices.

Myndii, vide *Lanyndii*.

Myndones μύνδωνες, Libyæ gens. Stephanus.

Myndus μύνδος, Cariæ opidum, Straboni, Ptolemæo, & Stephano: *Mindus* Pomponio. *Mendus* Porphyrogennetæ. *Mentese* hodie vocari, testem Leunclauium habeo. Item alterum in eadem Caria; quod teste Stephano *Palaa* παλαιά, cognominatur, ad differentiam *S. Pietro* hodie hoc dici, scribit in suo Liuio Nardus. *Palamyndum* hanc, olim fuisse, vbi nunc *Myndus*, refert Plinius. *Mindya* vicus fortè hic Strabonis. *Myndus* Ptolemæo insula Icarii maris est. Etiam Arcadiæ vrbs, vt refert Winsemius ad Theocritum. Vide *Mindya*.

Mynetis vrbs, vide *Lyrnessus*.

Myon μύων. Locrorum vrbs, in Epiro. Stephanus, ex Thucydidis 3. sub finē. vbi Myonensium meminit. Hos nouit quoq; Pausanias 2. Eliacor. Vide *Myonia*.

Myonia μυονία, Phocidis vrbs: auctoribus Stephano & Pausania. eandem puto cum *Myon* quamuis diuersa scriptura. Est enim hæc Phocis regio, cum Locris finitima.

Myonnesos μυόννησος, Ioniæ vrbs, inter Teium & Lebedum: Stephano: item Straboni, cui peninsula est. Liuius 37. pro promontorio describit, inter Teium Samumque. Teiorum insula est Thucydidi 3. Straboni insula Thessaliæ est, ante Larissam. Vide *Pisistrati*.

Myosbormos μυὸς ὅρμος, Ptolemęo, & Plinio, Ægypti opidum cum portu, ad mare Rubrum *Cosir* eo loco ponit Ramusius. Agatarchides scribit hoc magnum portum facere, atque postea *Aphroditen* (id est *Veneris*) vocatam.

Mypsai μυψαῖοι, Thraciæ gentes, Herodoto, in Melpomene. Vide *Nipsa*.

Myra μύρα, Lyciæ vrbs, Straboni, & Ptolemæo, quæ hodie *Strumita* vocatur, vt scribit in suo Itinerario Stunica. *Myron* μύρων, apud Stephanū est. Vide *Myrus*, & *Lystra*.

Myraum μύραιον, vrbs in Africa Propria, Ptolemæo. *Micila* Marmolio vocatur. Vide *Mileum*.

Myrcinus μυρκῖνος, vrbs, prius *Hedonus* ἠδωνός, vocabatur; vt scribit Ioannes Tzetza, Chiliade 3. numero 96. Meminit huius etiam Herodotus in Terpsichore, & Thucydides 5. Iuxta Strymonem fluuium, in Thracia, Stephano. μυρκινος est Appiano 4. Ciuilium. circaq; Philippos describit. Vide *Amphipolis*.

Myrenai, vide *Gryni*.

Myrenorum Ciuitatis Phrygiæ Salutaris, meminit Synodus VI. Constātinopolitana.

Myrgeta μυργέται, Scythica gens. Stephanus: ex Hecatæo.

Myriagadan vrbem, ab Hercule in seruitutem redactam habet Gyraldus, in eius vita. quo auctore ignoro.

Myriandrus μυρίανδρος, Syriæ vrbs maritima, Ptolemæo, Xenophonti, & Stephano. item Arriano 2. Alexandri. Myriandri populi Syriæ sunt Melæ; ad Amanum montem.

Myrica μυρίκη, Rubri maris insula, Stephano. In Hippadis pelago, Ptolemęo. *Myrsiaca* legunt huius interpretes. Vide *Amphipolis*.

Myricus μυρικος, Troadis vrbs, è regione Tenedi, & Lesbi. Stephanus: ex Hecatæo.

Myrida, vide *Mœridis*.

Myrina, vrbs Æolidis; Ptolemæo, Agathiæ, & Stephano. quæ *Sebastopolim* se vocat, inquit Plinius. *Marhani* hodie teste Leunclauio. Ptolemæo & Plinio, quoque Lemni insulæ vrbs. *Lemno*, Bellonio est. Troadis, apud Strabonem, Diodorum, & Tzetzam in Lycophronem. Etiam mediterranea vrbs Cretæ, Plinio. Item Thracensis, vt ex Agathia videtur, in principio historiæ, sed geminato R.R. Vide *Cercena*.

Myrinna Tumulus, vide *Batiea*.

Myriocephalum, in Asia Minori vrbs. Nicetas.

Myriophytus, locus vel vrbs, Curopalati.

Myrlaum, vide *Apsasium*.

Myrleia, vide *Apamea*.

Myrmeces Scopuli, in sinu Ioniæ, alicubi, Plinio. si fida scriptura. Vide *Essedones*, & *Chesicopolis*.

Myrmecium μυρμήκιον, Tauricæ opidulum, Plinio, Ptolemæo, & Stephano. cui quoque *Myrmenia* μυρμηνία, vocatur. *Myrmetium* per T. legunt Plinius & Pomponius. *Mirmycion* corruptè, Iotnandi.

Myrmena, Anthropophagorum vrbs, Nicephoro. cuius principem ad fidem Christianam conuertisse Mattheum apostolũ, addit. In Æthiopia: vt ex Adone verisimile. Vide *Myrmecium*.

Myrmex μύρμηξ. insula Pentapolis regionis, in mari Libyco. Ptolemæus. *Myrmecem* Pharium vocat Synesius, in Epistolis. *Antenoridarum* Collis fortè, cuius meminit Isacius, ex Symmacho. Vide *Rhegium*, & *Myrmecium*.

Myrmidon, *Amasea*, & *Synope*, ciuitates in Achaia Peloponnesi. Abdias Babylonius in vita D. Andreæ.

Myrmidones, omnes Thessalos vocatos, scribit Philostratus, de Viris Illustribus. Vide *Ægina*, & *Græcia*.

Myrmissus μυρμισσός, iuxta Lampsacum vrbs. Stephanus. An eadem cum Mermesso?

Myrobriga, vide *Mirobriga*.

Myron μυρὸν, fluuius in Lycia, Stephano. Iuxta Myram vrbem. facilè crediderim eundem esse cum Limyra & Limyrus. Vide *Myra* & *Lamyra*.

Myronos μύρωνος, Arabici sinus insula. Stephanus & Ptolemæus.

Myropolon μυροπώλον, Græciæ vrbs, ex aduerso Heracleæ. Iuxta Thermopylas fortè. Procop. 4. Ædific.

Myrrine, vide *Batieia*.

Myrrinus μυῤῥινοῦς, Atticæ municipium, Straboni. aut pars tribus Pandionidis: Stephano.

Myrrofera regio, vide *Smyrnophera*.

Myrsiaca, vide *Myrica*.

Myrsinitis Vallis, oblonga & profunda, atque siluis consita, apud Synesium, Epistola cxxii. Circa Cyrenem Africæ fortassè.

Myrsinus μύρσινος, qui & *Myrtuntium* μυρτούντιον, tempore Strabonis. Achaiæ pagus, in Peloponneso, vt ipse scribit. Elidis vrbs est Stephano.

Myrsos, vide *Megatichos*.

Myrtania, vide *Myrtonium*.

Myrtei Campi: in quibus Sardos superatos à Papyrio tradit.

Myrteta, supra Baias locus sudatorius, ex profuso inde calido vapore. Celsus, & Horatius, *Fruttola* videtur a Scipione Mazella appellari.

Myrtilis, vide *Iulia*.

Myrtion μύρτιον, qui postea *Titthion* τιτθειον, mons Peloponnesi. Pausanias, ex interpretatione Amasæi *Martion* habet Læscherus; errore typographico fortè. Thraciæ opidum Myrtion videtur, apud Demosthenem, in Corona.

Myrtonium μυρτώνιον, castellum in Thracia. Suidas ex Demosthene aliis *Myrtania* dici addit. Forte idem cum Myrtion.

Myrtos, nomen insulæ est de eo sic Plinius 4. cap 11. *Ægæi maris pars Myrtoo datur, appellatur ab insula: quæ cernitur Macedoniam petentibus à Geræsto: haud procul Euboeæ Carysto.*

Myrtosium, vide *Myrtussa*.

Myrtoum Pelagus, a Castaldo *Mar di Mandria* interpretatur. Sed ne & hoc nesciat studiosus, Ptolemæi hoc est, Cariam alluens: nam Plinii, Strabonis, Pausaniæ, cæterorumq; Myrtoum mare alibi est, de quo in dictione *Begialus* dixi. Vide etiam *Myrtos*.

Myrtuntium μυρτούντιον, mare paludis instar, inter Leucadem & Ambracium mare. Strabo 10. Vide *Myrsinus*.

Myrtussa μύρτουσσα, Libyæ mons, Stephano. In Cyrenaica regione, Callimacho. sed vno S. μύρτουσα, *Myrtosium* μυρτώσιον, est Apollonio, qui promontorium ex eo facit, & in Libya Cyrenaica ponitur ab eius Scholiaste.

Myseros fluuius, in Arabia Felici, versus Meridiem. Plin.

Mysia μυσία, Asiæ Propriæ regio, Ptolemæo, quam in *Maiorem* & *Minorem* distinguit. Hanc Minorem *Olympicam* cognominat Strabo 12. *Olympienos* huius incolas vocat Herodotus, & *Olympenos* Ptolemæus. Illam *Hellesponticam* appellat Galenus 5. de Sanitate tuenda. & *Hellespontios* eius incolas, Strabo. *Bursia* à Castaldo interpretari video.

video. Mysia aliquando *Abreta*, item *Æolia*, & *AEolis* dicta fuit, teste Plinio. *Mæonia* μονία, vocatur quoque à Strabone 13. *Abrettinam* ἀβρεττίνη, vocat Stephanus. *Mes* Hebræis est, vt scribit Montanus in suo Apparatu. Mysos à Posidonio *Capnobatas* καπνοβάται, id est, fumi scãsores, vocari, tradit Strabo libr. 7. *Mysi*, *Mœsi*, & *Massæ* iidem sunt Reineckiò: eosq; in *Misniam* Germaniç regionem deducit; quam tempore Henrici Aucupis *Thaleminciam*, & à Slauis *Lumaciam*, item à Bohemis *Sirbiam* appellatam addit. *Mysia*, regio & vrbs Stephano. *Mœsia* hæc vrbs apud Seruium. Locus siue regiuncula in Peloponneso, Pausaniæ, in Corinthiacis. Vrbs est circa Adramittum, Straboni. *Mysi* apud Ptolemæum, sunt Mysiæ Superioris populi. Est quoq; vrbs Parthiæ *Mysia*, Ptolemæo quæ *Mœsia* Accursio apud Ammianum. alii codices ea voce carent. Sic. n. ille. *Genonia*, *Mœsia*, *Charax*, &c. Est quoque Thraciæ in Mysia regione oppidum, Porphyrogennetæ. Vide *AEolis*, *Mœsia*, & *Dardania*.

Mysianum Stagnum, vel *Musianus* lacus, in Scythia Europæa: Iornandi. *Morsianus*, & *Nursianus*, aliæ lectiones.

Mysistratum, vide *Musistratum*.

Mysius μύσιος, AEolidis fluui⁹; apud Strabonem 13 Vide *Mesius*.

Mysocaras μυσοκάρας, portus in Mauritania Tingitana Ptolemæus.

Mysomacedones, iuxta Ephesum populi, Plinio. quos diuidit in Superiores, & Inferiores.

Mysorum Eschate, vide *Thyatira*.

Mysotmolitæ, populi in Lydia sunt. Plinius.

Mystes, vide *Daldis*.

Mystia μυστία, Magnæ Græciæ vrbs, apud Plinium. Samnitum est Stephano. vide *Mystra*.

Mysticũ Hellespontis. Hui⁹ meminit Sophroni⁹, in Peregrinatione DD. Pet. & Pauli.

Mystiensis Episcopi, in Lycaonia, meminit concilium Constantinopolitanum 1. An *Mistia* in Historia Miscella 20? & *Misthia*, vel *Mesthia*, Balsamoni, in epistolam Basilii ad Amphilochium? *Misthium* fortè Ptolemæi.

Mystus, insula alicubi, circa Echinades videtur, apud Plinium. *Nystrus* legebat. M. S. codex.

Mytanis, visie *Lesbus*.

Mythepolis, vide *Mythopolis*.

Mythopolis μυθόπολις, locus vbi fontes esse, aliquid cum Nilo commune habentes, tradit Antigonus in Mirabilib. Pet. 2. in secunda μυθεπόλις, est apud Aristotelem in Admirandis. Iuxta Ascanium paludem: centum viginti stadia à Cio.

Mythos, vide *Fabula*.

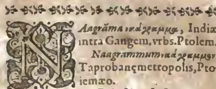
Mytilene, vide *Mitylene*.

Mytiserata, vide *Musistratum*.

Mytistratum μυτίστρατον, Stephano Acarnaniæ vrbs. Eidem est vrbs circa Carthaginem, ex Polybio, vt addit. sed falsò. In Sicilia enim est, sed Carthaginensium imperii. vt ex Polybii 1. palam est. Vide *Musistratum*.

Myus μυοῦς, Ioniæ maritima vrbs, circa ostia Mæandri fluminis: testibus Diodoro, AEliano, Strabone, Plinio, Pausania: Herodoto, & Vitruuio A Persarum rege data fuit Themistocli, in obsonia: teste Thucydide 1. A culicibus horum incolas adeò infestatos quondam, refert Pausanias, vt rebus omnibus suis inde asportatis Miletum migrarẽt.

Myzentina, vide *Miritana*.

Aagrãma ναάγραμμα, Indiæ intra Gangem. vrbs. Ptolem.

Naagrammum ναάγραμμον, Taprobanę metropolis, Ptolemæo.

Naaiol, locus in Palæstina. Iosue 19. & 21. Iudic. 1.

Naamath, nomen loci, apud D. Hieronymum, Iob. 2. *Minai* sunt 70. interpretibus. Per A μιναῖοι, scribit Eusebius 9. Præpar.

Naana, vide *Nabla*.

Naarda νάαρδα, Syriæ vrbs, iuxta Euphratem. Stephanus. In Mesopotamia, Ptolemæo est. Vide *Nearda*.

Naarmalcha, flumen fossile, à Traiano, & postea à Seuero effossum, quo Euphrates aquas suas coniungeret cum Tigri. Am. Marcell. 24. Cogitasse, non perfodisse Traianum, scribit in huius vita Dion. vide *Euphrates*.

Naaroth, locus Palæstinæ. Iosuæ 19.

Naarsafarũ, Arabiæ opidũ. lib. Notitiar.

Naas vrbs, 1. Paralip. 4.

Vuuu

Naason, Galilææ vrbs. Tobiæ 1.

Nabab, vide *Abarim*.

Nababurum ναβαβοῦρον, opidum Mauritaniæ Cæsariensis. Ptolemæus.

Nabades, gens in Mauritania Cæsariensi apud Plinium. An Nabasi Ptolemæi?

Nabadath, vide *Madaba*.

Naba, vide *Nobe*.

Nabaus, vide *Nanaus*.

Nabalensis Episcopi in Mauritania Cæsariensi: meminit Fragmentum M.S. Vict. Vticensis.

Nabalia, vide *Vahalis*.

Naballo ναβαλλώ, castrum Arabum, in Palæstina. Iosephus Antiq. 14. c. 2.

Nabandis, vide *Namados*.

Nabanna ναβάνναι, Sericæ regionis populi, Ptolemæo. apud Marcellinum *Rabanna* sunt Sic legũt quoq; Ptolemæi interpretes.

Nabar, Numidiæ fluuius, Melæ, & Plinio. vide *Nasabath*.

Nabaris νάβαρις, Ptolemæo Ariæ vrbs est. *Namaris* interpretibus.

Nabarus, vide *Nouerus*.

Nabasi νάβασοι, Mauritaniæ Cæsariensis populi, Ptolemæo. *Enabasi* apud eius interpretes.

Nabath, vide *Naiboth*.

Nabathæi ναβαταῖοι, Arabiæ Felicis regionis gentes, *Dacharenos* δαχαρηνοὶ, vocatos, scribit Eustathius, & Stephanus. *Nabatæi*. Arabiæ Felicis populi, Plinio. ναπαταῖοι, Ptolemæo. sed truncato capite legunt interpretes *Apatæi*. Dacharenos idem ibidem habet, sed ab his diuersos. In Æthici Sophistæ libro sic habetur: *Sirbaria regio, quæ postea Nabathæa nuncupatur*. De Nabathæis lege Diodorum. 9. Vide *Arabia*, & *Idumæa*.

Nabathæa Petra, inter Arabicum sinum & Babyloniam, Straboni. Est *Petra* Ptolemæi in Arabia Petræa.

Nabathra ναβάθραι, Africæ Propriæ: & Libyæ Interioris gens, apud Ptolemæum.

Nabdæi ναβδαῖοι, populi alii à Nabathæis, sunt apud Euseb. 9. Præpar. quos à Dauide rege domitos scribit.

Nabiani ναβιανοὶ, Straboni gens, in Sarmatia Asiatica.

Nabius νάβιος, Tarraconensis Hispaniæ fluuius, Ptolemæo. Idem esse cũ *Nario* Melæ, Villanouanus & Pintianus affirmant. quod ex situ Libunœæ vrbis verisimile est.

Nablas νάβλας, Sarmatiæ Asiaticæ vrbs, Ptolemæo. *Naana* substituere interpretes.

Nabo ναβὼ, locus, Hieremiæ 48. Vide *Abarim*.

Naboth ναβὼθ, vrbs à filiis Ruben exstructa. Num. 32. *Nebo* legit Chaldæus. Vide *Nobe*.

Nabrum, fluuius Gedrosiæ videtur apud Plinium.

Nacaduma νακάδουμα, apud Ptolemæum Taprobana vrbs.

Naccarum, Paludis nomẽ, Auieno: in Hispania Tarraconensi.

Nace, vide *Ace*.

Nachaba ναχαβα, Arabiæ Desertæ vrbs, Ptolemæo. *Banacha* legunt interpretes.

Nachal (vel *Nehel*) *Escol*, locus Palestinę Num. 13. *Torrens Botri* est Diuo Hieronymo, & Chaldæo Paraphrastæ. *Vallis Botri*, 70. interpretibus.

Nachor ναχὼρ, Mesopotamiæ ciuitas 70. interpretibus Syriæ iuxta Euphratem Chaldæo Paraphrastæ Genes. 24. vbi Iosephus χαῤῥάν, legit. Et 2. Samuel 6. vbi 70. interpr. legunt ναχὼρ. & Iosephus χεδὼν.

Nacis νάκις, Æthiopiæ vicus, circa Nilũ. Ptolemæus.

Nacienses, vide *Thessalia*.

Nacles νακλης, vrbs iuxta Heliopolim Suidas. In qua sunt, quæ dicuntur Aphaca. In Phœnicia, ni fallor. Vide *Aphaca*.

Nacmusii νακμούσιοι, Mauritaniæ Cæsariensis gens. Ptolemæus.

Nacole, vide *Nacona*.

Nacoleia νακόλεια, Ptolemæõ & Straboni, Magnę Phrygiæ vrbs. *Nacolia* νακωλία. Stephano & Ammiano. Suidas dicit quoque *Nacoleum*, & *Nacoleia* plurali numero dici. *Einagiol* Leunclauio.

Nacona νακώνη, vt *Alcona*, Siciliæ vrbs, Stephano: ex Philisto. νακώλη legit Phauorini Lexicon. *Naconensem* coloniam in Syria, habet Onuphrius, ex Vlpiano.

Nacrasa νάκρασα, apud Ptolemæum Lydiæ vrbs.

Nacri, vide *Campi* Macri.

Nacria νακρία, quæ & *Nuceria* νουκερία Tyrsceniæ vrbs, Stephano & Suidæ. An pro Nuceria?

Nacuensis

Nacmensii ναχκλωσιοι, Mauritaniæ Cæsariensis gens. Ptolemæo. sine N. in prima legūt interpretes *Acuensii*.

Naddauer, Æthiopię vrbs magna. Abdias Babylonius in vita Matthæi Apostoli. & Fortunatus de partu Virginis: item de Æternæ vitæ gaudiis.

Naa silua, iuxta Vrbem erat. sic Fest. Pomp.

Nalus, vide *Melsus*.

Napapha ναίπαφα, Galilææ vicus, quem munitum scribit à se Iosephus, in vita sua.

Nasopolis ναισυπολις, vrbs cuius muros Iustinianus Imp. restituit. Procop 4. Ædifi. Fortè eadem cum ναϊσσος.

Naesson, Episcopalis vrbs, in finibus Persarum, vt habet vita S. Acepsimæ, teste Simeone Metaphraste.

Naessos, vide *Nissus*.

Nata, ναίται, gens, circa Pontum Euxinū: Orpheo in Argonauticis.

Nauia Silua, extra Vrbem, ad milliarium quartum Festus. Extra portam Neuiam, quæ hodie *Porta Maiore*.

Nasa, vide *Hasa*.

Nagadiba ναγάδιβα, vrbs in Taprobana insula, Ptolemæo. Et alia Ναγαδιβα, ibidē. & populi Ναγαδιβοι, eidem.

Nagara ναγαρα, Arabiæ Felicis metropolis Ptolemæo, & Ammiano. vide *Dionysopolis*.

Nagaruris, ciuitas Indiæ intra Gangem, Ptolemæo In Græco autem codice *Nataruta* ναταρουρα, legitur.

Nageri ναγηροι, Taprobanæ gens, apud Ptolemæum. *Nanigeri* est apud interpretes.

Nagia, Gebanitarum opidum, in Arabia Felici, Plinius.

Nagidos ναγιδος, Stephano inter Pamphiliam & Ciliciam vrbs est. pro quo legitur apud Pomponium *Natidos*; sed vitiosè, vt credit Pintianus, qui etiam *Nagidos* apud Strabonem legit lib. 14. etsi eius interpretes hactenus *Agidos* enunciauere. idque ex corruptis exemplaribus, vbi ἐστιν ἀγιδος, pro ἐστι ναγιδος legebatur. ita vt littera N quæ est prima nominis, adiuncta antecedenti verbo sit. error non infrequens, apud bonos auctores qui arguit librarios ex alterius prælectione solere scribere. Ναγιδος lectionē confirmat nummus L. Veri, teste Goltzii Thesauro. *Nigde* & *Nigida* Turcis: vt refert Leunclauius.

Nagidusa ναγιδουσα, insula circa Nagidem Ciciliæ vrbem. Stephanus.

Nagnata νάγνατα, Ptolemæo Hiberniæ vrbs, & Nagnatæ populi. *Magnata* legit Niger. atque hodie **Lemerich** incolarum lingua appellari addit. μάγνατα & μαγνατοι, per M. legit quoque M.S. codex.

Nagran, Arabiæ Felicis vrbs populosa. In S. Arethæ vita, Metaphrastes.

Nahaliel, vide *Nathanael*.

Nahartes, vide *Interamnia*.

Naharuali, Germaniæ populi, Tacito.

Naia Ναια, fons circa Teuthronem, in Laconica Pausanias.

Naiacis Murus, vide *Nain*.

Naioth, in Ramatha, ναβαθ 70. interpretibus. 1. Samuel. 19. *Galbaath* in Ramatha, legit hoc loco Iosephus.

Naid ναιδ, terra iuxta Eden, versus Oriētem vbi Cain habitabat. Gen. 4. *Nod* legit Chaldæus paraphrastes

Naim ναιμ, ciuitas, Lucæ cap. 7.

Nain τειχος, vicus circa Idumæam. Iosephus 5. belli Iudaici, cap. 7. *Aiacis* Murum vocat Hegesippus 4. cap. 21. *Naiacis* legendum autem. N. enim postremum elementum verbi proximè præcedentis geminandum: huicq; voci annectendum. vitium simile cognosce in *Tentyra*.

Nais ναις, vicus Samaritanæ ditionis, in Campo Magno. Iosephus Antiqu. 20. cap. 5. *Ginais* habebat Rufinus interpres.

Naisum, *Ingidunum*, Illyriæ ciuitates habet Marcellinus Comes. (auctor valde deprauat') quas a Hunnis excisas scribit. Nęstum, forte, & Singidunum.

Naithum, Ægypti opidum, lib. Notit.

Naleua, vide *Caloua*.

Nalpotes, locus in Africa Propria Antonino.

Namadus ναμάδος, Indiæ intra Gangem fluuius. Ptolemæo. quem alibi *Nabandis* ναβάνδις, vocat. Dom. Niger eum *Amaudanne* vocat. Stuckius credit *Lamnaeus* λαμναιος, ab Arriano dici.

Namarixi, vide *Egurri*.

Namaris, vide *Nabaris*.

Namaste, vide *Nomaste*.

Nammantia, Valeriæ Ripensis vrbs. Lib. Notit.

Namneta, vide *Nannetes*.

Namnetensis comitissæ, mentio est in Decretalibus lib. 1. cap. 36. de Rescriptis. In Gallia videtur, circa Tullum.

Nana, vide *Tussa*.

Nanaus ναναι⊙, Albionis fluuius. Ptolemæus *Nabaus* interpres.

Nanaguna ναναγῦνα, Indiæ intra Gangẽ fluuius. Ptolemæus.

Nanda νάνδα, apud Ptolemæum Mediæ vrbs.

Nandianullus, Antonino circa Galatiam opidum.

Nandria, vide *Neandria*.

Nandubandagar ναυδυβανδάγαρ, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolemæus.

Nanessus, vide *Neanessus*.

Nangologa ναγγυλόγαι, Ptolemæo, *Nargologa* interpretibus Indiæ extra Gangem gẽs.

Nanta, vide *Vania*.

Naniche, vide *Aniche*.

Nanigena, vide *Panigana*.

Nanigeri, vide *Nageri*.

Nanigeris, vt habet Mercator in sua Vniuersali tabula, Ptolemæo est Indici maris insula. Hanc *Zeilan* à nostris; & *Tenarisim* ab incolis dici, idem Mercator subdit. Huius incolæ *Chingale* appellantur, Garcia ab Horto auctore, quia eam pulchrè describit. *Panigeris* πανιγηρὶς, habent Græci Ptolemæi codices.

Nannetes, Galliæ populi, apud Strabonem, & Cæsarem. Marliano vrbs est in Oceani Aquitanici littore, quam hodie *Nantes* vocant. *Namneticam* vocat Greg. Turonensis. Quid si sint *Samnitæ* σαμνιται, Ptolemæi? non sunt *Namnetæ* Ptolemæi, vt Xylander putat: nam hi in mediterraneis sunt: Nannetes verò & Samnitæ, ad Ostia Ligeris.

Nannigi natio, Africæ Interioris, à Corn. Balbo deuicta. Plinius.

Nanosbes νανοσβεῖς, Libyæ Interioris gens: apud Ptolem.

Nantonense castrũ, iuxta parochiã Senõnensem. In Gallia, Iuonis epistola 122.

Nantuates, Plinio & Cæsari; *Nantuatæ* ναντυᾶται, Straboni; Galliæ populi ad Acronium lacum. Marlianus *Costentz* interpretatur. Scudus scribit eorum tractum hodie *De Waat* & *Vchtlandt* Germanicè, *Pays de Vault* Gallicè dici. Idem putat eos eosdẽ esse cum *Antuatibus*, sed fallitur, vt credit Vigenereus. Ego eosdem puto, & N. elementum finale vocis præcedentis gemi natum ex prælegentis ore non sensit librarius. *Nantuates* itaq; legendum vtrobiq, adfirmo. Adi Cæsarem 3. Gallicor. & quid velim, intelligas. Similes errores & emẽdationes disce ex Indice huius Thesauri, in voce *Librarii*. Nantuatiũ regionem & nomẽ retinebit Paradin[9] hodie exstare in opidulo quod etiamnum *Nantua* nuncupatur, non longè ab vrbe hodie Chamberi dicta. *Vchtlandt* à Vignierio *Burgundia Minor* appellatur. sed vide *Antuates*.

Nao, vide *Anao*.

Napa νάπη, Diodoro Scytharum gens, qui *Napæi* apud Plinium. Vide *Scytha*, *Nape*, *Pali*, & *Leuca*.

Naparis νάπαρις, Scythiæ fluuius Herodoto; quem *Dnieper* incolæ vocant, vt scribit Peucerus. Hunc tamen non infundi in Istrũ video, quod Herodotus Naparim facere, tradit.

Napata ναπάται, Libyæ vrbs, Stephano, & Straboni. vbi Cãdacis, reginæ regia. ναπαται, Ptolemæi & Plinii est. Vide *Tanapa*.

Napatai, vide *Nabathea*.

Nape νάπη, Lesbi vrbs. Stephanus ex Hellanico, vt ipse addit. Strabo tamen 9. dicit malè ab Hellanico *Lapen* nominari. Sunt etiam *Napai* in Epiro. Est & pars montis Nape; Stephano. Vide *Pytho*.

Napegus, ναπηγῦς, vicus in Arabia Felici. Ptolemæus.

Napes, vide *Pali*.

Naphilus νάφιλ⊙, Arcadiæ fluuius, in Alpheum se deuoluens. Pausanias.

Naphthuhim, vide *Africa* Propria.

Napis νάπις, apud Stephanum Scythiæ vicus. Vide *Pali*.

Napitiam vrbem Calabriæ, habet Gab. Barrius, ex Antiochi sententia apud Strabonem. (vbi libro 6. Sinum Napitinum describit:) hanc idem Barrius *Amanthea* vocat. sed malè Nepetia pro Nepitia habet, in suo de Calabriæ antiquitatibus libello, Romæ mendosissimè excuso. Eandem idem *Amantiam* Lycophronis putat, at *Abantias*.

ἀμαντίας, per B. Græcè etiam legitur. Amantiæ Calabriæ vrbis meminit Cedrenus, quam scribit à Nicephoro Saracenis ereptam. Scipio Mazzella in Neapoli regni descriptione, ait Gab. Barrium falli, vbi Napitiam Amantheam interpretatur: *Pitzo* enim hodie nominari Napitiam addit.

Napitinus Sinus, vide *Hipponiates*.

Napocensis Coloniæ, meminit Digestorum liber 50. Titulo de censibus. *Naconensis* legit alius codex. Napouensis est Turnebo, & diuisim legit Neapolis & Ocensis, suo iure. *Narporensis* legebat membraneus Nicolai Roccoxii.

Napuca ναπυκα, Daciæ vrbs: Ptolemæo. *Busa* & *Busaten*, Lazio est: 12. R P. R. Sectione 2. c. 1.

Nar ναρ, Vmbriæ flumen, in Italia: Procopio, Straboni, Plinio, & Tacito: qui scribit cum lacu Velino coniungi, & Liuio quoque, qui dicit Narniam opidum a flumine sic dictum. Ex Amiterninis montibus oriri, annotauit Pomp. Sabinus ad 7. AEneid. De eodem Sulpitius ad 1. Lucani. *Negra* hodie nomen habere, perhibet Leander.

Nara Byzacenæ regionis, in Africa vrbs. Antoninus. *Narensis* hinc, in Collatione Carthag.

Naracum, & *Narracustoma*, Vide *Inariatium*.

Narangara ναραγγαρα, Africæ Propriæ opidum: Ptol. *Narragara* Antonini. Narraggaritensis Episcopus, in Numidia est, V. Vti.

Naranus, vide *Volceium*.

Narateanensis Episcop. in Numidia. Vict. Vtic.

Narbas, circa Persidem amnis. huius meminit Cedrenus, in bello Heraclii cum Cosroe. item lib. 8. Hist. Miscellæ.

Narbases populos Hispaniæ in Gallicia, legit apud Isidorum, Vasæus. Alii *Arbases* vel *Aruases* montes ibidem habent. *Arnas* hodie, inter Legionem & Ouiedo opida. Hæc Moralis, *ναρβασοι* sunt Ptolemæo in Hispania Tarraconensi: & apud eosdem *Forum Narbasorum* opidum.

Narbata ναρβαθα, regio quædam sic vocata, in Palæstina, Samariæ finitima. diremta à Cæsarea stadiis L X. Iosephus bello Iud. 2. c. 14.

Narbes. Domo Narbes. sic in antiquo lapide. Vide Smetii volumen. In Tarbellis, si rectè coniicio.

Narbincensis Episcopus, in Mauritania Cæsariensi Vic. Vtic.

Narbis ναρβις, Illyriæ vrbs: Stephano. An Narbona Ptolemæi?

Narbo Colonia *ναρβων*, Tectosagum in Gallia Narbonensi vrbs, vt Ptolemæus eam describit. Decumanorum Coloniam esse, ait Plinius: à quo, & Pomponio *Martius Narbo* vocatur *Martius* per C. vult scribi Lambinus, in Ciceronem. sed contra fidem vetusti marmoris ibidem effossi, Anno 1566 quod legit *Col Iul Patern. Narb. Mart.* Apud Auienum *Naro* vocatur. Strabo in Atecomicis ponit, quorum Nauale, Narbonem esse dicit. Marcianus apud Stephanum eam *Narbonesiam ναρβωνησια*, appellat. *Narbòne* hodie vulgo indigetatur. Iuniores hanc vrbem sæpius *Narbonam* nominant, sed perperam, Narbona enim in Illyrico est. Neque quisquam veterum, præter Ammianum (quod sciam) Narbonam nuncupat Galliæ vrbem. Narbonæ huius descriptionem habes apud Apollinarem. *Narbon* apud Polybium 3. Galliæ fluuius est, non longè distans ab ora Massiliæ, ac Rhodani ostiis. Rhodanum velle credo: & mendosam scripturam. *Nardo* puto legi, apud Sidonium 2. ad Domicium *Narbonitis* Palus, est apud Suidam. Vide *Narona*, *Atax*, & *Arbon*.

Narbona, vide *Narona*.

Narbonensis lacus, vide *Rubrensis*.

Narbonensis Prouincia, *Braccata* ante dicta, Plinio teste, *κελτογαλατία ναρβωνησία* Ptolemæo est. *Celtæ* sunt Straboni. Hodie *Languedoc*, *Prouence*, & *Daulphine* continet. Galliam Narbonensem vocat Sidonius & D. Eulogius in Epistola ad VVilesindam, *Gothiam* forte, quod à Gothis possessa erat. Hanc Gothiam Sigebertus *S. AEgidii prouinciam* vocat. (Sed videtur quoque ciuitatis nomen: *Gothia* enim Metropolis in Gallia meminit concilium Nicenum.) Narbonenses, *Bebryces* appellat Lycophron, vt Tzetza refert, ex Cocciano. *Bebrycium* mare vocat Zonatas Narbonēse pelagus. Vide *Anatilorum*, & *Galloligures*.

Narbonesia, vide *Narbo*, & *Narbonensis*.

Nartasus ναρτασος, gens & vrbs Cariæ. Stephanus. ex Apollodoro.

Narces ναρκης, Numidiæ vrbs: Polybio, & Appiano.

Narcisci Fontem, quem Ouidius eleganter describit; *Lyriope* à Vibio Seq. vocatur. *Liriope* legitur apud Ouidium 3. Metamorph. ναρκισσου fons, in Thespiensium finibus vico Hedonaco, Bœotiæ; est apud Pausaniam.

Nardinium ναρδινιον, Selinorum vrbs, Ptolemæo. In Tarraconensi Hispania.

Nardo, Galliæ fluuius, Sidonio. circa Nemausum, qui Sipluuianum fundum medium interfluit. VV*ardo* legit codex meus membraneus M. S. *Gardon* hodie est. quod idem sonat. solent enim Galli digamma semper in G. commutare quod diximus documusque in *Quartensis*.

Nardus ναρδος, Indiæ extra Gangem opidum. Ptolemæus. Vide *Aradus*.

Narea, & *Nerea*, Indiæ populi: apud Plinium.

Narensis, Vide *Nara*.

Naresii, Plinio sunt Dalmatiæ populi. ναρησιοι apud Ptolemæum sunt. *Narisii* legit Appianus.

Nargara, Africæ Propriæ vrbs est Liuio; vbi Scipio & Hannibal colloquebantur: Sed *Narangara* in vetustis codicibus legi, annotarunt Surita & Sigonius. *Margarum* μάργαρον, apud Polybium legitur æquè vitiosè. Vide *Narangara*.

Nargologe, Vide *Nangologe*.

Nargur νάργουρ, Ptolemæo Indiæ intra Gangem opidum, *Magur* legunt interpretes.

Nariandus, Cariæ opidum: Plinio.

Narinsii, Vide *Naresii*.

Narisci, Tacito Germaniæ populi. Hos Auentinus Nortgoew interpretatur, vel Narcaw/vt Melanthon habet. Rhenanus Beyrn/Georgius Fabricius & VVillichius Voithlander faciunt. sic quoque Ioachimus Cureus, qui hanc eandem quondã *Meraniam* vocatam dicit. Idem VVillichius putat apud Ptolemæum pro V*aristis* οὐαριστοί, *Narisci* legendum. Varistas tamen legi apud Capitolinum, in vita M. Antonini, annotauit Althamerus. pro quibus *Naristas* habet Theodosius, ex Dione.

Narisii, vide *Naresii*.

*Narist*æ, vide *Narisci*.

Nariti ναριτοι, Arabiæ Felicis gens: apud Ptolemæum. *Anariti* apud huius interpretes.

Narius, vide *Nabius*.

Narmalis νάρμαλις, Pisidiæ vrbs: Stephano.

Narmunthum Aegypti opidum. Lib. Not. Vide *Hermunthis*.

Narnia ναρνία, Liuio & Ptolemæo Sabinorũ, vel Vmbrorum opidum, quod & propriè *Nequinum* dicebatur, vt Plinius & Liuius tradunt. In Flaminia via eam statuit Setuius. Municipes huius loci olim *Nartes* appellatos, ex antiquis marmoribus docet Hermolaus. Plinius nihilominus eos *Narnienses* vocat. Coloniam deductam, præter alios, scribit Plutarchus. *Nerni* hodie dicitur, Leandro teste. Vide *Necomia*.

Naro, Vide *Narbo*, & *Naron*.

Naron νάρων, Illyrici flumen, apud Ptolemæum. *Naro* vocatur à Pomponio, vt Villanouanus ait, qui illud *Narenta* nominat. Fluuium magnum, pulcrum, & pisculētum dicit Cato apud Nonium.

Narona, Liburniæ vrbs, Plinio. Eadem dicitur Ptolemæo. *Narbona* ναρβωνα, Colonia, vt Villanouanus vult, qui eam cum Volaterrano, *Narenta* vocari scribit.

Narrabo, vide *Arrabo*.

Narragam flumen, qui dedit ciuitati nomen. sic Plinius. Circa Babyloniam. Vrbs & fluuius.

Narragara, vide *Narangara*.

Nartes, vide *Narnia*, & *Interamnia*.

Narthacium, vide *Narthecium*.

Narthecis ναρθηκις, insula, ad Samum insulam: Straboni & Stephano. *Narthex* est Suidæ. Ad vrbem adpellentibus, à dextra cernitur.

Narthecium ναρθήκιον, Thessaliæ mons videtur, apud Xenophontem, de Oratione Agesilai *Narthacium* est apud eundem 4. Græcor. ναρθάκιον vrbs est Ptolemæo. sed in Phthiotide, regione finitima.

Narthecusam quandam insulam habet Plinius 5. cap. 31. circa Rhodum. Idem 2. c. 89 *Narthecusam* insulam habet, sed postea Parthenio promontorio adiectam. sed *Arthemisia* hic legunt vetustiores codices.

Narthex, vid: *Narthecis*.

Narulla νάρυλλα, Indiæ intra Gãgem vrbs. Ptolemæus.

Narycion, Locrorum Ozolorum in Græcia opidum est apud Plinium. Hoc & *Naryx* νάρυξ, & *Narycium* ναρύκιον, appellatur Suidæ & Stephano.

Narytia, vide *Locri*.

Nasabath, Ptolemæo, sed *Nasaua* νασαύα, est in Græcis codicibus. Mauritaniæ Cæsariensis amnis est; qui Castaldo *Sossaga* dicitur. *Nabar* Melæ, & Plinii est, Villanouano auctore. Nasabath *Hued el Quibir* vocari scribit Marmolius. & a Christianis recentioribus *Rio di zinganor*.

Nazabutes νασαβοῦτες, gens in Africa Propria: apud Ptolem. *Nasabutes* habēt eius interpretes.

Nasaitensis loci, in Africa: meminit Coll. Carthag.

Nasamones νασαμῶνες, quos *Atlantes* ἀτλάντες, Herodotus esse existimat: qui Orbis terræ spatia nosse profitentur. Alii sunt *Nasamones* in ora Syrtis, Herodoto, Curtio, & Plinio, quos antea à Græcis *Mesammones* dictos scribit. Alii in Marmarica, Ptolemæo. In AEthiopia, Philostrato. Nasamones alas in capite gestare soliros, scribit Dion Prusæus, Oratione 72. *Nasamonitim* νασαμωνῖτιν, Regionem habet Ptolemæus 2. Quadripartiti.

Nasania, Arduennæ siluæ fons. In S. Mononis vita.

Nasaua, Vide *Nasabath*

Nasandum, AEthiopiæ sub Aegypto vrbs: apud Plinium.

Nasbana νασβανα, Ptolemæo, *Sabana* interpreti, Indiæ intra Gangem vrbs.

Nasca, montis nomen, apud Serapionem c. de Visco.

Nasci νάσκοι, Sarmatiæ Europææ gens: Ptolemæo.

Nastica, vide *Calaguris*.

Nascus νάσκος, Arabiæ Felicis opidum: Plinio, & Ptolemæo. quo loco huius interpretes *Maocosmos* substituunt. *Nascum*, apud Marcellinum est.

Nasenur, insulæ nomen, inter Galliam Belgicam, & Britanniam insulam, habet tabula Peuringeriana.

Nasibis, vide *Nisibis*.

Nasica νασίκα, Ptolemæo Indiæ intra Gãgem vrbs.

Nasium νάσιον, Ptolemæo Galliæ Belgicæ vrbs, *Nancy*, in Lotharingia, ad Murtham est, teste Diuæo, & aliis. Hoc autem falli monuit me suis literis doctiss. N. Clemens Trelæus Mosellanus dicit enim Nasium non esse Nanceyam ad Murtham fluuium; sed pagum hinc x 11. milliaribus dissitum nō procul à Mosa, in Barroducana prouincia, vulgò *Nas* dictum. Lapide eo loco effosso cum hac inscriptione sentētiam suam firmat. *Fabricius Nasiensis Curatoribus et minis tris inuentidio firmo & ateula solli s. huius fani faciendi.* Ex ruderibus, vrbem amplissimam fuisse, constare addit. Huius de Nasio Trelæi sententiam confirmare Antoninum obseruaui, in Itinere Durocorturo Diuodurum.

Nasonnacum, loci nomen, in Codicis lib. 12. Titulo 11. singulari quoque N. in codice Theodosiano 6. titulo de Prætoribus, & alibi, eodem in codice.

Nasor ἀσώρ, locus in Palæstinā. Iosu. 19. vide *Asor*.

Nasos νᾶσος, Peloponnesi vrbs: Pausaniæ, in Arcadicis. vide *Syracusa*.

Nasotiani, circa Sogdianam populi vidētur, apud Plinium.

Nassunia νασσουνία, in Sarmatia Asiatica vrbs. Ptol.

Nastus, vide *Nestus*.

Nasus νᾶσος, Arcadiæ vicus: apud Pausaniam.

Natabutes, vide *Nasabuthes*.

Natarura, vide *Naçaruris*.

Natauri, vide *Nothabris*.

Natembes νατεμβεῖς, Libyæ Interioris gēs: Ptolemæo.

Nathabur, Africæ Interioris flumen, à Corn. Balbo deuictum. Plinius. Fortè apud Narhabres populos. de quibus vide *Nothabres*.

Nathan D. Hieron. *Anathon* 70. interpr. Iosu. 19.

Nathanael ναθαναήλ, locus in deserto. Numero 21. *Nahaliel* legit Diuus Hieronymus.

Natho ναθώ, AEgypti insula, Herodoto. In Delta, in qua vrbs est Ararbechis nomine. Hanc eadē insulam idem *Prosopitin* προσω-

πίνς vocat. Huius etiam meminit Diodorus Siculus libro 11. & Thucydides libro 1. Hanc insulam puto eandem esse, cum ea quam Iohannes Leo *Gezad Eddeheb* (id est, aurea insula) vocat. *Prosopin* προσωπίς, AEgypti vrbem habet Stephanus, προσωπῖτις est Hesychio. Ptolemæus habet προσωπίτην Nomum.

Natidos, vide *Nagidos*.

Nattonensis in Africa episcopatus. Vict. Vtic. & Coll. Carth.

Natiso, Venetorum fluuius, apud Pliniū. In Foro Iulii est, & à Leandro *Natisone* vocatur, à Blondo autem *Lisontio*. *Sontius* est, ni fallor, Cassiodoro Var. 1. ad Domitianum & Voilam. *Sontius* Pons, est in Euodii Panegyr.

Natius Portus, in Bætica: Auieno.

Nato, castellum circa Mœsiam, ad Margum fluuium. Marcellinus Comes.

Natupha desertum, circa Palęstinam. Metaphrastes de S. Quiriaco.

Naua, Tacito fluuius, qui apud Bingium Rheno miscetur. *Naha* hodie, Rhenano. Hic Ausonio quoque innotuit eo carmine, *Transieram celerem nebuloso flumine Nauam.*

Nauathus, vide *Neethus*.

Nauale, vide *Epinium*.

Nauale Cæs. Aug. vide *Forum Iulii*.

Nauale Stagnum, vide *Cæsarum* Nemus.

Naualia ναυαλία, Germaniæ vrbs Ptolemæo, Zwol in Germania Inferiore; Petro Appiano. Vide *Quintia* Prata.

Nauari ναυαροι, in Sarmatia Europæa gens: teste Ptolemæo. & ibidem *Nauarius* vrbs: eidem. quam alio in loco, idem *Naubaris* vocat. *Neuros* aliorum puto.

Nauata, Valerię Ripensis vrbs: lib. Notit. *Poneuata* legebat membraneus codex. *Nauatensis* episcopi mentio fit in Decr. 2. Causa 9. & Decreto 1. Dist 14.

Naubaris, vide *Nauari*.

Naubarum ναύβαρον, Sarmatiæ Europææ opidum: Plinio, & Ptolemæo; hic autem *Nauarum* alio in loco pro eodem legit.

Naubolenses, vide *Drymea*.

Naubonenses, Mauritaniæ Cæsariensis locus. Scheda II. tabulæ Peutingerianæ. Lege ad eandem Explicationem M. Velseri. In III. autem huius Scheda nondum edita, at vsei mihi ab eius liberalitate concessa, *Nubonenses* legebatur. Cogitent peritiores an fortè ꝑ Nobicēses. Vide *Noua*, vel *Ad nouas*.

Naucraticum, Vide *Canobus*.

Naucratis ναύκρατις, AEgypti vrbs; Ptolemæo, Platoni, Straboni, & Stephano. *Naucraticum* Nomum habet Plinius. Naucratis Strabonis alia est à Ptolemæi. aut locus apud alterutrum corruptus.

Nauectabe, AEthiopiæ sub AEgypto opidum, in Nili ripa: apud Plinium.

Nauego, vide *Bubegentas*.

Nauenna, vide *Rauenna*.

Nauia, vide *Flauionauia*.

Naulloinus ναυιλλοΐνος, Callaicorum Lucensium fluuius Ptolemæo, in Hispania Tarraconensi: *Nauilubio* est Plinio.

Naulibe ναυλίβη, Indiæ intra Gāgem vrbs. Ptolemæus.

Nauilubio, vide *Nauilloinus*.

Naulibis ναυλιβις, Paropanisi opidum, Ptolemæo.

Naulochus ναύλοχος, Mesembrianorum castellum, Straboni, in Thracia Plinio *Tetranaulochus* vocatur. *Gosacho* Nigro dicitur. *Naulochus* Phocidis vrbs: & Cariæ Plinio. Eidem est Cretica insula, ante Sammonium promontorium: & Bithyniæ, ad Propontidem promontorium. quod P. Gyllio *Nausimachium* Dionysii Byzantii videtur. Est & Siciliæ locus maritimus, inter Pelorum & Mylas. vt videtur ex Suetonii Augusto, & Appiano 5. Ciuilium. item Silio, li 14 eo versu *Non Herbesus iners, non Naulocha pigra pericli*. Item Imbri promontorium, ad Notum ventum vergens. cui fons adhæret, animalium mascula quidem eunuchos efficiens: feminas verò vsque adeò inebrians, vt sopitæ dormiant. vt habet Philostratus Dialogo de viris illustribus in bello Troiano. Vide *Smyrna*.

Naulogon, Vide *Naumachos*.

Naumachos, insula iuxta Cretam: Pomponio. An Naulochus Plinii?

Naunes, Plinii, videntur Simlero, quos Germani Nanser vel Nanserberg vocant; in Tridentino episcopatu. *Naunium* opidum (vbi & fluuius huius nominis) hoc loco esse, putat Ianus Pyrrhus, in Tridentinorum rebus gestis. Vide *Leuni*.

Nauonius Portus, in Corsica insula: Antonino. Videtur circa Syracusanum portum Ptolemæi.

Nanos, AEthiopiæ sub AEgypto vrbs: in Nili ripa, Plinius.

Naupactus ναύπακτ☉, Achaiæ in AEtolia vrbs, Straboni, Polybio, Thucydidi, Tralliano, Liuio, & Ptolemæo, ad Sinum Corinthiacum. Puto *Neopactum* vocari à Cicerone in Pisonem. *Lepanto* Sophiano vocatur. *Nepanto* Nigro, errore, ni fallor, librariorum. Idem scribit eam prius *Palmyriam* appellatam. A Turcis *Einebachti* vocari scribit Leunclauius.

Nauphra, Virgilius in Cyri, *Gnosia neu Partho contendens spicula cornu*. Pro *neu Partho* legit Pomponius Sabinus *Nauphreo*. Et dicit Nauphra opidum Cretæ esse. Fides sit penes auctorem. *Naupacto* legit Badius, voce vsitatiore. Sed *neue Partho* emendat optimè Scaliger.

Nauplia ναυπλία ἐπίνειον, Nauale Argiæ regionis, in Peloponneso; Herodoto, Xenophonte, Strabone & Ptolemæo auctoribus. ναύπλια, & *Napoli de Romania* dici, Sophianus tradit. Vide *Achaia*.

Nauplium ναύπλιον, circa Euboeam: Euripidi in Helena.

Naupontus, Vide *Nauportus*.

Nauportus, Velleio, & Tacito, *Naupontus* ναύποντ☉, Straboni, opidum in Tauriscis, (hodie Carnis.) Plinio *Nauportus* fluuius est, inter Aemonam & Alpes exoriens. Hodie & opidum & flumen Germanicè Laybach dicitur, Italicè *Laboto*, & Dalmaticè *Lubeana*. Latinis huius ætatis *Labacum* flumen, cum opido nomen habet. Strabo hunc fluuium *Pamportum* πάμπορτ☉, vocare videtur. An Istriæ ille fluuius, hodie *Quieto* nominatus, antiquorum Nauportus sit, vt Blondus, Vergerius, & Leander asserere volunt, ipsi viderint. Mihi verò cum descriptione Nauporti Plinii ac Strabonis minimè conuenire videtur. Sunt qui Laybach opidum *Nouiodunum* νοιόδουνον, esse volunt, cuius meminit Ptolemæus, in Paunonia Superiore. Vide *Ister*.

Naura, regio Scythiæ in Asia videtur, apud Q. Curtium 8. Promontorium Indiæ intra Gangem est Arrhiano, in Periplo.

Naurus ναῦρ☉, fluuius propè Demetriadem, Thessaliæ vrbem Strabo 9. Sed *Anaurus* restituit Casaubonus. Sic quoque legendum apud Athenæum 4. vbi Naurus habet Dalechampius. ἄναυρ☉ autem Græcus codex.

Naus, locus maritimus circa Crotonam Italiæ: Antonino. in Itinerario Maritimo.

Nausiclia, Vide *Apsasium*.

Nausimachium, Vide *Naulochus*.

Naustalo, opidum in Gallia Narbonensi; Sex. Auieno.

Naustathmus ναύσταθμ☉, Plinio Portus Siciliæ est. *Phœnicus* φοινικοῦς Ptolemæo dici, sed eum in ordine errare, scribit Fazellus: hodieque *Vindicari* nomen habere ait. Aretius scribit *Fontana bianca* nuncupari. *Naustathmus* locus maritimus circa Halyn fluuium, vbi palus est. Arrhianus in Periplo. Portus Pentapolis regionis est Ptolemæo & Melæ, in Africa. Statio ad Indi fluminis ostia, est apud eundem, pro quo huius interpretes *Canthi* Nauale, legunt. Vide *Phocæa*. Portus quoque circa Troadem est, Straboni 13.

Nautaca ναύτακα, Sogdianę regionis vrbs: Arrhiano 3. Alex. Et *Nautaca* populi, ibidē in Fragmento libri 17. Diodori.

Naxia ναξία, vrbs Cariæ: Stephanus, & Suidas.

Naxius νάξι☉, fluuius ad Tomin Mysiæ vrbem; habet AElianus, Animal. 14. cap. 25. Vide *Apsorus*.

Naxos νάξ☉, insula maris AEgæi, vna ex Cycladibus, apud Melam & Ptolemæum. *Nicsia* Sophiano dicitur. Hanc olim etiam *Strongile*, *Dia*, *Dionysia*, *Callipolis*, & *Sicilia* Minor vocatam, Plinius testatum reliquit. *Syme* quoque appellata fuit, Diodoro teste. *Veneris* insula vocatur apud Nonium, in Gerræ. *Lytra* λύτρα, vocatur quoque in Glossario. Hæc insula habet fontem ex quo vinum suauissimum nonnunquam fluit, si fides habenda Ctesiæ. Dom. Niger scribit hic illud marmoris genus excindi, quod vulgus Serpentinum, Plinius Ophites nominat instar serpētum squammis, viride nempe, sed maculis liuidioribus inspersum. *Naxos*, Cretæ etiam vrbs apud Suidam. Etiam Acarnaniæ, apud Polybium 9. *Naxon* Euboeę vrbem, habet Tzetza in Variis, Chiliade 1. numero 32. Vide *Tauromenia*.

Naxuana ναξυάνα, Ptolemæo Armeniæ Maioris vrbs.

Nazada ναζαδα, Mediæ vrbs apud Ptolemæum.

Nazala Phœniciæ vrbs Lib. Notit.

Nazama ναζάμα, Apamenæ opidum, in Syria. Ptol.

Nazamba, parua Ciliciæ ciuitas, terræmotu collapsa. vt habet Rubeus ex Andrea Agnello, Rauennatium historico: qui vixit circa annum 800.

Nazarai, Vide Europai.

Nazarana, vide Marazana.

Nasarbonensem quendam Athanasium, nominat D. Athanasius, Tom. 1.

Nazareth, ναζαρέθ, in tribu Zabulon Matth. 4. Est vsque hodie, (inquit D. Hiero. in Locis) in Galilæa viculus, contra Legionem, in quintodecimo eius milliario, ad Orientalem plagam, iuxta montem Thabor, nomine Nazara.

Nazauitium, vide Taurus.

Nazerinorum Tetrarchia, in Cœlesyria, Plinius.

Nazianzus, tenue opidum esse prope Cæsaream Cappadociæ, scribit Nicephorus, Socrates & Callistus. Cappadociæ Secundæ tribuit Gregorius presbyter, in vita Nazianzeni. Castellum & diuersorium Cappadociæ, est apud Suidam. Nazianzeni episcopi meminit concilium Constantinopolitanum 1.

Nazorium ναζώριον, mons. Phauorini Lexicon.

Nea νέα, AEgypti vrbs, in Thebaica prouincia, prope Chemnin vrbem: auctor Herodotus in Euterpe. Neas est in lib. Notit. Nea νέα, Come, Troadis pagus, Straboni, & Plinio; qui etiam Nee habet. Mysiæ Stephanus adscribit. apud quem, & Suidam castellum quoque est, sic dictum. Nea, Plinio AEgæi maris insula est Mineruæ sacra: inter Lemnum & Hellespontum. Hæc Nea νέα, Antigono, Stephano & Suidæ. Nio apud Nigrum vocatur.

Neaνέαι, Siciliæ vrbs Diodoro, lib. 11. Fazellus ait Neetum Ptolemæi esse, sed Nestum νῆτον, est in Græcis codicibus. Netini sunt Plinio, & Netinenses Ciceroni, sed quoque Netini eidem. Aretius putat Mene μεναί, Ptolemæi esse, Noti vocat Fazellus, sed Minio Aretius, qui ex Neelo, Nôte facit. Vide Nea.

Neæthus νέαιθος, Straboni & Plinio Magnæ Græciæ fluuius, in territorio Crotoniensi: cuius Barrius apud Lycophronem etiam memoriam exstare scribit. sed apud hunc Nauathus ναύαιθος, legitur. Salentinum ab Ouidio nominari, idem Barrius addit. ναυαιθος, per ν. in prima, Siciliæ fluuius est apud Theocriti Scholiasten. Idem al. mediæ enim ætatis scriptores hanc Ital. æ partem Siciliæ vocabulo indigitarit q. od hactenus receptum manet, cum dicunt vtramque Siciliam, insulam nempe, & iam continentis partem quæ ab altera freti Mamettini est. Nomen retinere hunc fluuium, auctor est Ananiensis. item Dom. Niger.

Neama, Palæstinæ locus: Iosue 15. Nonia νοουά, 70 interpretes.

Neandria νεάνδρεια, Straboni & Xenophonti. vel Neandrium νεάνδριον. Vrbs Troadis, Hellespontia: quam quidam Leandriam per L. perperam scribunt. Suidas & Stephanus. Neandros Plinii est. Neandrida numero plurali sunt apud Antigonum in Mirabilibus.

Neanessus νεανησσός, Garsauriæ in Cappadocia opidum: Ptolemæo. Sine E. in prima scribunt eius interpretes. Nania Nullus Antonini videtur.

Neapaphos, vide Paphos Noua.

Neapechυνεαπήχυ, locus vbi imagines quas Tilesius Atheniensis statuarius fecit. Clem. Alexand. ad Gentes interprete Gentiano. εννεάπηχυ autem legit Leopardus, id est, nouem cubitorum. Non loci ergo.

Neapolis Colonia, νεάπολις, Ptolemæo Africæ propriæ vrbs: quam Tripolim quoque appellat, in Græcis codicibus. in Latinis autem pro Tripolis legitur Leptis Magna. Napoli de Barbaria, est Christianis; & Nabel, Barbaris; vt Theuetus asserit. Ego puto Triboli de Barbaria, vocari hodie. Neapolis, Macedoniæ vrbs, ad Sinum Strymonicum est Ptolemæo. Christopoli dicitur Nigro & Sophiano. Neapolis quæ prius Parthenope παρθενόπη, Stephano & cæteris, Campaniæ vrbs celeberrima, pulcherrimo situ ad Mare Mediterraneum exporrecta. Colonia Romana est in marmoribus antiquis. Napoli hodie. νεαπολις, legunt vbique numismata. Nouus Campus Herculis ab Oppiano in Venationibus, nuncupari, scri-

bis

Ialfacius. Videtur ex Stephano quoque *Phalerum φάληρον*, vocatam. *Neapolis*, Samariæ regionis ciuitas, quæ antea *Mamortha* dicebatur, vt Plinius tradit. *Marbotham* nominat Iosephus, vt Ziegletus & Pintianus legunt, ex libro 5. de bellis Iudaicis. Sed *Mabartha μαβαρθα*, est in Græcis; libro 4. Hæc prius *Salem*, & *Sichem*, item *Ephron* Hebrçis, & *Sicinia* Latinis vocabatur; vt scribit VVissenburgius. *Neapolis* castellum in Taurica Chersoneso; Strabo. Cariæ vrbs est Plinio inter Myndum & Iassum, Pomponio. Aliam in Caria, habet Ptolemæus. Ioniæ ciuitatem sic dictam, habet Strabo, inter Samum & Ephesum. *Neapolim* Isauriæ, habet Suidas, in voce Indacus. *Neapolis* in Thebaide AEgypti, est apud Chemmin oppidum auctores Herodo. & Stephanus. *Neapolim* insignem Alexandriæ portum, describit Metaphrastes, in S. Spiridione. Ptolemæo præterea Neapolis est in Colchide: Pisidia: Lydia: Pentapoli Africæ: Macedonia, Edonidis regionis: item in Sardinia. Idē habet *Neapolitas νεαπολῖτας*, populos, ibidē: quos Plinius *Neapolitanos* vocat. Neapolim in Cypro videtur describere Sigeber. Gembl. cuius episcopum Leontium nominat. Cui adstipulatur Metaphrastes, in vita S. Simeonis abbatis. Lusignanus hanc quoque nouit, dicitque à Græcis *Lemiso la Neutte*, & à Latinis *Nemosia* vel *Lemonte* appellari. *Neapolis* ad *ἀναζαρνον* mentio in Epistola Ignatii 10. cuius episcopum Marin vocat: Marius autem idem in Concilio quodam nominatur. Vide *Alrotonum*, *Antuerpia*, *Leptis*, *Panormus*, *Flauia*, *Phazemonitis*, *Samaria*, *Syracusæ*, & *Tripolis*.

Neapolita, in Sardinia populi: Ptolemæo.

Neapolitana. vide *Aqua*.

Neara νεαρά, circa Hierichonta vicus; Iosepho 17. Antiq. 15.

Nearchi, Galliç Narbonensis populi. Sex. Auienus.

Nearda νεαρδα, Iosepho Antiquit. 18. Babyloniæ ciuitas, quam Euphrates vndique circumluit. *Naarda* Ptolemæi forte.

Nearti νεαρτι, Ichthyophagorum gens. Stephanus.

Neas, vide *Nea*.

Nebbitensis Episcopus in Africa. Colleg. Catthag.

Nebiodunum, loci nomen: in Codice lib 11. Tit 8. An pro Nouiodunum?

Nebis νῆβις, Ptolemæo & Pomponio Hispaniæ Tarraconensis fluuius. *Neue* C. Clusio dicitur, & Vasæo. *Neuia* autem mihi in literis suis doctissimis Emanuel Barbosa & Gaspar Aluarus Machiadus Lusitani, idiomate, ni fallor, parum ab Hispanico differente. *Neuis*, & *Nouis* est Antonino. Vide *Pons*.

Nebo, vide *Naboth*.

Nebopridum, Mœsiæ opidum videtur apud Laonicum. 8. *Nouobardum* erat in margine.

Nebri, vide *Vnni*.

Nebrim, vel *Nemrim* Aquæ. Esaiæ 15. Vicum dicit D Hieronymus, nomine *Benamerium*, ad Septentrionalem plagam Zoaræ.

Nebrissa νηβρισσα, Ptolemæo Hispaniæ Bæticæ vrbs. Plinius eam *Veneream* cognominat. *Lebrixa* hodie nuncupatur. *Nebrissa* habet Tarapha, nouo vocabulo.

Nebrodes, vt Pomponius, & Solinus, vel *Neurodes νευρώδης*, vt Strabo libr. 6. quod vocabulum miror quare Xylāder pro proprio minimè cognouerit, cum pro eo (tanquam appellatiuum esset) neruosum, interpretatus est; in suo Latino Strabone. neque enim à neruis, sed à damis nomen habere, testis Solinus est. Eum Silius 14 pro altissimo huius insulæ monte describit, hoc versu: *Quo mons Sicaniæ non surgit ditior vmbra*. Fazellus qui eum hodie *Madonia* vocari ait, scribit *Cratona* Ptolemæo dici. Sed *Cratas κράτας*, non Craton, apud Ptol. legitur, (quem alium à Nebrode puto.) *Madunia* pro *Madonia*, vna mutata litera, habet recētiori vocabulo Aretius. *Hebrodem* vitiosè, pro Nebrodem legitur apud Gratium poetam, hoc versu, *Victaque fragosum Hebrodem liquere fera*.

Nebsan, Palæstinæ locus, Iosue 15.

Necanidon, vide *Sosippus*.

Necate, Promontorium in Piceno, prope Pisaurum, quod quidam *Focariam* vocant; inquit Niger. Nescio quis eius veteris vocabuli meminerit.

Neceb, vide *Adami*.

Nechesia νεχησία, locus AEgypti, ad sinum Arabicum, Ptol.

Nechilis νιχιλις, loci nomen: in Syria fortè. apud Sozomenum libr. 6. cap. 34. *Mechilis* est apud Callistum 11. cap. 41.

Nechraei νιχραῖοι, gens Indica, vicina Oxydracis & Brachmanibus. Lucianus, in Fugitiuis, Philosophiæ dediram scribit.

Necica νίκικα, Dalassidis in Cilicia opidum: Ptolemæo. *Ninica* legunt interpretes.

Neciorum meminit Frontinus Stratagematum 2. cap. 11. circa Græciam videtur gens.

Necla νέκλα, Arabiæ Petrææ vrbs: apud Ptolemæum.

Necouia, vel *Necuia*, νεκουία, Ombricorum opidum. Stephanus. ex Dionysii libro decimoseptimo Antiquitatum. quo hodie caremus. Pro *Nequinum* habeo. Gentile enim νεκυιατης, inde facit.

Necretice νεκρητική, Colchidis regio: Ptolemæo. Hanc Arrianus *Niticen* vocat, vt scribit Pintianus. *Ecrectice* hoc loco Plinius legit.

Necropolis νεκρόπολις, suburbanus locus Alexandriæ AEgypti: Straboni 7. Huius meminit quoque Iosephus, contra Appionem, lib. 2.

Necropyla νεκρόπυλα, apud Cedrenum, locus in Sarmatia Europæa videtur, libro 20. Historiæ Miscellæ, circa ostia Danapri & Danastri. Ad Carcinitem sinum opinor, inde enim hic nomen *Negraphila* hodie obtinet.

Nectensis silua, in Hibernia. Vita S. Ethbini, apud Surium, & Vincentium Beluacensem.

Nectiberes νεκτίβηρες, Mauritaniæ Tingitanæ populi: apud Ptolemæum.

Nectum, vide *Nea*.

Necuia, vide *Necouia*.

Necζopa, νεκόπα, palus est apud Cedrenum; Circa Campaniam alicubi, vt videtur, in qua scribit Vlyssem multa sibi euentura cognouisse.

Neda νέδα, fons ex Lycæo monte oriens, per Arcades labitur, diuiditque fines maritimos inter Messenios & Eleos. Hic omniũ fluuiorum post Mæandrum maxime tortuosus incedit. Pausanias, in Arcadicis & Messeniacis. Leprio vrbi vicinus est: & in pelagũ effunditur: Callimacho teste. *Nedas* Strabonis est, vt puto. νέδη est etiam Arcadiæ vrbs: apud Stephanum.

Nedinum νέδινον, Ptol. Illyrici opidum est. Marius Niger dicit *Susied* ab incolis vocari.

Nedon νέδων, locus & vrbs in Laconica: Stephano & Straboni. Apud quem etiam ... Peloponnesi fluuius quoq; à loco sic dict... est. alius à Neda. Vide *Nebon*, & *Trychata*.

Nedus νέδους, locus quidam in quo ai... Teleclum condidisse Pœcessam, Echei..., & Tragium. sic Strabo 8. videtur in Ceo...

Nee, vide *Nea*.

Neerensis Vici, in Gallia, meminit G... Turonensis in vita Patrocli Reclusi.

Negia νέγια, opidum Albaniæ, Ptolemæo. interpretes per I in prima scribunt.

Negeta νεγέτα, in Africa Propria vrbs, apud Ptolemæum.

Negeugnus Mons, Gregorius P. M. libr. Epistolar. 7. cap. 2. Circa Spoletum fortè.

Neglan νεγλαν, Arabiç opidulum. Stephano. *Negne* νέγνε, legit Suidas. *Negra* fortè Cedreni.

Neglapolitana Plebis, in Africa, mentio in Coll. Carthag.

Neglimela, vrbs Africæ Interioris, à Corn. Balbo deuicta. Plinius.

Negne, vide *Negla*.

Negra νεγρα, vrbs vbi ab Homeritis occisum S. Aretham scribunt Cedr. & Cal... stu... Huius meminit quoq; Zonaras. apud Homeritas fortè. Vide *Negla*.

Negran, vide *Egra*, & *Agraniorum*.

Negretes, vide *Nigritæ*.

Nehel Escol, vide *Nachal*.

Neia, Phœniciæ vrbs, Lib. Notit.

Neiel νειήλ, Palæstinæ locus. Iosue 19.

Neilos Colonia deducta in Asia n celebratur: sic Suidas. Regio quædã Aethiopiæ sic vocatur, apud Strabonem.

Nein, episcopalis sedes, sub Becerra Arabiç, Guil. Tyrius.

Neium νήιον, loc⁹ vel mons Ithacæ insulæ, Straboni ex Homero, & Stephano. ... & *Hyponeium* Suidæ. Sed *Hyperneiũ* ... habet Stephanus. Videtur aliorum Ner... tus.

Nelaxa νελάξα, Batanææ regionis, Syriæ opidum: Ptolemæo.

Nelcynda νελκυνδα, cuius Arianus in Periplo Maris Rubri meminit; forte hodie *Dulcinde*

ende regio est, vt Rhamusius conicit. Puto Ptolemaei *Melenda μελένδα*, esse. Vide *Sosippus*.

Nelea, vide *Pylus*.

Neleus νηλευς, Euboeae fluuius: Antigono in Mirabilibus. *Nileus νιλευς*, Straboni 10. est. *Melas* videtur a Plinio malè vocari, li. 31. cap. 2.

Neli, populi Troglodytici, circa sinum Arabicum: Plinio.

Nelia νηλία, ad Pelasgicum sinum, vrbs, Strabo.

Nelo, Hispaniae Tarraconensis fluuius, circa Arotrebas. vt tradit Plinius.

Nelupa, Ægypti locus, apud D. Athanasium, cuius episcopum Theonem nominat.

Nemaloni, Alpina gens, à D. Augusto deuicta, auctore Plinio.

Nemanturista νεμαντυρίστα, Hispaniae opidum: in Vasconibus Ptolemaeus.

Nemas Castrum, non longè à Foro Iulio. sic Diaconus 5. Longobard. alius codex *Nemausum* habebat: & M. S. *Memasum* alia lectione. Vide *Biliga*.

Nemasia, locus in codice Theodosiano 12. Titulo de Ponderatoribus.

Nemausus, nomen fontis ad Nemausum vrbem videtur, apud Ausonium, in descriptione Burdigalae. *Nemausus* Colonia, in Gallia, à quo Nemausenses gentile, in marmoribus antiquis à Poldo editis. non Nemausienses. vide *Arecomici*.

Nemea νέμεα Argiae opidum, in Peloponeso apud Ptolemaeum, Pausaniam, & Strabonem. *Nemesa νεμεσα*, ni fallor, ab App. in Mithridaticis dicta, corruptè. Hoc opidū cum suo territorio hodie *Tristena* vocari, testatur Niger. *Nemea*, fluuius qui Sicyoniam, & Corinthiacum agrum discernit, Strabone teste. Hunc Niger putat *Langia* à Statio nominari. *Nemea* dicitur etiam Elidis regio, à Stephano. *Nemea* Rupes, Virgilio 8. Æneidos, vicina Thebis est Seruio. *Nemea Charadra* dicitur & quidam locus in Peloponneso: à Suida. Vide *Charadrus*, *Echinadia*, *Molorchos*, & *Nemeta*.

Nemeaus. *Namq; vt passa Deum Nemaei ad fluminis vndam*. Papinius. 1. Thebaidos. Nemei sinè diphthongo erat in membraneo codice meo, idem cum Nemea Strabonis.

Nemeium νήμειον, locus in Locride, vbi Hesiodus trucidatus fuit, vt habet Plutarchus, in Sapientum conuiuio. Apud Locros Ozolos est.

Nementuri, in Alpibus gens, quam Augustus deuicit. vt tradit Plinius. Sed malim *Nemeturi*, vt quidam codices legunt. Et meminit Nemeturicae picis, in Liguria, Columella 12.

Nemesa, Peloponnesi regio, vbi Hercules leonem interfecit. Pater Nonnius Inuectiua Nazianzeni, in Iulianū apostatam. Nemea fortè legendum. Vide *Nemea*.

Nemesa, & *Pronea*. flumina in Suram se exonerantia: Ausonio. *Pruym* hoc hodie: illud *Nyms* vocatur.

Nemesium νεμέσιον, Marmaricae vrbs. Ptolemaeus. *Nemesum* Fanum quoq; Æolidis in Pago monte, Pausanias.

Nemeta, nomen fontis aut fluuius in Hispania videtur, apud Martialem ad Licinianum. alii *Nemea* legunt.

Nemetacum, vide *Nimetatum*.

Nemetati νεμέταοι, Hispaniae Tarraconēsis populi: Ptolemaeo.

Nemetes νεμῆτες, Ptolemaeo & aliis Galliae ad Rhenum populi. *Speir* hodie vrbs episcopalis, in Germania, B. Rhenano. *Augusta* Nemetum haec AEthico. Sed vide *Vangiones*.

Nemetobriga νεμετόβριγα, Tiburorum in Hispania Tarraconensi vrbs, Ptolemaeo. *Nemetoborica* Antonino. *Val de Nebro*, hodie, Narapha teste.

Nemetocerna, Caesari & Hirtio. Ful. Vrsinus *Nemetocenna* legit. in Belgica opidum. Marlianus ob allusionem cum Nemeto, putat *Spitenses* esse. falsò, vt mihi videtur. Car. Bouillus docet hodie *Namurs* vocari. hoc *Namen* appellant Teutones. Vigenerus dicit Nemetocernam hodie locum sine nomine esse.

Nemeturi, vide *Nementuri*.

Nemetus Mons Cieonensium. Vibius. *Deinonensium* legit exemplar Aldi, & Lugdunense. Nemaeus (per diphthongon,) Clionensium, habet Bocatius. Nemeus Cleonensium, veram scripturam puto. Nemea enim vrbs non longè à Cleonis. In Argia Peloponnesi.

Nemia νήμια, vrbs Thessaliae. Etymolo-

gicon. Idem fortè cum Nemeo Vibii.

Neminia fons, in agro Reatino, alio atque alio loco exoritur, annonæ mutationem significans, vt refert Plinius.

Nemiaum νεμιαιον, mons Peloponnesi. Lexicon Phauorini.

Nemitzi, gens Gallica est apud Zonaram. vt vertit H. Wolfius. qui Nemetes putat, vt in huius operis indice legit. Ego pro *Niemechis* .i. Germanis, habeo. In Græco enim codie gentem vocat νιτζίων, & sub Celtarum nomine etiam Germanos comprehendi, eruditioribus notum. Vide *Germania*.

Nemorensis Lacus, vide *Triuia*.

Nemos νεμος, Latii vrbs: apud Appianum 5. Ciuilium. *Nemorensis* Agri meminit Festus; quem Dianæ consecratum fuisse a Manio scribit. Haud longè ab Aricia est teste Seruio. Hodie *Nemo* opidulum ibidē extare, ait Giofanus, in Ouidium. Dianæ lacus aræq; meminit hoc tractu Silius 4. Vide *Triuia* lacus.

Nemossus νεμωσσὸς, caput Aruernorū. imposita Ligeri flumini vrbs: Straboni etiam Lucano 1. *tunc rura Nemossi*. Sed *Nemeti* habent codices excusi. An *Augustonemetum* Ptolemæi?

Nemrim, vide *Nebrim*.

Nensa νεισα, vrbs in Africa Propria. Ptolemæus.

Nentidaua νεντίδαυα, Daciæ vrbs: apud Ptolemæum Nosenstadt Germanis est apud Lazium in R. P. Romana, & *Bistricia* Hungaris.

Neocæsarea νεοκαισάρεια, Cappadociæ in Ponto Polemoniaco vrbs; Ptolemæo, Ammiano & Solino. Barbaris *Thocato* dici, scribit Mar. Niger. *Nisan* vocatur Bellonio. *Nixaria* est Leunclauio, & mihi quoque ex tabulis Geographicis. Hanc posteà *Hadrianopolim* appellatam; tradunt Suidas & Stephanus *Neocæsarea* Bithyniæ vrbs est, Suidæ & Stephano. alia à Cappadociæ. Alia est Syriæ aut Euphratensis: in Lib. Notitiar. & Conciliis. Neocæsareæ in Euphratis ripa, meminit quoque Historia Tripartita, & Callistus; qui huius episcopum in Concilio Niceno præfuisse scribit. Eadem fortè cum libri Notitiarum. Est & in Mauritania vrbs natalis S. Seueriani, si creditur Martyrologio.

Neoclaudiopolis νεοκλαυδιόπολις, quæ & *Andrapa* ἄνδραπα, Paphlagoniæ vrbs. Ptolemæus.

Neocnus, vide *Neognius*.

Neocretes νεόκρητες, populos habet Liu. 37. & Polybius 5 ex Creta videtur.

Neocum, vide *Moradunum*.

Neoda, vide *Netad*.

Neodunum, vide *Dolensis*.

Neogiala νεογιαλα, Arabiæ Felicis litorale: Ptolemæo.

Neognus fluuius, circa Colchidem fortè. vt videtur ex Agathia. sub finem Libri 3. Sed νέοκνος, In Græco codice.

Neogrorum Turbam in Ægypto, colere & adorare Serapidis simalacrum, scribit Iul. Firmicus.

Nooi νόοι, vrbs Phocidis. Lexicon Phauorini. Corrupte fortè, pro Νέων.

Neomagus νεόμαγος, autem Græcè: Lexubiorum in Gallia vrbs, apud Ptolemæum. *S. Saluator* Villanouano. *Neomagus*, Regnotum ciuitas Ptolemæo, in Britannia, (hodie Anglia.) *Guldtfordia* hodie vocari, scribit Lhuydus. Hoc Neomagum Ptolemæi putat Talbotus idem esse cum *Nouiomago* Antonini: & hodie Croyden dici. Sed Camdenus hoc habet pro Woodcote. *Neomagus* νεόμαγος, Ptolemæo Tricastinorum, in Gallia Narbonensi vrbs. *Nyon*, I. Poldo. *Neomagus* Antonini; In Germania ea vrbs est, quæ nunc Neuheym dicitur, ad Rhenum sita. Ex Heroldi libello, de Stationibus Romanarum legionum. Quo loco docet Neomagum Νεόμαγον à Ptolemæo in Nemetibus descriptam, aliam esse ab hac. Vide *Noiodunum*, *Nouiomagus*, & *Augusta Tricastinorum*.

Neon νέων, Phocidis vrbs, iuxta Parnassū: Pausaniæ, Stephano, & Herodoto in Vrania Vide *Eleon*, & *Tithorea*.

Neontichos νεότειχος, Æolidis vrbs: Plin. & Stephano. item Herodoto in Homero: cui circa Hermum fluuium est. Phocidis vrbs Pausaniæ. Thraciæ, ad Propontidem; Xenophonti. Cariæ, Suidæ. Sarmatiæ Europææ Ptolemæo.

Neopactus, vide *Naupactus*.

Neopagus, locus. vbi Francogalli reges suos solent eligere. circa Rheni ostia. Auctor Hunibaldus.

Nemausensis episcopi, Ioãnis, meminit ex archiuis, Ioannes Molanus in suo Indiculo. Vide *Patra*.

Neopolichna, Peloponnesi vrbs: apud Laonicum 8.

Neopolis, vide *Neapolis*.

Neoptana νεόπτανα, Arrhiano in Indicis, locus est in Carmaniæ littore, inter Carpellam & Armozon promontoria: Ptolemæi.

Neoptolemi νεοπτολέμου Turris, in ostio Tyræ fluminis. Strabo.

Neoris, opidum Iberiæ Asiaticæ: Plinio auctore.

Neoritæ νεωρῖται, gens circa Gedrosiam, Diodoro 17. Mortuorum corpora arboribus suspendunt.

Neorium Portum, Constantinopoli: habet lib. Notit.

Neos, vide *Noua*.

Neosta νεωστα, Syriæ ciuitas; apud Iosephum 14 Antiq.

Neotenses Bœotiæ gentem esse, videtur ex Demosthenis Oratione de Falsa legatione.

Neoteridis νεωτερίδος, regionis, circa Gedrosiam: meminit Diodorus 17. versus Indi fluminis ostia.

Neottium νεόττιον, Nemeæ mons. Phauorinus.

Nepa castrum, in Syria alicubi videtur: apud G. Tyrium.

Nepeiium, vide *Nepias*.

Nepet Liuio & Plinio, *Nepeta* νέπετα, Ptolemæo, Tusciæ mediterraneum opidum. *Nepe*, hodie Leand. Alb. *Nepetes* vocatur apud Procopium 3. Gothorum. *Nespetos* νέσπετος, Stephani fortè ex Halicarnasseo. Puto *Nepensem* coloniam esse, in Nausii Frontino. *Nepesinos* populos habet marmor antiquum. Vide *Neneia*.

Nephador, locus, 3. Regum cap. 4. Iosephus *Dorensem*; & littoralem vocat. vide *Dor*.

Nepharis, vide *Nepheris*.

Nephele, id est nubes, locus montanus, siue vicus alicubi in Græcia. si Palephato creditur, in Fabulis.

Nephelis νεφελίς, Ciliciæ vrbs: Ptolemæo. *Nephelia* apud Tyrium vocatur. *Nephelida* Promontorium nominat Liuius 33.

Nephconitæ, Sarmatiæ Asiaticæ populi: apud Plinium.

Nepheris νέφερις, Africæ Propriæ opidum: Appiano, & Straboni. Per A. in secunda Liuii Epitoma 51.

Nephthalim, Iudææ vrbs: Arabis hodie *Siziz* vocari, auctor est Postellus. *Syria* est apud Breidenbachium. *Suziz* Brochardo.

Nephthalitæ, (sic scribendum apud Agathiam, pro Neptalitæ,) è Procopio *Euthalitæ* vocantur. Hoc Leunclauius monuit. Hũnica natio est; sed Persis ꝑpinqua versus Boream, quorum ciuitas Gorga. Vide de Persico bello librum primum Procopii, vbi eos eleganter describit. Horum etiam Cedrenus & Nicephorus meminere. item Suidas ex Iosepho.

Nephthar νεφθαρ, locus sic dictus, 2. Machab. 1.

Nephthoa & *Nepthoa*, Aqua, Iosue 15. 18: ναφθω & ναφθὼ, legunt 70 Interpretes.

Nepias νηπίας, campus iuxta Cyzicum. Mysiæ vel Phrygiæ. vt refert ex aliis, Scholiastes Apollonii 1. νηπήιον, legit Phauorinus. Vide *Hilatides*.

Nepista νήπιστα, Ptolemæo, Carmaniæ vrbs. Per I. in prima legunt interpretes.

Nepos νέπος, montis nomẽ, sine vlla aqua. Etymologicon.

Nepr. Col. Carenorum. νεπρ κολ. καρηνων. est in Goltzii Thesauro, ex Gordiani Imp. nummo. An circa Persidem, vbi Carenos habent Procopius & Stephanus?

Nepthoa, vide *Nephthoa*.

Neptuni Arx, in Africa Propria vrbs maritima: Ptolem. *Neptuni* Fanũ, Straboni & Põponio Circa Cenchreas, in Isthmo Corinthiaco. Iuxta Patras quoq; Ptolemæo. In Calauria insula: Plutarcho, in Demosthene. Circa Tænarum, in Peloponneso: Plutarcho, Circa Mantineam, in Peloponneso: Polybio 11. In Caria, vbi amnis dulcis mutatus in salẽ est. Plin. 31. c. 5. Vide *Posidonium*.

Neptuni Asphalii Fanum, erexisse Rhodienses in insula miraculo inter Theram & Therasiam enata, scribit Strabo 1. Automathe hæc Plinii est. Strabo autẽ hoc loco mendosus est, vbi hanc Therã & Therasiam inter Cretam & Cyrenem describit. quæ verè sunt inter Cretam & Atticam: vt cùm aliis ipsemet docet libr. 10. Neronis tẽpore hoc euenisse, tradit Philostratus 4 cap. 11.

Neptuni Samii Fanum, vide *Samicum.*

Neptunia Colonia, In Italia. vt refert Velleius. Neque huius nominis apud alium auctorem, quod sciam mentio est. An Posidonia forte, cuius Strabo 6. meminit, in Lucania, post Silarim fluuium: quæ eadem cum Pæsto? Vide *Pæstum*, & *Rhegium* Iulium.

Neptunia Claustra, ad pedem Moscii mõtis, propè Scyllatium, in Brutiis. Cassiod. 12. Variar.

Neptunium ποσείδειον, Arabiæ Felicis promontorium ad fretum sinus Arabici: Ptolemæo, & Diodoro 3. Non longè ab eo, vicus, Phœnicus dictus, ab excellentia palmarum, ibidem prouenientium. *Neptunium* Nemus, *ποσειδήϊον ἄλσος*, in Græcia vspiam: Homero B. Ιλιαδ. Vide *Neptunius*

Neptunius, Siciliæ mons, Solino. *Sprenerio* nunc appellari, tradit Fazellus. *Neptunius* Fons, Anxuri vel Taracinæ. Vitruuius 8. cap. 3. De eodem fortasse Liuius 9. hæc. *Flaccus molem ad Neptunias aquas, vt iter populo esset, & viam per Formianum montẽ*, &c. Vide *Posidiana.*

Nequinum, vide *Narnia.*

Nera vicus, in Arabia Felici videtur ad mare, apud Strabonem.

Nerabus νήραβος, Syriæ vrbs: Stephano.

Nerata, Liburniæ vrbs, Plinio 4. cap. 22. in M.S. codice.

Nerbii, vide *Neruios.*

Nerea, Cœlesyriæ opidum, quod alio nomine *Alapia* dicitur. Guil. Tyrius lib. 20. c. 19. *Alepo* hodie. vt putat Rawolfius, in suo Itinerario.

Nerea, vide *Narea.*

Neressus νηρισσός, Ceiorum opidum: AEschini, in Epistolis. At *Caressus* lego, cum Ptolemæo, Strabone, Plinio, Suida, cæterisque.

Neretini, (alii à Neritinis,) populi in Salentinis, apud Plinium.

Nergobriges, vide *Nertobriga.*

Neria, & *Nerii*, vide Celtici.

Nericia, vide *Ithaca.*

Nericum, vide *Leucas.*

Nerigon, circa Britanniam insula videtur, apud Plinium 4. cap. 16. Nortwegen Becano. & mihi quoque: hinc enim facilis nauigatio in Thulen, quam Scandiam interpretor.

Nerii populi, sunt circa Nerium promõtorium, Hispaniæ Tarraconensis: Pomponio.

Neriphus, insula deserta, circa Thraciæ Chersonesum. Plinius.

Nerips, Asiaticæ Sarmatiæ gens: apud Plinium.

Neris νηρίς, Messeniæ vrbs; Stephano & Papinio 4. Thebaidos. Pausanias [illegible] habet Nerim, circa confinia Laco[illegible]. Vide *Eurotas.*

Nerisum νήρισον, Thraciæ mons: ap[illegible] Stephanum. in voce *κωνυσία*. Iuxta Cynethum vrbem.

Neritum νήρητον, Ptolemæo Salentinorũ vrbs. Niger *Nerdo* vocat: *Nardo* Ligorius. *A Diua Cæsarea* autem nomen habere scribit Galatæus. Erat a Tarentini sinus ora distare tribus aut quatuor M. Passuum. a Lupiis 15 a Tarento 45. *Neritini* fortè Plinii, vbi quidam codices *Nerocini* habent. *Neritũ* quoque Armeniæ vrbs, Freculpho 2 cap. 19. vbi Iacobum apostolum sepultum scribit.

Neritus, Ithacæ mons Plinio. De quo fortè hæc Suidas; *Neritum νήρητον, mons.* Est & *Neritum* quod *Actoricũ ἀκτορικόν*, dicitur; locus Epiri, pòst *Leucas* dictus. eidem Suidæ. Vide *Leucas.*

Nerium, vide *Artabrum.*

Neroassus, vide *Nora.*

Neron, Insula Rubri maris, ante Arabiam. vbi cristallum nasci scribit Plinius.

Neronia, vide *Cæsarea* Panias, *Artaxata*, & *Puteoli.*

Neroniana Piscina, lacus circa Aponi fontes. Cassiod. 2. variar. ad Aloisium. *Neroniana* villa Sublacensis, est apud Frontin. 2. Aquæd. Trium M P. ab Vrbe, circa Valeriã eidem.

Neroniana Therma, à Nerone Imperatore ædificatæ: nunc *Alexandrina* appellantur, inquit Eutropius, lib. 7. Romæ sunt.

Neroniani Campi, circa Romam inter Salariam & Pincianam fuisse, videotur ex Procopio.

Neronias, Ciliciæ Secundæ ciuitas est, nunc *Irenopolis* vocata. sic Nicephotus Callistus 8. cap. 18. & Theodoritus 1. cap. 7 *He-*

renopolis est in vetusta inscriptione. *Neronipolis* meminit D.Athanasius, cuius episcopũ Narcissum vocat. Idem eundem alio in loco Neroniadis episcopum facit.

Neronienses, vide *Foroneronienses.*

Neronis Imp. Suburbanũ, inter Salariã & Numẽtanam vias: circa quartum milliariũ: Suetonio. In Neronianis campis fortè.

Nerteriani νερτηρίανοι, Germaniæ gens: apud Ptol.

Nertobriga νερτόβριγα, Ptolemæo & Appiano Bæticæ vrbs, Turdetanorum. Visuntur hodie in Bæticæ extremis partibus propè Lusitaniam, tribus millibus passuum (vt mihi Ar. Montanus auctor est) à Frexenal, vbi ipse natus, magnæ vrbis antiquæ ruinæ. locus ab accolis *Valera* vocatur. Ibidem addit hodie etiamnum antiquam Inscriptionem exstare, in qua *Nertodrica* per D nominatur, sed falsò, vt ipse autumat, ex eo, quòd in eadem inscriptione, M. Aurelio dicata, respublica per D. etiam, pro respublica legatur. Ex harum ruinarum lapidibus magna opida ædificata fuere: (vt idem mihi narrauit,) quæ sunt Frexenal, Fuentes, Bodonal, & Higuera. *Nertobriga*, Ptolemæo Celtiberorum, in Hispania Tarraconensi vrbs. *Nergobriges* νεργόβριγες, habet Appianus, & Antoninus, quam eandem mendosè quoque *Nitobricam* appellat. Sed *Natobrica* etiam apud eundem legitur, exemplariorum magna inconstantia. ***Almunha*** hodie vocari, idẽ Varrerius testis est. ***Rota*** autem Hieronymo Suritæ. Io. Mariana 3. cap 1. putat haud procul Turiasone & Bilbili fuisse. & *Ricla* idem interpretatur.

Nerua νηρῦα, Ptolemæo Cantabrum, in Hispania fluuius: *Nesua* Pomponio dicitur, quemadmodum etiam aliquando Ptolemæum legere, scribit Pintianus. quam lectionem videntur approbare, inquit, qui loca illa habitant. *Nansa* lingua vernacula eum in hodiernum vsque nominant.

Neruesia, vicus Italiæ, in Æquicolis, vbi consiligo herba nascitur. Plinio. *Nerneuia* habebat. M.S. codex.

Neruica, vide *Neruios.*

Neruios, Galliæ Belgicæ populos ferocissimos, νέρβιοι, habent Tacitus, Cæsar. Appiano Νέρβιοι, sunt. Plinius eos *Liberos* cognominat. Becanus **Oudenarde** interpretatur. Marlianus eam vrbem esse putat quam Flãdri **Doornick**, incolæ Galli *Tournay* vocant. Vtrumq; Flandriæ opidũ, ad Scaldim sitũ. Νέρουιοι Ptolemęi videntur alii ab his, in quibus Rhotomagum habet, ad Sequanã fluuiũ. Sed Latini codices pro his Subanectos substituunt. Quod autem Neruios retinẽdos duco, facit Lib. Notit. qui *Neruicanum* Tractum & Littus, circa Armoricam habet. & D. Paulinus meminit *Neruici* littoris, ad Victricium Rhotomagensem episcopum. Scio hos Neruios à Ios. Scaligero hinc expulsos: ego eosdem tribus hic comitatus coadiutoribus, reduco.

Nerulum, Lucaniæ opidum, ab Æmilio cos. captum. Liuio 9. & Antonino. *Nerulonensis* meminit Suetonius in Augusto. Hoc forsan quod nunc (vt Roma ad me scribit Celsus Cittadinus) *Lagonero.* opidum in Lucanis, in via Aquilia, quæ à Capua ad Rhegium tendebat.

Neruosos Montes, in Gallicia regione, nominat Isidorus.

Nerusi, Alpina gens: Plinio. νερούσιοι Ptolemæo.

Nesactium, Istriæ opidum Plinio, *Nesactium* νέσακτον apud Ptolemæum, & *Nesattium* apud Liuium legitur. *Castello nouo*, ad Arsiam flumen hodie esse, scribit D. Niger.

Nesæa νησαία, pars Hyrcaniæ: per quam Ochus fluit. Strabo.

Nesæum, Mediæ locus vel campus, Herodoto. Maris Erythræi est Orpheo, vt tradit Suidas. Vide *Hippobotum.*

Nesais, vide *Nisa.*

Nescania opidi nomen in Hispania Bætica: vi. M.P. ab Antiquera. Eius mentio fit in marmore antiquo. Testis Amb. Moralis.

Nesei, Indiæ populi: apud Plinium.

Nesiades νησιάδες, Dionysio insulæ Britãnicæ: Amnitarum domicilia. Nesides legit Priscianus huius vetus interpres. Camdenus putat easdem cum Veneticis: Vide *Silurum*, & *Amnitarum.*

Nesib, Palestinæ locus. Iosue 15.

Nesibis, vide *Nisibis.*

Nesides, vide *Nesiades.*

Nesidion, vide *Halonesus.*

Nesidum, vide *Amnitarum.*

Nesiope νησιώπη, insula Lesbi, quæ Sigeum Σιγεῖον portum esse erecte dicitur: Suidas. Vide *Nisiopa.*

Yyyy

Nesiotæ, Cranii, Samei, & *Pallenses*, populi in Cephallenia insula: Liuio 38. & Straboni 10.

Nesiotis, vide *Henesiotis*.

Nesis, Plinio Cāpaniæ insula, asparago optimo nobilis. Statius etiam meminit lib. 3. Siluarum, item Lucanus 6. & Cicero ad Atticum 16. Epist. 1. 3. & 4. Nunc *Nisita* dici, scribit Georgius Fabricius, in Itinerario Romano. *Nisitam* habet Collenutius. Inter Pausilypum & Puteolos eam describit Hermolaus *Nisis*, vbi Herculeum promontorium est: Arrhiano in Periplo. Sarmatiæ Asiaticæ, ad Pontum Euxinum.

Nesonis, vide *Thessalia*, & *Nessium*.

Nesos νῆσος. Iberiæ vrbs Stephanus. In Arcadia quoq; locus, circa Orchomenum: Halicarnasseo 1. Vide *Atalanta, Mesus*, & *Orchomenus*.

Nespetos, vide *Nepet*.

Nessa νῆσσα Siciliæ vrbs est, Thucyd. 3. sub finem. Amatheorum etiam opidum, in Arabia Felici, Plinio. Huius meminit quoque Agatarchides.

Nessonium, vide *Thessalia*.

Nessium νέσσιον, Thessaliæ vrbs. Stephanus. *Nesonis* Palus est apud Strabonem. & *Nessonium* Stagnum, apud Suidam, circa Larissam.

Nessus νέσσος. Thraciæ fluuius Ptolemæo. *Nestus* Herodoto, & Plinio. *Nessus νέσσος*, corruptè apud Arrianum 1. Alexandr. *Nesto* à Sophiano vocatur. Bellonius scribit eum a Turcis *Charason*, à Græcis verò *Mestro* dici. A Nesso flumine salutatum Pythagoram, cùm eum transiret, scribit Laërtius in huius vita: item Ælianus in Variis 4. cap. 17. Idem 2. cap. 26. hoc à Cosa factum tradit. An bis factum? an lectio varia? Sed & infra Samum idem accidisse, scribit ex Aristotele, Apollonius.

Nestæi, Populi Illyridis, circa Cetauneos montes, sunt Apollonio 4. Idem ibidem *Nisidis* fluminis meminit.

Nestania, vide *Nostia*.

Nestus νέστος, quæ & *Nastus νάστος*, Thraciæ vrbs Stephano & Suidæ. *Nesos νίσος*, Ptolemæo fortè, in Mysia. Hodie *Nyssa* Seruiæ metropolim esse, scribit Lazius. Ioannes Tzetza *Nassus νάσσος*, hoc loco apud Ptolemæum legit, in Varia sua historia. Puto quoque *Naissum* Zosimi, & *Nisum* Cu-

ropalati esse. *Nestus* vrbs & fluuius Illyridis, apud Stephanum. *Nissaua* hodie vrbem vocari, ex Itinerario Corneli. Scepperi disco. & sic fluuium quoq; nominari, in Tabulis Geographicis video.

Nesita, vide *Nerusa*.

Nessidrion, vide *Halonesus*.

Netad, Pannoniæ fluuius, apud Iornandem. *Nedao* in ora libri. *Neoda* legit Lichtenauius.

Netlimi, vide *Enamie*.

Netini, & *Netinenses*, vide *Nea*.

Netis, Homeri vicus, [apud Homeritas fortè.] Theodoretus, in vita Maris.

Netium νήτιον, Straboni Peucetiæ opidū, in Italia. quod *Andre* hodie fortè vocatur, inquit Niger. At *Neritum* scribēdum annotauit Surita ad Antonini Itinerarium.

Netsibis, vide *Nisibis*.

Netum, vide *Mutia*.

Neua, Cœlesyriæ vrbs, inter Capitolium & Damascum. Antoninus.

Neudrus νεύδρος, Indię fluuius, quam Hydraotes excipit. Arr. in Indicis. Sine N. *Εὔδρος*, legebat alius codex.

Neuetanebinia, Tusciæ opidum, à Gothis illi imminentibus Deorum numine liberatum: eo tempore quo Alarichus Romam obsidebat, vt refert lib. 5. Zosimus, sub finē. *Nepeta* erat ad oram. *Narnia* legit Sigonius. Sed vide *Larnia*.

Neuasca, fluuius Liguriæ: circa Genuam. testis ibidem tabula ænea antiqua.

Neudunum. vide *Nouiodunum*.

Neuius, vide *Pons Ælii*.

Neumasum Castrum, vide *Nemas* & *Etliga*.

Neura, vide *Neuri*.

Neuri νευροί, Sarmatiæ populi, in Europa: Stephano, Herodoto, Plinio, & Suidæ. (hic eosdem *Neuritas* & *Hippopodes* nominat.) Tyram fluuium apud hos nasci, scribit Pomponius. (sed *Neura* hic legit) Solinus Borysthenem. Vterque tradit hos in lupos se posse transfigurare: exactoque spacio in pristinam formam reuertere. Hanc fabulam autem deridet cum Pausania in Achaicis, Plinius 8. cap. 22. & ego quoq; hic Democritus sum. etsi his diebus quendam facinorosum Berburgi, in ducatu Cliuensi publicè combustum scio, quem de hac arte infamem celebrabant. Huiusmodi

nos

nos Weberwolf vocamus.i.denuo vel iterũ lupus.quasi dicas per interualla lupum. vt distinguam' à lupo bruto.qui semper. Hãc etymologiam minimè intelligentes Galli Romanisantes *Loup Warou* nominant corruptè.(Lupum.n.Latini,hi Loup.nos Wolf vocamus, & pro nostro Weber siue Weer, illi Warou fecere.)Hos Neuros autem, (vt ad nostra) fortè hodie *Neruam* opidum habitare,credibile.De Neurorum dicta metamorphosi copiosè Mercurialis, capite vltimo Variar. Lectionum.*Neuris* horum regio vocatur à Suida. Vide *Nauari*.

Neuris,vide *Neuri*,& *Proconnesus*.

Neuritæ,vide *Neuri*.

Neurodes,vide *Nebrodes*.

Neus,vide *Nessus*.

Neustria,quæ melius *Vestria* siue *Westria*, & *Westrasia*, (Westenreich.i. Occidentale regnum) item Wasgew, teste Lazio. idem significans, ex quo Latini Germanicæ linguæ ignari, & w. litteram non habentes, *Vastum Regnum* fecere. Vocabula hæc sunt enata circa Caroli Magni tempora, eiusq; sæculi scriptoribus valde frequentia. Comprehendit hæc Gallicam regionem à Rhodano & Sequana fluminibus, ad Oceanum & Mare Britannicum vsque, vt ex Austria Lazii quis doceri potest. Hotomanni (ex Maioris Monasterii Chronico,) verbis sic describitur: *Nestria est quicquid à Parisiis & Aurelianis interiacet,inter Ligerim & Sequanã inferius ad Oceanum*. *Neustria* etiam dici partem Occidentalem Italiæ scribit Sigonius 3.de Regno Italiæ.Vide *Nortmannia*, & *Ripuarii*.

Neut νευτ, Ægypti Nomus,Ptolemæo.

Neusium,(in Græco νευτζιον, locus inter Philippopolim&Hadrianopolim Thraciç. Nicetas.

Nia νια, fluuius in Libya Interiori. Ptolemæus.

Niaccura, Antonino vrbs in Comagena, Syriæ regione.

Niapollinis. vide *Aqua*.

Niara ναρα, Cyrrhesticæ in Syria vrbs. Ptolemæus. & Theodoretus in Hist. Sanct. Vide *Cittica*.

Niba νιβα, fons quidam Thraciæ. Suidas.

Nibarus νιβαρος, Armeniæ Maioris fluui'. Strabo.

Nibas νιβας, locus vicinus Thessalonicæ; in quo gallinaceorum genus mutum esse, scribit Ælianus 15.Animalium.

Nibenes,vide *Minius*.

Nibensis,Episcopus,in Numidia,Vict.V-ticens. An malè, pro *Nobensis*?

Nibis νιβις, Ægypti vicus. Suidas. Vrbs, Stephano.

Nica, Thraciæ opidum,Callisto 9.c.41.& Socrati Scholastico 2.cap.29.Vide *Nice*.

Nicæa νίκαια, quondam *Antigonia* dicta, teste Strabone. *Olbia* prius, vt Plinius auctor est: & *Ancore* ἀγκώρη, vt Stephano placet. in vltimo Ascanio sinu. de hac vide apud Memnonem. Hodie adhuc *Nichea* à Sophiano nominatur. *Isnich* scribit Leunclauius, & *Nicher*. Aliam præter hanc,habet Plinius hoc in tractu Nicæam.ad Ascanium lacum. *Nicæa*, Plinio & Ptolemæo Liguriæ opidum maritimum est. *Nicia* in Antonini Itinerario legitur. *Nizza* hodie. *Nicæa*, Locrorum Epicnemidiorum vrbs, in sinu Maliaco,testibus Strabone, Liuio, & Stephano. cui quoq; in Illyride Nicæa est. Est & Indica Nicæa, circa Hydaspen fluuium, Diodoro,Iustino, Stephano,& Arriano 5. Alexandri.Et alia eidem 4. circa Paropamisadas & Cophenem fluuium. In Corsica quoque insula: Stephano, Diodoro 5. & Straboni 9. Stephanus habet Nicæam in Leuctris,Bœotiæ:in Thracia:& aliam in Thracia:cuius etiam meminit Theodoretus 2. cap 21.vbi concilium habitum scribit. Eandem hæc fortè cum Illyridis.itẽ circa Thermopylas.Idem aliam in Gallia Massilienſiũ structuram.sed hanc eãdem puto cum Ptolemæi,in Liguria.

Nicama νίκαμα, Indiæ intra Gangem metropolis,Ptolemæo. *Nigama* interpretibus.

Nicasia νικασία, patua insula, iuxta Naxũ. Stephanus & Suidas.

Nicates,à Liuio appellatur mons ille Italiæ qui hodie *Maiella* & *Mathesio* dicitur, vt M.Niger autumat. In Pelignis est, vt tradit Ciofanus,in Sulmonis descriptione

Nicatorium νικατόριον, Assyriæ mons, circa Arbelam. Strabo. Νικαῖεων meminit Vespasiani nummus,in Goltzii Thesauro.

Nice νίκη, Cedreno, vrbs in Macedoniæ confinibus. Aliam habet in Thracia, Callistus. Aliam *Nice* stationem habet Ammianus 31. in Thracia. In Africæ Tripolitana regione, habet Victor Vticensis, Nicensem Episcopum Cresconium.

Nicea Antonino Macedoniæ vrbs inter Heracleam & Lychnidum.

Nicephorium νικηφόριον, Mesopotamiæ vrbs: Ptolemæo, Dioni, Polybio, Straboni, & Plinio. Ab Alexandro Magno condita, & postea à Cōstantino. Imp. *Constantina* appellata, vt Suidas & Stephanus litteris tradidere. *Nasiuancasi* hodie nominari, scribit Castaldus. *Nephrun* Pinetus vocat *Nicephorium* habet quoque Polybius 17. & Liuius libr. 32. item Appianus in Mithridaticis, Attali regis vrbem, circa Propontidem, in Asia Minori, ad Pergamum, vt Strabo docet. Vide *Camulodunum*.

Nicephorius amnis, qui partem murorum Tigranocertæ ambit; vt tradit Tacitus 15. Annal. Vide *Agnice*.

Nicer, Germaniæ fluuius, ab Ausonio celebratus. item a Fl Vopisco, & Ammiano. Hodie Neckar, Rhenano teste. In ducatu Wirtenbergensi est.

Nicerte vicus, maximus & populosissimus, circa Apameā. Theodoretus in Theophilis.

Niceta, videtur Thraciæ locus: In Historia Miscella 24.

Nicetiana, locus in Gallia. Sidonius 3. Epist. ad Auitum.

Nichios, vide *Nichocis*.

Nichocis, Ægypti insula: Statio Alexandri 104. Amorum *Nichios* fortè apud Theophilum Alexandrinum.

Nici, vide *Tonica*.

Nicia, Plinio Italiæ fluuius. *Lenza* nunc, in Lombardia, Nigro & Leandro. Sed apud Co natum & Gaud. Meralam *Nura* est. Vide *Nicea*.

Nicii νικίυ, Ægypti Inferioris metropolis, Ptolemæo, ad Nilum sita. νικίυ κώμη, Stephano. *Fuoa* hodie dici, ex Ioanne Leone verisimile est. *Nicia* Vicum Strabonis esse, Villanouanus vult. sed fallitur. hic enim ad Mare Mediterraneum à Strabone ponitur: illa verò Ptolemæo in mediterraneis. Vide *Afio*, & *Nithine*.

Nicomedia νικομήδεια, Asiæ minoris in Bithinia vrbs, Ptolemæo. *Astacus* ἄστακος, olim dicta fuit, Pausania, Ammiano, Cedreno, Treb. Pollione auctoribus. *Olbiam* ὀλβία, quoque vocatam, tradit Stephanus. *Contum* antea nuncupatam Mar. Niger refert, ex Capitolino, sed malè, nam periodus illa quam citat, non est Capitolini, sed Pollionis neque ibi Contum, sed Astacum lego. Speciosam nominat Athenæus 1. *Comidia* a Nautis nostratibus, *Nicor* à Turcis hodie nominari, refert in suo Strabone, Bonacciolus. sed *Isnigmid* Leunclauius. Astacus, Olbia, & Nicomedia, Ptolemæo tres sunt: Pomponio quoq; Astacus & Olbia duę sunt. Vide *Claudiopolis*. At eius hodie nihil extare præter parietinas & rudera, scribit testis oculatus Busbequius.

Nicomediensium Lacum describit Plinius 10. Epistolarum, ad Traianum de hoc lacu libet hæc addere ex epistola quadam Pet. Gyllii. (cuius mentionem feci in *Dascuta*.) *Deinde Nicomediam & lacum supra Nicomediam: de quo Plinius ad Traianum, quem falsò quidam putant Ascanium. cùm hic sit iuxta Niceam, distans ab illo amplius centum mille passibus, cuius fluuius influit in Propontidem, illius verò in Sagarim, & deinde in Pontum Euxinum. Iuxta hunc lacum, Iustiniani vidimus pontem, celebratum Procopio & Agathia epigrammatibus adhuc excisis in ponte exstantibus, & etiam in Florilegio epigrammatum, edito in vulgus.* Sub *Pusgusa* nomine videtur mihi describi à Niceta Choniate. Vide *Sunonensis*.

Nicomedium νικομήδειον, Bithyniæ emporium. Stephanus, ex Arriani Bithyniacis. Nicomediæ nauale fortè.

Nicon, vide *Tonica*.

Niconia νικωνία, Ponti vrbs, ad Istri ostia. Stephanus. *Niconium* Ptolemæi fortè, Mœsiæ Inferioris. quod tamen paulò remotius est, ad Axiacem nempe fluuium. *Niconiam* Strabo hoc tractu ad Tyram fluuium habet. *Nomanoster* Nigro vocatur.

Niconium, vide *Niconia*.

Nicopolis νικόπολις iuxta Hæmum montē, in Thracia Ptolemæo. *Nicopoli* Sophiano dicitur. Idem habet ibidem aliam *Nicopolim* ad Nessum fluuium. Ad Iatrum fluuium, Iornandes. Huius meminit etiam

Ammianus 27. & 31. qui à Traiano exstructam addit. In Mœsia est circa huius Iatri cum Danubio confluentiam. Hactenus puto Nicopoli vocari. *Nigeboli*, & Turcicè *Sultaro* à Leunclauio appellatur: qui eandem diuidit in Maiorem & Minorem, interfluente Danubio. Auctorem huius vrbis quare Heraclium Imperat. faciat Ranzanus in sua Hungaria; mihi incompertum. *Nicopolis*, Plinio Bithyniæ opidum; quod hodie *Callipolis parua* dicitur, Nigro auctore. *Nicopolitanus* Sinus inde, apud eundem Plinium. Epiri vrbs ad ostium Ambracii Sinus, Ptolemæo & aliis. Veteris Epiri, in concilio Ephesino. Plinius, Tacitus, & Nummus argenteus coloniam vocant, auctore Onuphrio. Hic Cæsar Augustus M. Antonium & Cleopatram nauali prœlio fudit. Hodie *Preueza*, vt Sophianus; aut *Priuyse*, vt Lazius; vel *Peruexa*: vt Niger scribit, vocatur. Armeniæ Minoris etiam opidum, Antonino, Ptolemæo, Hirtio, & Plinio, auctoribus. A Pompeio constructum scribit Dion. 36. Appianus, & Orosius. Est & AEgypti locus, 30. stadiis ab Alexandria distans, secundum Dionem. 51. & Strabonem 20. & Iosephum 5. belli Iudaici, ad finem. Nicopolim habet Ptolemæus quoque in Cilicia. Nicopolis, metropolis Pisidiæ meminit Chalcedonense concilium. Vide *Actium*, *Emaus*, & *Issus*.

Nicopolitanus Sinus, vocatur à Plinio lib. 5. cap. 32. pars Propontidis, in quo portus Amyci. Hunc sinum scribit Bellonius hodie *Golfo de Montanee* dici. Vide *Nicopolis*.

Nicopsis, Vide *Zicchia*.

Nicotera, Antonino opidum est, quod Leander nunc *Nicodro* vocari ait. In Brutiis, siue Calabria est. Vide *Medama*.

Nida, Indiæ fluuius, si fides Isidoro.

Nidum, Angliæ vrbs, apud Antonium: Neath apud Camdenum.

Niga, vide *Nega*.

Nigaa, Vide *Nisaa*.

Nigama, Vide *Nicama*.

Nigbeni νιγβηνοὶ, populi in Africa propria; apud Ptol.

Niger lapis, μέλας λίθος, Aegypti mõs, Ptolemæo.

Niger Mons, in Gallia, Gregorio Turonensi: Histor. 4.

Niger Tumulus, Nicetæ. circa Thraciam.

Nigetia, circa Assyriam & Mediam vrbs, Laonico.

Nigilgia νιγιλγία, Ptolemæo est Mauritaniæ Cæsariensis opidum.

Nigintimi νιγιντιμοι, Ptolemæo sunt Africæ Propriæ populi. Hos Villanouanus putat *Cinithios* Taciti, & *Ethinos* Plinii esse. Ego Cinithios Taciti *Cinethios* κινήθιοι, Ptolemæi credo.

Nigir νίγειρ, Libyæ amnis, apud Ptolemæum. *Niger* Solino est: quem dicit ab indigenibus *Astapum* vocari. *Gambra* hodie vocatur, si Iouio fides sit. Arabibus *Hued Nijar* dici, scribit Marmolius. *Nigira* metropolis, ad eundem fluuium est Ptolemæo. Vide *Asama*, *Nilus*, & *Til*.

Nigira, vide *Nigir*.

Nigizubitensis loci, in Africa, meminit Coll. Carth.

Nigramma νίγραμμα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo. *Nigranigamma* legunt interpretes.

Nigram Regionem, nominat Galenus libro De bonitate aquæ, cuius aquam scribit accendi ab igne. Circa Medos est.

Nigri, Vide *AEthiopes*.

Nigris Fons, apud Hesperios AEthiopes, qui Nili caput a pluribus putatur: teste Plinio: *Nigritis* Palus fortè Ptolemæi. vide *Nilidem*.

Nigritæ νιγρῖται, AEthiopes sunt Ptolemæo & Plinio. *Negretes* νήγρητες, sunt apud Dionysium. Plinius quoque *Nigroes* habet, diuersos fortè ab his Nigritis. *Melanas* videtur eosdem Nigritas appellare Callimachi Hymnus in Cererem. *Nigritis* Palus ibidem est Ptolemæo.

Nigroæ, AEthiopiæ populi, quorum rex vnum oculum habet in fronte. Plinius.

Nigronis Mons, in Palæstina. Guil. Tyrius. 2. cap. 11.

Nigro Pullo, sic in tabula Peutingeriana. Circa Batauiam. Lege quæ adnotauit M. Velserus.

Nigrum Prom. vide *Acritas*.

Niguza νιγυζα, Ptolemæo Mediæ vrbs est.

Nileus, vide *Neleus*, & *Thonis*.

Nilidem Lacum, in mõte Infectioris Mauritaniæ, non procul ab Oceano, habet Pli-

nius & Solinus. vnde Nilum fluuium originem habere, putauit Iuba rex. Fortè idem cum Nuchul.

Nilopolis νειλόπολις, iunctim Ptolemæo: *Nilos* vrbs, νεῖλος πόλις, diuisim, Stephano: AEgypti vrbs. Huius mentio quoque apud Eusebium libro 6. Ecclesiasticæ historiæ, cap. 34. sed diuisim quoque: cuius episcopum Chæremonem nominat.

Niloptolemæum νειλοπτολεμαῖον, locus AEthiopiæ, ad Barbaricum sinum. Arriani Periplus.

Nilus νεῖλος, Africę fluuius celeberrimus, & totius Orbis maximus, à nullis scriptoribus non litteris nobilitatus. Hic antea *AEgyptus, Oceanus, Siris, Triton, Astapus* ἄσταπος, *& Astaboras* ἀσταβόρας, dictus fuit, Plinio auctore. (*Triton* eum vocat quoque Apollonius 4.) Item *AEtos* ἀετός, id est, *Aquila*, Diodoro & Lycophroni. A Vitruuio vocatur *Dyrus*, vbi ex Atlante oritur; deinde *Niger. Melam* μέλας, nonnullis dici scribit Eustathius, & Plutarchus de Fluminibus. Item Stobeus de Morbis *Melo* habet Festus. *Chrysorrhoas*, quasi aurifluus, à Cedreno & Epiphanio appellatur. *Syene* a Dionysio. *Noym* ab AEgyptiis vocari apud Orum Apollinem legitur. *Girin* autem per millia aliquot nominatum, tradunt Zieglerus & VVissenburgius, ex deprauato Plinii codice quo loco restituit Barbarus, *Siris vt ante*, lib. 5. cap. 9. est. *Plinius non antea Nilum dici, quam se totum aquis concordibus iunxerit*, inquit. Idem Vitruuius. Heliodorus quoque idem velle videtur, lib. 10. historiæ suæ AEthiopicæ, vbi Meroë, eius insulam depingit. Eius fontem *Phiala* nuncupari, Solinus ex Plinio auctor est. Iosephus Nilum *Geon* γηὼν, nominat. In Sacris etiam literis *Phison*, *& Sihor* nomine cognitum, nobis doctissimus Arias Montanus communicauit. Sil. Italicus li. 1. Nilum, *Lageum* (Periphrasticos vt puto, à Ptolem. Lageo AEgypti rege) vocat, in Libyæ descriptione: *Terminus hinc rosseus amnis Lageus ad ortus Septeno impellens tumefactum gurgite pontum.* Beniamin eum *Pisson* vocat. *Abbabuis* dici, Iouius: *Gihon*, Fern. Aluaresius tradit. Ioannes Barrius dicit ab Abyssinis *Tacui*; vbi verò in duo se findit, (Meroen insulam efficiens) & Astapi atque Astaboræ nomina, Ptolemæo auctore sortitur. ab accolis *Tacassi*, *& Abanhi* indigitari. Marmolius scribit Nilum ab Africanis *Nil*, ab Abyssinis verò *Abanhi* vocari. Theueto auctore multa habet noua nomina: AEthiopib. enim *Gihon*, Iudæis *Sihor*, Arabibus *Aloadexton*, Georgianis *Mabara*, aliis *Babar-ennil* dici scribit. De Nilo quædam apud Pausaniam Eliacorum 1. & Vitruuium 8. *Nilus* regio quædam dicitur in AEthiopia, Straboni. Est & *vrbis* nomen: de qua vide *Nilopolis*.

Nili Ostia septem sunt, Pomponio, Straboni, Diodoro, & Herodoto. Ptolemæus nouem numerat, inter quæ duo falsa vocat: Plinius vndecim, sed quatuor falsa: Herodotus ex suis septenis duo falsa esse dicit. Nomina sunt: *Heracleoticum, Pelusiacum, Sebenniticum, Taniticum, Phatniticum, Mendesium, & Bolbitinum. Diolcos, & Pineptimi* nominat solus Ptolemæus. *Naucraticum* Plinius. Sed ad synonyma: *Pathmeticum* παθμητικὸν, Ptolemæo, *Phathmicum* φατμικὸν, Straboni & Diodoro est, lib 1. sed idem lib. 20. *Phagneticum* φαγνητικὸν legit; idque falsum vocat. Idem videtur *Bucolicum* βουκολικὸν, ab Herodoto vocari *Heracleoticum* etiam *Canobicum* dicitur Pomponio; *Ceramicum* Athenæo, & *Naucraticum* fortè Plinio. *Taniticum*, Strabone teste, aliquibus quoque *Saiticum* nominatur: *Tanaticum* habet Mela.

Nili Venas, scopulos in AEgypto, sic dictos, habet Seneca 4. Naturalium. Vide *Mophi*.

Nimblis, insula non procul à Gyaro: quam Callimachus Agathyrsam vocat. Hæc verba scribit Car. Stephanus in suo Dictionario: nescio vnde petita. frustraque dum apud veteres quæro: corrupta & sumpta expertor ex Plinii 4. cap. 12. pro his, *nobilis à Callimacho Agathussa appellata.* Adi ipsum locum, & indica lector. vide *Telos*. de ea enim hæc Plinii verba.

Nimetacum, describitur ab Antonino in Itinere inter Castellum, & Coloniam Agrippinam. *Lens* Artesiæ vrbs eo loco est, nisi fallunt passuum numeri. *Mainy* in agro Insulensi tamen putat Meyerus *Nemetacensium* Atrebatis meminit lib. Notit. in Belgica Secunda. *Metacum* Ptolemæi videtur M. Velsero.

Nimis

Nimis, vide *Minius*.

Ninea νίνεια, OEnotri æ vrbs mediterranea, Suidæ, & Stephano; Gabr Barrius scribit *Ninetum* Latinis, & *Donato* vulgò dici.

Ninqum, vel *Mingum* vtroque enim modo legitur apud Antoninum; vt Simlerus inquit; qui *Mugiam* interpretatur, Istriæ vrbem.

Ninia νινία, Dalmatarum opidum Straboni.

Ninica, vide *Netica*.

Ninive, Asiæ vrbs; Hebræis *Rahaboth* dici, scribit Ar. Montanus. Ptolemæus eam *Ninus* νῖνος, *& Ninene* νινινή, appellat, inque Assyria locat. vt quoque Ammianus, qui eam Adiabenæ adscribit Plinius 6 cap.13 flumini Tigri imponit. *Ninos* Assyriæ vetustissimam vrbem, habet Tacitus 12. Annal. & Philostratus 1. *Mussula*, & quibusdam *Mosse* nominari, tradit Niger. *Mosal* vocat I. Leo. Musulam ciuitatem habet Simeon Sethi vnde optimum cinamomum aduehitur. an eadem sit mihi non constat. D. Hieronymus in locis Hebraicis, duas huius nominis vrbes facit: vnam Assyriorum, ab Assur ædificatam: Aliam in Arabiæ angulo, suo tempore corruptè *Neneuen* vocatam. Niniuen Assyriæ tetrapolim facit An Viterbiensis: eamque exstructam dicit ex *Fora*, *Cale*, *Resem*, *& Niniue*, In AErhici sophistæ libro nondum typis edito leguntur hæc verba: *Niniuem quam Philosophi Archochitram nominant*. Suidas dicit Semyramidem Niniuen mœnibus cinxisse: & mutato nomine *Babylonem* vocasse. Eusebius in suo Chronico dicit Niniuen suo tempore Nisibin dictam. sed malè, vt puto. hic liber enim valde deprauatus, in propriis imprimis nominibus. neque hoc in meo pergameno (quod melioris notæ habeo) lego. A quodam indocto itaque insertum, verisimile. *Cheria* vrbem habet Laonicus, quam aliqui (vt ipse addit) antiquitus Ninum fuisse opinantur.

Ninive, *Rhoboth*, *Chalach*, tres vrbes a Nerotho conditas, habet Cedrenus.

Ninoe νινόη, vrbs in Caria; *Aphrodisias* ἀφροδισιὰς dicta: à Pelasgis Lelegibus ædificata; propterea etiam *Lelegum Vrbs* λελέγων πόλις vocata est. Post autem *Megalopolis* μεγαλόπολις, i. *Magna Vrbs*. Hæc Suidas & Stephanus.

Nintiacum, vide *Minaticum*.

Ninus νῖνος. Lyciæ fluuius, Stephano. Vide *Calbis*, *& Ninine*.

Ninus Vetus, Comagenæ vrbs, Ammian.

Niobe, Laconicæ fons. Plinius.

Niobes lachrymæ, vocatur aqua fluens ex Phrygiæ quodam promontorio; quod quidem longè distantibus simile mulieris faciei apparet. Hoc habet Eustathius ex fabulis.

Niossum νίοσσον, Sarmatiæ Europææ vrbs. Ptolemæus.

Niphadis Petra, vide *AEgaleon*.

Niphagra νιφάγρα, Pierum murus. Herodotus 7. malè. & *Phagres* φάγρης legendum docuit Leopardus in suis Emendationibus.

Niphane regionis mentio est, in Pandectarum libro 32.

Niphanda νιφάνδα, Patopanisi vrbs apud Ptolemæum.

Niphas, vide *AEgaleum*, *Caucasus*, *& Cynapes*

Niphates, Mesopotamiæ pars est. si fides Probo ad 3. Geor. vide *Nymphates*, *& Taurus*.

Niphauandra νιφαυάνδρα, Mediæ vrbs, Ptolem.

Nipista vide *Nypsta*.

Nipsa νίψα, Stephano Thraciæ opidum. ex quarto Herodiani. Sub dubito. nam hinc Mypsæi, quorum meminit Herodotus 4. Pro Heradiam itaque *Herodoti* legendum.

Nirethine, vide *Nithine*.

Niridanum Monasterium, habet Beda. haud procul à Neapoli Campaniæ. Cuius Episcopus Hadrianus Afer.

Nisania νισανία, Myliadis in Lycia vrbs, Ptolemæo. Fortè hæc *Nesais* νησαὶς, Strabonis 12. vbi Xylander Nysæa vertit. *Nisam* locum in mari Rubro situ, habet Suidas. ex Orpheo. in voce ἵππος νισαῖος. Cappadociæ, Antonino. Vide *Hippobotum*, *Megara*, *Parnassus*, *Nysa*, *& Nyssa*.

Nisæa νισαῖα, Margianæ vrbs, apud Ptolemæum. *Nigæa* legit idem, libr. Geographiæ 8. Vide *Nissa*.

Nisæi, Ariæ regionis gens, apud Ptolem.

Nisæum, vide *Hippobotum*.

Nisbara, *& Nischanabe*, Persarum vrbes, quas Tigris diuidit. Zosimus 3.

Nischanabe, vide *Nisbara*.

Niserge νισέργη, Persidis vrbs. Ptolemæus.

Nisibes, vide *Nisines*.

Nisibis νίσιβις, regionis in Mesopotamia nomen, Iosepho 20. Antiq. cap. 2 in eadem quoque *Nisibis* vrbs: quæ & *Antiochia* Mygdonia nominatur. ad Tigrim fluuium, sub Masio monte, haud procul ab Amida huius meminere Iosephus loco dicto, Ptolem. 6. Strabo 11. & 16. Plutarchus in Lucullo, Plinius 6. cap. 13. Tacitus 15. Annal. Procop. 1. Perf. Dion. 35. Xiphilinus in Seuero, Capitolinus in Gordiano, Treb. Pollio in Tyrannis, Eutropius 6. Socrates Scholasticus 7. cap. 18 Euagrius 7. cap. 8. & 9. Ammianus, Suidas & Stephanus, qui eandem etiam *Nasibin & Nesibin* vocat. *Netzabis* est apud Ben. Tudelensem. *Nisibena Constantina* est in lib. Notit. In Goltzii Thesauro hæc scriptura IOY. CEP. KOΛΩ. NECIB. MET. id est, *Iulia, Septimia Colonia Nesibus Metropolis*. Iosephus 18. Antiquit. cap. 12. habet *Nisibin* ad Euphratem, circa Babyloniam, vt videtur. Huius, quod sciam, apud nullum alium mentio. In Aria, Asiatica regione, quoque *Nisibis* Ptolemæo. *Nizibis* per z scribitur in Codice Theodosiano. Vide *Antiochia, & Acabene.*

Nisicates, & *Nisitas*, populos, habet Plinius in AEthiopia sub AEgypto, quod significat ternorum & quaternorum oculorum viros: non quod sic sint, sed quia sagittis præcipua contemplatione vtantur.

Nisiobenses, sunt in nummo æreo meo, Traiani Imp.

Nisis, vide *Nestus*.

Nisista νισίστα, vrbis nomen. in Sanctionibus Pontificiis, Imp. Orientalium. Circa Epirum videtur.

Nisiues, in Africa Propria gens, apud Plinium. *Nisibes* νίσιβες, sunt Ptolemæo.

Nisope νισιώπη, Lesbi insula, quæ Sigrim portum efficit. Stephanus. *Nesiope* legit Suidas. alteruter vitiosè.

Nissa, vide *Megara*.

Nissaa νίσσαια, quæ & *Megara* μέγαρα, quoque appellatur Ptolemæo. Achaiæ vrbs est, ad Sinum Saronicum; quam Thucydides & Strabo per simplex S. scribit; & *Minoa* quoque nominari addit, *Saluia* Sophiano dicitur. Misæi μισαῖοι, pro Nisæi, corruptè legitur apud Diod. 11. vbi scribit Thrasideum profugisse ad Megarenses, Misæos cognominatos. Vide *Negaris*.

Nissos, opidum circa Pallenē, Macedoniæ peninsulam. Plinius.

Nistra, Laonico vrbs quædam, circa Illyricum.

Nisua νίσουα, Ptolemæo Africæ Propriæ ciuitas maritima. *Misua* Plinii videtur. *Nubia* hodie, Fazello est. Vide *Messua*.

Nisuetæ, populi Rhodiensibus auxiliares, fuit, apud Liuium.

Nisum, vide *Nestus*.

Nisus, Comagenæ vrbs, Antonino. Νῖσος, etiam Atticæ locus videtur apud Thucydidem 4. Vide *Hisus*.

Nisyrus νίσυρος, Rhodiorum insula, Plinio: qui (ex Apollodoro) dicit eam a Co insula abruptam & quoque *Porphyrin* πορφυρὶς, vocatam. Pone Cnidum eam describit Strabo. de hac vide Suidam, qui scribit suo tempore à piscatoribus etiamnum sic appellari. Nunc *Nisare* nominari, tradit Sophianus. Strabo præter hanc habet alias exiguas Nisyriorum insulas. *Nisyrus* etiam vrbis nomen in Carpatho insula. Eustathius & Strabo. Vide *Calydna*.

Nitazum, Galatiæ vrbs, apud Antoninū. *Hitazum*, alius codex.

Niteris, Natio Africæ Interioris, à Corn. Balbo deuicta. Plinius.

Nithagon, Germaniæ tractus: in qua Einhardus Hecgstadt, Vrsella, & Suntiligna loca describit. lib. 3. translationis S S. Martyrum Marcellini & Petri.

Nithine, vel *Nichine*, AEgypti vrbs, apud Antoninum. qui eandem quoq; *Nicium* vocat. *Nirethine* quoque vetus liber excusus legit. Vide *Nicii*.

Nitibrum, opidum Africæ Interioris, quod Plinius scribit à Cornel. Balbo deuictum.

Nitice, vide *Neeretice*.

Nitiobriges, Celtarum populi apud Cæsarem. *Montpellier* & eius territorium hodie, vt Marlianus & Poldus docent. Latini recentiores *Montempessulanum* vocant. Mons puellarum, item Mons Pisculanus à nonnullis dicitur, vt scribit Cœnalis. Mons Tremulus appellatur à Beniamino Tudelensi. Hanc vrbem olim *Substantionem* vocatam, nescio qua fretus auctoritate prodat Blondus, Primæ Decadis libro 10. Vide *Agatha*, & *Antobriges*.

Nito-

Nitobrica, Vide *Nemobriga.*

Nitra, Vide *Nitria.*

Nitrea νιτρεῖαι, locus AEgypti, Stephano, vnde *Nitriotes* Nomus, apud Strabonem.

Nitran, Palæstinæ tractus videtur apud Serapionem: ex Dioscoride, vbi granum bẽ prouenit.

Nitria νιτρία, mons in AEgypto, circa Scetim, Nicephoro, Callisto 11. cap. 30. & Socrati in historia Ecclesiastica sæpius. D. Hieronymus huius non semel meminit. Inter Nitriam & Alexandriam est Maria lacus, teste Palladio, in Lausiacis. A nitro huic nomen, nam in hac continentia nitrarias egregias describit Plinius & Sozomenus. Adi de hoc loco Philonem Iudæum in Vita contemplatiua: item Isidorum 16. c. 2. Vide *Scetin.*

Nitria νιτρίαι, emporium in India intra Gangem; Ptolemæo. *Nitra* interpretibus.

Nitriotæ νιτριῶται, sunt Ptolemæo, in Libya. An a Nitria monte?

Nitriotes, Vide *Nitrea.*

Niualis, vide *Niuigella.*

Niuaria, vna ex Fortunatis insulis, Plinio. *Teneriffa*, Nigro: *Gomera*, Andreæ Baccio, ex Alexandro Gerundino Episcopo (vt ipse inquit, videtur, cui magis fidendum, *Nipharia* etiam Hispaniæ vrbs, inter Salmanticam & Compluticam, Antonino.

Niuernium, Galliæ vrbs, Greg. Turonensi 8. *Niuers* hodie. Vide *Nouiodunum.*

Niuesdum, siue *Niuesdonck*, villa quam vulgus *Ledonem* appellauit. Ab vno latere respicit Taxandriam, ab altero Riensem prouinciam. Amnis Netha eam medius interfluit. Hæc in vita S. Cummari. *Ledo* vocari in Appendice ad D. Augustini de Mirabilibus Sacræ scripturæ, annotauit quoque ad eiusdem vitam Molanus. Hæc vrbs in Brabantia est, & hodie *Liere* dicitur. *Viuesdunc* alibi lego.

Niuigella, vocatur in S. Northberti vita, ea Brabantiç vrbecula, quam incolæ *Niuelles* nominant. *Niualis* vocatur à Lichtenauio.

Niuisium, Vide *Nouesium.*

Niuomagum, vel, vt alii legunt, *Nouiomagum* apud Ausonium. Ad Mosellam vrbs est, quam hodie *Numagen* appellari, ibidem intellexi. *Mosomagum* (si sincerus sit locus) puto dici apud Lupum, in vita S. Maximini. Huius Mosomagi mentio quoque fit in archiuo quodam, apud Floardum.

Nizibis, vide *Nisibis.*

No, Ezechielis 30. Nahum 3. *Alexandria* AEgypti est, D. Hieronymo & Chaldæo. Diospolim vertêre 70. interpretes. quæ eadem cum Thebæ. Septuaginta interpretes *Ammon* legunt apud Nahum. ab Ammone Ioue mihi verisimile. Diodoro enim teste Ioui Ammoni templum fuit aureum erectũ in Thebaide. Vide *Noo.*

Noa, Palæstinæ locus, Iosue 19. per A. in prima 70 interpretib. Est etiam Arabiæ Felicis vrbs, apud Pseudoberosum, qui circumfertur.

Νοαῖον, Siciliæ vrbs, Stephanus & Suidas. An *Nooeni* Plinii?

Noaratha, locus apud Iosuam 16. Per A. in prima 70. interpr.

Noarus, Vide *Sauus.*

Noas, Scythiæ fluuius. Val. Flacco, & Herodoto, cui *Νόης* est, in Danubium se exonerans; quem Peucerus hodie *Sithnizum* vocari putat.

Nob νωβ, 2. Samuel. 22. *Gob*. D. Hieronymo Loci nomen And. Masius putat eandem vrbem cum *Anab* quam D. Hieronymus dicit *Beth-anoba* vocari. Vide *Nobe.*

Noba, Vide *Noua*, & *Nomba.*

Noba, vide *Pygmæi.*

Nobatæ, gens AEthiopiæ, circa Nilum, ad Oasim ciuitatem. Procopius 1. Persicorum *Nubai* fortè aliis.

Nobana, vide *Nouana.*

Nobe, Sacerdotum ciuitas, in tribu Beniamin *Bochonopolis* Burchardo dicitur. Guil. Tyrius 14. cap. 8. scribit vulgari nomine *Betenuble* vocari. Est castellum ibidem exstructum, quod *Arnaldi* nomen habet. Alia *Nobe* est in tribu Manassis, quã idem Burchardus *Bethonopolim* vocat. Nobe à 70. interpretib. *ναβαι* dicitur, Iudicum 8. & eadem *ναβωθ*, Numeri 32. Vide *Nob* & *Nomba.*

Nobilia, & *Cusibi*, Oretanorum opida in Hispania, ad Tagum amnem. Liuius 35. *Noliba* legit Moralis in suis Antiquitatibus mendosène, an ex vetusti codicis fide, ignoro.

Nobenses, & Nobienses, vide *Nona*.

Nobiliacum, suburbium quoddam, ciuitatis Atrebatium, antiquitus sic dictum. Meyerus. Huius memoria est quoque in S. Vedasti vita Item in Hadulphi, apud Molanum Monasterii S. *Vedasti* vetus nomen esse, ex Papirii Iohanne VIII. Pontifice didici. *Nobiliacensem* Pagum, vrbis Turonicæ, in Gallia, habet Greg. Turonens. 2. Martyrum.

Nobopyrus, vrbs, Mœsiæ, apud Laonicum 7.

Nobunda, gens Indica, Plinio.

Nocetum, circa Matronam fluuium villa: in Gallia. Gregor. Turonensis, & Aimoinus.

Nocheti, Arabiæ Felicis, ad Persicum sinum, populi. Plinius.

Nod, vide *Nud*.

Nodinum, fluminis nomen in Italia videtur, apud Ciceronem 3 Naturæ Deorum.

Noega Vcesia νοῖγα οὐκεσία, Cantabrorum in Hispania Tarraconensi, vrbs, Ptolemæo, & Straboni. sed hic, vt Plinius & Mela tantum Noegga habet; *Nauia* Clusius vocat. & Villanouanus apud Ptolemæum pro flumine intelligit, & addit *Sangam* Plinii esse: quo loco, in castigatioribus codicibus, *Sada* legitur quod infra annotauimus, in dictione *Salia*.

Noela Plinii, siue *Nouium* νούιον, Ptolemæi, opidum Hispaniæ Tarraconensis, quod Artabris adscribit, hodie Hispanis *Noya* dicitur: vt Florianus & Clusius ait.

Noela, & *Noegla*, Coloniæ Celtiberorum Hispalorum. Pseudo-Berosus.

Noeodunum νοιόδουνον, Ptolemæo Aulircorum Diaulitarum in Gallia Lugdunensi vrbs; quæ Villanouano, in suo Ptolemæo *Leondoul*.

Noemagus νοιόμαγος, Vadicassiorum in Gallia Lugdunensi opidum: Ptolemæus. Alia eidem, Lexubiorum in eadem Lugdunensi, quæ S. *Saluator* Villanouano. Vide *Neomagus*.

Noes, vide *Noas*.

Noesia νοησία, prope Rhodum insula est, Eustathio. Vna ex Sporadibus.

Nogrus, vide *Mogrus*.

Nola νῶλα, Picentinorum vrbs, in Italia; Ptolemæo, Diodoro, Straboni. In Samnio ponit Epitoma Liuii 89. Amicam Romæ dicit D. Paulinus, in S. Felicis Natal: tertia. Colonia Augusta est apud Frontinum Nomen retinet, νωλανάδες, corruptè apud Polybium 2. videtur.

Nolasena νολασηνή, Armeniæ Minoris, in Lauianensi præfectura, Ptolemæo, *Nosalena* legunt interpretes.

Nolon flumen, circa vrbem Berecynthiam Festus in dictione Roma. Vide *Molo*[illegible]

Nolynades, vide *Nola*.

Noma νομα, Palæstinæ locus. Iosue 15 *Neama* legit D. Hieronymus. *Noma* Pet[illegible], in Africa, testis Coll Car. Sed *Noba* siue N[illegible] legendum puto Vide *Noua*.

Nomades, Plinio. Asiæ populi, ad sinistr[illegible] in Caspium intranti, a nostris hodie appellantur *Daa*, & cognomento *Parni*, inquit Strabo, cui quoque cum Stephano, in Arabia Felici. *Nomades* Istrum accolentes, habet Plutarchus de Oraculorum defectu In Africa quoque quidam *Nomades*, quos *Zuphones* ζύφωνας, vocant Diodorus 20. *Nomadas*, Græci vocant, quos *Numidas* nominant Romani. Sic Appianus in præfatione. C[illegible] Lixum fluuium eos describit Hanno. Vide *Numidia*, *Scytha*, & *Saracene*.

Nomei νομαῖοι, Thraciæ populi, qui postea *Scythæ* dicti fuere. Stephanus. *Nomæa* Gens in Libya: Æliano 17. Animalium, ca. 27. quam scribit exstinctam à leonibus.

Nomantia, vide *Numantia*.

Nomas, Sarmatiæ Europææ fluuius videtur, apud Val Flaccum 4. ad finem: *Quas Tanais flauusq; Lyces, Hypanisq; Nomasque, Addit opes.* *Nomas* νομάς, locum Siciliæ, habet Diodorus 11.

Nomastæ νομασταί, Ptolemæo in Scythia intra Imaum gens. *Namastæ* per A. in prima, legunt interpretes.

Nomatis Ager, in libro Limitum. an Siciliæ; à Noma?

Nomba νόμβα, Iudææ vrbs. Steph. ex Iosepho, 8. Antiquit. vt addit. Sed *Noba* sine M. hic legit lib. 1 cap. 14.

Nomentana, vide *Numentana*.

Nomentum νώμεντον, Latinorum mediterranea vrbs, apud Liuium & Ptolemæum *Numentum* Stephano est. Duodecimo ab Vrbe lapide est, vt tradit Rhegino. *Lamentana* Leandro est. *Nomentanum* Rus, decimo lapidis diuerticulo ab vrbe. Plinius 14. cap. 4. &

AEmil. Probus in Pomponio Attico.

Nomicius, vide *Numicius*.

Nomis νομίαι, montes Arcadiæ, apud Pausaniam.

Nomisterium νομιςήριον, Germaniæ vrbs. Ptol.

Nommanz, vide *Combana*.

Nomus νομός, locus in Attica. Sophoclis Scholiastes, in OEdipo Coloneo. In *Nomis* distinguitur AEgyptus, Ptolemæo, quas *Præfecturas* interpretatur Plinius.

Nona Fons, dicitur *Callisto*. Sic Hesychius.

Nonacris νώνακρις, vrbs Arcadiæ est apud Pausaniam, Herodotum & Stephanum. *Nonacria* Eustathio. *Ononacrin* quondam appellatam, apud Hermolaum in Plinium lego. Vitruuius regionem sic vocat. Ex huius montibus Styx aqua frigidissima promanat, vt habet Suidas. *Nonagrinum* Nemus habet Ouidius 2. Fastor. per G. Montem habet Lutatius Placidus, in 1. Metamorph.

Nonagria, vide *Andros*.

Nonagris, vide *Nonacris*.

Nona, inuensis Plebs, in Africa, Coll. Carthag. Vide *Noua*.

Nonigentum, vide *Alisium*, & *Nouigentum*.

Nouymna νώνυμνα. Siciliæ vrbs ex Philisto Stephanus, & Suidas.

Noa, Thebæ AEgyptiæ sunt, vt credit Matth. Beroaldus. Vide *No* & *Alexandria*.

Nooeni, vide *Noa*.

Noorda, locus sub Persarum imperio, vltra Tigrim. Zosimus 3. An Nearda Iosephi?

Noph, Ezechiel. 30 Memphis interpretatur à D Hieronymo, & Chaldæo. Vide *Memphis*.

Nophach, & Nophe: Chaldæus: *Iophe* legit DiuusHieronymus. Nu. 21. Locus in deserto.

Nopheth vrbs, Iosue 17.

Nopia νωπία, Thebaica vrbs in Bœotia, ex qua Amphiarai templum iussu oraculi traductum est in Tanagram Bœotiæ. Epitome Strabonis 9. *Cnopia* est apud ipsum Strabonem.

Nora νῶρα, Ptolemæo, Stephano, & Pausaniæ, Sardiniæ vrbs. *Nura* apud Antoninum legitur. Leandro *Caluiri* dicitur. *Norus* est Solino. & *Norenses* habet Plinius. ab Iberis ædificatum ait Pausanias. *Nora*, castellum Phrygiæ, Diodoro 18. & AEmilio Probo in Eumene. in confinibus Cappadociæ & Lycaoniæ: Plutarcho in Eumene. Strabo illud Cappadociæ adscribit ad Taurum montem, quam suo tempore *Neroassum* νηρόασσος, vocatam scribit. Locus quoque sic dictus est, 1. Paralipomenon. 7. *Nora*, (Ora legit recentior codex) Indiæ vrbs, Q. Curtio 8. quam Alex. Magnus in deditionem redegit. Vide *Ora*. hanc enim veram scriptionem aio.

Noracus νώρακος, Pœoniæ vrbs. Stephanus. ex Epaphrodito. Aldinus codex melius Παιονίας. Et sic legit Suidas, qui inde optimum ferrum prouenire addit. Carnuntum esse, putat B. Rhenanus.

Norba vrbs, & *Norbani* populi sunt Plinio in Italia. De his sic Liuius 2. *Norba in montes nouam coloniam miserunt, quæ arx in Pomptino esset*. In Campania hæc est, vt videtur ex eodem libro trigesimo secundo, Latini nominis vrbem facit Halicarnasseus 7. *Norbanenses* habet etiam Plinius: sed in Calabria.

Norba Cæsarea νώρβα καισάρεια, Lusitaniæ mediterranea vrbs, Ptolemæo. *Norbensis* colonia Plinio. *Alcantara* hodie vocatur, Varrerio, Tarapha & Clusio testibus. quib. tamen reclamat Moralis in suo Hispaniæ chronico. Vide *Norbe*.

Norbani, & *Norbanenses*, vide *Norba*.

Norbenses, vide *Norba Cæsarea*.

Noreia. Plinio Tauriscorum opidum, vbi, vt Strabo scribit, auri lauacra, & ferri secturæ sunt. & apud quod Cn. Carbo mani conatu cum Cimbris conflixit. Goritia Leandro, ex Amasæo. *Goertz* Lazio dicitur. quod idem est, differenti vernaculo. Cæsar Noreiæ etiam meminit, sed alia videtur ab hac.

Nordumbri, Angliæ insulæ gens, quæ diuiditur in duas prouincias. Deirorum nempe, & Berniciorum: teste Beda.

Norenses, populi Sardiniæ Plinio. *Mara* hos vertit Pinetus. vide *Nora*.

Norica, vide *Noricum*, & *Noropes*, & *Gepidi*.

Noricæ Alpes, vide *Iuliæ*.

Noricum, Germaniæ regio, quam Ptolemæus definit AEno flumine, Danubii parte quæ est ab AEno ad montem Cetium, monte Cetio, Pannoniæ parte & monte Curuanca. Sed postquam Boii exactis Romanis in partem Vindeliciæ, quæ inter Lycum & AEnum iacet immigrarunt, euenit vt is etiam tractus, tum Norici, tum Boiariæ siue Bauariæ nomen acciperet. Quo sensu, (vt suis litteris ad me M. Velserus monuit) eam Diaconus 3. Longobard. describit, his verbis: *Noricum siquidem prouincia quam Boioariorum populus habitat, habet ab Oriente Pannoniam, ab Occidente Suauiam, à Meridie Italiam, ab Aquilonis verò parte* Danubii *fluenta*. Beyern, siue *Bauaria nunc*. Noricorum duas prouincias numerat Sex. Ruffus, item Lib. Notit. *Mediterraneum*, & *Ripense*. *Noricum* Ripense, huius meminit lib. Notit. Ex eo Austriæ tractum facit Lazius, qui est à Patauio, Viennam vsque, vulgoque Haußruck dicitur. (*Noricum* apud Zonaram non semel legitur prauè; pro *Oricum*: vt & hoc obiter annotem) *Noricus* ager, & *Norica* vrbs. Cæsar de bello Gallico 1. Hi fortè sunt *Nori* corruptè, apud Cæsarium fratrem Nazianzeni: νώρικοι, etiam Phrygiæ vrbs, iuxta Satyri sepulchrum. Plutarchus de Fluminibus. *Noritos* olim *Tauriscos* vocatos, scribit Plinius 3. ca. 20. Hodie apud hos eosdem huius vocis multa supersunt locorum nomina, vt Krumler-Taurn / Felber-Taurn / Rarn-Taurn / &c. vide *Carni*.

Norine, Vide *Orine*.

Norita, vide *Orita*.

Noritensis in Africa, meminit Coll. Carthag.

Noropes νώροπες, gens Pæoniæ; nunc autem appellatur *Norica*. νωρικοί, æs elaborarunt. & primo ferrum purgarunt. Clemens Alexandrin. Stromatum 1. & Eusebius de Præparat. Euangel. Vide *Noricum*, & *Carni*.

Norossi νορωσσοί, Scythiæ intra Imaum gens. & *Norossus* ibidem mons. Ptolemæus. Vide *Scytha*.

Normanni, vocantur à Sigeberto & eius sæculi scriptoribus, omnes ferè Septentrionales gentes, vti sunt *Noruuegiani*, *Suediani*, & cæteri, qui Scandiam pæninsulam atque Russiam incolunt. Vide *Dani*.

Normannia, Galliæ regio, quæ antea *Neustria* vocabatur. Michael Ritius, Massonus, & Crantzius. Lege si lubet Michaelis Bruti epistolam ad Vesp. Gonzam.

Norus, vide *Nora*.

Nosala, & *Nosora*, vide *Solis Insula*.

Nosalena. Vide *Nolasena*.

Noscopium, Lyciæ vrbs, apud Plinium.

Nostana νοστάνα, Ptolemæo Drangianæ oppidum.

Nothabres, Africæ populos habet Otous. *Nathabres* legit codex pergamenus. Apud AEthicum hoc loco *Natauros* proditur. Vide *Nathabur*.

Nostia νοστία, Arcadiæ villa; *Nestania* νεστανία, Ephoro dicitur. Suidas. *Estiania* ἑστιανία, scribit Stephanus. & *Nestana* Pausanias.

Noti Cornu νότου κέρας, promontorium ad sinum Barbaricum sinum. Ptolemæus.

Notia νοτία, castellum Moglenis vicinum. Cedrenus & Curopalates. In Macedonia circa AEdessam puto.

Notiæ, Mesopotamiæ populi, versus Meridiem. Plinius.

Notium νότιον, id est, Austrinum, Hiberniæ promontorium est Ptolemæo. *Cabo del mar* Oliuario. *Cara* Domitian Nigro interpretatur. *Cabo de Cler* vocari hodie ex perito nauclero intellexi. *Biarheai* nantis appellari tamen scribit Camdenus. *Notium*, Ioniæ vrbs, Hesychio & Stephano: AEolidis Herodoto. A vetere Colophone distat XII. mill. pass. vt testis est Liuius 37. *Notienses* sunt Aristoteli 5. Politicor. Apud Strabonem videtur Chii insulæ, illi oppositæ. Plinius habet *Notium* oppidum in Calydna insula, circa Rhodum. Apud Ptolemæum Sinarum promontorium est. Vide *Calydna*, *Tyrrhenum*, & *Mare Rubrum*.

Noua, vel *Ad nouas*, Mauritaniæ Tingitanæ vrbs: Antonino. D. Augustinus & Cyprianus quoque *Nouam* in Africa (ni fallor, Propria) habent. *Noua Sparsa*, & *Noua Petra*, ibidem quoque apud Antoninum. *Noua Germania*, quoque ibidem est, in Canonib. concilii Carthaginensis Pro *Noua Noba* legitur in Fragmentis M.S. Victoris

Vticensis, quę habeo a Cl. V. Ludouico Hallero ab Hallersteyn, in quibus sæpius horũ mentio: vt *Nobensis* episcoporum Paulli, & Verecundi: *Nobicensis* Donati: *Nobasitensis* Candidi: *Nobaliciaensis* Reducis, *Nobacesaris* Victorini: *Nobaspartensis* Felicis: *Nobagermaneusis* Florentii: *Nouabarbarensis* Adeodati: *Villenobensis* Balci: *Opidonobensis* Benantii: *Castronobensis* Vitalis: & *Aquanobensis* Anastasii. omnes in vna Africa: aut vt ipse ait, Numidia. Vide *Ziph*, *Ziphene*, & *Augusta Noua*.

Noua vrbs, νεάπολις, circa Pallenẽ Thraciæ, Herodoto. Vide *Geminiana*.

Noua νοῦαι, Mysiæ Inferioris vrbs, apud Ptolemæum, & Antoninum. Secundæ Mœsiæ est in libr. Notit. *Nouensis* Ciuitas est Marcellino Comiti. Eandem Antoninus in Aldino exemplari *Legi. Bal* cognominat, pro quo Simletus *Legio I. Italica* legit. *Nouomont* Lazio est. Idem Antoninus habet alias *Nouas* in Mœsia Superiori. *Noua* quoque in Pannonia Secunda in libr. Notitiar. est. hæc *Adnouas* est apud Antoninum. *Noua* etiam in Macedonia est Antonino, inter Apolloniam & Scampim. Eidem in Hispania, inter Asturicam & Tarraconem. Vide *Arsaciana*, & *Eustesium*.

Noua Aquilonia, vel *Aquiliana*, Africæ Propriæ locus, apud Antoninum.

Nouaaula, vel *Theodosinpolis* ciuitatis, meminit Chalcedonense concilium. cuius autem regionis, mihi non liquet. *Theodosiopolim* habet libr. Notitiarum in Mesopotamia.

Nouana, Picens vrbs, Plinio. *Nobana* aliquot codicibus. *Citta Noua* nunc, vt placet Pamphilo.

Nouanta νουάντων, Albionis insulæ populi sunt Ptolemæo. In Scotia sunt Lhuydo, & *Gallouidiani* vocantur.

Nouantrinum, vide *Forum* Nouantr.

Nouanus fluuius, omnibus solstitiis torrens, bruma siccatur. In Pitinate agro, trans Apenninum. sic Plinius. In Piceno est. Vide *Foronouanus*.

Nouantum νουάντων, pæninsula & promõtorium Septentrionalis partis Albionis insulæ; apud Ptolemæum. Canter Boëthio. Air mouthead Mercatori; Cockermouth Willanouano nominatur. Buchananus scribit *Mula*, i. rostrum vocari: Gallouidiæ promontorium.

Nouaria νουαρία, Italiæ Transpadanæ oppidum, Ptolemæo, & Plinio. Hoc olim, vt Cato in Originibus (vt vulgo inscribitur libellus) refert, *Aria*, *Libya*, & *Leonina*, vocatum fuit. *Nouara* hodie, vulgò.

Nouasennensis Episcopus Africæ, item *Nouasumensis*. Coll. Carthaginens. Vide *Noua*.

Noudaugusta νουδαυγοῦστα, Areuacarum in Hispania opidũ, Ptolemæo. *Noua Augusta* Plinio.

Nouempagi, Plinio Tusciæ opidum mediterraneum, quod nunc *Bagnarea* dicitur, Leandro teste. Decempagos malè legi apud Volaterranum, idem dicit. Vterque addit à iunioribus Latinè *Balneoregium* appellari, & à Desiderio rege, *Roda*. Vide *Forum* Claudii.

Nouempopulana, Galliæ Aquitanicæ III. prouincia. A nouem populis sic dictam scribit Massonus. Vibiscis, nempe Vasatibus, Medulis, Bois, Ausciis, Cõuenis, Cõsuranis, Bigerrionibus, & Terbellis. *Guascoigne* hodie est Cœnali. Vide *Gallia*.

Nouem Turres, vide *Ennea* Tyrsesin.

Nouem Viæ, vide *Amphipolis*.

Nouensis ciuitas, vide *Noua*.

Noverus, vel *Nabarus*, aut *Nouarus*, variat enim lectio, Ausonii rus. In Epistolis, *Les Nouliers* vicus. fortè, hodie, Vinceto. Propior Angeriacis quam Santonibus est. Huius situm cognosce ex Ausonianis Scaligeri Lectionibus. Lib. 2. cap. 12 Vide *Nouioregum*.

Nouesium, Tacito: νουαίσιον Ptolemæo: Germaniæ vrbs: Nuyss, ad Rhenum, infra Coloniam Agrippinam Rhenanus interpretatus est. Hanc *Niuesium* Ammiani, & *Nouesium* Antonini, vbi *Legio* V. puto; & *Ninisium* Greg. Turonensis. *Noeuesii* meminit vetus inscriptio. Sed Ptolemæi nisi numerorum notulæ apud eum fallant) omnino alia est.

Nouia, in Goltzii Thesauro est, ex vetusta inscriptione, quæ, vt Lazius habet ς.R P. Roman. Vrbini in Italia superest. Lege eam in Codice Smetiano.

Nouidunum, Ammiano circa Danubium vrbs est. in Grutingis, vt videtur. *Nonio-*

dunum νοϊόδουνον, Ptolemæi, Mœsiæ Inferioris. vbi Danubius in ostia effunditur. Apud Antoninum, hic *Legio* II. *Herculia* est, & lib. Notitiar. I. *Ionia*. In Aldi editione habet quoque Antoninus *Leg. II. Nouiodunum*. Aliud *Nouiodunum* in Pannonia est Antonino, quod Lazius Neumarck vocat. vel potius, vt alio in loco docet, 12. R P. R. Neupurg, quod nunc Krainburg. Vide *Nauportus*.

Nouientum, vide *Duziacum*.

Nouigentum, opidulum supra Matronam fluuium Greg. Turonēsis, & S. Germani Parisiensis vita. *Nonigentum* in alio codice. An *Nouientum* in S. Remigii vita?

Nouiodunum, Cæsari lib. de bello Gallico secundo, Belgarum vrbs est finitima Suessionibus. *Noyon* interpretatur à Marliano, H. Leodio, & Vigenereo: *Nouiomagum* Antonini Diuæo videtur. *Nouiomum* puto in Sanctorum vitis appellari. *Nouiodunum* alterum est Biturigum apud eundem Cæsarem, libr. 7. hoc à Vigenereo & Hotomanno *Neuuy soubs Baranion* putatur. *Nouiodunum* tertium Æduorum ad Ligerim, est apud eundem, eodem libro. quod Hotomannus & Vigenereus *Neuers* indigitant Hoc Ptolemæo νοιόμαγος, *Neomagus* est: & Antonino *Niuernium*: *Neuidunum* Floriacensi. Vide *Nouidunum*.

Nouiomagum, Antonino est inter Borbitomagum & Tabernas. *Speyr* indigitat Simlerus. Ciuitas Episcopalis est, ad Rhenum. Aliud idē habet xxv. M. pass. supra Bingium, circa Rhenum. Item aliud inter Bormitomagum & Argentoratum, quod Neuwenburg putarim. *Nouiomagum*, super Wahalim fluuium, qui Batauorum insulam à parte Meridiana præterfluit. vt cam describit Eginhartus, in vita Caroli Magni Nimmeghen hodie vocatur. Scribitur & *Nouiomagium*, *Neomagium*, & *Numaga*, vt Geldenhaurius tradit. *Neomagium* in *Badua*, legitur apud Rheginonem Prumiensē; quasi diceret Nimegem inde Betuwe. *Neomagum* scribēdum docet vetus marmor hac ipsa in vrbe, quod H. Iunius publicauit, in suo Batauia. Vide *Neomagus*, *Niuenagū*, *Nouiodunum*, & *Mediolanium*.

Nouiomagus νοιόμαγος, Biturigum Vibiscorum vrbs, in Gallia, Ptolemæo. Hanc Vibiscorum Nouiomagum fuisse, vbi hodie *Solacus* vicus est, ait Vinetus, ad Ausonii versus. *Nouiomagus*, Antonino, in Gallia Belgica inter Suessones, & Ambianos, & eādem Legionē xviii. vocat. idem cum *Nouioduno* Cæsaris esse verisimile est. Idem Antoninus habet *Nouiomagum* in Anglia, X. M. P. à Londino. hæc hodie Woodcote nomin[illegible] teste Camdeno. Alia in Gallia L[illegible]nsi describitur, ab eodem Antonino. Circa Iuliobonam. Vide *Neomagus*.

Nouiomum, Galliæ opidum, situm inter geminos riuulos, Galliolam & Margaret[illegible] quos ambos tertius quidam Versa dictus suscipit; eosq; in Isaram deducit. Vita M. Medardi. Circa Veramanduos videtur. Idem cum *Nouioduno*.

Nouioregum, Aquitaniæ vrbs, Antonino. Scaliger putat idem esse cum *Nouero*.

Nouis. *Data venia, seducit filiam ac nutricem prope Cloacinæ, ad tabernas, quibus nunc Nouis est nomen*. Sic Liuius 3. nominat loc[illegible] vbi Virginium scribit filiam occidisse.

Nouisona, fluuiolus in saltu Iurēsi. vt habet S. Columbani vita.

Nouium, vide *Noela*.

Nouius νοουΐος, Libyæ Interioris fluuius. Ptolemæus. Albionis insulæ fluuius; eidem qui mihi Nyd videtur. Lhuydus Conwy nominat. Camdenus mecum sentit, sed is *Nodius* apud Ptolemæum restitutum vult. Vide *Pons Ælii*.

Nouobardum, vide *Nebopridum*, & *Nouopyrgum*.

Nouopyrgum, Laonico 8. prope Moranū fluuium. In margine erat *Nouobardum*, qui & *Nouus* Mons.

Nous, vide *Nus*.

Nouum Gallorum opidum, habet Liuius 39. quod Gallos consuli L. Portio dedidisse scribit. In agro Aquilegiensi.

Nouus Murus, vide *Neon* τεῖχος.

Nouus Portus, [illegible], Ptolemæo in latere Meridionali Albionis insulæ. Newhauen hoc tractu hodie est, quod idem significat.

Nouum Comum, vide *Comum*.

Nuagerra, inquit Nebrissensis in suo Dictionario, Ptolemæo Galliæ Belgicæ vrbs est. Aquisgranum, ait Iouius Historiarum libr. 29. antiquis *Nuagerra* fuit. *Vegerra* habet Sabellicus, & Volaterranus. *Veterra*

terrae ... icus. Omnes Aquisgranum interpretantur. Sed cedant omnia hæc ſpuria nomina (quæ nusquam apud bonos auctores locum inuenient,) & locum dent illi legitimo Antonini & Ptolemæi *Vetera* ... , in qua *Legio* xxx. *Vlpia*. ſed apud Antoninum eſt xx. & *Legio* xxx. *Vlpia*. alius huic loco vicinus. Hanc vrbem autem quam recentiores *Aquiſgranum* vnica dictione appellant, Luithprandus *Grani Palatium* vocat. Rhegino *Thermas Grani*; & *Aquas Palatium*. Sæpius etiam *Aquas* ſimpliciter, ab illius ſeculi ſcriptoribus nuncupatur. Inde Germani hodie **Ach**, Flandri **Aken**, & Galli *Aix* dicunt. Petrus Diuæus putat *Corionallum* Antonini eſſe. ſed hoc **Valkenborch** mihi potius. De Aquiſgrani nominis coniectura, lege quæ habet M. Velſerus ad antiquam inſcriptionem, vbi hæc, *I. Apollinicranni* &c. Sylburgius in ſcheda ſua mihi miſſa opinatur verum huius nomen eſſe *Aqua Gratiana*.

Nuba, vide *Nuthæ*.

Nubæ ... qui & *Nubæ* ... : Item *Dabai* ... , & *Numides* ... , vocantur auctore Stephano, populi circa Nilum fluuium. *Nubi* hi ſunt Ptolemæo. & *Nubii* Plinio. *Nubia* etiamnum à recentioribus geographis circa Nilum deſcribitur. *Nubæ* alii Ptolemæo ſunt, circa Aualiten ſinũ nempe.

Nubarta ... , vrbs in Taprobana inſula. Ptolem.

Nubæi, Arabes iuxta Libanum montem, Plinio. In Africa quoq; quidam Æthiopes ſic vocantur, eidem. ſed hi iidem cũ *Nubeis*.

Nubii, vide *Nuba*.

Nubium ... , vicus Iberię Aſiaticæ, Ptolemæo. *Lybium* eſt eius interpretibus. An Lubieni populi hinc?

Nuceria ... , Ptolemæo. Vmbrorum in Piceno vrbs. In via Flaminia Straboni. Hodie *Nocera* eſt, vt Leander ait. Plinio *Nucerini* ſunt, quos *Pauonienſes*, & *Camelanos* cognominari tradit. Volaterranus, Blõdus, & Leander, & Niger ſcribunt *Alphaterniam* etiam dictam, ex Liuio. Sed *Alphaterna* apud Liuium legendum, docet Sigonius, ex Diodoro, *ἀλφατέρνα*. Alfaternorum etiam meminit Plinius. Hanc Nuceriam *Conſtantiam* appellat Antoninus. Onuphri⁹ *Nuceriam Conſtantinam Coloniam* vocat. huius meminit quoque C. V. Nanſii codex M.S. Frontini. Alia *Nuceria* Colonia Ptolemæo, Strabõni, & Plinio, Campaniæ Picentinorum vrbs. Hodie *Nuceria de Pagani*, Leandro. Hanc Cicero ad Atticum non ſemel *Luceriam* nominat. Tertia in Apulia Daunia eſt, Ptolemæo, & Suetonio. Sed hanc *Luceriam* appellant Plinius & Liuius, item Strabo; apud quem *Leucheria* λουχερία, legitur. Stephano ex Polybio; *Lucaria* ... , eſt ſine *α* in medio legit meus codex Polybii ... *Luceria dei Saraceni* Leandro nunc dicitur. Addit illi aliquando Diuæ Virginis (*Citta di S. Maria*) nomen inditum; ſed priſtinum nomen præualuiſſe. Quarta Nuceria Ptolemæi, eſt in Gallia Togata. vbi hodie *Riuo de Luſera* eſt, vt putat Leander.

Nuchalo, nomen loci in Gallia. Circa Toloſã. videtur. Apud Ciceronẽ. p M. Fonteio.

Nuchul accolis, *Dara* Barbaris, vocatur lacus quidam apud Libyos Ægyptios, vt ſcribit Oroſius. *Nuchul* pro fonte habet Pomponius. dicitq; haberi pro Nili fonte. *Nigris* Plinii putatur ab amico noſtro And. Schotto.

Nucria, vide *Nacria*.

Nucula, vide *Preneſte*.

Nudiodunum, Galliæ Lugdunenſis locus, in Tabula Peutingeriana. M. Velſero videtur *Nouiomagum* Antonini, inter Breuiodurum & Condate.

Nudilitanum, Baſtitaniæ in Hiſpania oppidum, Plinio. *Vnditanum* legebat M. S. codex.

Nudium ... , Peloponneſi in Elide vrbs. Melpomene Herodoti.

Nuetini, vide *Grauiſca*.

Nuithones, Tacito Germaniæ populi; quorum regionẽ B. Rhenanus **Nuithlandt** vocat. In Heluetia eſt. Ex Nuithonibus Taciti facit Peucerus *Gythones* γύθωνες, Ptolemæi. Longiſſimè, ſi hoc verum eſt, ab Heluetia hodie diſtabunt.

Nuluch, vide *Nuchul*.

Numagani. Dius & Epiſtrophus filii Numaganorũ regis. Sic Dictys Cretẽſ. 2. Apud Halizonas hos imperitaſſe, ſcribit Homer.

Numana ... , Piceni vrbs, Pomponio,

Plinio, Silio, & Ptolemæo. *Humana* hodie dicitur, Francisco Pamphilo.

Numātia νυμαντία, Ptolemæo, Melæ, Floro, & Orosio, aliisq; per O. in prima, Stephano. Hispaniæ Tarraconensis vrbs est, inter Areuacos ad Durium fluuium. Tarapha *Soria* vertit. Soriæ vicino loco fuisse Numantiam, habeo à C. Clusio. *Garray* Morali est. Quatuor amplius millibus supra Soriam, ad Garai pontem, non procul ab ortu Durii fluminis eius vestigia monstrari, scribit Io. Mariana 3. cap 1.

Numedia, vide *Numidia*.

Numenia νυμηνία, regio apud Ioan. Lydū. An pro Numidia?

Numentana Via, extra Portam Vinnialem, etiam *Figulnensis* dicta fuit, auctoribus Liuio, & P. Victore. *Figulensis* legit Aldi editio.

Numentanus Pons, Anieni, impositus. *Ponte Lamentano* hodie.

Numeria, Sisenna apud Nonium: *Protinus agros populabundus ad Numeriam conuertit*. Locus mihi ignotus. *Numeriæ* opidi meminit quoq; Nicephori Chronologia: vbi Carinum Imp. cæsum scribit. Vitiose autē, pro *Murtia*.

Numeritæ Arabes, habēt Curopalates, & Cedrenus.

Numestrani, vide *Numistro*.

Numicius fluuius, in Latio: Plinio, Virgilio, & Ouidio. In agro Laurenti, Liuio, Ouidio, & Vibio. Haud procul Lauinio, Halicarnasseo 1. & Silio 8. Exsiccatum scribit Seruius νομίκιος est Halicarnasseo. *Numicium* stagnum habet Aurel. Victor, quem Schottus edidit. *Riuo* est hodie, Pyrrho Ligorio. *Numiciam* Viam, Brundisium ducentem habet Horatius 1. Epistolar. ad Lollium.

Numides, vide *Nuba*.

Numidia νυμιδία, Africæ regio Ptolemæo. *Metagonitis* à Græcis appellari, tradit Plinius. *Massyliam* eandem vocat Liuius 24. *Biledulgerid* hodie vocari, ex Ioanne Leone didici. *Biled el Gerid*, distinctim scribit Marmolius. Dactilorum etiam regionem vocat vterque. Incolæ olim *Numidæ*, & *Nomades*. Vide *Nuba*, & *Mauritania*.

Numidia Noua, Ptolemæo, & Appiano 4. Ciuilium est Africæ Propriæ regio. Hodie *Regnum Constantinæ* obtinet, vt vult Ludouicus Marmolius. *Cuçuntina* Arabicè, vt idē habet.

Numidicus Sinus, vide *Laturus*.

Numestrani, vide *Numistro*.

Numinienses, Italiæ populos habet Plin. in antiquo Latio.

Numistro νουμίστρων, Ptolemæo: Lu[illegible] Liuio 27 & Frontino 2. Stratag. c. 2. [illegible] *strani* Plinio. *Nicastra* vocat quidam.

Nuooidensis (si sincera lectio) episcop[illegible] Mauritania Cæsariensi, meminit F[illegible] tum Vict. Vticens. M.S.

Nupheos. Adelphius Episcopus Nup[illegible] quæ est Lichnorum. S. D. Athanasius [illegible] cilio Alexandrino. In Ægypto videtur.

Nupsas Castellum Bostræ Arabū, vbi E[illegible] lisium episcopum relegatum, scribit Baronius 5. Annal. ex Palladii Dialogis.

Nupsia, Æthiopiæ sub Ægypto opid[illegible] Plinio. *Nupsis* idem alibi, pro eadem to[illegible] tasse.

Nura, vide *Nora*.

Nurconensis Plebis, in Africa, mentio in Coll. Carth.

Nuroli, vide *Nurum*.

Nursia νουρσία, Sabinorum vrbs Ptolemæo. *Nursa* Virgilio, ad quem Seruius annotauit Piceni vrbem esse. Hodie *Norza* vocatur, vt Leander ait.

Nurum νοῦρον, in Africa Propria opidum, Ptolemæo. *Nuroli* habent Latini codices.

Nus rūs, Ciliciæ fluuius, ad Ceseum opidum: Plinio 31. cap. 2. Sed *Anus* legendum est, vt ex Suida & Hesychio patet. Contra tamen videtur viro vndecunque do[illegible]o Hartungo. Quædam mea exemplaria *Iugum* & *Viscum* pro *Ceseo* habent: item pro Cilicia, *Sicilia*. Νοῦς, etiam Arcadiæ fluuius: Pausaniæ. vide *Cestus*, *Nilus*, & *Anus*.

Nusaripa νουσαρίπα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolem.

Nusca νουσα. Asiæ regio, contermina Mediæ, versus Occidentem. Polybius 4. Corruptè, si recte auguror, pro *Nisæa*, vide *Hippobotum*.

Nusipi, vide *Vsipetes*.

Nuchas νοῦχα, Libyæ interioris lac⁹ est Ptolem. qui eundē alio in loco *Nuba* νοῦβα vocat, vitio fortè exemplaris.

Nutria νυτρία, Illyridis vrbs: apud Polybium 2.

Nychopontium, vide *Acherusia*.

Nycpii νύκπιοι, Ptolemæo gens in Africa propria.

Nyctimis, vide *Alpheus*.

Nygbenitai νυγβενῖται, populi Æthiopiæ sub Ægypto, apud Ptolemæum.

Nygdosara νυγδόσαρα, Indiæ intra Gangē vrbs. Ptolemæus. *Nygdosora* interpres.

Nymbæum νυμβαῖον, stagnum in Laconica circa Maleæ promontorium: Pausaniæ.

Nymphe Catabassi, locus in via Cornelia, tertio decimo milliari ab Vrbe. In vita S. Valentini & Afturii, Surius. *Santa Nympha* hodie vocari, scribit Baronius, cui hæc via Cornelia erat inter Aureliam & Triumphalem vias.

Nymphæa, insula est Ptolemæo, circa Sardiniam. Plinio alia est, circa Samum, Ionicam. In Hadriatico mari est, Stephano: vbi Calypsonis habitaculum. vide *Cos*, & *Calypsus*.

Nymphæ Marinæ Minturnensis templum, in ripa Liris fluuii. Vib. Sequester. Pro Marinæ autem *Maricæ* legendum. Vide *Marica* Silua.

Nymphæum νύμφαιον, Tauricæ Chersonesi opidum, Ptolemæo. A Mario Nigro *Ciprico* vocatur. Locus Bithyniæ est, ad Pontum Euxinum: Arrhiano in Periplo. Ponti castellum habet Suidas, ex Æschine, à Gylone quodam proditum. Etiam circa Apolloniam, ad Ionium mare: Plinio, Appiano, Æliano, Dioni, & Straboni. vbi ad Aoum fluuium multus ignis editur, qui vicina, vt arbores, &c. neque inflammat, aut exurit: Promontorium vocat Plinius: Portum Cæsar, vltra Lissum 3. M. P. Est & promontorium Athi montis, Ptolemæo & Strabonis Epitome. Specus sacrum quoque, circa Orontis ostia. vt Strabo tradit libro 16. Est etiam locus vbi Tigris, postquam Thospiten lacum reliquerit, sibi redditur: teste Plinio. vide *Nymphius, Sarmincium*, & *Apsacum*.

Nymphæus νυμφαῖος, portus Sardiniæ. Ptolemæus. vide *Aflura*.

Nymphais, Pamphilii maris insula, Plinio.

Nympharena, vrbis & gentis Persicæ nomen: Plinio 37 cap 10.

Nympharum Antrum, vide *Phorcynus*.

Nympharum Cubile, vide *Solis* Insula.

Nympharum Fanum, vide *Inatamana*.

Nympharum Insulæ, in Lydia sunt apud Martianum, in Musica: ex Varrone. has scribit tibiarum cantu moueri, in medio stagno. *Saltuares* vocat eas Plinius; easque in Nymphæo describit. stagni fortasse nomen hoc. Turnebus annotauit Templum sic dictum, ex Sotione. *Nympharum*, & *Puerorum* locus, in Messapia: Antonio Liberali. Vide *Torrebus*.

Nymphas νυμφάς, locus siue vicus Arcadiæ est, Pausaniæ, & Stephano Fons est Pausaniæ. Fontem ibidem, idem Pausanias & Stephanus *Nymphasium* vocant. *Nymphas* Cedreno, etiam, Thraciæ locus est, ab Hunnis subactus. Cœmiterium sic dictum, sexto ab Vrbe lapide, via Numentana, in prædio Seuero. Baronius 2 Annal. ad ann. 226.

Nymphates νυμφάτης, mons in Armenia Minori: apud Ptolemæum. *Nyphates* legunt eius interpretes. quam vocem Plinius quoque agnouit. *Nyphatem* adscribit Claudianus Parthis.

Nympheus, videtur Bithyniæ fluuius, apud Q. Calabrum. Haud procul ab Acherusiæ specu.

Nymphius, fluuius apud Ammianum, & Suidam. vbi videtur in Tigridem erumpere. Persas a Romæis disterminat; auctore Procopio; Persicor. *Nymphæum* Plinii videtur. Vide *Martyropolis*.

Nyphæus, Phthiotidis mons, quodam topiario naturæ opere spectabilis. vt refert Plinius.

Nyrax νύραξ, Celtica vrbs: apud Stephanum.

Nysa νῦσα, Armeniæ Minoris vrbs: Ptolemæo. Stephanus habet Nysam in Helicone. in Thracia. in Caria. in Arabia. in Ægypto (de quo fortè in *Phila*.) in Naxo. in India, ad Caucasum. in Libya. & in Eubœa. Nysam quoque habent Plinius & Solinus, in India, apud Pandæam gentem, circa Merum montem. In Bœotia quoq; Eustathio, in 2. Iliad. quę *Nisa* Diodoro. Sed & *Nysan* Indiæ montem, habet Plinius 8. cap. 39. & Philostratus 2, Appollonii, in quo Bacchi templum. *Nisa* Mons, supra Syriam: Xenophonti de Venatione. Vide *Nyssa, Meros*, & *Hydrela*.

Nysæ Antrum, vbi Bacchum à Musis edu-

entum scribit Diodorus lib. 4. interque Nilum & Phœniciam collocat. & ex eo, Eusebius 2. Præp. Euangelicæ. Iuxta Sirbonidem paludem erat, vt alibi lego.

Nysaum νοσαῖον, maris Erythræi locus est. vt scribit Suidas in voce ἵκκος νοσαῖος.

Nysaidis νυσαΐς, regio, est trans Mæandrum; inter Cariam & Phrygiam, Straboni lib. 12 & 13. Sed *Mesogidis* mauult Casaubonus, & montem intelligit.

Nyses νύσης, Africæ fluuius est, ex Æthiopiæ montibus oriens. Aristoteles 1. Meteor. *Onyses* legunt quædam Latina exemplaria. malè articulum illi connectentia.

Nysia Portæ, vide *Phila*.

Nyssa νύσσα, Cariæ opidum, Ptolemæo: antea *Pythopolis* dictum: Stephano auctore. *Nysa* Plinii. Vide *Athyn bra*, eadem enim cum hac Nyssa videtur. *Nyssa*, Cappadociæ vrbs, Socrati Scholastico 5. cap 8 Lyciæ est, in Chalcedonensi concilio. hæc Ptolemæi *Nysa*. *Nyssa* est in Græcia alicubi vrbs: Homero B. Ἰλιάδ. Dionysius & Eusthathius, habent Nyssam iuxta Trallim. sic quoq; Strabo 14. Sed S. singulari. puto eandem esse, cum Ptolemæi, quam in Caria describit. In Felici Arabia habet Nysam, propinquam Ægypto, Diodorus 1. supra montem excelsum, & florentem, vbi Osiridem narum fabulantur. Supra Ægyptum, in Æthiopia, est Herodoto. Vide *Nysa*. Inconstans enim valde est huius apud auctores scriptura. Vide quoque *Dionysopolis*, & *Acara*.

Nyssaa Via, circa Gangem Indiæ fluuium; quam Bacchus calcauit, vt refert Dionysius Afer. *Dionysiam* viam, vocat huius interpres vetus. *Nyssai* Recessus, sunt apud Auienum.

Nysseium νυσήϊον, Thraciæ mons, qui & *Nyssa*. Eusthathius in Homerum, & Lexicon Phauorini.

Nystrus, vide *Mystus*.

OA, Ὀα, Atticus vicus, tribus Pandionidis, Stephano, (ὤη legit Phauorinus) etiam Oeneidis: Stephano. Sed & *Ocis* ὄεις, legitur. Oa etiam insula Ponti aut Thraciæ videtur: ex vita S. Parthenii.

Oadita, vide *Thadita*.

Oaneum, Liuio 43. Illyrici opidum, in Penestia regione, proximè Labeatibus, ad Artatum fluuium. In Nardi Liuio Italico *Sabionello* & *Ciderifo* interpretari video. Videtur aliud ab Oneo Ptolemæi, aut erratum in situ.

Oalgassus, vide *Olyssas*.

Oanus ὤανος, Siciliæ fluuius, Pindaro. Thom. Fazellus scribit eum hodie *Frasculari* dici. Est quoque Lydiæ vrbs: apud Stephanum.

Oani ὤανοι, Ptolemæo, *Soani*, interpreti, Taprobanæ insulæ gens. Soani meliorem lectionem puto. habet enim idem Ptolemæus *Soanam* fluuium ibidem neque infrequens est apud veteres Geographos legere nomina populorum, fluuiorum, & montiũ homonyma. Sed & ipsum Ptolemæum Σοανοι. scripsisse, minimè me dubitare facit vox præcedens διογγειμανι. lege deprauationis (ne idem sæpius inculcem) originem in *Nantuates*.

Oaracta, vide *Organa*.

Oarus ὄαρος, Scythię Europeæ fluuius, in Mæotidem paludem erumpens Herodotus.

Oasis ὄασις, *Magna*, & *Parua*, loca Ægypti sunt, apud Ptolemæum. *Oasita* sunt Plinio. Quibusdam *Auasis* αὔασις, & *Hyasis* ὕασις, scribi, ex Stephano patet. *Auasitas* habent Orosius & Æthicus. Oasim quoque *Ibin* Ἴβιν dici, tradit Euagrius lib. 1. cap. 7. & Niceph. Callistus 14. cap. 36. A Strabone *Auases* αὐάσεις appellantur, quorum hic tria numerat: eaque ad Ægypti confinia, versus Occidentem ponit. (Sunt loca in mediis Libyæ arenis, tanquam in pelago insulæ, quæ aqua & vino abundant; eoque habitantibus apra, quorum descriptionem apud Zosimum 5 & Olympiodori Excerptis pete.) Hæc hodie ab incolis *Azagar* vocari, Barrius tradit. Herodotus *Oasim* vrbem vocat septem dierum itineris à Thebis distantem. diciique eam à Samiis, qui sunt è tribu Æschriona, incoli. vocarique regionem μακάρων νῆσος, id est, Beatorum insulam. eandem *Phaatidem* nominari, apud Olympiodorum lego *Oasis* Magna, *Gademez* nuncupari videtur Zieglero, idq; ex Ioannis Leonis descriptione. Is enim Gademes sic delineat, vt quis Oasim facilè ex iis intelliget. *Hysais* Stephani videtur.

Oases ὄασεις, gens tribus Pandionidis: Hesychio

chio. *Hoasis* est Glossario in Iuuenalem.

Oates, vide *Orontes*.

Oaxes, vide *Oaxia*, & *Oaxus*.

Oaxus ὄαξος, Cretæ vrbs: Herodoto, Suidæ, & Stephano. Pro eadem puto ἄξος corruptè legi apud eundem. huius Axus enim nō meminit Herodotus. etsi eum huius auctorem faciat. *Oeaxus* ὀιαξος est Etymologico, & Apollonio Argonauticor. I. Est etiam Cretę fluuius; Vibio ex Varrone. item Virgilio. sed *Oaxes* hi scribunt. Fluuium Mesopotamiæ, & vrbem Cretæ, ex eo facit Seruius, in Virgilium. Sed falsò, cum Politiano, credo. *Oaxia*, est ciuitas, eidem Seruio. item Vibio, ex hoc Varronis, *Quos magno Anchiale partus adducta dolore, Et geminis capiens tellurem Oaxida palmis*. Adi Fuluium ad Seruium, in Bucolica Virgilii. *Oeaxis* ὀίαξις, Cretica regio. Etymologicon.

Obana ὄβανα, Assyriæ opidum: Ptolemęo.

Obara, vide *Abara*.

Obareni ὀβαρηνοὶ, Armeniæ pars, circa Cyrum fluuium. Suidas & Stephanus. quam *Obarenitæ* & *Oteni* habitant. Idem.

Obares ὄβαρες, Ariæ regionis gens: apud Ptolemæum.

Obba, Africæ vrbs, in Concilio Carthaginensi, sub D. Cypriano habito. Huius meminit quoque Coll. Carthag.

Obelæ ὀβῆλαι, Marmaricæ Nomi gens. Ptolemæus.

Obidiaceni, vide *Dosci*.

Obigene, pars Lycaoniæ. Plinius. Obligene legit Venetus codex.

Obii, vide *Rhipæi*.

Obila ὄβιλα, Vettonum in Lusitania opidum: Ptolemæo.

Obliuio, vide *Memoria, Mnemosynes*, & *Limæa*.

Obnobii, vide *Abnobi*.

Oboh, vide *Ebeb*.

Oboca ὀβόκα, Ptolemęo Hiberniæ fluuius.

Oboda ὀβόδα, Nabathæorum regio. Strabo 16. & Stephanus, ex Vranio.

Obolcola ὀβολκολα, Lusitaniæ vrbs, quam Viriatus præsidio firmauerat: Seruilianus autem eam expugnauit. Appianus in Ibericis. ὀβουλκόλα Ptolemęi est, in Turdetanis: & *Buccula* Antonini. *Bacilam* Stephani credit Casaubonus.

Obolcon ὀβόλκων, vrbis nomen, apud Stephanum. ὀβούλκων Ptolemæi. In Bætica. & *Obucula* Hirtii.

Obolium, vide *Æpolium*.

Obom ὀβώμ, Moabitarū vrbs. Hesychius

Oboritanus Episcopatus, in Mauritania Cæsariensi, est apud Vict. Vticensem M.S.

Oboth ὠβὼθ, castrametatio Israëlitarum. Num. 21. & 33.

Obotritæ, vel *Obotriti*, vtrunque enim apud Helmoldum, aliosq; mediæ ætatis scriptores inuenio Germaniæ populos: hodie Meckelburger dictos, interpretantur Helmoldus, & Crantzius. Hos Wolfg. Iobstius putat *Herulos* Sidonii esse. Obotritos nunc *Keregos* appellari, scribit M. Adamus lib. 2. cap. 10. Historiæ Ecclesiasticæ. horumque vrbem primariam Magnopolim vocat (sic Meckelburgum nominans.) Vide *Pharodini*.

Obrapa ὀβράπα, Arabiæ Felicis vrbs: Ptolemæo *Obraca* per C. legunt interpretes.

Obricolum, Æquiculorum vrbs. in Ptolemæis Latinis. In Græcis non habetur.

Obrimæ Fontes, habet Liuius 38. ad vicum qui *Aporidos Come* vocatur. Circa Pisidiam videtur: *Obrima* fluui⁹ est Plinio, ad Apamiā Magnæ Phrygiæ vrbem, eumque in Mæandrum cadere addit.

Obrincus ὀβριγκος, Ptolemæo Galliæ Belgicæ fluuius est. Beat. Rhenanus *Mosellam* Taciti, (qui hodie Germanis Mosel, & Gallis *Moselle*,) interpretatur. Ioannes Hæroldus Obrincum, non fluuium, apud Ptolemæum designare docet; sed eum ad Rhenum Germaniæ tractū quem hodie Ober-Rhingaw appellant. Est quidam meus amicus, qui credit eo vocabulo significari superiorem partem Rheni fluminis, quasi diceret Oberrhyn. Ad Mosellam fluuium, tractum quendam Obrinci nomē hactenus retinere, testis mihi est oculatus & fide dignus Clemens Trelæus Mosellanus.

Obris, vide *Orobis*.

Obritæ ὀβρῖται, Siciliæ populi. Ptolemæus.

Obroatis ὀβροάτις, Persidis vrbs, apud Ptolemæum. *Orobatis* legit Ammianus. & *Orebatis* Ptolemæi interpretes.

Obscum, vide *Oscum*

Obsequium, & *Obsitium*, vide *Opsiciana*.

Obtricense, Mosæ oppidū habet Ammia-

nus lib. 10. Tricht, quod & Maestricht appellant, mihi videtur. Hoc Galli *Trait* vocāt.

Obucula, vide *Obulco*, & *Obolcon*.

Obulco ὄβυλκον, Ptolemæo; quod *Pontificense* appellatur, Plinio, & lapide antiquo testibus. Hispaniæ Bæticæ vrbs est, quæ Mario Nigro *Sicura* dicitur, sed *Porcuna* Morali. Obulco putat Villanouanus *Villam* A. Hirtii esse. Ego *Obuculam* potius. Huius etiam Dion meminit.

Obulcola, vide *Obolcola*.

Obulensii ὀβυλήνσιοι, Mysiæ Inferioris populi apud Ptolemæum. *Bulensii* habent trūcatim interpretes.

Obydines gens, vide *Caucaci*.

Ocaoke, Persiæ regia, iuxta maris oram. Strabo An sit quæ Ptolemæo *Taoca*, quærit Casaubonus.

Ocalli, vide *Ocelli*.

Ocalea ὠκαλέα, Bœotiæ vrbs, prope Haliā: Straboni, Dicæarcho, Homero, Apollodoro, Stephano & Suidæ. *Ocale* est apud Pliniū in ora Bœotiæ.

Ocbas ὄκβας, Callisto munitissimum castellum, ex aduerso Martyropoli, in vlteriore ripa, in altissimo scopulo situm. libro 18. cap. 18.

Occariba, vide *Octariba*.

Occiduum Mare, vide *Oceanus* Atlanticus.

Occora Antonini, videtur Simlero *Coara* κοάρα, Ptolemæi, Chalcidicæ regionis; in Syria.

Ocea Colonia, in Africa Propria; inter Sabratam & Leptim Magnam: Antonino. *Oea* autem restituendum. Pro *Œa* non semel lecta apud Apuleium, in Apologia pro seipso, *Oea* restituendum quoque puto. D. Augustinus quoq; Epist. 5. de Diuersis Quęstionibus, scribit Apuleium vxorem Coensem habuisse. vbi Oensem legendum puto.

Oceani Ostium. vide *Fretum* Herculeum.

Oceani Stagna, sunt in lapide inscripto. Adi Nonium in verbo *Anfractum*, & Sinetii volumen

Oceani Vmbilicus, vide *Vmbilicus* Oceani.

Oceania, vide *Libya*.

Oceanitæ, sunt Panchęę Arabiæ Felicis insulę populi: & *Oceanida*, eorum vrbs: Diodorus 5.

Oceanitis, vide *Chryse*.

Oceanum vno eodemque nomine, totum illud mare quod terram ambit, vocare poëtas, scribit Philostratus 9. *Oceanum* ὠκεανὸν, putarunt veteres fluuium, falsò. & ab Æthiopibus accoli: vt tradit Pausanias in Atticis. Idem ibidem habet *Oceanum* Fluuium in Lydia.

Oceanus Atlanticus ὠκεανὸς ἀτλαντικός, propriè dicitur illud mare, quod Europam & Africam ab Occidente alluit. Ptolemæo *Occiduum* δυτικός, & *Externus* ἐκτός, nominatur. *Externum* a Floro 4. cap. 2. Dionysio Alexandrino *Hesperius* ἑσπέριος. *Vesperus* interpretatus est Bertrandus. Martianus *Vespertinum* vocat. Arabes *Magareb* appellānt, teste Marmolio. aut *Magrib*. teste Leunclauio (Hodie eius pars, quæ inter Hispaniam & Canarias insulas est, Hispani *Golfo de las yeguas*, id est, Sinus equarum, vocant: a demersis ibidem toties equabus, aliisque iumentis quæ sobolis procreandæ causa ad eas insulas vehebantur.) *Magnum* etiam appellatur, teste Plinio, lib. 5. cap. 5. Sed video huius Atlantici maris appellationem multo latius interdum apud auctores accipi. Strabo enim scribit Indiam desinere ad Mare Orientale, & ad Austrinum, Atlantici partem. Idem alibi ait eius Australe & Orientale latus in Atlanticum pelagus procurrere. Et alio in loco Atlanticum mare in se coire testatur. Omnia maria innauigabilia, Atlantica vocari, tradit Suidas. In Somnio Scipionis legimus, omnem terram quę à nobis colitur, Atlantico mari (quem Oceanum appellamus) circumfundi. Iulius Firmicus addit Atlanticum mare, terrę spacium, in modum insulæ, vndarum suarum circumfusione concludere. idem Aristoteles de Mundo, ait vniuersam terram ab Atlātico mari ambiri. At cum his dictis illud addidero, quod Plinius perhibet, nempe Æthiopiam etiam Atlantiam dictam, & totum illud nouum hemisphærium, quam Americam vocamus, Atlāntim Platonis, (vt plurimi æstimant) fuisse: videtur tota terrarum & Oceani pila, Asia tantum & Europa exceptis, in Atlantis vocabulum olim abiisse. Herodotus duo tantum vniuersi maris nomina nouit. scribit enim Atlanticum, & Rubrum, & totum illud quod Græci nauigant, (Mediterraneum post huius tempora dictum) vnum esse; Caspium alterum. His assentitur Zosimus,

mus, qui scribit Rhenum fluuium se in Atlanticum mare exonerare; quod hodie Germanicum vocamus. Vide *Cymbricum*, & *Germanicum*.

Oceanus Fretalis, vide *Fretum* Gallicum.

Ocelenses, Hispaniæ populi, qui & *Lanciensès*, Plinio. *Lanciam* vrbem habet Dion 53. & Orosius lib. 6. cap. 21. & *Lancia Opidana* λαγκια ὀππιδανα, in Lusitania Ptolemæo est. Sed Lancia & Ocellum Ptolemæo duo diuersa sunt opida Vettonum. *Lancia* possit *Ouieda* esse coniectura, inquit Moralis.

Ocelis ὄκηλις, Ptolemæo Arabiæ Felicis opidum: in quo interpretando, parum inter recentiores conuenit. Iouius namque *Aden* vocat, sed falsò. Pinetus *Acyla*. Niger *Zidem*. Ramusius *Capo de Celi*. Ocelim Ptolemæi, *Acila* ἀκιλα, Strabonis esse, vult Villanouanus. Ego Ocelis Ptolemæi, *Celis* & *Chelis* χῆλις, Arrhiani in Periplo putarim, etsi idem alibi quoque *Ocelim* legar. *Ocila* Plinii est: in Gebaniis. vide *Orcelis* & *Acila*.

Ocelli ὀκέλλα, Promontorium orientale, Albionis insulæ, Ptolemæo: *Spurnheade* hodie dicitur. Per Æ, erat in M.S. codice. ὄκελλα. *Kellensey* video à Camdeno interpretari cui libenter & meritò cedo.

Ocelodurum, in Hispania vrbs, Antonino. In Itinere Salmantica Cæsaraugustam. pro *Ocelum Durii*.

Ocelum, Cæsari & Straboni in Alpibus opidum, quod Villanouanus & Varrerius *Oulx* appellari aiunt. (*Ours* Itali dicunt.) *Isilles* vocat Simlerus. *Essilles* scribit Vigenereus. *Nouales iam* interpretatur Marlianus; & *Chielana* Castilioneus, sed malè, vt docet Varrerius. Non esse idem cum *Ostella* Ptolemæi, quod in Lepontiis ponit, ostendit Scudus eruditè. Idem Caspar Varrerius, in sua Corographia, Lusitanica lingua scripta. Habet quoque Ptolemæus Ocelum, & Appianus *Ocelin*, in Tarraconensi: & Ocellum geminato LL ὄκελλον, in Lusitaniæ Hispania. *Ocelum Durii*, quòd ad Durium fluuium situm sit, nominat hoc Antoninus. Est tamen qui mallet hoc loco apud Antoninum Octodurum legere. Hieronymo Suritæ tamen in Commentariis ad hunc Antoninum Ocelum Durii retinere visum: collocatque ad Durii ripas, in *Fermosel*.

Ocetis ὄκητις, insula maris Scotici, Ptolemæo: contra Orcada promontorium: *Sandes* fortè hodie. Aut potius *Ranalsda*, vt persuadet tabula nauigatoria, quæ apud me est dono Humf. Lhuydi *Hethy*. ex coniectura, interpretatur Camdenus.

Ocha, vide *Oche*.

Ochani populi, Plinio, versus Margianam. in Asia.

Oche ὄχη, maximus mons Euboeæ. Straboni, & Stephano. Vrbs Plinio. Vide *Euboea*.

Ochras, Cappadociæ opidum: Antonino.

Ochrona ὄχρωνα, vrbs Arabiæ Felicis: Ptolemæo. Per A. in prima. interpretibus.

Ochronus, vide *Othronus*.

Ochte, vide *Littus* Altum.

Ochus, Asiæ fluuius, circa Bactrianam, Ptolemæo. alius ab Oxo. Ita enim Q. Curtius 7. Superatis deinde amnibus Ocho & Oxo, ad vrbem Marginiam peruenit. (Hæc fortè erit Ptolemæi Antiochia Margiana.) *Ochus* ὦχος, mons Persidis etiam est; in littore sinus Persici. Arrhianus in Indicis.

Ochyra ὀχυρα, Siciliæ opidum: Diodoro 4. vt interpretatus est Poghius. at Leopardus 1. Emendationum appellatiuè, *munita*, interpretari mauult.

Ochyroma ὀχύρωμα, arx Rhodi, supra Camyrum Strabo.

Ocila, vide *Acila*, & *Ocelis*.

Ocilis, vide *Ocelum*.

Ocimniuh, vide *Scythia*.

Ocina, circa Palæstinam locus. Iudith. 2: Ibidem quoque *Surii* populi.

Ocinarus ὠκιναρος, Lycophoni Choniæ nunc Calabriæ fluuius: circa Terinam. per Y, in secunda apud eundem est *Sabario* hodie dici; & *Sabbatum* Antonini esse, ostendit G. Barrius. Ocinarim hanc Tzetzes *Aren* quoque nominat. Vide *Eris*.

Oclomon, vide *Machmetath*.

Ocolum ὤκαλον, Eretriorum regio. Stephanus, ex Theopompo. An in Thessalia?

Ocra ὄκρα, Alpium pars humillima, qua ad Carnos accedunt. Ptolemæo, Sempronio, & Straboni 4. & 7. Est etiam Venetorum vrbs, sic dicta, apud Plinium.

Ocrea, vrbs inter Romam & Octiculum. in itinere Flaminio: teste Fragmento Anto-

nini. Vicinam Tiberi, & Gallesio fuisse, scribit in illud, Annius.

Ocriculum ὀκρίκολον, Vilumbrorum Ptolemæo vrbs, in Italia. Liuio & Taciro, per T. *Otriculum*. *Otricoli*, Leand. Alberto. *Otregoli* ab accolis dici, non semel obseruaui. quod nunc autem sic vocant, in monte est: antiqui namque vestigia, vt testudines & columnas interruptas, in planitie iuxta Tiberis ripam dispersas aliquando lustrauimus.

Ocrinum ὄκρινον, quod & *Damnonium* δαμνόνιον, Angliæ promontorium Ptolemæo, maximè Occidentale. *S. Iustin* fortè hodie, aut potius The landes end.

Ocrisiua, est in Thesauro Goltzii, ex vetusta inscriptione.

Octabum, vide *Octauum*.

Octacorda, vide *Ottorocorra*.

Octapitarum ὀκταπίταρον, Albionis insulæ promõtorium: Ptolemęo. S. Dauids head nominat Camdenus.

Octapolis ὀκτάπολις, Lyciæ opidum: Ptolemæo.

Octariba, Syriæ aut Euphratensis vrbs lib. Notit. *Occariba* habebat codex M.S.

Octauani, vide *Forum Iulium*.

Octauianus, Specus sic vocatur, secundo ab vrbe milliario. circa Labicum. Frontinus t. Aquæduct.

Octauiolca ὀκταουιόλκα, Cãtabrorum vrbs, in Hispania. Ptolemæus.

Octauius Vicus, in Velitris. Suetonius in Augusto.

Octauum, Africæ Propriæ vrbs: D. Augustino, & Cypriano. in concilio Carthaginensi. Et *Octauensis* loci, meminit Optatus Afer. sed per B. *Octabensis*, non semel, in M.S. est quoque *Octauus* pagi nomen circa Lugdunum Galliæ: Gregorio Turonensi 9. Historiar. Pro Foro Iulio habeo. Vide *Octouianus*.

Octobes, lacus sexaginta sex stadiis à Satala vrbe. Procop. 1. Persicor. In Armenia Minori.

Octodorus, Cæsari Veragrorum vicus; quem B. Rhenanus & Scudus *Martenach* nominant, Vallesiæ vallis. Duodecim millibus à S. Mauricii opidulo: vt addit Iosias Simlerus. *Vallensium* Ciuitatem, vocat Lib. Prouinciar.

Octodurum ὀκτόδουρον, Vaccæorum vrbs. Ptolemæus.

Octogesa, Cæsari Hispaniæ vrbs, ad Iberum fluuium. Vrsinus putat hanc *Etouisam* Plinii esse. hoc duplici SS. scribit Liuius. (Quid si sit *Etobesa*?) *Hitona* hodie, Episcopo Getundensi. *Mequinensa* Suritæ, & Morali in ripa Iberi fluminis: quinque leucis ab Ilerda. C. Clusius putat fuisse vbi hodie *Scatron* vel *Flix*, ad Sicoris & Iberi confluentes. Vide *Etouissa*.

Octolophus, loci nomen. Liuius 31. & 44. In Macedonia videtur. *Atabolus* quidam codices habent.

Octopas ὀκτώπας, fluuius, Hesychius.

Octouiani agri, meminit Sidonius 8. ad Consentium in Gallia ad mare Mediterraneum alicubi videtur. Vide *Forum Iulium*, nam idem esse reor.

Octulani, Italiæ populi: Plinio. In Latio.

Ocynarus. Vide *Ocinarus*.

Ocypodes ὠκύποδες, Indica gens, quę equos cursu præuertit Strabo.

Odaagna, vide *Odagana*.

Odagana ὀδαγάνα, Arabiæ Desertæ opidum: Ptolemæo, *Odaagna* legunt interpretes.

Odaneorum ὀδανέων, tãquam populorum, meminit A. Occo, ex Caracallæ nummo.

Odessus ὀδησσός, in Ponto magnus mons. Stephanus. Vide *Odyssus*, & *Ordesus*.

Odia, Plinio maris Ægæi insula.

Odiabum, Valeriæ Ripensis vrbs. Lib. Notit. *Oulabis* apud Antoninum esse, annotauit ad eundem Hieron. Surita.

Odiates, Liguriæ gens, circa Genuam. auctor ænea tabula antiqua ibidem.

Odicea, in Morinis locus maritimus. vbi Cæsar turrim construxerat. nisi fallat Viruntius.

Odiupolis ὀδιούπολις, regio Heracleæ, iuxta Pontum. Stephanus. Fortè *Odyssopolis* Cedreni.

Odmana ὄδμανα, Palmyrenæ vrbs: Ptolemæo.

Odoca ὄδωκα, Taprobanæ fluuius. apud Ptolemæum. Interpretes cum afflatu, *Hodoca*.

Odogra ὄδογρα, Chamaniæ in Cappadocia opidum: Ptolemęo. Sine R. legunt interpretes.

Odolla

Odolla spelunca, 1. Samuel 22. ἀδολλάμ, Iosepho. Vrbs quoque à Salomone ædificata 2. Paralip. 11. ὀδολλὰ Iosepho, Antiq. 8. Vide *Eglon.*

Odomantica ὀδομαντικὴ, Macedoniæ regio. Ptolemæus. *Odomantidica* est Liuio 45. *Odontomantes* ὀδοντομάντες, gens Thraeica: quæ pudenda pilis nudabant & præcidebant. Quidam pro Iudæis habent. Suidas. Sed eosdem cum *Odomantibus* censeo, in Odomantica regione. sunt enim in confinibus Macedoniæ & Thraciæ. quos sæpius à priscis confundi scriptoribus non vno obseruauimus loco.

Odomantis ὀδομαντὶς, Armeniæ Maioris regio. Strabo.

Odomboera, Indiæ gens: Plinio.

Odones ὀδόνες, Thraciæ gens, Mædis vicina. Stephanus. An ipsi Hedones?

Odontomantes, vide *Odomantica.*

Odrangidi ὀδραγγίδαι, apud Ptolemæum sunt Libyæ Interioris populi.

Odrista episcopalis sedes: sub patriarchatu Constantinopolitano. Balsamon.

Odrysa ὀδρυσσα, vrbs Odrysarum, qui in Thracia sunt; Straboni, & Stephano. Circa Hebrum eos collocat Solinus. *Odrysas* Laonicus *Moldauenses* vocat. In Odrysis Hadrianopolim ponit Metaphrastes, in S. Lucæ & S. Artemii vita. *Odryssios* Mõtes, habet Clem. Alexand. Vide *Thracia.*

Oducia, locus Hispaniæ Bæticæ, in antiqua inscriptione, quã Moralis habet in suis Antiquitatib⁹. Circa Lorã fuit. Vide *Odyssia.*

Odysses ὀδύσσης, fluuius qui Alazonum pagos perfluit. In Mygdonia Asiatica. Strab. 12.

Odyssia ὀδύσσεια, Siciliæ promontorium Ptolemæo: quod *Cabo Marzo* Fazello nuncupatur. puto *Edissa* Portum esse, cuius meminit Cicero in Verrem, lib. 4. Aretius *Porto de Pali* vocat. In Hispania quoq; vrbs, supra Abderam, in montanis. Straboni. *Oducia* ni fallor, hæc in antiquo lapide. Vide *Vlyssis* Portus, & *Olysippo.*

Odyssis, vide *Olysippo.*

Odyssupolis, vide *Odiupolis.*

Odyssus ὀδυσσός, Ptolemæo & Diodoro Mœsiæ Inferioris vrbs. *Varna* dicitur Nigro. *Odessus* ὀδησσὸς Strabonis est: & Arrhiani, in Periplo, & *Vdissus* Antonini. Stephanus ὀδησσὸν in Ponto describit. quæ eadem est. Quæ hodie *Varna*, apud Cedrenũ *Barna* est.

Oe, Troadis insula, apud Dictym Cretensem 2. vide *Oa.*

Oea ὄεια, Theræ insulæ opidum: Ptolemæo Est & Atticę populus ὀΐα, Scholiasti in Sophoclis Oedipo Coloneo. Vide *Eoa, Oeta, & Oeea.*

Oeagrus, vide *Hebrus.*

Oeandenses, Asiæ Propriæ gens alicubi: Plinio.

Oeanthe οἰάνθη, Locrorum Ozolorum opidum: Plinio, Pausaniæ, & Stephano. οἰάνθεια, autem legunt Pausanias & Pomponius. Ætoliæ est Polybio 4. aduersa Ægyræ: vide *Euanthia.*

Oeasita, vide *Oasis.*

Oeaso οἰασὼ, Ptolemæo, *Eason* Melæ Hispaniæ promontorium est; quod Plinio *Olarso* est, vt Hermolaus autumat. *Iarso* Martiano, *Idanus* ἰδάνυσα, Straboni, dicitur, vt Pintianus credit. *Orsona* ὀρσωνα, Appianus videtur pro eodem habere. Ar. Monta. vrbem esse dirutam, & hodie *Ojarço* vocari, mihi auctor est. idem Clusius, qui dicit eam binis & amplius leucis à mari stare. cui Fontarabia vicina est. *Baiona* Episc. Gerundensi nominatur. Florianus & Gomecius scribunt *Fontarabia*, & incolis *Hondaribia* appellari. Fontem Rapidum video à Latinis nostris hodie indigitari. Sed *Oeaso*, *olim* vrbem habet hoc loco quoque Ptolemæus, quæ his recentioribus nominibus fortè verius quadrabit, quàm Oeso promontorio. quod & Garybaius tradit hodie adhuc *Aiso* dici. & iuxta quędam conuallis nomine *Ojarço*, & *Ojarçun.*

Oeaxus, vide *Oaxus.*

Oebalia, vide *Arene, Tarentum, & Laconica.*

Oecalita, Æthiopiæ populi, circa quos Nili fons est. Plinius.

Oechalia οἰχαλία, Straboni & Dioni Prusæo, vrbs est in Thessalia. Pausanias in Messeniacis scribit Oechaliam Messeniæ vrbem aliquando *Eurytium* dictam. hęc autem Arcadię tribuitur à Strabone. *Oechalia* etiam Euboeę opidum; testibus Strabone, Pomponio, & Plinio. Trachinię quoque. & Arcadię, apud Strabonem, Eustathium, & Stephanũ. Ætolicę quoq; Straboni. Pausania auctore etiã vicus est Messenię regionis. *Oechalia* vocata, quę pòst *Carnasiũ* προσεῖρητο,

appellata fuit. Vide *Carnasius*, & *Andania*.

Oechordas οἰχορδας, Ptolemæo Sericæ regionis fluuius est. Sed variat apud eum scriptio; nam & *Oechardes* οἰχάρδης legitur. M. Niger eum *Tartar* nomen habere scribit. *Oecharda* etiam gens ibidem, eidem Ptolemæo Quos *Chardos* vocat Ammianus.

Oecubaria, Italiæ castellum, circa Bononiam. Zosimus 5.

Oecus οἶκος, Cariæ vrbs: Stephano.

Oedana οἰδάνη, vnus fluuiorum qui in Gangem influunt. Strabo.

Oedantium οἰδάντιον, Illyridis opidum: Stephano: ex Theopompo.

Oedimus οἴδιμος, sinus circa Doridem, inter Gnidū & Lotymam. Constantinus Porphyrogenneta.

Oedipodia, Fons Thebarum: Plutarcho in Sylla, Plinio, Solino, & Pausaniæ.

Oeea, loci aut opidi nomen, apud Apuleium, in Apologia pro seipso. οἴη Herodoto. prope Epidaurum Peloponnesi.

Oeensis ciuitas, in Africa Propria, circa Syrtes: cum qua Romani auspicio Vespasiani Imp. bellum gessere. Plinius. Gentile ab Oea. Vide *Oeea*.

Oeetidis οἰητίδος, vrbis in Laconica, ab Ænea exstructæ, meminit Pausanias in Arcadicis. fortè eadem cum Oetæus.

Oete οἰνη, Pandionidis tribus. Suidas. Vide *Oa*

Oeis, vide *Oa*.

Oemphyle, Dyrrachii mons. Vibius. *Oeniphile* est apud Boccatium.

Oen insulam, habet Dict. Cretensis; quæ ante Troiam continenti iungitur.

Oena οἴνη, Tyrrheniæ vrbs, in medio collem habens altitudine trium stadiorum: vt refert Stephanus, ex Aristotele, de Mirabilibus. sed hic *Oenarea* οἰναρέα, legit. *Volaterra* autem debere legi, annotauit Pet. Victorius. *Oena* etiam fluminis in Assyria nomen, inter quem & Tigrim, *Adiabenam* esse comprehensam, scribit Ammianus. Est & fons sic dictus, Athenæo 2. Medius inter Mædos & Pæonas, de quo vide *Inna*.

Oenaum, Nicetæ & Glycæ circa Paphlagoniam opidum.

Oenanda, vide *Oenoanda*.

Oenanthia οἰνανθία, Ptolemæo Sarmatiæ Asiaticæ vrbs, ad Pontum Euxinum. Hæc *S. Sophia*, Mercatori indigitatur. Ætoliæ vrbs maritima est, Polybio 4. aduersa Ægyræ, inter Acarnaniorum & Ætoliorum fines.

Oenarea, vide *Oena*.

Oene οἰνη, Argiæ vrbs Stephanus.

Oenea, vrbs quondam fuit, Plinio. circa Isthmum Corinthiacum. Huius quoque Strabo meminit.

Oeneanda, & *Oenoandrum*, vide *Oenoanda*.

Oenei, apud Plinium, Dalmatiæ gens. circa Oeneum fluuium verisimile.

Oeneon, vide *Oenion*.

Oeneus οἰνεύς, Illyridis fluuius: vt Ptolemæus auctor est. *Hineus* legit Dom. Niger.

Oeniada, vide *Oenoanda*.

Oeniadæ οἰνιάδαι, in Acarnania vrbs, ad os Acheloi, Polybio, Plutarcho, Liuio, Thucydide, & Pausania testibus: *Erysiche* ἐρυσίχη, olim dictam, tradit Stephanus, sed ἐρυσίχη alio in loco, idem legit. *Æniadæ* sunt quoq; apud Liuium. *Dragamesto* hodie, Sophiano & Thucydidis Scholiastæ; qui *Oenias* habent. Vide *Oenoanda*.

Oenianes, vide *Oenianes*.

Oeni Pons, Rhætiæ locus, in lib. Notitiar. & apud Antoninum. **Oetingen** facit ex ea Simlerus, sed hic *Æni* legit. In Bauaria **Odingen** Lazius. idem est, differente tātum scriptura & sono. sunt qui **Inspruck** (Tirolensis comitatus) ex ea faciunt, & errant.

Oenion οἰνιών, Locridis in Ozolis portus; apud Stephanum, ex tertio Thucydidis vbi per ε in penultima οἰνεών legitur. sic quoque apud Lucianum in Symposio.

Oenis οἰνίς, Atticæ tribus, Iul Pollux 8.

Oenium Nemus, in Lycia, circa Candisba opidum. Plinius.

Oeniada, vide *Oenoanda*.

Oemphile, vide *Oemphyle*.

Oenoanda οἰνόανδα, Lyciæ vrbs: Plinio, Liuio, & Stephano οἰνοανδα Ptolemæo. οἰνοανδρος Straboni οἰνιάδα Appiano. An οἰνιάδα? quam hoc tractu agnoscit Porphyrogenneta.

Oenochalacorum opidum circa Persidem videtur, apud Procopium 2. Persicorum.

Oenochous οἰνοχόος, i. Pincerna: pars montis Oetæ sic dictus. Athenæus 9. sub finem.

Oenoe οἰνόη, Elidis regionis vrbs, in Peloponneso, Straboni, quam *Boeonoa* Βοιωνόα, appellatam addit. Hæc eadem *Ephyra* nomen habere videtur apud eundem Strabonem & Stephanum, ad Selleentem fluuium. Plethon eam quoque *Pylum* vocat, an bene, nescio. *Oenoe*, opidulum in Icaria insula, Athenæo, & Straboni. item Stephano, qui hanc duarum Icariæ insulæ vrbium, vnam facit. Atticæ mediterranea est Thucydidi, & Ptolemæo. in Tetrapoli regione, vt habet Stephanus. Atticam tribũ facit Thucydidis Scholiastes. Est & Laconicæ, eidem Ptolemæo. Arrhiani Periplus habet locum maritimum sic dictum, in Cappadocia. Est locus Corinthiorum, in promontorio Oleniæ: vt tradit Strabo. lib. 8. & 9. & Thucydides 2. Arcadiæ fons est, apud Pausaniam. Item Arcadiæ vrbs, testibus Athenæo, Stephano, & Suida. Et Argiæ, Pausaniæ. Vide *Oenone, Sicinus*, & *Tetrapolis*.

Oenone οἰνώνη, duo Attici pagi, sic dicti, auctore Strabone 8. Alter ad Eleutheras fuit, alter Marathoni vicinus. Huic suffragatur Icaromenippus Luciani vterque *Oenoe* à Suida nuncupatur. Ptolemæus quoque habet *Oenoe* in Attica. Vide *Ægina*.

Oenoparas οἰνοπάρας, agri Antiochiæ Syriacæ fluuius. Strabo 16.

Oenophyta οἰνόφυτα, Bœotiæ vrbs. Thucydides 1. & 4. Diodorus 11. item Aristides, & Aristoteles 5. Politicor. Myronidem Bœotes hic superasse scribit Plutarchus.

Oenopia, vide *Ægina*.

Oenoplia, terminus Romani imperii versus Austrum. Bodinus in Methodo historica, & Vignierius in Bibliotheca historiali, ex Appiano, & Ruffino vti videtur. Fides sit penes istos. mihi non liquet.

Oenopus, vide *Inopus*.

Oenotri, sunt in Mesopotamia populi. Stephanus, ex Hecatæo: in voce *Arinthe*. si sincera lectio. Fuerunt & Italiæ populi Halicarnasseo 1. qui incolebant totam illam oram maritimam quæ est à Tarento Pæstũ vsque. De his quoque Aristoteles 7. R.P. *Oenotri, Lycaones*, & *Pelasgi*, iidem populi, eidem Halicarnasseo loco supradicto.

Oenotria, hæc sola *Italia* nomine vocata fuit, ab Antiquitate. Sic propriè Sabinorum terram dictam, scribit Seruius, ad 7. Æneid. Vide *Italia*. & *Lameticus* Sinus.

Oenotrides οἰνωτρίδες, Straboni, ante Veliam maris Tyrrheni duæ insulæ sunt, sic quoque Plinio, apud quem harum nomina sunt *Pontia*, & *Iscia*. *Ponza* & *Ischia* etiamnum appellantur, vt Leander tradit. *Pontias* alias in Campania, numero multitudinis legit Dio 59. & Plinius 3. quæ *Pontia* & *Pandataria* Straboni 2. & 5. Sed *Pontia* singulariter habet Suetonius, & Strabo: qui eam è Speluncis conspici ait. Liuius 9. dicit Pontias insulas à Volscis (qui in continente ibidem sunt) inhabitari. at hæ sunt Oenotrides.

Oenous, vide *Oenus*.

Oensis, vide *Oa*.

Oenunia, vide *Sinunia*.

Oenuns οἰνοῦς, fluuius Laconicæ iuxta Spartam & Selasiam; Liuio & Polybio. Vide *Babyce*.

Oenus, fluuius Germaniæ, qui, vt Tacitus scribit, Rhetos Noricosque interfluit, apud quem etiam *Ænus*, per A. legitur. quam lectionem quoque confirmat Antoninus, in Æni ponte. *Henus* ἦνος, apud Arrianum. *Hinus* apud Diaconum est. *Atesinus* ἀτησῖνος Strabonis, videtur Auentino. *Inn* hodie vocatur, Lazio teste. *Oenus* οἰνοῦς, etiam Laconicæ opidulum: Stephano. ex Androtione.

Oenusa, vide *Oenussa*.

Oenussa, Plinio insula iuxta Samum & Lesbum. Est eidem quoque insula finitima Chio, *Oenussæ* Herodoto 1. & Thucydidi 8. item Stephano. sed huic vnico S. Eidem Plinio sunt *Onussæ* tres insulæ ante Messenam. hæ etiam Oenusæ vno S. apud Pausaniam; qui eas ante Acritam promontorium describit. vt quoque Pomponius lib. 2. cap. 7. de insulis Mediterranei maris vbi hæc: *Oenusa & Theganusa contra Acritam*, quam sinceram esse lectionem docet ex historia & fide exemplariorum Pintianus. *Emissa* pro Oenussa codices malæ fidei legunt. Hæc *Sapientia* Sophiano dicitur. vide *Carthago*.

Oenussa, vide *Oenussa*.

Oeos οἶος, Tegeæ opidulũ. Stephanus ex Æschilo. Cuius autem Tegeæ? sunt enim plures.

Oepolium, vide *Æpolium*.

Oeroa οἰρόη, Græciæ insula, ante Platæense opidum; quam Asopus fluuius & Gar-

gaphius fons efficiunt. Herodotus in Calliope.

Oeroanda, opidum circa Pamphiliam videtur, apud Liuium 38. Sine E quoque *Oroanda*, apud eundem ibidem. sic quoque Plinius.

Oesca, vide *Osca*.

Oescus οἶσκος, Triballorum ciuitas, in Inferiori Mœsia, vt Ptolemæus tradit. *Egiros* antea dictam ab Ouidio; tradit Niger (non ego) qui eam *Blida* vocat. Lazius eam *Traiectum Budini* vocat. Apud Antoninũ habetur *Oescus Leg. Mag.* in Aldino codice. Simlerus autem scribit legendum *Legio Prima Macedonica*. *Oescus* est ibidem fluuius, apud Plinium, ex Rhodope profluẽs. Fortè *Cius* Herodoti.

Oesporis οἰσπορίς, Africæ Propriæ vrbs. Ptolemæo. *Sibaca* est apud Marmolium. *Isporis* legunt Ptolemæi interpretes.

Oestros, Pamphyliæ fluuius, Pomponio. *Cestrus* κέστρος ποταμός, Straboni, & Ptolemæo vocatur. Cestrus est etiam Nicandro. quãuis hic eum Ciliciæ attribuat. Ex his omnibus, Cestrum quoq; restituendum apud Melam, reclamantibus omnibus exemplaribus affirmare ausim. Error ex præcedentis vocis elemento S. finali natus, nam C. initiale verbi *Cestri*, & S. finale verbi *Catarractes*, codẽ sono (vulgo Latino nempe) cum pronũciasset lector: librarius geminatum minimè animaduertit. Sic enim apud Melam, *Cataractes Oestros*. malè.

Oestrymnis Promontorium: *Oestrymnis* Sinus: & in eo *Oestrymnides* insulæ: metallo, vt plumbi & stanni diuites, habet Auienus circa Hispaniam in mari Atlantico. Incolæ ex pellibus naues construunt, quibus Oceanum nauigant. Aut hallucinor, aut hoc promontorium est, quod aliis *Artabrum*: Sinus, qui aliis *Aquitanicus*: Insulæ, quæ aliis *Cassiterides*. Vide *Ophiusa*, & *Cassiterides*.

Osyma ὀσύμη, Macedoniæ vrbs, Ptolem. & Thucydidi 4. dicitur quoque *Emathia*, Stephano teste. *Æsyma* Homero, vt idem addit. Vide *Biblia*

Oeta οἴτη, Ptolemæo & Pausaniæ Macedoniæ mons, iuxta Maliacum sinum. *Oetes* Stephano. *Bunina* appellat eum Sophianus. Vrbis quoque nomen ibidem: Ant. Liberali, quę *Oetes* Diodoro: & *Oetaa* Straboni, qui & *Trachis* nominatur. *Oetai*, sunt Græciæ populi ad Melicum sinum, in Trachinia: Thucydidi 3. & 8. item Xenophonti 3. Græcorum. Montes, sic dicti, sunt apud Liuium. & Oetęus saltus apud Pomponium. silua est Lutatio ad Senecæ Tragediam Herculis Oetæi. οἴτης Stephano, & οἴτα Theophrasto, qui eum prope Pylęam describit. Vide *Thermopylæ*.

Oetaeus οἰταῖος, Laconicæ vicus. Laertius in Mysone. vnde hunc oriundum scribit. à parte patris nempe: nam Chenæum fuisse addit a matris (χημαῖον malè apud Stobæum legitur, ex Misonio de Agricultura, vt hoc obiter annotem.) Idem Laertius ibidem tradit ab aliis *Eteaeus* ἐτεαῖος scribi. Apud Pausaniam video quoq; hunc locum indifferenter exaratum οἰταῖος & ηταῖος. Vide *Chen, Etia, Oeta*, & *Oeetidis*.

Oetes, vide *Scythæ*.

Oetensii οἰτήνσιοι, In Mysia Inferiori gens: Ptolemæo. *Tensii* legunt interpretes.

Oetentinæ Caput, quod est sub monte Albano, Festus Annotationes in hunc locum putans scribendum *Ferentinæ*, ex Liuii 1. vbi scribit ad lucum Ferentinæ conuenisse Latinos: & paulo post ad Caput Aquæ Ferentinæ Turnum deiectum fuisse.

Oetes οἴτης, vide *Oeta*.

Oeteus, vide *Euboicum* Mare.

Oetylus, vide *Bityla*, & *Tylus*.

Oeum, vide *Oium*.

Oezenis, vide *Trapezus*.

Offidium, Italiæ mons, qui hodie *Bazzano* vocatur, vbi S. Iustina vixit, vt habet Scipio Mazzella, in Regni Neapolitani descriptione.

Ogaliba ὀγάλιβα, Ptolemæo, Taprobanæ prom. *Galiba* interpreti, & sincerius, ni fallor, habet enim idem Ptolemæus ibidẽ Galibos populos, & montes.

Ogdami ὄγδαμοι, Marmaricæ Nomi gẽs. Ptolemæus.

Ogdolapis, vide *Colapis*.

Ogia, insula Aquitanica videtur, in vita S. Amandi. quadraginta distans à littore milliaribus. Eius quoque mentio fit in vita S. Landoaldi.

Oglamus ὄγλαμον, Marmaricę mons. Ptolemæus. *Ogdamus* legun. interpretes.

Oglasa, vide *Dianium*.

Ogyl-

Ogyllis, vide *Olbia*.

Oguzij, vel *Aguzij*, Turcorum tribus, ex quo Othomannorum familia. Laonicus.

Ogygia ὠγυγία, vrbs est maximum Hæmi spatium complexa, & *Pristhlaba* vocatur, vt auctor est Nicetas. Patzinacorum magnam vrbem, vocat Cedrenus. *Ogygia* ab Homero celebrata insula, Plutarcho auctore quinque dierum cursu à Britannia versus occasum. *Ogygiam* aliam insulam habet inter Phœnicium & Syrium mare, Zacharias Lilius, ex Varrone tertio R. Rusticæ. Vide *Attica, Ægyptus, Beootia, Calypsus, Hibernia, Lycia, Thasus*, & *Theba*.

Ogygianum, Tusciæ colonia, vt habent Fragmenta, quæ Catoni adscribuntur.

Ogygius, vide *Ladon*, & *Ogyum*.

Ogylos, vide *Ægialia*.

Ogyris, Indici maris insula Plinio, Melæ, & Dionysio, in qua Erythri regis sepulcrum. *Geru* nunc esse, quidam non absurde coniicere scribit Maffeius. Vide *Organa*.

Ogys, vide *Luza*, & *Mambre*.

Ogyum Montem (Ogygium legit [illegible]ander) fabulosum, habet Strabo 7.

Oie, vide *Oeta*.

Oiethensis, pago Atticæ oriundus erat Polemo philosophus. Laertius, in huius vita.

Ois, vide *Oa*.

Oisca, vide *Osca*.

Oium ὤιον, Leontidis tribus municipium: Stephano. Suidas aliud habet quoque Decelicum Hipothoontiæ. vtrumque in Attica: Castellum quoque supra Opuntum vrbem, Strab. t.

Olabi, Æthiopiæ sub Ægypto populi: apud Plinium.

Olachas, Bithyniæ fluuius: Plinio. cuius gurgite periuri notantur pati velut flammam vrentem. Referenda fortè huc quæ leguntur in incerti auctoris Panegyrico Constantino Magno dicto.

Olan, vide *Helon*.

Olane, alterum Padi ostium, quod & *Volane* dictum, Plinio auctore. *Volana* hodie dici, Leander testatur. ὄλανα, & ὄλοινα, apud Polybium lib. 2. inuenitur. ὄλανη, Armeniæ Maioris vrbs. Straboni.

Olanum, vide *Mediolanum*.

Olapia ὀλαπία, vrbs in Arabia Felici. Ptolemæus.

Olarinum, vide *Vliarus*.

Olarso, Hispaniæ vrbs, Plinio. *Olit* hodie in Nauarræ regno. vt credit Beutherus. Vide *Oeaso*.

Olba, vide *Oliba*, & *Albanus*.

Olbasa ὄλβασα, Ptolemæi, & *Olbus* ὄλβος, Strabonis, synonyma esse intelligit Villanouanus. Vrbs Ciliciæ est. Ptolemæus tria huius nominis opida habet: in Cilicia, Cappadocia, & Pamphylia.

Olbelus ὄλβηλος, Macedoniæ vrbs: apud Stephanum. Vide *Orbelus*.

Olbi ὄλβοι, Ægypti vrbs, iuxta Lybiā. Stephanus.

Olbia ὀλβία, Sardiniæ insulæ maritimum opidum, Ptolemæo & Liuio. quod Pausanias quoque *Ogryllen* ὀγρύλλην, vocatum scribit. *Vlbia*, apud Antoninum legitur: & *Vlbiensis* apud Orosium. *Olbia* ad Borysthenis ostium vrbs, in Sarmatia Europæa: Arrhiano in Periplo. Hæc ipsa etiam *Borysthenes* βορυσθένης appellatur, testibus Ptolemæo & Strabone, item Stephano. diuersa autem sunt apud Pomponium: qui *Olbidam* vocat. Hanc Olbiam nouit quoque Ammianus 22. *Olbiopolis* Plinii est. Niger tradit *Strapenor* à barbaris vocari. Pintianus in suis in Melam Castigationibus, tradit hanc quoque *Miletopolim* dictam, à Milesiis conditoribus, ex Stephano fortè; qui eam Milesiorum coloniam vocat. *Olbia*, Bithyniæ opidum, ad Propontidem, Ptolemæo. *Verlia* dicitur Sophiano. *Olbia*, Ptolemæo & Melæ Galliæ Narbonensis vrbs; quam Ioannes Poldus *Eres* vocat, sed idem dubitat, num sit *Teres*, Prouinciæ opidum. *Aires* vocat Cognatus. *Olbia*, Stephano est vrbs in Iberia: Illyride: Ponto: & Pamphilia. In Pamphilia, etiam Ptolemæus habet. hanc Lyciæ tribuit Strabo. An autem Stephani Ligustica & Ptolemæi Narbonensis eadem sit, subdubito. Liguriæ nomen namque Narbonensem oram aliquando comprehendisse, scio. *Olbia* etiam episcopatus Ægypti est: in concil. Chalced. *Vlbia* eadem in concil. Ephesino III. Vide *Arsinoe*, *Nicæa*, *Nicomedia*, *Seleucia*, & *Oliba*.

Olbiopolis, vide *Olbia*.

Olbiopolitæ, vide *Borysthenitæ*.

Olbisii ὀλβίσιοι, vel ὀλουσίοι per υ ut alius codex legit. & geminato SS. gens ad Herculis columnas. Stephanus. *Olbisinii* alias. Idem.

Olbius ὄλβιος, Arcadiæ amnis, quem Pausanias dicit Arcadibus nonnullis *Aroanium* ἀροάνιον, appellari. Apud Athenæum 8. *Aornos* vocatur.

Olbus, vide *Olbasa*.

Olbuanus Episcopatus, in Mauritania Cæsariensi, Vict. Vticensis.

Olbyssii, vide *Olbisii*.

Olcachitis ὀλκαχῖτις, Numidiæ Nouæ sinus, Ptolemæus.

Olcades ὀλκάδες, Stephano sunt Hispaniæ populi intra Iberum fluuium, cuius vrbem Althæam vocat. Eadem est apud Polybium & Liuium. Olcadum mentio etiam fit in Annibale Plutarchi. Carthagini Nouæ vicinos facit Suidas. In regno Toleti esse, prope vrbem hodie *Ocanna* dictam, habetur in Lexico Nebrissensis.

Olchinium, quod antea *Colchinium*, teste Plinio, Illyrici opidum est, ad ripam Drinonis. *Dulcigno* nunc vocari, Volaterranus auctor est. *Vlcinium* ὀλκίνιον, Ptolemæo est. & *Olcinium* Liuio 45. Inde Oleiniatæ.

Olcimum ὄλκιμον, Montem, habet Dioscorides 3. in Macedonia, quo rutam siluestrem nasci refert. Halyacmon pro eo vertit Mathiolus. Sed sic Apuleius de virtutibus herbarum, capite de ruta hortensi. *Memorant ad Olcimum fluuium appellari viperalem.* (*rutam nempe.*) Ex quo Olcimum nomen & montis, & fluuii esse, eamque vocem apud Dioscoridem incorruptam retinendam, verisimile est.

Olcinium, vide *Olchinium*.

Olcium ὄλκιον, Stephano Tyrrheniæ opidum ex Polybii 6. Huius tantum fragmentū hodie exstat. in quo nulla eius mentio.

Olda. Aquitaniæ fluuius, Garumnam augens, hunc inuerso ordine *Loda* vocant. Sic Ios. Scaliger in Ausonianis lectionibus.

Olea ἐλαία, & *Palma* φοῖνιξ, duo fontes in Bœotia, ad Delum montem: vbi Apollinem natum fabulantur. Plutarchus in Pelopide, & Oraculorum defectu.

Olearus, vide *Oliarus*.

Oleastrum ὀλέαστρον Ptolemæo, promontorium Mauritaniæ Tingitanæ. Simlerus æstimat hoc apud Antoninum *Barbari* Promontorium appellari. *Gebha* opidulum destructum circa hunc locum hodie: Marmolio teste. Pomponius habet Hispaniæ opidum, circa sinum Gaditanum, quod *Oleastrum* Lucum appellat. Est Plinii *Oleastro*. ὀλέαστρον, Ptolemæo quoq; Turdetanorum in Bætica vrbs est. Antonino alia inter Tarraconem & Dertossam est.

Oleatrum ὀλέατρον, Hispaniæ opidum, circa Saguntum Straboni. Cum Celso Cittadino putauerim *Oleastrum* substituendum. & MM.SS. codices sic legere, adnotauit Casaubonus.

Olena, Tusciæ vrbs: Catoni in Fragmētis.

Olenacum, Britanniæ insulæ vrbs. lib. Notit. *Elenborow* Camdeno.

Olenia Petra, vide *Scollis*.

Olenon opidum, in Aulide, habet Hyginus. ab Oleno Vulcani F. conditum.

Olenus ὤλενος, Achaiæ Propriæ vrbs, Ptolem[illegible] Straboni, Pausaniæ, & Apollodoro; *Olen*[illegible] Plinio est. Niger *Chaminiza*, Pinetus *Canigrisa* nominat. Galatiæ vrbs est quoque apud Ptolemæum. Item Ætoliæ: Stephano, & Straboni: cui quoque *Æga* nomen *Olenus* Eremus etiam, inter Patras & Dymen: Eustathio ad B. Ἰλιάδ. Vide *Achaia*.

Olerus ὄλερος, Cretę vrbs, supra Hierapytnam. Stephanus & Eustathius. Vide *Elyrus*.

Oleum, Hispaniæ Tarraconensis flumen: Sex Auieno.

Olganus ὄλγανος, loci nomen, apud Stephanum. in verbo μιέζα.

Olgassius, vide *Olyssas*.

Olia ὀλία, Mesopotamiæ vrbs: apud Ptolemæum. *Elua* legunt interpretes.

Oliarus ὠλίαρος, Ptolemæo, vna ex Cycladibus insulis; Virgilio, Plinio, & Melæ; sed huic *Olearus* per E. est Hodie ab incolis *Quiniminio* vocatur, si fides Mario Dominico Nigro.

Oliba ὄλιβα, Beronum in Tarraconensi Hispania vrbs. Ptolemæo. Ambrosius Moralis putat pro eo corruptè *Olba* legi apud Liuium. Suritæ dubium non est quin sit *Olbia* Antonini. Est fortè ὀλβία, Stephano quoque. *Ologitum* ab Isidoro vocari putat quidam. *Olit* appellat eam Ep. Gerundensis, cui

cui assentitur Coquus in sua tabula veteris Hispaniæ.

Olibanus, vide *Clibanus*.

Olibera, vide *Orxa*.

Olibriones, vide *Labrones*.

Olicana ὀλίκανα, Ptolemæo Brigantum vrbs; in insula Albione. *Halegfex* H. Lhuydus vocat. *Oteley* Camdenus.

Oligasceus, vide *Bolegasceus*.

Oligyrtis ὀλίγυρτις, Peloponnesi vrbs: Polybio 4. *Ologuntus* Plutarcho in Cleomene.

Olimacum ὀλιμακον, Pannoniæ Superioris opidum: Ptolemæo. Lymbach putatur Lazio. vide *Halicanum*.

Olina ὀλίνα, Galliæ Lugdunensis fluuius, Ptolemæo *Orna* apud Cœnalem dicitur. Apud eundem Ptolemæum est Callaicorum Lucensium vrbs, in Hispania Tarraconensi. quam aliqui *Molina* putant. vt tradit Gomecius vide *Ollina*.

Olino, Sequaniæ prouinciæ locus, cuius meminit liber Notitiarum: *Hole* nunc à Basileensibus nominari, scribit Rhenanus: qui vicum esse, cum nemusculo, non procul à Basilea, dicit: vbi multa antiquitatis monumenta effodiuntur.

Olios Hippon, vide *Olysippo*.

Olitingi, Hispaniæ opidum, Pomponio; in Lusitania, Intra ostia Bæris & Anæ fluminum videtur.

Olitto Eularisa, vide *Caltiorissa*, & *Olotoedarisa*.

Oliua, vide *Ad Oliuam*.

Oliuarum Mons, Zachariæ 14. Iosephus 20 Antiq. dicit V. stadiis ab vrbe Hierosolyma distare. vide *Eleon*.

Oliuula, portus Galliæ Narbonensis apud Antoninum. V. M. P. a Nicia. *Oliuula quæ post Venetia dicta*. Sic Sigonius. Pars huius vrbis est, quæ nunc *Castello* nominatur.

Olizones ὀλιζῶνες, gens in Thracia. Suidas.

Olizoni, vide *Chalybes*.

Olyzum ὀλιζών, Thessaliæ vrbs: Plutarcho in Themistocle, Straboni, & Stephano. vide *Meliboeum*.

Olla, vide *Therma Lutra*.

Ollaria, vide *Chytropolis*.

Ollicnlani, Italiæ populi. Plinius. In Latio.

Ollina ὄλλινα, vrbs iuxta Caspium mare. Stephanus. Vno L. scribitur in Aldino codice.

Ollius, Plinio Lombardiæ Transpadanæ fluuius. *Oglio* hodie dici, tradit Leander. An Clusius Polybii sit, se subdubitare scribit Sigonius, de Iure Italiæ. Ego duos differentes adfirmare ausim.

Olme, vide *Olmi*.

Olmeus, vide *Olmones*.

Olmi ὄλμοι, Stephano vrbs Asperæ Ciliciæ, quæ suo tempore *Seleucis* σελεύκεια, vocabatur. Straboni ὄλμος; Plinio *Olme*. Vide *Olmium*.

Olmiæ ὀλμιαὶ, promontorium Megaridis regionis, ad sinum Corinthiacum. in quo Pagæ opidum. Strabo.

Olmium ὄλμιον, Ephesi vrbs, Hesychio est. *Holmi* ὅλμοι sunt Straboni. Bœotiæ Stephano, & Hesiodo in Theogonia.

Olmius ὀλμειός, Straboni 9. Luciano aduersus indoctum, & Philostrato in Iconibus, fluuius, Statius Theb. 7. *Et felix Olmiæ vadis*. *Omius* legit Danæus, in sua Geographia Poëtica. errore fortè typographico. In meo membraneo codice *Arme* est, & in margine *Horime*. Sed Olmius, retinendum. *Holmius* cum afflatu ὁλμειός est apud Orpheum in Theogonia. Bœotiæ fluuius est, circa Heliconem, vt scribit in eundē Tzetza.

Olmones ὀλμῶνες, Bœotiæ vicus: Stephano & Pausaniæ. Videtur & fluminis ibidem nomen, Philostrato, in imagine Meles. Per A. etiam *Almones* idem Pausanias scribit.

Olmus, vide *Olmi*.

Olobagra ὀλόβαγρα, Stephano ex Theagene. vrbs in Macedonia. Per O. in penultima legit Aldinus codex.

Olochara ὀλόχαρα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolemęus.

Oloessa, insula circa Rhodum Plinio.

Ologitum, vide *Oliba*.

Ologuntum ὀλόγουντον, vrbem Peloponnesi, habet Plutarchus, in Cleomene. Inter Phliunta & Orchomenon videtur. Vide *Oligyrtis*.

Olon, vide *Chilun*.

Olondæ ὀλόνδαι, Ptolemæo gens in Sarmatia Asiatica.

Olonna, vide *Holonna*.

Olone, Hispaniæ castellum; Liuio 33. à M. Fuluio expugnatum. Idem eum *Holone*.

Oloosson ὀλοοσσὼν, Magnesiæ ciuitas apud Stephanum. Perrhæbiæ Straboni: Thessaliæ Hesychio. Hanc Isacius in Lycophronem scribit sua ætate *Elasson* ἐλασσὼν vocatã. Lycophron autẽ simplici O, ὀλοσσὸν, habet.

Olophyxos ὀλόφυξος, Thraciæ vrbs iuxta Athon montem: auctores Stephanus, Herodotus, Thucydides, & Strabonis epitome. Sinus est ibidem, Plinio, sed cum afflatu in prima.

Olorensis, & *Oloronensis*, vide *Eloronensium*.

Oloros, Pieriæ in Macedonia vrbs: Plinio. Vide *Alorus*.

Olostra, Indiæ populi, Patalen insulam attingentes. Plinius. vide *Oresta*.

Olotoedariza, Antonino Armeniæ Minoris opidum. quod idem alio in loco *Olitto Eulariza* nominat. Hieron. Surita subdubitat an diuisim scribendum sit, *Ala Daliarisa*, cuius meminit in Ponto liber Notit. Vide *Caltiorisa*.

Olpæ ὄλπαι, Stephano Acarnaniç opidum, quod *Soporo* dici putat Niger. Huius Olpæ meminit & Thucydides 3. & dicit munitionem in tumulo, viginti stadiis ab Argiuorũ vrbe maritima.

Olpia, vide *Alpes*.

Olulis ὄλυλις, est apud Ptolemæum Cretæ insulæ vrbis nomen. item Siciliæ. Cretensis nominatur à Pineto *Olulo*: Siciliæ verò, *Soranto*, à Nigro.

Olum, vide *Chilun*.

Olumbri, vide *Vmbria*.

Olura, & *Oluris*, vide *Helos*.

Oluro, vicus circa Idumæam. Ioseph. 5. belli Iud. cap. 7.

Olurus ὄλουρος, opidum Achaiæ, in Peloponneso. Plinius, Pomponius, Xenophon, & Stephanus. *Olurus* aliud est in Messenia, auctore Strabone: quod *Dorium* vocatum addit.

Olus ὀλοῦς, Cretæ vrbs. Pausanias & Stephanus. Vide *Olyssa*.

Olybama, vrbs, apud Scythas Armenos. Berosus.

Olybria, vide *Selybria*.

Olyca ὀλύκα, Macedoniæ vrbs: Stephano. ex Theopompo.

Olycræ ὀλύκραι, Stephano vrbs, iuxta Naupactum: in Achaia.

Olymna, vide *Calydna*.

Olympe ὀλύμπη, Illyriæ vrbs: Stephano.

Olympena vrbs, circa Olympum Mysiæ. Plinius.

Olympeni, vide *Mysia*.

Olympia ὀλυμπία, Elidis vrbs, in Peloponneso. Eadem *Arpina* ἀρπῖνα, & *Pisa* πίσα olim vocata. auctor Stephanus. Strabo eam inter Ossam & Olympum montes, (Macedonicis cognomines) statuit. sed idem lib. 8. scribit Olympiam in Pisæorum agro esse, ex quo duæ videntur vrbes. Geminato N N. ἀρπίννα, scribit Pausanias. In Arcadia est Olympia; Philostrato in Palestra. *Olympia* Ægyptia, est in Peloponneso: apud Stephanum, in ἤλις, Olympiam ab Arpina distare viginti stadiis, scribit Lucianus in Peregrino. Duæ ergo diuersæ huic sunt. Adi de hac Olympia Tzetzam quoque in Variis, Chiliade 1. numero 21. Hodie *Langanico* dici, scribit Castaldus. Sed *Stauri*, Niger. Sed *Olympia* quoque in Ætolia Liuio 26. Vide *Gonnocondylus*, *Libya*, & *Seueria*.

Olympias, fons in Arcadia: apud Pausaniam. vide *Thurium*.

Olympicum, Iouis templum, vocat Liuius. Mille & quingentis pass. ab Vrbe distans.

Olympieium ὀλυμπίειον, locum in Delo insula. *Athenæ Nouæ Hadrianæ* vocatę ab Atheniẽsibus. Stephanus. Harum meminit quoque vetus lapis, Mediolani. *Olympieum* etiam locus circa Syracusas videtur, apud Thucydidem 6. & 7. ὀλυμπιεῖον vocat Diodorus 20.

Olympieni, vide *Mysia*.

Olympis ὀλυμπὶς, Peloponnesi castellum, iuxta Argiuorũ & Lacedæmoniorum montes situm. Polyb. lib. 5.

Olympium, locum circa Corinthum habet Pausanias 2. & Theophrastus 5. de Caussis Plantar. vbi scribit Corinthum, Craniũ, & Olympium, inter se esse vicina. vide *Olympieum*, & *Olympus*.

Olympius, vide *Olympus*.

Olympus ὄλυμπος. Tres huius nominis vrbes reperio. vnum promontorium, & duodecem montes. Vrbes sunt in Pamphilia: apud Stephanum. in Lycia, Socrati Scholastico, & Ptolemæo: quam Solinus intercidisse scribit. hęc fortasse est quam Athenęus tradit, Pytharcum dono habuisse à Cyro Rege, sed *Olympium* vocat. & in Cilicia, Floro. 3. cap.

3. cap. 6. & Pediano, in III. contra Verrem Ciceronis. vbi Corycum, Olympum, & Phaselidem vocat Ciliciæ vrbes. *Olympus* promontorium, est in Cypro; auctore Straboне. Nunc ad montes. *Olympus* mons, in Cypri insulæ medio, apud Ptolemæum: quem hodie *Troode* vocant, vt scribit Lusignanus *Throbodos*, vt Porcacchius. Alius in eadem insula Straboni, inter Cithium & Amathum opida mamillæ similem. Est mons Macedoniæ Ptolemæo; quem *Piericum* cognominat Ælianus in Variis: quod in Pieria regione Macedoniæ situs. qui *Lacha* hodie dicitur, nisi errauerit Castaldus. Sophiano enim antiquum nomen retinet. In Peloponneso duo quoque, vnus in Arcadia: testibus Strabone, Eustathio, & Polybio lib. 2. (cui alter è regione est Eua ἴυα, dictus, via inter hos media est, quæ per ripam profluentis fluminis Spartā ducit. Hæc via, siue aditus Selasia, σελάσια, nomen habet) alter in Elide, vt vult Apollonii Scholiastes in 1. Argonautic. Thessaliæ: Ciliciæ: eodem auctore. In Lycia, qui ignem emittit, vt tradit Maximus Tyrius. In Lydia; Athenæo 2. Circa Æolidem, teste Plinio In Lesbo insula: Plinio Ad Idam montem, iuxta Antandrum: Straboni. Idem alium habet in Mysia, Idæ conterminū. cui accincre videtur Apollonii dictus Scholiastes. eūdem puto eum eo quem Ptolemæus *Olympum* Mysiæ vocat. Hunc *Geschisdag* & *Keschisdag*, item *Anatolaidag* Turcos vocare, annotauit Leunclauius. Vide *Masius*. ὄλυμπος Τριφύλι⊕, mons excelsus Diis dicatus est, in Panchæa insula Oceani, iuxta Arabiam Felicem, vt videtur. quem etiam *Cæli Sedem* οὐρανοῦ δίφρος, appellant. Diodorus Siculus, lib. 5. *Olympum* sæpius apud Poëtas pro cælo scribi, neminem in his versatum, ignorare puto. Vide *Lycæus*, *Masius*, & *Phœnicus*

Olynthiacus fluuius, qui Olynthum vrbem alluit: & in Bolycen lacū defluit. Athenæus 8.

Olynthos ὄλυνθος, vrbs à Mela describitur, inter Athon montem, & Pallenen vrbem. Viginti stadiis à Meciberna, vt tradit Suidas. Plinius & Orosius quoque meminerunt. Thraciæ vrbem maximam vocant Xenophon, & Libanius. Eadem *Sithonia* σιθωνία, appellari scribit Herodot⁹ in Polymnia. Sed regionem potius sic vocat, in qua Olynthos, & aliæ vrbes sitæ sunt.

Olyssa ὄλυσσα, Cretæ vrbs, sub Phestiis. Strabo. An fortè *Olus* Stephani?

Olyssas, Galatiæ mons, in Latinis Ptolemæi codicibus. *Olgassus* ὄλγασσ⊕, Strabonis est, eius Epitome *Oalgassus* legit. si Becano creditur in sua Hispania. eundem *Gigantem* vocari addit γίγας, apud Ptolemęum legitur: quo loco interpretes nonnulli Olyssas habent.

Olysippo, Plinio & Pomponio; *Olios Hippon* ὄλι⊕ ἵππων, Ptolemæo; *Vlysippo* in lapideis inscriptionibus; (vt Clusius mihi testis est.) Strabo *Vlyssiam* ὀλύσσεια, vocat. ὀδύσσεια, habet Stephanus. Idem Plinius tradit postea *Felicitas Iulia* dictam. *Lacebona* corruptè apud Helmoldum scribitur. Hodie *Lisbona*, vel, vt incolis profertur, *Lisboa*, vocatur. Lusitaniæ vrbs est & emporium, ad Tagi fluminis ostia situm. Mercium peregrinarum, quæ ex Asia, Africa, & Brasilia adferuntur, promptuarium celebre.

Olysipponense Prom. vide *Magnum*.

Olyzon, vide *Olizum*, & *Meliboeum*.

Omaditarum, sedis Episcopalis, sub patriarchatu Constantinopolitano, meminit Balsamon.

Omalis ὀμαλις, Indiæ fluuius, in Gangem erumpens. Arriani Indica.

Oman, Palæstinæ locus. Iosue 15.

Omana ὄμανα, Arabiæ Felicis emporium, Stephano, & Plinio. qui addit hoc à prioribus portum Carmaniæ celebratum. Persidis emporium est Arriano. *Omanum* est Ptolemæi. *Omani*, & *Omanæ*, Plinio sunt Arabiæ Felicis populi. *Omanitas* ὀμανῖται, hic habet Ptolemæus. & *Omana* Sinum Arrianus.

Omani, vide *Omana*, & *Luti*.

Omarium ὀμάριον, Thessaliæ opidū, Stephano. ex Polybii 5. Per O. in secunda putat legendum Gyraldus.

Ombi, vide *Ombri*.

Ombrea ὄμβρεια, Mesopotamiæ vrbs, Ptolemæo.

Ombri ὄμβροι, Ægypti vrbs Ptolemæo. Videtur *Chana* hodie, ex Ioannis Leonis descriptione. *Ombi* habet Latinus Ptolemęus. & *Ombitem* Nomum Plinius. ὀμβῖται,

populi,sunt apud Ælianum lib.10. Animal. cap. 21. & eodem cap. 26 sed in hoc quoque ὀμβεροι malè, pro ὀμβῖται. *Ombos* apud Iuuenalem lego,contra omnes quos viderim codices, vbi legitur, *Ardet adhuc Combos. Contraombos* locum habet hoc tractu Antoninus. qui & *Ambos* ibidem: pro *Ombos* corruptè, vt puto. Idem error in lib. Notit. *Ombos* veram scripturam credo. Vide *Combos.*

Ombrici ὀμβρικοί, gens Illyrica, apud Herodotum.4. & Stobæum de Fortitudine, Auaritia, & Iniustitia. *Crabatem* siue Croatiam interpretatur Peucerus in suo libello, de Dimensione terræ inscripto. Italiæ quoque populi sunt Athenæo, & Stephano circa Iapygiâ, Hadriatico mari vicini. Vide *Vmbria.*

Ombrio, vna est ex Fortunatis insulis, apud Plinium. *Porto Santo* vocatur à Nigro, qui putat *Aprositos* ἀπρόσιτος, Ptolemæi eãdem esse. Quidam Ombrio *Isola di Ferro* interpretatur.

Ombriæ, vide *Ombri.*

Ombrones ὄμβρωνες, Ptolemæo sunt populi in Sarmatia Europæa.

Ombrus ὄμβρος, semper niue obsitus, iuxta pedem montis Tarbeli. Circa Caunum Doridis videtur. Q. Calaber 8. Italiæ fluuius est eius nominis, apud Stephanum. Vide *Vmber.*

Omenogara ὀμηνόγαρα, Indiæ intra Gangẽ vrbs. Ptol.

Omilus, circa Græciam locus videtur: apud Hippocratem 5. Morbor. popular. Pro Omolus fortè.

Omiza ὄμιζα, apud Ptolemæum est Gedrosiæ vrbs.

Ommaton ὀμμάτων, Palæstinæ locus. Ioseph. 7. cap. 1. *Mathon* legebat interpres Latinus.

Ommei populi, circa Sodomam. D. Hieron. in Locis Hebraicis.

Omna, opidum Omanorum, in Arabia Felici. Plinius.

Omoenus, insula Arabiæ Felicis: in sinu Persico; vti videtur ex Plinio.

Omole ὀμόλη, Thessaliæ mons Straboni, & Stephano; cui idem etiam *Homoles* ὅμολος, dicitur *Homole* Virgilio. item Pausaniç, cui totius Thessaliæ altissimus est. Theocritus eius etiam meminit in Thalysia. & Apoll. 1. sed cum afflatu, in prima. Cuius Scholiasti quoque Thraciæ vrbs est. *Omolium* est apud Liuium 42. Vide *Homoles.*

Omphace ὀμφάκη, Siciliæ vrbs, Stephano, & Pausaniæ in Arcadicis.

Omphalium ὀμφάλιον, Cretæ locus, Diodoro, & Callimacho. iuxta Thennas & Cnossum, Stephano. Thessaliæ, eidem Stephano, & Diodoro 5. Epiri vrbs est, apud Ptolemæum.

Omphalos ὀμφαλός, id est vmbilicus, in medio Peloponnesi locus, sic dictus. Pausanias in Corinthiacis. In Omphalo sepultum Dionysium, scribit Tatianus, contra Græcos. Vide *Vmbilicus.*

On, ciuitas Samariæ, pro quo Hebræi *Aun* scribunt: vt habet D. Hieron. in locis Hebraicis. Sed adi I. Drusium 10. Obseruationum Sacrarum, cap. 15. vide *Heliopolis.*

Onæum ὀναῖον, Ptolemæo Illyridis opidũ, in Liburnia. Sophianus dicit *Cabo Cumano* appellari. Aliud videtur ab *Oeneo* Liuii.

Onagrinum castellum, in Pannonia Sauia. lib. Notitiar.

Onca ὄγκαι, ciuitas Arcadiæ, Isacio in Lycophronem. Opidum Thebarum, apud eũdem. Pagus Bœotiæ, Phauorino. ὀγκαῖαι Thebarum portæ; teste Stephano, Æschylo, & Lycophrone. *Vide Oncium.*

Oncha, vide *Vncha.*

Onchesmus ὄγχησμος, Epiri portus Ptolemæo. *Onchimus* ὄγχιμος, vocatur Straboni. *Echinus* Plinii esse, vult Villanouanus. *Santi quaranta* Nic. Nicolaio est.

Onchesti Palus, vide *Copais.*

Onchestus ὀγχηστός, Homero, Diodoro, Pausaniæ, & Plinio, Bœotiæ vrbs. inter Haliartum & Acræphium, Stephano. Fluuius quoque Thessaliç est, apud eundem Stephanum, & Polybium 17. Palus quoq; est circa Thebas Bœotiç: Æliano. Est & Neptuni lucus sic dictus, apud Apollodorum 2. In Euboea fortè hic. meminit enim Onchesti Euboici nemoris, Apollonius 3.

Onchimus, vide *Onchesmus.*

Onchobrice, Insula Arabiæ Felicis, versus Ortum. Plinius.

Onchoe ὀγχόη, Phocidis vrbs. Stephanus.

Oncium ὄγκειον, Arcadiæ locus, haud procul à Telphusia: Pausaniæ & Stephano. vbi Appollinis lucus, qui *Oncæus* dicitur. Lycophronis *Onca* fortè.

Ondi-

Ondicaoua ὀνδικαοῦα, Ptolemæo Galliæ Lugdunensis populi. *Andicani* habent nonnulla exemplaria Latina, malè. *Andecaui* sunt Tacito. *Andegaui* Plinio: *Andegauenses* vulgari Latino vocantur. Vulgo *Aniou*. *Andes* à Cæsare appellari video. *Andus* à Lucano 1. vbi alii *Adus* legunt.

Onellaba, Numidiæ locus, apud Antoninum.

Onenses, Hispaniæ Citerioris populi. Plinius.

Onerici populi, statuuntur à Diacono, ad Danubium, ad S. Seuerini cœnobium. Sed *Norici* fortè legendum. Vide *Seuerini* Cœnobium.

Onesia ὀνησία, Thermæ præstantissimæ: quarum aqua ad potum optima. Vrbs Ausciorũ, in Gallia, circa Pyræneos, Strab. 4. Xylander dubitat, num sit *Monosi* Plinii.

Oneuatha, Phœniciæ vrbs. libr. Notitiarum.

Oniabates ὀνιαβάτης, vrbs in Ægypto. Stephanus: ex Hecatæo.

Onia regionem, habet Egesippus in Ægypto, inter Arabiam & Nilum. vt videtur. Fortè *Onii* Iosephi. Vide *Onii*.

Oniũ, & *Pontiuiacũ*, Monasteria, à S. Vrso fundata, apud Taurisiacũ, habet Greg. Turonens. in huius vita. In Biturigibus sunt.

Oniensium populorum meminit nummulus antiquus Imp. Postumi: in cuius auersa parte est sigillum Herculis, cum inscriptione, *Hercules Deusoniensi*. Belgii putauerim. Sic quoque amicus meus D. Dionysius Villerius, qui credit *Ogny* horum nomen hactenus referre. Sic enim vocantur duo loca, quorum vnus ad Sambram fluuium, alter circa Duacum.

Onii Montes, ὄνεια ὄρη. haud longè ab Isthmo Corinthiaco, Polybio 2. & Thucyd. 4. Protenduntur vsque ad Bœotiam, teste Strabone. Vrbs Heliopolitis Nomi, in Ægypto, apud Ptolemæũ Latinum. ὄνιοι populi, & *Onii* Regio, ibidem Iosepho 14. Antiqu. cap. 14. & 1. belli Iud. cap. 7. ὀνίου ciuitas est in hoc eodem tractu Heliopolitano, apud eundem Iosephum 7. belli Iud. ad finẽ verè. quam 80. stadiis à Memphi abesse scribit. Ab Onia pontifice Iudæorum exstructam, scribit Eusebius in Chronico. Idem cum *Onia* regione, Egesippi. Vide *Onia*.

Oningis, Hispalensis conuentus opidum, est apud Plinium. Vide *Oringis*.

Onisa, Cretica insula, contra Itanũ promontorium. Plinius 4. c. 10.

Onium ὄνειον, locus in Peloponneso, Polyæno 2. item 4. sic quoque Thucydidi & Xenophonti libro 6. Græcor. & septimo, vbi circa Corinthum videtur. vbi Onii nempe montes. vide *Onii*.

Onne ὄννη, Arabiæ Felicis vrbs, Ptolemæo, & Stephano.

Ono locus 1. Paralip. 8. & Nehemiæ 6.

Onoba. *Martialium Onoba* est apud Plinium, in Cordubensi conuentu. sed an vnum, an duo loca sint dubito. *Onoua* legitur apud Antoninum. ὄνοβα Strabonis, est inter Calpen & Gades, è regione insulæ Herculi sacræ, in Hispania ad fluuium sitam, ex eodem videtur. Vicinior Gadibus quam Calpi est Ptolemæo.

Onobala, vide *Acesine*.

Onobalusturia, vide *Ossonaba*.

Onobrisates, Plinio sunt Galliæ Aquitanicæ populi.

Onocarsis ὀνόκαρσις, locus Thraciæ amœnus, apud Athenæum 12. cap. 14.

Onochonus ὀνοχῶνος, Thessaliæ fluuius, Plinio, & Herodoto in Polymnia, qui scribit eum cum aliis in Peneum influere, epotumque ab exercitu Xerxis. Pro Onochono legit hoc loco *Horcon*, Mar. Niger; nescio quo vsus codice. additq; eundem fluuium *Cytharesium* à Græco poëta vocari. Hoc quoq; me fugit. ipse viderit.

Onochrinum, Pannoniæ vrbs, cuius meminit Lazius, ex Codice Præfecturarum. dicitq; hodie *Rew* nominari. E regione Bononiæ Antonini, vbi *Legio VI. Heraclea*, meus codex *Onagrinum* legit.

Onoglis ὀνόγλις, locus circa Pitanen, cuius vinum celebrat Athenæus.

Onogoris, Colchidis vrbs, sic dicta (vt refert Agathias) ab Hunnis, qui & Onogori dicebantur, ibidem prœlio victis. sed quòd beati Stephani protomartyris in eadem tẽplum inædificatum fuit, ex eius nomine *Diui Stephani* vocari instituerunt. *Onnguris* ὀνούγουρις, autem in Græco codice.

Onogundurenses Bulgari, Historia Miscella 19. *Onogunduri* apud alios. Vide *Bulgari*.

Ononacris, vide *Nonacris*.

Onopnictes ὀνοπνίκτης, fluuius, Cedreno circa Armeniam alicubi, fortè. *Onopiptes* habet Curopalates.

Onosartha, Syriæ I. vrbs. Concil. Chalcedonense.

Onoua, vide *Onoba*.

Onthyrium ὀνθύριον, Thessalica vrbs: circa Arnen. Stephanus, ex Rhiano.

Onugnathos ὄνου γνάθος, id est, Asini maxilla, Laconicę promontoriū est apud Ptolem. *Xili*, Nigro vocatur. idem scribit hoc ab Halicarnasseo *Cinathium* κιναίθιον, dici. *Onugnatos*, Ptolemæo quoq; Doridis promontorium, ad pelagus Chodiense. Vide *Cynossema*, & *Malea*.

Onugurís, vide *Onogoris*.

Onuota ὄνου ὦτα, id est, asini aures, Vicū in Phrygia sic dictū, habet ex Aristotele, Tzetza, Chiliade I. num. 2. item Suidas in voce Midas. Duos colles sic dictos habet Isacius ad Lycophronem.

Onuphis ὄνουφις, Ægypti vrbs, Stephano & Ptolemæo. Apud eundem & Herodotum *Onuphites* Nomus. Huius meminit quoque Dion Prusæus.

Onus, Episcopalis loc⁹ sub Cæsarea Stratonis, G. Tyrio. Vide *Heratia*.

Onyrhium ὀνύχιον. Cretæ locus apud Stephanum.

Onyses, vide *Nyses*.

Onzensis locus, in Africa. Coll. Carthag.

Oona, Sarmatarum insulæ, apud Pomponium: Plinio etiam notæ, quarum incolæ auium ouis, & auena aluntur. **Alandt** Mercatori appellantur hodie, in fronte Finlandię sitæ. Becanus autem locum **Eggtafort** (pro **Eyerfort**, vt ipse pūtat, dictum) pro iis supponit. Cæsari etiam populi sunt in insula quadā ad exitum Rheni in Oceanū, quos ouis auium viuere scribit. hos ego insulam **Eyerlandt** (quod sonat ouorum terra) inhabitare hodie crediderim.

Opalum gemmā, a patria nomē habere, scribit Isidorus. In India. Opalum vt hoc obiter addam, *Pandiam* vocare videtur Cassiod. in Variis 5. Huius gemmæ libentius reminiscor quòd eam haud vulgaris magnitudinis ex liberalitate magni mihiq; amicissimi viri D. Ben. Ariæ Montani in annulo aureo possideam. & quamuis iis quibus vita carere potest, (inter quæ imprimis lapides & gemmæ pretio potiùs ambitiosæ quam vsu necessariæ) non valdè tenear: teneor me tamē in hac, tot colorū instabilis, lubrica, inenarrabilisq; alternatio. admirorq; lubēs hoc inimitabile iucundè ludentis Naturæ artificium. Huius gemmæ exstat digna scitu historiola apud Plinium 37. cap. 6.

Opane, Ptolemæo Æthiopiæ sub Ægypto vrbs, ad Sinum Barbaricum. *Opin*, Gerardo Mercatori, in sua Europæ tabula. Sed *Opone* ὀπώνη, habent Græci codices. item Arriani Periplus.

Opariensem Episcopum, Hesychium nominat Greg. Patriarcha in vita D. Chrysostomi. item Palladius in Dialogis. Circa Byzantium fortè alicubi.

Openi ὀπῖνοι, Corsica gens. Ptolemæus.

Opharus fluuius, Sarmatiæ Asiaticæ, qui in Lagoum defluit. Etibidem *Opharitæ* populi Plinius. Opharium fluuium eum alio in loco vocat.

Ophat, vide *Ophir*.

Ophelime, vide *Ballade*.

Ophelta, ὀφέλτα, & *Zarax*, ζάραξ, apud Lycophronem. Montes sunt Euboeæ, Isacio.

Opheltina, vide *Phalerna*.

Opheltius, vide *Apesantus*.

Ophensis ciuitatis populi, in Africa sunt, apud Tacitum 4. Historiar. Circa Leptin & Garamantes. Sed *Oeensis* legendum contēdunt Cuiacius & Lipsius. quibus ego haud ęgre consenserim.

Opher, vide *Epher*. & *Getepher*.

Ophera, Palæstinæ locus. Iosue 18. ἀφρά, 70. interpretibus. Ab hoc diuersum esse *Ophera* Gedeonis, cuius mentio Iudicum 20. docet Masius.

Ophiensis, vide *Ophionia*, & *Sophienses*.

Ophietis ὀφιῆτις, Petra; circa Assyriæ Babyloniam: vbi Beryllus lapis nascitur. Dionysii Periegesis. *Asinam* Petram, nominat huius vetus interpres Priscianus.

Ophiodes ὀφιώδης, insula, in sinu Arabico, sinus immundi, (vt vocat) opposita Berenicæ, auctoribus Strabone, Agatarchide & Diodoro. Topazius gemma hic reperitur. Libyæ interioris fluuius sic quoq; dicitur, apud Ptolemæum.

Ophiogenes, Plinio 28. cap. 3. in Cypro insula populi, quos terrori serpentibus esse scribit. sed pro Cypro Parium legendum, docuit Pintianus, ex altero eiusdem Plinii loco: qui est 7. cap. 2. cui sententiæ suffragatur Strabo 13. sed fabulosum existimat. *Pharios* hos vocatos scribit Varro 1. Humanar. nisi fallat Priscianus 10 sed forte *Parios* legendum. *Ophiogenes* etiam in Phrygia describit Ælianus 12 Animal cap. 39. a dracone & Halia muliere quadam concepti. Parium circa Phrygiam est ex quo *Paris* lectio haud parum confirmari potest.

Ophionia ὀφιωνία, ciuitas ad Meliacum sinum: Thucydidi. *Ophionii* ibidem populi, eidem; *Ophienses* ὀφιεῖς sunt Straboni.

Ophiophagi, Æthiopiæ populi, qui *Candei* vocantur. Plinius. *Candes* lego apud Melam.

Ophioryma, vide *Hierapolis*.

Ophir, regio aurifera, in Sacris litteris celebris, vnde Salomoni aliisque Hebræorum regibus, ternis annis (vti 3. Reg 9. & 2. Paralip. cap. 9. habetur) magna vis auri aduehebatur. Sed vbi terrarum hęc regio sita sit, & an alio etiam nomine cognita esset, hactenus ignoratum fuit. σωφειρ, & σουφειρ legunt 70. interpretes. Iosephus eam in India ponit; & *Terram Auream* χρυσῆν γῆν, suo tempore vocatam, addit. Eupolemus auctor apud Eusebium libr. 9. cap. 4. Præparationis Euangelicæ, *Vrphen* οὐφη appellat, & dicit insulam Maris Rubri esse, nauesque cogi solere Melanis, Arabiæ vrbe. (Hesion Gaber, hanc vocat Sacra Scriptura: etsi Epiphanius Ailon dici in Sacris litteris, prodat.) Hinc Marius Niger eam *Auream Chersonesum* Ptolemæi interpretatus est, non parum enim ad Terram auream alludit; & Rubri maris nomen huc vsque pertingere, ex classicis auctoribus doceri potest. Sed hanc Chersonesum, auri diuitem olim fuisse, nemo veterum, quod sciam, auctor est, neque nunc etiam esse, ex recentioribus palam est. Edidit tamen Gaspar Varrerius Lusitanus nuper peculiare opusculum, [illegible] Ophira regione: in quo constanter [illegible] [illegible] aliisq; argumentis persuadere conatur, [illegible] scripturę Ophyram, esse Auream Chersonesum: aut potius omnem eam oram quæ Pegasiis, Melaca, & Samotra cōtinetur. In Bibliis Vatabli a Rob. Steph. excusis, pro *Hispaniola* Noui Orbis insula habetur. Postello autē *Peru* videtur: cui suffragatur doctiss. Goropius, in sua Hispania. Idem affirmat Ben. Arias Montanus, cuius viri sententiam non solum ob multiplices eius virtutes, quibus à natura abunde ornatus, sed ob omnis generis doctrinæ solidam peritiam, multarumq; linguarum cognitionē admirabilē, libenter amplecterer, nisi deterreret me ab ea vastus ille Oceanus intermedius, quē omnis antiquitas innauigabilem, atq; a mortalibus, quia sacrum Diuumq; sedem existimatit, nauigatione minimè violandum, (vt docet apud Senecam Pedo Albinouanus) credidit. Neque apud vllum veterem auctorem reperies ab vllo mortalium ante repertū magnetis lapidis vsum (quem nuperum habemus) vnquā tentatum. nec immerito. nemini enim hoc enim potuisse vel posse, norunt intelliguntq; qui nauigant omnes. Iornandes qui scripsit circa annū quingentesimū trigesimū, dicit intransmeabilē Oceanū, quē nemini transfretare liceat: neq; vlli cognitū, nisi ei qui eum constituit, Deo nempe. Casu forte aut felicitate hoc aliquādo euenisse, vt credā, facit Plutarchus in Sertorio. At cōsilio aut scientia hūc ab vllo traiectū, nulla apud priscos siue sacros siue prophanos scriptores memoria. Circa littora autē nauigatū sæpius, testes exstant tot antiquorū Græcorum Peripli: vt Hannonis, Arriani, Iasonis, Nearchi: & qui temporis iniuria intercidere, Ctesiæ, Menippi, Marcelli, Alexandri, Theophili, &c. Ego Ophir *Cephalam*, vel vt alii pronunciant *Sofalam*, Africæ versus Orientem regionem interpretari malim, tum quod hæc teste grauissimo Io. Barroso admodum aurifera sit adeò vt etiānum nihil præter aurum, vt Lusitanorum testantur peregrinationes, exteris mercatoribus communicet tum quòd scribat in sua Indica nauigatione Thomas Lopesius, hos Sofalenses habere libros patria lingua scriptos, in quibus legitur Solomonē regē tertio quoq; anno hinc aurū tulisse. Ex Ophir etiā eburn abuisse Solomonē sacrę referūt litteræ. at hoc nō ex Peruuiana regione,

vbi nullus vmquam elephas. Pro Ophyr, *Ophath* ὄφατ legit Ioannes Tzetza;&insulā, siue pæninsulam auream in India esse dicit. De Ophir adde quę habet Iosephus à Costa, lib.1 c.14. De Natura Noui Orbis. vbi Ophir Indiam Orientalem, cum Iosepho Iudæo, interpretatur. Vide *Vphas*.

Ophis ὄφις, Arriano fluuius Cappadociæ in Pontum Euxinum defluens. Stuckius cum *Opharum* putat, quem Plinius in Lagoum amnem se exonerare scribit. *Ophis*, Arcadiæ etiam fluuius, circa Mantineam. testis Pausanias. Vide *Salamis*.

Ophitea ὀφίτεια, nuncupatur ab Herodoto, Phoceæ vrbs, quæ apud Pausaniam *Amphiclea* ἀμφίκλεια, nomen habet. *Amphicea* ἀμφίκαια, fine L. legit etiam Stephanus.

Ophites, vide *Orontes*.

Ophiusa, insula in Propontide, Plinio. ὀφιοῦσσα hæc, ni fallor, Stephano: in βιβλικ... Eidem, & Straboni est in Balearico mari. Hāc olim *Ostrymniam* dictam, scribit Auienus. *Frumentaria* hodie appellari, scribit Hieron. Surita. Fluuius est in Halo, qui impetiginem abolet auctor Antigonus, in Mirabilibus. Vide *Cyprus*, *Cythnus*, *Libya*, *Rhodus*, *Tenos*, & *Tyras*.

Ophiussa, Cretica insula, circa Hierapytnam. Plinius. Rhodiorum insula est; Hygino, in Ophiucho.

Ophlas ὄφλας, loci nomen. Iosepho 2. belli Iudaic. c.18.

Ophlimus ὄφλιμος, mons Armeniæ Minoris. Strabo.

Ophlones ὄφλωνες, Ptolemæo gens in Sarmatia Europæa.

Ophni, vide *Aphni*.

Ophradus, circa Indum fluuius, Plinio.

Ophryniū ὀφρύνιον, Troadis populus aut vrbs. auctores Halicarnasseus, Herodotus, Strabo, Xenophon, & Suidas.

Ophthis ὀφθίς, Libyæ vrbs, vicina Ægypto. Stephanus. ὀφθιτῶν meminit quoque Goltzius, ex Tiberii nummo.

Opiæ ὠπίαι, Indica gens, iuxta Indum fluuium, Stephano. Per ὠμικρον videtur eandē scribere in voce Ἀλεξάνδρεια.

Opica, vide *Opici*.

Opici ὀπικοὶ gens Italiæ: apud Stephanum. Pausanias in Achaicis scribit Cumas Opicę terræ esse. idem Thucydides 6 Hi antea & nunc *Ausonii* dicti fuere. vt refert Aristoteles 7. cap. 10. Politicorum. Idemq; dicit eos ad mare Tyrrhenum habitare: cui suffragatur Halicarnasseus 1. sed hic eos in Latium vsq; protendit. Eosdem esse cum *Oscis* & *Sidicinis*, lege in *Osci*.

Opidani, vide *Lancienses*.

Opidum Nobense, vide *Oppinum* & *Noua*.

Opinum ὄπινον, Corsicæ insulæ opidulum, Ptolemæo. Italiæ vrbs, Antonino, inter Venusiam & Potentiam. Vide *Ypinum*.

Opis ὦπις, ampla ciuitas, non procul à Physco amne. in Persia fortè, vt videtur apud Xenophontem 2. Cyri exped. Ad Tigrim eam describunt Strabo 2. 11. 16. & Arrianus 6. Alexandri.

Opisina ὀπισινα, Thraciæ vrbs mediterranea, apud Ptolemæum. Vide *Opizum*.

Opitergium ὀπιτέργιον, Venetorum vrbs est, Tacito; & Ptolemæo. *Oderso* hodie vocari, tradit Leander. Hanc ciuitatem scribit Gaud. Merula à Longobardorum rege Rhotario, post longam obsidionem euersam: eiusq; loco aliam conditam, & ab Heraclio Imp. *Heracleam* dictam. *Opiterginos* Montes habet Plinius. & portum eodem nomine. Vide *Epiterpum*.

Opius ὄπιος, Ponti Cappadocici vrbs, Ptolemæo. *Pitiusa* legunt hoc loco interpretes.

Opizum, Thraciæ vrbs, Antonino. *Opisina* Ptolemæi videtur.

Opoes, vide *Opus*.

Opone, vide *Opane*.

Opotana, vide *Opoton*.

Opoton, Palæstinæ opidum Plinio. quod Chrysorrhoa amne irrigatur. *Opotane* vrbis memoria est in Chalcedonensi concilio.

Opotura ὀποτέρα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolem.

Opemiensis Sedis episcopalis Africæ memoria, est apud Vict. Vticens. M.S. An corruptè pro *Oppiniensis*? an Oppinum?

Oppidium ὀππίδιον, Mauritaniæ Cæsariēsis opidum, apud Ptolemæum.

Oppidoneum ὀππιδόνεον, Colonia, in Mauritania Cæsariensi, Ptolemæo. *Oppidum* legunt Latini codices. & Oppidi Noui meminit quoque hoc tractu Antoninus. *Mezuna* est Marmolio. vide *Noua*.

Oppidum

Oppidum Nouum, Galliæ Aquitanicæ vrbs, Antonino. Antoninus habet huius nominis vrbes duas: vnam in Tingitana, alteram in Cæsariensi Mauritaniis. Vide *Oppidonium* & *Oppinum*.

Oppinum ὄππινον, Ptolemæo Mauritaniæ Tingitanæ vrbs. *Oppinensis*, & malè *Opsinensis*, legitur in concilio Carthaginensi VII Rhabath Nigro dicitur. *Oppidum Nouum* Antonini esse scribit Simlerus. *Oppidum Nobense* hoc apud Victorem Vticensem, vide *Noua*.

Oppius Mons, Romæ: Varroni, & Festo.

Opsci, vide *Osci*.

Opsicella ὀψικέλλα, Cantabriæ in Hispania vrbs, ab Antenoris socio sic vocato, extructa, vt Strabo lib. 3. prodit. Hanc Nebrissensis quoque *Laelisma* appellari dicit, nescio quo auctore.

Opsicianam regionem, habet Zonaras, & Cedrenus, in quam scribit Iustinianum Imp. magnam Slauinorum multitudinem deportasse. *Opsicii* ὀψικίου, quarti Thematis loci meminit Porphyrogenneta. in Asia Minori. *Obsequium* vertit Vulcanius. *Obsicium* per B. est in Historia Miscella 20. & 22. Phrygiæ videtur. vbi præsidium habebant Romani Impp. contra Persas, *Essicii* nouo nomine interpretatur Leunclauius.

Obtensianus Episcopus Leo, in Africa. In Carthaginensis concilii canonibus huius memoria.

Optimatium Thema ὀπτιμάτων, tractus Asiæ Minoris, quem Sagarius fluuius permeat. Const. Porphyrogenneta.

Opulentia ciuitatem, habet Hygenus. & Plinius quoque, Insubrum, in Noua Italiæ regione, si vera scriptura. Vide *Iulia Augusta*.

Opuns, vide *Opus*.

Opuntii, Vide *Locri*.

Opuntius Sinus, vide *Euboicum* Mare.

Opurocarra, vide *Taurus*.

Opus ὀποῦς, Ptolemæo Opuntiorum, Straboni, Locrorum Epicnemediorum vrbs *Opoes* ὀπόεις, Stephano & Hesychio est. Mille passib. à mari sita: vt refert Liuius 25. cui *Opuns* est. *Opoes*, etiam Achaiæ opidum: testib. Homero, & Orpheo. Est & Elidis, apud Stephanum, vide *Cynus*.

Or ὤρ, mons in finibus terræ Edom, Numeri 20. & 33. *Hor* D. Hieronymo. Ad Petram, siue Arecem situm, apparet ex Iosepho, Ant. 4. c. 3.

Ora ὦρα, Indiæ vrbs, ab Alexandro Mag. expugnata circa Indi fluminis partes Superiores. Arr. 4. Alex. Carmaniæ est apud Ptolemæum. Vide *Nora*, eandem enim puto.

Oraba, Osrhoenæ regionis vrbs. lib. Not.

Oracana, vide *Orocana*.

Orea ὠρεαία, Peloponnesi circa Troezen regiuncula, quæ postea *Althepia* ἀλθηπία, nuncupata fuit. Pausanias in Corinthiacis.

Oragison Episcopalis locus, sub sede Emissena. Guil. Tyrius.

Orani, gens in Sarmatia Asiatica. Plinius.

Oranus, Auieno Galliæ Narbonensis fluuius, qui diuidit terram Hiberam à Lygibus. Circa Sitium mõtem esse, ex eodem videtur. scribit enim Lygies populos ad hunc vsque habitare.

Oras, vide *Horas*.

Oratelli, Alpini populi, à D. Aug. deuicti: apud Plin.

Orates fluuius, in Pontum Euxinum se exonerans. Ouidius 4. de Ponto, Elegia 10. *Crates* legebat vetus codex.

Oratha ὄραθα, ad Tigrim vrbs, regionis Messenæ. Stephanus: ex Arriani Parthicor. 16. quo hodie caremus.

Oratura, Indiæ populi, Plinio.

Oraxus, Oraxi fontes oculari claritate, & vulneribus medicinæ, dentiumque firmitati: sunt in Campania, ad collem Leucogium: Plinio 18. capite 11. An *Astruno* hodie?

Orba, vide *Sinna*.

Orbadari ὀρβάδαρον, vicus, in Æthiopia sub Ægypto. Et vrbs Indiæ intra Gangem. Ptolemæus.

Orbalisena ὀρβαλισηνή, Armeniæ Minoris apud Ptolemæum regio. *Acilisena* ἀκιλισηνή, Strabonis est.

Orbanassa ὀρβανάσσα, Pamphiliæ vrbs, Ptolemæo.

Orbas ὄρβας, fluuius Asiæ Minoris, in Phrygia; circa Celænas. Dion Prusæus. *Orga* Plinii puto, & *Orgas* ὀργᾶς, Strabonis.

Orbelus ὄρβηλος, inter Mysiam & Macedoniam mons, Ptolemæo, Herodoto, & Straboni in Epitoma. Lazius cum Karpatze vocat. vide *Olbelus*.

Orbesina ὀρβησίνη, Armeniæ Minoris regio, apud Ptolemæum.

Orbetane ὀρβετάνη, Ariæ vrbs, Ptolemæo. *Arctane* legunt interpretes.

Orbilia regio, ὀρβηλία, in Macedonia. Ptolemæus. Pro *Orbelia* videtur. adiacet enim Orbelo monti.

Orbis Terrarum alter, vide *Basilia*.

Orbita ὀρβιται, Indica gens: apud Stephanum, ex Apollodoro. Pro *Arbiti*, ni fallor.

Orbitanium, Samnii vrbs: Liuio 24. a Fabiis capta.

Orbitanium ὀρβίτανον, mons in Pannonia: auctore Diodoro 20.

Orbitum, Vide *Oropitum*.

Orbitus, Vide *Vrbicus*.

Orbites, vide *Orobitis*.

Orcades ὀρκάδες, Ptolemæo, Straboni, Plinio, & Melæ, sunt maris Septentrionalis insulæ, prope Scotiam. ὀρχάδες sunt Suidæ. Mercatori *Orcane* dicuntur. *Orknay* vocari video in Tabula nauigatoria manuscripta.

Orcanæ ὀρκαναι, canes, sic dicti à loco: sunt apud Pollucem, cosq. inter nobiles numerat. An ex Orcadibus?

Orcaorycii ὀρκαορυκοι, Circa Phrygiam populi, Straboni 12.

Orcas, & *Orchas*, vide *Taruidum*.

Orcelis ὀρκελὶς, Tarraconensis Hispaniæ oppidum, Ptolemæo. *Hortuela*, & *Oriola* Gomesio, & Clusio; *Zamora* Nebrissensi videtur. & *Oceli*, & *Ocelis* putat apud Ptolemæum legendum, vt scribit Vasæus. In Bastitanis est. *Orcelis* eidem Ptolemæo, etiam Thraciæ opidum.

Orchades, vide *Orcades*.

Orchalis ὀρχαλὶς, tumulus Bœotiæ, in finibus Haliarti, ad Heliconem vergentibus, qui postea *Alopecos* ἀλώπεκος, dictus fuit. Auctor Plutarchus, in vita Lysandri. ἀρχαλὶς, legit idem in Libello de Pythiæ oraculis.

Orchas, vide *Taruidum*.

Orcheni ὀρχηνοὶ, Arabiæ desertæ populi, Ptolemæo. Mesopotamiæ populi sunt Plinio. ὀρχηνοια, & αὐτορχηνοια, est apud Ioan. Lydum. ὀρχηνια, est in Quadripar. Ptol. 2. circa Assyriam.

Orchestena ὀρχηστηνὴ, Armeniæ Maioris prouincia Strabo.

Orchistum, Armeniæ castellum, prope Melitensium metropolim. Metaphrastes, in vita S. Andreæ ducis exercitus.

Orclanum, opidum Tusciæ, si fides Edicto Desiderii regis.

Orchoæ Babyloniæ regionis vrbs, Ptolemæo, quo loco interpretes *Vrchao* legunt, vide *Orcheni*.

Orchoe, vide *Vr*.

Orchomenii, populi in Arcadia, Pausaniæ: quos ab Homero *Polymelos* πολύμηλος, dictos scribit. *Polymalles* legit Flacius ad Lycophronem. *Orchomenon* etiam opidum in Arcadia est, Plinio, Pausaniæ, Xenophonti, & Melæ. Hanc νῆσον, id est, insulam cognominari tradit Halicarnasseus 1. quod in palustribus sita sit.

Orchomenus ὀρχομενὸς, Ptolemæo & Plinio, Bœotiæ vrbs. *Diadę* olim vocatam, scribit Niger, citans malè ex Eusebio hunc locum: *Cecrops in Bœotia Diadem condidit, quam Bœoti Orchomenum vocarunt*. Pro *Bœotia* & *Bœoti*, *Eubœa* & *Eubœi* legit Chronicon Eusebii. *Minyeum* μινύειον quondam, nunc *Boetium* vocant Orchomenum, inquit Thucydides libro quatto. Orchomenium locum non semel nominat Theophrastus: qui insulas fluitantes in eo describit. In Bœotia Huius meminit & Plinius 16 capite tricesimo sexto. *Orchomenus*, Thessaliæ fluuius, *Minyeus* antea dictus, Plinio teste. Et postea *Minteïus* μιντήϊος, vt tradit Strabo, sed eum cum Anigro Peloponnesi fluuio confundere videtur. *Orchomenus* iuxta Carystum vrbs: Straboni Thessali r quoq;, quod annotauit ex veteri Scholiaste Gerbelius ad Lycophronem. Vide *Bœotia*.

Orcia, vide *Orgia*.

Orcinia, vide *Hercynia*.

Orcus, vide *Ades*, & *Eurotas*.

Orcynia ὀρκυνία, locus Cappadociæ, vbi Eumenes ab Antigono victus fuit. Plutarchus in Eumene.

Orcynium ὀρκύνιον, mons Lesbi insulæ, qui quoque *Ordynum* ὄρδυνον, nominatur, auctor Theophrastus: qui Euonymum arborem

borem ibi nasci perhibet. *Ordymnus* apud Plinium legitur. Vide *Hercynia* Silua.

Ordabæ, circa Indum fluuium gens, Plinio.

Orde ..., Macedoniæ vrbs, apud Stephanum, ex Nicandro.

Ordesses ..., Ptolemæo ciuitas ad Axiaceta fluuium. sic quoque Pomponio & Plinio. *Ordessus* est in Arriani Periplo. habet is enim hoc tractu maritimo duo huius nominis opida.

Ordiæ ..., Galliæ Cisalpinæ in paludibus sita ... Strabo. Concordia forte legêdum, vt putat Leander.

Ordissus ..., Herodoto, Sarmatiæ, siue Scythiæ fluuius, in Istrum se infundens. Hungari eum *Crasso* patria lingua vocare, vt scribit Peucerus, *Ardescus* ..., Hesiodi fortasse: eum enim Isacius eius Commentator Scythiæ fluuium facit.

Ordouices ..., Albionis insulæ populi, Ptolemæo, versus Occidentem. *Lancastrienses*, *Cestrenses*, & *Saloptenses* sunt Humfredo Lhuydo. Tacitus *Ordouicarum* etiam meminit, apud quem nonnulli *Ordeluce* legunt, vt H. Boethius. qui eos *Berwicum* habitare ait. Item Villanouanus, qui eos pro montibus habet, qui medii inter Scotiam & Angliam sunt. Hodie hi montes *Cheuiota* appellantur. Vide *Barangæ*.

Ordymnus, & *Ordynum*, Vide *Orcynium*.

Oreata, vide *Brasia*.

Oreb Petra, Iudicum 7. *Oreb* Mons, nunc *Orel* vocari, scribit Anonymus de Bello Sacro. Vide *Melani*.

Orebatis, vide *Obroatis*.

Oreeb, Vide *Arach*.

Or ges, vide *Taurus*.

Orei, vide *Arabia*.

Oreine, vide *Orine*.

Oreitis, Vide *Oreum*.

Oreon, vide *Balliace*.

Oreophanta ..., Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo. *Rotas* Castaldo.

Oresa, Syriæ aut Euphratensis vrbs. lib. Notit.

Oresta ..., Euboeæ regio, Hesychio. vide *Orestis* & *Hadrianopolis*.

Orestæ ..., Europæ gens, Molossica. Thucydides 2. Eustathius, & Stephanus. Epiroticam facit Strabo 7. Horum meminit etiam Lucanus 3. quo loco quidam codices *Olostræ* legunt. ... sunt enim hi in Asia. & sunt Asiatici populi, quos idem hic enumerat Vide *Horre*... & *Orestis*.

Oresteum ..., opidum Parrhasiæ regionis. Euripides, in Oreste. Arcadiæ puto, ex Thucydidis 5. Et idem esse cum *Oresthasio* Pausaniæ, non dubito.

Oresthasium ..., Arcadiæ vrbs, Stephano. quam Pausanias postea *Oresteum* ..., appellatam scribit. Vide *Oresteum*.

Orestia, vide *Megalepolis*, & *Orestis*.

Orestiades, Vide *Hecatontachiria*.

Oresticum Argos, Vide *Argos*

Orestis Portus, in Magna Græcia, apud Plinium est lib. 3. cap. 5 *Rauagosum* appellant accolæ, inquit Gab. Barrius. Macedoniæ etiam vrbs, apud Liuium 27. & 31. Orestia est Stephano, in Orestis, & Orestium Menaliæ, Thucydidi 5. Coloniam vocat Onuphrius, ex Plinio. *Orestis*, Macedoniæ regio est Ptolemæo. *Orestiæ* Straboni, quam Liberam dicit Cicero. *Orestæ* populi, Plinio. *Orestidem* dictam ab Oreste, quidquid est quod procedit inter Macedonicum sinum & Adriaticum salum scribit Solinus. Vide *Oreste*.

Orestium, vide *Orestis*, & *Oresthasium*.

Oreta ..., Asiatica gens, prope Euxinũ Pontum, Dionysio in Periegesi.

Oretani ..., Ptolemæo & Straboni, sunt Hispaniæ Tarraconensis populi. Plinius eos *Germanos* cognominat. Eorum vrbs Ptolemæo *Oretum Germanorum* ..., vocatur. Hæc hodie *Calatraua* est, Clusio. *Oreto* Morali, circa Almagro opidum. Hoc Oretum videtur apud Stephanum *Orisia* ..., nominari. Et est fortasse *Oria* ..., Strabonis, quam in Oretanis ponit. Postquam hæc scripsissem, animaduerti mecum sentire Casaubonum. *Oretanos* alios populos habet Cedrenus circa Persidem & Mediam.

Orethus Siciliæ fluuius Vibio, quem Leander scribit, hodie *Fiume de la Muraglia* vocari sine afflatu Oretus, Boccatio. Vide *Eleutherus*.

Oretum, Vide *Oretani*.

Oreum, Plinio Euboeæ insulæ vrbs in He-

stiæotide regione, vt ex Plutarchi Amatoriis disco. Situm eius disce apud Liuium 28. *Horaus* ὤρεος, Ptolemæo vocatur, sed *Soreus* corruptè, eius interpretibus. Pausanias tradit eam quoque *Istiæam* ἱστιαία, appellatam. Thucydides & Mela *Hestiæa* ἑστιαία, legit, Camerarius in suis Homericis Commẽtariis dicit eam prius *Talantiam* dictam. Stephanus hãc *Histiæam* scribit, & suo tempore *Oropum* ὠρωπός, nuncupatam addit. Item ab Homero *Polystaphylon* πολυστάφυλον. *Loreo* hodie nominari ait Sophianus. Gentile *Oreites* hinc facit Stephanus. *Oreum* Bœotiæ est quoq; vrbs, apud Liuium 44. vide *Orieum*.

Orexartes, vide *Iaxartes*.

Orexis ὄρεξις, mons in Arcadia. Pausanias.

Orga, Asiæ Minoris fluuius, apud Apameam vrbem Phrygiæ in Meandrum cadens, Plinio. *Orgas* Straboni 12. est. Vide *Orbas*.

Orgadem ὀργάδα, regionem Atticæ: habet Pausanias.

Orgalema ὀργάλημα, vrbs iuxta Istrum. Stephanus ex Hecatæo. Vide *Orgomena*.

Orgalicus Sinus, vide *Argaricus*.

Organa ὄργανα, Ptolemæo insula, Arabiæ Felici adiacens: in Indico mari Plinio, circa traiectum Arabiæ in Carmaniam. Hermolaus putat a Pomponio & Plinio *Ogyris* appellari: in qua Erythræ regis monumentum est) Hæc *Tyrrhina* τυῤῥινή, à Strabone, vocatur. Pincianus æstimat eam quoque ab Arriano in Indicis *Hoaracta* ὀάρακτα, nominari. sed fallitur: nam hanc in sinu Persico describit, vbi & Organam ipse quoque habet, quæ fortè *Sagdiana* σαγδιανα, Ptolemæi. Est ergo Organa Ptolemæi, diuersa ab Arriani, aut quod verisimilius mihi est, Ptolemæus eam non rectè in mari Indico describit. De Erythri regis monumento hoc addo: Plinius, Pomponius, Dionysius illud in Ogyri insula: Arrianus in Hoaracta; Strabo in Tyrrhina ponit. Vide *Doracta*.

Organage, Indiæ populi, Plinio.

Orgas, vide *Orbas*, & *Politiceorgas*.

Orgasi ὄργασοι, Scythiæ populi intra Imaum, sunt Ptolemæo, *Organzi* Nigro dicuntur.

Orge, fons est Plinio, in Prouincia Narbonensi. *Sorgue* indigitatur Ioanni Poldo, cui idem *Sulgas* σούλγας, Strabonis est. Hunc Varrerius etiam *Sorgue* vocat. *Sorge* etiam Plinium scripsisse mihi verisimile. S. vero ablatum à capite, librariorum culpa, atque hoc elementum geminatum ex ore prælegentis non intellexisse. Sic enim apud *Plinium* 18. cap. 22. *fons* Orge Orge, à L. Floro *Vindelicus* dici, a Vindelo opido quod præterfluit, annotauit Iosephus Scaliger libr. 3. cap. 2. vbi meminit huius Florus. Huius Sorguæ descriptio exstat apud Petrarcham in Epistolis.

Orgelitanus Episcopus, Iustus, qui scripsit explanationem in Cantica Canticor. *Orgellum* est apud Aimoinum. *Vrgella* est Ioh. Vasæo, & Morali. *Vrgel* vulgo vocatur. Aragoniæ vrbs est, in Hispania Tarraconensi. Ilergetibus eam tribuit Florianus. Vide *Orgia*.

Orgempai, vide *Argippai*.

Orgessum, Macedoniæ ciuitas, apud Liuium 31. Vide *Orgysus*.

Orgia ὄργια, Ptolemæo Ilergetum vrbs, in Hispania Tarraconensi. *Alcaraz* indigitatur à Varrerio. *Orcia* malè habent Latini Ptolemæi. Eadem fortè cum Orgello.

Orgocyni, opidum, Tauricæ Chersonesi. Plinius.

Orgomanes, vide *Dorgamanes*.

Orgomena ὀργόμενα, Illyridis vrbs. Stephanus. Eadem fortè cum eiusdem Orgalema.

Orgonesos, vide *Vrgo*.

Orgus, vide *Morgus*.

Orgysus ὄργυσος, Pissantinorum vrbs, in Macedonia. Polybius quinto, *Orgessum* Liuii.

Ori ὦροι, Gens maritima, iuxta Carmaniam videtur, apud Plinium, & Arrhianum.

Oria, vide *Oretani*, *Vrgia*, & *Vrium*.

Orianus ager, in Calabria. lib. de limitib. Ab Vria, si rectè coniicio.

Oricia, Regio in qua Oricus vrbs, testis Eustathius ad Dionysium. Vide *Oricum*, & *Epirus*.

Oricinus, vide *Oricum*.

Oricum ὤρικον, Epiri maritima vrbs, apud Ptolemæum, Plinium, Liuium, Melam, & Horatium. *Oricus* ὠρικός, Stephano. *Oreum*

ὤρεον

ὠρικὸν, eam vocare videtur Strabo. *Oricinorum* fines, habet Liuius 26. *Orcho* Nigro: *Velona* Gerbelio putatur. Commentator Cruquii ad Horatium, facit Ciliciæ vrbem Oricum: fide vereor Grammatica potius, quam Geographica. *Oricum*: Assyriæ mons, apud Polyb. 5. Vide *Noricum*.

Oriens. Orientis vox valde frequens in veteri historia. pro Asiæ parte, quæ nobis nimirum versus Orientem est, quam autem peculiariter sic nominet, nonnihil obscurum. Circa Parthiam esse, nummus aureus Traiani Imp. mihi indicio. habet hic ab auersa parte caput radiatum, (Solis orientis typus) cum litteris in ora. *Parthico. P. M. Tr. P. Cos. VI. P. P. S. P. Q. R.* Plinium habeo in hac sententia, vbi scribit, *Oriens murrhina mittit, maxime Parthici regni.* & Tacitum Annal. 11. *Parthus imperium Orientis*, &c. Liber Not. quindecim prouincias sub Oriente numerat & nominat, quas ibidem lege. nec tamen inter eas, Parthia. At fusius eam describit Plinius 14. c. 20. vbi Asiam (Propriam nempe) inter Europam & Orientem mediam facit. Aegyptum autem etiam Orientis prouinciam nominat Tacitus 15. Annal. *Turcicum Imperium* hodie non absurdè quis indigitauerit. vide *Anatole, & Orontes.*

Oriens ὠρεὺς, Atticæ regionis curia. Strabo 9.

Oriensis Episcopi Victoris; in Asia: meminit Coll. Carth.

Orientium Coloniam, habet Onuphrius, ex Frontino. Sed *Arretium* emendat A. Schottus.

Origarium, palus Commiaclensis, vt habet S. Romualdi vita. In Italia. *Laco di Comachio* putauerim.

Origene, Lycaoniæ pars, Plinius.

Origeni, Hispaniæ populi, circa Cantabros. vt videtur apud Plinium. Vide *Aqua*.

Origeuiones, Hispaniæ Tarraconensis populi, per quos Nesua flumius descendit, Pōponio. An iidem cum Origenis?

Origiacum, vide *Rigiacum*.

Orii ὤριοι, Polybio 4. sunt Cretæ insulæ populi.

Orinai, vide *Erinai*.

Orindicum Agrum, nominat Cicero de Lege Agraria contra Rullum. Asiæ Minoris videtur. Pro *Oroandicum* fortasse.

Orine ὄρινη, insula è regione Aduli, in sinu Arabico. Arrianus in Periplo. quæ *Maczua* interpretatur a Ramusio. An eadem cum Orneon Ptolemæi? Peninsula est ibidem. Ptolemæo. *Orine* etiam Iudææ toparchia, Plinio. vbi quidam codices *Norine* legunt. Vide *Montana, & Panis*.

Oringis ciuitatem in Melessum finibus describit Liuius, vbi argentifodinæ. Moralis apud Liuium *Oningis* per N. legit. putatque ex coniectura *Iaen*, aut locum huic vicinum esse. Vide *Oningis*.

Orini, id est, Montani. Thraciæ populi, sic dicti à Xenophonte 7. Cyriacor. *Orini* quoque gentes circa Caucasios montes videntur. vnde Indum profluere facit verus Dionysii Afri interpres.

Orinus, Illyrici fluuius videtur apud Callistum, in quo se Drinus effundit. li. 17. c. 28. Vide *Erineus*.

Orippo, Hispaniæ Bæticæ vrbs, apud Antoninum. 1 x. M. pass. ab Hispali. Huius meminit quoque numisma vetus, quod describit And. Schottus in Spicilegio ad hunc auctorem.

Orisia, vide *Oretani*.

Orisson, Episcopalis locus, sub sede Emissena. G Tyrius.

Oristochmienses, Pausaniæ sunt populi, in Arcadia. vbi hæ voces, λυκ⊙-, ὀρεσθασιεῖς. Pro quibus λυκωσωρεῖς & Θοκνεῖς scribendum docet Sylburgius.

Oristides ὀριστίδες, insulæ duæ sunt, in Sinu Arabico. Ptolemæo teste. nonnulla Latina exemplaria *Trisitides* habent.

Orita ὠρῖται, Straboni & Arriano vltimi Indiæ populi sunt versus Occidentem. ad Arbin fluuium, Plinio in Carmania nempe. Horum etiam meminit Arrianus & Dionysius. Eosdem à Curtio *Noritas* vocari, annotauit Vulcanius. mendosè autem, vt hoc addam, librariorum vitio, qui finale elementum vocis præcedentis, huic initiale fecere. Caussam lege in *Combos*, alibique. In Gedrosia sunt Stephano. *Ori*, alii sunt ab his Oritis. vtriusque enim meminit Arrianus. *Orita* Polybio 3. sunt Hispaniæ populi. circa Fretum Herculeum fortè. Vide *Oretani*.

Oritani, Græciæ populi, circa Opuntios videntur, apud Liuium 28. *Orita* ὠρεῖται, sunt Polybio 11. Gentile ab *Oritanum*, vel O-

reum Euboeæ puto. Vide *Mentisani.*

Oritinum, Plinio Euboeæ vrbs.

Oriundus, vide *Drilo.*

Oriza ὀρίζα, Palmyrenæ vrbs, Ptolemæo.

Ormanus ὄρμανος, Arabiæ Felicis fluuius, Ptolemæo. Interpretibus cum afflatu in prima est.

Ormenius ὀρμένιον, Thessaliæ vrbs, Straboni. Fortè eadem cum Hormenio Plinii. vide *Hypia.*

Ormion, Episcopatus sub sede Hierapolitana, in Syria Gu. Tyrius

Ornea ὀρνεα, Argiæ in Peloponneso vrbs, vbi commissum prœlium fuit inter Lacedæmones & Argiuos, vt scribit Diodorus 16 & Thucydides 5. item Pausanias in Corinthiacis. Straboni & Eustathio in Catalogo nauium, alia inter Corinthum & Sicyonem sita est. Idem Strabo ibidem habet fluuium eiusdem nominis. Vicus Argię est, Eustathio in Homerum. Vide *Ornis.*

Orneon ὀρνέων, id est, auium, insula in sinu Arabico, Ptolemæo. Eadem est promontorium Taprobanæ. & insula ante eandem. Vide *Trulla* & *Orine.*

Orniaci ὀρνιακοὶ, Hispaniæ Tarraconensis populi, apud Ptol.

Ornis ὄρνις, locus sic dictus ante vrbem Corinthi. Plutarchus in Arato. An idem cum Ornea?

Ornithon ὀρνίθων, vrbs Phœniciæ inter Tyrum & Sidonem: Straboni, & Plinio.

Ornytum, vide *Teuthis.*

Oroanda, Pisidiæ vrbs, apud Plinium. Oroandicum huius tractum, idem appellat. *Oroandes*, & *Oroandi* sunt Liuio 38. vide *Oroanda.*

Oroasca ὀροάσκα, Ptolemæo, *Throasca* interpreti, Carmaniæ vrbs.

Oroates, Plinio Susianæ fluuius, ostio difficili, nisi peritis: amnem eius tractus maximum esse scribit Strabo. Ptolemæus *Ruatespuates*, habet. *Arosis* ἄροσις, Arriano in Indicis est. Ammiano *Vatrachites*, vt ego suspicor. Oroatis tamen hic quoque meminit, vt legit Accursius. Ceteri codices eo loco Oates habent Vide *Araxes.*

Oroba ὀρόβα, Assyriæ opida, duo: apud Ptolemæum.

Orobatis ὀροβάτις, Indiæ vrbs, circa Indi fluminis partes superiores. Arrianus 5. Alex. Vide *Obroatis.*

Orobiæ ὀροβίαι, Euboeæ locus, apud Thucydidem 3.

Orobii populi, sunt in Italia Cisalpina, Plinio. Chrysostomus Zanchus eos eosdem vult cum *Cenomanis* Ptolemæi. dicitque Cenomani proprium, Orobii autem epitheton esse, quasi montium incolæ.

Orobis ὄροβις, Galliç Narbonensis fluuius, Ptolemæo: *Obris* Straboni, & Pomponio. item Plinio 3. cap. 4 in vetustis codicibus, vbi in recentiorum editionibus malè. nempe hæc verba, *Flumina Tecum, Vernodubrum*, vbi isti *Flumina Telim, & Obrim.* Olim sic quoque legisse Camertem, ex Indice patet, quem in hunc auctorem, amplissimum fecit: in quo *Obris* est, quod expunxere posteriores. *Orbis* est apud Auienum. Hodie *Orb* nomen retinere, habeo ex Carolo Clusio, teste mihi fide dignissimo. Vide *Triobris.*

Orocana ὀροκάνα, Mediæ vrbs, apud Ptolemæum. Per A. in secunda, interpretibus.

Orocasia, locus circa Antiochiam, ad Orontem Procop. 2. Persicorum.

Orodi, vnde vnus fortium Dauidis, 2. Samuel. 23. *Aror* leguut 70. interp.

Orodopes Tumulus, insula Tyro proxima, sic dicta. vbi Tyri naues stationem habent. Starius Alexandrinus 2. Amorum.

Oroeni, vide *Osrhoeni.*

Orolaunum, Antonino Galliæ Belgicæ opidum, vbi *Legio* x x. *Alauna* habet idem Antoninus pro eodem, ni fallor: quod hodie *Arlun* dici puto, in Ducatu Lutzenburgensi. Hic multa antiquitatis vestigia cernuntur. Quid si vera scriptura *Arlauna*, vel *Arolauna* sit? *Aram Luna* nominant recentiores Latini.

Oromandrus ὀρόμανδρος, Armeniç Minoris vrbs, apud Ptolemæum.

Oromansaci, iuncti pago (inquit Plinius) qui Gessoriacus appellatur. Becano sunt Flandriæ comitatus populi, qui Sancti O-*domari*, *Guines*, & *Terauanam* opida incolunt.

Oromedon ὀρομέδων, altissimus mons, apud Theocritum in Eidyllo 7. VVinsemius eius interpres dicit eum in Co insula esse.

Oromenus, Mons Indiæ, in quo sal gignitur. Plinius 3. c. 7.　　　Orea

Oron, Amnis in AEgypto, apud Q. Curtium 4. vt eum recensuit Modius: *Oxius* enim in aliis codicibus legebatur. At neutrum huius loci est. Malim itaque *ocius*, pro *Oxius* legere, hoc modo, *Astaces prætor Darii relictus, ocius amne superato*, &c. Nilo nempe de eo enim hic sermo: neque alium hoc tractu vllum esse, quo Memphi ad interiora AEgypti nauigari possit, omnes Geographiæ periti mecum cõfiteantur necesse est. Quia, Vnicus in terris AEgypti totius amnis, Lucretio teste. Pro ocius, qui malit, *hocce* legat.

Orona ὀρωνας, Moabitarum vrbs, Iosepho Antiq. 13. c. 23.

Oronaim, loci nomen, Es. 15. ὀρωναιμ legũt 70. interp.

Oronditi ὀρονδικοὶ, Ptolemæo populi in Galatia.

Orontes ὀρόντης, Ptolemæo Syriæ fluuius. *Ladonem* nominat eum Philostratus 1. Apollonii. *Orientem* vocatum à veteribus, ab originis suæ tractu, scribit Egesippus 3. & ex eo fortè, Isidorus. Eustathius tradit eum a Tib. Imper. *Draconis* nomine appellatum. Prius *Typhon* τυφῶν, dictus fuit, teste Strabone. *Ophites* antea nomen habuisse, scribit Pomp Lætus. *Minorem Iordanem* à nonnullis antiquis dictum, (ex Hegesippi 4 ca. 1. fortè, sed malè) scribit Mar. Niger. qui eum hodie *Soldino* vocari tradit. Oliuarius eum *Tarfato* appellat. *Tarfar* autem Gistelius: & *Fer*, G. Tyrius. Beniamin videtur eum *Pir* nuncupare. Theuetus dicit eum ab accolis *Oronz*, & à Persis *Beinelnaharaim* nuncupatum. Orontis fluminis ostium vocatur *Portus Simeonis*, apud Guil. Tyrium. à monasterio sic dicto, in arduo monte, ad eius oram sito. Hunc Orontem ex Casio monte labi, scribit Vibius, falsò. *Orontes* Montis nomen quoq; in Media, circa Ecbatanam, Ptolemæo, Polybio 10. & Diodoro 2. *Orontes* populi, circa Mesopotamiam vspiam; sunt Plinio Vide *Taurus*.

Oropi, sub Anarbaza sede Episcopatus. G. Tyrius

Oropitum Antonino, *Oropito* Catoni *Vrbinentum* Procopio, vt Leander habet. *Vrbeuetanum* ego lego lib. 2. de bello Gothico. & quoque distinctim *Vrbi Vetana*. *Herbanum* Plinii esse, vult Volaterranus. *Harbanum* habet Myrs. Lesbius, opidum Tusciæ mediterraneum, quod Leander *Orvieto* vocat. Diacono in Longobardicis *Vrbs Vetus* dicitur. *Orbitum* in Edicto Desiderii regis est.

Oropus ὠρωπός, Stephano Syriæ ciuitas; quam *Telmissum* τελμισσὸν, etiam appellat. *Oropus*, Ptolemæo & Thucydidi 8. Centum & triginta stadiis a Tanagra: teste Dicæarcho: Bœotiæ vrbs. *Zucamini* ab Alex Zardo dicta. *Susamino* habet Nardus. *Corope* κορώπη, fortè Nicandri, apud Stephanum. Per Y. in secunda est apud Nicandrum. sed huius interpres eum Thessaliæ tribuit. *Aropus* malè apud Antoninum scribitur. *Oropus*, Macedoniæ vrbs, Stephano. Euboeæ: Argiæ: quam etiam Ammianus agnoscit. & Thesprotiæ, eidem. Oropum *Græcum* quoque vocari ab Aristotele, scribit Stephanus. Vide *Oreum*, & *Tanagra*.

Orosa ὄροσα, Mediæ vrbs; quæ & *Alinza* ἀλίνζα, Ptolemæo auctore. *Archiech* nunc vocatur, nisi fallat Castaldus. Aliam *Alinzam* habet idem Ptolemæus, in eadem regione. & aliam in Susiana. sed huic interpretes P. præponunt: Palinza.

Orosana ὀροσανα, Serica vrbs, Ptolemæo.

Orosbes ὀροσβοὶς, Scythiæ intra Imaum gens. Ptolemæus. *Norosbes* habent interpretes.

Oroscopa ὀροσκόπα, Africæ vrbs, de qua lis erat inter Masanissam & Carthaginenses. Appianus in Punicis.

Orosines, Plinio Thraciæ fluuius.

Orosologia, vide *Rhosologia*.

Orospeda ὀρόσπεδα, Straboni, *Ortospeda* ὀρτόσπεδα Ptolemæo. Hispaniæ Tarraconensis mons *Sierra Vermiglia*, a colore, Aluaro Gomecio vocatur. Carolo Clusio *Sierra Morena* est; sed Floriano *Sierra Molina*, attamen subiungit Orospedam pro ratione locorum diuersa sortiri nomina, neque vbiq; eodem nomine indigitari. cui accinit quoque Nauagierus in suo Itinerario Italica lingua scripto, vbi illi hæc nomina attribui putat: *Puerto de la Tablada, di Ponfria, del Pico, di Soma Sierra, Palomera di Auila*, &c.

Orphea. sic locum vocari iussit Quinctius, excelsum, & siluosum, in agro Laureti. Varro 3. de Re rust. *Laurentina* Silua forte apud alios.

Orphes ὀρφεῖς, populi in Libya Interiore. Ptolemæus.

Orreocelensis, vide *Horrea*.

Orrhea ὄῤῥεα, Mysiæ Superioris vrbs, apud Ptolemæum. *Horreum Margi*, Antonino est, quæ ad Margin fluuium. *Orrhia*, Veniconti-orum in Albione insula opidum, apud eundem Ptolemæum. *Forfaire* fortè, vt putat Camdenus. Mauritaniæ Cæsariensis, est Antonino. Vide *Vereda*.

Orrhoeni, vide *Osrhoeni*.

Orrhontes ὀῤῥοντες, fluuius Italiæ videtur apud Isacium in Lycophronem. Fontem habet in Melibœo monte: In Campania.

Orsa, mons cum portu, Plinio: in Arabia Felici. Indiæ intra Gangem opidum, Ptolemæo.

Orsara ὀρσάρα, Ptolemæo Armeniæ Minoris vrbs. Hanc opinatur Simlerus apud Antoninum *Tonasa* nominari. Ipse autem legit *Horsa*, ex Latinis codicibus mendosè.

Orsei Indi, simias candentes toto corpore, venantur. Plinius 8. cap. 21. *Orsii* habebat exemplar Coloniense. *Orsena* ὀρσήνη, Ptolemæo tractus Armeniæ Minoris est. Cum afflatu, in principio scribunt interpretes.

Orsii Indica gens, apud Plinium 6. ca. 20. Forsan iidem cum Orseis. Vide *Orsei*.

Orsima, AEthiopiæ sub AEgypto oppidum, Plinio.

Orsippi ὀρσιππαι, Ptolemæo, *Orsiti* interpreti, Bactrianæ gens.

Orsologiacum, Antonino Galatiæ vrbs, inter Ancyram & Nisam. Eandem alio in loco *Roslatiacum* vocat. item *Resociacum*. Ptolemæi *Rhosologia* puto.

Orson, vide *Oeasa*.

Orsana, vide *Vrso*.

Orsura, Italiæ vrbs, circa Samnium, aut Campaniam videtur, apud Diaconum in Longobardicis. *Sura* autem legit M. S. codex.

Orta, vide *Hortanum*.

Ortacea, Susianæ fluuius, Plinio.

Ortagurea, vide *Maronea*.

Orthagoria, vide *Stagira*.

Orthe ὄρθη, Homero & Plinio Magnesiæ ciuitas est; vel, vt Straboni placet, Perrhæbicæ, quę quibusdam, vt idem scribit, *Phalannæorum* Arx credita fuit. Orthe & Phalanna Plinio duo sunt opida Magnesiæ regionis. Vide *Hippia*.

Ortheaga ὀρθηάγα, Mesopotamiæ vrbs. Ptolemæus.

Orthesium, Arcadiæ montem habet Gyraldus in syntagmate de Diana. Mendosè fortè pro Orthosium.

Orthia ὀρθία, Arcadiæ regio, Hesychio. Orthiæ porrum laudat Plinius 19. c. 6.

Orthiana ὀρθιανὰ, Ariæ vrbs, apud Ptol.

Orthiomagus ὀρθιόμαγος, in Phœnicia locus maritimus. Polyænus 4. in Antigono. An pro Orthosia?

Orthocorybantii ὀρθοκορυβάντιοι, Persiæ populi videntur, apud Herodotum, in Thalia.

Orthopagos, Vide *Thurium*.

Orthopanum, vide *Ortospana*.

Orthosiada ὀρθωσιάδα, ciuitatem, habet 1. liber Machab. cap. 15 in quam fugisse Triphonem naui scribit. Hanc à Iosepho *Apamia* appellari, putat Viguierius in sua Historiali Bibliotheca. Locus apud Iosephum est Antiq. 13. cap. 12.

Orthosias ὀρθωσίας, Cariæ opidum, Plinio, & Ptolemæo. Pisidiæ est in Chalcedonensi concilio. Huius etiam meminit Liuius 45.

Orthosis ὀρθωσις, Dionysio, *Orthosias* ὀρθωσιάς, Ptolemæo & Straboni, *Orthosia* Plinio; Phœniciæ vrbs. *Tortosia* hodie vocatur, testibus Hermolao & Leandro.

Orthosius ὀρθώσιος, Laconiæ mons: Isacio ad Lycophronem. vnde Orthosia Minerua apud Arcades.

Orthura ὀρθουρα, quæ & *Sornagus* (σοργάγος) Ptolemæo lib. 8. Geographiæ. at libr. 7. vocat Orthuram Sornagis regiam. Indiæ intra Gangem vrbs est. *Orissa* dicitur Castal.

Ortisia ὀρτισία, vrbs in Italia videtur, apud Phleg. Trallianum.

Ortium, vide *Orton*.

Ortobriga ὀρτόβριγα, vrbs magnitudine & multitudine hominum, inter præcipuas habetur. Sic Suidas. Nihil addit. Hispaniæ videri posset, ex vocis terminatione. in hac enim supra viginti loca in *briga* desinentia reperio. repetiet(que) lector in hoc Thesauro.

Ortogordomaris, vide *Dorgamanes*.

Orton ὀρτὼν, Ptolemęo Pelignorum vrbs, in Italia Frentanorum est nauale Straboni: quod *Ortium* nominat. *Ortona* Plinio. Sic etiam hodie, Leandro teste. Vide *Hortanum*.

Ortona,

Ortona, vide *Hortanum*, & *Orton*.

Ortophanta, Mesopotamiæ gens, apud Plinium.

Ortopla, vide *Ortopula*.

Ortopula, vrbs in ora Liburniæ. Plinius. ὀρτόπλα, Ptolemæi est.

Ortospana ὀρτοσπάνα, Paropanisi, in Asia vrbs, Straboni 11. quam eandem 16. *Orospanam* vocat. quæ & *Carura* ἡ ἄρχερα, 2 Ptolem. nominatur. *Orthospanum* Plinio. *Candahar* hodie, vt Castaldus habet. Vide *Portospana*.

Ortospeda, vide *Orospeda*.

Ortygia ὀρτυγία, elegans lucus Straboni, in maris littore, iuxta Panormum Milesiorum. Lucus etiam apud Ephesum: Tacito 3. Annal. Idem puto. Vide *Delus*, *Phesus*, *Plemyrium*, *Libya*, & *Syracusæ*.

Orubium, vide *Oruium*.

Orudii, vide *Aruedorum*.

Orudiza, ad Burgum, Thraciæ locus, Antonino. Est qui suspicatur Aphrodisia legẽdum.

Oruinium ὀρουίνιον, Aboriginum opidum, si quod aliud in eo tractu, amplum ac nobile. vbi Mineruæ tẽplum, quadragesimo stadio à Mephila distat. Halicarn. 1. Consule Notas Sylburgii ad hunc locũ. cui fere Corphinium Strabonis & Ptolemæi videtur. nisi sit ea vrbs, quæ hodie *Vrbino* nominatur.

Oruium ὀρούιον, Ptolemæo promõtorium, in Hispania Tarraconensi. *Orubium* habent Latina exemplaria.

Orum:as, Doridis ignobile opidum. Liu. 28. Videndum an pro Loryma.

Oruros, Romani Imperii termini est opidum, a Zeugmate ducentis quinquaginta mill. pass. Plinius.

Oruza, Palæstinæ vrbs. concil. Chalcedonense.

Orxantes, vide *Silus*.

Orxula, Indica gens, vltra Gangem. Plinius.

Oryba ὀρυβα, Arabum vrbs, in Palæstina. Iosephus Antiq. 14.

Orychium ὀρύχιον, Atticæ regionis locus. Stephanus, ex Euphorione.

Orygma, vide *Barathrum*, & *Selenus*.

Orymagdus, vide *Arymagdus*.

Orypei, vide *Rhypai*.

Oryx ὄρυξ, locus Arcadiæ, ad Ladonem fluuium. Pausanias.

Os Mæotis, vide *Bosporus* Cimmerius.

Os Ponti, & *Cyaneum*, vide *Bosporus* Thraciæ.

Osa, locus in Palæstina. Iosue 19.

Osca ὄσκα, cum aspiratione, Sardiniæ opidum, Ptolemæo. Simlerus dubitat nũ sit *Osboca* Antonini. *Salino* Nigro appellatur.

Osca ὄσκα, Ilergetum in Tarraconensi Hispania vrbs, Ptolemæo, Plinio, & Plutarcho in Sertorio. *Oscenses* habet Cæsar. Oscensis argenti meminit Liuius 14. *Eyosca* mendosè vocatur Paterculo; vbi Sertorium interemptum scribit. *Huesca* Clusio est. *Ileosca* ἰλέοσκα, malè pro Osca legi apud Strabonem, Guilandinus in libello suo de Papyro, ex Putcani sententia docet. Ego eundem Strabonem potius ὄσκα, pro *Osca* habere, cum Xylandro affirmauerim. describit enim vtramque & Oscam atque Ileoscam. Ex nummis antiquis legit Ant. Augustinus V. V. *Osca* interpretaturq; vrbs Victrix. Osca. *Osca* etiã Bæticę vrbs, apud Ptolemæum. Vide *Capua*.

Osciana ὀσκιάνα, Ptolemæo vrbs in Gedrosia.

Oscarus, Galliæ fluuius, agri Diuionensis, Aimoino & Turonense testibus. *Ousche* hodie.

Osceatini, vide *Osci*

Oscella ὄσκελλα, Ptolemæo opidum Lepõtiorum. hoc Thum Germanis, *Domo d'oscella* Italis dicitur. Scudo Castilioneo, Simlero & Vigenereo testibus.

Oscha, loci nomen, circa Palæstinam alicubi, Iosippo.

Osci ὄσκοι, gẽs in Italia, quæ interiit. Strabo 5. Aliam eiusdem nominis videtur habere, eandem cum Sidicinis, adhuc superstitem. circa Campaniam, in Samnitio. eodẽ libro, paulo infra. *Oscos* habet etiam Vibius, Samnites Italicos. Hos eosdem cum Ausonibus putat apud Strabonem Antiochus, sed negat Polybius. vt idem addit Strabo. Vicinos Lucanis facit Festus Pompeius: & antiquitus *Obscos* siue *Opscos* vocatos. *Osceatini* sunt Sosipatri 1.

Oscium ὄσκιος, fluuium, ex eodem monte quo Hebrus & Nestus, Rhodopæ vicino, oriri, scribit Thucydides libro 2.

Oscobagus, & *Oscobaras*, vide *Taurus*.

Oscori, Volscorum vrbs. In Originibus.

quæ Catonis nomine circumferuntur.

Osceron, flumen Scythiæ, habet Isidorus, in Originum 14. auctor in nominibus propriis, fide non admodum pura. Cyros fortè legendum pro ὄσκυρ@.

Oscum, locus in agro Veienti, quo frui soliti produntur augures Romani. Festus. Sed & *Obscum* scribitur.

Osdara, Armeniæ Minoris vrbs, Antonino: *Asdara*, eadem, alibi.

Osdroena, vide *Osrhoenor*.

Osen Campum (si fida scriptura) habet in Lusitania, Greg. Turonens. De Miraculis li. 1. vbi piscinam & fontem mirum describit.

Oseriates, Pannoniæ populi, apud Pliniū. ὀσεριάτης Ptolemæo.

Osericta, insula in Germaniæ littoribus, cedri genere siluosa, vnde electrum defluit in petras. Plinius.

Osi, Tacito Germaniæ populi, An hi ab *Arauiscis*, an Arauisci ab Osis in Pannoniam migrauere, incertum esse, idem refert. Althamerus eos versus Silesiam & Pannoniam locat, vbi hodie *Oppel* & *Naissa* opida sunt. Idem tamen postea scripsit eorum reliquias adhuc hærere in ripis Albis fluminis. *Osenburg* Westphaliæ fortè Reyneckio. Georg. Bruno scribit. (ex Rantzouii sententia) eos *Osel* insulam habitare. Est hæc in Sueuico mari.

Osiana, Cappadociȩ vrbs. Antoninus.

Osica ὄσικα, Ptolemæo Albaniæ vrbs. eadem videtur mihi à Strabone *Harmozica* ἁρμοζικὴ appellari. Casaubono hȩc Harmozica videtur *Armactica* Ptolemæi.

Osicerda ὀσικέρδα, Ptolemæo Heditanorum, in Hispania Tarraconensi opidum. Plinius *Ossigerdenses* appellat. Sunt qui hodie *Offera* vocant, inquit Varrerius.

Osii ὄσιοι, & *Osili* ὄσιλοι, Sarmatiæ Europæȩ gens. Ptolemæus.

Osili, vide *Osii*.

Osincum ὄσιγκον, Corsicæ opidum, Ptolemæo.

Osinius, vide *Massici* Promont.

Osintici, videtur apud Plinium vrbs in Hispania Bætica.

Osiridis Asylum, locus in Ægypto, apud Strabonem. *Osiriaca* est apud Athenagoram pro Christianis.

Osismi Cæsari, *Osismii* Plinio & Melæ, quos *Timios* τιμίους, vocat Pytheus apud Strabonem, qui eosquoque *Sismios* σισμίους, appellat. Galliæ populi sunt ad Mare Britannicum. *Osisnor* hactenus ab incolis vocari, scribit Bertrandus Argentræus. *Landriguet* nominat Cœnalis. Vide *Trecorensium*.

Osiudizo, Thraciæ vrbs apud Antoninū. Simlerus *Hostodizo* quoque legit. Alio in loco idem Antoninus *Ostodizum* habet. item *Hostrializum*. In Parisiensi codice *Hostridisum* lego.

Osmus, fluui* Thraciæ: Curopalati. Mœsiȩ Superioris videtur apud Cedrenum. *Sladitza* à Bulgaris vocari, putat Leunclauius.

Osones, Pannoniæ vrbs: Antonino. *Santo* nunc vocari, existimat Lazius.

Osopium, vide *Biliga*.

Osphagus, Macedoniȩ fluuius: apud Liu. 31. Haud procul Erigone, alio flumine.

Ospitensis Episcopatus Numidiæ. apud Vict. Vticens.

Osquidates Campestres, & alios Montanos, habet Plinius, in Gallia Aquitanica.

Osrhoenorum ὀσροηνῶν, meminit Dion, lib. 40. & Herodianus, in fine lib. 6. & principio 7. Liber Notitiarum etiam *Osrhoena* regionis Asiaticæ mentionem facit, in qua inter alia opida Cercusium nominat. Stephanus, (cui ὀσροηνὴ est) Zenodorion opidum prope Nicephorium, in ea collocat. & Edessam Sex. Rufus, *Oroeni* ὀροηνοί, sunt Procopio 3. de ædificiis. sed idem 1 Persic. *Osroena* legit, & addit sic dictam ab Osroe viro ibi quondam regnante. Erat hic Arsacis nepos: teste Pausania 5. ὀῤῥοηνοὶ Stephano. in dictione βάτναι. *Orsene* ὀρσηνὴ, fortè Ptolemæi. *Osdroena* habet Ammianus. Ex horum descriptionibus colligo eandem à Plinio *Mesopotamiæ Præfecturam* nominari. Videtur vicina Anthemusiæ, aut eadem: ex eo quod Ammianus Barnas, quam libr. 14. in Anthemusia, libr. 23. in Osrhoena describat. Vrbes huius regionis numerantur in Libr. Notit. vide *Mesopotamia* Præfectura eadem enim videtur cum hac Osrhoena: quā comprehendo inter Euphratem & Chaboram fluuium. *Afroenos* subactos a Traiano Imp. scribit Chronicon Eusebii. sed Osroenos legendum. non Agatenos, vt quidam putat.

Ossa

Ossa ὄσσα, Italiæ fluuius, in Tuscia: Ptolemæo auctore. *Marta* eo loco hodie fluere vidimus. *Larthes* ab Antonino vocari putat Leander. Vrbs Macedoniæ, in Bisaltia regione: eidem Ptolemæo. Mons Italiæ in Campania maximus, vt scribit Isacius, ex Metrodoro. *Ossa* Macedoniæ mons, Ptolemæo & Plinio: *Olira* appellatur Pineto, *Cossouo* autem Sophiano, qui eundem quoque ΚΙΖΖΑΙΟΝ ΟΡΟΣ vocat. Polyænus lib. 4. Stratagematum, describit in hoc monte locum, *Scalas Alexandri* dictum. *Ossa* ὄσσα, Peloponnesi mons, Straboni, & Eustathio in Dionysium.

Ossadii ὀσσάδιοι, Indica gens libera. circa Indum fluuium. vti conijcio ex Arrh. 6. Alexandri.

Ossarena ὀσσαρηνή, Armeniæ Maioris regio: apud Ptolemæum. sed *Tosarena* apud eius interpretes.

Osseriates, vide *Oseriates*.

Osset. quæ *Iulia Constantia* à Plinio cognominatur, Hispaniæ Bæticę opidum est, è regione Hispalis. *Triana*, Pineto interpretatur. *Seuilla la veia* Marinæo.

Ossigerdenses, vide *Oscerda*.

Ossigi, quod cognominatur *Laconicum*, Hispaniç opidum. conuentus Cordubensis. Plinius.

Ossigitania, Plinio Hispaniæ Bæticę vrbs.

Ossonaba ὀσσόναβα, Ptolemæo, *Lusturia* à Plinio cognominata. Lusitaniæ vrbs est, in Turdetanis. Pinetus *Gibraleon*, Clusius *Exuba* in Algarbiæ regno, interpretatur. Vatterius autem, ipse Lusitanus, *Estombar* vocat, Argarbiæ vrbem. cui accinit Moralis. Idem alio in loco *Faro* interpretatur. Hermolaus putat *Onobam* Pomponii esse. *Onoba* & *Sonoba*, diuisim habet Strabo. Sed Ptolemæus habet quoque *Onobalisturia* ὀνοβαλιστουρία, vnica dictione. In Bætica, aliam ab Ossonoba.

Ostama ὄσταμα, Arabiæ Felicis vrbs. Ptolemæus.

Ostana, vide *Magi*.

Ostaphus ὄσταφος, apud Ptolemæũ, Thraciæ vrbs.

Osteodes ὀστεώδης, insula, iuxta Siciliam, Ptolemæo. *Pozzelli* Castaldo dicitur. aliis *Porcelli*. Vide *Æolia*, & *Euonymos*.

Osterlingi, De his hoc Auctor vitæ Caroli Magni, quem Reineccius edidit, *Regionem Solis ad Ortum inhabitant Osterlingi, quos nomine quidam Ostualos alio vocitant*, &c.

Ostha ὄσθα, Indiæ intra Gangem opidũ: Ptolemæo.

Ostia ὠστία, Latii opidum, ad Tiberis ostia; Ptolemæo & cæteris. Sub Anco Martio coloniam factam, tradit Halicarnasseus. *Hostia* hodie adhuc. *Ostia* Lacus, meminit Liuius 27. *Pantano* hunc appellari puto. Est etiam ciuitas ad Aternum fluuium Marucenorum & Marsorum in Italia Vib. Sequestro. Ostia Aterni, vocatur in Itinerario Antonini.

Ostiai, vide *Ostiones*.

Ostidamniorum Promontorium Europæ extremum. versus Occasum est Straboni, quod appellatur Galbium. Sed Pitheæ figmenta veretur.

Ostiensis Porta, vide *Trigemina*.

Ostiones ὠστίωνες, populi ad Oceanum Occidentalem, Stephano, quos etiam *Cossinos* κοσσινοὺς, vocati ait. Pitheas apud Strabonem eos *Ostiaos* ὠστιαίοι, nominat. In Albione videntur Cãdeno, in sua Britannia.

Ostippo, Hispalensis conuentus opidum. Plinius, & Antoninus. Sunt qui *Astapa* Liuii putant. inquit Moralis.

Ostium Cyaneum, vide *Bosporus* Thracius.

Ostobalassara, vide *Scbalassara*.

Ostobara ὀστόβαρα, Bactrianæ vrbs. Ptolemæus. Per E. in prima scribit interpres.

Ostodisum, vide *Osiudizo*.

Ostra ὄστρα, vrbs Semnonum mediterranea, in Italia. Ptolemæus. *Ostra* D. Hieronymo in locis Hebraicis, locus est ab Adra vrbe Arabiæ 25. millibus distans.

Ostrache, pagus Frisiæ: vbi S. Bonifacius martyrio coronatus. vti in S. Lugderi vita habetur.

Ostracine ὀστρακίνη, Ptolem. Ægypti vrbs, quã Pinetus *Stragioni* vertit. Est locus Cõstãtinopoli, teste Euagrio 2. c. 12. & 6. c. 8.

Ostracinus ὀστρακῖνος, Arcadiæ mõs: apud Pausaniam.

Ostrani, Vilumbrorum populi. Plinius. Ab Ostra vrbe Ptolemæi, ni fallor.

Ostrensis Ager. Liber Coloniar. Ab *Ostra* verisimile est.

Ostrenus. Zotici Ostreni episcopi, non semel. meminit Callistus. (ὀστρηνός est apud Eusebium.) Baronium video pro loco habere in Armenia: ex Eusebio puto, qui eun-

dem Zoticum Comanæ vici episcopum facit.

Ostreodes, locus prope Byzantium, quem excipit Metopium promontorium. Gyllius ex Dionysio Byzantino.

Ostrianum Cœmiterium, tertio ab Vrbe lapide, via Salaria. vbi S. Petrum baptizasse, scribit Rubeus, in Rauennatium historia.

Ostrimi ὀστρίμοι, sunt montes Troiæ; Isacio in Lycophronem. sed appellatiuè *mapalia* vertit Scaliger: & *stabula*, Canterus.

Ostrobi stagni, meminit Glycas. vide *Bodena*.

Ostrogothi Populi, Claudiano in Eutropium. Sunt Sarmatiæ Europææ.

Ostuali, vide *Osterlingi*.

Osurtru, planicies Iberiæ quædam sic incolis dicta. Cedrenus. *Vrtron* legit Gabius apud Curopalatem.

Otadeni ὠταδηνοὶ, Albionis insulæ populi: Ptolemæo. *Otalini* ὠταλινοὶ, legit M.S. codex.

Otene ὠτηνὴ, regio, vbi nullus pictor, nullus nummularius, &c. Eusebius 6. Præparationis Euangelicæ. Huius etiam meminit Plinius 12. c. 13. Vide *Motene*.

Oteni, vide *Obareni*.

Oter, mons geminus, circa Opulentiam vrbē. Hygenus.

Otesini, Octauæ regionis Italiæ populi, apud Plinium. Horum meminit quoque vetus inscriptio, quam profert Zauchus in suo de Orobiis libello. *Reip. Otesinorum*.

Othene Ægypti locus, Antonino, inter Memphim & Oxyrinchum. sed alia lectione *Cana*, & *Cene*.

Othingi, vide *Bergio*.

Othios Campos, in Creta, ab Otho quodā gigante: habet Seruius in 3. Æneidos ex Sallustio. Sine aspiratione fortè legendum.

Othoca, Sardiniæ locus: apud Antoninū. Vide *Osaa*.

Othom, vide *Erham*.

Othona, Littoris Saxonici, in Britannia, vrbs. lib. Notit. *Hastengs*, a Camdeno putatur.

Othonia, vide *Volaterra*.

Othrioneos, Macedoniæ populos, nominat Plinius. inter Amantinos & Lyncestos.

Othronienses, populi sunt Plinio, circa Mæoniam: Asiæ Minoris regionem. *Otrya* fortè Plutarchi.

Othronus ὄθρωνος, vrbs & insula Siciliæ, versus Meridiem: aut secundum alios, Melitenæ; (corruptè pro Melitæ, vt puto) vt perhibet Stephanus. Othronum hanc insulam habet quoque Lycophron Isacius eius commentator, item Phauorinus. dicūt eam esse circa ostium Adriæ, inter Epirum & Italiam. huic Melitam adiacere addit, quæ protegitur Pachino promontorio. Sed ὀχθωνος legit Phauorinus. An Thoronus Plinii? Ant. Galateus ex recentiorum nauigationibus, describit Thonon quandam insulam, quæ ostio sinus Hadriatici obiicitur; & L x. M P. ab Hydrunto, & XL. à Corcyra abesse dicit. Eadem cum Othrono videtur. Othronum Sophianus *Merlere Fanu*, & *Othoni*, vernaculis vocibus interpretatur.

Othryn ὄθρυν, Cretæ mons, Hesychius.

Othrys ὄθρυς, mōs Thraciæ, Vibio. Thessaliæ Straboni. in Meliensium terra: Ant. Liberali. *Iam tristis Pholoe, iam nubilus ingemit Othrys*. sic Statius 1. Achilleid. *Othrymq; niualem*, vocat Virgil. 7. Æneid. Idem fortè eum Othryus. *Othryi* Nemoris meminit Euripidis Alcestis.

Othryus, vide *Termopylæ*.

Oties ὤτιες, Cypriorū pars, apud Stephanum: ex Ephoro.

Otolicni, vide *Satmali*.

Otomegali, vide *Saymali*.

Otopisium, vide *Topirus*.

Otrenus vide *Ostrenus*.

Otrerietes, vide *Trerienses*.

Otriculum, vide *Otriculum*.

Otris, Babyloniæ locus videtur, apud Plinium. circa Tigridis paludes.

Otroea ὀτροία, opidulū in finib. Bithyniæ, paululum supra Ascanium lacum. Strabo.

Otrya ὀτρύαι, Phrygiæ ciuitas: Plutarcho in Lucullo Vid *Othronienses*.

Otrynensem quendam Eurymachum, nominat Demosthenes aduersus Leocharem. A tribu Attica quædam verisimile.

Otthora, Phœniciæ vrbs. Lib Notit.

Ottonia Insula, cuius Crantzius meminit, nunc *Tirholm* vocatur. teste Georgio Bruno. In mari Baltico est, ad Cimbrici Chersonesi latus Orientale.

Ottorocorra ὀττοροκόῤῥα, Sericæ regionis vrbs, apud Ptolem. & Orosiū. *Salgora* Mercatori

tori vocatur. Mons est eiusdem nominis, in eadem regione, apud eundē Ptolemæum. *Ottorocorra*, populi etiam sunt eiusdem regionis Ptolemæo, quos Plinius *Attacoros* appellat; Villanouano auctore. *Attacorus* Sinus, est ibidem; Martiano. *Ottorogorram* flumen quoq; nominat hoc tractu Orosius. quo loco Æthicus *Ottacorda* legit.

Oudenoe, vide *Ister*.

Oufens, vide *Vfens*.

Ouidis Horti, vbi via Flaminia Claudiæ iungebatur. Ouidio 1. de Ponto, Elegia 9.

Ouii, vide *Messana*.

Ouilabis Antonini, interpretatur à Lazio *Lambach*, ad Drauum fluuium, in confinib. Austriæ & Bauariæ. Idem Lazius iu suis Viennæ Commentariis; producit eiusdem loci vetus monumentum, vbi legitur, *Colonia Aurelia Antoniniana Ouil.* Eugippius in Herulorum historia eam *Villobiam* nominat.

Ouim, locus in Scythia, Iornandi. Circa *Oby* fluuium (vti hic hodie vocatur) fuisse videtur. Putauerimq; hunc fluuium ab accolentium nomine nomen sortitum: aut contra. vide *Scythia*.

Ouisca, locus in Africa Propria, Byzacenę regionis. Antoninus.

Ouporum ὀυπορόν, Liburniæ mediterranea vrbs: Ptolem.

Oxcaorycus ὀξκαορύκος, Galatiæ opidum. Strabo 12.

Oxea, insula Propontidis, teste Balsamone, in Synodū vii. Vide *Oxia*, & *Auxentius*.

Oxei, Illyrica gens: Appiano. In veteri Epiro est, Antonino, in Itinerario Maritimo.

Oxeie, vide *Dulichium*.

Oxi, mons supra Cenchreas, in Isthmo Corinthiaco. Laonicus.

Oxia ὀξεία promontorium Taprobanæ insulæ: Ptolemæo. Propōtidis insula in Cōstitutionibus Emanuelis Comneni Imp. & apud Nicetam, Cedrenum, & Curopalatē qui *Acuta* legit, ex Gabii versione. Vide *Oxea*.

Oxia Campe ὀξεία κάμπη, locus ad Cephisi amnis ostium, in Bœotia. vbi Theophrastus, scribit optimum calamum nasci.

Oxiane ὠξιανή, Sogdianę regionis stagnū, Ptolemæo: quod *Oxus* Plinio: *Chorasinum* à Barbaris dici, refert Marius Niger. *Oxiana* vrbs, ibidem, eidem Ptolemæo.

Oxiani ὀξιανοί, Sogdianorū populi, Ptolemæo. Hoc nomine vocantur etiam *Chazarii* χαζαροι, & *Chersones* χερσῶνες, ab Oxo amne, qui eorum regionem interluit; teste Tzetza: *Vzalcos* Hebraicè appellari, scribit Ar. Montanus, in suo Biblico Apparatu. Vide *Scythæ*.

Oxii, vide *Oxus*, *Vxii*, & *Auxacii*.

Oximum, in Gallia pagus, auctor Surius, in vita S. Opportunæ *Hyemes* Cœnali. *Sagiensis* episcopalis sedes, Hugoni Floriacensi. Sagium; & Oximum, duo sunt in Normandia loca, ad quinque milliaria inter se distantia: vt tradit Gyraldus Cambrensis in suo Cambrensi itinerario. Vide *Auxumum*, & *Sagienses*.

Oxinus, vide *Callichorus*.

Oxiona, Sarmatiæ Europeæ populi: Tacito, de Morib. Germanorum.

Oxiopium, vrbs in Mysia Asiatica. Plinius.

Oxipetram ὀξυπέτρα, quam alii *Ariamazi* ἀριαμάζα, vocant, inquit Strabo, qui eam inter petras ab Alex. Magno proditione captas, enumerat. Sic dicta forte ab Arimazo Sogdiano (de quo Q. Curtius lib. 7.) qui eam tenebat.

Oxira ὄξειρα, Mesopotamiæ opidum.: Ptolemæo. *Olibera* peruertēre interpretes.

Oxonium, Latinis dicitur ea Angliæ vrbs, & celebris academia, quæ hodie incolis Anglis **Oxenforde**; & Britannis auita lingua **Rhydychin** dicitur. Antiquum eius nomen ignoratur, inquit Lhuydus. quibusdam tamen **Caeruortigoru**, olim dictam placet. **Osford**, pro Oxenford debere dici, docet Lelandus. Vide *Caleua*.

Oxthraca ὀξθράκα, Lusitanorum maxima vrbs, à M. Attilio excisa. Appianus in Ibericis.

Oxus ὦξος, Margianæ fluuius, apud Ptolemæum. *Geichon*, Ramusio: *Deistan*, Nigro. *Xa*, Pineto dicitur. Multa alia nomina illi tribuit Theuetus, is enim eum *Thina* vel *Tina* vocari ait: deinde addit eundem ab incolis *Nicaprach*; à Persis *Capoangch*, & ab Arabibus *Monarach* nominari. Ego eū *Abiā* vocari credo, fretus tabulis Asiaticis Abylfedeæ *Oxus* ὦξος, Aristoteli est in Mirabilibus. *Oxus* lacus, vnde oritur Oxus, est apud Pliniū; ibidē etiā *Oxii* populi. qui & *Oxiani* aliis.

Oxybii ὀξύβιοι, Straboni, Plinio & Stephano Ligurum gens est in Gallia Narbonensi. Simlerus dubitat num iidem *Esubiani* a Plinio vocentur. quod ego autem minus crediderim, facit quod Plinius ipse & hos, & quoq; Oxubios nominat in Gallia Narbonensi, quousq; Liguria tunc extendebabatur, aut potius ipsam Narbonensem cõprehendebat. *Onelie* comitatum interpretatur Pingonius, *Oberrois* Dalechampius. *Oxybius* portus ibidem, Straboni.

Oxydraca Mallis vicini, habitant inter Gangem & Hyphasidem Indiæ flumina: Straboni. Horum meminere quoque Philostratus 2. Lucianus in Dialogis, Plutarch. in Alexandro, Q. Curtius 9. Arrianus 6. Diodorus 17. Vetustior Curtii Codex legebat *Sydraca*. Vide *Pandanorum* Regio.

Oxylithum, castellum Saracenorum: Cedreno, & Curopalati *Suuri-chisar* Turcis: teste Leunclauio.

Oxymagis ὀξύμαγις, Indiæ fluuius, in Gangem erumpens. Arrh. in Indicis.

Oxynia ὀξύνεια, Græciæ vrbs, ad Ionem fluuium, qui secum Peneo iungit. Strabo.

Oxynon, vide *Callicharus*.

Oxyrinchus ὀξύρυγχος, Ptolemæo, Straboni, & Stephano, Ægypti vrbs.

Oxyrrum, & *Petrinum*, promontoria Europæa ad Bosporum Thracium, habet Gyllius, ex Dionysio Byzantio.

Oza Diuisio, locus sic dict⁹. 1. Paral. 13. Iuxta Chidonis aream: Iosepho Antiq. 7. ca. 4.

Ozalis, vide *Tinnetia*.

Ozara ὀζάρα, Armeniæ Maioris opidum: Ptolemæo. per A. in principio interpretib:

Ozarba ὀζάρβα, Thraciæ vrbs: Procopio 4. Ædificior.

Ozene ὀζήνη, regia Tiastani, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo. *Pale* Castaldo.

Ozenzara, loci nomen, 1. Paral. 7.

Ozizalensis, quidam dictus videtur, à loco, in Nazianzeni epistolis. An circa Ægyptum?

Ozoa ὄζοα, Persidis vrbs: Ptolemæo.

Ozoamis ὀζόαμις, Indiæ intra Gangem opidum, vt refert Ptolemæus.

Ozoana ὀζόανα, apud Ptolemæum, Indiæ intra Gangem ciuitas.

Ozogardana, opidum Marcellino: *Zaragardia* Zosimo dicitur. vterque scribit in eo Traiani principis tribunal ostendi. circa Mesopotamiam videtur situm.

Ozola ὀζόλα, Arachosiæ vrbs: Ptolemæo. *Axola* interpretibus.

Ozola, & *Ozolis*, vide *Locri*.

Ozus, vide *Oxus*.

Ozutæ ὀζοῦται, gens in Africa Propria: Ptol. *Zuta* sunt in Latinis Ptolemæi codicibus.

Ozzala, Autonino Galatiæ vrbs.

Ozzapolis, vide *Euzzapelus*.

Pabii παβιοι, Paropanisi gens, apud Ptolemæum. *Parisii* legunt interpretes.

Pacasiaca Sinus, in quo Samothracia insula. vt ait D. Hieron. in locis Hebraicis. Corruptam vocẽ credo.

Pacati, vide *Maurusii*.

Pacatiana, vide *Flauia*, *Maurusii*, & *Phrygia*.

Paccolinus, & *Pastolinus*, vide *Metaurus*.

Pacensis Colonia, Vide *Pax Iulia*, *Forum* Iulii; & *Vicus*.

Pachari, vide *Tachari*.

Pachia παχία, Ptolemæo Sardiniæ promontorium.

Pachinus, vide *Pachisus*.

Pachisus, Siciliæ fluuius, vbi Sex. Pompeius iuuenis interfectus est. sic Vibius, mendosè. nam in Asia interfectum hunc cõstat, ex Appiano, Dione, & ceteris. Circa Mylas autem & Naulochum in Sicilia superatum scribit Suetonius. oppressum Tacitus & Florus. *Pachinum* pro fluuio, circa Pachinum promontorium, agnoscit Aretius.

Pachius, Asiæ Minoris vicus: Appiano in Mithridaticis. Vide *Sangia*.

Pachnamunis παχναμουνις, Ægypti metropolis. Ptolemæus.

Pachomius παχωμίου, Thraciæ pagus, iuxta Lysimachiam. teste Gregora.

Pachynne. *Dextra Lebynthos erat, siluisque umbrosa Pachynne*. Ouid 2. Amandi. Malunt autem Calymne legere Scholiastes. His suffragari quodammodo videtur idem 8. Metamorph. vbi hæc, *Dextra Lebynthos erat, fecundaq; melle Calymna*.

Pachynus Portus, Ciceroni in Sicilia est, vt tradit Thomas Fazellus, qui eum *Porta*

Longobar-

golaudo vocat. *Pachynus* παχῦνος, Promontorium Siciliæ, Ptolemæo. *Cabo Paſſaro*, Fazello & Aretio.

Pacidare πακιδάρη, Indiæ intra Gangem vicus: apud Ptolemæum.

Pacinates, Italica gens videtur ex Feſto, in verbo *Peligni*. An pro Picentes? Vide *Padinates*.

Paconia πακωνία insula Siciliæ, teſte Ptolemæo. Glandorpius putat *Aponiana* eſſe, cuius Hirtius meminit, de bello Africano. *Pantalarea* à N. Nicolaio vocatur. *Maretamo* à Leandro: & *Lenica* à Nigro. Quis horum melius verterit, lectores iudicent. Mihi *Porcelli* videtur.

Pacoria πακορία, Meſopotamiæ vrbs, apud Ptolemæum.

Pacra, Syriæ locus: inter Alexandriam & Antiochiam. Antoninus. *Pagra* Strabonis & Plinii.

Paclene, vide *Pactyna*.

Pacli πακτοι, gens quædã circa paludem Mæotidẽ in Aſia: Orphæo, in Argonauticis.

Pactiana Matidia, locus in Mauritania Cæſarienſi: Antonino. Inter Cullũ & Igilgilem. An Pacatianæ in lib. Notitiarum?

Pacticus, nomen ſiluæ Gallicanæ, in vita Launomari.

Pactius, Pediculorum fluuius; in Italia: apud Plinium.

Pactolus πακτωλὸς, Ptolemæo, qui antea *Chryſoroas* χρυσοῤῥόας, teſte Solino; & eo qui ſcripſit de fluminibus. Lydiæ fluuius, aurifer eſt. E Tmolo oriens atque in Hermum deſinens vt habent Strabo & Dionyſius. Sardes tranſit, teſte Dione Pruſæo. *Pactoli* Phurium. i. munitio, locus dictus circa hunc eundem fluuium: Plutarcho. *Pactolus* etiam Bottiæorum locus, Diodoro 12. fluuium ex eo facit, in ſuo Gallico Diodoro Amiotus. Sed *Spartolus* hoc loco ſubſtituere audeo, loco Pactoli. ex Thucydidis 2. *Pactolum*. flumen Hiſpaniæ facit vetus commentator ad Iuuenalem. Commentitium autem puto, & plura geographica apud eundem. quæ vide in *Corycus*. Nec admodum curæ huiuſmodi eſſe ſolere grammaticis, fatetur celeberrimus inter hos, & inſtar omnium, ipſe A. Gellius 14. cap. 10.

Pactorum Portus, in Europæ tabula ponitur à Ger. Mercatore, in Taurica Cherſoneſo, inter Ctenim & Cherſoneſum opida. *Calamita* eum vocari, ſcribit Niger. Vide *Symbolon*, nam idem eſt.

Pactya πακτύη, Ptolemæo Thraciæ vrbs eſt. *Panido* Sophianus vocat. Vide *Paros*.

Pactyes πακτύης, Agri Epheſiorum mons: Straboni.

Pactyica πακτυϊκὴ, Perſiæ regio verſus Aquilonem videtur, apud Thaliam Herodoti. Vrbs Caſpatyrus eſt huius regionis. ibidem.

Pactyne πακτύνη, & *Paclene* per ν. nomen vrbis Lexicon Phauorini.

Pacura πάκουρα, Meſoliæ regionis vrbs, in India intra Gangem, Ptolemæo. *Palura* legunt Latini interpretes.

Pactus πάκτος, Syriæ locus, vnde Galbanus venit. Theophraſtus 9 Hiſt. Plantar. An circa Amanum montem? ſic ex Plinio cõiicio.

Pacyris fluuius, iuxta Carcinitem ſinum. Plinius. vide *Hypacyris*.

Padæi παδαῖοι, Indiæ populi, qui ægrotãtibus, antequam moriantur, veſcuntur, vt tradit Herodoti Thalia: & Tibullus 4. *Vltima vicinus Phœbo tenet arua Padæus*. Sabæus mauult legere vir quidem doctiſſ. hoc verſu, fruſtra.

Padan, vide *Phadana*.

Padaneas Siluas, habet Solinus. cap. 23. ad Padum fluuium. quas antiquitas ſuccinũ fleuiſſe, fruſtra credidit.

Padargus παδάργος, exiguus amnis Perſiæ. Arrh. in Indicis.

Padaſia, vrbs apud Cedrenum. Aut Galatiæ, aut Armeniæ videtur. *Phadaſia* Curopalati eſt.

Padichora, vide *Armozum*, & *Badechora*.

Padinates, VIII. regionis in Italia populi. Plinius. An Pacinates Feſti? quos ex Illyrico oriundos ſcribit?

Padoa, vide *Paduſa*.

Padus, vide *Eridanus*.

Paduſa, quondam *Meſſanicus* appellatus, ait Plinius, *Padoa* παδόα, a Polybio libr. 2. dicitur. Iornandes eam *Aſconis* Foſſam vocat. Paduſam amnem etiam Virgilius cognouit, lib. 2. Æneid & *Stagna Paduſæ*; Claudianus. Vibius *paludem* vocat. Foſſa eſt anguſta, quæ ex Pado flumine Rauennam ducit. Et hodie *Canale d*

S. *Alberto* nominant, Nigo teste. Hanc aliquando nauigaui, extenditur in duodecim millia pass. stagnaus est, & tam arcta alicubi, vt remis non pateat locus, tamq; vadosa, vt cymbas, quas paruas tantum fert, per lutum, manibus trahere oporteat. A pago ad eius caput sito, nomen habet. Erythræus tamen in suo Indice scribit *Premernum* vocari. De hac Padusa, ceterisq; Padi ostiis, lege Rubei Rauennatium histor. 1. cap. 6.

Padyandus, vide *Polyandus*.

Paanenses, & *Paonida*, vide *Pæonidem*.

Paania Inferior, & Superior, duo municipia Pandionidis tribus: in Attica. Suidas.

Paanienses, vide *Pæonidas*.

Paanium παιάνιον, Acarnaniæ opidum: Polybio 4.

Pædalii παιδαλίοι, Indica gens, quæ nō sacerdotē, sed prudentissimū quēq; sacris præficit Stobæus de Iustitia: ex Nicol. quodam.

Paeessa, Coæ insulæ vrbs, quæ intercidit, vt tradit Plin. Melius ποιήεσσα, vt Stephano, Suidæ, & Straboni; quā in Cartheam translātam scribit. *Loepessa* corruptè apud Probū in Georgica. Vide *Nedus*.

Pæmani, Cæsari sunt Belgii populi. **Peelanders** (hi in Brabantia sunt) eos vertit Diuæus. Huberto Leodio autem in Arduenna silua sunt: vbi nunc *Pemont* vicus est.

Pana παῖνα, Atlantici maris insula: apud Ptolemæum.

Panorum meminit Eumenius Rhetor, in Britannia insula. Prauā lectionē putat Cādenus: qui pænarum restituit, appellatiuè.

Pæonia, & *Pannonia*, Pæones & Pannones siue Pannonios apud auctores sæpius confundi video. hos optimè distinguit Dion libr. 49. Is enim scribit Pannonios ad Istrum fluuium à Norico vsque ad Mysiam Europeam, Dalmatis vicinos habitare. Pęones verò ad Rhodopen montem, & Macedoniam maritimam. Herodotus Pæones ad flumen Strymonem statuit. Pæones habet etiam Ptolemæus in Macedonia ad Haliacmonis fluminis fontes. Vide *Macedonia*, *Pannonia*, & *Emathia*.

Pæonidem παιονίδα, paludem habet Ælianus 17 Animal in qua pisces quosdam procreari scribit, quos si pabulo pecori obiicias, eis adhuc palpitantibus expletur libentius; quam ceteri boues fœno. contra ab eorundem mortuorum esu tantopere abhorret, vt non attingat. Quibus in terris sit, non addit. An in Pæonia, Thraciæ regione? sic puto. & Prasiam paludem ab Herodoto nominari.

Pæonidis, vide *Pæonidas*.

Paopla παιόπλαι, Thraciæ gens: Herodoto.

Papia παπία, Ptolemæo Mauritaniæ Cęsariensis opidum.

Pasa πάσα, lacus qui potu, & vestib. expurgandis idoneus est. vt refert in suis Problematib. Aristotel. Vbi sit locorū, ignoro.

Pasarca πασαρκαι, gens sub Caucaso habitans. Stephanus.

Pasici populi, ad Scythicum sinum, maris Caspii: Pomponio. Vide *Pesici*.

Pastanus Sinus, Plinio in Bruttiis: à Pæsto vrbe nomen sortitus: qui & *Posidoniates*. *Golfo Agropolitano*, à Leandro dicitur, *di Salerno* ab Ananiense, & Mazzella. *Pastana* valles sunt apud Solinum.

Pastos, vide *Parium*.

Pæstum, Melæ, quæ Græcis *Posidonia* ποσειδωνία, vt Plinius prodit: Colonia est Liuio & Patercul. Lucaniæ maritima vrbs, teste Philargyro. *Acropoli* à Pontano; à Nigro vocatur *Gripoli*: Leandro nomen *Posidonia* retinet. Vide *Neptunia*.

Pasula πασοῦλα, Turdetanorum in Bætica, opidum: apud Ptolemæum.

Pasures, vide *Igaditani*.

Pasum, vide *Pasus*.

Pasus παισὸς, & *Pasum*, vrbs Troadis inter Lampsacum & Parium opida. Hanc poëta quoque *Apæsum* ἄπαισον, vocauit, auctore Strabone, libro 13. *Pasus* est etiam fluuius ibidem, eidem Straboni: & Eustathio, in Homerum.

Pata, Indiæ vrbs maxima & populosa: quę Alexandro magno portas aperuit. eumque eius victi humanitate, receperūt. Polyænus 4. de Alexandro. interprete Vulteio.

Patalia παταλία, Thraciæ regio; apud Stephanum.

Pataonium, Calletiæ in Hispania opidū. lib Notit. corruptè fortè, pro Petauonium.

Pati παῖτοι, Thraciæ populi: apud Herodot. 7. *Paticapaitia*, Thracię est regio, inter Hebrum,

Hebrum & Melam fluuios: Arrhiano 1. Alexandr.

Patica, Vide *Pati*.

Patu παῖ©, vrbs Arcadiæ videtur, apud Herodotum, in Erato. Vicum dicit Pausan. Non procul à Sorone.

Pauensis loci Mesopotamię, meminit lib. Not.

Pasfuriana, vide *Palfuriana*.

Paga, Lyciæ vrbs: Eusebio 8. Hist. Eccles. vnde Apphianus martyr. Thessaliæ videtur vrbs, apud Suidam. vide *Pega*.

Pagaticus Sinus, vide *Pelasgicus*.

Pagala παγαλα, locus maritimus Carmaniæ videtur; apud Arrh. in Indicis.

Paganorum insulam, habet Marcellinus Comes, in qua Zeno Imper. Plagio gulam frangi præcepit. Illyrici maris insulam putarim, quam hodie *Pago* nominant.

Pagasa, in Magnesia vrbs, Apollonius. Pagasæos colles, habet Ouid. 5. Fastor. vide *Demetrias*, & *Agassa*.

Pagasitus, & *Pagasiticus*, vide *Pelasgicus*.

Pagida, vide *Belus*.

Pagasse, vrbs in Magnesiæ promontorio. Pro *Pagasa* æstimo.

Pagonis, Peloponnesi portus, circa Saronicum sinum. Mela, Vide *Pogon*. sic enim per O. in prima legendum, cum doctissimo An. Schotto putauerim.

Pagos παγος, mons in AEolide, circa Meleten fluuium. Pausanias in Achaicis. Vide *Corinthus*.

Pagra πάγρας, Cyresticæ Syriæ regionis vrbs, agri Antiochiensis: adiacens Gindaro opido. Strabo & Plinius. In Pieria, vicina regione, est Ptolemæo. Portus quoque ad mare Euxinum, in Sarmatia Asiatica, in Arrhiani Periplo. Ciliciæ opidum est, Cedreno, & Glycæ. vide *Pacra*.

Pagrasa παγρασα, Indiæ extra Gangem, vrbs, Ptolemæo *Perperi* Castaldo.

Pagrum, vel *In Pagro*, opidum circa Cordubam, in Hispania; Antonino. *Ipagrum* etiam legit Simlerus.

Pagyda, flumen Africæ Propriæ: apud Tacitum 3. Annal.

Pagyrita παγυρῖται, Sarmatię Europææ gẽs. Ptolem.

Pahu, vide *Phogor*.

Paiperta παιπερτα, Armeniæ castellum est, apud Cedrenum, & Curopalatem.

Palacia, vide *Placia*.

Palacium παλάκιον, Tauricæ Chersonesi vrbs: Straboni. vide *Badatium*, & *Placia*.

Palaa παλαια, Straboni Cypri opidum est. *Pelandre* nunc, Lusignano. Apud eundem Strabonem est vicus, in Mysia Asiatica, cxxx. stadiis ab Anderis. Idem lib 12. habet *Palaam* in Isauria. Pausaniæ est Laconicus vicus. Est & vrbs in Cephalenia insula: Polybio 5. Phlegon Trallianus habet locum sic dictũ, vbi scribit mulieres sex annos natas parere. Vide *Paleis*.

Palaalatica, statio ad Euxinum mare, in Sarmatia Asiatica. Arrhiani Periplus.

Palaamyndus, vide *Myndus*.

Palaepetra, locus circa Constantinopolim? Cedreno.

Palaapolis, vide Emporia, & *Panormus*.

Palabisca, vide *Palauisca*.

Palabyblos, Vide *Byblos*.

Palagambrium, vide *Gambreium*.

Palamagius παλαιμαγεια, vicus Mareotis: apud Ptolem.

Palamyndus, vide *Myndus*.

Palaon Beudos, vide *Beudos*.

Palaogoni, vide *Taprobana*.

Palaontichus, vide *Gage*.

Palaopharsalus, vide *Pharsalus*.

Palaotrium, Athi montis vrbs: Plinius.

Palapaphos, vide *Paphos*.

Palapatma παλαιπατμα, emporium Indię intra Gangem. Arrianus in Periplo. vide *Balipatna*.

Palapercote, vide *Percote*.

Palapharsalus, Phthiotidis in Thessalia vrbs. Straboni 9. vbi Septimius Floreus intelligit eandem esse cum *Thebis*. Huius Palæopharsali meminere quoque Liuius, Eutropius & Orosius.

Palepharus, Thessaliæ vrbs: Liuio trigesimo secundo, corruptè vereor, pro Palæpharsalus.

Palapolis, fuit haud procul inde, vbi nunc Neapolis sita est; duabus vrbibus populus idem habitabat, inquit Liuius, lib. 8. Cumanorum vrbs. quam Leander scribit hodie *Torre de igioparelli*, vel *Poggio reale* esse. Est

locus prope Neapolim (vt tradit Amb. Leo, in suis Nolanis Commentariis) ad tria millia passuum, prope mare, & montem Vesuuium, in ipsa via quæ Neapoli Nolam fert. De Palæpoli & Neapoli consule Fernandi Loftedi opusculum, de Puteolanorum territorio, Italicè scriptum Vide *Gythium*.

Palærus παλαιρ͂ος, Acarnaniæ vrbs: apud Strabonem. Thucydides παλαιρ͂ος legit.

Palæscamandrus, vide *Scamandrus*.

Palæscepsis παλαίσκηψις, Troadis opidum. Plinius & Ptolemæus. item Athenæus, qui scribit hoc à rege Persarum datum Themistocli in vestes & stragula. Hoc nomen autem ad alia multa loca extendi, scribit Strabo 13.

Palæsimundus, vide *Palesimundus*.

Palæste, vrbs Orico vicina, in Epiro. vt habet interpres Lucani Sulpitius lib 5. in hunc versum *Lapsa, Palæstinas vncis confixit arenas*. Sed ad ipsum interpretem, vbi de hoc loco plura. vide *Pharsalus*.

Palæstenorum παλαιστηνῶν, agrum in Sicilia, circa Messanam alicubi, habet Appianus 5. Ciuilium.

Palæstina παλαιστίνη, Ptolemæo Asiæ regio: quæ in Sacris literis *Pelisthim*, *Canaan*, & Terra Promissionis vocatur. φυλιστιείμ 70. interpretibus. D Hieronymus in locis Hebraicis, ait notandum esse apud historicos, quod *Iudæa* ad Palæstinam; *Galilea* verò & *Samaria* ad Phœnicen pertineant. *Cananæi* eius incolæ. Hodie ab Europæis omnibus, variis vocabulis, pro linguarum differentia, sed idem significantibus, *Terram Sanctam* nominant. *Palæstina I.* mentio est in Authenticis, in qua vrbs Cæsarea Strabonis. *Palæstine I I.* & *Salutaris* meminit liber Notitiarum. *Palæstina* Tertia: vide *Arabia* Petræa. *Palæstina Syria*, Galeno est, vbi Iudaicum lapidem inueniri scribit. pro *Iudæa* videtur. Euseb. enim 10. Præp. scribit suo tempore hanc sic appellatam. *Palæstina* Petra; Agatarchidi locus est circa Arabiam Felicem. Vide *Sittacene*, & *Interamna*.

Palæstina Aqua. Ouid. 2. Fastorum de Dione: *Venit ad Euphratem comitata Cupidine paruo, Inque Palæstinæ margine sedit Aquæ.* Sunt qui Euphratem sic à poeta nominari opinentur. Sed Syriam hunc adluere scio, Palæstinam non item. Tigrim malim in Assyria interpretari, vbi Sittacenam regionem lambit, quæ teste Plinio, etiam Palæstina dicta fuit. Venit itaque primum ad Euphratem, deinde ad Tigrim. Lege quę huc pertinent quæ idem quarto Metamorphos. *Stagna Palæstini credunt coluisse figura*.

Palæstina Libyca, est apud Vopiscum, in Aureliano. An pro ea Palæstinæ parte quę versus AEgyptum?

Palæstinus, vide *Strymon*.

Palætyrus, vide *Tyrus*.

Palæuisca, vicus Pentapolis regionis, in Africa. Synesius, Epistola LXVII. *Palæbisca* Phauorino.

Palæus παλαιὸς, Ciliciæ portus. testis Cōstantinus Porphyrogenneta, nondum editus, sed Latinè interpretatus tamen à Bon. Vulcanio, è cuius musæo studiosis propediē edetur.

Palamedium, opidum Troadis fuit, vt Tradit Plinius.

Palanda παλάνδα, Indiæ extra Gangem vrbs in Aurea Chersoneso, Ptolemæo. *Pan* dicitur Castaldo. Ibidem *Palandas* fluuius est quoque eidem Ptolemæo.

Palanta πάλαντα, vrbs Corsicæ insulæ. Ptolemæo.

Palanteum, Vide *Palantium*.

Palantia παλαντία, Vaccæorum vrbs, in Tarraconensi Hispania, apud Ptolemæum, & Appianum, item Strabonem. sed duplici L L. *Pallantia*, Areuacis autem hic eam tribuit. *Palencia*, Clusio. Simlerus putat *Peralanciam* esse, apud Antoninum. Est Pallantia duplici L L. fluuius, eidem Ptolemæo, in eadem regione.

Palantium παλάντιον, Arcadiæ opidum, Stephano, & Trogo Pompeio. Pausaniac scribit ab Antonino Imp. ex vico vrbem factum. *Palanteum* vocat Liuius. Vide *Palatinus*.

Palarii, Illyriorum natio: apud Appianū, in Illyricis.

Palas, vide *Capellatium*.

Palasse, vide *Chone*.

Palatini, Hispaniæ citerioris populi. apud Frontinum & Aggenum de Limitibus agrorum. *Palatinos* Campos hic quoq; nomit Orosius 7. c. 4. Etiam qui Palatium agri Reatini incolunt. Varro. *Pa-*

Palatinus Mons, (Vrbis Romæ) primo *Palatium* vocatum, scribit Liuius libro 1. *Pallantium* primum nuncupatum, sed aliquanto post mutatum esse nomen, & detractis literis L. & N. *Palatium* dictum, tradit Pausanias libro octauo. *Palatium* à Næuio *Balantium* appellatum, Varrone teste. *Euandrius* vocatur a Claudiano.

Palatium, Aboriginum opidum. 25. stadiis à Reate: prope viam Quintiam. Halicarnasseo primo, & Varroni quarto. Item Rhetiæ locus Antonino, inter Tridentum & Veronam.

Paldriacus locus, in Rhotomagensi territorio: Vita S. Ansaberti. Quatuor millibus distat à Fontanalle.

Palea, Vide *Dyme*.

Palcar, locus vergens in mare: Ammiano. Circa Pamphiliam aut Ciliciam.

Paleis, vrbs Cephaleniæ insulæ, apud Pausaniam, & Thucydidem: *Palea* Polybio 5. quam Sophianus *Palichi* vocat. *Palenses* prisco nomine *Dulichii* sunt appellati; inquit Pausanias. Sed in eo errare Pausaniam, docet Camerarius, in suis Homericis Commentariis; Homerum enim manifestè Dulichium insulam facere, ostendit. Apud Hesychium tamen Dulichium Cephaleniæ vrbs est. Vide *Dulichium*.

Palensana, Vide *Italia*, *& Forum* Vulcani.

Palentiana Massa, loci nomen, apud Cassiod. in Variis 5. ad Theobaldum. In Italia putarim.

Palesimundus, Plinio Taprobanæ insulæ vrbs est. *Patzin* à Pineto vocatur. Ptolemæo auctore tota hæc insula Πάλαι σιμούνδου vocata fuit. *Palesimūdum* fluuium habet in hac insula, Plinius.

Palestina, tractus Piceni, de quo vide *Interampna*. Scribendum puto *Pelestini*.

Palethre, vide *Diocletianopolis*.

Palfuriana, Hispaniæ Citerioris opidum: Antonino. XVII M.P. a Tarracone. *Pafuriana* legebat quoque Simlerus.

Pali πάλοι, Campi Arcadiæ, Phalanto monti subiacentes. Pausanias. *Pali* πάλοι, Scythicæ gentes: quemadmodum & *Napes* Νάπης, nomina à duobus fratribus sumsere: vt habet Diod. Siculus 2.

Paliana παλίανα, Sericæ vrbs, Ptolemæo. *Pancenia* apud Castaldum est.

Palibothra παλιβόθρα, Indiæ intra Gangem opidum, apud Mandrales, vt habet Ptolemæus. *Palimbothram* παλίμβοθρα, vocat id Arrianus de Indicis, sed in Gedrosiorum finibus. ad Erannoboæ & Gangis confluentia. Per A. in penultima est apud Dionem Prusæum. Hanc prius *Fresiam* vocatam, adfert Suffridus. & inde natam Frisiorum gentem. credat Iudæus apella. *Vothara* nomen habet apud Nigrum; *Iadason* apud Theuetum, *Ana* fortè est, inquit Mercator. Vide *Mandrala*.

Palica παλική, Siciliæ vrbs, Stephano, & Diodoro libro 11. teste: *Paleconia* hodie dici, Aretius & alius quidam anonymus libellulus non inutilis mihi testes sunt.

Palici παλικοί, qui & *Delli*, *& Crateres* κρατῆρες nominantur, lacus siue fontes in Sicilia sunt; qui continua eructatione, ad tres circiter cubitus in altum efferuntur, cadentes que in seipsos recipiuntur. Horum historiam & nominis originē, vide apud Macrobium, & Dio. Siculum, in fine lib 11 item apud Thom. Fazellum, qui scribit eos hodie *Naphtha* vocari. *Pallicinum* fontem habet quoque Stephanus. Est & *Palistus* Siciliæ lacus, prope alueum Symethi amnis, Iulio Materno. *Palicorum* delubri in Sicilia meminit quoque Diodorus 36.

Palimbothra, Vide *Palibothra*.

Palimbon, episcopatus sub sede Damascena. Tyrius.

Palinæum παλιναῖον, mons in Chio insula. Eustathio Vide *Pellenæum*.

Palindromos παλίνδρομος, Ptolemæo Arabiæ Felicis promontorium est. *Acila* Plinii est, auctore Villanouano.

Palinti παλίντιοι, Italiæ populi, qui postquam debellati essent à Romanis, agrum illis ademerunt: qui verò eis fauisse videbantur, ciuitate donarunt. Diod. Siculus 20. An Pellenii Lycophronis?

Palinormicum, vide *Apsasium*.

Palinurus παλίνουρος, Plinio, Virgilio, Paterculo, Horatio, Dioni & Straboni, promontorium Pęstani sinus. portum dicit Halicarnasseus 1. De eodem Virg 6. A Ene. *Æternumq; locus Palinuri nomen habebit.* Niger *Paliuro*, Castaldus *Cabo Palemudo* appellat. Videtur quoq; ex Liuii lib. 27. locus ad Ægeum mare, circa Ioniam alicubi.

Palinza, vide *Orosa*.

Paltonenses, Calabriæ populi sunt apud Plinium Per B. *Ballionenses* alius codex. & item alius *Baltonenses*.

Palrenses, sunt in Acarnania: Thucydidi 2. Vide *Palerus*.

Palisciu παλίσκιος, ager, in Arcadia: Pausaniæ.

Paliscus, vide *Palici*.

Palitinios, episcopalis sedes, sub Sergiopoli vrbe. Guil. Tyrius.

Paliura παλίουρα, Macedoniæ vrbs, ex qua oriundus Antipater Iolai F. Suidas.

Paliuri παλίουρος, lacus, in quo conchylium: Ptolemæo. In Africa, Cyrenaicæ regionis. *Paliurus*, vrbs Marmaricæ: apud eundem quæ *Paniurus* Antonino.

Palla πάλλα, Corsicæ insulæ vrbs, Ptolemæo. *Palma* Antonino. S *Bonifacio* hodie, vt Niger tradit. Insula maris Indici, est apud eundem Ptolem.

Pallacana Cepa, est apud Apitium 9. cap. 1. Culinariæ. An à loco, nondum mihi constat.

Pallacopa, & *Pallacotta*, vide *Pellaconta*, & *Baarsares*.

Palladis Petra, locus sic dictus è regione Troezenæ. Euripides in Hippolyto. *Pallatides* Scopuli, sunt apud Callimachum. Circa Creium montem. Vide *Laurium*.

Pallantia, vide *Palantia*.

Pallantias, & *Pallas*, vide *Triton*.

Pallantis Monumentum, via Tiburtina, intra primum ab Vrbe lapidem, Plinius 7. Epistola. *Pallantianos* Hortos, habet Frontinus 1. Aquæd. iuxta ripum Herculaneum.

Pallantium, vide *Palatinus*.

Pallatides, vide *Palladis* Petra.

Pallena παλλήνη, Macedoniç peninsula inter Thermaicum & Toronicum sinum: quæ *Phlegra* φλέγρα, antea quoque dicta fuit. auctoribus Herodoro, Theone, Polyæno, & Halicarnasseo. qui eam sub Thracia describit, regione confini. Sic quoque Stephanus & Eustathius, apud quem etiam *Cassandriæ* peninsula vocatur. Hæc *Patalena* Ptolemæi est. Palleuen dictam à Palla Sithonis filia, tradit Phylargyrus ad Virgilii Bucolica. *Pallene* quoque Plinio & Stephano vrbs est, in hoc Chersoneso. ea Sophiano *Canistro*, Nardo autem *Tarcho* dicitur. Eustathius quoque in ea Pallenem montem habet. *Pallene* vna ex Halcyoniis insulis, est apud Suidam. Apud eundem & Stephanum, est municipium Antiochiæ tribus, in Attica. *Pallenen* Hyperboream habet Ouidius 15. Metamorph. vbi viri in aues mutantur, cum ter Tritoniacam paludem subierint. Hunc locum videtur Sequester in opus suum transtulisse, hac formula, *Triton [palus] Thraciæ, in quo qui se nouies immerserit, in aucem conuertitur.* Vide *Pellena*, & *Chersonesus Thracica*.

Pallenenses παλληνεῖς, Atticæ tribus gens. Phauorinus. A Pallene fortè.

Pallenidis Mineruæ fanū, inter Athenas & Marathonam alicubi. Herodoto primo. Huius meminit etiam Polyænus primo. *Pallenidis* Pagi, etiam Euripides in Heraclidis.

Pallenses, vide *Nesiota*.

Palliensis populos, siue vrbem Italiæ, vbi lapidicinæ sunt, habet Vitruuius, libro secundo, cap. 7. Circa Vrbem alicubi. vbi lapidicinæ.

Pallon, Arabiæ Felicis opidum: Plinio.

Pallura πάλλουρα, Indiæ intra Gangem vrbs: Ptolemæo. Limyricæ regionis.

Palma πάλμα, Maioris Balearidis vrbs: apud Ptolemæum, Plinium, & Melam. cui colonia est. Nomen retinere scribit Ambr. Moralis. Vide *Olea* & *Palla*.

Palmaria, Plinio & Melæ, Ligustici maris insula, non longè à Tiberinis ostiis. *Palmarola* Nigro dicitur. Alii hanc *Pandatariam* putant, quæ apud eundem Plinium est. Palmariam, Pandatariam, & Ponriam, habet Varro de re rustica, hoc tractu.

Palmaris Luci, meminit Ammianus 24. circa Ctesiphonta. (Huius etiam memoria est apud Zosimum 3. vbi lucum palmis consitum vocat interpres. *Phoenicum* ni fallor Procopii.

Palmensis Ager, in Piceno, Plinius. vide *Balnensis*.

Palmetum, vide *Phoenicum*.

Palmisus παλμισσός, vrbs. Phauor. Lexicō.

Palmyra παλμύρα, Syriæ vrbs, Ptolemæo. in Phœnicia ad Libanum describit Procop. 2. Ædif. Vlpianus coloniam facit, vt habet Onu-

Onuphrius. Hæc quandoque *Hadrianopolis* vocata fuit, vt scribit Stephanus. Syrorum quoque lingua *Thadamora* dicta fuit, vt tradit 8. Antiq. Iosephus. A. 70. interpretibus *Thamor* nominatur. item *Thebmor* 2. Paralip. 8. *Amegara* an hodie dicatur, subdubitat Guil. Tyrius. *Palmyram* haud longè ab Euphrate describit Appian. 5. Ciuil. An alia à Ptolemæi? perquirendnm. Eandem ego putauerim, atq; à Ptolemæo peccatum in situ.

Palmyrena παλμυρήνη, Ptolemæo Syriæ regio. *Dedan* Hebræis est, Ar. Montano teste. *Arden* hodie vocari scribit Castaldus.

Palmyria, vide *Naupactos*.

Paloda, παλόδα, apud Ptolemæum Daciæ vrbs. *Blechisfeld* eam pi hoc loco hodie esse, Lazius non absurda coniectura existimat.

Palodis κατὰ τὶ παλῶδης, maris Ionii locus, alicubi circa Corcyram insulam videtur, ex Plutarcho, de Defectu Oraculorum. *Pelodes* Ptolemæi & Strabonis est.

Paloenta παλοενία, vrbem habet liber 5. Ciuilium, Appiani. Inter Corcyram & Brundisium alicubi videtur. Subdubito an eadem sit eum παλυς Polybii.

Palois, Æthiopiæ sub Ægypto opidum: Plinio.

Palous, vide *Palus*.

Palsicium, Italiæ Transpadanæ vrbs, periit. Plinius.

Palsum flumen, Libyæ Interioris: apud Plinium.

Paltos, Phœniciæ vrbs, Stephano, Straboni & Pomponio. Cœlesyriæ est D. Athanasio. Primæ Syriæ, in Concil. opere. *Gibel* hodie nominatur, teste Oliuario. *Paltense* opidum vocat Marcell. Comes, *Pathos* malè scribitur apud D. Clementem 7. Recogn.

Palumbinum, Samnitum opidum, Liuio 10. à Caruilio captum.

Palura, vel *Pacura*, vide *Polura*.

Palus παλυς, circa Peloponnesum vrbs: Polybio 5. locus maritimus cum statione, in Peloponneso: Curopalati. Sed *Helos* hic legit Cedrenus, & verius. Vide *Paloenta*.

Pamariensis episcopatus memoria, est apud Vict. Vticens. In Mauritania Cæsariensi.

Pambestitana Colonia, Africæ, D. Cyprianus, in Epistolis.

Pambotades παμβωτάδης, Atticæ municipium, & Erechthiæ tribum, faciunt Stephanus, & Suidas.

Pamia, vide *Epaunense*.

Pamisus παμισὸς, Messeniæ in Peloponneso fluuius, Strabone, Plinio & Pausania testibus. Straboni quoque *Amathus* ἀμαθὸς, vocatur. Idem videtur *Mamaus* μάμαος, & *Arcadiacus* ἀρκαδιακὸς nominari apud eundem. Apud Strabonem quoque *Pamisus*, & *Famissus* (vtroque enim modo legitur) videtur idem esse eum *Paniso* πανίσος Ptolemæi, Messeniæ quoque fluuio; qui *Stromio* ab incolis dicitur, vt Niger perhibet. *Pammesus* πάμμησος, hoc loco habet Plethon qui tamen Ptolemæum tanquam simia imitatur, in describenda Peloponneso. Eidem Straboni alius *Pamisus* est Messeniæ, in confinio Laconicæ. tres enim huius nominis in Messenia enumerat. Herodotus & Plinius *Pamisum* παμισὸς, Thessaliæ fluuium habent. Plinius etiam Mœsiæ Inferioris habet circa Odessum. qui *Panysus* est Ptolemæi. vide *Peneus*.

Pammesus, vide *Pamisus*.

Pammonia παμμώνια, locus in Europa, vbi vipera serpens reperitur: Nicandro. eius interpres dicit Megaridis montem esse.

Pampanis παμπανις Ptolemæo, Vicus mediterraneus Ægypti. *Pappanis* παππανις, legit Surita in doctis suis & laboriosis Cõmentariis ad Antonini Itinerarium. *Papa* ab Antonino, & *Ripampane* in Libro Notitiarum vocari, asserit Simlerus. Mihi illud non est verisimile.

Pamphagi Æthiopes, omnia mandentes. Plinius. *Pamphagi* Solino. *Pamphili* corruptè, ni fallor, apud Isidorum.

Pamphium παμφιον, Ætoliæ vrbs, Polybio 5.

Pamphylia παμφυλία, Ptolemæo Asiæ Minoris regio. quæ etiam *Mopsopia* dicitur, Plinio. Hodie *Setilia* vocari scribunt Giraua, & Alph. Adrianus: *Zina* Arabibus nominari, Theuetus ait. Petrus Bellonius autem tradit *Pamphyliam* vnà cum *Cilicia* hodie vno nomine *Caramania* dici. Marius Niger ait Pamphyliam nostro tempore in duas partes diuidi: & qua Septentrionem aspicit, *Caraman*: qua autem ad mare vergit, *Standelorum* nuncupari. *Pamphylium*

f

Mare, Eustathius *Phaselicum* vocat à Phaseli vrbe adiacente. *Pamphylia* etiam Macedoniæ vrbs. Stephan. vide *Eleuthera Cilicia*.

Pampii Coloni, à Goltzio nominantur cum Sinuessanis; in suo Thesauro. ex inscriptione antiqua.

Pampola παμπολα, nomen vrbis. Lexicon Phauorini.

Pamportus, vide *Nauportus*.

Panathai, vide *Panellenes*.

Panachaicus παναχαικος, Peloponnesi mons, in Achaia: Patris imminens, vt ait Polybius 5.

Panacra πάνακρα, Cretæ mons, circa Idã: Callimacho in hymno Iouis; & *Panacrum* Cretæ vrbs: Stephano.

Panactum πάνακτον, Atticæ castellum; Pausaniæ, & Thucydidi 5. inter Atticam & Bœotiam: Suidæ Bœotiæ attribuit Photius in Electis. Demosthenes eius quoq; meminit, & Plutarchus in Alcibiade, Demetrio, & Nicia.

Panæi παναῖοι, Hedonorum circa Amphipolim in Thracia gens: apud Thucydidem & Stephanum. πανανοι, legit Lexicon Phauorini.

Panama, locus in Samo: Plutarcho in Quæstionibus Græcis.

Panætolium, Ætoliæ mons: Plinio.

Paneura πανεύρα, Indiæ vrbs, iuxta Indum fluuium. Stephanus.

Panagra πάναγρα, Libyæ Interioris vrbs: apud Ptolemæum.

Panapio, videtur Tusciæ locus maritimus, apud Antoninum, III. M.P. à Pyrgis. *Anio* videtur Melæ.

Panara πάναρα, Pancheæ insulæ, Arabiæ Felicis opidum: Diodoro 5. Qui in ea habitant, ministri Iouis Triphylii dicuntur. Huius templum hinc abest 60. stadiis.

Panarrhoea παναῤῥοία, Armeniæ vicus: Cedreno.

Panasa πανάσα, Indiæ intra Gangem opidum: Ptolem. Aliud à Panassa, eiusdem.

Panasium, Nicetæ circa Phrygiam vrbs.

Panassa πάνασσα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo. Hanc Mercator in sua vniuersali tabula, *Pandasgu* vocat.

Pancale, vide *Amorgus*.

Pancalea, campus est latus, ac rei equestri aptus, proximè Alyn fluuium situs. Cedren.

Panchæa, Oceani insula, circa Arabiam: in quo Fanum Iouis Triphylii in monte. Vt refert Eusebius de Præpar. Euangeliea, ex Euangelica, ex Diodoro. Huius meminit quoque Plutarchus, in Iside. vbi dicit hos Pancheos, vti & Triphylios, nusquam gentium exstare: aut vnquam exstitisse. atque mera Euemeri Messenii esse figmenta. *Panchia* Seruio Arabia est. Prope Panchaiam in Solis vrbe Phœnicem auem nidum suum deponere, scribit Plinius 10. cap. 2. *Panchaiam* quoque vocari, Palæstinæ oram maritimam, annotauit Ar. Montanus, in Varia Republica. quo auctore, ignoro.

Panchariana Statio, in Africa: Ammiano.

Panchrysos, vide *Berenice*.

Pancœnus πάγκοινος, stagnum apud Inferos. Suidas.

Pancor, vide *Fassella*.

Pancratiana Porta, vide *Aurelia*.

Panda, fluuius in Sotacis; Tacito 12. Annal. Opidum in Sogdianis: Plinio & Solino. Vide *Drepsa*.

Panda, vide *Pandaa*.

Pandaa, gens Indica; quam fœminæ tenent. cui prior regina erat Herculis F. Solinus & Martianus. Regionem ab ea sic nominatam, tradit Arrianus in Indicis. Huius regionis vrbs est Nisa. *Pandæ* sunt Stephano. & πανδουων χώρα Ptolemæo. Indiæ intra Gangem Vide *Pandanorum*.

Pandasia, vide *Pandosia*.

Pandana, vide *Saturnia*.

Pandanorum Regio, πανδωνῶν χώρα, in India intra Gangem est Ptolemæo. Hanc Niger putat *Oxydracarum* ὀξυδρακῶν, esse. vtriusq; meminit Strabo. diuersam itaq; puto.

Pandari populi, vide *Ponamus*.

Pandarum, vide *Tanadaris*.

Pandasso πανδάσσα, Indiæ extra Gangem opidum. Ptolemæus.

Pandataria πανδαταρία, Tyrrheni maris insula, Plinio, quæ *Palmarola* Collenutio, & Fazello, *Palmaia* autem Celso Cittadino. Hanc Pandatariam vnà cum Pontia se conspicuã è Speluncis præbere, scribit Strab. 5.

Pandion, collis in Caria regione: Pomponio, in mare emissus, circa Doridem.

Pandionis πανδίονος, regio, in India intra Gangem. Ptolemæo. *Candionorum* legit idem, alio in loco. Vide *Modura*.

Panda-

Pandonia, vide *Panthia*.

Pandora, vide *Thessalia*.

Pandoræ, populi in Indicis quibusdã conuallib⁹. annos ducentos viuunt. in iuuenta candido capillo, qui in senectute nigrescit. Plinius.

Pandosia πανδοσία, Lucanorum vrbs, in Italia, Trogo. Oenothriæ quondam regiam fuisse, scribit Strabo. *Pandæsia*, per Æ. diphthongon in secunda habet Plutarchus de Fortuna Rom. *Mardoniam* à Theopompo appellari, tradit Mar. Niger. *Castrofranco* hodie nominari scribit G. Barrius. *Mendicino* Prosper Parisius. Huius incolas putat idem à Plinio *Acherontinos* appellari, ab Acheronte fluuio præterfluente. *Pandosia* in Cassiopia vrbs: Straboni, Trogo, & Suidæ. in Epiro. Thesprotiæ eandem adscribit Stephanus.

Paneas πανεάς, Phœniciæ opidulum: Stephano & Plinio. Vide *Panium*, & *Cæsarea*.

Panebi πανῆβοι, Libyca gens, apud Stobæum, de Sepultura. Regis exstincti corpus obruunt terra, caput autem abscissum & inauratum in delubro collocant.

Panellenes πανέλληνες, sic omnes Græci vocantur. Pausanias & Steph. Item *Panachæi*.

Panelus πάνηλος, vrbs iuxta Pontũ: Steph.

Panephysis πανέφυσις, Ægypti opidum: Ptolemęo, & Ioanni Cassiano eremitæ. Per E. in penultima, concilio Ephesino III.

Paneum, vide *Pantum*.

Pangæus παγγαῖος, Thraciæ mons est, Plinio auctore, & aliis. Dioni Macedoniæ est, adiacens vrbi Philippi. quæ tamen aliis in Thracia est, sed Macedoniæ confinibus. Antea *Carmanius* καρμάνιος, dicebatur, vt scribit auctor de Fluminibus. Hodie *Malaca* & *Castagna* nominari, apud Bellonium legitur. Vide *Pieria*.

Panhellenius mons, in Ægina insula. Gyraldus Syntagmate Deorum 2.

Panhermus, vide *Panormus*.

Pania πανία, Ciliciæ nauale est Stephano. Circa Aleium campum. Vide *Arcadia*, *Iberia*, & *Æsculapii*.

Paniardi, vide *Iordis*.

Paniardis πανιαρδίς, Sarmatiæ Asiaticæ vrbs: apud Ptolemæum.

Panigena πανίγαινα, Ptolemæo, *Nanigæna* interpretib. Indiæ intra Gangem vrbs.

Panigeris, vide *Nanigeris*.

Pannorum vrbem, circa Galatiam, habet Metaphrastes, in S. Theodori archimandritæ vita.

Panion, vide *Panium*.

Panionia, vide *Ionia*.

Panionium πανιώνιον, lucus & vrbs in littore, iuxta Ephesum & Samnum: Stephano. Circa Mycales montem, est Diodoro, & Herodoto. locus Neptuno Heliconio sacer. Ad hunc locum collecti omnes Iones, sacrificium celebrant, quod Panionia vocabant. *Panionia* Regio Plinio. Panionium sacram regionem, vocat Mela. *Panium* vocat Maximus Tyrius, Sermone II.

Panis πανὸς, insula, in sinu Arabico: apud Ptolemæum. Videtur *Orine* ὀρεινὴ, Arrhiani, in Periplo. *Panis* vrbs Thraciæ in Europa prouincia. Synodus VI. Constantinopolitana. Vide *Adule*.

Panis Lucus, vide *Panos*.

Panis vrbs, vide *Chemnis*.

Panissa, Thraciæ fluui⁹. Plin. vide *Panyasus*.

Panium πάνιον, promontorium, Europę, parallelum Cyaneis insulis, vt illud ex Dionysio Byzantino describit Gyllius: hodie *Phanorion* vulgo vocatur. Huius Panii meminere quoq. Zonaras, Nicetas & Cedrenus. Suidæ castrum circa littus est, in finibus Heracleæ. Est etiam Palæstinæ quædã spelunca, (locum excelsum vocat Egesippus) vnde Iordanis oritur. *Paneas* à Plinio nominatur. *Pelin* corrupto vocabulo nunc dici, scribit Masius. Apud Iosephum 15. Antiq. & 1. bell. Iud. 16. item 3. cap. 16. πανιὸν locus est ad Iordanis fontem, in quo Herodes ex candido marmore templum in honorem Cæsaris exstruxit. *Panium* regio, supra Hæmum montem in Thracia: Laonico 4. vide *Paneas*, & *Panionium*.

Paniurus, vide *Paliurus*.

Panius Mons, propinquus Cæsareæ Paneadis, Palæstinæ vrbis. Callist. Vide *Paniũ*.

Pannona πάννονα, Cretæ vrbs: Ptolemęo.

Pannonia παννονία, Ptolemæo Europæ regio; quam in *Superiorem*, & *Inferiorem* diuidit. *Pannonias* Tres habet Optatus Afer, contra omnes scriptores, & nummos veteres. Hæ Pannoniæ sub Impp. Romanis, Arcadio, Honorio, & sequentibus, (vti ex Rufo, Marcellino, & Libro Notitia-

rum patet) plurib⁹ vocabulis distinctæ fuere: vti sunt *Pannonia Prima*, eadem fortè cum *Superiore*: *Secunda*, eadem cum *Inferiore*. *Sauia*, siue Ripensis, *Riparienfis* habet lib. Notitiarum, & *Valeria*. Pannoniæ *Bubalia*. item *Sabaria* meminit Aurel. Victor, in vita Decii & Didii Iuliani Impp. Hanc eandem cum *Sauia*, à Sauo flumine: illam à Bubali ciuitate sic nominatam puto. *Panno-niā Cibaliensem*, à Cibali vrbe, (quam Ptolemæus in Inferiore Pannonia ponit) habet Diaconus. *Pannoniam Sirmiensem* quōdam Gothorum sedem, nominat Cassiodorus, lib. 3. Variarum, ad Colosseum. *Amantina* Pannonia est etiam, apud Lazium; ex Ptolemæo & Plinio. Superior Pannonia hodie ab *Austria*, *Carinthia*, & *Carniola* occupatur. Inferior tota nostro tempore sub *Hungaria* est, quæ Slauonice *Wegierska* nomen habet. Sauia Pannonia, à Lazio *Slauonia* indigitatur. Valeriam, Rhenanus *Krabaten* vocat. *Pæonia* pars versus Thraciam, vbi Rhodope sita est, nunc *Clocotnitza* κλοκοτνίτζα, nominatur, inquit Eustathius. Vide Libellum Lazii Germanica lingua scriptum, de Regno Hungariæ. *Pannones* olim quoque *Pæones* dicti fuere, a Græcis imprimis: at non sine errore, quod Dion 49. docet. Non semel corruptè apud Appianum in Illyricis, Pæones pro Pannonii legitur. idem vitium in Aristotelis Admirandis: vbi de auro, apyro dicto. Vide *Amanteni*, *Hagmoia*, *Gepidi*, *Panoperos*, & *Paonia*.

Pano, vide *Panoporos*, & *Panopolis*.

Panope πανόπη, Phocidis vrbs Hesychio, Herodoto, Straboni, Ouidio. item Stephano, ex Pausania. qui dicit eam ab Homero *Callichorum* καλλίχορον, appellatum. Est & fontis nomen Atheuis. Plato in Lyside. Vide *Phanoteus*.

Panopeus, vide *Phanoteus*.

Panopolis πανόπολις, in Thebaide, vrbs Ægypti. Ptolemæus. *Pano* Antonini est. *Peanum* in lib. Notit. dici, credit Simlerus. Vide *Chemnis*, & *Panos*.

Panopros πάνοπρος, vicus Æthiopiæ, ad Barbaricum sinum; Ptolemæo. *Pano* tantum legunt interpretes, & ni fallor, sincerius. nam ipse Ptolemæus 1. Geographiæ, eundem *Panorum* Vicum πανων κώμην nominare videtur.

Panormus πάνορμος, Achaiç portus, Ptolemæo, Polyæno, & Pausaniæ, *Raphei* Sophiano dicitur. *Panormus* Samiæ terræ, est apud Liuium lib. 37. Hodie *Macri* nomen habere legitur apud Nardum, in suo Liuio Italico. Hanc Panormum eandem puto cū ea, quam Herodotus, & Thucydides 8. in ora Milesiæ, & Strabo circa Ephesum describit. *Panormus*, Ptolemæo Cretæ insulæ vrbs, in latere Septentrionali. Bellonius *Volismeni* nominat. *Mirabello* Niger. *Panormus* Cephaleniæ portus: testis Porphyrius, de Nympharum antro. ad 13. Odys. ex Artemidoro. *Panormus*, Epiri portus, apud Ptolemæum; quem Nicol. Sophianus *Panormo* adhuc appellari ait. *Panormus*, Thraciæ Chersonesi vrbs, inter Eleam & Cardiam; apud Plinium. *Panormus*, Siciliæ vrbs, Ptolemæo & aliis. Eam nostra ætate *Palermo* indigitant, Aretio, Fazello, & pluribus testibus. Polybius hanc lib. 1. in duas partes distinguit; in Veterem nempe & Nouam: quas *Neapolim*, & *Palæopolim* vocat. *Panormus*, Chalcidicæ regionis vrbs, in Macedonia teste Ptolemæo. *Terisco* fortè hodie. *Panormus*, Marmaricæ portus. Ptol. *Panormus*, etiam Achaiæ Propriæ vrbs: Pausaniæ, Thucydidi, & Plinio; iuxta Rhium, è conspectu Naupacti. vt refert Polybius 5. *Panormus*, nauale Orici, ad Mare Ionium. Strabo 7. Idem fortè cum Ptolemæi, in Epiro. Videtur etiam Cypri vrbs: apud Strabonem 1. Vide *Antigonia*.

Panorum vicus, vide *Panopros*.

Panos πανὸς, promontorium Rhodi insulæ. Ptolemæus. Ægypti vrbs, Stephano, & Straboni. *Panopolis* Ptolemæi est. Est etiam vicus ad mare Rubrum: Stephano. Itē mons in Attica regione. apud Pausaniam. Est quoque *Panos* Lucus iuxta Meroen insulam vbi Gymnosophistas habitare, scribit Heliodorus 10.

Panotia, vide *Phanoteus*.

Panotii, vide *Satmali*.

Panphagi, vide *Pamphagi*.

Panta, Palæstinæ vrbs, inter Balanæos & Laodicæam, vt videtur apud Metaphrasten in Commentario peregrinationum D D. Petri & Pauli.

Pantachus πανταχος, Ptolemæo Siciliæ fluuius, in latere exortiuo. *Pantagies* Plinio.

Panta-

Pantacius παντάκιος, Thucydidi dicitur: *Pantagia* Virgilio, & ceteris ferè Poëtis. *Panthagias* corruptè, apud Vibium. Fazellus ipsum fluuium *Porcari*, eius autem ostium *Canale* & *Bruca* appellari hodie scribit. Leandro *S. Iuliano* est. *Marcellino* ad eius ostium nominatur, in quodam libello Anonymo, de Sicilia. cui assentitur Aretius. sed *Passum Syracusarum* in mediterraneis dici, hic addit.

Pantaenses, Asiæ Propriæ populi, apud Plinium.

Pantalia πανταλία, Thraciæ vrbs, Procopio 4. Ædificior. πανταλία Ptolemæi.

Pantanus Lacus, à Plinio circa Garganum montem in Apulia Daunia descriptus; creditur à Mazzello, Nigro, & Leandro, *Lago de Lesina* vocari.

Pantai παντάι vrbis, meminit concil. Ephesinum III. cuius Episcopum Macarium vocat.

Panthagias, vide *Pantachus*.

Pantheium vocatur apud Suidam & Aristotelem in Admirandis, locus in Attica, sexaginta stadiis ab Ilisso, vbi oliua (callistephanus vocata) nascebatur. ex qua sola Victores in Olympiacis coronabantur.

Panthelai πανθήλαιοι, Persici gentes, apud Clionem Herodoti *Penthiada* πενθιάδαι, videtur legisse Stephanus in Δερουσιαῖοι.

Panthetium, vide *Panticum*.

Pantheon, templū Vrbis Romæ, inter reliqua antiquorum opera, integerrimum. Hodie *S. Maria rotunda*, ab eius orbiculari forma, vocatur.

Panthia πανθεία, & *Pandonia* πανδονία, locorum nomina. in Oraculis Sibyllinis lib. 3. Asiæ videntur.

Panthium, vide *Pantheiom*.

Panti, sinus Taprobanæ insulæ, Ptolemæo. sed Græcus codex *Pasi* πάσι, legit.

Panticapaea παντικάπαια, Tauricæ Chersonesi vrbs. Ptolemæo, & Straboni. *Panticapaum* Stephano *Vospero* hodie vocari, scribit Niger. quod si verum est, antiquum nomen obtinet. nam Plinio teste, olim quoque *Bosphorium* appellatum fuit. *Panticapaum* quoque dici fluuium. vrbem præter fluentem, ait Stephanus.

Panticapes παντικάπης, Scythiæ Europææ fluuius, apud Pomponium & Herodotum, qui Peucero *Przepetz* est, in Lituania. *Conscauoda* autem Mercatori. Plinio & Pomponio testibus diuidit Nomadas à Georgis. Vide *Hypanis*.

Pantichium, vide *Panticum*.

Panticum, Antonino locus inter Chalcedoniam & Nicomediam. Eundem alio in loco *Panthetium* vocat. *Pantichium* Callisto, non longè à Chalcedone. παντείχιον, Sozomeno, & Dionysio Byzantio.

Pantimathi παντιμαθοι, Persica gens. Herodoti Thalia.

Pantipolis παντίπολις, Indiæ intra Gangē vrbs. Ptolemæus.

Pantomatrium παντομάτριον, Cretæ insulæ promontorium, Ptolemæo. quod Niger & Pinetus *Milopotamo* vocant.

Pantopopta Monasterii, meminit Pachymerus. Circa Constantinopolim fortè alicubi.

Pantum deducit in montem, qui vocatur Cæli Stella. Sic Lactantius 1. Falsæ religionis, cap. 11. *Paneum* legit volumen Sublacense. in quo Saturno patri Iouem consecrasse aram, scribit Ennius.

Panus, vide *Panos*.

Panusii, vide *Satmali*.

Panxiani πανξιανοί, Sarmatiæ Asiaticæ populi. Strabo.

Panyasus πανύασος, Ptolemæo Macedoniæ fluuius est. Hunc Theuetus *Spirnasse* nominat: sed alio loco idem Apsum fluuium eodem nouo nomine interpretatur; fortè sui oblitus. Videtur *Panissa* Plinii. Ex hoc Pānyasi, facit *Genusum* Liuii. Ligorius, in sua Græciæ tabula.

Panysus πάνυσος, Ptolemæo in Mœsia Inferiore fluuius. *Pamisus* Plinio est. Panysum hodie *Laniza* vocari, tradit Niger.

Papa, vide *Pampanis*.

Paparium, vide *Papyrona*.

Paphara πάφαρα, Cyrrhesticæ regionis vrbs, in Syria. Ptolemæus.

Paphlagonia παφλαγονία, Asiæ Minoris regio, Ptolemæo & aliis. Hæc aliquibus, vt Plinius scribit, *Pylæmania* dicta fuit. Iosephus incolas *Riphataos* ῥιφαθαῖοι. vocat. *Heneti* ἐνετοί, & *Veneti* οὐένετοι, hi etiam appellantur Straboni lib. 4. *Eneti* sine aspiratione, legit Stephanus. *Roni* eos hodie nomen habere tradit Castaldus. *Flagania* nomi-

nari, in Anonymi libro de Bello Sacro, putat Reineccius. *Henetus* locus, est apud Solinum. *Paphlagoniam* Macedoniæ conterminam, versus Boream, habet Martianus Capella. Hanc me ignorare fateor. An Pelagonia legendum?

Paphlagonius παφλαγόνιος, fluuius ad pedem Idæ montis, apud Q. Calabrum lib. 2. factus ex sanguine occisi ab Achille, Memnonis.

Paphos noua πάφος νέα, Ptolemæo Cypri insulæ vrbs. *Neapaphos* Plinio. *Bapho* hodie dici, testatur Niger. Hæc olim quoque *Erythra* dicta fuit, vt Stephanus scribit. Paphum ab Aug. Imp. *Augustam* appellatam, tradit Dio lib. 54. sed Veterem ne an Nouã, non discernit: duæ enim sunt in Cypro Paphi, Ptolemæo, & Strabone auctorib⁹. in Paphia regione. *Nea Paphos*, & *Palæa*, *Paphos*, quam Pomponius *Palæpaphos* nominat coniunctim.

Papi, locus in Marmarica, Antoninus.

Papia, vide *Ticinum*.

Papiæ, insulæ videntur ad fretum sinus Persici. Arrianus in Periplo.

Papianilla Lacum, circa Aruernũ in Gallia vrbem, habet P. Massonus in suis Annalibus, diciq; hodie *Sorliuia* vocari, describique à Sidonio 2. Epistolarum, ad Domitium.

Papica παπικα, Indiæ promontorium, ad Barygazenũ sinum. Arr. in Periplo. Ibidem alium locum idem sic dictum habet, sed magis versus Orientem.

Papienorum meminit vetus inscriptio, quæ Sinuessæ est. Circa Sinuessam sunt in Italia.

Papinus, vide *Sicimina*.

Papira, vel *Papyra*, Galatiæ vrbs, apud Antoninum. An *Papiriana* arx παπειρ φρέριον, Euagrii? lib. 3. cap. 27. Historiæ Ecclesiasticæ.

Papiranum, vide *Possessio*.

Papirianæ Fossæ, vide *Fossæ*.

Papirius Ager, circa Tusculum. Vnde Papiria tribus. Festus.

Papitium παπίτιον, Paphlagoniæ vrbs, apud Stephanum.

Pappa παππα, Orondicorum in Galatia vrbs, Ptolemæo.

Pappua παππουα, mons in Numidia, Cedreno, & Procopio, in cuius radice Medeos vrbs.

Paprantis, vide *Prantis*.

Papremis, vide *Paprimis*.

Paprimis παπριμις, Ægypti vrbs Stephano. item Herodoto, sed per ε. in secunda. vbi Mars colebatur. & Hippopotamus sacer erat. *Papremitis* Nomus ibidem.

Papungæ, Indiæ populi. Plinius.

Papyra, vide *Papira*.

Papyriana Massa, Siciliæ locus. In Gregorii I. Pont. Max. Epistolis.

Papyrium, Isaurium castellum Marcellino Comiti: idem cum *Papira* Antonini: vt annotauit ad hunc Hier. Surita.

Papyrona παπυρῶνα, locus sic dictus, in Syria, aut Arabia. Iosephus 14. Antiq. c. 4. item 1. belli Iud. cap. 5. *Pararionem* habet Egesippus 1. cap. 14.

Papyrius Mons, Zonaræ. in Thracia videtur. Inter Mosynopolim & Dramam, Nicetæ.

Para, locus maritimus in Asia Minori circa Hellespontum, aut Euxinum mare, videtur Sallustii fragmentum.

Parabali παράβαλι, Indiæ intra Gangem vrbs, apud Ptolemæum.

Parabarichos, vide *Aristobuliades*.

Parabolus, vide *Apsasium*.

Paraca παρακα, Indiæ vrbs, monti subiecta. Philostratus 3. Apollonii.

Paracadi παρακάδι, à Spitamene in arce obsessi: his Alexander suppetias tulit. Arrian. 4. Alexandri. sed vitiosè, pro *Maracandi*, vt patet ex eodem libro, paulo inferius. Eadem *Paracãda* παρακάνδα Sogdianæ vrbs est apud Strabonem. vide *Maracanda*.

Paracanane παρακανάνη, Ariæ vrbs, Ptolemæo.

Paracanda, vide *Maracanda*, & *Paracadi*.

Paracaresus παρακάρησος, fluuii nomen. Phauorini Lexicon.

Parachalois, vide *Paracheloita*.

Parachana παράχανα, Ptolemæo Mediæ opidum.

Paracheloitæ παραχελοῖται, populi. apud Thessalos circa Maliam vrbem, ad Acheloum fluuium. & apud Ætolicos, Straboni. Stephanus alios in Phthiotide habet: *Paracheloida* vrbem habet Liuius 29. Athamaniæ; sed Thessalicam factam addit.

Parachoa-

Parachoatra, vide *Taurus*.

Parada, Africæ Propriæ vrbs, quam vna cum ciuibus combussit Scipio. Hirtius de Bello Africano. Vide *Phara*.

Paradabathra παραδαβάθρα, Indiæ intra Gangem opidum. Ptolemæus.

Paradamium, locus episcopalis in Africa. Vict. Vticens. Fragmentum M.S.

Paradeni, vide *Pardene*.

Paradisus, locus incertæ positionis, (nisi totus terrarum orbis eo nomine comprehendatur,) quem Hebræi *Gan-eden* vocant. His vocabulis scribit Theuetus hodie à diuersis gentibus notari, *Malcouta*, & *Zabbay*, Nestorianis; *Ha-ia-del-holan* (quod sonat locum vitæ beatæ) à Bengalensibus, Ianæ, Borneique insularum incolis; *Mitreden* Abyssinis. A Slauis *Ray* vocari, didici. Hoc est nomina dare, non rem aut locum. In Oriente describitur à Moyse. In Syria à Matthæo Beroaldo. Postellus sub Polo Arctico eius locum statuit. Goropio apud Indoscythas est. Sunt qui sub Æquinoctiali fuisse putant. Ego vbique fuisse puto, ante Adami nempe lapsum. & non locum significare, sed loci naturam, siue qualitatem. Postquam hæc scripsissem, vidi mecum sentire Ludouicum Nagarolum in suo Timotheo siue Nilo. De hoc Paradiso fusè & eruditè Pererius in Genesim, aliique. de eodem etiam Ioannes Hopkinsonus Synopsin edidit, cum eiusdem tabula corographica. *Paradisus* παράδεισος, Syriæ vrbs apud Ptolemæum, Laodiceæ regionis. hanc Diod. lib. 18. *Triparadisus* nominat. *Paradisus*, Syriæ fluuius sic dictus, apud Martianum. Is circa Germaniciam vrbem labitur, vt refert Leo Imp. cap. 9. *Paradisus*, Ciliciæ fluuius, Plinio & eidem Martiano. Idem fortè cum Syriæ in harum confinibus nempe. *Paradisus* Siciliæ vicus, vt Stephanus auctor est. Etiam Persiæ locus, apud Metaphrasten, in vita S. Acepsimæ. Huius meminit circa Tigrim fluuium, Xenophon 2. Exped. In Susis quoque paradisum habet Dion Prusæus Oratione 77. An idem nescio. Nam Pensilem dicit.

Parecis, quæ sunt circa Abiam. sic in Constitutionibus Apostolorum 7. cap. 46. quorum Episcopi Aquila & Nicera vocantur.

Paraleos παράλεως, mons iuxta Marathonem. Phauorini Lexicon.

Parasus πάρασος, vrbis nomen apud Stephanum. in Creta insula. In dictione φαλαι.

Parataca παραιτάκα, Mediæ vrbs, Ptolemæo, Diodoro, & Stephano. *Parætaceni* populi, sunt apud Plinium & Strabonem.

Parætacene, Persidis regio, Ptolemæo. & *Parætaceni* populi, Straboni: qui *Paretaceni*, per η in secunda Herodoto: in Media sunt his duobus. *Paritaceni*, & *Paritaca* sunt Arriano 3. & 4. Alexandri. Eosdem populos credo, quamuis ab aliis in Persia, ab aliis in Media ponantur. sunt enim collaterales regiones, quæ sæpius ab auctoribus confundi, non hic tantùm lectorem monuimus. Strabo certè Paretacenam describit inter Carmaniam, & Persiam, & Parthiam.

Paratacene, vide *Parataca*.

Paratonium παραιτόνιον, Ptolemæo & Straboni. *Paratonium* sine diphthongo Procopio 6. ædif. Ægypti vrbs. Hodie *Porto rasso*, Nigro & Castaldo est: Mercatori verò *Berton*. *Ammonia* ἀμμωνία, quibusdam dici, prodit Strabo & Stephanus. Parætonium & Pelusium, duo cornua Ægypti, vocat Florus. *Parthenium*. scribit Æthicus, pro Parætonio. Vide *Canobus*.

Paragenita, Achaiæ in Peloponneso populi, Plinio.

Paragonticus παραγωνικός, Sinus, apud Ptolemæum, *Terabdon* τεραβδῶν, in Periplo Arriani videtur. Carmaniæ est. *Golfo di Gugirath* Barbaris nautis dici. tradit M. Niger. Vide *Armenia*.

Paralais παραλαΐς, Cappadociæ in Lycaonia opidum. Ptolemæus.

Paralata, vide *Scytha*.

Paralia, id est littoralis. Indiæ intra Gāgem regio; Propriè sic dicta, apud Arrianum, & Ptolemæum. Tribus Atticæ est, Stephano & Polluci 8. de Trittyarchis. Huius memoria quoque apud Plutarchum in Solone. Vide *Ambracia* & *Perinthus*.

Parallus, Ægypti vrbs episcopalis. Concil. Ephesinum.

Paralos πάραλος, Meliensium, in Thessa-

lia vrbs: & Atticæ: Stephano & Thucydidi.

Paramboli, Episcopatus sub sede Bostrensi. Guilielmus Tyrius. Vide *Parempolis*.

Paramica, vide *Segontia*, & *Sepontia*.

Paranisensis Coloniæ Syriacæ, meminit ex Vlpiano Onuphrius.

Paranites. Plinius 37. cap. 9. sic de amethysto, E*adem* P*aramites in contermina Arabia gentis nomine.*

Parapameni, vide *Parima*,

Parapamisada, vide *Paropanisus*.

Parapiani, circa Atachosiam gens, Plin.

Parapiota, vide *Prapiota*.

Parapotamia παραποταμία, Phocidis vrbs Stephano & Pausaniæ, Strabo vicũ vocat, vicinum Phanoteæ, in ripa Cephissi. Idem Parapotamios populos ibidem nominat, per quos Cephissus Bœotiæ fluuius meat. Sic quoque Plutarchus in Sulla.

Parasangia, Indiæ populi, Plinio.

Parasia παρασία, Polybio 5. Asię regio est. Mediæ regioni ab Oriente imminens, *Parrhasii* Medię sunt populi, apud Strabonem. quos aliquando cum Anariacis habitasse tradit. *Parasii*, Arcadiæ populi, apud Sequestrem. Et Thessaliæ, apud Scholiastem Thucydidis 2. Vide P*arrhasia*.

Parasinum, ciuitas peninsulę Taurorum, in qua terram esse, quæ omnia vulnera sanat, scribit Plinius. Per E. in prima habet alius codex. Characena in ora libri quoque legebatur. Vide *Parosta*.

Parasium, vide *Forum* Diuguntorum.

Parastlaba, Bulgarorum regia, à Ioanne Cimiscæ Imp. expugnata. a quo I*oannipoli* appellata est, Ioanne Curopalate, & Cedreno auctoribus. Sed apud hunc *Perstlabas* περσλαβᾶς, vocatur, qui Paruam & Magnam nominat. Hanc vrbem Vignierius in Bibliotheca Historiali, *Peretalavv* à Moschouitis appellari, scribit. Haud procul à Rhodostolo esse, ex Curopalate videtur.

Paratacа παρατάκαι, Asiæ populi, Arrianus 4. Alexandri. Iidem cum *Paritacenis*.

Paratanticene, vide *Arcticena*.

Parath, vide *Euphrates*.

Paratiana, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs, apud Antonin.

Paratonium, vide *Paratonium*.

Parana, & *Parauæi*, vide *Ænianes*.

Parauti, vide *Paruti*.

Paraxia παραξία, Ptolemæo Macedonię regio est.

Parbara πάρβαρα, Parthiæ vrbem habet Ptolemæus.

Parbosena, circa Coppadociam vrbs, Antonino auctore.

Parca πάρκα, Iapygum Metanastarum vrbs, Ptolemæo.

Pardene παρδηνή, Ptolemæo Gedrosiæ regio. Interpretes P*aradene* legunt.

Pareata, in Achaia Peloponnesi sunt, Plinio.

Paredoni, vide *Pratida*.

Parembole, vide *Cana*, *Manaim*, & *Manalis*.

Paremphis πάρεμφις, Ægypti vrbs, Stephano. Huius meminit quoque nummus Tib. Imp. in Goltzii Thesauro.

Parempolis, Ægypti vrbs, Antonino, & lib. Notit. An Paramboli apud Guil. Tyrium?

Pereneta παρηνετή, Chalybum regio, aut Mossynecorum. Strabo.

Parentium παρέντιον, Ptolemæo, Stephano, & Plinio, Istriæ opidum maritimum. *Parenzo* hodie, Leandro.

Pareon, Iornandi opidum Europæ in littore Ponti Euxini.

Parepaphitis regio, in Carmania, Ptolemæo. Sed hanc non agnoscit Græc⁹ codex.

Paretaceni, vide *Paretaca*.

Pareusium, vide *Anio*.

Parge πάργη, locus vnde Albaria Sabina. Phlegon Trallianus de Longæuis.

Pargyeta, vide *Arimaspi*.

Paria, insula Phœnicii maris, ante Ioppen, vt inquit Plinius. *Arsusso* video eius loco, in recentiorum tabulis. Parianorum meminit Iosephus 14. Antiq. 17.

Pariades, *Pariedrus*, & *Pariadres*, Asiæ Mons: Plinio, & Ptolemæo. qui *Arcus ἄγιος*, apud Eustathium videtur. ex eo enim Araxen & Euphratem effluere dicit. hic *Capotes* Solino est, & Vibio *Garamas*. Sed habet quoque Eustathius *Paryadren*, At in Asia Minori. Asiaticus, hodie *Lepras* dictus; Iouio teste. Vide *Taurus*.

Paricane παρικάνη, Persica vrbs, Stephano. & Paricanii populi, Herodoto in Thalia, & Polymnia, sed per *v* in secunda. Circa Sogdianam sunt Melæ, & Plinio. sed

& eo

& eousque Persæ aliquando imperauere.

Paridion, Cariæ opidum, Plinio.

Parienna παϱιέννα, Germaniæ vrbs, Ptolemæo. Fridect in Silesia, Villanouano.

Parianſis Episcopi, in Pisidia: meminit concilium Nicenum.

Parieta παϱιῆται, Patopaoisi gens, Ptolemæus.

Parietina, apud Antoninum Mauritaniæ Tingitanæ locus: item Hispaniæ, inter Liminum & Cæsaraugustam.

Parigia, vide *Patigra*.

Parima, & *Parapameni*, Asiæ populi, ab Alexandro Magno subacti. Orosius 3. cap. 18. & 23. Hi *Parapamisadæ* sunt apud Arrianum.

Parinates, vide *Tarinates*.

Parira, Carmaniæ populi sunt apud Plinium.

Parisiene παϱισηνή, Ptolemæo, Gedrosiæ regio est.

Parisii παϱίσιοι, apud Ptolemæum. eam regionem olim inhabitarunt, quam hodie vulgari & proprio nomine *France* vocant. Pars regni Galliæ est, vbi Paris (vt nunc vocant) totius regni caput est. *Parisii* quoque Albionis insulæ populi, apud eundem. Holdernesse interpretatur à Camdeno. Vide *Lucotecia*.

Parisium, vide *Lucotetia*.

Parisus παϱισος, fluuius per Scordiscos, in Istrum defluens. Strabo. Pro Mariso habet Xylander. item ego.

Paritaca, & *Paritaceni*, vide *Parataca*.

Parium πάϱιον, Asiæ Minoris, ad Hellespontũ vrbs, Ptolemæo. Colonia est apud Plinium & Vlpianum, vt obseruauit Onuphrius. *Pario* vocat eam Sophianus. *Paradiso* autem Niger. Ab Homero *Adrastiam* appellatam, tradit Plinius. Eandem & *Pæsos* apud Homerum dici, scribit Camerarius. Plutarchus in Lucullo habet in eadem continentia *Adrasta* Montem. sic quoque Strabo 12. Parium & Adrastia, diuersa sunt Stephano, & Straboni. Adrastiam hic enim inter Priapum & Parium ponit. Apud Homerum ἀδϱήνια, per η. est. sic quoque apud Hesychium. Parium, apud Suidam, nomen agri est, à Paride, (qui & Alexander) nominati, cùm antea locus ille *Amandrus* ἄμανδϱος, diceretur.

Parma πάϱμα, Ptolemæo Galliæ Togatæ vrbs. Nomen hactenus retinet. In Goltzii Thesauro est. *Colonia Iulia Aug. Parma*. Parmam *Chrysopolim* appellatam scribit apud Leaudrum Albertuzzius, ex quadam inscriptione lapidea antiqua. fides sit penes auctorem.

Parmasia, vide *Parrhasia*.

Parmecampi παϱμεκάμποι, in Germania, apud Ptolemæum.

Parmissus, vide *Permessus*.

Parnasia Nape, vide *Pythe*.

Parnasii Dytochthones παϱνάσιοι δυτόχθονες, sunt populi instar Troglodytarum sub terra habitantes, Eustathio in Dionysium. sed vbi locorum, silentio præterit.

Parnasus, vide *Petenisos Parnassus*, & *Paropamisus*.

Parnassus παϱνασσός, Achaiæ mons, Ptolemæo & cæteris; Musis & Apollini sacer. *Larnassus* olim dictum, Stephanus auctor est. Per E. in secunda, est Theophrasto 3. Hist. Plantar. Nune *Parnaso*, vt Castaldus; vel *Liacura*, vt Sophianus tradit, vocatur. Huius iugum ab Herodoto *Tithoraa* τιθοϱέα, appellari, scribit Pausanias. Alii, vt Lactantius Grammaticus, Cornutus, Iuuenalis, & cæteri poëtę Parnassi duo iuga describunt; *Cirrham* nempe & *Nisam*. Hæc autem de eo Seruius 7 & 10. Æneidos: *Parnassus Thessaliæ mons, diuiditur in Chiteronem Liberi, & Heliconem Apollinis.* Nescio autem qua fide hunc montem Thessaliæ tribuat, & eundem cum Helicone faciat, contra omnes non solùm Geographos, sed & Historicos. At huic Grammatico defuisse geographiæ peritiam obseruauit ante me diligentiss. Georg. Fabricius; & ante hunc Beroaldus. *Parnassus*, est etiam Galatiæ vrbs, Antonino. Παϱνασσὸς fortè Porphyrogennetæ, qui eam Cappadociæ attribuit Rhodiorum quoque in Peræa, vt habet Polyænus 4. in Philippo Demetrio filio. Sed an hoc loco Caria, pro Peræa: & Cryassus, pro Parnessus legendum sit, subdubitat Casaubonus. Ego Peræa retinendum suadeo: auctoribus Liuio & Polybio. & *Prynassus* lego, ex eodem & Stephano.

Parnes πάϱνης, Atticæ mons, Stephano, Luciano, Strabone, Pausania, & Thucydide 2. auctoribus. *Parnetha* Athenæo 5.

Parnessus παρνησσὸς, Mediæ regionis mons, sub cuius pede Bactri Mediæ populi habitant, Dionysio teste. παρπησὸς nonnullaria exemplaria legere, annotauit Papius. Vide *Paropamisus*, & *Parnassus*.

Parnetha, vide *Parnes*.

Parni πάρνοι, Ptolemæo & Straboni, Marginanæ populi, iidem *Aparni*. vide *Nomades*, & *Daa*.

Parnos, loci aut fluminis in Peloponneso nomen, Pausaniç. Videndū an Parthenius mons legendum, vt subdubitat Sylburgius.

Parodana παροδάνα, Persidis vrbs, Ptolemæo.

Parœcopolis παροικόπολις, Sintieæ regionis, in Macedonia vrbs, teste Ptolemæo. Huius meminit etiam Phlegon Trallianus. *Dicæopolim* autem substituendum annotauit Surita ad Antonini Itinerarium. Vide *Diocletianopolis*.

Parœtaa παροιταία, regio ad mare Rubrū. Stephan.

Paron opidum, habet Hyginus. in Arctophilax.

Paronata παρωναται, populi in Triphylia, montium incolæ, circa Lepræum & Macistum. vsque ad mare pertingunt. Strabo. vbi *Paroreata* legit Casaubonus.

Paronaxia, Episcopalis sedes, sub patriarchatu Cōstantinopolitano, Balsamō.

Paropamisada, vide *Turca*.

Paropamisus, qui *Calchistan* Castaldo nominatur. pars Tauri montis, vbi se ipsum, vt Plinius inquit, exuperat; & in excellentissimam consurgit sublimitatem. παροπανίσος per N. habet Ptolemæus. παροπάμισος, duplici SS. Stephanus. *Caucasus* dictus est ab Alex. Magni militibus, Arriano & Diod testibus. sed impropriè: nam Caucasus (vt suo loco dictum est) inter Euxinū & Hyrcanum mare iacet. Extrema huius Paropamisi a Barbaris *Eodon*, & *Himaonum* appellari scribit Strabo. Pro Paropamiso *Parnasus* παρνασσὸς, apud Aristotelem, & *Parnessus* πάρνησος, apud Dionysium legitur. *Parpessus* in nonnullis manuscriptis haberi. annotauit Papius. Idem tamen Dionysius alio in loco; eundem *Parpanisum* παρπανισὸς, vocat: & Priscianus eius interpres *Parpaneum*. Ex hoc Paropamiso, Indus fluuius fontes ducit, vt Plinius cum Arriano perhibet. quo tractu hodie à Pineto & Ger. Mercatore *Pamer* vocatur. Atque hæc est altissima pars Orbis terræ M. Paulo Veneto teste. *Naugracot* in Asiæ tabulis idē locus nominatur. In Paropamiso monte Arca Noë constitit, opinione Becani. lege eius Indoscythica. Est item *Paropamisus* Scythiæ amnis, apud Plinium, & Solinum. penultimam huius vocabuli; video indifferenter per M. & N. scribi. Meliorem lectionē fortè vetus codex docebit. Vide *Taurus*.

Paropanisus παροπανισὸς, Asiæ regio est Ptolemæo. cuius incolæ *Paropamisada* παροπαμισάδαι, sunt Arriano, in Alexandro 4. *Candabar* Th. Minadoio: sed *Sablestan* Castaldo teste hodie dicitur. *Dacha* quibusdam vocari scribit Niger. Vide *Parima*.

Paropini, vide *Paropus*.

Paropus πάρωπος, Siciliæ vrbs, Polybio. &̄ Paropini Plinio sunt. contra Vsticam insulam, in latere Septentrionali.

Parorea παρώρεια, Arcadiæ vrbs, Pausaniæ & Stephano. *Paroreata* populi sunt quoque apud Herodotum. *Paroreia* Thraciæ vrbs est, vicina Macedonibus, apud Liuium 39. & *Parorei* populi, circa Thraciam sunt Plinio. Strabo habet eiusdem nominis populos in Epiro, apud quos Arachtus fluuius oritur. Vide *Phrygia*.

Paros πάρος, Ptolemæo; vna ex Cycladibus insulis. Hæc quoque *Pactya* πάκτυα, *Minoa* μινῶα, Plinio dicta fuit. Item *Demetrias* δημητριάς, *Zacynthus* ζάκυνθος, *Hyria*, ὑρία, *Hyliessa* ὑλήεσσα, & *Cabarnis* κάβαρνις, Stephano auctore. Stephanus scribit quoque *Polin* vocatam: sed quo auctore, subticet. A Paro quodam Arcade nomen habere, tradit Heraclides. Huius etiam meminit Patereulus I. sed malè *Pharos* quidam legunt. Apud Æmil. Probum quoque in Miltiade eius mentio. *Pario* hodie nominari, Sophianus testatur. *Paros* Asiæ tractus, censore F. Iunio Biturige, ex Manilii versu; quem sic legit, *Bactraque & Arii*, *Babylon*, *& Susa Parosque*. Alii aliter. Vide *Pharos*.

Parospus, fluuius Indiæ in Cophen influens. Plinius.

Parosta παρόστα, Ptolemæo. Tauricæ Chersonesi vrbs. Niger scribit *Parasinum* quibusdam esse. Huius Plinius meminit.

Parpaneus, vide *Paropamisus*.

Parpa-

Parparon παρπάρων, Æolidis regio Asiatica, quæ *Perine* περίνη quoque nuncupatur, vt tradit Stephanus, vbi Thucydidem mortuum scribit. *Perperene* Straboni & Plinio, vt annotauit Hermolaus. *Perena* περήνα, ego tamen apud Strabonem lego, pro regione. sed Perperenen vrbem eius habet. Suidæ, è regione Lesbi est.

Parparus, Laconicæ mons. Plinius.

Parpessus, vide *Parnessus*, & *Paropamisus*.

Parpodizum, Thraciæ vrbs, Antonino. *Tarpodizum* legit Simlerus.

Parrhasia παῤῥασία, Arcadiæ opidum, Homero, Pausaniæ, & Stephano; quam *Parmasiam* παρμασία, quoque dici testatur. *Parrhasia* plurali, Plinio. *Parasii* Vibio. Horum meminit etiam Orosius 1.c.7. sed corruptè Paraphasii, Papphasii, & Parphasii. Regio Parrhasia vocatur, apud Euripidem, in Oreste. vbi *Oresteium* vrbs. *Parrhasium* Nemus ibidem, Papinio 7. Thebaidos: & *Parrhasius* Mons, Hesychio. Vide *Arcadia*.

Parrhasii populi, sunt in India vltra Gāgem: Q. Curtio. Vide *Parasia*.

Parrhasini, populi sunt circa Sogdianam, Plinio.

Parrodunum, Rhetiæ vrbs. lib. Notitiar. Idem putant cum *Parthano* Antonini, Lazius & Velserus.

Parsargada παρσαργάδαι, locus vbi Persarum reges epulum præbere solent. Appianus in Mithridaticis. Vide *Pasargada*, sic enim scribendum puto.

Parsensis Episcopus, in Numidia. Vict. Vticens.

Parsenti παρσεντι, montes, Tauri; circa Indi fluminis fontes Epitome Strabonis 15. *Parsueti* παρσυῆται, apud Ptolemæum, ni fallor. Paruetı sine S. legunt interpretes. *Nochdariasari* vocantur à Castaldo.

Parsia, & *Parsiana* παρσίανα, Paropanisi vrbes, apud Ptolemæum.

Parsii, vide *Pabii*, & *Ænianes*.

Parsira, vide *Garsida*.

Parsis, vide *Easis*.

Parstrymonia, locus subiectus Thraciæ est, Liuio 42. Circa Strymonem, vt puto, fluuium.

Parsuetus, vide *Parsenti*.

Parta πάρτα, Persidis vrbs Ptolemæo.

Partalis, Calingarum regio, circa Gangis ostia. Plinius.

Partenienſis Episcopi, in Mauritania Sitiphensi; meminit Victor Vticensis.

Parthanum, Antonino vrbs in Vindelicis: Partenkirch opidulum. ad Loysam fluuium nominat Simlerus. Vide *Parrodunum*.

Parthaus, vide *Taurus*.

Parthax, vide *Cylistanus*.

Parheni Plinio, *Parthini* Polybio, Pomponio, & Dioni, Illyrici populi, quos hodie *Ragusienses* appellare licebit. An *Parthenetæ* Appiani? vide *Epidaurus*, & *Parthus*.

Parthenia, Illyridis vrbs, Polybio 2. *Parthinorum* opidum, Cæsari. *Presa* nunc, vt putat Barletius. qui illud iuxta Croiam Epiri ponit. Est etiam vicus circa Pontum, Stephano. Vide *Anchiala*, & *Samos*.

Parthenias, Peloponnesi fluuius, per Epinam Elidis vrbem means. Strabo 8. Per Arpinnatas fluentem habet Pausanias, in Eliacis.

Parthenicum, Siciliæ opidum, Antonino. Videtur *Veneris Æneadis* Ara, Halicarnassei. Παρθένιον, locus in Asia Minori, alicubi, Xenophonti 7. Cyriaeor. *Parthenium* fortè Plinii, in Mysia.

Parthenie, & *Hippi*, vrbes Asiæ Minoris, (circa Ioniam forrasse. nam *Hippin* in Ionia describit Pomponius) quas Plinius *Chytopboria* appellatas tradit, cùm insulæ essent.

Parthenium Promontorium παρθένιον, in Taurica Chersoneso est, Ptolemæo. & Plinio teste. *Rosaphar* Barbaris dici, scribit Niger. Lydiæ promontorium est, Nicandri Scholiasti in Theriacis. Arcadiæ vrbs, eidem Plinio. Huius meminit, ni fallor, Stephanus, in φρουροί. Apud eundem Plinĭū, & Stephanum videtur quoque Thraciæ locus littoralis. Idem Plinius habet opidum sic dictum, in Mysia, circa Troadem. Euboeæ vrbs est Stephano. vide *Parthenicum*.

Parthenium Mare, Macrobio 7. Saturnal. est pars Mediterranei maris quod Asiam Africamque interluit. vide *Ægyptiacum*, & *Issus*.

Parthenius, Sami insulæ fluuius: qui quoque *Imbrasus* dictus fuit: vt refert ex Appollonii Scholiaste Stuckius. *Parthenius*,

fluuius Asiæ Minoris Ptolemæo. huius etiam meminit Stephanus : item Atrianus, qui dicit eum esse terminum inter Bithyniam & Paphlagoniam. *Dolap* hodie eum nominari, ex Tabulis coniicio. Fluuius etiam Ciliciæ, Anchialæ propinquus, auctor Suidas. *Parthenius* mons, Peloponnesi, in Arcadia, testis Liuius, Apollodorus, Pausanias, Pomponius, Ælianus, & Vibius. *Auges* Epitheton illi tribuit Callimachus, Hymno in Delum. Parthenii saltus, Virgilio, in Bucolicis. *Parthenius*, promontorium, iuxta Heracleam, Stephano. *Parthenius*, portus Phocensium in Italia est, iuxta Picentinos. vt videtur apud Plinium & Solinum. Vide *Paratonium*.

Parthenoarusa, vide *Samos*.

Parthenope παρθενόπη, Tyrrheni pelagi insula. apud Ptolemæum. *Palmosa* Leandro dicitur: *Betente* Collenutio, & Carrafæ *Bentiliem*, & aliis *Ventotiene*, vt scribit Iasolinus. Vide *Neapolis*, & *Sirenussa*.

Parthenopolis, Macedoniæ vrbs, apud Stephanum. Huius meminit quoque concilium Chalcedonense. vbi Macedoniæ Primæ tribuitur. Circa Mysiam Asiaticam habet Plinius Parthenopolim vrbem. Parthenopolim numerat Eutropius inter deuictas à Lucullo vrbes; circa Pontum alicubi, in regione Europæa. Hæc erit Plinii, quam in Mœsia Inferiori describit. In Caria prouincia, alia est. testis Chalcedonense Concilium.

Parthia παρθία, Asiæ regio, Ptolemæo, & omnibus. *Arach.* Ger. Mercatori est; *Chorasan* Nigro, Iex Alph. Hadr. *Chorosan* vocat Cedr. interiorem Persidis regionem. *Curasan* Historia Miscella. Parthi à quibusdam *Parthyai* παρθυαῖοι, vocantur, auctore Eustathio. Strabo eos non semel sic appellat lib. 2. *Arsacides* eos nominat Apuleius 1. Floridor. ab Arsace nempe horum rege. Huius ampla descriptio apud Trogum 41.

Parthini, vide *Partheni*.

Parthinorum vrbs, vide *Parthenia*.

Parthiscus, vide *Pathissus*.

Parthos παρθος, Illyrica vrbs : Stephano, ex Apollodoro. vnde Partheni gentile, apud eundem. an eadem cum Parthenia? Africæ Propriæ magna vrbs est, à Scipione capta, Appiano in Punicis. Haud procul à Cilla fuisse videtur.

Parthusi, Susianæ gens. Plinius.

Parthyai παρθυαῖοι, Macedoniæ populi, apud Ptolemæum. Vide *Parthia*, *Partheni*, & *Scythæ*.

Parthyene παρθυηνή, Parthiæ regionis pars Ptolemæo. *Naistan* Pineto dicitur, *Delin* Castaldo vocatur; Incolis *Tharpastan* appellatur, si Nigro creditur.

Partiscum παρτίσκον, Ptolemæo Iazygum Metanastarum opidum. *Cechometh* à M. Nigro interpretatur. Sed *Paroczlo* à Lazio. Haud procul ab Agria, sede episcopali.

Paruetus, vide *Parsenti*.

Parus, vide *Paros*.

Paruta παρῦται, Ariæ regionis gens, apud Ptolemæum. *Parauti* apud eius interpretes.

Parnum Littus Æthiopiæ ad sinum Barbaricum, Ptolemæo & Arriano. Item Arabiæ Felicis, eidem Ptolemæo.

Paryadres, vide *Pariades*.

Paryai, vide *Stymphaus*.

Parycanii, vide *Paricane*.

Paryma, Asiæ populi, circa Caucasum montem vspiam. Trogus 12.

Parymna, Cypri deliciosus locus, Metaphrasti, in Spitidione.

Parystium παρύστιον, vinum sic dictum à loco, (circa Pitanem videtur) celebrat Athenæus 1.

Pasabus, vide *Gythium*.

Pasacarta πασακάρτα, Parthiæ vrbs apud Ptolem.

Pasage πασάγη, Indiæ intra Gangem vrbs, apud Ptolemæum.

Pasar, vrbs Chorasmiorum, Cedreno, & Zotanæ.

Pasargada πασαργάδαι, Persidis vrbs, apud Strabonem, Ptolemæum, Agatarchidem, Solinum, & Arrianum. *Chelqueta* hodie, vt tradit Theuetus. *Pasarcha* malè in Latinis Ptolemæi codicibus. *Parsagada* legit Curtius 5. & quidam codices per secundam vocalem in prima. *Pasargada* Plinius 6. ca. 26. tribus meis codicibus, melius quam in recentioribus editionibus quæ *Passagardas* legunt. Idem ibidem cap. 23. quoque *Pasargada* App. in Mithridaticis. *Pasargada* populi, sunt Maximo Tyrio, Herodoto, Dionysio, & Curtio. item Stephano, sed gemina-

geminato SS asperam horum regionem facit Tyrius Maximus. *Pasargada* sunt in Carmania, apud Ptolemæum. Vide *Parsargada*.

Pasarna πάσαρνα, Lauinianensis præfecturæ vrbs, in Armenia Minori. Ptolem.

Pasca πάσκαι, Sogdianæ gens, Ptolem. 5. o. *Pasica* in Latinis codicibus.

Pasi, vide *Panti*, & *Hypasiorum*.

Pasiani πασιανοί, Asiæ populi, qui Græcis Bactrianam ademerant, vt testis est Strabo 11.

Pasiacus, vide *Axiaces*.

Pasica, vide *Pasca*.

Pasicana πασικάνα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolem.

Pasini Castrum, vide *Mesanei*, & *Charax*.

Pasipeda πασιπήδα, Ptolemæo vrbs in India intra Gangem.

Pasira πασιρά, pagus Carmaniæ: circa marc. Arr. de Indicis.

Pasiris πασιρίς, Sarmatiæ Europææ vrbs, apud Ptolem.

Pasitigris, vide *Tigris*.

Pasmasius Ager in Gallia. Habetur in vitis Speusippi, Eleusippi, & Meleusippi, apud Surium.

Pasnes, vide *Masnes*.

Passanensis Episcopi, in Lycaonia, meminit concilium Constantinopolitanum. sub Damaso 1. habitum.

Passa πάσσα, Thraciæ vrbs, apud Stephanum. vide *Pastos*.

Passada πασσάδαι, Ptolemæo; *Passala* interpretibus gens Indica extra Gangem. Sic vocat eos quoque Plinius *Passidas* ab Alexandro domitos, habet Orosius 3. cap. 19. Vide *Pazala*.

Passagardas, vide *Pasargada*.

Passala πάσσαλα, Mylasseorum nauale, apud Stephanum. Insula Doridis in sinu Ceramico: est apud Plinium. Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolemæo.

Passala, vide *Passada*, & *Pazala*.

Passalon πασσάλων, Ptolemæo Ægypti vrbs. *Pesla* Antonini est, vti æstimat Villanouanus. *Pesdla* in libro Notit. dici, credit Simlerus. Non esse *Pesla* Antonini intelliget qui propius inspiciat.

Passanda πασσάνδα, regio Mysiæ Asiaticæ, circa Adramyttium & Cisthenem. Stephanus.

Passaprum Vinum, sic dictum à loco, habet Athenæus. 1. Natali interprete. In Græco codice excuso lacunula est, & vox mutila, πασ tantum legitur.

Passaron πασσαρῶν, Molossiæ in Epiro locus, vbi delubrū Iouis Martialis (siue Arei) erat, Plutarcho teste, in Pyrrho. Passaronis in Molosside regionis mentio etiam est apud Liuium 45. Obiter hoc, a Marte alii etiam Dii sibi cognomina sumere. Est enim in nummo antiquo Iuno Martialis. & Pausanias in Bœoticis habet Mineruam Martialem.

Passer, vide *Fluctus*.

Passida, vide *Passada*.

Pasteris πασιερίς, Ægypti vrbs, Stephano.

Pastona, vrbs ad Euphratem, circa Melitenen. Plinius. Huius auctorem adducit Hermolaus quoque Ptolemæum. & ex eodem *Pasticam* Præfecturam. Puto *Passa* Stephani.

Pastos, Thraciæ vrbs; circa fines Macedoniæ. Plinius.

Pasumena Terra, scribunt Volaterranus & Leander à Strabone vocari eum Tusciæ tractum quem vulgo *Il Casentino* vocant. Sed hoc loco pro γῆ πασυμήνα, quod terra Pasumena sonat, Trasymenus vertit Xylander in suo Latino, & Buonacciolus in suo Italico Strabone. Ann. Viterbiēsis scribit hunc tractum *Casentino* hodie dictum, ab Antonino, in suo Itinerario, *Clusentini* Transitum appellati.

Patata πάταπα, Æthiopiæ vicus: à Nili parte Orientali. Ptolemæus.

Pataga, Æthiopiæ sub Ægypto opidum, Plinio. Vide *Amorgus*.

Patala πατάλα, vrbs, in Indi fluminis insula, *Patalena* Ptolemæo. *Pattala* duplici TT. scribit Arrianus. *Patalis* forte Plinii. *Pathaliam*, Regionem habet Curtius. *Potana* πόταvα, videtur Diodoro lib. 3. *Pattalena* παττάλήνη, apud Strabonem dicitur insula, & *Pattala* eius opidum. *Petacal* hodie, Castaldo: *Diu* vel *Babul*, Pineto vocatur; *Parimioth* Theueto. Vide *Delta*.

Patalena, vide *Patala*.

Patalis, vide *Patala*, & *Patauitanus*.

Patalus πάταλος, insula vicina Cariæ. Stephanus.

Patami, Arabici populi, Plinio. In Syria alicubi.

Patara πάταρα, Ptolemæo; quondam *Sataros* Plinio; & *Arsinoe* Straboni. Lyciæ maritima vrbs est. Xanthiorum nauale: teste Appiano 4. Ciuil. A Sophiano etiam *Cyssuim*, & recentiori vocabulo *Patera* nominatur. *Patara* vocatur ab Hesychio. & sic quoque montem ibidem nominat. *Patareum* Promontorium Dionysio. & *Patareidis* Arx. Auieno: huius paraphrasti.

Patares Angustia, vide *Bosporus* Cimmerius.

Patarue παταρούη, Sarmatiæ Asiaticę vrbs. Ptolemæus.

Patauia vocatur vulgo Latino, ea Germaniæ vrbs, ad Danubium sita, quam incolæ Passaw vocant; Gasp. Bruschio teste *Batauas* libri Notitiar. putat Velserus. Vide *Petonio*, & *Boiodurum*.

Patauissensium vicus à D. *Seuero ius co'onia impetrauit* lib. 50. Digestor. Titulo de Censibus. Liber M. S. legebat per quintam vocalem in prima.

Patauitanus Portus Indiæ, in quo prima tantum parte noctis Helice conspicitur. Martianus, in sua Geometria. pro *Patalicanus* fortè nam Patalis Portus est apud Plinium 2. cap. 73.

Patauium παταύιον, est Venetæ regionis opidum, apud Ptolemæum, Tacitum & Ælianum. *Padua* nunc, Academia celebre. Ptolemæi interpretes *Poetouium* legunt. & idem ipse Ptolemæus lib. 8. pro eadem *Batobium* habet. Apud eundem Ptolemæum est quoque Bithynię mediterranea vrbs. Est qui hodie *Polme* vocari scribit.

Pateides. dicuntur Musæ, à fonte Macedoniæ. Gyraldus ex Festo, in suo Musarum syntagmate. sed ex corrupto codice, pro *Pimpleides*.

Pateria, insulæ desertæ nomen est Plinio. circa Thraciæ Chersonesum, vt videtur.

Paterniana πατερνιανα, Carpitanorum in Hispania Tarraconensi vrbs, Ptolemæo. Hanc hodie *Pastrana* vocari, scribit Villanouanus. Item Io. Mariana. Vide *Narbo*.

Paternum, Cappadociæ Primæ vrbs, in Chalcedonensi concilio. *Paternensis* Episcopi in Italia, memoria est apud Sigonium 2. De Regno Italiæ. A Paternum hoc. Vide *Crimisa*.

Pateron, vide *Phaterunesos*.

Pathalia. vide *Patala*.

Pathissus, Plinio Daciæ fluuius; quem Cuspinianus, Lazius & Wernherus cum Hungariæ fluuium interpretantur qui nūc *Teissa* vocatur. *Parthiscus* legitur apud Ammianum. *Tibiscus* τίβισκος, Ptolemæo est. *Tibesis* τίβισις, hoc tractu, apud Herodotum est. *Tisianum* Iornandis, & *Tissum* Cedreni puto. *Titia fluuius, qui Vulgariter Cisa appellatur*, dicit Matth. Michouiensis, in sua Sarmatia.

Pathmeticum παθμητικὸν, Nili ostium. Pomponio, & Ptolemæo. *Phatniticum* est Ammiano, & Plinio. φατνικὸν Straboni, φατμικὸν Diodoro.

Pathos, vide *Paltos*.

Pathures παθούρης, terra Ægypti, Hieremiæ 44. *Phatures* D. Hieronymo. *Bathores* βαθωρης legunt 70. interpret. apud Ezechiel. 29. 30.

Patigra, Mediæ vrbs, Marcellino. Accursius legit *Parigla*.

Patina, vide *Tastina*.

Patinaria Via, Vrbis Romę. lib. Notitiar. & P. Victor. Vide *Via* Italiæ.

Patiorus πατίωρος, Ptolemæo Siciliæ mediterranea vrbs; quæ hodie, Arctio teste, *Palazzolo* vocatur.

Patis, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs. Plin.

Patischores πατισχορεις, Persica gens videtur apud Strabonem.

Patiflama πατίφλαμα, Ptolemæo Indiæ intra Gangem ciuitas.

Patmos πάτμος, Plinio & Straboni Icarii maris insula. Nomen antiquum retinet, si Nigro creditur. *Palmosa* nouo nomine vocat Sophianus.

Patra πάτραι, quæ Pausania & Stephano testibus, antea *Aroe*, ἀρόη, dicta fuit. Achaię vrbs, quæ *Col. A. Patren.* in nummo æreo Augusti. Has Patras Constantinopolitani scriptores, cognominant *Veteres*. Hodie *Patra* vocatur, teste Sophiano: *Balubadra* Leunclauio. *Patra Noua*, sunt apud Gregoram & Nicetam. An aliæ ab his, mihi ignotū. Patras enim habet Laonicus in planicie quæ est in radicibus montium Locrēsium circa Thermopylas. & hæ fortè sunt quas *Patras* Thessalicas nominat D. Paulinus, in

nus.in S Felicis Natali nona.

Patraeus πατραῖος, pagus ad Bosporum Cimmerium.in Asia.Strabo 11.

Patrasis πάτρασις, Ponti Asiatici vrbs, apud Stephanum.ex Hecataeo,

Patriagada πατριαγάδα, Stephano Persidis locus est.

Patrias, Persiae vicus: in vita S.Acepsimae. Simeon Metaphrastes.

Patricia, vide *Corduba*.

Patricum, Romani ducatus in Latio opidum.Sigonius,de Regno Italiae.Maritimus locus circa Numicium fluuiū est Ligorio.

Patridaua πατρίδαυα, Daciae vrbs, Ptolemaeo. Petersdorff Lazio.

Patricii Purgatorium locus in Hibernia insula, qui incolis hodie Ellanu frugadory vocatur. Guil. Cādenus in sua Britannia.

Patrocli πατρόκλου, insula iuxta Atticam, Pausaniae & Stephano. Inter Suniū & Athenas. *Procli* Vallum, Strabo vocat, mendosè.

Patrouissa πατρουΐσσα, Daciç opidum Ptolemaeo. *Brassoua* ab Hungaris, Chronstat incolis nominari existimat Lazius, in R.P. Romana.

Pattala & *Pattalena*, vide *Patala*.

Patumos πάτουμος, Arabiae vrbs, paulo supra Bubastin vrbem apud Stephanum, & Herodotum in Euterpe.

Patycos πατυκος, mediterranea Brutiorum vrbs apud Steph. num: *Paula*, est Gab. Barrio.

Patzenica, in Mantinaea, Peloponnesi regione opidum, Laonico.

Patzinaca πατζινακοι, Scythica gens est eorum quae B*asilii* dicuntur. Incolunt trans Istrum planicies a Borysthene fluuio ad Pānoniam vsque porrectas. *Patzinacitas* vocat Suidas. *Pacenati* malè scribitur apud Othonem Frisingensem. Diuiditur in XIII. tribus. gens est magna & populosa, cui nulla alia Scythica resistere potest. ex Cedreno: qui quendam horum tribunum *Belemarnin*, & alium *Pagumanin* vocat. In horum Patzinacearum tractu hodie *Podolia* & *Moldauia* visitur. Vide *Scytha* & *Dacia*.

Pauca παῦκα, Ptolemaeo Corsicae insulae opidum. *Pauenia* Pineto dicitur.

Pauliacus, Villae nomen, Ausonio ad Theonem. *Pauliac* adhuc dici hodie, scribit Vinet*, Apud Medulos, in Garūnae ripa.

Paulini Praedia, in Foro Iulio, habet Plinius Epistolar. 5. epistola 19. Hodie *Villa di Ruuignas* in Culumbara vocari, scribit Porcacchius in Insulari opere. ipse viderit.

Paulitaliensem, Episcopum Euangelum, nominat Marcellinus Comes. Circa Illyricum videtur.

Paulon, Liguriae fluuius, Pomponio. *Palion* hodie vocari, ex situ & nominis allusione suspicor. Ad Niciam in mare effunditur.

Pauna παύνα, Samnitū vrbs, apud Strab.

Paurem, vide *Caycus*.

Paus παῦς, Arcadiae vicus. Pausanias.

Pausica παυσικαι, Persici videntur, apud Thaliam Herodoti.

Pausilypum Prom. παυσίλυπον, Campaniae, habent Plinius, & Columella. quod hodie *Posilipo* nominatur. Benedictus Falconius in sua Neapolitana descriptione tradit hunc montem vrbem Neapolim cingere, eumque nunc haec noua nomina habere: *S. Hermo*, *Antoniano* (vel *Antignano* potius, *Conochia*; & *Cabo di monte*. quo promontorium ipsum denotatur. *Pausilypum* Villam habet Dion, 54. Inter Neapolim & Puteolos.

Pausinus, Liburniae fluuius, Plinio. *Bezanich* mihi videtur.

Pausterii παυστήρια, Achaiae montes, in quibus Orion obiit Phauorini Lexicon.

Pausulani, Piceni populi, apud Plinium. *Bausulensis* ager, ab opido sic vocato; est in lib. de Limitib. An circa Firmum? Hieron. Rubeus enim in huius agro castri *Pausuli* meminit.

Pautaliotorum παυταλιωτῶν, meminit ex nummo Antonini Pii, Adolphus Occo. In Thracia est παυταλία, Ptolemaeo. Nummum Seueri Imp. profert quoque Sebast. Erizzus cum hac inscriptione ΠΑΥΤΑΛΙΑ. *Palatze* huius territorium vocari, scribit Leunclauius. Vide *Pantalia*.

Pauus, siluae nomen in Gallia, à Lemouico vrbe decem fere milliaribus. Vita S. Leonardi.

Pauzetensis Episc. in Africa. Coll. Carth.

Pax Augusta, vide *Pax Iulia*.

Pax Iulia πὰξ ἰουλία, Turditanorum in Lusitania vrbs est, apud Ptolemęum. Nunc *Badajos* dici, Villanouanus & Tarapha scribūt. *Beja* vel *Bexa* Clusius interpretatur; sic

quoque Io. Mariana & Vasæus: qui ait eam adhuc tempore Maurorum *Paccam* appellatam. Sed de his doctissimè disputat Gaspar Varrerius, in sua Corographia, Lusitanica lingua edita: vbi docet *Badaios*, Strabonis *Pezaugustam* πεζαυγυστα esse, & à Plinio *Pax* dici, (vbi lib. 5. cap. 32. meminit *Pacensis* Coloniæ, & Pacensis conuentus.) Eandem olim à Mauris *Baxagus* dictam: ab antiquo nomine *Pax Augusta*. *Pax Iulia* verò Ptolemæi, & Antonini hodie *Beia*, & à Mauris *Pacca* nominari, idem docet. Carolus Clusius quoque mihi fide dignus auctor est, in ipsa Beia etiamnum exstare multas inscriptiones quæ Pacis Iuliæ meminere. Alia ergo est Pax Plinii & Pezaugusta Strabonis, a Pace Iulia Ptolemæi. Hæc in *Beia*, illa in *Badaios* hodie nomen mutauit. Edidit tamen And. Resendius epistolam ad Io. Vasæum, in qua multis argumentis docet eandem esse Pacem Iuliam Ptolemæi ac Plinii, cum Pace Augusta Strabonis. *Pazaugusta* per A. in prima, habet codex Græcus M. S. qui in Monasterio regio Escuriali seruatur. testis mihi oculatus D. Iacobus Delgadus Pacensis. Vide *Badia* & *Budua*.

Paxa, Polybio & Plinio insulæ duæ, inter Leucadiam & Corcyram. Nigro hodie *Paxu*. *Paxos* quoque Plinio alia est singularis, circa Echinades vspiam. Huius Dion 50. quoque meminit. Vide *Ericusa*.

Pazala παζαλαι, Indiæ gens, circa Gangem alicubi. Arr. de Indicis. *Passala* puto Plinii.

Pazus παζ☉, vetus circa Sangarii fluminis fontem, vbi concilium aliquando habitum, scribunt Callistus, & Socrates, vbi alia lectione *Pepuzus* est, Baronio 4. Annal. *Gazus* γάζ☉, legit Sozomenus, malè, vt videtur. Vide *Sanga*.

Peamu, vide *Panopolis*.

Peapolis, vide *Artaunum*.

Pecenati, vide *Patzinaca*.

Pezentinum, vel *Percentinum*, opidum in Pannonia, Antonino. *Pekaricium* non malè abludere: scribit Lazius, 12. R. P. R.

Pechini πηχῖνοι, Æthiopiæ sub Ægypto populi. Ptolem.

Pechos, vide *Ananabel*.

Pecinarius, vide *Augusta*.

Pectones, & *Pectonium*, vide *Pictones*, & *Pictonium*.

Pectora vide *Stethe*.

Pede πέδα, Stephano Ausonica vrbs Latinorum est apud Liuium 2. & 9. *Pedo*, & *Pedum*: sic quoque apud Halicarnasseum 8. Horatio 1. Epistolarum, *Pedana* regio vocatur. *Pedani* sunt Plinio, & Plutarcho in Coriolano. Porphyriō dicit opidum haud procul ab Vrbe fuisse, nunc autem non esse: regionem autem adhuc Pedanum vocari. Vetus commentator Cruquii ad hunc Horatii locum, dicit regionem *Pedanam* fuisse inter Tibur & Præneste. *Pedo*, & *Pedum* sanè duo videntur apud Liuium 2. vbi hæc, *Pedum cepit, postremo ad vrbem Pedo ducit*. Pedanos Scapsiam vrbem incoluisse, apud Festum lego.

Pedachton πεδαχθῶν, locus Archiepiscopalis, in Sanctionib. pontific. Orienta.

Pedæus πεδαῖ☉, Cypri fluuius, apud Ptolemæum. *Pedæus* apud interpretes. Est & locus circa Troiam, Phauorino.

Pedalium, in Ptolemæi exemplaribus Latinis, est Cypri promontorium. *Pedasium* nonnulli etiam habent. Mercator *Cabo de Griego* vocat. *Grée* legit Stephanus Lusignanus. In Græcis autem codicibus non est. sed eius loco *Ammochostus* ἀμμόχωστ☉ legitur. *Pedalium* πηδάλιον, est Appiano quoque locus in Asia Minori, ad Pontum Euxinum, circa Sinopen.

Pedana, vide *Peda*.

Pedasa πήδασα, Cariæ vrbs, Straboni, Stephano, & Nicandro. *Pedasis*, hic etiam regio, Straboni. *Pedasus* est Plinio vrbs Sed & *Pegasa* Stephano. Pedasum vrbem à Cyro rege largitam Pytharco suo familiari, scribit Athenæus.

Pedasum, vide *Corone*, & *Methone*.

Pedasus, vide *Adramytteos*, & *Pedasa*.

Pedatrita, Indiæ populi, apud Plinium.

Pederodianensis Episcopus, in Africa Vict. Vticensis M. S.

Pedias πεδιὰς, Stephano Atticæ municipium. *Pediacorum* meminit Aristoteles 5. Politicor. cap. 5. & Plutarchus in Solone.

Pediadis πεδιάδος, regio Bactrianæ pars: per quam Oxus amnis fertur. Polybius 10.

Pediculi Plinio, & Iustino, πεδίκλοι Straboni: πεύκλιοι, corruptè Appiano: Italiæ populi, contermini Brundusio inter Salentinos

tinos & Apulos, Plinio. Vide *Peuceti*, & *Apulia Peucetia*.

Pedies πηδιὲς, Stephano, vrbs in Caria.

Pedieus πεδιεῦς, circa Phocidem vrbs. Herodotus 8.

Pedieus, vide *Pedaus*.

Pedna, insula circa Lesbum. Plinius.

Pednelissus πεδνηλισσός, Pisidiæ in Pamphilia vrbs, Polybio & Ptolemæo. per T. in prima πετνηλισσὸς, scribit Strabo. per 1. in secunda, Stephanus. *Pleteneßus* corruptè legūt Ptolemæi interpretes. *Pindenissus* apud Ciceronem esse, obseruauit Simeo Bosius.

Pednopum πέδνοπον, vicus in Libyæ Nomo. Ptolemæus.

Pedo, & *Pedonensis* Ciuitatis, meminit Cassiodorus 1. Variar. ad Theodoriolum V. S. Vide *Peda*.

Pedonia πηδωνία, Ptolemæo Libyæ Nomi vicus. Apud eundem insulæ nomen est, Ægyptiaci pelagi. vide *Dedone*.

Pedum, vide *Peda*.

Pedyli πέδυλοι, Galliæ Narbonensis populi. Straboni. Sed *Meduli* legendum, scribit Casaubonus.

Pegada πηγάδαι, Oritarum regio videtur, apud Philostratum 3. Apollonii Apud quos æneæ petræ, æneaque terra, & æris frusta in fluminibus.

Pega πηγαὶ, Achaiæ vrbs, in Megaride, Ptol. *Page* Plinio dicitur, & Suidæ. Hellesponti vrbs quoque Nicetæ. Cypri quoque vrbs, in Cyrenia, Stephano. Vide *Hyla*.

Pegasa, vide *Pedasa*.

Pegaseum Stagnum, Plinio. circa Ephesum. Hoc, Pegasum vngulæ ictu aperuisse fingitur: inquit Festus & inde Pegasides Musæ: quæ ob id & Hippocrenę dicuntur, vt idem addit.

Pege, vrbs Africæ Interioris, à Corn. Balbo expugnata. Plinius.

Pegelasus, vide *Pigelasus*.

Pegia, vrbis nomen, in Historia Miscella. Circa Propontidem fortè.

Peguntium πηγύντιον, Ptolemæus habet pro Illyrica vrbe. Plinius vocat *Piguntia*. *Almissa* Dominicus Niger habet.

Pegusa, vide *Cnidus*.

Peicentes, vide *Picentia*.

Peirus, vide *Pierus*.

Peiso, Plinio Norici lacus est. Hunc eum interpretatur Lazius, quem Germani Neusidler see (à Sidunis accolis, quorum Ptolemæus meminit, vt ipse putat) & Hungari *Ferteu* vocant. (Creditque eundem esse cum *Lacu Felicis* Antonini, duo autem diuersi mihi sunt.) Est in confinibus Hungariæ & Austriæ. *Pelsodis* lacum appellat Iornandes, si locus mendo careat. & *Pelsonem* Aurel. Victor, quem Schottus edidit.

Peium πεῖον, Tolistobogiorum in Galatia castellum. Strabo 12.

Pela, vide *Pele*.

Pelage πελάγη, insula Propontidis. In Cōstitutionibus Emanuelis Comneni Imp.

Pelagia, est insula herbarum abundans, ac Saturno sacra. sic Auienus Circa Hispaniam videtur. An eadem cum Scombraria? vide *Rhodus*.

Pelagia πελαγίαι, Ptolemæo insulæ sunt inter Siciliam & Africam, numero quinque. A Strabone videntur *Tarichia* ταριχέαι, vocari. vel *Phœnicorum*: quasi dicas *Punicorum*. Horum meminit quoque Thucydides 1. *Conigliari* appellat eas Niger. Vide *Zenobii*.

Pelagonia πελαγονία, Macedoniæ regio, Liuio 31. quæ *Tripolitis* cognominata fuit, auctore Strabone, lib. 7. quod tribus nempe constabat vrbibus. *Pelagones* sunt apud Ptolemæum & Liuium. Pæones, Pelagones dicebantur in Macedonia, vt refert Epitoma Strabonis 7. *Pelagonia* quoq; vrbis nomen in hac ipsa regione videtur: apud Liuium 45 quod caput Quartæ Macedoniæ facit. Vide *Tripolitis*. *Pelagonia* etiam Siciliæ regio est, apud Stephanum. Mendosè autem, vt credit Casaubonus.

Pelagus, locus in Arcadia, circa Halesium montem. Pausanias.

Pelamydium, suburbium Constantinopolitanum. Cedrenus.

Pelana, vide *Pellana*, & *Gerenia*.

Pelargi, vide *Pelasgi*, & *Tyrrhenia*.

Pelasgi, gens antiqua, per vniuersam Græciam quondam diffusa. de qua vide Herodotum 1. Huius originem, lege apud Strabonem 5. qui eosdem *Pelargos*. i. Ciconias, appellatas tradit: quod tanquam vagabundi, nunc hanc, nunc illam regionem habitauerint. Apud eundem 13. lego eos

h

in Asia circa Æolidem commorari. Et circa Idam montem, teste Herodoto 7. vbi *Pelasgidem* horum regionem nominat. Latium aliquando habitasse, testes sunt Halicarnasseus 1. & Plinius 3. cap. 5. vide *Oenotria, Macedonia, & Bœotia.*

Pelasgia, Tusciæ antiquum nomen. vide *Athenæ, Achaia, Arcadia, Æolis, Delos, Græcia, Larissa, Lesbos, Magnesia, Issa, Peloponnesus, Thessalia, & Macedonia.*

Pelasgicum Argos, vide *Æmonia.*

Pelasgicus Sinus, sic à Ptolemæo vocatur: à Plinio *Pagasicus*, à Pagasa vrbe adiacente. *Pagasiticus*, in Strabonis Epitoma: *Pagasæus* a Mela, & *Iolciacus* ab Ouidio. Aristophanis interpres (quod monuit Gerbelius) *Pagasiticum* nominat. Liuio *Demetriacus* est lib. 28. *Macedonicus* est apud Orosium. *Golfo de Armiro* à Castaldo nominatur.

Pelasgiota, vide *Danaida, Perrhæbi, & Thessalia.*

Pelasgis Regio, vide *Pelasgi.*

Pele πήλη, Thessalicæ ciuitates duæ, vna quæ Eurypylo, altera quæ Achilli parebat. Stephanus. Insula quoq; obiacens Clazomeniis: Thucydidi & Plinio. Meminit huius quoque Aristides.

Pelecania πηλεκανία, Græciæ locus, inter Cephissum & Melanam fluuios, vbi plurima arundo Theophrastus. In Bœotia est. Vide *Chytri.*

Pelecantem πηλεκᾶντα, montem, habet Polyb. 5. In Asia Minori, circa Æoliam.

Peleces πέλεκες, pars tribus Leontidis, apud Stephanum in verbo δυνανεῖσθαι. *Pelex* Phauotino est.

Pelecus πήλεκος, Libyæ vrbs, Stephano.

Pelenaria, opidũ Æthiopiæ sub Ægypto, Plinio. *Planaria* legebat M. S. codex.

Pelendones πελένδονες, Hispaniæ populi, Ptolemæo & Plinio *Medina Celi*, Pincto est Floriano sunt vbi hodie *Renilla del Campo, S. Pedro d' Arlança, Salas*, &c.

Pelesiorum πηλησιων, meminit Goltzius, ex nummo.

Pelestini, Vilumbrorum populi, apud Plinium. Tres mei codices hoc loco Pæstini & Pestini habent falsò. *Palæstini* sunt apud alios æquè mendosè. Hos Pelestinos locat Robertus Vitius inter Iguuium, Spoletum & Fulginium: eo tractu qui hodie *Plestia* nominatur. vbi *Probigo* opidum. Vide *Interamna.*

Pelesthothre, vide *Salamis.*

Pelethronium πελεθρόνιον, Thessaliæ mons circa Pelium, apud Lucanum, Nicandrum, & Stephanum. Vrbs quoque, apud Strabonem, & Seruium.

Pelex, vide *Peleces.*

Pelia, Tusciæ amnis, Catoni in Originibus. *Paglia* hodie, Leandro, ex Annio Viterbiensi.

Peliaca Rupes, vide *Pelion.*

Peliala πελιάλα, Mesopotamiæ vrbs. Ptolemæus.

Pelias πελιας, Zonaræ insula est, circa Drepanum Siciliæ. *Columbaria* vertit Wolfius.

Peligni πελιγνοι, Italiæ populi, apud Plinium, Ptolemæum, Strabonem, &c. πελιγνοι, malè vocantur apud Memnonem. Ex Illyrico ortos, tradit Festus. Vulgo nunc *Valua* vocari, vt tradit Ciofanus in Sulmonis vrbis descriptione. vel *Taluenses*, vt placet Leandro.

Pelinæus, vide *Pellenæum.*

Pelinna, vide *Pellene.*

Pelion πήλιον, Thessaliæ mons Ptolemęo, Ouid. 5. Fastor. & aliis; propè Magnesiam, vt Ioannes Tzetza tradit, Chiliade 6. numero 95. Idem nunc *Petras* πέτρας, nuncupari ait. *Peliacas* Rupes, nominat Apollonius Argonautic. 1. *Chironides* χειρωνίδες ἀκραι, vocantur à Chirone inhabitatore, vt Callimachi Scholiastes testatur, de quo quoque Orpheus in Argonauticis. *Pelium* Nemus, habet Quintilian. 5. cap. 10. Est etiam Thessaliæ vrbs, Homero. Ιλιαδ. ζ. & Eustathio. Illyridis opidum quoque, Stephano. Est & Dassaritiorum vrbs, in Macedonia, Liuio 31. fortè Pellium geminato LL. apud Arrianum in Alexandro, ad Erigonem fluuium. & eandem cum Stephani puto. vt qui Illyricum hucusque extendat.

Pelis, vide *Buzigium.*

Pelisthim, vide *Palæstina.*

Pelium, vide *Pelion.*

Pelius mons, in Tuscia. Cato qui circumfertur, in Originb.

Pella πέλλα, antea *Bunomos* βούνομος, & *Bunomeia*, dicta: vt Stephanus tradit; Macedoniæ

niæ, cuius situm pulchrè describit Liuius, lib. 44. Coloniam vocat Plinius. *Col. Iul. Aug. Pella* est in Gordiani nummo apud Ioan. Vibianum. Philippi & Alex. Magni regum natalibus celebris. *Ieniza* Sophiano; *Zuchria* Nigro hodie dici, video. *Pella* Cœlesyriæ opidum, Ptolemæo, Polybio, Iosepho, & Egesippo: Decapolitanæ regionis, Plinio. quod & *Butis* βῶτις, vocabatur. vt refert Stephanus. Idem habet *Pellam* in Thessalia: & in Achaia: vrbes & montem sic dictum, in Æthiopia. Vide *Apamea*, & *Berenice*.

Pellaconta, fluuius circa Mesopotamiam. Plinius. *Pallacopa* Arriano: & *Pallacotta* Appiano est. Vide *Baarsares*.

Pelleus pagus, circa Characem, ad Tigridis ostia, Plinio.

Pellanius, vide *Pellana*.

Pellana πελλάνα, Laconicæ vrbs, Pausaniæ. (qui ibidem Pellanium fontem habet) Hanc Polybius 4. πελλήνην vocat, & *Tripolim* cognominat. vno L. Straboni est. Eadem *Pellena* πελλήνη est apud Diodorum 15. Plinio est Arcadiæ vrbs.

Pellaon vrbs periit: in Italia Transpadana. Plinius.

Pellena, Argiæ vrbs est. Hesychio. Fluuii nomen est, ad Viuariense monasterium, Cassiodoro de Diuinis lectionibus. cap. 29. Vide *Pellania*, & *Vinariense*.

Pellenaum πελληναῖον, Chii insulæ mons: Stephano, Plinio, Dionysio; & in eum Eustathio, qui πελλιναῖον legit. *Pelinaus* πελιναῖος habet Strabo, sicquoque Ælianus, sed geminato NN. Est & opidum Pelasgiotarum, (vt hic tractus apud Ptolemæum vocatur) Liuio 36. Est etiam in Caria mõs: Stephano in χίος. Vide *Palinaum*, & *Celsionius*.

Pellene πελλήνη, Ptolemæo & Plinio, Achaiæ Propriæ vrbs. *Pellina* πελλίνα, etiam legitur apud Stephanum. πελήνη, simplici L scribit Gemistus, cui quoque *Cercoba* κέρκωβα, dicitur. *Zaracha* hodie vocari, refert M. Niger. Idem videtur, eam ab incolis *Diacopton* appellari, subiungere. Alia est *Pelinna* πέλιννα, Stephano in Thessalia, Phthiotidis regionis. hæc Liuio *Pellin*. Est quoque *Pellene* pagus, inter Pellenen & Ægas, Straboni. vide *Pellenii*.

Pellenensis episcopi, in Euphratisia regione, meminit concilium Carthaginense 1.

Pellenii πελλήνιοι, Ausones, sunt apud Lycophronem. Sic dicti, quod ex Pellena Achaiæ in Italiam habitatum venere. vt videtur ex huius Scholiaste Isacio. Vide *Palinii*.

Pellidi, Sardiniæ populi sunt apud Liu. 23.

Pellina, vide *Pellene*.

Pelliparorum vicus, Iudææ: circa Hierosolymam videtur; apud Guil. Tyrium 14.

Pellium, vide *Pelium*.

Pelloria, vide *Azotus*.

Pelodes πηλώδης, i. cœnosus. Epiti portus, Straboni, & Ptolemæo. Eidem Sinus Susianæ, in Sinu Persico. Vide *Palodis*.

Pelon, locus episcopalis, sub Scythopoli. Guil. Tyrius.

Pelontium πηλόντιον, Lungonum in Hispania Tarraconensi opidum. Ptolemæus.

Pelope πελόπη, Lydiæ vicus, iuxta Phrygiam: Stephano. Etiam fluminis nomen, Philostrato Iconum 1. in Pelops, & Hippodamia.

Pelopia, vide *Peloponnesus*, & *Thyatira*.

Pelopis πέλοπος, Peloponnesi insulas nouem, habet Pausanias, ante Methanam vrbem: in Argia.

Peloponnesus πελοπόννησος, Ptolemæo, Straboni, Steph. Procopio, ceterisq;: Græciæ peninsula est, quæ hodie *Morea* appellatur. Olim Apollodoro & Plinio testibus *Apia* ἀπία, & *Pelasgia* πελασγία, vocata fuit. *Argos* ἄργος, & postea *Argos Achaicum* nuncupatum, tradit Strabo. & *Achaiam* Orosius 1. cap. 2. item Apuleius 6. Asini. vbi Lacedæmona nobilem Achaiæ ciuitatem vocat. & 10. eiusdem, Corinthum eius caput nominat. *Pelopia* πελοπία, etiam Eustathio. & *Inachia* ἰναχία, Stephano, *Ægialia* vocatur quoque in Eusebii Chronico.

Pelorias, vide *Pelorus*.

Peloris πέλωρις, insula, Phauorini Lexic.

Pelorum πέλωρον, fluuius Iberiæ, in Asia, Dion 31. Vide *Dizerus*.

Pelorus πέλωρος, Ptolemæo Siciliæ promontorium. *Cabo de la torre del Faro* nunc Castaldo teste. *Della Martella* Laurentio Anagniensi. *Oram Peloritanam* habet ibidem Solinus. quam & *Peloriam* πελωριάς, vocat Suidas.

Pelso, vide *Peiso*.

Pelta πέλτα, Phrygiæ Maioris vrbs: Ptolemæo, Straboni, Stephano, & Xenophonti 1. exped. Cyri. *Felti* hodie nominatur, vt vult Leunclauius.

Pelteni πελτηνοί, Lycaoniæ, aut regionis finitimæ populi: apud Plinium, & Ptolemęum. sed *Speltini* corruptè legunt huius interpretes.

Peltinus πελτηνὸς, circa Lydiam campus, in Asia Minori: quem Strabo in calce li. 13. scribit suo tempore *Phrygia* Campum vocatum.

Peltuinates, Plinius Vestinorum populos, in Italia habet. *Peltuini* legit lapis inscriptus, in Auctario Lipsii, ad Smetii volumen.

Pelua, Illyrici vrbs: Antonino. circa Salonas.

Pelus πηλοῦς, insula iuxta Chium. Stephanus. Mons Tusciæ est apud Caronem. *Pelia* puto hodie vocari, inter Tiberim Glanimque flumina, & Trasumenum lacum. Siciliæ torrens: Stobæo 1. Physicor. De statu animar. post mortem.

Pelusiū πηλούσιον, Ptolemæo Ægypti vrbs, ad Nili fluminis ostium, quod ab ea Pelusiacum dicitur, sita. Hanc olim quoque *Æliopolim*, ab Ælio principe, qui eam triplici muro cinxerat, dictam scribit Sabellicus. Platina in vita Honorii III. tradit sic appellatam ab Ælio Pertinace. Sed illum Heluii, non Ælii; prænomen habuisse, nomismata antiqua docent, eoque *Heluiopolis*, & non Æliopolis diceretur. *Libna*, & *Sin*, in Sacris litteris est, Aria Montano teste. Olim *Caphtor* vocatam scribit Beniamin. Huius mentio fit cap. 9. Amos Prophetæ. Clauem Ægypti cognominat Suidas & eius incolas Pelusiotas, etiam *Casios* κασίους, nominari addit, à Casio monte nimirum, illi vicino. *Belbais* hodie nuncupatur, teste Guil. Tyrio, Iacobo Vitriaco, & Nigro; *Bilbin* Aug. Curioni; *Damiata* Castaldo, & Ziglero. Nisi tabulæ fallunt, Pelusium hodie *Tenessa* dicitur. Petrus Gyllius ait Damiatanon esse Pelusium antiquorum; sed *Tamiatin* ταμιάθιν, Stephani. Huius meminit etiam Nicetas. Guilandinus putat hanc Tamiatin *Tanis* τανὶς apud Strabonem dici, quæ ad ostiū Taniticum ab eo describitur; vbi hodie quoque *Damiata* conspicitur, vt tabulæ editæ docent, nec non quædam Ægypti tabula manu leuiter delineata, quæ apud me est; quam in ipsa Ægypto descriptam credo. πηλουσίου, in concilio Ephesino est quod annotauit Sylburgius. *Pelusiacum* ostium, à Guil. Tyrio *Carabes* nominatur. *Pelusium* etiam Thessaliæ portus: apud Stephanum. *Pelusium* Montem, habet in Ægypto, Metaphrastes, in S. Epimachi vita. Pro Casio fortasse. Vide *Sin*.

Peme, vel (vel alius codex) *Pene*, Ægypti vrbs, Antonino. *Pempte* ex Stephano legit Hieronymus Surita. Distat à Memphi XX. M. P. An *Peamum* libri Notit. sit, ignoro. Vide *Ptolemais*.

Pemma, Æthiopiæ sub Ægypto opidum: Plinio.

Pemolissa, & *Pemolitis*, vide *Pimolisena*.

Pempte πέμπτη, Steph. vrbs in Ægypto.

Penarensem Vrbem Syriæ, habet Surius, in vita S. Ioannis Syri. Corruptè forsan, pro Pinarensem: à Pinara.

Pencala, vide *Peucella*.

Pene, vide *Peme*.

Peneius πηνειὸς, Ptolemæo & Apollodoro 2. Elidis Peloponnesi regionis fluuius, qui à Theueto, & Mario Nigro *Igliaco* dicitur. πηνειὸς, est quoque Siciliæ fluuius, si creditur Scholiasti in primum Idyllium Theocriti. Apud Strabonem 13. videtur quoque Asiæ Propriæ fluuius, Pelasgorum nempe, qui hoc tractu habitauere.

Penestæ πενέσται, Thessalica gens, Stephano, & Athenæo 6. qui dicit apud hos sic seruos bello captos, vocari: quos quoq; *Menestas* vocant. *Penestia* Regio, circa Illyricum. Liuio 43.

Peneus πηνειὸς, Macedoniæ fluuius Ptolemæo: *Araxis* nomen etiam habuisse, scribit Strabo, lib. 11. & Stephanus, qui eum Thessaliæ adscribit. vt quoque Plinius. ex Pindo monte fluere scribit Ouidius. Tzetza Chiliade 9. numero 280. tradit Peneum πηνειὸς Onochonum, ὀνόχωνος, Spercherum σπερχειὸς, & Salambriam σαλαμβρία, à Barbaris idiotis pro vno flumine haberi. Idem ferè Herodotus lib. 7 vbi scribit Apidanū, Onochonum, Enipeium, & Pamisum, omnes in Peneum defluere, eundemq; retento suo nomine. in mare euadere, & omnes cæteros innominatos relinquere. Peneum

Eustathius dicit suo tempore *Salabrias* ... nominari. Sophianus etiam hodie *Salampria* vocari ait, sed eundem quoque *Lycostome* λυκόστομη, appellat. Omnia Thessaliæ flumina in hunc vnum confluere, tradit Theon Sophista. Hunc fluuium à pulchritudine celebrat Tyrius Maximus, Oratione 38. *Pezin* eū dici hodie tradit Theuetus. Inter Sybillina oracula *Stygius* appellatur, hoc versu: vt Castalio vertit, *Mixtus Peneo, Stygium quem nomine dicunt.* vide *Spios*.

Peniel, vide *Phanuel*.

Penina, vide *Pœnine*.

Peninsula vocatur apud Plinium 4. ca. 18. ea Galliæ Lugdunensis pars, quæ maximè versus Oceanum excurrit. vbi hodie *Basse Bretagine*. Vide *Chersonesus*.

Penius fluuius, describitur ab Ouidio, in Pontum Euxinum se exonerans. de Ponto 4. Elegia 10. Vide *Pityus*.

Penne, locus est Antonino inter Augustam Prætoriam, & Augustam Rauracorū; Simlerus Neuwenstadt vocat, ad Lacum Lemanum; *Villeneufe* appellant Galli.

Pennenses, vide *Pinna*, & *Valuenses*.

Penninus mons, inter Alpes, qua putant transgressum Annibalem: circa Lebuos Gallos. Liuius 21. Pontegew ditionis Salisburgensis interpretatur Lazius. at *S. Bernardi* Simlerus. Vide *Pœnine*, & *Cremonis Iugum*.

Pennocrucium, Angliæ opidum Antonino; quod, vt Talbotus conijcit, fortasse est *Pencriche*, vbi equorum celeberrimus mercatus. Camdenus pro certo habet.

Pensatemidos, & *Pensarcemidos*, (variat enim lectio) Ægypti vrbs apud Antoninum. *Poisartemis* est in lib. Notit. & *Posarietendos* in eodem manuscripto. ΠΕΟΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, i. Antrum Dianæ, arbitratur legendum Surita, ad hunc locum.

Pentachira, Asiæ locus, circa Meandrum fluuium, Nicetas.

Pentacomia, Episcopalis locus, sub Rubba Moabitarum. Guil. Tyrius.

Pentacontoricon, vide *Apsasium*.

Pentadactylus πεντεδάκτυλος, in Ægypto mons, ad sinum Arabicum; Ptolemæo & Plinio. Mons in Cypro: Metaphrasti in S. Spiridionis vita. Vide *Taugethon*, & *Monodactylus*.

Pentademita πενταδημῖται, Phrygiæ Maioris gens. Ptolemæus.

Pentagramma πεντάγραμμα, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs.

Pentapolis πεντάπολις, quæ ante *Hexapolis* ἑξάπολις, vocabatur, auctore Herodoto in Clio, in Asia Minori est, circa Doridem. Est Phrygiæ Pacatianæ tractus sic dictus, in synodo Constantipolitana, de quo vide *Elorium*. *Pentapolis* etiam regio Ægypti, in qua Ticelia vrbs, in concilio Chalcedonensi. Indiæ extra Gangem vrbs est quoq;, apud Ptolemæum. Est & Cyrenæ regionis pars, in Africa, Ptolemæo. Hic à Suida *Thebais Lybica* vocatur. in voce Synesius. Ipse Synesius in Constitutione altera hanc *Græcanicam Africam* nominat. Vide *Armenia*, *Cyrene*, *Picenum*, *Asphaltis nominat*, *Flaminia*, & *Quinquegentiani*.

Pentaschinum, Ægypti locus est Antonino, inter Pelusiū & Casium montem. Pentascœnum fortè legendum. Huius etiam meminit Stephanus, in μαγδωλός, & γερρόν.

Pentaufidus; locus Italiæ: apud Antoninum, inter Brundisium & Equum Tuticum. *Ponte Aufidi* (melius, ni fallor) alio in loco legunt exemplaria.

Pente, Angliæ fluuius: Beda. In cuius ripa Ithacester villa.

Pentele πεντέλη, pars tribus Antiochidis: in Attica. Lucianus, Stephanus, & Plutarchus in Poplicola. *Pentelensem* montem, videtur habere Vitruuius, circa Hymettum, lib. 2. cap. 8. πεντέλικον est apud Pausaniam, & Strabonem.

Penteleum πεντέλειον, vrbs in Peloponneso. Plutarchus in Arato, & Cleomene.

Pentelia πεντέλεια, Arcadiæ mons, Hesychio: vnde Ladon fluuius oritur. An idem cum πεντέλοφος Athenæi?

Pentelicum, vide *Pentele*.

Pentelophus, vide *Pentelia*, & *Quinque Colles*.

Pentenissus, vide *Petenisos*.

Penthiadæ πενθιάδαι, populi; Stephano, in δήμων. Vide *Pantelei*.

Penthile πένθιλη, Lesbi opidum: Stephano per O. in penultima habet alius codex.

Pentinus. Hic prope Pentinum radices Apennini nidificat. Sic Nemesianus, vt ha-

bet Gesnerus de Tetrace aue.

Pentri, Italiæ populi, in Samnitibus: Liuio 9. Bouianum ibi opidum Samnitium, Pentrorum caput vocat.

Peomista, vide *Brochotus*.

Peparethus πεπάρηθος, Macedoniæ insula, in Mari Ægæo, Ptolemæo, Straboni, Thucydidi, & Ouidio. quondam fuit *Euonus* dicta, vt Plinius tradit. Nunc *Lemene* vocatur, vt Niger scribit: *Saraquino*, vt Castaldus: vel *Opula*, vt quidam. Peparethum vrbem non ignobilem, vocat Liuius 31. *Atticaq; pendens Peparethus era*. Sic Seneca in Troas. Alia videtur ab illa.

Pepere, vide *Thermera*.

Peperina πεπερίνη, Ptolemæo Indiæ intra Gangem insula. *Qualpenea* Castaldo vocatur.

Pephnon πέφνον, Laconica vrbs: Stephano. Iuxta hanc, paruam habet insulã eiusdem πέφν☉ nominis, Pausanias.

Pepuza πέπυζα, Phrygiæ vrbs: apud Callistum, vnde Pepuziani hæretici. quondam ciuitas, nunc locus desertus. Damascenus & Epiphanius. Iidem scribunt eam in medio Galatiæ, Phrygiæ & Cappadociæ sitam. *Hierusalem* vocatam ab illis hæreticis, scribit Harmenupolis. Sed & aliam quoque Pepuzam esse, iidem addunt. Vide *Pazus*.

Pepylychnus πεπυλύχν☉, Ptolemæo fluuius est, quo Macedoniam ab Australi parte terminari scribit: *Elidunum* quædam editio vetustior legit. hunc eundem postea in locorum enumeratione, videtur idem *Celydnum* κέλυδνον, vocare. Castaldus habet hoc loco in sua recentioris Græciæ tabula, amnem *Salnich* appellatum.

Pera πήρα, Pisidiæ vrbs, Stephano.

Peraa περαία, regio continentis aduersus Rhodum insulam: Polybio 17. & Liuio 32. 33. 37. item Polyæno 4. Etiam Mitylenæorum coloniam, circa Adramyttium alicubi, (vt videtur) habet idem lib. 37. Videtur quoque regiuncula ad Tigrim fluuium: auctore Stephano. vbi Nisibin sitam scribit. Eidem est Syriæ opidum. Item tractus Corinthiacæ regionis. Est & in Thracia, circa Byzantium locus. qui quoque *Ficridii* dicitur. auctor Nicetas. Vide *Trachoritis*.

Perrhebi περαιβοί, Arcadiæ populi. apud Pausaniam.

Peralancia, vide *Palantia*.

Perantades, vide *Sarmatia*.

Perantia περαντία, Ætoliæ vrbs: apud Pausaniam.

Perasia, vide *Pirasia*, & *Castabala*.

Perasinum, vide *Parasinum*.

Perath, vide *Euphrates*.

Peratici περατικοί, hæretici, sic à loco dicti, sunt apud Clem. Alexandr. 7. Stromatum.

Perca, vide *Thracia*.

Perceiana, Hispaniæ vrbs, circa Emeritam. Antoninus.

Percentinum, vide *Pecentinum*.

Percis, vide *Batis*.

Percote περκώτη, & *Palepercote*, Troadis littoralis vrbs. testibus Homero, Plinio, Xenophonte. & Stephano. *Percope* legit Athenæus. & dicit (cum Plutarcho) hanc à rege Persarum Themistocli in vestes & stragula datam. Ad Æsapum fluuium videtur, ex Orphæi Argonauticis. Huius Percotæ meminit quoque Strabo, & Apollonius.

Percris, castellum Babyloniæ proximum. Cedrenus.

Percus, vide *Pergus*, & *Pertusa*.

Percusa, Antonino Hispaniæ vrbs, haud procul ab Osta. *Pertusa* legit ex M. S. codice Surita. additque nomen hoc retinere, sitamque ad Canadri fluminis ripas, itinere quo Montione Oscam perducitur. vide *Bergusia*.

Perdices locum, habet Antonin⁹, in Mauritania Cæsariensi. Eundem Victor. Vticens. Cui inde gentile Perdicensis.

Perdicia περδικία, regio & portus Lyciæ. Stephanus. ex Athenæi 1. forte.

Perdita Insula, Oceani; ad quam Brandanus venit. sed postea quæsita, non est reperta. vt refert Honorius in Imagine mundi (De *Antilia* insula quadam idem refert Pet. Medina, quam extra Maderam insulam describit, ex alterius relatu.) Porcacchius dicit Islandiam esse. Hoc est hircum mulgenti cribrum supponere, vt vulgo dicitur. quam Honorius *Perditam* vocat. *Ima* vocatur in Speculo Historiali Beluacensis. Inter veras Narrationes Luciani referenda.

Pereia περεία, Thessaliæ regio: apud Stephanum.

Perelaum, locus trans mare Rubrum. Io. Mosco, in Prato suo spirituali.

Pereli-

Perelius, vide *Precius*.

Perendanesiorum Coloniam Daciæ, citat ex Ptolemæo, Onuphrius. Prendauesios populos apud illum noui, hanc coloniam non item. Vide *Prendauesii*.

Peresia, vide *Pirasia*.

Pereta insula, duodecim millibus à Rauenna. S. Romualdi vita. *Pereum* hanc vocat Sigonius.

Perga πέργη, mons Tyrrheniæ in Gortynæo, est Lycophroni. Apud Ptolemæum, Strabonem, & Plinium est Pamphiliæ mediterranea vrbs. *Pirgi* hodie vocari testatur N. Sophianus. Vide *Phregena*, & *Sylæus*.

Pergamia περγαμία, Cretæ locus, vbi Lycurgi sepulcrum ostenditur; vt tradit Plutarchus. *Pergamea* Virg 3. Æneid. vide *Pergamum*.

Pergamis, vide *Maledis*.

Pergamum πέργαμον, Thraciæ vrbs mediterranea: Ptolemæo. Pierum est Herodoto 7. & *Pergamum* Murum vocat. Cretæ vrbs est, Plinio hæc *Pergamia* fortè Plutarchi. *Pergamum* Lydiæ quoque vrbs: Xenophonti 7. Cyriacor. & Aristoteli in Admirandis, Vide *Gargara*, *Bergomum*, & *Piericus* Sinus.

Pergamus πέργαμος, Phrygiæ Maioris vrbs mediterranea, Ptolemæo. & Iosepho 1. bell. Iud. cap. 16. *Pergamia* est Plutarcho in Lycurgo. Olim *Teuthrania* τευθρανία dicta fuit, vt refert Pausanias. Per Θ. quoque scribitur Θευθρανία. *Pergamo* hactenus vocari, tradit Sophianus. *Bargamo* inquit Leunclauius. Galeni Medicorum principis patria est, qui eam Mysiæ Hellespontiæ adscribit, vt quoque Ælianus, 14. Animal. Ad Caicum fluuium collocat Pausanias 5. Hic Chartæ vsus primùm inuentus. Vide *Caria*.

Pergantium περγάντιον, Ligustica vrbs. Stephanus. Breganson hodie, ex aduerso Stœchadibus insulis. Hucusque enim Liguria olim.

Pergaza περγασή, trib⁹ Erechtheidis pars: apud Stephanum. Niciam hinc oriundum, scribit Ælianus.

Perga, vide *Perga*.

Pergus, Lacus Siciliæ, in finibus Ennæ ciuitatis, vbi Plutonem Proserpinam rapuisse fabulantur, Hic circumseptus nemoribus describitur à Claudiano. *Pergusa* Ouidio 5. Metam. *Percus* per C. habet Firmicus. Hunc locum, quia ad Ennensium nemus in medio insulæ est, *Vmbilicum Siciliæ* nominari, Cicero in Verrem testatur. Laurentius Ananiensis scribit hodie *Lago de Goridan* vocari.

Peria, vide *Pereia*.

Periada περιάδα, vrbs in Euboea insula: Straboni.

Peribolus. Rhodiorum vicus iuxta Byzantium: *Rodacinion* hodie dictus. Pet. Gyllius in suo Bosphoro.

Periconnesus locus, Laonico 5. circa Byzantium videtur.

Periclioneś περικλιόνες, populi Dolopum: Orpheo in Argonauticis. Hic Cyzicus heros præerat.

Peridmetum, Thraciæ opidū Laonico est.

Periereidi περιηρεῖδαι, Sarmatiæ Asiaticæ gens: apud Ptolemæum.

Perimele insula Ouidius, 8. Metamorph. *Insula grata mihi*, *Perimelen nauita dicit*. Ex quinque Echinadibus, vna est.

Perimuda, vide *Perimula*.

Perimula περίμουλα, Aurea Chersonesi vrbs, Ptolemæo. Iac. Castaldus *Patane* vocat. περίμουδα, per D. habet Ælianus lib. 15. Animalium. sic quoque Tzerza. sed insulam facit, vbi ostrea nascuntur. margaritas ibi piscari, scribit Ælianus. Plinius habet Perimulam Indiæ promontorium, circa Indi ostia, versus Orientem, vbi margaritas piscari etiam addit. *Perimulus* Sinus est Ptolemæo quoq; iuxta Auream Chersonesum.

Perincari περίγκαρι, Candionorum vrbs, Ptolemæo, Indiæ intra Gangem. *Pelagonga* dicitur Castaldo.

Perine, vide *Parparon*.

Perineus, vide *Erineus*.

Perinthus πέρινθος, quæ & *Heraclea*, Thraciæ vrbs ad Propontidem, Ptolemæ°, Marcellinus & Zosimus. Hæc antea etiam *Mygdonia* dicta fuit, ab Hercule; vt Tzetza tradit, Chiliade 3. num. 100. *Perintherus* Antonino est. *Paralia* quoque vocata fuit, vt scribit Procopius de Ædificiis Iustiniani, interprete Arnoldo Vesaliense. hoc addo, quia Cranefeldius, qui idem opusculum Latinum fecit παραλία, non tanquam proprium intellexit, sed appellatiue (vt Grammatici loquūtur) maritima, vert... *Pera* hodie dicitur Volaterrano, *Rodosto*, ...onio; *Pantiro*, Castaldo; *Heraclia*, P... So-

phiano & Nigro. His postremis meum addo calculum. *Arachlea* legit autem Leunclauius.

Periphosius περιφόσιος, Libyæ Interioris portus: apud Ptolemæum.

Peripolium περιπόλιον, Thucydidi lib. 3. opidum Locrorum Epizephyriorum, in Italia, ad Halecem est. hodie *Amigdalia* nominari scribit Gab. Barrius. & *Mendolia* vulgo.

Perippi περιππου, Turris, locus in Peloponneso: Polybio 5. Circa Achaiam.

Perirrheusa, Plinio est insula circa Ioniã.

Perirrum, vide *Oryxum*.

Perizsadyes περισάδυες, Illyrici populi, circa Damastium. Strabo 7.

Perisia, vide *Perusia*.

Peristere περιστερὴ, Stephano vrbs in Phoenicia.

Peristerides, insula ante Smyrnam. Plin.

Perita περίτα, nomen vrbis in India, ab Alex. Mag. condita, & à cane sic dicto, nominata. Plutarchus in huius vita.

Peritheorium περιθεώριον, locus episcopalis, sub sede Constantinopolitana. Curopalates.

Perithoedæ περιθοῖδαι, municipium Oeneidis tribus: Stephano, & Hesychio. Hyperboli cuiusdam hinc oriundi, meminit Plutarchi Alcibiades.

Perizæi, vide *Pherezæi*.

Permessus πέρμησσος, Bœotiæ videtur fluuius, ex Helicone promanans: auctoribus Pausania, Strabone, Virgilio, Vibio, & Papinio *Termessus* per T. est in Orphei Theogonia. *Parmissus* male legitur apud Martianum Capellam, in Astronomia.

Permetania regio, Asiæ Minoris fortè. in vita S. Theodori archimandritæ.

Permi, populi Sarmatiæ Albæ, (sic vocat eam quæ versus Septentrionem est) Laonico, & tabulis recentioribus Geographicis.

Perne πέρνη, Thraciæ vrbs: contra Thasum: Stephano. Apud Plinium insula Asiatica quondam, sed postea Mileto adiecta.

Perniciacum, Antonino; *Perticiacum* etiam habet Simlerus. *Peruiacum* legit Diuæus, qui interpretatur Perweis Brabantiæ locum. *Pernacum* fortè in tabula Peutingeriana.

Pernicum περνικόν. Thraciæ aut Bulgariæ opidum videtur, apud Cedrenum & Zonaram.

Pernitza, vide *Bura*.

Peroe περόη, fons in Bœotia est, Pausaniæ.

Perontícum περοντικὸν, Ptolemæo Thraciæ vrbs, Mercatori *Verdiso* est.

Perorsi, Mauritaniæ Tingitanæ ad Oceanum populi, Plinio. Versus Libyam Interiorem. vbi quoque περορσοι, à Ptolemæo describuntur.

Perossus, vide *Pirossus*.

Perperena, vide *Parparon*.

Perrhabi περραιβοι, Macedoniæ populi, Ad Peneum fluuium, & Olympum montem. apud Liuium & Strabonem. à Ptolemæo sub nomine *Pelasgiotarum* describuntur. Idem Strabo dicit Pelasgiotas & Lapithas quia promiscuè habitabant, à Simonide Pelasgiotas nuncupatos. *Perrhabi* sunt etiam in Epito, Isacio ad Lycophronẽ: & Æroliæ populi, apud Plin. *Perrhebus*, Thessaliæ vrbs: Stephano. *Perrhabia* Liuii hæc, lib. 42. vbi & aliam ab hac Perrhæbiam agnoscit. *Perrhabicum* Montem, & vicum, hic habet quoque Strabo.

Perrhabia, vide *Perrhabi*.

Perrhasium περράσιον, inter duodecim præcipuas vrbes Tusciæ numeratur à Stephano. An Perusia?

Perranthes, tumulus, Ambraciæ vrbi imminens. Liuius 38.

Perre, locus XXIIII. M P. à Samosata distans, versus Taurum montem: Antonino. *Perri* Guil. Tyrio, episcopatus sub Hierapolitana sede.

Perrectho περρεκχω, Galilææ opidum. Iosepho sub finem lib. 2. belli Iudaici.

Perrhenorum episcopi, Anastasii, mentio fit Decretor. 2 Causa 3.

Perrhida περρίδαι, pars tribus Antiochidis: Stephano. In Attica, Phauorino.

Persa πέρσα, vrbs iuxta Samosatam & Euphratem: Stephano. Porsica videtur Ptolemæi.

Persatra περσατρα, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs.

Persa, vide *Pharusii*.

Pasagadum vrbem, à Cyro conditã; habet Curtius 5.

Persarmenii, Asiæ populi sunt, apud mediæ ætatis scriptores. Callistus scribit eos prius

prius Magnæ Armeniæ incolas vocatos. vide *Armenia Maior.*

Persea περσεία, fons circa Mycenas. in Peloponneso. Pausanias.

Persei Specula, Herodoto 2. & Straboni 17. in AEgypto est, inter Heracleoticum & Bolbiticum ostium. Euripides in Helena eius quoque meminit

Perseida vrbem nouam, haud procul Stobio vetere vrbe, habet Liuius, lib. 39. in Macedonia.

Persepolis περσέπολις, Ptolemæo est Persidis vrbs. quam Regiam Orientis dicit Curtius, qui eam viginti stadiis ab Araxe distare dicit. Hanc describit Diodorus 17. hanc Thomas Minadoius, & Alph. Hadrianus *Siras* vocari ait. *Siaphas* nominat eam Benjamin Tudelensis. *Elymais* in Machabæorum libris dici, vult Reinerus Reineccius. Liber tamen Machabæorum 2. c 5. Persepolis meminit Vide *Midea.*

Perseus περσεύς, Atticæ vrbs, & portus eiusdem nominis: Stephano.

Persia, Ptolemæo. *Persis* περσὶς, Asiæ regio, Imperio potentissimo olim famigerata, neque hodie ab eo admodum degenerasse, sub Sophis regibus, videtur. Persæ quondam à Scythis *Chorsori* dicebantur, Plinio & Solino auctoribus. *Cephenes* κηφῆνες à Græcis, à se verò ipsis, atque ab incolis *Artai* ἀρταῖοι, vt Herodotus lib. 7. docet. *Achæmenii* ἀχαιμένιοι, etiam ab Achæmenia Persidis regione, Stephano teste. Hebræis *Elamitæ* sunt, aut, vt Iosephus habet *Elymæi* ἐλυμαῖοι. A Suida & Cedreno *Magusæi* μαγουσαῖοι, nuncupantur. hic etiam eos ab indigenis *Magog.* μαγώγ, dici, addit. Quod Regio hodie *Farsi* vocatur, contestantur mecum Tabulæ, & Mercator. Iouio vocantur *Agamii*, incolæ. *Azamii* habet Niger. *Atzamios* eos appellari, etiam Chalcondilas auctor est. *Azemia* ab aliis regio dicitur. *Azamia* hæc quoque Freculpho. *Pharsic* regionem vocat Theuetus, & addit eam à Barbaris *Chus*, ab Arabibus *Chub*, & *Xaismael*, ab aliis verò *Seichaider* nuncupari. Interiorem Persiam *Curasan* vocari, legitur in Histor. Miscella 24 & 22. pro eadem *Chorasan* habere videtur & *Chorasanitas* populos. De Persarum moribus multa Agathias 2.

Persianas Aquas, ægrotis fauorabiles, habet Apuleius 3. Floridorum. Circa Carthaginem vspiam fuisse videntur.

Persiceta, Italiæ vrbs, circa AEmiliam, Diacono.

Persicum Mare, & *Rubrū*, synonyma sunt Herodoto, & Straboni. *Persicum* περσικόν, locus in Lycia videtur: quem Diodorus 20 testatur captum à Ptolemæo, AEgyptiorum rege, dedentibus eum militibus.

Persicus Portus, vide *Euboicum* mare.

Persicus Sinus Ptolemæo & aliis; quod à Plutarcho in vita Luculli *Babylonium* Mare appellatur; Mare *Rubrum* ab aliquibus nominari, tradit Arrianus in Indicis. Sinus est Maris Rubri, Persiam & Arabiam Felicem interluens. Plinius lib. 6. cap. 26. Persæ, inquit, Rubrum mare semper accoluere: propter quod is Sinus Persicus vocatur. *Elcatif* & *Mesendin* nunc nominari, ex Tabulis videmus. & idem testatur N. Nicolaius. *Yumachcama* à Mesopotamiis nuncupari scribit Theuetus: & aliis *Bain-el naharim*. Video à Beniamino *Hodu* appellari.

Persidis Pylæ, vide *Susida.*

Persis, vide *Persia.*

Persitabas, vide *Parastala.*

Perta πέρτα, opidum in Galatia: apud Ptolemæum.

Pertheneta, vide *Partheni.*

Pertia, siue *Perusia*, sic in Latinis codicibus Ptolemæi. pro Vmbrorum vrbe in Italia.

Perticianenses, Vide *Aqua.*

Perticiacum, vide *Perniciacum.*

Perticus silua, eminentior ceteris, in Gallia Lugdunensi: Aimoino. Vide *Langlaria.*

Pertusa, Africæ Propriæ vrbs XIII M. P. à Carthagine, Antoninus. Alii *Percus* legunt, apud eundem. Sed *Pertusensis* meminit Diuus Augustinus. Vide *Fundus*, & *Petra.*

Peruiciatum, vide *Perniciacum.*

Perus, Vide *Pierus.*

Perusia περουσία, Ptolemæo Tuscorum mediterranea vrbs. *Perusium* nominat Eutropius. *Perrasion* περράσιον, eadem videtur apud Stephanum, cum dicat eam esse vnam ex duodecim Tusciæ principibus vrbibus. App. Alexandrinus περουσία, per I. in

secunda scribi:.. *Perugia* hodie vocatur. A-cade niam habet celeberrimam. vide *Perusia.*

Peryandini, vide *Aconais.*

Pescla, AEgypti vrbs. lib. Notit An Pselcis Antonini? vide *Passalon.*

Pesendara πεσενδάρα, AEthiopiæ sub AEgypto gens Ptolemæus.

Pesici, Hispaniæ Tarraconensis populi: apud Plinium. παισικοί, Ptolemæo. Vide *Scythæ.*

Pesines, vide *Arabyza.*

Persingara, vide *Pisingara.*

Pesla, vide *Passalon.*

Pessida πισσίδα, Ptolemæo vrbs est in Libya interiori.

Pessinus πεσσινοῦς, in Tolistobogiis Paphlagoniæ vrbs Ptolemæo, Liuio & Plinio. *Pisinnus* πισινν⊗, est Memnoni. Galatiæ II. tribuit Conciliorum opus. Hanc Alex. Zardus, in suo de Moribus gentium libello, *Tribanta* vocat. Theuetus *Possene.* *Pessinus*, in Phrygia est, Liuio & Herodiano. In Galatia, Stephano: eadem est: Marcellinus enim sic, *Phrygia quōdam, nunc Galatiæ opidum.* πισινοῦς est in Epistolis Iuliani Imp.

Pessium πίσσιον, Iazygum Metanastarum vrbs. Ptolem.

Pesuri. Lusitaniæ populi, Plinio per AE. in prima, legitur in antiquo marmore. Vide *Igaditani.*

Petalia πεταλίαι, Euboeæ vrbs: Straboni. Peloponnesi etiam, Xenophonti 3. Græcor. in ora libri autem *Epitalium*, quod malo.

Petaliæ, insulæ quatuor, in Euripo Euboico. Plinius.

Petane, Vide *Pitane.*

Petauonium πεταυόνιον, Superatiorũ vrbs, Ptolemæo, & Antonino: in Hispania Tarraconensi. *Vanenza* nunc dici, credit Moralis. Vide *Pataonium.*

Petelia πετηλία, Ptolemæo, Val. Maximo, & Appiano in Annibalicis. item Plutarcho in Marcello, vt vertit Xylander. in Græco enim πετηλῖνοι erat. *Petilia* Virgilio & Silio; Magnæ Græciæ maritima vrbs, Ptol. Incolas *Petellinos* vocat Liuius 22. eosq; Samnites facere videtur: *Brutios* vocat idem, 23. & 29. Eam Niger *Pelina*, Leander *Belicastro*, Erythræus *Petigliano* appellat. Marcella autem, & Barrius in sua Calabria *Policastro*. *Strongili* est Pyrrho Ligorio, in Tabula Regni Neapolitani. *Bellicastro* est Angelerio, non Policastro quod in Lucanis ad sinum Pestanum. illud enim ad Scyllaceum sinum, ipse viderit. Video enim Strabonem Peteliam Lucanorum vrbem primariam vocare. *Petelinos* Montes, etiam nominat Plutarchus, in Crasso.

Petelinum Lucum, πετηλῖνον, habet alicubi circa Romam: Plutarchus in Camillo. item Liuius 6 extra Flumentanam portam P. Victori in V. Vrbis regione est.

Petellini, vide *Petelia.*

Petenisos πετηνισός, Ptolemæo, Galatiæ opidum. *Petenissus* legunt interpretes. Simlerus putat in Itinerario Antonini *Parnasum* dici. Vide *Parnassus*, & *Pitnissa.*

Peteon πετεὼν, Boeotiæ vrbs: Homero, Stephano, & Straboni. Thebaidis vicus est Eustathio, in Homeri catalogo nauium.

Peteron, vide *Poteron.*

Pethor, vel *Petor*, locus in deserto, Num. 22. *Phatyr* legunt 70 interpretes. *Fatura* ciuitas trans Mesopotamiam, Balaami patria est Diuo Hieronymo in locis Hebraicis.

Pethrosim, vide *Arabia* Petræa.

Petilia, vide *Petelia.*

Petilianis, Siciliæ locus: Antonino.

Petina, *Bereum*, sic Iornandes vocat loca quædam circa Thraciam, alia lectio coniunctim *Retinnabera.* An diuisim pro Retiaria, & Beroem?

Petinesca, vel *Pranestica*, aut *Pirenestica*, sic enim vacillante lectione, habet Simlerus apud Antoninum. *Burren* Sequanorum vrbem, ex eo facit idem Simlerus.

Petirgala πετίργαλα, vrbs in India intra Gangem. Ptolemæo.

Petitarus amnis, circa AEtoliam. Liuius 43.

Petnelissus, vide *Pednelissus.*

Petor, vide *Pethor.*

Petorsi πέτορσοι, magna & populosa gens, in Libya: Stephano. *Perorsos* per R. habet Plinius.

Petouio, Tacito colonia & opidum in Carnis est: ad Drauum fluuium situm. Beatus Rhenanus & Lazius *Pettaw* interpretantur. Villanouanus dicit Petouio quoque

que

que *Patauium* πατωίον, Ptolemæi esse, quod in Pannonia Superiori statuit. Hoc idem Patauiam apud eundem Ptolemæum libro octauo. *Batubium* βατόβιον, vocatur. *Petobio* per *B.* habet Ammianus. Inscriptiones marmoreæ antiquæ (nisi Appiani, & Amantii codex vitiosus sit) *Poetobio* per diphthongum in prima legunt. Corrupte pro eodem loco puto *Petybio* legi apud Athanasium, ad Constantinum Imperat. item *Pytiovita*, apud Metaphrastem: in S. Artemii vita. *Precetionem* corruptissimè vocat AEthicus.

Petra πέτρα, Ptolemæo Arabiæ Petrææ vrbs est. *Arecem* Ἀρεκήμ, & *Arcen* Ἀρκέμ, Iosepho appellatur, & aliquando *Archim*, vt inqnit VVissemburgius. *Gebalene* tempore Diui Hieronymi vocabatur, qui eandem quoque *Recem* appellatam, scribit. Nouo vocabulo *Arach* dici, scribunt Volaterranus & Zardus. *Herac*, Tyrius. Bellonius tradit hodie *Mecha* vocari: cui, quia Mecha in Arabia Felice est, assentiri non possum.) Huius puto memoriam facere Iosephum Antiquit. 13. in principio, item Egesippum 1. cap. 14. vbi Aretæ regis palatium fuisse scribit. *Petram* Palæstinæ, aliam à Petræa, habet Athanasius, in Epistola ad Solitariam vitam agentes. Alterius Episcopum Arium, alterius Asterium nominat. *Petra*, Macedoniæ vrbs maritima, prope Dyrrhachium, Cæsari & Lucano, hodie *Lachi* vocari dicit Niger. Silius & Vibius ex hac montem faciunt. Circa Pythium alia, ex Liuii 44. & Plutarchi AEmilio *Petra*, Siciliæ opidum, Ptolemæo, & Procopio. *Petrina* habet Antoninus, & *Petrinorum* meminit Cicero & Plinius. *Petrenses* nominat Solinus. Hodie *Petra patria* dici, tradit Mar. Niger. Leander duas facit, quæ sublimior in monte est. *Petralia in monte*: quæ valli insidet, *Petralia sottana* nominat. *Petra* opidum in agro Piceno, vt habet Procopius li 2. de bello Gothorum. quod hodie, vt scribit Leonardus Aretinus, corrupto vulgus nomine *Bretinorum* appellat. Eidem Procopio 2. VVandalic. locus est in Africa Propria. *Petra*, in Arabia Felice, apud Nabathæos est vrbs: Plinio, & Strab. *Petra*, apud Liuium; Mædica vrbs est. *Petra* agri Rhegini est, in Magna Græcia: auctore Thucydide 7. *Petra*, locus maritimus circa Macedoniam ad AEgeum mare videtur, ex Liuii 44 in Pieria, vt & Strabo. *Petra* locus Thessaliæ, vnde Petrei campi: vt habet Probus, in 1. Georg. *Petra*, locus Elidis, vbi olim municipium sic dictum fuisse putatur, vt refert Pausanias. *Petra*, in Sogdianis; quam Alexander Magnus expugnauit. Arrhianus 4. *Petra*, fons in Bœotia: teste Pausania. *Petra* Cappadociæ locus, Theophrasto 8. Historiæ Plantar. *Petra* Præsidium (sic dictum) Lazorum, versus Trapezuntem. auctor Procopius 2 Persicorum. Vide *Botamanis*, *Regem*, & *Portum Truentinorum*.

Petra Achabron, ἀχάβρων, Galileæ Superioris vrbs: Iosepho, secundo belli Iudaici, circa finem. *Petra* Deserti, in Moabitarum regione, cuius Esaias meminit: Brochardus & Guilielmus Tyrius scribunt *Krac* vocari. sed hic *Herac* legit alio in loco. *Moseram* etiam appellat alibi Brochardus, item *Montem Regalem*. sic quoque Guilielmus Tyrius libro vndecimo capite vigesimo sexto, vbi eam in secunda Arabia describit. Beniamin *Kelaggebar* nominat: & antiquis *Selach Middera* dictam addit. *Petra* Diuisa, loci nomen, primo Samuelis vigesimo tertio. *Petra* Geminiana, vide *Aurasius*. *Petra Incisa*, locus sic dictus iuxta antiquam Tyrum: intra Capharnaum & Doram opida maritima, qui locus hodie *Districtum* appellatur. Guilielmus Tyrius libro decimo capite 26. *Petra Magna* Portus, in Marmarica Africæ regione est, Ptolemæo. apud Strabonem *Magnus portus* μέγας λιμὴν est. Petra Parua, ibidem portus: apud eundem Ptolemæum. *Petra pertusa*, locus sic dicitur in via Flaminia, a Vespasiano factus, excauatis montibus, Aure. Victor. *Petra* Sanguinis. vide *Lambula*.

Petrachus πέτραχος, prærupta montis crepido, supra Chæronæam Bœotiæ. Pausanias.

Petra, vide *Sirenusa*.

Petre Trachiniæ, vocantur montes, qui Melidem regionem cingunt: Herodoto. vide *Trachinia*.

Petraon, vrbs Lazica: quæ etiam *Iustiniana* appellatur, a Iustiniano Imp. in Authenticis.

Petra Gemopoli πέτρα γημόπολις; vt loci

nomen refert A. Occo, ex Hadriani numm̃o. An fida scriptura?

Petras, vide *Pelion*.

Petrei, & *Petrenses*, vide *Petra*.

Petrensis Fundi in Africa Propria, in modum vrbis exstructi a Salmaco Firmi fratre, describit Ammianus 29.

Petressa, vide *Pytho*.

Petriana, Britanniæ insulæ vrbs. lib. Not. *Peteril* Camdeno.

Petrina, & *Petrini*, Vide *Petra*.

Petrinum, Italiæ locus, Horatio, Epistolarum 1. ad Torquatum. Circa Campaniam videtur. Montis nomen esse, Sinuessanæ vrbi imminentis, scribit Commentator huius, a Cruquio editus. *Rocca di Monte Dragone* aliquibus putari, scribit Pontanus. Fundi nomen est Ciceroni in Familiaribus ad Lepram.

Petroa, Cedreno locus in Bithynia, circa Niceam.

Petrochous πετροχο͂ος, locus circa Thurium Bœotiæ. Plutarchus in Sylla.

Petrocoris Cæsari, (quos *Petrachorios* dicimus, inquit Marlianus) *Petrogori* Plinio: amne Tarne à Tolosanis discreti. Aquitaniæ populi, in Prouincia Burdegalensi. *Periguex*, horum vrbs Orontio vocatur. *Petrogoricum* vrbem vocat Ammonius.

Petrodava πετρόδαυα, Daciæ opidum: Ptolemæo.

Petrodes, vide *Arabia*.

Petrogoricum, Vide *Petrocorii*.

Petromantalum, Galliæ Lugdunensis vrbs: Antonino. XVIIII. M. P. à Lutetia. Circa *Pontoyse* est. *Petrumviaco* videtur M. Velsero, in Tabula Peutingeriana.

Petronia, amnis in Tiberim profluens: quam magistratus auspicato transeunt, cum in campo quid agere volunt. Festus. Petronios canes laudat Gratius poeta, quos tamen ignoro.

Petropolis vrbs, in codice Theodosiano 15. titulo de operibus publicis.

Petrosaca πετρόσακα, Arcadiæ locus, apud Pausaniam. Limes inter Megapolitanos & Mantinienses Stephano Arabiæ regio est.

Petrossa πέτρωσσα, Ciliciæ insula: Stephano, & Suidæ.

Petuaria πετουαρία, Parisiorum vrbs, insulæ Albionis, apud Ptolem. *Peterborow* dicitur, Humf. Lhuydo. Beuerley autẽ Camdeno.

Petulantium meminit Ammianus 20. 21. 22 & 31. Cum Celtis eos nominat, quasi essent vnius gentis.

Petusia, de quo Martialis ad Lucium: hoc versu: *Turgentisque lacus, Petusiaq;* opidum cum lacu eiusdem nominis facit ex eo Calderinus. sed *Perusia* legebat codex M. S. Danielis Rogersii.

Peuca πεῦκαι, Scytharum gens, circa Istrum: Zosimo.

Peucalei, vide *Peucelaitis*.

Peuce πεύκη, Ptolemæo & Pomponio insula est, inter Danubii fluminis ostia Eustathius scribit eam triangularis formæ esse. *Pizina* Nigro est, *Barillana* autem, Leon Gorecio, de bello Liuonico. Eidem Ptolemæo est mons in Sarmatia Europæa. Vide *Teutoburgium*.

Peucessa πευκήεσσα, insula maris Atlantici: Orpheo in Argonauticis. Albionem hoc nomine describere putat Camdenus. qui λευκήεσσα, per λ. mallet legere.

Peucela, Vide *Peucelaitis*, & *Massaca*.

Peucelaitis πευκελαῶτις, Indiæ regio, circa Indi fluminis originem: Arrhiano 4. Alexand. *Peucolaitis* πευκολαῗτις, Straboni. *Peucolaitæ* populi, sunt apud Plinium. Idem Arrhianus habet ibidem *Peucelaotin* πευκελαῶτιν, vrbem: Plinius *Peucolain* vocat opidum circa Indum fluuium. *Peucanei* πευκανοὶ, videntur mihi apud Dionysium Afrum, quos Priscianus eius interpres *Peucaleos* vertit. *Peucelam* πευκέλα, ciuitatem habet quoque Arrhianus, libro citato; sed aliam, ni fallor, ab hac.

Peucella πευκέλλα, amnis Phrygiæ. Accolæ sunt ex *Azanum* Arcadiæ gente. Pausanias in Phocicis. Hi antrum ostendunt, quod Steunos, στεῦνος, vocant: in quo Magnæ Matris simulacrum colitur. *Peucala* πευκάλα, apud eundem legi, pro eodem, obseruauit Sylburgius.

Peucentini, Vide *Peucetii*.

Peuces, Plinio vnum ostiorum Danubii fluminis: Ptolemæo Ammiano & Straboni hoc *Hieron*, id est, Sacrum, vocatur.

Peucestæ πευκεσταὶ, populi quos cum Herulis & Gothis impetum fecisse, in Pontum, scribit Suidas. Ad Peucen insulam habitabant. *Peucini* sunt Ptolemæo.

Peucetii πευκέτιοι, sunt Italiæ populi, qui etiam *Pediculi* ποιδικλοι, & Græco sermone *Audanii* αὐδάνιοι, dicuntur, à Strabone. Sed pro Audanii *Daunii* legit Casaubonus. *Peucentini* appellantur à Dionysio Afro. Hodie *Terra di Barri* vocari, tradit Niger. Stephanus habet *Peucetiantes* πευκετίαντες. Oenotriis vicinos. Sed idem habet etiam πευκέτιοι. *Peucetiæ*, sunt Liburniæ populi: Callimacho apud Plinium. Vide *Calabria, Iapygia, Apulia*, & *Duduns*.

Peucii, locus supra Chalcedonem; Nicetæ.

Peucini, Sarmatię Europææ populi: Ptolemæo, & Tacito. Idem Ptolemæus eosdem ponit ad Istri ostia. Vide *Basterna, Scytha*, & *Peuceste*.

Peucolais, vide *Peucelaitis*.

Peuthecia, vide *Mediolanum*.

Pezaugusta, vide *Pax Iulia*.

Pezinati, vide *Scythæ*.

Phabentia, vide *Fauentia*.

Phabia, vide *Fabia*.

Phabiranum φαβίρανον, Ptolemæo Germaniæ opidum est. Bremen Saxoniæ vrbem, vocat P. Appianus. item Peucerus. Bremensis regionis situm lege apud Chytræū, in Hist. Saxonica. *Wigmodia* antea nuncupatam hanc Bremam scribit M. Adamus.

Phabris, vide *Fabris*.

Phacium φακιον, (in ora libri erat φακιον,) Macedoniæ opidum: circa Thessaliam. vt videtur ex Thucydidis 4. & Liuii 32. & 36.

Phacussa φάκουσα, intra Ægyptum & mare Rubrum vicus, Ptolemæo, Stephano, & Straboni 17. sed huic geminato κκ. & singulari σφακκουσ. An *Phacus* apud Guil. Tyriū? lib. 14. cap. 14.

Phadana, locus vbi Iacob in Rachaelem incidit, lapidemque à puteo reuoluit, teste Zozomeno, & Callisto. *Padan Aram* in sacris Bibliis. Mesopotamiam ex eo faciunt interpretes.

Phadasia, vide *Padasia*.

Phadizana φαδιζάνη, Cappadociæ Castellum. Arrhianus in Periplo. An Chadesia Apollonii?

Phaeaces, Illyriæ gens: Pomponio. In Corcyra fortè.

Phaeacia, vide *Corcyra*.

Phaeatis, vide *Oasis*.

Phacasia, vna Sporadum. Plinius.

Phade, locus Siciliæ est; inter Messanam & Leontium, teste Decreto Romano antiquo, apud Fabricium. Per E. siue diphthongo in prima habet Cuspinianus. *Phega*.

Phadria φαιδρία, Arcadiæ vicus: apud Pausaniam Rupes sic dicta apud Delphos, teste Suida. *Phædriades* Petræ hæ sunt Diodoro 16.

Phadrus φαίδρος, amnis Ægypti est, ab Iside exsiccatus. Plutarchus in Iside & Osiride.

Phanagora, vide *Phanagoria*.

Phaniana, vide *Febiana*.

Phanicha, vide *Bezabde*.

Phano φαινω, Palęstinæ locus, vbi æris metalla Eusebius 8. hist. Ecclesiasticæ cap. 17. Huc puto pertinent D. Hieronymi in locis Hebraicis, hæc verba, *Fenon Castra filiorum Israel in deserto. Fuit autem quondam ciuitas principum Edom, nunc viculus in deserto, vbi æris metalla damnatorum suppliciis effodiuntur. inter ciuitates Petram & Zoaram.* Idem, ibidem, paulo supra, eundem locum *Metallo Fenon* vocat. De eodem etiam D. Athanasius in epistola ad solitariam vitam colentes. qui locum hunc natura ita moribundum facit, vt quis non nisi paucissimos dies superesse potest. *Phinon*, & *Phunon* legunt hoc loco Sacra Biblia, Numeror. 33. *Phani* episcopi Suidæ, meminit concil. Ephesinum. vbi hæc leguntur, Επίσκοπος φαινως τῆς πολιτείας. Vide *Phennesos*.

Phasana, Arcadię vrbs: Pindaro in Olympicis. vt habet interpres eius Lonicerus. Ad Alpheum fluuium.

Phastum φαιστός, Cretæ vrbs: testes Strabo, Plinius, Pomponius, Ouidius, Philostratus, Diodorus, & Dionysius. Stadiis xx. à mari distare, lx. verò a Gortina, scribit Eustathius Phæstus alia, Locrorum Ozolorū: Plinio. Et alia Estiotarum in Macedonia: apud Ptolemæum. quod *Phestum* Liuii puto. Vide *Apollonia*, & *Phrixa*.

Phasula, vide *Fesula*.

Phatelinus, Siciliæ fluuius, iuxta Peloridem, confiniis templo Dianæ. In Sicilia. Vib. Sequester. *Facelinus* legit Bocatius. *Facelinus* malim, à Facelina Diana hoc tractu culta.

cuius meminit Lucilius, aliique.

Phatrosimi, vide *Enamia*.

Phaunta φαυ..., vrbem Peloponnesi, habet Diodorus 15 Circa Argiam, alicubi.

Phagius, vide *Phagites*.

Phagres φάγρης, Thraciæ vrbs: vltra Strymonem sub Pangæo. Thucydidi & Stephano, & Epitoma Strabonis. Pierium mutum facit Herodotus 7. vide *Niphrages*.

Phagrorium φαγρώριον, nomen vrbis, apud Stephanum. fortè Ægypti. *Phagroriopolim* vrbem enim habet Strabo; & *Phagroriopolitē Nomum*.

Phagus φάγος, Elidis fluuius, in Peloponeso. Pausanias. φηγὸς erat in ora libri. Sed *Buphagus* legendum putat Frid. Sylburgius. Locus circa Ilium quoque est *Phagus*, Straboni. φηγὸς, Græcè est.

Phagytra φάγυτρα, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs. *Pharytra* interpreti.

Phalachthia φαλαχθία, Thessalorū vrbs. Ptolem.

Phalacicheorum φαλακιχέων, ex nummo Traiani, meminit Occo. an vera sit scriptura, nescio. φαλακραίων fortè scribendum: à Phalacræ.

Phalacra φάλακρα, Pentapolis regionis, in Africa, vrbs: Ptolemæo. Vnum ex Idæ promontoriis, sic dictum, quod Alexander caluum id effecisset, sectis inde lignis, ad naues parandas. Versus marcergo, Vide *Gargara*.

Phalacra, vide *Ida*.

Phalacrina, vicus in Sabinis, vltra Reate, quo Vespasianus Imp. natum, scribit Suetonius. *S. Siluestri in Phalacrino* hodie dici, putat Marius Victorinus. *Palacrinum* Antonino.

Ph alacrium, vide *Falacrium*.

Ph alacrum, vide *Cassiope*.

Phalacrus, (id est caluus,) locus sic dictus apud Indos, quod qui herbam in ea nascētem gustauerit, & pilos & cornua amittit. Æl. Animal. 8. cap. 15. vrbs Ægypti: apud Antoninum. Mons est, sic dictus, circa Cappadociam: teste Const. Porphyrogenneta. Castellum vocat Cedrenus, & Curopalates.

Phaleci, vide *Falisci*.

Phalasia φαλασία, Arcadiæ opidum: Pausaniæ & Stephano.

Phalagni φαλάγνι, Ptolemæo *Phalbini* interpr[...]us, Arabiæ Felicis opidum.

Phalagra, Pallenes vrbs, Gytaldus ex Isacio [...] Lycophronem. An pro *Phlegra* corruptè? vide *Pallena*.

Phalana, vide *Phalanna*.

Phalanges, populi Æthiopiæ sub Ægypto. Plinius. *Phalangis* φαλαγγὶς, mons, in Æthiopia, ad sinum Barbaricum. Ptolemæus.

Phalanna φάλαννα, Perrhæbiæ. & alia Cretæ vrbs: apud Stephanum. *Phalanna* alia est eiusdem insulæ: apud eundem. Perrhæbiæ vrbem *Phalanum* habet Lycophron. vide *Hippia*, & *Orthe*.

Phalantiade, vide *Tarentum*.

Phalantus φάλαντος, vrbs & mons in Arcadia. Pausanias. & ex eo Stephanus.

Phalanus, vide *Phalanna*.

Phalara φάλαρα, Thessaliæ vrbs, in sinu Maliaco. Plinius, Strabo, Stephanus, & Liuius 27. & 32. Vide *Phalore*, & *Phalerum*.

Phalarienses φαλαρεῖς, gens tribus Æantidis. Hesychius. Vide *Falarienses*.

Phalaris, Tusciæ vrbs, Catoni. *Phalerium* φαλέριον, Straboni, Ptolemæo, & Halicarnasseo. *Faleria* Rutilio. *Falare* hodie vocari, scribit Ant. Massa, & Leander; qui addit *Phalirum* à Ptolemæo nuncupari. mendosè autem, vt multa alia apud eundem Leandrum.

Phalarium, vide *Ecnomus*.

Phalarna φάλαρνα, extremitas Cretæ insulæ, versus Occidentem. Strabo. *Phalasarna* mauult legere Casaubonus.

Phalarus φάλαρος, Bœotiæ fluuius, in Cephisidem lacum excurrens Pausanias.

Phalasarna φαλάσαρνα, Ptolemæo Cretæ insulæ vrbs. *Contarini* Bordonio & Pineto. vide *Phalarna*.

Phalasia φαλασία, Ptolemęo Eubœę promontorium.

Phalbini, vide *Phalagni*.

Phalcidon φαλκιδὼν, Thessaliæ vrbs: Polyæno, lib. 4.

Phalecum, vide *Phalycum*.

Phalegandros, vide *Pholecandros*.

Phaleria, vide *Phalore*.

Phalericum, vide *Piræeus*.

Phalerium, vide *Phalaris*.

Phalernum

Phalernam & *Opheltinam* tribus, φαλήρνα καὶ ὀφελτίνα, adiectas Apuliæ, scribit Diodorus 19. Corruptè pro *Vfentina*, & *Phalerina*, vt legit Liuius 4.

Phalerum φάληρον, Atticæ portus; *Phanos* φανός, olim dictus. Suidas de eodem Thucydides 2. *Phalerum* etiam Thessaliæ opidum, iuxta Oetem. Suidas & Stephanus. Phalerenses apud Strabonem. Idem cum *Phalara* puto. Vide *Neapolis* & *Phalore*.

Phalesina, vrbs Thraciæ, circa Thracium mare. vt apud Plinium videtur.

Phalga φάλγα, vicus medius inter Seleuciam Pieriæ, & Mesopotamiam Stephanus.

Phaligatheum φαλιγαθεῦς, quendā Theophanenι, & alium quendam Chrysanthum, sic dictos à loco, adducit ex nummis veteribus, Goltzius in suo Thesauro.

Phaliges, AEthiopiæ sub AEgypto gens. Plinius.

Phalis, AEgypti vrbs: vbi Osyris colitur. Tzetza in Lycophronem. Sed *Phelais* φιλαίς, est in Græco codice.

Phalisca, locus maritimus Tusciæ: inter caput Etruriæ & portum Traiani. Antonini Itinerarium.

Phalisci, in numismatibus Græcis, per F. digamma, & non per φ. scribitur. Vide *Falisci*.

Phalium φάλιον, locus in Bithynia videtur, apud Plutarchum in Quæstionibus Græcis.

Phalo. delata dein ad regionem eius Phalonem nomine, &c. Sic Dict. Cretensis 6. Ad maris Mediterranei littus, versus Ortum videtur.

Phalorchia, regionis nomen Serapioni. vbi nasturtium loco piperis in cibo frequens est.

Phalore φαλώρη, apud Lycophronem & Stephanum Thessaliæ vrbs. *Phaloria*, & *Phaleria* est apud Liuium 36. Eandem cum Phalero puto.

Phalti, vnde Hellis, vnus fortium Dauidis 2. Samuel. 19. *Polonite* pro Phalti, legitur 1 Par. 11. vbi 70. interpretes φελλωνί legunt.

Phalycum φαλύκον, Megarensis agri locus. φαλίκον alibi vocat Theophrastus.

Phamizon, & *Phamizonium*, vide *Phazemonitis*.

Phamotis, vide *Phomotis*.

Phana φάνα, Italiæ opidum: Stephano. (Fanum Fortunæ puto.) Et aliud AEtoliæ: apud Pausaniam in Phocicis.

Phanaca φανάκη, Mediæ vrbs: Ptolemæo.

Phana, insula circa Ioniam: Plinio. Vide *Phanaa*.

Phanaa φαναία, Ptolemæo Chii insulæ promontoriū. *Phana* φαναί, Straboni, Thucydidi, Stephano, & Liuio: *Phaneus* Seruio & Vibio. *Cabo Masticho*, Bellonio & Sophiano dicitur. *Panale*, Fauolio, in suo Hodœporico Byzantino.

Phanagoria φαναγορεία, Ptolemęo & Straboni, Sarmatiæ Asiaticæ vrbs ad Bosporum Cimmerium: *Matriga* hodie, si creditur (qui nemini credit) Theueto. *Phanagoria*, Stephano insula Tauricæ adiacens. Vide *Themiscyra*.

Phanaroea φαναροία, apud Plin. Cappadociæ opidū, circa Thermodoontis fontē. Idem Strabo 12. Phocidis vrbs est Liuio 32.

Phanassa φανάσσα, Mediæ vrbs. Ptolemæus.

Phandana φανδάνα, Ptolemæo Armeniæ Maioris vrbs. *Phandalia* interpretibus.

Phandrium, circa Locros & Pindum mōtem, opidum: Laonico.

Phaneas vrbis Syriæ, φανεας πόλεως συρίας, meminit ex nummo Goltzius. Idem cum Paneas fortè.

Phanena φανηνή, Armeniæ Maioris prouincia: Straboni. Casaubonus subdubitat an Sophena legendum sit.

Phanesii, vide *Satmali*.

Phaneus, vide *Phanaa*.

Phanos, vide *Phalerum*.

Phanotes, Epiri castellum. Plinius & Liuius.

Phanoteus φανοτεύς, Phocidis opidum: Stephano, & Polybio 5. *Panopeus* πανοπεύς, antea dicebatur, vt scribit Strabo. *Phanotis* Thucydidi 4. *Panotia* quibusdam: teste Stephano. πανόπη est Hesychio. & fortè Phanotes Liuii. Vide *Panope*.

Phantia φαντία, Troadis vrbs: Stephano. Cui Cumæorum structura.

Phanturites Nomus, in AEgypto. Plinius.

Phanuel, vel *Peniel*, id est facies Dei, loci nomē. Genes. 32. *Phanuel* Turris, Iudicum 8.

Phanuela vrbs, apud Ioseph. 8. Antiq. 3. & 3. Reg. 12.

Phanum, vide *Fanum*.

Phanum Apollinis, locus episcopalis, in Lydia. Chalcedonense concil.

Phanus, vide *Phalerum*.

Phaontis Suburbanum, Neronis liberti. Inter viam Nomentanam & Salariam circa 4. ab Vrbe lapidem. Dion, & Suetonius in Nerone.

Phara, Africę vrbs, à Scipionis militib. incensa. Strabo: *Parada* est Hirtio. Vide *Pharathus*, *Phera*, & *Sophtha*.

Phara φάραι, Achaiæ vrbs: Polybio, & Herodoto, item Stephano. cui & *Phera* per η. vocatur. *Phare* φηραὶ, Homero. Item Messeniacæ. Huius incolæ *Pharatæ* dicuntur; istius *Pharienses*: auctore Strabone. aliter autem Stephanus, quem consule. Eidem est etiam Bœotiæ vrbs. Est & Cretæ vrbs, apud eundem, & Plinium. Vide *Phera*.

Pharea, vide *Pharis*.

Pharambara φαραμβάρα, Medię opidum. Ptolem.

Pharamia, Ægypti vrbs, in littore maris, non longè ab ostio Nili, quod *Carabeix* dicitur. Guil. Tyrius 11. cap. 31. Inter Pharamiam & Taphium duas antiquissimas maritimas Ægypti vrbes, idem scribit, primum Nili ostium quod versus Syriam est, (& *Carabes* vocat) in mare effundi. lib. 19. cap. 23. Sed Tapiũ alibi scribit, sine H. lib. 20. c. 15.

Pharan φαρὰν, vrbs inter Ægyptum & Arabiam: Stephano. Arabiæ Petræę, ad sinũ Arabicum; est Ptolemæo. & *Pharanita* gens. *Pharan* in Cades, locus deserti: Numeri 13. *Pharanis* Montes, habet Eldad Danus: vbi Zabulonis tribus. Circa Euphratem. Vide *Terebinthus*.

Pharangium, Lazorum arx circa Boan fluuiũ, in Persarmenia. Procop. 1. 2. Persicorũ. Aurum dicit hic effodi.

Pharastia φαραστία, apud Ptolemæum est Mediæ vrbs.

Pharatha φαράθα, Arabiæ Felicis vrbs. Ptolemæus.

Pharathus φάραθος, Galilæę vrbs: Stephano, ex Iosepho Antiq. 13. item 1. Mach. 3. sed *Phara* legit D. Hieronymus. φαραθωνιτῶν meminit Goltzius ex Claudii nummo.

Pharadon, locus sepulturæ Abdonis iudicis Israelis, & vnde vnus fortium Dauidis. Iosue 11. & 2. Samuel. 23. Idem forte qui Pharathus.

Pharathua, vide *Phrati*.

Pharax, vide *Charax*.

Pharazana φαραζάνα, vrbs in Drangiana regione Ptol.

Pharbathus φάρβαιθος, Ægypti vrbs: Ptolemæo, Straboni, & Stephano. itẽ Pharbætites nomus.

Pharbelus φάρβηλος, Eretriorum vrbs: Stephano. In Thessalia fortè.

Pharcidon φαρκηδὼν, Thessalię opidum. Stephanus, ex Theopompo. Per η. in penultima, alio in codice.

Phare, vide *Phara*.

Pharga φάργα, Ptolemæo in Arabia Deserta vrbs.

Phargalus, vide *Pharsalus*.

Phari Portum, habet Pontius Paulinus. inter Centum cellas, & Romam. Idem alio in loco Romani portus pharum nominat; & Portum, vrbem ad Tybetis ostium significat. vide *Portus*.

Pharia, & *Pharita*, vide *Pharos*.

Pharidi φαρίδι, de quo hoc Theophrastus: *In insula Lotaphagia, Pharidi vocata, larga copia celtis*.

Pharion, Armeniæ fluuius, in Tigrim effluens Plinius.

Pharis φάρις. Laconicæ vrbs: apud Stephanum; quæ *Pharæa* φαραία, Polybii 4. Laconicæ vrbem olim fuisse, refert Pausanias. vide *Phara*, & *Phera*.

Pharita, vide *Pharos*.

Pharium φάριον, Illyridis opidum: Stephano. Eodem auctore est Perrhæbica vrbs. Etiam fluuius Ciliciæ sic dictus apud Suidã, & Xenophontem. sed in eius ora ψάρος, legebatur. an pro Sarus?

Pharius, vide *Myrmecium*.

Pharmaces, vide *Pharnaces*.

Pharmacia Sinus, Europæ ad Bosporum Thracium: *Therapia* hodie dicitur; Petro Gyllio: Ex Tripartita historia, & Nicephoro Callisto. cui nauale est.

Pharmacotrophi, Asiæ gens, Scytharum videtur apud Melam.

Pharmacusa, Plinio magis Ægæi insula. Suetonio quoq; & Plutarch. φαρμακοῦσα, vbi

Cæsa-

Cæsarem à pyratis captum scribunt. Hanc geminatos SS. scribit Stephanus. & supra Miletū ponit, in caq; Attalum occisum tradit. *Parmosa* hodie vocari, ait Bellonius. *Pharmacusas* aliàs duas describit Stephanus circa Salaminam insulam. in quarum vna ostenditur Circes sepulcrū, auctore Strab.

Pharmalus φαρμαλος, In concil. Ephesino, hæc, Pettebius Episcopus Pharmali. Sylburgius pro Pharsalus habet.

Pharmatenus φαρματηνος, Cappadociæ fluuius, in Arriani Periplo.

Pharmicas, apud Plinium Bithyniæ fluuius.

Pharmutiacus, vide *Thermuthiacus*.

Pharmutis, vide *Pharnutis*.

Pharnacea φαρνακία, Ptolemęo, Straboni, & Plinio Ponti vrbs: quæ *Platena* a Pineto vertitur. vide *Cerasus*.

Pharnaces, in Æthiopia gens, quarum sudor tabem contactis corporibus adfert. auctor Damon, apud Plinium 7. cap. 2. Per M. Pharmaces quidam codices legunt.

Pharnacium φαρνάκιον, Phrygiæ opidum. Stephanus.

Pharnacotis fluuius, circa Indum alicubi: Plinio.

Pharnasca, vide *Apamia*.

Pharnutis φάρνυτις, Bithynię fluuius: Nicæam præterfluens. vt auctor est Suidas. Idē *Pharmutis* alibi legit per M.

Pharodeni φαροδηνοὶ, Ptolemæo sunt Germaniæ populi, quos GēmaFrisius Mectelburg putat. Pharodenos Ptolem. *Suardones* Taciti esse, vult Peucerus. Vide *Obotrita*.

Pharos, Ægypti insula, ex aduerso Alexandriæ: Cæsaris dictatoris colonia, vt Plinius auctor est. *Protei* Insulam, vocaram aliquando, tradit Pater Nonnus in Inuectiuis Nazianzeni, in Iulianum apostatam. Huius situm lege apud Achillem Statium 5. Amorum. *Farion* hodie dicitur, sed Ægypto contigua est. Beniamin scribit ab incolis *Magrah*, & ab Arabibus *Magar Alecsandria* (hoc est Alexandriæ Farum) nomen habere. *Pharitas*, incolas vocat A. Hirtius. In huius insulæ promontorio turris vel specula quoque est, eiusdem quo insula nomine, teste Strabone, & Cæsare. Hanc Eustathius *Antipharon*, & *Idothea* Speculam vocat. *Garophalo* hodie, ni fallor. *Pharos*, quæ antè *Paros*, vt Plinius tradit. insula Illyrica, Hadriatici maris. *Pharia* φαρία, Ptolemæo dicitur, φάρος Polybio 3. Diodoro 15. & Straboni. *Lesina* vocat Sophianus, *Lexina* habet Niger. *Lisna* Illyrico sermone appellari, scribit Hermolaus. *Pharos* fluuius ibidem est auctore Stephano. *Pharus* quoque fluuii nomen, circa Ciliciam Euphratemq;: Xenophonti 1. Cyri Exped. *Psarum* autem legebat ora libri: *Sarum* veram scripturam esse non dubito. *Pharos*, quoque insula est, Brundisio adiacens, vt altera illa Alexandriæ: auctore Pomponio. vide *Pharus*, *Bara*, *Lysene*, *Farum*, *Alexandria*, & *Cornu* Byzantiorum.

Pharphara, Damasci fluuius. 4. Reg. 5. *Parpar* legit Chaldæus. Vide *Chrysorrhoas*.

Pharphariades, vide *Taurus*.

Pharrasii, vide *Prasiani*.

Pharsalus φάρσαλος, Thessaliæ vrbs: Appiano. quæ etiam *Pharralus* φαῤῥαλος, per duo RR. scribitur, auctore Stephano. duorum Pharsali, & Paleopharsali, meminit etiam Strabo 9. *Phargalus* per G. malè legitur apud Tzetzam & Lycophronem. *Pharsalici* Campi hine, φαρσάλιον πεδίον Plutarcho, in Thessalia, qui postea *Philippici* dicti sunt: Floro teste: In his pugnatum inter Cæsarem & Pompeium. Inter Pharsalum vrbem nempe & Enipeum fluuium: teste Appiano. 2. Ciuil. *Pharsalus* etiam Pamphiliæ vrbs: Straboni & Stephano. Vide *Phaselis*. Cæsari 3. Ciuilium. *Pharsalus* locus est circa Ceraunios montes, vbi naues & milites suos se exposuisse scribit. si sincera lectio. Paulus Marsus ad 4. Fastor. Ouidii, ex libro vetustissimo, in Chalcide Eubœæ à se empto, *Palæste* legit. quam lectionem confirmare nititur hoc Lucani 5. versu: *Lapsa Palæstinas vncis confixit arenas*. Huc adfer quæ habet Gyraldus de Diis Gentium 6. ex eodem. Vide *Palæste*.

Pharurim, locus. 4. Regum 13.

Pharus, locus ad os Pōti, sic dictus à nautis. vt refert Curopalates. Circa Bosporum Cimmerium fortè, vt mihi videtur ex libro 20. Historiæ Miscellæ. Pharus quoque in

Capreis locus, Suetonio in Tiberio. Ab Antonino Pio restitutum scribit Capitolinus. Eiusdem quoque meminit Statius 3. Siluar. ad Claudiam vxorem. *Pharus* etiam Ciliciæ fluuius: Suidæ. vide *Farum*, *Paros*, & *Pharos*.

Pharusii φαρούσιοι. Libyca gens, auctores sunt Ptolemæus, Strabo, Plinius, Mela, & Stephanus. quondam Persæ fuere, teste Plinio. *Phaurusios* habet etiam Ptolemæus, in eadem Libyca regione.

Pharybus, vide *Helicon*.

Pharycadum φαρυκάδων, opidum Estiæotidis, Macedoniæ regionis: per quod Peneus & Curalius confluunt. Strabo. *Phorcadum* alia lectio. vt refert Casaubonus.

Pharyga φαρύγαι, Phocidis vic⁹ apud Plutarchum, in Phocione. Vide *Scarphea*.

Pharygium promontorium, cum statione nauium: Phocidis regionis. Strabo.

Pharytra, vide *Phagytra*.

Phasaelis φασαηλίς, Iudææ vrbs; apud Stephanum, Ptolemæum, & Iosephum In regione quæ ab Hierichonte in Barean tendit 16. Antiq. 9. item 18 & 1. belli Iud. 16. c. 3. Gonuallem hinc Phaselidem nominat Plinius 13. cap. 4.

Phasca φάσκα, Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo. *Iasca* legunt eius malefidi interpretes.

Phascusis, Ægypti locus, in 2. tomo operum Athanasii. Fortasse pro *Phacusa*.

Phascenium, vide *Fescennia*.

Phaselicum, vide *Pamphylia*.

Phaselis φασηλίς, Ptolemæo Lyciæ, Plinio Pamphyliæ opidum. Stephanus scribit primo *Pityussa* πιτύουσα, postea *Pharsalus* φάρσαλος dictum Phaselis palus etiam in Pāphilia est, Eustathio. In Cilicia est Asconio Pædiano. Est nomen insulæ quoque, apud Suidam. sed quo locorum, incertum. Platina 7. tuendæ valetudinis, scribit ex Apuleio, Phasellum insulam esse, non longè à monte Olympo, indeq; Phaseolum herbam nomen habere. Idem Pomponius Fortunatus, ad decimum lib. Columellæ. Ego hoc apud Isidorum lego, qui *Faselos* per F. legit. Fides sit penes auctorem.

Phaselussa, duæ insulæ Africanæ, iuxta Sirinm fluuium. Stephanus.

Phasga nomen loci, vel montis: D. Hier. Deuteron. 3. Iosue 12. 13. vide *Abarim*.

Phasianum mare, vide *Pontus Euxinus*.

Phasis vrbs, à Nicolao Nicolaio, pro *Tauris*, Mediæ vrbe, (sic hodie vocata,) sumitur. Quis verò Phasidis in Media regione meminit, ignoro. *Phasis* φᾶσις, vrbs est in Colchide; Mediæ regioni vicina, Straboni, & Plinio. quam Villanouanus hodie *Polistonia* vocari scribit. *Phasis*, Colchidis fluuius, Ptolemæo, Straboni, ceterisque Asiæ & Europæ quibusdam terminis, vt refert Procop. 6. Ædific. prius dictus *Arcturus* ἀρκτοῦρος, auctore Plutarcho de Fluminibus quibusdam. *Hypanis* quoque dictus aliquando fuit. *Boas* circa fontem dici, videtur ex Procopio lib. 2. de bello Persico. *Amaratium* ab ἀμαρατίοις populis, apud quos hic oritur, nominat Stephanus Omnium fluminum stagnantissimum, & cursu lentissimum dicit Theophrastus de Aëre & Aquis. Hodie *Fasso* appellari, ex Tabulis apparet. Theuetus scribit Debbassethca Scythis dici, & *Phazeth* Archamensibus Oritur Plinio teste, in Moscis, apud Ptolemæum ex Caucasiis montibus manare videtur. Existimo ego montes *Hyrcanum*, *Armenium*, *Coraxicum*, *Caspium*, *Moschicum*, *Amazonicum*, *Heniochum*, &: *Scythicum*, apud Plinium & alios, omnes sub *Caucasiis* Ptolemæi montibus (qui inter Euxinum pontum, & mare Caspium sunt; & à Plinio totum hoc mare cingi, describuntur) contineri. *Phasianam* Regionem adiacentem huic flumini, nominat Aristoteles de Animalibus. Insulam quoque dicit *Phasidem* Isidorus. vnde primum pauo asportatus. Pauonem hic vocare videtur, quem alii phasianum. *Phasis* etiam Taprobanæ insulæ fluuius, apud Ptolemæum & Stephanum. Vide *Hyssus*.

Phastaa φασταία. Sacarum vrbs. Stephanus.

Phatarei, Sarmatiæ Asiaticæ populi, apud Plinium.

Phaterunesos, insulæ desertæ nomen, Plinio. Circa Thraciæ Chersonesum videtur. *Pateron Nesos* legit Pintianus, ex duobus M. S. codicibus.

Phatmicum, & *Phatnicum*, vide *Pathmeticum*.

Phatnites, Nomus Ægypti Plinius.

Phatni-

Phatniticum, vide *Pathmeticum*.

Phatures, vide *Pathures*.

Phatusa vicus, Zosimo, lib. 3. quatuor stationibus à Dara, (vbi Gordiani sepulchrum) distans. *Anatha* Marcellini est. Euphrati flumine circumlui scribit.

Phatyr, vide *Pethor*.

Phau vrbs, 1. Paralip. 1.

Phauda φαύδα, Sidenæ regionis vrbs, in Cappadocia. Strabo. Vide *Chadisia*.

Phanena φανηνὴ Armeniæ prouincia. Strabo 11.

Phaunite φαυνῖτι, Armeniæ Maioris regio, Straboni 11. Eodē libro paulo superius meminit *Phaunorum* φαυνῶν, populorum, sed φοινίκων, hoc loco substituit Casaubonus. videat ipse.

Phauona φαυῶναι, Scandiæ insulæ gens, apud Ptolemæum.

Phaura φαύρα, insula ante Zosterem, Atticæ promontorium. Strabo.

Phaurusii, vide *Pharusii*.

Phausia, Chersonesi Rhodiorum locus, Item Mediæ vrbs. auctor Plinius.

Phausya φαύσυα, apud Ptolemæum est Armeniæ Maioris vrbs.

Phazaca φαζάκα, Mediæ vrbs, Ptolemæo. Phazacā regionē Æthiopiæ sub Ægypto, habēt interpretes Latini Geographiæ Ptolemæi: quo loco Græcus codex *Azania* ἀζανία, legit. Sed idem, aliam Azaniam describit, in eadem Æthiopia, ad Azanium nempe mare. cùm illa sit in Libyæ confinibus.

Phazanii gens, & *Phazania* φαζανία, vrbs, circa Africæ solitudines, sunt apud Plinium.

Phazemon, vide *Phazemonitis*.

Phazemonitis φαζημωνῖτις, Ponti regio, quam Pompeius *Megalopolim* μεγαλόπολις, appellauit. Idem Pompeius ex eius pago *Phazemone*, opidum condidit, quod *Neapolim* nuncupauit. Strabo *Phamizon* φαμιζὼν, habet Stephanus, per metathesin: eamque describit ad Amysum fluuium, sed versus Austrum. *Phamizonium* Plinius.

Phea φέα, Elidis vrbs, Stephano & Homero; item Straboni. cui promontorium cum opido est sed per diphthongon φεια. Sic quoque scribitur apud Thucydidem 2. & 6. Thessaliæ est Hesychio. Apud Strabonem quoq; fluuiolus est ignobilis, Peloponnesi regionis. vide *Phia*.

Phebol φιβὸλ, Indici maris insula, prope Sinum Arabicum, cuius Aristoteles, & ex eo Apuleius meminere. φοβια, habent Stobæi Physica. Vide *Dioscuridu*.

Phecadum, Liuio 32. Macedoniæ opidū: circa Gomphos.

Phecena, vide *Ficana*.

Phecozelearum regionem, habet in vita S. Menæ, Metaphrastes. Circa Ægyptum, vt coniicio.

Phegea φήγαια, pars tribus AEgeidis. item pars Pandionidis, teste Stephano.

Phegia, vide *Erymanthus*, & *Psophis*.

Phegius, vide *Fagus*.

Phegor, nomen montis est, Isidoro, à quo Baalphegor i. Baal super montem Phegor. Beelphegor. i. ædes Saturni, inquit Suidas.

Phegus φηγοῦς, tribus Erechtheidis pars, Stephano: Aiacis Suidæ. Vide *Phagus*.

Pheia, vide *Phea*.

Phelais, vide *Phalis*.

Phelessei φελεσσαῖοι, gens vicina Vmbris, circa Iapygiam. Stephanus, ex Eudoxo.

Phelicia, vide *Philecia*.

Phelicus, vide *Philicus*.

Phelidis Insula, ix. regionis vrbis Romæ. P. Victor.

Phelleus φελλεὺς, Atticæ mōs: Stephano, & Suidæ. Agrorum qui Phellei nominantur meminit Plato, in Critia.

Phellia φελλία, Laconicæ fluuius, apud Pausaniam.

Phellina φελλίνη, Diodoro 20. Africæ opidū

Phellone, vide *Phalei*.

Phelloe φελλόη, apud Pausaniam Achaiæ vrbs, iuxta AEgyram.

Phellus φελλὸς, Lyciæ ciuitas est, ad Mascytum montem, Plinio, Straboni, & Ptolemæo. Pamphiliæ, Stephano; loco vicino. *Phellos* Sophiano nunc. Est & vrbs Peloponnesi, prope Olympiam, Straboni. Etiam mons Italiæ; teste Etymologico, in quo plurima picea arbor.

Phellusa, insula vspiam circa Lesbum, Plinio.

Phemia φημία, Arneæ vrbs, apud Stephanum ex Hellanico.

Phenebethis, vide *Phænebythis*.

Pheneus, de quo Ouidius 15 Metamorph. *Est lacus Arcadiæ, Pheneum dixere priores, Ambiguis suspectus aquis: quas nocte timeto. No-*

ae nocent pota, sine noxa luce bibuntur. Est etiam Arcadiæ vrbs φεν☉-, Galeno, Halicarnasseo, Homero, Straboni, Polybio, Stephano, Herodoto, Plinio, & Liuio. Per A. in prima φανεν, legit 9. Hist. Plantar. Theophrastus. quo loco Gaza interpres *Phucum* habet. Azaniæ quoque vrbs, Stephano. Eustathio ex parte Arcadiæ & Azaniæ est, supra Cyllenem montem. Vide *Phœnium*, & *Phineum*.

Phennesus φέννησ☉-, loci nomē videtur, in Tripartita historia, & apud Niceph. Callistum 11. cap. 28. scribit enim Christianos quosdam ad Phennesia, & Proconesia metalla condemnatos. Vide *Phano*. Nam idem est.

Pheno, vide *Philo*.

Phenustus, vrbs Episcopalis, sub sede Becerra Arabiæ. Guil. Tyrius.

Phera φεραι, Peloponnesi ciuitas, ad Sinum Messeniacum, Ptolemæo. Sophianus *Cheramidi* vocat. *Phera*, Ptolemæo & Liuio Pelasgiæ regionis in Macedonia vrbs: quam Pausanias & Cicero de Diuinatione, Thessaliæ tribuunt. Huius meminit quoque Suidas, in verbo Pagas. apud Nardum in suo Liuio legitur eam hodie *Sidro*, aut *Ierusat* vocari. Idem alio loco *Ienisar* legit. Leunclauio *Fere* est. *Phera*, Ptolemæo Achaiæ Propriæ vrbs mediterranea. S. *Georgio* hodie dici, scribit Niger. *Phara* φάραι, apud Strabonem legitur. *Sara* σαῖρα, nunc vocari, ait Isacius in Lycophronem. *Phera* Sericæ regionis, est Ammiano, Bœotiæ, Homero. Item Iapygiæ: Ætoliæ: & Parthyæorum, apud Stephanum. Pausanias habet Laconicum opidum, quod ab Homero φαρας, a finitimis autem φαρας vocatum scribit. hoc *Pharis* Liuio est. Idem quoque *Phara* à Strabone dicitur. lib. 8. Vide *Phara*.

Pheræa φηραῖα, Arcadiæ vrbs: Straboni 8.

Pherendis φερενδὶς, Armeniæ Maioris opidum. Ptolem.

Pherepum, opidum circa Euphratem, Nicetæ.

Pheretiani, ob adiectos colonos Genua opido reliquere amni proximo, & regioni, nomen Phetiana. Cato in Originibus. *Feritor* amnis forte Plinii.

Pherezai φερεζαῖοι, terræ Chanaan populi, Genes. 13. 15. *Perizai* Pagnino, Ios. 24. Circa Samariam habitabant. *Ferezaa* gens, Prudentio.

Pherinum, Liuio 32. opidum in Thessalia.

Pherito, vide *Feritor*.

Pherme φερμη, mons, in Sceti regione Ægypti est, vbi Paulus eremita. Sozomenus & Callistus. Item Palladius. Hunc tractum, etsi non nominat, videtur tamen describere Philo Iudæus, in Vita Contemplatiua.

Phermuthiacus, vide *Thermuthiacus*.

Pheronia φηρωνία, opidum Sardiniæ. Ptolemæus. Vide *Feronia*.

Pherracia φερρακία, circa Colchos, aut Trapezuntem vrbs, Straboni. Vocem corruptā puto. pro Pharnacia. sic mecum sentire Casaubonum postea legi.

Phescennium, Catoni Tusciæ vrbs. vide *Fescenia*.

Phesti φῆστι, locus inter quintum & sextū lapidem ab Vrbe. Strabo. In Latio erat, vbi amburualia peragebantur.

Phestum, Thessaliæ aut vicinæ regionis opidum, Liuio 36. *Phæstum* per Æ. diphthōgon scribendum reor, ex Ptolemæo. ΦΑΣΤΙΩΝ Græca scriptura, pro gentili ab hac vrbe, vt puto, habet Goltzius in volumine quarto Numismatum Græciæ, nondum edito.

Pheta φέτα, locus cuius aqua mulieres parū fœcūdas facit. Ex Theophrasto, Athenæus.

Pheugarum φεύγαρον, Germaniæ vrbem habet Ptolemæus. Halberstadt Saxoniæ vrbē eius loco ponunt Appianus, & Irenicus.

Phia φία, vrbs de qua lis fuit inter Lacones & Messenios. Stephanus ex Homero. Elidis vrbs maritima est; Thucydidi 2. & 7. Eadem cum φεια Strabonis. Vid *Phea*.

Phiairoth, vide *Pihachiroth*.

Phiala, locus Memphi, in Nilo: qui à figura sic vocatur. Plinius. Etiam in vrbe Alexandriæ: Procopio 6. Ædificior. Fons Nili sic quoque dicitur, Timæo auctore, apud eundem Plinium. Lacus est rotundus, Iosephus: ex quo Iordanem oriri putat. Hunc Saracenos *Medan*, id est aquas Dan vocare, scribūt Brochardus, & Breytenbachius. Vide *Nilus*.

Phialia φιάλεια, vrbs Arcadiæ in Peloponeso, Ptolemæo. Plethō per I. in penultima

habet

habet. *Phigaleam* φιγαλία, eam etiam vocari, tradit Stephanus, & Pausanias. φιγαλεια scribit Polyb. 5. φιγαλία Athenæo 11. *Davia* dicitur Nigro. *Phialia*, etiam Bithyniæ vrbs, apud Stephanum.

Phiara Φιάρα, Sagarausenæ in Cappadocia vrbs. Ptolemæus.

Phicari, Indiæ gens, ad Caucasum. apud quos topazius reperitur. Plinius.

Phiceum φίκιον, Bœotiæ mons: Stephano & Apollodoro 3. φίκιον, Hesiodo est, & Plutarcho, vbi Sphingen ænigmata nectentem, describit, in Libello quod bruta ratione vtantur. Apud Palæphatum *Spingium* est. Vide *Moabin*.

Phicola, vide *Fichola*

Phicores Mæotici populi: in Asia. Mela.

Phidalia φειδαλία, Sinus, Europæ ad Bosphorum Thracium, circa Byzantium. Suidas huius meminit. *Sarantacopa* nunc dici, ait P. Gyllius.

Phiela, vide *Apsasium*.

Phigalea, vide *Phialia*.

Phigamus φίγαμος, Cappadociæ fluuius. Art. Periplus.

Phigaseum, à Gente Arcadiæ, nominat quendam Cleandrum, Herodotus 6.

Phigia φιγία, Ptolemæo. Arabiæ Felicis vrbs.

Phila, Libyæ insula à Tritone fluuio circundata, in qua Nysa vrbs, vno aditu ingredientibus patet, quæ Portæ Nysiæ vocantur. Hanc insulam pulchrè describunt Diodorus Siculus libro 3 & Aristides oratione AEgyptiaca. Item Stephanus ex Herodoti quarto, vbi tamen apud ipsum Herodotum hodie *Phla* φλᾶ legimus, corruptè videtur. φιλα enim omnes ceteri habent. Aliam *Philam* insulam, circa Cataracten Nili, habet Seneca quarto Naturalium. *Phila* φιλα, Stephano, & Liuio Macedoniæ vrbs, media regione inter Dium Tempeque in rupe amni imminente posita. Peneo nempe, vti ex Stephano videtur. Nardus in suo Liuio Italico *Fello* nominari dicit. Vide *Stœchades*.

Philadelphia φιλαδέλφια, Cœlesyriæ vrbs, apud Ptolemæum. Olim *Ammana*, ἀμμανα, & *Astarta* ἀστάρτη, dicta, teste Stephano. *Rabba*, vel *Rabbath*. Hebræis, vt Zieglerus tradit. D. Hieronymus in locis Hebraicis eam Arabiæ tribuit, & dicit Hebræis *Amman* vocari. *Philadelphia*, Ciliciæ: & Lydiæ vrbs est, Zosimo, Ptolemæo, & Straboni: vnde *Philadelpheni* Plinio. Etiam AEgypti, Stephano Arabiæ Callisto, quæ eadē cum D. Hieronymi, forsan.

Phila φίλαι, AEgypti opidum: ad Nili catacten. Ptolemæus & Heliodorus 8. vbi situm huius lego. *Amiras* vertit Seruius in 6. AEneidos, & fabellam addit de nominis origine.

Philæni Vicus, φιλαίνου κώμη, Ptolemæo in Africa Propria est, vbi eorum etiam *Aræ*; quarum Sallustius, Polybius, & Valerius meminere. *Licudia* Castaldo, *Hernich* Zardo, *Porto de Sabia* Villanouano, sed *Nain* Marmolio nominatur. *Ara Philistenorum* legitur apud Pontum Virunium, corrupte.

Philæum, Germaniæ vrbem apud Ptol. legunt Villanouanus & Appianus; quam Groeningen Frisiæ interpretantur. Sed *Phleum* φλεῦον, sine I. aut diphthongo, est in Græcis codicibus.

Philaida φιλαϊδαι, Stephano AEgeidis tribus.

Philanorium φιλανόριον, locus in Argia. Pausanias.

Philarchi φίλαρχοι, qui ad Euphratem habitant. Strabo 2. Horum meminit etiam Iornandes lib. 1. qui eos Saracenis adscribit: ex Sex. Rufo. vbi Cuspinianus hoc dignitatis nomen, non gentis esse vult, cui minus assentior, eò quod per iota, non per ypsilon scribatur Per Y. tamen legit ad me Frid. Sylburg. & putat Osroenε regionis dynastas, ex Suida. quia videlicet illorum regiunculæ φύλαι fuerunt nuncupatæ.

Phile, & *Phileas* φιλέας, regio Byzantii. Stephanus & Nicetas Ad Pontum Euxinum esse, lego apud Godefridum Villarduinum Vide *Philia*.

Phileatina φιλεατῖνη, lacus iuxta Pontum, versus solstitialem partem Byzantii. vt refert Zosimus 1. Vide *Deueltus*.

Philecia φιλεκία, Germaniæ opidum, Ptolemæo. *Phelicia* habent interpretes.

Philemporus, locus circa Byzantium. Metaphrasti in S. Danielis Stylitis vita.

Philene, vide *Phyla*.

Philenorium φιλωίῥιον, Arnææ Bœotiæ regionis vrbs, Stephano auctore.

Phileros. Macedoniæ vrbs, Plinio.

Phileta φιλητὰ, circa Cariam vrbs. Porphyrogenneta.

Phileto, Vide *Megalepolis*.

Philia φιλία, AEthiopiæ in finib. AEgypti insula, iuxta vrbem Taecompson, Stephano. in voce Ταχομψὸς. Promontorium Thraciæ, ad Pontum Euxinum, Ptolemæo. quæ Pomponio vrbs *Phileas* est.

Philicus φιλικός, Ptolemæo insula ante Taprobanam. *Phelicus* interpreti.

Philipis, vide *Philippis*.

Philippeus Fons, in Nestania, Arcadiæ pago, Pausanias.

Philippi φίλιπποι, Stephano Macedoniæ vrbs, quæ olim *Crenides*. In Thessalia quoq; *Philippi* sunt eidem. Hos apud *Philippici* Campi sunt.

Philippi insula in sinu Arabico, Straboni.

Philippici Campi, vide *Philippi, Philippos, & Pharsalici*.

Philippis, locus silnosus Atticæ videtur: apud Senecam in Hippolyto. Vno P. erat in codice meo pergameno.

Philippos, Thraciæ vrbs, in prærupto, tumulo habet à Septētrione saltus, versus Meridiem paludem, quam mare excipit, vt tradit App. Alexandrinus, qui eius situm eleganter depingit. Is scribit hanc olim *Datum* Δάτον, & *Crenidem* κρηνίδας, appellatam: quod etiam Diodorus testatur: idem post eum Plethon. Hanc Ptolemæus Macedoniæ adscribit, in finibus tamen Thraciæ, apud Hedones nempe. *Philippenses* Campos huic adiacentes, habet Tacitus 4. Annal. *Col. Iul. Phil.* est in nummo Augusti, apud Goltzium.

Philippopolis φιλιππόπολις, Thraciæ vrbs Ptolemæo; quam idem *Trimontium* τριμόντιον, & *Adrianopolim* ἀδριανόπολις, vocat. Plinius scribit antea *Poneropolis* appellatam. Item Suidas πονηρόπολις, de quo Plutarchus de Curiositate Sex. Rufus, & Ammianus, ait eam *Eumolpiada* dictam. *Calyben* καλύβην à Strabone vocari, tradit Hermolaus. Eadem videtur à Suida *Doulonpolis* δουλόπολις, nominari. *Pulendena* etiam dicta fuit, si sincerus est Iornandes. nam idem alio in loco *Pulpudenam* nuncupat. (auctor certè, si quis alius inter malè Latinos auctores, admodum in propriis nominibus corruptus.) *Philippopoli* etiamnum nomen obtinere, testis est Volaterranus, *Philibe* vulgo Turcico, vt docet Leunclauius. *Ploudin* scribit vocari Cornelius Scepperus. Poneropolim ab incolis *Presetem* nominari, tradit Barletius, Adrianopolis, & Philippopolis duæ sunt vrbes: Sex. Rufo. *Philippopolis*, Arabiæ vrbs, in concilio Chalcedonensi. A Philppo Imperatore conditam tradit Aurelius Victor, A. Schotti. Vide *Theba, Calybe & Bostra*.

Philiscum, Syriæ opidum, Parthorum: ad Euphratem. Plinius.

Philisthæos, Terræ Canaan populos, Ioannes Tzetza, & Sulpicius in sua sacra historia vbiq; *Allophylos* ἀλλόφυλοι, vocat, quasi alienigenas. Vide *Palæstina*.

Philisthim, vide *Ascalon, & Palæstina*.

Philistina Fossæ, quod alii *Tartarum* vocant, inquit Plinius. Vnum ex Padi ostiis. *Fossona* hodie dici, Georgius Fabricius, & Leander tradunt: *Pistrina*, Rodiginus. Tartari huius fluminis etiam Tacitus meminit.

Philius, Vide *Phlius*.

Phillis φιλλὶς, Thraciæ regio, circumiecta Pangæo monti, Herodoto 7 Stephanus ex eodem per Y. in prima scribit φυλλίς.

Phillyra φιλλύρη, Peloponnesi fluuius, in Arcadia. Callimachus, hymno in Iouem.

Philo φιλὼ, in extremis oris regionis AEgypti, Theodoreto in Historia Ecclesiastica. *Pheno* habebat Latinus interpres. Fortè φιλαι, Ptolemæi.

Philoboetus φιλοβοιωτὸς, mons Bœotiæ, in Elaticis campis. Plutarcho in Sylla. Castellum vocat Polyænus 5. in Panimene.

Philocalia φιλοκάλεια. Cappadociæ locus, ad Pontum Euxinum. Plinius & Arr. in Periplo.

Philocandros φιλοκάνδρος, insula Cycladum, Ptolemæo. *Pholegandros* Stephano & Plinio est, quamuis hi eam inter Sporades numerant. & per A. in prima habeat malè Basiliensis Plinii codex. φλεγανδρος, Hesychio est. Syderiam, id est, ferream, propter aspe-

asperitatem, ab Arato vocatam, annotauit Strabo.

Philotrene φιλοκρήνη, Bithyniç opidulum, apud Gregoram. Maritimum est Laonico. Circa Niceam videtur.

Philomelium φιλομήλιον, vrbs in Magna Phrygia. Ptolemæus, Strabo & Stephanus. Philomelienses habet Plinius, & Cicero in Verrem III. *Aggiul Felanos* a Turcis nominari, scribit Leunclauius.

Philomolphus, Asiç Minoris opidum, Nicetæ.

Philonis pagus, in AEgypto inter Nilum & sinum Arabicum, Straboni. Pentapoleos regionis vicus, in Africa est, Ptolemæo. Itẽ Libyæ Nomi, eidem.

Philonius portus, φιλώνιος, apud Ptolemæum, in Corsica insula. Vocatur hodie *Porto vechio*, vt Leander & Niger aiunt. Sed *Porto Fauone*, Moletio, & Pineto. *Nauonius*, fortè malè apud Antoninum. vt quidam scribit. non puto tamen. Sed duo diuersa loca existimo.

Philopatrium φιλοπατρῷον, locus circa Byzantium fortasse Cedreno.

Philos, insula contra Persidem, in eius sinu. Plinius. Vide *Phylos*.

Philosophiana, vide *Gela*, & *Mansio*.

Philotera φιλωτέρα, vrbs circa Troglodytas gentes, & Satyri opus. Stephano. Circa Caucasum fortè, ad Bosporum Cimmerium. Est & φιλωτερία, Syriæ, Polybio 5. quam iuxta paludem (Tiberiadem nempe) sitam tradit, in quam Iordanis fluuius defluens, rursum in agrum Scythopolis vrbis exit. vide *A Ennum*.

Philothei, Vide *Bythinia*.

Philoxeni Latomiæ, vide *Latomia*

Philyres φίλυρες, iuxta Pontum gens, Stephano, & Val. Flacco. Philyridam insulam, habet hoc tractu Appollonius 2. In Ponto Euxino. *Phylereaq; tecta*, habet Ouid. 7. Metamorph.

Phina, Pieriæ in Macedonia vrbs. Plinius. Corruptè forsan, pro Phila. cuius Liuius & Stephanus in hac continentia meminere.

Phmeida Scopuli, vide *Cianea*.

Phineum φίνειον, locus in Ponto. Stephanus, & Suidas. In Arcadia quoque Theophrasto tertio Historiarum Plant. capite 1.

Phinicha, vide *Besabda*.

Phinni, vide *Fenni*.

Phinon φινῶ, vna mansionum Israelitarũ, in deserto. Num. 33. Vide *Phaeno*.

Phinopolis φινόπολις, Thraciæ vrbs, apud Ptolemæum. *Phinopoli* Sophiano. Locus est in Ponto, Stephano. In Bithynia, circa fauces Bospori, Plinio. sed Basiliensi, & Coloniensi. Venetum exemplar *Bosphoropolis* hoc loco habebat. sic quoque Parisiense. at hoc in ora *Sphyropolis*, & *Stenopolis* inconstanter legebat.

Phinthia Siciliæ fons; in quo omnia fluitant, nihil mergi sinit. Apion auctor, apud Plinium. *Phintia* φιντία, Siciliæ vrbs, Phalaridi, Epistola 148. Vide *Pintia*.

Phintonis φίντωνος, insula inter Sardiniam & Corsicam, Plinio & Ptolemæo. *Finton* Martiano *Isle de Figo*, est Pineto. Mihi *Isola rossa* videtur ex Tabulis.

Phirasi φιραῖσοι, Scandiæ insulæ populos habet Ptolemæus, ex quibus Turnebus *Francos* facit, sicque ibidem legendum censet. Sed hanc opinionem, tanquam averitate alienissimam, reiicit Hotomannus, in sua Francogallia.

Phirsimus, Persidis fluuius, in eius sinum effluens. Plinius.

Phiscon mons, & *Arx Iti*, Tusciæ locus in Fragmento Catonis. *Monte Frascone* hodie, vt vult Marianus Victorius. Vide *Falisci*.

Phisera, vide *Fisera*.

Phison, fluuius in Sacris Bibliis notus, è Paradiso fluens. Iosephus. Hieronymus & Eusebius *Gangem*, Salomon commentator *Nilum* interpretatur, vt ait in suo apparatu Biblico Ar. Montanus. *Hyphasin* esse, scribit Niceph Calistus libr. 9. cap. 20. Phison existimat Franc. Iunius *Naarmalca*, & *Basilium* siue regium flumen Euphratis esse. *Phison* φείσων, etiam locus, qui Martyropolim habet ab Oriente: Huic Phison ad octo fermè passuum millia sunt montes prærupti, inter se coeuntes, qui duo flumina efficiunt, qui proximis inter se locis fluunt, quæque Clisuras appellant. Procopius 2. Persicor. & 3. AEdificior. Puto *Clisuras Zybrytza* à Niceta appellari. Vide *Danubius*.

Phiternus φιτέρνος, Ptolemęo Ferentanorum fluuius. *Fortoro* Collenutio. & Leãd. est, *Salino* Mazzellæ. *Tifernus* Plin. & Põp. vocatur. quod tamen non placere Ligorio anim-

aduerti, qui hunc *Pisar* nouo nomine interpretatur.

Phitiusa, insula circa Peloponnesum: in AEgæo mari. Mela. Sed *Pitiusa* scribendum puto, cum Plinio.

Phiton φιτων, AEgypti ciuitas, ab Ismaelitis exstructa. Exod. 1.

Phla vide *Phila*.

Phladirtinga, non semel nominat Hermannus Contractus eam vrbem, quam hodie Vlaerdingen vocamus. In Hollandia ad Mosæ ostium.

Phlagusa, vrbs Chersonesi, quæ confinis est Troiæ; vbi Protesilai sepulchrum. Ibi portus, *Crater* nomine. Hyginus in Cratere, ex Philarcho.

Phlaneia φλανεία, Cecropidis tribus, in Attica. Lexicon Phauorini.

Phlanon, vide *Flauona*.

Phlanonicus Sinus, vide *Flanaticus*.

Phlauiopolis, vide *Flauiopolis*.

Phlegandros φλέγανδρος, insula deserta, Hesychio. Vide *Phalegandros*.

Phlegeus Fluuius Alphesibœæ mater. Ex Dictionariis.

Phlegra, nunc ciuitas, inquit Capella. tunc gigantum temeritate famosa. Huius Solinus quoque meminit. vide *Chersonesus* Thraciæ, & *Pallene*.

Phlegræi Campi, sunt duo, vnus in Italia; alter inter Thessalia. Hunc Isacius Tzetza in Thracia collocat. Stephanus in Thracica Chersoneso. vtrumque Diodorus *Cumæum* etiam vocat. *Phlegræos* Campos, circa Capuam, habet Polybius 2. vide *Forum* Vulcani, *Vesenus*, & *Campi Lapidei*.

Phlegya φλεγύα, Bœotiæ vrbs, apud Stephanum. & *Phlegya* Philostrato 2. Iconum in Phorba. vbi ad Cephissum fluuium videtur. Vide *Gyrtone*.

Phlegyantis, vide *Andreis*.

Phleum, Vide *Philaum*, & *Fleuum*.

Phliarus φλίαρος; vide *Hoplias*.

Phlias, insulę nomen, Polybio 4. circa Aetoliam.

Phliasia, Vide *Phlius*

Phlius φλιοῦς, Ptolemæo & Xenophonti, Sicyoniæ opidum, in Peloponneso. Primo *Arantia* ἀραντία, postea *Arathyrea* ἀραιθυρέα, dictum fuit Auctores sunt Strabo, Stephanus, & Pausanias in Corinthiacis. Gemistus habet *Philius* φιλιοῦς. Videtur eadem *Phliasia* apud Strabonem vocari. *Rupela* videtur apud Laonicum. *Phlius*, vrbs maritima Argiæ regionis, in Peloponneso, Ptolemæo teste. Phlerhon eam etiam *Thermia* θέρμια, appellat. *Feica* Pineto; sed *Tri* Sophiano dicitur. *Phlius* alia, sed quoque in Peloponneso, Plinio 11. M. pass. a Cillenæ, Elidis regionis.

Phlæon φλοιον, locus in Samo. Plutarchus in Quæst. Græcis.

Phlossa φλωσσα, locus in agro Smyrnæo, videtur apud Suidam, in voce Theocritus.

Phloryia φλωρυία, Mauritaniæ Cæsariensis opidum. Ptolemæus.

Phlyenses φλυεῖς, pars Cecropidis tribus, Stephano. Ptolemaidis, est Hesychio. *Phlyia* φλυία, est apud Suidam. & *Phlyeus* apud Pausaniam. In Attica est.

Phlygadia φλυγαδία, mons Illyrico & Adriæ obuertus, Strabo. *Flitz* hodie. Lazius, 12 R.P. Romanæ.

Phlygonium φλυγόνιον, Phocidis opidum. Pausanias, & Stephanus. πολυγόνιον alia lectio: Amaseo nempe.

Phlyia, vide *Phlyenses*.

Phobea, Vide *Phebol*.

Phobel, vide *Gratia*.

Phobus φόβος, id est, metus, locus sic dictus in Aegiala insula. Pausanias in Corinthiacis.

Phoca, Creticæ insulæ, ante Sammonium promontorium, Plinio. Φῶκοι, in Achaiæ quoque vrbs, Ptolemęo, ad Oeteum sinum. AEthiopes etiam sic dictos, habet Agatarchides.

Phocæa φώκαια, Ptolemæo AEolidis opidum maritimum. Stephano Ioniæ est, sed idem. *Phocis* Pomponio scribitur. Liuius 37. scribit hoc opidum duos portus habere; quorum alterum *Lamptera*, alterum *Naustathmum* vocat. Sophiano nominatur *Foglia vechia*. *Phocæam* aliam in Caria esse, ad Mycalen montem, adnotauit Hermolaus ad Plinii 5. c. 30.

Phocaicum Littus. vide Smetii inscriptionum volumen, folio 24 numero 7. Circa Massiliam & Emporias interpretatur Ant. Augustinus, Dialogo 3 de Nummis antiquis. Idem didici ex Silio Italici 13. & 4. Vide *Phocis*.

Phocais

Phocais Φωκαΐς, terra Asiatica, circa Cayci fluminis ostia videtur, è regione Mytilenæ. Thucydides circa finem 8. vide *Phocis*.

Phocaria, insula maris Ægæi, ex aduerso Atticæ. Plin.

Phocarum Φωκῶν, insula, *Ieraton*, id est accipitrum, & *Chelonon*, id est testudinum, tres insulæ sunt in sinu Arabico: apud Strabonem 16. Accipitrum etiã Ptolemæus in hoc sinu meminit. Aliam autem Phocarum insulam in eodem sinu, idem videtur habere: sed versus eius intimum recessum, ab Arabiæ parte. Eandem, ni fallor, Diodorus describit lib. 3. iuxta Phœniconem, Arabiæ Felicis promontorium.

Phoceas Φωκαίας, agri Leontini, in Sicilia opidum. Thucydides circa principium libri 5.

Phocenses, Græciæ populi, apud Strabonem. Hos scribit Niger *Dryopes* à Vibio nũcupari. Mihi non constare fateor. *Phocenses* siue *Pocenses* sunt in Etruria, inter Senam & Lucam, si creditur Edicto Desiderii regis, & Fragmento Antonini, cum eius Commentatore Annio, qui dicit ibi adhuc hodie extare *Phocekius* lacum, & opidum.

Phoci, gens Ichthyophagis vicina. Agatarchides.

Phocias, Thessaliæ fluuius, Vibio. Sed Phœnix legit Simlerus.

Phocis Φωκὶς, Achaiæ regio, apud Ptolemæum & Stephanum. *Phocidem* Arcadiæ, habet Dioscorides 3. cap. 48. vbi panaces nascitur. Inde Ouidio 2. Metamorph. *Phocica* Erymanthus, & *Phocaica* Tellus. Ioniæ vrbs apud Pomponium. Vide *Daulia*, & *Phocaa*.

Phoclis Φωκλὶς, Ptolemæo Arachosiæ vrbs.

Phocra Φώκρα, Ptolemæo mons est Mauritaniæ Tingitanæ. Idem videtur cum eo quem Ioan. Leo *Ferreum* vocat, & vulgo *Gebelelhadich* appellari ait. Ammiano quoque in Mauritania Cæsariensi *Mons Ferreus* est, sed alius ab hoc; contiguus Tubusupto opido.

Phocusa Φωκοῦσαι, insulæ duæ, Ptolemæo in Ægyptio pelago. *Phycussa* Stephani crediderim.

Phocussa, vna Sporadum. Plinius.

Phoda, Plinio opidum in Arabia Felici.

Phœbaa Palus, Φοιβαία, æstuarium est Argiæ regionis: quod postea *Saronidis* palus, *σαρωνὶς*, dictum fuit. Pausanias in Corinthiacis.

Phœbatidem vrbem Macedoniæ, habet Polybius 5. In Daretidis regione.

Phœbe, insula in Propontide. Plinius.

Phœbeum, locus apertus circa Spartam. Liuius 34.

Phœbi Φοίβου, promontorium, in Mauritania Tingitana, ad mare Ibericum. Ptolemæus.

Phœbi Vada, locus Italiæ; blandissimis aquis celebris: Martiali.

Phœbia Φοιβία, Sicyoniorum opidulum. Pausaniæ. Vide *Rhegium*.

Phœmius, vide *Toemphembius*.

Phœnebythis Φοινεβύθις, Panapolitanæ Præfecturæ vicus. Suidas. φινέβυθις, est apud Stephanum, in Ægypto. Maritimam esse, & patriam Valentini hæretici tradit Epiphanius.

Phœniceum Φοινίκαιον, Corinthi mõs. Stephanus, ex Ephoro.

Phœnice Φοινίκη, Syriæ regio, Ptolemæo, Straboni, Plinio, Melæ, cæterisque. Stephanus prius *Rhabbothen* ῥαββώθην, & *Colpiten* κολπίτην, dictam tradit: item *Chnaχτα*. *Phœnicen* habet circa Damascum, vulgata editio; Gen. 14. *Phœniciam Libanisiam* vocant Euagrius, & concil. Chalcedonense, in qua Damascus. etiam *Emisa*; teste Stephano. *Phœnice Libani* in lib. Notitiar. Vrbs Epiri quoq; Ptolemæo, Polyb. 2. & Liuio 29. item Ptolemæo in Chaonia, quæ apud Antoninum corruptè *Pœnice*. Ad sinum Mariandynum *Phœnice* est, Herodoto 4. Eiusdem mẽtio fortè à Stephano, in βίθβια. Plinio insula est aduersa Sigæo littori. *Syrophœnix* est apud Iuuenalem, Satyra 3. Vide *Palæstina*, *Syria*, *Caria*, *Ios*, & *Stœchades*.

Phœnices à Rubro mari profectos, & Sidonem vrbem condidisse, refert Isidorus. *Erythræos* vocant alii. quos vide suo loco.

Phœnicia, Iberiæ vrbs, Polyæno 8. in Scipione. Vide *Phœnice*, & *Caria*.

Phœnicius Φοινίκιος, Bœotiæ mons, regionis Thebanæ. Straboni 9. vide *Medeon*.

Phœnicodes, vide *Phœnicusa*.

Phœnicon Niconon, Antonino Ægypti vrbs. Phœnicon quoque in lib. Notitiar. Huius mentio etiam in Excerptis Olympiodori. *Hydreuma* apud Plinium videtur.

Phœnicum φοινικῶν, id est palmetum, locus in Syria videtur: quem Procopius 5. Ædificiorum scribit Iustinianum Imp. Romano Imperio adiecisse. Huius fortè meminit Strabo 16. quod scribit quinque dierum itinere distare à Petra Arabiæ Felicis. Vicus Arabiæ Felicis, est Ptolemæo. Phœnicum nemus, habet Eustathius in Chio insula. Vide *Palmaris* Lucus.

Phœnicum insulæ, vide *Pelagia*.

Phœnicus Mons, in Lycia: etiam *Olympus* dictus fuit. Strabo. Est etiam vrbs in eadem regione, quam Liuius lib. 37. dicit duum millium spatio à Patara distare. Vrbs & fluuius, est hoc tractu Phœnix apud Porphyrogennetam. Loci maritimi in Lycia sic dicti, meminit Historia Miscella. *Phœnicus* Portus, est etiam Cretæ vrbs, Ptolemæo, & Stephano. Item D. Lucæ in Actis. Est quoque portus eius nominis in Asia Propria, Mimanti subiectus Thucydidi: Erythrææ in Ionia: Liuio 36. sub finem. Portus item Messeniæ, apud Pausaniam. Libyæ Nomi portus est, auctoribus Ptolemæo, & Strabone. & Cytheræ insulæ: Xenophonti 4. Græcor. vide *Neptunium*.

Phœnicus Portus, vide *Naustathmus*.

Phœnicusa Φοινικοῦσα, Pomponio, Plinio & Straboni: *Phœnicodes* φοινικώδης, Ptolemæo, vna ex Æoliis insulis: quam Leander & Fazellus *Phelicure* vocant. Niger autem *Alicudie*.

Phœnicussa Φοινικοῦσσαι, Phœnicorum vrbs: in Syria. Stephanus. Sunt quoque duæ insulæ in sinu Carthaginiensi: eidem Stephano, ex Hecatæo.

Phœnissa, vide *Carthago*.

Phœnium locum, habet in sua Mirabiliũ narrationum congerie Antigonus. vbi Stygis aqua ex saxo manat. *Pheneus* Plinii est, quem vide suo loco.

Phœnix Φοῖνιξ, Cretæ insulæ vrbs, Ptolemęo: quam Niger *S. Niquata* indigitat. Apud Strabonem *Phœnix Lampei* legitur. Huius quoque mentio est in Actis Apost. 27. *Phœnix*, haud procul à Rhodo vrbs & mons est, Ptolemæo, & Stephano, qui ibidem fluuiũ quoque sic vocatum habet. Horum regionem idem sic quoque vocare videtur, in voce Ἄστυρα. Lyciæ portus est, apud Zonaram. Vicus Ægypti est Palladio, in vita Chronii. Opidum est Italiæ aut Siciliæ, circa Coccynum promontorium. testis Appianus 5. Ciuilium. Thessaliæ fluuius, apud Plinium, & Lucanum. item Herodotum. ad Anthelam vrbem. Achaiæ quoque non magnus, in Asopum defluens. vt tradunt Strabo, Herodotus, & Pausanias. In Apidanum fluere, scribit Vibius. Vide *Olea*, *Phœnicus*, & *Lampe*.

Phœnus Mons, circa Baiocam, nunc *Chrismatus* dicitur. vt habet Surius, in S. Vigoris vita.

Phœtia Φοιτιαί, Acarnaniæ vrbs. Stephanus, & Polybius 4. Φοιτιεῖς, lego apud eundem 5. vide *Phytæum*.

Phœzorum Φοίζων, locus in Arcadia apud Pausaniam.

Phogor Φογώρ, vrbis nomen, Gen. 36. vt legunt 70. interpretes. *Phou* habet D. Hieronymus & Chaldæus Paraphrastes. *Pahu* Pagninus. *Fanum Phogor*, Hieronymo locus est, Deut. 3. quo Chaldæus & Pagninus *Bethphogor* legunt. Item Iosue 22. legit Hieronymus *Beelphogor*. Qui idem in locis Hebraicis dicit aliam quoque *Phogor* villam haud procul à Bethleem esse, quæ nũc *Phaora* nuncupatur.

Phoibia, vide *Rheginum*.

Pholegandros, vide *Philocandros*.

Pholoe Φολόη Peloponnesi mons, Pomponio & Straboni. Vrbs & mons Arcadiæ, Plinio, & Ouidio; *Xiria* à Nigro dicitur. Gemistus eum *Pholus* Φολὸς vocat, & suo tempore *Astras* ἄστρας dici, addit. Thessaliæ mons est *Pholoe* Placido Lutatio, in lib. 3. Thebaidos. item Q. Calabro 7. vbi Herculem in Centaurum grassatum scribit. Vide *Othrys*.

Phomothis Φωμωθὶς, Mareotis vicus, Ptolemæo. *Phamotis* in Latinis codicibus.

Phon, Archiepiscopalis vrbs: in Asia, Guilielmo Tyrio.

Phora Φῶρα, apud Ptolemæum Armeniæ Maioris vrbs. vide *Euphrates*.

Phoraga Φοράγα, Ariæ vrbs, Ptolemæo.

Phorba Φορβαί, in Thessalia Achæorum opidum. Stephanus.

Phorbantia Φορβαντία, Ptolemæo insula prope Siciliam est. Hanc Niger *Maretamo*, Fazellus *Leuenso* vocat.

Phorbantium Φορβάντιον, mons Trœzenus. sic Stephanus, in Φορβαί, An Thessaliæ?

Phorca Φόρκη, palus distans à Roma quingentis

gentis stadiis. teste Isacio, in Lycophronem. In Marsis videtur. Vide *Fucinus*.

Phorcadum, vide *Pharycadum*.

Phorcynus Φόρκυνος, portus vbi antrum Nympharum, qui Naiades vocãtur. in Ithacensi agro. Homerus Οδυσ. ι. & ad eundem Porphyrium Strabo scribit suo tempore nõ exstitisse. Phorcynidos Antra, habet Silius 2. in Mauritania.

Phoriami Φοριαμοί, locus insidiis aptus, in Elide. Stephanus. Iuxta Partheuium.

Phoriea Φορίεια, Stephano vicus Arcadiæ est.

Phorista, Asiæ populi, inter Scythas fortè. Mela.

Phormani Φορμανοί, Italiæ opidum, apud Stephanum. An Phormiæ?

Phormianũ, sic vocat Seneca 1. Suasoriar. Ciceronis Villam, in qua Ciceronem occisum scribit Eusebius in Chronicis. sed vide *Formia*.

Phormio, vide *Formio*.

Phormisium quondam Heliodorum, à patria nominat Dinarchi oratio cõtra Demosthenem, Atticæ tribum puto.

Phornacis Φόρνακις, Bæticæ vrbs, in Turdetanis. Ptolemæus. *Hornachs* fortè. vt scribit Coquus.

Phorobrentanium Φοροβρεντάνιον, apud Stephanum Libyæ vrbs.

Phoronicum, vide *Argos*.

Phoronides Venæ, vide *Inachus*.

Phorontis, Asiæ Minoris opidum, in Cariç finibus: circa Ioniam, Plinio.

Phorum Φωρῶν, id est, furum, portus, in Attica: Psyttaliæ insulæ oppositus. Strabo.

Phorunna Φόρουννα, Stephano Thraciæ opidum, ex Polyb. 9. vt addit.

Phosphorium Φωσφόριον, portus Byzantii, apud Stephanum; quem corruptè *Bosporum* nominant, vt addit Eustathius. προσφόριον legit Ioannes Tzetza. Prosphorianum habet lib. Notitiarum.

Phostonia Φωστωνία, vna ex insulis Halcyoniis. Suidas. Apud alium Phthonia lego.

Photica, vrbs Italiæ videtur apud Metaphrasten, in Peregrinatione SS. Petri & Pauli. Epiri Veteris est, auctore Phocio. Cuius Episcopus Diadochus quondam.

Photinaeum Φωτιναῖον, Thessaliæ vrbs, apud Stephanum. ex Hecatæo.

Phonibagina Φονιβάγινα, Trocmorum in Galatia opidum, Ptolemæo, cuius interpretes Phubatena legunt.

Phraasta, & Phraata, vide *Praaspa*.

Phraca, vide *Arethusa*.

Phraata Φράατα, Medorum vrbem, habet Appianus in Parthicis.

Phrada Φράδα, vrbs in Drangis, quæ quoque Prophthasia προφθασία, dicitur. Stephanus, ex Alexandro. Prophthasiam Sogdianæ adscribit Plutarchus lib. 1. de Fortuna Alexandri. Prophthasiam Drangarum quoque habet Plinius: & Ammianus ex Ptolemæo fortè. Græcus codex tamen Ptolemæi. προφθασία per ε in prima legit. Plinius etiam Prophthasiam habet, quam Zaraspa-rum cognominat. an alia ab hac, ignoro.

Phragande, populi Thraciæ in finibus Macedoniæ, videntur apud Liuium 26.

Phrago, vide *Libya* Interior.

Phrangi Φράγγοι, Italiæ gens, iuxta Alpes. Stephanus. Sed Celtica potius, me iudice. vide *Baranga*.

Phraortus, vide *Praaspa*.

Phrateria, vide *Frateria*.

Phrati Φράτυ, Bactrianæ vrbs, apud Ptolemæum. Pharatrua habent interpretes.

Phrauones, vide *Libya* Interior.

Phrear, vide *Lilybaum*.

Phrearri Φρεάρριοι, Atheniensium municipium, Leontidis tribus, Stephano. Φρεάριος habent Suidas, & Hesychius.

Phreata Φρέατα, Garsauriæ in Cappadocia opidum. Ptolemæus. Phreatta, locus maritimus, Demostheni aduersus Aristocratẽ. Suæ regionis locus: vt ipse addit.

Phregdiacum, vide *Bebriacum*.

Phres Φρῆς, Phreti, & Phretes, gens Libyca. Stephanus. ex Herodiano.

Phretomanorum Φρετομανῶν, Italiæ vrbem, habet Diodorus 19. quam refert à Q. Fabio expugnatam. Samnitum videtur, pro *Ferentanorum* malè.

Phricium Φρίκιον, Locridis mons, Straboni. Montem supra Thermopylas, habet Stephanus. Thessaliæ vrbs est supra Thermopylas, Liuio 36. Vide *Fricium*.

Phriconis Φρικωνίς, Æolidis vrbs: Stephano. Vide *Larissa*.

Phriconitis, & *Phricotis*, vide *Cuma*.

Phrigidos, vide *Frigidus*.

Phrixa φρίξα, Peloponnesi opidum, Straboni, & Polybio, in Triphylia. *Phæstus* φαιστός, pòst appellatum: auctore Stephano.

Phrixium, & *Phrixupolis*, vide *Ideessa*.

Phrixus φρίξος, Lyciæ vrbs, Stephano. Idem habet portum sic dictum, in Asia, iuxta fauces Bospori. Argiæ quoque fluuius est, qui intra Temenium & Lernam in mare effunditur Pausanias.

Phrudis φρῦδις, Ptolemæo, Galliæ Belgicæ fluuius. *Some*, à Becano. *Sambre*, à Cœnale interpretatur.

Phrugundiones Φρυγουνδίωνες, in Sarmatia Europæa gens, apud Ptolemæum.

Phrurasium φρουράσιον, mons in Mauritania Cæsariensi. Ptolemæus.

Phrurentani φρουρεντανοὶ Italiæ populi. Stephanus. An Forentani apud Plinium?

Phruri φρουροὶ, Scythica gens, Dionysio. quibusdam *Phrynos* φρῦνοι, dici, addit Eustathius. Iuxta Caspium mare sunt.

Phrurium φρούριον, id est; præsidium, sic Cypri insulæ promontorium à Ptolemæo vocatur. *Cabo blanco* Lusignano, & Mercatori dicitur. Apud eundem Ptolemæum est quoque Indiæ intra Gangem vrbs.

Phryges φρύγης, fluuius Asiæ Minoris, est Pausaniæ & Plinio: in Hermum definens: Phrygiamque à Caria disterminans. Regioni nomen dedit. Idem cum *Phrygius* videtur, de quo vide *Hyllus*.

Phrygi φρύγοι, Illyridis populi: circa Ceraunios: vt videtur apud Strabonem 7. vide *Brygi*.

Phrygia φρυγία, (quæ & *Tibia* πβία dicta fuit, teste Suida.) Asiæ Minoris est regio. in *Maiorem* & *Minorem* diuiditur apud Ptolemæum. item Strabonem; qui Minorem etiam *Epictetum* ἐπίκτητος, & *Hellespontiacam* ἑλλησποντιακὴ, appellat. Liuius quoque alteram ad Hellespontum, alteram Maiorem nominat. Hæc eadem Minor, *Troas* τρῳάς, à Ptolemæo dicitur. Xenophon etiam Maiorem & Hellespontiacam. Diod. lib. 18. Maiorem vocat quæ ad Hellespontum est, sed malè. Aristides *Phrygiam* Superiorem vocat. Strabo *Paroriam* παρωρεία, Phrygiæ Minoris partem quoque nominat, atque hanc eandem esse puto cum regiuncula ea quam Ptolemæus sub nomine Pamphyliæ comprehendit. Suidas scribit Phrygiam *Achyliam* ἀχυλίς nuncupari. Castaldus tradit Phrygiam hodie *Sarcum* dici, sed vtram, non addit. *Phrygia Salutaris* meminit P. Diaconus, & lib. Notit. qui etiam *Phrygiam Pacatianam* habet: horum fit etiam mentio in Nouellis. & in Conciliorum opere sæpius, in hac Synnada vrbs, teste Socrate Scholastico: & Laodicea, in concilio hic habito. *Carophrygia* meminit Theodoretus 4. cap 8. in limitibus Cariæ, putauerim. *Capatiana* apud Porphyrogennetam & Photium legitur, (in quo Laodicæa.) Iosephus ait Phryges *Thygrammanes* θυγραμμάνεις, Hebræis vocari. Silio Italico l. 8. *Creni* sunt, eo versu: *Cùm fugeret Phrygios trans æquora Martia Crenos*. Antiquitas eos *Bruges* appellauit, vt docet Cicero, in suo Oratore, & Herodotus in Polymnia, qui addit βρύγας dictos, quamdiu apud Macedones in Europa fuerunt, postquam autem in Asiam transiissent, Phryges dicebantur. *Brigantes* eosdem ab Herodiano nominari tradit Stephanus. Sed & Strabo *Breges*, & *Briegi* βρέγες, & βρίγοι, habet; item Eustathius, sed per Y in prima syllaba. Idem tres Phrygias facit, Maiorem, Minorem, & Epictetum. Phryges antea *Thorgamaos* θοργαμαίους, vocatos, ait Zonaras. Phrygiam nouo verbo *Bricquia* appellat quidam. Est Ptolemæo alia *Phrygia* in Pamphilia: cuius etiam mentio apud Artianum. 1. Alex. cuius vrbs Thelmissus. *Phrygia*, vt Stephanus, & Eustathius in Dionysium tradit, item Scholiastes Callimachi, in Dianam; locus Europæus est, iuxta Oetam Trachiniæ montem, sic dictus, eo quòd ibi exustus fuerit Hercules. Hunc locum Liuius lib. 36. *Pyram* vocat. Stephano quoque locus inter Atticam & Bœotiam *Phrygia* nominatur. Huius quoque meminit Thucydides lib. 2. *Phrygia*, Arriano locus Thraciæ; ad Pontum Euxinum. *Phrygia* dicitur Persidis alicubi locus: vbi Apostata Imp. occisus fuit, vt tradit Zonaras, & Ammianus 25. *Maones* & *Meones* eosdem cum Phrygibus videtur facere Strabo 12. *Mæoniam* vicinam Phrygiæ Mysiæ & Lydiæ facit Ptolemæus. *Phrygium* Mare hinc habet Virgilius 1. Æneid. Phrygum olim limites latissimè patuisse, liquet ex his Claudiani versibus: *Finibus obliquis Lydi Pisidaque feroces*,

votes, Continuant Australe latus: gens vna fuere, Tot quondam populi, priscum cognomen & vnum Appellata Phryges. Cataphrygia prouincia est apud Isidorum. Vnde Cataphrygios hæreticos ducit. *Phrygiam* Minorem, esse Immanem Græciam, scribit ex Accio, Non. Marcellus: in verbo *Immane:* vide *Bryx, Bithynia,* & *Tibia.*

Phrygia Campus, vide *Pelsinus.*

Phrygius, & *Phryx,* vide *Hyllus.*

Phryxeum Mare, vocat Seneca in Hercule Oeteo; mare quod Caphareum Eubœæ adluit. vide *Hellespontus.*

Phryxi Semira, vide *Hellespontus. Phryxi* Templum, & Lucus, fabula vetere pellis aureæ nobilis. in Colchide: Pomponio. Aliis *Martis* Templum est.

Phtheiros, vide *Latmus.*

Phtheleon, Græciæ vrbs, ad Pagaseum sinum. Pomponius.

Phthembutis, Ægypti Nomus, Ptolemæo. *Phthemphu* est Plinio.

Phthenegius, vide *Phthenotes.*

Phthenotes φθενότης. in Ægypto nomus, Ptolemæo. φθενοτων, *Phthenotorum,* meminit quoque Goltzius, ex nummo. *Phthenegii* in Ægypto, mentio est in 2. Tomo operum D. Athanasii.

Phterigius Mõs, supra Rhosum ciuitatem Syriæ. Iuxta *Piapes* fluuius est. vt refert Ioan. Moscus, in Prato spirituali.

Phtherophagi, vide *Phthirophagi,* & *Tirophagia.*

Phthia φθία, Suidæ, Heliodoro, Pomponio, Stephano, & Plinio, Græciæ vrbs in Phthiotide regione. ad Maliacum sinum, & ad Apidanum fluuium: teste Euripidis Hecuba. Achillis patria. *Pharsala* nunc dici, scribit Rhodiginus, non adducto teste. Procopii tempore non exstabat, vt ipse scribit 4. Ædif. *Phthia,* Marmaricæ Portus, Ptolemæo. *Plinum* à Strabone dici, scribunt Ziegierus, Villanouanus, & Moletius. ipsi viderint. Hodie *del Patriarcha* vocari addit idem Moletius. Hanc Phthiam postea *Thetidium* appellatam, scribit Nic. Leonicerus in Cõmentariis suis ad Pindari Nemæam. Etiam vrbs in Asia, circa Pontũ Euxinum: à Phthiotis Achæis exstructa. vt habet Eustathius, in Dionysium. Est quoq; regionis nomen Antonio Liberali, (in qua vrbs Melita.) Polybio quoque, qui Thebas in ea describit. ex quo eadem cum Phthiotide. Vide *Pityea.*

Phthinopolis, Thraciæ vrbs videtur apud Sex. Rufum, à M. Marcello captam. *Phinopolim* Ptolemæi puto, & secundum tertiumq; elementum redundare.

Phthinthia φθινθία, Ptolemæo Siciliæ ciuitas. *Phintienses* Plinii puto. *Drilo* apud Nigrum nominatur.

Phthiotis φθιῶτις, Macedoniæ regio, apud Ptolemæum. φθιωτων, meminit etiam Goltzius ex nummo. *Phthia* est Polybio. Vide *Thessalia,* & *Phthia.*

Phthira φθιρα, Cariæ mons, Homero, Lycophroni & Stephano. φθιρα Suidæ est, circa Mæandrum. Iuxta Miletum, Eustathio apud Homerum, & Isacio apud Lycophronem.

Phthiro, vide *Phthira.*

Phthirophagi φθειροφάγοι, ad Pontum Euxinum gens, Pomponio. per E. in prima scribit Strabo: qui eos in Corocondama peninsula statuit. Vide *Thoanes, Sala,* & *Thiraphagi.*

Phthonia, vide *Phostonia.*

Phthonthis φθονθις, Ægypti vicus, Ptolemæo.

Phthuris, Æthiopiæ sub Ægypto oppidum, Plinio. apud Ptolemæum *Phthuri* φθουρι est.

Phthuth, Ptolemæo Latino Mauritaniæ Tingitanæ flumen. Hodie *Tensift* Castaldo, at Fer. Varrerio. Sed est *Thuth* θουθ in Græcis exemplaribus. *Fut* apud Plinium, hoc tractu. Vide *Phut.*

Phtium, vide *Sium.*

Phubatena, vide *Phoenibacina.*

Phubia φυβία, Sicyoniorum opidum. Pausanias.

Phucum, vide *Phenem.*

Phula, Episcopalis ciuitas; quam Callistus scribit vnitam cum Sugda, alia Episcopali vrbe.

Phulphinium, vide *Fulsinium.*

Phumana φύμανα, Babyloniæ vrbs, Ptolemæo. *Chumana* interpretibus.

Phundusi φούνδουσι, apud Ptolemæum sunt Germaniæ populi. *Ripen* hodie vrbs hoc tractu, vt censet And. Velleius.

Phuphagena φυφάγηνα, Armeniæ Minoris vrbs. Ptolemæus, *Phuphatena,* per T. in-

terpretibus.

Phuphatensis Episcopum, habet concilii Nicenum. In Isauria. vide *Phuphagena*. Gentile enim illius puto.

Phuphena φούφηνα, Armeniæ Minoris vrbs, apud Ptolemæum. In Itinerario Antonini, vt Simlerus monet, *Eusphena* vocatur.

Phurgisatis φουργισάτις, opidum Germaniæ, apud Ptolemæum.

Phurnita φουρνίτα, Lybiæ vrbs. Stephanus.

Phusca, vide *Physcus*.

Phusiana φουσιάνα, Ptolemeo Assyriæ vrbs.

Phusipara φουσιπάρα, Melitena in Armenia Minori opidum. Ptolemæus.

Phut φούτ, Regio & fluuius Africæ, in Mauritania: Iosepho. Vide *Fut*, & *Phthuth*.

Phuti, vide *Africa* & *Mauritania*.

Phycari, in Sarmatia Asiatica gens. Plinius.

Phycocle, cuius, vt Leander refert, memoria est in Priuilegiis (vt vocant) Rauennatis Ecclesiæ. Vrbs Romandiolæ, quæ hodie nouo nomine *Ceruia* vocatur. Sic etiam Rubæus, in sua Rauennatium historia, vbi nominis rationem quoque adducit. dicitque 15. millibus à Rauenna distare. Sed idem addit ex Pyrrhi Ligorii sententia, hanc olim *Cereuia* appellatam. Huius in antiquo lapide memoria exstat. *Ficocla* legit Sigonius. qui eam 12. tantum millibus à Rauenna distare ait.

Phycteum, Peloponnesi vrbs, vt habet Leonicerus ad Pindarum, ex huius Scholiaste.

Phycus φυκοῦς, Ptolemæo & Straboni Cyrenaicæ regionis promontorium, & castrum. nauale vocat Synesius, epistola 101. Marius Niger scribit ab Italis nautis *Cabo de Carena*, & à Barbaris *Raxasen* dici. *Araz Ausen* vocat Marmolius. Stephanus habet *Phycum* iuxta Tanarum promontorium Peloponnesi.

Phycussa φυκοῦσσαι, Libyæ insulæ, apud Stephanum. vno S. sunt Athenæo 1. vide *Phocusa*.

Phygadum φυγάδων, id est, exulum, Ægyptiorum insula. Strabo 2.

Phygalaa, vide *Phialia*.

Phygela, Ioniæ vrbs, à fugitiuis condita. Plinius & Pomponius. Vide *Pygela*.

Phygos, vide *Phagos*.

Phyla φυλή, Atticæ regionis castellum, Æmilio Probo, & Trogo 5. finitimum Tanagriæ, centum stadiis ab Athenis distans. Oeneidis tribus pars, Straboni, Stephano, & Diodoro 14. Aristophanes, Suidas, & Xenophon eius incolas Phylasios vocant. Orosius 2. cap. 17. *Philene* corruptè legit.

Phylaca Thessaliæ vrbs, Stephano, Homero, & Straboni. Molossidis, Liuio 45. Est quoque Peloponnesi locus, vnde Alpheus oritur. Pausaniæ. Huius meminit & Apollodorus 1. cui φυλακή numero singulari est. Pieriæ vrbs, in Macedonia, est apud Ptolemæū, & Plinium, vt videtur. *Phylaca Hermopolitana*, Straboni, φυλακή, in Ægypto: quæ hodie *Benisuaif*, Zieglero. *Phylaca Thebaica* est, in eadem regione; quam *Munia*, dici idem Zieglerus ait. Huius Strabo meminit, & Agatarchides: qui dicit *Schedia* vocari ab aliis. apud Ptolemæum non exprimi certum est. Simlerus putat Phylacæ Ptolemæi, *Chusa* Antonini, & *Cussa* lib. Notitiarum esse.

Phylacensii φυλακήνσιοι, Phrygiæ populus. Ptolemæus.

Phylamus φύλαμος, locus Italiæ in Dauniis, videtur apud Lycophronem. sic enim eius interpres Scaliger: *Ad Ausonitem extruebit Phylamum*. Sed in margine πύργον legebatur.

Phylarchi φύλαρχοι, Arabes circa Euphratem. Strab.

Phylasii, vide *Phyla*.

Phyle, vide *Phyla*.

Phylistiim, vide *Palæstina*.

Phylita φυλῖται, gens Indiæ intra Gangem, Ptolemæo.

Phylleius φυλλήϊον, mons, vrbs & regio Peresiæ, in Macedonia. Appollonius 1 Argonautar.

Phyllirida, Europæ in Venetia gens, fortè in Thessalia. Sic Vibius.

Phyllis, vide *Phillis*, & *Psillis*.

Phyllos, quam pecorosam vocat Statius 4. Thebaid. Membraneus codex *Philos* legit. Placidus dicit regionem esse Arcadiæ, quam Græci Phyllaliam vocant.

Phyllus φύλλος, Straboni vrbs Thessaliæ. *Phylleius* Appollonii, vt puto. *Phyllos* Statio 4. Thebaidos putarim; contra Placidum: quia grammaticus. quibus nempe geographica non admodum curæ esse, haud rarò à me in

me in hoc Thesauro notatum.

Phyreum φυρεῖον, Murum, locus in Græcia. Thucydides 5.

Phyrites, fluuius circa Ephesum Ioniæ, Plinius. *Pyrrhites*, M.S. codex legit.

Phyro Castrum, castellum in Armenia, fortè: Cedreno & Curopalati.

Physa à Græcis dicuntur, auctore Orosio 6. cap. 2. loca siue torridæ voragines quædā Mæoniæ, quæ ab eo, eodem loco describũtur.

Phy*sca* φύσκαι, Mygdonidis in Macedonia vrbs. Ptolem.

Phy*ste* φυσκη, Mœsiæ Inferioris Ptolemæo opidum. Cho*sabet* nunc dici tradit Niger.

Phy*scella*, Pomponio & Plinio vrbs, ad Mecybernæum sinum. in Macedonia.

Phy*scia*, vide Phy*scus*.

Phy*scus* φύσκος, Diodoro lib. 14. & Straboni Asiæ Minoris maritima vrbs est, è regione Rhodi. Phy*scia* φυσκία, Stephano, & Phu*sca* φοῦσκα Ptolemæo est. Eandem cum *Pyslos* πύσλος, Ptolemæi putat non sine errore Villanouanus. *Phiesco* nunc nominari, dicit Sophianus. Phy*scus* etiam Ozolorum Locridis vrbs, Plutarcho in Quęstionibus Gręcis. Est & Cariæ: & Macedoniæ. item portus Rhodi, Stephano. idem habet fluuium ibidem sic dictum, qui *Gadura* hodie, ni fallor. Fluuius circa Assyriam videtur alicubi, apud Xenophontem 2. Cyri exped. Mons quoque apud Crotonem, sic dicitur Theocrito, vt habet eius interpres Winsemius.

Phy*sia* φύσια, insulæ nomen Stephano, in verbo Σίφνος.

Phy*raum* φυταῖον, Ætoliç vrbs. Stephanus, ex Polybio. vid: *Phætia*.

Phy*talida* φυταλίδαι, Atticæ tribus videtur: Plutarch. in Theseo.

Phy*teum* φυτεῖον, Elidis vrbs, Stephano. *Phytia* φυτία, habet Thucydides 3.

Phy*tonia*, apud Melam est Tyrrheni maris insula.

Phy*xium* φύξιον, Elidis in Peloponneso vrbs. Polybius 5.

Phy*zania* φυζανία, Africæ regio, Ptolemæo, Quadripart. 2. Pro Phazania fortè.

Piacus πιακος, Siciliæ vrbs, Stephano.

Piada πίαδα, Sericæ vrbs, apud Ptolemæum. *Peim* apud Mercatorem est. Ibidem *Piada* πιάδδαι, populi, apud eundem Ptolemæum. *Piala* legunt interpretes.

Piala πίαλα, Cappadociæ in Ponto Galatico vrbs. Ptolem.

Piala, vide *Piada*.

Pialia πιαλία, Thessalica vrbs, sub monte Cercetio, Stephano, & Liuio 32. & 36.

Piarensii πιαρήνσιοι, Mysiæ Inferioris in Europa gens. Ptolemæus.

Piasta πίασται, iuxta Pontum populi. etiam in Macedonia. Stephanus.

Piates, vide *Phterigius*.

Pibeseth, vide *Bubastus*.

Picei, vide *Bos*.

Picena Regio, vide *Picenum*.

Picendaca πικενδάκη, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolemæus.

Picenses, vide *Pienesii*, & *Amicenses*.

Picentia πικεντία, Straboni, Melæ, & Plinio, Picentinorum caput. Leander & Mazzella tradunt hodie *Vicentia* vocari. *Picentum* est Stephano. *Picentia*, est quoque Latii vrbs, circa Fidenas, Halicarnasseo 5. *Piculia* autem legit eius interpres Gelenius. Trans Anienem erat, vt videtur ex Liuii 2.

Picentinorum πικεντίνων, gentem Italiæ ad mare Tyrrhenum, habent Ptolemæus & Strabo, qui eam è Piceno huc traductam scribit, eosque *Picentes* (vt Mela quoque) nominat. Hodie *Principatu* dici, ait Collenutius: *Costa de Amalfe* est Sanfelicio.

Picenum πικηνον, Italiæ regio, Ptolemæo, aliisque. *Picena* Regio, Festo. incolas *Picentes* vocant Liuius, & Mela. *Peicentes* est apud Verrium Flaccum. *Pentapolis* Prouincia appellatur in synodo v 1. quæ habita fuit Constantinopoli, sub Constantino Magno Imp. Huius meminit etiam Regino 2. *Marca Ancona*, à primario eius opido, hodie dicitur. *Firmiana* aliquando nuncupatam, Blondus mihi testis est. *Piceni Annonaria*, & *Suburbicaria*, meminit Lib. Notitiar.

Picientes πικίεντες, Italię gens. Stephanus. An corruptè pro Picentes?

Picine πικῖναι, locus vspiam inter Romam & Nolam: Plutarcho in Sylla. Vetus interpres habet Tripira.

Picis Montem, vocat Iornandes eum vnde

Natizo fluuius originem sumit. Hunc mōtem hodie *Vesone* appellari, ex Blondo & Leandro intelligitur.

Picnesii πικνήσιοι, Mysiæ Superioris populi sunt, apud Ptolemæum. *Picensii* leguntinterpretes. *Picenses* puto Ammiani. Ærsech Castaldo.

Piconia, vide *Aqua Marcia*.

Picra πικρὰ, id est amarum, stagnum Africæ; ad quod Alexander Mag. peruenit, cum ad Ammonis vrbem, (quæ hinc centum stadiis distabat) proficisceretur. Diod.17.

Picridius, vide *Perea*.

Pictas πικτας, diuersorium habet Strabo, in via Latina. ab vrbe ccx. stadiis. Antoninus huius quoq; meminit. cui xxx. mil.pass. ab Vrbe est.

Pictaui, vide *Pictones*.

Pictauia, vide *Augustoritum*.

Picti Claudiano, & Ammiano, *Pictones* in Panegyrico incerti auctoris, Constantino Imp.dicto. *Pehiti* corruptè, vt & hoc moncâ, in Witichindi historia. Britanniæ insulæ populi sunt, qui ex Scandiæ Septentrionalibus regionibus, vt Lhuydus credit, in hanc aliquando insulam appulsi, à Maurigo Britannorum rege, prœlio victi, in Orcades & Scetlandiæ insulas se subtraxêre. Hi hodie Scotica lingua *Phichtiaid* vocantur. Pictonum horum primus meminit Mamertinus in suo Panegyrico. Am. Marcellinus eos in duas gentes diuisos scribit, in *Vecturiones*, & *Deucalidonias*, aut *Dicalidonas*, si mendo vacet liber. Vide *Augustoritum*.

Pictiaca Silua, Galliæ. In vita S. Auitæ presbyteri. Vide *Pitiacus*.

Pictones, Galliæ Aquitaniæ populi sunt apud Plinium & Ptolemæum. Sed *Pectones* πηκτονες, habet Græcus codex. πικτονες, habet Strabo. *Pictaui* sunt Marcellino. *Pictonica* Regio, est Ausonio. Hodie eorum regio *Poiction* dicitur. Vide *Picti*.

Pictonium Promontorium, Galliæ est Aquitaniæ, apud Ptolemæum. Sed in Græco legitur per E. in prima, πηκτόνιον, Vornoc, Ger. Mercatori est. *Talmond* C. Clusio videtur.

Picturas, vide *Fundus*.

Picuentum πικούεντον, Ptolemæo Histriæ mediterranea vrbs est. *Pinguento* nunc dici, ait Leander.

Piculia, vide *Picentia*.

Pida πίδα, Ponti Galatici vrbs, in Cappadocia Ptolemæus.

Piden, apud Plinium Æthiopiæ sub Ægypto vrbs.

Pidibotas, Æthiopiæ sub Ægypto opidū: Plinio.

Pido πιδὼ, populus Ithacæ. Phauorinus.

Pidorus πίδωρος, vrbs circa Athon montem. Herodoti Polymnia.

Pidosus, insula haud procul ab Halicarnasso. Plinius.

Pidri opidum, in Ambrena, in Heliopolir regione. Simeon Metaphrastes, in S. Theodori archimandritæ vita.

Piengitæ πιενγῖται, Sarmatiæ Europææ gēs. apud Ptolemæum.

Piephigi πιέφιγοι; sunt Ptolemæo Daciæ populi.

Piera πιέρα, Peloponnesi fons, inter Elidem & Olympiam. Pausanias.

Pieres πιέρες, gens vicina Macedoniæ, circa Dardanos: Plinio, & Herodoto 7.

Pieria πιερία, Macedoniæ regio, apud Ptolemæum & Strabonem, cuius incolas *Pieriotas* facit. A Nigto *Veria* nominatur. sed *Lacbsichia* à Lasio! Eidem quoq; Ptolemæo Syriæ regio: iuxta Portas Syriæ. Vrbs etiam apud Suidam. in voce *Criton*. *Pieria*, mons Thraciæ: Appollonii Scholiasti, in quo versatus est Orpheus. fortè idem cum Pangæo. *Pieria* Silua, est apud Liuium 44. Locus circa Lacedæmona quoque Stephano, in voce σκίλλος. *Pieria* πιερία, Syriæ mons, in Cassiotide regione, apud Strabonem & Ptolemæum. Fortè *Mortana nigra*, cuius G. Tyrius meminit, lib. 4. cap.10. *Pieria*, Bœotiæ vrbs vocatur, à Ioanne Tzetza; quam postea *Lyncos* λυγκος, appellatam tradit. Idem, mōtem *Pieriam* ibidem habet. Vide *Macedonia*, *Seleucia*, & *Magnesia*.

Piericus Sinus, plagā Thraciæ vergens ad mare sub pangæo monte. Thucydid. 2. A pieria regione & pieribus populis, sic dictus. *Pierorum* Muros, habet Herodotus 7. quorum vni nomen Niphtage, alteri pergamo. Circa pangæum montem sunt. Vide *Olympias*.

Pieriota, vide *Pieria*.

Pierius, vide *Pierus*.

Pierus πίερος, fluuius Achaiæ propriæ, qui

Pharas

Pharas alluit Maris accolæ eum *Peirum* πῦ-ρ⊕, vocant. Pausanias lib. 7. & Herodotus lib. 1. *Teutheas* τευθέας, vocatur quoq; à Strabone, lib. 8. *Pierus*, Thessaliæ opidum, à tergo Pheras. item mons, ibidem, Plinio: Macedoniç, Pausaniæ. hic idem *Pierius* πιερι⊕, est Festo, & Thucydidi, 5. Lacus Thessaliæ est, Æliano Animal. 3. c. 37.

Pigauia, vide *Tigauia*.

Pigelasus πιγέλασ⊕, Stephano Cariæ vrbs.

Piginda πίγινδα, Cariæ opidum. Stephanus.

Pignisus πιγνισὸς, locus Galatiæ, circa Lycaoniam. Strab. 12.

Pignius, fluuii nomen, in Hercule Gyraldi. Cuius inundatione Herculem Augeæ stabulum repurgasse scribit. Est ergo in Peloponneso. Pro Peneius putauerim.

Pigretem fluuium, habent Xenophontis exemplaria Latina. vbi Græcus codex Tigris legit.

Pigrum Mare, vide *Balticum*.

Piguntia, vide *Peguntium*.

Pihachiroth, locus AEgypti, circa mare Rubrum: vbi castametati sunt Israelitæ. *Phiairoth* legit Hieronymus: Exod. 14. στόμα ἰερώθ, id est, os Eroth, legunt 70. interpretes. Vide *Traianus* fluuius.

Pila terræ Varroni, in principio operis: *Orbis* Terrarum, aliis. Hanc in tres Continentes optime diuisit Gerardus Mercator, optime, si quis post Ptolemæum alius, de Geographia meritus; Primam facit eam in qua Europa, Africa & Asia. (Hanc Ptolemaicam voco) Secundam Americam dicit. ita nominant hanc etiam ceteri, vulgus *Indiam* Orientalem. Sunt qui *Nouum Orbem*, quod fero, at qui Americam, non æquè. Primum enim detectam patrum nostrorum memoria scimus à Christophoro Columbo. Quod si ab inuentore nominanda, ab ipso, non ab Americo Vespucio: qui decimo post hunc anno huius partem quæ versus Meridiem est, detexit. Ego amborum veræ gloriæ consultum malim: & huius partem Borealem *Columbanam*, Australem autem *Americam* vocari. Distinguit enim ipsa natura hanc continẽtem in duas quodammodo partes æquales, connectitq; inter se Isthmo intermedio. Tertia continens est dicto Mercatori tractus Australis, qui nondum perlustratus. *Chasdiam* hanc indigetat vir raræ doctrinæ Guil. Postellus. Huius incolas *Hipernotios*, non absurde nominare quis posset.

Pile, vide *Pyla*.

Pilartes, vide *Pylartes*.

Pileati, Gothorum generosa gens: Iornandi.

Pileum, Pentapolis regionis in Italia vicus. Paul. Diaconus 6. Longobard.

Piligri, vide *Peligni*.

Pilorus πίλωρ⊕, vrbs iuxta Athon: Stephano. Forte *Pidorus* Herodoti.

Pimolisena πιμωλισηνὴ, Cappadociç regio, circa Halym fluuium: Straboni, Fortè eadẽ cum *Pimolitide* πιμωλῖτις, quam idem Strabo alio in loco habet. *Pimolisa* castellum habet Stephanus. πίμωλισα Cedrenus, insitũ rupi, ad Halys ripam.

Pimpleus, fons Macedoniæ: Plinio. A Pimplia, vt credo. Nam *Pimplia* πιμπλεια, Lycophtoni ciuitas, mons, & fons, circa Heliconem Pieriæ Macedoniæ est. vt habet Apollonii Scholiastes, & ex Callimacho Isacius. Apollonius speculam nominat. Montem Thraciæ vocant Callimachi, & quoque Apollonii Scholiastes. Strabo 9. eius quoque meminit & eius Epitoma 7. vicum vocat Orphei domicilium vicinum Dii vrbis. *Pimpleides* Musas ab hoc loco vocari, scribit Festus. *Pipleides* sine M. apud Varronẽ 5. de Ling. Latina. Iusti Lipsii vet⁹ cõmentator ad hoc Horat. 1 Carminũ: *Necte meo Lamæ coronã Pimplea dulcis*. dicit *Pibliũ* Armeniç montẽ esse. fides sit penes ipsũ.

Pimprama πίμπραμα, vrbs circa Indi fluminis partes superiores. Arrhian. 5. Alex.

Pinaca, vide *Sarafa*.

Pinamus πίναμ⊕, Stephano AEgypti vrbs.

Pinara πίναρα, Ptolemæo, Straboni, & Plinio, Lyciæ vrbs. Apud Stephanum hæc etiam *Artymnesos* ἀρτύμνησ⊕, vocatur. Idem addit omnia rotunda, Lyciorum lingua, *pinara* dici. *Pinara*, Pieriæ vrbs, in Syria, Cyrthesticæ regionis: apud Ptolemæum. *Pinaritas* populos habet ibidem Plinius.

Pinaria, insula maris AEgei: Pomponio, & Plinio. Circa Echinades alicubi.

Pinarita, vide *Pinara*.

Pinarus, vide *Pyramus*.

Pinciana, vide *Egesta*.

Pinciana Porta, vide *Collatina*.

Pincum Mœsiæ Primæ vrbs. Lib. Notit.

Pindarus, vide *Pyramus*.

Pindasus πίνδασ〈ος〉, vbi Pausanias tradit Arrhiaui Aristechmi F. vulneratum, at in Epidauria fanatum. Mons Mysiæ Asiaticæ, est Plinio.

Pindenissus, Eleutherocilicum vrbs, ad Amanum montem habet Cicero 5. ad Atticũ, quam à se oppugnatam scribit Epistol. 2. ad Cœlium. vide *Pednelissus*.

Pindicitora, Æthiopiæ sub AEgypto opidum Plinius.

Pindus πίνδ〈ος〉, Græcię mons, in Macedonia, apud Ptolemæum & Strabonem. Perrhæbis eum adscribit Propertius. *Mezzono* nunc dici, tradit Laonicus, & Sophianus *Lyncos* Liuio est. lib. 32. Eius verticem *Lacmon*, vel *Lacmonia* λακμωνία, appellari, scribit Strabò, & Isacius, in Lycophronem. AEas & Inachus flumina ex eo oriuntur: Strabone & Stephano testibus. Peneum ex eo fluere, scribit Ouidius. *Pindus* Melæ & Straboni Doridis regionis vrbs, quam nonnulli *Acyphantem* ἀκύφας appellant, vt idē inquit. *Pindus*, Ciliciæ fluuius, circa Issum, Straboni. Amnis Epiri, vel Macedoniæ est Floro 2. cap. 7. sed *Aous* hic legendum, assentior Vinero. Thraciæ mons videtur apud Senecā, in Hercule furente. Thraciæ quoque vocat Pomp. Sabinus, prope Phocidē, de quo vide *Thracia*. Scholiastes in primum Eidyllium Theocriti dicit Pindum Arcadiæ montem. falsò vereor. Grammaticorũ mediæ ætatis oscitantiā in Geographicis nō vno in loco obseruaui. Qua de causa assentiri nequeo iis quæ annotauit vir doctus Nicodemus Frischlinus ad quintum Hymnum Callimachi.

Pineptimi πινεπτιμι, Pseudostium Nili, Ptolemæus.

Pinetum, locus non procul ab vrbe Rauēna, P. Diacono, Euodio & Iornandi. *La Pineda* adhuc hodie vocatur. spaciosissimus tractus ab vrbe Rauenna Ferrariam versus; pinis arboribus occupatus. *Pinetum* dicitur Seruio, locus quidam in Tuscia.

Pinetus πίνητ〈ος〉, Callaicorum Bracariorum vrbs; Ptolemæo & Antonino. In Hispania.

Pingus, Dardunorum fluuius, in Mœsia Europæa: Plinio.

Pimana, vrbs in Rhetia. lib. Notit.

Pinna πίννα, Italiæ vrbs, in Vestinis, Ptolemæo, & Silio. Leander & Collenutius tradunt eam hoc æuo *Penna* dici. *Penna di S. Giouanni*, Francisco Pamphilo. *Ciuita de Pēna*, Baronio. *Pinnenses* sunt apud Val. Max. & *Pennenses* sunt apud Plinium. Vide *Valuensis*.

Pinnarus, vide *Pyramus*.

Pinon πίνον, Ptolemæo Daciæ opidum dicitur; quod *Phistona* à Nigro, nominari video. sed *Wyncz* a Lazio. Vide *Ad Pinum*.

Pintia, duas habet Ptolemæus huius nominis vrbes, in Hispania Tarraconensi, vnam in Callicis πιντία, alteram in Vaceeis πίνλια. Hanc Car. Clusius *Valladolid* nominat. at Surita dextrorsum ab hac per aliquot milliaria derelinqui ait. Illam autem Villanouanus *Cherogy*, at Surita *Pennafiel* vocat. *Pintia* πιντία, Siciliæ vrbs Ptolemæo, in qua olim Pollucis templum, & hodie *Polluci* vocari, dicit Cl. Arcrius: *Terra di Pulici*, Leander: Hic multa antiquitatis monumenta ostendi, idem subiungit. Niger Pintiam hanc, *Saccam* appellat. *Phintia* φιντία, in nummis meis, & Goltzii legitur: *Phintienses* habent Plinius, & Phalaridis Epistolæ. *Pithinianū* videtur apud Antoninum nomen habere, vel *Picinianum*.

Pinton, vide *Phintonis*.

Pinum, vide *Pinon*.

Pinus, fluuius ad Nicopolim Epiri, nisi fallit Hist. Misc. 13.

Pinzum πίνζον, Thraciæ opidum: Procopio, Ædif. 4.

Pion, mons circa Ephesum, Plinio. πίων〈ος〉 montem habet quoq; Pausanias, in Ephesiorum regione. Timotheum D. Pauli Apostolum in hoc sepultum, tradit Freculphus.

Pionia πιονία, Mysiæ Asiaticæ opidulũ, supra Caycum fluuium: Plinio, & Pausaniæ. *Pioniam* vrbem habet Strabo, circa Æolidem Asiæ regionem. Huius meminit quoque concilium Chalcedonense, eamq; Hellesponto tribuit. Plinius habet *Pionitas* hinc haud procul distantes.

Pionita,

Pionita, vide *Pionia*

Piperia, Archiepiſcopalis locus in Aſia: Guil. Tyrio.

Piplas, ſic vocat Sex. Auienus ſeptem inſulas, in ſinu maris, iuxta Narbonam Galliæ.

Pipleides, vide *Pimpleus*.

Piquentum, vide *Picuentum*.

Piraa πειραία, emporium in medio Græciæ: Iſocrati in Panegyrico, & Areopagico.

Piraeus πειραιεύς, & *Piraeum*, Athenarum portus; de quo conſule Ciceronem 7. ad Atticum. Epiſt. 3.. Thucydidem 2. & Strabonem 9. antea *Phalericum* dictus fuit, Diod. Siculo auctore. Quadraginta ſtadiis ab Athenis fuiſſe, videtur ex Laërtio in Antiſthene. *Porlion* hodie vocatur, Sophiano, vel ſignificantius, *Porto Lione* vt Marius Niger habet; à Leone quodam marmoreo, ibidem in littore adhuc iacente. Theuetus addit eum Turcis & Arabibus *Caleu*, & incolis Græcis *Draquo* nominari. Portus Corinthi quoq; apud Stephanum. Etiam lacus in Delo: eidem. Itē Hippothoontidis tribus. Vide *Athena*, *Amiſus*, & *Apſaſium*.

Piraenſes, in Attica, Megaridis regionis vicus. Plutarchus in Quæſtionibus Græcor. An idem cum Pyræeo?

Piraum, vide *Spiraum*.

Piraica πειραϊκή, regio quam Oropii Athenienſibus ſubditi colunt. Thucydides 2. malè, pro *Graa* autem ſcriptum, annotauit Hartungus Sunt tamen Piræenſes populi hoc tractu eruditiores iudicent. Vide *Heraenſes*.

Piraſia πειρασία, Magneſiæ vrbs Stephano. Eandem cum Pireſia reor.

Piratarum hominum, ἀνδρῶν πειρατῶν, in India intra Gangem, meminit Ptolemæus.

Pirene πειρήνη, Acrocorinthi fons, Ouidio, Plinio, Suida, & Strabone auctoribus. *Caballinus* Fons dicitur Perſio, aliiſq; Poëtis Latinis.

Pireſia πειρεσία, quæ olim *Aſterion* ἀςέριον, Stephano. Theſſaliæ opidum. Aſterii Theſſaliæ meminit Strabo 9. *Pireſion linquens, vbi miſtus Apidanus vndis Penei fluctus communes mittit in æquor*. ſic interpres Orphei in Argonauticis. item Apollonius 1. vide *Piraſia*.

Piridis inſula. in Mari Ægæo: Antonino.

Piries, vide *Aſteria*.

Pirina, Siciliæ opidum: Antoninus.

Piroboridaua πιροβοριδαυα, Myſiæ Inferioris in Europa opidum, apud Ptolemæum. *Brailano* nominatur à Dominico Nigro.

Piroſſus πειροσσός, apud Strabonem Myſię Aſiaticæ locus: circa Priapum.

Pirum πιρόν, Daciæ vrbs: Ptolemæo. *Meghies* in *Berthalom* opidum ad Cocholinum fluuium, audet hoc loco ſtatuere Lazius. vide *Pyri* Mons.

Piruſta πιροῦσται, Cæſari & Ptolemæo; item Liuio, Illyridis populi ſunt verſus Macedoniā Pannonum vocat Strabo 7. vbi πυρυσται, per Y. quoq; lego. *Pyrai* videntur Plinii. *Albaneſi* fortè hodie: vt placet Vigenereo. *Burſterſtaller* ad Glanam fluuium, putat Lazius. An *Pyriſſai* Appiani?

Piſa, munimentum Perſarmeniorum ad fluuium Euphratem, ab Emanuele Comneno captum, ait Glycæ continuator. πίζα, *Piza* eſt apud Nicetam. Vide *Olympia*.

Piſadeus, vide *Lyſium*.

Piſa πίσαι, Straboni; Liuio, & Plinio, vrbs Italiæ, in Tuſcia, quæ hodie *Piſa* dicitur. *Piſa* Colonia duplici SS. habet Ptole. *Alpheas Piſas* vocat Virgilius, libr. 10. Æneid. Liguribus eas adſcribit Trogus. Sinum *Piſanum* habet Rutilius, & Tacitus 3. Hiſtor.

Piſam πισαῖος, mons videtur in Peloponneſo. apud Plutarchum, in Parallelis Græcor. cum Romanor. Circa Piſam Olympiā putauerim.

Piſaom πισαῖον, Pelagoniæ vrbs: Stephano. πισαῖον legit Polyb. 5. Sic quoque Orpheus in Argonauticis. cum inter Iolcum & Sepiam eſt. Apud Flaccum *Piſe* eſt. à quo illi Diana Piſæa. Vide *Tiſaum*.

Piſatilis, vide *Piſa*.

Piſatis πισᾶτις, Pelopōneſi regio: Straboni à Piſa vrbe nimirum. Gentile *Piſatilis* antiqui fecere, inquit Feſtus: eum nunc *Piſanus* dicitur. *Piſatis* fortè melius: vt ex ſchedis legi, annotauit quidam. vide *Piſſa*.

Piſaurum πισαῦρον, Ptolemæo Semnonum vrbs in Italia. hodie *Peſaro* dicitur Lapides antiqui in publico huius vrbis foro *Colonia. Iul. Felic. Piſaurum* legunt. Coloniā factāLiu. & Plutarchus quoq; auctores ſunt.

Piſaurus, vide *Iſaurus*.

Piſca πίσκα, Indię intra Gangē vrbs. Ptol.

Piscena, Plinio Galliæ Narbonensis opidum. *Pesenas* dicitur à Ioanne Poldo.

Piscuri πισουροι, variat lectio. Asiæ populi; inter Dahas: Straboni. vide *Daæ*.

Pisianactea, vide *Pœcile*.

Pisidæ, quondam *Solymi* appellati, Plinius lib. 5 cap. 27. In Asia Minori sunt. Eorum meminere quoque Strabo & Mela. *Barsacides* etiam vocantur Laonico. *Pisidia* Ciliciæ regio, Ptolemæo. quæ Turcis *Varsac-ili*, vt ait Leunclauius. Vide *Phrigia*.

Pisidon πισιδών, portus in Africa Propria: Ptolemæo: *Zoarat* Marmolio. Vide *Fisida*.

Pisilis πισιλις, Cariæ opidum, inter Calbin fluuium & Caunum vrbem. Strabo.

Pisirgates. Vmbriæ populi: Plinio. *Pisates* sine N. quidam codices habent.

Pisinda πισινδα, Ptolemæo Africæ Propriæ vrbs. & alia Pamphiliæ: eidem.

Pisingara πισιγγαρα, Armeniæ Minoris vrbs: Ptolemæo. Per E. in prima scribunt interpretes.

Pisinoe, vide *Sirenussæ*.

Pisinnus, & *Pisinus*, vide *Pessinus*.

Pisis πισις, vrbs & mons Armeniæ, & Susianæ: apud Stephanum.

Pisistrati insulas tres habet Plinius, circa Ephesum, quas nominat *Anthina*. *Myonnesos*, & *Diareusa*. Sed *Clarensa* legunt tres mei codices.

Pisitana vrbs, (Africæ Propriæ fortè) meminit eius Euodi°, de miraculis protomartyris D. Stephani. *Pisitensis* meminit Coll. Carthag.

Pisonis villa, prope Baias: quam ferũt Neronem Imp. sepius animi gratia adiisse; teste Tacito Annal. 15 Hodie *Truglio* nuncupatur. Ferd. Lofredus. *Pisonis* siluæ, meminit Varro 3.

Pisonium, vide *Flexum*.

Pisonos, Armeniæ Minoris vrbs: Antonino.

Pisoraca, in antiquis marmoribus fluuii nomen est, in Hispania, qui hodie *Pisuerga* nominatur, in Durium effluit, Morali & Floriano testibus.

Pispiri, qui Antonii mons appellatur, in Ægypto. Ruffinus in Historia Ecclesiastica, & Ereulphus. Hunc mõtem describit Palladius, in Cronio presbytero.

Pissa πισσα, Tyrrheniæ vrbs. Isacius in Lycophronem. An pro Pisa?

Pissaum, vide *Pisaon*.

Pissaica πισσαϊκη, vide *Heraclea*.

Pisantini πισαντινοι, populi in Macedonia: Polybio 5. circa finem.

Pissotis πισσωτις, In Pissotis, sic dictis, scribit Theophrastus 8. Hist. Plantar. In Asia, circa Bactram videtur. Huius frumentum si quis plus comederit, distrumpi, tradit idem.

Pissuri, vide *Piscuri*.

Pissyrus πισσυρος, Thraciæ vrbs. Herodotus 7 πίσυρος erat in margine.

Pistas, ad Sequanam locus. Aimonio 5. & Odoni abbati S. Mauri. *Pissiacum* hodie, vt tradit Massonus. vbi Normanni stationem habuerunt. *Poisy* vulgò, vt quidam putat.

Pistensis loci, meminit in Africa, Optatus Afer.

Pistirum πιστιρον, emporium Thraciæ: Stephano. An Pissyrus Herodoti? Vide *Bistirus*, *Pissyrus*, & *Mastira*.

Piston, vide *Cela*.

Pistoria πιστωρία Ptolemæo Tusciæ mediterranea vrbs. *Pistorium* Plinio dicitur. & *Ad Pistores* Antonino. *Pistoia* hodie.

Pistra πιστρα, Æthiopiæ vicus; circa Nilum. Ptolemæus. Vide *Biza*.

Pistrensem villam, habet Ammianus. circa Pannoniam. vigesimo sexto lapide à Sirmio disparatam. Ad Istri ripam, scribit Lazius cap. 2. libri 1. R.P. Romanæ. vocarique *Vistricia*.

Pistrinum, opidum circa Illyricum: Laonico.

Pistyrus, vide *Pissyrus*.

Pisuertes, vibe *Pitulani*.

Pisueta populi, Vide *Pisye*.

Pisum, loci nomen habet Codex Theodosianus 6. Titulo de Honorariis codicillis.

Pisye πισύη, & per T. *Pitye*, Cariæ vrbs, Porphyrogennetæ, & Stephano, quam & *Pityussa* πιτύουσα, vocat. *Pisueta* Liuio 33. quos Rhodiensibus auxiliares dicit. Vide *Pitus*.

Pitaium, vide *Pitaon*.

Pitanata, vide *Samnites*.

Pitane πιτάνη, Troadis opidum, Ptolemæo, Vitruuio, & Straboni. Æolidis facit Stephanus. Hanc nouit quoque Laertius in

Arcesi-

Arcesilao, & Ouid. 7. Metamorph. vbi Lutatius Placidus *Petane* legit. hoc Alex. Zardus *S. Georgio* nominat. Laconica vrbs quoque Plutarcho, Plinio, Solino & Polyæno. iuxta Eurotam fluuium, Pindaro. Elidis vrbs, circa mare: Straboni. *Pitane* quoque fluuius circa Pitanen vrbem AEoliæ, Ptolemæo Latino. mendosè puto. Vide *Tana*.

Pitanus πίτανος, Corsicæ fluuius apud Ptolemæum: *Talabo* fortè hodie. vt ex tabula Corice Castaldi colligo.

Pitaon πίταον, Cariæ vrbs: Steph. Plinius *Pitaium* legit.

Pitara, AEthiopię sub AEgypto opidum: Plinio.

Piterensis synodi, meminit D. Hieronymus, in Catalogo scriptorum ecclesiastic. de Hilatio.

Pitheci Portus, Vide *Apsasium*.

Pithecon (i. Simiarum) sinus, πιθήκων, portus Lybiæ, iuxta Carthaginem. Stephanus.

Pithecusa, vide *Inarime*.

Pithecussa πιθηκοῦσσαι, insulæ Tyrrhenicę: apud Stephanum Eandem eum *Inarime* credo. Vrbes tres etiam in Africa Propria: apud Diodorum 20. vbi simiæ pro Diis coluntur.

Pithenet πιθήνης, vrbis nomen; Hesychio.

Pitheus πιθεὺς, Cecropidis tribus. Lexicō Phauorini. πίθος est Stephano.

Pithia, Ponti vrbs. Lib. Notit.

Pithis inuentam quartam & quintam Bibliorum translationem, scribit D. Athanasius. Vbi sit ignoro.

Pithium, vide *Doliche*.

Pitholai Promontorium, circa Arabici sinus fretum. In AEthiopia. Strabo.

Pithonis Come, vide *Pythonos*.

Pithonabasta πιθωνόβαστη, Indiæ extra Gāgem vrbs: Ptolemæo. *Thiponobasti* interpretibus.

Pithos πίθος, Cecropidis tribus vicus. Stephanus vide *Pitheus*, & *Pithensem*.

Pitiacus, Gallię locus, in quadam vastissima eremo Nunc *Cella S Auiti* vocatur. Suirius in S. Carilepho. Idem cum *Pictiaca*.

Pitinas ager, trans Apenninum, in quo Nouanus fluuius. Plinius *Pitinatium* Pisaurensium municipium, est in Goltzii Thesauro. A Pitino fortè vtrumque.

Pitinum πίτινον, Vmbrorum mediterraneum opidum, Ptolemæo. Hinc Pitinates puro *Petra Molina* hodie, vt quidam adfert.

Pitiusa, vide *Opius*.

Pitnissa πίτνισσα, Stephano opidum in Lycaonia. *Petenissus*, Ptolemæi.

Pitornius, *qui per medium Lacum Fucinum Marsorum ita decurrit, vt aqua eius non misceantur stagno*, inquit Vib. Sequester. Hunc fluuium a Plinio *Iuuencum* dici scribit Blondus, & eum secutus Leander. Sed in emendatis Plinii exemplaribus pro *Iuuencus*, inuectus legitur. Sic enim libro 2. capite 103. *Vt in Fucino Lacu inuectus amnis, in Lario, &c.*

Pittacius Ager, circa Mitylenen. Laertius in Pittaco. & Plutarchus de Herodoti malignitate.

Pittea, vrbs Pelopōnesi, prope Troezenē Ouid. 15. Met. pro ipsa Troezena fortè. lege Plutarchum in Theseo.

Pittheusem facit quendam nomine Heliodorum, Demosthenes aduersus Lacritum. A Pitho subdubitauerim.

Pitulani, Plinio sunt Vmbriæ populi, in sexta Italiæ regione, quos cognominat *Pisuertes*, & *Mergentinos*.

Pitulum, Primæ regionis Italiæ, in Latio opidum: Plinio.

Pitya, vide *Pisye*, *Pityea*, & *Pisuerte*.

Pitye, vide *Pisye*.

Pityassus πιτυασσός, Pisidiæ vrbs, Strabo ex Artemidoro.

Pitybio, vide *Petouio*.

Pityea πιτύεια, cuius Homerus meminit, item Apollonius, vrbs inter Parium & Priapum: Stephano, & Straboni 13. *Pitya* πίτυα eidem 12. *Pitye* πιτύη, est Orcheo. *Phthia* Valerio Flacco, & in alio codice: *Pythia* vbique malè. Liburnidis insula, in mari Hadriatico est: Apollonio 4. Vide *Lampsacus*.

Pitynda πιτύνδα, Metropolis Indiæ intra Gangem. Ptolemæus. πιτύνδρα per ρ legit libro 8.

Pityodes πιτυώδης, mons est Eustathio, in Ιλιάδ β. Insula Propontidis, Plinio. item Stephano, iuxta Hyrium promontorium. quæ *Pityusa* Hesychio V de *Pityussa*.

Pityoessa, Vide *Lampsacus*.

Pityonesus, insula Peloponnesi, contra Epidaurum. Plinius.

Pitys πίτυς, id est, pinus, locus Ioniæ, aut Cariæ videtur apud Herodotum, in Homero. An Pitye Stephani?

Pityuns, locus Pariani agri, in qua Pityea vrbs Strabo 13.

Pityus πιτυοῦς, vrbs ad Pontum Euxinum, CCCL. stadiis à Dioscuriade: Arrhiano in Periplo. Item Straboni & Zosimo. Terminum Romani imperii, vocant Suidas, & dictus Arrhianus. Plinius quoque huius nominis vrbem habet hoc tractu, ab Heniochis direptum. sic quoque Ammianus. Est & Colchidis fluuius, sic dictus: apud Plinium. Est qui eundem *Penium* vocari putat, ab Ouidio 4. de Ponto. Vide *Opius*.

Pityusa, Argolici sinus insula, Pomponio & Plinio. Ad Hellespontum vrbs, Straboni. Vide *Aliusa*, *Chios*, *Demonesos*, *Lampsacus*, *Miletus*, *Phaselus*, *Phityusa*, *Pityodes*, & *Salamis*. Pityusæ vocem video apud auctores per simplex S. aut duplex S S. indifferenter scribi.

Pityussa, vide *Pisye*.

Pityussa πιτυοῦσαι, insulæ differentes: ab Alcmanno *Pityodes πιτυώδης*, vocantur, inquit Stephanus. Vide *Ebusus*.

Piza, vide *Pisa*.

Pizenaci, Vide *Scytha*.

Place, Vide *Placia*.

Placentia πλακεντία, Ptolemæo, Liuio, Tacito, Polybio, Plutarcho, aliisque, Italiæ colonia & vrbs, in Gallia Togata. *Piacenza* hodie vocatur. Veterem nobilitatem (vt ait D. Ambrosius in Epistolis) ipso adhuc nomine sonat. *Placentia*, etiam Hispaniæ vrbs, in Castellæ regno. Antiquum nomen retinet, Vasæus. At olim *Ambrocium* pagum ibi fuisse scribit Ioha. Mariana, de rebus gestis Hispaniæ.

Placentinus. Vox dubia mihi apud Plinium 3. cap. 16. in enumeratione fluuiorum se in Pado exonerantium, vbi hæc verba, *Tanarum*, *Trebiam*, *Placentinum*, *Tarum*, *Niciam*, &c. singulæ voces littera initiali maiuscula scriptæ, & commate distinctæ. ita vt hæc vox propria sit fluminis. Quidam codices autem hoc modo: *Tanarum*, *Trebiam Placentinum*, *Tarum*, &c. Ita vt Placentinum cognominare videatur Trebiam. quod magis placet: vt sit fluminis huius quodammodo descriptio: vt qui circa Placentiam se cum Pado coniungat.

Placia, Pliuio Mysiæ op. ium. Pomponio in Bithynia est hoc *Palacum παλακόν*, Strabonis est, vt credit Stukius. *Place πλάκη*, Stephani fortè quam Hellespontiam vrbem vocat Hæc *πλακίη* est Herodoto in Clio, & *Placiani* Halicarnasseo 1. Hinc Ciliciam Hypoplaciam, nominat Stephanus. Vide *Cilices*.

Placiada πλακιάδαι, Atticæ municipium. Suidas. Vide *Plactiada*.

Placiani, vide *Placia*.

Placoenta πλακοῦς pagum, distantem à Thebis monti Placo subiectis stadiis 6. habet Athenæus 14. apud Cilices, circa Trojam.

Placotum, vide *Forum Constantini*.

Plactiada πλακιάδαι, Attica tribus. Phauorini Lexicon. *Placiada* apud Suidam.

Placus πλάκος, qui aliis *Placusius*, Ciliciæ mons. Hesychius. Supra Thebas est, Straboni 4. Circa Troiam est, sunt enim ibidem Cilices. Huius meminit etiam Athenæus, Hinc Thebæ Hippoplaciæ.

Plada, vide *Besaba*.

Pladarai πλαδαραῖοι, populi versus Arctū. Steph.

Plaga Caluisiana, *Mesopotamia*, & *Syracusia*, sunt Siciliæ loca: Antonino. Inter Agrigentum & Syracusas.

Plagenarum πλαγηνῶν, meminit Curopalates, circa Hungariam.

Plagereum, siue *Cymba*, locus est Siciliæ, apud Antoninum. inter Agrigentum, & Syracusas.

Plagia, Liguriç portus, XV. M. P. à Vintimilio. Antoninus. Vide *Plagiaria*.

Plagiaria Antonino Hispaniæ vrbs. inter Olysiponem & Emeritam. *Plagia* hæc etiam, eidem. alio in loco. Huius ruinas hodie superesse scribit in suis ad D. Ariam Moutanum litteris non editis D. Iacobus Delgada.

Plagiopolis, Vide *Gage*.

Plamus πλάμος, Stephano vrbs.

Planaria. insula XX. M. P. à Corsica, à specie sic dicta, æqualis freto, ideoq; nauigiis fallax. Plinius. Aliam sic dictam, habet idem, inter Fortunatas. Vide *Planasia*.

Planasia πλανασία, Straboni insula est post Stœchades. Fazellus eam *Sarduni* vocari ait, sed Dalechampius *D. Margarita*. Ioannes Poldus in sua Nemausiensi historia, vrbem intelligit, & *Pont. S Esprit* indigitat. Alia *Planasia* insula circa Elbam, Ptolemæo, & Plinio Hæc *Planosa* hodie. Eius meminit Tacitus Annal. 2. & Dion 55, qui eam Corsicæ propinquam facit. *Planaria* videtur Plinii. Vide *Stoechades*.

Planctæ πλαγκταὶ, sic Diis vocatæ, vt scribit Homerus in ὀδυσ.) Apollonio Argonautico sunt insulæ circa Scyllam & Carybdim. *Cyclopum* Scopuli apud Plinium fortasse sunt. vide *Cyanea*, & *AEolia*.

Planesia πλανησία, Hispanica insula exigua, circa Ferrariæ promontorium, aut Dianium, vt Strabo vocat, lib. 3.

Planeta, vide *Cianea*.

Plagenses, Vmbriæ gens: apud Plinium.

Plagonium vnguentum habet Clem. Alex. 2. Pedagogiæ. Est qui ab inuentore sic dictum dicit. Si verè, hinc profligandum.

Plania, Vide *Osurtru*.

Planibobista πλανιβοβίστα, vrbis nomen, in Sanctionibus pontificiis Imp. Orietalium. Epiri puto.

Planicenses, vide *Pleninenses*.

Plarai πλαραῖοι, Epiri gens: apud Stephanum. eadem quoque *Plarii*, vide *Plerai*.

Plarassa πλάρασσα, Stephano vrbs in Caria.

Plarii, vide *Plarai*.

Platea, vide *AEdonis*.

Platæa πλαταιαὶ, Bœotiæ mediterranea vrbs. Ptolemæo, Vitruuio, Theoni & Stephano. Ducentis stadiis à Tanagra abesse, testis est Dicæarchus: & octoginta à Thebis, septuaginta autem Thucydidi. *Plataica* Terra hine, apud Pausaniam. Tres sunt insulæ sic dictæ, Plinio ante Troadem.

Plataga, vide *Amorgus*.

Platamodes πλαταμώδης, Peloponnesi locus à Coryphasio distans c xx. stadiis. Strabo.

Platamonus πλαταμῶν@, fluuii nomen: Phauorino.

Platane πλατάνη, Sidoniorum vicus. Ioseph. Antiq. 16. c 13. & belli Iud. 1. ca. 17. An idem eum Platano?

Platanensis episc. in Galatia, meminit Nicenum concilium.

Plataneus, fluuius in Bithynia videtur, apud Plinium.

Platanistuns πλατανιστοῦς, Laconicæ promontorium, quadraginta stadiorum nauigatione ab Asini Maxilla distans. teste Pausania. Cui & *Platanistuns* insula ibidem est. Est apud eundem Arcadiç fluuius, sic dictus. Promontorium AEolidis regionis est, Plinio. Item maritimus locus in Pamphilia, aut vt Strabo tradit, Ciliciæ. Vide *Macistus*.

Platanius πλατάνι@, Bœotiæ flumē. Pausanias.

Platanus πλάτανο@, Phœniciæ vrbs, Stephano, & Polybio 5. item Antonino, sed in Syria, inter Antiochiam & Laodiceam. *Paltos* putatur à Hieronymo Surita, quod si verum, hæc à Ptolemæo male posita. Vide *Platane*.

Plate, insula ante Troadem. Plinius. vide *Platia*.

Platea Petra πλατεῖα πέτρα, Castellum sic dictum. Cedrenus. In Asia Minori alicubi. Xylander vertit *Latum* Saxum. Gabius apud Curopalatem legit *Latam* Petram, & alio in loco *Antiquam* Petram. In Thraeensium regione hic illud describit. *Platea* Insula quoque Plinio; alicubi in mari AEgæo. Etiam loci in Hispania nomen, Martiali 12. ad Iuuenalem.

Plateis πλατεῖς, Lyciæ insula est Stephano. Apud Plinium videtur insula sinus Saronici.

Platia πλατεῖα, Propontidis insula. In Constitutionibus Emanuelis Comneni Imper. *Plate* fortè Plinii. & Cedreni πλατη, quo loco Gabius *Lata* legit in suo Curopalate.

Plata, insulæ Creticæ, ante Sammonium promontorium, Plinio.

Platina, B Platinæ natale solum, in agro Cremonensi. vt ipse refert in Canone 1. *Piadena* vulgò.

Platypegium, Scythiæ Thraciæ opidum. lib. Not.

Plauis, vide *Anassus*.

Plegerium πληγήριον, Indiæ opidum, ad Choaspchen fluuium. Strabo.

Plegra πλέγρα, Paphlagoniorum in Galatia vrbs, Ptolemæo.

Plemmyrium, Siciliæ promōtorium, Virgilio & Thucydidi. Stephano simplici M.

πλημμύριον, scribitur *Cabo Massa Vliuieri*, à Fazello & Aretio hodie nominatur. Idem Fazellus *Plemmyriam* insulam describit, quam nunc *S. Martiani* appellari ait. quo auctore veteri, nescio. Scio Thucydidem hoc loco paruæ insulæ meminisse, sed sine nomine.

Pleninenses, Plinio Piceni in V. Italiæ regione populi *Plynienses*, *Plynitenses*, & *Plinienses* habent tres alii mei codices. *Planinenses* per primam vocalem in prima, habet codex M.S Reuerendiss. Torrentii.

Plenos, Vide *Plynos*.

Plera, inter Beneuentum & Tarentum vrbs. Antoninus. *Blera* in alio huius codice.

Plerei πληρέοι, circa Dalmatiam gens. Straboni. *Plarei* Stephani mihi videntur. quos in Epiro habet, regione contermina.

Plerofeleno πληροσελήνω, vrbem habet AElianus 2. Animal. Asiæ Minoris vrbs maritima. Eadem fortè cum Pordoselene.

Plestica, vide *Plistia*.

Plestinia, Marsorum in Italia opidum. Liuius 10.

Pleteneffus, vide *Pednelissus*.

Pleumaris πλευμάρις, Cappadociæ in Pôto Galatico vrbs. Ptolemæus.

Pleumosii, Galliæ Belgicæ populi, sub Neruiis, Cæsari in Commentariis. *Flandri* sunt, Marliano. Sed Beccano sunt propriè qui *Vuernam*, *Honscotam*, *Dixmudam*, & *Yperam* Flandriæ Occidentalis plagam inhabitant. H. Leodio Cortrycf tantum est, ad Legiam fluuium opidum, in Flandria.

Pleurone πλευρώνη, Achaiæ in AEtolia vrbs, Ptolemæo, Straboni, & Pausaniæ. *Meleagriam* Statius vocat. sic enim ille: *Fletaq; cognatis auibus Meleagria Pleuron, Et praceps Calydon.* Thebaidos 4. Placidus autem in eundem, hanc Thessaliæ attribuit. non verè, vereor. *Pleuronia* πλευρωνία, & *Curetica*, κουρητική, eadem est, inquit Strabo. AEtoliæ tractus.

Pleutauri πλευταύροι, Hispaniæ Septentrionalis populi Strabo.

Plieos πλιεος, & *Serachus*, Cypri flumina; ex Aoio monte profluentes. Etymologicô. Primam vocem non noui. alteram corruptam iudico. pro *Satrachus*, vel *Setrechus*.

Plinienses, vide *Plenienses*.

Plinta, Antonino Siciliæ locus.

Plinthine πλινθίνη, Ptolemæo & Stephano, AEgypti promontorium. *Turris Arabum* Italis dicitur. Sinum hinc *Plinthinatem* habet Herodoti Euterpe.

Pliscoba, circa Bulgariam opidum, Cedreno, Zonaræ, & Curopalati.

Plistarchia vide *Heraclea*.

Plisti πλισται, genus hominum, sic vocatum a Dacis, vt habet Iosephus 18. Antiq. c. 2. quorum vitam cum Essenorum comparat. *Ctistas* Strabonis puto: ex Abiorum genere.

Plistia, Samnitum vrbs, aut eorum viciniæ Liuio 9. *Plisticam* πλιστικὴν, habet Diodorus 19. Italiæ opidum, à Samnitibus expugnatum.

Plistina πλιστίνη, lacus appellatur ab Appiano, qui aliis bonis auctoribus Trasumenus dicitur. Errat Titius qui eum pro Pontina palude habet. Neque placet Villiomari sententia, qui Velinum lacum sic dictum putat. & *Plestina* legit per E. Vide *Trasumenus* & *Interamna*.

Plistonicensem quendam Appionem, vocat D. Clemens, Recognition. 10. Malè autē tanquam à regione, cum à Plistonico viro id nomen deriuatum.

Plistus πλεῖστος, Phocidis fluuius, qui ad Cirrham Delphorum nauale in mare effluit. Pausanias & Athenæus. item AEschylus in Eumenidibus. Parnasum montem nouem spiris ambit, vt refert Callimachus.

Plitania insulæ, ante Troadem. Plinius.

Plitendum, opidum in Asia Minori, Liuio 38. Circa Bithyniam alicubi fortasse, vt ego coniicio.

Plium, vide *Heraclea*.

Plota, Plinio sunt duæ insulæ Maris Ionii, ante Zacynthum versus Eurum; eædem *Strophades* στροφάδες, dicuntur; eodem auctore, & Apollonio. *Stromphides* στρόμφιδες, eas appellat Suidas, describitque inter Elidem & Zacynthum. Strabo etiam duas numerat Strophades, & *Cyparissiorum* insulas vocat. *Striuali* nomine hodie notæ sunt, teste Sophiano. Sunt qui has Plotas etiam *Calydnas* dictas putant, vt annotauit Camerarius ad C. Iulii. Vide *AEolia*.

Plothia πλώθεια, pars tribus Aegeidis. Stephanus.

phanus. Plothensem quendam Apollodorum, habet Demosthenes cōtra Eubulidem.

Plotinopolis πλωτινόπολις, Thraciæ vrbs, Ptolemæo, & Antonino. *Ploudin* Nigro.

Plubium πλούβιον, Sardiniæ insulæ opidum, vt Ptolemæus habet. *Sassari* hodie nouè nominari, scribit Niger. *Ad Turrim* Antonini, hoc nouo nomine dici, mauult Simlerus.

Pluitalia πλουϊταλία, Ptolemæo vna ex Fortunatis insulis; quam Andreas Bacchius ex Alexandro Giraldino *Insula del Ferro* vocari scribit. *Lanzerotta* Nigro dicitur, falsò vt videtur. *Pluuialia* apud Plinium legitur.

Plumbaria πλυμβαρία, insula Hispaniæ, circa Hemeroscopium, aut Ferrariæ promontorium, vt alijs videtur. Strabo 3.

Plumbarii, Vide *Medubricenses*.

Plumbea, vide *Molybdes*.

Plusianum, vide *Siplusianum*.

Pluuia, Siciliæ vrbs; de qua Cicero in Actione III. contra Verrem; Aretius eam *Plaza* vocat.

Plutium πλούτιον, Tyrrhenorum vrbs, Stephano.

Plutonia, vide *Arimi*, & *Charonia*.

Plutonis Fluuium auriferum, habet in Libya, AEschyli Prometheus *Plutonis* hiatus, locus apud Indos Arianos. AElian. 16. Animal, capite 16. *Plutonium* circa Hierapolim Phrygiæ, habet Strabo 13. quæ *Ditis* Spiracula dicenda, testis Apuleius de Mundo. vide *Arimi*.

Pluuialia, vide *Pluitalia*.

Plynea πλυνεία, In Nilo insula, apud Stephanum.

Plynienses, vide *Pleninenses*.

Plynus πλυνός, Lycophroni. Libyæ ciuitas est Isacio, ex qua oriundus erat Atlas. In Marmarica est apud Herodotum. vbi etiam πλυνός portus legitur.

Plysenum πλυσινόν, opidum Thraciæ, Procop. 4. ædif.

Plythana πλυθάνα, locus in India: vnde onychis gemma adfertur. Arrianus in Periplo Maris Rubri.

Pnebebis πνεβεβις, Stephano AEgypti vrbs.

Pneuentia πνευεντία, Piceni opidū. Strabo.

Pnigeus πνιγεύς, Marmaricæ pagus, ad mare, Straboni. In mediterraneis est Ptol.

Pnigitis πνιγῖτις, terra sic dicta (vt videtur) à loco, est apud Galenum de Simplic medicamen. 9. cap. 6. & Dioscoridem 5. c 134. item Plinium 35. capite 16. vbi & *Pignitis* legitur.

Pnups πνοῦπς, AEthiopiæ vicus, circa Nilum, ab Ortu Ptol.

Pnyx πνύξ, forum Iudiciarium Athenis; iuxta Acropolin. Iul. Polluci, & Stephano. item Luciano in Amorib. Platoni Critia, & Plutarcho in Theseo, & Themistocle.

Podalia ποδάλεια, Lyciæ vrbs, prope Limyram Stephanus. Pisidiæ tribuitur in cōcil. Constantinopolitano. Lyciæ potius, vt Plinius, & Ptolem. qui eam Podalliam (geminato L L) Myliadis vocat. Mylias enim hæc Lyciæ pars est.

Podamicus, vide *Acronius*.

Podando, loci nomen, circa Tarsum, Cedreno & Zonaræ. Meminit huius etiam Antoninus, inter Faustinopolim & Alexandriam ad Amanum. *Pondado* legitur apud Curopalatem. sed malè. nam idem alio in loco *Podandi* Clausuras nominat. Vide *Polyandus*.

Podargi ποδαργοί, apud Stephanum gens Thraciæ.

Poderados, Ciliciæ vrbs videtur apud Gu. Tyrium.

Podoce ποδόκη, Indiæ intra Gangem vrbs & emporium Ptolemæo. *Poduce* ποδούκη, Arriano. *Podeshetan* nūc appellari, tradit Mar. Niger.

Podoperura ποδοπέρουρα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptol.

Poduca ποδούκη, Ptolemæo Taprobanę insulæ opidum. Vide *Podoce*.

Pœanthe ποιάνθη, insula est Ponti Euxini, iuxta Phasidis & Zarangis amnis ostium, vt eam describit Orpheus. Hanc eandē aliquando putaui cum ea quam Sigismundus Herbersteinius *Satabella* vocat, in suis Commentariis Moscouiticis: seductus voce Phasidis, quem Colchidis fluuium omnes norunt. sed alius videtur hic Orphei. circa Bosphorum enim Cimmerium hunc Phasim describit.

Pœcile Porticus Athenis Stoicorum schola: prius *Pisianactea* dicebatur. Suidas, in voce Polemo. ex Plutarcho in Cimone: & Laertio in Zenone.

Pœcile Petra ποικίλη πέτρα, Ciliciæ opidum Straboni. *Paxoli* nominatur à Mercatore.

Pœcilasium ποικιλάσιον, Cretæ insulæ vrbs, Ptolemæo. *Pentalo*, Mercator: *Selino*, Niger vocat.

Pœcilum ποικίλον, mons in Attica. Pausanias.

Pœdicli, vide *Pediculi*.

Pœdicum Norici vrbs, Ptolemæo. Hæc in campis *Peckfeldt* circa Villacum est. vt scribit Lazius. vide *Iunauia*.

Pœtessa, vide *Paeessa*.

Pœesse, vide *Rhodus*.

Pœmenium ποιμένιον, mons in Macedonia. Stephanus. Videtur quoque locus Palæstinæ, apud Palladium, in Posidonio. Circa Bithyniam quoque Niceræ.

Pœmandria, vide *Tanagra*, & *Thebæ*.

Pœmaneni, vide *Pœmaninum*.

Pœmanetinus Episcopus, Hellespontiregionis. In synodo Constantinopolitana VI.

Pœmaninum ποιμάνινον, Cyzici regiuncula, Stephano. cui quoque castelli nomen est. Apud Aristidem Mysiæ ager est, in quo AEsculapii templum. *Pœmaneni* Macedones, sunt Plinio ad Rhindacum fluuium.

Pœmen ποιμὴν Ponti mons, à quo Parthenius fluit, per medium Amastrin vrbem. Stephanus.

Pœmeum, Perrhæbiæ castellum, Liuio 44.

Pœna Deorum, vide *Apocopi*.

Pœnessa, vide *Paeessa*.

Pœni, Vide *Carthago*, & *Balluli*.

Pœnica, vide *Phœnice*.

Pœnina Castra, quorum memoria est in Lib. Præfecturarum: Lazio sunt in Norico. Locus Pongaw appellatur, Salzburgensi præsuli subiectus.

Pœnina Alpes, Tacito, Straboni & Plinio; *Pœna* ποῖναι, sunt Ptolemæo. Liuius *Penninum* appellat corruptè. *Pœninus* enim mihi vera scriptura; à Pœnis populis nempe, hos primum trangressis. Vocatur à Leandro & Scudo *Monte Maiore de S. Bernhardo*, aut Groß S. Bernhartsberg. Leander etiam *Monte di Ioue* habet. Lupanus *Monsenise* interpretatur. Scudus habet quoque *Vallem Pœninam*, cuius in antiqua inscriptione apud Rhenanum fit mentio, & in Goltzii Thesauro. hanc *Val Pelinna* incolentium lingua, appellari, idem scribit Scudus. Vide *Alpes summa*, *Cottiæ*, & *Peninus*.

Pœninum Lacum, habet Ptolemæus, in Italia ad Doriæ fluminis caput. Hic hodie nullus est lacus.

Pœones, Thraciæ populi, vide *Pannonia* & *Syropœones*.

Pœonia, Vide *Artaunum*, & *Emathia*.

Pœonidæ ποιονίδαι, habet Suidas, municipium Leontiæ tribus, in Attica. additque eos differre à *Paniensibus* & *Pœonidis* municipiis Pandioniæ tribus, Atheniensium.

Pœtanion, est insula haud procul à Cempsis: Festo Auieno. In Hispania.

Pœtouio, Vide *Petouio*.

Pœus ποῖος, mons in Græcia, circa Penei fontes, Straboni.

Pogla πόγλα, Pamphiliæ vrbs, Ptolemæo.

Pogoargas, AEthiopiæ sub AEgypto vrbs. Plinius.

Pogon πώγων, id est, Barba, Trœzeniorum portus, in Peloponneso, Straboni, Herodoto, & Suidæ. *Pogonus*, inde portus, fortè Pōponio.

Poisartemis, vide *Pensatemidos*.

Pola, vide *Iulia Pietas*.

Polabingi, quorum ciuitas primaria Razisburg. vide *Slaui*.

Polas, vide *Assyron*.

Polaticum Prom. vide *Iulia Pietas*.

Polaticus Sinus, vide *Flanaticus*.

Polemoniacus, Vide *Pontus*.

Polemonium πολεμώνιον, Ptolemæo Ponti Polemoniaci in Cappadocia opidum. *Vatiza* Nigro dicitur.

Polendos, insulæ desertæ nomen, apud Plinium, circa Chersonesum Thraciæ. vti ego coniicio.

Polentia πολεντία, Ptolemæo auctore Liguriæ vrbs. In Alpibus Cottiis Iornandi. duplici L L. apud Plinium, Prudentium, Claudianum, & Silium legitur. Leander in Lombardia Cispadana ponit, & *Palanza* vocari dicit. Est etiam Balearidis Maioris opidum, Straboni, Pomponio, & Plinio. geminato L L. hoc quoq; Ptolemæo scribitur. Colonam facit Pomponius.

Polentina Plebs. Suetonius in Tiberio. Est *Polenta* vrbs à Rauenna haud procul, ad Apen-

penninum: iuxta Britoniorum, vt habet Hier. Rubeus 6. Piceni hanc puto. An inde verò hæc plebs, mihi ignotum. vide *Pollentini.*

Polesensem episcopum Hadrianum, habet Diaconus 3. Long. An à Pola Histriæ?

Polesii, vide *Pollesii.*

Poleto, flumen in Mauritania Cæsariensi. Antoninus.

Poleur πολίυρ, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolemæus.

Polibii πολιβίυ, insula, Ptolemæo: in sinu Arabico.

Polichna πολίχνα, Straboni, Herodoto, & Thucydidi. Troadis opidum. *Polichnai* sunt apud Plinium. *Bilenos* hodie Leunclauio. πολίχνη etiam Cretæ vrbs, Herodoto, Thucydidi, & Stephano. Argiæ quoque Polybio 14. Prope Syracusas in Sicilia. Diodoro lib. 13. & 14.

Polichrion Dionysio Byzantino: *Fanum Europæ Byzantinorum* Straboni & Polybio. Hodie *Jeron Romelias* appellant: ex eo quia situm est opidum in ditione Europæa, quam vocant Romeliam. Est prope Byzantium. Hæc Gyllius in suo Bosphoro.

Polidium, vide *Polyde.*

Polidororum ciuitatis Phrygiæ, meminit Chalcedonense concilium. Vide *Polydora.*

Polieium, & *Poliuum*, vide *Heraclea.*

Polimatrium, Italiæ vrbs, circa Tusciam videtur, in Conciliorum opere. Ditionis Ecclesiæ Romanæ est, vt docet Massa, in suo de Faliscis libello. sed *Polymartium* legit. sic quoque Diaconus. *Bomartio* hodie vocari intelligo. Distat à Ciuitate Castellana 14 M. pass. Balneoregiensis diœcesis. In Etruria. *Ferentis Polymartium* quoq; vocatur, in Conciliorum opere.

Poliniacum, vide *Balmense.*

Poliperga πολιπεργα, in Thesauro Goltzii est, ex nummo.

Polis πόλις, AEgypti vrbis nomen, apud Stephanum. Hyæorum vicus apud Locros Ozolos *Polis* est, Thucydidi 3. *Polis* per Ω. πώλις, & *Senos* Σῆνος, vrbs in insulis. sic Stephanus. *Politanorum* Dinastiæ. meminit Eusebii Chronicon, pro quo, *Diopolitanorum*, legit codex meus pergamenus. pro *Diospolitanorum* AEgypti, vt puto. Cum *Polis* compositas locorum voces vltra centum septuaginta numero, ex veteri historia in hunc Thesaurum adducimus. Vide *Alexandria, Paros, & Cius.*

Polisma πολίσμα, Troadis opidulum, ad Simoentem fluuium. Strabo.

Politani, vide *Polis.*

Politeia πολιτεία, Achaiæ vrbs, Stephano.

Politiceorgas, Asiæ propriæ regio apud Plinium, quæ postea *Aphrodisias.* Pintianus hoc loco legit *Politice, & Orgas*, duasque & diuersas regiones facit. Aphrodisiam circa Phrygiam Maiorem habet Strabo 12.

Politium πολίτιον, Marrucinorum in Italia opidum. Diodorus 19.

Politorium πολιτώριον, Latinorum vrbs, Stephano, Liuio, Plinio, & Halicarnasseo. Ex huius opidi ruinis nunc *Polim* crediderim vocatum, inquit Volaterranus in Philologia. Aliud opidum in Etruria est, apud Autoninum, in suo Fragmento.

Polium πόλιον, locus in Lesbo, Stephano.

Polla πόλλη, Macedoniæ vrbs, Thucydidi, circa finem lib. 2. si fidus interpres.

Pollentia, vide *Polentia.*

Pollentini, Piceni populi, Plinio. A Polentia puto vrbe: cuius Orosius meminit 7. cap. 37. cuius nulla hodie vestigia exstare, inquit Pamphilus lib. 3. Piceni. *Pollentinos* Agros hinc habet Prudentius 2. cõtra Symmachum. Hos in Etruria statuit Fabricius; an benè, ipse viderit. Vide *Polentina.*

Pollesii πολλήσιοι, ciuitas quædam. Stephanus, vno L. est in Aldino codice *Polesii.*

Pollia Tribus, est apud Liuium, & Valer. Max. vno L. quoque reperitur quibusdam codicibus.

Pollisia πολλισία, Italiæ vrbs: Tralliano in Longæuis. Xylander verò *Pollemia* vertit. Hinc oriundus P. Fuluius Phryx, longæuus.

Pollupice, Antonino Liguriæ ciuitas, inter Vada Sabatia, & Albingaunum, *Finale* est Simlero. cui quoque *Lollupice* legitur.

Pollustini, Italiæ populi, in Prima regione Plinio. an à Polusca? sic crediderim.

Polme, vide *Eugyon.*

Polonite, vide *Phalti.*

Polosus πολοσος, locus sic dictus in Bœotia, vbi Atlantem sedisse, atque cælestia & terrestria inuestigasse, sedulò credunt Pausanias.

Polya πόλπη, Macedoniæ vrbs videtur apud Phleg. Trallianum.

Poltiobria, & *Poltumbria*, Vide *AEnum*.

Polura πόλουρα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo. ad Cambusum Gangis ostium. Per A in prima scribunt Latini codices. sic quoque idem Ptolemæus lib.1.cap.13.

Polus, vide *Polusca*.

Polusca, Volscorum caput, Liuio 2. *Polus* πόλος apud Halicarnasseum 6. vocatur. & πόλυσκα 8. Haud procul à Longula. Vide *Pollustini*.

Polyegos πολύαιγος, Ptolemæo, Melæ, & Plinio, insula maris AEgæi. *Policandro* Sophianus, *Falconara* Niger vocat. *Polyægos* est etiam apud Pomponium. sed alia videtur à Ptolemæi. πολυαιγων meminit Goltzii Thesaurus, ex nummo.

Polyandrium, Vide *Morasthi*.

Polyandus πολυανδος, Armeniæ Minoris vrbs, Ptolemæo. in Cataonia. Interpretes habent *Padyandus*. *Podandum* Antonini hinc non procul abest.

Polyanus πολυανὸς, Macedoniæ mons. Strabo 7 Circa Epirum.

Polyara πολύαρα, Cariæ vrbs, Stephano.

Polyarris, vide *Taurus*.

Polybianum, Pannoniæ Superioris oppidum, habet ex Codice Præfecturarum Lazius, quod recentiore nomine *Leybnicz* appellat.

Polybotis Vrbis, circa Ciliciam alicubi, meminit Chalcedonense conc. non semel.

Polychalandus πολυχαλανδὸς, Lydiæ episcopatus, cuius Episcopus Phœbus, apud Epiphanium.

Polyctorium πολυκτόριον, locus in Ithaca insula. Etymologicon.

Polyde, Italiæ vrbs, à comitibus Herculis condita. Solinus. Codex pergamenus meus per tertiam vocalem legebat in penultima. *Polycle* habebat ora libri Reuerendiss. Torrentii. πολυκλειος, vrbis nomen. sic Suidas, neque plura.

Polydegmon πολυδέγμων, Italię mons, apud Lycophronem, ex quo omnes Italiæ fluuii originem sumunt. Canterus cum vertit, appellatiuè, *capax collis*. Scaliger autem habet Procapes.

Polydeucea πολυδεύκεια, Laconicæ fons, ad Therapnem vrbem hunc à priscis *Messeidem* μεσσηίδα, vocatum, sunt qui affirmant, vt inquit Pausanias, in Laconicis. Huius meminit quoque Strabo 9.

Polydipsium, vide *Argos*.

Polydora πολυδώρα, insula iuxta Cyzicum. Stephanus, Plinius, & Diodorus 13. Vide *Polidororum*

Polydori Tumulus, Solino est in AEmo monte, parte ea quam Aroteres tenent. Plinius circa AEnum vrbe videtur constituere.

Polygium, Galliæ Narbonensis vrbs: Sex. Auieno.

Polygonium, vide *Phrygonium*.

Polymedium πολυμήδιον, Mysiæ vicus, I x. stadiis a Lecto Strabo. Polymedia Troadis, apud Plinium est.

Polymeli, vide *Orchomenii*.

Polyphagi, gens supra Caucasum montē. Strabo

Polyphengon, vide *Mycena*.

Polypodusa πολυπόδουσα, Cnidiæ insula. Stephanus.

Polyporus, vide *Heptaporus*.

Polyren πολύρήν, Cretæ vrbs, apud Stephanum, & Polybium 4. vbi Diis immolabant vt Suidas addit. *Polyrrhenia* Ptolemæi est, & *Polyrrenium* Plinii.

Polyrrhetius, vide *Assasium*.

Polystephanus, vide *Tibur*, & *Preneste*.

Polytelia, Mesopotamiæ opidum, apud Plinium videtur.

Polytimetos πολυτίμητος, Scythiæ intra Imaum fluuius, apud Ptolemæum: sed Sogdianæ apud Q Curtium: & Arrianum. item Strabonem. apud quem Xylander hoc vocabulum appellatiuè interpretatus est, tanquam *multi pretii Amo* Nigro vocatur.

Polyzeli villa, locus Siciliæ: Plutarcho in Nicia.

Pomeriola, pagus Cameracensis agri in S. Marcellendis vita. *Pomereulx* vulgo nominari puto.

Pometia Italiæ opidum, Plinio & Virg. 6. AEneid. *Pometinos* Campos omnium Latinorum maximos, habet Halicarnasseus *Pometinenses* vocat populos. Non. Marcellus, in verbo *Valgum*, *Mercatus*, & *Simile*, vide *Pontina*, *Suessa* & *Volsci*.

Pomona, de quo hæc Solinus: *Sed Thule larga & diu tina Pomonæ copiosa est.* locus satis obscurus. Orcadum vnam censent H. Boethius, & Buchananus. Hic eam hodie ob in-

tex.

ter ceteras magnitudinem, *Continentem* vocari scribit ille verò 𝔎𝔶𝔯𝔨𝔢𝔟𝔞𝔩𝔦𝔞 hac ætate nominari tradit. Camdenus scribit 𝔐𝔞𝔦𝔫𝔩𝔞𝔫𝔡 incolis, quasi continens esset vocari, & putat à Solino *diutinam* cognominari, ob diei prolixitatem.

Pomonal, est in agro Solonio, via Ostiensi, ad duodecimum lapidem, diuerticulo à milliario octauo. Festus. Solonii, σελώνιον, prædii meminit Plutarchus, in Mario, inter Ostiam & Romam. Liuius 8. ibidem Solonium agrū habet.

Pompelona, vide *Pompelon*.

Pompeia Palus. *Qua dulcis Pompeia palus, vicina Salinis, Herculeis.* Columella. In Campania. Ad mare circa Pompeianum esse, dicit ad hunc locum Pomponius Fortunatus.

Pompeia Trophæa, locus maritimus Hispaniæ Tarraconensis, inter Iberi ostia, & Pyrenæi extrema. Strabo. ἀναθήματα τοῦ πομπηίου In ipso Pyrenæo ea statuit Plinius 3. cap 3.

Pompeia, Mœsiæ vrbs. Antoninus.

Pompeiana, Portus Galliæ Narbonensis: Antonino.

Pompeiani πομπηΐανοι, Italiæ populi sunt Appiano 1. Ciuil. quos inter Romani nominis infensos numerat. vide *Alba* Pompeia.

Pompeii Villa, ad lacum Auernum fuit eo loco, qui hodie *Magnarello* dicitur, quasi Magni vtcunque nomen adhuc referens. Ferd. Lofredus. vide *Pompeianum*.

Pompeianum, Ciceronis villa, duodecimo plus minus milliario a Neapoli distās; prope Nolam. Sallustius huius meminit in Oratione in Ciceronē. & Cicero quoq; ipse non semel ad Atticum. Hodie vicus est, nomine *S. Maria Annunciata*, inquit Blondus, & Bap. sta Porta Neapolitanus. Sed Amb. Leo dicit hodie *Pomilianum* appellari. Vide *Pomponianum*.

Pompeiopolis πομπηϊούπολις, quæ & *Soli* σόλοι, inquit Ptolemæus, cui Ciliciæ opidum est, in Pisidia regione. *Soloe* habet Mela. qui eam olim à Rhodiensibus possessam dicit. *Solis* Ciuitas est apud Dionem, & Appianum. *Soli*, Solorum, numero multitudinis, est etiam Ciliciæ ciuitas apud Liuium libr, 37. *Solenses* hinc gentile testis Laërtius in Solone. Præter hanc Pompeiopolim, quam Stephanus etiam σόλοι, vocat, aliam habet Ciliciæ vrbem, quam *Solus* σολοῦς, vocat vnde gentile *Soluntii*, & *Soluntini*. *Pompeiopolis* Paphlagoniorum in Galatia vrbs, Ptolemæo & Socrati Scholastico. *Pompeiopolim* Mysiæ, habent Cedrenus, & Historia Miscella: quam sub Iustiniano Imp. terræmotu laceratā ait. Vide *Amisus*, & *Eupatoria*.

Pompeium, vrbs Campaniæ littoralis. huius meminere Seneca, Sallustius, & Tacitus. Pompeios est apud Melam, Strabonem, & Xiphilinum. Plinius municipium facit. Coloniam fuisse ex Cicerone pro Sulla videtur. Prope Sarnum fluuium ponit Pomponius Fortunatus ad 10. Columellæ. *Pompeianos* populos hinc habet Appianus 1. Ciuil. *Castello al mare* hodie nominari, scribit Pandulphus Collenutius.

Pompelon πομπηλὼν Ptolemæo & Straboni Vasconum vrbs, Hispaniæ Tarraconensis. Hodie *Pampelona* vulgo nominatur, per Æ. diphthongon scribēdum docent lapides antiqui, qui *Pompælonenses* habent, testis And. Schottus ad Antonini Itinerariū. Nauarræ regni ciuitas primaria. *Martuam* etiam dictam nonnulli scribunt.

Pomponiana, vide *Stœchades*.

Pomponianum, Stabiis erat diremptū sinu medio. Sic Plinius 6 Epistolar. ad Tacitum suum. An idem cum Pompeiano?

Pomptina Palus, à Circeiis est, in Latio. Plinius quam viginti trium vrbium fuisse, teste Mutiano ter consule prodit. *Pomptinus* Ager, Liuio 6. circa Volscos videtur. Vide *Pontina*, & *Decennonia*.

Pona Episcopus, Euphanius nominatur in concilio Galatiæ Primæ, sub Leone Aug.

Ponamus fluuius, in Pandarū anil. Plini°. Circa Indi fluminis partes superiores.

Pondado, vide *Podando*.

Ponderates, vide *Arecairorum*.

Poneropolis, vide *Philippopolis*.

Poneuata, vide *Nauata*.

Pons, vel *Pontes* πόντες, castellum in ripa Danubii, Daciæ regionis, cui in altera ripa oppositum erat Theodora castellum. Procop. 4. Ædific. *Pontes* Angliæ vrbs, apud Antoninū. H. L'huydus. 𝔑𝔢𝔞𝔡𝔦𝔫𝔤 eius loco poni videtur. sed 𝔓𝔞𝔲𝔫... Camden is.

Pontes, Antonino Galliæ Belgicæ opidum. cui *Legionem* XXIIII. addit. Eadem ciuitas Morinorum *Pontacum* vocatur. ex quo Diuæus *Pontieu* facit. *Pontes* Ferrei, σιδηρᾶς γεφύρας, loci nomen in Persarmenia Cedreno, & Curopalati. *Pontes Tessenii*, sic vocat Antoninus Vindelicorum in Germania vrbem; quam Simlerus Schoeflern interpretatur. sic quoque Auentinus. sed hic *Scaphonis* legit, pro Tessenii.

Pons, nomen loci in Scythia videtur, apud Iornandem in Geticis. si locus sincerus.

Pons Ælii, in lib. Notit. quæ Ponteland Camdeno. *Ad Pontem* Antonini, Simlero idem est. Vrbs in Britannia. Vide *Ælius* Pons. *Pons* Aufidi, vide *Pons aufidus*. *Pons* Candidus, circa Rauennam, vbi Theodoricus rex Odoacrem certamine superauit. Chronicon Cassiodori. vide *Condiani*. *Pons* Ferri, super Orontem fluuium, in Syria, sex aut septem milliarib. ab Antiochia. Tyrius. huius memoria est quoq; apud Marcel. Comitem. *Pons* Longus, apud Antoninum Italiæ locus, XXX. M. pass. à Siponto distans. *Pōs* Lucanus, sub Tiburtina vrbe, Guil. Tyrio lib. 18. cap. 2. *Pons* Mansuetina, Pannoniæ locus, vt habet Antonini Itineratium. qui idem cum Ponte Sociorum videtur Lazio. *Pons Miluius*, in Tiberi, propè Romam, vbi Constantius Maximus Imp. Maxetium tyrannum deuicit. Hodie *Ponte Molle* vocant. *Miluium* nominant hunc pontē Liuius, Tacitus, Sallustius, Plinius de viris illustribus, Cicero tertia in Catilinam, & ad Atticum, Eutropius, Orosius, Aurelius Victor, in vita Maximiani Imp. De eo tamen hæc ad me doctiss. Victor Giselinus: *De Moluio ponte consuli manuscriptos meos, in quibus est. Moluius, Muluius, Moblius, & Molbius; qua postrema duo etsi falsa sunt, vocalem tamen O. vel V. disertè ostendunt; In nullo libro est Miluius. Vide Panegyricum dictam Constantino, vbi legi existimo Et angustiis Moluii pontis exclusi*, &c. Sic Giselinus. *Pons* vel *Fons* Neuius, vel Nouius, in Hispania, Antonino. inter Bracaram & Asturicam. *Nebiis* legendum, à flumine Nebi. *Pons Saruix*. *Germaniæ* vrbs, ad Sarauum fluuium; Sarbrug, Diuæo. Antonini Itinerarium eam collocat inter Treuiros & Argentoratum. vide *Sarauus*. *Pons Scaldis*, vide *Scaldis*. *Pons* Sociorum, Pannoniæ opidum, Antonino. quod hodie *Baboleza* dicitur, Lazio. Idem addit ab eodem Antonino *Mansuetinum* vocari. Hæc duo tamen distant ab inuicem M. pass. XXV. in excusis codicibus. *Pons* Tiluri, Dalmatiæ locus, XVI. M. pass. à Salonis. Antoninus. *Pons Tirenus*, vt legit Bosius apud Ciceronem ad Atticum Epist. 13. lib 16. Alii Tiretius & Tirena In Minturnis est, à quo flexus est ad Arpinas, versus Sinuessanum. *Pons Traiani* super Danubium, de quo Dion In Inferiori Pannonia. (Mœsiæ malim dixisset) Circa Canisæ opidum erat, vt putat Ciacconus, ex Cuspiniano, vt ait.

Pontacum, vide *Pontes*.

Ponteris πεντέρις, Æthiopiæ vicus, circa Nilum versus Ortum, Ptolemæo.

Pontesium, & *Caluus Mons*, Galliæ loca apud Iuonem, Epist. 105. Pro *Pōtoyse*, & *Chaumont*.

Ponte Zita, *vide Zetta*.

Pontia, vrbs alicubi, sic enim Festus: *Pontina tribus à Pontia vrbe est dicta*. Liuius enim 9. ait Pontiam Coloniam factam & idem 27. *Pontianos* nominat. Magnæ Græciæ videntur ad Inferum mare. vide *Oenotrides*, & *Gaa*.

Pontia, vide *Oenotrides*.

Pontica, vide *Mœsia*.

Pontici, de iis sic Pomponius: *circa Pontum aliquot populi, alio alioq; fine; omnes vno nomine Pontici dicuntur*.

Pontico villa, in Gallia. Greg Turonensis. Histor. 4. *Pontico* alibi lego.

Ponticum Mare, vide *Hyrcanum*, & *Pontus* Euxinus.

Pontificense, vide *Obulco*.

Pontina Palus, Plinio in Latio describitur. *Satura* Palus apud Virgilium esse, ex Hermolao putat Erythræus. Hodie *Ausente palude* vocari, scribit Leander Albertus. Lucanus 3. *Et qua Pontinas via diuidit vda paludes*. *Pontini* Campi sunt apud Silium 8. *Pontinus* Ager est apud Florum 1. cap. 13. & Gellium 9. cap. 11. Fortè Pomptina scribendum. quod vide superius. Circa Tarracinam esse, ex Festo didici. &

circa

circa Forum Appii, ex Vibio. *Pomptina, Pontina*, & *Pometia*, differre tantùm scriptura, non loco, existimo. Hanc Pontinam paludem XXIII. vrbium fuisse, tradit ex Muciano Plinius. *Pometinus* Campus est Straboni, & *Pometini* Liuio. vide *Pomptina, Pontus*, & *Decennonia*.

Pontinus πoντῖνος, mons, & fluuius ex eo emanans. In Argia regione Peloponnesi. Pausanias in Corinthiacis.

Pontiniacum, vide *Oniam*.

Pontium, vide *Potium*, & *Trapontium*.

Pontonates, vide *Grauasiani*.

Pontus, Asiæ regio Ptolemæo, quæ à Iustiniano Imp. in Nouellis in *Helenopontum*, & *Pontum Polemoniacum* diuiditur, quas tamen ipse iussit in vnam contrahi, atque ab omnibus *Helenopontum* nuncupari. iudicans pulchrius regionibus indere nomina Christianorum regum, quam Polemi, quod bellum ac tumultum designat. Constantinus enim Imp. alteram a suę matris nomine Helenæ, antea sic vocauerat. *Pontus* Ptolemæo quoque alibi est, in qua Claudiopolis vrbs. Prusiam in eadem describit Æmil. Probus in Annibale. *Pontica Honoriadis* illa, in Concilior. opere Sed & *Pontus* alia in Europa, circa Danubii ostia, Ouidio. vide *Bithynia, Cappadocia, Saronicus*, & *Mœsia*.

Pontus πόντος, Macedoniæ fluuius, prope Sintiam vrbem, Stephanus. Thraciæ eũ adscribit in Theriacis Nicander. in confinibus enim fluit. Ælianus 9. Animal. *Pontũ* describit in Mædica & Pæonica regione. dicitq; lapidem in eo reperiri, cuius suffitu serpentes pelluntur. *Pontum* fluuium describit Galenus in Scythia regione; lib. de Simplicib. medicamentis. Huius quoque meminere Aristoteles & Antigonus in corũ Mirabilibus. idem est cum priore. *Pontus*, in vita S. Anselmi, regio Flandriæ contermina est. Huius quoque meminit Historia vitæ Richarii presbyteri. qui eam *Pontinam* regionem vocat. in quo Centula vicus. *Ponthieu* hæc hodie vocatur. *Pontinorum* Solum, vocatur in vita S. Godefridi Ambianensis & *Pontini* Comitis non semel meminit Gregorius in Decretalibus. *Pontus* etiam Gelriæ porrio, vt habent eius Annales. Circa Geldriam vrbem, hodie etiamnum pagus extat *Pont* nomine.

Pontus Cappadocicus, Ptolemæo est pars Cappadociæ, versus Colchidem. Arrianus in Periplo Euxini, vocat eam *Thiannicam* θιαννικήν, cùm scribit, Ophim fluuium Thiannicam regionem à Colchide diuidere à Thiana vrbe Antonini (ni fallor) hoc tractu. Est & *Pontus Galaticus* Ptolemæo, in eadem Cappadocia. Item *Pontus Polemoniacus*, ibidem.

Pontus Euxinus πόντος εὔξεινος, quondam *Axenus*, id est, inhospitalis, Plinio: *Amazonius* Claudiano: *Scythicus* Flacco: *Scythicus* Sinus Martiano. *Pontus Tauricus* Festo Auieno. *Mare Cimmerium* vocat Herodotus, & Orosius. *Colchicum* Strabo. *Caucaseum* Apollonius, lib. 4. Mare *Ponticum* nominat Strabo, Tacitus, & Plutarchus in vita Pompeii, & Eumenidis. Ptolemæus etiam & Iornandes hoc nomine illud nouere. Aristides *Phasianum* mare. *Sarmaticũ* ab Ouidio nominatur 4. de Ponto Elegia 10. Herodotus *Mare boreale*: & lib. 4 illud ἀξιοθηητον, id est maximè spectatu dignum cognominat. Hunc Pontum à Gothis quoq; *Tanais* vocari scribit Procopius. Italis hodie *Mar Maiore* dicitur. Græcis *Maurothalassa*, vt ait Bellonius. *Caradenis* à Turcis dici Busbequius tradit. Vterq; addit, hoc Mare nigrum significare. *Maurum* à Gręcis nautis nominari tradit Marius Niger. Sed & *Nigrũ* Pontum vocat Lucianus aduersus indoctũ. Hunc Pontum ad sex millia stadiorum longitudine extendi, testatum reliquit Themistius Euphrada, Oratione 7.

Popensis Episcopus in Asia Minori. Concil. Nicenum.

Popilium, locus in Italia, Surius in vita Mauri Abbatis An pro Foro Popilii?

Popilliensis Ecclesiæ, meminit Sigonius, 2. Regni Italiæ.

Populienses, vide *Forum* Popilii.

Poplizum, vide *Toplizum*.

Populonia Melæ, *Populonium* Plinio, *Poploniũ* ποπλώνιον Ptolemæo, Straboni & Stephano De eo sic Cato in Originib *Populoniũ ab vrbe metropoli Popium, Romanè Puppiũ*. Fides sit penes auctorẽ. Vrbs Tusciæ olim maritima. Hodie radicit' euersa est, neq; ab hominib. habitatur. Eius verò promõtoriũ cuius Strabo, & Ptolemæ' meminere, *Porto*

Baratto, & eius portus, *Porto Ferrato* hodie dici, tradit Leander Albertus.

Porata πόρατα, vocatur à Scythis fluuius quidã, qui à Græcis *Pyreton* πυρέτον, dicitur. Magnus fluuius est, ad Auroram fluens, cũ Istri aqua communicat. Hæc Herodotus, in Melpomene. *Prut* etiamnum hodie dici, putat Peucerus. vide *Hierasus*.

Porcidamus, vide *Apuscidamus*.

Porcifera, Plinio Liguriæ fluuius, *Porzeuera* hodie dictus, vt Leander tradit. Viridis cognomen illi addit Augustinus Iustinianus. habet enim in eodem tractu, quem siccum (aridus Latinus diceret) cognominat. ita vt vulgò dicant *Porzeuera secca*, & *Porzeuera verde*. Puto in Fragmento quod Antonini nomine circumfertur, pro Porcifera corruptè *Porcene* legi. *Procobera* fortè est in antiqua tabula ænea, Genuæ.

Porcus, ad Somnam fluuium monasteriũ. In vita S Austrebertæ.

Pordacum πορδάκον, locus stagno insitus, in veteri comœdia. Strabo 13. an proprium loci, ignoro.

Pordoselene πορδοσελήνη, iuxta Lesbum insula: cum vrbe eiusdem nominis: Straboni & Stephano. *Poroselene* Plinius legit: nominis fœditatem fugiens, quod ex Strabone didici. Huius meminit quoque Pausanias 3. at vitiosa scriptura, ἱμποροσελήνη. Vide *Pleroseleno*.

Porienses πορεῖς, tribus Acamantidis gẽs. Hesychius. An fortè à Poro?

Porinas πώρινας, locus (fluuium interpretatur Amasæus) iuxta Cillenen: vbi Achaiorum cum Pheneatis sunt limites. Pausanias. πωρίνη σηλίνη meminit Plutarchus in Andocide rhetore. Porini lapidis memoria est apud Herodotum 5.

Porini Selene, vide *Porinas*.

Poritus πορίτος, Sarmatiæ Europæę fluuius: apud Ptolemæum.

Porolissum πορόλισσον, Ptolemæo Daciæ opidum.

Poroselene, vide *Pordoselene*.

Porpacem πόρπακα, Siciliæ fluuium, habet Æliani varia historia; quem scribit Ægestheos viri specie colere.

Porphirione Propontidis insula: Plinio.

Porphyreum πορφύρεον, Polybio lib. 5. & Stephano Phœniciæ vrbs. Eandem Tyrius, & Blondus etiam *Caipham* nominant. vrbs maritima, ad Carmeli montis radices sita. *Helpha* quoque alio nomine dici, tradit idẽ Tyrius. *Hayphe* nunc, vt tradit Rawolfius. *Scafasso* Iustus Gistelius. Hane Caypham putat Postellus nouã esse vrbẽ, aut saltẽ antiquis ignotã; nisi sit Aca, quæ & Ptolemais.

Porphyris, & *Porphyrusa*, vide *Cythera*, *Nisyris*, & *Carpathus*.

Porphyrite πορφυρίτη, Arabiæ opidum, iuxta Ægyptum: Stephano. In Thebaide est Eusebio lib. 8. cap 18. reperiuntur ibidẽ lapides eiusdem nominis. *Porphyrites*, ni fallor, Ptolemæi.

Porphyrites, mons in AEgypto: apud Ptolemæum.

Porsena, vide *Porcifera*.

Porsica πορσικα, Ptolemæo Mesopotamiæ vrbs, ad Euphratem. vide *Persa*.

Porta Augusta, πόρτα αὐγούστα, Vaccæorum vrbs Hispaniæ. Ptolemæus. Vide *Augusta Noua*.

Porta Ferrea, vide *Ferrea*, & *Caucasia*.

Porta πύλαι, locus circa Indum fluuium: Plutarcho de fluminibus. Circa Euphratẽ quoq; inter Thapsacum & Babylonem: Xenophonti 1. Cyriaeor. *Porta* πύλαι, *Albania*, & *Sarmatica*. sunt in Sarmatia Asiatica: apud Ptolemæum. *Porta Medica*, in Media ad Zagrum montem Strabo 11. Vide Zagri Pylæ.

Portacra πορτάκρα, Tauricæ Chersonesi vrbs Ptolem.

Porthmia πορθμία, vicus iuxta fauces Mœotidis paludis: Stephano. πορθμιον quoque scribitur.

Porthmus πορθμὸς, opidum Eubœæ, Plinio, & Suidæ. Locus quoq; iuxta Eretrium, (Eubœæ fortè) Demostheni Oratione 3 in Philippum. vide *Fretum*.

Porticani πορτικανοί, terra in India. Strabo. & Diodorus. circa Indi fluminis partes inferiores.

Porticenses, Antonino in Sardinia sunt.

Portopana πορτοπάνα, Persidis vrbs: Ptolemæo. *Poryospana* in Latino codice.

Portospana πορτοσπάνα, Carmaniæ vrbs Ptolemæo: *Orrospana* Ammiano est.

Portuensis Via, quæ ab Vrbe ad Ostiã ducebat, *S. Felicis* Martyris nuncupari, scribit AEthicus.

Portucula

Portucula Hispaniæ locus, circa Bragarẽsium ciuitatem. Isidorus in chronico Gothorum.

Portunata, insula est Illyrici maris, apud Plinium. Hermolaus scribit hanc à Merula *Viglia* seu *Vegia* interpretari. Vide eum in castigationibus Plinianis.

Portus, vrbs ad Tyberis fluminis ostia. Procop. 1. Gothicorum. Portus Augusti vrbis, est Antonino. vt legit Simlerus ex Scudi codice. *Portus* Augusti vocatur quoque à Xiphilino, in Seuero. *Portus* vrbis, Æthico. & *Portus* vrbis Romæ, apud Cassiod. 7. Variar. Portus Romanus, Iornandi est, cuius Episcopum Glicerium nominat. Hũc in melius restaurasse Imp. Traianum, atq; interius tutiorem, sui nominis fecisse, scribit Commentator vetus ad Iuuenalem, qui eum *Tyrrhenum Pharon* appellat. Idem testatur nummus meus æreus antiquus, qui Traiani Imp. effigiem, & in postica parte hũc portum depictum exhibet. eaq; forma qua eum etsi ruinis deformatum, aliquando contemplati sumus. Nomen retinet, *Porto* dicitur. vide *Phari* Portus. *Portus Æ*patiacus, vide *Æpatiacus*. *Portus* Albus, vide *Postus*. *Portus Annibalis*, Pomponio Lusitaniæ vrbs. *Albor* Floriano, & Taraphæ. *Portus* Augusti, ad ostia Rhodani videtur, quem Antoninus scribit distare XXXVIII. M.P. ab Arelate. *Portus Herculis*, in Etruria infra Cossas vrbem: Straboni, & Antonino. hodie etiamnum *Porte Hercole* ibidem extat. *Portus Herculis* Val. Maximo, & Ptolemæo Liguriæ vrbs. *Villa franca* Leandro dicitur. Vide *Portus Monœci*, & *Herculis* Portus. *Portus* Iulius, in Campania, apud Baias: de quo hæc Suetonius, in Augusto, *Portum Iulium, apud Baias immisso in Lucrinum & Auernum lacum mari, effecit*. Lege de hoc Portu Mazellam, in Antiquitatibus Puteolanorum, *Portus* Magnus, μέγας, quem *Profundum* βαθὺ, vocant; teste Strabone. In Bœotia est, inter Otopum & Aulidem. *Portus* Magnus, Hispaniæ Bæticæ: Ptolemæo. qui *Almeria* Coquo est. *Portus Magnus*, Mauritaniæ Cæsariensis, apud Plinium & Ptolemæum. *Marzachibir*, vocant eum Mercator, Marmolius & Gomecius, qui hoc idem quod magnus Portus sonare addit. *Magnus Portus*, quem *Sardam* σάρδα, appellant, inquit Strabo. *Portus Magnus* μέγας λιμὴν, Albionis insulæ Ptolemæo. Hũfredus interpretatur Portsmouth. Angliæ maritimũ opidum. *Portus Mauritius*, Antonino, Liguriæ opidum, in littore maris, quod *Porto Moriso* vocant, teste Leandro. *Portus Menesthei*, vide *Menesthei*. *Portus Monœci* μονοίκου λιμὴν, Straboni & Ptolemæo Liguriæ opidum est. Stephano etiam, μόνοικος, est. *Herclemannicus* mendosè apud Antoninum legitur. *Monaco*, Blondo & Leandro dicitur. Prę ter Ptolemæũ, nemo quod sciã veterũ Geographorũ, ex portu Herculis, & Portu Monœci, Liguriæ vrbes, duas facit. Tacitus.n. & Plinius hoc loco Portus Herculis Monœci meminere. Strabo Portus Monœci, sed statim subdit Herculis Monœci ibi tẽplũ esse. Ex quo facilè subdubitarim, vtrumq; Ptolemæi vocabulũ, vnum, & eiudẽ loci esse; eundemq; Ammianum lib. 15. Arcem & Portum Monœci vocare. Arces Monœci Herculis habet Panegyricus Maximiano Imp. dictus. Video etiam apud Blondum & Leandrum hæc admodum confusè tractari. *Portus Monæcius* etiam circa Athenas. Frontinus Stratagematum 1. cap. 5. Sed Munychia legendum hoc loco. *Portus Nauonius*, vide *Nauonius*. *Portus Romatinus*, apud Plinium Fori Iulii opidum est. Leandro *Porto Gruaro* nominatur. vide *Romatiana*. *Portus Veneris*, in Liguria: Antonino. Vide *Aphrodisium*, sic enim ferè interpretatur. *Portus Vlyssis*, vide *Vlyssis*.

Portuosus Sinus, ἐυλίμενος κόλπος, Ptolemæo. in Britannia insula.

Poruari πωρύαροι, Indiæ intra Gangem populi, Ptolem.

Porum πόρον, locus circa Selymbriam: Diodoto 14.

Porus, municipium Atticum, Acamantiæ tribus: Suidæ. Vide *Porienses*, *Bosporus*, & *Saronicus*.

Posidiana Aquæ, in Baiano sinu. sic dictæ à Claudii Cæsaris liberto. Plinius. An eædẽ cum Neptunii?

Posidium ποσείδιον, Strabonis ad intimũ recessum Sinus Arabici, ponit Zieglerus: hodie ibi vrbem esse *Zues*, siue *Quez* nomine, addit. Emporium quò solebant merces Asiaticas exponere: vt inde per Cayrum

& Alexandriam, Venetias perferri possent. *Posidium*, Ptolemæo & Apollonio, Bithyniæ promontorium ad Propontidem. *Neptuni* Fanum vocat Mela in Olbiano sinu. Nisi mentiatur Theuetus, hodie *Cabo Fagona* vocatur. *Posidium* etiam locus in Bithynia, ad mare Euxinum; in Periplo Arrhiani. *Posidium*, Promontorium Phthiotidis regionis Macedoniæ, Ptolemæo, & Straboni in Epitome. *Selassis* Theueto est. *Posidium*, inter Ciliciam & Syriam: Herodoto, & Stephano. Syriæ Cauæ: Ptolemæo *Posidium*, promontorium Ioniæ, in Cariæ regionis vicinia: Plinio & Pomponio. Iuxta Miletum, Polybio 16. *Posidium*, promontorium Sami insulæ: Straboni. & Chii insulæ: Ptolemæo item Carpathii insulæ: eidē. etiam Arabiæ Felicis apud eundem. *Posidium*, quoque portus Epiri, Corcyræ oppositus: Ptolemæo, & Straboni. Vide *Posidoniū*, & *Neptunium*.

Posidonia, Atticæ tribus, Iul. Polluci. vide *Attica Neptunia*, *Pæstum*, *Trœzen*, & *Rhegium* Iulii.

Posidoniatas habet Athenæus 14. ad Tyrrhenicum Sinum, Græcos fuisse addit. An circa Neptunium: *Posidoniatem* Sinum, habet etiam Strabo.

Posidonium ποσειδώνιον, Strabo ποσειδωνία, habet Stephanus. Prope Rhegium est, ex aduerso Peloro Siciliæ promontorio. Strabo videtur hoc Posidonium etiam *Columnam Regiam* vocare. de qua suo loco. *Posidonium* Solino, *Posideum* Plinio, vnus canalium qui nauigantes in portum Alexandrinorum ducit. *Postideum* legunt apud vtrumque, ex veteribus libris, Pintianus & Delrio. *Posidium* tamen habet Strabo. Vide *Sestus*.

Posinara ποσινάρα, Ptolemæo Indiæ extra Gangem vrbs.

Posinga Indica gens: Plinio.

Posonium, vide *Flexum*.

Posseni, Iapodum populi: Appiano.

Possessiones sunt apud Damascum, in vita Siluestri papæ II. *Amatiana*, in Corani territorio: *Anglesis*, sub Nepesina ciuitate: *Angula*, sub Tuder: *Augusta*, in Sabiniensi territorio: *Augusta Helena* circa Vrbem, vt videtur: *Armanazon*, in prouincia Euphratensi, sub ciuitate Tyri: *Balneoli*, in Hostiensi territorio: *Comitum*, sub Tyro ciuitate: *Gaurinica*, in Suessano territorio: *Græcorum*, in territorio Ardeatino: *Leonis*, in Prænestino territorio: *Patras*, sub Laurento: *Quiriti*, sub territorio Hostiensi: *Sibyllæ*, sub ciuitate Antiochia: *Sponsas*, via Lauicana: *Thymiatica*, sub ciuitate Alexandria. In vita ipsius Damasi est *Antoniana*, in Ferentino territorio: & *Papiranum*, in Casino territorio. In Decretis Innocentii Papæ I. est Possessio *Amandini* in Territorio Veientano. *Antoniana* in territorio Clodiano. *Corbiana* in territorio Clusino. *Figina* in territorio Casinate. *Fundanensis* in territorio Fundano. *Sartas* in territorio Clusino. In Decretis Sixti Papæ III. *Celeris* in territorio Asiliano. *Marmorata* in territorio Prænestino. *Scauriana* in territorio Caietano. Vide *Andurus* & *Cæsariana*.

Postideum, vide *Posidonium*.

Postigia ποστιγία, Tauricæ Chersonesi opidum: Ptolem.

Postoina Castellū Carniolæ. *Pistonia* scribit Cornelius Scepperus. & dicit a Germanis *Adelsparg* vocari.

Postropæa, locus Calabriæ, cuius meminit Stephanus Byzantius; vt habet Gab. Barrius: qui vrbem *Tropea* hodie dictam, interpretatur. *Prostropæa* scribendum: & τρόπαια Cedreni puto, vide *Tropiana*.

Postumia Via, circa Hostiliam in Italia, teste Tacito 3. Histor. meminit eius quoque ænea tabula antiquissima, quæ Genuæ est. Hodie *via Costumia*, vel *Costuma* dicitur auctore Augustino Iustiniano in sua Genuensium historia. eamq; à Runeo, Volam, Arquatam, Serauallam, atq; Nouas (opidula sic dicta secundum Scriuiam amnem,) producit.

Postus Albus, Hispaniæ Bæticæ locus; XII. M. P. à Mellaria: Antonino. *Portus* Albus legit Simlerus.

Potachida, Vide *Botachida*.

Potamia ποταμία, regio Galatiæ versus Bithyniam: Straboni. Vide *Ægyptus*, & *Potamus*.

Potamium ποτάμιον, Municipium Achaię est Pausaniæ; & Plutarcho in Aristide. Leontidis est Harprocrationi. Vide *Potamus*.

Potamonium, vide *Apsasium*.

Potamosacon ποταμοσάκων, proprium Sacorum nomen. Est & insula, & fluuius A Eolidis: Stephano.

Potamus ποταμὸς, pagus iuxta Sunium promontorium; Straboni & Plinio. Leontiæ tribus municipium; Suidæ. Potamium an Pausaniæ? *Potamus* etiam locus Galatiæ maritimus, in Arrhiani Periplo. *Potamia* Strabonis fortè. *Potamum* propriè, vocat Iornandes fluuium qui Marcianopolim interluit.

Potamus Castellum, vide *Ægospotamus*.

Potana, vide *Patala*.

Potecium, vide *Cius*.

Potentia ποτεντία, Lucanorum opidum mediterraneum, Ptolemæo & Antonino. *Potentini* sunt Plinio. *Potenza* Leandro. Est etiam Piceni vrbs, & colonia Romana Ptolemæo, Straboni, Liuio, Paterculo, & Antonino. *Porto de S Lepidio* interpretatur Ligorius. *Potéca* hoc tractu hodie vocari, lego apud Francisc. Pamphilum. triginta millibus pass. à mari Hadriatico. vide *Carrea*.

Potentiana, vide *Campania*.

Poteron. Huius meminit Martialis ad Lucium. opidi nomen esse, scribit ad eum Calderinus. Recentior editio *Peteron* Per E. in prima habet.

Pothereus, fluuius Cretæ insulæ, inter Cnosson & Corynam vrbes: Vitruuio *I. Pryterenm* legit Turnebus. pro quo putat *Catarrhactus* substituendum.

Poticara ποτίκαρα, Ptolemæo Persiæ vrbs.

Potidæa, vrbs ad Isthmum Pallenes peninsulæ. Thucydides 1. non semel. item 2. & 5. vide *Cassandria*.

Potidania ποτιδανία, Ætoliæ vrbs. Stephanus, Thucydides 3 & Liuius. 28.

Potinia, vide *Betunica*.

Potioli, vide *Puteoli*.

Potipason, Africanæ prouinciæ vrbs episcopalis. In Synodo V. Constantinopolitana non semel.

Potium castellum, circa Forum Iulium alicubi ad mare videtur: apud Diacon. 6. Longobard. *Pontium* legit meus codex pergamenus.

Potniæ. Magnesiæ Europeæ vrbs: Plinio. Stephanus habet ποτνιαὶ, in Bœotia, & aliquibus *Hypothebas* ὑποθήβας vocari scribit. *Potniæ* Bœotiæ regionem, habet Etymologicon. Haud longè a Thebis: vbi & *Potniæ* Fons: vt habet Ælianus 15. Animal.

Potulatensii ποτυλατήνσιοι, Daciæ populi apud Ptolemæum. *Lippa* nunc, Lazio. Haud procul à Genadio.

Praaspa πράασπα, Mediæ regionis vrbem regiam habent Dion & Stephanus. *Phraata* legit hoc loco Xyphilinus. Sic quoque Appianus in Parthicis *Phraortus* φρόορτος, est apud Plutarchum in vita M. Antonii, quam ab eo expugnatam scribit. Sed & *Phraaspa* per φ, in prima est Mediæ vrbs, apud eundem Stephanum.

Prabiota πραβιῶται, fons Indica intra Gangem: Ptolemæo. Interpretibus *Parapiota*.

Praca, opidum Seleuciæ vicinum. Nicetas. In Cilicia.

Præciæ πραικιαι, & *Praces* πράκες, In Laconica videntur populi: apud Stephanum.

Pracnus πράκνος, Stephano Illyriæ vrbs.

Practium πράκτιον, Troadis vrbs, videtur apud Homerum, in Catalogo nauiũ. Straboni 12. & 13 fluuius ibidem quoque est, inter Abydum & Lampsacum fluens. ciuitatẽ verò eo nomine inueniri, negat.

Præcausensis Episcopi, in Africa meminit Vict. Vticens. M.S.

Præcuthani, vide *Prætutiana*.

Prædium Missale, vide *Sextum Philippi*.

Prædones, vide *Bessi*.

Præfectura Mesopotamiæ. vide *Osrhoeni*, & *Nomus*.

Præguttii πραιγούττιοι, Italiæ populi Ptolemæo. *Prægutiani* sunt Liuio. Vide *Prætutiana*.

Prælabum, Valachiæ emporium: Laonico 10. Pro Prillapum fortè.

Præmiacum, villa territorii Burdegalensis. ad Garonnam, siue Garumnam fluuium. vt habet Fortunatus 1 *Preugnac* hodie, vt testis est Vinetus, in sua Burdegala.

Præmonstratum, locus in Gallia Lugdunensi. vnde ordo hinc nominatus. Volaterr. 20. Vrbanarum. In meditullio Baiocensis agri, circa Arduennam est, Rob. Cœnali.

Prænestæ, Latii mediterranea vrbs, Eutropio, XVIII ab Vrbe milliario. Straboni πραι-

νος, quam *Polystephanos* πολυστέφανος, olim dictam scribit. *Stephanen* vocatam, etiam tradit Plinius. πραίνεστον, habet Ptolemæus. Antea *Prinistum* πρίνιστον, vocatum scribit Plutarch. in Parallelis. Colonia Romana est in lapide antiquo litterato. Leand. Albertus dicit hodie *Pilastrina* nominari. Prænestinos *Nuculas* esse dictos, tradit Festus. Horum meminit quoq; Cicero, Philippicor. 6.

Prænestina Porta, vide *Æsquilina*.

Prænestina Via, meminit Capitolinus, in Gordiano Imp. Vide *Gabil*.

Prænetum, habet Cedrenus, *Pronetum* vertit Xylander. Bithyniæ emporium. *Prenetum* πραίνετον est Socrati 6. cap. 14. è regione Nicomediæ πραίνετος est in Constitutionibus pontificiis Impp. Orientalium.

Prepenissus πρεπενισσός, Phrygiæ Maioris vrbs est, Ptolemæo. Sed *Prepenesus* πρεπένησος, scribit Tzetza; qui tamen hoc loco ipsum Ptolemæum sedulò enarrare profitetur.

Prepesinthus, insula vna ex Cycladibus, apud Plinium. Per E. in prima est Straboni. Hęc hodie *Arzentara* dicitur, Nigro teste.

Prepetem Portum, circa Brundisium, vocat A. Gellius ex Q. Ennio.

Prasamarci, vide *Celtici*.

Præsentia, Ægypti vrbs: lib. Notit.

Præside, vide *Prasii*.

Præsidium, in Corsica locus: Antonino. In Hispania, inter Bracaram & Asturiam: eidē. Apud eundem est quoque locus ad Anæ fluminis ostium. In Mauritania Cæsariensi quoque, tabula Peutingeriana. in Onellabam Antonini incidere putat M. Velserus. Palæstinæ locus in lib. Notit. In Britannia insula, ibidem. quod Camdenus recentiore nomine Warwicke appellat.

Prasii, Athenæo Cretæ populi, à Præso nempe. Vide *Prasus*, & *Prasiana*.

Prasii, Q. Curtio 9. Indiæ gens est. *Præside* malè legi existimo pro iisdem 3. Orosii, cap. 19.

Prasus πρᾶσος, Cretæ vrbs: Stephano, & Herodoto 7. *Prasum* Strabonis.

Prætetia πραιτεττία, circa Hadriam regio Stephano. Fortè eadem cum Prætutiana.

Prætoria, Siciliæ vicus, Agrigento proximus. auctor Metaphrastes in S. Gregorio. Agrigentino. vide *Augusta*.

Prætoria Augusta πραιτωρία αὐγοῦστα, Daciæ vrbs: Ptolemæo.

Prætoriades vrbem Ciliciæ habet Metaphrastes; in vita S. Dulæ.

Prætorium, Antonino Angliæ opidum est. Talbotus in suo Commentariolo in hoc Antonini Itinerarium Britannicum nescit an *Westchestre* vel *Couentre* hodie referat. Camdenus *Patrington* interpretatur. hoc Couentre (vt hoc obiter hic adnotem) *Couentria* in Decretalibus quoque vocatur *Prætorium* πραιτώριον, Pannoniæ Superioris vrbs, vt legitur apud Ptolemæum. Antonino *Prætorium Latum Vicorum* dicitur; *Latobicorum* restituo, ex Ptolemæo. hoc *Lakium* putat Lazius. *Pridanich* Moletio est. *Prætorium*, circa Armeniam Minorem opidum; Antonino. Apud eundem Dalmatiæ, XVI. M.P. à Tragurio. Idem habet vrbem in Hispania sic dictam, XVII. M.P. à Barcinone. Vide *Aritium*, *Spelunca*, & *Latouici*.

Prætutiana regio, & *Prætutianus* Ager, est apud Liuium, & Plinium, vicinus Piceno. *Praguttios* πραιγούττιοι, populos hoc tractu ponit Ptolemæus. *Abruzzo* putarim hodie. Non possum non addere hic hoc Elisii Calentii distichon,

Præcutinorum collegia dicitis omnes,
Præcuthanorum marmore scripta legò.

Præualis, & *Præualitana* Regio. Hanc Procopius 1. Gothicor. inter Epidamnum & Dalmatas describit, sed corruptè *Precalis* habet. Vide *Valeria*, *Macedonia*, & *Precalis*.

Pramma, Straboni 15. philosophorū genus in India. quod Brachmanis opponit.

Pramnium, mons vel scopulus, in Icaria insula, Athenæus 1. vnde vini genus cognominatum.

Prantes πραντής, mons Thessaliæ: Xenophonti 4. Græcorum *Paprantes* erat in Latino exemplari.

Pras πρᾶς, nomen vrbis Perrhæbicæ. Stephanus, & Xenophon 4. Græcor.

Prasia πρασία, pagus circa Sunium promontorium: Straboni. πρασιαί, Atticæ municipium: Pausaniæ, & Thucydidi. Atheniensium gentem, Pandionis vicum, vocat Stephanus. Huius quoque meminit Liuius 3. Vide *Brasia*.

Prasiace

Prasiace πρασιακή, Indiæ intra Gangem regio: apud Ptolemæum. *Prasiana* forte Æliani.

Prasia, vide *Prasia*.

Prasiana πρασιανή, vt Gyllius, vel *Praxiana* πραξιανή, vt alii codices legunt. πρασίοι legit codex Gesneri. Æliano Indiæ regio est, vbi ait simias maximis canibus non esse minores magnitudine. *Prasii* πράσιοι sunt etiam Plutarcho, in Alexandro. *Pharrasii* Curtio: *Tabrasii* sunt apud Diodorum. Hinc *Frisios* nostros nominat & educit Suffridus Petrus. qua fide, alii iudicent. Pro ταβρασίοι, malim βρασίοι, *Brasii* legere apud Diodorum.

Prasiane Plinio, Indi fluminis insula.

Prasias, Palus Thraciæ, aut Pæoniæ: Herodoto in Terpsichore. Huic confinis est æris fodina. Vide *Paeonidem* Paludem.

Prasidium πρασίδιον, Thraciæ vrbs mediterranea. Ptolemæus.

Prasii, vide *Mundrala*, & *Prasiana*.

Prasius πρασώδης, sinus insulæ Taprobanæ. Ptolemæus auctor.

Prasobus mons, inter Daciæ regionem & Pannoniam: Laonico.

Prassabi πρασσαῖβοι, Thesprotica gens: Stephanus.

Prassia, vide *Brasia*.

Prassum πράσον, simpliciS. scribunt Ptolemæus & Stephanus; apud quos est AEthiopiæ Interioris promontorium. Marmolius, Sanutus, & Barrosus *Mosambique* interpretatur.

Prasum πρᾶσον, Cretæ opidum, versus plagam Meridionalem. Strabo. Vide *Prasus* & *Prassum*.

Prates, vide *Mazula*.

Pratita, qui *Paredoni* appellati, populi circa Hyrcanum Mare, ad portas Caspias. Plinius. Sunt Parthis ab Occasu, eodem auctore.

Pratum Palliorum, locus in Cilicia: Guil. Tyrio 13. cap. 27. & 15. cap. 23 sub Anabarzo vrbe.

Prausi πραῦσοι, populi sunt apud Strabonem, qui nescit, vbi terrarum habitent. Hinc oriundum Brennum dicit, qui Delphos inuasit. Hos vicinos alere, si fame premantur, scribit Stobæus de bonitate ex Nicolao. *Broia* vel *Labroia* in Burgundiæ comitatu esse, scribit Gollusius.

Praxiana, vide *Prasiana*.

Praxilus πράξιλος, Macedoniæ vrbs: Stephano.

Prabelis, vide *Tauresium*,

Prebonitis πρεβωνίτις, loci maritimi, circa Alexãdriam Aegypti, meminit Epiphanius. vbi Valentinum hæreticum natum putat.

Precalis, *Praualis* legendum. Vide *Macedonia*.

Precetio, vide *Petouio*.

Precilianus, vide *Fundus*.

Preciani, Aquitaniæ populi, versus Hispaniam, sunt apud Cæsarem. *Bear* hodie, aut *Baionne*, aliis placet *Precins*; vt Vigenereus habet in suis Annotationibus in Cæsarem.

Precius lacus, huius meminit Cicero, in Oratione pro T. Annio Milone. *Perelius* erat in ora libri. In Italia alicubi videretur: nisi Cruquius appellatiuè *pretio* legeret, id est, pecunia. quam lectionem video quoq; à Paullo Manutio approbari.

Prectum, AEgypti vrbs. lib. Not.

Predenecentri, vide *Abotriti*.

Preiuernum, vide *Priuernum*.

Premnis πρῆμνις, AEthiopiæ sub Aegypto opidum: Straboni. Vide *Primnis*.

Premnusia πρεμνουσία, fons in Attica. Phauorinus.

Prendauesii πρενδαυήσιοι, Daciæ gens, apud Ptolemæum. Horum coloniam forte hodiè *Perennium* esse, putat Lazius.

Prenetum, vide *Pranetum*.

Prenicus Mons, Aenea tabula antiqua, Genuæ Liguriæ locus, circa Genuam.

Prenussum, Strabo 5. at *Sirenusa* emendat Casaubonus. vide *Athenaeum*.

Prepenesus, vide *Prapenissus*.

Prepesinthus, vide *Prapesinthus*.

Prespa πρέσπα, Macedoniæ vrbs: apud Gregoram. Locus etiam est apud Cedrenum. Paludis nomen est quoq; eidem Cedreno; & Curopalatæ ad Achridem vrbem.

Pretanica, vide *Britannica*.

Pretanicæ fluuius. vide *Iuerne*.

Preter Caput Saxi, Africæ iter sic dictum: Plinio. versus Garamantes.

Preti, Indica gens, vltra Gangem. Plinius.

Preuernum. vide *Priuernum*.

Pria, vide *Iria Flauia*.

Priasus πρίασος, Cretæ vrbs: Stephano. Præsus, ni fallor, eadem cum ista.

Priamum πριάμου, Straboni opidum Dalmatarum. *Priami* vrbem habet Arrianus 1. circa Phrygiam, quam Alexandro dedi-tam scribit. Huius meminit etiam concilium Ephesinum III. *Priami Pergamum* locus circa Scamandri fluuium: Herodoto in Polymnia.

Prianisorum, πριανσιων, meminit Goltzius in suo Thesauro. ex nummo.

Prianta, Thraciæ populi, circa Hebrum fluuium: Plinio, & Solino. Vide *Brianta*.

Priapi Villam, agri Ardeatini, in Latio, habet Chronicon pontificum Onuphrii. vnde Leonem V. oriundum tradit.

Priapius πριάπιος, portus, insulæ Taprobanæ. Ptolemæus.

Priaponnesus, insula Cariæ, in sinu Ceramico. Plinius. Alia ab eiusdem Priapo.

Priapus πρίαπος, Plinio, Pomponio, & Straboni est Asiæ Minoris opidum. *Laspi* hodie vocari, scribit Niger. *Priapus*, etiam fluuius, circa Priapum Hellespõti: in Strabonis Epitoma, lib. 13. Plinius insulam sic vocat, circa Ioniam.

Priaticus Campus, in Thracia. Liuius 38. Vide *Briantica*.

Priena, ciuitatis Bithyniæ, meminit synodus VI. Constantinopolitana.

Priene πριήνη, Ioniæ ciuitas Ptolemæo, Vitruuio, & Thucydidi. πριανη per A. habēt nummi veteres Quibusdam *Cadme* καδμη, dicitur, inquit Strabo. Hodie *Palathia*, si Nigro creditur.

Prillapum πρίλλαπον, Castellum Thraciæ, vel Bulgarorum. testibus Glyca, Gregora, & Cedreno. *Prileppo* video in tabula Græciæ Castaldi. Vide *Prelabum*.

Prille, Plinius Tusciæ fluuium habet: Antoninus *Aprilim* Tusciæ lacum, describit ad Mare Mediterraneum, Leander *Fangosa palude* vocat. *Lago d' Orbitello* Fl. Blondo, & Nigro dicitur; sed malè: eum Orbitello opidum, à quo denominari videtur, non ad hunc lacum situm sit, sed ad alium, prope Montem Argentarium: qui Lacus Marinus, λιμνοθάλαττα, à Strabone nominatur. Miror hoc à Blondo viro doctissimo, & in Italia describenda diligentissimo, non animaduersum. Hunc Aprilem, *Lago di Castiglione* hodie appellari ex Tabula Tuscana Hier. Bellarmini, luce clarius est.

Primis πρῖμις, Thebaidis in Aegypto vrbs. Excerpta Olympidori. vide *Prote*.

Prima Iustiniana, dicta fuit vrbs quædam Illyrica, ab Iustiniano Imper. quæ prius *Achrydus* vocabatur. Curopalates, & Niceph. Callistus, li. 17. c. 28. Achridi meminit quoque Nicetas. Vide *Tauresium*.

Primis, vide *Primnis*.

Primnis, AEthiopiæ sub AEgypto vrbs: apud Plinium, qui alio in loco *Primis* legit. Fortè Premnis Strabonis. *Primis* Parua, & Magna sunt hoc tractu apud Ptolemæum. Vide *Premnis*.

Primnesienses, vide *Prymnesia*.

Primopolis, vrbis episcopalis, meminit Chalced. conc. Asiæ propriæ videtur.

Primuliacum, locus Galliæ, ad quem Seuerus Basilicam condidit: Paulinus Epist. 11. & 12. ad eundem.

Prinassus πρινασσός, Polybio 16 Asiæ Minoris vrbs, quam Philippus rex, submolitis muris eius, pacto cepit. *Parnassus* emendauit Fuluius; ex ingenio ne, an ex fide, subdubito. In Caria est, apud Stephanum. *Prinassus*, Vide *Parnassus*.

Principis πριγκιπου, insula, in Propontide. In Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp. Constantinopoli vicina est, non in alto, vt Nicetas scribit.

Prinista πρινίστα, vrbs in Sanctionib. Pontificiis Impp. Orientalium. An eadem cum Pronista?

Prinistum, vide *Præneste*.

Prinon πρῖνον, locus in Arcadia. Pausanias.

Prinoessa, insula ante Leucadiam Epiri. Plinius.

Priola πρίολα, opidum iuxta Heracleam: Stephano. at multis in locis sunt Heracleæ.

Prion, vide *Prium*.

Prionotus πριονωτός, mons AEthiopiæ sub AEgypto. Ptolemæus. Arabiæ Felicis quoq;. Idem.

Prisci, vide *Latium*.

Prisciniacum, opidulum Lugdunensis territorii, ad Caloronam fluuium. Adonis Martyrologium. vbi S. Desiderii natalis celebratur x. Kal. Iunii. Agri Turonici, est in vita S. Nicotii.

Prisdriana, circa Bulgariam opidum: Curopalati.

Pristа, Mœsiæ II. vrbs in libr. Notit. Vide *Tirista*.

Pristhlaba, vide *Ogygia*.

Priuatum, locus episcopalis, in Mauritania Sitiphensi. Vict. Vticens.

Priuernum πριούερνον, Ptolemæo Latii vrbs. iuxta Oufentem fluuium, Sex. Pompeio: & vicina Samnitibus, Liuio. *Preiuernum* in nummo C. Hypsæi legitur, & quoque apud Strabonem. Inter colonias Romanas hanc numerat Frontinus. *Piperno* Leand. Alberto.

Prium πρίον, Arabiæ Felicis fluuius, apud Ptolemæum: *Prim*, in recentioribus Tabulis vocatur Indiæ fluuius etiam, apud Chadramotitas: Stephano. Apud Plinium nomen montis est, in Ceo insula. Loci nomen iuxta Ephesum, habet Antonius Liberalis, qui etiam *Lepre acta* vocabatur. testis Strabo 14. Locus quoque circa Carthaginem sic dictus, a similitudine istius instrumenti quod πρίον, id est, serram vocant. Hic Amilcar supra quadraginta millia hominum trucidauit. vt refert Polybius I. Apud eundem 7. quoque locus circa Sardem vrbem vbi quidam *Trion* legunt, vt monet Xylander. Ant. Liberalis habet quoque *Prionis* Speluncam, circa Cotyphasium Peloponnesi.

Proana πρόανα, Stephano Thessaliç vrbs.

Proarna, πρόαρνα, Meliensium vrbs: apud Stephanum. *Proerna*, apud Strabonem. Circa Thessaliam.

Probalinthus προβάλινθος, Atticæ locus: Straboni & Plinio. Stephanus municipium tribus Pandionidis vocat. *Probalisus* esse augurot apud Demosthenem in Neæram, & Aphobum. Vide *Tetrapolis*.

Probalisus, vide *Probalinthus*.

Probatia προβατία, est amnis ex Lebadia Bœotiæ profluens: vbi laudatiss. calamus. Theophrastus 4. Hist. Plant.

Probatum Castellum, ad riuum S. Gregorii in Thracia alicubi; habet Historia Miscella 23 & 24.

Procauus, Mons Liguriæ, circa Genuam. teste ænea antiqua tabula, ibidem.

Procerastis, vide *Chalcedon*.

Prochone, vide *Proconnesus*.

Prochonixus, vide *Gordus*.

Prochyta προχύτη, Straboni, Halicarnasseo, Ouidio, Iuuenali, & Dionysio Afro, Puteolani sinus insula. hodie *Prosida* nominatur. Stephanus eam malè ante Siciliam ponit. Hanc Seruius lib. 9. AEneidos, *Inarimen* antea dictam scribit, idque ex Plinio. cuius hæc verba profert: *Inarimes mons fuit, qui terræ motu diffusus, alteram insulam fecit, quæ Prochyta ab effusione dicta est.* Vide Plinium libr. 3. c. 6. vnde hunc locum Seruius petiit. at minus sincere: pro Inarine enim AEnaria ibi legitur, cuius pars Prochyta fuit. Vide *Propo*.

Proclais προκλαΐς, Ptolemæo, *Proclis* sine A. Arrhiano in Periplo maris Erythræi. Indiæ intra Gangem ciuitas.

Procle προκλη, apud Stephanum est Lydiç vrbs.

Procli Vallum, vide *Patrocli* insula.

Proclidæ προκλεῖδαι, Laconum familia; quę postea *Eurytionidæ* εὐρυτιωνίδαι, vt Plutarchus in Lycurgi vita; vel *Eurypontidæ* εὐρυπωντίδαι, vt Pausanias refert, dicti fuere.

Proclis, vide *Proclais*.

Proclonium προκλώνιον, locus in Thessalia. Hesychius.

Procobera, vide *Porcifera*.

Procolitia, Britanniæ insulæ vrbs. lib. Notitiar. *Colecester* in Northumbria, est Camdeno.

Proconnesus, Propontidis insula est, ante Cyzicum: Plinio. προκόννησος, est Ptolomęo. Hæc eadem quoque *Elaphonnesus* ἐλαφόννησος, & *Neuris* νευρὶς appellata. Plinio teste. item Stephano, qui eam etiam *Alone* ἀλώνη, & *Prochone* προχώνη, nominat. *Adelphonesus* in Etymologo vocatur quoq. Hinc marmor, quod inde Cyzenicum dicitur, vt Plinius testatur & fortasse inde hodie adhuc hęc *Marmora* nuncupatur. sic. n. dici, scribit Bellonius, & ante eum Curopalates Græcus auctor. *Proconnesum* Nouam & Antiquam habet Strabo 13.

Procopias προκωπίας, loci nomen, est in Thesauro Goltzii, ex Hadriani nūmo. Magnæ villæ Procopianæ meminit circa Seruiam, Felix Petancius. *Procopiam* vocat Busbequius Tauricā Chersonesum. vereor aūt errorem Typographicum: & fortè Precopia legendum, a *Precop*, quo nomine Isthmum huius, & ciuitatem in eo sitam, nominant. Mecum sentire video Herbersteinium de Reb. Moscouiticis.

Procrustes προκρούστης, circa Athenas vide-

tur locus: Plutarcho in Romulo. Nomen barbaræ gentis, apud Sidonium, in panegyco Maiorani. Viri proprium est apud Senecam 2. de Clementia, & Hippolyti tragœdia: item Thyestis. Apud Xenophontem quoque de Memorabilib. & Ouidium in Epistola Phillidis, atque Demophoontis. itẽ 7. Met. Sed præter institutum hoc.

Procuri πρόκουροι, vrbs in insula Taprobana Ptolem.

Proeca, vide *Dotina*.

Proeconnesus, Vide *Proconnesus*.

Proerna πρόερνα, Phthiotidis vrbs. Strabo. circa Thermopylas videtur ex Liuii 36. Vide *Proarna*.

Profundum Portum βαθὺν λιμένα, sic dictum habet Diodorus 19. circa Bœoriam. Aulidem velle puto.

Profasia προφάσεια, Lydiæ opidum: Stephano.

Progne, insula circa Rhodum: Plinio.

Prolaque, Antonino Italiæ locus, inter Nuceriam & Septempeda. *Prolaqueum* scribendum, vt sublaqueum, censet Surita, quasi opidum ante lacum.

Promaleum προμάλειον, promontorium Laconicæ: Hesychio in dictione κυθηρα. vide *Malea*.

Promethei Antrum, Diodoro 17. In medio Caucasi montis; quem Paropamisum vocant.

Promethei Iuga, Vide *Caucasus*.

Promium, vicus in Italia, inter Aternum & Sulmonem ciuitates. Antoninus.

Promona, Liburnorum vrbs: apud Appianum, in Illyricis. Græca non vidi. *Priamum* Strabonis est.

Pronaπεὸναι, Thessaliæ vrbs; Diodoro 20. quam à Demetrio in potestatem redactam scribit.

Pronai, Vide *Pronus*.

Pronasta προνάσται, Bœotiæ gens: Stephano.

Pronea, Vide *Nemesa*.

Pronem πρόνη, montem, describit Pausanias, in Argia, Peloponnesi regione, iuxta Hermionem. Huius quoque meminit Euripedes.

Pronectos πρόνεκτος, Bithyniæ vrbs, iuxta Drepanen. Stephanus *Pronetum* fortè. Vide *Pranetum*.

Pronesus, vide *Pronus*.

Pronetum, vide *Pranetum*.

Pronii, Vide *Pronus*.

Pronista, vide *Brochotum*.

Pronus πρόνος, Cephaleniæ insulæ castellum: Polybio circa principium lib. 5. *Pronesus* πρόνησος, Strabonis puto. & *Pronii* πρόνιοι, Lycophronis, qui sunt Cephaleniæ populi, Isacio. idque ex Thucydide, sed hic habet per αι in penultima.

Propala πρόπαλαι, Siciliæ opidum: Stephano.

Propaxos, insula inter Siciliam & Africã. Antonino. Circa Echinades fortè.

Propo, de quo in Antonini Itinerario hęc. *Insula Propo circa à Misedone de Campania, stadia xxx.* Legendum *Prochyta* à Miseno. Sed hoc monuit quoque ante me Simlerus.

Propontis προποντὶς, Sinus maris est inter Hellespontum, & Pontum Euxinum: perque duas angustias (siue freta) Hellesponti nempe & Bosphori, inter Thraciam & Bithyniam immissum. *Bebrycium* Mare appellat Ioannes Tzetza, in Varia historia. forte quod Bebryciam (quæ Bithynia est) alluat, *Thracium* nominat Antigonus. Itali hodie *Mar di Marmora* vocant, ab eius insula, *ni fallor*, sic dicta. *Propontis* etiam regionis nomen, Straboni ad calcem lib. 17.

Propria, vide *Achaia, Africa, & Asia*.

Propthasia, vide *Phrada*.

Prosactium προσάκτιον, flumen ex Idæis montibus profluens, & inter Hellespõtum & Euxinum Pontum in mare se effundens. Arrianus Alex. 1.

Prosacum, Vide *Prosiacum*.

Proschium, vide *Pylene*.

Prosda, AEthiopiæ sub Aegypto opidum: Plinio.

Proselemmenitæ προσελημμενῖται, Galatiæ populus: Ptolemæo.

Proselene προσελήνη, apud Ptolemæum, Phrygiæ Minoris vrbs.

Proseleni, vide *Arcadia*.

Prosenses προσεῖς, Arcadiæ populi: apud Pausaniam.

Prosiacum προσίακον, opidulum vspiam in Græcia videtur apud Gregoram. Psofacum alibi sine I. legit Cedrenus, & Nicetas, qui illud ad Axium fluuium describit. Prosacũ habet Curopalates.

Prosodita προσοδῖται. Marmaricæ Nomi gẽs. Prol.

Proso-

Prosopitis, insula Ægypti. Herodoto. vide *Nutho*, *Aprosopites*, & *Aterbechis*.

Prosopum πρόσωπον, insula haud procul à Carthagine: Stephano. ΠΡΟΣΩΠΙΑC meminit nummus Hadriani Imp.

Prospalea προσπάλτα, Acamantidis tribus vicus: Stephano. προσπάλτα per τ. habent Demosthenes, Suidas, & Pausanias, pro Atticæ municipio.

Prospalta, vide *Prospalea*.

Prospatros πρόσπατρος, tribus Acamantidis. Phauorinus.

Prospelata, vide *Ariei*.

Prosphorium, vide *Phosphorium*.

Prosphthasia, vide *Phrada*.

Prostama πρόσταμα, Ptolemæo Pamphiliæ opidum.

Prostripus, vide *Falernus*.

Prostropæa προστροπαία, Siciliæ vrbs: Stephano. vide *Postropæa*.

Prosymna πρόσυμνα, Argiæ regiuncula & vrbs Straboni, Pausaniæ, Statio, & Stephano. *Iunonis* Prosymneæ lucus, est apud Plutarch. de Montib.

Prota πρῶται, huius meminit Stephanus, & Emanuel Comnenus in Constitutionibus. Insula est Bospori Thracii, quam P. Gyllius scribit hodie à Græcis *Proti* nominari. *Proteu* eam etiam Cedrenus, & Diaconus vocant. *Primani* Historia Miscella. Distat quadraginta stadiis à Chalcitide insula. Nicetas scribit eam vrbi vicinam: non in alto esse sitam.

Prote πρώτη Ptolemæo & Plinio, Ionii maris insula, è regione Messeniæ. quam *Prodo* a nautis dici, refert M. Niger: cui etiam *Spagia* Strabonis videtur. Ptolemæo tamen Sphagia & Prote, duæ sunt insulæ. Vide *Stœchades*.

Prote Iustiniana, vide *Tauresium*.

Protei Columnæ, de quibus Virgilius II. Æneidos: *Atrides Protei Menelaus ad vsque columnas Exulat.* Ad fines Ægypti interpretatur Turnebus 5. Aduersariorum: sed ex Seruio. Vide *Iona* Portus.

Protei insula, vide *Pharos*.

Protesilai Turris, & Delubrum, vide *Protesileum*.

Protesileum πρωτεσίλειον, vrbs in Chersoneso, ex aduerso Sigeo. Strabo. *Protesilai* Turris, & Delubrum, est Plinio & Solino.

Prothingi populi, natio quædam Scythica trans Istrum prodiit: omnibus isthic incolis ignota. Zosimus 4. An Thuringi legendum, vt erat in libri ora? *Grattingi*, & *Gutungi*, legit Vignierius, ex Idatio.

Protomacra πρωτόμακρα, Bithyniæ opidum. Ptolom.

Protropi, vide *Abellinates*.

Prouincia, vide *Galloligures*.

Prozanupolis προζανούπολις, iuxta Naucratim vrbs. Stephanus.

Prumia, vide *Brumiensis*.

Prusa προῦσα. Plinio & Ptolemæo Bithyniæ vrbs, ad Olympum montem sita. (alia namque est eidem ad Hippium fluuium) Bellonius scribit hodie *Bource* vocari. *Zelliam* olim appellatam tradit Mar. Niger. *Theopolitana* nominatur in synodo VI. Cōstantinopolitana, sub Constantino Magno Imp. habita. *Prusa* Straboni, quæ *Prusias* Memnoni & Ptolemæo, Bithyniæ vrbs, in ora maris *Cius* κῖος, olim vocata, vt idem Strabo dicit, & cum eo Stephanus. κίος, habet Dionysius & eius commentator Eustathius, *Cieros* autem Memnoni. Hanc Græcis *Cherasia*, & Turcis *Cheru* dici, à cerasorum copia, scribit Theuetus. (ab hac Cio Porphyrogenneta *Cianum* Sinum facit.) Tertia Prusa Ptolemæo, in eadem regione, ad Hippium flumen. Plinio ad Hippium montem describitur. *Prusais* in lapidibus antiquis scribi, monuit me Romæ Celsus Angelerius. Vide *Dascyleum*, & *Bryllium*.

Prusenum Castellū, in Thracia: Nicetas.

Prusias, vide *Prusa*.

Prusinonem προυσινῶνα, vrbem Æginetarum, habet Diodorus lib. 20.

Prydain, vide *Britannica*.

Prymnesia πρυμνησία, Phrygiæ vrbs: Ptolemæo. *Prymnessus* πρυμνησσός, scribitur apud Pausaniam, in Eliacis. *Primnesiensis* episcopi, Phrygiæ Salutaris meminit concilium Constantinopolitanum primum. *Prymnesia* est etiam Cariæ vrbs: apud Stephanum.

Prytaneum πρυτανεῖον, locus Athenis. Pausanias Haud propriè fortè sic dictus. Iul. enim Pollux omnia loca vbi æternus ignis incenditur, sic nominari scribit.

Prytanis πρύτανις, Colchorum fluuius, in

P

Periplo Arriani. Anchiali regia ibi, eidem.

Psacum ψάκον, Cretæ insulæ promontorium Ptolemæo *Spata* Nigro dicitur.

Psalychiada ψαλυχιάδαι, tribus Æginæ apud Pindarum.

Psamata, Laconicæ fons est Plinio. Eidem Bœotiæ quoque. Thebarum fons, Solino. Pro flumine aut fonte meminit eius quoq; Ouid. 11. Metam. & Val. Flaccus 1.

Psamathia Nicomediæ suburbium, est apud Socratem, & Nicephorum Callistum 8. cap. 48.

Psamathus, vide *Psammathus*.

Psammathus ψαμμαθοῦς, Laconicæ vrbs: Plinio & Stephano. Portū ex eo facit Pausanias; sed M. singulari: vt quoq; Plethon. Inter Cretam Asiamque quoque locus videtur, in Æschinis epistolis. Vide *Amathus*.

Psammita, vide *Hecates*.

Psammius, id est sabulosus, mons in Ægypto: Herodoto.

Psaphara ψαφαρα, vide *Antigona*.

Psaphis ψαφίς, Atticæ locus Oropiorum. Strabo. Stephani *Psophis* Achaiæ putauerim. est enim Attica in Achaia.

Psapis ψαπις, Sarmatiæ Asiaticæ fluuius: apud Ptolemæum. *Psatis* legunt interpretes. An Thapsis Diodori?

Psaros, vide *Pharos*.

Psebai, vide *Psebo*.

Psebaras ψεβαρας, mons apud Troglodytas. Diodorus. 13.

Psebo ψεβώ, Africæ regio, interior quam Æthiopia. quinque enim itineribus ab ea distat. vt scribit Stephanus. Idem ex Artemidoro, dicit stagnum sic dictum. *Pseboa* ψεβώα, magnum lacum habet Strabo, supra Meroen insulam, in quo insula satis habitata. Hæc erit *Sembobitis* fortè Plinii. *Psebai* montes sunt hoc tractu, apud Agatarchidem, & Diodorum.

Pseboa, vide *Psebo*.

Psecium ψεκιον, mons Æthiopiæ ad sinū Arabicum. Diodorus 3.

Pselcha ψέλχα, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs, in ripa Nili, Straboni. ψελχις Ptolemæo est & Plinio. *Pselcis* Antonino. An *Pselcis* Libri Notitiar. sit, quærit Hieronymus Surita.

Pselcis, vide *Pselcha*.

Psemithus, Siciliæ fluuius, prope Catanam ciuitatem: Metaphrastes in vita S. Agathæ. Symethus autem legendum credo.

Psenaco ψεναχώ, Athribitidis nomus vicus, in Ægypto. Stephan', ex Artemidoro.

Psenerus ψενερὸς, vicus Ægyptiacus, apud Stephanum. Alio in loco idem per v in penultima legit. *Pseneriles* Nomus idem.

Psentris ψεντρις, Ægyptiacus vicus: Stephano. ibidem *Psentrites* Nomus.

Psenyrus, vide *Psenerus*.

Psephu ψηφίς, loc' in Ægylio insula Tyrrheniæ videtur. in Mirabil. Aristotelis. *Ad Calculos* vertit interpres.

Psessi ψεσσοί, Tauriniæ populi: Stephano, ex Apollodoro. Vide *Sempsii*.

Pseudabares, vide *Abares*.

Pseudartace ψευδαρτάκη, Scythiæ collis, post montem quem Sanctum appellant. Stephanus.

Pseudocelis ψευδόκηλις, Arabiæ Felicis oppidum: Ptolemæo.

Pseudocorasium ψευδοκοράσιον, magnum littus est inter Coricum & Seleuciam Ciliciæ: Stephano, ex Artemidoro 9. Geographicor.

Pseudopenias, promontorium Cyrenaicæ, in quo Beronice vrbs. Strabo 17.

Pseudopolis, Drangianæ vrbs, Marcellino, ex Accursii lectione. in codicibus Frobenii non habetur.

Pseudoporticus, vide *Ipsanda*.

Pseudopyla, vide *Pyla*.

Pseudostomum, vnum Ostiorum Danubii, Plinio, & Ptolemæo. Item Gangis fluminis: eidem Ptolemæo. Huic quoque est Indiæ intra Gangem fluuius, sic dictus.

Psile, Plinio circa Ioniam insula.

Psilis, vide *Psillis*.

Psilium ψίλιον, Bithyniæ fluuius, inter Thyniam & Bithyniam, alius à Psili. Stephanus.

Psilli, circa Colchidem sunt gentes: apud Agathiam 4. Sed *Apsilli* est in Vulcanii codice, melius.

Psillis ψιλλις, Ptolemæo & Plinio Bithyniæ fluuius est. qui *Fenesia* Pineto vocatur. Psilis simplici L habet Stephanus. item Arrhianus in Periplo. *Phylis* legit Apollonius.

Psilocastrum, vide *Xylocastrum*.

Psiltucis ψιλτυκίς, Indiæ insula: quæ & *Stillu-*

Scillustis σκιλλοῦς vocatur. Plutarchus in vita Alexandri Mag. *Cillutam* κιλλουτὰ, appellat Arrianus. Q. Curtius eam non nominat, quadringentis verò stadiis ab Indi fluminis ostiis in mare remotam scribit.

Psilum ψιλὸν, Danubii ostium, apud Arrianum in Periplo maris Euxini: hoc, vt annotauit Struckius, erit *Spireostoma*, vel *Stenostoma* Plinii, Solini, & Ammiani; quod hæc cæteris minora sunt, ideoque fortè alterutrum, ψιλὸν, (id est, exile) ab Arriano vocatur. *Thyagola* Psilum Ptolemei est. Pergamenus meus Solinus pro *Stenostoma* habet *Spilonstoma*. & hoc mendosè pro *Psilonstoma*.

Psimada ψιμάδα, Isauriæ regio: apud Stephan. ex Capitone.

Psinaphus ψίναφος, Stephano opidulum in Ægypto: Ex Alexandri 2. Ægyptiacor.

Psinaula, Ægypti vrbs. lib. Notit. *Psinabla* in Thebaide, est apud D. Athanasium.

Psinchus ψίγχος, Ægypti vrbs, in concil. Ephesino III.

Psinectabis ψινεκτάβις, vicus in Ægypto: Stephano.

Psiphæum ψιφαῖον, mare, habet Pausanias, iuxta Argiam regionem.

Psitaras, fluuius apud Seras: Plinio.

Psittace ψιττάκη, iuxta Tigrim vrbs. Stephanus. ex Damophilo. *Psittacina* regio Persidis. Aristot. de Mirabilib. Pro *Sittacene* puto. Vide *Cestia*.

Psittachemmis ψιτταχέμμις, Steph. Ægypti vicus.

Psittalia, vide *Psyttalia*.

Psittanica ψιττανικὴ, Persiæ regio, vbi ignes assidui æstuant. Aristoteles in Mirabilibus.

Psoa ψόα, regio, circa Pontum Euxinũ. Diodorus 20.

Psochemmis ψωχέμμις, Ægypti opidulum, Stephanus: ex Artemidoro.

Psophilios ψωφίλιοι, populos, habet Ælianus; quos ait Erymanthum fluuium in formam hominis effingere. In Peloponneso videntur. Sed ψωφίδιοι legendum, gentile à ψωφὶς.

Psophis ψωφὶς, Arcadiæ vrbs: Polybio 4. vbi eius situm pulcherrimè describit. Hæc olim *Phegia* vocabatur. testis Pausanias. Item Zacynthiorum arx: eidem, in Arcadicis. Est & Acarnaniæ vrbs, quæ *Palæa* cognominatur: Stephano. Idem habet quoque Achaiæ vrbem Psophin. & aliam in Libya. Vide *Psaphis*, & *Erymanthus*.

Psophthus, vide *Erymanthus*.

Psychia, vide *Amorgus*.

Psychium ψύχιον, Ptolemæo & Stephano, est Cretæ insulæ opidum: quod a Ger. Mercatore *Sichino*, & a Nigro *Priotiza* interpretari video.

Psychrus ψυχρὸς, i. frigidus, sic præ nimia frigiditate dictus fluuius: est in terra Assyritide agri Chalcidici, in Thracia. Ex hoc flu. inde si oues postquam biberint, coierint, nigros generant agnos. auctor Aristoteles de Animal. 3. *Cychros* fortè Plinii. Philander credit tamen Cychros apud Pliniũ populos, non fluuium designare. item apud Aristotelem de Mirabil. *Psittos* pro Cychros legi, & apud eundem de Animal. Psychron. *Cochrynnũ* videtur Antigoni, in Mirabilium congerie. *Psychrus* quoq; fluuius Colchidis est, apud Arrb. in Periplo. In Sarmatia Asiatica Ptolemæo. Est & mõs sic dictus, a Porphyrogenneta. Circa Ciliciam, vt videtur. Vide *Cychri*.

Psyctherius ψυκτήριος, Thraciæ locus, apud Stephanum. ab Hercule refrigerante sudorem, postquam in lucta deuicerat Adramylen, sic dictus. Idem cum Psychrus fortasse.

Psygmum ψυγμὸν, portus ingens Æthiopiæ sub Ægypto. Strabo.

Psylacensis ψυλακεῦς, Arcadiæ populi, Tegeatarum clientes. Pausanias. Non est dubium, inquit Sylburgi⁹, quin φυλακεῦς scribendum sit.

Psylla, vide *Psyllium*.

Psylli supra Garamantes fuerunt: contra noxium virus muniti. sed interiit ea gens, à Nasamonibus capta. Plinius, Herodotus, Gellius, & Solinus. In Pentapoli, Africæ regione eos describit Ptolemæ⁹. Circa Syrtes, Nicander. Marmaridas eos cognominat Lucanus. Vide de his Dionem 51. Sunt & apud Indos Psylli, vt refert Ælianus; vbi arietes, oues, asini, muli, & boues perparuuli sunt.

Psyllicos Canes, sic dictos, ab vrbe Achaiæ, laudat Iul. Pollux.

Psyllicus Sinus, est apud Stephanum, in

Libya magnus & profundus. trium dierum nauigationis. Ex Herodoti 4.

Psyllium ψύλλιον, Bithyniæ vrbs Ptolemæo: *Psylla* Arriano est & Stephano. Stuckius dicit *Picello* vocari.

Psyra ψύρα, Straboni insula sublimis Chiorum: quæ vrbem eiusdem nominis sustinet. Iuxta Chium est Stephano. Vilem insululam vocat Suidas. Psyriam vocat eam Cicero ad Atticum. *Psara* hodie vocatur. In Ceramico sinu, Doridis, aliam huius nominis, habet Plinius.

Psythium, ψύθιον, vinum, habet Athenæus. fortasse a loco.

Psyttalia ψυτταλία, insula sinus Saronici iuxta Salaminam Stephano, quam quidam Piræei portum appellauere, inquit Strabo lib. 9. Peræa in vltima legit Suidas.

Ptandarum, Armeniæ Minoris opidum: Antonino. Idem alio in loco legit Pandarum, & Tandarum. Vide *Tanadaris*.

Ptarenus πτάρηνος, & *Saparnus* σάπαρνος, duo flumina in Indum cadentia. In Indicis Arrhiani.

Ptelea πτελέα, Oeneidis tribus vicus Stephano. Etiam loci nomen in Co insula, vbi generosiss. vinum nascebatur, vt scribit Winsemi^{o}, in suo Theocrito. Vide *Ephesus*.

Pteleasimum πτελεάσιμον, locus siluestris & inhabitabilis: Straboni. Circa Helos videtur, in Peloponneso.

Pteleon πτελεόν, Thessaliæ vrbs est apud Homerum, Eustathium, & Liuium 42. Circa terminum Chersonesi Thracici locus est; apud Demosthenem in Haloneso. Vrbs Ioniæ: & alia Troadis est. Q. Calabro, & Stephano. Bœotiæ oræ opidum habet Plinius. Eodem auctore est Thessaliæ nemus sic dictum. Vide *Helos*.

Pteleos πτελεός, lacus in Asia, circa Hellespontum. Strabo.

Ptemengyris domicilium, in Anteopolitæ Ægypti nomo, meminit D. Athanasius, in Epistola ad Ioannem Pinnem, huius loci presbyterum.

Ptenetu, Ægypti Nomus. Plinius. Sed *Thenethu* malim, & quidam codex legit. & *Thenethum* quoque agnoscit. lib. Notit.

Ptera πτέρα, circa Zenobiam vrbem, locus munitus: Procopio 2. Ædif. Stephano teste, Babylonis arx ab aliquibus sic vocatur.

Pterium πτέριον, Medorum opidum, *Pterium* etiam Cappadociæ locus vel vrbs, circa Sinopen: ferè ad Pontum Euxinum sita, Stephanus, & Herodotus in Clio.

Pterophorus πτεροφόρος, regio Scythica; circa Hyperboreos montes; damnata pars mundi, densa mersa caligine. Plinius & Solinus. Libet hic addere quæ legi de Europæis nostris Pterophoris quibusdam, quibus consuetudo gestare in pileis pennas. hunc morem nempe per Germaniam, Galliam, Hispaniam, & Angliam, à Tartaris esse mutuatum, circa annum sexagesimum supra millesimum tricentesimum. Hi enim in memoriam Changii Chan Imp. beneficio bubonis mirabiliter conseruati, huius auis pennas in capite portare solebant. vti est apud Haithonem, cap. 16. Itaque vt ex bubonis & nou aliarum auium pennis propriè esse deberent. Hæc habeo ex Haithone calamo exarato, & ex Latino Gallico facto anno 1351. à Ioanne Lelongio Iprense, monacho S. Bertini, in opido diui Odomari, qui hæc ad hoc dictum cap. 16. de suo addidit. Liber (qui est pars bibliothecæ captiuæ Auriaci) conseruatur in monasterio regio S. Laurentii, quod *Escurial* cognominant à loco vicino. monasterium si quod in toto Christiano orbe aliud, amplitudine, architectura, splendore magnificum, & planè stupendum. In Hispania est, inter Segouiam & Madritum: a Philippo II. Catholico constructum. Hoc quoque obiter hic: dictum Lelongium, hunc auctorem non nominare Haithonem, sed Antonium Curchinum, vel dominum de Curchu: & librum inscribere, de Quatuordecim regnis Asiæ. non de Tartaris: vt excusa exemplaria habent.

Pteros, Arabiæ Felicis insula, in Indico mari. Plinius.

Pteron πτερόν, promontorium Mysiæ Inferioris, post ostium Sacrum Danubii. Ptolemæus.

Pteroton Stratopedon, vide *Alatacastra*.

Ptimyris, vide *Delta*.

Ptisciana πτισκιάνα, Mauritaniæ Tingitanæ vrbs mediterranea, Ptolemæo. *Dar el Hamara* nouo nomine, est apud Marmolium. *Viporiana* fortè Antonini.

Ptoembari, Plinio populi sunt in Æthiopia sub.

pia sub Ægypto.

Ptoemphana, Æthiopiæ sub Ægypto populi, qui canem pro rege habent, motu eius imperia augurantes. Plinius. πτοεμφανεῖς Ptolemæo.

Ptolederma πτολέδερμα, Pausaniæ Arcadiæ opidum.

Ptolemais πτολεμαΐς, Æthiopię vrbs Pomponio, ad Sinum Arabicum. *Epitheras* à Plinio cognominatur. *Theron* θηρῶν, cognominant Ptolemæus, & Arrhianus, in suo Periplo. item Strabo. Simlerus putat ab Antonino *Pemedici*. *Suachem* fortè hodiè. An hæc *Suache* sit apud Plinium adhuc delibero. *Ptolemais*, Pentapoleos Libyæ regionis vrbs, Ptolemæo, & Pomponio, quæ etiam *Barce* βάρκη, antea vocabatur, Strabo, & Plinius. *Ptolemeta* nouo nomine eam appellat Oliuarius. Ptolemæo diuersa sunt opida eiusdem regionis, Ptolemais & *Barce*. *Ptolemais*, quæ olim *Ace* ἄκη, Ptolemæo, & Strabone teste, Phœniciæ vrbs. *Accho* Iudicum cap. 1. putat Franc. Iunius. Plinio quoque *Colonia Claudii* dicitur: inter Phœnicem & Palæstinam locatur, in Digestis 50. Tit. de Censib. *Rhodophoros* hæc cognominatur, lib. Machab. 3. Postellus dubitat an hodie *Caypha* vocetur. Mercator *Acon* appellat. Nonnulli *Acre* habent. *Accaron* habet scriptor Anonymus belli Hierosolymitani. *Aca* Minadoio est. *Akadin* videtur eam Beniaminnominare. *Cothr*, quæ nunc Ptolemais dicitur; sic D. Hieronymus, in in epitaphio Paulæ matris. *Ptolemais*, Ciliciæ vrbs, circa Melam fluuium, apud Strabonem. *Ptolemais*, Arsenoitis nomi, in Ægypto est Ptolemæo, quā Ptolemaidis Stationem vocat. *Ptolemais* alia, apud eundem, in Thinitide nomo, etiam Ægypti, quam Ptolemaidem Hermii, id est Mercurii vocat. Hæc in Thebaide est: cuius meminit quoque Zosimus, circa finem lib. 1. *Ptolemais* dicitur quoque quædam Ægypti fossa manufacta, ducta ab ostio Pelusiaco, ad vrbem Arsinoem in sinum Arabicum. sic dicta à Ptolemæo rege, qui eam absoluit. primò enim à Nechao Psammetichi F. adgressa, deinde à Dario Persarum rege continuata, sed imperfecta relicta fuerat. Plinius, & Diodorus 1. *Ptolemaorum* fluuium vocat Ælianus Animal. 12. cap. 29. Vide *Porphyreum*. & *Antigonis*.

Ptolis πτόλις, Arcadiæ locus, vbi priscæ Mantineæ vestigia cernuntur. Pausanias.

Ptoson πτῶσον, in Asia Minori alicubi locus, circa Lalacaonem, Cedreno, Zonaræ & Curopalati.

Ptous πτῷος, mons iu Bœotia, in quo Acræphnium opidum, Pausaniæ & Straboni, qui cum *Tenericum* quoq; vocat. Apollinis locus natalis, teste Plutarcho, in Pelopide. & in Defectu oraculorum.

Ptua πτῦα, Ptolemæo vrbs in Armenia Minori.

Ptucci πτοῦκκι, Turdetanorum in Bætica opidum. Ptolemæus. *Tucci* Antonino.

Ptychia πτυχία, Ptolemæo, Plinio; & Thucydidi 4. Corcyræ insulæ opidum. *Palæpoli*, à Mario Nigro dicitur. Stephano insula est, iuxta Corcyram.

Puani πουάνι, Arabiæ Felicis vrbs. Ptol.

Publicani, vide *Ad Publicanos*.

Publicis Vicus, qui vocatur *Salinæ*, ad Portam Trigeminam. Sic Frontinus de Aquæductibus.

Publius, montis nomen, prope montem Sinai. vt tradit Metaphrastes, in S. Galactionis vita.

Pucialia πουκιαλία, Bastitanorum vrbs Ptolemæo. in Hispania.

Pucinum πούκινον, Castellum in Carnis, Plinio: in Histria Ptolemæo. *Prosecho* hodie vocatur, In Foro Iulio situm est. Hinc vina à Plinio tantopere laudata. *Pucina* vocata; quæ nunc à Germanis Reinfall appellantur.

Puclata, vel *Pudata*, Macedoniæ vrbs, apud Antoninum. Inter Larissam & Thessalonicam. *Pudna* legit exemplar Reuerendiss. Leuini Torrentii. & est fortè *Pudna* aliorum. H. Surita subdubitare se scribit an sit *Pautalia* Ptolemæi.

Pudentianensis, Episcopus, in Africa Coll. Carthag. eius meminit.

Pudni πούδνι, opidum in Arabia Felici. Ptolemæus.

Puerorum Sepulcrum, παίδων τάφος, locus est apud Chalcidenses, iuxta viam qua ex vrbe ad Euripum itur. Plutarchus in Quæstionibus Græcis.

Pulia Saxa, esse ad Portum qui sit secundum Tiberim, ait Fabius Pictor. *quem locum putat*

Labeo dici, vbi fuerit Ficana via Ostiensi. ad lapidem XI. Festus.

Pugna, vide *Calor*.

Pulcher Portus, καλὸς λιμήν, Cretæ insulæ. Actuum Apost. 27. vide *Caloslimen*, & *Achæorum*.

Pulchrū Littus, vide *Galeacte*. quod idem significat,

Pulchrum Promontorium in Africa, Liuio, *Calon Acroterium* καλὸν ἀκρωτήριον, Polybius vocat. Carthagini adiacet, versus Aquilonem. Est *Mercurii* Promontoriū Ptolemæi, vt putat Xylander, in suo Polybio Germanico.

Pulendena, & *Pulpudena*, vide *Philippopolis*.

Pulinda πυλίνδαι, Indiæ intra Gangem populi Ptolemæus.

Pulipula πυλιπῦλα, Ptolemæo est Indiæ intra Gangem opidum.

Pullariæ, sunt Plinio insulæ iuxta Istrorum agrum. *Brioni* nunc videntur. Blondus *Caprariam* dictam scribit, in eaque *Iustinopolim* conditam, à Iustino Imp. tradit. ipse viderit. Vide in *Iustinopolis*.

Pulpud. Et ipse circa Pulpudoram tuebatur. sic Priscianus ex Liuii 113. qui periit. Africæ vrbem credo

Puluini, vide *Ad Puluinos*.

Pumas, Indiæ amnis, in Gangem desinens. Plinius.

Pumentum πύμεντον, Straboni lib. 6. Lucanorum mediterraneum opidum est: Gab. Barrius hoc in Calabria describit, & dicit hodie *Gerentio* vocari. Xylander in suo Strabone hoc Pumentum, tanquam spurium reiicit: pro eoque Grumentum reponit; an iure, alii viderint.

Pumilones, vide *Pygmæi*.

Punda, vide *Gunda*.

Punentianensis Episcopum Numidiæ, habet Vict. Vticens.

Punicum Mare, vide *Africum*.

Punnata, vide *Purata*.

Punsa πύνσα, Libyæ interioris vrbs. Ptol.

Pupianitem senem, nomine Victorem, a foco Africæ; habet concilium Carthaginense. *Pupianensem* episcopum, nouit Vict. Vticens.

Pupinia M. Varro 1. de Agricultura: *In Pupinia neque arbores prolixas, neque vites feraces, neque stramenta crassa videre poteris.* Pupiniense solum sterile æstuosissimumq; facit Val. Max. 4. cap. 4. In eo Q. Fabii fundus, ibidem cap 8. *Pupiniensis ager*, in Latio, est apud Liuium 9. & 26. item Ciceronem, contra Rullum. Circa Tusculum vrbem fuisse, apud Festum lego. Vide *Quintia* Prata.

Puppinium, vide *Populonium*.

Upput, vel *Putput*, Africæ Propriæ locus, apud Antoninum. *Pupput* legitur apud Martianum. *Puppitanus* inde Vict. Vticensi, & *Puppitensis*, collationi Carthag.

Pupula. Frontinus 2. Aquæd. hęc, *Digiti in Campania: & in plerisque Italiæ locis: vncia in Pupulæ.*

Pupulum πύπυλον, vrbs in Sardinia. Ptolemæus.

Pura πύρα, Gedrosiorum regia. Arr. 6. Alexandri.

Purata πούρατα, Ptolemæo. *Punata* interpreti, Indiæ intra Gangem vrbs. in qua beryllus.

Purpurariæ Insulæ, in Atlantico mari, circa Fortunatas. Plinius 6 cap. 32.

Pusgusa Palus, instar maris latissimè patet, habetque multas insulas Nicetas. Circa Phrygiam videtur, & Iconium. Ascanium vult, si rectè auguror.

Putea πούτεα, Africæ Propriæ vrbs, Ptolemæo. Etiam Palmytenæ, eidem.

Puteolana Moles, cuius Suetonius in vita Caligulæ meminit. hodie *Il Molo* dicitur Ferd. Loftedo.

Puteoli Campaniæ Felicis vrbs, Plinio, Vitruuio & aliis. *Potioli* ποτίολοι, habet Stephanus. *Coloniam Augustam* olim, deinde *Neronianam*, postea *Flauiam Augustam Puteolanorum* dictam. docet ex veteri historia & Marmoribus, Pighius in suo Herculc Prodicio. Coloniam & cognomentum à Nerone adeptam, scribit 14. Annal. Tacitus. Antea *Dicæarchiam* δικαιάρχειαν appellatam scribunt Strabo, Pausanias, & Stephanus; qui eam quoque *Dicæam* δικαίαν, vocat. *Dicarchia* apud Silium lego. & *Dicarchis* apud Petronium. *Delos Minor* etiam dicta fuit, vt tradit Festus. *Ceadicla* quoque dici scribit D. Hieronymus, de locis Hebraicis corruptè, vt puto. Hodie *Puzzole* est.

Puteus Bituminis, vide *Siddim*.

Puteus

Puteus Viuentis & Videntis, Genes. 16. in terra Chanaan. Inter Cades & Bared. Inter Recam & Agora, legit Chaldæus.

Putiensis, & *Putientis*, episcopalis locus, est apud Vict. Vticensem: *Putiziensis* est in Collatione Carthag. An à Putea Ptolem.

Puzane castellum, lib. 22. Histor. Miscellæ. Circa Constantinopolim videtur.

Pycata πυκάτα, loci nomen, apud Strabonem. Troadis fortè. si locus sincerus.

Pycna πύκνα, locus vspiam in Græcia, Thucydidi 8. circa calcem. Winsemius legit *Pnyx*, vel *Pnyce*: sincerius, vt puto. Vide *Pnyx*.

Pycnus πύκνος, Cretæ fluuius. Ptolem.

Pydara, vide *Athyras*.

Pydes πύδης, vrbs & fluuius Pisidiæ; Steph.

Pydius πύδιος, Troadis fluuius videtur, apud Thucydidem, in fine lib. 8.

Pydna πύδνα, Ptolem. Steph. & Diodoro 11. Macedoniæ vrbs; in Pieria regione. quã Nardus *Platan*, Theuetus *Veria*, Sophianus *Chitro* vocat. *Citron* etiam nominat Strabonis Epitome. *Cydna* hæc quoque vocari, testis Stephanus. *Pydna*, Rhodiorum quoque vrbs, Straboni. Et Cretæ mons. item circa Idam Phrygiæ. quod annotauit Casaubonus, ad 10. Strabonis. Vide *Cassandrea*.

Pyenis πυῆνις, Colchorum vrbs: Steph.

Pygela πύγελα, Ioniæ vrbs, Stephano, Polyæno, Suidæ, Liuio, Xenophonti, & Straboni. Ephesiorum habet Etymologicon. Locus est vbi fretum traiicitur, quo in Cretam itur. sic Suidas. sed dupli λλ. & *Phygella* per φ. scribit. Vide *Phygela*.

Pygmæi πυγμαῖοι, genus hominum est minutum, vt Mela vocat, aut, vt Plinius & Strabo eos describunt, trium spithamarum statura: cum gruibus prœlio certantes. Non longiores quàm duos pedes esse & quadrantem, ait Gellius. Homerus, Aristoteles, & Pomponius eos in Æthiopia describunt, circa Nili paludes. Plinius in Æthiopia, India, Caria, & Thracia: vbi eos *Catizos* vocari ait. In India supra Gangem, Philostratus. & *Cattuzam* eorum vrbem. Statius lib. 2. Siluarum, *Pumilones* proprio nomine appellat. *Noba* νάνοι, vocantur ab Hesychio. Ego eos cum cæteris antiquorũ monstrosorum hominum fabulis explodere ausim: nisi Aristoteles 8. Animal. minimè fabulam esse adsereret: eosq; *Troglodytas*, quod in cauernis degant, vocari addit: item recentiores quidam nostra ætate eos adhuc in partibus Septentrionalibus inueniri, scriberent: inter quos Olaus Magnus est, qui eos Screlinger quasi vnius passus dicas, vulgò nuncupari tradit [Scrt enim passum Germanico (Septentrionibus communi) idiomate, Linge longitudinem significat.] Fides sit penes eundem. Formam horum ridiculosam ex Ctesia petere licet. Vide *Indica*.

Pylacaeum πυλακαῖον, Phrygiæ vrbs, apud Ptolemæum.

Pylæ πύλαι, i Portæ vrbem Cappadociæ, habet Euagrius. Videtur huius etiam meminisse Porphyrogenneta, in Obsequii quarti themate. Ammiano locus est qui Cappadoces & Cilices discernit. Horum Curtius 3. & Arrianus 1. quoque meminit. inter Halym fluuium & Taurum montem. *Tauri* Pylas has nominat Cicero; *Ciliciæ* Pylas Diod. 4. vbi horum accurata descriptio. *Pylæ* Thraciæ, sunt apud Thucydidem 5. Et in Attica, apud eundem 4. Apud Nicol. Callistum locus est è regione vrbis Constantinopolitanæ, Orientem versus. eius interpres Langius *Claustra* vertit. Arcadiæ locus, Stephano est, qui *Pile* Plinio. *Pylæ*, & *Pseudopylæ*, sinus Arabici insulæ, ante Isidis portum Troglodyticum, Plinio. *Pylæ* etiam montes Æthiopiæ sub Ægypto, Ptolemæo. sunt hodie *Amara* dicti vbi recentiores scribunt Presbyteri Ioannis filios à præsidib⁹ custodiri. *Pylæ Persidis*, sunt apud Arrianum 3. ad huius regionis introitum. *Susidas* Pylas eas nominat Curtius 5. Horũ descriptio apud Strabonem 15. etsi non nominet. *Pylæ Melitidæ*, vide *Cymonia*. *Pylæ Ciliciana*, sunt Dioni, in Seuero, circa Ciliciam & Assyriam. Horum meminit quoque Xenophon 1. Cyriacor. vbi *Pylas Syriacas* habet: & inter vtrasq; Cersum fluuium. Etiam locus Indi flumini vicinus: Plutarcho de Fluminib. *Pylæ Gethica*, veterib. dictus locus in Transsiluania, quem hodie Hungari *Vascapu*, Germani Eysnther appellant. Auctor Sambucus, in scedula, quã Transsiluaniæ suæ tabulæ adiecit. Eysnthor, portam ferream significat. *Pylæ* quoque locus circa Astacenum sinum, Porphyrogennetæ. Vide *Porta*, & *Thermopylæ*.

Pylaa πυλαίη, vrbs circa Trachiniç regionem videtur, apud Herodotum 7. Ad Oeteu montem, Philostrato 4. & Theophrasto in Histor Plantar. 9. *Pylaicum* Sinum, hinc facit Strabo 9. Vide *Pyla*, & *Astypalaa*.

Pylemenia, vide *Paphlagonia*.

Pylaeus πύλαιος, mōs in Lesbo. Straboni.

Pylaicus, vide *Pylaa*, & *Thermopyla*.

Pylartes Dyrrachii mons, Vibio.

Pylenen πυλήνη, Ætoliæ vrbem, mutato nomine, *Proschium* πρόσχιον, dixerunt. Strabo. Pylenæ meminit Papinius, & Homerus quoque.

Pylleon, Thessaliæ vrbs videtur, apud Liuium 42.

Pylora πύλωρα, Persidis insula Carmaniæ, vt habet Arrianus in Indicis.

Pyleros, Cretæ mediterranea vrbs, apud Plinium.

Pylum πύλον, in Macedonia vrbs, circa Illyridis fines videtur, apud Strabonem.

Pylos πύλος, Messeniæ regionis, in Peloponneso vrbs, Ptolemæo. Sed tres sunt huius nominis vrbes, in ipsa Peloponneso, vt Strabo docet. Duas ad mare, quarum vnam, in Elide regione, ad Seollim montem: alteram in Messenia, apud Coryphasium: tertiam in Arcadia sitam tradit, & singuli harum incolæ *Emathoentem* dictam, patriamque Nestoris esse, demonstrare conantur. Ipse autem Strabo docet Nestoris esse in Arcadia, atque hanc *Lepreaticum*, *Triphyliacum*, & *Arcadicum* cognominat, & *Emathoentem* ab Homero nominari ostendit. Messeniaca, cuius & Thucydides 4. meminit, ab Homero *Nelea* dicitur, Pausania teste. Eadem in Latinis Ptolemæi geographis *Abarmus* vocatur. malè ni fallor, pro *Abarinus* ἀβαρῖνος, sic enim Gemistus, & post eum, Sophianus habet. Stephanus hanc Pylum quoque *Coryphasium* appellat. Coryphasium tamen & Pylus, duo sunt loca, inuicem vicina: auctoribus Strabone, Ptolemæo, & Pausania. a Sophiano *Nauarino* nouo nomine vocatur. Niger eam *Zonichia* nominat. sic ab Italis nautis vocari, scribit Leunclauius. Sed hoc minimè reticendum duxi, quod apud Gemistum, Abarinus synonymon videtur Sclæ fluminis, eiusdem tractus Sed vitio librariorū transpositum suspicor. *Pylus* quoq; *Spacteria* vocatur apud Suidam, in dictione Cleon. *Pylii* Mare hinc quoque dicitur ab Homero. At *Pylum* Laconicam, nominat etiam Polyænus 2. in Demosthene.

Pyndis, Æthiopiæ sub Ægypto [illegible], Plinio.

Pyra πυρά, Oetæ montis pars, vbi Herculis corpus crematum. Liuius 36. Ellebori fertilem esse, testes Plinius & Theophrastus. Vide *Pyrrha*.

Pyraci πυράκοι, populi nomen: Antigonoiu Mirabilib. vbi palus, quam siccatam ardere scribit.

Pyre, Larii opidum est, circa Minturnas: Plinio teste. Apud eundem lego circa *Pyras* in Ægypto, aromatiten lapidem reperiri: lib 37. cap. 10. *Pisas* autem legunt tria mea exemplaria. *Pylas* ego malim.

Pyraa πυραία, Thessaliæ regio, apud Stephanum. Pausaniæ nemus est, inter Sicyonem & Phlyuntem.

Pyrachme Pulli, vide *Herculius*.

Pyrai, Dalmatiæ populi, auctoribus Plinio & Pomponio, inter quos Nar fluuius emittitur. Vide *Perusia*.

Pyrathi πύραθοι, in Cappadocia gens, quæ ignem accendit, & ex illo futura prædicit. Eustathius ad Dionysium.

Pyralaon πυραλάων, insula sinus Barbarici. Arrianus in Periplo.

Pyramia, locus in Peloponneso, agro Thyreatici, Plutarchus in Pyrrho.

Pyramides πυραμίδες, in Ægypto inter septem mundi miracula numeratæ, à Diodoro, Plinio, Herodoro & aliis luculenter descriptæ: *Pharaoni* Ægyptiis vulgo dici fertur Bellonius. *Granaria Iosephi*, Europæis dicuntur.

Pyramus πύραμος, Ciliciæ fluuius. Ptolemæo & Plinio. Olim fuit *Leucosyrus* λευκόσυρος dictus testis Stephanus. *Malmistra* hodie vocari scribit Niger. Pyramus à Polyb. lib. 11. *Pyrus* πύρος, & à Plutarcho in Vita Alexandri *Pindarus* πίνδαρος, dicitur. mendosè vtrobique. *Pyramus* autem à Pinaro diuersus est Arriano, Curtio, Dionysio, & Plinio. Pinarum describit Antigonus in Mirabil. iuxta Solos vrbē. sic quoq; Theophrastus 2. Plantar. sed geminato N N. πίνναρος, vbi contra Darium pugnatū scribit.

Pyranthus πύρανθος, parua vrbs, & vicus

reus Cretæ iuxta Gortinam, Stephano. Pyranthium falrum, habet Lycoph.

Pyrasus, vide *Demetrias*.

Pyrenæa πυῤῥωαία, Locridis opidum, Stephano, auctore. vide *Pyronea*.

Pyrenea Venus, vide *Aphrodisium*.

Pyrenæus πυρήνη, Ptolemæo & cæteris, mons qui Hispaniam à Gallis diuidit. Stephanus πυρήνη, legit Silius Italicus lib.3 *Pyrene*. Ab Æmilio Probo nuncupatur *Saltus Pyrenæus*. *Alpes* vocantur à Gellio ex Varrone. nominat enim horum accolas, Hispanos Alpinos. *Bebrycios* videtur eos appellare Silius 3. Etsi hodie varia, pro ratione locorum sortiatur nomina: Hispani tamen vulgò *Los Pireneos* vocant. Oliuarius autem dicit in vniuersum sic vocari: ar partes montium particularia habere nomina. ad Templum Veneris enim appellari *Puig çerda*, dein *Mótes de Iacque*, *Ronceualles* iuxta Nauarræ regnum demum, *Mons S. Adriani*, Pyrenęi hi montes, quod monendum duxi, non tantùm inter Galliam & Hispaniam sunt, sed & hinc ad Occidentalem vsque Oceanum, testibus Pomponio 3. Dione 53. & Orosio 6. cap. 21. Addo ad Celticum promontorium vsque, vbi hactenus Pyreneos ab accolis vocari, testis mihi fide dignus & oculatus D. Georgius Austriacus Præpositus Harlebecensis, vir harum & similium rerum in peregrinando obseruatorr diligentissimus. *Pyrenæus* quoque mons Germaniæ, & pars Alpium. huius meminit Appianus, & Plinius Cæcilius, in Panegyrico itē Seneca de Consolatione ad Albinam, cap. 6. vbi non sero quorundam censutam, qui hic Poeninum substituunt. *Pyrrhenes* est in Prisciani Dionysio. apud ipsum Dionysium verò πυῤῥηναῖον. Bassi quoq; Epigramma hucadferendum, quod ita vertit Guil. Stuckius, *Saxa Pyrenæi & depressa vallibus Alpes, Quà Rheni fontes haud procul adspicitis*. *Brennum* vocat Phylargyrus: vnde Mellam fluuium oriti addit. *Brenner* vel *Prenner* ab vrendo nempe, hactenus à Germanis nominarur, quem in Comitatu Tirolensi aliquando superauimus. frigoreq; vrere in media æstate experti fuimus.

Pyrene πυρήνη, Herodoto, vrbs in Celtis: vnde Ister oritur. Vide *Danubius*, & *Tarbella*.

Pyreton, vide *Porata*.

Pyreum Magnum, locus in Persarmeniis, habet Procop. 2. Persicor. vbi ignem perpetuum custodiunt Magi. De eo quoque Strabo 15. qui dicit πυραιθεῖα, septa quædam esse ingentia, in quorum medio ara, &c. Vide Theodoritum 5. cap. 38. Hist. Ecclesiasticæ. item Appianum in Mithridaticis. an *Orchoa* & *Ur* Chaldæorum? vt videtur Postello in Libello de Vniuersitate. *Ur* enim, vt inquit, ignem: & *Conah*, robur significat.

Pyrganum, Tusciæ locus maritimus, Antonino. Inter vrbem & Grauiscas. quod & *Pyrgi* quoque vocat.

Pyrgenses populos, habet in Achaia Peloponnesi, Plinius.

Pyrgessa πύργησσα, Italiæ opidulum: Stephano.

Pyrgi πύργοι, Ptolemæo, Antonino, Straboni, & Plinio. Virgilius eos Veteres cognominat. Coloniam Romanam facit Liuius. Tusciæ vrbs est. *S. Marinello* hodie appellari L. Albertus colligit, ex eo quòd huius loci tēplū, adhuc vulgò *S. Maria de territorio Purgano* vocant. *Pyrgi*, Stephano Messenes opidum. πύργοι videtur Herodori *Pyrgum* Eleorum castellum habet Liuius 27. πύργοι, Triphyliæ vrbs, in Peloponneso est Polybio 4. Eędem forrè sunt: cōtiguæ sunt enim hæ regiones omnes. Vide *Pyrganum*.

Pyrgontina. Vide *Galeagra*.

Pyrgum, vide *Pyrgi*.

Pyrgus, Marmaricæ vrbem habet Mercator, in sua Europæ tabula, quam nouo nomine *Barda* vocat. Quis veteris vocabuli meminerit, mihi ignorum.

Pyrgus Euphranta πύργος εὐφράντα, Africæ Propriæ vrbs, ad Syrtim magnam, Ptolemæo. *Eufrata* Marmolio.

Pyri πύροι, Asiatici populi, apud Appian. in Syriacis. *Tapyri* vertit autem Gelenius. Vide *Apyri*.

Pyrimons, est apud Ammianum. Ioannes Heroldus Speyr interpretatur. Germaniæ vrbem, ad Rhenum, Episcopatu, & Camera Imperiali (vt vulgo loquuntur) decoratam. Eandem *Ad Pyrum* vocat. Apud Ammianum ipsum, per I. Latinum, & non per Y. Græcum scribi, video. *Knytlingerstaig* ex eo facit Lazius. At Heyligberg, è regione Heydelbergæ vrbi interpretatur Franciscus Iunius. Ammianus enim eum non in

Gallico, sed in Barbarico solo trans Rhenũ statuit.

Pyrinthus πύρινθος, Cariæ vrbs. Stephanus. *Pyrindus* πύρινδος, legit Aldini codex.

Pyriphlegeton, fluuius Italiæ, est Lycophroni. circa medium poëmatis. Circa Epitum quoque flumen, vt tradit Aristoteles in Mirabilib. Mallem autem interpres pro ἤπειρος *continens* appellatiuè vertisset: dicit enim auctor haud procul à Cumis esse, vt quoque Strabo 1. Itaque eundem reor cum Lycophronis. & aquas sulphureas Puteolanas innuere, putauerim.

Pyrisabora, vide *Bersabora*.

Pyrissæi, vide *Pirustæ*.

Pyrnus πύρνος, Cariæ opidum, Plinio, & Stephano.

Pyrogeri, Plinio Thracica gens.

Pyronæa πυρωναία, Locridis opidum. Stephanus. An idem cum Pyrenæa?

Pyrpiles, vide *Delos*.

Pyrrha πύῤῥα, Lesbi insulæ vrbs, Ptolemæo; & Stephano. Item Pomponio & Thucydidi; sed his singulari R. Hinc Aristoteles non semel nominat *Pyrrhæum* Euripum. Plinius *Pyrrhæum* Nemus habet. Mons quoque in Lesbo sic vocatur, apud Theophrast. qui picis scatet. Malè autem per E. sine diphthongo interdum legitur. Vicus Ligusticus: & insula, apud Stephanum. Euboëæ insulæ vrbs, vt tradunt Plinius, & Mela. Promontorium Thessaliæ, Phthiotidis regionis, circa Maliacum sinum; ante quod duæ insulæ: vna Pyrrha, altera Deucalion dicta. Strabo 9. Eodem auctore promontorium in Mysia est, ad Adramittenum sinum lib. 13. Apud Plinium, Phocidis: Magnesiæ: Lyciæ: & Cariæ opida sunt. huius postremæ meminit etiam Ptolemæus. Plinius vrbem Pyrrham habet circa Mæotim, à Ponto absorptam. Vide *Astypalæa* & *Melitæenses*.

Pyrrhæa, vide *Thessalia*.

Pyrrhæi πυῤῥαῖοι, Æthiopum gens, in Lybia Interiori. Ptolemæus.

Pyrrhasus πύῤῥασος, Græciæ vrbs: Homero Iλ. B.

Pyrrhe, Doridis in Ceramico sinu, insula. Plinius.

Pyrrhenes, vide *Pyrenæus*.

Pyrrheum, Ambraciæ vrbis pars: apud Liuium 38.

Pyrrhi Vallum, πύῤῥου χάραξ. Laconicæ locus, Polyb. 5. *Pyrrhi* Castra, Liuio 35.

Pyrrhias Cyon, vide *Apsasium*.

Pyrrichus πύῤῥιχος, Laconum vrbs *libera*. Pausanias.

Pyrrhida, vide *Epirus*.

Pyrrhites, vide *Phyrites*.

Pyrrhus, (i. rubicundus) Mons, locus Indiæ intra Gangem: ad mare. Arriani Periplus.

Pyrrus Campus, in Mauritania Tingitana tractus, Ptolemæo. Eidem etiam in Libya Interiori, quę mihi *Thymiamata* Regio, apud Hannonem videtur. & *Exusta* Regio Pomponii 3. cap. 11.

Pyrrum, Pannoniæ vrbs, Antonino. inter Pœtauionem & Sisciam.

Pyrsum, vide *Abdera*.

Pyrus, vide *Pyramus*.

Pyrustæ, vide *Pirustæ*.

Pyryne πυρήνη, Europæ mons. Stephanus.

Pystira, insula ante Smyrnam. Plinius auctor.

Pystus, vide *Physcus*.

Pythangeli Columnæ, & Aræ; in Æthiopia sub Ægypto sunt Straboni. Eidem *Pythangeli* Portus. & *Pythangeli* locus, vbi elephantorum venatio. ad Sinum Arabicum. Vide *Elephantorum*.

Pytheum πύθειον, Pelasgiotarum in Macedonia vrbs: Ptolemæo. Vide *Pythion*.

Pythia πύθια, Bithyniæ locus, vnde aquæ calidæ scaturiunt. Nicetas, & Procop. 5. Ædific. Vide *Pytho*, *Pityæa*, & *Therma*.

Pythias πυθιάς, via quæ ducit per Thessaliam, Pelagoniam, Oeten, Ænianam regionem, Meliensium, Doriensium, & Locrensium Hesperiorum, ad Tempe Thessalica. Ælianus 3. Variæ historiæ. cap. 1. Pelagoniam hic malim Pelasgiam legere, vt hoc obiter annotem. suadet hoc Ptolemæi Græciæ tabula.

Pythicus amnis, è Lydia Asiæ regione profluens; & in sinum Eleatem se exonerans, ad cuius ostium Myrrina ciuitas, Agathiæ patria est. vt ipse in proœmio suæ historiæ testatur. Suidas hunc Smyrnæum facit. causa erroris est σ. elementum; quod vocem præcedentem χολλασία claudit. Vide quæ diximus in voce *Combos*, & aliis, de simili

mili errore.

Pythion πύθιον, Macedoniæ vrbs, Liuio 44. & Plutarcho in Æmilio, item Stephano. *Pytheum* Ptolemæi puto. Huic Stephano quoque locus est circa Cortinam Cretæ. Item iuxta Astacenum sinum. vide *Pytheum*.

Pythis πυθὶς, Marmaricę promontorium. Ptolemæus.

Pytho πυθὼ, Phocidis vrbs, Homero Iliados β. Eustathius ab Homero *Petreessam* πετρήεσσα, appellatam scribit, vt Gerbelius annotauit in suis doctissimis Declarationibus, quas in Sophiani Græciam elaborauit. In quibus hæc quæ sequuntur adiungit. *Propemodum omnes auctores, maximè poëtarum interpretes, Pythonem eandem eum Delphis faciunt: atque eius rei gratia Delphos in tres partes distribuunt quarum prior Hypape* ὑπαπὴ, *altera Mese* μέση, *tertia Nape* νάπη, *dicta sit, Pytho scilicet nominata.* sic Gerbelius. Eustathius & *Suidas* scribit Pythonem prius *Parnasia Nape*, deinde *Pythonem*, postea *Delphos* appellatam. Apud Pausaniam lego Delphos a finitimis Pytho nuncupari. *Pythia* πυθία, Ptolemæi est, & Appiani.

Pytholai Promontorium, Aræ, & Columnæ, sunt Straboni in Æthiopia sub Ægypto.

Python πύθων, *vrbs olim gemina vrbis condita iure.* Ægypti videtur, in oraculis Sibyllinis, fol. 180.

Pythonos Comen, vocant in patentibus campis, vbi ciconiæ congregatæ, inter se commurmurant, eamque quæ nouissimè aduenit, lacerant, atque ita abeunt. Plinius. In Asia Minori est Solino. sed per i. in prima.

Pythopolis πυθόπολις, Bithyniæ vrbs, à Theseo condita, iuxta Soloontem fluuium. auctor Menecrates, apud Plutarchum, in Theseo. Est quoque Cariæ opidum, Stephano. Per eandem *Pythopoliten* fluuium labi, tradit Plutarchus, de Virtutibus mulierum. Plinius & Stephanus habent Pythopolim quoque in Mysia Asiatica. Vide *Antiochia*, & *Nyssa*.

Pythopolites, vide *Pythopolis*.

Pytionia, insula haud procul à Corcyra. Plinius.

Pytiouita, vide *Petouio*.

Pytna, collis Idæ in Creta. Strabo. Vide *Hierapytna*.

Pyxa πύξα, Theocrito opidum in Coensula est; vt habet eius interpres Winsemius.

Pyxiratus, vide *Euphrates*.

Pyxites πυξίτης, fluuius iuxta Trapezuntem. Plinius, & Periplus Arriani.

Pyxus, vide *Buxentum*.

Vaterni κουακερνοὶ, Hispaniæ Tarraconensis populi, apud Ptolemæum. Et ibidem Forū Quacernorum vrbs, quæ *Querquernorum* Antonini est. Vide *Querquerni*.

Quadi κουάδοι, Germaniæ populi Arriano & Ptolemæo, Tacito, & alijs. Hos ipsos *Austriacos*, vulgo Oestenreich putat quidam. Slesier indigitat eos Dubrauius. Auentinus Marckfelder (Austrię tractus populos) vocat. *Quadi* quondam *Heluetii* dicti sunt, inquit Eutropius. Vide de his Quadis Zosimum 3. vbi eos Saxonum partem dicit: & Batauiam occupasse tradit.

Quadrata, Antonino Germanię opidum: quod Wolfg. Lazius Neunkirchen vocat, Austrię vrbem. & idem alio in loco Gurfeld. Quadrati meminit etiam Liber Notitiarum, in Pannonia Prima. Hoc Radtmansdorff ad Sauum fluuium, Latio videtur. *Quadrata* in medio Flexo est. apud Antoninum quoque.

Quadrata, Italiæ mediterranea vrbs: in lib. Notit. Circa Segusianos videtur apud Antoninum.

Quadratum, vide *Quadrata*.

Quadriga, locus Bœotiæ. Val. Max. lib. 1. cap. 8. *Harma* ἅρμα, Strabonis. aliorumque est.

Quadriburgum Inferioris Germaniæ vrbs est Ammiano. Quaetraedt fortè hodie, inter Iuliacum & Agrippinam. Pannoniæ, vel Norici Ripensis, est in lib. Notitiar. *Quadriburgium* Valeriæ Ripensis, est ibidem.

Quadrurbs, vide *Athenæ*.

Quantia fluuius, memoratur in vita S. Austreberthæ. *Canche* puto, Artesiæ regionis.

Quari, vide *Canara*.

Quariates, Plinio sunt Galliæ Narbonensis populi.

Quaris κώμη, Bactrianæ vrbs, Ptolemæo. Interpres legit *Cauaris*.

Quarqueni, Italiæ Transpadanæ populi; apud Plinium.

Quarquerni, vide *Aquiflauienses*, & *Querquerni*.

Quartapiert, præsidium circa Mesopotamiam. Guil. Tyrius.

Quartensis, locus in Gallia Belgica tt. de quo sic lib. Notit. *Equites Sambrica in loco Quartensi, siue Hornensi*. Liber membraneus autem M.S. legebat hoc modo: *Equites classis Sambrica in loco*, &c. An *Horn* fortè ad Mosam? & Weert paullo interius versus Occidentem? Vterque fanè vocem antiquam nō malè refert. Solemne enim apud Belgas ex W. digamma nostrate, G. Latinum facere in propriis nominibus. exempla, (inter multa) Wilhelmus. Guilielmus. Ita hic Quartensis, siue quod idem sonat, Guartensis, pro Weerdt siue Weertensis. Sambrica autem, quid sit, nescio: quamuis sciam a Pancirolo pro Samarobriga Ptolemæi interpretari.

Quartum Pollionis, locus à Martiale 3. memoratus. Ad quartum lapidem ab Vrbe fortè, vt quidam Commentator addit.

Quatuorsignani Tarbeli, populi in Gallia Aquitanica. Plinius 4. cap. 19.

Quercus Capita, δρυὸς κεφαλάς, vocant Athenienses locum, quem Bœoti *Tria* Capita, τρεῖς κεφαλάς, nominant, vt auctor est Herodotus in Calliope. Ad ingressus Cithęronis est, qui Platęas ferunt. Circa Phlegyas, vt videtur ex 2. Imaginum Philostrati, in Phorba. Huius quoque meminit Thucydides 3. *Quercus* Fletus, vide *Allon Bachuth*. *Quercus* Florens, vide *Sennin*. *Quercus* Mambre, vide *Mambre*. *Quercus* More, sic Gen. 12. vt legit Pagninus. *More* Planities, habet Chaldæus paraphrastes. *Conuallis* illustris est apud D. Hieronymum: *Quercum* Excelsam, δρῦν τὴν ὑψηλὴν, habent 70. Interp. In Palæstina locus iuxta Sichem. Vide *Drys*. *Quercus* Ogys, vide *Mambre*. *Quercus* Quiescentium, vide *Sennin*. *Quercus* Scotos, locus iuxta Prienem, in Asia. Plutarcho in Quæstionibus Græcis. *Quercus*, suburbium Chalcedonis: Socrati Scholastico: & Zosomeno. qui illud à Rufino conditore. *Rufinum* cognominatum tradit.

Querquenna, vide *Aqua*, *Quacerni*, & *Querquerni*.

Querquensia, Mesopotamiæ, circa Edissam vrbs, Guil. Tyrio.

Querquerni, Hispaniæ Citerioris populi, sunt apud Plinium. *Quarquerni*, per A in prima, sunt in vetusta inscriptione. *Quacerni* Ptolemæi sunt, & *Querquenna* Antonini. Vide *Aqua*, & *Aquiflauienses*.

Querquetulani, Italiæ populi, in Prima Regione: Plinio. Vide *Corcutulani*.

Querquetulanus, vide *Cœlius*.

Questorianensis Episcopus in Numidia. Vict. Vticens. M.S.

Quidicos opidum, Oceani Septentrionalis, habet Æthicus. monstrosa proles, monstroso parente.

Quidiensis sedis episcopalis, in Numidia, memoria est apud Vict. Vticens. M. S. & in Coll. Carthag.

Quietis Fanum, extra portam Collinam est, D. Augustino de Ciuitate Dei. In via Lauicana Liuio 4. Marrianus putat ibi fuisse, vbi hodie DD. Petri & Paulli & Marcellini. Putauerim ego longius ab Vrbe fuisse. Vide *Quintana*.

Quillæus, *Lycæus*, *Licornis*, *Argalio*, & *Mænalus*, quinque montes sunt Arcadiæ regionis, apud Lutatium Placidum, ad primum lib. Thebaidos. Pro Licornis, lego *Lycone*. pro Argalio, *Ægaleum*. Quillæus nescio quid sit. Malè etiam omnes hos montes vni Arcadiæ adscribit.

Quina κώμη, colonia Africę Proprię, Ptolemæo. *Arrades* est apud Marmolium.

Quinctana, vide *Quintana*.

Quindecim Populorum, Etruriæ; meminit Goltzii Thesaurus, ex veteri lapide. Item, Vmbriæ, idem.

Quinda, vel *Cuindi*, κυΐνδα, Cappadociæ locus, vbi regia pecunia erat reposita. Plutarchus testis, in Eumene. Horum *Quindorum* meminit quoque Diodorus 18. & 20. sed sine O. κυΐνδα. *Quinda* castellum Straboni, in Cilicia, supra Anchialum. idem habet Plutarchus, in Demetrio. Vide *Anazarbus* quod idem est.

Quinque Colles, πεντάλοφος, locus sic dictus,

dius, qui septem stadiis distat à Sparta. Huius vina laudat Athenæus.

Quini, Episcopalis vrbs, sub sede Damascena. Guil. Tyrius.

Quinqueecclesiæ, Hungariæ vrbs, quæ à Turcis *Petscheu*, à Germanis **Funffkirchen** appellatur. Vide *Teutoburgum*.

Quinquegentiani, Africæ gens; Eutropio, Iornandi, & Orosio. vbi membraneus codex legebat *Quingentiani*. Gentianos legit Pomp. Lætus. dicitque milites quinquagenatios sic vocatos. πεντηκοντανοὶ, sunt Zonaræ. An iidem sint cum Pentapolytis Libyæ, se ignorare, scribit ad me Sylburgius.

Quinta κουιντῶ, Pontica vrbs, Nicetæ.

Quintana vel *Quintiana*, sunt in lib. Notit. & Itinerario Antonini. Opidum quondam ad Danubium fuisse, ait Auentinus, quod in pagum euanuit. & **Kynzen** vocatur *Quintanorum* Coloniam Augustam, habet Neruæ Imp. nummus. Eius meminit vetus lapis quoque, Onuphrio teste. *Quintanicam* fluuium in huius regione describit Eugippius in vita D. Seuerini: **Wisß** hic ab accolis hodie. Italiæ locus in Latio *Quintana* quoque nominatur ab Antonino, xv. M. pass. ab Vrbe. *Quietis* autem mauult hoc loco legere Hier. Surita, ex Liuii 4.

Quinti κουίντοι, Mediæ gens videtur apud Strabonem. Casaubonus mauult *Vitii* οὐίτιοι, legere. & putat eosdem ab Herodoto *Vtios* οὔτιοι appellari.

Quintia Prata, trans Tiberim, vbi naualia sunt: Liuio 3. in Papinia fuisse, ex Val. Max. 3. cap. 4. intelligi potest. Ex Papiniensi enim solo Cincinnatum ab aratro accersitum ad consulatum innuit. Festus eorum etiam meminit *Quintia* Via, Vrbis Romæ Halicarnassæo 1. & lib. Notitiar.

Quintia, vide *Aqua*.

Quintianæ Balneæ, sunt apud Claudianum, in Epigrammatibus. *Quintianam* Positionem vel portum Tusciæ, habet Antoninus, in suo Portuum Itinerario: versus Liguriam, vt videtur.

Quintianum, in Italia locus, cuius Episcopum Zoticum nominat Optatus Afer. An *Quintiana* hodie, in Brixiæ territorio?

Quintodemum, vide *Centodemum*.

Q V

Quintus, Italiæ locus, circa Salernum fluuium. vbi Vitiges Theodatum occidit. Marcellinus Comes. Obiter hic dicam, hunc Vitigem, in nummis antiquis Iustiniani Imp. *Vuitiges* nominari.

Quirensis Episcopus, Diogenes, interfuit concilio Chalcedonēsi, sub Martiano Imp. *Quiriensis* legit alius codex.

Quirina Tribus meminit Epitome Liuii 19.

Quirinalis Mons, Vrbis Romæ. *Agonius* dicitur, Festo Pompeio. *Quirinus* est Vibio. *Monte Cauallo* hodie: à Marmoriis caballis, ibidem exstantibus.

Quirinalis Porta, vide *Collina*.

Quirini Fundum, habet Platina in agro Ostiensi.

Quirinus, vide *Quirinalis*.

Quirites κυρῖται, erant vicini Æquis, vt refert Strabo 5. A Cures gentile puto. vide *Romani*.

Quiriti, vide *Possessio*.

Quiritium Fossa, per plana deducta, primus carcerem struxit. Sic Messala, de Aug. progenie, & Festus, qui addit eas sic vocari, quibus Ancus Marcius circumdedit vrbem, quam secundum ostium Tiberis posuit. Aliter de his Auctor de Viris Illustribus vti hanc nominat, qui eum edidit & Scholiis doctiss. illustrauit And. Schottus, vbi hæc leguntur de Tarquinio superbo: *Locos in Circo, & cloacam maximam fecit; vbi totius populi viribus vsus est: inde illæ fossa*, Quiritium *sunt dictæ*.

Quiza Xenitana Plinio, *Cenitania* in aliis codicibus, per B. *Buiza* Βοῦζα, autem Ptolemæo, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs maritima. Apud eundem Coloniam vocari, scribit Onuphrius. fides sit penes illum. *Quiza* simpliciter est apud Antoninum. *Orano* hodie est, Villanouano in suo Ptolemæo; & Oliuario in suo Pomponio, testibus. Variis verò nominibus à recentioribus vocari, scribit Gomecius 4. vitæ Francisci Ximenii. nam alios *Madauram*, alios *Aeram*, *Auranum* etiam nonnullos appellare, inde nostros *Oranum* scribere docet. Afri hodie illud *Gubaram* vocant: vt idem addit. *Quiza* κουίζα etiam Carmaniæ portus, Arriano, & Ptolemæo.

Abanna, vide *Nabanna*.

Rabath, vrbs filiorum Ammō, vbi lectus ferreus Og regis. Deut.3. & Iosepho 4. Antiq. *Petra* Metropolis nunc vocari, scribit Brochardus monachus. Vide *Aramatha*.

Rabba, locus contra Aroër. Iosue 13. Vide *Philadelphia*, & *Aramatha*.

Rabenna, vide *Rauenna*.

Raboth, locus Palæstinæ. Iosue 19.

Racasta, vide *Alexandria*.

Racata, vide *Rhacata*.

Rachal, locus. 1. Samuel. 30.

Rachusii ῥαχούσιοι, gentes Indicæ, Arriano in Periplo maris Rubri.

Radacophanum, Tusciæ opidum; in Edicto Desiderii regis Longob. Nomen hactenus exstare, scribit Annius. Vide *Tinni*.

Radina ῥαδινή, Elidis vrbs, in Peloponneso. Strabo. Sed Casaubonus putat non vrbis, sed mulieris esse nomen. Vide eundem ad hunc locum.

Ramses, vide *Ramesses*, & *Auaris*.

Rati, vide *Rhati*.

Ratiaria ῥατιαρία, Mysiæ Superioris opidum, Ptolemæo. *Ratiaria Legio* XIIII. GG. est apud Antoninum. *Ratiaria* in Codice, lib. 6. *Ratiaresis* pro *Ratiarensis*, in Mysia Superiori, meminit lapis antiquus inscriptus. *Ressana* à Lazio, *Nicopoli* à Nigro vocatur, non sine errore, vt puto. de quo vide *Nicopolis*.

Raga, vide *Rageia*, & *Ratas*.

Ragaba ῥαγαβᾶ, opidum, vltra Iordanem situm, in Gerasenorum finibus, Iosepho 13. Antiq. cap. 23. Moabitidis terræ facit Iosippus.

Ragades ῥαγάδες, quæ in Media sunt, ait Strabo nomē habere quod terra rupta fuerit terræmotu. apud Caspias portas.

Ragau ῥαγαυ, campus circa Euphratem & Tigrim. Iudith. 1.

Rage, vrbs ad Peneum amnem, decem ferme miliaribus à Larissa abest. Liuius 32.

Rageia ῥάγεια. Straboni Mediæ opidum, à Nicanore conditum, quod ipse *Europum* εὔρωπον, nominauit; & Parthi *Arsaciam* ἀρσακίαν, appellant. Stephanus, & Arrianus in Alexandro illud *Raga* vocat. *Rages* ῥάγης, est Tobiæ. (Bidui itinere ab Ecbatana, vt habet interpres Castalio.) Europum habet Ptolemæus in Rhagiana regione. Idem Arsaciam, sed hinc longè distantem. vtrumque tamen in Media.

Rages, vide *Rageia*, *Ara*, *Bambyca*, & *Edessa*.

Ragiana ῥαγιανή, Mediæ regio. Ptolem.

Ragundona, Pannoniæ vrbs, apud Antoninum. *Robisch* cœnobium nunc, teste Lazio.

Rahaboth, vide *Niniue*.

Rama, locus Palæstinæ. Iosue 18. & apud eundem 19. vbi D. Hieronymus legit *Horma*. & Chaldæus *Ramatha*. Varias appellationes hunc locum habere apud recentiores, auctor mihi est in Pandectis Turcicis, Leunclauius, vt sunt *Ramma*, *Remle* & *Rammola*, omnes terram arenosam significantes. Iustinus de Veritate Christiana, per Ramam, Arabiam intelligit. additque vsque hodie locum in Arabia esse, *Rama* nomine. And. Masius ad Iosue caput 19. scribit Ramam eandem esse cum ea quæ posterioribus *Sarepta* dicta fuerit. Sed *Rama* alia est in monte Silo, spacio stadiorum 40. ab Hierosolymis teste Iosepho. Vide *Asturica*.

Ramastrabale, Galliæ Narbonensis opidum. Sex. Auieno. Corruptum puto, pro *Mastramella*. Vide *Astromela*.

Ramathlechi, locus in Palæstina Iudicum 15. vbi Samson maxilla asini interfecit hostes suos. Σιαγών. i. maxilla, est Iosepho.

Ramathaim Sophim, locus circa montem Ephraim 1. Samuel. 1. ἀρμαθαίμ 70. interpretibus. ἀρμαθαίμ est apud Suidam.

Rame, & alia lectione *Roame*, Antonino Italiæ opidum, in Alpibus. *Porta rosans*, Simlero.

Ramesses, vel *Ragmesses*, vt apud Beniaminum Tudelensem legitur. quam *Ghiskaal le Ghein al Zzemez* appellat: Dirutę vrbis ruinas ibi conspici idem scribit. In Ægypto ciuitas fuit. Ramessem *Busiris* apud profanos scriptores dici, indicat Becanus. Sed vide *Heropolis*.

Ramisi, Arabes sunt Plinio, circa Syriam vspiam.

Ramoth ῥαμώθ, Fugitiuorum ciuitas, in Galaad. Deut. 4. *Arimanon ἀριμανον*, est apud Iosephum. Galadenorum regionis Ramoth est quo-

est quoque mentio Iosue 19. 20. 21. Hæc ῥαμαθὰ est Iosepho 8. Antiq.

Ramula vrbs, iuxta Liddam, quæ est *Diospolis*. G. Tyrius. *Sauronam* habet idem eodẽ tractu.

Ranculat, circa Syriam & Euphratẽ vrbs. Guil. Tyrio.

Randeia ῥάνδεια, vrbs ad Arsanium fluuiũ, in Armenia. Dionis fragmentum.

Raxi, Sarmatiæ Asiaticæ populi, apud Plinium.

Ranensis Episcopus, Elianus; interfuit concilio Constantinopolitano, sub Theodosio maiori habito.

Rapa, vide *Rhaphia*.

Raphaim locus Genes. 14. Iosue 17. & 2. Reg. 5. Vallis Gigantum est 70. Interpretibus, & Iosepho. *Titanum* habebat exemplar Complutense 2. Reg. 24. Haud procul ab Hierosolyma.

Raphane, vide *Apamia*.

Raphia, vide *Rhaphia*.

Raphidim ῥαφιδεὶν, Israëlitarum mansio. Exo. 13. Nu. 33.

Raphon ῥαφὼν, Galaaditidis regionis oppidum. 1. Machab. 5. *Emphron* ἐμφρὼν, Iosepho 12. Antiq.

Rapidũ, & *Rapida Castra*, Antonino Mauritaniæ Cæsariensis locus est.

Rapionum, Italiæ portus, circa Grauiscas. Antoninus.

Rapsa ῥάψα, Mediæ vrbs, apud Ptolemęũ, Africæ Interioris opidum est Plinio quod à Corn. Balbo expugnatum tradit.

Rapsacium, Castellum Armeniæ videtur, apud Cedrenum & Cutopalatem.

Raptra, vide *Raptum*.

Raptum Promontorium, ῥάπτον, Ptolemęo Æthiopiæ sub Ægypto. Stephanus *Raptra* ῥάπτρα, & metropolim Barbariæ vocat. *Magale* interpretatur à Gerardo Mercatore, in sua Vniuersali Tabula. Circa Quiloe regnum putant Sanutus, & Maffeius. Est ibidem quoque Raptum fluuius, Ptolemæo, & Stephano; qui Barroso *Obij* vocatur, sed circa eius ostium *Quilmanci*. Marmolius quoque Obii habet, sed dicit ab accolis *Buyl Mancy* appellari.

Rarapia, vel *Rarapta*, Hispaniæ vrbs, Antonino. circa Eboram Lusitaniæ.

Raraſſa, Indiæ intra Gangem vrbs, apud Ptolemæum. hanc Castaldus ait *Racang* appellari. Hoc loco in Græcis codicibus legitur. *Cragausa* κραγαύσα.

Rariam, vide *Rharium*.

Rarunga, Indiæ populi, apud Plinium.

Rascia, vide *Dardania*.

Raselasir, vide *Rasiline*.

Rasena, & *Rasenua*, vide *Tuscia*.

Rasiline, quod interpretatur caput aquæ, locus inter Ægyptum & Syriam vt videtur apud Guil. Tyrium 22. *Raselme* scribendum ortu Arabico putat Franc. Iunius. *Raselrasir* habet idem Tyrius, hoc tractu.

Rasina fluuii nomen, Martiali 3. ad pigros nauigantes. vt legit Melissus, vbi hactenus *Resina* malè scriptum.

Rasis, Osihoenæ vrbs, lib. Notit.

Rasmi, mons Asiæ vnde Gion. (Indum intelligere puto) in libro Proprietatum Elementorum, qui falsò Aristoteli tribuitur.

Rasnuni, vicus Persiæ: in regione Razech vnde oriundus S. Anastasius. vt habet Simeõ Metaphrastes.

Rastia ῥαςία, Ptolemæo Galatiæ vrbs.

Rataneum, vide *Rhatinum*.

Ratæ Antonino, *Raga* ῥάγη, Ptolemæo, est. Coritanorum vrbs in Britannia, Ciuitas aliqua vetusta fuit circa Rutlandt, aut circa *Ratiford*, vt refert Talbotus. *Ratby* interpretatur à Camdeno.

Rateæ ῥατέαι, in Arcadia locus, vbi confluunt Alpheus, & Gortynius. Pausanias.

Ratiaria, vide *Rætiaria*.

Ratiarna, Mœsię opidum videtur, in Hist. Miscella. lib. 17. Pro *Ratiaria* credendum. vide *Rætiaria*.

Ratiastum ῥατίαςον, Ptolemæo Limouicorum vrbs, in Gallia Aquitanica. *Limoges* Villanouano. *Raiz* putat Bertrandus. Hæc *Lemouicum* Cæsari est. & fortè *Lomounum* Antonini.

Ratisbona, vide *Augusta* Tiberii.

Ratomagum, Antonino Galliæ vrbs. *Romorantin* fortè, in Biturigibus. alia à Rhatomago Ptolemæi.

Ratumena, porta quædam vrbis Romæ, apud Festum, & Plinium.

Rauciorum ῥαυκίων, meminit in suo Thesauro Goltzius. ex nummo. An à Rhaueus? eius gentile enim sic sonat apud Stephanũ.

Raucus, vide *Dianæ* Templum.

Rauda ῥαῦδα, Vaccæorum vrbs, in Hispania Tarraconensi, Ptolemæo. *Rauda* municipium, ex nummo, habet Goltzius. *Raudaclunia* habet Antoninus, sed diuisim fortè legendum, vt annotauit Simlerus, & adfirmat Surita. *Rauda* est quoque vici nomen, circa Persiam: Polyæno 7. in Seile.

Raudi Campi, apud Velleium Paterculum, lib. 2. sunt. *Caudium* Campum vocat Florus; eumque in Venetia ponit, ibidemque Teutones à C. Mario trucidatos scribit. *Claudius* restituit Vinetus. *Caudia* hodie, non longè à Pado, in Lacmellini oppidi tractu; vt Castilionius refert. sed hoc apud Insubres, non Venetos est. An *Canalis* potius, in dextro Baldi montis, apud Veronenses? Vt Ludi. Nagarolus suspicatur in suo Timotheo siue Nilo? Apud Sidonium in Panegyrico Maiorano corruptè *Cani* vocantur hoc versu, *Perque Caniquodam dictos de nomine campos*, *Caninos* Campos mauult legere Sigonius Lib. 18. Hist. Imperii Occidentalis.

Rauendes, opidum iuxta Euphratem & Syriam, Guil. Tytio.

Rauenna, vrbs Italiæ, in Boiis, Plinio auctore. *Rabenna* ῥάβεννα, Ptolemæo. Stephanus ῥάβεννα legit. idem dicit eam ab Hermippo quoque *Ruennam* ῥύηννα, appellari. Apud Strabonem colonia Romana est. Zosimus eam *Rhene* vocatam scribit, quòd aquæ eam ab omni parte circumfluant. Aliquibus *Nauennam* dici, à nauibus, scribit H. Rubeus, in sua Rauennatium historia. Halucinatur Iornandes in Gothica historia, qui eam trinominem facit. Rauennam enim Classem, & Cæsaream (de quibus suis locis) vocari tradit, ex tribus vicinis vnicam faciens. hæc enim potius eius suburbia fuere. Rauennam Piceni caput aliquando fuisse, testatur vetus inscriptio, quæ est in Smetii volumine, fol. 143. Lege de Rauenna Sidonium 1. ad Candidianum.

Rauennatium vrbs, vide *Leonina*.

Raugnaricii, vide *Bergio*.

Raui, Arabiæ Felicis populi, Plinio.

Raumarica, vide *Bergio*.

Rauraci, & *Rauracum*, vide *Augusta* Rauricorum.

Rauranum, Galliæ Aquitanicæ vrbs, Antonino. circa Cadurcos. *Raraunum* legit Scaliger apud Ausonium. *Raraunna* quoque est in Scheda III. Peutingeriana, quæ nondum edita. quo loco in II. tabula *Raraum* legebatur.

Rauriaca, vide *Augusta* Rauric.

Raurici ῥαυρικοί, Ptolemæo & Plinio, populi circa Rhenum sunt. *Rauraci* per A, in media, apud Cæsarem legitur. *Basler* sunt Scudo, id est, Basiliensis territorii incolæ. *Vrickia* Iurassi montis vallis, nomen seruare, abiectis duabus litteris, scribit Vrstisius, Vide *Augusta* Raurieorum.

Rauraci Montes, vide *Abnobi*.

Rausido, vide *Alesium*.

Rax ῥάξ, Lyciæ insula: Stephano.

Raythu, locus Ægypti, circa mare Rubrũ. huius non semel meminit Ioan. Moscus, in Prato suo spirituali.

Reales, ciuitatis nomen. testis D. Augustinus in Grammatica.

Reata ῥεάτη, Vmbriæ in Sabinis opidum, Silio & Straboni. Aboriginum facit Halicarnasseus. *Reatinos* appellat Plinius. *Riete* ho[illegible] vocari scribit Leander. Consule Aldu[illegible] in Quæstionibus per Epistolam. *Reatina* Palus, vide *Velini* Lacus. *Reatinus* Ager, Plinio. *Campo pendente* dicitur ab And. Baccio. *Reatina* villa, ad lacum Velini. Varroni 1. de R.R cap. 1.

Reatium ῥεάτιον, Italiæ ciuitas Stephano: *Messurga* indigitatur à Gab. Barrio, & in Calabria describitur.

Reblata, in terra Emath, Hieremiæ 39. & 4. Reg. 23. *Samatham* Syriæ hoc loco habet Iosephus 10. Antiq. 6. Vide *Antiochia*.

Recannesicorum ῥεκαννησικῶν, populorum meminit nummus antiquus.

Recam, vide *Cades*.

Reccopolis, Celtiberiæ magna ciuitas: à Lewigildo exstructa, in memoriam eius filii Reccare[illegible] vt refert (ex Isidori historia Gothorum) Moralis. qui affirmat fuisse inter flumina Tagum & Guadielam, circa Almonacide Eurita. Lege de hoc loco Io. Marianam 5. cap. 11.

Recem, Palestinæ locus: Iosue 13. & 18. & Num. 31. Iosephus hanc Madianitarum vrbem facit, & *Petram* à Græcis dici addit. Antiq. 4. cap. 7. De hoc loco adi Masium ad 10. cap. Iosue. Vide *Petra*.

Recentoricus Ager Siciliensis: Ciceroni contra

contra Rullum.

Rechius ῥῆχιος, fluuius, circa Thessalonicam. Procopius 4. Ædificiorum.

Recidua, vide *Literata*.

Rectus, vide *Eutbia*.

Rediculi Campi, ad secundum ab Vrbe lapidem, in Via Appia. Plinius 10. cap. 43. Ibidem *Rediculi* Fanum, extra portam Capenam Festus.

Redintuinum ῥεδιντούινον, Germaniæ vrbs, Ptolemæo. quam Lazius *Tein*, Bohemiæ dicit.

Refalensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Refugium Chalis, & *Apollinis*, loca Siciliæ, apud Antoninum.

Rege, Italiæ potius, circa Tusciam, Antonino. An Regisuilla Strabonis?

Regenses, inter Galliæ Narbonensis populos, numerat Sidonius 6. ad Papam Patientem. *Riez* hodie, Cœnali. Eorum meminit quoque lib. Prouinciarum. cuius altera lectio est, *Retentium* (corruptè) id est *Reias*. Apud Diaconum 5. & Turonensem 4. leguntur hæc: *Territorium Regense*, id apud Stablonem villam. Stalbo pro Stablo, legit alius codex vide *Rhegium*.

Regetam opidum trigesimo quinto ab Vrbe lapide distantem, habet Blondus lib. 4. Decadis 1. quod nunc *Ruglate* vocari ait.

Regia, vide *Rhegias*, & *Rhigia*.

Regiana, Hispaniæ vrbs, Antonino. xxIIII. M. Pass ab Emerita. *Reyna* fortè hodie. Vide *Regina*.

Regianensem Episcopum, in Numidia, habet Vict. Vticens. Idem *Regiensis* in Mauritania Cæsariensi.

Regiates, Octauæ regionis, in Italia gens, Plinio 3. cap. 15. In ora legebatur *Vegiates* melius. nam sic scribendum monet litterarum ordo, ab ipso hoc loco, (vt alibi sæpius) obseruatus. Et ne quis gentile à regio Lepidi putet: idem eodem loco hos Regienses vocat.

Regilla, Sabinorum opidum; Suetonio in Tiberio, ῥήγιλλον Stephano est. *Regillum* legit Gelenius, apud Halicarnasseum 5. pro quo Rob. Stephanus ῥήγιτον, habet. Sed Regillum est apud Liuium 2. Distat ab Vrbe, teste eodem Halicarnasseo CLX. stadiis, prope Tiberim.

Regillus Lacus, Plinio in Latio est, in agro Tusculano, vt scribit Liuius lib. 2. & Florus 1. ad Algidi nemoris ingressum. Hodie *Lago de S. Prassode* dici, tradit Iouius, & Leander. *S. Seuera* Nardus.

Regina ῥήγινα, Turdetanorum vrbs, in Bætica, Ptolemæo, & Plinio. Gaditani conuentus. Reginenses vocantur in veteribus lapidibus. *Reyna* etiamnum vocari scribit Moralis. *Regiana* Antonini fortè. Mœsiæ Primæ vrbs est *Regina*, in lib. Notitiar.

Reginea, locus haud procul à mari in Gallia Lugdunensi. Tabula Peutingeriana.

Reginensis agri, in Piceno; meminit Balbus, de reb. agrariis lib. M.S. apud F. Nansiū. *Ricinenses* emendo. à Heluia Ricina vide *Aschanaxi*

Regis Mons, in Confinibus Pannoniæ & Italiæ. vbi Bisontes nutriri scribit Diaconus 2. Longobard. cap. 7. Hunc Lazius 12. R. P. R. constituit in itinere Pætouione Carniolam euntibus. additque Vogel hodie vocari. ibidemque superesse castrum Kunigs-berg, id est, Regis mons, vocatum.

Regisuilla ῥηγισουίλλα, in Tuscia locus, Straboni 5. vbi & in inspositis elementis *Rigesuilla* legitur. Inter Cossam & Ostiam est. Maleotti Pelasgi olim regiam fuisse narrāt. Vide *Rege*.

Regium, Antonino Rhætiæ vrbs. Roting hodie Lazio. Vide *Rhegiū*, & *Augusta* Tiberii.

Regium Apatos, *Regium Gadaron*, *Regium Hiericho*, *Regium Liuias*, Episcopales loci, sub sede Cæsareæ Stratonis. Guil. Tyrius.

Regium flumen, vide *Basilium*.

Regni ῥῆγνοι, Angliæ populi, quorum meminit Ptolemæus. Hi olim habitabant vbi nunc Sudorhey. vt Lelandus testatur, Surey alii pronuntiant. Surey & Suthsey his attribuit Camdenus. *Regnum*, quoque loci nomen in Anglia, Antonino, quod Regnwood Camdeno est.

Regulbium, Britanniæ vrbs, in littore Saxonico. lib. Notit. *Reculuer* in Cantio est, vt docet in sua Britannia Guil. Camdenus. Ad Tamesis ostium.

Reguliaca Villa, ad Axonam fluuium. In S. Vedasti vita.

Regusio, in Italia Cispadana est, apud Antoninum. *Segusio* autem legendum suspicor.

Regusteron, opidum Galliæ Narbonensis videtur apud Antoninum. *Secusteron* alio in

loco legit,& sincerius fortè.

Rehimena, Persidis tractus apud Ammianum videtur. *Rhesina* legit Accarsius. quod vide suo loco.

Rheman, castellum Romanorum: in Mesopotamia, vt apud Ammianū videtur. Meminit huius Hezechiel 27. vbi 70. interp. ῥαγμα legunt.

Remata, locus in Sicilia, Cedreno.

Remens, locus de quo Liuius 42. *In Veiensi, apud Rementem lapidatum.* è cælo nempè.

Remi Ciues. Horum memoria exstat in lapide antiquo.vt habet Smetius. Locus hodie Rindenen nomen seruare videtur, qui est in suburbana via Cliuensi qua Rhenus fluere solebat. Vide *Rhemi.*

Remisiana, Antonino Mœsiæ Superioris oppidum.

Remmon Palæstinæ locus, Iosue 19. Vide *Ahemremmon*

Remmon Amphar, Iosue 19. locus in Palæstina.

Remmon Petra, Palæstinæ locus: Iosue 19.

Remonium ῥεμώνιον, locus munitus, in Auentino monte; qui à Rhemo Vrbi destinabatur. Nunc *Rignarium* ῥιγνάριον, dicitur, inquit Plutarchus in Romuli vita. *Romoria* ῥεμωρία, apud Halicarnasseum est: vigesimo ab Vrbe stadio, ad Tiberim. ῥεμωρία, iuxta Romam est Stephano. sic quoque in Originis Romanæ libro, quem And. Schottus in lucem dedit. ait quinque millibus à Palatio distare. *Remoria* Festo, & Remurinus ager, eidem. *Remurium* habet Cicero Philip. 6. etsi quidam *Semurium* ibi legant.

Remonphares ῥεμμωνφάρες, vna castrametationum Israëlitarum. Num. 33.

Rena, Phœniciæ vrbs. lib. Notit. Idem ni fallor, cum *Renna*, qui Palæstinæ locus; 70. interp. E*denna* legit D. Hieronymus. Iosue 15.

Renna, vide *Rena*.

Renta, vide *Augusta*.

Rentani, Slauorum gens, Cedreno & Curopalati. Iidem cum *Rhentani.*

Rentica, huius vrbis mentio est in vita S. Bertulphi. *Renti* nominatur etiamnum. In Arresia.

Rhenus, vide *Renus.*

Repentina Villa, vide *Vax.*

Reperitanum, in Mauritania Cæsariensi episcopale oppidum. Vict. Vticensi.

Resaia, Osrhoenæ oppidum. lib Notit. An *Resaina* Ammiani: de quo vide *Dasem*, & *Gordiani* Sepulcrum.

Resem, vide *Dasem*, & *Niniue.*

Resen, vide *Dasem.*

Reseph locus. 4. Reg. 19.

Resiston, Thraciç vrbs ex aduerso coloniç Parianæ. Plinius auctor. Antonino est inter Apros & Heracleam. Eadem fortè cū Rhædestum Ptolemæi.

Resotiacum, Galatiç vrbs, Antonino. Simlerus legit *Roslatiacum*. Vide *Orsologiacum.*

Respa, Italiæ locus; inter Barium & Aufidenam. Antoninus.

Respectensis Episcopum, in Numidia, habet Vict. Vtic. M S.

Ressa ῥεσσα. Israëlitarum mansio. Num. 33.

Ressanensis Episcopus, in Numidia. Vict. Vticensis. *Ressianensis* in Coll. Carthag.

Ressium, vide *Rhesium.*

Retenses, vide *Regenses.*

Rethma ῥαθαμά, 70. interp. vna mansionū Israëlitarum. Num. 33.

Retiaria, vide *Ratiaria.*

Retina, Campaniç locus maritimus videtur, apud Plin. Epistolar. 6. ad Tacitum suū. Sub Miseno viculum esse, & vulgo adhuc *Retina*, siue *Resina* dici, coniicit Hermolaus in Plinium. Hinc tribus ferme M.P. distare addit Calastro locum, ad mare quoque.

Retouina Lina, laudat Plinius 19. cap. 1. à loco ni fallor. Circa Padum Ticinumq; videtur.

Retria, loci nomen: in Codice lib. 7.

Retricibus significat Cato aquam eo nomine, quæ est supra viam Ardeatinam, inter lapidem secundum & tertium, qua irrigantur horti, infra viam Ardeatinam, & Asinariam, vsque ad Latinam. Sic Festus Pompeius.

Retrogradus, vide *Mæander.*

* *Reucalani*, vide *Rhacalani.*

Reudigni, & *Aulones*, Germaniæ populi, apud Tacitum. Hos ex Rhenano scribit Althamerus *Holsatios*, vel *Pomeranos* esse. Reudignos Taciti, eosdem facit cum *Rutiliis* ῥουτίκλειοι Ptolemæi: eosque *Cassubienses* putat. Taciti *Reudignos* ponit Lazius in Reutlingen, Rhætiæ vrbem.

Reumari, & *Reunia*, vide *Biliga.*

Rha ῥᾶ, Ptolemæo Sarmatiæ Asiaticæ maximus fluuius, in Mare Caspium se exonerans. *Volgha* Rhutenicè, 𝔈𝔡𝔢𝔩 Tartaricè vocatur. 𝔈𝔩𝔞𝔱𝔞𝔠𝔥 ab Ismaële Abylfedea nominatur. Armeni eum *Thamar* appellant, vt scribit Antonius Curchinus, in manuscripto exemplari, quod Haytonis Armeni dicitur. *Asel* vocat eum Diaconus. Videtur *Theriodes* ab Æthico nuncupari. *Hic se bis decies & quinque per ostia Ponto Inserit Hyrcano, fluuiisque ingentibus armat.* vt canit Erasm. Michaëlius 3. De re Nautica.

Rhaabeni ῥααβηνοί, Arabiæ Desertæ gens. Ptolemæus.

Rhaba ῥάβα, vrbs ad Ionium sinum, Stephano.

Rhabana, Sinarum vrbs. Ptolemæo. in Græco codice non habetur. Vide *Rhuada*.

Rhabanitæ, vide *Rhamanitæ*.

Rhabanna, vide *Nabanna*.

Rhabatamassana ῥαβαταμάσσανα, Arabiæ vrbs; apud Polybium 5. ab Antiocho rege expugnata. Sed *Rhabatamana* emendat Fuluius.

Rhabathmona, vide *Areopolis*.

Rhabbatammana ῥαββαταμμάνα, Arabiæ Montanæ opidum. Stephano. Vide *Rhabatamassana*.

Rhabbothe, vide *Phœnice*.

Rhabdicena, vide *Zabdicena*.

Rhabdios ῥάβδιος, regio est, quæ ex vrbe Daras versus Persarum loca, ad iter duorum dierum protenditur. Hæc adeò rupibus præceps est atque siluestris, vt nec plaustris, ne equis peruia sit. Procop. 2. Ædif. Vide *Babdiceni*.

Rhabii ῥάβιοι, Lybiæ interioris gens, Ptolemæo.

Rhabon ῥάβων, Daciæ fluuius, Ptolemæo.

Rhacalani ῥακαλάνοι, Sarmatiæ Europææ populus, Ptolemæo. *Reucalani* est in Latinis codicibus.

Rhacatæ ῥακάται, in Germania populi. Ptolemæus.

Rhacatah, vide *Rhethath*.

Rhacelus ῥάκηλος, Macedoniæ vrbs. Stephanus: *Rhacelum* ῥαίκηλον, habent Lycophron & Isacius. Prope Cissium montem, vbi quoque Almonia.

Rhachia ῥαχία, Pyrenæi montis promontorium, ad mare Mediterraneum. Polybius 3.

Rhachlena, ciuitas prouinciæ Tyriorum: in synodo V. Constantinopolitana.

Rhachusii ῥαχοῦσιοι, Indiæ intra Gangem gentes: circa Barygazam. Arrianus in Periplo.

Rhacola, vide *Gerania*.

Rhacotes, vide *Alexandria*, & *Arapotes*.

Rhacus, vide *Rhaucus*.

Rhadanusia, vide *Lugdunum*.

Rhadata, Æthiopiæ sub Ægypto opidũ, in quo felis aurea pro deo colitur. Plinius.

Rhadi, vide *Iadi*.

Rhadicena, vide *Zabdicena*.

Rhaba ῥαίβα, Ptolemæo vrbs in Hibernia insula. *Rheban* etiamnum vocari, credit Camdenus. Sed *Bama*, legunt interpretes. M.S. codex habebat ῥιβα.

Rhacelum, vide *Rhacelus*.

Rhæti ῥαῖτοι, & *Argyrusci*, ἀργυροῦσκοι, Latii populi quondam, vt refert Strabo 5.

Rhada ῥαίδα, Arabiæ Felicis vrbs, apud Ptolemæum.

Rhadestum, vide *Bizanthe*.

Rhadestopanium, vrbs aut locus, apud Curopalatem. Diuisim puto legendum *Rhadesto Panium*.

Rhaepta ῥαιπτά, Arabiæ castellum. Iosephus 16. Antiq. 14.

Rhapluta ῥαπλοῦται, Arachosiæ gens, Ptolemæo. *Popluta* interpretib.

Rhasapha, vide *Rhesapha*.

Rhæsena ῥαισήνα, Mesopotamiæ vrbs, est Ptolemæo. *Rhesena* legunt interpretes. Vide *Gordiani* sepulchrum.

Rhateni ῥαιθηνοί, Arabiæ Petreæ gens, Ptolemæo. per A in prima, interpretibus.

Rhæti ῥαῖτοι, populi Cisalpini & Transalpini, apud Strabonem & Plinium. Sine afflatu vbique in marmoribus, *Ræti*. item *Roeti*, si Smetio, & Goltzio fides. Ptolemæus Rhætiam circumscribit linea quæ est inter capita Rheni & Danubii, parte Danubii à capite ad Oeni ostia, Aene fluuio, & montibus supra Italiam extensis. Hi limites Rhetiam Maiorem (vt mihi fide dignissimus testis M. Velserus) id est Rhetiam Propriam, quæ postea Rhætia Prima: & Vinde-

licorum, quæ Rhetia Secunda dicta, complectuntur. Inde est quod Tacitus & Arrianus Æenum in   r Rhætos & Noricos fluere scripserunt. Rhæti autem proprii ad Lycum, vti Ptolemæus prodidit; siue verius ad lacum Brigantinum, vt Strabo significat, à Vindelicis diuidebantur, & hi ferè sunt qui hodie Churwalen, & Grawpuntner Germanicè, *Grisoni* Rhætice vocantur, Scudo auctore. Et cùm Graw & Grys Germanis idem significet quod Latinis, canus; fortè Amm. Marcellinus posuit hoc loco *Caninos* Campos. Sicque pro Canini, Cani legendum esse, videtur. Grawpuntner enim nil aliud exprimit, quàm Cani confœderati. In Rhætiis adhuc tractus est, qui hodie Rhieff nomen retinet. non parum ad Rhetiam adludens. An eo pertinet locus Panegyrici Maximiano dicti? *Ingressus es nuper illam, quæ Rhetia est obiecta Germaniam, similique virtute Romanum limitem Victoria protulit.* Et alter in Genethliaco Maximiani. *Transeo limitem Rhetiæ repentina hostium clade promotum.* *Rhetiam* Ptolemæi hodie Schwaben, siue Sueuiam occupat. *Rhetiam* Primam, & Secundam habet Lib. Notitiar.

Rhatica Iuga, Tacito & Plinio; sunt Leandro *Monte Braulio*: & Scudo Wurmserloch: Montes sunt Lombardiæ Transpadanæ. Rhætica vina, quibus maximè delectatum Augustum Cæs. scribit Suetonius, sunt (vt hoc loco extra oleas, vt dicitur, ferar) ea quę hodie à Germanis Veltlevner/Passauner, Traminium, & Vernaciolum vocantur, vt scribit Althamerus in suis, ad Taciti Germaniam Commentariis. Vide *Rhetico*.

Rhatinum ῥαιτινον, Dalmatiæ opidum, Dioni 56. *Rataneum* Plinio est.

Rhaga, vide *Rageia*.

Rhagaa ῥάγαια, Ptolemæo Parthiæ vrbs.

Rhagaura ῥαγαυρα, Ariæ opidum, Ptolemæo cuius interpretes *Rhadgara* legunt.

Rhage ῥάγη. Coritanorũ vrbs, Ptolemæo, in Albione insula. Vide *Ratas*.

Rhages, a [1] Peneum amnem vrbs: decem fere millia à Larissa abest. Liuius 32. Vide *Rageia*.

Rhegia ῥαγεια, Ptolemæo Babyloniæ opidum.

Rhagiana, Gedrosiæ opidum, apud Ptolemæum. Sed *Rhapaua* ῥαπαυα, est in Græco codice.

Rhagma, vide *Carmania*.

Rhaia ῥαία, vrbs inter Scythiam, & Hyrcaniam Steph.

Rhama, vide *Arama*.

Rhamanita, Arabiæ Felicis populi mihi videntur, apud Strabonem ῥαμανῖται, sunt in Arabia Felici, Ptolemæo. sed *Arabanita* legunt eius interpretes.

Rhamatha, vide *Ramoth*.

Rhambacia ῥαμβακία, pagus circa Indi fluminis ostia, in Gedrosia. Arrhianus 6. Alex.

Rhambai ῥαμβαῖοι, Arabes Nomades, sunt circa Euphratem Strabo.

Rhamidaua ῥαμίδαυα, Daciæ vrbs. Ptolemæus. *Repicza* nunc, Lazio, R. P. R. 12. Sectione 2. cap. 1.

Rhamitha, vide *Laodicea*.

Rhamna ῥάμναι, Ptolemæo Gedrosiæ gẽs. vide *Siramna*.

Rhamnai, Arabiæ Felicis populi, apud Plinium.

Rhamnus ῥαμνοῦς, Atticæ pagus, Æantidis tribus. Strabo, Ptolemæus, Stephanus, Plinius, Maximus Tyrius, & Plutarchus in Phocione, & Demosthene. Est Beotiæ vrbs, apud Solinum. Cretica item insula, circa Hierapytnam, Plinio auctore. Cretæ opidum littorale: Ptolemæo. Mediterraneum, Plinio.

Rhamnusius, Seodræ mons. Vibius.

Rhanda ῥάνδαι, Drangianæ gens: apud Ptolemæum. *Darandæ* interpretibus.

Rhandamarcotta ῥανδαμαρκόττα, Ptolemæo, lib. 7. regionis; 8. autem vrbis est. in India extra Gangem.

Rhapaua, vide *Ragiana*.

Rhaphaca, vide *Deputha*.

Rhaphaim ῥαφαειμ, Gigantes, Palæstinæ gens. Genes. 14. Iosue 12.

Rhaphanea ῥαφανέα, Syriæ vrbs, Cassiotidis regionis: Ptolemæo & Stephano.

Rhaphia ῥαφία, habent Ptolemæus, Polybius, & Strabo, Phœniciæ vrbem, eandem esse cum *Rhaphidim* (de quo in Sacris) vult Becanus. *Rhaphea* Plinius legit: *Raphia* Liuius: *Rapa* Antoninus. In maritimis circa Anthedonem est Ioseph. 15. Antiq. 11.

Rhappha

Rhappha ῥάπφα, Indiæ extra Gāgem vrbs. Ptolemæus.

Rhapses ῥαψεῖς, apud Ptolemæū sunt Persidis populi.

Rhapte ῥάπτα, metropolis Æthiopum, Stephano. & ibi *Rhaptus* fluuius. Vide *Raptum.*

Rhaptum, vide *Raptum.*

Rhaptus, vide *Rhapta.*

Rharentus ῥάρεντος, Italiæ vrbs: Stephano.

Rharium ῥάριον, campus in Eleusine. Stephanus. *Raria* ῥαρία, est Pausaniæ, & Plutarcho in Præceptis Conuiualib. vbi arationem sacram faciebant Athenienses. Vnde Raria Ceres.

Rhatacensii ῥατακήνσιοι, Daciæ gens: Ptolemæo. In horum agro hodie adhuc locus *Retek*, auctore Lazio.

Rhateni, vide *Rhatheni.*

Rhatini ῥατινοὶ, apud Ptolemæum est Arabiæ Felicis gens.

Rhatomagus ῥατόμαγος, Neruiorum vrbs est Ptolemæo in Gallia Belgica. Interpretes Latini eam Subanectis (aut, vt alius codex, Vbanactis) populis adscribunt. quos Græcus codex ignorat. *Rouen* hodie hoc loco est. Non est Ratomagum Antonini. Vide *Augustomagus*, & *Latomagum.*

Rhatostatybius ῥατοστατύβιος, Albionis insulæ fluuius: Ptolemæo. *Taue* fortè hodie, vel *Taf*, vt habet Camdenus. Humf. Lhuydus putat hoc vocamen, ex duobus librariis coaluisse. Rhatosta itaque 𝔜𝔰𝔱𝔴𝔶𝔱𝔥, & Tybius *Albertini* interpretatur.

Rhatta ῥάττα, Babyloniæ vrbs: apud Ptolemæum.

Rhaucus ῥαῦκος, Cretæ mediterranea vrbs: Stephano, & Æliano. qui & *Rhacos* legit. Vide *Dianæ* Templum.

Rhauda, vide *Randa.*

Rhaudas, Persiæ vicus videtur apud Polyænum, libro 7.

Rhauena ῥαουήνη, Armeniæ Minoris præfectura; Ptolemæo. *Arauena* legunt interpretes.

Rhaugara, vide *Rhagaura.*

Rhauium ῥαούιον, flumen Hyberniæ. Ptolemæus. Camdenus inuersis litteris pro Banium sic scriptum putat. & hodie *Banny* nominari ait. fides sit penes illum.

Rhaunathi Vicus ῥαυνάθι, Arabiæ Felicis, ad sinum Arabicum: Ptolemæo.

Rhauraris ῥαύραρις, Straboni, *Arauris* ἀραύρις, Ptolemæo, Galliæ Narbonensis fluuius, qui Pomponio *Araurar*is dicitur. Hodie à Poldo *Aude*; & à Clusio & Bellefo-restio *Erhaud* vocatur.

Rhauzium ῥαύσιον, Dalmatiæ metropolis, apud Cedrenum & Curopalatem Ragusium an sit, subdubito; ex Zonara. Vide *Epidaurus.*

Rhax, vide *Rax.*

Rhazunda ῥαζοῦνδα, Ptolemæo Mediæ oppidum: *Rhemen* à Nigro nominatur.

Rhe, locus circa Armeniam: Cedreno, & Curopalati.

Rhea ῥέα, Ptolemæo Margianæ vrbs.

Rhee ῥέης, Mons, circa Hellespontum. Strabo. *Rhea* Sedes, colles sic dictus, in Thebaide Bœotiæ. Polyænus 2. *Rhea* Sinus, circa Ionium mare videtur apud Æschylum, in Prometheo. vide *Ionium.*

Rheba, vide *Rhæba.*

Rhebas ῥήβας, Bithyniæ fluuius, ex Mysio Olympo monte oriens, & circa Psillidis ostia in Mare Euxinum erumpens; Dionysio, Appollonio & Eustathio auctoribus. *Rhebanus* ῥηβανὸς, vocatur apud Orpheum. Plinius eum quoque *Rhoesum* dictum scribit. *Rhebaus* ῥηβαῖος, ab Apollonio idem appellatur. Apud Dionysium *Rhebantia* quoque regio circa huius ostia describitur. Hūc fluuium etiamnum hodie *Ribas* vocari P. Gyllius testis est. Hunc Rheban scribit Apollonii Scholiastes etiam *Salmydessus* appellari, quòd cum hoc flumine confluat. Homeri *Rhesus* ῥῆσος, etsi eum à iunioribus cum dicto videam confundi, alius est: hunc enim Ida mons effundit, eumq; Demetrius apud Strabonem *Rhoitem* ῥοίτην, vocatum quòq; tradit. Huius vestigia Plinii tempore nō apparebant.

Rhechath ῥηχάθ, Palæstinæ locus. Iosue 19.

Rhecensis ῥηκένσις, episcopus Cresconius nominatur in Canonibus concilii Carthaginensis. qui Becenam βεκένην ecclesiam inuaserat. Vide *Bulle Regia.*

Rhechius ῥήχιος, Græciæ fluuius. non longè à Thessalonica in mare effluens: Procop. 4. Ædific.

Rhechoboth, vide *Rhooboth*.

Rhedones ῥήδωνες, Galliæ populi, sunt apud Ptolemæum & Cæsarem; ex iis qui Armoricæ vocantur. *Rhenez*, in Britannia, Orontio. in huius agro abbatia quoq; est *Rhedon* nomine: cui hoc nomen magis quadrare scribit Pet. Saniulianus. *Redonicam* vrbem, & regionem habet Greg. Turonensis.

Rheganna, vide *Beganna*.

Rhegedora ῥηγέδωρα, Cappadociæ vrbs: apud Porphyrogennetam.

Rhegenses, vide *Rhegium*.

Rhegepodautos ῥηγεποδαυτος, Constant: Porphyrogennetæ vrbs in Cappadocia.

Rhegianum ῥηγίανον, Ptolemæo, Mæsiæ Inferioris opidum, quod Niger *Rosi* appellat.

Rhegias ῥηγίας, Cyrrhesticæ regionis vrbs, in Syria: Ptolemæo. *Regia* interpreti.

Rhegina, vide *Regina*.

Rhegini, vide *Aschanaxi*.

Rheginum Saltum vocari à Solino & Plinio, scribit Gab. Barrius, & locum esse in agro Synopolis Calabriæ regionis, qui hodie *Petrona* nominatur. Silua est in quo marmor effoditur.

Rhegium Iulium ῥήγιον ἰούλιον, Ptolemæo Brutiorum vrbs; (Siciliæ D. Hieronymo in locis Hebraicis) Cum aspiratione in prima scribi, vult Manutius in sua Orthographia. Hanc Strabo lib. 6. à Dionysio rege solo æquatam, & à Dionysio iuniore eius partem restauratam scribit, & *Phœbia* φοιβία, dictam. Idem coloniam ab Augusto factam addit. *Aschenaz* olim dictam, docet ex Iosepho Gabriel Barrius. Idem addit eam ab Antiocho apud Halicarnasseum *Neptuniam* siue *Posidoniam* appellatam. Probus Grammaticus in vita Virgilii dicit ex Catonis Originibus incolas *Taurocinos* à flumine præterfluente nominatos. Huius descriptionem lege 12. Variar. apud Cassiod. Hodie *Rezzo* vocatur, Leandro teste. *Rheginam* hanc regionem vocat Eustathius. & *Rheginos* Saltus habet Solinus. *Rhegium Lepidi*, Galliæ Togatæ vrbs. Ptolemæus *Rhegium Lepidium* ῥήγιον λεπίδιον coloniam vocat. *Forum* Lepidi eò olim fuisse scribit Festus. sine aspiratione in prima scribendum, docet in sua Orthographia Manutius. Hodie *Reggio* a Leandro dicitur; in Lombardia Cispadana sita est. *Rhegium*, locus Thraciæ circa Byzantium, (vt videtur) iuxta quem lacus Myrmex μύρμηξ, dictus. Iuxta, eoque est vrbs Athyras. Procop. 4. Ædificiorum. *Rhegium* Constantinopolis arcem vocat Agathias 5. aut vt Leunclauius habet (ἐπίνειον) vrbis nauale. Idem (ant hallucinor) confundit hoc Rhegium cum Athyra & Melantiade, contra sententiam Procopii: cui diuersa sunt Athyras & Rhegium. Et quæ idem de Pontibus, propriè sic dictis, narrat, malim ad Pontem à Iustiniano Imp. factum, appellatiuè referri; ex dicto Procopii loco. *Rhegium*, videtur quoque locus Galliç Narbonensis aut Liguriæ, apud Gennadium de Scriptorib. ecclesiasticis, & Eustathium. Lapideum enim campum, inter Massiliam & Rhegium ponit. Horum Rhegensium meminit Sidonius. *Riez* apud Cœnalé est. *Rhegium* Græciæ etiam vrbs: Stephano.

Rhegma ῥῆγμα, locus Ciliciæ, est Straboni, ad Cydni fluminis ostia. Est & sinus, sic dictus: in Persico sinu. apud Stephanum. Ptolemæo est vrbs, in Arabia Felici: ad Sinũ Persicum.

Rhegusca, vide *Rugusci*.

Rhete ῥήτη, Troadis mons: Straboni 13.

Rhemeni, Persarum populi: apud Zosimũ 3. *Rheseni* habebat ora libri.

Rhemi ῥῆμοι, Galliæ populi, Cæsari Straboni, & Ptolemæo: *Remi* Fœderati sunt Plinio. Primaria horum vrbs nomen *Rems* hodie retinet.

Rhemnia, Plinio opidum, in Æthiopia sub Ægypto.

Rhene ῥήνη, Ptolemæo & Plinio Maris Ægæi insula est. A Strabone *Rheneia* ῥήνεια, dicitur. Stephano ῥηνίς, ῥήνη, & ῥηναιεύς, &c. [illegible] tur Plinius eam quoque *Artemitem*, & *Celadussam* appellat. Hodie *Phermene* nominari, testis est Nicolaus Sophianus. Scholiastes Theocriti, vt scribit eius interpres Winsemius, dicit hanc Rheneiam & Delum eandem esse, iunctas enim fuisse à Polycrate Samiorum rege ait. hoc quoque Plutarchus & Thucydides tradit. Bordonius in suo opere insulari, docet hodie vtram que vno nomine *Sdiles* vocari. vide *Rauenna*.

Rheni ῥῆνοι, populi ad Rhenum fluuium habitantes: Stephano. Rhyngeuwer [illegible] posse

posset hodie dicere. *Rhenos* Fœderatos habet etiam Plinius lib. 4. cap. 17. vbi alii codices *Remi* legunt.

Rhenis, & *Rhenitus*, vide *Rhene*.

Rhentani, Dalmatiæ populi videntur apud Cedrenum, & Curopalatem. Vide *Rentani*.

Rhenus ῥῆνος, nobilissimus Germaniæ fluuius; Rhyn vulgo vocatur. Virgilius Æneid. lib. 8. hunc Bicornem cognominat; & rectè: eius fontes innuens. Asinius apud Strabonem duo ei tribuit ostia, reprehenditque eos qui illi plura tribuunt. In duos amnes diuidi, apud Principium agri Batatiui, Tacitus etiam auctor est, qui addit cum & nomen & violentiam cursus, donec Oceano misceatur, seruare. Idem dicit versus Galliam ripam ab accolis *Vahalis* dici, moxque id vocabulum mutari Mosa flumine. Mela etiam ad dextram & sinistram spargi, atque ad dextram Fleuo vocari ait. In Plures diffluere partes, & multas insulas efficere, multisque capitibus in Oceanum effluere, scribit Cæsar: & cum Mosa confluere. Tria olim ostia habuisse, quorum vnum hodie obstructum est, pro comperto habemus, quæ rectissimè a Ptolemæo *Occidentale*, *Medium*, & *Orientale* vocantur. Sed & optimè videtur ea descripsisse Plinius lib. 4. cap. 15. qui duo eius ostia nominat, *Fleuũ*, & *Helium*: medium verò inter hæc, nominis sui custodire alueum dicit. Idem cum Cæsare & Tacito in amnem Mosam spargi tradit. Medium Rheni ostium Taciti, etiamnum nomen seruat, sed hoc est quod obstructum esse dicimus. Hæc ostiorum nomina, vide suis locis. Vnum ostiorum Rheni, quo nempe per barbaros fluat, *Iambal* vocari, scribit Seruius Honoratus. *Rhenus*, Boiorum in Flaminia fluuius Plinio. Hunc non ineptè Paruum Rhenum appellat Sil. Italicus libro 8. *Paruique Bononia Rheni*. Bononiam enim vrbem & hodie perfluere, & *Reno* ab accolis vocari obseruauimus.

Rherigonius ῥηριγόνιος, Sinus Albionis insulæ. Ptolemæus. Vide *Rhetigonium*.

Rhesaena, vide *Gordiani* Sepulchrum.

Rhesala ῥεσάλα, Vmbricorum opidum: Stephano. Vide *Rhesaleni*.

Rhesapha ῥησάφα, Palmyrenæ opidum: Ptolemæo, per Æ. in prima, interpretibus.

Resthipha, ῥεσιφα, Mesopotamiæ vrbs. Ptolemæus.

Rhescynthius ῥησκύνθιος, Thraciæ mons: Nicandro in Theriaca. A quo Iuno Rhescynthia. Opidum sic dictum ibidem. vt scribit eius Scholiastes.

Rheseni, vide *Rhemeni*.

Rhesina ῥήσινα, vrbs circa Aborum fluuium: Stephano. Mesopotamiæ est, in Antiocheno concilio. *Rhisina* vel *Rhæsena* Ptolemæi puto. vbi *Rhesina* quoque legunt interpretes. Vide *Rehimena*, & *Dasem*.

Rhesium ῥήσιον, locus extra Byzantii vrbem. vbi nunc Ædes magni Theodori. Suidas. Geminato SS. scribit Procopius. 1. Ædific.

Rhesperia Plinio insula circa Ioniam.

Rhessa ῥῆσσα, Idumææ vicus. Iosephus Antiquit. 14 cap. 25.

Rhessium, vide *Rhesium*.

Rhesus, vide *Rhebas*.

Rhetani, vide *Arabia*.

Rhetico, Germaniæ mons, inter altissimos à Pomponio numeratus. Scudus Prettigouwerberg appellat. In Heluetia est. *Rhetica Iuga* vocantur à Tacito & Plinio.

Rhetigonium ῥητιγόνιον, Nouantum vrbs, in Albione. Ptolemæus. ῥεριγόνιον, erat in M. S. codice, & melius fortè: nam ad Rherigonium sinum est. *Girgenij* à Camdeno nominatur.

Rheucus ῥεῦκος, Arcadiæ mons: apud Pausaniam.

Rheunus ῥεῦνος, apud Pausaniam Arcadiæ Vicus.

Rhibii ῥίβιοι, Scythica gens: Ptolemæo: intra Imaum.

Rhidacus, vide *Zioberis*.

Rhigia ῥιγία, Hiberniæ vrbs: Ptolemæus. Et ibidem, apud eundem, *Rhigia* Altera, ἑτέρα, hæc Mercatori Limburg videtur. Camdenus autem putat hunc locum *Reglis* dici, in S. Patricii vita. & vulgo Patricii purgatorium. *Rhegia* ῥηγία, legebat M. S. Codex.

Rhigitum ῥήγιτον, Sabinorum vrbs; Halicarnasseo s. Regillum vertit Gelenius: cui adsentitur Sylburgius. Vide *Regilla*.

Rhigodunum ῥιγόδουνον, Brigantum vrbs, Ptolemæo; in Albione insula *Rippon*, Humf. Lhuydo.

Rhigosagus ῥιγόσαγος, vide *Ægosaga*.

Rhigusca ῥιγουσκα, Rhætiæ gens : apud Ptolemæum.

Rhimosoli, Sarmatiæ Asiaticæ populi. Plinius.

Rhina, vide *Roma*.

Rhinocorura ῥινοκούρουρα, Ptolemæo & Iosepho Ægypti vrbs est. *Rhinocolura*, per L. in penultima, habent Strabo, & Plinius. Hæc Nigro *Pharamica* vocatur. Non sunt duæ Rhinocoluræ, etsi persuasum hoc doctissimo Baronio Est enim tantùm hæc vna, quę in confinibus Syriæ & Ægypti. quo nomine vel in hac vel illa pro scriptorum sententia constituitur.

Rhingiberi ῥιγγίβηρι, Indiæ extra Gangem vrbs. Ptolemæus.

Rhinnea, insula Arabiæ Felicis, versus plagam Orientalem. Plinius.

Rhion, vide *Rhium*.

Rhipe, vide *Rhipa*.

Rhipæi montes, ῥιπαῖα, olim dicebantur, postea *Obii* ὄβια, nunc verò *Alpes*. Sic Athenæus lib 6. cap. 4. Fluuius hoc tractu hactenus *Oby* nomen retinet. De quo agimus ad Europæ veteris tabulam theatri nostri. Nugas puto apud Seruium ad 9. Æneid. vbi distinguit inter Ripæos & Riphæos. *Riphæas* syluas habet Isidorus. vide *Hyperborei*, & *Hercynia*.

Rhipe ῥίπη, Statius 4. Thebaidos: *Rhipeque & Stratia, ventosaque donat Enispe*. Peloponnesi vrbes tres sunt, apud Pausaniam. Apud Eustathium & Homerum β. Ἰλιαδ. Rhipæ ῥίπη, sunt. Vide *Rhypa*.

Rhipes, vide *Rhypa*.

Rhiphatai, vide *Paphlagonia*.

Rhisina, vide *Rhesina*.

Rhisinum, vide *Rhizinum*.

Rhispia ῥισπία, Pānoniæ Superioris vrbs. Ptolemæus *Fering* est in Tabula Hungariæ Lazii. sed *Rekasburg* eidem 12. R.P.R.

Rhisus, opidum Magnesiæ, in Græcia: Plinio.

Rhiti ῥεῖτοι, Aquarum scatebræ, quæ ab Euripo, ad Eleusinem, & inde in mare effluunt. Pausanias.

Rhitia ῥιτία, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, Ptolemæo. *Aripa* vocatur in Latinis codicibus.

Rhittium ῥίττιον, Ptolemæo Pannoniæ Inferioris opidum. *Salonchemen* est Mario Nigro, & Simlero. sed *Ratza* Lazio Niger dicit situm ex aduerso Tibisci, in Da[illegible] ingressus. Simlerus putat *Ritti* ab A[illegible]no, & *Ridli* in libro Notitiarum d[illegible]

Rhitum ῥεῖτον, locus, circa Isthmum Corinthiacum, maritimus videtur: apud Thucydidem 4. Duo circiter milliaria nostratia distat à Corintho, ait W'iusemius, ad Thucydidem.

Rhithymna ῥίθυμνα, Cretæ insulæ vrbs, Ptolemæo, quæ *Rhetima* Sophiano & Bellonio. vide *Rhytium*.

Rhium ῥίον, & *Antirrhium* ἀντίρριον, Ptolemæo duo Græciæ promontoria, quibus clauditur Sinus Corinthiacus. *El Stretto delli Castelli de Lepanto* interpretatur à Castaldo. *Rhium* in Locrensi regione est, quod & *Rhium Molycrium* μολύκριον, nominari, scribunt Strabo & Stephanus. *Drepanum* δρέπανον quoque vocatur, Ptolemæo auctore. Hoc hodie *Trapani* appellari, & *Antirrhium Galata*, scribit Niger. Pinetus autem tradit Antirrhium nunc *Cabo Scandreri* nomen habere. Pomponio, (ne hoc lateat lectorem,) *Rhium* hoc loco non promontorium, sed Fretum, quod est inter hæc duo promontoria, vocatur. Cui etiam Liuius suffragatur, qui dicit hoc fretum eo nomine ab incolis indigitari *Calydonium* Fretum vocat Heliodorus 5. Ego hoc Fretum suspicor hodie *Stretto di Lepanto*; & Promontoria, *Castelli di Lepanto* nominari. *Rhium* etiā Corsicæ promontorium: Ptolemæo. item Messeniæ vrbs, Tænaro opposita: Straboni & Stephano.

Rhiusiaua ῥιουσιαουα, Germaniæ vrbs Ptolemæo, iuxta Danubium. 𝔊𝔢𝔫𝔤𝔢𝔫 putatur, à Villanouano.

Rhixana, vide *Rhizana*.

Rhizaum, vide *Rhizus*.

Rhizala ῥιζάλα, Ptolemæo Taprobanæ portus.

Rhizana ῥιζάνα, Dalmatiæ vrbs: Ptolemæo. Etiam Gedrosiæ: Item Arachosiæ: eidem. sed ῥιζάνα in Arachosia legit Græcus codex.

Rhizenia ῥιζηνία, Cretæ vrbs: apud Stephanum.

Rhizinium Plinio, *Rhisinum* ῥίζινιον, Ptolemæo, *Rhizo* ῥίζων, Polybio & Liuio dicitur. *Birziminium* ab Antonino ut [illegible] credit

credit Simlerus. Hodie *Risano* vocari scribit Niger. *Catharo* ait Volaterranus. qui etiam Strabonis *Sinum Rhizonicum*, *Golfo de Cathero* nominat. In Illyria est. *Rhizon* ibidem quoque fluuius: Polybio, & Stephano.

Rhizis 'ῥίζις, Troglodytarum magnum promontorium: Stephano.

Rhizon, vide *Rhizinium*.

Rhizophagi 'ῥιζοφάγοι, Æthiopiæ populi; Astaboram & Astapam fluuios accolunt. Diod. Siculo. *Eliitλαιοι*, quoque vocantur, Straboni libro 16. Hi Rhizophagi apud Indos ad Estabaram fluuium (vt vertit Pet. Gyllius) statuuntur ab Æliano libro 17. Animalium. In Gesneri codice Græco excuso. ἰσμμενον habetur: sed Astaboras ἀσταβόρας, legendum esse, patet ex Plinio, Mela, Strabone, & Ptolemæo, qui ad hunc Astaboram, qui pars Nili est, hos Rhizophagos quoque describunt. Ex hoc Æliani loco (& etiam aliis, vt lib. 16. cap. 33. vbi Lybiam Indis vicinam dicit.) intelligitur Æthiopas qui ad Nilum fluuium habitant, etiam Indos vocari: atque Virgilium libro 4. Georgicorum non citra veterum auctoritatem hos quoque Indos (sed coloratos, ad aliorum differentiam) nominasse. Huic assentitur Procopius 5. Ædificior. vbi dicit, Nilum ex Indorum montibus effluere. ergo Æthiopiam Indiam vocat. Higinus quoque Thebas Hecatompylas in India describit. & Lib. Limitum scribit Indos habitare ab Ægypto vsq; ad Oceanum versus Æquinoctialem. Vide *Æthiopes*.

Rhizus ῥιζοῦς, portus Cappadociæ, supra Trapezuntem: Ptolemæo. ῥίζαιον est apud Procopium, de Ædificiis 3. & de bello Persico 2. item Agathiam 5. *Erisse* nunc vocari auctor Leunclauius. Thessaliæ vrbs est Straboni, & Stephano.

Rhoali, populi Mesopotamiæ cohærentes: Plinius.

Rhoara ῥόαρα, Parthiæ vrbs: Ptolemæo.

Rhoas, Colchidis fluuius; apud Plinium. Vide *Laodicea*.

Rhobasci ῥοβασκοι, Ptolemæo populi Scythiæ intra Imaum. Per O. in medio legunt interpretes. Horum meminit quoq; Æthicus, Orosii vt sic dicam simia. quo loco hic tamen Roxolanos habet.

Rhobea ῥόβεα, loci nomen apud Stephanum.

Rhobodunum 'ῥοβόδουνον, Germaniæ opidum, habet Ptolemæus. ἰουέρδουνον, legit idē lib. 8. Geographiæ.

Rhobogdium 'ῥοβόγδιον, Hiberniæ promōtorium. Et ibidem Rhobogdii populi: apud Ptolemæum. Inter hos *Rabogh* viculus hodie exstar, vt refert G. Camdenus.

Rhobonda 'ῥοβόνδα, Ptolemæo vrbs, in Mauritania Cæsariensi.

Rhobosci, vide *Rhobasci*.

Rhoda, apud Liuium Hispaniæ vrbs est, *Rhode* 'ῥόδη, Stephano. *Roses*, Taraphæ, & Morali. *Rhodopen* 'ῥοδόπην, Strabonis, & *Rhodipolin* 'ῥοδίπολις Ptolemæi esse puto, Indigetorum, in Hispania Tarraconensi vrbē. Pro Rhodope & Rhodipolis, diuisim scribēdum *Rhode* Polis, annotauit Casaubonus. Villanouanus scribit, *Albam* Plinii esse, & hodie etiamnum *Roda* appellari. *Rhoda*, etiam Galliæ Narbonensis opidū, vnde Rhodano fluuio nomē. Plinius. *Foce de Rhore* vocat Dalechampius.

Rhodæ, vide *Rudiæ*.

Rhodagani 'ῥοδαγᾶνοι, Ptolemæo: *Rhogandani* interpreti, Taprobanæ gens.

Rhodana, Indiæ opidum: Plinio.

Rhodantum, vide *Rodantum*.

Rhodanus 'ῥοδανὸς, Ptolemæo & aliis, Galliæ celebris fluuius, non longè à Danubii & Rheni fontibus oriens, in Mare mediterraneum se exonerat. *Rhosne* hodie vulgò nominatur. *Eridanum* eum vocat Oppianus in Alieuticis libro 4. & Philostratus in Vitis Sophistarum. Æscylus apud Plinium scribit in Iberia, (hoc est in Hispania) *Eridanum* fluuium esse, eundemque vocari *Rhodanus*. *Eridanum* habet Ioannes Tzetza quoque in Celtica regione, circa Pyrenæos montes, vnde Herculem profectum in Libyam addit, Chiliade 2. numero 36. Hunc Rhodanū septem ostiis in nostrum mare euolui, scribit Apollonius in Argonauticis. quinque Sext. Auienus, tria illi tribuit Plinius. duo tantùm Ptolemæus. Sed consule de his Strabonē libro 4. Quinque aut pluribus, hodie se in mare effundere videtur. Rhodanum Pomponius 3. cap. 3. nominat inter Germaniæ flumina (vt hodie obiter annotē) falsò. librariorum potius auguror, quàm Pompo-

nii errore. hic idem enim supra 2. cap. 5. eum verè inter Galliæ flumina describit. Rhenus itaq; pro Rhodanus legendum ibidem existimo. vide *Eridanus.*

Rhodanusia, vide *Lugdunum.*

Rhode fluuius: Plinio. Circa Axiaces, in Sarmaria Europæa. vide *Rhoda.*

Rhodentum ῥοδέντον, in Cappadocia Asiæ Minoris locus. Const. Porphyrogenneta.

Rhodia, vide *Rhodiorum* Colonia.

Rhodiorum Colonia, Lyciæ regionis opidum, quod nunc *Machri.* sic Mar. Niger Eam vult, ni fallor, quam Strabo & Ptolemæus *Rhodiam* ῥοδία, Plinius *Rhodiopolim*: & App. 4. Ciuilium, Rhodiorum Castellum appellat. *Rhodiorum* fons, in Chersoneso. Seneca in Naturalib.

Rhodius ῥόδιος, Troadis fluuius, ex Ida monte erūpens: Homero λ Ιλιαδ. & Hesiodo in Theogonia. Plinius scribit eius vestigia suo tempore non apparuisse. Nunc *Dardanum* vocari scribit Helychius.

Rhodoe ῥοδόη, Indica vrbs. Stephanus.

Rhodope ῥοδόπη, Thraciæ mōs, Ptolemæo; *Valiza*, Kithaymero. *Czernanwertz*, Lazio vocatur. qui alio in loco *Curiorowitze* & *Vasigluse* nominat. Ioniæ etiam vrbs *Rhodope*, apud Stephanum. Vide *Roda*, & *Thracia.*

Rhodophores, vide *Ptolemais.*

Rhodopolis ῥοδόπολις, Colchorum opidū: in Authenticis, & apud Agathiam.

Rhodostolon, vide *Durostolon.*

Rhodumna ῥοδουμνα, Segusianorum vrbs: Ptolemæo. in Gallia Lugdunensi.

Rhoduntia ῥοδοῦντια, regio iuxta Oeten: Stephano. Oetæ montis cacumen sic vocat Liuius 36. Siue Thermopylarum, vt Strabo habet 9. munitum castellum.

Rhodus ῥόδος, Carpathii maris insula, Apollini olim sacra. Hodie *Rodo* & *Rodes* etiamnum dicitur. Hæc prius *Ophiusa* ὀφιοῦσα, & *Stadia* σταδία, postea *Telchinis* τελχινὶς, dicta fuit Strabone auctore. Item, vt Plinius tradit, *Æthrea*, (αἰθραία, Stephano) *Trinacria*, *Corymbia*, *Poeessa*, & *Atabyria*: à monte, vt puto insulæ, qui à Strabone ἀταβύριον dicitur. *Pelagia* Antonino quoque dicta. & *Lindus* Suidæ. *Tripolim* à tribus vrbibus, Rhodo, Ialyso & Camiro, dictam quondam, habet Natalis Mythologia. Sophianus eam quoque *Caphyrida* καφυρίδα, appellat. Hebræis *Dodanim*, vel *Rhodanim*, Ar. Montano teste. Est & vrbis in eadem nomen *Rhodus*, quam insulæ opportunitate, operum nobilitate, nauigandi solertia, & naualibus victoriis celebratam, scribit Gellius. In hac insula fuit Solis statua, colossi magnitudine, & inter septem mundi miracula celebrata, à qua incolæ, (si Michaeli Glycæ, Zonaræ, & Eustathio credendum sit) *Colossenses* dicti fuere. *Colassenses* per A. in secunda legit Suidas. Alii enim magis verè scribunt Colossenses esse, qui Colossas Phrygiæ vrbem habitant. *Rhodos* etiam regiuncula in Laconica est, auctore Pausania. Vide *Ialysus*, & *Colossa.*

Rhodussa ῥοδοῦσσα, Argiæ vrbs; Stephano. Insulæ proxima Cauno, Rhodiorum, est apud Plinium. Idem Rhodussas duas insulas habet in Propontide. Vide *Rhosphodusa.*

Rhoebon, Bithyniæ fluuius, in Euxinum mare effluens. vt tradit in suo Periplo, Arrhianus.

Rhœdias, fluuius in Macedonia. Plinio.

Rhæsus, vide *Rhebas.*

Rhœteum ῥοίτειον, vrbs Troadis: ad Hellespontum. Pomponio, Straboni, Solino, Stephano, Thucydidi, & Virgilio. Item promontorium: ibidem. quod *Peskiam* à Turcis vocari, tradit ad Xenophontem Leunclauius. vide *Sigeum*, & *Rhytium.*

Rhœtia ῥοιτία, Bactrorum vrbs. Stephanus.

Rhœxus ῥοίξος, Ciliciæ nauale, ad ostia Sari fluminis. Stephanus.

Rhogana, vide *Gogana*, & *Rhotana.*

Rhogandani, vide *Rhodagani.*

Rhoge, insula circa Cyprum alicubi, Plinio. Alia iuxta Lyciam, Stephano.

Rhogmoi ῥωγμοὶ, Ciliciæ nauale. Stephanus.

Rhogomanis ῥογομάνις, Persidis fluuius, Ptolemæo. *Rhogonis*, apud Arrh. in libello rerum Indicarum vocatur. Sed huius cum Brisoanæ fluminis ordo apud alterutrum inuersus est. Libentius Arrhiano astipularer, (quod nauigationem de loco ad locum tam diligenter describat;) nisi Ptolemæus Ammianum haberet commilitonē. Vereor autem seductum Ammianum à Ptolemæo.

Rhoi, vide *Scytha.*

Rhoites, vide *Rhebas*.

Rhomandui, vide *Veromandui*.

Rhombites ῥομβίτης, Sarmatiæ Asiaticæ fluuius, Ammiano, & Ptolemæo: Georg. Interianus scribit eum *Copa* vocari. Sunt duo, Magnus & Paruus apud Ptolem.

Rhombus, vide *Hebrus*.

Rhon ῥὼν, vrbs Gandarica apud Scythas. Stephanus.

Rhondæi ῥονδαῖοι, Thracica gens: apud Stephanum. Vide *Gondra*.

Rhonde, Sucandionque, locorum nomina, apud Festum.

Rhoob ῥοώβ, vt scribunt 70. interpretes, D. Hieronymus, & Chaldæus paraphrastes. *Rechob* legit Pagninus. Mansio Israelitarum in deserto. Num. 13. Iosue 19. 21. Iudic. 1. In quarto lapide Scythopoleos est D. Hieronymo. Idem aliam in tribu Aser habet.

Rhooboth ciuitas, quam condidit Assur. Genes. 10. ῥοωβὼθ 70. interpretibus. *Rechoboth* legit Pagninus. Plateas ciuitatis, interpretatur D. Hieronymus. *Oroba* Ptolemæi quidam putat. Idem Hieronymus aliam *Rooboth* describit, in Gabalena regione, iuxta fluuium. Vide *Escol*.

Rhopenses ῥοπεῖς, gentis nomen: apud Stephanum: ex Phauorino. An Pamphiliæ?

Rhopheas, vide *Alpheus*.

Rhos, gens Scythica, ad Arctoum: Taurum habitans. Cedrenus & Curopalates. Rusi, ni fallor.

Rhoscynus, vide *Ruscino*.

Rhosicus, vide *Rhossicus*.

Rhosium, vide *Rhosus*.

Rhosologia ῥοσολογία, Galatiæ opidum, Ptolemæo. Latini codices O. litteram præponunt. *Orsologiacum* Antonini putat Simlerus. Sed & hoc idem Antoninus alio in loco *Roslatiacum* vocat.

Rhosphodusa, Plinio insula est in Carcinite Sinu. *Rialme* eam hodie vocari, ait Pinetus. *Rossa* hodie insula hoc tractu est. Stephanus eam *Rhodussam* nominat, Pintiano auctore.

Rhossicus ῥωσσικὸς, Scopulus, Syriæ Issico sinui imminens: Ptolemæo: vnico S. legit Stephanus. *Rhosiorum* Montes Plinio. *Coryphaeus* à Polybio lib. 5. videtur nominari; vbi Seleuciam huic scopulo adiacentem describit. quam præter cæterorum Geographorum morem Ciliciæ attribuit. sic quoque Polyænus & Cedrenus. *Rhossicus Cabo Gangir* hodie dici, apud Nigrum legitur.

Rhosus ῥωσσὸς, Stephano: sed geminato SS. Ptolemæo & Cedreno. Syriæ siue Ciliciæ vrbs, ad Issicum sinum, inter Issum & Seleuciam. *Rosium* est Polyæno.

Rhossus, vide *Rhosus*.

Rhotalu, vicus Iordani finitimus, vbi longitudo Galilææ Superioris habet initium. Egesippus 3. vide *Mero*.

Rhotana ῥωτάνη, Stephano: Indica vrbs. *Rhogane* melius, in Aldino codice.

Rhotanum ῥώτανον, Corsicæ insulæ fluuius apud Ptolemæum. *Tauignani*, Leandro auctore vocatur, cui ego fidem facio, ex tabulis.

Rhotomagus ῥωτόμαγος, Ptolemæo Galliæ Lugdunensis vrbs, in Veneliocasiis. Non est ea, quam hodie *Roen* vocant. Vide *Ritumagum*.

Rhoxonocea ῥοξονοκεία, opidi nomen: Stephano.

Rhuacensii ῥυακήνσιοι, Sardiniæ gens: Ptolemæo.

Rhuada ῥουάδα, Arabiæ Felicis vrbs: Ptolemæo. *Rhabana* interpreti.

Rhuadis, vide *Adris*.

Rhuaditæ ῥυαδῖται, Marmaricæ Nomi gens. Ptolem.

Rhubo, vide *Rubo*.

Rhubra ῥοῦβρα, Corsicæ insulæ opidum: Ptolemæo.

Rhubricata ῥουβρίκατα, Lætanorũ in Hispania Tarraconensi opidum. Ptolem. Vide *Rubricatum*.

Rhubune ῥυβούνη, Ptolemæo vrbs in Libya interiori.

Rhucantii ῥουκάντιοι, Straboni Rhætica gens, in Heluetiis; vbi hodie *Prettigow*, & *Alspermont*, vt Seudus scribit. *Reichnaw*, *Reisnaw*, & *Reisnitz*, ex iis facit Wolfg. Lazius.

Rhuda ῥοῦδα, Parthiæ vrbs. Drangianæ quoque, Ptolemæus.

Rhudiana ῥουδιανὴ, Carmaniæ regio: apud Ptolemæum.

Rhuma, apud Plinium est Æthiopiæ sub Ægypto vrbs.

Rhunitata, vide *Thunitates*.

Rhus, in Attica vicus, sic dictus, quod ex imminentibus loco montibus, aqua in eum defluebat Pausanias.

Rhusa ῥοῦσα, palatium Cosroes regis, in Perside. Cedrenus.

Rhusium ῥούσιον, locus archiepiscopalis. In Sanctionibus pontificum Orientalium. ῥούσια est Callisto 14. cap. 39. In Thracia est Nicetæ. Idem cum Topino puto.

Rhuspina, vide *Ruspina*.

Rhusticana ῥουστικάνα, Lusitanę ciuitas. Ptolemæus.

Rhusuncora ῥουσουνκόρου, Ptolemæo est Mauritaniæ Cæsariensis ciuitas, *Rusucurro* Antonini, quæ *Ruscurium* fortasse Plinii.

Rhusurpensianus, ῥουσουρπενσιανός, episcopus Niuellus: nominatur in canonibus concilii Carthaginensis. In Mauritania Cæsariensi. Alio in loco *Rhusurreanita* ῥουσουῤῥεανίτης, legitur. Morelii codex habet *Rusurpensis* *Rusitensis* Collationi Carthag. An corrupta gentilia à Ruspis?

Rhutani ῥουτανοὶ Ptolemæo, *Rutheni* Cæsari, *Ruteni* Plinio, Galliæ populi sunt, qui hodie *Rouergne* regionem inhabitant, vt ait Belleforestius. *Rodes* eius vrbem, interpretatur Marlianus. hæc autem *Rutena* est apud Turonensem. *Rhutenos* alios esse, in Aquitania, de quibus Plinius 4. cap. 19. & alios de quibus 3. cap. 4. qui Ptolemæo, ῥουτανοὶ, annotauit Vrsinus ad 7. Belli Gallici, vbi Cæsarem vtrorumque meminisse putat. vide *Segodunum*.

Rhutubi, vide *Rutubi*.

Rhyacus ῥύαξ, locus Siciliæ maritimus, sub Ætna monte. Diodor. 14. Iuxta alueum Symethi fluminis est Iulio Firmico: & *Paliscum* nominat. ῥύαξ πηλώ, id est, cœnosus riuus, est apud Platonem in Phædone, nomen torrentis in Sicilia. Theophrastum de eo librum scripsisse, auctor est Laertius.

Rhyax, vide *Rhyacus*.

Rhybdus ῥύβδος, apud Stephanum Siciliæ regionis nomen.

Rhydda ῥύδδα, Arabum in Palæstina vrbs. Iosephus. Antiq. 14. cap. 2.

Rhyme ῥύμη, angiportus. Stephanus.

Rhymmici, Scythiæ intra Imaum montes. Ptolemæus. Vide *Scythæ*.

Rhymmus ῥύμμος, Ptolemæo auctore fluuius est Scythiæ intra Imaum. *Jaeick* vocat eum Mercator. *Roemnus* Marcellino est.

Rhymnus, vide *Alazia*.

Rhynche ῥύγχη, Euboeæ regio. Stephan.

Rhynchus ῥύγχος, id est rostrum, locus est circa Stratum Ætoliæ. vt refert ex Polybio, Athenæus.

Rhyndacus ῥυνδακὸς, Mysiæ Asiaticæ fluuius, apud Ptolemæum, & Plutarchum. Ex Olympo monte oriri, scribit Mela. *Lycus* antea dictus fuit, Plinio teste. *Megistus* μέγιστος, nunc dici, scribit Apollonii Scholiastes. *Lartacho* Nigro dicitur: *Lupidi* Castaldo. Sed *Lepadio* Leunclauio. *Vlubad* Turcis. Vide *Lopadium*. *Rhyndacus*, etiam vrbs, inter Phrygiam & Hellespontum: Stephano. Vide *Zioberis*.

Rhype ῥύπη, Achaiæ vrbs: Stephano & Straboni. cui & *Rhypidis* regio, quæ *Rypica* Thucydidi 7. *Rhypaum* ῥυπαῖον, Nicandro est. *Rhipes* ῥίπης, Herodoto in Clio. *Rhipes* ῥίπης, Pausaniæ. Vide *Rhipe*.

Rhypæi ῥυπαῖοι, Æthiopiæ sub Ægypto populi: Ptolemæo. *Orypæi* legunt interpretes.

Rhypara, insula vicina Samo. Plinius.

Rhypes, vide *Rhype*.

Rhysadius ῥυσάδιος, mons in Libya Interiori: Ptol.

Rhytium ῥύτιον, Cretæ opidum: Straboni, Plinio, Stephano, Æliano, & Homero, Ιλιαδ. β. *Rhœteū* est Virg. 3. Æneid. *Rhitymna* Ptolemæi puto.

Ribisca, vide *Cinesia*.

Ribuarii, vide *Ripuarii*.

Ribuarius pagus, Galliæ est, in vita S Remigii, apud Floardū. Apud eundē in Chronico describitur ad Ruram fluuium. *Ribemōt* vertit eius interpres.

Riccæa, vide *Dianæ* Templum.

Ricina, Britannica insula Ptolemæo, *Ricnea* Plinio, & *Riduna* corruptè Antonino, vt placet Camdeno: cui nunc *Racline* est. Vide *Ebuda*.

Ricinenses, Plinio sunt populi in Piceno; quos hodie *Recanati* habitare, scribunt Blōdus, & Volaterranus *Heluiam Ricimam* hanc vrbem olim quoque vocatam, indicat inscriptio vetusta, quæ Macerati est. Sed malè *Ælia*, & *Helia*, in nonnullis excusis libris legi-

legitur. A Pertinace enim Imp. cui Heluius prænomen fuit, Heluiam, non Eliam nominari, quis tam obtusus, vt hoc non videat?

Ricnea, vide *Ricina*, & *Ebuda*.

Ricomagum, Galliç vrbs, in Aruernis. Gregorius Turonensis, cap. 86. de Gloria Martyrum, & Surius in S. Amabilis vita.

Ricosa, vrbis nomen, si creditur Phocæ grammatico, de Nomine & Verbo.

Ricti, & *Ritti*, vide *Rhittium*.

Rudeɾιδν, Epiphanio insula est, inter Siciliam & Africam.

Riduna, vide *Ricina*.

Ridunum, vide *Moridunum*.

Riensis Prouincia, vulgò het landt van Ryen. Vide *Niuesdum*.

Risargica, insula vltima in Oceano Septentrionali, vbi tanta ventorum vis, vt ibi nihil viride aut floridum sit, vt refert Æthicus sophista M S. alius ab illo, quem Simlerus edidit.

Rigiacum, Ptolemæo Atrebatum vrbs; quo loco nonnulla excusa exemplaria *Metacum* legunt. quod etiam monuit Dinæus, qui *Arras* (vel, vt Flandri pronuntiant, Atrecht) ex ea facit. In Græcis tamen Ptolemçi codicibus *Origiacum* ὀριγίακον, habetur.

Riginia, vide *Erigon*.

Rigiomagum, vide *Rigomagum*.

Rignarium, vide *Remonium*.

Rigodulum, de quo sic Ammianus in principio lib. 16. *Per quos tractus nec ciuitas visitur, nec castellum: nisi quod apud Confluentes, locum ita cognominant, vbi amnis Mosella confunditur Rheno, Rigodulum oppidum est.* Ex hac descriptione posset quis Cobolentz indigitare, vt fecit Auentinus, & alii. Tacitus eius meminit lib. 20. vbi scribit hoc opidum montibus aut Mosella amne septum, vbi Cerialis Valentinum Belgarum ducem cepit. & idem Cerialem postero die hinc Coloniam Treuirorum ingressum scribit: ex quo Cobolentz illud non posse designare iudico, vt quæ à Confluentia quindecim milliaribus Germanicis distat, Pagum Rigol hodie dictum, per ausit loci situs, & nominis allusio: persuasionem confirmauit eiusdem loci Dominus Philippus Iacobus Hoefman, is enim, in prandio quo nos eodem in loco suis ædibus excepit, hunc pagum in authentico Dagoberti regis, Ridogulum etiamnum vocari testatus est. In eo authentico is rex donat hunc pagum cum aliis nõnullis, Ecclesiæ Maximini apud Treuiros; cui adhuc hodie subiicitur. Pro Rigodulo apud Ammianum; legit Rigomagum Accursius, & fortasse verius. cum Rigodulo enim Taciti, situs non conuenit.

Rigomagum, Antonino Italiæ vrbs, circa Segusianos, vt videtur. Alio in loco *Rigiomagum* legit *Rigomagensium* ciuitatem in Alpibus Maritimis, habet lib. Prouinciarum. *Rigomagum* vrbem Galliæ, habet Rob. Cœnalis, quam *Rieulx* in Vasconia interpretatur. Vide *Rigodulum*.

Rigusa, Carpetanorum vrbs, in Hispania. Ptol. Latinus.

Ringus, Pannoniæ opidum Lazio est, ex Eginartho, quod *Guzzing* hodie.

Rinuci, Galliæ Belgicæ populi: Plinio. Rhyngauwer Lazio, in R.P. Romana. Vide *Sunici*.

Riocharus, vide *Charistus*.

Ripa Alta, Antonino Pannoniæ inferioris vrbs est, *Tholna* hodie, si Simlero creditur. *Pentole*, ad Istri ripam. si Lazio. *Hohenstraß*, eidem alibi *Ripa Alta*, nunc *Conradcuza* habet Lib. Notitiar. in Valeria Ripensi. *Ripa Alta*. vel *Ripalta*, etiã Mesopotamiæ vrbs: in lib. Notit. vide *Littus* Altum.

Ripa Dextra, Ausonio, & lapide inscripto, dicitur totus ille tractus qui est ab ostiis Rhodani Narbonam vsque, vt Scaliger ad Mosellam eiusdem.

Ripa Prima, Rhætiæ opidum, in lib. Notit. quod alio in loco *Submontorium* cognominat. Antoninus etiam *Surmontorii* meminit. quod Simlerus & Lazius Hochenwartt interpretantur. *Sumuntorium* legit Velserus.

Ripæi, vide *Rhipæi*.

Ripampane, vide *Pampanis*.

Riparioli, vide *Ripuarii*.

Ripei Mõtes Arcadiæ. Seruius in 9. Æneid.

Ripepora, vide *Epora*.

Riplaces, sunt Põponio Asiæ populi: Scythiæ fortasse.

Riphearma, Arabiæ Felicis vrbs, apud Plinium. *Reama* vocatur Pineto.

Ripiani, sunt Danubii accolæ, apud Cæsarium Nazianzeni fratrem, in Dialogis.

legit, mallet restituere Turnebus. *Zephyrium* legit pro eo Gab. Barrius, in sua Calabria. Francisci Raphelengii codex pergameneus *Plemmyrium* habet, quod magis probo.

Romoria, vide *Remoxium*.

Romula, Liburniæ vrbs: Antonino. Radtschach est Lazio. vide *Roma*.

Romulea, Samnitum vrbs est Liuio, lib. 10. quam scribit à Decio captam & direptã. Stephanus *Romyliam ῥωμυλία*, vocat. Vide *Subromula*.

Romuleus mons, in Vrbe videtur; apud Treb. Pollionem, in Gallieno Imp. Marlianus dicit hodie *Palazzo Maiore* vocari.

Romulianum, locus Daciæ Ripensis, vbi sepultura Valerii Imp. à Romula matre sua, sic nominatus. Aurel. Victor. *Ramzaret* pagus hodie Lazio. Ad Filiseum Fluuium, infra Segodunum.

Romylia, vide *Romulea*.

Roncaliæ, nomen loci; in Codice lib. 4. Titul. 13. Vel *Ronchalias* lib. 2. Feudorum. Haud longè à Placẽtia super Padum est, auctore Othone Frisingensi. *Viruncalia* corruptè legit Lichtenauius.

Ronda, vide *Gondra*.

Ronillæ, colonia ducta à Latino Syluio. vt habet Libellus Originis Romæ, ab And. Schotto editus. Quid si legas Bouillæ?

Roob, regio cuius regem Syrum à filiis Ammon mercede conductum scribitur 2. Sam. 3. *Bethraab* legunt 70. interpretes. Circa Mesopotamiam fuisse ex Iosepho apparet. Vide *Rhoob*.

Rophanes, Asiæ populi, inter Scythas fortè, sunt apud Pomponium.

Ropicum ῥώπικον, Corsicæ opidum apud Ptolemæum. Hoc Pinetus *Rogela* vocat.

Ropluta, vide *Rhapluta*.

Rosa, Dalmatiæ vrbs: Cedreno & Curopalati.

Rosapha, circa Euphratem vrbs, Lib. Notitiar.

Rosarum, vide *Fundus*.

Roscianum, Antonino locus: *Rossano* hodie, ciuitas episcopalis, tribus à mari milliaribus. Auctor mihi Cels. Cittadinus. Vide *Russia*.

Rosea Campus, Varroni: *Rosea* Rura, Virgilio. Circa Velinum lacum. vbi sumen Italiæ, vt addit Varro.

Rosellanus Ager, circa Rosellũ in Tuscia. Liuius 10.

Rosellum, vide *Rusella*.

Rosetum, vide *Rusellana* Colonia.

Rosia, vide *Rhusium*.

Roslatiacum, vide *Resociacũ*, & *Rhosologia*:

Rossii, vide *Roxolani*.

Rostrata Villa, inter Romam, & Vriculum Antoninus.

Rostrum, vide *Rynchos*.

Rostrum Nemauiæ, apud Antoninum, inter Augustam Vindelicorum & Campodunum est. Simlerus Memmingen indigitat: Rooshoptem Lazius 12. R P. Romanæ.

Rosulum, Antonino Tusciæ mediterraneum opidum est; quod *Monre rose* à Leandro Alb. interpretatur.

Rotegiacum, vide *Alisium*.

Rota Mauritaniæ Cæsariẽsis ciuitas: Antonino. *Rotaria* D. August. est. Sed hoc ante me vidit Simlerus. *Rotariensis* meminit quoque Coll. Carthag.

Rotalianus Campus, circa Tridentum videtur: ex Diacono 3. Longobard.

Rothala, vide *Mero*.

Rotomagum, vide *Ritumagum*.

Rouesium, vide *Ruesium*.

Roxani ῥωξάνοι, populi, cuius satrapam Gauram trecentos annos vixisse, scribit Plutarchus, de Fluminib. Circa Tigrim fluuiũ.

Roxolani ῥοξολανοὶ, Sarmatiæ Europææ populi, apud Ptolemæum. *Basternas* Tacito esse, scribit Willichius. Roxolanos hodie *Ruthoniam*, *Russiam* Albam, & Meridionalem incolere mihi testatus est Mathias Niuius, Russus. Regni Polonici sunt, & Reussen vulgò appellantur. *Rossi* sunt Cedreno. *Russiam* à Danis *Ostrogard*, & *Cunigard* dici, auctor est Crantzius in Wandalic. *Roxolani* Dacis ab Oriente sunt: Iornandi. Vide *Basturnæ*, & *Scythæ*.

Ruates, vide *Oroates*.

Ruba ῥοῦβα, Cyrrhesticæ regionis in Syria vrbs: Ptolemæo. *Buba* in terpretibus. *Rubba* Guliel. Tyrio. episcopatus sedes est in Moabitis.

Rubeacum, vide *Rufacum*.

Rubea promontorium, cuius Plinius & Solinus meminit; Gerardo Mercatori Liuoniæ promontorium est, ad mare Balticum, Dagerort nomine. Becano autem Scandiæ pro-

promontorium Septentrionale est; versus Boream vltimum. quod hodie Warthuys vocant. Idem dicit ab eodem Plinio *Dumna* dici. Ego Rubeæ hoc promontorium hodie à nostris nauclcris *Nort Caep* (i. Septentrionale promontorium) nominari autumo.

Rubeus, vide *Rubra* Saxa.

Rubi, Antonino Italiæ locus, iuxta Canusium. An Ruffium Liuii? *Rubos* Italiæ vrbem, habet Seruius 1. Georgicorum. Apud Horatium quoque 1. Sermonum. *Inde Rubos fessi peruenimus.*

Rubicariensis Episcopus, in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vticens.

Rubicon ῥουβίκων, Ptolemæo, vel *Rubico* Suetonio, Lucano, & Plinio, Flaminiæ flumen; Italiæ quondam & Galliæ terminus. testis Appianus. Georg. Fabricius scribit hodie *Runcone* appellari: L. Albertus *Pisatello*. Hic hærerem, nisi hunc nodum mihi solueret Blondus. qui ita scribit, *Pisatellum nunc, qui sub Flaminia via, Ruconem qui supra accolunt, vocant.* Sed paulo aliter tamen de eo Gaudentius, in sua Gallia Cisalpina. Is enim dicit hac ætate à circumuicinis populis materno idiomate *Rugum*, paulo inferiùs *Rugosum*, nouissimè, non procul à finu, in quem influit. Pisciatellum ingreditur, per duo millia, iuxta Cisenam.

Rubigo Flamen in antiqua lucum Rubiginis ibat, Exsta canis flammis, exta daturus ouis. Ouidius 4. Fastor. Circa Romam erat.

Rubo ῥούβων, Sarmatiæ Europææ fluuius, teste Ptolemæo: qui hodie *Duna* nominatur, vt Peucerus autumat. *Dwina* fortè melius, vt Herbetsteinius legit.

Rubra Saxa, locus prope Romam, ex Cicerone, Philip. 11. in Seuero. circa viam Flaminiam esse, ex 3 histor. Taciti patet. à Strabone 5. ἐρυθρὸς, nuncupatur, qui eum circa Tibur describit. Nouem M.P. ab Vrbe fuisse, videtur ex Aurelii Victoris Cæsarib. Cauponam siue diuersorium esse, atque *Grotta Rossa* hodie nominari, scribit ad me Roma Celsus Cittadinus. *Rubras* habet Martialis 1 de hortis suis. pro iisdem, ni fallor. item Vitruuius 2. c. 7. vbi lapidicinæ. Liuio 2 *Rubra* Saxa etiam sunt, sed in Etruria videntur circa Cremeram, in Veientibus.

Rubrensis Lacus, Plinio, *Rubresus* Pomponio. Strabo, Suidas, & Stephanus, *Narbonensem* aut *Narbonitidem* Lacum vocant. Stagnum hodie videtur, ab Atacis fluminis ostia, in Gallia Narbonensi. Varrerius dicit lacum *Perpiniani*, aut *Vendres* hodie nominati. Non persuadet, quia Plinius cum Pomponio tradunt Ataeem fluuium (qui a Perpiniano longiùs abest) hunc lacum permeare.

Rubricatum ῥουβρίκατον Ptolemæo, & Pōponio Hispaniæ Tarraconensis fluuius, iuxta Barcinonem, *Lobregat* hodie dici, ex Nauagiero & Clusio habeo.

Rubricatus ῥουβρίκατος, Africæ Propriæ fluuius, apud Ptolemæum. videtur a Plinio *Armua* appellari. *Iadog* hodie nominari ex I. Leone mihi videtur. *Ladog* habet Castaldus. *Ardalio* & *Ardealio* vocatur hic Rubricatus apud Orosium, Diaconum & Freculphum.

Ruerum Littus, vocat Plinius 6. cap. 28. oram Arabiæ Felicis, ad mare Rubrum. Item 14. cap. 4.

Rubrum Mare, vide *Mare*.

Rubustini, Apuliæ populi. Plinius. Tres mei codices *Tubustini* legunt. Sed *Rubustini* Agri mentio quoque in Lib. de Limitib.

Rucones, Isidoro Hispaniæ populi. Morali in Castella sunt, & *Los de Rioja* appellar. *Riuogia* scribit Io. Mariana. *Roccones*, lego apud eundem Isidorum, pro iisdem.

Ruconium ῥουκόνιον, Ptolemæo Daciæ vrbs est; quæ nunc *Roma* nuncupatur, nisi errauerit Niger. *Regen* vocat Lazius, R.P.R. 12.

Rucuma, Africæ Propriæ vrbs: D. Aug. geminato MM. idem alio in loco, vt quoque Cyprian. in concilio Carthaginensi.

Rudia, Calabriæ vrbs est, apud Melam, Ennio ciue nobilis. *Rhodæi* ῥωδαῖοι, apud Strabonem legitur. ῥοδαι apud Stephanum. *Rodinus* Ager, est in libro Limitum. A Lupiis vix duobus M. P. distare, scribit Galatæus, hodieque *Ruia* nominari. *Rusca* habet Hieronymus Columna in Ennii vita, in suis ad huius Fragmenta Explicationib. locumque dicit esse vbi lateritias moles, aggeres, rudera, busta fictilibus vasculis ac ossibus plena ostendunt.

Ruenna, vide *Rauenna*.

Ruessium ῥούεσσιον, Galliæ Aquitanicæ oppidum, Ptolemæo. *Rieux* Mercatori est. *S. Flour* Villanouano.

t

Rufacum & *Rubeacum*, video Latinè à Rhenano & Munstero appellari eam Germaniæ vrbem, Alsatiæ regionis, quam vernaculè Ruffach vocant. An *Rufiana* quoque Ptolemæi?

Rufa, castellum Campaniæ: Seruio in hoc Virgilii: *Quique Rufas, Batulumque*, &c. An *Rufra* Silii? lib. 8. *Et quos aut Rufra, aut quos Esernia*, &c.

Rufensis, & *Ruffianensis* episcoporum in Africa meminit Vict. Vticensis, M.S.

Ruffi populi, sunt in Panegyrico, Maximiano à Mamertino dicto. Asiatici videntur.

Ruffinum, vide *Quercus*.

Ruffium, vrbs in Samnio, Liuio 8. Vide *Rubi*.

Rufi Virginii villa, in Epistolis Plinii. vbi eam *Alsiensem* vocat. *Vico* hodie. vbi fanum Humiliatorum. In Gallia Transpadana: Volaterrano.

Rufiana ῥουφίανα, Ptolemæo Nemetorum vrbs, in Gallia Belgica. Oppenheim ad Rhenum est, auctore Ioanne Heroldo. *Rufiniana*, Villæ nomen, Antoninæ Belisarii vxoris, extra vrbem Constantinopolim. Procop. 1. Persic. Vide *Drys*, & *Rufacum*.

Rufra, vide *Rufa*.

Rugia, locus circa Edessam, aut Antiochiã Syriæ videtur, apud Guil. Tyrium.

Rugii, Tacito sunt Germaniæ populi, Rugenlandt, ad mare Balticum, Althamero est.

Rugium ῥούγιον, vrbem Germaniæ quam Ptolemæus in eius climate Septentrionali ponit, interpretatur Villanouanus Holmburg; Althamerus verò Caminum. Pomeraniæ Episcopalem vrbem. *Rugia* insula videtur hoc tractu nominis vestigium seruare.

Rugusci, Plinio, quos Ptolemæus *Rhigusicas*, ῥιγούσκαι, vocat, hodie sunt Rheintaler & Rhingewer, Scudo & Simlero testibus.

Rulum, Lucaniæ ciuitas, inter Fretum & Venusiam. In historia Martyris S. Felicis, Surio.

Ruma ῥουμα, Galilææ vicus, Iosepho belli Iud. 3. cap. 9. Item 4 Reg. 23. vbi Iosephus ἀβουμα legit. *Abuma* Apud Iosuam 15. *Ruma* quoque est, vbi *Rama* legit D. Hieronymus: sed *Druma* And. Masius.

Rumanea. Pighius in Hercule suo Prodicio profert lapidem antiquum in Iuliacẽ suburbio repertum, hac inscriptione: *Matronis. Rumanehabus. Sacr. L. Vitellius. Consors. Explo. Leg. v 1. Victr.* Locum nunc etiam Rumanheym dici addit, quasi Romanorum mansio. *Rumahabus* sine N. legit Volumen Smetii.

Rumellum, opidulum haud procul ab Vrbe. Ioan. Moscus.

Rumericum, vide *Romarici* Mons.

Rumon, vide *Albula*.

Rumpensis Episcopum Fulgentium Afrũ, nominat Platina, in Anastasio 11.

Rumunense Sclauinium, Scythiç locus Iornandi. In Europa.

Rumurius, vide *Auentinus*.

Rungonia, vide *Rustonium*.

Runici, vide *Sunici*.

Rupela, Phliasiæ vrbs, in Peloponneso. Laonicus.

Rupella, vide *Santonum* Portus.

Rupena, locus in Thermopylis, Cedreno.

Rupera, Brabantiæ fluuius. Nominatur in S. Rumoldi vita. Rupel vulgo. Machlinia in Scaldim producitur.

Ruphania, Episcopatus sub sede Apamiensi. Tyrius.

Ruradenses, Hispaniæ populi, vt docet Amb. Moralis, ex antiquo lapide. Locus iam ignobilis, *Rus* nomine: distat 111. M. pass. à Baeça.

Rusa, vide *Damastager*.

Rusardir, vide *Ryssadirum*.

Rusaxis, vide *Rusubeser*.

Rusazus, Mauritaniç Cæsariensis vrbs est Ptolemæo. Coloniam Augustam cognominat Plin. Vide *Rusubeser*.

Ruscia, Thurinorum castellum est Procopio: Hoc Gab. Barrio *Rossano* vocatur, Calabriç opidum: Ruscianũ appellat Leon. Aretinus. *Roscianum* Antonini puto.

Ruscino Plinio, ῥουσκίνων, Straboni: *Rusino* ῥουσκίνων, Ptolemæo. *Ruscinus* Auieno, Colonia Romana est Onuphrio, ex Tacito. vt addit. Galliæ Narbonensis vrbs: *Perpignan* Pineto, sed *Roussillon* Poldo & Varrerio dicitur. Haud procul à Perpiniano locum hodie vocari *Turris Rossilionis*, dicit Surita. Ruscino.

ſcino Straboni fluuius eſt hoc eodem tractu, quem Ptolemæus *Ruſcion* ῥουσκίων, vocat, & Athenæus *Roſcynus* ῥόσκυνος. Hunc eundem eſſe eum *Thelis* Pomponii, & hodie *Tet* dici, docet vir diligens Vatrerius.

Ruſcinona, vide *Ruſtonium*.

Ruſcinus, & *Ruſcio*, vide *Ruſcino*.

Ruſconia, vide *Ruſtonium*.

Ruſcurium, Ciuitate donatum, ſcribit Plinius. Colonia eſt Antonino. Sed *Ruſucurrum* hic legit. vt quoque Vict. Vticenſ. Mauritaniæ Tingitanæ opidum. vide *Rhuſuncora*.

Ruſellæ ῥουσέλλαι, Ptolemæo & Liuio Tuſciæ mediterraneum opidum, quod Leander ſcribit hodie *Roſella* nominari: & *Bagni di S. Philippo*. *Roſellum* hoc Antonini.

Ruſellana Colonia, Tuſciæ vrbs, apud Plinium. *Roſetum* à Catone dictam, ſcribit Leander. Roſeti mentio quoque eſt in Fragmento Antonini. *Groſſeto* nunc vocari, tradit M Niger.

Ruſibis Portus, ῥούσιβις, in Mauritania Tingitana, Ptol. *Ruſubus* eſt Vict. Vticenſ. M. S. A Plinio *Rutubis* vocari, tradit Mercator. *Eſtezo* nominat Caſtaldus. *Vmazabea* eſt Marmolio. Ab aliis *Omirabi* vocari, idem dicit.

Ruſicada ῥουσικάδα, Africæ Propriæ vrbs, Pomponio, & Ptolemæo. *Stora* Caſtaldo vel *Aſtora* Oliuario. *Eſtora* Marmolio. Coloniam facit Onuphrius, ex Ptolemæo. ipſe viderit mei codices non habent.

Ruſicibar ῥουσίκιβαρ, Mauritaniæ Cæſarienſis opidum, Ptolemæo. *Ruſubbicari* Antonino eſt. *Ruſibricari Matidia* lego in II. & III. ſcheda tabulæ Peutingerianæ.

Ruſino, vide *Ruſcino*.

Ruſium, vide *Topirus*.

Ruſocaſtra ῥουσόκαστρα, caſtellũ circa Thraciam alicubi, Gregoræ.

Ruſpa ῥοῦσπαι, apud D. Auguſtinum, & Ptolemæum maritima vrbs eſt, in Africa Propria. Chriſtoph. Stella ſcribit eam *Alfaques* nunc vocari, *Eſfacus* quoque Marmolio.

Ruſpina, Africæ Propria eſt, A. Hirtio, & Ptolemęo. Circa maris littus. Caluetus ſubdubitat, num Africa ſit, à Carolo V. expugnata.

Ruſſippiſer, Africæ locus, in Scheda III. tabulæ Peutingerianæ M. S. quam communicatam habui a M. Velſeto.

Ruſticana ῥουστικάνα, vrbs Luſitaniæ, Ptolemæo.

Ruſticiana, Hiſpaniæ locus, inter Emeritam & Salmanticam, Antonino. *Galliſteo* vicum eſſe, putat D. Iacobus Delgadus. *Ruſticiana* memoria in Africa, non ſemel fit in Coll. Carthag. Eſt & Maſſæ nomen in Brutiis: Caſſiodoro Variar. 9. vbi aurifodinæ.

Ruſtonium ῥουστόνιον, Ptolemæo Mauritaniæ Cæſarienſis vrbs. *Breſca* Iac. Caſtaldo. *Motafus* & *Temen de Fuſt*, Marmolio. *Ruſconia* Colonia Plinio, *Ruſcinona* Afris, vt Liuius auctor eſt: & *Rungonia* Colonia Antonino eſt, ſed hoc obſeruauit Simlerus.

Ruſubeſer ῥουσούβεσερ, & *Ruſazus* ῥουσάζους, Mauritaniæ Cæſarienſis opida, Ptolemæo. *Ruſaxis* hoc Antonini eſt.

Ruſubiçarienſis Epiſcopus, in Africa, Coll. Carthag.

Ruſubis, vide *Ruſibis*.

Ruſucenſis, Africæ, epiſcopus. Coll. Carthagin.

Ruſucurro, vide *Rhuſuncore*.

Ruſugonioti ῥουσογονιῶται, Epiſcopus Numerianus, in Africa. Canones Carthaginenſis concilii.

Ruſurpenſis, vide *Rhuſurpenſianus*.

Ruteni, & *Rutheni*, vide *Rhutani*.

Ruthenia, proauorum ætate dicta fuit *Flandria*; Cœnalis & Lhuydus teſtes.

Ruticlii, vide *Reudigni*.

Ruttis, ſiluæ nomen, circa Traiectum videtur: in vita S. Euermari. ibidem quoque pagus cognominis.

Rutuba, flumen Liguriæ apud Plinium, quod *Rotta* Leandro, & *Rodoria* Stunicæ, & Blondo dicitur: cui quòd aſſentiar, tabulæ geographicæ faciunt. Vibius habet *Rutubam*, in Tiberim influẽs. Rutubę huius quoque meminit Lucanus 2.

Rutubis, vide *Ruſibis*.

Rutuli, Italiæ populi antiquiſſimi circa Vrbem, in Latio, apud Liuium. l. 1. Plinium 3. Strabonem, Halicarnaſſeum, & Virgilium. *Dauni* etiam vocantur Vib. Sequeſtri.

Rutunii Antonino Angliæ vrbs eſt. *Routon* eſt Camdeno.

Rutupiæ ῥουτουπίαι, Ptolemæo Cantiorum vrbs, in Albione inſula eſt. *Ritupius* Portus,

Antonino.& *Rhutubi* Portus, Orosio. Lhuydo Repcheſtre, prope Sanduicum opidulum eſt. Lelandus ſcribit quondam ſic dictum, nunc autem Richeborow appellari: idem Camdenus,& Talbotus. ſed eius nihil exſtare addit. Huius meminit etiam ille qui cecinit:

Rutupinóue edita fundo.

Oſtrea callebat primo deprendere morſu.

apud Lucanum 6. ſunt *Rutupina* Littora. *Rutupinum*, tellurem, & agrum, habet Auſonius, in Parentalibus, numero 7.& 18. Vinetus pro Britannia poëticôs dictum, tradit.

Rydda, vide *Rhydda*.

Rhyphi, vrbs epiſcopalis, ſub ſede Amidenſi. Tyrius.

Rypita, vide *Erineus*.

Ryſſadirum ῥυσσάδιρον, Mauritaniæ Tingitanæ vrbs ad mare Ibericum, Ptolemæo. *Ruſardir* habet Plinius. *Ruſader* Colonia Antoninus. *Arcudia* Caſtaldo eſt. ſed *Melilla* Marmolio. qui addit eandem ab Africanis *Deyrat Milila* vocari. Vide *Vaſſadium*.

Ryſſadium ῥυσσάδιον, Ptolemæo auctore Libyæ Interioris promontorium. *Cabo de Verde*, Nigro eſt.

SAab, locus Galilææ. Ioſephus 3. belli Iudaic. cap. 9.

Saalabin, vide *Selebin*.

Saalim, vrbs Palæſtinæ, 1. Samuel 9 In finibus Eleutheropoleos eſt, contra Occidentem, ſeptem ab ea milliaribus diſtans. D. Hieron. in locis Hebraicis.

Saana, vide *Gaana*.

Saar, vide *Garathmam*.

Saba σαβή, Arabię Felicis vrbs Ptolemæo; Sabæorum metropolis eſt. vnde myrrha, caſia & cinamomum: Theophraſto, cui Σαβα eſt. *Mariaba* μαριάβα, videtur eam Strabo appellare. *Sana* σανα in Arriani Periplo. σάβας, Agatarchidi. *Saba, Arabiæ deſerta vrbs, quam, cùm illic verſaretur, vocari hodie Simiſinſacnd. cani: ſex ad ſummum dierum itinere ab Hieroſolymis diſſitam.* ſic Guilandinus, in ſuo de Papyro Commentario. *Sane* σαύη, habet Ptolemæus in Arabia Deſerta: quo loco Latina exemplaria quædam Saba legunt. *Saba*, Æthiopiæ portus, ad ſinum Arabicũ, Straboni. item Eſaiæ 43. *Syene* interpretátur 70. interp.

Sabadibæ σαβαδίβαι, anthropophagorũ inſulæ tres ſunt, in Mari Indico, ſiue Eoo, Ptolemæo. *Cainam* inſula cum duabus adiacentibus, ſunt Mercatori, in ſua Vniuerſali tabula.

Sabæ σαβαι, ſunt Perſici populi, Dionyſio Alexandrino. *Sabai* hi Ptolemæo. Eidem quoque Arabica gens. Euſtathio Indica. Eidem etiam Thracica. quam eandem cum *Sapæis* puto. Apud Ptolemæum ſic nominatur Libyę Interioris quoddam opidum. Stephanus habet Arabiæ magnam vrbem huius nominis, ad mare Rubrum. cuius incolæ *Sabæi* σαβαῖοι, vocantur.

Sabæa, vide *Sacæa*.

Sabææ Arx, σαβαῖου βουνοί, in Media, ad mare Caſpium. Ptolemæus.

Sabæi Arabiæ Felicis populi, Ptolemæo. apud hos tus prouenit, vt ait Plinius. Pomponius dicit eos tenere partem oſtio ſinus Perſici proximam, & Carmanis contrariam, Macis vicini. Alii ergo a Ptolemæi. *Sabæos* habet etiam Ptolemæus in Perſia, quos interpretes *Stabæos* vocant corruptè. Sunt *Sabæ* apud Dionyſium. *Sabæi* in Arabia, *Seba* apud Hebræos eſt, teſte Aria Montano. Vide *Saba*, *Sabo*, *Arabia*, & *Indi*.

Sabagena σαβάγηνα, Armeniæ Maioris vrbs, in præfectura Lauinianenſi. Ptolemæus.

Sabaia, Palæſtinæ vrbs: in lib. Notit.

Sabaiticum σαβαιτικὸν Os, locus Æthiopiæ, ad ſinum Arabicum, Straboni. *Sebaſticum* σεβαστικὸν, eſt Ptolemæi.

Sabalaſſa σαβάλασσα, Ptolemæo eſt vnum oſtiorum Indi fluminis.

Sabalaſſus σαβαλασσός, Sargarauſenæ regionis, in Cappadocia vrbs, Ptolemæo.

Sabalia σαβαλία, Ponti Polemoniaci opidum, in Cappadocia. Ptolemæus.

Sabalingii σαβαλίγγιοι, Germaniæ populi, Ptolemæo auctore. *Guta* & *Vita* ſunt, quos hodie *Iutlandos* vocamus; vt placet Caſp. Peucero.

Sabama (σαβαμα 70. interp.) vrbs à filiis Ruben exſtructa. Num. 32. Ioſue 13. *Sibma* legit Chaldæus.

Sabana, Ptolemæo Aureæ Cherſoneſi vrbs,

vrbs, quam Mercator *Saendebar* vocat, & in insula Iapan locat. Sed in Græcis non Sabana hoc loco, sed *Sara σαρα*, legitur: de qua suo loco. Vide *Nasbana*.

Sabara σαβαραι, Indiæ intra Gangem gẽs: Ptolemæo. vbi adamas reperitur.

Sabarbares, Africæ Propriæ populi: Plinio. *Sabubures* sunt apud Ptolemæum.

Sabarca, *Sabraca*, & *Subagra*, inconstantis lectionis. sunt qui *Sicambri* legunt; apud Orosium 3. & Trogum 12. Indiæ populi; ab Alexandro Magno deuicti. Vide *Sabraca*.

Sabarbares, vide *Sabubures*.

Sabaria, huius meminere, Plinius, Ammianus, & Antoninus; Plinius eam Norico annumerat, & Coloniam Diui Claudii cognominat. *Col. Sabar. Claudiana Augusta* in antiqua inscriptione legitur. *Seueria* apud Æthicum corruptè. Lazio Austriæ opidum est, nomine *Stain*, quod quoque Car. Clusius oculatus huius loci testis mihi adfirmauit, dixitque Stain am Angern Germanis vocari, quod idem sonat, quod lapides ad prata. Austriaci enim prata sicciora siue herbida, Angern appellant. Idem a Hũgaris eam Szombath hely, (quod idem est: quasi diceres,) sabati locus, nominari addit. *Sauaria σαυαρια*, Ptolemæo est in Pannonia Superiori: regione vicina. Gaspar Bruschius dicit Sabariæ anno 1508. sepulchrum Ouidii Nasonis inuentum, testudine magnificum, & epitaphio ornatum. quod epitaphium hic ex Tobiæ Fentii monumentorum volumine adiungo:

Fatum necessitatis lex.
Hic situs est Vates, quem Diui Cæsaris ira
Augusti, patria cedere iussit homo.
Sæpe miser voluit patriis occumbere terris,
Sed frustra: hunc illi fata dedere locum

sabarium, vel *sabariam* fluuium habet quoque Lazius, qui hanc vrbem lambit, quem hodie Gunum appellari scribit Germanis, Benges verò Hungaricè. *sabaria*, vel *saparia*, loci, aut potius regionis nomen, Hispaniæ est, in Isidori Chronico, & eius ætatis scriptoribus. Moralis scribit se nescire vbi sit. Vide *sarabris*, & *sauaria*.

sabarthatha, patria Sophoniæ prophetę. Dorotheus.

sabas, vide *saba*.

sabat σάβατ, Æthiopiæ vrbs, in sinu Adulico. Ptolemæo.

sabata σάβατα, Ptolemæo, & *sabbatia* Pomponio, Liguriæ vrbs. *Vuada* Nigro. Blondus hanc a Liuio etiam *sauonam* appellatam; (*sauo* apud eundem lego 28.) & Plinio *sabbatium Vadum* esse, tradit. *σαββάτων οὔαδα*, hic etiam habet Strabo. Iacet inter Apenninum & Alpes; impeditissimus locus aditer faciendum, vt est lib. 11. Epist. Familiar. Cicer. vbi *Vada* simpliciter vocatur, non addito Sabata. Niger nunc locum paludosum esse scribit, & *Va* nominari *Vai* habet Paradinus. Ex his omnib⁹ duas diuersas Liguriæ vrbes facit Leãder, quarũ vnã *sauona*, alteram *Vadi* nunc nuncupari ait. *Vada suada* habet hoc tractu Antoninus, in Itinerario portuum. *sabata*, opidũ Assyriæ, apud Plinium. Vide *sauona*.

sabateni, vide *sabatia*.

sabateria, & inde Sabaternus deriuatum, est apud Priscianum 2. tanquam loci nomen.

sabatha, vrbs 30. stadiis à Seleucia Mediæ vel Armenię regionis distans. Zosimus 3. *sabata* fortè Plinii.

sabatheni σαβαθηνοὶ, qui Græcis dicuntur *Astabarri ἀσταβαρροι*, Ioseph. lib. Antiquit. 1. cap. 7. An ad Astaboram fluuium habitantes?

sabathra σαβάθρα, Africæ Propriæ vrbs, Ptolemæo. *sabrata* colonia Antonino, & Plinio est. Villanouanus ait vulgo *Rakianabes* appellari. Duæ eiusdem tractus vrbes sunt Ptolemæo, Sabatra, & Sabathra. Sabathram ad Syrtim, habet Procopius 6. Ædificiorum, quam Tripolitanæ ditionis facit Vict. Vticens. MS. *sabathra*, Arabiæ Felicis opidum Plinio, in Rubro littore.

sabatia Regio, olim dicta fuit tractus Tusciæ; si Annio fidem adhibeas; quem hodie *Paese d'Anguillara*, & *Braxena* vocari, addit Leander. *sabatina*, *à lacu sabato dicta*. sic Fest. Pompeius. *sabateni Lacianguilarii*, sunt Iustiniani; Digestorum libro 18. margo legebat *sabatianensis Anguillarii*.

sabatica σαβατικὴ, Mediæ regionis opidum; apud Strabonem 11. Corruptam lectionem, pro *Massabatica*, docet Casaubonus.

sabatinca, Antonino Norici vrbs. Lazius

putat huius ruinas in Neumarchto paulo supra Slaming exstare. & Vallem vicinam Dieuten vestigium eius nominis seruare.

sabatini, Campaniæ populi videntur, apud Liuium 26.

sabatus σαβάτος, Lacus Etruriæ, proximè Romam ac mare Straboni: *sabatinus* Columellæ *sabatia* Stagna Silio. *Lago de Braxiano* eum appellant Iouius, & Leander. *Laro*, And. Baccius. Idem Leander dicit eum à Plinio *Lacus Tarquiniensis* vocari. Platina & Blondus *Lago d' Anguilara* nominant.

sabba, Psalmo 72. Arabia vertunt 70. interp. Vide *Meroe*.

sabbatha, vide *saubatha*.

sabbaticus σαββατικὸς, fluuius, Iosepho belli Iudaici 7. cap. 24. Is fluit medius inter Arcæam & Raphaneam ciuitates. Sic dictus, quod sabbatis diebus quiescat, cùm cæteris fluat non segniter. Huius meminit quoque Plinius 31. cap. 2. Alius ab hoc *sabbaticus* sine aqua, ex lapidibus & arena constans, videtur in libellulo Eldadi Danii, de Iudæis clausis, qui eum circa fines Æthiopiæ describit. In libello Sederolam *sambathiah* Sabbathinus vocatur. sed circa Mediam ibi videtur. Eundemque esse hunc cum Gozan, docet R. Moses Ben. Naamanis.

sabbatos Populos, hodie *sabaudienses* esse, scribit Volaterranus.

sabbatus, Italiæ fluuius Antonino est, in Brutio, seu Calabria: quem Leander in Vulturnum se exonerare scribit, & nunc *Fiume de Beneuento* vocari ait. & *samnium* à Floro dictum addit. Fluuius hic hodie *sauuto* vocari, auctor mihi est Celsus Cittadinus, in suis ad me schedis. Sed vide *Ocinarus*, & *sebetus*.

sabbus, vide *sabus*.

sabe, vide *saua*.

sabee, locus in Palæstina Iosue 19.

sabelli, de quibus Virg. in Georg. Olim *Ausones* dicebantur, si creditur Philargyro in eundem. Sabellos apud Horatium Satyra 2. *sabinos* interpretatur: ὑπηρετικῶς vt addit Cruquius. Vide *samnites*.

sabellus, vide *Venusia*.

saberi, vide *Vnni*.

sabetus, vide *sebetus*.

sabi σάβοι, Phrygiæ populi, Stephano quos dicit à Phrygibus quoque *Bacchos* βάκχοι, vocari. *sabi* quoque Thraciæ populi. Eustathio in Dionysium.

sabina Silua. Martialis 9. ad Cognatum, & Horatius lib. 1. Carm. ad Aristium. *sabina* Vallis, idem lib. 3.

sabinæ Aquæ, vide *Cutilia*.

sabini, Italiæ populi; *sauini* dicti sunt; Plinio auctore. *Vmbros* primùm vocatos, tradit Halicarnasseus 2. Locum habent inter Vmbriam & Latium: teste Strabone Ex Peloponneso à Lacedæmoniis oriundos facit Gemistus Plethon. De his adi Aldum in Quæsitis per Epistolam. item Notas Fuluii Carduli in Sanctotum martyrum passionem, qui dicit hactenus *sabinia* vocari, quidquid inter lacum Velinum, vrbem Reate, Tiberim, Narem & Anienem flumina continetur Magliano huius Sabiniæ opidum primarium hodie esse, dicit Leander. Vide *sabelli*.

sabinis σαβινίς, Paphlagoniorum in Galatia opidum, Ptolemæo. Per A. in secunda legunt interpretes.

sabinores σαβίνωρες, Asiæ populi videntur, apud Suidam (in dictione Abares) quos dicit ab Auaribus expulsos.

sabiona, vide *sabona*.

sabira σάβειρα, Lycaoniæ in Cappadocia quondam vrbs primaria, nunc opidulum pagi simile. Strabo.

sabiri, vide *sapires*.

sabiria σαβειρία, Ptolemæo, *Abiria* interpreti, regio circa Indi fluminis ostia.

sabis, Cæsari Galliæ Belgicæ fluuius, Mosam influens. *sambre* hodie, Iacobo Lessabæo. Carmaniæ fluuius quoq; est apud Ptolemæum & Plinium.

sabissa σαβίσσαι, montes Indiæ, ex quo Soamus fluit, qui se in Indum ingerit. Arr. in Indicis.

sablones, Antonino, *sambeck* vicus, Simlero, circa Mosam, prope Traiectum superius. Santen ad Rhenum lubens interpretauerim.

sabo σάβω, magna vrbs, iuxta mare Rubrum. Stephanus. cuius gentile *sabai*, eidem. Vide *Melani*.

saboci σαβῶκοι, Sarmatiæ Europææ gens, apud Ptolem.

sabo-

sabonam, vocat Gaspar Bruschius, Brixea: Germaniæ vrbem, in Alpibus sitam, & Episcopali sede decoratam. *Sabiona* legit Diaconus, & Simlerus in vita Ingenuini, & *sebatum* Antonini esse dicit. atque *Brixinam* minorem designari, vbi olim Episcopi sedes; & non *Brixinam*, vbi hodie eius sedes est; eam enim *sublauio* Antonini esse tradit. *sabionam* Wiguleus interpretatur Siben. dicitque à Brixina x.M.pass. distare. in Tirolensi comitatu est, inter Oenipontem & Bolzanum. Hanc Brixinam putat Dom. Niger *Bretinam* βρῖνα Ptolem. esse.

sabora, hodie *Cannete* est, vrbs circa Malagam, in Hispania Bætica. Vetus nomen in antiqua ænea tabula exstat, ibidem Amb. Moralis in suo Chronico Hispaniæ, vulgari lingua scripto. Idem Io. Mariana.

sabordæ σαβόρδαι, Æthiopiæ sub Ægypto gens, apud Ptolemæum.

sabota, vide *saubatha*.

sabraca, Indiæ gens, Curtio 9. qui eam post Mallos describit, vide *sabarca*, & *scodri*.

sabrata, vide *sabathra*.

sabriana σαβριάνα, Angliæ fluuius, apud Ptolemæum. *sabrina* trisyllabicòs habebat codex M.S. σαβρίνα, vt quoque Tacitus. *seuarne* Anglis dicitur, & Hafren Britannis, Humfredo teste.

sabsadia, Thraciæ locus episcopalis, circa Aphrodisiada. Concil. Ephesinum.

sabtha, vide *Messabata*.

sabubures σαβούβουρες, Africæ Propriæ populi, Ptolemæo. *sabarbares* apud Plinium vocantur.

sabum, opidum Etruriæ, si Catonis fragmentis fides habeatur.

sabura, siue Vetero Caria, sic lib. Notit. Palæstinæ vrbs. Sed *Æterocama* quoq; legitur, in eodem libro.

saburas σαβοῦρας, Indiæ intra Gangẽ vrbs, Ptolemæo. *sobura* interpreti.

sabus, *sabbus*, aut *sabis*, vrbs Armeniæ, circa Euphratem: vt videtur apud Antoninum, & in lib. Notitiar. Vide *saus*.

sabuta σαβούτα, Indiæ locus, Straboni 15. A Sambastis populis habitari, putat Casaubonus.

sacacena, vide *Armenia*.

sacada σακάδα, Ptolemæo Assyriæ opidũ.

sacæ σάκαι, Ptolemæo, Straboni, Diodoro, & Plinio. aut *sagæ* Pomponio. *saccæ* geminato CC. sunt Polyæno. *sacas* cum Cadusiis ferè iungit Xenophon 5. Cyroped. Asiæ gens, vel regio, Scythiæ contermina. *Belor* desertum in eorum loco ponit Mercator, *sas* à Nigro horum tractus vocatur. Hanc *seba* in Sacris litteris vocari ait Ar. Montanus Thraciam gentem *sacas* facit Suidas. Vide *Bactriana*, & *scytha*.

sacæa σακαία, insula contigua Æthiopiæ, circa sinum maris Rubri. Pausanias in fine lib. 2. Eliacorum. *sabæa*, pro hac Sacea legere Stephanum, vult Sylburgius ad Pausaniam.

sacala σακάλα, locus circa Indi fluminis ostia: Occidentem versus. Arrianus in Indicis.

sacalbina σακάλβινα, Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo.

sacamaza, vide *sacazama*.

sacana, vide *senus*

sacanatum, Cappadociæ vrbs, Antonino. Idem alibi *scanatum* quoque legit, pro eadem. *soanatus* ego etiam ex alio codice.

sacane, vide *sanaca*.

sacani, vide *saconi*.

sacapena σακαπηνή, apud Ptolemæum Armeniæ Maioris regio.

sacarauli σακάραυλοι, videntur populi circa Bactrianam. Strabo.

sacarbantia, Pannoniæ Superioris vrbs Ptolemæo Latino. Lazius in sua Austria hanc Gurmendt vocat, eamque ad Narabonem fluuium statuit. Idem ibidem Scapring, nec non Oedenburg interpretatur. Dixi Ptolemæo Latino, nam in Græcis codicibus *scarabantia* σκαραβάντια est, sic etiam Antoninus. Et Plinius *scarabantiam Iuliam* habet, sed ab eo Noticis (gentibus vicinis) attribuitur. Scarabantiæ rudera exstare in loco qui Zapprinum, Hungaris Chzepregh dicitur, docet idem Lazius in R. P. Romana.

sacasina σακασηνή, Armeniæ regio, Straboni. Albaniam regionem, & Cyrum fluuium attingit. Huius incolæ sunt apud Plinium *Sacassani*, & Iberiæ populos vocat. σακεσῖναι, Sacesinæ sunt Arriano 3. Alexand.

Sacassani, vide *Sacasina*.

sacatia σακατία, vrbs in Arabia Felici. Ptolemæus.

sacauraci σακαυράκαι, Scythæ sunt, per quos Parthyeorum rex Sinarthocles natus annos 90. reductus ab exilio, regnum accepit: & regnauit 7. annos. Lucianus in Macrobiis. *sagarauca* Ptolemæo. & *sacarauca*, Orosii; quos nouit codex meus pergamenus. quo loco excusi codices *Arauca* correptè & corruptè legunt.

sacazama σακάζαμα, Africæ Propriæ vicus, apud Ptolemæum. *sacamaza* legit interpres. *Cedic* Marmolio est. *Zedico* in Tabulis.

saccæa σακκαία, Arabiæ Desertæ regio. Ptolemæus.

saccanara, vide *sazarana*.

saccasena, circa Cappadociam vrbs, Antonino. *Acasena* sine S. in principio legit quoque Simlerus.

saccheni σάκχηνοι, Arabiæ gens. Stephano.

sacci populi, in Mamertini Panegyrico, Maximiano Imp. dicto. Σακκοι, Asiæ populi, circa Persiam & Mediam, Dioni Chrysostomo Oratione 4. de Regno. An *saxi* Stephani?

saccilanum suffraganeum Aquilegiensis diœcesis, habet Sigonius de Regno Italiæ. *sacile* hodie, aut *sacileto*.

saccopodes, vide *Adiabene*

sacellum Sibyllæ, vide *Cimmeria*.

sacer ἱερὸς, Ager, circa Clazomenios, Liuio 38. *sacer* Campus, loci nomen inter Forum Iulium & Pannoniam, Diacono in Longobard. Locus quoque Ægypti ἱερὸν πεδίον, iuxta Phylas: Diodoro 1. *sacer* Collis, vel Mons, in ripa Anienis, de quo Festus. Trans Anienem paulo vltra tertium milliarium. Idem ferè Liuius & Cicero in Bruto. Meminere huius etiam Diodorus, & Val. Max. 8. cap. 9. item Asconius. *sacer* Fluuius, vide *Hierus*, & *Libycus*. *sacer* Fons, in Epiro, cuius naturam admirandam describunt Solinus, & Priscianus in Periegesi. *sacer* Lacus, vide *Cutilia*. *sacer* Lucus ἄλσος ἱερὸν, in Italia, ad ostia Liris fluminis: Straboni. Hodie *Hami* vocari, scribit Scipio Mazzella. In Argia Peloponnesi quoque inter montem & flumen Pontinum, mare, & Amymonem fluuium: Pausaniæ. *sacer* Mons, ad Euxinum mare, Arriano, & Apollonio. vide *Meras*. Circa Thracium mare etiam: Antigono in Mirabilib. & Demostheni in Haloneso. Inter Bizantium & Cherronesum Thracium videtur, apud Xenophontem 7. Cyri. exped. *sacer* Mons, etiam is dicitur, cui vrbs Casena imposita. testis vetus Inscriptio, ibidem. In Hispania quoque Iustino 44. vbi aurum fulguris beneficio detegitur. *Pico sagro* hactenus vocatur. quod instar pyramidis sit; quem Hispani Pico nominant. In Gallicia est, inter Compostellam & Orensam oppida. Vide *sacrum* Prom. *Hieron* Oros, & *Lucaus*. *sacer* Portus, Sarmatiæ Asiaticæ, ad mare Euxinum. Arriani Periplus. Apud Getas quoque, vbi Zamolxim habitasse, scribit Strabo. sed vero nomine *Ceganum* vocabatur. Vide *Delphinium*. *sacer* Sinus, Arabiæ Felicis; ad sinum Persicum, Ptolemæo.

sacesina, vide *sacasina*.

sacha, locus in Palæstina; Iosue 15.

sachalites σαχαλίτης, Sinus Arabiæ Felicis, Ptolemæo. *Chalites* est Ammiani, vt videtur. Sunt & *sachalitæ* populi, apud eundem Ptolemæum. & *sachalites* regio. & vrbs in eadem Arabia Felici, eidem Ptolemæo, lib. Geographiæ 1. cap 7. & lib. 6.

sachatei, vide *scythæ*.

sachle σάχλη, Arabiæ Felicis opidum, Ptolemæo.

sacidæ σακίδαι, Fœminea gens, quæ in prœliis à tergo sagittat, simulans fugere, æquè atque viri. Ctesias, & Clemens Alexand 4 Stromat.

sacidana, vide *sucidana*.

sacilensis, *Idensis*, *seliensis*, locorum in Hispania meminit vetus lapis, qui est in conuentu Cordubensi: vt tradit Amb. Morales in suis Hispaniæ Antiquitatibus.

sacili, vide *sacilis*.

sacilis σάκιλις, Ptolemæo, *sacili* Plinio, Turdulorum vrbs, in Hispania Bætica. *Alcorrucen* nouo nomine appellat fide dignus testis Moralis.

sacisus σακισὸς, Thraciæ ciuitas. Procopius 4. ædific.

sacola σακόλη, Æthiopiæ sub Ægypto vicus, Ptolemæo.

Sacolcha σακόλχα, Meroë insulæ vrbs, apud Ptolemæum.

Saconi σάκωνοι, Asiaticæ Sarmatiæ gens, Ptolemæo. per A. in media scribit interpres.

Saconna, Cappadociæ vrbs, Antonino.

Sacora σάκορα, Paphlagoniorum in Galatia vrbs, apud Ptolemæum. *Sacorsa*, alia; ibidem, apud eundem.

Sacra Insula, circa Hispaniam; est apud Auienum, in ora sua maritima. Vide *Insula* Sacra, & *Hiera*, *Sacra* Ficus ἱερὰ συκῆ, suburbium Athenarum. via qua Eleusinam itur. Philostratus in vita Apollonii Atheniensis sophistæ. *Sacra* Saxa ἱερὰ πέτρα, loci nomen in Italia, in Messapiorum terra, Antonio Liberali. *Sacra* Solis, ἱερὸν ἡλίου, Arabiæ Felicis promontorium, Ptolemæo. *Sacra* Via vocatur quæ Eleusine Athenis ducit. Athenæus 13. Item alia eidem 5. quæ Elide Olympiam ducit.

Sacræ Viæ, vide *Exampeus*.

Sacrana, Plinio vrbs in Hispalensi conuentu.

Sacranas acies, à populo sic dictas, habet Virgilius, de quibus vide Seruium, qui eos circa Romam, aut Ardeam habitasse putat. Reate ortos, scribit Festus.

Sacranienses, in Vrbe fortè gens. Apud Festum, in *October equus* Circa Viam Sacrā verisimile.

Sacriportus; locus Italiæ, circa Præneste videtur; vbi Marium oppressum scribunt Florus, Velleius, & Appianus, cui ἱερὸν λιμὴν vocatur. item Lucanus 2. *Sacriportus* locus maritimus circa Tarentum videtur apud Liuium 26.

Sacromontissii, vide *Fosatissii*.

Sacrone σακρώνη, Susianæ vrbs. Ptolem.

Sacrum Nemus, in quo Tacitus 4. Annal. Ciuilem Batauos vocasse scribit. Althamerus ait ex Marliano, exstare in Hollandia, in finibus Ageducis vici. Video ab H. Iunio, & Duza Scaterbosch interpretari, quod in trinio est inter Leydam, Hagam, & Delfium, nunc ferè excisum. Lipsius autem non credit peculiare aut proprium siluæ nomen esse. *Sacrum* Promontorium, Ptolemæo & Straboni in Lusitania. *Cabo S. Vincente* hodie est. *Sacrum montem* nuncupat eum Columel[illegible] 6. cap. 2[illegible]. & *Sacrum iugum* Auienu[illegible] C[illegible] *Europæ* non[illegible]s vocatum, scribit Eustathius. *Calbium* Pytheæ quoq; apud Strabonem videtur. *Sacrum* Promontorium, ἱερὸν, Hiberniæ insulæ, apud Ptolemæum est, quod *Salanga* Oliuario dicitur. *Moas Domini*, postea vocatum, scribit Bocatius. *Sacrum* Promontorium, Corsicæ insulæ Ptolemæo est: quod *Cabo corso*, Leander; *Sege*, Pinetus nominat. *Sacrum* promontorium, habet Ptolemæus in Lycia regione. Hoc Sophianus *Capo Chelidoni* appellat. Idem Ptolemæus ad Dromon Achillis, in Sarmatia Europæa. Zosimus 2. habet promontorium sic dictum, in Asia ad Ponti ostium, ducentis à Chalcedone stadiis. Est hoc *Hieron Oros* aliis.

Sacrus, vide *Satricus*.

Sacus σάκος, Pieriç vicus, in Lacedçmone. Stephanus.

Sada σάδα, Indiæ extra Gangem vrbs. & ibidem *Sadus* fluuius, auctore Ptolemæo. Vide *Salia*.

Sadacora σαδακόρα, Straboni Armeniæ Minoris vrbs.

Sadagena, vide *Salagena*.

Sadalis σάδαλις, Ægyptia vrbs, Stephano. σαδαλιτῶν meminit Goltzius, ex Galbæ nummo.

Sadama, Thraciæ vrbs, Antonino.

Sadani, vide *Ariaces*.

Sadanus, insula vspiam in mari Rubro, seu Indico videtur apud Plinium & Solinū.

Sadarus, Asiæ fluuius in Cophen desinés. Plinius.

Sadec, vide *Bethura*.

Sadinates, vide *Tadmates*.

Sadini, vide *Ariaces*.

Sadraca σαδράκαι, Regia Darii Hystaspis F. Circa Assyriam videtur, ex Strabone.

Saduca, vide *Salduba*.

Sadus, vide *Sada*.

Sadena σαδηνή, mons Cumis. item regio. Stephanus.

Sefes Hispaniæ loca cum Cempsis habet Auienus in sua ora maritima. arduos colles Hispaniæ incolunt. Exemplar. M. S. And. Schotti *Sephes* legebat.

Salini σαιλινοί, Tarraconensis Hispaniæ populi. Ptolem.

Sena σαῖνα, Tusciæ mediterraneum oppidum, Ptolemæo. *Siena* hodie dici. & *Coloniam Senensem* a Tacito vocari, docet Cæ-

Salagena σαλάγηνα, Sargarausenæ vrbs, in Cappadocia, Ptolemæo. *Sadagena*, legunt interpretes.

Salagesa σαλάγησα, Indiæ intra Gangem vrbs, apud Ptolomæum.

Salamaria locus; in Theodosiano codice 12. titulo de Decurionibus.

Salamboria σαλαμβόρια. Ptolemæo Cappadociæ vrbs est, præfecturæ Garsauriæ. Latini codices eam quoque *Sarabream* vocat. Harberie Turcis, teste Leunclauio.

Salambria, vide *Sperchius*.

Salamii σαλάμιοι, gens Arabiæ, apud Stephanum. Vide *Cenai*.

Salamina. vide *Salamis*.

Salaminiacus, vide *Saronicus*.

Salaminiada, Cœlesyriæ vrbs, Antonino inter Occoram, & Emisam. Subdubitat H. Surita an *Samulus* Ptolemæi sit. Vide *Tolmideßa*.

Salamina insulæ. Contra Salamin Cypri. Plinius.

Salamis σαλαμίς, Ptolemæo Cypri vrbs: quæ Plinio, & Polyæno, *Salamine* Stephanus eam *Constantiam* dici scribit. Idem D. Hieronymus tradit, & addit eam Traiani Imp. tempore à Iudæis deletam, interfectis omnibus eius accolis. Anton. Curchinus dicit eam sub Eraclio Imp. a Saracenis captam, funditusque excisam, neque postea vnquam habitatam. Eusebio auctore, in lib. de Præparatione Euangelica, *Coronia* κορωνία, antiquissimis temporibus vocata fuit. Hodie *Famagosta* dicitur, vt Niger autumat. Stephanus quoque κορωνίαν, Cypri vrbem habet, sed diuerso accentu, vt hic videtur. *Salamis*, Ptolemæo insula est prope Peloponnesum, in Sinu Saronico. Nigro & Sophiano testibus nunc *Coluri* appellatur. Vrbem cognominem habere, scribit Eustathius in Homerum. Hæc insula quondam, vt Strabo tradit, *Cychria* κυχρεία. *Sciras* σκιρὰς, & *Pityussa* πιτυοῦσσα, dicta fuit. κυχρεῖος per diphthongon habet Stephanus. Item *Ophiussa*, vt Eustathius refert. *Pelasthobre* πελασθρή, apud Hesychium vocatur. *Draconis* Insulam a Lycophrone appellari scribit, eius commentator Isacius, quòd eam primò draco feta occupauit. *Salaminam* eam Polyænus vocat, item Hyginus, & dicis ab Apollonio Ἀτθίδα ἐν Ἠ-

δα, nominari. Ioniam nominatam [illegible] linis oraculo, refert Plutarchus [illegible] *Salamis* regio, nō procul à Cyro [illegible] resi Marcionistarū oppressa, apud N[illegible]h. Callistum 13. cap. 27. *Salamis* lo[illegible] Galilææ vrbs est, bello Iudaico [illegible]

Salampsii σαλαμψιοι, Mau[illegible] C[illegible]riensis populi, Ptolemæo Lati[illegible]tes malè legunt *Thalassi*.

Salancon σαλαγκον, Illyridis [illegible] tur, ad Hadriaticum mare. Apoll. Argonauticor. 4. Circa Nesiida terrā. Vide [illegible]

Salangus σάλαγγος, Italiæ gens. [illegible] dica. Stephanus & Lycophron testes. Vide *Selangi*.

Salaniana, Lusitaniæ opidum, Antonino. inter Eboram & Pacem Iuliam,

Salanica, Italiæ locus. auctor vitæ S. Theobaldi,

Salantini, vide *Salentini*.

Salapei σαλαπειοι, Thraciæ populi, sub Rhascupolidis imperio. Appianus 4. Ci[illegible]

Salapeni σαλαπηνοι, Arabiæ Felicis gens Ptolemæo. Hos, capite truncato, *A[illegible]enos* vocant interpretes.

Salaphitanum, opidum Africæ Propriæ Plinius.

Salapia, Plinio, Liuio, Vitruuio, & Straboni, *Salapia* σαλαπία, Ptolemæo. Apuliæ Dauniæ opidum Annibalis me[illegible] more nobile. emporium quondam A[illegible]ripinorum. Hodie *Salpi* dicitur, vt Le[illegible]der & Ligorius aiunt. *Salapinam* Palu[illegible] bet hoc tractu Lucanus lib. 5. Vide *Sal*[illegible]

Salapola σαλάπολα, mons Libyæ Int[illegible]oris. Ptolem.

Salaria σαλαρία, Bastetanorum vrbs Ptolemæo: in Hispania Tarracon[illegible] *Iul. Salariensis*, est in veteri inscriptio[illegible] *Salaria* C. C[illegible]ius vocat. *Caçorla* Mo[illegible] hancque Coloni. m Salariensem [illegible] tat. *Salaria* alia est in Oretanis, [illegible] Ptolemæo. Est quoque Africæ Propriæ [illegible] vt habet Pontius in vita S. C[illegible] *Salaria* Via, Festus, Antoninus, Tacit[illegible] & Cicero 3. Deor. *Salarius* Pon[illegible] laria, Diacono, qui Anienis imp[illegible] te *Salaro* hodie. Vide *Solarius*, & [illegible]

Salaris σάλαρις, Libyæ insula. St[illegible]

Salas σαλας. Straboni Ger[illegible] inter quod, & Rhenum, Drusus occi[illegible]

Saal hodie vocatur.

Salasabra, vide *Solusapra*.

Salassis σαλάσσιοι, populi sunt Italię, apud Ptolemæum, sub Insubribus. Eorum regio Germanis Augstall vocari, scribit Scudus. *Val. de Osta* dicunt Itali *Salassos* à Polybio *Laos* λᾶοι, appellari, tradit Gaud. Merula.

Salatara, vide *Calatara*.

Salathus σαλάθος, vrbs, & fluui* Libyæ Interioris, apud Ptolemæum. Idem, Ibidem Salathios populos habet.

Salatia σαλατία, Apuliæ vrbs, Appiano in Annibalicis, mendosè, pro *Salapia*, vide *Iapygia*.

Salauri opidum, in Hispania Tarraconensi. Sex. Auienus. *Puerto de Salou* interpretatur Ludouicus Pontus in suo De amplitudine vrbis Tarraconensis, libello.

Salboni, vnde vnus fortium Dauidis. 2. Samuel. 23. *Salabon* 70. interpretib.

Salda Colonia, σάλδαι, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs, apud Ptolemæum. *Tadelis* Mercatori; *Algier* Castaldo. Mercatoris sententiam, Castaldi libenter præfero. Vide *Sarda*.

Saldensii σαλδηνσίοι, Ptolemęo Daciæ populi sunt.

Salduba, Hispaniæ Bæticæ flumen esse, & hodie *Guadalquiuireio* vocari, Carolus Clusius mihi auctor est. Claudius etiam Aretius in suo de Hispania libellulo hoc loco etiam Saldubæ fluminis (quem ex Plinio lib. 3. cap. 1. Fœderatorum nominat) meminit. Ego vt verum fatear, quis ex veteribus huius Saldubæ fluminis mentionem faciat, ignoro, Saldubam vrbem in hoc tractu à Ptolemæo, Plinio, & Mela poni scio. item aliam, in Tarraconensi, eidem Ptolemæo. Melius mea opinione, hũc fluuium *Guadalquiuireio Saducam* σαδούκα, à Ptolemæo nominari, scribit Florianus del Campo. item Pintianus, in suis Pomponianis Castigationibus. *Vide Cæsar Augusta.*

Sale σάλη, Ptolemæo *Sole* Ammiano; vrbs Hyrcaniæ. Vide *Sipylum*, & *Iapygium*.

Salebin, 3. Reg 4. Regio Syriæ fortè *Salabin*.

Selebrone, vide *Ad Herculem*.

Salecha, quæ quoque *Selcha* dicitur in li. Deuteronomii, & Iosue cap. 12. postea *Salcatha* dictam, prodit Beniamin.

Salecis σάληκος, fluminis, meminit Philostratus in principio lib. 5. Apollonii. vbi tradit eum nonaginta stadiis distare ab Abylæ promontorio, versus Oceanum. *Zilia* ζιλεία, Ptolemæi est.

Salem, vide *Hierosolyma*, & *Neapolis*.

Salena σαλῆναι, Catyeuchlanorum opidum, in Albione insula, Ptolemæo. *Salinæ*, legunt Latini codices. Saltdy esse, subdubitat Camdenus.

Saleni, Hispaniæ Tarraconensis populi, apud Cantabros Pomponius.

Salensis Episcopi, in Armenia Maiori: meminit concilium Nicenum. *A Sala* Ptolemæi eredo.

Salentiacum, in Veromanduis locus. vti videtur in S. Medardi vita: a Fortunato descripta. *Chalanchi* fortè.

Salentini σαλεντῖνοι, Ptolemæo Italiæ populi; *Salantini* per A. in secunda legunt vetusta numismata, vt patet apud H. Goltzium. Per duplex LL. scribit Tabulis Capitolinis, docet Sigonius. sic etiam Stephanus σαλλεντῖνοι, qui etiam *Sallentiam* vrbem habet in Messapiis. *Terra d' Otranto* hunc tractum hodie vocari, credit Leander. *Salentinos* Campos, & *Salentina* littora, sunt apud Melam. Vide *Iapygia*, & *Dolates*.

Salentinum, vide *Iapygium*.

Saleprone, vide *Ad Herculem*.

Salera, Opidum in Africa Propria à Scipione occupatum. Liuius 9.

Salernum σάλερνον, Ptolemæo, Straboni, Appiano, & Plinio Picentini opidum Colonia Romanorum est, testibus Liuio, Paterculo, & Frontino Nomen retinet. Vide *Quintius*.

Salesia, vide *Saletio*.

Salesii σαλήσιοι, Pæonum regio, apud Stephanum.

Saletes, vide *Caletes*

Saletio, vrbs Germaniæ, sex milliaribus infra Argentoratum Huius meminit Antoninus, & lib. Notit. Hanc *Salesiam* in Francorum Annalibus dici, & hod e *Seiza* vocari, tradit B Rhenanus. vide *Salisso*.

Salcumbrona, Antonino locus Tusciæ, in Itinere Tiberino, circa Volturnæ fanū. Vide *Italia*, & *Tuscia*.

Salga, vide *Salgas*.

Salgala, vide *Sangala*

Salganeus σαλγανεύς, Bœotię vrbs, ad Euripum, qua transitus in Eubœam est, Stephano. *Salganea* est Straboni, & Liuio 35. vbi Salganea ad Hermeum nominatur (fluuii aut montis hoc fortasse nomen.) *Saganeus* Ptolomæo est, corruptè.

Salgas fluuius, & *Salga* vrbs, Mauritanię. Stephan.

Sali σάλοι, Sarmatiæ Europææ gens, apud Ptolemæum. *Zali* legit Hermolaus, ex Rhiano.

Salia, Asturum in Hispania fluuius, apud Pomponium. *Sanga* Plinii est, vt Pintianus in Melam, opinatur. qui cum recentiori vocabulo *Saia* vocat. Sed *Sada*, in aliquibus excusis Plinii exemplaribus legitur lib. 4. cap. 20.

Salica σάλικα, Oretanorum in Hispania vrbs Ptolemæo. *Salaci* Antonini putat Hieron. Surita. Vide *Taprobana*.

Salices, vide *Ad Salices*, & *Sallyes*.

Salientes, locus Hispaniæ, Antonino, inter Bracaram & Asturicam.

Salii, hodie Sallant, testibus Vetrurio & Becano. Vide *Sicambri*, & *Franci*.

Salim σαλείμ, locus iuxta Ænnon, vbi D. Ioannes baptizabat. Ioan. 3. Vide *Saalim*.

Salimariaca, vide *Solimariaca*.

Salinæ σαλῖναι, Ptolemæo Suertiorum in Alpibus Maritimis opidum. Hodie *Saluce* aliquibus videtur, inquit Varrerius. Eidem Ptolemæo *Salinæ* Daciæ vrbs est. Locus adhuc hodie exstat ad fontes Tibisci, quem incolæ *Sigeth* vocant, vt tradit Lazius. *Salinæ*, locus Tusciæ, circa Cecinnam fluuium. vbi sal conficitur. Rutilius 1. Hic prope Albini villa erat. *Salinæ circa Ostiam factæ, ab Anco Marcio*. Liuius 1. *Salinæ* inter Sipontũ & Aufidenam, sunt Antonino. *Salapias* Ptolemæi putat quidam. *Salapinam* Paludem Lucani, puto ego. vide *Publicii* Vicus.

Salinæ Herculeæ, vide *Pompeiæ* Palus, & *Salenæ*.

Salinæ Naubonenses, in II. scheda Tabulæ Peutingerianæ, in III. autem mihi à M. Velsero communicata *Nubonenses* erat. Circa Mauritaniam Cæsariensem locus.

Salinarum Lacus, est Orosio, in Africa. *Iouem Salinarem* vocat Ponticus Virunius, Lacum Tritonidem significare velle, videtur.

Salinæ σαλῖναι, insula Indica, in Gangetico, Ptolemæo. cuius incolas *Aginnatas* ἀγιννάτας, vocari scribit. Hanc insulam Latini interpretes omisere: & hos A[illegible]nates Bazacatæ alteri insulæ, falso attribuere.

Salinsa σαλίνσαι, Mauritaniæ Ti[illegible]anæ populi, apud Ptolemæum.

Salinum σαλῖνον, Pannoniæ Inferioris vrbs, Ptolemæo. Niger eam *Theth* appellat. Lazius, & Simlerus *Adom* nominat & hic eandem putat cum ea quæ apud Antoninum *Vetus Salinas* inscribitur. Hæc *Vetus salina* iunctim nominatur, in Lib. N[illegible]riarum.

Salioclita, vide *Selioclita*.

Salis σαλίς, Ptolemæo Pannoniæ Inferioris vrbs est. *Sallis* Antonini. *Sellie* Lazii, vel vt Hungari pronunciant, Salawar.

Salis Ciuitas, Iosue 15. Palæstinæ locus.

Salis Flumina, quæ appellantur, Ap[illegible] Caspias Portas. Plinius 31. cap. 7

Salisa, Palæstinæ vrbs: 1. Samuel. 9. *Balsalisa* 4. Reg. 4. Vide *Bala*.

Salissa, vide *Bala*.

Salisso, Antonino opidum inter Treueros & Argentoratum.

Saltunca σαλτύνκα, Autrigonum vrbs, in Hispania, Ptolemæo.

Sallabensis, Mauritaniæ Cęsariensis loci, meminit Victor Vticensis.

Sallacus, vide *Isalacus*.

Salle, siue vt legit alius codex, *Selle*, Pannoniæ vrbs, apud Antoninum. An Sala Ptolemæi? vt quidam putat. Lazius credit hodie *Sellie* esse, ad Drauum fluuium.

Sallentia, & *Sallentini*, vide *Salentini*.

Sallis σαλλίς, Idumææ opidum, Iosepho 3. belli Iudaici. Vide *Salis*.

Salluntum, Dalmatiæ vrbs, Antonino.

Salluuii, vide *Sallyes*.

Sallyes σάλυες, Straboni sunt Galliæ Narbonensis populi, circa Aquas Sextias, [illegible] ab antiquis *Ligyes* λίγυας. 1. Ligures appellatos addit. & regionem *Ligysticam* [illegible]teriores eos *Gallolygures* κελτολίγυας nominauerunt. *Sallyi* Plinio sunt, & *Salices* σάλικας, Ptolemæo. *Saluios* vocat Liu[illegible] & *Saluuios* Ammianus Marcell nus. [illegible] tum marmoreum, in Gol[illegible] Albenati sunt ii qui *A*[illegible] Pagum Prouinciæ [illegible]

minis vestigium seruare, putat Dalechampius.

Salma σάλμα, Arabiæ Desertæ vrbs, apud Ptolemæum. Arabiæ Felicis quoque duo oppida sic dicta, habet idem.

Salmacis σαλμακὶς, vrbs Cariæ, Stephano, & Arriano in Alex. Fons etiam Cariæ est, in Halicarnasso: qui ex eo bibentes, molles & obscœnos reddit, teste Strabone 14. & Ouidio 15. Metamorph. fabulosè, vt docet Vitruuius 2. cap. 8. Est quoque fluuius sic dictus, apud Parthos alicubi. vti videtur ex 4. Flori. cap. 10.

Salmani Arabes, circa Mesopotamiam, sunt Plinio.

Salmantica σαλμάντικα, Ptolemæo Vettonum vrbs, in Lusitania. *Salmatis* σαλματὶς, Polyæno 7. de Annibale. Hodie in Castellæ regno est: *Salamanca* vulgò vocatur. *Salmanticenses*, propriè *Vicanos* appellari, scribit Aggenus Vrbicus. *Helmandicam* Liuii in Vacceis vicina regione. & *Elmanticam* ἐλμάντικα, Polybii esse, non dico: sunt autem qui suspicantur. *Hermandica* per R. legit Annibal, qui Plutarcho attribuitur.

Salmasius, & *Adorbeiganum*, Persiç vrbes, dierum circiter octo itinere ab Niniue positæ: versus Orientem. And. Masius, in libello Mosis de Paradiso.

Salmatis, vide *Salmantica*.

Salmeni σαλμηνοὶ, solitaria gens, apud Stephanum. In Arabia forsan.

Salmenica, in Peloponneso vrbs, apud Laonicum 10.

Salmon, vide *Almon*.

Salmona, Ausonio fluuius, quem Mosella excipit. *Salm* hodie Iosepho Scal. teste. Vna mansionum Israëlitarum in deserto quoque *Salmona* dicitur: Numeri 33.

Salmone σαλμώνη, Pisatidis in Peloponneso vrbs. & Fons cognominis, Stephano, & Straboni, qui tradit Enipeum inde originem sumere, & suo tempore *Barnichius* vocari. Vide *Samonium*.

Salmonea, vide *Sagonea*.

Salmoniacum villa, vbi Carolomannus obiit. Testes Ado, & Marianus Scothus. *Solmantiacus* quidam legunt.

Salmonia Campus, σαλμωνίας πεδίον, Diodoro 20 ad finem. In Phrygia videtur.

Salmonidis, vide *Samonium*.

Salmorudis, Mœsiæ Inferioris vrbs, ad Danubium. Antoninus. Locus & vox haud procul abest ab Halmyride Plinii, cui lacus sic vocatur.

Salmunti σαλμοῦντι, Asiæ vrbs, ad mare Rubrum: vbi Alexander Magnus ludis Theatralibus interfuit. Diodorus 17. Gedrosiæ videtur ex Plutarcho. Carmaniæ, ex Arriano. sunt autem collaterales hæ regiones.

Salmus σάλμος, Bœotiæ opidum, apud Stephanum: ex Hellanico. Vide *Almon*.

Salmyca σαλμύκα, Stephano vrbs iuxta Herculis columnas.

Salmydessia maxilla, σαλμυδησσία γνάθος, circa Thermodontis fluminis ostia. scopulus nauigantibus infestus, est apud Aeschylum, in Prometheo: & Sophoclis Scholiastem, in Antigonem. *Salmydessum* Sinum habet ibidem Stephanus. *Salmydessus* etiam fluuius Thraciæ, apud Scholiastem Sophoclis, in Antigonem: & in Etymologico vocatur. Thraciæ vrbs est Apollodoro. Vnde Almydessii populi.

Salmydissos, vide *Halmydissus*.

Salo, vel *Salon*, Martiali, eo versu: *Salone qui ferrum gelat*. Prope Bisbilin in Celtiberia, vt mihi Arias Montanus communicauit; qui cum hodie *Xalon* vulgò dici ait; Iustinus ex Pompeio li. 44. hunc fluuium *Bilbilim* nominat. fortè ab vrbe adiacente, sic dicta. *Nullum apud eos telum probatur, (inquit) quod non aut Bilbili flumine, aut Chalybe irrigatur.* Antoninus quoque hoc tractu *Aquas Bilbitanorum* habet. quas vide suo loco. *Salo* σάλων, Dalmatarum nauale Strabonis; *Salone* Colonia, σαλῶναι κολωνία, Ptolemæo. *Salona* Pomponio & Plinio. Fauolius *Arninata*, *Salona* Sophianus, *Spalato* Hermolaus nominat. Diocletianū Imp. hic quondam palatiū habuisse, scribunt auctores. Mar. Niger dicit Salonas interiisse, locique nomen tamen manere, esse verò ibidem arcem hodie, *Clissa* nomine. *Clisia* forte Laonici. *Colonia Martia Iulia Salona* vocatur in [illegible] epigrāmate, quod habetur ap[illegible] lib. fol. 28. Stephani verba hic a[illegible] Salona *vrbs Illyridis* [illegible] Est & *Salone* Dalmat[illegible] Salonēses σαλωνῖται.

Salona Plinio quoq; flumen est, iuxta ipsam vrbem. Nomen retinere puto. *Salancon* fortè Apollonii.

Salobriasa, Indica gens. Plinius.

Salodurum, Antonino, & ex veteri eius loci inscriptione, Heluetiorum opidum. *Solothurn* incolis dictum. Scudus, & Rhenanus.

Saloe, vide *Sipylum*.

Salomacum, Aquitanicæ opidum, Antonino. XVIII. M. P. a Burdegala.

Salome, Palæstinæ vicus. Guil. Tyrio.

Salona, vide *Salo*, & *Salonia*.

Salonia σαλωνία, Bithyniæ vrbs: Stephano. *Salona* Straboni, sine diphthongo.

Saloniana σαλωνιανα, Dalmatiæ vrbs mediterranea. Ptol.

Salonum Thessaliæ finibus procreatum arietem, scribit Hyginus.

Salopia, Angliæ regio, versus Occidentem. Vita S. Wenefridæ. *Shrewsburi* est, ad Sabrinam fluuium.

Salos, vide *Scelos*.

Salpa σαλπη, palus est Italiæ, in Dauniis: Isac. in Lycophronem. *Salpinia* est Vibio; *Salapina* Lucano lib. 5. Non procul a Salapia vrbe videtur.

Salpii, vide *Alpes*.

Salpinates populos, habet Liuius 5. quos cum Vulsiniensibus bellum contra Romanos gessisse tradit. Vrbis nomen in Etruria videtur.

Salpis Coloniæ, meminit Frontinus, vt testis est Onuphrius. An Salpinates inde?

Salra, Hannoniæ locus, In vita S. Aldegundis. An *Solre*, ad Sambram?

Salsonia, Mœsiæ Inferioris vrbs, ad Danubium. Antoninus, & lib. Notit.

Salsos, Plinio Carmaniæ fluuius.

Salsubium. Latinis dictum esse illud Flaminiæ (siue Romandiolæ) opidum quod hodie *Castro caro* vocant, scribunt Blondus, Merula, & Leander.

Salsula, Antonino prope Narbonem Galliæ; Varrerio *Salsas* est sub Pyrenæis montib. Non procul ab hac vrbe est fons, quem *Fonte de Salsas* hodie vulgò nominãt. Is a Pomponio *Salsula* etiam dicitur.

Salsum, A. Hurtado flumen Hispaniæ est, in Bætica, quod Nauagierus scribit *Salobral* appellari. *Guadaios* hodie dici suspicatur Clusius. & addit in eum influere riuulum, qui hodie *Rio Salado* (quod salsum significat) vocatur. Morales in suis Antiquitatibus scribit in superiori parte *Binoras* nominari, postquam autem duos in se receperit fluuiolos, vnum nomine *Touazo*, alterum *Salado*, nomen *Guadaiox* sortiri. *Salsum*, Plinio flumen, circa Euphratis ostia.

Salsus Sinus, vide *Gallicus*.

Saltacha, in lib. Notit. Phœniciæ vrbs.

Saltici, vide *Salica*.

Salta, de quo in Ephesino concilio hæc, *Perrebius Thessalonicarum Saltarum episcopus dixit*. alio loco legebat Thessalorum, pro Thessalonicarum.

Saltieta σαλτίητοι, Hispaniæ populi, qui texta præstantissima faciebant Strabo 3. *Setabetas* Silii putat Casaubonus.

Saltiga σάλτιγα, Bastitanorum in Hispania vrbs. Ptolemæus, & Antoninus.

Saltuares, vide *Nympharum* insulæ

Saltum, episcopatus sub sede Cæsareæ Stratonis: Guil. Tyrio.

Saltu vocaneos, episcopalis locus, sub Becerra Arabiæ. Guil. Tyrius.

Saltus Carminianensis, vide *Calabria*. *Saltus Castulonensis*, Ciceroni & Cæsari in Bætica tractus; qui Floriano *Puerto Muladar* dicitur. cui suffragatur Nauagierius. Sed *Sierra Morena* Morali est. *Portum S. Stephani* interpretatur Surita. *Saltus Dei Lucus*, ἄλσος ἀλιμωζίτιος, in Sarmatia Europæa, Ptolemæo est. *Saltus Galliani*, vide *Galliani*. *Saltus Pyrenæus*, vide *Pyrenæus*. *Saltus Fugensis*, vide *Argenteus* Mons. *Saltum* Prouinciæ Narbonensis, vel *Saltuosam* Prouinciam olim Latinis dictum; quem hodie Comitatum *de Sault* vocant, scribit Antonius Pinetus. Circa Auinionem est, in Delphinatu, vt hodie ea loca appellantur

Salua σαλούα, Ptolemæo Pannoniæ Inferioris vrbs. *Salua Mansio* est Antonino *Sealmar* Lazio est, duobus à Buda milliaribus, Austriam versus. sed *Solua* legitur hoc loco apud Antoninum, quem Aldus excudit. An Soluense Plinii?

Saluarium, opidum Arcadiæ, ex aduerso Pyli situm: nauale eius regionis Laon. 9.

Saluca σαλοῦκα, Ptolemæo opidum in Libya Interiori.

Saluia σαλουία. Liburniæ vrbs mediterranea: apud Ptolemæum. *Siluia* fortè Antonini. Alia *Saluia vrbs* Plinio, *Vrbaſaluia* οὐρβασαλουία Ptolemæo, *Vrbiſalia* Procopio, lib. 2. Gothorum: item *Vrbsſaluia* Antonino. Sic hodie etiam dicitur, vt Franciſcus Adamus, & Dom. Niger perhibent, aut *Alia*, vt Leander ſcribit. in Picenis.

Salutæ, vide *Aqua*.

Saluii, Vide *Sallyes*.

Salum, Mauritaniæ Cæſarienſis fluuius; apud Antoninum.

Salur σαλοὺρ, emporium in India intra Gãgem. Ptol.

Salurnum, agri Tridentini locus: Diacono. *Salorne* hactenus.

Salutaria, Syriæ aut Euphratenſis vrbs, lib. Not. Vide *Saturni* vicus.

Salutaris, vocatur pars *Macedoniæ*, *Phrygiæ*, *Palæſtinæ*, *Syriæ*, & *Galatiæ*, teſte libro Notitiarum.

Salutarienſis, vide *Vrgia*.

Salydo σαλυδώ, inſula Arabici ſinus: apud Agatarchidem.

Sama, vide *Sardinia*.

Samachonitis, Vide *Meron*.

Samaia σαμαία, Ioſepho 1. belli Iud. ca. 2. ciuitas Palæſtinæ eſt.

Samaica σαμαϊκὴ, Præfectura, in Thracia eſt. Ptol.

Samamycii σαμαμύκιοι, iuxta magnam Syrtim populi, Ptolemęo. Idẽ alios eognomines habet, multo interius, in Lybia.

Samanai, vide *Gymnoſophiſtæ*.

Samara, vide *Tamos*, & *Taurus*.

Samarabriæ, & *Sambruceni*, Indiæ populi, circa Indum fluuium: Plinio.

Samarabriua, vel *Samarabriga*, Ant. Galliæ Belgicæ vrbs. *Amiens* eſt Simlero. Corruptum puto, pro *Samarobrina*. ſed probum credit Camdenus, & traiectum ad Somam fluuium ſignificare credit.

Samaranda σαμαράνδη, Indiæ extra Gangẽ vrbs. Ptolem.

Samaria σαμαρεῖα, Ptolemęo Iudææ tractus. & in eo eiuſdem nominis vrbs, quæ *Echtenias*, (vox quæ in Pergamenis vetuſtis codicibus non habetur) vt ſcribit Euſebius & ab Herode reſtaurata tandem *Sebaſte* dicta fuit, auctore eodem, & Strabone. *Mareon* μαρέων, eam Ioſephus vocat: item σαμαρεῖον. *Neapolin* quoque appellatam, ſcribit Stephanus, non ſine erroris nota forraſſe. cum ex Ptolemæo & Plinio pateat, Neapolim Samariæ ciuitatem eſſe. at Samariam ipſam ſic nominari, apud nullum auctorem me legiſſe memini. Poſtellus tamen videtur Stephani ſententiæ ſuffragari, is enim eam à Samaritanis Iudæis *Neapolim*, aut *Napolitza* nuncupari tradit. Samaritanos Ioſephus & Beniamin ſuo tempore *Chutheos* appellant. Vide *Chuta*, & *Flauia*.

Samariana σαμαριανὴ, Straboni vrbs Hyrcaniæ, An Saramanna Ptolemæi?

Samaricos equos, laudat Vegetius in Veterinaria, vbi ſint, neſcio. Dicit Epirotas, Samaricos, ac Dalmatas, contumaces ad frena, ac viles.

Samarim, Palæſtinæ locus: Ioſue 18.

Samarobrina Antonino & Cæſari, *Samarobriga* σαμαρόβριγα Ptolemæo. Cicero eius quoque meminit li. 7. Epiſt. ad Trebatium. Galliæ Belgicæ vrbs in Ambianis. Hãc Hub. Leodius *Cambray*, Petr. Diuæus & Becanus *Amiens*; Bouillus & Chaſſaneus *S. Quintin* vocat, Ego ferè pro *Bray* ad Somonam fluuium habuerim. Vide *Samarabriua*.

Samatæ, vide *Sarmatia*.

Samatha, Vide *Reblatha*.

Samatho. vide *Magna*.

Samba, Vide *Sambra*.

Sambalaca σαμβαλάκα, Indię intra Gangẽ vrbs. Ptol.

Sambana σάμβανα, Aſiæ locus, Diodoro Siculo 17. Vide *Sambatæ*

Sambaſtiræ σαμβαςαί Indiæ populi, circa Indum fluuium: quos Alex Magnum debellaſſe ſcribit Diod 17 vide *Sabuta*.

Sambatæ σαμβάται, Aſſyriæ gens: apud Ptolemæum. Hoc tractu videtur a Diodoro 17. *Sambana* locus deſcribi.

Samblacitanus Sinus, Antonino in Gallia Narbonenſi Circa Forum Iulii. *Goulfe de Grimault* hodie appellari, mihi perſuaſum.

Sambra σάμβρα, vrbs Indiæ extra Gangẽ: Ptolemæo. *Samba* eſt interpretibus.

Sambracate, inſula Arabiæ Felicis in mari Indico Item vrbs eiuſdem nominis, in continente Plinius.

Sambri, Aethiopię ſub Aegypto opidum: Plinio Populi ſic dicti, ibidem, ſunt Solino, apud quos nulla aurita quadrupes.

Sambr'tum pagus, nominatur In S Arnulphi vita, episcopi Suessionensis. An corrupte pro Samarobriga? non valde enim abludit a Cambray: (modo C. vt S. pronuncietur, vt sæpius solet vulgo) sic enim vocant hodie Galliæ Belgicæ II. vrbem episcopalem Samarobrigam. Vide *Samarobriga*, & *Quætensis.*

Sambrota σάμβροτα, Ptolemæo est Hispaniæ Tarraconensis flumen, quod *Sanbucha* hodie dicitur, auctore Floriano del Campo.

Sambruceni. vide *Samarabria*.

Sambulos, montis nomen, apud Tacitum 12 Annal. In Asia vspiam. circa Mesopotamiam.

Sambus σάμβος, Indiæ fluuius, in Gangem influens: Arrhiano in Indicis Apud Stephanum quoddam Arabum opidum sic vocatur.

Same, Palæstinæ locus: Iosue 15. vide *Samos*, & *Cephalenia*.

Samedamascene, vide *Samies*.

Samega σαμέγα, vrbs Syriæ. Ios. 13. Antiq. cap. 17.

Sameni σαμηνοί, Nomades Arabum. Stephanus.

Sames σαμίς, vrbs Palestinæ: Iosue 19. vel *Semes*, vt D. Hieronymus. Vide *Solis* Fons.

Sami, vide *Macrones*.

Samia σαμία, Elidis opidum in ipso Samico. Pausanias 5.

Samicum σαμικόν, Triphyliacæ vrbs. Polybius 4. Strabo 8 Pausanias & Stephan. Circa Arenen, cuius fortè arx olim, vbi Neptuni Samii templum. item *Samicus* Campus. vide *Arene*, & *Annium*.

Samies, quædam regio, vnde tertium genus aloes, vt habet Const. Africanus. aut potius Cassius Dionysius, vt ab aliis vocatur huius libri auctor, *Samedamascene* legit ex eodem, Platearius.

Saminthum σάμινθον, Peloponnesi vrbs. Thucydidi 5. In confinio Argiæ & Laconicæ videtur.

Samir, locus Palæstinæ: Iosue 15. in monte Ephraim: Iudicum 10. *Saphir* est 70. interpretibus.

Samisena σαμισηνή, Galatiæ versus Bithyniam regio: Straboni.

Sammita, vide *Scytha*.

Sammei, Arabiæ Felicis populi. Plinius.

Samni, In Samnorum gente Ebusopem regem Colchorum plurimum argenti eruisse, scribit Plinius lib 33. c. 3. *Suanorum* legit Venetus, Parisiensis, & Coloniensis codex. sincerius.

Samnita, vide *Namnetes*, & *Amnitarum*.

Samnites, *Samnium*, & *Samnitium*, populi & regio Italiæ, apud Liuium, Strabonem & alios *Ducatus Beneuentanus* postea dictus. *Abruzzo* hodie dici; ex Sanfelicio, & Leandro docemur. Samnites medios esse inter Picenum, Campaniam, & Apuliam. testis est Eutropius 2. cètesimo ferè & tricesimo milliari ab Vrbe. Vicinos Priuernatibus scribit Liuius 8. Strabo dicit eorum quosdam *Pitanates* vocatos. Diaconus 4. Longobar. Decimam quartam regionem Italię his adscribit. Hos *Sabellos*, & Græci *Saunitas* dixere, scribit Plinius. σαυνῖται, etiam Polybio. idem C Sempronio. *Sannitas* legit Strabo. In dictionariis Henr Stephani, & Nebrissensis, hi etiam *Squinci* dicuntur; qua auctoritate, ego nescio. *Samnium* a Collenutio, & Ioanne Baptista Carafa *Val Beneuentana* nominatur. etiam *Destretto* a Leandro. Antium & Lautulas describit in Samnitibus, Liuius. *Samnium in ipso Samnio requiratur* sic Elorus 1 c. 16 Stadius dicit Samnium montem esse, in eoque Samnium opidum conditum fuisse. Sed aliud videtur Samnium a Samnitib. *Samnites*, & *Sabelli* distinctim nominatur in Fragmento 37. Diodori: tamquam inter se diuersi. *Samnius* siue alia lectione *Samus*, est apud Festum mons, vbi dicit Samnites ex Sabinis aduentantes, consedisse. Britanniæ vrbs est *Samnium*, Stephano. Vide *Sabelli*.

Samonium σαμώνιον, Cretæ insulæ promontorium, in latere exortiuo: Ptolemæo auctore. *Salmonidis* σαλμωνίδις est Dioni & Eustathio. *Salmone*, Actuum 25. *Salamone*, aut *Cabo Salamo* hodie est, Sophiano & Mercatore testibus *Samonium*, Straboni 10. etiam locus Troiæ est, in Neandridæ & Alexandreorum solo.

Samornion, vide *Ephesus*.

Samos σάμος, nomen trium insularum, quarum synonyma, quia valde à recentioribus confundi video, ex ipsis classicis auctoribus sic distinguere didici. Prima *Samos* est Ionica, in Icario mari è regione Ioniæ posita, hæc Samos vocatur Ptolemæo, Solino,

Sosino, Pomponio, & Straboni. Idem Strabo hanc olim *Partheniam* παρθενίαν, ab eius fluuio Parthenio, deinde *Anthemum* ἀνθεμοῦς, postea *Melamphylum* μελάμφυλλον, nũcupatam scribit. Eadem *Dryusa* δρυοῦσα, Aristoteli. Apud Plinium quoque *Cyparissia*, *Parthenoarusa*, & *Stephane* dicitur. Stephanus & Sophianus eam *Imbrasum* ἴμβρασον, etiam nominat; & Hyginus *Imbrasiam*, a fluuio huius insulę sic dicto, ni fallor, cuius Plin. & Strabo meminerunt. *Herosam* quoque dictam auctore Strabone, etsi Pintianus scribat in Plinium, fidem meam adhibere nequeo. Hæc Samos Ionica, Iunoni olim sacra fuit. Hinc Pythagoras oriundus. Hinc vasa illa fictilia, Samia dicta, à veteribus tãtopere laudata. Apuleius 2. Floridor. eam eleganter describit. Hæc hodie etiamnum *Samo* indigitatur. *Samos* altera, Thracica est, Maris AEgæi, & Thraciæ opposita. Hęc Samos dicitur Straboni, & Diodoro Siculo. *Samothracia*, & *Samothrace*, Ptolemæo, Põponio & Plinio. Olim *Dardania* vocabatur Plinio & Eustathio testibus. *Serrheion* Σέῤῥειον, à Sophiano dici video, sed qua auctoritate, ignoro. lego hoc nomine eius opidum vocari apud Stephanum. *Melita*, antea Straboni. *Leucasia* etiam Aristoteli, vt Erythręus habet, in suo Indice Virgiliano, vel *Leucania* λευκανία, eo quod albeat, vt Heraclides in Politiis dicit, qui eam quoq; *Thraciam*, ab incolis Thraciis; septingentis verò pòst annis, à Samiis qui eam occuparunt, Samothraciam dictam addit. Hæc eadem Samos à Flacco *Electria* Tellus, & ab Apollonio *Electra Atlantidis* insula nominatur; proprio enim nomine eam non designant. Hic Corybantes Cybeles sacerdotes, sacra Matris Deûm sollemnia mysteria celebrabant. *Saum* quondam hanc appellatam, annotauit Scholiastes in Nicãdium. Hæc nostra ætate *Samandrachi* nomine cognita est. *Samos* tertia, Maris Ionii insula est, prope Zacynthum, quæ & *Same* vocata fuit, & postea *Cephalenia* κεφαλληνία, testes Strabo, Liuius, & Eustathius. Idem Strabo & Pausanias *Teleboantem* τηλεβοὶς, nuncupatam asserunt. Plinius eam olim *Melanam* dictam tradit. Hæc vulgo nunc *Cephaloniæ* vocabulo innotescit. Est & *Samos* huius insulæ opidũ, apud Strab. quod interiisse tradit Marius Niger, locũq; *Porto Guiscardo* indigitari vulgo. *Samos* quoque Messeniæ vicus; in Epitoma Strabonis 8. & Elidis vrbs: apud ipsum Strabonem 8. Est & ciuitatis Lyciæ nomẽ, testibus Martyrologiis Adonis & Vsuardi, ad 11x Kal. Aug. *Samos* etiam Magnæ Græciæ, siue Calabriæ quondam vrbs: vt habet Gab. Barrius, ex D. Thoma. qui scribit Pythagorã philosophũ ex Samo Calabriæ vrbe oriundum. vbi hodie *Crepacore* fortè, vt idem Barrius ait. Ex Samo Ionica Pythagoram oriundum mihi maior fides à Laertio, aliisque.

Samosata Σαμόσατα, legio, Ptolemæo & Stephano, Syriæ vrbs, Comagenæ regionis. *Samosata legio* 11x. est apud Antoninum editionis Aldinæ: Simleri exemplar v 1. legit.

Samothraca, vrbs, in insula Samothracia. Ptolem.

Samothracia, vide *Samos*.

Samothracios Muros, locum sic dictum in Thracia: habet Herodotus.

Sampharitica Σαμφαριτικὴ, nardus quædã dicitur, a regione. Dioscorides. A Saphar Arabiæ Felicis putauerim.

Samphe Σάμφη, Phœniciæ vrbs: apud Stephanum. (Simon Sethi scribit inde Xyloaloe venire) Σαμφὼ Iosepho, Antiq. 17. Σαμφαιων, meminit Thesaurus Goltzii, ex Titi nummo.

Samphirine, vide *Sapphirine*.

Sampsa Σαμψα, Stephano Arabiæ vicus.

Sampsama regio, 1. Machab. 15.

Sampsira Σάμψειρα, Aegypti vrbs: Stephano. Σαμψειραιτῶν sunt in Hadriani nummo, testis Goltzius, in Thesauro.

Samulis σαμυλις, apud Ptolemæum Phœniciæ opidum, vide *Salaminiada*.

Samunis σαμυνίς, Ptolemæo Albaniæ vrbs, quæ *Samachi* vocatur, teste Nigro.

Samycla σαμυκλα, loci nomen videtur apud Stephanum in voce τρίτη.

Samydaca σαμυδάκη, Carmaniæ vrbs Stephanus. *Samycade* est Ptol. sed *Samydace* legunt interpret. *Samydochus* Ptolemæo ibid. fluuius est. Idem eundem *Samyracen* σαμυρακὴ, vocare videtur.

Samydochus, vide *Samydaca*.

Samylia σαμυλία, Cariæ opidum: Steph.

Samyrace, vide *Samydaca*.

Sana Σανα, Armeniæ Maioris vrbs: Ptolemæo. Palęstinę etiam locus. Ios. 15. vide *Sane*.

Sanaca σανάκη, Ptolemæo, *Sacane* interpretib. Mesopotamiæ vrbs.

Sanaos σαναός, Straboni opidum in Phrygia Maiori. *Sanis* forsan Ptolemæi.

Sanagenses, Galliæ Narbonensis populos, habet Plinius.

Sanais σαναίς, Ptolemæo est vrbs in Media regione.

Sanari σάναροι, Sarmatiæ Asiaticæ gens. Ptol.

Sanates dicti sunt, qui supra infraque Romam habitabant. quare, lege apud Festum. Scaligero censore, circa Tiburtinum agrum erant.

Sanauia, vide *Sauciua*.

Sancti Iulii Insulam, habet Diaconus in Longobardicis. vide *Iuliani*.

Sanctio, opidum Marcellino 21. Rhenanus putat. Seckingen hodie dici, in Germania. Rhetiæ videtur.

Sanctus Mons, vide *Agios*.

Sandabala σανδαβάλα, Indiæ fluuius Ptolemæo, qui se cum Indo coniungit.

Sandaca σανδάκη, apud Ptolemæum est vicus in AEthiopia sub AEgypto.

Sandalarium, locus Romæ, vbi Librarii habitabant. Galenus de libris propriis, & Gellius 8. ca. 4. Vici Sandaliarii, Romæ meminit vetus lapis.

Sandalitis, vide *Sardiniæ*.

Sandalium σανδάλιον, Pisidiæ regio: Steph. & Straboni, Insula est opposita Lesbo; apud Plinium. σανδάλιον memoria est in nummo Claudii. testis Thesaurus Goltzii.

Sandanus σάνδανος, Thraciæ fluuius est, circa Pallenen regionem. Plutarchus in histor. Roma. cum Græcorum coniunctione. vide *Sardonis*.

Sandaraca σανδαράκη, Bithyniæ portus ad Euxinum Pontum. Arrhiani Periplus. *Sorocon* nunc, vt habet Leunclauius.

Sandaracurgium σανδαρακούργιον, mons cauus, haud procul à Pimolisis, in Pontica regione. circa Pompeiopolim Paphlagoniæ. Strabo.

Sandarophagos, vide *Arcesines*.

Sandaua σάνδαυα, Daciæ vrbs: apud Ptolemæum. Scheßburg est Lazio, R.P.R. 12. Ad Cochelium fluuium.

Sandiale pagus, S. Longini patria, vt refert Simeon Metaphrastes in huius vita.

Sandius σάνδιος, Cariæ collis, Thucydides 3.

Sandobanes σανδοβάνης, amnis qui in Cyrum recipitur, Straboni. Circa Armeniam.

Sandocandæ σανδοκάνδαι, Taprobanę insulæ gens. Ptol.

Sandrabatis, vide *Sauarabatis*.

Sandrizetes populos Pannoniæ habet Plinius, per quos Drauum amnem defluere scribit. *S. Andres* opidum in hoc tractu, non malè hoc nomen imitatur. *Andizetii* ἀνδιζήτιοι sunt Strabonis, censore Casaubono. Sine S. initiali legendum apud Plinium adfirmate ausim. Erroris caussam lege in *Combos*: alibique in hoc Thesauro. Hæc enim lectio apud Plinium est. *Iasos*, *Sandrizetes*, &c.

Sandum σάνδον, Italiæ vrbs: Stephan. Asiæ Minoris opidum est, apud Metaphrasten, in vita S. Theodori Archimandritæ.

Sandura, AEthiopiæ sub AEgypto opidum Plinio.

Sandus, vide *Indus*.

Sane σάνη, Thraciæ vrbs, inter Athon & Pallenem: Herodoto 7. Stephano, & Epitome Strabonis 7. item Thucydidi 4 & 5. qui eam circa Athon montem, ad Fossam regiam describit. Andriorumque coloniam dicit. Huius etiam meminit Plutarchus, in Quæstionibus Græcis.

Sanega, vide *Saniche*.

Sanensem Ciuitatem, in Phrygia: habet Nicenum concilium. A Sanaos, ni fallor.

Sanga, vide *Noega*, *Salia*, & *Sangarius*.

Sangada σάγγαδα, regio circa Indi fluminis partes inferiores: Arriano in Indicis.

Sangala σάγγαλα, Indiæ in Cathæis opidum; circa Indi fluminis partem superiorem. Arrhianus 5. Alexandri. *Sagala* Ptolemæo. *Salgala* vrbs, Calthæi gentis est Polyæno lib. 4. de Alexandro.

Sangamarta σαγγαμάρτα, Indię intra Gangem vrbs. Ptolemæus.

Sangarius Σαγγάριος, Asiæ Minoris fluuius, Ptolemæo, & Arriano 1. Alexandri Ζαγγάριος, Hesychio, qui eum Lydiæ & Phrygiæ attribuit ΣΑΓΑΡΙΣ in nummo meo Iul. Piæ Augustæ, cuius primum elementum est loco Z. hoc sæpius à me obseruatū in nūmis, (Itē & hoc, quod Z. vt Z. vtebantur, quasi scribas

ſcribas *Zagaris.* Vide in *Ziphene* huius aliquot exempla.) *Sanga σάγγα*, ab Apollonii ſcholiaſte dici, annotauit Stuckius: & eundem ab Heſiodo in Theogonia *Sarcerius* nominatum ſcribit; ſed hoc me latere libēter agnoſco: Sangarium autem apud eum vt apud cæteros reperio Idem *Sangaris* dicitur, teſte Solino. *Xerabates ξηροβάτης*, quondam dictus eſt, teſte Plutarcho de Fluminibus. & idem eum *ζάγαρις* vocat. Sangarius etiam *Coralius* nominatur apud Plinium. *Acada* in Tabulis eius decurſum imitari videtur. *Sangari* autem Bellonio, & *Zagari* Nigro dicitur. *Sacari* Leunclauio. Alius eſt in Græcia Coralius, Straboni, quem tamen vir quidam eruditus cum Plinii Coralio confundit. *σάγαρις*, & *σάγγαρις*, duo ſunt flumina Phrygiæ. in Etymologico. Vide *Coralius* & *Agarus.*

Sangarus σάγγαρος, Bithyniæ locus, ad mare, non procul ab Helenopoli. Sozomenus, 7. c. 18. Calliſtus 12 c. 41.

Sangia σαγγία, vicus Phrygiæ Straboni. vnde Sangarius fluuius originem ſumit, teſte Euſtathio. idem cum *Sanga* puto. Nicephorus hunc vicum *Pazum* vocari ait. qui *Pachius πάχιος*, fortè Appiani.

Sangona, vide *Arar.*

Sangrus, vide *Satricus.*

Sanguinarius Pons, circa Spoletum: aut inter Otriculum, Narniamque, & Spoletū atque vrbem Romam regione media poſitus, vt ſcribit Aurel. Victor, in Vib. Gallo. quem interfectum hoc loco, & Sanguinarium inde pontem dictum, ſubſungit.

Sangura σαγγοῦρα Armeniæ Maioris vrbs: Ptolemæo. *Santura* Latinis codicibus.

Sania σάνεια, Indiæ vrbs: Stephano.

Saniana σανίανα, Thraciæ opidum: Cedreno & Curopalati. Huius meminit quoque Porphyrogenneta. ſed addit Galatorū nationem eo vſq; extendi. Ita hæc in Aſia Minori videtur.

Saniche σάνιχαι, ad Pōtum Euxinum populi: Arrhiano in Periplo. Sunt magis Occidentem verſus quam eiuſdem Sanigæ *σάνιγαι*, quos Stephanus geminato N N. legit. *Sanniga* ſunt Plinio Colchidis populi. *Sanega σάνηγαι*, vocantur à Memnone.

Saniciensium ciuitatem, id eſt, *Sanicifio*, habet lib. Prouinciarum, in Alpibus Maritimis. Videndum an ſit Sanitium Ptolemæi.

Saniga, vide *Saniche.*

Sanina σάνινα, opidum iuxta mare Rubrū: Stephano. In Arabia Felici, Ptolemæo. Vide *Sannina.*

Sanir locus, 1, Paralip. 5. & Ezech. 27. Vide *Sarion.*

Sanis σανίς. Ptolemæo Phrygiæ vrbs. Vide *Sanaos.*

Sanigera, Balearidis Minoris vrbs: apud Plinium.

Sanitium σανίτιον, Veſdantiorum opidū, in Alpibus Maritimis. Ptolemæus. Vide *Saniciensium.*

Saniturnus, fluuius qui ſecat Mutinam: Frontino Stratagematum lib. 3, cap. 14.

Sannaba σαννάβα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolemæus.

Sannanim, Palæſtinæ locus: Ioſue 15. vt legit D. Hieronymus. *σεζαναείμ* 70. interpretibus.

Sanni, vide *Drille*, & *Macrones.*

Sanniga σάννιγαι, Scythiæ gens: apud Stephanum, & Arrhianum. Vide *Saniche.*

Sannii Prouinciam, & *Sannitas* incolas, nominat Caſſiod. 3. Variar. quibus Theodoricus rex Sinhiuadum præfecit: vt negocia inter Romanos & Gothos definiret. In Italia videntur, eiuſdem 5. ad Guduim Saionem. An pro Samnio & Samnitibus?

Sannina σάννινα, Mediæ vrbs, ad Hyrcanum mare: Ptolemæo. vno N. ſcribunt interpretes.

Sannita, vide *Samnites.*

Sannum, vide *Sarrum.*

Santamaria, Albanorum in Illyrico vrbs: Laonico.

Santicum, circa Noricum vrbs: Antonino. *Sanekins* hodie locū dici, credit Lazius. *Sianticum* Ptolemæi puto.

Santis σάντις, Celtica vrbs: Stephanus.

Santones σάντωνες, Galliæ Aquitanicæ populi, auctore Ptolemæo & Cæſare apud quem & *Xantones* nonnulli codices legunt. Sed & idem *Santona* Belli Gallici 3. ſi proba ſcriptura. *Liberos* & *Vbiſcos* eos cognomiuat Plin. lib. 4. cap. 19. *Xantoigne* regio, aut eius vrbs *Xaintes* Orontio, & Marliano. *Santonia σαντωνία*, regio eſt apud Galenum, vnde Santonicam herbam nomen ſortiri ſcribit.

Sesignani Vbisci in aliquibus codicibus Plinii legitur. lib. 4. cap. 19 vide *Vibisci.*

Santonis Gallica ciuitate, vnde Iul. Africanus. Tacitus sic lib. 5. Annal.

Santonum σαντονῶν, Portus, Ptolemæo. *Rochelle* Villanouano. Hanc vrbem Iuniores Latini *Rupellas* vocant. *Santonum* promontorium, Ptolemæo, Blaye hodie dicitur Villanouano, sed *Maluason* Mercatori. *Santonicum* Oceanum habet Tibullus 1. Elegia 7.

Santuta, vide *Sanguta.*

Sanua σανύα, Albaniæ vrbs, Ptolemæo.

Saoce Monte, Samothraciam attolli, scribit Plinius.

Saocoras σαοκόρας, Mesopotamiæ fluui⁹. *Hormiz* ab And. Masio interpretatur. *Set* autem ab alio quodam anonymo in Itinerario Persico.

Saona, Paul. Diacono in Alpibus Cottiis vrbs, Quartæ Italiæ regionis. *Sauona* hodie puto. In Liguriæ littore.

Saonem locum Hispaniæ; habet A. Hirtius. vide *Vrso.*

Saorus, vide *Eleuthera.*

Saos σάος, Saiorũ insula Stephano. Mõs Thraciæ est: apud Isacium, in Lycophronẽ, & Corybantem ædificium in eo. Huius meminit etiam Nicander in Theriacis, & Dionysius Vticens. 2. Agriculturę. Vide *Samos.*

Sapa, vide *Thracia.*

Sapai σαπαῖοι Æthiopiæ sub Ægypto gẽs Ptolemæo. item Thraciæ: Plinio, & Appiano 4. Ciuilium. item Ouid 1. Fast. hoc versu, *Exta canum vidi Triuia libare Sapaeos.* vt legit libenter Pet. Marsus: vbi alii codices Sabæos habent. qui in Arabia Felici sunt, quos hunc poëtam nunquam vidisse verisimile est, Thraciam autem (vbi hi Sapæi) benè, vt exilio suo collimitaneã. Vide *Thracia.*

Saparages σαπαράγης, ostiorum Indi fluminis vnum. Ptolemæus.

Saparnus, vide *Ptarenus.*

Sapaudia regio, non semel inter Galliæ Narbonensis prouincias nominatur in libro Notitiarum. quam ego pro *Sauoia* intelligo Chronicon Prosperi M.S. membraneum sic quoq; per P. legit.

Sapei, Sarmatiæ Asiaticæ populi: Plinio.

Sapes, vide *Esar.*

Sapha σαφά, locus altior quidam sic dict⁹, iuxta Hierosolymam. Iosephus 11. Est locus circa Seleuciam, ad Tigrim: Plutarcho in Lucullo. hæc fortè σαφῆ, Ptolemæi, in Mesopotamia vrbs.

Saphar, opidum Arabiæ Felicis, in mediterraneis: Plinio. σαφάρ Ptolemæo. sed *Sappha* interpretibus. Spharenos equos laudat Vegetius, in Veterinaria. *Sapphar* geminato PP. legit idem Ptolemæus 8. Georg. *Aphar* in Periplo maris Erythræi apud Arrianum mihi videtur. quamuis *Saphar* hic quoque legendum puto. lectio talis est, ἡμέρας ἄφαρ, quare Saphar legam, vide in *Combor*; & alibi, quo te ducet verbum *Librarii* in Indice huius Thesauri.

Saphatha, vide *Sephata.*

Saphe Σαφῆ, Mesopotamiæ iuxta Tigrim vrbs: Ptolem. vide *Sapha.*

Sapher, sic Chaldæus. *Sepher* Pagninus & Hieronymus. *Arsaphar* legunt 70. interp. Mansio Israëlitarum in deserto, Num. 33.

Saphin, loci nomen in Asia. Historia Miscella 19.

Saphnioentem, vide *Sathnioentis.*

Saphon, Palæstinæ locus: Iosue 13.

Saphris, Asiæ vicus: Orosio, lib. 1. & Æthico. *Safris* legit Orosii codex M. S.

Saphtha σάφθα, Arabiæ Felicis opidum, Ptolemæo.

Sapirene, vide *Sappirine.*

Sapires σάπειρες, gens Pontica, in mediterraneis; Stephano & Orpheo. Per B. etiam scribitur, Sabiets, si creditur Stephano. *Sabiri* sunt quoq; apud Agathiam.

Sapis, fluuius in Piceno, prope Isaurum; Plinio & Silio auctoribus. *Albs* Leandro Alberto dicitur. Rauennatem Coruiensemque agrum interfluere, scribit Rubeus. Vide *Isapis.*

Sapolus σάπολος, Indiæ extra Gangem vrbs. Ptolem.

Saponaria, suburbium opidi Tullensis, in Gallia Belgica II. Ex Synodo circa Caroli Magni tempora ibidem habita.

Saporda σάπορδα, Pamphiliæ locus: Polybio 5.

Sapothreni σαποθρῆνοι, Sarmatiæ Asiaticæ gens. Ptolemæus.

Sapperine, vide *Sapphirine.*

Sappha,

Sappha, vide *Saphar*.

Sappharitæ σαπφαρῖται, Ptolemæo Arabiæ Felicis gens. *Tappharitæ* interpr. Vide *Saphar*.

Sappho σαπφω, Samariæ vicus: Iosepho belli Iudaici 2. c. 3.

Sapphirine σαπφειρίνη. & alia lectio σαμφειρίνη, insula in sinu Arabico, apud Stephanum. qui sapphirum lapidem ibi inueniri addit. *Sapirene* est Plinio. & *Sapperine* σαππερίνη, Ptolemæo.

Sapinia Tribus, vide *Vmbria*.

Sappirii σαππείριοι, episcopi, meminit Emanuelis Imp. legatio ad Armenios.

Sapponia, vide *Sophonia*.

Sapra Palus, id est Putris. In Isthmo Tauricæ Chersonesi. Strabo. Itèm apud Astyrã Troadis, eidem. vide *Byce*.

Sapria Episcopus Nicolaus, est apud Dorotheum.

Saprisara, vicus regionis Nicopolitanæ, in Mœsia Inferiori. Aldi Orthographia, fol 527.

Sapsas, locus circa Iordanem fluuium, quem D. Ioan Baptistæ habitationem fuisse, credidit Sophronius. Huius vocis videtur quoq; meminisse Stephanus, in λαμψος.

Sapuri σάπυροι, mõtes Scythiæ intra Imaum. Ptolemæo. *Tapuri* interpretibus.

Sapyselatum σαπυσέλατον, mons Corinthiacus *Arachnæum* ἀραχναῖον suo tempore appellatum, scribit Pausanias. *Arachnæum* Argiæ mons, est Stephano, & Æschylo in Agamemnone.

Sara σάρα, Aureæ Chersonesi emporium, Ptolemæo. Hodie *Selungos* vocari, vult Castaldus. *Sara* vel *Zara*, Antonino vrbs est, quam Simlerus scribit apud Ptolemæum *Saurania* vocari in Cappadocia Sed *Saunaris* σαυναρίς, hoc loco apud Ptolemæum legitur. vide *Sabana*.

Saraa, locus in Palæstina. Iosue 19. & Iudic. 13. Vrbs à Salomone ædificata, 2. Paralip. 11. σαραμ, Iosepho Antiquit. 8. item *Sarasa* σαράσα, Antiq. 5. vbi Sampsonem sepultum scribit.

Sarabacus Sinus, σαράβακος, Indiæ extra Gangem, Ptolemæo. *Sabaracus* legunt interpretes. *Golfo Sauolas*, eum vocat Castaldus.

Sarabraa, vide *Salamboria*.

Sarabris σαράβρις, Ptolemæo Hispaniæ Tarraconensis vrbs. *Camora*, Clusio; *Toro* ad Durium fluuium, Floriano del Campo est. cui videtur assentiri Gomecius. Vasæus putat malè apud Antoninum *Sabaria* pro *Sarabris* legi, quo loco Simlerus *Sibaria* legit vide *Sisapone*.

Sarabus σάραβος, Indiæ intra Gangem fluuius. Ptol.

Saraca σάρακα, Sarmatiæ Asiaticæ vrbs: Ptolemæo. per E. in secunda scribunt interpretes. Apud eundem est quoque Mediæ: item Colchidis: & Arabiæ Felicis vrbs. Arabiæ regionem post Nabathæos, facit Stephanus, cuius incolæ Saraceni.

Sarace. Bellonius in de Monumentis suspiciendis antiquorum, ita, *Inter Nicomediã & Libyssam Saracen vrbes vidimus, Stephano multis verbis celebratam.* Iudicent lectores.

Saracena σαρακηνή, Arabiæ Petreę regio: apud Ptolemæum. *Saraceni* sunt in Arabia Felici: Ptolemæo & Plinio. *Sarraceni* sunt in Panegyrico Aurel. Maximiano dicto: & Pacati, Theodosio dicto. Hi olim *Agareni*, & *Ismaelitæ* dicebantur: teste Sozomeno. Item *Arabes* & *Scenitæ*, auctore Ammiano: vtrosque habet Ptolemæus in Arabia Felici. Hebræis *Chasluhim*, vt scribit Ar. Montanus. De Saracenis consule Leonem Imp. cap. 18. numero 119. *Saracenorum* Ciuitatis, prouinciæ Palestinæ, non semel meminit Chalcedonense concil. Eandem cum Arabiæ Petreæ tractus, Ptolemæi habeo. Hos *Ismaelitas*, *Nomades* vocat Theodoretus, Græcarum Affectionum 9. Vide *Troglodytæ*.

Saracori σαρακόροι. populi qui asinis insidentes bellica pericula excipiunt. Æl. animal. 12. c. 34 Vide *Saraguri*.

Saraga σαραγα, Sinarum vrbs: apud Ptolemæum.

Saragina σαραγίνα, Marmaricæ vic⁹: Ptolemæo.

Saraguri σαραγοῦροι, gens Asiatica. Suidas. An eadem cum Saracori?

Sarai, vide *Zarai*.

Saraim, vide *Saraa*.

Saralapis σαράλαπις, Sardiniæ opidum, Ptolemæo. *Sorabile* Antonini fortasse.

Saralus σάραλος, Ptolem. Galatiæ opidũ.

Saramanne σαραμάννη, Hyrcaniæ vrbs: apud Ptolemæum & Marcellinum. vide *Samariana*.

Saramel, vide *Assaramel*.

Saramena σαραμηνή, regio Asiæ Minoris, circa Amisum. Strabo. Post ostia Halys fluuii inquit, Gadelonitis est, vsque ad Saramenam.

Saranara, vide *Sazarana*.

Sarandib, vide *Dabget*.

Saraudis, vide *Chimous*, & *Fassella*.

Saranga σαράγγα, Indiæ regio circa Indi amnis ostia. Arrh. de Indicis.

Sarangai, Arriano in Alex. 3. *Sarangæ* sunt Plinio; quos circa Sogdianam describit. *Sarangæos* habet quoque Herodotus in Thalia, Persarum populos. eosdem puto. Persas enim aliquãdo eousq; imperasse, ex auctoribus pluribus constat.

Saranges σαράγγης, Indiæ fluuius, in Hydraoten influens, qui in Indum finit: Arrhiano in Indicis teste. Bactriam terminare scribit Polyenus. Est *Saranges* alius, circa Bosporum Cimmerium: apud Orpheum.

Sarani, Phœniciæ regionem incolunt, inquit Procopius 1. Persicorum. Circa Tyrum fortè; nam hæc *Sarra* dicta fuit.

Sarapana σαραπανα, Colchicum Castellum, ad Phasim fluuium. qui hucusque sursum nauigatur: Straboni. circa angustias vbi Phasis asper & violentus in Colchidem defluit. σαραπανὶς in Authenticis.

Sarapara σαραπαραι, Thraciæ populi, supra Armeniam Maiorem habitantes: Straboni. Circa Bactrianam, Plinio.

Sarapia, vide *Sarepta*.

Sarapidis σαραπίδος, insula, aut *Zenobii* ζηνοβίου, insulæ, ea est quæ hodie *Mazira* dicitur, inquit Ramusius. *Coue* & *Alcozan* vocari scribit, si qua huic fides, Theuetus. Sũt Arabiæ Felicis, in Azanio mari, apud Ptolemæum & Arrianum. Vide *Turgana*.

Sarapionis, vide *Serapionis*.

Sarapta, vide *Sarepta*.

Sarasa, *Sitalca*, & *Pinaca*, σάρασα, σιτάλκα, πινάκα, vrbes ad Tigrim, circa Carduchos, habet Strabo. Pinaca munitio validissima, habet tres arces, singulas suo muro cinctas; adeo vt triurbs videatur. Sitalcæ meminit & Athenæus. vide *Saraa*.

Sarath locus, Iosue 13.

Sarauus, fluuius prope Augustam Treuirorum in Mosellam erumpens, vti describitur ab Ausonio, in sua Mosella. *Sar* hodie dicitur. Et *Sarra* in antiquo lapide vocatur, qui *Castra Sarra* habet. hoc hodie opidum in huius ripa Sarpruck dictum. Sic Ios. Scaliger ad Ausonium. *Pons Sarnis* apud Antoninum est.

Sarbacum σάρβακον, Sarmatiæ Europææ opidum: Ptol.

Sarbana, vide *Sardana*.

Sarbanissa σαρβάνισσα, Cappadociæ vrbs, in Põto Polemoniaco: Ptolemæo. interpretes per B. hoc vocabulum incipiunt.

Sarbatha σαρβάθα, Arabiæ Felicis vrbs. Ptolemæo 8. Geographiæ.

Sarbedicus Mons, apud Curopalatem: videtur pars Tauri, inter Syriam & Armeniam.

Sarbena σάρβανα, Ptolemæo Assyriæ vrbs.

Sarcapos, vide *Scarpacos*.

Sarcelum arx, circa Tanaim alicubi: Curopalati.

Sarcerius, vide *Sangarius*.

Sarcigitua, vide *Ganadis*.

Sarcinium, vide *Centrones*.

Sarcitani Limitis, in Africa, Tripolitanæ regionis: meminit lib. Notit.

Sarcoa σαρκόα, Arabiæ Felicis vrbs: apud Ptolemæum.

Sarcophagi, gentis nomen videtur, apud Suidam. in verbo *Herodotus*.

Sarda σάρδα, magnus portus, Inter Tritum & Cæsaream, in Mauritania: Straboni. *Salda* legit hoc loco, ex M S. Casaubonus. Videtur *Salda* Ptolemæi. Vide *Portus* Magnus.

Sardabala, vide *Serbetos*.

Sardaum σάρδαυον, mons iuxta Asopon. Stephanus Incognitæ positionis, quia variis in locis Asopis.

Sardana σάρδανα, Ptolemæo, *Sarbana* interpr. Indiæ intra Gangem vrbs.

Sardanum, opidum Palæstinæ: Tyrio.

Sardemisus, Pamphiliæ mons: apud Pomponium & Plinium.

Sardena σαρδήνη, mons ad Hermum fluuium, & Nouum murum. Herodotus in Homero.

Sardessus σαρδησσός, Stephano Lyciæ vrbs, iuxta

iuxta Lyrnessum: σαρδιανῶν meminit Vespasiani nummus.

Sardeuna σαρδηνα, Armeniæ Minoris opidum: Ptolem.

Sardia ex pa, à loco nominatur à Plinio 19. cap. 6. ex Theophrasti Hist. 7. cap. 4. vbi *Gardia* γάρδια legitur.

Sardiana σαρδιανὴ, Asiæ regio, vicina Bactrianæ: Diodoro 18. Cui præfectum fuisse Philippum quendam scribit, post Alexandri mortem. Sed *Sogdiana emendo.*

Sardica σαρδικὴ, Thraciæ vrbs mediterranea, apud Ptolemæũ: *Triadizza* Sophianus vocat, & ante eum Glycas, Ioannes Lydus, Cedrenus, & Curopalates. Daciæ vrbem habet Eutropius; sic quoque Antoninus & Suidas, sed per E. in prima. σέρδικη σαρδικη, quoq; in nummo æreo Caracallę, apud me est. Serdicæ in Thracia, meminit Goltzius ex veteri inscriptione. Eadem fortè: haud tamen affirmo. *Sardacam* per A. Illyricam habet Callistus. *Sardicam* ad Istri ripam, habet Nicetas. in Illyria quoque Socrates Scholasticus 2. cap. 18. vbi concil. Generale habitum fuit, sub Constantino Magno. Daciæ est Eutropio; atque huius primariam vrbem vocat Theodoritus. Iuxta Nessum Seruiæ videtur, ex Cedreno & Curopalate. immò ex his vetustiori Procopio 4. Ædificior. ex quo duæ videntur, ita vt Thraciam per E. in prima, alteram per A. scribi debere mihi persuadeam. Thracię Serdicæ per E. memoria est in antiquo lapide. Sigonius libro 5. Occidentalis imperii hanc cis Istrum constituit, in Dacia mediterranea, inter duas Mœsias. Sardicam (si fortè plures) vbi habitum sub Const. Magno Imp. concilium, eam esse, quæ postea Triaditza dicta, scribit Glycas. Vide *Vlpia Sardica*: & an hæc alia ab illa disquire.

Sardiei σαρδιαιοι, Straboni, & *Sardiates*, Dalmatiæ populi, Polybio & Plinio. *Sardiotæ* σαρδιῶται, Ptolemæo. *Ardiei* hi apud eundem Strabonem sunt, ni fallat Casaubonus: quod puto. Vide *Sardus.*

Sardinia, Mediterranei maris insula, quę & *Sandaliotis* à Timeo, & *Ichnusa* à Myrsilo vocatur, vt Plinius refert. Pro Ichnusa *Signosa* Martianus habet, corruptè *Sardo* σαρδὼ, Græcè dicitur, Ptolemæo Lycophroni, Stephano, & cæteris. Incolæ *Iolai*, siue *Iolaenses* ἰολαεῖς, à Iolao appellantur; Straboni & Diodoro. Strabo eos postea *Diagebres* διαγέβρεις, dictos scribit. *Sardegna* hodie nominant. Sardiniam Dioscoridis, Serapio vertit *Sama.* cap. de Melle, Vide *Cados Sene.*

Sardiotæ, vide *Sardiai.*

Sardis, Asiæ Propriæ ciuitas; in Lydia regione, quę à Mæoniis *Hyde* vocitata est. Plinius. Olim *Gygepolis* dicebatur, teste Epigrammate antiquo. Sardis acropolim sic nominari scribit Eustathius in Homerum. *Ida* ἴδη per iora legit idem in Dionysiũ. Tapetes quæ hinc Sardianæ vocantur, celebrat Athenæus & alii. quod hic addo, vt locum emendem apud Non. Marcellum, qui tapetes Sardinianas habet malè, pro Sardianas. vt ego emendo. Camp[9] supra Veronam *Sardis* quoque vocatur, apud Diaconum 5. Longobardie. Vide *Gordien.*

Sardo σαρδὼ, mons in India est. Hinc quindecim dierum itinere est locus sacer; quem sub Solis & Lunæ nomine venerantur Ctesias. Etiam loci nomen in Liburnia, Procopio 1. Gothicorum, circa Burnum, vt ex eodem videtur. *Sardus* aliorum est. Vide *Sardinia.*

Sardenes, vide *Surdaones.*

Sardonicum Linum vocant Græci, quod in Colchide paratur. Herodotus: & ex eo Iul. Pollux. Videndum qua de caussa, an à loco.

Sardonios Populos à Traiano Imp. domitos, habet Aurel. Victor. Schotti. Scripturam mendosam vereor.

Sardonis σάρδων, fluminis meminit Stobæus de Fortitudine: circa Olynthum. vbi Philippus rex vnoculus factus est. σαρδῶνα erat in margine. vt quoque eum Plutarchus nominat.

Sardonius Sinus, vide *Taphros.*

Sardonix σαρδονὺξ, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolem.

Sardonũ Regio, Plinio est in Gallia Narbonensi, ad mare Mediterraneum. *Sardonum* ora, est Pomponio.

Sardopatris Fanum, σαρδοπάτορος ἱερὸν Ptolemæo, in Sardinia. *Are* a quodam interpretatur.

Sardus σάρδος, Illyridis opidum: Straboni, & Stephano. Huius accolas Sardiæos & Sardiates puto. *Sardus* etiã fluuius circa

Armeniam alicubi; apud Cedrenum.

Sarea, vide *Cappadocia*.

Saredatha, vide *Sarthan*.

Saren, vicus Maronitarum, in Thracia. Liuius 38.

Sarepta, Plinio Palæstinæ vrbs; Inter Tyrum & Sidonem Iosepho 8. Antiquit. cap. 7. *Sarapta* per A. in medio, Stephano. σαρεπτα apud Lycophronem, vt putat eius interpres Itacius. *Sarepta* Sidoniorum est apud Liuium 4. & 1. Reg. 17. Sareptini vini sepius meminit Alex. Trallianus. (idem vinum Ascalonite, Gazense, non semel nominat. ex quo Palæstinæ oram totam maritimam vitiferam esse liquet,) *Saphet* hodie vocari, persuasus est Postellus. Locum hodie *Sara* dici, scribit Niger. *Cerez* habet auctor Anonymus belli Hierosolymitani. *Sarafendi* est apud Gistelium. vide *Rama*.

Sarga σάργη, vrbs circa Athon montem: Herodoto 7.

Sargantha σάργανθα, Iberiæ opidum, apud Stephan.

Sargantis σαργαντὶς, vrbs & custodia Ægypti. Stephan.

Sargarausena, vide *Cappadocia*.

Sargasis Antonini, *Corsabia* Ptolemæi est, Simlero. Armeniæ Minoris opidum. Sed *Chorsabia* χορσαβία, legitur, apud Ptolemeum.

Sargathus σαργαθὸς, vbi Romani victoriam habuere contra Persas: Iustino imperante. Cedrenus.

Sargatii σαργάτιοι; Sarmatiæ Europææ populi: apud Ptolemæum.

Sargetia σαργετία, Daciæ fluuius, Dioni, in quo Decebalus rex thesauros suos occultauerat. Hunc Ioannes Tzetzes *Argentia* ἀργεντία, & alibi *Sargentia* vocat. Strel Hūgaricè, Strig Germanicè hodie nominari, scribit Sambucus, in schedula quadam, quam Transsiluaniæ suæ Tabulæ adiecit. cui suffragatur Lazius, in R. P. Romana.

Sargusena, vide *Cappadocia*.

Saria σαρία, Thessaliæ vrbs videtur: apud Procopium 4. Ædificior.

Sariana prouincia in Africa, mentio fit in canonibus concilii Carthaginensis, sub Imp. Honorio.

Saricha σάριχα, Cappadociæ opidum: Stephano.

Sarid, locus in Palæstina. Iosue 19.

Sariga, vide *Gariga*.

Sarim, Palæstinæ locus 1. Samuel. 17. & 1. Par. 4. item Iosue 15. vbi 70. Interpretes σαβαριμ *Sabarim* legunt.

Sarion σαριὼν, Phœnicibus, *Sanir* σανίρ, Amorrhæis, vocatur mons *Hermon* in Palæstina; vt legitur in libro Deuteronomii cap. 3. Idem mons quoque *Seon* σηών, appellatur cap. 4. Postellus putat Hermon à Ptolemæo *Alsadamus* ἀλσάδαμος, & *Hippos* ἵππος, dici.

Sariphi σαρίφοι, montes in Asia, è quibus Oxus fluuius exit. Ptolemæus, & Epitome Strabonis 11.

Sarira, patria Ezechielis prophetę, vt habet Dorotheus, qui eundem sepultum scribit in loco *Maur* Hebronis agri.

Sarisabis; Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs. Græcus codex per E. in prima.

Saritæ σαρῖται, Arabiæ Felicis gens: apud Ptolemæum.

Sarma, locus in Palæstina. Iosue 15.

Sarmagana σαρμάγανα, Ptolemæo Argiæ regionis, in Asia vrbs; quæ Nigro *Samarchant* est.

Sarmalia σαρμαλία, Tolistobogiorum in Galatia vrbs. auctoribus Ptolemæo & Antonino.

Sarmanes, vide *Germanes*.

Sarmatia σαρματία, *Europæa*, & *Asiatica* est apud Ptolemæum. Ego, si hæc antiqua nomina recentioribus interpretari cogor, Europæam, *Russiam* vocabo; & Asiaticam, *Tartariam*. idque, ni fallor, ex opinione etiam Sigismundi ab Herbersteini, & Pauli Veneti, ex quorum lectionibus, veramque hanc Sarmatiam ab his populis hodie occupari, obseruaui. Dominicus Niger tamen scribit Sarmatiam Asiaticam patria lingua *Sargatia* dici, quam rectè, ego ignoro. Tartaros Asiaticos *Mogores* in India vocari, ait Garçias ab Horto, in suo de Aromatibus libello. Sunt tamen etiamnum nunc, vt olim de illis Plinius retulit, in multa genera diuisi. Idem Plinius tradit incolas a Latinis *Sarmatas*, & *Sauromatas* a Græcis dici. *Syrmata* etiam, & *Iazabatæ* ἰαζαβάται, Ephoro teste, apud Stephanum. *Samatas* sine R. vocat eos Eustathius. *Iaxamatæ* quoq; legitur apud Melam. hi *Exomatæ* fuere apud

apud Plinium, lib. 6. & *Ixomata* ἰξομάται, apud Polyænum lib. 8. de Tyrgatao. Sauromatas Scythas, vocat Tzetza *Perantades* περαντάδας. Sarmatas ab Hebræis *Hassermaneth* vocari, At. Montanus scribit, in suo Apparatu. Sed has Sarmatias video apud priscos scriptores admodum cum Scythiæ vocabulo confundi. Sarmatiam Europæam in primis, quam ab Herodoto totam sub Scythiæ nomine descriptam legimus. Sarmatarum populi, qui Tanaim fluuium accolunt, apud Pliniũ sunt *Cicimeni, Choatræ, Costobocci, Dandari, Euaza, Gynecocratumeni, Messeniani, Thussageta, Turca*, & *Ziga*. Sarmatiam Laonicus in *Nigram* & *Albam* diuidit. hanc versus Septentrionem, illam versus Meridiem statuit. Vide *Gepidia*, & *Scythia*.

Sarmatica insula, iuxta Danubii ostium Calostoma dictum Plinius.

Sarmatici Montes dicuntur propriè, & idem cum Alpibus nomen retinent: inquit Ptolemæus. In confinibus Germaniæ sunt, versus Ortum. *Scepusienses* hodie eos vocari, scribit Ludouicus Decius.

Sarmaticum, vide *Cronium*, & *Euxinus*.

Sarminetum, Nympheum, & *Tiberias*. Tusciæ circa maris littora, vrbes videntur: apud Platinam, in Pascali II.

Sarmisiam Vallem, habet Sambucus, in sua Transsiluaniæ Tabula, quam *Hacsag*, vel *Hatsaag*, Hungaricè vocat. Nouam aut corruptam vocem puto, pro *Tarmisogethusa*.

Sarmossus, vide *Dia*.

Sarmydessius Σαρμυδησσός, locus Thraciæ. Suidas. An pro Salmydessus?

Sarnaca, Troadis vel Mysiæ vrbs: apud Plinium.

Sarnada, Antonino Pannoniæ opidum.

Sarnia, Antonino Britannica insula. Hodie Garnsey dicitur, vt placet Camdeno.

Sarnii Alpini, de his triumphasse Q. Marcium, Anno DCXXXVI, ex fastis Romanis constat. Horum meminit quoque Epitome Liuii 62. vbi *Stoni* habet Sigonius. Idem lib. Faster. dicit in M.S. aliquot libris *Stinos* legi, vt suspicari quis posset ne truncata vox sit pro Tricastini, inquit.

Sarnius Σάρνιος, Asiæ fluuius, in limitibus Hyrcaniæ, Strabo.

Sarnus Σάρνος, Ptolemæo, Straboni, Orosio, Silio. Lucano, & Vibio, Pisentinorum in Italia fluuius. de quo Statius 1. Siluar. *Nec Pompeiani placeant magis otia Sarni.* *Sarno* dicitur a Leandro, & ab eodem alio in loco, item ab Erythræo *Scafate*. Blondus & Sanfelicius scribunt *Scafati* vocari, idque à scaphis, quæ ibi tenentur, viatoribus Nuceriam proficiscentib⁹, traiiciendis. Vrbis quoque nomen est in formula cuiusdam veteris contractus, quod Fabricius ex Alciati bibliotheca in lucem dedit. legitur enim in eo, *Sita est Sarnensi in suburbio, secundum flumen*, Hanc *Paletto* nominat Ligor. sed destructam addit. *Sarnus* σαρνοῦς, etiã Illyridis vrbs: apud Steph. Nuceriæ mõs: apud Vibium. *Sarnontum* Castellum, Canisiæ regionis, terræmotu imbrem feruentem euomuisse, habet Marcellinus Comes. in Pannonia est. *Sarnusiorum*, meminit Polyænus, lib. 4. in Græcia videtur. Vide *Larnos*.

Sarohem, Palæstinæ locus: Iosue 19. Eundem vocari in Paralipomenis *Saaraim* annotauit Masius. *Sarim* est D. Hieronymo 1. Paralip. cap. 4.

Saron, Palestinæ vrbs, in sacris litteris: 1. Paralip. 5. & Actuum 9. quam Pet. Laiostein S. *Lamperti* ait nominari. *Saronas Regio est Cæsarea Palæstina, vsque ad Ioppen pertingens; & inter montem Thabor & stagnum Tiberiadis*. Sic D. Hieronymus in locis Hebraicis. *Saron* legitur quoque apud Iosuam 12. vbi 70. interpret. λασαρων, & Chaldæus interpres *Lassaron*. quam candẽ putat Masius *Assaron* vocari in Apostolor. Actis. Sed *Sarona* ibidem alii legunt, cap. 9. *Tzecaronda* autem legit ex Arabico Franciscus Iuuius. Apud Stephanum *Saron* est etiam Trœzenæ locus. Fluuius est ibidem, à quo *Saronis* sinus: Eustathio in Dionysium. Vide *Sarus*; & *Sarum*.

Saronia, vide *Troezen*.

Saronicus Sinus, Peloponnesi, Ptolemęo. *Megarensium* vocat Solinus. Strabo dicit aliis *Salaminiacum* appellari, item *Pontum* & *Porum* πόρον, id est, traiectum. *Eleusinius* apud eundem nominatur. Pintianus scribit eundem à Strabone *Hermionicum* quoque vocari. Meo verò iudicio, Straboni libro octauo. Sinus est pecu-

liaris inter Saronicum & Argolicũ ad Hermionem vrbem. libro primo autem, idem Hermionicum ſinum circa Methonem ponit, quod ſtudioſis notare libuit. Saronicũ ſinum hodie *Golfo de Engia* Caſtaldo eſt.

Saronidæ, σαρωνίδαι, & σαρωνίδαις, σαρωνίδαι, ſunt apud Diod. 5. variata ſcriptura, quarum vltimam veriorem, quamuis neq; ſinceram putauerim, atque ipſum Diodorum δρυΐδαι, ſcripſiſſe. Librarios verò primum elementum à vocis præcedentis vltimo huic malè adtexuiſſe, & A. pro Δ. facilè ob formæ quodammodo ſimilitudinem negligenter immutaſſe. Scriptura talis eſt οὓς σαρωνίδαι, errores huic ſimiles lege in *Combos*, & alibi, ad quos te ducet vox *Librarii*, in Indice huius operis. Vide *Bardi*.

Saronidis Palus, vide *Phœbea*.

Saronitica Syrtis, vide *Canthi*.

Sarophages, Indiæ populi: Plinio.

Sarotza, vrbis nomen, circa Syriam & Meſopotamiam. In hiſtoria Imaginis D. N. Ieſu Chriſti, apud Surium.

Sarpedon σαρπηδὼν, Thracię vrbs; Stephano, Heſychio, & Suidæ. Iuxta Erginum fluuium: Apollonio 2. Ante Hæmum montem deſcribit eum eius Scholiaſtes, ſed Petram Sarpedoniam vocat. Apud eundem eſt quoque Atticæ vrbs, Sarpedon. Ciliciæ vrbs eſt Pomponio. Eiuſdem regionis promontorium; Ptolemæo, Liuio, & Straboni. Hic idem, vt & Zoſimus, habet etiam Sarpedoniæ Dianæ templum in Cilicia. Eſt & inſulæ nomen, iuxta Atlanticum Oceanum, in qua Gorgones habitant: vt tradit Suidas, & Apollonii Scholiaſtes. vide *Taurus*.

Sarpedonia, vide *Gorgones*.

Sarphat, vide *Gallia*.

Sarra, Carthaginis in Africa ſynonymõ vt Ant. Auguſtinus Dialogo 6 de Nummis Antiquis, indeque tibias Sarranas, & Attilium Sarranum nomina deducere tradit. vide *Saranus*, & *Tyrus*.

Sarracana Nauis, eſt apud Quinctilian. 8. Orator. an à loco? Sarræ forte, id eſt, Tyri.

Sarraceni, vide *Saraceni*.

Sarræ, Theſſalonicæ, aut propè Sarras occiſum Lucinium Imp. ſcribit Zonaras. Per E. legendum puto, Serræ. quas iuxta Theſſalonicam fuiſſe, docent Hiſtoriæ.

Sarranates, Italiæ populi, VI. regionis circa Vmbriam: Plinio.

Sarraſtes populos, habet Virgilius. In Campania ſunt, Seruio. à Sarno flumine ſic dicti. Hi apud Silium 8. & 10. quoque leguntur.

Sarritæ σαῤῥεῖται, populi apud Ioſephum. cuius loco 1. Samuel 27. legitur *Geſurri*, & *Gezre*.

Sarrum, in ſcheda II. tabulæ Peutingerianæ. *Sannum* in III. non edita, quam à M. Velſeto vſui habui. Galliæ Aquitanicæ locus.

Sars, Hiſpaniæ Tarraconenſis fluuius Pomponio. Circa Turrim Auguſti titulo memorabilem decurrit.

Sarſaga Armeniæ Minoris vrbs: Antonino. quam eandem alio in loco, (vt tradit Simlerus) *Carſat* nominat. *Carſagis* etiam legit Surita.

Sarſina σάρσινα, Straboni & Feſto, qui Plauti patriam dicit. Vmbriæ vrbs, *Sarſinates*, ſed mendosè, habet Plinius: nam *Farſinates* legunt tres mei codices libro 30. c. 14. Plauti patria, vt nonnullis placet. & *Farſina*, non Sarſina rectè ſcribi, vult Parraſius in Epiſtolis. & ſic in marmoribus legi, tradit Volaterranus. *Saſſina*, non *Sarſina* ſcribendum, docet Iacobonius, in Hiſt. Cæſia. Nomen retinere, lego apud Pet. Marſum, ad 8. Silii Italici. Idem atteſtatur Leand. Albertus. Haud procul à fonte Rubiconis ſtatuit Gaud. Merula.

Sarſura, Africæ Propriæ opidum; A. Hirtio, fortè, *Saſura* σασοῦρα, Ptolemæi.

Sarta fluuius, in Cenomanis Galliæ, vti legitur in Domnoli epiſcopi vita.

Sartache, vide *Taphra*.

Sarthan, Palæſtinæ locus: iuxta Iordanem. Ioſue 3 & 3. Reg. 4. 7. Ab Edom enim vrbe vſque ad partes Sarthan aquas Iordanis ſtetiſſe, cùm Iſraelitæ cum arca tranſirent. Pro Edom legunt 70. interpr. Adam. Idem locus Sarthan *Saredatha* vocatur, 2. Paralip. 4. *Adam* ad lacum Tiberiadis fuiſſe, & *Sarthan* in confinibus Scythopolis, docet And. Maſius, ad 3. Ioſuæ.

Saruena σαρουῆνα, Chamanenæ in Cappadocia vrbs. Ptolem.

Sarum σάρον, Sarmatiæ Europææ opidũ: Ptolemæo. Vide *Saron*, & *Seruiodunum*.

Sarune-

Sarunetes, Plinio Heluetiorum populi sunt, Sarnganserlandt inhabitant hodie, testibus Schudo & Simlero, qui his *Ingadinos* iungit.

Saruom σαρουόν, Ptolemæo opidum in Arabia Felici.

Sarus σάρος, Ptolemæo Pelignorum fluuius, *Sagrus* Straboni est. *Saron* Vibio, Hodie *Saugro*, vel *Sagnino* vocari, perhibet Niger. *Sanguino* etiam habent Collenutius, & Leander. *Sarus*, Ptolemæo, Straboni, Plinio, & Appiano; *Pharus* corruptè, Xenophonti, & Suidæ. Ciliciæ fluuius, qui *Adana* dicitur M. Nigro Mopsuestiam diuidit, Cedreno & Curopalate testibus. *Sari* Fluminis capita, locum sic dictum in Cilicia, habet Liuius 33. *Coeranus κοίρανος*, prius nominabatur, teste Stephano. Puto eundem *Sinarum σιναρος*, prius nominabatur, teste Stephano. Puto eundem *Sinarum σιναρος*, ab Eustathio dici. *Sarus*, etiam Carmaniæ fluuius est: Ptolemæo. Minoris Armeniæ etiam, Procopio & Plinio, qui Comanam vrbem præterfluit, sed idem hic est cum Cilicia Ptolemæi. Est & Sarus Italiæ mons, apud Vibium. ex quo Sarnum fluuium manare tradit.

Sasanda σάσανδα, Cariæ vrbs, à Cauno triginta millibus pass. distans. Diod. 14.

Sasima σάσιμα, Cappadociæ vrbs. Antonino, Socrati, & Callisto. Vicum vocat Nazianzenus, in sua vita. Ibidem angustam villulam vocat, & locum inaquosum, infaustum & herbarum expertem. Fuit is primus huius loci episcopus. *Sasum* hodie appellari, apud Leunclauium reperio.

Sasina, Calabriæ portus: Plinio. An inde *Sassinates* videndum.

Saso σασώ, insula Maris Ionij, apud Ptolemæum & Polybium 3. Hęc *Saseno* Sophiano est. Lucanus 2. *Spumoso Calaber perfunditur æquore Sason.* *Sasso* geminato SS. est apud Silium 7. *Sato* fortè Antonini.

Sasones σάσωνες, Scythiæ populi sunt iuxta Imaum, Ptolemæo. Hos fortè pridem ex Scythia in Germaniam venisse, atque ibi *Saxones* dictos, ex aliorum sententia, memorat Crantzius.

Saspiri, vide *Sapires*.

Sassai, Dalmatiæ populi, sunt apud Plin.

Sassina, vide *Sarsina*.

Sassinates Italiæ populi. In Triumphis Romanis. Vide *Sasina*, & *Sarsina*.

Sasso, vide *Saso*.

Sassula, vrbs circa Tibur. Liuius 7.

Sassumeni, Galliæ Aquitanicæ populi, vt tradit Plinius.

Sasura σασοῦρα, Ptolemæo vrbs in Africa Propria. Vide *Sarsura*,

Sasuri, Indica gens, vltra Gangem. Plin.

Sata σάτα, Arabiæ Felicis vrbs: Ptolem.

Satachta σατάχθα, Æthiopiæ vicus, Ptolemæo. circa Nilum.

Satafensis Plebs, in Africa. Coll. Carth.

Satagæ, Interioris Pannoniæ gens. Iornandes.

Satagarii, gens Getica apud Iornandem. Sine S. & per D. *Adagarii* apud Lichtenauium.

Satala σάταλα, Armeniæ Minoris opidū, Ptolemæo, Stephano, & Xiphilino, qui scribit hoc à Traiano Imp. captum. Procopius 3. Ædif. habet præsidium Satalorū non longè ab hoc opido. *Satalam Legionem XV. Apollinarem* habet lib. Notit. & Antoninus. *Satala* quoq; Macedoniæ episcopatus, apud Socratem. lib. 2. cap. 32. Tripartitæ histor.

Sataphara σαταφάρα, Armeniæ Maioris opidum. Ptolem.

Satarchi, vide *Scythæ*, & *Taphra*.

Satarnei, Sarmatiæ Asiaticæ gens Plin.

Sataros, vide *Pataros*.

Satafis, Mauritaniæ Cæsariensis opidum: Antonino. inter Igilgilen & Salden.

Saticola σατίκολα, Italiæ vrbs: apud Diodorum 19. & Stephanum. Saticula Samnitum vrbs Liuio 7. & 9. Coloniam vocat Paterculus. Saticulus asper, Virgilii. est in Campania, Seruio auctore.

Satio σατίων, Macedoniæ opidum, circa Lychnidem paludem. Polyb. 5. & Liu. 27.

Satmali, apud Melam sunt populi, quibus magnæ aures, & ad ambiendum corpus omne patulæ. *Fanesios* hos vocat Plinius. *Phanesii* legit Solinus. In tractu Septentrionali sunt. Huius formæ homines Strabo *Enotocoetes ἐνωτοκοίτας*, appellat. & Ioannes Tzetza *Otolicnos ὠτολίκνους*, Chiliade 7. numero 144. Hoc nomen Satmale putat Pintianus ab aliquo impetito interiectum. *Otomegali* legit Sanctius; & germanam le-

ctionem hanc putat And. Schottus, non vno nomine de hoc auctore benemeritus. Idem Pintianus apud Plinium mallet pro Fanesiis *Pannsios*, quasi toti auribus tecti, legere. *Panotii* sunt in Originibus Isidori. *Panosii* veram scripturam putat Turnebus, quasi totos auritos dicas. Fabulosam antiquitatem hos sic nominasse existimo à tegimine fortè capitis amplo & humeros tegente, quo se contra niues aliasque cœli iniurias protegebant.

Satnioentis σατνιόεντ@, fluminis meminit Homerus ζ & φ. Ἰλιάδ. in Asia Minori, ad Pedasum vrbem. Strabo scribit postea *Saphnioentem* σαφνιόεντ@, dictum.

Satnius σατνι@, apud Lycophtonē mons in Græcia vspiam videtur. Meminit eius Stephanus quoque ex eodem, in voce *Ὀλβ@*.

Sato, vide *Saso*.

Satoisoes σατοισόες, fluuius in Lelegia, Ciliciæ. Phauorini Lexicon.

Satorchas, vide *Taphra*.

Satra σάτρα, Stephano. Cretæ vrbs. Vide *Eleuthera*.

Satrachus σάτραχος, Lycophroni vrbs & fluuius est in Cypro. Quidam *Setrethus* per E. scribunt, vt tradit Isacius, eius Commentator. σέτραχος, sine ε. scribit Etymologicon.

Satra σάτραι, Thraciæ populi: apud Herodotum 7.

Satraides σατραίδες, Asiæ populi ad Occidentem ostiorum Indi fluminis. Dionysius in Periegesi.

Satraparum regia, opidum Mesopotamiæ apud Plin.

Satrapes, vide *Satrapeni*.

Satrapeni σατραπηνοὶ, Mediæ populi militantes sub Tigrane, quos Lucullus fugauit. auctor Plutarchus in huius vita. σατραπηνοὶ sunt apud Polybium 5. & *Satrapene* Regio apud Curtium 5.

Satria σατρία, Italiæ opidum: Stephano. Et inde *Satriani* eidem, ex Dionysio. An corruptè, pro Satricani? *Satricum* Latii opidum, non semel nominat Liuius.

Satriani, Græciæ quidam populi videntur, apud Curtium 5.

Satrias σατριὰς, Æthiopum gens. Phauorinus.

Satricani, & *Satricum* Colonia. Vide *Atricani*, & *Satria*.

Satricus, Italiæ fluuius est, apud Diaconum, fortè in Samnio, circa Beneuentum. *Sangrus* habet M. S. codex. Alius typis excusus *Sacrus* legebat. Vide *Atricani*.

Satrocenta σατροκένται, Thraciæ gens. Stephanus. Ex Hecatæi Europa.

Satroima, vide *Strymon*.

Sattagyda σατταγύδαι, Asiæ populi, Herodoto. circa Persiam fortè.

Sattala σάτταλα, Phrygiæ vrbs, Ptolemæo.

Sattia, & *Sattin*, vide *Sethim*.

Satula σατοῦλα, vrbs in Arabia Felici, Ptolemæo.

Satura, Vitulus biceps natus. sic Obsequēs. Pro Asturæ puto.

Satura Palus, inter Antium & Circæios, Vibio. Meminit huius quoq; Virg. 7. & Silius 8. Pro *Astura*, per metathesim adfirmauerim. Dicto Vibio eadem *Statura* dicitur. Vide *Astura*.

Saturchei, sunt apud Plinium Sarmatiæ Asiaticæ gentes. Idem fortè cum Satarchis.

Satureiani vide *Saturum*.

Saturni κρόν@, Collis, vide *Mafius*, & *Cronium*. *Saturni* Columnæ, vide *Alybe*. *Saturni* Fanum, Diodoto in Sicilia. *Saturni* Insula quædam describitur in Oceano: à Plutarcho, in libello de Facie in Orbe Lunæ. *Saturni* Lacus, & puteus, in Medis, in quo omnia fluitant, nihil mergitur, Plinio teste. *Saturni* Promontorium, in Æthiopia, Ptolemæo. ad sinum Arabicum. Item ad Carthaginem Nouam, Plinio. *Saturni* Vicus, inter Veneriam & Salutariam Africæ loca. In vita D. Cypriani, Pontio auctore. Vide *Chronii*, & *Fanum*.

Saturnia, vbi nunc Roma est, inquit Plinius. Et *Saturnia* Porta Vrbis Romæ, quam nunc vocant *Pandanam*, vt scribunt Varro & Solinus. Diod. Siculus tradit ad sua vsque tempora, omnia loca editiora in Sicilia & Occiduis oris *Saturnia* dicta esse, eo quòd Saturnus ibidem omnia eiusmodi loca, tanquam munitiora, sub imperio tenuerit. Vide *Italia*, *Saturniana*, *Capitolinus*, *Cturus*, & *Cronium*.

Saturniana Colonia, σατουρνιανα, Tusciæ vrbs

vrbs mediterranea est apud Ptolemæum. aliis *Saturnia*, vt Liuio & Festo. item Appiano 1. Ciuil. Huius ruinas adhuc cerni in finibus Tusciæ haud procul ab Vrbe, scribit P. Diaconus ad Eutropii historiam. *Saturniana* etiam hodie nominari, tradit Leander. *Saturnini* Plinio sunt, quos *Aurininos* vocatos scribit. vide *Caletranus*.

Saturnium Mare, vide *Cronium*, & *Hadriaticum*.

Saturnius, vide *Capitolinus*.

Saturum, & *Satyreum*, vide *Satyrium*.

Satyri, Africæ Interioris gens vaga & semifera Pomponius & Solinus. Etiam in insulis Satyridibus, Pausaniæ. fabulosa omnia, opinor.

Satyri Monumentum, in Asia locus, ad Bosporum Cimmerium. Strabo.

Satyrides, vide *Gorgones*.

Satyrium σατύριον, regio iuxta Tarantũ: Stephano. *Satyreum* per E. Straboni. & *Saturum* in Calabria, Seruio ad 2. Greg *Saturianum* facit Horatius 1. Serm. vbi huius interpres Acron dicit sic vocari Tarentinã ciuitatem, & *Satureianos* Fundos esse, in Apulia. Phylargirus scribit agrum sic vocari in quo Tarentum. cui adsentiri videtur Oraculum apud Strabonem. Idem fere Probus ad 2. Georg. Ioannes Iuuenis Tarentinus scribit vrbem olim fuisse, locumque hodie adhuc *Saturum* (penultima producta) vocari, distareque ab vrbe 8. ferè M. P.

Satyrorum σατύρων, promontorium Æthiopiæ, Ptolemæo, ad Arabicum sinum. Apud eundem *Satyrorum* insulæ quoq; sunt, in Indico mari. Et apud Sinas *Satyrorum* Promontorium.

Satyrus, Galliæ Aquitanicæ fluuius, ex Lucani versu, lib. 1. videtur: *Qui tenet & ripas Satyri; quum littore curuo Molliter admissum claudit Tarbellicus æquor*. Sed Atyrus, pro Satyrus mallet legere Turnebus, debereq; sic legi, minimè dubito. Corruptelæ caussam vide in *Combos*. similis enim est error. Est quoq; *Satyrus* Africæ Propriæ locus maritimus, apud Cedrenum. vide *Atyrrus*.

Saua σαυα, Arabiæ Felicis vicus, Stephano. σαυη, Ptolemæo in Arabia Felici. & quoque Deserta. Est & municipium sic dictum, in Mauritania Cæsariẽsi. testis Scheda III. tabulæ Peutingerianæ, mihi à M. Velsero vsui missa. Vide *Saba*.

Sauadii, vide *Auadia*.

Sauara σαυάρα, Ptolemæo Assyriæ oppidum.

Sauarabatis σαυαραβάτις, Indiæ intra Gãgem regio, apud Ptolemæum. cuius interpretes *Sandrabatis* legunt.

Sauaroi σαύαροι, Sarmatiæ Europææ gẽs, Ptolemæus.

Sauaria, Hungariæ fluuius. Die Saau Wolfgango Lazio in paginis Hungaricæ suæ tabulæ adiunctis. In Tabula verò ipsa dicit Muer fluuium olim *Sauariam* vocatum. & sic etiam Ioannes Heroldus, in Dialogo de rebus gestis Turcarum, in Interamnensi Pannonia. Quis huius Sauariæ ex antiquis meminerit, me ignorare fateor, nisi sit Ptolemæus qui eius mentionem facit in Pannonia Inferiore, sed tantum aliquibus Latinis exemplaribus: nam in Græcis eius loco Sau⁹ est. *Sauaria* σαυαρία, vrbs Austriæ. Lazius scribit hodie Ledniß vocari. In Pannonia Superiore est, apud Ptolemæum. A Villanouano *Graitz* interpretatur. Vide *Sabaria*, & *Sauciua*.

Sauatra σαυάτρα, Isauriæ in Galatia ciuitas, Ptolemæo. *Souraceri* Nigro appellatur.

Saubaana σαυβαάνα, Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo. *Saguana* malæ fidei interpretibus.

Saubatha σαυβαθά, Ptolemæo: vel *Sabbatha* Arriano; Arabiæ Felicis metropolis. *Sabota* forte Plinii, quà tus conuehitur.

Sauchai σαυχαῖοι, gentis nomen, apud Iobum 2. *Sujta* sunt D. Hieronymo.

Sauciua, Antonino Pannoniæ vrbs. *Sauania* in codice Parisiensi legitur. *Sauaria* legebat hoc loco liber M. S. Reuerendiss. Torrentii.

Saucorna, vide *Arar*.

Saue σαυή, locus Palæst. næ, Genes. 14. qui *Vallis* Regis est D. Hieronymo πεδίον βασιλικόν Iosepho. *Dulenem* hodie vocant Palæstini, inquit. D. Hieron. ad Euagrium. Vide *Saua*.

Sauia σαυία, Pelendonum vrbs, in Hispania, Ptolemæo. & lib. Coloniar.

Sauia Pannonia, quæ & *Ripariensis*; hodie *Windischland*, Lazio. vide *Pannonia*.

Sauinas. Pelagius Papa, scribit Bono episcopo Sauinati. sic Decret. 2. Causa 16. An pro Sabinari?

Sauus, vide *Sauus*.

Saulium, Liguriæ opidum, sic dictum iunioribus Latinis, vt Blondus refert. *Sori*, vel *Soli* incolis vocari, auctor est Leander.

Sauna σαύνη, Arabiæ vrbs, Phlegōti Tralliano. vbi hippocentaurus inuentus; in monte qui veneno abundabat.

Saunaris, vide *Sara*.

Saunia σαυνία, regio; vbi nullus nummularius, pictor, architectus, &c. Eusebius 6. Præparat.

Saunis σαῦνις, Stephano vrbs in Arabia. Eadem fortè cum Sauna.

Saunitæ σαυνῖται, Stephano, & Polybio 10. Iapygiæ populi, in Magna Græcia. Vide *Samnites*.

Saunius σαύνιος, fons circa Bulidem vrbem, in Phocide Pausanias.

Sauo, fluuius Campaniæ. Papinius 4. Siluarum: *Et Linterna palus, pigerq; Sauo*. Circa Vulturnum videtur, apud Plinium. Inter Vulturnum & Lirim describit eum Sanfelicius. & *Saone* interpretatur. Vide *Sabata*.

Sauona, nomen hodie retinet. Blondo auctore. Vide *Sabata*.

Saura σαῦρα, Saunitarum vrbs, Stephano. Apud Ptolemæum est Susianæ ciuitas.

Sauræ σαῦραι, Thraciæ gens. Phauorin.

Sauriana, vide *Sara*.

Sauri σαυροι, iugum, in Peloponneso, sic dictum à Sauro latrone. Pausanias in Eliacis. *Sauri* Fons in Creta, duodecim stadiis ab antro Idæo. Theophrastus 3. Hist. Plantar. Meminit etiam *Sauri* Galenus, vbi thlaspi herba prouenit.

Sauria σαυρία, Acarnaniæ opidum, apud Diodorum 19.

Saurium Hispaniæ Tarraconensis flumen, apud Salenos: Pomponio auctore.

Sauromatæ, dicuntur vno nomine, populi ad Tanaim commorantes. *Arua Sauromatum* apud Ausonium, in Mosellæ Idyllio, quidam interpretatur Hundsruck (quasi dicas Hunnorum refugium) circa Mosellam tract⁹. & verisimile est ab Ausonio Hunos, (a quibus hunc tractum nomen habere, plurimi existimant) Sauromatas. i. Sarmatas creditos, ex Sarmatia enim eos originem habere auctores classici testantur. Hui⁹ habitatores *Cynocotos* vocat Trithemius in Francorum annalibus. Sed adi Lectiones Ausonianas Scaligeri, ad hunc locum. Vide *Sarmatia*.

Sauromatides, & *Sauropatides*, vide *Amazones*.

Saurona, vide *Ramula*.

Saus σάος, Plinio & Straboni; Ptolemęus, *Sauus σάυος*, & *Sauius σαυίος*, habet. Trogus *Sabus*. Pannoniæ fluuius est, in Danubium se exonerans. Hodie Saw dicitur, Lazio & aliis testibus. *Salus* in Arriano Latino vocatur, sed corruptè, vt puto, nam in Græco *σάος* est. Videtur apud Strabonem quoque *Noarus νόαρος*, appellari, cùm scribat hunc præter Segesticam fluere. Segesticam vrbem enim ad Saum pertinere, ex Plinio lib. 3. cap. 25. apparet; qui dicit Colapin in Saum influere, vbi insulam efficit Segesticam. Sed idem Strabo in calce lib. 5. (vt Xilander vertit) scribit Segesticam vrbem à Sao præterflui. Sauus hic fluuius *Ister* nominatur, in Argonautarum historia. Ex eodem etiam Strabone *Noarus* quoque alius est fluuius, cùm inquit libro septimo, Corcoram fluuium in Sauum influere, Sauum in Drauum, & hunc in Noarum. Strabonem autem errare, in eo quòd scribat Sauum in Drauum influere, Bonfinius oculatus testis, & Tabulæ corographieæ coarguunt. Nos nihil hic affirmamus, de locis nempe nobis incognitis. hæc tantùm in medium proferimus, vt studiosis huiusmodi penitius indagandi occasionem præbeamus. Vide *Saos*.

Sauus σαῦος, Mauritaniæ Cæsariensis fluuius, Ptolemæo. quem Marmolius tradit hodie *Saffaya*, vel *Ceffaya* vocari. Vide *Saus*.

Saxa, vide *Ægathes*, & *Ægimurus*.

Saxa Rubra, vide *Rubra* Saxa.

Saxa sacra, vide *Sacra*.

Saxetanum, Bæticæ vrbs, Antonino. inter Murci & Menobam. Saxetani lacerti meminit Martialis 7. Eadem videtur cum *Sexitania*. vide *Sex*.

Saxi, vide *Saxi*.

Saxina Troglodytarum gens, in Æthiopia, apud Plinium.

Saxones Ptolemæi, sunt Germaniæ populi. *Cattos* à Tacito dici, vult Crantzius. *Saxones*

xonia Regionis meminit Egesippus 5. ca. 15. Saxones sunt ad Cimbricam Chersonesum: Stephano. Vide *Sasones*.

Saxonicum Littus, in lib. Notit. Cantii partem Orientalem designare video: cùm Dubrim, Rutupim, & alia Cantii opida in eo describat. Itidem littora Galliæ Belgicæ II. & Lugdunensis huic Cantio obiecta sub Saxonici littoris vocabulo comprehendit, nam Armoricanos, Osismios, Abrincates, Venetos, & Neruicanos populos: nec non Rhoromagum, Flauiam, Constantiam, aliasque vrbes, in Saxonico littore sitas nominat. A Saxonibus piratis, hæc littora quondam infestantibus sic dictum.

Saxonia Transmarina, vide *Anglia*.

Saxonum Insulæ Ptolemæo. in Oceano Germanico, Albi fluminis ostiis obiectæ sunt. Heylich landt à Crantzio versas video.

Saxum σαξον, Africæ vrbs. Appianus de bello Punico. Pro *Thapsum* fortè.

Sazantium σαζαυλιον, Ptolemęo Indiæ intra Gangem opidum.

Sazarana, Thraciæ vrbs, apud Antoninũ. *Saccanara*, & *Saranara*, legit Simlerus.

Sazi σαζοι, gens. iuxta Pontum. Stephanus. alius codex *Saxi* legit.

Sazoa, vide *Sozoa*.

Sbetzanum, opidum in Mœsia, circa Istrũ, Laonico. Margo libri habebat *Sphetzanum*.

Sbydi Episcopatus, sub sede Seleuciensi Ciliciæ. Guilielmus Tyrius.

Scabala σκάβαλα, Eretricorum (nescio quorum, sunt enim plures) regio. Stephanus, ex Theopompo.

Scabdebia, locus vnde elleborus albus, sed malus. Serapio.

Scabina, vide *Scambena*.

Scabris, vide *Scapris*.

Scadi, vide *Scandille*.

Scadira, Ægæi maris insula, Plinio.

Scadum, vide *Isca*.

Sca, vide *Scai*.

Scaboa, & *Cerronia*, sunt Thraciæ gentes, Polyæno 7. in Cosinga, à quo eos delusos tradit. Werterano interprete. Græca habent hoc modo, κίῤῥωνοι, καὶ .... βοαι. Casaubonus putat hoc loco legendum *Gerania*, & *Borcobe*.

Scai σκαιοὶ, populi inter Troadẽ & Thraciam, Stephano. σκαιοι tantum habet Aldinum exemplar. Thraces sunt Hesychio, & Straboni, qui & *Scaum* fluuium, & *Scaum* Murum ibidem habet.

Scanita, vide *Scenitæ*.

Scaua, vide *Frangones*.

Scaus, vide *Scai*.

Scafia, Bœotia opidum, Procopio 3. Gothorum. Malim *Scarphia* legere.

Scaidaua, apud Antoninum est Mysiæ Inferioris opidum.

Scalabis, & *Scalabiscus*, vide *Iuliũ* Præsid.

Scala Annibalis, apud Pomponium maritimus locus est, Hispaniæ Tarraconensis, inter Tarraconem & Barchinonem opida. Ab Episcopo Gerundensi, & Oliuario *Costa de Garaf* nominatur Varrerio est circa Emporias. Villanouanus scribit Scalas Annibalis, idem esse cum *Lunario* Promontorio Ptolemæi; & Hodie *Monjui* dici. Locorum periti iudicent. Video hoc Lunarium promont. aliquando Meridionalius apud Ptolemæum poni.

Scaldis, Galliæ Belgicæ fluuius Cæsari: aut potius, vt Plinius auctor est, Galliæ & Germaniæ terminus, nam ad Scaldim vsq; (vt ipse inquit) Germanicæ accolunt gentes. Ptolemæo etiam hucusque Germania protenditur: sed huic *Tabuda* ταβοῦδα, nominatur. Tabul & Tabula etiam corruptè apud scriptores mediæ ætatis reperio) Hodie Teutonib. & Germanis Sceldt / Gallis autem, apud quos originem sumit, *Escault* dicitur, sed si demas primum elementum, ferè idem sonat. Gallis enim hoc familiare est. vocabulis ab S. incipientibus, E. litteram in principio adiicere; vt pro schola, scribere, studere, Stephanus, stabulum, stella, aliisq; sexcentis; ipsi *escole*, *escrire*, *estudier*, *Estienne*, *estable*, *estoille*, & scribunt, & pronunciant. Idem commune esse Hispanis, in dictione *Iberia* ostendimus. Oritur Scaldis in Veromanduis prope Abbatiam, vt vocant, D. Martini, quo inter Castellerum, & Belliuorum, duo Gallorum propugnacula, placidus incedens, versus Cameracũ vrbem Imperialem, & Episcopali sede inclytam, pergit; eamq; interluit. Hinc Hãnoniam regionem petens, Bochanio opidulo salutato, aliquot torrentibus auctus, Valencenam vrbem nobilem suis aquis di-

tat: nam hinc nauigiis vehendis se idoneum præbet. Hac relicta & Hania maximo Hannoniæq; fluuio in se recepto, Condatum opidum in eius confluentiis situm, præteriens, cum Scarpa amne, Tornacum vrbem & vetustate & episcopatus titulo illustrem, in duas partes distinguens, Flandros visitat. Hinc postea Oudeuardam in duo opida diuidit, amplissimamq; & maximi loci atque nominis vrbem Gandauum irrigat, in eaq; præter aliquot minoris nominis riuulos, etiam Lisa vbertimus Flandriæ amnis, suas aquas in Oceanum deferendas, cum eo cõmunicat. In hac vrbe Oceani reciprocantis æstum primùm hic sentit fluuius, hucvsque enim eius aqua, ex maris incremento refluì, intumesciq; comprehenditur. A Gandauo sinuosis flexibus multisq; mæandris ad Teneramundam decurrit, ibique Teneræ, (à quo hoc opidum: in eius ostio, quo Scaldim influit, situm, nomen obtinet) deinde Rupelæq; fluminum aquis concepto, Brabantiam a Flandris discriminans, Antuerpiæ natalis nostri mœnia lambit; emporioq; huic portum insignem, & tutam nauium stationem efficit, vnde ad tria milliaria prolabens, in duo vasta ostia finditur, quorum vnum Flandriam a Zelandis dirimens, inter Bierfletum Flandriæ, & Flissingam Zelandiæ vrbeculam, amisso nomine, idq; mutato in Honte, Oceanum intrat. alterum Bergam è longinquo à dextra prospiciens, & versus Romerosualam à sinistra deflectens, inter Zelandicas insulas diffinditur, & omnes eius vrbeculas alluens, inter Walachriam & Schaldiã, (Walcheren & Schouwen vulgò vocãt) retento Scaldis nomine, in Oceanum Germanicum se exonerat. Hunc fluuium, magis verè, quam Plinius suum Tiberim, rerum in toto Orbe nascentium mercatorem placidissimũ vocauerim. Meminit Scaldis fluminis etiam Panegyricus Maximiliano Imp. dictus, hac verborum formula: *Quanquam illa regio diuinis expeditionibus tuis Cæsar vendicata, atque purgata, quam obliquis meatibus Scaldis interfluit*, &c. vt legit B. Rhenanus. in excusis enim a Frobenio codicibus, pro *Scaldis*, *callidis* legitur. Scaldis & Tabudæ etymologiis si quis delectetur, in Becani Aduaticis eas reperiet.

Scaldis Pons Antonini, est *Valenchiennes*, Hannoniæ vrbs; Iacobo Meyero. Mihi inter Valentianum & Condatum opida est.

Scamandri Collis, vide *Dardania*.

Scamandria, ciuitas parua Troadis, apud Plinium. *Samandra* adhuc Turcis, testis Leunclauius, qui eam circa Abydum statuit. Pro *Hectoris* Vrbe, cuius Ouidius 1. Trist. Elegia 9. meminit, habet Franc Iunius.

Scamandrius Campus, Homero. Inter Simoentem & Scamandron flumina, Eustathio, in eundem.

Scamandrus σκάμανδρος, Homer. & Ptol. Mysiæ fluuius. iuxta Hellespontum, quem epotum ab exercitu Xerxis, scribit Herodotus. Iuxta Idam est Q. Calabro 1. Hodie *Simoeres* dicitur, Castaldo auctore; *Palescamandria*, Nigro. Plinio quoq; *Palescamander* ibidem est. alius a Scamandro. *Scamandrus* etiam Siciliæ fluuius, Straboni 13. & Seruio 11. Æneidos. In quo pauperes vrbis Ægestanæ interfecerat Agathocles. Diodotus 20. Vide *Xanthus*, & *Inachus*.

Scambena σκάμβηνα, Mediæ opidum, Ptolemæo. *Scabina* interpretib.

Scambonidæ σκαμβωνίδαι, Atticæ municipium, Leontidis tribus. Pausanias & Stephanus. σκαμβονίδαι, legit Suidas. *Scammonium* coagulum celebrat Iul. Pollux, a loco sic dictum.

Scamnos, Æthiopiæ sub Ægypto opidum. Plinius.

Scamonidæ, vide *Scambonidæ*.

Scampis σκαμπεῖς, Eordeatarum vrbs, in Macedonia, Ptolemæo & Antonino.

Scanatum, vide *Sacanatum*.

Scandalium σκανδάλιον, Straboni 14. locus circa Coam. alius à Scandaria videtur.

Scandaria σκανδαρεία, Coæ insulæ promõtorium, è regione continentis. Strabo.

Scandia σκάνδεια, Cytherorum nauale, Stephano, Suidæ, & Lycophroni. Thucydides 4. ciuitatem vocat maritimam. Meminit huius quoque Homerus, ἐν Ἰλιάδ. & Plutarchus in Crasso. Est & insula Britannica, Plinio, alia à Scandinauia. Vide *Basilia*, & *Germanoscythas*.

Scandia, vide *Hemodes*.

Scandille, insula Ægæi maris: circa Thraciam, Pomponio. An *Scadi* Plinii sit?

Scandinauia, vide *Basilia*.

Scandiopolis, vide *Biozimeta*.

Scandis σκανδὶς, Lazica vrbs. In Authenticis, Coll. 4. Titulo 7.

Scandos vicus. Circa Cappadociam. Metaphrastes in S. Sabæ vita.

Scantate, Zamarenorum opidum, in Arabia Felici, Plinio.

Scantia silua, Meminit eius Cicero, in oratione 15, Legis Agrariæ. Aquas Scantias, ignes euomentes, habet Plinius 2. cap. 107. An in Campania? Ammineam enim vitem, à Varrone Scantiam vocari, scribit Plinius 14. cap. 4. Scantianum malum habet Macrobius 3. Saturnal cap. 19.

Scapensium, meminit Goltzii Thesaurus, titulo de Re militari.

Scaphe, vide *Testaphe*.

Scapitani σκαπιτανοί, Sardiniç populi. Ptolemæus.

Scapos, maris Ægæi insula deserta, Plinio. Circa Thraciæ Chersonesum videtur.

Scapris, vel *Scabris*, Antonino Tusciæ portus. *Scatino* nunc, vt mihi videtur.

Scaptensula, vide *Scaptesyle*.

Scaptesyle σκαπτησύλη (i. excisa silua.) Thraciæ opidulum, è regione Thasi, Stephano, & Plutarcho in Cimone, item in libello de Exilio. vbi tradit Thucyd. hoc loco bellum Atheniensiū cum Peloponensibus scripsisse. Scaptensula Festi puto. vbi argentum effodi tradit. sed hic in Macedonia, regione vicina ponit. Huius meminit etiam Lucretius lib 6.

Scaptia, Latii opidum est Plinio, & Silio 8 *Scaptenii* σκαπτηνιοι, sunt apud Halicarnasseum 5. Scaptenses vertit Gelenius, fretus fortè Suetonii auctoritate, in Augusto. Vide *Peda*.

Scarabantia, vide *Sacarbantia*.

Scardo, vide *Scardona*.

Scardona σκαρδῶνα, Ptolemæo Illyrici maris insula. *Scardonitani* Plinio. Hodie *Malconsiglio* vocari, & Iaderæ ciuitati imminere, ex Blondo colligit Villanouanus. *Scardona* etiam Illyrici vrbs Ptolemæo. quæ *Scardo* Straboni. Nomē adhuc retinet apud Sophianum: quod & mihi verisimile fit ex Tabula Geographica huius tractus, excusa Sebenici anno 1570. Villanouanus quoque *Scardo* vocat: *Saram* facit Lazius. Habet Niger *Scardonium* Lacum hoc tractu, quem *Proclian* appellari ait. Vide *Liburnides*.

Scardus σκάρδος, Straboni in Epitoma. & Ptolemæo. qui *Scodrus* (& *Scordus* vitiosè fortè) Liuio 43. Mons inter Dalmatiam & Mœsiam Inferiorem. *Marinas* hodie, Barletio & Villanouano auctoribus.

Scari σκάρθι, Lyciæ vrbs. & fons quidam facer. Stephanus.

Scarifcus, vide *Budiani*.

Scarniunga, Pannoniæ vel Daciæ fluuius. Iornandes testis.

Scarpacos, locus Sardiniæ, apud Antoninum. *Sarcapos* legit Aldus.

Scarphe, & *Scarphea*, vide *Scarphia*.

Scarphia σκαρφεια, Ptolemæo, Plinio, Pausaniæ, & Pomponio. Locrorum Epicnemidiorum vrbs. *Scarphe* σκάρφη, Straboni est, qui addit *Pharyge* φάρυγαι, suo tempore appellari. Eadem *Tarphe* nominatur a Stephano. & sic scribendum multis rationib. a se adductis, contendit Casaubonus. *Scarphia* Procopio 3. Gothor. Bœotiæ vrbs est. hanc Strabo scribit antea Ετεωνοs ἐπωνῦμ@-, appellatam, eamque circa Asopum & Ismenū flumina describit. *Scarphe* est apud Stephanum. sed eam Euboeç tribuit, vitio fortè Librarii. *Scarphea*, Plinio insula Ægæi maris: ex aduerso Atticæ.

Scarponna, Galliæ Belgicæ vrbs. XII. M. pass. à Diuoduro. Antoninus Meminit huius quoque Ammianus 27. Hæc est *Scarpaigne* proculdubio, vbi antiquitatis quasdam magnas ruinas obseruaui.

Scarthon σκαρθων, Troadis fluuius, qui è Pholoa in Eleam labitur. Strabo.

Scatebra, in Casinate Italiæ fluuius, Plin.

Scauri Fundum, agri Caietani, donasse Xystum III. ecclesiæ S. Mariæ Maioris, scribit Platina. *Porto Iscauro* hodie vulgo dici putat amicus meus Philip Winghius. Ostendiq; vt mihi inde scribit, eius reliquias ad mare euntibus Gaieta Minturnas, parte dextera.

Scea, vide *Tripolis*.

Sceaceriges fluuius, circa Sindicā vrbem, in Sarmatia Asiatica. ad Bosporum Cimmerium, fortè. vt apud Plinium videtur.

Scebatianensis Loci episcopalis, in Africa, meminit Victor Vticens. M.S. corruptè, pro *Sebastianensis*.

Scelatiti, Lybiæ Interioris populi, Plinio teste. *Seiatiti*, fine C. legit alius codex.

Scelenas σκελῶνας, Thraciæ vrbs. Procopius 4. Ædificior.

Scelerata, vide *Carmentalis*.

Scelerdria σκελερδρια, quæ *Anthia* ἄνθεια, insula. sic Hesychius. sed vbi terrarum?

Scelos, loci nomen in Thermopylis, Cedreno. Gabius legit *Salos*, in suo Curopalate. Vide *Macronticbos*.

Scempsa σκέμψα, Steph. Thraciæ opidum.

Scena, vide *Scenus*.

Scena σκηνή, Persica vrbs egregia, Stephano. ex Strabonis 3. vt ait. Scenitarum Arabum videtur apud Strabonem. sita super fossa quadam, ad Babyloniæ fines. Vide *Socboth*.

Scena Mandrorum, Ægypti vrbs: inter Babylonem & Aphroditopolim, Antonino, & lib. Notit. item in Epistola Episcoporum Ægypti, ad Leonem Aug. quæ exstat in Conciliorum opere. *Scena* Veteranorum, etiam in Ægypto: inter Pelusium & Memphim: Iisdem, Antonino. & lib. Notit. auctorib. *Scena Extrage*, etiam in Ægypto, teste lib. Notit. pro quo membranum legit *Scena Sexta Gerasa*.

Scenios, locus alicubi in Asia. ad littus Rubri maris fortè, Plinio & Solino.

Scenita σκηνῖται, Arabiæ Felicis gens, Ptolemæo. Et Desertæ, apud Pliniũ. Est etiam gens Æthiopiæ sub Ægypto, eidem Ptolemæo. Sunt quoque in Mesopotamia, Straboni. *Scenitarum* meminit quoque Stephanus, in σκηνή. Vide *Saraceni*.

Scepsa, vide *Grutungi*.

Scepsis σκῆψις, Mysiæ Minoris vrbs, Ptolemæo. Troadis faciunt Suidas & Stephanus. Apud Plinium regionis Asiæ nomen est.

Sceptra σκῆπτρα, vna ex septem vrbibus, quas Cyrus familiari suo Pythareo largitus est vt scribit Athenæus, ex Agathocle Babylonio. In Asia Minori.

Scetin, & *Metria* Montem, habet Callistus lib. 8. (& alibi, non semel,) in Ægypto circa Maream lacum. apud Socratem 4. ca. 18. historiæ Ecclesiasticæ melius puto legi σκιτιν, & νιτρία. Fortè Scithiaca Ptolemæi.

Scetra Indiæ insula, ex qua aloë rubrum. Const. Africanus.

Schedia σχεδία, Ægypti vicus, nauale habens, inter Nilum flumen, & Alexandriam vrbem. Strabo. Guilandinus *Rasthit* nominari scribit. *Schedia*, locus ad Ialysum in Rhodo insula est, Athenæo lib. 6. Vide *Araptes*, & *Phylaca*.

Schenus, Doridis sinus, ad quem Hila (vel Hylæ) vrbs, Pomponio. *Schoenus*, Plinio est.

Schera σχῆρα, Siciliæ vrbs mediterranea, iuxta Ptolemæum. *Calatamet* ab Aretio, *Calameta* appellatur in libellulo anonymo, huius insulæ descriptionem continente. additque desertam esse, sitam prope Alcamum. *Scherrinos* populos habet Plinius.

Scheria, Illyriæ vrbs, in Enestedorum Sinu, teste Suida. Vide *Corcyra*.

Schesius χήσιος, fluuius Sami, & *Schesia* huius insulæ pars. Etymologicon. Vide *Chesius*.

Schinussa σχινοῦσα, Phocica insula est apud Stephanũ. Sporadum vna est, Plinio. Phocidis insulam habet Hesychius; sed vno σ.

Schœnitas, vide *Schœnus*.

Schœnus, Plinio portus Megarensium, circa Pagas. Ptolemæo & Straboni est portus Isthmi Corinthiaci, vbi is angustissimus nempe est. (qui Pomponio *Schœnitas*. sed & *Schœnus* legunt quoque hic vetusti quidam codices. Idem opidum habet, Bœotiæ oræ. σχοινοῦς quoque Arcadiæ regio, apud Stephanum. & eiusdem regionis opidum, testib. Pausania & Homero. Est & locus regionis Thebaicæ. Ibidem fluuius eiusdem nominis, apud Strabonem. Nicander in Theriaca, hunc Bœotiæ fluuium vocat. sunt namque Thebæ in Bœotia. Vide *Schenus*, *Sethim*, & *Canites*.

Scia, Stephano Euboeæ vrbs.

Scialuns, vide *Sciluns*.

Sciapodes, vide *Sciopoda*.

Scias σκιάς, Arcadiæ regiuncula, Pausaniæ & Stephano.

Sciathis σκίαθις, Arcadiæ mõs, apud Pausaniam. Item vrbs Scithiacæ regionis Ægypti, Ptolemæo.

Sciathus σκίαθος, Maris Ægæi insula, apud Ptolemæũ & Melam. Hæc Sophiano *Sciato* appellatur. *Einalia* εἰναλία, appellata est ab Apollonio, vt tradit Gesbelius. Euboeæ insulam facit Stephanus.

Scylaca.

Scylace, Antonino locus circa Magnam Græciam, corrupte pro *Scylacium*.

Scices castrum circa Isauriam, in littore maris Hist. Miscella 22.

Scydrus σκύδρ☉, Italiæ vrbs, Stephano, & Herodoto in Clio, atque Erato. Circa Sibarin alicubi fortè.

Scilacis, vide *Scylletium*.

Scillitensis Plebs, Africana. Collat. Carthaginensis.

Scilluns σκιλλοῦς, opidum à Lacedæmonibus propter Olympiam conditum, Xenophonti 5. Cyri exped. Triphyliacam vrbem facit Stephanus, sed geminato λ. & sine N. scribit σκιλλος, vt quoque Pausanias. *Scylluns* σκυλλοῦς est apud Plutarchum de Exilio. vbi Xenophontem historiam suam scripsisse tradit. σκιαλυς, est apud Stobeũ, de Fortitudine. Haud procul ab Helia vrbe describit Laertius in Xenophonte.

Scillus, vide *Scilluns*.

Scilustis, vide *Pstulcis*.

Scingomagus σκιγγόμαγ☉, Straboni vrbs est in Alpibus sita, quæ Plinio *Cincomagus*, *Sesanz*, Scudo. *Susana*. quæ & *Seiusiana* Castilionæo dicitur.

Scinthi, Germaniæ populi videntur, apud Claudianum de bello Getico: Quæq; domãt Scinthos, immansuetosq; Cheruscos.

Scintiana, vide *Scirtiana*.

Sciocssa, locus propter opidum Patras, nouem collium opacitate vmbrosus, & radiis solis fermè inuisus, teste Solino Per Æ. in secunda habet alius codex. Plinio mons est sic dictus, ibidem.

Scione σκιώνη, Thraciæ vrbs, Stephano, Thucydidi, Herodoto, & Pomponio proximè Canastreo promõtorio. Est & vrbs insularis, maris Ægæi, apud Arrianum 1. Alex. apud Plinium, Pomponium, & Strabonem lib. 7. Epitomes, est quoque Pellenæ Cherronesi vrbs, in Macedonia. *Scion* σκιων, Herodoto vocatur lib. 7. Omnes, eandem dicere ausim.

Sciopode, Plinio monstrosum hominum genus, in India; singulis cruribus. Eosdem *Monoscelos* vocari, Plinius auctor est lib. 7. cap. 2. Apud Gellium lib. 9. cap. 4. vbi hunc Plinii locum citat; pro Monoscelis, *Monomeri* legitur. itaq; aut Plinius ex Gellio, aut hic ex eo castigandus videtur. In Libya sunt apud Occidentalem Oceanum ad torridam Zonam, Stephano & Suidę. sub Zona Torrida, ad Oceanum Occidentalem. sed *Sciapodes*, per A. in secunda hi legunt. sic quoq; Philostratus in vita Apollonii, qui eos fabulosos facit.

Scios σκι☉, pars agri Eretriæ, in Euboëa. Pausanias in Messeniacis.

Scipionis Rogum, Hispaniæ locus, habet Plinius. circa Taderum amnem. *Scipionis* Monumentum vocat Iornandes. Aliud *Scipionis* Monumentum est in via Appia, ad primum ab vrbe milliarium, in quo etiam Ennius poeta sepultus. Eusebii Chronic.

Scira σκίρα, locus in Attica est, apud Eustathium. An *Scirus* fortè Pausaniæ?

Sciradium σκιράδιον, promonrorium Atticæ videtur, ad Saronicum sinum. Plutarchus in Solone.

Sciras, vide *Salamis*.

Scirata σκιρᾶται, Indiæ populi, apud Ælianum 16. Animal. Hos dicit simis naribus esse, inusitatæque magnitudinis serpentes apud hos esse addit. Vide *Cirrhadia*, & *Syrita*. iidem enim sunt.

Sciri, vide *Scyri*.

Sciritis σκιρῖτις, regio, in Peloponneso, Diodoro 15. & Xenophonti 6. Græcorum ad finem ferè. & 7. eiusdem. Per Y. in prima est apud Dionem Prusæũ de Troianis. Cuius incolæ Sciritæ, apud eundem 4. Cyropædiæ. In Laconica videtur, apud Thucydidem 5. iuxta Parrhasium. à Scyrus, vt docet Stephanus. *Sciritis* σκιρῖτις, Dodecapolis Cariæ, Stephano, & Xenophonti. A quo quoque *Scirita* Stephano.

Sciron, & *Scironides* Petræ, vide *Scirus*.

Scirpha σκίρφαι, Phocica vrbs. Stephan. σκιρφαιων etiam memoria in nummo Claudii. Sed *Scirphtha* σκιρφθαι, legebat Aldi codex.

Scirri, vide *Scyri*.

Scirtari, Dalmatiæ populi, Plinio. *Scirtones* σκίρτωνες, fortè Ptolemæi.

Scirtiana, vel vt Simlerus legit, *Sirtiana*, & *Scintiana*, Macedoniæ vrbs, Antonino. inrer Lychnydum & Heracleam.

Scirtones, vide *Scirtari*.

Scirtonium σκιρτώνιον, Arcadiæ vrbs, Stephano. Per Y. in prima legit Pausanias.

Scirtus σκιρτ☉, fluuius qui per Edessam

decurrit. Cedrenus, Zonaras, Callistus, & Euagrius.

Scirus σκῖρος, Arcadiæ habitatio, iuxta Menaliam & Parrhasiam, Steph. Est campus quoq; sic dictus, in Attica, apud eundem & Pausaniam. cui quoque fluuius ibidem sic dict⁹. vterq; ab Heroe Sciro. Et vicus inter Eleusinem & Athenas, eidem. *Scirra* fortè Pausaniæ. propè Athenas. Item σκιρων mõs, inter Megaram & Corinthum, Straboni. Ibidem *Scironides* Petræ, aut Saxa Scironia: quorum meminere idem Strabo, Nicander, Plinius, Mela, & Seneca in Hippolyto. Malè per Y. scribitur.

Scisca Colonia, est in Thesauro Goltzii, ex nummo Neronis.

Scissa, vide *Cissa*.

Scista σχιστη, secta siue scissa via triuia, circa Dauliam & Delphos: in Phocide. Euripides in Phœnissis, Seneca & Sophocles in Oedipo, & Pausan as in Phocicis.

Scitaces σκιτακες, vrbs Thraciæ, apud Procopium 4. Ædific.

Scitha σκίθαι, vrbs in Thracia, iuxta Potidæam. Stephanus ex Theopompo.

Scithiaca σκιθιακη, regio, Ægypti tractus, apud Ptolemæum. *Scitea* puto a Callisto nominari. *Campo Carmeli* fortè hodie vocatur. sic ego colligo ex schedula topographica Ægypti, quæ apud me est: quam in Ægypto a quodam studioso delineatam censeo.

Scitis, vide *Scetin*.

Sclaueni, vide *Sclaui*.

Sclaui, qui nostra consuetudine *Wilsi*, (*Wilsori* legit N. Vignietius.) sed sua lingua *Welatabi* dicuntur. Sic Eginhartus, in vita Caroli Magni, item Rhegino, qui & Sclauos quosdam *Vucranos* vocat. VVitichindus eorum nonnullos *Vchros*, *Heuellos*, *Lusicos*, *Lisicauicos*, & *Vuloinos* dici tradit. *Luticos* quoque habet Contractus. *Sclaueni* sunt Scythiæ Europææ populi, Procopio 4. Ædificior. *Sclauini*, & *Sclauinia* in Hist. Miscella. Vide *Vandali*, *Anti*, & *Slaui*.

Sclauinum Rumunense, vide *Rumense*.

Scletrinas, vide *Apsasium*.

Scobensis Lanceariæ legionis XXXII meminit Goltzius in Thesauro. ex vetusta inscriptione.

Scodra σκόδρα, Illyrici opidũ, Ptolemæo, & Liuio, qui eam in Labeatibus describit lib. 44. Caput gentis Macedonicæ, vocat Florus. *Scutari* nostro sæculo dici, Sophianus & Volaterranus produnt. *Scrutari* apud Nigrum legitur. *Scarderia* (quod idem sonat quod Alexandria) à Turcis vocatur, vt scribit Mar. Barletius. *Iscodara*, vt Leunclauius.

Scodri σκόδροι, Indica gens Dionysio. *Sodri* legit eius interpres Auienus. & Sodras σόδρας nominat hoc tractu Diodorus 17. Ad Indi fluminis partes inferiores, *Sabraca* videntur apud Curtium 9.

Scodrus, vide *Scardus*.

Scordisa σκορδίσκον, Tauri Asiæ montis pars, Straboni 11. Num sit *Scordiscus* Ptolemæi subdubito.

Scæmus, Thraciæ fluuius, Pomponio. ad cuius ripas Maroniam vrbem describit.

Scollis σκόλλις, Mons Achaiæ, vnde Larissus amnis effluit. Singulari L. scribunt Xenophon, & Stephanus. Hic mons ab Homero α. Ιλιαδ⁹ *Olenia* Petra ὠλενίη πέτρη, vocatur: referente Strabone.

Scolopoentis σκολοπόεντος, meminit Herodot. 9. puto fluminis nomen esse, qui hoc coniungit cum Gæsone; qui fluuius est in Caria. vt refert Athenæus 7.

Scoloti, vide *Scythæ*.

Scolus σκῶλος, Bœotiæ mons, Homero, Pausaniæ, Athenæo. & Steph. item Polyæno 4. Pagus est Athenæo 10. & Eustathio, in Ιλιαδ⁹ β. In ora Bœotiæ, Plinio. Est & circa Olynthum vrbs, Straboni.

Scombraria σκομβραρία, Hispaniæ Tarraconensis promontoriũ, Ptolemæo, quod *Saturni* a Plinio appellatur, vt Pinetus suspicatur. & mihi quoque verisimile est. Hodie *Cabo de Palos* nominari dicit Clusius. Vide *Scombroaria*.

Scombri σκόμβροι, gentis nomẽ apud Stephanum, ex Æschilo: in voce ἄβροι. Pro *Cimbris* videtur vti.

Scombroaria σκομβροαρία, quæ & *Herculis* ἡρακλέους νῆσος, Insula dicitur, vt Strabo refert. σκομβραρία, sine O. in secunda quidam legit. in Hispania apud Carthaginem nouam est. Hodie *Esconbrera* vocari, tradit Florianus.

Scombrus & *Scomius*, vide *Hemus*.

Scomius σκόμιος, Thraciæ mons, Rhodopæ vi-

vicinus versus Septentrionem. Sc... apud Aristot. est.

Scopadæ σκοπάδαι, Thessaliæ populi. Scoliastes Theocriti. Circa Ctanonem. Horum meminit quoque Stobæus, Sermone 25. ex Homero. item Suidas, & Simonides Lyricus.

Scope σκόπη, insula Rhodiensis pelagi, apud Plinium. Vicus in Libyæ Nomo, apud Ptolemæum.

Scopelus σκόπελος, Ptolemæo maris Ægæi insula, prope Macedoniam. *Scopulo* nominatur Sophiano. *Scopulus*, Maris Ionii Insula, Ptolemæo: iuxta Cephaleniam. Bordonio *S. Maura* nuncupatur. *Scopelus* insula ante Troada, Plinio: & alia in Propontide, eidem. *Scopelus* etiam vrbs ad Varadanum fluuium, in Sarmatia Asiatica. Ptolemæus. etiam Thraciæ vrbs, Zagoræ siue Debelio vicina: quæ vulgo Turcico *Ischeboli*, vt docet Leunclauius ex Leone Imp.

Scopharchonbra σκοφαρχονβρα, Gazéfis pagus, in Palæstina, Sozomeno auctore, li 6. cap. 32. interpres *Chapharcobra* legebat. *Capharcys* habebat Callistus 11. cap. 39.

Scopi σκόποι, Thraciæ vrbs Stephano, ex Lepidi Historica Epitome. Fortè idem cũ *Scupi* Ptolemæi. *Vscupia* puto hodie dici.

Scopia σκοπία, Extrema, Ptolemæo Doridis in Asia promontorium est, quod Straboni *Terminum* τερμέριον est, vt Villanouanus scribit.

Scopium σκόπιον, Thessaliæ opidum. Polybius 5. item Cedreno.

Scopius, Thraciæ mons, Plinio. Item Bithyniæ fluuius, apud eundem.

Scopolura σκοπόλουρα, Indiæ intra Gãgem vrbs, apud Ptolemæum.

Scopulus, Plinio insula circa Ioniam.

Scopum, Armeniæ Minoris opidum videtur apud Curopalatem, & Zonaram. vide *Coptos*.

Scopus σκοπός, locus circa Hierosolymã. Iosephus 2. belli Iud. cap. 22. item 6. cap. 4.

Scoras, vide *Arar*.

Scordæ σκόρδαι, Bactrianæ gens. Ptolem.

Scordisci σκορδίσκοι, Ptolemæo Pannoniæ Inferioris populi, quos Strabo etiam *Scordiscas* vocat, & *Scordissos* Sex. Rufus, qui eos in Thracia vicina regione ponit. Strabo eos Illyricis & Thracibus permixtos scribit. *Rasciam* eis attribuit hodie Castaldus: Ipsi se vocant nunc *Bosnachi*, inquit Dom. Niger: hoc est Bossen Germanicè. Scordiscorum etymologiam lege in Britannia Humfredi Lhuydi. *Cordistæ* κορδίσται, sunt malè apud Athenæum lib. 6. qui Galatas ex iis facit, qui cum Brenno Delphicũ templum spoliauerant. *Scordiscos* Gallos nominat Posidonius, apud Strabonem, qui eos duplices facit, cis & vltra Istrum incolentes. Hos nouit quoque. Trogus 32. *Scordisci* cis Istrum fortasse ii sunt, quorum regio Nicetas Choniata *Francochorium* vocat. sic enim apud hunc legitur: *Zeugminum, quod nunc Sirmium, castellum in Francochorio situm, quæ regio non minima Hungariæ pars est, sed habitatoribus infrequens, inter Istrum & Sauum fluuios, in ea hoc Sirmium.* Hæc ille. Vide tabulam Ptolemæi in Europa quintam. Is hoc loco Sirmium, & Scordiscos habet.

Scordiscus Mons, σκορδίσκος, Ptolemæo in Cappadocia, quem Strabo *Scydissem* vocat. Marcellinus *Armonium* appellat: *Armenium* emendo: ex Herodoto. Vide *Antitaurus*, & *Scœdisa*.

Scordus, vide *Scardus*.

Scoringa, regio Germaniæ videtur. P. Diaconus enim 1. Longobardicor. cap. 7. scribit Vuinulos ex Scandia egressos, hic primum consedisse. Circa Balticum aut Suenicum mare fuisse, verisimile est.

Scorobas, vide *Hypius*.

Scorpianus σκορπιανός, gentis est nomen, apud Stephanum, ex Herodori 7. vt inquit.

Scorpiofera regio, Ptolemæo. in Asia.

Scorpionis Ascensus, vide *Acrabis*.

Scorton, vide *Minthe*.

Scotana σκοτάνη, vicus Arcadiæ est Pausan.

Scotera, vide *Cythera*.

Scoti, quorum Orosius, Claudianus, & Ammianus inter Latinos scriptores meminere, Britanniæ insulæ Septentrionales populi, qui ex Hispaniæ Cantabria oriundi, atque inde in Hiberniam migrantes, tandem in Scotia sedem fixere. Britannica lingua *Guydhyl* appellantur Humfred. Lhuydus.

Scotia, Borealior Britanniæ insulæ pars, (cuius meminit Hegesippus 5. ca. 15.) quon-

dam à Latinis scriptoribus *Albania* dicta, & incolis adhuc *Albayn* dicitur: vt ait Humfr. Lhuydus. Ego cum B. Rhenano contenderim hanc Scotiam, à Tacito in vita Agricolæ *Caledoniam* vocatam. Vide *Hibernia*.

Scoticus Oceanus, vide *Caledonius*.

Scotina, vide *Scotita*.

Scotita σκοτῖτα, Peloponnesi locus, medius inter Lacedæmona & Tegeam. Polybius 16. & Pausanias 3. Ex eiusdem 10. legit Stephanus. *Scotina* σκοτῖνα, per N. malè. fallit quoque in numero: aut alius fuit olim Pausaniæ librorum ordo.

Scotium σκότιον, mons in Asia Minore alicubi, vbi pater Mithridatis Triarium vicerat. Appianus. Hunc montem describit, at non nominat. Hirtius de Bello Alexandrino. Circa Armeniam Minorem esse, ex Plutarchi Lucullo & Pompeio liquet.

Scotorum villa, sic dicta, vbi Placillam Imp. defunctam, scribit Greg. Nissenus. Ex 4. Annal. Baronii.

Scotusa, Plinio Thraciæ vrbs, circa Topirim.

Scotussa σκότουσσα, Pelasgiotis in Thessalia vrbs, auctoribus Polybio, Strabone, Liuio, Plutarcho, Pausania, Stephano, & quoque Ptolemæo. sed hic singulari S. scribit. Idem aliam, in Odomantica Macedoniæ regione describit.

Scrictofinni, vide *Crefenna*.

Scrithea, locus Siciliæ: in fragmento libri 36. Diodori Siculi.

Scritifinni, siue Σκεϱδιλάφιγγοι, vt Procop. Gothic. 2. eos nominat. vide *Crefenna*.

Scrobilus, promontorium Africæ, ad sinum Arabicum Pomponio.

Scydrum, opidum ad Sagarim fluuiũ. Metaphrastes in vita S. Theodori Archimandritæ.

Scultenna, fluuius Flaminiæ, apud Liuium & Plinium, qui apud Strabonem *Scutana* σκουτάννα, videtur. *Panaro* hodie dici, scribit Leander. Infra sic vocari, at supra antiquum nomen retinere, tradit Blondus.

Scupi σκοῦποι, Ptolemæo Mysiæ Superioris vrbs; quæ Tzetzæ, Gregoræ, & Sophiano *Scopia* σκόπια, appellatur. *Scuppi* in Codice quoque lib. 8. Titulo 45. *Scupi*, Scuporum legit Trebellius Pollio, in Regilliano. & *Scupos* Paulinus, ad Nicetam. *Scopi* Stephani puto.

Scurellur σκουρέλλουρ, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo. *Gurellur* interpretibus.

Scurgum σκοῦργον, Germaniç opidum Ptolemæo, quam Villnouanus Schmeden vertit.

Scussa (χυσαι in Græco erat) Ægypti vicus, in Hermopolitana præfectura, Æliano de Animal. Vide *Phylace*.

Scutana, vide *Scultenna*.

Scybelus σκυβέλος, locus Pamphiliæ. vnde vinum Scybelitum. Hesychius in voce Cestos: & Aretæus Cappadox 2. lib. Morb. acurorum. & 1. Diuturnor.

Scybrus σκύβρος, Macedonica regio, Stephano: ex Theopompo.

Scydisses, vide *Scordiscus*.

Scydra σκύδρα, Macedoniæ vrbs, Stephano, Plinio, & Ptolemæo: in Emathia regione.

Scylaceum, vide *Scylace*.

Scylace σκυλάκη, circa Cyzicum vrbs, cui à tergo Olympus. Plinius, Mela, Stephanus, & Herodot. in Clio. *Scylaceum* hoc à Flacco nominari, annotauit ad Melam Hermolaus; & ante hunc Masetius ad Flaccum.

Scylacium, vide *Scylletium*.

Scylæum σκύλαιον, apud Ptolemęum, Brutiorum promontorium est, quod *Garofilo* Leandro vocatur, sed *Voli*, Nigro. Strabo, sublime saxum, Plinius (geminato L L.) opidum esse scribit, cuius regionem *Scyllæum* appellat Solinus. (*Brutium* Pomponii esse, falsò putat Villanouanus.) *Subarum* ab accolis vocari scribit Gab. Barrius. Vide *Scyllæum*.

Scylax σκύλαξ, Asiæ Minoris fluuius, in Iridem influens. Strabo & Eustathius.

Scylla, Plinio scopulus in Freto Mamertino, inter Siciliam & Italiam. Scyllam & *Scyllæum* vocat Strabo. Hodie *Scyllo* dici, auctor mihi est Fazellus. *Scylla*, Brutiorum opidum, apud Melam, quod hodie *Siglio* nuncupatur, vt Leander tradit. *Scylia*, nomen insulæ desertæ, circa Thraciç Cherronesum, vt ex Plinio videtur.

Scyllæum, Promontorium Peloponnesi, in Argia regione, Pausania & Plin. teste. Agri Hermiouici facit Liu. 31. Hoc apud Ptolemæ-

lem xu ... Scyllium σκύλλιον, vocatur. Scylaum vnica L. legit Plethon. Hodie Cabo Sygillo dici scribit Fauolius. Cabo Scylli autem Sophianus. Villanouanus Damala appellat. vide Scylla.

Scyllateni Episcopi, in Italia meminit concilium Romanum: sub Hilario Pôtifice. Squillitani est in Decretis. A Scylletio, ni fallor.

Scylletium σκυλλήτιον, quod nunc Scylatium σκυλάκιον, auctoribus Strabone, & Plinio. (Stolagium legit Pintianus) Atheniensium Colonia est, in Locris, Italiæ regione. (In Magna Græcia, Ptolemæo est.) Postea autẽ Coloniam Romanam hue ductã, auctor est Patercul⁹. Squilacci hodie nominatur, vt refert L. Albertus. Scyllatium per T. habet nũmus antiquus. Huius situm lege apud Cassiodor. 12. Variar. numero 15. qui eã primam Brutiorum vrbem vocat. Scilacis corruptè apud Antoninum legitur. Stephanus eã Siciliæ adscribit. idq; suo more hanc vltimam Italiæ partem Siciliæ nomine indigetans. quod iam sæpius monui. Scylleticus Sinus, hinc Straboni. Scylletium etiam Cretæ mõs, apud Stephanum.

Scyllium, vide Scyllæum.

Scyllus, vide Scilus.

Scymnitæ σκυμνῖται, gens in Sarmatia Asiatica, Ptolemæo. Scymniada sunt apud Stephanum. Scymni fortè Lazici populi, quorum in Authenticis mentio est.

Styphia σκυφία, Clazomeniorum opidulum, ex Ephoro Stephanus. qui addit quoq; per P. scribi, Scypia. Vide Scyppium.

Scyppium σκύππιον, opidum in Colophoniorum finibus, à Clazomeniis exstructum. Pausanias. Idem cum Scyphia reor.

Scyras σκύρας, fluuius in Laconica se in mare euoluens. Pausanias Per I. fortè melius in prima. Vide Sciritidis.

Scyri, Indiæ populi, circa Carmaniam apud Plinium videntur. Idem alios habet in Eningia regione. Apud Diaconum, & Zosimum 4. sunt populi Hunnis permisti, & à Theodosio Imp. superati. Procopius eos cum Gothis & Alanis, tanquam gentem Septentrionalem numerat. Horum meminit quoq; Sozomenus, sed geminato RR. Scirri. Iornandes Sciri per Iota & vno R. scribit. Hos nouit etiam Suidas. Vide Thuringi.

Est qui hos Schirn, in Bauaria putat.

Scyrmus σκυρμός, Dolionidis vrbs, prope Cyzicum. Stephanus.

Scyrri, vide Scyri.

Scyrtonium, vide Scirtonium.

Scyrus σκῦρος, Ptolemæo, Plinio, Val. Max. & Mel. Maris Ægæi insula, medio ferè itinere inter Lesbon & Euboeam. Hãc Neaptolemi patriã puto, cuius Homerus, & Sophocles in Philoctete meminit. Scyro nominatur à Sophiano. Alia est Scyrus, eidẽ Ptolemæo, quam inter Cyclades numerat. Dolopes Scyrum quondam inhabitasse tradunt Plutarchus, & Æmil. Probus in Cimone.

Scytala insula, in recessu sinus Arabici, Plinio.

Scythæ, à Persis Sagæ, vt Mela habet, vel Sacæ, vt Plinius, Solinus & Eustathius scribunt. (Scythia Saga est in Originib. Catonis; quæ circumferuntur.) Idem Plinius tradit eos antiquitus Aramæos dictos. & primum Nomæos νομαῖοι, vt addit Stephanus. Ioseph⁹ tradit Magoga dictos, à Magog. Tzetza Chiliade 11. prodit Abasgos, Alanos, Sacas, Dacas, Rhoos, Iũs, Sauromatas, & omnes Borealium cardinum gentes, communi vocabulo Scythas dici. Idem Chiliade 8. numero 224. Scytharum gentes in tres diuidit, in Mæotas, Caucasios, & Oxianos. Scytharum historiam lege apud Nicephorum Gregoram; qui eos ab Homero Cimmerios, à Plutarcho Cimbros, & Teuthones, & ab aliis aliter, veluti Melanchlænos, Massagetas, Sarmatas, &c. secundum temporis vicissitudinem, & migrationes ab iis factas, nominari ait. Patzinacos πατζινακοί, nuncupat eos Ioannes Curopalates, Zonaras, & Michaël Glycas, qui inter eos quoq; Vsicam nationem nobilissimam numerat. Pizenacos habet Luitprandus Ticinensis: & Pezinatos Regino, literarum fortè errore, qui à scriptoribus, in vocabulis ab ipsis non intellectis, facilè committitur. Eadem est huius vocis etiam in Græcis codicibus inconstautia. Suidas etiam auctor est eos suo tempore Patzinacitarum nomen habuisse: & quidam eorum Ghrutinges & Datos (qui sunt Scythæ Europæi) appellatos. Sach...ees illos inditat Calcondilas. Abari sunt ex gẽte Scytharũ qui Hamaxobii vocãtur, inquit Eua-

grius Scholasticus. Horum etiam meminit Nicephorus Callistus. Hodie autem, vti Herbersteinius testatur, *Tartari* ab cæteris dicuntur, seipsos verò *Besermanos* nominant *Dist*, se ipsos sua lingua vocare, Marius Niger perhibet: Theueto auctore ab Arabibus *Ator Albacara* nuncupantur. Scytharum nationes hæ sunt apud Herodotum, *Anchatæ, Arpexæ, Catiari, Traspies, Paralatæ.* omnibus autem nomen esse *Scolotis* σκολό-ξς, addit. Plurimæ enumerantur à Plinio, vti *Alani, Amordi, Appellai, Aorsi, Antariani, Arimaspi* qui antea *Cacidiri*, *Ariacæ*, *Aroteres*, *Asæi, Camæ*, *Camacæ*, *Cotieri, Daci, Dahæ. Edones*, *Essedones, Exchalæ*, *Hisli, Getæ, Hamaxobii*, *Massagetæ*, *Napæi*, *Oetei, Pesici*, *Roxolani*, *Rhymnigi*, *Sacæ*, *Sarmatæ*, & *Satarchi*. Apud Ptolemæum hi leguntur, *Grimæ*, *Abii*, *Agathyrsi*, *Azani*, *Aorsi*, *Ariacæ*, *Anarei*, *Ascatancæ*, *Essidi*, *Chetæ*, *Charauni*, *Coraspli*, *Cachassæ*, Galactophagi. *Hippophagi*, *Iastæ*, *Iordii*, *Iotæ*, *Iaxartæ*, *Massæ*, *Mologeni*. *Machogeni*, *Norossi*, *Nomastæ*, *Orosbes*, *Orgasi*, *Rhobasci*, *Sammitæ*, *Sanones*, *Suebi*, *Susobeni*, *Satiani*, *Thaces*, *Taupurei*, *Tabeni*. *Tybiacæ*, & *Zaretæ*. Trebellius Pollio in vita Claudii Imp. hos quoque Scythiæ populos habet, *Peucinos*, *Trutungi*, *Austrogothi*, *Virtingui*, & *Sigipedes*. In Stephani de vrbibus Lexico has legimus, *Apsilas*, (hi sunt Colchidis gentes, in Periplo Arr.) *Budinos*, *Daias*, *Dasas*, *Heluros*, *Euergetas*, *Edos*, *Iamas*, *Iamos*, *Bechir*, *Iseros*, *Lazos*, (Colchidis Arriano) *Matycetas*, *Meotas*, *Myrgetas*, *Parthyaos*, *Sannigas*, (σαννί-γας, etiam Colchidis, iuxta Sebastopolim, Arriano) & *Tymemenios*. Mela eorum quosdam *Nomades* ponit. Item Suidas, qui eosdem *Hamaxophoretes* vocari dicit. Plinius conqueritur in his describendis, auctorum inconstantiam propter, vt ipse addit, innumerasque gentes, adeò vt eorum nomen, (vt alio loco inquit,) vsquequaque transeat in Sarmatas & Germanos. Strabo scribit lib. 1. omnes cognitas regiones versus Septentrionem vno prius nomine, vel Scythas, vel, vt ab Homero, Nomades appellatas. Item lib. 11. refert veteres Græcorum scriptores vniuersas gentes Septentrionales Scytharum & Celtoscytharum nomine affecisse, quorum sententiæ assentitur Ptolemæus 2. Quadrip. Iis autem antiquiores ita diuiserunt eos, vt qui supra Euxinum, Istrum & Adriam incolerent, eos omnes Hyperboreos, Sauromatas, & Arimaspos appellarent, qui trans mare Hyrcanum, Sacas & Massagetas. Scythas comprehendit Philostratus Istro, Tanaidi, & Thermodonte fluminibus. Trogus, Ponto, Ryphæis montibus, Asia, & Phasi flumine. Scytharum mores lege apud Theophrastum de Aëre & Aquis. Regio quam nunc Scythæ incolunt, ea fertur olim fuisse Cimmeriorum, inquit Herodotus in Thalia. de Europæa cum loqui puto. Scythas, sagittarios τοξότας appellari annotauit Iul. Pollux 8. de Atheniensium fotis. Nos etiam hactenus & gens Scãdia peninsulæ, in qua Celtoscythæ, Schieten, sagittare interpretamur. *Scythia* Minor, *Pontica*, *Thracensis*, & *Scythogermani*. Vide *Mœsia*.

Scythenicuthuoi, gẽs supra Macrones, Stephano, ex Xenophonte, qui per I. in penultima σκυτίνοι, legit. Vide *Tascutini*.

Scythecrum σκυθῶν πόλις, vrbs, apud Polyb. 5. vbi κυνοσῆμα, emendat Fuluius Vrsinus.

Scythia σκυθία, apud Ptolemæum duplex est, vtraque in Asia, quæ Imao monte distinguitur. Inde *Intra* & *Extra Imaum* cognominatur. *Regnum Cathay* has Scythias obtinere, scribit Villanouanus, in suo Ptolemæo. Quæ intra Imaum est, videtur mihi magnam partem *Tartariæ* occupare. Quæ extra Imaum sita est, à Barbaris *Mongal*, & à iunioribus *Tartaria antiqua* dici, tradit Mar. Niger. Scythiam intra Imaum, Arr. Montanus *Dicla* Hebræis esse putat, in suo App. Biblicõ. Alia est præter has, *Scythia* in Europa, (quæ *Sarmatia* Ptolemæo) apud Herodotum, Pomponium, aliosque Historicos veteres. Hanc, ni fallor, vult Iornandes, quam scribit Gothos sua lingua *Ouim* appellare. Pro Ouim legit ex hoc auctore *Oeimnin*, Conradus à Liechtenaw. *Scythiam Paruam* vocat Strabo, eam regionẽ, quæ intra Borysthenem & Tauricam Chersonesum est. *Schythia* metropolis Phrygiæ quædam est, apud Vsuardum, ad III. Id. Nouemb. Vide *Indoscythia*.

Scythia Pontica, vide *Mæsia.*

Scythus, vide *Delos.*

Scythicæ Insulæ, vide *Helodes.*

Scythicum Littus. vocat Martianus 6. extremam Germaniæ oram, versus mare Euxinum. Pomponius sic vocat totam Asiæ oram Septemtrionalem, vsque ad ostium Caspii maris, quo se in Scythicum mare exonerat.

Scythicum Mare, vide *Euroborum.*

Scythicum Promontorium, Hispaniæ videtur in Cantabris; Mela 3 cap. 1. auctore. Ab Oliuatio vocatur *Cabo del figo.* A Floriano videtur mihi *Pennas de Huson* nominari. His minimè suffragatur Schottus, qui hoc prom. Asiæ tribuit. lege eius in hunc auctorem Spicilegium. huicq; adde quod ipse Mela eodem libro, cap. 6. de eodem scribit promontorio. Vide *Lapatia.*

Scythicus Mons, vide *Phasis, & Taurus.*

Scythicus Oceanus, vide *Cronium.*

Scythicus Sinus, maris Caspii, quem Scythæ accolunt. Plinius.

Scythini, vide *Scytheni.*

Scython, mons Thraciæ, Seruio. Vide *Thracia.*

Scythopolis σκυθόπολις, Ptolemæo, quæ *Nisa* antè, vt Plinius refert. Cauæ Syriæ vrbs est; quæ *Bethsan* βεθσάν, vt scribit Iosephus Antiquit. 6 12. & 13 eamque in tribu Manassis ponit in Magno Campo. Idem in vita sua, eam centum & viginti stadiis à Tiberiade distare scribit. *Basan* βασάν. antea vocatam tradit Cedrenus. aut βαίσαν fortè, vt legit Stephanus. *Methora* μεθώρα, antea dictam, legitur apud Zonaram. Eandem Scythopolim Ptolemæus nimium versus Orientem extendit. *Bethsan* hactenus ab omnibus nominari, scribit Breitenbachius: An alia hæc à Iosephi? qui eam maritimam facit; & Tiberiadi vicinam? Vide *Tricomia.*

Scythranius σκυθράνιος, opidum Marmaricæ regionis. Ptolemæus.

Scytopolis σκυτόπολις, Libyæ opidum. Stephanus: ex Polyhistore.

Sea, Æthiopiæ sub Ægypto opidum: Plinio.

Seba, vide *Sabei*, & *Sace*

Sebagena σεβαγηνα. Cappadociæ in Ciliciæ præfectura vrbs, apud Ptolemæum. sine S. legunt interpretes.

Sebarde, vide *Tenesis.*

Sebarim, Palæstinæ locus. Iosue 15. vbi D. Hieronymus *Sarim* legit.

Sebasa, Arabum castrum, Historia Miscella 23.

Sebasta σεβαστή, Armeniæ vrbs, Socrati & Stephano, quam Sebastiam vocari suo tempore, addit. Ex Sabellico videtur nūc *Suas* dici. Eandem cum Diopoli puto. Vrbs Ciliciæ est Ptolemæo. quæ ni fallor, apud Stephanum Coryci Chersonesus vocatur. Sebasten, hanc quoque vocat Iosephus 1. belli Iud. cap. 16. & 20. quam dicit portum Cæsareæ vrbis, quæ hinc non procul distabat. *Augustopolim* à Stephano vocari, scribit Hermolaus ad Plinium 5. cap. 27. *Sebastam* Coloniam habet Goltzius, ex nummo Aug. Vide *Alexandria, Diopolis, Eleusa, & Samaria.*

Sebasta Altera Legio λεγίων δευτέρα σεβαστή, Dumniorum Albionis insulæ vrbs, apud Ptolemæum. Exeter appellatur Villanouano.

Sebasteni, Asiæ Propriæ alicubi populi, Plinio. *Sebastena* colonia, est in Goltzii Thesauro. S *Sebastiani* loci Episcopalis, meminit Balsamon, sub Patriarchatu Constantinopolitano. *Sebastenam* Coloniam, habet Onuphrius, ex Vlpiano.

Sebastia, & *Sebastopolis*, Cappadociæ vrbes, in Colopena regione: vt Plinius tradit. Easdem Ptolemæus quoq; nominat in Cappadocia. Sebastopolim adscribit lib. Notitiarum Ponto.

Sebasticum, vide *Sabaiticum.*

Sebastopolis, Colchidis vrbs, Ptolemæo, & Arriano in suo maris Euxini Periplo: cuius enarrator Stuckius dicit hanc apud Plinium *Camseonysin* vocari miror: Plinio enim flumen est lib. 6. cap. 4. his verbis: *Flumina Campseonisus, Nogrus, Bathys.* quo loco Pintianus libenter legit, Acampsis, Acinasis, &c. idq; auctoritate Arriani, qui hoc tractu Acinasin habet. Vide *Diescurias, Myrina*, & *Sebastia.*

Sebastum σέβαστον, portum, in Cilicia habet Iosephus Antiq. 17. ab Herode magnis opibus exstructum. An Sebaste Ptolemæi?

Sebatum, vide *Semitum.*

Sebeda σεβέδα, Lyciæ portus. Stephanus, ex Periplo Alexandri.

Sebendunum σεβένδουνον, Castellanorum in Hispania vrbs, Ptolemæo.

Sebennyticum σεβεννυτικὸν, ostium Nili, Ptolemæo. *Sybennilicum* Stephano. *Sturioni* hodie vocari, tradit Niger.

Sebennytus σεβέννυτος, Ptolemęo, Straboni, & Stephano, Ægypti vrbs: portus: & fluuius. item. fluuii. ostium. In Sebennyti Nomo.

Seberiana σεβηριάνη, metropolis. In Sanctionibus Pontificum Orientalium. Castrorũ *Seberianensis* Episcopi, in Mauritania, meminit Vict. Vticens. *Seberianensis* quoq; simpliciter.

S. Seberina ἁγία σεβηρῖνα, Calabriæ opidum, Cedreno & Curopalati. Vide *Siberena*.

Sebethis, vide *Sebetus*.

Sebetus amnis describitur ab Erythræo in suo Indice Virgiliano: qui inter Veseuum montem & Neapolim decurrens, vulgo *Fiume de la Maddalena* vocatur: Vicatim per Neapolim delabitur, omnibus ciuibus vsum præstans; & populariter *Fornello* nominatur. huic contradicit Ferd. Lofredus. Huius amnis meminit Vibius, & Statius libro primo Siluarum. item Columella in suo Horto, hoc carmine: *Doctaque Parthenope Sebethibe rosida lympha*. Cum aspiratione scribendum in vltima, docet ex lapidib. Manutius. Sed video etiam per A. in prima *Sabetus* σαβετὸς, legi. Videant doctiores huius tractus num idem sit Sabbatus.

Sebinus Lacus, in Italia, Ollium fluuium emittens. Huius meminit Plinius lib.3.c.19. Eundem *Seuinnum* nominat lib.2. cap. 103. *Lago d'Isto* hodie dici, Erythræus & Leander tradunt.

Sebius σεβιος, Iepthes patria, in Galaaditide. Iosephus Antiq 5.c.12.

Seboim σεβωείμ, Palestinę locus. Genes.10. 14. Deut.29 1. Sam.13.

Sebria est apud Pomp. Sabinum ad xi. Æneidis Virgilii, Diomedearum insula vna, in qua aues Diomedeas volasse tradit, aut vt alii volunt, in Aletride insula. Nescio vnde hæc hanserit. *Febra* hæc videtur à Seruio nominari. de qua vide *Electris*.

Sebriapa σεβρίαπα, Sarmatiæ Asiaticæ vrbs Ptolemæo. sine S. habent interpretes.

Sebridæ, & *Sebritæ*, vide *Tenesis*.

Sebrithites σεβριθίτης, Nomus Ægypti: Eusebio 9. Præpar. Vnde rex Vaphres decem millia hominum miserit Salomoni ad ædificandum templum.

Sebrius Vicus, in Laconica. Pausanias.

Sebunta σεβοῦντα, Arabiæ Petrææ vrbs: Ptolemæo. interpretes *Esbuta* legunt.

Seburri, vide *Seuri*.

Sebus, vide *Esbus*.

Sebusiani, Sunt Gallorum populi, quos Cæsar Æduorum clientes dicit, & extra Prouinciam trans Rhodanum primi. *Brixiã* & *Baugiacum* nunc vocat recentiori Latino vocabulo, Philibertus Pingonius. Inter Ararim & Indum flumina. Marlianus qui *Segusiani* legit, eos *Bellicenses* interpretatur: vulgò *Bellay* Pinetus & Vigenereus *Pais de Bresse*, & *Bressantz*. Seudo autem videtur potius ea Subaudiæ pars quæ hodie *Burgo presso* dicitur. In magno Herbario, qui sub Dalechampii nomine prostat, hæc verba lego, *In Sebasianis vulgo Bugey (Allobrogum Sabaudianorum gens est. Ueno ac Rhodano fluminibus clausa. Sebusiani.* citantur à B. Rhenano ex Marcellini lib. 16 diciq; eo vocabulo Wyssenburg opidulum denotari, quod est inter Argentinam & Spiram. Idem suadet primo Commentariorum libro, apud Cæsarem, (vbi sic habetur; *Triboces*, *Vangiones*, *Nemetas*, *Sedusios*, &c.) pro Sedusios, Sebusios legendum. Meus codex Marcellini à Frobenio excusus, eo loco quo Rhenanus Sebusianos legit, *Salisonem* habet: Hoc hic addere volui, vt studiosis probatæ lectionis inuestigandi ansam præbeam.

Secande, Æthiopiæ sub Ægypto opidum. Plinius. In Nili ripa.

Secane, vide *Sicanus*.

Secani, vide *Sequani*.

Secela σίκελα, Palæstinæ vrbs, apud Stephanum, ex Iosepho. sed geminato LL. apud hunc legitur 6. Antiquit.14. Vide *Sicelich*.

Secerræ, Antonino Hispaniæ Tarraconẽsis vrbs *S. Celloni*, Varrerio: qui dubitat num eadem sit cum Iaccetanorũ *Ascerru* ἄσκερρις, Ptolemæi. hanc Marianus *Ceruera* indigitat. propè Minium fluuium.

Secanus

Secoanus (Σηκοανὸς), Apamiensium castellum: in Syria. Strabo 16. *Cossianus* legunt alii codices. vnde oriundum scribit Triphonem, cognomento Theodorum. Vide *Sequana*.

Secontia, Celtiberię vrbs est apud Antoninum; inter Bilbilin & Cæsaraugustam. Varrerius *Muela* vocat. *Moelgia* legit Henricus Coquus. In eodem itinere ab Emerita Cæsaraugustam duas Secontias habet Antoninus. *Segontia* autem per G. legit Hieronymus Surita in suis ad eundem doctissimis Commentariis, cuius verba, quia nondum typis edita, hic lubens in studiosorum gratiam, adiiciam. sunt autem hæc, *Plinius plures huius nominis vrbes fuisse asserit, & cum hoc itinere duæ recenseantur, primam Areuatam vrbem esse arbitror, de qua Plinius in Areuacis.* Areuacis (*inquit*) nomen dedit Fluuius Areua. Horum sex populi, Segunția, & Vxama: quę nomina crebro aliis in locis vsurpantur, præterea Segouia, & Noua Augusta, Termes ipsa Clunia Celtiberiæ finis. *Eadem vrbes à Ptolemæo in Areuacis recensentur, tametsi Seguntiæ nomen cum cognomento corruptum videtur. legitur enim* (Σεγουντία λανκα). *Extlat in ea Areuacum regione vrbs quæ Segontiæ nomen retinet, in qua Segontinæ ecclesiæ sedes præsidet. sed à vetere Segoncia eo translatam, nomen accepisse arbitror: & vetustam eo loco sitam fuisse, quo nunc Medina Zelim cognomine visitur: in qua vetustatis vestigia adparent, & in Segontina vrbe nulla. Huc accedit, quod in vetusto exemplari Etymologiarum Isidori lib. XV. cum Hispaniæ vrbes recensentur, & Saganti fit ab eo mentio: in ipsa narrationis serie hæc verba adiecta leguntur,* Saguntum ipsa est Mirina Zilim iuxta Segonciam. *Huius vero Segonciæ XVI. M.P. à Cæsaraugusta hoc itinere constitutæ, neminem Geographum auctorem mentionem fecisse video: nam in Bætica Plinius eius nominis vrbem conlocat, & quæ à Ptolemæo Peramica cognomento Segoncia in Vardulis recensetur, ea longo regionum tractu ab hac Segoncia dissita est. Eam tamen esse ego arbitror, quæ à Liuia memoratur in Celtiberis, lib XXIV. hoc modo.* Deinde, *inquit*, audito Segontiæ Celtiberum omnes sarcinas impedimentaque relicta, eo pergit ducere ad oppugnandum. Posteaquam nulla mouentur re, persoluto stipendio non suis modo, sed etiam Prætorianis militibus, relictoque omni exercitu, ipse cũ VII. cohortibus ad Hiberum est regressus. Ea tam exigua manu opida aliquando cepit. Defecere ad eum Sedetani, Auserani, Suessetani. *Cum* ad Hiberum regressum *dixit, ex Celtiberum regione excessisse indicat: nam Celtiberos nulla Hiberum parte attingere satis constat: & hæc Segoncia in confinio Celtiberum & Sexetanorum, seu Aedetanorum (iidem enim populi sunt) sita est. Vt mihi videantur Rueda opido ad Salonis ripas huius Segonciæ vestigia contineri: atque ad eum vsque locum Celtiberum regionem pertinuisse.* Hactenus Surita.

Secor (Σήκωρ), Galliæ Aquitanicæ portus Ptolemæo. *Luson* est Villanouano: *Luxon* Cœnali.

Secorbiatum, vide *Alisium*

Secrona D. Hieronymo, σεχχαρωνα, 70. interpretibus, *Ghekkon* Chaldæo paraphrasti. Iosu 15.

Secterium, prouinciæ Lydiæ vrbs. Concilium Chaleed.

Secunda Iustiniana, vide *Vlpianum*.

Secunda, Pànnoniæ Sauiæ vrbs: lib. Notit.

Secundani; Gallię populi, in quibus Arausio vrbs. Plinius.

Secuntum, Vide *Saguntum*.

Securrisca vide *Burgus*.

Secusiani, Cæsari, sunt Galliæ populi, quos Plinius *Segusianos* Liberos vocat. Veteres Codices hoc loco *Segusii Albi Liberi* legunt. Ant. Pinetus *Forest pays* interpretatur. *Forestiens* Saniulianus. Vide *Segusiani* eosdem enim reor. *Secusani* tetrasyllabicos scribit Hermolaus, ex lapide antiquo.

Secusses, Alpium gens, inter Tergestum & Polam Plinius.

Secustero, vide *Segesterorum*.

Sedada (Σαδαδα), per α in prima 70. interpretibus terminus terræ Chanaan. Num. 34.

Sedala, Vide *Sidala*.

Sedalia, vide *Echeron*.

Sedetula. locus cuius Cicero meminit in epistola ad Atticum, vt tradit Gab. Barrius; incolæ *Segolam* vocant Ad mare est nõ longè a Picio opidulo nouo, vbi thynnorum piscatio est. In Calabria.

Sedelencorum, vide *Sidoleucum*.

Sedentani, vide *Hedetani*.

Sedetania, hodie *Xatiua* est, vt scribit Marmolius. Vide *Hedetani*.

Sediboniates, Galliæ Aquitanicæ populi apud Plin.

Sedissa Fiponti, aliud exemplar habet *Siponti*, apud Antoninum. Armeniæ Minoris locus.

Sedochesorum regis, meminit Tacitus 3. Histor. circa Cohibum fluuium, in Ponto. *Sedotosorum* & *Sedothezorum* legi, annotauit Lipsius.

Sedoth, vide *Asedoth*.

Sedrac, vide *Adrach*.

Sedratyra, vide *Sosxetra*.

Seduni. Galliæ populi, Alpib. vicini, apud Plin. & Cæsarem; *Vallesia* Superior. & *Veragri* Cæsaris, *Vallesia* Inferior Item *Sedunum*, horum metropolis, *Sion* Sabaudica lingua, & Sitten Germanica dicitur. Ex Scudi Cõmentariis.

Sedusii, Germaniæ populi, apud Cęsarem 1. Gallic. *Sudini* Ptolemæo fortè.

Seenanim, vide *Sannanim*.

Sefforis, Vide *Sepphoris*.

Segalauni, vide *Segouellauni*.

Seganes populos Persiæ, habet Agathias 4. Levvenclauius eius loco in Græco exemplari *Segestanos* legi, scribit. *Segesani* Σεγεσ-νοι, sunt in Vulcani codice. Vide *Segestani*.

Segasamunclum, vide *Sesimonenses*.

Segasmala, Plinio opidum est in AEthiopia sub AEgypto.

Segeda, quæ *Augurina* cognominatur, inquit Plinius, Hispaniç Bæticæ vrbs. Idem Plinius habet aliam *Segedam*, in eadem Bætica, quam *Iuliam restitutam* cognominatam tradit. Est & *Segeda* Celtiberorum, Appiano. *Segida* Σεγιδα, hæc est Straboni & Stephano. quam circa *Caceres* fuisse, tradunt Beutherus & Florianus. Hanc autem Segidam *Belgidam* Orosii esse, putat Ambr. Moralis. *Seges* hodie putat Ioh Mariana, inter Soriam & Vxamam. vide *Belgida*, & *Segestica*.

Segedunum vrbem, ponit VVolfgangus Lazius in Hungaria, ad Tibiscum fluuium, & *Seged* vocat. *Singidonensis* meminit Aurelius Victor, in vita Iouiniani Imp Lib. Not. habet quoq; *Segedunum* vrbem in Britannia Insula, quam Camdenus scribit hodie *Seton* vocari, in Northumbria.

Segelogum, Antonino Angliæ opidum est, alias apud eundem *Agelocum* dicitur, vt annotauit Simlerus; & ante eum Talbotus, qui se ignorare fatetur, quo hodie hoc nomine dicatur, nisi fortè *Aulerton* in Sherevvode. *Ideleton* ex eo facit Camdenus.

Segeomitensis Plebis in Africa, meminit Coll. Carthag. An corruptè pro Segermitensis?

Segermis, vide *Seggera*.

Segesa, Vide *Segosa*.

Segesama, vide *Segimonenses*.

Segesta Tiguliorum, Liguriæ vrbs, Plinio. *Sestri de Leuante*, vocatur à Leandro. *Specia* Blondo. vide *Tigullia*, & *Egesta*.

Segestanorum Emporium, vide *A Egesteorum*.

Segestana Aquæ. vide *Egesta*.

Segestani, Asiatica gens bellatrix omnium acerrima, circa Persiam: Am. Marcell. 19 *Segetani* sunt Agathiæ. Vide *Egesta*, & *Segestica* insula.

Segeste, Carnotum vrbs. Plinio. Liguriæ portus, Antonino. inter Pisam & Genuam. quæ *Segesta* Tiguliorum Plinii. Vide *Segestica*.

Segestenses, vide *Egesta*.

Segesterorum ciuitatis, in Gallia Narbonensi 11. meminit lib. Prouinciar. *Sisteron* vulgò, vt Cœnalis habet, vel melius *Cistero*, vt Belleforestius *Segustero* est apud Antoninum Vide *Regusteron*

Segestica Insula, quam Plinius describit iuxta confluentiam Colapis, in Sauum *Zagea* Hungaricè dicitur, vt Lazius tradit. Panetus Lardspurg vertit. *Segestica* Σεγ[illegible] Pannoniæ vrbs describitur à Strabone Lib. 5. & 7. iuxta Sauum, ad multorum amnium confluentes, non procul à Syscia opido. *Segeste* hæc Plinii & Appiani: cuius incolas *Segestanos* vocat, Bonfinius tradit huius Segesticæ vix vestigia exstare, locumque hodie *Segesd*, aut Segestum vocari. Circa *Arkii* opidum fuisse, si coniecturis fidendum, putat Lazius. Eadem videtur mihi cum Segestica insula Plinii. Idem Strabo quarto habet *Segesticam* ad Noarum fluuium fi locus sanus. *Segestica*, Hispaniæ Citerioris vrbs, grauis atque opulenta. Liuius 34 Mo-

talis credit errorem in scriptura esse, & *Segeda* debere legi.

Segethusa, vide *Zarmisogethusa*.

Segetica Σεγέτικα, Mysiæ Europææ vrbs, Dioni 51. quam a M. Crasso occupatam scribit.

Seggera, Africæ Propriæ vrbs: Antonino. Simlerus putat *Segermis* in libro Conciliorum nominari. Huius meminit quoque Diuus Augustinus & Cyprianus, in Concilio Carthaginensi. item Victor Vticens. M. S.

Segida, nobilis Celtiberiæ vrbs, à Pompeio capta. Orosius 5. cap. 23. membraneus codex *Belgida* legebat. vide *Seceda*.

Segienses, Citeriotis Hispaniæ populi a Plinium.

Segimonenses, Hispaniæ populi apud Plinium, quorum locum Pinetus *Seguram* vocat: & addit *Segisamonculum* Σεγισαμώγκουλον, Ptolemæi esse. Plinius Segimonẽsibus immediate iungit *Sagisameiulienses*. hos puto a Ptolemæo *Segisamam Iuliam* Σεγισάμα ἰουλία, appellari. *Segesamam* Σεγέσαμα, Vaccæorum habet Strabo; & *Segisamam* vrbem Cantabriæ habet Orosius libro sexto, capite vigesimo primo, quam à Cæsare captam scribit. hanc eandem cum Ptolemæi Segisamonculo putarim. Hodie eandem *Veyzama* vocari scribit Garybaius, etsi hic Vagasama corruptè legat. Antoninus habet *Segasamunclum*; & *Segesamonem* duo diuersa opida, inter Calagorram & Lacobricam. Idem *Legisamonem*; mendosè fortè, pro *Sesigamone*. in itinere Asturica Tarraconem. item Asturica Burdigalam.

Segisa Σέγισα, Bastitanorum opidum, in Hispania. Ptol.

Segisama, & *Segisamonculum*, vide *Segimonenses*.

Segni, Germaniæ populi, inter Eburones & Treuiros, Cæsari. nomen eos retinere scribit Marlianus. Vocantur enim *Siney*, vt Leodius: aut *Segney*, vt Diuæus tradit. *Lambourga* Vigenereo interpretantur corruptè, pro *Limburg*, ni fallor.

Segnia, vide *Signia*.

Segobriga Σεγόβριγα, Ptolemæo & Straboni, Celtiberorum in Hispania Tarraconensi vrbs. Item Plinio, qui eos *Segobricenses* vocat. *Segobriga* habet Goltzins, in nummo Aug. *Segorbia* hodie dicitur testibus Vasæo, Clusio & Tarapha. item Emanueli Enrico. contra autem sentire video Hieronymum Suritam 2. Arragonens. *Intesta* creditur Morali, aut *Cabeça el Griego*, cuius sententiæ quoque Ioh. Marianam video. sed idem dicit eandem aliquando etiam *Sepulueda* dictam. vide *Segoregii*.

Segodunum Σεγόδουνον, Ptolemæo Germaniæ ciuitas, quam Pitchaimerus *Nurnberg* nominat, Germaniæ vmbilicum & emporium celebre. *Segodunum*, Galliæ vrbem in Rutanis, habet Ptolemæus. *Rhodes*, Villanouano, Cognaro & Appiano est. *Rutheni* Cæsaris sunt, de quibus vide suo loco.

Segoncia, vrbs Hispaniæ, Antonino inter Complutum, & Cæsaraugustam, medio ferè itinere. *Siguença* nunc dicitur Varrerio, & Morali. Huius Liuius, Strabo & Plinius meminere. Altera fuit *Segoncia* in Bætica, versus Fretum, à Plino nominata. visuntur eius ruinæ non longè à Lethæi fluminis ripa, hodieque *Gisgonça* loco nomen est. Hoc Amb. Moralis. Apud Plinium tamen *Saguntia*, & Strabonem *Serguntia* Σεργουντία, lego video. *Seguntea* per V. & T. habet Liuius 34. Ptolemæus habet *Seguntiam Paramicam* Σεγουντία παραμική, in Hispania Tarraconensi Vardulorum vrbem. Hæc Σεγοντία, videtur Appiani t. Ciuilium. Horum vnam hodie *Epila* vocari, apud Io. Marianam lego, l. 10. c. 10. Sed vide *Segontia*.

Segontiaci, Cæsari sunt Angliæ insulæ populi. a Glareano *Sengerer* nominatur. An Seguntii vrbis, cuius Antoninus meminit: Apud Belgas hanc fuisse putat Guil. Camdenus; in tractu *Holeshot* nunc dicto: & *silecester* vocari *segoncium* aliam idem habet Antoninus in Britannia, ad Monam insulam.

Segor, vide *Bala*, & *Zoara*.

Segoregii, Galliæ Narbonensis populi, circa Massiliam videntur, apud Trogum 43. de his enim ita fertur: *Itaque ad regem segoregiorum senanum nomine in cuius finibus vrbem condere gestiebant, conueniunt*. Phocenses scilicet, Massiliensis vrbis conditores. Bongarsius autem qui hunc auctorem recensuit, *segobrigiorum* Regem Nannum legit, & quidam codices *segobriorum* legere addit.

Segortialalla σεγορτιάλαλλα, Areuacorum, in Hispania Tarraconensi vrbs, Ptolemæo. *Sepulueda* Villanouano.

Segosa, Antonino Aquitanica vrbs. *Segesa*, & *Segusa* legit quoque Simlerus.

Segouellauni, Plinio qui fortè *Segalauni* σεγαλαυνοὶ, Ptolemæo, Populi Galliæ Narbonensis, circa Viennam. *Valentinois* Pineto & Cognato. Ad hunc locum Plinii 3. cap. 4. sic scribit Dalechampius, Nominis Segouellauniorum vestigium adhuc restat in appellatione opiduli Dię & Tricortis vicini, quod incolæ vocant *Saillans*; & in pago Prouincię dicto *Solies*, Salyum.

Segonia Plinio, *Secubia* σεγουβία, Ptolemæo, *Secubia* legunt interpretes. Areuacorum vrbs, in Tarraconensi Hispania. *Segobia* hodie, Vasæo & aliis. Est & *Segouia* in Bætica, ad Silicense flumen, Hitrio & Floco auctoribus Hoc nomen retinere, sed diminutum, scribit Vasæus. *Segouia la menor* est apud Moralem. Sita est circa Eciia haud procul à flumine Xenil, medio itinere inter Hispalim & Cordubam: vt mihi auctor est vir omni laude dignissimus, deque me benemeritus D. Ben. Arias Montanus. *Segouia* σεγουία, quoque Germanię opidum Ptolemæo. interpretibus *Setuia*.

Segnacatum σεγνάκατον, Germaniæ vrbs. Ptolem.

Segubia, vide *Segouia*.

Seguina Ecclesiæ episcopum, Theodosium factum, docet Decretorum pars 1. Dist. 50.

Seguntia, Celtiberorum ciuitas. Liuius 34. Vide *Segoncia*.

Seguntium, Antonino Angliæ vrbs; quæ *Cilcester* Anglis, & *Caersegent* Britannis dicitur; Camdeno & H. Lhuydo auctore. Vide *Segontiaci*.

Segusiani σεγουσιανοὶ, Galliæ Lugdunensis populi Straboni & Ptolemæo; *Lionnois* hodie. *Bresse* eos vertit Villanonanus: *Foresiens* P. Saniulianus, qui etiam in Gallia Lugdunensi sunt. Vide *Secusiani*.

Secusio, Italiæ Transpadanæ vrbs est apud Plinium, quam hodie *Susa* dici; scribit Leander. Huius meminit etiam Marcellinus & Antoninus, qui quoque, vt Simlerus annotauit, *Regusio* in nonnullis exemplaribus legit. *Segusium* σεγούσιον Ptolemæi est, in Segusianis. Horum meminit quoque Nazarius, in Panegyrico Constant. Magno dicto.

Seir Σηείρ, terra Idumææ regionis, interprete D. Hieronymo, Genes. 32. Iosue 12. *Saira* Σαείρα est Iosepho 1 Antiquit. *Seir*, σηείρ, mõtes, in quo Chorrhæos trucidauit Abraham Gen. 14. Iosue 24. *Sardenay* hodie vocari, scribit Iustus Gistelius, atque ibidem exstare magnificum monasterium D. Mariæ à Sardenay dicatum. Sed duo huius nominis *Seir* ostendit And. Masius, ad 15. Iosue. Vide *Seyr*.

Seis collis, *Asis* ἀσὶς, 70. interp. 2. Paralip. 22. Iosephus eum describit inter Hierosolymam & Engaddi: Antiq lib. 9.

Sela Σηλα, Peloponnesi fluuius. Ptolemæo. *Guardia* nunc videtur. vide *Sele*, & *Sella*.

Selambina σηλάμβινα, Hispaniæ Bæticæ vrbs, Ptolemæo: *Salobrenna* Floriano.

Selame σελάμη, Galilææ vicus; à Iosepho munitus, vt habet in vita sua.

Selampura, Indiæ extra Gangem vrbs, Plinio teste, & etiam Ptolemæo (vt habet G. Mercator: quam *Lampuraa* vocat.) Sed in Græcis Ptolemæi codicibus *Lampura* λάμπουρα tantum legitur, non Selampura.

Selangi est in margine, pro *Salangi* in contextu (vt vocant) Lycophronis Canteri. Italiæ populi sunt, apud Isacium Tzetzen.

Selani σελανοὶ, populi circa Arabici sinus extremum recessum; Dionysio Alexandrino. Sed *Elani* vertit Priscianus, (aut si quis alius sit vetus eius interpres) & fortè melius. *Elana* enim Plinii ibidem est.

Selasia, vide *Sellasia*.

Selbyssina Regna, Hispaniæ Bæticæ. Sex. Auienus.

Selca Σήλκα, Paphlagoniorum in Galatia opidum; Ptolemæo. *Gelaca* habent interpretes.

Selcha, ciuitas regni Og in Basan. Deuteronom. 3 & 1. Paralipomenon. 5 vide *Salecha*.

Sele Σελε, Ptol. *Sela* Ammiano, vrbs Susianæ regionis.

Selebin, Palæstinæ, Ios. 19. Σαλαβὶν 70. interpretib.

Selemnus Σελεμνος, fluuius in Achaia Pelopon-

loponnesi, iuxta Argyram vrbem: Pausaniç.

Selenditensis Episcopus, in Africa Colleg. Carth.

Selene Σελήνη, magna vrbs inter centum insulas, ἐγγὺς νησ..., Stephanus. Eidem Tyrrheniæ vrbs. *Luna* hæc Latinis scriptoribus.

Selenes, id est, Lunæ, Fons in Laconica. Pausanias. *Lunæ* Templum, nōn longè ab vrbe Carris. Herodianus. vide *Luna, Lunæ* Portus, & *Apesantus*.

Selentidis Σελεντίδις, regionis Ciliciæ meminit Ptolemæus. *Lelentidis* habent interpretes.

Selenuntius, vide *Apesantus*.

Selenusiacolimnea, Lunę lacus circa Caystri fluminis ostia: Strabo ... Selini fluminis, fortè. Vide *Inatamana*.

Seleoborea σελεοβόρεια, Armeniæ Minoris vrbs: apud Ptolemæum.

Selepitani, Illyrici populi, sunt apud Liuium 45.

Selera σέληρα, sacra insula Rubri siue Indici maris, è regione Balaræ emporii, inter ostia Indi & Tigris fluminum alicubi, vt habet Philostratus ad finem libr. 3. Apollonii. Freto stadiorum centum distat à Continente. In sinu Persico puto.

Seleucis, vide *Olmi*.

Seleucia σελεύκεια, ad Belum, Ptolemæo, & Plinio, quam aliquando (vt Stephanus ait) *Seleucobelon* nominaut. In cōcilio Chalcedonensi & Constantinopolitano mentio est episcopi Seleucobelitani. (*Seleucobris* mendosè legit Hist. Miscella 14.) In Cassiotide regione Syriæ est. Scio Stephanum *Seleucobelum* σελευκόβηλον, in Syria describere, quam *Seleuceum* σελεύκειον, non Seleuciam ad Belum, à Pausania appellari addit. Eadem tamē sit. *Seleucia*, quam *Tracheam* τραχεῖα, siue asperam cognominat Ptolemæus, *Trachiotim* Plinius, qui addit, eam antea *Hermiam* dictam. Hæc etiam, si Stephano creditur, prius *Olbia* ὀλβία, & *Hyria* ὑρία, dicta fuit. In Cilicia est, supra Calicadnum fluuium. ciuitatem haud ignobilem dicit Philostratus in Alexandro. Hodie *Salefica* dici, Niger ait: *Seleuca* Iof. Barbarus. *Suidia* ab Abylfedea vocari, æstimat Ramusius. Vide *Olmi*, eandem enim esse subdubito. *Seleucia*, Syriæ in littore Maris Mediterranei, apud Polybium, & Ptolemæum, qui eam *Pieriam* πιερία, vt Cicero quoq; & Strabo cognominat. sed idem dicit eam antea *Aquæ fumina* ὕδατος ποταμός dictam. *Palæopolis* antiquitus nominatam scribit Cedrenus. *Soldi* vocatur ab Oliuario. *Soldino* a Nigro. Puto hanc ipsam esse quam Mela in Phœnicia regione conterminam describit. Alia est ab ea etiam Plinius ad Belum locat. *Seleucia*, Pisidiæ regionis, vt Niger scribit, qui eam nunc *Charazasar* dici ait. Sed Pisidiæ eam non rectè attribuit, ex corrupto Ptolemæi exemplari. Pamphyliæ enim est Phrygiæ regionis, ad Catarractem fluuium. *Seleuciam* in Isauria, habet concilium Nicænum in Isauria Aspera, Socrates Scholasticus. *Seleucia* Elimaidis, Persicæ regionis, videre est apud Plinium. *Seleuciam* Gaulanitidis regionis, ad Semechoniti dem lacum, in Palæstina, habet Iosephus, lib. 4. belli Iud. c. 1. haud procul a Iordane Minori, iuxta Daphnes nemus: Egesippo. *Seleucia* Comagenę ad Euphratem fluuium, circa Samosatam ponitur à Strabone. Huius meminit etiam Dion 40. *Seleucia* est ad Euphratem, vbi is se cum Trigide coniungit, testib. Ptolemæo, Strabone, & Plinio, qui eam *Parthorum* cognominat. & *Babyloniæ* quoque vocari addit. *Coche* hæc prius vocabatur, vt Marcellinus lib. 24. refert. *Coche* apud Eutropium, & *Cloche* apud Iornandem legitur. *Menzochasa* nominatur à Zosimo. Trecentis stadiis distat à Babylone. Plinius ad nonagesimum lapidem eam ab eadem distinguit. Hæc eadem cognominatur, ad Tigrim, Plinio & Pausaniæ. vterq; eam à Seleuco conditam, & Babyloniorum coloniam ibi deductā refert. Sed prius hanc *Alexandriam* à conditore vocatam, & ab Antiocho Seleuci F. restauratam, cum patris nomine, refert Marcianus. Niger hunc *Bacbad* vocari, scribit: And. Masius *Mosal* & *Attur*. Si Diacono creditur, ab incolis *Guefer* appellatur. Onuphrius in Pontif viris subdubitat; an hodie *Nasa Cepha* sit, id est, fortis petra. *Bandra* interpretatur à Pineto, in suo Plinio Gallico. *Seleuciam* habet Strabo ad Hedyphontem fluuium. quam prius *Soloce* σολόκη, dictam tradit. An hæc eadem cum Babylonica sit, aut cum ea quam Plinius in Elymais describit, subdubito. Nouem Seleucias exstruxis-

se Seleucum Antiochi F. auctor est Appianus in Syriacis. Vide *Antiochia, Gadara, & Trallis.*

Seleuciamensis loci, in Numidia meminit Coll.Carth.& Vict.Vtic.M.S.

Seleucis, Syriæ regio, Ptolemæo & Straboni.

Seleucida, vide *Hyrcanum* Mare.

Seleucobelus, vrbs Syriæ, apud quam Magnum illum Basilium monasticam egisse vitam, scribit Theodoretus. Vide *Seleucia.*

Seleucobris, vide *Seleucia.*

Seleucovallis, ciuitas est, in conc. Chalcedonensi.

Seleucus Σέλευκος, vrbs circa Apamiam Syriæ: Stephano. pro *Seleucia* puto.

Selga Σέλγη, Ptolemæo, Stephano, & Polybio quinto, Pamphyliæ ciuitas. *Philadelphia* hodie dici, ait Marius Niger. Eius situm describit Zosimus 5.

Selgessus, vide *Sagalassus.*

Selgia Σελγία, Armeniæ Maioris vrbs: Ptolemæo. *Seltia* est interpretib.

Selgous, Vide *Elgous.*

Selia Σελία, Turdulorum vrbs: Ptolemæo. In Hispania Bætica.

Seliciana villa; nescio vbi sit. Meminit eius Cicero, ad Papirium Pætum.

Selim, Palæstinæ locus. Iosue decimoquinto.

Selinum, AEgypti in Thebaide opidum: Antonino. *Silelis* in libro Notit, dici, scribit Simlerus.

Selinuntius, Vide *Apesanthus.*

Selinus Σελινοῦς, Portus Marmaricæ regionis, in Africa Ptolemæo. *Porto Alberto* vocatur Castaldo; *Salonef*, Mercatori. *Selinus*, Plinio & Straboni; Siciliæ vrbs. *selynon* apud Silium legitur. Hodie Aretio *salemo* dicitur, *Terra de Pulici* Fazello. sed *Mazata* vocari tradit Volaterranus. (Errat Leander, qui scribit eandem Mazara a Ptolemæo dici: cum fluuii nomen sit Mazara, non vrbis, apud Diodotum & Ptolemæum) Strabo scribit suo tempore Selinuntem interiisse. *Selinus*, Ciliciæ ciuitas Ptolemæo, quæ postea, (quod Troianus Imp. ibi vitam finierit, *Traianopolis* Τραιανούπολις, dicta fuit. Xyphilinus. Onuphrius ex Vlpiano facit coloniam. *Islenos* nominatur à Leunclauio. Hoc tractu habet Strabo *selinuntem* fluuium. *selinus* Siciliæ flumen, Ptolemæo, & Vibio; hodie *Madiuni* dicitur, Fazello teste; *Selini* Aretio, & *Salemi* Leandro. Sed & alium *selinum* habet Strabo, in eadem Sicilia, apud Hyblæos Megatenses. Sunt autem plures alibi huius nominis fluuii; Strabo enim & Pausanias alium in Achaia describit, AEgium vrbem perfluens. Alium idem Strabo in Cilicia. Item alium in Elide, circa Scilluntem describit. quem Xenophon 5. Cyri exped, *sellenuntem* σελληνοῦς, vocat. Alium qui Ephesi præter templum Dianæ labitur, ex quo Plinius libr. 5. cap. 29. duos facit, sic enim apud eum legitur: *Templum Dianæ complexi è diuersis regionibus duo selinuntes.* Et capite sequenti habet Selinuntem intermeantem Pergamum vrbem. *selinus* etiam Laconicæ vicus: Pausaniæ. Vide *selenusia, selenus, solus,* & *Io.*

Selium σέλιον, Lusitaniæ vrbs, Ptolemæo. *Celium* apud Antoninum est.

Sella, AEgypti vrbs: lib. Notit. Vno L. scribitur in conc. Ephesino III. Augustamnica prouincia. Vide *sela.*

Sella, vide *Dodonai.*

Sellasia σελλασία, Laconicæ vrbs: Stephano, & Diodoro 15 item Xenophonti, & Pausaniæ. Liuio & Polybio quoque, sed his singulari L.

Selle, vide *salle.*

Selleis σελλήεις, Peloponnesi fluuius, è Pholoe monte profluens, & inter Chelonatam atque Cyllenem in mare desinens, vt docet Strabo lib. 7. & 8. Est eidem quoque in Sicyonia fluuius, ad Ephyram pagum. Item in AEtolia, ad Agræum pagum. Est & fluuius Troadis, iuxta Arisben: Homero Ιλιάδ. ζ.

Sellenes σελλήνης, Thesprotiæ fluuius. Hesychius.

Sellense Castrum, diœcesis Pictauię. Greg. Turonensis Hist. 4.

Sellenus, vide *selinus.*

Selletica σελληλική, præfectura, in Thracia est Ptolemæo. *selletas* populos habet Plinius. Eosdem ego *sialetas* σιαλέται, Dionis puto.

Selli σελλοί, gens Troadis; Hesychio. vide *Dodonei.*

Sellus, Hispaniæ Tarraconensis fluuius. Sex. Auienus.

Selmon mons, in Palæstina Iudic. 9.

Selonius Campus est agri Lanuuini, apud Ciceronem 1. & 2. de Diuinatione. vbi apud focum angues nundinari solent. Idem cum *solonio* crediderim: & sic legēdum, ex eodem ad Atticum: item ex Liuio, Halicarnassæo, & Plutarcho. Vide *solonium.*

Seltia, vide *selgia.*

Seluchusa, insula Peloponnesi; circa Spiræum promontorium. Plinius.

Selur σέλυρ, Indiæ intra Gangem vrbs: Ptolemæo.

Selybria σηλυβρία, Ptolemæo Thraciæ vrbs. Eadem *Olybria* vocatur à Suida, in voce Epiphanius. *selymbria* apud Plinium est. Strabo tradit antea *selyn* dictam, postea addita *Bria*, quod Thracum lingua vrbs significat, Selybriam appellatam. *Eudoxiupolis* eadem nominatur in concilio Chalcedonensi. & apud N. Callistum. *salabria* σαλαβρία, apud Socratem, in Tripartita historia.

Selymbria, & *selys*, vide *Selybria.*

Semachida σημαχίδαι, Atticæ municipium: Stephano. Antiochidis tribus: eidem, & Hesychio.

Semabuos castellum, Armeniacorum thematis. Hist. Misc. 23.

Semana Silua, σημάνα Ptolemæo in Germania est. Duringerwa'dt videtur Pyramio. Est etiam pagi nomen circa Nicomediam, in vita S. Anthimi martyris. Vide *Bacenis*, & *Hercynia.*

Semantini, vide *Imaus*, & *Taurus.*

Semathenii σημανθινοί, Sinarum gens, apud Ptolemæum.

Semberrita, vide *Tenesis.*

Sembobitis: vide *Psebo.*

Sembos numerat Helmoldus, & Albertus Stadensis, inter Septentrionales Europæ populos.

Sembra, vide *symbra.*

Sembracena, vrbs in Arabia Felici, mari proxima: in Sabæorum regno, est apud Ptolemæum.

Sembrita, vide *Tenesis.*

Semechonitis, vide *Meron.*

Semele, vide *Simila.*

Semelia, ciuitas in Oriente, vnde oriundus Abdalla: qui transiens in Africam, vocabat se Mehodi, ibidem ædificauit ciuitatem de nomine suo *Mehodemiam*. Tytius 19. cap. 21. *Meheyde* in Africa, locus magnæ sanctitatis, vbi & iustitiæ summum tribunal, cuius meminit Postellus, in Histor. Orient. Idem fortè cum Aphrodisio.

Semelitani, Siciliæ populi: Plinio.

Semeron σεμηρών, 70. interpret. mons in Ephraim. 2 Paralip. 13.

Semes, vide *Sames.*

Semigermanam Gentem vocat Liuius 21. quæ Penninum montem accolit. vir doctissimus Velserus Gallos Alpinos interpretatur.

Semina σέμινα, Parthiæ vrbs. Ptolemæo.

Seminensis loci, in Africa Proconsulati, mentio fit apud Vict. Vtic.

Seminethos, Plinio Cariæ opidum.

Semiramidis iter, vide *Zarcæus.*

Semiramis Murus, seu Vallum, circa Tigrim locus est: Straboni 2. & 11. De Semiramide regina lege quædam apud Polyænum 8. Item circa Tyanam Cappadociæ. Circa Zelam quoque vrbem. eidem 12.

Semiramidis Mons, vide *Zagri* Pylæ.

Semiramos, vide *Thyatira.*

Semirus, Italiæ in Locris fluuius: apud Plinium.

Semizus σέμιζος, Armeniæ Minoris vrbs. Ptol.

Semmi, vide *Mare* Mediterraneum.

Semne σέμνη, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs.

Semni σέμνοι, genus philosophorum, in India. Clemens Alex. 3. Strom vide *Emni.*

Semnones σεμνόνες, Italię populi, apud Ptolemæum. Germaniæ quoque gens nobilissima Sueuorum: Tacito, & Ptolemæo. Vide *sorabi*, & *senones.*

Semnothei, vide *Bardi.*

Semphe σίμφη, vrbs Arabiæ, iuxta Euphratem, Steph.

Semphorim σεμφώριμ, circa Galilæam vrbs. Iosephus Antiqui. 14. cap. 24. Eandem fortè alio in loco *sepphoris* vocat. An eadem cum Seporine.

Sempronium, à Sempronio Secundino sic nuncupatum. Austriæ opidum est, hodie Oedenburg dictum. Sic Cuspinianus, in Austria: & Lazius, in paginis quas Tabulæ suæ Austriæ adiunxit.

Sępronius, vel, vt alii volunt, *scipionis* Mōs,

dicitur à Latinis, quem Marlianus *Brigam* à proximo vieulo appellat. *Simpeler* a Vallesianis nomen habet, & ab Italis *Sempronio*. Hæc Iosias Simlerus, in suo de Alpib. Commentario.

Sempsii σεμψῖοι, Sarmatiæ Asiaticæ gẽs: apud Ptol. *Psessii* agnouere interpretes. *Psesii* sunt Plinio.

Semron, Palæstinæ locus. Iof. 19.

Semuncla, vrbs inter Consentiam & Grumentum. Antonino. In Italia *Semunda* legit Sigonius.

Semurium, vide *Remonium*, & *Lincerium*.

Semylla, Vide *Simylla*.

Semystra, locus haud procul à Byzantio, vt habet ex Byzantio Dionysio Gyllius.

Sen, locus Palæstinæ D. Hieronymo. 1. Samuel. 7. Lapidẽ Iudaicum hic reperiri, scribit Serapio.

Sena, insula Britannia maris, Osismicis aduersa litoribus. sic Mela. Hernaut nostris nautis, vt mihi videtur. Vide *Sina, Sinna, Sena, & Siambis.*

Sena σεννὰ, & *Bozes* βοζὲς, duo scopuli vocantur, 1. Samuelis 14 vnus ad Aquilonem, ex aduerso Machmas, alter ad Meridiem, contra Gabaa.

Sena Gallica σήνα γαλλική, Ptolemæo Semnouum in Italia vrbs maritima. Straboni *Senegalia* simplici L. & per E. in secunda est. Plinius & Diaconus *Senogalliam* per O. in secunda appellat. Silius eam quoque *Senam Gallicam*, vt Ptolemæus vocat, hoc versu: *qua Sena relictum, Gallorum a populis traxit per secula nomen.* *Sena* σῆνα, simpliciter, Polybio & Stephano. *Senienses* inde legit Lipsius, apud Tacitum 4. Histor. *Senaos* facit Stephanus. *Senigaglia* hodie vocatur. Vide *Sena*.

Senaria, vide *Caprea*.

Senayr, vide *Suanir*.

Senderouia, vide *Spenderolis*.

Sendica, Scythiaca regio, circa Tauroscythas: Plinio. *Sindica* aliis, a Siudis populis.

Sene σήνα, Celtica vrbs: Stephano. *Sensputauerina*. vide *Sinna*. & *Sena Gallica*.

Senenn. orum Pamphiliæ episcopum Nectarium, meminit concilium Ephesinum.

Senensium Ciuitatis, episc. Felix. nominatur in Coll. Carth.

Seni, Vide *Bezbet*.

Senia σηνία, Liburniæ vrbs, in littore. Plinius, Ptolemæus & Antoninus. An *Segna* hodie: *Zeuga* est Lazio. eidem alio in loco *Senascetio*. vide *Sena*.

Senienses, vide *Sena Gallica*.

Senipensium Comitis auxiliatiorum, meminit ex veteri inscriptione, Goltzius.

Senis σῆνις, locus Siciliæ, circa Messanam. Polybius 1. Vide *Canis*.

Senna, Italiæ fluuius Lucano, libr. 2. *Sennaque, & Adriacas, qui verberat Aufidus vndas.* Item Silius libro 8. *Et Clanis & Rubicon, & Senonum de nomine Senna.* sic ego lego. pro quo excusa exemplaria *Sena* legunt. cum eo loco non vrbes, inter quas Senæ Senarum sunt: sed flumina enumerat. Fortè hodie *Senio*, vel *Cesano* potius videtur. *Senon* σένων, apud Lycophronem, & Tzetzam. *Senna* Numer 34 finis terræ Chanaan.

Sennaar σενναάρ, *Sinhar* Pagnino. Genes. 10. Iosephus 1. Antiquit. Terram Babylonis vertit Chaldæus, & D. Hieronymus, Sophoniæ cap. 5 Idem in locis Hebraicis scribit ex Hestiæo Iosephi 1. Antiqui. cap. 5. Sacerdotes Iouis Genelii in hunc campum peruenisse. Pro *Genelii* autem (vt hoc obiter annotem) *Enyalii* ἐνυαλίου apud Iosephum est. Iouis Gamelii & Genethlii meminit ex Chrysippo D. Hier. aduersus Iouinianum. Veram lectionem quis ex his eliciat.

Sennabris σενναβρίς, mansionis nomen ad trigesimum stadium a Tiberiade distãs. Ios. 3. belli Iud. 16.

Sennates, Galliæ Aquitanicæ populi. Plinius.

Sennin, Iud. 4. iuxta Cades. *Quercum* quiescentium vertunt 70. interp. *Quercum* Florentem alii.

Sennones σέννωνες, Galatica gens; Stephanus. Senones aliis, vt mihi persuadeo. Vide *Senones*.

Senoessani, vide *Sinuessa*.

Senogallia, vide *Sena Gallica*.

Senon, Palæstinæ locus, Ios. 19. Vide *Senna & Adrias*.

Senones σένονες, Straboni sunt Galliæ populi. Neruiis vicini, versus Occasum. Quos primum *Xenos* ξένους, appellatos, scribit Festus. *Sens* hodie vulgo. Horum Cæsar etiam meminit; item Plinius & Ptolem. qui eos in Gallia Lugdunẽsi describit, diuersos à Strabonis.

bonis. Sed idẽ Strabo habet etiam *Senones* in Italia circa Flaminiam. In Piceno sunt Polybio 2. hi *Semnones* sunt Ptolemæo. Sunt & Germaniæ populi, ad Albim fluuium. Paterculo 2. pro *Semnones* fortè mendosè. vide *Consuanetes*, & *Sorabi*.

Senonum Oram, in Iapigia, ad mare locũ, in qua Callipolis vrbs, habet Plinius 3 cap. 11. Salentina littora malim legere, cum Pōponio 2. cap. 4 Sunt enim hic Salentini. de Senonibus autem hic nulla apud auctores mentio.

Senos σῆνος, Ægypti vrbs: Stephano: ex Hecatæo vide *Sanos*, & *Polis*.

Sensenna, Palæstinæ locus. Iosuæ 15 Per A prima vocali vbiq; σανσαννα 70. Interp. vide *Sesenna*.

Senta, Dalmatiæ locus videtur apud Plinium, quo ventus specum vasto hiatu generauit. *Seta* adhuc dici, vult Dom. Niger. & circa Docleam describit. At circa Seniam potius Hermolao, cuius à tergo specus esse scribit, vnde vehementes nulla ferè non hora venti perflant: eaq; res infamem locum reddit.

Sentia σεντία, Italię vrbs: Appiano 5. Ciuilium, Circa Latium videtur. An Setia fortè?

Sentianum, Antonino Italiæ vrbs, circa Samnitium. vide *Fundus*.

Sentica σεντική, Ptolemæo Vaccæorum vrbs, in Hispania Tarraconensi. *Camora* Hen. Coquo, & Morali. Florianus dicit *Zamora* esse ad Durium fluuinm. Hanc Zamoram scribit Vasæus post Atabum vastationem *Medina* Zamorrathi appellatam. vide *Sittia*.

Sentii σέντιοι, Ptolemæo Galliæ Narbonensis populi. Belleforestius eos statuit, vbi hodie *Die* vrbs. vide *Ebroduntii*.

Sentinas, vide *Sentinum*.

Sentinum σέντινον, Straboni & Ptolemæo, Vmbrię vrbs. *Sentinatii* sunt Plinio. *Sentinas*, Liuio & Catoni, in Tuscia: quam Leander *Sento* vocat; sed *Cerete* Niget. *Sasso Ferrato* Francis. Pamphilus interpretatur

Sentinus, Piceni fluuius est, Blondo & Leandro testibus, quem *Sentino* hodie vocari tradunt. *Sentinum* Strabonis puto.

Sentites σέντιτες, Marmaricæ Nomi gens: Ptolemæo. Casaubonus putat *Sintas* Strabonis esse.

Sennisa Colonia, est in veteri inscriptione; apud Onuphrium. Pro *Sinuessa* fortè.

Senum portus, & alter qui *Mulierum* vocatur circa Bosporum Byzantinum. Plinio. vide *Gynæcon*.

Senus σῆνος, Ptolemæo Hibetniæ fluuius. Videtur *Scena* Orosii, pro quo *Sacana* Æthicus legit. *Shenin* nunc nominari suspicor. *Senus* σῆνος, Sinarum fluuius: eidem Ptolemæo.

Seon, vide *Sarion*.

Separi, insulæ cuiusdam Liburnicę populi apud Plinium.

Sepelacus, nomen loci in Hispania, circa Saguntum: Antonino.

Sepfyrus Metro, est in nummo Macrini, nisi fallat Occonis codex An *Sepyra*? cuius meminit Cicero.

Seph σεφ, Galilææ Superioris opidum. Iosepho 2. belli Iud. circa finem.

Saphama σεφαμα, terminus terrę Chanaã. Num 34. Vide *Apamia*.

Sephamoth σεφαμωθ, locus, 1. Samuel 30.

Sephar, vide *Sepher*, & *Sapher*.

Espharad Abdiæ 1. Bosporus vertit D. Hieronymus: Euphrata 70. interp. Hispania Chaldæus paraphrastes. Vide *Hispania*.

Sepharuaim, Ciuitas. Esaiæ 36.

Sephata Vallis, prope Maræsam, 2. Paral. 14. per A. in prima, & Θ in vltima, Iosepho Antiq. 8.

Sephath, vide *Harma*.

Sephena, apud 70. interpret. Iudicum 12. Aquilonem vertit D. Hieronymus.

Sepher, mons in Sacris literis, illum designat qui hodie à Freto Magellanico Septẽtrionem versus totam Peruuiam regionẽ transit. Mons totius orbis maximus. Hodie *Andes* dicitur Hispanis. At. Montanus, in suo App. Biblico. D. Hieronymus in Locis Hebraicis dicit montem Orientis esse, Indiæ regionis *Sephar* verisimile est esse *Imaum*, scribit Postellus. *Sopher* σωφηρ legũt 70. interp.

Sephorine, vide *Araba*, & *Semphorim*.

Sepia σηπία, Arcadiæ mons, haud procul à Tricrenis. Pausanias. Herodotus Sepiæ loci quoque meminit circa Tiryuthum Peloponnesi. *Sepia* locus Italiæ, Diacono. An Sæpinum?

Sepias σηπιὰς, Macedoniæ promontoriũ,

Herodoto,& Ptolemæo. itẽ Epitome Strabonis, & Orphæo in Argonauticis. *Cabo Monaftier*, Sophiano nominatur. item *Zagora* ζαγορα, Sepianum littus eft apud Dict. Cretenfem lib. 6. fic vocatum addit propter faxorum difficultatem.

Sepinates, vide *Sapinum*.

Sepius, vide *Sipontum*.

Septuffa, Doridis infula, in Ceramico finu. Plinius.

Seplafia loci, meminit Cicero in L. Pifonem. Seplafiæ Capuę, eft apud Non. Marcellum. Plateam Capuæ effe, in qua vnguẽtarii negociabantur, fcribit Pedianus.

Sepontia Paramica σηποντια παραμικα, Vaccęorum vrbs, in Hifpania. Ptolemæus.

Seporenorum σεπωρηνων, meminit Goltzius ex Traiani nummo. An à Zephor Galilex?

Sepphoris σεπφωρις, in meditullio Galilæę ciuitas, quam Iofephus fcribit ab Herode *Autocratorida* appellatam. Egefippus, lib. 1. cap. 30. dicit *Diocæfaream* poftea nuncupatam. Idem Epiphanius. *Zephor* apud Iofippum legitur. *Campburis* καμφουρις Ptolemæo eft, etfi in codicibus Latinis *Sapphura* habetur. vide *Sempborim*.

Septa, vide *Septem* Fratres.

Septaquinci. In Pannonia Inferiori habet ex vetufta infcriptione Goltzius in fuo Thefauro. Diuifim legẽdum fufpicor, *Sept. Aquincum*.

Septe, Phrygiæ vrbs, in Ptolemæo Latino.

Septem Aquæ, vide *Hepta Ydaton*.

Septem Aræ, locus Hifpaniæ, inter Emeritam & Olyfipponem. Antoninus.

Septem Fratres ἑπτάδελφοι, Mauritaniæ Tingitanæ mons, Ptolemæo. ad Fretum Gaditanum. a fimili altitudine fic dicti, vt refert Plinius. Ob numerum, feptem ob fimilitudinem, Fratres vocari fcribit Mela. Antoninus eorum quoque meminit. *Septenfem Arcem* habet hoc loco Procopius, ad alteram Herculis columnam, eamq; fic vocatam addit ob feptẽ ibidem apparentes montes. ΣΕΠΤΟΝ, in Grçco eft. *Septa* vocatur apud Diaconum & in Codice Theodofiano, & apud Ifidorũ. Quid fi hodie opidũ quod vulgò *Septa*, *Ceuta*, & *Aceuta* vocant, antiquum locum & nomen referat? *Beni Maraz* interpretatur à Marmolio. Arabicè.

Septem Maria, appellant indigenæ paludem per quam Eridanus fluuius feptem oftiis in mare præcipitatur, Herodiano auctore. Sic ea appellat etiam Antoninus Aug. ἑπτὰ ὕδατα Dionyfio Halicarnaffeo. *Hadriatica* Stagna funt apud Seruium in 1. Æneidos. Blondus putat ea à Virgilio defcribi hoc verfu: *Vnde per ora nouem vafto cum*, &c. & *Stagni di Vinetia* hodie dici addit. Vide *Gallicus* Sinus, & *Atrianorum* Paludes.

Septempagi ἑπτάπαγοι, fic dictus ager Veientium Tiberi contiguus. Halicarnaff. 2. & 5.

Septem Pagani, vide *Heptacometa*.

Septempeda σεπτέμπεδα, Ptolemæo & Straboni Picenorum vrbs mediterranea. *Septempedani* Plinio. *S. Seuerino* nomen habet apud Volaterranum, Leand. Albertum, Franc. Pamphilum, & Cæf. Baronium.

Septena, ciuitas Lydiæ. In Chalcedonenfi concilio.

Septimanca, Antonino Hifpaniæ vrbs: quam Clufius *Simanca* vocat, in Caftella regione.

Septimania, vide *Septumani*.

Septimia Aug. Metropolis. Colonia eft in Goltzii Thefauro. ex Seueri nummo. Leptin Africæ mihi perfuadeo. Vide *Nifibis*.

Septimiaca, vide *Libya* Septimiacæ.

Septiminicia, Antonino vrbs in Africa Propria. Hinc *Septimunicienfem* epifcopalẽ fedem nominat. Vict. Vticenf.

Septimontium, loci nomen, apud Feftum. In verbo Sarrani, & Septimontio.

Septimum Hoftienfe, Symmachi villa: Lib. 6. Epiftolar. vide *Ad Septimum*, & *Hebdomum*.

Septizonium, à Seuero Imp fabricatum, vt refert in vita eius Spartianus. meminit huius etiam Ammianus lib. 15. In via Appia fuiffe, docet idem Spartianus in Geta. In regione vrbis XII. defcribitur à P. Victore. Hoc hodie *Settifonio* incolis Vrbis Romæ dicitur. Noftro autem tempore dirutum hoc à Xyfto V. P. M. Lupanus in hũc Spartianum, fcribit hoc a nonnullis *Septodium* vocari. idem a Plinio *Septifolium* nominati tradit. ipfe videtur. nam Plinius hoc

non

non vidisse constat. *Septizonii* alterius meminit Suetonius in Tito. hoc regione x. Vrbis collocat dictus P. Victor. & vocat Septizonium vetus, alias Seueri. vbi duo hæc vltima verba delenda; quia ab aliquo indocto librario adiecta.

Septon, vide *Septem* Fratres.

Septorū ciuitatis, Lydiæ: meminit v I. synodus Constantinopolitana.

Septumani, Galliæ Narbonensis populi. Biliteram eorum vrbem faciunt Plinius & Mela. *Septimania* eorum regio vocatur à Sidonio. Eginharto, & Aimonio. Sic dictam à militibus VII. Legionis, hunc agrum incolentibus, scribit Massonus. *Gothicana* aliquando, nunc *Oritana* dicitur, vt iuquit Paulus Æmilius. A Gothis quondam hanc inhabitatam lego apud Sidonium, Epist. 3. ad Auitū. **Languetoc** vernaculè hodiè. Vide *Gallia*.

Sepus, vide *Sipontum*.

Sepyra, ciuitas ad Amanum montem: quā Cicero cepit, vt ipse scribit Epistol. lib. 15. Vide *Sepsyrus*.

Sequana σηκουάνα, Ptolemæo & Cæsari, *Sequanus* σηκουανός, Straboni. *Secoanos* σηκοανός, σηκοανός, Stephano. Oritur, vt Marlianus tradit, in Ducatu Burgundiæ, in Alseti regione, nō longè à vico Monasterii S. Sequani, versus Parisios lapsus, eorum vrbem bifariā diuidens, & Rhotomagū secās, in Mare Britannicum erumpit. Hodie *Seyne* dicitur incolis. *Siban* eum Beniamin vocat.

Sequani Cæsari, σηκουανοὶ Ptolemæo; σηκουανοὶ, Dioni Cocceio, σηκουανοὶ, Straboni; Galliæ Lugdunensis populi sunt. *Bourgognons* eos interpretatur Marlianus, sed illos tantùm qui Comitatum incolunt (quem *Franche Conte* hodie vocant.) Ducatum non item cui adstipulatur Philippus Bugnonius, in suo Matisconensi chronico. Munsterus in sua Tabula Basiliensis territorii, hos Sequanos diuidit, in *Cisiuranos*, quos in *Obern Elsas* & *Suntgoew* statuit: & *Transiuranos*, quos Comitatum Burgundiæ inhabitare dicit De Sequanis Cisiuranis puto Eutropium libro 6. hæc verba scribere, *Heluetii qui nunc Sequani appellantur*. *Sequanicam* Prouinciam nominat lib. Notior. In qua Olino vrbs.

Ser, D. Hieronymo: *Tyrus* 70. interpretibus. Ios. 19. Inde *Sarra* fortè. de quo in *Tyrus*.

Sera σῆρα, Sericæ regionis metropolis, apud Ptolemæum. Hanc Niger **Cambalech**, sed Mercator *Sindinfu* appellat. *Phera* videtur Ammiani.

Serabis, Hispaniæ Tarraconensis nō magnus fluuius, vt Mela scribit. *Segura* aut *Zinira* est, vt Clusius mihi narrauit.

Seraca, vide *Saraca*.

Seraceni, vide *Siraces*.

Serachus, vide *Satrachus*.

Sera, vide *Seres*.

Serapionis στρατόπεδον, per A. in prima legit Græcus codex. statio & promontoriū est in Æthiopia: ad sinum Barbaricū: Ptolemæo.

Serapis, Ægypti locus: Antonino Simlero, videtur in Arsinoen Ptolemæi incidere. Eius mentio fit quoq; in Oraculis Sibyllinis: *Tuq; Serapi sedens in saxis*, &c.

Serasiense Monasterium, in Hispania. Eulogius in Memoriali Sanctorum.

Seraspera σεράσπερα, Armeniæ Minoris vrbs, in Rhauenæ præfectura: Ptolem. *Sesastera* interpretibus.

Serberia, Angliæ locus, in vita S. Anselmi archiepisc.

Serbetos σέρβητος, apud Ptolemæum est Mauritaniæ Cæsariensis fluuius. *Miron* eum vocat Castaldus. *Hued Icer* est Marmolio. *Sardabala* à Plinio & Pomponio dici, putat Villanouanus.

Serbi, Plinio sunt Gentes circa Mæotim, quos Dubrauius scribit postea Lusatiam Germaniæ regionem occupasse. Hæc hodie *Lausnitz* dicitur. Sed *Syrbi* ille habet, vitio fortè exemplaris, aut typographi. iidem cum *Sorabis* videntur. *Serbi* Cedreno sunt circa Dalmatiam, quos dicit quoq; Scythas vocari. Vide *Sirbi*.

Serbia, vide *Dardania*.

Serbinum σέρβινον, Ptol. vrbs in Pannonia Inferiori. Huius ruinas quę tēdas in *Swynau* ad ostium Saui & Borbacii, putat Lazius.

Serbonis, vide *Sirbonis*.

Serdica, Macedoniæ vrbs: apud Ammianum 31. Serdicæ in Thracia, meminit Goltzius, ex veteri inscriptione. Vide *Sardica*, & *Geroita*.

Sere, Africæ Propriæ locus. Antoninus.

Sereddelitani Episcopi in Mauritania

Cæfarienfi,meminit Vict.Vticenf.

Serem σήρα, amnem, & in eo *Seriam* σηρίαν, infulam, defcribit Paufanias inter Seras populos Indiæ. Idem, ex aliorum fententia, dicit Seriã in finu Rubri maris infulam effe.

Seren, Æthiopiæ fub Ægypto opidum: Plinio.

Serendid, vide *Medècuel.*

Serennia σηρεννία, Italiæ opidum, in Samnitibus. Liuius 9. & Diodoro 20.

Seres σῆρες, AEthiopiæ gens, apud Heliodorum 9. bis, térue, eos inter Blemyes numerat. ex quo Lucanus non ignoranter hos circa Nili initia defcribit, quamuis ita Scaligero videatur, ad Manilium. *Seres* Indiæ populos habet Orofius 3. cap. 24. Inter Hydafpen & Indum flumina. Habent nomen à Sere opido, fi Ifidoro creditur. Horum meminit quoque Horatius 4. Carm. Idem *Seras* habet 1. Carm. quorum regio *Serica*. Ptolemæi fortè.

Serefola, vide *Toletum.*

Seretium σηρέτιον, Dalmatiæ opidũ; quod Dion 56 fcribit à Romanis captum.

Sergentium σεργέντιον, Siciliç mediterranea vrbs apud Ptolemæum.

Sergenitza σεργενίτζα, locus epifcopalis in Refponfis patriarcharum Orientalium.

Sergianum opidum Tufciæ, in Edicto Defiderii regis Longob.

Sergiopolis, vrbs Syriæ, ad Euphratẽ cxxvi. ftadiis à Suro Auftrum verfus diftans: in cãpo Barbarico. Procop. 2. Perficor. & 2. AEdificior. Huius etiam meminit Euagrius, & Calliftus.

Sergium, vide *Daphne.*

Serguntia, vide *Segoncia.*

Seria, vide *Iulia Fama*, & *Serem.*

Seriana, Syriç vrbs: Antonino. circa Chalcidem regionem.

Serica σηρική, Afiæ regio Ptolemæi. *Catato*, Caftaldo & Nigro eft; *Cambalu*, Girauæ.

Sericus, vide *Taurus.*

Serimum σέριμον, Sarmatiæ Europæç opidum Ptolemæo.

Serinda, Afiæ populi: Ammiano 22. An iidem cum Seribus?

Serinum, locus circa Sirim fluuium, fi fincera lectio, videtur: apud Frõtinum 4. Stratag. 1 *Serinienfis* Epifcopi Sebaftiani meminit D. Gregorius in Dialogis.

Serion, vide *Sirion.*

Seripala σηριπάλα, Indiæ intra Gangem fluuius. item vrbs ibidem: Ptolemæo.

Seriphus σέριφος, infula maris AEgæi, Ptolemęo, Apollodoro, Herodoto, Plinio, & Melæ: *Seriphium* Saxum, nominat Tacitus 4. Annal. *Serphone* hodie, vt Sophianus, vel *Serphena*, vt Niger habet, vocatur. Vna ex Cycladibus eft.

Serippo, Hifpaniæ Bæticæ vrbs: apud Plinium.

Serifabis, vide *Sarifabis.*

Seriula epifcopatus, fub fede Seleucienfi. G. Tyrius.

Sermam Comagum, in tabula Peutingeriana, Aquitaniæ. quid fit, cum M. Velfero adhuc quæro.

Sermio, vide *Sirmio.*

Sermitium σερμίτιον, Corficç infulç opidũ. Ptolem.

Sermium, vide *Sirmium.*

Sermone, Antonino Hifpaniæ vrbs; inter Liminium & Cæfarauguftam. *Ceruiene* legit pro eodem Simlerus. Audi ad hunc locũ Hieronymum Suritam, *Ego fufpicor huius manfionis nomen corruptum fuiffe, & Ad Molem legendum, exftat enim moles hoc itinere vetufti & magnifici operis fupra Cæfarauguftam ad* XVIII. *M P. quæ opido nomen dedit, ad Orbæ amnis ripas, cuius fubftructionibus, & munitione, ac mole vaftiffimorum lapidum fons incredibili magnitudine riuo dare nomen idoneus*, &c. (vt eft apud Poëtam) ab Orba amne difiungitur, ne eius inundationibus obrui poffet, cuius fontis aquæ Cæfarauguftanum agrũ rigant.

Sermofanum vide *Fagitena.*

Sermuta σερμοῦτα, Ptolemæo Cappadociæ vrbs eft; in Ponto Galatico.

Sermylia σερμυλία iuxta Athon montem, in Chalcidica vrbs: Stephano, Thucydidi 5. & Herodoto 7. qui Sermyle, σερμύλη legit.

Sernicium, Antonino locus in Italia, inter Sulmonem & Venufiam. *Serui* ciuitas, legebat alius codex Sed *AEfernia* legit hoc loco Sigonius, atq; fic legendum monuit me quoque Celfus Citradinus Anglerius.

Sernium Vicus, Antonino: eft *Sermito* Leandro. Opidulum Lombardiæ Cifpadanæ.

Serota.

Serota. Pannon. urbs Antoninus.

Serpa. Antonino Lusitaniæ vrbs. circa Eboram.

Serpha, vide *Arasamo*.

Serra Magna, (πεδίον legit Græcus codex) locus Iudæę. Iudith cap. 3. *Fauces* Iudææ, vertit Castalio. Vide *Albula*, & *Prium*.

Serræ σέῤῥαι, metropolis: in Sanctionibus patriarcharum. Cedrenus & Nicetas huius quoque meminit Ad Tempe pertinere videntur, circa Larissam Berrhoeamque. Primæ Macedoniæ est in concilio Ephesino, & Chalcedonensi. *Serres* vulgò vocari, scribit Leunclauius.

Serrapilli, Pannoniæ populi: apud Pliniū. Ad Drauum fluuium.

Serrepolis σεῤῥέπολις, Ciliciæ vrbs Ptolem. Cassipolis a Plinio vocari, vult Villanouanus.

Serretes, Plinio Pannoniæ gens; ad Drauam fluuium.

Serrhium σέῤῥειον, Thraciæ promontorium ad mare Ægæum. Herodoro, Liuio, Pomponio, Plinio, Demostheni, Appiano 4. Ciuilium: & Stephano, cui & vrbs est in Samothracia. *Spartium* vitiosè pro Serrhio, habent Marciani omnes quos legerim codices. Vide *Samos*.

Serrorum montes, habet Ammianus 27. in Dacia circa Istrum alicubi. Sed *Succorum* legit Accursius.

Serteitanus Episcopus, in Sitiphensi Mauritania: Victori Vticensi. Idem habet *Sertensem*, in Cæsariensi Mauritania.

Sertopolis, vide *Bersan*.

Seruilia Villa, locus Numidiæ: apud Antoninum. Vide *Castra Cecilia*.

Seruilii Vatia Villa, cuius Seneca libro 7. epist. 56. aliiq; meminere; in Sinu Cumano erat. Hic hodie *Lago Colluccia*. vt credit Ferd. Lofredus.

Seruilius Lacus, de quo hæc Sex. Pompeius. *Seruilius lacus appellabatur, ab eo, qui eum faciendum curauerat, in principio Vici Iugarii continens Basilicæ Iuliæ*, &c. Huius meminit quoque Firmicus 1. Matheseos, & Cicero Oratione 9. pro Sex. Roscio Amerino. *Seruilianus* est Senecæ de Prouidentia. In Vrbe erat.

Seruitium, Pannoniæ vrbs: Antonino. An Serbinum Ptolemæo?

Seruonia, vide *Sirbonis*.

Serus σῆρος, Indiæ extra Gangem fluuius, Ptolemæo. qui Mercatori est *Coromaran*.

Seram, vicus in confinio nostræ regionis & Ciliceum Ste Theodoretus in vita Simeonis. In Syria videtur. *Sisan* legit alius.

Sesamum, vide *Amastris*.

Sasanium, opidum Æthiopiæ sub Ægypto. Plinius.

Sesarasii σεσαρήσιοι, Macedoniæ populi. Strabo 7. Eosdem cum *Dassaretiis* eiusdem, vult Pintianus ad Melam: Casaubonus verò cum *Sesaretiis*.

Sesarethus σεσάρηθος, Taulātiorum vrbs: Stephanus. Vide *Sesarasii*.

Sesatæ σησάται, *Sinarum gens, corpore curta, lata facie atq; sima*. Arrhianus in Periplo.

Sesecriene σησεκρείεναι, *A Egidiorum* αἰγιδίων, *Canitarum* καινιτῶν, *Leuce* λευκὴ, Indici maris sunt insulæ, circa Limyricæ regionis littora. Arrhiani Periplus. αἰγιδίων meminit quoq; Ptolemæus, ante Taprobanem.

Sesenna σεσεννα, 70. interp. Iosue 19. locus in Palæstina: An idem cum *Sensenna*?

Sesignani, vide *Santones*.

Sesindium σεσίνδιον, Indica vrbs: Stephano.

Sesmarus, Galliæ fluuius. In S. Remacli vita.

Sessites, Plinio Lombardiæ Transpadanę fluuius est. Leander *Senza* vocat, & Scudus *Sesia. Siccia*, Merula.

Sessuriana Porta, vide *Gabus*.

Sestensis Loci, Mauritaniæ Cæsariens. meminit Vict. Vticens. corruptè fortè pro *Septensis*.

Sestertium locus extra Romam, quo abiiciuntur eorum capita qui Cæsarum iussu supplicio afficiuntur: Plutarcho in Galba. Quarto ab Vrbe milliario videtur, ex D. Cypriani vita, Vide *Sistero*.

Sestiana, vide *Ara*.

Sestiaria Extrema σηστιαρία, Mauritaniæ Tingitanæ vrbs, Ptolemæo: quæ apud Castaldum *Galba* nominatur.

Sestii, vide *Ara*.

Sestinates, Vmbriæ populi: Plinio: *Sestina* est in antiqua inscriptione. teste Goltzio in suo Thesauro.

Sestio σήστιον, Stephano Oenotriæ opidum mediterraneum; *Seracena* hodie dici

creditur Gab. Barrio, in sua Calabria.

Sestus σηςὸς, & *Abydus* ἄβυδος Ptolemæo aliisque, sunt opida ad Hellespontum sita, interuallo octo stadiorum ab inuicem distantes, vt scribit Xenophon. Leandri & Herus amoribus nota. Abydus in Asia est. Sestus in Europa. Alex. Zardus dicit ea à Turcis *Bogazossar* nominati. sic, enim, inquit, appellant ipsi opida in maris faucibus posita. Mario Nigro *Bogasassar* est; sed hic tradit Sestum nunc disiectum; locumq; à Nautis *Malido* nuncupari. Abydum, vocat Castaldus *Aueo*. est qui *Auro* legit. *Aidos* vocari, scribit Leunclauius. Sestum quoque *Posidonium* dictum, auctor est A. Gellius.

Sesimii, populi maritimi, inter Celtas, Cæsare auctore. Marlianus scribit eos à quibusdam pro *Exisinos* haberi; quæ ciuitas est episcopalis, prouinciæ Turonensis, *Exisinis* vulgo.

Setabis, & *Setabstani*, vide *Sætabis*.

Seta, Indię populi, argenti ditissimi: apud Plinium.

Setana, videtur circa Illyridem castellum. Cedrenus, & Curopalates.

Setæum σηταῖον, regiuncula circa Sibarim: Stephano. a quo Petra Setæa, ibidem Lycophroni. Circa *Maurum* vrbem episcopalem esse in Calabria, scribit Gab. Barrius.

Setania σητάνια cepa, à loco, habet Plini⁹ 19. cap. 9. ex Theophrasti Hist. Plant. 7. c. 4.

Setantiorum Portus, σηταντίων, Ptolemęo. In Albione. *Winandermer* Camdeno.

Sete σητὴ, Stephano Bithyniæ vrbs. sed Thraciæ.

Seteia σητεία, Æstus Albionis insulæ. Ptolemæo. *Deemouth* est Camdeno.

Setelsis σητήλσις, Iaccetanorum vrbs Ptolemæo in Hispania Tarraconensi. *Astarlid* putat dici Marinæus, cui non suffragatur Varrerius.

Sethim σατεὶν 70. interpr. Moabitarum regio, Num. 25. Iosue 3. *Sittim* Iosepho. *Sattia* σαττὶν, legit Suidas. *Sebœne* interpretatur 70. interpr. apud Micheam 6. Locum esse iuxta Liuiadam trans mare Morruum, sexto ab illa distans milliario docet D. Hieronymus in locis cap. vltimum.

Sethosis σήθωσις, Olim Ægyptus vocabatur. vt refert ex Manethone Iosephus contra Manethonem.

Sethraites, vide *Sethreites*.

Sethreites σεθρωίτης, nomus Ægypti: apud Strabonem. Per Æ. diphthongon in penultima, Ptolemæo. *Sethroites* Stephani & Plinii. a Sethron.

Sethroites, vide *Sethreites*.

Sethrum σέθρον, Ægypti vrbs: Stephano, ex Alexandro quæ fortè Herculis Parua apud Ptolemæum.

Setia σητία, Ptolemæo, Virgilio & Liuio Latinorum vrbs mediterranea, in via Appia. σίττα Straboni. *Setini* populi Plinio. *Cetta* κητία, Halicarnasseo. *Setinam* Coloniam, eandem vocat Onuphrius. *Sezza* Ligorio, & Leandro. *Setinos* Montes habet Iuuenalis, Satyra 5. σίτια, Turdulorum, in Beтica vrbs: apud Ptolemæum. Et quoq; Vasconum, apud eundem. *Sitia* fortè Plinii. Vide *Sentia*, & *Ibera*.

Setida σίτιδα, Turdetanorum opidum, in Bætica. Ptol.

Setidaua σετίδαυα, Germanię vrbs. Ptolemæus. Circa Posen fortè. In Polonię regno.

Settena, Galliæ Narbonensis arx: Auieno.

Setiensis σετιήνσις, Africæ Proprię vrbs. Ptolemæus.

Setium, vide *Sigium*.

Setouia, Dalmatarum vrbs: Appiano, in Illyricis.

Setrechus, vide *Satrachus*.

Setubia, & *Setuia*, vide *Segouia*.

Setucis. sic in tabula Peutingeriana, Galliæ Belgicæ est.

Setuia, vide *Segouia*.

Secundum, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs: apud Plinium.

Seuaces σηύακες, Norici populi: apud Ptolemæum. Vide *Iarauaci*, & *Seuatum*.

Seuaphaim regio, versus Occidentem videtur. 4. Reg. 17.

Seuatum, habet W. Lazius pro Austrię vrbe, Schwatz dicta. Nescio quis alius eius meminit. nisi *Sebatum* sit Antonini. In Seuacibus fortè Ptolemæi.

Seudreorum σευδρέων, meminit Goltzius, in suo Thesauro, in nummo Faustinæ.

Seuene, vide *Zeuene*.

Seueria, vide *Sabaria*.

Seueria Olympia σευηρεια ολυμπια, ex Seueri nũmo. Goltzius, in suo Thesauro. In Africa, ni fallor,

Seueriacum, vide *Alisium*.

Seueriana, vide *Seberiana*.

Seuerianos vocat Humfredus Lhuydus eos Angliæ populos qui incolis *Wilshyrienses* appellantur. Vide *Soruiodunum*.

Seuerini Cœnobium, ad Danubium, in Onericorum finibus. Diaconus 1. Longobardicor. cap. 12. Nomen Seuerini retinere credo. *Zuerim* est Leunclauio. & *Siferingen* nominat Lazius; dicitq; distare a Vienna magno milliario: sub iugo Cetii montis. Idem pro Onericorum, legit Noricorum.

Seuerus, proprium nomen montis, Seruio. in illud Virgilii. *Qui Tetrica horrentes rupes, montemque Seuerum*. Hactenus nomen seruare verisimile, de quo vide *Tetricus*.

Seuia σηΐα, Ptolemæo locus in Arabia Deserta.

Seuini, vide *Sabini*.

Seuinus, vide *Sebinus*.

Seumara σεύμαρα, vrbs Arago flumini imposita, ad confluentia eius cum Cyro flumine. Strabo. In Iberia.

Seuo, Montis nomen, apud Plinium 4. c. 13. Aut hallucinor, aut illum vult quem hodie *Sula*, & *Dofrini* vocant, in Scandia peninsula. *Rhipæus* Orphei in Argonauticis videtur. Vide *Carpates*.

Seurbi, vide *Seuri*.

Seuri σεῦροι, Hispaniæ Tarraconensis populi, apud Ptolemæum: *Seurbi* sunt mihi apud Plinium. *Seburri* habent Latina Ptolemæi exemplaria: nescio quàm benè.

Seutlusa, circa Rhodum insula. Plinius. Vide *Teutlussa*.

Sex σέξ, Ptolemæo, Bæticæ ciuitas, ad Pelagum Ibericum, quam Florianus *Motrel* esse scribit. Hanc Sex puto eandem esse cum ea quam Mela *Hexi*, & Plinius *Sexi Firmum* cognomine *Iulium* vocat. & Strabo lib. 3. *Exitanos* ἐξιτανοί. Athenæus tamen qui hunc locum citat, *Sexitanam* vrbem legit. minus corruptè. Sed hæc *Velez Malaga* dicitur à Coquo & Pineto. Pintianus legit hoc loco *Hex* apud Ptolemæum, nescio quo iure. Vide *Exitani*, & *Saxetanum*.

Sexana σεξάνη, Siciliæ vrbs. Phauorinus.

Sexitania, vide *Sex*.

Sexignani, *Cocossates* Galliæ Aquitanicæ populi, apud Plinium 4. cap. 19. Per A in secũda in aliquib. codicibus. *Sexsignani*. An *Sexciacensis* vicus in hac continentia, de quo Greg. Turonensis in Gloria Martyrum? Vide *Cocosates*.

Sexsolitæ, gens ad Euxinum Pontum. Pŏponio. Barbaram vocem putat Pintianus. Vide *Exobigytæ*.

Sextæ, locus Britanniæ insulæ. lib. Notit.

Sextani, Galliæ populi, in quibus Arelate. Pomponius.

Sextatio, Antonino Galliæ Narbonensis vrbs *Sextantio* alibi legit.

Sexti, locus sic dictus, sexto à Carthagine lapide, vbi D. Cyprianus martyrizatus fuit. Huius meminit Martyrologium Romanũ, & Paul Diaconus.

Sextili Fundum, habet Cicero li. 14. Epist. ad Atticum, epistola 6. Circa Fundos.

Sextanta Prisis, vide *Tirista*.

Sextum Philippi, quod *Præsidium Missile* appellatur. Hoc Æthicus, qui vocat sic tractum territorii Romani, inter Vrbem & Ostium, quo se Tiberis findit, & insulam facit. Via Portuensi est Adoni.

Seyr σειρ, locus Palæstinæ. Iudicum 5. D. Hieronymo interprete. Vide *Seir*.

Seyrath σειρωθά, iuxta Ephraim montem locus. Iudicum 3. *Seghir* habet Chaldæus Paraphrastes.

Sezeris, vrbs circa Mesopotamiam. Nicetas.

Sfasferiensis loci, in Cæsariensi Mauritania (si sana scriptura) meminit Vict. Vticensi. M.S.

Sgora loca, sic dicta, habet Curopalates, maritima. In Asia vspiam.

Siacha σίαχα, palus Italiæ circa Cimmerios populos, auctore Tzetza, Chiliade 12. num 443. in hac scribit immergi folia, quæ ab arboribus cadunt.

Siadæ Antonino, à numero, Saith enim septem Britannica lingua sonat. *Les sept isles* hodie, Sic Camdenus in sua Britannia. Easdem putat idem à Strabone *Hyadetas* corrupte vocari. sed vide *Hyadetæ*.

Sia σιας, Ptolemæo est vrbs in Armenia Maiori.

Siagathurgi σιαγαθοῦργοι, populorum nomen; apud Stephanum. ex Marciani Periplo. fortè Sarmaticæ.

Siagon, vide *Ramathlechi*.

Siagul σιαγυλ, apud Ptolemęum est vrbs maritima, in Africa Propria. *Susa* hodie dicitur, si Marmolio & Christophoro Stellę creditur.

Siala σιαλα, Tyanitidis vrbs, in Cappadocia Ptolemæus.

Sialeta, vide *Cælaleta*, & *Selletica*.

Siambis, Britannica insula. Plinius. *Sena* Pōponii putat Camdenus. & nūc *Sayn* dici.

Siana, vide *Asia*.

Sianticii σιαντικῶν, Norici vrbs, Ptol. Vide *Santicum*.

Siara, Antonino Armeniæ Minoris vrbs. *Fiara* reperi in codice M.S. in Itinere Sebastopoli Cæsaream: & sic scribendum putauerim. paullo supra enim idem eundem locum *Fiarasum* appellasse videtur.

Siarum, Municipium antiquitus sic nominatum, in Bætica habet Amb. Moralis, ex veteri lapide. locus iam *Carragatin* dici addit; inter Hispalim & Vteram.

Siasur, vide *Zituron*.

Siatutāda σιατύταυδα, Germaniæ opidū, Ptolemæo. Scultwelde vel Sideburen in agro Gruningensi, vt colligit Verrutius.

Siauana σιαυάνα, Armeniæ Maioris vrbs, apud Ptolem.

Siazur σιαζουρ, Cedreno loci nomen, circa Persidem. Meminit eius in bello Heraclii contra Cosroeu.

Sibacena σιβακηνή, Armenię Maioris regio, Ptolemæo. *Syracene* est interpretibus.

Sibæ σιβαι, Indica gens, quæ cum Deriade contra Dionysium pugnauit. Stephanus. Horum quoq; meminit Strabo, & Arrianus in Indicis.

Sibapolis, vrbs in Assyriorum finibus. Metaphrastes in S. Febroniæ vita.

Sibaræ, Indiæ populi, Plinio.

Sibaris, vide *Sarabris*.

Sibda σίβδα, Cariæ vrbs, Plinio & Stephano.

Siberis, fluuius Galatiæ: Metaphrasti. vide *Mazania*.

Siberena, Calabriæ vrbs, auctore Barrio, hodie ab imperito vulgo *S. Seuerina* dicta. In numismatibus antiquis, σιβερηνή est. σιβηρίνη quoque Cedreni puto. Stephanus etiam meminit. Vina hinc prouenientia tradit Gab. Barrius à Plinio lib. 14. cap. 6. Seuerinam vocari; & si Seruitiana nonnulli mēdosè legant. Vide *S. Seberina*.

Sibi, vide *Ibi*.

Sibidensem quendam Bonifacium, nominat Victor Vticensis lib. 3. In Africa locū puto.

Sibini σιβινοὶ, Germaniæ gens, apud Strabonem; quam Maroboduus sibi subiecit.

Sibliorum ciuitatis, Lycaoniæ; meminit synodus VI. Constantinopolitana.

Sibma, vide *Sabama*.

Sibora, Cappadociæ vrbs, Antonino.

Sibrita, vide *Tenesis*.

Sibrium σίβριον, Indiæ intra Gangem opidum. Ptolem.

Sibrum ad Argenteum fluuium, citat ex Panyaso, Stephanus in voce τερμίλαι.

Sibutzates, apud Cæsarem sunt Galliæ Aquitanicæ populi. An iidem cum *Sibyllatibus* Plinii?

Siby, Arabiæ Felicis opidum; quod Græci *Apaten* vocant. Plinius lib. 6. c. 28. Fortè *Appa* ἀπάτα, Ptolemæi.

Sibylla, vide *Possessio*.

Sibyllæ Antrum, vide *Cimmerii*.

Sibyllæ Vallem, in Æolia habet Gratius poëta, vbi linum optimum. Linum Cumanum laudat Plinius. ex quo Circa Cumam Æolidis hanc vallem constituo. In Asia Propria.

Sibyllates, Galliæ Aquitanicæ populi, Plinio. Vide *Sibutzates*.

Sibyrtus σίβυρτος, Stephano, ex Polybii 13. Cretæ opidum.

Sica, vide *Cissa*.

Sicadion, vide *Rhonde*.

Sicambri, Cæsari & Straboni sunt Galliæ populi. Olim fuisse videntur (vt Marliano placet) vbi hodie Geldriæ Ducatus est, inter Mosam nempe & Rhenum fluuios. Ptolemæo tamen (qui eos *Syngambros* σύγγαμβροι, scribit) sunt ab altera parte Rheni, cui subscribit. Suetonius in Augusto. *Zutphania* Comitatum eos obtinuisse, nonnulli volunt. *Sugambros* σουγάμβροι, legit Strabo lib. 4. Iunius in sua Batauia putat Sigem opidum, Sigenburg arcem, & Sigemberg cœnobium, in Bergensi comitatu, huius gentis conseruare nomen. Sicambros postea *Francos* vocatos (sub quo nomine eorum meminit Orosius & Treb. Pollio, in vita Probi Imp.) scribit Rhenanus, & Hermānus Nuenarius, seq; in inti-

nam Germaniæ regionem contulisse. vbi etiam hodie Francken appellantur. *Francia* meminit Ausonius in Mosella, & *Francorum* Nazarius, in Panegyrico Const. Imp. dicto, De Sicambris sic Sigebertus: *Valentinianus Imp. eorum virtute delectatus, eos qui prius vocati erant Troiani, deinde Antenoridæ, postea Sicambri, Frācos Attica lingua appellauit, quod lingua Latina interpretatur feroces.* Frācos etiam *Salios* nuncupatos, auctor est Marcelli. l. 17. & hos Salios hodie Oldeseel nominari, in Transisulana prouincia, Tabula Frisiæ antiquæ indicat. *Salii* in Batauia sunt Zosimo lib. 3. Sed consule Francica Ioannis Goropii.

Sicambria, Alt Offen hodie, Lazio. Huius meminit vetus inscriptio, in libro Appiani & Amantii, quæ hæc est: *Legio Sicambrorum hic præsidio collocata, ciuitatem ædificauerunt, quam ex suo nomine Sicambriam vocarunt.* Matthiæ regis Hungariæ tempore in Buda vereri hic lapis effossus fuit, dum fundamenta iacerentur ædium Beatricis reginæ. In Annalibus Hungaricis de rege Attila; & B. Remigii vita; de hac quoque. Sed amplissimè de ea Lazius 12. R. P. R. cap. 2. Sectione 2. Vide *Legio Auxiliatrix.*

Sicandio, vide *Rhonde.*

Sicandrus, vide *Sicendus.*

Sicane Σικανη, Hispaniæ vrbs, Stephano. *Sicanus* videtur etiam fluuius Hispaniæ: ex his Silii Italici: *Pyrenæ inuisit populos, qui nomen ab amne Ascitum Patrio terræ imposuere vocanti.* De Sicilia loquitur, quæ pòst ab Hispanis Sicania dicta fuit, libro 14. Idem tradit Thucydides in principio lib. 6 & Diodorus 5. Deram regionem describit Stephanus, ad hunc Sicanum fluuium. Sicorim fluuium interpretatur Nebrissensis, in suis Decadibus (rectè nec ne, viderint peritiores.) cui suffragatur Varrerius.

Sitani, Italiæ populi in Prima regione, apud Plinium. Docet hoc Virg. 10. AEneid. Alias alio nomine *Siculi.* Etiam Hispaniæ populi *Sicani*, qui fugati a Liguribus in Siciliam traiecere., vt tradit Halicarnass. primo.

Sicania, vide *Sicilia.*

Sicanus, fluuius Siciliæ, iuxta Agrigentum, ex Apollodoro: Stephanus. qui tractum huic adiacentem *Sicaniam* vocat. Apud Hesychium Σικανη, per η in prima est vrbs in Sicilia. & Σικανη regio. Vide *Sicane.*

Sicapha Σικάφα, Africæ propriæ opidum. Ptol.

Sicaca Veneria Σίκκα ὐενεϱία, Africæ Propriæ vrbs, Ptolemæo & Procopio. *Sicca* colonia simpliciter apud Plinium, & Polybium 1. & *Veneria* simpliciter apud Solinum. *Sicenses* populos Africæ habet Trebellius, quos Gallieno Imper. fidem seruasse scribit. *Siccesitanum* episcopum, inde haber Vict. Vicens.

Siccathorium Σικκαθόϱιον, Libyę Interioris opidum. Ptol.

Sicceleck, 1. Sam. 27. vno κ. & geminato λ. Σικελλα est Iosepho. Palæstinæ locus est, Iosue 15.

Siccenses, vide *Sicca.*

Sicchi, vide *Sindi.*

Sicelia, Vide *Sicilia.*

Sicelia Cæsarea Σικελία καισαϱεία, vrbs Mauritaniæ, & patria Macrini Imp. Xyphilinus, in eius vita.

Siceliba, vide *Siciliba*

Sicellitanus, est in quadam inscriptione antiqua marmorea, Carthagine Noua, quam Smnica profert, in suo Itinerario. vno L. legit Moralis. A Sicelia Mauritaniæ fortè.

Sicemus Σικημος, Stephano Arabiæ vrbs.

Sicendus, lacus Thessaliæ, in quo, si ex Seripho insula ranas transferas, canunt, vt tradit Plinius. *Sicaendum* in M. S. codice. *Sigandrus* etiam, vt monuit Dalechampius.

Sicenus, vide *Sicinus.*

Siceum Galatiæ opidum, subiectum Anastasiopoli primi Ancyrensium principatus, ab Anastasiopoli distans XII. M. P. Metaphrastes in vita S. Theodori Archimandritæ.

Sichem, opidum duabus leucis à Samaria distans, iuxta Garizim montem, Iosepho, & eidem *Sicima.* *Sichar* Συχαϱ, est apud D. Iohannem 4. A Beniamino *Nebilas* dicitur. *Istar* huius ruinas ab accolis vocari, scribit Andreas Masius. Vide *Sicima*, & *Neapolis.*

Sichii, Carii, Murici, Procopio primo Gothorum populi videntur circa Noricum, & Pannoniam.

Sichracene (Σιχρακηνὴ), Hyrcaniæ regio, apud Ptolemæum. Interpretes eius *Syracene* legunt.

Sicias Balneas, habet Gellius 3. capite 1. apud quas se cum Phauorino ambulasse scribit.

Sicila, vicus Galliæ, in quo occisum Alexandrum Seuerum Imp. ait Lampridius. Vicum Britanniæ facit Aurel. Victor, quem And. Schottus edidit. In Gallia eum periisse scribit Eutropius. itaque Britanniam Minorem libens interpretarer. Sed frustra, cum Orosius, Eusebius, & Cassiodorus eum Moguntiaci occisum ferunt. In huius agro itaque hic vicus.

Sicilia, quæ & *Sicania*, & *Trinacria*, aut *Triquetra*, Plinio teste, *Sicelia* (Σικελία), Græci scribunt per Epsilon. *Trinacris* eam vocat Ouid lib. 4. Fast. *Trinacia* (Τρινακίη), habet Dionysius Alex. & Θρινακίη, Suidas, nisi vitiosus sit codex. (quo nomine etiam eiusdem insulæ vrbem habet Diod. Siculus.) Insula maris Mediterranei est celeberrima. *Sicilia* etiamnum vocatur. *Cyclopum* Terram, eam Homerus nominat. Triceruicẽ Lycophron & Tricuspidem Pindarus. sed hæc potius epitheta, quam synonyma sunto. *Sicilia* (Σικελία) etiam terræ tumulus trigeminus est, nõ longè ab Athenis, Suida & Pausania testibus. item Dioni Pruseo, de Auaritia. Locus Romæ, in Palatio; vt patet ex Iulio Capitolino, in vita Pertinacis Imp. Est etiam alia Sicilia insula, circa Peloponnesum, vt refert Stephanus. Sicilię pars, quæ Italiam respicit, *Brutia* vocatur a Statio lib. 1. Siluarũ, ad Vopiscum. *Siciliæ* Σικελίας, insulæ meminit Euripides in Phœnissis, hãc inter Chalcidem & Aulidem ponit eius Commentator Stiblinus. Pars quędam Italiæ quoque, ea nempe quæ Trinacriæ obuersa est, *Sicilia* subinde vocatur ab Aeliano, Eustathio, Suida, Theocriti Scholiaste, D. Hieron. Synodo Constantinop. sub Cõstant. M. habita, & Stephano non vno in loco. Neque mirum hoc: his omnibus enim vetustior Thucydides libr. 6 scribit Siculos ex hac parte, inde nempe ab Opicis pulsos, in insulã delatos. Immo si Seruio, Halicarnasseoq; credimus, Sicula indigena gens & omnium prima Romanum agrum incoluit: aliaq; Italiæ loca. Plinius eosdem Galliæ Togatæ partem occupasse tradit, 3. cap. 13. & 14. ante Gallorum nempe in eandem aduentum Siculas vrbes in Campania, habet Liu. 23. ita vt frustra de eo erroris insimuletur Stephani de Vrbibus volumen, à Casaubono ad 6. Strabonis, & Pintiano ad Melam in Sinuessa. Pontano auctore 6. Hist. Neap. horum nominis vestigia adhuc supersunt post Marsorũ & Aquilanorũ fines in agro vbi hodie mutata prima nominis littera, *Ciculi* vocantur. Et est *Vallis Ciciliana*, quæ Præeutinorũ est, in Vestinis: qui sunt inter Aternum & Truentum amnes. Lege de his plura ad Tabulam Magnæ Græciæ antiquæ, in nostro Theatri Parergo. Vide *Brutii*.

Sicilia Minor, vide *Naxos*.

Sicilia vmbilicus, Vide *Pergus*.

Sicilibra, Africæ Propriæ vrbs, apud Antoninum. *Sicilia*, & *Sicilippa* D. Augustino. Σικελίβα in canonibus concilii Carthag.

Siciliota, vide *Italiota*.

Sicima (Σίκιμα), Samariæ opidum, Iosepho 12. Antiq. c. 7. & 1. belli Iud. cap. 2. & *Sicimitas* habet idem 6. Antiq. c. 7. *Sidonios* se ipsos vocasse, scribit idem Antiq. 11. sub finem, & 12. cap. 7. *Cenæi* vocantur 1. Reg. 15. In Madianæ terræ meditullio habitare dicit dictus Iosephus Antiq. 6. c 8.

Sicimina, & *Papinus*, Galliæ Togatæ mõtes, circa Macros campos. Liuius 45.

Sicini, Portus, vide *Lucini*.

Sicinia, vide *Neapolis*.

Sicinus (Σίκινος), Ptolemæo, *Sicenus* (Σίκηνος) Straboni, & *Sycinus* Plinio, cui eadem *Oenoe* dicitur οἰνόη; etiam Stephano, & Apollonio. Maris Ægæi exigua insula est, cui *Sicino* adhuc nomen, vt Sophianus docet.

Sicobasilisces, Armeniæ vrbs apud Antoninum.

Sicobotes, gens in Sarmatia Europæa videntur, apud Capitolinum. Vide *Sigipedes*.

Sicolensis Episcopi, meminit Decret. lib. 2 Caussa 32. *Ficulensis*, & *Phicolensis* alia lectione. vt annotauit Antonius Augustinus.

Siconii, vide *Iconii*, & *Vocontii*.

Sicopolis, vide *Capua*.

Sicoris (Σίκορις), Hispaniæ fluuius, Plinio, Cæsari, Vibio, & Dioni; *Segre*, in Cathaloniæ regno est, Nanagitto & Cluso. Beuterus scribit Cathalonica lingua *Agua nana* vocari. Vide *Sicane*.

Sicu-

Siculensii Σικυλώνσιοι, sunt populi in Sardinia apud Ptol.

Siculetum, vide *Tibur*.

Siculi, vide *Sicilia*, & *Sicani*.

Siculotæ (Σικυλῶτ), Dalmatiæ populi, Ptolemæus & Plinius.

Siculum Mare, vide *Ausonium*.

Sicum, Σικοῦν, Illyridis vrbs, apud Ptolemæum, ad Mare Hadriaticum, quam Sophianus & Fauolius *Sebenico* interpretantur.

Sicyon Σικύων, Ptolemæo est Sicyoniæ regionis, in Peloponneso vrbs, quæ apud Suidam quoque *Hellas* ἑλλὰς, vocatur. *Telchinia* τελχινία aút, & *Mecon* μήκων, Stephano. Antea eadē quoq; *Aegialia* αἰγιάλεια, & *Ionia* ἰωνία, dicta fuit, vt scribit lib. 8. Strabo. Plutarchus in Demetrio scribit incolas ab eo translatos in alium locum, & *Demetriadem* appellatam. idem Diodorus 20. *Basilica* hodie nominari tradit Sophianus; item ante eum Genistus. *Sicyon* etiam tractus Pallenę regionis, quæ *Phlegra* vocatur, apud Polyænum 7. de Stratagematib. *Sicyon* quoque Africæ locus, & ibi Crathis amnis in Oceanū fluens è lacu. hic electrum nasci, scribit Plinius ex Mnasea, Vide *Demetrias*.

Sicyonia σικυωνία, Peloponnesi regio, Ptolemæo.

Sida σίδα, Ptolemæo, Liuio, Plinio, Straboni, & Zosimo: σιδη, Stephano. Pamphyliæ vrbs, *Sidenista* Ammiano. quæ *Chirisonda* à Nigro appellatur; sed *Candaior* Theueto. In Peloponneso etiam vrbs, Pausaniæ 3. in eadem cum Sidus, Corinthi vico? *Sida* Callisto vicus est, quingentis fere stadiis a Cæsarea Palæstinæ distans. Vide *Boea*.

Sidaca σιδάκα, Lyciæ vrbs, Stephano.

Sidæ σίδαι, locus in Bœotia, vt testatur Athenæus 14. cap. 21. vbi fines Atheniensium erant.

Sidala σιδάλα, Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo. Per E. in prima, interpretibus.

Sidarus σίδαρος, vrbis & portus nomen, apud Stephanum.

Siddim, locus Palæstinæ, circa Mare Mortuum Gen. 14. Vallis siluestris interpretatur D. Hieronymus. *Puteus* Bituminis Ioscpho. Antiq. 1.

Sidenē, Straboni 7. locus circa Pedasum, & Satnioentem fluuium. vbi *Ida* suadet legendum Casaubonus. Quid, si *Sidene*. de quo idem 13. quē ad Granicū describit. vide *Sida*.

Sidela σιδηλὰ, Stephano Ioniæ vrbs.

Siden, stagnum in India, habet Ctesias apud Plinium l. 31. c. 2. in quo omnia mergūtur, nihil innatat. In nonnullis codicibus *Siderin* lego, Hermolaus annotauit idē *Silia* σιλία, à Strabone: & *Silla* σίλλα, à Diodoro appellari, Simplici *L*. apud Arrianum scribitur σίλα. apud quem fluuius est, cum fonte cognomine. Item *Sileorum* σιλέων, Regio ibidem. Vide *Sidena*.

Sidena σιδήνη, Stephano Lyciæ vrbs est. Pro qua σιδηνα (corruptè vt puto) apud Cedrenum. Regio est circa Themiscyrā, Straboni, & in ea vrbs *Siden*. Plinius ibidem quoque *Sidenos* Populos: & *Sidenum* flumen habet. quo Polemonium opidum alluitur. *Sidena* vrbs, etiam ad Granicum flumen describitur a Strabone. Vide *Sidona*.

Sideni σιδηνοί, sunt Germaniæ populi Ptolemęo. A VVillichio, Peucero, & VVolfgango Iusto in Stettinerlande statuuntur. Vide *Sidena*.

Sidenista vide *Sida*.

Sidenun, vide *Sidena*.

Sideras σιδηρᾶς, loci nomen, in limite ditionum Bulgariæ & Romaniæ. Zonaras, & Cedrenus. apud quem *Siderocastrum* σιδηρόκαστρον, etiam vocatur. In Romania describitur, in Hist. Miscella 21.

Sideris, vide *Siden*.

Sideropelum, in Asia Minori vrbs: Hist. Miscell. 24.

Sideropolichna, Peloponnesi vrbs, Laonico 8.

Siderorychia σιδηρωρυχεῖα, id est, Ferri fodinæ, in Germania, Ptolemæo.

Sidetæ, Pamphiliæ gens. Liuius 35. σιδῆται, meminit Occo, & Goltzius, ex nummo. A Sida vrbe, teste Stephano. *Sidita* per I. in secunda, sunt Arriano 1 Alex.

Sidetani, vide *Heditani*.

Sideces σίδηκες, Mediæ gens apud Ptol.

Sidicinum, Vide *Teanum*.

Sidirus, locus circa Trallim vrbem: Chæremonis patria. cuius precibus Aug. Imper. Trallim terræmotu conlapsam restituisse, scribit Agathias lib. 2.

Sidodona σιδωδώνα, Persidis aut Carmanię vrbecula exigua est, & omnium rerum egena. Arrianus in Indicis. Vide *Sidonia*.

Sidoleucum, sic legit Petrus Pithoeus ex Antonini Itinerario; pro *Sedeleucorum* apud Ammianum, libr.16. in principio. Galliæ Lugdunensis vrbs est. *Legionem* XIIX. huic adscribit Antoninus. *Sanlieu* hodie nominari opinor.

Sidon σιδὼν, Palæstinæ vrbs maritima, apud Ptolemæum & alios; describitur ab Achille Statio 1. Amorum. *Said* hodie vocatur, Nigro & Postello testibus. *Siada* habet Beniamin. *Sagitta* auctor Anonymus de bello Hierosolymitano. In nummo Iuliæ Soemię vocatur *Col. Aurel. Pia. Metropol. Sidon.* Est etiam Sidonis memoria, in Iudic. libr. cap.1. *Sidonium* Mare hinc habet Claudianus. Alii ab his sunt *Sidonii* (vt putat Strabo 1.) quorum meminit Homerus Οδυσ. Δ. in sinu Persico nempe, de quibus vide *Sidonior.* Insula, & *Sicima.*

Sidona σιδώνη, regio Ponti Cappadocici apud Ptol. σιδώνη Straboni.

Sidones σίδωνες, Germaniæ populi, Ptolemæo. Vide *Bastarna.*

Sidonia σιδωνία, Troadis vrbs, Homero, Stephano. Silius 14. *Sidonia & Drepane.* Drepanum à Sidoniis conditum fortè innuit. nihil itaque ad Troadis illam Sidoniam.

Sidoniorum insula, in Persico mari; videtur apud Strabonem 16. vnde Sidonii in Palæstina. *Sidodona* fortè Arriani.

Sidonium Mare, vide *Syriacum.*

Sidrona σιδρῶνα, Illyrici vrbs Ptolemæo, quæ nunc *Belas* dicitur, vt Niger refert. Vide *Stridon.*

Sidumanitis, vide *Idumania.*

Sidus σιδοῦς, Corinthi vicus, & Megaridis nauale, Athenæo, Stephano, Plinio, & Xenophonti. Est & vicus circa Clazomenios. Et alius circa Erythras. Item locus Pamphyliæ, apud Stephanum, & Athenæum 3. Vide *Sida.*

Sidusa, insula est Plinio; ante Ioniam. Vel *Sidussa* σιδοῦσσα, Ioniæ vrbs, Stephano. & Thucyd. 8.

Sidyma, vide *Solyma.*

Siemium, loci nomen, cuius Episcopum Domnem vocat D. Athanasius tomo 2. in Epist. ad solitariam vitam agentes.

Sifaitensis Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

Siga σίγα, Mauritaniæ Cæsariensis fluuius, apud Ptolemæum, & Melam. *Tenne* à Castaldo interpretatur. *Rio de Arefgol* ab Amb. Morali. Marmol. aût scribit sic à neotericis nominari. ipse verò *Tefnete* vocat. *Siga* Colonia Mauritaniæ Cæsariensis vrbs, Ptolemæo, Solino, & Straboni. Syphacis regia quondam, vt Plinius refert *Humain*, Castaldo: *La Guardia*, Oliuario dicitur. At *Arefgol* Marmolio. cui magis fido. Ab hac Siga III. M. P. versus Orientem, habet Antoninus *Sigensem* Portum. Ad ostium Sigæ fluminis verisimile.

Sigala σιγάλα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo.

Sigana σιγάνα, Ptolemæo vrbs, in Arachosia. *Sigara* habent interp.

Siganiа, Plinio fluuius est Colchidis: fortasse *Singames* σιγγάμης, Arriani. Vide *Singames.*

Sigara, vide *Sigana.*

Sigaron mons, vide *Sigorum.*

Sigatha σίγαθα, Libyæ vrbs, apud Stephanum, ex Strabonis 17.

Sigdeles, vide *Sylina.*

Sige σίγη, Stephano Troadis vrbs, alia à Sigeo.

Sigensis Portus, vide *Siga.*

Sigertidis, vide *Tesarioti.*

Sigestérica ciuitatis, in Gallia: meminit Matisconense concilium II. An à Segestero?

Sigeum σίγειον, Ptolemæo. σιγεῖς Calabro. Troadis promontorium, è regione Tenedus insulæ. Idæ promontorium vocat Aristoteles 5. Animal. Æliano & Pomponio oppidum quoque est. *Ianizzari* video appellari, a Nigro, Sophiano, & Bellonio. Sigeum quoque *Rhoeteum* ῥοίτειον, appellatum scribit Camterus in Lycophronem. Duo tamen diuersa sunt apud Strabonem 13. sed sibi inuicem vicina opida. sic quoq; apud Plinium.

Sigguitana Ecclesiæ meminit in Africa, Coll. Carth.

Sigia, vide *Troia.*

Sigillaria, locus vbi Gellius scribit se cum Iulio Paulo sedisse. libro 5. capite 4. In Vrbe fortè.

Sigindunum σιγίνδουνον, Ptolemæo Mysiæ Superioris opidum, *Singidunum* Antonini est,

est & *Sigidunum* Zosimo 3. *Senderinum* Lazius, *Simedro* Marius Niger putat. Vide *Spenderobis.*

Siginni σιγιννοὶ, gens Persicis viuens moribus. Strabo 11.

Sigipedes populi, apud Treb. Pollionem, in Aureliano Imp. Fortè iidem cum *Sicobotibus*. vide *Scytha.*

Sigiplosii, vide *Giplonsii.*

Sigium σίγιον, Mons, Straboni: qui *Setium* σήτιον, Ptolemæo & Auieno. In Galliæ Narbonensis ora maritima est. Clusius dicit nunc *Cap de Sete* vocari. Hermolaus putat *Mesuam* collem apud Pomponium esse, & hodie *Pullerium* dici ferè credit. (vrbem Montpellier vult dicere.) Vide *Heraclea.*

Sigiuntem σιγιοῦντα, vrbem Ausoniæ, in ora Italiæ, habet Appianus 5. Ciuilium. quam scribit ab Ausonianis captam.

Sigluria, vide *Syncerium.*

Sigmanus, vide *Igmanus.*

Signani, Aquitaniæ populi. Plinius 4. capite 19.

Signia Liuio, *Signini* Plinio, *Signina* σιγνῖνα, Stephano, ex Strabone, vt addit. apud quem tamen σιγνία, vt apud Liuium reperio. Coloniam deductam habet Frontinus. Italiæ circa viam Latinam vrbs, in Latio. *Signia monte Lepino* sic Columella 10. *Segnia* est apud Frontinum Nansii. *Segna* hodie. *Signia* etiam Asiæ Minoris mons: ad cuius radices Apamia describitur à Plinio 5. c. 29.

Signinum castellum Sauoiæ (vel Sabaudiæ) habet Surius in S. Anthelmi vita.

Signitensis in Africa episcopus. Coll. Carthag.

Signosa, Vide *Sardinia.*

Sigo σιγὼ, Galilææ vrbs, Iosepho, circa finem 2. de bello Iud.

Sigobriga, vide *Segobriga.*

Sigorum σίγωρον, mons, circa Nisibim, in Mesopotamia. Sozomenus. eandem *Sigarum* Callistus vocat.

Sigriana σιγριανὴ, Mediæ regio, Ptolemæo, & Straboni.

Sigriani σιγριανοὶ, montes in Asia Minori, circa Propontidem. Const. Porphyrogenneta, quem B. Vulcanius propediem Græcolatinum editurus est. *Sigriana* meminit quoque Metaphrastes, in S. Ioannicii vita.

Sigrim, vide *Argennum.*

Sigrum σίγριον, Tenedi portus, habens Dianæ statuam. Phauorinus.

Sigua σιγούα, apud Ptolemæum Armeniæ Maioris vrbs.

Sigulones σιγούλωνες, Germaniæ gens. Ptolemæus.

Sigus, Iunius circa Hellespontum. Nicetas. Vide *Esigus.*

Sigymni σιγυμνοι, gens circa Colchidem, ad Pontum Euxinum, Orpheo.

Sigyna Σιγυνναι, Ligures sunt, qui supra Massyliam habitant. Herodotus 5. vide *Sigynni.*

Sigynni σιγυννοι, Apollonio 4. gens circa Istri fluminis paludes. Fortè iidem cum *Sigynis* σιγύνναι Herodoti, in sua Terpsichore: vbi hos ad Istrum fluuium versus Boream describit *Sigeiner* fortè hodie.

Siginnus σίγυννος, Aegyptiorum vrbs. Stephanus: ex Ctesia.

Sihor, & Labanath, sic Iosua 19. pro duobus opidis. And. Masius sine copula legit, & putat torrentem significare, siue Belum fluuium, quem quoque Pagido vocant. vide *Nilus.*

Sil, vide *Exil.*

Sila Silua. σίλα, Straboni in Brutiis propè vrbem Mamertinum. Plinius huius etiam meminit. *Syla* est apud Virgilium & Vibium. *Rheginorum Saltum* à Solino vocari annotauit Barrius: huius vina laudat 12. Variarum Cassiodorus. *Brutianum* vocant, inquit Niger, *La Sila* hodie per excellentiam vocari ab incolis, scribit Laur. Ananiensis patereque in circuitu ad ducenta M. P. scribit Scipio Mazzella. *Carminianensis* videtur vocari, in Libro Notit. An & *Carmeianus* quoque in libro de Limitib. Arborum tanta varietate distinctam, vt id Naturæ opus mortalium solertia distributum, videri possit, scribit Gab. Barrius fol. 113. suę Calabrię. *Sila* vrbs, (mihi obscura) est apud Strabonem 6. quam dicit à Iapygia distare milliaria 1 3 L X I I. versus Aquilegiam, vt videtur. Vide *Siden.*

Silaceni, vide *Sagapeni.*

Silache σιλάχη, Indica quædam vrbs, vnde laudatius ambar venit. vt tradit Sim. Sethi.

Silæum σιλαῖον, Ptolemæo Arabiæ Felicis opidum. Per Y. in prima interpretib.

Silana, Macedoniæ aut Thessaliæ opidum, Liuio 36.

Silandum, Lydiæ vrbs. Concilium Chalcedonense eius meminit.

Silarus Σίλαρος, Ptolemæo, Melæ, Virgilio, Plinio, & Straboni, Campaniæ fluuius. D. Nigro *Sili* nuncupatur. *Selo* Ligorio. *Siler* Lucano. & Vibio est. Strabo eum Campanorum & Picentinorum terminum facit. Salernum præterire scribit Sulpit. Verulanus. Lucaniæ facit Pompon. Sabinus, & addit eum in mare exire circa Leucasiam insulam. Mons Lucaniæ est Philargyro, ad 3. Georg. Vide *Ceton*.

Silas Σίλας, Indiæ fluuius, Arriano ex Megasthene. qui per Sileorum regionem profluit. vide *Siden*.

Silbiani, vide *Silbium*.

Silbium Σίλβιον, Iapygum in Italia opidum, Samnitibus à Romanis ereptum, habet Diodorus 20. *Siluium* aliis. In Phrygia Maiori vrbs est, apud Ptolemæum. vnde *Silbianos* Plinii puto. Vide *Syluium*, & *Sylium*.

Silda Σίλδα, Mauritaniæ Tingitanæ opidum mediterraneum, Ptolemæo. Coloniam esse, apud eundem legit Onuphrius, suo iure. *Gilda* Antonini, vt credit Simlerus.

Sile, AEgypti Inferioris opidum, Antonino. *Sella* in Libro Notitiar. Hieronymo Suritæ.

Silei vicus. Huius mentio est apud Ioannem Damascenum, in vita S. Stephani Iunioris. Lyciæ maritimus locus videtur. Vide *Siden*

Silemsilensis Episcopatus, in Africa. Coll. Carthag.

Sileni, circa Indum fluuium gens, apud Plinium.

Sileniarum Σιληνιῶν Littus, AEschylo in Persis.

Silensis, & *Sillitani* episcopus Numidiæ. Vticens. *Sillitensis* est in Coll Carth.

Siler, In Lucania, opido Alburno. sic Vibius. Pro Alburno, legit Boeatius Salerno, fluuii nomen. Vide *Silarus*.

Silestantina, vide *Etheron*.

Sili Σίλοι, AEthiopes sub AEgypto, Straboni. *Simi* per M. vocantur ab Agatarchide. quod ante me vidit Paulus Leopardus in Emendationibus.

Silia, Vide *Siden*.

Silica Σίλικα. Ptolemæo vrbs in Libya Interiori.

Sicilene, vide *Cilicena*.

Silicense flumen, in Hispania Bætica. apud A. Hittium de bello Alex. cui imposita est Segouia. *Rio de las Algamidas* putat hodie Moralis. Circa Singilim esse, aut idem cum eodem puto.

Silices montes, circa Mesopotamiam alicubi, Plinio: & *Silici* populi, ibidem, eidem.

Silicia Commune, legi apud Ciceronem, pro Republica Siliciæ, annotauit Stevvechius ad Apuleium.

Sililis, Vide *Selinum*.

Sililitensis Episcop. in Africa. Coll. Carth.

Silimnus. *Vectis Silimnus*, sic Plinius 4. cap. 16. corrigit Fran. Iunius, & legit, *Vectesis*, *Limnus*. Recte mea quoque sententia, cui suffragatur item Ptolemæus. Vide *Limnos*.

Silindium Σιλίνδιον, opidulum iuxta Idam. Stephanus, ex Demetrio Sceptio.

Silingi, (VVandali sic cognominati) populi in Bætica, ab Honorio Imper. bello extincti. Isidorus in Gothorum, & VVandalica historia. Vide *Sylingi*.

Silinus Σιλινοῦς, Elidis fluuius, qui agrum Scilluntium transit. Pausanias. *Sellenus* Xenophontis, & *Selinus* Strabonis est.

Silis, Venetiæ fluuius ex Taurisanis montibus oriens, vt Plinius tradit. *Plauo* hodie dici, auctor est Cariolanus Cepio. Ego *Sil* hactenus nominari credo. Vide *Tanais*, & *Alsa*.

Silissum, vide *Hilissum*, & *Eilissum*.

Silla Σίλλα, Indiæ fluuius, ex monte cognomine effluens, neq; decursu alterius fluminis auctus, à terra absorbetur. Diodorus 2. vide *Siden*.

Sillia, locus circa Cæsaream Philippi, G. Tyrio.

Sillitanum, vide *Silensis*.

Sillyus Σίλλυος, Ioniæ vrbs, iuxta Smyrnã. Stephanus.

Siloe, vel *Siloah*, aut *Siluha*, riuus Hierosolymitanus: dicitur quoque, vt vult in suo Paradiso, libro secundo sui Chronici Beroaldus, *Geon*, vel *Gehon*, *Gion*, *Gihon*, & *Guihon* in sacris litteris. sed hũc alium asserit esse ab eo quem Paradisum rigare scribunt. Σιλωὰμ natatoria est apud Diuum Iohannem capite nono. Vrbis nomen quoque est Σιλωὰμ, Io-

sepho

sepho Antiq 5.c.1. & 8.cap.1. quæ *Sylo* Iud.1.

Silphiofera Σιλφιοφόρ☉, regio in Africa: Pentapoleos regionis.Ptolemæus.

Silpia, vrbs in Hispania Liuius 28. Vide *Helingas*.

Silpius,vide *Siltius*.

Siltius Σιλπ☉, mons iuxta Antiochiam Syriæ, vbi locus dictus ιωπολις, Eustathio. Cedrenus addit vbi postea Antiochiam à Seleuco conditam. sed hic *Silpius* σίλπι☉, per P.scribit.vt quoque Suidas, in voce Io.

Silua Candida,locus in DucatuRomano Italiæ, cuius Episcopum non semel synodis Romanis interfuisse, ex Conciliorum opere cōstat. Meminit huius etiam Chronicon Sigeberti, & Marcellini Comitis. Ex Baronio habeo, decimo ab Vrbe lapide esse, via Aurelia In Tuscia nempe. Destructum autem hodie,intelligo ex Ligorii Regni Neapolitani Tabula. *Silua* Malitiosa, in Sabinis,teste Liuio 1.vbi atrox prœlium fuit, inter Sabinos & Tullum regem.ὕλην κακοῦργον, vocat Halicarnasseus. *Silua* Herculi sacra, describitur à Tacito secundo Annalium, inter Visurgin & Albim flumina. Hartzwaldt hodie hoc loco fortè. Est enim medio ferè itinere inter hæc duo flumina. & nomen vtcunque alludit. Non nescius tamen sum hanc vocem ab aliis à Hartz quod resinam, & Waldt quod siluam significat, factam existimari.& verius fortasse.

Siluanectum.Galliç opidum,cuius meminit lib.Notit.in Belgica 11.in Subanectis.ni fallor. Per Y. in prima quoque scribi video. *Senlys* vulgò,vt Cœnalis refert.

Siluani Lauacrum , habet Ammianus 28. In Campania , circa Puteolos aut Caietam. *Siluani* Lucus,in Tuscia, prope Ceritis amnem:Virg 8.AEneid.

Siluanus, vide *Syluanis*.

Silui Episcopatus , in Pamphilia , teste concilio Constantinopolitano:sub Damaso I.habito.

Siluia, vide *Saluia*.

Siluiacum, pagus Bononiensis, in Gallia Belgica.Vita S.VVulmari. Huius meminit quoque S.Lupus in Epistolis.

Siluianum , vide *Siluium*.

Siluini,vide *Siluium*.

Siluium σιλούϊον, Peucetiorum mediterranea vrbs videtur apud Strabonem , & Diodorum 20. *Siluium*, & *Siluianum* Antonini. *Syluinos*,habet Plinius,lib.3.cap.11. vide *Silbium*.

Silures, Tacito & Antonino sunt Britanniæ insulæ populi, ea Angliæ parte vbi hodie Wencelande est: Ioanne Lelando teste. Silurum σίλυρες, meminit etiam Strabo , & Ptolemæus.

Silurum Insulæ,describuntur sic à Solino, *ab ora quam gens Britannica Dumnani tenent*. sic legit Delrio, nisi quod pro *insula*, *insulæ* numero singulari habet.Sed hoc loco apud Solinum magna est exemplariorum varietas,vt videre est apud eundemDelrio,&Camertem,vbi in hunc locum commentatur. Si pro *Dumnani*,(vt Delrio)vel *Dumnoni* (vt Beroaldo placet) *Damonii* possit restitui, ego eas esse dicerem , quæ hodie à nostris nautis *Sorlinges*,à Britannis aut Anglis *Silley* vocantur, tum quod obiaceant Damonii promontorio Ptolemæi: tum quod vocabuli sonus non malè alludat: nec non, quod,vt Tacitus in vita Agricolæ dicit,*contra Hispaniā positi,& proximi Galliis*.Sed malo doceri ab aliis,qui meam sententiā doctioribus pro indubitata substituere. Iohannes Camers ait ex Geographis non bene percipi,quæ sint hæ insulæ,nisi *Nesiadum* insulas intelligamus, de quibus hoc tractu Dionysius. *Acmodæ* fortè Plinii sunt, quas septem numero describit. totidē enim alicuius nominis hodie sunt Sorlingæ. Vide *Sylina*.

Silurus Mons , Auieno circa Hispaniam Bæticam est. An Solorius Plinii.

Siluum σίλουϊον,PtolemæoPamphyliçvrbs.

Silys,Scytharum lingua vterq;fluuius dicitur; ille nēpe qui Latinis *Tanais* vocatur, & Europam ab Asia diuidit: & *Iaxartes* qui in Hyrcanum mare effunditur : auctor Plinius. Nō mirū ergo si decepti homonymia Alexandri M. milites, cum ad Iaxartem appellassent, ad Tanaim se peruenisse putabant: maximè,si verum est, quod Arrianus scribit,hunc nempe *Iaxartem* (in Græco ὀρξάντης est)etiā *Tanaim* appellari: nam duos ille eius nominis fluuios facit. Sed Iornandes etiam duplicem Tanaim habet, distinguens inter eum qui ex Rhyphæis montib. in Mæotidem paludem : & alterum, qui ex Chrinnorum montib. in Caspium mare dilabitur.Idem ferè Strabo l. 9. vide *Tanais*, & *Iaxartes*.

Sim, regio vnde adferri ſcribit Serapio camphora, & Doronicum. *Syria* interpretatur a Pandectario. *Sim* aliam habet D.Hier. haud procul ab Arca & Libano. ſubuerſam bello, at nomen retinere, addit.

Simæthus σίμαιθος, Ptolemæo & Ouidio. *Simetos* Vibio. per Y. legitur apud Strabonem, Plinium, & Thucydidem. Siciliæ fluuius. Hodie *S. Pauli* nomen habere, aiunt Fazellus & Aretius. *Lazaretto* Leandro dicitur. Huius fons, vt habet libellus Anonymus, qui huius inſulæ accuratam deſcriptionem Italica lingua continet, hodie *Mucuba, Lucchiola, Canal calagno, & Fonte Ferato* vocatur. Hunc fluuium non rectè à Ptolemæo inter Catanam & Taurominium poni, annotat Fazellus. *Symathios* populos habet quoque Plinius, ad hunc fluuium. Vide *Temethus*.

Simaitanorum ciuitatis Phrygiæ Pacatianæ, meminit ſynodus Conſtantinopolitana V.

Simana σίμανα, Bithyniæ vrbs, inter duo flumina. Steph.

Simas, vide *Apſaſium*.

Simbriuium, de quo Silius 8. *Quaque Anienis habent ripas, gelidoque rigantur Simbriuio*. Nomen retinere, ſcribit Pet. Marſus ad hūc locum. Tacitus 14. Annal. *apud Simbruina ſtagna, cui Sublaqueum nomen eſt*. Idem 11. Annal. habet Simbruinos colles, in Latio. *Imbriuini* mauult legere Lipſius. Conſule eius Notas, in dicta loca. Vide *Imbriuium*.

Simedicitas σιμηδικιτη, Epiſcopus Adeſodatus, in Africa. Canones cōcilii Carthaginenſis. *Simidiccenſis* meminit collegium Carth.

Simena σίμηνα, Lyciæ opidum, circa Tauri montis promontorium. Steph. & Plinius.

Simeni σιμηνοί, Albionis inſulæ populi, apud Ptolemæum: quos Lelandus *Azonianos* appellat. *Hamshirenſes* ſunt Neuyllio. Pro Simenis *Icenos* legendum, credit Camdenus.

Semerta, vide *Merta*.

Simetos, vide *Simæthus*.

Simi, vide *Sili*.

Simila Lucus, in vrbe Roma. Liuius 39. Bacchanalia ibi fieri ſolebant. *Lucus Semelis* Minor, eſt apud Sex. Rufum, in Regione vi. decima Vrbis.

Simiſtuth σιμίστουθ, Africæ Propriæ opidum, Ptolemæo. *Simiſchi* legit Latinus interpres. *Simittu* Colonia eſt Antonino. *Simittuenſe* opidum, Plinio.

Simittenſis, Vide *Symitha*.

Simmaritenſis Plebs in Africa. Coll. Carthag.

Simminienſis loci, in Africa Proconſulari: meminit Vict. Vtic. M S.

Simois σιμόεις, Troadis fluuius, Homero ι. Ἰλιάδ. Straboni, Virgilio, & Stephano. Iungitur Xantho, Vibio. Ex Ida monte in Helleſpontum labi, ſcribit Q. Calaber 2. Eſt & Siciliæ, circa Egeſtam; vt tradit Pomp. Sabinus, in 2. AEneid. ex Strabonis 13. vt puto. Virg. 3. AEneid. *Simois* eſt in Epiro, ad Buthrotum vrbem: quem Falſum cognominat. *Simoiſius* Campus eſt apud Strabonem. Ad huius fluminis oſtium eſſe *Chiſime* nominatum, idque ab hoc flumine: ſcribit Leunclauius ad Xenophontem.

Simoniada σιμωνιάδα, vicum in Galileæ finibus, habet Ioſephus in vita ſua. LX. ſtadiis à Magno Campo diſtantem.

Simonitis σιμωνῖτις regio, ab Oriente Galilæam claudit. Ioſephus belli Iud. 3. cap. 21.

Simpriuium, vide *Imbriuium*.

Simpſimida σιμψιμίδα, Parthiæ opidum: Ptolemæus.

Simundi, vide *Taprobana*, & *Paleſimundus*.

Simungitenſis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Simylla σιμύλλα, Ptolemæo, Indiæ intra Gangem promontorium, & emporium; quod idem libr. 1. cap. 17. ab incolis *Timula* Τίμουλα, nuncupari ſcribit. σήμυλλα eſt apud Arrianum, & Ptolemæum M. S. *Sinticora* I. Caſtaldus vocat.

Simyra σιμύρα, Phœniciæ vrbs, Ptolemæo, Pomponio, & Plinio. *Simyrus* apud Stephanum. alia apud eundem Plinium eſt Armeniæ Maioris, circa Euphratis fontem. qui fortè *Iſmara* Ptolemæi, aut *Zimara*, vel *Sinera* eiuſdem. Vide *Taxymira*.

Simyrus, vide *Simyra*.

Sin Deſertum, inter Elim & Sina, Exod. 16. Idem cum *Cades*, Num. 33. & Ezech. 30. vbi Peluſium legit D.Hieronymus, & Chaldæus Paraphraſtes. *Sais* 70. interpretes. *Arenas Arabiæ* hodie dici, ſcribit Poſtellus.

Al-Hi-

Al-Hilet vocari, tradit Masius. Idem duo facit loca *Sin* vocata, ad 15. cap. Iosue. vide *Pelusium.*

Sina σίνα, Ptolemæo Margianæ vrbs. *Sena* apud Latinos & alios interpretes. Loc*Lesbi siue Mitylenes est, Straboni 9. *Sina* siue *Iustinianopolis* vrbs Armeniæ magnę: vti habetur in synodo VI. Constantinopoli sub Constantino Magno Imp. habita. vide *Siua.*

Sinaca σινάκα, Ptolemæo, *Sinica* interpreti: Hyrcaniæ ciuitas.

Sinæ, atum, σῖναι, Ptolemæi; Asiæ populi sunt, & regio: quam Castaldus & Moletius *China* nominant. Barbaris *Sin* dici, tradit Mar. Niger. Sed *Tame* ab incolis vocari, scribit Ber. Scalantus, & *Tangis* incolas. *Sina*, metropolis Sinatum, apud Stephanum, ex Marciano. *Thina* θῖναι, Ptolemæus legit. sed *Sina* eius interpretes. Thinas nouit etiam Strabo.

Sinai, Palæstinę gens. Iosepho 1. Antiq. 6.

Sinetes, & *Sinai*, vide *Meloni.*

Sinapatinga σιναπατίγγα, Ptolemæo, *Tisapatinga* eius interpretibus, vrbs in India intra Gangem

Sinarus σίναρος, Indiæ fluuius, quem Hydaspes in se recipit. Arrianus in Indicis. Vide *Sartes*

Sincar σίγκαρ, Mediæ vrbs Ptolemæo.

Sinciacus pagus, ad Rhenum. Eginharto lib. 3. translationis D. D. mart. Marcellini & Petri. *Sinsich* puto hodie.

Sincium, Antonino Pannoniæ vrbs: vbi castra. *Sintium* alia lectio.

Sinda σίνδα, Pisidiæ vrbs, Straboni. Steph. in Αμβλαδα, vbi hunc locum citat, ἴσινδα legit. In confinibus Galatiæ & Cappadociæ, Plinio. Est & vrbs iuxta Magnum sinum Indiæ, Stephano. In India extra Gãgem, Ptolemæo. Vide *Sinde*, & *Sindi.*

Sinda, Insulæ tres maris Eoi: vt Ptolemæi Latini habent: Hæ *Celebes, Gilolo*, & *Ambon*, à Gerardo Mercatore interpretantur. In Græcis codicibus, hoc Sindæ vocabulum non reperitur; sed eius loco, *Antropophagorum* insulæ tres.

Sindaga σινδάγα. Parthiæ opidum. Ptolemæus.

Sindarus, vide *Cyrrhus.*

Sinde σινδὴ, Phœniciȩ maritimus pagus, à Tyro XX. stadiis distans. Euagrius 4. cap. 7.

Sindemar σινδήμα, Palæstinæ vrbs, 50. stadiis à Cæsarea Palæstina. Euagrius.

Sindessus σινδησσὸς, Stephano Cariæ opidum.

Sindi σινδοὶ, populi sunt in Corocondama peninsula, ad Mæotidem paludem, Arriano, Stephano, & Dionysio: quos Eustathius etiam *Zinchos* appellatos addit. *Zingos* hoc tractu habet Plinius. *Syndones* Mela, & *Syndos* apud eos ciuitas. σινδὴ vicus Ptolemęo. & σινδικὸς portus, qui σινδικὴ, Arriano. ζίγχοι habet etiam Arriani Periplus. Sunt & Sindi, Apollonio 4. & Flacco 6. circa Danubii ostia. Vide *Indi, Dosci, Sindiani, Sinti*, & *Ziga.*

Sindia σινδία, Lyciæ opidum Stephano.

Sindiani σινδιανοὶ, Scytharũ populus, circa Mœotidem paludem. Lucianus in Toxari. Eosdem cum Sindis, & Sintis puto.

Sindicenum, vide *Teanum.*

Sindicus Portus, vide *Indi.*

Sindocanda σινδοκάνδα, ciuitas Taprobanæ. Ptolemæus.

Sindomana σινδόμανα, Musicani regionis caput, apud Arrianum 6. Alexandri.

Sindonæi σινδοναῖοι, apud Stephanum est Thraciæ gens: ex Hecatæo. *Sithonios*. Plinii credo.

Sindonalia σινδοναλία, Indiæ locus, Straboni 15. vbi Sabutæ habitant. *Sindolia* alia scriptio. vt annotauit Casaubonus.

Sindum, vide *Sinthus.*

Sinear, vide *Babylonia.*

Sinera σίνηρα, Phœniciȩ vrbs, Stephano: Armeniæ Minoris vrbs, ad Euphratẽ, Ptolemæo: vbi eius interpretes *Sinibra* legunt. *Erzirum* nunc vocari, putat Thomas Minadoius. Vide *Taxymira.*

Sineruas, Antonino vrbs, in Armenia Minori.

Singa σίγγα, Comagenæ regionis in Syria opidum. Ptolem.

Singa, apud Plinium Indiæ populi.

Singai σιγγαῖοι, Græciȩ populi, in confinibus Macedoniæ & Thraciæ mihi videntur, apud Thucydidem 5. *Singi* vrbis fortè incolę, ad Athon montem. Vide *Singus.*

Singames σιγγάμης, Colchidis fluuius, in Periplo Arriani. *Sigania* fortè Plinii. Vide *Sigania.*

Singara σίγγαρα, vrbs Mesopotamiæ, ad Tigrim fluuium, Ptolemæo. Ad Euphratẽ,

Arabum Rhetauorum, est apud Plinium. *Singra* apud D. Athanasium. Stephanus Arabiæ vrbem habet iuxta Edessam. Ammiano 18. & Eutropio 10. locus videtur circa Persidem. *Synada* ibidem legit Accursius. vide *Singarena*.

Singaras σιγγάρας, Ptolemæo Mesopotamiæ mons. *Asalib* ex Tabulis videtur. Niger tradit eum *Sima* dici.

Singarena regio, aut vrbs est. Sex. Rufo eadem forsan cum Singara Ptolemæi, in Mesopotamia, ad Tigrim fluuium. quo loco Singara apud Ammianum 25. *Singarena* legit Pomponius Lætus, in Iouiano.

Singas, vide *Marsyas*.

Singidaua σιγγίδαυα, Daciæ vrbs. Ptolemæus. *Enyed* hodie siue Germanicè **Engeton**, vt Lazius docet.

Singidonum, habet Pannoniæ vrbem Iornandes, Tripartita historia, & Aurel. Victor in vita Iouiniani Imp. Hanc Lazius non procul à Sirmio statuit, in loco vbi hodie *Segetincia* visitur.

Singilia, vide *Singylia*.

Singilius, vide *Singulis*.

Singindunum, vide *Singidonum*.

Singiticus σιγγιτικὸς, Sinus, apud Ptolemæum, Macedoniæ est. *Eliacus* ἠλιακὸς, videtur à Diodoro lib. 11. nominari. *Golfo de Monte Santo*, dicitur à Castaldo.

Singone σιγγώνη, Ptolemæo Germaniæ opidum.

Singra, vide *Singara*.

Singrium, vide *Argennum*.

Singularium Coloniæ, meminit Goltzius in suo Thesauro. Alam Singularium excitatam olim à Vitellio, deinde in partes Vespasiani transgressum, habet Tacitus 4. Historiar.

Singulis, Vide *Singylia*.

Singus σίγγος, vrbs circa Athon, Plinio, Herodoto, & Stephano. Chalciridis regionis; vt habet Ptolemæus. *Sogosledes* loco Singi, plurima legunt Plinii exemplaria lib. 4. cap. 10. *Sygostelos*, & *Siggostedes* etiam M.S. codex.

Singya σίγγυα, Pamphiliæ ciuitas, apud Stephanum.

Singylia habēt marmoreæ inscriptiones, vt mihi testatus est Car. Clusius, vbi hodie *Antiquera* est: itē Moralis, qui addit incolas *Flauios* dictos. *Singilia* apud Plinium est. *Anticariam* habet hoc tractu Antoninus, & *Antkarii*. *Singulis* eodem loco Plinio fluuii nomen in Bætim influentis, quem idem Clusius & Moralis *Xenil* interpretantur. *Guadaxenil* Nauagierus, quod idem est. *Guada* enim fluuium significat. *Singilius* legitur malè apud Isidorum. Vide *Anticaria*, & *Sicicense*.

Sinhar, Vide *Sennar*.

Sinhorium castellum, in Colchide, Ammiano.

Sinibra, Vide *Sinera*.

Sinica, Vide *Synicensis*.

Sinis Colonia σινὶς κολωνία, Ptolemæo Melitenæ vrbs, in Armenia minore, ad Euphratem fluuium. Eandem esse eum *Colonia* κολώνεια, Procopii lib. 3. Ædific. Iustiniani, credit Swalenbergius. σινὶς quoque in Atticea locus, Plutarcho in Romulo. *Sinistensis* Tractus meminit in Africa, D. Augustinus, Epistola 128 ad Donatum, & *Sinitensis*, Coll. Carthag. & Vict. Vticens. M. S. Vide *Siris*.

Sinna σίννα, Duas huius nominis vrbes, habet Ptolemæus, in Mesopotamia. *Sinna*, & *Orba*, ciuitates prouinciæ cōsularis sunt, in Opere conciliorum. Nescio vbi locorū. Itidem *Bossa*. Vide *Synna*.

Sinnaca σίνναχα, montana loca circa Carrhas, Appiano in Parthicis, & Plutarcho in Crasso. Apud Strabonem vrbs videtur. An Sinna hæc Ptolemæi?

Sinnan, vide *Borrana*.

Sinnarita, vide *Gigita*.

Sinnaus, lacus in Asia; qui circumnascente absynthio inficitur. Plinius. *Aneus* legit Hermolaus: ab Anæa Cariæ opido.

Sinipsensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Sinoessa σινόεσσα, Siciliæ opidum est Stephano. Pro Sinuessa fortè, quæ in ea Italiæ parte, quæ huic auctori sub Siciliæ nomine non semel describitur.

Sinonia, Tyrrheni maris insula, apud Melam & Plinium. quæ *Ianuti* à Pineto dicitur.

Sinope σινώπη, quam Dionysius epitheto ἀλίκλυστος, id est, marisona, ornauit. Asiæ Minoris vrbs & colonia est, in Paphlagonia, ad Pontum Euxinum sita; Ptolemæo, Straboni,

Straboni, Polyeno, Plinio, & aliis testibus Dionysio verò in Cappadocia videtur: eùm dicat Assyriam (cuius incolas Cappadoces & Leucosyras vocat) eousque protendi. Xenophon eam Colchis tribuit. *Chersonesus* antea dictam, tradit Herodotus, in Melpomene. *Casos* κάσ☉, Homero vocari, dicit Tzetza. *Pordapas* hodie nominari, testatur Chalcondilas. qui eam accuratè describit. *Sinabe* à Turcis dici, ait Leunclauius. Sinopieam Chersonesum, vocat Eustathius. Chersonesus & Sinope, diuersa sed vicina loca sunt Plutarcho, in Lucullo. *Sinope* Eustathio fluuius est, iuxta Sinopem vrbem. Vide *Sinuessa*.

Sinopium σινώπιον, Memphidis mons, est Eustathio. In Ægypto.

Sinoregem σινόρηγα, Asiæ Minoris castellū, habet Appianus in Mithridaticis. *Sinoria* Strabonis est.

Sinoria, vide *Sinoregem*.

Sinos, vide *Sina*.

Sinotium σινώτιον, Nouum, & Vetus: Dalmatarum opida. Strabo.

Sinousa, vide *Arne*.

Sinsii σίνσιοι, Ptolemæo populi in Dacia.

Sinta σίντα, Africæ Propriæ populi, Straboni 2. Vide *Sentites*.

Sinthus σίνθ☉, vrbs iuxta Thermæum sinum, Stephano, ex Herodoti 7. vbi nos *Sindum* σινδὸν, legimus. *Sinthus* in Arrhiani Periplo vocatur maximus Indiæ fluuius, septem ostiis in mare Rubrum exiliens sed *Indum* innuit, & sic quoque scripsisse puto. vltimum autem elementum verbi præcedētis huic vitiosè præpositum existimo. Caussam lege in verbo *Combos*, & alibi in hoc Thesauro. Vide *Indus*.

Sinti σίντοι, populi, qui paulo supra Bosporum habitant. testis Polyænus 8. & Orphæi Argonautica. *Sindos* aliorum puto. Vide *Thracia*

Sintia σιντία, Macedoniç vrbs: iuxta Thraciā, Stephano & Orpheo, cuius incolæ *Sintii* vocantur, apud Thucydidem. *Synticam* regionem habet ibidem Ptolemçus, & alii. *Sentica* Cæsari hæc, à qua Heracleam Senticam cognominat.

Sintica, vide *Sintia*.

Sintii, Lemni insulæ incolæ. Vide *Lemnos*.

Sintium, vide *Sincium*.

Sintocum σίντοκον, Armeniæ castellum. (Minoris, vti ego auguror.) Stephanus.

Sinuessa Plinio, *Soessa* σόεσσα, Ptolemæo, per O. (per V. enim alia ab hac est) Campaniæ vrbs est maritima. Liuius lib. 10. describit eam iuxta agrum Falernum. dicitque Græciam vrbem fuisse, & *Synope* dictam: dein à colonis Romanis *Sinuessam* appellatam, idem Plinius: sed Sinopen per I. legit, rectè. *Sinuessa* hodie adhuc nominari, tradit Marsus, Leander; & oculatus testis Hub. Goltzius, qui totam intetiisse mihi affirmauit: tantum superesse inter eius ruinas, exiguum opidulum, *Rocha de Monte dragone* dictum. *Senoessanos* σενοεσσανοὶ, habet Stephanus, ex Polybio. Inde *Sinuessana* Aquæ, Plinio in Cāpania sunt. Horum quoq; meminit Martialis 11. ad Nymphas. *Acque de monte Dragone*, sunt hodie, Ben. Falconio. *Sinuessani* Fundi non semel meminit Cicero, ad Atticum. Vide *Suessana*.

Sinunia σινουνία, Parthiæ vrbs, Ptolemæo: *Oenunia* legunt eius interpretes. Videtur apud Ammianum *Genonia vocari*.

Sinus, vide *Cnecens*.

Sinus Tristis, vide *Asphaltes*.

Sinzita σινζίτα, Murianæ regionis vrbs, in Armenia Minori. Ptolemæus.

Sioda σιόδα, Albaniæ vrbs, apud Ptolemæum.

Sion, vide *Hierosolyma*, & *Moria*.

Sionia σιωνία, Stephano Pontica vrbs.

Sior, Palæstinæ locus, Iosue 15. & 19.

Siosta, Daciæ Ripensis vrbs, lib. Notit.

Siparuntum σιπαρουντον, apud Ptolemæū. Dalmatiæ vrbs.

Siph σίφ, Palæstinæ terræ. 1. Samuel 9. Mare *Siph* Iud. 11 quod alii ἐρυθρὰν, i. Rubrum, vertunt.

Siphæ σιφαὶ, Ptolemæo, Stephano, & Plinio, Bœotiæ opidum, ad sinum Crissæum. *Rosa* Sophiano dicitur. Vide *Tipha*.

Siphare σιφάρη, Ptolemæo Ariæ vrbs.

Siphanum σιφὸν, lacus, qui producit mugilum genus, quod piunulis caret. Aristoteles de Animal. 4 c. 19.

Siphnos σίφν☉, Suidæ & Ptolemæo exigua insula inter Cyclades Quondam *Acis*, & *Meropia* dicta, teste Plinio. μερόπη, habet Stephanus. *Siphonos* corruptè apud Antoninum legitur. Hodie *Siphano* vocari, scribit Sophianus. Vide *Melos*.

Siphonos, vide *Siphnos.*

Siphris, opidum CL. stadiis ab Amida opido distans. Mesopotamiæ videtur, apud Procop. 1. Persicor. *Syfrea*, est apud Marcellinum Comitem.

Sipia σίπυια, locus sic dictus, in Peloponneso, apud Tirynthum. Herodotus in Erato. In Gallia Lugdunensi quoq; locus, testis Peutingeriana tabula.

Sipii, vide *Thracia.*

Siplusianum, prædii nomen est apud Sidonium 2. Epistol. ad Domitium. Vinetus *Plusianum* legit. *Prusianum* per R. est in codice meo membraneo. Circa Nemausum videtur.

Sipolis, vrbis nomen circa Palæstinam. Iosippo Hebræo.

Sipontum Straboni, Liuio, Plinio & Cassiodoro; *Sipuntum* Melæ, qui addit *Sipyus* à Græcis dici. *Sepius* σηπιοῦς, habet Strabo. *Sepus* σηποῦς, Ptolemæus. *Sipus* σιποῦς, Stephanus. Apuliæ Dauniæ vrbs est, & colonia Romana. *Siponto* adhuc hodie dici, scribit Leãder. Apud Platinam & Iouium *Mamfredonia est.* Vide *Sedissa.*

Sippara σιππάρα, Indiæ intra Gangẽ vrbs. Ptolem.

Sipphara σιπφάρα, Mesopotamiæ vrbs, Ptolemæo. Castaldus tradit hanc hodie *Vissaopatan* dici.

Sipporum σίππων, Episcopatus, meminit Socrates in Ecclesiastica historia. Syriæ videtur.

Sipte σίπτη, Thraciæ vrbs, apud Pausaniã, ad finem primi libri Eliacorum.

Sipus, vide *Sipontum.*

Sypiline, vide *Sipulus.*

Sipylum, quod antè *Tantalis* vocabatur: caput Mæoniæ, vbi nunc est stagnum *Sale.* Plinius lib. 5. cap. 29. Pro Sale σαλων, legit Pausanias. Idem alio in loco circa Sipulum habet *Tantali* Stagnum. pro eodẽ fortasse. Solynus quoq; auctor est, Sipylum antea Tantalum dictum.

Sipylus mons, σίπυλος. Asiæ Minoris, ad Mæandrum fluuium: prius *Ceraunius* κεραύνιος, dicebatur: auctore Plutarcho, in libello de fluminibus & montibus. *Phlegræus* Campus appellatur ab Aristotel. 2. Meteorolog. Lydiæ mons est, Vibio. Lydiæ, & Phrygiæ, Hesychio. *Sipylus*, mõtis nomen est in Peloponneso, Pausaniæ in Achaicis. Sipylum montem, hodie *Cusinas* κουσινᾶς, vocari tradit Ioannes Lydus. sed cuius regionis, non distinguit. *Sipylum* Asiæ vrbem, quã *Idæam* cognominat, (quod circa Idam erat) terræ motu euersam, describit Strabo 1. & 12. Suidas habet *Sipylinen* vrbem & *Sipylum* nomen loci, aut fluuii. *Sipylum* Lydiæ vrbem vocat Placidus. ad 6. Metamorph. ipse viderit.

Sir σιρ, magna vrbs & populosa, princeps Illyriorum. & *Siris* σίρις, fluuius, sic Suidas. Vide *Seir.*

Sira σιρα, 2. Samuel. 3. puteus. Iosepho βησιρα, est viginti stadiis ab Hebron.

Siracella, Antonino Thraciæ vrbs. inter Traianopolim & Apri. *Syrascele*, & *Syracella* legit quoq; Simlerus.

Siraces populos, à Semiramide regina deficientes, habet Polyænus 8. de Semiramide. Achardeum fluuium accolunt, auctore Strabone. apud quem *Siraci* σιρακοί, vocantur. & eorum regio *Siracena* supra Caucasios montes, in Asia. Seraceni per e sunt Ptolemæo. *Siroen* vocat Marius Niger. vide *Soraci.*

Siracha, locus est Asiæ, vltra Halym fluuium, Cedreno. Nescio autem quã longè.

Siraci, vide *Siraces.*

Sira σιραι, Arcadię vicus est apud Pausaniã. Odomãtidicæ terræ in Macedonia locu est, Liuio 45. Sires Stephani apud hũc puto.

Siramna σιράμναι, Indiæ intra Gangem gens, Ptolemæo. *Rhamna* interpreti.

Siranga σιράγγαι, apud Ptolemæum est gens in Libya Interiori.

Sirbes, vide *Xanthus.*

Sirbi σίρβοι, Sarmatiæ Asiaticæ gens, Ptolemæo. De Sirbis, Seruiis, & Sirfis, adi Pandectas Leunclauii cap. 57.

Sirbitanum monasterium, habet Isidorus, de Scriptoribus Ecclesiasticis. In Hispania videtur.

Sirbitum regio, in Æthiopia sub Ægypto, apud Plinium. Vidẽtur *Sirtibes* σιρτίβες, Ptolemæi.

Sirbonis σιρβωνὶς, Palus, Ptolemæo inter Ægyptum & Palæstinam. *Sirbon* σίρβων, dicitur quoque à Stephano. Per E. in prima scribitur apud Herodotum, & Diodorum *Serbonis*: sed *Seruonia* vertit, qui Diodo-

Diodorum Latinum fecit. Idem Diodorus addit quoque *Barathrum* cognominari. *Bathra* βαθρα, legit Polyb. lib. 5. Stephano etiam, βάραθρον, locus est prope Casium montem, qui huic lacui incumbit. Plutarchus in vita M. Antonini, tradit Ægyptiis hunc locum *Typhonis Expirationis* appellari. *Golfo de Teneſe* interpretatur à Pineto. *Cametum Eſturnellorum* videtur mihi apud Tyrium 21. cap. 23. Marius Niger verò dicit Sirbonidem, *Stagnone* à nautis, & Barathra ab incolis *Bayrena* nuncupari. *Golfo di Damiata* Pigafettæ. In Sacris *Torrens Ægypti* vocari, ſcribit Poſtellus. Fortè *Lingua* Maris Ægypti, eſt ibidem. *Serbonidu* Paludem deſcribit Apollonius 2. Argonauticor. ad Nyſeium campum.

Sirthinice, Septentrionalis Oceani inſula, in qua mons non minoris eminentiæ, quam Caucaſus & Aſcrizis. ſic Æthicus Sophiſta. nondum editus.

Siref, locus vnde lacca aduehitur. Serapio.

Sirenitis, vide *Siritis*.

Sirenum Saxa, vide *Sirenuſæ*.

Sirenum Prom. vide *Athenæum*.

Sirenuſæ σειρηνοῦσαι, Ptolemæo, Italiæ inſulæ in Sinu Cumano. Pomponius eas *Petras* vocat, quas Sirenas habitauere. *Sirenũ Saxa* Solinus. Tres numero ſunt, Ariſtoteli in Admirandis; Straboni & Stephano; nominatæ *Parthenope παρθενόπη*, *Leucoſia λευκωσία*, & *Ligia λίγεια*. Situm horum lege apud dictum Strabonem lib. 1. Videntur Plinii *Ithaceſiæ*. Iſacius in ſuis Lycophronianis commentariis tradit eas *Piſinoe*, *Aglope*, & *Telxiepia*, πεισινόη, ἀγλαόπη, θελξιέπεια, vocari. Hermolaus vult eas quoque à Plinio Sirenuſas dictas, lib. 3. cap. 10. vbi in impreſſis codicibus vulgo *Tyriæ*, *Eranuſæ*, legitur. Sirenuſæ ab Apollonio lib. 4. *Anthemoeſſa ἀνθεμόεσσα*, appellatur. Duas numerat Collenutius, & Carrafa in ſuo Chronico Neapolitano, eaſque *Il Gallo*, & *S. Pietro* nominat. Alias Sirenarum inſulas deſcribit Dictes Cretenſis lib. 6. inter Calypſonem inſulam, & Charybdim. *Leucoſia* alia à Sirenuſis eſt inſula, continenti propior, apud Strabonem: Pæſto tamen obiecta. Adi Dalechampium in 3. Plinii ca. 7. apud quem horum trium recentia nomina *Tore*, *Trozo*, & *Nizari*. *Vide* Eranuſa.

Sires σίρες, Thraciæ populi: ſupra Byzantium Stephanus. Vide *Sira*.

Siretorum σιρητων, meminit Goltzius, in ſuo Theſauro. ex nummo. A Sires Stephani videntur.

Siricinium, Atrebatenſis territorii opidum. In Adonis Martyrologio, vbi S. Leodegarium obiiſſe diem ſcribit.

Siricis, Armeniæ Minoris vrbs, Anton.

Siridus Mons, vbi Sethi columna lapidea ſalua reperta fuit poſt diluuium, vt refert Glycas 2. ex Ioſepho. Sed hic σιριάδα habet.

Siriligi, vide *Sylingi*.

Sirimalaga, vide *Syrimalaga*.

Sirimis, vide *Sirmis*.

Sirion, Galliæ Aquitanicæ vrbs, apud Antoninum. X V. M. paſſ. à Burdegala. *Rions* videtur. *Serion* eſt in Tab. Peutingeriana.

Siris, Magnæ Græciæ fluuius, apud Plutarchum, Frontinum, & Plinium: qui hodie *Sino* dicitur, vt Leander teſtis eſt. *Senno* Laur. Ananienſi, & Scip. Mazzellæ. *Sirim σῖριν*, Choniæ fluuium facit Lycophron, ſed *Sinis σῖνις*, apud eundem etiam habet: meliori, ni fallor, lectione, vt ſit alia à Siri. Hic *Naſcaro* nouo nomine dici. ſcribit Gab. Barrius. Vide *Faneus*, *Heraclea*, *Metapontus*, *Nilus* Polieium, *Sir*, & *Syene*.

Siritis, & *Sirenitis* Regio Strab. 6. & Athenæo 14. vbi Siris vrbs. de qua vide *Heraclea*.

Siritis σιρίς, Africæ fluuius, iuxta Phaſeluſſas inſulas. Stephano. Vide *Heraclea*.

Sirmia Gallogræciæ epiſcopum Fotinum, habet Iſidorus. Inde Fotiniani hæretici nuncupantur. Pro *Sirmio* Illyrici, mendosè.

Sirmio, cuius Catullus meminit hoc verſu, *Paninſularum Sirmio inſularumq; Ocelle*. *Sermione* hodie nuncupari non dubito. opidulum eſt in pæninſula poſitum, ad Lacum Benacum. de quo hæc Scaliger ex Parthenio; *nunc quidem eſt anguſtum cum theatri latericii reliquiis opidum*, &c. *Sermio* eſt apud Antoninum; inter Brixiam & Veronam ab eo deſcriptum.

Sirmis, vicus in Cynegica regione, non proeul ab Antiochia: Callisto 17. cap. 28. *Sirimis* infra legebatur, apud eundem. σίρμις quoque habet Euagrius.

Sirmium, Straboni, Zosimo, & aliis vrbs Pannoniæ, Probi Imperatoris natalibus inclyta. *Sermium* vocatur ab Euagrio. *Sirgis* à Iornande dicitur. Onuphrius ex antiquo lapide coloniam facit, Puto hodie *Sirmisch* vocari. *Sirmiensis* Ager, qui inter Sauum, Drauum, & Danubium, medius interiacet, & vino nobili celebris est, genuina Hungarica lingua *Szynigius* dicitur; Lazio auctore. *Sirmium* ciuitatem Hispaniæ, habet Metaphrastes in Peregrinatione DD. Petri & Pauli. Vide *Scordisci*.

Sirnides, Creticæ insulæ, ante Sammonium promontorium. *Plinius*.

Siroptolemius, vide *Bathana*.

Siropum σιρωπον, Libyæ Nomi vicus: Ptolemæo.

Siros, Bithyniæ fluuius videtur apud Plinium.

Sireth, vide *Seyrath*.

Sirrha σίῤῥα, apud Stephanum est Thraciæ vrbs. ex Theopompo.

Sirtiana, vide *Sertiana*.

Sirtibes, vide *Sirbitum*.

Sis, id est, eminentia, locus inter Hierosolymam & Engaddi. Iosephus 9. Antiq. 1.

Siseraum Σισαυρανον, vinum, habet Iul. Pollux: an à loco videndum.

Sisalo Hispaniæ vrbs: Antonino, Inter Emeritam & Cæsaraugustam.

Sisan opidum in Ciliciæ finibus. vnde oriundus B. Simeon Stylites. auctor Theodoretus episcop. Cyrensis. vide *Sesam*.

Sisapone σισαπωνη, Oretanorum ciuitas, Ptolemæo; in Hispania Tarraconensi. Villanouanus facit ex ea *Zamoram*, ad Durii Septentrionalem ripam: Situs verò non congruit. nam Zamora potius est, vbi Ptolemæus *Sarabrim* describit. *Sisaponem* quoque Plinius in Bæturia habet, aliam fortè ab hac, quam Moralis iuxta *fontem Ouejunum*, locum sic dictum, statuit. Hanc Clusius dubitanter autem *Xerez de la Frontera* vocat. Ex Sisapone facit Coquus in sua Hispaniæ tabula *Chillon*, inter Oretum & Castulonem. Hæc erit Ptolemæi. Hanc Sisaponem Bæticam, Pet. Antonius Beuterus putat eandem esse cum Astapa. Duas esse Sisapones docet Strabo, qui veterem & Nouam nominat.

Sisar σίσαρ, Mauritaniæ Cæsariensis fluuius, Ptolemæo. *Vsar* est Plinio, vt Villanouanus indicat.

Sisara σισάρα, palus in Africa Propria: Ptolemæo. locus est in Asia, circa Nisibin Ammiano. Sisauranum hic videtur Procopii.

Sisarata σισάρατα, Murbogorum in Hispania Tarraconensi vrbs. Ptolemæus.

Sisauranum σισαύρανον, vrbecula est apud Persas admodum nobilis. duorum dierum itinere viri expediti abest ab vrbe Daras: à loco verò qui Rhabdios dicitur, tribus distat signis, aut ad tertium abest lapidem. Procop. Ædificior. 2. & de bello Persico 2. V. de *Sisara*.

Siscia, vide *Syscia*.

Sisigylis σισίγυλις, magna ciuitas, prope Celticam. Steph.

Sisila, Ponti vrbs. lib. Notitiar.

Sisilisci, vide *Zydrita*.

Sisilison σισιλισων, præsidium, vnius diei itinere à Burgusnoce distans In Tzanarum regione. Procopius 3. Ædificior.

Sisimithra Petra, altitudine 15. stadiorum. In Sogdiana. Strabo.

Sisium σίσιον, castrum Ciliciæ, apud Cedrenum, & Guiliel. Tyrium.

Sismara, vide *Ismara*.

Sismii, vide *Osismi*.

Sisoatra, vide *Dizoatra*.

Sisolenses, Italiæ populos esse, scribit Plinius. Primæ regionis.

Sisopa σισόπα, Pannoniæ Superioris opidum: Ptolemæo.

Sistereo, fluuius Italiæ, Claudiam viam attingens. In vita S. Domnini militis. An *Sestertium*.

Sistmense prædium, Marcellino Comiti, vbi Vitalianum mansionem habuisse refert. Sed *Sosthemense* emendo. *Sosthenium* enim habet Hist. Miscella 15. *Ad Fucos* locū nuncupatum, refert in hac eadem de Vitaliano Historia, Callistus 16. cap. 38. pro *Sycæ*. Circa Constantinopolim est, qui apud Stephanum Συκαι, συκώσ, συκον, & συκαι nominatur.

Sistronianensis loci, in Africa, meminit Victor Vticens. M. S.

Sisui, castrum Giliciæ, li. 20. Hist. Miscel.

Sisydem vrbem, conditam in Sicilia: scribit

bit Chronicon Eusebii.) Vox nihili. Sed *Syde* in Cilicia, legebat codex meus pergamenus vetus. *Side* in Pamphilia, sed finibus Ciliciæ velle auguror. Confinia enim regionum a scriptoribus interdum confundi, non semel monuimus.

Sisyrba vide Ephesus.

Sita, vide *Sitaca*.

Sitaca σίτακη, Persica vrbs X V. stadiis à Tigri flumine: Xenophonti & Stephano. circa Babylonem. Plinius de Ladano plib. 12. cap. 17. *Nascitur vltra Pasitigrin in finibus opidi Sitace, monte Zagro.* An *Sita* Diodori? cuius meminit lib. 17. In Assyria habet Ptolemæus *Sittacen* σιττάκη, geminato TT. vt quoque idem Plinius. lib. 6. cap. 27. *Sitacene* σιτακηνή, fortè Strabonis. quam vide in *Sittacene*.

Sitacene, vide *Sitaca*.

Sitacini, vide *Sittacene*.

Sitacos σίτακος, Persidis fluuius: Arrhiano de Indicis.

Sitalca, vide *Sarasa*.

Sitana, Hispaniæ Tarraconensis vrbs: Sex. Auieno. And. Schottus subdubitat num sit Sedetena.

Sitaphius, vide *Sittaphius*.

Sitensis Episcopus, in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vticens. & Coll. Carthag.

Sitha, Mesopotamiæ opidum Zosimus 3. Vide *Zitha*.

Sitheni σιθηνοί, gens habitans iuxta mare Rubrum. Stephanus ex Martiani Periplo.

Sithon, mons est Thraciæ. Seruius in Bucolica. *Sithon* etiam insulæ nomen, in mari Ægæo: quam Ouid. 7. Metam. ab Arne venditam scribit.

Sithonia σιθωνία, pars Thraciæ, Stephano, & Herodoto, in qua vrbes Torona, Galepsus, Sermyla, Mecyberna, Olynthos. Ponticum littus obtinet, Solino. *Sithonii* populi, sunt apud Plinium. Vide *Olynthos*, & *Sindonei*.

Siti, locus apud Serapionem, vnde galanga adfertur.

Sitia, Hispaniæ, in conuentu Cordubensi opidum. Plinius. Vide *Setia*.

Siticum σιτικόν, Stephano opidū in Italia.

Sitioenta σιτιοέντα, Ptolemæo Mysiæ Inferioris opidum. *Tulza*, Nigro est.

Sitiogagus, Persiæ fluuius, in eius sinum effluens. Plinius.

Sitiphacitipha, colonia Mauritaniæ Cæsariensis, apud Ptolemæum. Latini codices aliquot *Sitici* legunt.

Sitiphis, Isidoro & Ammiano Africæ vrbs est, & Sitiphensis Mauritaniæ littus ab aeculis *Igilgitanum* appellari ait. mirùm, eum Sitiphensis Mauritaniæ eadem sit cum Tingitana, & Igilgile Mauritaniæ Cæsariensis vrbs sit, apud Ptolemæum, versus Africam propriam. Alia fortasse erit Sitiphis, præter eam a quo Mauritania Tingitana nomen acceperit, quod ex Procopio verisimile est, qui Sitiphin Mauritaniæ Tingitanæ metropolim vocat.

Sitiuensis Ecclesiæ, meminit. D. Augustinus, ad Bonifacium Comitem, pro Sitiphensi, vt puto.

Sitium, Etruscorum in Italia. Frontinus in Stratag. 1. cap. 8. Locus mihi incognitus, & a nemine alio memoratus. *Clusium* videtur Modio legendum. Quid si pro Sitium, *Setium*, legas ex Liuii 9.

Sitomagū, Angliæ vrbs: Antonino. Thetford Camdeno. *Sinomagum* videtur in Tabula Peutingeriana.

Siton σίτων, Thessaliæ vrbs, quam & *Iton* ἴτων, dici, scribit Stephanus. in verbo Ἴτων. An inde *Sitonia* apud Senecam in Hercule Oetæo? an ibi *Sithonia* legendum.

Sitone vrbs, Plinio circa Athon montem. Eadem fortè cum Sitonia Senecæ Tragedi.

Sitones Taciti, sunt Willichio Scandiæ populi, in *Finlandia*. Althamerus dicit hos quibusdam *Gampotes* vocari. deque his Saxonem Grammaticum scribere addit.

Sitophagi, vide *Megasa*.

Sittaca, vide *Sitaca*.

Sittacene σιττακηνή, Ptolemæo est Assyriæ regiuncula, iuxta Susianam. Hæc vt Plinius habet, *Arbelitis*, & *Palæstine* dicta est. Etiam *Apolloniatis* Strabone auctore. Apolloniatis tamen Arbelitis & Sittacene, Ptolemæo diuersæ sunt. *Rabia* nunc eam Castaldus nominat. Vide *Sitaca*.

Sittacem, vide *Dosti*.

Sittaphius σιτταφιος, Campus in Africa Propria. Ptolemæus. Vno T. legunt interpretes.

Sitteberis σιττηβερίς, Indiæ extra Gangem vrbs: Ptolemæus.

Sittianorum, in Africa meminit Appianus 4. Ciuil. sic dicti à Sittio Romano. vide *Cirta*.

Sittici, vide *Sitiphis*.

Sittocates σιτόκατις, Indiæ fluuius, in Gāgem emergens. Arrhian. in Indicis.

Situa σιτύα, Paphlagoniæ vrbs: Ptolemæo. Per T. in principio scribunt interpretes.

Siua σίυα. Ciliciæ in Cappadocia vrbs: Ptolemæo. *Sina* eius interpretibus. *Sinos* fortè Antonini.

Siuata σιύατα, Galatiæ vrbs: Ptolemæo.

Siuel, vide *Suel*.

Sium, circa Thraciam vrbs, Iornandi. *Phtium* alia lectio.

Siuorangum, prædii nomen est, apud Sidonium 2. Epistol. ad Domitium. *Vorangū* legit Vinetus. *Vtroangum* habet codex meus membraneus. Circa Nemausum videtur.

Siuph σίυφ, Ægypti vrbs, in Saitana tribu, vnde Amasis rex. Herodoti Euterpe.

Siur σίυρ, Ptolemæo Africę Propriæ vrbs.

Sixus σίξος, Mastienorum vrbs. Stephanus ex Hecatæo.

Sizara, vide *Larissa*.

Sizyges σίζυγες, Ptolemæo Serica gens.

Slaui, & *Slauonia*. M. Adami verbis describam, quæ sunt lib. 2. Historiæ suæ Ecclesiasticæ. *Hæc Germaniæ amplissima prouincia, à Vinulis incolitur, qui olim dicti sunt Vandali. Huius latitudo est à Meridie in Boream. hoc est ab Albia flumine vsque ad mare Scythicum. Longitudo initium sumit ab Hamburgensi parochia, & porrigitur in Orientem vsque in Benguariam, Vngriam, & Græciam.* Huius populos idem nominat *Vagros*, *Obotritos*, *Polabingos*, *Lingones*, *Varnahos*, *Chyzinos*, *Circipanos*, *Heluldios*, (*Heuilli* Wirechindo) *Doxanos*. *Leubusios*, *Vilnos*, & *Stoderanos*. lege de his Slauis Helmoldum. Vide *Carniolenses*.

Slemnium, vide *Lyminis*.

Slinge, Frisiæ loci, meminit vetus lapis, Romæ. sub Carolo Magno sculptus.

Slotna in scriptis lapidibus antiquis, *Saladna* puto nunc dici. propè Tustein. Aurifodinæ hic, vt scribit Stephanus Taurinus ad Stauromachiam suam. Daciæ locus. Vide *Aurariarum*.

Smaragdites, mons, iuxta Carchedonem, vbi smaragdus gemma legitur. Plinius. In Africa ne, an Armenia, mihi incertum.

Smaragdus σμάραγδος, mons, in Ægypto, ad sinum Arabicum: Ptolemæo. In eo smaragdi fodinas esse suspicor: quorū frequens mentio est apud Heliodorum.

Smeldingos, populos Germaniæ habet à Carolo Magno debellatos Aimoinus, & alii. Bohemos horum loco videntur legere Lichtenauius, & Crantzius.

Smenus σμῆνος, Laconicæ fluui⁹, in Taygeto monte Oriens. Pausanias. Σμῆνις Diodoro.

Smila σμίλα, Thraciæ vrbs: Stephano, & Herodoto 7.

Sminthe σμίνθη, Troadis vrbs, Stephano, Eustathio, & Q. Calabro 8. Sminthium nemus ibidem. Iuxta Hamaritum videtur ex Strabone. Eidem locus in Rhodo, Lindo, alibique.

Smorobum σμορόβον, præfecturæ in agro Baltitzis, mentio est in Sanctionibus pontificiis Imp. Orientalium.

Smolenorum Regionem, describit Nicetas in Thracia.

Smyralea, vide *Cæsarea*.

Smyrna σμύρνα, Ptolemæo Ioniæ regionis ciuitas. olim, vt Stephanus ait, *Naulochus* ναύλοχος, dicta. *Lamira*, Villanouanus: sed *Smirne*, Sophianus hodie nominat. *Ismyr* autem Leunclauius. Zmyrnæos populos per Z. scribi, & non per S. in lapidibus & libris vetustis, docet in sua Orthographia, Aldus. Smyrnam Veterem & Nouam habet Strabo. Smyrnæ numero plurali sunt apud Ciceronem pro Flacco. Vide *Ephesus*.

Smyrnæus Sinus, vide *Meleti*.

Smyrnophora Regio, siue *Myrrofera*, in Arabia Felici. Ptolemæus.

Soa, vide *Tusa*.

Soaca σόακα, Ptolemæo Arabiæ Felicis opidum.

Soamus σόαμος, Indiæ fluuius, ex montanis Sabissæ oriens, & in Indum desinens. Arrh. in Indicis.

Soana σόανα, Sarmatiæ Asiaticæ, fluuius, apud Ptolemæum. Vocatur *Terebin*, à M. Nigro. *Soana* etiam Taprobanæ fluuius, apud eundem Ptolemæum. Est quoq; Tusciæ opidum, Catoni. quod nomen retinere video.

videó. Fortè Suana Ptolemæi.

Soanatus, vide *Sacanatum*.

Soanda σόανδα, Armeniæ Minoris videtur vrbs, apud Strabonem. Cappadociæ vrbs; alia; Antonino.

Soanes σόανες, gens circa Dioscuriadem. Strabo 11. ex cuius 15. hos eosdem citat Stephanus. *Suanos* Plinii esse, monuit Ioan. Hartungus.

Soara σόαρα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolemæus.

Soastus σόαστος, Indiæ fluuius, in Cophenen desinens: Arrhiano in Indicis.

Soatra σόατρα, pagus instar opidi, apud Garsabora: Straboni. Lycaonum est, versus Galatiam.

Soatris, Antonino Mœsię Inferioris vrbs: ad Pontum Euxinum.

Soba regio, circa Euphratem. 2. Sam. 8. & 1. Par. 18. σουβὰ 70. interp. *Sophene* Iosepho. Vide *Chobal*.

Sobal, vide *Syria*, & *Syria Maacha*.

Sobala σόβαλα, Cariæ vrbs: Stephano.

Sobalassara σοβαλάσσαρα, Ptolemæo, Indiæ intra Gangem opidum. Interpretes O-*stobalassara* legunt.

Sobannus σόβαννος, Ptolemæo teste est Indiæ extra Gangem fluuius. *Sian*, qui & *Menan*, inquit Castaldus.

Sobara, vide *Sobarensis*.

Sobarensis Episcopi, in Lycaonia, meminit concilium Constantinopolitanum I. *Sobara* Ptolemæo Latino est Cappadociæ vrbs, in Ciliciæ præfectura, finitima Lycaoniæ. Græcus codex pro eo *Soraba* σόραβα habet.

Sobari, Arabiæ Petreæ contermini populi: sunt apud Plinium. Horum meminit Hegesippus 4. cap. 16. vbi Iosepho σαμψίοι sunt, quo loco vetus interpres *Bacra* legit.

Sobidas σοβίδας, Parthiæ regio: Ptolemæo. vide *Zobida*.

Sobii, vide *Ibi*.

Sobotale, caput Atramitarum Plinio. LX. M. templa includens. In Arabia Felici.

Sobura, vide *Saburas*.

Socanan, vide *Socunda*.

Socchor σόκχορ, apud Ptolemæum Arabiæ Felicis vrbs.

Socco, vrbs à Salomone exstructa, 2. Paral. 11. σωχὼ Iosepho, Antiq. 8.

Socho, nomen duarum ciuitatum, in tribu Iuda. Iof. 15. & 3. Reg. 4. Vide *Socco*.

Sochoth, 1. Samuel 17. vel vt Pagninus *Succoth*, Iosephus & 70. interpretes legunt *Scena* σκηναί, Genes. 33. Iosue 13.

Sochus σόχος, Assyriæ locus, ab angustiis quæ Syriam aperiunt versus Ciliciam, bidui itinere distans. Arrhian. 2. Alex. Villæ nomen, quæ viginti milliaribus distat ab Hierosolyma. Io. Moscus, in vita Ioannis Anachoretæ. Vide *Vncha*.

Sociates, vide *Sontiates*.

Sociensis loci episcopalis, in Mauritania Cæsariensi, meminit Victor. Vticens. M. S.

Socobrigensis Hispaniæ ciuitatis, meminit Frontinus 3. cap. 10. Fortè *Segobrigensis*.

Socratis σωκράτους, insula, in sinu Arabico. Ptolemæus.

Socunda, Hyrcaniæ vrbs est apud Ammianum. Ptolemæo *Socanaa* est, σωκανάα, Interpretes Ptolemæi falsò flumen ex eo fecere.

Sederani, & Witini; vbi Berlin & Brandenburg hodie. sic Peucerus in suo Chronico. Mihi ignota sunt hæc Latina nomina. *Stoderanos* habet Helmoldus, pro iisdem, his addit *Brizanos*.

Sodi, flumen Babyloniæ σοὺδ 70. Interpretib. Baruch. 1.

Sodii, circa Iberiam populi. Plinius.

Sodinus fluuius, in Cophen desinens: apud Plinium.

Sodoma σόδομα, metropolis decem ciuitatum, in lacu Asphaltidis. Straboni & Stephano.

Sodra, & *Sodri*, vide *Scodri*.

Soducena σοδουκηνή, Armeniæ Maioris regio: Ptolem.

Soessa, vide *Sinuessa*.

Soeta σοίτα, Ptolemæo Scythiæ extra Imaum vrbs. *Saga* apud Marcellinum est.

Soganæ σωγάναι, Gaulanitidis vrbs. Iosephus 3. bel. Iud. cap. 1. Item in vita sua, sed geminato N. N. *Sotanis* apud Hegesippum malè legitur. Idem Iosephus ibidem habet *Soganem* Arabum vicum; viginti stadiis à Gabara distantem. An eadem videndum.

Sogdiana σογδιανή, Asiæ regio, Ptolemæo. *Sugdia* Dionysio. Maurenhaer, Mercatori dicitur. *Corasnia*, Girauæ. Sogdiani etiam *Oxiani* vocantur, ab Oxo flumine,

eorum regionem interluente: Tzetza teste. *Zngatmos* vocat Leunclauius. Vide *Battriana*.

Sogdiani, vide *Choatras*.

Sogdii, Arriano 6. populi, ad quos scribit Alex. secundo Indo nauigasse. alii ergo à Sogdianis. vide *Sugdii*.

Soguntii, Alpini populi, ab Aug. deuicti. Plinius. *Sontiontii* legunt tres mei codices excusi. *Sontius* Pons, est in Panegyrico Enodii.

Sogocara σογόκαρα, Armeniç Maioris vrbs, Ptolem.

Sogor, gens Asiæ, ad Til amnem. Niceph. Callistus 18. cap. 30. Vide *Segor*, & *Zoara*.

Sogostedes, vide *Singus*.

Sohan, vide *Tanis*.

Soines, locus fortè in Ægypto: apud D. Athanasium, tomo 2. ad vitam solitariam agentes, epistola: Vbi Hieracem & Dioscorum exules in lapidicinas missos ait.

Soita σοίτα, apud Ptolemæum. Armeniæ Maioris vrbs.

Solana σολάνα, Serica vrbs: Ptolemæo.

Solanide insulæ, Arabiæ Felicis, circa plagam Orientalem: Plinio.

Solarius Pons, locus in Italia, vbi Diaconus 6. Longob scribit Lōgobardos pro defensione pontificis contra Tuscos pugnasse. Sed vide *Salarius*. sic enim legendū puto.

Solcanum, vicus Turonensis agri, in Gallia. Vita S. Leodogarii episcopi.

Solcetani, vide *Solci*.

Solci σόλκοι, portū habet in Sardinia insula Ptolemæus, idem eodem tractu Solcetanos per E. in secunda, *σολκητανοί*, populos Straboni & Melæ *Sulchi σοῦλχοι*, opidum est. Apud Pausaniam hoc opidum *Syllus σύλλος*, & apud Stephanum *Sylci σύλκοι*, nominatur. vterque scribit à Carthaginensibus conditum. Plinii & Hirtii *Sylcitanos* puto. quos Ptolomæi *Solcitanos* per O. in prima, *σολκιτανοί* credo. Solci, Pineto *Soio* est. Habet & Plinius *Sulfence* promontorium in eadem insula, pro quo vetustiores codices *Sulchense* legunt, à Sulchi vrbe, vt mihi persuadeo.

Solcitani, vide *Solci*.

Sole, vide *Sale*.

Soleada, Indiæ populi, Caucaso subiecti. Plinius.

Solemna, vel *Solenia*, insula inter Dalmatiam & Istriam. Antoninus.

Solencensium, meminit Fortunatus in vita D. Hilarii.

Solenciauensis Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

Solenses, vide *Pompeiopolis*.

Solente, vide *Geuissi*.

Solentini, vide *Solus*.

Solenus σώληνος, Indiæ intra Gangem fluuius: apud Ptolemæum.

Soler, mons circa Assyriam, vt videtur. Serapio, cap. de Milio Solis.

Soletum, Plinio Calabriæ vrbs; quæ *Soleto* hodie, vt Leander tradit.

Soli, & *Solis*, vide *Æpia*, & *Pompeiopolis*.

Solicinium, Ammiano 27. Germaniæ vrbs; quæ ab Heroldo *Solms* interpretatur: Vrbs inter Treuirim & Moguntiam. *Solicommum* legebat Rhenani exemplar, & circa Heydelbergam fuisse coniicit. *Bretta* ex eo facit Lazius 11. R. P. R. cap. 1. Sectionis 2.

Soliensis, in lapide antiquo apud Villam nouam de Xaro. vide *Sacilernusis*.

Solimariaca, Belgicæ vrbs: apud Antoninum, inter Mosam & Tullum. *Salimariaca*, legit Aldinus codex.

Solimna σόλιμνα, Indiæ vrbs. Stephano.

Solimnia, Aegæi maris insulæ. Plinius.

Solinates, Plinio populi in Vmbria.

Solinium, vide *Lincerium*.

Solioclita, Galliæ Lugdunensis opidum. Antonino. xxiii. M. P. à Lutetia per A. in prima legit quoque Simlerus.

Solis Aqua in Panchæa insula Arabica: Diodoro 5. *Solis* Campus, in Africa, stadiis 21. à Decimo abest. eunti Carthaginem sinistrorsum. Vacuus est hominibus & arboribus: nihil præter salē ferens, qui ex aquis salis fiebat. Procop. 1. Wandalicorum. *Solis* Ciuitas, locus apud Esaiā, cap. 19. Vide *Pompeiopolis*. *Solis* Columna, sic vocatur apud Auienum Alpium quædam rupes altissima, vnde Rhodanus oritur. *Solis* Delubrum *Ἡλίου*, in Arabia Felici: Theophrasto 9. Hist. Plantar. *Solis* Fons, in Troglodytis, Africæ regione; Herodoto, Plinio, & Ptolemæo. Hunc hodie *Cançaron de Mahoma* appellari, habetur in Dictionario Nebrissensis. *Solis* Fons, in medio Ammonis nemoris: Q. Curtio

Curtio, *s.* fortè idem cum Troglodytico. *Ammonis* Fons est Val. Max. 8. cap. 15. *Solis* Fons, aquæ sic dictæ: Iosue 15. πηγῆς ἡλίου 70. interpretibus. etiam Iosue 18. sed πηγῆς σαμὶς 70. interpret. Vide *Ammonis Templũ*. *Solis* Insula, Plinio inter Taprobanam & Colaicum promontorium. An hæc fortè *Cory* κῶρυ, Ptolemæi? *Solis* insula. quæ & *Nympharum Cubile*, Solino, & Plinio; qui eam describit inter Gedrosiam & Caramaniam. Hanc *Nosalam* νόσαλα, putat Vadianus; cuius Arrianus meminit, in Nearchi nauigatione: cui ego fidem meam adiicio. Hic enim eandem Soli sacram scribit. Idem credit Pintianus, sed *Nasacala* habet ille, nescio an probata lectione. Eandem *Nosoram* νόσωρα, nominat Stephanus. *Palla* fortè Ptolemæi est. *Solis* Lucus. Vide *Heliu*. *Solis* Mensa, ἡλίου τράπεζα, locus apparatis epulis semper refertus, & quibuslibet vesci volentibus licet, quæq; passim appositæ sunt, affirmant innasci subinde diuinitus. In Meroe, Pomponio, & Solino, apud Æthiopes Macrobios, Herodoto & Pausania. Nos huiusmodi locum Luy-lacker-landt / Germani Superiores Schlurauffenlandt nominarent. Galli *Pays de Panegon*, Hispani *Tierra Demogollon*, & Itali, *Paese de Cucagna* appellant. *Solis* Mons, Mauritaniæ Tingitanæ promontorium, Ptolemæo: ad Oceanum Atlanticum, quod *Cabo Cantin* Castaldo: *Cabo Bojador* Floriano: *Beni Mager* Marmolio dicitur, *Solis* Mons quoque in India, ad Hydaspen fluuium, describitur à Plutarcho de Montibus. Hic postea *Elephas* dictus fuit, quod in eo elephas qui Porum, ne contra regem Alexandrum arma sumoret; monuerat, interierit. eodem auctore. *Solis* Ora, Plinio, circa Fortunatas insulas. *Solis* Ostia locum, habet Pomponius circa Indum fluuium *Solis* Portus, Ptolemæo in Taprobana insula. *Solis* Sacra, vide *Sacra*. *Solis* Vrbs, vel opidum, vide *Heliopolis*, & *Titana*.

Solitanas Cochleas, ex Africa, celebrat Plinius 30. cap. 6. A loco sic dictæ videntur.

Solium σόλιον, Corinthiorum vrbs, Thucydidi 2, eius Scholiastes dicit Epiri esse, in Acarnania. Geminato LL. *Sollium* est Stephano.

Solius, vide *Grylio*.

Sollax, vide *Tigris*.

Sollinuensium ciuitatem, habet liber Prouinciar. In Alpibus Maritimis. Fortè *Senez*, inquit Cænalis.

Sollium, vide *Solium*.

Solmissus σολμισσὸς, mons supra Ortygiam lucum. circa Ephesum: Straboni.

Soloce, vide *Seleucia*.

Soloenatem, vide *Solus*.

Soloentia συλοεντία, Libyæ Interioris promontorium; Ptolemæo. Soluentia legunt Ptolemæi interpretes. Fortè Solus Hannonis.

Soloes, vide *Syloes*.

Sologorgos, vide *Heræa*.

Solomatis σολόματις, amnis in Gangem influens. Arr. de Indicis.

Solon, Allobrogum vrbs: Epitome Liuii 103. *Solonium* σολώνιον Dioni est, lib. 37.

Solonates, VIII regionis Italiæ gens: apud Plinium.

Solonium σολώνιον, Etruscum opidum: Halicarnasseo 2. In Latio est, Liuio 8. C. Marii prædium sic vocat Plutarchus in eius vita. Solonii memoria quoque est apud Ciceronem ad Atticum 2. Epistola 3. Vide *Pomonal*, *Solon*, & *Solonius* Campus.

Soloontem σολόοντα, fluuium Bithyniæ, habet Plutarchus in Theseo.

Solopotamius, *Tarichæus*, *Portus* & *Limnetes*, Cypri insulæ loca, vt habet Metaphrastes in vita D. Euxibii.

Solorius mons Hispaniæ quo Tarraconensis a Bætica & Lusitania distinguitur. Plinius. Omnibus Hispaniæ montibus altiorem esse, scribit Isidorus, sed hic *Soluritus* legit. Vide *Silurus*.

Solorum σόλων, montes, in Cypro: Galeno auctore. Circa Soli vrbem, vti videtur.

Solua, Valeriæ Ripensis vrbs: Lib. Notit. Vide *Salua* & *Soluense*.

Soluense Opidum, Plinius inter Noricas ciuitates numerat, etiam inter Colonias. Vidimus nos inter S. Viti, & Clagenfurt, Carinthiæ opida, (olim in Noricis sita) campum spatiosum, ruderibus oppletum: vbi antiqua marmorea fragmenta, numismata, aliaq; id genus vetustæ supellectilis effodiebantur. Solueldt incolæ locũ vocant, quasi dicas, Solcampum. *Solua* fortè in li-

bro Notitiarum est. Vide *Salua*.

Soluentii σολυεντῖοι, Libyæ Inferioris gens: Ptolemæo. Vide *Soloentia*.

Soluntii, & *Soluntini*, vide *Pompeiopolis*.

Solurius, vide *Solorius*.

Solus, Plinio Siciliæ opidum: (vbi Hermola' *Silinus* legit.) σόλος, & *Solentini* Dioodoro 14. *Soloenatem* σολόεντα habet Thucydides. *Soluntum* habet Antoninus. Fatello & Leandro hodie *Solanto* dicitur. *Solus* σολοῦς, Libyæ promontorium, ad mare Atlanticum: Hannoni. σολόεις, Hesychio. Vide *Soloensia*, *Soluntum*, & *Pompeiopolis*.

Solusapra, Antonino Siciliæ vrbs. *Salasabra* hadet codex Reuerendiss Torrentii.

Solygia σολύγεια, Corinthiaci vicus, & castellum, in Solygio monte: Thucydidi 4. & Stephano. ΣΟΛΥΓΗ Polyæno.

Solyma, Lyciæ vrbs Plinio. Villanouanū putat *Sidyma* σίδυμα. Ptolemæi eandem esse. Sed & *Sidymam* habet quoque Plinius aliam, præter Solymam *Solyma* σόλυμα, Gaulanitidis vicus, Iosepho, in sua vita.

Solymi σόλυμοι, Scythiæ gens: Hesychio. Vide *Milyas*.

Solymus Tumulus, supra Termessum promontorium. Strabo 13. 14. Vide *Sulmo*, *Lycia*, & *Pisida*.

Somonobria, vide *Ambiani*.

Somorim, vide *Semeron*.

Somorri, vide *Sobari*.

Sonautes, & *Soonautes*, vide *Acheron*.

Sondra, Caucaso subiecti populi: apud Plinium.

Sonna, vide *Sunn*.

Sonnici Galli, Nitiobrigibus vicini. vnde Latinus Alcimus. Scaliger ad Ausonium; ex Sidonio, vt ait.

Sonoba Σόνοβα, Straboni Hispaniæ Bæticæ vrbs. Casaubon' dicit dubium non esse, quin sit *Colobona* Plinii. vide *Ossonaba*.

Sontiates, Cæsari Galliæ populi sunt, inter Aquitanos: Vigenereus eos ex coniectura *Lauedan* vocat. Ful. Vrsinus *Sociates* legendum putat, ex Orosio manuscripto. *Sottiates* habet Plinius. Athenæus. lib. 4. *Sotianos* σωτιανοὺς, eosdem nominat. Idem eorum regem (licebit hoc in studiosorū gratiam præter institutum adiungere) quem Cæsar Adcantuanum, hic Adiatomum ἀδιάτομος, & eius Soldurios, hic Silodunos σιλοδούνους appellat. *Sontiatium* opidum, Cæsar 3. Bel. Gall.

Sontionti, vide *Sozionti*.

Sontius, vide *Natiso*.

Sonus σῶνος, fluuius, in Gangem se exonerat. Plinius & Arrianus. Vide *Tuso*.

Soonautes, vide *Acheron*.

Sopeus σωπαῖος, quidam à loco in Ponto, nominatur in Isocratis Trapezitico.

Sopatma σώπατμα, Indiæ intra Gangem emporium. supra Cory promontorium. Arrhianus in Periplo.

Sophaca σόφακες, Barbara gens apud Iosephum 1. cap. 23. In Africa videtur.

Sophan σοφάρ, 70. interpret. vrbs à filiis Gad exstructa. Num. 32.

Sophanina, vide *Syria*.

Sophanis σοφάνις, Libyę Nomi vicus: Ptolemæo.

Sophanita σοφανῖται, apud Ptolemæum sunt Arabiæ Felicis populi.

Sophene σωφηνὴ, Armeniæ Maioris regio: Straboni & Ptolemæo. *Sophanine* est Procopio 3. Ædific. & *Sophosine* 3 Persicor, *Tzophanene* τζοφανηνὴ. & *Tzophane* est in Authēticis. sed duæ regiones. sic quoque in Codice. Vide *Sophone*, *Soba*, & *Syria*.

Sopher, vide *Sepher*.

Sophienses σωφιεῖς, Ætolica gens, est apud Strabonem. *Ophienses* legit Casaubonus, & rectè, error vnde natus, pisce in *Combos*, & alibi. Scriptura enim est εἰς ὀφιεῖς.

Sophin, episcopalis vrbs, sub Amidensi fede. Tyrius.

Sophir, vide *Ophir*.

Sophitis, vide *Cathena*.

Sophone, Asiæ regio, vbi Tigris emergit, postquam XXV. millia passuum sub terras immersus. Trogus 42. *Sophena* est Ptolemæo. Est & *Sophon* σόφων, Bithyniæ mons, circa Nicomediam, teste Cedreno, & Historia Miscella 21.

Sophonia, insula quondam; postea vicina facta Magnesiæ. vt ait Plinius. *Sapponia* legebat M. S.

Sophtha σώφθα, Ptolemæo Persici sinus insula est. *Phara* Marcellini est, ni fallor.

Sophutai σοφουγαῖοι, Libyæ Interioris gens. Ptolemæus.

Sopiana, vel *Suppiana* Antonini, Seeblack Simlero dicitur. *Soppan* nunc Lazio. Panoniæ

noniæ Inferioris vrbs. Sopianas Valeriæ oppidum, vocat Ammianus. 28.

Sopitis, vide *Cathena*.

Sor, vide *Tyrus*.

Sora σῶρα, Ptolemæo, Straboni, & Diodoro 20. Latii colonia & vrbs: Volscorum, Plinio, & Liuio: cui in Via Appia est, & apud quem quoque *Sorani* eius incolæ. Ad caput Liris fluminis sitam, lego in Gregorii IX. P.M. vita. *Sora* etiamnum hodie vocatur. in Tuscia est Catoni. In Faliscis fortè, vbi Seruius Soranos ponit. Videtur errasse Annius, qui eos Senensium ditionis facit, & versus mare statuit. Vrbs Paphlagoniæ est Porphyrogennetæ. Arabiæ quoq; Desertæ, Ptolemæo Eidem Indiæ intra Gangem, quam Arcati regiam vocat. & *Sora* ibidem populi: eidem. Phœniciæ etiam vrbs: Stephano. Vide *Arcati*, & *Hirpi*.

Soraba, vide *Soborenses*.

Sorabi, vide *Sorabos*.

Sorabile, vide *Saralapis*.

Sorabos, & *Senones*, Sueuorum populos: olim habitasse Misnensium ciuitatis Saxoniæ territorium, quod quondam *Dalemincia*, & à Bohemis *Sirbia* vocatum fuit: scribit Georgius Fabricius in suo Misnicarum rerum libro. Sorabos meminit Eginhartus & Ammoinius. Horum reliquias hodie vocat Peucerus Sorbec & Seruestein, inter Albim & Salam flumina. *Semnones* σέμνονες Ptolemæo, Tacito, & Straboni sunt, qui eos maximam Sueuorum gentem vocat. *Senones* autem Paterculus. quos Althamerus hodie Lausnitzer putat. Paulò aliter de his populis, Niuemontius. Idem *Dalemincios* à Sclauis *Glomacos* appellari dicit. *Sorabi* in Dalmatia sunt, apud Francorum annalium auctorem monachum. *Seruis* hodie, vt quidam putat. *Senonum* nescio quis veterum in Germaniæ tractu meminerit. Vide *Serbi*.

Soraci populi, circa Bosporum sunt Tacito. *Siraci* legit Lipsius.

Soractes, Tusciæ mons Plinio, apud Hirpinos haud longè à Flaminia, vt Seruius habet. Sed Hirpos pro Hirpinos restituendum diuersi enim sunt. Hunc hodie *Monte di S. Siluestro* appellari, Leander & alii scribunt: Item *Monte S. Tresto*, corruptè, vt tradit Erythræus. *Sarepta* mendosè nominatur in Adonis Chronico. *Faliscorum* Montem Catonis hunc esse, vult Massa, in suo de Faliscis libello. Soractis meminit Horatius 1. Carm. in quem, Acron scribit Apuliæ; Porphyrius Phaliscorum esse. Acron verò Apuliæ. fide potius grammatica, quam geographica. *Soractem* montem in Gallia, habet Apuleius, vbi scribit eriphium (siue ruram siluestrem) herbam nasci. Sed pro *Gallia*, Galatia Asiæ, legendum: ex Dioscoride.

Soractia, Omanorum in Arabia Felici vrbs Plinius.

Sora populi, circa Carmaniā aut Gedrosiam videntur. ex Plinio. Vide *Sora*.

Sorai σωραιοὶ, sunt Ptolemæo gentes in Cæsariensi Mauritania.

Sorani, vide *Sora*, & *Hirpini*.

Soranni, vide *Consuranni*.

Sorba σόρβα, est Hyrcaniæ vrbs: Ptolem.

Sorbiodunum, vide *Soruiodunum*.

Sordicena, populi circa radices Pyrenæi montis, & ibidem *Sordice* palus, & *Sordus* amnis. Sex. Auienus. Varrerius describit hoc tractu lacum, qui vulgari nomine hodie *Leocata* nuncupatur.

Sordolibyi σορδολίβυες, aliam supellectilem non habent, præter calicem & gladium. Stobeus de Legibus: ex Nicolao.

Sordus, vide *Sordicena*.

Soroch Torrens, vel Vallis: in Palæstina. Iudicum cap. 16.

Soreos, Bithyniæ locus, ei qui Nicomediā nauigat, ad dextram. Metaphrastes in vita S. Antonini.

Soreus, vide *Oreum*.

Sorga, Indię gens. Plinius.

Sorge, vide *Orge*.

Sortani σωρτανοὶ, Indica gens: Stephano, in Αλεξανδρεια.

Soricaria, Hispaniæ locus. A. Hirtius. in Bætica.

Sorigi, & *Soringi*, vide *Toringi*.

Soritia, Hispaniæ vrbs, apud A. Hirtium. In Bætica videtur.

Sornagus, vide *Ortbura*.

Sornum σόρνον, Ptolemæo Daciæ opidum. Sewerny hodie, vt habet Lazius. à quo haud procul pontis Traiani vestigia. *Seuerianum* vulgus Latinum vocat.

Soroga σόρογγα, Pannoniæ Superioris vrbs: Ptolemæo. *Sagrabia* Lazio videtur: Scysciæ

proxima Vide *Vicus Italicus*.

Soron σωρῶ, Paphlagoniæ vrbs videtur in Authenticis. Arcadiæ sylua est σόρων. Pausaniæ.

Sorona σόρωνα, Arcadiæ silua: apud Pausaniam.

Soronis σωρωνὶς, ciuitas est, Hesychio.

Soropolitarum regionem, habet Simeon Metaphrastes, in vita S. Sosimi. In Asia Minori videtur.

Sorores, dicebantur hæ quatuor vrbes, Antiochia apud Daphnem, Seleucia in Pieria, Apamia, & Laodicea. testis Strabo 16. vide *Ad Sorores*.

Sorthida σορθίδα, Babyloniæ vrbs. Ptolemæus.

Soruba, vicus quidam est ad radices montis, in quo sita est Cœanensium ciuitas Ioã. Mosens.

Sorviodunum, Angliæ vrbs: apud Antoninum, Old Salisbury apud Camdenum. *Sarum* vulgo Latino appellatur. *Seueriam* nominat Io. Sarisberiensis in de Nugis curialium libello.

Sorutis, sedes Episcopalis, Guliel. Tyrio. sub sede Cæsareæ Stratonis.

Sorygasa σωρύγασα, Ptolemæo. *Corygaza* interpreti, Indiæ extra Gangem vrbs.

Sosa, Dandaricæ opidum: Tacito. Alium locum ab hoc puto Ciceronis esse epist. Famil lib 13. epist. 30 vbi scribit, *L. Manlius est Sosis*. In ora libri, *Susis* erat.

Sosandra σωσάνδρα, insula circa Cretam. Stephanus.

Sosarium, Saxoniæ vrbs. Surius in S. Idæ vita.

Sosconiana in Sicilia, legunt quidam codices Itinerarii Antonini. vbi alii *Corconiana* habent.

Soscum, loci nomen, apud Cedrenũ, *Suscũ* legit Curopalates. Bulgarorum videtur.

Sosibes, Sarmatiæ Europææ populi videntur, apud Capitolinum, in M. Aurelio.

Sosicura σωσίκουρα, Careorum opidum, in India intra Gangem, Ptolemæo auctore. *Iacamcuri* Castaldo vocatur.

Sosingites, vide *Arsena*.

Sosippus σωσίππος, Portus, Ptolemæo in Arabia Felice, ad Sinum Arabicum. Marius Niger æstimat Plinii *Becare* esse, quem incolis *Necanidon* appellari scribit. Sed Ptolemæo quoq; Becares esse, scribit Pintianus. ego *Bacare βάκαρη*, apud eum inuenio. & eã dem esse cũ Plinii Becare, nescio. Errat Niger qui hunc Sosippum credit Necanidon Plinij esse: alter .n. in India, alter in Arabia Felici est. ego potius assentior Ramusio, qui Necanidion hoc idem esse cum *Nelcynda νελκύνδα* Arriani putat.

Sosirate, Susianæ vrbs. Plinius.

Sossinati σοσσινάτοι, Sardiniæ populi sunt, apud Strabonem.

Sossius σόσσιος, Siciliæ fluuius Ptolemæo. *Calsabellotta* Fazello dicitur, *Pulici* Leandro.

Sossubensem episcopum habet Sulpitius 2. nomine Ithacium: eius locus mihi ignotus est. Forsan in Hispania.

Sosteum, Ægypti vrbs Lib. Notitiar.

Sosthenis, σωσθενὶς, Thessalorum in Macedonia vrbs. Ptolemæo.

Sosthenium, Thraciæ locus traiectui Cõstantinopolitano è regione oppositus, vt refert N. Callistus 7. cap. 50. Idem locus *Michaelium* dicitur, quod D. Michaëlem archangelum ibidem sæpius apparuisse, scribit. *Isidis Bacca* cuius Dionysius meminit, hic olim fuisse putat Gyllius in Bosporo. qui hoc hodie *Alomaton* nuncupari scribit. Vide *Sistinense*.

Sostiaca, Daciæ Ripensis vrbs, Lib. Notitiar.

Sosxetra σωξέτρα, Gedrosiæ: vrbs: Ptolemæo. *Soxetra* interpretib. Est Ammiani *Sedratyra*.

Sotanis, vide *Sogane*.

Sotera, vide *Sotira*.

Soteriopolis, vide *Soteropolis*.

Soteropolis σωτηρόπολις, vrbs, quæ nunc *Pythia* vocatur, auctore Porphyrogenneta, vbi aquæ calidæ, vt refert Zonaras, qui hic exstinctum toxico Constantinum Magnũ Imp. tradit. Circa Nicomediam videtur alicubi fuisse, in Asia fortè. σωτηριούπολις, in Responsis patriarcharum Orientalium, mentio fit. N. Callistus quoque habet Soteriopolim vrbem episcopalem, vnitam cũ alia, quæ *Alama* dicitur.

Soteras σωτῆρος, portus sinus Arabici, à latere Africano: Diodoro 20. Fortè *Theon Sotera θεῶν σωτῆρε*, Ptolemæi: in Æthiopia sub Ægypto. item Strabonis, hoc eodem tractu.

Sotiani

Sotiani σωτιανοί, Celtica gens: apud Athenæum. Vide *Sontiates*.

Sotira σώτειρα, Arienorum vrbs Stephano. item Ptolemæo. in Aria nempe. Cappadociæ opidum est apud Plinium. Parthienæ est, Arriano in Syriacis.

Sottiates, vide *Sontiates*.

Sounochalci σουνόχαλκοι, Sarmatiæ Asiaticæ gens: Ptolemæo. *Suanocolchi* legit eius interpres. corruptè fortè vterque: puto enim vocem factam & Suauis & Colchis: sunt enim in horum duorum confinibus. ex quo *Suanocolchi* legerim

Soxata σοξάται, apud Ptolemæum Carmaniæ gens. *Sozata* apud interpretem.

Soxtra, vide *Sosxetra*.

Soza, Dandarica vrbs: in Asia. Tacito, Annal. 12.

Sozea σούζεα, Mediæ vrbs: Ptolemæo. Pet A. in prima interpretibus.

Sozopetra σωζόπετρα, Syriæ vrbs: apud Cedrenum, & Zonaram 3.

Sozopolis σωζόπολις, circa Constantinopolim vrbecula videtur, apud Gregoram: & in synodo VI. Constantinopoli habita. Hæmi montis nempe. Est quoq; Pisidiæ vrbs, Euagrio, Callisto, & in concilio Constantinopolitano I. & eadem synodo VI. Constantinopolitana. Pamphyliæ vrbem vocat Cedrenus, & Nicetas, in Alexio Comneno.

Sozota, vide *Soxata*.

Sozusa σώζουσα, tres huius nominis vrbes esse, tradit Stephanus, in Phœnicia. Pisidia, & Æthiopia. In Pentapolitide regione habet Epiphanius. cuius episcopum Heliodorum nominat. *Sozytana* ciuitatis, meminit synodus Constantinopolitana V.

Spacorum Vicus, Antonino. vel *Sparcorum*, vt legit Simlerus, Hispaniæ inter Bracaram & Asturicam.

Spada σπάδα, Stephano vicus Persicus est. vnde spadones. Primi eunuchi hic facti. vt addit idem.

Spalathra, vide *Spalethra*.

Spalei, Sarmatiæ Asiaticæ populi: apud Plinium. An Spali Iornandis? quos circa Pontum describit.

Spalenses, vide *Ispalenses*.

Spalethra σπαλέθρη, Thessalia vrbs: Stephano. *Spalathra* Magnesiæ: Plinio.

Spali, vide *Spalei*.

Spalmax, vide *Tamaritium*.

Spamia, vide *Hispania*.

Spandeus, fons in insula Coa. Vibius.

Spaneta, vide *Hispaneta*.

Spania, ciuitas est Ægypti, in qua monasterium. auctor Palladius in vita Aphtonii. *Spaniensis* subdiaconum, nomine Primum, habet D. Augustinus, Epist. 269. vide *Iberia*.

Sparydrion, locus Phœniciæ, vbi S. Epiphanius latitabat. testis in eius vita Metaphrastes.

Sparsa, vide *Noua*.

Sparta, vide *Lacedæmon*, & *Therapnæ*.

Spartanos Populos Asiaticos, habet Trogus 41. Sed *Artanos* fortè legendum. Spartani certè hoc tractu terrarū prorsus ignoti.

Spartacus σπάρτακος, vrbs Thraciæ. Stephanus: ex Eratosthene.

Spartaria, vide *Carthago*.

Spartarios Cāpos, habet Strabo in Hispania, circa Carthaginē. *Manxam* ab Arabib. vocari, scribunt Hier. Surita, & Io. Mariana.

Sparte σπάρτη, vicus & mons iuxta Pontū Euxinum: Stephano. quod Turcis hodie *Ispirite* vocari, scribit Leunclauius. Est Armeniæ opidum; Cedreno.

Spartolus σπαρτωλός, Macedoniæ vrbs, apud Stephanum. Bottiææ, apud Thucydidem lib. 1. & 5. Vide *Pactolus*.

Spartum σπάρτον, mons, iuxta Pontum Euxinum. Stephanus. An idem cum Sparte?

Spasine, vide *Charax*.

Spatana σπάτανα, Taprobanæ insulæ portus. Ptolemæus.

Spathe, opidum videtur circa Armeniam: apud Curopalatem, & Cedrenum.

Spatiani Saltus, in Italia. Mauri Episcopi sedes, apud Surium.

Spauta σπαῦτα, Mediæ regionis lacus, è quo sales coguntur, qui pruritum excitant. Strabo 11. Spotam hunc lacum vocat Pet. Gyllius in quadam epistola (cuius mentionem feci in voce *Dascuta*) eumque his verbis describit; *Inuenimus adeò salsum, vt eius totum littus per quatuor stadia extra aquam tectum sit perpetua glacie salis. Ego vt experirer quod falsò Strabo tradit, pruritum doloremque facere per ipsum nudus ambulaui, ducentos passus tendens in eius altum, neque dum*

aqua attingebat vmbilicum: vidiq; totum vadū vbiq; tectum perpetua crusta salis, vt nusquam solum appareret. Hic lacus sex dierum iter in ambitu habere dicitur.

Spedia, Latinis dici Liguriæ opidū, quod incolis *Specie* vocatur; scribunt Blondus, & Leander.

Spei Fanum, ἐλπίδος ἱερὸν, 8. stadiis ab vrbe Roma. Liuius 2. 25. 40. & Halicarnasseus 9.

Speleum σπήλαιον, Stephano locus, circa Pellam Macedoniæ. Liuio quoq; 45. Vide *Spelunca*.

Spellum, vide *Hispellum*.

Spelunca σπήλυγγα, Cassiotidis regionis, in Syria opidum: Ptolemæo. Arabiæ opidum est in Lib. Notitiar. In Italia quoque, Antonino, inter Brundisium & Egnatiam.

Spelunca, in Italia locus: teste Plinio. Villa est Tacito; in Latio: *Prætorium* Suetonio dictum in vita Tiberii. *Sperlunga* à Pineto appellatur. Vide *Amycla*.

Spenderobis, Triballorū metropolis; Laonico. *Senderonia* erat in margine. Opidum Seruiæ esse, ad ripam Danubii, scribit Leunclauius, & *Semender* a Turcis dici: *Sendrew* autem Hungaris: corruptè & correptè, pro S. Andreæ: quod proprium huius nomen. *Sigindunum* fortè olim.

Sperchea σπέρχεια, Macedoniæ promontorium, ad Sinum Maliacum. Ptolemæo. *Comen*, Nigro: sed *Phthelia* Sophiano auctore nominatur hodie.

Sperchias, Macedoniæ locus: Liuio lib. 32. Circa Acum fluuium.

Sperchius σπέρχειος, Phthiotidis regionis in Macedonia fluuius, Ptolemæo. *Comen* Theueto, sed *Agriomela* Sophiano dicitur, item *Xerias* ξηρίας. *Salambria* suo tēpore dici, tradit Isacius Tzetza. qui eum videtur *Spercherum* σπέρχερον, nominare, nisi mēdosus sit codex. Sperchium fluuium Apollodorus *Borum* βῶρον, cognominat. Sed vide *Peneus*.

Spermatophagi σπερματοφάγοι, Æthiopiæ gens, circa Meroen. Strabo.

Sphacteria σφακτηρία, Thucydidi 4. & Diodoro 15. insula Pylo vrbi prætenta atq; vicina, portum tutum & augustum efficiens. Stephanus dicit confinium esse Elidis & Messeniæ. Locus angustus quoque in Laconica. Suidas. Vide *Sphagia*, & *Pylus*.

Spharia σφαιρία, Peloponnesi insula, Trœzeniorum continenti adeò proxima, vt pedibus ferè in eam transiri possit. Hæc postea *Hiera*, siue *Sacra* dicta fuit. Pausanias.

Sphagea σφαγίαι, Laconici agri opidum. Xenophon 6. Græcorum.

Sphagia σφαγία, quæ & *Sphacteria* σφακτηρία, Messeniaci sinus insula, ante Pilum. Straboni & Stephano. Vide *Prote*.

Sphagites σφαγίτης, promontorium Scythicum. Stephanus. in verbo σφακτηρία.

Sphasine, vide *Charax*.

Sphecia σφηκεία, Euboëæ vrbs: Stephano ex Lycophrone. Vide *Cyprus*.

Sphen, vide *Cuneus*.

Sphendala σφενδάλη, vicus Hippothoontidis tribus. Stephanus; & Hesychius. Huius meminit etiam Herodotus in Calliope.

Sphendonii, vide *Hyacinthus*.

Spheria, Albaniæ vrbs Illyrica: Laonico. *Sphetisgradum* erat in margine. & sic à Barletio vocatur. Leunclauius scribit à Græcis *Oxypyrgium*, & à Turcis *Siurige* vocari.

Sphettus σφηττός, Acamātidis tribus municipium: Stephano. Atheniensium pagus: Pausaniæ 2. & Plutarcho in Theseo. Per I. σφιττὸς legit Phauorinus.

Sphetzanium, vide *Sbetzanium*.

Sphicium, vide *Sphingius*.

Sphingius σφίγγιον, collis, est apud Palæphatum. σφίκειον est Lycophroni, Sphingis habitaculum. vide *Phiceium*.

Sphragidium σφραγίδιον, antrū Nympharum, in vertice montis Citheronis, in Bœotia. Pausanias. item Plutarchus in Aristide.

Sphyropolis, vide *Phinopolis*.

Spilum, vide *Achillea*.

Spina σπῖνα, Italiæ vrbs: Stephano, & Straboni, circa Rauennam. Est & fluuius ibidē *Spinus*, Stephano, & Halicarnasseo lib. 1.

Spina, Antonino Britanniæ insulæ opidū quod hodie *Neuburi* vocari, tradit Humfredus Lhuydus. Camdeno *Spene* est, non procul hinc.

Spinambri, Græcię populi, à quibus originem traxisse Tarquinios, in Tuscia: scribit Trogus 20. si fida scriptio.

Spineticum, Padi ostium Plinio, qui quoque

que *Vathreni* Portus, idem antea *Eridanum Ostium* vocatum fuit, eodem teste. [*Spinos* σπῖνος, Stephano hoc flumen est.] *Spinonem* nouit & Cicero 3. Deor. A Pomponio videtur *Magnus Padus* appellari. σπινῆκ ποταμὸν, & πολεμῶν, Halicarnasseus vocat. Hieronymus Rubeus & Fabricius *Primero* nuncupant.

Spino, & *Spinus*, vide *Spina*, & *Spineticum*.

Spios σπῖος, legit Ioan. Tzetza in Theogoniam Hesiodi, & dicit Thraciæ fluuium esse. Sed ipse Hesiodus hoc loco πλωτὸς legit.

Spiracula vocant alii. *Charoneas scrobes, mortiferum spiritum exhalantes.* sic Plinius, libr. 2. cap 93. vbi ea in Sinuessano & Puteolano tractu describit. *Buco velenoso* vocat Leander in sua Italia. quod interpretatur antrum venenosum. Vnum horum ibidem adhuc hodie etiamnum exstare vidi, iuxta lacum Agnani (vt vocant) appellaturque *Grotta de li cani* eo quod huius periculum hoc animali sæpius experiuntur peregrini. Vide *Plutonis* Fluuium.

Spiræum σπίραιον, promontorium Peloponnesi, in sinu Saronico: Ptolemæo. Sine S. legit Plethon.

Spira Taurica σπῖρα τῆς ταυρικῆς, locus sic dictus, in Taurica Chersonesi, vbi Dianæ aiunt fuisse templum. Procopius.

Spireostoma, vnum ostiorum Danubii: Plinio & Solino; pro quo *Psilonstoma* legerim, vt hoc loco Ptolemæus & Arrhianus, & sic quoque Solinus meus membraneus, sed mendosè Spilonstoma. Vide *Spilum*.

Spiriensem quendam Hegesandrum, nominat AEschines in quadam oratione.

Spledon, vide *Aspledon*.

Spodendum σποδενδον, circa Armeniam Minorem videtur locus: apud Porphyrogennetam.

Spoletinum σπολῆτιον, Turdetanorum in Bætica vrbs: Ptolemæo.

Spoletium σπολητιον, Vilumbrorum vrbs, Ptolemæo, in Italia. Coloniam esse docent Florus, Paterculus, Liuius, & Cicero. *Spoletini* sunt Plinio. *Spoleto* hodie. Bonam vrbem, & optimorum ciuium matrem, dicit Symmachus tertio, Epistola duodecima.

Spondolici, Sarmatiæ Asiaticæ populi: apud Plinium.

Sponsus, Vide *Possessio*.

Sporades σποράδες, insulæ in AEgeo Mari sparsæ; quas ab Homero *Calydnas* καλύδνας, appellari putant; inquit Strabo. Duodecim numero esse, & ab aliquibus *Cyclades* appellari tradit Suidas. Vnam harum *Strybiam* στρυβία, vocat Stephanus. *Sporades* etiam insulas multitudinis indicibilis, & omnium rerum steriles, habent Eustathius & Agatarchides, in quodam Arabiæ sinu. Vide *Cyclades*.

Sporgilus σπόργιλος, Stephano Atticæ vicus.

Spori, commune nomen quondam Antarum & Slauinorum; quod dispersi habitabant. Procop. 3. Gothicor.

Sporon nomen insulæ maris Mediterranei, circa Pyrenæos montes. vt refert Tabula tertia Peutingeriana, mihi à M. Velsero missa.

Spurii, Vide *Tarentum*.

Spyntuma, AEthiopiæ sub AEgypto oppidum: Plinio.

Squiltræuani, vide *Scyllateni*.

Squincii, vide *Samnites*.

Stabæi, vide *Sabæi*.

Stabali, Vide *Tabuli*.

Stabatistum, vide *Lebedontia*.

Stabareni, vide *Tibareni*.

Stabia, opidum in agro Cumano, memoratur ab Ouidio 15. Metamorph. Columellę 10. vbi eas fontibus celebres dicit. quos versus Fureas Caudinas decurrere, annotauit ad eundem Pomponius Fortunatus. Plinius illud à Sylla deletum, & in villas abiisse ait. Hodie ibidem *Turris nunciate* esse, scribit Ambr. Leo. *Castello al mar di Stabie*, Leandro dicitur. *Stabianum* littus habet Senec. 6. Natural. vide *Tabia*.

Stablesianorum equitum, meminit Liber Notitiarum, & Goltzius, ex antiquo marmore.

Stablo, vide *Regenses*.

Stabula, ab Argentuaria vrbe XII. M P. locus. Antoninus.

Stabulum, Asiaticæ Mysiæ opidum. Plinio. *Ad Stabulum*, Galliæ Narbonensis vrbs: apud Antoninum: inter Salsulas & Pyrenæum. Apud eundem *Stabulum* Nouum,

in Hispauia, inter Barcinonem & Tarraconem. *Stabulum* Diomedis, vide *Tinda*.

Stachir Στάχειρ, Libyæ interioris fluuius apud Ptolemæum, hoc flumen vnum & idem esse, cum eo quod *Zenegas* hodie vocatur, credunt incolæ; vt refert Ludouicus Marmolius, in sua historia Africana Hispano idiomate scripta. *Gambea* autem interpretatur Ioh. Maffeius. Vide *Trachiris*, & *Gir*.

Stachiris, vide *Trachiris*.

Stadia, vide *Gnidus*, & *Rhodus*.

Stadisis, AEthiopiæ sub AEgypto opidum, vbi Nilus præcipitans se, fragore auditum accolis aufert. Plinius. Vide *Tasitia*.

Stagabaza, vide *Tagabasa*.

Stagira Στάγειρα, Stephano, & Plinio, *Stantira* Στάντειρα Ptolemæi, ni fallor, Macedoniæ vrbs est, circa Athon montem: in agro Olynthiaco eam locat Dion Prusæus. Aristotelis patria, vt Laertius tradit. *Libanoua* à Sophiano dicitur, apud eundem etiam *Orthagoria* ὀρθαγορία vocatur. *Macra* nunc dicitur, ait Nicetas. Vide *Stramba*.

Stagnum, XL. stadiis à Carthagine. Procop. I. VVandalicorum. Huius, ni fallor, Orosius libr. 4. c. 22. meminit. λίμνη est apud Appianum.

Stageus, vide *Stegos*.

Stalbo, vide *Regenses*.

Stalia, locus circa Ciliciam videtur. In synodo V. Constantinopolitana. Vide *Genua*.

Staliocanus Portus, Σταλιόκανος, Ptolemæo est Galliæ Lugdunensis, ad mare Britannicum; *S. Paul* hodie dici annotauit Villanouanus. *Roscou* ex eo facit Bertrandus Argentræus. Saliocanus legunt Latina exemplaria, cui accinit malè Cœnalis, cumque à sale conficiendo sic nominari putat, peius.

Stamena Σταμένα, Chalybum opidum: Stephano. ex Hecatæo.

Stampa. Galliæ locus, super Iunna fluuium. Aimoinus, & G. Turonensis. *Stampensis* Concilii meminit Iuo. Nomen retinet *Estampes*.

Stanacum, Antonino vrbs, in Noricis. *Vacenkirchen* est Lazio, in R. P. Romana. sed *Stavacum* per V. legit.

Standianus Episcopus Marcus in Lydia. Nicæn. concil.

Stanos, Nicetæ est Macedoniæ vrbs.

Stantira, vide *Stagira*.

Stao Στάων, Mediæ fluuius, in Caspiū mare effluens: Ptolem. *Strato* legunt eius interpr.

Stapen, vide *Dictis*.

Stasis Στάσις, Persica vrbs, in magna rupe. Stephanus.

Statanum Στατανὸν, vinum, celebrat Strabo 9. A loco videtur in Latio, aut Campania, Conterminum Falerno est Plinio 14 cap. 6. Ad Statinas paludes forsan.

Statelates, Ligurum sunt populi: apud Liuium *Statiellenses* Ciceroni, in Familiarib. Vide *Aqua* Statellorum.

Statheni, Indiæ populi; ab Alexandro domiti. Orosius 3. c. 19. *Cattheni* legebat membraneum. singulari T. Catheni, aliud meū. *Cathaos* reposuit Fabricius. *Strateni* sunt apud Trogum duodecimo, pro quibus *Gesteanos* ex M. S. restituit Bongarsius. quam lectionem membraneus meus quoque approbat.

Stathmi, Σταθμοί, locus vicinus Pitanæ: cuius vinum celebrat Athenæus, lib. 1.

Statianus, vide *Fundus*.

Statiellenses, vide *Statelates*.

Statina, Papinius 3. Siluarum ad Claudiam vxorem; *AEnariaque lacus medicas, Statinasque renatas*. In Campania. Eruditus lector iudicet an quoque Statinas legendum apud Plinium 2. cap 88. quo loco recentiores *Stagnum*, & paullo vetustiores codices Statinas legunt. *Statinas* (scilicet aquas) vtrobique Scaliger facit, ad Varronem.

Statones, Plinio Tusciæ populi, *Stationenses* sunt Vitruuio: vrbs *Statonia* Στατωνία, Strabo. *Stationensis* ager est apud Varronem: & *Stationensem* lacum habet Seneca; Natur. Vrbs hodie *Scarsino*, Leandro & Volaterrano.

Statua, vide *Ad Statuas*.

Statuentum, vide *Fatuentum*.

Statura, vide *Satura* Palus.

Stauacum, vide *Stanacum*.

Stauani Σταυανοί, Sarmatiæ Europææ gēs: Ptolemæo.

Staueni Σταυηνοί, Ptolemæo, *Aslaueni* interpretibus, Ariæ populi.

Stauera. Vide *Sturii*.

Stauracii, Monasterium, vide *Hebraica*.

Staureopolis, Cariæ vrbs. huius meminit synodus Constantinopolitana VI. sub Constantino

stantino Mag. habita. Apud Balsamonem locus episcopalis est, sub patriarcharu Constantinopolitano. σταυροπολις est apud Curopalatem.

Stauri, circa Hyrcaniam populi sunt Plinio.

Stectorium, vide *Estorium*.

Stegos opidum, Curopalati. Bulgariæ, aut Seruiæ videtur. *Stagos* legit Cedrenus.

Stela, στῆλαι, id est, Columnæ, vrbs Cretæ, iuxta Paræsum & Rhytimnam. Stephanus. Africi maris insula, est apud Cedrenum, & Curopalatem. Vide *Ara*.

Stelendena, Syriæ regio, iuxta Palmyrę solitudines. Plinius.

Stelesta, vide *Etelesta*.

Stelis, insula Curopalati est. In mari Mediterraneo alicubi videtur. Fortè *Stela* Cedreni.

Stellatis Ager, in Italia: Suetonio in Cæsare. Stellatis campus montibus & fluminibus clausus. Liuius 22. In Samnitio aut Campania videtur. Sanfelicius ostendit eũ hodie in *Territorio Carinolo*. Vulgus eum quoque *Mazzone* appellare, ait Scipio Mazzella. *Stellates* populos in Tuscia, habet Cato (qui circumfertur) in Originib. Circa Pistoriam est, ex Annii coniectura. Sed parum abesse ab vrbe Capena, ex Festo capitur. Vnde Stellatina tribus.

Stemphylos, vide *Stymphalos*.

Stena vocant Græci fauces, quæ ad Antigoniam sunt, in Chaonia. Liuius 32. Vide *Symbolum*, *Fretum*, & *Thermopylæ*.

Stena Dure, insulæ sinus Arabici, circa Pentadactylum montem. Plinius.

Stenei, Iouis ara, vide *Thesei* Ara.

Stenimachum, Thraciæ castellum, in Philippopolitana prouincia. Nicetas. *Ichtimã* hodie vocari, scribit Leunclauius.

Stenopolis, vide *Phinopolis*.

Steneponium, vide *Stoponium*.

Stenosthema, vide *Psilum*.

Stentoridis Lacus, in Thracia, circa Aenum vrbem: Herodoto 7. Et *Stentoris* Portus, Thraciæ: ad Thracium mare: circa Hebri ostium: Plinio. Vide *Tentyra*.

Stenyclerus στενύκληρος, Messenię vrbs. Stephano, Herodoto, & Straboni. sed huic per A. in penultima *Stenyclaros*. Campum vocat Pausanias.

Stenygrus στενυγρός, Isthmus est in Græcia apud Apollodorum 2. si sincerus sit codex.

Stephane στεφάνη, Phocidis vrbs. Stephanus. Galatiæ maritima vrbs: Arthiano in Periplo. Vicus ibidem: Ptolemæo. Paphlagoniæ apud Plinium videtur. Vide *Samos*.

Stephani Fanum, vide *Onogoris*.

Stephanicum, vrbs Armeniæ fortè: Cedreno, & Curopalati.

Stephanis στεφανίς, Mariandynorum opidum. Stephanus ex Hecatæo.

Stephanopolim, & *Coronam*, vocat Sambucus vrbem Daciæ, Cronstadt vulgò dictam, Germanis; & *Brasso* Hungaris. Auentinus hanc eandem antiquitus *Segethusam* dictam scribit. *Zarmisogethusam* dicere vult, vt ego opinor. *Stephanopoleos* loci, meminit AElianus duodecimo Animalium, capite 30. vbi templum Fortunæ Epiroticæ. In Epiro fortè.

Stephon στέφων, Tanagricæ regionis in Bœotia locus. Plutarchus in Quæstionibus Græcis.

Sterea, Atticæ municipium. Pandionidis tribus: Luciano in Dialogis Meretriciis. Vide *Stirea*.

Sterrontium στερρόντιον, Germanię vrbs, Ptolemæo: quæ *Cassel* a Pyramio dicitur. Hassię vrbs, nota.

Sterris, vide *Stiris*.

Stesiarus, Molossię mons, Vibio. *Stesianus* legebat Bocatius.

Stesichori Poetæ tumulus, in Sicilia, iuxta Catanam. hodie *S. Maria de Betlem* ibidem est, vt refert Fazellus.

Stethe στήθη, (id est, pectora) qui dicuntur, ad Istri ostia. sic Strabo. Sunt sub aqua tumuli arenarum, de quibus vide Polybium 4. *Dorsa* sunt Ammiano 22. *Pectora* Ouidio primo Trist. Elegia decima, vt putat quidam.

Steunos στεῦνος, Phrygiæ antrum. Pausanias in Achaicis Vide *Peucella*.

Stiboetes, vide *Zioberis*.

Stilpa στίλπαι, Siciliæ vrbs, Stephano.

Stimon, Thessaliæ vrbs, Liuio trigesimosecundo.

Stipa Insula, contra Corsicam, Martiano; si vera scriptura. quidam *Scipa* legit. Vide Plinium 3. c 6. vnde hæc sumpta.

Stiphana στιφάνη, lacus in Phazemonitide regione, si textus sit integer. Strabo libro 12.

Stipium, vide *Stypeium*.

Stirea στιρία, Atticæ pagus, circa Sunium promontorium videtur, apud Strabonem. Pandionidis tribus vicum facit Stephanus, & Hesychius, sed στειρία hinc. Vide *Styreorum*.

Stiria, insula est iuxta Cyprum, Plinio.

Stiris στεῖρις, Phocidis opidum, stadiis L x. ab Ambrosso distans. Pausanias, & Plutarchus in Cimone. *Sterris* alibi, apud eundem Pausaniám nominatur.

Stissum, opidum Citerioris Hispaniæ, vbi Liuius lib. 21. scribit Hannonem à Cn. Scipione captum. *Cissa* κίσσα, vocatur à Polybio lib. 3. Hodie *Sisón* nominari, dicit Pet. Antonius Beuterus.

Stlupi στλοῦπι, vrbs Liburniæ mediterranea. Ptolemæus.

Stobera στόβηρα, Ichthiophagorum vrbs, in India. Philostratus in Apollonii 3. sub calcem.

Stobi στόβοι, Macedoniæ vrbs, in Pelagonia, Plinio, Liuio, & Ptolemæo. Primæ Macedoniæ est, in Concilior. operc. *Stonenses* sunt in Digestis, hanc Nardus in suo Liuio Italico *Starachino* nouo vocabulo nuncupat.

Stoborrhum στοβόρρον, promontorium in Africa Propria. Ptol.

Stoderani, vide *Soderani*.

Stoea στοία, apud Stephanum est Libyæ vrbs, ex Hecatæo.

Stoechades στοιχάδες, Ptolemæo, quas *Ligustides* λιγυστίδες, etiam vocat Stephanus; item Appollonius lib. 4. Galliæ Narbonensis insulæ. *Camergas* Paradinus vocat. *Isles de hyeres*, vel *d'or*, appellari puto. Stephanus tres numerat: vt etiam Plinius, quarum primam *Proten*, secundam *Mesen*, & *Pomponianam*, tertiam *Hypeam* vocat. Martianus primam *Themistam* nominat. Ptolemæus quinque dicit esse, sed eas singulatim non nominat: quod neque Mela etiam facit; qui eas sparsas scribit à Ligurum ora, ad Massiliam vsque. in quo spatio comprehenduntur etiam quæ Plinius addit, *Sturium, Phœnice, Phila, Lero*, & *Lerina*; (quæ Ptolemæo *Lerone* λυρών.) A Strabone quinque numerantur tres memorabiles, & duæ exiguæ. Sed Planasiam & Leronem ab his disiungit. Pinetus in suo Gallico Plinio, vocat Sturium, *Ribaude*. Phœnice, *Porte croix*: Phila, *Bonhomme*: & Lero, *Larina*. Sed consule Dalechampium ad 3. Plinii, cap. 5. Has Stoechades insulas sub nomine *Apsyrtidum* videtur describere Apollodorus.

Stoenei, sunt in Romanis triumphis, teste Goltzii Thesauro, in Liguria. *Stuini* στοῖνοι, apud Stephanum sunt. Vide *Stouinus*.

Stoidis, insula quæstuosa margaritis, iuxta fretum Persicum. Plinius 6. cap. 25. Vide *Toidis*.

Stolos στῶλος, vrbs inter Thraces Barbaros, quas Chalcidenses ex Edonis transtulere. Stephanus.

Stoma στόμα, palus Troadis, circa Scamandri ostia. Strabo. ex Xylandri versione quam reprehendit doctissimè Casaubonus. *Stomalimna* enim coniunctim legendum.

Stomalimna, id est, ostii lacus. sic videtur Strabo appellare stagnum, quod alii *Mastromella* vocant. *Mar de Martigue* hodie nominari puto. Pagus in Co insula quoque *Stomalimna* dicitur, apud Strabonem 14. vbi Xylander (vt annotauit Casaubonus) os portus interpretatur. Vide *Astromela*, & *Stoma*.

Stomia, & *Stomata* στόματα: Eustathio in *Iliad.* & *Odyss.*

Stoni, vide *Stones*, & *Sarnii*.

Stonia στωνία, Ponti Galatici vrbs, in Cappadocia, Ptolemæo. *Etonia* legunt eius interpretes.

Stonos, vrbs & caput Euganeorum est apud Plinium. *Stenega* fortè ibi hodie. *Stoni* στωνοι, populi sunt circa Tridentinos, Straboni. *Stonios* Italiæ populos, scribit Macrobius inuenisse in antiquitatibus, deuotos 3. Saturnal. c. 9. *Tonidis* legit alius codex. Vide *Sarnii*.

Steponium, locus Thraciæ, iuxta Sardicam, Cedreno. *Stenoponium* legit Gabius, apud Curopalatem.

Storas, vide *Astura*.

Storna στόρνα, Ptolemæo vrbs Indiæ extra Gangem.

Storthynga στόρθυγξ, Lycophroni Cryonis promontorium est Isacio, & Lacinium intelli-

telligit. Cacumen vertit Canterus & Scaliger. Vide *Latinium*.

Stouenses, vide *Stobi*.

Stouinus Στωῖν☉, Ligurum opidum. Stephanus. eius gentile *Stouini* στωινοι.

Strabonianensis Fundus, in Africa. Augustinus Epistola 236.

Stradensis Classis, impositæ Margo Mœsiæ I. Lib. Not.

Stragna, fluuius iuxta Persicam, Cedreno *Stranga* στράγγα, Epiphanii, & Curopalatis.

Stragona στραγόνα, Germaniæ vrbs, Ptolemæo. *Posnania*, Poloniæ regni, Petro Appiano auctore.

Stramba στράμβαι, Thraciæ vrbs, Stephano. qui gentile facit Stagiritas, Strambæos; quasi iidem cum Stagiritis.

Stranga, Vide *Stragna*.

Strapellini, Plinio Apuliæ populi.

Strata, regio Syriæ, Palmyræ ciuitatis ad Austrum spectans, Procop. 2. Persic.

Strateg, Thebaidis coloniæ, meminit Thesaurus Goltzii ex vetusta inscriptione. In Achaia fortè. sunt enim Thebæ ibidem, Plinio teste. Et *Strategidis* Episcopi, in Achaia meminit concilium Nicenum.

Stratheni, Vide *Statheni*.

Stratia στρατία, Arcadiæ vrbs. ex Homero Stephanus. Huius meminit etiam Nicander *Stratia* sunt Pausaniæ.

Stratiotis, vide *Stratonis*.

Stratium στράτιον, Acarnaniæ opidum. aliud à Strato: auctor Stephanus.

Strato, vide *Stao*.

Stratoclia, Asiæ vrbs, ad Bosphorum Cimmerium. Plinius.

Stratonica στρατονίκεια, Ptolemæo est Macedoniæ ciuitas ad Sinum Singiticum. Hanc *Adrianopolim* ἀδριανόπολις, postea dictam scribit Stephanus, *Franco castro* hodie nominari, tradit Nic. Sophianus. Vide *Idrias*, & *Stratonicia*. *Stratonicia* ad Lethæum fluuium in Magnesia habet Pausanias. quæ olim *Chrysaorim* appellatum tradit.

Stratonicia στρατονίκεια, Straboni, *Stratonica* στρατονικὴ, Ptolemæo & Plinio, Cariæ vrbs. Aliam Stratoniciam eiusdem regionis habent idem Strabo & Stephanus, quam ad Taurum cognominant. Mesopotamiæ & vrbs sic nominatur apud Plinium.

Stratonis insula, in sinu Arabico. Plinio, & Straboni 16. *Stratiotis* legit exemplar Plinii Venetum. sic quoque Pintianus. *Stratonis* Turris, eiusdem nominis cum Cæsarea loeus sine transitus obscurus, vbi Antigonum occisum refert Iosephus libr. 1. Iudaic. cap. 3 & Antiq 13. c. 19, item Egesippus 1. c. 6, & 7. vide *Cæsarea*.

Stratopedon, vide *Alata* Castra.

Stratus, Straboni, Liuio, Thucydidi, & Plinio, Acarnaniæ vrbs. *Stratopolis* apud Diodorum est. Non dubitem (inquit Gerbelius) quam Ptolemæus *Astacum* ἀστακός, nominauerit, in Epiro nempe, eam à Plinio & Strabone Straton appellari. *Stratum* in AEtolia quoque describit Athenæus, ex Polibii 6. *Stratos* etiam Hyrcaniæ fluuius, Plinio. vide *Dyme*.

Strauiana, Antonino Pannoniæ Inferioris vrbs.

Strenos στρῆν☉, Cretica vrbs, apud Stephanum. ex Herodoti 7.

Strepsa στρέψα, Macedoniæ vrbs, Stephano: Thraciæ, Suidæ. Iuxta Thermam fuisse, ex oratione quadam AEschinis videtur. *Strepsæos* populos, inde habet Hesychius. & *Strepsianos* Stephanus.

Streuinta στρευίντα, Germaniæ opidum. Ptolemæus.

Stridon, D Hieronymi patria, vt ipsemet fatetur. de qua vrbe sic idem: *Hoc opidum à Gothis euersum, Dalmatiæ quondam Pannoniaque confinium fuit.* *Strignam* id vulgus nunc nuncupat: inter Petram pilosam, Portulam, & Primentum positum, vt scribit ex Blondo Marius Victorius, in huius Hieronymi vita. Blondus *Sdrigna* vocat. *Sidronam* Σιδρῶνα, Ptolomæi esse scribit Villanouanus. haud procul à me sententia.

Strigonium, Hungariæ vrbs ad Danubium *Gran* Wolfg. Lazio.

Strigulia, Albionis insulæ vrbs est, auctore Lelando, quam hodie *Chepestavv* vulgo dici scribit.

Stritobis, Germanici Oceani insula. Ex Diacono, Irenicus, lib. 8. cap. 9. Corruptè ni fallor, pro *Scrictofinni*. vide *Crefenna*.

Strobelus στρόβηλ☉, locus maritimus, circa Thraciam: Cedreno. In Caria alius est, Constantino Porphyrogennetæ.

Strobilus, Vide *Caucasus*.

Strobitza, vide *Strumpitza*.

Strobus στρόβος, Macedoniæ vrbs, apud Steph. Romanorum structuram dicit.

Stroe στρόη, Stephano, Libyæ opidum, ex Hecatæo.

Strogola στρόγολα, Lydiæ vrbs, Stephano, auctore Xanthio.

Stromphides, vide *Plota*.

Strongyle στρογγύλη, Ptolemæo, Plinio, Antonino, & aliis, insula vna ex AEolijs, quam Leander *Stromboli* vocat. Insula iuxta Lyctum, est Stephano. Alia est circa Lyciam, Plinio. Opidum in Naxo insula est, apud Solinum. Ad Hispaniam Bæticam quoque, Sex Auieno. Vide *Naxos*.

Strongylum στρογγύλον, castellum suburbii Constantinopolitani. Cedrenus, Zonaras, Glycas, & Procop. quarto. AEdif. Synonymon cum *Chelandia* est Onuphrio. vbi Constantinum Copronymum obiisse scribit.

Strongylus Mons; *Techisanda* Castaldo. vide *Taurus*.

Strophades, Cyparissiorum duæ insulæ, Straboni. Vide *Cyclades*, *Echinades*, & *Plota*.

Strophas στρόφας, habet in Babylonia regione, Ptol.

Strophia στροφία, fons Thebis in Bœotia. Scholiastes in Callimachum.

Struchades στρούχατες, Mediæ gens. Clio Herodoti.

Struda, paludis nomen, circa Drinum fluuium, Callisto 17. c. 28.

Strumpitza στρούμπιτζα, locus Thraciæ videtur, apud Cedrenum. *Strumitza* est Nicetæ, siue P. *Strobitza* Curopalati, vt Gabius legit.

Struthia στρουθία, Phrygiæ opidum, in Lycaoniæ finibus. Stephanus.

Struthophagi στρουθοφάγοι, AEthiopiæ sub AEgypto gens: Agatarchidi, Straboni, & Ptolemæo.

Struthopodes, in Indiæ Meridianis regionibus: Plinio. vbi virorum Plantę cubitales, fœminarum autem valdè paruæ. fabulam esse, qui dubitat?

Struthuntum στρουθοῦς, Argiæ promontorium, habet Pausanias, in Corinthiacis.

Strybis, Vide *Sporades*.

Stryme στρύμη, Thraciæ opidum, Stephano, & Herodoto 7. Insula, colonia, & mercatus est Thasiorum, apud Suidam.

Strymon στρυμών, Ptolemęo est Macedonię fluuius, antea *Palæstinus* παλαιστῖνος, & *Conozus* κόνοζος, appellatus; vt scribit auctor opusculi de montibus & fluminibus, Plutarchus. *Eioneum* eundem vocatum, ex Tarasii scriptis, quæ Goropius lib. 1. Francicarum inseruit, cognoscitur. Sophianus *Stremona*: Bellonius *Marmara* vocat: Nardus *Radmi*. *Ischar* Lazius, in sua Græciæ tabula, & R. P. R. 12. & *Rhedino* Theuetus, strepens anser, vt dicitur, inter olores. Strymonem apud Dioscoridem, interpretatur *Satroma* à Serapione. Vide *Amphipolis*.

Strymonii, vide *Bithynia*, & *Thracia*.

Strymonis, vide *Bithynia*.

Strymonium, vide *Mieza*.

Strymonicus Sinus, Ptolemæo. A Sophiano nominatur *Golfo de monte Santo*: a Castaldo *Golfo de Contesa*. *Tyrrhenicum* videtur eum vocare Stephanus in verbo Δυμαῖα, ab accolis Tyrrhenis ni fallor. Vide *Tyrrheni*.

Stubera, vide *Stymbara*.

Stucia στουκία, Albionis insulæ fluuius, apud Ptolemæum. *Scione* nunc videtur Villanouano. Sed Camdeno, (cui hoc loco maior fides) *Istuyth* est. M. S. codex habebat *Stucia*.

Stuinus, vide *Stouinus*.

Stulpini Liburniæ gens, Plinio.

Stumpium, Thraciæ vrbs videtur, apud Glycæ continuatorem, & Nicetam. *Stypium* Cedreno, & *Stipium* Gabio apud Curopalatem.

Stura στοῦρα, Indi fluminis alueus, stadiis circa centum à portu distans. Arrianus de Indicis. Fluuius est quoque Galliæ Cisalpinæ, Plinio. in Alpibus oriens. Etiam Cornubiæ fluuius, si creditur Pontico Virunio. Italiæ quoque Liuio 26. sex millibus ab Vrbe. (si vera ibidem lectio) nam antea Turia legebatur Sigonius autem, qui Sturam legerat, postea, tāquam eius pœnituerit, Turiam reposuit. ex Silio. vbi tamen Turia lego Vide *Astura*.

Sturii, Plinio Batanorum populi, qui sternuntur inter Helium & *Fleuum*. Stauren vrbem

vrbem Frisię maritimam, nouo nomine eos vocat H. Verrutius Frisius. Sed *Tusii* audet ex M. S. codice substituere H. Iunius in sua Bauauia c. 3. & Tuscusant interpretatur. An rectè, alii iudicent. Hoc autem hic addam: *Stauera* Frisiorum memoria est Romę in antiquo marmore, tépore Caroli M. sculpro.

Stirium, vide *Stoechades*.

Sturni στουρνοὶ, gens in Sarmatia Europæa. Ptolemæus.

Sturnini, Calabriæ populi, apud Plinium.

Stybareni, vide *Tibareni*.

Styella στύελλα, Megaridis in Sicilia, castellum.

Stygis Aquæ, στυγὸς ὕδωρ, Arabiæ Felicis fons, Ptolemæo. sed bis ibidem. vide *Styx*.

Stygius, vide *Peneus*.

Stylangium, vide *Tylangium*.

Stylida, vide *Columna* Regis.

Styllagium, vide *Tylangium*.

Stymbara στύμβαρα, Deuriopum vrbs: in Macedonia, Straboni. An *Stubera* Liuii?

Stympha στυμφη, mons ex quo Arachtus fluuius Epiri profluit. Strabo. Vide *Tymphe*.

Stymphæus, & *Paryæus* στυμφαίας & παρυαίας, rupes in Macedonia alicubi, apud Arrianum 1. Alex. Eadem cum Stympha Strabonis puto.

Stymphalia στυμφαλία, Macedoniæ regio, apud Ptolemæum. *Stymphalis* est Liuio.

Stymphalus στύμφαλος, Ptolemæo & Pausaniæ, Peloponnesi in Arcadia, mons altissimus: qui Dom. Nigro *Poglisi* dicitur. per υ. in secunda est apud Hesychium. *Stemphylos* habet Gemistus, per E. in prima, & Y. in secunda. Idem addit eum *Zeiria* ζείρια, & *Cylene* κυλλήνη, vocari. κυλλήνη geminato L L. montem habet Pausanias in Achaicis. *Stymphalus* Apollodoro, Pausaniæ, & Ptolemæo, & *Stymphalum* Plinio, Arcadiæ vrbs in Peloponneso. *Vulsi*, Pineto: *Longamico* Nigro nuncupari video. *Zaraca* ζάρακα, recentiori nomine vocat Gemistus. *Stymphalus*, Arcadiæ fluuius; qui in Argolico agro defluens, ibi nomine mutato *Erasinus* ἐρασῖνος dicitur Pausanias. Straboni quoq; Stymphalus palus, & vrbs, eodem tractu. *Stymphalides* vnde sunt Ouid. 2. Fast. & *Stymphalis* Silua, 5. Metam.

Stymphelus, vide *Alpheus*, & *Chalcis*, & *Stymphalus*.

Stymphium στύμφιον, in Peloponneso locus, Diodoro 15. Circa Argos videtur. An idem cum Stymphalo.

Stypium, vide *Stumpium*.

Styra στύρα, Euboeę vrbs, iuxta Carystum. Strabo, Stephanus, Pausanias 4. Herodotus 6. Homerus β. Ιλιάδ. & Thucydides 7. στύρεὺς Hesychio.

Styracium στυράκιον, Cretæ mons. Stephanus.

Styrax, vide *Styra*.

Styreorum στυρέων, Gręcię populorum, meminit Herodotus 6. & 8. Horum insulam quandam AEgialiam vocat. Gentile quoq; est, à Styra. Sed vide *Stirea*.

Styx στύξ, Nonacridis regionis fons, in Arcadia, Vitruuio, & Plinio. Ex Phineo oriri, scribit AElianus. ex Phoemio. Antigonus in Mirabilibus idem est. Nonacris enim in Pheneo esse, tradit ex Herodoto Suid. Nonacrin ante Pheneum esse, apud ipsum Herodorum 6. lego. In Erco Arcadiæ eum describit Galenus de Bonitate Aquæ. Apud Tænarum Plato de primo Frigido. In Thessalia quoque *Styx*, si creditur eidem Plinio. at credendus haud dubiè: idem enim contestantur Lucanus, Vitruuius, Pausanias. item Vibius, qui dicit Titaressum fluuium Thessaliæ accrescere Stygia palude. In Macedonia eum describit Q. Curtius ad finem 10. De Styge lege fabulam apud Achillem Statium 8. Amorum. *Styx*, *Acheron*, *Cocytus*, *Pyriphlegeton*, quatuor Inferorum flumina sunt, apud Homerum κ. Οδυσ. *Stygius* circa Phylas AEgypti, habet Seruius ad 6. AEneid. Vide *Stygius*, & *Auernus*.

Suache, Vide *Ptolemais*.

Suagela σουάγελα, Cariæ opidum, Stephano.

Sualua, fluuius iuxta Cataractam vicum, in Britannia insula, Beda.

Suana, vide *Suanenses*.

Suanagura σουαναγούρα, apud Ptolemæum est Indiæ extra Gangem vrbs.

Suanenses, Plinio sunt Tusciæ populi. *Suenenses* a Suena scribit Pintianus, ex Ptolemæo, vt ipse addit. nescio quod sequutus exemplar. Ego enim *Suana* σουάνα vbique apud eum reperio.

Suanetes Plinio, & *Suanitæ* σουανῖται, Ptolemæo, in Rhætis populi. Hodie Landtuogey/Scudo. Idem alio in loco Schwaben by Rawensburg vocat. Simlero videntur Algoeu, & Schwaben.

Suani σουανοὶ, Colchidis populi, apud Plinium & Cedrenum. Hibericam nationem, vltra Caucasum, vocat Agathias 4. sed *Susani* σουσάνοι, legebat Græcus codex Bon. Vulcanii. Inter Lazicos gentes numeratur, in Authenticis. Ibidem sunt ferè Ptolemæo, in Sarmatia Asiatica, quo *Surani* legunt eius interpretes. Vide *Soanes*.

Suanir, Persiæ magna ciuitas, apud Abdiam Babylonium in historia D.D. Simonis & Iudę. Eandem videtur *Senayra* idem vocare.

Suanocolchi, vide *Sounocolchi*.

Suardeni σουαρδηνοὶ, Sarmatiæ Asiaticæ gens. Ptolemæus.

Suardones, Tacito teste, sunt Germaniæ populi. Coniectantur *Misniam* tenuisse, inquit Althamerus. Aliis circa *Suerinum* sunt. Vide *Pharodeni*.

Suari, Indiæ populi, apud Plinium.

Suarni, vide *Valli*.

Suarrani, Vilumbrorum gens, Plinio.

Suarta, Plinio Indica gens.

Suasa σύασα, apud Ptolomæū est Semnonum mediterranea vrbs, in Italia. Leander dubitat num sit *Vrbinū* Taciti, quos Plinius *Vrbinates Metaurenses* vocat: & nostra ætas *Vrbino*. *Suasa* quoque Aethiopiæ sub Aegypto oppidum, Plinio teste.

Suastene σουαστήνη, Indiæ intra Gangem regio. Ptolemæus. Vide *Assaceni*.

Suastus σουαστος, Ptolemæo fluuius, qui se in Indum defert.

Suauensis Loci Episcopalis in Numidia, meminere Vict. Vticens. & Coll. Carthag.

Suauia. Vniuersis possessorib. in Suauia cōstitutis, scribit Cassiodorus 5. & 9. Variarum. *Suauia* fortè legendum pro Pannonia Sauia, de quo vide in *Pannonia*.

Suauia regionem, & *Suauos* populos habet Procopius lib. 1. de bello Gothorum, quibus eum Germaniæ tractum designare puto quem hodie Schwaben & Schwabenlandt nominant. vide *Sueui*.

Suba, vide *Soba*.

Subagra, Indiæ populi: ab Alex. Magno domiti. Orosius 3. cap. 19. *Oxydracæ* autem restituit Fabricius, ex codicibus veteribus.

Subaita vicus, vbi vēditus fuit Nilus Monachus. Surius in Sanctorum librorum volumine primo.

Subanecti, vide *Vlbanecti*, *Neruii*, & *Rhatomagus*.

Subarritanum locum episcopalem, habet Vict. Vticens. In Mauritania Cæsariensi.

Subasani συβασανοὶ, Corsicæ insulæ gens, apud Ptolemæum.

Subattii σουβάττιοι, Germaniæ populi, à Germanico Cæs. deuicti: apud Strabonem 7.

Subaugustani Episcopi, in Italia, meminit concilium Romanum, sub Hilario pontifice habitum.

Subbulensis loci, in Africa, meminit Optatus Afer.

Subcisiuum, vide *Subsicinum*.

Subdalia, apud Balsamonem est sedes Episcopalis, sub patriarchatu Constantinopolitano.

Subel σουβελ, agri nomen, in quo sepultum Cæsarium martyrem, scribit Suidas, in verbo Eudoxius. Circa Syriam forte alicubi.

Subi, Plinio Hispaniæ fluuius est, in Cosetania regione. *Besos* forte hodie dici, putat Clusius: vel *Beles*, vt Moralis.

Subicarense Castellum, habet Ammianus. 29. In Mauritania.

Sublacum, vt Hermolaus ex Frontino legendum putat. *Sublaqueum* est apud Tacitum, & Plinium. *Sollago* hodie dici, ex Leandro liquet. Latii mediterraneum oppidum est: circa Anienis fontes, quadraginta millibus ab Vrbe abesse, scribit Diaconus. Vide *Simbriuium*.

Sublantia, vide *Legio* Septima.

Sublapatia, vide *Sublupantia*.

Sublauio, Antonini; *Brixen* est Simlero, Episcopalis ciuitas in Alpibus. *Brixinora* Otoni Frisingensi. Horum populos Ptolemæus *Brixantas* βριξάντας, & Plinius *Brixentes* vocat. Vide *Sabona*.

Sublectinus Episcopus, ab Africæ loco sic dictus. Vict. Vticens. M.S.

Sublcum,

Subleum, Phrygiæ opidum, apud Nicetam.

Sublicius Pōs, postea *Aimilius* dictus fuit; auctore P.Victore.Item *Lepidus*, & à plebe abusiuè *Lapideus*, si Ethico credimus. Pontem Antonini Pii, vocat Platina in vita Hadriani I.

Sublupantia, Italiæ locus, inter Equum Tuticum,& Hydruntum.Antoninus. *Sublapatia* habet Sigonius. An sub *Lapatia*, vel *Lupantia* scribendum? vt suspicatur Surita ad Ant.Itinerarium.

Submonterium, vide *Ripa Prima*.

Suboabur, vide *Aboriense*.

Subocrini, Alpium populi, inter Polam & Tergestum, Plinio. An fortè sub Ocra mōte habitantes?

Subota, vide *Sybota*.

Subratensis Plebs, in Africa Coll. Carthag. Pro *Sabratensis* fortè.

Subrita σύβριτα, Ptolemæo Cretæ insulæ vrbs. *Sandioia*, Pinetus vertit. *Subritum* habet Chalcedonense concil. non semel.

Subromula, Antonino Italiæ vrbs, inter Hydruntum & Equum Tuticum. Distinctim, Sub *Romula* legendum, & eandem esse cum *Romulea* Liuii, annotauit Surita ad Ant.Itinerarium.

Subsana, locus Africæ videtur apud D. Augustinum, Epist. 24.

Subsicinum opidum, citat ex Itinerario Antonini, Barrius; qui hoc in Calabria iuxta Medamam fluuium describit, sub nomine nouo *Belforte*. In Antonino Parisiis excuso habetur inter Succeianum & Altanum. *Subsifuum* legit Sigonius.

Subuentana, vide *Tripolitana*.

Subuerta, vide *Forum* Subuerte.

Subur σύβυρ, Ptolemæo & Plinio testib. est fluuius Mauritaniæ Tingitanæ, qui se in Atlanticum Oceanum exonerat. Castaldus & Marmolius *Subu*. Augustinus Curio *Su* vocat. *Cebit* in tabula Teiseri. *Subur σύβυρ*, Hispaniæ Tarraconensis ciuitas apud Ptolemæum & Melam. Villanouanus dicit hodie *Siges* appellari. *Ciges* per C. apud alium lego. *Suburitani* sunt in veteri inscriptione.

Subura, vnus è septem montibus Vrbis Romæ, Festo.

Suburbicarii, vide *Picenum*.

Suburgia συβούργια, Cæsariensis Mauritaniæ vrbs, est apud Ptolemæum.

Subuttum συβουττον, Indiæ intra Gangem vrbs. Plolemæus.

Succaba, sinus Arabici insula, Agatarchidi.

Succabar, vide *Succubar*.

Succasani, qui & *Lirinates*, Italiæ populi, Plinio. Vide *Interamna*.

Succasses, Galliç Aquitanicæ populi, apud Plinium.

Succeianum, Italiç locus, inter Paternum, & Rhegium Iulium. Antoninus.

Succhai συνχαῖοι, Maurusia gens, apud Stephanum.

Succi opidum, Ammiano, inter Thraciā & Daciam, vbi angustiæ & claustra *Succorū* Turckzuest hodie, ibi munimentum esse, putat Lazius, 12 R.P.Romanæ. Pro Succorum, legit B. Rhenanus *Virorum*.

Succiniense opidum, Italiæ: in parte Ciminia profundo hiatu absorptum, æternis tenebris occultatum. sic Ammianus. Accursius *Succunium* legit. Adi Iunii Animaduersionum 3. cap. 15. vbi *Flauinium* mauult legere, aut *Fiscennium*, vel *Sutrium*. Quid autem si *Vulsinium* legas? hoc inter Ciminium est montem & Transciminiam regionem. vti videre est in Veteris Etruriæ nostra tabula.

Succosa συκκώσα, Hispaniæ Tarraconensis vrbs, in Ilergetibus, Ptolemæo.

Succosii, vide *Cocossii*.

Succubar, Mauritaniæ Cæsariensis colonia Augusta est Plinio. In lapide antiquo est *Col. Aug. Succabar*. *Sugabarritanum* Municipium apud Marcellinum est 29. *Sugabarritensis* meminit Coll. Carthag. (Villanouano iudice *Zuchabari* Ptolemæo vocatur. at hoc vocabulum in Græcis codicibus non reperitur. eius verò loco *Buchambari βυχαμβαρι*, legitur.) *Sufazar* videtur Antonini. Plinii verba sunt, *Colonia Augusta, quadam Succubar, item Tubusuptus.*

Succubitanum, vide *Succubo*.

Succubo, Basteraniæ in Hispania opidū, Plinio. Ex Succubitano municipio natum proauum Antonini philosophi Imp. scribit Capitolin². Ambrosius Moralis putat *Sierra de Ronda* fuisse.

Succunium, vide *Succiniense*.

Succusanus pagus, Festus in verbo Subura. Apud Varronem Romæ vrbis videtur. In regione Templi Pacis, Sex. Rufo est.

Sucentes, vel *Succentes*, vide *Fucentes*.

Suche, opidum Æthiopicum, circa Adulieum sinum. Plinius σουχιμ, fortè 70. Interp. 2. Paralip. 12. quo loco D. Hieron. *Troglodytas* legit.

Sucidaua σουκίδαυα, Mysię Inferioris vrbs, Ptolemæo & Antonino. item lib. Notitiæ. aut potius *Satidaua*. vtrumq; enim hoc tractu describit.

Sucro σούκρων, Plinio & Ptolemæo; Hispaniæ Tarraconensis fluuius. *Xucar* Beutero, & C. Clusio dicitur. Est etiam *Sucro* Liuio, & Straboni vrbs, eodem tractu, quæ hodie *Cullera* a Christoph. Stella nominatur. *Sucronensis* Sinus, est ibidem apud Pomponium.

Sud, vide *Sedi*.

Suda Magna, vide *Longini* Fossatum.

Sudandana σουδανδάνα, Thraciæ vrbs, Procopio 4. Ædif.

Sudasanna σουδασάννα, Indiæ intra Gangē vrbs. Ptolemæus.

Sudeni σουδηνοὶ, Sarmatiæ Europæę gens, apud Ptolem.

Sudernum σούδερνον, Ptolemæo Tuscorum mediterranea vrbs, quæ auctore Leandro *Muderno* dicitur. *Tudernum* videtur in Antonini Fragmento.

Sudertani, Plinio & Liuio, Tusciæ populi, qui hodie *Souretto* habitant; vt scribunt Volaterranus & Leander.

Sudeti, sic habent omnia exemplaria Latina, cùm tamen Græcè σούδητοι, *Suditi* sint Germaniæ montes Ptolemæo. *Vandalici* ουανδαλικα, sunt Dioni. etiam hodie eius accolas Wenden vocamus: & Wandalica vtuntur lingua: quam Windisch appellant. Pyramius in sua Germaniæ tabula indigitat Fichtelberg qui est in meditullio ferè regionis, vnde quatuor flumina originē trahūt. Ioach. Curæus vocat Risenberg, partem montium eorum qui Bohemiam à parte Boreali claudunt.

Sudidenis σουδιδενις, Africæ Propriæ vrbs, apud Ptolem.

Sudini, vide *Glessaria*, & *Sedusii*.

Sudini, vide *Sudeti*.

Sudraca, vide *Oxydraca*.

Sue, opidum in rupibus, circa Assyriam. vt apud Plinium videtur.

Suebi σύηβοι, Scythię intra Imaum mōtes: Ptolemæus. Vide *Sueui*, & *Scythæ*.

Suceoni, Galliæ Belgicæ populi: apud Plinium.

Sueda, vel *Suenda*, Cappadociæ castellū, habet Frontinus 3. cap. 2. Stratagemat.

Suedra, vide *Syedra*.

Suel σουὴλ, Hispaniæ Bæticæ vrbs, Ptolemæo & Plinio: *Siuel* Antonino. ad Ibericum pelagus. *Molena* Episcopo Gerundensi. *Suellos* habet Martialis ad Lucium. Domitius Calderin⁹ scribit optimos iaculatores hos esse. Scio hoc loco recentiores codices *Sueuos* legere.

Suelleni, Arabiæ Felicis gens. Plinio.

Suelteri, Galliæ Narbonensis populi, apud Plinium. Ibidem *Suetri*, alii. apud eundem.

Suemus Thraciæ fluuius, in Hebrum cadens. Plinius.

Suenda, vide *Sueda*.

Suenocalchi, vide *Souenochalci*.

Suesa, vide *Suessa*

Suesia, *Mesia*, *Melsiagum*, maximę paludes in Germania, Pomponio. Circa Mansueldiæ comitatum credo; quas hodie *Ascaniam*, *Dulcem*, & *Salsam* nominant. Inter Rhenum & Albim, quo tractu etiam Strabo paludes p..nit.

Suessa σύεσσα, Ptolemæo, Campaniæ mediterranea vrbs. *Suessa Pometia* Floro, Plinio, Tacito, & Halicarnasseo est, Volscorum in Campania caput: quod, vt Liuius tradit, ab Auruncis ciuitatem suam metu deserentibus, & in hanc commeantibus, *Aurunca* dictum fuit. *Suessæ Aruncæ* meminit Liuius 32. Hanc hactenus nomen *Suessæ* retinere, scribit Sanfelicius. siue *Suessa*, vt mihi auctor Celsus Citadinus. Lubens adscribam hic quod habeo à doctissimo mihiq; amicissimo Friderico Sylburgio: eius verba ad me scripta sunt hæc. *Suessas duas fuisse*, *Pometiam & Auruncā*, *significat præter Liuium etiam Velleius. sed innuit lib 8. Liuius. vnam eandemque loco, tempore tantum diuersam fuisse, ac primo quidem Pometiam dictam esse à Pometinis campis: post Auruncam appellatam, ex quo Aurunci, opido*

suo

suo relicto eam communiuerunt. *Suessa & Pometia*, Plinio 3. cap. 5. duo opida sunt in Latio Prima Italiæ regione. duo quoque sunt Halicarnasseo 6. sed haud longè inter se distantes. Easdem hasputo, quamuis in Latio, cum dictis Campaniæ. Volscorum nempe qui vtramque Liris fluminis ripam habitabant. vbi & Sinope, quæ quamuis Campaniæ sit, in adiecto Latio vltra Lirim describitur a Plinio. sed & Coloniam Latinā vocat Pometiam Liuius 2. Adi Annotationes Porti ad Dionysium. & Sanfelicii Campaniam. *Suesa*, simplici S in nummis antiquis scribitur, vt patet in Goltzii opere. *Pometinenses* nominat non semel Nonn Marcellus. Coloniæ Suessæ meminit vetus lapis. *Pometius* Campus, est apud Strabonem. Vide *Pometia*.

Suessanæ Aquæ, Tacito lib. 17. *Torre de i Bagni* hodie nominari, Leander auctor est. & idem tradit Annibalis vita, quæ cum Plutarchi Parallelis excuditur. Video nonnullos hoc loco apud Tacitum *Vesunianas* pro Suessanas habere. *Sinuessanas* legit doctissimus Lipsius. Sinuessanæ aquæ etiam apud Liuium sunt lib. 22. Vide *Sinuessana*.

Suessiones, Galliæ Belgicæ populi, apud Cæsarem, *Suisson* est apud Marlianum. *Vessones* οὐεσσόνες, à Ptolemæo vocati, annotauit Aldus Manutius, sed corruptè. *Suessonas Legio* xxv. vrbs vocatur apud Antoninū. Vide *Augusta* Vessonum.

Suessitani, sunt Hispaniæ citerioris populi, Liuio. Florianus del Campo putat *Sanguesa* hodie nominari. ex archiuis enim se intellexisse scribit hanc priscis temporibus *Suesa* nuncupatam, In Arragonum & Nauarriensium confinibus sita est. *Suestasium* σουεστάσιον, hoc tractu Ptolemæus habet. En quoque Io. Marianę verba, 2. Rerum Hispaniæ cap. 8. *Suessetanos quidam in Vasconibus ponunt ea parte, vbi Sanguessa ad flumen Aragonem est.* Vide *Suissatium*.

Suessula, Campaniæ opidum, Liuio. *Suessulani* Plinio. colonia est apud Frontinum. nunc *Sessula*; & aliquibus *Scafaro* vocari ait Leander. vide *Vesbula*.

Suestasium, vide *Suessitani*.

Suethans, & *Suethidi*; vide *Bergio*.

Suetrii, (σουετριοι) Ptolemæo) sunt Plinio Alp. populi, à D. Aug. deuicti. Vide *Sualteri*.

Sueui σουῆβοι, maximam Germaniæ partem obtinent, Tacito & Strabone testibus. *Suibi* σύιβοι, & σύηβοι, sunt apud Ptolemæum. *Sueuiam* eorum regionem vocant Eutropius & Tacitus. Gens magna & populosa, sed propriis nationibus nominibusque discreti, quamquam in commune Sueui vocentur. Horum nationis sunt Ptolemæo Semnones & Angili. Strabo Coldulos, Hermanduros, & Longobardos habet. Plures alios nominat singulatim Tacitus in suo de Moribus Germanorum libello. Horum quinquaginta quatuor gentes, facit Orosius. Sed de his Sueuis nō possum non adiungere Casparis Peuceri iudicium, quod lubens mihi cōmunicauit suis literis omni liberali eruditione ornatiss. & summus meus amicus Iacobus Monauius. Sic itaq; ad me, *Suenos ego non dubito totam illam oram Septentrionalem tenuisse, quam nūc incolunt Cassubii, Poloni ex parte, & Pomerani vniuersi, ad Austrinum littus maris Balthici, quod Sueuicum mare ab iis denominatum, eà in parte vbi & flumen Sueui nomine*, Die Schwetl *in mare influit. Quorum deniq;* σουῆβοι, *sunt Sueti. nominis exigua mutatione, qui in illa magna & fatali migratione gentium, in vlteriorem ripam traiecerunt: Cedentes appulsis ex Oriente Dacis & Gothis.* Hæc Peucerus ad Monauiū, hic verò ad me. Hodie vltra Danubium sunt, & Schwaben vocantur. nempe vbi illi gelidum Danubii effundunt fontē. vt Claudianus cecinit. *Angilos* Ptolemęi, qui *Angli* sunt apud Tacitū, *Angleem* in Pomerania interpretantur a dicto Peucero. Quid si *Angelen* in Cimbrica Chersoneso, siue ducatu Slesuicensi horum prosapiam quis dixerit? atq; ex his *Anglos* in Britannia insula originem habere? Vide *Gepidi*.

Sueuia, vide *Sueui*.

Sueuicum Mare, vide *Balticum*.

Sueuus, vel *Suebus* σύηβος, Ptolem. Germaniæ fluui⁹. qui hodie *Spre* Althamero, Curæo, & Willichio est. Oritur in Bohemię mōtibus, & in Albim se exonerat Becanus. Beurther⁹, & Niuemótius, *Oderā* esse scribūt. Ego potius *Pene* fluuiū (hodię sic appellatū) putauerim: quia huius ostiū medio ferè itinere est inter Oderā & Viadrū, vbi Ptolemæi

Sucuus est. *Swine* est Pucero, in Idyllio. cui lubens adsentirer nisi hoc ostii tantum, nō fluminis nomen esse scirem. Vide *Vistula*, & *Carpates*.

Sufaritanum, locus episcopalis, in Mauritania Cæsariensi. Vticensis.

Sufasar, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs, apud Antoninum. & in Coll. Carthag. Vide *Succubar*.

Sufeta, vide *Suffectaneum*.

Suffectaneum Episcopum Eustathium, habet Vict. Vticens. in Africa. *Sufetanum* legit codex M. S.

Suffena, *Suffenates*, vide *Mutusca*.

Suffetula, Africæ Propriæ vrbs, in Byzacena regione, Antonino, & D. Augustino. *Sufficula* in concilio Carthaginēsi, apud D. Cyprianum. *Hyphetula*, alius codex legebat.

Sufibus, vrbs in Africa Propria, D. Augustino, & Antonino.

Suficula, vide *Suffetula*.

Sugabarritanum, vide *Succubar*.

Sugambri populi in India: Ab Alex. Magno deuicti. Trogus 12. An proba lectio? vide *Sicambri*.

Sugda, vide *Phula*.

Sugdia σουγδία, Archiepiscopalis locus. In Sanctionib. Pontificum Orientalium: & apud Curopalatem. Vide *Sogdiana*.

Sugdiana, vide *Sogdiana*.

Sugdii σουγδιοι, Sogdianæ regionis mōtes, sic dicti, Ptolemæo. *Sogdii* interpreti. *Sogdos* etiam populos Sogdianæ regionis, nominat Polyęnus 8.

Sugdius, vide *Taurus*.

Suggitanus, Episcopus, in Numidia. Vict. Vticens.

Suibi, vide *Sueui*.

Suidiada σουιδιάδα, regio Asiatica, cuius fluuius Oxas: Tzetzæ Chiliade 8. numero 224. Corruptè puto pro Sugdiana, in ea enim Oxus fluuius. Idem ibidem, numero 466. *Sugdios* populos vocat, apud quos Oxus fluuius.

Suillates, Vilumbrorum in Italia populi. Plinius.

Suimontium, vide *Balista*.

Suinum, Piceni flumen; Plinio. *Salmo* Leandro Alberto. *Salinello* autem Ligorio & Mazzellæ. *Sino* tamen hoc tractu quoq; hodie fluuii nomen.

Suiones, Tacito Germanica gēs, ad Mare, circa Lemouios & Rugios. Insulas Pomeranicas hos incoluisse putarim: & *Swine* Fretum huius nominis vestigium conseruare. Willichius putat *Swedos* esse. Et fortè sunt, sed hinc emigrasse suspicor. Confirmat hanc opinionem ipse Tacitus: cum dicit, *Trans Suiones aliud mare, quo cingi claudiq; terrarum orbem hinc fides*.

Suisa, Antonino Armeniæ Minoris vrbs. *Soisa* quoq; legunt alia exemplaria. *Suissa* lib. Notit. In Ponto.

Suismontium, vide *Balista*.

Suissatium, Hispaniç opidum, Antonino, inter Virouescam & Pampelonem. Per D. initiale, in alio codice. *Suestasium* Ptolemæi putarim. sic credit quoque Hieronymus Surita.

Suita, Sarmatiæ Asiaticæ populi, apud Plinium. Vide *Sauchai*.

Suitranea Augustensis, ciuitas est in Codice Theodosiano 10. Titulo de Domibus distrahendis.

Sulanes, vide *Bulanes*.

Sulcanum, Orosius 4. c. 20. de Perseo rege, sic, In Illyricum transgressus Sulcanum opidum capit. *Vlcanum* lego, sine S & est *Vlcana* Liuii. Errorem consimilem vide in *Cōbot*, & alibi, quo te ducet vox *Librarii* in huius operis Indice.

Sulci, vide *Solci*, & *Sypicius*.

Sulcitani, vide *Solci*.

Sulgas, vide *Orge*.

Suliana, episcopalis sedes Africæ. Victor Vticensis, M. S.

Sulim, locus in Gallia Lugdunensi. Tabula Peutingeriana.

Sullectini Episcopi, in Africa; meminit D. Augustinus.

Sulloniaca, *Sullomaca* nonnulla exemplaria habent apud Antoninum. In Anglia locus est inter Londinum & Verolamium, Barnet vel Eggeworth potius; vt annotauit Talbotus. Elstre Camdeno est.

Sullucum, Numidiæ vrbs, in Africa Propria. Antonin.

Sulmo σοῦλμων, Ptolemæo Pelignorum vrbs est. *Solymum* primò dictam fuisse, ex Silii lib. 9. constat. Ouidii patria. *Millia qui nouies distat ab Vrbe decem*, vt inquit. Septē millib. à Corfinio distare, scribit Cęsar.

Hodie

Hodie *Sulmona* est, vt scribit Leander. Aliquibus malè *Sermona* dicitur, vt annotauit Ciofanus, in huius vrbis pulcerrima descriptione. *Sulmo* Plinio quoque est Latii opidum, quod sine vestigiis interiisse scribit. Pyrrho Ligorio tamen *Sermoneta* hactenus vocatur. Hoc fortè Fioro municipiū, quod vetus opidum vocat. Vide *Valuensis*.

Sulpicianus, vide *Fundus*.

Sulsenses, vide *Solci*.

Sululittensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Suma σοῦμα, castellum Persarum, circa Tigrim alicubi videtur. Zosimus 3. In Mesopotamia est apud Ptolemæum, *Sumere* vocatur à Marcellino 25.

Sumatia Σουματία, Arcadiæ vrbs, Stephano & Pausaniæ. σουμάτιον etiam scribitur, vt idem Stephanus addit. Vide *Amatium*.

Sumensis Ecclesiæ meminit Collatio habita Carthagini. cuius episcopum Siluanum vocat. An in Africa? *Zumensis*, eadem.

Sumere, Vide *Suma*.

Sumetia, vide *Sumatia*.

Summæ Alpes, Gotthardt hodie vocari tradit Schudus. Quas Cæsar Summas Alpes appellat, sunt Straboni & Plinio *Pœninæ* Alpes, vt Rhenanus scribit. Sunt qui putant Cæsarem summas Alpes non propriè, sed appellatiuè dixisse, tanquam Alpium summas. De his consule Simlerum.

Summaram, Æthiopiæ sub Ægypto opidum, in Nili ripa. Plinius.

Summum Laci, sic vocat Antoninus extremam partem Larii lacus, versus Septentrionem.

Summuranum, forsan *Castrouillari*, vt scribit ad me Roma Celsus Cittadinus, sub Murano nempe opido, vt addit paucis milliaribus, vel certè ipsum *Muranum*. vide *Sypheū* & *Muranum*.

Summus Pyrenæus, & *Imus Pyrenæus*, duo huius montis locorum nomina, apud Antoninum. hunc Surita *D. Ioannis* cognomēto *Pie de Porto* vocat. Idem ad illum hæc subscribit verba, *ad D. Christiana, in vetustis veterum Arragonensium monumentis hoc itinere, Pyrinai saltus, Summus Portus nuncupatur*.

Sumotriges, vide *Murotriges*.

Sumucis σουμουκίς, in Africa Propria opidū. Ptolemæo.

Sumulensis locus, in Mauritania Cæsariensi. Victor Vticensis.

Summuntorium, vide *Ripa Prima*.

Suna σοῦνα, Aboriginum in Italia vrbs, apud Halicarnasseum 1. à Vesbola distans 40. stadiis. Adi Notas Sylburgii, qui putat esse *Suana* Ptolemæi.

Sunam, vrbs, in tribu Izachar. *Torondoles Gabraleris* eam nominat Beniamin F. Ionæ. 1. Paralip. 29. *Sunem* legitur Iosue 19. Item 1. Regum 28. vbi Iosephus *Sonna* habet.

Sunem, vide *Sunam*.

Suni, vide *Zani*.

Sunici, sunt apud Tacitum 4. Historiar. Germaniæ populi. Sunff à Petro Diuæo interpretatur. opidum est ad Rhenum, infra Coloniam Agrippinam. Hub. Leodius subdubitat eosdem esse cum *Rinucis* Plinii, & vtrobique Rinuci legendum putat. dicitque eos hodie regiunculam Runckerlandt dictam, obtinere, quæ est inter Batauos, Frisios, & Bethasios. Vide *Rinuci*.

Suniti populi, Alanis vicini. Procopius 1. Persicorum. σουνῖται habet Stobæus ex Nicolao, cap. de Legibus. Inter quos, qui optimus iudicatus fuerit, virginem quam voluerit, ducere potest. deinde post eum, secūdus: & sic deinceps.

Sunium σούνιον, Atticum promontorium, Ptolemæo, Curtio, aliisque. *Sunium* Palladis, vocat Vitruuius 4. cap. 7. à delubro haud dubiè, quod in eius vertice erat, Pausania teste. Eadem ratione ab Homero & Aristophane appellatur *Palladis* Promontorium ἄκρον ἀθηναῖον. Hoc annotauit Philander, in Vitruuium. *Cabo delle colonne* à Sophiano nominatur. idem dixit ante eum Dom. Niger, à multis nempe ibidem exstantibus columnis. *Sunium*, in eo etiam pagi nomen, apud Strabonem 9. Idem fortè cum Stephani Sunio, quam partem Leontidis tribus vocat. de hoc quoque Cicero ad Atticum 7. Epistola 3. *Sunium* hic insula, Solino. at insulas sæpè à Geographis confundi cum promōtoriis annotauit Casaubonus ad 3. Strabonis. Et en Isidori verba, *Commune est insulis, vt promineant: inde & loca eorum promontoria dicantur*. *Sunium* apud Ptolemæum, quoque promontorium Pari insulæ est. Vide *Athena*.

Sunonensis Lacus, est apud Ammianum

hh

lib. 26. quo aut Ascanium, aut Nicomediensium designare videtur. In Bithynia. Húc Nicomediensem puto sine nomine describi a Plinio 10. Epistolar. ad Traianum Imp. binis epistolis.

suobeni, vide *susobeni*.

suedona συεδόνα, Ptolemæo Arabiæ Felicis vrbs, interpretibus *Vodona*.

supara σουπάρα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolemæus. *Vppara* videtur Arriani.

supeni, vide *superni*.

superaequani, Pelignorum, in Italia populi, apud Plinium. *super Equum* opidũ Italiæ, habet lib. Limitum.

superatii σουπεράτιοι, Hispaniæ Tarraconensis gens, Ptolemæo.

supernates, vide *Infernates*, & *Carentini*.

superni, vel *supeni*, populi inter Treuiros & Argentinenses. quorum vicus Tolpia. Antoninus.

Superum Mare, vide *Hadriaticus sinus*.

supha, Malachiæ prophetæ patria Dorotheus.

suphtha σούφθα, Parthiæ regionis vrbs, Ptolemæo. Nunc *Gesbie* nuncupatur: nisi fallit Theuetus.

suplupantia, vide *sublupantia*.

suppentonia, locus apud Soractem montem, à Nepesina ciuitate duobus milliaribus. Hodie *Castellum S. Helie* ibi. Baronius ad Martylogium.

suppiana, vide *sopiana*.

suptu σούπτου, Mauritaniæ Cæsariẽsis vrbs. Ptolemæus.

sur σούρ, Genes. 25. & 26. habitauit Abraham inter Cades & Sur. Inter Recam & Agara legit Chaldæus. Et Ismael habitabat inter Euila & Sur, quæ est ante faciem Ægypti. quo loco etiam Agara pro Sur, legit dictus Chaldæus. Goropius putat hodie *Tor* vocari, ad sinum Arabicum. Deserti Sur è regione Ægypti mentio etiam est 1. Samuel 15. Vide *Barad*, & *Euila*.

sura, fluuius qui aquas suas in Mosellam euomit; Ausonio. *saur* nunc. *sura* σοῦρα, Ptolemæo Syriæ vrbs, iuxta Euphratem. *Flauia Firma Sura* in lib. Notitiarum est. *surum* fortè Procopio 2. Ædif. & *surenorum* ciuitas eidem 2. Persicor. An etiam Sora Stephani? *surensis* Episcopi in Euphratensi regione, meminit concilium Constantinopolitanum. *sura*, Iberiæ Asiaticæ vrbs est, apud Ptolemæum. Item alia in Assyria apud eundem. *sura* etiam Lyciæ regionis Oraculum, Stephano. Villa est inter Phellum & Myros, vbi piscibus insidentes auguria aucupari solent, vt tradit Plutarchus de Animantium comparatione, & de Fluminibus & montibus. *surrha* σούῤῥα vocatur ab Æliano. Vide *Vra*, & *Orsura*.

sura, sunt Plinio Indiæ populi.

suragana, Vide *surogana*.

surani, Vide *suani*.

surasene σουρασηνοί, Indica gens, à quibus Hercules colitur. Arrianus in Indicis.

surattha σουράθα, Arabiæ Petrææ opidum, Ptolemæus.

surdaones, sunt Hispaniæ Tarraconensis populi, Plinio lib. 3. cap. 3. dicit, *Ilerdenses Surdaonum gentis*. Sed *sardonum* putat legendum Caspar Varrerius, & locum esse hodie hoc tractu dicit, qui *Campos de Cerdania*, id est, Sardonum campus, vulgò nominatur. *sardones* sunt eidem Plinio & Pomponio Galliæ Aquitanicæ populi, ad montes Pyrenæos.

sureni, vide *sura*.

surentum, vide *surrentum*.

suria, vide *syria*.

suriates, Vmbriæ populi, Plinio.

suriga σουρίγα, Mauritaniæ Tingitanæ vrbs, ad Oceanum Atlanticum, Ptolemæo. *Abet*, Castaldo; *Goz porto* Augustino Curioni vocatur.

surii Populi, qui in eorum sacrificiis nullum admittunt mancipium. Athenæus 14. ex Philarcho. Vide *Ocina*.

suristensis loci, in Mauritania Sitiphensi. meminit Vict. Vticens.

surium, vrbs Illyrici videtur apud Pliniũ 3. cap. 26.

surius, Colchidis fluuius, Plinio: qui omnia iniecta ligna lapideo cortice integit. Idem habet *surium* opidum, ab hoc amne in eo influente, cognominatum. Hoc σούριον quoque Ptolemæo est.

surmontorium, vide *Ripa Alta*.

suro σουρῶν, Appiano Hispaniæ vrbs, apud quam Metellum & Pompeium Magnum pugnasse scribit cum Sertorio & Perperna. An corruptè, pro Sucro? vt vertit Gelenius.

surogana σουρόγανα, Bactrianæ vrbs, Ptolemæo.

lemæo. per A. in media interpretib.

surrha, geminato RR. Iberiæ vrbs, apud Ptolemæum. Vide *sura*.

surrentium promontorium, Libyæ Interioris, excurrens in Occasum. Plinius. Vide *Arsinarium*, & *Barce*.

surrentum, Straboni & aliis. Ptolemæo *surentum* σύρεντον, simplici R. Picentinorum vrbs, iuxta Tyrrhenum mare. Leander *surrento* nominat. *surrentinos* Colles habet Columella. & *surrentinum* promontorium, Tacitus 4 Annal.

surta σοῦρτα, Armeniæ Maioris vrbs. Ptolemæus.

surubha σουρούβα, Ptolemæo vrbs in Sarmatia Asiatica.

surum σύρων, ad flumen Euphratem vrbs, Procopio. In Syria, Agathiæ in Præfatione. Huius meminere quoque Callistus, & Euagrius, qui σύρων, legit. Vulcanius vertit *syrorum* vrbs, haud rectè. vide *sura*.

sus σοῦς, Bœotię fluuius, siue torrens, circa Olympum montem, Pausaniæ. Sicyoniæ fluuius est in Peloponneso. Ptolemæus.

susa σοῦσα, Susianæ regionis Metropolis, Ptol. *Memnonia* μεμνόνεια, Herodoto & Æliano cognominatur. Itinere vnius diei distat a Tigri: teste Diodoro 19. Castaldus *suftra* vocari tradit. *susii*, etiam *Cissii* κίσσιοι, dicuntur, inquit Strabo. *Cissiam* regionem etiam habet Ptolemæus, in Susiana. Hanc nouit quoque Philostratus 1. *susa* etiam fluuii nomen, Susæ huic imminens, si Isidoro creditur. Vide *Caverna*.

susacim, *locus circa Palæstinam*, *vbi duo fluuii confluunt. qui putantur fluuii Ethan*, de quibus Psalmo 73. In S. Quiriaco, Simeon Metaphrastes.

susacis Montem, habet Niceph. Callistus, inter Illyricum & Thraciam. lib. 8. cap. 13. *susacenses* Alpes sunt apud eundem, cap. 31. inter Daciam & Thraciam. *Tisucis* τισούκις, legit Socrates 2. cap. 18. historiæ Ecclesiasticæ. *Tituris* legit Baronius, an bene, ipse viderit.

susalei σουσαλεῖον, Villa, in Sardinia, Ptolemæo.

susana. Silius 3. *At non Sarmaticos attollens Susana muros, Tam leuibus persultat equis.* Hispaniæ fortè vrbs. vt putat Pet. Marsus, qui eam a Sarmatis extructam addit. *susanum* opidum Hispaniæ, in Agredæ & Turiasonis finibus, habet Hieronymus Surita. quod *Campanillo* vocat.

susani, vide *suani*.

susara Montes, aut vacillante lectione. *Vzara* Fontes, in Africa sunt, apud Orosium. *Vzarra* Montes legit Fabricius. & *Azara* Montes, Ponticus Virunius. *Buzara* Montes malo legere, cum Ptolemæo. *susaritani*, Mauritaniæ Cęsariensis loci, meminit Vict. Vticens. M.S.

susargala σουσαργάλα, mons Libyæ Interioris, Ptolemęo. *Vsargala* idem eundem vocat. Vzaræ & Susaræ Orosij puto. itaque apud eundem montes non fontes retinendũ iudico. *suggaram* legit hoc loco Orosij Æthicus. monstrum vocabuli.

suscum, vide *soscum*.

susia σουσία, Ariæ vrbs Arrianus 3. Alex.

susiada, vide *susida*.

susiana σουσιανή, Asiæ regio, apud Ptolemæum. *susis* Straboni. Hæc M. Nigro *Cus*, Moletio *Zaquetsmael*, Zardo *susaʃ*, Mercatori *Cusistan* interpretatur. *Arphasad* in Bibliis dici, scribit Montanus, in suo Apparatu.

susicana σουσικάνα, Indiæ vrbs, circa Indi fluminis ostia. Ptolemæus vide *Musicana*.

susicasiensis locus, in Numidia. Vict. Vticens. M S.

susida Pylę, circa Susam ciuitatem Persię. Q. Curtius 5. & Polyænus 4. σουσιάδαι πύλαι, Diodoro 17. Vide *Pylæ*.

susii, vide *susa*, & *Cissi*.

susis castrum, in regione Elam. Daniel. 8.

susitanorum Regionem, habet Curtius 7. circa Bactrianam & Oxum fluuium. si fida scriptura.

Susobeni σουσοβηνοί, Scythiæ intra Imaum gens, Ptolemæo. *suobeni* interpretibus.

susorum Arcem, in Mesobatena regione, habet Plinius 6. cap. 27.

susuara σουσούαρα, Insula ante Taprobanē: Ptolemæo.

Susudata σουσουδάτα, Germaniæ ciuitas apud Ptolemæum. Wilsnach, in Marchia Brandeburgica est, Petro Appiano censore.

Susus σοῦσος, Indiæ fluuius, lapides pretiosos gignens. Tzetza Chil. 11. numero 376.

Suthriona, regio iuxta Tamesim fluuium in Britannia insula. Beda.

Suthul, & *Muthul*, sunt barbara opidorum nomina, auctore Prisciano. Suthul opidum Numidiæ, & Muthul fluuius est, Sallustio in Iugurthino.

Sutrina, vide *Sutrium*.

Sutrium σούτρειον, Ptolemæo, Plutarcho, Diodoro, Stephano, Straboni, & Liuio, Tuscorum vrbs, quæ *Sutri* hodie nomen retinet; teste Leandro. In Goltzii Thesauro huiusmodi exstat antiqua inscriptio, *Colonia Iulia Sutrina*.

Suzai σουζαῖοι, Persidis gens, Ptolemæo.

Syagra σύαγρα, Ciliciæ regiuncula, iuxta Adun & Laerten. Stephanus.

Syagros σύαγρος, Arabiæ Felicis promontorium, Ptolemæo. *Cabo Risalgate*, Ioanni Barrio est. *Sfacalhat* Ramusio; *Fartacam* Varrerio.

Syalis συαλίς, Mastienorum opidum, Stephano.

Syaphas, vide *Apsasium*.

Syassus σύασσος, Phrygiæ vicus. Stephanus.

Sybaris σύβαρις, Straboni, Plinio, & Ouidio, Brutiorum fluuius; qui Leãdro & Laur. Ananiensi *Cochile* dicitur. *Sabaro*, Mazzellæ. Est & ibidem vrbs inter hunc, & Crathin fluuium, Diodoro 11. Item Plinio, & Dionysio Afro, quam *Thurios* nominarunt, teste Plutarcho. Eidem Straboni est quoque fons Achaiæ in Peloponneso, iuxta Buram vrbem. Antonio Liberali (si quis fidem huius fabulæ adhibeat) est fons ad Parnassum montem. *Sybaris* Colchidis regia. Hinc ad sexaginta stadia erat Martis Fanum, vbi vellus aureum custodiebatur, vt habet Diodorus 4. Vide *Lupia*, & *Thurium*.

Sybenniticum, vide *Sebenniticum*.

Syberus σύβερος, Stephano Illyridis opidum.

Sybi, vide *Ibi*.

Sybota σύβοτα, portus est in Epiro, apud Ptolemæum, & Thucydidem 1. & 3. Insulæ sunt quoque sic dictæ, paulò ab Epiro distantes, ponè Leucimnam Corcyræ insulæ promontorium, versus Orientem: auctoribus Thucydide & Strabone. *Syuita* Sophiano nominatur. Est & alia insula eiusdem nominis, in mari Ægæo, Liuio, inter Athon & Eleam. sed hæc *Subota*, per quintam vocalem.

Sybra σύβρα, Stephano Phrygiæ castellum.

Sybrida συβρίδαι, municipium Erechteidis tribus Stephanus.

Syburpores συβούρποροι, Libyæ gens, apud Ptolemæum.

syca, vide *Cissa*.

syca συκαί, locus est iuxta Syracusas, Stephano. *syce* σύκη, Syracusanorum imperii, Thucydidi 6. Stephanus habet quoque *syca* in Cilicia. quæ *sycea* Athenæo 3. Alexandriæ huic quoque locus est. *syce* etiam è regione Byzantii, Socrati Scholastico. Vide *Cornu byzantium*, & *sistinense*.

sycamazonis Loci episcopalis, non semel memoratur in concilio Ephesino. Cuius episcopus Aianus.

sycambri, vide *Asybos*.

sycaminos συκάμινος, Phœniciæ vrbs, Stephano, Plinio, & Ptolemæo. *Epha* dici, scribis D. Hieronymus. Hanc Niger *Cabo Carmelo* vocat. *sychem* Hebræorum esse, credit Matthæus Aurogallus. Apud Philostratum locus est in confinibus Ægypti, Æthiopiæque. Sed hæc *Hiera sycaminos* est, apud Ptolemæum, Plinium, & Antoninum.

syce, Plinio insula circa Ioniam est. Vide *syca*. & *sistinense*.

sycea, Vide *syca*.

sycella, vide *Achilla*.

sycene, vide *sistinense*.

sychar, vide *sichem*.

sychem συχέμ, locus Palæstinæ. Iosue 24. Vide *sichem*, & *sycaminos*.

sycheum συχέον, Arabiæ Felicis opidum littorale, vbi ambra nascitur. Symeon Sethi.

sycinium, circa Mylassam Cariæ videtur locus, in vita D. Eusebiæ hospitæ.

sycinum, vide *Bolba*.

sycodes, vide *Cornu Byzantium*.

sycla σύκλα, Ptolemæo Persidis vrbs, quæ *syra* Nigro.

sycurium, opidum sub radicibus Ossæ montis, qua in Meridiem vergit, & subiectos habet Thessaliæ campos. à tergo Macedoniam atque Magnesiam. Liuius 42. συκούριον in Polybii Fragmento 69.

sycus, vide *sistinense*.

sycussa, insula circa Ioniam, Plinio.

Sycyria,

sycyria, locus in Palæstina, iuxta Gadarã videtur. ex Epiphanio.

sydema, vide *sidena*.

syderis fluuius, alicubi inter Hyrcaniam & Mediam, est apud Plinium. Vide *siden*.

sydopta, Æthiopiæ sub Ægypto opidum. Plinius.

sydra, vide *syedra*.

sydraca, Indica gens, & Alexandri Magni terminus. vbi arbor pala crescit, auctor Plinius. *syndracos* alibi legit. Per I. etiam alii codices. Vide *Oxydraca*.

sydri σύδροι, Arachosiæ gens, Ptolemæo.

sydrus σύδρος, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolemæus.

syrbi, vide *suebi*.

syedra συέδρα, Isauriæ vrbs, Ptolemæo, & Stephano. *sydre* Straboni est. Pamphiliç adscribit Epiphanius συέδραν. *sysdra* legunt Ptolemæi interpretes, corruptè.

syene συήνη, Ægypti vrbs, Ptolemæo, & Heliodoro: quam *sirim* σεῖριν, Æthiopibus vocari, Eustathius tradit: qui eam funditus euersam, & nomen tantum exstare ait. *Zeeniens* Hebræis dici, scribit Ar. Montanus. Alii *seuenech* habent. Hac ætate appellatur *Guegere*, Ionio; & *China*, Nigro; sed *Asna* Zieglero: in cuius sententiam, si non pedibus, vt dicitur, saltem calamo transeo: Asna enim vrbs, quemadmodum à Ioanne Leone describitur, in Syenæ Ptolemæi locum incidere mihi videtur.

syenna, vide *Escon*.

syessa σύεσσα, Lyciæ quoddam tuguriolũ. Item Tyrrheniæ vrbs. Stephanus. An Suessa hæc?

syfrea, vide *siphris*.

sygaros, insula Arabiæ Felicis. quam canes non intrant. Plinius.

sygostelos, vide *singus*.

syia συία, Cretæ opidulum; Elyri nauale. Stephanus.

syis σύις, Ægypti vrbs, Stephano: ex Hecatæo.

syla, vide *sila*.

sylaum, vide *silaum*.

syleum συλαῖον, in Pamphilia vrbs, apud Porphyrogennetam. Huius memoria est quoque in Sanctionib. pontificum orientalium. *sylai* locum & Episcopũ habet Cedrenus. item Balsamon sub patriarchatu Constantinopolitano. sed per I. in prima. Apud Curopalatem legitur (interprete Gabio) *sylai*, qui etiam *Pergæ* vocantur. Vide *sylium*.

sylax, vide *Tigris*.

sylei, vide *sulcitani*.

syleum συλεῖον, campum, Macedoniæ, in finibus Thraciæ, habet Herodotus lib. 7.

sylga Episcopatus: in consilio Ephesino. Pro *selga* habet Sylburgius.

sylina, Sulpicio Seuero insula est vltra Britanniam sita. Sunt qui eo insulas *sorlingas*, vel *sylley* denotari putant. Inter quos est G. Camdenus, qui easdem putat ab Antonino *sigdeles* nominari. Eiusque incolas *Melanchlænos* à Strabone appellari credit.

sylingi, alii *sirligi* legunt, populi Wandalis confines. Sic ex Isidoro, Moralis. Subdubitat sic dictos à Sily Scytharum flumine. Per I. in prima, *silingi* ego apud Isidorum lego. Consule de his Io. Marianam quoque, qui eos in Bæticam consedisse tradit.

syliones συλίονες, Chaoniæ gẽs. Stephanus. ex Rhiano.

sylium σύλιον, Phrygiæ opidum: aliis Pãphiliæ, inquit Stephanus. Puto *syllium* gemino LL. Arriani esse, 1. Alexandri. & fortè *sylæum* Porphyrogennetæ. *silbium* Ptolemæi quoque.

sylla, in Brutiis locus. LX. M. P. à Freto Siculo. Inscriptio antiqua apud Smetium. Alii *scylla* legũt. Quid si pro LX. etiam IX. legendum sit?

syllectum, opidum vnius iter diei à castris, iuxta mare quod Carthaginem ferebat. Procop. 1. Wandal.

syllium σύλλιον, vrbs prope Siden, Arriano, & Suidç. Eandem cum σύλιον Stephani quis suspicetur. Vide *sylium*.

sylleus, vide *selei*.

sylo συλώ, in terra Chanaan locus. Iosue 17. & 22. Iudicum 21. σηλω, apud Iosephum est.

syloes συλόεις, Herodoto, apud quem etiam σολόεις, legitur. Africæ promontorium est; quod Sataspes, postquam ex Ægypto soluit, ad Columnas Herculis nauigans, circumuectus in Meridiem cursum tenebat. Idem alio in libro scribit, hoc promontorium Libyam terminare. In Hannonis Periplo eius etiam mentio est. Fortè vbi Ptolemæus post Cotes promontorium, quo

Africa ad Meridiem inclinare incipit) *Zylis* ζυλεία, fluminis ostium describit. *Salectis* σαλήκτος, fluminis meminit Philostratus, nonaginta stadiis ab Abylæ promontorio versus Oceanum. Ramusius subdubitans C. *Cantin* hoc loco ponit.

Syluanectum, vide *Siluanectum*.

Syluanis, vel *Siluanis*, Ponti vrbs. lib. Notit.

Syluini, Vide *Siluium*.

Syluorum gentes feræ, sunt Plinio circa Iberiam.

Sylusium σύλυσιν, Promontorium, habet Sophocles in Aiace Flagellifero, circa Sunium Atticæ. Agatarchides etiam in Arabia Felici, ad Nessam vrbem.

Symaorium συμαιων, ex nummo meminit Goltzius. à Syme insula gentile, teste Stephano.

Symatha σύμαιθα, Thessaliæ vrbs, Stephano: ex Theopompo.

Symathus, vide *Tymethus*, & *Simethus*.

Symbaca συμβάκη, Mediæ vrbs, Straboni 11.

symbari, Æthiopiæ sub Ægypto populi, apud Plinium.

symbola συμβολα, sic locus in Peloponneso dicitur, vnde aqua è pluribus fontibus in Alpheum confluit. Pausanias, in Arcadicis.

symbolon Portus, συμβόλων, Arriano, Straboni. Plinio, & Ptolemæo, in Taurica Chersoneso est: Mercatori *Sibula* dicitur. Vetus Strabonis interpres Pactorum Portum ex Symbolon fecit; quod Marium Nigrum fefellit qui in sua Geographia duo diuersaque loca ex his fabricatus est; vnum Symbolorum, alterum Pactorum nominans. Ego eos qui propria nomina secūdum eorum significationem interpretātur, laudare nequeo. appellatiua enim ex propriis videntur facere. Ex Arriani & Strabonis huius portus descriptione videtur castigandus Ptolemæus, qui eum ad Sinum Carcinitem ponit: cùm ad Pontum Euxinum locandus esset. itaque Symboli, & Chersonesi ordo inuersè legitur. *symbolum* locus Thraciæ, sic dictus, quia is mons alii in mediam terram, se extendenti cōmittitur. Estq; inter Neapolim & Philippos, teste Dione 47. Meminit eius quoq; Plutarchus in Dione. ibique angustias siue fauces describit, Græci στενα vocant. *symbolum* locum circa Olympum, habet vita S. Platonis, apud Surium.

symbra, Persarum vicus ad Tigrim: Zosimo 3. Lyciæ vrbs συμβρα, apud Ptolemæum. *sembra* habent interpretes.

symbri σύμβροι, Corsicæ insulæ gens: Ptolemæo.

symbrii συμβρίοι, Italiæ populi, circa Padum & Venetos. Straboni 5. corruptè fortè, pro Insubri. An Cimbri substituendum (quod hi hunc tractum aliquando incoluere) subdubitat amicus meus Celsus Cittadinus.

syme σύμη, Ptolemæo, Plinio, Æliano, & Straboni. Carpathii maris insula, inter Rhodum & Gnidū. (vnde Symenū mare Herodoto.) Hanc Stephanus *Æglen* αἴγλη, & *Metapontum* μεταπόντιν. vocatam tradit. Est & vrbs *syme* in eadem insula: Eustathio. vide *Naxos*.

symera συμηρα, mons circa Pontum Euxinū, Orpheo in Argonauticis. *symut* legebat Latinus interpres. Circa Colchidem videtur.

symitha σύμιθα Mauritaniæ Cæsariensis opidum. Ptolemæus. *simittensis* meminit Coll. Carthag. sub Honorio Imp. habita.

sympalletum, à loco vocat Laërtius Myrithum quendam. In Zenone. Vide *sympalletus*.

symphorium συμφόριον, castellum in Syria vspiam, nominatum à Dione 37.

symplegades, vide *Cyanea*.

symui, Africæ populi Æthiopes, Ammonitarum accolæ, versus Occidētem. Q. Curtius 4 Recentiores editiones sic legunt, pro *scenita*. quod habent vetustiores.

syna Iudæorum, Osroenæ regionis vrbs, in lib. Notit. Pro *sinna* Ptolemæi habeo. Vide *synna*.

synaca σύνακα, mōtana circa Syriam: Appiano in Parthicis.

synada, vide *sangara*, & *synnada*.

synagela, Vide *suagela*.

synangus σύναγγος, Phœniciæ vrbs: apud Stephanum, ex Herodoto.

synaritusa. Plinius 23. cap. 9. de myrto hæc, *synaritusa apud Maandrum hoc edunt*.

synatha, vnde Azarias propheta. Dorotheus.

Synaus συναός, Phrygię Maioris opidum. Ptole-

Ptolemæus. *simas* Leunclauio.

syncea oppidum Persarum: est apud Zosimum, lib.

syncerium συνκέριον, (Sinquitium vertit Gelenius) libro 5. Halicarnassei. Locus qui imminebat Hernicorum & Latinorum oppidis. Signiam putat Xylander, apud Plutarchum in Poplicola, vbi hic Sigluria, σιγλουρία, legit.

syndicus σύνδικος, vrbs Scythiæ contermina, cum portu, vt Stephanus ait, qui eam ab aliquibus *Gorgipen* γοργίππη vocari dicit. Vide *sindi*.

syndios, σύνδιος, pagi mentio est in Authenticis, Coll. 9. Titulo 22.

syndos, & *syndones*, vide *sindi*.

syndraci, vide *sydrace*.

syndromades, vide *Cyanea*.

synenes Castrum, apud Blemyas, in Æthiopia: vbi Palladius exul. Sic Georg. Alexandrinus in vita D. Chrysostomi.

synephium, Ciliciæ oppidū, à Phoca Imp. occupatum: Cedreno & Glyca auctoribus.

syneus, vide *Melani*.

syngambri, vide *sicambri*.

synhieta, Sarmatiæ Asiaticę populi: apud Plinium.

synicensis episcopatus, in Africa, meminit D. Augustinus de Ciuitate Dei, 22. cap. 8. & Ionas Aurelianensis lib. 3. castellum est Hipponensi coloniæ vicinum. An idem cum Sinitensis?

synna. maculasq; synna, Prudentius contra Symmachum: Maculosam vocat, à marmore, quod inde effoditur. locum ignoro; nisi sit Phrygiæ: de quo Martialis 9. de balneo Tuccæ, hoc versu, *Quod Phrygia Synas, Afra quod Nomas mittat*. Eandem cum *synada* puto Strabonis, qui hic lapicidinam habet lapidum ad alabastrium varietate accedentes. Sinnadici marmoris hinc meminit Plinius. Apud Sidonium in Panegyrico *sinna* est.

synnada Straboni. σύνναδα. *synada* per simplex N. scribit Ptolemæus. Phrygiæ Maioris vrbs est. Apud Socratem Scholasticum Phrygiæ Pacatianæ est. sed Salutaris, in cōcil. Constantinopolitano VI. *synnea* quoq; Stephano est. συνναδέων meminit Goltzius ex nummo. Vide *synna*.

synnea, vide *synnada*.

synope, vide *sinuessa*, & *Myrmidon*.

synophris oppidum, à barbaris direptum scribitur, in S. Theodori archimandritæ vita. ignoro eius situm.

synopolis episcopatus, sub sede Seleucensi Ciliciæ: Gulielmo Tyrio.

synormades, vide *Cianea*.

syopii συόπιοι, Illyrici populi videntur apud Stephanum. Vicini Liburnis.

sypa σύπα, Ptolemæo. *Bersynga* interpretis Indiæ extra Gangem fluuius. *Besynga* & *Besygas* est Stephano.

sypalettus συπαληττός, municipium tribus Cecropidis. Stephanus & Hesychius. Idem cum *sympalleto* puto.

sypetes, vide *Vsipetes*.

sypheum, Brutiorum opidum Liuio 30. ex huius ruinis putat Gab. Barrius illud opidum exstructum, quod Antoninus *summuranum* (quo nomine adhuc appellatur,) vocat. Summuranum tamen hoc dicit Scipio Mazzella hodie *Castro villari* esse.

sypicius συπίκιος, Sardiniæ portus: Ptolemæo. *Supicis* Antonino. ex Scudi lectione. quo loco excusa exemplaria *sulcis* legunt.

sypontum, vide *sipontum*.

syra σύρα, Cycladum vna, haud procul à Delo. Pherecydis patria. Suidas, & Illustrius. Eadem cum *syros*. sic enim Strabo eam vocat. Sed *syria* trisyllabicos legendum; testis Homerus, & idem Strabo. Vide *syros*.

syracene, Vide *sibacena*, & *sichracena*.

syracella, Vide *siracella*.

syracusa, Siciliæ vrbs & colonia amplissima. Duplici RR. eam scribit Ptolemæus συράκουσαι. Hanc Cicero libro 4. in Verrem, & Plutarchus in vita Marcelli, quatuor vrbibus constare tradunt; *Neapoli* nempe, *Achradina* ἀχραδίνη, *Tyche* τύχη, (*Ityca* ἰτύκη, Diodorus legit libro 11.) & *Insula*. Liuius Acradina & Tica scribit. Quinque vrbes intra mœnia continere, perhibet Strabo, lib. 6. *Epipolas* pro quinta parte annumerari putat Casaubonus. Ea pars quæ Ciceroni Insula est, Straboni *Ortygia* dicitur. Hanc insulam quoque incolis *Nason* vocari, Liuius auctor est, lib. 25. Eandem *Homothermon* ab initio appellaram, scribit ex Nicandro, Fazellus. lege de hac Florum 2. cap. 6. Hactenus hæc vrbs *Siracusa* nominatur. *Syracusios* populos habet quoque Ptolemæus,

syracusanus Portus, Corsicæ insulæ. Ptolemæus.

syracusia, vide *Plaga*.

syrapus, Lucaniæ fluuius: Vibio.

syrascele, vide *stracella*.

syrastene συραστηνή, regio ad Indi fluminis ostia: Ptolemæo, & Arrhiani Periplo. Est in ea *syrastra* vicus; eidem Ptolemæo. Sed idem regionem quoque per R. *syrastrene* inconstanter scribit. Vicus vocatur *saurac*, apud Castaldum. *Cambaia* videtur Stukio.

syrbane συρβανὴ, insula in Euphrate. vt scribit ex Quadrato, Stephanus.

syrbotæ, Æthiopum gens: longa ad pedes duodecim: Solino. Secundum fluuium Astapum, versus Septentrionem eos describit Plinius.

syrcentum, vide *syrentium*.

syreca, Troglodytica gens. in Æthiopia: apud Plinium.

syrentium συρέντιον, Tyrrheniæ opidum. quod & *συρεντῖνον* Stephano. *surentum* velle, vix dubito.

syrgis σύργις, Scythiæ Europææ fluuius, Herodoto 7. In Mæotidem paludem effluens.

syri, vide *Cappadocia*.

syria συρίη, Asiæ regio, Sacris & profanis historicis celebratissima. Ampla est, & multas regiones comprehendit. Hebræis *Aram*, vel *Charam* dicitur, D. Hieronymo teste. Syros *Arimos ἀριμοὶ*, nominari ab Homero, Posidonius auctor, est, apud Strabonem; in calce lib. 16. Idem Strabo libro 13. scribit Arimos suo tempore *Aramos ἀραμμοὶ*, vocari. Syros Iosephus *Aramæos* appellat. Strabo dicit à se ipsis sic nominari, sed is habet *ἀραμμαίων*, duplici MM. *Halab* vocabatur, tempore Iosippi Coriæ. *sobal* dici, scribit Brochardus. Diodorus lib. 19. eius partem quæ versus Taurum montem est, Superiorem nominat. Meminit Xenophon lib. 5. Cyropædiæ, Syriæ Inferioris. Hodie *soria* nomen à nostris obtinet. *suristan* vocat Postellus: Turcica (ni fallor) lingua. Syriam nonnulli in quinque partes diuidunt, inquit Eustathius, in *Commagenam*, *Seleucidem*, *Cœlesyriam*, *Phœniciam*, & *Iudæam* Mediterraneam. Plinius terrarum maximam, & pluribus distinctam nominibus scribit. hasque vndecim regiones sub ea comprehendi ait: *Palæstina*, *Iudæa*, *Cœle* (quæ aliis *Cœlesyria*) *Phœnice*, *Damascena*, *Babylonia*, *Mesopotamia*, *Sophene*, (*Sophanina*, *σωφανηνή*, hæc Arriano est) *Comagene*, *Adiabene*, & *Antiochia*. Idem ferè Mela, lib. 1. cap. 11. Ab aliis verò arctioribus limitibus constringitur. *syriam* Superiorem nominat Diodorus 18. eam quæ Babyloniæ adiacet, & cui contigua Cilicia. *syriam* Inferiorem habet Xenophon 6. Cyropædiæ; in Asia Propria, circa Pactolum fluuium. Hoc etiam obseruaui apud classicos auctores: Syriam cum Assyria sæpius confundi. Consule Wolf. Wissenburgium. *syria salutaris* est in lib. Notitiar. & antiqua inscriptione. Hæc eadem *syria* Prima, vt annotauit Cuiacius. *syria* Secunda, pro parte Syriæ, est in Codice. *syria* Maioris meminit quoque vetus lapis, apud Lazium 5. R. P. R. & And. Schottum. *syriam* Magnam, & *Cœlesyriam* nominat Galenus de Simpl. Medicamentor. facultatib. 6. *syria* Campestris, Vide *Mesopotamia*. Trium Syriarum meminit Optatus Afer. *syriam* circa Cophenen Indiæ fluuium habet Iosephus 1. Antiq. cap. 7. Vide *syros*, *sem*, *Assyria*, & *Euphrantis*.

syriacum Mare Ptolemæo: *sidonium* apud Eustathium vocatur: hoc ab vrbe incumbente, illud à regione vicina. *Iudaicum* Taciro est.

syriacus, vide *Hyllus*.

syriæ Portæ. Vide *Amanica*, & *Pyla*.

syria Maacha, meminit 1. Paralip. 19. *syria sabel*, meminit liber Iudith cap. 3. Hanc *Tertiam Arabiam* vocat Guil. Tyrius, lib. 11.

syriana, Syriæ videtur vrbs: in lib. Notitiar.

syricta, inter Nomadas Indos gens. narium loco foramina tantum habent, & anguium more loripedes. Plinius. *scyrita* habet M.S. codex. Vide *scirata*.

syrie, *quondam insula*, *nunc in Ephesi mediterraneis*. Sic Plinius. quædam exemplaria *syriten* legunt.

syrieni, Plinio Indica gens.

syrimalaga συριμάλαγα, Indiæ intra Gangem vrbs: Ptolemæo. Per I. in prima scribũt interpretes.

syringa σύριγγα, vrbem Hyrcaniæ, & veluti regiam, non procul à Tambraca; habet

bet Polyb. 10.

Syringa σύριγγαι, locus Ægypti, iuxta Thebas. Pausanias in Atticis. Lege de iisdem Ammianum 22.

Syrinthus σύρινθος, Cretæ opidum: Stephano.

Syrites, vide *Syrie*.

Syrium, Bithyniæ fluuius. Plinio. Syrium pirum habet Iuuenalis 4. Satyra 11. An à Syriatan ab illo Syrio?

Syrmaum συρμαῖον, campus inter Nomadas & Nabathæos. Stephanus. In Arabia Felici ergo.

Syrmata συρμάται, qui & *Sauromatæ*, ad Tanaidem fluuium: Stephano. Ad Oxum fluuium sunt Plinio. Vide *Sarmatia*.

Syrna σύρνα, Cariæ vrbs: apud Stephanum.

Syrnis συρνίς, Ptolemæo vrbs Indiæ, intra Gangem. *Syrnica* legunt interpretes.

Syrnos, Ægæi maris insula 80. milliaria ab Andro. apud Plin.

Syrocylices, sunt Pomponio Asiæ Minoris populi. Inter Ciliciam & Syriam, vt puto.

Syromedia συρομηδία, apud Ptolemæum Mediæ regio.

Syropaones, Thraciæ populi, ex Pæonibus. vt tradit Herodotus 5.

Syrophœnix, vide *Phœnice*.

Syroi σύρος, maris Ægæi insula, quam Homerus *Syriam* συρίη vocat, in Odyssea, vt Strabo & Stephanus, testantur. *Syro*, Sophiano adhuc dicitur. Supra Ortygiam eam describit idem Homerus. Meminit huius Syri quoque Apuleius 2. Florid. Est & Ionica insula: item Acarnaniæ: apud Stephanum. Arcadiæ fluuius est, Pausaniæ. in Alpheum se exonerans. Eidem est Cariæ continentis vrbs. Est & Ægypti vicus, circa Nili scissionem, Statio, Alexandrino, 4. Amorum. vide *Syra*.

Syrota, siue *Sirotha*, Antonino; insula inter Siciliam & Africam. Simlerus putat *Sibotam* esse.

Syrracusæ, vide *Syracusæ*.

Syrrha, vide *Sura*.

Syrtes σύρτις, Ptolemæo *Magna* & *Parua*, circa Africam in mari Mediterraneo. Parua, alio nomine *Lotophagites* dicitur: *Mare Syrticum* est apud Senecam de vita beata. *Leptitanam* & *Cinyphiam* Syrtim habet Sidonius. Loca sunt vadosa, & nauigantibus noxia. De his lege Orationem 5. Dionis Prusæi, Procopium 6. Ædific. Sallustium in Iugurthino, & Apollonium 4. Argonauticor. Hodie *Secche de Barbaria* vocari, scribit Lel. Caranus. *Baxos de Barbaria* (quod idem significat) appellat eas Oliuarius. Hæc recentia nomina non videntur mihi propria, sed communia potius. sic enim nos Belgæ, eadem significatione, vocamus Platen / Bancken / Droochten, omnia maris breuia, locaque arenosa. Syrtim Minorem video *Golfo de Caps* nominari. Vide *Charybdis*.

Syrtida σύρτιδες, insulæ sunt apud Tzetzam in Lycophronem. Pro Absyrtide, vt puto.

Syrtis σύρτις, ora Italiæ, quæ ad Ionium & Iapygium spectat, quam Chaones inhabitant, qui ab Oenotris genus duxerunt (*Chones* sine A. habet ora libri, sincerius.) Aristoteles 5. Politicor. cap. 10.

Syrtita, vide *Maca*.

Syrum σύρος, Cariæ vrbs est, Pausaniæ, in Laconicis.

Syrus, vide *Syros*.

Sys, vide *Sus*.

Syscia σύσκια, Straboni vrbs, iuxta Colapis confluentiam in Sauum: in Pannonia Superiori, Ptolemæo teste, qui eam *Siscia* σισκία, per I in prima scribit; vt quoque Plinius, & Velleius. συσκία, legit Rob. Stephanus apud Dionem. Eusebii chronicon scribit S. Quirinum Episcopum Scescianum. pro quo Syscianum legendum. Huius vrbis adhuc multa, pulchraque monumenta exstare, tradit Bonfinius. Hodie mihi *Sisseg* videtur, ex Tabula Illyrica Sambuci. Nigro iudice, *Modrussa* nunc vocatur. Lazius autem in sua Vienna, dicit eius rudera sub ditione Austriaca apparere: in confinibus Hungariæ, Stiriæ, Slauoniæ, & Windorum Marchiæ, incolasque locum appellare *Sossed*. Antoninus etiam huius Sisciæ meminit. Et Simlerus (qui in eum scholia scripsit) addit eius loco in manuscriptis aliquando *Sisoia* nominari. Nummus æreus mihi Roma descriptus, à summè mihi amico Philippo Wingio; in quo à parte aduersa effigies, & inscriptio *Imp. C. M. Aur.*

ii

Probus Aug. à parte auersa mulier sedens in ripa fluuii quem ex vrna emittit simulacrum fluuii iacens, & ab altera fluuii latere figura nuda in aqua vmbilico tenus. Non posset calamus exactiùs huius vrbis repræsentare situm, ad Colapis nempe in Sauum se exonerantis ripam.

Sysčium συσκιον, mons circa Epirum, Dicæarcho.

Sysdra, Vide *Suedra*.

Sysenna συσεννα, Inimicitiæ puteus. Iosephus, & Genesis 26.

Syspieresis συσπειρῖτις, regio videtur circa Armeniam Maiorem: Straboni 11. συσπειρῖτις idem scribit, infra. & idem *Hyspiratis*, libro eodem, vbi auri metalla. *Sysperites* συσπερίτης per E in secunda legit Porphyrogenneta: in Armenia Minori autem. *Syspira* est apud Ciceronem ad Atticum.

Syspira, vide *Syspieretis*.

Sythas σύθας, fluuius in Sicyonia est, vbi se in mare exonerat: Pausanias in Corinthiacis.

Syuerus, fluuius Atticæ, in quo Chrysopasius lapis reperitur: Sudines auctor, apud Plinium.

TAad, vna castrametationum Israëlitarum. Num. 33.

Taba, vide *Taua*.

Tababcarensis locus, in Mauritania Cæsariensi. testes Vict. Vticens. & Coll. Carthag.

Taba τάβαι, Æthiopiæ promontorium, ad sinum Barbaricum: Arrhiano in Periplo. Catiæ vrbs. & Peraæ: est apud Stephanum. Vrbs Ciliciæ est Plinio (cuius codex M.S. legit *Thebe* in Cilicia.) Lydiæ Stephano. Liuio 38. in finibus Pisidarum, ea parte qua vergit ad Pamphylium mare.

Tabaiensis Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

Tabali, vide *Gabales*.

Tabaltha, Africæ Propriæ vrbs: Antonino. *Thabaltha* idem: eidem *Tablatha* puto in libro Notitiar. dici. & fortè *Thasbalte* apud D. Augustinum, & Cyprianum. item Vict. Vticens. M. S. *Tasfaltum* habet Coll. Carthag.

Tabalum τάβαλον, locus circa Ioniam videtur Herodoti Clio.

Tabana τάβανα, Tauricæ Chersonesi opidum. Ptolemæus. Vide *Tabetana*.

Tabas, opidum est in Parætacenæ vltima. Q. Curtius 5. Ciciliæ videtur apud Silium 14. vide *Tanea*.

Tabassi ταβασσοι, gens Indiæ intra Gangē: Ptolemæo. Gentem Magnam μέγα ἔθνος, vocat. Magos malè vertit interpres. *Tabasso* ibidem vrbs: eidem.

Tabath, vide *Thebbath*.

Tabathra, vide *Thabraca*.

Tabazagensis Episcopus, in Africa. Coll. Carthag.

Tabea ταβέαι, Phrygiæ Maioris vrbs: Straboni 12. Africę vrbs, in concilio Carthaginensi, sub D. Cypriano habito.

Tabeini, vide *Scytha*.

Tabeni τάβηνοι, gens circa Carmaniæ deserta. Stephanus. vide *Tabis*.

Tabenna ταβέννη, insula Ægypti, in Thebaide. Historia Tripartita, & Callistus 9. cap. 14. *Tabenise* vicus, vocatur in S. Pachomii abbatis vita. Hinc Tabennesiotæ monachorum genus, primitiuæ Ecclesiæ temporibus valde celebre. Hos sub Syene vrbe constituit Palladius. Vide *Elephantina*.

Tabenus τάβηνος, campus circa Lydiam: Straboni 13. Marsyæ Tabeni historici memoria est apud Suidam.

Tabereni, vide *Tibareni*.

Taberna, Antonino Germaniæ opidum, quod Simlerus Zabern vocat, sub episcopatu Argentoratensi. *Zabrena* Frodoardus nominat. *Tres Taberna* Ammiani videntur. De his Ausonius: *Riguasque perenni fonte Tabernas*. *Taberna* locus Mauritaniæ Tingitanæ: apud Antoninum, & lib. Notitiarum. Vide *Nouis*, & *Tres*.

Tabetana Ciuitatis, meminit concilium Toletanum. In Hispania. An Tabanense cœnobium hic? in Granatensibus montib. Huius memoria est in Eulogii operibus. Sed aliter scribit Resendius ad Vasæum: vbi dicit corruptam vocem, pro Sætabitanæ.

Tabex, vide *Atlas*.

Tabia, vide *Tauium*.

Tabia ταβίαι, locus Campaniæ, in imo sinu, qui inter Neopolim & Surrentum conspicitur, magis tamen in latere, quod ad Sur-

Surrentum pertinet. Galenus 5. Methodi modendi. *Monte de la Torre* nunc vocari se tibit And Baccius. An *Tabii* πάβιοι, Stephani? vel potius *Stabia* legendum? ita suadere videtur Symmachus ad Nicomachi filios, vbi hæc verba, *Stabias ire desiderant vt reliquias longa ægritudinis, armentali lacte depellant*, &c. Lac autem huius loci Phthisicis salubre esse, idem docet Galenus. Vide *Lactarius* mons.

Tabiana ταβιάνα, Persici sinus insula, apud Ptolemæum: *Tibiana* est Marcellini.

Tabiathus, vide *Pelusium*.

Tabidium, Africæ Interioris opidum: à Corn. Balbo expugnatum, habet Plinius. *Thabudis* Ptolemæi existimauerim.

Tabiena ταβιηνή, Parthiæ regio: apud Ptolemæum.

Tabieni ταβιηνοί, Ptolemæo gens est in Æthiopia sub Ægypto.

Tabu, vide *Tabia*.

Tabis τάβις, Arabiæ vrbs: Stephano, ex Hecatæo. *Tabeni* gentile. Vide *Tamos*.

Tablariense Castellum, in Ponto, lib. Notitiar.

Tablatha, vide *Tabalta*.

Tabla, locus circa Batauiam. Testis tabula Peutingeriana. Vide M. Velserum, cuius liberalitati huius debemus editionem.

Taborentensis Episcopus. In Cæsariensi Mauritania. Vict. Vticens. M.S. *Taborensis*, est in Coll. Carthag.

Tabracha, vide *Thabraca*.

Tabrasii ταβρασίοι, Indiæ populi, vltra Gangem fluuium. Diodorus 17. Vide *Prasiana*.

Tabresium, vrbs Assyriorum, circa Mediam: Cedreno, Curopalati, & Laonico. *Tabretze* à Laonico vocari: & *Tebris*, siue *Tauris* à Turcis, scribit Leunclauius.

Tabuda, loci nomen in Numidia, Vticensi M S. *Tabudesensis* Plebis mentio est in Collatione Carthag. Vide *Scaldis*.

Tabul, vide *Bacma*, & *Scaldis*.

Tabula, vide *Scaldis*.

Tabuleium, Monasterium in Vosagi montis eremo situm, sic vocatum antiquitus, quòd sectis instar tabularum lapidibus, primò ædificatum fuerit. Hoc postea *Theologium* dictum fuit. Surius in primo tomo de SS. vitis. Sed *Dologium* ex archiuis scribit Wasseburgius, & *Tholey* hodie vocari addit. Ex opposito vrbis Treuirensis est in Cebenna monte.

Tabulum τάβυλον, Asiæ Propriæ vrbs. Herodoti Clio.

Tabunienfis loci, in Mauritania Cæsariensi, meminit Vict. Vticens.

Tabuntis, Africæ Propriæ locus: Antonino.

Taburnum, Virgilio in Georgicis 2. & Æneid. 12. mons oliuifer. In Campania est Seruio. Samnitum est Vibio. Apuliæ est Probo grammatico, & Pomponio Sabino, iuxta Oriolum opidum. *Caudini saxa Taburni*, habet Gratius poëta. *Tabor* est Erythræo; *Taburo* Leandro. *Liburnum* eundem appellari à Polybio video.

Tacampso, vide *Metacompso*.

Tacape, Plinio Africæ Propriæ vrbs. Tripolitanæ regionis, Victori Vticensi M S. *Caps* Castaldo; *Capes* Nigro appellatur. *Capenam*, Ptolemæo est. Latini autem codices *Tacabe* legunt. *Capa* Procopio. Antonino *Capa*, & *Thacapa* colonia. Idem habet *Aquas Tacapinas*, hinc xviii. M.P. distantes. vide *Acabe*.

Tacaphoris τακαφορίς, Marmaricæ vicus: Ptolemæo.

Tacapisdiuum, locus in Theodosiano codice, titulo de Appellationibus.

Tagartensis Episcopus, in Numidia: auctoribus Victor. Vticens. & Coll. Carthaginens.

Tacasasta, Ægypti vrbs: Antonino. Inter Memphim & Pelusium. *Tacasiris* in l. Notit. vt credit Simlerus.

Tacatue τακατύη, Ptolemęo & Plinio, vrbs in Africa Propria. *Tacatta* hoc tractu est apud Antoninum.

Tacenses, vide *Augusta*.

Tachari ταχαροι, variat sic lectio) circa Bactrianam sunt populi: apud Strabonem. Pro *Tachoris* Ptolemæi habeo, quos in Sogdiana, vicina regione describit.

Tachasara ταχάσαρα, Mediæ vrbs. Ptolemæus.

Tachempso ταχεμψώ, Æthiopiæ insula, iuxta Libyam. Stephanus. *Tachompso* per Omicron Herodoto. Vide *Metacompso*, & *Chompso*.

Tachori, vide *Tachari*.

Tachorsa ταχορσα, Libyæ Nomi vrbs: apud Ptolem.

Tacina, Antonino, in Itinere Equotutico Rheginum. In scheda mihi Roma missa Celsi Citiadini, fluuii nomen est, qui prope Scyllatium in mare defertur. vide *Lacinium*.

Tacola τάκωλα, Aureæ Chersonesi emporium, Ptolemæo. quod *Malaca*, ab Alphonso Adriano; sed *Tauai* à Iacobo Castaldo vocatur.

Tacompso, tria huius nominis opida, ad Nilum, habet Plinius, lib. 6. cap. 29.

Tacorei ταχοραῖοι, Indię extra Gangem gēs: Ptolem.

Tacteum, vide *Tottainum*.

Tacturactonium, Vide *Cataractonium*.

Tacubis ταχουβις, Lusitaniæ opidum: Ptolemæo. *Tubucci* Antonini, putat Simlerus.

Tadamensis loci in Mauritania Cęsariensi, mentio est apud Vict. Vticens.

Tader, vide *Estaberus*.

Tadiates, circa Æquicolos populi: Plinio.

Tadinates, Italiæ populi, in VI. regione: apud Plinium. Per S. *Sadinates* tria mea exemplaria legunt.

Tadnos Fons, circa Mioshormon, in Ægypto. Plinius.

Tadzans, vide *Bubegenta*.

Taducium, Numidiæ locus: Antonino. Ibidem *Tadutitum* eidem.

Tænaria ταιναρία, Ptolemæo Peloponnesi promontorium, ad Messeniacum Sinum. *Tænarus* Poëtis. Densum siluis, dicit Seneca in Hercule Furente. vbi quoque antri siue descensi ad Inferos hoc loco à Poetis tributi, accurata descriptio. De eodem etiam Apuleius 6. Asini. *Cabo Matapam*, & *Maini* à Sophiano dicitur. Etiam *Maine* Gregoræ vocatur.

Tænarion ταινάριον, Ptolemæo Laconicæ opidum; antea *Cænepolis* καινήπολις, dictum, Pausania auctore. sed is ταίναρον, habet sine I. in fine. Ptolemæo diuersa sunt ταινάριον & Cænepolis. Tęnarium, quæ nunc *Cænapolis* cognominatur, inquit Procopius, libro 3. de bellis Wandalicis. corruptè, pro Cænopolis fortè. Tænarium hoc dicit Niger hodie *Porto de Qualeis* vocari. Vel, vt alius quidam, *Porto delle Quaglie*, ob coturnicum ibidem copiam.

Tænarum flumen, iuxta Ænum vrbem. Laonicus bis térue nominat, in Thracia. Vulgo *Tunza* vocari, scribit Leunclauius, atque in Hebrum illabi, circa Hadrianopolim. *Taxus* hic fortè antiquorum.

Tænarus, vide *Tanarus*, & *Tænaria*.

Tænias ταινίας, pars Marææotis, quæ mari imminet, Ptolemæo. Inter Canopicam fossam & mare, Straboni. Huius meminit quoque Athenæus 1. cap. 30. Mare hanc alluens *Tæneum*, & purpuræ genus Tæniense vocari à Plinio putem. lib. 9. cap. 37. Vetus enim meus codex sic legit per Æ. diphthongon. Aliter hunc locum interpretari in aduersariis à Turnebo, non ignoro. Est quoque locus sic dictus ad stagnum Carthaginis, Appiano, eius interpres Gislenius *linguam* vertit, sic quoque Orosius vocat. *Ligula* Victori Vticensi est. de quo vide in *Maxula*. Et linguas vocat appellatiuè Cęsar 3. Gallicor. huiusmodi loca in longum à continente in Oceanum exporrecta. Ouidius quoque hoc versu, de Sicilia, *Tribus hæc excurrit in æquora linguis*. Hic ipse linguas vocat, quod alii promontoria. Sed præter institutum hæc. & adi de iisdem Festum. Vici etiam nomen est, iuxta Lampsacum, vt refert Metaphrastes, in vita S. Abramii.

Tæniolonga ταινιόλογγα, Mauritaniæ Tingitanæ opidum; ad Mare Ibericum, Ptolemæo. *Tenialonga*, sine diphthongo, Antonino. *Mesenna* Castaldo est.

Tæniotis, locus Ægypti videtur apud Plinium. Circa Saiticam præfecturam.

Tænni ταῖννοι, Saracenorum gens est, Stephano. Circa Mesembriam, aut Meridiem. Ex Vlpiano, & Vranio.

Tænur ταίνουρ, Indiæ intra Gangem opidum: Ptolemæo.

Tapa ταῖπα. Persidis vrbs. Ptolemęus.

Tafa, vide *Taua*.

Tafis, vide *Tafitia*.

Tagabasa ταγαβάσα, Ptolemæo, *Stagabaza* interpreti. Indiæ intra Gangem vrbs.

Tagabaorum, vide *Betagabeorum*.

Taga ταγα, vrbs Parthiæ regionis, in confinibus Hyrcaniæ: Polybio 5. & 10. Circa Oxum fluuium sunt Solino *Taga* populi. *Turfon* à quodam nouè appellatur.

Tagana τάγανα, Libyæ Interioris vrbs, & gens

gens. Ptolemæus. *Tagannitensis* Plebis, meminit Collatio Carthaginiensis.

Tagara Ταγαρα, Indiæ intra Gangem oppidum maximum: Ptolemæo, & Arrhiano, in Periplo. *Tagarensis* Loci, in Africa Proconsulari, meminit V. Vticens. M.S. *Tagaritanus* idem.

Tagarbola, in Africa locus, Vict. Vticens.

Tagasa Ταγασα, locus apud Athenæum 1. vnde serui petebantur, quorum frontem igne notatam scribunt. *Pagasa* per *P.* legit huius interpres Natalis. Vide *Agassa*.

Tagastiense, vide *Tagestense*.

Tagauda, vide *Tigauda*.

Tageira, Vide *Arsinoe*.

Tagestense opidum, Plinio: in Africa Propria. *Tagastiense* Numidiæ est apud D. Augustinum. *Tagaste* Antonino. *Thagastha* est in Epistolis Paulini. Patria D. Augustini est; teste Possidio in eius vita. Vide *Tergaza*.

Tagina vicus, ad Apenninum montem, circa Vmbriam & Tusciam videtur. apud Procopium 3. Gothorum.

Tagoda, vide *Tetagoda*.

Tagonius Ταγόνιος, Hispaniæ fluuius, Plutarcho in vita Sertorii. *Henares* hodie vocari, putat Amb. Moralis. Tagum vertit malè, interpres Latinus.

Tagora, vide *Thagura*.

Tagori, Sarmatiæ Asiaticæ populi. Plinius.

Tagrum Montem Lusitaniæ, citat Damianus Goësius, ex Varrone: quem hodie *Sintra* appellari ait. Varro lib. rei rusticæ 2. cap. 5. scribit hic equas certo tempore è vento concipere. Columella autem 6. cap. 27. hoc in Sacro fieri tradit. quo modo quoque apud Varronem debere legi crediderim: cũ Tagri nemo alius meminerit.

Taguntia, vide *Bacuntius*.

Tagura, vide *Thagura*.

Taguria Ταγύρια, Asiæ locus, circa Bactrianam regionem. Polybius lib. 5. & 10.

Tagurus, vide *Thaguris*.

Tagus Τάγος, Ptolemæo & cæteris, Hispaniæ fluuius, aurifer, si veteribus creditur. Oritur in Celtiberis; diuidit Lusitaniã, & vltra Vlysipponam in Oceanum prorumpit. Accolis *Taio* vocatur. Et hunc, & multos alios Lusitaniæ fluuios etiamnum auriferos esse, adfirmat mihi vir fide dignus Emanuel Enricus. *Tagum* fluuium Æthiopum, habet Sidonius, in Panegyrico soceri sui.

Tai, vide *Taochi*.

Taiphali, vide *Thaiphali*.

Taionnacus, villæ, vel loci nomen, in Gallia: Sidonio 8. Epist. ad Siagrium.

Taizalos, & *Vernicones* legit Humf. Lhuydus apud Ptolemæum, Albionis insulæ populos: quos hodie in Northumberlandt ponit. *Venicontes* οὐενίκωνες, & *Texalos* τέξαλοι, lego in Græcis Ptolemæi codicibus. (vetustus MS. codex legebat οὐεννικωνίδες, & ταιζαλοι,) Sed *Taizalum* ταίζαλον, promontorium, idem Ptolemæus legit ibidem. q nunc *Buquehamnesse*.

Talabriga Ταλάβριγα, Lusitanorum vrbs, Ptolemæo, & Appiano. Hæc hodie *Talauera della reina* vocatur, vt æstimat Cl. Aretius. Varrerius hoc negat, ex dimensione, sed *Cacia* esse docet. *Talabrica* est apud Antoninum.

Talabroca Ταλαβρόκη, Hyrcaniæ opidum; apud Strabonem.

Talacori Ταλάκορι, Ptolemæo Taprobanæ emporium.

Taladusii, vide *Teladusii*.

Talalatum, Africæ Propriæ vrbs: Antonino. Limitis *Talalatensis* meminit lib. Notitiar.

Talamina Ταλαμίνη, Seurorum opidum, in Hispania Tarraconensi. Ptolemæus. *Timalinum* fortè Antonini.

Talamon, vide *Telamon*.

Talamonium, Scythiæ Thraciæ vrbs: lib. Notit.

Talanii Ταλάνιοι, Græciæ populi, circa Achaiam. vt videtur ex lib. 9. Polybii, circa calcem.

Talantia, vide *Oreum*.

Talantii, vide *Taulantii*.

Talara Τάλαρα, Indię intra Gangem vrbs: Ptolemæo.

Talarenses, vide *Talaria*.

Talares Τάλαρες, Thessaliæ populi, ad Pindum montem. Strabo.

Talaria Ταλαρία, Syracusanorum vrbs: Stephano. inde Talarini. *Talarenses* sunt Plinio in Sicilia.

Talariga Ταλάριγα, Indiæ extra Gangem

Tampse, vide *Tamassus*.

Tamuada, Pomponio Mauritaniæ Tingitanæ fluuius. qui *Bedia* ab Oliuatio nominatur. *Tamuda* Plinii est.

Tamucum, locus Mauritaniæ Cæsariensis, lib. Notit. *Tamada* Victori Vticensi M.S. *Thaluda* Ptolemæi putat Pintianus.

Tamuda, fluuii & vrbis in eius ripa nomẽ, Plinio. In Mauritania Tingitana. *Tamudanensis* meminit Coll. Carthag. pro eadem fortè corruptè. An *Tamuga* Procopii ad Aurasium montem? Vide *Tamuada*.

Tamuga, vide *Tamuda*.

Tamugada, Mauritaniæ opidum: Procop. 2. Wandalic. *Thamugada* fortè D. Augustini. *Tamiggigensis* hinc fortè in Coll. Carthag.

Tamulluma, Africæ vrbs, apud Victorem Vticensem, 2. Persecutionis Wandalicæ. vide *Tamannuna*.

Tamusida ταμυσίδα, Mauritaniæ Tingitanæ opidum: Ptolemæo. aliud à Tamusiga. *Thamusida* est Antonino.

Tamusiga ταμύσιγα, Ptolemæo Mauritaniæ Tingitanæ maritimum opidum. Hoc *Tifelfedt* Marmolio: *Tefeltner* Castaldo. *Fessa*, Nigro dicitur. Fessam credit Peucerus *Volobilin* ὀυολοβιλὶς, Ptolemæi esse. huic assentitur Marmolius. *Volubile* Colonia est apud Plinium, & Antoninum.

Tamyna τάμυνα, Eretriæ vrbs: Straboni, Stephano, & Plutarcho in Phocione. Tamynæ Philostrato in Æschine, & Suidæ, in Euboëa agri Erettiensis.

Tamyraca ταμυράκη, Sarmatiæ Europææ opidum, ad Carcinitem sinum: Ptolemæo, Stephano, & Arriani Periplo. Straboni promontorium sic vocatur. Vide *Mirax*, & *Carcinites*.

Tamyras ταμύρας, Straboni fluuius est inter Berytum & Sidonem, in Phœnicia. *Damuras* δαμύρας, Polybio 5. Zieglerus scribit eum à Plinio *Nagoras* vocari, sed *Magoras* legendum est. Ptolemæo *Leon* λέων, haud dubiè est. *Bostrenus* βόστρηνος, mihi videtur à Dionysio vocari. hunc enim Priscianus eius interpres prope Sidonem describit. Aut hæc omnia sunt synonyma, aut flumina sibi inuicem vicina.

Tana, vel *Tanas* Mauritaniæ fluuius: Salustio in Iugurthino. *Tanais* legit Carrio, nescio an rectè. *Tana* etiam locus vbi lateres dicuntur innatare. Antigonus in Mirabilib. *Pitana* hic autem restituendum, docet Strabo 13. vt etiam Græcus Antigoni codex, quamuis corruptè & diuisim, hic τα-νὰ legat.

Tanabastra, Marmaricæ locus: apud Antoninum.

Tanadaris ταναδαρὶς, Armeniæ Minoris vrbs. in Cataonia. Ptolemæus. Apud Antoninum est *Tandarum* & corruptè *Pandarum*, item *Ptandarum*.

Tanadassa, Africæ Propriæ vrbs: Antonino.

Tanager. Lucaniæ fluuius: Vibio, & Seruio 3. Georgic. Pomp. Sabinus, & Prob. Grammaticus scribit torrentem tantum esse, & non habere aquam nisi pluuiæ tempore. De eodem D. Paulinus, in S. Felicis Natali III. Eidem Probo est quoque Ætoliæ fluuius. ipse viderit. De Tanagro Lucaniæ hæc ad me Roma Cellus Cittadinus, *Si Pomp. Sabinus moratus esset per diem vnum, nedum per multos annos, vt moratus sum ego in Lucania, & specialiter in opido Auletto nomine, ad radices montis Alburni nunc vulgo la* Montagna de Sicignano; *vel* della Petina, *à duobus opidis in eo sitis ita nominatis, quod Auletta penè alluit fluuius Tanager, vulgò* il Negro, *non dixisset ipsum torrentem esse, & non habere aquam nisi pluuiarum tempore. nam est fluuius qui in se recipit & alios fluuios, & inter cæteros quendam vulgo dictum* La Botta di Picerno, *à Picerno opido antiquo semidiruto, vnde oritur, propè Potentianum, super quem fluuium Botte est & pons lapideus antiquus cum inscriptione, quam ob caprificos in eo natos & altitudinem arcus legere non potui. sed nunc audio pontem ab accolis purgatum esse, & multos inscriptionem descripsisse: quam habere curabo.* Hic Tanager est fluuius ille de quo Plinius 2. cap. 108. scribit. Et in Atinate campo fluuius mersus post xx. M.P. exit. vt nunc etiam videri potest. de quo quoque Leander (etsi Plinii verba non viderat) aliquid narrat, sed non integrè. Vide *Tanarus*.

Tanagra τάναγρα, vrbs est Bœotiæ, apud Strabonem & Ptolemæum. Centum triginta stadiis ab Oropo distare, scribit Dicæarchus. A Plateis ducentis, eodem Auctore. Hanc Stephanus dicit ab Homero

Graan

Graam γραῖα, & prius *Poemandriam* ποιμανδρία dictam, & ab Aristotele *Oropum* ὠρωπὸς, appellatam. Idem Stephanus eandem alibi *Gephyram* γέφυρα, vocat. Strabo quoque eius incolas *Gephyraos*, id est, Pontanos nominat. Hodie *Anatoria* vocari, Castaldus auctor est. *Tanagra*, Ptolemæo quoque Petfidis vrbs. Est & locus iuxta Oropum, in maris littore: Stephano eandem cum superiori puto. Tanagræ etiam meminit Statius 7. Thebaidis, quam Lutatius eius commentator scribit nunc *Penanoria* vocari, & Euboëç ciuitatem facit. Fides sit penes auctorem.

Tanagraa, Vide *Graa*.

Tanais, vrbs ad Tanaidis fluminis ostia, Ptolemæo teste. *Emporium* ἐμπόριον, apud Stephanum vocatur. *Asoph*, G. Mercatori est. Niger scribit Europęis *Tana*, incolis autem *Azac* dici. *Tanais* fluuius est Ptolemæo & cæteris, qui Europam ab Asia diuidit, *Sylus* Scythis dictus, vt Plinius, vel σιλις per I. vt Eustathius tradit. Item *Amazonius* ἀμαζόνιος antea, si fides est apud auctorem de Fluminibus & Montibus Incolis hodie *Don*, & Italis *Tana* dicitur. Hunc fluuium quoque *Danubium* dictum, vt scribit Acro in Horatium, eo minus miror, quòd videam vtrumque, & Danubiũ, & hunc Tanaim à suis accolis eodem nomine *Don* hodie indigitari. Ciofanus tradit eundem *Amesinen* ab indigenis vocari. Hoc me fugit. Fides sit penes illum. Hunc Tanaim oriri ex Ripheis montibus tradunt Ptolemæus & Plinius. Riphæis filuis malo, cum Isidoro, nam nulli hic montes, at immensa filua (pars nempe Hercyniæ) vt olim in Argonauticis auctor fuit Orpheus, & oculati testes hodie. Oriturque ibidem è quadam palude quam magnam dicit Herodotus. Vide *Alopece*, *Bosporus* Cimmerius, *Hypanis*, *Pontus Euxinus*, *Silis*, & *Tana*.

Tanaita, qui Tanaim accolunt, in Sarmatia Europæa. Ptol.

Tanaitis ταναῖτις, regio in Armenia videtur, iuxta Cyrnum fluuium: Dioni 36.

Tanape, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs, regia Candaeis reginæ. Dion 54. In Græco ἄναπη per ν legebatur. Xyphilinus autem ταναπη per N. habet. Eadem cum *Napate*, de quo supra.

Tanarus, Plinio Lombardiæ Cispadanæ flumen. *Tanaro* hodie dici, scribit Leander Albertus. ταναρος corruptè puto legi apud Ælianum 15. animal. ad finem. *Tanarus* etiam Antonino in Via Appia, his verbis, In medio Salerno ad Tanarum. Ad quem locum en hæc Roma ad me Celsus Cittadinus. *Ad Tanagrum lego fluuium, de quo Virg. 3. Georg. sed cum subscribat, ad Calorem, ad Silarum reponendum esse censeo. De mendo suspectus est mihi locus iste. nam Tanager flu. vulgò* il Nero, *est vltra Silarum, & in eo intrat. Et illud, in medio Salerno, (vel Falerno, vt aliqui legunt) suspicionem auget. Est igitur expendendus locus iste. Calor enim fluuius, vulgò* il Calore *propè Beneuentum transit ad saltum fagitæ? quodà Salerno distat plusquam* 50. *mill. & Tanager est vltra Salernum* 40. *mill. in Lucania.* vide *Tamarus*.

Tanas, vide *Tana*.

Tanata, vide *Thanatos*.

Tanatis ταυάτις, Mœsiæ Superioris opidum, Ptolemæo; *Terriana* Nigro. *Tania* Antonini hoc tractu est.

Tanaus, vide *Tanus*.

Tanchari, vide *Tencteri*.

Tandarum, vide *Ptandarum*.

Tanea, Parthorum vicus, vbi Darius a cognatis captus, Alexandro traditus fuit. Trogus 11. *Thara* legit Bongarsius. *Tabas* fortè Curtio.

Tanetani, vide *Tanetus*.

Tanetos, vide *Thanatos*.

Tanetum, vide *Tanneta*.

Tanetus, Polybio & Liuio Boiorum vicus propinquus Pado. Ptolemæo *Tanitum* τάνητον, in Gallia Togata. Plinius *Tanetanos* populos habet. & Antoninus *Tannetum*, inter Regium & Parmam, Leandro *Tanedo* est.

Tanfana Templum, Tacito, celeberrimum in Marsis. Benthe-merberg hodie locum dici, auctor mihi est Georgius Bruno, in Calcariæ Cliuiæ ducatus opidi descriptione. Vide quæ scribit de eo Suffridus in libello de Scriptorib. Frisiæ.

Tangala τάγγαλα, Indiæ intra Gangẽ vrbs. Ptolem.

Tangani τάγγανοι, Ptolemæo, *Ganganis* interpreti, gens Indiæ extra Gangem.

Tanis τάνις, metropolis in Ægypto: Pto-

lemæo teste. In Sacris litteris Ezechiel 30. *Taphnis* est: pro quo D. Hieronymus *Zoban* legit. *Thanu* Antonino, & *Thamna* Egesippo 4. est. Vide *Pelusium*.

Taniticum ταvιτικὸν, Ostium Nili fluminis est apud Ptolemæum. Hoc nonnulli *Saiticum* σαϊτικὸν, vocant, teste Strabone, libro vltimo. inter quos est Herodotus 2. *Tanicum* habet Mela, vitio librariorum fortè. Hodie *Calixene*, à Bonacciolo, & *Tanes* à Nigro nominari video.

Tanitum, vide *Tanetus*.

Tanium, vide *Tanium*.

Tannaco Monasterium, in Lycaonia. Gregorius lib. 4. Epistola 36.

Tanneta, nomen loci in Campania, vbi Buccilinum à Narsete exstinctum, scribit Aimoinus, & Diaconus 2. Longobardicorum cap. 2. *Tanetum* legit idem, ad Eutropii historiam, lib. 17. vbi M.S. codex *Tannetum* habebat. Sic quoque Hugo Floriacens. M.S. *Tannetana* vrbis meminit quoq; Tertullianus in Longæuis.

Tannetum, vide *Tanetus*. & *Tanneta*.

Tanos, fons Æthiopiæ, circa Mioshormum: Plinio. Cretæ vrbs: Stephano. Vide *Tanus*.

Tansiatum, consilium hic habitum constat, ex Decret. 2. causa 11.

Tantali Stagnum, & *Tantalis*, vide *Sipylum*.

Tantalus Τάνταλ☉, Lesbi mons. Stephanus. Vrbs ad Meandrum sita: apud Nicetam. *Tansanle* nunc, teste Leunclauio.

Tantharagi Ταvθαράγοι, Indiæ intra Gangem gentes, circa Barigazan. Arrianus in Periplo.

Tantarene, Plinio opidum in Æthiopia sub Ægypto.

Tanum, vide *Forum* Segusianorum.

Tanudanensis, vide *Tamuda*.

Tanus Τάν☉, Argiæ fluuius, defluens ex Parnone, in Thyreaticum sinum effunditur. Pausanias in Corinthiacis. *Tanaus* videtur Euripidis, in Electra. eumq; limitem dicit Argiui & Spartani soli.

Taoca Ταόκη, Arrhiano; & Ptolemæo. Persidis maritima vrbs est: quam Theuetus *Thimar* vocari ait. vtinam verè. *Taocena* regio, ibidem eidem Ptolemæo. & quoque *Taoca* promontorium.

Taochi Τάοχοι, populi & regio iuxta Pontum, Xenophonti, & Stephano. Aliqui *Taos* Τάος, vocant, inquit.

Tapæ Τάπαι, Daciæ opidum; sub Decebali imperio. Xiphilinus. Idem cum *Tala* Iornādis puto.

Tapanitæ Ταπανῖται, Marmaricę nomi gēs: Ptolemæo.

Tapara Τάπαρα, emporium ad sinum Arabicum: inter Aualiten & Malao emporia: In Arrhiani Periplo. *Taphurum* fortè Nicephori Callisti 9. cap. 18.

Tapatege Ταπατηγὴ, locus Æthiopiæ, ad sinum Barbaricum Arrianus in Periplo.

Tape Τάπη. Hyrcaniæ opidum: Straboni.

Taphurum, vide *Tapara*.

Tapheth, vide *Tophet*.

Taphia Ταφίαι, eadem quæ *Teleboides* τηλεβόαι, insulæ inter Achaiam & Leucadiam. Ex Strabone, Plinio; & Stephano. Plinius hoc tractu quoque insulam habet, quæ *Taphias* singulariter dicitur. Sic quoque Stephanus, qui addit eandem triginta stadiis ab Tapho Cephalleniæ distare.

Taphias, vide *Taphia*.

Taphiassus, vide *Taphossus*.

Taphii Τάφιοι, qui ad vltimum recessum Carcinitis sinus habitant. In Scythia Europæa. Strabo. Videntur *Taphræ* Plinii.

Taphis, vide *Tasitia*.

Taphitis Ταφῖτις, Straboni promontorium in Africa Propria.

Taphium, vide *Pharamia*.

Taphius Τάφι☉, Locrorū Ozolorū mons, in quo Nessum centaurum sepultum, narrat Antigonus in Mirabilib.

Taphiusa, vide *Taphus*, & *Taphossus*.

Taphnis, vide *Tanis*.

Taphosiris, vide *Taposiris*.

Taphossus Ταφωσσ☉, Ætoliæ collis, circa Calidonem: Straboni 9. Ταφιασσ☉ idem vocat 10. ibidem singulari quoque r. Ταφιάσσος. *Taphiassus* apud Plinium est. Idem cum Taphris putauerim. *Taphiusa* apud eundem locus est iuxta Leucadem. vbi quartum genus aëtitis reperitur.

Taphra Plinio, & Melæ, Africæ Minoris vrbs, *Fachs* ab Oliuario vocatur. *Taphra* Plinio, & Pomponio: *Taphros* Τάφρ☉, Ptolemæo: opidum in angustiis Tauricæ Chersonnesi situm. Mercatori *Przecop* est. Huius

rus incolas Stephanus *Satorchaos σατορχαῖοι*, vocat. & seruos hic eum dominorum vxoribus rem habuisse scribit. qui fortè *Satarchi* Plinii sunt. & *Satarcha* Pomponii. *Sartache σαρτάχη*, opidum ibidem Ptolemæo est. Vide *Tripolis* & *Taphii*.

Taphron, Arabiæ Felicis vrbs: apud Marcellinum.

Taphros, fretum Sardiniam & Corsicam insulas interluens, vocat Plinius. quod Pomponius *Fretum Etruscum*. Idem videtur Eustathius *Sardonium* Sinum appellare. & Antoninus *Fretum Gallicum* vocat, si locus integer est. vide *Taphra*, & *Fossa* Punica.

Taphrura ταφροῦρα, Africæ Propriæ vrbs: apud Ptolemæum.

Taphua, Palæstinæ locus, Iosue 15. Sunt qui Ptolemæi *Thena* putant, inquit Masius. Sed idem duas Taphuas facit.

Taphus τάφος, vrbs Cephalleniæ insulæ, quam Strabo scribit suo tempore *Taphiussam ταφιοῦσσα*, appellatam. duplici SS. scribit Stephanus. Vide *Cephallenia*, *Mentum*, *Pharamia*, & *Telebois*.

Taphyassus, vide *Taphossus*.

Tapium, vide *Pharamia*.

Tapori τάποροι, Margianæ populi: Ptolemæo, per V. in media interpretibus. Vide *Barduli*.

Taposiris ταπόσειρις, nomine, tres vrbes habet Strabo, in Africa siue Libya. Duas harum describit circa Marcotim; alteram ad mare, alteram paulo ab eo remotam: (vbi Procopii & Ptolemæi quoque ταπόσειρις) tertiam etiam ad mare, sed inter Alexandriam & Canopum. hancque paruam cognominat. Huius etiam meminit Plutarchus in Antonio, sed per φ ταφόσειρις, quam rectam scripturam censeo; ex eodem, in Osiride, vbi scribit sepulchrum Osiridis significare. cuius corpus ab Ægyptiis multis locis conditum dicitur. Stephanus tamen vtramque scripturam admittit. ταπόσειρις, vocat Alexandriæ proximam: & ταφόσιρις per iota in penultima aliam. Sed *Taphosirim* Ægypti prouinciam, nouit Apuleius, capite de Absynthio.

Taprobana ταπροβάνη, insula quæ Ptolemæo teste olim *Simundi σιμούνδου*, & postea *Salica σαλίκη*, dicta fuit. *παλαισιμούνδου* est apud Arrh. in Periplo. *Coliadis κωλιάδος*, insulam nominat Dionysius. quare lege huius Scholiasten Eustathium. Megasthenes apud Plinium scribit eius incolas *Palæogones* appellari. & Ptolemæo teste *Salæ σαλαι* Maris Eoi insula maxima est. Hodie *Zeilan* nominatur, Bartio, & Corsalo testib. quod idem constanter affirmat Varterius, in suo de Ophyra regione, opusculo. quorum sententiæ ego lubens accesserim. Mercatori tamen *Sumatra* dicitur. Nonnullis *Iamboli* insula videtur; à Diod. Siculo descripta, in fine lib. 2. Taprobanam Arabibus *Azebani*, & Africanis *Achamba* vocari, dicit aut fingit Theuetus; auctor valde munificus, vocibus incognitis.

Tapsa, circa Palæstinam vrbs, 4. Reg. 15. *Thephsa* θαφσα, 70. Interp. *Thapsas* est apud Iosephum 9. Antiq. cap. 11.

Tapsagas, Syriæ vrbs vocatur à Curtio lib. 10. recentior editio legebat *Capsagas*, *Thapsacum* Ptolemæi esse mihi persuadeo.

Tapsagum, opidum Africæ Interioris, à Corn. Balbo expugnatum. Plinius.

Tapsus, Africæ fluuius, circa Rusicadam. Vibius.

Tapsus Virgilio, *Thapsus θάψος*, Thucydidi Siciliæ pæninsula. Hodie *Manghisi* appellari, scribit Fazellus.

Tapura τάπουρα, Armeniæ Minoris opidū: Ptolemæo.

Tapurei, vide *Scytha*.

Tapuri ταπουροι, Mediæ populi: Ptolemæo. Vide *Sapuri*, *Tapori*, & *Apyri*.

Tapurius, vide *Taurus*.

Tapyri, & *Tapyrrhi*, vide *Apyri*.

Tara, vide *Tarrha*.

Tarabi, circa Persidem populi videntur: apud Procop. 2 Persicorum.

Tarabostes, vide *Zarabi*.

Tarachi ταραχοι, Taprobanæ gens: Ptolemæo.

Tarachie, insula prope Corcyram: Plinio.

Taracina, vide *Anxur*.

Taraconta, vide *Birrichei*.

Taradastili, vide *Tardistili*.

Taradur, loci nomen, cuius episcopum Cymarhium vocat D. Athanasius, Tomo 2. in Epistola ad Solitariam vitam agētes. *Antaradus* restituo.

Taranamusa Castra, in Mauritania Cæsariensi: Antonino.

Tarandros Τάρανδρος, Phrygiæ regio: apud Steph.

Taranei Arabes in Syria alicubi: Plinio.

Tarantus Τάραντος, Bithyniæ vrbs: apud Stephanum. Eadem *Darandus* per D. apud eundem. Vide *Terentum*.

Tararium Ταράριον, Ptolemæo Bithyniæ opidum.

Taras Τάρας, Italiæ fluuius, iuxta Tarantum vel Tarentum vrbem: vt Stephanus tradit. Inter Metapontum & Tarentum: Appiano 5. Ciuil. Pausanias quoque in Phocicis dicit fluuium eodem nomine quo vrbs vocari. *Taras* ab incolis hactenus vocari; testis mihi fide dignus Galateus. Epiri flumen est Vibio. Asiæ Minoris vrbs videtur apud Curopalatem. Scythiæ fluuius est Val. Flacco 6. sed quidam hic *Tarax* legit. Eundem cum *Tyras* putauerim. Vide *Tarentum*, & *Tauras*.

Tarasco, vide *Taruscum*.

Tarasii, siue S. Tarasii, locus maritimus Europæ, circa Bosporum Thracium, vbi Cedrenus scribit Patzinacas equites mare transgressos.

Tarassa, Africæ vrbs, D. Augustino, alio in loco *Tharassa* legit. sic quoque D. Cyprianus. *Tarazensis* inde puto Victori Vticensi.

Tarati Ταράτοι, Sardiniæ populi: apud Strabonem.

Tarax, vide *Taras*.

Taraxandra Ταραξάνδρα, nominatur quædam Sibylla, à loco: apud Clem. Alexandrinum 1. Stromatum, item Suidam.

Tarba Τάρβα, Ptolemæo Cretæ vrbs. Palæstinæ est in lib. Notit.

Tarbacana, vide *Carbaca*.

Tarbassus Ταρβασσός, Pisidiæ vrbs: Artemidoro, apud Strabonem.

Tarbels, vide *Quatuorsignans*.

Tarbella, aliquando simplici L. legitur in Antonini Itinerario. *Torrebelis* idem interdum etiam habet. opidum est Gasconiæ, in Gallia: quod *Tarbe* dicitur, Rob. Constantino iudice, in suo Supplemento. Hanc sententiam explodit Iosephus Scaliger in suis Ausonianis lectionibus: dicitque non Tarbe designare, sed eam ciuitatem quam hodie *Aqs* vulgo vocant; ad ostia vel æstuaria potius Aturri; eandemque ab Ausonio *Aqua Tarbella* nominari. Hæc etiam postremò ciuitas Aquensium dicta fuit, eodem teste. Aquarum Tarbellicarum memoria quoque est apud Antoninum. item Tibullum 1. Eleg. 7. hoc versu, *Non sine me est tibi partus honos, Tarbella Pyrene.* vt legit Rob. Constantinus, vbi codices excusi vulgò *tua bella Pyrene* habent. putatque idem Constantinus Pyrenen hanc esse synonymon Tarbellæ. Eædem fortè cum *Aquis Augustis* Ptolemæi. Vide Vinetum, in Ausonii Parentalia. *Tarbellorum* tractum scribit Nauagierus hodie *Terra di Labor* nominari. *Tarbelli* Τάρβελλοι, Galliæ Aquitaniæ populi, apud Strabonem, & Ptolemæum: item Plinium, sed ille simplici L. scribit. & *Quatuorsignanos* cognominat. Circa *Baionam* eos ponit Orontius, in sua Galliæ tabula. Meminit Tarbellorum etiam Ausonius in Epistola 10 & in Idyllio 9. de Mosella amne. Hos Heroldus in Eyffalia locat, regione Germaniæ, circa Mosellam. Sed hoc non est toto cælo, vt aiunt, sed tota potius terra errare.

Tarbelus Τάρβηλος, Doridis mons, circa Caunum. Q. Calaber, lib. 3.

Tarchia Ταρχία, Siciliæ vrbs: Stephano, ex Philisto.

Tarchonium Ταρχώνιον, Tyrrheniæ opidum, Stephano. Ταρχωνία vocatur ab Eustathio in Dionysium. Haud procul ab Agyllis, vt docet Virg. 8. Æneid. apud quem *Tarchon*, vel *Tarcho* est. Eadem cū *Tarquinia* esse, ex Strab. 6. colligi potest; dicit enim Tarquinios à Tarcōte Tyrrheniæ præfecto nomen habere. vide *Tarquinienses*.

Tarconia, vide *Tarchonium*.

Tarcynia, vide *Tarquinia*.

Tarcynita, & *Tarcynæi* Hyperboreorum gens: vbi Gryphi aurum custodiunt. Stephanus, ex Hierocle. De Arimaspis hoc idē tradit Plinius.

Tardistili, Indiæ populi, apud quos achemeniden herbam nasci, tradit Plinius. *Taradastili* alius codex legit. & Pintianus subdubitat num sit *Taxili* scribendum.

Tareles, Æthiopiæ populi, ad Nigri fluminis fontes: vt Plinius ait.

Tarentasia, Antonino Centronum opidum.

dum, quod *Monilier* appellatur, teste Schudo. à Germanis verò Munster in Taratasen, teste Simlero. *Darantasia* per D. in prima, & A. in secunda, apud eundem Antoninum etiam reperitur.

Tarentinus Sinus, Magnæ Græciæ apud Plinium. *Thurinus* vocatur ab Ouidio lib. 15. Metamorph. vt obseruauit Gab. Barrius. *Mar grande*, Leandro. *Tarentinus* quoq; Portus, est Calabriæ apud Plinium.

Tarentum Plinio: *Taras πόλις*, Straboni, & Ptolemæo, & in numismate antiquo, quod apud me est. Romanam coloniam esse, ex Strabone & Plutarcho discimus. *Oebalia* à Virgilio vocatur, teste Seruio. item Ouidio, vt annotauit Scopas. (Sed arcem Tarentinam sic vocari, annotauit Phylargyrus.) Hanc vrbem adfabrè describit Florus 1. & Procopius 3. Gothicor. *Taranto* hodie dici, Leander testis est. Tarentini aliquando *Spurii* vocati sunt, vt scribit ex Trogo Iustinus, lib. 20. *Partheniatas* vocatos, scribit Seruius ad 3. Æneid. Item *Phalantiadas Φαλαντιάδας*, à quodam eius eorum celeberrimo, vt tradit Stephanus. Calabriæ, siue Magnæ Græciæ vrbs est. Suidas, & Ælianus in Militaribus adscribit Tarentum Siciliæ. ex quo patet, huius tempore hanc Italiæ partem, (vt nunc) quoque Siciliam appellatam. In regum titulis enim vtriusque Siciliæ hodie memoria est. *Tarentum* etiam fluuius, medius inter Tarentum & Metapontum: Appiano 5. Ciuil. & Diodoro 12. etsi ibidem corruptè *τερμινα*, legatur. *Tarentum* etiam locus Afiarieus Romaniæ. in Histor. Miscel. 18. & 20. Vide *Albula*, *Saturum*, *Terentum*, & *Taras*.

Taretica ἀκρωτήριον, in Sarmatia Asiatica promontorium est, Ptolemæo. per O. in prima scribunt interpretes.

Targalla vicus; Theodoreto, in vita Thalassii. Syriæ puto, circa Cyrum vrbem.

Targarum Τάργαρον, Africæ Propriæ oppidum. Ptolem.

Targilenir episcopi, meminit lib. Decretalium 3. cap. 14. de Regularibus.

Targines, fluuius Italiæ in Locris, apud Plinium: Gab. Barrius dicit opidum iuxta eum etiam sic dici, quod vulgo *Vernauda* vocant.

Tariana πόλις, Susianæ vrbs: Ptolemæo.

Tarichea πόλις, Straboni, Herodoto, Plinio, & Iosepho, Iudææ vrbs, ad lacum Genesaram. Iefferim vocatur Petro Laickstein. Stephano plures Tarichea sunt; nempe Mendesiæ, Sceniex, & Canobiex, Ægypti regionum. Consule Herodotum in Euterpe: qui & Pelusiacas Taricheas habet. Vide *Genesareth*.

Tarichia, vide *Pelagia*.

Tarina πόλις, Ptolemæo vrbs in Armenia Minori.

Tarinates, populi in Sabinis videntur apud Plinium. Perinates habebat M. S. codex. Angelerius scribit Romæ ad me, nunc in Sabinis opidum esse, quod vulgò *Tarano* vocatur, atque subdubitare an Tarina olim dictum.

Tariona, Liburniæ castellum Plinio. cuius accolas idem *Tariotas* vocat. Niger dicit nunc *Tuina* vocari.

Tarmis, vide *Tharmis*.

Tarnade, vide *Agaunum*.

Tarne, Plinio atque Ausonio est Galliæ Aquitanicæ flumen. *Tarnis* est Sidonio, in Propemptico suo, ad libellum. *Dordona* hodie nuncupari vult Naugerius, sed *Tarn* vinero. *πόλις*, etiam Achaiæ vrbs, Stephano, & Homero Ιλιαδ. E. Lydiæ opidum est apud Strabonem, & Eustathium ad E. Ιλιαδ. Lydiæ fontem habet Plinius. circa Tmolum montem. Vide *Arne*, & *Brilessus*.

Tarnis, vide *Tarne*.

Tarodunum πόλις, Germaniæ opidũ, habet Ptolemæus. *Dornstet* interpretatur Lazius.

Taron. ditio quædam in Asia, apud Cedrenum, & Curopalatem. In Syria forrè.

Tarona πόλις, opidum in Taurica Chersoneso. Prol.

Taros, vide *Tiriscum*.

Tarosia, vrbs Episcopalis, sub sede Sergiopoleos. Guil. Tyrius.

Tarpeum, vide *Tarpe*.

Tarpeius, in Sicilia mons, nisi fallat Aristides, apud Plutarchum in Parallelis minoribus. Vide *Capitolinus*.

Tarpe πόλις, Italiæ vrbs, & *Tarpeum* mõs. Stephanus.

Tarpetes, vide *Dosti*.

Tarphara Ταρφάρα, Felicis Arabiæ opidũ, Stephano. ex Vranii Arabicis.

Tarphe Τάρφη, Locrorum Epicnemidiorũ vrbs Homero. Stephanus eandem cum Pharygis facit, contra Strabonem. Fons ibidem sic nominatur. Vide *Scarphea*.

Tarpodizum, vide *Parpodizum*.

Tarquinienses Tusciæ populos habet Plinius. Tarquiniensis municipii meminit Cicero pro A. Cæcina. *Tarquinia* Ταρκυνία, vrbs Tyrrheniæ est apud Stephanum. hæc colonia Romana apud Frontinum. Ταρκυνῖαι apud Ptolemæum & Antoninum. Eius vestigia hodie in agro Cornetano extare scribit Ant. Massa, in Etruria Maritima. *Tarquene* hodie locum vocari, ait Leander, quindecim mill. pass. à Viterbo. Vide *Tarchonium*.

Tarquiniensis Lacus, vide *Sabatus*.

Tarquinius Ager, vide *Tiberinus* Campus.

Tarra Τάῤῥα, Lydiæ vrbs, Stephano. Alia ad Caucasum, eidem. Item alia Cretæ: eidem: & Pausaniæ in Phocicis. Apud Theophrastum mons Cretæ videtur, in quo cupressus ex semine prouenit. sed *Tara* hic legit simplici R.

Tarrabeni Ταῤῥάβηνοι, Corsicæ insulæ populi, auctore Ptolemęo. Horum tractus *Basilica paese*, à Leandro appellatur.

Tarrachina Ταῤῥαχίνη, Italiæ opidum. Stephanus. Vide *Anxur*.

Tarracina fluminis, meminit. Liuius 24. Vide *Anxur*.

Tarracon Ταῤῥακών, Ptolemæo, & Straboni, vrbs in Hispania Tarraconensi, quę Clusio & aliis nostra ætate *Tarragona* vocatur. inde *Tarraconensis* Hispania, quæ & *Citerior*, Plinio teste. *Tarraconensem* Coloniam habet Tacitus Annal. 1. In antiquo lapide est *Col. I. V. Tarrac.* Colonia Iulia (vel immunis) victrix Tarracona legit Moralis. Nummus est mihi Aug. Imp. ex ære Corinthio, cuius in auersa parte templum, cum inscriptione *Æternitatis Augustæ*. & litteris *C. V. T. T.* id est, Colonia Victrix Tyrrhenica, (siue Togata) Tarraco. testis mihi Ant. Augustinus 2. & 7. Dialogo de Nummis antiquis. Quod Tyrrhenica legar, facit Ausonii ad Paulinum hic versus, *Cæsareaque Augustaque domus Tyrrhenia propter*. Quod Togata, quia in libro quodam vetusto de episcopatibus Hispaniæ inuenerit Tarraconem ita cognominatam. De huius nummi templo, lege Tacitum ad calcem 1. Annalium.

Tarraconensia Iuga, habet in Hispania, Sidonius ad Orcsium. vbi sal dulcedine quadam temperatum. *Remolinos* vocat Bernardinus Gomesius montem, tertio ab Cæsaraugusta milliario, ex sale suauissimi saporis constantem.

Tarraga, vide *Tarragenses*.

Tarragenses, Hispaniæ Citerioris populi Fœderati, Plinio. Τάῤῥαγα, Ptolemæi, in Vasconibus vrbs. Nouo nomine *Taraga* est apud Varrerium, & Ant. Augustinum.

Tarras Τάῤῥαι, Ptolemæo Sardiniæ opidum. Simlerus scribit *Tharbos* Antonini esse. *Large* Mario Nigro appellatur. Sed *Tharpos* legunt quidam Antonini codices, per P.

Tarricinensis Reipublicæ, meminit Goltzii Thesaurus, ex nummo. Pro Tarracinensis fortè.

Tarron Τάῤῥον, Mauritaniç Cęsariẽsis vrbs. Ptolem.

Tarsa Τάρσα, vicus populosus, iuxta Euphratem. infra Samosatam stadiis fortè CL. Stephanus.

Tarsatica Ταρσατίκη, Illyridis vrbs, Plinio, Ptolemæo, Eginartho, & Antonino. qui Tarsaticum habet. *Tarsica* malè legitur apud Albert. Stadensem. Niger scribit *Fiume* vocari. Lazio *Terzacz* nominatur: *S. Maria de Transiarch*, Simlero. Idem putat *Arsia* apud Plinium dici. Sed Arsiam fluuium apud Plinium & alios noui: Arsiam vrbem, non item.

Tarsea, vide *Tarsus*.

Tarseium Ταρσήϊον, vrbs iuxta Herculis columnas. Stephanus, & Polybius 3.

Tarsena, vide *Boana*.

Tarsi Ταρσοί, Hesychio Syriæ vrbs.

Tarsia, Asiæ Minoris, circa Bithyniam regio, Porphyrogennetæ. Apud eundem Ταρσία τα. Nicomediæ vicina *Tarsia* vrbs est, apud Nicetam.

Tarsiana Ptolemęo, Ταρσιάνα, *Taruana* interpreti, Carmaniæ vrbs.

Tarsica, vide *Tarsatica*.

Tarsicum Mare, habet Iosephus Antiquit. 8. cap. 2.

Tarsium Τάρσιον, Pannoniæ Inferioris opidum

dum Ptolemæo *Tarsum* hoc Aurelii Victoris, vbi Maximianum Herculium diem suū obiisse tradit. Carmaniæ siue Persiæ promōtorium. *Tarsium*, Ταρσίων ἄκρον, habet Arrianus in Indicis.

Tarsius Τάρσιος, Troadis fluuius, xx. habēs in eadem via transitus. Strabo, & Eustathius ad B. Ἰλιάδ.

Tarsum, vide *Tarsium*.

Tarsuras Ταρσούρας, Arriano est Colchidis fluuius. *Tersos* forte Plinii, vt Stuckius credit.

Tarsus Ταρσός, Ptolemæo & Socrati Scholastico, Ciliciæ Asperæ vrbs. Hæc olim *Crania* κρανία, & *Hiera* ἱερά, nuncupata fuit, vt Stephanus testatur: Cui etiam *Tharsus*, *Tersus*, & *Tersia*, Θαρσός, τερσία, τέρσος, dicitur. Idem hanc quoque sub nomine *Antiochiæ* comprehendit. Dion lib. 47. scribit Tarsenses vrbem suam *Iuliopolim*, in gratiam Iul. Cæsaris vocasse. *Epiziphyrion* videtur quoque dici, ex Suida. in voce Sardanapalus. Apud eundem *Andrasum* prius vocatam legitur, in dictione Medusa. *Tersis* Leunclauius nouo nomine interpretatur. *Terassa* nunc dici scribit Dauid Cythræus, & Theuetus. Bellonius dicit eam nostro tempore *Hama* & *Hamsa* vocari. Beniamin eam *Malmistras* nominat. *Tarsus* etiam Bithyniæ vrbs, quæ & *Tarsia* Ταρσία, Stephano. Est & *Tarsus* regio, ibidem, apud eundem. Indiæ quoque locum sic vocatum, habet Isidorus. Videtur & vrbis in Gallia Narbonensi nomen apud Stephanum in verbo Λάτωνα. Vide *Tharsis*, *Anchiala*, & *Cilicia*.

Tartanii amnis, mentio fit in fragmento Historiar. Sallustii 4. circa Bithyniam.

Tartari, pro quo *Tatari* scribendum, à flumine quodam Tataro, docet Leunclauius. Vide *Trattari*.

Tartarus Τάρταρος, fluminis nomen est, apud Antonium Liberalem. Phthiæ regionis: iuxta Melitam vrbem *Tartari* Fluminis paludes habet Tacitus 3. Histor. in Gallia Cisalpina. Est & locus apud Inferos, teste Verrio Flacco, qui, vt refert Apollodorus, tantum à terra distat, quantum à cælo terram abesse referunt. Huius etiam meminit Virg 6. Æneid Vide *Atrianus*, *Atrianorum* Paludes, *Philistina*, & *Vmbilicus* Maris.

Tartessidem Ταρτησσίδα, Regionem Hispaniæ, circa ostium Bætis fluminis, describit Strabo. quam *Turduli* ντεδῶλοι, inhabitabant suo tempore. Idem ex Eratosthene, ait Calpæ terram contiguam, & *Erythiam* insulam fortunatam, etiam *Tartessidem* vocatam. Idem ex Silio lib. 19. patet, qui dicit, *Nam repeto Herculeas Erythrea ad littora Gades*. Hunc Tartessiacum tractum, à Sidonio *Campi Arganthonini* dici, scribit Scaliger, in Ausonium: ab Argantonio regulo, quem ibi regnasse, veterum historiæ testantur. *Tartesiorum* Saltus Hispaniæ, (in quibus Titanas bellum aduersus Deos gessisse proditur,) incoluere Curetes. Trogus 44. *Los campos de Tarif* vulgo appellari, tradit Henr. Coquus.

Tartessus, nomen ciuitatis Hispaniæ, quam nunc Tyrii mutato nomine *Gaddir* habent. sic Priscianus ex Sallustio. An eadem sit cum Carpeiá, Carpia, aut Gades, doctioribus disputandum relinquo. *Tartessus* Mons, nominatur hoc tractu à Sex. Auieno. Vide *Bætis*, *Carpia*, *Carpeia*, & *Gades*.

Taruala Ταρουάλται, Libyæ Interioris gēs, Ptolem.

Taruana, vide *Tersiana*.

Taruanna Ταρουάννα, Ptolemæo & Antonino in Morinis opidum. Quosdam *Tarubanum* vocare Bouillus testis est. Tarubahorum meminit Trithemius in Francorum Historia. Nostro tempore Terwanen, & Terrennerborch Flandris, Terouenne Gallis dicebatur. Sed Carolus V. Imp. eam radicitus excidit; ita vt puluere vix tectæ poterunt monstrare ruinæ. An hæc *Colonia Morinorum*, cuius meminit Smetii volumen, ex lapide antiquo?

Tarubani, Vide *Taruanna*.

Taruda Ταρούδα, Mauritaniæ Cæsariensis ciuitas, apud Ptolemæum.

Taruesede, Antonino Heluetiæ vicus, quē Scudus S. Jacob in Clauenerthal appellat. Aliquibus *Speluga* videri, scribit Simlerus.

Taruidum Ταρουίδουμ, quod & *Orcas* ὄρκας. Ptolemæo Albionis insulæ promontoriū, lateris Septentrionalis. Diodorus *Orcham* vocat. Hodie fortè *Dungisbehead*. in Scotia.

Taruisinum, vide *Euganei*.

Tarus Plinii, Lombardiæ Cispadanæ fluuius. Leander *Taro* dici ait.

Tarusates, Cæsari Aquitanicæ Galliæ populi sunt. Marlianus scribit ex coniectura esse *Tursa* vrbis incolas; quæ ciuitas est Episcopalis, in prouincia Auscitana.

Taruscon ταρυσκών, Ptolemæo Galliæ Narbonensis opidum: *Tarascon* ταράσκων, Strabo legit. Hodie quoque *Tarascon* nominari, scribit Poldus Albenas. Vide *Tascodunitari*.

Tasacora, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs. Antoninus. *Tasaccura* est Victori Vticensi, M.S.

Tasarta, Antonino Africæ Propriæ opidum.

Tasca, vide *Phasca*.

Tasci τάσκοι, Persiæ gens, apud Dionysiū. Arcu fortes hos facit huius interpres vetus, siue Priscianus siue alius.

Tascodunitari, & *Cononienses*, Galliæ Narbonensis populi, Plinio. Pintianus legit *Tascoduni*, *Taruscomenses*. *Tarasco* quibusdam esse, scribit Dalechampius. sed idem addit quosdam *Tasco*, *Dunitari*, diuisim legere, & *Chatelnau d'Arri* ex eo facere: alios *Mirepois*.

Tascutini τασκουτῖνοι, sunt Pontici regionis populi, circa Colchidem. Diodorus 14. Vocem non alibi notam, neque probam existimo. Videndum num pro Tascutini, omisso articulo, *Scutini*, vel melius *Scythini* legendum. Vide *Scytheni*.

Tasfaltum, vide *Tabaltha*.

Tasiliacum, vide *Alisium*.

Tasitia τασιτία, Ptolemæo Æthiopiæ sub Ægypto vicus. *Stadisis* Plinii fortè. *Taphis* Antonini, aut alia lectione *Tasis* est, vt Simlerus vult. item *Tasis*.

Tasopium τασόπιον, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolem.

Tassiaca, Galliæ vrbs, in III. scheda M.S. Peutingerianæ tabulæ, nondum edita, quā habui à M. Velsero.

Tasta τάστα, Datiorum vrbs, in Aquitania. Ptolemæus.

Tastache τασταχη, Parthiæ vrbs, apud Ptolemæum.

Tastina τασίνα, Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo. *Patina* interpretibus.

Tasus, sic in Latinis Ptolemæi Geographiis. sed Vide *Tazus*.

Tatacene, vide *Tauacene*.

Tathilba ταθίλβα, Ptolemæo vrbs in India intra Gangem.

Tathis ταθις, Æthiopiæ vicus, circa Nilū. Ptolemæus.

Tathyris τάθυρις, Ptolemæo vicus in Ægypto.

Tatillum, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs, apud Antoninum.

Tatta τάττα, palus salsus, post Galatiam, versus Meridiem. Strabo. Tattęi lacus Phrygiæ. & inde salis, meminit etiam Plinius 31. cap. 7. item Dioscorides 5. cap. 85.

Tatu, insula Nili, iuxta Meroen opidum. Plinius.

Taua ταῦα, Ægypti vrbs, Ptolemæo, & Stephano. item in concil. Ephesino, vbi & *Taba* scribitur. *Tafa* per F. Antonino. Ariæ quoque vrbs, est eidem Ptolemæo. Est Albionis insulæ æstus: apud eundem. qui *Taus* apud Tacitum. Hodie nomen retinere puto.

Tauaca ταύακα, Stephano Siciliæ vrbs. ex Philisto.

Tauacene ταυακηνή, Drangiana regio, apud Ptolemæum. *Tatacene* interpreti.

Tauape, vide *Tanape*.

Taucheira, vide *Arsinoe*.

Taueni, Arabiæ Felicis populi, Plinio. Vide *Daue*.

Tauga, vrbs in Africa Propria. lib. Notitiar.

Taugast, Turcorum ciuitas celebris, Indis finitima circa Bactrianam, vel Sogdianā. Callistus 18. cap. 30. quam ab Alex. Mag. extructam opinantur.

Taugeton ταύγετον, Peloponnesi mons, Ptolemæo. Stephano & Plutarcho vtrique circa Eurotam imminet Lacedęmoniorum vrbi. per υ in prima scribit Callimachus *Teugeton*. hodie *Portes* Nigro interpretatur. *Taugetton* ταύγεττον, habet Gemistus. & eundem *Pentadactylum* πενταδάκτυλον, vocat.

Tauium ταύιον, Ptolemæo & Straboni, Galatiæ vrbs: Troemiorum gentis, Plinio teste. *Tanium* malè ex Latinis codicibus legit Simlerus, & addit Antonino *Tabia*, aut *Tadia*, vel *Tauium*, variante lectione dici. ταβία, est apud Memnonem. *Tauiensis* Episco-

Episcopi, in Galatia, meminit quoq; concilium Nicenum. Ancyram quandam *Taviam* ταυΐα, dictam, habet hoc tractu Stephanus.

Taulantii ταυλάντιοι, Macedoniæ populi, Plinio, & Appiano: Illyrici Aristoteli in Admirand. & Epidamno finitimi, Thucydidi. Regio eorum hoc tempore *Tamoriza* vocatur, si Castaldo creditur. Niger *Musachia* appellari scribit. *Talland* autem Lazio. *Talantios* nuncupat Procopius. nisi mendosum sit exemplar, Pintiano teste.

Taunais, vide *Taurica* Chersonesus.

Tauniti, vide *Tyrseta*.

Taunus, vide *Taurus*.

Taupana ταυπανα, Ariæ vrbs apud Ptolemæum. *Tauciana* interpretibus.

Taurania ταυρανία, Campaniæ vrbs fuit. Plinius 3. cap. 5. item Stephanus.

Tauraninorum agrum, in Samnitibus, habet Liuius 40. in quem scribit Ligures traductos. *Taurasinorum* legit hoc loco Vinetus. An Aurusini legendum?

Tauras, Armeniæ vrbs, Cedreno *Taras* apud Curopalatem. In Taurantiorum regione forte.

Taurasia, vide *Augusta* Taurinorum.

Taurauntium Regionem, habet Tacitus in Armenia. Annal.14. *Taurantium* legit Lipsius, trisyllabicos. Inter Artaxatam & Tigranocertam.

Tauredunum Castrum, in monte ad Rhodanum fluuium, de quo mira apud Greg. Turonensem, Histor. 4. *Tournon* nunc est, si Belleforestio creditur.

Taurei Palæstra. locus Atticæ: Luciano in Parasito.

Taurentium ταυρέντιον, Straboni, *Taurentum* Cæsari, & Antonino, Galliæ vrbs est, prope Massiliam, ad Mare Mediterraneum. *Tolon* Cœnali, Albenati, & Massonio. *Tauroentium* ταυρόεντιον, legit Ptolemæus. *Tauroïs* ταυρόεις, videtur Stephani.

Tauresium ταυρήσιον, vrbem apud Dardanos ponit Procop. lib. 4. de Ædificiis Iustiniani Imp. scribitque eam Iustiniani natalem esse; ab eo instauratam, & quatuor turribus munitam: eumque effecisse, vt *Tetrapyrgia* τετραπυργία, esset, & vocaretur. Et proximè apud eam, vrbem ædificasse, quam *Primam Iustinianam* vocauit. Agathias li. 5. de bellis Gothorum tradit hunc Iustinianum in Illyrico natum, (sed Dardanos Illyriæ populos esse, ex Strabone, aliisque auctoribus doceri potest) ex vrbe *Bederiana*, deinde *Iustiniana* denominata. Nicephorus Callistus lib. 16. cap. 37. patriam huius *Achridum* nominat; & *Iustinianam primam* eam appellatam, etiam addit: eandemque describit in excelso tumulo, prope lacum maximum Lychnidum nuncupatum, & antiquitus Dassaritem dictum. Atq; hæc procul dubio est *Lychnidus* Ptolemæi, quam video a Sophiano, in ea schedula quam Græciæ suæ tabulæ adiecit, etiam *Lychnidion*, *Prebelis*, & *Prote Iustiniane* nominari; & hodie *l'Ochrida* dici. Huius Primæ Iustinianæ meminit quoque Gregoras lib. 2. (qui eam Bulgariæ metropolim vocat,) item G. Tyrius lib. 20. cap. 4. qui eam hodie *Acre* nominari dicit, eamque in Pelagonia statuit, regione vicina. *Giustandil* Turcis vocari, scribit Leunclauius. Swalenbergius in suis, quas in Procopii libros de Ædificiis Iustiniani Imp. scripsit, Annotationibus, putat aut Procopium, aut Agathiam; in huius Iustiniani patria designanda, hallucinatum esse. ego vtrumq; vera prodidisse autumo, omniaque hæc esse vnius & eiusdem vrbis synonyma: contiguarum enim regionum limites confundere sæpe auctores, norunt omnes; saltem ii qui eos non oscitanter legunt. Ita hanc Lychnidum Ptolemæus in Macedonia statuit, Steph. in Illyria, & Strabo in via quæ inter Illyricum & Macedoniam est.

Tauri populi, in Sarmatia Europæa, Tacito 12. Annal. colunt Achillis cursum, vt scribit Eustathius, & Procop. 4. Ædif. Sunt aliis Tauroschythæ. *Taurinia* eorum regio vocatur, apud Stephanum, in voce φυσοί. & *Taurie* eorum vrbs, a Suida. Vide *Fundus*.

Tauri Pylas, (habet Cicero 5 ad Atticum.) *veniens ex Cappadocia in Ciliciam ad Tarsum.* vide *Pyla*.

Tauria insula, Antonino. In Balearico Mari.

Tauriana regio, supra Thurios, in Lucania est, Straboni 6. *Taurinus* Saltus, est Liuio 5. in Taurina regione nimirum.

Taurianum, Brutii opidum Melæ, item Plin. lib. 3. cap. 5, etsi *Taurocentum* ibi non-

nulla exemplaria legunt. Barrius Tauriana legit: qui dicit in huius reliquiis hodie *Seminara* opidum extare. *Taurianus* Scopulus est hoc loco apud Ptolemæum: quem *Terinaum* vocat Plinius. *Pietra della naue* nominat Ligorius, & simpliciter *Naue* Barrius.

Taurica Chersonnesus ταυρικὴ χερσόνησος, Ptolemæo Scytharum regio. nam & *Scythica* Straboni vocatur. *Taurorum Peninsulam* Latinè dixit Plinius lib. 2. cap. 96. *Cherronesum Ponticam* nominat Appian Mithridaticis. Stephanus scribit eam aliquibus *Taurain* ταυραίν, *Alopecian* ἀλωπεκεία, & *Maotin* μαιῶτιν, vocatam. *Chersenam* eam vbique vocat P. Diaconus. Huius accolæ *Tauroscythæ* nuncupantur, à Tauro monte qui ibidem ab Herodoto & Dionysio describitur. (sed alius ab eo qui polynomus totam Asiam discriminat, Eustathio teste.) *Agricolæ*, γεωργοὶ, peculiari nomine dicebantur, inquit Strabo 7. Hæc Taurica Chersonnesus nostra ætate *Perocopska* & *Gesara* dicitur, ab Anton. Pineto. *Gazaria* vel *Cazaria*, in Hist. Miscellæ lib. 20. Matius Niger eam diuidit; dicitque eius partem Septemtrionalem dumtaxat *Gazaria*, Meridionalem vero *Gothia* nominari. In Moscouiæ tabula Antonini Wied, video eam quoque *Perocopska* vocari; vel *Prucuply*, vt Postellus habet. *Procopia* est Busbequio. cuius si libet, lege de hac Epistolam IIII. Legationis Turcicæ.

Taurina, vide *Italia*.

Taurini, Italiæ populi, apud Plinium, & Ptolemæum: quos hodie *Piamonte* habitare, ait Leander. Vide *Aquenses*, & *Taurisci*.

Taurinia, vide *Tauri*.

Taurio, vide *Tauri*.

Tauris, Armeniæ vrbs, in regione Edissena. Procop. 1. Persicor. in Mesopotamia est, in qua etiam Armenia.

Taurisci ταυρίσκοι, Pannoniæ populi, Plinio, & Straboni, qui eos Gallicos vocat. Hodie Stiermarck habitant. significat Taurus Latinè, quod Stier Germanicè, adeò vt Stiermarck nihil aliud denotet, quã Taurorum limitem. *Tauriscos*, & *Taurinos*, Stephanus eosdem facit, Alpium accolas, additque eos ab Eratosthene *Teriscos* τηρίσκους, & aliquibus *Troios* τρῶοι, dictos *Magistricam* μαγιστρικὴ, vicinam Germanis, idem habet. Tauriscis, *Liguriscarum* & *Tauriscarum* nomen tribuunt, inquit Strabo lib. 7. vbi eos circa Thraciam & Mysiam (Pannoniæ confinia) locat. *Tauriscorum* aliorum reliquiæ Polybio non longè ab ortu Rhodani sunt: *Vren* ab Ægidio Scudo interpretari lego. Hos ego *Taurinos* vocari ab Antonino puto. vide *Carni* & *Noricum*.

Taurista, vide *Taurisci*.

Taurium ταυρίον, Peloponnesi vrbs: quam tempore belli Peloponnesiaci Antigonus ceperat, Polybius 4. Videtur quoq; Tauroscytharum vrbs, vbi Luna colebatur, apud Suidam. Vide *Tauri*.

Taurius, vide *Hylycus*.

Taurocilicia, meminit D. Chrysostomus Epist. 125. Pro Cilicia ad Antitaurum montem, opinor.

Taurocini, vide *Rhegium* Iulii.

Taurocinum flumen Calabriæ, habet ex Catonis originibus qui circumferuntur, Gab. Barrius; quod nunc *Calopinacum* vocari addit.

Taurocomum, prædium quod vicatim incolitur, non procul ab Hadrianopoli dissitum.

Tauroïs ταυρόεις, Gallica vrbs, Massiliensium structura. Stephanus. vide *Taurentium*.

Tauroentium, vide *Taurentium*, & *Taurianum*.

Tauromenia, Siciliæ Colonia, priscis *Naxus* vocata; vt Plinius & Solinus testantur. *Tauromenium* ταυρομένιον, habet Ptolemæus, & Paterculus. *Taurus* olim, locus vocabatur, Diodoro teste 15. Vibius dicit aliter *Euseboneora* nuncupari. Naxon *Schifon* hodie nominari, scribunt Fazellus, & Aretius. *Tauromena* Anonymus quidam. Tauromenium & Naxos, diuersa sunt apud Strabonem. *Col. Aug. Tauromen.* est in Tiberii nummo. testis Goltzii Thesaurus.

Taurominius, Vib. Sequestro Siciliæ amnis est, qui hodie *Cantara* dicitur. vt tradit Aretius, & Leander.

Tauropolis ταυρόπολις, Cariæ opidum: Stephanus, & Porphyrogenneta. Num idẽ cum Staureopoli?

Tauropolion ταυροπόλιον, Artemidis, siue Dianæ fanum, in Samo insula, est apud Stepha-

Stephanum. In Icaria quoque insula, apud Strabonem.

Taurorum Peninsula, vide *Taurica Chersonesus*.

Tauroscytha, circa Dromon Achillis. Plinius & Ptolem.

Taurubula, vide *Herculis* via.

Taurunum Plinio, *Taurunum ταύρυνον*, Ptolemæo, Pannoniæ Inferioris vrbs, ad confluentia Saui in Danubium. Arrianus dicit locum, quo Danubius & Sauus (quem corruptè Salum Latinus interpres Facius vocat) confunduntur, *Taurunus ταυρῦνος*, appellari HodieGerman. Griechßweissenburg, Hungaris *Nandor alba*, & Italis *Belgrado* vocatur. Latinis, Iunioribus etiam *Belgradum*, & *Albagraca* interpretatur. *Taurunum*, siue *Marsania*, legitur in lib. Notit.

Taurus ταῦρος, mons Asiæ, totius orbis terrarum maximus, sic dictus, vt Dionysio Alexandrino placet, quod instar tauri elato capite incedit: vel, vt Eustathius eius Commentator putat, ob eius magnitudinem: nam *ταῦρον*, inquit, veteres omnia grandia atque robusta vocauère. Hic vniuersam Asiam ab Eoo Oceano, vbi Tamos promontorium à Pomponio statuitur, (& Samara ab Orosio vocatur) ad Ægæum vsque Pelagus: aut, vt nonnullis videtur, Pamphylium mare; in duas partes, in Septentrionalem scilicet & Meridionalem discriminat. Multa brachia, maria tentanti similis, subinde emittit, quin etiam constrictus, quasi maria quaque effugiens, plurimis se gentium nominibus hinc & illinc impertit. Pro gentium ac linguarum varietate (inquit Solinus) plurifariam nominatur, vel vt Plinius tradit, numerosis nominibus, & nouis, quacumque incedit, insignis. Apud ipsum hæc eius nomina habentur: *Imaus*, *Emodus*, *Paropamisus*, *Circius*, *Chambades*, *Pharphariades*, aliter *Pariades*, *Choatras*, *Oreges*, *Oroandes*, *Niphates*, *Caucasus*, *Sarpedon*, *Coracesius*. *Cragus*, *Hyrcanius*, *Caspius*, *Pariedrus*, *Moschius*, & *Scythicus*. Etiam vbi dehiscit, seque populis aperit, portarum tamen nomine vnitatem sibi vindicans, alibi *Armeniæ*, alibi *Caspiæ*, alibi *Ciliciæ* Pylæ vocantur. Apud alios alia sunt quoque nomina: Strabo *Parachoatram*, *Masium*, *Polyarrim*, *Zagrium*, & *Gordiæum* inter eius nomina refert. Orosius habet *Ariobarsanem*, *Memarmalim*, *Parthaum*, & *Oscobarem*, (*Oscobagus* habet Isidorus.) *Menalium* etiam inter eius brachia numerat Æthicus, monstrosorum vocabulorum auctor. Horum eius nomina meminit in eo describendo Ammianus, *Ascanimia*, *Comedus*, *Tapurius*, *Aria*, *Nazauitium*, *Asmira*, & *Opurocarra*. Dionysius *Armenius*. Videmur quoque apud Ptolemæum huius Taurini capitis (vt sic dicam) cornuum hæc peculiaria vocabula: *Semanthinus*, *Sericus*, *Bepyrrus*, *Damassus*, *Parsuetus*, *Corax*, *Sariphus*, *Masdoranus*, *Coronus*, *Iasonius*, *Strongylus*, *Orontes*, *Chaboras*, *Vdacespis*, *Paryadres*, *Abus*, *Masicytus*, *Celanus*, *Phœnix*, *Hippicus*, *Sugdius*, *Amanus*, & *Antitaurus* Plinius hos montes dicit in vniuersum *Ceraunios* Græcis vocari. Mela etiam sub eodem vocabulo maximam eius partem comprehendit. Idem horum nominat *Amazonicos*, *Caspios*, & *Coraxicos*. Ceraunum Eustathius circa Caucasum & Caspium mare locat. Q. Curtius videtur eum sub duobus nominibus tantum designare, Tauro, & Caucaso. In Sacris litteris *Ararath* appellatur, Ar. Montano, & Becano testibus. *Taurus* propriè dicitur eius pars quæ Pamphiliam & Ciliciam ab Armenia Minore & Cappadociam distinguit: vbi hodie *Canibel*, *Bacras*, & *Giulich* nomen habere videtur. Ramusius *Caramã* quoque appellari putat. *Corthestan* etiam Iosepho Barbaro. Circa Euphratem, indigenarũ lingua *Munzzarũ*; & alicubi quoq; in Asia Minori, *Maurum* nuncupari ex Zonara, Cedreno, & Curopalate deprehenditur. Singula huius nomina vide etiam suis locis. Hunc Taurum describit Philostratus 2. sub *Caucasi* nomine.

Taurus Ptolemæo Siciliæ promontorium; quod Fazello & Aretio hodie *Cabo de S. Croce* appellatur. *Inglusi* vocari, dicit alio in loco, idem Fazellus.

Taurus, Germaniæ mons altissimus, & maximus, quem Iornandes etiam *Scythicum* cognominat; eumque cum Procopio circa Mæotidem paludem, Mare Caspium, & mare Septentrionale describit: Herodot. & Dionysius eum ad Tauricum Chersonesum statuunt. Tacitus habet Taurum montem apud Cattos. Pomponius in Germania,

sed peculiarem locum ei non assignat. Fortè inter Alpes in Archiepiscopatu Salisburgensi, vbi hodie multa loca Thaurn vocantur, vti sunt Kornthaurn / Krumlecfthaurn / Khadstatterthaurn / &c. Rhenanus tamen, pro Tauro, Germaniæ monte, *Taunus* legendum scribit, apud Pomponium, & Tacitum. Taunus legere codicem Taciti Venetiis anno 1512. excusum scio. *Taurus*, Æthiopiæ mons, Arabico sinui imminens, Agatarchides, & Diod. 3. Duos huius nominis montes hic describit Strabo. *Taurus* fluuius, circa Pamphiliam, Liuio 38. item in Peloponneso, circa Troezenem, Athenæo teste. Hunc Hesychius *Ægitaurum* vocat, in voce ταυρειον πέυκ. *Taurus* quoque locus in Sicilia sexaginta stadiis distans a Syracusis, vt tradit Diodorus 14. *Taurus* a Plinio & Solino vocatur quoque alueus quidam maris, apud Alexandriam Ægypti. Straboni locus sic dictus, circa Hierichontis ingressum. Paludis nomen est in Gallia Narbonensi, iuxta Otanum fluuium, Sex. Auieno. *Taurus Vrbs* est apud Cedr. vicina Ismaëlitis: Armeniæ fortè. vide *Threx*, *Tauromenium*, & *Hylycus*.

Taus, Britanniæ fluuius, Tacito in vita Agricolæ. Hodie vulgo Sutheet dici, & omnium Scotiæ fluminum præstantissimum esse, scribit H. Boëthius. Vide *Taua*.

Tausiracum, vide *Oniam*.

Tausis, Scythiæ fluuius; in Danubium desinens. auctor Iornandes.

Tautantum, Valeriæ Ripensis vrbs. lib. Notitiar.

Tautice ταυλική, Ptolemæo vrbs in Media regione.

Taxabricenses, vide *Axabricenses*.

Taxandri, vide *Toxandria*.

Taxanite, vide *Tamalme*.

Taxata, gentis nomen, quod cum Thracesiis numerat Hist. Miscella 22.

Taxgatium ταξγάτιον, Rhætiæ opidum, Ptolemæo; ad Rheni fluminis caput. Rotweil / Iremeo. quod Iosiæ Simlero non est verisimile. Fortè Tussenberg / vt Lazio placet.

Taxiana ταξιάνα, sinus Persici insula, iuxta Susianam, Ptolemæo; iuxta Pelodem sinum, Stephano.

Taxila ταξίλα, Indiæ intra Gangem vrbs, apud Ptolemæum, Strabonem, & Stephanum. Multa de hac vrbe Philostratus 2. Apollonii, cap. 11. *Taxila* cum vrbe celebri, in India; sunt Plinio. Vide *Toxila*.

Taxus τάξος, fluuius in Thraciæ meditullio. Suidas. Episcopalis locus est, Guilielmo Tyrio. sub sede Cæsarea Stratonis. Vide *Tanarus*.

Taxymira ταξυμίρα, Phœniciæ vrbs, Straboni. *Xymira*, legendum suspicatur Casaubonus, & *Smyram* esse apud Ptolemæum, & Plinium. item *Sineram* Stephani.

Taygetus ταΰγετος, Plinio, Pausaniæ, Vibio, & Stephano Peloponnesi mons, in Laconica. Eurotæ flumini vicinus. *Amyclæus* ἀμύκλαιος, antea dictus Plutarcho de Fluminibus teste. Huius verticem *Taleton* τάλετον dictum, scribit Gerbelius, ex Pausania, ni fallor. *Taygeta*, apud Vibium quoq; fluuius est, in eadem regione. Huius etiam meminit Plutarchus in Apophthegmatibus, in Lycurgo.

Tazatam Plinii, *Talgam* Pomponii, & *Chalcam* τάχαλκα, Ptolemæi, eandem esse insulam, docet in suis Annotationib⁹ Hermolaus. vbi quoque dicit, pro Chalca, *Talca* apud Ptolemæū legendū. *Tachalca* legit Pintianus (copulato articulo, vt videtur, cū nomine.) Pomponius suam in Caspio mari describit. Ptolemæus suam Hyrcaniæ attribuit, eoque etiam Caspii maris sit, necesse est. Plinius suam in Scythico Oceano alicubi sitam vult. An eadem, an diuersa sit, alii diiudicent.

Tazina ταζίνα, Ptolemæo Mediæ vrbs.

Tazus τάζος, Tauricæ Chersonesi opidum, apud Ptolemæum. *Theodoro* vocatur Nigro: qui illud Gothorum opidum vocat. *Tazus* τάζος, Ptolemæo Sarmatiæ Asiaticæ vrbs. *Susaco* à Mercatore interpretatur.

Teanum, cognomine *Sidicinum*, Campaniæ opidum, Plinio lib. 3. cap. 5. & Frontino, quibus colonia Romana est. Hodie desertum esse scribit ad me Roma Cittadinus. *Thiano* hodie nominari, ait Erythræus in suo Indice Virgiliano. *Sindicenum* legit Pintianus, à Sindicenis populis. σιδικηνὸν, tamen habet Strabo. Teanū vel Theanum flumen est hoc tractu, in Hist. Miscella 5. & apud Orosium lib. 5. cap. 18. *Teanum*

autem

autem duplex; adeò vt rectè cecinerit D. Paulinus in S. Felicis Natali III. *Geminumque Theanum.* Est enim aliud *Tianum* apud Pomponium, in Apulia. Hoc Cicero & lapis inscriptus antiquus cum afflatu, *Theanum* Apulum vocat. Ptolemæus, Strabo, & Liuius, vtrumque per E. τίανον, scribunt, ex quo Melam errare pronunciarem, nisi haberet quæ illi suffragarentur numismata antiqua, in quibus I. expressè ostenditur. *Tyanitas* malè per Y. in prima incolas vocat Polybius 3. quo vetus interpres Galatinos legit, & Plutarchi Annibal Calentinos.

Teari; qui *Iulienses*, Hispaniæ Citerioris populi, Plinio lib. 3. cap. 3. Vide *Traiacapita.*

Tearus τέαρος, Plinio Thraciæ fluuius. Herodotus eum scribit ex duodequadraginta fontibus effluere, quæ *Capita* κεφαλαὶ, vocat.

Teatea τεατέα, Ptolemæo Marrucinorum vrbs, siue caput, vt Plinius habet, qui eos *Teatinos* vocat. *Teates* Appulos, habet Liuius 8. Leander scribit nunc *Chieto* dici. Idē affirmat Niger. *Ciuita* dicitur Mich. Ritio, Et *Ciuita Chieto* Collenutio.

Tebasens, Asiæ Minoris quidam populi. Plinio.

Tebassi, vide *Frangones.*

Tebbon, vide *Chabbo.*

Tebenda τήβενδα, Ponti Galatici vrbs. Ptolemæus.

Teberis, vide *Albula.*

Tebeste, vide *Theueste.*

Teburi τεβοῦροι, Hispaniæ Tarraconensis populi, apud Ptolemæum.

Tecelia τεκέλια, Germaniæ vrbs, Ptolemæo. valde alludit ad Tecklenborch opidum. situs autem non bene congruit.

Tetenus τέτηνος, fluuius. Italiæ est, apud Ælian. 14. Animal. cap. 22. vbi thymallum piscem viuere ait. *Ticinum* interpretatur Gyllius & Gesnerus.

Techedia insula, Plinio: circa Pharmacusam insulam.

Teclitium, & *Teglitium*, Mysiæ Secundæ, vel Inferioris vrbs: ad Danubium. Antoninus, & lib. Notit.

Tecmissa τέκμισσα; nomen vrbis. Suidas.

Tecmon τέκμων, Thesprotiæ opidum, Stephano. Molossidis regionis (in Epiro puto) apud Liuium 45.

Tecolata, vel *Tetolata*, Galliæ Narbonensis vrbs, in Itinerario Antonini. *S. Maximini* nomen hodie habere, scribit Simlerus. Vide *Tigulia.*

Tecpani τεκπᾶνοι, Ptolemæo gens Libyæ Inferioris. *Cociani* pessimè legunt interpretes.

Tectosaga τεκτοσάγαι, Stephano, vel *Tectosages* Liuio, & Straboni, Galatica gens: in Asia Propria. Iidem *Tolistobii* τολιστόβιοι, dicuntur ex Eratosthene, apud Stephanum. Vide *Belgas.*

Tectosages τεκτόσαγες, Plinio & Straboni, Galliæ Narbonensis populi sunt. *Tectosagi* sunt Trogo 32. *Tolistobogi* dicuntur a Floro. Eorum vrbs apud Plinium *Tolosa* vocatur: Hodie *Tolouse*, Ioanni Poldo. Pro his Tectosagibus Narbonensibus, quidam *Teutosages* legunt apud Ausonium, in Descriptione eius Narbonæ. *Tectosax* τεκτόσαξ, numero singulari, habet Stephanus. Idem multitudinis etiam *Tectosaga.* *Tectosages* Cæsaris Germaniæ populi sunt circum Hercyniam siluam. Ad Nicri fluminis ripam eos accoluisse putat Rhenanus; vbi adhuc hodie vetusta arx est, *Teck* dicta. Cæsar eorum meminit lib. 6. belli Gallici, sic: *Germaniæ loca circum Hercyniam siluam, quam Eratosthen., & quibusdam Græcis fama notam esse video, quam illi Orciniam appellant, vulgo 3. Tectosages occuparunt.* Pro vulgo, Fuluius Vrsinus *Volcæ* legendum pronunciat, idque ex Ptolemæi auctoritate. Scio non solum apud Ptolemæum, sed etiam Plinium & Strabonem *Volcas* nominari, sed in Gallia Narbonensi: & non ad Hercyniam siluam, vbi Cæsar suos describit. Puto tamen eosdem esse, ex ipsius Cæsaris traditione; qui eos ex Gallia in Germaniam transmigrasse dicit. Vide *Belcas*, & *Thaces.*

Tecum, vide *Telis.*

Tedamensii τεδαμήνσιοι, Africæ Propriæ gens. Ptolemæus. *Damensii* capite truncato habent interpretes.

Tedanium, Illyrici flumen, Plinio, quo finitur Iapygia. *Tidanius* τιδάνιος, Ptolemæi est. *Tedanius* legunt autem interpretes. *Odria*, Mario Nigro dicitur.

Tediastum τεδίαστον, Ptolemæo Liburniæ

vrbs mediterranea.

Tedium τίδιον, Arabiæ desertæ opidum. Ptolemæus.

Tegamus, canalis maris, qui nauigantibus in Alexandriam admittit. Plinio & Solino testibus.

Teganon, insula circa Rhodum est, Plinio.

Teganusa Plinio, *Thiganusa* θιγανοῦσα, Ptolemæo, insula in Sinu Messeniaco. *Cauza*, vt Sophianus; vel *Caurea*, vt Bordonius habet, hodie vocatur. contra Acriram promontorium: vt habent Pausanias & Mela. de quo vide *Oenussa*.

Tege τέγη, Africæ Propriæ vrbs, apud Ptolemæum. *Tegea* apud A. Hirtium.

Tegea τέγεα, Arcadiæ vrbs, Suetonio; Dioni Prusæo, & Ptolemæo. A Laonico & Nigro *Muchli* nominatur. Gerbelius scribit à Pausania *Genea* γενέα, vocari: sed fallitur. nam Geneam, vt & Strabo, Corinthiacum vicum dicit. Sed *Tenea* legit Strabo, ex quodam Oraculo, vbi Stephanus Genea habet. *Tegea*, etiam Cretæ vrbs, apud Stephanum. quam Velleius ab Agamemnone conditam refert. Est quoque Africæ Propriæ opidum. A. Hirtio. Et Macedoniæ, apud Appianum in Syriacis. Vide *Tege*.

Tegenum, Lucaniæ opidum. lib. Colon. An Corruptè, pro Teanum?

Tegerani Populi, inter Saxones & Moguntinenses habitantes. Auctor Trithemius ex suo Hunibaldo. ipse viderit.

Tegessus τεγησσὸς, Cypri vrbs Stephano. Promontorium vocat Hesychius. sed τηγησσός, diphthongo & singulari S.

Tegestra, & *Tegestraorum* vrbs, vide *Tergeste*.

Tegiacum, vicus Galliæ. Fortunatus in vita D. Hilarii.

Tegianensium Reipublicæ, memoria est apud Smetium, ex veteri lapide, qui Neapoli est.

Tegium, Troadis vrbs, apud Plinium.

Teglatensis, vide *Tegula*.

Teglitium, vide *Teclitium*.

Tegra, vide *Tigra*.

Tegua, vide *Hegua*, & *Ategua*.

Tegula, Sardiniæ opidum, Antonino. An *Tegulatensis* hinc gentile, quod Coll. Carthag. Numidiæ adscribit? quasi Sardinia subsit Numidiæ diœcesi. *Teglatensis* legit Vict. Vticens.

Tegurini, populi vicini Coloniæ Claudiæ. Hygenus.

Tegyra τέγυρα, Bœotiæ vrbs, Stephano, & Plutarcho in Pelopide: item de Oraculorum defectu. Apollinis oraculum hic erat.

Teichioes, vide *Tichioes*.

Teichos, vide *Tichos*.

Teios τήιος, circa Ioniam vrbs est Thucydidi 8. & Liuio 37. Vide *Teos*.

Teiria τειρία, Leucosyrorum opidum. Stephanus, ex Hecatæo.

Teium, vide *Amastris*.

Tela, Antonino Hispaniæ vrbs, inter Asturicam, & Cæsaraugustam. An hic *Telensis* Concilium? vide *Telem*, & *Gella*.

Teladusii τελαδούσιοι, Mauritaniæ Cæsariensis populi, Ptolemæo. Per A. in prima habent Latini codices.

Telamon τελαμών, promontorium Tusciæ, apud Ptolemæum, Plinium, & Melam. item apud Polybium 2. & Plutarchum in Mario. Antoninus habet ibidem *Talamon* Portum. *Telamone* hactenus vocatur. Vide *Atlas*.

Telamus τελαμός, Lycophroni. Canter.[*] ad eundem Paphlagoniæ montem facit.

Telandria, vide *Telandrus*.

Telandrus τήλανδρος, Lyciæ vrbs est, Plinio. Cariæ, est Stephano, qui eandem quoque *Telandria* vocat. cui hoc etiam promõtorii nomen est. *Telandria* Plinio opidum in insula quadam, quod interiit. Alicubi circa Rhodum videtur.

Telane τελάνη, vrbs antiquissima Syriæ. Stephanus.

Telanessus Vicus, Syriæ fortè; Theodoreto in Symeonis. *Telanisus* alibi lego.

Telchines, originem ex Creta sumpsere: sed habitauerunt etiam in Cypro: postea in Rhodum commigrauere. Stobeus de Inuidia, ex Nicolao. Horum meminit quoque Orosius 1. cap. 5. Vide *Rhodus*, & *Curetes*.

Telchinia, vide *Sicyon*.

Telchir, Ptolemæo, sed *Tellyr* τέλυρ, in Græcis codicibus habetur, Indiæ intra Gãgem vrbs est. *Triminaua* Castaldo dicitur.

Telchionia, vide *Creta*.

Telchis τελχὶς, Æthiopiæ vrbs: iuxta Libyam. Stephan.

Teleba τέλεβα, Albaniæ opidum, Ptolem.

Teleboas τηλεβόας, fluuius, haud magnus, at pulcher, ad Tigris fluminis fontem. Xenophon, & Stephanus.

Teleboides, vide *Taphia*.

Telebois τηλεβοΐς, regio Acarnaniæ, Stephano. Opidum Teleboæ est apud Plantũ in Amphitruo. *Teleboa* populi, in Bœotia: Ant. Liberali. Etiam in Tapho: Apollodoro 2. Vide *Samos*.

Teleda, vicus maximus & populosissimus, iuxta Coryphen montẽ Syriæ. Theodoretus in vita Eusebii.

Telegon, vide *Tusculum*.

Telem, Palæstinæ locus. Iosue 15. *Tela* ab Eusebio vocari, credit And. Masius.

Telense, vide *Tela*.

Telentea, vide *Caprea*.

Teleontes, vide *Geleontes*.

Telephis τήλεφις, opidum in loco prærupto, circa Phasidem fluuiũm: in Armenia Maiori, vt mihi videtur. ex Agathiæ 2. *Telesis* quidam codices legunt.

Telephius τηλέφιος, tribus, & fons, Lyciæ: septem stadiis à Patara distans. Stephanus, & Menæchmo.

Telepte, Africæ vrbs, D. Augustino & Cypriano, in concilio Carthaginensi. Byzacenæ prouinciæ metropolis. *Tellepiensis* meminit Coll. Carthag.

Telesia, vide *Telessia*.

Telesis, vide *Telephis*.

Telessaphi Arabicè dictus locus: circa Ascalonem. Guil. Tyrius.

Telessia τελεσία, Ptolemæo, colonia Romana Frontino, Samnitum ciuitas. *Thelese* nunc Leandro vocatur. Telesia simpliei S. legit Liuius, Strabo, & Antoninus.

Telethrium τελέθριον, Oechaliæ mons, in Euboëa, Plinio, Stephano, Straboni & Theophrasto.

Telini, vide *Tellena*.

Telis Plinii, vt putat Nauagierius in suo Itinerario. bodie *Les* dicitur. *Thelis* Pliniani quidam codices habent, alii *Tecum*, lib. 3. cap. 4. Galliæ Narbonensis fluuius est. Vide *Orobis*.

Telithon τελιθὼν, Moabitarum opidum. Iosephus Antiq. 13. cap. 23.

Tellena τελλήνη, Latinorum nobile opidum, ab Anco Marcio vi captum, Plinio, & Halicarnasseo 3. *Tellini* sunt Liuio, lib. 1. τελλῆνοι, Straboni 5. *Telini* eidem Plinio.

Tellepte, vide *Telepte*.

Telliadei, gentis vel familiæ nomen. Herodoti Calliope.

Telmelissus, vide *Temmelissus*.

Telmera τέλμερα, Cariæ vrbs, Stephano. Vide *Termera*.

Telmesius τελμήσιος, Thebanorũ mons in Bœotia. Palephato in Vulpe. Vide *Telmisus*.

Telmessus τελμησσός, Lyciæ vrbs, apud Plinium & Ptolemæum. per I. in penultima Straboni, sic quoque Arriano. qui eandem describit. In littore maris est, à quo Telmessicus sinus, inter Cariam & Lyciam, Liuio 37. Lyciæ promontorium habet quoq; Stephanus, quod *Telmissiam* vocat. Videtur *Telmissus* τελμισσὸς, quoque Cariæ opidum, apud Stephanum, quod Polemon apud Suidam, scribit sexaginta stadiis distare ab Halicarnasso. Est & mons sic dictus ad Xanthum Lyciæ ciuitatem, vt refert Palepharus, in Bellerophonte. *Telmissum* fluuium ait Ælianus ab Ægestæis specie viri coli. inde pro Siciliæ amne eum habere mihi videtur. Apud Hermolaum ad Plinii cap. 27. lib. 5 lego ex Herodiano Grammatico *Te messum* haberi in Pisidia: quæ *Temmessus* antea dicta. Huiũs videtur quoque meminisse Arrianus i. versus Phrygiam. Aliam enim idem habet in Lycia. Vide *Termissus*.

Telmissia, & *Telmissus*, vide *Telmessus*, & *Oropus*.

Telmissus, vide *Telmessus*.

Telmisius τελμισσός, Græciæ fluuius, Orpheo. qui Thespias adluit, in Bœotia ergo. An *Telmesius* Palephati? Vide *Telmius*, & *Thespius*.

Telmius, patria Pauli cuiusdam monachi. Callisto. *Telmisus*, Sozomeno.

Telo Martius, Antonino Galliæ Narbonensis portus: *Telon* Paradinus interpretatur. alii *Tolon*, & *Toulon* scribunt.

Telobis τηλεβὶς, Hispaniæ Tarraconensis, in Iaccetanis opidum. Ptolemæus.

Telon, vide *Caprea*.

Teloum, vide *Telumnum*.

Telonius, vide *Telenus*.

Telos, Indici Oceani insula. Isidoro: ferens omni tempore folia. sed *Tylos* scribendum. Vide *Telus*, & *Tylus*.

Telphis, vide *Tephlis*.

Telphussa τίλφυσα, Arcadiæ opidum, Stephano, Polybio, Plinio: sed vno huic S. *Thelphusa* est Pausaniç. Est quoque Bœotiæ fons, mons, & vrbs, apud Stephanum. Videtur idem cum *Delphusa*. Sed vide *Thelphossa*.

Teluch, regio & vrbs, Cedreno, & Curopalati: circa Mediam fortasse. Circa Taurum, Curopalati.

Telumnum, Aquitanicæ vrbs, Antonino: Simlerus etiam *Telonum* legit.

Telus τῆλ☉, Carpathii maris insula, Straboni. obiacet Triopo. vt refert Polymnia Herodoti. Iuxta Gnidum est Suidæ. Hæc quoque *Agathussa* Callimacho, apud Plinium & Stephanum vocatur. Sophiano *Episcopi* dicitur.

Temala τιμάλα, vrbs & flumen Ptolemæo, in India extra Gangem. Per A. in prima scribit idem lib. 1. cap. 13.

Temathea τημαθεα, Messeniæ mons, ad cuius radices vrbs Coronæ est. Pausanias.

Tembasa, Lycaoniæ opidum, in Tauro monte, apud Plinium.

Tembices τιμβικες, populi quidam Boëtiæ sunt, apud Strabonem. Idem fortè cum Temnicis. Huius singulari *Temnux*, apud Stephanum.

Tembrium τίμβριον, Phrygiæ vrbs, quæ & *Tymbrium* vocatur. Stephanus, ex Charace & Menandro.

Tembrius, vide *Thymbris*.

Tembrogius, Phrygiæ fluuius, in Sangarium fluens, Plinio teste: *Thymbrus* Liuio vocatur: Orpheus *Tembrium* τίμβρι☉, nominat. Vide *Thymbris*.

Tembrus τίμβρ☉, Stephano, Cypri vrbs.

Temeni Porta, τημένου θύραι, non magna vrbs Lydiæ. Pausanias.

Temenia τημένια, Phrygiæ vrbs, iuxta Lycaoniam, Stephanus.

Temericus Ager, Galliæ Narbonensis, circa Rhodani originem. Sex. Auienus.

Temenites τημενίτης, collis, in Thracia, Stephano: iuxta Triballos. Est etiã τίμεν☉, Siciliæ locus, aut vertex, sub Epipolis, iuxta Syracusas, Stephano, & Thucydidi. 6. & 7. item Suetonio in Tiberio. ibidem *Temenitis* Fons, teste Plinio.

Temenium τημένιον, Messenæ regio, Stephano. Vicus in Argia est, ad Argolicum sinum, Pausaniç, & Straboni. *Timenium* per I. in prima, est Pausaniæ.

Temenos, vide *Temenites*.

Temensis Episcopatus, meminit Balsamõ in Photium. In Scythia videtur. Sed *Tomensis* legendum, a Tomo. quod patet ex codẽ, alio in loco.

Temeriani, vide *Mariani*.

Temerinda, vide *Maotis*.

Temerus, Galliæ opidum, propinquum Meliæ. Vita Nazarii, Geruasii, &c.

Temesa τίμεσα, & *Tamasa* per A. in prima. nunc *Tempsa* τίμψα, Straboni, Plinio, & Ciceroni, Brutiorũ vrbs. *Temesia* τημεσία, Polybius & Stephanus habent. A Lycophrone aliquando *Tamassa* τάμασσα, & *Temessa* τέμεσσα, vocari scribit eius Commentator Lycius, & sic apud Pausaniam 2. Eliacor. *Temesesque metalla*, Ouidius lib. 15. Metamorphoseos (propter metallorum venas,) Coloniam Romanam factam apud Liuium lego. Gab. Barrius eam *Meliuitum* dictam aliquando docet, sed nunc *S. Marco* nominari. *Maluito* dicit hodie vocari Laurentius Ananiensis. *Longobuco* ab aliquibus putari, scribit Pontanus, in Neapolitana sua historia. Prope Citellum statuit Prosper Parisius. [illegible] cet alii (vt addit) prope Lucitum putent. *Tamesa* ταμέση, etiam Stephano dicitur. Idẽ fluuium eiusdem nominis habet hoc tractu. Vide *Tamassus*, & *Melese*.

Temis, vide *Timus*.

Temisdia τημισδία, Persidis regio, apud Ptolemęum. *Misdia* acephalos, est interpretibus.

Temmessus, vide *Telmessus*.

Temmelissus, Apamenæ in Syria regionis vrbs, Antonino. Simlerus alias *Telmelissus* legit. *Thelminissus* Ptolemæi putatur a Hieronymo Surita.

Temmices, & *Temnix*, vide *Tembices*, & *Bæotia*.

Temnos τῆμν☉, Æolidis vrbs, Plinio, Stephano, Straboni. item Ciceroni, Pro L. Flacco. vltra Hermum fluuium, describit Pausanias 5. Hermagoræ patria. Eidem, & Ptolemæo

lemæo mons est, inter Asiam & Thebeium campum. Vide *Timus*.

Temoniarensis loci, in Africa, meminit Vict. Vticens. M.S. & Coll. Carthag. sed *Temonianensis* hæc.

Tempe τέμπη, Thessaliæ loca, circa Penei fluminis ostia, ad vtramq; eius ripam, inter Larissam & mare: Straboni, Plinio, Melæ, Liuio, Plutarcho, aliisq;. hæc optimè describit Ælianus lib. 3. Variæ, cap. 1. Locus delitiosus, & poëtis nullis non celebratus. Lutatius opidum ex iis facit; veterum grāmaticulorum more, quos sæpius falli in locorum geographicorum enarratione, experimur non rarò. Hæc Tempe prolixè satis describimus in Parergo ad nostrū Theatrum. In Sicilia sunt etiam Tempe, si Lexicis creditur. Hæc *Heloria* cognominantur ab amne, vt habet Hermolaus in Plinium. Etiam *Tempe* in Villa Tiburtina: Spartiano in Hadriano.

Templum, Liguriæ pars est apud Tacitū, in Agricolæ vita. Locus in Africa Propria, Antonino.

Tempsa, vide *Temesa*.

Tempsis, vide *Tmolus*.

Tempyra, locus sic dictus, circa angustias Thraciæ Liuio 38. Non videtur *Timpirum* Antonini An Tentyra Ouidii?

Tenadassa, vide *Tanadassa*.

Tenea τενέα, pagus iuxta Corinthum, arboribus consitus. Suidas in Eudęmon. Vide *Tenea*

Tenagus τέναγος, locus Susianæ regionis, ad sinum Persicum, Ptolemæo. Hesychio insula Troiæ est, sic dicta.

Tenarus, mons Laconicæ, Vibio. Sed Tęnaros scribendum est diphthongo.

Tenchateri, vide *Tencteri*.

Tencteri Tacito, aliis *Thenchteri*; Appiano *Tanchari* τάγχαροι, Plutarcho in vita Iulii, *Tēterides* τεντερίδες, Ptolemæo *Tingri* τίγγροι. *Tenchateri* Epitome Liuii: Germanię populi. Apud Willichium sunt, qui hodie prope Rhenum, Luppiam & Lonam fluuios habitant, vbi sunt pleriq; *Hessi*, & nonnulli *Frāci*. H. Iunio sunt qui *Drentam* incolunt, non admodum abludente vocabulo.

Tendeba τένδηβα, Stephano Cariæ vetus opidum. Icarię legit Aldi editio.

Tenea τενέα, opidum sexaginta stadiis à Corintho. Pausanias. fortè idem cum Tenæa. Vide *Tegea*.

Tenea, vide *Tinea*.

Teneas, vide *Tinia*.

Tenebium, Ægypti pagus, apud Nicetam. Diodoro 14. locus circa Lydiam, & Ciliciā est, aut in ipsa potius Cilicia; quem nulli alii in tota Asia pulchritudine cedere scribit.

Tenebrium τενέβριον, Hispaniæ Tarraconensis promontorium, Ptolemæo. *Cabo de Alfaques*. Nisi sit idem cum Ferrariæ promontorio. Idem hoc tractu habet *Tenebriū* opidum.

Tenedo, vide *Brigobannis*.

Tenedos τένεδος, insula Asiatica, in Hellesponto, Ptolemæo auctore. *Tenedo* adhuc à Sophiano vocatur. Eustathius scribit eam olim quoque *Calydnam* καλύδνα, & *Leucophryn* λευκόφρυν, appellatam. cui Diodorus, Heraclides, & Pausanias suffragantur. *Calydnam* ab hominibus nominari, scribit 1. Excidii Troiæ, Q. Smyrnæus. A Diis fortè alio nomine, Tenedos nempe. *Tennes* ante bellum Troianum nuncupatam scribit Heraclides. *Calydna* numero plurali, Troianæ, insulæ sunt, vt scribit Isacius: sunt enim duæ prope hanc Tenedum; (idem videtur ex Q. Calabro lib. 17) quæ hodie *Maure* dicuntur, Nigro teste. Aliis prope Rhodum sunt. Vide Strabonem sub calcem lib 3. vl. & *Lerum* inter Calydnas numerat *Calydnam* postea *Calymnam* nominatam ab Ouidio, tradit Camerarius, in hunc versum, *Fecundaq; melle Calymna*.

Tenericus τενερικὸς, Bœotiæ Campus, circa Copaidem paludē. Strabo, & Pausanias. Vide *Ptous*.

Tenesis τήνεσις, Æthiopiæ sub Ægypto regio, Straboni, 16. Eius incolæ *Sebritæ* σεβρῖται, vocantur, & circa Meroen insulam videtur. Hos idem 17. *Sembritas* nominat. *Semberritæ* sunt apud Plinium, *Sebarde* fortè Ptolemæi, vbi interpretes *Sebrida* legunt. Vide *Tenupsis*.

Teneum Mare, vide *Tanias*.

Tenialonga, vide *Tanialonga*.

Tenia τενία, fontes in Arcadia, stadiis circiter septem ab Amilo vrbe. Pausanias.

Tenissa τίνισσα, Mauritaniæ Cæsariensis opidū, Ptolemæo. *Tremissum* Nigro. *Teni-*

mm

tensis Plebis meminit Coll. Carthaginiensis

Tenitrus, mons Macedoniæ: proximus Apolloniæ in conspectu Dyrrachii, vt habet Vib Sequester.

Tenium τήνιον, Achaię vrbs, apud Stephanum. *Teniorum* τηνίων, populorum meminit antiquus nummus. vt habet Goltzii Thesaurus. gentile hoc autem a Teno insula.

Tennach, vide *Thane*.

Tennagora τενναγόρα, Indiæ intra Gangē vrbs. Ptol.

Tennes, vide *Tenedos*.

Tennonensis, Loci in Africa Proconsulari, meminit Vict Vticens. M.S.

Tenos τῆνος, vna ex insulis Cycladibus, apud Ptolemæum, & Melam. *Thenos* malè legit Ouidii codex in Epistola Cydippes Acontio. *Tina* hac tempestate a Sophiano indigitatur. Plinius tradit propter aquarum inopiam, ab Aristotele *Hydrussam* vocatam: & à nonnullis *Ophiussam*. Est & Tenos Æoliæ vrbs, Herodoto, in Clio. Item Laconicæ vrbs, apud Stephanum. Etiam Thessaliæ, teste Aristotele in Mirabilibus. Vide *Teuis*, & *Calydna*.

Tensa insula, ab Ionibus instituta. Solinus. Italiæ est, in Magna Græcia.

Tensii, vide *Oetensii*.

Tentyra, locus Thracię; Circa Samothraciam videtur, apud Ouidium 1. Tristium, Elegia 9. hoc versu, *Saltus ab hac contra breuis est Tentyra petenti* si sincerus sit locus. *Stentora* enim cum Merula legendum. Error natus ex librarii negligentia, qui nō animaduertit ST. geminari debere. Similem vide in *Agasse*. & alibi. est enim hoc eodem tractu, Stentoris Portus, & Stentoris lacus. Vide Thraciæ tabulam antiquam nostram.

Tentyris τεντυρίς, & *Tentyra*, Ægypti opidum, Plinio, Ptolemæo, Straboni, & Stephano, insula etiam Plinio. Inde *Tentyrites* Nomus. Et *Tentyritæ* gens, ab insula in qua habitat appellata.

Tenupsis, opidum Nubeorū, in Æthiopia sub Ægypto. Plinius. An Tenesis Strabonis?

Tenus, vide *Tenos*.

Teos τέως, Ioniæ opidum, Ptolemæo, & Herodoto. *Sufor*. nunc nominari dicit Theuetus. *Athamas* ἀθάμας, antea dictum, ab Anacreōte, scribit Strabo, & Stephanus. Thucydides etiam habet *Teios* τήϊος, Ioniæ opidum. Apud Plinium *Teos* est insula Ioniæ, cum opido: in alto pelago. *Teos* apud Stephanum, est Scythiæ vrbs Dyrbæorum.

Tephenen Toparchiam, habet in Palæstina Plinius.

Tephlis, vrbs, circa Mediam, Cedreno. *Telphis* Curopalati.

Tephoe, vide *Thopo*.

Tephrice τεφρική, Cedreno, Curopalati, & Zonarę, est circa Ciliciā & Armeniā opidum. Mediæ vocat Gyllius in suo Bosporo 3. c. 5

Tepula Aqua, Vrbis Romæ; Plinio 36. c. 14. etiam *Iulia* vocatur, apud Frontinum.

Tera, vide *Teretinatibus*.

Terabdon, vide *Paragoniticus* Sinus.

Teracatri Campi, τερακάτριαι, Germaniæ, iuxta Danubium, Ptolemæo. Wolfg. Lazius dicit eos hodie Kuntzwiser & Marchfelder vocari.

Terapne, vide *Therampne*.

Terapsa τεράψα, insula non magna [illegible] Carthag. Steph.

Terbetia τερβητία, Siciliæ vrbs. apud Stephanum ex Phlegontis Olimpia[illegible].

Terbissi, vide *Derbices*.

Terbuniotæ, gens Scythica, Ce[illegible]. Circa Slauoniam videtur. *Teruniotæ* lego apud Curopalatem.

Tereas, vide *Terias*.

Terebelli, vide *Tarbelæ*

Terebentum, vide *Treuentinates*.

Terebia τερέβια, Armeniæ Maioris vrbs, Ptolemæo.

Terebinthus, Insulæ nomen, Nicetæ, Curopalati, & Zonaræ. circa Byzantium. Huius meminit quoq; liber Constitutionum Imperatoriarum. eamq; in Propont[illegible]tuit. Vide *Erebinthus*.

Terebinthus Pharam τερέβινθος τῆς φαράμ, Palæstinæ in solitudine locus, Geneseos 14. vt legunt 70. interpretes. P[illegible]s Pharam, vertit Chaldæus, & Pagninus. Campestria Pharan, D. Hieronymus. Vide *Mambre*.

Terebronium, vide *Abritum*.

Terebus τέρεβος, Hispaniæ Tarraconensis fluuius, circa Carthaginem, Ptolemæo, *Tuder* à Plinio vocari, scribit Villanouanus. Ego *Tuder* apud Plinium non agnosco. *Tader* lib. 3. cap. 1. & 3. habet. Vide de eo in *Estaberus*.

[illegible]

Teredis, vide *Teretinatibus*.

Teredon τηρηδὼν, vrbs Ptolemæo & Dionysio. ad Euphratis ostium, in Sinu Persico. *Balsera* hodie dici opinor. *Diridotis* διριδώτις, apud Arrianum, qui vitam Alexand. Magni descripsit, vocatur. Videtur ab Arriano, cuius Periplum Maris Rubri habemus (an idem sit auctor, dubito.) *Apologus* ἀπόλογος, dici. *Auge* apud AEthicum (si heic vlla fides) est. *Teredon*, vrbs iuxta Erythræam. sic Stephanus. eadem cum superiori. *Teredon* Babylonica vocatur ab AEliano 5. Animal. cap. 14. Vide *Charax*.

Terei, vide *Zarabi*.

Terentia τερεντία, regio quædam, vbi cyminum satiuum nascitur. Dioscorides 3.

Terentum, locus circa Tiberim, sic dictus. Val. Max. 2. cap. 4. In Campo Martio, vt Sex. Pompeius refert. τάρεντον, legit Zosimus 2. Huius meminit quoque Ouid. 1. Fast. & Statius Siluarum lib. 1. & 4. & P. Victor in Regionibus Vrbis. *Terentini* Campi sunt Varroni, apud Cēsorinum. *Igniferus* Cāpus, videtur in lapide inscripto.

Terenuthis τερένουθις, Stephano, vrbs in AEgypto *Thenenuthum* fortè in lib. Notitiarum pro eodem, corruptè.

Teresibus Fortunales in Bætica. Plinius.

Teressa, Pomponio AEolidis vrbs.

Terestis, vrbis nomen est, vnde Astoron empyricus oriundus. in libello de Medicinis expertis, qui Galeno adscribitur.

Teretinatibus, qui à flumine Terede dicti existimantur, & syllaba eius tertia mutata, & pro Terede, Teram scribi debuisse. Sic Festus Pompeius.

Tereuentum, vide *Treuentinates*.

Tereus, Italiæ fluuius. Pomp. Sabinus ad 7. AEneid. scribit eum vna cum Amaseno in Lirim effluere. Mendosam scripturam credo, pro *Trerus*.

Tergaza, Africæ vrbs, quam Manlius expugnauit ac diripuit, bello Punico III Orosius 4. cap. 22. *Tezaga* habebat M.S. codex. & alius meus membraneus *Texaga* legit, itē tertius longè alia lectione *Cirica*. Plinii fortè *Tageste*.

Tergedum, AEthiopiæ sub AEgypto opidum. Plinius.

Tergeste Plinio, Fori Iulii opidum. *Tergestum* τέργεστον, Ptolemæo nominatur. vterq; coloniam Romanam facit. *Tegestra* τεγέστρα, vocat Stephanus: & *Tegestræorum* vrbs, τεγεστραίων, Diodoro, & Dionysio, dicitur. Hodie *Trieste*, Leandro & Lazio testibus. *Tergeste* τεργέστη, Straboni Carnorum vicus, ad Lugeum lacum. An Czirckniz hodie?

Tergestinus Sinus, Plinii; vocatur ab Eustathio & Stephano *Aquileius* Sinus, & sic eum Ptolemæus etiam nominat. Intimus maris Hadriatici recessus est. Hodie *Golfo de Trieste* appellant.

Tergilani, Lucanorum gens, Plinio.

Tergis τέργις, Libyæ opidum, ante Æthiopiam Stephanus.

Teria τηρείας, mons Troadis, Homero B. Ἰλιαδ. & Straboni 12. qui τρεῖα habet. apud quem vrbis nomen videtur.

Terias, Siciliæ fluui⁹, Plinio. *Tereas* τηρίας, Thucydides legit. sed idem τηρίας, per η. vti Hesychius quoque. Diodorus τυρίας habet. *Iarretta* Aretio & Fazello nominatur. *Giaretta* legit alius codex, eodem sono. Vide *Gallus*.

Teridata τηριδάτα, Mesopotamiæ vrbs, Ptolemæo.

Terina τερινά, Diodoro, Plinio, Melæ, & Straboni Brutiorum vrbs: *Teriana* Leandro; *Terra noua* Iouio, *Mantea* Nigro vocatur. *Nuceria* circa Terinæ reliquias statuitur à Gab. Barrio. Apud Stephanum est *Terina* Magnæ Græciæ fluuius, & vrbs, Crotoniatarum structura.

Terinæus, vide *Hipponiates*, & *Taurianum*.

Teriolum, Rhætiç opidum. lib. Notit. *Tirol* castrum est Lazio 12. R. P. Romanæ. item Pighio in Hercule Prodicio.

Teris vrbs. Polyænus eius meminit lib. 2. in Cleandrida. Sed *Terina* erat alia lectio: & vera. nam idem Terinæos gentiles inde habet. quos à Terina quoq; facit Steph.

Terisci, vide *Taurisci*.

Terium τηρίον, Pieriæ vrbs, in Macedonia. Polyb. 4.

Termantia τερμαντία, Appiano in Ibericis, Hispaniæ vrbs est. hodie vt Moralis docet, opidum est malè habitatum, quod *Nuestra Sennara de Tiermes* vocant. Idem populos Termestinos nominat. *Termes* Ptolemæi puto.

Terme, vide *Termes*.

Termera τέρμερα. Plinio Cariæ vrbs est: Stephano Lyciæ. cuius incolas Termilas ab Herodoto lib. 1. vocatos addit. Ab hac vrbe puto eundem 5. Termereos facere. quamuis *Termeneos* ibidem legatur. Suidas etiam statuit inter Melã & Halicarnassum. *Termerium* est Strabonis. & *Telmera* Stephani. Ptolemæus *Termeram* habet inter Mæoniæ & Lydiæ ciuitates. Latini codices hoc loco *Pepere* legunt.

Termerium, vide *Termera*, & *Scopia*.

Termerum τέρμερον, Coæ insulæ locus, videtur apud Strabonem.

Termes, Plinio Celtiberiæ opidũ est. *Terme* forte Flori 4. c. 11. τέρμεσ Ptolemęo in Areuacis. Vide *Termisum*, & *Termantia*.

Termessus, vide *Termissus*.

Termestini, vide *Termisum*.

Termetis, Asiæ Minoris mons, Olympi radicibus iunctus. Plinius.

Termila, vide *Lycia*, *Milyas*, & *Termera*.

Termissus τερμισσός, Carbaliç in Pamphilia vrbs, Straboni. *Termesus* est apud Liuium 38. & Diodorum 18. In Pisidia est apud Stephanum *Telmissus* hæc Arriano 1. Alex. *Telmessus* Ptolemæo. Sed duas habet idem Stephanus hoc tractu huius nominis vrbes: Maiorem alterã, alteram Minorem, illius coloniam. *Termessus* etiam fluuius, qui Heliconem circumfluit, Orpheo in Argonaut. & Pausaniæ in Bœoticis.. Vide *Termessus*.

Termisum τερμισον, Hispaniç opidum amplum, Romanis semper infidum. quod T. Didius ex loco tuto in planitiem transtulit: iussis opidanis sine munimentis habitare.. Appianus in Ibericis. Fortè *Termes* Plinii, & *Termestini* Taciti 4 Annal. Quo loco nũc sacrarium Virginis Matris cernitur *Tiermes* nomine: vt habet Io. Mariana. Vide *Termes*, & *Termantia*.

Termus τερμός, Ptolemæo Sardiniæ fluuius..

Ternamunensis Episcopus, in Mauritania. Cæsariensi. Vict. Vticensi.

Ternesii ostu, circa Hispaniæ littora, meminit Orpheus in Argonauticis. An librarii vitio, pro *Tartessii*? quod videbatur Bocchio nostro, viro linguarum rerumque peritissimo.

Ternobum τέρνοβον, Bulgarorum regia Gregoræ: circa Thraciam fortè. Nicetas scribit omnium Hæmi montis munitiss. vrbem, in mõtis vertice, eãq; Mysiæ adscribit. *Trinabum* legit Laonicus. *Ternoua* in tabulis Geographicis hoc tractu exstare video.

Ternodonense Castrum, in Gallia. Gregorius Turonensis Historiar. 5. Circa Lingonicam ciuitatem est eidem 2. Martyrum.

Terota, & *Berini* ebore abundant. sic Mela de his Libyæ populis. A Pintiano & Turnebo hi in arbores transmutantur. pro eo enim legunt, *Terebintho arbore abundant*. Hæc Metamorphosis quoq; Sanctio arridet. Berinos nõ noui. Therothoas apud Plinium reperio, inter Troglodytas, Libyæ populos..

Terpillus τέρπιλλος, Mygdonidis in Macedonia vrbs. Ptolemęus.

Terponus Iapodum, circa Illyricum vrbs Appiano.

Terraconia, episcopalis locus, sub sede Scythopolis: Guil. Tyrio.

Tersos, & *Tersia*, vide *Tarsus*, & *Tarsura*.

Terta τέρτα, Thraciæ mediterranea vrbs apud Ptolem.

Tertona, & *Tertrienenses*, vide *Dertona*.

Terua, vide *Gerua*

Teruigos, (partẽ Gothorum) populos, habet Panegyric⁹ Maximiano Imp. dictus. Sũt qui *Teruingi* legunt. Vide *Theruingi*.

Teruniota, videntur populi circa Illyridem. apud Curopalatem. Vide *Terbuniota*.

Tesa τέσα, Carmaniç vrbs: Ptolemæo.

Tesana, vide *Fagitana*.

Tesanianensis loci, in Africa; meminit Coll. Carthag..

Tesariosti, & *Sigertidis* regnum, a Græcis occupatum, habet Strabo 11. Circa Indiæ oram maritimam videtur.

Tescaphe τεσκάφη, Mesopotamiæ opidũ, Ptolemæo. Interpretes *Sacaphe* tantùm retinuere..

Tescyletium τεσκυλήτιον, Magnæ Græciæ locus maritimus, aut vrbs: inter Iunonis Laciniæ fanum & Locros. Diodorus 13. *Scylleticum* emendauit Casaubonus, ad Strabonem.

Tessis τέσσις, Ptolemæo. *Thassis* interpreti-

preti: Carmaniæ opidum.

Tessara, AEthiopiæ sub AEgypto opidũ. Plinius.

Tessarescadecapolis τεσσαρισκαιδεκαπόλεως, regionis, in Cœlesyria: meminit Stephanus, in γίγαρα. eiusdem regionis vrbs. Vide *Decapolis*.

Tessuinum, Piceni vrbs ex Plinio, apud Blondũ, qui hoc nouo nomine vocat *Minotrassinium*; & Nigrum, qui *Trassimium* legit. Sed *Murotrassino* habet Leander, & *Trissino* Andr. Baccius. At hoc est ex sesquifluuio ciuitatem fabricare. Plinius enim libro 3. cap. 13 Albulates & Suinum inter Piceni flumina enumerat. quo loco Pintianus Albula, & Tessuinum, legendum docet. Malè consultum sanè huius vrbis incolis, tam vacillanti solo (ne dicam salo) inhabitantibus.

Tesbia, vide *Thespia*.

Testrina τεστρίνα, Sabinorum vicus, propè Amiternum, & prima eorum sedes: Halicarnasseo 2.

Tetragoda τετράγωδα, Albaniæ vrbs: Ptolemæo, *Tagoda* interpreti tantùm.

Tetarium, τετάρειον, Lycaoniæ, Galatiæ opidum habet Ptolemæus. *Tetradium* legunt eius interpretes.

Tetcitanus Episcopus in Africa. Vict. Vtic. M.S.

Tethrine τεθρίνη, Cretæ fluuius. vnde taurus quem Hercules interfecit in Peloponneso: Pausanias in Atticis.

Tethronium τεθρώνιον, Græciæ opidum, iuxta Cephissum fluuium: Herodoto 8. Vide *Tithronium*.

Tetius τήτιος, Ptolemæo Cypri fluuius.

Tetolata, vide *Tecolata*.

Tetrachoritæ, & *Tetracomi*, Vide *Bessi*.

Tetracomum, vide *Echelidæ*.

Tetradium, Vide *Tetarium*.

Tetragina, Vide *Musinorum*.

Tetragonis, Plinio Arachosiæ opidum est, sub Caucaso, quod antea *Cartana* dictum fuit.

Tetranaulochus, vide *Nauiochus*.

Tetraphylia, Macedoniæ locus videtur, apud Liuium, lib. 38.

Tetrapolis τετράπολις, pars Syriæ est, teste Strabone: quatuor principes vrbes comprehendens, Antiochiam nempe apud Daphnen, Seleuciam in Pieria, Apamiam, & Laodiceam. Idem alibi, alias Tetrapoles habet, inter quas vnam in Attica, quam Stephanus Atticæ Tribum dicit, eique quatuor quoque vrbes attribuit; *OEnoe* οἰνόη, *Probalinthos* προβάλινθος, *Tricorythos* τρικόρυθος, & *Marathos* μάραθος. Hanc Atticæ *Tetrapolim*, idem addit antea *Hytteniam* ὑττηνίαν, appellatam. Et Diod. Siculus l. 4. eam *Tricorinthum* per N. in penultima antea nomen habuisse ait. Idem huius etiam meminit lib. 12. Vide *Carpathos*, *Doris*, & *Dryopis*.

Tetrapyrgia τετραπυργία, Garsauriæ regionis, in Cappadocia vrbs. Ptolemæus. Vide *Tauresium*.

Tetrapyrgium, Marmaricæ locus maritimus: apud Strabonem.

Tetricus, mons in Sabinis asperrimus: Vibio, & Seruio, in illud Virgilii: *Qui Tetricæ horrentes rupes, montemque Seuerum*. *Tetrica* Varroni, de re Rustica 2. *Monte de S Giouanni, Seuero*, & *Nero* hodie appellari, scribit Leander.

Tetrionensis, vide *Dertona*.

Tetrisia, vide *Tiristria*.

Tetus τήτος, Ptolemæo est Galliæ Lugdunensis fluuius, in Oceanum Britannicum erumpens, quem hodie *Coesnum* vocari non leui coniectura, putat Robertus Cœnalis. sed *Titus* ille legit, vt Latini codices Ptolemæi, malè. At *Trieu* dicit hodie vocari Bertrandus Argentræus.

Teucera, in Gallia Belgica locus. Tabula Peutingeriana.

Teutheira, vide *Arsinoe*.

Teuchitanus, vide *Thenteos*.

Teucila, vrbs circa Armeniam aut Euphratem: Antonino.

Teucri, vide *Dardania*.

Teucris, vide *Troia*.

Teudasia, vide *Theodosia*.

Teudelensem episcopum quendam nomine Habetdeo, nominat Victor Vticensis, lib. 1. *Teudalensium* in Africa meminit vetus lapis.

Teuderium τευδέριον, Ptolemæo Germaniæ vrbs est. Padelborn à P. Appiano appellari video.

Teugeton, Vide *Taugeton*.

Teuglussa τεύγλουσσα, insula circa Dori-

dem regionem videtur, apud Thucydidem.

Theuitanus Episcopatus, in Africa. Vict. Vtic.

Teumes τεύμης, fluuius Thebarum. Hesychius. Pro Teumessus, ni fallor, corruptè correptéque.

Teumessus τευμησσὸς, Bœotiæ mons: Pausaniæ, Straboni, Stephano, & Hesychio.

Teuochis τεύωχις, AEgyptia vrbs: Stephano. Item lacus eiusdem nominis: eidem.

Teuriochæme τευριοχαῖμαι, Ptolemæo sunt Germaniæ populi. Duringer videntur in Tabula Mansfeldiæ Tilemanni Stellæ: cui suffragatur Peucerus.

Teurisci τευρίσκοι, Daciæ populi: Ptolem. An Taurisci apud alios?

Teurista τευρίσται, Germaniæ gens videtur inter Danubium & Alpes. Strabo. An *Taurista*.

Teurnia τευρνία, Ptolemæus Norici vrbem habet: quam Lazius in suo opere de Gentium migrationibus, Rachstadt nominat, Pernau verò, ad Lacum Chimse, est Pirchaimero. Non est Taurois Stephani, quam à Massiliensibus conditam scribit, etsi quidam vir magnus sic in litteris prodiderit.

Teutanium, vide *Titana*.

Teutates, vide *Mercurius*.

Teuthea τευθέα, Straboni opidum in Peloponneso. quod in vrbem Dyman assumtum scribit.

Teutheas, vide *Pierus*.

Teuthis τευθὶς, Arcadiæ vrbs: Stephano, & Pausaniæ. qui eam *Ornitum* quoque ab aliquibus vocari addit.

Teuthania τευθρανία, Galatiæ opidum: quod & *Thymena* θύμαινα, Ptolemæus. huius meminit Periplus Arrhiani. *Tripolis* vocat nouo nomine Theuetus. Vide *Pergamum*.

Teuthras, fluuii nomen, ex hoc Propertii, *Aut teneat clausam tenui Teuthrantis in vnda*. Apud Strabonem 6. est Italiæ vrbs, aut flumen. de quo consule Casaubonum ad hunc locum. Vide *Thespia*. & *Thrasyllum*.

Teuthrone τευθρώνη, Ptolemæo & Pausaniæ, Laconicæ vrbs. *Scopia* Nigro appellatur.

Teutlussa τευτλοῦσσα, Stephano Ioniæ insula; quam Pintianus putat *Scutlusam* Plinii esse.

Teutobodiaci populi, qui Cappadociam aliquando tenuere. Plinius.

Teutoburgensis Saltus, Germaniæ locus, inter Amisiam Luppiamque amnes. apud Tacitum 1. Annal. clade Romanorum sub Quintilio Varo nobilis. Hodie Teute / vel Teuteberg; silua est, sic dicta, prope quam locus qui Winfeldt / id est, campus victoriæ dicitur. Tractus hic patet in longitudine 400. passus, & 200. latitudine. non longè ab arce Falckenburg, & opidulo Horn; in itinere, quo itur Pedeborna Bylfeldum & Monasterium. Ex chronico Mansfeldi[illegible] à Cyriaco Spągebergo Germanicè scripto. Valde errat Pancirolus ad Notitia librum, vbi hunc saltum in Pannonia describit, deceptus homonymia.

Teutoburgium τευτοβούργιον, Ptolem. & Antonino Pannoniæ inferioris vrbs Funfkirchen interpretatur à Volaterrano: [illegible] Simlero. *Quinqueecclesiensem* vocant [illegible] tini Iuniores Funfkirchen. Hanc M[illegible] olim dictam putat Auentinus, cuius meminit Antoninus & Aurel. Victor. Bo[illegible] Ranzano, *Peuce* πεύκη, videtur. E[illegible] cuius mētio est apud Strabonem, l. 7. quam in Danubio sitam tradit. VVolfgan. La[illegible] credit *Teutoburgum* Ptolemæi, *Aman[illegible]* Antonini, & *Quinque Ecclesias*, in eu[illegible] situm siue locum incidere. In R.P.R[illegible] scribit idem Teutoburgium hodie [illegible] pagum esse.

Teutones, vt Ptolemæus, Eutrop[illegible] Ammianus: *Teutoni*, vt Mela, Tacit[illegible] sar, Plinius & Paterculus. *Teutones* [illegible] *Theutones* in Fastis Romanor. Germaniæ populi, ad Mare Germanicum, ab o[illegible] nim auctoribus cum Cimbris [illegible] Teutsche patria lingua interpretantur. Ptolemæo etiam τεύτονες sunt. Ego eos *Osterlingos* propriè hodie putauerim.

Teutonoari τευτονόαροι, Germaniæ gens, vicina Teutonibus, apud Ptolemæum. Ad dextram Albis fluminis, versus Bo[illegible].

Teutosages, vide *Tectosages*.

Teutria, Vide *Diomedea*.

Teuxunta τευξοῦντα, vrbem habet Dio[illegible] rus 1. à Micytho Rhegii & Zancl[illegible] ditam. Circa eundem tractum fu[illegible] mile est.

Texaga, vide *Tergaza*.
Texali, Vide *Taizalos*.
Texaga, vide *Tergaza*.
Thabalta, vide *Tabalta*.
Thabana, vide *Thebana*, & *Thauane*.
Thabason, vide *Hodsi*.
Thabatha, vide *Thebasa*.

Thabba θάββα, Africæ Propriæ opidum: Ptolemæo.

Thabena, apud Hirtium Africæ Propriæ vrbs. Episcopalis sedes est, apud Possidium in vita D. Augustini. Fortè idem cum Thabba Ptolemæi.

Thabilaca θαβιλάκα, Ptolemæo vrbs in Albania.

Thabis, vide *Tamos*.

Thabor, Galilææ mons; Christi transfiguratione clarus. *Thabirius*, aut *Itabirius* Latinè dicitur Iudicum lib. cap. 4 huius montis est mentio. Item apud Iosephum Belli Iudaici 4. capite secundo, & Egesippum. ΑΤΑΒΥΡΙΟΣ est Polyb. 5. Si Trithemio & suo Hunibaldo creditur, *Thabor* quoque montis nomen Tegeranorum in Germania, qui hactenus *Monthabur* nominatur.

Thabortenum montem, in Parthia regione, habet Trogus 41. in quo Daram vrbem munitissimam amœnissimamq; conditam scribit. *Zapaortenon* legit qui notas addit, Bongarsius.

Thabraca θάβρακα, Ptolemæo, *Tabracha* Plinio, *Tabraca* Pomponio, & Iuuenali. θάβραθρα, habet Stephanus. Africæ Propriæ colonia & vrbs. *Bugia* vocat Fazellus Sed hanc Bugiam putat Castaldus *Igilgile* ἰγιλγιλι, Ptolemæi esse: & Sabellicus *Vzicath*. Pro Vzicath, nonnulla Ptolemæi exemplaria *Thuzicath* θεζίκαθ, legunt.

Thabuca θαβύκα, Hispaniæ Tarraconensis vrbs, in Vardulis Ptolemæus.

Thabudis θαβοῦδις, apud Ptolemæum Libyæ Interioris vrbs. Vide *Tabidium*, & *Tabuda*.

Thabusion Castellum, imminens flumini Indo, in Asiæ Propriæ quadam regione. Liuius 38.

Thacape, vide *Tacape*.

Thacasim, Ios 19 (...), 70. interpretib. Ghithab Kasim Chaldæo.

Thaccona θακκόνα, Babyloniæ vrbs: Ptol.

Thaces θάκες, Ptolemæo, *Tectosaces* interpreti, Scythiæ intra Imaum gens.

Thaci θᾶκοι, locus in Thebis, vbi Tiresias vaticinari solet. Euripides in Phœnissis.

Thadamora, vide *Palmyra*.

Thadita θαδῖται, Ptolemæo gens in Arabia Felici. Interpretes *Oadita* legunt.

Thema θαῖμα, Arabiæ Felicis vrbs: vt refert Ptolemæus. Vide *Thema*.

Thana θαῖνα, Straboni vrbs Africæ est, circa Syrtis Paruæ initium. *Thena* Plinio. *Theana* θέαινα, Ptolemæo dicitur. In Goltzii Thesauro vocatur *Colonia AElia August. Mercurialis Thanit*. *Thana* etiam Cyrrhesticæ regionis vrbs, in Syria: Ptolemæo. *Bena* interpretibus.

Thagabensini, episcopi, in Africa meminere canones concilii Carthaginēsis. cuius episcopus Alypius.

Thagamutensis Episcopus in Africa. Vict. Vtic. M.S.

Thagasta, vide *Tagestense*.

Thagora θαγόρα, Ptolemæo est Indiæ extra Gangem vrbs.

Thagulis θαγουλίς, Africæ Propriæ vrbs: apud Ptol.

Thagura, vel *Thigura*, Numidiæ ciuitas: apud Antoninum *Tagura* sine adflatu, Vict. Vtic. *Tagaratensis* meminit Coll. Carth. item *Tagorensis*.

Thaguris θάγουρις, Sericæ regionis mōs: Ptolemæo. *Tagurus* interpreti.

Thaiphali, Scythica natio: Zosimo 2. Gētes trans Danubium, in Dacia, circa Hierasum fluuium erant, quos a Traiano Imper. deuictos tradit Eutropius Horum quoque meminere Aurel. Victor in Gratiano Imp. Ammianus 31 Liber Notitiar. & Panegyricus genethliacus Imp. Maximiano dictus. Sed sine afflatu *Taifali* plerumque scribunt. Iohannes Gothus pro Triballis videtur habere.

Thala θάλα, Africæ Propriæ vrbs: Tacito, Straboni, Floro, & Sallustio in Iugurthino. Ptolemæo mons est, in Libya Interiori. vbi & *Thalas* populos habet.

Thalamanai θαλαμανᾶιοι, Persica gens. Stephanus & Herodotus in Clio.

Thalame θαλάμη, Laconicæ opidum, Straboni, & Pausaniæ. *Calamata* nouo nomine

vocat Gemistus. A Mario Nigro *Vasilopotamo* nuncupatur. Ptolemæus *Thalamen* quoque habet in Laconica, sed procul ab hac. Alia *Thalamæ* θαλάμαι, est in Messenia, Stephano, Pausaniæ, & Polybio 4. Hæc *Thalamus* est Strabonis.

Thalamepolis θαλαμήπολις Regiæ, presbyterum Leontium, habet Zosomenus 4.c.12. Asiæ videtur.

Thalamia θαλαμία, Thessaliç vrbs. Steph. ex Rhiano.

Thalamonium, vide *Talamonium*.

Thalamum θάλαμον, insula est Cedreno, in qua Gallum Imp à Constantino interfectum scribit. corruptam vocem reor, pro *Flauon*. Alii enim hoc in Pola, alii Flauone factum tradunt.

Thalamus, Thuriæ mons, & sacrum in eo specus, indigenis *Alusia* cognominatum, ab Alusio proximo amne, vt scribit Lycus. Hęc Parrhasius in Proserpinam Claudiani. *Halusium* in Epiro, nouit Eustathius B. Ιλιάδ. Vide *Thalame*.

Thalassa, vide *Lasaa*.

Thalassar, locus apud Esaiam 37.

Thalassia, vide *Thassus*.

Thalassii, vide *Salampsii*.

Thalatha θαλάθα, apud Ptolemæum Babyloniæ opidum.

Thalatta, id est, *mare*, sic vocatur locus quidam salsus AEthiopiæ: circa Pitholai promontorium, ad sinum Arabicum. Strabo. Sub monte Caucaso iuxta Coraxos quoque stagnum aut lacus sic ab incolis vocatum: Aristoteli 1 Meteorolog *Exomitque aquas suas iuxta Bathea Ponti* Idem puto eum eo, quod Agathias 3. *Mare Paruum* vocari scribit.

Thalbis θάλβις, opidum Albaniæ apud Ptolemæum per l. in prima apud eius interpretes.

Thalea siluæ, meminit Calphurnius Egloga 6. Huius situs mihi ignotus.

Thali, Solino Asiæ populi, vltra Sauromatas. Ab Oriente eos contingunt maris Caspii fauces. vt tradit Plinius.

Thalia θάλια, insula Tyrrheni maris, iuxta Artemitam Stephanus, In qua ærifodinæ. vocabulum Acephalon esse puto, & *AEthalia* scribendum. quæ eadem cum *Ilua*

Thaliades, Arcadiæ locus. Pausanias.

Thalina θαλίνα, Armeniæ Maioris vrbs: Ptolemæo. αἴθαλινα, legendum hoc loco, docet P. Victorius in Variis lectionibus.

Thalisamus vicus xl. stadiis ab Amida distans. Procop. 1. Persicor. Circa Mesopotamiam est.

Thalla, vide *Thella*.

Thalusa, vide *Dathusa*.

Thalmis, AEgypti vrbs: Antonino.

Thalpusa θάλπουσα, Stephano, Orchomeniorum in Arcadia opidum. Hanc veram scripturam vult amicus noster Sylburgius, pro *Thelpusa*, vt legunt alii.

Thalsea, vel *Thelsea*, Phœniciç vrbs, Libro Notitiarum, sic quoque apud Antoninum.

Thaluda θαλούδα, Mauritaniæ Tingitanæ fluuius. Ptolemæo. *Tagaza* vocatur Merulio. Vide *Tamuada*.

Thaludai, Arabiæ Felicis populi, versus Orientem plagam. Plinius.

Thalyntem, vide *Tholuntem*.

Thama, Libro Notitiarum. Phœniciæ vrbs.

Tamagristensis in Sitiphensi Mauritania. Vict. Vtic. M.S.

Thamalla, opidum in Africa Propria Lib. Notitiar. inde Limes Thamallensis. Forte idem cum Turre Tamalleni apud Antoninum. Tamallunensem episcopum habet Vict. Vticensis, lib. 3. *Tamamalla* est in Coll. Carth.

Thamallomum, Vide *Themelanum*.

Thamana, AEgypti vrbs. Lib. Notitiarum.

Thamanai, vide *Thamanorum*.

Thamanorum Vicum, circa Carduchios montes. habet Agathias 4. An Thamanæi θαμαναῖοι Herodoti? vide *Thema*.

Thamar, Arabiæ Felicis fluuius. Plinio Versus Indicum mare. Vide *Palmyra*.

Thamarita θαμαρίτα, Mauritaniæ Cęsariensis opidum. Ptol.

Thamaro θαμάρω, Ptolemæo Iudææ opidum.

Thamarus, Italiæ fluuius, Antonino. In Samnitio videtur.

Tamaschaltis, Africæ Propriæ vrbs apud Antoninum.

Thamata, Vide *Thammata*

Thambes θάμϐης, mons in Africa Propria: Ptolemæo, & D. Augustino. *Tambeitani* loci episcopalis in Africa, meminit Vict. Vtic.

Thamesis Cæsari, & Orosio, *Iamissa* ἰάμισσα Ptolemæo, & eidem alio in loco, iuxta Camudolanum, magis corruptè ἰμησσα *Himensa* ζαμίσης Dioni est. Albionis insulæ maximus fluuius; ad cuius ripam Septentrionalem, Londinium vrbs sita est. Incolis hodie etiamnum *Thames* scribitur, sed *Thems* pronunciant.

Thamia θαμία, Thessaliæ vrbs: Stephano, ex Rhiano. Sed alius codex *Thalamia* legit.

Thammata, vrbs Palestinæ, cuius memoria est Iud. 14. & 1. Mach. c 9. item apud Iosephum, Antiq. 13. *Timin* eam nominat Beniamin. *Thamata* fortè, quod lib. Not. Arabiæ tribuit.

Thamna, θάμνα, Palæstinæ opidum, Ptolemæo, & Stephano. Item Genes. 38. Iosue 15. Iosepho quoque, belli Iudaici 2. circa finem. *Thamniticam* Præfecturam, habet in Palæstina Plinius Vide *Tanis*.

Thamneria θαμνηρία, Mediæ vrbs; haud procul à Cadusiis. Xenophon 2. hist. Græcorum.

Thamor, vide *Palmyra*.

Thamuda θαμουδᾶ, locus prope Nabathæos Arabes. Stephanus. *Thamudemi* θαμουδηνοί, fortè Agatarchidis, ad sinum Arabicum *Thamudeni* per N Diodoro, sic quoque Ptolemæo, sed per Y. in antepenultima. idem tamen alio loco *Thamydita* per T. in vltima legit. Apud Plinium *Thamudei* sunt.

Thamudocana, vide *Thamundacana*.

Thamugada, vide *Tamugada*.

Thamundacana θαμουνδάκανα, Libyæ Interioris opidum: Ptolemæo, *Thamudocana* eidem, lib. 8.

Thamusida, vide *Tamusida*.

Thamydita, Vide *Thamuda*.

Thanyna, vide *Tamina*.

Thamyris, vel *Thomyris*, Scythiæ vrbs circa Danubium, in Mœsia, à Thamyri regina Amazonum condita. Iornandes. *Thomes* alia lectio.

Thanach, vide *Thane*.

Thanata, vide *Thebasa*.

Thanathselo, locus: Iosu. 16.

Thanatos, insula Britannica, sic describitur à Solino: *Alluitur Freto Gallico, à Britannia continente æstuario tenui separata*. Polyhistorus eam Cantii insulam esse, & Tanetos appellari ait, scribitque ad Ortum spectare, paucisque ab hinc annis, excluso paruulo aquæ meatu, quo à continente diuidebatur, bona ex parte terræ coniunctam esse. Eam insulæ videlicet partem in sinuans, quā incolæ hodie *Tenet* vocant. Bedæ *Tanetos* dicitur. Humf. Lhuydus scribit antiqua & vera Britannica lingua *Ynis Ruochiim* vocari. Magna est in huius Thanati vocabulo lectionis inconstantia; vti apud Camertem & Delrio patet. In Aldinis exemplaribus *Athanatis* habetur. Iohannes Camers subdubitat, num eadem sit cum *Etta* Antonini, aut (nescio quo seductus errore) *Agatha* ἀγαθὴ Ptolemæi, Galliæ Narbonēsi obiacente. Hæc enim in Mari Mediterraneo est, illam Britanniæ insulæ Oceani ferè adhærere, ex dictis Solini verbis, luce clarius est.

Thane, (τινα ξ 70. interp.) locus iuxta aquas Mageddo. Iud. 5. Idem puto cum *Thanach* θανααχ, 3. Reg. 4.

Thannuris, Osroenæ, & Mesopotamiæ vrbes. Lib. Not.

Thanontada θανοντάδα, Ptolemæo opidū in Africa Propria.

Thanuetæ θανουῆται, Arabiæ Fœlicis gens: apud Ptol.

Thanutis θανοῦτις, Libyæ nomi vicus: Ptolemæo.

Thapaua θαπαύα, Ptolemæo Arabiæ Felicis vrbs.

Thapharum, loci nomen circa Indiam aut Arabiam videtur, ex Callisto 9. c 18.

Thapsis, vide *Contra*.

Thapsacum, Syriæ vrbs, ad Euphratem fluuium; Diodoro, Xenophōti, Plinio, & Straboni. Fortè *Thapsa*, cuius meminit 1. li. Reg. c. 4. Vide *Tapsagis*.

Thapsus, vide *Tapsa*.

Thapsipolis θαψίπολις, prope Chalcedonem. Stephanus, ex Quadrato.

Thapsis θάψις, fluuius Scythiæ, circa Mæotidem paludem: Diodorus 20. θάτης, legebat ora libri. vide *Psapis*.

Thapsus θάψος, Africæ Propriæ opidum: Ptolemęo, Straboni, Plutarcho, Cęsari, Dioni, Liuio, & Steph. huic quoque est Cherronesus, in Isthmi angustiis. Vide *Tapsus*.

Thar Θὰρ, Arabiæ Felicis vrbs: apud Ptolemæum. *Ithar* verò, apud interp.

Thara, Vide *Tanea*.

Tharabasa Θαραβάσα, opidum Arabum videtur, in Palæstina. Iosephus 14 Antiquitatum.

Tharassa, vide *Tarassa*.

Thabros, vide *Tarras*.

Thare, vna castrametationum Israelitarum. Num. 33.

Tharela, locus Palæstinæ: Ios. 18. Θαρεὴλα legunt 70 interp.

Thariba Θαρίβα, vicus quidam, apud Stephanum, in dictione κώρδυγη. à qua dicit distare tribus schœnis.

Tharmis Vallis, meminit Sidonius 5. ad Pannicium suum. M. S. codex *Tarmis* legebat, fine adflatu. An Tarnis fortè legendum? cuius idem meminit in Propemtico suo?

Tharne, vide *Brilletus*.

Tharo Θαρω, maris Rubri insula: apud Ptolemæum.

Tharpos, vide *Tarras*.

Tharra Θάῤῥα, Ptolemæo vrbs in Aurea Chersoneso.

Tharrana Θαῤῥάνα, Serica vrbs: Ptolem. interpretib. *Throana*.

Tharros, nomen vrbis, apud Probum Grammaticum, ex Sallustio, vt inquit, Θάῤῥος, Ptolemæi puto, in Africa.

Tharsandala Θαρσάνδαλα, Thraciæ opidū. Procopius 4. AEdif.

Tharsaticum, vide *Tarsatica*.

Tharsis, Comagenæ vrbs: Antonino: XIII. M.P. à Samosata. *Tharsis* fit mentio sæpius in Sacris litteris, vt 3. Reg. 10. vbi Chaldæus paraphrastes *Africam* vertit. & apud Esaiam 23. vbi 70. interpretes *Carthaginem* legunt. sic quoque D. Hieronymus, apud Ezechielem 27. quo loco *Mare* legit Chaldæus. *Tarsicum* Mare habet Iosephus. Idem in Ionæ historia Tharsim *Tharsum* Ciliciæ vertit. In Lib. Notitiar. video littori Isauriæ regionis adscriptum *Tharsus* Mare. Apud prophanos scriptores *Tartessus* vrbs, aut *Tartessiaca* regio (quæ Bætica est) vocatur: vt credit in sua Hispania Goropius. Matthias Beroaldus Tarsim ait *Ciliciam* regionem, & omnem Oceanum significare. Iosephus à Costa vult Tharsis in Sacris literis significare omne immensum mare, aut omnem regionem remotissimam, vel valde peregrinā: cap. 14. libri 1. de Natura Noui Orbis. Adeundem quoque caput 3. libri 6. Obseruationum I. Drusii, & 21. caput de Originibus Guilielmi Postelli. Vide *Carthago*, & *Tharsa*

Tharsus, Vide *Tarsus*, & *Tharsis*.

Thasbalta, vide *Tabalta*.

Thasia Θασία, Africæ Propriæ vrbs: apud Ptol.

Thasie, regio Iberiæ, versus Pariedros mōtes. Plinius.

Thaspis, vide *Tespis*.

Thassus, Straboni, Plinio, Melæ, & Stephano; quidam simplici S. Θάσος, scribunt. Insula maris AEgæi est, Thraciæ proxima; inter Nessi, & Strymonis fluminum ostia. Hæc olim *AEria* ἀερία, & *AEthria* dicta fuit, Eusebio, & Plinio auctoribus. Dionysius eam *Ogygiam* ὠγυγία, cognominat. Eustathius eius commentator addit ex Arriano eam *Chrysam* χρυσῆ dictam. fortè *Thalassia* Θαλασσία, Ptolemæi est. Hodie *Taso* nominatur, Lazio, Nigro, & Sophiano testibus. Sed hic eam etiam Θάσον, & ἀστερία, vocat.

Thasus, vno S. Thraciæ vrbs. Appollodorus 3. In insula eiusdem nominis, ni fallor. Vide *Thassus*.

Thates, vide *Thapsis*.

Thatices, vide *Metacompso*.

Thauana Θαύανα, apud Ptol. Arabiæ Felicis opidum.

Thauba Θαύβα, Arabiæ desertæ vrbs: Ptolemæo. Et Felicis: eidem.

Thaubasium, Antonino AEgypti locus, circa Arabiæ paludes videtur. *Thaubasteum* in libr. Notitiar. esse puto, Augustamnicæ regionis. *Thoubatum* Diui Hieronymi puto.

Thaumacia Θαυμακία, Magnesiæ vrbs: ad Maliacum sinum: Homero, Stephano, Plinio, & Liuio 32. 36. Phthiotidis regionis videtur apud Strabonem, cui *Thaumacus* est. Duas facit Lexicon Phauorini. vnam Magnesiæ, alteram ad Malian sinum.

Thaumasium Θαυμάσιον, mons Arcadiæ. Stephanus, & Pauf.

Thauris, Illyrici maris insula: apud Hirtium, Bello Africano.

Thautirenerum ..., mentio est, in Goltzii Thesauro ex nummo.

Thea Θία, Laconicæ opidum. Stephanus: ex Philochoro. *Theenses* Thucydidi, vt addit.

Theana, vide *Thana*.

Theame ..., opidum in Babyloniæ regione: Ptolemæo. *Thelme* interpretibus.

Theangela Θεάγγελα, Cariæ vrbs: Plinio, & Stephano.

Theanorum meminit Plinius 10. Epistolarum, ad Traianum Imperat. qui circa Bithyniam mihi videntur. Num Tianorum à Tios legendum? *Theani* meminit (ni fallor) quoque alius quidam, circa Troadem.

Theanum, fluuii nomen in Italia, Orosio 5. c. 18. vbi Pompedium & Obsidium à Sulpitio oppressos tradit. Vide *Teanum*.

Theatia, vide *Thyatira*.

Theaua ..., Ilercaonum vrbs: in Hispania Tarraconensi. Ptolemæus.

Theba, vrbs in AEgypto, auctoribus Plinio, & Tacito. item Diodoro Siculo, apud quem huius admiranda descriptio. vbi *Legio III.* Diocletiana, vt Simlerus vult, ex Notitiar. libro. *Hecatompylos* Ἑκατόμπυλος, Stephano cognominatur. Item *Diospolis* Διόσπολις, à Strabone, & Eusebio, & *Busyris* ..., à Diodoro Siculo. Diospolim Magnam in Thebaide, puto, Ptolemæi. (is enim Diospolim Paruam, & Busirim, alias ab hac, vrbes habet in eadem AEgypto.) Diuus Hieronymus in epistolam ad Galatas scribit suo tempore *Thebestim* nominatam. Hodie nomen Thebarum retinere, ex Iohanne Leone videtur. *Stiues* à Barbaris appellari scribit Stukius, malè: sic enim Thebas Bœoticas hodie nominant. *Theba*, Ptolemæo, Thucydidi, & Sophocli in Antigono. Bœotiæ vrbs mediterranea, ad Ismenum fluuium. caput regionis vocat Liuius. Octoginta stadia à Plateis fuisse, tradit Dicæarchus. Sexcentis ab Athenis, Xenophon. Ab Aetna auctore (siue is sit Virgilius, siue alius) *Ogygia* appellatur. *Dircaa*, & *Heptapylos* quoque vocari obseruaui. *Asopides* vocari, scribit Strabo. *Beatorum* insulas hanc; & *Ectenos* Lycophron eius incolas nominat. Hodie *Stibes* dici, scribunt Niger & Zardus. A Lazio *Thyana*, & à Sophiano *Tiua* nuncupatur. Idem ..., & ..., indigitat. Has Thebas ab Eubœa 150. stadiis distare scribit Laonicus. *Theba* ..., Macedoniæ vrbs in regione Phthiotidis, ad Sinum Pelasgicum, Ptolemæo, & Straboni. *Philippopolim* vocatam, refert Polybius, libro 5. Stephanus *Philippi*; qui eam in Thessalia ponit. Liuius hanc non semel Phthioticam appellat, & maritimam facit. Hodie *Ziton* dici, ait Sophianus. *Theba* Lucanæ, sic dictę à Plinio, quas ex Catonis sententia interiisse scribit. *S. Lucii* hodie dici, tradit Barrius, qui Lucanas dictas putat, non quod in Lucania sint, sed quod à Lucio quodam ducta sit ibidem Samnitum colonia. *Theba*, quę *Corsica* cognominantur, sunt Plinio in intimo Sinu Corinthiaco, iuxta Heliconem montem. Hoc loco *Thisbe* Θίσβη, à Ptolemæo ponitur. sed Plinio duæ diuersæ sunt Thisbæ & Thebæ. ... sunt fortasse Suidæ. *Theba* sunt quoque in Arabia Felici: apud Ptolemæum. *Theba* sunt præterea in Ionia, iuxta Miletum: in Italia: in Attica: in Cataonia: in Syria: & in Cilicia Hypoplacia, iuxta Troiam, auctore Stephano. sed *Theba* Θήβη, hic scribit sine diphthongo. Hanc Hypoplacim agnouerunt quoque Plinius, & Strabo, cui quoque Θήβη est, ex Homero. Hanc hodie *Atramyttinon* vocari, scribit Iohannes Lydus. qui eandem & Hypoplaciam, & Hypothebas vocat. *Theba*, quæ nunc *Adramyttium* vocatur, sic Phauorini Lexicon. Hanc ab Homero *Etionis* vrbem vocari, docet Strabo, etiam Q. Calaber 3. Huic *Thebes* Campus adiacet, auctoribus Pomponio, Liuio 37. & Xenophonti 7. Cyri exped. ad finem. De Thebis hæc quoque apud Varronem, 3. Rei rusticæ. In agro Sabino, via Salaria, non longè à Reate, milliarius cliuus, appellantur Thebæ. Adi Fuluium, ad hunc locum. Nouem numerãtur Thebæ, vt Eustat. tradit. Plures nos ostendimus. Vide *Thebe*, & *Palapharsalus*.

Thebais, Cariæ fluuius, Trallem vrbem perfundens: Plinio. Locus quoq; ad Pôtum; Stephano sic dictus ab vna Amazonum, ab Hercule sublata. Vide *AEgyptus*, *Gossen*, & *Pentapolis*.

Thebana (Θηβανα per A. in prima erat in codice Grǽco) Gallię locus est apud Diosc. l.

3. vbi rubia nascitur, sed & pro *Gallia*, in Græco γαλλαΐα legitur.

Thebarma, Persidis versus Orientem ciuitas, in qua (vt habet Historia Miscella) erat templum ignis, & pecunia Erisilldorum regis. (corruptè pro Crœsi Lydorum:) vide *Gazacum*.

Thebasa, Palæstinæ vicus; xv. stadiis à Gaza, ab Australi parte: Hilarionis monachi patria: auctore Callisto. v. millib. P. distat à Gaza, teste D. Hieronymo, cui Thabatha Θαβαθα, est, vt & Sozomeno. Huic Torrens quoque ibidem est eiusdem nominis. *Thanata* legebatur in margine. *Thebasa* quoque locus in Asia Minori videtur libro vigesimo quarto, Historiæ Miscellæ. Vide *Bessor*.

Thebath (Θεβαθ 70. interp.) locus in Palestina, Iud. 7.

Thebe, Θήβη, Ciliciæ vrbs, Straboni 14. & Lyciæ Q. Curtio 3. Vterque Lyrnessum & Theben vrbes inter se vicinas facit. Est & nomen vrbis in Palæstina. Iud. 9. *Theba* Iosepho. in finibus Neapolis est D. Hieronym. in Locis Hebraicis. Vide *Theba*, *Thisbe*, & *Cebessus*.

Thebesta, vide *Theueste*.

Thebestis, vide *Theba*.

Thebet, Vide *Bethet*.

Thebetha, vide *Thebitha*.

Thebii, vide *Thyūii*.

Thebitha Θηβιθα, Mesopotamiæ castellū: Stephano, ex Arriano. Per ι in penultima legit alius codex.

Thebura, vide *Bethura*.

Theches, vide *Hieron Oros*.

Thecoorum regionem Palæstinæ; habet Metaphrastes, in vita S. Charitonis; & Sancti Quiriaci. *Thecoum* fluuium habet idem, in S. Sabæ vita.

Thecue Θεκωε, non longè ab Herodio vicus Iosephus belli Iud. cap. 7. Septimo a Bethleem vrbe milliario separatur, Ruffino teste in Amos prophetam. Amos prophetæ patria est. Est quoque vrbs à Salomone extructa, 2. Sam. 14. & 2. Paralip. 11 Θεκῶε, legit Iof. Antiq. 8. Sed idem in vita sua habet *Thecoa* Θεκώα.

Thedmor; vide *Palmyra*.

Theemarracinum, locus in Italia, inter Corfinium & Hadriam, Antoninus. Sed Teate Marrucinorum diuisim corrigit Sigonius ex codice M. S. Hodie *Ciuita de Chiete* appellari, scribit ad me Celsus Cittadinus. distareque ab Adria haud procul.

Theenses, Vide *Thea*.

Theganusa, vide *Teganusa*.

Thegonium Θηγώνιον, Stephano Thessaliæ vrbs: ex Hellanico, vt inquit.

Theipalia, Pictaui agri locus. Grego. Turonensis, in S. Senochi vita.

Theisoa Θείσοα, Arcadiæ opidum: apud Stephanum. Interdum sine diphthongo, & geminato S S. scribit Pausanias. dicitque olim fuisse vrbem frequentem in Parrasiorum finibus: nunc pagum autem, in agro Megapolitano.

Theium opidum Macedoniæ mihi videtur: apud Liuium 38.

Theius Θεῖυς, Arcadiæ amnis. Pausanias.

Thelamusa Θηλαμουσα, Arabiæ castellum, iuxta Euphratem: Stephanus, ex Quadrato.

Thelassar, loci nomen. 4. Reg. 19.

Thelbalana Θηλβαλανα, Armeniæ Maioris vrbs. Ptol.

Thelbe, vide *Thelda*.

Thelbencana Θηλβενκάνη, Ptolemæo Babyloniæ vrbs. vide *Hipparenum*.

Thelda Θήλδα, Ptolemæo Mesopotamiæ vrbs. Assyriæ, eidem, sed *Thelbe* hic legūt interpr. *Bachdad* hanc vocat Niger.

Thelebea, Vide *Caprea*.

Thelensis Loci, in Africa Procōsulari, meminit Vict. Vtic. M.S.

Theline, vide *Arelatum*.

Thelis, vide *Ruscino*, & *Telis*.

Thella Θελλᾶ, vicus Iordani proximus, in finibus Galilææ. Iof. 3. c. 2. belli Iud. *Thalla* est Hegesippo.

Thellyr, vide *Telchir*.

Thelme, vide *Theame*.

Thelminissus Θηλμινισσός, Syriæ opidū: ad Orontem fluuium. Ptolemæus. Vide *Temmelissus*.

Thelenus Ouid. 6. Fast. *Exitus accessit verbis, flumenq; Theleni Purpureum mistis sanguine fluxit aquis*, Petrus Marsus dicit Lirim fluuium poetam sic nominare. Vide *Tolenus*.

Thelpusa Θέλπουσα, Arcadiæ vrbs & regiūcula. Pauf. sed vide *Telphussa*, & *Thalpusa*.

Thel-

Thelsea Cœlesyriæ vrbs: apud Antoninũ. Huius meminit quoq; Metaphrastes, in vita S. Samonæ. Vide *Thalsea*.

Thelxieria, vide *Sirenussa*.

Thema θέμα, Chalibonitidis regionis, in Syria vrbs: Ptolemæo. Themanorum regionis meminit 1. lib. Par. cap. 1. & Iob. 2. θαιμανῶν, est 70. interpretibus. Θαιμανιτων, legit Eusebius 9. Præpat. Per *Themata* diuidit Porphyrogenneta Asiam Minorem. sunt autem quatuordecim numero. quæ vide apud ipsum. Vide *Thamanorum*.

Theman, Amos 3. Idumæorum regio, D. Hieronymo. Deuteronomii 33. pro Themã *Seir* legi annotauit Drusius ad Amos. Idem ad Abdiam ex D. Hieronymo aduotat Theman *Darom* & *Nageb* dici.

Themaci Θημακοί, vicus tribus Erechteidis. Stephanus.

Thembesia, vide *Thiga*.

Thembrieniu Θυμβρίνιος, Stephano, Cariæ vrbs. vide *Thymbria*.

Themelanum, vrbs in Africa Propria: Antonino. *Thamallomum* in lib. Notit. Fortè eadem cum Turri Tamalleni.

Themella Θέμελλα, vrbs Seleucidis in Syria. Strabo.

Themeontichos, vide *Bisa*.

Themeota, vide *Thetmonta*.

Themesa, vide *Temesa*.

Themi Θημοί, Arabiæ Felicis gens: Ptolemæo.

Themeda, vide *Turmodigi*.

Themis Θέμισ, Africæ Propriæ opidum: Ptolemæo.

Thimissa Latini codices legunt. Vide *Tynes*.

Themiscyra Θεμίσκυρα, Straboni lib. 12. Pōti planities est, & regio; Amazonum olim domicilium. *Doeantis* Δοίαντος, campus est Apollonio 2. Argon. Est *Phanagoria* Cãpus, Φαναγορία πεδίον, apud Ptolemæum; in quo ipse & Appianus *Themiscyram* vrbem describunt, quam Niger *Lirio* vocat, & Pinetus *Fanagoria*; Theuetus autem *Simiso*. sed idem quasi sui oblitus dicit Amisum fluuium (qui nusquam terrarum est) hodie sic dici. *Themiscyra* est apud Strabonem quoq; fluuius, in Irim desinens, Asiæ minoris. *Themiscyra* Portum, habet Apollodorus 2.

Themiscyrium, vide *Heracleum*.

Themisonium Θεμισώνιον, Phrygiæ regio: Pausaniæ, Straboni, & Stephano. Vrbs est Ptolemæo. Huic quoq; *Themisonii* populi sunt, in Lycia.

Themissua Θεμισσούα, Africæ Propriæ opidum: apud Ptolemæum.

Themissus Θεμισσός, Cariæ vrbs: apud Stephanum. *Themisones* Plinii. Vide *Themisonium*.

Themista, vide *Mese*, & *Stœchades*.

Themisteas, Carmaniæ promontorium; Plinio.

Themistocleum, locus sic dictus apud Aristotelem lib. 6. Animal. In Attica videtur.

Themma Θέμμα, Ptolemæo opidum in Arabia Deserta.

Themna, Iosue 19. Palæstinę locus.

Themuseos Episcopum, habet Honorius, quem Serapionem vocat, D. Antonii heremitæ amicum. A Thmuis corruptè vt puto. cum *Thmuiseos* scribendum fuisset.

Thena, Æthiopiæ sub Ægypto opidum: Plinio. Sarmatiæ opidum est θῆνα, apud Ptolemæum. Apud eundem est quoq; Iudęę vrbs.

Thenac locus: Iosue 17.

Thena Θῆναι, Africæ Propriæ vrbs: Antonino. Vrbs Cretæ, proxima Cnosso. Callimachus, hymno in Iouem, Duplici NN. Stephano. Vide *Thena*.

Thenenutum, Ægypti opidum. lib. Notitiar. Vide *Ptenetu*, & *Terenuthis*.

Thenna θῆναι, Arcadiæ vrbs aliquibus, aliis mons: vt refert Pausanias. Vide *Thena*.

Thenos, vide *Tenos*.

Thenteos, locus in Tripolitana regione, Africæ Propriæ: Antonino. *Teuchitani* Limitis meminit lib. Notit.

Theobricula, Hispaniæ vrbs; circa Asturiam. Antoninus, Vide *Deobrigula*.

Theodalenses, vide *Theudale*.

Theodonis Villa, vide *Diuodurum*.

Theodora, vide *Pons*.

Theodorias, vrbs in confinibus Colchidis. Agathias 5. Loci nomẽ est quoq; in Authenticis, de Defensoribus ciuitatum. In Synodo V. Constantinopolitana legitur Episcopus Laodiceæ siue Theodoriadis. In eadem Laodicea metropolis Theodorianorum prouinciæ. Vide *Baga*, & *Colonensium*.

Theodoropolis, Thraciæ vrbs, in Mœsia regione. à Iustiniano Imp condita. Procop. 4. Ædificior. Vide *Euchania*.

Theodorus Θεόδωρ☉, Asiæ fluuius, in Iberia, (ἰβεια legit Græcus codex) aurum ebulliens: Aristoteli in Mirabil Paludis nomen est circa Hispaniam Bæticam: Auieno.

Theodosia Θεοδοσία, Tauricæ Chersonesi vrbs, Ptolemæo & Straboni, *Theudosia* Θευδοσία, est Polyęno, Appiano, & Stephano. Hanc à Demosthene *Teudasia* dici, scribit Ioach. Cureus; an rectè, nescio. *Caffa* hodie vocatur, Genuensium quōdam, in hoc tractu emporium celeberrimum. *Cofe* Turci appellant, teste Leunclauio. In Itinerario Beniamini (nisi me coniectura fallit) *Armilon* nominatur. Meminit etiā Suidas Theudosiæ, Scythiæ prouinciæ. *Theodosiam* in Armenia Maiore habet Procopius. 1. Persicor. Vide *Gangre*.

Theodosiana, Ægypti vrbs. lib. Notitiarum.

Theodosii vrbs, in Armenia Minori, Eustathio ad Dionysium.

Theodosiopolis Noua, vrbs est in Europa, Thraciç regione, teste episcoporum huius Europæ Epistola, ad Leonem Imp. quæ exstat in opere Conciliorum. Aliam habet Procopius 1 Ædificiorum, Theodosiopolim in Mesopotamia, ad Aborram fluuium. & aliam lib. 3 in Maiori Armenia, in dextra Euphratis ripa. Huius meminit quoque Leo Imp. de Bellico apparatu Hāc hodie *Esdron* vocari, ex epistola Gyllii intelligo. *Theodosiopolim* Asiæ, & aliam Phrygiæ Pacatianç, habet Chalcedonense concil. Vide *Apros*, & *Noua Aula*.

Theodosianopolis, in Phrygia Pacatiana, meminit concilium Chalcedonense, & synodus Constantinopolitana V.

Thedotiana, vide *Apollonia*.

Theomelide, Spartæ vicus, apud Pausaniam.

Theon Ochema Θεῶν ὄχημα, Pomponio Æthiopum iugum, maximo ardens incendio, vt Plinius habet. & ante eum Hanno. Vide *Deorum Currus*.

Theon Soter, vide *Soterus*.

Theon Trapeza, vide *Astypalaa*.

Theophanes, vide *Thespanis*.

Theophila Θεοφίλα, Indiæ intra Gangem vrbs: apud Ptolemæum.

Theophrica, Manichæorum vrbs: Curopalati. Thephrica legendum autem.

Theopolis, vide *Antiochia*, & *Prusa*.

Thoprepia Ecclesia, in vrbe Carthagine Coll. Carth.

Theoprosopon, vide *Theuprosopon*.

Theorisctum quēdam Diogenetem, habet Demosthenes contra Media. A Tribu quodam Attico sic vocatum iudico.

Thephrite, vide *Tephrite*.

Thera Θήρα, insula prope Cretam: quæ cùm primum emersa esset, vt Herodotus, Apollonius, Strabo, Plinius, & Pausanias produnt, *Calliste* καλλίστη dicta fuit. Hanc Trogus lib. 13. & 30. *Theramenem* vocat, vitio scriptorum, vt credo. *Gozi* hodie nominatur, si Nigro fides sit. *Thera*, etiam insula sub Euboea: Ptolemæo. Cariæ etiam; eidem eandem cum Stephani puto. qui & aliam habet, quam Rhodo adscribit. Sed & alia est Sogdianæ: apud eundem Ptolemęo quoque vrbis nomen in Lydia, siue Męonia. Vide *Tigris*.

Theracum, Ægypti vrbs lib. Notitiar. An fortè mendosè, pro Hieracum?

Theradum insularum, meminit Athenęus 10. Theram & Therasiam eum intelligere, scribit eius interpres Dalechampius.

Thera, sic vocatur spatiū quod inter Talctū & Euuoram est. Pausanias in Laconicis.

Therala, vide *Tharela*.

Therambus Θήραμβ☉, vrbs circa Pallenē videtur: apud Herodotum 7.

Theramene, vide *Thera*.

Theramna Θεράμναι, Laconicæ vrbs, Stephano & Plinio; quam aliquibus *Sparten* σπάρτην, vocari dicit. *Therapne* Θεράπνη, Solini, Pomponii, Suidæ, & Pausaniæ, item Isocratis in Helenæ laudatione. Has *Theramnas* vicinas Spartæ facit Coluthus. Ad Galesum nempe fluuium. (qui Eurotas) videntur ex Papinii Surētino. qui *Terapne* scribit, sine spiritu. & per P. *Theramna* apud Lutatium Placidum in III. Thebaidos, est Lyciæ ciuitas: Apollini sacra.

Therapnas, Cretæ vrbem, habent Plinius & Solinus. In Orphei Argonauticis est locus alicubi ad Oceanum Atlanticum.

Therapne, vide *Theramne* & *Cyrnos*.

Therasia Θηρασία, Maris Ægæi insula iuxta Attica, Strabone, & Ptolemęo teste. quæ

Sophiano *Santorino* dicitur. Scribit in sua Peregriuatioue Martinus à Baumgarten circa annum 1507. hanc insulam terremotu per medium scissam, atq; duas insulas effectam. Alia est *Therasia* Strabonis, propior Cretæ, iuxta Diam insulam. Vide *Hiera*.

Therbirza, vide *Thermitza*.

Thercola, locus iuxta Hierapolim Syriæ videtur, apud Curopalatem.

Thereni Θηρῆνος, fluminis meminit Diodorus 5. in Creta insula, prope Gnosiam vrbem, vbi Iouis & Iunonis nuptias celebratas, narrant.

Thergama, vide *Turca*.

Thergubis Θεργοῦβις, Mesopotamiæ vrbs: Ptolemæo.

Theriace locus qui gignit iucundissimum vinum. Dionys. Vticensis 5. c. 2. Agriculturę.

Theriodes Θηριώδης, Libya, id est ferarum abundans regio. Ptolemæus & Herodotus. In Africa. Apud eundem Ptolemæum est quoq; *Theriodes* Sinum, apud Sinarum Asię regionem. Vide *Rha*.

Therionarce, Doridis insula, circa Gnidū. Plinius.

Therma Θέρμα, locus Prusæ, (vt Stephanus narrat) quæ & *Basilica* βασιλικά, (id est regia) dicitur, ad Olympum montem, Athenæo 2. *Therma* Hellesponti sunt Baronio 5. Annal. ex Concilio Ephesino. *Basilica* Thermarū nominatur in codice Theodosiano. lege de his Indicem Libirinarium Leunclauii. Est & Bithyniæ vrbs *Therma*, quæ Pythia dicitur, eidem Stephano. *Therma*, Cappadociæ vrbs, apud Antoninū Africæ Propriæ quoque Straboni ad Sinum Carthaginensem. Vide *Thessalonica*, & *Gerina*.

Thermalutra sunt circa Thermopylas, quas *Chytros*. i. *Ollas* vocant. Herodotus 7.

Therma, sine cognomine, apud Melam, Siciliæ vrbs, inter Pachynum & Lilybæum promontoria. Plinio *Therma* Colonia est. *Adaquas* Antonino sunt quas *Laro*, & alio in loco *Larodis* cognominat *Sacca*, vel *Xacca* hodie, apud Aretium, & Fazellum. *Therma*, in Attica, circa Corinthum, Xenophonti In Ætolia, Straboni Vide *Thermus*, *Amathus*, *Aqua Calida*, & *Calida Aqua*.

Therma Basilica, vide *Therma*.

Therma Himera Θερμαὶ ἱμεραῖαι, Siciliæ ciuitas, Ptolemæo; qui eam inter Lilybæum & Pelorum promontoria statuit. Hanc Niger *Fontana murata* appellat Cl. Aretius vocat *Termini*. Idem profert lapidem antiquum, in quo nominatur *Col. Aug. Himerorū Thermis*. Hæc à Plinio *Himera*, sine cognomine, vocatur Lib. 3. cap. 8. vbi inquit, Himera, cum fluuio.

Therma Stygiana, Tusciæ vrbs in Itinerario Antonini. *Bagni Sabatini* sunt Leandro Alberto. *Bagni di Stigliano* vocantur Celso Cittadino. additq; hodie non esse vrbem, nec etiam vicum. tantùm aliquot cauponæ seu hospitia. De his quoq; apud Andream Baccium, in de Balneis opere.

Thermaus Sinus, Tacito, Straboni, & Solino, Maris Ægæi est, iuxta Macedoniam, in que Axius fluuius suas aquas euomit Hodie *Golfo di Salonichi* nominatur, Nigro & Sophiano testibus. *Thermaicum* & *Macedonicum* (per excellentiam) eum vocat Plinius. *Mecybernæus Flexus* apud Pomponium est. Mecyperna per P. habet Strabo. Pintianus in suis Castigationibus Pomponianis, scribit eum Sinum qui à Mela Mecybernæus dicitur, esse *Toroniacum* Ptolemæi: an rectè, ipse viderit. Mela enim Axium & Peneum fluuios, quos Ptolemæus in Thermæo sinu describit, in Mecybernæon euoluere facit, quod Toronico Sinui minimè congruit.

Thermastis, vide *Apsasium*.

Thermax, Erechteiæ tribus municipium Suidas.

Therme Θέρμη, Thraciæ opidum, Suidæ. Macedoniæ est Stephano, Apollodoro, & Thucydidi 1. Eadem est. in confinib. nempe dictarum regionū. vbi inde Thermę sinus.

Thermena ciuitatis, Primæ Cappadociæ, meminit synodus Constantinopolitana vi.

Thermenses Maiores, Pisidiæ: habet Goltzius. ex vetusta inscriptione, quę Romę est. Sine N. alii exscribunt.

Thermeria, vide *Apsasium*.

Thermensis, maris Ægęi insula: apud Plin.

Thermia, vide *Phlius*.

Thermida Θερμίδα, Carpetanorum vrbs. Ptolemæus.

Thermidana Θερμίδανα, Ptolemæo Dalmatiæ opidum.

Thermissa Θερμισσα, vna Æoliarum insularum, Straboni. vide *Didyme*.

Thermitza, Macedoniæ (ni fallor) castellum; circa Thessalonicam: Cedreno. *Therbitza* Gabio Curopalatis interpreti.

Thermodon Θερμώδων, Cappadociæ fluuius Ptolemæo. Hodie ab accolis *Pormon* vocari scribit Niger. idem cum eo Stuckius, qui addit eum à Plutarcho in libello de Fluminibus *Hermonium* appellari; quod mihi non liquet: meus certè codex hoc non habet. *Araxem* quoq; appellari ab Apollonii Scholiaste scribit idem. Est etiam *Thermodon*, Scythiæ fluuius; quem antea *Crystallum* κρύσταλλος, vocatum, scribit Plutarchus in Libello de Fluminibus, & Montibus. Puto eundem esse, idq; ex Eustathio. Thermodō Thraciæ fluuius est, Suidæ, Placido, Statio 12. Thebaid. item Seruio in 11. Æneid. Vide *Hæmon*, & *Hermus*.

Thermopolis, circa Illyricū vrbs. Procop. 2. Persic.

Thermopolites Nomus, in Ægypto, apud Plinium & alium neminem. In Thebaide esse, ex concilio Ephesino III. didici.

Thermopylæ Θερμοπύλαι, angustiæ sunt, vt à Strabone lib. 9. describuntur, Oetæ montis; qui est inter Macedoniam & Thessaliā. Aditus huius inquit, *Pylæ*, id est, Portæ, vocantur, item *Stena*, siue angustiæ: ac Thermopylæ, à calidis lauacris. Thermopylas ab aliis Græcis, Pylas verò ab incolis & viciniis dici, scribit Suidas. *Scelos* nunc vocari, scribit Ioannes Lydus. *Terremoto* nostra tēpestate vocari, tradit Bonacciolus in suo Strabone, ex Græco in Latinum verso. *Bocca di lupo*, Nardus in suo Liuio Italico. Latius tamen interdum Thermopylarum vocabulum extendi apud alios auctores constat. Liuius lib. 36. tradit Thermopylarum iugo mediam Græciam, velut Apennino Italiam dirimi. Idem postea hoc iugum à Leucade & mari ad Occidentem verso, per Ætoliam ad alterum mare Orienti obiecto tendi, dicit. Comprehenditq; hoc modo montes apud Ptolemæum *Pindus* πίνδος, *Othrys* ὄθρυς (Othrys, Ouidio 2. Metā.) & *Oeta* οἴτη, dictos. Sed quæ Liuio Thermopylæ sunt, Strabonis *Oeta* videtur: sic.n. de eo, Ænianes Oetam accoluerunt. Is mons à Thermopylis & Ortu porrigitur vsque ad Sinum Ambracium, & Occasum. His descriptionibus si quis Græciæ tabulam adhibeat, perspicuè videt Liuii *Thermopylas*, & Strabonis *Oetam* synonyma, eiusdem montis esse. Item *Pylas* horum partem, nempe vbi eorum transitus patet ad Sinum Maliacum. Vlpianus in Demosthenem, scribit hunc transitum viginti quinque pedum tātùm spatio fuisse. Oeta etiam Liuio, extrema pars Thermopylarum Strabonis, ad Orientem. Et huius Oetæ altissimum iugum, Liuius *Callidromum* καλλίδρομον, vocat, & *Tichiuntem* τειχιοῦντα, habet Appianus in Syriacis, vbi eas accuratè describit, sed his *Rhoduntiam* etiam addit Liuius. Hic Theucto *Caliar* est. Thermopylas hodie *Scelos* σκέλος, nominari, auctor est Ioannes Lydus. Iuxta has Thermopylas conuentus erat frequens totius Græciæ statis diebus, vocabatur *Pylaicus*. auctor Liuius 33.

Thermus Θέρμος, Ætoliæ opidulum: Stephano, & Polybio 5. *Therma* Straboni sunt.

Thermutiacus Θερμουθιακὸς, AEgypti fluuius: apud Ptolemæum. Interdū per φ scribitur apud eundem vt quoq; apud eius interpretes, Thermuthiacus.

Thermydra Θέρμυδρα, portus vrbis cuiusdā Rhodiensium. Stephanus, & Apollodorus 2. *Thermydri* Montis meminit Lycophron.

Therne Θέρνη, Stephano Thraciæ vrbs. Θερναιων in nummo antiquo. Vide *Zerna*.

Therogonus Θηρόγονος, collis Indiæ est circa Hydaspem fluuium, haud procul à monte Elephante. Plutarchus de fluminibus & montibus.

Theron, vide *Ptolemais*.

Therothoe, vide *Troglodytæ*.

Thersa Θερσα, vrbis nomen, 3. Reg. 14. & 4. Reg. 15. Θέρσα, Iosepho. Antiq. 8 cap. 7.

Thersara Θήρσαρα, Assyriç vrbs: Ptolemęo. Sine R. interpretibus, *Thesara*.

Thersitæ Θερσῖται, Iberica (siue Hispanica) gens apud Stephanum: & Polybium 3. apud quem Fuluius περσῖται ex ingenio reposuit. malim veterem lectionem ego.

Theruingi, circa Daciam populi trans Istrum, quos Traianus Imp. subegit, teste Eutropio. Eorundem meminit Ammianus. *Teruingi*, & *Terungiti* legunt quædam exēplaria. Fortè iidem cum Teruigis, quos vide

suo

ſuo loco. Vide *Grutungi.*

Theſara, vide *Therſara.*

Thesbon, patria Eliæ prophetę 3. Reg. 17. & Ioſepho 8. Antiq. cap. 7. Galaditica vrbs.

Theſeus, Thraciæ Cherſoneſi vrbs: apud Agathiam 5. Procopius 4. Ædific. eandem Θησεῦς, habet. Malè vertit Veſalienſis, *Entheſeum.*

Theſeum Θησεῖον, locus in Delpho, ſic dict° à Theſeo. habet Plutarchus in eius vita.

Theſei Ara, ſic dicta, quæ antea *Stenei* σωίου *Iouis* ara dicebatur: vt tradit Pauſanias, in Corinthiacis. In via erat, quæ ducebat à Troezene Hermionem. *Theſei* Petra, vide *Coluren.*

Theſpanis Θεσπανις, apud Ptolemæum est Sarmatiæ Aſiaticæ fluuius. *Theophanius* eſt apud interpretes, vti quoq; Ammianum, qui eum *Theophanem* vel Theophanium vocat.

Theſpia Θέσπεια, Bœotiæ opidum: Herodoto, Pauſaniæ, & Straboni, ſub monte Helicone. ſed Θεσπιαὶ, ſcribitur quoque apud Strabonem & Plinium. *Theſpiarum* fontem habet idem. (*Teſtia* legit corruptè Antoninus.) *Teuphrantis* vrbem vocatam, ab Æſchylo in Agamemnone, annotauit Politianus in Miſcellaneis. Magneſiæ quoque vrbem *Theſpias* dictam deſcribit Plinius.

Theſpius, Bœotiæ fluuius: Heſychio. Telmiſſũ ſic fortè vocat: quòd Theſpias adluat.

Theſprotis, & *Theſprotia*, Θεσπρωτία, Epiri regiuncula, Plinio & Stephano. Theſproti & Theſprotæ, incolæ, Ptolemæo & Straboni. Iidem apud Stephanum *AEgeſtei* αἰγεσταῖοι, *Amymni* ἀμυμνοι, & *Amymnai* ἀμυμναῖοι, dicuntur. Niger *Vaielitia* appellat. *Theſprotium* Sinum habet Liuius 8.

Theſprotus, De quo Propertius lib. 1. ad Cynthiam, *Et modo Theſproti mirantem ſubdita regno.* Ferdinandus Lofredus in ſuo de Puteolis libellulo putat eum collem innuere qui circa Baias vſque hodie *Triſpeto* vocatur. huius pars nunc ſub nouo monte, vna eum caſtello Tripergola, ſepulta iacet. Pro Theſproti, te Protei, legendum ſuſpicatur tamen Parrhaſius in Epiſtolis.

Theſſali, qui Centauri appellati ſunt, habitantes ſecundum Pelium montem, ſic Plinius 7. cap. 56.

Theſſalia Θεσσαλία, Ptolemæo Græciæ regio: Solino & Halicarnaſſeo etiam *AEmonia* αἱμονία, vocatur. *Dryopis*, Plinio *Doris*, & *Heſtiaeotis* ἑστιαιῶτις Straboni. Ptolemæi *Eſtiotis* ἑστιῶτις eſt. Idem Strabo eam quoque *Pandoram* πανδώρα, *Pyrrhaeam* πυῤῥαία, & *Neſonidem* νεσωνὶς, dictam ſcribit. *Thettalia* Θετταλία, legit Stephanus, qui eandem *Pelaſgiam.* idem Diodorus lib. 4. qui addit eam *AEolidem* prius appellatam *Pelaſgicon Argos* vocatur apud Homerum, Strabonem & Solinum. (quod malè legens Lilius in ſuo Orbis Breuiario, dicit Conargos nuncupari, vocabulo Argos vltimã præcedẽtis nominis ſyllabam, connectẽs.) Theſſali *Xmi* ξενοι, nominantur apud Heſychium: item *Naclenſes* νακλεῖς. Theſſaliam *Myrmidonum* ciuitatem antea vocatam ſcribit Velleius lib. 1. Et vniuerſos Theſſalos Myrmidones Philoſtratus de viris illuſtribus. Theſſalia *Petras* à Tzetza nominatur, Chiliade 6. numero 95. hodie *Comenolitari* indigitat Caſtaldus: *Thumeneſtia* Ant. Geufræus: *Lamina* Lazius. *Theſſalia*, nomen eſt ciuitatis, in Macedonia: apud Plinium. etiam Euripidem in Andromache. T*heſſaliam* Regionem, diuidit Strabo, & Suidas in quatuor Tetrarchias: quas nominat *Theſſaliotin*, *Phthiotin*, *Pelaſgiotin*, & *Eſtiatin.* Huius terminos optimè deſcribit Herodotus in Polymnia. Vide *Hellas.* Ab hac Theſſalia adagium eſt, *Theſſalica perſuaſio*: nempè inuita, aut neceſſitate iuncta. Hoc lubẽtius attexo, quòd neminem parœmio-graphorũ eius meminiſſe videam. Vtitur tamen Zoſimus lib. 1. Eunapius in Chryſanthio, & citatur à Suida in verbo πειθανάγκη.

Theſſalici Saltus Θεσσαλικῶν σαλτῶν, meminit concil. Epheſinum III. cuius Epiſcopum Petrebium nominat. Inter AEgyptios alios hunc numerat. Vbi ſit locorum, hæreo. Vide *Theſſalonica.* cum quo fortè idem. & in alterutro erratum, tam in nomine loci, quam epiſcopi.

Theſſalis, vide *Aſia.*

Theſſaloce, vide *Magneſia.*

Theſſalonica Θεσσαλονίκη, Macedoniæ vrbs, Ptolemæo, in Amphaxitide regione. Prius *Halia* ἁλία, dicta fuit, inquit Stephanus. Strabonis Epitome, Laonicus &

Tzetza scribit eam olim *Therma* θέρμα, appellatam. Idem asserit Saphianus; qui eam quoq; cum Zonara, *Emathiam* vocat. Plinio tamen Thessalonica & Therma, duæ sunt. Hodie eius nomen *Salonichi* est. Inter omnes Græciæ vrbes hactenus hanc vrbē & magnitudine & incolarum frequentia conspicuā esse, mihi fide dignus & oculatus testis Ioachimus Axonius Grauianus. *Thessalonica* Sardorum meminit concil. Chalcedonense, sub Fl. Martiano Imp. habitum. an alia ab illa, ignoro. episcopum eius Perthenium vocat. In Bibliotheca Ant. Augustini typis excusa inuenio Iacobum de *Sexolis* siue de *Thessalonia* quædam scripsisse. Vide *Thessalici* saltus.

Thessyris θεσσύρις, Sarmatiæ Europææ fluuius, Ptolemæo qui & *Hethessyru* αἰθεσσύρεως legit. Eundem quoq; alio in loco *Thespanim* θεσπάνιν vocare videtur.

Thestia θεστία, Acarnaniæ vrbs, apud Polybium 5. Vrbs Laconica est, ad Eurotam fluuium, vt ait Cedrenus.

Thestidion θεστίδιον, Thessalonicæ vrbs. item portus Thraciæ: Stephano. vide *Thetidium*

Thestis θέστις, Arabum vrbs. & alia Libyæ. Stephanus. Fontis nomen est Herodoto. In Cyrene, iuxta Hirasam.

Thestius, vide *Achelous*.

Thestorus θέστωρος, Thraciæ opidum: Stephano ex Theopompo.

Thestrotenicia θεστροτενικία, Cariæ locus: apud Stephanum in verbo Υλαεαμα.

Thetidiū θετίδιον, locus sic dictus, in Thessalia, circa Pharsaliam. Strabo 9. Polybius 17. & Euripides in Andromache. Idem cum Thestidio. Vide *Phthia*.

Thetmonta θετμῶντα, Sarmatiæ Asiaticæ gens: Ptolemæo. *Themeota* legunt eius interpretes.

Thettalia, vide *Thessalia*.

Theubatum castrum, Ægypti Inferioris inter Pelusium & Babylonem locus est, vbi Dracontius exulabat, D. Hieronymo, in vita Hilarionis. Vide *Thaubasium*.

Theudale θευδάλη, Africæ Propriæ vrbs: Ptolemæo. quæ Theudalis Plinio. sed situ admodum differentes. *Theodalense* est in Coll. Carthag.

Theudense, opidum in Africa Propria. Plinius.

Theudoria, in Macedonia videtur: apud Liuium 38.

Theudosia θευδοσία, Scythiæ prouincia: Suidæ. Vide *Theodosia*.

Theudurum, Antonino Germaniæ Inferioris opidum. Simlerus *Teuderum* vicum vocat, propè Strardū. *Tudder* vulgò vocatur.

Theu Prosopon θεοῦ πρόσωπον, i. Dei Frons: Phœniciæ vrbs, Ptolemæo. *Euprosopon* apud Pomponium est. Et puto *Lithoprosopon* a Cedreno nominari. *Neuphrus* videtur apud Brochardum.

Theueste θευέστη, Africæ Propriæ vrbs, Ptolemæo. *Thebesta* legit Latinus interpres. *Thebeste* Coloniæ meminit hoc tractu Antoninus, & D. Augustinus. Inter *Thebestenos* & Adrumetinos populos de herbæ finibus controuersiam fuisse, M. Iunius Nipsius dicit lib. 3 *Tebestini* sine spiritu, meminit Vict. Vticens. M. S.

Theuma, Macedoniæ vicus. Liuius 32.

Theumesius amnis. Papinius 9 Thebaidis *Theumesia* iuga. Idem Lutatius ad hunc auctorem, vocat Theumesiam Thessaliæ vrbem, & Theumesium montem Bœotiæ: haud procul a Thebis. grammatica potius quam geographica fide puto. Vbiq; sine afflatu scribendum, docent Græci scriptores, quos vide in *Teumessus*.

Theustes, vide *Bergio*.

Theutones, vide *Teutones*.

Theuthrania, vide *Pergamum*.

Thia, insula temporibus Plinii enata: circa Hieram insulam, in mari Ægæo. Ponti Cappadocici vrbs, Antonino. θυία, etiam locus circa Delphos: Herodoto. Vide *Hana*.

Thiagola, Palus circa Danubii ostia, Ptolemæo. *Rosene* fortè, hodie. Vide *Psilum*.

Thiallela θιάλλελα, Ptolemæo Arabiæ Felicis vicus, *Thialemath* interpretibus.

Thianensis Ecclesiæ, meminit D. Augustinus, Epistola 239 In Africa opinor.

Thiannicum, vide *Pontus* Cappadocicus.

Thiapolis θιάπολις, vrbs in Colchide, Ptolemæo. interpretes *Æapolin* legunt, & melius, ni fallor. vide *AEa*.

Thiar, Hispaniæ vrbs, apud Antoninum, circa Carthag. Sparrariam.

Thiauma θίαυμα, Albaniæ vrbs. Ptolem.

Thiaba, vide *Thybii*.

Thibarum, Africæ vrbs, D. Augustino, & Cypriano, in concilio Carthaginensi. *Typarum* lego in Synodo Constantinopolitana V. *Tibaritensis* meminit Coll. Carthag.

Thibii, vide *Thybii*.

Thibinis Θιβινὶς, Ptolemæo vrbs in Mauritania Cæsariensi.

Thibrus, vide *Thingrus*.

Thicanum, vbi Megnetius Imp. plures incautos fudit: vt refert de eo Aurel. Victor in Italia videtur. Corruptè pro *Ticinum*. & sic quoq; legit And. Schotti liber.

Thicath Θικαθ, Mauritaniæ Tingitanæ opidum. Ptolem.

Thichon Θιχων, locus: apud Ezechielem 47.

Thicis, Hispaniæ Tarraconensis flumen. Pomponio ad Rhodam vrbem. Hodie dicitur *Ter*, Varrerio teste. Alius est eiusdem nominis in Gallia Narbonensi, apud eundem Pomponium, de quo vide in dictione *Ilybirris*.

Thieba, vide *Thigiba*.

Thienna Prouinciæ Helladis. cuius episcopus Gennadius Chalcedonense concil.

Thiga Θίγα, apud Ptolemæum Libyæ interioris opidum. Thigabensis Θιγαβηνῖας ciuitatis in Africa mentio est in Canonib. cōcilii Carthaginensis. sed *Thembesia* legebat hoc loco Morelii codex.

Thiganusa, vide *Teganusa*.

Thigiba Θιγίβα, colonia Africæ Propriæ, Ptolemæo. *Thieba* eius interpretibus. Vide *Tibigense*.

Thigura, vide *Thagura*.

Thilaticomum, vrbs circa Cyrrhesticam. Antoninus. Puto *Thillacama* in lib. Notit. quam Ofrhoenę adscribit.

Thilbis, vide *Thalbis*.

Thilbisina, Mesopotamiæ vrbs, lib. Notitiarum.

Thillasica, *Thillaamana*, *Thillacama*, & *Thillazamara*, Osroenæ regionis vrbes: in lib. Notitiarum. Vide *Thilaticomum*.

Thiluta Castra, in flumine sita, Ammiano: (Euphrate, vt puto.) circa Mesopotamiam.

Thimanei, Arabiæ Felicis populi: Nabatæis vicini. Plinius.

Thimarum, Thessaliæ opidum, Liuio 32.

Thimbrus Θίμβρος, loci nomen, in Asia Minori. Xenophon 7. Cyriacor. Per Y. fortè scribendum in prima. quod vide suo loco.

Thimisa, vide *Themisa*.

Thimonepsis, Antonino vrbs in Ægypto. *Thimunepsis* fortè, in lib. Notitiar.

Thina, Ciliciæ vrbs, videtur apud Guil. Tyrium.

Thinæ Θῖναι, Sinarum metropolis Ptolemæo. Θῖνα Arriano in Periplo. *Tenduc*. fortè nunc, ait Mercator. vide *Sinæ*.

Thinga Θίγγα, Libyæ vrbs, ex Hecatæo, Stephano. An Tinga apud Strabonem?

Thingrus Θίγγρος, in Græcia apud Lycophronem, ad operis finem. Legitur & Θίγρος. item Θίβρος. sic quoque apud Stephanum habetur, ex eodem Lycophrone. Ad Satnium montem est.

Thinias Θυνιὰς, promontorium Thraciæ, ad Euxinum. Ptolemæus.

Thinissa, vide *Tunes*.

Thinites Θινίτης, nomus Marmariex; Ptolemæus. *Thoenis* Θωνὶς, Agatarchidi. *Thamis* Antonini fortè.

Thinneia, vide *Timneia*.

Thinodus Θινώδης, Ægypti mons, Ptolemæo.

Thintis Θίντις, in Africa, Pentapolis regionis opidum, Ptolemæo.

Thinunepsis, vide *Thimonepsis*.

Thinus, Angliæ fluuius. Beda in Histor. Eccles. 5. c. 2.

Thiponobasti, vide *Pithonobasta*.

Thira, vide *Thracia*.

Thirimida, vrbis nomē videtur apud Priscianum. *Thirmida*, vt puto, Sallustii. In Numidia.

Thirmida, vide *Thirimida*.

Thirophagi Θειροφάγοι, gens in Sarmatia Asiatica, Ptolemæo. *Phthirophagi* legunt interpretes.

This Θὶς, AEgypti vrbs: iuxta Abydum. Stephanus: ex Alexandri AEgyptiacis.

Thisa Θισόα, Arcadię vrbs, ad Lycæum mōtem; Pausaniæ, 8.

Thisalphata, circa Mesopotamiam locus, Ammiano.

Thisbe Θισβὴ, Bœotiæ opidum, apud Ptolemæum, & Stephanum, Xenophontem, & Pausaniam. Est fontis nomen in Cilicia. D. Clem. Recoguit. 10. Est & locus in Galilæa, à dextris prope Nephthalim su-

pta Afer. Tobiæ 1. sed Θηβῶς hoc loco legendum putat And. Masius ad 11. caput Iosuæ. Vide *Theba*.

Thisboa, vide *Megalepolis*.

Thisica Θίσικα, vrbs in Africa Propria. Ptolemæus.

Thisoa, vide *Theisoa*.

Thissamissa, Cariæ portus, apud Melam.

Thisse, locus in Sicilia videtur, apud Silium 14. *Et paruo nomine Thisse*. *Tissa* Ptolemæi puto.

Thissoa, vide *Theisoa*.

T*hius*, vide T*heius*.

T*hizibis* Θίζιβις, Africæ Propriæ opidū. Ptolemæo.

T*hmuis* Θμοῦις, AEgypti vrbs metropolis, Stephano, & Ptolemæo: atque in oraculis Sibyllinis. item apud D. Athanasium: T*hmui*, legit Ammianus. & T*hmuis* Antoninus T*hmois*. lib. Notitiar. Θμουΐτης Nomus, puto legi apud Herodoti Euterpen pro Θμουίτης. Non est in Scythiaca regione, vt quidam vir doctus vult. Consule nostram AEgypti veteris tabulam.

T*hnocia* Θνωκία, Arcadiæ vrbs. Pausanias. Malè, pro T*hocnia*, vt vult. Sylburgius, ad hunc auctorem.

T*hoana* Θοάνα, Ptolemæo Arabiæ Petrææ opidum. Vide T*yana*.

T*hoanes* Θοάνες, populi supra Colchidem, finitimi Phthirophagis. Straboni, & Eustathio. Esse eosdem cum *Soanis* vult I. Hartūgus. & sic legere quoq; mauult Casaubonus.

T*hoantium* Θοάντιον, littus, Rhodi insulæ. Strabo. Vrbs Carpathii insulæ, Ptolemæo.

T*hoar*, Plinio Meningis insulæ opidum. Ptolemæi *Gerrha* γέῤῥα, est.

T*hoaris* Θόαρις, Cappadociæ fluuius. Arriani Periplus.

T*hoas*, vide *Achelous*, & *Acuta*.

T*hob* Τώβ, Palæstinæ locus. Iudic. 11.

T*hobal*, vide T*ubal*.

T*hobeli*, vide *Hispania*.

T*hocari*, vide T*ochari*.

T*hocen*, locus. 1. Paralip. 4. Vide *Athar*.

T*hocnea* Θώκνεια, Arcadiæ vrbs. Pausanias, & Stephanus. Vide T*hnocia*.

T*hoenis*, vide T*hinitis*.

T*hoes* habitant in finibus Thraciæ, teste Porphyrio, 2. de Esu animal. Periit autem.

T*hogara* Θογάρα, Serica vrbs, apud Ptolemæum.

T*hoitorum* in AEgypto meminit epistola ad Leonem Aug. ab Episcopis huius regionis scripta. exstat in Conciliorum opere.

T*holad*, vbi habitabant filii Semeh 1. Paralip. 4. Vide *Heltholad*.

T*holobi*, Hispaniæ Tarraconensis fluuius, Melæ, vt Clusius putat, cui T*ardera* appellatur. Mihi opidum, non flumē designare apud Melam videtur. quod hodie (si fides Lud. Pontio de Tarragonensium amplitudine) T*amarit* vocatur.

T*holona*, legitur in Authenticis, pro τλω. vti in Græcis erat.

T*holubana* Θολούβανα, Indiæ intra Gangē vrbs. Ptolemæus.

T*holuntem* Θολοῦντα, vrbem Africæ mediterraneam, habet Appianus in Punicis: quā Siphax à Romanis proditione cepit.

T*homaite* Θωμαΐτη, patriarchatus est; in Constitutionibus Impp. Orientalium.

T*homanii* Θωμάνιοι, Asiæ populi, circa Parthiam videntur. In Herodoti Thalia.

T*home*, vide *Ithome*.

T*homna*, vide T*humna*.

T*homum*, AEgypti vrbs, Antonino. Circa Chenobosciam. vide T*hinites*.

T*hon* Θών, Africæ propriæ vrbs. Appianus in Punicis.

T*honias*, vide T*hynias*.

T*honis* Θῶνις, AEgypti vrbs. AElianus, Strabo, Stephanus, & Egesippus. Circa Canopicum ostium. Diodorus scribit postea *Nileum* vocatam.

T*honitis*, vide *Arsena*.

T*hophel*, (τοφὸλ, 70. interp.) loci nomen. Deuteron. 1.

T*hopo*, D. Hieronymo: τεφὼν, in Græco codice. 1. Machab. 9. Palæstinæ opidum. τοχία, legit Iosephus, Antiq. 13.

T*hora*, Campaniæ opidum videtur, apud Florum 3. cap. 20. *Chora* legisse se quoq; fatetur Vinetus. sed *Cora* putat restituendum.

T*hora* Θοραί, municipium Antiochidis tribus, Stephano. Andocidem rhetorem hinc natum, scribit Plutarch. in Moralibus sed T*huræ* hic legit. Locus maritimus ad Pontum Euxinum videtur, in Historia Miscella 22.

T*horax* Θώραξ, Stephano AEtoliæ vrbs. incolas

colas Thoracitas vocat Polyb.11. Eosdem, idem, alio in loco corruptè αἰγαρκίτας vocat. Huius vetus interpres Perottus pro militibus thoracibus indutis intellexit, malè. Est alia Magnesiæ, eidem Stephano. Mons Magnesię, est apud Diodorum 14. & Strabonem 14. ad Magnesiam vrbem. In Asia, qui aliis *Equi* Arx dicitur. In agro Apamiensi vrbs. Iohannes Moscus in Prato spirituali.

Thoricus θορικός, Acamantidis tribus vicus, Stephano, & Sophoclis Scholiasti, in OEdipo Cotonæo. In Attica est, auctoribus Apollodoro, Xenophonte, Strabone, Pomponio, Thucydide, Ant. Liberali, & Plinio. Iuxta Sunium promontorium, ad mare Septentrionale; vbi smaragdus reperitur.

Thoringia, Vide *Turingi*.

Thornax θόρναξ, nomen loci, in Laconica: Pausaniæ. vide *Coccygius*.

Thorunuba θορούνουβα, Africæ Proprię vrbs, Ptol. *Thunuba* corruptè, vt sæpius, legit interpres Latinus.

Thoronus, Plinio insula est propè Corcyram, versus Italiam: quæ *Phanu*, Nigro dicitur. Vide *Othronus*.

Thorsus θόρσος, Sardiniæ fluuius, insulam mediam interfluens. Pausanias. Idem eum. *Thyrso* θύρσος, Ptolemæi. Caput Tyrsi, locus ibidem, apud Antoninum.

Thorycium θωρύκιον, versus Crotonem & Crimissam, in Italia vrbs. Isacius in Lycophronem. an pro Thurium?

Thospia, vide *Thospites*.

Thospites θωσπῖτις, Armeniæ Maioris regio; Ptolemæo. Et *Thospia* vrbs: ibidem, eidem. Vide *Arsena*.

Thou, AEgypti opidum, Antonino inter Pelusium & Memphim. Vide *Tohum*.

Thrabunactum, vrbs in Africa Propria, apud Antoninum.

Thracensis Portus. vide *Thracium* pagum.

Thraces θρᾷκες, Thraciæ opidum videtur apud Procop. 4. AEdific. *Thraces* populi sunt in Mœsia, Plinio tertio, capite 26.

T*hracesium*, Asiæ Minoris tractus ad AEgæum mare: comprehendit ferè Lydos, Męones, Cares, & Iones, vt docet Porphyrogéneta. Vide *Bithynia*.

T*hracia* θρᾴκη, Ptolemæo & cæteris, Europæ regio celebris; ad Pontum Euxinum. Per diphthongon quoque T*hræcia* scriptum reperio apud veteres. *Aria* ἀρία, & *Perca* περκὴ, etiam dicitur, Stephano. *Odrysæ* ὀδρυσὴ, Suidæ. (Odrysas populos eius quosdam, habet Liuius.) *Crestona* κρηστωνὴ, etiam Isacio, ex Lycophrone. *Scython* quoque, vt Erythræus perhibet. Trachia, pro Thracia sæpius apud mediæ ætatis auctores, scriptum deprehendimus. Iosephus Hebraicè T*hiras* θίρας, nominari scribit. Huius Thraciæ incolas variis nominibus indigitant antiqui scriptores. Herodotus scribit eos *Bithynos* dictos, postquam in Asiam transfretassent. prius enim *Strymonii* dicebantur. *Bardi* a Martiano, & *Dolongi* δόλογκοι, à Lycophrone & Stephano appellantur. Olim *Briges* βρίγες, nominati fuere, vt tradit Eustathius. *Autonomos* quosdam Arrianus nuncupat. Quidam eorum apud Strabonem *Sapæ*, & *Sapæi* σάπαι, ἢ σαπαῖοι, & apud Ptolemæum *Sapaica* præfectura. Iidem *Sipii* quoque dicuntur, Stephano. Item *Saii* σάϊοι, *Sinti*; & *Sintiæ* σίντοι, ἢ σιντίαι. Paulus Diaconus duas Thracias facit, vtrasque enim ab Attila deuastatas scribit, sub Valentiniano iuniore Imp. ex Xenophonte fortè, qui 6. Cyriacor. præter hanc Europæam, Asiaticam quoque habet. sic enim Bithyniam nominat; in qua Calpes & Heraclea. Liber Not. & Amm. li. 27. eius sex prouincias nomine numerant. item Sex. Rufus: suntque hæ: *Thracia* speciali nomine, *Mœsia secunda, Scythia, Europa; Rhodôpa, & Hæmimontum*. Hodie vno nomine *Romania* nuncupatur. & sic eam quoque semper appellat Diaconus, & Conradus à Lichtenau; item Iornandes in libro de Regnorum successione. Pro Thracia apud Dioscoridem Capite de Tribulo Serapio *Badachas* legit. T*hraces* in vicinia Atheniensium quondam habitasse, auctor est Isocrates in Panegyrici oratione prima. T*hraces* cognomento *Saraparas* ferunt supra Armeniam habitare, scribit Strabo 11. Vide *Sarapara*. T*hraciam* quandam Montanam esse in australibus partibus Africæ, supra Alexandriam, testatur Eustathius ex sacra historia. T*hracia*, vrbs & insula Arabię Felicis, vt refert Diodorus 5. Vide *Bithynia*.

T*hracia Caria*, vide T*rachesium*.

Thracis θρακίς, Phocica vrbs, apud Pausaniam. *Thracida* sunt Diodoro 16. *Trechin* Herodoti puto, & circa Pindum montem fuisse, mihi persuadet Seneca in Herculc Furente: vbi Pindi Thracis nemoris meminit, & in OEdipo, vbi Threicii Pindi mentio.

Thracium pagum, habet Plutarchus in Lucullo, circa Hellespontum, in Mysia Minori. Fortè idem cum Thraecensi portu, Apollonii 1. & θρᾴκιον χωρίον Xenophonti 7. Græcor.

Thracium Mare, pars AEgæi Maris, quod Thraciam adluit. Strabo.

Thracius, locus in vrbe Byzantio sic dictus: Xenophonti.

Thracon θρᾴκων, vicus iuxta Antiochiam, Stephanus. AEtoliæ vrbem habet Cicero in Pisonem, nisi Stratum legendum, aut Thoracem à Thorax.

Thracia, vide *Thracia*.

Thraestum, vide *Thraustum*.

Thrambus θράμβος, Macedoniæ promontorium. Stephanus. Inde *Thrambusius* θραμβούσιος, vertex circa Phlegram & Sithonem, in Thracia alicubi, Lycophroni.

Thramus Dusis, Antonino opidum, in Africa Propria.

Thranipsa θρανίψαι, gens circa Pontum, Xenophonti septimo Cyriacorum. *Tranixa* erat alia lectio. *Thranipsi*, apud Stephanum & Hesychium Bithyniei populi.

Thrasum θρᾶσον, tractus Thraciæ videtur apud Procop. 4. AEdif. An Thrausorum regio?

Thrasyllum mons, θράσυλλον, in Mysia Asiæ regione Caico amni vicinus, qui Plutarcho in Libello de fluminibus teste, postea *Teuthras* τὸ θρᾷς, dictus fuit. sic quoque Stobæus, de Morbis.

Thraustum θραῦστον, Acroriorum opidum, in Elide regione, Peloponnesi. Xenophon 7. Græcor. θραῦστον, Diodorus 14. vocat.

Thrax, vide *Threx*.

Threchis θρῆχις, vrbs in Trechinia, iuxta Thermopylas. Herodoti Polymnia. Vide *Thracis*.

Thresa θρῆσα, Idumeæ locus. Iosep. 1. Belli Iud. ca. 11. Vicum ex eo facit idem Antiq. 14. sed geminato ss.

Thressa, θρῆσσα, Thraeum fluuius est Tzetzæ, Chiliade 13. numero 473. Hebrum velle putarim; scribit enim Orphei caput in eo proiectum. cum tradat Antigonus hoc in Antissa Lesbi regione sepultum, sed & ibi proiectum, & hic postea sepultum fuisse potuit. quod & Lucianus aduersus indoctum ostendit. In Dio Macedoniæ sepultum scribit Laertius 1. sed hoc est fabulas non loca docere. Vide *Thresa*.

Threx θρῆξ, & *Taurus*, loca circa Hierichuntis ingressum. Strabo 16.

Thria θρία, OEneidis trib. vicus Stephano. *Thrius* est Hesychio. Eius meminit quoque Xenophon 5. Græcor. Vide *Thriasius*.

Thriasius θριάσιος, pagus, littus, & campus Atticæ: Salaminæ insulæ oppositus, Straboni 9. Herodoto 8. Plinio 4. & Thucydidi 1. & 2 à Thria. inter Eleusinas & Athenas esse, docet Galenus, de curandis animor. morbis. Sed *Thriasii* amnis, meminit etiam Hippolytus Senecæ. Vide *Thrius*.

Thricalix, montis nomen, in S. Ioannicii vita, à Simeone Metaphraste descripta. Circa Bithyniam videtur. Alium quoq; montẽ *Conturia*, habet idem eodem tractu.

Thrinca θρίγκη, vrbs iuxta Columnas. Stephanus.

Thrisolida, vltima in Oceano Septentrionali insula, vbi tanta ventorum vis est, vt ibi nunquam aliquid viride aut floridum inuenire sit. Sic AEthicus Sophista.

Thristisima θριστίσιμα, Mauritaniç Cæsariensis vrbs. Ptolemæo.

Thrius θριοῦς, *vrbs olim Achaia, confinis Patris, nunc vero Elidis. gentile Thriasius*, sic Steph. etiam Elidis fluuius sic dictus, in Alpheum decurrens. auctor mihi Q. Calaber 2. & Homerus Ιλιαδ. B. vide *Thria*, & *Epitalium*.

Thrixas θρίξας, Elidis videtur vrbs, in Peloponneso. Herodoti Melpomene.

Throana θρόανα, Latronum siue Lestorum regionis vrbs, in India extra Gangem, Ptolemæo. *Taigin* Castaldo.

Throani θρόανοι, Serica gens, Ptol. Vide *Tharrana*.

Throasca, vide *Oroasca*.

Throni θρόνοι, ciuitas & promontorium Cypri, Ptolemæo auctore. *Pile*, & *Cabo de Pile* hodie, vt tradit Lusignanus, in Cypri insulæ descriptione Gallica. *Thro-*

Thronium Θρόνιον, Locrorum Epicnemidiorū opidum, Polybio 9. Liuio 28. & 32. (apud quem littorale est.) Ptolemæo, & Stephano. *Thryonium* vocat quoq; Hesychius. *Throniacam* vrbem Euripedes in Iphigenia. Vide *Abantis*.

Thryanda Θρύανδα, apud Stephanum Lyciæ vrbs.

Thryasii Plinio, sunt Peloponnesi populi, in Achaia. Pro *Thriasii* ni fallor, à Thrius Stephani.

Thryonium, vide *Thronium*.

Thryos, & *Thryoessa*, vide *Epitalium*, & *Thrius*.

Thubal, Assyriæ regio Genes. 10 Θοβελ, legit Epiphanius. Vide *Iberia*.

Thuben, opidum Africę Interioris, à Cor. Balbo expugnatum. Plinius. An Thuppe Ptolemæi?

Thubuna Θούβουνα, Mauritaniæ Tingitanę vrbs, apud Ptol.

Thuburbo, & *Thuburnica*, vide *Tuburbis*.

Thubursica Θουβουρσίκα, Ptolemæo vrbs, in Africa Propria. Huius mentio est quoque in concilii Carthaginensis canonibus.

Thubuscum, vide *Thubusuptus*.

Thubutis Θούβουτις, Africę Propriç opidum: Ptolemæo.

Thucaberum, apud D. Augustinum Africę vrbs. *Tucca terebinthina* erat ad oram codicis.

Thucimath, vide *Vcimath*.

Thudaca Θουδάκα, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs, apud Ptol.

Thuelath Θουέλαθ, vrbs in Libya Interiori: teste Ptol.

Thugusubditani loci, meminit Vict. Vticens. M.S. corruptè pro *Tubusuptus*, vt puto.

Thuidos, Vide *Bubegentas*.

Thule Θούλη, Straboni, Plinio, Ptolemæo, & Synesio ep. 148. Arnobio 6. Oceani Septētrionalis insula supra Orcades. Yslandt, Ger. Mercatori. ego Tilemarck interpretor, qui Norvvegiæ regni tractus. Vox enim alludit, & Ptolemæi latitudo & longitudo Thules, huic Tilemarchiæ planè conuenit. *Thulen* aliam esse ab Islandia, docet eius descriptio apud Procop. 2. Gothico Lege quæ adscripsimus tabulæ Islādiæ in nostro Theatro. Vide *Basilia*.

Thumaa, vide *Ithome*.

Thumatha, Arabum opidum, Plinio, circa Pasitigrim. Θουμάθα, Ptolemæo vrbs Arabiæ Felicis.

Thumelitha Θουμέλιθα, Libyæ Interioris vrbs Ptolemæus.

Thumna Θοῦμνα, Arabiæ Felicis opidum, Ptolemæo. Et aliud ibidem eiusdem nominis, eidem. Per O. in prima scribit Plinius. cui Gebanitarum caput.

Thunata Θουνάται, Dardanica gens, in Europa. Strabo.

Thunazuda, Africæ locus, vt est apud Victorem Vticensem. Sed *Tumiruda* legit alius codex.

Thunicates, pro *Rhunicatæ* Ῥουνικάται, legit Auentinus, apud Ptolemæum. Vindeliciæ populi sunt, quos *Im Thunca* (Bauariæ tractus est) idem interpretatur. Hos *Virucinates* Plinii esse, putat Schudus.

Thunni, vide *Vnni*, & *Turcæ*.

Thunuba, vide *Thorunaba*.

Thunudromum Θουνούδρομον, colonia in Africa Propria. Ptolemæus. *Tynudrumense* opidum, Plinio.

Thunusida Θουνουσίδα, Ptolemæo vrbs in Africa Propria. *Thunusidense* opidum: Plinio.

Thuppa Θοῦππα, Lybiæ Interioris vrbs, Ptolemæo. *Tinuppa* Θουίπα, est alia, ibidem, eidem. Hoc loco interpretes *Thuspa* legunt. Vide *Thuben*.

Thura, vel, vt alia exemplaria habent, *Thyrra* (& *Thyrea*, apud Plinium,) Messenię vrbs, quæ postea *Locus* dicta fuit: Solino. nisi fallit codex. quod videtur ex Plinio, vbi hæc, *Anthana*, *locus Thyrea*, *Gerania*, &c. Pausanias scribit eam ab Homero *Antheam* nominatam. Hæc Nigro *Calamata* est, vulgati vocabulo. Strabonem eandem *Thuriam* appellare, & Ptolemæum *Thurium* Θούριον, vult Hermolaus, qui eam quoq; ab Homero *AEpeia* vocatam putat. Vide *Thuriū*, *Thyrea*, & *Thora*.

Thuria, Diodoro fons propè Thurium Magnæ Græciæ vrbem: *Acqua che Fauella* hodie dicitur Leandro. *Thuriam* Orionis domicilium, habet Plutarchus de Exilio. *Thurios* montes habet Appian. 1 Ciuilium. Vide *Thura*, & *Thalamus*.

Thurifera, vide *Libanophoros*.

Thurii, vrbs in Salentinis, Liuio 10. pto *Thurio* Magnæ Græciæ habeo. Salentini enim huc vſque. Vide *Thyrei*.

Thuringos θουριγγοι, nominat Suidas populos ex quibus oriundum quendam Onuolphum ſcribit ſtirpe materna; ex Scitis verò paterna. An **Duringhen**, quod vulgus Latinum *Turingia* vocat?

Thurinus Pagus, item *Thurina* regio, vide *Thurium*.

Thurinus Sinus, vide *Thurium*, & *Tarentinus*.

Thuris θούρις, Arabiæ Felicis vrbs, apud Ptolemæum.

Thurium, cacumen aſperum, in metæ formam faſtigiatum: quod *Orthopagos* ὀρθόπαγος, à nobis vocatur, inquit Plutarchus, in vita Syllæ. In Bœotia eſt, Straboni 9. *Thurium* θούριον, Ptolemæo Magnæ Græciæ vrbs; in Sinu Tarentino. Hi etiam *Thurii* Stephano, cui & Plut. quoque *Sybaris* σύβαρις, & *Copiae* κωπίαι, dicta fuit. vt quoque Straboni. Idem Stephanus addit eandem à Pauſania *Anthea* vocari. ſed malè, vt etiam Hermolaus, qui eum ſequitur. (Pauſanias enim hoc de Thure Meſſeniaca dicit; & non de hac Italica.) *Sybari*, qui nunc *Thurii*, inquit Varro de re ruſtica, lib. 1. cap. 7. cui ſuccinit Plutarchus, in Pericle. aliis tamen Thurium & Sybaris, duo diuerſa ſunt oppida. Hoc Thurium coloniam Romanam factum, apud Strabonem lego. De hac Vrbe Diodorus libr. 12. ſcribit eam propè fontem Thuria dictum conditam, & ab eo Thuriam nominatam, atque in quatuor fora, ſecundum eius longitudinem diſtinctam; quorum vnum *Heracleam* appellant, alterum *Aphrodiſiadem*, tertium *Olympiadem*, & quartum *Dionyſiadem*. In latitudinem verò, tribus foris diſtributam, quorum nomina ſunt *Heroa* ἡρῶα, *Thuria* θουρία, & *Thurina* θουρίνα. Hoc Thurium hodie *Terranoua* dicitur Scipioni Mazellæ, & G. Barrio: qui dicit Seb. Corradum ſomniare, vbi hanc Rhodium vocat. Verè ſomniare dicit quoque Cittadinus. at non minus etiam Barrium, qui Terra noua interpretatur: hanc enim nouam eſſe in mediterraneis: Thurium autem ad mare fuiſſe, in loco qui hodie *Buſſalaria*. *Turii* malè legit apud Antoninum, in itinere Equotutico Regium. Hinc *Thurinus* pagus, & *Thurina* regio, Suetonio in Auguſto. & *Thurinus* Sinus *Thurium* Laconicæ vrbs, Ptolemæo, *Thyrea* hæc Plinii. Vide *Thura*, *Thurii*, & *Tyrium*.

Thuſcos ſuos (ſic prædium ſuum vocat) deſcribit Plinius Epiſtolar. 5. ad Apollinarem. In Tuſcia eſt, ſub Apennino, haud procul à Tiberi. Vicinum huic eſt opidum Tifernum Tiberinum.

Thuſcus Vicus, vide *Coelius*.

Thuſiathath, vide *Tuſiagat*.

Thuſſa, vide *Thuppa*.

Thuſſa, vrbs Etruriæ eſt apud Myrſilum Lesbium. *Tuſſa* apud Catonem, qui eum *Nana* cognominat.

Thuſſæ, Gyraldus ſyntagmate 17. Deorum, ſic: *Solum apud Thuſſas in AEgypto, vbi Venus Cornuta colebatur, vacca illi immolabatur.* Ibidem, paulò inferiùs, Tuſſa, ſine H. legit. Et locum, & deam ignoro. niſi ſit χοῦσαι, vel vt interpres habet, *Schuſſa*, apud AElianum 10. Animal. cap. 27. vbi non Cornutæ, ſed Vraniæ Veneris meminit. quemadmodum idem Gyraldus hunc eundem locum interpretatur Syntagmate 13. ex diuerſorum codicum fortè varia lectione.

Thuſſageta, vide *Sarmatia*, & *Thyſſageta*.

Thuſſia, vide *Tuſcia*.

Thuth, vide *Phthuth*.

Thuthoa θουθόα, Arcadiæ fluuius, qui in Ladonem influit. Pauſ.

Thuzicath θουζικάθ, Africæ Propriæ vrbs, Ptolemæo. Vide *Thabraca*.

Thyamia θυαμία, Peloponneſi in Sicyonia opidum. Xenophon 7. Græcorum.

Thyamis θύαμις, Epiri promontorium Ptolemæo. Theſprotidem Ceſtriniamque diſterminans. Noſtra ætate *Niſla* appellari ſcribit Niger. Strabo, Pauſanias, Athenæus, & Thucydides habent hoc tractu Thyamum θύαμον, amnem: ſic quoque Ptolemæus & Plinius. Thucydides etiam montem eiuſdem nominis. amnem ſcribit Theuetus hodie *Calama* dici. *Thyamin* vicum, habet Stephanus in Arachoſia, à Semyramide extructum. Vide *Thyramis*.

Thyaſis, vide *Mellus*.

Thyatira θυάτειρα, Ptolemæo Lydiæ opidum. Plinio aliquando *Pelopia*, & *Euhippa* cognominatur. Stephano etiam *Semiramis*

Cypi-

Cymiegma, & *Mysorum Eschate* μυσῶν ἐσχάτη, dicitur. Hanc Thyatiram à Lyco flumine ablui, tradit Plinius. Ptolemæo autem ad Hermum fluuium sita est. *Tire* hodie vocari, scribit Leunclauius. *Theatia* θυατεία in Ephesino concilio corruptè, vt subdubitat Sylburgius. *Thyatira* insula, Plinio: circa Echinadas videtur.

Thybarni θύβαρνοι, Asiæ Minoris populi: circa Sardim vrbem. Diodorus 14. a Thybarra, vt puto.

Thybarrha θυβάῤῥα, locus in Asia Minori, circa Pactolum fluuium. conuentus incolarum Syriæ Inferioris, Xenophon 6. Cyropediæ. *Thymbarrha*, & *Thymbraia* in margine erat. Idem locus videtur ab eodem lib. 7. *Thyribarrhis* vocari. *Thymbrara* autem legit Stephanus. idque ex Xenophonte.

Thybii, (θιβεῖς erat in Græco codice) gentis nomen, Pontum accolens, hominibus exitiosa. tabescere enim & morbis implicari, qui eorum obtutum, anhelitum, aut loquelam sustinuerint, scribit ex Philarcho, Plutarchus, Symposiorum 5 problemate 7. Sunt *Thibii* Plinio 7. cap. 2. & *Thiba* locus, Eustathio.

Thybris, nomen fluuii est, in agro Syracusano, auctore Theocriti Scholiaste. item Seruio: qui eã *Fossam* esse scribit. Sed *Thymbris* θύμβρις, per M legit Theocritus. Vide *Albula*.

Thydonos, opidum Cariæ. Plinius.

Thyella θύελλα, OEnotriæ vrbs, Stephano. θυελλαῖοι, in Claudii nummo. Barrius eam recentiori nomine *Gineto*, siue *Thyeto* appellat. Hoc obiter hic addo, ὕελλα, legi apud Herodotum 1. vnde Stephanus hanc Thyellam transtulit.

Thyessos θυεσσός, Lydiæ vrbs: etiam Pisidiæ. Stephanus. θυεσσέων meminit Titi nummus.

Thygata θυγατα, huius Episcopum Alypium nominant Canones Concilii Carthag. In Africa est.

Thyia, locus sic dictus, in Græcia: à θυίας Cephisi F. Herodotus 7.

Thyma θύμοι, gens Thracica: Galeno in Hipocratis vocum interpretatione.* vide *Hymnus*.

Thymana, vide *Teuthrania*.

Thymatada θυμαιτάδαι, Hippothoontidis tribus municipium, Stephano. Suidas per οι in medio scribit. Demosthenes per αι. Hesychio θυμοιτάδαι.

Thymaterium θυματήριον, Africæ vrbs, extra Columnas. Hanno. per I in secunda legit Stephanus, θυμιατήρια. *Azamor* hodie dici, Ramusius & Ioha. Mariana, conjicere videntur.

Thymbarrha, *Thybraia*, & *Thymbrara*, vide *Thybarrha*.

Thymbre θύμβρη, Straboni & Plinio Troadis opidum, quod & *Zymbram* vocabant, per Z. item *Dymbram*, per D. vt Hellanicus tradit, apud Steph. *Thymbrium* Xenophon 1. Cyropediæ. *Thymbram* siluam, habet hoc tractu Vibius, sed corruptè Tymbra scribit. *Thymbreus* Mons, in agro Troiano: est apud Festum.

Thymbria θυμβρία, Cariæ pagus, quatuor à Myunte stadiis. Strabo. An idem cum Thembriemo?

Thymbris, fluuius qui miscetur Sangario in Bithynia: Cointho Smyrneo. & Liuio lib. 38. θύμβριος Straboni, & *Tembrogius* Plinii est. Orpheus *Tembrium* τίμβριος, vocat; sic quoque Ammianus. Videtur mihi *Tiberis* τίβερις, Procopii, qui eum Gallatiæ adscribit, regioni vicinæ. Vide *Albula*, & *Thybris*.

Thymbros fluuius, qui & *Athymbros*. Etymologus in verbo ἄθυμβρος. Cariæ videtur.

Thymela, classium vrbis Constantinopolitanæ, & Thymelæ, meminit bis Codex Theodosianus. Titulo de Apparitoribus. An vrbis nomen sit, video subdubitare, qui ad hunc locum annotauere.

Thymiaterium, Vide *Thymateriam*.

Thymiatica, vide *Possessio*.

Thymiatis, vide *Thyamis*.

Thymiatum θυμιατον, ignitam regionem Libyæ, habet Hanno. vnde igniti torrentes in Oceanum Atlanticum effluebant. Vide *Pyrrhus* Campus.

Thymiotades, & *Thymoitada*, vide *Thymatada*.

Thymnias Sinus, Doridis regionis, in quo Thymniæ promõtorium, & Aphrodisium. Pomponius, & Plinius.

Thyne θύνη, Libyæ opidum, Stephano. An θυνία, hoc etiam in concil. Ephes. III? Vide *Thynias*.

PP

Thyni Θυνοὶ, *Thraces erant, qua nunc Bithyniæ fertur.* sic Claudianus in Eutrop. Horum meminit quoque Xenophon. item Nicolaus apud Stobæum. In nocturnis prœliis acerrimi dicuntur. vide *Bithynia.*

Thynias Θυνιὰς, Apolloniatarum, Straboni Thraciæ locus, ad mare Euxinum. Arrianus in Periplo promontorium vocat sic quoque Ptolemæus. sed hi: per I. in prima *Thinias*. Plinius per Y. sed geminato N. N. Hodie Nigro auctore *Sagora* dicitur. *Thyniacum* Sinum, hinc facit Ouid. 1. Trist. Ele. 9. vide *Apollonia.*

Thynnias Θυνιὰς, insula Ponti Euxini, aduersa Bithyniæ; quam Barbari *Bithyniam* vocant, inquit Plinius lib. 5. cap. 32. (*Bithynida* Pomponius.) Idem libro 6. cap. 12. eam quoque cum Arriani Periplo *Apolloniam* appellat. *Daphnusia* Δαφνουσία, quoque dici, Ptolemæus auctor est, qui eam Thyniam, simplici N. scribit. *Thyneis* est Orpheo in Argonauticis. Videtur *Thonias* Θωνιὰς, Stephani, quam etiam *Thyne*, & *Thynis* Θυνὶς, & Θυνία. nominat. hoc vltimum est quoque Apollonii 2. Hodie *Farnasia* nuncupari, tradit Niger.

Thynos, Ciliciæ opidum, Plinio.

Thyræa, Phocidis vrbs. Pausanias, in Corinthiacis. Sed *Tithorea* pro eo legit Sylburgius. *Thyræa* Pausaniæ etiam locus in Argiuorum & Lacedæmoniorum finibus. hunc Strabo 1. Thucydides 2 & 4. item Herodotus 6 *Tyrea* τυρέα, nominant, in Cinuria regione. quapropter Thucydides *Cynuriam* eam cognominat *Thyræum* Stephani puto. *Burdugna* interpretatur a Dom. Nigro.

Thyræi Θυραῖοι, inter Tarentum & Brundusium populi, apud Strabonem. *Thurii* Liuii videntur. vide *Aspii.*

Thyræum, vide *Thyræa.*

Thyramis Θύραμις, Thesprotiæ fluuius, in Epiro. vbi fabæ AEgyptiæ proueniunt. Athenæus 3. Sed *Thyamis* legendum, monuit Hermolaus.

Thyrea Θυρέα, insula Peloponneso adiacens, Herodoto, in Thalia. Circa Hermionem videtur, in Thyreatico sinu, ni fallor. vide *Thurium.*

Thyrganides Θυργανίδες, gens Attica, apud Hesychium. Θυργωνίδαι Suidæ: Ptolemaicæ tribus municipium.

Thyrgonidæ, vide *Thyrganides.*

Thyri, Serica gens: Plinio.

Thyribarrhis, vide *Thybarrha.*

Thyrium, Acarnaniæ regionis opidum. Liuius 36. & Stephanus. *Thyrienses* hinc gentile, apud Xenophontem 6. Græcor. Vide *Tyrrheum.*

Thyrides Θυρίδες, id est, fenestræ, sic vocat Pausanias Tænari verticem, triginta stadiis à Tænaro distare scribit. in Laconica maritima. huius etiam meminit Strabo. Tres insulæ sic vocantur à Plinio: in Asineo sinu.

Thyrsageta. Vide *Thyssageta.*

Thyrsus, vide *Thorsus.*

Thysanusa, Cariæ opidum, Plinio.

Thysdrus Θύσδρος, Africæ Propriæ vrbs mediterranea, Ptolemæo. *Tisdrus*, & *Tisdra* scribitur apud A. Hirtium. *Tisdrum* Capitolinus vocat *Tusdrum* Colonia est Antonino *Tusdritanum* opidum Plinius libro quinto, capite 4. Tisdritanum malè quoque legitur pro Thysdritanum apud eundem lib. 7. cap. 4.

Thyssa, vide *Thyssus.*

Thyssageta Θυσσαγέται, gens iuxta Mæotidem paludem. Herodotus in Thalia, & ex eo Stephanus. Per R. *Thyrsageta* sunt apud Pomponium. *Thussagetæ* habet Plinius.

Thyssus Θύσσος, vrbs circa Athon montem, aut potius in ipso monte, vt habet Plinius, & Thucydides quarto & quinto, Herodotus *Thysus*, vno S. legit. Θύσσα est in epitome Strabo.

Thystium, siue *Thytium* sine S. vrbs AEtoliæ. Suidas.

Thysus, vide *Thyssus.*

Tiaba Τίαβα, Cariæ vrbs, Straboni. Τάβα legit Stephanus, vbi hunc locum citat, in ἀμβλαδα.

Tiagar Τιάγαρ, Arabiæ Felicis vrbs Ptolemæo.

Tiagura Τιάγουρα, Ptolemæo vrbs Indiæ intra Gangem. *Tiatura* Latini codices legunt.

Tianum, Vide *Teanum.*

Tiara, locus circa Mitylenen, in quo tubera feliciter proueniunt. Plinio & Athenæo.

Tiarantus Τιαραντὸς, Herodoto Scythiæ fluui-

fluuius, in Istrum aquas suas euoluens. Incolis *Seretus* dici, ait Peucerus.

Tiare, Plinio Troadis opidum. An idem cum Tiaræ, videndum.

Tiariulia Τιαριουλία, Ilereaonum in Hispania vrbs. Ptolemæus. vide *Train Capita*.

Tiasa, vide *Tiesa*.

Tiassa Τίασσα, fons aut fluuius Macedoniæ. Hesychius Τίασσ⊕ Athenæo fluuius.

Tiasum Τίασον, apud Ptolemæum Daciæ vrbs. *Di:d* vocat nostra ætas, inquit Lazius.

Tiassus, vide *Tiassa*, & *Tiesa*.

Tiaussa Τιαύσσα, Indiæ intra Gangem vrbs, Ptolemæo. *Tiausa* interpreti.

Tiba Colonia Africæ, est apud Onuphrium ex Ptolemæo. vt ipse ait ex suo fortè, nam meus non habet. neque aliorum quos vnquam viderim. *Thigiba* eum velle auguror.

Tibareni Τιβαρηνοί, Plinio, Melæ, Straboni, & Herodoto, populi Chalybibus proximi, quibus in risu lusuque summum bonum est. *Tibranos*, nos vocamus, inquit Eustathius. *Stybarenos* ab Orpheo in Argonauticis nominari video. At librariorum vitio caussam lege in *Combos*. & alibi, in hoc Thesauro. *Tibaranos* per A. in pænultima frequenter nuncupari scribit Pintianus, in Melam. *Tibaris* tribus, est hoc tractu, Diodoro 14. *Tibaraniam* regionem per A. in pænultima vocat Stephanus. Circa Cappadociam sunt.

Tibari Τίβαρεοι, gens quædam quæ seniores viros suos præcipitare solebat. Euseb. 1. Præp. Euang.

Tibarum, vide *Thibarum*.

Tibas Τίβας, regio vnde Tibenum vinum, vt refert Galenus. sed non quibus in terris. In Asia fortè erit. Tibiorum idem meminit. vide *Tibii*.

Tibazabulensis loci, in Africa; meminit Collatio Carthag.

Tibelius Τιβέλι⊕, præsidium quod Misimianos ab Absilibus determinat. Agathias.

Tiberia, vrbs Thraciæ est apud Callistum, à Tiberio Imp. Augusti priuigno constructa.

Tiberiacum, opidum est prope Rauennam: quod aliquando *Ad Caballos* dictum fuit, & hodie *Bagnacauallo*. Auctores sunt Blondus, Sabellicus, Niger, & Rubeus, cui vltra Anemonem fluuium est. *Tiberiacum*, Antonino opidum est, inter Iuliacum & Coloniam Agrippinam. 𝔅𝔢𝔯𝔱𝔥𝔢𝔦𝔪 opidulum est, haud dubiè. Nomen antiquum retinet, amissa prima syllaba.

Tiberiadis Lacus D. Iohanni, *Galilææ* D. Matthæo; quod & Stagnum *Genesareth*, & *Chinereth*, vel *Cenereth* in Sacris Bibliis vocatur. *Genesara* Solino: sed alium *Tiberiadem* habet. duo enim diuersi huic sunt. Glareanus subdubitat num idem sit cum eo quod Iustinus, ex Trogo, *Assyrium* Stagnum appellat. Nunc *Tabarie* ab accolis dici scribit Niger. *Rafren* videtur à Serapione vocari, c. de Asphalto *Tiberiadem* Phrygiæ habet Historia Tripartita: cuius Episcopum quendã Marcianum vocat. Vide *Ceneroth*.

Tiberiani Campi, qui inter Romam & Tibur esse videntur, in Lib. Limitum.

Tiberias Τιβεριάς, Galilææ vrbs, in Sacris litteris nota. Prius fuit ab Hebræis *Chenereth* dicta. *Cephira* legit ex D. Hieron. Baronius. Sita est ad Mare, quod ab ea nomen recepit. Huius situm pete ex Iosephi Vita. Vide *Sarminetum*.

Tiberina Castra, *Peringen* pagus, in Vindeliciis, haud procul à Dingelfingum Bauariæ opidum. Lazius in sua Vienna. Vide *Tiburnia*.

Tiberina Insula, vt Vitruuius eam vocat, quam Tiberis fluuius in vrbe Roma ambit. *AEsculapii* insulam, vocat Suetonius, in Claudio. Plutarchus in Poplicola scribit à Latinis Mediam inter duos pontes vocari. *Lycaoniam* quondam dictam, scribit Blondus, & Viterbiensis: à Ioue videlicet Lycaone, ibidem templum habente. AEsculapio sacram, scribit Halicarnasseus.

Tiberina Regio, Cappadociæ, in qua Arianzus. In Nazianzeni epistolis.

Tiberini, vide *Tifernum*.

Tiberinus Campus, Vrbis Romæ, postea Campus *Martius* dictus fuit. Marliano teste. Idem à Liuio lib. 2. *Tarquinius* Ager antea vocatus.

Tiberiopolis Τιβεριόπολις, Ptolemæo & Socrati Magnæ Phrygiæ vrbs. Phrygiæ Pacatianæ est in synodo Constantinopolitana Quinta. *Stromizza*, à Sophiano appellatur.

φρυμιδζαυ habet quoque Nicephor. Gregoras. *Tiberiopolim* habet ex Curopalate Leunclauius, Bulgarorum ciuitatem ad Pontum Euxinum, quam hodie *Varna* appellari scribit.

Tiberis, vide *Albula*, & *Thymbris*.

Tibertini, Vide *Tifernum*, & *Metaurenses*.

Tibesis, vide *Pathissus*.

Tibiana, vide *Tabiana*.

Tibigense opidum, Africæ Propriæ, apud Plinium, a *Thigiba* θιγίβα, Ptolemæi, paucis transpositis litteris. Pro Thigiba legit Latinus interpres *Thibba*.

Tibii populi, & *Tibium* opidum, circa Armeniam Maiorem videtur, apud Cedrenū, & Curopalatem: qui gentis metropolim ex ea facit. Tibiorum Τιβίων, meminit Galenus libro 1. Methodi medendi. Lucianus in Timone, & Conductis mercede, pro gente ex qua mancipia emi solebant, habet. Circa Phrygiam hi sunt, aut potius Paphlagoniam, vt ex septimo Strabonis liquet. Sed tota Phrygia *Tibia* Τιβία appellatur, Suida teste. Vide *Tibium*.

Tibilis, vide *Tibilitana* Aquæ.

Tibilitanæ Aquæ in Africa Propria, iuxta Hipponem Regium, Antonino, & D. Augustino. *Tibilis* est apud eundem epistola 128. ad Donatum. *Tiblitani* tetrasyllabicôs meminit Victor Vticensis, & *Tibilitensis* Coll. Carth.

Tibina, vide *Tabunis*.

Tibiritana, vide *Tibiura*.

Tibisca Τίβισκα, Mœsiæ Inferioris opidum, Ptolemæo. Niger illud *Sophia* vocari tradit.

Tibiscum Τίβισκον, Daciæ vrbs, apud Ptolemæum. *Titul* præpositura hodie, Lazio. Infra Albam Græcam.

Tibiscus, vide *Pathissus*.

Tibisenaq; iuxta Ostia. Val. Flaccus 6. Scythiæ fluuius. Vox mihi ignota. An Borysthenaque pro ea substitui debeat, videant quibus codicum veterum copia est. Hoc scio, fabulam quam hoc loco refert Flaccus, describi ab Herodoti Melpomene, in Hylea regione, vicina Borysthenι.

Tibisia, Iornandi fluuius Sarmatiæ Europææ.

Tibium Τίβιον, Phrygiç mons. Stephanus. vide *Tibii*.

Tibiura, Ciuitas Africæ est: in Martyrio S. Felicis, episcopi Africani. *Tibaritana*, vel *Tibarensis* mauult legere Baronius.

Tiblitani, vide *Tibilitana*.

Tibracana Τιβρακάνα, Mediç opidum, Ptolemæo.

Tibronanus Saltus, meminit vetus inscriptio, quæ est in Gaudentii Merulæ Gallia Cisalpina. Ad Mediolanensium regionem pertinet.

Tibula Τίβυλα, Sardiniæ vrbs, Antonino, & Ptol. apud eundem Tibulatii populi.

Tibur Τίβουρ, Ptolemæo Latii vrbs. Ad Anienem fluuium, 150. stadiis ab Vrbe, Procop. *Tiburis* Τίβυρις, & *Tybira*, Steph. *Tiuoli* hodie. Olim *Polystephanos* πολυστέφανος, vocatam, prodit idem Stephanus. Huius pars *Siculetum*, (Σικελιών, in Græco est) dici scribit Halicarnasseus, interprete Gelenio. Tiburtes gentile, Liuio. De hac vrbe multa docteque annotauit Fuluius Cardulus, in Notis ad S. Getulii passionem. *Tiburtina* villa, in huius vrbis agro, cuius Spartianus meminit, hodie *villa Hadriani* vocatur. *Tiburtina* via, Vitruuio, 8. c. 3. Hæc hodie *Taurina* vocatur, vt scribit in eundem Cæsar Cæsarianus. *Tiburtinum* Scipionis, habet Cicero Philipp. 5. *Tiburti* Manlii Vopisci, Statius 1. Siluar.

Tiburi, vide *Tiburi*.

Tiburnia, Norici aut Rhætiæ vrbs, in Eugippii historia, de qua adi huius doctissimū Scholiastem. *S. Veit in Kernten* interpretari ab Auentino idem ait.

Tiburtes, Quartæ regionis Italiæ populi. Vide *Tibur*.

Tibyra, & *Tibyris*, vide *Tibur*.

Ticana, vide *Trucones*.

Ticanous, vide *Co*.

Ticarius Τικάριος, Corsicæ fluuius, apud Ptolemæum. *Grosso*, Leandro.

Ticelia, ciuitas Pentapolitidis regionis, in AEgypto videtur; in concilio Chalcedonensi. Vide *Ticena*.

Ticena Τίκενα, Africæ Propriæ vrbs, apud Ptolemæum. *Ticelia* legunt interpretes. *Ticeni* meminit codex Theodosianus: & *Ticensis* Coll. Carth.

Tichasa Τιχάσα, vrbem Africæ Propriæ, habet Ptol.

Tichioes, τειχιόεις, castellum iuxta Trachinam. Steph. Puto *Tichius* Strabonis.

Tichis,

Tichis, Hispaniæ Citerioris fluuius, ad Pyrenæi radices. Plinius 3. cap. 3.

Tichium τιχιον, Græciæ opidum, in Ætolia. Thucydides ad finem 3.

Tichius τιχιοῦς, ad fauces Thermopylarum, vrbs. Strabo. Vide *Thermopyla*, & *Tichoes*.

Tichiusa τειχιοῦσα, vrbs in ora Milesiæ. Asiæ Propriæ. Thucydides 8. τειχιοῦσα vocat Athenæus.

Tichus τεῖχος, Achaiæ castellum, circa Dimen. Polybio 4. & Stephano. Platæensium castellum, facit Pausanias 3.

Ticinum Τίκινον, Insubrum in Italia opidum, Ptolemæo, Tacito alijsque. *Pauia* nunc. Vrbs est Academia nobilis; memorabili Gallorum strage, & Caroli V. Imp. victoria inclyta. *Papiam* recentiores Latini vocant. sic quoque Diaconus, qui scripsit ante annos octingentos. *Flauia Papia*, vocatur in nummulo argenteo, quem Angelus Breuentanus edidit in sua Regum Longobardorum tabula. Secundam Romã in veteri saxo appellari, scribit Henricus Farnesius Eburo. in huius vrbis encomio, typis edito.

Ticinus Τίκινος, Galliæ Cisalpinæ fluuius, Silio, Polybio, Straboni, Liuio, Plinio, & Stephano. *Tesino* nunc vocatur.

Tisualtensis episcopatus, in Africa. Vict. Vticens. M. S.

Tidanum Τίδανον, vrbs circa Atticam. Appianus in Mithridaticis.

Tidanius, vide *Tedanium*.

Tieium, vide *Tios*.

Tiditanus Episcopus, in Numidia. Vict. Vticens.

Tiela vrbs, cuius meminit Gemblacensis, circa annum 451. *Tielt* hodie, ad Vahalim fluuium. Geldriæ ditionis. sic in M. S. meo, in excusis autem *Ticla* malè legitur.

Tiella vide *Hybla*.

Tiesa Τιῆσα, fluuius occurrit cùm Sparta Amyclas descẽdas. Pausanias in Laconicis. *Tias* legunt interpretes. *Tiassus* Τίασσος, est Athenæo 4.

Tifata, Liuio & Velleio, Campaniæ Felicis mons, Capuę vrbi imminens, vt Dion tradit. Silius & Festus eius quoq; meminere. Τιφατῖνα, legit apud Dionem 42. R. Stephanus, *Monte di Capua* hodie nominari, tradit Leander. Est qui hæc noua nomina sub eo comprehendit. *Meronida Caserta*, & *Matalone*. *Tifata*, etiam vrbs in Latio est, apud Plinium. *Tiphata* Plinio, in Illustribus. Tifatæ meminit etiam Statius 4. Siluarum.

Tifernates, vide *Tifernum*.

Tifernum vel *Tiphernum* τίφερνον, Vmbrorum in Italia opidum, circa Tiberis originem, Plinio & Ptolemæo. *Citta di Castello* hodie nominatur, Zacharia Lilio, Blondo, Platina, & Leandro testibus, sed hic etiam *Felicitatis* castrum vocat. Tifernates, habet Plinius quos *Tibertinos* (aut vt alii codices legunt, *Tiburinos*) cognominat. *Tifernum Tiberinum* est Plinio, lib. Epistolar. 4 ad Fabatum. Idem alios quoque *Metaurenses*: vtrosque in Sexta regione. De Tiferno hæc ad me Roma misit Celsus Cittadinus Angelerius. *Tifernum cognomine Tibertinum hodie vulgo appellatur* Citta di Castello, *& etiam simpliciter* Castello, *posita iuxta Tiberim à sinistra ipsius, in finib. Etruria & Vmbria. inter Perusiam & Biturgiam Tifernates autem Metaurenses Ptolemai sunt ab alia parte Apennini, in Massa Trabaria, & vulgo nominatur* S. Angelo in Vado. *est enim ibi trãsitus ab Etruria in Vmbriam, prope fontem amnis Metauri, qui nunc* Metro *ab accolis vocatur.* Idem addit malè apud Plinium aliquib. codicibus *Tiburinos* legi. *Tibertinos* enim legendum contendit. quod & mihi verisimile, ex eo quod *Tifernum Tiberinum*, vti dixi, Plinius in Epistolis habet.

Tifernus, vide *Phiternus*.

Tifiltensis locus, in Mauritania Cæsariẽsi, Vict. Vticens. M. S.

Tiga τίγα, Straboni Mauritaniæ vrbs ad Atlanticum Oceanum. Casaubonus putat eandem cum *Tingi*.

Tigamibenensis Episcopatus Numidiæ. Vict. Vticens. M S.

Tigauda, municipium Mauritaniæ Cęsariensis. Antoninus. *Tagauda* alia lectio.

Tigauia Ammiano, *Tigaua* τίγαυα, Plinio, & Ptolemæo, Castra cognominat Antoninus. in Mauritania Cæsariensi. (*Pigaua* legunt Latini Ptolemæi codices) *Tigabitani* Episcopi, meminit D. Augustinus. an huius Tigauæ vrbis, videant peritiores. Vide *Vaga*.

Tigeni, vide *Iceni*.

Tigense opidum in Africa Propria. Plini.? *Tigensis* meminit Coll. Carthag.

Tigesius, vide *Tegessus*.

Tigillabensis episcopi, in Numidia, meminit. Vict. Vticens. M S

Tigimma Africæ vrbs. Coll. Carthag.

Tigis τιγίς, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, Ptolemęo. *Tigisi* Antonino. *Tigistani* Episcopi meminit Vict. Vticens. *Tigisitani* ibidem.

Tignalensis episcopus, Africæ. Coll. Carthag.

Tignia dicitur Latinis Piceni fluuius, quē incolæ *Tinea* vocant: vt Blondus & Leander produnt. *Tenna* Francisc. Pamphilo.

Tignicensis Plebs, Africæ. Coll. Carthag.

Tigorum, vide *Tigurinus*.

Tignium, Cæsari Piceni opidum. Hodie *S. Maria in Georgio*, Leandro, & Pamphilo. Sunt qui *Iguium* hoc loco legunt apud Cæsarem.

Tigra, Antonino Mœsiæ inferioris vrbs. *Tigra* in lib. Notit.

Tigrana τίγρανα, Mediæ vrbs, apud Ptolemæum.

Tigranaana τιγρανανάνα, Ptolemæo Armeniæ Maioris vrbs. *Tauris* est Nigro: item Theueto: sed hic eandem à Georgianis *Simolacach* vocari addit.

Tigranocerta τιγρανόκερτα, Straboni, Plinio, & Ptolemæo, aliisq;. Armeniæ Maioris opidum est. Appianus in libro de bellis Mithridaticis scribit Græcè *Tigranopolim* sonare. Sed & idem *Tigranopetram* τιγρανόπετραν, vocat. Septem & triginta M pass. a Nisibi distare, ad Nicephorium amnem, scribit Tacitus 15. Annal. Hoc Iouius *Sulthania*, Bonacciolus *Saua* vocat.

Tigres τίγρης, Peloponesi fluuius, qui *Harpys* ἅρπυς, postea dictus fuit; à demersa in eo vna Harpyiarum. Apollodorus lib. 1. Vide *Tigris*.

Tigris τίγρις, Ptolemæo, & ceteris Latinis: τίγρις, Straboni & aliis Græcis scriptoribus, Asiæ flumen celebre. *Sylax* σύλαξ, quondam vocatum, scribit Eustathius. *Sollax* σόλλαξ, habet Plutarchus, in opusculo de Fluminibus. *Hidekel* Hebræis dicitur, testis Ben. Ar. Montanus. *Diglath* διγλάθ, vocat eū Iosephus (& hic quoq; hodie vocari, scribit Masius.) *Diglito* eum appellari, ea parte nempe, qua tardior fluit, Plinius auctor est. *Thera* θήρα, vocatur in quodam oraculo Iuliano Apostata dato. vt habet Theodoritus 3. cap. 28. Eius descriptio ampla exstat apud Trogum 42. *Tegil* hoc nominari, scribit Castaldus; & *Sir*, Pinetus: *Set* auté Ioseph. Barb. Postello *Morato* est. sic quoq; in Itinerario Antonii Tenreri. Theuetus vult accolis *Hidecel*, & aliis *Derghele* dici. *Pasitigris* πασιτίγρις, à Plinio & Arriano dicitur pars Tigris, eo loco quo bifidus factus, insulamq; circumiens, denuò in se redierit. Ab incolis sic nuncupari, scribit Curtius 5. Apud ostia sic nominari tradit Strabo 15. cui suffragatur Arrianus in Indicis. Huius meminit etiam Plutarchus in Eumene. Præter hunc Tigrim notissimū, habet Herodotus duos alios, in Armeniam influentes. Eustathius quoq; in Paphlagonia Tigrim habet, ex Xenophonte, vt addit.

Tigris Minor, vide *Delas*.

Tigualensis loci episcopalis, in Africa meminit Coll. Carthag.

Tigullia τιγουλλία, Liguriæ vrbs maritima, apud Ptolemæum & Plinium, qui simplici L. scribit. *Sestri de Leuante* est Augustino. Iustiniano *Laula* vocatur a Leandro. sed Tusciæ eam annumerat, & inter mediterranea ponit. eritq; hæc fortè *Segestati Guliorum*, de quo Plinius lib. 3. cap. 5. sic: *Tigulia, intus Segesta Tiguliorum*. Tigulliam Ptolemæi scribit Simlerus ab Antonino *Tecolata* dici. Duas enim Tecolatas habet Antoninus; hanc nempe Liguriæ, & aliam in Gallia Narbonensi.

Tigurina, Norici metropolis, est in vita D. Seuerini. *Tiburnia* alia lectio. Vide *Tiburnia*.

Tigurinus Pagus, Cæsari in Heluetiis est. Rhellicanus credit hodie **Zurich** nominari. Malim **Zurichgorw**, sic enim regionem appellant: & **Zurich** primariæ eius vrbis nomen quæ *Turegum* apud mediæ ætatis scriptores vocatur. *Tigurini* sunt Straboni, & Eutropio. *Genio Pag. Tigor.* exstat in Heluetiis monumentum hac scriptura. Genio pagi Tigurini, legit Fabricius, ad Volumen Poetarum Christianorum.

Tihema locus, vbi cappari sunt calidiores, nostris. Serapio.

Til,

Til, Asiæ amnis, quem gens Sogor accolit. Turci *Nigrum* vocant: & antiquissimi principes *Ver*, & *Cuni*, nominarunt. Niceph. Callistus lib.18.c.30. A quibus nominibus Ver, & Cuni, etiā gētes denominatas scribit.

Tilatai τιλαταῖοι, Thraciç gens, apud Stephanum. Scomium montem incolunt, teste Thucydide.

Tilauentum Maius, & *Minus*, Venetorum regionis flumina apud Plinium sunt. *Tilauemptum* τιλαουέμπτου Ptolemæus habet. Leander ea hodie in Foro Iulio describit, diciq; *Maius*, *Tagliamento*: *Minus Stella* vocari, ab indigenis.

Tilburgū, villa in Tamesis ripa. Beda. nomē retinere putauerim: haud procul a Londino.

Tileda, vide *Plada*.

Tillabarum, Africæ Propriæ vrbs, Antonino. Limitis *Tillibarensis* meminit Lib. Notitiar.

Tillium τίλιον, Sardiniæ insulæ ciuitas, apud Ptolemæum *S. Reparata* fortè hodie hoc autem Laurentius Ananiensis putat *Errebantium* ἐρεβάντιον, Prolemæi esse.

Tilmognus, Cœlesyriæ locus. Callistus 6. cap 27 *Tilmogium* est Euagrio 3. cap 32.

Tilogrammon τιλόγραμμον, Ptolemæo Indiæ intra Gangem vrbs est. *Caiigan* a Castaldo vocari video.

Tilotes τιλώτης, Ægyptius pagus, subiectus vrbi Heracleæ. Suidas. Heracleonis patria.

Tilox τίλοξ, Corsicę insulæ promontoriū, teste Ptolemæo. *Cabo reuelar*, vel *Cheuelar*, vt putat Pinetus.

Tilphossa τιλφῶσσα, fons Bœotiæ, ex quo scribit Aristophanes Tiresiam bibisse, qui cùm frigus & senectutem ferre non posset, statim mortuus est. Athenæus. Tilphusia τιλφούσα, est Apollodoro lib. 3. Pausanias Tilphusam τιλφοῦσα, fontem: & Tilphusium montem habet, eodem tractu. τιλφωσσιον, geminato σσ. legit Strabo, pro monte, & fonte. & τιλφούσιον, pro vrbe. τιλφώσσαιον, pro monte haud procul à Lacu Copaide habet Suid. τιλφωσία, est etiam apud Plutarchi Syllam, in Bœotia. Ibidem τιλφοσσιον per Omicron legit. sed vrbem velit, an montem, aut fontem, incertum.

Tilphossæum τιλφωσσαῖον, Thessaliæ regio, apud Stephanum. Vrbs Demostheni. Eandē cum *Tilphossa* reor.

Tilum, Hellesponti vrbs. Concil. Chalcedonense.

Tilurus, vide *Pons*.

Timachus, Dardanorum in Mœsia Europæa fluuius. Plinius. *Timacus* legendum puto.

Timacum τίμακον, Mysiæ Superioris opidum, Ptolemæo.

Timaa τίμαια, Ptolemæo Bithyniæ vrbs.

Timai τιμαῖοι, Siciliæ populi, Stephano, in dictione Eucarpia.

Timagenus τιμαγένους, Arabici sinus insula, Ptolemæo.

Timalinum, vide *Talamina*.

Timauus Fons, vel fluuius, aut lacus, Plinio, & Virgilio. In Venetia regione est. Mari imminere, scribit Liuius 40. *Mare* vocatur a Varrone, vt Scribit Seruius in Virgilium. *Maris Fontem* ab accolis appellari, Polybius apud Strabonem auctor est. Hodie in Foro Iulio describitur a Leandro, diciq; *Timauo* vocari. Niger verò eum *Larechia* nominat. Vide Seruium in 1. Æneidos. & Pauli Pincii de hoc Timauo peculiare opusculum. item Baptistæ Egnatii epistolam ad Matthæum Aduicar. quæ exstat inter Claror. Viror.

Timenium, vide *Temenium*.

Timethus τίμηθος, Ptolemæo Siciliæ fluuius, quem *Traina* Leāder, & *Patti* nominat Fazellus: qui dicit eundem à Strabone & Plinio *Symathus* σύμαιθος, nuncupari, sed fallit. sunt enim duo diuersa flumina Ptolemæo, Symethus & Timethus.

Timice τιμίκη, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs, apud Plinium & Ptolemæum. Etiam Africæ Propriæ, apud eundem. *Timiticensis* meminit Coll. Carthag. *Tremesin*, vel (quæ eadem) *Telesin*, Peucero est. *Tremesin* etiam Marmolio dicitur. & ab Africanis *Telmicent* pronunciari addit. Hanc eandem à Latinis Cæsaream dictam, scribit I. Leo.

Timida, D. Augustino Africæ vrbs. *Tumida* est in Coll. Carthag. *Timidianensis* Episcopi, meminit Vict. Vticens.

Timii, vide *Osisimi*.

Timnas, vide *Hymnas*.

Timo, & *Finalis*, fluuiorum nomina. in S. Corbiniani vita. In Italia.

Timogittia, Mœsiæ Inferioris vrbs, ad

Pontum Euxinum.inter Callatiam & Dionysopolim.Antoninus.

Timolus,vide *Tmolus.*

Timonium τιμώνιον, Paphlagoniæ castellum,Stephano.Huius ager *Timonitis* vocatur,apud Strabonem,&Ptolemæum *Timoniacenses* populos,vocat Plinius.*Timonium*, quoq; locus circa Alexandriam Ægypti,teste Strabone 17.

Timotiani,vide *Guduscani.*

Timphadum,vide *Tinphadum.*

Timpirum,Thraciæ vrbs,Antonino. XVI. M.P. à Traianopoli. Simlerus *Temporis* legit.vide *Tempyra.*

Timula,vide *Simylla.*

Timus,Asiæ Propriæ vrbs,apud Nic. Callistum,quam sub Tib Imp. terræmotu euersam scribit.An *Temnos* Taciti?quæ *Temis* in Chronicis Eusebii vocatur.

Timyra Τίμυρα,vrbs iuxta Isauriam. & fluuius Indiæ.Stephanus.

Tina amnis,in Auglia. Beda. ad cuius ripam Ingriuum monasterium:*Tine* est Camdeno.Vide *Tinus.*

Tinci Ausari, Cyrenaicæ regionis locus, Antonino. *Ausurianorum* αὐσουριανοι,meminit in Orationibus Sinesius,hoc tractu.Sũt *Austuriani* apud Marcellinum,28.

Tincontium. Galliæ Lugdunensis vrbs, Antonino.

Tinda,fuit opidum Thraciæ, Diomedis equorum stabulis dirum.Plin. lib.4. cap.11. Τίνδη,Stephano est:Chalcidicæ regionis. Apud Antoninum *Stabulum Diomedis* nominatur. *Turris Diomedis* à Pomponio. Pro Tinda,legunt omnia excusa Martiani exẽplaria, Tyrida malè.

Tindium Τίνδιον, Libyæ vrbs, Stephano. Ægypti,apud Arhenæum 15.

Tindus flumen Angliæ,iuxta monasteriũ Mailtas.Beda.

Tinga,vide *Tingis.*

Tingariensis episcopus,in Cæsariẽsi Mauritania.Vict.Vricens.

Tingene Τιγγηνὴ, Mesopotamiæ regio, Ptolem.*Ingene* interpretib. Vide *Tingis.*

Tingeri,vel *Tingri*,vide *Tencteri.*

Tinges, circa Byzacium vrbs in Africa Propria.Procop.2.Wandalic.

Tingis Τίγγις,Ptolem.est Mauritaniæ Tingitanæ ad Fretũ Herculeum vrbs.cui etiam Cæsaria καισάρεια,vocatur.Strabo scribit eã à Barbaris *Tinga* τίγγα,ab Artemidoro *Linga* λίγγα.& ab Eratosthene *Lixum* λίξον, nominari.In Sertorio Plutarchi *Tingena* Τιγγίνη,est.*Tingitanum* Castellum est Ammiano. Ptolemæus autem & Plinius ex Tingo & Lixo duas faciunt.Plinius hanc Tingim dicit à Claudio Imp.coloniam factam,& *Iuliam Traductam* appellatam.Hodie *Tanger* à Castaldo,& *Tangia* à Mercatore vocatur. Vide *Mauritania*, & *Hoen.*

Tingri Τίγγροι. Ptolemæo Germaniæ populi.Interpretes *Tencteri* legunt. Vide *Tencteri*,& *Tungri.*

Tinia Plinio,qui & *Teneas* τενέας, Straboni;Vmbriæ fluuius,in Tiberim influens.*Tepino* nunc dici, scribunt Leander & Fabricius.idem Leander alibi *Tinno* nominat. Assisium præterit,vt puto.

Tinica,vide *Tinisa.*

Tiniotis,Antonino locus in Cyrenaica.

Tinisa Africæ vrbs:D. Cypriano, in concilio Carthaginensi.Tynis forte Strabonis. *Tinica* ni fallor,apud Vict.Vticens.M.S *Tinestensis* meminit Coll. Carthag.

Tinissa τινισσα Armeniæ Maioris vrbs, apud Ptolem.

Tinna,vide *Tinus.*

Tineia,(vel *Thinneia*,vt habet aliud exemplar,) de quo hæc Seruius in hoc Virgilii. *Hic & Naritii posuerunt mœnia Locri. Quos etiam de Ozolis legitur, quod delati Tinneiam vlterius accesserint, & ciuitatem condiderunt, quæ nunc Vzalis vocatur* (Ozalis legit alius codex.)In Africa ni fallor.

Tinnetio, Vicus Rhætorum, Antonino. Tintschen Germanis,vt Scudus vult. *Tinnezono* Rhętis, vt Simlero placet.

Tinni Straboni, & *Tunniatus* (cuius meminit Cato & Antoninus) sunt Tusciæ montes Leandro; quos hodie *Montuniata* appellari ait.Sed Thynni, nõ Tinni legit ut apud Strabonem lib.5.vbi Populonium describit. Magnus præstigiator Leander, qui ex piscibus montes fecerit. Sed nec Tuniatus apud Catonẽ aut Antoninum lego, sed *Tumnias*, & *Tunnias*, cuius Iuga hodie *Radacofani*,& *S.Flora* vocari,scribit Ann. Vitebiensis.

Tinphadum,Numidiæ locus,apud Antoninum. *Timphadum* alius codex.

Tinribe-

Tintiberitanus Limes, in Africa lib. Notitiarum.

Tinurtium, vrbs Galliæ, Spartiano, in vita Seueri Imp. Territorii Cabillonensis est apud Marianum Sehotum 2. Trigesimo ab eadẽ milliario abesse, scribit Greg. Turonensis in Lib. Martyrum. Robertus Constantinus dubitat num sit *Tournon*, prope Lugdunum. Huius meminit quoque Antoninus. & *Legionem XIIII.* vocat.

Tinus, fluuius est in partibus Angliæ Septentrionalioribus, Neubrigensi; quem *Prudehou* vocari ait. *Tinna* τιννα habet hoc tractu fluuium Ptolemæus. Vide *Tina*.

Tiora, quæ dicitur *Matiena* ματιηνα, in Latio vrbs; Halicarnasseo 1. Tricesimo stadio à Batia. vbi Martis oraculum. *Thoranam* ecclesiam nominat Baronius, & ad Lacum Velinum statuit. Vide *Tuder*.

Tios τιος, Paphlagoniæ vrbs, Memnoni, & Stephano. à Strabone *Tieium* τιειον, dicitur. τιον à Ptolemæo. Vide *Amastris*, eadem enim est.

Tipanissæ τιπανισσαι, iuxta Caucasum gẽs. Stephanus: ex Hecatæi Europa.

Tiparenus, insula ante Hermionem, in sinu Argolico Plinius.

Tipasa τιπασα, Ptolemæo Mauritaniæ Cæsariensis opidum: geminato SS Antonino. cui colonia est. *Tenet* Castaldo, *Tanes* Mercatori est. Sed *Sasa* Morali. *Tipata* fortè Ammiani. Duas *Tipasas* videtur hoc tractu designare Antoninus. & *Tipasitani* in Mauritania Maiori, episcopi meminit Victor Vticens.

Tipata, vide *Tipasa*.

Tipenises τιπενισης, fluuii nomen Etymol.

Tipha τιφα, Bœotiæ opidum maritimũ. Pausanias. Doriea pro *Siphe*. quod annotauit Sylburgius.

Tiphata, vide *Tifata*.

Tiphernum, vide *Tifernum*.

Tiphicense opidum, in Africa Propria: apud Plinium.

Tiphuleorum τιφυλεων, memoria est in Golzii Thesauro. ex nummo Augusti.

Tiquadra, apud Plinium est Maris Balearici insula. Apud nonnullos *Triquadra* legi, ab eius forma, scribit Hermolaus. Hodie *Conejera* dicitur, Beutero & Floriano testibus. Vide *Annibalis*.

Tiracienses, vide *Trinacia*.

Tirallis τιραλλις, Armeniæ Minoris vrbs: Ptolemæo.

Tirallum, Thraciæ vrbs: Antonino. Vide *Iziralla*.

Tiranadum, Antonino opidum in Mauritania Cæsariensi.

Tirasia τιρασια, locus Cretæ videtur, apud Theophrast. 3. Hist. Plantar.

Tirathaba τιραθαβα, vicus circa Garizim, montem Palæstinæ. Iosephus Antiquit. 18. cap 5.

Tirensis, vide *Bulsinus*.

Tirenus, vide *Pons*.

Tiria, vide *Teiria*.

Tirianus *Eusebius in Chronico suo M. Cælius Prætor, & C. Annius Milo exul oppressi, res nouas in Tiriano Brixiog, agro simul molientes.* Pro Tiriano, *Thuriano*, vel *Thurino*, pro Brixio, *Brutio* lego. sic quoque post me Lipsius, ad Velleium. Apud Cæsarem quoque 3. Ciuilium pro Turinum *Thurinum*. Codex membranens meus Eusebii habebat Thyrianus Brutiusque (pro *Thurianus*, & *Bruttianus*) non malè.

Tiritense opidũ, in Africa Propria, apud Plinium.

Tiricium, vide *Tritium*.

Tripangada τιριπαγγαδα, Ptolemæo *Tripangalida* interpretib. Indiæ intra Gangem vrbs.

Tirisenum τιρισενον, Daciæ vrbs, apud Ptolemæum. *Quod nunc* Taros *dicitur.* hoc legitur in Latinis exemplaribus Hodie *Turo*, vt Lazio placet.

Tirista τιριστα, apud Ptolemæum Mysiæ Inferioris vrbs est. Puto *Drysta* δρυστα, apud Cedrenum vocari. Videtur *Sextanta Prista* Antonini. *Sexaginta Prista*, lib. Notit. τιξαντα πρίστα, apud Socratem, in Ecclesiastica historia. Tirista à Lazio Terwisch interpretatur.

Tiristasis, vide *Tyristasis*.

Tiristria τιριστρια, promontorium Mysiæ Inferioris, apud Ptolemæum. *Tiristris* legit Mela. Hermolaus dicit a Strabone *Cetrisis* κετριζις, vocari, & *Lysimathi*, in promontorio, cognomine. Vide ipsum Strabonem lib. 7. *Tetrisia* τετρισια, dicitur apud Arrianum, sed hoc etiam Pintianus ante me obseruauit. Vide *Tiristasis*.

Tirithia τιριθία, Mesopotamiæ vrbs: apud Ptolemæum.

Tiriza τίριζα, Paphlagoniæ vrbs, Stephano. cuius gentem à Ctesia Tirizíphanes vocari addit.

Tiron, fluuii nomen; in Epistola Iuonis 229. Circa Mauritaniam Galliæ Lugdunensis videtur opidum. Vide *Mauri*.

Tiropolis, vide *Mazella*.

Tirsa τίρσαι, Mygdoniæ vrbs, in Macedonia. Stephanus.

Tirus, vide *Tyrus*.

Tiryns τίρυνς, Peloponnesi vrbs in Laconica, apud Stephanum, quam scribit in principio *Halies* ἁλιεῖς, vocatam. Huius meminere Herodotus, Xenophon, Pausanias, Strabo, & Plinius. Vide *Tiryntha*.

Tiryntha τίρυνθα, vrbs in Argo. Hesychius, Apollodorus, Moschus, & Hesiodus in Theogonia. Argis vicina, in qua nutritus est Hercules. Seruius. Littoralem facit Sophocles in Trachiniis. Eadem cum *Tiryns*; vt puto. Est in confinibus fortè Argiæ & Laconicæ.

Tisa, vide *Tesa*.

Tisaum τισαῖον, Polybio, Liuio, & Suidę. Thessaliæ mons. Promontorium quoque ibidem est, Apollonio 2. aut vt addit (nescio qua fide) eius Scholiastes, Thesprotiæ. Vide *Pisaum*.

Tisapatinga, vide *Sinapatinga*.

Tisara, vide *Antisara*, & *Biblia*.

Tisarchi τισαρχοι, Marmaricæ vicus: apud Ptolem.

Tisdrum, & *Tisdrus*, vide *Thysdrus*.

Tisebarica τισηβαρική, regio Æthiopica, supra Berenicen: cuius partem maritimam Ichthiophagi incolunt. Periplus Arrhiani.

Tisedita, locus episcopalis, in Africa. Coll. Carthag.

Tisia τισία, Italiæ vrbs: Stephano. In Brutiis esse, docet Appianus in Annibal cis.

Tisianus, Scythiæ fluuius: apud Iornandem. in Europa. *Tibiscus* Ptolemæi est.

Tisiaus τισιαοῦς, Africæ vrbs, deleta in bello quod Cæsar cũ Scipione gessit. Stra.

Tisidium, locus Africæ, cui Iugurtha imperabat. Sallustius.

Tisigitani episcopi, in Africa, meminit D Augustinus. *Tisilitensis* fortè in Collat. Carthaginens.

Tisilitensis, vide *Tisigitani*.

Tisis τίσις, Ægypti vrbs: Stephano.

Tissa τίσσα, Ptolemæo Siciliæ vrbs: quam Dominicus Marius Niger *Randazo* vocari tradit. Sed Stephanus regionem vocat. τίσσαι, Stephano *Tissenses* Ciceroni. & *Tissinenses* Plinio.

Tissus, vide *Pathissus*.

Tisucis, vide *Susacis*.

Tisurus τίσουρος, Ptolemæo opidum in Africa Propria.

Titacazenum τιτακαζηνὸς, vinum, ex Asia, habet Galenus. à loco sic dictum.

Titacidæ τιτακίδαι, municipium tribus Antiochidis. Stephanus.

Titaron τίταρον, vrbis nomen; Isacio ad Lycophronem.

Titana vrbs. Claudian' de Phœnice. *Clara per Ægyptum placidis notissima sacris Vrbs Titana colit.* *Hiliopolim* siue *Solis* vrbem intelligit. Titan enim Sol dictus. & Heliopoli phœnicem auem funus suum deponere, ex fabulis etiam vulgo notum. τιτάνα, Sicyoniæ vrbs, sexaginta stadiis à Sicyone; apud Pausaniam, & Stephanum. Nunc *Titanium* τιτάνιον, vocari idem subiungit.

Titania Tellus, vide *Titenus*.

Titanis τίτανις, Portus Corsicæ. apud Ptolemæum.

Titanus; Mysiæ Asiaticæ amnis videtur, & ciuitas ab eo cognominata, auctor Plinius. Titanũ vrbem habet hoc tractu quoque Apollonii Scholiastes. Lib. 2. Item Porphyrogenneta, in Galatia. τίτανος, est quoq; mons Thessaliæ, apud Hesychium, & Eustathium. Asiæ Propriæ etiam, Q. Calabro 2.

Titaresius, vide *Titaressus*, & *Eurotas*.

Titaressus τιταρησσός, Melitenæ in Armemenia minori opidum: Ptolemæo. Thessaliæ est Vibio. & *Orcum* vocat, atque in Peneum incidere ait. Stygia palude eundem crescere, quidam adfirmat. Huius meminit quoque Philostratus in imagine Thessaliæ. sed *Titaresium* nominat.

Titarum τίταρον, vrbs Thessaliæ, Lycophroni, & Stephano. Straboni mons est, qui dicit Titaresium fluuium inde oriri. vide *Citarius*.

Titenus τίτηνος, fluuius Sarmatiæ Asiaticæ, aut Colchidis potius, in Pontum Euxinum se

num se exonerans. vt habet Apollonius 4. & huius Scholiastes. Idem inde *Titenia* Regio, quæ *Titania* Tellus Val. Flacco.

Titha, Arabiæ vrbs: in lib. Notitiar.

Tithoraa τιθορέα, Phocidis vrbs, Plutarcho: quæ antea *Neon* vocabatur, vt refert Pausanias. Vide *Parnassus*, & *Thyraa*.

Tithoni Regia, vide *Titoni*.

Tithras τίθρας, Ægeidis tribus vicus. Stephanus. Idem cum *Tithras* Suidæ.

Tithrasus τιθρασος, vrbs Libyæ, vbi Gorgones nascebantur: Suidæ. apud quam idē *Tithrasum* fluuium habet: in verbo γοργόνες. Etiam municipium Atticę est, quod attribuitur Gorgonibus. Idem. Vide *Tithras*.

Tithronium τιθρώνιον, Phocica vrbs, Stephanus, & Pausanias.

Titiana Villa, in Africa: D. Augustino. Epist. 163. ad Eleusionem, aliosque.

Titiani τιτιανοι, Corsicæ insulæ gens: apud Ptolomæum.

Titiopolis, vrbs Ciliciæ secundæ vel Isauriæ; meminit Chalcedonense concilium, & Constantinopolitanum 1. item Porphyrogennera. Titopolis fortè Guil. Tyrii, sub Seleneiensi sede.

Titius, Illyrici fluuius, Plinio: *Titius* τίτιος, Ptolemæo. *Cercha* vocat eum Fauolius; *Varietcha* ab accolis dici, tradit Niger. *Polischa* vocari mihi videtur in recentiorū tabulis Geographicis.

Titoneus τιτωνεύς, fluuii nomen, apud Lycophronem. Cuius Scholiastes Isacius scribit in Italia esse prope Circæum. τίτωνος est Q. Calabro. Non effluit in Mare, sed à terra absorbetur. Montis nomen est Stephano, & Lycophroni; circa Thraciam & Macedoniam.

Titoni celebrata regia, in Ægypto est, Q. Curtio 4. *Tithoni* autem scribendum τιθωνός. Huius meminit quoque Diodorus 2.

Titopolis, vide *Titiopolis*.

Titthi τίτθοι, Hispaniæ populi, in Celtiberis: vicini Segedæ vrbi. Appian⁹ in Iberic.

Titthion, vide *Myrtion*.

Tittis τίττις, præfecturæ Apamææ vicus: Sozomeno 6. cap. 34. & Callisto 11. cap. 4.

Tittua τίττυα, Indiæ intra Gangem vrbs: Ptolemæo.

Titua. Tituensis Episcopi Pamphiliæ, meminit Constantinopolitanū concilium. Vide *Situa*.

Tituacia τιτυακία, Carpitanorum vrbs, Ptolemæo, in Hispania Tarraconensi. *Xetafe* hodie fortè. *Bayona* est Hērico Coquo.

Titulcia, locus Hispanię inter Emeritam & Cæsaraugustam; apud Antoninum in suo Itinerario. *Vayona* nunc fortè, vt dicit Moralis. *Tituacia* Ptolem. videtur.

Titul, vide *Ad Titulos*.

Titulitanus, & *Castelli Titulitani* episcopos, nominat in Africa: Vict. Vticens. *Titulitensis* est in Coll. Carthag.

Tituris, vide *Susacis*.

Titus, vide *Tetus*, & *Titius*.

Tityrus τίτυρος, Straboni Cretæ mons.

Tityus τιτυός, loci aut gentis nomen in Ægypto: Iosepho contra Appionem.

Tiua, Oretanorum in Hispania vrbs: Ptolemæo Latino. In Græco desideratur.

Tiuicitensis Plebs Africana. Coll. Carth.

Tium, vide *Tios*, & *Amastris*.

Tiziensis loci, in Africa, meminit Vict. Vticens M. S.

Tletes τλῆτες, Iberiæ gens, vicina Tartessiis. Stephanus, ex Theopompo.

Tlos τλῶς, Lyciæ vrbs: Straboni, Ptolemæo, Porphyrogennetæ, & Stephano. Est & Pisidiæ, alia. apud eundem Stephanum.

Tlous τλῶος, videtur Lyciæ fluuius: apud Stephanum, ex Panyasi poëtæ versibus.

Tmarium τμάριον, Arcadiæ mons. Phau.

Tmarus τμάρος, Thesprotiæ in Epiro mons: qui & *Tomaros* τόμαρος dicitur, Straboni reste. Sic eam vocant quoque Plinius & Solinus. item Virg. (quod docuit me Fulnius,) hoc versu, *Aut Tmarus aut Rhodope, aut extremi Garamantes.* Centum fontibus circa radices celebratus, à Theopompo. *Tamarus* idem ab eodem Strabone nominatur.

Tmolus mons, antea *Timolus* dictus, Plinio. In Phrygia Maiori situs. *Tomalitze* vocatur à Leunclauio. Huius cacumen *Tempsis* ab eodem Plinio lib. 7. cap. 48. vocatur. *Tymolus* per Y. in prima, τύμωλος, scribit Stephanus. Idem *Carmanorius* καρμανόριος fuit antea dictus, teste Plutar. in libello de Fluminibus. *Tmoli* meminit quoq; Statius Thebaid. 7. apud quem Placidus eū Siciliæ adscribit, ineptè. idem Seruius. Sardiū mœnia eum ambire, apud Euripidē in Bacchis

lego. *Tmolus* etiam ibidem fluuius aurifer: Herodoto & Plinio, ex Theophrasto. *Tmolum* Ciliciæ montem facit Galenus, à quo Tmolite vinum habet. Non alium à priori puto: Cilices enim circa hunc tractum quondã habitasse, ex Strabone patet. Corruptè itaque scriptum Siciliæ, pro Cilicia, apud Seruium, & Placidum. Vide *Atlas*.

Tmorus mons, vnus ex verticibus Ceraunicorum, in Epiro: Cedrenus. *Imorus* est in Gabii versione Curopalatis. Idem fortè cum Tmaro.

Tnyssus τνύσσος, Stephano vrbs Cariæ.

Toace, vide *Granidem*.

Toana τώανα, Indiæ intra Gangem vrbs. Ptolemæus.

Toane, Phœniciæ locus, Toletis patria, Plutarch. de Herodoti malignitate, nisi interpres Crusertus fallat.

Toani, Arabiæ Felicis populi, circa fretum sinus Arabici: Plinio.

Tob, vide *Thob*.

Tobata τόβατα, Paphlagoniæ vrbs, apud Ptolemæum.

Tobius τόβιος, Ptolemæo Albionis insulę fluuius. Lhuydus eum Towy appellat. sic etiam Camdenus.

Tobelicum, vide *Tritium*.

Tobrus τόβρος, Africæ Propriæ vrbs, apud Ptolemæum. Eandem cum *Tuburbo* Antonini esse, credit Simlerus. Hoc Tuburbo existimat M. Velserus *Tubo* esse in Peutingeriana tabula. Vide *Tubunis*.

Tocas τόκας, Africæ vrbs, Diodoro 20.

Tochari τόχαροι, Indiæ gentes, pulcerrimi textores. Tzetzæ Chiliade 22. num. 388. Apud Dionysium & Eustathium Scythica gens est. Sericeam facit Plinius. Bactrianæ, sunt Ptolemæo. cuius interpretes *Thocari* legunt, vt quoque Festus Auienus. Vide *Colchatarii*.

Tochoa, vide *Thopo*.

Tocolosida τοκολόσιδα, Mauritaniæ Tingitanæ opidum. Ptolemæus & Antoninus. *Amargo* est apud Marmolium.

Tocosanna τοκόσαννα, Indiæ extra Gangem fluuius: Ptolem.

Toduca, vide *Duca*.

Toemphæmbius τοεμφαιμβιος, Mauritaniæ Cæsariensis flumen: Ptolemæo. *Phæmius* legunt Latini codices.

Toenii τοίνιοι, populi circa Rhætos, in Germania Strabo. Corruptam vocem docet Casaubonus. & *Boii* legendum: ex ipso Strabone. additque in vetustis codicibus huius loco *Heluetii* legi.

Toesobius τοισόβιος, Albionis insulæ fluuius: Ptolemæo. Prauam scripturam putat Camdenus, pro *Conouius*.

Toga τόγα, apud Ptolemæum Armeniæ Maioris opidum.

Toganus mons; Laonico 5. Thraciæ videtur.

Togarma, Mattheus Beroaldus pro *Cappadocia* interpretatur. vide *Turca*.

Togata, vide *Gallia Cisalpina*, & *Cispadana*.

Togeni, vide *Tugeni*.

Togia Villa, circa Ligerim, in Gallia. Surius in B. Laumaro.

Togienses, vide *Cogienses*.

Togisonus, Venetæ regionis in agro Patauino, fluuius: apud Plinium. *Sciocco* à Leandro vocatur. Hermolaus legit *Vigisenus*, additque in hodiernum diem quoque lacum esse, eodem in agro, *Visigielo* cognomine. sic quoque Bernardinus Scardeonius.

Tohum, Ægypti opidum, lib. Notiat. *Thou* Antonini.

Toicena, vrbs Ægypti; in Epistola episcoporum huius regionis, ad Leonem Aug. Extat in conciliorum opere.

Toidis insulæ Indicæ, meminit Plinius; inter margaritiferas: lib. 9. ca. 35. *Stoidis* legit idem 6. cap. 25. *Stoidis* legit vtrobique codex meus Venetus.

Tolasta τόλαστα, locus in Galatia apud Ptolemæum.

Tolbiacum, Galliæ Belgicæ opidum, cuius Tacitus in finibus Agrippinensium meminit. *Zulpich* à Petro Diuæo dicitur. *Tompie* vocari Gallica huius æui lingua, Io. Viuianus mihi indicium fecit. Nonnulli *Talbiacum* legunt. *Calbiacum* habebat codex Venetus. *Colbiacum* scriptum quoque offendisse, ait Lipsius, in suo Tacito. *Tulpiacum* per V. non semel legitur in Chronico Reginonis. *Tolpia* fortè Antonini, vt suspicatur Simlerus, qui hoc *Zulg* vertit. Vide *Calciaci*.

Tolen, Æthiopiæ sub Ægypto opidum, quod Libyæ latere à Meroe dierum quinque itine-

itinere distat. Plinius.

Tolentinates Piceni in Italia populi, apud Plinium: *Tolentino* hodie vrbs est.

Tolenus, fluuius in Marsis, ad quem Rutilium cum VIII. millib. Romanorum à Marsis captum, scribit Orosius 5. cap. 18. *Telonus* habebat M.S. codex. & *Telonius* legit meum membraneum vetus. *Thelonus* Ouidio est, 6. Fastor. Haud procul à Liri fuisse, ex eo coniicio, quod Plutarchus & Appianus scribant ad hunc fluuium hoc idem contigisse.

Toleratos, Germanica gens, Isidoro. *Olerates* ora libri legebat. *Tolerata* codex meus membraneus.

Tolerium τολίεριον, Italiæ vrbs: Plutarcho in Coriolano, & Stephano. *Tolerienses* sunt apud Plinium, in Antiquo Latio. Horum meminit etiam Halicarnasseus 8. Vide *Trierini*.

Toletū τώλητον, Ptolemæo & Liuio Carpitanorum vrbs, in Hispania Tarraconensi. *Toletani* sunt Plinio. *Col. Tolet.* in nummo Aug. apud Goltzium. *Toledo*, hodie. *Seresolam* dictam, scribit Villanouanus, in suo Ptolemæo. Huius vrbis descriptionem lege apud Gomesium lib. 6. de reb. Iacobi Arrag. regis.

Toliapis τολίαπις, & *Caunos* καῦνος. Harum duarum insularum meminit Ptolemæus; easque describit in Mari Germanico, iuxta Trinoantes Angliæ populos, è regione Iamissæ fluminis. Toliapis posset hodie *Sheppye* nominari. Caunos fortè hodie non exstat, sed eius loco quædam syrtis, aut arenosa potius vorago sub Oceano latet: in qua si nautæ, aut tempestate, ventorumque vi, siue naucleri somnolentia inciderint, adeo in præceps feruntur, vt eorum reliquiæ nunquam appareant. Hanc nostrum vulgus nauticum **Goewinge** vocant: voce à Couno non omnino dissona. Postquam hæc scripsi, incidi in locum Hectoris Boëthii, lib. 12. rerum Scoticarum: eum, quia meam corroborat opinionem, hic adiiciam: sic enim ille: *Anno supra millesimum septimo & nonagesimo Agri Godouini, haud procul à Tamesis fluminis ostiis, arena obruti sunt; qua & nostra memoria Godouini arena appellantur, vulgo Goduisandis.* Camdenus autem in sua Britannia scribit hanc Counon nondum nomine concessisse, sed *Canuey* appellari.

Tolistobii, Liuio, qui etiam alia lectione *Tolistobogios* habet, vt Strabo & Ptolemæus: Galatiæ populi sunt; in Asia Minori. *Costoboci* sunt apud Pausaniam, censore Sylburgio. Vide *Tectosages*.

Tollentini, sunt populi in Piceno, Plinio. Alii à Tolentinatibus.

Tolmidessa τολμιδήσσα; Ptolemæo Syriæ vrbs, in Chalcidica regiuncula. Simlerus scribit *Salaminiada* apud Antoninum dici.

Toloha Palæstinæ vrbs. Lib. Notit.

Tolophon τολοφὼν, Locrorum Ozolorum opidum: Stephano & Thucydidi 3. pro quo apud Stephanum in verbo χάλαιον, malè legitur κολοφώνιος, pro τολοφώνιος.

Tolosa τολῶσα, Colonia Galliæ Narbonensis Tectosagum: Plinio & Ptolemæo. *Tolosanum* opidum Galliæ *Tolosani* Plinio, & Tolosates Cæsari. *Tolasa* quoque in Tabula Peutingeriana. de qua vide doctissimi M. Velseri explicationem ad huius tabulæ schedam secundam. *Toloxse* hodie. *Palladiam* cognominant Martialis, & Sidonius. Vide *Tectosages*.

Tolosensis lacus, meminit Trogus 32. circa Tolosam vrbem.

Tolota τυλῶται, Mauritaniæ Cæsariensis gens. Ptolom.

Tolous, Hispaniæ locus, Antonino. Inter Ilerdam & Oscam.

Tolpia, *Legio X.* vicus inter Treuiros, & Agrippinam: Antonino. Vide *Tolbiacum*.

Tomabei, Arabiæ Felicis populi: apud Plinium.

Tomadaorum τομαδαίων, id est, Deorum generatio: Ptolemæo est Arabici sinus insula. *Gomadaorum* eius interpretes. In recentiorum Tabulis hoc loco *Soridan* insula describitur.

Tomaa, lego apud Strabonem; pro vrbe CCL. stadiis a Tomis distante. Fortè **Temeswar.** vt Lazius tradit.

Tomaeum τομαῖον, mons iuxta Coryphasium, in Peloponneso, testibus Stephano, & Thucydide, lib. 4.

Tomala, Arabiæ Felicis vrbs. Plinius.

Tomara τόμαρα, vrbs Indiæ extra Gangem: Ptolemæo.

Tomarus, vide *Tmarus*.

Tombero, vide Tondoro.

Tomerus τομήρ᾽, Carmaniæ fluuius est, apud Arrhianum de Indicis. Vide Tonderon.

Tomis τόμις, Straboni; Tomi τομοὶ, Ptolemæo; Tomeus τομεύς, Stephano. & Tomos Plinio; Mœsiæ Inferioris oppidum. Ouidii nobilis poëtæ exilio clarum. quam Miletidam nominat, 1. Trist. Eleg. 9. Milesiorũ enim colonia est, teste eodem 3. Trist. Eleg. 9. Tomita gentile, apud eundem. (Tritonice idem in Lexicis nomen habet; sed vnde petitum ignoro. Scio Tritonicen hoc tractu apud Pomponium.) Constantia apud Marium Nigrum vocatur. Sed Tomisuar à Cœlio Calcagnino, cui magis fido. Ciofanus tamen ab incolis & huius loci peritissimis scribit Kiouia appellari. additque haud procul ab hac vrbe lacum quendam Owidowe iezero. i. Ouidii lacum appellari.

Tomisa, vide Tomissa.

Tomissa τόμισσα, regiuncula quæ Cappadociam a Tauro distinguit. Stephanus.

Tomisum τομισον, Sophenę Armeniæ Maioris regionis pagus: apud Strabonem.

Tomita, vide Tomis.

Temporis, vide Timpirum.

Tomurex, vide Murex.

Tonaciacum vicus, Fortunato; de miraculis D. Hilarii. Galliæ regionis puto.

Tondaba τονδαβα, Mediæ vrbs, Ptolem. Tontarma interpreti.

Tonderos, & Tuberum, Asiæ flumina, circa Ariam regionem habet Plinius 6. cap 23. Dalechampi⁹ ex codice M.S. legit vtrobiq; Tomberon, quod minimè d splicet. Puto enim Tuberonem Pomponii: & Tomerum Arriani esse.

Tondota τόνδοτα, Ptolemæo, Condota interpreti, Indiæ extra Gangem vrbs.

Tonessa, vide Tunes.

Tonensium, quasi gentis nomen. meminit Hygenus.

Toni, Stagnum in Hispania Tarraconensi. Auienus. Ibidem Tonita Rupes, circa Pyrenæos. idem.

Tonica τονικη, emporium Africæ ad Sinũ Barbaticum, Ptolemæo lib. 4. Idem hoc li. 1. c. 17. Nici νίκι, appellat. Niconis Dromon, νίκωνος, vocat Arrianus in Periplo maris Erythræi. Hodie hoc emporium Zazella nuncupari ex Belleforestio annotauit Stuckius.

Tonii, vide Tonos.

Tonita, vide Toni.

Tonosetrus, fluuius Thraciæ, in Hebrum defluens: si vera scriptura. quod negat Leunclauius. qui τονος ετυμος legit. In Henric. Stephani editione τονος ενος est, Xenophonti.

Tonoza, Cappadociæ vrbs: Antonino. Tosana alia lectio. Vide Orsara.

Tonzi τόνζυ, Thraciæ vrbs: Ptolemæo. Tonzus alia, ibidem eidem.

Toorna τόορνα, Sacarum gens: Ptolem.

Toparum, vide Topiris.

Topazius, vide Topazos.

Topaza τοπαζα, vrbs Indiæ vbi topazius gemma nascitur. Epiphanius de duodecim gemmis. Falso puto, pro Topazo insula.

Topazius, vide Topazos.

Topazos, insula maris Rubri; Plinio 36. cap. 6. Idem lib. 7. Topazum abesse à continente CCC. stadiis. quam eandem videtur Chitis appellare, ex Archelai sententia. Alia tamen ab illa est, cuius lib. 6. meminit, vbi inquit, Insula vbi Cytis, topazum ferens, & ipsa. Hanc eandem alio in loco Chitis nominat. In sinu Arabico est. τοπάζιος, Indica Insula est Straboni. Hoc nomen veteres per Σ. τοπαζος, scripsisse non per Z. monet Stephanus. Harum permutationem non infrequentem apud veteres obseruauimus.

Tophet, D. Hieronymo, Taphet ταφεθ 70. interpretibus. In valle Ennon locus. Hieremias 7.

Topiris τόπειρις, Thracię vrbs, Ptolemęo. Primæ Macedoniæ adscribitur, in Conciliorum opere. Sophianus eam Pusio appellat. Ab Antonino Topirum, & alio loco Otopisum nominari: credit Simlerus. Doberus δόβηρος, Thucydidi est: Toprus τοπρος Procopio; & eidem alio loco Toparum τόπαρον, 4. Ædificior. Hodie Rusium appellari, tradit Ioannes Lydus.

Topisum, loci nomen in Codice Theodosiano, Titulo de Primicerio & Notariis.

Toplitzum, Thraciæ castellum videtur, apud Cedrenum. Poplizum legit Gabius, apud Curopalatem.

Topos, vide Choro.

Toprus, vide Topiris.

Topyri

Topyri, vide *Apyri.*

Torad Coros, hoc est, Mons Cyri, in Mesopotamia est: vt Masius habet. in suo Mose Barcepha.

Toralliba, insula extra Indi fluminis ostia. Plinius.

Torboleta τορβολῆται, Hispaniæ populi, Saguntinis vicini: Appiano in Ibericis. *Turbula* Ptolemæi videtur.

Tareata, vide *Toreta*, & *Dosci.*

Toreccada τορεκκάδαι, Sarmatiæ Europææ gens. Ptolemæus.

Toreta τορέται, Pontica gens: Stephano & Plinio. *Toreata* Straboni & Pomponio. ad Mæotidem paludem, in Sarmatia Asiatica.

Toretica, vide *Taretica.*

Torgium τοργιον, Siciliæ mons, Hesychio. vbi vultures suos catulos enutriunt. Circa Istriam vrbs: Appiano, in Illyricis. Vide *Gorgium.*

Toringi τωρίγγοι, Ptolemæo Indiæ intra Gangem gens. interpretes legunt *Sorigi*, & *Soringi.* Vide *Turingi.*

Torini, populi Scythiæ videntur apud Val. Flaccum. *Mellis honos Torinis.*

Torna, flumen circa Mesopotamiam, versus Persiam. Hist. Miscella 18. An Tornadotus Plinii?

Tornacum, Antonino, libro Notitiarum. & D. Hieronymo: Galliæ Belgicæ Secundæ vrbs; ad Scaldim sita est, & incolis Gallis *Tournay* dicitur. Teutones Dornick nominant. Episcopalem habet sedem. Pet. Appianus dicit hanc *Baganū* Ptolemæi esse.

Tornadotus, circa Assyriam fluuius: Plin.

Ternates, Galliæ Aquitanicæ populi. Plinius.

Tornodorum, Galliæ pagus, in territorio Lingonensi, Greg. Turonensis, in S. Ioannis Abbatis vita.

Tornomagum, Galliæ vicus: apud G. Turonensem Historiar. 10.

Torocca τόροκκα, Sarmatiæ Europææ vrbs: apud Ptolemæum.

Toroge, vide *Domenehur.*

Toron, lacus Chalcidis, vbi faba nascitur: Plinio 18. cap. 12. Nescio vbi locorum. plures enim Chalcides sunt. Theophrastus huius quoq; meminit 4. Hist. Plantarum. In Chalcide Macedoniæ regione putarim.

Toronaicus Sinus, Macedoniam alluens, Ptolemæo notus est. *Toronæus* Tacito. *Golfo de Rampa* à Iacobo Nardo, in suo Liuio Italico, *Golfo de Aiomana.* à Castaldo nominatur. Vide *Thermæus.*

Torone τορώνη, Ptolemæo Epiri vrbs, quæ *Parga* Nigro. *Torone*, Macedoniæ vrbs, Ptolemæo, ad Sinum ab ea Toronaicum dictum. Stephanus & Suidas eam Thraciæ adscribunt. *Castel rampo*, vocat Pinetus: *Longo*, Sophianus: & *Reinero castello*, Niger: *Agiomamma*, & aliis *Rampa* dici scribit Nardus. *Torone*, Troianorum vrbs: apud Stephanum.

Toronorum ciuitatis, prouinciæ Lugdunensis III. meminit lib. Prouinciar.

Torpidi τορπίδαι, Thraciæ populi, in ditione Rascopolidis, circa Philippos. Appianus 4. Ciuilium. Ibidem alio in loco eosdem *Turpilos* τουρπίλοι, vocat. alterutrum vitiosè.

Torrebus τόρρηβος, Lydiæ vrbs: apud Stephanum. *Torybi* τόρυβοι, sunt incolæ apud Halicarnasseum 1. In huius tractu est & *Torrebia* Palus. item *Carius* κάριος, mons, à quo Carius Iupiter, apud eundem Stephanum. *Torrebium* lacum eundem facit cum *Nymphæo* Plinii, Rhodiginus 9. Antiquar. cap. 3.

Torrens Ægypti, vide *Sirbonis.*

Torronna τορρώννα, Siciliæ opidum: Stephano.

Torti, locus Cypri, in vita S. Epiphanii, teste Simeone Metaphraste.

Tortomium τορτόμιον, vrbs inter Syriam & Armeniam. Stephanus.

Tortuni, Achaiæ populi; in Peloponneso. Plinius.

Tortyra τορτύρα, vna ex septem vrbibus, à Cyro rege suo familiari Pytharco largita. Athenæus 1. cap. 27. Circa Asiam Minorem puto.

Torus τόρος, Siciliæ mons: apud Polybium. Inter Heracleam, & Agrigentum.

Torybi populi, vide *Torrebus.*

Toryna τορύνη locus littoralis in Epiro. Plutarchi Antoninus.

Tosale τωσάλη, metropolis Indiæ extra Gangem: Ptolemæo.

Tosana, vide *Tonoza.*

Tosarena, vide *Ossarena.*

Tosiopi τωσιωποι, populi Asiæ, circa Gala-

tiam videntur apud Plutarchum de virtutibus mulierum.

Tosmuanassa τοσμυανασσα, Bactrianæ vrbs: Ptolemæo. *Ebusmi*,& *Euosmi* regiam, legunt hoc loco interpretes.

Totai, vide *Tottaium*.

Totonis villa, in Gallia Belgica; vbi Paullus Diaconus scribit circa festum Natalis Domini hora sexta staturæ suæ vmbrā metiens, decem & nouem cum semis pedes inuenisse. lib. 1. cap. 5. Longobardie. An corruptè, pro Theonis villa?

Totonesium Littus, circa Cantium, in Britannia insula videtur, apud Ponticum Virunnium, ex Monumuthense. *Totnes* opidulū hodie in eo, ad Mare Britannicum; teste Camdeno. *Ciconesia* autem legit Architrenius.

Totordanes, vide *Achardeus*.

Tottaium, Bithyniæ locus, circa Nicomediam: Antonino. *Toctaium*, & *Toctanium* legit quoque Simlerus. Idem addit *Tacteensis* episcopi mentionem fieri; in concilio Chalcedonensi. *Totai* in Bithynia meminit quoq; Codex Theodosianus 12. Titulo de Decurionibus.

Touenissa, vide *Vatinessa*.

Tougeni τούγενοι, populi, contra quos Marius bellum gessit: auctor Strabo. Xylandro hoc vocabulum suspectum est. Die Zuger Schudus vertit. In Heluetia locus.

Toxalurium ficuum, meminit Athenæus 3. An a loco, ambigo.

Toxandria Plinio & Ammiano, cui quoque *Taxandram*. Hub. Leodio *Weser* est opidum ad Mosam, inter Traiectum & Laodium, medio itinere. P. Diueo autem Tessande-loo est. cuius sententiæ subscribit Becanus in suis Atuaticis, qui *Tassanders* ex Toxandris facit, innuens omnes illos qui Brabantiæ Campiniam inhabitant, Kempenaers vulgo dictos. Huic suffragatur historia S. Lamberti: apud Molanum. Plinius etiam Toxandros plurimis nominibus esse dicit.

Toxili, qui & *Taxili* τοξίλοι καὶ ταξίλοι, Indica gens: Dionysio & Eustathio. inde ibidem Taxila vrbs.

Trabala τράβαλα, Lyciæ vrbs: Stephano.

Trabumactum, Africæ Propriæ vrbs: Antonino.

Tracana τράκανα, Sarmatiæ Europææ vrbs. Ptolemæo.

Trachas, vide *Anxur*.

Trache, insula non procul à Corcyra. Plinius. An *Tragria* Antonini? quæ & *Tagria*, & *Traiecia*. inconstanti lectione. Inter Siciliam & Africam.

Trachea, vide *Ephesus*.

Trachia τραχεῖα, dicitur tota Isauria, vt tradit Stephanus. Vide *Thracia*, & *Trechia*.

Trachia Acte, id est, Aspera ripa, locus inter Sestum & Abidum. Isacius in Lycophronem.

Trachis, vide *Heraclea*, & *Trachinia*.

Trachina, vide *Anxur*.

Trachinia τραχινία, tractus Phthiotidis regionis; Macedoniæ, circa Heracleam, à quo Heraclea Trachiniæ. Thucydides 3. *Trachinium* habet Sophoclis Philoctetes. *Trachinea* Petræ sunt ibidem; (Græcus codex per τ. in prima habet) montes sic dicti, iuxta Maliacum sinum: Herodoto 7. & ibidem *Trachis* vrbs.

Trachinii, vide *Melienses*.

Trachinium Ætoliæ vrbs: Straboni.

Trachiota, vide *Cilicia*.

Trachiris τράχειρις, Libyæ Interioris flumen est apud Ptolemæum; quod Ioannes Barrosus & Maffeius recentiore nomine Gambea vocat. sed *Stachiris* ille habet, vt codices Latini Ptolemaici quoque legunt. & fortè sincerius. Idem enim Ptolemæus, eundem, alio in loco, στάχειρ nominare videtur, ad cuius fontes etiam Stachiros populos describit.

Trachis τράχις, Thessaliæ vrbs, sub Oeta monte: Stephano. Hæc *Trechis* Homero, in catalogo nauium. Est Phocidis vrbs, circa Lebadiam: Straboni. Vide *Trachinia*, *Heraclea* & *Oeta*.

Trachon, locus circa Mœotim: Luciano in Toxari.

Trachones τραχῶνες, duo colles sunt propè Damascum, Straboni. Hos *Hippus* ἵππος, Ptolemæi esse, & *Gilead* Hebræis dici, opinatur W. Wissenburgius.

Trachonitæ Arabes, sunt Ptolemæo sub Alsadamo monte: in Syria Cara.

Trachonitis τραχωνῖτις, regio Palæstinæ, quæ *Ituræa* vocatur Straboni, aut velut Græcè est, ἰτουραία. Eadem ab Hegesippo *Peræa*

περαία

τραγία dicitur. Peræam Arabiæ & Ægypto proximam, & à cæteris Iudæis Iordane amne discretam, scribit Plinius, lib.5. cap.14. *Bacar* nouo nomine fortè, vt G. Tyrius dubitat.

Trachys τραχύς, Arcadiæ mons: Pausaniç.

Tractari, Tauricæ Chersonesi populi: Plinio. Tartaros legit Hermolaus, & Paulus Æmilius.

Traducta, vide *Fretum*, & *Tingis*.

Tramenothurita θραμενοθυρῖται, Ptolemæo Troadis populi, hos Tzetza *Grimenothuritas* γριμενοθυρίτας, vocat.

Tragaa τραγαία, insula, ex Cycladibus vna. Item vrbs in Naxo insula. Stephanus. Vide *Tragias*.

Tragasa τράγασαι, Epiri regiuncula: apud Stephanum. Ibi Alsius ἄλσιος, i. Salis campus. eidem. *Tragesaa* τραγασαία, Salinæ, circa Lectum Troadis: Straboni. Ad Larissam Troadis Athenæo 2. Per A. in secunda & I. in tertia τραγάσιαι scribit Galenus, & addit nō procul a Sminthio esse. Tragasæi salis meminit Plinius 31. cap 7. De Tragasis hęc Pollux, interprete Rudulpho Gualtero. Sunt autem Tragasę palus Troicus, aut Campus Epiroticus, a Tragæo dictæ. Easdem eum Tragasis Stephani, quas in Epiro describit. at Epirum non proprium regionis intelligo, sed appellatiuè; & continens interpretor.

Tragias τραγίας, & *Tragia* insula videtur circa Samum Ionicam, Thucidides 1. & Plutarchus in Pericle. Straboni quoque ante Miletum Cariæ. Hæc Plinio etiam *Trageas*, vt Pintianus vult: sed *Ægeas* lego in excusis exemplaribus, & fortè sincerius. nam Tragiam habet idem Plinius, alio in loco, maris Ægæi insulam. τραγαία est Stephano. qui eam inter Cyclades numerat.

Tragilus τράγιλος, Thraciæ vrbs, iuxta Macedonicam Chersonesum. Stephanus.

Tragum, vide *Nedus*.

Tragoditas Populos, habet Isidorus. quos sic nuncupatos, scribit, quòd tanta celeritate polleant, vt feras cursu pedum assequātur, ipse viderit. Sed *Troglodyta* legendum, ex Solino.

Tragœdia, vide *Comedia*.

Tragonesium, vide *Brachonesium*.

Tragonica τραγωνίκη, Ptolemęo & Ammiano, Persidis vrbs.

Tragria, vide *Trache*.

Tragurium τραγύριον, Illyridis insula, apud Plinium & Ptolemæum; Dalmatiæ adiacet. *Trau*, B. Bordonio dicitur.

Tragus τράγος, Arcadiæ fluuius: apud Pausaniam.

Traia Capita, Hispaniæ vrbs: Antonino. inter Tarraconem & Dertossam. *Tiara*, vel *Teara Capita*, legendum putat Hier. Surita.

Traiana τραιανά, Picenotum vrbs, apud Ptolemæum. Antonino *Trea* est, vt scribit Simlerus. Vide *Appia* Via, & *Triacenses*.

Traiana Colonia, Antonino Germaniæ Inferioris vrbs: Santen existimat Pighius. Ego Keyserswerd malim. Coloniam Augustam Vlpiam Traianā, citat Onuphrius, ex Ptolemæo & Antonino, ipse viderit. Ego apud neutrum hanc scripturam reperio.

Traiana Legio τραιανὴ λεγίων, Galliç Belgicæ vrbs, Ptolemæo; inter Bonnam & Moguntiacum ciuitates. Villanouanus Coboleng putat. Sunt qui Drechshausen credūt. ad Rhenum opida.

Traiana via, à Beneuento Brundisium ducta. testis lapis antiquus, in Smetii volumine. Hactenus ita vocari ab incolis, scribit Galatæus. qui eandem vlterius, per Lupias, Rudias, Hidruntum vsque pertingere addit. Huius meminit Galenus 9. Therapeuticæ. Viarum Traianarum trium est mentio, in marmore antiquo, quod Auximi superest.

Traiani, Forum, vide *Forum* Traiani.

Traiani Fossa, vide *Fossa*.

Traiani Munimentum, in Alemannico solo à Traiano positum. cuius Ammianus meminit lib. 17. Rhenanus putat opidulum eius loco esse, quod prope Francofordiam, vulgo perperam Cronburg pro Tranburg appellant. Goropio autem videtur pagus in Rheni ripa Mogūtiaco oppositus, quod hodie Kastel nominant.

Traiani Pontem, in Inscriptionibus antiquis, eam vrbem vocari liquet, quæ hodie *Ponte de Alcan[...]* nominatur, teste C. Clusio. Hispan[...] vrbs est, super Tagum fluuium. Vide *Pons*.

Traiani Portus, vide *Portus*.

Traiani Præsidium, vide *Forum* Traiani.

Traiani Tribunal, vide *Ozogardana*.

Traianopolis meminit Vlpianus, Titulo

15. de Censibus. Hanc putat Fazellus eam esse Siciliæ vrbem, quam vulgò *Troyna* vocant: & a Curopalate *Dragina* dicitur. *Troyanopolis* autem legit Fazellus; an rectè, videant studiosi. *Traianopolis*, Thraciæ vrbs: apud Ptolemæum, & Curopalatem, qui eam scribit conditam à Traiano Imp. nomine cuiusdam ex eius primatibus Traiani vocati. Eidem Ptolemæo alia, in Phrygia Maiori. Synodus Constantinopolitana V. eam Phrygiæ Salutari adscribit. *Traianopolim* quoque dictam *Seleuciam*, scribit, (nescio quo auctore) Volaterranus 23. Vrbanar. At mendum scripturæ reor, & pro Seleucia *Selinus* legendum. Vide *Selinus* & *Tranum*.

Traianus τραϊανὸς, fluuius Ægypti apud Ptolemæum. Huius ostium apud Moysem *Pihacheroth* vocari, dicit Becanus.

Traianus Portus τραϊανὸς λιμὴν, Tusciæ apud Ptolemæum. Hodie *Pescara* dici, Niger auctor est.

Traiectum, Antonino Germaniæ Inferioris vrbs. Beato Rhenano Maestricht est, vrbs ad Mosam; inter Ruræmondam, & Leodiũ. Lamberto Hortensio & mihi Vtrecht videtur. Batauorum vrbs episcopalis est, ad Rhenum. Vide *Tricesima*, & *Vtricesium*.

Traiectus, locus in Anglia: Antonino. ad Sabrinæ ostium qui hodie *Austeliue* vocatur, vt scribit Camdenus. Apud eundem Antoninum sic nominatur fretum, quod est inter Siciliam & Italiam. Item Angustiæ maris Hadriatici, inter Hydruntum & Acroceraunios montes. vide *Trauectus*, & *Fretum*.

Tralita τραλῖται, Æthiopiæ sub Ægypto gens: apud Ptolemæum.

Trallia τραλλία, Illyriæ pars: quæ etiam *Troalicida* τροαλλικίδα, & *Tralla* dicitur. Stephanus. *Trallos* Illyriæ populos habet Liuius 27. qui etiam Trallas legit. Tralles in Thracia ponit Plutarchus in Agesilao. iidẽ sunt: confines enim regiones, Thracia & Illyricum.

Trallicon opidum Plin[illegible] quod Harpaso flumine alluebatur, quando era[illegible] in Asia Minori, circa Cariam.

Trallis τράλλεις, Ptolemæo Phrygiæ vrbs in Lydia: quæ quoque *Enanthia*, *Seleucia*, & *Antiochia* dicta fuit, vt Plinius tradit. *Eurymna* & *Cepara*, etiam vocata est, sed prius *Anthia* ἄνθεια, Stephano teste. *Tralles* numero multitudinis legunt Val. Max. Plinius, Cæsar, Agathias, Liuius, Cicero pro Flacco, & ad Atticum. Olim *Dia* vocatam, scribit Etymologus. item *Larisa* Idem. Vide *Charax*.

Trallium τράλλιον, Bithyniæ opidum: Stephano. Iuxta Sinum Astacenum.

Tralygorra, vide *Tursambica*.

Tramaricielum, locus in Africa Propria. Anton.

Trampe τράμπη, Ioniæ vrbs: Stephano. Huius memoria in antiquo exstat lapide. testis mihi Philipus Winghius.

Trampya τράμπυα, vrbs in Epiro, iuxta Bunimam. Lycophron & Stephanus.

Tranaducta τρανάδουκτα, Ptolemæo in Hispania Bætica opidum.

Trania, vide *Tyrrhenia*.

Tranipsi, vide *Thranipse*.

Tranomontani τρανομοντανοί, Sarmatiæ Europææ populi. Ptolemæus.

Transacincum, Valeriæ Ripensis vrbs. lib. Notit.

Transalba, Daciæ Ripensis opidum: in lib. Notitiar. ibidem *Transdiernum*, & *Transdobreta*.

Transaliacum, vide *Berberes*.

Transaqua locus, in Marsis, ad Fucinum lacum. Martyrologium Romanum.

Transcellensem montem, habet Ammianus. iuxta Sugabarritanum municipium, in Africa.

Transcudani, vide *Lancienses*.

Transdanuuiani, qui trans Danubium habitant, circa Mœsiam. Antiqua inscriptio, quæ Tiburti est.

Transdiernum, opidum Daciæ Ripensis, in lib. Notit. Iuxta Diernam fortè. Vide *Transalba*.

Transdrobeta, iuxta Dobretam, ni fallor. Vide *Transalba*.

Translucanus pagus, in Hispania. Ex antiquo marmore, quod exstat in Legionensi regione, in tractu Estremeduræ. Amb. Moralis.

Translucum, Daciæ Ripensis locus est, in lib. Notit. Hodie Landtuberwaldt (quod idem significat) ni fallor.

Transmarisca, Mœsiæ Inferioris, vel Secundæ vrbs: Antonino, & lib. Notit. τρανσμαρίσκα, Ptolemæi est. *Marica* hodie vocatur, apud

apud Lazium.

Transmontani, vide *Astures*.

Transsiluania, vide *Dacia*.

Transthebaitanos, quasi vltra Thebas aut Thebaidem habitantes, in Ægypto, habet Treb. Pollio, in Gallieno.

Tranum, Latini vocant vrbem Peucetiæ Apuliæ, quam vernaculè *Trani* dicunt. Volaterranus scribit nonnullis Plinii *Trinium* dici. (Plinio tamen Trinium fluuius, non oppidum est.) Quondam *Traianopolim* nomen habuisse, Leander testatur, ex Pandulpho Collenutio. In hoc Trano scribit Platearius Opium parari.

Trapera τραπήρα, Indiæ vrbs aut locus, iuxta Barygazenum sinum. Arrh. in Periplo.

Trapeza τράπεζα, Arcadiæ vrbs, iuxta Tricolonum Stephan. sed τραπεζοῦς legũt Apollodorus, Pausanias, & Germanicus in Aratum. Est Trapeza etiam promontorium Troadis: Plinio. vnde primùm se concitat Hellespontus.

Trapezas, vide *Trapezusa*.

Trapezopolis τραπεζόπολις, Lydiæ vrbs: Ptolemæo. In Phrygia est, in Responsis patriarcharum Orientalium. Trapezopolitas habet Plinius. *Trapezontopolim* in Phrygia nominat Callistus, vitiosè, fortè librariorum incuria.

Trapezum τραπεζῶν, collis qui Antiochiæ Syriacæ imminet. Strabo.

Trapezuntii, vide *Arcadia*.

Trapezus τραπεζοῦς, mons in Taurica Chersoneso, Straboni. *Lusita* vocatur Nigro. *Trapezus*, Cappadociæ vrbs, apud Ptolemæum; Colchorum regionis facit Xenophon. quæ hodie *Trebizonda* vocatur. *Tarabossan* Turcis dici scribit Leũclauius. 𝔚acamach à Barbaris nominari auctor est barbarus Theuetus. *Oezenis* οἰζηνίς, quoq; olim dicta fuit, vt Stephanus tradit. *Trapezus*, mons ad sinum Arabicum: Stephano. Vide *Trapeza*.

Trapezusa τραπεζοῦσα, Ponti Cappadocici vrbs mediterranea, apud Ptolemæum. quæ fortè *Trapezas* in vita S. Theodori archimandritæ.

Traphe τραφή, vrbs iuxta Pontum: Stephanus.

Traphia τραφία, apud Stephanum Bœotiæ vrbs.

Trapontium τραπόντιον, circa Latinam viam vrbs: Strabo. *Pontium* legendum suadet Sigonius. quod annotauit Casaubonus.

Trapruensis, plebs Africana. Coll. Carthagin.

Traron τράρων, mõtem habet Lycophron. Isacius dicit Troianæ regionis esse. Scaliger hoc loco *Treron* τρήρων, legit, quem sequi mauult Canterus. Per A. in prima legit quoque Ioannes Tzetza. *Trarium* τράριον, pagum, habet hoc tractu, Strabo.

Trascla, Asiæ vrbs, cuius episcopum Philippum nominat Dorotheus.

Traspies, vide *Scytha*.

Trasumenus, Liuio & aliis, *Trasimenus* per I. in secunda Silio. *Clitorius* nominatur apud Diaconum, in Longobardicis, mendosè. Tusciæ lacus. Hodie *Lago de Perugia* dicitur. Marius Niger scribit *Agyllina* vocatum. *Thrasimena* Vada appellat Silius, lib. 11. & *Lydia* Stagna 13. idem *Tyrrhenia* Vada, 17. Idem de hoc lacu plura lib. 5. vbi eum *Anno* antiquitus dictum innuit. *Anno* legit vetus codex. Appianus in Annibalicis, eum *Plistinam* πλειστίνην nominat. *Trasumenos* Lydiæ, sic Vibius. Etruriæ fortè à Lydis populis, qui eam aliquando habitauere.

Trauasa τραυάσα, Mediæ vrbs: Ptolemæo.

Traucheni τραυχηνοί, gens iuxta Pontũ Euxinum. Stephanus.

Trauectus, (nisi sit legendum *Traiectus*.) Galliæ Aquitanicæ locus, apud Antoninũ. Vide *Diolindum*.

Trausi, τραυσοί, Thraciæ populi, ad Hæmum montem. Herodoto 5. & Liuio 38 Stephanus Celtarum vrbem dicit, cuius populos à Græcis *Agathyrsos* vocari scribit. Et hi in Thracia sunt.

Trausius τραύσιος. Campus, in quo occisos à Queriis, Gallos, qui in Italiam transierant, scribit Diodorus, in calce lib. 14. Pro Queriis κερίοι est in Græco. In Tuscia videtur.

Trausus τραυσός, gẽs Scythica: Hesychio. Eandem cum *Trausis* puto.

Trauus τραῦος, Thraciæ fluuius. Herodotus lib. 7.

Traxita τραξῖται, Gothorum gens, vltra Antorum regionem. Procopius.

Trea, Antonino Piceni vrbs, inter Septẽpedam & Auximum. *Treiam* vocat Franc. Pamphylus, & à Gothis euersam scribit. Vide *Traiana*.

Treba τρέβα, Latii vrbs: Ptolemæo. *Treba Augusta supra quam Anio oritur.* Frontinus 2. Aquæduct. Vide *Treia*.

Trebellica Vina laudat Athenæus 1. & Plinius 14. cap. 6. dicitque ad quartum à Neapoli lapidem locum esse. Alii codices *Trebelliana* legunt.

Trebia, Galliæ Cisalpinæ fluuius, Liuio, & Plinio. Videtur à Witichindo & Luithprãdo *Sestertio* dici. *Trebia* paludis, meminit Silius 17. Vide *Mutusca*.

Trebiates, Vmbriæ populi. Plinius. Ab vrbe Trebia forte.

Trebula, Aborigenum vrbs, Halicarnasseo. 60. stadiis à Reate. *Trebulæ Mutuscæ* sunt apud Obsequentem, & in veteri lapide quẽ Lipsius in Auctario edidit. *Trebulam* vel *Tribulam* habent Ptolemæus & Liuius in Campania: pari, vt putat Sanfelicius, inter Capuã & Suessulam interuallo. Vbi eius cadauer sit hodie ignorari, scribit Bap. Porta. Colonia Romana, Frontino, quæ *Monte Leone* hodie. Vide *Mutusca*.

Trebulanum, Italiæ locus, cuius mentio sæpius in Epistolis ad Atticum. Fũdi aut villæ nomen in agro Trebulæ reor.

Trecasses, vide *Tricassini*.

Trechia τρηχία, Ephesi vrbis pars, aut Ephesiorum opidum videtur, apud Athenæũ. *Trachia* est apud eius interpretem, & quoq; Plinium. qui ipsam Ephesum sic nominat.

Trechin τρηχὶν, Homero β. Ἰλιάδ. Thessal. vrbs. Eustathio.

Trechinia τρηχινία, Peloponnesi regio videtur, apud Herodotum 7.

Trechinia, vide *Thachinia*.

Trechis, vide *Trachis*.

Trecorensium Ciuitatem, habet Cœnalis, in Gallia Lugdunensi III. quam nouo nomine *Treguer* appellat. (*Trigay* apud alium lego) & vocat vetusto nomine *Osismos*.

Treensis ager, lib. de Limitib. A Trea gentile puto.

Trehenta, fluuii nomen, iuxta ciuitatem quæ lingua Anglorum Tiouulfingacestir vocatur. sic Beda.

Treia, vide *Trea*, & *Traiana*.

Treiens ordo & plebs. In Goltzii Thesauro, ex marmore antiquo, quod Bergomi esse ostendit Lazius 4. R. P. Romanæ.

Tremili, vide *Lycia*.

Tremithus τρεμιθοῦς, Cypri vicus, Stephano: & Ptolemæo, sed per I. in prima: vti & Suidæ. Huius meminit quoque Socrates Scholasticus. Tremithopolis habet ex nũmo Goltzius, in suo Thesauro. Pagus hodie Tremitughe a Lusignano vocatur.

Tremon τρέμων, locus iuxta Delum insulã, sic dictus, quod hæc insula frequenter terræmotu concuti solebat. Eustathius in Dionysium. Meminit eius etiam Lycophrõ, cuius enarrator Isacius dicit locum circa Delum, vbi Aiax sepultus. Situm dicit iuxta Tenum & Myconum. *Tremens* appellatiuè interpretantur Scaliger & Canterus.

Tremula, Mauritaniæ Tingitanæ vrbs, apud Antoninum. Vide *Fundus*.

Trepsedi, Asiæ Propriæ gens, quæ interiit, auctore Plinio.

Treres, vide *Trerus*, & *Cimmerii*.

Trerieses populos, habet Plinius, ex Theophrasto: quos scribit à scolopẽdris abactos, at locum eorum non addit. *Otrerietes*, legũt tria mea exẽplaria. Voces incognitæ. Rhœtientibus boe adscribit Ælianus 11. cap. 28. Animal. at Rhytiensibus idem 15. cap. 26. Hi in Creta sunt: illi in Troade. Trerienses & Otterietes mihi ignoti.

Treron, vide *Traron*.

Trerones, vide *Cimmerii*.

Trerus τρῆρος, Thraciæ regio, & *Treres* Thraciæ gens, Straboni, Stephano, & Plutarcho de Fortuna Alex. Circa Dardanos & Macedones ad Pieriam regionem vsque eos describit Plinius. Circa Cimmerios gens est: Straboni: *Trerus* τρῆρος, amnis Italiæ quoque est, ad Fabrateriam opidum, Strabo.

Tres Tabernæ, locus circa Romam, vbi Historia Miscella & Zosimus 2: scribit Seuerũ Imp. à Maxentio occisum. Non longè ab vrbe, via Appia: Cicerone teste. Inter Romã & Appii Forum, est Antonino, & Act. 24. *Cisterna* vocari, lego in Baronii Annalib. qui vicus est, (vt à Celso Cittadino habeo) in medio viæ Appiæ 36. M. P. ab Vrbe. Pigius in Hercule Prodicio putat circa aut ipsas *Ca-*

stra.

sas nouas fuisse. (Onuphrius in Chronico Pontificum vocat Tres Tabernas, alias *Apud Nympham.*) P. Victor habet *Tres Tabernas* in Vrbis regione V. Esquilinia. In Fragmēto librorum Pontif. lintheorum, quod conseruo, hæc lego, *Ad III. Cal. Sept. Caupo ad Tres Tabernas occisus à Thracibus ebriis, in Via Publica.* Est & locus sic dictus Macedoniæ, inter Scampin & Lychnidum: Antonino. Vide *Taberna*, & *Trischenen.*

Tres Turres, vide *Tripyrgia.*

Treta τρῆτα, Cypri vrbs: Straboni.

Treto τρῆτον, Ptolemęo, *Trite* interpreti, insula Arabica, Rubri maris.

Tretum τρητὸν, Promōtorium Ptolemæo, *Tritum* Straboni, in Africa Propria. *Cabo Ferrato*, Castaldo: *Brucramel*, Mercatori vocatur. *Tretum*, Peloponnesi mons, inter Nemeam filuam, & Mycenas: vbi Hercules leonem interfecit. Pausanias 2. & Diod. 4. Est quoque locus, circa Daphnen Antiochiæ: Procop. 2. Persic.

Tretus τρητὸς, portus Arabiæ Felicis: Ptolemæo.

Treua τρῆουα, Ptolemęo Germaniæ vrbs. P. Appianus Hamburch ex ea facit: Emporiū, ad Albis fluminis ostium. quod mihi aliquādo quoq; verisimile fuit. Mercatori potius Lubeck videtur, ob fluminis allusionem, qui hanc alluit, & *Traue* vocatur. Errasse Ptolemæum docet Erpoldus, in suo Caroli Magni chronico, qui fluuium, qui hodie adhuc hoc tractu *Traue* nominatur, pro vrbe habuit. Glossarius vetus ad Iuuenalis Satyram XII. lib. 4. hæc habet verba, Clytumnus fluuius qui *Treuis* ciuitatē Flaminiæ interluit. Vide *Treba.*

Treuentinates, circa Samnitium. in Italia: Plinius. *Treuentum* Coloniam, habet Frontinus in ora libri. Interius legebatur *Tereuentum.* M. S. codex C. V. Francisci Nansii habebat *Terebentum.*

Treuidon, Galliæ circa Rutenos opidum: Sidonio in suo Propentico, ad libellum.

Treuiri Cæsari, *Tribori* τρίβοροι, Ptolemæo, *Triberi* in lib. Notit. Galliæ Belgicæ populi; qui hodie Trierische possunt appellari, ab eorum metropoli Trier. Hæc *Col. Aug. Pat. Treuiror.* vocatur in nummo Vespasiani. *Augustam* Propriè nominat Mela: In Treuiris *Augusta*, inquit, lib. 3. cap. 2. *Treuericam* vrbem vocat Ausonius. Hanc excellentissimam dicit Saluianus. transalpinarū vrbium maximam Zosimus. *Treuerici* Agri meminit Plinius 11. cap. 49. & idem *Liberos* antea cognominatos fuisse, scribit. A. Hirtius Treuiror. fines eum Carnutum coniungit.

Tria Capita, vide *Quercus* Capita.

Triacenses, Piceni populi. Plinius. *Traianenses* mauult legere Pintianus.

Triacontas Choenum τριακοντας χοινων, regionem, inter Æthiopum montes & flumē Nilum, habet Ptolemæus.

Triana τριαινα, Euripidi in Phœnissis. Huius interpres dicit locum in Argia esse. Stibilinus autem putat poëtam *Amymonem* hac voce intelligere.

Triamammium, vide *Trimmanium.*

Triarachia, Armeniæ Minoris vrbs: apud Antoninum.

Triare, Iberię regio, versus Pariedros mōtes: Plinio.

Triballi τριβαλλοι, Mœsiæ Inferioris populi sunt; testibus Ptolemęo, Plinio, & Strabone, qui eos dicit ad insulam Danubii Peuceen vsque pertingere. τριβαλοι, vno λ. male, apud Polizuum, de Scythis, lib. 7. *Seruij* dicuntur à Niceta. sed *Bulgaren* à Laonico, Sophiano, Lazio, Bonacciolo, & Barletio.

Tribanta τρίβαντα, Ptolemæo vrbs in Phrygia Maiori.

Tribazina τριβαζινα, Ariæ vrbs: apud Ptolemæum.

Triberi, vide *Treueri.*

Triberinum, locus in Codice Theodosiano 6. Titulo de priuilegiis in palatio militantium.

Triboces Cæsari, *Tribocci* τριβοκκοὶ, Ptolemæo, *Tribunci*, sunt Ammiano, ni fallor. vbi B. Rhenanus *Tribonos* legit: & Kircheim interpretatur. additq; in vita S. Florentii Scoti *Tronia* vocari. Germaniæ populi hodie, qui Elsasser Pyramio, Strasburger ab eorum metropoli, Rhenano nominantur. Oswaldo autem Molitori Tum dreyen buchen, vocantur. pagus est Alsatiæ: nō malè ad Triboccos alludens.

Tribola τρίβολα, Hispaniæ vrbs: Appiano in Ibericis.

Triboni, vide *Triboces.*

Tribori, vide *Treuiri.*

Tribula, vide *Mutusca.*

Tribulium, Liburniæ castellum, P.R. prœliis nobilitatum. Plinius lib. 3 cap. 22. Nunc *Tribuniensis* præsul in Codice descriptus, inquit Volaterranus.

Tribunci, vide *Triboces.*

Triburia, villa regia, in terra Francorum, haud procul à Moguntia, ad Rhenum fluuium: (siue vt eam Trithemius describit,) inter ciuitates Moguntiam & Oppenheymum, per Rhenum descendentibus ad dextram. hodie autem locus planè desertus. Hic anno 895. celebratum fuit concilium. *Tribur* hodie dici, addit liber cõcilii. Meminit huius quoque Sigebertus.

Trica, vide *Tricca*

Tricadiba τρικαδίβα, Indię intra Gangem insula; in Colchico sinu: Ptolemæo teste. *Quetiloa*, Castaldo.

Tricalum τρίκαλον, & *Tricala*, Stephano. *Triocla* τρίοκλα, Ptolemæo est. *Triocala* τριόκαλα Diodoro & Silio. *Tricalinum* Ciceroni 5. in Verrem. & *Triocalini* eius incolæ apud Plinium. In Sicilia vrbs mediterranea.

Tricamarum, locus CXC. stadiis à Carthagine distans. Procop. 2. Wandalicor.

Tricarana τρικάρανα, Phliasiæ in Peloponneso castellum: Stephano. τρικάρανον Xenophonti, & Demostheni dicitur: quod Suidæ Argiæ castellum est.

Tricarenia τρικαρηνία, i, triceps ciuitas, cui Geryon imperitabat. Palephatus, in Geryone & Cerbero.

Tricasii, vide *Tricassini.*

Tricassini, Lugdunensis Galliæ populi, quorum mentio est in antiquo lapide. apud Ammianum, & in Panegyrico Maximiano, item ab Æduis Constantino dicto. Ptolemæo *Tricassii* τρικάσσιοι, dicuntur. Horum vrbs primaria *Tricassium* nominatur apud Antoninum, & alios posterioris sæculi scriptores. Tandem *Trecas* etiam vocata, à Sigeberto & Aimonio monacho, & Gregorio Turonensi. Hæc ex Petri Pithoei Aduersariis. Hodie hæc vrbs incolis *Troyes* appellatur. *Trecasses* populos, nominat Plinius, lib. 4. cap. 18. *Augusta Trecarum* vocatur ab Herico, 3. vitæ S. Germani. Vrbem *Trecassa* à Beda nuncupari lego, & ab Antonino *Tricasis Legio* XXII. Ptolemæi videtur *Augustomana.*

Tricasteni, vide *Tricastini.*

Tricastini, Liuio: in Prouincia Viennensi 1. Galliæ ciuitas, teste lib. Prouinciar. *S. Pauli à tribus castris* interpretatur Rob. Cœnalis. Blasius Vigenereus in Annotationibus ad Cæsarem suum Gallicum, habet pro *Entrecasteaux* in Prouincia. *Tricastina* vrbis meminit Sidonius 6. ad Patientem papam. τρικαστινοὶ populi sunt apud Ptolemæum. Vide *Augusta* Tricast.

Tricca τρίκκη, Estiotidis Macedoniæ regionis vrbs, Ptolemæo. A Bellonio & Sophiano *Tricala* vocatur. *Trica* τρίκκη, apud Liuium & Strabonem est Stephanus & Plinius eam Thessaliæ adscribũt. Æsculapium hic natum, scribit Euseb. 3. Præpar. *Tricca* etiam Apuliæ oppidum, à Diomede deletum, vt tradit Plinius.

Tricciana, Pannoniæ vrbs: Antonino.

Tricesima, apud Am. Marcellinum est Germaniæ vrbs, quam Petrus Diuæus putat eandem esse cũm *Legione Tricesima Vlpia* λεγίων λ'. ὑλπία Ptolemæi. & an ea *Vltraiectũ* in Hollandia designetur, se nolle contendere ait. Vide *Vtricesium.*

Tricesimum, vel Ad Tricesimum, locus in Norico; xxx. M.P. à Iulio Carnico. Antoninus, *Tricesimo* vel *Tricento* videtur in Carinthiæ Tabula Lazii.

Trichaices τριχάϊκες, Cretæ insulæ populi: apud Homerum, ὀδυσ. T. & Strabonem 10.

Trichia, vide *Ephesus.*

Trichis τριχίς, Ægypti opidum: Stephano.

Trichone, vide *Trichonium.*

Trichonium τριχώνιον, Ætoliæ opidũ: Stephano, & Polybio 5. *Trichone* Plinii puto, & *Triconium* τριχώνιον, Pausaniæ.

Tricium, vide *Tritium*

Tricoloni τρικόλωνοι, Arcadiæ vrbs: apud Pausaniam, & Stephanum.

Tricollorum, Narbonẽsis Galliæ regio aut opidum Plinius 3. cap. 4

Tricomia τρικωμία, Phrygiæ Maioris opidum: Ptolemæo. Arabiæ, quoque vrbs, in lib. Notit. vbi M.S codex *Trigonia* legebat. Triconiẽsis loci episcopalis, meminit Guil. Tyrius; sub sede Cæsareæ Stratonis. τρικωμία, Palæstinæ habet quoque Cedrenus, vbi Scythopolim à Scythis cõditam refert. Malo Ege-

lo Egesippo 5. credere qui tradit non ita dictam, quod à Scythis condita, sed quod Dianæ Scythicæ consecrata fuerit.

Tricon Mons, circa Propontidem videtur ex Palladii Dialogis. vti habet Baronius 5. Annal. Vide *Trycon*.

Triconia, vide *Tricomia*.

Triconium, vide *Trichonium*.

Tricori populi, sunt apud Lucanum, lib. 1. vt recensuit Pulmannus. *Instabiles Tricores circumsita castra coarcet. Turones*, pro Tricori legit Turnebus. Malim retinere veterem lectionem. *Tricorios* enim nouit Strabo 4. & Plinius 13. *Tricorium* quoque Galliç Narbonensis opidum apud Liuium est. quod *Craux* Ant. Pinetus interpretatur.

- *Tricorium*, vide *Tricori*.

Tricornesii τρικορνήσιοι, Mysiæ Superioris populi, Ptolemæo. *Topiza* vocatur eorum regio à Castaldo.

Tricornium τρικόρνιον, Mysiæ Superioris opidum, apud Ptolemæum. *Golumbatz*, Nigro vocatur: sed *Corusceue* Lazio. Hoc Tricornium Ptolemæi, ab Antonino *Turium*, aut *Dorium* vocari, suspicatur Simlerus.

Tricorynthon τρικόρυνθον, municipium Æantidis tribus: Stephano. τρικόρυνθος, siue N. Atticæ vicus, apud Strabonem est. eundem reor.

Tricoryphos. Mons Felicis Arabiæ: apud Plinium. Vide *Meros*.

Tricorythos, vide *Tetrapolis*, & *Tricorynthon*.

Tricrana τρίκρανα, Argiæ insula, ante Bucephalum promõtorium. auctor Pausanias. Vide *Tricarana*.

Tricranum, vide *Tricarana*.

Tricrena τρίκρηνα, locus in Arcadia, vbi tres fontes sunt. Mercurium ibi in lucem editum, tradunt. Pausanias in Arcadicis.

Tricrini τρικρῖνοι, sunt Italię populi: apud Halicarnasseũ 1. *Trebianos* vertit Gelenius. *Tolerinos* mauult Sylburgius.

Tridente τρίδεντ, Cenomanorum vrbs Ptolemæo, & Phlegonti: qui sunt *Tridentini* Plinio, hodie hæc vrbs Italis *Trento*, Germanis verò Triendt appellatur. *Tridentina* Regionis meminit Cassiodorus Variar. 5. ad Beltrinos.

Trienses, videntur Macedoniæ populi; gremio terrarum prçiacentes, vt inquit Plinius.

Trientio, fluuii nomen: in vita S. Autberti. Circa Terouannam videtur.

Trientius Ager, intra 50. lapidem ab Vbe erat: sic dictus quod tertia parte pecunię datus erat. Liuius 31.

Trieres τριήρης, Bithyniæ gens quædam, apud Memnonem, & Stephanum. Idem his habet τριήρης Syriæ opidum. sic quoque Polyb. 5. Vide *Embolos*.

Trieris, Phœniciæ opidum: Plinio. τριήρης Stephani, & Polybii. Vide *Trieres*.

Trieron τρίηρον, Ptolemæo promontoriũ in Africa Propria est hoc *Sudeyca* apud Marmolium vocatur. Vide *Cephalas*.

Trifanum, locus inter Sinuessam, & Minturnas. Liuius 8. & 9.

Trifernum opidum, in Pelignis est. apud Liuium 9. *Trifernus* Mons eidem. Hunc Blõdus malè nominat *Tifernus*, & Leander *Fiternus*, qui eum hodie *Bifano* vocari scribit.

Trifiscus, Mons, in quo Capua ædificata, vt habet Sigonius 5. Regni Italiæ. An Tifatæ recens nomen?

Trifolinus, vide *Triphollinus*.

Trigaboli, populi sunt Galliç Cisalpinç, vt Leander scribit, inter duo Padi fluminis ostia habitantes: quos postea *Tesalios* vocatos ait. τριγαβόλοι, apud Polybium sunt lib. 2. Tesalii nescio quid sit

Trigacini, Hispaniæ populi, apud Florum 4. *Brigacinos* putat ad eundem Vinetus.

Trigemina Porta, Vrbis Romæ. quam Marcellinus *Ostiensis* nomine appellauit, vt ait Marlianus, qui eam hodie *Porta S. Pauli* vocari ait. Idem testatur Æthicus.

Trigla τρίγλα, locus quidam Athenis sic dictus, Athenæo teste.

Triglisitensis Plebs Africæ. Coll. Carthagin.

Triglypton τρίγλυπτον, Ptolemæo Indiæ extra Gangem vrbs, regia Randamarcottæ regiunculæ. *Trilingum* hæc quoque dici, addunt Latini interpretes. *Pegu* hodie dicitur; Castaldo censore.

Trigoria, prouincia Germaniæ, ad Rhenum, in finibus Vesaliæ. Surius in vita S. Goari. *Sanguera* opidulũ huius regionis est.

Huius Regino quoque meminit.

Trigundum, vide *Turriga*.

Trileuci τρίλευκοι, tres scopuli sunt in Oceano Cantabrico, apud Ptolemæum *Pennas de Guzan* fortè.

Trileucum, vide *Lapatia Cori*.

Trilingum, vide *Triglypton*.

Trimachi, Mœsiæ Europææ populi, apud Plinium.

Trimammium, vide *Trimmanium*.

Trimerus, vide *Diomedea*.

Trimethus, vide *Tremethus*.

Trimilis, vide *Lycia*.

Trimitaria, regionis nomen videtur in Chalcedonensi concilio: vbi non semel mẽtio Laodiceæ Trimitariæ. In Phrygia Pacatiana est.

Trimmanium τριμμάνιον, Mysiæ inferioris vrbs, Ptolemæo. *Triamammium*, Antonino, & *Trimammium* Lib. Notit. *Drimago* videtur hodie hunc locum obtinere.

Trimontium τριμόντιον, Albionis insulæ opidum, Ptolemæo. In Selgouiis. Vbi nunc 𝔄𝔱𝔱𝔢𝔯𝔦𝔠𝔨, vt Guil. Camdenus existimat. Vide *Philippopolis*.

Trinabum, vide *Ternobum*.

Trinacia τρινακία, inter Siculas vrbes primaria, Diodoro 12. teste. *Tyracina* τυρακῖναι, Stephani puto. *Tiracienses* populos nominat Plinius. pro quo *Triragienses* legit Aretius. & nouo vocabulo *Randazzo* appellari addit.

Trinaciota, gens circa Niceam, Bithyniæ. Pachymerus.

Trinacria, vide *Sicilia*, & *Rhodus*.

Trinasi Mœnia, τρινασοῦ τείχη, castellum sic dictum in Laconica, est apud Pausaniam. qui addit in littore maris situm, vbi tres insulæ. vnde nomen habere videtur. *Trinassus* τρίνασος, est Ptolemæo.

Trinassus, vide *Trinasi*.

Trincensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Trinemii τρινέμειοι, apud quos Cephisus oritur, Straboni 9. *Trinemis* τρινεμεῖς, Stephano, est pars Cecropidis tribus.

Trinesia τρινησία, Indiæ intra Gangem insula, in Colchico Sinu, Ptolemæo. *Rhesiphe*, Castaldus interpretatur.

Trinessa τρίνησσα, Phrygiæ locus, Stephano ex Theopompo.

Trinium, Plinio Italiæ fluuius, in ora Frentanorum. *Trenio* Leandro Alberto. *Trani* Mazzellæ: sed *Asinelli* Ligorio. Vide *Tranum*.

Trinouantes Tacito, *Trinobantes* Cæsari, *Trinoantes* τρινόαντες, Ptolemæo: Albionis insulæ populi. Hodie sunt, vt Lelandus & Lhuydus affirmant, *Territorij Londinensis*. Alexandro Neuyllio sunt *Estsaxones*, *Mediosaxones*: 𝔐𝔦𝔡𝔡𝔢𝔩𝔰𝔢𝔵 vulgò. Vide *Londinum*.

Trinytheum, Ægypti opidum. lib. Notit. Oasis Maioris videtur.

Triobris, videtur vrbs, aut fluuius Galliæ Aquitanicæ, apud Sidonium, in suo Propẽtico, ad libellum. *Triorbis* legit Vinetus. *Orbis* Strabonis puto.

Triocla, vide *Tricalum*.

Triodos. i. Triuia, locus sic dictus, in Menalio monte Arcadiæ. Pausanias, & Stephanus.

Trion, vide *Prium*.

Triopala, qui & Asforus, iuncta Albo Megarensium. Sic Vib. Sequester. Cui fluuius est. Sed pro Albo, Alabo malim legere.

Triopia, vide *Cnidus*.

Triopida, tribus in Co insula. Theocriti Scholiastes.

Triopium τριόπιον, Cariæ vrbs, apud Thucydidem 8 Arrianum 2. Alexandri, & Herodotum 7. ad Alenta fluuium, Theocrito. Hæc eadem *Triopa*, & *Triopia* dicitur. auctore Stephano. *Triopium* Promontorium: itẽ Mare, hinc habet idem Herodotus. *Triopium* habet quoque Diodor. 20. aliam autẽ ab illa.

Triops τρίοψ, Theocrito Cnidi promontorium. Vrbis Cariæ, vt habet Winsemius eius interpres. Vide *Cnidus*.

Triorbis, vide *Triobris*.

Tripangalida, vide *Tirpangada*.

Triparadisus τριπαράδεισος, Syriæ Superioris opidum, vbi Euridicea degebat. Diodorus 18. Vide *Paradisus*.

Tripholinus τριφολῖνος, mons Neapoli, apud Galenum 1. de Antidotis. Hodie apud Fontem S. Martini monstratur. In eo nihil præter trifolium nascitur, vt mihi ibidem retulit Vincentius à Porta. Tripholinum vocant Athenæus, Martialis, & Plinius. inde vinum, quod Surrentino austerius esse dicit. Trifolini agri meminit Iuuenalis, Satyra 9. *Te Trifolinus ager fecũdis vitibus implet.*

Triphu-

Triphulum τρίφυλον, Daciæ vrbs, Ptolemæo. *Eilesia* hodie, teste Lazio. *Triplum* fortè in Historia Mis.19.

Triphylia τριφυλία, tractus Elidis, in Peloponneso, Pausaniæ, Eustathio, & Stephano: item Dionysio Afro, qui *Triphyllidis* Terram nominat: in qua Alpheus fluuius describitur à Polybio 4. Vide *Elis*, & *Tryphalia*.

Triphyliacus, vide *Pylus*.

Triplum, vide *Triphulum*.

Tripodi, & *Tripodiscium* τριποδίσκιον, Megaridis regionis, loca in Attica, sub monte Gerenia, Straboni, Stephano, Pausaniæ, Thucydidi 4. & Plutarcho in Quęstionibus Græcis.

Tripodus, vide *Tripolus*.

Tripolis τρίπολις, Arcadiæ vrbs, *Callia* nomine. Pausanias in Arcadicis. *Tripolis*, Phœniciæ vrbs Ptolemæo, & Diodoro 16. (qui eam tripliciter distinctam dicit, in Arabum, Sidoniorum, & Tyriorum vrbem.) *Taropolo* Leunclauio. Eadem *Trabelos*, inquit Beniamin Phœniciæ Primę attribuitur in Conciliorum opere. *Tripolim* habet Liuius lib. 42. inter Larissam & Peneum fluuium: quam *Steam* vocari addit. in Perrhebia regione. *Tripolim* habet idem lib. 35. in Laconica, proximam Megalopolitide. *Tripolis*, castellum & flumen est in Cappadocia, Plinio, *Tripolis*, Cariæ vrbs, nunc *Neapolis* vocatur: Stephanus. Ptolemæo hæ diuersæ sunt tamen. *Tripolis*, Lydiæ regionis vrbs, in concilio Niceno. & quoque apud Antoninum, Suidam, Socratem Scoliasticum, & Ptolemæum. Inde Tripolitani Plinio. *Tripolim* Africæ Propriæ vrbem habet Solinus; sic ab Achæis sua lingua signatam de trium vrbium numero: *Taphra*, *Abrotani*, *Leptis* Magnæ. pro quibus restituit ex Isidoro Martinus Delrio, *Oea*, *Sabrata*, *Leptis Magna*. Arbitrii ius sit apud lectorem. Hæc Tripolis Plinio *Neapolis* est. & Ptolemæo quoque Neapolis vocatur. *Tripoli de Barbaria* hodie nuncupatur. Habet præterea Stephanus *Tripolim* in Messenia. Epiro. & Ponto. Vide *Tripolitis*, *Neapolis*, *Rhodus*, *Pelagonia*, *Pellana*, *Doliche*, & *Leptis*.

Tripolisci τριπολίσκοι, Thesprotica gens. Stephanus ex Rhiani 15.

Tripolitana Regio, Africæ ad mare Mediterraneum. Hæc Orosio & Æthico etiam *Subuentana*, & *Arzugum* regio dicitur. Hodie fortasse *Garelgare* vocatur. *Arguza*, pro *Arzuge* (ni fallor) legitur in concilio Carthaginensi. ἀρζούγε, erat in Græco codice. Exemplar Morelii *Anarzue* habebat. Item alio in loco *Azuita*. Sed duo loca diuersa sunt in hoc concilio. dicit enim inter Tripolim & Arzugen barbaras gentes sitas. Vide *Azanis*.

Tripolitis, Ægypti regio est; in concilio Chalcedonensi. Circa Busirim. hæc enim in aliis Conciliis huic attribuitur regioni. *Tripolitis* etiam Græciæ in Macedonia regionis nomen est, Straboni 7. à tribus in ea vrbibus: quarum vna Azorus. *Tripolim* eandem regionem vocat Liuius: à tribus quoque opidis: Azoro nempe, Doliche, & Pithio. Vide *Pelagonia*.

Tripolus τρίπολος, locus in Creta, vbi Pluto genitus: Hesiodo in Theogonia. *Tripodos* vocatur à Diodoro Siculo 5.

Tripontium, Angliæ opidum, Antonino. inter Londinum & Lindum. *Torcester* vocatur Camdeno.

Tripos, vide *Tripolus*.

Tripylum τρίπυλον, habet Arrianus lib. 1. vitæ Alex. in Caria regione. Pars fortè Halicarnassi vrbis.

Tripyrgia τριπυργία, id est, tres turres, locus circa Athenas. Xenophon 5. Græcorum.

Triquadra, vide *Tiquadra*.

Triquetra, vide *Sicilia*.

Triracienses, vide *Trinacia*.

Trisantonis τρισάντωνος, fluminis ostia, describuntur à Ptolemæo, in Albione insula. Nunc *Southampton*, antiquum retinens nomen, inquit Lhuydus, & Camdenus.

Trisarchi τρισάρχοι, vicus in Marmarica. Ptolemæus.

Tristhenen, id est Tres tabernas vrbem, in Calabria, vbi Sila silua incipit. habet Gabriel Barrius quam hodie *Taberna* vocari ait. *Tauerna* scribit Ananiensis.

Trisidis τρισιδὶς, vrbs mediterranea Mauritaniæ Tingitanæ, Ptolemæo. *Tenzert* vocat Marmolius, & addit ab Arabibus scriptoribus *Tâhart* dici.

Trisipensis Plebs, Africana. Coll. Carthagin.

Trisitides, vide *Oristides*.

Trismacaria, vide *Centon*.

Trismis Τρισμὶς, Mysiæ Inferioris opidum, Ptolemæo. Nigro *Trachina* vocatur. *Trosmis*, est apud Antoninum. & *Legionem I. Ioniam* Scythicam addit. Lib. Notit. tamen *Legionem* II. Herculanam illi tribuit.

Trisorzyra Τρισόρζυρα, vrbs. Eustathius, in Homer. Ἰλιάδ. 9. Supra Thasum.

Trisplæ Τρίσπλαι, Thracica gens, apud Stephanum. ex Hecatæi Europa.

Trissum Τρισσὸν, Iazygum Metanastarum opidum, Ptolemæus.

Tristiacensis Silua, meminit vita S. Richarii. In Gallia Belgica fortè.

Tristolus Τρίστωλος, Macedoniæ in Sintica regione vrbs, Ptolemæo. An eadem cũ Grastillo Stephani?

Tritæa Τριταία, Achaiæ opidum, Straboni, Herodoto in Clio, & Vrania, Plutarcho in Arato, Polybio 2. & Thucydidi 3. itẽ Stephano. Phocidis est quoque, apud Plinium. Vide *Tritia*.

Trite Τρίτη, opidum iuxta Herculis columnas Stephanus. Vide *Trete*.

Tritia Τρίτεια, Troica vrbs, & Arisbæensium colonia: & alia Phocidis; (hæc Tritæa fortè Plinii.) item Locrorum Ozolorum: Achaiæ quoque, auctore Stephano qui hãc vltimam etiã geminato TT. scribi ait. hæc Ciceronis fortasse, cuius in Peloponneso meminit 6. ad Atticum, Epistol. 2. Nouere hanc quoque Polybius 4. & Pausanias in Achaicis. Vide *Tritæa*.

Trititia, vide *Aliphera*.

Tritium Metalum Τρίτιον μέταλλον, Beronum opidum Ptolemæo, in Tarraconensi Hispania. *Tafalla*, Episcopo Gerundensi nominatur. *Anagrum* autem putat Io. Mariana, vel aliter *Najara*. *Tritium* simpliciter Plinius vocat. sed Autrigonibus tribuit, populis vicinis. *Tritium*, & Tricium corruptè, Antonino. Moralis 12. Chronicor. scribit hodie nomen vetustum vtcunque retinere; in loco ignobili, quem vulgus *Tricio* appellat. in territorio vrbis Naiari. Idem putat apud dictum Antoninum mendosè *Atritium* vocari. in Itinere Mediolano Galliciam. Eadem de hoc Tritio quoque Hieronymus Surita in Commentariis ad Ant. Itinerarium.

Tritium Tuboricum Τρίτιον Τουβόρικον, Ptolemæo, Vardulorum in Hispania Tarraconensi vrbs. *Tobolicum* est apud Melam. Fortè *Mondragon* hodie, vt habet Coquus. Simlerus putat *Atritium* vocari apud Antoninum.

Tritolinus Mons; sic vocatur à Georgio Fabricio, qui vulgò *Saluiati* dicitur. Inter Baias & Puteolos. Pro Trifolinus vt puto. librariorum incuria.

Triton, palus Africæ Propriæ: quæ & *Pallantias* dicitur Plinio. *Mineruæ* cognomen ei inditum esse, scribit Pomponius. *Capes* nouo nomine Marmolio. quod ex Is Leone mihi quoque verisimile est. Ptolemæo autem hoc loco, duæ paludes sunt, vna *Tritonitis* Τριτωνῖτις, altera *Pallas* Παλλὰς, dicta. In hac palude Phla insulam ponit Herodotus, de qua in dictione *Nysia Porta*. Alia est Triton palus ad Montem Atlantem, proximè Oceanum, Diodoro, lib. 3. Eidem lib. 5. Triton fluuius quoque est in Creta insula, ad cuius fontem scribit Palladem, (quæ ob id Tritonia vocatur) natam. ibidem etiam eius fanum exstat. Thraciæ palus est, apud Vibium, in quo qui se nouies immerserit, in auem conuertitur, de quo vide *Pallena*. Lacus in Cyrenaica regione est, Apollonio 4 in quo insula, quæ Veneris templum habet. auctor Strabo. Fluuius Bœotiæ exiguus, circa Alalcomenas, Pausaniæ & Straboni. hic enim educatam Tritonem Mineruam, non autem in Libya, ferunt. Arcadiæ quoque fons, Pausaniæ. Apud Appollonii Scholiasten 4. est vrbs in Libya. & in Bœotia. Est etiam locus in Asia Minori, ad Propontidem: Obsequii thematis, vt refert Constantinus Porphyrogenneta. Vide *Nilus*, & *Tretum*.

Tritoniaca Palus, vide *Pallena*.

Tritonice, vrbis nomen, apud Melam. neque alium. Cæteri omnes geographi hoc tractu Tomin habent. Ex quo corruptam lectionem, aut vnius loci synonyma esse addubitarim. In Mœsia Inferiori est. Vide *Tomis*.

Tritonos Τρίτωνος, Macedoniæ opidulum, Stephano. Doridis ignobile opidum habet Liuius. 28.

Tritænses, populi Achaiæ, in Peloponneso. Plinius Fortè à Tritia.

Trittia, vide *Tritia*.

Tri-

Tritum, vide *Tretum*.

Triturita, Tusciæ villa: *Qua latet expulsis insula pene fretis.* vt inquit Rutilius lib. 1. Ad ostia Arni fluminis est. Est qui *Ligorno* interpretatur.

Triuia Lacus, Virgilii. vocatur ab Erythræo *Lago di Nemo*. Blondus scribit hunc lacum a Tranquillo *Nemorensem*, & Seruio *Speculum Dianæ* vocatum. *Triuia* Aricinum Nemus habet Silius 8. In Latio est: & distat ab Aricia circiter quatuor mille pass. inde quoque *Aricinus* Lacus à nonnullis dicitur. Item *Hippolyti*, Statio 3. Siluar. *Dianæ* Stagnum est Ouid. 3. Fastor. & 14. Metamorph. *Lago de Iensano* hodie vocari, tradit in eandem Ciofanus. additque haud procul abesse opidulum *Nemo* nomine. Eidem lacui *Cynthianum* opidum imminere, scribit Paull. Marsus ad Fastos Ouidii.

Triuia Lucus, circa Cumas. Virgil. 6. Æneid. Vide *Hecatis*, & *Gallinaria* Silua.

Triuicum, Horatio Satyra 5. lib. 1. opidum in fine Campaniæ est; vt addit Porphyrio Triuici villam tamen nominat ipse Horatius. & in Apulia, non Campania videtur, ex eodem.

Triulatti, Alpina gens, ab Imp. Augusto deuicta. Plinius.

Triumphale, vide *Ipasturgi*.

Triumpilini Plinii, sedem habent iuxta Lacum Cumanum. suntque Euganeorum reliquiæ: & vocantur hodie *Tripleuer*, & vallem *Trupiam* incolunt: Scudo & Simlero testibus.

Trizen, vide *Troezena*.

Trizi τριζοὶ, gens iuxta Istrum versus Boream. Stephanus, ex Hecatæo.

Troalicida, vide *Trallia*.

Troas, vide *Æolis*, *Troia*, & *Phrygia*.

Trocalitani Episcopi, Italiæ, vt videtur, meminit Conciliorum opus.

Trochoides τροχοειδὴς, lacus in Delo nomẽ, apud Athenagoram, in Legatione.

Trochus τροχὸς, Peloponnesi locus: Pausaniæ.

Trocmi τρόκμοι, Ptolemæo, & Memnoni, sed per γ. huic τρόγμοι. qui & *Trocmeni*, Galatiæ populi, Stephano, Liuio & Straboni. quamuis apud hunc postremum etiam *Trogini* legat Forcatulus. vitio typographico puto. Hos Mæoniæ & Paphlagoniæ regionem aliquando tenuisse, perhibet Plinius. Vide *Troginorum*.

Troesus τροισὸς, pagus Carmaniæ, in littore maris. Arr. de Indicis.

Troezen τροιζὴν, vrbs, Stephano, & Eustatio. Ibidem Troezenia regio. *Troezen* habet Ouid. 4. de Ponto, Eleg. 9. & 16. Geticam vrbem, à Flacco captam. Pergamenus codex Raphalengii legebat *Trozen*, dissyllabicos. Vide *Troezena*.

Troezena τροιζήνη, Ptolemæo. *Troezen* τροιζὴν, Straboni, cui olim *Posidonia* ποσειδωνία, dicta fuit. Idem Pausanias: qui addit eam ex *Anthia* ἄνθεια, & *Hyperia* ὑπέρεια, opidis, à Pithœo in vnam conflatam, & Trœzenia nuncupatam. Stephanus cui etiam Trœzen est, scribit hanc quoque *Saroniam* σαρωνία, *Aphrodisiam* ἀφροδισιὰς, *Apolloniam* ἀπολλωνιὰς, & *Anthanim* ἀνθανίς, appellari. Peloponnesi vrbs est, ad Sinum Argolicum. Troezeni isthmi meminit Apollodorus 3. *Damala* Nigro: *Pleda* Castaldo indigitatur. *Troezen* τροιζὴν, altera est Ptolemæo, etiam in Peloponneso, sed mediterranea, Messeniæ regionis: quæ *Trezina* à Nigro vocatur. Hanc Plethon *Trizen* τριζὴν, vocat. *Troezen* cuius meminit Statius 4. Thebaidos, Thessaliæ adscribitur à Placido. falso fortasse. Vide Stephanum in φορβας.

Troezene, Plinio in Asia Minori vrbs, circa Cariæ regionem.

Trofinianensis loci Africani, meminit Vict. Vticens.

Trogilia, & *Trogilium*, vide *Trogilus*.

Trogilorum Portus, Siciliæ locus est, prope Syracusas, teste Liuio, lib. 25. Aretius, & Fazellus scribunt hodie *Stentino* appellari, & ipsa vrbs *Trogilus* τρώγιλος, Stephani, *Targia*.

Trogilus τρώγιλος, regio Macedoniæ: & Siciliæ, est Thucydidi, & Stephano. Apud eundem est *Trogilia* Micales, quæ *Trogilium* quoque vocatur. hoc erit *Mycale* promontorium Ioniæ, cuius Herodotus meminit. *Trogylium* Ptolemæi, & Strabonis est. cui ante hoc promontorium etiam parua insula est eiusdem nominis.

Troginorum Tetrarchiæ, meminit Cicero 2. de Diuinatione. Sed *Trochmenorum* legit Vrsinus. Vide *Trocmi*.

Trogitis, vide *Coralis*.

Troglodytarum, τρωγλοδυτῶν, Regionē, in Africa ponit Plinius, & Ptolemæus. Horum descriptionem vide apud Heliodorum 8. & Agatarchidem 5. item Strabonem 16. Hodie *Sirfia* appellatur Castaldo. Mihi *Arabia* à recētioribus scriptoribus dici videtur. Hos Troglodytas olim quoque *Erembos* ἐρεμβοὺς, & *Saracenos* vocatos, auctor est Eustathius. *Molgii* μόλγιοι, appellantur etiam à Diodoro Siculo lib. 1. sed variat lectio: legitur enim *Bolgi* βόλγοι, & *Bolpi* βόλποι, in codice Græco ab Henrico Stephano excuso. *Ichthyophagos* ἰχθυοφάγους, ab Isacio Tzetza etiam nominari video. In Sacris literis *Ghanamim* sunt, vt habet Ar. Montanus, in suo Apparatu. *Trogodytas*, sine L. semper scribi apud Strabonem, tradit Pintianus: fides sit penes illum. Troglodytarum gentes scribit Iuba apud Plinium, *Therothoas* vocari, à venatu. *Troglodytas* habet Strabo supra Caucasios montes. vt quoque Eustathius: Idem prope Triballos, in Europa. eosdem puto hos, cum Plinii & Ptolemæi, in Mœsia Inferiori. Ad Atlanticum mare, in Africa, habent quoque Troglodytæ Hanno, & Plinius. *Troglodytarum* insulam narrat idem ex Iuba, vbi Isidos plocamon fruticem prouenire ait. Vide *Barbaria*, *Catudaos*, & *Suche*.

Troglodytice, locus Æthiopiæ apud Troglodytas, quem Plinius à priscis *Michoen*, ab aliis *Midoen* dictam scribit.

Troglodyticus Sinus, vide *Asperum* Mare.

Trogmadorum meminit concil. Chalcedonense. cuius Episcopum Cyriacum nominat. Circa Asiam Minorem videtur. Idē fortè cum Trocmis aliorum, qui τρόχμοι apud Memnonem sunt.

Trogodyta, vide *Troglodytarum* Regio, & *Pygmai*.

Trogylium τρωγύλιον, promonrorium Ioniæ, apud Ptolemæum: *Gatonisi* à Sophiano vocatur. Huic adiacet insula eiusdem nominis. Straboni 14. quæ *Trogilia* Plinio. Vide *Trogilus*.

Troi, vide *Taurisci*.

Troia regia, Asiæ Minoris regio; quæ & *Troas*, Ptolemæo, Straboni, & Plinio vocatur. *Troias regiés*, Stephano. Ptolemæus eandem *Phrygiam* Minorem appellat. Stephanus eam antea dictam *Idaam* ἰδαία, & *Xanthen* ξανθὴν, deinde *Teucrin* τεύκρις, refert. Apud Apollonium & Diodorum *Dardania* δαρδανία, nominatur. Leunclauius hanc Troadem *Carasia* vocat. Idem ad primum lib. Græcor. Xenophontis describit oram huius regionis maritimam. Huius metropolis & caput *Ilium* quondam fuerat, quæ inde *Troia*, per excellentiam à Poëtis vocatur. Sed alia est huius regionis vrbs, ad maris littus, quæ propriè *Troia* dicitur, & à Ptolemæo *Alexandria* cognominatur: Liuio non semel *Alexandria Troas* dicitur: Plinio *Troas*, (vt regio) & *Antigonia*, quam suo tempore *Alexandriam* vocatam refert; & Coloniam Romanorum factam addit. testatur hoc idem hæc inscriptio, vbi legitur. *Col. Troias Antigonia Alexandria Legio* XXI. & *Col. Aug. Troad.* vt legit Goltzius ex Philippi nummo. Idem locus prius *Sigia* σιγία, nomen habebat, Strabone teste. (huius meminit etiam Q. Calaber 7.) *Cebreniam* κεβρηνία, hanc aliquando nuncupatam, scribit Niger, an rectè, quis videat. Cebrenios ciues ab Antigono in hanc vrbem traductos, tradit Strabo lib. 13. at ciuitatem nomen inde sortitam, non subiungit. Meminit huius Cebreniæ Plinius lib. 5. cap. 30. Alexandriæ vrbis in Troade, est quoque memoria apud Pausaniam, lib. 10. & Strabonem lib. 13. Hanc ego potius putarim hodie *Troia* dici, quàm Ilium illud in mediterraneis situm, & bello decennali nobilitatum, cuius tempore Strabonis (vt ipse fatetur) nullum exstabat vestigium. At ex eodem Strabone videtur hæc Alexandria, etiam *Ilium* ante Alexandri ibi aduentum, vocitatum. Adi Strabonem, in principio lib. 13. *Troia*, vicus in Attica: qui etiam *Xypete* ξυπετή, vocatur. auctor Stephanus. *Troia* item apud Henetos, in intimo maris Hadriatici sinu. Et in agro Laurente Latii, vt ex Festo, & Liuii libro primo liquet. quatuor stadiis à mari, vt placet Halicarnasseo, Isacius ad Lycophronem ex Troia hoc, & Laurentum, synonyma facit. *Troia* vrbs, in Cestria Chaoniæ, Stephano. Huius meminit:

nir quoq; Virg 3. Æneid. quam Paruam cognominat. *Troia*, Ægypti vrbs, iuxta Nilum, eidem; & Diodoro. pagum vocat Strabo. eamque ad Troicum montem describit. *Troia* quoque in Cilicia, Stephano, in ditione Thebe. Est apud Belgas in littore Rheni vrbs, quam *Santen* vocamus: hanc Otto Frising. dicit olim Troiam vocatam. fabulosè, vt puto. Decem numero, huius nominis Troiæ, ex veteribus auctoribus, vrbes. Vide *Ardea*, *Heraclea*, & *Phrygia*.

Troici Lapidis τρωϊκοῦ λίθου, mons Ægypti, Ptolemæo. Idem ab Herodoto *Arabicus* vocatur. τρωϊκὸς ὄρος, Strabonis, & Stephani.

Troicum Prom. vide *Canna*.

Troicus Mons, vide *Troici* Lapidis.

Troilium, Etruriæ opidum, à Caruilio expugnatum. Liuius 10. Mendosè pro Troito, vt putat Annius. Sed *Troßulum* legit Sigonius.

Troilus, fluuius Ægypti. Stephanus.

Troites, vide *Troia*.

Troitum Phaliscorum, finitimum Etruscis sic Cato in Originibus. Vide *Troilium*.

Troli, vide *Gothi*.

Tromarisca, vide *Transmarisca*.

Tromelia τρομιλεία, Achaiæ ciuitas. vnde eximius caseus Tromelicus. Athenæus.

Tromentus Campus. à quo *Tromentina* tribus, Festo. Huius in vetustis marmoribus sepius mentio. In Etruria fuisse, mihi testis est Iacobonius ad Fontei Librum de Cæsia familia.

Tronia, vide *Triboces*.

Tronis τρωνὶς, pars Dauliæ regionis. Pausanias in Phocicis.

Tronoderum, apud Aimoinũ Galliæ vrbs, in Burgundia. *Tonnerre* hodie, vt placet Belleforestio.

Troxum, Dalmatiæ vrbs, circa Salonem, Antonino.

Tropæa τρόπαια, vicus Arcadiæ, apud Pausaniam. *Tropæa Augusti* τρόπαια σεβαστοῦ, Ptolemæo Liguriæ maritimum opidum est, quod Blondus & Leander *Torbia* vel *Turbia* vocant: Cænalis verò & Paradinus *Villa Franca* vocant. *Tropæa Drusi*, Germaniæ opidum, Ptolemæo. Medio itinere inter Salam & Rhenum est, vbi Drusum obiisse, scribit Strabo 7. Videtur huius meminisse Dion. 55. & Tiberium hic à milite Imperatorem salutatum, refert Tacitus Annal. 2. Vide *Pompeia*.

Tropæa, Italiæ vrbs, (circa Calabriam puto) à Saracenis erepta, per Nicephorum. Curopalates, & Cedrenus. an eadem cum Tropiana, Vide *Postropæa*.

Tropatena, vide *Atropatia*.

Trophæa, vide *Tropæa*.

Trophonium Antrum, circa Lebadiam vrbem. Tyr. Maximus Oratione 26. item Dicæarchus. Eius descriptionẽ lege apud Plutarchum de Socratis dæmone, & Pausaniam in Bœoticis.

Tropiana, in Calabria. huius mentio est in synodo Constantinopolitana v 1. sub Constantino Magno habita. Eadem fortè cum Postropæa. *Tropea* hodie crediderim. Vide *Tropæa*, & *Postropæa*.

Tropina, Indiæ opidum, inter Indi & Gãgis ostia, Plinio.

Tropis τρόπις, insulæ nomen est apud Stephanum ex Artemidoro.

Trosleianum Concilium, in Gallia habitum, habet Gratianus in Decretis.

Trosmis, vide *Trismis*.

Trossulum; Festo, & Plinio, circa Volsinios opidum est: aut Volscos: vt habet Persii vetus commentator. Leandro *Trossulo* dicitur. In Tusciæ mediterraneis est. Vide *Troilium*.

Trotilum τρώτιλον, locus Siciliæ ad Pantachum flumen, Thucydidi 6. Aretius & alius quidam *Curcuraci* vocant. inter Syracusas & Leontinos.

Troyanopolis, vide *Traianopolis*.

Trucones, Illyrici maris insula; Pomponio. *Ticana* hoc loco lego quibusdam in codicibus. Et sunt qui *Trucula* interpretantur: vt scribit Hermolaus, eamque locat inter Phariam & Corcyram Nigram.

Truentum Plinio, *Truentinum* τρουεντῖνον, Ptolemæo. Picenorum in Italia fluuius est. *Tronto* nunc, vt Leander ait. Pomponio & Plinio, quoque vrbis nomen est, in huius ripa. Vrbis & fluminis nomen quoque Silius 8. *Quique Truentinas seruant cum flumine turres*. *Truentinus* τρουεντῖνος, apud Strabonem. *Truentinum* Castrum, habet hoc tractu, Cicero 8. ad Atticum. vide *Fo-*

rum Truentinorum.

Trulla τρύλλα, Portus, Arabiæ Felicis, Ptolemæo. Arrianus in suo Periplo habet hoc loco binas insulas desertas, alteram *Trullas* τρύλλας, alteram *Auium* ὀρνίων, vocatam.

Trullum, Basilicæ nomen, vrbis Constantinopolitanæ. In conciliorum opere.

Trunous τρυνὸς, Strabo 5. deprauatam lectionem ostendit Casaubonus. & *Castrum* nouum eius loco legit. Pro *Trinio* amne habet Cellsus Cittadinus, in schedis suis Romā ad me missis. Vide *Vomanus*.

Trutulensem Portum, insulæ Britanniæ, habet Tacitus, in Agricolæ vita *Tutulensem* sine R. legebat Venetus codex. An pro Rutupiæ, vt censet quidam?

Trutungi populi, ab Aureliano Imp. deuicti, sunt apud Treb. Pollionem. *Grutūgi* malim legere. Vide *Scytha*.

Truuascaminensis Episcopus, in Africa, Coll. Carthag.

Trybactra τρυβάκτρα, Ptolemæo, sine C. autem Marcellino, Sogdianæ vrbs, in Drybactis. Vide *Drybacta*.

Trycha τρύχαι, Stephano Euboeæ opidū. quod à Lycophrone *Trychania* vocatur, vt addit.

Trychata, Nedon, Dirphossus, & *Diacria* τρυχαντα, νεδων, διρφωσσος, διακρια, Lycophroni montes sunt Euboeæ. teste Isacio.

Trygon, nomen loci circa Chalcedonem videtur, apud Metaphrastem, in vitis S. Manuelis, Sabelis, &c. Idem fortè cum Tryeon.

Trymalia, locus Seruiæ vicinus, Cedreno.

Tryphalia τρυφαλία, Peloponnesi maritimus tractus, inter Eleos & Messenios. Polybio 4. vbi eius vrbes enumerat. *Triphylia* aliis est.

Tryphonii, vel S. Tryphonii, insula Propontidis. In Constitutionibus Emanuelis Comneni Imp.

Trypia, vide *Helyce*.

Tuesis τουαισις, æstus Albionis, insulæ in latere Orientali. Ptolemæus.

Tubal regio, Ezechielis 32. θοβελ, 70. Interp. Asiaticam esse, & non Europæam, docet Matthæus Beroaldus in Chronico suo. Vide *Dubal*, & *Hiberia*.

Tubania, nomen loci, in Numidia. Vict. Vticens. Vide *Turbania*.

Tubantes, Tacito Germaniæ populi. Twendt, Pyramio; Frisiis contermini. *Benthem* comitatus huic vicinus antiquum nomen referre credit Verrutius. *Tubanti* τούβαντοι, Ptolemæo. hos Tubinger existimat Lazius, Migrationum lib. 8.

Tubero, Asiæ fluuius, Pomponio. *Tuberum* Carmaniæ fluuium, habet Plinius. circa Paritas populos. An τυμέρος fortè Arriani? Vide *Tonderon*.

Tubiaeni Iudæi, 2. Machab. 12. Et venerūt in Characa, ad eos qui dicuntur τουβιηνοὺς Iudæi.

Tubienses, vide *Tubunis*.

Tubin, locus: D. Hieronymo. 1. Machab. 5.

Tubolbacensis Episcopus, in Africa. Coll. Carthag. Vict. Vticens. M.S.

Tuboricum, vide *Tritium*.

Tubucci, vide *Tacubis*.

Tubunis, Africę vrbis nomen, apud D. Augustinum. Limitis *Tubuniensis* meminit lib. Notit. *Tibanis* est D. Cypriano. & *Tubiniensis* Coll. Carthaginiensi. Ibidem *Tubiensis* mentio. *Tubo* fortè in Tabula Peutingeriana. Vide *Ibina* & *Becena*.

Tuburbis Colonia, Africæ Propriæ, Plinio. *Tuburbo*, & *Tuburbitani*, sunt apud D. Augustinum. *Thuburbo*, & *Thuburnicam* Coloniam, habet ibidem Ptolemęus. Idem Plinius habet in eadem regione *Tuburnicense* opidum. Ado eam *Tuburbum Lucernaria* vocat, in Martyrio SS. Virginum Maximæ, Donatillæ, &c. *Lucernaria* tantum habet Vsuardus. *Tuburbitanorensis* meminit Coll. Carthag.

Tuburbo, vide *Tobrus*.

Tuburni Lucus, vide *Albuneus*.

Tuburnica, vide *Tuburbis*.

Tubursus Cummidiarum. sic dictus locus Africæ, in Coll. Carthag. *Tubusci Cumi* videtur apud Æthicum. quem & malè *Tubur Fiscunu* vocat.

Tubusicensis, in Numidia loci, meminit Vict. Vticens.

Tubustini, vide *Rubustini*.

Tubusuptus τουβούσουπτος, Mauritaniæ Cæsariēsis vrbs, Ptolemæo. Huius meminit etiam Ammianus & Plinius. *Thubuscum* Taciti fortè.

Tuca τοῦκα, vrbs Africæ forsan. Dioni lib. 48. an eadem cum Tucca?

Tuca-

Tucabath τουκαβάθ, Libyæ Interioris opidum, Ptolem.

Tucca, opidum mari, & flumini Ampſagę inſidens, vt tradit Plinius. *τούκκα*, Ptolemæo eſt Mauritaniæ Cæſariẽſis vrbs. idem aliam habet in Africa Propria, Numidię regionis. & aliam in Byzacio, in eadem Africa. Hanc *Tuccam Terebinthinam* vocat Antoninus. *Tuggenſis* fortè pro eadem meminit Coll. Carthag.

Tucci τοῦκκι, Ptolemæo Turdulorum, in Bætica vrbs. *Auguſtam Gemellam* cognominat Plinius. *Tucis τοῦκις*, Straboni eſt. Vaſæo ignoratur vbi ſit. *Martos* Morali, & Cluſio eſt. *Col. Aug. Gemella Tuccitana* eſt in veteri marmore. *Col. Auguſta Gemella Leg.* x x v. legit Goltzius. *Tucci Vetus* eſt etiam apud Plinium, Baſtetaniæ, vergenti ad mare. Vide *Ptucci*, & *Germ.*

Tuccia, vide *Stucia*.

Tuccitora τουκκιτορα, Libyæ nomi vicus, apud Ptolemæum.

Tucconia, ad Lacum Turizenſis; Heluetiæ. eſt in vita S. Galli, apud Surium.

Tuchaborum Africæ locus, D. Cypriano.

Tucma τούχμα, Ptolemæo vrbs in Africa Propria.

Tucris τουκρίς, Areuacorum in Hiſpania opidum, Ptolem.

Tucrumuda τουκρούμουδα, Libyæ Interioris opidum. Ptolemæus.

Tucubis τουκούβις, Ptolemæo Africæ Propriæ vrbs.

Tuculus, Africæ Propriæ locus, apud Antoninum.

Tude, Hiſpaniæ vrbs eſt, Antonino inter Bracaram & Aſturicam. alia à Ptolemęi. Vide *Tyde*.

Tudela, vide *Teudelenſem*.

Tudelaſca, fluuius Liguriæ: circa Genuam. Ænea tabula vetuſta teſtis, ibidem.

Tuder τοῦδερ, Straboni, Plinio, & Silio. *Turde τοῦρδε* Ptolemæo Plutarchus in Craſſi vita *Turdetia τουρδητία*, habet (Apud Strabonem quoque *τουδερτωλκις* eſt, quid ſignificet, ignotum, ſed hoc ante me monuit Xylànder.) Vmbriæ opidum eſt, quod *Todi* Leandro dicitur: idem dicit *Matiera ματιηρα*, & *Tiora τίωρα*, apud Halicarnaſſeum vocari: & *Tudernum* quoque dici: Quater in anno huius prata ſecari, Zacharias Lilius Vincentinus mihi auctor. Annius Tudernum apud Ptolemæum, pro Suderno legi debere, tradit in ſuis Etruriæ antiquitatibus. *Tuder Fida Colonia*, eſt apud Onuphrium. Vide *Terebus*.

Tudernum, opidum Tuſciæ: in Antonini fragmento. Vide *Sudernum*, & *Tuder*.

Tudromium, loci nomẽ videtur circa Bulgariam. in Hiſtoria Miſcella 22. & 23.

Tuerobius τουερόβιος, fluuius Albionis inſulæ, Ptolemæo. *Tiny* nominat Camdenus.

Tueſis τουέσις, Albionis inſulæ in Vocomagis opidum. Ptolemæus. Barwyck putat Camdenus.

Tuficum opidum, in libro de Limitib. Plinius *Tuficanos* Vmbrię populos habet. Quid ſi ſit *Iuficum ἰουφικον*, Ptolemæi?

Tuganos, vide *Gani* Montes.

Tugeni, vide *Tougeni*.

Tuggenſis, vide *Tucca*.

Tugia, Hiſpaniæ vrbs, circa Caſtulonem. Antoninus. *Tugienſis* hinc Saltus: Plinio. Idem videtur cum *Caſtulonenſi* Liuii. vide *Vogia*, & *Argenteus* Mons.

Tugma τούγμα, Indiæ extra Gangem vrbs: apud Ptolem.

Tuiſcones, vide *Teutones*.

Tuiſi τούισοι, Hiſpanica gens, apud Cantabros: circa Iberi fluminis fontes. Strabo.

Tuitium, vide *Diuitenſe*.

Tulcus, modicus amnis; qui vrbem Tarraconem attingit. Mela. *Francolin* nunc vulgariter nominari, ſcribit Henricus Coquus. item Ioannes Mariana.

Tuledon mons, circa Genuam; in Liguria. teſtis tabula ænea, ibidem.

Tuleus τουλεύς, vrbs in Thracia. Procop. 4. Ædif. *Tulis* Polybio, vt puto.

Tulingi Galliæ populi ſunt apud Cæſarem, Heluetiis finitimi. Lothringer, vt Germani pronunciant, vel *Lorainois*, vt Galli, Marliano, & Rhellicano ſunt. Stulingen & Nellenburg Comitatus, Schudo.

Tulinſii θυλίνσιοι, Mauritaniæ Cæſarienſis gens, Ptolemæo.

Tuliphurdum θουλίφουρδον, Ptolemæo Germaniæ vrbs. circa Dreckfurde in Weſtphalia videtur.

Tulis, vide *Tuleus*.

Tulisurgium τουλισούργιον, Ptolemæo Germaniæ vrbs; quæ Braunswyck à Rhithaimero & Irenico nominatur.

Tullica τουλλίκα, Cariſtorum vrbs, Hiſpaniæ Tarraconenſis. Ptolemæus.

Tullitensis Plebis in Africa, meminit Coll. Carthag.

Tullum τύλλον, mons in Illyrico & Adriæ obuerſus, teſte Strabone. *Delez* hodie, Lazio. *Telez* ab incolis vocari, idem addit 12. R.P.R. Sectione 6. Caſtellum Galliæ, apud Aurelianum, in vita S. Marcialis. Vide *Leuci*.

Tulonium τουλώνιον, Vardulorum opidum, Ptolemæo, & Antonino. In Hiſpania.

Tulpiacum, vide *Tolbiacum*.

Tulupa, circa Euphratem fluuium vrbs, verſus Syriam. Guil. Tyrio.

Tumannuna Municipiũ Mauritaniç Cæſarienſis. Sceda III. tabulæ Peutingerianæ, quam à M. Velſero habui.

Tumar, locus præruptus, circa Auraſium montem. Procop. 2. Wandalic.

Tumarra τουμάῤῥα, Mauritaniæ Cæſarienſis opidum, Ptolemæo.

Tumbasci, vide *Betheth*.

Tumida, vide *Timida*.

Tumiruda, Africæ locus, Victori Vticenſi. Vide *Thuparuda*.

Tummara, Perſarum locus, circa Tigrim fluuium fortè. vt videtur ex Zoſimi 3.

Tumnias, vide *Tinni*.

Tumulos, vide *Turmulos*.

Tunatensium Auxiliariorum comitis, meminit ex veteri inſcriptione Goltzii Theſaurus. Titulo de Re Militari.

Tuncassi, vide *Boisci*.

Tuncensis ciuitas Africæ; nominatur in Coll. Carthagini habita. An pro Tuniceñſis?

Tune locum, habet Antoninus; inter Piſam & Genuam. *Luna* fortè legendum.

Tunes τύνης, Polybio & Liuio: *Tynis* τύνις, Straboni. *Themisa* θήμισα, Ptolemæo eſt. *Tunicense* opidum Plinio. *Album Tynetem* λευκὸν τύνητα, vocat Diodorus lib. 20. Africæ Propriæ vrbs; quæ hodie *Tunes*, & *Tunis*, vocatur. A Carolo V. Imp. anno 1535. expugnata, Barbaroſſæ erepta, & regi ſuo reſtituta. Villanouanus putat *Thinissa* θίνισσα, Ptolemæi eſſe. Thiniſſam Ptolemæi, *Tonissa* ab Antonino dici, credit Simlerus. quod & mihi veriſimilius eſt. Errat Pachymerius, qui tradit Carthaginẽ hodie Tuniſi appellari.

Tungri τούγγροι, Ptolemæo, Cæſari, & Tacito, ſunt Germanorũ populi, inter Tabudam & Moſam habitantes. Eorum vrbs etiamnum Tongeren. & nonnullis Heyren Tongeren vocatur. *Tungritanorum*, & *Tungricanorum*, meminit Ammianus, lib. 26. & 27. item lib. Notitiar. quid ſi ſint Tingri, eiuſdem Ptolemæi? *Tungrorum* vrbem antiquiſſimam *Attuacutum* vocatam, opinatur Meierus. Vide *Vatuca*.

Tungrorum Fons, à Plinio celebratus, in Tungrorum finibus, hunc ciues vrbis Tungrorum ſub ipſa ciuitatis mœnia conſtituunt. ſic quoq; Philippus Geringus medicus Trudonenſis Hie *Isferborn* hodie vocatur. At videtur huic accidiſſe, quod olim Aquis Sextiis, quarum calor quondam acrior exhalatus per tẽpora euaporauerit: nec iam par eſt fama priori. Alii, inter quos Gilbertus Lymburgius, eum in pago Spa dicto, collocant; & verius, vt ego ſuſpicor: vtrumque enim vidi, & guſtaui; propius namque ad Plinii deſcriptionem hic accedit. Hunc *Sauenier*, & *Boullon* vocant accolæ. Andreas Baccius in ſuo de Balneis opere, ſcribit eũ Isferborn vocari. ſed hoc commune Germanorum vocabulum eſt omnium fontium acidorũ, quos vulgo vocant Isferbrun & Saurbrun. Huius Tungrorum fontis vires deſcripſere peculiari libellulo dicti Geringus, & Lymburgius. Situm eius diuulgauit in noſtro Itinerario Ioannes Viuianus.

Tunidrumense, vide *Tynidrumense*.

Tunium, Ægypti pagus, Nicetæ.

Tunna. Victorem epiſcopum Tunneñſem, in Africa ſcriptorem, non ſemel nominat Michael Ruiſius, in Scholiis ad Corippum.

Tunnias, vide *Tinni*.

Tunnocelum, Britanniæ inſulæ vrbs. lib. Notit. Tinnemouth Camdeno.

Tuntobriga τουντόβριγα, Callaicorũ Bracariorum, in Hiſpania Tarraconenſi vrbs. Ptolemæus.

Tuntza, Bulgariç locus videtur, apud Cedrenum. *Zitas* habet Diaconus, vt addit Xylander.

Tunugabensis loci epiſcopalis, in Africa, meminit Collatio Carthaginienſis.

Tuola Τοῦλα, Ptolemæo Corsicæ insulæ fluuius. Leandro *Golo* dicitur. hoc tabulæ Geographicæ quoque testantur.

Tupata Τουπάτα, Asię vrbs, vbi moschi quędam species fit. magis Orientalis est quam Chorasse, χορασ. Simeon Sethi.

Tuphium Τούφιον, vrbs in Ægypto, apud Ptolemæum.

Turaniana, Hispaniæ vrbs, inter Vrgi, & Murgi, apud Antoninum. De qua in suis ad eundem Commentariis Hieron. Surita, hęc verba, *Fortè villam Turanii designat, aut eius familiæ quem natum iuxta fretum Gaditanum, Plinius perhibet.*

Turaphilum Τουράφιλον, Ptolemæo opidū, in Mauritaniæ Cæsariensi.

Turax, vide *Lincerium*.

Tura-Zaheio, hoc est, si Latinè dicas, mons aridus. Locus est è regione vrbis Balat; quæ exstat ad flumen. Tigrim. Masius in præfatione libelli Mosis Barcepha, de Paradiso.

Turba, Hispaniæ vrbs, Liuio 33. An fortè *Turbula* Ptolemæi? quam habet in Bastetanis. Vide *Torboleta*, & *Tursambica*.

Turbania, fons ad radices montis Gelboë. G. Tyrius. Tubania sine R. idem, alio in loco.

Turbessel, Mesopotamiæ castrum videtur, circa Euphratem XXIIII. millib. ab Edessa. Guil. Tyrius.

Turbula, vide *Turba*.

Turcæ, se ipsos *Musulmannos* vocant, vt scribit Hugo Fauolius in suo Hodœporico Byzantino, & Leunclauius in sua Musulmannica historia. Eorum sedes à Plinio & Pomponio ad paludem Mœotidem describitur. In Hist. Miscella, circa Caspias portas sunt. *Vnnos* à Persis Turcas vocari, scribit Eustathius: *Thunnos* etiam à Plinio appellari docet Hermolaus, in suis Castigationibus Plinianis, lib. 6. cap. 7. Scylace auctore, vt ex eo tradit Theod. Gaza. Turcæ sunt, quos Strabo *Cyrtios* κύρτιοι, nuncupat: Romani *Curtios*, & contractè *Curtos* dixere. Idem Gaza Gemistum Plethonem adducit, qui eos *Paropamisadas* esse velit: cui tamen se non assentiri fatetur. A Scythis qui Caucasios montes inter Pontum Euxinum & Caspium mare habitant, originem trahi, omnes ferè auctores vno ore consentire videntur. Turcum significare hominem, qui agrestiorem victus rationem sequitur, tradit Chalcondilas. Postellus putat eos Hebræis *Togarma* nominari. sic etiam Beniamin Tudelensis. Horum mentio est apud Ezechielem 27. *Thogorma*, vel Θογαρμά. Non prætereire hic debeo, quòd Pintianus in suis Pomponianis castigationibus Turcorum nomen ex Plinio & Mela expungit, in eorumque locum *Iurcas* ἰύρκας, substituit, ex Herodoti Melpomene. quo verò iure, ipse viderit. Maiore certè applausu eos ex nostra Europa, quam ex his scriptoribus profligasset. *Turcorum* meminit Suidas, qui dicit ferrum apud eos non facilè parabile. Multa de iisdem apud Leonem Imp. cap. 8. paragrapho 45. Vide *Vnni*, *Iaxarta*, *Sarmatia*, *Casari*, & *Vngri*.

Turcilingi, Scythiæ gens, in Europa, Iornandi, & Diacono, & Hist. Miscellæ.

Turcopuli Τουρκόπουλοι gentis nomē, apud Gregoram.

Turde, vide *Tuder*.

Turdetani Τουρδητανοί, Ptolemæo Lusitanię populi sunt, vbi hodie *Algarbia* regnum est; pars Regni Portugalliæ. Videntur à Pomponio *Turduli Veteres* vocari. Strabo scribit quosdam inter Turdetanos & Turdulos distinguere; nullam autem distinctionem suo tempore apparere. Stephanus *Turtytaniam* τυρτυτανία, regionem ex Artemidoro habet. Item *Turtos* Τοῦρτοι, & *Turtutanos* Τουρτουτανοὶ incolas. Vide *Batica*, & *Bastetani*.

Turdetanorum vrbem, cuius Liuius meminit, in Hispania, *Turdetum* vocat Florianus, & esse, qui eam hodie *Teroel*, vel *Teruel* vocant, addit.

Turdetia, vide *Tuder*.

Turdinum, Sic pro *Tordino*: vt vulgò ille fluuius vocatur, de quo vide *Interamna*.

Turduli, horum tria genera in Hispania esse, annotauit Varrerius, in sua Corographia. Turduli simpliciter, & Turduli Veteres, in Lusitania, ex Plinio & Mela: Turduli, in Bætica sunt Ptolemæo. Vide *Turdetani*, *Bardeli*, & *Tartessidis*.

Turdulo Τούρδουλον, Bæticæ maritima vrbs, in Turdetanis. Ptolemæus.

Turegum, pagus Alemānici ducatus. Rhenanus ex diplomate Ludouici Regis. Turgaw in Heluetia. Otho Frisingensis vocat

Sueuiæ (alio in loco, Alemaniæ) opidum: addicque situm in faucibus montium versus Italiam, super lacum, vnde Lemannus fluuius effluit. Zurich an der Lindmat hoc puto appellari. Vide *Tigurinus* Pagus.

Turensis Plebs, in Africa, meminit Coll. Carthag. A Turri fortè gentile.

Turgalliensis, vide *Mullicionsis*.

Turzana, Arabiæ Felicis insula est, Ammiano lib. 23. in qua Serapidis maximum esse templum scribit. putarim ob id, eandem esse cum *Sarapide* Ptolemæi.

Turia deductis tenuem sine nomine riuum,
Et tacitè Tuscis inglorius affluit vndis. Silius Italicus 13. Riuulum in Via Appia, dicit Pet. Marsus ab Vrbe 6. M.P. falsò, vt puto. *Tutia* pro Turia hoc loco legit Sigonius, ad 26. Liuii. Vide *Stura*, & *Cremera*.

Turias, vide *Durias*.

Turiaso τυριασὼ, Ptolemæo Hispaniæ Tarraconensis vrbs. Hoc nomen etiam in nummo Augusti æreo legi. Clusius, Florianus, & Varrerius dicunt hodie *Taraçona* appellari. ibidemque exstare vetustas inscriptiones, in quibus *Turiaso* habetur. Geminato SS. est apud Plinium. Inter Numantiā & Iberum fluuium est.

Turii, vide *Thurium*.

Turingi, & *Toringi*, vt eos Sidonius & Vegetius vocant. *Thoringia* habet Cassiodorus lib. 4. Variarum, ad Herminafridum. Germaniæ populi sunt, qui hodie Duringer appellantur, Fabricio & Rhenano.

Turini, vide *Turones*.

Turinum, & *Turii*, locus videtur apud Cæsarem 3. Ciuilium. in cuius agro Cosa erat. *Thurinum* per *Th.* lego, ex Ptolemæo, Strabone, Diodoro, Plutarcho, & Varrone. In Magna Græcia est, quia proximè Cosam describit. Vide *Tyrianus*.

Turissa, vide *Iturissa*.

Turitani τυριτανοι, Hispaniæ populi in Bætica, Stephano in voce βετουβεια. An Turditani legendum?

Turiua τυριυα, Bactrorum satrapia est, apud Strabonem.

Turium, vide *Durias*, & *Tricorniium*.

Turmeda, vide *Amphipolis*.

Turmentini, Apuliæ populi, apud Plinium.

Turmodigi Plinio, *Thermida* Ptolemæo, fortè. Ptolem. vt Pinetus suspicatur, cui *Rajas* hodie nominatur. Tarraconensis Hispaniæ populi, sine opidum. Turmodigos a L. Floro *Curgonios* appellari, scribit Amb. Moralis.

Turmogum τυρμογον, Ptolemæo, Lusitaniæ vrbs.

Turmulos, Hispaniæ locus, Antonino, inter Emeritam & Salmanticam. *Tumulos* legit D. Iacobus Delgadus. & *Rocha Frida* hoc tractu hodie esse, subiungit.

Turmus, vide *Turnus*.

Turni τύρνοι, Calabriæ vrbs, Ptolemæo, *Sturni* interpretibus Latinis. *Sturninos* hoc tractu etiam agnoscit Plinius 3. cap. 11. si fida scriptura.

Turni lacus. Columella 10. *Et Turni lacus, & pomosi Tiberis arua.* *Turni* Ager, Iuuenalis lib. 4. Satyra 12.

Turninum, in Vitis Sanctorum vocatur pagus, qui hodie Dorrne milliari ab Antuerpia. quem locum addunt muris cinctum, cum iis adhuc Antuerpia careret, fides sit penes auctorem.

Turnus, Vmbriæ fluuius. Vibius. *Turmus* legunt plurima exemplaria.

Turobolis, vide *Libisonis* Turris.

Turobrica, Bæticæ vrbs, Plinio. Circa *Alcantara* putat fuisse Beutherus.

Turocelo, Vmbriæ opidum, quod *Vetriolū* Plinius.

Turodi τυρόδοι, Hispaniæ Tarraconensis populi, apud Ptolemæum.

Turones, Gallorum populi, apud Tacitū, & Cæsarem. *Turini* sunt Ammiano. *Tours* vrbs hodie ab iis habitatur, vt ait Marlianus. *Touraine* eorum territorium dicitur. Vrbem *Turonem* nominat Sidonius. *Turonicam* vocat Greg. Turonensis. *Martinopolim* à D. Martino, nominat Matthæus Vindocinensis, in sua Tobiæ historia. Vide *Tricori*.

Turoni τουρῶνοι, Germaniæ gens, Ptolemæo.

Turonus Fluuius, circa Arelaten. videtur, in Constitutione Constantini Imp. de hac vrbe vide Scaligerum, ad Auson. 1. cap. 24.

Turoqua, Hispaniæ vrbs, Antonino, inter Asturicam & Bracaram.

Turpili, vide *Torpida*.

Turrena Augustalis, Catoni (si verus est titulus)

tulis) Tusciæ vrbs est: quæ à Leandro *Burnos* nominatur. Surenam vocamus, inquit Aubius, & medio miliari distat à Volturna. *Tursena* fortè, in Antonini Fragmento.

Turre Tamalluma, vide *Turres*.

Turriga πυῤῥιγα, Callaicorum Lucensium vrbs. Ptolemæo. In Hispania Tarraconensi. *Trigundum* Antonini, videtur Simlero.

Turris, vrbs antiqua supra Istrum fluuium. à Traiano quondam ædificatam, & à Iustiniano Antis oblatam, scribit Procop. 3. Gothicorum. Forte Turris Ferrata, de qua inferius. *Turris*, inter Forum Voconi, & Aquas Sextias, in Gallia Narbonensi locus, Antonino. *Turris*, in Mœsia opidum, eidem. eadem fortè cum Procopii. Vide *Libisonis*. *Turris* Alba in Africa. Coll. Carthag. Circa Susas etiam, Plinio 2. cap. 106. *Turris* Augusti, vide *Ara* Sextianæ. *Turris* Blandini, in Africa, Vict. Vticens. *Turris* Blansis, ibidem: Coll. Carthaginiensi. Eadem fortè. *Turris* Cæsaris, in Africa Propria vrbs, Antonino. *Turris* Calatnea, vrbs inter Strymonem fluuium & Athon montem, Pomponio. Κάλαθα Stephani puto. *Turris* Concordiæ, in Numidia. Vict. Vticens. *Turris* Ferrata, specula altissima circa Sirmium, in Pannonia, in qua Probum Imp. a militibus suis interemptum, scribunt Eusebius, Aurel. Victor, & Vopiscus. *Turris* Lapidea, λίθινος πύργος, Ptolemæo locus apud Sacas. *Turris* Stratonis, vide *Cæsarea*. *Turris* Sammeriarum; in Numidia. Vict. Vticens. *Turris* Syllana, vocatur Latinis ea Hispaniæ vrbs, quam vulgo *Tordesillas* appellant. Nescio an nomen apud antiquos reperiatur. *Turris* Tamalleni, locus in Africa Propria, Antonino. *Turre Tamallumensis* Plebis, meminit Coll. Carthagin. *Turres* Albæ, πύργος λευκός, Celticorum in Lusitania opidum, Ptolemæo. *Turres*, Antonino maritimum Tusciæ opidum. Inter Romam & Centumcellas. Leander, qui illud hodie *S. Seuera* vocari dicit; putat esse *Carretanorum* Nauale; de quo Strabo lib. 5. Scio Diodorum in principio lib. 15. Turres (siue πύργοι,) hoc tractu habere: quam Naualem stationem prope Agyllas vocat. *Turres*, Antonino locus inter Consentiam & Vibonem. *Blasium* nunc vocari, scribit Gab. Barrius. Eidem Antonino quoque locus inter Canusium & Egnatiam Apuliæ. *Turres*, in Liburnia, *Ad* Turres dictus locus, apud eundem, Thurn vocat Lazius. *Turres* etiam in Hispania Citeriori, etiam Antonino. *Turres* Annibalis, in Hispania, Africaque. Plinius 2. cap. 71. In Africa fuisse inter Achollam & Thapsim; docet Liuius, ad calcem libri 33. Vide *Ad Turrem*.

Turrus, Plinio Fori Iulii fluuius. *Turro* à Leandro vocatur.

Tursambica Tralugorra, ciuitas Nouempopulanæ regionis. vt habet lib. Prouinciarum. Alia lectio est, *Turba*, *vbi castrum Bogorra*. *Bigorre* nunc vocatur. Consule Scaligerũ ad Ausonium 2. cap. 7.

Tursena, vide *Turrena*.

Turta, nomen loci, apud Charisium 2. ex M. Portio Catone.

Turti, *Turtutani*, & *Turtutania*, vide *Turdetani*.

Turudensis Plebs; in Africa. Coll. Carthagin.

Turulis πυρῦλις, Hispaniæ Tarraconensis fluuius. Ptolemæo. *Rio de moruedre* hodie, vt puto. *Segura* nominatur à Coquo. Vide *Durias*.

Turullius πυρυλλὸς, vrbs Thraciæ. Suidas. *Tzurulum* Cedreni puto.

Turum, Antonini Norici vrbs.

Turuntus πυρούντος, Sarmatiæ Europææ fluuius, apud Ptolemæum. *Duina* hodie dici, Becanus auctor est. Duinam hanc aliquibus *Rubonem* Ptolemæi esse, scribit Herbersteinius.

Turupii πυρούπιοι, Galliç Lugdunensis populi, Ptolem.

Turuptiana πυρουπτιανα. Callaicorum Lucensium opidum. In Hispania Tarraconensi, Ptolemæo.

Turuzitensis Plebs, in Africa. Coll. Carthagin.

Turzo τύρζω, Africę Proprię vrbs, Ptolem.

Tusca, Plinio Numidię fluuius. Is mihi videtur qui Hipponitim & Sisaram paludes Ptolemæi coniungit, & fortè hodie *Guadilbarbar* dicitur, apud I. Leonem. *Tuscaniensis* loci in Mauritania Cęsariẽsi, meminit Vict. Vticens. M.S.

Tuscanienses sunt Plinio lib. 3. cap. 5.

Etruriæ populi. *Toscanello* hodie eorum locus dicitur, vt Leander tradit. *Tuscanelli* in Tuscia, extat memoria in Edicto Desiderii Longobard. regis si huic fides.

Tusci Τοῦσκοι, Sarmatię Asiaticę gens, Ptolemæo.

Tuscia Τουσκία, Italiæ regio, quæ hodie incolis *Toscana* vocatur. Hoc vocabulum olim per *t* siue *Th*. scribi solere, tradit Halicarnasseus lib. 1. Quondam *Etruria* Τυῤῥηνία, & Græcis *Tyrrhenia* Τυῤῥηνία, dicta fuit, Strabone teste. Dion. Halicarnasseus scribit eam olim *Pelasgiam*, & *Rasenam* ῥασέναν, vocatam. *Rasenua* est apud Myrsilum: cui etiam *Vmbria*, & patria lingua *Saleumbrone* dicitur. *Comara* quoque appellata fuit; si Annio cum Beroso credere fas est. *Marsos* à Græcis *Tuscos* vocari, ait Isidorus. *Annonaria*, & *Vrbicaria* Tusciæ, meminit Lib. de Limitib. Annonariam ponit Marcellinus circa Pistorium. An Vrbicaria circa Romam? vide *Vrbicarias*.

Tusculum Τουσκουλον, Ptolemæo, Straboni, Liuio, Diodoro, & Halicarnasseo. τύσκλον & τούσκλουον, Stephano. Latii vrbs est. *Tusculanos* habet Plinius. Inter colonias Romanas numerat Frontinus. τουσκλανοι Halicarnasseo 3. sunt. Haud procul à *Frascato* esse, putat amicus meus Pigafetta. eiusque rudera hodie adhuc extare, formamque quodammodo referre; quam nummus L. Seruii Rufi refert. hoc mihi ex eius Pigafettæ ore per litteras Roma significauit doctissimus iuuenis Philippus Winghius Louaniensis. Imaginem huius nummi videre licet in Fuluii Familiar. Rom. volumine. *Thusculo* à Leandro dicitur. *Telegon* à conditore dictum, scribit M. Niger. Liuius meminit Tusculi, & Tusculani, an fortè duorum locorum? vide *Lucullanum*. *Tusculanum*, Ciceronis prædium, in Tusculano territorio erat quondam eo loco vbi hodie est monasterium *S. Maria di grotta ferrata* dictum; vt Saccus & Leander scribunt. vel, vt Fabricius ait; vbi *Frascata* visitur. *Tusculani* meminit quoque Iosephus 18. Antiq. 8. stadiis fere centum ab Vrbe dissitii. Sic quoque Halicarnasseo 10. de Tusculo.

Tuscum Mare, quod Tusciam alluit: Pomponius Siciliam vsque extendit, scribit enim Himeram Siciliæ fluuium in Tuscum mare decurrere versus Ortum, & Hispaniam, versus Occasum. Et in huius intimo sinu Galliam describit. Vide *Tyrrhenum*.

Tuscus, vide *Thuscus*

Tuudritanum, & *Tuudrum*, vide *Thysdrus*.

Tusiagat Τουσιαγαθ, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, Ptolemæo. Latinus codex legit *Thusiathat*.

Tusiga, vide *Bacma*.

Tussii, vide *Sturii*.

Tuso Τοῦσο, Indię fluuius in Gangem erumpens. Ptolemæo. Latini codices *Soa* legunt. Forte *Sonus* σῶνος, Arriani, in libello de rebus Indicis.

Tussa, vide *Thussa*.

Tussuli, vide *Gerania*.

Tusuritensis Ecclesiæ, meminit Coll. Carthag. *Tuzuritensis* quoque per Z.

Tutapus Τούταπος, Indiæ fluuius ingens. in Acesinen (qui in Indum influit) exiens. Arr. in Indicis.

Tutatio, apud Antoninum Norici vrbs. Circa Jschel, ad Drauuæ fontes fuisse, colligit Lazius.

Tutela, vide *Dubal*.

Tuthila, circa Iordanem alicubi locus, Ioanni Mosco.

Tuthoa Τουθόα, Peloponnesi amnis, in Alpheum desinens. Pausanias.

Tutia, Hispaniæ vrbs, videtur apud Florum 3. c. 22. Geminato T T. apud Plutarch. in Sertorio legi, monuit ad illum, Vinetus.

Tuticum Τούτικον, Samnitic um opidum est Ptolemæo. quod à quodam *Triuetto* interpretatur. Fortè *Equotuticum* Antonini. & cuius Cicero lib. 6. Epistolarum ad Atticum meminit. *Æquumtuticum* in Apulia conditum à Diomede, scribit Seruius in 8. Æneidos, circa principium. *Equotutium* legunt Porphyrion & Acron, aiuntque opidum hoc esse, quod Horatius 1. Sermonum scribit senersu dicere non posse. Aut idem est, aut eiusdem tractus, inter Beneuentum & Canusium. Vide *Tuxium*.

Tutienses, Italiæ populi sunt, apud Plinium. In Latio, Prima regione. An ab Equo Tutico?

Tutilà, vide *Ara*.

Tutini, Calabriæ gens, Plinio.

Tuttia, vide *Tutia*.

Tuttulensis, vide *Trutulensem*.

Tutuncrus, (vel vt Rhenanus legit, Tu *Tuncrus*, diuisim) fluuii nomen videtur, ex hoc Sidonii ad Consentium: *Tu Tuncrum, & Vahalim, Visurgin, Albim*, &c.

Tutzis, Ægypti vrbs, Antonino.

Tuxium τούξιον, Samnitum princeps vrbs, à Fabio Fabriciano direpta. Hic Venus Victrix colebatur. Plutarchus in Parallelis historiar. An eadem cum Tutico Ptolemæi?

Tuziritanus Episcopus, in Africa. Vict. Vticens. MS.

Tuzummensis loci episcopalis, in Africa meminit Coll. Carthag.

Tyana τύανα, Cappadociæ vrbs, Ptolemæo, Straboni & Plinio Cappadociæ II. est in Concilio Ephesino. Arrianus in suo Periplo scribit aliquando *Thoanan* θόανα, appellatam. *Tyana*, Ægypti opidum, Stephano.

Tyanita, vide *Teanum*.

Tyanitis, Asiæ præfectura, Ptolemæo. in qua Tyana vrbs: Straboni 12 qui scribit eandem quoque *Eusebiam Ad Taurum* vocatam. vide *Cappadocia*, & *Pontus* Cappadocicus.

Tyara τύαρα, insula est in quam Nero Imp. Musonium relegauit. hæc aquis carebat antea. Musonius autem in ea fontem inuenit: Philostratus 7. vitæ Apollonii. *Tyarenos* populos, habet Plinius, in Asia Propria. sed an ab hac insula, nescio. *Gyara* autem legit hoc loco apud Philostratum Lipsius.

Tyba, trans Euphratem locus est, Ciceroni 15. Epistolarum.

Tyberim, locus sic prisco nomine dictus, inter mare & Libanum: nũc ibi *Toronum* castrum, vt refert Guil. Tyrius lib. 11. cap. 5.

Tybiacé, vide *Scythia*.

Tybrestus, vrbs Arabiæ, ad Cyrubem fluuium. Vibius Sequester.

Tybur, vide *Tibur*.

Tychæum τυχαῖον, mons inter Bœotiam & Eretriam. Stephanus.

Tyche, vide *Syracusa*.

Tyde Castellum. Plinio Hispaniæ locus. Huius etiam meminit Silius; Clusius vocat *Tui*, ad Minium fluuium, in Gallecia. Stephanus Camallo adserit ex Ben. Aria Montano *Tui* antiquitus fuisse *Tuy* Chaldæo siue Hebræo nomine. Hoc non est *Tude* Ptolemæi.

Tyderta, vide *Tuder*.

Tydii, Plinio Sarmatiæ Asiaticæ populi.

Tyenis τυῆνις, Colchidis vrbs, & fluuius. Stephanus.

Tygrinum vinum, nominat Alex. Trallianus lib. 8. cap. 7. & febricitantibus dandum suadet. Italiæ videtur. sed Græcum codicem videre non contigit. De scriptura itaque dubito.

Tylangium τυλάγγιον, Triphyliæ in Peloponneso opidum, Polybio 4. sed ibidem, idem opidum στυλάγγιον vocat. quæ vera scriptura ipsius Polybii. Librarius autem quia præcedentis verbi Βωλαξας litteram finalem, & huius initialem Σ geminatam ex ore prælegentis non animaduerterat, Tylangium acephalon reddidit. Apud Stephanum στυλάγγιον legitur.

Tylessus, vide *Tyllesii*.

Tylis τύλις, Thraciæ vrbs, iuxta Æmum montem, Stephano, & Polybio 4. Vide *Tuleus*.

Tyllesii τυλλήσιοι, mõtes Italiæ, Lycophroni. Isacius dicit montem, ciuitatem, ac nemus Italiæ significare. In Magna Græcia est. τυλλήσιος in singulari, habet Stephanus, vno λ. *Tyllesium* τυλήσιον, habet ex Lycophrone Gab. Barrius, Calabriæ promontorium: quod nouo nomine *Corica* appellari hodie dicit. Idem ibidem *Tyllesium* vrbem habet, quam *Agello* vocari ait. Canterus in suis Licophronianis annotationibus scribit Thessaliæ esse montes. quo auctore, ignoro.

Tylus, Laconicæ in Peloponneso vrbs. quam nonnulli *Oetylum* vocant, inquit Strabo: ex Xylandri interpretatione. Nam Gerbelius, & Bonacciolus legunt Pylus, & Batylus: sic enim in Græco exemplari est, πυλός, & βαίτυλος, quod Xylandro non placere in Annotationibus ostendit. Sed de eo vide in dictione *Bityla*. *Tylus* τύλος, etiam sinus Persici insula, ab Euphratis fluminis ostio vnius diei ac noctis nauigatione. Arr. 7. Alex. Ptolemæus quoque habet Tylum in eodem sinu. sed longius ab ostio distantem. Huius Tyli meminit Suidas in Σέλευκος. *Tylus* Solino quoque est Indiæ insula, quam scribit ferre palmas, oleas creare, & vineis abũdare. In sinu Arabico quoque insula, Theophrasto 4. de Plantis, in Mari Rubro hæc Plinio: quæ materiem nauibus fabricandis

ticle ducta colonia: non ab Hierone.

Tyrius, Galliæ Narbonensis fluuius, Sex. Auienus. in ora maritima Thyrius cum adflatu erat in alio codice.

Tyrmenii, vide *Scytha*.

Tyrmida τερμίδαι, pars tribus Oeneidis: Stephano, & Suidæ.

Tyro, locus Italiæ, circa lacum Vulsinium. Martyrologium Adonis. Vide *Tyrus*.

Tyrocnestis, vrbis nomen. Etymologicon.

Tyrodiza, vide *Tyrediza*.

Tyropœcia, opidum valde munitum: Curopalati. In Cappadocia fortè.

Tyropœum τυροποιον, castellum alicubi, in Thracia, aut Asia: Cedreno, Curopalati & Zonaræ.

Tyropolis, vide *Macella*.

Tyroriza, vide *Tyrediza*.

Tyros, vide *Tyras*.

Tyrrha τύῤῥα, Lyciæ vrbs. Etymologicon.

Tyrrhene τύῤῥηνη, Macedoniæ locus est. Epitome Strabonis.

Tyrrheorum τυῤῥαίων, vrbem habet Diodorus 13. ad oram Asiaticam: circa Chium. Vox nihili: ἐρυθραίων, emendo: Geographis auctoribus.

Tyrrheni, dicuntur in insulis Atticis, & faucibus Thraciæ. Sic Myrs. Lesbius. si qua huic fides. *Tyrrhenos* circa Crestonem vrbem, habet Herodotus 1. & hæc Thraciæ est. Inter has Tyrrhenorum insulas, Lemnum numerat Halicarnass. 1. & hanc quondam vna cũ Imbro hos inhabitasse, tradit Plutarchus. Hos eos Tyrrhenos existimo, cùm quibus Iasonem nauali pugna conflixisse, scribit Athenæus 7. & quas habitasse Athenienses, tradit Laertius in Pythagora. Et hinc fortè Tyrrhenicus sinus. de quo vide *Dicea*.

Tyrrhenia, Italiæ regio, cuius populos aliquando *Pelargos* πελαργοὶ, dictos, scribit ex Myrsilo Halycarnasseus, lib. 1. Item Strabo lib. 5. Eosdem *Lydos* λυδοὶ, nominatos, tradit Herodotus, in Clio, vt qui è Lydia in hanc regionem transmigrarint. Tyrrhenos *Delphinos* quondam dictos, ob pyraticam simul & dominium maris, scribit Myrsilus Lesbius. *Trania* est apud Serapionem, pro Tyrrhenia Dioscoridis cap. de resina. Stephanus habet quoque *Tyrrhenen*, vel *Tyrrheniam* vrbem. Vide *Tuscia*, & *Lydi*.

Tyrrhenica Stagna, quorum in veteri lapide mentio; ad ostium Iberi fluminis putat Ant. Augustinus, Dialogo III. Numismatum. Adsentiri huic videtur Ausonius ad Paulinum, his versibus, *Tyrrhenica propter Tarraco, & ostrifero superaddita Barcino Ponto. & item Paulinus ad Ausonium. Qua Betis Oceanum Tyrrhenumque auget Iberus.* Et Tyrrhenum mare vocat Latinus Pacatus totum illud quod Hispaniam alluit ab Oriente. *Tyrrhenica* Vada, vocat Silius 17. lacum Trasumenum.

Tyrrhenum Mare, quod Plinio auctore *Tuscum*, *Notium*, & *Inferum* etiam vocatur: *Liburnum* Cicero vocat, & *Africum* Plinius 2. Epistolar. ad Gallum suum. *Tyrsenum* etiam nominat Stephanus. *Mar Tosco* à Leandro; & *Mar de Marseille* à Vincentio Lupano, in Tacitum dicitur. *Tyrrheni* Fluuium, pro Tiberi, habet Silius 13. *Tyrrhenum* Ostium habet Iornandes de Reb. Geticis. Fretum Herculeum eum sic appellare credit Io. Vaseus. Vide *Tyrrhenica* Stagna, *Tuscum*, & *Hadriaticum*.

Tyrrhenus Sinus, inter Misenum & Puteolos. Dion. 48. *Ausonius* fuit antea dictus, teste Halicarnasseo 1.

Tyrrheum, Acarnaniæ opidum puto: apud Liuium 38. Idẽ cum *Thyrio*, vti existimo.

Tyrrhina, vide *Organa*, & *Tyrus*.

Tyrria τυῤῥία, in Cypro locus, vbi ferri fodina. Aristoteles in Mirabilibus.

Tyrsenia, vide *Italia*.

Tyrseta τύρσηται, Samnitum vrbs: Stephano. ex Philisti 11. sed ταυνιται, pro Σαυνιται, legit alius codex. Tauniti autem mihi ignoti.

Tyrsis τύρσις, vrbs & regia Saturni, in Beatorum insulis. Pindarus & Homerus. Pro Elysio fortè.

Tyrsus, amnis circa Mœsiam videtur: lib. 17. Hist. Miscell.

Tyrus τύρος, Phœniciæ vrbs celeberrima, orbis olim emporium. Coloniam à Seuero deductam facit Vlpianus. *Sarra* vocata fuit, Gellio & Festo testibus. & inde Sarranum ostrum Virgilio. Sacræ litteræ *Sor*, vel *Tzor* nominant. & vulgari vocabulo hodie *Suri* dicitur; Postello auctore, & Nigro. Est etiam *Pala Tyrus*. i. antiqua, Trogo 11. triginta stadiis hinc distans, vt eam descri-

bit

bit Strabo. *Tyrum* veterum, quod idem est nominat Q. Curtius 4. quam *Paletyron*, hactenus appellant: vt tradit Niger. *Tyrenia* Regio hinc Palæpharo. De Tyriorum Origine, lege Trogum 18. *Tyrus*, sinus Persici, Straboni: vel Maris Rubri insula, Eustatio & Stephano: quam ab Artemidoro *Tylos*, per L. vocari subdit. Theophrastus non semel meminit Tyli insulæ Arabicæ, in mari Rubro *Tylos* est Ptolemæi. & *Tyrrina*, vt puto Nearchi, apud eundem Strabonem. *Tyrus*, etiam insula Syriæ, continenti finitima, ante Tyrum ciuitatem: Ptolemæo. quæ *Pedoli* hodie, vt puto. *Tyrus*, Laconicæ vrbs: etiam Lydiæ. item Pisidiæ: apud Steph. *Tyrus* quoque locus & præsidium trans Iordanē, inter Arabiam & Iudæam; non procul ab Essebonitidis regione: quem exactè describit Iosephus 12. Antiq. *Tyrus* etiam Italiæ vrbs; circa Vulsinium lacum. vbi Martyrologia Vsuardi & Adonis S. Christinam martyrio adfectam perhibent. vnde *Tyrensis* lacus, de quo vide *Bulsinus*. Alia est *Tyrus* vel *Tirus*, quam hodie *Tiriolo* vocari scribit Ananiensis. In Calabria hæc est, vt vult Gab. Barrius, qui scribit huius meminisse Plutarchum in Nicia. sed ibi corruptè *Thurios*, pro Tyrium legi. Fides sit penes auctorem. Somniare nempe scribit Barrium Celsus Citadinus in schedis Roma ad me missis, vbi dicit hanc Tyrum insulam esse in Vulsiniensium siue Martano lacu, vbi S. Christina martyrio adfecta fuit. hodieq; vocari *Isola Bisentina* à Bisento huius tractus opidulo. Vide *Tyras*, *Tyrium*, *Cyrnus*, *Anatha*, & *Carthago*.

Tysca τύσκα, regio siue campus magnus sic dictus, in quo L. opida culta. de quo litē fuisse Masanissæ cum Carthaginensibus, scribit Appianus, in Punicis.

Tyscon vicus, non longè ab Alandro flumine. Liuius 38. Circa Phrygiam.

Tysdrum, vide *Thysdrus*.

Tysia, Iornandi Scythiæ Europææ fluuius.

Tyzica, Africæ vrbs: D. Augustino.

Tzachate, Scythis vicina gens videtur, apud Laonicum. Vide *Zacata*.

Tzaconites, vide *Cronium*.

Tzamandus τζαμανδὸς, vrbs in prærupto saxo; hominum diuitiarumq; abundās. Circa Armeniam Minorem: Porphyrogennetæ, Cedreno, & Zonaræ. *Zabandus*, & *Zamandus* legitur apud Curopalatem.

Tzani τζάνοι, Armeniis vicini populi ad Pontum Euxinum. Procop. 3. Ædificior. eidem & *Tzanica* Regio. Vide *Macrones*, & *Zani*.

Tzarphath, vide *Gallia*.

Tzellensis, vide *Zellensis*.

Tzepiana, vide *Mantinia*.

Tzerna, vide *Zerna*.

Tzidrama, rupis cuiusdam asperæ nomē in Galatia; vti videtur ex vita S. Theodori, à Metaphraste descripta.

Tzophanene, vide *Sophene*.

Tzophara, vide *Armenia*.

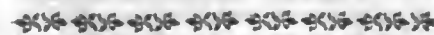
Tzor, vide *Tyrus*.

Tzudader, castellum in Persarum & Indorum confinio: Cedreno. *Tzundadaer* Callisto. Huius meminit quoq; Theodorus lector, in suis Collectaneis.

Tzumina, vide *Byzani*.

Tzundadaer, vide *Tzudader*.

Tzurulum, Thraciæ vrbs; apud Cedrenū *Zurulum* Choniatæ, & in Historia Miscella. Castellum est apud Zonaram. An Turullus Suidæ? Crusius putat media ferè via esse inter Constantinopolim Adrianopolimq; & *Ciorlo* nunc dici. *Zorli* legit Leunclauius. sic quoque Corn. Scepperus. Vide *Iziralla*.

V*Abar* Ἀβαρ, Mauritaniæ Cæsariensis vrbs. Ptolemæo. *Bismeo* apud Castaldum nominatur.

Vabatum, vide *Vallata*.

Vabrense Castrum, in Gallia. G. Turonens. 9.

Vacallinei Pagi, meminit vetus lapis. Hic pagus adhuc *Vathlendorff* nominatur. Est circa villam Arnwyler, quæ est supra Coloniam Vbiorum Treuiros versus sex milliaribus. In Gallia Belgica. Hæc Ant. Morillonius in Smetii volumine.

Vacalos, vide *Vahalis*.

Vacanas, vide *Fundus*.

Vacaria, siue *Auacaria*, Antonino, locus in Africa Propria. M. Velserus putat legendum à *Vacaria*, diuisim. & *Vacca* esse in Tabula Peutingeriana. Vide *Vacca*.

uu

Vacatum Munimentum, alicubi circa Persidem. Ammiano 25.

Vacca, Plinio vrbs Lusitaniæ, quæ *Ponte Vouga* Varrerio Puto *Baccia* ab Orosio lib. 5. cap. 4. dici; vbi scribit eam a Q. Fabio Serviliano deditione receptam. Vacca apud Plinium lib. 5. cap. 2 flumen & opidum esse, ostendit idem Varrerius ex archetypo Toletano: vbi legitur, *flumen Vacca, opidum Vacca, opidum Talabrica*, &c. Fluuius hodie quoque *Vouga* dicitur. Alia est *Vacca* Isidoro, ad Pyrenæos montes. vnde Vaccæis nomen, vt addit. quos eosdem etiam *Vascones* quasi *Vaccones* nominat. *Vacca*, opidum Numidarum est; & forum rerum venalium totius regni. Sallust. in Iugurthino. *Baga* βάγα, Plutarcho est in Mario. *Vaga* οὔαγα, Ptolemæi, videtur. Vide *Vacua*, & *Vacania*.

Vaccai, vide *Baccai*, & *Gallia Nouempopulana*.

Vacomagi οὐακομάγοι, Albionis insulæ populi, apud Ptolemæum. *Sterlingum*, vrbem Scotiæ, putat H. Boëthius.

Vacontium οὐακόντιον, Pannoniæ Inferioris opidum. Ptolemæus.

Vacorium οὐακόριον, apud Ptolemæum Norici vrbs est, quæ *Villaco* Italis, & Villach Germanis dicitur, Sabellico & Iouio testib. opidum Carinthiæ; inter Alpium rupes, ad Drauum fluuium. Altenhofen autem opidulum hodie vocari scribit Lazius. & idem in tabula sua Carinthiæ Straceburg ad Gurcum fluuium interpretatur.

Vacua οὐάκουα, Straboni, *Vacos* οὐακος, Ptolemæo, *Vacca* Plinio; Lusitaniæ flumen. *Vouga* hodie, Varrerio & Vasæo.

Vacuata οὐακουάται, gens, in Mauritania Tingitana: Ptolemæo.

Vacuna Nemora, habet Plinius, iuxta montem Fiscellum, in Italia. *Vacuna* Fanum, habet Horatius epist. ad Aristium. Pro opido interpretantur Blondus & Leander. quod hodie nomen retinere scribit ad me Roma Celsus Cittadinus.

Vacus, vide *Vacua*.

Vada, Tacito Batauorum vrbs, quæ hodie Wageningen dicitur, testibus Rhenano, & Diuæo. Vide *Volaterrana*, & *Sabatha*.

Vadata οὐάδατα, Chamanæ regionis in Cappadocia vrbs: Ptolemæo.

Vadauero, Hispaniæ mons, vt legit Turnebus apud Martialem 1. ad Licinianum. coniunctim nempe. vbi excusi codices *Vada Veronem*, diuisim legunt. Vide *Vero*. Addam hic quæ legi in libro M.S. de Fluminibus & montibus Hispaniæ, Hieron. Paulli Barcinonensis, hæc nempe: *Quidam non temerè Celtiberia montem esse existimant, ab aliis effractum, atque in insulam positum, quem nunc Vadauicorem corruptè vocant.*

Vaddasi οὐαδδασοι, Mediæ gens: apud Ptolemæum. *Vadasci* interpretibus.

Vadeciniensis Episcopus, in Africa. Vict. Vticens.

Vadeni οὐαδηνοί, Ptolemæo populi in Arabia Felici. Interpretes *Vdeni* legunt.

Vadensis Episcopatus; Numidiæ, Vict. Vticens. M.S. à Bada, gentile puto.

Vadesitani Episcopi, in Numidia, meminit Vict. Vticens.

Vadicasses, Galliæ Lugdunensis populi: apud Plinium. οὐαδικάσσιοι, *Vadicassii* Ptolemæo.

Vadimonis Lacus, Liuio & Plinio in Italia est. Iuxta Amerina prædia, Plinio 2. Naturalis, & alteri Plinio Epist. lib. 8. ad Gallum suum, vbi eius innatantes insulas describit. Antonius Massa scribit eum in agro opidi Bassan esse non longè à Tiberi, sub collibus Amerinis *Lago di Bassanello* Leandro: sed *Lago di Viterbo* Fabricio est, qui hactenus *Vadimona* appellari scribit.

Vadnia οὐαδνία, Cantabrorum in Hispania vrbs. Ptolem.

Vadomarii, Alemannorum Pagus, Ammiano 21. Circa Rhætos.

Vadum Sabatium, vide *Sabata*.

Vaelitra, vide *Velitra*.

Variaca, Phœniciæ vrbs. Lib. Notitiarum.

Vafapa οὐαφάπα, Ptolemæo Armeniæ Minoris vrbs. *Varsapa* interpretibus.

Vafria, vide *Acerra*.

Vaga, Latinis dici eum fluuium Cambriæ, (ea Angliæ insulæ pars est) qui Britannis *Gowy*, & Anglis *Vuy*, vocatur; scribunt Lelandus, & Lhuydus. *Vaga* οὔαγα, Ptolemæo nomen duarum vrbium, quarum vnam in Africa Propria, (cuius & Silius meminit) habet, alterā in Cæsariensi Mauritania.

sitania. *Tigauiam* Plinii hanc Munsterus putat. *Vagense* opidum illius potius censerem. Vide *Baga*, & *Vacca*.

Vagabanta, legionibus nobilis locus circa Pesidis confinia: Ammiano.

Vagal, vrbs in Mauritania Cęsariensi: Antonino. Simlerus credit *Bagai* apud D. Augustinum: & *Bigai* in Conciliorum opere vocari. *Vagalitani* Episcopi meminit Vict. Vticensis M.S. & *Vagallitensis* Coll. Carthag.

Vagealensis Episcopus in Africa. Coll. Carthag.

***Vagauensis* Saltus, meminit Symmachus,** libro 1. Epistola 62. A Vaga Africæ videtur.

Vagedrusa, vide ***Arethusa***.

Vagense, vide ***Baga***.

Vagenus. Silius 8. Tum pernix Ligus, & sparsi per saxa Vageni, In decus Hannibalis duros misere nepotes. An pro *Vagiennus*?

Vagienni Liguriæ populi, Plinio. Vide ***Batiens***, & ***Vagenus***.

Vagiensis territorii episcopum Asclepium Afrum, habet Honorius. Maximianum quendam Vagiensem episcopum nominat etiam D. Augustinus. & ex eodem Decretū 2. Causa 23. Vide ***Baga***, & ***Vaga***.

Vaguiacum, locus in Anglia, vt est in Itinerario Antonini. *Wrotham* vicum putat Talbotus, in suis ad hoc Itinerarium Commentariis. Maidston est Camdeno in Britannia sua.

Vagoritum οὐαγόριτον, Aruuiorum vrbs, Ptolemæo. In Gallia Lugdunensi. *Vegiron* fortè hodie.

Vagormelitanus episcopus, in Numidia. Vict. Vticens.

Vagosola, Scythiæ fluuius: Iornandi.

Vagoth, vide ***Bergio***.

Vagradensis, & *Vagrautensis* episcoporum Numidiæ, meminit Victor Vticensis M.S.

Vagum οὔαγον, Corsicæ promontorium: Ptolemæo.

Vagus, fluuius circa Scandiam insulam: Iornandi. *Waga* fortè Herbersteinii.

Vahalis, Batauorum fluuius, aut potius pars Rheni, apud Tacitum. *Walis* est apud Cæsarem, M.S. vt annotauit Ful. Vrsinus, quamuis quidam codices excusi *Vacalos* habeant. *Wael* hodie dicitur. Tacitus *Nabaliæ* fluminis etiam meminit: sed Vahalis ibi quoque legendum putant Rhenanus & Lipsius.

Vatanensis Ecclesiæ episcopus Valentius. Coll. Carthag. *Vaiensis* ibidem.

Vala οὔαλα, Thracię vrbs: Ptolemęo. Marmaricæ Tingitanæ quoque eidem.

Valachia antiquitus vocabatur Africæ Propriæ quædam vrbs circa Tunetum: quā hodie *Cammart* appellāt, vt refert ex quodā scriptore Arabo, Marmolius.

Valata, vide *Vallata*.

Valatha οὐαλαθὰ, locus Syriæ, Zamari ad habitandum concesso, ab Herode. Iosephus Antiq. 17. c. 2. Circa Daphnen Antiochiæ videtur.

Valcū, Pannoniæ Inferioris opidū, Antonino: quod *Veltz* Simlero: *Volcowar* Lazio.

Valdanus, Plinio Pannoniæ fluuius. qui Lazio, *Valpo* dicitur.

Valena οὐάλινα, Ptolemæo Pannoniæ Superioris vrbs. *Gran* ad Danubium, Villanouano est. *Valbach* autem Lazio.

Valenses, seu *Viomenses*, Italiæ populi sunt inter Romam & Rauennam. Vita Zacharię 1. Pont. M.S.

Valentia, Colonia Galliæ Narbonensis, Ptolemæo. *Valençe* nunc, teste Poldo Albenato. *Valentia*, Ammiano 28. Britanniæ insulæ pars, quam Gyraldus Cambrensis *Scotiam* vocat. *Valentia*, Ponti vrbs: libr. Notitiar. *Valentia* οὐαλεντία, Contestanorum in Hispania Tarraconensi vrbs, Ptolemæo. Edetanis eā adscribit Plinius. *Valençia* hodie, Clusio. Hanc Valentiam antea *Romam* vocatam, à Romo Hispanorum quōdam rege, scribit non solùm Annius in Manethonem; sed etiam P. Antonius Beuterus, in suo Hispaniæ chronico. Nummus æreus, in Goltzii historia est, qui habet *Col. Iul. Val.* ego lego *Colonia Iulia Valentia*. Aliam *Valentiam* in Hispania, habet Liuii Epitome 55. quam ad habitandum concessum Viriathi veteranis militibus, à Iunio Bruto narrat. Ad Minium fluuiū, Tydeq; obiecta est. Ioan. Marianæ 3. c. 7. de Reb. gestis Hispaniæ. qui dicit quoq; hactenus nomen retinere. Vide ***Hippo***, ***Roma***, ***Banasa***, ***Iapygia***, ***Britannica***, & ***Valentiana***.

Valentini, Sardiniæ populi: Ptolemæo, & Plinio. Calabriæ etiam apud eundem Pli-

nium. A Vibone Valentia hi verisimile.

Valentiana apud Eginardum, *Valentiniana* apud Rheginonem. anno DCCLXXI. & *Valentinianenses* in libro Notit. *Valleschena* apud Aimoinum. *Valenchiennes* vrbs hodie. In Hannonia, ad Scaldim.

Valentiniapolis vrbis, meminit concil. Chalcedonense, Ephesinum, & synodus Romana III. Asiæ Propriæ videtur. Hic locus memoratur quoq; in vita D. Chrysostomi scripta per Georg Alex. patriarcham. qui Eusebium huius vrbis & locorum qui *Celiana* (pro Cilbianæ fortè) dicuntur, episcopum habet.

Valentinum, vide *Forum* Fuluii.

Valentium, episcopalis vrbs; sub sede Amidensi, vt ait Guil. Tyrius.

Valeponga, Hispaniæ vrbs: Antonino. Inter Liminium & Cæsaraugustam. An *Vallis Ibana*: de qua in Vita Ludouici Pii Imp. a Pithoeo edita.

Valeria Colonia, Corsicæ insulæ vrbs, Ptolemæo. *Leria* dicitur Pineto. Sed *Aleria* ἀλλέρια, non Valeria, est in Græcis exemplaribus. Sic habent quoque Plinius & Antoninus. *Valeria*, Germaniæ regio, & Pannoniæ pars; sic à Valeria Diocletiani Imp. filia nominata, vt Marcellinus refert, & Aurel. Victor de Cæsaribus. Inter Danubium & Drauum iacet hæc, Sex. Rufo, & Iornande auctoribus. Hanc *Praualitanam* cognominat Libell. Prouinciarum à Schonhouio editus. Huius meminit quoque Iornandes. Rhenanus *Crabatem*; Lazius *Styriam* interpretatur. Sed Vide Lib. Notitiar. qui Valeriæ huius ciuitates enumerat. *Valeria*, Celtiberorum in Tarraconensi Hispania vrbs; Ptolemæo. *Valerienses* Plinio. *Col. Iul. Val.* est apud Goltzium in Augusto. *Valeria*, vel *Quença* dicitur, Clusio & Taraphæ. *Valeria la Vieia*, & *Valera de Suso*, item *Valera quemada* Morali est septem leucis à *Quença*. In Castella Noua, vt vocant. *Valeria*, Latina vrbs, in via Valeria: Straboni. *Valeria*, Sardiniæ opidum: Ptolemæo. *Valeria*, Diacono in Longobardicis Italiæ regio est XVII. in qua Tibur, Carsuli, Reate, Furconium, Amiternum; Marsi, & Fucinus lacus. *Valeria* Baccarum, inter præsidia Mœsiæ II. imposita. Lib. Notit. *Valeria* Zabdenorum, idem: inter præsidia Mesopotamiæ. Vide *Fyzacii*.

Valeria Via, in Sicilia, inter Messanam & Lilybæum. Strabo. Est quoque *Valeria* Via, Italiæ. hodie ea *Il piano di Perito, & delle Celle*, vocari, auctor est Ciofanus 4. Tristium Ouidii. *Valerianum* Fundum, in agro Sabino, habet Platina in Siluestro. I. Vide *Augusta Valeria*.

Valeria, vide *Baleares*.

Valerianæ Villæ meminit Vopiscus, in Aureliano. *P. Valerii* Villa, Ciceroni, in Brutio circa Rheginos est, vt placet Gab. Barrio 3. Calabriæ historiæ. vide *Fundus*.

Valetium, vide *Balesium*.

Vali, Asiæ populi, ad Mœotidem paludē. Plinius. Vide *Arbali*.

Valii, Æthiopiæ populi: Plinio.

Valinsa, vt inscriptio eius tractus ostendit; siue *Vallenses*, vt Liber Notitiarum habet: *Valinsani* vocantur in concilio Epaunensi & Aureliensi. Est in Alpibus regiuncula, quæ hodie Wallisserlandt vocatur. Eam olim tenuere *Viberi*, *Veragri*, & *Seduni*. Iosias Simlerus.

Valiscum, locus in Italia. Obsequens.

Valla οὐάλλαι, vrbs Macedoniæ, Pieriæ regionis: apud Ptolemæum. *Vallæ* Macedoniæ populi: Plinio.

Vallata Antonini, habet Clusius, pro ea ciuitate Hispaniæ, quæ hodie *Vanença* dicitur, circa Astorgam. *Vabatum* in alio Antonini codice vetusto hoc loco lego.

Vallatum Antonini, Pfal, vel Veilenbach Lazio & Simlero est Rhetiæ opidum.

Vallebana, loci nomen in Gallia, apud Ausonium, Epigrammate 68. *Vallisbana* diuisim legendum putat Vinetus.

Vallenses sunt in lib. Prouinciar. Heluetii populi, eo tractu quo hodie Wallisserlandt. Inde *Vallensis* Ciuitas. vide *Octodurus*.

Valleschena, vide *Valentiana*.

Valli populi, à Portis Caucasiis, per montes Gordiæos: Plinio. Idem, ibidem quoque *Suarnos* habet.

Vallis, Antonino Africæ Propriæ locus. *Vallitensis*, inde, in Coll. Carthag. vide *Balensis*. *Vallis* Alba, in Phœnicia: lib. Notitiarum. *Vallis* Cariniana, Antonino vrbs in Pannonia. *Carmiana* legit Lazius 12. R. P. R & *Baboliza Carethna* hodie vocari dicit. *Vallis* Domitiana, in Mœsia Inferiori locus: Antonino. Circa Danu-

ea Danubii ostia. *Vallis* Diocletiana, Vide *Diocletiana Vallis* Regia, vide *Saue*.

Vallitensis, vide *Vallis*.

Vallo, vide *Alisium*.

Vallum, vide *Hadriani* murus.

Valon ὔαλον, Mauritaniæ Tingitanæ fluuius; ad Atlanticum Oceanum. Ptolemæus.

Valosta, videtur tractus, aut loci nomen, apud Antoninum in Africa Propria.

Valtha, Arabiæ vrbs. Liber Notitiarum.

Valua ὔάλυα, Ptolemæo mons, in Mauritania Cæsariensi.

Valuensis episcopi, in Italia, meminit Synodus Constantinopolitana v 1. sub Constantino Magno habita. Suffraganeum Mediolanensis archiepiscopatus facit Sigonius de regno Italiæ. Alius episcopus *Valuensis*, vel *Pennensis*, est in concilior. opere a Pinna vrbe in huius confinibus. qui autem huic præsidet, *Sulmonensis* est episcopus. Valuensis verò vocatur ab Agro *Valua*, in quo hæc Sulmo quoque sita est. Vide *Peligni*, & *Pinna*.

Valuinum, vide *Barbinum*.

Vama, fluuius qui se in Gangem effundit. Plinius. Est & vrbis nomen, Celticorum in Hispania: ὔαμα, Ptolemæo. Οὐλμα, legit apud eundem. Georg. Vbelus.

Vamacures, Africæ Propriæ populi: apud Plinium. *Vamaccurensis* Plebis meminit Coll. Carthag. & eadem per B. *Damaccorensis*.

Vamallensis Episcopatus, in Mauritania Sitiphensi. Vict. Vtic. M. S.

Vamicela ὔαμίκελα, Mauritaniæ Cæsariensis opidum. Ptol.

Vana, vide *Vasama*.

Vanaceni ὔανακηνοὶ, Corsicæ gens, apud Ptol.

Vandabanda ὔανδαβάνδα, Ptolemæo Sogdianæ regio.

Vandali, *Venedi*, *Fenni*, & *Sclaui*, teste Melanchthone in Tacitum, qui eorum omniũ meminit: sunt vnius gentis variæ appellationes. *Vandalorum* meminit Eutrop. *Bandili* βανδίλοι, sunt apud Zosimum, & Suidam. & *Bandali* Mamertino in Panegyrico. *Vandalos* vocat Crantzius *Bohemos Polonos*, *Russos*, *Dalmatas*; has enim omnes regiones *VVandaliam* comp. [illegible] Vernacula lingua Wenden & Winden nominantur. Hanc sententiam reiicit P. Niuemontius, in suo Misniæ commentario. De his lege Dauidem Chytræum in sua Saxonica historia. Vide *Slaui*.

Vandalici ὔανδαλικοὶ, montes, in Germania. vnde Albis fluuius promanat. Dioni 55. Vide *Sudeti*.

Vandalorum Castri cuiusdam, in Sicilia, meminit Hist. Misc. 16.

Vandalus, Vide *Vistula*.

Vanduara ὔανδουαρα, Damniorum opidum: Ptolemæo. In Albione insula.

Vangalia ὔαγγαλία, insula ante Taprobanam. Ptolem.

Vangiones ὔαγγίονες, Ptolemæo Galliæ Belgicæ populi, ad Rhenum: Wormbser Bistumbs, B. Rhenano & Lichtenauio. Sed contra affirmat Pirchaymerus. *Vangiones* esse *Spirenses*; *Nemetes* νέμητες verò *VVormacienses*. Rationem addit Irenicus, nempe quòd Ptolemæus, qui in descriptione Rheni solitus sit à Meridie in Septentrionem decurrere, primum meminit Vangionum, deinde Nemetum. Sig. Gemblacensis tamen, qui ante annos scripsit circiter quingentos, VVormatiam Vangionum vrbem vocat. *VVormatiam* vrbem olim vocatam *Vangionum Speculam*, ex antiqua ibidem inscriptione, colligit quoque Ioh. Heroldus Waingen interpretatur Ezaius. sed hos potius *Vargiones* putauerim.

Vania loci nomen, 60. M. P. à Tarento; Antonino. an locus mendosus? *Nania* siquidem legit Sigonius, ex codice M. S. *Barium* eius loco mallet substituere Simlerus.

Vaninum ὔάνιον, Libyæ interioris vrbs: Ptolemæo.

Vannia ὔαννία, Bechunorum opidum, in Italia. Ptolemæo. *Louino* quidam.

Vannianum Regnum, habet Plinius in Sarmatia Europæa vspiam. vltra Danubium fuisse, inter Marum & Cusum flumina, ex 2. Annal. Taciti disco.

Vannidensis Episcopus, in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vtic.

Vanniensis, vide *Flamonienses*.

Vantena, AEgypti vrbs, in epistola episcoporum huius regionis ad Leonem Aug. In Conciliorum opere.

Vapanes, vide *Blesina*.

Vapingum, & *Vapinquum*, Galliæ Narbonensis vrbs, apud Aimoinum & Antoninũ, *Gap* Simlero est. Vide *Appencensium*.

Vapluarii, populi circa ostia Rheni: vt docet B. Rhenanus, ex antiqua tabula Peutingeri. *Apsuarii* emendat M. Velserus. & *Ansuarios* intelligit.

Vara, Vide *Varar*.

Varada οὐάραδα, Ptolemæo Carpitanorũ in Hispania vrbs.

Varadanus, vide *Achardeus*.

Varadetum, Galliç vrbs, in scheda III Tabulæ Peutingerianæ, nondum edita.

Varalii οὐαράλιοι, in ora Dalmatiæ populi, quos posteri *Ardiæos* ἀδιαῖοι, vocauere. hos à mari in mediterranea abegerunt, coegeruntque agriculturæ vacare. Strabo *Ardieos* quoque vocat Appianus. Videntur Ptolemæi *Vardei* οὐάρδαιοι, & *Vardai* Plinii, quos Italiç quondam populatores vocat. *Bardei* sunt Glossario.

Varamus, Venetorum fluuius, Plinio. Duplici R R. quidam codices habent. A Leand. *Caloro* interpretatur.

Varanionensis Episcopus, in Africa, Coll. Carth.

Varar AEstuarium, Ptolemæo Albionis insulæ. Hodie *Murai firth* vocatur. Sed *Vara* οὐάρα, in Græcis exemplaribus legitur. Buchananus putat *Moraniam* regionem (quæ hoc æstuario rigatur) olim sic dictam.

Vararitanum in Africa locum episcopalẽ, habet Vict. Vtic.

Varcæonensis, vide *Alba*.

Varcia, Galliæ Belgicæ vrbs, Antonino. Circa Burgundiæ Comitatum fortè.

Varciani οὐαρκιανοί, Pannoniç populi. Ptolemæus & Plinius.

Varcilienses, vide *Vibienses*.

Varcosos, vrbs Archiepiscopalis, in Asia: Guil. Tyrio.

Vardai, & *Vardei*, vide *Varalii*.

Varduli οὐάρδουλοι, Ptolemæo, Plinio, & Pomponio Hispaniæ populi ad mare Cantabricum. *Guipuscoa* hodie, vt vult Garibaius.

Varensis Limitis in Africa; meminit liber Notit. *Varense* Concilium, in Decretis Gratiani 2. Causa 13.

Varentanum, scribit Leander ab Antonino vocari Tusciæ opidum, quod hodie *Valestano* nomen habet.

Varetata, Indiæ populi: apud Plinium.

Varetum, Plinio Cappadociæ fluuius.

Vargiones οὐαργίωνες, Germaniæ populi, Ptolemæo. Scudo **Barr Landtgraffschaft** videtur, ad fontes Danubii regio.

Varia οὐαρία, Betonum vrbs: Ptolemæo & Straboni. Ad traiectum Iberi fluminis. Vbi is nempe nauium capax esse incipit, vt scribit Plinius. Ptolemæi autem tabulæ hanc nimis a flumine elongant. *Logronno* putatur Morali; *Varea* Garibaio 3. cap. 4. Epitomes descriptionis Hispaniæ quod verisimilius est, cum & nomen magis referat, & media tantum leuca à flumine distet. vide *Baria Barium*, *Verala*, & *Veretum*.

Variana, Mœsiæ Inferioris vrbs: Antonino: quæ *Brannicero* Lazio, vel vt alio in loco docet, *Varasdinum*. Pannoniæ etiam alia, eidem Antonino. quæ *VVaram* ad Drauum fluuium videtur. Vide *Varina*.

Varianus Vicus, Antonino locus est inter Patauium & Bononiam. *Figarola* fortè hodie.

Varica οὐάρικα, Iberiæ Asiaticæ vrbs: Ptolemæo.

Varina, Daciæ Ripensis vrbs. liber Notitiarum. eadem cum *Variana* Antonini.

Varini Germaniæ populi, apud Tacitum. geminato R R. scribit Plinius. **Neuwe Marckt**, pars Marchiæ Brandeburgicæ, fortè: vt VVillichius scribit. Althamerus censet hos *VVarmiensi* vrbi episcopali, in Prussia, nomen reliquisse. *Varinos* Taciti in Rhætiam ducit Lazius, & **Veringen** interpretatur.

Varis, Antonino Angliæ vrbs. **Boduary** est Camdeno.

Varisti οὐαρισταί, Ptolemæo, sunt *Narisci* Tacito; vt putant Peucerus & VVillichius. Scio apud Capitolinum in M. Ant. Philosopho Imp. variata lectione alterum codicem *Varista*, alterum *Nariscis* legere. Vide *Narisci*.

Varna οὐάρνα, Mediæ opidum: Ptolemæo.

Varnalis episcopatus Syriæ, sub sede Hieropolitana G. Tyrius.

Varni οὐάρνοι, Bactrianæ gens: apud Ptolemæum.

Varnon

Varnon episcopatus, Guil. Tyrio, sub sede Edissena.

Varnus, Veretinus, & Vritanus, agros Calabriæ, habet Lib. de Limitibus ab opidis, sic nuncupatos.

Varodopa, circa Macedoniam prouincia, Eutrop. 6 Per E. in prima quoque. Duo priora ablego, & *Rodopa* lego, regionem Thraciæ.

Varpna οὔαρνα, apud Ptolemæum Ariæ vrbs est.

Varramus, vide *Varamus*.

Varrins, vide *Varini*.

Varronianum, Pannoniæ vrbs est apud Lazium. ex Antonino & Scoto, vt ipse ait. quam hodie Baronitvar appellari addit.

Varsapa, vide *Vasapa*.

Vartanensis episcopus Honorius, in Africa. Coll. Carth.

Varuani, Italiæ Trāspadani populi, sunt apud Plinium.

Varuaria, vide *Varubarini*.

Varubarini Liburniæ populi: Plinio: *Varuaria* οὐαρουαρία opidum, habet Ptolemęus, ibidem. Huius etiam meminit Codex 8. Titulo 38. *Liburn. Varvar.* legitur in antiquo lapide, Rauennæ testis Rubeus.

Varuca, Vide *Vatuca*.

Varus οὔαρος, Ptolemæo & aliis, fluuius, & terminus inter Galliam & Italiam. *Varo* Leandro & Poldo.

Varutha οὐαρούθα, Armeniæ Minoris vrbs: apud Prol.

Vasadensis, in Isauria episcopi, meminit concilium Antiochenum. *Vasata* Ptolemæi puto.

Vasada οὔασαδα, Iberiæ Asiaticæ opidum. Ptolemæus.

Vasagada οὐασαγάδα, Mauritaniæ Cæsariensis opidum: Ptolemæo.

Vasaletus οὐασάλετος, mons in Africa Propria: apud Ptol.

Vasama, Hispaniæ opidum: Antonino. Inter Asturicam & Numantiam. *Vana*, & *Vesana* etiam Simlero: vacillante lectione. An Vxama Plinii? Sic video sentire Hier. Suritam. cuius hodie, vt inquit, vestigia extāt & Parietinæ, ad Castellum *Castri* cognomēto, quod Osmæ imminet.

Vasana οὐασάναι, Ptolemæo opidum in Cæsariensi Mauritania.

Vasarii οὐασάριοι, Galliæ Aquitaniæ populi apud Ptolemæum. Vinetus putat *Vassates*, & *Vasata* Ammiani, Sidonii, & Ausonii esse. Scaliger scribit horum tractum hodie *Landas* vocari, id est, deserta.

Vasata, vide *Vasadensis*.

Vasata, vide *Vasari*, & *Vassates*.

Vasatica vrbs, Nouempopulanæ regionis. lib. Prouinciar. *Basas* est Cœnali. Fortè eadem cum Vasatis.

Vasbaria οὐασβαρία, Mauritaniæ Cæsariensis opidum: Ptolemæo.

Vasco, in Gallia Narbonensi ciuitas fœderata, Plinio. vide *Vassionense*.

Vascones οὐάσκωνες, Hispaniæ populi, apud Ptolemæum, Plinium & Tacitum. *Nauarra*, Taraphæ est. Postquam autem ex Hispania in Galliam se transtulere, *Gascons* dicti fuere. vt hactenus vocantur.

Vasconiæ Saltus. Ausonius, Epistola 15. & *Vasconum* Saltus, Plinio Hispaniæ tractus, à Pyrenæo ad Oceanum. *Lepuscoa*, Pinetus vertit.

Vasinabronca, vide *Bubegentes*.

Vasio, & *Vasiorum*, vide *Vassionense*.

Vassadium οὐασσάδιον, promontorium ad Ibericum mare, Ptolemæus. *Ryssadirum* legunt interpretes. In Mauritania Tingitana.

Vassates, Narbonensis Galliæ vrbs: Ausonio in Epicedio de vita sua. Idem *Vasatas* legit in Epist. 34. Lectori, & in Patentalibus, numero 24. Arenosās cognominat Paulinus, ad Ausonium. *Bazas* hodie, Belleforestio. *Bazadoiis* fortè rectius. gentem, non vrbem denotans. Vide *Vasarii*.

Vassei, sunt Galliæ Aquitanicæ populi: Plinio. Vide *Vasarii*. eosdem enim reor.

Vassionensis Opidi meminit Sidonius lib. 5. Epistolarum, ad Apollinarem; & libro septimo ad Fontellum. Fortè hæc *Vasiorum* οὐασίων, ciuitas Ptolemæi est, in Gallia Narbonensi: quam Varrerius putat *Vasiō* Vocontiorum apud Melam esse: & *Forum Vocontium* apud Ciceronem, in Epistola quæ incipit, Antonius. item *Vasio* Plinii; apud quem nonnulla exemplaria malè *Vasco* legunt. *Vaison* hodie dicitur Cœnali. Vide *Forum* Voconii.

Vassitanum, Africæ locus episcopalis. Vict. Vtic.

Vasta, vide *Basta*.

Vasletani, vide *Bastitani*.

Vata οὔατα, Africæ vrbs: bello quod Cæsar cum Scipione gessit, deleta vt tradit Strabo. Vide *Bada*.

Vatarbensis Episcopus, in Africa. Colleg. Carth.

Vatastica, vide *Mona*.

Vaternus, vide *Vatrenus*.

Vates, Vide *Bardi*.

Vatia, vide *Batia*.

Vaticanus Mons, vrbis Romæ, qui nunc *Mons Aureus*.

Vatinessa. *& parua vnda pura Vatinessa*, sic Martialis. Vrbem cum fluuio eiusdem nominis esse, scribit in eundem Domitius Calderinus. Sed *Touenissa* legit recentior codex. *Tuetonissa* codex M. S.

Vatrachites, vide *Oroates*.

Vatrenus, amnis apud Plinium; qui Forum Cornelii alluit. Leander eum *Santerno* vocat: *Vaternus* est Martiali 3. in Pigros Nauigantes. quod monuit Melissus. Vide *Badrinus*.

Vatuca castellum in mediis ferè Eburonum finibus, Cæsari. Marliano Valckenburg, aut Gulick (quod Galli *Iuliers* vocant) videtur. Nonnulli hic *Varruca* habent. Rhenanus libenter *Ratuca* legit; & ex eo Hertzogenrode facit, opidulum situm inter Aquisgranum & Iuliacum: cui minimè adstipulatur H. Leodius. Ful. Vrsinus ex suo libro legit *Atuatucam*. Ego haud multum absum quin credam hanc *Vatucam*, (quam M. S. quidam codices *Aduatucam* iunctim, non Aduatucam distinctim vocant) eum *Atuatuco* Ptolemæi, & *Ad Vaga* Tungrorum Antonini, eandem esse eum ea, quam Ammianus *Tungros*, & nos hodie Tongeren vocamus. item huius populos *Aduaticos*.

Vaturanus, vide *Vulturnus*.

Vatusicum caseum, habet Plinius; ex Centronicis. Hunc hodie de *Passi* vocant. vt habet Dalechampius, quasi Passiacum legendum, pro Vatusicum.

Vaxuilla Repentina, in Africa Propria: Anton.

Vazaritanensis Episcopus, in Africa Coll. Carth.

Vazeum, Vide *Gazetum*.

Vazua οὔαζυα, Pomponio Africæ Propriæ vrbs.

Vbada, sedis episcopalis, in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vtic.

Vbanecti, vide *Vlbanectes*, & *Rhatomagus*.

Vbara οὔβαρα, Isauriæ castellum est apud Cedrenum. *Papyrium* videtur apud Iornandem 1. & Callistum 16.

Vbata, vide *Abuticense*.

Vbii, Germaniæ populi, qui & *Agrippinenses* Tacito, Histor. 5. Vbich pagus, in agro Iuliacensi, fortè horum nomen seruat. Althamerus scribit hos à Strabone *Vibios*, & à Plinio *Incubos* dici; sed mala lectione: nam hinc *Vbii*, legitur apud Plinium, lib. 4. cap. 17. Strabo quoque Vbios habet; siue Græcè οὔβιοι. Vide *Agrippina* Colonia.

Vbimum, Galliæ opidum. Scheda III. tabulæ Peutingerianæ, quam M. Velsero debeo, qui eam mihi communicauit, ante eius editionem.

Vbisci, vide *Vibisci*, & *Santones*.

Vbrix οὔβριξ, apud Ptolemæum vrbs in Libya Interiori.

Vca οὔκα, Mediæ vrbs: Ptolemæo.

Vccaria, vide *Vittari*.

Vcecensem episcopum, Ferreolum nomine, habet Greg. Turonensis.

Vcena οὔκενα, Galatiæ opidum. Ptolemæus.

Vcenni, vide *Vocontii*.

Vcesia, vide *Noega*.

Vcesiense, vide *Vticensis*.

Vcetia οὐκετία, vrbs Galliæ Cisalpinæ. sita in paludibus. Strabo 5. Corruptam vocem puto, pro Liquentia fortè, vel Liquetia, vt Virgilius vocat. Scio Casaubonum Vicetia legere. at hæc quia nimis longè a paludib. Strabone hic huius mētionem fieri non existimo.

Vcetica, vrbs Galliæ; apud Greg. Turon. 8. pro Vtica fortasse.

Vchaldus, vrbis nomen, vbi iustum genus hominum habitat. In Oraculis Sibyllinis.

Vchalicces οὐχαλικκεῖς, Libyæ Interioris populi. Ptol.

Vchri, vide *Sclaui*.

Vcia, Vide *Vrgia*.

Vciacense, vide *Vticensis*.

Vcibi οὔκιβι, Africæ Propriæ opidum: Ptolemæo.

Vciense, vide *Vciensis*.

Vci-

Vcimaius, locus Episcopalis in Africa. Coll. Carth.

Vcimath οὐκιμάθ, Ptolemæo Libyæ Inferioris vrbs. *Thucimath* legit eius interpres

Vcitana, vide *Vzitana*.

Vcratis, vrbs primaria Sarmatiæ Albæ, versus Oceanum Septentrionalem. Laonicus.

Vcrensiani episcopi in Africa, mentio est in canonibus concilii Carthaginensis quę Quoduult deum vocant.

Veri, vide *Succi*.

Vcubus, Hispaniæ Bæticæ vrbs, apud A. Hirtium. *Lucubi* hodie nominari, tradit in suo itinerario And. Nauagierus. Vide *Attubi*.

Vcuca, D Hieronymo; Ικων 70. interpretib. Palæstinæ locus. Ios. 19.

Vculensis Plebis Africanæ, meminit Coll. Carth.

Vcultiniacum, Bæticæ Hispaniæ ciuitas, quę nunc *Curigadi* dicitur, inquit Plinius. Hâc *Acurgia* à Ptolemæo vocari scribit Pintianus. *Curgia* κούργια tamen trisyllabicos tantum apud Ptolemæum lego. *Mugultiniacum* legit apud Plinium, exemplar M.S.

Vd, vide *Ind*.

Vdacepsis, vide *Taurus*.

Vdeni, Vide *Vadeni*.

Vdenoe, vide *Ister*.

Vdiba, vide *Idubeda*.

Vdini populi, circa fauces Caspii maris. Plinius. An Vidini Ammiani?

Vdioa, vide *Vidua*.

Vdissus, Vide *Odyssus*.

Vditta οὐδίττα, vrbs in Africa Propria: Ptolemæo.

Vdon οὐδων, Ptolemæo Sarmatiæ Asiaticæ fluuius.

Vduba, vide *Idubeda*.

Vdura οὔδουρα, Iaccetanorum opidum: Ptol in Hispania.

Veamini, Alpina gens; Plinio. ab D. Augusto deuicta.

Veascium οὐέασκιον, Italiæ opidum à Gallis, relicta Roma, deuastatum. Diodorus 14. In Etruria videtur. Fori *Voassi* meminit AEthicus.

Veca, Asturum Portus, sic Plinius. Sed locus corruptus, censore Pintiano, l. 4. cap. 20. Vide *Vesei*, & *Vesca*.

Vecilius Mons, Liuio 3. in Latio, circa Algidum videtur.

Vecteri, vide *Veliates*.

Vectis, insula Britannici maris, Plinio: *Victesis* οὐικτησις, legitur apud Ptolemæum. *Vecta* habet Eutropius & Panegyricus Maximiano dictus. Wicht Anglicè, Guydh Britannicè dici scribit Humfredus Lhuydus. Hæc *Icta* ἴκτα, Diodori Siculi mihi videtur, sed fabulosum, quod is de maris refluxu addit.

Vectones, Plinio, Liuio, & Cæsari Hispaniæ populi; *Extremadura* tractus hodie eorum locum obtinere credit Amb. Moralis. *Vettonia* hæc videtur Prudentii. Vide *Vettones*.

Vectuarii, vide *Vita*.

Vecturiones, vide *Picti*.

Vediantii Plinio, *Vesdiantii* οὐεσδιάντιοι, Ptolemæo. In alpini populi, circa Alpes Maritimas.

Vedra οὐέδρα, Albionis insulæ fluuius, Ptolemæo. Hodie Twede putatur, qui Angliam à Scotia separat. Were autem interpretatur à Camdeno.

Vefabula, Vide *Verofabula*.

Vegerra, vide *Nuagerra*.

Vegesatum, Galliæ Belgicæ opidum. meminit eius auctor, qui vitam Henrici IV. Imp. scripsit; vt tradit Dinæus. H. Leodius Weset (quod Galli *Vise* vocant) interpretatur. In ripa Orientali Mosæ fluminis est, medio itinere inter Leodium & Traiectum. *Vinsacum* corruptè nominat Blondus 4. Decadis 2. item *Vinsatum* Gemblacensis: & corruptius *Guegesar* legitur apud Othonem Frisingensem, 7. c. 12. item *VVegesar* apud Lichtenauium.

Vegesela, Numidiæ locus. Antonino. *Vigesila*. Augustino. In Arelatensi concilio vocatur *Begeselitana* Ciuitas. Βεγεσελιτανα per T. legitur in Canonibus concilii Carthaginē-sis. Duas vrbes huius nominis habet Antoninus, in Africa Propria.

Vegeti, Pomponio sunt Asiæ populi. Inter Scythas fortè. *Heneti* legit Brodæus ex Plinio, & Strabone 12. Idem Pintiano haud displicere video.

Vegia, vide *Vegium*.

Vegiates, vide *Regiates*.

Vegistum οὐέγιστον, Galatiæ in Tolistobogis opidum. Ptolemæus. *Vetestum* legit interpres.

Vegium, vrbs in ora Liburniæ: Plinio. *Vegia* οὐεγία, Ptolemæo. Vide *Veientanum*.

Veiens, vide *Larthenianum*.

Veiense opidum, in Hispania, circa Castulonem, habet Antoninus. *Vciense* legit Simlerus.

Veientanum, qui & *Viglensem*, suffraganeum diœcesis Aquilegiensis, nominat Sigonius de Regno Italiæ. A Vegium, vt puto. vide *Ad Gallinas*.

Veientes, Italiæ populi socii Fidenatibus. Liuius 1. & Eutropius 1. cui x i i x. M.P. ab Vrbe sunt *Veius* colonia. in lib. Coloniar. *Veii* & *Veientani* sunt Plinio. Vide *Larthenianum*.

Veientum, opidum esse Campaniæ; ait Acron in Horatium 2. Serm.

Veiturii, Liguriæ populi, horum mentio fit in tabula ænea antiquissima. Augustinus Iustinianus putat eos habitasse eum locum quem hodie *Voltaggio* appellant. territorii est Genuatium.

Veius, vide *Veientes*.

Vel, opidum Africæ Interioris, à Cornel. Balbo expugnatum. Plin

Velabori (οὐελαβοροι, in Græco codice,) Ptolemæo: in Hibernia insula gens. M. S. volumen legebat *Vtellabri* οὐτελλαβοροι, *Velabri* sunt apud AEthicum.

Velatabi, vide *Winida*.

Velatudorum, Sequanorum opidum: Antonino. xxii. M.P. à Visontione.

Velauni, vide *Vellaunii*.

Velcera οὐέλκηρα, Ptolemæo Illyridis opidum: Theuetus hoc *Bacharin* vocat, & addit quoq; *Neuchasteau* (Castello nouo fortè) appellari.

Veldidena Germaniæ vrbs Antonino: qui & *Veldidana* legit. Simlero est Wilten / opidulum prope OEnipontem.

Veleates, vide *Veliates*.

Velegia οὐελεγία, vrbs in Libya Interiori. Ptol.

Veleia, Tarraconensis Hispaniæ vrbs. lib. Not. βέλεια fortè Ptolemæi.

Velesitanus Episcopus, Numidiæ. Vict. Vtic.

Velia οὐελία, Caristorum vrbs in Hispania Tarraconensi, Ptolemæo auctore. *Beleia* Antonini videtur. *Velya* apud Moralem nũcupatur. *Velia* opidum, quod olim *Helia*, ad Sinum Pæstanum; Plinio. *Byle*, *Elea*, (ab Elea præterfluente fluuio) & *Belea* βύλη & βελία, Stephano quoque dicitur. Strabo *Eleam* ἐλέα, suo tempore, antea *Hyelam* ὑελὴ, & *Ellam* ἔλη, appellatam scribit. Υελητων, meminit nummus argenteus meus. *S. Bonifacio* est Gabrieli Barrio. *Viastra*, Mario Nigro nominatur; sed *Policastro* Pyrrho Lygorio, item *Scalea* Pandulfo. sed male, vt docet Gabriel Barrius. *Velia*, quoque tractus palustris circa Cutiliam est, apud Halicarnasseum 1. Est & Romæ locus, eidem: libr. 5. Mons est Festo. Vide *Roma*, & *Hyle*.

Veliarum Lucos, Annibalem euasisse, scribit Symmachus epistol. 12. l. 2. Circa Veliam fortè in Lucanis.

Veliates, cognomine *Vecteri*, Italiæ populi, in octaua regione. Plinius lib. 3. capite 15. *Velsates* nominat idem Plinius in Liguria. Iidem sunt. est enim Liguria in Octaua regione. *Veleates* hi sunt apud Valerium Flaccum.

Velibori, vide *Velabori*.

Velicer fluuius, de quo sic Sidonius, in Panegyrico ad socerum suum: *Bructerus vlnosa quem Velicer abluit vnda*. Goropius arbitratur eum designare, qui in VVestphalia paulo supra vicum Velen dictum, è siluis sumit exordium, non longè ab Vesto castello in Isalam deferendus. Si hoc verum est, hodie *Aa* vocabitur.

Velienses, Hispanię populi: apud Plinium. In Latio quoque apud eundem. Vidè *Velitia*.

Velinus Lacus, eius meminit Tacitus, Silius 4. & Cicero ad Atticum, l. 4. ep. 15. in Vmbria est. Sabini eum accolunt, Plinio teste. *Lago de Terni* dicitur, vt scribit Georg. Fabr. vel *Lago de Pie de Luco*, vt Leander Albertus. *Velini* Fontes habent Virgilius, & L. Florus, iuxta agrum Rosellanum, vltra Interamnē eum describit Seruius. In Velinum lacum Anienem infundi, scribit Vib. Sequester, in Narem, tradit Tacitus Hunc Velinum lacum *Reatinam* Paludem vocare Varronem, annotauit Pomponius Sabinus ad 7. AEneidos. Diuersa tamen videntur apud Plinium 2. c. 103. *Velinum* Montem, ex septem Romæ vnum.

vnum, habet Vibius. *Velinum* Portum Virg. 6.AEn. vide *Velia*.

Veliscum, Antonino vrbs, in Mauritania Cæsariensi.

Veliterna, Suetonio in Othone: & *Veliterni* populi Italiæ, apud Plinium, & Liuium. *Velitrani* sunt Halicarnasseo 5.

Velitia meminit Festus, in verbo Nonæ cutiæ. Alia lectio *Veliensis*. Pro quo *Vellicensis* malè apud Plinium legi, annotauit ad hunc Festi locum Iosephus Scaliger. Vellem locum indicasset. ego enim has voces apud Plinium non reperio. In Italia videntur.

Velitra, Latii populi, & vrbs: Liuio & Suetonio. *Belitra* Βελιτρα, Stephano. Οὐελίτραι Dioni 45. & hodie *Belitre*, vt habet Leander. Coloniam ibi ductam scribit Halicarnasseus.

Velitrani, vide *Veliterni*.

Velladis, Lusitaniæ opidum est, in Latinis codicibus Ptolemæi. *Belladis* per B in nonnullis. Caret eo Græcus codex.

Vellai, vide *Vellaunii*.

Vellanis Οὐελλανίς, Ptolemæo Mysiæ Superioris vrbs, quæ apud Lazium *Larzii* vocatur.

Vellates, Galliæ Aquitanicæ populi: apud Plinium 4 c. 19.

Vellaunii, Galliæ Aquitanicæ populi: sed simplici L. scribit Ptolemæus. Οὐελαῦνιοι, Plinius etiam *Velauni*. *Vellai* Οὐελλάιοι, Strabonis sunt. quod Xylander obseruauit. Hodie eorum tractus *Vallania* dicitur, & *Velaii* eorum opidum; vt docet Ioannes Poldus. S. *Flori* vocat Cœnalis. *Velaye* vocari eorum regionem, video in Orontii Galliæ tabula. Belleforestius sub his Velaunis comprehēdit *Velay* & *Viuaretz*.

Vellaunodunum Cæsaris, & *Autricum* Αὔτρικον Ptolemæi, eadem vrbs putatur à Paradino, cum *Antissiodoro* Antonini (quo loco nonnulla exemplaria *Altissiodorum* legunt) *Autosidurum* habet Ammianus libro 16. Hodie *Auxerre* dici existimo, cum Rob. Cœnali. Vrbs est in Burgundionibus; vino, quod inde nomen habet, nobilis. (Hanc Auxerre, vult Simlerus *Axuena*, vel *Axuenna* apud Antoninum nominati, sed falsò.) De Vellaunoduno vide Annotationes Vigenerei, in Cæsarem, vbi docet potius constitui debere vbi hodie *Chasteaulandon* est. Autricum & Antissiodorum idem esse, scribit Henricus Benedictinus lib. 1 vitæ S. Germani. Sed Antricum fortè legendum ex Paradino. qui montem huic vrbi imminētem hactenus *Antrici* nomine cognitum describit. & ecclesiæ Antricæ episcopum Annacharium celebrat.

Velleiacium, circa Placentiam in collibus opidum est: Plinio. In Italia.

Vellena, vrbis in Gallia nomen; G. Turonensi 10. Circa Anicium.

Vellica Οὐελλίκα, Ptolemæo Cantabrorum mediterranea vrbs. *Victoria* hodie est, Henrico Coquo, & Villanouano. Meminit eius etiam Florus 4. capite vltimo. Hanc Victoriam quondam *Gasteitz* appellatam, docet Garibaius, sed Vellicam esse negat. Vinetus subdubitat an sit *Belgida* Flori.

Velocasses, Cæsari sunt Belgarum populi, quos Marlianus scribit hodie *Cassel* (opidū id est, Flandriæ, in cacumine montis situm) occupare. Diuæus *Vergassins* ex eis facit, ad Sequanam; quorum opidum primarium Gisortium dicitur. Idem facit Cœnalis, & doctissimus Turnebus, qui eos hodie *Vilcassinenses* appellari ait. Sic quoque Petrus Pithoeus, in suis Aduersariis. Is enim eos in vltimis Aremoricæ Galliæ finibus ponit, adeo vt Oceanum pænè digito tangant. vocatque eos *Bellocasses* & *Veliocasses* apud Cæsarem. Idem *Baiocasses* apud Ausonium legit, quo loco olim malè (vt ipse inquit) Tuba Gocassi, legebatur. vbi *Verocasses*, per R. legit Vigenerius, atque eos in Hannonia. (ex coniectura) collocat. Videntur quoque à Ptolemæo *Veneliocasii* Οὐενελιοκάσιοι appellari. *Veulquessins* hodie vulgò vocati puto. Sed consule Turnebum Aduers. 9 cap. 8. & Vinetum, in Carmen 4. de Professor. Ausonii.

Velonocorum Ciuitatis meminit Codex Theodosianus in Titulo de Veteranis. Bellouacorum fortè.

Velpi Οὐέλπιοι, montes in Pentapoli, Africæ regione. Ptolemæus.

Velta Οὐέλται, Ptolemæo gens in Sarmatia Europæa.

Veluca Οὐέλουκα, Areuacarum in Hispania vrbs: apud Ptolemæum Videtur *Voluce* Antonini. & adfirmat Hieron Surita. & hodie *Canatanmaciorem* opidum esse.

Vemania, Antonino locus inter Vrbem & Nuceriam. *Menauia* quidam legere mauult. Num Menauia potius? Vide *Viana*.

Vempsum οὔεμψον, Ptolemæo Latii oppidum. *Valmontone* quidam interpretatur.

Venafrum Antonino, item Plinio: Ptolemæo οὐέναφρον, Hirpinorum vrbs est, in Samnitibus. In Campania est Acroni. Frontino Colonia Romana est. *Venafri* nominatur à Leandro. Minturnis, Fregellis & Liri fluuio vicinum, littori impositum oppidum.

Venales, vide *Castulo*.

Venami, Galliæ Aquitannicæ gens: Plinio.

Venantodunum, id est, Venatorum mons: vt scribit Lelandus, qui hoc Angliæ opidum sic vocat, quod incolæ *Huntendune* appellant.

Venaria. Tyrrheni maris insula: Pomponio & Plinio. Circa Corsicam.

Venasii οὐενάσιοι, gens Cappadocica videtur, apud Strab. 12.

Venatia, vide *Vernatia*.

Venaxamodurum, Rhætiæ opidum: liber Notit.

Vendelia οὐενδέλεια, Autrigonum in Hispania opidum: Ptolemæo. Videtur Antonini *Vindeleia*.

Vendenis οὐενδηνίς, Ptolemæo Mysiæ Superioris opidum. *Raueniczen* nominat Lazius.

Vendonense, vide *Vindonis*.

Vendum, Strabonis, putat Lazius 6. Migrationum, *VVindischgratz* vocari. Sed vide *Ala Flauiana*.

Vendupalis, riuus Liguriæ, circa Genuam, auctor tabula ænea vetusta, ibidem.

Venebentos, vide *Beneuentum*.

Veneca οὐένεκα, Mediæ vrbs: apud Ptolemæum.

Venedi, Germaniæ populi, Plinio & Tacito οὐενέδαι Ptolemæo, Windandt, ad Venedicum sinum, seu Balticum, Herbersteinio. est. vide *Vandali*.

Venedici οὐενεδικὰ ὄρη, montes in Sarmatia Europæa. Ptolemæus.

Venedicus, vide *Cylipenus*.

Veneli οὐενελλοι, Galliæ Lugdunensis populi apud Ptolemæum. Geminato L L. habet Plinius. Apud Cæsarem *Venellos* vocari, putant Becanus & Villanouanus. Blasio Vigenereo sunt qui hodie *Percherons* vulgo dicuntur mallet autem, vt addit, eos constituere, vbi hodie *Laual* οὐενέλοι, legit in Dione, Rob. Stephanus.

Veneliocassii, vide *Velocasses*.

Veneni, Liguriæ populi, apud Plinium.

Veneria, Africæ vrbs, Pontius in vita D. Cypriani. vide *Sicca*, & *Nebrissa*.

Veneris AEneadis Ara, vide *Parthenicum* *Veneris* AEneadis templum, in Leucade Acarnaniæ, habet Halicarnass. 1. Idem apud Actium eiusdem: ibidem. *Veneris* Arsinoes Fanum, est in Zephyro promontorio inter Canopum & Alexandriam: Straboni *Veneris* Aureæ Campus, propè Memphim AEgypti. Diodorus ad calcem libri primi, & Eusebius 10. Præpar. & Iustinus ad Gentes, vbi idem *Veneris* Aureæ Lucum in AEgypto habet. *Veneris* Fanum, vide *Aphrodisium*, & *Aphrodites*. *Veneris* Insula, vide *Laa*, & *Naxos*. *Veneris* Lacus, Hierapoli Syriæ: Plinio. *Veneris* ἀφροδίτης mons, circa Tagum fluuium. Appianus in Ibericis. *Veneris* Portus, vide *Athenaum*, & *Aphrodisium*. *Veneris* vrbs, vide *Aphrodisias*, & *Aphroditopolis*. *Veneris* Promontorii, memoria exstat in Circæo monte sculpta litteris antiquis. Testis mihi in suis è Roma litteris Angelus Breuentanus.

Venethal, episcopalis ciuitas, sub Sergiopoli. Guil. Tyrius.

Veneti apud Cæsarem sunt Galliæ populi. Marliano *Vannes*, in Britannia Minore. Ipsam vrbem idem Cæsar *Venetiam* appellat. Venetos quoque *Cyantes* nuncupatos scribunt Blondus & Cœnalis. *Venetiam* Italiæ regionem, vocat Velleius 2. Plinius 2. & 36. Florus 3. Eutrop. 8. Liu. 29. & 41. Βενετία, Stephano. Vtriusq; Venetiæ meminit Zosimus 5. Huius laudes lege apud Cassio. 12. Variar. *Venetia* vrbs hic hodie. Vide *Euganei*, *Anti*, & *Cappadocia*.

Venetica Insulæ, sic vocantur Venetorum, in Gallico mari. Plinius. Vide *Nesiades*.

Venedulani, sunt apud Plinium, Italiæ populi.

Venetus Lacus, Pomponio, quem Rhenus efficit. *Cellersee*, Munstero: *Vndersee* Scudo: Recentia hæc, synonyma sunt.

Venicium οὐενίκιον, Corsicę insulę opidum: Ptolemæo.

Venicniũ οὐενίκνιον, Hiberniæ promontoriũ, apud Ptolemæũ. *Ligra*, à Nigro appellatur.

Quinto

Rames head, Camdeno. Venicnii populi ibidem quoq; Ptolemæo.

Venicontes, vide *Taizali*.

Venidates, Italiæ Transpadanæ populi: Plinio. *Nedinates* habebat M.S. codex.

Venii, vide *Vennonetes*.

Venitta villa, ad Isaram fluuium, in territorio Bellouacensi. Eius mentio fit in S. Ansberti vita. Ibidem quoq; *Fraxundum* villa.

Vennenses Plinio lib. 3. cap. 3. in Hispania sunt populi. *Duegna* vertit Pinetus. *Carietum*, & *Veniesum* meminit vetus lapis Brixiæ ex quo putat Aldus in Quæsitis per epistolam, debere restitui hoc loco Plinium.

Vennona, Angliæ opidum: Antonino. Benfordbridge Camdeno. qui & *Bennones* legit.

Vennones [illegible], Straboni; *Venones* Plinio, *Vinnones* [illegible], Ptolemæo, & *Venosta* Vallis Luitprando; In Heluetia est, & Vinstgoew / atque *Engadin* dici scribit Scudus. Wunth Lazius.

Vennonetes, Rhætorum in Alpibus populi, a D. Augusto deuicti, apud Plinium. Hi fortasse, inquit Scudus, postea *Venonini*, hodie autem *Veltolini*, appellati sunt. Veltlin Germanis, *Voltolina* Italis. Villanouanus putat hos eosdem esse cum Vinnonib. Ptolemæi. [illegible], apud Dionem sunt. *Volturena* Iosiæ Simlero est.

Venones, vide *Vennones*.

Vensanensis Loci, in Africa; meminit Coll. Carthag.

Vensiensium Ciuitatis, in Alpibus Maritimis; meminit Lib. Prouinciar. vbi additur, *id est Ventio* Ptolemæi. *Vintium* putat Simlerus, quæ nunc *Venza. Vance* Cœnali est. Vide *Vincium*

Venta [illegible]; Tres sunt in Britannia insula huius nominis opida. Vna Belgarũ, Ptolemæo: quã Beda & Antoninus agnouere. Hanc Guil. Cãdenus, & ante hunc dictus Beda, Winchestre interpretãtur. Caerwynt. eandem olim Britannicè vocatam lego: aut vt Camdenus habet Caerawent. Tancester eadem quoque Saxonicè *Venta* alia, in Simenis, Ptolemæo: quam Venetam Icinorum apud Antoninum appellari; credit Cãdenus. Hãc nouo nomine Nordwich vocat Brisæus, sed Caster: locum hinc tribus M. P. distantem, ex eo facit Camdenus. *Venta* tertia, Silurũ est, auctore Antonino; inter Iscã & Abonem. Hæc hodie Catrwent est, Lhuydo & Cãdeno auctoribus. Sunt alii, (vt hoc obiter moneam,) qui ex Venta Belgarum Bristow vrbem faciunt, quàm vulgus Latinum *Bristolium* nominat. Io. Caius quoque in suo de Libris propriis libellulo, scribit hæc, *Norducum cuius Tacitus ille sub Noruici nomine, hic sub Veneta appellatione facit mentionem*. Ego autem Nordouici mẽtionem apud veteres non exstare puto. *Ordouicum* ciuitatem habet in Iulii Agricolæ vita, Tacitus, & idem *Ordouices* populos (quos etiam Ptolemæus agnoscit.) sed lõgè distantes, ab eo loco vbi Nordwich hodie conspicitur.

Ventia [illegible], Galliæ Narbonensis vrbs, Dioni 37. vide *Vensiensium*, & *Vintium*.

Ventisponte opidum in Hispania, habet A. Hirtius.

Ventra [illegible], locus in Italia, vbi Diodorus 14. tradit coloniam misisse Romanos, cum tribuni essent M. Claudius, M. Quintius, L. Iulius, M. Furius, & L. Valerius. *Velitra* vertit Amiotus. quam vocem quoque probat Sylburgius, apud Halicarnass. 7. vbi [illegible] legitur.

Venus Pyrenæa, vide *Aphrodisium*.

Venusia [illegible], Straboni, Plutarcho, Liuio, Ptolemæo, & Plinio. colonia est apud Paterculum. Apulorum Peucetiorum vrbs. *Venosa* Leandro vocatur. *Venusium* Horatio: quod opidum, vt annotauit in eundem Acron, inter Apuliam & Lucaniam situm est, Antonino inter Hidruntum & Equum Tuticum est. Sed malè *Venusio* legit. *Vennsianos* Populos habet Appianus 1. Ciuil.

Vepicus quondam nomen memorabile ab alto Saturno statuit genitor. Silius 8. In Piceno videtur.

Vepillium [illegible], Africæ Propriæ opidum. Ptolemæus.

Ver, vide *Tik*.

Vera [illegible]; Mediæ vrbs, in expeditione Parthica ab Antonio expugnata. Strabo: Colonia quoq; Tusca est, apud Fab. Pictorem, (si verus est titulus) à quo Veronenses deducit. Fluuius Galliæ quoq; sic dicitur, vt habet S. Elphii martyris vita.

Verada, vide *Verala*.

Veraglasca, fluuius Liguriæ, circa Genuā. Tabula antiqua testis, ibidem.

Veragranus, vide *Beregrani*.

Veragri. Alpium incolæ apud Cæsarem, Wallisserlant, Paradino vocantur. *Pais du Gauot*, Scudo, *Chablasii* ducatus est Pingonio. Vide *Seduni*.

Verala, Hispaniæ Citerioris vrbs, Antonino. Inter Calagorram & Segasamunclum. Huius loci, has varias lectiones prodit Simlerus, *Verela*, *Vezela*, *Varaza*, & *Verada*. Moralis putat *Varia* legendum. sic quoque Surita: qui addit hactenus *Varea* nuncupari, iuxta vrbem Logronium.

Veranoca. Phœniciæ vrbs. lib. Notitiarum.

Veranus Ager, territorij vrbis Romæ. vi a Tiburtina. Platina in Xysto II. Vbi basilica S. Laurentij, Adoni.

Verbalis, Africæ locus, apud D. Augustinū, Epistola 240.

Verbanus Lacus, Italiæ Transpadanæ, Plinio auctore. *Lago Maiore* hodie, vt testatur Leander, & alij. Langse vocant Germani. Sunt qui hunc Lacum à Virgilio *Maximum* vocatum putant, eo versu: *An ne lacus tantos te Lari, Maxime*, &c. inter quos est Varrerius, & quidam alius vir eruditus editis libris clarus, cuius nomen iam non occurrit. dicuntq; hoc loco apud Virgiliū *Maxime* non esse Larii lacus epitheton, sed proprium lacus nomen.

Verbica, vide *Verues*.

Verbigenus, Cæsari Heluetiorum pagus. *Vrbienus* suspicatur scribendum Rhenanus; & *Orba* hodie vocari. opidum in Cisiurana Burgundia situm. Cuius, vt idem inquit, Antoninus meminit, in suo Itinerario, nomine *Vrba*. In eo consentit etiam Scudus; sed is *Verbigenum* vult nunc *Ergew* dici: *Richense* supra Hapspurgum, est Lazio. Rhellicanus scribit in nonnullis codicibus *Vrbigenus* legi.

Verbinum, Veromanduorum opidum esse, scribit ex Itinerario Antonini Diuæus. hodieq; *Veruin* appellari ait. *Veropum* esse in Peutingeriana tabula, annotauit ad eandē doctiss. vir. M. Velserus.

Vercella οὐερκέλλαι, Ptolemæo Libycorum ciuitas, sub Insubribus. βερκέλλαι, est apud Scholasticum 3. cap. 7. Diuus Hieron. scribit eam raro habitatore suo tempore semidirutam. *Vercelli* hodie. Paradinus scribit in sua Sabaudia prius *Maropolam* vocatam. qua fide mihi non constat.

Verea, archiepiscopalis locus, in Asia. Guil. Tyrius.

Verebagan, ad Clausuram. locus Bulgariæ est lib. 22. Historiæ Miscellæ.

Veregabori, populi quondam circa Sarmatiam Europæam. Historia Miscella 19.

Veregrani, vide *Beregrani*.

Veret: Pannoniæ opidum: Antoninus.

Verela, vide *Verala*.

Verensis Episcopus, in Africa Proconsulari. Vict. Vticens.

Veresis οὐέρεσις, Latii fluui⁹, in regione Prenestana. Strabo. Scire cuperem an sit *Verde* hodie, cuius Flacius Hubert⁹ in descriptione Italiæ meminit.

Veretinus, vide *Varnus*.

Veretum οὐερητόν, Ptolemæo Salentinorum vrbs mediterranea. *Veretinos* vocat Plinius. Hanc *Baris*, βάρις, & *Baritos*, βάριτος, antea dictam, scribit Strabo lib 6. Xylander ad eundem Strabonem putat eandem esse cum *Varia* cognomine *Apula*; de quo Plinius lib. 3. cap. 11. sed vide Comment. Casauboni ad hunc locum: & it. m Castigationes Hermolai, in hoc Plinii caput. Hoc Veretum Italico sermone *Vetrana* nominat Ciofan⁹ in 15. Metamorph. Alius quidā pro eo *Vsano* vertit. *S. Maria de Vereto* locum hodie nominari, scribit ad me Roma Celsus Cittadinus. Vide *Barium*.

Verga, Brutiorum opidum Liuio; *Vergianum* hodie, & vulgo *Rogiano*, vt tradit Gabriel Barrius.

Vergamum, vide *Bergamum*.

Vergellus, fluui⁹ per quē corporib. Romanis ponte facto, Annibal exercitum traduxit. Val. Max. 9. cap. 2. *Gelus* legit exemplar Colinei. *Galius* habent tria membranea exemplaria, apud me. Vide *Gellus*.

Vergeminum, Galliæ Cispadanæ, ad ripas Ticini opidulum, vt Gaud. Merula testatur, quod idem ab Herm. Barbaro *Viglebanum* appellari addit. hoc haud longè à Mediolano abesse, scribit Sigonius.

Vergentum, Hispaniæ opidum, quod *Iulii Genitor* dicitur. Plinius lib. 3. cap. 1.

Vergilia οὐεργιλία, Bastitanorum vrbs, in Hispa-

Hispania, Ptolemæo.

Verginium ὠκεανός, Mare, vt Ptolemæus, vel *Hibernicum*, vt alii, Mare est quod Hiberniam & Angliam interluit. Mor Weridh Britannicè vocari, ait H. Lhuydus. *Canalem S. Georgii* vocant Angli & Galli.

Vergion, vide *Basilia*.

Vergistani, vide *Vergium*.

Vergium castrum, in Hispania, apud Liuium 34. Inde idem *Vergistanos* populos facit. Vide *Bergidum*, & *Bergistani*.

Vergoanum vrbs, cuius memoria est in Lerina insula, vna Stoechadum. Plinius.

Vergones, vide *Vettones*.

Vergunni, Alpini populi, à D. Augusto deuicti, vt refert Plinius.

Verisa vrbs, in Armenia (Minori puto) memoria est in Synodo Constantinopolitana VI. sub Constantino Magno habita. Apud Antoninum videtur in Cappadocia sed quę Armeniæ Minoris pars vocatur apud Ptolemæum.

Verlucio, Antonino opidum in Anglia. Werminster Camdenus vocat.

Verneria cōcilium habitum, scribit Gratianus Decret. 2. Causa 24. Pippinum regem huic interfuisse legitur. Causa 29.

Vernacia, Hispaniæ vrbs, Antonino XXV. M. pass. a Compluto: *Venatia*, & *Venetatia* etiam, apud Simlerum legitur.

Vernemetes, circa Burdegalam locus, Fortunato. *Verines* fortè nunc, ait Vinetus.

Vernemetum, vide *Verometum*.

Vernia, vide *Hibernia*.

Vernicones, vide *Taizali*.

Vernodurum, Galliæ Narbonensis flumē, Plinio. at locus malè sanus, de quo vide *Orobis*.

Vernosola, Galliæ Aquitanicæ vrbs, apud Antoninum. XV. M. pass. a Tolosa.

Vero, Celtiberię fluuius, à quo populi circa cum habitantes Verones dicti. Sic Perottus, in eo Martialis versu: *Vada Veronem montibus*. *Berones* fortè Ptolemæi. Sed vide *Vadauero*.

Verocasses, vide *Velocasses*.

Verodopa, vide *Varodopa*.

Verodunum, quod per I. quoq; in prima Syllaba scribitur apud Antoninum. Galliæ Belgicæ vrbs *Verdun* dicta.

Verofabula, Phœniciæ vrbs. lib. Notit. *Vefabula* erat in membrana.

Verolanium, Britanniæ insulæ opidum, Antonino: Anglicè Werhelingcestre vocari, scribit Lelandus: & Guerlhan Britannicè dici, tradit Lhuydus. *Verulamium* Municipium, per V. & M. apud Tacitum legitur. hoc Werhelingcestre Anglis olim dictum, sed nunc *S. Albon* appellari, auctor mihi est Daniel Rogersius cognatus meus: qui id sedulo contemplatus est, ibidemq; adhuc fossas semiplenas, & murorū antiquorum partē, multaq; vetustatis monumenta se vidisse, mihi testatus est. Hunc locū cùm ego postea perlustrassē, ab ipsis incolis intellexi opidulum S. Albani, & agrum illi vicinū vbi hę murorū maximę crassitudinis ruinæ exstabāt, vulgò adhuc *Verulam*, siue *Werlam* vocari. *Vrolanium* ἢ *Οὐρολάνιον*, habet Ptolemæus in Catyeuchlanis. Guil. Cāmdenus putat hoc Cassiuellani opidum esse, apud Cæsarem 5. Ciuil.

Veromandui, vt Cæsar & Plinius habent, vel *Romandui*, *ῥώμανδοι*, vt Ptolemæus legit. *Vertomandus* legit Epitoma Liuii 104. item lapis antiquus in pago Hannoniæ dicto Ausauptes, prope Bauacum. cuius inscriptionem habeo a Clarissimo viro D. Iacobo Carondeletio cancellario Leodiensi. Galliæ Belgicæ populi sunt, qui hodie *Vermandois* vocantur. Sunt qui Rhomandios Ptolemæi *Normandie* interpretantur.

Verometum, Angliæ vrbs: Antonino. Alio in loco *Vernemetum* legit. Burrow hill est Camdeno.

Verona Οὐήρωνα, Ptolemæo Cenomanorum vrbs; Liuio Libuorum. Euganeorum vocat Plinius: hodie sub Venetis est; & nomē retinet, incolis. Germani verò *Dietrichs Bern* appellant. In antiqua Inscriptione, quam Goltzius in suo Thesauro habet, vocatur *Colonia Augusta Verona Noua Gallieniana*. *Verona*, Rhætorum vrbs est Plinio; quam hodie *Bern* dici autumo. Idē eodem loco etiā *Bernēses* populos habet. Vide *Bōna*.

Verones, in inscriptis lapidibus pro *Veronenses*. vide *Berones*.

Veronum, vide *Verbinum*.

Verouicū, appellat Lelandus illud Anglię opidum quod incolæ Warwike nomināt.

Verreginis Villa, in Burdegalensi territorio, Fortunato teste, lib. 1. *Inter opima ferax qua voluitur unda Garumna, Verreginis in ripis vernat amœnus ager.* Borecha

hodie Vineto videtur: & *Voreginum* legit.

Verreginum ὀυϊρήγινον, Italiæ opidum cuius meminit Diodorus 14. *Verruginem* Volscorum vrbem vocat Liuius 4. & Val. Max. 3. cap. 2. vbi quidam *Ferrugo* per F. legunt. Hoc autem hic prætereundum non duco; nempe hoc loco apud Diodorum malè legi *AEtoli*, pro Æquicoli. Laeum quoque *Ferruginem* Val. Maximum habere, annotauit Hermolaus ad Plinium.

Verronensis Episcopus, in Africa. testis Collatio Carthagini habita, sub Honorio Imp.

Verrugo, vide *Verreginum*.

Versaonensium Ciuitatem Hispaniæ, habet A. Hirtius. Vide *Vrso*.

Verseto, Aruernorũ regionis locus: in Gallia. Surius in D. Præiecto Episcopo & martyre.

Versicinia, vrbs circa Thraciam videtur; ex lib. 23. & 24. Historiæ Miscellæ. *Versinicia* quoq; legitur.

Vertacomacori, Vocontiorum pagus, non Ligurum, (vt Cato existimat.) Sic Plinius. *Veramacori* legit alius codex.

Verta, nomen Asiaticæ gentis (nisi locus corruptus) videtur apud Ammianum 19.

Verteris, Antonino, & li. Notitiar. Angliæ vrbs. Burg vpon stenemore Camdeno.

Vertina ὀυερτίναι, Lucaniæ mediterranea vrbs. Strabo. corruptam vocem, & *Vrsentinorum* opidum Plinii putat Casaubonus.

Vertobrige, Bæticæ vrbs, Plinio. Ego cum Morali puto Nertobriga restituendum.

Verucam, Cuius Cassiodorus meminit; Sabellicus, Blondus, Candidus, Niger, & Leander, in Foro Iulio ponunt, & hodie *Mõte Falcone* appellari tradunt. Sed cùm hanc Verucam eleganter depingat Cassiodorus lib. 3. Variarum, eamq; ad Athesim fluuium statuat, videre nequeo, quomodo in huius locum Mons Falconis, qui in Tergestino sinu est, (quorum, tanquam Mysorum & Phrygum termini, vt dicitur, discreti sunt) veniat. Aut toto, vt aiunt, cælo hi auctores mihi errare videntur: aut Natiso, (qui parũ à Monte Falcone distat) pro Athesi legisse suspicor. Meus codex sic habet: *Hunc Athesis inter fluuios honorus amœni gurgitis puritate præterfluit, causâ præstans muniminis & decoris: castrum pene in mundo singulare, tenẽs claustra prouincia*, &c. Quod fortasse D. Niger animaduertens, & pœnitentia ductus, quòd primò hanc in Foro Iulio collocasset: postea *Clusa*, quæ in Alpium faucibus infra Tridẽtinum est, (atq; in ripa Athesis aliquando conspeximus) attribuit: quod vero similius est. an verum ignoro.

Verucini Galliæ Narbonensis populi, Plinio.

Verues ὀυερουεῖς, Mauritaniæ Tingitanæ populi, Ptolemæo. *Verbica* ὀυέρβικαι, ibidem. Vide *Berbicca*.

Verula Coloniæ, meminit Frontinus, vt testatur Onuphrius. Et ego quoque, sed ex codice Frõtini Nansii, non excuso. Idem cũ *Verulanum* puto.

Verulamium, vide *Verolanium*.

Verulanum Liuio Latii opidum, in Hernicis: haud procul Roma. *Verulani* Plinio. *Verulo* nunc, Leandro teste.

Verurium ὀυερούριον, Lusitaniæ opidum, Ptolemæo.

Verusi, vide *Nerusii*.

Verrunum, vide *Berubium*.

Vesana, vide *Vasama*.

Vesappe ὀυεσάππη, Mediæ vrbs, Ptol. *Vesaspe*, interpreti.

Vesatis, Vide *Visurgis*.

Vesbius, vide *Vesuuius*.

Vesbola ὀυεσβόλα, Aborigenum vrbs triginta stadiis a Trebula, propinqua Ceruaniis montibus. In Italia. Halicarnass. lib. 1. *Suessula* fortè, vt suspicatur Sylburgius.

Vescelia, Hispaniæ castellum. Liuius 37.

Vescellani, Italiæ populi, circa Hirpinos. Plinius.

Vescether ὀυεσκεθὴρ, Ptolemæo opidum in Mauritania Cæsariensi. *Vesceritensis* in Africa, meminit Coll. Carthaginiensis.

Vescia vrbs, eis receptaculum fuit. Liuius 9. & 10. Latinorum videtur. In confinibus Campanorum & Hirpinorum, inter Aabellam & Vesuuium, putat fuisse Amb. Leo, lib. 2. cap. 3. de Nola vrbe. Verba Scipionis Mazzellæ ad Elysii de Thermis libellulum, sunt hæc, *Vltra Falernum agrum Vescinus Ager erat, à Vescia Campanorum opido dictus: quod nomen in Annibalicis Liuii deprauatum est frequentissimè*. Vestini enim Sabinis ad Ortum proximi erant: at Vescini Capuanis & Sidicinis.

Vestia-

Vescianum, de quo Cicero ad Atticum 15. hæc, *A Cumis in Vesciano diuertissem:* Villæ nomen puto, in Vesciæ vrbis agro. *Vestianũ* habebat alius codex. Circa Nolam fuisse, putat Amb. Leo, lib. 2. cap. 5.

Vescis ὔισκις, Turdelorum ciuitas mediterranea, in Bætica; teste Ptolemæo. *Vesci*, & *Fauentia* à Plinio vocatur. *Velis*, Dom. Niger nominat.

Vescitania. *Oscensis regionis Vescitania*, sic Plinius. In Hispania Tarraconensi est.

Vescinesca, vide *Vesci*.

Vesdiantii, vide *Vediantii*.

Vesci, *Veca*, *portus Catabrorum*. Plinius 4. cap. 20. Pro quo *Vescinesca* coniunctim legit Pintianus, ex antiquis codicibus.

Vesenini populi, in Tuscia sunt, apud Plinium. Per A. in prima, legit alius codex.

Vesenum, legit quidam codex Plinii; loco *Coseni* lib. 5. cap. 1. Mauritaniæ fluuius.

Veseris, Italiæ fluuius, circa Vesuuium montem. Liuio & Nepoti. vbi Decius Mus se bello Latino deuouit.

Vesenus, Virgilio 2. Georgicor. Campaniæ mons, (Liguriæ falso tribuitur à Seruio in eundem locum.) Hic *Maulus* dicitur Vib. Sequestri; (vbi Simlerus *Mauius* legit) *Monte di Somma* hodie nominatur. *Vesbius* à Silio Italico dicitur. Item *Besbius* βέσβιος, à Plutarcho, Galeno, & Georgio Cedreno. *Vesuuius* quoq; legit Carrio apud Val. Flaccum; & ita quoque legendum apud Statium, & Martialem suadet. Sed *Vesuuius* a Vitruuio, Cassiodoro, & ab optimis quibusque auctoribus appellatur. *Vesuius* ὔεσούιος, legitur apud Diodorum li. 4. qui eum quoque *Phlegræum* appellat, ab ignium exæstuatione. *Lesbius* pro *Besbius* legit ex Galeno Amb. Leo, malè errore typographorum, ni fallor. *Bebius* vocatur à Diacono 6. Longobard. Lege scitu digna de hoc monte apud Cassiod. 4. Variat. n. 50.

Vesiocenates, Vmbriæ populi, Plinio.

Vesolitani Episcopi, Numidiæ, memoria est apud Victorem Vticensem.

Vesonna, vide *Vesuna*.

Vesontio, vrbs Sequanorum maxima, Iulio teste. *Visontium* ὔισόντιον, vocat Ptolemæus. *Bicentiona* βικεντίωνα, Iulianus Apostata, in Epistolis. *Besontios* Marcellinus. *Chrysopolim* quoque appellatam, scribit Paradinus. In vita S. Petri Archiepiscopi Tarentasii sic vocari puto. *Chrisopolinorum* ego lego in Libello qui sub Prouinciarum titulo circumfertur. *Besanson* hodie eius nomen est.

Vespasia locus in monte summo, ad sextũ milliarium a Nursia, Spoletum euntibus. Suetonius in Vespasiano.

Vesperies, Vardulorum opidum: in Hispania. Plinius.

Vesperum Mare, vide *Oceanus*.

Vessa ὔεσσα, Polyæno circa principium lib. 5. maxima & florentissima Siciliæ ciuitas est. cuius princeps Teutus erat. Hanc dolo in suam potestatem redegit Phalaris. An mendosè, pro Inessa?

Vessalienses, Mauritaniæ populos habet Ammianus Accursii. vbi alius codex *Iessalenses* legit.

Vessanum Forum, vbi Obsequens scribit androgynum natum, & in mare deportatum. *Suessanum* legendũ puto: ex Liuii 27.

Vessones, vide *Suessiones*.

Vestianum, vide *Vescianum*.

Vestini ὔεστινοι, Ptolemæo, Plinio, & Straboni, Italiæ populi ad mare Superum, circa Matrinum fluuium. Alii sunt in Campania, ad Inferum mare, vni Liuio. at *Vescini* hic malim legere: habet enim idem horum opidum Vescia, vnde Vescini gentile verisimile, quamuis Cicero hoc tractu Vesciani meminerit. vide *Bestini*, & *Vescia*.

Vestinus Mons, est circa Minturnas: Hygeno de Limitibus constituendis. *Vestinus* Saltus est Liuio 10. Campaniæ est fluuius; qui aquis suis Sarnum impellit. Vibius. Opidum facit ex eo Glossarius vetus ad Iuuenalem. ipse viderit. Vide *Vescia*.

Vestipolim Coloniam in Corsica insula, citat ex Ptolemæo: nescio quo vsus exemplari, Onuphrius.

Vesubium, vide *Vsubium*.

Vesulus Mons, inter Alpes, Plinio, & Solino: è cuius gremio Padum profluere tradit. Hunc eundem *Vesenum* a Virgilio nominari, scribit Seruius, eo versu: *Talem diues arat Capua, & vicina Veseuo, Ora iugo. Veso* nunc dici, ait Leander. Errat Ptolemæus, vt annotauit Varrerius, qui huius fluminis caput ad Larium lacum describit. *Vesulus* etiam Apuliæ mons, apud Vibium. Pinife-

tum cognominat Virg. 10. Æneid.

Vesunna Οὐεσοῦννα, Ptolemæo, & Antonino, Petrocoriorum vrbs, in Aquitania. *Perigort* Villanouano est. *Periguex* Belleforestio. *Vesonna* fortè Tabulæ Peutingerianæ.

Vesuni, Mauritaniæ populi, Plinio.

Vesus, Barbaræ gentis nomen, apud Sidonium, in Panegyrico Maiorani. Pro Vesigotho, vt docet Rhenanus, quasi Visigothus, id est, Gothus Occidentalis.

Vesuuianæ Aquæ, apud Tacitum, vt Ferd. Lofredus putat, est fluuiolus Neapolim irrigans: qui *Magdalenæ* vulgo nomen habet. Vide *Suessana*.

Vesuuius, vide *Vesenus*.

Vetana, vide *Oropitum*.

Vetaonia, *Betaonia*, & *Petaonia*. monasterii nomen, in concilio Lucensi anno 569. habito. *Vandoma* hodie vocatur. In Portugallia.

Vetera Οὐέτερα, Galliæ Belgicæ vrbs, apud Ptolemæum. *Vetera* etiam, & *Vetera* Castra sunt Tacito, sexagesimo ab Ara Vbiorum lapide. Legionem XXI cognominat Antoninus. Santen Pighio, & Pyramio; Berck Simlero: circa Rhenum opida. Aliis Aquisgranum est, de quo vide *Nuagerra*.

Vetera Castra, vocat Auentinus locum ad Danubium, à Ratisbona Orientem versus quinto decimo lapide distantem, quem nunc *Pfeter* appellant. An ex veteri lapide? vide *Vetera*.

Veterensem (à loco, vt puto) vocat Columella Græcinum quendam; qui de vineis scripsit. Huius meminit Plinius quoque, lib. 14. 15. & 16.

Veteres, vide *Betteres*, & *Aretini*.

Veteres Campi, sic dicti in Lucanis: Liuio 25. In quibus Gracchus periit.

Veternensis, vide *Massa*.

Veterra, vide *Nuagerra*.

Vetestum, vide *Vegistum*.

Vesphania, & *Arabia* ciuitates; nominantur in vita S. Bonifacii Archiepiscopi. Nescio quibus in terris.

Vetraria Portus, ad fluuios Taunacum & Itam In Aquitania. S. Remacli vita.

Vetriolum, vide *Turocelo*.

Vettii. Macedoniæ Tertiæ, populi, sunt apud Liuium 45. Circa Pellã, Berrhoeam, & Edessam.

Vettionenses, Vmbriæ populi. Plinio. *Vettonenses* ex antiqua inscriptione legit Goltzius, in suo Thesauro, quæ exstat Perusiæ.

Vettones Οὐέττωνες, Ptolemæo Lusitaniæ populi. hodie autem in Castella vetere sunt. Latina exemplaria ferè omnia *Vergones* legũt; malè. Vettones enim scribendum Appianus, Strabo Plinius; ceterique docent. *Vettoniæ* meminit Prudentius. sextamque prouinciam Hispaniæ facit Resendius, in epistola ad Vaseum.

Vetulonium Οὐετουλώνιον, Tuscorum opidum Ptolemæo. *Vetulonia* Silio. *Vetulonienses*, & *Vetulonios* habet Plinius. *Vetulia*, & *Selua Vetleta* à Leandro nominatur. Sunt qui *Vulsi-cello* hodie dici autumant, vt ait Hermolaus. *Orbitello* alii scribunt, pro eodem.

Voturi, vide *Voturi*.

Veturica, vide *Bituria*.

Vetus Caria, vide *Sabura*.

Vetussalina, Valeriæ Ripensis vrbs, in libro Notit. vide *Salinum*.

Veuiannii, vide *Ligures*.

Vexurnia, Syriæ vrbs, inter Cyrrhum & Pedissam. Simlerus ex Antonino manuscripto. *Veturnia* legebat codex Reuerendiss. Torrentii.

Vexala Οὐεξάλλα, Ptolemæo Albionis insulæ æstus. Juchmeuth vocat Camdenus. *Ocel-lima*, legebat M.S. exemplar.

Vexii [illegible], Italiæ populi. Diodorus Siculus. Veientes interpretatus est Amiotus.

Vexelo, vide *Verala*.

Vfens, in Latio fluuius, iuxta Tarracinã & Priuernum: Silio, Virgilio, Vibio. & Festo. apud Strabonem Αὔφιδος est, non sine errore, quod annotauit ante me Xylander. *Baldino* vocatur in Tabula Ligorii: *Baudino* aliquibus est, vt inquit Leander, ipse autem dicit eum *Aufente* nominari hodie. Alius est *Vfens*, Senonum terminus; [illegible] sed *Vtens* hic legit Sigonius sic quoque Cæsar Orlandus. Ille eum eundem cum Rubicone putat, aut haud procul inde: hic autẽ eum *Chiente* interpretatur. Vfentis etiam meminit Claudianus in Panegyri in Probum. *Oufentina* Tribus est in veteri marmore.

Vffugum, Brutiorum ciuitas, apud Liuium: *Montalto* videtur Gab. Barrio, & Scipi

Mazzel-

Mazzellæ.

Vgernum Arelatenfe caſtrum, Greg. Turonenſi 8.

Vggadem videtur Antoninus appellare *Vggel*, Galliæ comitatum. vt refert Meyerus in Flandriæ Annal. Vide *Yggade*.

Vgia οὐγία, Turdetanorum in Hiſpania vrbs. Ptolemæo, & Antonino.

Vgnicis Equis (ſic a loco dictis) tribuit Iſidorus ætatem longæuam. Quibus in terris?

Vgri, vide *Vnni*.

Via Italiæ, ad Vrbem ducentes: XXXI. apud P. Victorem. Auctorem de Viris illuſtribus, & lib. Notitiar. nominantur, *Aimilia*, *Appia*, *Ardeatina*, *Aſinaria*, *Aurelia*, *Campana*, *Caſſia*, *Ciminia*, *Claudia* vel Clodia. *Collatina*, *Cornelia*, *Flaminia*, *Gallia*, *Gallicana*, *Ianiculenſis*, *Labicana*, *Latina*, *Laurentina*, *Nomentana* quæ Figulenſis vel Ficulnenſis, *Numicia*, *Oſtienſis*, *Patinaria*, *Portuenſis*, *Praeneſtina*, *Quintia*, *Salaria*, *Setina*, *Tiberina*, *Tiburtina*, *Traiana*, *Triumphalis*, *Valeria*. Vide Onuphrii Romam. *Via Vitularia* meminit Cicero. & *Vitellia* Suetonius, quæ à Ianiculo ad mare ducebat. *Lauicana* Spartianus, in Iuliano Imp. *Amerina*, & *Annia* mentio, in veteri inſcriptione, quæ apud Valiſcos extat, ciuitate Caſtellana. Ibidem *Via Augusta*. Liuius 25. & 35. habet *Gabiniam*. vide *Domitia*, *Iuria*, *Luſa*, *Nympha*, & *Ignatia*.

Viæ Veteris, in Thracia loci, meminit Euſebii Chronicon. in qua locus Cænophrurium. *Strata* veteris pro eadem mentio in Hiſtoria Miſcella.

Viana, Ptolemæo Mauritaniæ Cæſarienſis vrbs. Hoc loco *Gallum Gallinaceum* Antonini incidere, putat Simlerus. οὐΐα etiam Hiſpaniæ Tarraconenſis fluuius, in Callaicis, Ptolemæo, & Pomponio.

Via Belouum, Antonini: Lazius R.P R. 12. Sectione 6. *Cluſas* vocat, quas Itali *Canal de Fella* nominant. In Foro Iulio. vide *Belunum*.

Viacienſes. Hiſpaniæ populi, apud Plinium: quos Pinetus *Baeſſa* interpretatur. Vide *Vibienſes*.

Viadus, fluuius, mihi *Oder* eſt. Vide *Guttalus*.

Vialoſcenſis, vide *Violaſcenſis*.

Viamata, montis nomen videtur Thraciæ regionis, lib. Notit.

Viana οὐίανα, Ptolemæo Rhætiæ vrbs eſt: Plinio Norici. Hanc Simlerus *Vemaniam* ſiue *Venaniam* (variant enim exemplaria) Antonini putat, & Wangen interpretatur. *Viniania* legit Notitiar. lib. *Vianam* Lazius coniectura quadam Weiſſenhorn interpretatur, & Woidſperg. Vide *Ala Flauiana*.

Vibali, Plinio Hiſpaniæ populi. *Tomila* à Pineto interpretatur, in Gallico Plinio. Vide *Bibali*.

Vibantanarium οὐιβανταυάριον, vrbs Sarmatiæ Europææ. Strabo.

Vibarnates, vide *Vibinates*.

Vibarnum, vide *Vibranum*.

Vibelli, ſunt Liguriæ populi. apud Plinium.

Viberi Plinii, eoſdem apud eundem *Iuberos* vocari, putat Simlerus; in ſuo Valleſiæ libello. etſi Gelenius, vt idem inquit, pro Iuberis, Viberos, (vbi de Auguſti tropæo mentio fit,) ſubſtituerit. Tria mea Plinii exemplaria legunt Iuberi. Vide *Lepontii*.

Vibianenſis, vide *Vinianenſis*.

Vibienſes. Hiſpaniæ citerioris populi, Plinio Idem ibidem habet *Viacienſes*, & *Virgilienſes*, quorum duorum loco *Varcilienſes* legendum affirmat ex antiqua inſcriptione Amb. Moralis. additque locum hodie *Varcile* dici, ad Tagum: ſeſquimilliario ſupra Toletum. *Valtierra* alio in loco interpretatur. Ex Varcilienſibus facit Coquus *Arganda*.

Vibii Paciaci Agri, circa mare erant, vbi Craſſum Iuniorem dilituiſſe, ſcribit Plutarchus. In Hiſpania.

Vibinates, Plinio Apuliæ populi. *Vibarnates* legunt quædam exemplaria. quod video placere Hermolao, ab opido Vibarna.

Vibiones, vide *Ibiones*.

Vibiſci οὐιβίσκοι, Ptolemæo Aquitaniæ populi. Hos Plinius. *Viſcos*, & Strabo *Ioſcos* ἰοσκοὶ, vocat. hoc Xylander ante me annotauit. *Viniſca* gens eſt Auſonio, in Idyllio Moſellæ. Per V. in ſecunda recte ſcribi, ex antiquo lapide, docet Scaliger, in ſuis Auſonianis lectionibus. Vide *Bituriges*, & *Santones*.

Vibo Valentia, *Biuona* vocari hodie; scribit ad me Roma Celsus Cittadinus. Vide *Hippo*, & *Metapontus*.

Vibonensis Sinus, vide *Hipponiates*.

Vibonienses, vide *Forum* Vibii.

Vibranum οὐίβρανον, Apulorum Dauniorum vrbs. Ptolemæus. *Vibarnum* interpretes legunt.

Vicani, vide *Montuniates*.

Vicani Aquenses, vide *Aquensium*, *& Salmantica*.

Viçaria. Palladius meminit cuiusdam Macarii ex Vicaria.

Vicellenses, Italiæ populi. Plinius.

Vicensimum, In Antonini Itinerario est vrbs inter Heracleam & Thurium. *Trebisacti* hodie est, in Calabria, Barrio teste: qui *Vicenumum* legit.

Vicensis Plebis Africanæ, mentio, in Coll. Carthag.

Vicenta οὐίκεντία, Ptolemæo Venetorum vrbs mediterranea, quæ adhuc hodie *Vicenza* nominatur *Bitetia*, alias *Bisetia* Æliano, *Βιτετία*, *Βισετία*, variat etenim lectio. *Vicetia* apud Plinium est *Veicetia* quoque in lapidibus haberi, ostendit in sua Orthographia Manutius. Huius descriptionem lege apud Zachariam Lilium.

Vicilinus, vide *Ionis* Vicilini.

Viciroui, fluuii nomen in Gallia. Greg. Turonensis Historiar. 5.

Vicissibratenum Episcopum habet Vict. Vticensis 1. In Africa forte, Per E. in secunda, in alio codice.

Vicomurcus, Syriæ locus Vide *Humisa*.

Viconia, vel *Vinouia*, vtrumque enim inconstanter apud Antoninum legitur, pro Britanniæ insulæ vrbe. Ptolemæo *Vinnouium* οὐιννούιον, esse putat Talbotus, vrbem Brigantium. Vide *Bimonium*.

Victesis, vide *Vectis*.

Victophali, gentes sunt circa Daciam aut Mœsiam, trans Danubium: ab Imp. Traiano deuicti, Eutropio. *Victobali* Ammiano 17. & *Victouali* Capitolino, in vita M. Aurelii Imp.

Victoria οὐικτωρία, Damniorum vrbs: Albionis insulæ, Ptolemæo. *Guidi* vrbs est apud Bedam, teste Camdeno, qui addit hodie *Caer Guich* vocari. Itē Cæsariensis Mauritaniæ, eidem. *Agobel* hæc hodie vocatur, vt Marmolius tradit. *Victoria* Mons, in Hispania Citeriore, vt Liuius auctor est, li. 24. *Monçia* fortè hodie, vt Florianus putat, non procul ab Iberi fluminis ostio.

Victoria Iuliobrigensium Portus, meminit in Cantabris, Plinius.

Victoriacum, Galliæ villa. Greg. Turonensi, Historiar. 5. & Aimoino 2.

Victoriana Villa, Africæ: ab Hippone Regio minus triginta millibus abest. D. Augustinus 22. cap. 8. Ciuitatis Dei Byzacenæ regionis, vocatur: in synodo Constantinopolitana VI. *Victorianensis* Episcopi mentio apud Vict. Vticens. & in Coll. Carthag.

Victoris nomen, habet locus quidam circa Thraciam ad mare. Hunc describit Georgius Alexandrinus in vita D. Chrysost.

Victricensis Colonia, vide *Camulodunum*, & *Deunana*.

Victrix, vide *Osca*, *Ulice*, & *Tarraco*.

Vicumuia Emporium, Romanorum, circa Placentiam. Liuius 21.

Vicus οὐῖκος, Rhætiæ vrbs. Ptolemæo. Etiam Tusciæ, si creditur Edicto Desiderii regis. Vide *Spacorum*. *Vicus Aquarius*, circa Ocelodurum, Antonino. Vide *Visontium*. *Vicus Augusti*, Zeugitanæ Africæ regionis locus, Antonino. Vide *Augustum*. *Vicus Caesaris*, ibidem D Augustino. *Vicus Calfurnianus*, vide *Vici* Vesteriani. *Vicus Cuminarius*, inter Emeritam & Cæsaream Augustam, est in Antonini Itinerario, *S. Cruz de la çarça* locus hodie dicitur, vt putat Aurelius Frias apud Moralem. *Vico Zarza* illi hodie nomen esse, dicit Io. Mariana. *Vicus Italicus*, *Zagrabia*, Sclauoniæ caput olim dictus est; Bonfinio auctore. *Vicus Iudaeorum*, in Ægypto, apud Antoninum. Idem esse cum *Castra* Iudæorum, putat Simlerus. *Vicus Iulius*, circa Moguntiam Germaniæ, Antonino. Est & Galliæ locus in Concil. Lugdunens. II. *Vicus Nouus*, Antonino. inter Eretum & Reate, Vmbriæ opida. *Vicus Pacensis* Numidiæ episcopalis. sic Victor Vticens. *Vicus Sceleratus*, Romæ; antea fuit *Cyprius* dictus; Liuio & Halicarnasseo testibus. *Vicus Tuscus*, vide *Libyssus*. *Vicus Valerius*. alii *Varronis* appellant, vt ait Sabellicus. *Vicouaro* in Æquicolis, Latii opidum. *Villa* Varronis meminit Cicero, in Philippicis, ni fallor. *Vici Vesteriani*, & *Calfurniani* regio, est

in Gola-

in Goltzii Thesauro, ex veteri inscriptione.

Vidensis Limitis, in Mauritania Cæsariensi, meminit lib. Notit.

Vidicinorum opidum, deletum à Romanis, in Piceno, scribit Valerianus, apud Plinium. *Vrticini* legunt duo mea exemplaria excusa: *Viticinorum* Pintianus. *Ortezzano* nominat Franc. Pamphilus.

Vidini, Sarmatiæ Europææ populi, apud Ammianum 31. Vide *Vdini*, & *Budini*.

Vidioarii, ad ostia Vistulæ fluminis gens. Agathias.

Vidogara, vide *Vidotara*.

Vidotara οὐιδόταρα, sinus Albionis insulæ, apud Ptolemæum. *Vidogara* in Latinis codicibus. οὐιδόγαρα, habebat M.S. liber. *Rianus* lacus hodie, teste Buchanano.

Vidrus οὐίδρος, Ptolemæo Germaniæ fluuius est, circa Rheni ostia. Swarte water H. Iunio, & Rithaymero dicitur. Aliis Regge putatur. Beccano ille fluuius est, qui Groeningam interfecat, & Groeninger diep vocatur, cui libenter assentitur H. Verrutius. Mihi Vecht videtur.

Vidua οὐιδούα, Hiberniæ amnis, apud Ptolemæum. *Vadia* habet M. Niger, & dicit hodie *Mus* vocari. Sed Crodagh est Camdeno. οὔδιουα, habebat M. S. codex.

Viducasses Galliæ Lugdunensis populos, habet Plinius, *Beauciam* hodie vocari horũ tractum lego in Herbario, qui Dalechampii nomine circumfertur.

Vidula, apud Floardum fluuii nomen. *Vesle* vertit eius interpres. In Gallia ni fallor est.

Viedrus, vide *Viruedrum*.

Viemensium, vide *Arecairorum*.

Vienna οὐίεννα, Ptolemæo, Tacito, & Cæsari 6. Belli Gallici, Allobrogum vrbs, ad Rhodanũ, sub Medulis. Colonia est in antiqua inscriptione, Lugduni. *Vienne* Ioanni Poldo. *Senatoriam* aliquando appellatam, scribit Paradinus. *Senatoriam* nominat Massonus. *Biennus* βίεννος, Stephano dicitur. Ad decimum sextum lapidem a Lugduno abesse, testis est Seneca, in Ludo mortis Claudii Imp. Vide *Ala Flauiana*.

Vienna Leg. VII. Claudiana, est in Goltzii Thesauro, ex Neronis Nummo.

Viennensem Galliam, vocat Ammianus 15. in qua Massilia. à Vienna eius vrbe verisimile.

Viruedrum οὐιρουέδρουμ, promontorium Albionis insulæ, Ptolemæo. οὐιδρος, in M. S. codice. Nunc *Hoya* dicitur, vt Buchanano placet. Sed *Dunsbye* magis placet Camdeno.

Vigelitensis Plebs, in Africa, Coll. Carth.

Vigenna, vide *Vingenna*.

Vigense opidum, Africæ Propriæ, habet Plinius. aliud a Vagense.

Vigesila, vide *Vegesela*.

Vigisonus, vide *Togisonus*.

Vigita, vide *Gigita*.

Viglebanum, vide *Vergeminum*.

Viglensis, vide *Veientanum*.

Vigornia, vide *Brangonia*.

Viiica, locus in vita S. Adelheidis. An Bellich, prope Duisseldorpium, in comitatu Montensi?

Villa οὐίλλα, pagus in Mauritania Cæsariensi, Ptolemæo. *Beni Arax* hodie, vt tradit Marmolius. *Villa Cæsarum*, vide *Ad Gallinas*. *Villa Decensis* Episcopi, in Numidia meminit Vict. Vticens. *Villa Gerensis* est in Collatione Carthag. *Villa Faustini*, Antonino Angliæ locus est. quid hodie sit, se nescire fatetur Talbotus in suis in Antonini Britanniæ Itinerarium Commentariis, nisi sit fortasse S. *Edmuns Burye*. *Villa Magna*, *Villa Priuata*, Tripolitanæ in Africa Propria locus, Antonino. *Villa Magnensis* meminit Coll. Carthag. *Villa Nobensis*, Vide *Noua*. *Villa Publica*, extra vrbem: Liuius 33. & 34. Histor. Miscella, & Sigonius qui eam locat sexto ab vrbe lapide. Est & *Publica* Villa, in Campo Martio. Val. Max. 9. cap. 2.

Villatanus Episcopus Numidiæ, est apud Victorem Vticens. *Vilsensis* est in Coll. Carthaginens.

Vilobia, vide *Ouilabis*.

Vilumbri οὐιλουμβροι, populi Italiæ, Vmbris magis Orientales apud Ptolemæum. *Spoleto* hodie dici, ex recentioribus scriptoribus mihi persuadeo.

Vima, locus inter Byblum, & Berytum. Guil. Tyrius.

Vimania, Rhetiæ vrbs. lib. Notit. Huius rudera in monasterio Wingarten esse, & locum à maioribus Altorff vocatum, scribit Lazius in R. P. Romana.

Vimarense opidum, diœcesis Bracarensis, in Lusitania, habet Onuphrii Chronicon

pontificum, ex quo Damasum oriundum scribit. Vide *Aquæ* Calidæ.

V*iminacium* οὐιμινάκιον, Vaccæorum in Hispania vrbs, Ptolemæo, & Inscriptione antiqua, item Antonino testib. Circa Palantiam. Vide V*iminatium*.

V*iminalis*, Porta, & Collis, appellabatur, quod ibi viminum silua fuisse videretur, vbi est ara Ioui viminio consecrata. Festus, & Varro. vide F*igulnensis*.

V*iminatium* βιμινάκιον, *Legio*, Ptolemæo Mysiæ Superioris opidum. Ad Danubium colonia est, in nummo. V*iminacium* per C. est Antonino, & lib. Notitiar. βιμινάκιον Procopio 4. Ædif. Meminit huius etiam Spartianus in Seuero. ex quo V*imy* vrbeculam haud procul à Lugduno ad Rhodanum facit Paradinus in sua Lugdunensi historia: an ex fide, ipse viderit. V*idino* à Nigro, sed W*uczsderna* à Lazio nominatur. Viminatium P. Diacono & Callistol Istri insula est: quod vrbs fortè in insula sita.

V*imitellarii*, Italiæ populi sunt apud Plin.

V*ina*, vide V*ina*.

V*inaza*, Antonino vrbs est in Africa Propria.

V*inceia* Mœsiæ Superioris opidum est Antonino.

V*incentia*, Valeriæ Ripensis vrbs: libro Notitiarum. Wenceta est. Lazio.

V*incesimum*, vel *Ad Vicissimum*, Ponti vrbs: XX. M. pass. à Trapezonte Antonino. Galliæ Narbonensis XX. M. pass. à Narbona: Pyrenæos versus, eidem.

V*incium*, locum Episcopalem in Gallia, habet G. Turonens. 9.

V*incum*, Germaniæ Inferioris vrbs, Antonino. Inter Confluentes & Treuiros.

V*inda*, vide V*india*.

V*indalium*, vide V*ndalus*.

V*indana* οὐινδάνα, portus Galliæ Lugdunensis. Ptolemæus. Brest hodie hoc tractu, in Britannia, vt putat Iouius. Vindana non esse portum, at fluuium qui hodie V*ilaine*, scribit Bertrandus Argentreus in Historia sua Britanniæ.

V*indalia*, vide V*endelia*.

V*indelicia* οὐινδελικία, Ptolemæo regio, quæ Lyco, Danubio, Æno, & Alpibus circumscribitur: idque verissimè. *Postremis Romanor. temporibus Rhetia Secunda dicta, sic enim in Lib. Notitiar. Præpositus thesaurorum Augustæ Vindelicensis Rhetiæ Secundæ. Auentinus, & Philip. Apianus* Baiern *interpretantur.* Lintzgow *Scudus. Verum ad Strabonis mentem, quæ Ptolemæo multis argumentis præferenda, magnā tum Boiorum Sueuorumq́ue, qui nunc sunt, partem complectitur.* Hæc ad me suis litteris Clariss. doctissimusque M. Velserus Augustanus Vindelicus, fide dignus.

V*indelicus*, vide Orge.

V*indelis*, Antonino insulæ, intra Britanniam, & Gallias. Portland fortè, vt coniicit Camdenus.

V*indelum*, vide V*ndalus*.

V*indenatis*, Italiæ populi, in antiqua inscriptione, quæ exstat in Aldi Ortographia. V*indenates* legit Goltzius in suo Thesauro. V*indinates* sunt apud Plin. Vmbriæ populi.

V*indensem* locum, in Africa, habet Coll. Carthag.

V*indenuta*, Galliæ insula, circa Nanneticam vrbem. Greg. Turonensis in S. Friardi Reclusi vita.

V*inderius* οὐινδέριος, apud Ptolemæum Hiberniæ fluuius est. Bay of Knocfergus Cãdeno est. οὐινδίνος habebat M. S. codex.

V*indesca*, vide *Carpentoracte*.

V*india* οὐινδία, Galatiæ vrbs, Ptolemæo, & Antonino. qui & V*inda*, sine I. in penultima legit.

V*indili*, Germaniæ gentes sunt apud Plinium, lib. 4. cap. 14. quorum pars Burgundiones. Windische fortè hodie. Sed vbi hoc loco Gelenius apud Plinium Vindilos legit, V*indelicos* habent tria mea excusa exemplaria, Venetum, Coloniense, & Parisiense.

V*indimitià*, vide V*indenuta*.

V*indinates*, vide V*indenatis*.

V*indinum* οὐίνδινον, Aulirciorum Cenomanorum, in Gallia Lugdunensi vrbs, Ptolemæo. V*endosme* a Villanouano dici, lego. V*indocinum* Fortunato est.

V*indius* οὐίνδιος, Mons Hispaniæ Tarraconensis, apud Ptolemæum, & Florum: cuius exemplaria alia V*inninum* legunt. Pars Pyrenæi montis est. hos enim hucusque & vlterius pertingere diximus in *Pyrenæus*. Circa Peraltam eum describit Beuterus. Villanouanus eum *Montes d' Oca*, & *de Asturia* vocat. Herminium eum nominat Ioan. Mariana.

riana. *Irnio* & *Ernio* est Garibaio H. Coquus *Sierras de Ouieda* vocat. *Vindius* eidem Ptolem. mons quoq; Indiæ intra Gangem.

V*indo*, Germaniæ fluuius, circa Augustá Vindelicor. hoc Fortunati 4. Vitæ D. Martini, versu: *Pergis ad Augustam quam Vindo, Lycusque fluentant*. V*irdo* puto legendum. sic enim liber meus Pergamenus vetustæ notæ, sic quoque Paul. Diaconus 2. Longobárdicor. cap. 13. codice etiam pergameno meo. vbi de Fortunato hæc verba, Augustá ciuitatem Virdo & Lech fluentant. Placet itaque magis Virdo quam Vindo. Hodie enim hæc nomina retinent Wertach & Leck. Multo quoque verisimilius Latinos ex Wertach Virdo (cum littera canina) fecisse, quàm Vindo.

V*indobala*, vide V*indoglada*.

V*indocinum*, vide V*indinum*, & *Alisium*.

V*indobona*, vide *Ala Flauiana*.

V*indogara*, vide V*idotara*.

V*indogladia*, Angliæ opidum, Antonino. Aliquib⁹ putatur Hulphord, Cambriæ vrbs. Sed Camdeno Winsburne est. Lib. Notit. habet V*indobala*, & T*indolana*, ibidem opida. Hanc vltimam Camdenus Winchester in the wal interpretatur.

V*indomagus* Οὐινδόμαγος, Ptolemæo Galliæ Narbonensis vrbs. *S. Tibere* nomen habet apud Poldum Albenatem.

V*indomana*, vide V*inundria*, & *Ala Flauiana*.

V*indomora*, Angliæ vrbs, Antonino. Wallesend Camdeno.

V*indomum*, vel V*indonum*, Angliæ vrbs, apud Antoninum. quæ Silcester apud Guil. Camdenum.

V*indonis* Campus, in Panegyrico Constantino Max. dicto. Sed V*indonisse* legit Rhenanus lib. 1 Germanicor. V*indones Leugas* habet Antoninus circa Rhætiam. Simlerus scribit eum Vindonissam indicare. quod Lib. Prouinciar. V*indonense* castrum vocat. & hodie Windisch appellatur. V*indonissa* meminit etiam Tacitus lib 4 Historiarum. Lazius in sua Vienna scribit huius Vindonissæ ruinas in Cœnobio *Kunigsfelden* reperiri. Haud procul à Sempach, in Heluetia.

V*inemagum*, Neustriæ pagus, in vita S. Lupi Senonensis.

V*ingenna*, Galliæ fluuius, qui se in Ligerim exonerat: notus Fortunato, & Greg. Turonensi. V*igenna* est apud Hugoné Floriacensem. Hodie V*ienne* dici ex tabulis persuadeor.

V*ingium*, locus inter Treuiros & Argentoratum, Antonino. Sed B*ingium* legerim, cum Diuæo.

V*iniacum*, villa quæ ab Hiniaco in Africum plus minusue vno milliario distat. S. Lupus in Epistola 49. in Gallia videtur.

V*iniana*, vide V*iana*.

V*inianensem* locum, nominat Victor Vticens. 2. ad quem in exilium missos scribit aliquos Episcopos. In Africa, vt puto. Sed V*ibianensem* legit aliud exemplar.

V*iniola*, Sardiniæ locus, apud Antoninum. Item Hispaniæ, eidem. In Carpetanis videtur.

V*inius*, fluuius Italiæ: apud Varronem 3. Rei rusticæ. cap. 4. circa Cassinum opidum. vbi suum scribit fuisse Museum. hunc hodie F*iume de* S. G*armano* vocari ait Sanfelicius. At prauam scripturam putant Scaliger & Vrsin: leguntq; pro *à Vinio*, Ab imo.

V*innius*, vide V*indius*.

V*innones*, vide V*ennonens*.

V*innonium* vide B*inouium*.

V*inolasca*, Liguriæ riuus circa Genuam. Ænea tabula antiqua ibidem.

V*inonia*, vide V*iconia*.

V*inoui oeh*, vide *Bergio*.

V*insacum*, & V*insatum*, vide V*egesatum*.

V*intimillium*, vide *Albinimium*.

V*intium* Οὐίντιον, opidum Nerusiorum in Alpibus, Ptolemæo. quod V*entiam* Dionis puto. Hodie V*enza* Iosiæ Simleri.

V*inuli*, horum populi sunt multi vt habet M. Adamus in sua Ecclesiastica Historia, inter quos hi quatuor sunt præcipui: Chizini, Circipani, Thosqsantes, & Rhetori. Idem addit hos in vniuersum ab istis Vilzos, à nobis Leuticos dici. Helmoldus, ne & hoc prætercam, hos Tholosantes, Tholensos vocat, atque eosdem Riadutos nominate videtur. Vide W*inuli*, *Slaui*, & *Longobardis*.

V*inundria* Οὐινουνδρία, Ptolemæo Pannoniæ Superioris opidum. quod Lazio Windisch gratz est. putatque V*indomana* vocari, in Lib. Notitiar.

Vasta, vide *Basta*.

Vastetani, vide *Bastitani*.

Vata οὖατα, Africæ vrbs: bello quod Cæsar cum Scipione gessit, deleta. vt tradit Strabo. Vide *Bada*.

Vatarbensis Episcopus, in Africa. Colleg. Carth.

Vatastica, vide *Mona*.

Vaternus, vide *Vatrenus*.

Vates, Vide *Bardi*.

Vatia, vide *Batia*.

Vaticanus Mons, vrbis Romæ, qui nunc *Mons Aureus*.

Vatinessa. & parua vnda pura Vatinessa, sic Martialis. Vrbem cum fluuio eiusdem nominis esse, scribit in eundem Domitius Calderinus. Sed *Touenissa* legit recentior codex. *Tuetonissa* codex M. S.

Vatrachites, vide *Oroates*.

Vatrenus, amnis apud Plinium; qui Forum Cornelii alluit. Leander eum *Santerno* vocat: *Vaternus* est Martiali 3. in Pigros Nauigantes. quod monuit Melissus. Vide *Badrinus*.

Vatuca castellum in mediis ferè Eburonum finibus, Cæsari. Marliano Valckenburg, aut Gulick (quod Galli *Iuliers* vocant) videtur. Nonnulli hic *Varruca* habent. Rhenanus libenter *Ratuca* legit; & ex eo Hertzogenrode facit, opidulum situm inter Aquisgranum & Iuliacum: cui minimè adstipulatur H. Leodius. Ful. Vrsinus ex suo libro legit *Atuatucam*. Ego haud multum absum quin credam hanc *Vatucam*, (quam M. S. quidam codices *Aduatucam* iunctim, non Aduatucam distinctim vocant) eum *Atuacuto* Ptolemæi, & *Ad Vaga* Tungrorum Antonini, eandem esse cum ea, quam Ammianus *Tungros*, & nos hodie Tongeren vocamus. item huius populos *Aduaticos*.

Vaturanus, vide *Vulturnus*.

Vatusicum caseum, habet Plinius; ex Centronicis. Hunc hodie de *Passi* vocant. vt habet Dalechampius, quasi Passiacum legendum, pro Vatusicum.

Vaxuilla Repentina, in Africa Propria: Anton.

Vazaritanensis Episcopus, in Africa Coll. Carth.

Vazenus, Vide *Gazatum*.

Vazua οὔαζυα, Pomponio Africæ Propriæ vrbs.

Vbada, sedis episcopalis, in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vtic.

Vbanecti, vide *Vlbanectes*, & *Rhatomagus*.

Vbara οὔβαρα, Isauriæ castellum est apud Cedrenum. *Papyrium* videtur apud Iornandem 1. & Callistum 16.

Vbata, vide *Abuticense*.

Vbii, Germaniæ populi, qui & *Agrippinenses* Tacito, Histor. 5. Vbich pagus, in agro Iuliacensi, fortè horum nomen seruat. Althamerus scribit hos à Strabone *Vibios*, & à Plinio *Incubos* dici; sed mala lectione: nam hinc *Vbii*, legitur apud Plinium, lib. 4. cap. 17. Strabo quoque Vbios habet; siue Græcè οὔβιοι. Vide *Agrippina* Colonia.

Vbimum, Galliæ opidum. Scheda III. tabulæ Peutingerianæ, quam M. Velsero debeo, qui eam mihi communicauit, ante eius editionem.

Vbisci, vide *Vibisci*, & *Santones*.

Vbrix οὔβριξ, apud Ptolemæum vrbs in Libya Interiori.

Vca οὔκα, Mediæ vrbs: Ptolemæo.

Vccaria, vide *Vittari*.

Vcecensem episcopum, Ferreolum nomine, habet Greg. Turonensis.

Vcena οὔκαινα, Galatiæ opidum. Ptolemæus.

Vcenni, vide *Vocontii*.

Vcesia, vide *Noega*.

Vcesiense, vide *Vticensis*.

Vcetia οὐκετία, vrbs Galliæ Cisalpinæ. sita in paludibus. Strabo 5. Corruptam vocem puto, pro Liquentia fortè, vel Liquetia, vt Virgilius vocat. Scio Casaubonum Vicetia legere. at hæc quia nimis longè à paludib. Strabone hic huius mētionem fieri non existimo.

Vcetica, vrbs Galliæ; apud Greg. Turon. 8. pro Vtica fortasse.

Vchaldus, vrbis nomen, vbi iustum genus hominum habitat. In Oraculis Sibyllinis.

Vchalicces οὐχαλικκεῖς, Libyæ Interioris populi. Ptol.

Vchri, vide *Sclaui*.

Vcia, Vide *Vrgia*.

Vciacense, vide *Vticensis*.

Vcibi οὔκιβι, Africæ Propriæ opidum: Ptolemæo.

Vciense, vide *Veiense*.

Vcimaius, locus Episcopalis in Africa. Coll. Carth.

Vcimath οὐκιμάθ, Ptolemæo Libyæ Inferioris vrbs. *Thucimath* legit eius interpres

Vcitana, vide *Vzitana*.

Vcratii, vrbs primaria Sarmatiæ Albæ, versus Oceanum Septentrionalem. Laonicus.

Vcrensiani episcopi in Africa, mentio est in canonibus concilii Carthaginensis quę Quoduult deum vocant.

Vcri, vide *Succi*.

Vcubus, Hispaniæ Bætieæ vrbs, apud A. Hirtium. *Lucubi* hodie nominari, tradit in suo itinerario And. Nauagierus. Vide *Actubi*.

Vcuca, D Hieronymo; Ικων 70. interpretib. Palæstinæ locus. Iosf. 19.

Vculensis Plebis Africanæ, meminit Coll. Carth.

Vcultiniacum, Bætieæ Hispaniæ ciuitas, quę nunc *Curiga* dicitur, inquit Plinius. Hāc *Acurgia* à Ptolemæo vocari scribit Pintianus. *Curgia* κούργια tamen trisyllabicos tantum apud Ptolemæum lego. *Mugultiniacum* legit apud Plinium, exemplar M.S.

Vd, vide *Ind*.

Vdacepsis, vide *Taurus*.

Vdeni, Vide *Vadeni*.

Vdenoe, vide *Istus*.

Vdiba, vide *Idubeda*.

Vdini populi, circa fauces Caspii maris. Plinius. An Vidini Ammiani?

Vdioa, vide *Vidua*.

Vdissus, Vide *Odyssus*.

Vditta οὐδίττα, vrbs in Africa Propria: Ptolemæo.

Vdon οὔδων, Ptolemæo Sarmatiæ Asiaticæ fluuius.

Vduba, vide *Idubeda*.

Vdura οὔδουρα, Iaccetanorum opidum: Ptol in Hispania.

Veamini, Alpina gens; Plinio. ab D. Augusto deuicta.

Veascium οὐεάσκιον, Italiæ opidum à Gallis, relicta Roma, deuastatum. Diodorus 14. In Etruria videtur. Fori *Voassi* meminit AEthicus.

Veca, Asturum Portus, sic Plinius. Sed locus corruptus, censore Pintiano, l. 4. cap. 20. Vide *Vsfei*, & *Vocca*.

Vecilius Mons, Liuio 3. in Latio, circa Algidum videtur.

Vecteri, vide *Veliates*.

Vectis, insula Britanniei maris, Plinio: *Vicilesis* οὐικτησίς, legitur apud Ptolemæum. *Vecta* habet Eutropius & Panegyricus Maximiano dictus. Wicht Anglicè, Gwydh Britannicè dici scribit Humfredus Lhuydus. Hæc *Icta* ἴκτα, Diodori Siculi mihi videtur, sed fabulosum, quod is de maris refluxu addit.

Vectones, Plinio, Liuio, & Cæsari Hispaniæ populi; *Extremadura* tractus hodie eorum locum obtinere credit Amb. Moralis. *Vettonia* hæc videtur Prudentii. Vide *Vettones*.

Vectuarii, vide *Vita*.

Vecturiones, vide *Picti*.

Vediantii Plinio, *Vesdiantii* οὐεσδιαντίοι, Ptolemæo. In alpini populi, circa Alpes Maritimas.

Vedra οὐέδρα, Albionis insulæ fluuius, Ptolemæo. Hodie Twede putatur, qui Angliam à Scotia separat. Were autem interpretatur à Camdeno.

Vefabula, Vide *Verofabula*.

Vegerra, vide *Nuagerra*.

Vegesatum, Galliæ Belgicæ opidum. meminit eius auctor, qui vitam Henrici IV. Imp. scripsit; vt tradit Diuæus. H. Leodius Weset (quod Galli *Vise* vocant) interpretatur. In ripa Orientali Mosæ fluminis est, medio itinere inter Leodium & Traiectum. *Vinsacum* corruptè nominat Blondus 4. Decadis 2. item *Vinsatum* Gemblacensis: & corruptius *Guegesar* legitur apud Othonem Frisingensem, 7. c. 12. item *VVegesar* apud Lichtenauium.

Vegesela, Numidiæ locus. Antonino. *Vigesila*. Augustino. In Arelatensi concilio vocatur *Begeselitana* Ciuitas. Βεγεσελιτανα per T. legitur in Canonibus concilii Carthaginēsis. Duas vrbes huius nominis habet Antoninus, in Africa Propria.

Vegeti, Pomponio sunt Asiæ populi. Inter Scythas fortè. *Heneti* legit Brodæus ex Plinio, & Strabone 12. Idem Pintiano haud displicere video.

Vegia, vide *Vegium*.

Vegiates, vide *Regiates*.

Vegiftum οὐίγιστον, Galatiæ in Toliftobogis opidum. Ptolemæus. *Veteftum* legit interpres.

Vegium, vrbs in ora Liburniæ: Plinio. *Vegia* οὐεγία, Ptolemæo. Vide *Veientanum*.

Veiens, vide *Larthenianum*.

Veienfe opidum, in Hifpania, circa Caftulonem, habet Antoninus. *Vcienfe* legit Simlerus.

Veientanum, qui & *Viglenfem*, fuffraganeum diœcefis Aquilegienfis, nominat Sigonius de Regno Italiæ. A Vegium, vt puto, vide *Ad Gallinas*.

Veientes, Italiæ populi focii Fidenatibus. Liuius 1. & Eutropius 1. cui x i i x. M.P. ab Vrbe funt *Veius* colonia. in lib. Coloniar. *Veii* & *Veientani* funt Plinio. Vide *Larthenianum*.

Veientum, opidum effe Campaniæ; ait Acron in Horatium 2. Serm.

Veturii, Liguriæ populi, horum mentio fit in tabula ænea antiquiffima. Auguftinus Iuftinianus putat eos habitaffe eum locum quem hodie *Voltaggio* appellant. territorii eft Genuatium.

Veius, vide *Veientes*.

Vel, opidum Africæ Interioris, à Cornel. Balbo expugnatum. Plin.

Velabori, οὐελλάβοροι, in Græco codice, Ptolemæo: in Hibernia infula gens. M. S. volumen legebat *Vellabri* οὐελλαβόροι, *Velabri* funt apud AEthicum.

Velatabi, vide *Winida*.

Velatudorum, Sequanorum opidum: Antonino. xxii. M.P. à Vifontione.

Velauni, vide *Vellaunii*.

Velcera οὐέλκηρα, Ptolemæo Illyridis opidum: Theuetus hoc *Bacharin* vocat, & addit quoq; *Neuchaiteau* (Caftello nouo fortè) appellari.

Veldidena Germaniæ vrbs Antonino: qui & *Veldidana* legit. Simlero eft Wilten, opidulum prope OEnipontem.

Veleates, vide *Veliates*.

Velegia οὐελεγία, vrbs in Libya Interiori. Ptol.

Veleia, Tarraconenfis Hifpaniæ vrbs. lib. Not. βελεία fortè Ptolemæi.

Velefitanus Epifcopus, Numidiæ. Vict. Vtic.

Velia οὐελία, Cariftorum vrbs in Hifpania Tarraconenfi, Ptolemæo auctore. *Beleia* Antonini videtur. *Veleja* apud Moralem nūcupatur. *Velia* opidum, quod olim *Helia*, ad Sinum Pæftanum; Plinio. *Byle*, *Elea*, (ab Elea præterfluente fluuio) & *Belea* βύλη ἢ βελία, Stephano quoque dicitur. Strabo *Eleam* ἐλέα, fuo tempore, antea *Hyelam* ὑέλη, & *Ellam* ἔλλη, appellatam fcribit. Υελητων, meminit nummus argenteus meus. *S. Bonifacio* eft Gabrieli Barrio. *Vlaſtra*, Mario Nigro nominatur; fed *Policaftro* Pyrrho Lygorio, item *Scalea* Pandulfo. fed malè, vt docet Gabriel Barrius. *Velia*, quoque tractus paluftris circa Curiliam eft, apud Halicarnaffeum 1. Eft & Romæ locus, eidem: lib. 5. Mons eft Fefto. Vide *Roma*, & *Hyle*.

Veliarum Lucos, Annibalem euafiffe, fcribit Symmachus epiftol. 12. l. 2. Circa Veliam fortè in Lucanis.

Veliates, cognomine *Vecteri*, Italiæ populi, in octaua regione. Plinius lib. 3. capite 15. *Velates* nominat idem Plinius in Liguria. Iidem funt. eft enim Liguria in Octaua regione. *Veleates* hi funt apud Valerium Flaccum.

Velibori, vide *Velabori*.

Velicer fluuius, de quo fic Sidonius, in Panegyrico ad focerum fuum: *Bructerus vlnofa quem Velicer abluit vnda*. Goropius arbitratur eum defignare, qui in VVeftphalia paulo fupra vicum Velen dictum, è filuis fumit exordium, non longè ab Vefto caftello in Ifalam defcendus. Si hoc verum eft, hodie *Aa* vocabitur.

Velienfes, Hifpaniç populi: apud Plinium. In Latio quoque apud eundem. Vide *Velitia*.

Velinus Lacus, eius meminit Tacitus, Silius 4. & Cicero ad Atticum, l. 4. ep. 15. in Vmbria eft. Sabini eum accolunt, Plinio tefte. *Lago de Terni* dicitur, vt fcribit Georg. Fabr. vel *Lago de Pie de Luco*, vt Leander Albertus. *Velini* Fontes habent Virgilius, & L. Florus, iuxta agrum Rofellanum, vltra Interamnē eum defcribit Seruius. In Velinum lacum, Anienem infundi, fcribit Vib. Sequefter, in Narem, tradit Tacitus. Hunc Velinum lacum *Reatinam* Paludem vocare Varronem, annotauit Pomponius Sabinus ad 7. AEneidos. Diuerfa tamen videntur apud Plinium 2. c. 103. *Velinum* Montem, ex feptem Romæ vnum.

vnum, habet Vibius. *Velinum* Portum Virg. 6.AEn. vide *Velia*.

Velisceum, Antonino vrbs, in Mauritania Cæsariensi.

Veliterna, Suetonio in Othone: & *Veliterni* populi Italiæ, apud Plinium, & Liuium. *Velitrani* sunt Halicarnasseo 5.

Velitia meminit Festus, in verbo Nonæ cutiæ. Alia lectio *Veliensis*. Pro quo *Vellicensis* malè apud Plinium legi, annotauit ad hunc Festi locum Iosephus Scaliger. Vellem locum indicasset. ego enim has voces apud Plinium non reperio. In Italia videntur.

Velitra, Latii populi, & vrbs: Liuio & Suetonio. *Belitra* βελιτρα, Stephano. βελιτρῖνοι Dioni 45. & hodie *Belitre*, vt habet Leander. Coloniam ibi ductam scribit Halicarnasseus.

Velitrani, vide *Veliterni*.

Velladis, Lusitaniæ opidum est, in Latinis codicibus Ptolemæi. *Belladis* per B in nonnullis. Caret eo Græcus codex.

Vellai, vide *Vellaunii*.

Vellanis βελλανὶς, Ptolemæo Mysiæ Superioris vrbs, quæ apud Lazium *Larzii* vocatur.

Vellates, Galliæ Aquitanicæ populi: apud Plinium 4 c. 19.

Vellaunii, Galliæ Aquitanicæ populi: sed simplici L. scribit Ptolemæus. βελαῦνοι, Plinius etiam *Velauni*. *Vellai* βελλάιοι, Strabonis sunt. quod Xylander obseruauit. Hodie eorum tractus *Vallania* dicitur, & *Velaii* eorum opidum; vt docet Ioannes Poldus. S. *Flori* vocat Cœnalis. *Velaye* vocari eorum regionem, video in Orontii Galliæ tabula. Belleforestius sub his Velaunis compreheńdit *Velay* & *Viuaretz*.

Vellaunodunum Cæsaris, & *Autricum* αὔτρικον Ptolemæi, eadem vrbs putatur à Paradino, cum *Antissiodoro* Antonini (quo loco nonnulla exemplaria *Altissiodorum* legunt) *Autosidurum* habet Ammianus libro 16. Hodie *Auxerre* dici existimo, cum Rob. Cœnali. Vrbs est in Burgundionibus; vino, quod inde nomen habet, nobilis. (Hanc Auxerre, vult Simlerus *Axuena*, vel *Axuenna* apud Antoninum nominari, sed falsò.) De Vellaunoduno vide Annotationes Vigenerei, in Cæsarem, vbi docet potius constitui debere vbi hodie *Chasteaulandon* est. Autricum & Antissiodorum idem esse, scribit Henricus Benedictinus lib. 1 vitæ S. Germani. Sed Antricum fortè legendum ex Paradino. qui montem huic vrbi imminentem hactenus *Antrici* nomine cognitum describit. & ecclesiæ Antricæ episcopum Annacharium celebrat.

Velleiacium, circa Placentiam in collibus opidum est: Plinio. In Italia.

Vellena, vrbis in Gallia nomen; G. Turonensi 10. Circa Anicium.

Vellica οὐελλίκα, Ptolemæo Cantabrorum mediterranea vrbs. *Victoria* hodie est, Henrico Coquo, & Villanouano. Meminit eius etiam Florus 4. capite vltimo. Hanc Victoriam quondam *Gasteitz* appellatam, docet Garibaius, sed Vellicam esse negat. Vinetus subdubitat an sit *Belgida* Flori.

Velocasses, Cæsari sunt Belgarum populi, quos Marlianus scribit hodie *Cassel* (opidū id est Flandriæ, in cacumine montis situm) occupare. Diuæus *Vergassins* ex eis facit, ad Sequanam; quorum opidum primarium Gisortium dicitur. Idem facit Cœnalis, & doctissimus Turnebus, qui eos hodie *Vilcassinenses* appellari ait. Sic quoque Petrus Pithoeus, in suis Aduersariis. Is enim eos in vltimis Aremoricæ Galliæ finibus ponit, adeo vt Oceanum pænè digito tangant. vocatque eos *Bellocasses* & *Veliocasses* apud Cæsarem. Idem *Baiocasses* apud Ausonium legit, quo loco olim malè (vt ipse inquit) Tuba Gocassi, legebatur. vbi *Verocasses*, per R. legit Vigenerius, atque eos in Hannonia, (ex coniectura) collocat. Videntur quoque à Ptolemæo *Veneliocasii* οὐενελιοκάσιοι appellari. *Veulquessins* hodie vulgò vocati puto. Sed consule Turnebum Aduers. 9 cap. 8. & Vinetum, in Carmen 4 de Professor. Ausonii.

Velouocorum Ciuitatis meminit Codex Theodosianus in Titulo de Veteranis. Bellouacorum fortè.

Velpi οὐέλποι, montes in Pentapoli, Africæ regione. Ptolemæus.

Velta οὐέλται, Ptolemæo gens in Sarmatia Europæa.

Veluca οὐελούκα, Arcuacarum in Hispania vrbs: apud Ptolemæum. Videtur *Voluce* Antonini. & adfirmat Hieron Surita. & hodie *Canatamaciorem* opidum esse.

Vemania, Antonino locus inter Vrbem & Nuceriam. *Menauia* quidam legere maulut. Num Menauia potius? Vide *Viana*.

Vempsum οὔεμψον, Ptolemæo Latii opidum. *Valmontone* quidam interpretatur.

Venafrum Antonino, item Plinio: Ptolemæo οὐέναφρον, Hirpinorum vrbs est, in Samnitibus. In Campania est Acroni. Frontino Colonia Romana est. *Venafri* nominatur à Leandro. Minturnis, Fregellis & Liri fluuio vicinum, littori impositum opidum.

Venales, vide *Castulo*.

Venami, Galliæ Aquitannicæ gens: Plinio.

Venantodunum, id est, Venatorum mons. vt scribit Lelandus, qui hoc Angliæ opidum sic vocat, quod incolæ *Huntendune* appellant.

Venaria, Tyrrheni maris insula: Pomponio & Plinio. Circa Corsicam.

Venasii οὐενάσιοι, gens Cappadocica videtur, apud Strab. 12.

Venatia, vide *Vernatia*.

Venaxamodurum, Rhætiæ opidum: liber Notit.

Vendelia οὐενδελία, Autrigonum in Hispania opidum: Ptolemæo. Videtur Antonini *Vindeleia*.

Vendenis οὐενδηνίς, Ptolemæo Mysiæ Superioris opidum. *Raueniczen* nominat Lazius.

Vendonense, vide *Vindonis*.

Vendum, Strabonis, putat Lazius 6. Migrationum, *VVindischgratz* vocari. Sed vide. *Ala Flauiana*.

Vendupalis, riuus Liguriæ, circa Genuam. auctor tabula ænea vetusta, ibidem.

Venebentos, vide *Beneuentum*.

Veneca οὐενέκα, Mediæ vrbs: apud Ptolemæum.

Venedi, Germaniæ populi, Plinio & Tacito. οὐενέδαι Ptolemæo, Wintandt, ad Venedicum sinum, seu Balticum, Herbersteinio. est. vide *Vandali*.

Venedici ὄρη οὐενεδικά, montes in Sarmatia Europæa Ptolemæus.

Venedicus, vide *Chylipenus*.

Veneli οὐενελοι, Galliæ Lugdunensis populi apud Ptolemæum. Geminato L L. habet Plinius. Apud Cæsarem *Venellos* vocari, putant Becanus & Villanouanus. Blasio Vigenereo sunt qui hodie *Percherons* vulgo dicuntur. mallet autem, vt addit, eos constituere, vbi hodie *Laual* οὐενέλοι, legit in Dione, Rob. Stephanus.

Veneliocassii, vide *Velocasses*.

Veneni, Liguriæ populi, apud Plinium.

Veneria, Africæ vrbs, Pontius in vita D. Cypriani. vide *Sicca*, & *Nebrissa*.

Veneris A Eneadis Ara, vide *Parthenicum*. *Veneris* A Eneadis templum, in Leucade Acarnaniæ, habet Halicarnass. 1. Idem apud Actium eiusdem: ibidem. *Veneris* Arsinoes Fanum, est in Zephyro promontorio inter Canopum & Alexandriam: Straboni *Veneris* Aureæ Campus, propè Memphim AEgypti. Diodorus ad calcem libri primi, & Eusebius 10. Præpar & Iustinus ad Gentes, vbi idem *Veneris* Aureæ Lucum in AEgypto habet. *Veneris* Fanum, vide *Aphrodisium*, & *Aphrodites*. *Veneris* Insula, vide *Lan* & *Naxos*. *Veneris* Lacus, Hierapoli Syriæ: Plinio. *Veneris* ἀφροδίτης mons, circa Tagum fluuium. Appianus in Ibericis. *Veneris* Portus, vide *Athenæum*, & *Aphrodisium*. *Veneris* vrbs, vide *Aphrodisias*, & *Aphroditopolis*. *Veneris* Promontorii, memoria exstat in Circæo monte sculpta litteris antiquis. Testis mihi in suis è Roma litteris Angelus Breuentanus.

Venethal, episcopalis ciuitas, sub Sergiopoli. Guil. Tyrius.

Veneti apud Cæsarem sunt Galliæ populi. Marliano *Vannes*, in Britannia Minore. Ipsam vrbem idem Cæsar *Venetiam* appellat. Venetos quoque *Cyantes* nuncupatos scribunt Blondus & Cœnalis. *Venetiam* Italiæ regionem, vocat Velleius 2. Plinius 2. & 36. Florus 3. Eutrop. 8. Liu. 29. & 41. *Βενετία*, Stephano. Vtriusq; Venetiæ meminit Zosimus 5. Huius laudes lege apud Cassio. 12. Variar. *Venetia* vrbs hic hodie. Vide *Euganei*, *Anti*, & *Cappadocia*.

Venetica Insulæ, sic vocantur Venetorum; in Gallico mari. Plinius. Vide *Nesiades*.

Venedulani, sunt apud Plinium, Italiæ populi.

Venetus Lacus, Pomponio, quem Rhenus efficit. *Cellersee*, Munstero; *Vndersee* Scudo: Recentia hæc, synonyma sunt.

Venicium οὐενίκιον, Corsicę insulę opidum: Ptolemæo.

Venicniū οὐεννίκνιον, Hiberniç promontoriū, apud Ptolemæū. *Ligra*, à Nigro appellatur.

Rames head, Camdeno. Venienii populi ibidem quoq; Ptolemæo.

Veniconces, vide *Taizali*.

Venidates, Italiæ Transpadanæ populi: Plinio. *Nedinates* habebat M.S. codex.

Venii, vide *Vennonetes*.

Venitta villa, ad Isaram fluuium, in territorio Bellouacensi. Eius mentio fit in S. Anseberti vita. Ibidem quoq; *Fraxnndum* villa.

Vennenses Plinio lib. 3. cap. 3. in Hispania sunt populi. *Duegna* vertit Pinetus. *Carietum*, & *Veniesum* meminit vetus lapis Brixiæ ex quo putat Aldus in Quæsitis per epistolam, debere restitui hoc loco Plininm.

Vemona, Angliæ opidum: Antonino. Benfordbridge Camdeno. qui & *Bennones* legit.

Vennones Οὐέννωνες, Straboni; *Venones* Plinio, *Vinnones* Οὐίννωνες, Ptolemæo, & *Venosta* Vallis Luitprando; In Heluetia est, & Vinstgoew, atque *Engadin* dici scribit Scudus. Wuntz Lazius.

Vennonetes, Rhætorum in Alpibus populi, a D. Augusto deuicti, apud Plinium. Hi fortasse, inquit Scudus, postea *Venzonini*, hodie autem *Veltolini*, appellati sunt. Veltlin Germanis, *Voltolina* Italis. Villanouanus putat hos eosdem esse cum Vinnonib. Ptolemæi. Οὔεννοι, apud Dionem sunt. *Volturena* Iosiæ Simlero est.

Venones, vide *Vennones*.

Vensanensis Loci, in Africa; meminit Coll. Carthag.

Vensiensium Ciuitatis, in Alpibus Maritimis; meminit Lib. Prouinciar. vbi additur, *id est Ventio* Ptolemæi. *Vintium* putat Simlerus, quæ nunc *Venza*, *Vance* Cœnali est. Vide *Vincium*

Venta Οὐέντα, Tres sunt in Britannia insula huius nominis opida. Vna Belgarũ, Ptolemæo: quã Beda & Antoninus agnouere. Hanc Guil. Cãdenus, & ante hunc dictus Beda, Wintchestre interpretãtur. Caerwynt. eandem olim Britannicè vocatam lego: aut vt Camdenus habet Caerawent. Tancester eadem quoque Saxonicè *Venta* alia, in Simenis, Ptolemæo: quam Venetam Icinorum apud Antoninum appellari; credit Cãdenus. Hãc nouo nomine Nordwich vocat Brisæus, sed Caster: locum hinc tribus M. P. distantem, ex eo facit Camdenus. *Venta* tertia, Silurũ est, auctore Antonino; inter Iscã & Abonem. Hæc hodie Caerwent est, Lhuydo & Cãdeno auctoribus. Sunt alii, (vt hoc obiter moneam,) qui ex Venta Belgarum Bristow vrbem faciunt, quàm vulgus Latinum *Bristolium* nominat. Io. Caius quoque in suo de Libris propriis libellulo, scribit hæc, *Nordueicum cuius Tacitus ille sub Noruici nomine, hic sub Veneta appellatione facit mentionem*. Ego autem Nordouici mẽtionem apud veteres non exstare puto. *Ordouicum* ciuitatem habet in Iulii Agricolæ vita, Tacitus, & idem *Ordouices* populos (quos etiam Ptolemæus agnoscit.) sed lõgè distantes, ab eo loco vbi Nordwich hodie conspicitur.

Ventia Οὐεντία, Galliæ Narbonensis vrbs, Dioni 37. vide *Vensiensium*, & *Vintium*.

Ventisponte opidum in Hispania, habet A. Hirtius.

Ventra Οὐένετρα, locns in Italia, vbi Diodorus 14. tradit coloniam misisse Romanos, cum tribuni essent M. Claudins, M. Quintius, L. Iulius, M. Furius, & L. Valerius. *Velitra* vertit Amiotus. quam vocem quoque probat Sylburgius, apud Halicarnass. 7. vbi Οὐέλιτρα ter legitur.

Venus Pyrenaa, vide *Aphrodisium*.

Venusia Οὐενουσία, Straboni, Plutarcho. Liuio, Ptolemæo, & Plinio: colonia est apud Paterculum. Apulorum Peucetiorum vrbs. *Venosa* Leandro vocatur. *Venusium* Horatio: quod opidum, vt annotauit in eundem Acron, inter Apuliam & Lucaniam situm est, Antonino inter Hidruntum & Equum Tuticum est. Sed malè *Venusto* legit. *Venusianos* Populos habet Appianus 1. Ciuil.

Vepicus quondam nomen memorabile ab alto Saturno statuit genitor. Silius 8. In Piceno videtur.

Vepillium Οὐεπίλλιον, Africæ Propriæ opidum. Ptolemæus.

Ver, vide *Til*.

Vera Οὔερα, Mediç vrbs, in expeditione Parthica ab Antonio expugnata. Strabo: Colonia quoq; Tusca est, apud Fab. Pictorem, (si verus est titulus) à quo Veronenses deducit. Huius Galliç quoq; sic dicitur, vt habet S. Elphii martyris vita.

Verada, vide *Verala*.

Veraglasca, fluuius Liguriæ, circa Genuã. Tabula antiqua testis, ibidem.

Veragranus, vide *Beregrani*.

Veragri, Alpium incolæ apud Cæsarem, Wallisserlandt, Paradino vocantur. *Pais du Gauot*, Scudo, *Chablasii* ducatus est. Pingonio. Vide *Seduni*.

Verala, Hispaniæ Citerioris vrbs, Antonino. Inter Calagorram & Segasamunclum. Huius loci, has varias lectiones prodit Simlerus, *Verela*, *Vezela*, *Varaza*, & *Verada*. Moralis putat *Varia* legendum. sic quoque Surita: qui addit hactenus *Varea* nuncupari, iuxta vrbem Logronium.

Veranoca. Phœniciæ vrbs. lib. Notitiarum.

Veranus Ager, territorii vrbis Romæ. via Tiburtina. Platina in Xysto II. Vbi basilica S. Laurentii, Adoni.

Verbalus, Africæ locus, apud D. Agustinũ, Epistola 240.

Verbanus Lacus, Italiæ Transpadanæ, Plinio auctore. *Lago Maiore* hodie, vt testatur Leander, & alii. Langse vocant Germani. Sunt qui hunc Lacum à Virgilio *Maximum* vocatum putant, eo versu: *An ne lacus tantos? te Lari, Maxime*, &c. inter quos est Varrerius, & quidam alius vir eruditus editis libris clarus, cuius nomen iam non occurrit. dicuntq; hoc loco apud Virgiliũ *Maxime* non esse Larii lacus epitheton, sed proprium lacus nomen.

Verbica, vide *Vernes*.

Verbigenus, Cæsari Heluetiorum pagus. *Vrbienus* suspicatur scribendum Rhenanus; & *Orba* hodie vocari. opidum in Cisiurana Burgundia situm. Cuius, vt idem inquit, Antoninus meminit, in suo Itinerario, nomine *Vrba*. In eo consentit etiam Scudus: sed is *Verbigenum* vult nunc *Ergow* dici: *Richense* supra Hapspurgum, est Lazio. Rhellicanus scribit in nonnullis codicibus *Vrbigenus* legi.

Verbinum, Veromanduorum opidum esse, scribit ex Itinerario Antonini Diuæus. hodieq; *Veruin* appellari ait. *Veropum* esse in Peutingeriana tabula, annotauit ad eandẽ doctiss. vir. M. Velserus.

Vercella Οὐερκέλλαι, Ptolemæo Libycorum ciuitas, sub Insubribus. Βερκέλλαι, est apud Scholasticum 3. cap. 7. Diuus Hieron. scribit eam raro habitatore suo tempore semidirutam. *Vercelli* hodie. Paradinus scribit in sua Sabaudia prius *Maropolam* vocatam. qua fide mihi non constat.

Verea, archiepiscopalis locus, in Asia. Guil. Tyrius.

Verebagan, ad Clausuram. locus Bulgariæ est lib. 22. Historiæ Miscellæ.

Veregabori, populi quondam circa Sarmatiam Europæam. Historia Miscella 19.

Veregrans, vide *Beregrani*.

Veres Pannoniæ opidum. Antoninus.

Verela, vide *Verala*.

Verensis Episcopus, in Africa Proconsulari. Vict. Vticens.

Veresis Οὐερέσις, Latii fluuius, in regione Prænestana. Strabo. Scire cuperem an sit *Verde* hodie, cuius Flacius Hubertus in descriptione Italiæ meminit.

Veretinus, vide *Varnus*.

Veretum Οὔερητον, Ptolemæo Salentinorum vrbs mediterranea. *Veretinos* vocat Plinius. Hanc *Baris*, Βάρις, & *Baritos*, Βάριτος, antea dictam, scribit Strabo lib 6. Xylander ad eundem Strabonem putat eandem esse cum *Varia* cognomine *Apula*; de quo Plinius lib. 3. cap 11. sed vide Comment. Casauboni ad hunc locum: & item Castigationes Hermolai, in hoc Plinii caput. Hoc Veretum Italico sermone *Vetrana* nominat Ciofanus in 15. Metamorph. Alius quidã pro eo *Vsano* vertit. *S. Maria de Vereto* locum hodie nominari, scribit ad me Roma Celsus Cittadinus. Vide *Barium*.

Verga, Brutiorum opidum Liuio; *Verginum* hodie, & vulgo *Rogiano*, vt tradit Gabriel Barrius.

Vergamum, vide *Bergamum*.

Vergellus, fluuius per quẽ corporib. Romanis ponte facto, Annibal exercitum traduxit. Val. Max. 9. cap. 2. *Gelus* legit exemplar Colinei. *Galius* habent tria membranea exemplaria, apud me. Vide *Gellus*.

Vergeminum, Galliæ Cispadanæ, ad ripas Ticini opidulum. vt Gaud. Merula testatur. quod idem ab Herm. Barbaro *Viglebanum* appellari addit. hoc haud longè à Mediolano abesse, scribit Sigonius.

Vergentum, Hispaniæ opidum, quod *Iulii Genitor* dicitur. Plinius lib. 3. cap. 2.

Vergilia Οὐεργιλία, Bastitanorum vrbs, in

Hispa-

Hispania, Ptolemæo.

Vergiuium ..., Mare, vt Ptolemæus, vel *Hibernicum*, vt alii; Mare est quod Hiberniam & Angliam interluit. *Mor Weridh* Britannicè vocari, ait H. Lhuydus. *Canalem S. Georgii* vocant Angli & Galli.

Vergion, vide *Basilia*.

Vergistani, vide *Vergium*.

Vergium castrum, in Hispania, apud Liuium 34. Inde idem *Vergistanos* populos facit. Vide *Bergidum*, & *Bergistani*.

Vergoanum vrbs, cuius memoria est in Lerina insula. vna Stoechadum. Plinius.

Vergones, vide *Vettones*.

Vergunni, Alpini populi, à D. Augusto deuicti. vt refert Plinius.

Verisa vrbs, in Armenia (Minori puto) memoria est in Synodo Constantinopolitana v i. sub Constantino Magno habita. Apud Antoninum videtur in Cappadocia sed quę Armeniæ Minoris pars vocatur apud Ptolemæum.

Verlucio, Antonino opidum in Anglia. *Werminster* Camdenus vocat.

Vermeria concilium habitum, scribit Gratianus Decret 2. Causa 24. Pippinum regem huic interfuisse legitur. Causa 29.

Vernacia, Hispaniæ vrbs, Antonino xxv. M. pass. a Compluto: *Venatia*, & *Veneatia* etiam, apud Simlerum legitur.

Vernemetes, circa Burdegalam locus, Fortunato. *Verines* fortè nunc, ait Vinetus.

Vernemetum, vide *Verometum*.

Vernia, vide *Hibernia*.

Vernicones, vide *Taizali*.

Vernodurum, Galliæ Narbonensis flumẽ, Plinio. at locus malè sanus, de quo vide: *Orobu*.

Vernosola, Galliæ Aquitanicæ vrbs, apud Antoninum. xv. M. pass. a Tolosa.

Vero, Celtiberię fluuius, à quo populi circa eum habitantes Verones dicti. Sic Perottus, in eo Martialis versu: *Vada Veronem montibus*. *Berones* fortè Ptolemæi. Sed vide *Vadauero*.

Verocasses, vide *Velocasses*.

Verodopa, vide *Varodopa*.

Verodunum, quod per I. quoq; in prima Syllaba scribitur apud Antoninum. Galliæ Belgicæ vrbs *Verdun* dicta.

Verofabula, Phœniciæ vrbs. lib. Notit. *Vesabula* erat in membrana.

Verolanium, Britanniæ insulæ opidum, Antonino: Anglicè *Wethelingcestre* vocari, scribit Lelandus: & *Guerlham* Britannicè dici, tradit Lhuydus. *Verulamium* Municipium, per V. & M. apud Tacitum legitur. hoc *Wethelingcestre* Anglis olim dictum, sed nunc *S. Albon* appellari, auctor mihi est Daniel Rogersius cognatus meus: qui id sedulo contemplatus est, ibidemq; adhuc fossas semiplenas, & murorũ antiquorum partẽ, multaq; vetustatis monumenta se vidisse, mihi testatus est. Hunc locũ cùm ego postea perlustrassẽ, ab ipsis incolis intellexi opidulum S. Albani, & agrum illi vicinũ vbi hę murorũ maximę crassitudinis ruinæ exstabãt, vulgò adhuc *Verulam*, siue *Werlam* vocari, *Vrolanium* ..., habet Ptolemæus in Catyeuchlanis, Guil. Cãdenus putat hoc Cassiuellani opidum esse, apud Cæsarem 5. Ciuil. ...

Veromandus, vt Cæsar & Plinius habent, vel *Romandii*, ..., vt Ptolemæus legit. *Veromandus* legit Epitoma Liuii 104. item lapis antiquus in pago Hannoniæ dicto Ausauptes, prope Bauacum. cuius inscriptionem habeo a Clarissimo viro D. Iacobo Carondiletio cancellario Leodiensi. Galliæ Belgicæ populi sunt; qui hodie *Vermandois* vocantur. Sunt qui Rhomandios Ptolemæi *Normandie* interpretantur.

Verometum, Angliæ vrbs: Antonino. Alio in loco *Vernemetum* legit. *Burrow hill* est Camdeno. ...

Verona ..., Ptolemæo Cenomanorum vrbs: Liuio Libuorum. Euganeorum vocat Plinius: hodie sub Venetis est; & nomẽ retinet; incolis. Germani verò *Dietrichs Bern* appellant. In antiqua Inscriptione, quam Goltzius in suo Thesauro habet, vocatur *Colonia Augusta Verona Noua Gallieniana*. *Verona*, Rhætorum vrbs est Plinio; quam hodie *Bern* dici autumo. Idẽ eodem loco etiã *Bernẽses* populos habet. Vide *Bõna*.

Verones, in inscriptis lapidibus pro *Veronenses*. vide *Berones*.

Verontum, vide *Verbinum*.

Verouicũ, appellat Lelandus illud Anglię opidum quod incolæ *Warwike* nominãt.

Verreginis Villa, in Burdegalensi territorio, Fortunato teste, lib. 1. *Inter opima ferax qua voluitur vnda Garumna, Verreginis in ripis vernat amœnus ager.* Boreche

hodie Vineto videtur:& *Voreginum* legit.

Verreginum Οὐεῤῥήγινον, Italiæ opidum cuius meminit Diodorus 14. *Vetruginum* Volscorum vrbem vocat Liuius 4. & Val. Max. 3.cap.2. vbi quidam *Ferrugo* per F. legunt. Hoc autem hic prætereundum non duco; nempe hoc loco apud Diodorum malè legi *AEtoli*, pro Æquicoli. Laeum quoque *Ferruginem* Val. Maximum habere, annotauit Hermolaus ad Plinium.

Verronensis Episcopus, in Africa. testis Collatio Carthagini habita, sub Honorio Imp.

Verrugo, vide *Verreginum*.

Versaonensium Ciuitatem Hispaniæ, habet A. Hirtius. Vide *Vrso*.

Verseto, Aruernorū regionis locus in Gallia. Suri⁹ in D. Præiecto Episcopo & martyre.

Versicinia, vrbs circa Thraciam videtur; ex lib. 23. & 24. Historiæ Miscellæ. *Versinicia* quoq; legitur.

Vertacomacori, Vocontiorum pagus, non Ligurum, (vt Cato existimat.) Sic Plinius. *Veramacori* legit alius codex.

Verta, nomen Asiaticæ gentis (nisi locus corruptus) videtur apud Ammianum 19.

Verteris, Antonino, & li. Notitiar. Angliæ vrbs. Burg vpon stenemore Camdeno.

Vertina Οὐερτῖναι, Lucaniæ mediterranea vrbs. Strabo. corruptam vocem, & *Vrsentinorum* opidum Plinii putat Casaubonus.

Vertobrige, Bæticæ vrbs, Plinio. Egô cum Motali puto Nertobriga restituendum.

Verucam, Cuius Cassiodorus meminit; Sabellicus, Blondus, Candidus, Niger, & Leander, in Foro Iulio ponunt, & hodie *Mōte Falcone* appellari tradunt. Sed cùm hanc Verucam eleganter depingat Cassiodorus lib. 3. Variarum, eamq, ad Athesim fluuium statuat, videre nequeo, quomodo in huius locum Mons Falconis, qui in Tergestino sinu est, (quorum, tanquam Mysorum & Phrygum termini, vt dicitur, discreti sunt) veniat. Aut toto, vt aiunt, cælo hi auctores mihi errare videntur: aut Natiso, (qui parū à Monte Falcone distat) pro Athesi legisse suspicor. Meus codex sic habet: *Hunc Athesis inter fluuios honorus amœni gurgitis puritate praterfluit, causâ præstans muniminis & decoris: castrum pene in mundo singulare, tenēs claustra prouincia*, &c. Quod fortasse D. Niger animaduertens, & pœnitentia ductus, quòd primò hanc in Foro Iulio collocasset: postea *Clusæ*, quæ in Alpium faucibus infra Tridētinum est, (atq; in ripa Athesis aliquando conspeximus) attribuit: quod vero similius est, an verum ignoro.

Verucini Galliæ Narbonensis populi, Plinio.

Veruesi Οὐερουεῖς, Mauritaniæ Tingitanæ populi, Ptolemæo. *Verbica* Οὐέρβικα, ibidem. Vide *Berbicea*.

Verula Coloniæ, meminit Frontinus, vt testatur Onuphrius. Et ego quoque, sed ex codice Frōtini Nansii, non excuso. Idem eū *Verulanum* puto.

Verulamium, vide *Verolanium*.

Verulanum Liuio Latii opidum, in Hernicis: haud procul Roma. *Verulani* Plinio. *Verulo* nunc, Leandro teste.

Verurium Οὐερούριον, Lusitaniæ opidum, Ptolemæo.

Verusi, vide *Nerusii*.

Verrunium, vide *Berubium*.

Vesana, vide *Vasama*.

Vesappe Οὐεσάππη, Mediæ vrbs, Ptol. *Vesaspe*, interpreti.

Vesatis, Vide *Visurgis*.

Vesbius, vide *Vesuuius*.

Vesbola Οὐεσβόλα, Aborigenum vrbs triginta stadiis a Trebula, propinqua Cerauniis montibus. In Italia. Halicarnass. lib. 1. *Suessula* fortè, vt suspicatur Sylburgius.

Vescelia, Hispaniæ castellum. Liuius 37.

Vescellani, Italiæ populi, circa Hirpinos. Plinius.

Vescetber Οὐεσκεθήρ, Ptolemæo opidum in Mauritania Cæsariensi. *Vesceritensis* in Africa, meminit Coll. Carthaginiensis.

Vescia vrbs, eis receptaculum fuit Liuius 9. & 10. Latinorum videtur. In confinibus Campanorum & Hirpinorum, inter Abellam & Vesuuium, putat fuisse Amb. Leo, lib. 2. cap. 3. de Nola vrbe. Verba Scipionis Mazzellæ ad Elysii de Thermis libellulum, sunt hæc, *Vltra Falernum agrum Vescinus Ager erat, à Vescia Campanorum opido dictus: quod nomen in Annibalicis Liuii deprauatum est frequentissimè.* Vestini enim Sabinis ad Ortum proximi erant: at Vescini Capuanis & Sidicinis.

Vescia-

Vesciamum, de quo Cicero ad Atticum 15. hæc, *A Cumis in Vesciano diuertissem:* Villæ nomen puto, in Vesciæ vrbis agro. *Vestianũ* habebat alius codex. Circa Nolam fuisse, purat Amb. Leo, lib. 2. cap. 5.

Vescis ὕιους, Turdelorum ciuitas mediterranea, in Bætica; teste Ptolemæo. *Vesci*, & *Fauentia* à Plinio vocatur. *Velis*, Dom. Niger nominat.

Vescitania. Oscensis regionis Vescitania. sic Plinius. In Hispania Tarraconensi est.

Vescinesca, vide *Vesci*.

Vesdiantii, vide *Vediantii*.

Vesci, Veca, portus Catabrorum. Plinius 4. cap. 20. Pro quo *Vesciuesca* coniunctim legit Pintianus, ex antiquis codicibus.

Vesencini populi, in Tuscia sunt, apud Plinium. Per A. in prima, legit alius codex.

Vesenum, legit quidam codex Plinii, loco *Coseni* lib. 5. cap. 1. Mauritaniæ fluuius.

Veseris, Italiæ fluuius, circa Vesuuium montem. Liuio & Nepoti. vbi Decius Mus se bello Latino deuouit.

Veseuus, Virgilio 2. Georgicor. Campaniæ mons, (Liguriæ falso tribuitur à Seruio in eundem locum.) Hic *Meulus* dicitur Vib. Sequestri; (vbi Simierus *Mauius* legit) *Monte di Somma* hodie nominatur. *Vesbius* à Silio Italico dicitur. Item *Besbius βέσβιος*, à Plutarcho, Galeno, & Georgio Cedreno. *Vesuuius* quoq; legit Carrio apud Val. Flaccum; & ita quoque legendum apud Statium, & Martialem suadet. Sed *Vesuuius* à Vitruuio, Cassiodoro, & ab optimis quibusque auctoribus appellatur. *Vesuuius ὄρος*, legitur apud Diodorum li. 4. qui eum quoque *Phlegræum* appellat, ab ignium exæstuatione *Lesbius* pro *Besbius* legit ex Galeno Amb. Leo, malè errore typographorum, ni fallor. *Bebius* vocatur à Diacono 6. Longobard. Lege scitu digna de hoc monte apud Cassiod. 4. Variar. n. 50.

Vesioconates, Vmbriæ populi, Plinio.

Vesolitani Episcopi, Numidiæ, memoria est apud Victorem Vticensem.

Vesonna, vide *Vesuna*.

Vesontio, vrbs Sequanorum maxima, Iulio teste. *Visontium ὀυισόντιον*, vocat Ptolemæus. *Bicentiona βικεντίωνα*, Iulianus Apostata, in Epistolis. *Bisontios* Marcellinus. *Chrysopolim* quoque appellatam, scribit Paradinus. In vita S. Petri Archiepiscopi Tarentasii sic vocari puto. *Chrysopolinorum* ego lego in Libello qui sub Prouinciarum titulo circumfertur. *Besanson* hodie eius nomen est.

Vespasiæ locus in monte summo, ad sextũ milliarium a Nursia, Spoletum euntibus. Suetonius in Vespasiano.

Vesperies, Vardulorum opidum: in Hispania. Plinius.

Vesperum Mare, vide *Oceanus*.

Vessa ὄυεσσα, Polyæno circa principium lib. 5. maxima & florentissima Siciliæ ciuitas est. cuius princeps Teutus erat. Hanc dolo in suam potestatem redegit Phalaris. An mendosè, pro Inessa?

Vessalienses, Mauritaniæ populos habet Ammianus Accursii. vbi alius codex *Iessalenses* legit.

Vessanum Forum, vbi Obsequens scribit androgynum natum, & in mare deportatum. *Suessanum* legendũ puto: ex Liuii 27.

Vessones, vide *Suessiones*.

Vestianum, vide *Vescianum*.

Vestini ὀυηστῖνοι, Ptolemæo, Plinio, & Straboni, Italiæ populi ad mare Superum, circa Matrinum fluuium. Alii sunt in Campania, ad Inferum mare, vni Liuio. at *Vescini* hic malim legere: habet enim idem horum opidum Vescia, vnde Vescini gentile verisimile, quamuis Cicero hoc tractu Vesciani meminerit. vide *Bestini*, & *Vescia*.

Vestinus Mons, est circa Minturnas. Hygeno de Limitibus constituendis. *Vestinus* Saltus est Liuio 10. Campaniæ est fluuius; qui aquis suis Sarnum impellit. Vibius. Opidum facit ex eo Glossarius vetus ad Iuuenalem. ipse viderit. Vide *Vescia*.

Vestipolim Coloniam in Corsica insula, citat ex Ptolemæo: nescio quo vsus exemplari, Onuphrius.

Vesubium, vide *Vesubium*.

Vesulus Mons, inter Alpes, Plinio, & Solino: è cuius gremio Padum profluere tradit. Hunc eundem *Vesenum* a Virgilio nominari, scribit Seruius, eo versu: *Talem diues arat Capua, & Vicina Veseno, Ora iugo. Veso* nunc dici, ait Leander. Errat Ptolemæus, vt annotauit Varrerius, qui huius fluminis caput ad Larium lacum describit. *Vesulus* etiam Apuliæ mons, apud Vibium. Pinife-

cum cognominat Virg. 10. Æneid.

Vesunna Οὐεσοῦννα, Ptolemæo, & Antonino, Petrocoriorum vrbs, in Aquitania. *Perigort* Villanouano est, *Periguex* Belleforestio. *Vesonna* fortè Tabulæ Peutingerianæ.

Vesuni, Mauritaniæ populi, Plinio.

Vesus, Barbaræ gentis nomen, apud Sidonium, in Panegyrico Maiorani. Pro Vesigotho, vt docet Rhenanus, quasi Visigothus, id est, Gothus Occidentalis.

Vesuuiana Aquæ, apud Tacitum, vt Ferd. Lofredus putat, est fluuiolus Neapolim irrigans: qui *Magdalena* vulgo nomen habet. Vide *Suessana*.

Vesuuius, vide *Vesenus*.

Vetana, vide *Orapitum*.

Vetaonia, Betaonia, & Petaonia. monasterii nomen, in concilio Lucensi anno 569. habito. *Vandoma* hodie vocatur. In Portugallia.

Vetera Οὐέτερα, Galliæ Belgicæ vrbs, apud Ptolemæum. *Vetera* etiam, & *Vetera Castra* sunt Tacito, sexagesimo ab Ara Vbiorum lapide. Legionem XXI cognominat Antoninus. Santen Pighio, & Pyramio; Berck Simlero: circa Rhenum opida. Aliis Aquisgranum est, de quo vide *Nuagerra*.

Vetera Castra, vocat Auentinus locum ad Danubium, à Ratisbona Orientem versus quinto decimo lapide distantem, quem nunc *Pfeter* appellant. An ex veteri lapide? vide *Vetera*.

Veterensem (à loco, vt puto) vocat Columella Græcinum quendam; qui de vineis scripsit. Huius meminit Plinius quoque, lib. 14. 15. & 16.

Veteres, vide *Betteres*, & *Aretini*.

Veteres Campi, sic dicti in Lucanis: Liuio 25. In quibus Gracchus periit.

Veternensis, vide *Massa*.

Veterra, vide *Nuagerra*.

Vetestum, vide *Vegistum*.

Vetphania, & *Arabia* ciuitates; nominantur in vita S. Bonifacii Archiepiscopi. Nescio quibus in terris.

Vetraria Portus, ad fluuios Taunacum & Itam In Aquitania. S Remacli vita.

Vetriolum, vide *Turocelo*.

Vettii. Macedoniæ Tertiæ, populi, sunt apud Liuium 45. Circa Pellã, Berrhoeam, & Edessam.

Vettionenses, Vmbriæ populi. Plinio. *Vettonenses* ex antiqua inscriptione legit Goltzius, in suo Thesauro, quæ exstat Perusiæ.

Vettones Οὐέττωνες, Ptolemæo Lusitaniæ populi. hodie autem in Castella vetere sunt. Latina exemplaria ferè omnia *Vergones* legũt; malè. Vettones enim scribendum Appianus, Strabo Plinius, ceterique docent. *Vettonia* meminit Prudentius. sextamque prouinciam Hispaniæ facit Resendius, in epistola ad Vaseum.

Vetulonium Οὐετουλώνιον, Tuscorum opidum Ptolemæo: *Vetulonia* Silio: *Vetulonienses*, & *Vetulonios* habet Plinius. *Vetulia*, & *Seius Vetletta* à Leandro nominatur. Sunt qui *Vrbitello* hodie dici autumant, vt ait Hermolaus. *Orbitello* alii scribunt, pro eodem.

Voturi, vide *Voturi*.

Veturica, vide *Biturix*.

Vetus Carin, vide *Sabura*.

Vetussalina, Valeriæ Ripensis vrbs, in lib. Notit. vide *Salinum*.

Vetianus, vide *Ligures*.

Vetirnia, Syriæ vrbs, inter Cyrrhum & Edissam. Simlerus ex Antonino manuscripto. *Vetternia* legebat codex Reuerendiss. Torrentii.

Vexala Οὐέξαλα, Ptolemæo Albionis insulæ æstus. Juelmouth vocat Camdenus. *Iszima*, legebat M.S exemplar.

Vexii Οὐέξιοι, Italiæ populi. Diodorus 14. Veientes interpretatus est Amiotus.

Vezela, vide *Verala*.

Vfens, in Latio fluuius, iuxta Tarracinã & Priuernum: Silio, Virgilio, Vibio. & Festo. apud Strabonem Αὔφιδος est, non sine errore, quod annotauit ante me Xylander. *Baldino* vocatur in Tabulà Ligorii: *Baudino* aliquibus est, vt inquit Leander. ipse autem dicit cum *Aufente* nominari hodie. Alius est *Vfens*, Senonum terminus, Liuio: sed *Vtens* hic legit Sigonius sic quoque Cæsar Orlandus. Ille eum eundem cum Rubicone putat, aut haud procul inde: hic autẽ eum *Chiente* interpretatur. Vfentis etiam meminit Claudianus in Panegyri in Probum. *Oufentina* Tribus est in veteri marmore.

Vffugum, Brutiorum ciuitas, apud Liuium: *Montalto* videtur Gab. Barrio, & Scip.

Mazzel-

Mazzellæ.

Vgernum Arelatense castrum, Greg. Turonensi 8.

Vggadem videtur Antoninus appellare *Vggel*, Galliæ comitatum. vt refert Meyerus in Flandriæ Annal. Vide *Yggade*.

Vgia οὐγία, Turdetanorum in Hispania vrbs. Ptolemæo, & Antonino.

Vgnicis Equis (sic à loco dictis) tribuit Isidorus ætatem longæuam. Quibus in terris?

Vgri, vide *Vnni*.

Via Italiæ, ad Vrbem ducentes: XXXI. apud P. Victorem. Auctorem de Viris illustribus, & lib. Notitiar. nominantur, *Aemilia, Appia, Ardeatina, Asinaria, Aurelia, Campana, Cassia, Ciminia, Claudia* vel *Clodia*. *Collatina, Cornelia, Flaminia, Gallica, Gallicana, Ianiculensis, Labicana, Latina, Laurentina, Nomentana* quæ Figulensis vel Ficulnensis, *Numicia, Ostiensis, Patinaria, Portuensis, Prænestina, Quintia, Salaria, Setina, Tiberina, Tiburtina, Traiana, Triumphalis, Valeria*. Vide Onuphrii Romam. *Via Vitularia* meminit Cicero. & *Vitellia* Suetonius, quæ à Ianiculo ad mare ducebat. *Lauicana* Spartianus, in Iuliano Imp. *Amerina*, & *Annia* mentio, in veteri inscriptione, quæ apud Valiseos exstat, ciuitate Castellana. Ibidem *Via Augusta*. Liuius 25. & 35. habet *Gabiniam*. vide *Domitia, Iuria, Luesa, Nympha*, & *Lignaria*.

Via Veteris, in Thracia loci, meminit Eusebii Chronicon. in qua locus Cænophrurium. *Strata* veteris pro eadem mentio in Historia Miscella.

Viauia, Ptolemæo Mauritaniæ Cæsariensis vrbs. Hoc loco *Gallum Gallinaceum* Antonini incidere, putat Simlerus. οὐία etiam Hispaniæ Tarraconensis fluuius, in Callaicis, Ptolemæo, & Pomponio.

Via Belonum, Antonini: Lazius R.P R. 12. Sectione 6. *Clusas* vocat, quas Itali *Canal de Fella* nominant. In Foro Iulio. vide *Belunum*.

Viacienses, Hispaniæ populi, apud Plinium: quos Pinetus *Baesse* interpretatur. Vide *Vibienses*.

Viadus, fluuius, mihi *Oder* est. Vide *Guttalus*

Vialoscensis, vide *Violascensis*.

Vlamata, montis nomen videtur Thraciæ regionis, lib. Notit.

Viana οὐίανα, Ptolemæo Rhætiæ vrbs est: Plinio Norici. Hanc Simlerus *Vemaniam* siue *Venianiam* (variant enim exemplaria) Antonini putat, & Wangen interpretatur. *Viniania* legit Notitiar. lib. *Vianam* Lazius coniectura quadam Weissenborn interpretatur, & Voidsperg. Vide *Ala Flauiana*.

Vibali, Plinio Hispaniæ populi. *Tomila* à Pineto interpretatur, in Gallico Plinio. Vide *Bibali*.

Vibantanarium οὐιβαντανάριον, vrbs Sarmatiæ Europææ. Strabo.

Vibarnates, vide *Vibinates*.

Vibarnum, vide *Vibranum*.

Vibelli, sunt Liguriæ populi. apud Plinium.

Viberi Plinii, eosdem apud eundem *Iuberos* vocari, putat Simlerus; in suo Vallesiæ libello. etsi Gelenius, vt idem inquit, pro Iuberis, Viberos, (vbi de Augusti tropæo mentio fit,) substituerit. Tria mea Plinii exemplaria legunt Iuberi. Vide *Lepontii*.

Vibianensis, vide *Vinianensis*.

Vibienses. Hispaniæ citerioris populi, Plinio Idem ibidem habet *Viacienses*, & *Virgilienses*, quorum duorum loco *Varcilienses* legendum affirmat ex antiqua inscriptione Amb. Moralis. additque locum hodie *Varcile* dici, ad Tagum: sesquimilliario supra Toletum. *Valsierra* alio in loco interpretatur. Ex Varcilienfibus facit Coquus *Arganda*.

Vibii Paciaci Agri, circa mare erant, vbi Crassum Iuniorem dilituisse, scribit Plutarchus. In Hispania.

Vibinates, Plinio Apuliæ populi. *Vibarnates* legunt quædam exemplaria. quod video placere Hermolao, ab opido Vibarna.

Vibiones, vide *Ibiones*.

Vibisci οὐίβισκοι, Ptolemæo Aquitaniæ populi. Hos Plinius, *Vbiscos*, & Strabo *Ioscos* ἰοσκοὶ, vocat. hoc Xylander ante me annotauit. *Viuisca* gens est Ausonio, in Idyllio Mosellæ. Per V. in secunda rectè scribi, ex antiquo lapide, docet Scaliger, in suis Ausonianis lectionibus. Vide *Bituriges*, & *Santones*.

Vibo Valentia, *Biuona* vocari hodie; scribit ad me Roma Celsus Cittadinus. Vide *Hippo*, & *Metapontum*.

Vibonensis Sinus, vide *Hipponiates*.

Vibonienses, vide *Forum* Vibii.

Vibranum ὀυίβρανον, Apulorum Dauniorum vrbs. Ptolemæus. *Vibarnum* interpretes legunt.

Vicani, vide *Montuniates*.

Vicani Aquenses, vide *Aquensium*, & *Salmantica*.

Viçaria. Palladius meminit cuiusdam Macarii ex Vicaria.

Vicellenses. Italiæ populi. Plinius.

Vicensimum, In Antonini Itinerario est vrbs inter Heracleam & Thurium. *Trebisari* hodie est, in Calabria, Barrio teste: qui *Vicenumum* legit.

Vicensis Plebis Africanæ, mentio, in Coll. Carthag.

Vicenta ὀυίκεντία, Ptolemæo Venetorum vrbs mediterranea, quæ adhuc hodie *Vicenza* nominatur *Bitetia*, alias *Bisetia* Æliano, *Gitetia*, *Bιεντία*, variat etenim lectio. *Vicetia* apud Plinium est *Veicetia* quoque in lapidibus haberi, ostendit in sua Orthographia Manutius. Huius descriptionem lege apud Zachariam Lilium.

Vicilinus, vide *Iouis* Vicilini.

Vicironia, fluuii nomen in Gallia. Greg. Turonensis Historiar. 5.

Vicissibratenum Episcopum habet Vict. Vticensis 1. In Africa forte, Per E. in secunda, in alio codice.

Vicomurcus, Syriæ locus Vide *Humisa*.

Viconia, vel *Vinonia*, vtrumque enim inconstanter apud Antoninum legitur, pro Britanniæ insulæ vrbe. Ptolemæo *Vinnouium* ὀυιννόυιον, esse putat Talbotus, vrbem Brigantium. Vide *Bimonium*.

Victesis, vide *Vectis*.

Victophali, gentes sunt circa Daciam aut Mœsiam, trans Danubium: ab Imp. Traiano deuicti, Eutropio. *Victobali* Ammiano 17. & *Victonali* Capitolino, in vita M. Aurelii Imp

Victoria ὀυικτωρία, Damniorum vrbs: Albionis insulæ, Ptolemæo. *Guidi* vrbs est apud Bedam, teste Camdeno; qui addit hodie *Caer Guich* vocari. Itē Cæsariensis Mauritaniæ, eidem. *Agobel* hæc hodie vocatur, vt Marmolius tradit. *Victoria* Mons, in Hispania Citeriore, vt Liuius auctor est, li. 24. *Mongia* forte hodie, vt Florianus putat, non procul ab Iberi fluminis ostio.

Victoria Iuliobrigensium Portus, meminit in Cantabris, Plinius.

Victoriacum, Galliæ villa. Greg. Turonensi, Historiar. 3. & Aimoino 2.

Victoriana Villa, Africæ: ab Hippone Regio minus triginta millibus abest. D. Augustinus 22. cap. 8. Ciuitatis Dei Byzacenę regionis, vocatur: in synodo Constantinopolitana VI. *Victorianensis* Episcopi mentio apud Vict. Vticens. & in Coll. Carthag.

Victoris nomen, habet locus quidam circa Thraciam ad mare. Hunc describit Georgius Alexandrinus in vita D. Chrysost.

Victricensis Colonia, vide *Camulodunum*, & *Deunana*.

Victrix, vide *Osca*, *Illice*, & *Tarraco*.

Vicumuia Emporium, Romanorum, circa Placentiam. Liuius 21.

Vicus ὀυίκος, Rhætiæ vrbs, Ptolemæo. Etiam Tusciæ, si creditur Edicto Desiderii regis. Vide *Spatorum*. *Vicus Aquarius*, circa Ocelodurum, Antonino. Vide *Visontium*. *Vicus Augusti*, Zeugitanæ Africæ regionis locus, Antonino. Vide *Augustum*. *Vicus Cæsaris*, ibidem D Augustino. *Vicus Calfurnianus*, vide *Vici* Vesteriani. *Vicus Cuminarius*, inter Emeritam & Cæsaream Augustam, est in Antonini Itinerario, *S. Cruz de la çarça* locus hodie dicitur, vt putat Aurelius Frias apud Moralem. *Vico Zarza* illi hodie nomen esse, dicit Io. Mariana. *Vicus Italicus*, *Zagrabia*, Sclauoniæ caput olim dictus est; Bonfinio auctore. *Vicus Iudæorum*, in Ægypto, apud Antoninum. Idem esse cum *Castra* Iudæorum, putat Simlerus. *Vicus Iulius*, circa Moguntiam Germaniæ, Antonino. Est & Galliæ locus in Concil. Lugdunens. II. *Vicus Nouus*, Antonino. inter Eretum & Reate, Vmbriæ opida. *Vicus Pacensis* Numidiæ episcopalis. sic Victor Vticens. *Vicus Sceleratus*, Romæ; antea fuit *Cyprius* dictus; Liuio & Halicarnasseo testibus. *Vicus Tuscus*, vide *Libyscus*. *Vicus Valerius*. alii *Varronis* appellant, vt ait Sabellicus. *Vicouaro* in Æquicolis, Latii opidum. *Villa* Varronis meminit Cicero, in Philippicis, ni fallor. *Vici Vesteriani*, & *Calfurniani* regio, est

an Gol-

in Goltzii Thesauro, ex veteri inscriptione.

Vidensis Limitis, in Mauritania Cæsariensi, meminit lib. Notit.

Vidicinorum opidum, deletum à Romanis, in Piceno, scribit Valerianus, apud Plinium. *Vrticini* legunt duo mea exemplaria excusa: *Viticinorum* Pintianus. *Ortezzano* nominat Franc. Pamphilus.

Vidini, Sarmatiæ Europææ populi, apud Ammianum 31. Vide *Vdini*, & *Budini*.

Vidioarii, ad ostia Vistulæ fluminis gens. Agathias.

Vidogara, vide *Vidotara*.

Vidotara οὐιδόταρα, sinus Albionis insulæ, apud Ptolemæum. *Vidogara* in Latinis codicibus. οὐιδόγαρα, habebat M.S. liber. *Rianus* lacus hodie, teste Buchanano.

Vidrus οὔιδρος, Ptolemæo Germaniæ fluuius est; circa Rheni ostia. Swarte water H. Iunio, & Rithaymero dicitur. Aliis Regge putatur: Becano ille fluuius est, qui Groeningam intersecat, & Groeninger diep vocatur, cui libenter assentitur H. Verrutius. Mihi Vecht videtur.

Vidua οὐίδουα, Hiberniæ amnis, apud Ptolemæum. *Vadia* habet M. Niger, & dicit hodie *Mut* vocari. Sed Crodagh est Camdeno. οὔδιοα, habebat M. S. codex.

Vidugasses Galliæ Lugdunensis populos, habet Plinius, *Beauciam* hodie vocari horũ tractum lego in Herbario, qui Dalechampii nomine circumfertur.

Vidula, apud Floardum fluuii nomen. *Vesle* vertit eius interpres. In Gallia ni fallor est.

Viedrus, vide *Vieruedrum*.

Viemensium, vide *Arecairorum*.

Vienna οὐίεννα, Ptolemæo, Tacito, & Cæsari 6. Belli Gallici, Allobrogum vrbs, ad Rhodanũ, sub Medulis. Colonia est in antiqua inscriptione, Lugduni. *Vienne* Ioanni Poldo. *Senatoriam* aliquando appellatam, scribit Paradin⁹. *Senatoriam* nominat Massonus. *Biennus* βίεννος, Stephano dicitur. Ad decimum sextum lapidem a Lugduno abesse, testis est Seneca, in Ludo mortis Claudii Imp. Vide *Ala Flauiana*.

Vienna Leg. VII. Claudiana, est in Goltzii Thesauro, ex Neronis Nummo.

Viennensem Galliam, vocat Ammianus 15. in qua Massilia. à Vienna eius vrbe verisimile.

Vieruedrum οὐιερουέδρον, promontorium Albionis insulæ, Ptolemæo. οὔιδρος, in M. S. codice. Nunc *Hoya* dicitur, vt Buchanano placet. Sed *Dunsbye* magis placet Camdeno.

Vigelitensis Plebs, in Africa, Coll. Carth.

Vigenna, vide *Vingenna*.

Vigense opidum, Africæ Propriæ, habet Plinius. aliud a Vagense.

Vigesila, vide *Vegesela*.

Vigisonus, vide *Togisonus*.

Vigita, vide *Gigita*.

Viglebanum, vide *Vergeminum*.

Viglensis, vide *Veientanum*.

Vigornia, vide *Brangonia*.

Viisca, locus in vita S. Adelheidis. An Bellich, prope Duisseldorpium, in comitatu Montensi?

Villa οὐίλλα, pagus in Mauritania Cæsariensi, Ptolemæo. *Beni Arax* hodie, vt tradit Marmolius. *Villa Cæsarum*, vide *Ad Gallinas*. *Villa Decensis* Episcopi, in Numidia meminit Vict. Vticens. *Villa Gerensis* est in Collatione Carthag. *Villa Faustini*, Antonino Angliæ locus est. quid hodie sit, se nescire fatetur Talbotus in suis in Antonini Britanniæ Itinerarium Commentariis, nisi sit fortasse S. *Edmunds Burye*. *Villa Magna*, *Villa Priuata*, Tripolitanæ in Africa Propria locus; Antonino. *Villa Magnensis* meminit Coll. Carthag. *Villa Nobensis*, Vide *Noua*. *Villa Publica*, extra vrbem: Liuius 33. & 34. Histor. Miscella, & Sigonius qui eam locat sexto ab vrbe lapide. Est & *Publica* Villa, in Campo Martio. Val. Max. 9. cap. 2.

Villataunus Episcopus Numidiæ, est apud Victorem Vticens. *Vilsensis* est in Coll. Carthaginens.

Vilobia, vide *Ouilabis*.

Vilumbri οὐιλουμβροι, populi Italiæ, Vmbris magis Orientales apud Ptolemæum. *Spoleto* hodie dici, ex recentioribus scriptoribus mihi persuadeo.

Vima, locus inter Byblum, & Berytum. Guil. Tyrius.

Vimania, Rhetiæ vrbs. lib. Notit. Huius rudera in monasterio Wingarten esse, & locum à maioribus Altorff vocatum, scribit Lazius in R. P. Romana.

Vimarense opidum, diœcesis Bracarensis, in Lusitania, habet Onuphrii Chronicon

pontificum, ex quo Damasum oriundum scribit. Vide *Aqua* Calidæ.

V*immacium* ὀυιμμάκιον, Vaccæorum in Hispania vrbs, Ptolemæo, & Inscriptione antiqua, item Antonino testib. Circa Palantiam. Vide V*iminatium*.

V*iminalis*, Porta, & Collis, appellabatur, quod ibi viminum silua fuisse videretur, vbi est ara Ioui viminio consecrata. Festus, & Varro. vide F*igulnensis*.

V*iminatium* ὀυιμινάκιον, *Legio*, Ptolemæo Mysiæ Superioris opidum. Ad Danubium colonia est, in nummo. V*iminacium* per C. est Antonino, & lib. Notitiar. βιμινάκιον Procopio 4. Ædif. Meminit huius etiam Spartianus in Seuero. ex quo V*imy* vrbeculam haud procul à Lugduno ad Rhodanum facit Paradinus in sua Lugdunensi historia: an ex fide, ipse viderit. V*idino* à Nigro, sed W*uczidernа* à Lazio nominatur. Viminatium P. Diacono & Callisto. Isti insula est: quod vrbs fortè in insula sita.

V*imitellarii*, Italiæ populi sunt apud Plin.

V*ina*, vide V*ins*.

V*inaza*, Antonino vrbs est in Africa Propria.

V*inceia* Mœsiæ Superioris opidum est Antonino.

V*incentia*, Valeriæ Ripensis vrbs: libro Notitiarum. Wencza est. Lazio.

V*incesimum*, vel *Ad Vicissimum*, Ponti vrbs: XX. M. pass. à Trapezonte Antonino. Galliæ Narbonensis XX. M. pass. à Narbona: Pyrenæos versus, eidem.

V*incium*, locum Episcopalem in Gallia, habet G. Turonens. 9.

V*incum*, Germaniæ Inferioris vrbs, Antonino. Inter Confluentes & Treuiros.

V*inda*, vide V*india*.

V*indalium*, vide V*ndalus*.

V*indana* ὀυινδάνα, portus Galliæ Lugdunensis. Ptolemæus. Brest hodie hoc tractu, in Britannia, vt putat Iouius. Vindana non esse portum, at fluuium qui hodie V*ilaine*, scribit Bertrandus Argentræus in Historia sua Britanniæ.

V*indelia*, vide V*endelia*.

V*indelicia* ὀυινδελικία, Ptolemæo regio, quæ Lyco, Danubio, Æno, & Alpibus circumscribitur: idque verissimè. *Postremis Romanor. temporibus Rhetia Secunda dicta. sic enim in Lib. Notitiar. Præpositus thesaurorum Augusta Vindelicensis Rhetia Secunda. Auentinus, & Philip. Apianus* Baiern *interpretantur.* Lintzgow *Scudus. Verum ad Strabonis mentem, quæ Ptolemæo multis argumentis præferenda, magnā tum Boiorum Sueuorumtū, qui nunc sunt, partem complectitur.* Hæc ad me suis litteris Clariss. doctissimusque M. Velserus Augustanus Vindelicus, fide dignus.

V*indelicus*, vide O*rgo*.

V*indelis*, Antonino insulæ, intra Britanniam, & Gallias. Portland fortè, vt conijcit Camdenus.

V*indelum*, vide V*ndalus*.

V*indenatii*, Italiæ populi, in antiqua inscriptione, quæ exstat in Aldi Ortographia. V*indenates* legit Goltzius in suo Thesauro. V*indinates* sunt apud Plin. Vmbriæ populi.

V*indensem* locum, in Africa, habet Coll. Carthag.

V*indenuta*, Galliæ insula, circa Nannneticam vrbem. Greg. Turonensis in S. Friardi Reclusi vita.

V*inderius* ὀυινδέριος, apud Ptolemæum Hiberniæ fluuius est. Bay of Knocfergus Cādeno est. ὀυινδέριος habebat M. S. codex.

V*indesca*, vide C*arpentoracte*.

V*india* ὀυινδία, Galatiæ vrbs, Ptolemæo, & Antonino. qui & V*inda*, sine I. in penultima legit.

V*indili*, Germaniæ gentes sunt apud Plinium, lib. 4. cap. 14. quorum pars Burgundiones. Windische fortè hodie. Sed vbi hoc loco Gelenius apud Plinium Vindilos legit, V*indelicos* habent tria mea excusa exemplaria, Venetum, Coloniense, & Parisiense.

V*indimitta*, vide V*indenuta*.

V*indinates*, vide V*indenatii*.

V*indinum* ὀυίνδινον, Aulirciorum Cenomanorum, in Gallia Lugdunensi vrbs, Ptolemæo. V*endosme* à Villanouano dici, lego. V*indocinum* Fortunato est.

V*indius* ὀυίνδιος, Mons Hispaniæ Tarraconensis, apud Ptolemæum, & Florum: cuius exemplaria alia V*inninus* legunt. Pars Pyrenæi montis est. hos enim hucusque & vlterius pertingere diximus in *Pyrenæus*. Circa Peraltam eum describit Beuterus. Villanouanus eum *Montes d' Oca*, & *de Asturia* vocat. Hirmium eum nominat Ioan. Mariana.

riana. *Irnio* & *Ernio* est Garibaio H. Coquus *Sierras de Ouieda* vocat. *Vindius* eidem Ptolem. mons quoq; Indiæ intra Gangem.

Vindo, Germaniæ fluuius, circa Augustā Vindelicor. hoc Fortunati 4. Vitæ D. Martini, versu: *Pergis ad Augustam quam Vindo, Lycusque fluentant*. *Virdo* puto legendum. sic enim liber meus Pergamenus vetustæ notæ, sic quoque Paul. Diaconus 2. Longobardicor. cap. 13. codice etiam pergameno meo vbi de Fortunato hæc verba, Augustā ciuitatem Virdo & Lech fluentant. Placet itaque magis Virdo quam Vindo. Hodie enim hæc nomina retinent Wertach & Lech. Multo quoque verisimilius Latinos ex Wertach Virdo (cum littera canina) fecisse, quam Vindo.

Vindobala, vide *Vindoglada*.

Vindocinum, vide *Vindinum*, & *Alisium*.

Vindobona, vide *Ala Flauiana*.

Vindogara, vide *Vidotara*.

Vindogladia, Angliæ opidum, Antonino. Aliquib' putatur Pulphord, Cambriæ vrbs. Sed Camdeno Winburne est. Lib. Notit. habet *Vindobala*, & *Tindolana*, ibidem opida. Hanc vltimam Camdenus Winchister in the wal interpretatur.

Vindomagus Οὐινδόμαγος, Ptolemæo Galliæ Narbonensis vrbs. *S. Tibere* nomen habet apud Poldum Albenatem.

Vindomana, vide *Vinundria*, & *Ala Flauiana*.

Vindomora, Angliæ vrbs, Antonino. Wallesend Camdeno.

Vindomum, vel *Vindonus*, Angliç vrbs, apud Antoninum. quæ Silceaster apud Guil. Camdenum.

Vindonis Campus, in Panegyrico Constantino Max. dicto. Sed *Vindonisse* legit Rhenanus lib. 1 Germanicor. *Vindones Leugas* habet Antoninus circa Rhætiam. Simlerus scribit eum Vindonissam indicare. quod Lib. Prouinciar. *Vendonense* castrum vocat. & hodie Windisch appellatur. *Vindonissa* meminit etiam Tacitus lib. 4. Historiarum. Lazius in sua Vienna scribit huius Vindonissæ ruinas in Cœnobio *Kunigsfelden* repetiri. Haud procul à Sempach, in Heluetia.

Vinemagum, Neustriæ pagus, in vita S. Lupi Senonensis.

Vingenna, Galliæ fluuius, qui se in Ligerim exonerat: notus Fortunato, & Greg. Turonensi. *Vigenna* est apud Hugonē Floriacensem. Hodie *Vienne* dici ex tabulis persuadeor.

Vingium, locus inter Treuiros & Argentoratum, Antonino. Sed *Bingium* legerim, cum Diuæo.

Viniacum, villa quæ ab Hiniaco in Africum plus minusue vno milliario distat. S. Lupus in Epistola 49. in Gallia videtur.

Viniana, vide *Viana*.

Vinianensem locum, nominat Victor Vticens. 2. ad quem in exilium missos scribit aliquos Episcopos. In Africa, ve puto. Sed *Vibianensem* legit aliud exemplar.

Viniola, Sardiniæ locus, apud Antoninum. Item Hispaniæ, eidem. In Carpetanis videtur.

Vinius, fluuius Italiæ, apud Varronem 3. Rei rusticæ. cap. 4. circa Cassinum opidum. vbi suum scribit fuisse Museum. hunc hodie *Fiume de S. Garmano* vocari ait Sanfelicius. At prauam scripturam putant Scaliger & Vrsin. leguntq; pro *à Vinio*, Ab imo.

Vinnius, vide *Vindius*.

Vinnones, vide *Vennones*.

Vinnouium vide *Bimouium*.

Vinolasca, Liguriæ riuus circa Genuam. Ænea tabula antiqua ibidem.

Vinonia, vide *Viconia*.

Vinduiorth, vide *Bergio*.

Vinsatum, & *Vinsatum*, vide *Vegesatum*.

Vintimillium, vide *Albinimimum*.

Vintium Οὔίντιον, opidum Nerusiorum in Alpibus, Ptolemæo. quod *Ventiam* Dionis puto. Hodie *Venza* Iosiæ Simleri.

Vinuli, horum populi sunt multi vt habet M. Adamus in sua Ecclesiastica Historia, inter quos hi quatuor sunt præcipui: Chizini, Circipani, Tholosantes, & Rhetori. Idem addit hos in vniuersum ab istis Vilzos, à nobis Leuticos dici. Helmoldus, ne & hoc præteream, hos Tholosantes, Tholensos vocat, atque eosdem Riaduros nominare videtur. Vide *Winuli*, *Slaui*, & *Longobardi*.

Vinundria Οὐινουνδρία, Ptolemæo Pannoniç Superioris opidum. quod Lazio Windisch gratz est. putatque *Vindomana* vocari, in Lib. Notitiar.

Vinçela Οὐινζέλα, Galatiæ in Tolistobogis vrbs, Ptolemæo. Eidem Pisidiæ, in Pamphilia.

Violascensis Pagus, qui Martialis, *atate citeriore vocatus est.* Sidonius lib. Epistolarum 1. ad Maurusiũ. *Vialascensis* legit codex pergamenus meus: & *Martialis*, per C. in Gallia, vbi hibernæ Legionum Iulianarum.

Viomenses, vide *Valenses.*

Vior, vide Diur.

Viorum Valentia, vide Hippon.

Vipitenum, oppidum Germaniæ, Antonino. Simlerus dicit hodie Am Lug / aut Stertzingen/ ad Brennum montem vocari.

Vipotiana, vide *Ptisciana.*

Vir, vide *Florius.*

Vira, vide *Vina.*

Virbi Clivi, meminit Persius Satyra 6. de quo sic Cornutus in commentariis in eundem: *Quatuor millibus ab Vrbe est Virbii clivus, qua iter est ad Aritiam, & ad Nemus Dianæ*, &c.

Virbinus, vide *Virbius.*

Virbius, Laconica fluvius, vbi Hippolytum Æsculapius vitæ reddidit. Vibius Seq. Idem fortè cum *Virbino* Fonte, eiusdem. Apud Ouidium Virbius alterum Hippoliti nomen esse, non fluuii. Itaque errare hic puto Vibium: vt quoque in verbo *Varus*, quem dicit Galliam ab Italia diuidere, & antea *Rubicon* vocatum. Vterque sanè Gallias ab Italia diuidit. sunt autem duo diuersaque flumina, non vnius synonyma.

Virtaon, Hispaniæ vrbs, Antonino. XXXIIII. M. pass. ab Iliturgi. Non videtur *Virgao* Plinii.

Virchi, Mesopotamiæ Episcopatus, sub sede Edessena. Guil. Tyrius.

Virdo, vide *Vindo.*

Virena, locus Italiæ: vbi acidi fontes. Vitruuius 8. ca. 3. De eo Bapt. Porta in Magia Naturali libro 8. cap. 6. ait, locum hodie vocari *Francolise*, atque à Theano milliare distare, qua Romam itur. Iuxta Gallicanum montem videtur, ex Blondi Italia illustrata.

Virensis loci episcopalis, in Numidia, meminit Concil. Arelatense II.

Virgantia, vide *Brigantium.*

Virgao, cuius Plinius in Hispania meminit, hodie *Rhoda* appellari, scribit Id. Mariana, & inter Bætim & Oceanum collocat. Vide *Albo.*

Virgi, in Sinu Virgitano est Melæ. Hispaniæ Tarraconensis vrbs, quam Clusius dicit fortè hodie *Vera*, vel *Bera* dici. eiusdem enim pronunciationis est apud Hispanos V. & B. De hoc Virgi autem sic Pintianus in suis Annotationibus: *Ptolemæus* Vrce *vocat. Plinii vetus codex* Murci, *seruante adhuc opido priscum nomen, etsi longius aliquanto submoto à mari.* Ego Vrci *in excusis exemplaribus Plinii lego.* *Vrgi* apud Antoninum.

Virgilienses, vide *Vibienses.*

Virgo, vide *Massa.*

Virgium, & *Voragium*, Latinis dici Liguriæ opidum, quod vulgo *Voragine* vocant; auctores sunt Blondus & Leander.

Viriballum Οὐιρίβαλλον, Corsicæ opidum, Ptolemæo. *Punta di Adiazza* dicitur Leandro.

Viricitanus Episcopus, nomine Mansuetus: est apud Vict. Vticensem. alia editio habet *Iuricitanus.* In Africa, vt puto.

Viritium Οὐιρίτιον, vrbem Germaniæ, in tractu Septentrionali, habet Ptolemæus. Griesuagen facit ex ea Villanouan⁹. Grypswald Althamerus.

Viroconium, vide *Vriconium.*

Virodunum, vide *Verodunum.*

Viromandui, vide *Veromandui.*

Virosidum, Britanniæ insulæ vrbs. in Notitiat. Werewic vpon Eden Camdeno.

Virossam, Episcopatus, sub Rubba Mosbitarum. Guil. Tyrius.

Virouenna, vide *Virouesca.*

Virouesca, Hispaniæ vrbs Plinio, *Bureuesca* Οὐιρουέσκα, habet Ptolemæus: & *Biruiesca* nouo nomine Villanouanus. Pineto *Vara* est, in suo Plinio Gallico. *Virouesca* nouit etiam Antoninus, quam alio in loco *Virouennam* vocat, vitio librariorum. Hieron. Surita scribit hoc Virouesca hodie in Riogiæ regione nomen suum retinere.

Viroviacum Antonini, est pagus Flandriæ, Warwick dictum; vt placet Meyero, & Mercatori.

Virta, vide *Iurta.*

Virtingui populi, ab Aureliano Imp. deuicti, sunt apud Pollionem, in huius vita, *Wirtenbergensibus* fortè nomen ab his, inquit Rhenan⁹. Vide *Scytha, Vitugi*, & *Iutungi.*

Virtus

Virtus Iulia, vide *Ituci*.

Viruncinates, Plinio Vindelicorum populi sunt; ad Vmbrum & Haram fluuios, vt Simlerus tradit, qui eos hodie Frieſinger vocat. *Rucinates* legebat exemplar M.S. Vide *Thunicates*.

Viruni οὐιροῦνοι, & *Virunum*, Ptolemæo Germaniæ populi, & vrbs ad Sueuũ fluuiũ.

Virunum, Plinio & Antonino, in Noricis opidum, quod Frieſach, Lazio. Judenburg, Pyramio: Bruneck, Simlero est: Carinthiæ opida sunt. *Berunium* βηρούνιον, habet Suidas, additque huius nominis originem, valde, vt mihi videtur, fabulosam. Vide *Berunus*.

Viruxentini Populi, sunt apud Hygenum de Limitib. In Italia.

Visabar, locus vnde stannum adfertur, Serapioni.

Visalensis locus, in Mauritania Cæsariensi. Victor Vticens.

Visburgii οὐισβούργιοι, Germaniæ populi, apud Ptol.

Viscla, fluuii nomẽ, Iornandi. Circa Mœsiam Inferiorem videtur.

Visellia. Glossarius in Iuuenalem, hæc, *Crispus municeps Viselliensis, nullo audiente, cùm à Nerone interrogaretur, haberet ne secum ipse, cum sorore germana consuetudinem, Nondũ inquit, decenter, & cautè: ne aut negando eum argueret, aut adsentiendo sibimet mendacio dehonestaret*. Sed *Vercellis* legendum putat Pithoeus, qui hunc edidit.

Visensis Episcopi, in Africa, meminit Coll. Carthag. Vide *Visontium*.

Visentum, Etruriæ opidum: Fulvio in Minatia familia: ex lapide inscripto, quem ibidem profert. *Bisento* illud ibidem vocat. an nouo nomine?

Viseria, vide *Mantua* Carpetanorum.

Visigothi, vide *Vesus*, & *Grutungi*.

Visinon, vide *Clima*.

Viso, Antonino vrbs est, quam Paradinus in Sabaudia describit, & *Vignonnet* nominat. Portus marinus est apud Antoninum.

Visitensis Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Visontium οὐισόντιον, Ptolemæo Hispaniæ Tarraconensis vrbs, in Pelendonibus Hodie *Viseo*, & Latinis *Viseum* dici, scribit Villanouanus. Viseo opidum esse Lusitaniæ, multisque parasangis à Visontio Ptolemæi distare; docet Gaspar Varrerius in suâ Corographia. Andreas Bacchius in suo de Balneis opere ait *Viseo* opidum, *Vicum Aquarum* ab Antonino vocari, sed errat. Hoc Viseo *Visensem* Ciuitatem appellari, in Conciliorum opere video. *Visontium*, eidem Ptolemæo, est Pannoniæ Superioris opidum, quod Lazius in *Vibicio* collocat. Vide *Vesontio*.

Visorontia, locus territorii Viennensis in Gallia. Greg. Turonensis.

Vispen vrbem Soracorum, habet Tacitus 12. Annal. Sed *Vspen* mauult legere Lipsius.

Vispii, vide *Vsipetes*.

Vistillus, vide *Vistula*.

Vistula οὐιστοῦλα, Ptolemæo. siue *Vistillus* Plinio; Germaniæ limitaneus ad Ortum solis, fluuius. De Wixel incolis dicitur. Wandalia Crantzii Wixlaum nominat. Niger scribit eum ab accolis hodiernis *Drauanicza* vocari. *Visula*, à Pomponio, & *Bisula* à Marcellino, si vitio caruerit exemplar, nominatur. *Vandalum* cũ vocat, à regina in ipso submersa, Matth. Michouiensis. fides sit penes illum. Sunt qui *Istula* apud Ptolemæum, (sed corruptum, vt puto,) legunt: B. Rhenanus credit hunc fluuium, Plinio Vistillum tantum, & non Vistulam dici. additque hunc eius locum esse mendosum, lib. 4. c. 14. *Amnes clari in Oceanum defluunt, Guttalus, Vistillus siue Vistula, Albis, Visurgis, Amisus, Rhenus*. Hic legendum hoc modo docet, Vistillus, Sueuus, Albis, &c. Sed hoc nõ tantum contra omnes Plinii codices, sed & contra mentem Plinii esse, ex eo liquet, quòd Sueuus minimè in Oceanum effluat, sed in Hauellam fluuium sese exonerat. Sed hoc latuit diligentissimum Rhenanum, deceptum nimirum Ptolemæi, cæterorumq; Geographorum tabulis. nam primus contra omnes antiquos & recentiores Geographos, hui⁹ fluuii ostiũ, nõ in Oceanũ, sed in Hauellam, (qui propè Hauelburgum in Albim erumpit) deferri, docuit Iodocus Willichius. (Scio quosdam Swine fretum inter Wandalicas insulas, pro Sueui ostio haberi. sed quia fretum hoc ex nullo memorabili fluuio originem habere video, mihi minimè persuadent.) Hũc Vistulã ab antiquissimis pro Eridano (apud quẽ Electrũ) habi-

tum, ex Herodoti Thalia apparet.

Visula, vide *Vistula*.

Visurgis Οὐισουργις, Ptolemæo, & Paterculo; *Bisurgis* Βισουργις, Straboni: Οὐισουργις Dioni: Germaniæ fluuius, in Oceanum aquas suas euoluens. *Visuris* in Adami Historia Ecclesiastica: vide Weser hodie nuncupatur. *Visatis* Sidonio & *Itargis*, siue *Iturgis*, Ouidio dici, obseruarunt Had. Iunius, & Turnebus. Vide *Erygrus*.

Visuris, vide *Visurgis*.

Vitaca Οὐιτακα, Mauritaniæ Cæsariensis opidum, Ptolemæus.

Vita, Germaniæ populi, apud Bedam: de quorum origine sunt, vt ipse ait, *Cantuarii & Vectuarii*, hoc est, qui Vectim insulam, & tractum è regione in continente habitat. *Ibitti* à nonnullis vocantur, vt scribit Alexãder Neuyllius. A Vitis Wittenbergam Saxoniæ vrbem habitantibus nomen deducere opinor. Vide *Sabalingii*.

Vitallia, vide *Italia*.

Vitellia, vide *Bitella*.

Vitellianum, Galliæ Cispadanæ opidum, quod nunc *Viadana* vocatur Gaud Merula, & Alciatus.

Vitensis locus, in Africa, opiscopalis sedes. Vict. Vticens.

Viterbum, Tusciæ ciuitas Latinis dicitur; quæ vulgò *Viterbo* nominatur. Non esse admodum vetustam, putat Blondus; qui scribit eius nomen paruo in castello, ad annum suo tempore sexcentesimum *Viturnium* fuisse. Volaterranus autem suspicatur *Longulam* à Liuio vocatam (non sine errore; cùm Longula in Lario sit.) Hermolaus scribit Ptolemæo *Elbii Vitii* dici: sed hoc in Græco Ptolemæi codice non habetur. Platina in Clementis vita, tradit quondam *Vetuloniam* dictam. Aniles fabulas, quas Ann. Viterbiensis de huius vrbis antiquitatib. mihi somniare videtur, consulto omitto. Adido eadem Edictum Desiderii regis. ibi *Etruria* antea dictum, legitur, & postea *Flauium* cognominat, vt docet ex eodem edicto Angelus Breuentanus.

Vithungi, vide *Iutungi*.

Vithya, vide *Bithya*.

Vitia Οὐιτία, locus Mediæ regionis, videtur apud Strabonem. Et *Vitii* populi. Vide *Quinti*, & *Bithia*.

Viticinorum, vide *Vidicinorum*.

Vitis, Plinio Flaminiæ fluuius, iuxta Rauennam. *Montone*, Leandro vocatur: *Rocone*, vel *Aquadotto* Blondo: vt Rubæus refert. sed huic est *Bidente*. *Aquaduffa* habet Massonus, corruptè. Video apud Blondum Bidentem fluuium hoc loco, quem *Portello* antea appellatum scribit lib. 3. Decadis 1. Idem lib. 11 Decadis 3. dicit Bidentem *Roncho* nominari. *Bidentis* huius est memoria in vitis S. Hilarii, & Olybrii.

Vitodurum Antonini esse Heluetiæ opidum, quod nostra ætate Winterthur dici, vult Scudus. *Costentz* verò ad lacum Acronium, ex eo facit Cænalis, & Hermannus Scheydel; item Rob. Gaguinus, & Cognatus, qui addit illud à Constantino Constantini patre Constantiæ nomen habere. *Vitudurum* ex antiqua inscriptione lego, in Auctario Lipsii. nisi pro D. librarii negligẽtia O. scriptum. *Vitudurum* enim legit dictus cognatus. Vide *Ganodurum*.

Vitricium, Italiæ vrbs, Antonino. Inter Eporediam & Prætoriam Augustam.

Vittari, Vide *Vttari*.

Vitudurum, vide *Vitodurum*.

Vitularia Via, meminit ad Q. Fratrem, Cicero lib. 3. sic: *Ex Manliano recta via Vitularia, in Fufidiani fundum*.

Vituli Insula, *Seolesen* incolis. de qua sic Beda: *Locus vndiq; mari circumdatus, præter ab Occidente: vbi habet ingressum amplitudinis iactu fundæ*. Ad insulam Britannicam est, Selsey vocatur Saxonicè, teste Camdeno.

Vitungi, vide *Iutungi*.

Vituodurum, vide *Vitodurum*.

Viturna, vide *Iuturna*.

Viturnium, vide *Viterbum*.

Viua, Africæ Propriæ vrbs, Antonino. *Vina* alii codices legunt. *Viuensis* Episcopi, meminit Conciliorum opus, & Coll. Carthaginiensis. *Virensis* autem pro eodẽ quoq; ibidem legitur.

Viuantinus, vide *Iuuantius*.

Viuariense Monasterium, ad Pellenæ fluminis ripas: non procul à mari, describitur à Cassiodoro, cap. 29. Diuinarum lectionum. In agro Rauennati hoc esse, lego apud Rubeum, lib. 5. *Viuariensis* Episcopi mentio est in Decret. 2. Causa 7. Aliud est *Viuariense* Monasterium: de quo Marianus Schot. In loco qui dicitur *Andeolus*, vbi passum

ſum Andochum ſubdiaconum ſcribit, ſub Aureliano Imp. In Gallia Narbonenſi eſt, ni fallor, vbi hodie *Viuiers*. & hinc verſus occaſum opidum *Bourg S. Andeoli*. Vide *Albenſiũ*.

Viuentani, Vmbriæ gens, Plinio.

Viuidaria gens, quæ inſulam Viſclæ fluminis incolit. Iornandes.

Viuiſca, & *Viuiſci*, vide *Bibiſci*.

Vizaceni, vide *Byzacium*.

Vizaritanum, vide *Bazaritanum*.

Vizo, nomen barbaræ ciuitatis. teſtis Prob. Grammaticus, ex Salluſtio.

Vla οὖλαι, Sarmatiæ Aſiaticæ populi, apud Ptolemæum.

Vlai, vide *Eulæus*.

Vlatha οὐλαθὰ, inter Galilæam & Trachonem vrbs. Ioſephus Antiq. 15. cap. 13.

Vlbanectes liberi, Galliæ Belgicæ populi, apud Pliniũ. *Vbanecti* in Ptolemæis Latinis videntur.

Vlammaus, vide *Bethel*.

Vlbia, vide *Olbia*.

Vlca, fluuius eſt, tutela Gepidarũ. ſic Ennodius, in ſuo Panegyrico. An idẽ cũ Aluta?

Vlci ὄυλκοι, Lucanorum vrbs, Ptolemæo. *Laterina* quidam vocat. *Vlciana* hinc fortè colonia Romana, apud Frontinum.

Vlciacum Caſtellum, diœceſis Sueſſionẽſis: in S. Arnulphi vita, apud Surium.

Vlcinium, vide *Olchinium*.

Vlciſia Caſtra, in Pannonia Antonino.

Vlda, Galliæ fluuius, apud Guil. Turonenſ. 10.

Vlia οὐλία, Ptolemæo Turdulorum in Hiſpania Bætica vrbs. Hanc *Velia* Villanouanus nominat. Morali *Monte Mator* eſt, quinque leucis à Corduba. *Iulia* in Latinis Ptolemæis legitur. *Vlla* videtur Hirtii. *Sed Vlienſium* meminit vetus lapis.

Vliarus Aquitanici Sinus inſula, apud Plinium: quæ *Oleron* forte hodie. *Olarinenſes* lepuſculos hinc nominat Sidonius 8 ad Nãmatium.

Vlibiliani οὐλοιβιλιανοὶ, Mauritaniæ Tingitanæ gens Ptolemæus. *Volibiliani* ſunt apud interpretes.

Vlipada οὐλιπάδα, Ptolemæo Inſulæ Taprobanæ vrbs mediterranea. Theuetus, qui eam luſtraſſe omnibus perſuaſum vult, dicit ab Indis *Adalib* appellari.

Vlizibirrha οὐλιζιβίῤῥα, Africę Proprię vrbs, apud Ptol. *Vluſuburitanũ* opidũ vocatur Plin.

Vlla, Hiſpaniæ vrbs: apud A. Hirtium, at malè pro *Vlia*, vt docet Surita: qui *Monte Maior* interpretatur. *Vbeda* eſt Henrico Coquo, in ſua veteris Hiſpaniæ tabula. Ad Bætim fluuium. Vide *Vlia*, & *Obulco*.

Vlma, vide *Vama*.

Vlmerugi, gens Pomeranica, ad Oceanũ, Iornandi.

Vlmetum, Angliæ locus, Bedæ. G. Camdenus putat Elmeoln hodie vocari.

Vlmigeri, vide *Buſactori*.

Vlmos Antonini; vocatur *Iltz*, à Simlero. Pannoniæ Inferioris vrbs, *Ileſſi*, & *Irekh* habet Lazius.

Vlpia, vide *Adrumetum*.

Vlpia Caſtra, vide *Caſtra*.

Vlpia Legio xxx. Galliæ Belgicæ vrbs, apud Ptolemæũ. Hieronymus Surita in ſuis ad Antonini Itinerarium laborioſis admodum & doctiſſimis Commentariis, codices adducit MM. SS. in quibus mentio *Ala Vlpia*, item *Caſtrorum Vlpia*, hac eadem continentia. Mercator *Alpen* interpretatur: *Vlpẽ* autem ego.

Vlpia Serdica ΟΥΛΠΙΑ CΕΡΔΙΚΗ, eſt in nummo meo Caracallæ. Vide *Sardica*.

Vlpia Traiana, Daciæ vrbs: in cuius veſtigiis hodie *Gradiſca*, vt Slauonicè eam vocat. *Varhel* enim à Germanis nominatur. Sic Lazius in R. P. Romana. *Col. Aug. Vlpia Traiana* eſt in Traiani nummo. Vide *Zarmizogethuſa*.

Vlpianum οὐλπιανόν, Dardaniæ vrbem, in Mœſia Superiore habet Ptolemæus. Hanc Procopius 4. de Ædif. Iuſtiniani Imp. ſcribit ab hoc Imperatore inſtauratam, & ſuo nomine *Iuſtinianam Secundam* Latinè appellatam. *Vlpianam* vrbem eam vocat idem Procopius 3. de Bello Gothorum: Vlpianam villam, Iornandes, atque eam in Illyrico ponunt. *Villam Procopianam* hodie vocari, ſcribit Lazius 12. R P. Romanæ. Sed cum Dacia vicina ſit Illyrio, immò à nonnullis ſub ipſo Illyrio comprehendatur; harum limites ab auctoribus cõfundi, mediocriter in iis verſatus minus mirabitur. *Vlpianum* aliud habet Ptolemæus in Dacia, quod *Alba Iulia* interpretatur à Iac. Caſtaldo: *Czanadre* à Mario Nigro: *Pyrethy* autem à Lazio.

Vlpũ οὔλπουν, Italię ciuitas, Steph. in Ἄντων.

Vltizuri, Hunnica gens: Agathiæ 5.

Vlubra, Italiæ vicus, iuxta Velitras, vbi Augustus educatus fuit. Huius meminit Horatius ad Bullatium. Item Frontinus inter Romana colonias, teste, Onuphrio. Cicero quoq; non semel. lib. 7. ad Trebatium. Iuuenalis 4. Satyra 10. *Frangere pannosus vacuis Ædilis Vlubris*. *Vlubrenses* sunt apud Plinium.

Vlucitra, in Rhodopa regione Thraciæ: lib. Notitiar.

Vluernates, Italiæ populi: apud Plinium.

Vlula, Africæ vrbs; apud D. Cyprianum, in concilio Carthaginensi.

Vluleus fluuius Dyrrachii est, ex quo Dyrrachio ministrantur aquæ. sic Vibius. *Argenso* fortè hodie, ex Castaldi tabula. *Vlulens* legunt plurima exemplaria.

Vlurtini, Italiæ populi: Plinio.

Vluzubiritanum, Vide *Vlizibirrha*.

Vlyssea ὀδύσσεια, Hispaniæ Bæticæ locus, in quo Mineruæ fanum: Supra Abdetam, in montanis est: Strabo.

Vlyssis Portus, Plin. o dicitur Siciliæ quędam vrbs: Ab Aretio & Fazello *Longina* vocatur; sed eam inter Catinam vrbem, & Azin fluuium describunt. Fazellus putat olim quoque *Engyon* dictam. Huius *ἔγγυον*, meminit Ptolemæus, & Plutarchus in Marcello, qui legit *ἐγγυίον*. vti & Stephanus. Sed idem *Odyssea ὀδύσσεια*, promontorium habet, quod potius Vlyssis portum putarim. Videtur hic Vlyssis portus, ex Isacio; *Cætrã*, *κάκρος*, prius nominatam. Leander qui descripsit insulas Italicas, Vlyssis portum *Cabo Rascaranchi*, & Odysseæ *Porto de Pali* vocat. *Enguinos* populos habet Plinius & Cicero. Vide *Engyum*.

Vlyssopolis, Thraciæ vrbs: Callisto 16. c. 38. *Odyssus* Ptolemæi.

Vlzyngures, vide *Bitugores*.

Vmber lacus, Propertius. *Et lacus æstiuis intepet Vmber aquis*. In Vmbria est. *Ombrus* Stephano est. Idem cum *Vadimone*, vt Scaliger docuit. *Vmber* etiam Angliæ fluuius, apud Bedam qui hactenus *Humber* vocatur.

Vmbilicus, vide *Omphalos*.

Vmbilicum Maris, nominat Paulus Diaconus quandam Oceani voraginem, eamque describit circa littus Scandiæ Occidẽtale. Huius meminit etiam Siluester Cambrensis: & nostro tempore Olaus Magnus, sub nomine Charybdis. Lucas Aurigarius eum appellat **Maelstroome**, **Welle**, & **Slorpe**: sed proprio nomine **Moustestroome**. Eumq; à peritis naucleris etiam **Nauel der Zee** (idem cum vmbilico maris sonans) vocari addit. Haud procul est ab Noruegiæ continente: respicitq; à parte Septentrionali insululam, aut scopulum potius **Weeroy** dictum; latitudinis sexaginta octo partium ab Æquinoctiali Arctum versus. (Aut fallor, aut Orpheus in Argonauticis hunc scopulum appellat *ἀνκίδεα σκόπελον*. i. scopulum turbulentum.) Ab effectu nomen sortitur. est enim Germanici maris locus, vbi singulis senis horis crescente Oceano aqua deorsum in barathra demergitur atque deuoluitur, rotatione adeo violenta, vndarũque strepitu tam incredibili, vt plenè quis admirari vix possit, nedum describere. Et contra; eadem totidem horis Oceano decrescẽte rursum ex imo resurgit, sursumq; emergit atque attollitur tanto impetu, vt nulla sit tam ingentis ponderis moles, neque vllum quantumuis vastissimum piscium genus, quod ad fundum subsidere queat. Omniaq; tunc antea rapta absorptaque (inter quæ interdum naues, hominibus, eheu, & mercibus onustas) eructat & euomit. Patet hæc vorago in ambitu ad tredecim milliaria nostratia; siue XL. M. P. cuius punctus est scopulus dictus **Mouske**. Hinc quamplurimi, fortè non falsò, omnem Oceani fluxum & refluxum originem habere existimant. Stupendum Naturæ imperscrutabilis miraculum! *Anhelitus* Mundi apud Melam vocatur. *Nares* Mundi apud Solinũ. *Acheron* fortè apud Suidam: & Orpheum in Argonauticis. item *Ἀνόστου δινος*, apud Ælianum 3. Variar. cap. 18. item *Tartarum* Aristoteli 2. Meteorol. cap. 3. & Platoni in Phædone *Ἀμπότες ἀμπώτεις*, ab Honorio Augustodunensi nominatur. De hoc Vmbilico Statium 5 Siluar. 1. hæc dixisse putauerim, *refluo circumsona gurgite Thule*. Scandiã enim ab antiquis Thulem nominatam docuimus ad Islandiam in nostro Theatro. Oceani Euripum; & voraginem Abyssi, nominat Grantzius: & fluctuationem vocari

addit,

addit, sed vt eius imperitus, eam fabulosè quoque describit. Neque dubito, quin ea etiam quæ ex Iacobi Cnoyen, & cuiusdam præstigiatoris monachi relatione, in Ger. Mercatoris Vniuersali tabula, de subpolari regione falsò commemorantur, ad hunc locum verè sint referenda. Putauerim hunc dictum Vmbilicum describere Baronem Herbersteinium, non vero situ autem. ex ore nempe Gregorii Istome. qui ibidem nugatur ex Bergis Noruegiæ ciuitate equitatione in Daniam peruenisse. Lege si lubet Bedam in Iob.c.7.

Vmbracia, locus vbi caradri piscantur. Apulæius in apologia 1. pro seipso: *Mus Mitylene est pollen, caradrum qua apud Vmbracia sines.* Fortè corruptè pro *Ambracia*.

Vmbracium Montem Indiç, habet Capella 2. cuius accolas vares vocat. quos felici ū herbatum lana scribit induisiari.

Vmbra, Indiæ populi: apud Plinium.

Vmbranates, VIII. regionis Italiæ populi. Plin.

Vmbranici, Plinio Galliæ Narbonensis populi sunt.

Vmbri, vide *Sabini*, & *Imbri*.

Vmbria, Italiæ regio, Latinis scriptoribus. Ad Hadriaticum sinum sunt Vmbri Athenæo. ὀλόμβροι Ptolemæo. *Ombria* Græcis dici, Plinius testatur. Sed idem 3. cap. 5. scribit Vmbriam ab Vmbro fluuio vocari. *Ombros*, & *Ombricos* ὀμβρικοὺς vocat Stephanus eius incolas: quos ponit inter Padum & Picentinum. Sed Picenum legendum. *Vmbros* Liguribus finitimos facit Halicarnass. 1. *Vmbriam quam Tribum Sappinam vocant*, inquit Liuius, lib. 31. Vide *Tuscia*, & *Ombros*.

Vmbrici, vide *Ombrici*, & *Imbri*.

Vmbro, Tusciæ fluuius, Plinio, & Rutilio: *Vmbrone* à Leandro dicitur ὄμβρος forte Stephani est. Anieni immisceri, scribit falsò Pomponius Sabinus. *Vmbro Mons*, Tusciæ locus est, apud Antoninum *S. Quirico* putat Annius, in Senensi territorio opidulum. *Ambro* quidam corruptè legit. Vide *Ombros*.

Vna οὖνα, Mauritaniæ Tingitanæ fluuius, apud Ptolemæum: Lud. Marmolio videtur in eum incidere, quem hodie *Sus* accolæ nominant.

Vnarnorum regi, scribit Theodoricus rex. Cassiodorus 5. Variar. Sed Wandalorum legit Fornerius.

Vncha, Assyriæ aut Mesopotamiæ vrbs videtur, apud Curtium 4. *Oncha* legebat alius codex. *Sochos* Arriano 2. est.

Vncrane, Vide *Sclaui*.

Vndalus οὔνδαλος, vrbs Galliæ Narbonensis, ad cōfluentia Sulgæ in Rhodanum, sita. Strabo libro 4. Hanc Paradinus scribit hodie *Pons Sulga* vocari. Intercidisse vrbem, inquit Scaliger, ad Ausonium: hodieque eum locum dici *Portus Trallia*. Idem addit *Vindelum* à Floro, & *Vindalum* in Epitoma Liuiana nuncupari. Sic quoque Orosius vocat lib. 5. cap. 13. De Vndalo scribit in Nemansiensium historia Iohan. Poldus se putare esse in Prouincia, circa locum quem vulgò S. Remy vocant. vbi exstare hactenus mausoleum, arcum triumphalem, & statuas subiugatorum Gallorum.

Vndecumani, vide *Bonianum*.

Vndesitensis Ecclesia, in Africa. Collatio Carth.

Vnelli, vide *Veneli*.

Vngorii Vallis, circa Danastri ripam, in Scythia Europæa: Ammiano trigesimo primo.

Vngros ad Istrum fluuium. Zonaras *Turcos* vocat.

Vnixa, vide *Bergio*.

Vnizibirensis, Vide *Vnzibilinensis*.

Vnni οὖννοι, populi, qui *Thanni* θάννοι, ab Eustathio, item à Plinio vocantur, vt testatur Hermolaus. Post Scythas statuuntur ab Eustathio. Hos Simocatus, vtidem tradit, à Persis *Turcos* τούρκους, nominari tradit. *Hunni* appellantur etiam *Saberi*, Nic. Callisto teste: σάβειροι Suidæ. Veteres eos *Nebros* appellasse, ait idem Callistus. *Oncegori* Agathię vocantur. *Vnni*, *Huni*, & *Auares* iidem sunt VVitichindo, & Eginharto, cū *Hungaris* hodie. Hungaros *Vgros*, & *Magores* quoque appellari idem. *Auiri* sunt Iornandi. Hunnos *Chunos* χοῦνοι, apud Ptolemæum vocari, vult Peucerus. Vide *Massageta*.

Vnnigarda οὐνιγάρδαι, gentis nomen videtur, apud Synesium, qui scribit, eos sub Aynisio militasse. Circa Cyrenaicam fortè.

Vnnogoritanus Episcopus, est in Concil. opere. Italiæ videtur.

Vnoretopolitani Episcopi, in Africa: meminit Vict. Vtic.

Vnuca, Antonino Africæ Propriæ vrbs.

Vnzelensis in Pisidia episcopi, meminit conc. Nicenum.

Vnzibilunensis episcopus Cyprianus, in Africa. est apud Vict. Vtic. 2. *Vnizibirensis*, alia est lectio.

Voberga, Hispaniæ Tarraconensis vrbs, apud Martialem, lib. 1. in agro Bilbitano esse, scribit Hieronymus Paulus, in libello de Montibus & fluminibus Hispaniæ. *Boberca* Varrerio, & Montano est.

Vobernum, locus agri Brixiensis, cuius memoria in scripto lapide, ibidem. Hodie *Boarno*. Elias Capriolus.

Vobrensis Saltus, super Matronam fluuiū Galliæ. Aimoinus 4. c. 41.

Vobrix οὐοβρίξ, Mauritaniæ Tingitanæ oppidum: Ptolemæo. *Lamta* hodie, vt scribit Marmolius.

Voca οὐόκα, Callaicorum Lucensium vrbs: Ptolemæo. In Hispania Tarraconensi.

Vocanus ager, non procul est ab Acholla & Thapso, in Africa Propria. Liuius trigesimo tertio.

Vocates, Aquitaniæ populi, apud Cæsarem: Marliano *Basar* est, Gasconiæ vrbs: Vigenereus *Bigorre* vertit, subdubitanter tamen. Fuluius vult *Vocontios* aliorum esse: non volo ego: sunt enim hi in Gallia Narbonensi. vide *Basabocates*.

Vocauda, Vide *Baucauda*.

Vocetus, siue *Vocetius*, vtramque scripturam enim reperio, apud Tacitum, cui Rhetiæ mons est. Seudus & Lazius Bötzberg, apud Heluetios, interpretantur. Partem Iurassi esse, iuxta Aquas Helueticas, putat Christ. Vrstisius. Vide *Vogesus*. nam sic legendum minimè dubito.

Vocondi. vide *Vocontii*.

Voconia, vide *Bonna*.

Voconis, vide *Aqua*.

Vocontii οὐοκόντιοι, Straboni, Melæ, Cæsari, & Tacito sunt Galliæ Narbonensis populi. Ptolemæus eos *Vocondios* οὐοκόνδιοι, per D. corruptè nominat: Plinius Fœderatam gentem facit. *Val de Viso*, à Pineto interpretantur. *Bellifortis comitatus* est Pingouio. Simlerus dubitat num Vocontii & *Siconii* (σικώνιοι), iidem sint cum *Vocunis* Plinii. Ego video Strabonem ex Vocontiis & Siconiis duos facere. Sed vide *Forum* Voconii.

Vodia οὐοδίαι, Hiberniæ populi: apud Ptolemæum. *Vdia* οὐδίαι, habebat M. S. liber.

Vodgoriacum, Antonino Germaniæ Inferioris vrbs. Circa Binch Hannoniæ vrbeculam videtur.

Vodena, vide *Suodona*.

Vocca οὐόκκα, Ptolemæo Hispaniæ Tarraconensis vrbs: in Lucensiis: *Veca* Plinii crediderim. Vide *Veca*.

Vogesus, Galliæ mons, Plinio, Cæsari, & Lucano, ex quo Mosa profluit. *Vocetus* à Tacito appellari video. Alpium nomine à Strabone 4. describitur. *Mont de fauciles* dicitur Pineto. Separat Burgundos à Lotharingis, atque Elsatiam ab ipsis Lotharingis, vt habet Lupanus, in suis Commentatiis in Tacitum. *Vogesi* Montis ea pars, vnde Mosella fluuius oritur, Kratzer vocatur; quod habeo ex libello manuscripto Magni Gruberi; in quo Rhenum describit. In Lotharingiæ corographica tabula, iussu & impensa Ducis à Iohanne Scyllio accuratè descripta, video hunc tractum *Eslaye* Gallicè, & Auff der Stay, Germanicè appellari; ibidemq; nihil præter Asarum herbam prouenire, mihi idem Scyllius testatus est. Proximè sunt montes *Ballons* dicti.

Vogia οὐόγια, Turdulorum in Bætica oppidum, Ptolemæus. Quod fortè *Tugia* Antonini, vt scribit H. Surita.

Vogladensis, vide *Moglinensis*.

Vol οὐόλ, Ptolemæo vrbs in Africa Propria.

Vola vrbs, & *Volani* populi, AEquorum. Liuius 4. Vide *Bola*.

Volana, Samnitum vrbs: à Caruilio capta: Liuio 10.

Volandum, castellum validissimum Armeniæ. Tacitus. Annal. 13. *Vallandum* legebat Venetus codex.

Volane, vide *Olane*.

Volani, vide *Vola*, & *Bola*,

Volas, vide *Volsas*.

Volaterra οὐολατέρραι, Ptolemæo, Ciceroni, Liuio & aliis, Etruriæ vrbs. Colonia Romana Frontino. Plinius Volaterranos *Etruscos* cognominat. Raphael Volaterranus, hinc oriundus, tradit eum aliquādo a Pan-

nonibus

monibus euersam, sed paucis post annis ab Othone I. Imp. restitutam, & suo nomine *Othonianam*, sed à posteris corruptè *Antonianam* appellatam. *Volterra* hodie adhuc nominatur. *Volaterrana Vada* etiam à Cicerone, Plinio & Rutilio describuntur; ad ostia Cecinnæ fluminis, quæ *Vada*, sine cognomine, ab Antonino vocantur.

Volca ὀύλκαι, Galliæ populi, Straboni, Ptolemæo, Melæ, Plinio, & Cæsari, apud quem etiam *Volgas* legi video. *Vluscos* οὐλύσκους, apud Dionysium dici, annotauit Helias Vinetus, in Eutropium, colunt vtramque ripam Rhodani, Liuio 21. *Auignon* hodie in eorum loco esse, scribit Marlianus. Volcas Arecomios, & Volcas Tectosages habet Ptolemæus, diuersos Galliæ populos. De his consule Vinetum, in Ausonium. Vide *Arecomici*, & *Tectosages*.

Volcaa Paludes, οὐολκαῖαι, in Mysia aut Pannonia sunt, Dioni sub finem libri 55. *Balaton* & *Platsee* hodie videtur.

Volcarum Stagna, vide *Latara*.

Volce, vide *Volcientes*.

Volceium, apud Lucanos opidum, Plinio. Huius opidi pagi erant inter alios *Forensis*, & *Narantus*, vt docet ex vetusta inscriptione, Fuluius ad Cæsarem. Hæc hodie *Bocino*, vt mihi auctor Celsus Cittadinus Angelerius. Vltra fluuium Silarum est ad octauum lapidem, in monte, supra lacum quendam circumcircuitu duum M.P. vel circa. Inter Silarum Tanagrumque flumina & Alburnum montem.

Volcentani, Lucanorum populi sunt apud Plinium. De his scribit ad me Roma Angelerius; *Non sine ratione adducor Plinii textum hoc in loco, sicut & in aliis pluribus corruptum esse: & pro Volceatani, Volceiani scribendum esse, vt in antiquis inscriptionibus, nisi forte aeuo Plinii à Volceia Volcentani fiebant: temporibus autem inferioribus Volceani.* hæc ille. Idem inscriptionem ad me mittit, vbi *Vulceiana* Ciuitatis memoria, quæ hodie *Bocino*.

Volcentes, vel *Volscentes*, Italiæ populi, quas Liuius 27. cum Hirpinis & Lucanis numerat. Iidem cum Volcétanis, vt puto. Eosdem eum *Volceianis* putat Angelerius, nā forsan, inquit, vt à Vei Veientes: sic à Volceis, Volcentes: sed temporibus recétioribus lingua iam immutata.

Volci οὐόλκοι, Ptolemæo, Straboni, Floro, & Plinio Italiæ in Latio littorali populi. in Campaniæ limitibus, & quoq; vltra Lirim. *Buolusci* Ϭυλύσκοι, scribit Suidas. Halicarnasseus, οὐολούσκοι habet, sine B. Sic quoque Cato in fragmentis *Volosci quos vocamus Volscos*. Horum metropolis Anxur siue Tarracina. *Volsci* scribendum censet quoque Angelerius. Eutropio gens ad Campaniam euntibus, non longè ab Vrbe est. *Gaietta* à Pineto malè vertitur. *Volci Pometii* sunt apud Strabonem 6.

Volciani, Liuio 21. Hispaniæ populi. Sunt qui suspicantur, inquit Florianus, hodie horum vrbem *Villa dolce* vocari: hanc enim olim *Volce* appellatam, ex eorum archiuis, manifestum est. Arragoniæ regionis est, circa Guerbæ fluminis fontes.

Volcientes, Plinio Tusciæ populi. *Volcen* vrbem habet Cato in originibus: & *Volcinium* Plinius, in Illustribus. *Crasseto* ibi nunc, Volaterrano. Sed an hoc aliud à Volsinio per S. videndum.

Volenes, vide *Fagitana*.

Volerius οὐόλεριος, Corsicæ fluuius Ptolemæo, qui *Rigi*, vt Pinetus; *Fiuminale*, vt Leander scribit; hodie nomen habet.

Volga, vide *Volca*.

Volgesia οὐολγεσία, Babyloniæ regionis, ad flumen Baarsarim vrbs, Ptolemæo. *Vologesocerta* à Plinio vocatur, libro 6. cap: 26. *Vologessia* apud Ammianum libro 23. legitur. *Bologesias* Ϭολογεσιάς, Stephano est. Idem habet *Bologesiphoram* βολογεσίφορα, vrbem, sed eam Persidi adscribit.

Voliba οὐολίβα, Ptolemæo Dumniorum vrbs, in Albione insula. *Bodman*, Villanouan. appellat. Sed *Volmuth* & *Falemouth* Camdenus.

Volibiliani, vide *Vlibiliani*.

Volitensis Plebs, in Africa, Collatio Carthag.

Volobilis, vide *Tamusiga*.

Volobria municipium, habet ex Tiberii nummo Goltzius, in suo Thesauro.

Vologessia, & *Vologesocerta*, vide *Volgesia*.

Volonicum, locus sic dictus in Aruernorum regione Galliæ. vt habet Surius in vita D. Proiecti.

Volosci, vide *Volci*.

Volsus ὀόλ⁊ας, sinus Albionis insulæ: apud Ptolemæum. *ὀόλας*, legebat fine S. M. S. codex.

Volsanita, vide *Gurasium*.

Volsceutes, vide *Volcentes*.

Volsci, vide *Volci*.

Volsiniensis Lacus, vide *Bulsinus*.

Volsiniensium Lucum, scribit Leander olim appellatum, quem hodie *Bosto di monte fiascone* nominant: in Tuscia situm. Idem tradit à Plinio *Etruria* Lucum vocatum, sed ex loco mendoso, aut malè distincto, ni fallor, libri 3. cap. 5. nempe, vbi sic legitur, *Falisca quæ cognominatur Etruscorum, Lucus Feroniæ*, &c. quo loco Lucus ad Feroniam non ad Etruscorum referri debere patet.

Volsinium ὀολσίνιον Tusciæ vrbs Straboni, Ptolemæo & Plinio. *Vulsinium* Liuio. *Bolsena* Leandro Alberto dicitur. Meminit eius etiam Cato in Originibus, vt libri titulus est. *Volsinios* habet Strabo, & Auctor de Viris Illustribus. *Volsiniensem* vrbem caput Etruriæ, vocat Val. Maximus. Vide *Volcientes*.

Volsones. De Volsonibus triumphasse M. Atilium tradunt fasti Capitolini. In Apulia circa Nuceriam sunt, teste Sigonio.

Voltumna Fanum, Liuio libr. 4. & 5. locus est Etruriæ. Sunt qui putant Viterbum hodie hunc locum occupare; alii *Massa* ibi nūc exstare dicunt, in Senensi territorio. *Volturna* Fanum legit Antoninus. in Itinere Tiberino. vbi & alium locum simpliciter *Volturna* vocat.

Volturnus, vide *Vulturnus*.

Volubile, vide *Tamusiga*.

Voluce, Hispaniæ vrbs: Antonino. Inter Cæsaraugustam & Asturicam. *Vocula* legit Hermolaus. vide *Veluca*.

Volumnii ὀολόμνιοι, Italię populi: Diodoro 12. contra quos bellum gerebant Romani, T. Quinctio & Agrippa Furio Conss.

Voluntii ὀολόντιοι, apud Ptolemæum sunt Hiberniæ populi, *ὀυ⁊λούντιοι* erat in M. S. codice.

Volusci, vide *Volca*.

Volustana, vide *Cambunii*.

Vomanus, Plinio & Silio Piceni fluuius est. *Vomano* L. Alberto nominatur. *Homano* Ligorius vocat. *Trunoum ποταμόν*, habet hoc tractu, Strabo, libro 5. quem idem L. Albertus eundem cum Vomano esse scribit. Sed hoc Trunoi vocabulum Xylander in suo Latino Strabone data opera omisit, otiosam vocem esse iudicans. Video eam tamen Bonacciolum minimè neglexisse in suo Strabone, quem ex Græco Italicum fecit. Sed vide *Trunous*.

Voncariensis Episcopus, in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vtic. Ibidem *Voncariamensis*, idem.

Vongo, vide *Yungo*.

Voreda, Angliæ vrbs: apud Antoninum, quæ Old Carlile Camdeno. Talbotus subdubitat num sit *Orrea* Ptolemæi.

Voreginum, Vide *Verreginis*.

Vorganium ὀοργάνιον, Galliæ Lugdunensis vrbs, in Osismiis. Ptolemæus. *Vorgium* est in tabula Peutingeriana. vt censet M. Velserus.

Viridis, in Bithynia, meminit Codex Theodosianus 12. Titulo, de Decurionibus.

Vorochta, vide *Armuzia*.

Vorocingus, locus Galliæ videtur, apud Sidonium, in Propentico ad suum libellum.

Vosagus, pagus agri Biturici, G. Turonensis nono. *Vosacam* Siluam, idem habet, libro 10.

Vosauia, Vide *Ficelia*.

Vosetensis loci, in Africa. meminit Collat. Carth.

Voturi Galli, qui Galatiam in Asia quondam tenuerunt Plinius, & Solinus. *Veturi* legebat ora Solini cum M S. collati, à Reuerend. Torrentio.

Vphas, locus vnde aurum adfertur, Hieremię decimo, *Mophas* legunt 70. interpretes. *Ophir* autem D. Hieronymus & Chaldæus.

Vppara ὄυππαρα, Indię emporium. Arrian. in Periplo maris Rubri. Sed *Suppara* vt Ptolemæus, hunc quoque scripsisse mihi constare videor. Sic enim apud hunc, *Ανχάζου, ὄυππαρα*. Caussam corruptionis vide in *Combos*, alibique in hoc opere.

Vr, Chaldæorum vrbs, in qua natus est Abraham patriarcha, vt habet liber Geneseos, cap. 11. *Vre ὄυρη*, habet Iosephus. Regionem Chaldæorum vertunt 70. interpretes. *Orchoe ὀρχόη*, Ptolemæi esse, ait Postellus, & Vil-

Villanouanus. *Orche* Strabonis F. Iunius. *Vr*, Persicum castellum habet Ammianus, libro 25. Eusebius lib. de Preparatione Euangelica 9. cap. 4. sic habet: In *Camirine* καμιρίνη, Babyloniæ vrbe, quam alii *Vrien* οὐρίην, vocant: quod nomen Latinè *Chaldæopolim* significat, inquit Eupolemon. Vide *Pyreum*.

Vra, locus ad Euphratem, in quo is reuersus ad Orientem, relinquit Palmyrenæ regionem. Plinius. *Sura* Ptolemæi fortassè. Adi huius Asiæ Tabulam IIII. Sed & *Sura* legendum monuit me Franc. Iunius.

Vra boos οὐρὰ βοός, Cypri locus Ptolemæo. Hactenus vulgo ita appellari testis mihi quidam natione Cyprius. Vide *Boos Vra*.

Vracitanus Episcopus, in Africa Proconsulari: est apud Vict. Vticens.

Vralensem Ciuitatem, in Africa, habet D. Augustinus Epist. 256. pro *Vzalensi* fortè.

Vrania οὐρανία, Cypri vrbs, Diodoro 20. ἱερανία, erat in ora libri.

Vranopolis οὐρανόπολις, Pamphiliæ vrbs: Ptolemæo. In Atho monte: Plinio. In Galatia Prima: Synodo Cõstantinopolitana VI. Chrysopolim sitam è regione Constantinopolis posse quis rectè Vranopolim vocare, scribit Manasses. Athenæus 1. hoc epitheto Vrbem Romam insigniuit. Et idem meminit *Vranopolis* ab Alexarcho Cassandri Macedoniæ regis fratre conditæ. In Atho monte. hæc Plinio.

Vrathina οὐραθιναί, Indiæ extra Gangem vrbs. Ptolem.

Vrba, vide *Saluia*, & *Verbigenus*.

Vrbanensis concilii meminit Gratianus, Decret. 2. Causa 28. In margine *Vrbiensis* legebatur.

Vrbara οὔρβαρα, Ptolemæo opidum in Mauritania Cæsariensi.

Vrbata, Pannoniæ vrbs: apud Antonin.

Vrbes, vide *Vrbem*.

Vrbeuetanum, vide *Oropitum*.

Vrbi, gens Indica videtur, apud Plinium. Circa Gedrosiam & Arachosiam fortè.

Vrbiaca, vrbs Hispaniæ: inter Liminium & Cæsaraugustam. Antoninus.

Vrbicarias, & *Suburbicarias* Regiones, nominat Lib. Notitiar. Circa vrbem Romam existimo. Vide *Tuscia*.

Vrbicua, Hispaniæ vrbs, apud Liuium: *Arbeca* Ant Beutero, & Clusio dicitur. Num idem cum Vrbiaca? *Vrbuica* legit Oeco, in nummo Augusti.

Vrbicus, fluuius Hispaniæ: circa Astorgam. sic dictus tempore Wandalorũ. nunc *Orbego*. testis Moralis Vrbici huius meminit Isidorus, in Gothorum chronico. *Vrbius*. videtur, apud Iornandem. Optatus Afer meminit Zephirini Vrbici, à loco quodam. *Vrbicus* Vicus etiam in vrbe Roma, Liuio & Solino. qui *Vrbium* habet. *Orbium* legit Festus.

Vrbiensis, vide *Vrbanensis*.

Vrbinates, *VI*. Regionis Italiæ populi, quos Plinius *Metaurenses*, & alios *Hortenses* cognominat. Vide *Vruini*.

Vrbinum, Tacito & Procopio, Italiæ vrbs: quæ hodie *Vrbino*. vide *Suasa*.

Vrbisalia, siue *Vrbs Saluia*, vide *Saluia*.

Vrbiuentum, vide *Oropitum*.

Vrbius, vide *Vrbicus*.

Vrbone οὐρβώνη, Turdetanorum in Bætica vrbs. Ptolemæus.

Vrbs Vetus, Latinis nostri sæculi hominibus dicitur ea Holsatiæ vrbs quam Saxones Aldenburg. Dani Brannesia; & Wandali Stargard vocant. Ex Crantzio. Arnoldus Abbas in Chronico Slauorum scribit Aldenburgum alio nomine *Plisne* nuncupari. Vide *Oropitum*.

Vrbem, Liguriæ fluuium habet Claudianus de Bello Getico: eo versu, *Peruenit ad fluuium miri cognominis vrbem*, vt habent excusi codices, ego sic lego. *Peruenit ad fluuium (miri cognominis) Vrbem*. parenthesis notas addo, & Vrbem maiuscula scribo. *Vrba* vel *Orba* hodie etiam vocari existimo. à Tanaro amne in Padum defertur. *Vrbem* syluam, habet hoc tractu Diaconus, Longobardicor. 6. cap. 18. sub finem.

Vrbius, vide *Vrbicus*.

Vrbubuma, Æthiopiæ sub Ægypto opidum: Plinio.

Vrbuica, vide *Vrbicua*.

Vrce, & *Vrci*, vide *Virgi*.

Vrcesa οὔρκεσα, Celtiberorum vrbs, Ptolemæo, in Hispania Tarraconensi: Car. Clusius *Velez* nominat.

Vrchoa, vide *Vr*, & *Orchoe*.

Vrciliani, Africæ populi apud Vegetium.

quos scribit apud veteres, camelos in aciem produxisse. lib. 5. cap. 22. in Militaribus. *Vrsiliani* per S. alius codex legit. An fortè *Vssillani*, ab Vssilla?

Vrcinium ὐρκίνιον, Corsicæ insulæ opidū, apud Ptolemæum: *Aiac*, Pineto: *Ginerca*, Nigro nuncupatur.

Vre, vide *Vr*.

Vrema οὐρήμα, Syriæ vrbs ad Euphratem: Ptolemæo. per I. in secunda interpretibus.

Vreti, Sidonius in Panegyrico Maioranо Cæsari dicto, *Conscenderas Alpes*, *Vretorumque iugo per longa silentia ductus*. Nisi *Rhætorum*, vel *Venetorum* legendum.

Vrgauonense. Municipii *Albensis Vrgauonensis* meminit vetus lapis qui *Argionæ* est in Bætica. vide *Alba*.

Vrgella, vide *Orgelitanus*.

Vrgenum οὔργενον, Straboni Galliæ Narbonensis vrbs. *Ernaginum* Antonini est, teste Simlero. ἐρνάγινον, habet Ptolemæus in Salicibus. *Ernaginensium* memoria exstat in antiquo lapide. An *Vgernum* Greg. Turonensis, Arelatense castrum? in Strabonis enim codicibus M. S. οὔγερνον legi, annotauit Casaubonus.

Vrgi οὖργοι, Sarmatiæ gens, Inter Istrum & Borysthenem. Strabo.

Vrgia, cognominatum *Castrum Iulium*, opidum Gaditani conuentus, Plinio lib. 3. cap. 1. Hanc autem esse putant, quam Strabo *Oriam* vocat: (inquit Hermolaus.) Villanouan. putat *Vcia* οὐκία, Ptolemæi esse. Idē Plinius habet ibidem *Vrgia* cognomine *Cæsaris Salutariensis*. vide *Vrium*.

Vrgo, Maris Tyrrheni insula, apud Plinium, & Melam, *Gorgon* vocatur à Rutilio Numatiano. *Gorgona* interpretatur a Iosepho Castalione. Sed hanc ipsam a Ptolemæo *Gorgona* dici, auctor est Hermolaus: atque eius loco *Orgonesus*, id est, Orgos insula legendum docet. in Græco tamen Ptolemæo non habetur in Latinis quibusdam codicibus *Orgonis* insula habetur. ὄργων est Stephano. Gorgona *Margarita* postea vocata fuit: vt habet Adonis Martyrologium ad XI. Kal. Iunii.

Vri οὖροι, circa Pontum Euxinum gens. Orpheus in Argonauticis. Circa Indum fluuium, sunt quoque Plinio.

Vria οὐρία, Acarnaniæ lacus: apud Strabonem. Vide *Hyrium*.

Vrias, vide *Hyrium*.

Vriconium, Angliæ opidum, quod Humfredo auctore Britannis 𝔚𝔯𝔬𝔲𝔠𝔬𝔫, & Anglis 𝔚𝔯𝔢𝔨𝔢𝔠𝔥𝔢𝔰𝔱𝔯𝔢 / & contracté 𝔚𝔯𝔬𝔠𝔨𝔢𝔱𝔢𝔯 dicitur: olim verò 𝔓𝔢𝔫𝔤𝔴𝔢𝔯𝔫. Apud Antoninum puto eum antiquum nomen legisse: ibi enim *Vrioconi* habetur. *Viroconium* οὐιροκόνιον, Ptolemæi in Cornauiis putat Simlerus.

Vridios, vide *Dianæ* Fanum.

Vrien, vide *Vr*.

Vrii, vide *Hyrium*.

Vrima, vide *Vrema*.

Vrimorum οὐριμῶν, Episcopum Abramium, nominat Socrates Scholiasticus 2. ca. 3. Ab Vrema, Ptolemæi puto.

Vrion, regia Persiæ, in vita S. Epiphanii. Simeon Metaphr.

Vripanzitensis, vide *Vzipparensis*.

Vritanus οὐρίτανος, ager, planus, frumentique ferax, a Metello in potestatem redactus, apud Appianum 1. Ciuilium. Circa Rauennam videtur. Vritani agri in Galliis mentio fit apud Frontinum Nansii. Vide *Varnus*.

Vrites, apud Liuium 42. sunt Italiæ Exterioris populi. Ab Vria fortè gentile, si vera scriptura.

Vrium οὔριον, Ptolemæo Turdetanorum in Bætica vrbs. Straboni *Oria* ὠρία, est: vt Villanouano videtur. mihi non item. *Vrium* Plinio fluuius Bæticæ est, inter Anam & Bætim.

Vrolanium, vide *Verolanium*.

Vrouicum, vide *Eboracum*.

Vrpanus, Pannoniæ fluuius: Plinio.

Vrphe, vide *Ophir*.

Vrsao, vide *Vrso*.

Vrsaria, nomen vici cuiusdam; auctore Lupo, in vita S. Maximini. Meminit eius lib. Notitiar. in tractu Armoricano. Vide *Mantua*.

Vrsentini, Lucanorum populi: apud Plinium. *Contursium* putat hodie vocari, Brusonius in Facetiis, lib. 4. Circa Silarum fluuium describit. Vide *Vertinæ*.

Vrsicola, vel *Vrsolis*, Galliæ Narbonensis vrbs. Antoninus.

Vrsi Montes, & *Riphai*, sunt in Scythia, vnde Boreas flat. Theophrast. de Aere & Aquis.

Vrsidun-

Vrsidungum, Hannoniæ vrbis nomen est in vita S. Gisleni monachi, *Saint Gislain* hodie est. *Vrsigundus* Lessabæo est. in S. verò Ausberti vita *Vrsidungũ*, super fluuiũ Hagua constituitur. nouoque nomine, *Cella* vocatur. *Cellense* monasterium aliis. Pro Hagna autem Hania legendum.

Vrsinium, ciuitas Italiæ est, apud Optatum Afrum, qui eius episcopum Euandrum ab Vrsinio nominat.

Vrso Colonia. (Οὐρσὼ, Straboni) quæ & *Genua* Vrbanorum, Hispaniæ Bæticæ vrbs: apud Plinium. *Ossuna* hodie putatur. Ant. Augustinus & Amb. Moralis *Gemina* pro Genua legunt, & hic eandem putat cum *Orsona* Ὀρσῶνα, Appiani, in Ibericis. *Vrson* in antiquis huius loci lapidibus scribi tradit Nauagierus. *Vrsao* est A. Hirtii, in Hispanicis. Idem ibidem habet *Snonem*, & *Versaonenses* corruptè, pro Vrsaonem, & Vrsaonenses Ora libri And. Schotti putat quoq; ibidem *Bursauolenses* malè legi, pro *Vrsaonenses*.

Vrsoa, vide *Arsia*.

Vrsus Lucus ἱερὸς ἄλσος, & *Æsuium* Pratum αἰσυιὸν λειμῶνα, vbi prælium fuit inter Aruntem Tarquinium & Romanos. Plutarchus in Poplicola. *Arsiam* siluam vocat Liuius. Siluã *Horati* ὑράτιον, Deo sacram: & *Vinium* ὀίνιον Pratum, Halicarnasseus. *Iunia* Prata vertit Gelenius, item Portus.

Vrsus Pileatus, locus in vrbe Roma. *S. Bibiana* hodie, ad Portam Esquilinam. sic Baronius ad Martyrolog. *Vici Vrsi Pileati* meminit Sex Ruffus. *Vrsus Galeatus* est in Fragmento M. S. Libror. Linteorum Pontificior. quod seruo in quo hæc verba, IIII. *Kal. Aprilis, rixa ad Ianum Infimum, in caupona, & caupo ad Vrsum Galeatum grauiter sauciatus.*

Vrticinorum, vide *Vidicinorum*.

Vtrron, vide *Osurtru*.

Vrugitensis Episcopus, in Africa. Collat. Carthaginens.

Vrugundi οὐρυγοῦνδοι, Scythica gens videtur, apud Zosimum I. Propter Istrum sedes habet. Pro Burgundis videtur habere Vignierius.

Vruini populi, item *Vruinates Metaurenses*, habet ex vetustis inscriptionibus, Goltzius; in suo Thesauro. Vrbinates puto.

Vrunca, videtur territorii Basiliensis vrbs: apud Antoninum. Hoc volunt Ensisheym esse, inquit Simlerus, in sua Heluetia. Vide *Vtirenta* eadem enim est.

Vrzanèρζαι, Susianæ opidum: Ptolem.

Vs vide *Armenia* Minor.

Vsa ὖσα, Arabiæ locus Zonaræ, vbi Nestorium relegatum scribit.

Vsadium promontorium, Mauritaniæ Tingitanæ, ad Oceanum Occidentalem, Ptolemæo. *Cabo de Alguer* Marmolio est. Vide *Herculis* promon.

Vsalitanum opidum Latinum; in Africa: Plinio. *Vsallitanorum* meminit vetus lapis. An ab *Vsulu* D. Augustini? Vide *Vsilla*.

Vsar, vide *Sisar*.

Vsargala, vide *Susargala*.

Vsati, vnde vnus fortium Dauidis 2. Samuel. 23. ἀσεὶθ 70 interpret.

Vsbium οὔσβιον, Germaniæ vrbs est Ptolemæo, iuxta Danubium. Lazius in Austria ponit, & Persenburg vocat. In libro R. P. Romanæ dicit idem hodie *Ipsium* nominari. quod tertio milliari est infra Lauræcum.

Vscana, opidum haud procul à Lychnido, Dassaritiorum. Liuius 43. dicitq; eam Penestianę maximam esse vrbem. *Sulcanum* Orosii videtur.

Vscenum οὔσκενον, Iazygum Metanastarum vrbs: Ptolem.

Vsceta, vide *Vzecia*.

Vscosium, Italiæ locus, inter Histionium & Sipontum. Antoninus.

Vscudama, vide *Hadrianopolis*.

Vscundii, vide *Vocontii*.

Vsdicesica οὐσδικησικὴ, Thraciæ præfectura; apud Ptolemæum.

Vsellis οὔσελλις, Ptolemæo Sardiniæ colonia & opidum. quod *Bossa* Nigro est.

Vsibalci, Æthiopiæ sub Ægypto populi: Plinio.

Vsidanensis Episcopatus, in Mauritania Cæsariensi. Vict. Vricens.

Vsidicani, apud Plinium Vmbriæ populi sunt.

Vsiditana, Mœsiæ vrbs: apud Iornandem. In vicinia Thamyris. *Vsiditaua* malim, per V. in postrema, quæ terminatio huic tractui valde vulgaris, apud Ptolem.

Vsilla ὀυσίλλα, Africæ Propriæ vrbs: Ptolemæo. *Vsula* apud Antoninum est, & D. Augustinum. qui *Vsulensis* episcopi meminit.

Vsipetes ὀυσιπέται, Cæsari & Dioni, Germaniæ populi sunt, quos Plutarchus in vita Iulii *Husipas* ὀυσίπας, vocat. Rhellicano sunt intra Rhenum, & montes in Hassia, in eo loco qui Hochwug appellatur. Hos Vsipetes, putat Willichius eosdem esse cum *Vsipiis* Taciti, & *Vispiis* ὀυίσποι, Ptolemæi: item *Sysipetibus* Appiani. Vsipii tamen & Vsipetes sunt apud Tacitum diuersi populi. *Nusipi* νουσίποι, sunt Straboni, vt censet H. Iunius in sua Batauia, vbi eos *Zuphenos* hodie vocari, (quicquid alii dicant) affirmat. *Vispos* Ptolemęi alios esse ab his docent eius tabulæ.

Vslontii, vide *Voluntii*.

Vsocana, vide *Vxacona*.

Vspen, vide *Vispen*.

Vssara ὀυσσάρα, Ptolemæo vrbs in Mauritania Cæsariensi.

Vssubium, Galliæ Aquitanicæ vrbs: apud Antoninum. *Vesubium* in tabula Peutingeriana, vt censet M. Velserus.

Vstica, vide *Euonymus*.

Vsuerica, Galliæ opidum, in tabulæ Peutingerianæ scheda III. non edita.

Vsui, vel *Isiu*, Ægypti vrbs: Antonino. *Isium* fortè in lib. Notitiarum.

Vsula, vide *Vsilla*.

Vsuum, vide *Vsui*.

Vtellabri, vide *Velabori*.

Vtens, vide *Vsens*.

Vterni ὀυτερνοι, Hiberniæ gens: Ptolemæo. *Iuberni* ἰουβερνοι, legebat M. S. codex. Æthicus, & Orosius, videntur huius loco *Luceni* legere.

Vthina ὀυθινά, Africæ Propriæ colonia: apud Plinium, & Ptolemæum. *Vtininensis* Plebis, meminit Coll. Carthag. Vide *Vtimiensis*, & *Itina*.

Vthisia, vrbs Numidiæ, inter quam & Icosium effluunt Aneus & Nabar flumina: Pomponio.

Vthacum, vide *Vticense*.

Vtica, Cæsari, Liuio, & aliis, Africæ Propriæ vrbs maritima. *Ityca* ἰτύκα, habent Ptolemæus, & Polybius. Olim post Carthaginem summam in Africa dignitatem obtinebat. Coloniam Romanam fuisse, docet ex Gellii 16. cap. 13. Onuphrius. *Porto Farina* Fazello dicitur, & Marmolio, qui subiungit ab Africanis *Garel Melha* vocari. Huberto Fogliettæ hodie *Biserta* est. *Mazachares* locus nunc vocatur, inquit Niger. opidum enim deletum esse addit. *Vticensis* Galliæ episcopi, meminit Aurelianum concilium V. *Vzes* est Cognato & Cœnali, & Vzesiense castrum. *Vcegiense*, & *Vciacense* legit liber Prouinciar. In Gallia Narbonensi.

Vticna ὀυτίκνα, Africæ Propriæ opidum: Ptolemæo.

Vtidaua ὀυτίδαυα, apud Ptolemæum Daciæ vrbs. Otuarhel / id est, Vtidauæ rudera ipsorum lingua, vt perhibet Lazius in sua R. P. Romana.

Vtigori ὀυτίγοροι, Hunnica gens: Agathiæ 5.

Vtidorsi populi, circa fauces Caspii maris; sunt apud Plinium.

Vtii ὀυτιοι, Persiæ populi fortasse, in Herodoti Thalia, & Polymnia. Vide *Quinti*.

Vtmari Plebs, in Africa. Coll. Carthag.

Vtimiensis Episcopus Africæ Proconsularis: Vict. Vticens. Ab Vthina fortè, corruptè.

Vtina, & *Vtinum*, Foti Iulii vrbem Latinis dici video, quæ vulgò incolis *Vdine* vocatur. Lazius scribit eam quoque *Vdinum*; & Germanis Weyden nominari. Niger credit hoc Ptolemæi *Forum Iulium*, quod in Carnis describit, esse. Est qui pro Vtina, apud Plinium corruptè Atina legi asserit. Vtinum montem, dicit se vidisse Otto Frising. libro 4. ab Attilæ militibus in modum aggeris comportatum in obsidione Aquileia. quem alii à Iulio Cæsare factum tradunt.

Vtirenta, vrbs circa Argentoratum: Antonino. *Virinca* & *Vrunca*, aliæ lectiones apud Hier. Suritam.

Vtricesium, legunt apud Ammianum in principio libri 18. B. Rhenanus, & L. Hortensius, & putant hodie Vtrecht esse, vrbem Batauorum, episcopali sede notam, quam & *Wilteburgum* fuisse vocatam, iidem scribunt: ex Sigeberti fortè Chronico. vbi dicit Wilebrordū à Sergio Papa episcopum consecratum, in loco Wultaburch dicto, qui nunc Vltraiectum dicitur, à nomine gentis Vultarum, & traiecto compositum: quasi Vultarum opidum. *Antoniam* ab Initio-

tio appellatam, apud omnes constare, asserit (non mihi persuadet) idem Hortensius. Sed vide *Traiectum*, & *Wilteburgum*.

Vtriculum, vide Ocriculum.

Vttari, Hispaniæ vrbs; Antonino. inter Asturicam & Bracaram. *Vccari*, & *Vittari* legit pro eadem etiam Simlerus.

Vttesenses, vide *Iulia Augusta*.

Vtugari οὐτουγοῦροι, Hunnorum gens: apud Procopium.

Vtunnensis Episcopus, in Africa. Coll. Carthaginens.

Vtus, Amnis Daciæ Ripensis: Marcellino Comite, vbi Arugislum ab Attila occisum scribit. Plinius dicit Mœsiæ fluuium, ex Hæmo monte emantem. Lib. Notitiar. & Antoninus vrbem cognominem habet hoc tractu, XII. M. P. ab Oesco Triballorum; Thraciam versus.

Waggiensis, vide *Wazensis*.

Wagri Germaniæ populi, Holsater, in Daniæ regno: Alb. Crantio. Idem horum regionem *Holsatiam Transalbianam*, (quòd trans Albim fluuium sita sit) & *Nordalbingam* (quod trans Albim versus Septentrionem quem Germani Nord vocant, exposita sit) vocat. *Albiam* Siluam, nominat Alb. Stadensis: *Holstein* vulgo. Vagrorum primariam ciuitatem Helmoldus, & M. Adamus *Aldenburgum* facit.

Walones, sic vocant iuniores Latini Galliæ populos qui seipsos *Walons* vocãt. Nos Belgæ autem qui auita Germanica lingua vtimur, eos Walen nominamus, aut numero singulari Wal. quod Gallorum omnium antiquum nomen putauerim. ex quo veteres Latini hoc digamma destituti, pro Wal *Gal*, & multitudinis numero *Galli* dixere, (vt pro *Wermanni* Germani.) Hodie autem omnes Galli se *Francones* siue *Françoises* nominant a Francis Germaniæ Galliam postea occupantibus populis. Lege quæ diximus de hac W. in G. frequenti permutatione, ad tabulam veteris Germaniæ, in Parergo nostri Theatri, ne cramben bis coctam apponere videar.

Wandali, vide *Vandali*, & *Winuli*.

Wazensis Plebs, in Africa. Coll. Carth. *Waggiensis*, eadem, ibidem.

Werina, fluuius Bossinæ regionis, in Sauum effluens. Laonicus.

Welatabi, & *Wilsi*, vide *Sclani*, & *VVinida*.

VVidicula, vide *Ethespamara*.

VVilteburgum, Gemblacensi Hollandiæ opidum. quod, vt ait H. Iunius in sua Batauia, situm olim fuit ad Rheni ripam, supra Traiectum ad duo aut amplius passuum milia. ibi etiamnum multa antiquitatis rudera effodiuntur. Vide *Vtricesium*.

VVinida, populi Daciæ: versus Aquilonem: Iornandi. *Velatabi* alias nominantur, teste Rhenano 1. Rer. Germanicarum.

VVinuli, patria lingua; postea *Longobardi*, à longis barbis vocati sunt, vt refert Diaconus, & Sigebertus: Idem Viterbiensis, qui eos *Vinulos* simplici V. scribit, additque Vinulorum lingua lang longa, & bart barba interpretari. Eorum ergo lingua fuit Germanica *Langobardi* per A. habet Tacitus, & benè. VVinulos antiquitus *VVandilos* vocatos scribit Helmoldus. Adi de his Reyneccii Appendicem ad eundem. Vide *Laccobardi*, & *Langobardi*.

VVirus, fluuius Angliæ insulæ, Beda, Eccles. historiæ 5. cap. 22.

VVitini, vide *Soderani*.

VVitlam, opidũ ad Mosæ ostium: Gemblacensi. alia lectio *VVitham*, & *VVitlant*. In Francorum Historia, huius quoq; mentio, vbi *VVitham* legitur. Combustum à Normannis tradunt, Anno 835.

Vulca, vide *Hiulca*.

Vulcani ἡφαίστου, insula, Ptolemæo & Liuio; propè Siciliam. *Vulcani* Templum vocari, scribit Strabo, lib. 6. Vna ex Æoliis: teste Cassiodoro 3. Variar. Epistola 47. sic dicta, quod grauius cæteris succenditur. *Volcano* hodie, Leandro. *Vulcani* Olla, locus haud procul à Lipara insula. si creditur Aimonio lib. 2. Diacono. & Historiæ Miscellæ libro 15. Locum quoq; sic dictum habet M. Adamus ad mare Balticum, iuxta Iulinum vrbem. quem incolas *Ignem Græcum* nominare ait.

Vulcanius Collis, in Sicilia: agri Agrigẽtini. Solinus. Antrum in eo describi puto à Gratio poëta. de Venatione.

Vulcentanum. Arnobius contra gentes 6. *Regnatoris in Capitolio quis est hominum, qui ignoret Toli esse sepulcrum Vulcentani?* Pro *Volceiani* fortè. Vide *Volcentani*.

Vulchalon, locus circa Tolosam. Cicero

pro M Fonteio.

Vulgientes, Plinio Galliæ Narbonensis populi. Per C. in secunda Vulcientes, sunt in triumphis Vettii Flacci.

Vuloini, vide *Sclaui*

Vulpiacum castellum, circa Iuliacum videtur, in vita D. Gudelæ. An *Vbich?* vel *Vlpen?*

Vulsiniensis, vide *Bulsinus*.

Vulsinium, vide *Volsinium*.

Vulta, vide *Vtricesium*.

Vulterana Ecclesiæ, mentio est in Decret. 2. Causa 12. An pro Volaterranæ?

Vultonna Galliæ fluuius, in Historia reuelationis capitis S. Ioannis, quæ cum operibus D. Cypriani excusa est. *Boutonne* mihi videtur apud Santones. *Vultronia* Villa, circa ditionem Angolismensium, ibidem.

Vultronia, vide *Vultonna*.

Vultur, Lucano 9. *& arua, Vulturis, & calide lucent buceeta Matini.* Meminit huius etiam Horatius: Me fabulosæ Vulture in Appulo. Acton, in eundem, dicit fluuium Apuliæ esse. Commentator vetus, quem Cruquius edidit, montem facit.

Vulturina Castrum, quod Longobardis se tradidisse, scribit Diaconus. In Gallia Cisalpina.

Vulturnia, inter Sardiniam & Africam insula: Antonino.

Vulturnum Οὐόλτυρνον, Straboni, Plinio, Liuio, Melæ, Frontino, Varroni, & Ptolemæo. Romana colonia in Campania. *Castello al mar di Botorno* vocatur à Leandro, & Blondo. *Volturnum* per O. scribit Ptolemæus; & Varro, qui eam ad Vulturni fluminis ostia locat. Vide *Capua*.

Vulturnus, Plinio, & Virgilio, Campaniæ fluuius; quem iuxta Cumas in mare labi, scribit Seruius. sed iuxta Vulturnum opidū Varro 4. qui cum in Samnio oriri scribit. Liuius 22. dicit eum Falernū ab agro Campano diuidere. Eminus est Vulturnus Capua trium millium passuum, inquit Pædianus ad quartam contra Verrem. Varro per O. in prima habet, *Volturnus*. *Natarone* recentiore vocabulo dici, scribit Leander. *Volturno* eum ab ipsis accolis vocari audiui. Niger dicit eum à Plutarcho *Lothronium*, Georg. Fabricius *Natarenum* dictum, *Alocronus*, Cuspinianus in Cassiodorum: omnes vitiosè. *Holothronus* ὁλοθρόνος; est in vita Fabii Maximi. Sed pro Vulturno ibidem, idem Plutarchus *Vaturanus* Οὐατουρανός, legit. Vulturnum Mare habet etiam Plinius, ad huius fluminis ostium, *Casulinum* Κασουλῖνον, hoc flumen vocatur ab Agathia libro secundo, ab opido forte in eius ripa sito. cui accinere videtur Vibius. item Strabo 5. Casulinum hunc Ligotius *Sanguino* nouo nomine vocat.

Wurmius fluuiolus, duobus pass. millibus ab Aquisgrano. Eginhartus in historia translationis SS. martyrum Marcellini & Petri. Nomen Worm hactenus retinet. Idem eodem tractu habet *Aram* fluuium, ad pagum Ludelsdorpfium, & hic quoque *Ar* hodie vocatur.

Vxacona, Angliæ vrbs: apud Antoninum. *Vsocana* alius codex legit. sed *Vsocona* Camdenus, qui Okenpate eam vocat.

Vxama Arcella Οὔξαμα Ἀργέλλα, Ptolemæo Areuacorum vrbs, in Tarraconensi Hispania. *Osma* hodie vocatur, vt Clusi⁹ & Moralis tradit. *Vxama*, sine cognomine, habet Plinius, & addit hoc nomen crebro aliis in locis vsurpari. *Vxsama*, per S. in antiquo lapide est Vide *Auxima*.

Vxamabarca Οὐξαμαβάρκα, Autrigonum vrbs, in Hispania: Ptolemæo. Diuisim fortè legendum, Vxama Barca.

Vxantissena, Britannici maris insula, Antonino. Corrupta scriptura, vt putat Camdenus, pro *Axantos* Plinii, & *Sena* Pomponii. Vide Siambis.

Vxela Οὔξελλα, Ptolemæo Albionis insulæ vrbs; in Dumnoniis. Lestwithiel nomen habet apud Villanouanum. Lestuthiel autem apud Camdenum.

Vxelum Οὔξελον, Selgouarum vrbs, in insula Albione; Ptolemæo. *Vxellum* Οὔξελλον, erat in M.S. codice.

Vxellodunum, Celtarum opidum Cæsari & Orosio, in Cadurcis. *Cadenac* en Quercy putatur hodie: vt prodit Vigenerecus in suis Annotationibus Cæsarianis, lingua Gallica editis. Francisco Iunio *Yssoldun* est. Vide *Exolidunense*.

Vxena, in antiquis Inscriptionibus legitur, in Hispania Bætica; eo loco vbi hodie *Vçelis* opidum est: vt Carolus Clusius mihi auctor est.

Vxentum

Vxentum ὔξεντον, Salentinorum vrbs, Ptolemæo. *Vsento*, nouo nomine vocat Leander. *Vgenti* alius. *Ogento* Galatæus. differente tantum scriptura.

Vxentus ὔξεντος, Ptolemæo Indiæ intra Gangem mons.

Vxia ὐξία, Persiæ vrbs: apud Ptolemæum. *Vzia* est apud eius interpretes. vide *Vxii*.

Vxiani, vide *Oxiani*.

Vxii ὔξιοι populi & montes, vnde Tigris Originem sumit. Diodor. 17. & 19. in Armenia maiori ergo. *Vxiam* regionem vocat Strabo, Mediæ tractum, cuius incolas præda viuere tradit. Ptolemæo *Vxii* montes, & *Vxiani* populi sunt, in Sogdiana. *Oxii*, & *Oxiani* legunt eius interpretes. Alios Vxios vide in *Cossea*.

Vxisama, ὐξισάμη, apud Strabonem, numeratur vltima earum insularum, quas Pytheas tridui nauigatione ab Occidentaliori Hispaniæ parte versus Occasum abesse scribit. Est fortasse earum Occidentalior, quæ ab Hispanis *Açores* appellantur.

Vxsama, vide *Vxama*.

Vzabirensis loci episcopalis, in Africa meminit Coll. Carthag.

Vzal, vide *Oxiani*.

Vzalis, colonia est Vticæ vicina, in Africa Propria. D. Augustinus de ciuitate Dei. *Vsalitanum* Plinii. alia exemplaria enim per Z. *Vzalitanum* legunt. *Vzialensem* vocat Victor. Vticens. M. S. Vide *Tinneia*.

Vzan ὔζαν, Africæ Propriæ vrbs: apud Ptolemæum.

Vzara ὔζαρα, Ptolemæo. gens in Africa Propria. *Vzara* Fontes, vide *Susare*, & *Bazaritani*.

Vzecia ὐζικία, Africæ Propriæ vrbs Ptolemæo, mediterranea. videtur *Vsceta* apud A. Hirtium.

Vzella, vide *Vexala*.

Vzi, Hunnica gens circa Daciam. Zonaras & Cedrenus. Ora libri habebat *Vtzi*, alia etiam lectio *Vtti*. An ad Vtum fluuium.

Vzialis, vide *Vzalis*.

Vzia, vide *Vxia*.

Vzica, vide *Scytha*.

Vzicath, vide *Thabraca*.

Vzipparensis ὐζιππαρηνσιώτη, Mauriani episcopi, in Africa, mentio est in Canonibus concilii Carthaginensis. *Vripanzitensis* erat in codice Morelii. *Vzipparitanus* est Vict. Vticens. M. S.

Vzita ὔζιτα, Africæ Propriæ vrbs, apud Ptolem. Dionem, & A Hirtium. *Vxitas* ὐξίτας habet Strabo, & dicit deletum esse à Cæsare in bello quod cum Scipione gessit. *Vcitana* Plinio vocatur, sed duas hic habet, Maiorem, & Minorem.

Aborettora, vide *Aborras*.

Xalo ξαλω, Vicus in Magno campo situs videtur intervtramq; Galilæam. Iosephus 3. belli Iud. cap. 2. Geminato LL. idem scribit in vita sua. *Zaioth* est apud Hegesippum 3. c. 6.

Xanthe, vide *Troia*.

Xanthia, locus Thraciæ apud Nicetam. Episcopalis locus est apud Curopalatem.

Xanthii ξάνθιοι, Thraciæ populi: apud Stephanum, & Strabonem. Sunt & Asiæ populi inter Daas: eidem Straboni. Vide *Daa*.

Xanthopolis, loci nomen. Inde enim Nicephorus Callistus Xanthopolitanus. & Theodori episcopi Xanthopolitani mentio in Synodo VIII. Ferrariensi.

Xanthus ξάνθος, Troadis fluuius: Straboni. Ex Ida monte in Hellespontum se exonerare, tradit Q. Calaber 2. cui in Lycia est lib. 11. Hunc quoque *Scamandrum* σκαμανδρον dici, tradunt Vibius, Plutarchus de fluminibus & Ælianus 8. Animal. Sed Scamandrum ab hominibus, Xanthum verò à Diis vocari, scribit Dion Prusæus: in Oratione de seruis fugitiuis, & Troiana. item Maximus Tyrius, Oratione 12. Xanthus & Scamander Plinio 5. cap. 30. duo sunt. *Xanthus*, etiam fluuius in Lycia, Ptolemæo, Palæphato, & Straboni, qui dicit eum antea *Sirben* σίρβις, appellatum. Puto hunc eundem *Glaucum* nominari à Plinio. & Q. Calabro 4. Est & fluuius in Epiro: quem Virg. 5. Æneid. arentem riuum dicit. *Xanthus* quoque Lyciæ vrbs: Ptolemæo, Straboni, Herodoto, Dioni & Plinio. Hanc *Arna* ἄρνα, quoq; vocatam scribit Stephanus. Huic item *Xanthus*, in Lesbo insula, vrbs est.

Xantones, vide *Santones*.

Xanxaridis Thermæ, sunt apud Nazian-

zenum, in Epistolis. Nescio vbi locorum.

Xarex ξάρηξ, Pausaniæ Laconicæ opidũ. *Zarex* eidem & Ptolemæo.

Xarxiare ξαρξιάρη, Drangianæ vrbs: apud Ptolemæum.

Xathri ξάθροι, libera Indorum gens, circa Indum fluuium, vt videtur ex 6. Arrhiani. de Alexandro. Vide *Adisathri*.

Xaurus ξαῦρος, locus in Macedonia: apud Stephanum.

Xena ξένη, loci nomen in Creta videtur, ex Plutarchi Licurgo: vbi hunc sepultum tradit.

Xenephyris ξενέφυρις, Libyæ pagus, iuxta Alexandriam. Stephanus. Inde Xenephyrites nomus.

Xeni, vide *Senones*.

Xenia Balneæ sunt apud Ciceronem: pro M. Milone. Sic dictæ quasi hospitales. in vrbe Roma, vt credit Baccius.

Xenippa, Scythiæ confinis est regio. sic Q. Curtius, lib. 8.

Xera ξηρά, Hispaniæ opidum, ad Herculis columnas, Stephano: ex Theopompo. *Xeres de la Frontera* forte.

Xerabates, vide *Sangarius*.

Xerias, vide *Sperchius*.

Xerocerci, vide *Mamantis*.

Xerogere, vide *Zerogere*.

Xerogypsus, Thraciæ fluuius. Nicephor. Gregoras.

Xerolibya, Libyæ pars quædam, inter Tripolim & Pentapolim, quam Aridam vertit Catullus: Desertam siti regionem, Virg Sic Fabricius ad Volumen Poetarum Christianorum.

Xerolophus ξηρόλοφος, locus Constantinopoli, in quo Apollinis trip°. Priscianus 6.

Xeroniata Vallis, circa Halatiam alicubi videtur, apud Metaphrastē, in vita S. Theodori archimandritæ.

Xerxena ξερξήνη, regio vicina Armeniæ Minori. Strabo & Stephanus. Huius regem Xerxem vocat Eutropius. Vide *Cambysen*.

Xilia, Africæ opidum maritimum, extra fretum Herculis, Mercatori qui hoc recētiore vocabulo *Arzita* vocari ait. per Z. auspicatur apud Ptolemæum, ζιλία: *Zilis* Plinio & Antonino est. & *Zelis* ζῆλις, Straboni: *Xilia* ξιλία, Stephano. Vide *Zeles*.

Xiline, vide *Xylina*.

Ximena ξιμηνή, Asiæ Minoris locus, est apud Eustathium. vnde Halys oritur. Vide *Babonomus*.

Xini ξεινοι, Thessaliæ populi Hesychio. Fortè *Xyni* scribendum, à *Xynia*. quod vide suo loco. vide *Thessalia*.

Xiphene ξιφήνη, Palæstinæ regio. Stephanus, ex Iosepho 6. Iudaicarũ. vide *Ziphene*.

Xiphonia ξιφωνίας ἀκρωτήριον, Promontorium Straboni, in Sicilia. *Cabo de Molina* interpretatur Fazellus. *Xiphonia* Stephano ibidem vrbs est. ex Thempompo.

Xoana ξόανα, Indiæ intra Gangem opidum: Ptolemæo. vide *Zoica*.

Xodrace ξοδράκη, apud Ptolemæum vrbs Indiæ intra Gangem.

Xoes ξόης, Insula & vrbs Ægypti, apud Stephanum. In Mari mediterraneo, ad Sebenniticum & Phatniticum ostium. *Xois* ξόις, Straboni & Ptolemæo est. Inde *Xoites* Nomus. *Xuis* ξυις, est in Sibyllinis oraculis.

Xois, vide *Xoes*.

Xolla ξόλλα, habet Græcus codex, Africæ vrbs. Appianus de Punicis. Acholla legendum haud dubiè.

Xuches ξύχης; Stephano Libyæ vrbs, ex Artemidoro. *Zuchis* ab eodem Stephano alio in loco scribitur.

Xuis, vide *Xoes*.

Xuthia ξυθία, Siciliæ tractus, apud Diodorum 5. Ciuitas est Stephano. Huius meminit & Lycophron.

Xylenopolis, opidum ab Alexandro Magno conditum, habet Plinius. In littore Carmaniæ aut Gedrosiæ.

Xylicees ξυλικκεῖς, Libyæ Inferioris populi: Ptolemæo.

Xylina ξυλίνη, Cappadociæ opidum: Ptolemæo. Xyline come, fortè Liuii.

Xylocastrum castellum: Cedreno. Armeniæ videtur. Gabius apud Curopalatem *Psilocastrum* legit.

Xylophagus, Euboëæ promontorium, Metaphrasti in vita Theoctisti. Vide *Caphereus*.

Xylopolis ξυλόπολις, Macedoniæ opidum est Ptolemæo. Mygdoniæ regionis. *Xylopolita* Plinio.

Xylus ξύλος, Cariæ vrbs Stephanus.

Xymethus ξύμηθος, Marmaricæ vrbs: Ptolemæus. *Zemythus* habent Latini codi-

codices. An *Semeros* Antonini sit, dubitat Simlerus.

Xympete, vide *Xypete*.

Xynia ξυνία, Thessaliæ vrbs, & *Xynias* palus, Stephano, & Apollonio, *Xynia* Liuio. *Boebais* etiam vocatur, vt idem habet Stephanus. Idem cum *Boebeis* Strabonis. AEtolicum opidum *Xynias* habet Liuius 32. & 39. Vide *Xini*.

Xypete ξυπέτη, pagus tribus Cecropidis: Straboni, Suidæ & Stephano. ξυπετεῖα Hesychio, ξυμπετη, apud Laertium in Zenone. vide *Troia*.

Xystis ξύστις, Cariæ vrbs, apud Stephanum. Xystiani sunt apud Plinium.

Drus, Hispaniæ mons, D. Hieronymus, prolog. cōment. in epist. ad Gal.

Yela, Vide *Velia*.

Yeumarus, Vide *Beumaris*.

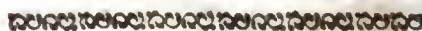
Yggade, Antonino Galliæ Lugdunensis opidum. 1x. M. P. à Rotomago. *Vggade* legit Parisiensis codex.

Ypinum, Italiæ locus; inter Venusiam & Heracleam. Antoninus. *Opinum* habet Sigonius.

Ysiportum, Ponti vrbs. Lib. Not.

Yungo, vicus Galliæ Belgicæ, Antonino: inter Durocortorum & Treuiros. Diueus leg t *Vango*. sic quoque Parisiensis Antonini editio.

Yscoi loci, meminit codex Theodosianus 6. Titulo de priuilegiis in palatio militantium.

Aaram ζααράμ, regio Arabiæ Felicis est apud Ptolemæum: *Zabram* habent Latini codices. *Gesam* ipsam, inquit Villanouanus, esse coniicimus ex libro 2. Nauigationis Vartomanni.

Zaba ζάβα, Indiæ extra Gangem vrbs: Ptolemæo. Insula circa Taprobanam: eidē. Vide *Zabatus*, & *Zabi*.

Zabadæi ζαβαδαῖοι, 1. Macc. 12. quos Iosephus in Antiquitat. *Nabathæos* vocat.

Zaban, vide *Zabatus*.

Zabandus, vide *Tzamandrus*.

Zabaria ζαβαρία, locus vnde Ioannes Lachana grammaticus. Tzetza in Variis, Chiliade 4. num: 141. in Epist.

Zabatus ζάβατος, fluuius non longè à Tigri amne: apud Xenophontem 2. Cyriaeorum. *Zaba* fortè Cedreno & Callisto. Sed Cedrenus, & Historia Miscella Zaban Maiorem, & Minorem, hoc tractu describit, circa Niniuen nempe. An Sambathiah, de quo in voce *Sabbaticus* doctiores iudicent. vide *Sabi*.

Zabdaa, regionis alicuius nomen in Persia, cuius episcopum Dausam nominat Callistus 8. cap. 37. In Asia alicubi, apud Zozomenum ζαυδαῖος est.

Zabdeni, vide *Valeria*.

Zabdicena, Transtigritana regio: Ammiano. *Rhadicena* legebat Accursius. *Babdicena* est apud Zosimum 3. & *Rhabdicena* legit Baronius 4. Annal. An Sabagena Ptolemæi?

Zabe, vide *Zabi*.

Zabeces ζαβύκες, Africæ populi, inter Maxyes & Zygantes. Herodotus in Melpomene, sub finem. & ex eo Stephanus.

Zabensis Episcopus in Numidia, V. Vtic. M.S. *Zabensis* Limitis meminit quoque Lib. Notit.

Zabi, Mauritaniæ Cæsariensis locus: apud Antoninum. *Zaba* in Africa est, teste Notit. libro. *Zabe* in Historia Miscella. vide *Zabensis*.

Zabida ζαβίδα, Arabiæ Felicis vicus: in mediterraneis: Steph.

Zabii ζάβιοι, Stephano Indica gens. quæ cum Deriade contra Dionysium pugnauit.

Zabirna ζαβίρνα, Libyæ vrbs, vbi Bacchus Campen ingentem feram, & mortalib perniciosam peremit. Diodorus 3. *Zambirra* legit Gesnerus in Campe.

Zabrena, Vide *Taberna*.

Zabulon ἀνδρῶν, id est, virorum, Galilææ vrbs: quæ Ptolemaidem à Iudæorum finib. discernit. Iosephus 2. belli Iud. c. 21. & 3. ca. 2. Item Egesip. 3. c. 6.

Zabuniorensis loci, in Africa; meminit Coll. Carth.

Zabur, regio Babylonica: in qua Seleucia. Conc. Nic.

Zacantha ζάκανθα, Iberię opidum, ab Annibale captum. Stephanus & Polybius l.15. corruptè. Vide *Saguntum*.

Zacata ζακάται, Sarmatiæ Asiaticæ gens: Ptolemæo. circa Tanais fontes. Eadem forte cum Tzachateis.

Zachar, præsidium in iugo montis Colchidis. *Ferreum* illi cognomen est inditum. Agathias.

Zachlubi ζαχλοῦβοι, Slauorum gens forsan, apud Cedrenum & Curopalatem.

Zacynthus ζάκυνθος, quæ & *Hyria*, Plinio. *Cassiopa* videtur ab Orosio vocari, in descriptione Achaiæ. A Silio poeta li.1. *Dulichium* appellari, scribit Gerbelius. Maris Ionii insula est: & hodie *Zante* nominatur, & aliquando *Hierusalem*, teste Erythræo in suo Indice Virgiliano. Ex Hyria & Zacyntho facit Mela duas insulas. *Zacynthus* eiusdem insulæ vrbs quoque, testibus Ptolemæo & Liuio. *Zacynthus*, apud Stephanum est Libyæ opidum. Vide *Paros*, & *Saguntum*.

Zadadrus ζαδάδρος, Ptolemæo, Indię fluuius, qui multis amnibus in se receptis tandem in Indum amnem suas aquas euomit. *Zaradrus* malè interpretibus.

Zadracarta ζαδράκαρτα, Hyrcaniæ vrbs: apud Arrh. 3 Alexandri. Infra ζενδράκαρτα idem legit. regiam & maximam vrbem vocat. An eadem cum Ptolemæi Hyrcania?

Zadrama ζαδράμη, Cinædecolpitarum regia: Stephano. ex Marciano. In Arabia Felici.

Zadris ζάδρις, Colchidis vrbs: Ptolemæo.

Zaa ζάα, Bœotiæ vrbs primaria: quæ & *Zea*. Stephanus ex Herodiano.

Zagacupoda ζαγακούποδα, Africæ Propriæ vrbs: apud Ptolemæum. *Gazacupada*, legunt interpretes.

Zagari, vide *Hippopodes*.

Zagaris, vide *Sangarius*.

Zagatis ζάγατις, Colchidis regionis fluuius. Arrh. in Periplo.

Zagera Troglodytarum populi, in Aethiopia. Plinius.

Zagillonitis ζαγιλωνῖτις, Asiæ Minoris regionis nomen apud Strabonem. *Gazelotus* eiusdem fortè. Sed *Gazaluitis* mauult legere Casaubonus.

Zagira ζάγειρα, vrbs Paphlagoniorum, in Galatia: Ptolemæo. Fortè Zagora Arriani.

Zagmais ζαγμαΐς. Ptolemæo vrbs in Arabia Deserta.

Zagora ζάγωρα, Galatiæ locus maritimus, Arrhiani Periplus. In Mœsia locus videtur, apud Nicetam. Vide *Zagira*, & *Sepias*.

Zagoria ζαγορία, regio circa Debeltum, in Thracia: Cedreno, Zonaræ, & Laonico. Vide *Deueltus*.

Zagri Pylæ, ζάγρου πύλαι, vel Portæ. Zagri montis angustiæ sunt, Ptolemæo, in Media regione. *Zarcæus* ζαρκαῖος, vocatur Diodoro libro secundo, additque per eum a Semiramide abscissis anfractibus peruium iter factum, quod *Semiramidis* nominatur. *Mediæ* Pylæ sunt Straboni. Hodie etiamnum *Semirami* appellari, scribit Niger. Ptolemæus Semiramidis montem habet, sed inter Carmaniam & Gedrosiam: item Arrianus, sed in Carmania, ad Fretum Sinus Persici. Hunc Mercator in suis Ptolemaicis tabulis eũdem facit cum Strongylo, contra Gręcorum codicum fidem.

Zagrius, vide *Zagrus*.

Zagrus Ptolemæo, Plinio, & Straboni, cui quoque *Zagrius* nominatur. Asiæ mons, qui Mediam à Babylonia distinguit. vide *Taurus*.

Zaguri Paludem, in Asia alicubi, habet Curopalates.

Zagylis ζαγυλὶς, Vicus, Ptolemæo in Marmarica, Africæ regione. *Cazales*, Ger. Mercatori vocatur *Satilis* Antonini.

Zagystis ζάγυστις, Libyæ regio: apud Stephanum. ex Alexandri 3. Libycorum.

Zaia ζαιὰ, Bœotiæ vrbs vetustissima. Stephanus. qui addit ab Herodiano quoq; *Zea* scribi.

Zaita, vide *Gordiani* Sepulcrum.

Zala, opidum, Amaseę propinquum. Metaphrastes, in vita B. Eutychii.

Zalaca ζαλάκα, Medię vrbs: Ptolemæo.

Zalacus ζάλακος, Mauritaniæ Cæsariensis mons. Ptol.

Zalapa ζαλάπα, Ptolemæo vrbs in Africa Propria.

Zaleni, populi, circa Persiam: Zosimo 3.

Zali, vide *Sali*.

Zalichus ζάλιχος, Cappadociæ vrbs: apud Const. Porphyrogennetam.

Zalifcus ζαλίσκ☉, Galatiæ fluuius apud Ptolemæum. *Amnias* quoque & *Bilaus* vocari scribit Niger, nescio quo auctore. Illius Strabo h.c tractu meminit; huius autem, Stephanus: item Plinius, lib. 6. capite 1. ex Hermolai lectione: *Bilis* enim alias legitur. Scio etiam *Billaeum* βιλλαῖον, ab Arriano & Apollonio hoc tractu describi. qui addit eum iuxta Titanum vrbem fluere. Apud Porphyrogennetam quoque βιλαι☉, hoc tractu fluuius est. Sed nemo horum addit synonyma esse cum Zalifeo.

Zaliffa ζάλισσα, Iberiæ vrbs apud Ptolemæum. Nunc *Scander* dicitur; si verus est Theuetus.

Zallatensis Episcopus in Mauritania Sitiphensi. Vict. Vric.

Zaloth, vicus in Campo Maximo, vbi latitudo Galilææ Inferioris incipit, vt habet Egesippus 3. vide *Xalo*

Zama ζάμα, Africæ vrbs Liuio, quinque dierum itinere a Carthagine distans, versus Occidentem, vt addit Polybius. Trecentis M. P. ab Adrumeto, teste AEmilio Probo. Regiam Iubæ dicunt Strabo & Hirtius. arcem regni Sallustius. *Zamense* opidum Plinio est. *Colonia AElia Hadriana Augusta Zama Regia* est in antiqua inscriptione Thesauri Goltzii. *ἀζάμα* corruptè apud Ptolemæum. apud quem interpretes Lariui rectius Zama. *Zamora* nouo nomine vocat Marmolius. Est & Mesopotamiæ vrbs, Ptolem. Item Cappadociæ, in Chamanæ præfectura, eidem.

Zama Fons, in Africa canoras voces facit, Isidorus ex Vitruuio, lib. 8. c. 4. Idem Plinio 31. c. 2.

Zamamizon ζαμαμιζων, Africæ Propriæ vrbs, Ptol.

Zamandus, vide *Tzamandus*.

Zamareni, Arabiæ Felicis populi, Plinio.

Zamazi ζαμάζοι, apud Ptolemæum est gens in Libya Interiori.

Zambirra, vide *Zabirna*.

Zambri, regionis nomen videtur, apud Hieremiam, c. 25.

Zametos ζάμητ☉, mons in Arabia Felice, teste Ptolemæo. In tabulis recentiorib. *Zimat* appellarut.

Zamira ζαμίρα, Indiæ extra Gangem gés, Ptolemæo. *Tamera* apud interpr.

Zammale locus, in vita S. Dympnæ virginis, Samael / vel Molle pagus Brabantiæ est.

Zamnes, AEthiopiæ sub AEgypto vrbs, apud Plin.

Zamogariensis Episcopi in Africa, meminit Vict. Vtic. M. S.

Zamuchana, Vide *Zomuchana*.

Zanaatha ζαναάθα, Arabiæ Petrææ vrbs: Ptolem.

Zancle, Messeniæ in Peloponneso vicus, Plinio 4. c. 3. at locum adulteratum à Gelenio, ostendit Simlerus in Vallesię descriptione. Vide *Messana*.

Zandapa, circa Mœsiam vrbs videtur, in Historia Miscella 17. Sub Mauricio Imp. ab Auaribus euersa. *Zardapa* etiam legitur.

Zanes ζάνις, opidulum vetustum, circa Danubium fluuium, non longè ab alio castello, Pontes dicto. Procop. 4. Aedif.

Zani, Procopio libr. 1 bell: Persici, Colchorum Christiani populi; qui antiquitus *Suni* vocati fuere. Pontum Euxinum accolunt, circa Trapezuntem, Agathiæ 5. fortè iidem cum *Sannis*, de quo vide in dictione *Macrones*.

Zania ζανία, Ptolemæo Mediæ vrbs.

Zanoe, loci nomen, apud Nehemiam 3. In Palestina, Iosue 15.

Zaoportus, Galliæ Narbonensis locus, Plinio. vt legit Pintianus, pro *Citharista* Portus. Dalechampius legit *Zaocitharista* Portus. Quid si diuisim legas *Naocitharista* Portus? Nao, siue Anao portus habet hoc tractu Antonini Itinerarium. Et si N. primũ elementum inuerteris, Z habebis.

Zapauortene regio, à Caspiis Orientem versus. Plinius. Huius situ describit Trogus 41. Vide *Thabortenum*.

Zapeira ζαπείρα, Armeniæ vrbs videtur, apud Cedrenum, & Curopalatem. Circa Samosatam est.

Zaphat, vide *Hephad*.

Zara, vrbs circa Armeniam Minorem; Antonino. Circa Syriam, Iosepho, Antiq. 13. ζαρᾶ, apud eundem 13. Antiquit. 23. & 1. belli Iud. c. 2. Moabitarum vrbs. Vide *Zara*, *Azara*, & *Zoara*.

Zarabi, Gothorum populi, Iornande auctore: qui eos *Tereos* dictos scribit. *Taraboftes* alia lectio.

Zaraca, vide *Zarex*, & *Stymphalus*.

Zaradrus, vide *Zadadrus*.

Zaradtanſis Epiſcopum Africæ, habet Victor Vtic. M.S.

Zaragardia, vrbs Meſopotamiæ, ad Euphratem ſita, in qua ſublime tribunal, quod incolæ Traiani vocant: Zoſimus 3. Vide *Ozogarda*.

Zarai, Mauritaniæ Cæſarienſis vrbs. Antoninus. Per *S. Sarai*, in codice M.S. *Zaraitēſis* meminit Coll. Carth.

Zarama ζαράμα, Ptolemæo Mediæ vrbs.

Zaranda, vide *Euphrates*.

Zarangai ζαραγγαῖοι, Aſiæ populi; vltra Arios. Arr. 3. Alex. Idem 6. Zarangi, ſine diphthongo legit. Vide *Zaraſpa*, & *Sarangi*.

Zaranis ζαραγγίς, apud Ptolemæum Mediæ vrbs habetur.

Zaraſpa, populi Aſiatici videntur apud Plinium. habet enim Prophthaſia Zaraſparum. *Zarangas* habet idem, circa eundem tractum. hoc eſt ad Indi fluminis originem, verſus Occaſum.

Zarat Attici, & *Zarathenſis* agelli, meminit Apuleius in Apologia 1. pro ſe ipſo. *Zaratthia* ζάρατθα, Mauritaniæ Cæſarienſis vrbs, apud Ptolemæum.

Zarax, Peloponneſi vrbs, Polybio 4. vide *Zarex*, *Caphereus*, & *Ophelta*.

Zarcæus ζαρκαῖος, Mediæ regionis mons, cuius aditus præcipitoſus erat. à Semiramide autem abſciſſis anfractibus iter planum & breuius multo (quod ab ea Semiramidis vocatur) fecit. Diodorus ſecundo. vide *Zagri* Pylæ.

Zardapa, Vide *Zandapa*.

Zared ζαρέδ, torrens vel vallis in deſerto. Leuitici trigeſimo primo; *Ztred* legit Pagninus.

Zareta ζαρήτα, fons ſupra Chalcedonium mare, qui paruos crocodilos alit. Stephan. vide *Azaritia*.

Zarethe, vide *Scytha*.

Zarethra ζαρηθρα, caſtellum in Euboea inſula, circa Eretriam. Plutarcho in Phocione.

Zarex ζάρηξ, Pauſaniæ *Zarax* per A. in vltima, Ptolemæo, Laconicæ opidum, ad Sinum Argolicum. *Hierax Limen* ἱερὰξ λιμήν, vocat Cedrenus, & Gemiſtus. Niger *Cara* nominat. *Zarex* eſt etiam apud eundem, in eadem regione mons: quem idem Gemiſtus *Zaraca* ζάρακα, vocat, Arriano 4. Alex. diuerſæ ſunt. Vide *Xarex*.

Zargidaua ζαργίδαυα, Myſiæ Inferioris opidum, Ptol.

Zariaſpa ζαρίασπα, opidum, quod poſtea *Bactra* βάκτρα, vt Ptolemæus habet: vel *Bactrum* dictum fuit, teſtibus Strabone & Plinio. Bactrianæ regionis caput & regia eſt. huius meminere Polybius, & Arrianus. *Zariaſpis*, Bactrianæ fluuius, quoq; Ptolemæo. & *Zariaſpæ* gens, eidem.

Zarinenſis Portus, meminit Claudianus, in Epigrammatibus.

Zaris ζάρις, vrbs in Media, aut finitima regione. Cteſias.

Zariſpa, vide *Chariſpa*.

Zarmeorum ζαρμεων, meminit ex Titi nūmo, Hub. Goltzius.

Zarmiſogethuſa ζαρμισεγέθουσα, vel *Zarmigethuſa* ζαρμιζέγεθουσα, vtrumque enim apud Ptolemæum legitur libro 3. & 8. Vlpianus quoque Titulo 15. de Cenſibus, *Zarmigethuſa* meminit. Daciæ vrbs eſt, quam Sambucus *Veczel*, & *Venecia* vocat. *Varhel* Germanicè: & Slauonicè: *Gradiſca*, Lazius. qui eam in valle *Hackzakh* conſtituit. Hic traditeam quoque *Vlpia Traiana* dictam ex antiquis Inſcriptionibus, vt ego putarim. Idem enim Lazius in ſua R. P. Romana non vnam inſcriptionem veterem producit, in qua hæc lectio: *Colonia Vlpia Traiana Aug. Dacic. Zarmis*, quod quoque facit Stephanus Taurinus in Stauromachia: ſed qui in eo hallucinatur, quod Sarmis, integrum vrbis vocabulum eſſe putat. In eadem credo etiam hærere arena Auentinum, qui *Segethuza* tantum habet, (ex marmorum fragmentis fortè) eamq; *Corona*, ſiue Cronſtadt Daciæ interpretatur.

Zaruana ζαρουάνα, Ptolemæo vrbs in Armenia Minori.

Zarythus, vide *Hippon*.

Zatarenſis Epiſcopi, in Numidia: meminit ſynod. Cōſtantinop. V. geminato T T. legit Coll. Carth. *Zattarienſis* eſt Victori.

Zathes (ζάθης, per α habebat Græcus codex.) Armeniæ fluuius videtur apud Xenophontem 3. Cyriacor.

Zathua ζάθουα, Armeniæ Maioris opidū, Ptol. Z. à capite abſtulere interpretes.

Zatilis, vide *Zagylis*.

Zatteriensis, vide *Zatariensis*.

Zaudaus, vide *Zabdas*.

Zaueces, vide *Zabeces*.

Zauolocenses, populi ptoximi Vgris, cum Scythis mercimonia permutantes. sic habet Pomponius Sabinus. ex iis qui ad originem Tanais habitant. Vide eius Com. in 1. Geog. Recens vocamen est.

Zautha, vide *Gordiani* Sepulchrum.

Zea, vide *Zaa*.

Zebeca ζεβεκὰ, Galilææ vrbs, Stephano ex Iosepho 5. Antiq. Vide *Bezec*.

Zebennum, vel *Zebinum* vrbs, vnde Geminum Antiochianæ Ecclesiæ presbyterum oriundum, scribit D. Hieronymus, de scriptoribus Ecclesiasticis. ζεβύνου monasterii in Mesopotamia meminit Procop. 5. Ædif.

Zebes, vide *Aurasius*.

Zeboim, vide *Seboim*.

Zebyres ζεβυρες, nomen gentis. Ita Suidas.

Zebyttis ζεβύττις, Libyæ vrbs. Stephanus, ex Hecatæo.

Zeca, vide *Azetha*.

Zechia, Scythica gens videtur apud Procopium 2. Persicorum. ζηχία, Archiepiscopatus sub sede Constantinopolitana. Cupopalates in Officialibus Constantinopolit.

Zedaces populos Scythicos, habet Seneca in Oedipo: *Senseret terra Zedacum feroces*. Delrio legit *Zacarum*. *Sacarum* malim. Videtur enim Sagas vel Sacas gẽtem Scythicam describere. Sed adi Syntagma vltimum huius Delrii in eundem Senecam.

Zedeck, vrbem Hierosolymam primum vocatam, coniicit And. Mazius, ad 10. cap. Iosue.

Zeerita ζηερῖται, Arabiæ Felicis gens, apud Ptolemæum. *Irita* legunt Latini codices.

Zegrensii ζεγρήνσιοι, Mauritaniæ Tingitanæ gens. Ptolemæus.

Zeira, vide *Gira*.

Zeiria, vide *Stymphalus*.

Zeirinia ζειρηνία, Thraciæ opidum, Stephano: ex Theopompo.

Zela quæ postea *Flauiopolis*, Thraciæ vrbs. Plin.

Zelasium, *Isthmia id super Demetriadem promontorium est, peropportunè obiectum*. Liuius 31. In Euboea, aut circa, in continente Macedoniæ, vel Atticæ videtur.

Zeles ζῆλις, Straboni vrbs Hispaniæ, ad Fretum: sed à Romanis in Mauritaniam oppositam translata, & postea *Iulia Ioza* vocata. Eandem quoq; per η. in prima, & ι. in altera ζηλὶς scribit. Vide *Xilia*.

Zeleia ζέλεια, Dioni; *Zela* ζῆλα, Cæsari, & Plutarcho, ζῆλα, & ζηλῖτις, regio Straboni, *Ziela* Plinio. Cappadociæ opidum est, vel Pōti, vt Dion & Cæsar legunt, vbi hic Pharnacem regem deuicit. In eadem Cappadocia alia est *Zela* ζῆλα, Plinio & Ptolemæo. Est & Stephano ζῆλα, quam Armeniæ, & aliam ζῆλα, quam Cappadociæ adscribit. Duo tantum opida sunt in eadem Cappadocia; Armenia Minor enim cum Cappadociæ parte à nonnullis confunditur. *Zelia* ζέλεια Troadis vrbs, sub pede Idæ montis, ad Æsepum fluuium, Homero Ιλιαδ. Β. in Lycia nempe regione, Straboni. Lyciorum opidum quoq; facit Plutarchus de Virtutibus mulierum. Stephanus & Eustathius faciunt Cyzici castellum. Vide *Prusa*.

Zelia, vide *Zeleia*, & *Pruza*.

Zelienses, vide *Zydrita*.

Zelis, vide *Xilia*, & *Zelos*.

Zella ζέλλα, Africæ vrbs: in bello quod Cęsar cum Scipione gessit, deleta. Strabo. *Zellensis* meminit Coll. Carthag. Eadem *Tzellensis*. Vide *Zatta*.

Zellia Regio, In Pannonia aut Illyrico videtur, apud Paul. Diaconũ 4. Longobard. M.S. excusus codex. *Aglia*, & in ora *Azellia* legit. Ab hac Azellia vsque ad Medaria (alia lectio Meclaria) regionem, habitant Slaui, vt idem inquit. Pro *Ciliensi* agro Norico habet Wolf. Lazius.

Zelos ζῆλος, apud Hesperides Æthiopes opidum. Stephanus ex Strabone 16. ζῆλις est apud Strabonem. sed lib. 17.

Zemythus, vide *Xymethus*.

Zenchia, Balsamoni sedes Episcopalis: sub patriarchatu Constantinopolitano.

Zengiza ζηγγίζα, promontorium Africæ, ad sinum Barbaricum, Ptolemæo. *Zingin* ζίγγις, idem vocat lib. 1. cap. 17.

Zenitensis Plebis, in Africa, meminit Coll. Carthag.

Zenobia Ζηνοβία, a Zenobia Odenathi vxore ædificata & nominata vrbs: in ripa Euphratis, versus Occidentem. Procop. 2. Ædificior. & 2 Persicor. In Palmyrenis esse verisimile est. *Zenobia* possessio, est etiam in Tiburti, Zenobiæ reginæ concessa, non procul ab Hadriani palatio, atque ab eo loco cui nomen Conche. vt refert Treb. Pollio in eius vita.

Zenobii Ζηνόβιοι, Ptolemæo sunt septem insulæ, in Sinu Sachalitè, prope Arabiam Felicem. *Pelagii* πελάγιοι, vocantur, à Stephano. in verbo Σαχαλίται. Vide *Sarapidis*.

Zenodotium Ζηνοδότιον, vrbs Osrhoenę regionis: iuxta Nicephorium, Stephano. Zenodotia est apud Appianum, & Dionem. item apud Plutarchum in Crasso.

Zenonis Ζήνωνος, Chersonesus, in Taurica Chersoneso. Ptolemæus.

Zenophrurium locus, medio itinere inter Constantinopolim & Heracliam, vbi interfectum Aurelianum Imp. scribit Eutropius, & Beda. *Cenofrurium* habet Antoninus. sed *Canophrurium* est apud Fl. Vopiscum. & castigatius, vt puto. sic enim Cedrenus vocat, καινοφρούριον, i. nouum castrum. *Nouum* Castellum nominatur in Chronologia Nicephori, edita cum Hist. Miscella.

Zenopolis, Pamphyliæ opidum, in Synodo Constantinopolitana V. Huius meminit quoq; Porphyrogenneta.

Zenorum Ζηνοῶν, Episcopi Pasinici, meminit Socrates in Hist. Ecclesiastica. Tripartita Historia habet Pasinicum Zilenum. Niceph. Callistus, Paucinicum Zelenum.

Zeophir, & *Caicapha*, opida circa Neapolim Phœniciæ. G. Tyrius.

Zephor, vide *Sepphoris*.

Zephron Ζεφρων, terminus terræ Chanaan, Num. 34. *Hebron* legit D. Hieronymus.

Zephyra, vide *Alicarnassus*.

Zephyre, insula iuxta Cretam, Pomponio. ante Sammonium promontorium, Plinio.

Zephyria, vide *Zephyrium*, & *Melos*.

Zephyrii, vide *Locri*.

Zephyris Arx, in Zephyro iugo, Hispanię. Sex. Auieno.

Zephyrium Ζεφύριον, Ptolemæo Ciliciæ promontorium, quod Niger ab incolis *Tarsu* vocari ait. Est quoque Zephyrium vrbs in eadem regione apud eũdem, & Strabonem. *Zephyrium*, Cypri insulæ promontorium, Ptolemæo. *Zephyria* apud Strabonem. *Melonta*, & *Caput Chelidoni* est Stephano Lusignano. *Malota* alibi lego. *Zephyrium*, Ptolemæo, Straboni & Plinio, Locrorum promontorium in Magna Græciæ. *Cabo Sparti vento*, à Nigro: sed *Cabo di Bursano*, a Leandro, & Bonacciolo nominatur: *Bruzzano* Scipioni Mazzellæ. *Zephyrium*, promontorium Pentapoleos regionis in Africa, cum opido in eo *Dardanis* Δάρδανις dicto, auctor Ptolemæus. Hoc *Darnis* mihi videtur, apud Antoninum, & Ammianum. Δάρνις quoque apud eundem Ptolemęum, in descriptione Libyæ Interioris. Hoc promõtorium *Bonandrea* vocari, ait Niger. Strabo præter hoc aliud *Zephyrium* habet in eadem ora. *Zephyrium*, Portus Cappadociæ, Arriani Periplo. *Zephyrium* promontorium circa Myndum, Cariæ regionis, Straboni. *Zephyrium* Ægypti promontorium, Ptolemæo, & Stephano. Aliud huic quoq; circa Alexandriam. Eidem Stephano, Scythiæ regio. *Zephyrium*, vrbs in Taurica Chersoneso, apud Plinium. *Zephyrium*, Ptolemæo vrbs est in Ponto Galatico. & altera Paphlagoniæ, in Galatia: eidem.

Zephyrius Ζεφύριος, promontorium Cretæ insulæ apud Ptolemæum. *Cabo de Mirabello* à Pineto dicitur.

Zephyro, Sacratum iugum, habet in Hispania, Auienus.

Zeranii Ζεράνιοι, Thraciæ populi, apud Stephanum. Item *Zerania* regio. ex Theopompo.

Zerbis, fluuius, qui per Alonos populos, circa Mesopotamiã in Tigrim cadit. Plini⁹.

Zered, vide *Zared*.

Zerethra, vide *Berethra*.

Zergenitza, locus Episcopalis. in Iure Orientali.

Zerinthium, vide *Apollinis* Templum.

Zermensium, vide *Zernensium*.

Zermizirga Ζερμιζίργα, Daciæ vrbs, apud Ptolem.

Zerna fluuius, in Macedonia alicubi, Curopalati. Thraciæ vrbs est Antonino. sed & *Zerne* legitur. est fortè *Therne* Stephani,

Tzerna

Tzema apud Cedrenum legitur. Inter Thraciam & Thessalonicam. *Zerna* in Lib. Notitiar. etiam Daciæ Ripensis locus.

Zernensium colonia, à D. Traiano deducta, iuris Italici est. Sic lib. Digestor. 50. Titulo de Censibus. *Zermensium*, per M. habebat margo. An eadem cum *Zerna* Daciæ Ripensis? sed *Cyrenensium* legit codex pergamenus D. Nicolai Roccoxii. Fefellit fortè librarium prælector, pronuntiatione: qui Z. & C. eodem sono protulit. Error valde frequens. Vide *Indicia*.

Zerogere Ζερογέρη, Ptolemæo, *Xerogere* interpreti, Indiæ intra Gangem vrbs.

Zertensis episcopatus, in Africa. Coll. Carthag.

Zerua, vide *Zerna*.

Zerynthium, vide *Apollinis* Templum.

Zerynthus Ζήρυνθος, Thraciæ vrbem, & antrum vocat Stephanus, ex Lycophrone. Sed apud Lycophronem per I. scribitur Ζήρυνθος. Isacius hoc idem *Antrum Rhea*, seu Hecatæ appellat. Circa Samothraciam insulam videtur hoc antrum. ex Ouidii Tristium 1 Elegia 9. In Samothracia ipsa, est apud Suidam. Non placet Hermolai sententia, qui Perinthia hoc loco pro Zerynthia legit. Vide *Apollinis* Templum.

Zetha, vide *Zitha*, & *Zetta*.

Zetis, Carmaniæ opidum, Plinio: *Cethis* ex vetustis codicibus legit Hermolaus. & ni fallor, sincerius. eiusdem enim nominis fluuium habet ibidem Mela. neq; infrequẽs est, opida cum fluminibus adluentibus eiusdem esse nominis.

Zettam, Africæ vrbem, cuius Cæsar meminit, putat Glandorpius *Zellam* Ζέλλα Strabonis esse Puto *Zetha* Ζέθα Ptolemæi esse, promontorium inter Syrtim Minorem, & Maiorem: quod *Zerbi* à Mercatore interpretatur. Idem fortè cum *Pontezita* municipio: cuius Antoninus meminit. Pro *municipium*, legit Onuphrius *colonia*. ipse viderit. *Zettensis* meminit in Africa, Collatio Carthaginiensis.

Zetunum, Thermopylarum vrbs, apud Laonicum. An *Zetunium* Cedreni? quo loco Gabius in suo Curopalate *Zitunium* legit.

Zeudracarta, vide *Zadracarta*.

Zeugis, est vbi Carthago ciuitas est, inquit Æthicus. Montis nomen videtur apud Solinũ, vbi scribit: *Omnis Africa à Zeugitano pede incipit*. Idem habet Zeugitanum limitem. Vide *Zeugitana*.

Zeugitana, vocatur, Plinio auctore, ea *Africa* quę dicitur *Propria*. Æthicus *Zeugin* nominat. Ex hac Africæ parte emigrasse putat Marius Niger vagabundũ illud hominũ genus, Nomadũ more, nostrã Europã regionatim oberrãs, quod Itali *Zingani*, & *Zingari*; Germani Superiores Ziegeuner. Inferiores Egyptenaren/ & Heydenen. (quasi Gentiles & Ægyptios dicas) appellant. Ægyptios eos vocamus, quòd ex Minori Ægypto, (quę vbi terrarum sit, me nescire fateor. Ægyptus nemini non nota est; sed eam in Maiorem & Minorem distinctam, à nemine fido digno auctore hactenus intellexi.) extorres se esse dicunt. Galli hos *Baumiens* vocant, Bellonio teste. Pius II. scribit eos ex Zogoria regione, ad Caucasum sita, prodiisse. Auentinus ex confinibus Turciæ & Hũgarię eos ad nos ducit: Philippus Bergomas ex Chaldæa. Rhodiginus eos Maurusios putat, & à Saracenis expulsos. Bellonius ex Bulgaria, Walachiaque originem habere ait; (vbi olim *Sigynni*; vox haud aliena à Ziegeiner) Et idem genus se in itinere quo Cairo Macaream itur, item alicubi ad Nili fluminis ripas reperisse; sed & ibi pro aduenticiis haberi, subiungit. Theuetus dicit eos ibidem ab Arabibus & Mauris *Rasolberamy*, id est, latrones, nuncupari. Idem Bellonius tradit, hoc mulierum genus habere prope Cõstantinopolim, in vrbe Pera, ædem, plurimis cubiculis interseptam: quã se tam Christianis, quàm Mahumetanis prostituunt, idq; eis Turcici Imp. priuilegio licere, ait. Hos Zinganos, Ioannes Leo quoq; in Africa quibusdam in locis, vt in Agades, & Nubiæ regni confiniis degere meminit. Hanc gentem circa annum 1417. nostris primùm Europæis innotuisse, ex historicis cõstat. Genus hominũ est, in summa egestate sub dio vitã ducens, sordidum, & sole adustum. Exotica forma vbique vestitur. Christianos se esse profitẽtur. Sed furto & diuinationibus, (chiromantici enim omnes videri volũt) qua mulierculis, & pueris imponunt, victũ quærũt Præfectum, ex eorũ sentina creatũ, cui obediunt,

habent. Propria & peculiari lingua, quam nemo alter intelligit, inter se vtuntur, quã Auentinus tamen Venedicã esse, experimẽtis se cognouisse asserit.

Zeugma ζεῦγμα. Daciæ vrbs, apud Ptolemæum: Claussenburg Rithaimerus & Althamerus interpretantur. Lazius vocat *Zaszebes* Hungaricè, & Mulenbach Germanicè. ad Marisium fluuium. *Zeugma*, Syriæ ad Euphratem opidum, vbi maximè peruius amnis, Tacito, Ptolemæo, Straboni, Plinio, & Ammiano. Hic antiqui pontis reliquias adhuc exstare, & cathenam in hanc ætatem seruari, de qua Plinius, lib 34. cap. 15. ex epistola Pet. Gyllii M.S habeo.

Zeugminium, quod nunc *Stumium*. Vide *Scordisci*.

Ziannorum legionem, habet Ammianus lib. 25. cui Veteranio præerat.

Ziata castellum, circa Persidem fortè, Ammiano 19.

Zibala, vide *Bizala*.

Zicchi, vide *Zinchi*.

Zicchia ζιχχία, Thraciæ fluuius videtur, apud Cedrenum. *Lycia* est apud Diaconum, vt putat Xylander.

Zicchia, *Gothia*, *Nicopsis*, ad Pontum Euxinum loca. Ioanni Damasceno, & Surio in vita S. Stephani Iunioris. Ziechiæ huius meminit quoq; Gyllius, in Bosporo.

Zicenses populi, in Africa videtur, ex Collatione Carthaginiensi.

Zichnarum ζιχνῶν, meminit Curopalates. Episcopalis locus, sub sede Constãtinopolitana. Macedoniæ facit Leunclauius. & *Zichne* appellari hactenus addit, in suo Onomastico Musulmannico.

Zidar, nomen opidi Barbari, vt habet Probus Grammaticus.

Zidon, Palæstinæ montem habet Iosippus. Vide *Sidon*.

Ziela, vide *Zelia*.

Ziga, Plinio Sarmatiæ Asiaticæ populi, circa Mæotidem paludem: *Circassi* hodie vocantur à Tartaris & Turcis; à se ipsis autẽ *Adiga*, vt refert Georg. Interianus. Stephanus *Zygos* ζυγοὶ, per Y. legit. & Eustathius ζυγιοι. Eosdem esse cum *Zicchis*, *Zingis*, & *Zindis*, fere dixerim. Vide *Sindi*, & *Sarmatia*.

Zigana, Armeniæ, vel Ponti Cappadocici vrbs, Antonino. N. geminato, lib. Notitiar.

Zigere, Thraciæ vrbs, circa Mœsiam Inferiorem, Plinio.

Zigeira ζίγειρα, Ptolemæo opidum in Africa Propria. Per I. in media, Assyriæ vrbs, eidem.

Zigga, vrbis episcopalis nomen. Vict. Vticens. M.S.

Ziguensis loci in Africa, mentio, in Coll. Carthag.

Zileia, vide *Syloes*.

Zilia, Tingitanę mediterranea vrbs, Ptolemæo auctore. *Zilis* fortè Plinii. *Alger*, Castaldo est. Melius *Arzila*, vt Conestagius & Marmolius, qui eam ab Africanis *Azeilla* vocari addit. Vide *Xilia*; eadem est. *Zubul* legit codex Plinii, Coloniæ Agrippinæ excusus, loco *Zilis*.

Zilis, vide *Zilia*, & *Constantia*.

Zilmissus collis, in Thracia, in quo Sebadeo Deo ædem dicatam, scribit Macrobius, Saturnal. 1. c. 18. per C. Cilmissus legit Gyraldus, Syntagmate 8. Deor.

Zimara, vrbs sub radicibus montis Capotes, in Armenia Maiori, vnde Euphrates oritur, Solino. Armeniæ Minoris est Ptolemęo: iuxta Euphratem. idem Antoninus.

Zimarus, maritimus locus inter Cretam & Lotophagos, vbi Vlysses errauit. Dict. Cretensis 6.

Zimiri, Æthiopiæ regio arenosa. vbi laudatiss. magnes lapis reperitur, vt tradit Plinius.

Zimyra ζίμυρα, Ariæ vrbs, Ptolemæo.

Zin, locus cuius incolæ *Mihera* vocãtur, vbi Ambra nascitur in mari. Serapio.

Zincha ζίγχα Africæ vrbs, deleta in bello quod Cæsar cum Scipione gessit. Strabo.

Zinchi, (ζιγχοι, in Græco codice) populi ad Pontum Euxinum. In Sarmatia Asiatica. Arriani Periplus. Vide *Sindi*.

Zindi, & *Iamne*, numerantur inter regiones calidas: vbi color niger, & capilli crispi. lib. Propriet. Elementor. qui Aristoteli adscriptus, sed verè Arabis cuiusdam recentioris.

Zing, vide *Dabger*.

Zingi, vide *Sindi*.

Zingidunum, vide *Singidunum*.

Zingis, vide *Zengiza*.

Zinis, vide *Iustinopolis.*

Zioberis, fluuius qui postquam per ccd. stadia subter terram cōditus defluxerit, denuo erumpit. inq, alium fluuium nomine Rhyndacus (vetustior impressio Rhidagus legebat)cadit. Q. Curtius 6. In Parthyena videtur. Zioberis hic apud Diodorum 17. *Stiboetes* appellatur; ibidemq; describitur.

Zioncellus fluuius, in Thracia, circa Druziparam. In vita D. Alexandri martyris.

Ziph, nomen duarum ciuitatum, in tribu Iuda, Iosuæ 15. Ζιφα legit Iosephus. & idem *Noua* quoque. Desertum Ziph quoq; est 1. Samuel. 21. Idem cum *Xiphene*

Ziphar Ζιφαρ, mons Æthiopiæ Interioris. Ptolemæo.

Ziphene Ζιφήνη, loci nomen; καινη, id est *Noua* appellatus. In Palæstina. Iosephus 6. Antiq. c. 13. Stephanus *Xiphene* Ξιφήνη, legit eius loco. Non semel hoc obseruatam à me, apud Græcos scriptores Ξ, & Ζ, indifferenter scribi. exempla lege in *Axilis, Axiota, Corazi Cyzicus, Ipsicuri, Laxii, Lipezus, Oxus, Sägarius, Topazos X. rex, Xilia, Xiphene, Xuchia*, & *Zerogere*. Vide *Ziph*.

Zipoetium Ζιποίτιον, Stephano Bithyniæ opidum. ex Memnone, ni fallor, qui eam ad Lyperum montem situm, tradit, sic dictum, à Zipoete huius loci rege. cuius mentio apud Plutarchum in Quæst. Græcis.

Zipparitanorum, in Africa, meminit Coll. Carthag.

Ziquensis Episcopatus, in Africa: meminit D. Augustinus. & Ziquensis mōtis, Vict. Vticensis.

Zira, & *Gira*.

Ziridaua Ζιρίδαυα, Daciæ vrbs, apud Ptolemæū. Sca. ester: Lazio 12. R. P. Romanę.

Zerinia, vide *Zeirinia*.

Zirnia, fluuius circa Carduchios montes videtur, apud Agathiam 4.

Zita, populi circa Bulgariam videntur: In hist. Misc. 22.

Zitha Ζίθα, Ptolemæo Mesopotamiæ vrbs. *Sitha* est apud Zosimum. Vide *Zetta*.

Zithium, vide *Zoithium*.

Zithunium, vide *Zetunium*.

Zitaron, locus Persidis: circa Ctesiphontem, lib. 18. Historiæ Miscellæ. *Siasur* vocatur à Cedreno.

Ziza Ζίζα, Arabiæ Petrææ vrbs, Ptolemæo. Huius meminit quoq; lib. Notitiar.

Zizara, vide *Larissa*.

Zizerum amnem, portum Indiæ habet Plinius lib. 6. cap. 23. Pintianus ait, dictionem, *amnem*, delendam, ex vetere lectione. Idem eundem portum ab eodem Plinio eodem in capite *Muzirim* appellari putat. itēque Ptolemæi *Muziris* esse. μυζηρις est apud Ptolemæum lib. 8. eundem idem lib. 7. μυζιρις nominat. Latini *Muziris* legunt hoc ipso in loco. *Caul* nouo nomine interpretatur Moletius. *Anor* autem Ramusius. Fides sit penes auctores.

Zizeum, vrbs in confinibus Colchidis videtur, apud Agathiam 5. *Rhizaeum* autem legendum, ex Bon. Vulcanii codice.

Zmirna, Mœsiæ Primæ vrbs, Lib. Notit.

Zmyrnai, vide *Smyrna*.

Zoa, vide *Zoes*.

Zoan, vide *Tanis*.

Zoana, Armeniæ Minoris opidum, Antonino.

Zoar, loci nomen. sic Suidas. Vide *Zoara*.

Zoara Ζώαρα, Persica vrbs, Stephano. *Zoara* eidem; Palæstinæ pagus. Lib. Notit. vrbs, ad Asphaltidem paludem. Huius meminit quoq; Iosephus 5. belli Iudaici cap. 5 & Egesippus 4. c. 18. atq; eam Arabiæ adscribūt. Hic autem *Zoaras* legit. ille Ζώαρα. *Zoar* & *Segor*, item *Sogor* est Geneseos 13 Ptolemæus Ζώαρα in Arabia Petræa habet. *Zochora* eadē D. Hieronymo. quæ fortè *Zara* Iosephi. Vide *Bala*.

Zobida Ζωβίδαι, gens iuxta Carmaniam. Stephanus, ex Quadrato. Sobidæ fortè regionis, quam Ptolemæus in Parthica regione collaterali describit.

Zobites, vide *Buzites*.

Zochaza, vide *Menzochaza*.

Zodocatha, Palæstinæ vrbs: in Lib. Notit.

Zoes Ζωες, locus in Cyrenis, à Batto conditᵉ. Herodoti Melpomene. Ζώνς, per Omega erat alia lectio. Ζωιας meminit concil. Ephesinum III. cuius episcopum Macedoniū nominat. sed in Ægypto hæc, ni fallor.

Zœla, Hispaniæ Tarraconensis populi, in Asturia, Plinio. Idem meminit Zoelici lini, plagis vtilissimi, dicitq; Calleciæ ciuitatem esse. Oceano propinquam.

Zogocara Ζογόκαρα, Armenię Maioris vrbs, Ptolemæo. Hanc scribit Thomas Minadoius in sua Persic. Historia, hodie *Tessis* nomi-

nari. Idem Ptolemæus habet in eadem regione aliam vrbem synonymam, sed per S. in prima *Sogocara*.

Zogor, vide *Bala*.

Zoitium Ζοίτιον, Stephano & Pausaniæ Arcadiæ vrbs. Sed & Ζοιτεῖον, legit idem Stephanus.

Zolca Ζόλκα, Paphlagoniorum in Galatia opidũ, Ptolemæo. *Xoana* legũt interpretes.

Zombis Ζομβίς, Mediç regionis vrbs, apud Ammianum & Stephanum.

Zomptus Pons, in Saugario flumine. Curopalates.

Zomuchana Ζομυχάνα, Ariæ opidum, Ptolem. Per A. in prima scribũt eius interpretes.

Zona Ζώνη, Africæ vrbs, à Sestio fame subacta, Dioni 48. Thraciæ opidum; in Ciconibus, est apud Stephanum. circa Hebri fluminis ostia, Herodoto. Mons est ibidem, Plinio & Nicandro. Nemus quoque, Pomponio & Apollonio. *Zona* vxoris regiæ; & *Calyptra*: nomina Persicarum regionum fertilissimarum, sic dictæ ab ornamentis reginæ, quibus hæ addictæ erant. Plato in Alcibiade.

Zonides, vide *Hala*.

Zonus, fluminis ostium distat ab ostio Iaxartis, stadia м.cccc. Plinius: sed corruptè, vt putat Casaubonus, pro *Oxus* vide *Burgus*.

Zopariftus Ζοπαριστός, Melitenæ, in Armenia Minori vrbs, apud Ptolemæum.

Zophantica, vide *Gophnitica*

Zophoim, regio principum in Edom; quæ nunc vocatur *Gabalena*. Sic D. Hieron. in locis Hebraicis. ex Iosue 13. ni fallor.

Zora, loc⁹ celeber, à Damasco. G. Tyrius.

Zorambus Ζοράμβος, Ptolemæo, *Zoramba* interpreti, Carmaniæ fluuius.

Zoriga Ζόριγα, Armeniæ Maioris opidum. Ptolemæus.

Zoroanda, locus circa Taurum montẽ, in & ex quo Tigris fluuius mergit, emergitque. Plinius 6. c. 27.

Zorolus, Thraciæ fluuius: xrrı. M. pass. à Druzipara, vt docet vita S. Alexãdri martyris. An sic dict⁹ à Tzurulo hui⁹ tractus vrbe?

Zoromba, vide *Zorambus*.

Zoropassus Ζοροπασσός, apud Ptolemæum Murianæ regionis vrbs. in Armenia Minori *Zoropasseni* Episcopi, in Isauria: meminit concilium Nicænum.

Zoreyma, Syriæ Episcopatus, sub sede Bostrensi. Tyrius.

Zorta, vide *Zurta*.

Zositerpum Ζωσίτερπον, Thraciæ opidum. Procopius 4. Ædificiorum Iustiniani Imp.

Zoster Ζωστήρ, Atticæ Isthmi municipium, & promontorium, Straboni 9. Herodoto 8. & Ciceroni 5. ad Atticum. Huius est quoque mentio apud Pausaniam. Xenophontem, & Stephanum. *Zoster* Lycophroni, est Italiæ promontoriũ: vbi Sibyllæ Cumanæ domicilium. In Campania puto.

Zostium Ζώστιον, loci nomen. Sic Suidas.

Zotale, fluuius est, in quo Margus, Marginæ amnis corriuatur, vt scribit Plinius.

Zotapa, Isauriæ vrbs, Concil. Chalcedonense.

Zothes, vide *Zathes*.

Zoton, Æthiopiæ sub Ægypto vrbs, apud Plinium.

Zotopolis, loci nomen: Marcellino Comiti, *Sorapolis* legit Cuspinian⁹. Circa Thraciã videtur. Sozopolis legendum puto.

Ztenzitanus Episcopatus in Africa: apud Vict. Vticensem. M. S. Pro *Zeugitana* habeo.

Zubedi, vide *Fussale*.

Zubul, vide *Zilia*.

Zuccubar, vide *Succubar*.

Zuchabarus Ζυχάβαρος, Africæ Propriæ mons, apud Ptolema u n. *Chusambarus* est eius interpretib. *Charitum* mõs, Herodoto.

Zuchis Ζοῦχις. Libyæ vrbs ad Syrtim Minorem. Strabo & Stephanus. Cognominis quoq; alius locus, ibidem. Vide *Zuchis*.

Zugabbarith, vide *Sugabaritanum*.

Zugana Ζυγάνα vrbs in Arabia Felici, Ptolemæo. *Lugana* in Latinis codicibus.

Zugar Ζύγαρ, vrbs in Africa Propria, apud Ptolemæum.

Zumensis, vide *Sumensis*.

Zumi Ζοῦμοι, Germaniæ gens, à Marobo duo rege subacta. Strabo.

Zungra Ζύγγρα, castellum, Nicetæ. In Cilicia.

Zuphones, vide *Nomades*.

Zurachi, Arabię populi, apud Plin. 6. c. 28.

Zurinana ciuitatis Episcopalis, in Africa; meminit Victor Vticensis lib. 2. *Zuritana* alia lectio. *Zurensis* legit Coll. Carthag.

Zurmentum Ζούρμεντον, Africæ Propriæ vrbs Ptolemæus.

Zurobara Ζουρόβαρα, Daciæ opidum, Ptolemæo.

lemæo.*Temesar* Nigro.

Zurta, fluuius circa Thraciam, ad quem Ariſtum deuictum à Bulgaris, ſcribit Marcell Comes *Zorta* eſt apud Iornandem.

Zurulum in Thracia locus: Choniatæ, & in Hiſtoria Miſcella 17. & 24. Vide *Tzurulū*.

Zurzura ζουζούρα, Armeniæ Maioris vrbs, apud Ptolemæum. *Zurzua* interpretibus

Zuzidaua ζουζίδαυα, in Dacia vrbs, apud Ptolemæum. *Galubacium* Lazio. *Sacidaua* Scythiæ, in Lib Notitiar. fortè.

Zuta, vide *Ozuti*.

Zuthi ζοῦθοι, Carmaniæ Deſertæ populi. Ptolemęo auctore. *Chuti* autem, & *Cuthi* legunt eius interpretes.

Zuza mons eſt apud Æthicum Sophiſtã, (liber nondum editus) qui ſic de eo: *Syria inter magnum Euphratem & montem Zuram*.

Zuzim, Geneſ. 14. loci nomen. Gentes fortes verterunt 70. interpretes.

Zybritza, vide *Phiſon*.

Zydritæ ζυδρῖται, Arriano in ſuo Maris Euxini Periplo, ſunt populi circa idem Mare. Hos Procopius *Siſiliſſos* vocat, vt ſcribit Theod. Adamæus. Eoſdem eſſe cum *Zaulienſibus*, quos Strabo lib. 10. deſcribit, idem auctor eſt. Stuckius autem Zydreitas eoſdē eſſe contendit cum *Cercitis* Strabonis.

Zygactes ζυγάκτης, Thraciæ fluuius circa Philippos, in cuius traiectu dicunt Plutonē fregiſſe currus iugum, cum Proſerpinam rapuiſſet: indeq; ſortitum nomen, vt refert Appianus 4. Ciuil.

Zygana ζύγανα, Arabici ſinus inſula, apud Ptolemæum. ζύγανα apud Stephanum.

Zygantes Herodoti, ſunt *Gyzantes* Apollonii. vide *Byzacium*.

Zygantis ζυγαντίς, Stephano vrbs in Libya: ex Hecatæo. Sed vide *byzacium*

Zygena, vide *Zygana*.

Zyges ζύγεις, Marmaricæ nomi gens, Ptolemæo.

Zygi ζυγοί, iuxta Aſiæ Boſporum populi, Straboni, & Stephano auctore fortè *Zygitæ* Pachymeri, circa Niceã Bithyniç. vide *Zige*.

Zygiana ζυγιανή, Bithyniæ regio, auctor Ptolemæus.

Zygis, vide *Gyzis*.

Zygita, vide *Zygi*.

Zygopolis, in Colchide regione opidum, circa Trapezuntem. Strabo & Stephanus.

Zygrena, vide *Zygris*.

Zygris ζυγρίς, Ptolemæo eſt vicus, in Marmarica regione. *Zygrena* in Chalced. Concil. *Geras* Antonini eſt, iudicio Simleri. *Solenet* à Caſtaldo vocatur. Zygritas populos, habet ibidem Ptolemæus. *Zygrorum* proximè ad Libyam epiſcopum Adolphũ, habet D. Athanaſius.

Zymbra, vide *Thymbre*, & *Hucumbra*.

Zymna, Syriæ vrbs; inter Cyrrhum & Edeſſam. Simlerus ex Antonini Itineratio manuſcripto. *Synma* legebat codex Pariſienſis. & *Zeuma* Reuerendiſſ. Torrentii codex M.S. An pro *Zeugma*?

Zyras, amnis Thraciæ, alluit Dionyſopolim. Plinius.

Zzeuene, vide *Syene*.

Plinius libri 7. proemio.	*Mundus, & in eo terra, gentes, maria, inſulæ, inſignes vrbes, ad hunc modum ſe habent.*
	ſed
Seneca de Conſol. ad Albin.	*Quotidie aliquid in hoc magno orbe mutatur, noua vrbium Fundamenta iaciuntur, noua gentium nomina, exſtinctis nominibus prioribus, oriuntur.*
	immo
Idem Epiſt. 71.	*Omnes quæ vſquam rerum potiuntur vrbes, vbi fuerint, aliquando quæretur, & vario exitii genere tollentur.*
	& adeo vt
Lucanus lib. 7.	*Puluere vix tecta poterunt monſtrare ruina.*
	etenim
Virg. Æneid. 3.	*Tantum æui longinqua valet mutare vetuſtas.*
	quare
Rutilius lib. 1.	*Non indignemur mortalia corpora ſolui, Cernimus exemplis oppida poſſe mori.*
	ferendum, nam
Ælianus 8. Variar. cap. 10.	*Qui ſe totius vniuerſi naturam tenere profitentur, aiunt mundum ipſum etiam periturum.*

ENVMERATIS HVCVSQVE LOCORVM NOMINIBVS SECVNDVM LITTERARVM INITIALIUM ordinem, nunc quædam eorundem secundum syllabarum terminantium similitudinem, subnectere visum.

In Brica siue Briga.

Abobrica
Allobrica
Amallobrica
Arabriga
Arcobrica
Arcobriga
Augustobriga.
Axabrica
Bodobriga
Cæsarobriga.
Catobrica
Centobrica
Centobriga.
Cæliobriga
Conimbrica.
Cottæobriga.
Deobriga
Dessobriga
Eburobriga
Flauiobriga.
Gerabrica
Ierabriga
Iuliobriga
Lacobriga
Litanobriga
Medobriga
Mirobriga
Monobriga
Nemetobriga
Nertobriga
Niriobriga
Ortobriga
Segobriga
Vertobriga.

In Magum siue Magus.

Agrantomagum
Argantomagum
Argentomagum
Augustomagum
Bardomagum
Borbetomagum
Breucomagus
Bromagum
Cæsaromagus
Camillomagum.
Cincomagum
Drusomagus
Durnomagus
Ebromagum
Gabrumagum
Latomagum
Luccomagum.
Marcomagum
Neomagus
Niuomagus
Ratomagus
Rhatomagus
Ricomagum.
Rigomagum
Sermacomagum
Sitomagum
Tornomagum
Vicomagus
Vindomagum.

In Durum.

Batauodurum
Boiodurum
Bragodurum
Breuiodurum
Diudurum
Diuodurum
Ebudurum
Epamanduodurum.
Gamanodurum.
Ganodurum
Ibliodurum.
Isiodurum
Lactodurum
Marcodurum
Octodurum
Theudurum
Tornodurum
Velatodurum
Venaxamodurum
Vitodurum.

In dunum.

Andomatunum
Arialdunum
Augustodunum
Axellodunum
Cæsarodunum.
Caladunum
Camalodunum
Cambodunum
Camudolanum.
Carrodunum.
Clodunum
Diuodurum.
Dunum
Ebrodunum
Eprebodunum
Gesodunum
Idunum
Iuliodunum
Laudunum
Ligodunum
Lugdunum
Lugidunum
Lugudunum.
Magdunum
Maradunum
Margidunum
Meliodunum.
Melodunum.
Minnodunum
Muridunum.
Neodunum
Nouidunum
Nouiodunum
Patrodunum
Rhobodunum
Rigodunum
Sebendunum
Sedunum
Segedunum
Segodunum
Seruiodunum
Tarodunum
Velatodunum
Vellaunodunum.
Venantodunum
Verodunum
Vxellodunum.

In Aua.

Argidaua
Capidaua
Carsidaua
Comidaua
Dausdaua
Docimaua
Marcodaua
Nentidaua
Patridaua
Petrodaua
Piroboridaua.
Rhamidaua
Sandaua
Scaidaua
Setidaua
Singidaua
Sucidaua
Tamasidaua.
Vtidaua
Zargidaua
Ziridaua.

Et cum

Et cum omnia hæc loca in ipsa Celtica,(sub qua Germaniam æquè ac Galliam tota antiquitas semper comprehendere solet)aut vbi olim hi Celtæ,siue Germani sedem posuerint,describi videam,ipsæ voces Germaninæ originis esse,mihi quoque videntur.atque id posse ex ipsis horum etymis ostendi,luce clarius est. *Briga* enim quid aliud, transposita canina littera, significat,quam Burg? id est, *Vrbs.* qua voce hactenus in ipsa Germania nomina opidorum quamplurima terminari audimus : ea ratione qua apud Parthos olim Certa, (vt Dadocerta, Tigranocerta,Carcathiocerta, Vologesocerta,&c.Et apud Græcos *Polis*;quarum exempla in hoc Thesauro supra centum quinquaginta. Bria(qua terminatione etiam aliquot vrbis nomina) Thracum lingua vrbem significare,auctores sunt Strabo & Stephanus, an corruptè pro *Briga* videndum. *Magus* siue *Magum* priscis Germanis domum significare,apud Rhenanum in Germanicis lego:neque dissimile quoque apud Goropium in Gallicis. *Durum* nihil aliud velle designare quam Thurn,(D.in T H.mutatum)id est *Turris*;vox terminalis vsque hodie multorum in Germania locorum indicium facit.quo loco apud Græcos quædam vrbes in *Pyrgos* desinentes legimus. *Dunum* monticulum aut terræ tumulum significare nemo nescit,nisi qui & Germanicam linguam. *Aua*,id est,A V,siue Aw : qua syllaba finali eloquuntur loca,quæ in Mœsia & Dacia,quarum linguam olim Germanicam(neque hactenus tota ex his profligata) fuisse ex Plinio & Iornande veterique historia discimus.Et in Aw desinentia(quod verbum si interpreteris, locum pascuum siue conuallem intelliges) etiamnum non pauca loca in Germania superesse, omnibus manifestum. At hæc hic obiter.neque plura de his,huius loci.

ELENCHVS VOCABVLORVM RECENTIVM ET BARBARORVM, IN HOC THESAVRO CONTENTORVM.

LECTORI.

POTVISSEM *hæc Barbara & recentia locorum nomina etiam inter Latina & antiqua ſecundum litterarum ordinem diſtribuiſſe; quod tamen hoc minus fecerim, monuit nos ſtudioſorum commoditas, quibus in primis conſultum cupimus, ſi enim hæc, illis commixta fuiſſent, plus negotii fuiſſet Veteres dictiones quærentibus, inter tot Barbara inuolutas, & contra Barbara inueſtigantibus inter tot millia Latinorum implicata, inuenire. Itaque hæc à me ſeorſum in Elenchum redacta ſunt, & vtrobique lectorum commoditati proſpectum eſt. Latina ſiue antiqua vocabula, ſub quibus de his conſulendum erit, ſingulis ſubiunximus.*

A

A, *Velicer, & Eunena*
Abach, *Abudiacum*
Abachù, *Hyrcanum Mare*
Abanhi, *Nilus, & Aſtapus*
Abannas, *Mantiana*
Abano, *Aponus*
Abaſcia, *India*
Abaui, *Aſtapus*
Abbhuis, *Nilus*
Abelinas, *Antilibanus*
Abenſperg, *Abuſina*
Aberdene, *Deuana*
Aberford, *Calcaria*
Abergeuenny, *Gobannium*
Abertiui, *Rhatoſtatybius*
Abet, *Suriga*
Abexim, *AEthiopia ſub AEgypto*
Abiama, *Oxus*
Abis, *Iatris*
Abrukbania, *Aurariarum*
Abruzzo, *Samnites & Prætutiana*
Abutich, *Abydus*
Abiiſo, *Elorum*
Abyſſini, *AEthiopia ſub AEgypto*
Aca, *Ptolemais*
Acada, *Sangarius*
Açafran, *Chinaphal*
Accathou, *Achæorum Littus*
Accumba, *Hypania*
Acdenizi, *Mare mediter. & Aegæū*
Acerenza, *Acherontia*
Acerano, *Acera*
Acerra, *Acerra*
Açeuta, *Exiliſſa, & Septem fratres*
Ach, *Nuagerra*
Achamba, *Taprobana*
Achatana, Esbahan, *Ecbatana*
Achello, *Anchialus*
Achlar, *Araxes*
Achotou, *Aphrodiſium*
Achtervvaldt, *Arduenna*
Aciila, *Ocelis*

Aci-

Acilino. *Acithius*
Acoionlou, *Armenia Minor*
Aeon, & Aere, *Ptolemais*
Acor, *Icosium*
Açores, *Vxiama*
Aequa che Fauella, *Thuria*
Acqua dolce, *Athyras, & Calacta*
Acque caldes, *Aqua Quintia*
Acqui, *Aqua Statellorum*
Acta Spandona, *Metopon*
Acze, *Tauresium*
Acri, *Aciris*
Acropoli, *Pastum*
Acferai, *Anazarbus*
Acz, *Aqua Augusta*
Aczu, *Ascania*
Adacth, *Vlipada*
Adata, *Germanicia*
Adazar, *Caucasus*.
Adda, *Abdua*
Adegele, *Chrysorrhoas*
Adelsperg, *Auendonis, & Pestonia*
Aden, *Arabia, Ocelis, Madoce, & Adedi*
Adena, *Sarus, & Adana*
Aderno, *Adranum*
Adiga, *Zyga*
Adilbegian, *Daretis*
Admind, *Montana*
Admitati, *Eleutherus*
Adom, *Salinum & Campania*
Ador, & Adou, *Aturrus*
Adra, *Abdara*
Adri, *Atria*
Adramelech, *Arnon*
Adrinza, *Assyria*
AEgospotamos, *Hegonis*
AEliopoli, *Hadriana*.
AEra, *Quiza*
AEth, *Essui*
Afdime, *Arsinoe*
Africa, *Aphrodisium, Leptis & Ruspina*
Agada, *AEminium*
Agamii, *Persia*
Agatha, *Artemisium*
Agde, *Agatha*
Ageina, *Acrath*
Agello, *Tyllesium*
Agen, *Garites*
Aggia, *Himelia*
Aggiul-felanos, *Philomelium*
Agian parasceuen, *Cubus Canopi*

Agiomamma, *Torone*
Agion oros, *Athos*
Agios Adrianos, *Mycena*
Agios Phocas, *Archion*
Aglar, *Aquileia*
Agnone, *Aquilonia*
Agnuni, *Morgantium*
Agobel, *Victoria*
Agonara, *Aganagara*
Agreda, *Gracuris*
Agriomela, *Sperchius*
Agua naual, *Sicoris*
Aguilar, *Iuliobriga*
Ahinadal, *Massageta*
Aia Iuni, *Hagia*
Aiaz, *Vrcinium*
Aiazzo, *Issus*
Aichstadt, *Aureatum*
Aidiuelli, *Lycia*
Aidos, *Sestus*
Aierbe, *Ebellanum*
Aigle, *Anglaria*
Aigue mortes, *Fossa Mariana*
Aila, *Elana*
Aiman, *Arabia Felix*.
Aiameia, *Europai*
Ainay, *Ara Lugdunensis*.
Aindre, *Anitrum*
Aire, *Aturensium*
Aisnay, *Athanacum*
Aistadt, *Ala Narisca*
Aiton, *Calydon*
Aix, *Sallyes, Nuagerra, & Aqua Sextia*
Akadin, *Ptolemais*
Akèmane eestre, *Bathonia*
Aken, *Nuagerra*
Al, *Gutalus*
Alagon, *Alauona*
Alambra, *Laminitani*
Alandriana, *Maandria*
Alandt, *Oona*
Alano, *Auia*
Alanquera, *Ierabrica*
Alarabes, *Mauritania, & Arabia*
Alarch, *Aphle, & Chaldaici Lacus*
Alarcos, *Lacuris*
Alaro, *Sagra*
Alafchehar, *Hypsela*
Alatro, *Aletrium*
Alb, *Alba*
Alba, *Alba Pompeia*

Alte-

Altemura, *Minoa.*
Altenburg, *Flexum, & Atilia*
Altenhofen, *Vacorium, Arrianum, & Carata*
Alter, *Elterium*
Altb, *Alutha*
Altimonte, *Balbia*
Altino, *Altinum*
Altmul, *Alemannus*
Altobosco, *Colophon*
Alt Offen, *Sicambria*
Altorff, *Vlmania*
Altrip, *Alta Ripa*
Altzheym, *Aliso*
Aluata, *Aluta*
Alulien, *Cappadocia*
Alzette, *Azotus*
Aman, *Epiphania, & Gabala*
Amance, *Almentia*
Amandaune, *Namados*
Amanthea, *Nepitia*
Amata, *Pyla*
Amatas, *Metaurus*
Amaya, *Aregia*
Amanza, *Graniacum*
Ambalois, *Ambiliates*
Amberg, *Cantioebis*
Ambie, *Ambibarii*
Ambleue, *Amblauia*
Amboise, *Ambaciensis*
Ambon, *Sinda*
Ambourg, *Segni*
Ambrachia, *Ambracia*
Ambrun, *Ebroduntii, Ambuareti, Ambrones, & Eburodunum*
Amegara, *Palmyra*
Amelandt, *Fosete*
Amelfeldt, *Merulæ Campus*
Amelia, *Ameria*
Ameren, *Gleſſaria*
Amergo, *Tocolosida*
Amerlander, *Ambrones*
Amer, *Ammaa*
America, *Atlantis Insula*
Amid, *Amisus*
Amiens, *Ambiani, Samobrina, & Samarabriua*
Amigdalaria, *Heraclea*
Amigdalia, *Peripolium*
Amir Carpi, *Caucasia Porta*
Amista, *Ariusius*
Am Lug, *Vipitenum*
Amo, *Polytimetus*
Ampurias, *Emporia*
Amsterfeld, *Cosobus*
Amurgo, *Amorgus*
Anaduole, *Armenia Minor*
Anagna, *Anagnia*
Anagrum, *Tritium Metallum*
Anakelt, *Indus*
Anapadoro, *Catarractus*
Anatolaidag, *Olympus*
Anatolia, *Asia*
Anatoria, *Tanagra*
Anazzo, *Egnatia*
Ancara, *Ancyra*
Ancaster, *Crococalana*
Ancenis, *Amnitarum*
Anchialo, *Anchialus*
Anchora, *Asine*
Ancona, *Ancona*
Andaluzia, *Betica, & Bastuli*
Andely, *Andelaus*
Andernach, *Antennacum*
An der Thur, *Ad Fines*
Andes, *Sepher*
Andoria, *Mandurium*
Andre, *Netium*
Anderſvvaldt, *Danica Silua*
Andro, *Andros*
Anduiar, *Illiturgis, & Claston*
Angelen, *Sueui*
Angely, *Engeriacum*
Angeren, *Angriuarii*
Angermund, *Ancriuarii*
Angiers, *Iuliomagus*
Angitula, *Angitula*
Angiuolo, *Metaurus*
Angleem, *Sueui*
Anglesey, *Mona*
Anglia, *Britannica Insula*
Anglona, *Aquilonia*
Angolesme, *Engolisma, & Iculisma*
Angorina, *Acanthina*
Angouri, *Ancyra*
Angusia, *Horestii*
Aniou, *Ondicaoua*
Ankenlut, *Ancalites*
Anyauara, *Alisca*
Anna, *Decastidium, & Enna*
Anonio, *Anonium*
Anor, *Zizerum*

Anſeſtadt, *Anſibarii*
Antali, *Attalia*
Anthios, *Antinoe*
Antibe, *Antipolis*
Antignano, *vel* Antoniano, *Pauſilypum*
Antilodum, *Coryno*
Antiochia, *Antiochia*
Antiochetta, *Antiochia*
Antiop, *Herſon & Aſſor*
Antiquera, *Singylia*, *& Anticaria*
Antinari, *Doclea*
Antorff, Antvverp, Antvverpen, Anuers, & Anuerſa, *Antuerpia*, *& Anbiuaritì*
Antrauida, *Cyllene*
Apamea, *Apamia*
Apaniz, *Apamia*
Apea, *Aſpauia*
Apherat, *Euphrates*
Aphoziati, *Epheſiorum Portus*
Apoley, *Conſtantinopolis*
Appleby, *Aballaba*
Apri, *Apri*
Apte, *Apta Iulia*
Aquapendente, *Acula, Aquila*
Aquedotto, *Vitis*
Aque di monte Dragone, *Sinueſſana*
Aquila, *Amiternum*, *& Furconium*
Aquilegia, *Aquileia*
Aquino, *Aquinum*
Aqs, *Tabella*, *& Aqua Augusta*
Ar, *Arii*, *& VVurmius*
Arabia, *Troglodytarum Regio*
Aracgelaran, *Melitene*
Arach, *Parthia*, *& Petra*
Arad, *Caucaſus*
Arais, *Araxes*
Arays, *Lixa*
Arauacca, *Areuaca*
Arauiana, *Barbariana*
Araz Auſen, *Phycus*
Arbanos, *Epirus*
Arbecua, *Vrbicua*
Arbenga, *Albiganum*
Arbia, *Alma*
Arbois, *Arboroſa*
Arbon, *Arbor Felix & Aſopus*
Arcadia, *Cypariſſ*
Arce, *Arcanum*

Arceolo, *Carſeolani*
Archadia, *Arcadia*
Archadie, *Aliartus*
Archiech, *Oroſa*
Archipelago, *AEgaum Mare*
Archipelago di Maldiuar, *Hippadis*
Archiſana, *Arcilacis*
Arciſate, *Iſarci*
Arcobia, *Cercopia*
Arcoz, *Arcobriga*, *Arſa & Arcenſium*
Arcula, *Damalis*
Ardacher, *Aredate*
Ardbrii, *Bryorum*
Ardelium, *Dacia*
Arden, *Palmyrena*
Ardenna, *Arduenna*
Ardenburg, *Leuaci*
Ardermouthead, *Nouantum*
Arc, *Sardopatris*
Areſgol, *Siga*
Areſtinga, *Liba*
Areualo, *Areuaca*
Areuna, *Amanus*
Arexil, *Aracillum*
Arezzo, *Aretini*
Arga, *Aragus*
Argadia, *Canouaci*
Arganda, *Vibienſes*
Argel, *vide* Arger
Argentan, *Argentomagum*
Argentar, *Gorditanum*
Argentina, *Argentoratum*
Argentine, & Argenton, *Argenteus Amnis*
Argenton, *Argantomagum*
Argetina, *Argidaua*
Argin, *Cerne*
Argiona, *Vrgauonenſe*
Argirocaſtro, *Antigonia*
Argis, *Mantiana Palus*
Argiſch, *Argidaua*
Argitti, *Ebuda*
Argo, *Argos*
Arguenon, *Argenus*
Aricanda, *Moſon*
Arignano, *Arimanum*
Ariona, *Aurigia*
Arkel, *Herculis Caſtra*
Arkii, *Segeſtica*

Arles,

Atrecht, *Figiacum*
Atripaldo, *Fregella*.
Attenth, *Trimontium*.
Attur, *Seleucia*.
Aua, *Palibothra*, & *Arisabium*.
Auallon, *Aballone*.
Aubenas, *Alba Augusta*
Aueensis saltus, *Idubeda*
Auchz, *Ausciis*, & *Augusta Ausciorum*.
Aude, *Atax*, & *Rhauraris*.
Auellino, *Abellinum*
Auelsperg, *Auendonis*
Auenche, *Auenticum*.
Auco, *Sestus*.
Auerazin, *Lobetum*
Auersa, *Atella*.
Auero, *Lauare*.
Auezzano, *Alphabucelis*
Ausende palude, *Pontina*, & *Vfens*.
Auff burg, *Robur*.
Auff den Alben, *Albanus*
Auff den Hartz, *Hercynia*.
Auff der Stay, *Vogesus*
Augiolello, *Hyrcania*
Augsburch. *Augusta Vindelicorum*, & *Drusomagus*
Augonius, *Auginus*
Augst, *Augusta Praetoria*, & *Augusta Rauricorum*.
Augstal, *Salassii*.
Augusta, *Chersonesus*, & *Megara*.
Auia, *Auus*.
Auiano, *Apianum*
Auignon, *Volca*, & *Auenio*.
Auila, *Abula*.
Auington, *Abonis*
Aulerton, *Segelocum*.
Aulnay, *Alniensis*
Auola, *Hybla*.
Auon, *Halinus*, *Alaunus*.
Auoniani, *Simeni*.
Aupep, *Heraclea*
Aurach, *Artaunum*.
Auranches, *Ambiliates*, & *Abrincatui*.
Auraz, *Aurasius*.
Auro, *Sestus*.
Ausperg, *Arupenum*.
Ausa, *Alsa*.
Austeliue, *Traiectus*.
Austria, *Pannonia*.
Auter, *Achatara*.
Autun, *Augustodunum*
Auuergne, *Aruerni*
Aux, *Auscii*, *Augusta Ausciorum*.
Auxerre, *Vellaunodunum*.
Auxois, *Alexia*
Ax, *Datii*
Axar, *Anazarbus*
Axel, *Leuaci*
Aymargues, *Augusta Tricastinorum*.
Ayne, *Axona*
Ayre, *AEria*
Aysocho, *Isarci*
Aytvacal, *Atlas Maior*
Aytoszou, *Halys*
Ayvviers, *Aquiria*
Azac, *Tanais*
Azagar, *Oasis*.
Azalburg, *Augusta Acilia*, & *Atilia*.
Azamia, *Mesopotamia*, & *Chaldaa*.
Azamii, & Atzamii, *Persia*
Azamor, *Thymiaterium*
Azar, *Comagena*
Azaro, *Assorus*
Azebani, *Taprobana*
Azeche, *Iberus*
Azemia, *Persia*
Azimia, *Assyria*
Azioth, *Bubastus*.
Azuaga, *Arsa*.

B.

BAar, *Vargiones*, & *Abnobi*
Babelmandel, *Diodorii*
Baboleza, *Pons Sociorum*, & *Vallis*.
Babuca, *Bonilla*.
Babul, *Patala*.
Baça, *Bastitani*
Bacalà, *Baracura*.
Bacam, *Barygaza*.
Bacar, *Trachonitis*.
Baccano, *Baccanas*.
Bachad, *Seleucia*.
Bacharin, *Volcera*.
Bachdad, *Thelda*.
Bachillone, *Medoacus*
Bachu, *Gāgara*, & *Hyrcanū Mare*.
Bacras, *Taurus*
Bacueen, *Baduhenna*.
Badaios, *Pax Iulia*
Badallona, *Illuro*.

Bade-

Badelona, *Betulle*
Baden, *Catti*, & *Castellum* Aquarum
Badia, *Lebadia*
Baergen, *Cambodunum*
Baeça, *Betulo*, & *Batia*
Baezza, *Vacienses*
Bagdà, & Bagadach, *Babylonia*
Bagnara, *Nouem* Pagi
Bagnacauallo, *Tiberiacum*
Bagnias, *Balanea*
Bagni d'Abano, *Fontes Aponi*
Bagni d'Agnano, *Luculli* Villa
Bagni de Bollicano, *Aqua Caia*
Bagni del Lago, *Aniana Therma*
Bagni di S. Cassiano, *Clusini*
Bagni de S. Philippes, *Rusella*
Bagni Sabatini, *Therma* Stygianæ
Bagni di Stigliano, *Therma Stygiana*
Bagni de Tiuoli, *Albula* Aquæ
Bagni de Tritoli, *Academia*
Bagni de Saluiati, *Cæs. Dict.* Villa.
Bagola, *Baulos*
Bagrada, *Galesus*
Bahalbeth, *Heliopolis*
Baharen, *Icarium*
Baharennil, *Nilus*
Bahur Rumi, *Mare Mediterraneum*
Bahar-zocoroph, *Arabicus* Sinus
Baia, *Baia*
Baia de Cadiz, *Gaditanus* Sinus
Baieus, *Baiocasses*
Baiona, *Tarbelli*, *Oeaso*, *Boiatum*, *Aqua Augusta*, *Tituatia*, & *Titulcia*
Baicadul, *Batancæsara*
Baiern, *Vindelici*
Bainbrig, *Glannibanta*
Bain-el nahatim, *Persicus* Sinus
Bayburt, *Babytaca*
Bayerena, *Sirbonis*
Balassan, *Choroana*
Balaton, *Hiulca*, & *Volcea* Paludes
Balbastro, *Burtina*
Balbec, *Cæsarea Panias*, & *Heliopolis*
Baldach, *Babylonia*
Baldino, *Vfens*
Baliuus, *Dan*
Ballons, *Vogesus*
Balkan, *Hamus*
Balnec, *Cæsarea* Palæstinæ
Balneole, *Aqua Voconis*
Balneoregium, *Nouem* Pagi
Balpame, *Balmense*
Balsera, *Balara*, & *Teredon*
Balubadra, *Patra*
Bamberg, *Granionarium*
Bambola, *Bilbilis*
Bamborow, *Bremenium*
Bangor, *Bonium*
Bangela, *Baracura*
Banna, *Buumda*
Bannesdowne, *Badonicus* Mons
Banny, *Rhauium*, & *Argita*
Bannos de Alhama, *Aqua Bilbitanorum*
Bansey, *Banatia*
Bapho, *Paphos Noua*
Bat, *Danubius*, & *Vargiones*
Baranuwer, *Antiana*
Barbara, *Egesta*
Barbaria, *Mauritania*, & *Barbaria*
Barraab, *Arabia Petraa*
Barcena, *Coloe*
Barcha, *Marmarica*
Barcoksire, & Birckfire menne, *Atrebatii*
Barda, *Pyrgus*
Bardesei, *Limnos*, & *Hedrus*
Bargama, *Pergamus*
Barnet, *Sulloniaca*
Bardare, & Bardarium, *Axius*
Barillana, *Peuco*
Barletta, *Barulum*
Barlinguas, *Londobris*, & *Erythia*
Barnedis, *Brundisium*
Baromela, *Baarlis*
Barony, *Concangium*
Baronwat, *Varronianum*
Barra, *Machmas*, *Charybdis*
Barraaru, *Arsinoe*
Barri, *Barium*
Barriano, *Barro*
Barowi, *Birgus*
Bartholomæi vallis, *Focunates*
Barua, *Coloa*
Barwick, *Ordouices*, *Bremenium*, *Borcouicum*, & *Tuesis*
Baruri, *Berytus*
Barcelona, *Barcino*
Balsera, *Teredon*
Basarasi, *Coronus*
Basaz, *Vocates*, *Vasatica*
Basel, *Basilia*
Basepole, *Barsa*
Basler, *Rauraci*

Benibu-

Binch, *Vodgoriacum*
Bing, *Bingium*
Bintmir, *Bagrada*
Biquelmic, *Bagrada*
Bir, *Bithias*
Bira, *Machmas*
Birckhausen, *Bidaium*
Birgi, *Acithius*
Bisano, *Trifernus*
Bisargo, *Cassiterides*
Biscaia, *Cantabri*
Biseneghe, *Hesperion* Corau
Biserta, *Vtica*
Bisignano, *Besidia*
Bisitas, *Iasonium*
Bismeo, *Vabar*
Bisnagar, *Modura*, & *Arcati*
Bistricia, *Mentidaua*
Bitburg, *Beda*
Bitente, *Parthenope*
Bitonto, *Budruntus*
Biuona, *Vibo Valentia*
Biuoras, *Salsum*
Biutere, & Biudere, *Bathycolpus*
Bizini, *Bideni*
Bizze, *Cunicularia*
Blachi, *Mœsia*
Blaye, *Santonũ* Prom. & *Blauia*
Blackwater, *Idumania*
Blamberg, *Iura*
Blanekneft, *Icium*
Blanes, *Blanda*
Blasium, *Turris*
Blata, *Barathia*
Blaubeuren, *Ara Flauia*
Blauet, *Blabia*
Blays, *Blesensis*
Blechisfeld, *Paloda*
Blenda, *Belbina*
Blida, *Oescus*
Blindenburg, *Felicis* Lacus
Bloys, *Blesense*
Boarno, *Vobernum*
Bobierca, *Voberca*
Bobio, *Libarna*
Boca, & Bocalbalbec, *Cœlesyria*
Bocca del Inferno, *Ansancti* Valles
Bocca di Lupo, *Thermopylæ*
Bocca S. Ioanni, *Bosporus Cimmerius*
Bochara, *Bactrus*
Bocherno, *Eridanus*

Bochir, *Canopus*
Bochonopolis, *Noba*
Bocino, *Volceium*
Bodenal, *Nertobriga*
Bodensee, *Acronius*
Bodman, *Voliba*
Boduary, *Varis*
Boëhem, *Boiemum*
Bog, *Hypanis*
Bogazin, *Bosporus Thracius*
Bogazossar, & Bogasassar, *Sestus*, & *Lamopsa*
Bogdiana, *Dacia*
Boharcorsun, *Hyrcanũ* Mare, & *Arabicus* Sinus
Boiana, *Drinius*
Boiano, *Bouianum*
Boli, *Aboni Teichos*
Boliana, *Drinius*
Bolina, *Appollonia*
Bologna, *Felsina* & *Bononia*
Bologne, *Gessoriacum*
Bolsano, *Bataua*
Bomartio, *Polimatrium*
Bolsena, *Volsinium*
Bon, *Bonna*
Bon porto, *Achaeorum Portus*
Bona, *Hippon*
Bonandrea, *Apollonia*, *Zephyrium*, & *Cyrene*
Bondeno, *Bodincomagum*
Bonhomme, *Stoechades*
Bonmonster, *Bononia*
Bontuda, *Bragetium*
Boor, *Berrhoea*
Boparten, *Bodobriga*
Bordeaulx, *Bituriges*, & *Burdigala*
Boreyia, *Deorum* Portus
Borgetto, *Burgium*, & *Massa*
Borgia, *Belsinum*
Borgo, *Leonina*
Borgo S. Dionysio, *Fidentia*
Borgo S. Sepulchro, *Biturgia*
Borgo de Tamasso, *Tamassus*
Borcum, *Byrchanis*
Bormio, *Bormia*
Bornholm, *Hellusiones*, & *Byrii*
Borno, *Atlantes*
Borowa, *Eburum*
Boron, *Bistonis*
Borwick, *Borconicus*
Borug, *Burgus*

Bosco

Bosco di Baccano, *Mæsia* Silua
Bosco di moute Fiascone, *Volsiniensium* Lucus
Boschi di Solano, *Clibanus*
Bosire, *Chersonesus Parua*
Bosnachi, *Scordisci*, & *Bessi*
Bosoch, *Melitine*
Bosock, *Altinum*
Bossa, *Vsellis*
Bossega, *Bassiana*
Bossen, *Dardania*, & *Bessi*
Bostizan, *Ægium.*
Boran, *Adiabena*
Bothnia, *Lenone*
Botzberg, *Iura*
Boughedor, *Babylon*
Bouines, *Bouiniacum*
Boullion, *Bullonium*
Boullon, *Tungrorum* Fons.
Bourbonnois, *Boi*
Bource, *Prusa*
Bourg S. Andoli, *Viuariense*
Burgen Bresse, *Forum* Segusianorum.
Bourg Dalim, *Idalium*
Bourg de la Duile, *Arebrigium*
Bourg de Hierochipe, *Hierocepia*
Bourges, *Auaricum*, & *Biturix*
Bourgoignós, *Sequani*, *Ædui*, & *Nantuates.*
Boussu, *Buxudis*
Boutonne, *Vultonna*
Bozwtha, *Bacuntius*
Brabate, *Belo*
Braces, *Ithacesia*
Bracciano, *Arcennum*
Brachium S. Reineri, *Argennum*
Brachium S. Georgii, *Hellespontus*
Braga, *Augusta* Bracarum
Bragantz, *Bramagum*
Bray, Brayne, *Bibrax*
Bramasans, *Bramagum*
Brandeburg, *Soderani*
Brailano, *Piroboridaua*
Bramini, *Brachmanes*
Brampton, *Bremenium*
Brancester, *Branodunum*
Brannesia, *Vrbs Vetus*
Brannicero, *Variana*
Brasso, *Stephanopolis*
Brassoua, *Patronissa*
Brara, *Barathia*

Brattia, *Brettania*
Brau, *Hebromani*
Braunecken, *Brionum* Regio
Braunswiick, *Tullisurgium*
Bray, *Samarobrina*
Brazza, *Brettania*
Bregançon, *Pergantium*
Bregent, *Brigantium*
Bregna, *Arucia*
Bregnitz, *Bregetium*
Brema, *Bramma*
Bremen, *Phabiranum*
Bremenses, *Chausi*
Brene, *Bibrax*
Brenner, *Pyrenæus*
Brenta, *Anassus*, & *Medoacus*
Brentinore, *Forum* Truentinorum, & *Petra*
Brenroni, *Brentonicum*
Bresca, *Rustonium*
Brescello, *Brixellum*
Brescia, *Brixia*
Breslaw, *Budorgis*, & *Budorigum*
Bresne, *Bibrax*
Bressantz, *Sebusiani*
Bresse, *Segusiani*
Brest, *Vindana*, & *Briuas*
Bretagne, *Armorica*, & *Peninsula*
Bretra, *Solicinium*
Brerrenham, *Combretouium*
Breunia vallis, *Breuni*
Brezar., *Castra* Germanorum
Brianson, *Brigantio*, *Brigantium*, & *Bramouices.*
Briare, *Brideborum*
Briatico, *Brystacia*
Bricquia, *Lycia*, & *Phrygia*
Brieuc, *Biducesii*
Briga, *Sempronius*
Briin, *Arsicua*
Brindisi, *Brundisium*
Brioni, *Pullaria*
Brynhida, *Cimbrianum*
Brisach, *Brisacus* Mons
Brisgower, *Brisigaui*
Brisna, *Borysthenes*
Bristow, *Venta* Belgarum
Briue, *Briuas*
Brimesca, *Brigæcium*
Brixen, & Brixina, *Sabona*, & *Sablauio*
Brockersberg, *Melibocus.*
Brockmerland, *Bructeri*

C.

Cabo

Cabo di Burfano, *Zephyrium*
Cabo Calari, *Calaritanum*
Cabo Calıffim, Dere
Cabo de Cantin, *Syloes*, *Herculis* Prom. & *Solis* Mons
Cabo de Carena, *Phycus*
Cabo Carmelo, *Sycaminos*
Cabo de Celi, *Ocelis*
Cabo Chelidoni, *Sacrum* Promont. & *Zephyrium*
Cabo Cheuelar, Tilox
Cabo Coco, *Lilybaum*
Cabo Cifta, *Hyllis*
Cabo de Cler, *Notium*
Cabo delle Colonne, *Lacinium*, & *Sunium*
Cabo de Colle, *Celaicum*
Cabo Conello, *Cyparissium*
Cabo Corfo, *Sacrum* Prom.
Cabo Crio, *Cnidus*
Cabo de Croce, *Eione*, & *Achillium*
Cabo de S. Croce, *Taurus*
Cabo de Cruz, *Aphrodisium*
Cabo Cumano, *Oneum*
Cabo Durazzo, *Epidamnus*
Cabo ferrato, *Cunionccharion*, *Tretum*, & *Candidum* Prom.
Cabo Fagona, *Posidium*
Cabo del Figo, *Scythicum* Prom.
Cabo Figalo, *Cæsarea*, & *Actium*
Cabo de Finis terræ, *Artabrum*
Cabo de tres forcas, *Metagonium*
Cabo de la Frafchea, *Dion*
Cabo di Gallo, *Acritas*
Cabo delle Gatte, *Curium*
Cabo Giallo, *Iunonis* Prom.
Cabo Ganzir, *Rhosficus*
Cabo de Garcel, *Citharistes*
Cabo de Gates, *Charidemi* Pro.
Cabo de Griego, *Pedalium*
Cabo de Guardafu, *Aromata*
Cabo Iafquette, *Armozum*
Cabo Ienizzari, *Æantium*
Cabo d'Iftria, *Iustinopolis*
Cabo Leone, *Criumetopon*
Cabo di Leuci, *Iapygium*
Cabo Leucofo, *Leuca*
Cabo Litar, *Cenaum*
Cabo Lugudori, *Gorditanum*
Cabo Malio, *Malea*
Cabo mantello, *Leon*
Cabo del mar, *Notium*
Cabo marzo, *Odyssea*
Cabo de S. Maria, *Iapygium*, Prom. *Larganum*, & *Mariana*
Cabo Maffa Vliuieri, *Plemmyrium*
Cabo Mafticho, *Phanea*
Cabo Matapan, *Tanaria*
Cabo Mefurata, *Cephalas*
Cabo de Mirabello, *Zephyrius*
Cabo Monaftier, *Sepias*
Cabo de Mongia, *Ara Solis*, & *Nerium*
Cabo de molina, *Xiphonia* Prom.
Cabo di Monte, *Pausilypum*
Cabo di muro, *Roetius*
Cabo de Non, *Channaria*
Cabo di Nubia, *Hermaa*
Cabo d'oro, *Chersonesus*
Cabo de Pagu, *Gythium*
Cabo Palemudo, *Palinurus*
Cabo di Palos, *Scombraria*
Cabo paffaro, *Pachynus*
Cabo di S. Paulo, *Chersonesus*
Cabo de Pile, *Throni*
Cabo Pifello, *Carambis*
Cabo di porto, *Casalus*
Cabo de Rafcaranchi, *Vlyssis* Portus
Cabo Rizalgate, *Syagros*
Cabo roffo, *Erythre*, & *Erythraeum*
Cabo Salomo, *Samonium*
Cabo de Sete, *Sigium*
Cabo Scandreri, *Rhium*
Cabo Scylli, *Scyllaum*
Cabo de S. Sigo, *Citharistes*
Cabo di Sygillo, *Scyllaum*
Cabo de Sorta, *Hippi*
Cabo Spada, *Cyamon*
Cabo Spartiuento, *Zephyrium*, *Leucopetra*, & *Carcinum*
Cabo Spartelle, *Cottes*
Cabo de Spichel, *Barbarium* Prom.
Cabo Stellato, *Argennum*
Cabo de Stillo, *Carcinum*
Cabo Stillari, *Mimantis*
Cabo de Teiones, *Boreum*
Cabo de Tenes, *Apollinis* Prom.
Cabo de S. Theodoro, *Agathyrsus*
Cabo Torice, *Chelonites* Prom.
Cabo de la torre del Faro, *Pelorus*
Cabo de Vallis, *Lunarium* Prom.
Cabo Verde, *Hesperion* Cornu, *Frons Africa*, *Arsinarium*, & *Ryssadium*.

Cantauilla, *Carthago* Vetus
Cantevvarberi, *Durouernum*
Canther, *Nouantum*
Canton, *Cattigara*
Cantuarii, *Vita*
Canuey, *Toliapis*
Capana, *Calasarna*
Capaniano, *Acheron*
Cape of Cornvval, *Antiuestæum*
Capes, *Tacape*, & *Triton*
Capestein, & Capfenberg, *Capedunum*
Capitii, *Capytium*
Capitolina, *Hierosolyma*
Capilamba, *Balantipyrgon*
Capo, *vide* Cabo, *hoc enim Hispanicum: illud Italicum*
Capoa, *Capua*
Cappanach, *Oxus*
Cappatra, *Capara*
Capara, *Diomedea*
Capraria, *Capraria*
Caprese, *Capras*
Capri, *Caprea*
Caprose, *Chelidonia*
Caps, *Tacape*
Capusco, *Chaboras*
Cara, *Notium*, & *Zarex*
Carabeix, *Pharamia*
Carabes, *Pelusium*
Carabi, *Atys*
Carabogdana, *Dacia*
Caroburum, *Balbura*
Caracatan, *Lariagara*
Caracuel, *Carcuuium*
Caradenis, *Pontus Euxinus*
Caradrina, *Drinius*
Caragoca, *Cæsaraugusta*
Caralupo, *Canalicum*
Caraman, *Taurus*.
Caramania, *Pamphylia*
Caramida, *Amida*
Caraoilue, *Mesopotamia*
Carapula, *Carepula*
Carasia, *Troia*
Carassan, *Bagyriana*
Carasu, *Cydnus*
Carauaggio, *Carraco*
Carbon, *Alpheus*
Carcora, *Diachersis*, & *Carothus*
Carcassone, *Carcassum*
Cardandan, *Chaurana*
Cardiano, *Classis*
Cardone ducatus, *Castellani*
Carelli, *Catilli*
Carge, *Icarium*
Caribider, *Corindiur*
Carilefo, *Aninsula*
Carinnena, *Illiturgis*
Carini, *Hyccara*, & *Cataria*
Carinula, *Calenum*
Carmene, *Carmelus*
Carniola, *Pannonia*
Carinthia, *Pannnonia*
Caristo, *Carystus*
Carixa, *Aurelia*
Carizath, *Hyrcania*
Carmon, *Charax*
Carmona, *Carmon*
Carnero, *Flanaticus* Sinus
Carnia, *Acarnania*
Carnobio, *Carnuntum*
Caroleo, *Ixias*

Cham, *Camani*
Chamberi, *Forum* Voconii, & *Ciuaro*
Chamen, *Chamaui*
Champagne, *Cathelauni*
Chaminiza. *Olenus*
Chana, *Ombri*, & *Coptos*
Chania, *Cydonia*
Chaour, *Europæi*
Chapsilar, *Cypsella*
Charason, *Nessus*
Charazasar, *Seleucia*
Charchana, *Cercina*
Charci, *Chalcia*
Charente, *Canentelum*
Charges, *Caturiges*
Charia, *Mycena*
Charinge, *Duroleuum*
Charlburg, *Chertobalus*
Charrolois, *Ambarri*
Chars, *Chorsa*
Chartaricon, *Barbyses*
Chartraine, & Chartres, *Autricum*, & *Carnutes*
Chasteaubriant, *Cadetes*
Chasteaulandon, *Vellaunodunũ*
Chatai, *Chata*
Chataide, *Massageta*
Chatalnau. *Tacodunitani*
Chaues, *Aqua Flauia*
Chaumont, *Pontesium*
Chaurim, *Casurgis*
Chaxumo, *Auxume*
Chelo, *Durna*
Cheiserie, *Ptolemais*
Chelit, *Lycus*
Chelqueta, *Pasagarda*
Chelua, *Incibili*
Chemps, *Emissa*
Chenford, *Cæsaromagus*
Chepestaw, *Strigulia*
Cher, *Caris*
Cheramidi, *Phera*
Cherasoda, *Cerasus*
Cherasia, *Prusa*
Cherfulenburg, *Chertobalus*
Cheria, *Niniue*
Cherima. *Carine*
Cheris, *Prusa*
Cherman, *Carmania*
Cheroga, *Pintia*
Cheronisi, *Epidaurus*
Cheropolis, *Chariopolis*
Cherso, *Crepsa*
Cherza, *Gelas*
Chesel, *Iaxartes*
Chesimur. *Arachosia*
Chescia, *Heraclea*
Chester, *Condercum*
Cheuelar, *Tilox*
Cheuiota, *Ordouices*
Chezza, *Gela*
Chiana. *Clanis*
Chiangare, *Calatia*
Chiaramonte, *Acis*
Chiarenza, *Araxus*, & *Cyllene*
Chias, *Caystrus*
Chiauenna, *Clauena*
Chiaurlic, *Arzus*
Chiazza, *Erbita*
Chiazzo, *Asius*
Chibth, *Ægyptus*
Chielano, *Ocelum*
Chiente, *Vfens*
Chiera, *Messana*
Chiese, *Clusius*
Chiestegio, *Clastidium*
Chieto. *Teatea*, & *Theamarracinum*
Chisale, *Mineruæ* Ara
Chifont, *Iudæi*
Chilon, *Sisapone*
Chimarioti, *Acroceraunii*
Chimi, *Caphereus*
China, *Sina*, & *Syene*
Chingale. *Nanigeris*
Chio, *Diospolis*, *Chios*, & *Cnidus*
Chioggia, *Edron*, & *Clodia* Fossa
Chipiche, *Albania*
Chipiona, *Capionis* Turris
Chypsala, *Cypsella*
Chiromandel, *Caticardamna*
Chirisonda, *Sida*
Chyseleth, *Cyropolis*
Chisime, *Simois*
Chisamopoli, *Cisamus*
Chisino, *Cyamon*
Chiteliur, *Masdoranus*
Chitro, *Pydna*
Chiur, *Cyrrhus*
Chiusi, *Clusium*
Chizico, *Cyzicus*
Choin, *Artaxata*
Choniad, *Genadium*
Chora, *Trallis*

Chorasan, *Parthia*, & *Persia*
Chorasinuni. *Oxiana*
Chorsair, *Berenice*
Chremnitz, *Carpates*
Chrisopoli, & Christopolis, *Amphipolis*
Christiana, *Lagusa*, *& Letoa*
Christiani, *Europai*
Chualenska morie, *Hyrcanum* Mare
Chumerse, *Larius* Lacus
Chur, *Curia*
Chura, & Churco, *Corycus*
Chrunforde, *Cæsaromagus*
Churwalen, *Rhæti*
Chus, & Chub, *Persia*
Chutz, *Hierosolyma*
Chzepregh, *Sacarbantia*
Ciampagu, *Chryse*
Cianganor, *Coccoranagara*
Ciceron, *Formia*
Ciceroniano, *Ciceronis* Villa
Cyceſtre, *Corinium*
Ciclana, *Besippo*
Cycli, *Motychanus*
Ciezo, *Ciagesi*
Ciderifo, *Oaneum*
Cidonia, *Eressus*
Cilceſter, *Seguntium*
Ciliano, *Calianum*
Cilio, *Celia*
Cingulo, *Cingulum*
Cinosa, *Gnossos*
Ciorlo, *Tzurulum*
Ciparissi, *Brasiæ*
Cipetani, *Fregellæ*
Ciprico, *Nymphæum*
Cipro, *Cyprus*
Circambate, *Cyropolis*
Circan, *Gedrosia*
Circassi, *Ziga*
Circelli, *Cartenna*, & *Citharistes*
Circeſter, *Durocornouium*
Circch, *Cyrrhus*
Ciria, *Carietes*
Cirignola, *Gerunium*, & *Erdonia*
Cyrini pisma, *Cyane*
Cirnistaso, *Lagaria*
Cyrisano, *Cyterium*
Cito, *Crimisa*
Circe, *Lampsacus*
Cisa, *Pathissus*
Cisano, *Formio*

Ciſterna, *Tres Tabernæ*
Ciſteron, *Segeſterorum*
Citeaux, *Citharistes*
Citta S. Angelo, *Angolus*
Citta di Castello, *Tifernum*
Citta castellana, *Festennia*
Citta di S. Maria, *Nuceria*
Citta noua, *Æmonia Equilium*, *Heraclea*, & *Nouana*
Citta vecchia, *Circæum*
Cittadella, *Macara*
Cytie, *Cytæum*
Cythno, *Cythnus*
Cituatu, *Cytiorum* Insula
Ciudad de Castro, *Clunia*
Ciudad Rodrigo, *Mirobriga*, & *Mirobrigenses*
Ciuidad d' Auſtria, *Forum* Iulii
Ciuita, *Teate*
Ciuita Castellana, *Larthenianum*, & *Falisci*
Ciuita della, *Iamna*
Ciuita in diuina, *vel* Lauina, *Lauinium*
Ciuita vecchia, *Centum Cellæ*
Ciutra, *Cyphanta*
Clagenfurt, *Claudia*, & *Claudiuium*
Clain, *Clitis*
Clarensa, Dyme, & *Cyllene*
Claro *Casinum*
Claudiana, *Dobuni*
Clausenburg, *Zeugma*, *Claudiopolis*, *&* *Clanstrinorum*
Clauſtrezo, *Clastidium*
Cleppern, *Asanca*
Clermont, *Bratuſpantium*, *Aruerna*, & *Gergobia*
Cleruaulx, *Claraualli*s
Clery, *Clariacum*
Cleue, *Castra Vlpia*, *Cliuia*, & *Calonis*
Cleuen, *Clauena*
Clid, & Cluda, *Glota*
Clissa, & Clitia, *Salo*
Cliuenses, *Menapii*
Cloyd, *Alcluth*
Clugni, *Luna*
Clusa, *Veruca*, *Augustana* Clusæ, & *Viabeloium*
Coad Andres, *Danica* Silua
Cober, *Euphrates*
Coboltentz, *Confluentes*, *Rigodulum*, & *Traiana* Legio
Coburg, *Melocauus*

Coca,

Coca, *Cauca*
Cocas, & Cochias *Caucasus*
Coccley, *Coccium*
Cocco, *Laus*
Cochin, *Cottiara*
Cochino, *Hephæstias*
Cochile, *Sybaris*
Cockermouth, *Nouantum*
Codane, *Liba*
Coda di volpe, *Canis*
Coderea, *Caput Padi*
Codsbarich, *Hierosolyma*
Coeln, *Agrippina*
Coesnum, *Tetus*
Cose, *Theodosia*
Cogni, *Iconium*
Cogniza, *Cassiope*
Cogusa, *Congustus*
Cohan, *Albanus Fluuius*
Coiogna, *Antigonia*
Coimbra, *Æminium*, & *Conimbrica*
Colachs, *Araxes*
Colceſtre, *Camulodunum*, & *Colonia*
Coldingham, *Colania*
Colceſter, *Procolitia*
Colibre, *Eliberri*
Colire, *Erythra*
Coliſana, *Aiaſa*
Coliſeo, *Amphitheatrum*
Collerton, & Collerford, *Cilurnum*
Collo, *Ampſaga*, & Cullu
Colmar, *Argentuaria*, & *Columbaria*
Colne, *Colonia*
Colocza, *Adſtatuas Coloſſas*
Colomne di Ioue, *Graia* Alpes
Colona, *Colonia*
Colonamich, *Axiopolis*
Colonna, *Columen*, & *Gabii*
Colonnella, *Cupra*
Coloran, *Corula*
Coloſwar, *Claudiopolis*
Coluri, *Salamis*
Com, *Choana*
Comachio, *Comacula*
Comino, *Cominium*
Comora, *Legio* x. *Germanica*
Comarus, *Heraclea*
Comen, *Sperchea*, & *Sperchius*
Comenolitari, *Theſſalia*
Comidia, *Nicomedia*
Cominges, *Conuena*
Comiſo, *Coſmena*
Como, *Comum*
Comorin, *Colaicum*
Compiegne, *Carolopolis*
Compludo, *Complutica*
Compoſtella, *Flauiū Brigantium*
Conamcina, *Colchi*
Conca, *Cruſtumerium*
Conçentayna, *Conteſtania*
Condate, *Condatem*
Condet, *Condate*
Condexa à Velha, *Conimbrica*
Condoiano, *Hyrium*
Conegiano, *Cogienſes*
Coneiera, *Tiquadra*
Congedo, *Cogedus*
Congleton, *Condate*
Conil, *Carteia*
Conochia, *Pauſilypum*
Copſcauoda, *Panticapes*
Conſerans, *Conſuarani*
Conſtance, *Auguſta* Romāduorum, & *Conſtantia* Caſtra
Conſtantia, *Tomis*, & *Iporcenſis*
Conſtantina, *Cirta*, *Culcua*, & *Numidia* Noua
Conſuegra, *Conſabura*
Conta, *Merula*
Contabora, *Conſaburenſes*
Contado di Zara, *Liburnia*
Contarini, *Phalaſarna*
Conterrana, *Egeſta*
Contigliano, *Cutilium*
Conturſium, *Veſentini*
Conucha, *Cythera*
Conwii, *Nouius*
Copa, *Achardeus*, & *Rhombites*
Copo, *Mapeta*
Coppenhagen, *Hafnia*
Coraſan, *Aria*
Coraſnia, *Sogdiana*
Corbauia, *Colapiani*
Corbeil, *Ioſedum*
Corbiere, *Ceruaria*
Corbridge, *Corſtopitum*
Corcan, *Hyrgania*
Corcos, *Corycus*
Corcuera, *Herculis Turris*
Cordan, *Curianum*
Cordini, *Media*
Cordoua, *Corduba*

Curcuraci.

Diez, *Decensium*
Dyfed, *Demeta*
Dyfy, *Deua*
Dyfinniant, *Damnonii*
Diganvvy, *Canganorum, & Dictũ*
Digne, *Dinia*
Dijon, *Diuionum*
Dimitriada, *Demetrias*
Dimizana, *Erymanthus*
Dimmotuc, *Didymoticho*
Dinas Beli, *Londinium*
Diod, *Tiasum*
Diploeiana, *Iasonium*
Dipnanos, *Dipotamum*
Disano, *Formio*
Disne, *Axona*
Dist, *acytha*
Districtum, *Petea Incisa*
Dittaino, *Chrysas*
Dittana, *Dictamnum*
Diu, *Patala, & Delta*
Diuiee, *Diuona*
Diul, *Indus*
Dixmuide, *Pleumosii*
Dnester, *Borysthenes*
Dnieper, *Naparis, & Borysthenes*
Dnyester, *Tyras*
Do castelli, *Lycastum*
Dobrouicha, *Epidaurus*
Doermagen, *Durnomagum*
Dofrini, & Dofftrafiel, *Sevo, & Hyperborei*
Doyre, *Durio*
Dol, *Dolensis*
Dolap, *Parthenius*
Dole, *Didattium*
Dollendorff, *Tallutes*
Domo d'Oscella, *Oscella*
Don, *Tanais, & Danubius*
Donavv, *Danubius*
Donato, *Ninza*
Doneastre, *Deunana*
Done, *Daona*
Donoy, *Dinia*
Dora, *Durostulon*
Dorcheſtre, *Dunium, & Dorchestria*
Dordonne, *Tarne, & Duranius*
Dorgvvyn, *Deruantio*
Doria, Baleia, & Dorietta, *Duria*
Doerne, *Turninum*
Dornford, *Duro Cobriua*

Dornstedt, *Tarodunum*
Doornick, *Tornacum, & Neruii*
Doroston, *Bisanthe*
Dorsetshyrmen, *Durotriges*
Dortaire, *Dora*
Dortmund, *Throtmannia*
Doul, *Dolensis*
Doumbriton, *Alcluth*
Dovvn, *Dunum*
Douay, *Catuaci*
Douer, *Dubris*
Dour, *Aturris*
Douse, *Duodeciacum*
Dorue, *Doueona*
Doux, *Alduabis*
Dra, *Dranus*
Drachenfels, *Caracates*
Draeo, *Agragas*
Dragamesto, *OEniada*
Dragemel, *Adrantis*
Dragina, *Traianopolis*
Dragonera, *Colubraria*
Draguinien, *Deciatium*
Drauaniza, *Vistula*
Drauenna, *Chalusus*
Draun, *Drachonus, & Duras*
Draunse, *Felicis Lacus*
Drazio, *Epiadnum*
Draquo, *Piraeus*
Drasad, *Teutoburgum*
Dreckfurde, *Tulisphurdum*
Dreux, *Tencteri*
Drechshausen, *Traiana Legio*
Drilo, *Phthinthia*
Drimago, *Dinogetia & Trimanium*
Drina, & Drino, *Drilo & Drinius*
Drinax, *Drilo*
Driſtra, & Driſtron, *Durostolon*
Driuaste, *Deremista*
Driuesto, *Enderum*
Drobasaf, *Cronium*
Dronia, *Druna*
Duassum, *Dysis*
Dublin, *Eblana*
Ducatus Atheniensium, *Attica*
Duegna, *Vennenses*
Duennas, *Eldana*
Duero, *Durius*
Duersteden, *Batauodurum*
Duina, *Turuntus, & Rubo*
Duisburg, *Asciburgium*

Dul-

Engadin, *Vennones*
Engelandt, *Anglia*
Engern, *Angriuarii*
Engetyn, *Singidaua*
Engolesme, *Iculisma, & Encolisma*
Enguri, *Ancyra*
Enhly, *Hedrus*
Enſſ, *Lauriacum, & Aniſus*
Enſisheym, *Vrunea*
Entre caſteaux, *Tricaſtini*
Enyed, *Singidaua*
Entzbauren, *Anſibarii*
Epheſo, *Epheſus*
Epifanio, *Acamas*
Epila, *Segoncia*
Epiſcopi, *Telus*
Epiſcopia, *Curium*
Ercoco, *Adule*
Erdenvvud, *Teutoburgium, & Herta*
Eres, *Olbia*
Ereſma, *Areua*
Erfurdt, *Bicurgium*
Ergoevv, *Verbigenus*
Erhaud, *Rhauraris*
Eri, *Caretanus*
Eriches, *Cyphanta*
Erin, *Hibernia*
Eriſſo, *Acanthos, Apollonia, & Rhizaum*
Erkelens, *Herculis Caſtra*
Erla, *Arlape*
Erlaph, *Ara Lapidea*
Erlenbrunnen, *Lisboum*
Erma, *Germa*
Ernio, *Vindius*
Errif, *AEgyptus Inferior, & Atlas Minor*
Erzerum, *Sinera*, vide *Arzerum*
Eſaro, *AEſaros*
Esbus, *Eſebon*
Eſcault, *Scaldis*
Eſchenloch, *Eſtiones*
Eſchenthal, *Lepontii*
Eſconbrera, *Scombraria*
Eſculapio, *Epidaurus*
Eſdron, *Theodoſiopolis*
Eſero, *Boebeis*
Esfacus, *Ruſpa*
Eskedale, *Horeſti*
Eſpagna, *Hiſpania*
Eſpejo, *Attubi*
Eſſek, *Murſa*
Eſſelingen, *Haubertinga*

Eſſex, *Iceni*
Eſſici, *Opſiciana Regio*
Eſſiles, *Ocelum*
Eſtampes, *Stampa*
Eſtang, & Eſtau, *Latara*
Eſtaye, *Vogeſus*
Eſte, *Ateſte & AEſtuni*
Eſteppa, *Aſtapa*
Eſtezo, *Ruſibis*
Eſtnerberger, & Eſtnig, *Eſtiones*
Eſtombar, *Oſſonaba*
Eſtomi, *Hiſtonium*
Eſtora, *Ruſicada*
Eſtrecho de Gibraltar, *vel* de Marrocho, *Fretum Herculeum. vide* Stretto, *hoc enim Italicum, illud Hiſpanicum*
Eſtrema dura, *Baturia, & Vettones*
Eſtſaxones, *Trinouantes*
Etcſcian, *Enchelea*
Etſch, *Atheſis*
Etzel, *Adula*
Eu, *Eſſui*
Eufrata, *Pyrgus Euphranta*
Eugubio, *Iguini*
Eulua, *Eliberri*
Eulhi, *Limnos*
Eunya, *Euboea*
Euoli, *Elees*
Euora de alcobaca, *Eburobritiũ*
Euphemia, *Lametia*
Eureux, *Aulerci, & Ebroigi*
Euſa, *Fluſtates*
Euſt, *Ebuda*
Ex, *Iſaca*
Exceſtre, *Iſca*
Exiſnis, *Seſunii*
Exſechia, *Lychnitis, & Moteno*
Eyuba, *Oſſonaba*
Eychelſtein, *Druſi Monumentum*
Eyſtadt, *Aureatum*
Ezech, *Murſa*
Ezla, *Eſtola*

F

FAba, *Eſdrelon, & Apheca*
S.Fabiani, *Caſtrum*
Fabregas, *Forodomiti*
Fachs, *Taphra*
Faenza, *Fauentia*
Falconara, *Polyagos, & Aſſinarus.*
Falare, *Phalaris, & Faliſci*

Falci-

Fontarabie, *Flauiobriga*, & *Oeaso*
Fonte Ferrato, *Simathus*.
Fonte de Salsas, *Salsula*
Forcelle, *Centum Cella*, & *Forum Cella*
Forcheym, *Locoritum*
Forest pays, *Secusiani*
Foresta, *Buxentum*
Forfaire, *Orrhea*
Forli, *Forum* Liuii
Forlimpopoli, *Forum* Popilii
Formiano, *Firmium*
Formicule, *Herculis* Portus
Formigo, *Labinius*
Formipt, *Gedrosia*
Fornaci, *Carbonaria*
Fornelli, *Melanthii*
Fornello, *Sebetus*.
Forseli, *Axylis*
Fortoro, *Phiternus*, & *Frento*
Forthea, Bodotria
Forstleisz, *Bogadium*
Forteuentura, *Capraria*.
Fos, *Fossæ Mariana*
Fossa, *Cremera*
Fossa noua, *Forum* Appii
Fossato, *Fossatum*
Fossel nouo, *Fossæ Papiriana*
Fossewerdt, *Fosi*, & *Fesete*
Fossona, *Philistina* Fossæ
Fossumbruno, *Forum* Sempronii
Fostadt, *Memphis*
Fouays, *Boeatum*
Fours, *Forum* Segusianorum
Fraga, *Gallica Flauia*
Franca villa, *Ferenta*
Franche Conte, *Sequani*
Franci, *Parisii*
Franciæ regnum, *Comata Gallia*
Francicum regnum, *Gallia*
Francken, *Sicambri*, & *Tencteri*
Francki, *Europai*
Franckfurt, *Helenopolis*
Franco castro, *Stratonicea*
Francochorium, *Scordisci*
François, *Franci*
Francolin, *Tulcis*
Francolise, *Virena*
Franiker, *Franci*
Frascata, *Tusculanum*
Frascolari, *Oanus*
Frasellono, *Frusinum*
Frascato, *Luculli* Villa
Frat, *Euphrates*
Fratta, *Fundus*
Freddano, *Egelidus*
Freddo, *Acis*, *Frigidus*, & *Crinisius*
Freisteterwaldt, *Gabrita*
Frexenal, *Nertobriga*
Freius, *Forum* Voconii, & *Forum* Iulii
Friaul, & Friouli, *Forum* Iulium
Friburg, *Cardabianca*
Frideck, *Parienna*
Fridwaldt, *Colancorum*
Friesach, *Virunum*
Friesinger, *Viruncinates*
Frischhaff, *Chylipenus*, & *Mentonomon*
Frischnarung, *Latris*
Frieslandt, *Prasiana*
Frith, *Bodotria*
Frittola, *Myrteta*
Frumentera, *Colubraria*, & *Ophiusa*
Fuczel, *Aqua Viua*
Fuente ençalada, *Iria Flauia*, *Interamnium Flauium*
Fuente Oueiuna, *Mellaria*
Fuente de Teiuela, *Ategua*
Fuentes, *Nertobriga*
Fuessen, *Abudiacum*
Fuynen, *Hemodes*
Fuligno, *Fullinium*, & *Forum* Flaminii
Funfkirchen, *Teutoburgium*, *Amantine*, & *Quinque Ecclesia*
Fuoa, *Nicii*
Furcelli, *Erythron*
Furni, *Melanthii*
Furs, *Forum Segusianorum*
Furstenfeld, *Aqua*
Fusato de lo hao, *Fossa Neronis*
Fusseneir, *Bodiuntii*

G.

GAdemez, *Oasis*
Gadura, *Physcus*
Gafers, *Iustinopolis*
Gagliano, *Galeria*
Gaia, *Calem*
Gaiazzo, *Calatia*
Gaietta, *Caieta*
Gaietta *vel* Galetta, *Æginurus*, & *Volsci*
Gayssaw, *Gesati*
Gaiola, *Euplaa*
Galacz, *Aniopolis*
Galaso, *Galesus*

Galata

Galata, *Cornu* Byzantiorum, & *Rhium*
Galati, *Galatani*
Galatia, *Europa*
Galba, *Sestiaria*
Galea, *Cornus*
Galeata, *Galliani Saltus*
Galera, *Gallera*
Galerato, *Montunates*
Galfanaear, *Gichthu*
Galgala, *Meroe*
Galicia, *Callaici*
Galisteo, *Rusticiana*
Gallicano, *Latomiae*, & *Gabii*
Gallego, *Gallicum*
Gallo, *Sirenusa*
Gallouidiani, *Nouanta*
Gallipoli, *Callipolis*
Gallutzo. *Gallucium*
Gallyn, *Bersabe*
Galofaro, *Charybdis*
Galosdia, *Galtis*
Galubaeium, *Zucidaua*
Galwei, *Brigantes*
Gamartingem, *Gamanodurum*
Gambalorum, *Duae Columnae*
Gambea, *Trachiris*, & *Stachir*
Gambra, *Nigir*
Gamelara, *Cerçina*
Gandauari, *Coddura*
Ganga, *Ganges*
Gange, *Engyum*
Ganna, *Hyrcanum*
Gannock, *Ganganorum*
Gaoga, *Chelonides*
Gap, *Vapincum*, & *Glanum*
Gar, *Cinsterna*
Garaan Dauid, *Gabaon*
Garbe, *Isburus*
Garbolangi, *Hyccara*
Garcis, *Galasa*
Gardon, *Nardo*
Gardse, *Benacus*
Garelgare, *Tripolitana* Regio
Garel Melha, *Vtica*
Garigliano, *Clanius*
Garippo, *Gallus*
Garofalo, *Pharos*
Garofaro, *Charybdis*
Garofilo, *Scylaeum*
Garonne, *Carumna*
Garray, *Numantia*

Garza, *Mela*
Garzena, *Albania*
Gascoigne, *Gallia* Nouempopulana, & *Vascones*
Gasserer, *Cassi*
Gastanium, *Augustana* Castra
Gastentall, *Gesodunum*
Gasteitz, *Vellica*
Gates head, *Gabrosentum*
Gatizzo, *Diomedea*
Gatonizi, *Trogylium*
Gatopoli, *Andriaca*
Gauaehs, *Gabales*
Gauda, *Forum Vulcani*
Gauot, *Veragri*, & *Cauara*
Gazara, *Gaza*
Gazaria, *Taurica* Chersonesus
Gebbethon, & Gebeltharif, *Fretum* Herculeum
Gebeltarif, *Calpe*
Gebelelhadich, *Herculis* Prom.
Gebel-Caph, *Lunae* Mons
Gebel Thor, *Melani*
Gebha, *Oleastrum*
Gebise, *Libyssa*
Gegel, *Igilgili*
Gehiagan, *Dasem*
Geiehon, *Oxus*
Geila, *Gilsil*
Geiue, *Gai Come*
Gelas, *Galasia*
Gelb, *Gelduba*
Gelderlandt, *Sicäbri*, *Menapii*, & *Gambriuii*
Geldre, *Calonis*, & *Gelduba*
Gelseten, *Bucephala*
Geliboli, *Callipolis*
Geluchalat, *Mantiana* Palus
Gelues, *Lotophagites*
Gemaa, *Gontiana*
Gemar, *Gamaringa*
Gembolace, *Duae Columnae*
Gemmarum mons, *Caprianus*
Gemona, *Biliga*
Gemund, *Haubertinga*
Gemunderse, *Felicis* Lacus
Genamani, *Gythites*
Gendinar, *Cinyria*
Genceh, *Cappadocia*
Gendt, *Gorduni*
Geneue, *Geneua*
Gengen, *Rhiusiana*

Genichisar, *Hermaum* Promontor.
Genoa, *Genua*
Gensui, *Melas*
Genubath, *vide* Guinea
Geoliosa, *Mistra*
Georgiani, *Iberia*, & *Colchis*
Georgeto, *Morgantium*
Geraci, *Locri*
Gerbi, *Lotophagites*, & *Garbensis*
Gerentio, *Pumentum*
Gergenti, *Agrigentum*
Gergoie, *Gergobia*
Gerinum, *Iesrael*
Germanisheim, *Augusta* Tiberii
Germasti, *Germa*
Gerne, *Garrienus*
Gernia, *Ægirus*
Gernico, *Cornabui*
Gernsey, *Sarnia*
Geromlea, *Achelous*
Geronda, *Inarime*
Gerro, *Gallicanus*
Gers, *Egircius*
Geertruyden berge, *Ambiuariti*
Geru, *Ogyrus*
Gerum, *Armusia*
Gerzey, *Cæsarea*
Gesa, *Zaaram*
Gesara, *Taurica* Chersonesus
Geschisdage, *Masius*
Gessoire, *Gessoriacum*
Gest, *Gedrosia*
Gestie, *Suphtha*
Geth, *Anthedon*
Geuauldan, *Gabales*
Geyl, *Mœnus*
Gezerta, *Eden*
Gezira, *Cerne*
Gezira Eddeheb', *Natho*
Ghizkaal le Chein al Zzemezz, *Ramesses*
Gian, *Genabum*
Gianea, *Blascon*
Gianisaches, *Dionysiades*
Gianuti, *Ægilium*
Giaour, *Europai*
Giarretta, *Terias*
Giazza, *Issus*
Gibel, *Paltos*, & *Gabala*
Gibel Noë, *Gordiæus*
Gibelelhadich, *Procra*
Gibel Ephra, *Ephraim*
Gibelin, *Bersabe*
Giblec, *Byblos*
Gibraleon, *Ossonaba*
Gibraltar, *Calpe*
Gierapetra, *Hierapetra*
Giese, *Æsis*
Gigel, & Gigeri, *Igilgili*
Giglio, *Iginium*, & *Ægilium*
Gigonea, *Saguntia*
Gihon, *Nilus*
Gilan, *Gela*
Gilolo, *Sinda*
Ginerea, *Vreinium*
Gineto, *Thyella*
Giocho, *Arsyssa*
Giorgian, *Hyrcanum* Mare
Gira flumar, *Carepula*
Giraeunda, *Charax*
Girgeny, *Rhetigonium*
Girgia, *Hyrcania*
Girmasti, *Caicus*
Girona, *Gerunda*
Gironda, *Caretha*
Gisgonça, *Saguntia*
Gisoirs, *Cæsortium*
Giua, *Chyda*
Giulap, *Aborras*
Giulich, *Taurus*
Giustandel, *Tauresium*
Glan, *Clanes*
Glandesue, *Glanatica*, & *Glanum*
Glanio, *Clanius*
Glarea Abduana, *Fulcheria*
Glasten bury, *Glasconia*
Glenkar, *Carbantorigum*
Gliuba, *Corinium*
Gloecstreshyre, *Dobuni*
Glogaw, *Lugidunum*
Glomatii, *Sorabi*
Glon, & Gloneck, *Leuni*
Giouecester, *Cleuum*
Glykynero, *Athyras*
Gniosa, *Myla*
Goa, *Barygaza*
Goch, *Herenatium*
Godmundham, *Delgouitia*
Godz, *Hierosolyma*
Godtlandt, *Guta*
Goertz, & Goritia, *Noreia*
Goeyinge, *Toliapis*
Goeylanders, *Chauci*

Gogarth

Grisano, *Ctemena*
Griso, *Colone*
Grisoni, *Canini*, & *Rhæti*
Gritto, *Cupra*
Grobming, *Gabrunagum*
Grochoua, *Burnum*
Groeningen, *Phileum*, *Chauci*, & *Grinnes*
Groeninger diep, *Vidrus*
Groppoli, *Grumentum*
Crossea, *Istropolis*
Grosseto, *Rusellana*
Grosso, *Ticarius*
Gross S. Bernharts-berg, *Pœnina*
Groswerder, *Latris*
Grotta di Napoli, *Cripta Neapolitana*
Grotta di gli cani, *Spiracula*
Grotta di S. Nicolo, *Latomia*
Grotta della Sibylla, *Cimerii*
Grotta rossa, *Rubra Saxa*
Grotte à mare, *Cupra*
Grutta, *Herbessus*
Guadaios, *Salsum*
Guadalete, *Limaa*
Guadalquiuir, *Betis*
Guadalquiuireio, *Salduba*
Guadalaiara, *Caracca*, & *Durias*
Guadalete, *Limaa*
Guadaxenil, *Singylia*
Guadiana, *Anas*
Guadilbarbar, *Tusca*
Guadix, *Acci*
Guagida, *Lanigara*
Gualgaz, *Ganges*
Cuardamar, *Longuntica*
Guardia, *Siga*
Guardiano, *Lotoa*
Guascoigne, *Nouempopulana*
Guasto, *Forum* Caslii
Guasto di Aimone, *Histonium*, & *Histo-nenses*
Guattaro, *Battarus*
Gueguere, *Meroe*, & *Syene*
Guerba flumen, *Volciani*
Guerlhan, *Verolanium*
Guefer, *Seleucia*
Guesna, *Limiosaleum*
Guetalabiar, *Durias*
Guhara, *Quiza*
Gvviid, *Vectis*
Gvvydhyl, *Scoti*, & *Hybernia*
Guienne, *Aquitania*

Guilao, *Hyrcanum*
Guimaraez, *Araduca*
Guinea, *Gangines*
Guines, *Oromansaci*
Guipuscoa, *Cantabri*, & *Varduli*
Guyr, *Dyos*
Guladyr haf, *Murotriges*
Gulafeiruar, *Alba Iulia*
Guldifordia, *Neomagus*
Gulfe, *Lissa*
Gulich, *Iuliacum*, *Vatuca*, & *Gugerni*
Gunss, *Sabaria*
Guntzburg, & Guntzberg, *Guntia*
Gurck, *Corcoras*
Gurcktal, *Aguntum*
Gurfeldt, *Quadrata*
Gurgo, *Herbesus*
Gurmendt, *Sacarbantia*
Gurrea, *Gallorum* Forum
Gurtina, *Cortyna*
Gusarate, *Gedrosia*
Guzzing, *Ringus*
Gyngitsch, *Genadium*

H.

HAbas, *Æthiopia* sub Ægypto
Habes, *Eleutherus*
Habinolerg, *Augusta* Vindelicorum
Habynacth, *Indus*
Hacdar, *Arsinarium*
Haczag, & Hatsaag, *Sarmisia*, & *Zarmisogethusa*
Hadrianopoli, *Hadrianopolis*
Hafren, *Sabriana*
Haia del holan, *Paradisus*
Halap, *Chalybon*
Halapia, *Mesopotamia*
Halberstadt, *Pheugarum*
Halegsex, *Olicana*
Haleppo, *Hierapolis*, *vide* Aleppo
Hali, *Muza*
Halig Eilande, *Lindisfarna*
Halprun, *Aliso*
Ham, *Ægyptus*
Hama & Hamsa, *Tarsus*, & *Apamia*
Haman, & Hamsa, *Emissa*
Hamburch, *Treua*, & *Gambriuii*
Hami, *Sacer*
Hamous, *Apamia*
Hamshire, *Simeni*, & *Belga*
Hanchisa, *Atlas* Maior
Hani, *Ecbatana*

Hanofer,

Hornachs, *Phornacis*
Horndiep, *Isla*
Horomeli, *Græcia*
Hortensis, *Beneharnum*
Horti, *Hortanum*
Hostia, *Hostilia*, & *Ostia*
Hubet, *Mniara*
Hued Icer, *Serbetes*
Hued Niiar, *Gir*
Hued el Quibir, *Nasabath*
Huermedam, *Bilbilis*
Huesca, *Osca*, & *Calaguris*
Huescar, *Escua*
Huis te Bretten, *Armamentarium*
Huis van Wonderen, *Amphitheatrum*
Hulphord, *Vindogladia*
Humago, *Cissa*
Humain, *Siga*
Humana, *Numana*
Humber, *Abus*, & *Vmber*
Humble, *Homelea*
Hundertbuhel, *Centum Colles*
Hundred of Henly, *Ancalites*
Hundsruck, *Sauromatæ*
Hungaria, *Pannonia*, & *Vnni*
Huntendune, *Venantodunum*
Huntingthon, *Durolipons*
Hyemes, *Oximum*

I.

IAcameuri, *Sosicura*
Iacca, *Iaccetani*, & *Iacca*
Iada, *Lada*
Iadason, *Palibothra*
Iadog, *Rubricatus*
Iaen, *Mentisa*, *Oringis*, & *Gyrisoeni*
Iaffo, *Ioppe*
Iagour, *Europei*
Iaicis, *Acius*
Iaick, *Rhymnus*
Ialea, *Elis*
Ialina, *Acherusia*
Ialines, *Macaria*
Iamboli, *Chalcidica*
Ianizzari, *Sigæum*, & *Æantium*
Ianuti, *Ægilum*, *Dianium*, & *Sinonia*
Iapan, *Aurea Chersonesus*
Iappenaw, *Iapodes*
Iarcazes, *Cyaneæ*
Iaretto, *Terias*
Iasiungi, *Iazyges*
Iato, *Ietas*

Iana, *Iabadii* Insulæ
Iaurinum, *Arrabo*
Iaz, *Iazyges*
Ibissa, *Ebusus*
Icaria, *Icaria*
Iceborrow, *Icianos*
Iehtimam, *Stenimachum*
Idanhas, *Igadita*
Ideleton, *Segelocum*
Idia, *Idiensis*
Idisa, *Imaus*
Iduacal, *Atlas* Maior
Iefferkin, *Tarichea*
Ienff, *Geneua*
Ienfferse, *Lemanus* Lacus
Ienisar, & Ierusat, *Phera*
Ieniza, *Pella*
Ierby, *Arbeia*
Iercon, *Eurymedon*
Iero, *Gyarus*
Ieron, *Ionis* Vrii
Ieron Romelias, *Polichnion*
Iefelbas, *Margiana*, & *Tartari*
Iesulo, *Equilium*
Iethira, *Athar*
Iethra, *Emodus*
Iex, *Hecatonpylum*, & *Parthia*
Igg, *Æmonia*
Igle, *Ad Aquilas*
Igliaco, *Peneius*
Iguoalada, *Ergania*
Ilcestre, *Ischalis*
Ilena, *Iliensis*
Iler, *Hilara*
Ilesci, *Vlmos*
Illa, *Eliberis*
Illora, *Ilurgis*
Iltz, *Vlmos*
Immaticen, *Manicelum*
Imola, *Forum* Cornelii
Im bart, *Bardum*
Im Thunea, *Thunicates*
Im Zagor, *Claudius*
Inachos, *Aphas*
Incisa, *Liburna*
Inn, *Oenus*
Inder, *Indus*
India, *Atlantis* Insula
Indiuina, *Lanuuium*
Indostan, *India*
Indu, *Indus*

Iniesta

K

Karnberg, *Carrodunum*
Karosca, *Cornacum*
Kasselop den berch, *Castellum Morinorum*
Kato, *Manathat*
Katzenelenbogen, *Catti Meliboci, & Catti*
Kaunbarg, *Comagenum*
Keyserstul, *Forum Tiberii*
Keyservverd, *Colonia Traiana*
Kelaggebar, *Petra Deserti*
Keldan, *Chaldea*
Kellensey, *Ocelum*
Kellenton, *Galana*
Kelmuntz, *Caliomons*
Kemach, *Camachas*
Kempenaers, *Toxandria*
Kempten, *Drusomagus, & Cambodunum*
Kencester, *Ariconium*
Kenelis, *Anchialus*
Kennemerlandet, *Caninefates*
Kennet, *Cunetio*
Kent, *Cantium*
Ketegi, *Oborritae*
Ketesvvanya, *Aurariarum*
Kerim, *Indus*
Kerstenriick, *Europa*
Keschisdag, *Olympus*
Kessel, *Castellum*
Keureuz, *Chrysius*
Kevv, *Onochrinum*
Kharnburg, *Carrodunum*
Khetes, *Cusus*
Kil, *Gelbis*
Kilia, *Callatia*
Killair, *Lamberus*
Killian, *Celnius*
Kyntzen, *Quintana*
Kiouia, *Tomi*
Kircheim, *Triboces*
Kisdarnoez, *Claudius*
Kleckgoew, *Eremus Heluetiorum*
Klein Brabant, *Brachbantium*
Kloster Neuburg, *Claudinium*
Knytingen steig, *Pyri Mons*
Kochers berg, *Concordia*
Kogel, *Lauacum*
Kopizath, *Inaus*
Koppel, *Campona*
Kornthaurn, *Taurus*
Kotting, *Cotuantii*
Korvvig, *Cetium*
Krabaten, *Pannonia, Chrobata, & Dalmatia.*
Krac, *Petra Deserti*
Krainburg, *Carrodunum, & Nouidunum*
Krainer, *Carni, & Liburnia*
Kraneburg, *Burninacium*
Krass, *Chrysius*
Kratzet, *Vogesus*
Kreekornvvel, *Vxela*
Keutznach, *Cruciniacum*
Kriuiezne, *Haemus*
Krumlechthaurn, *Taurus*
Kunigsberg, *Regis Mons*
Kunigsvviser, *Teracatria*
Kuningvveyservvaldt, *Lunae Silua*
Kunman, *Cenimagni*
Kuryma, *Carsidaua*
Kurzitadon, *Hierosolyma*
Kusty, *Augustia*
Kuttenberg, *Gothini*
Kyrekvval, *Pomona*

L

LAbarti, *Ecdippa*
Labatlan, *Commercium*
Labe, *Albis*
Labinia, *Bebriacum*
Labirintho, *Dicte*
Labroja, *Prausi*
Labus, *Athres*
Lac de Geneue, *Lemanus Lacus*
Lac de nostre Dame de Danube, *Halmyris*
Lac de Lozanne, *Lemanus Lacus*
Lacedogna, *Aquilonia*
Lacerea, *Lebedus*
Lacha, *Olympus*
Lachi, *Petra*
Lacosichia, *Pieria*
Ladi, *Cyrrhus*
L'adice, *Athesis*
Ladog, *Rubricatus*
Lafidari, *Lycormas*
Lagno, *Clanius*
Lago di Anguillara, *Sabatus Lacus*
Lago de Anracon, *Arapotes*
Lago di Bassanello, *Vadimonis Lacus*
Lago de Bendemal, *Martane*
Lago di Bolsena, *Bulsinius*
Lago di Braxiano, *Sabatus Lacus*
Lago di Castel Gangolfo, *Albanus Lacus*
Lago di Castiglione, *Prilis*

Lard, *Asfis*
Large, *Tarras*
Larina, *Stoechades*
Larpa, *Cypra*
Larusa, *Anthedon*, *Lixa*, *Casius*, & *Melas*
Larizzo, *Larissa*
Larmire, *Larissa*
Laro, *Sabatinus*
Laroco, *Ladicus*
Larta, *Ambracia*, & *Epirus*
Lartacho, *Rhyndacus*
Larzii, *Vellanis*
Lasenitz, *Laciburgium*
Laso, *Asius*
Laspi, *Priapus*
Lasthi, *Dicte*
Latataco, *Hetriculum*
Latiti, *Anticeitas*
Lauagna, *Entella*
Laual, *Veneli*
Laubenburg, *Cœnœnum*
Laudichia, *Laodicea*
Laudonia, *Maata*
Lauedan, *Sontiates*
Lauenzo, *Phorbantia*
Lauffen, *Lauiacum*
Lauffenberg, *Ganodurum*
Lauizario, & Lauezzo, *Lebni*
Lauino, *Labinius*
Laula, *Tigullia*.
Lauona, *Hermonassa*
Lauriga, *Lauro*
Lausnitz, *Sorabi*, *Serbi*, *Elysii*, & *Tuitii*
Lauvets, *Laubacus*
l'Auxois, *Alexia*
Laxia, *Colchis*
Lazaretto, *Simathus*
Lazzara, *Granicus*
Labazuza, *Libisosona*
Lebeditzi-chisar, *Lebedus*
Lebida, *Leptis*
Leberberg, *Iura*
Le Botte, *Cyphanta*
Lebrixa, *Nebrissa*
Lebuza, *Libyssa*
Le Caue, *Bormanico*
Lech, *Lycias*
Lechrainer, *Licatii*
Leck, *Helium* & *Fossa Corbulonis*
Lectore, *Lactoracium*, & *Garites*
Lecoust, *Hierosolyma*
Ledesma, *Bletisa*
Lee, *Leue Fano*
Leeder, *Ebuda*
Lefcare, *Arsinoe*
Lefke, *Laodicea*
Le Four, *Gobeum*
Leganceftre, *Deua*
Legina, *AEgina*
Leiton, *Durolitum*
Leybach, *Aemonia*, & *Nauportus*
Leybnicz, *Polybianum*
Leydē, *Lugdunum*, & *Lugodinum*
Lelise, *Egisus*
Lembro, *Imbrus*
Lemburch, *Leucopolichna*
Lemene, *Peparethus*
Lemerich, *Nagnata*
Lemise, *Neapolis*
Lemno, *Myrina*
Lemnosia, *Canouaci*
Lendrosia, *Ebuda*
Leneham, *Duroleuum*
Lennos, *Lelgouia*
Lennox, *Elgoua*
Lens, *Nimetacum*
Lenza, *Nicia*.
Leocata, *Sordicena*
Leon, *Legio Septima Germanica*, *Brigacinum*, & *Lemouici*.
Leondoul, *Diablinthres*, & *Noedunum*
Leontari, *Megalepolis*
Lepanto, *Naupactus*
Lepe, *Elepla*
Lepede, *Leptis*
Lepide, *Eoa*
Leprus, *Pariades*
Lepuscoa, *Vasconia*
Lera, *Igmanus*
Leresse, *Borysthenes*
Leria, *Valeria*, & *Igmanus*
Lerice, *Ericis Portus*
Lerida, *Ilerda*
Lerio, *Lerias*
Les, *Telis Ledum*, & *Liria*
Lefer, *Lesura*
Lesina, & Lexina, *Pharos*
Leskerd, *Sebasta Altera Legio*
Leso, *Lesura*
Lesse, *Glessaria*

Lestu-

Logitſch, *Longaticum*
Lognina, *Longum* Prom.
Logronno, *Iuliobrica*, & *Varia*
Loguhabria, *Careni*
Loilandr, *Hemodes*
Loire, *Ligeris*
Lombardo, *Iotape*
Lombardia, *Gallia Ciſalpina*
Lombardia cis Padum, *Æmilia*
Lombura, *Indus*
Lon, *Lupias*
Lonchester, *Longouicum*
Londario, *Megalepolis*
Londen, & Londra, *Londinium*, & *Trinouantes*
Longamico, *Stymphalus*
Longina, *Vlyſſis* Portus.
Longo, *Torone*
Longobalda, *Brucca*
Longobardo, *Iuycos*
Longabuco, *Temeſa*
Longoſardo, *Iuliola*
Lor, *Laodicea*
Lora, *Axalita*
Loraine, *Lotharingia*
Lorch, *Lauriacum*
Lorca, *Eliocrota*, & *Ilorci*
Lorda, *Lapurdum*
Loreo, *Oreum*
Lorna, *Canonaci*
Loſanne, *Latobrigi*, & *Lauſoniū*
Los codos de Ladoco, *Ladicus*
Los piercos, *Choerades*
Loſſe, *Loxa*
Lothringer, & Lorainois, *Tulingi*, & *Lotharingia*
Lough, *Longus*
Louo, *Epla*
Lowghborow, *Lactodurum*
Lough foile, *Logia*
Lubeana, *Nauportus*
Lubeck, *Treua*, & *Marionis*
Lucchiola, *Simathus*
Lucena, *Lucentum*
Luceria de i Saraceni, *Nuceria*
Luco, *Antipyrgus*
Lucubi, *Veubis*
Lucugliano, *Luculli* Villa
Luczuho, *Leinum*
Lugo, *Aræ Sextianæ*, & *Lucentes*
Lugnano, *Anaſſus*

Luyck, *Carbonarius Saltus*
Luylecker-landt, *Solis* Menſa
Lumatia, *Myſia*
Lune, & Luneburg, *Marionis*, *Chauci*, *Cheruſci*, & *Hillinonicum*
Lunera, *Leucogæi*
Lungiſarie, *Apteuchi*
Lunkha, *Lingones*
Lupff, *Lupondum*
Lupidi, *Rhyndacus*
Lurfeld, *Lanices*
Luſiano, *Eupilis*
Luſon, *Secor*
Luſſo, *Lix*
Luſſoia, *Alexia*
Lurach, *Littamum*
Lutenberg, *Lentudum*
Lutterworth, *Lactodurum*
Luttich, & Luyck, *Beurones*
Lutticherwaldt, *Arduenna*
Lutzelburg, *Auguſta* Romanduorum
Luxente, *Lucentum*
Luxeul, *Luxouium*
Lym, *Moſchius*
Lymen, *Limnos*

M.

MAabar, *India*
Mabar, *Chaberus*
Mabeuge, *Malbodium*
Mabuga, *Mamuga*
Macandan, *Arſinarium*
Macarmeda, *Erpis*
Machari, *Macara*
Machlena, *Cydarus*
Maclenith, *Magloua*
Machri, *Rhodiorum* Colonia
Macyn, *vel* Magyn, *India*
Maciquepatan, *Minagara*
Machometta, *Adrumetum*
Macheck, *Aureus* Mons
Machelen, *Machlinia*
Macri, *Panormus*
Macroniſo, *Helene*
Maczua, *Orine*
Madagaſcar, *Cerne*
Madara, *Leuca* Ore
Madqura, *Quiza*
Madiuni, *Selinus*
Madera, *Iunonia*, & *Cerne*
Madran, *Magiſtrica*
Madunia, & Madonia, *Nebrodes*

Madrid,

Madrid, *Mantua*
Maelſtroom, *Vmbilicus* Oceani
Maerſen, & Maerſdiep, *Maſati*
Maeſtricht, *Traiectum*, & *Obtricenſe*
Manſpurg, *Menneiana*
Maſeyek, *Maſaci*
Magale, *Raptum*
Magaraſſo, *Maruuium*
Magateb, *Oceanus Atlanticus*
Magariſium, *Melas* Sinus
Magduni, *Mediolanium*
Magiordech, *Bagradas*
Magliano, *Maſſa*
Magnavacha, *Caprasia*
Magog, *Perſia*
Magontcha, *Ardorium*
Magra, *Macra*
Magrah, & Magar Alexandria, *Pharos*
Magri, *Caunus*
Magrib *Oceanus Atlanticus*
Magro, *Ciniphus*
Maguni, *Herminium*
Mahadian, *Aphrodiſium*
Mahara, *Nilus*
Mahebech, *Delta*
Mahomena, *Bilin*
Mahometta, *Aphrodiſium*, *Neapolis*, & *Macodama*
Mahori, *Mago*
Maid, *Emonia*
Maida, *Malanius*, & *Hippo*
Maidſtone, *Durocobriua*, *Madus*, & *Vagniacum*
Maiella, *Nicates*
Mayhaſoli, *Isburus*
Maina, *Leuctrum*, & *Tanaria*
Maine *Cenomanni*, & *Meduana*
Mainlandt, *Pomona*
Malabar, *India*
Maitos, *Madytos*
Malaca, *Aurea Cherſoneſus*, *Muſicana*, *Malai*, *Colon*, *Pangatus*, & *Tacola*
Malaga, *Malaca*
Malagina, *Melanga*
Malamocho, *Methamaucum*
Malatia, *Melita*
Malatina, *Melitene*
Malborow, *Cunetio*
Maleonſiglio, *Scardona*
Malck, *Macolicum*

M A

Malcouta, *Paradiſus*
Malden, *Camulodunum*
Malepur, *Melange*
Malgara, *Agreorum* Mœnia
Malido, *Seſtus*
Mallen, *Mapliana*
Malmedi, *Malmundarium*
Malmiſtra, *Pyramus*, & *Tarſus*
Mallorca, *Baleares*
Malora. *Lamellum*
Mal pertuſo, *Monalus*
Malota, *Zephyrium*
Malta, *Melita*
Maluaſia, *Epidaurus*
Maluaſon, *Santonum* Prom.
Maluito, *Temeſa*
Malzan, *Maletum*
Mamiſta, *Hemopſoneſtia*
Mamotta, *Arabia Felix*
Manaſtir, *Athos*
Manna, *Lacinium*
Mancha d'Aragon, *Laminitanus* Ager
Manche, *Britannicus* Oceanus
Mancheſtre, *Mancunium*, & *Manducſſedum*
Mandangan, *Heſperion* Cornu
Mande, *Mimatenſis*
Mandi, & Mandigna, *Mantinia*
Mandria, *Minyia*
Mandula, *Manduria*
Manduria, *Medullitus*
Manfredonia, *Apeneſta*, & *Sipontum*
Manghiſi, *Tapſus*, & *Cacyparis*
Mangalor, *Monogloſſum*
Manharezperg, *Manimi*
Maniſſa *Magneſia*
Manreſa, *Athanagia*
Manrich, *Manaricium*
Mansfevld, *Manduessedum*
Mansfeldiſche, *Cheruſci*
Manſpurg, *Monetium*
Mantea, *Terina*
Mantegna, *Mantinea*
Mantoa, *Mantua*
Manxa, *Spartarios*
Mar Cin, *Chryſe*
Mar el Azach, *Maotis* Palus
Mar grande, *Tarentinus* Sinus
Mar di India, *Mare Rubrum*
Mar di Leuante, *Mare Mediterraneum*
Mar di Lione, *Liguſticum* Mare

M A

Maurum, & Maurothalassa, *Pontus Euxinus*
Maxi, *Loryma*
Mayne, *Meduana*
Mayni, *Nemetacum*
Mazachares, *Vtica*
Mazar, *Babylonia*
Mazara, *Selinus*
Mazatino, *Mactorium*, & *Megara*
Mazarisci, *Hippici*
Mazira, *Sarapidis* Insula
Mazo, *Biligo*
Mazzagran, *Cartenna*, & *Deorum* Portus
Mazzone, *Stellatis*
Mazzoni rossi, *Laboria* Campi
Meaulx, *Iatinum*, & *Melda*
Mecellata, *Calumacuma*
Mecha, *Mochura*, & *Petra*
Mechelen, *Mechela*, & *Machlinia*
Meckelburger, *Obotrita*, *Pharobeni*, & *Lemouii*
Meckseek, *Aureus* Mons
Medan, *Phiala*
Medelin, *Castra Vitelliana*
Medina cœli, *Pelendones*, *Ecclesta*, *Augustobriga*, & *Arocelum*
Medina de rio seeco, *Forum* Egurrorum, *Augusta Emerita*, & *Egurri*
Medina Sidonia, *Asindum*
Medina Talnabi, *Iesrab*
Medina Zamorathi, *Sentica*
Medina Zelim, & Mitina Zilim, *Secontia*
Mediolanenses, *Insubres*
Medlingen, *Medullum*, & *Meclaria*
Medon, *Dollia*
Medue, *Meduli*
Medules, *Argenteola*
Megies, *Pirum*
Megrada, *Bagradas*
Mehedia, *Aphrodisium*
Meheyde, *Semelia*
Mehum, *Megledunum*
Meydenburch, *Mesulum*
Meylandt, *Mediolanium*
Meyn, *Mœnus*
Meira, *Merula*
Meis, *Aspis*
Meyssen, *Lupfurdum*
Meisner, *Hermanduri*
Melatige, *Melitena*
Melaxo, *Miletus*
Melch, *Medelicum*

Melei, *Melpum*
Melck, *Claudiuium*
Melechia, *Drepanum*
Milensko, *Mediodunum*
Melsa, *Melpis*, & *Casinum*
Melsi, *Amalfitana*
Melida, & Melite, *Melita*
Melilla, *Ryssadirum*
Melissa, *Melese*
Meli vito, *Temesa*
Melitias, *Melantias*
Melmin, *Adregin*
Melo, *Agisymba*
Melonta, *Zephyrium*
Melora, *Manaria*
Melotania, *Melitene*
Meluia, *Malua*
Melun, *Melodunum*
Memel, *Chronus*
Memmingen, *Drusomagus*, & *Rostrum Nemania*
Menan, *Sobannus*, & *Manda*
Menau, *Menacada*
Menchis, *Memphis*
Mencio, *Mincius*
Mendicino, *Pandosia*
Mendolia, *Peripolium*
Meneg, *Memma*
Meneo, *Mena*
Mengrelia, *Colchis*, & *Manrali*
Menorca, *Baleares*
Menosque, *Menini*
Mentese, *Myndus*
Mentexa, *Mentisa*
Mentz, *Magontiacum*
Menuti, *Delta*
Mequinença, *Octogesa*
Merale, *Meroe*
Mer de Merseille, *Tyrrhenum* Mare
Mer de Martigues, *Stomalimna*
Mereogliano, *Mercuriale*
Merdin, *Mirduum*, & *Marde*
Mergen, & Meruelle, *Menaricum*
Mergo, *Amorgus*
Merhern, *Marcomanni*
Merida, *Augusta Emerita*
Meridiano, *Lambrus*
Meridin, *Mesopotamia*
Meritza, *Hebrus*
Merleias, *Æolia*
Merlere, *Othronus*

Mernia, *Horestii*
Meroa, *Merromeni*
Meronida, *Tifata*
Mersberg, *Martinopolis*
Mertola, *Iulia, Myrtilis*
Mesa de Asta, *Asta*
Mesanacta, *Dipotamum*
Mesandria, *Hyrcania*
Mese, *Mesua*
Mesendin, *Persicus* Sinus
Mesenna, *Taniolonga*
Mesgana, *Iol*
Mesi, *Halicarnassus*
Mesimbria, *Mesembria*
Messina, *Messana*
Mestata, *Cyrene*
Mestaure, *Mastaura*
Mestri, *Mestriana*
Mestro, *Nessus*
Mesurata, *Mysinos*
Messurga, *Reatium*
Meta, *Melas*
Metasus, *Rustonium*
Metaria, *Gortyna*
Metaro, *Metaurus*
Metelen, *Mediolanum*
Metelin, *Lesbus*
Meteloch, *Medelacus*
Meti, *Barbari*
Metro, & Metremo, *Metauros*, & *Tifernum*
Metteler, & Mechelen, *Mediolanum*
Metz, *Mediomatrices*, & *Diuodurum*
Meun, *Magdunum*
Meza paludosa, *Insula* Sacra
Mezaal, *Meroe*
Mezemme, *Acrath*
Mezuna, *Oppidoneum*
Mezzouo, *Pindus*
Michiasa, *Dadali* Templum
Micila, *Myraum*
Mieole, *Myconet*
Middelburg, *Mattiaci*
Middelflun, *Mediolanum*
Middelsex, *Trinouantes*
Miepherkin, *Martyropolis*
Mierle, *Mederiacum*
Migana, *Lares*
Migni, *Mendesium*
Migno, *Minio*
Milano, *Mediolanium*

Milazon, & Milazzo, *Myla*, & *Chersonesus*
Milden, *Minondunum*
Milel, *Lethon*
Mileto, *Miletum*
Miliana, *Manaanan*
Mililli, *Hybla*
Millas, & Millars, *Idubeda*
Milly, *Agendicum*
Milo, *Melos*
Milporamo, *Pantomatrium*
Mimpelgart, *Magetrobia*, & *Epamanduorum*
Mina, *Cartenus*, & *Chylemath*
Mindanao, *Barussa*
Mingenstal, *Menocaleni*
Mingiu, *Carmania*
Mingrelli, *Colchis*
Minio, *Minius*, & *Nea*
Minibar, *India*
Miolans, *Meduli*
Miquoles deuar, *Barium*
Mirabello, *Heraclea*, & *Panormus*
Mirali, *Caucasia* Portæ
Miranda, *Entella*, & *Erineus*
Mirepois, *Tascodunitari*
Miron, *Serbetos*
Misano, *Messapia*
Miseno, *Misenus*
Misini, *Drusipara*
Misithra, *Lacedæmon*
Myssen, *Suardones*, & *Eudoses*
Mistretia, *Musistratum*
Mitylin, *Mitylene*
Mitreden, *Paradisus*
Mittelsaxones, *Trinouantes*
Mittenwaldt, *Inutrium*
Mizir, & Mitzir, *Babylonia*, & *Memphis*
Mochandan, *Asaborum*
Modiana, *Mutilum*
Modica, *Elorus*, & *Motuca*
Modena, *Mutina*
Modon, *Methone*
Modrussa, *Syscia*
Moesel, *Obrincus*
Moghali, *Emodus*
Mogores, *Sarmatia*
Mognan, *Margara*
Moguntia, *Magontiacum*
Mohaczium, *Anamascia*
Mola, *Formia*, & *Mola* Formianæ
Molara, *Ermaa*

Molef-

Monte di Pesaro, *Focaria*
Monte ritondo, *Eretum*
Monte rose, *Rosulum*
Monte Santo, *Athos*, & *Cumerum*
Monte Secco, *Agrigentum*
Monte de S. Siluestro, *Soractes*
Monte di Somma, *Vesuuus*
Monte de la Strella, *Idubeda*
Monte de la Sibylla, *Fiscellus* Mons
Monte testaccio, *Doliolum*
Monte de la Torre, *Tabia*
Monte Vergine, *Mercuriale*
Monte Viterbo, *Ciminus*
Montes de Iacque, *Pyrenaus*
Monti Santi, *Agyos*
Monteio, *Mentisa*
Monthabur, *Thabor*
Montia, *Lambrus*
Montifori, *Montes Aerii*
Montone, *Vitis*, & *Bedesis*
Montuniata, *Tinni*
Montluçon, *Gergobina*
Montorio, *Beretra*
Montoro, *Epora*
Montpellier, *Nitiobriges.*
Montzing, *Mocenia*
Monza, *Modoetia*
Morauia, *Cauti*
Morato, *Tigris*
Moraua, *Ciabrus*, *Atarnes*, & *Moschius*
Morauia, *Varar*
Morea, *Peloponnesus*
Moret en Gastinois, *Litophaum*
Moreyia, *Cartenna*
Moriane, [illegible]*ouices*
Morienne, *Medulli*, *Garoceli*, & *Maurianensis*
Moorenlandt, *Africa*
Moron, *Aurigia*, & *Aruei*
Morpit, *Corstopitum*
Morby, *Morbium*
Mornas, *Menini*
Mortaigne, *Moritania*, & *Mauri*
Mortana nigra, *Pieria*
Morte, *Leta*
Moruedre, *Saguntum*, & *Turulis*
Mor werid, *Verginium* Mare
Mosal, *Seleucia*, & *Niniue*
Mosel, *Durbeta*
Moselle, *Obrincus*

Moschouitæ, *Moschi*
Moseniga, *Messene*
Mosse, *Niniue*
Moseram, *Petra* Deserti
Mostagan, *Cartenna*
Mosth, *Aleta*
Mosul, *Assyria*
Motay, *Claudius*
Morte des Sarasins, *Galba* Castra
Mouskestroom, *Vmbelicus* Oceani
Moustier, *Tarentasia*
Mozambique, *Prassum*
Muchli, *Tegea*
Mucuba, *Simathus*
Muderno, *Sudernum*
Mudurni, *Modrena*
Muer, *Sauaria*
Muese, *Mosa*
Muen, *Hemodes*
Muers, *Murocincta*
Mugello, *Muciallæ*
Mugia, *Ningum*
Mugnone, *Minio*
Muhel, *Mugillones*
Muyamulcha, *Nigir*
Mula, *Malcos*, & *Nouantum*
Mulbach, *Miliare*, & *Zeugma*
Mulheym, *Lirimiris*
Mulnhausen, *Arialbinnum*
Mululacha, *Molocpath*
Mululo, *Malua*
Mun, *Mediolanium*
Munch, *Carpases*
Munchen, *Cambodunum*
Mundecatan, *Arunda*
Mundello, *Motya*
Mundi, *Mantinia*
Munsia, *Apollinis* Ciuitas
Mungelino, *Magella*
Munster, *Mediolanium*, *Minimigardum*, & *Tarentasia*
Munstersche, *Busacteri*
Munzemar, *Molochath*
Munzzarum, *Taurus*
Mur, *Murum* Vicus
Murana, *Crabra*
Murano *vel* Morano, *Summuranum*
Murçia, *Mauritania*
Murçia, & Muxacra, *Murgis*
Mure, *Menini*

Neube, *Meroe*
Neuburg, *Nouidunum*
Neuburi, *Spina*
Neue, *Nebis*
Neuers, *Augustonemetum*, & *Nouiodunum*
Neuis, *Equestris*
Nevvenburg, *Nouiomagum*
Nevvenden, *Anderida*
Nevvhauen, *Nouus Portus*
Neuport, *Medena*
Neumarckt, *Endideium, Deuona, & Nouidunum*
Neunkirehen, *Quadrata*
Neuphrus, *Theuprosopon*
Neusidlerse, *Peiso*
Neuvy, *Nouiodunum*
Neuvvenmarckt, *Varini*
Neuvvenstadt, *Pen:ae*
Nieaphrach, *Oxus*
Nicaria, *Icaria*
Nicastro, *Aliartus, & Numistro*
Nichea, & Nichor, *Nicaea*
Nicodro, *Nicotera*
Nicopoli, *Nicopolis, Ratiaria, & Emmaus*
Nicopolize, *Druphegis*
Nicor, *Nicomedia*
Nicosia, *Hemighara*, *Erbita*, & *Ledrensis*
Nicotea, *Medama*
Nicotera, *Medama*
Nicouat, *Cory*
Nicsia, *Naxos*
Nideren Vaulse, *Felicis Lacus*
Niebla, *Cunei & Elepla*
Niemecka, *Germania*
Niemen, *Chronus*
Nieper, *Borysthenes*
Nigde, & Nigidia, *Nagidos*
Nigir, *Gir*
Niissa, & Nissaua, *Nestus*
Nil, *Nilus*
Nimbarus, *Gordiaus*
Nimmegen, *Nouiomagum*
Nio, *Nea, & Ios*
Niphas, *Gad*
Nisar, *Neocasarea*
Nisaro, *Nisyrus*
Nisi, *Enisus, & Corone*
Nisim, *Messene*
Nismes, *Arecomici*
Nissaua, *vide* Niissa
Nista, *Thyamis*
Nitzrulatik, *Memphis*
Niuelles, *Niuigella*
Niuernois, *Ambarri*
Niuers, *Niuernium & Nouiodunũ*
Nixaria, *Neocasarea*
Nizari, *Sirenusa*
Nizza, *Nicaa*
Nocera, *Nuceria*
Nochdariazari, *Parsuetus*
Nodales, *Arocelum*
Noesn, *Bistritia*
Nogheres, *Heraclea*
Noya, *Noela*
Noyon, *Nouiodunum*
Nomanoster, *Niconium*
Nona, *AEnona*
Nordsche zee, *Germanicũ Mare*
Nordvvich, *Venta*
Norlingen, *Ala Flauia*
Nortcaep, *Rubea*
Nortfolckmenne, *Iceni*
Northforlande, *Cantium*
Northeauondune, *Bennauenta*
Nortgovv, *Narisci*
Northampton, *Antona, & Bennauenta*
Northumberlandt, *Taizali, & Maata*
Northvvales, *Genunii*
Norvvegen, *Nortmanni, Basilia, Nerigon, & Chadeni*
Norza, *Nursia*
Nosenstadt, *Nentidaua*
Noti, *Assinarus, & Nea, & Erine*
Noua Guinea, *Iabadii Insula*
Noualesia, *Ocelũ & Forũ Claudii*
Nouara, *Nouaria*
Nouito, *Buthrotus*
Nouliers, *Nouerus*
Nouomont, *Noua*
Nubia, *Nuba, & Nisua*
Nueeria, *Terina*
Nuceria de i Pagani, *Nuceria*
Nuiss, *Nouasium*
Nuestra Sennora de Thiermas, *Termantia*
Nuithlandt, *Nuithones*
Numagen, *Niuomagum*
Nura, *Nicia*
Nurnberg, *Segodunum*
Nyd, *Nouius*
Nympha, *Tres Taberna*

Nymf,

Nymſs, *Nemeſa*
Nyon, *Neomagus*

O

OBdach, *Badacum*
Obedeck, *Gir*
Obernbaden, *Aquis*
Obern VVeſel, *Ficelia*
Oberthiin,& Oberingavv, *Obrincus*
Oberrois, *Oxybii*
Obii, *Raptum*
Obrac, *Bormanico*
Oby, *Ouim, & Rhiphai*
Oca, *Branum*
Oeanna, *Olcades*
Ochrida, *Lychnidus*
Oclin merodach, *Meroe*
Oculus Zilice, *Alpheus*
Oczahou, *Axiace*
Odenvvaldt, *Hercynia*
Oder, *Guttalus, & Sueuus*
Oderſo, *Opitergium*
Odingen, *O Eni Pons,*
Oedenburg, *Sacarbantia*
Odolengo, *Bodincomagum*
Odria, *Tedanium*
Oedenburg, *Sempronium*
Oeno, *A Enum*
Oeſel, *Oſi*
Oeſterich, *Auſtraſia, & Auſtria*
Oeſtereicher, *Quadi*
Oetmarſen, *Marſi*
Oetingen, *Oeni Pons*
Offen, *Aquincum & Curta*
Ogento, *Vxentum*
Ogersheim, *Borbetomagus*
Oglio, *Ollius*
Oiarco, *Oeaſo*
Okenyate, *Vxacona*
Oldemardum, *Manarmnis*
Old Carlile, *Voreda*
Old Salisbury, *Soruiodunum*
Oldtrovvne, *Bleſtium*
Oldeſeel, *Sicambri*
Old Radnot, *Magnis*
Oleron, *Vliarus*
Olita, *Oſſa*
Oliete, *Leria*
Olit, *Oliba, & Olarſo*
Oliua, *Iuliobrica*

Oliuerio, *Helicon*
Oliuierio caſtello, *Tyndarium*
Olmucz, *Eburum*
Olono, *Minthe*
Olorino, *Eloborenſium*
Oloron, *Lugdunum*
Olt, *Aluta*
Olulo, *Olulis*
Om, *Lar*
Omidie, *Ceraſus*
Omirabi, *Cuſa, & Aſama*
Omont, *Altomons*
Omps, *Hus*
One, *Giſira, Iol, & Magnii Prom.*
Onelia, *Oxubii*
Onoblacha, *Dolopes*
Onor, *Hippocura*
Ooſtburg, *Leuaci*
Ooſtfrieſen, *Friſii*
Ooſtſe, *Balticum*
Opin, *Opane*
Oppel, *Oſi*
Oppenheim, *Ruſiana & Bancona*
Opula, *Peparethus*
Orange, *Arauſio*
Orano, *Icoſiū, & Quiza Xenitana*
Orb, *Orobis*
Orba, *Verbigenus*
Orbandale, *Caballinum*
Orbego, *Vrbicus*
Orbetello, *Coſſa, & Vetulonium*
Orbo, *Hierus*
Orcane& Otknay, *Orcades*
Orco,& Orcho, *Morgus*
Orcho, *Oricum*
Orel, *Oreb*
Orenſe, *Auria, & Aqua Calida*
Oreto, *Oretani*
Organz, *Iaxartes*
Organzi, *Orgaſi*
Oria, *Meulaſcus, & Hyrium*
Oriola, *Orcelis*
Oriſa, *Argiri*
Oriſſa, *Orthura*
Oriſtagni, *Arborea*
Orizella, *Murgantia*
Orleans, *Genabum, & Aulerci*
Ormus, *Armuzia, & Maca*
Orna, *Olina*
Ornay, *Ebodia*
Oronz, *Orontes*

Orpha, *Bambyca, & Edessa*
Orphea, *Alpheus*
Orthai, *Edessa*
Orta, *Hortanum*
Ortezzano, *Vidicinorum*
Ortona, *Orton*
Oruieto, *Oropitum*
Osari, *Auser*
Osea, *Caligula*
Osenburg, *Osi*
Osero, *Absorus*
Osismor, *Osismi*
Osma, *Vxama Argella, & Begida*
Osman-ili, *Bithynia*
Osmo, *Auxumum*
Osona, *Ausa*
Osopo, *Biliga*
Ossea, *Asso*
Ossera, *Osigerda*
Ossuna, *Vrso*
Osta, *Augusta Pratoria*
Osterlinger, *Teutones*
Osteruant, *Austrebatensis*
Ostrogard, *Roxolani*
Ostroniza, *Arauzona*
Oteley, *Olicana*
Othoni, *Othronus*
Otmagiuchi, *Halys*
Orranto, *Hydrus*
Otricoli, *Ocriculum*
Ottenvvald, *Abnobi*
Oudeman, *Farum*
Oudenarde, *Neruii*
Ouerburrovv, *Calatum*
Ouiedo, *Brigecium, & Asturum Lucus*
Oulx, & Ours, *Ocelam*
Ouo, *Megaris*
Ourt, *Letia*
Ousche, *Oscarus*
Ovvse, *Garrienus*
Oxenford, *Oxonium, & Caleua*
Oyse, *Esia, & Isara*

P

Paeca, *Pax Iulia*
Pachieolamo, *Achelous*
Pacti, *Timethus*
Padelborn, *Teuderium*
Padoa, *Patauium*
Padron, *Iria Flauia*

Paese d'Anguillara, *Sabatia*
Paese d'Braxena, *Sabatia*
Pago, *Gissa, & Paganorum*
Pagdacia, *Babylonia*
Paglia, *Pelia*
Pais de Aelen, *Antuates*
Pais de Caulx, *Caletes*
Pais de Chabeul, *Equestris*
Pais de Vault, *Antuates, & Nantuates*
Palafigel, *Lunarium Promon.*
Palanza, *Polentia*
Palathia, *Priene*
Palazzia, *Maander*
Palazzo, *Ad Palatium*
Palazzo Maiore, *Romuleus Mons*
Palazzolo, *Pattorus, Motuca, & Acra*
Pale, *Ozene, & Fregena*
Paleconia, *Palica*
Palençia, *Palantia*
Palene, *Caudine Fauces*
Palenser thal, *Breuni*
Paleocastro, *Itanus, Minoa, & Apteria*
Paleopoli, *Guthium*
Palepoli, *Corcyropolis*
Palermo, *Panormus*
Palesceamandria, *Scamandrus*
Paletyron *Tyrus*
Paliehi, *Paleis*
Palietto, *Sarnus*
Palion, *Paulon*
Paliuro, *Palinurus*
Paliimete, *Elyma*
Palma, *Ios, Calipodis, & Cibalis*
Palmarola, *Palmaria, & Pandataria*
Palmer, *Bala*
Palmis, *Azotus*
Palmosa, *Lebinthus, Patmos, & Parthenope*
Palo, *Fratuolum*
Palomera, d'Auila, *Idubeda, & Orospeda*
Palopoli, *Ptychia, & Celenderis*
Palumbara, *Crustumerium*
Pameas, *Dan*
Pamer, *Paropamisus*
Pamiers, *Epaunense*
Pampelona, *Pompelon, & Athanacia*
Panale, *Phanaa*
Panare, *Didyme*
Panaria, *Icesia*
Panaro, *Scultenna*
Panconia, *Paliana*

Pineda,

Pineda, *Pinetum*
Pineda de Patria, *Gallinaria* Silua
Pinguento, *Picuentum*
Piobigo, *Peleſtini*
Piomba, *Heluinum*
Piperno, *Priuernum*
Piphith, *Gedroſia*
Pir, *Orontes*
Piraina, *Agathyrſia*
Pireneos, *Pyrenaeus*
Pirgi, *Perge*
Pytochii, *Vlpianum*
Pirreport, *Iura*
Piſa, *Piſa*
Piſatello, *Rubicon*
Piſcina de Cyrino, *Cyane*
Piſmoſta, *Cyane*
Piſſia, *Coſae*
Piſciotta, *Buxentum*
Piſſiacum, *Piſtae*
Piſſon, *Nilus*
Piſtoia, *Piſtoria*
Piſtrina, *Philiſtina*
Piſuerga, *Piſoraca*
Pitareuil, *Epidarum*
Pitigliano, *Petelia*
Pitiotidia, *Emathia*, & *Eba*
Pittineo, *Aleſus*
Pitys, *Pityodes*
Pizina, *Peuce*
Pizzo, *Napitium*
Pizzofalcone, *Lucullianum*
Placani, *Elymiota*
Plaitz, *Cetius*
Planizza, *Inachus*
Planoſa, *Planaſia*
Platamona, *Aliacmon*
Platan, *Pydna*
Plati, *Minyia*
Platina, *Lycus*, & *Hypſa*
Plaetſe, *Hiulca*
Plauo, *Silis*
Plaza, *Plutia*
Pleda, *Troezena*
Pleſteia, *Peleſtini*
Ploudin, *Plotinopolis*
Pluſa, *Apruſa*
Po, *Padus*
Podephetan, *Podoce*
Podolia, *Bodeni*, & *Patzinaca*
Pogdatim, *Babylonia*

Poggibondi, *Bonitium*
Poggio lungo, & Poggio muciacco, *Economus*
Poggio Mirteto, *Mandela*
Poggio reale, *Palepolis*
Pogliſi, *Stymphalus*
Poholieh, *Arachoſia*
Poictiers, *Auguſtoritum*
Poictou, *Pictones*
Poiſſy, *Piſtas*
Pola, *Iulia Pietas*
Polan, *Bollia*
Policandro, *Polyagos*
Policaſtro, *Petelia*, *Velia*, & *Lyzimachia*
Polino, *Cimolis*
Polis, *Politorium*
Poliſcha, *Tuius*
Poliſtonia, *Phaſis*
Polyſtolo, *Abdera*
Pollina, *Apollonia*
Polouci, *Gothi*
Polluci, *Pintia*
Polme, *Patauium*
Pomereulx, *Pomeriola*
Pomeren, *Reudigni*
Pomilianum, *Pompelanum*
Ponferrada, *Interamnium Flauium*
Ponfria, *Oroſpeda*
Pons Sulgæ, *Vndalus*
Pont, *Pontus*
Pont à Moſon, *Moſomum*
Pont S. Eſprit, *Planaſia*
Ponte d'Alcantata, *Traiani* Pons
Ponte S. Angelo, *Ælius* Pons
Ponte Coruo, *Fregella*
Ponte Lamentano, *Numentanus*
Ponteland, *Pons Ælii*
Ponte Mammolo, *Mammolus*
Ponte Molle, *Pons Miluius*
Ponte de Lima, *Luna* Mons
Ponte rotto, *Eleutherus*, & *Aurelii*
Ponte di quattro capi, *Fabricius*
Ponte Ricciolo, *Luceolum*
Ponte Sabia, *Drepanum*
Ponte Vedra, *Hellenes*
Ponte Xiſto, *Ianiculenſis*
Pontiana, *Larthenianum*
Pontico, *Cicynethus*
Pontieu, *Pontes*, & *Pontus*
Pontirolo, *Aureolus* Pons
Ponto nudo, *Emporium*

Pruthe-

Pruthení, *Fenni*
Przecop, *Taphra*
Przepetz, *Panticapes*
Psara, *Psyra*
Psilotri, *Ida*
Psomion, *Ancyreum*
Ptolemeta, *Ptolemais*
Puerto, *Cale*
Puerto de Guadarama, *Idubeda*
Puerto de S. Maria, *Menesthei*
Puerto Muladar, *Saltus Castulonensis*
Puerto del Pico, *Idubeda*, & *Orospeda*
Puerto de la Tablada, *Idubeda*, & *Orospeda*
Puerto de Tornauacas, *Idubeda*
Puglia, *Iapygia*
Puglia piana, *Apulia Dannia*
Pugna, *Calor*
Puigçerda, *Cerretanus*, & *Pyrenaus*
Puys, *Anicium*
Pulici, *Sossius*
Pulimalon, *Aria*
Pullerio, *Sigium*
Punta di Adiazza, *Viriballum*
Punta de Corinto, *Chersonesus*
Punta da Lopes Gonçales, *Deorum Currus*
Punta de Matriga, *Eione*
Punta di S. Sebastiano, *Fanum* Saturni
Punta de Setia, *Chersonesus*
Purgatorium S. Patricii, *Rhigia*
Purster, *Byrrhus*
Pusgusa, *Nicomediensium* Lac.
Pusio, *Topiris*
Puzzole, *Puteoli*
Pyntzgow, *Penninus*, & *Pœnina* Castra.
Pyrothii, *Vlpianum*

Q.

QVaderna, *Claterna*
Quaetraedt, *Quadriburgum*
Qualpenea, *Peperina*
Quarnero, *Flanaticus* Sinus
Quarquario, *Arponium*
Queiloa, *Tricadiba*
Quença, *Valeria*
Querquenes, *Cercina*
Ques, *Posidium*
Quiam, *Bautisus*
Quidallet, *Aletha*
Quieto, *Nauportus*, & *Ister*
Quilmanci, *Raptum*
Quiloa, *Barbaria*
Quiniminio, *Oliarus*
Quinoti, *Cimolis*
Quipia, *Clupea*
Quilcon, *Ionia*

R.

RAb, *Arrabo*
Rabia, *Sittacene*
Rabida, *Arabriga*
Rabogh, *Rhobogdium*
Racanello, *Cylistarnus*
Racang, *Rarassa*
Rachstadt, *Teurnia*
Rächzkevvi, *Intercisa*
Rackelspurg, *Rolentium*
Rachine, *Ricina*
Radacofani, *Tinni*
Radini, *Strymon*
Radmansdorff, *Quadrata*
Rägni, *Antipolis*
Raigni, *Deciatium*
Raguse, *Hirminium*
Ragusi, *Epidaurus*
Ragusienses, *Parthení*
Raiz, *Ratiastum*
Ray, *Paradisus*
Raias, *Turmodigi*
Rákianabes, *Sabathra*
Rakiley, *Heraclea*
Rakuska, *Austria*
Räma, *Lydda*
Ramas, *Harma*
Rameshead, *Venicnium*
Rampano, *Asopus*
Ramsey, *Limnos*
Ramzaret, *Romulianum*
Räna, *Dociraua*
Ranalsda, *Oteris*
Randazo, *Tissa*, & *Trinacia*
Raphei, *Panormus*
Rasamuzat, *Apollinis* Prom.
Rasanario, *Anemo*
Rasacaramis, *Caucanis*
Rascia, *Dardania*, & *Scordisci*
Raschit, & Räsir, *Metelis*, & *Scedia*
Rase, *Bambyca*
Raso culmo, *Falacrium*
Rasol heramy, *Zeugitana*
Ratby, *Ratas*
Rathal-Alhaga, *Arabia Petræa*
Ratibor, *Budorgis*
Rätiford, *Ratas*
Rätschach, *Romula*

Ratza, *Rhittium*
Rauagoſo. *Oreſtis*
Rauch Alb, *Alba*
Rauenixen, *Vendenis*
Rauenna, *Rauenna*
Raxaltin, *Cherſoneſus* Magna
Raxaſen, *Phycus*
Rayhalbitz, *Halicya*
Readıng, *Pontei*
Reama, *Riphearma*
Rebel, *Beliſama*
Recalbuto, *Halicya*
Reculuer, *Regulbium*
Recanati, *Ricinenſes*
Regen, *Ruconium*
Regensburg, *Artebriga*, & *Auguſta* Tiberii
Regge, *Vidrus*
Reggio, *Rhegium* Lepidi
Regina, *Erimum*
Reglis, *Rhigia*
Regnwood, *Regni*
Reichnaw, *Rhucantii*
Reims, *Durocottorum*, & *Rhemi*
Rekasburg, *Rhiſpia*
Reno, *Rhenus*
Reinero Caſtello, *Torone*
Reiuan, *Artaxata*
Reytlingen, *Rendigni*
Remiremont, *Romarici*
Remle, *Rama*
Remolinos, *Tarraconenſia* Iuga
Renty, *Rentica*
Repcheſtré, *Rutupia*
Repicza, *Rhamidaua*
Rerone, *Eretanum*
Reſina, *Retina*
Reſſana, *Ratiaria*
Retck, *Rhqtacenſii*
Retelois, *Eſſui*
Rayme, *Capharnaum*
Reyna, *Regina*, & *Regiana*
Rezer, *Dordomana*
Rezzo, *Rhegium* Iulium
Rhabath, *Oppinum*
Rhadſtatterthaurn, *Taurus*
Rheban, *Rheba*
Rhediue, *Strymon*
Rhedon, *Rhedones*
Rheinthaler, *Ruguſci*
Rhemen, *Rhazunda*
Rhenes, *Condate*, & *Rhedones*

Rheſiphe, *Trineſia*
Rhetima, *Rhitymna*
Rheyn, *Dautona*
Rhieſs, *Rhati*
Rhiin, *Rhenus*, & *Medium Oſtium* Rheni
Rhiidychin, *Oxonium*
Rhindenen, *Remi*
Rhingaw, *Obrincus*, & *Rinuci*
Rhingouwer, *Ruguſci*, & *Rhemi*
Rhinvvalder, *Lepontii*
Rhoa, & Rhoaſſe, *Edeſſa*
Rhodoſto, *Biſanthe*
Rhoer, *Adrana*
Rhore, *Rhoda*
Rhoſne, *Rhodanus*
Rhoteheſtre, *Durobriuis*
Rianus lacus, *Vidotara*, & *Auraunum*
Ribadeo, *Dactonium*
Ribas, *Rhebas*
Ribaude, *Stoechades*
Ribeeſter, *Bremetonacum*
Ribemont, *Ribuarius*
Richeborovv, *Rutupia*
Richenſee, *Verbigenus*
Riela, *Nertobriga*
Ried, *Auriana* Ala
Ries, *Athenopolis*
Riete, *Reate*
Rieux, *Rueſium*, & *Rigomagum*
Riez, *Rhegium*
Rigi, *Velcrius*
Rigol, *Rigodulum*
Rimine, *Ariminum*
Rio de las Algamitas, *Silicenſe*
Rio de Cena, *Chylemath*
Rio de Codos, *Cogedus*
Rio Franco, *Francorum* Riuulus
Rio de Henares, *Caracca*, & *Tagonius*
Rio de Millas, *Idubeda*
Rio de Moruedre, *Turulis*
Rio de Moſſo, *Allia*
Rio Salado, *Salſum*
Rio Tinto, *Iberus*
Rio Verde, *Barbeſola*
Rio de Zinganor, *Naſabath*
Rions, *Sirion*
Riooia, *Rucones*
Ripa d'oſtria, *Corinthiacus* Sinus
Ripa Maranzi, *Marantium*
Ripenſes, *Careſi*
Rippon, *Rhigodunum*

Riſano,

Rymeleberg, *Romarici* Mons

S.

SAal, *Salas*
Saan, *Sauaria*
Saba, Sabaim, & Sabacthani, *Meroe*
Sabæ campus, *Esdrelon*
Sabaro, *Sibaris*
Sabatio, *Ocinarus*
Sabardi, *Hygris*
Sabinia, *Sabini*
Sabionello, *Oaneum*
Sableſtan, *Paropaniſus*
Sabrono, H*ipponium*
Sacea, *Pintia*, & *Therma*
Saecio, *Auzacia*
Saceania, *Argia*, & *Laconica*
Sacilo, & Saciletto, *Saccilanum*
Sadodela, E*dus*
Saendebar, *Sabana*
Særa, *Phara*
Safa, T*igranocerta*
Saffaia, *Sauus*
Sagitta, *Sidon*
Sagnino, & Sangro, *Sarus*
Sagora, *Thynnias*
Sagrabia, *Soroga*
Sagriano, *Sagra*
Sahid, *Ægyptus* Superior
Saia, *Salia*
Said, *Sidon*
Sainctes, *Santones*, & *Mediolanium*
Saites, *Byblos*
Sakon, *Aquauia*
Sala, Hyr*canum* Mare
Salaboni, *Madianita*
Salado, *Salſum*
Salamanca, *Salmantica*
Salamone, *Samonium*
Salampria, *Peneus*
Salanga, S*acrum* Promont.
Salavvar, *Salis*
Saleatha, *Salecha*
Salefica, *Seleucia*
Salefo. C*alycadnus*
Salem, *Salem*
Salemo, *Selinus*
Saleſo, *Calycadnus*
Salgora, *Ottorocorra*
Salinde, *Galinda*
Saline, *Eleuſine*, *Iceſia*, *Oſaa*, *Didyme*, *Ctenos*, *Rhoſphodus*, & *Maritima* Stationes.
Salinea, *Elanum*
Salinello, *Suinum*
Salino, *Phiternus*
Sallant, *Salii*
Salm, *Salmona*
Salmaigne, *Bouiniacum*
Salmo, *Suinum*
Salndy, *Salena*
Salobral, *Salſum*
Salobrenna, *Selambina*, & *Exitani*
Salona, *Salo*, D*elphi*, & *Iader*
Salonchemen, *Rhittium*
Salonef, *Selinus*
Saloniehi, *Theſſalonica*
Salopia, *Ordouices*
Salorne, *Salurnum*
Salou, *Salauri*
Salpi, *Salapia*
Salſes, *Salſula*
Salſi, *Gelas*, & H*imera*
Saltz, *Iuuauius*
Saltzburg, *Geſodunum*, *Iuuauia*, & *Ioniacum*
Saluce, *Salina*
Saluia, *Niſſaa*
Saluiati, *Tritolinus* Mons
Samachi, *Samunis*
Sambia, *Gleſſaria*
Sammachi, *Cyropolis*
Samandrachi, *Samos*
Samarchanda, & Samrachatan, *Maracanda*, & *Sarmagana*
Samaſtro, *Amaſtris*
Sambeck, *Sablones*
Sambre, *Phrudis*, & *Sabis*
Samo, *Samos*
Samora, *Sentica*
Samotra, *Aurea* Cherſoneſus
Sanaga, *Gir*
Sanahuia, *Athanagia*
Sanbueha, *Sambroca*
Sandes, *Ocetis*
Sandioia, *Subrita*
Sandtzee, *Barathra*
Sanekius, *Santicum*
Sangari, *Sangarius*
Sanguenares, *Cunicularia*
Sangueſa, *Sueſſitani*, & I*turiſſa*
Sanguinara, *Aleſus*
Sanguino, V*ulturnus*
Santaren, *Iulium Præſidium*
Santauer, E*rgauica*

Santen,

Santen, *Vetera, Troia, Traiana, & Sablones*
Santerno, *Anemo, Vatrenus*
Santillana, *Cantabri*
S.Agatha, *Artemisium*
S.Agneta, *Figulnensis Porta*
S.Alboin, *Verolanium*
S.Amand, *Eluonense*
S.Ander, *Antequia, & Flauionauia*
S.Andreæ, *Legio, Germanica Decimaquarta, Clides, Baram, & Spenderobis*
S.Andres, *Flauium, & Sandrizetes*
S.Angelo, *Aluntium*
S.Angelo in Vado, *Tifernum*
S.Apollinari, *Classis*
S.Arpino, *Atella*
S.Bartholomæo, *Crinisus, & Cestius Pons*
S.Bartholomæi Vallis, *Focunates*
S. Benedetto, *Cupra*
S.Bernardi, *Berginthrum, & Penninus*
S.Blasio, *Ad Turres, & Fanomantis*
S.Bonifacio, *Vella, & Palla*
S.Cassano, *Ad Casas Cæsarianas*
S. Castaldo, *Balesium*
S.Celloni, *Secerra*
S.Cruz de la cerça, *Vicus Cruminarius*
S.Dimitri, *Antandros*
S Dominici, *Fibrenus*
S Edmunds burye, *Villa Faustini*
S.Elia, *Cyparissium*
S Elpidio, *Empulum*
S.Flora, *Tinni*
S.Flour, *Rouesium, & Vellaunii*
S Fradello, *Agathyrsus*
S.Georgetto, *Murgantis*
S.Georgio, *Magnesia, Pitane, Phera, & Lydda*
S Germano, *Casinum*
S.Gylles, *Heraclea*
S.Gislain, *Vrsidungum*
S Gothard, *Adula & Alpes Summa*
S.Hermo, *Pausilypum*
S.Honoratus, *Lero*
S.Hubert, *Cessero, & Andainum*
S.Iacob in Clauenerthal, *Taruesede*
S.Iani, *Criu metopon*
S.Iean d'Angely, *Engeriacum*
S.Ioannis, *Morya*
S.Iohans Foreland, *Isamnium*
S.Ioannis Abidini, *Bideni*
S.Ioannis porta, *Cœlimontana*
S.Ioanne in campo Horatio, *Horatii Flacci Villa*
S.Iosse, *Cella S. Iodoci*
S.Iuliano, *Myla, & Pantachus*
S Iustin, *Ocrinum*
S Lamperti, *Saron*
S.Laurentii, *Esquilina Porta, & Cubus Canopi*
S.Laurentii insula, *Cerne*
S.Locat, *Castrum Octauianum*
S.Lucar de Barrameda, *Luceri Fanum*
S.Lucio, *Theba*
S.Malo, *Aletum*
S.Marco, *Calacta, & Temesa*
S.Margarita, *Lero & Planasia*
S.Maria Annunciata, *Pompeianum*
S.Maria de Bethlem, *Stesichorus*
S.Maria Cassopo, *Cassiope*
S.Maria de finis terræ, *Flauia Lambris, & Iria Flauia*
S.Maria delle Gracie, *Capua*
S Maria in Georgio, *Tignium*
S.Maria di grotta ferrata, *Tusculanum*
S.Maria de Guadalupe, *Castra Cecilia*
S.Maria in portico, *Cæsarea*
S.Maria rotunda, *Pantheon*
S.Maria de territorio Purgano, *Pyrgi*
S.Maria à Tindaro, *Tyndarium*
S.Maria Transiarch, *Tarsatica*
S Maria de Trimiti, *Diomedea*
S.Maria de Vereto, *Veretum*
S.Marinello, *Pyrgi*
S.Marino, *Marinum*
S.Martiani, *Plemmyrium,*
S.Martin, *Condate*
S Maura, *Leucas & Scopelus*
S.Mathieu, *Gobeum*
S.Maur des Fossez, *Baucauda*
S.Mauritz, *Agaunum*
S Maximini, *Tecolata*
S.Niqueta, *Phœnix*
S.Nympha, *Nymphæ Catabassi*
S.Odomeri, *vel* S.Omer, *Iccius, & Oromansaci*
S.Paulo, *Simethus, Staliocanus, Tricastini, & Floriana*
S.Petino, *Corfinium*
S.Petri, *Gerionis Monumentum*
S.Petronellæ, *Carnus*
S.Philadelpho, *Aluntium*
S.Philippo in Agirone, *Agurium*

S.Phocæ, *Cordula*
S.Pierro, *Iajus Mundus, Enosis, & Sirenusa*
S.Pierro, *Sirenusa*
S.Pol, *Balmense*
S.Quintin, *Samarobrina, & AugustaVeromanduorum*
S.Quirico, *Vmbro Mons*
S.Remy, *Vndalus*
S.Reparata, *Tillium*
S.Riti, *Chalcidicus*
S.Saluator, *Neomagus*
S.Saluii, *Fanomantis*
S.Sebastiani, *Colippo, & Capena Porta*
S.Seuera, *Turres & Alsium*
S Seuerina, *Siberena*
S.Seuerino, *Septempeda*
S.Sophia, *OEnanthia*
S.Stephani, *Concordia, & Onogoris*
S.Stephan, *Castulo*
S.Theodoro, *Agathyrsus, & Aphrodisias*
S.Tibere, *Vindomagus*
S.Thome, *Mentisa*
S Truyden, *Centrones*
S.Vedasti, *Nobiliacum*
S.Veit, *Candollica, & Tiburnia*
Santi quaranta, *Cassione, Assum, & Onchesmus*
Santorini, *Therasia*
Sanvasili, *Cleona*
Saone, *Arar, & Sauo*
Saphet, *Sarepta*
Sapico, *Cardamyla*
Sapientia, *OEnussa*
Saponara, *Grumentum*
Sapri, *Laus*
Sar, *Sarauus*
Sara, *Sarepta, & Scardona*
Sarabat, *Hermus*
Sarafendi, *Sarepta*
Sarantacopa, *Philalia Sinus*
Saraquino, *Peparethus*
Sarazana, *Luna*
Sarbrug, *Pons Sarnix, & Sarauus*
Sarch, *Assyria*
Sarcha, *Mincius*
Sarenm, *Phrygia*
Sardegna, *Sardinia*
Sardenay, *Seir*
Sarduni, *Planasia*
Sargatia, *Sarmatia*
Sargel, *Canuccis, & Carepula*
Sargoreg, *Bethel*
Sarysbury, *Caer, & Soruiodunum*
Sarnganser-landt, *Sarunetes*
Sarno, *Carnus*
Sarpaigne, *Scarponna*
Sarpi, *Arpi*
Sarsino, *Sarsina*
Sas, *Saca*
Sasa, *Tipasa*
Sassari, *Plubium*
Saseno, *Saso*
Sasum, *Sasima*
Satabella, *Pœanthe, & AEa*
Satalia, *Attalia*
Satigan, *Cosamba*
Satine, *Athenæ*
Satriano, *Cæcinus*
Saturniana, *Saturniana*
Saturo, *Satyrium*
Saw, *Saus*
Sauas, *Messabata*
Sauastopoli, *Giganeum*
Sauatopoli, *Dioscurias*
Sauello, *Alba Longa*
Sauenier, *Tungrorum Fons*
Sauio, *Isapis*
Saulieu, *Sidcleucum*
Saulses, *Eliberri*
Sault, *Saltus Prouinciæ*
Sauoia, *Sapaudia, & Sabata*
Sauoier, *Sabbatij, & Allobryges*
Saur, *Sura*
Sauto, *Acheron*
Sauuto, *Sabbatus*
Saxofertato, *Iusicum, & Senticis*
Sayn, *Siambis*
Sberir, *Marionis*
Scafaro, & Scafati, *Sarnus, & Suessula*
Scagen, *Cimbrorum Prom.*
Scala di Canello, *Canelate*
Scala marmorea, *Amycli Portus*
Scala Græca, *Galeagra*
Scalæ, *Chela*
Scalambri, *Caucanis*
Scalea, *Laus, & Velia*
Scalmar, *Salua*
Scambri, *Legio Auxiliatrix*
Scandalia, *Alexandrium*
Scandalico, *Ecdippa*

Scander,

Sollago, *Sublacum*
Solame, *Ciuana*
Solanro, *Solus*
Solbasar, *Halona*
Soldaia, *Lagyra*
Soldi, & Soldino, *Seleucia*
Soldino, *Orontes*
Solero, *Soletum*
Solfararia, *Forum* Vulcani
Soli, & Sori, *Saulium*
Solies, *Sallyes*, & *Segouellauni*
Solina, *Axiaces*
Sollanço, *Legio Sept. Germ.*
Solms, *Sollicinium*
Solnich, *Pepylychnus*
Solocho, *Gaa*
Soloner, *Zygris*
Solothurn, *Salodurum*
Solueldt, *Soluense* Opidum
Solwey, *Ituna*
Some, *Phrudis*
Somersetshire, *Murotriges*, & *Belga*
Sophia, *Tibisca*, & *Bononia*
Soporo, *Olpa*, & *Cestria*
Soppan, *Sopiana*
Soranto, *Olulis*
Sorbec, *Sorabi*
Soreto, *Altanum*
Sorgue, *Orge*
Soria, *Numantia*, & *Syria*
Soriano, *Corbio*
Soridan, *Tomadeorum*
Sorlinges, *Silurum* Insulæ, *Sylina*, & *Cassiterides*
Sorocon, *Sandaraca*
Soso, *Solei*
Sossed, *Syscia*
Sosthenion, *Leosthenium*
Southampton, *Trisantonis*, *Magnus* Portus, & *Clausentum*
Souraseri, *Sanatra*
Souretto, *Sudertini*
Spachia, *Leuca* Ore
Spagmagmurisi, *Arachtus*
Spagnola, *Atlantis* Insulæ, & *Fortunata*
Spahan, *Aspachan*
Spata, *Spacum*
Spalaro, *Salo*
Spene, *Spina*
Speir, *Nouiomagum*, *Nemetes*, *Pyri* Mons, *Nemetocerna*, & *Vangiones*

Specia, *Segesta* Tiguliorum, & *Spedia*
Spello, *Hispellum*
Speluga, *Taruesede*
Speragia, *Cunicularia*
Sperlunga, *Spelunca*
Spesharr, *Hercynia*, *Abnoba*, & *Ingaeuones*
Spezze, *Epetium*
Spigaro, *Cyzicus*
Spilimbergo, *Bibium*
Spirnasse, *Panyasus*
Spolero, *Spoletium*, & *Vilumbria*
Spre, *Sueuus*
Spre verio, *Neptunius*
Spurnheade, *Ocelli* Prom.
Squilacci, *Scylletium*
Sra in pace, *Elorus*
Stadia, *Dium*, & *Loryma*
Stadio, *Ciceronis* Villa
Stagnara, *Deucleus*
Stagni di Venetia, *Septem Maria*
Stagno, *Hostiæ* Lucus
Stagnone, *Sirbonis*, & *Latara*
Stain, *Sabaria*
Stalato, *Salentinum*
Stalemura, *Anemurium*
Stalimene, *Lemnos*
Stambol, *Constantinopolis*
Stampalia, *Astypalaa*
Stancou, *Cos*
Standia, *Dia*
Stanemore, *Lauatris*
Stanford, *Durocobriua*
Starachino, *Stobi*
Stargard, *Vrbs Vetus*
Staueren, *Sturis*
Stauri, *Olympia*
Stecolna, *Holmia*
Steygerwaldt, *Hercynia*, & *Abnoba*
Stella, *Tilauentum*, & *Anassus*
Steenbergen, *Ambiuariti*
Steyrmarck, *Valeria*, & *Carni*
Stechio, *Cassandrea*
Stenega, *Stonos*
Steppa, *Astappa*
Stertingen, *Vipitenum*, & *Fortia* Castra
Stetinerlandt, *Sideni*
Sterlingen, *Vacomagi*
Sthenion, *Leosthenium*
Stibes, *Theba*
Stylarion, *Columna* Regia

Stylo,

Stylo, *Consilinum*, & *Cyphanta*
Stimboli, *Constantinopolis*
Stinctino, *Trogilorum* Portus
Stokeraw, *Casturis*
Stockholm, *Holmia*
Stolp, *Hyperborei*
Stone, *Idumania*
Stoneham, *Ad Lapidem*
Stoneheng, *Ambrosii* Mons
Stonis stadtford, *Isannauaria*
Stopodia, *Gyaros*
Stora, *Rusicada*, & *Astura*
Stradella, *Ielleia*
Straesburg, *Argentoratum*, & *Vacorium*
Straesburger, *Triboces*
Straete, *Fretum* Herculeum
Stragioni, *Ostracine*
Strama, *Caspii*
Stramuzupa, *Boeotiæ*
Strandtfriesen, *Frisii*
Strapenor, *Olbia*
Strathnauernia, *Logi*, & *Cerones*
Straua, *Hyrcania*
Straubingen, *Augusta Acilia*
Strauico, *Istropolis*
Strel, *Sargetia*
Stretto de Arpaia, *Caudinæ* Fauces
Stretto di Caffa, *Bosporus Cimmerius*
Stretto de Caramania, *Fretum* Ciliciæ
Stretto delli castelli de Lepanto, *Rhium*
Stretto di Constantinopoli, *Bosporus* Thracius
Stretto di Gallipoli, *Hellespontus*
Stretto di Negroponte, *Euripus Chalcidicus*
Strigna, *Stridon*
Strigonium, *Legio* Germanica Decima
Striuali, *Plota*
Stromboli, *Strongyle*, & *Euonymus*
Stromio, *Pamisus*
Stromitza, *Tiberiopolis*
Stromona, *Strymon*
Strongili, *Macella*
Strouili, *Tympania*
Struden, *Catarractas*
Strumita, *Myra*
Stulingen, *Tulingi*
Stulweissenburg, *Alba Regalis*
Sturioni, *Sebennyticum*
Swarte water, *Vidrus*
Suachem, *Ptolemais*, & *Aspis*
Suar, *Melitine*
Suas, *Sebasta*
Subaro, *Scylaum*
Subimbre, *Magedo*
Substancion, *Mons Pessulus*
Subut, *Barussa*
Sucharanto, *Sagra*
Sucoua, *Ciabrus*
Sudau, *Glessaria*
Sudburye, *Colonia*
Sudorhey, *Regni*
Sueden, *Northmanni*, & *Basilia*
Sudeyca, *Trierum*
Suerby, *Gabrantonicorum*
Suerin, *Suardones*
Sues, *vide* Zues
Suesa, *Suessitani*
Sugana, vallis, *Ausugum*
Susa, *Seuo*
Swetz, *Ascanlis*
Susgemar, *Ampsaga*
Suidia, *Seleucia*
Suyer-see, *Fleui* Lacus.
Sulmona, *Sulmo*
Suls, *Focunates*
Sulthania, *Tigranocerta*
Sumatra, *Taprobana*
Sumerein, *Ad Muros*
Sumir, *Sala*
Sumo sierra, *Idubeda*
Sumurano, *Sypheum*
Sund, *Bunitium*
Sundis, *Marionis*
Sunss, *Sunici*
Suntgow, *Sequani*
Suola, *Anticyra*
Swol, *Naualia*
Suonigra, *Arauzona*
Surey, *Regni*
Suri, *Tyrus*
Surrento, *Surrentum*
Sus, *Massa*
Sus, & Subu, *Subur*
Susa, *Siagul*, & *Segusio*
Susaco, *Tazus*
Susai, *Susiana*
Susamino, *Oropus*
Susana, *Scincomagus*
Susied, *Nedinum*
Susor, *Teos*
Sustra, *Susa*

Sutherland, *Cornabui*
Suthesk, *Taus*
Sutphen, *Vsipetes*
Sutri, *Sutrium*
Suuere, *Capitolia*
Swilli, *Argita*
Swinar, *Serbium*
Swine, *Suiones*, & *Vistula*
Suzis, *Nephthalim*
Symich, *Bubalia*
Szombath hely, *Sabaria*

T.

Tabarie, *Tiberiadis* Lacus, & *Meron*
Taberna, *Trisceне*
Taburo, *Taburnus*
Taccasii, *Nilus*, & *Astaboras*
Tachivolicati, *Gyrtone*
Tachsfelden, D*idattium*
Tacui, *Astaboras*, & *Nilus*
Tadcastre, *Calatum*, & *Calcaria*
Tadelis, *Salda*
Tadino, *Arethusa*
Tafalla, *Tritium Metallum*
Tagaza, *Thaluda*
Tagazza, *Frons Africa*
Tagliare, *Latomia*
Tagliacozzo, *Fucinus* Lacus
Tagliamento, *Tilauentum*
Taigin, *Throana*
Taio, *Tagus*
Talabo, *Locra*, & *Pitanus*
Talandi, *Atalanta*, & *Anthedon*
Talara, *Ermaa*
Talart, *Alapuntis*
Talauera, *Æbura*
Talauera della Reina, *Talabriga*, *Libora*, & *Æbura*
Tallandt, *Taulantii*
Talmond, *Pictonum* Prom.
Tamaga, *Tamagani*
Tamar, *Tamarus*
Tamarit, *Tholobi*
Tamasa, *Charistus*
Tamberg, *Tami Ala*
Tame, *Sina*
Tamer, *Tamarus*
Tamerton, *Tamare*
Tamoriza, *Taulantii*
Tana, *Tanais*
Tanaro, *Tanarus*
Tanea, *Tamia*

T A

Tanedo, *Tanetus*
Tanerstock, *Tamare*
Tanes, *Taniticum*
Tanger, & Tangia, *Tingis*
Tangis, *Sina*
Tarabosan, *Trapesus*
Taraçona *Turiaso*
Taraga, *Tarragenses*
Tarano, *Tarinates*
Tarara, *Cemmenus*
Tarantaise, *Centrones*, *Forum* Claudii, & *Medulli*
Tarascon, *Taruscon*
Tarbarth, *Littus* Altum
Tarbe, *Tarbella*, & *Aquensium* Ciuitas
Tarczal, *Carpates*, & *Almus*
Tarcho, *Pallene*
Tardera, *Tholobi*
Tarfaro, *Orontes*
Targa, *Iargath*
Targia, *Trogilorum*
Tariffa, *Carteia*, *Belo*, & *Mellaria*
Tarn *Atturus*, & *Tarne*
Taro, *Tarus*
Tarquene, *Tarquinienses*
Tarragona, *Tarracon*
Tarrega, *Athanagia*
Tarsia, *Caprasa*
Tarsu, *Zephyrium*
Tarthao, *Cortacha*
Tartar, *Oechardas*
Tartari, *Scytha*, & *Maota*
Tartaria, *Sarmatia*, & *Scythia*
Tartaro, *Atrianus*
Tasenberg, *Didattium*
Tatri, *Carpates*
Tauay, *Tacola*
Taue, *Rhatostathybius*
Tauerna, *Trischene*
Taues, *Tipasa*
Tauerscher, *Ætuatii*
Tauignani, *Rhotanum*
Tauila, *Balsa*
Tauis, *Hereus*
Taures, *Daria*
Tauris, *Ecbatana*, *Phasis*, *Tabresium*, & *Tigranaana*
Tauro, *Belerides*
Tausanle, *Tantalus*
Taxara, *Colonia*
Teba la veia *Astegua*

Tebris,

Tebris, *Tabresium*
Tebrisium, *Gerua*
Tec, *Ilybirris*
Teck, *Tectosages*
Teckelenborg, *Tecelia*
Techala, *Doliche*
Teeulet, *Diur*
Teddelez, *Iarsath*, & *Addyma*
Tefeltner, *Tamusiga*
Tefensara, *Banassa*
Tefezara, *Assacilicis*
Teffana, *Herculis* Portus
Teflis, *Zozocara*
Tegil, *Tigris*
Tehart, *Trisidis*
Tein, *Redintuinum*
Teissa, *Pathissus*
Telamone, *Telamon*
Telensin, *Timice*
Telez, *Tullum*
Tellinghead, *Boreum*
Telon, *Telo Martius*
Temen de Fust, *Rustonium*
Temeswar, *Zurobora*, & *Tomaa*
Tenarizim, *Ñanigeris*
Tenda, *Ligustici*
Tenedo, *Tenedos*
Teneriffa, *Niuaria*
Tenes, *Lagnutum*
Tenesse, *Pelusium*
Tenet, *Thanatos*, & *Tipasa*
Tenir capi, *Caucasia* Portæ
Tenna, *Tignia*
Tenue, *Siga*
Tensist, *Phthuth*
Tenzert, *Trisidis*
Teplicza, *Aquauia*
Ter, *Tichis*
Teramo, *Interamna*
Terani, *Interamnia*
Terassa, *Tarsus*
Terbestan, *Hyrcanum* Mare
Terchin, *Soana*
Teresse, *Essui*
Terga, *Iagath*
Tergia, *Trogilorum*
Teriana, *Terina*
Termele, *Buca*
Termini, *Therma Himera*, & *Interamna*
Termole, *Buba*
Teroel, *Turdetanorum*

Terouenne, Terrenborch, & Terwanen, *Taruanna*, *Morini*, & *Oromansaci*
Tera di Barri, *Peucetii*, & *Apulia*, *Peucetia*
Terre di Labor, *Tarbelli*
Terra di Lauoro, *Laborini Campi*, & *Campania Felix*
Terra noua, *Heraclea*, *Thurii*, *Libisonis*, *Euboea*, *Hipparis*, *Ternobum*, & *Terina*
Terra d'Otranto, *Salentini*
Terra di Piccinnacoli, *Iabadii*
Terra di pulici, *Selinus*, & *Pintia*
Terra Sancta, *Palæstina*
Terracina, *Anxur*
Terremoto, *Thermopylæ*
Terriana, *Tanatis*
Territorio de Carinole, *Stellatis* Campus
Territorio di Gaudo, *Laboria*
Tersacz, *Tarsatica*
Terwanen, *vide* Terouenne
Terwisch, *Tirista*
Tessanderloo, *Toxandria*
Tesino, *Ticinus*
Tet, *Ruscino*
Teuere, *Albula*
Teucrone, *Anio*
Teutderum, *Theudurum*
Teute, & Teuteberg, *Teutoburgensis* Saltus
Teutsche, *Teutones*
Teutschlandr, *Germania*
Tezela, *Arina*
Thalebnach, *Indus*
Thlemincia, *Mysia*, & *Sorabi*
Thamay, *Rha*
Thames, *Thamesis*
Thamir capi, *Caucasia* Portæ
Tharpastan, *Parthyene*
Thara, *Cæsarea*
Thaurn, *Taurus*
Theachi, *Ithaca*
Thebasse, *Cabassus*
Thebesare, *Metapontum*, & *Vicensimum*
Thelese, *Telessia*
The mul of Canteri, *Epidium*
Theodoro, *Tazus*
Therapia, *Pharmacia* Sinus
Thermini, *Himera*
Thermole, *Interamna*
The landes end, *Ocrinum*
Theth, *Salinum*

Theten, *Matrica*, & *Campania*
Thetford, *Icianos, Sitomagum*
Thiano, *Tianum*
Thienen, *Legionem* Athenienſ.
Thieto, *Thyella*
Thimar, *Taoca*
Thina, *Oxus*
Thocato, *Neocaſarea*
Tholey, *Tabuleium*
Tholna, *Ripa alta*
Thono, *Othronus*
Thoura, Aremnoë, *Armenia* Maior.
Thum, *Oſcella*
Thumeneſtia, *Theſſalia*
Thuringerwaldt, *Hercynia*.
Thurn, *Turris*
Thuſculo, *Tuſculum*
Thyana, *Theba*
Tielt, *Tiela*
Tieraſche, *Eſſui*
Tietmes, *Termantia*, & *Termiſu*.
Tifelfeldt, *Tamuſiga*
Tifer, *Dautona*
Tigvident, *Iol Caſarea*
Tilemarck, *Thule*
Timauo, *Timauus*
Timin, *Thammata*
Tina, *Tenos*, & *Oxus*
Tine, *Tina*
Tinea, *Tignia*
Tinnemouth, *Tunnocelum*
Tinno, *Tinia*
Tintſchen, *Tinnetio*
Tionville, *Diuodurum*.
Tirck, *Cyrrhus*
Tire, *Thyatira*
Tirholm, *Ottonia*
Tiriolo, *Tyrus*
Tirititiri, *Moſaus*, & *Eulaus*
Tirol, *Iutungi*, & *Teriolum*.
Tiros, *Braſia*
Tiſaria, *Mazaca*
Titul, *Tibiſcum*
Tiua, *Theba*
Tiuy, *Tuerobius*.
Tiuoli, *Tibur*
Toacara, *Arſinoe*
Toant, *Magetrobia*
Tobulba, *Aphrodiſium*
Toccatu, *Cappadocia*.
Todi, *Tuder*

Toya, *Mentiſa*
Toledo, *Toletum*
Tolentino, *Tolentinates*
Toletanum regnum, *Carpitani*
Tolfa noua, *Forum* Claudii
Tolgus, *Echinus*
Tolna, *Altinum*.
Tolon, *Taurentium*, & *Telo* Martius
Toloufe, *Tectoſages*, & *Toloſa*
Tomalitze, *Tmolus*
Tomila, *Vibali*
Tomiſuar, *Tomis*
Tongeren, *Tungri*, & *Vatuca*
Tongerloo, *Aduaticum* Tungrorum.
Tonnerre, *Tronoderum*
Topino, *Tinia*
Tor, *Sur*, & *Elana*
Torano, *Dampetia*
Torbia, *Tropaa* Auguſti
Torceſter, *Tripontium*
Tordeſillas, *Turris Syllana*
Tordino, *Iuuantius*, & *Batinus*.
Torgaw, *Argelia*
Toro, *Sarabris*, & *Sirenuſa*
Torondolos Gabraleris, *Sunam*
Toronum, *Tyberim*
Torra, & Torrenborg, *Dierna*
Torre de gli Arabi, *Chimo*, & *Plinthine*
Torre del' Annunciata, *Herculaneum*
Torre de i bagni, *Sueſſiana* Aquæ
Torre di Græco, *Herculaneum*
Torre de i gioparelli, *Palæpolis*
Torre di Mar, *Metapontum*
Torre Diueto, & Torre del Olineto, *Dymathus*
Torre della patria, *Linternum*, & *Domitiana*.
Torre de Orlando, *Munatii*
Torre di Ottauo, *Herculaneum*
Torre quemada, *Auguſtanoua*
Torre Vedra, *Arandis*
Torta, *Himera*
Tortona, *Dertona*, & *Derteſſa*
Tortoſa, *Antarados*
Tortoſia, *Orthoſis*
Toſa, *Monalus*, & *Atiſo*
Toſcana, *Tuſcia*
Toſcanella, *Tuſcanienſes*
Totia, *Gangre*
Totnes, *Totoneſium* Littus.
Towii, *Tobius*
Toul, *Leuci*

Toulb,

Toulb, *Adrumetum*
Toupie, *Tolbiacum*
Tour de Cordan, *Antros*
Tour d'Ordre, *Farum*
Tournay, *Tornacum*, & *Neruii*
Tournon, *Tinurtium*, & *Tauredunum*
Tours, & Touraine, *Turones*, & *Caesarodunū*
Trabelos, *Tripolis*
Trabueo, *Bathracus*
Trachina, *Trifmis*
Trafalgar, *Iunonis* Sacrum, & *Belo*
Traietto, *Minturna*
Traiana, *Timethus*
Trait, *Obtricenso*
Tranburg, *Traiani* Munimentum
Trani, *Tranum*
Transsiluania, *Dacia*
Trapani, *Drepanum*, *Eryx*, & *Rhium*
Trapano, *Lotoa*
Trassimo, *Tussuinum*
Trau, *Tragurium*
Trauburg, *Dracuina*
Trarle, *Treua*
Trauemunde, *Dragamutina*
Traxt, *Apamia*
Trebizonda, *Trapezus*
Trebisatio, *Vicensimum*, & *Metapontum*
Trecento, *Tricesimum*
Trefontane, *Cosyrus*
Treglio, *Iuturna*
Treguer, *Trecorensium*
Tremigan, *Margiana*
Tremissen, *Mauritania*, *Tenissa*, & *Timica*
Tremituge, *Tremithus*
Trenio, *Trinium*
Trento, *Tridente*
Treui, *Mutusca*
Treuizana, & Treuizo, *Euganai*
Trezina, *Troesena*
Trieste, *Tergeste*
Triadizza, *Sardica*
Triana, *Osset*
Tribanta, *Pessinus*
Tribunienses, *Tribulium*
Tricala, *Tricca*
Triecht, *Obtricense*
Triues, *Augusta* Tricastinorum
Tricio, *Tritium*
Triendt, *Tridente*
Trierische, *Treuiri*
Trieu, *Tetus*
Trigay, *Trecorensium*
Trimin, *Telchir*
Trionto, *Hylias*
Tripition, *Amilton*
Tripleuer, *Triumpilini*
Tripoli, *Teuthrania*
Tripoli de Barbaria, *Tripolis*, & *Neapolis*
Tritpete, *Thesprotus*
Trissino, *Tessuinum*
Tristena, *Nemea*
Triuetto, *Tuticum*
Trochara, *Arsinoe*
Troia, *Æquana*, *Metulum*, *Asculum*, *Ilium*, *Troia*, *Castra Annibalis*, & *Cetobrica*
Troies, *Tricassini*
Trois chasteaux, *Augusta* Tricastinorum
Troyna, *Traianopolis*
Troenewiith, *Londinium*
Tronto, *Truentum*
Troode, *Olympus*
Tropea, *Postropaa*
Trossulo, *Trossulum*
Trozo, *Sirenusa*
Trucula, *Trucones*
Trugillo, *Iulium Præsidium*, & *Castra Iulia*
Truglio, *Pisonis* Villa
Trupia, *Triumpilini*
Tubinger, *Tubanti*
Tudder, *Theudurum*
Tudela, *Dubal*
Tui, *Tyde*
Tuile, *Arebrigium*
Tuin, *Ad Fines*
Tuina, *Tariona*
Tulie, *Fleuo*
Tulna, *Catulina* Castra
Tulza, *Sitioenta*
Tunes, & Tunizi, *Tunes*
Tunetanum regnum, *Byzazium*, & *Africa* Propria
Tunsa, *Tanarus*
Tur, & Turla, *Melans*
Turbaysel, *Bersabe*
Turbella, *Edus*
Turbia *vide* Torbia
Turchestan, & Turcia vetus, *Iaxarta*
Turre, *Cures*
Turcomania, *Cilicia*, *Armenia* Maior, & *Basilisene*

Turcia maior, *Asia* Minor
Turcia Nigra, *Mesopotamia*
Turcken, *Turca*
Turcia noua, *Asia* Minor
Turcium imperium, *Oriens*
Turczfest, *Succi*
Turgaw, *Turegum*
Turingerwaldt, *Bracenis*
Turino, *Augusta* Taurinorum
Turo, *Tirifcum*
Turrecula, *fortè* Torricello, *Ithacesia*
Turquestan, *Carmania*, & *Aria*
Turris Arabum, *Plinthine*
Tursa, *Tarusates*
Tusculano, *Benacus*
Tusenlandt, *Sturii*
Tussenberg, *Taxgatium*
Twede, *Vedra*
Twendt, *Tubantes*
Tzacones, *Laconica*
Tzadurile, *Dorylaum*
Tzum dreyen buchen, *Triboces*
Tzupti, *Cuperium*

V.

VAcca, *Belerides*
Vacenkirchen, *Stanacum*
Vadi, & Vai, *Sabata*
Vadimonio, *Vadimonis*
Vaielitia, *Thesprotis*
Vaison, *Vaissonensis*
Val Beneuentana, *Samnietes*, & *Samnium*
Valle di Compare, *Ithaca*
Val Fontenay, *Bodiontii*
Val de Fuentes, *Ad Sorores*
Valle de Frecento, *Ansancti* Valles
Valle di Gardano, *Caudina* Fauces
Val de Luna, *Hainlon*
Val Montone, *Vempsum*, & *Labicum*
Valento, *Galesus*
Valle di Montirone, *Campi Macri*
Val de Nebro, *Nemetobriga*
Val de Niolo, *Licneni*
Val d'Osta *Salassii*
Val Pellina, *Pœnina* Alpes
Val de Viso, *Vocontii*
Val de Serra, *Asseriates*
Valania, *Balanea*
Valbach, *Valena*
Valca, *Cremera*
Vale, *Cenion*
Valladolit, *Pintia*

Vallania, *Eleutherus*, & *Vellaunii*
Vallesia, *Seduni*
Vallis Cillerae, *Medulli*
Vallis Sugana, *Euganei*
Valliuadia, *Doris*
Valckenburg, *Coriouallum*, *Nuagerra*, & *Falconis* Mons
Valençia, *Valentia*
Valeuza, *Forum* Fuluii
Valençe, *Valencia*
Valenchiennes, *Scaldis* Pons, & *Valentiana*
Valentinois, *Secouellauni*
Valera de Suso, La Veia, & La Quemada, *Valeria*
Valeria, *Valeria*, & *Nertobriga*
Valestano, *Varentanum*
Valestra, *Balista*
Valisa, *Hebrus*, & *Rhodope*
Valpo, *Valdanus*
Valtierra, *Vibienses*
Valua, *Feligni*
Vamba, *Gertigos*
Van, & Vanie, *Mantiana*
Vance, *Vensiensium*
Vandoma, *Vetaonia*
Vanença, *Vallata*, & *Petauonium*
Vannes, *Dariorigum*, & *Veneti*
Vara, *Virouesca*, & Boactus
Varasdinum, *Variana*
Varca, *Cremera*
Varcile, *Vibienses*
Vardari, *Axius*
Varea, *Varia*, & *Verala*
Varhel, *Vlpia*, & *Zarmisogethusa*
Variecha, *Titius*
Vardogna, *Tympania*
Varescio, *Baretium*
Varna, *Dionysopolis*, *Odyssus*, & *Tiberiopolis*
Varo, *Varus*
Varlac-ili, *Pisida*
Vascapu, *Pyla* Gethicæ
Vasenro, *Casuentum*
Vasigluze, *Rhodope*
Vasilopotamo, *Thalame*, & *Marium*
Vasto, *Histonium*
Vathi, *Ea*
Vatica, *Boa*
Vatiza, *Polemonium*
Vatter, *Carpatus*

Vauissa,

Vshanr,

Vshant, *Axanthos*
Vske, *Burrium*
Vstica, *Euonymus*
Vtrecht, *Traiectum, Lugodunum, Vtricesium, & Tricesima*
Vtrockcester, *Etocetum*
Vtuarhel, *Vtidana*
Vuerne, *Pleumosii, & Bloetini*
Vui, *Vaga*
Vulcania, *Hiera*
Vulcanos, *Asine*
Vulsi, *Stymphalus*
Vzes, *Vtica*
Waat, *Nantuates*
Waceamach, *Trapezus*
Wacklinford, *Calena*
Wael, *Vahalis, & Heluium*
Waga, *Vagus*
Wagening, *Vada*
Wailheim, *Benlauni*
Walof the pictes, *Hadriani Mur.*
Walachia, *Dacia, & Mœsia*
Walacher, *Geta, & Anartes*
Wallingford, *Calena*
Wallisend, *Vindomora*
Wallisserland, *Valinsa, Seduni, Latobrigi, Veragri, & Vallenses*
Waltovvne, *Ad Murum*
Wan, *Iban*
Wangen, *Viana*
Waradinum, *Burideensis*
Waram, *Variana*
Wardhuys, *Rubea Prom.*
VVarmiensis, *Varini*
VVarmse, *Aqua Calida*
VVarvviicke, *Verouicum, Virouiacum, Borcouicum, & Præsidium*
VVasgevv, *Neustria*
VVashe, *Metaris*
VVasserburg, *Consuanetes*
VVasserfal, *Iura*
VVaterford, *Dunum & Manapia*
VVaterlandt, *Frisiabones*
VVays, *Dumna*
VVegierska, *Pannonia*
VVeyden, *Vtina, & Idunum*
VVeisbaden, *Bucinobantes*
VVeissenburg, *Alba Iulia*
VVeissenhorn, *Viana*
VVelle, *Vmbilicus Oceani*

VVels, *Locus Felix*
VVeneelande, *Silures*
VVenden, *Vandali*
VVenicza, *Vincentia*,
VVercestre, *Brangonia*
VVere, *Vedra*
VVereminster, *Verlucio*
VVerencze, *Claudius*
VVerevvike, *Virosidum*
VVerfl, *Catarractas*
VVeriphout, *Gordiaus*
VVerlam, *Verolanium*
VVernovv, *Chalusus*
VVert, *Quartensis*
VVertach, *Vindo*
VVesel, *Aliso*
VVeser, *Visurgis*
VVeser, *Vegesatum, & Toxandria*
VVestchester, *Pratorium, Camulodunum, & Deunana*
VVestervvaldt, *Hercynia, & Buronia*
VVestfalen, *Ifthauones*
VVestfriesen, *Frisiabones*, & VVestfrieslandt *Frisii*
VVestmerlandt, *Damnii*
VVestvvales, *Demeta*
VVethelingcestre, *Verolanium*
VVhittern, *Lucopibia*
VVicht, *Vectis*
VViickte Duersteden, *Batauodurum*
VViidnie, *Ala Flauiana*
VViefelsburg, *Auenticum*
VViesse, *Ila*
VVielinge, *Heluium*
VVien, *Flexum, & Ala Flauiana*
VVienervvald, *Boiorum Deserta*
VViilhyre, *Belga, & Seuerians*
VVildloch, *Amrimum*
V[illegible]nach, *Susudaua*
V[illegible]ten, *Veldidena*
VViltenburg, *Vtricesium*
VVimpfen, *Cornelia*
VVinburne, *Vindogladia*
Winandermer, *Setantiorum*
Wincester in the vval, *Vindogladia, & Venta*
Winden, *Vandali*
Windenlandt, *Illyricum, & Sauia Pannonia*
Windisch, *Vindonis, & Vindonissa*
Windisch-gratz, *Vendum, & Vinundria*
Winlandt, *Venedi*

Wintherthur, *Vitodurum*
Wipach, *Frigidus*
Wittenberg, *Decumates, Caritni, & Virtungui*
Wirtzburg, *Artaunum*
Wislaus, *Vistula*
Wissenburg, *Sebusiani*
Witlam, *Bulleum*
Wittenberg, *Calegia*
Wittezee, *Granduicus*
Wixel, *Vistula*
Wolfartzhausen, *Augusta Vindelicorum*
Woodcote, *Neomagus, & Nouiomagus*
Worcestre, *Branouium*
Wormbs, *Borbetomagus, Vangiones, & Bormia Aqua*
Worstfriesen, *Frisii*
Worcestre, *Brannogenium*
Wrekecestre, & Wrokecestre, *Vriconium*
Wuciderna, *Viminatium*
Wurmserloch, *Rhætica Iuga*
Wurtzgarten, *Carpates*
Wuziterno, *Arribantium*
Wxilica, *Ialysum*
Wyngarten, *Vimania*
Wynz, *Pinon*

X

XAcca, *Ad Aquas*
Xaismael, *Persia*
Xalon, *Salo*
Xantoigne, & Xantes, *Santones*
Xatiua, *Augusta Valeria, Satabis, & Sedetania*
Xelsa, *Celsa*
Xenil; *Singylia*
Xenoxua, *Heraclea*
Xerea, *Asta*
Xeres, *Esuris*
Xeres de la Frontrera, *Xera, Asta, Sisapone, & Assidona*
Xerolibado, *Citarius*
Xetafe, *Cituacia*
Xilef, *Cartenus*
Xili, *Onugnathos*
Xiloca, *Bilbilis*
Xylocastro, *AEgira, & AEgina*
Xiria, *Pholoe*
Xoa, *Azania*
Xucar, *Sucro*

Y

YAre, *Garienus*
Yarmouth, *Gariannonum*
Ybelim, *Geth*
Yerisco, *Panormus*
Yerri, *Aracillum*
Ygnos, *AEnum*
Yhadeda, *Myla*
Yhasibli, *Cacyparis*
Yhomiso, *Dianæ Fons*
Yla, *Epidium*
Ywvvithig, *Vriconium*
Yniesta, *Egelaste*
Ynis Ruochnim, *Thanatos*
Yonne, *Icauna*
Yorck, *Eburacum*
Yres, *Athenopolis, & Olbia*
Yri, *Phlius*
Ysel, *Fleuum*
Yselburg, *Aliso*
Ysere, *Isar*
Ysoldun, *Exolidunense, & Vxellodunum*
Yssel, *Fossæ Drusiana*
Ystvvithi, *Rhatostybius*
Yuerdun, *Ebroduntii*
Yvverdhon, *Hibernia*
Yuica, *Ebusus*
Yumach cama, *Persicus Sinus*
Yuois, *Iuodium, & Ipoissium*

Z

ZAbbay, *Paradisus*
Zabern, *Taberna*
Zacati, *Sangarius*
Zaconia, *Lacedæmon*
Zacuth, *Eurymedon*
Zadra, *Ausigda*
Zafaran, *Clupea*
Zaffo, *Ioppe*
Zagarolo, *Mariana Villa, & Gabii*
Zagari, *Sangarius & Calpas*
Zagathay, *Bactriana, & Sogdiana*
Zagoria, *Deueltus, & Moesia Inferior*
Zagrabia, *Vicus Italicus*
Zaguria, *Deueltus*
Zahara, *Libyæ Deserta, & Arabicus Sinus*

Z A

Zaladna, *Slotna*
Zalonkemen, *Acumintum*
Zambra, *Cisimbrensis*
Zambre, *Cambre*
Zambri, *Armuzia*
Zamko, *Antiana*
Zamora, *Orcellis, Sisapone, & Zamora*
Zanaga, *Daratis*
Zanagra, *Automala*
Zanara, *Diarrhoea*
Zanguebar, *Agisymba, & Frons Africa*
Zania, *Iamna*
Zante, *Zacynthus*
Zanto, *Osones*
Zoarat, *Pisidon*
Zapprinum, *Sacarbantia*
Zaquerimael, *Susiana*
Zara, *Iadera*
Zaracin, *Iesrael*
Zarra, *Libya Deserta*
Zarra vico, *Vicus*
Zarzuara, *Frateria*
Zashalon, *Centum Colles*
Zata, *Cornacum*
Zazella, *Tonica*
Zarsebes, *Zeugma*
Zea, *Cia*
Zeb, *Aurasius*
Zedico, *Sacazama*
Zeeblack, *Sopiana*
Zeelandt, *Arboricha, & Mattiaci*
Zeilan, *Nanigeris, & Taprobana*
Zey, *Ciana*
Zeython, *Apheterion*
Zelie, *Alpes Iulia, & Cyzicus*
Zeisselmaur, *Cecia*
Zelbicdibes, *Armenia Maior*
Zema, *Idubeda*
Zenderin, *Sigindunum, & Spenderobis*
Zenegas, *Stachir*
Zentmar, *Borgum, & Centenarium*
Zenzibar, *Agisymba*
Zepd, *Cilicena*
Zerbi, *Lothophagites, & Zettha*
Zerecin, *Iesrael*
Zerro de los Infantes, *Ilurgis*
Zerunaz, *Adra*
Zetriuar, *Cithrum*

Z I

Zeuga, *Senia*
Zezil, *Gitlui*
Zia, *Ceos*
Zibelletto, *Byblos*
Zidem, *Ocelis*
Ziegainer, *Zeugitana, & Sigynni*
Zigea, *Segestica Insula*
Zygeth, *Metubarris*
Ziglio, *Iginium*
Zingna, *Achardeus*
Zika, *Mogentiana*
Zilia, *Anatis*
Zimat, *Zametos*
Zina, *Pamphylia*
Zingani & Zingari, *Zeugitana*
Zinira, *Serabis*
Zipangri, *Chryse*
Zircknitzerse, *Lugeum Lacus*
Zirsi, *Moesia*
Ziton, *Theba*
Zitracha, *Albania*
Zizeris, *Augusta Vindelicorum*
Zocoroph, *Arabicus Sinus*
Zocotora, *Dioscoridis*
Zoegua, *Besbicus*
Zoga, *Cittum*
Zonichla, *Pylus*
Zorli, *Tzurulum*
Zothezauia, *Tyras*
Zotophac, *Lotophagites*
Zuachem, *Ptolemais*
Zucamini, *Oropus*
Zuchala, *Isthmus Taurica Chersonesi*
Zuchria, *Pella*
Zuera, *Gallicum*
Zuerin, *Seuerini Cœnobium*
Zues, *Posidium, & Arsinoe*
Zuger, *Tougeni*
Zuglio, *Carnicum Iulium*
Zuiria, *Albania*
Zulpich, & Zulg, *Tolbiacum*
Zunehio, *Epitalium*
Zukak, *Fretum Herculeum*
Zurich, *Tigurinus Pagus, & Turegum*
Zurzach, *Ganodurum*
Zurzach, & Zurich, *Forum Tiberii*
Zutphen, *Sicambri, & Vsipetes*

FINIS.

Addenda & Emendanda.

CORISOPORUM, hæc ad finem adde. CORISOPITUM legit in sua Britanniæ historia Bertrandus: & in Osismiis ponit.

Inter CORMALOS, & CORMASA hæc scribenda: CORMANUM κορμανον, Jazygum Metanastarum vrbs, Ptolemæo. Eandem idem, lib. 8. per B. BORMANUM scribit.

COSAS, ad finem scribe: Nomen antiquum retinere, scribit ad me Celsus Cittadinus.

Inter CRIPHIUM & CRISE, scribe: CRIS κρίσαι, Troica vrbs, Stephano.

CRISSA post Apollinis, *adde:* vno S. scribit Stephanus ex Hecatæo. Eidem Stephano alia est CRISA in Æolide.

HANOVIÆ

Apud Hæredes Guilielmi Antonii.

Anno Salutis reparatæ

M D C X L.

